О. Н. ШТЕЙНБЕРГА

СЛОВАРИ

ДРЕВНЕ-ЕВРЕЙСКАГО и РУССКАГО ЯЗЫКОВЪ.

СЛОВАРЬ

ДРЕВНЕ-ЕВРЕЙСКАГО и РУССКАГО ЯЗЫКОВЪ.

ТОМЪ II.

РУССКО-ЕВРЕЙСКО-НѢМЕЦКІЙ.

СКЛАДЪ ИЗДАНІЯ
ВЪ ТИПОГРАФІИ ВДОВЫ и БР. РОММЪ
ВЪ ВИЛЬНѢ.

1899.

ПОЛНЫЙ

РУССКО-ЕВРЕЙСКО-НѢМЕЦКІЙ

СЛОВАРЪ,

СОСТАВЛЕННЫЙ ПО ЛУЧШИМЪ ИСТОЧНИКАМЪ

О. Н. ШТЕЙНБЕРГОМЪ,

Инспекторомъ Виленскаго Еврейскаго Учительскаго Института.

Одинадцатое безъ измѣненій изданіе.

Съ Виленскаго изданія 1897 г.

Книжный магазинъ А. Пуковриана Налевки № 7 въ Варшавѣ

ВИЛЬНА.

Типографія Вдовы и Братьевъ Роммъ.

Жмудскій переулокъ домъ № 328.

1899.

Wyższa Szkoła Pedagogiczna
BIBLIOTEKA GŁÓWNA
w Kielcach

098379 St

Дозволено Цензурою, 23 Марта 1899 г. Вильна.

ПРЕДИСЛОВІЕ КЪ ПЕРВОМУ ИЗДАНІЮ.

Къ еврейско-русскому нашему словарю, изданному въ 1878 году, мы почли необходимымъ составить еще для школы и народа предлежащій словарь русско-еврейскій. Мы были побуждены къ этому слѣдующими мотивами:

До настоящаго времени ни одинъ изъ еврейскихъ лексикографовъ Европы не рѣшился еще взять на себя составленіе такого словаря, который бы передалъ на еврейскомъ языкѣ всѣ слова какого либо языка европейскаго, словаря, помощью котораго упражняющійся въ еврейскомъ языкѣ могъ бы перевести съ родного языка на еврейскій любую заданную статью. Единственною попыткою сего рода составляетъ изданный къ концѣ прошлаго вѣка нѣмецко-еврейскій словарь Бензеева. Но словарь этотъ ограничивается объясненіемъ только тѣхъ нѣмецкихъ словъ, которыя входятъ въ переводъ ветхаго завѣта. При такомъ положеніи дѣла преподаватель еврейскаго языка всегда лишенъ былъ возможности указать своимъ питомцамъ для перевода на языкъ еврейскій той или другой статьи изъ школьной христоматіи. На сколько основательное и практическое знаніе библейской рѣчи немыслимо вообще безъ полнаго словаря, легко видѣть изъ того въ высшей степени поразительнаго факта, что по настоящее время даже лучшіе западные изслѣдователи семитическихъ языковъ и корифеи по еврейской лексикографіи изъ христіанъ весьма рѣдко способны написать нѣсколько фразъ правильно по еврейски.

Не одно это обстоятельство однако побудило насъ взять на себя составленіе полнаго русско-еврейскаго словаря. Мы были вызваны къ этому труду самымъ настоятельнымъ требованіемъ современной жизни нашихъ единовѣрцевъ въ Россіи. Въ нашемъ отечествѣ евреямъ не легко дается русскій языкъ. Среда, въ которой заколдована у насъ еврейская масса испоконъ вѣка, только отчуждала ее отъ всего русскаго и способствовала разрастанію у нея нарѣчія чужеяднаго, безобразнаго нѣмецкаго жаргона, всегда поддерживавшаго ея изолированное въ государствѣ положеніе. Въ этой нерусской средѣ ничто никогда не поощряло еврея къ замѣненію своего языка-паразита языкомъ своихъ сосѣдей. Быть терпимымъ этими послѣдними,—вотъ все, на что еврей имѣлъ право разсчитывать, а эта-то терпимость давалась ему тѣмъ охотнѣе, чѣмъ больше сохранялось въ немъ своеобразнаго, чѣмъ меньше онъ заявлялъ притязанія на общечеловѣческіе обычаи, пріемы и манеры. Истинно-солидарное истинно-гражданское отношеніе къ родной русской и къ кореннымъ ея обитателямъ естественно было немыслимо для тѣхъ, до которыхъ даже звуки отечественнаго языка доходили лишь изрѣдка, какъ что нибудь чужое, необыкновенное.

Только въ послѣднее десятилѣтіе евреи все болѣе и болѣе начали чувствовать подъ собою почву русскую и сознавать важность для себя знанія языка отечественнаго. Языкъ нѣмецкій, недавно вытѣсненный изъ казенныхъ еврейскихъ училищъ, очистилъ мѣсто для рѣчи отечественной. Съ тѣхъ поръ русская рѣчь завоевываетъ себѣ въ еврейской средѣ домъ за домомъ, семью за семьею, и постепенно вытѣсняетъ вѣками укоренившійся въ ней жаргонъ-паразитъ. Въ настоящее время слово русское все болѣе и болѣе приспособляется у евреевъ къ обиходной жизни и въ извѣстной степени, путемъ школы, также и къ религіозной и богослужебной практикѣ.

Недоставало еще народу регулятора языка, недоставало ему самаго необходимаго руководства, самаго важнаго къ нему пособія, — толковаго, доступнаго представителямъ

семействъ, словаря. Словари русско-нѣмецкіе, особливо въ послѣднее время, лишились практическаго значенія для еврейской массы, по недостаточному пониманію ею объясняющаго языка, а словарь академическій не по силамъ ей, ни по языку, ни по высокой его цѣнѣ. Вообще, этотъ послѣдній ни въ какомъ отношеніи не можетъ разсчитывать на популярность между этими неофитами по изученію русской рѣчи.

Мы рѣшились восполнить этотъ недостатокъ и взяли на себя составленіе полнаго русскаго словаря, объясняющаго не только всѣ слова, но также наиболѣе употребительные обороты, идіотизмы и поговорки русской рѣчи на доступномъ большинству еврейской массы языкѣ древне-еврейскомъ Каждое русское слово передано нами всѣми объясняющими его синонимами библейской рѣчи, чтодолжно дать чрезвычайно важное, несуществующее еще ни на какомъ языкѣ пособіе къ письменнымъ упражненіямъ по древне-еврейскому языку для всѣхъ вообще учебныхъ заведеній имперіи, въ программу которыхъ входитъ еврейскій языкъ.

Трудности, съ которыми намъ приходилось бороться при практическомъ рѣшеніи этой задачи, неимовѣрны. Ихъ оцѣнитъ всякій, кто только способенъ измѣрить мыслію зіяющую пропасть, лежащую между осложнившимися до безконечности языкомъ современнаго европейскаго міра и незатѣйливымъ языкомъ патріарховъ человѣческаго рода на древнѣйшемъ Востокѣ. Ихъ оцѣнитъ всякій, кто только окинетъ окомъ широкое и ширящееся море живой русской рѣчи, по которому мы отважились переправиться на утлой ладьѣ языка ветхаго завѣта, языка закончившаго свое жизненное поприще слишкомъ два тысячелѣтія тому назадъ. Дѣйствительно, намъ не разъ приходилось отчаяваться при этомъ неравномъ состязаніи смиреннаго отрока Давида съ исполиномъ Голіаѳомъ. Но мы не опустили рукъ и сдѣлали все, что было намъ по силамъ. Даже слова иностранныя, вошедшія въ строй русской рѣчи, равно и термины науки и искусства переданы нами на сколько можно точнѣе, при чемъ выставлены нами также соотвѣтственныя имъ выраженія, оказавшіяся въ Мишнѣ и вообще въ древнѣйшей раввинской письменности. Слова этой послѣдней категоріи отмѣчены у насъ звѣздочкою. Недостающія въ Библіи реченія по наукамъ естественнымъ дополнены нами, гдѣ это оказалось возможнымъ, соотвѣтственными имъ реченіями, встрѣчающимися въ талмудахъ Вавилонскомъ и Іерусалимскомъ.

Вообще мы не щадили силъ и средствъ для того, чтобы словарь нашъ могъ удовлетворить народныя потребности по отношенію какъ къ русскому, такъ и къ древне-еврейскому языку, и мы бы считали себя щедро вознагражденными, если бы этотъ трудъ нашъ приносилъ публикѣ соразмѣрную себѣ пользу, если бы ему удалось проложить новую тропинку къ тому международному сближенію, которое всегда составляетъ завѣтную задачу и цѣль стремленія интеллигентной части русскихъ евреевъ.

Вильна. 22 Іюня 1880 года. АВТОРЪ.

ПРЕДИСЛОВІЕ КЪ ПОСЛѢДУЮЩИМЪ ИЗДАНІЯМЪ.

Живой интересъ, съ которымъ встрѣчено было публикою первое изданіе нашего русско-еврейскаго словаря, послужило намъ пріятнымъ убѣжденіемъ, что трудъ нашъ успѣлъ удовлетворить одну изъ живѣйшихъ современныхъ потребностей народа. Мы не могли лучше откликнуться на это вниманіе, какъ стараніемъ сдѣлать настоящее новое изданіе словаря по возможности полнѣе, общедоступнѣе и удобнѣе къ употребленію и

исправить въ немъ замѣченные недосмотры, отъ которыхъ рѣдко свободно первое изданіе какой либо книги.

Прежде всего вниманіе наше обратило на себя то обстоятельство, что не всѣ нуждающіеся въ нашемъ словарѣ пользуются знаніемъ древне-еврейскаго языка настолько, чтобы имѣть въ немъ вполнѣ ясное и удобопонятное толкованіе всѣхъ безъ исключенія словъ живаго языка русскаго. Такъ напримѣръ, библейскія названія предметовъ изъ естественнаго міра не всякому извѣстны по точному и спеціальному ихъ значенію, и такимъ образомъ толкованіе подобныхъ словъ словами еврейскими не всякаго удовлетворяетъ. Мы рѣшились поэтому еврейское толкованіе каждаго русскаго слова сопровождать еще толкованіемъ на языкѣ нѣмецкомъ, какъ доступномъ большинству тѣхъ, для которыхъ словарь этотъ прежде всего назначенъ.

Сверхъ этого существеннаго дополненія словаря, въ настоящемъ новомъ его изданіи устранены замѣченныя неточности и дополнены недостатки, какъ въ отношеніи отдѣльныхъ словъ, такъ и особливо въ отношеніи оборотовъ рѣчи и идіотизмовъ русскаго языка. Всѣ русскія слова мы признали необходимымъ означать удареніемъ. Какъ въ этомъ отношеніи, такъ и относительно русскаго правописанія вообще, мы руководствовались новѣйшими указаніями академика А. К. Грота.

Особенное вниманіе обращено въ этомъ новомъ изданіи на управленіе словъ и на особенности, свойственныя многимъ изъ нихъ въ грамматическомъ ихъ видоизмѣненіи, въ склоненіи и спряженіи. Характерныя реченія и поговорки русской рѣчи переданы соотвѣтственными реченіями библейской рѣчи. Такихъ типическихъ оборотовъ русскаго языка мы выставили по возможности больше, руководствуясь мыслію, что толковый словарь долженъ знакомить не только со словами, не только, такъ сказать, съ костями и плотью языка, но также съ его душею, съ оживляющимъ всѣ его фибры и управляющимъ всѣми его суставами духомъ

Такъ какъ словарь этотъ долженъ служить также въ школѣ руководствомъ и пособіемъ для перевода съ русскаго языка на древне-еврейскій, то мы не жалѣли труда передать каждое русское слово всѣми объясняющими его синонимами языка еврейскаго представляя ихъ справляющемуся въ полномъ количествѣ на разсудительный выборъ. Благодаря необыкновенному богатству семитическихъ языковъ синонимами, одно русское слово вышло нерѣдко переведеннымъ десятью и даже двадцатью и больше сословами еврейскими (см. напр. слова гибель, вѣтвь, сила, угнетать, честность, трудъ, тьма, шататься и мн. др.). Употребленіе каждаго изъ такихъ сослововъ соотвѣтственно различнымъ оттѣнкамъ ихъ значенія и по духу языка выяснено нами на мѣстѣ приведенными примѣрами.

За понесенные нами новые труды, значительно осложнившіе собою также самое изданіе и расходы печати, мы вознаграждаемъ себя надеждою, что книга эта въ новомъ ея составѣ вполнѣ удовлетворитъ различнымъ цѣлямъ ея назначенія.

Вильна. 28 Января 1890 года. О. ШТЕЙНБЕРГЪ.

פֵּרוּשׁ רָאשֵׁי הַתֵּבוֹת Объясненіе словосокращеній.

ב״ב	בָּבָא בַּתְרָא	Талмудъ Бава Батра.
ב״מ	בָּבָא מְצִיעָא	Талмудъ Бава Меціа.
ב״ק	בָּבָא קַמָּא	Талмудъ Бава Кама.
במדב״ר	בַּמִּדְבָּר רַבָּא	Мидрашъ книги Чиселъ.
ב״ר	בְּרֵאשִׁית רַבָּא	Мидрашъ книги Бытія.
גד׳	גָּדוֹל	увеличительное имя.
דב״ר	דְּבָרִים רַבָּא	Мидрашъ Второзаконія.
דה״א	דִּבְרֵי הַיָּמִים א׳	Паралипоменонъ книга I.
דה״ב	דִּבְרֵי הַיָּמִים ב׳	Паралипоменонъ книга II.
המ׳	(ניב) הֲמוֹנִי	простонародное реченіе.
ויק״ר	וַיִּקְרָא רַבָּא	Мидрашъ книги Левитъ.
ז׳	זָכָר	мужескаго рода.
וז״נ	זָכָר וּנְקֵבָה	общаго рода.
ז״ר	זָכָר רַבִּים	множественное число мужескаго рода.
ירוש׳	יְרוּשַׁלְמִי	Талмудъ Іерусалимскій.
מ״נ	מִלַּת נוֹף	мѣстоименіе.
מנ״ס	מִלַּת נוֹף סָתְמִי	мѣстоименіе средняго рода.
מ״ח	מִלַּת חִבּוּר	союзъ.
מ״י	מִלַּת יַחַס	предлогъ.
מ״ס	מִסְפָּר סִדּוּרִי	числительное порядковое.
מס״י	מִסְפָּר יְסוֹדִי	числительное количественное.
מק״ר	מִלַּת קְרִיאָה	междометіе.
מ״א	מְלָכִים א׳	Первая книга Царствъ.
מ״ב	מְלָכִים ב׳	Второя книга Царствъ.
מד״ר	מִדְרָשׁ רַבָּא	Мидрашъ.
מ״ק	מוֹעֵד קָטָן	Талмудъ Моэдъ-Катанъ.
נפ׳	נִפְעַל	страдательный залогъ.
נ״ר	נְקֵבָה רַבּוֹת	множественное число женскаго рода.
נ׳	נְקֵבָה	женскаго рода.
ס׳	סָתְמִי	средняго рода.
ס״ר	סָתְמִי רַבִּים	множественное число средняго рода.
см.	смотри	(עיין)
ע״ז	עֲבוֹדָה זָרָה	Талмудъ Авода-Зара.
פ״י	פֹּעַל יוֹצֵא	глаголъ дѣйствительный.
פ״ח	פֹּעַל חוֹזֵר	глаголъ возвратный.
פ״ס	פֹּעַל סָתְמִי	глаголъ безличный.
פ״ל	פֹּעַל עוֹמֵד	глаголъ средній.
ק׳	קָטוֹן	уменьшительное имя.
ר׳	רַבִּים	множественное число.
ר״ה	רֹאשׁ הַשָּׁנָה	Талмудъ Рошъ-Гашана.
ש״א	שְׁמוּאֵל א׳	Первая книга Самуила.
ש״ב	שְׁמוּאֵל ב׳	Второя книга Самуила.
שמו״ר	שְׁמוֹת רַבָּא	Мидрашъ книги Исходъ.
שת״ז	שֵׁם תֹּאֲרִי זָכָר	прилагательное мужескаго рода въ значеніи имени.
שת״נ	שֵׁם תֹּאֲרִי נְקֵבָה	прилагательное женскаго рода въ значеніи имени.
שת״ס	שֵׁם תֹּאֲרִי סָתְמִי	прилагательное средняго рода въ значеніи имени.
ת׳	תֹּאַר	прилагательное.
ת״פ	תֹּאַר פֹּעַל	наѣчіе.

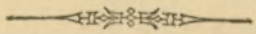

А

По русскому правописанію мы руководствовались послѣдними указаніями Академика Я. К. Брота.—Два ударенія на одномъ словѣ показываютъ, что слово произносится двояко.

А 1) ן ,ו ,כִּי־אִם und ; sondern: а гдѣ онъ ? לֹא אָנִי כִּי־אִם אַתָּה ; а что? וּמָה ; не я, а ты וְאֵיוֹ ; הִנֵּה ,הָאָח ,הוֹי מק״ר (2— : ol ach! ; а измѣнникъ! הוֹי בּוֹגֵד ! ; а согрѣлся я! הָאָח חַמּוֹתִי ; a! теперь я знаю עַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי .

Абажу́ръ ז׳ צִפּוּי לְאוֹר מְנוֹרָה Lampenschirm.

Аббати́са נ׳ גְּבֶרֶת בֵּית־הַנְּזִירוֹת (בדת רומא) Aebtissin.

Абба́тскій אֲשֶׁר לְפָקִיד בֵּית־הַנְּזִירִים äbtlich.

Абба́тство ס׳ פְּקִידוּת בֵּית־הַנְּזִירִים Abtei.

Абоне́нтъ ז׳ כּוֹתֵב יָדוֹ לְ־, לוֹקֵחַ חֵלֶק בְּ־, קוֹנֶה זְכוּת, בָּא עַל־הַחֲתוּם Theilnehmer.

Абониме́нтъ ז׳ מַצַּח חֵלֶק בְּ־, קִנְיַן זְכוּת Theilnahme.

Абонирова́ть (-ру́ю) פ״י קָנָה זְכוּת -ся בָּא עַל־הַחֲתוּם, כָּתוּב יָדוֹ לְ־, קָנָה לוֹ זְכוּת abonniren. [schiffes.

Аборда́жъ ז׳ לֶכֶד אֳנִיָּה בְּקְרָב Angriff eines Kriegs-

Аборигене́ны ז״ר קַדְמוֹנֵי אֶזְרְחֵי אֶרֶץ Ureinwohner.

Або́ртъ ז׳ נֵפֶל אִשָּׁה Fehlgeburt.

Абрико́съ ז׳ תַּפּוּחַ זָהָב Aprikose.

Абрисъ см. О́черкъ.

Абси́нтъ ז׳ יֵין לַעֲנָה, *אַפְסַנְתִּין (ע״יל.) Wermuthwein.

Аванга́рдъ ז׳ צְבָא הַחֲלוּץ Vortrab.

Авантюри́стъ ז׳ רוֹדֵף קָרְדִּים, רוֹעֵה רוּחַ Abenteurer.

Ава́рія 1) נ׳ מֵס מֵאֳנִיּוֹת Ankergeld. 2) נֵזֶק בְּאֳנִיָּה Seeschaden.

Авгу́ръ см. Птицегада́тель.

Августъ ז׳ הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי August.

Августѣ́йшій עוֹטֶה הוֹד מַלְכוּת ת׳ erhabenst.

Авось אוּלַי ת״פ vielleicht. На а. אוּלַי יְצָלַח, אוּלַי יֵשׁ תִּקְוָה.

Авро́ра נ׳ הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר, שַׁחַר Morgenröthe.

Автобіогра́фія נ׳ תּוֹלְדוֹת יְמֵי חַיָּיו Selbstlebensbeschreibung.

Автогра́фъ ז׳ כְּתֹבֶת אֶצְבַּע הַמְחַבֵּר eigne Handschrift.

Автодида́ктъ см. Самоу́чка. [Maschine.

Автома́тъ ז׳ גֹּלֶם עוֹשֶׂה מְלָאכָה לְבַדּוֹ sich selbst bewegende

Авторите́тъ ז׳ עֲדוּת נֶאֱמָנָה Glaubwürdigkeit.

А́торство ס׳ עֲשׂוֹת סְפָרִים חִבּוּר־ Schriftstellerei.

Авторъ ז׳ סוֹפֵר, מְחַבֵּר סֵפֶר Verfasser.

Ага́ ס״פ כֵּן ! ol aha!

Ага́тъ ז׳ שְׁבוֹ, מִין אֶבֶן Agatstein.

Аге́нтство ס׳ פְּקִידוּת סוֹכֵן Geschäftsführung.

Аге́нтъ ז׳ סוֹכֵן, פָּקִיד Geschäftsführer.

Агонія נ׳ חֲבָלֵי־מָוֶת Todeskampf.

Аграма́нты ז״ר מִקְלָעוֹת לְשׁוּלֵי בֶּגֶד Verzierungen.

Агроно́мія נ׳ תְּכוּנַת עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה Ackerbaukunde.

Агроно́мъ ז׳ מֵבִין בַּעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, אַגְרָנְמוֹן (ויק״ר א׳) Landwirth.

Ада́жіо ס׳ הַנְּיוֹן אִטִּי langsames Musikstück.

Ада́мово яблоко ס׳ רֹאשׁ הַקָּנֶה בַּגָּרוֹן Kehlkopf.

Адвока́тство ס׳ מַעֲרֶכֶת דִּבְרֵי רִיבוֹת Advokatur.

Адвока́тъ ז׳ מֵלִיץ, עוֹרֵךְ דִּין Advokat.

Администра́торъ ז׳ בֶּן־מֶשֶׁק, סוֹכֵן Verwalter.

Администра́ція נ׳ מִשְׁטַר, מֶשֶׁק הֲלִיכוֹת עִנְיָן וּסְדָרָיו Verwaltung. [Seegerichtshof.

Адмиралте́йство ס׳ מֶשֶׁק הַצִּים וְאֳנִיּוֹת הַמְּדִינָה

Адмира́лъ ז׳ שַׂר הַצִּים, מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם, נְשִׂיא הַיָּם Flottenführer.

Адмира́льство ס׳ כְּהֻנַּת נְשִׂיא הַיָּם Admiralwürde.

Адмира́льша נ׳ אִשֶּׁת נְשִׂיא הַיָּם Admiralin.

Адресова́ть (-су́ю) פ״י רָשׁוֹם עַל־מִכְתָּב לְמִי הוּא, שָׁלוֹחַ אֶל־ ; שָׁלוֹחַ, — יָעוּד adressiren. -ся פ״ח פָּנָה אֶל־ בְּדְבָרִים sich wenden.

А́дресъ ז׳ 1) שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ שָׁלוֹחַ, תָּו הָרָשׁוּם Adresse. — 2) מִכְתַּב תּוֹדָה דְּבָרֵי מָה וּמָקוֹם מוֹשְׁבוֹ לְנִכְבַּדֵּי עָם Dankschrift. А.-календарь תָּוֵי שְׁמוֹת אַנְשֵׁי עִיר אוֹ מְדִינָה בְּכִנּוּיֵיהֶם לְמוֹשְׁבוֹתָם Adressbuch.

А́дскій ת׳ שְׁאוֹל — höllisch: -скія мученія מְצָרֵי שְׁאוֹל unerträgliche Leiden.

А́дски ת״פ עַד־שְׁאוֹל unerträglich.

Адъ ז׳ שְׁאוֹל, תַּפְתֵּה, אֲבַדּוֹן, שַׁחַת, גֵּיהִנֹּם* Hölle.

Адъю́нктъ ז׳ סְגַן הַמּוֹרֶה — , מִשְׁנֶה Amtsgehülfe.

Адъюта́нтъ ז׳ שָׁלִישׁ Hülfsoffizier.

А́жіо ס׳ שְׂכַר־הֵלֶךְ כֶּסֶף וּשְׁטָרוֹת; מַרְבִּית כֶּסֶף Aufgeld.

Ажіота́жъ ז׳ הֵלֶךְ כֶּסֶף וּשְׁטָרוֹת Wechselwucher.

Аза́ртный ת׳ לֹא־בָטוּחַ gewagt.

Аза́ртъ ז׳ 1) הִתְחָרוּת בְּשִׂחוֹק, — , פַּחֲזוּת Risiko. 2) שְׁצַף־קְצָף, שְׁטַף־אַף Heftigkeit.

Аза́ртничать עָרוֹב לְ־ פ״ע שׂוֹם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, wagen, riskiren.

А́збука ג׳ סֵדֶר אוֹתִיּוֹת הַלָּשׁוֹן Alphabet.

А́збучникъ ז׳ לוֹמֵד אוֹתִיּוֹת הַלָּשׁוֹן Alphabetschüler. -ница נ׳. [-тистый ת׳.

Азо́тъ ז׳ (באויר הנשימה) יְסוֹד הַמַּחֲנָק Stickstoff. -тный,

Азъ ז׳ שֵׁם אוֹת הָרִאשׁוֹן מֵאוֹתִיּוֹת הָרוּסִיּוֹת. Онъ аза не зна́етъ לֹא־יָבִין עַד־מָה.

Ай מ״ק הָהּ! אוֹי! ach! ei!

А́йва נ׳ פְּרִישׁ, מִין תַּפּוּחַ (כלאים א׳) *Quittenbaum.

Айръ ז׳ קַלְמוּס, קָנֶה, סוּף *Kalmus.

А́истъ ז׳ חֲסִידָה Storch.

Акаде́микъ ז׳ אֶחָד מִנִּכּוּבֵי בֵּית־מִדְרַשׁ, חַכְמֵנֵי בֵּית־מִדְרַשׁ הַחָכְמָה Akademiker.

Академи́стъ ז׳ תַּלְמִיד בֵּית־מִדְרַשׁ הַחָכְמָה Akademist.

Акаде́мія נ׳ בֵּית־מִדְרַשׁ הַחָכְמָה, בֵּית הַחַכְמֵנֵי Akademie.

Ака́ція נ׳ עֲצֵי־שִׁטִּים, שִׁטָּה Akazienbaum.

Аквамари́нъ ז׳ תַּרְשִׁישׁ, כְּרוּם־יָמָא *Meergrünstein.

Акклиматирова́ть (-ру́ю) פ״י הִסְכִּין לַאֲקַלִּים חָדָשׁ heimisch machen.

Аккомпаниме́нтъ ז׳ לְוַיַּת קוֹל לַשִּׁיר אוֹ לַנִּגּוּן Begleitungsstimme.

Аккомпанирова́ть (-ру́ю) פ״י נִגֵּן עִם הַשָּׁר אוֹ שִׁיר עִם־הַמְנַגֵּן begleiten in Musik.

Акко́рдъ ז׳ הֶלֶךְ קוֹלוֹת הַשִּׁיר צְמָדִים; לְוַיַּת־חֵן, מִקּוֹלוֹת שׁוֹנִים, נְגִינוֹת Wohlklang.

Аккура́тность נ׳ עֲשׂוֹת כָּל־דָּבָר, מֵישָׁרִים, מִישׁוֹר בְּעִתּוֹ כְּמִשְׁפָּט Pünktlichkeit.

Аккура́тный ת׳ יוֹדֵעַ מוֹעֲדָיו, שׁוֹמֵר אֱמוּנִים בִּפְקִידָתוֹ; עוֹשֶׂה כָּל־דָּבָר בְּעִתּוֹ pünktlich.

Акредитова́ть (-дитýю) פ״י נָתוֹן אֱמוּנָה בְּיַד מַלְאָכוֹ beglaubigen.

Акри́да נ׳ חָגָב Heuschrecke.

Акроба́тъ ז׳ מְדַלֵּג עַל־חֶבֶל (לשחוק) Seiltänzer.

Акро́стихъ ז׳ שִׁיר אֲשֶׁר רָאשֵׁי אוֹתִיּוֹת חֲרוּזָיו יִתְאַחֲדוּ לְמִלָּה אוֹ לְמַאֲמָר Namensgedicht.

Аксельба́нтъ ז׳ כִּתְפוֹת לְתַלְבֹּשֶׁת אִישׁ־צָבָא Achsel-band.

Аксіо́ма נ׳ מִשְׁכָּל רִאשׁוֹן, אֱמֶת מוּדַעַת, בִּטּוּחַת חָכְמָה Grundsatz. [-тёрскій ת׳.

Актёръ ז׳ מְשַׂחֵק בְּבָמוֹת יִשְׂחָק (פיאטראות) Schauspieler.

Актри́са נ׳ מְשַׂחֶקֶת בְּבָמוֹת יִשְׂחָק Schauspielerin.

Актъ ז׳ 1) זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר, תְּעוּדָה, אֱמוּנָה Urkunde.— 2) (כְּרָמָה) מַעֲרָכָה אַחַת Aufzug.

Аку́ла נ׳ כֶּלֶב הַיָּם; דָּג גָּדוֹל, תַּנִּין Haifisch.

Аку́стика נ׳ תֵּקֶר מוֹצָא הַקּוֹלוֹת וּמִשְׁטָרָם Schallehre.

Акуше́рство ס׳ חָכְמַת הַיְלוּד וְהַמִּשְׁבָּר Geburtshülfe.

Акуше́ръ ז׳ מְיַלֵּד; אֻמָּן בְּעִנְיְנֵי הַמִּשְׁבָּר Geburtshelfer. -ше́рка נ׳ מְיַלֶּדֶת Hebamme.

Акце́нтъ ז׳ נְגִינָה Betonung.

Акцизъ ז׳ מֵס־הַמַּרְכֹּלֶת, מֶכֶס הַמִּסְחָר Steuer.-зный ת׳.

Акціоне́ръ ז׳ שֻׁתָּף, חָבֵר בְּעִנְיַן מִסְחָר *Aktienhaber.

Акція נ׳ שְׁטַר שֻׁתָּפוּת; חֵלֶק בְּסִחַר־רַבִּים Antheilschein.

Алгебра נ׳ חֶקְרֵי הַחֶשְׁבּוֹן (ע״י אותיות וצינים) Buchstaben-rechnung. -раическій ת׳.

Алеба́рда נ׳ כִּידָן, קַרְדֹּם Hellebarde.

Алеба́рдщикъ ז׳ נוֹשֵׂא קַרְדֹּם Lanzenträger.

Алеба́стръ ז׳ אֶבֶן־גִּיר; בֹּהַט Alabaster.-стровый ת׳.

Александрійскій листъ מִין סְנֵה־בָּשֶׂם Sennes-blätter. -ская бумага נְיָר טוֹב־מְאֹד Regalpapier.

А́ленькій, Алёхонекъ, Алёшенекъ אָדֹם מְעַט hellroth.

Алка́ніе ס׳ אַוַּת־נֶפֶשׁ, תְּשׁוּקָה, רְעָבוֹן Gier.

Алка́ть (алка́ю, -ка́ешь או а́лчу, -чешь) 1) רָעוֹב הָנָה מִמַּאֲכָל, צוֹם heißhungerig sein. 2) שָׁאַף לֶאֱכֹל fasten. 3) הִכְסֵף לְ־ verlangen.

Алкого́ль ז׳ מִיץ יַיִן־דָּגָן Weingeist.

Алкора́нъ ז׳ סֵפֶר תּוֹרַת מַחֲמַד נְבִיא הַיִּשְׁמְעֵאלִים [Alkoran.

Алкота́ נ׳ תַּאֲוַת מַאֲכָל Eßlust.

Алла́хъ ז׳ אֱלוֹהַּ (לשבטי הערבים) Gott.

Аллегори́стъ ז׳ בַּעַל מְלִיצָה וְחִידוֹת, מְמַשֵּׁל מְשָׁלִים in Bilder Sprechender.

Аллегори́ческій ת׳ בְּדֶרֶךְ מָשָׁל וּמְלִיצָה finnbildlich.

Аллего́рія נ׳ חִידָה, מָשָׁל, מְלִיצָה Sinnbild.

Алле́я נ׳ שָׂרָה, בֵּינוֹת לְשַׁדְּרוֹת עֲצֵי־גָן (ירמיה ה׳, י׳) Baumgang.

Аллилу́іа הַלְלוּ־יָהּ preiset Gott!

Алма́зъ ז׳ -зецъ, -зикъ יַהֲלֹם, אֶבֶן־חֵן, אֶבֶן יְקָרָה Diamant.

Алма́зникъ ז׳ רֹכֵל בְּאַבְנֵי־חֵן Juwelenhändler.

Алма́зный ת׳ מְשֻׁבָּץ בְּאַבְנֵי־חֵן diamanten-.

Алма́зчикъ ז׳ אֻמָּן בְּמְשַׁבְּצַת אַבְנֵי־חֵפֶץ Diamanten-schleifer.

Алова́тость נ׳ אָדֹם־צָחַר Röthe.

Алова́тый ת׳ לָבָן־אֲדַמְדָּם röthlich. [-лойный ת׳.

Алоэ, Алой ז׳ אֲהָלוֹת, אֲהָלִים (עצי־בשם) Aloenpflanze.

А́лость נ׳ לֹבֶן־אֲדַמְדָּם Röthe.

Алта́рь ז׳ בָּמָה; מִזְבֵּחַ Altar. -рный ת׳.

Алты́нникъ ז׳ 1) (נ׳ קאפ׳) מַטְבֵּעַ רוּסִי יָשָׁן Dreikopekenstück. 2) כִּילִי, נִקְלָה, מִשְׁתַּחֲוֶה לְאַגּוֹרַת נְחֹשֶׁת Knauserer.

А́лфа אָלֶף Alpha. Алфа и омега רֹאשׁ דָּבָר וְסוֹפוֹ [Anfang und Ende.

Алфавитный ת׳ בְּסֵדֶר הָאָלֶף־בֵּית Alphabetisch.

Алфави́тъ ז׳ אָלֶף־בֵּית Alphabeth.

Алхи́мія נ׳ חָכְמַת־שָׁוְא לְזָק זָהָב מִכָּל־מַתֶּכֶת Goldmacherei. -микъ ז׳ מָהִיר בְּחָכְמַת־שָׁוְא וְאֵת Alchymist.

Алчба́ ז׳ 1) רָעָבוֹן Hunger. 2) תַּאֲוָה, תְּשׁוּקָה, עֹזָה חֵשֶׁק, גִּמְרָה Gierigkeit.

А́лчничать פ״ע תַּאֲוָה לִבְלִי־חֹק מִבְּלִי, שָׁאוֹף לְ־, דַּעַת שָׁכְעָה חָשׁוֹק heftig begehren.

А́лчность см. Алчба́.

А́лчный ת׳ נִבְחָל לִי, אֲשֶׁר לֹא יֵדַע שָׂבְעָה gierig.

А́лый ת׳ לָבָן אָדְמָדָם blutroth.

Алы́рить פ״ע רַמָּה, הַתְעָה, הוֹנָה betrügen.

Алы́рство ס׳ מַעֲשֵׂה תִּעְתֻּעִים, מִרְמָה Spitzbuberei.

Алы́рщикъ, Алы́ря ז׳ מַתְעֶה, נוֹכֵל Spitzbube.

Альбо́мъ, -бу́мъ ז׳ סֵפֶר־זִכָּרוֹן Album.

Алько́въ ז׳ מִשְׁקָע בְּקִיר הַבַּיִת, קֻבָּה Bettverschlag.

Альтъ ז׳ שֵׁם הָאֶחָד מִקּוֹלוֹת הַנִּגּוּן höhere Mittelstimme. -ти́стъ מְנַגֵּן אוֹ שָׁר בְּקוֹל זֶה Altsänger.

Алѣ́ть פ״ע הִתְאַדֵּם, אָדוֹם roth werden. -ся הָאֲדַם roth scheinen.

Алю́ръ ז׳ הֲלִיכוֹת סוּס Gang.

Аля́поватость נ׳ לֹא־סִדְרִים Plumpheit.

Аля́поватый ת׳ בָּזוּי, אֲשֶׁר לֹא־תֹאַר לוֹ וְלֹא־הָדָר נִתְעָב plump.

Амальга́ма -гама́ція נ׳ **-гами́рованіе** ס׳ בְּלִיל מַתֶּכֶת עִם כֶּסֶף־חַי Vermischung mit Quecksilber.

Амана́тъ ז׳ אִישׁ מִבְּנֵי־הַתַּעֲרוּבוֹת (אֲמִנַּת) Leibbürge.

Аматёръ ז׳ שׁוֹחֵר, רוֹדֵף, אוֹהֵב Kunstliebhaber.

Амба́рго ס׳ אִסּוּר עַל־אֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִצֵּאת מִן־הַחוֹף Arrest auf Schiffe.

Амба́рный ת׳ אֲשֶׁר לָאָסָם vom Speicher. [wirth.

Амба́рщикъ ז׳ אֲדוֹנֵי מַמְגּוּרָה, בַּעַל אָסָם Speicher-

Амба́ръ ז׳ אַמְבַּר, מַמְגּוּרָה, אָסָם* (ניסן נו׳) Speicher.

Амби́ція נ׳ רֹגֶשׁ כְּבוֹדוֹ Ehrgefühl.

А́мбра נ׳ מִין־בֹּשֶׂם מִמְּעֵי חַיּוֹת, (בְּרֵיתוּת ו׳) כְּפַת־הַיַּרְדֵּן Amber.

Амбразу́ра נ׳ 1) חֹר לְפִי קְנֵה־הַרֹּבֶה בְּקִיר הַמְּצָד Schießscharte. 2) שְׁמֵעֲרוּרִית חַלּוֹן Fenstervertiefung.

Амбро́зія נ׳ לֶחֶם שָׁמַיִם Götterspeise.

Амво́нъ ז׳ בִּימָה, מִגְדָּל, עַמּוּד, בָּמָה לְמִקְרָא בְּבֵית־יְיָ, אַמְבּוֹנְיָא* hoher Sitz in der Kirche.

Амети́стъ ז׳ אֶבֶן אַחְלָמָה Amethyst.

Ами́нь ת״פ אָמֵן Amen.

Аміа́нтъ ז׳ מִין אֶבֶן־פְּתִילִים, אַמְיַנְטוֹן* Steinflachs.

Амміа́къ ז׳ גִּשְׁדּוּר, מֶלַח־בְּרִית* (ניסן סט׳) Salmiak.

Амнистія נ׳ סְלִיחָה, כַּפָּרִים Begnadigung.

Ампута́ція נ׳ כְּרִיתוּת אַחַת מֵעַצְמוֹת הַחַי Gliedabnahme.

Амуле́тъ ז׳ קְמִיעַ, עֲנָק־לְחָשִׁים* Zaubergehenk.

Амуни́ція נ׳ תִּלְבֹּשֶׁת אַנְשֵׁי־הַצָּבָא Ausrüstung.

Амуни́чникъ ז׳ מְלֻתָּה לְתִלְבֹּשֶׁת הַצָּבָא Zeughaus.

Амфи́бія נ׳ שֶׁרֶץ הַחַי בַּיָּם וּבַיַּבָּשָׁה יַחְדָּו Wasserlandthier. [runder Stufensitz.

Амфитеа́тръ ז׳ חֲצִי גֹּרֶן עֲגֻלָּה; מַסַּב, מַעְגָּל* halb-

Анала́въ ז׳ חֹשֶׁן Brustschild des Priesters.

Анализи́ровать (-рую) פ״י פָּקוֹד חֶלְקֵי דָּבָר לְאֶחָד כַּפֵּר דָּבָר לִפְרָטָיו אֶחָד auflösen; zergliedern.

Анализъ ז׳ בִּקֹּרֶת דָּבָר לַחֲלָקָיו Zergliederung.

Аналити́ка נ׳ תּוֹרַת בִּקֹּרֶת דָּבָר לַחֲלָקָיו Zergliederungslehre.

Анало́гій ז׳ אַנְלָגִין שֶׁל־סֵפֶר, עַמּוּד לְמִקְרָא וָסֵפֶר* (כלים מו׳) Lesepult.

Анало́гія נ׳ דְּמְיוֹן, עֲרֹךְ־, יַחַשׂ דָּבָר לְדָבָר Aehnlichkeit.

Анана́съ ז׳ מִין פְּרִי עֵץ הָדָר Ananas.-сный,-совый ת׳.

Анархи́стъ ז׳ מוֹאֵס בְּשֵׁבֶט מוֹשְׁלִים אוֹהֵב פְּרָעוֹת, בַּמְּדִינָה Regierungsfeind.

Ана́рхія נ׳ פְּרָעוֹת בָּעָם בְּאֵין מֶלֶךְ וָשָׂר Gesetzlosigkeit. -хи́ческій ת׳.

Ана́томикъ, -то́мъ ז׳ חָכָם, אֻמָּן בְּנִתּוּחַ חַיִּים הַנִּתּוּחַ Zergliederungskundiger.

Анато́мія נ׳ חָכְמַת הַנִּתּוּחַ Zergliederungskunst.

Анахоре́тъ ז׳ מִתְבּוֹדֵד, נָזִיר Einsiedler.

Анахронизмъ ז׳ מִשְׁגֶּה בִּזְמַן דִּבְרֵי הַיָּמִים Fehler in Zeitrechnung. [bann.

Ана́ѳема נ׳ גְּדוּי, חֵרֶם מֻבְדָּל מִתּוֹךְ הָעֵדָה* Kirchen-

Анба́ръ — см. **Амба́ръ.** [laden.

Ангажи́ровать (-рую) פ״י קָרָא לְמָחוֹל zum Tanz

Ангелови́дный, -лоподо́бный ת׳ כְּדְמוּת מַלְאָךְ אֱלֹהִים engelgleich.

А́нгелъ ז׳ מַלְאַךְ יְיָ Engel. -гельскій ת׳.

Англизи́ровать (-рую) פ״י גָּזַז זְנַב סוּס den Schweif abschneiden.

Анда́нте ס׳ הֹלֵךְ־אָט בַּשִּׁיר langsames Musikstück.

Аневри́змъ ז׳ שְׂאֵת בְּעוֹרְקֵי הַדָּם Pulsgeschwulst.

Анекдо́тъ ז׳ סִפּוּר מִמִּקְרֵי בְּנֵי־הָאָדָם Geschichtchen.

Анисъ ז׳ כַּמּוֹן הַמְּצָרִי Anis. -совка נ׳ יַיִן מָהוּל בְּמִין הַכַּמּוֹן Anisbranntwein. -совый ת׳.

А́нкеръ (ק -ро́къ, -ро́чекъ) ז׳ הִין Weinanker.

Анома́лія נ׳ עָנְיָן נִפְלָה, — יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל Unregelmässigkeit.

Анони́мъ ז׳ מִתְנַכֵּר, פַּלְמֹנִי, פְּלוֹנִי אַלְמֹנִי Ungenannter.

Антагони́змъ ז׳ הִתְנַגְּדוּת* Gegenwirkung.

Антагони́стъ ז׳ см. противникъ.

Антаркти́ческій ת׳ תֵּימָנִי, דְּרוֹמִי südlich.

Антидо́ръ ז׳ לֶחֶם קֹדֶשׁ heiliges Brod.
Антидо́тъ ז׳ см. Противоядіе. [krämer.
Антиква́рій ז׳ מוֹכֵר דְּבָרִים עַתִּיקִים Alterthums-
Анти́къ ז׳ דָּבָר עַתִּיק Alterthümliches.
Антило́па נ׳ דִּישׁוֹן Steppenziege.
Антимо́нія נ׳ פּוּךְ (לְעֵינַיִם) Spießglanz.
Антипа́тія נ׳ שְׂאֵט־נֶפֶשׁ, מָרַת־רוּחַ Abneigung.
Антипати́чный ת׳ מְעוֹרֵר שְׂאֵט־נֶפֶשׁ unerträglich.
Антиподы ז״ר דְּרֵי־מַטָּה, מַקְבִּילֵי רֶגֶל, בְּנֵי־הָעֲמוּדוֹת, הַמִּקְבִּילִים אֶל־דְּרֵי־מַעְלָה בְּבִדּוּר הָאָרֶץ Gegenfüßler.
Антихристъ ז׳ מֵרִיב בְּמִשְׁיַח הַנּוֹצְרִים Gegner der christlichen Lehre.
Анти́чный ת׳ קַדְמוֹנִי, עַתִּיק alterthümlich.
Антоло́гія נ׳ מִבְחַר מִשְׁלֵי חָכְמָה, לֶקֶט אִמְרֵי־בִינָה Auswahl kleiner Gedichte.
Анто́новъ огонь ז׳ דַּלֶּקֶת, חֲרוּר der kalte Brand.
Антра́ктъ ז׳ עֵת־הַבֵּינַיִם (בין מחוי דרמה) Zwischenakt.
Антропоро́гія נ׳ חֵקֶר גֵּו הָאָדָם Menschennaturlehre.
Антрпренёръ ז׳ מְמַלֵּא יָדָיו לְ־ Unternehmer.
Анфила́да נ׳ חֶדֶר לְפָנִים מֵחֶדֶר Zimmerreihe.
Анчо́усъ ז׳ עֵפֶן, מִין דַּג מְלוּחַ קָטָן Art Sardelle.
Анъ מ״ח אוּלָם, אָכֵן, אֲבָל אַךְ hingegen, aber.
Анора́ксъ ז׳ טַרְקִיָּא, אֶבֶן תַּרְשִׁישׁ der Türkisch.
Апа́тія נ׳ שִׁפְלוּת יָדַיִם, עֲצַלְתַּיִם Nachlässigkeit.
Апати́чный ת׳ נִרְפֶּה nachlässig. [appelliren.
Апели́ровать (-рую) פ״ע הִתְאוֹנֵן עַל מַטָּה דִּין
Апелля́нтъ, -ля́торъ ז׳ מִתְאוֹנֵן עַל מִשְׁפָּט der sich an ein höheres Gericht wendet.
Апелля́ція נ׳ תְּאוּנָה עַל־מִשְׁפָּט חָרוּץ Berufung auf ein höheres Gericht. -ціонный ת׳.
Апельси́нъ ז׳ תַּפּוּחַ־סִינִי, תַּפּוּחַ־זָהָב Apfelsine. -си́нный, -си́новый ת׳.
Апети́тно ת״פ בְּנֶפֶשׁ רֵעֲבָה, בְּטוּב־טַעַם mit Apetit. А. покушалъ אָכַל וַיִּטְעַם לוֹ.
Аплике́ פ׳ כְּלִי מְצֻפֶּה כֶּסֶף besilbert.
Аплоди́ровать (-ру́ю) פ״ע קָלַם, מָחָא כַּף לְהַלֵּל beifallklatschen. -ва́ніе פ׳ תְּהִלָּה בְּמָחִי כַּפַּיִם das Beifallklatschen.
Апоге́й ז׳ תַּכְלִית מֶרְחַק הָרָחֹק מֵעַל לָאָרֶץ Erdferne. А. славы его מְרוֹם שִׂיאָ כְּבוֹדוֹ.
Апокали́псисъ ז׳ (בְּתוֹרַת הַנּוֹצְרִים) סֵפֶר חֲזוֹן יוֹחָנָן Offenbarung Johanis. [kannte Bibelschrift.
Апокри́фъ ז׳ סֵפֶר חִיצוֹן לְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ nicht aner-
Апологія נ׳ תּוֹכַחַת מַחֲסֶה לְאִישׁ וּלְפַעַל יָדָיו Vertheidigungsschrift.

Апо́логъ ז׳ מָשָׁל־מוּסָר Lehrfabel.
Апопле́ксія נ׳ שְׁבָץ Schlagfluß. -кти́ческій ת״ר
Апопле́ктикъ ז׳ יָדוּעַ חֲלִי־הַשְּׁבָץ Gelähmter.
Апо́столъ ז׳ חַד בְּנֵי־הַנְּבִיאִים לְמִשְׁיַח הַנּוֹצְרִים Christen-Prophet.
Аппара́тъ см. приборъ.
Апети́тъ ז׳ תַּאֲוַת מַאֲכָל Eßlust. [-совый ת׳.
Априко́съ ז׳ פְּרִי *אַפְּרִסְקִין Apprikose. -сный.
Апрѣ́ль (ניס—איר) ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי April. -льскій ת׳.
Апте́ка נ׳ בֵּית־סַמִּים לְמַרְפֵּא Apotheke.
Апте́карша נ׳ אִשֶּׁת רוֹקַחַ סַמִּים לְמַרְפֵּא Apothekerfrau
Апте́карь ז׳ רוֹקַחַ סַמֵּי־מַרְפֵּא Apotheker.
Арабе́скъ ז׳ תַּבְנִית מִקְלָעוֹת פְּרוּבִים וּפְטוּרֵי צִיצִים Laubverzierung.
Ара́ва נ׳ שִׁפְעַת־עָם Menge.
Аравитянинъ ז׳ עֲרָבִי Araber.
Ара́къ ז׳ יֵין־שֹׁרֶשׁ מִמִּין אֹרֶז Reisbranntwein.
Ара́пка נ׳ כּוּשִׁית Mohrin.
Ара́пникъ ז׳ שׁוֹט מִמִּקְלְעוֹת־עוֹר Hetzpeitsche.
Ара́пченокъ ז׳ בֶּן־כּוּשִׁי, — נַעַר Negerknabe.
Ара́пъ ז׳ עֲרָבִי; כּוּשִׁי Neger, Mohr.
Арба́ נ׳ עֲגָלָה בַּת שְׁנֵי אוֹפַנַּיִם Zweiräderwagen.
Арбу́зъ ז׳ אֲבַטִּיחַ, *יַרְבּוּז (שביעית ס׳) Wassermelone.
Аре́на נ׳ שְׂדֵה מִלְחָמָה Kampfplatz.
Аре́нда נ׳ שְׂכִירוּת בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה Pacht. -дный ת׳.
Аренда́торъ ז׳ שׂוֹכֵר בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה Pächter.
Арендова́ніе ס׳ שְׂכִירַת בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה das Pachten.
Арендова́ть (-ду́ю) פ״ע שָׂכַר בַּיִת אוֹ אֲחֻזָּה pachten.
Аре́ста́нтская נ׳ בֵּית־הָאֲסוּרִים Arresthaus.
Аре́ста́нтскій ת׳ הָאֲסוּרִים Arrestanten-.
Аре́ста́нтъ ז׳ אָסִיר בְּבֵית־הַכְּלוּא Arretirter. -та́нтка נ׳.
Аресто́ванный ת׳ כָּלוּא, עָצוּר בַּכֶּלֶא.
Аресто́вать (-ту́ю) פ״ע כָּלוּא, נָתוֹן אֶל־בֵּית הַכְּלוּא arretiren.
Аре́стъ ז׳ 1) כְּלוּא, מִשְׁמָר Verhaft. Посадить подъ ар. נָתוֹן אֶל־מִשְׁמָר. 2) אֵסֶר, מִשְׁמָר Beschlag. Наложить ар. на שִׂים מִשְׁמָר עַל־.
Аристокра́тія נ׳ מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ der Adel.
Аристократи́ческій ת׳ כְּמַנְהִיגֵי־אַדִּירִים, גְּדִיבֵי־עָם aristokratisch.
Аристокра́тъ ז׳ אֶחָד אֲצִילֵי, בֶּן־מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ אַדִּיר הָאָרֶץ Adeliger.
Ариѳме́тика נ׳ תּוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Rechenkunst.
Ариѳме́тикъ ז׳ מֻמְחֶה בְּתוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Rechenkundiger.

Ариѳметическій ת׳ חֶשְׁבּוֹן — Rechen-.
Áрія זְמִרַת הָאֶחָד נ׳ Gesang.
Áрка נ׳ סִפּוּן כְּמִרְאֶה קֶשֶׁת Bogenwölbung.
Аркáда נ׳ סִפּוּן שְׁקַעֲרוּרִי , סִפּוּן מְשֻׁדְּרוֹת גְּבִים Bogengewölb.
Аркáнить פ״ע לָכוֹד בְּמוֹקְשִׁים, עָקוֹשׁ einfangen.
Аркáнъ ז׳ חֶבֶל יוֹקְשִׁים , מוֹקֵשׁ Fangstrick.
Арктическій ת׳ צְפוֹנִי nördlich.
Арлекинство ס׳ לְצוֹן, הֲתוּלִים, מַהֲתֻלּוֹת Possenspiel.
Арлекинствовать (-ствую) פ״ע עָשָׂה , הִתְלוֹצֵץ , הֲתוּלִים שָׂחַק Spaß machen.
Арлекинъ ז׳ אִישׁ הֲתוּלִים, לֵץ Spaßmacher.
Армадиллъ ז׳ חַיַּת הָאֵזוֹר Gürtelthier.
Армáторъ ז׳ מְשַׁלֵּחַ אֳנִיּוֹת לָתוּר, שׁוֹלֵחַ בַּיָּם צִירִים Schiffsausrüster.
Арматýра נ׳ כְּלֵי־מִלְחָמָה Bewaffnung.
Армéецъ ז׳ אֶחָד מִצְּבָא הַמּוֹרִים Liniensoldat.
Армéйскій ת׳ אֲשֶׁר לְצְבָא הַמּוֹרִים von der Armee.
Áрмія נ׳ , חַיִל , צָבָא Armee.
Армяжный ת׳ מְצֻמָּר גְּמַלִּים kameelhaarner.
Армя́къ ז׳ בֶּגֶד מְצֻמָּר גְּמַלִּים kameelhaarner Rock.
Арнаýтка נ׳ חִטֵּי מְנִית, מִין חִטָּה לְבָנָה harter Weizen.
Аромáтить (-мáчу) פ״ע נוֹתֵן סַמֵּי־בֹשֶׂם עַל־ wohlriechend machen.
Ароматическій, -мáтный ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ wohlriechend.
Аромáтница נ׳ קֶרֶן בֹּשֶׂם, בֵּית נֶפֶשׁ Riechfläschchen.
Аромáтъ ז׳ בֹּשֶׂם, רֵיחַ נִיחוֹחַ Wohlgeruch.
Арсенáлъ ז׳ בֵּית הַנֶּשֶׁק Waffenhaus.
Артáчиться см. Ртáчиться. [-льный ת׳.
Артéль נ׳ חֲבֵרִים, אֲגֻדָּה, חֶבֶר מְרֵעִים Gesellschaft.
Артéльщикъ ז׳ 1) אֶחָד הַחֲבֵרִים, אֶחָד מִבְּנֵי הָאֲגֻדָּה Artelsgenoß. 2) בַּעַל־מְשֶׁק הָאֲגֻדָּה Artelwirth.
Артéрія נ׳ גִּיד הַדּוֹפֵק, עוֹרֶק Pulsader. -ріяльный ת׳.
Артикулъ ז׳ פֶּרֶק, עִנְיָן Abschnitt, Theil.
Артикýлъ ז׳ תְּנוּפַת כְּלֵי מִלְחָמָה Handhabung des Gewehrs. А. метать לָמוֹד תְּנוּפַת כְּלֵי־קֶרֶב.
Артиллеристъ ז׳ אֶחָד מִצְּבָא רֶכֶב הַבַּרְזֶל .
Артиллéрія נ׳ רֶכֶב בַּרְזֶל , צְבָא הָרֶכֶב .
Артистическій ת׳ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב , — אֻמָּן מָהִיר künstlerisch.
Артистъ ז׳ חָרָשׁ חֹשֶׁב, אֻמָּן מָהִיר Künstler. -стка נ׳.
Артишóкъ ז׳ קִנְרַס, מִין צֶמַח (כלאיסה)* Artischockpflanze.
Артосъ ז׳ לֶחֶם־קֹדֶשׁ לְחַג הַפֶּסַח לַנּוֹצְרִים Osterbrod.
Áрфа נ׳ כִּנּוֹר Harfe.
Арфистъ ז׳ מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר Harfenspieler. -стка נ׳.

Архаизмъ ז׳ נִיב קַדְמוֹנִי veralteter Ausdruck.
Архалýкъ ז׳ מִין שִׂמְלָה קְצָרָה kurzer Sommerrock.
Архáнгелъ ז׳ שַׂר צְבָא־יְיָ Erzengel.
Археогрáфія נ׳ זִכָּרוֹן קַדְמוֹנִיּוֹת בַּסֵּפֶר Alterthümer-Beschreibung. [Alterthumskundiger.
Археогрáфъ ז׳ מְזַכִּיר קַדְמוֹנִיּוֹת , — דְּבָרִים עַתִּיקִים
Археолóгія נ׳ חֵקֶר קַדְמוֹנִיּוֹת , — דְּבָרִים עַתִּיקִים Alterthumskunde. [Alterthumskenner.
Археолóгъ חוֹקֵר קַדְמוֹנִיּוֹת , — דְּבָרִים עַתִּיקִים
Архи- , רא״ש־ אַבִּי־ Ober-. [Urkundenbewahrer.
Архивáрій, -ріусъ ז׳ שׁוֹמֵר סִפְרֵי הַזִּכָּרוֹנוֹת , מְזַכִּיר
Архи́въ ז׳ בֵּית־סִפְרֵי הַזִּכָּרוֹנוֹת Urkundensammlung. -вный ת׳.
Архидіáконъ ז׳ סְגַן הַכֹּהֲנִים Nachmittagsprediger. -конство ס׳ פְּקִידוּת סְגַן הַכֹּהֲנִים Archidiakonus-Amt.
Архимáндритъ ז׳ רֹאשׁ בֵּית־הַגְּזִירִים Klostervorsteher.
Архипáстырь ז׳ כֹּהֵן הָרֹאשׁ Erzbischof. -рство ס׳ פְּקִידוּת הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ Erzbischofs-Amt.
Архипелáгъ שִׁפְעַת אִיֵּי הַיָּם , חֵבֶל אִיִּים Inselmeer. -пелáжскій ת׳.
Архитéкторъ ז׳ חוֹשֵׁב בְּמְלֶאכֶת הַבִּנְיָה Baukünstler.
Архитектýра נ׳ מַחֲשֶׁבֶת הַבִּנְיָה, — הַתַּבְנִית, הָכְמַת הַבִּנְיָן Baukunst. -тýрный ת׳.
Архитрáвъ ז׳ קוֹרַת־הַסִּפּוּן לְעַמּוּדִים Bindebalken.
Архіепископъ ז׳ רֹאשׁ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ לַנּוֹצְרִים Erzbischof. [הָרֹאשׁ Bischofsamt.
Архіерéй ז׳ כֹּהֵן הָרֹאשׁ Bischof. -ство ס׳ כְּהֻנַּת כֹּהֵן
Архіерéйствовать (-вую) פ״ע שָׂרַת בְּכְהֻנַּת הָרֹאשׁ Bischof sein. [gestell.
Арчáкъ ז׳ גֹּלֶם הָעֵץ לְכַר־הָרֶכֶב , גֹּלֶם־הָאֹכֶף Sattel-
Аршинникъ ז׳ רוֹכֵל—, מוֹכֵר רְכֻלָּתוֹ בָּאַמָּה Schnittwaarenhändler.
Аршинъ ז׳ קָנֶה הַמִּדָּה , אַמָּה רוּסִית Elle. -вный ת׳.
Арьергáрдъ ז׳ צְבָא הַמַּאסָף , עֻקָּב Nachhut.
Асбéстъ ז׳ פִּשְׁתֵּי הָאֶבֶן ; אֶבֶן־פִּתִּילִים Steinflachs. אַמְיַנְטוֹן (מדרש שה״ש)* Amianth. -стовый ת׳.
Аскéтъ, -кéтникъ ז׳ נָזִיר מְעַנֶּה נַפְשׁוֹ Strengfrommer. -тный ת׳. [frömmelei.
Аскéтство ס׳ נְזִירוּת, נָזִיר, עִנּוּת הַנְּזִירִים Streng-
Аспарáгъ ז׳ מִין יֶרֶק , אַסְפַּרְגּוּס* (נדרים נב:) Spargel.
Áспидный ת׳ מְשֻׁיָּשׁ שָׁחוֹר aus Schieferstein. -ная доска לוּחַ שַׁיִשׁ Schiefertafel.
Áспидъ ז׳ 1) שַׁיִשׁ שָׁחוֹר Schieferstein. 2) צֶפַע , נָחָשׁ צִפְעוֹנִי Natterschlange. -дскій ת׳.

Ассáрій ז׳ *איסר האיטליקי, מין מטבע Art Münze.
Ассéсоръ ז׳ נשיא השופטים Gerichtsbeisitzer. Коллежскій А. תאר כבוד מתוך השמיני. [ный ת׳.
Ассигнáція נ׳ שטר־חוב המלכות Papiergeld. -ціóн-
Ассигновáніе ס׳ -нóвка נ׳ רשיון לקבל כסף דבר (ב״מ ק״א) אחר Anweisung. [) anweisen.
Ассигновáть (-нýю) *המחה, הרשה בכתב לקבל פ״ע
Астролóгія נ׳ חזיון עתידות בכוכבים Sterndeuterei. -гическій ת׳.
Астролóгъ ז׳ חובר שמים, חוזה בכוכבים Sterndeuter.
Астролябія נ׳ כלי־מדד לגבה ולמקצועות Winkelmesser. [-мическій ת׳.
Астронóмія נ׳ חקר הכוכבים ומסלותם Sternkunde.
Астронóмъ ז׳ חוקר הכוכבים ומסלותם Sternkundiger.
Асфáльтъ ז׳ חמר Erdpech. -товый ת׳. [
Ась? מה wie? was?
Атáка נפל על־האויב, — פשט Angriff.
Атаковáть (-кýю) נפול על־ פ״ע; פשוט על־האויב התנפרה ב־ מלחמה, החרד anfallen.
Атамáнъ ז׳ (1 ראש שר גדוד הקזקים Hetmann. 2) ס׳ חבר מרצחים Räuberhauptmann. -нскій ת׳. -ство פקידות הראש.
Атеизмъ ז׳ כחש ביי Gotteslästerung.
Атеистъ ז׳ מכחש ביי Gotteslästerer.
Атлáсить פ״ע החלק כמו משי glänzend machen.
Атлáсъ ז׳ ארג משי חלק Glanzseidenzeug. -сный ת׳.
Áтласъ ז׳ ספר לוחות הארץ לגבולותיה Landkartenbuch.
Атлéтъ ז׳ *אתלט, איש־נפתלים, מתחרה, נאבק Wettkämpfer. -тическій ת׳. [-рный ת׳.
Атмосфéра נ׳ *אויר, רקיע השמים, רוח Luftkreis.
Áтомъ ז׳ אבק, קטן לאין־תכלית, אבק דק, דק Urstofftheilchen. -мическій, -мистическій ת׳, קטן דק לאין־תכלית äußerst klein.
Аттестáтъ ז׳ ספר הגלוי, כתב תעודה Attest, Zeugniß. [Bescheinigung.
Аттестáція -стовáніе ס׳ תת ספר הגלוי, —תעודה
Аттестовáть (-тýю) נתון תעודה ל־, העד על־ פ״ע bescheinigen.
Атý ז״ק קול הצידים לחסית הכלבים, הו־הו! hussa! hatu! atu ero! תפשוהו.
Атýкать פ״ע חסת הכלבים בקול Hunde hetzen.

Аý ז״ק קול הקריאה ביער hoho! [gericht.
Аудиторіáтъ ז׳ בית־משפט לאנשי הצבא Kriegs-
Аудитóрія נ׳ בית־משמע חכמה Hörsaal.
Аудитóрская נ׳ בית השופטים לאנשי הצבא, אולם המשפט Kriegsgerichtshaus.
Аудитóрскій ת׳ אשר לשופטי אנשי־הצבא vom Kriegsgericht. [Kriegsrichteramt.
Аудитóрство ס׳ פקידות עורך משפט לאנשי הצבא
Аудитóръ ז׳ עורך משפט בחיל הצבא Kriegsrichter.
Аудіéнція נ׳ הראות את־פני המלך Zutritt.
Аудіенцъ-зáла נ׳ אולם הבאים לפני המלך Zutrittszimmer.
Аýкать, -кнуть פ״ע קרא ל־ בקול zurufen. -ся פ״ח קרא זה אל־זה einander zurufen. Каково аукнется, таково и откликнется כפי קול־קריאתך כן יענוך.
Аукціонéръ ז׳ אחד הקונים בשער ממכר השופטים der Steigernde. [Versteigerer.
Аукціонистъ ז׳ מוכר בשער על־פי השופטים
Аукціонъ ז׳ *אכרזתא, מכר בשער על־פי השופטים (ב״מ לה:) Versteigerung. -ціóнный ת׳. [Gehöft.
Аýлъ ז׳ חצרים ליושבי הרי קנקז, גליל הררים Dorf,
Афéра נ׳ מכר, סחר, ענין Geschäft, Angelegenheit.
Аферистъ ז׳ רודף בצע Geschäftsschwindler.
Афиша נ׳ מועדה לצחוק ושעשועים Afische.
Афоризмъ ז׳ משל מוסר, מאמר השכל Sinnspruch. -ристическій ת׳ בשפת משלי מוסר.
Ахáнъ ז׳ מין מכמרת Fischernetz.
Áханье ס׳ קול ענות אח, קרא האה das Aechzen.
Áхать, Áхнуть פ״ע אמור אח ächzen.
Ахинéя נ׳ הבל וריק Unsinn. Нести ахинею דבר ריק.
Ахти ז״ק הוי! הנה! ראה! ei! ei! Не ахти לא־נפלא.
Аэролитъ ז׳ אבן ברד, אבן אלגביש Luftstein.
Аэролóгія נ׳ מחקרי האויר Luftkunde.
Аэромéтрія נ׳ חקר מדידת האויר Luftmeßkunst.
Аэромéтръ ז׳ כלי־מדד האויר Luftmesser.
Аэронáвтика נ׳ מהלך על־כנפי רוח Luftschiffkunst.
Аэронáвтъ ז׳ *מהלך על־כנפי רוח, נשא במגדל פורח Luftschiffer.
Аэростáтика נ׳ חקר משקל הרוח Luftgewichtslehre.
Аэростáтъ ז׳ *מגדל פורח, כדור נשא על־כנפי רוח באויר Luftballon.

В.

В ב, **В.** הָאוֹת הַשְּׁנִיָּה בְּאֶלֶף־בֵּית הָרוּסִי.
Ва פ״ק רָאָה ! בֵּן ! הִנֵּה ! pah!
Ва́ба נ׳ 1) אִשָּׁה זְקֵנָה ; אִשָּׁה מְדַלֶּת הָעָם altes Weib. 2) אֵם הָאָב אוֹ הָאֵם Großmutter. 3) מְיַלֶּדֶת Hebamme. 4) הָעוֹף כּוֹס קָאַת Pelikan. 5) מְחִי־חֶבֶל לְתִקְעַ בּוֹ יְתֵדוֹת בָּאָרֶץ Stampfblock. [hölzchen.
Вабáшка נ׳ צְרוֹר־, עֵץ־שַׁיִט עַל־יַתֵּר הַחַכָּה Schwimm=
Вабёнка. -бёночка см. Ба́ба 1.
Вабéнь, -бикъ ז׳ אוֹהֵב שִׂיחַת הַנָּשִׁים Weibernarr.
Ва́бій ת׳ בְּדֶרֶךְ הַנָּשִׁים הַזְּקֵנוֹת weibisch.
Ва́бка נ׳ 1) אֵם הָאָב אוֹ הָאֵם Großmutter. 2) מְיַלֶּדֶת Hebamme. 3) *קוּבִיָּא, עֶצֶם לְמִשְׂחַק הַיְלָדִים Kalbsfußknöchel zum Spielen. 4) פַּעַם קָטָן (לְלוּטִשׁ הַבְּרוֹל) kleiner Ambos.
Ва́бничать פ״ע см. Повива́ть.
Ва́бочка זְבוּב הַצְּבוּעַ Schmetterling.
Ва́бочникъ ז׳ מְשַׂחֵק בְּקוּבִיָּא Babchenspieler.
Вабръ ז׳ מִין נָמֵר קָטָן kleines Panterthier. -ровый ת׳.
Вабу́къ см. Тушка́нчикъ.
Ва́бушка נ׳ см. Баба 2. Ба́бушкинъ внучекъ נֶכֶד וְעָנֹג ; נֶכֶד יַקִּיר לְאֵם אָבִיו אוֹ אִמּוֹ.
Ва́бы נ״ר см. Плеяды.
Вабьё ס׳ קְהַל נָשִׁים Weibervolk.
Ва́вить (-влю) הוֹסִיף פ״ע hinzufügen.-ся פ״ח הִתְמַהְמֵהַּ
Ва́вольникъ см. Хлопча́тникъ. [zögern.
Вага́жъ ז׳ מִטְעַן הַנּוֹסֵעַ וְכֵלָיו, כְּבֻדָּה Gepäck. -га́жный ת׳.
Вагóръ (-грá) חוֹחַ דָּגִים, חַכָּה ז׳ Fischerhacken.
Ва́гренье ס׳ הַעֲלוֹת דָּגִים בְּחַכָּה Winterfischfang.
Вагрецóвый ת׳ אָדֹם, מִתְלָע purpurfarbig.
Вагрéцъ ז׳ צֶבַע שָׁנִים, תּוֹלָע Purpurfarbe.
Ва́грить, -ривать פ״ע הַעֲלָה דָּגִים בְּחַכָּה Fische mit dem Hacken fangen.
Вагрúть פ״ע הַעֲטָה חֲכֵלִילוּת roth färben. [Flecken.
Вагрóвина נ׳ כֶּתֶם אָדֹם בְּעוֹר הַבָּשָׂר bluthrother
Вагровúще ס׳ מוֹט הַחַכָּה Fischerhackenstange.
Вагрóвость נ׳ חֲכֵלִילוּת, אֹדֶם Purpurröthe.
Вагрóвый ת׳ 1) מְאֻדָּם, מִתְלָע 2) חֲכֵלִילִי purpurroth.
Вагрóвѣть פ״ע עָטָה חֲכֵלִילוּת, הָאֻדַּם בְּתוֹלָע (מִסַּהֲלָמוֹת) bluthroth werden.
Вагрѣ́ть פ״ע הִתְאַדֵּם sich röthen.
Вагря́нить см. Багри́ть.
Вагряни́ца נ׳ 1) מַטְוֶה אַרְגָּמָן Purpur. 2) מַעֲרִיךְ לְבוּשׁ שָׁנִי, אַרְגָּמָן Purpurmantel.
Багряни́чникъ ז׳ 1) צוֹבֵעַ אַרְגָּמָן Purpurfärber. 2) רוֹכֵל בַּשָּׁנִי Purpurhändler.
Багря́нка נ׳ 1) תּוֹלַעַת שָׁנִי, תּוֹלָע, *חָלָזוֹן Purpurschnecke. 2) שָׁנִי הַתּוֹלַעַת Purpurfarbe.
Багряноро́дный ת׳ בֶּן־לְבוּשֵׁי־שָׁנִים, אָמוּן עַלֵּי־תוֹלָע, בֶּן־מֶלֶךְ Prinz.
Багря́ность נ׳ אֹדֶם, חֲכֵלִילוּת Purpurröthe.
Багря́ный ת׳ אַדְמוֹנִי purpurroth. [wächter.
Багря́чей ז׳ (בְּצִיד דָּגִים) בּוֹחֵן הַמִּכְמָרוֹת Fischerei=
Бадéйка -дéечка נ׳ דְּלִי קָטָן ; צַלַּחַת kleiner Eimer.
Бадья́ נ׳ דְּלִי, צַלַּחַת Wassereimer.
Вадя́га נ׳ *סְפוֹג (הָעוֹלֶה עַל שְׂרִשֵׁי עֵצִים עַל אֲבָנִים וְעַל פְּנֵי טִיט נְהָרוֹת) Flußschwamm. [nachspotten.
Вадя́жничать פ״ע הִתְהוֹלֵל ; הָלַעַג בְּ־, הִתֵּל בְּ־ einem
Вазáльтъ ז׳ מִין חַלְמִישׁ צוּר Säulenstein.
Вазáръ ז׳ מָקוֹם סְחַר־הָעָם, שַׁעַר הַמֶּכֶר, שׁוּק, מַרְכֹּלֶת Marktplatz.
Ва́зисъ ז׳ *בַּסִּיס, בֵּן לְעַמּוּד Grundlage.
Байба́къ ז׳ 1) גַּרְפָּה, עָצֵל Faulenzer. 2) חָדֵל מַאֲשָׁה, בּוֹדֵד Sonderling. 3) *עַכְבָּרָא דְטוּרָא Murmelthier. -ба́чій ת׳.
Байда́къ ז׳ אֳנִיַּת נָהָר dreimastiges Lastschiff.
Ба́йка נ׳ אֶרֶג־צֶמֶר עַב וָרַךְ Kalmukentuch. -ковый ת׳.
Вакалéя נ׳ אֲשִׁישׁ, דְּבֶלֶת־פְּרִי Kolonialwaare. -лéйный ת׳.
Вака́нить פ״ע צָבוֹעַ שָׁנִי karminroth färben.
Вака́нъ ז׳ שָׁנִי תּוֹלַעַת, צֶבַע שָׁנִי Karminfarbe. -нный ת׳.
Вакенба́рды נ״ר שֵׂעַר הַלְּחָיַיִם Backenbart.
Вакла́га (-ла́жка) נ׳ חֵמֶת, גֵּבֶל־עַיִן, (ק׳) runde Flasche.
Вакла́нъ ז׳ עוֹרֵב הַיָּם, שָׁלָךְ Wasserrabe.
Ваклу́ша נ׳ 1) אוֹפַן בְּמִכּוֹנֹת הַמַּיִם gußeisernes Rad. 2) מְצִלְתַּיִם Zimbel. Бить баклуши см. Баклу́шничать.
Ваклу́шникъ ז׳ עָצֵל, חוֹבֵק יָדָיו Müssiggänger. -ница נ׳. [faulenzen.
Ваклу́шничать פ״ע אִבֵּד עִתּוֹ לָרִיק, חָבוֹק יָדָיו
Валабóлка נ׳ תְּלִי־תְּפָאֶרֶת בְּעֵין בַּעֲמוֹן אוֹ רִמּוֹן, נְטִיפָה Gehänge.

Валабо́нить פ״ע דִּבֵּר תִּפֵּל, פִּשׁוּק שְׂפָתָיו Plaudern.
Валага́нъ ז׳ קֻבָּה, אֹהֶל Zelt; Bretterbühne. -га́нный ת׳.
Валагу́рить פ״ע סִפֵּר דִּבְרֵי רִיק plaudern.
Валагу́рный ת׳ מְלֵא הֲתוּלִים spaßhaft.
Валагу́рство ס׳ הֲתוּלִים, מַהֲתֻלּוֹת Geschwätz.
Валагу́ръ ז׳, לִין אִישׁ־הֲתוּלִים Spaßmacher.
Вала́кать פ״ע דִּבֵּר הֶבְלֵי־רִיק, פִּשׁוּק שְׂפָתָיו plaudern.
Вала́кирь ז׳ כַּד גָּדוֹל großer Krug.
Валала́йка נ׳ (להמון) גֶּבֶל שְׁלֹשׁ־הַמֵּיתָרִים dreisaitige [Zither.
Валала́йщикъ ז׳ מְנַגֵּן בְּגֶבֶל שָׁלִישׁ Zitherspieler.
Валаму́тить (-му́чу) פ״ע הָמוֹם, עָכוֹר, הַדִּים בַּחֲלָקוֹת verwirren.
Валаму́тня נ׳ דִּבְרֵי בָלַע, תּוֹעֵה Klatscherei.
Валаму́тъ ז׳, -му́тка נ׳ מַתְעֶה, עוֹבֵר־הַפַּכְפֵּךְ Schwätzer.
Вала́нецъ ז׳ אֲנָךְ־קַו־הַתְּנוּפָה (למורה שעות) Perpendikel.
Валансёръ ז׳, -сёрка נ׳ מְיַטֵּיב לֶבֶת־עַל־חָבֶל Seilentänzer. [Gleichgewicht halten.
Валансирова́ть (-ру́ю) פ״ע הֵיטִיב צַעַד עַל־חָבֶל
Вала́нсъ ז׳ 1) פֶּלֶס הַמִּשְׁקָל Gleichgewicht. 2) עֵרֶךְ הַשְׁבָּר וְהַהַפְסֵד (בבסחר) abgestimmte Rechnung.
Валахо́нъ ז׳ מִין בֶּגֶד קַל Sommerrock.
Валбе́съ ז׳, בֹּעַר חֲסַר־לֵב, Dummkopf.
Валда́ נ׳ 1) עֲבִי מַקֵּל חוֹבְלִים dickes Ende eines Prügels. 2) מַקֶּבֶת גְּדוֹלָה, פַּטִּישׁ Schmiedhammer.
Валдахи́нъ ז׳, חֻפָּה, שַׁפְרִיר Trauungshimmel.
Вале́тчикъ ז׳, -чица נ׳ מְנַצֵּחַ בְּמַחוֹלוֹת Ballettänzer.
Вале́тъ ז׳ מְחוֹלַת הַמַּחֲנַיִם, מְחוֹל מְשַׂחֲקִים Ballet.
Ва́лка נ׳ 1) קוֹרָה Balken. 2) מַעֲבָרָה, גֵּי־הָרִים Schlucht.
Валко́нъ ז׳ יָצִיעַ, מַעֲקֶה לְצֵלַע הַבַּיִת מִחוּץ Balkon.
Валла́да ז׳ שִׁיר סִפּוּרִי, שִׁיר הַגָּדִיי Mährchengesang.
Валла́стить פ״ע הִכְבִּיד נִטֶּל הָאֳנִיָּה durch Last tiefer senken (ein Schiff). [(מקואות י״) Schiffsbeschwerung.
Валла́стъ ז׳ זְבוּרִית, מַעֲמָסָה לָאֳנִיָּה לְהַעֲמִיק מַהֲלָכָהּ
Валлотирова́ть (-ру́ю) פ״ע הִפֵּל גּוֹרָל, בָּחוֹר בַּגּוֹרָל ballotiren. -ся נפעל הֻכָּחַר בַּגּוֹרָל ballotirt werden.
Валлотирова́ніе ס׳, -ро́вка נ׳ מַפַּל גּוֹרָלוֹת, גּוֹרָל, פּוּר Ballotirung. [לוֹת, הָגָה רִיק
Валлу́ ז׳ הַגּוֹרָל (בבדור) אֶבֶן Wahlkugel. Точить бал־
Валобо́й ז׳ מְכַבִּיר מִלִּים בְּלִי־דַעַת, פּוֹשֵׁק שְׂפָתָיו Plauderer. [zärtelung.
Валова́нье ס׳ מַחֲשָׁךְ מוּסָר, עֹנֶג וְרֹךְ, פַּנּוּק Ver־
Валова́ть (-лу́ю) פ״ע, -ся פ״ח פִּנֵּק, עִנֵּג verwöhnen. הִתְפַּנֵּק הִפְרֵעַ בְּאֵין־מוּסָר ungezogen sein.
Ва́ловень (-вня) ז׳ נַעַר לֹא־עֻרַךְ וְעָנֹג, מְפֻנָּק מִנַּעַר יָדַע מוּסָר verwöhntes Kind.
Валовни́къ ז׳ חוֹשֵׁךְ שִׁבְטוֹ, מְפַנֵּק בָּנָיו Kindernarr.
Валъ ז׳ מִשְׁתֵּה Tanzfest. [-вни́ца נ׳.
Валы́къ ז׳ גַּב־דָּג, יָבֵשׁ gedörrter Störfischrücken.
Вальзамирова́нье ס׳ מְרוּק גּוּפַת מֵת, מַחֲנָט Einbalsamirung.
Вальзамирова́ть (-ру́ю) פ״ע חָנוֹט balsamiren.
Вальзамиро́вка см. Вальзамирова́нье.
Вальза́мъ ז׳ צָרִי Balsam. -ми́ческій ת׳.
Ва́льный ת׳ אֲשֶׁר לַמִּשְׁתֵּה zum Ball gehörig.
Валюстра́да נ׳ שְׂבָכָה, טוּר כְּרָתוֹת, גְּדֵרַת־הַגִּינָה, מִסְעָד Geländer.
Валя́сина נ׳ בַּד־שְׂבָכָה Geländersäule.
Валя́сникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה בַדֵּי שְׂבָכָה Geländerdrechsler. 2) מְסַפֵּר מַהֲתֻלּוֹת Spaßmacher.
Валя́сы נ״ר 1) טוּר בַּדֵּי שְׂבָכָה Geländer. 2) מַהֲתֻלּוֹת לָצוֹן, הֲתוּלִים Spaß.
Бамбу́къ ז׳ אַגְמוֹן, קְנֵה־סִינִים Bambusrohr. -ковый ת׳.
Вана́нъ ז׳ קִשּׁוּא הוֹדִי, פִּקְעָה, פִּקְעָה Paradiesfeige.
Ванда́жъ ז׳ 1) תַּחְבֹּשֶׁת לְמַחַץ מַכָּה Verband. 2) (לרפואה) חֲגוֹר הָאֶשֶׁךְ, אֵזוֹר חֲלָצִים Bruchband.
Бандеро́ль ז׳ תָּו לְשֵׁלֶם הַמֶּכֶס Banderolle.
Банду́ра נ׳ גֶּבֶל נוֹגְנִים גָּדוֹל, מַשְׁכּוֹכִית, פַּנְדּוּרָא (ירושלמי סוף ב״ק) große Baßgeige.
Ва́нить פ״ע 1) טָבוֹל בְּמַיִם חַמִּים warm baden. 2) נִקָּה קְנֵה־הָרֶעַם מִבַּיִת reinigen die Kanone.
Ва́нка נ׳ 1) צְנִנָּת, צְלֹחִית Glas. 2) קֶרֶן מוֹצִץ (מכות פז:) קַרְנָא דְאוּמְנָא, דָּם (לרפואה) Schröpfkopf. 3) הַר־חוֹל בַּיָּם, עִי־הַיָּם Sandbank.
Ванке́тъ ז׳ סוֹד־עֲלִיזִים, מִשְׁתֵּה Gastmahl.
Ванки́ръ ז׳ שֻׁלְחָנִי, סוֹחֵר בְּסֶף וּשְׁטָרוֹת Wechselhändler. -ки́рскій ת׳.
Банкру́титься פ״ח חָדוֹל, עָמוֹד מְשֻׁלָּם נִשְׁיוֹ מֵהָשִׁיב חוֹבוֹ Bankerott machen. Онъ обанкрутился פָּשַׁט לְנוֹשָׁיו רֶגֶל, מָטָה יָדוֹ מְשֻׁלָּם נִשְׁיוֹ.
Банкру́тство ס׳ שְׁמִטָּה קְצַר יַד הַלּוֹה מֵהָשִׁיב חוֹב, שֹׁמֵט חוֹבוֹ (נִשְׁיוֹ) Bankerottirer.
Банкру́тъ ז׳ מֵט מֵהָשִׁיב חוֹב, קְצַר־יָד מְשֻׁלָּם נִשְׁיוֹ Bankerott.
Банкъ ז׳ בֵּית סְחַר־כֶּסֶף וּשְׁטָרוֹת Geldbank.
Ба́нникъ ז׳ מְנַקִּית לְקֵנֵה־הָרֶעַם Kanonenputzer.
Ва́ночка נ׳ צְלֹחִית קְטַנָּה; אַסּוּךְ Gläschen.
Ба́нщикъ ז׳, -щица נ׳ בַּעַל בֵּית־הַרְחָצָה Badewirth.
Ва́ня נ׳ בֵּית־מֶרְחָץ, בֵּית־הַרְחָצָה Badstube.
Ваоба́бъ ז׳ עֵץ־שַׁגְיָא (בנבוכו מעק לשתים שלש משפחות) Affenbrodbaum.
Бараба́нить פ״ע תִּפּוֹף, תּוֹפֵף, נָתוֹן תֹּף trommeln.

Варабáнщикъ מַכֵּה בַתֹּף, מְתוֹפְפִי׳ Trommelschläger.
Барабáнъ תֹּף ז׳ Trommel. Б. слуховой תֹּף הַשְׁמַע בְּאֹזֶן Ohrtrommel. [ordnung bringen.
Варабóшить סַכְסֵךְ, בִּלֵּעַ, הָרוֹס הַסִּדָּרִים פ״ in Un-
Варáкъ דִּירַת עֲרָאי, קֻבָּה, אֹהֶל ז׳ Holzhütte.
Варинáна בְּשַׂר־אַיִל נ׳ Schöpsenfleisch.
Варáній ת׳ אַיִל, — אֵילִים — vom Hammel.
Варáнка עֲגִיל־לֶחֶם, מָעוֹג נ׳ Kringel.
Варáнокъ *רְהִיטְנִי, מַקְצוּעָה (להחליק העץ) ז׳ Hobel.
Варáнъ 1) אַיִל, אַיִל־צֹאן ז׳ Schöps, Hammel. 2) כְּיוֹר עֵם שְׁתֵּי כֵלִי מַבָּץ, בַּרְזֶל Mauerbrecher. 3) מוּצָקוֹת לְרַחֲצָה Waschbecken mit zwei Henkeln. 4) מַקְצוּעָה גְּדוֹלָה großer Hobel.
Варáхтаться שָׁפוֹק, הִתְנוֹעֵעַ בְּיָדָיו וּבְרַגְלָיו פ״ע; הָאֲבֵק zappeln.
Варáшекъ (-шка) אַיִל קָטָן ז׳ kleiner Hammel. Б. въ бумажкѣ שֹׁחַד בַּחִיק, מַתָּן בַּסֵּתֶר.
Варáшки 1) קְוָצוֹת תְּלִתְּלִים בְּשֵׂעַר הָרֹאשׁ ז״ז Locken, krause Haare. 2) גַּלֵּי קָצֶף עַל־פְּנֵי הַיָּם kleine schaumende Wellen. 3) מִפְלְשֵׁי עָב kleine weiße Wölkchen.
Варбарúсъ גַּרְגְּרֵי שִׂיחַ זֶה; מִין שִׂיחַ ז׳ Sauerdorn.
Вáрда גּוּשׁ הַשְּׁמָרִים מִיֵּין־שָׂרָף נ׳ Branntweintrester. -деникъ שׁוֹר אָבוּס בְּבֹלִיל זֶה ז׳ mit Trabern gepflegtes Vieh.
Варельéфъ מַעֲשֵׂה צִעֲצָעִים (פְּקָעִים), פִּתּוּחַ ז׳ erhabene Bildhauerarbeit.
Вáржа מִין אֳנִי־שִׂיט נ׳ Lastschiff. [Herrschaften.
Вáринъ אָדוֹן ז׳ Herr; Бары, Баре אֲדוֹנִים ז״ר
Вáриться הִתְהַדֵּר, הִשְׁתָּרֵר פ״ח den Herrn spielen.
Вáричъ בֶּן־הָאָדוֹן ז׳ des Herrn Sohn.
Вáрка מִין אֳנִיָּה רְחָבָה נ׳ breiter Flußkahn, Barke.
Баромéтръ פֶּלֶס לְמִשְׁקַל הָרוּחַ ז׳ Wetterglas.
Баронéсса אִשֶּׁת אוֹ בַת אִישׁ־שׁוּעַ נ׳ Baronin.
Баронéтъ בֶּן־חוֹרִים ז׳ Baronet.
Барóнъ אָחָד מִחָרֵי הָאָרֶץ, שׁוּעַ ז׳ Baron.
Бáрочка אֳנִיָּה קְטַנָּה נ׳ kleine Barke.
Бáрочникъ אֲדוֹנֵי הָאֳנִיָּה ז׳ Eigenthümer der Barke.
Баррикáда גְּדֵרָה חוֹסֶמֶת אֶת־הַדֶּרֶךְ נ׳, מַחְסוֹם לְדֶרֶךְ הָעוֹבְרִים Sperrung.
Бáрскій כְּאַחַד הַשָּׂרִים, בְּדֶרֶךְ שָׂרִים ת״פ herrschaftlich.
Бáрскій אֲשֶׁר לַשָּׂר ת׳ herrschaftlicher.
Бáрсовина חֲבַרְבֶּרֶת הַנָּמֵר נ׳ Fleck auf dem Pantherfell.
Бáрсовый 1) אֲשֶׁר לַנָּמֵר vom Panther. 2) נָקֹד וְטָלוּא perlgefleckt.

Варсýкъ תַּחַשׁ ז׳ Dachshund. -сýчій ת׳.
Барсъ פַּנְתֵּר, נָמֵר ז׳ (מדי׳ תחל׳ עח) Panther. [band.
Бáрхатецъ פְּתִיל מְאֻטוּן מְשִׁי נ׳ Sammet-
Бáрхатъ מַטְוֶה מִגֵּו מְשִׁי, מְשִׁי שָׁעִיר ז׳ Sammet.
Бáрщина 1) בֵּית אֲדוֹנִי כִּסֵּא הָאָרֶץ Herrengut. 2) מַס־עוֹבֵד מִבְּנֵי הַכְּפָר לַאֲדוֹנֵיהֶם Gehorchsleistung.
Варъ מְקוֹם לֹא־גָאוּ הַמַּיִם (במבוא החף) ז׳ Untiefe.
Бáрыня גְּבִירָה; אֵשֶׁת הָאָדוֹן נ׳ Herrin. -нинъ ת׳.
Барышникъ שׁוֹאֵף לְמַרְבִּית, רוֹדֵף בֶּצַע ז׳ Wucherer. -ница מַרְבִּית וּמַחִיר נ׳. [Wucherei.
Барышничаніе, --чество בֶּצַע, בִּצֵּעַ ס׳ Wucherei.
Барышничать הַעְדִּיף, רַבָּה בְּמַחִיר פ״ע wuchern.
Бáрышня עַלְמָה בַּת־נָדִיב; בַּת־הָאָדוֹן נ׳ Fräulein.
Барышъ הָעוֹדֵף, בֶּצַע; פְּרִי, מַרְבִּית, שָׂכָר רָב ז׳ Gewinn, Vortheil. עַל־מַחִיר
Барьéръ מַחְסוֹם לָעוֹבְרִים, גִּבּוֹל, גָּדֵר ז׳ Schlagbaum.
Бáсенка см. Бáсня.
Бáсенникъ מְמַשֵּׁל מְשָׁלִים ז׳ Fabelerzähler.
Васистъ מְנַגֵּן אוֹ שָׁר עַל־הַשְּׁמִינִית ז׳ Baßsänger. -систый ת׳. [gen.
Васить (башý) שִׁיר אוֹ נִגֵּן עַל־הַשְּׁמִינִית פ״ע Baß sin-
Васкáкъ שַׂר הַמִּסִּים (לְהַתַּתַּרִים) ז׳ Steuereinnehmer.
Баснописецъ כּוֹתֵב מְשָׁלִים ז׳ Fabeldichter.
Баснослóвить (-влю) חָגָה מְלֵב, דִּבֵּר חָזוֹן לִבּוֹ פ״ע אִמְרֵי שֶׁקֶר Mährchen erzählen.
Баснослóвіе חָזוֹן בָּדוּי, חָזוּת־שָׁוְא; תּוֹלְדוֹת אֱלִילֵי הַקֶּדֶם Erdichtung, Fabelei.
Баснослóвный אֲשֶׁר לְתוֹלְדוֹת אֱלִילֵי הַקֶּדֶם; בָּדוּא מְלֵב erdichtet, fabelhaft.
Баснослóвъ סוֹפֵר תּוֹלְדוֹת אֱלִילֵי הַקֶּדֶם ז׳ Mytholog.
Баснотвóрецъ см. Баснописецъ.
Бáсня (ק׳ Бáсенка) 1) מָשָׁל, חִזָּיוֹן נ׳ Fabel. 2) מָשָׁל חִזָּיוֹן־לֵב, בַּד, כָּזָב, אֵפֶר נֶפֶשׁ רְעָבָה תָּכוּז נֹפֶת אִמְרֵי נֹעַם. Lüge. Соловья баснями не кормятъ
Басовóй אֲשֶׁר לְקוֹל הַנֵּהַם (בשרים ונוגנים) ת׳ von der Baßstimme.
Басóкъ (-ská) קַו־הַנֵּהַם בַּנֵּבֶל ז׳ Baßsaite.
Басóнщикъ רוֹקֵם לְשׁוּלֵי בְגָדִים ז׳ Posamentirer.
Басóнъ זֶר־רִקְמָה לְשׁוּלֵי הַבֶּגֶד ז׳ Posament.
Бассéйнъ כִּנֹּרֶת, נַחַל, מִשְׁקַע מַיִם ז׳ Wasserbehälter
Бастіóнъ מְצוּדָה, סֹלְלָה ז׳ Bollwerk.
Басъ קוֹל הַשְּׁמִינִית בְּנִגּוּן לָשִׁיר ז׳ Baßstimme.
Баталіóнъ גְּדוּד מִשֵּׁשׁ מֵאוֹת עַד אֶלֶף אִישׁ ז׳ Bataillon. -іóнный ת׳. [-тáльный ת׳.
Баталія מַכַּת חֶרֶב וָהָרֶג, קְטָל נ׳ Schlacht.

Батарéя שִׁפְעַת רִבְּבֵי בַרְזֶל לְקָרֵב; סְלֻלוֹת נ׳ Kanonenwall. -рéйный ת׳.

Бáтенька см. Бáтюшка. [вый ת׳.

Бати́стъ מַטְוֶה בוּץ, מַטְוֶה שֵׁשׁ ז׳ Kammertuch.-сто-

Бато́гъ מַקֵּל חֹבְלִים; מַטֵּה עֹב ז׳ Prügelstock.

Батожьé אֲגֻדַּת שְׁבָטִים לְיַסֵּר ס׳ Zuchtruthen.

Батрáкъ אִכָּר עוֹבֵד בְּשָׂכָר ז׳ Taglöhner. -рачúха, -рáчка נ׳.

Батрáчить עָבוֹד עֲבוֹדַת שָׂכִיר פ״ע als Knecht arbeiten.

Батырщикъ מוֹשֵׁחַ בַּשְּׁחוֹר אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס ז׳ Walzenmeister (in der Druckerei).

Бáтька, -тюшка ז׳ אָב; כֹּהֵן; אָדוֹן Vater; Priester.

Бáтюшкинъ ת׳ אֲשֶׁר לָאָב des Vaters. Б. сынокъ בֵּן רַךְ וְעָנֹג לְאָבִיו.

Ваýлъ, -ýлецъ ז׳ אַרְנָז מְרֻפֶּה עוֹר Koffer.

Ваýльникъ ז׳ עוֹשֵׂה אַרְנָזִים, חָרַשׁ — Koffermacher.

Вáхарь ז׳ פּוֹתֵחַ שְׂפָתָיו, מַרְבֶּה שִׂיחַת הַתְּלִים Schwätzer.

Вахúла נַעֲלֵי עוֹר נ׳ Bauernschuhe.

Бахмáтъ ז׳ מִין סוּס קְצַר־הַרְגְּלַיִם Pong.

Вахромá נ׳ (-рóмка ק׳) צִיצִית לִפְתִיל, צִיצָה Franse.

Вахромщикъ ז׳ עוֹשֶׂה צִיצִיּוֹת, מְקַצֵּץ פְּתִילִים Fransenmacher. -щица נ׳.

Вáцать, -цнуть פ״ע הִכָּה, מָחָא לוֹסשלאגן. -ся פ״ח נָפוֹל בַּהֲמֻלָּה hinstürzen.

Вацъ ז׳ קוֹל מַפָּלָה bauz!

Вáшенка מִגְדָּל קָטָן נ׳ Thürmchen. [בַּעַר Dummkopf.

Башкá (1 נ׳ ראש דַּג כָּרוּת Fischkopf. 2) ראש

Башлы́къ ז׳ מִסְפֶּחֶת (חז׳ ת׳, יח), מִגְבָּעָה Kappe.

Башмáкъ ז׳ נַעַל, סָאוֹן, *סַנְדָּל Schuh. Онъ у жены подъ башмакóмъ הוּא לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ נִכְנָע.

Башмачóкъ ז׳ נַעַל קָטָן kleiner Schuh. [-ница נ׳.

Башмáчникъ ז׳ תּוֹפֵר נְעָלִים, *סַנְדְּלָר Schuhmacher.

Башмáчничать פ״ע תָּפוֹר נְעָלִים Schuhe machen.

Башмáчный ת׳ נַעַל Schuh-.

Бáшня (ק׳ -шенка) נ׳ מִגְדָּל, מִצְבֶּה, צְרִיחַ Thurm.

Бáю бáюшки баю ס׳ דִּבְרֵי־שִׁיר לְנַשֵּׁן הַיֶּלֶד.

Баю́канье ס׳ שִׁיר הַמְנַשֶּׁנֶת das Einlullen.

Баю́кать פ״י יָשַׁן יֶלֶד בְּדִבְרֵי שִׁיר einsingen ein Kind.

Ваядéрка נ׳ (באיידעמאַן) בַּת־שִׁיר וּמָחוֹל indische Sängerin. [נַחֵשׁ zaubern.

Бáять פ״ע (המ׳) 1) הִשְׁתּוֹחֵחַ, דִּבֵּר 2) לָחוּשׁ plaudern.

Вди́тель ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן; שׁוֹמֵר, שׁוֹקֵד Wächter. -ница נ׳.

Вди́тельно ת״פ בְּעֵין פְּקוּחָה, מִבְּלִי נָרוֹעַ עַיִן, בְּשִׁקְדָה, בְּמִשְׁמֶרֶת נִמְרָצָה wachsam.

Вдѣ́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת, שְׁמוּרִים Wachsamkeit.

Вдѣ́ть שָׁמוֹר בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת, עוּר עַל־ פ״ע bewachen.

Вегемóтъ ז׳ בְּהֵמוֹת (איוב מ׳, טו) סוּס־הַיְאוֹר, סוּס נִילוֹס Nilpferd. [Hüften-.

Бедёрный Бéдренный ת׳ אֲשֶׁר לַיָּרֵךְ, מִן־הַחֲלָצַיִם

Бедри́стый ת׳ בַּעַל־יְרֵכַיִם, אֲשֶׁר כֹּחַ בְּחַלָּצָיו stark-hüftig. [Lenden.

Бедрó ס׳ חָלָץ יָרֵךְ Bédra ר׳ יְרֵכַיִם, חֲלָצַיִם Hüften,

Безалáберность נ׳ תֹּהוּ, לֹא־סְדָרִים Unsinn.

Безалáберный ת׳ חֲסַר־טַעַם וָדַעַת, פּוֹחֵז Sinnlos.

Безбóжіе, -бóжество ס׳, -бóжность נ׳ כַּחַשׁ בֵּיוָ, מַעַל—Gottlosigkeit. [Gottloser. -ница נ׳.

*Безбóжникъ ז׳ כּוֹפֵר, לֹא יָרֵא אֱלֹהִים, מְכַחֵשׁ בֵּיוָ

Безбóжничаніе, -ничество ס׳ מֶרֶד בֵּיוָ, מַעַל, Gottlosigkeit. [gottlos handeln.

Безбóжничать פ״ע כִּחֵשׁ בֵּיוָ; פָּשַׁע, עָשָׂה נְבָלָה

Безбóжничествовать, -бóжствовать פ״ע הַמְרוֹת עֵינֵי יְיָ. см. Безбóжничать.

Безбóліе ס׳ -болѣ́зненность נ׳ שָׁלוֹם מִכְּאֵב וּמַחֲלָה Schmerzlosigkeit.

Безболѣ́зненный ת׳ בָּרִיא וְשָׁלֵם gesund.

Безборóдый ת׳ בְּלִי־זָקָן, חֲסַר־זָקָן unbärtig.

Безбоя́зненность נ׳ שָׁלוֹם מִפַּחַד, אֹמֶץ לֵב Furchtlosigkeit.

Безбоя́зненный ת׳ אַמִּיץ לֵב, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע מוֹרָא בּוֹטֵחַ furchtlos. [Ehelosigkeit.

Безбрáчіе ס׳, -брáчность נ׳ חַיֵּי הָחֹדֶל מִקְּחַת אִשָּׁה

Безбрáчный ת׳ בְּלֹא־אִשָּׁה, *פָּנוּי unverheirathet.

Безбрóвый ת׳ חֲסַר גַּבּוֹת הָעֵינַיִם ohne Augenbrauen.

Безбѣ́дный ת׳ בָּאֵין פֻּגָּע, בָּאֵין מַחְסוֹר sorgenfrei.

Безбѣ́дственность נ׳ שַׁלְוַת הַשְּׁקָטִים Wohlhabenheit.

Безвéдріе ס׳ יוֹם סַגְרִיר, יוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל trübes Wetter.

Безвещéственный ת׳ לֹא־בָשָׂר, רוּחַ unkörperlich.

Безви́нность נ׳ נְקִיּוֹן, בֹּר — תֹּם לֵבָב Unschuld.

Безви́нный ת׳ בְּלִי־פֶשַׁע, תָּם schuldlos.

Безвку́сица נ׳, -вку́сіе ס׳ חֲסַר־טַעַם Geschmacklosigkeit.

Безвку́сный ת׳ סַר־טַעַם, תָּפֵל abgeschmackt.

Безвлáжность נ׳ חֹרֶב, צְחִיחָה Trockenheit.

Безвлáжный ת׳ בְּלִתִּי רָטוֹב, בְּלִי־לֵחַ, צָחִיחַ, יָבֵשׁ, צְחִיחָה ohne Feuchtigkeit.

Безвлáстіе ס׳ פְּרִיעוּת בְּאֵין מֶלֶךְ וָשָׂר Gesetzlosigkeit.

Безвлáстный ת׳ בְּאֵין שִׁלְטוֹן וָכֹחַ machtlos.

Безвóдица נ׳ עֵת־חֹרֶב בְּאֵין־מָטָר, בַּצֹּרֶת Mangel an Wasser. [Wassermangel.

Безвóдіе ס׳, -вóдность נ׳ בַּצֹּרֶת, חֹרֶב, צִיָּה בְּלִי־מַיִם

Безвозбра́нно ת״פ בְּאֵין שָׁטָן, בְּאֵין מַפְרִיעַ un-gehindert. [אוֹמֵר הָשֵׁב unwiederbringlich.

Безвозвра́тно ת״פ בְּאֵין; אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב, לְצִמִיתוּת

Безвозду́шно ת״פ בְּלִי־רוּחַ luftleer.

Безвозме́здно ת״פ בְּלֹא־מָחִיר, בְּלִי גְמוּל unentgeld-lich, umsonst.

Безволо́сица נ׳ -волосіе ס׳ קָרְחַת Haarlosigkeit.

Безволо́сый ת׳ בְּלִי־שֵׂעָר, קָרֵחַ haarlos, kahl.

Безвре́дно ת״פ בְּלִי נֶזֶק, בְּאֵין אָסוֹן unschädlich.

Безврме́ница נ׳ см. Безве́дріе. [Zeit.

Безвре́менно ת״פ בְּלֹא עִתּוֹ, בְּלֹא יוֹמוֹ nicht zur rechten

Безвы́водно ת״פ מִבְּלִי מוּשׁ מְמְקוֹמוֹ unversetzlich.

Безвы́годно ת״פ בְּלִי־תוֹעֶלֶת, בְּלִי־בֶצַע, בְּאֵין־שָׂכָר לְפָעֳלָתוֹ nutzlos. [gehen.

Безвы́ходно ת״פ מִבְּלִי צֵאת אָנֶה וָאָנָה ohne abzu-

Безвы́ходный ת׳ בְּאֵין מִפְלָט rettungslos. Онъ въ безвыходномъ положеніи הוּא בְּרָע אֲשֶׁר לֹא־יָמִישׁ מִמְּנוּ צוּרוֹ.

Безве́домо ת״פ בְּאֵין יוֹדֵעַ, בְּלִתִּי נוֹדָע unbewußt.

Безве́ріе, -ве́рство ס׳ כַּחַשׁ בַּיְיָ, לֹא־אֱמוּן Unglaube.

Безве́рствовать (-ствую) פ״ע כָּחַשׁ בֵּאלֹהִים, עָזוֹב אֶת־יְיָ im Unglauben verharren.

Безве́стно см. Безве́домо. [stille.

Безве́тренность נ׳, -ріе ס׳ שֶׁקֶט מְרוּחַ וָסַעַר Wind-

Безве́тренный ת׳ שָׁקֵט מְרוּחַ סְעָרוֹת windstill.

Безгла́вый см. Безголо́вый.

Безгла́зый ת׳ עִוֵּר, בְּאֵין עֵינַיִם blind.

Безгла́сіе ס׳ אֵלֶם Stimmlosigkeit.

Безгла́сный ת׳ 1) אִלֵּם, דּוּמָם, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלוֹ stumm. 2) אֲשֶׁר אֵין לוֹ פִּתְחוֹן פֶּה בָּעֵדָה nicht stimmberechtigt.

Безго́дица נ׳, -діе ס׳ צָרָה, אֵין שָׁלוֹם Unglück.

Безголо́вый ת׳ 1) בְּלִי רֹאשׁ ohne Kopf. 2) חֲסַר־תְּבוּנוֹת, בַּעַר dumm.

Безголо́сый ת׳ בְּאֵין־קוֹל ohne Stimme.

Безгра́мотность נ׳ בְּלִי־דַעַת סֵפֶר, חֹסֶר בִּינָה בַּמִּקְרָא Unkenntniß des Lesens und Schreibens.

Безгра́мотный ת׳ לֹא־לָמַד, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע סֵפֶר der weder lesen noch schreiben kann.

Безграни́чный ת׳ בְּאֵין גְּבוּל, אֵין קֵצֶה, בְּלִי־חֹק grenzlos. -но ת״פ. -ность שה״פ.

Безгри́вый ת׳ בְּלִי שֵׂעַר הָעֹרֶף (סוּס), חֲסַר־רַעְמָה ohne Mähne. [Unschuld.

Безгрѣ́шіе ס׳, -грѣ́шность נ׳ נְקִיּוֹן מֵחֵטְא תֹם,

Безгрѣ́шный ת׳ נָקִי, חַף מִפֶּשַׁע un schuldig.

Безда́нный ת׳ חָפְשִׁי מִמֵּס steuerfrei.

Безда́рно ת״פ בְּאֹפֶס מְזִמָּה, בְּלִי־הַשְׂכֵּל talentlos.

Безда́рность נ׳ חֲסָרוֹן הַכִּשָּׁר חָכְמָה Unfähigkeit.

Безде́нежно ת״פ חִנָּם, בְּלֹא־כֶסֶף ohne Geld.

Безде́нежность נ׳, -де́нежье ס׳ מַחְסוֹר, אֹפֶס כֶּסֶף כֶּסֶף Geldmangel.

Бе́здна נ׳ 1) תְּהוֹם, מַעֲמַק מַיִם בְּאֵין מַעֲמָד, צוּלָה, מְצוּלָה Abgrund. 2) שַׁחַת, בּוֹר, אֲבַדּוֹן Hölle. 3) מִסְפַּר עָצוּם, מַכְבִּיר ungeheuere Menge.

Безво́ждіе ס׳ בַּצֹּרֶת חֹרֶב Mangel an Regen.

Безво́ждный ת׳ בְּאֵין־גֶּשֶׁם, בְּלִי־מָטָר ohne Regen.

Безвои́мочно ת״פ מִבְּלִי הַשְׁאִיר חוֹב בְּשָׁלוֹם מָלֵא, נוֹכָח unbewiesen.

Безвоказа́тельно ת״פ בְּלִי אוֹת וּמוֹפֵת

Безво́лжностный ת׳ בְּלִי, אֲשֶׁר אֵין־לוֹ מִשְׁמֶרֶת עֲבוֹדָה וּכְהֻנָּה ohne Amt.

Безво́лжный ת׳ נָקִי מֵחוֹב Schuldenfrei.

Безво́лье ס׳, -во́лица см. Недо́лья.

Безво́мный ת׳ בְּלִי־מַחֲסֶה, בְּלִי־בַיִת obdachlos.

Безво́нный ת׳ בְּלִי בְּלִי־תַחְתִּית, בְּלִי־מַסַּד bodenlos. Бездонная пропасть מְצוּלָה בְּאֵין מַעֲמָד. Б. кадка אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע שָׂבְעָה; כְּלִי נָקוּב.

Безворо́жица נ׳, -жіе ס׳ עֵת, עֵת־תְּהוּ לֹא־דֶרֶךְ הִתְקַלְקֵל הַדְּרָכִים Zeit der schlechten Wege.

Безду́шіе ס׳ 1) חֲסָרוֹן רוּחַ חַיִּים Leblosigkeit. 2) חֲסָרוֹן רַחֲמִים וָיֹשֶׁר Herzlosigkeit.

Безду́шникъ ז׳ אַכְזָרִי, אִישׁ־בְּלִיַּעַל Herzloser. -ница נ׳.

Безду́шничать פ״ע הָיָה לְאַכְזָר, הִקְשָׁה לִבּוֹ מִישָׁר gewissenlos handeln.

Безду́шный ת׳ אַכְזָרִי, אֵין לֵב gewissenlos. [los.

Вездыха́нный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה athem-

Безде́йственность נ׳, -ствіе ס׳ שְׁבָת מְמְלָאכָה, כִּבְטָלָה*, חִבּוּק יָדַיִם Müßiggang.

Безде́йственный ת׳ חוֹבֵק יָדָיו, בְּלִתִּי עוֹשֶׂה, חָדֵל מִמְּלָאכָה, בָּטֵל* unthätig.

Безде́лица נ׳ מְצֻעָר, מְאוּמַת־מַה, לֹא־דָבָר Kleinigkeit.

Безде́ліе, -ле́ье ס׳ שְׁבָת מִמְּלָאכָה, חִבּוּק יָדַיִם, בִּטָּלָה* Unthätigkeit.

Безде́льникъ ז׳ רֵיק, בְּלִיַּעַל, רֵעֵה־רוּחַ Nichtswürdiger. -ница נ׳. בַּת־בְּלִיַּעַל. [herumtreiben.

Безде́льничать פ״ע רָדוּף הוֹת, רָעָה רוּחַ sich müßig

Безде́льнически ת״פ בְּאֹרַח מְתֵי־, כְּאַחַד הָרֵיקִים spitzbübisch. [בְּלִיַּעַל Spitzbuberei.

Безде́льничество, -чанье ס׳ דֶּרֶךְ, עֲשׂוֹת מְתִים

Безде́льно ת״פ בְּלִי־עֲבוֹדָה, בָּטֵל unthätig.

Бездѣтно ת״פ שַׁכּוּל ; עָקָר, לֹא־בָנִים kinderlos.
Бездѣтство ס׳ חֹסֶר־בָּנִים, שִׁכּוּל, שְׁכֹלִים Kinderlosigkeit.
Бездѣтствовать (-ствую) פ״ע הָלוֹךְ,הָיָה בְּלֹא־בָנִים kinderlos sein.
Безжалостно ת״פ מִבְּלִי חוּס,בְּאֵין־חֶמְלָה,בְּלִי־רַחֲמִים unbarmherzig.
Безжалостность נ׳ אַכְזְרִיּוּת־לֵב Unbarmherzigkeit.
Безжалостный ת׳ מְשֻׁחַת רַחֲמָיו,בְּלִתִּי חָם unbarmherziger.
Безжальный ת׳ בְּלִי־רוּשׁ ,בְּלִי־חוֹס,בְּלִי מִרְרַת מָוֶת stachellos.
Безжёлчный (1 ת׳ חֹסֶר מְרֹרָה ohne Galle. 2) בְּלִי־חֵמָה ,לֹא־אַכְזָר nicht aufbrausend.
Безжённый ת׳ בְּלֹא־אִשָּׁה unbeweibt.
Безжёнство ס׳ חַיֵּי אִישׁ לְבַדּוֹ בְּלֹא־אִשָּׁה.
Безжёнствовать (-ствую) פ״ע בְּלִתִּי קְחַת־לוֹ אִשָּׁה ,חָיָה לְבַדּוֹ unbeweibt leben.
Безжизненность נ׳ חֹסֶרוֹן רוּחַ חַיִּים ; דּוּמָה Leblosigkeit.
Безжизненный ת׳ בְּלִתִּי חַי ,אֲשֶׁר אֵין־בּוֹ רוּחַ חַיִּים leblos, todt.
Беззаботливо ת״פ בְּאֵין־כַּחַד ,בְּלִי־דְאָגָה unbekümmert.
Беззаботливость נ׳ שַׁלְוַת הַשְׁקֵט ,בִּטְחָה Sorglosigkeit.
Беззаботно ת״פ בְּלִי־דְאָגָה sorgenlos.
Беззаботность נ׳ שַׁלְוָה ,בִּטְחָה Sorgenlosigkeit.
Беззаботный ת׳ שָׁאֲנָן מִכַּחַד ,בְּלִתִּי דוֹאֵג sorgenfrei.
Беззавистный ת׳ רָחוֹק ,טוֹב־עַיִן ,בְּלִתִּי מְקַנֵּא nicht neidisch.
Беззавѣтно ת״פ לְתָמוֹ frei.
Беззазорность נ׳ תֹּם דֶּרֶךְ ,נְקִיּוֹן מֵחֲרָפוֹת Tadellosigkeit.
Беззазорный ת׳,-но ת״פ נְקִי מִתּוֹכָחוֹת ,נְקִי מֵחֲרָפוֹת ,תָּם־דֶּרֶךְ ,עַל־עָוֹן tadellos.
Беззаконіе ס׳ עַוְלָה ,אָוֶן ,עָוֶל בְּמִשְׁפָּט ,הַטּוֹת מִדִּין Ungesetzlichkeit.
Беззаконникъ ת׳ אִישׁ אָוֶן ,מְעַוֵּל ,מַפֵּר חֹק ,-ница נ׳. עוֹל ungesetzlich handeln.
Беззаконничать פ״ע עָשָׂה עָוֶל ,פָּשַׁע ,עָבַר חֹק ,עָשָׂה, ungesetzlich.
Беззаконно ת״פ לֹא בְּמִשְׁפָּט ,נֶגֶד הַחֹק
Беззастýпный ת׳ בְּאֵין מַפְגִּיעַ,בְּאֵין רָב רִיבוֹ schutzlos.
Беззачётный ת׳ עוֹדֵף עַל־הַפְּקוּדִים (ליוצאי הצבא) ,בְּלִתִּי נֶחְשָׁב בַּמִּסְפָּר unangerechnet.
Беззащитный ת׳ בְּלִי מַחֲסֶה schutzlos.
Беззвýчный ת׳ בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלוֹ tonlos.
Беззвѣздный ת׳ בְּאֵין כּוֹכְבֵי־אוֹר קוֹדֵר sternlos.
Безземéлье ס׳, -земéльность נ׳ חֶסְרוֹן שְׂדֵה זֶרַע Mangel an Ackerland.
Безземéльный ת׳ אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שְׂדֵה זֶרַע landlos.
Беззýбый ת׳ בְּאֵין שִׁנַּיִם zahnlos.

Безквáсный ת׳ בְּלִי־מַחֲמֵצֶת ,לֹא־חָמֵץ nicht sauer.
Безковáрность נ׳, -ковáрствіе ס׳ נְכוֹחָה ,אֱמוּנִים מֵישָׁרִים Arglosigkeit.
Безковáрный ת׳ אִישׁ אֱמוּנִים ,בְּלִי עָרְמָה וּמִרְמָה aufrichtig.
Безконéчность נ׳ אֵין־סוֹף,בְּלִי־תַכְלִית Unendlichkeit.
Безконéчный ת׳ תַּכְלִית,—סוֹף ,אֲשֶׁר אֵין לוֹ קֵץ —. לְבְלִי־חֹק ,לְאֵין חֵקֶר unendlich.
Безкóрмица נ׳ חֹסֶר מִרְעֶה וּמַאֲכָל לַבְּהֵמָה Futtermangel.
Безкóрмный ת׳ אֵין מִרְעֶה ohne Futter.
Безкорыстіе ס׳, -стность נ׳ נְקִיּוֹן ,שִׂנְאַת בֶּצַע כַּפַּיִם Uneigennützigkeit.
Безкорыстный ת׳ שׂוֹנֵא בֶצַע uneigennützig.
Безкóстный ת׳ בְּלִי־עֲצָמִים ,חֲדַל־נִרְם ohne Knochen
Безкрóвельный ת׳ בְּאֵין גַּג ohne Dach.
Безкрóвіе ס׳,-крóвность נ׳ חֹסֶר דָּם ,אֶפֶס דָּמִים Blutmangel.
Безкрóвный ת׳ (1 חֲסַר־דָּמִים ,בְּלִי־דָם blutarm. 2) בְּלִי שְׁפַךְ־דָּם blutlos. 3) בְּלִי־מַחֲסֶה ; בְּאֵין מוֹדֵעַ ohne Flügel. obdachslos, schutzlos.
Безкрылый, -крýльный ת׳ חָסַר כְּנָפַיִם ,בְּלִי־כָנָף
Безлáдица נ׳ מְרִיבָה ,אֵין־שָׁלוֹם Uneinigkeit.
Безлепестковый, -пéстный ת׳ בְּאֵין עָלֶה ; בְּאֵין נֶצָּה blätterlos. Schmeichelei.
Безлéстный ת׳ בְּלִי־חֹנֶף ,בְּלִי שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת ohne
Безлиственный,-стный ת׳ בְּאֵין עָלֶה ohne Blätter.
Безличный, (глагóль) (פֹּעַל) ,סְתָמִי שֶׁלֹּא נִזְכַּר שֵׁם פּוֹעֲלוֹ unpersönlich.
Безлýніе ס׳ עֵת אֲשֶׁר יָרֵחַ לֹא יָאִיר אוֹרוֹ Neumondszeit.
Безлýнный ת׳ בְּלִי־אוֹר יָרֵחַ ohne Mondschein.
Безлѣсіе ס׳, -сица נ׳ חֹסֶר עֲצֵי יַעַר Waldmangel.
Безлѣсный ת׳ חֲסַר־יְעָרוֹת ohne Wald.
Безлѣтный ת׳ אֲשֶׁר אֵין־חֵקֶר לִשְׁנוֹתָיו unendlich.
Безлюдіе, -лю́дство ס׳ אֶפֶס־לְאֹם ,אֱנוֹשׁ מִזְעָר Menschenmangel. На безлюдьи и Ѳома дворянинъ. בְּאֶפֶס לְאֹם גַּם נָבָל יָרוּם
Безлю́дность נ׳ см. Безлюдіе. Schenleer.
Безлю́дный ת׳ אֲשֶׁר מְתָיו מְעַט ,בְּאֵין אָדָם men-
Безлю́дѣть פ״ע הָשֵׁם מֵאֵין אָדָם menschenleer werden.
Безмéздіе ס׳ שִׂנְאַת בֶּצַע Uneigennützigkeit.
Безмéздно ת״פ חִנָּם ,בְּלֹא־מְחִיר umsonst.
Безмéздный ת׳ שׂוֹנֵא בֶצַע ,בְּלִתִּי רוֹדֵף שַׁלְמֹנִים uneigennützig. Schnellwage.
Безмéнъ (ק -мéнчикъ) ז׳ קָנֶה ,פֶּלֶס קָנֶה־מִשְׁקָל
Безмилостивый, -стный ת׳ בְּלִתִּי מְרַחֵם,בְּלִתִּי חָם unbarmherzig.
Безмóзгій ת׳ בְּלִתִּי מֹחַ ,חֲסַר מֹחַ hirnlos.

Безмозглость ג׳ חֹסֶר־מֹחַ (בִּקְדֹּד) סִכְלוּת, Hirnlosigkeit.
Безмозглый ת׳ בַּעַר, נָבוּב, hirnlos, dumm.
Безмолвіе ס׳ דּוּמִיָּה, דֻּמָּה die Stille.
Безмолвно ת״פ מִבְּלִי דַּבֵּר דָּבָר, דּוּמָם schweigend.
Безмолвный ת׳ מַחֲרִישׁ, דּוֹמֵם stillschweigend.
Безмолвствовать (-вую) פ״ע הֶחֱרִישׁ, הֹדֵם schweigen.
Безмощный ת׳ אֵין־אוֹנִים, בְּלֹא־כֹחַ kraftlos.
Безмрачность נ׳ לֹא־עֲבוֹת, טֹהַר Heiterkeit.
Безмрачный ת׳ בְּלִתִּי קוֹדֵר, בָּהִיר heiter.
Безмужіе ס׳ (־מְנוּת) אַלְמָן; הַיֵּי אִשָּׁה פְּנוּיָה Mannlosigkeit.
Безмужняя ת״נ פְּנוּיָה מֵאִישׁ Unverheirathete.
Безмѣріе, ס׳, -мѣрность נ׳ -мѣрный ת׳, אֵין חֵקֶר, בְּלִי־חֹק, אֵין קֵץ Unermeßlichkeit.
Безмѣрно ת״פ לְבְלִי־חֹק unermeßlich.
Безмѣстный ת׳ בְּאֵין כְּהֻנָּה ohne Amt.
Безмятежіе, ס׳, -тежность נ׳ שַׁלְוַת הַשְׁקֵט Ungestörtheit.
Безмятежный ת׳ שָׁלֵו, שָׁקֵט, בְּאֵין רֹגֶז שַׁאֲנָן, [ungestört.
Безнавѣтный ת׳ בָּטוּחַ מִדִּבָּה וְרָכִיל sicher vor Verleumdung.
Безнадежно ת״פ נוֹאָשׁ, בְּאֹפֶס תִּקְוָה hoffnungslos.
Безнадежность נ׳ יֵאוּשׁ, אֹבְדַן תִּקְוָה Hoffnungslosigkeit.
Безнадежный ת׳ נוֹאָשׁ, בְּאֵין פֶּתַח תִּקְוָה [hoffnungslos.
Безнаказанно ת״פ בְּלִי־עֹנֶשׁ ungestraft.
Безнаслѣдіе ס׳ אֹפֶס יוֹרְשִׁים Erblosigkeit.
Безнаслѣдный ת׳ בְּאֵין יוֹרֵשׁ ohne Erben.
Безначаліе, -чальство ס׳ פְּרֻעוֹת, חֹדֶל פֶּרְזוֹן בָּעָם Herrnlosigkeit.
Безначальный ת׳ בְּלִי־רֵאשִׁית, אֲשֶׁר אֵין־חֵקֶר לְרֵאשִׁיתוֹ [anfangslos.
Безначальственный ת׳ בְּאֵין מוֹשֵׁל herrscherlos.
Безногій ת׳ בְּלִי־רַגְלַיִם; נְכֵה־רַגְלַיִם ohne Füße.
Безносый ת׳ חָרוּם־אַף, חָרוּם ohne Nase.
Безнравственно ת״פ בְּאֵין מוּסָר, בְּעוֹל sittenlos.
Безнравственность נ׳ עָוֶל, פֶּרֶע מוּסָר וּמִישָׁרִים Sittenlosigkeit.
Безнравственный ת׳ עוֹזֵב אָרְחוֹת יָשָׁר, פּוֹרֵעַ מוּסָר [sittenlos.
Безобидно ת״פ מִבְּלִי חַטּוֹת מִשְׁפָּט, בְּלִי־עָוֶל ohne Beleidigung.
Безоблачно ת״פ בְּלִי עֲנָנָה, בְּאֵין עָב unbewölkt.
Безоблачность נ׳ לֹא־עֲבוֹת, טֹהַר הָרָקִיעַ Wolkenlosigkeit.
Безоборонно ת״פ בְּלִי־מַחֲסֶה, בְּאֵין מַפְנִיעַ schutzlos.
Безобразить פ״ע עָוָה פָּנִים, הִשְׁחִית תֹּאַר verunstalten.
Безобразіе, ס׳ -зность נ׳ תֹּאַר מְשֻׁחָת, לֹא־מַרְאֶה; לֹא־סְדָרִים Unanständigkeit. [häßlich.
Безобразный ת׳ מְשֻׁחַת מַרְאֶה, אֲשֶׁר לֹא־תֹאַר לוֹ
Безоброчный ת׳ חָפְשִׁי מִמַּס zinsfrei.
Безоговорочно ת״פ מִבְּלִי הַתְנוֹת דָּבָר unbedingt.
Безокій ת׳ עִוֵּר, אֵין־עֵינַיִם augenlos.
Безопасливый ת׳ בְּלִתִּי נִזְהָר, מַקְשָׁה לִבּוֹ, בְּלִתִּי נִשְׁמָר unvorsichtig.
Безопасно ת״פ אֵין פַּחַד gefahrlos.
Безопасность נ׳ שְׁלוֹם, בִּטָּחָה Gefahrlosigkeit.
Безопасный ת׳ שַׁאֲנָן, שָׁלוּ מִפַּחַד, בָּטוּחַ gefahrlos.
Безорудный ת׳ בְּלִי כְלֵי הַחוּשִׁים וְכֵלִיּוֹת הַחַיִּים (כמו הדוממים) unorganisch.
Безоружность נ׳ חֹסֶר כְּלֵי מִלְחָמָה Wehrlosigkeit.
Безоружный ת׳ בְּלִי כְלֵי־קֶרֶב, בְּאֵין נֶשֶׁק unbewaffnet.
Безостановочно ת״פ בְּלִי־חָשָׂךְ, בְּאֵין־הַפּוּגוֹת, מַעֲצוֹר unaufhaltsam.
Безотбойный ת׳ בְּלִתִּי נָשׁוּג אָחוֹר, אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי־כֹל unabwehrbar.
Безотвѣтно ת״פ מִבְּלִי־מַעֲנֶה ohne Antwort.
Безотвѣтный ת׳ 1) אֲשֶׁר, אֲשֶׁר לֹא־יִמָּצֵא מַעֲנֶה אֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת schweigsam. 2) חוֹשֵׁךְ פִּיו מִעֲנוֹת, נִכְנָע לִמְצוּאוֹ, מוֹנֵעַ מַעֲנֵהוּ בְּתוֹךְ חֵכוֹ ohne Widerspruch.
Безотвѣтственно ת״פ מִבְּלִי עָרוֹב אֶת־הַדָּבָר, מִבְּלִי קַבֵּל עָלָיו אַחֲרִיּוּת unverantwortlich.
Безотвѣтственный ת׳ נְקִי מֵאַחֲרִיּוּת, בְּלִתִּי עוֹרֵב, נְקִי מִדִּין וְחֶשְׁבּוֹן unverantwortlich.
Безотвѣтственность נ׳ חֹפֶשׁ מִדִּין וְחֶשְׁבּוֹן, מַעֲרָבוֹן — Unverantwortlichkeit.
Безотвязный, -вязчивый ת׳ פּוֹצֵר עַד־בּוֹשׁ, עַז־פָּנִים, אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי־כֹל, פּוֹגֵעַ בְּמַעְתִּיר, דְּבָרָיו עַל־ zudringlich.
Безотговорочно ת״פ מִבְּלִי הָצְטַדֵּק, מִבְּלִי הָשִׁיב דָּבָר, מִבְּלִי הִתְוַכֵּחַ ohne Widerspruch.
Безотлагательно ת״פ מִבְּלִי אֵחֵר ohne Aufschub.
Безотлагательный ת׳ אֲשֶׁר אֵין לְאַחֵר, נָחוּץ dringlich.
Безотложный см. Безотлагательный.
Безотлучно ת״פ מִבְּלִי מוּשׁ מִ־ ohne sich zu entfernen.
Безотмѣнный ת׳ אֲשֶׁר אֵין לְשַׁנּוֹת, לְהָפִיר — לְהָשִׁיב — unabänderlich.
Безотрадный ת׳ בְּאֵין מֵשִׁיב נֶפֶשׁ, לֹא־נֹחֶם troftlos.
Безотсрочно ת״פ מִבְּלִי־אֵחֵר, נָחוּץ unaufschiebbar.
Безотходно ת״פ מִבְּלִי סוּר אָנָה וָאָנָה unablässlich.

Безотчётно מִבְּלִי תֵּת דִּין וְחֶשְׁבּוֹן ת״פ ohne Rechenschaft zu geben. [antwortlich.

Безотчётный אֲשֶׁר לֹא יְחֻשְׁבוּ אִתּוֹ ת׳ unver-

Безошибочно בְּלִי־שְׁגִיאָה , בְּלִי־מִשְׁגֶּה ת״פ ohne Fehler. [barkeit.

Безошибочность נְקִיּוֹן מֵחֵטְא וּמִשְׁגֶּה נ׳ Unfehl-

Безошибочный בְּלִתִּי שׁוֹגֶה , נָקִי מִשְׁגִיאָה ת׳ unfehlbar.

Безпа́житный בְּאֵין נָאוֹת דֶּשֶׁא , בְּלִי־מִרְעֶה ת׳ ohne Weideplatz. [ohne Verdeck.

Безпа́лубный בְּאֵין מִכְסֶה , (אֳנִיָּה) בְּאֵין סִפּוּנָה ת׳

Безпа́лый בְּלִי־אֶצְבָּעוֹת ת׳ ohne Finger.

Безпа́мятливость חֹסֶר כֹּחַ הַזִּכָּרוֹן נ׳ Vergeßlichkeit.

Безпа́мятливый חֲסַר־זִכָּרוֹן ת׳ , —רַבָּה vergeßlich.

Безпа́мятство 1) חֹסֶר כֹּחַ הַזִּכָּרוֹן ס׳ Vergeßlichkeit. 2) מְבוּכָה Bewußtlosigkeit. Онъ пришелъ въ безпамятство, זִמּוֹתָיו נִתְּקוּ , —.

Безпа́спортный בְּלִי תְּעוּדַת מַסָּע ת׳ ohne Paß.

Безпереводный 1) אֲשֶׁר לֹא יִתֹּם ת׳ unendlich. 2) בְּלִתִּי מֻעָבָר לְאַחֵר unübertragbar.

Безперемѣ́нный בְּלִתִּי שׁוֹנֶה , בְּלִתִּי נָמָר ת׳ אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לוֹ unveränderlich.

Безпе́рстый חָסֵר אֶצְבָּעוֹת ת׳ ohne Finger.

Безпе́рый בְּלִי־נוֹצָה ת׳ ohne Federn.

Безпеча́льный בְּלִי־דְאָגָה וְתוּגָה ת׳ Kummerlos.

Безпе́чникъ *כָּרְתִּי , מִין חָצִיר ז׳ (ברכות ט) Hanswurz.

Безпе́чно מִבְּלִי שִׂים לֵב , בְּלִי־דְאָגָה ת״פ ; בָּטַח sorglos.

Безпе́чность בִּטְחָה נ׳ Sorglosigkeit.

Безпе́чный בּוֹטֵחַ , בְּלִתִּי דוֹאֵג , שַׁאֲנָן ת׳ Sorgloser.

Безпла́тно בְּלֹא־מְחִיר ת״פ , חִנָּם ohne Zahlung.

Безпло́дность אֵין פְּרִי נ׳ Unfruchtbarkeit.

Безпло́дный בְּלִתִּי עוֹשֶׂה־פְּרִי ת׳ fruchtlos.

Безпло́тіе רוּחַ , לֹא־בָשָׂר נ׳ , -ס׳ -ность Unkörperlichkeit.

Безпло́тный רוּחָנִי , אֵינוֹ גוּף ת׳ unkörperlich.

Безповоро́тно בְּאֵין מֵשִׁיב , מִבְּלִי שׁוּב ת״פ unwiederbringlich.

Безподо́бно מֵאֵין עֵרֶךְ ת״פ unvergleichlich.

Безподо́бный אֲשֶׁר אֵין־עֵרֶךְ אֵלָיו , מֵאֵין כָּמוֹהוּ ת׳ — אֵין דּוֹמֶה לוֹ vortrefflich. [ruhigung.

Безпокое́ніе הַפְרָעַת הַמְנוּחָה , הַתְרָדָה ס׳ Beun-

Безпоко́йно מִבְּלִי מְנוּחָה , בְּרַגְזָה ת״פ unruhig.

Безпоко́йствіе, -ство דְּאָגָה , נְדוּדִים , רֹגֶז ס׳ , תְּמֹהוֹן־לֵב Unruhe.

Безпоко́ить הַתְרֵד , הַפְרַע מְנוּחַת... פ״י benruhigen. -ся בְּלִתִּי שְׁקֹט , דָּאוֹג פ״ח sich beunruhigen.

Безполе́зно עַל־שָׁוְא , בְּדִי־רִיק , בְּלֹא־יוֹעִיל ת״פ nutzlos.

Безполе́зность שָׁוְא , רִיק נ׳ Nutzlosigkeit. [los.

Безполе́зный בְּלִתִּי מוֹעִיל , לֹא־יוֹעִיל ת׳ nutz-

Безпо́мощно בְּאֵין תּוֹמֵךְ , בְּלִי־עֵזֶר ת״פ hilflos.

Безпомощный אֲשֶׁר נִדְּחָה מִמְּנוּ תּוֹשִׁיָּה ת׳ Hilfloser.

Безпопо́вщина עֲדַת מְרִיבֵי־כֹהֵן (עדת רוסי׳) נ׳ Secte, die keine Priester anerkennt.

Безпоро́чность תֹּם , נְקִיּוֹן מֵעוֹן נ׳ Unschuld.

Безпоро́чный תָּם מִפֶּשַׁע , נָקִי ת׳ schuldlos.

Безпоря́дица לֹא־מַכְשֵׁלָה , מַהְפֵּכָה ז׳ , -докъ מְכוּכָה , סְדָרִים Unordnung.

Безпоря́дочный 1) בְּלִתִּי מְכֻלְכָּל , פּוֹרֵעַ סְדָרִים ת׳ דְּבָרָיו בַּמִּשְׁפָּט ordnungslos. 2) עוֹזֵב אָרְחוֹת יָשָׁר , נָלוּז , הָפְכָּפָן , עִקֵּשׁ דְּרָכִים ungesittet.

Безпосре́дственно בְּאֵין בֵּינוֹתָם (אִישׁ , דָּבָר) ת״פ ; פָּה עֵם־פָּה , פָּנִים בְּפָנִים ohne Vermittelung.

Безпо́шлинно חָפְשִׁי מִמֶּכֶס ; בְּלִי־שְׁלוּם מֶס ת״פ zollfrei.

Безпоща́дно בְּאֵין חֶמְלָה , מִבְּלִי חוּס ת״פ schonungslos.

Безпоща́дный אַכְזָרִי , אֲשֶׁר לֹא־יְחֻמָל ת׳ erbarmungslos.

Безпредѣ́ліе -дѣ́льность נ׳ , Grenzenlosigkeit. -ный נֶצַח , אֵין־חֵקֶר , אֵין־קֵץ , בְּלִי־תַכְלִית ת׳ grenzlos.

Безпрекосло́вно מִבְּלִי־הָשִׁיב , בְּאֵין תּוֹכָחוֹת ת״פ , בְּרָצוֹן , בְּאֵין תְּלוּנָה , דָּבָר ohne Widerspruch.

Безпремѣ́нно בְּלִי־חָלָף , בְּלִי־תְמוּרָה ת״פ , -בְּלִי שִׁנּוּי unveränderlich. [ungehindert.

Безпрепя́тственно בְּאֵין שָׂטָן , בְּאֵין מַעְצוֹר ת״פ

Безпреры́вно מֵאֵין הֲפוּגוֹת , בְּלִי־חָשָׂךְ ת״פ ununterbrechlich.

Безпреста́нно תָּמִיד , בְּלִי־חָשָׂךְ ת״פ unaufhörlich.

Безприбы́льно בְּלֹא־תְבוּאָה , בְּאֵין־פְּרִי , בְּלִי שָׂכָר ת״פ — ohne Vortheil. -ный לֹא־יוֹעִיל , אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן פְּרִי ת׳

Безприме́рный אֲשֶׁר לֹא־הָיָה , מֵאֵין עֵרֶךְ לוֹ ת׳ כָּמוֹהוּ beispiellos.

Безпристра́стіе בְּלִתִּי הַטּוֹת , -стра́стность נ׳ , ס׳ מִישׁוֹר , צֶדֶק , מִשְׁפָּט Unparteilichkeit.

Безпристра́стно בְּלִי־מִשּׂוֹא פָּנִים ת״פ unparteiisch.

Безпристра́стный אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פָּנִים ת׳ מִבְּלִי־כַחַד unverstellt. [unverstellt.

Безпритво́рно מִבְּלִי הִתְנַכֵּר , בְּלִי־סֵתֶר־פָּנִים ת״פ

Безпричи́нно בְּלִי־נִסָּבָה , עַל־לֹא־דָבָר , בְּאֶפֶס ת״פ ohne Ursache. [schutzlos.

Безпрію́тно נָעֵזָב , מַחְסֶה , בְּלִי־מַחְסֶה ת״פ . -ный נוֹדֵד בְּאֵין ת׳

Безпробу́дно מִבְּלִי־הָעִיר ת״פ unerweckl. -ный сонъ שְׁנַת עוֹלָם .

Безиро́кій לא־יוֹעִיל, אֲשֶׁר לא־יוֹצִלַח לַכֹּל ת׳ nutzlos.
Безпросы́пно מִבְּלִי הָקִיץ ת״פ ohne zu erwachen.
Безпу́тица ג׳, -tie תְּהוּ לא־דֶרֶךְ ס׳ schlechter Weg.
Безпу́тникъ נָלוּז בְּמַעְגְּלוֹתָיו, עִקֵּשׁ דְּרָכִים ז׳ Wüstling. -ница ג׳. [heit.
Безпу́тность ג׳, -ство עַקְשׁוּת, סִלְּף ס׳ Ausgelassen=
Безпу́тный נָלוּז, מְסַלֵּף דַּרְכּוֹ, עִקֵּשׁ ת׳ sittenlos.
Безпу́тствовать (-ствую) הָלַךְ תֹּעֶה, סִלֵּף דַּרְכּוֹ פ״ע sittenlos sein. [Einsicht.
Безразбо́рчиво מִבְּלִי בַקֵּר בֵּין טוֹב לָרָע ת״פ ohne
Безразбо́рчивость חֹסֶר בְּחִירָה וּבְקֹרֶת נ׳ Einsichtslosigkeit.
Безраздѣ́льно מִבְּלִי חֵלֶק ת״פ ; כְּאֶחָד unzertheilt.
Безраздѣ́льный אֲשֶׁר לא־יֵחָלֵק ת׳ untheilbar.
Безразли́чіе ס׳, -ли́чность נ׳ הֶעְדֵּר אוֹת מַבְדִּיל, הִשְׁתַּוּת Ununterscheidlichkeit.
Безразли́чно בְּאֵין מַבְדִּיל ת״פ, מִבְּלִי הַבְדֵּל, בַּד־ בְּבַד ohne Unterschied. [ohne Ueberlegung.
Безразсу́дно בְּלִי־הַשְׂכֵּל, בְּלא־דַעַת וּתְבוּנָה ת״פ
Безразсу́дность אֵין הָבֵין, אֵין בִּינָה נ׳ Unbesonnen=
Безразсу́дный חֲסַר־תְּבוּנוֹת ת׳ unbesonnen. [heit.
Безрасчётно בְּלִי־חֶשְׁבּוֹן ת״פ ohne Berechnung.
Безрасчётный אֲשֶׁר לא־יֻכַּשׁ לִמְצוֹא חֶשְׁבּוֹן ת׳, בְּלִתִּי מְחֻשָּׁב דַּרְכּוֹ unüberlegt.
Безро́гій חֲסַר־קְרָנַיִם ת׳ ohne Hörner.
Безро́діе, -дье, -дство חֶסֶר אָח וְקָרוֹב ס׳ Mangel an Verwandten.
Безро́дный גַּלְמוּד, בְּלִי קָרוֹב וְגוֹאֵל ת׳ ohne Verwandte.
Безро́потно בְּאֵין תְּלוּנָה, מִבְּלִי הִתְאוֹנֵן ת״פ ohne Murren. [samkeit.
Безро́потность עֹצֶר־שִׂיחַ וּתְלוּנָה, עֹצֶר־רוּחַ נ׳ Duld=
Безропотный נוֹטֶה שֶׁכְּמוֹ לִסְבֹּל, בְּלִתִּי מִתְאוֹנֵן ת׳ geduldig.
Безрука́вный בְּלִי יָדַיִם (בֶּגֶד) ת׳ ohne Aermel.
Безру́кій חֲסַר־יָד, אֲדֻנָּדִים, גִּדֵּם* ת׳ ohne Hand (Hände).
Безры́бный שֶׁאֵין בּוֹ דָּגָה ת׳ ohne Fische.
Безры́бье חֶסֶר־דָּגָה ס׳ Mangel an Fische.
Безсеме́йный בְּלִי בְנֵי־בַיִת ת׳ ohne Familie.
Безсе́рдіе רֹעַל־לֵב, עֲרַלַּת־לֵב ס׳ Herzlosigkeit.
Безсе́рдый חֲסַר רַחֲמֵי־לֵב, עָרֵל־לֵב ת׳ herzlos.
Безси́лить כִּחֵשׁ, רִפָּה, חָלוֹשׁ פ״י schwächen.
Безси́ліе רִפְיוֹן, אֵין־כֹּחַ ס׳ Kraftlosigkeit.
Безси́льно בְּלא־כֹחַ ת״פ kraftlos. [kraftlos.
Безси́льный אֵין־אוֹנִים ת׳, אֵין אֵיל, רָפֶה, חַלָּשׁ
Безсилѣ́ть חָלוֹשׁ, רָפָה פ״י kraftlos werden.

Безсла́вить (-влю) הָקַל־, חִלֵּל כָּבוֹד פ״י entehren.
Безсла́віе קָלוֹן, אֵי־כָבוֹד ס׳ Unehre.
Безсла́вный מְנֻאָץ, נִקְלֶה ת׳ entehrt. [keit.
Безслове́сіе ס׳, -слове́сность נ׳ אֵלֶם Sprachlosig=
Безслове́сный אִלֵּם, הוֹמֵם, בְּלִתִּי מְדַבֵּר ת׳ sprachlos.
Безсме́ртить הוֹתִיר, הִנְחִיל חַיֵּי עוֹלָם, —שֵׁם עוֹלָם לְזֵכֶר־עוֹלָם unsterblich machen.
Безсме́ртіе ס׳, -сме́ртность נ׳ חַיֵּי־עַד, אַל־מָוֶת, שֵׁם־עוֹלָם Unsterblichkeit. [unsterblich.
Безсме́ртный חַי לְעוֹלָם, אֲשֶׁר לא־יִרְאֶה שַׁחַת ת׳
Безсмы́сленно בְּלִי תְּבוּנָה ת״פ ohne Sinn.
Безсмы́сленный אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שַׁחַר, חֲסַר טַעַם ת׳ sinnlos. [סִכְלוּת Unsinn.
Безсмы́слица ג׳, -смысліе ס׳ דָּבָר אֲשֶׁר אֵין־לוֹ שַׁחַר,
Безсмѣ́нно תָּמִיד, בְּאֵין חֲלִיפוֹת ת״פ unabgelöst.
Безсмѣ́нный תָּמִיד, אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לוֹ ת׳—beständig.
Безсмѣ́тно см. Несмѣтно.
Безснѣ́жный בְּאֵין שֶׁלֶג ת׳ ohne Schnee.
Безсо́вѣстіе ס׳, -стность נ׳ בֶּגֶד, מַעַל, לא־אֱמוּן, עָרְלַת־, קְשִׁי־לֵב Gewissenlosigkeit.
Безсо́вѣстный בְּלִתִּי דוֹאֵג, עוֹגֵל לא־יָדַע בּשֶׁת ת׳ מְהַטֶּאתוֹ gewissenlos. [los.
Безсозна́тельно מִבְּלִי הָבִין, מִבְּלִי דַעַת ת״פ bewußt=
Безсомнѣ́нно אַל־נָכוֹן, בְּלִי־שֶׁפֶק ת׳, -сомнѣ́нный ת״פ ohne Zweifel.
Безсо́ніе ס׳, -со́нница נ׳ אֵין תְּנוּמוֹת, נְדוּדִים, נְדוֹד הַשֵּׁנָה Schlaflosigkeit.
Безсо́нный אֲשֶׁר גֻּזְלָה (נֶדֶדָה) חֲסַר־תְּנוּמוֹת ת׳, שְׁנָתוֹ schlaflos. [saftlos.
Безсо́чно יָבֵשׁ, בְּלִי־לַח, בְּלִתִּי רָטֹב ת״פ, -ный ת׳
Безсо́чность חֹרֶב, יְבֹשֶׁת, חֶסֶר־לֵחַ נ׳ Saftlosigkeit.
Безспо́рно בְּאֵין מוֹכִיחַ, בְּאֵין מַכְזִיב ת״פ, -ный ת׳ נְגִדוֹ unstreitig. [ger. -нница נ׳.
Безсре́бренникъ שׁוֹנֵא כֶּסֶף ז׳ Uneigennützi=
Безсро́чно בְּלִי־זְמַן, בְּלִי מוֹעֵד נָקוּב ת״פ, -ный ת׳ קָצוּב ohne Termin.
Безстра́стіе ס׳ 1) הֶעְדֵּר הַתְּאוֹת, קָרֵת־רוּחַ Leidenschaftlosigkeit. 2) קְהוּת הַהוּשִׁים, הוּפַר הָאֲבִיוֹנָה Gefühllosigkeit. [lich.
Безстра́стный חֲסַר־תַּאֲוָה ת׳ ; קַר־רוּחַ unempfind=
Безстра́шіе אֵין־פַּחַד, אֵין־מֹרֶךְ ס׳ Unerschrockenheit.
Безстра́шный אַמִּיץ־לֵב, עָשׂוּי לִבְלִי־חָת ת׳ furchtlos.
Безсты́дникъ מְאַן הִכָּלֵם, לא־יוֹדֵעַ בּשֶׁת ז׳ Unverschämter. -ница נ׳.
Безсты́дно מִבְּלִי הִכָּלֵם, מִבְּלִי בוֹשׁ ת״פ unverschämt.

Безстыдничать, -дствовать פ״ע הַקְשָׁה לִבּוֹ, מָאַן הִכָּלֵם unverschämt sein.

Безстыдность. ג׳, -ды́дство פ״ע קְשִׁי, אֹפֶס בּוּשָׁה, עֲרַלַּת לֵב, פָּנִים Schamlosigkeit.

Безсчётно ת״פ לְאֵין מִסְפָּר zahllos.

Безтала́нный ת׳ אוֹבֵד, אֲשֶׁר לֹא יִצְלַח unglücklich.

Безтала́нтный ת׳ בְּלִי כִּשָּׁרוֹן, בְּלִי הָכְמַת לֵב, הַמַּעֲשֶׂה unbegabt. [Unsinn.

Безтолко́вица, -ко́вщина ת׳ תֹּהוּ, סִכְלוּת, תַּהֲפֻכוֹת ג׳

Безтолко́вость ג׳ עִקְּשׁוּת, סִלֶף Sinnlosigkeit.

Безтолко́вый ת׳ שׁוֹגֶה, מְבֻלָּע, נְבוֹךְ sinnlos.

Безтолочь ג׳ תֹּהוּ, סִכְלוּת, תֹּעָה Unsinn.

Безторго́вица, -то́ржица ג׳ אֹפֶס, חֲדַל הַמִּסְחָר מִקְנָה וּמִמְכָּר Stillstand im Handel.

Безтре́петный ת׳ בְּלִי־חָת, בְּלִי־פַחַד furchtlos.

Безтѣ́лесіе ס׳, -ле́сность ג׳, -ле́сный ת׳ רוּחַ לֹא־בָשָׂר Unkörperlichkeit.

Безубы́точный ת׳ בְּלִי־מַגְרֵעַת, בְּלִי־נֶזֶק schadlos.

Безукоризненный ת׳ נָקִי מִתּוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן, תָּם, מִפְּשַׁע, בַּר־נְקִיּוֹן, תֹּם ג׳ -ненность tadellos. Tadellosigkeit.

Безу́мецъ ז׳ חֲסַר־לֵב, סָכָל Thor. -мица ג׳.

Безу́мить (-млю) פ״ע הוֹלִיךְ תֹּעָה, הִתְעָה מִדֶּרֶךְ בִּינָה הוֹלִיךְ שׁוֹלֵל bethören.

Безу́міе ס׳ סִכְלוּת, הוֹלֵלוּת Dummheit.

Безу́мный ת׳ חֲסַר־לֵב, מְשֻׁגָּע; בַּעַר unsinnig.

Безумо́лкно ת״פ מִבְּלִי הַשְׁקֵט, מִבְּלִי־דֹם unaufhörlich.

Безу́мство, -ствованіе ס׳ הוֹלֵלוּת, סִכְלוּת Verrücktheit. [unsinnig handeln.

Безу́мствовать (-ствую) פ״ע שָׁגָה בְּאַוַּלְתּוֹ, הִתְהוֹלֵל

Безумѣ́ть פ״ע הִוָּאֵל sinnlos werden. [tadellos.

Безупре́чный ת׳ חַף מִפֶּשַׁע, נָקִי מִתּוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן

Безупусти́тельно ת״פ מִבְּלִי מוּשׁ, מִבְּלִי עָזוֹב רֶגַע מִן־ ohne Aufschub.

Безуро́нно ת״פ בְּלִי מִגְרֵעַת, בְּלִי נֶזֶק ohne Schaden.

Безуря́дица ג׳ הֲפֵכָה, מְבוּכָה, תֹּהוּ, לֹא־סְדָרִים Wirrwarr.

Безусло́вно ת״פ בְּכָל־אוֹפֶן, בְּלִי־תְנַאי unbedingt.

Безуспѣ́шно ת״פ בְּאֵין־פְּרִי, מִבְּלִי־הַצְלִיחַ, לַעֲמָלוֹ, בְּדֵי־רִיק מִבְּלִי־הוֹעִיל ohne Erfolg.

Безуспѣ́шность ג׳ לֹא־הוֹעִיל, רִיק Erfolglosigkeit.

Безу́стали, -у́стально ת״פ בְּלִי כֶּשֶׁל כֹּחַ unermüdlich.

Безу́сый ת׳ בְּלִי שָׂפָם ohne Schnurrbart.

Безутѣ́шный ת׳ מְמֻאָן לְהִתְנַחֵם, אֲשֶׁר אֵין נֹחֶם לוֹ trostlos. -ность ש״נ יָגוֹן בְּלִי־נֹחֶם Trostlosigkeit.

Безу́хій ת׳ בְּלִי אָזְנַיִם; בְּרוּת אֹזֶן ohne Ohr.

Безхво́стный, -стый ת׳ בְּלִי־זָנָב, — בְּרוּת ohne Schweif.

Безхи́тростно ת״פ בְּלִי עָקְבָה, יָשָׁר ohne List.

Безхлѣ́бица ג׳ שְׁנַת רָעָבוֹן, חֹסֶר לֶחֶם Brotmangel

Безхлѣ́бный ת׳ חָסַר לֶחֶם brotlos.

Безцвѣ́тный ת׳ 1) בְּלִי־צִיץ וָפֶרַח ohne Blüthe. 2) בְּלִי־צֶבַע farblos.

Безцѣ́нность ג׳ יִקָּרָה Unschätzbarkeit. [bar.

Безцѣ́нный ת׳ אֵין עֵרֶךְ אֶלְיוֹן, עֵקֶר מִכָּל־מְחִיר unschätz-

Безцѣ́нокъ ז׳ מְחִיר מְצֻעָר, מְחִיר מְעֻט Spottpreis.

Безча́дить (ча́жу) פ״י שַׁכֵּל בָּנִים־ kinderlos machen.

Безча́діе, -ча́дство ס׳ שִׁכּוּל, עֲדֵר; אָבְדַן־בָּנִים, עֵקֶר, עֲרִירוּת, פְּרִי בֶטֶן Kinderlosigkeit.

Безча́дный ת׳ שָׁכוּל; עֵקֶר, עֲרִירִי kinderlos.

Безча́дствовать, (-ствую) פ״ע חָלוּךְ עֲרִירִי בְּלֹא־בָנִים, שָׁכוּל kinderlos sein.

Безчеловѣ́чіе ס׳, -чность ג׳ מַעֲלַל לֹא־אָדָם, אַכְזָרִיּוּת Unmenschlichkeit.

Безчеловѣ́чный ת״פ אַכְזָר, בְּלֹא לֵב־אָדָם, בְּאֵין־חֶמְלָה unmenschlich. -чно

Безче́стить (-че́щу) פ״י הֵקַל, הֵלֵל כָּבוֹד־ entehren.

Безче́стіе ס׳, -стность ג׳ אִי־כָבוֹד, קָלוֹן Schmach.

Безче́стный ת׳ נִקְלֶה, נָבָל ehrlos.

Безчешу́йный ת׳ בְּלִי־קַשְׂקַשֹּׂת ohne Schuppen.

Безче́щеніе ס׳ חִלּוּל כָּבוֹד, נְאָצָה Entehrung.

Безчи́ніе ס׳, -чи́нность ג׳, -чи́нство ס׳ פֶּרַע מוּסָר, הָרָעוֹת Unfug. [-чи́нница ג׳,

Безчи́нникъ ז׳ פּוֹרֵעַ מוּסָר liederlicher Mensch.

Безчи́нничать, -чи́нствовать (-ствую) פ״ע פָּרוֹעַ הָפַר בְּרִית עוֹלָם, מוּסָר Unfug treiben.

Безчи́нный ת׳ מֵפִיר חֹק, פּוֹרֵעַ מוּסָר unanständig.

Безчи́сленность ג׳ אֵין מִסְפָּר, רֹב־ Zahllosigkeit.

Безчи́сленный, ת׳, -чи́сленно ת״פ לְאֵין מִסְפָּר, אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב עָצוּם מִסְפָּר, לְאֵין סְפִרוֹת zahllos.

Безчу́вственность ג׳, -ствіе ס׳ הֶעְדֵּר כָּל־הוּשׁ (קֹשִׁי) עָרְלַת־לֵב Gefühllosigkeit.

Безчу́вственный ת׳ אֲשֶׁר אֵין הוּשׁוֹ בוֹ, בְּלִתִּי חָשׁ, (קָשֶׁה־, עָרֵל־) עָרֵל־לֵב gefühllos.

Безъ, Безо בְּאֹפֶס, בְּאֵין, בְּלִי, בְּלֹא מ״י ohne.

Безызвѣ́стность ג׳ 1) תַּעְלוּמָה Ungewißheit. 2) אֵין שֵׁם עַל פְּנֵי חוּץ, הֶעְדֵּר שֵׁם וּתְהִלָּה Unbekanntheit.

Безызвѣ́стный см. Неизвѣстный.

Безыме́нный ת׳ בְּלִתִּי נָקוּב בְּשֵׁם, בְּלִי־שֵׁם בְּלוּי;

אֵלְמֹנִי , פַּלְמוֹנִי ungenannt. Б. палецъ הָאֶצְבַּע הָרְבִיעִית. [sprachlos.

Безъязычно ת״פ בְּלִתִּי מְדַבֵּר, בְּאֵין לָשׁוֹן ohne Zunge,

Бека́съ ז׳ מִין עוֹף Schnepfe.

Бекре́нь ז׳ נְטוּת הַמִּגְבַּעַת עַל־הָרֹאשׁ הַצִּדָּה .

Белемнитъ ז׳ שְׁהֹלֶת Teufelskoth. [מַדְעִתּוֹ.

Белена́ נ׳ יֶרֶק־רַעַל Tollkraut. Белены объѣлся נִטָּה

Вель-этажъ ז׳ לְשָׁכוֹת שְׁנִיּוֹת, עֲלִיּוֹת zweites Stock-

Вергамо́тъ ז׳ מִין אֲגַסִּים Bergamotte. [werk.

Бе́рдо, Бе́рдцо ס׳ יַתַּד הָאֹרֵג Weberkamm.

Бе́рдышъ ז׳ מִין קַרְדֹּם לְכְלֵי מִלְחָמָה, כִּידָן Hellebarde.

Береговище ס׳ גְּלִיל הַחוֹף , כְּכַר הַחוֹף Ufer.

Береговой́ ת׳ אֲשֶׁר לִשְׂפַת יָם אוֹ נָהָר , הַחוֹף am Ufer.

Бе́регъ ז׳ שְׂפַת יָם אוֹ נָהָר , חוֹף Ufer.

Бередить (-режу́) פ״י עוֹרֵר , מָחוּץ פֶּצַע וְחַבּוּרָה מַחַץ מַכָּה reizen eine Wunde.

Бере́жая ת׳ הָרָה , מְעֻבֶּרֶת (סוּסָה) trächtig.

Бережéніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת Bewachung.

Бережёный ת׳ (1 שָׁמוּר bewacht. 2) שׁוֹמֵר , נִשְׁמָר נַפְשׁוֹ behutsam.

Бережли́вость, Бе́режъ נְצֹר הוֹנוֹ נ׳ Sparsamkeit

Бережли́вый ת׳ נוֹצֵר הוֹנוֹ ; מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁקָל sparsam. -ливо ת״פ .

Бе́режность נ׳ זְהִירוּת, מִשְׁמֶרֶת נַפְשׁוֹ* Behutsamkeit.

Бе́режный ת׳ נִזְהָר , נִשְׁמָר behutsam.

Берёза נ׳ עֵץ לֶבֶן הָעוֹר (היידיש) לִבְנֶה Birke. -зовый ת׳ לִבְנֶה Birken-. -вая губа סְפוֹג צוֹמֵחַ עַל־עֲצֵי־לִבְנָה.

Берёзина נ׳ עֲצֵי־לִבְנָה לָבָעַר Birkenholz.

Берёзникъ, -ня́къ ז׳ יַעַר עֲצֵי־לִבְנָה Birkenwald.

Берёзовикъ ז׳ סְפוֹג עַל־עֲצֵי־לִבְנָה Birkenschwamm.

Берёзовица נ׳ עָסִיס עֲצֵי־לִבְנָה Birkensaft.

Бере́менная ת׳ הָרָה (אִשָּׁה) schwanger.

Бере́менность נ׳ הֲרָיוֹן Schwangerschaft.

Бере́менѣ́ть פ״י הָרָה , הִתְעַבֵּר* schwanger werden.

Бере́мя (-мени) ס׳ מַשָּׂא , נֵטֶל , מַעֲמָסָה . У него дѣлъ б. עֲבוֹדָה רַבָּה עָלָיו . [-стовый ת׳ .

Бере́ста נ׳, -сто ס׳ עוֹר עֲצֵי־לִבְנָה Birkenrinde.

Бере́стенникъ -стень (-стня) ז׳ (1 כְּלִי מְצֻפֶּה עוֹר־לִבְנָה mit Birkenrinde umflochtenes Gefäß. 2) נַעַל מֵעוֹר־לִבְנָה Birkenbastschuh. [rinde umflechten.

Бере́стить (-ре́щу) פ״י צִפָּה בְּעוֹר־לִבְנָה mit Birken-

Бере́чь (-регу́, -режёшь) פ״י חָשׁוֹךְ ; נָצוֹר , שָׁמוֹר , הִשָּׁמֵר פ״ח לְיוֹם אַחֲרוֹן hüten, schonen, sparen. -ся הִשָּׁמֵר הִזָּהֵר sich hüten.

Верилль ז׳ אֶבֶן שֹׁהַם , בּוּרְלָא* Beryll.

Берковецъ ז׳ (פּוּד) מִשְׁקַל עֲשָׂרָה כִּכָּר 10 Pud.

Берли́нка נ׳ (1 מִין צֶבַע פּוּךְ Berlinerblau. 2) תֵּבַת שִׁיט Barke.

Берло́га נ׳ מְרֵבַץ־דֹּב , מְאוּרַת — Bärenlager. -лóжный אֲשֶׁר לְמְאוּרַת דֹּב ת׳ vom Bärenlager.

Бе́рцо ס׳ שׁוֹק Schienbein. -цовый ת׳ .

Бе́стія נ׳ חַיָּה רָעָה ; אִישׁ־בְּלִיעַל Bestie.

Бесѣ́да נ׳ שִׂיחַ נִדְבָּרִים , מִדְבָּר , שִׂיחָה Gespräch.

Бесѣ́дка, -дочка נ׳ חֻפָּה לְצֵל , סֻכָּה Laube.

Бесѣ́дованіе ס׳ см. Бесѣда.

Бесѣ́довать (-дую) פ״י הִדָּבֵר אִישׁ , שׂוֹחֵחַ עִם־ , שִׂיחַ אֶל־רֵעֵהוּ sich unterhalten.

Бечева́ נ׳ חֶבֶל לִסְחוֹב אֳנִיָּה נֶגֶד שֶׁטֶף הַמַּיִם Schleppseil.

Бечева́ніе ס׳ מִסְחַב אֳנִיָּה בַּחֶבֶל־עַל־פְּנֵי מַיִם das Ziehen eines Schiffes. [ziehen.

Бечева́ть (-чу́ю) פ״י סָחוֹב אֳנִיָּה בַּחֶבֶל ein Schiff

Бечево́й ת׳ אֲשֶׁר לְמִסְחַב אֳנִיּוֹת zum Schiffziehen gehörig.

Бечевщи́къ ז׳ סוֹחֵב אֳנִיָּה , — מוֹשֵׁךְ Schiffszieher.

Библе́йный, -лейскій ת׳ — סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ biblisch.

Библіогра́фія נ׳ בְּקֶרֶת סְפָרִים Bücherkunde.

Библіогра́фъ ז׳ מַזְכִּיר וְחוֹקֵר סְפָרִים Bücherkenner.

Библіома́нія נ׳ חֲמַדַּת סְפָרִים לְבִלִּי־חֹק Büchersucht.

Библіома́нъ ז׳ חוֹמֵד סְפָרִים לְמַכְבִּיר Büchersammler.

Библіоте́ка נ׳ אוֹצַר סְפָרִים Bibliothek.

Библіоте́карь ז׳ פְּקִיד אוֹצַר סְפָרִים Bücherverwalter.

Ви́блія נ׳ סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Bibel.

Вива́къ ז׳ מְלוֹן צָבָא הַמִּלְחָמָה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה Feldwache. -ва́чный ת׳ .

Ви́ленъ ז׳ מַטֵּה לָדוּשׁ , מוֹרֵג Dreschflegel.

Биле́тъ ז׳ גְּלִיוֹן־עֵדוּת ; שְׁטַר אֱמוּנָה , פִּתְקָא* Zettel.

Билья́рдъ ז׳ שֻׁלְחַן הַמִּשְׂחָק בְּכַדּוּרִים Billard.

Билліо́нъ ז׳ אֶלֶף אַלְפֵי אַלָּפִים, מֵאַת אֶלֶף רִבּוֹ Billion.

Билль ז׳ (באנגלי) מַעֲרֶכֶת חֹק חָדָשׁ Gesetzvorschlag.

Ви́ло ס׳ קֶרֶשׁ־הַמֻּחִי לְשַׁטַּעַ־בּוֹ אֲנָשִׁים Klopfbrett.

Винтъ ז׳ אַזּוֹר הַיְרָכַיִם , חֲגוֹר הַחֲלָצַיִם Binde.

Би́ржа נ׳ מְקוֹם הַסְּחָרִים ; שַׁעַר הַמַּרְכֹּלֶת Börse.

Би́рка נ׳ מַקֵּל נִסְמָן , מַטֶּה לַחֲרוֹת בּוֹ אוֹתוֹת לְזִכָּרוֹן Kerbstock.

Бирюза́ נ׳ см. Анора́ксъ.

Бирю́къ ז׳ (בפי ההמון) זְאֵב Wolf.

Бирю́лька נ׳ (לשחק הילדים) צְרוֹר קַשׁ אוֹ עֵץ Strohhälmchen. Играть въ бирюльки בַּלָּה בַּתֹּהוּ עִתּוֹ .

Бирю́чъ ז׳ רָץ הַמַּשְׁמִיעַ לָעָם אֶת־מִצְוַת הַמֶּלֶךְ , אַרְאֵל ; פָּרוֹזָא* Herold.

Висе́рина נ׳ חֻטִּי מַפְּנִינֵי זְכוּכִית Glasperle.

Висерникъ, -рщикъ ז׳ עוֹשֶׂה אוֹ מוֹכֵר פְּנִינֵי זְכוּכִית Glasperlenmacher, =händler.

Висерница נ׳ אָרוֹן פְּנִינֵי זְכוּכִית Perlenschachtel.

Висеръ ז׳ חָרוּז פְּנִינֵי זְכוּכִית לָעָדִי Perle.

Битва נ׳ מִלְחָמָה, הֶרֶג Schlacht. -венный ת׳.

Витокъ (-тка́) ז׳ 1) יָתֵד הַמַּחַי, עֲלִי, חֲלִמוּת Klöppel. Биткомъ набито בָּשָׂר כָּתִית 2). מָלֵא מִכָּה לָפֶה. בָּשָׂר מוּדָק gehacktes Fleisch.

Битый מֻכֶּה ת׳ geschlagen; geschlachtet. Битая скотина בְּהֵמָה שְׁחוּטָה. Битая посуда כֵּלִים מְנֻפָּצִים. Битое мясо בָּשָׂר כָּתִית. Битая дорога דֶּרֶךְ סְלוּלָה.

Витышъ ז׳ שֶׁבֶר כֵּלִים, מְכֻתָּה Scherben.

Бить (бью, бьёшь), Бива́ть פ״י 1) הִכָּה, הָלוֹם schlagen; klopfen. 2) הָרוֹג, שָׁחוֹט schlachten. 3) נִפֵּץ, שָׁבַר zerschlagen. Бить сваи תָּקוֹעַ יְתֵדוֹת. Б. въ набатъ הָרִיעַ בַּתְּקוּעָה. Б. ключемъ הָקַר מַיִם. Б. въ ладоши מָחָא כַּפַּיִם. Б. челомъ הִשְׁתַּחֲוָה. -ся פ״ח הִלָּחֵם אַפַּיִם אָרֶץ. kämpfen.

Вить ז׳ פְּתִיל זָהָב אוֹ כֶסֶף Glanzdraht.

Битье פ׳ הַכּוֹת; תֵּקַע, מַחַי, חֲלִמוּת das Schlagen.

Биться (бьюсь) פ״ח 1) הִנָּגֵף בְּ־ sich abquälen. 2) הִלָּחֵם, הֵאָבֵק עִם־, הִתְנַגֵּחַ kämpfen. Б. объ закладъ הִתְעָרֵב עִם־, תָּקוֹעַ כַּפּוֹ לְ־ wetten.

Вифстéксъ ז׳ צְלִי־בָשָׂר כָּתִית gebratene Rindfleisch=

Вичева́ніе מַכַּת שׁוֹט פ׳ Geißelung. [schnittchen.

Вичева́ть (чу́ю) פ״י הִכָּה בַּשֵּׁבֶט, יִסַּר־ geißeln.

Вичев— см. Бечев—. [Plage.

Вичъ ז׳ 1) שׁוֹט, שֵׁבֶט Zuchtruthe. 2) נֶגַע, פֶּגַע

Вишь ת״פ אֲפוֹא doch.

Біе́ніе פ׳ מַכָּה, מַהֲלֻמָּה, פַּעַם das Schlagen. Б. сердца רַחֲשֵׁי הַלֵּב.

Біогра́фія נ׳ סֵפֶר תּוֹלְדוֹת חַיֵּי אִישׁ Lebensbeschreibung. -фическій ת׳.

Біогра́фъ ז׳ כּוֹתֵב תּוֹלְדוֹת חַיֵּי אִישׁ Lebensbeschreiber.

Біоло́гія נ׳ חֶקֶר הַחַיִּים Lebenskunde.

Бію́чая жила́ ז׳ גִּיד הַדּוֹפֵק, עוֹרֶק Pulsader.

Благій ת׳ 1) טוֹב gütig. 2) קְשֵׁה לֵב starrsinnig. Закричать благимъ матомъ צָרוֹחַ מַר.

Бла́го פ׳ 1) טוּב Wohl, Glück. 2) טוֹב ת״פ gut.

Благови́дный ת׳ 1) טוֹב תֹּאַר Wohlaussehend. 2) נִרְאֶה יָשָׁר scheinbar recht.

Благовозда́яніе פ׳ גְּמוּל הַצֶּדֶק Lohn für Tugend.

Благоволе́ніе פ׳ חֶסֶד, רָצוֹן Gunst.

Благоволи́тель ז׳ דּוֹרֵשׁ טוֹב לְ־, מוֹשֵׁךְ חֶסֶד Gönner. -льница נ׳.

Благоволи́тельно ת״פ בְּחֶסֶד, בְּרָצוֹן wohlwollend.

Благоволи́ть פ״ע רָצָה אֶת־, מָשׁוֹךְ חַסְדּוֹ לְ־, הֶעָתֵר לְ־ gewogen sein.

Благовоніе פ׳, -во́нность נ׳ רֵיחַ נִיחוֹחַ Wohlgeruch.

Благово́нный ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ נִיחוֹחַ duftend.

Благовоспи́танный ת׳ מְגֻדָּל, בֶּן־אֱמוּן טוֹב לְהַשְׂכִּיל wohlerzogen.

Благовре́менно ת״פ הַשְּׁכֵם רַ־, בְּעִתּוֹ zur rechten Zeit. -ный ת׳ יָפֶה בְּעִתּוֹ rechtzeitig.

Благовѣ́рный ת׳ שׁוֹמֵר אֱמוּנִים, נוֹצֵר דַּת אֱמֶת rechtgläubig, orthodox.

Бла́говѣстить (-вѣщу) פ״י שָׁמַע לִתְפִלָּה בְּקוֹל הַפַּעֲמוֹן zur Kirche läuten. [schaft.

Бла́говѣстіе פ׳ בְּשׂוֹרָה, שְׁמוּעָה טוֹבָה frohe Bot=

Бла́говѣстникъ, -сти́тель ז׳ מְבַשֵּׂר טוֹב Heilverkündiger. -ница נ׳.

Бла́говѣстъ ז׳ קוֹל הַפַּעֲמוֹן הַקּוֹרֵא לִתְפִלָּה Betglocke.

Благовѣщеніе פ׳ חָזוֹן טוֹב, בְּשׂוֹרָה Heilverkündigung.

Благоговѣ́йный ת׳ מָלֵא יִרְאָה וְכָבוֹד andächtig.

Благоговѣ́ніе פ׳ מוֹרָא וְכָבוֹד לְ־, הַדְרַת קֹדֶשׁ Ehrfurcht. [ehrfürchten.

Благоговѣ́ть (предъ кѣмъ) פ״ע יָרֵא וְכִבֵּד שֵׁם־ Ehrfurcht.

Благодаре́ніе, -да́рствіе פ׳ תּוֹדָה, הוֹדוֹת Dank=sagung.

Благодари́ть פ״ע שִׁלֵּם תּוֹדָה לְ־, הוֹדָה danken.

Благода́рно ת״פ בְּתוֹדָה dankbar.

Благода́рность נ׳ גְּמוּל תּוֹדָה Dankbarkeit.

Благода́рный ת׳ מֵשִׁיב תּוֹדָה; גּוֹמֵל חֶסֶד dankbar.

Благода́рственный ת׳ תּוֹדָה— dankvoll.

Благода́тный ת׳ מָלֵא בְּרָכָה־יָיִן; נוֹתֵן פְּרִי לִבְרָכָה gesegnet.

Благода́ть נ׳ בְּרָכָה, אֹשֶׁר, רַב טוּב Segen.

Благоде́нствіе פ׳ חַיֵּי אֹשֶׁר, טוּב הַחַיִּים Glückseligkeit.

Благоде́нствовать (-ствую) פ״ע שָׁכַן מִטּוּב הַחַיִּים, הִתְעַנֵּג עַל־רֹב שָׁלוֹם glücklich leben.

Благоду́шіе פ׳ רָצוֹן, נְדִיבוּת, טוּב־לֵב Gutherzigkeit.

Благоду́шный ת׳ נָדִיב, טוֹב־לֵב— gutherzig.

Благодѣ́тель ז׳ עוֹשֵׂה חֶסֶד עִם־, מֵיטִיב— Wohlthäter. -льница נ׳.

Благодѣ́тельный ת׳ רוֹדֵף צְדָקָה וָחֶסֶד, שׁוֹקֵד לְהֵיטִיב Wohlthätig.

Благодѣ́тельствовать (-вую) פ״ע גָּמוֹל חֶסֶד עִם־, הֵיטֵב— Gutes thun.

Благодѣ́яніе פ׳ פְּעֻלַּת צְדָקָה, עֲשׂוֹת טוֹב Wohlthat.

Благожела́тель ז׳ דּוֹרֵשׁ שָׁלוֹם . . . וְטוֹבָתוֹ Gönner. -льница נ׳ . [לְ־ wohlwollen.

Благожела́тельствовать (-ствую) פ״ע דָּרוֹשׁ טוֹב

Благозву́чіе ס׳ , -зву́чность נ׳ נֹעַם הַקּוֹל ; חֵן שְׂפָתַיִם Wohlklang.

Благозву́чный ת׳ יָפֶה קוֹל , עָרֵב לָאֹזֶן wohlklingend.

Благоизбранный ת׳ נִבְחָר בְּהַשְׂכֵּל wohlgewählt.

Благолѣ́піе ס׳ הוֹד , תִּפְאֶרֶת Pracht. -лѣ́пный ת׳ עוֹטֶה הוֹד , הָדוּר prächtig.

Благолю́бецъ ז׳ , -любивый ת׳ אוֹהֵב , שׁוֹחֵר טוֹב Tugendhafter. -любіе ס׳ אַהֲבַת צֶדֶק Tugendliebe.

Благомилости́вый ת׳ חַנּוּן , רַב חֶסֶד allbarmherzig.

Благомы́сленный см. Благомы́слящій.

Благомы́сліе ס׳ מַחֲשֶׁבֶת טוֹבָה Wohlgesinntheit.

Благомы́слящій ת׳ תְּמִים דֶּרֶךְ , שׁוֹחֵר טוֹב wohlgesinnt. [נָכוֹן , בָּטוּחַ zuversichtlich.

Благонаде́жность נ׳ בִּטְחָה Zuversläßigkeit. -ный ת׳

Благонаме́реніе ס׳ , -ренность נ׳ חֵפֶץ צֶדֶק , מַחֲשֶׁבֶת טוֹבָה , מִישׁוֹר gute Absicht. -ренный ת׳ אֲשֶׁר מַחֲשַׁבְתּוֹ לְטוֹב gutgesinnt. -ренно בְּמִזְמָה ת״פ בְּמִישׁוֹר , בְּטוֹבָה in guter Absicht.

Благонра́віе ס׳ תֹּם דֶּרֶךְ , מֵישָׁרִים Sittlichkeit.

Благонра́вный ת׳ תְּמִים דֶּרֶךְ , יָשָׁר , תָּם fittsam.

Благообра́зіе ס׳ הוֹד , הָדָר , חֵן טוֹב ; יֹשֶׁר , מֵישָׁרִים Anstand.

Благообра́зный ת׳ תְּמִים דֶּרֶךְ ; נָאוֶה anständig.

Благополу́чіе ס׳ בְּרָכָה , אֹשֶׁר , שָׁלוֹם , נַחַת , נְעִימוּת , טוּב Glück.

Благополу́чный ת׳ מְאֻשָּׁר , מַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ glücklich.

Благоспѣша́ть, -поспѣшествовать (-ствую) פ״ע עָזַר לְטוֹבָה befördern. [derung.

Благоспѣшествова́ніе ס׳ תּוֹעֶלֶת , עֵזֶר Beförderung.

Благопривѣ́тливость נ׳ , -вѣ́тствіе ס׳ קַבָּלַת פְּנֵי־אִישׁ בְּכָבוֹד , חֶדְוָה לְקִרְאַת , גּוּת gütige Aufnahme.

Благопривѣ́тливый ת׳ מְקַבֵּל פָּנִים , אִישׁ רָצוֹן , חָרֵד אֶל־ leutselig.

Благопривѣ́тствовать (-ствую) פ״ע קִבֵּל פָּנִי־ , הָאֵר פָּנָיו אֶל־ , הִבָּא בִּבְרָכָה bewillkommen.

Благоприли́чіе ס׳ דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְהַנָּאוֶה Anstand.

Благоприли́чный ת׳ נָאוֶה , יָאֶה , רָאוּי anständig.

Благопристо́йность נ׳ דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְהַנָּאוֶה Wohlanständigkeit. [dig.

Благопристо́йный ת׳ רָאוּי , יָאֶה , נָאוֶה wohlanstän-

Благопріобрѣ́сть, -рѣта́ть פ״ע רָכוֹשׁ בְּצֶדֶק , עָשָׂה בְּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים ehrlich erwerben.

Благопріобрѣ́теніе ס׳ קִנְיָן בְּצֶדֶק וָיֹשֶׁר ehrlicher Erwerb. [ehrlich erworben.

Благопріобрѣ́тенный ת׳ קָנוּי בְּצֶדֶק וְעַמַּל־כַּפַּיִם

Благопрія́тно ת״פ , טוֹב , נָעִים angenehm.

Благопрія́тность נ׳ נְעִימוּת , נֹעַם Annehmlichkeit.

Благопрія́тствовать (-ствую) פ״ע חָנַן ; רָצָה , הוֹעִיל לְ־ , עָזוֹר לְטוֹבָה begünstigen. [überlegt.

Благоразсуди́тельно ת״פ בְּהַשְׂכֵּל , בְּדַעַת wohl-

Благоразсуди́тельность נ׳ הַשְׂכֵּל , שׂוּם־שֶׂכֶל , תְּבוּנָה Besonnenheit. [בְּהַשְׂכֵּל besonnen.

Благоразсуди́тельный, -су́дный ת׳ עָשׂוּי

Благоразсуди́ть, -суждáть פ״ע הָבַן הֵיטֵב , הַשְׂכֵּל וְהָבַן für gut finden.

Благоразу́міе ס׳ עֵצַת־חָכְמָה , שֵׂכֶל טוֹב Einsicht.

Благоразу́мный ת׳ מַכְלִיל , מְפַלֵּס דַּרְכּוֹ , נוֹעָץ דְּבָרָיו בְּהַשְׂכֵּל klug. [רוּחַ נְדִיבָה Gunst.

Благорасположе́ніе ס׳ חֶסֶד , נְדִיבוּת , מְשֹׁךְ , רָצוֹן

Благорасполо́женный ת׳ נָכוֹן לְהֵיטִיב , מוֹשֵׁךְ חֶסֶד geneigt. [(הָאֲוִיר) Reinheit (der Luft).

Благорастворённость נ׳ מִזֹּהַר (הָרוּחַ) , נִקְיוֹן

Благорастворённый (רוּחַ הַיּוֹם) בָּהִיר , צַח ת׳ rein und gesund (Luft).

Благоро́діе ס׳ טוֹב הַיַּחַשׂ (כנוי הכבוד מתור התשיעי עד הארבעה עשר) wohlgeboren. [נִכְבָּד edel.

Благоро́дный ת׳ 1) בֶּן־נְדִיבִים adelig. 2) יָקָר

Благоро́дство ס׳ , יֹקֶר נְדִיבוּת Edelmuth.

Благосклóнно ת״פ בְּחֶסֶד , בְּרָצוֹן geneigt.

Благосклóнность נ׳ חֶסֶד , רָצוֹן Geneigtheit.

Благосклóнный ת׳ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד , מֵיטִיב gewogen.

Благослове́ніе ס׳ בְּרָכָה , בִּרְכַּת־טוֹב Segen.

Благослове́нный ת׳ בָּרוּךְ , מְבֹרָךְ gesegnet.

Благословля́ть, -ви́ть (-влю, -ви́шь) פ״ע בָּרַךְ segnen. הִתְבָּרֵךְ , בָּרוּךְ , הִבָּרֵךְ פ״ח -ся.

Благосостоя́ніе ס׳ טוּב־הַחַיִּים , טוֹבָה Wohlstand.

Благосты́ня נ׳ פְּעֻלַּת צְדָקָה Wohlthat.

Бла́гость נ׳ , טוּב , חֶסֶד Güte.

Благотворе́ніе ס׳ , -твори́тельность נ׳ פְּעֻלַּת מַעֲשֵׂה הַחֶסֶד , עֲבוֹדַת־צְדָקָה Wohlthätigkeit.

Благотвори́тель ז׳ מֵיטִיב , עוֹשֵׂה חֶסֶד Wohlthäter. -тельница נ׳ .

Благотвори́тельный ת׳ עוֹשֵׂה חֶסֶד wohlthätig. -ное заведеніе בֵּית גְּמוּל־חֶסֶד .

Благотвори́ть פ״ע עָשָׂה חֶסֶד , הֵיטֵב wohlthun.

Благотво́рный ת׳ נוֹתֵן פְּרִי לִבְרָכָה , טוֹב וּמוֹעִיל heilbringend.

Благоугóдно , יָשָׁר—, טוֹב בְּעֵינֵי־ , כָּשֵׁר לִפְנֵי־ ת״פ טוֹב עַל־ wohlgefällig. [Ansicht.

Благоусмотрѣ́ніе ס׳ הַטּוֹבָה ראות עין . . . geneigte

Благоуспѣ́шно ת״פ לְהוֹעִיל , לִבְרָכָה gut gelungen.

Благоуспѣ́шность נ׳ בְּרָכָה בְּמִשְׁלַח יָדָיו guter Erfolg.

Благоуспѣ́шный ת׳ מוֹעִיל , נוֹתֵן פְּרִי gediehen.

Благоустроéніе, -стрóйство ס׳ סְדָרִים טוֹבִים gute Einrichtung.

Благоустроéнный ת׳ (עַל־כֵּנוֹ וְעַל־מִשְׁפָּטוֹ) , עָרוּךְ עַל־סִדְרָיו gut geordnet.

Благоустрóивать, -стрóить פ״י עָרוֹךְ בְּסִדְרִים , טוֹבִים , כַּלֵּל בְּמִשְׁפָּט gut einrichten.

Благоутрóбіе ס׳ לֵב טוֹב , רַחֲמִים Herzensgüte.

Благоутрóбный ת׳ חַנּוּן , רַחוּם huldreich.

Благоухáніе ס׳ רֵיחַ נִיחוֹחַ Wohlgeruch.

Благоухáнный ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ נִיחוֹחַ wohlriechend.

Благоухáть פ״י נָתוֹן רֵיחַ נִיחוֹחַ duften.

Благочестивый ת׳ יָרֵא יְיָ fromm.

Благочéстіе ס׳ הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־אֱלֹהִים Frömmigkeit.

Благочиніе ס׳ סֵדֶר נָכוֹן Ordnung.

Благочинный ת׳ עָרוּךְ בְּמִשְׁפָּט anständig.

Блажéнный ת׳ מְאֻשָּׁר glückselig.

Блажéнство ס׳ בְּרָכָה , אֹשֶׁר Glückseligkeit.

Блажéнствовать (-ствую) פ״י שָׂבוֹעַ , רָאוּי טוֹב , נְעִימוּת glückselig sein.

Блажи́ть פ״י הִתְהוֹלֵל unartig sein.

Блажли́вость נ׳ הִתּוּלִים , הוֹלֵלוּת Ausgelassenheit.

Блажли́вый,-жной ת׳ מְשֻׁלָּח , הוֹמָה , הוֹלֵל unartig.

Блажь נ׳ עִקְשׁוּת לֵב , שְׁרִירוּת לֵב ; הוֹלֵלוּת , סִכְלוּת הֶבֶל Tollheit, Unsinn.

Блáзень (-зня) ז׳ מִתְהוֹלֵל , לֵץ .

Блáзн— см. Соблазн—.

Блáнжевый ת׳ כְּמַרְאֵה עוֹר הַבָּשָׂר fleischfarbig.

Бланкъ ז׳ גִּלָּיוֹן Blankett.

Блевáніе ס׳ קִיא das Vomiren.

Блевáть (блюю) פ״י הָקִיא vomiren.

Блевóта, -вóтина נ׳ קִיא , קֵא das Ausgebrochene.

Блéвка נ׳ הוֹלַעַת בְּרֹאשׁ הַבָּה (לְפִתּוֹת הַדָּגִים) Köder.

Блéклость נ׳ מַרְאֵה יֶרֶק נוֹבֵל Blässe.

Блéклый ת׳ נוֹבֵל , נָקֹר verblichen.

Блéкнуть פ״י נָבוֹל , יָבוֹשׁ verbleichen.

Блескъ ז׳ יִפְעָה , זֹהַר , בָּרָק , נֹגַהּ Glanz.

Блеснýть פ״י הִבְרִיק , הִתְנוֹצֵץ erglänzen.

Блéстка, -точка נ׳ נִקֻּדַת , קַשְׂקֶשֶׂת־זָהָב , נִחְשֶׁת כֶּסֶף Flitter.

Блéсточникъ ז׳ עוֹשֵׂה נִקֻּדוֹת כֶּסֶף Flittermacher.

Блéсточный ת׳ מְנֻקְּדוֹת כֶּסֶף von Flittern.

Блестѣ́ть (блещý) פ״י см. Блеснýть [Geblöck.

Блеяніе ס׳ קוֹל הַצֹּאן , קוֹל מְקֻנָּה , שְׂרִיקוֹת עֲדָרִים

Блея́ть פ״י עָרוֹג , נָעָה blöcken.

Бли́же ת׳ קָרוֹב יוֹתֵר , קָרוֹב מִ־ näher. -жáйшій הַקָּרוֹב מִכֹּל nächster.

Бли́жній ת׳ עָמִית , רֵעַ Nächster, Nebenmensch.

Близéнько ת״פ לֹא־רָחוֹק unweit.

Близéхонько ת״פ קָרוֹב מְאֹד sehr nahe.

Бли́зить (бли́жу) פ״י קָרַב אֶל־אֶחָד , הִקְרִיב נָגַשׁ ; קִרֵב פ״ח מַהֵר לָבוֹא näher.-ся sich nähern.

Бли́зкій ת׳ 1) קָרוֹב (דָּבָר) naheliegend. 2) אִישׁ קָרוֹב מוֹדַע , קָרוֹב Nächster, Verwandter. -ко ת״פ לֹא רָחוֹק קָרוֹב nahe.

Близкость נ׳ קִרְבָה Nähe.

Близлежáщій ת׳ אֲשֶׁר אֵצֶל־ , קָרוֹב אֶל־ naheliegend.

Близнá פְּחֶתֶת חַשְׁתִּי בְּאֶרֶג Fadenbruch.

Близнéцъ ז׳ אֶחָד הַתְּאוֹמִים Zwillingskind. -нецы ז״פ תְּאוֹמִים Zwilling.

Близня́та יְלִדֵי תְּאוֹמִים Zwillingskinder.

Близорýкій ת׳ קְצַר רְאוּת , בְּלִתִּי רוֹאֶה מֵרָחוֹק kurzsichtig.

Близость נ׳ קִרְבָה Nähe.

Близорýкость נ׳ קֹצֶר רְאוּת הָעֵינַיִם Kurzsichtigkeit.

Близъ ת״פ עַל־יַד , אֵצֶל , קָרוֹב אֶל־ nahe.

Близь נ׳ קִרְבָה Nähe.

Блинéцъ (-ницá) см. Блинъ. [bäcker.

Блинникъ ז׳ אוֹפֶה אוֹ מוֹכֵר לְבִיבוֹת Pfannkuchen-

Блинничать פ״י עָשָׂה אוֹ מָכוֹר לְבִיבוֹת Pfannkuchen backen.

Блиння נ׳ בֵּית מַאֲפֵה לְבִיבוֹת Pfannkuchenbäckerei.

Блинчатый ת׳ מַעֲשֵׂה תַפּוּנִים , כִּלְבִיבוֹת pfannkuchenartig.

Блинъ (-нóкъ) ז׳ לְבִיבָה , רָקִיק , תּוּפִין Pfannkuchen. Блинный ת׳ .

Блистáніе ס׳ נֹגַהּ , בָּרָק , יִפְעָה das Glänzen.

Блистáтельность נ׳ הוֹד , זֹהַר Glanz.

Блистáтельный ת׳ נוֹצֵץ , מוֹפִיעַ ; מָלֵא הוֹד glanzvoll. -ная Порта (תּוּרְקִית) הוֹד מַלְכוּת תִּירֹם .

Блистáть (блистáю או блещý) פ״י הִבְרִיק , הוֹפִיעַ , הִתְנוֹצֵץ , הַזְהִיר glänzen. [eines Hafens.

Блокáда מַחְסוֹם מִבְצָר אוֹ הוֹף (בַּקָּרֶב) Belagerung

Блокировáніе см. Блокáда.

Блокировáть (-рýю) פ״י סָגוֹר מִבְצָר אוֹ הוֹף אֲנִיּוֹת

(לעת ערב) sperren einen Hafen.
Влокъ אופן צנורי , גלגל התנופה ז׳ Blockrolle.
Вло́на см. Послѣдъ.
Вло́ндочница עושה שולי רקמה נ׳ Blondenmacherin.
Вло́нды שולי רקמות נ״ר Blonden.
Влоха́ נ׳ (ק׳) פרעש Floh. **Блóшка** ת׳. **Блóшный**
Влочный אשר לגלגל התנופה ת׳ von der Blockrolle.
Влошистый, -шливый מלא פרעשים ת׳ voll Flöhe.
Влу́день (-дня) ז׳ מתהולל , הולל Wüstling.
Влудить (блужу́) פ״ע תעה , נוד sich herumtreiben.
Влудливость נ׳ מדוחים , מהתלות , הוללות Ausgelassenheit.
Влудливый מתהולל ת׳ ausgelassen.
Влу́дни ת״ר תעתעים , מדוחים , מהתלות Schelmerei.
Влу́дникъ ז׳ רעה זונות , נואף Hurenjäger. **-ница** נ׳ אשת זמה , נואפת , זונה Hure.
Влу́дный איש זנונים ת׳ buhlerisch.
Влудодѣ́й נואף ת׳ Hurer. **-дѣйствовать** פ״ע (сл.) זנה , נאף huren. **-дѣя́ніе** ס׳ זמה , זנונים , זנות , נאפים Hurerei.
Влудъ ז׳ תועבה , זמה ; זנות Unzucht.
Влудя́щій הולך רצוא ושוב ת׳ umherschweifend.
Влужда́ть פ״ע תעה , נוד irren.
Влуза נ׳ 1) אפוד בד Beinkittel. 2) כיס לשלחן המשחק Billardbeutel. [senträger.
Влу́зникъ עושה מלאכה ; חגור אפוד בד ז׳ Blou-
Влѣднова́тый חור מעט ת׳ etwas blaß.
Влѣдноголубо́й בעין תכלת כהה ת׳ hellblau.
Влѣднозеле́ный ירקרק כהה ת׳ hellgrün.
Влѣднолицый אשר נפלו פניו , חפר־ , חור פנים ת׳ blaß vom Gesicht.
Влѣдность נ׳ חורת פנים ; ירקון Blaße.
Влѣдный חפר , חור ת׳ bleich. [werden.
Влѣднѣ́ть פ״ע הור , הפור , הלבן , עטה בשת ; blaß
Влюде́ніе ס׳ המשגחה , משמרת *Beobachtung.
Влюдечко ס׳ קערה קטנה ; צלחת Schüsselchen.
Влюдо ס׳ 1) קערה Schüssel. 2) אחד המאכלים Speise, Gericht. [*לחך פנכא Teller lecken.
Влюдолизничать פ״ע לעג מעוג, לחך קערות זרים
Влюдолизничество ס׳ תשוקה למעדני זרים , מאת לחם זרים Tellerleckerei.
Влюдолизъ ז׳ *מלחך פנכא , מלקק קערות זרים Tellerlecker. **-зница** נ׳.
Влюсти פ״י שמור , נצור ; קים beobachten. Б. законъ נצור חק. **-ся, -сь** פ״ח השמר , הזהר sich hüten.
Влюститель נוטר ז׳ , פקיד Aufseher. Б. правды שומר אמונים. **-льница** נ׳.
Влюстительный נזהר , נשמר ת׳ achtsam.
Вля́ха (ק׳ бля́шка) ז׳ רקוע פח ; תו Blechschild.
Вля́шный, -шечный מרקועי פחים ת׳ vom Blech.
Вля́харь מרקע פחים ז׳ Blechschmied.
Воа́ ז׳ 1) נחש ענק , התנין הגדול Riesenschlange. 2) ענק לצוארי נשים Halswärmer.
Вобе́ръ см. Бобръ.
Вобки ענבי עץ דפני ז״ר Lorbeeren.
Бобовикъ קנה פול ז׳ Bohnenstengel.
Бобо́вникъ עץ הפול ז׳ Bohnenbaum.
Бобо́вый פול ת׳ — von Bohnen. [Bohne.
Бобо́къ (-бка́), **Бобо́чекъ** (-чка) ז׳ פול קטן kleine
Бобръ (ק׳ -рикъ, -рёнокъ) ז׳ *ביבר , מין חיה (חולין קכז׳) Biber. Бобровая струя (לרפואה) זרמת ביבר.
Бобъ ז׳ פול Bohne. Б. турецкій פול לבן.
Бобы́ль כפרי אשר אין־לו נחלת שדה ז׳ Bauer ohne Land. Б. бобылемъ כל־חסר. [haus.
Богадѣ́ленный אשר למקלט עניים ת׳ vom Armen-
Богадѣ́льникъ הומה במקלט העניים ז׳ Armenhäusler. **-ница** נ׳.
Богадѣ́льня בית מחסה לעניים נ׳ Armenhaus.
Богате́й (הם׳) ז׳ עשיר reicher Kauz.
Богати́ть (-гащу́) פ״י העשר reich machen.
Бога́то בעשר ת״פ , ברחבה reichlich.
Бога́тство ת׳ עשר , הון , חיל Reichthum.
Бога́тый ת׳ עשיר Reicher.
Богатырскій ת׳ גבורים. **-тырски** ת״פ כמשפט הגבורים heldenthümlich.
Богатырство ס׳ חיל ועז ; דרך גבורים Heldenmuth.
Богатырствовать (-ствую) פ״ע עולל עלילות כאחד אולי הארץ heldenmüthig handeln.
Богатырь ז׳ אמיץ־לב , גבור , אריאל Held.
Богатѣ́ть פ״ע הרבה הון , עשור , העשר , התעשר reich werden.
Бога́чъ ז׳ עשיר Reicher. **-чи́ха** נ׳. [reich werden.
Боги́ня נ׳ בת־אלים , אלילה Göttin.
Богобоя́зливый, -зненный ת׳ יראי־יי gottesfürchtig.
Богобоя́зненность נ׳ יראת־יי Gottesfurcht.
Боговдохнове́нный אשר רוח , מלא רוח־יי ת׳ von Gott begeistert. [sieht.
Боговидецъ (-дца) ז׳ חוזה מחזה שדי der Göttliches
Боговѣ́нчанный אשר עטרו יי ת׳ von Gott gekrönt.
Богоизбра́нный בחיר יי ת׳ von Gott erwählt.
Боголюбецъ(-бца), -любъ ז׳, **-лю́бивый** אוהב אלהים ת׳ der Gottliebende.

Боголю́біе ס׳ אַהֲבַת אֱלֹהִים Liebe zu Gott.
Богоме́рзкій ת׳ תּוֹעֲבַת יְיָ gottes.
Богомо́лецъ (-льца), -молъ, -льникъ, -льщикъ ז׳ מִתְפַּלֵּל, מַרְבֶּה תְּפִלָּה der viel betet. -мо́лка, -лица נ׳ .
Богомо́льничать, -льствовать הִרְבָּה תְּפִלָּה פ״ע, הִתְקַדֵּשׁ scheinheilig viel beten.
Богомо́льный ת׳ מַרְבֶּה תְּפִלָּה andächtig.
Богоненави́стникъ מְשַׂנֵּא יְיָ ז׳ Gottesverächter. -ница נ׳ .
Богоненави́стный שָׂנוּא־יְיָ, תּוֹעֲבַת יְיָ ת׳ gottwidrig. [Gottesleugner. -ница נ׳ .
Богоотсту́пникъ, -ный ת׳ כּוֹפֵשׁ, מוֹרֵד בַּיְיָ ז׳
Богоотсту́пничество מֶרֶד בַּיְיָ ס׳ Gottesleugnung.
Богопозна́ніе דַּעַת אֱלֹהִים ס׳ Erkenntniß Gottes.
Богопочита́ніе עֲבוֹדַת יְיָ ס׳ Gottesverehrung.
Богопроти́вный תּוֹעֲבַת יְיָ, שָׂנוּא יְיָ ת׳ gottwidrig.
Богосло́віе חֵקֶר דַּעַת אֱלֹהִים וְתוֹרָתוֹ ס׳ Theologie.
Богосло́вскій אֲשֶׁר לְתוֹרַת אֱלֹהִים ת׳ theologisch.
Богосло́въ מוֹרֶה דֶּרֶךְ יְיָ וְתוֹרָתוֹ, לָמוּד יְיָ ז׳ Theolog.
Богослужёбный אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת יְיָ ת׳ gottesdienstlich.
Богослужёніе עֲבוֹדַת יְיָ ס׳ Gottesdienst.
Богосне́дникъ עֵץ קַקָּאָ ז׳ Kakaobaum.
Богоспасённый נוֹשַׁע בַּיְיָ ת׳ von Gott gerettet.
Боготворе́ніе תֵּת כֵּאלֹהִים ס׳ Vergötterung.
Боготвори́ть כִּבֵּד כֵּאלֹהִים, דִּמָּה לְעֶלְיוֹן פ״ע vergöttern. [-ница נ׳ .
Богоуго́дникъ עוֹשֵׂה רְצוֹן יְיָ ז׳ Gottgefälliger.
Богоуго́дный הַטּוֹב בְּעֵינֵי־יְיָ ת׳ gottgefällig.
Богохрани́мый נָצוּר יְיָ ת׳ von Gott beschützt.
Богохуле́ніе, -ху́льство גִּדּוּפַת אֱלֹהִים ס׳ Gotteslästerung. [rer. -ница נ׳ .
Богоху́льникъ מְגַדֵּף, מְחָרֵף אֱלֹהִים ז׳ Gotteslästerer.
Богоху́льничать, -ху́льствовать חֵרֵף אֱלֹהִים פ״ע, הֵלֵל שֵׁם־יְיָ, גִּדֵּף Gott lästern.
Богоху́льный מְחַלֵּל שֵׁם יְיָ ת׳ gotteslästerlich.
Богъ אֱלוֹהַּ, אֵל, אֱלֹהִים, יְיָ ז׳ Gott. Дай Богъ יִתֵּן אֱלֹהִים. Богъ вѣсть! מִי יוֹדֵעַ Ради Бога לְמַעַן־, בְּשֵׁם־יְיָ.
Бода́ніе מִנַּח, גְּנִיחָה ס׳ das Stoßen mit den Hörnern.
Бода́ть, Боднуть נָגַח, גָּנוּחַ בְּקַרְנָיו פ״ע stoßen mit den Hörnern. -ся הִתְנַגֵּחַ פ״ח stößig sein.
Боде́цъ, (-дца́) 1) צִפֹּרֶן הַגְּנִיחָה (ברגל התרנגל). 2) דֶּרְבָּן בְּנַעֲלֵי הָרַכָּב Sporn.
Водило ס׳ דֶּרְבָּן, מַלְמָד Ochsenstachel.
Водли́вость נ׳ תַּאֲוָה לְנַגֵּחַ.

Водли́вый נַגָּח ת׳ stößig.
Водри́ть חִזֵּק יָדֵי־, הָעֵר רוּחַ־, שִׂגֵּב, אִמֵּץ, עוֹרֵר פ״ע ermuthigen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, הִתְאַמֵּץ; הִתְחַלֵּךְ חָלוּךְ רוּמָה, בְּרָחְבָה sich muthig zeigen.
Во́дро בְּחַיִל, בְּאֹמֶץ ת״פ muthig.
Во́дрость גְּבוּרָה, חַיִל, אֹמֶץ נ׳ Muth.
Во́дрственный 1) ת׳ נִשְׂגָּב, אַמִּיץ muthig. 2) אָשֵׁר אֲשֶׁר לִבּוֹ עֵר, עֵינָיו פְּקוּחוֹת עַל־דַּרְכּוֹ wachsam.
Во́дрствованіе ס׳ אֹמֶץ, הִתְעוֹרְרוּת* Wachsamkeit.
Во́дрствовать (-ствую) עוֹר, הִתְעוֹרֵר; שָׁמוֹר, פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ wachsam sein.
Во́дрый אַמִּיץ לֵב; מִתְעוֹרֵר, עֵר ת׳ muthig.
Воду́нъ נַגָּח ז׳ Stößiger. -ду́нья נ׳ .
Боевой קְרָב, מִלְחָמָה ת׳ Schlacht-. Боевой строй מַעֲרֶכֶת הַקְּרָב. -вые часы מוֹרֶה שָׁעוֹת מִשְׁמֶרֶת הָעִתִּים Schlaguhr.
Бое́цъ (бойца́) אִישׁ מִלְחָמָה ז׳, אִישׁ חַיִל Kämpfer.
Божба́ שְׁבוּעָה, אָלָה נ׳ Schwur.
Бо́же! אֱלֹהִים ס׳ (לקריאה) Gott!
Бо́жескій אֱלֹהִים, —אֵל ת׳ —göttlich.
Боже́ственность אֱלָהוּת, כְּבוֹד אֵל נ׳ Göttlichkeit.
Боже́ственный מְלֵא הוֹד אֱלוֹהַּ ת׳ göttlich.
Божество́ אֱלוֹהַּ, אֵל ס׳ Gottheit.
Божиться הִשָּׁבַע בְּשֵׁם יְיָ, אָלָה פ״ח schwören.
Бо́жій אֱלֹהִים, -אֵל ת׳ — von Gott.
Божни́ца נ׳ 1) מִקְדָּשׁ מְעַט kleine Kirche. 2) בָּמָה Götzentempel.
Бо́жье де́рево מִין צֶמַח ס׳ אַבְרַתָּא* Eberreis.
Бой ז׳ 1) מַחִי, תֵּקַע Schlägel. Съ барабаннымъ боемъ בְּמַחִי־תֹּף. Бой часовъ קוֹל הַפַּעֲמוֹן בְּמוֹרֶה הַשָּׁעוֹת. 2) מַכָּה, מְהַלְמָה. Кулачный бой מְהַלְמוֹת אֲגֹרוֹף. 3) מַכַּת מִלְחָמָה, קֶטֶל, הֶרֶג Kampf. Бой скота שֶׁבֶר, מִכְתָּה, גֶּפֶן, טֶבַח, זֶבַח Scherben. 4) Бой отъ глиняной посуды שֶׁבֶר כְּלֵי חֶרֶשׂ
Бой-ба́ба אִשָּׁה הוֹמִיָּה נ׳ אִשָּׁת מְדָנִים freche Weibsperson. [Pfahlschlag.
Бо́йка מַחִי, תֵּקַע נ׳ Schlag. Бойка свай תֵּקַע יְתֵדוֹת
Бо́йкій בֶּן חַיִל, רַב פְּעָלִים, מָהִיר, חָרוּץ ת׳ flink. Бойкая дорога אֹרַח עֲקַלְקַלָּה, דֶּרֶךְ עָקֹב. Бойкое мѣсто רֹאשׁ מְרוֹמִים, מָקוֹם בְּפֶתַח עֵינַיִם.
Бо́йкость חַיִל, חֲרִיצוּת ז׳ Gewandtheit. [haus.
Бо́йня בֵּית הַמִּטְבָּחַיִם, בֵּית טִבְחָה לְבְהֵמוֹת נ׳ Schlacht-
Бока́лъ (ק-ка́льчикъ) כּוֹס ז׳ (גָּבִיעַ, קַבְעַת Becher.
Боковой צִדִּי, אֲשֶׁר עַל־צַד־ (עֵרֶךְ) ת׳ von der Seite.

Вокъ ז׳ , צַד , יָרֵךְ , כָּתֵף Seite. Бо́комъ, бочко́мъ הַצִּדָּה. Бокъ о́ бокъ אִישׁ עַל־יַד רֵעֵהוּ , שְׁכֶם אֶחָד.

Волва́нить פ״ע einen Klotz behauen.

Волва́нъ (-ва́нчикъ) 1) ז׳ (ק׳) קוֹרָה , כְּרוּת עֵץ Klotz. 2) גֹּלֶם , פֶּסֶל Götzenbild. 3) כְּסִיל , בַּעַר Dummkopf.

Волва́шка נ׳ חֲרֻצַּן הַכַּפְתּוֹר Knopfform.

Во́лверкъ ז׳ חֵל , סֹלֶלָה Festungswall.

Волеутоли́тельный ת׳ מַשְׁקִיט , מֵקֵל הַכְּאֵב הַמַּכְאוֹב schmerzlindernd.

Волона́ נ׳ שְׂאֵת בָּעֵין (טיכה לה:) *חֲזָזִית Auswuchs an Bäumen.

Воло́нка נ׳ מִין כֶּלֶב קָטָן Löwenhündchen.

Воло́тина נ׳ טִיט הָיוֹן , בֹּץ , בְּצָה Sumpfige Stelle.

Воло́тистый ת׳ מָלֵא בְצָה sumpfig.

Воло́то פ׳ בְּצָה , טִיט , בֹּץ Sumpf. -тный ת׳.

Волта́ніе פ׳ 1) נְעֹר , נִיד das Schütteln. 2) נִיד שְׂפָתַיִם שִׂיחַ רִיק Geplauder.

Волта́ть, -лтну́ть פ״ע 1) נוּד , הָנַע , נָעַר schütteln. 2) דִּבֵּר רִיק , הָגַד שְׂפָתָיו plaudern. -ся פ״ח הִתְנוֹדֵד , הִתְנוֹעֵעַ sich schütteln; sich herumtreiben.

Болтли́вость נ׳ נִיד שְׂפָתַיִם—, פֶּטֶר Plauderhaftigkeit.

Болтли́вый ת׳ פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו , פּוֹטֵר— plauderhaft.

Болтовня́ נ׳ רִיק , דִּבְרֵי רוּחַ , נִיד שְׂפָתַיִם Geplauder.

Болту́нъ ז׳ מַרְבֶּה שִׂיחָה , פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו Plauderer. -ту́нья נ׳.

Болту́шка 1) נ׳ כַּף לְנַעֵר בּוֹ , מְנַעֶרֶת Mischlöffel. 2) см. Болту́нъ, -ту́нья.

Болтъ ז׳ יָתֵד מְחֻבֶּרֶת , קֶרֶם מַבְרִיחַ dicker Eisennagel.

Боль נ׳ מַכְאוֹב , כְּאֵב Schmerz.

Больница נ׳ בֵּית אֹסֶף הַחוֹלִים Krankenhaus. -ничный ת׳.

Больничникъ ז׳ שׁוֹמֵר הַחוֹלִים Krankenwärter.

Бо́льно פ״ע רַע־לֵב , מָר schmerzlich. Онъ больно сердился קָצַף מְאֹד.

Больно́й ת׳ חוֹלֶה , כּוֹאֵב krank.

Бо́льше ת״פ 1) גָּדוֹל מִ־ , יוֹתֵר größer. 2) הַרְבֵּה מִ־ , יוֹתֵר mehr.

Большинство́ פ׳ רֹב־ , מַרְבִּית־ die Mehrzahl.

Большинствова́ть (-ству́ю) פ״ע הָיָה לְרֹאשׁ , יָשׁוּב רֹאשׁ die Uebermacht haben.

Бо́льшій ת׳ גָּדוֹל מִ־ , יוֹתֵר der größere.

Большо́й ת׳ גָּדוֹל groß.

Бо́лѣе ת״פ יוֹתֵר מִ־ mehr als. Болѣе и болѣе הָלוֹךְ וְיוֹתֵר , וָרֵב יוֹתֵר.

Болѣ́зненность נ׳ דְּוָי , חֳלִי Kränklichkeit.

Болѣ́зненный ת׳ חָלִי , נַחֲלָה , דַּוִּי , צְפוּי אֶל־חָלִי , יָדוּעַ חָלִי kränklich.

Болѣ́знь נ׳ חֳלִי , מַחֲלָה , מַדְוֶה Krankheit.

Болѣ́ть פ״ע 1) (-лю́) חָלָה , כָּאוֹב הוּשׁ כְּאֵב krank sein. 2) (-лѣ́ю) (הֶחֱלָה) חָלָה עַל־ , הֵעֵצֵב עַל־ , חָמוּל עַל־ sich kümmern.

Бо́люсъ ז׳ מִין עַפְרוֹת תְּרוּפָה (בִּימֵי קֶדֶם) חוֹתָם Siegelerde.

Бо́лячка נ׳ גֶּלֶד הַמַּכָּה , נֶתֶק Kruste auf Geschwüren.

Бо́мба נ׳ גֻּלַּת אֶבֶן שְׂרֵפָה , כַּדּוּר נֶפֶץ Pulverkugel.

Бомбардирова́ніе פ׳ יְרִיַּת כַּדּוּרֵי נֶפֶץ Bombardirung.

Бомбардирова́ть (-ру́ю) פ״ע יָרָה זִקֵּי־נֶפֶץ bombardiren.

Бонда́рня נ׳ בֵּית מְלָאכֶת כְּלֵי־עֵץ Böttcherwerkstatt.

Бонда́рь ז׳ חָרָשׁ כְּלֵי־עֵץ Böttcher.

Бора́зживать см. Бороздить.

Бора́нивать см. Боронить.

Борде́ль נ׳ בֵּית זוֹנוֹת Hurenhaus.

Бордю́ръ ז׳ שׁוּלֵי מְעִיל Besatz. -дю́рный ת׳.

Боре́ніе פ׳ הַאֲבָק , נַפְתּוּלִים das Kämpfen.

Боре́цъ (-рца́) ז׳ מְלַמֵּד מִלְחָמָה , לָמוּד־ Kämpfer.

Борзо́й ת׳ מָהִיר , קַל־ , זָרִיז* rasch. Борзая собака כֶּלֶב זָרִיז מָתְנַיִם Windhund.

Борзописа́ніе פ׳ מְהִירוּת הַכְּתָב Schnellschreiberei.

Борзописецъ (-сца) ז׳ סוֹפֵר מָהִיר Schnellschreiber.

Бори́стый ת׳ 1) מְכֻפָּל , כָּפוּל (בֶּגֶד) faltig. 2) מְכֻסֶּה עֲצֵי אֶרֶז mit Fichtenwald bewachsen.

Бормота́, -ту́нъ ז׳ מַהֲגֶה , גַּלְעֵנ לָשׁוֹן Brummer. -ту́нья נ׳. [Brummen.

Бормота́нье פ׳ הֲגֶה , קוֹל שָׂפָל , לְשׁוֹן עֲלָגִים das

Бормота́ть (-мо́чу) פ״ע הִפְטֵר בְּשָׂפָה , הָגָה בְּיוֹנָה murmeln.

Боровикъ ז׳ מִין כְּמֵהִין Erdschwamm.

Бо́ровъ ז׳ 1) חֲזִיר זָכָר Eber. 2) צִנּוֹר מְחֻבָּר שְׁתֵּי אַרְבּוֹת עָשָׁן Querschornstein.

Борода́ נ׳ זָקָן Bart.

Борода́вистый ת׳ יַבֶּלֶת־ voll Warzen. -стая יַבֶּלֶת.

Борода́вка נ׳ שְׂאֵת בְּעוֹר הַבָּשָׂר , סַפַּחַת , שׁוּמָא* Warze.

Борода́вникъ ז׳ -вчица נ׳ מִין יָרָק (כלאים א׳) *לִפְסָן Wachsblume.

Борода́тый, -да́стый ת׳ בַּעַל זָקָן עָנֵף בְּרוּתִי bärtig.

Борода́тѣть פ״ע הָיָה לְבַעַל־זָקָן , הוֹצִיא שְׂעַר זָקָן einen Bart bekommen.

Борода́чъ נ׳ (מהדרין ק׳) *עַבְדֵּקָן , גֶּדֶל־זָקָן Großbärtiger.

Боро́дка 1) נ׳ זָקָן קָטָן Bärtchen. 2) שֵׁן הַמַּפְתֵּחַ , *כִּין (כלים י״א) Schlüsselbart.

Бородобре́й ז׳ גַּלָּח הַזָּקָן Barbier.

Бородобре́йня נ׳ בֵּית גַּלָּחִים , בֵּית תְּגַלֶּחֶת Barbierstube.

Вороде́къ (-дка) כְּלִי לִנְקֹב בַּרְזֶל ז׳, מַקֵּב בַּרְזֶל Locheisen.

Ворозда́ גְּדוּד בֵּין הַתְּלָמִים, מַעֲנִית, מַעֲנָה Furche.

Вороздить (-зжу́) עָדוֹר, פַּלַּח וְשִׁדֵּד פ״ע Furchen ziehen.

Вороздникъ מַעֲדֵר ז׳ Säteisen.

Вороздчатый חָרוּשׁ גְּדוּדִים גְּדוּדִים ת׳ gefurcht, gestreift.

Ворозже́ніе עֲבוֹדַת הַמַּעֲנִית ס׳ das Furchen.

Ворона́ קְלִשּׁוֹן, חָרִיץ (לְשַׁדֵּד הָאֲדָמָה) נ׳ Egge.

Вороне́ніе, -нова́ніе שְׁדוּד הָאֲדָמָה ס׳ das Eggen.

Воронильщикъ -нова́льщикъ מְשַׁדֵּד ז׳ Egger.

Воронить שִׁדֵּד אֲדָמָה פ״י eggen. -ся (1 שִׁדּוּד נפעל geegget werden. 2) הִלָּחֵם בְּעַד נַפְשׁוֹ, הֵאָבֵק פ״ח sich vertheidigen.

Воро́нникъ שְׂרָשִׁים מֵאַחֲרֵי הַמְשַׁדֵּד ז׳ unausgeeggtes Unkraut.

Вороньба́ עֵת שַׁדֵּד הָאֲדָמָה; שִׁדּוּד נ׳ Eggezeit.

Воро́ться (-рю́сь) הִלָּחֵם, הֵאָבֵק פ״ח kämpfen.

Во́ртникъ נוֹטֵר נְחִילֵי דְבוֹרֵי יַעַר ז׳ Waldbienenwächter.

Вортъ (-тикъ ק׳) (1 יַרְכְּתֵי אֳנִיָּה ז׳ Rand des Schiffes. 2) שְׂפַת מְעִיל, שׁוּלֵי בֶגֶד Rand des Kleides.

Ворть כּוֹרֶת*, נַחִיל דְּבוֹרִים נ׳ Waldbienenstock.

Ворщъ גַּזִּיד יָרָק חָמִיץ עִם־בָּשָׂר ז׳ Sauersuppe.

Воръ יַעַר עֲצֵי אֹרֶן ז׳ Fichtenwald.

Воры שׁוּלֵי־ בֶגֶד ז״ר Falten am Kleide.

Ворьба́ מִלְחָמָה, נַפְתּוּלִים נ׳ Kampf.

Ворьбище שְׂדֵה נַפְתּוּלִים ס׳ Kampfplatz.

Восико́мъ יָחֵף ת״פ barfuß.

Восовикъ נַעַל לְרֶגֶל עָרֹם ז׳ auf nacktem Fuße getrager Schuh.

Восо́й יָחֵף ת׳ barfüßig.

Восомы́га הוֹלֵךְ יָחֵף ז״נ Barfüßler.

Восоно́гій יָחֵף רַגְלַיִם ת׳ Barfüßiger.

Восота́ יְחֵפוּת נ׳ Barfüßigkeit.

Вости́ см. Бода́ть.

Ботанизировать (-рую) אָסַף צְמָחִים לְמִינֵיהֶם פ״י, חָקוֹר זְנֵי־הַצְּמָחִים Pflanzen sammeln.

Бота́ника דַּעַת תְּכוּנַת הַצְּמָחִים לְמִינֵיהֶם נ׳ Pflanzenkunde.

Бота́никъ חוֹקֵר תְּכוּנַת הַצְּמָחִים ז׳ Botaniker.

Ботани́ческій אֲשֶׁר לְדַעַת הַצְּמָחִים ת׳ botanisch.

Во́тать, Бо́тнуть הָנַם דָּגִים אֶל־הַמִּכְמֹרֶת פ״י Fische ins Netz treiben.

Ботва́ עֲלֵה יָרָק חָמִיץ נ׳ Gemüsenblatt.

Ботви́нье מָאֲכַל יָרָק חָמִיץ נ׳, -ньа ס׳ Beetensuppe.

Во́тикъ אֳנִיָּה קְטַנָּה ז׳ kleines Schiff.

Боти́нка נַעַל־נָשִׁים נ׳ Frauenstiefel.

Ботфо́рты מְגֻפַּיִם, נַעֲלֵי פָּרָשִׁים ז״ר (שבת ס׳:) Kavalleriestiefel.

Ботъ אֳנִיָּה קַלָּה (1 ז׳ Einmastschiff. 2) מוֹט הַדָּיָגִים Fischerstange.

Бо́ты נַעֲלֵי־עוֹר ז״ר plumpe Stiefel.

Боте́лость מִשְׁמַן הַבָּשָׂר נ׳ Wohlbeleibtheit.

Боте́лый בְּרִיא־בָשָׂר, עָב, שָׁמֵן ת׳ beleibt.

Боте́ть כָּשָׁה, שָׁמַן, עָבָה, הִשְׁמִין פ״ע beleibt werden.

Боча́рничанье, -рство מְלֶאכֶת חָבִיּוֹת ס׳ Böttcherhandwerk.

Боча́рничать עָשָׂה חָבִיּוֹת פ״ע Böttcher sein.

Боча́рня см. Бонда́рня.

Боча́ръ см. Бонда́рь.

Боче́къ (-чка́), Бочко́мъ см. Бокъ.

Боче́ниться, -чи́ться נָטָה עַל־צִדּוֹ פ״ע sich auf die Seite neigen.

Боче́нокъ (-нка), -ночекъ (-чка) ז׳ חָבִית*, חָבִית, חֶמֶת Fäßchen.

Бочка חָבִית, חֶמֶת נ׳, *גִּגִּית* Tonne.

Бочки מַחֲגֹרֶת (בְּתֻלְבֹּשֶׁת הַנָּשִׁים) ז״ר Lendenpolster.

Боязли́вость מוֹרַךְ לֵב, יִרְאָה נ׳ Furchtsamkeit.

Боязли́вый יָרֵא, מְפֻחָד ת׳ furchtsam.

Боя́знь יִרְאָה, פַּחַד נ׳ Furcht.

Боя́ринъ נָדִיב, אָצִיל ז׳ Freiherr. Бо́яре אֲצִילִים, חָרֵי הָאָרֶץ, נְדִיבֵי עָם.

Боя́риться הִשְׁתָּרֵר, הִתְנַשֵּׂא פ״ח sich stolz benehmen.

Боя́ричъ בֶּן־אֲצִילֵי־עָם ז׳ Sohn eines Freiherrn.

Боя́рскій אֲצִילִים ת׳ — von Freiherrn.

Боя́рство תּוֹר אֲצִילֵי אָרֶץ ס׳ Freiherrnwürde.

Боя́рщина см. Ба́рщина 1.

Боя́рыня, -рышня см. Ба́рыня, Ба́рышня.

Боя́ться פָּחוֹד, יָרֵא פ״ע; דָּאוֹג fürchten. Не бось אַל־תִּירָא; הַאֲמִינָה! Дѣло мастера боится עֶבֶד הַמַּעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ; עֶבֶד הַחֹמֶר לְיוֹצְרוֹ.

Бра́во טוֹב מְאֹד ס״ק טוֹב לְהַפְלִיא sehr gut! vortrefflich ausgezeichnet.

Бра́вый אַמִּיץ לֵב, אִישׁ חַיִל ת׳ tapfer.

Бра́га (1 בְּלִיל לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁכָר Maisch, Brage. 2) שֵׁכָר מְדֻלָּל Halbbier.

Брад—см. Бород—.

Бра́жникъ סוֹבֵא, שׁוֹתֶה לְשֵׁכָרָה ז׳ Trunkenbold.

Бра́жничаніе, -чество שְׁכָרָה, סְבֹאָה ס׳ Sauferei.

Бра́жничать שָׁכוֹר, סָבוֹא פ״ע saufen.

Браздá см. Борозда́.

Браздить см. Бороздить.

Брадзы רֶסֶן לַסּוּס נ״ר Zaum. Б. правленія רֶסֶן שֶׁבֶט הַמִּשְׁרָה, הַמִּמְשָׁלָה.

Бракова́ніе ס׳, -ко́вка נ׳ בְּקִרָה Ausscheidung.
Бракова́ть (-ку́ю) בִּקֵּר בֵּין טוֹב לָרָע, בָּרוֹר, בָּרַה פ״י das Untaugliche absondern.
Браковщи́къ ז׳ בּוֹחֵן—, מְבַקֵּר הַסְּחוֹרָה der das Untaugliche aussondert.
Бракоразво́дный актъ *גֵּט, סֵפֶר כְּרִיתוּת [scheidungsakt.
Бракосочета́ніе ס׳ חֲתֻנָּה, כְּלוּלוֹת Trauung.
Бракъ ז׳ 1) *חֲלוּלָא, חֲתֻנָּה, בְּרִית הַנִּשּׂוּאִים Ehe. 2) סְחוֹרָה אֲשֶׁר מוּם בָּהּ das Untaugliche.
Брандва́хта נ׳ מַצֵּפָה לְמְכַבֵּי בְּעֵרָה Feuerwache.
Бра́ндеръ ז׳ אֳנִיַּת־שְׂרֵפָה לְהַצִּית אֵשׁ בָּאֳנִיּוֹת הָאוֹיֵב Brandschiff.
Брандмаіо́ръ ז׳ פְּקִיד מְכַבֵּי תַּבְעֵרָה Brandmajor.
Брандма́уеръ ז׳ חַיִץ לְמָגֵן מִמַּאֲכֹלֶת אֵשׁ Brandmauer.
Брандме́йстеръ ז׳ שׁוֹטֵר עַל־מְכַבֵּי תַּבְעֵרָה Brandmeister.
Брандску́гель ז׳ זִק, פַּחֵי אֵשׁ, כַּדּוּר אֵשׁ Zündkugel.
Брани́на נ׳ אֶרֶג פִּשְׁתִּים תְּשִׁבִּין gewürfelte Leinwand.
Брани́ть פ״י קִלֵּל, חֵרֵף עָצוּף עַל־, גָּעוֹר בְּ־ schimpfen. -ся פ״ח חָרַף אִישׁ רֵעֵהוּ sich schimpfen.
Бра́ніе ס׳ מִקַּח, קְחַת, קַחַת das Nehmen.
Бранли́вость נ׳ אַהֲבַת רִיב וּמָדוֹן Zanksucht.
Бранли́вый ת׳ אִישׁ מָדוֹן לָרִיב, שׁוֹאֵף לָרִיב zanksüchtig.
Бра́нникъ ז׳ אִישׁ מִלְחָמָה, לוֹחֵם Kämpfer.
Бра́нный ת׳ 1) קְרַב־מִלְחָמָה kriegerisch. 2) גְּדוּפָה־, שׁוֹפֵט schimpflich. Бранныя слова גְּדוּפוֹת, נְאָצוֹת.
Бранonóсный ת׳ מְעוֹרֵר קְרָבוֹת kriegerisch.
Бра́нчивый см. Бранливый.
Бра́ный ת׳ 1) אָחוּז מִ־, לָקוּחַ genommen. 2) תְּשִׁבִּין gewürfelt.
Брань נ׳ 1) קְרָב, מִלְחָמָה, מָדוֹן; רִיב Streit. 2) גְּדוּפָה, נְאָצָה Schimpfung. 3) см. Брани́на.
Брасле́тъ ז׳ צָמִיד, אֶצְעָדָה Armband.
Бра́сывать см. Броса́ть.
Брата́ться פ״ח כָּרוֹת בְּרִית אַחֲוָה Brüderschaft machen.
Бра́тецъ, -ти́шка ז׳ אָח Brüderchen.
Бра́тія נ׳ אַחֲוָה, חֶבֶר Brüderschaft.
Бра́тнинъ, -тній ת׳ אַחִים־, הָאָח— des Bruders.
Бра́товщина см. Бра́тія.
Братогу́бецъ (-бца) ז׳ מֶרַע לְאָחִיו, מְשַׁדֵּד אָחִיו Brudermörder. -бица נ׳.
Братолюби́вый ת׳ אִישׁ חֶסֶד, אוֹהֵב עַמִּיתוֹ menschenfreundlich.
Братолю́біе ס׳ אַהֲבַת אִישׁ־עַמִּיתוֹ, אַהֲבַת הָאָדָם Menschenliebe.
Братоуби́йство ס׳ רֶצַח־אָח Brudermord.
Братоуби́йца ז״נ רוֹצֵחַ אָחִיו Brudermörder.
Бра́тскій ת׳ אַחִים— brüderlich.
Бра́тство ס׳ אַחֲוָה Brüderschaft.
Бра́тствовать (-ствую) פ״י שֶׁבֶת אַחִים בַּיַּחַד brüderlich leben.
Братъ ז׳ אָח Bruder.
Брать (беру́) פ״י לָקוֹחַ, אָחוּז; תָּפוּשׂ, לָכוֹד nehmen, ergreifen. -ся פ״ח 1) הִלָּקֵחַ genommen werden. 2) שִׂים פָּנָיו אֶל־, גֹּשֶׁת אֶל־ הָחֵל unternehmen.
Бра́чный ת׳ חֲתֻנָּה־, כְּלוּלוֹת hochzeitlich.
Бревéнчатый ת׳ עָשׂוּי מִקּוֹרוֹת aus Balken.
Бревно́ ס׳ (ק׳-вёшко, נ׳ -вище) קוֹרָה Balken.
Брег—см. Берег—.
Бре́день ז׳ מְכִמֹּרֶת Zugnetz.
Бре́дить (-бре́жу) פ״י הָזָה, דִּבֵּר תֹּהוּ phantasiren; unsinn sprechen.
Бре́дни נ״ר הֲבָלִים, מַדּוּחִים Unsinn.
Бредъ ז׳ חִזָּוֹן לֵב, מַדּוּחִים das Phantasiren.
Бре́згать, -говать פ״י גָּעַל, בָּחוֹל, תָּעַב sich ekeln.
Брезгли́вость נ׳ גֵּעֶל, זָרָא, שְׂאָט בְּנֶפֶשׁ Ekel.
Брезгли́вый ת׳ אֲשֶׁר נַפְשׁוֹ תִּתְעַב, מִתְעַב מַאֲכָל wählerisch. -во ת״פ בְּשִׂאָט בְּנֶפֶשׁ mit Ekel.
Бре́зговаціе ס׳ גֵּעֶל־נֶפֶשׁ בְּאֵיזֶה מַאֲכָל Ekel.
Брезгу́нъ ז׳ מִתְעַב דָּבָר מַאֲכָל Kostverächter. -нья נ׳.
Брезенду́къ, -зе́нтъ ז׳ אֶרֶג פִּשְׁתִּים עָב Segeltuch.
Бре́зжиться פ״י הֵאוֹר דämmern. Чуть брезжилось כְּמַעַט נִבְקַע אוֹר הַשַּׁחַר.
Бременить פ״י הִטְרִיחַ, הִכְבִּיד, הֶעֱמִיס belästigen.
Бре́мя (-мени) ס׳ טֹרַח, אֹכֶף, מַעֲמָסָה, נֵטֶל, מַשָּׂא Last.
Бре́ніе ס׳ בֹּץ, הֹמֶר, טִיט Thon, Koth.
Бре́нность נ׳ חֲלוֹף, רִפְיוֹן, חֲמִרִיּוּת Vergänglichkeit.
Бре́нный ת׳ חוֹלֵף, עוֹבֵר, נִמְשָׁל כְּעָפָר Vergänglich.
Бренча́ніе ס׳ קוֹל הַמְּצִלָּתַיִם Geklimper.
Бренча́ть פ״י צִלְצֵל; הַשְׁמַע קוֹל לֹא־טוֹב בִּכְלֵי־שִׁיר klimpern.
Брести́, -стись (бреду́, -ду́сь, -дёшь, -дёшься) פ״י הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ, הָלוֹךְ אָט sich schleppen.
Брехáніе, -хня́, -хотня́ נ׳ ס׳, נְבָחָה, קוֹל הַכְּלָבִים נִבְחָה Gebell.
Брехáть, -хну́ть פ״י נָבוֹחַ; הָמָה; בָּדָה, הָרוּץ לְשׁוֹנוֹ bellen; schimpfen.
Брехли́вый ת׳, -ху́нъ ז׳, ת׳ הוֹמֶה, מְלַשֵּׁן, מוֹצִיא דִבָּה zanksüchtig.
Брешъ ז׳ פֶּרֶץ נִבְעָה, בְּקִרְעָה בַּחוֹמָה Riß in einer Mauer.
Бригáда נ׳ חֵיל צְלָפֵי בְנֵי־צָבָא Brigade. -ди́ръ ז׳ שַׂר הָאֲלָפִים Brigadier.
Бригъ, Брикъ ז׳ אֳנִיָּה בַּת שְׁנֵי מִפְרָשִׂים zweimastiges Schiff.
Брилiáнтовый ת׳ מְשֻׁבָּץ אֲבָנִים יְקָרוֹת von Brillanten.

Бриліáнтщикъ עוֹשֶׂה מְלָאכָה בְּאַבְנֵי־חֵן ז׳ Juwelier.
Бриліáнтъ ז׳ בָּרָקֶת , בָּרֶקֶת , אֶבֶן יְקָרָה Brillant.
Брúльный ת׳ גְּלוּחַ -zum Rasiren.
Брúльня נ׳ בֵּית גְּלוּחַ Barbierstube.
Брúтва מוֹרָה , תַּעַר הַגַּלָּבִים Rasirmesser.
Брúтвенница נ׳ נֶדֶן־הַתַּעַר Rasirzeug.
Брúтовщикъ ז׳ חָרַשׁ־תַּעַר Rasirmesserschmied.
Брить (брéю, брéешь) פ״י גִּלַּח rasiren. -ся פ״ח הִתְגַּלֵּחַ sich rasiren.
Брúчка נ׳ עֲגָלָה קַלָּה Kalesche.
Бровúстый ת׳ בַּעַל גַּבּוֹת עֵינַיִם גְּדוֹלוֹת mit starken Augenbraunen.
Бровь נ׳ גַּבַּת הָעַיִן Augenbraune.
Бродúльный ת׳ אָשֵׁר לְמַחְמַר שֵׁכָר zum Gähren.
Бродúть (брожý) פ״ע 1) רוּד , נוּד ; תָּעָה הָנָה וָהֵנָּה umherwandern. 2) חָמוּץ , חָמוֹץ , נָבוֹץ gähren. 3) מָשׁוֹךְ מִשְׁטַח חָרָמִים בַּנָּהָר fische mit dem Zugnetz fangen.
Бродъ ז׳ מְקוֹם יַעַבְרוּ בַּנָּהָר בְּרֶגֶל , מַעֲבָרָה Fuhrt.
Бродя́га פּוֹחֵז וָרִיק ; נָע וָנָד , נָע וָנָד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם ס׳ Landstreicher, Vagabund.
Бродя́жничать פ״ע שׁוּט , נוּד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם , רוּד ; רַבְּדָה רִיקִים , רָדוּף קָדִים , רָעָה רוּחַ
Бродя́жничество ס׳ מְרוּד , נִיד רַגְלַיִם בִּשְׁפָלוּת יָדַיִם Landstreicherei.
Бродя́чій ת׳ מְרוּד — landstreicherisch.
Брожéніе ס׳ חֲמֻצַת בָּצֵק , מַחְמַר שֵׁכָר Gährung. Б. умовъ תְּלוּנוֹת מִתְאוֹנְנִים , רִגְשֵׁי לֵב .
Броненóсецъ (-сца) ז׳ 1) אִישׁ־מָגֵן Gepanzerter. 2) חַיַּת־הַצִּנָּה Panzerthier.
Броненóсный ת׳ עוֹטֶה צִנָּה gepanzert.
Брóнза נ׳ בְּדִיל נְחֹשֶׁתָן Bronze.
Бронзовщúкъ ז׳ חָרַשׁ בְּדִיל נְחֹשֶׁתָן Bronzirer.
Броня́ נ׳ מָגֵן , תַּחְרָא , צִנָּה , שִׁרְיוֹן Panzer.
Бросáльный ת׳ יְרִיָּה , —קֶלַע—zum Werfen, Wurf-.
Бросáніе ס׳ יְרִיָּה , קֶלַע das Werfen.
Бросáть, Брóсить פ״י 1) יָרָה , רָמָה , הִפֵּל , הִשְׁלִיךְ , טַחֲוָה , זָרוֹק werfen. 2) נָטוֹשׁ , עָזוֹב , הִשְׁלִיךְ , נָזוֹחַ weg werfen. -ся הִתְנַפֵּל פ״ח stürzen. Б. на кого הִתְנַפֵּל־ , הִתְגוֹלֵל עַל־ sich werfen; anfallen.
Брóскій ת׳ 1) מוֹרָה־ , מְטַחֲוָה לְמַרְחוֹק weitwerfend. 2) חָרוּץ , מָהִיר לַעֲשׂוֹת flink.
Броскóмъ ת״פ בְּהַשְׁלִיךְ , בִּירוֹת mit einem Wurf.
Брóшенный ת׳ מֻשְׁלָךְ ; נֶעֱזָב geworfen.
Брошировáть (-рýю) פ״י רָקוּם סֵפֶר בְּמַעֲטֶפֶת , שׂוֹם תַּכְרִיךְ לְסֵפֶר broschiren.
Брошю́ра נ׳ סֵפֶר בְּמַעֲטֶפֶתוֹ , מְגִלַּת־סֵפֶר Broschüre.
Брускóвый ת׳ בְּעֵין כְּרֻתַת עֵין רְבוּעַ vierkantig.
Брусни́ка, -ни́ца נ׳ מִין גַּרְגְּרֵי מַאֲכָל אַדְמוֹנִים Preißelbeere. -ничный ת׳ .
Брусóвка נ׳ חָרִיץ בַּרְזֶל , מְגֵרָה Feile.
Брусовóй ת׳ מְחֻטָּב רְבוּעַ vierkantig behauen.
Брýстверъ ז׳ חֵיק Brustwehr.
Брусчáтый ת׳ עָשׂוּי מִקְּוֹרוֹת מְחֻטָּבוֹת aus Balken.
Брусъ (ק׳ -сóкъ, -сóчекъ) ז׳ 1) עֵץ , קוֹרָה רְבוּעָה Balken. 2) אֶבֶן הַמְּרוּט , אֶבֶן־לוֹטֶשֶׁת , —מַשְׁחֵזָת Schleifstein.
Брýтто ת״פ רְגָלָה , מִשְׁקַל הַסְּחוֹרָה עִם־מַעֲטַפְתָּהּ בְּגֻלּוֹמָהּ Waare mit Einpackung.
Бры́згалка נ׳ , -гáло ס׳ כְּלִי־מִזְרָק Spritze.
Бры́зганіе ס׳ קִלּוּחַ , הַזָּיָה , מִזְרָק* das Spritzen.
Бры́згать (-гаю או брызжу) פ״ע הִזָּה , זָרַק spritzen. -ся פ״ח הִזָּה—זָרַק אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ einander bespritzen.
Брызгýнъ ז׳ מַזֶּה , זוֹרֵק der gerne spritzt. -гýнья נ׳ .
Брызгъ ז׳ 1) קִלּוּחַ , זְרָמָה , דֶּלֶף* das Spritzen. 2) נְקֻדּוֹת צָבַע , מִטַּר מִשְׁחַת צֶבַע Gesprenkel.
Брыкáніе ס׳ בְּעִטָּה־ , הָדוּף בְּרֶגֶל das Ausschlagen.
Брыкáть, -кнýть פ״ע בָּעַט , הָדוּף בְּרַגְלַיִם , נָגוּף ; בָּעוּט , הָדוּף בְּרַגְלַיִם ausschlagen mit den Hinterfüßen.
Брыклúвый ת׳ בּוֹעֵט , הוֹדֵף בְּרַגְלָיו תָּמִיד auszuschlagen gewohnt. -нья נ׳ .
Брыкýнъ ז׳ מְנַגֵּף בְּרַגְלָיו , בּוֹעֵט ausschlagendes Thier.
Брысь קוֹל גְּעָרָה לְהָנִיס הַחֲתוּל מ״ק Kitz!
Брюзгá ס׳ זָעָף , מִתְאוֹנֵן , מִתְלוֹנֵן תָּמִיד זו״נ Brummer.
Брюзглúвость נ׳ רוּחַ סָרָה , זַעַם לָשׁוֹן וְרֹעַם פָּנִים , תְּלוּנָה , מְרִי שִׂיחַ mürrisches Wesen.
Брюзглúвый ת׳ סָר , מִתְאוֹנֵן , רַגָּז , בַּעַל רוּחַ־סָרָה , זָעָף mürrisch, brummig.
Брюзглый ת׳ נָפוּחַ , צָבֵה aufgedunsen.
Брюзгнýть פ״ע רָגוֹעַ , בָּצוֹק , צָבֹה , הִתְנַפֵּחַ anschwellen.
Брюзгýнъ ז׳ זוֹעֵם , זָעָף Brummer. -нья נ׳ .
Брюзжáть (на кого) פ״ע הִלִּין־ , זָעוּם עַל־ murren.
Брю́ква נ׳ מִין יֶרֶק תַּמְרִין Rübenkohl. -венный ת׳ .
Брю́ки ז״ר מִכְנָסַיִם , בְּרִקִּין* breite Hosen.
Брюнéтъ ז׳ שְׁחוֹר שֵׂעָר , שְׁחַרְחֹר Brünet. -нéтка נ׳ .
Брюхáнъ ז׳ רַחַב־בֶּטֶן Dickbauch. -хáнья נ׳ .
Брюхáстый ת׳ כַּרְשִׁי , רַחַב־בֶּטֶן dickbauchig.
Брюхáтая ת״נ הָרָה Schwangere.
Брюхáтить פ״י עִבֵּר schwanger machen.
Брюхáтѣть פ״ע הָרָה schwanger werden.
Брю́хо ס׳ בֶּטֶן , בֶּרֶשׂ , אוּל Bauch.

Брюховина ז׳ קֶבֶת הַחַיִּים הַיּוֹנְקִים Magen.
Брюшина נ׳ עוֹר הַבֶּטֶן פְּנִימָה Bauchfell.
Брюшище נ׳ ס׳ см. Брюхо.
Брюшки ס״ר עוֹרוֹת הַבֶּטֶן מִצַּד חוּץ Bauchfellstücke.
Брюшко́ см. Брюхо.
Брюшно́й ת׳ — בֶּטֶן vom Bauch.
Брюща́тый ת׳ מְעוֹרוֹת הַבֶּטֶן Bauchfell-.
Бря́канье ס׳ רַעַשׁ כְּלֵי־בַרְזֶל וּנְחֹשֶׁת, צְלָצֵל Geklimper.
Бря́кать, -кнуть פ״ע 1) צִלְצֵל klimpern. 2) הִשְׁלִיךְ בַּהֲמָלָה mit Geräusch werfen. 3) הָגָה, הִבִּיעַ אוֹת רִיק unbedacht sagen. -ся פ״ח נָפוֹל בְּרַעַשׁ hinstürzen.
Брякушка נ׳ מְצִלָּה, פַּעֲמוֹן Kinderklapper.
Бряц—, Бряч— см. Бряк—. [sprechen.
Бубе́нить פ״ע הִשְׁמִיעַ בִּקְהַל־עָם; צִלְצֵל geräuschvoll
Бубе́нчикъ ז׳ מְצִלָּה קְטַנָּה Schellentrommelchen.
Бубе́нщикъ ז׳ מַכֵּה בַתֹּף אוֹ בִמְצִלְתַּיִם Trommelschläger.
Бу́бенъ (-бна) ז׳ 1) תֹּף, מְצִלְתַּיִם Schellentrommel. 2) עָנִי וְחָסֵר כֹּל armer Mensch.
Бу́бна נ׳ עֵין־הָרִבּוּעַ בְּמִשְׂחַק הַקְּלָפִים Carreaukarte.
Бугóрчатый ת׳ כְּעֵין תֵּל hügelig.
Бугóръ (-грá, -р-рóкъ, -рóчекъ) ז׳ גֵּל, צִבּוּר, תֵּל, גֹּבַהּ Hügel. [עִי הֲדוּרִים hügelig.
Бугри́стый, -рова́тый ת׳ מָלֵא, רְכָסִים
Бугри́ть פ״י הָרַם רְכָסִים, רָגַע Hügel aufwerfen. Вѣтръ бугритъ море — רָגַע הָרוּחַ הִכָּה בַּיָּם גַּלִּים. -ся פ״ח הִתְעָרֵם, נָשָׂא גַּלִּים אֶת־הַיָּם sich thürmen.
Бу́де פ״ח כַּאֲשֶׁר, אִם wenn, falls.
Бу́день (-дня) ז׳ יוֹם חֹל, יוֹם עֲבוֹדָה Wochentag.
Бу́детъ פ״ק הֶרֶף! רַב מִכְּ־, דַּי! genug!
Буди́льникъ ז׳ מֵעִיר יְשֵׁנִים (במורה שעות) Wecker.
Буди́льный ת׳ עָשׂוּי לְהָעִיר יְשֵׁנִים zum Wecken.
Буди́льщикъ ז׳ מְעוֹרֵר יְשֵׁנִים Wecker.
Буди́ть (бужу́, бу́дишь) פ״י עוֹרֵר, הֵעִיר wecken.
Бу́дка -дочка נ׳ מְלוּנָה, סֹכַת־נוֹצֵר Wächterhütte.
Бу́дкій ת׳ עֵר, נֵעוֹר כָּל מְהֵרָה wachsam.
Бу́дкость נ׳ הִתְעוֹרְרוּת Wachsamkeit.
Бу́днишный ת׳ הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר לִימֵי הַחֹל, — אֶחָד מִשּׁוֹמְרֵי, שׁוֹמֵר הַחוּצוֹת, עֵר הָעִיר alltäglich. Polizeiwächter.
Бу́дто, Бу́дто-бы ס״ח כְּאִלּוּ, כְּמוֹ als ob.
Будуа́ръ ז׳ חֶדֶר תַּמְרוּקֵי הַנָּשִׁים Damenkabinet.
Бу́дущее ס׳, **Бу́дущность** נ׳ עֲתִידוֹת, זְמַן הָעָתִיד אוֹתִיּוֹת Zukunft. [Erdkluft.
Буера́къ ז׳ נִקְבַת־צוּרִים, מְחִלַּת עָפָר; נָקִיק; גַּיְא
Буера́чистый ת׳ מָלֵא נְקִיקִים וְגֵאוֹת voll Erdklüften.
Бу́еръ ז׳ אֳנִיָּה בַּעֲלַת תֹּרֶן אֶחָד einmastiges Schiff.
Бужде́ніе, Буже́ніе ס׳ הָעִיר, עוֹרֵר das Wecken.
Бужени́на נ׳ צְלִי־בָשָׂר חָמִיץ Schinkensauerbraten.
Буза́ נ׳ מִין שֵׁכָר מִקֶּמַח וָדֹחַן Buchweizenbier.
Бузу́нъ ז׳ מֶלַח (כְּצֹאתוֹ מִן־הַמִּכְרָה) Seesalz.
Буй ז׳ חֲמַת־שַׁיִט (צִיּוּן לִמְקוֹם עֹגֶן הָאֳנִיָּה) Ankerzeichen.
Бу́йволъ ז׳ רְאֵם Büffelochs. -лица נ׳ Büffelkuh.
Бу́йно ת״פ בְּזָדוֹן, בְּשָׁאוֹן, בְּזָדוֹן stürmisch. [-ловый ת׳.
Бу́йность נ׳, **Бу́йство** ס׳ רְגִשָׁה, רַהַב, זָדוֹן, שָׁאוֹן Frechheit.
Бу́йный, Бу́йственный ת׳ בֶּן־שָׁאוֹן, בֶּן־רַהַב, פּוֹחֵז, נִבְהָל, רַגָּשׁ stürmisch. [treiben.
Бу́йствовать (-ствую) פ״ע רָהַב, זוּד, רָגוֹשׁ Unfug
Бу́ка 1) תֹּפֶת־מַפְלֶצֶת־אֵים לְהִתְהוֹלֵל בּוֹ (תֹּפֶת־) Schreckbild. 2) (זו״נ) אִישׁ אָיוֹם, סָר וְזָעֵף Menschenfeind.
Бука́шка נ׳ מִין חָסִיל קָטָן Käferchen.
Бу́ква נ׳ אוֹת הַכְּתָב Buchstab. [buchstäblich.
Буква́льно ת״פ אוֹת בְּאוֹת. -ный ת׳ נֶאֱמָן, מְקֻבָּל
Буква́рникъ, -ва́рь ז׳ *אַלְפָּא־בֵיתָא, סֵפֶר הַחִנּוּךְ לְמִקְרָא Alphabethuch.
Буквое́дъ ז׳ שׁוֹנֶה בְּדָבָרִים כִּכְתָבָם Buchstäbler.
Буке́тъ ז׳ אֲגֻדַּת־צִיצִים, צְרוֹר פְּרָחִים Blumenstrauß.
Бу́ки נ״ר Б שֵׁם הָאוֹת Б Buchstab Б.
Букини́стъ ז׳ סוֹחֵר בְּסְפָרִים יְשָׁנִים Büchertrödler.
Бу́кля נ׳ קְוֻצַּת שֵׂעָר Haarlocke.
Бу́ковникъ ז׳ יַעַר אַלּוֹנִים Buchenwald.
Буксиръ ז׳ חֶבֶל לִמְשֹׁךְ אֳנִיַּת־מִשָּׂא Schleppseil.
Буксъ ז׳ *אַשְׁכָּרַע, עֵץ תְּאַשּׁוּר Buchsbaum.
Букъ ז׳ 1) תִּדְהָר Buchenbaum. (-ковый ת׳). 2) נֶתֶר, *אֹשְׁלָן, בֹּרִית מְכַבְּסִים Waschlauge.
Булава́ נ׳ *אֶלָּה, מַקֵּל־יָד, מַקֵּל חִבָּלִים, תּוֹתָח Keule.
Була́вка, -вочка נ׳ מַחַט גְּלִית Stecknadel.
Була́вочникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה מַחָטִים Nadler. 2) יְתִיק הַמַּחָטִים Stecknadelbüchse.
Була́вчатый ת׳ בָּרֹד, נָקֹד gesprenkelt.
Була́ный ת׳ שָׂרֹק blaßgelb. -ныя лошади סוּסִים שְׂרֻקִים. [-тный ת׳.
Була́тъ ז׳ בַּרְזֶל עָשׂוּת Stahl.
Булды́рь ז׳ 1) בַּיִת גָּלְמוּד, מָעוֹן עָרְעָר einsames Haus. 2) חַבּוּרָה Geschwür.
Бу́лка, Бу́лочка נ׳ מְעוֹג, חַלַּת־לֶחֶם Semmel. Испечь кому булку הִכָּה עַל הַלְּחִי ohrfeigen.
Бу́лочная נ׳ בֵּית־הָאֹפִים Bäckerei.
Бу́лочникъ ז׳ אֹפֶה Bäcker. -ница נ׳.
Бултыхнуть פ״י הִשְׁלִיךְ הַמִּימָה בְּכֹחַ ins Wasser

werfen. -ся פ״ח נָפוֹל בְּשָׁאוֹן אֶל־הַמַּיִם, צָלוֹל ins Wasser stürzen.

Вулы́жникъ ז׳ חֲצִץ, חַלְקִי נַחַל Kieselstein.

Вульва́ръ ז׳ כִּכַּר—מַסְלוּל לָשׁוּחַ בּוֹ Boulevard.

Вульдо́гъ ז׳ מִין כֶּלֶב עַב־הַפִּיָּמָה Bulldogge.

Вульо́нъ ז׳ מְרַק בָּשָׂר Fleischbrühe.

Бума́га נ׳ 1) גְּלָיוֹן, נְיָר Papier. 2) מִשְׁפָּט כָּתוּב, כְּתָב Schrift. На бумагѣ עַל־סֵפֶר. 3) חוּטִים מִפִּשְׁתֵּי עֵץ Baumwollgarn. Б. хлопчатая פִּשְׁתֵּי עֵץ צֶמֶר גֶּפֶן, הָעֵץ (כלאים ז׳)* Baumwolle.

Бумагодѣ́ланіе ס׳ מְלֶאכֶת הַנְּיָר Papierfabrikation.

Бумагомара́тель ז׳ מְשַׁחֵת נְיָר, מְכַתֵּב עָמָל, מְרַחֵשׁ דְּיוֹ Tintenkleckser.

Бумагопряди́льный ת׳ אֲשֶׁר לְפִשְׁתֵּי הָעֵץ zum Baumwollspinnen.

Бумагопряди́льня נ׳ בֵּית־מְטָוֶה לְפִשְׁתֵּי עֵץ Baumwollspinnerei.

Бума́жка, -жечка נ׳ 1) גְּלָיוֹן קָטָן Papierchen. 2) שְׁטָר עַל־אוֹצַר הַמַּמְלָכָה Banknote.

Бума́жникъ ז׳ חֲרִיט־מִכְתָּבִים Brieftasche.

Бума́жный ת׳ 1) נְיָר־ Papier-. 2) פִּשְׁתֵּי הָעֵץ־ Baumwollen-. -зе́йный ת׳.

Бумазе́я נ׳ אֶרֶג שָׁעִיר מִפִּשְׁתֵּי־עֵץ Baumwollenzeug.

Бунтова́ть (-ту́ю) פ״י הַלִּין, הַמְרָה, הַטּוֹת לְמֶרֶד aufhetzen. -ся פ״ח הִתְפָּרֵץ, קָשׁוֹר עַל־, מָרוּד.

Бунтовско́й ת׳ מָלֵא מֶרֶד וְמַעַל aufrührerisch.

Бунтовщи́къ ז׳ מוֹרֵד, מִתְפָּרֵץ מִ־ Empörer. -щи́ца נ׳.

Бунтовщи́чій ת׳ מֶרֶד־, קָשֶׁר־ aufrührerisch.

Бунтъ ז׳ 1) מֶרֶד, קָשֶׁר Aufruhr. 2) אֲגֻדַּת חֲחוֹרָה

Бура́ נ׳ מִין מֶלַח Borax. -ро́вый ת׳. [Bündel.

Бура́вить (-влю), -вливать פ״י נָקוֹב הוֹר, נָקוֹב, נָקוֹר, נְקֹב ס׳ נְקוֹר das Bohren. -леніе

Бура́въ, ק׳ -вчикъ ז׳ מַקְדֵּחַ, מַקֵּב* Bohrer. -вчатый ת׳ בְּעֵין מַקְדֵּחַ bohrerförmig.

Бураки́ ז״ר יָרָק־חָמִיץ לְמַאֲכָל, יָרָק־גַּנִּים rothe Rüben.

Бура́къ, -рачо́къ ז׳ טֶנֶא מִבְּצָלוֹת דּוּד Fäßchen aus Birkenrinde.

Бура́нъ ז׳ שֶׁלֶג וְסַעַר מִתְחוֹלֵל, מַגְרִיר Schneegestöber.

Бургоми́стръ ז׳ פְּקִיד הָעִיר Bürgermeister. -стерство ס׳ פְּקִידוּת הָעִיר Bürgermeisterwürde. -стерша נ׳ אֵשֶׁת פְּקִיד הָעִיר Bürgermeisterin.

Бурда́ נ׳ מַשְׁקֶה בִּלְתִּי מְזֻקָּק, מֶסֶךְ־סִגִּים unreines Getränk.

Буреломникъ, -ло́мъ ז׳ הֲרִיסוֹת סָעָה וָסָעַר Windbruch.

Буре́ніе ס׳ נְקֹב בַּמַּקְדֵּחַ das Bohren.

Бури́льщикъ ז׳ חָרַשׁ נוֹקֵב der Bohrende.

Бури́ть (-рю́) פ״י נָקוֹב, חָפוֹר, בָּרָה bohren.

Бу́рка נ׳ אַדֶּרֶת שֵׂעָר kurzer Filzmantel.

Бу́ркало, -кальце ס׳ טַלְטֵלָה כַּף הַקְּלַע Steinschleuder. Хлопать буркалами קָרוּץ בְּעֵינָיו.

Бурла́къ ז׳ (עַל גֵּהַר וְלֵגָא) עוֹבֵד עֲבוֹדַת מַשָּׂא בָּאֲנִיּוֹת; אִישׁ שָׂפָל וְנִקְלֶה Barkenknecht; grober Kerl. -ла́чка נ׳ -ла́цки בְּלִי־תֹאַר וָהָדָר ת״פ grob.

Бурле́ніе ס׳, -ли́вость נ׳ הֲמָלָה, שָׁאוֹן das Lärmen.

Бурли́вый ת׳ הוֹמֶה, מִתְרַגֵּשׁ, מִתְרַגֵּשׁ lärmend.

Бурли́ло ס׳ הוֹמֶה; מְחָרְחֵר־רִיב גַּרְגָּן Lärmer.

Бурли́ть פ״ע חָרְחַר־רִיב, הָמָה, רָגוֹשׁ toben.

Бурми́стръ ז׳ זְקַן הָאִכָּרִים, שׁוֹטֵר הַכְּפָר Dorfsbeamter.

Бу́рный ת׳ הוֹמֶה, סוֹעֵר stürmisch. -ная птица (חולין קכ״ז) קָלְנִית, שַׁחַף, עוֹף הַכְּעָרָה Sturmvogel.

Буро́вить (-влю; -вишь) פ״ע 1) נָבוּעַ, כִּכָּה hervorsprudeln. 2) הָמָה, וְחָמוֹר חָמוּץ gähren.

Буро́вый см. Бура́.

Бу́рса נ׳ בֵּית־מִקְלָט לַחֲנִיכֵי הַכְּהֻנָּה Seminarpension.

Бурса́къ ז׳ חָנִיךְ מִקְלָט הַתַּלְמִידִים Seminarist. -са́цкій, -са́чный ת׳. [2) см. Бура́нъ.

Буру́нъ ז׳ 1) מִשְׁבְּרֵי מַיִם וְשׁוֹא דָכְיָם Brandung.

Бурча́ть פ״ע הָמָה וְחָמוֹר, הָמַרְמֵר brausen.

Буръ ז׳ מַקֵּב, מַקְדֵּחַ (לְחָרִים וְאַבְנֵי מַחֲצֵב) Bergbohrer.

Бу́рый ת׳ אָדַמְדָּם, שָׂרֹק schwarzbraun.

Бурья́нъ ז׳ עֲשָׂבוֹת נְאוֹת מִדְבָּר (לְבָעֵר) Steppengras.

Бурѣ́ть פ״ע הִתְאַדֵּם braun werden.

Бу́ря נ׳ הֲמָלָה, שָׁאוֹן; סוּפָה, סַעֲרָה Sturm.

Бу́сина, Бу́синка נ׳ פְּנִינַת זְכוּכִית Glasperle.

Бусурма́нскій ת׳ כְּחֻקּוֹת עַם נֵכַר־הָאָרֶץ, כְּמִשְׁפַּט בְּנֵי־קֶדֶר fremdsittlich.

Бусурма́нство ס׳ דֶּרֶךְ בְּנֵי־קֶדֶר, מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי נֵכַר־הָאָרֶץ Muhamedanismus.

Бусурма́нъ ז׳ בֶּן־קֶדֶר, בֶּן־עַם־זָר, בַּעַל־בְּרִית מַחֲמַד Muhamedaner; Ungläubiger.

Бу́сы ז״ר פְּנִינֵי דּוּנָג אוֹ זְכוּכִית Glasperlen. [stern.

Бути́ть (бучу́) פ״י רָצוּף בְּחָצִץ וָשִׂיד mit Kies pflas-

Бу́торъ ז׳ (הם׳) כָּל־כְּלֵי הַקָּטָן בַּבַּיִת Habseligkeiten.

Бутъ ז׳ מַרְצֶפֶת מֵחָצֵץ וּמִשְׁרְפוֹת שִׂיד Bruchsteinfundament.

Буты́лка, -лочка נ׳ בַּקְבּוּק, נֵבֶל קָטָן Flasche.

Буты́ль ז׳ בַּקְבּוּק, נֵבֶל גָּדוֹל, בֶּלֶגֶן* große Flasche.

Буфе́тчикъ ז׳ עוֹרֵךְ שֻׁלְחָן הַמַּאֲכָל וְהַמַּשְׁקֶה לָעֵדָה Buffethalter. -чица נ׳.

Буфе́тъ ז׳ שֻׁלְחָן הַמַּעֲרָכָת Buffet.

Бу́хать, Бу́хнуть פ״ע חָטַל בַּהֲמֻלָּה, הִשְׁלֵךְ בְּשָׁאוֹן; הִרְעִם בְּקוֹל stoßen, schlagen. -ся פ״ח נָפוֹל בַּהֲמֻלָּה; צָלוֹל בְּמַיִם mit Geräusch hinstürzen.

Бу́хнуть פ״ע בָּצוֹק, צָבָה anschwellen.

Бу́хта נ׳ מִפְרָץ, לָשׁוֹן יָם kleiner Meerbusen.

Бухъ מ״ק קוֹל מַפֵּלָה plumps!

Буча́ніе ס׳ נַהֲמַת הַדְּבוֹרִים das Sumsen.

Буча́ть פ״ע הָמָה (כַּדְּבוֹרִים) sumsen.

Бучéніе ס׳ עֲבוֹדַת מַרְצֶפֶת מֵחָצָץ וְשִׁיד Grundlegung aus Bruchstein.

Бу́ченіе ס׳ תֵּת בְּמֵי נֶתֶר das Laugen.

Бу́ченный ת׳ נָתוּן בְּמֵי נֶתֶר gelaugt.

Бучéный ת׳ רָצוּף בְּחָצָץ וְשִׁיד gedämmt.

Бу́чить פ״ע נָתוֹן בְּמֵי־נֶתֶר Wäsche laugen.

Бушева́ніе ס׳ שְׁאוֹן, הֲמֻלָּה das Toben.

Бушева́ть (-шу́ю) פ״ע הָשְׁאָה, הָמָה, רָגוֹשׁ lärmen.

Буя́нить פ״ע הַרְהֵר רִיב וּמַצָּה, גָּרָה מָדוֹן zanken.

Буя́нливый ת׳ עַז־פָּנִים, אִישׁ רִיב וּמָדוֹן zänkerisch.

Буя́нство ס׳ אַהֲבַת מָדוֹן, עַזּוּת Zanksucht.

Буя́нъ ז׳ אִישׁ־מָדוֹן Zanksüchtiger.

Бы, Бъ (מלת התנאי) כִּי אָז, כִּי־עַתָּה, לוּ Bedingungspartikel. Онъ сказалъ бы тебѣ, еслибъ зналъ לוּ יָדַע כִּי־עַתָּה הִגִּיד לְךָ.

Выва́лый ת׳ 1) אִישׁ אֲשֶׁר בָּחַן וְרָאָה בְּעֵינָיו erfahrener Mensch. 2) אֲשֶׁר כְּבָר הָיָה, נִהְיָה gewesen.

Выва́льщина נ׳ מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה, דָּבָר נִהְיָה Ereigniß.

Выва́ть פ״ע הָיָה oft sein; vorkommen. Бывало יֵשׁ.

Бывшій ת׳ אֲשֶׁר הָיָה gewesen; ehemalig. [אֲשֶׁר.

Быкъ ז׳ 1) שׁוֹר, פַּר Ochs. 2) עַמּוּדֵי מִשְׁעָן לְבִית אוֹ לְגֶשֶׁר Brückenpfeiler. [Быль.

Выли́на, -ли́нка נ׳ 1) יֶרֶק־דֶּשֶׁא Gräschen. 2) см.

Выліе ס׳ יֶרֶק עֵשֶׂב Gewächs.

Быль נ׳ מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה, מִקְרֶה wahre Begebenheit.

Бырсь נ׳ צָבוֹעַ, זְאֵב עֶרֶב Hyäne.

Быстрина́ נ׳ שִׁבְלֶת־, זֶרֶם־, שֶׁטֶף־הַמַּיִם Strömung.

Бы́стро ת״פ קַל־מְהֵרָה rasch.

Быстрогла́зый ת׳ חַד־הָעֵינַיִם scharfsichtig.

Быстроно́гій ת׳ קַל־רַגְלַיִם schnellfüßig.

Быстрота́ נ׳ שֶׁטֶף, מְרוּץ, *מְהִירוּת Schnelligkeit.

Быстротéчный ת׳ שׁוֹטֵף, נוֹז־הִישׁ schnellhinströmend.

Быстрый ת׳ 1) נִמְהָר, שׁוֹטֵף reißend, schnell. 2) מְהִיר בִּינָה scharfsinnig.

Быстрякъ ז׳ מָהִיר, חָרוּץ flinker Mensch.

Бытіе ס׳ 1) חֵלֶד, יְמֵי־הַחַיִּים, הֱיוֹת Dasein (см. Житіе). Книга Бытія סֵפֶר בְּרֵאשִׁית.

Бытность נ׳ הַמְצָא, הֱיוֹת בְּאֵיזֶה מָקוֹם Aufenthalt.

Бытописа́ніе ס׳ סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים Geschichte.

Бытописа́тель ז׳ מַזְכִּיר, סוֹפֵר דִּבְרֵי הַיָּמִים Geschichtschreiber.

Быть דֶּרֶךְ וּמִשְׁפַּט אִישׁ אוֹ עָנְיָן Lebensart.

Быть (есмь, еси, есть, есмы, есте, суть; עתיד буду, будешь) פ״ע 1) הָמְצָא, הָיָה sein. 2) הָיָה בְּאֵיזֶה מָקוֹם זְמַן אוֹ מַעֲמָד dasein. 3) קָרָה geschehen. Онъ былъ въ силахъ, въ состояніи הָיְתָה לְאֵל יָדוֹ, יָכֹל. У меня есть יֵשׁ־לִי, יֵשׁ אִתִּי. Какъ быть? מַה־לַּעֲשׂוֹת. Быть такъ! Быть посему! יְהִי־כֵן. Какъ это было? אֵיךְ קָרָה הַדָּבָר. Я хотѣлъ-было сказать בְּלִבִּי הָיָה לְהַגִּיד. Я къ тебѣ буду сегодня הַיּוֹם אָבוֹא אֵלֶיךָ. Былъ таковъ וַיְהִי מָה עָבָר. Была не была נִמְלַט עַל־נַפְשׁוֹ, חֲמַק עָבָר. Не тутъ то было אַךְ לַשָּׁוְא. Не будь я здѣсь, то לוּלֵא אָנֹכִי פֹּה כִּי עַתָּה...

Бытьё см. Бытіе.

Быча́чій, Бы́чій ת׳ שׁוֹר־, פַּר־ Ochsen-.

Бычёкъ ז׳ פַּר בֶּן־בָּקָר junger Ochs.

Бычи́ться פ״ע סוֹרֵר, הִקְשָׁה עָרְפּוֹ starrsinnig sein.

Бычи́ще ס׳ שׁוֹר גָּדוֹל großer Ochs.

Бѣганіе ס׳ מְרוּץ das Laufen.

Бѣгать פ״ע 1) רוּץ laufen. 2) נוּס, בָּרוֹחַ, הִמָּלֵט entfliehen. Б. въ запуски הִתְחָרָה בְּמְרוּץ—הִתְעָרֵב.

Бѣглецъ ז׳ פָּלִיט, נִמְלָט, נָס, בּוֹרֵחַ Flüchtling.

Бѣгло ת״פ בְּחִפָּזוֹן, מַהֵר geläufig.

Бѣглость נ׳ חֲרִיצוּת, מְהִירוּת Geläufigkeit.

Бѣглый ת׳ 1) נָס, בּוֹרֵחַ entlaufen. 2) חָרוּץ, מָהִיר geläufig. Бѣглый огонь (מִקְנֵי הָרוֹבִים) אֵשׁ נִתֶּכֶת.

Бѣгля́нка נ׳ נִמְלָטָה, נָסָה, בּוֹרַחַת Entlaufene.

Бѣго́мъ ת״פ בְּחִפָּזוֹן, בִּמְרוּצָה laufend.

Бѣготня́ נ׳ מְרוּצָה Lauferei.

Бѣгство ס׳ פְּלֵטָה, מְנוּסָה die Flucht.

Бѣгу́нъ ז׳ 1) רָץ. 2) סוּס קַל Schnellläufer. 3) עֵלִי הַמַּכְתֵּשׁ Reibkeule. 4) רֶכֶב הָרֵחַיִם oberer Mühlstein.

Бѣгу́чій ת׳ הוֹלֵךְ תָּמֵם; נָמֵס, נָמוֹג vergänglich.

Бѣгъ ז׳ 1) מְרוּץ Lauf. Быть въ бѣгахъ הָחֵבָא לְרוּחַ. 2) מַעְגַּל הַמְּרוּץ Rennbahn.

Бѣда́ נ׳ אָסוֹן, פְּגַע־רָע, צָרָה Unglück. Въ томъ то и б. אַךְ זֶה עִנְיָן רָע. Б. какъ онъ умеетъ חָכָם הוּא מְאֹד.

Бѣдность נ׳ חֶסֶר, עֹנִי, רִישׁ Armuth. [

Бѣдный -нькій ת׳ עָנִי; אֶבְיוֹן, אֶמְלָל arm.

Бѣднѣть פ״ע מוֹךְ, רוּשׁ, הָדַל arm werden. Онъ бѣднѣетъ מָטָה יָדוֹ.

Бѣдня́га, -няжка, -пя́къ אֶמְלַל, דַּךְ, עָנִי ז׳ Elender.
Бѣдо́вый ת׳ אָיוֹם, אֲשֶׁר יָדוֹ בַכֹּל, אֲשֶׁר לֹא־יַנִּיחַ כָּל־הַנּוֹגֵעַ בּוֹ gefährlich.
Бѣдоку́рить הָבִא רָעָה עַל־ פ״ Unglück schaffen.
Бѣдоку́ръ אִישׁ אֲשֶׁר רָעָה תֵּלֵךְ לְרַגְלוֹ ז׳ Unglücksvogel.
Бѣ́дственный ת׳ מָלֵא אָסוֹן וָפֶגַע unglückselig. -венная жизнь חַיֵּי יָגוֹן וְעָנִי.
Бѣ́дствіе, -ство פֶּגַע, אָסוֹן, שֶׁבֶר, צָרָה ס׳ Unglück.
Бѣ́дствовать (-ствую) שָׁבוֹעַ יָגוֹן וְעָנִי פ״ע unglücklich sein.
Бѣжа́ть см. Бѣгать.
Бѣле́ніе לִבּוּן ש״פ Bleichung.
Бѣленькій ת׳ לָבָן weiß.
Бѣлесоватый ת׳ כְּמַרְאֶה לָבָן weißlich.
Бѣлёхонекъ ת׳ צָחוֹר, לָבָן מְאֹד ganz weiß.
Бѣлизна́ צַחַר, לִבְנָה, לֹבֶן נ׳ Weiße.
Бѣлила́ פּוּךְ לָבָן; מִין צֶבַע לָבָן נ׳ weiße Schminke.
Бѣлильница קֶרֶן פּוּךְ־לָבָן נ׳ Schminkbüchse.
Бѣлильня שְׂדֵה כוֹבֵס נ׳ Bleichfeld.
Бѣлить כִּבֵּס, הִלְבֵּן פ״ע weißen; bleichen. -ся פ״ח 1) הִתְלַבֵּן, הִלְבַּן meiß werden. 2) כָּהוּל עוֹר בְּשָׂרוֹ בַּפּוּךְ sich schminken.
Бѣличій, Бѣлій מֵעוֹרוֹת הַסְּנָאִים ת׳ vom Eichhorn.
Бѣлка, Бѣлочка חֹלֶד הַסְּנָה נ׳ *סְנָאִי Eichhorn.
Бѣлко́вина מִין לָבָן בְּגוּפַת חַי וְצֶמַח נ׳ Eiweißstoff.
Бѣлобоpо́дый לָבָן־זָקָן ת׳ weißbärtig.
Бѣлобро́вый לָבָן־גַּבּוֹת עֵינַיִם ת׳ mit weißen Augenbrauen.
Бѣлобры́сый לָבָן־עַפְעַפַּיִם וְגַבּוֹת עֵינַיִם ת׳ mit weißen Augenbrauen und Wimpern.
Бѣлобрю́хій לָבָן־בֶּטֶן ת׳ weißbäuchig.
Бѣлова́тый כְּמַרְאֶה לָבָן־כַּהֶה ת׳ weißlich.
Бѣловла́сый, -воло́сый לָבָן־שֵׂעָר ת׳ weißhaarig.
Бѣлогри́вый לָבָן־רַעְמָה ת׳ mit weißer Mähne.
Бѣлозу́бый לָבָן־שִׁנַּיִם ת׳ mit weißen Zähnen.
Бѣлока́менный לָבָן־אֲבָנִים ת׳ aus weißen Steinen.
Бѣлокопы́тникъ מִין צֶמַח ז׳ *קַקְלִי Huflattich.
Бѣлоку́рый צַח וְאָדֹם ת׳ blond.
Бѣло́къ (-лка́) חֵלְבּוֹן בֵּיצָה ז׳ 1) רִיר חַלָּמוּת Eiweiß. 2) לְבָנַת הָעַיִן das Weiße im Auge.
Бѣлолицій לָבָן־פָּנִים ת׳ mit weißem Gesicht.
Бѣломо́рдый לָבָן־פִּימָה ת׳ mit weißer Schnauze.
Бѣлоно́гій לָבָן־רַגְלַיִם ת׳ weißfüßig.
Бѣлопа́шецъ (-шца), -помѣ́стецъ (-тца) אִכָּר ז׳ חָפְשִׁי מִמַּס zinsfreier Bauer.
Бѣлору́чка חוֹבֵק, נוֹעֵר בְּפָיו מִכָּל־מְלֶאכֶת־יָד זו״נ יָדָיו arbeitscheuer Mensch.
Бѣлорыбица מִין דָּג נ׳ *אַלְתִּית־לְבָנָה Weißlachs.
Бѣлоснѣ́жный לָבָן כְּשֶׁלֶג ת׳ schneeweiß.
Бѣлочный מֻחְלָבוֹן בֵּיצָה ת׳ aus Eiweiß.
Бѣлошве́йка, -шве́я תּוֹפֶרֶת בִּגְדֵי־בַד נ׳ Näherin.
Бѣлоя́рая, -я́ровая пшеница חִטֵּי תִּירָם נ׳ türkische Weizen.
Бѣлу́га *דּוּלְפָן, מִין דָּג נ׳ Hausen.-лу́жій ת׳.
Бѣлу́жина בְּשַׂר דָּג *דּוּלְפָן נ׳ Hausenfleisch.
Бѣлый לָבָן ת׳; נָקִי weiß; rein; frei. Бѣлый листъ бумаги גְּלִיוֹן נְיָר נָקִי. Бѣлые крестьяне אִכָּרִים נְקִיִּים מִמַּס. Бѣлые стихи שִׁיר בְּלִתִּי חָרוּז. Среди бѣла дня לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ, לְאוֹר יוֹמָם. Въ бѣлый свѣтъ לְמֵרְחֲבֵי אֶרֶץ. Бѣлая горячка תִּמְהוֹן שִׁכָּרוֹן.
Бѣль 1) לֹבֶן, רִיר ז׳ 2) אֶרֶג־פִּשְׁתִּים לָבָן Leingarn. weißer Fluß.
Бѣлье מִדֵּי־בַד, תִּלְבֹּשֶׁת פִּשְׁתִּים ס׳ Wäsche.
Бѣльмо́ תְּבַלּוּל בָּעַיִן ס׳ Staar im Auge.
Бѣлѣ́ть הִתְלַבֵּן, הָפוּךְ לָבָן, חִוֵּר פ״ע weiß, bleich werden. -ся הִתְנוֹסֵס כְּמַרְאֶה לָבָן פ״ח weiß schimmern.
Бѣси́ть (бѣшу́, бѣ́сишь) הַכְעֵס, הַרְגֵּעַ פ״ע rasend machen. -ся הִתְרַעֵם, הִתְקַצֵּף, הִתְעַבֵּר rasend werden.
Бѣснова́ніе רוּחַ סָרָה, תִּמְהוֹן ס׳ Raserei.
Бѣснова́тый, -нуемый אֲשֶׁר רוּחַ רָעָה בְּעָתָתוּ ת׳ rasend. [rasen.
Бѣснова́ться (-нуюсь) הִשְׁתַּגַּע פ״ח; הִתְרַעֵם, הִתְקַצֵּף,
Бѣсо́вскій רוּחַ מַשְׁחִית, שֵׁד ת׳; -ски רוּחַ מַשְׁחִית ת״פ teuflisch.
Бѣсо́вство, -щина רוּחַ רָעָה, תַּעֲתֻעֵי שָׂטָן נ׳, -, רוּחַ סָרָה Wildheit; Ausgelassenheit.
Бѣсъ, бѣсёнокъ שָׂטָן, שֵׁד ז׳ Teufel. Мѣлкимъ бѣсомъ разсыпа́ться הֶחֱנַף אִישׁ בַּחֲלַקּוֹת.
Бѣшенство תִּמְהוֹן לֵב, שִׁגָּעוֹן ס׳ Tollheit.
Бѣшеный מְשֻׁגָּע ת׳, מְתֻהוֹלֵל toll, rasend. -ная вишня עִנְבֵי רוֹשׁ Belladona. [-тный ת׳.
Бюджетъ חֶשְׁבּוֹן אוֹצַר הַמְּדִינָה ז׳ Finanzberechnung.
Бюллетѐнь עִנְיַן הַיּוֹם ז׳ Tagesbericht.
Бюро́ *אַנְגָּלִין, שֻׁלְחַן סוֹפְרִים ס׳ Schreibpult.
Бюстъ *פְּרוֹטוֹמִי, תַּבְנִית אִישׁ עַד־חָזֵהוּ ז׳ Brustbild.

В.

В חָאוֹת הַשְּׁלִישִׁית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי (ב, ו).
Ва́бельщикъ צַיָּד מְפַתֶּה אֵלָיו צִפֳּרִים ז׳ Vogelanlocker.
Ва́било כִּנּוּי עוֹף עִם־נַתַּח בָּשָׂר לְפַתּוֹת־בּוֹ צִפֳּרִים ס׳ Lockvogel.

Ва́бить (-блю) פִּתֶּה צִפּוֹר אֶל־כָּפָה פ״ anlocken.

Ва́бка נ׳, **Вабле́ніе** ס׳ פִּתּוּי הַצִּפָּרִים בְּמוֹ־אֹכֶל Anlockung. [דִּבְרֵי־רוּחַ, הֶבֶל Geschwätz.

Вава́каньe ס׳ 1) קוֹל הַשְּׁעָלָה Wachtelschlag. 2) שִׂיחַ־

Вава́кать, -кнуть פ״ע 1) צִפְצֵף wawaken wie eine Wachtel. 2) דִּבֵּר רִיק schwatzen.

Вавилоны נ״ר חֶרֶט מְקֻלָּעוֹת בְּכְתָב gewundene Federzüge. Выводить вавилоны הָלוֹךְ בְּפִיק בִּרְכַּיִם, הִתְעָה כַּשִּׁכּוֹר wackelnd gehen.

Ва́га נ׳ 1) פֶּלֶס מאזנים Wage. 2) מוֹט לְמוֹסְרוֹת הַסּוּסִים לְרֹתַם פְּנֵי־הַמַּרְכָּבָה Deichselwage. 3) מוֹט הַתְּנוּפָה Hebebaum.

Вагонъ ז׳ מַרְכֶּבֶת מְסִלַּת הַבַּרְזֶל Waggon.

Вагра́нка נ׳ כּוּר לְהַנְתִּיךְ בַּרְזֶל וְעֹפֶרֶת Schmelzofen.

Ва́дкій ת׳ מַטֶּה בְּרֹב לִקְחוֹ, מְעוֹרֵר תְּשׁוּקָה anlockend.

Ва́жонка נ׳ צְבִית הַצִּפּוֹן Rennthierkuh.

Ва́жникъ ז׳ שׁוֹקֵל Wagemeister.

Ва́жничанье ס׳ גְּאוֹן לֵב Prahlerei. [thun.

Ва́жничать פ״ע הִתְכַּבֵּד, הִתְגָּאָה, הִתְפָּאֵר sich groß-

Ва́жность נ׳ רוּם־עֶרֶךְ, יֹקֶר Wichtigkeit.

Ва́жный ת׳ נֶחְשָׁב, יָקָר, גָּדוֹל, נִכְבָּד wichtig.

Ва́жня נ׳ בֵּית מִשְׁקָל Wagehaus.

Ва́за, -зочка נ׳ אַגַּרְטַל לִפְרָחִים, סֵפֶל־אַדִּירִים Vase.

Вака́нтный ת׳ לֹא־נוֹשֵׁב, יָקָר, פָּנוּי unbesetzt.

Вака́нція נ׳ כְּהֻנָּה פְּנוּיָה,—צִפּוּיָה לְדוֹרְשֶׁיהָ erledigtes Amt. [-ціо́нный ת׳.

Вака́ція נ׳ יְמֵי־הַחֹפֶשׁ מַעֲבוֹדָה, דְּרוֹר Ferien.

Ва́кса נ׳ חֶרֶת הָאִשְׁכָּף, שְׁחוֹר לְמִשְׁחַת נְעָלִים (גיטין יז.) Schuhwichse.

Ва́ксить, -кшивать פ״ע מָשַׁח נְעָלִים בִּשְׁחוֹר wichsen.

Ва́кшеніе ס׳ מִשְׁחַת נְעָלִים בִּשְׁחוֹר das Wichsen.

Ва́кшеный ת׳ מָשׁוּחַ בִּשְׁחוֹר (נעל) gewichst.

Вала́ндаться פ״ע רָעָה רוּחַ, הִרְפָּה בְּמְלַאכְתּוֹ sich herumtreiben.

Вале́жникъ ז׳ מַפַּל עֵצִים וְשׂוֹכוֹת בַּיַּעַר Lagerholz.

Валёкъ ז׳ 1) *מַזּוּר, כַּף־מִחִי לְכוֹבְסִים (שבת קכג.) Waschklöpfel. 2) כַּר הַמִּשְׁעָן לְמוֹשָׁב Polster. 3) גְּלִיל הַמִּשְׁחָה בְּדָפוּס Walze.

Ва́ленецъ ז׳ חַלַּת־לֶחֶם רַכָּה weiches Weizenbrod.

Ва́ленки ז״ר נַעֲלֵי־צֶמֶר מְפֻלָּשׁ* נַעֲלֵי לְבַד Filzstiefel.

Вале́тъ ז׳ סֵמֶל הָעֶבֶד בְּשִׁחוּק הַקְּלָפִים Valet.

Ва́ликъ ז׳ 1) גְּלִיל עֵץ אוֹ מַתֶּכֶת קָטָן kleine Walze. 2) חִשּׁוּק, עָגִיל סָבִיב לָעַמּוּד Reifchen.

Валить, **Ва́ливать** 1) רָמָה, הִטֵּל, הִפֵּל, הִשְׁלִיךְ פ״ע werfen. 2) יָרוֹד־, נָפוֹל יָרֹב פ״ע; — הָלוֹךְ massenhaft fallen od. gehen. Снѣгъ валитъ שֶׁלֶג רָב נוֹפֵל. Народъ валомъ валитъ הָהֲמוֹן הוֹלֵךְ וְגָדֵל. -ся פ״ע 1) נָטָה לִנְפֹּל, נָפוֹל umfallen. 2) הִתְגּוֹדֵד, הִקָּבֵץ in Menge heranströmen.

Ва́лкій ת׳ נוֹטֶה לִנְפֹּל, מְרוֹקָף, מִתְמוֹטֵט, מוּנָד. -ко בְּמִכְשׁוֹל לֵב, בְּפִיק בִּרְכַּיִם, בְּפוּקָה ת״פ wankend, Жить ни шатко ни валко כַּלְכֵּל בְּמִדָּה צָרְכּוֹ.

Ва́лкость נ׳ מִכְשׁוֹל, פּוּקָה, פִּיק, מוֹט Wanken.

Валовой ת׳ כּוֹלֵל, כְּלָלִי im Ganzen.

Валомъ ת״פ בְּהָמוֹן, לְרֹב massenhaft. [Waldhorn

Валто́рна נ׳ חֲצֹצְרָה, שׁוֹפַר־תְּרוּעָה, קֶרֶן הַצַּיָּדִים -нистъ ז׳ מְנַגֵּן בְּשׁוֹפָר Waldhornist.

Валу́нъ ז׳ אֶבֶן מֵהֵלְקֵי נַחַל runder Kieselstein.

Валъ, -ликъ ז׳ 1) גְּלִיל עֵץ אוֹ מַתֶּכֶת Walze. 2) גַּל, מִשְׁבָּר Welle. 3) חֵל, דֵּיק Erdwall.

Вальсъ ז׳ מָחוֹל Walzer. -сирова́ть (ру́ю) חוֹל פ״ע בְּמָחוֹל Walzer tanzen.

Валю́та נ׳ מְחִיר, עֵרֶךְ Werth.

Валя́льный אֲשֶׁר לְמִדְרָךְ־ת׳ zum Walken.

Валя́льня נ׳ בֵּית מְפַלְּשִׁים; בֵּית־כּוֹבְסִים Walkmühle.

Валя́ніе ס׳ מִדְרָךְ; גְּלִילָה, כִּבּוּס das Walken.

Ва́ляный ת׳ מְפֻלָּשׁ gefilzt. -ные сапоги נַעֲלֵי־צֶמֶר מְפֻלָּשׁ, נַעֲלֵי לְבַד* Filzstiefel.

Валя́ть, **Ва́ливать** 1) גִּלְגֵּל, טִלְטֵל walken. 2) גִּלְגֵּל בָּצֵק דּוּשׁ צֶמֶר לְמִרְבָּדִים וּסְדִינִים filzen. 3) לוּשׁ עָגֵל, דּוּשׁ בְּשַׂר אִישׁ knetten. 4) הִכָּה, דּוּשׁ schlagen. -ся הִתְחַבֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד; הִתְגַּלְגֵּל פ״ח הָשְׁלַךְ הֵנָּה וָהֵנָּה gerollt, gewalkt werden; in Unordnung umherliegen. [sauger.

Вампи́ръ ז׳ עָטֵלֵף מְעַלֵּעַ דָּם, עֲלוּקָה Wampir, Blut-

Ва́нда נ׳ סִירַת דּוּגָה, מִין סַל לְצֵיד דָּגִים Fischerkorb.

Ваниль נ׳ מִין צֶמַח־בֹּשֶׂם Vanille.

Ва́нна נ׳ רַחְצָה, *אַמְבַּטִּי, אַגַּן הָרַחַץ Badewanne.

Ва́нты ז״ר עֲבוֹת הַתֹּרֶן Strickleiter.

Ва́рварскій ת׳ מָלֵא רָע, אַכְזָרִי, זָר grausam.

Ва́рварство ס׳ רַע־לֵב, אַכְזָרִיּוּת, רִשְׁעָה Grausamkeit.

Ва́рварствовать (-ствую) פ״ע הָלוֹךְ דֶּרֶךְ אַכְזָרִי, הִרְבָּה נְבָלָה barbarisch handeln.

Ва́рваръ ז׳ נָבָל, אַכְזָר, זָר Barbar, Unmensch.

Варво́рка נ׳ גְּדִיל, פְּתִיל וְצִיצִית Schnürchen.

Варга́нить פ״ע נָגַן בְּקוֹל סָר־טַעַם, שָׁרוֹק die Maultrommel spielen. [mel, Brummeisen.

Варга́нъ ז׳ מִין כְּלִי־שִׁיר הַמּוֹנִי, מַשְׁרֹקֶת Maultrom-

Варене́цъ ז׳ חָלָב מְבֻשָּׁל וְחֲמִיץ gekochte Milch mit Sauerschmant durchrührt.

Варе́никъ ז׳ עֻגַּת־מַצָּה עִם־גְּבִינָה dreieckige Pastete.
Варе́нье ס׳ נְזִיד פְּרִי־מְגֻדִּים בְּדֶבַשׁ , אֲשִׁישִׁים Saft, [Eingemachtes.
Ва́рево ס׳ נָזִיד Suppe.
Варить, Ва́ривать פ״ע 1) בָּשַׁל , חָזַד kochen. 2) עִבֵּל verdauen. -ся פ״ח הִתְבַּשֵּׁל gekocht werden.
Варійровать (-рую) פ״ע נָגַן שִׁיר אֶחָד בְּדְרָכִים שׁוֹנִים Variationen spielen.
Варіа́ція נ׳ שִׁנָּיוֹן , שִׁיר־מִשְׁנֶה Variation.
Ва́рка נ׳ בִּשּׁוּל , בְּשֹׁל das Kochen.
Ва́рница, Ва́рня נ׳ מִבְשֶׁלֶת ; מִצְרַף־מֶלַח Siederei.
Варови́къ ז׳ צְרוֹר־הַזֵּפֶת (לסדלר) Pechleder. [schnur.
Варо́вниа נ׳ תִּקְוַת־חוּט מָחֳמָר , מֵיתָר כָּפוּד Pech-
Варъ 1) ז׳ זֵפֶת , כֹּפֶר , חֵמָר Schusterpech. 2) רְתָח מַיִם siedendes Wasser.
Ва́ря נ׳ בִּשּׁוּל Gebräu. [תִּכְלַת בַּקָּמָה Kornblume.
Василёкъ (-лька́) -лёчекъ (-чка) צִיץ בָּעִין ז׳
Василискъ ז׳ צִפְעוֹנִי Basilisk.
Вассáлъ ז׳ בֶּן־מַס־עוֹבֵד , בֶּן־מִשְׁמֶעֶת Vasall.
Вассáльство ס׳ עֲבֹדוּת־מַס־עוֹבֵד־מִשְׁמֶעֶת Lehnwesen.
Ва́та נ׳ צֶמֶר־גֶּפֶן Watte.
Ватáга נ׳ גְּדוּד , סוֹד מְרֵעִים , חֶבֶר Bande.
Ватáжиться פ״ח הִתְגּוֹדֵד , הִתְאַסֵּף , הִקָּהֵל sich rotten. [Fischergesellschaft.
Ватáжникъ ז׳ חָבֵר לְסוֹד דָּגִים , חֶבֶר Mitglied einer
Ватáжный ת׳ אֲשֶׁר לְסוֹד מְרֵעִים zur Bande gehörig.
Ватерли́нія נ׳ מִדַּת מִשְׁקַע הָאֳנִיָּה בַּמַּיִם Wasserlinie.
Ватеръ-клозéтъ ז׳ בֵּית הַכִּסֵּא עִם שִׁטַּף־מַיִם Wasserstuhl. [Papstes (in Rom).
Ватикáнъ ז׳ הֵיכַל רֹאשׁ־נְשִׂיא הַקַּתּוֹלִים Hof des
Ватру́ха, -тру́шка נ׳ מָעוֹג בְּחֶלֶב וּגְבִינָה Käsekuchen.
Ва́фля נ׳ צַפִּחִית , לְבִיבָה מִקֶּמַח רִיפוֹת Waffelkuchen. -фельный ת׳ . [Wachtmeister.
Ва́хмистръ ז׳ מִשְׁנֶה לְשַׂר הַמֵּאָה בְּצָבָא הָרֶכֶב
Вахня́ נ׳ חֲמוֹר הַיָּם , מִין דָּג (ע״ז לט.) Schellfisch.
Ва́хта נ׳ מִצְפֶּה בָּאֳנִיּוֹת מִלְחָמָה Schiffswache.
Ва́хтеръ ז׳ צוֹפֶה לְבֵית אוֹצָר Magazinwächter.
Вахтпарáдъ ז׳ מִפְקַד הַצָּבָא Wachtparade.
Вашезéмецъ ז׳ בֶּן־אַרְצְךָ־מוֹלַדְתְּכֶם euer Landsmann.
Вашъ (Твой יחס הקנין לרבים מן אֲשֶׁר לָכֶם , כֶּן euer. Ваша мать אִמְּכֶם . Ваши слова דִּבְרֵיכֶם . [stichel.
Ваяло ס׳ כְּלִי־מַחֲצֵב וּפִתּוּחַ , מַקֶּבֶת Grab-
Ваяльный ת׳ יוֹצְרִים ; אֲשֶׁר לְפִתּוּחַ —zum Ausbauen.
Ваяльщикъ, -я́тель ז׳ חוֹצֵב תַּבְנִית , יוֹצֵר פֶּסֶל , חֹרֵשׁ צִירִים , פְּסֵל־תְּמוּנָה Bildhauer.
Ваянный ת׳ חָצוּב , חָטוּב , מְפֻתָּח , מְחֻקָּה gehauen.

Ваять (ваяю) פ״ע חָרוֹשׁ , יָצוֹר , פִּתֵּחַ , פָּסוֹל schnitzen, ausbauen. [Einschlagen.
Вбива́ніе ס׳ , תֵּקַע , מְחִי אֶל־תּוֹךְ־ das
Вбива́ть פ״ע תָּקַע אֶל־תּוֹךְ־ einschlagen. -ся נפ׳ 1) הָתְקַע בְּחֲזָקָה פ״ח eingeschlagen werden. 2) בָּקוּעַ בְּ־ אֶל־ hineindringen.
Вбира́ть פ״ע מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹכוֹ , שָׁאוֹף , יָנוֹק einziehen, einsaugen. -ся פ״ח הִשָּׁאֵף sich einsaugen.
Вбить (вобью עתיד) см. Вбива́ть.
Вблизи́ ת״פ עַל־יַד , אֵצֶל , קָרוֹב לְ־ in der Nähe.
Вбра́сывать פ״ע הָטַל , הִשְׁלֵךְ , הִטַּל hineinwerfen. (-ваніе ש״פ) . -ся 1) נפעל הוּטַל , הֻשְׁלַךְ , נָפוֹל אֶל־תּוֹךְ־ פ״ח הִתְנַפֵּל hineingeworfen werden. 2) hineinstürzen.
Вбры́згивать פ״ע זָרוֹק , הַזֵּה אֶל־תּוֹךְ־ hineinspritzen
Вбѣ́гать, Вбѣ́гивать, Вбѣжа́ть פ״ע רוּץ אֶל־תּוֹךְ־ hineinlaufen.
Вбѣ́гъ ז׳ מְרוּצָה אֶל־תּוֹךְ־ das Hineinlaufen.
Вва́живать см. Вводи́ть.
Вва́ливать, -ли́ть פ״ע הַפֵּל , הִשְׁלֵךְ , הָטֵל אֶל־ hineinwerfen. -ся פ״ח הִתְנַפֵּל אֶל־תּוֹךְ־ נָפוֹל—hineinstürzen. [לְהַקְדִּים Einleitung.
Введéніе ס׳ 1) הָבִיא אֶל־ das Einführen. 2) מָבוֹא
Ввезти́, ввезть см. Ввози́ть.
Ввергáть, Ввéргнуть פ״ע הַפֵּל , הָטֵל אֶל־תּוֹךְ־ הַדִּיחַ hineinwerfen. -ся פ״ח הִתְנַפֵּל אֶל־תּוֹךְ־ hineinstürzen.
Ввéртывать, -рчивать, Ввертѣ́ть, -рну́ть פ״ע מָעוֹךְ בְּ־ , סָבַב וְתָקוּעַ אֶל־תּוֹךְ־ hineinschrauben.
Вверху́, Вверхъ ת״פ מַעְלָה , לְמַעְלָה , מִלְּמַעְלָה , נֶגֶד שִׁטַּת־הַמַּיִם , מֵעַל לְ־ oben. Вверхъ по рѣкѣ מוּל שִׁבֹּלֶת־ .
Ввести́ см. Вводи́ть.
Ввива́ніе ס׳ הַשְׁזִיר בְּ־ das Einflechten.
Ввива́ть, Ввить (עתיד вовью) פ״ע הַשְׁזַר בְּ־ , אָרוֹג בְּ־ , הַשְׁזֵר בְּ־ נפ׳ -ся hineingeflochten werden.
Ввивка נ׳ см. Ввиваніе.
Ввивный, Ввивочный ת׳ מְשֻׁזָּר בְּ־ hineingeflochten.
Ввинчивать, Ввинти́ть פ״ע הַבְרֵחַ אֶל־ , מָעוֹךְ בְּ־ תּוֹךְ־ einschrauben. -чиваніе ש״פ . [hängen.
Ввиса́ть, Ввисну́ть פ״ע דֹּל , הָמֵךְ , נָטוּי hinunter-
Ввисли́й ת׳ מוּרָד , מְטֻה , נָמֵךְ hinunterhängend.
Вводи́тель ז׳ מוֹבִיל—, מֵבִיא אֶל־תּוֹךְ־ Einführer.
Вводи́ть (ввожу́), Ввести́, Ввесть (עתיד введу́), Вва́живать 1) פ״ע הוֹבֵל אֶל־תּוֹךְ־ , נָהַג , הָבֵא hineinführen. 2) הַנְהֵג , שׁוֹם לְחֹק einführen. Ввести

въ обманъ הוֹלִיךְ תֹּעָה , הַתְעָה . הִשְׁגָּה -ся פ״ח 1) הוּבָא אֶל־תּוֹךְ hineingeführt werden. 2) הָיָה לְהוֹלִיךְ eingeführt werden. [eingeschoben.

Вводный נוֹסָף אֶל־בֵּין־ ; מוּבָא אֶל־תּוֹךְ ת׳ eingeführt; В. листъ שְׁטַר־אַחְוָה , *אַדְרַכְתָּא -ное предложеніе מַאֲמַר מְסֻגָּר Parenthese.

Вводъ הֲבִיא ז׳ Einführung. Вводъ во владѣніе *אַדְרַכְתָּא , הֲבִיא בְּמִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה,—הַנְחָלָה .

Ввозить, Ввезти הָבֵא אֶל־תּוֹךְ פ״ו (בְּסוּסִים אוֹ בָּאֲנִיּוֹת) einführen (mit Wagen). -ся הוּבָא נפעל eingeführt werden.

Ввоз́ка ג׳ , Ввозъ ז׳ (בְּסוּסִים אוֹ תְּבוּאַת סְחוֹרָה בָּאֲנִיּוֹת) Einfuhr. [fuhrzoll.

Ввоз́ное מֶכֶס תְּבוּאַת סְחוֹרָה מֵעֵבֶר לְגְבוּל ס׳ Ein=

Ввоз́ный הַמּוּבָא אֶל־תּוֹךְ ת׳ eingeführt.

Вволáкивать, Вволочить, -лóчь סָחוֹב — פ״ו , מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹךְ hineinschleppen.

Вворáчивать, -ротить גָּלַל־הָפוֹךְ אֶל־תּוֹךְ , גָּלַל־ hineinwälzen. -ся נפ׳ .

Ввѣрéніе בִּטְחָה בְּ־ ס׳ das Anvertrauen.

Ввѣритель מַפְקִיד דָּבָר בְּיַד אִישׁ ז׳ Anvertrauender. -льница ג׳ .

Ввѣрять, -рить הִשְׁלִיךְ , הִפְקִיד דָּבָר בְּיַד־אִישׁ פ״ו anvertrauen. -ся הֶאֱמִין בְּ־ פ״ח , בָּטוּחַ יְהִי עַל־ sich verlassen.

Ввязывать, -зáть צָרוֹר בְּ־ 1) פ״ו einbinden. 2) עָנַד , רָתַק בְּ־ einstricken. 3) הָבֵא אִישׁ בְּאַיזֶה עִנְיָן verwickeln. -ся הִתְעָרֵב בְּ־ פ״ח , הִתְבּוֹלֵל בְּ־ sich mischen.

Вгибáніе נְטוּת , כֶּפֶל ס׳ ; מִשְׁקָע Einbiegung.

Вгибáть, Вогнýть הִשְׁקַע , נָטָה , כָּפוֹף פ״ו einbiegen.

Вгибъ כֶּפֶל ז׳ ; מִשְׁקָע Falte.

Вглубля́ться, Вглубиться הִעָמֵק 1) פ״ח sich senken. 2) הָגֵה בְּ־ , בּוֹא עַד־חֵקֶר־ sich vertiefen.

Вглубь אֶל־תּוֹךְ , אֶל־עֻמְקֵי־ ת״פ tief in.

Вгля́дываться, -дѣться שִׂים עַיִן בְּ־ , רָאָה בְּ־ פ״ע , הִבָּט בְּ־ genau betrachten. [sich einnisten.

Вгнѣ́зживаться, -здиться שִׂים קִנּוֹ בְּ־ , קִנֵּן בְּ־ פ״ח

Вгоня́ть, Вогнать הָגֵן —הִכְרַח אֶל־תּוֹךְ 1) פ״ו bineintreiben. 2) תָּקוֹעַ מַסְמֵר אוֹ יָתֵד hineinschlagen. Вг. въ гробъ חוֹרֵד שְׁאוֹלָה. Вгóнка ג׳, Вгонъ ז׳ ש״פ.

Вгрóбáть, Вгрести צָבוֹר אֶל־תּוֹךְ פ״ו einscharren.

Вгружáть, -зить עָמוֹס , טָעוֹן hineinpacken.

Вдавáться, Вдáться (עתיד Вдамся) הִתְעָרֵב 1) פ״ח sich hineinlassen. 2) נָטָה לָהּ , נָתוֹן לִבּוֹ לְ־ , בְּ־ hineinstrecken. Мысъ вдается въ море כִּתֵּף הַיָּם נוֹטָה הַיָּמָה . [hineindrücken.

Вдáвливать, Вдави́ть (-влю) לָחוּץ אֶל־תּוֹךְ־ פ״ו , הִטְבַּע אֶל־תּוֹךְ־ , תָּקוֹעַ , שָׂגַן לְ־ , שׂוֹם בְּ־ einmeißeln. Вдолбить кому что בְּפִי־ . -ся נפעל .

Вдали́, -лекѣ מֵרָחוֹק , הַרְחֵק מִ־ ת״פ in der Ferne. Вдаль אֶל מָקוֹם (זְמָן) רָחוֹק in die Ferne.

Вдви́гивать הָגֵד־ , הָגֵעַ אֶל־תּוֹךְ פ״ו hineinschieben. (Вдви́ганіе, -гиваніе הִגּוּעַ אֶל־־תּוֹךְ פ״ח (ש״פ) -ся ; בָּקוּעַ אֶל־תּוֹךְ בּוֹא־ , hineingeschoben werden.

Вдви́жный, -пóй מוּגָע אֶל־תּוֹךְ ת׳ zum Einschieben.

Вдвóе כְּפִי שְׁנַיִם , מִשְׁנֶה ת״פ doppelt.

Вдвоёмъ שְׁנַיִם יַחְדָּו ת״פ zwei zusammen.

Вдвойнѣ́ כְּפֻלַּיִם , פִּי שְׁנַיִם , מִשְׁנֶה ת״פ zweifach.

Вдевя́теро כְּ־ תִּשַׁע כְּעָמִים ת״פ neunmal mehr.

Вдёргивать, Вдёргать, Вдёрнуть נָתוֹן בְּ־ פ״ו , מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹךְ , הֵבֵא־ einziehen.

Вдеся́теро כְּ־ עֶשֶׂר כְּעָמִים ת״פ zehnfach.

Вдира́ться פָּרוּץ אֶל־תּוֹךְ , בָּקוּעַ בְּ־ פ״ח sich hineindrängen.

Вдобáвокъ נוֹסָף עַל־ ת״פ dazu noch.

Вдовá, Вдови́ца, Вдóвушка אַלְמָנָה ג׳ Wittwe.

Вдовéцъ (-вцá) אַלְמָן ז׳ Wittwer. [Вдóвій ת׳.

Вдóволь לָרֹב , לְמַדַּי ת״פ hinreichend.

Вдовствó אַלְמְנוּת ס׳ Wittwenschaft. -ственный ת׳ .

Вдóвствованіе אַלְמָן , אַלְמְנוּת ס׳ das Leben in Wittwenschaft. [im Wittwenstand leben.

Вдовствовать (-ствую) אַלְמָנָה אוֹ אַלְמָן פ״ע שָׁוֹב

Вдóвый אַלְמָן ת׳ verwittwet.

Вдовѣ́ть см. Вдóвствовать.

Вдолби́ть (-блю עתיד) см. Вдáлбливать.

Вдоль לְאֹרֶךְ ת״פ in die Länge.

Вдомёкъ см. Невдогáдъ.

Вдóсталь עַד־הַיְסוֹד , כָּלִיל ת״פ gänzlich.

Вдохновéніе הָעֲרוּת רוּחַ מְמֻרוֹם עַל־ ס׳ , חוֹן מִיָּי , שְׁגָיוֹן Begeisterung. [begeistert.

Вдохновéнный מָלֵא רוּחַ־יָי , מְשֻׁגָּב בְּרוּחַ מְמֻרוֹם ת׳

Вдохновительный מַשִּׂיג , נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת ת׳ , מְעִיר רוּחַ , נֶפֶשׁ begeisternd.

Вдохновля́ть, -вить מָלֵא רוּחַ , שִׁגֵּב , הָעֵר רוּחַ־ פ״ו יָי begeistern. -ся מָלֵא רוּחַ יָי , הִתְעוֹרֵר פ״ח begeistert werden.

Вдохну́ть см. Вдыхáть.

Вдрéбезги לְרִסִיסִים ת״פ in tausend Stücken.

Вдругóрядь שֵׁנִית ת״פ abermals.

Вдругъ פתאם, כרגע ת״פ, מהר plötzlich, bald.
Вдува́льный עשוי לפחת אל־תוך ת׳ zum Einblasen.
Вдува́ніе נפוח־, פחת ב־ ס׳ das Einblasen.
Вдува́ть, Вду́нуть, Вдуть* הפח־, נפוח ב־ פ״ח einblasen.
Вду́мываться, Вду́маться (во что) הגה ב־ פ״ח, חקור דבר; שות לבו אל־ תור sich hineindenken.
Вдыха́ніе נשמה, שאף רוח ס׳ Einathmung.
Вдыха́ть 1) נשום, שאוף רוח פ״י einhauchen. 2) העיר את־רוח beleben.
Вдѣва́ть, Вдѣть הכא ב־, החלק אל־־תוך־ פ״י einstecken. В. нитку въ иголку נתון חוט באון מחט einfädeln. -ся הובא ב־ נפעל.
Вдѣлка 1) תשבץ; תת.... ב־ das Einsetzen. 2) דבר מיסד בתוך־; משבצת; מוסד Einsatz.
Вдѣлывать, Вдѣлать שום, הרבץ ב־, יסד בתוך־ פ״י einsetzen. -лываніе, -ланіе ש״פ.
Веде́ніе מנהג; הנחות, הוכיל Führung.
Ведёрный דלי ת׳ — Eimer-.
Ведёрникъ עושה דליים ז׳ Eimermacher.
Ведро́, -дёрко, -дёрочко דלי ס׳ Eimer. Ведро́мъ льётъ הענן יריק מים מדליו es regnet stark.
Ве́дро רוח צח, רוח בהיר ס׳ schönes Wetter.
Ве́дрѣть (פני שמים) האור, הטהר פ״י heiter werden.
Вёдряный, -реный בהיר, צח ת׳ heiter.
Вездѣ́ בכל ת״פ, בכל־מקום überall. [wärtig.
Вездѣсу́щій, -щный הוה—, נמצא בכל ת׳ allgegen-
Вездѣсу́щность המצא—, היות בכל נ׳ Allgegenwart. [ren.
Везе́ніе (בסוסים או באניות) מעבר דבר ס׳ das Füh-
Вести, Вози́ть, Ва́живать (בסוסים או באניות) הוכל פ״י führen. Ему везётъ. הוא מצליח בדרכו; *השעה משחקת לו er hat Glück.
Векселеда́вецъ, (-вца) -да́тель לוה, נותן השטר ז׳ Wechselausfeller. -да́вица, -да́тельница נ׳.
Ве́ксель *שטר־חוב ז׳ Wechsel.
Ве́кша סנאי, חלד הסנה נ׳ Eichhorn.
Велелѣ́ніе см. Великолѣ́ніе.
Веле́невая бума́га נייר חלק וטוב Velinpapier.
Велерѣ́чивость רב דברים נ׳ Redseligkeit.
Велерѣ́чивый מכביר מלים ת׳ redselig.
Велика́нъ ענק, נפיל ז׳ Riese. -ка́нша נ׳. -ка́нскій ת׳.
Вели́кій 1) גדול, גבוה, רם ת׳ groß. 2) נשא, רב, שגיא, נשגב erhaben. [hig sein.
Великоду́шествовать הפלה חסדיו פ״ע großmüt-
Великоду́шіе רוח־נדיבה, נדיבות ס׳ Großmuth.
Великоду́шный נדיב ת׳, גדל־חסד großmüthig.
Великокня́жескій אשר לנסיך אדיר ת׳ großfürstlich.
Великолѣ́піе הדר, יקר־תפארת, הוד ס׳ Pracht.
Великолѣ́пный רב תפארת, כליל־יפי ת׳ prächtig.
Великому́ченикъ מקריב נפשו והיתו לכבוד יי ז׳ Großmärtyrer. -ница נ׳. [großen Fasttag.
Велико́постный אשר ליום הצום הגדול ת׳ zum
Великоро́слый גבה קומה ת׳; איש מדות von hohem Wuchs.
Великосвѣ́тскій אשר לאדירי־עם ת׳ großweltlich.
Великость גאון, גדל נ׳ רוממות Größe.
Велича́вость 1) גדלה, רוממות Erhabenheit. 2) גאוה, גדל־לבב Stolz.
Велича́вый 1) גדול, נשגב, שגיא ת׳ erhaben. 2) עוטה גאון, גא stolz.
Велича́ть 1) הלל, רומם, פאר, נשא פ״י rühmen. 2) כבה בשם כבוד betiteln. -ся התנשא פ״ח, התגאה, התפאר sich rühmen. [habenheit.
Величественность יקר־תפארת, רוממות נ׳ Er-
Величественный נשגב, הדור, נאדר ת׳ erhaben.
Величество הוד־מלכות ס׳ Majestät.
Величина́ גדל, ערך נ׳ Größe. -ною съ яйцо כדי־, כגדל־ביצה eigroß. [lichen.
Величить הגדל; נשא, גדל, רומם פ״י verherr-
Величіе גדלה, רוממות ס׳ Herrlichkeit, Größe.
Велосипе́дъ *מרכבת־רכוב אופנים ז׳ (כלים מו) Velocipeد.
Вельмо́жа אציל, אדיר־עם, נכבד ז׳ Magnat.
Вельмо́жество כבוד אצילי־, תור האדם המעלה ס׳ עם Magnatenthum.
Велѣ́ніе מצוה, פקוד, פקדה ס׳ Befehl.
Велѣ́ть פקוד על־, צוה פ״י befehlen.
Ве́на ערק, גיד נ׳ Blutader. [Morgenstern.
Вене́ра הילל בן־שחר, אילת השחר נ׳ Abendstern;
Венери́ческія болѣ́зни תחלואי זמה venerische Krankheit.
Ве́нзель תו־מקלעת, ראש־שם מתאר במקלעות ז׳ Namenszug. -зело́вый -зло́вый מתאר קלעות ת׳ mit Namenszug.
Вентила́торъ ארבת־רוח (לפדר האויר) ז׳ Windfang.
Вепрёнокъ (-нка) גור חזיר־יער junger Eber.
Вепри́на בשר חזיר־היער נ׳ Wildschweinfleisch.
Ве́прица *חזירת יער נ׳ wilde Sau. [-ринный ת׳.
Вепрь חזיר מיער ז׳ Wildschwein, Eber. -ревый,
Ве́рба ענף ערבי נחל, ערב נ׳ Weidenzweig.

Верблю́дица ז׳ כִּרְכָּרָה נ׳ , גָּמָל נְקֵבָה Kameelkuh.
Верблю́дчикъ ז׳ מוֹבִיל גְּמַלִּים Kameelführer.
Верблю́дъ ז׳ גָּמָל Kameel.
Верблюжёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־גְּמַלִּים junges Kameel.
Верблю́жина נ׳ בְּשַׂר־גָּמָל Kameelfleisch.
Ве́рбный ת׳ —עַרְבֵי נַחַל von Weiden. -ное воскресенье חַג־הָעֲרָבִים Palmwoche.
Вербова́ніе ס׳ -бо́вка נ׳ , בְּחִירַת אֲנָשִׁים , אֲחִיזָה קְחַת—לַצָּבָא das Werben. [anwerben.
Вербова́ть (-бу́ю) פ״י אָחוֹז—,בָּחוֹר אֲנָשִׁים לַצָּבָא
Вербовщи́къ ז׳ בּוֹחֵר,אוֹחֵז (אֲנָשִׁים לַצָּבָא) Anwerber.
Вервь, Верёвка, -рёвочка נ׳ חֶבֶל , מֵיתָר , יֶתֶר , קָו Werben.
Верди́ктъ ז׳ מִשְׁפַּט חָרוּץ Urtheilspruch. [Strick.
Верёвочникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה חֲבָלִים Seildreher. 2) אָחוּ Strickgras.
Верёвочный ת׳ עָשׂוּי מֵחֲבָלִים von Stricken.
Верёвчатый ת׳ מַעֲשֵׂה עֵכֶת , בְּעֵין חֶבֶל strickartig.
Вередли́вый ת׳ נְגוּעַ—,מַכֵּה שְׁאֵת von Geschwüren geplagt. В. человѣ́къ מָהִיר חֵמָה .
Ве́редъ ז׳ מַכָּה טְרִיָּה , שַׁחִין , שְׁאֵת Geschwür.
Верезга́ ז״נ יֶלֶד הוֹמֶה וּבוֹכֶה Schreihals.
Верезгли́вый ת׳ הוֹמֶה בְּבֶכִי weinerlich. [Weinen.
Верезжа́ніе, -рещáніе ס׳ נְהִי וְיִלָּלָה Neigung zum
Верезжа́ть, -резгну́ть פ״י צָרוּחַ , בָּכָה מַר weinen.
Вере́йка, -ре́ечка נ׳ см. -Верея. [Reihe.
Верени́ца נ׳ שׁוֹרָה , חֶבֶל (אֲנָשִׁים אוֹ צִפָּרִים) lange
Веретено́ ס׳ פֶּלֶךְ Spindel.
Верете́нщикъ ז׳ עוֹשֵׂה פְּלָכִים Spindelmacher.
Верещáть см. Верезжáть. [Kahn.
Верея́ ז״נ 1) מְזוּזַת הַשַּׁעַר Thürpfeste. 2) סִירַת דּוּגָה
Верже́ніе ס׳ שַׁלֶּכֶת , טַלְטֵלָה Wurf. [Mensch.
Верзи́ла ז״נ גְּבַהּ קוֹמָה וְהַסַּר־לֵב langer plumper
Вери́ги נ״ר בַּבְלֵי בַרְזֶל , נְחֻשְׁתַּיִם , אֲזִקִּים Ketten.
Веригоно́сецъ ז׳ אָסוּר בָּאֲזִקִּים Gefesselter.
Ве́рки ז״ר חֵל וְחוֹמָה בְּמִצָּד Festungswerke.
Вермише́ль נ׳ פְּתִילֵי בָצֵק Makaronen.
Верну́ть פ״י הָשֵׁב —,שׁוּב מ— בּוֹא zurückkommen. -ся פ״ח zurückführen, zurückrufen.
Версифика́ція נ׳ מִשְׁפְּטֵי , חָכְמַת מַעֲרֶכֶת שִׁירִים דִּבְרֵי־שִׁיר Versbau.
Верста́ ז״נ 1) כִּבְרַת־אֶרֶץ , שְׁבִיעִית הַפַּרְסָה Werst. 2) צִיּוּן לְכִבְרַת אֶרֶץ Werstpfahl. -товóй ת׳ .
Верста́къ, -тачёкъ ז׳ שֻׁלְחַן הַמְּלָאכָה לְחָרֹשׁ עֵצִים Werktisch.
Верста́ть, Вёрстывать פ״י הָשַׁוָּה ; הִישֵׁר , עָרוֹךְ , הַדְמָה פ״ח -ся הַצֵּב שׁוֹרָה ausgleichen. עָרוּךְ לִי sich vergleichen. [haken.
Ве́рстать ז״נ מַלְקָט לְמִסְדַּר אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס Winkel-
Верстово́й см. Верстá. [Bratspieß.
Ве́ртель ז׳ צַמְכָּלָה , גִּיד בַּרְזֶל לְהַפֵּךְ הַצְּלִי עַל־הָאֵשׁ
Верте́пъ ז׳ מְעָרָה Höhle. -те́пный ת׳ .
Вертика́льность נ׳ קוֹמָה יְשָׁרָה , קוֹמַת אֲנָךְ senkrechter Stand.
Вертика́льный ת׳ נָצָב מְיֻשָּׁר senkrecht.
Вёрткій, מְהֻתְהָפֵךְ ,מִתְהַפֵּךְ ,כָּנָד rührig, beweglich.
Вертлю́гъ, -люжёкъ ז׳ כַּף הַיָּרֵךְ Knochenpfanne.
Вертля́вость נ׳ מִשְׁעֵי , פַּחֲזוּת Rührigkeit.
Вертля́вый ת׳ פּוֹחֵז , מוֹלֵל בְּרַגְלָיו , יַעְסָקָן rührig, unruhig.
Вертогра́дарь ז׳ כּוֹרֵם Gärtner.
Вертогра́дъ ז׳ כֶּרֶם Weinberg.
Вертопра́хъ ז׳ רֹעֶה אֵפֶר , רֹעֶה רוּחַ Leichtsinniger.
Вертопра́шество ס׳ רְעוּת רוּחַ Leichtsinn.
Вертопра́шить פ״ע רָדוֹף קָדִים , רָעָה אֵפֶר leichtsinnig handeln.
Вертопра́шный ת׳ רֹעֶה אֵפֶר , הַפַּכְפָּךְ leichtsinnig.
Верту́шка ז״נ 1) צִנְצֶנֶת , (לשעשעי ילדים) גַּלְגַּל Kreisel. 2) הַפַּכְפָּךְ Windbeutel.
Вертѣ́ть, вёртывать פ״י 1) סָבַב דָּבָר עַל־צִיר drehen. 2) חָרַר,נָקַב בְּמַקְדֵּחַ bohren. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ , הִסְתּוֹבֵב sich drehen. -тѣ́ніе ס׳ ש״מ .
Верфь נ׳ מְקוֹם הֲרִשַׁת אֳנִיּוֹת Schiffszimmerei. Ве́рфный, Ве́рфяный ת׳ .
Ве́рхній ת׳ עֶלְיוֹן , עֲלִי der Obere.
Верхо́вный ת׳ עֶלְיוֹן , רֹאשׁ , נַעֲלֶה , גָּבוֹהַּ מַעַל־ גָּבוֹהַּ oberster, höchster.
Верхово́й ת׳ 1) עֶלְיוֹן,עֲלִי oberer. 2) רוֹכֵב הַסּוּס ש״מ , רַכָּב Reitender. -вая лошадь סוּס לְרַכֹּב Reitpferd.
Верхо́вье ס׳ מוֹצָא נָהָר , אֲשֶׁד נַחַל Ursprung eines Flusses. -вный ת׳ . [das Gaffen.
Верхогля́дничаніе ס׳ רְעוּת רוּחַ , רְאוּת בְּעֵבִים
Верхогля́дничать פ״ע שָׁעָה בְּעֵינָיו , רָאָה בְּעֵבִים , רָעָה רוּחַ gaffen. [kopf.
Верхогля́дъ ז׳ רֹעֶה רוּחַ , רֹאֶה בְּעֵבִים Gaffer, Flach-
Верхо́мъ ת״פ רוֹכֵב , מְרֻכָּב , עַל־סוּס reitend.
Ве́рхомъ ס׳ 1) מָלֵא וְגָדוּשׁ mit gehäuftem Maaß. 2) דֶּרֶךְ ... הָעֶלְיוֹן oberwärts.
Верху́шка נ׳ רֹאשׁ , מְרוֹם־קֵצֶה , Gipfel, Spitze.
Верхъ ז׳ 1) רֹאשׁ , רוֹם , מְרוֹם־קֵצֶה oberer Theil. Онъ живетъ на верху בֵּיתוֹ בְּיָצִיעַ הָעֶלְיוֹן. Верхъ славы מְרוֹם הַתְּהִלָּה . Одержать верхъ надъ врагами

הַכְרָעַ קָמָיו . 2) מַעֲטֶפֶת־, פְּגִי־לְבוּשׁ Ueberzug.
Верче́ніе ס׳ נְקֹב , נָקַב das Bohren.
Ве́рченый ת׳ פּוֹחֵז , נְמְהָר leichtsinnig.
Ве́рша נ׳ צִנָּה , חֶרֶם (לְצִיד דָּגִים) Netzkorb.
Вершина נ׳ תּוֹעֲפָת , מְרוֹם־קֶרֶן , רֹאשׁ Gipfel, Spitze.
Вершить פ״ע 1) בְּצַע , כִּלָּה , הָתַם , הִשְׁלֵם beendigen. 2) צִפָּה אֶת־גַּג הַבַּיִת ; קָרָה עֲלִיּוֹת בַּיִת ein Dach zuspitzen. [lang.
Вершко́вый ת׳ אֲשֶׁר יָכִיל רֹבַע הַזֶּרֶת ein Werschok
Вершо́къ (-шка́), ק׳ -шо́чекъ ז׳ חֵלֶק הַשִּׁשָּׁה־עָשָׂר , רֹבַע הַזֶּרֶת , בָּאַמָּה ein Sechzehntheil der Arschine. Хвата́ть вершки́ שָׁפוֹט מִבְּלִי שִׂים שֵׂכֶל oberflächlich auffassen.
Веселить פ״ע שַׂמֵּחַ , הָרְנֵן beluftigen. -ся פ״ח שָׂמוֹחַ , הִתְעַלֵּס , עָלוּץ , גִּיל , שִׂישׂ sich beluftigen.
Весе́ліе ס׳ שִׂמְחָה , מָשׂוֹשׂ , גִּיל Fröhlichkeit.
Весе́лка, -лочка נ׳ כַּף לְנַעַר , מְנַעֲרֶת Rührstock.
Весело ת״פ בְּשִׂמְחָה , עָלֵז luftig. [Fröhlichkeit.
Весе́лость נ׳ עֲלִיצוּת , שִׂמְחַת נֶפֶשׁ , מָשׂוֹשׂ לֵב
Весе́льникъ ז׳ תּוֹקֵשׁ מָשׁוֹט , מַלָּח Ruderer.
Весе́льный ת׳ הַמָּשׁוֹט־ Ruder-.
Весельча́къ ז׳ אִישׁ־מַהֲתֻלּוֹת ; עַלִּיז Lustigmacher.
Весе́нній ת׳ אָשֵׁר לְעֵת־הָאָבִיב Frühlings-.
Весло́, ק׳ -се́льцо ס׳ מָשׁוֹט Ruder.
Весна́ נ׳ אָבִיב , יַרַח זוּ Frühling.
Весни́на נ׳ גֹּז הַצֹּאן בָּאָבִיב Frühlingsschur.
Весни́нка, -ну́шка נ׳ בַּהֶרֶת חַמָּה Sommerflecken.
Весновáтый ת׳ נָקֹד מְבַהֲרוֹת חַמָּה sommerfleckig.
Ве́сновать (-ну́ю) פ״ע בְּלָה יְמֵי הָאָבִיב den Frühling zubringen. [2) קַדַּחַת הָאָבִיב Frühlingsfieber.
Весну́ха, -ну́шка 1) נ׳ בַּהֶרֶת חַמָּה Sommerflecken.
Ве́ста נ׳ בֶּסֶת , שֵׁם אֶחָד הַמַּזָּלוֹת Vesta.
Вести́ (веду́, веде́шь), Весть, Води́ть פ״ע נָהַל , נָהוּג , הוֹבִיל ; צָפָה הֲלִיכוֹת־ , כִּלְכֵּל führen. В. себя хорошо́ הוּא הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר . -ся פ״ח . הִתְנַהֵג , הִתְהַלֵּךְ בְּ־ sich aufführen. Онъ ведетъ себя
Вестъ ז׳ רוּחַ־יָם Westwind.
Весь, Вся נ׳, Все ס׳, Всѣ כֹּל ר׳ ; כָּלִיל all, ganz. Мука́ вся כָּלָה הַקֶּמַח das Mehl ist aus.
Весьма́ ת״פ מְאֹד sehr.
Ветера́нъ ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר זָקַן בַּעֲבוֹדַת הַצָּבָא , מְלֻמָּד מִלְחָמָה ausgedienter Soldat. [kunst. -на́рный ת׳.
Ветерина́рія נ׳ רְפֻאוֹת הַבְּהֵמָה וְחַיָּה Thierheil-
Ветерина́ръ ז׳ רוֹפֵא לִבְהֵמָה וְחַיָּה Thierarzt.
Ветла́ נ׳ (Ве́тлы ר׳) עֲרָבָה , עַרְבֵי נַחַל Weide.

Ветля́нникъ ז׳ מְקוֹם שִׂיחַ עֲרָבִים Weidengebüsch.
Ветошить פ״ע רַפֵּד בִּבְלוֹיֵי סְחָבוֹת mit alter Leinwand belegen.
Ето́шка נ׳ בְּלוֹי סְחָבוֹת , מָלָח Lumpen.
Ето́шникъ ז׳ מוֹכֵר בְּלוֹאֵי סְחָבוֹת Lumpenhändler. -нича נ׳. [handeln.
Ето́шничать פ״ע סָחוֹר בִּבְלוֹיֵי סְחָבוֹת mit Lumpen
Ето́шный ת׳ אֲשֶׁר לִשְׂלָמוֹת בָּלוֹת , מְלָחִים Lumpen-.
Ве́тошь נ׳ , -то́шье ס׳ בְּלוֹי סְחָבוֹת , שִׂמְלָה בָלָה Lumpen.
Ве́тхій ת׳ 1) נוֹשָׁן , בָּלֶה alt, hinfällig. 2) בָּבִיר , עָתִיק , קַדְמוֹן uralt. В. завѣтъ בְּרִית אֱלֹהִים הַקַּדְמוֹנָה . [alten Testament.
Ветхозавѣ́тный ת׳ מִן אֲשֶׁר לִבְרִית־אֵל הַקַּדְמוֹנָה
Ветхозако́нный ת׳ אֲשֶׁר לְדַת־יִשְׂרָאֵל altteste-
Ве́тхость נ׳ קַדְמוּת , בְּלוֹת Alter; Verwesung. [lich.
Ветчина́, Вядчина́, ק׳ -чи́нка בְּשַׂר־חֲזִיר מָלוּחַ Schinken. -чи́нный ת׳.
Ветша́ть פ״ע בָּלָה מֵרֹב יָמִים alt, abgenützt werden.
Ве́че ס׳ מָקוֹם מִקְרָא הָעֵדָה , מָקוֹם וַמוֹעֲצָה לָעָם Volksversammlung. -чево́й ת׳.
Вечери́нка נ׳ מִשְׁתֵּה עֶרֶב Abendgesellschaft.
Вечерко́мъ ת״פ לְעֵת־עֶרֶב abends.
Вече́рній ת׳ —עֶרֶב , נֶשֶׁף — Abend-.
Вече́рня נ׳ תְּפִלַּת עֶרֶב Abendgebet.
Ве́черомъ ת״פ לְעֵת־עֶרֶב Abends.
Ве́черъ, -черо́къ, -черо́чекъ ז׳ 1) נֶשֶׁף , עֶרֶב Abend. 2) נֶשֶׁף הַשֶּׁמֶשׁ , מִשְׁתֵּה עֶרֶב Abendmahlzeit.
Вечерѣ́ть פ״ע נָטָה לַעֶרֶב Abend werden.
Вечея́, -че́йка נ׳ פִּי רֶכֶב הָרֵחַיִם Mühlsteinloch.
Ве́шній ת׳ —הָאָבִיב Frühlings-.
Вешня́къ ז׳ 1) צִנּוֹר , רַהַט לְהַגִּיר מֵי־נְהָרוֹת Wasserschleuse. 2) מִשְׁעוֹל לָעוֹבְרִים בְּעֵת שֶׁטֶף מֵימֵי שֶׁלֶג Frühlingsweg.
Вещево́й הַנּוֹגֵעַ לִדְבָרִים וּכְלֵי־צֹרֶךְ ת׳ Sachen-.
Веще́ственно ת״פ בְּעֶצֶם wesentlich.
Веще́ственность נ׳ 1) חֻמְרִיּוּת* Materialität. 2) עֶצְמִיּוּת* Wirklichkeit.
Веще́ственный ת׳ עִקָּרִי ; עֶצְמִי* wesentlich.
Вещество́ ס׳ חֹמֶר , עֶצֶם Materie, Stoff.
Вещица נ׳ כְּלִי־, דָּבָר קָטָן Kleinigkeit.
Вещь נ׳ דָּבָר , עִנְיָן , חֵפֶץ Ding, Sache.
Вжать (вжму́) см. Вжима́ть.
Вживѣ́ ת״פ בַּחַיִּים am Leben.
Вжима́ть פ״ע דָּחוֹק אֶל־תּוֹךְ , הִשְׁקִעַ hineindrücken.
Взади, Взадъ ת״פ מֵאָחוֹר , אָחוֹרַנִּית zurück. Взадъ и

впередъ הֵנָּה וָהֵנָּה, רָצוֹא וָשׁוֹב hin und her.
Взаёмъ, Взаймы́ ת״פ בְּמִלְוֶה, auf Borg. Взять в. לָוָה borgen. Дать в. הִלְוָה leihen.
Взаимно ת״פ אִישׁ אֶת־, חַד־אֶת־אַחַד, זֶה אֶת־זֶה, אִשָּׁה רֵעוּתָהּ, רֵעֵהוּ gegenseitig. [selbstigkeit.
Взаимность ז׳ תַּגְמוּל; עֵרֶךְ הָאֶחָד אֶל־מִשְׁנֶהוּ Wech-
Взаимный ת׳ אִישׁ אָחִיו־ beiderseitig. В. глаголъ פֹּעַל חוֹזֵר Verbum reciprocum. [תְּמוּרַת־ anstatt.
Взамѣ́нъ ת״פ בְּמַחִיר, בְּעַד, כֹּפֶר, חֵלֶף, תַּחַת,
Взапертѝ ת״פ בְּלִתִּי חָפְשִׁי, עָצוּר, כָּלוּא verschloßen.
Взáпуски ת״פ (бѣгаться) (בְּמֵרוּץ) הִתְחָרֵה um die Wette (laufen). [בְּכָל־פֶּה herzlich küssen.
Взасóсъ ת״פ סָגוּר חוֹתָם צֵר feft. Цѣловáть в. נָשׁוֹק
Взáшей ת״פ עַל־צַוָּאר mit einem Genickstoß. Вытолкнуть в. דָּחוּף עַל־צַוָּאר.
Взбáлмошный ת׳ רֵיק, תָּפֵל, הֶבֶל, אֱוִילִי, unsinnig.
Взбаломýтить פ״י מָסוֹךְ רוּחַ, הִדֵּחַ בְּאִמְרֵי הֶבֶל עוֹעִים בְּ־ einem den Kopf verdrehen.
Взбаломýченный ת׳ נִגְרָשׁ; נִתְעָה aufgeregt.
Взбáлтывать, Взболтáть, -тнýть פ״י בָּלוּל, נַעַר schütteln, umrühren. -ся פ״ת הִנּוֹעַ, הִנָּעֵר umgerührt werden. [in Unordnung bringen.
Взбарабóшить פ״י הָרוֹס הַסִּדְרִים, פָּרוֹץ, בָּלוּק, בִּלֵּעַ
Взбивáть, Взбитъ פ״י דּוּשׁ, חָבוּט בְּיָד אוֹ כְּמַטֵּה aufklopfen. В. волосы נפעל -ся סַמֵּר שֵׂעָר רֹאשׁ הִדּוּשׁ, הֻחְבַּט aufgeklopft werden. [klettern.
Взбирáться עָלָה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו עַל־ פ״ע hinauf-
Взболтáть см. Взбáлтывать.
Взбороздѝть см. Бороздѝть.
Взборонѝть см. Боронѝть.
Взбрáсывать, -бросáть, -брóсить (עתיד -брóшу) פ״י זָרוֹק לְמַעְלָה, יָרָה hinaufwerfen.
Взбрестѝ פ״ע עָלָה בְכָבְדוּת mühsam hinaufsteigen. Ему взбрело на умъ עָלָה עַל־לִבּוֹ. [spritzen.
Взбрызгивать, -знуть פ״י זָרוֹק, הִזָּה עַל־ hinauf-
Взбудорáжить פ״י הִפְחִד, הִתְרִיד, פָּרוֹץ in Unruhe
Взбунтовáть см. Бунтовáть. [versetzen.
Взбѣ́гать, Взбѣжáть פ״ע עָלָה בְמֵרוּץ hinauflaufen.
Взбѣ́сить פ״י הִכְעִיס מְאֹד, הִרְגִּיז aufregen. -ся פ״ת הִתְרַגֵּז, הִתְקַצֵּף wüthend werden.
Взвáжживать, Взвозжáть см. Возжáть.
Взвáливать פ״י הִשְׁלִיךְ עַל־ הִעְמִיס hinaufwerfen. -ся פ״ת הִתְנַפֵּל עַל־, הִשְׁלִיךְ עַל־; עָנַפוּל hinauf werfen auf—.
Взвáриваніе, -варéніе ס׳, -вáрка נ׳ נָזִיד, רִתּוּחַ das Aufkochen.

Взвáривать, -рѝть פ״י הָזַד, רִתַּח aufkochen. -ся נפעל הֻרְתַּח aufgekocht werden.
Взваръ ז׳ מִרְקַחַת סַמִּים, נָזִיד צְמָחִים לְמַרְפֵּא
Взвезть см. Взвозѝть.
Взвестѝ см. Взводѝть. [aufschwingen.
Взвивáться פ״ת הִתְנוֹסֵס, הִתְעוֹפֵף, הִרְקַע, הִרְקַע hin-
Взвидѣ́ть פ״י הִבִּיט, רָאָה בְעֵינָיו erblicken.
Взвѝться см. Взвивáться.
Взводѝть פ״י 1) הָרַם, הִגְבִּיהַּ, הֶעֱלָה hinaufführen. 2) כּוֹנֵן עַל־ spannen. 3) שׂוֹם, הוֹצִיא דִּבָּה עַל־ עָלִילוֹת דְּבָרִים עַל־ einen anschuldigen.
Взводъ ז׳ 1) מַעַל, הַעֲלוֹת das Hinaufführen. 2) אוֹפֶן הַמְכוֹנָה בְּקָנֶה־ נִדּוּד, עֲרוּךְ סִדְרִים Soldatenreihe. 3) רוֹבֶה Spannfeder des Gewehrs.
Взвозѝть פ״י הוֹבִיל, הֶעֱלָה בְּסוּס וְרֶכֶב hinaufführen.
Взвозъ ז׳ הַעֲלוֹת אֶל־רֹאשׁ, מַעֲלָה בְּסוּס וְרֶכֶב Hinauf-führung. [בְּכֹחַ אֶל־רֹאשׁ־ hinaufschleppen.
Взволáкивать הֶעֱלָה, מָשׁוֹךְ—סָחוֹב לְמַעְלָה פ״י
Взволнóвывать, -новáть פ״י רָגוֹעַ מַיִם, הִכָּה גַּלִּים הִכְעִיס, הִרְגִּיז; אוֹ נָהָר aufregen. -ся פ״ת הָמָה, הִתְרַגֵּז; עָלוֹם, הִתְרַגֵּז aufgeregt werden.
Взволóчь см. Взволáкивать. [beulen.
Взвыть פ״ע הֵאָנֵק, נָשָׂא קוֹלוֹ בִּבְכִי laut weinen,
Взвѣвáніе ס׳ תְּנוּפָה, הֲנָפָה das Aufschwingen.
Взвѣвáть, Взвѣ́ять פ״י פָּרוּשׁ, הֵנִיף, זָרָה aufschwingen. -ся פ״ת הִתְנוֹסֵס, הִתְנוֹפֵף hoch flattern.
Взвѣ́сить см. Взвѣ́шивать. [das Wägen.
Взвѣ́съ ז׳, -вѣ́шиваніе, -шеніе ס׳ מִשְׁקָל, מִשְׁקוֹל
Взвѣ́шивать פ״י שָׁקוֹל, הֲעֲלָה בְמֹאזְנַיִם wägen. Взвешивать слова́ בָּחוֹן, שָׁפוֹט בֵּין עִנְיָן לְעִנְיָן, שָׁפוֹט seine Worte wägen. -ся נפעל.
Взгáркивать פ״ע נָתוֹן קוֹל, הִצְרַח aufschreien.
Взглядный ת׳ נֶחְמָד לָעֵינַיִם, רָאוּת עֵינַיִם wohl aussehend.
Взглядъ ז׳ מַבָּט, רְאוּת עֵינַיִם Blick.
Взглядывать, Взглянýть פ״ע הִבִּיט, הִשְׁקִיף, הֵעִיף עַיִן בְּ־, חָזָה hinblicken.
Взгóнка נ׳, Взгонъ ז׳ גֵּרוּשׁ, מְדֻחָה das Hinauftreiben.
Взгонятъ פ״י (צִפָּרִים) הִשִּׁיב, הִכְרִיחַ, דָּחָה aufjagen.
Взгóрокъ (-рка) ז׳, Взгóрье ס׳ גִּבְעָה, בָּמָה Hügel.
Взгромáзживать, -моздѝть פ״י הִגְבִּיהַּ, צָבוּר, בָּנָה כְּמוֹ־רָמִים, רוֹמֵם auftürmen. -ся פ״ת עָלָה הִתְעָרֵם; הֵעִבֵּל לַעֲלוֹת, אֶל־רֹאשׁ sich hinaufschwingen.
Вздёргивать, Вздёрнуть פ״י נִסְּפָה, הֵנִיף hinaufziehen. В. носъ הָרַם רֹאשׁ, הִתְגָּאָה, הִגְבִּיהַּ אַף.
Вздёрнутый ת׳ מוּנָף aufgezogen.

Вздешевѣ́ть פ״ע הוּזַל billig werden.
Вздира́ть פ״ע 1) פָּלוֹחַ , קָרוֹעַ , בָּקוֹעַ aufreißen. 2) פ״פ צָבוֹחַ , בָּצוֹק schwellen. [sich zanken.
Вздо́рить, Вздо́рничать פ״ע הִתְקוֹטֵט , עוֹרֵר מְדָנִים
Вздо́рливость נ׳ אַהֲבַת מְדָנִים Zankſucht.
Вздо́рливый ת׳ גַּרְגָּן , אִישׁ רִיב , אִישׁ מָדוֹן zankſüchtig. [ливый.
Вздо́рный ת׳ 1) שָׁוְא , אֱוִיל nichtig. 2) см. Вздо́р-
Вздорожа́лый ת׳ אָשֵׁר הוּקַר מְחִירוֹ theuer geworden.
Вздорожа́ніе ס׳ עֲלוֹת הַמְּחִיר Vertheuerung.
Вздорожа́ть פ״ע הוּקַר , עָלָה בִּמְחִיר theuer werden.
Вздорожи́ть פ״ע הוֹקַר , הֶעֱלָה מְחִיר־ , הָרַם— ver-
Вздоръ ז׳ אֶפֶס , תֹּהוּ , הֶבֶל , רִיק Unſinn. [theuern.
Вздохну́ть פ״ע 1) הֶרְגַּע , שָׁאוֹף רוּחַ aufathmen. 2) הֵאָנַח aufſeufzen.
Вздохъ ז׳ אֲנָחָה Seufzer. [dern.
Вздра́гиваніе ס׳ רַטֵּט , חַלְחָלָה , חֲרָדָה das Schau-
Вздра́гивать פ״ע הִתְחַלְחֵל , חָרוֹד aufſchaudern.
Вздува́ніе ס׳ הָפִיחַ , מַפָּח das Aufblaſen.
Вздува́ть 1) פ״פ (אֵשׁ) , קָדוֹחַ anblaſen. 2) פ״פ צָבוֹחַ , בָּצוֹק aufſchwellen.
Вздумать פ״ע אָמוֹר בְּלִבּוֹ , זָמַם auf den Gedanken kommen. -ся פ״פ עָלָה עַל־לֵב ſich einfallen laſſen.
Вздура́чить פ״ע הָתַל בְּ־ , הֵתֵל zum Narren machen.
Вздури́ть פ״ע הוֹלֵךְ תֹּעָה , הִתְעָה , הִשְׁגָּה bethören.
Вздыма́ніе ס׳ שׁוֹא ; הֲנוּפָה , תְּנוּפָה das Aufheben.
Вздыма́ть פ״ע הָרַם , הִגְבִּיהַּ emporheben. -ся פ״ח עָלָה hinauffteigen.
Вздыха́ніе ס׳ אֲנָחָה das Seufzen. [Seufzender, Anbeter. -ница נ׳.
Вздыха́тель ז׳ נֹאֲנָה ; חוֹלַת אַהֲבָה
Вздыха́ть פ״ע הִתְיַפֵּחַ , הֵאָנַח ſeufzen.
Взима́ніе ס׳ תְּרוּמָה , אֹסֶף מַס Einnahme der Abgaben.
Взима́ть פ״ע דָּרוֹשׁ חוֹב אוֹ מַס , נָגוֹשׁ Abgaben einziehen. -ся נפעל.
Взира́ть פ״ע הִבִּיט אֶל־ , הִשְׁקִיף aufſchauen. Не взирая на מִבְּלִי שִׂים עַיִן עַל־ ungeachtet.
Взла́мывать פ״ע בָּקוֹעַ , פָּרוֹץ וּפָתוֹחַ aufbrechen. -ся נפעל הָפַתַּח בְּחֲזָקָה , הִבָּקַע aufgebrochen werden.
Взлелѣ́ять см. Возлелѣ́ять.
Взлета́ть, -тѣ́ть פ״ע הִתְעוֹפֵף in die Höhe fliegen.
Взлётъ, ז׳ -та́ніе, -тѣ́ніе ס׳ מַעוּף , יֶעֶף Aufflug.
Взлиза, Взли́зина נ׳ גַּבַּחַת מֵעַל הָרָקָתַיִם Glatze am
Взло́бокъ (-бка) ז׳ גֶּבַע קָטָן Erhöhung. [Vorkopfe.
Взлома́ніе ס׳ см. Взло́мка.
Взлома́ть, -ми́ть см. Взла́мывать.
Взло́мка נ׳, Взломъ ז׳ שֶׁבֶר דֶּלֶת וּבְרִיחִים , פֶּרֶץ das Aufbrechen. [hinaufklettern.
Взлѣза́ть, Взлѣ́зть פ״ע עָלָה עַל־ , תִּפֵּשׂ וְעָלָה בְיָדָיו
Взлюби́ть פ״ע דָּבוֹק אַחֲרֵי־ , חָשׁוֹק בְּ־ lieb gewinnen.
Взма́хивать, -ха́ть, -хну́ть פ״ע נוֹפֵף ſchwingen. В. крыльями הֵעֵלָה אֵבֶר , פָּרוֹשׂ כְּנָפַיִם .
Взмахъ ז׳ , Взма́хиваніе, -ха́ніе ס׳ תְּנוּפָה , הֲנָפָה das Schwingen, der Schwung.
Взма́чивать פ״ע הַרְטֵב־ , מוֹגֵג אֶת־פְּנֵי־ anfeuchten.
Взма́шка см. Взмахъ.
Взма́щиваніе ס׳ מַרְצֶפֶת קְרָשִׁים לַבּוֹנִים , בָּמַת־עֵץ לַבּוֹנִים , מַדְרֵגָה Aufrichtung eines Gerüſtes.
Взма́щивать פ״ע בָּנָה בָּמַת־עֵץ לַבּוֹנִים ein Gerüſt aufbauen. -ся עָלָה בַּמַּעֲלוֹת הַבָּמָה beſteigen.
Взмета́ть, Взмётывать, Взметну́ть פ״ע זָרוֹק , הֶעֱלָה , הָרַם — , הִתְגַּלֵּל עַל־ , הִתְעַבֵּר , הִתְאַגֵּף בְּ־ , הִתְמַרְמֵר אֶל־ hinaufwerfen. -ся פ״ח anfallen.
Взмётчивость נ׳ שְׁצַף קֶצֶף , שִׁטָּף אַף Zankſucht.
Взмётчивый ת׳ מְהִיר חֵמָה auffahrend.
Взмётываніе ס׳ יְרוֹת , זְרוֹק , הֲנָפָה das Hinaufwerfen.
Взмо́кнуть, Взмока́ть פ״ע רָטוֹב naß werden.
Взмо́рье ס׳ חוֹף , פְּתַת־יָם , פְּאַת־ , גְּבוּל־ Strand.
Взмости́ть см. Взма́щивать.
Взмочи́ть см. Взма́чивать.
Взмути́ть, -ща́ть פ״ע דָּלוֹחַ , רָפוּשׁ , עָכוֹר trüben. -ся נפעל הֵעָכֵר , גָּרַשׁ רָפֵשׁ וָטִיט trübe werden.
Взна́шивать פ״ע הִגְבִּיהַּ , נָשָׂא hinauftragen. -ся פ״ח הוּרַם , הֻנְשָׂא hinaufgetragen werden.
Взнесе́ніе см. Взносъ.
Взнести́, -сть, Взноси́ть פ״ע 1) הָבִא לְמַעְלָה hinauftragen. 2) שָׁלַם מַס אוֹ גְּדֻבָּה , הָבִא תְּרוּמַת כֶּסֶף einzahlen. [רָכִיל verleumderisch.
Взно́сный ת׳ 1) הַשְׁלוּם — Einzahlungs-. 2) דִּבָּה ,
Взносъ ז׳ , Взно́ска נ׳ , Взноше́ніе ס׳ 1) הֲנָפָה das Hinauftragen. 2) שְׁלוּם , תְּרוּמָה die Einzahlung.
Взну́здывать, -да́ть פ״ע בָּלוֹם , שׂוֹם רֶסֶן בְּפִי־סוּס einen Zaum anlegen.
Взобра́ться см. Взбира́ться. [Zaum anlegen.
Взогна́ть (עתיד взгоню) см. Взгоня́ть.
Взогрѣва́ть, -грѣ́ть פ״ע חִמֵּם , חָם aufwärmen.
Взодра́ть (עתיד вздеру́) см. Вздира́ть.
Взойти́ (עתיד взойду́) см. Восходи́ть.
Взопрѣ́лый ת׳ מַעֲלֵה יָזֵעַ , כְּסוּי יָזֵעַ beſchwitzt.
Взопрѣ́ть פ״ע הֶעֱלָה יָזֵעַ ſchwitzig werden.
Взорва́ніе ס׳ הָרֵס בְּרַעַם וָרַעַשׁ , נִפּוּץ das Zerſprengen.
Взорва́ть см. Взрыва́ть.

Взоръ м׳ מַבָּט , רְאוּת־עַיִן Blick.
Взоткну́ть -ну́ть, -ну́ть, -ну́ть,

Визгу́нъ ז׳, **Визжа́ніе** ס׳, **Визжа́ть** פ״ע צָרוֹחַ בְּקוֹל, נָהוּק בְּקוֹל שְׁרִיקוֹת, יַלֵּל, אֲנָקָה, יְלֵל, גֶּאֱנָק, מְיַלֵּל, צוֹרֵחַ Winsler, Schreihals. Gewimmer. wimmern.

Визи́рь ז׳ מִשְׁנֵה הַשִּׁלְטוֹן בְּאֶרֶץ תּוּרְם türkischer Vezier.

Визита́торъ ז׳ בּוֹחֵן, מְבַקֵּר, מְפַקֵּד Besichtiger.

Визи́тъ ז׳, בִּקּוּר, פְּקוּד לְשָׁלוֹם, שַׁחַר־פָּנִים, רְאוּת־פָּנִים, רְאוּת שָׁלוֹם Besuch. [-рный ת׳.

Вика́рій סְגַן הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ Stellvertreter des Bischofs.

Вика́рство פְּקִדוּת סְגַן הַכֹּהֵן ס׳ Vicariat.

Ви́лица נ׳ (כלאים ח׳) *קִסּוּם, *יִבְלָא, *חֶצֶב, מִין חָצִיר Epheu.

Ви́лка -лочка נ׳ מַזְלֵג Gabel.

Ви́лла נ׳ טִירַת־מִדְבָּר, מָעוֹן בְּמִגְרַשׁ הָעִיר Landhaus.

Вило́къ (-лка́), -ло́чекъ ז׳ רֹאשׁ יָרֵק־כְּרוּב Kohlkopf.

Вилообра́зный ת׳ כְּעֵין מַזְלֵג gabelförmig.

Ви́лы נ״ר שְׁלֹשׁ קְלָשׁוֹן, *מַזְלֵגוֹ (שבת קכב׳) große Gabel.

Вильчу́ра נ׳ אַדֶּרֶת מֵעוֹר זְאֵבִים Wolfspelz.

Виля́ть, -льну́ть פ״ע 1) סַלֵּף, הִטָּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו, הֵלִיכוֹתָיו שִׁנָּה דַרְכּוֹ Ausflüchte machen. 2) הָנַע (זָנַב),—נוֹפֵף wedeln, hin und her bewegen.

Вина́ נ׳ 1) נִסָּבָה, מוֹצָא Ursache. 2) עָוֹן, פֶּשַׁע Schuld, Sünde.

Вини́тельный паде́жъ יַחַס הַפָּעוּל Accusativ.

Винить פ״ה הִתְוַדָּה פ״ה -ся הָאֲשֵׁם, הִרְשִׁיעַ עַל־עֲוֹנוֹ beschuldigen. sich schuldig bekennen.

Винница см. Винокурня.

Винный יַיִן ת׳ vom Wein. В. камень קַבְּעַת חָלְאָה בְּקִירוֹת כְּלֵי־יַיִן Gremor Tartari. -нная ягода תְּאֵנָה Feige.

Вино́ ס׳ שֵׁכָר, יַיִן; יַיִן־שָׂרָף Wein; Branntwein.

Винова́тый ת׳ אָשֵׁם schuldig. Виноватъ! עָוִיתִי, שָׁגִיתִי! um Verzeihung!

Вино́вникъ ז׳ מַסֵּב, מְמַצִּיא, יוֹצֵר Verursacher, [Urheber. -ница נ׳.

Виновность נ׳ אַשְׁמָה Strafbarkeit.

Виновный ת׳ חַיָּב, אָשֵׁם schuldig. [brennen.

Виного́нный ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׂרְפוֹת יַיִן zum Branntwein-

Виногра́дарь ז׳ כּוֹרֵם Weingärtner.

Виногра́дина נ׳ גַּרְגַּר עֲנָבִים, עֲנָב Weinbeere.

Виногра́дникъ ז׳, -гра́дье ס׳ כֶּרֶם Weinberg.

Виногра́дъ ז׳ 1) גֶּפֶן Weinstock. 2) עֲנָב Weintraube. Собирать в. בָּצוֹר.

Винодѣ́ланье, -дѣ́ліе ס׳ 1) עֲשׂוֹת יַיִן Weinbereitung. 2) עֲבוֹדַת כֶּרֶם Weinbau.

Винокуре́ніе ס׳ מִשְׂרְפוֹת יַיִן, מִסְחַר יַיִן־שָׂרָף Branntweinbrennerei.

Винокуре́нный -ку́рный ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׂרְפוֹת יַיִן zum Branntweinbrennen.

Винокурня́ נ׳ בֵּית מִשְׂרְפוֹת יַיִן Branntweinbrennerei.

Винокуръ ז׳ צוֹרֵף—,מוֹסֵךְ יַיִן־שָׂרָף Branntweinbrenner.

Виномѣ́ръ ז׳ בּוֹחֵן לְמִצְרְפוֹת יַיִן Alkoholmesser.

Винопрода́вецъ (-вца) מוֹכֵר יַיִן ז׳ Weinhändler.

Винослóвіе ס׳ נִסָּבָה, מוֹפֵת, אוֹת, עֲצָמָה, הוֹכָחָה, מוֹצָא שֹׁרֶשׁ דָּבָר, Beweis. [נִסָּבָה Ursächlichkeit.

Винослóвность נ׳ פְּרִי, פְּעֻלַּת נִסָּבָה וְתוֹצָאוֹתֶיהָ

Винослóвный מְסֻבָּב, אֲשֶׁר נִמְצָא בּוֹ שֹׁרֶשׁ דָּבָר ת׳ ursächlich. В. союзъ וְהַפִּבָּה (יַעַן) מִלַּת הַטַּעַם (כמו: מִלַּת הַפְּעִיל, עֵקֶב, כִּי). В. видъ בִּנְיַן הַפְּעִיל.

Виноторго́вецъ (-вца) מוֹכֵר יַיִן ז׳ Weinhändler.

Виноторго́вля נ׳ בֵּית מִסְחַר־יַיִן Weinhandel.

Виноче́рпій ז׳ מַשְׁקֶה, שַׂר־הַמַּשְׁקִים Mundschenk.

Винти́ть (винчу́) תָּקַע בָּרִיחַ גְּלִילִי פ״ע schrauben.

Винтовальный ת׳ אֲשֶׁר לְבָרִיחַ גְּלִילִי Schrauben-.

Винтова́ть (винту́ю) פ״ע תָּקוֹעַ, מָעוֹךְ יָתֵד־לוּלִים הִבְרִיחַ בְּרִיחַ גְּלִילִי, מִסְמֵר schrauben.

Винто́вка נ׳ מִין קָנֶה־רוֹבֶה Art Flinte.

Винтообра́зный ת׳ כְּעֵין בְּרִיחַ, כְּעֵין יָתֵד־לוּלִי גְּלִילִי schraubenförmig. [סוֹבֵב גְּלִילִים Schraube.

Винтъ (ק׳ -тикъ) ז׳ יָתֵד לוּלִי, בְּרִיחַ גְּלִילִי, מִסְמֵר

Винче́ніе ס׳ הַבְרָחַת יָתֵד גְּלִילִי das Schrauben.

Виньéтка נ׳ מִקְלָעוֹת וּפְטוּרֵי צִיצִים Druckverzierung.

Ви́ра נ׳ כֶּסֶף עֹנֶשׁ הָרוֹצֵחַ Geldstrafe.

Виртуóзъ ז׳ מֵיטִיב נַגֵּן לְהַפְלִיא Tonkünstler. -зка נ׳.

Ви́рша נ׳ חָרוּז־שִׁיר Reimvers.

Вислоу́хій ת׳ 1) *צִמֵּעַ,בַּעַל־אָזְנַיִם תְּלוּיוֹת (בכורות מד.) mit langen Ohren. 2) גַּרְפָּה Ungeschickter.

Ви́снуть פ״ע הִתְלָה, הֵחֱזִיק בְּ־ hängen.

Високо́сный годъ שְׁנַת הָעִבּוּר Schaltjahr.

Висо́къ (-ска́) ז׳ רַקָּה Schläfe. -со́чный ת׳.

Виссо́нъ, Виссъ ז׳ בּוּץ, שֵׁשׁ Bissus. -сонный ת׳.

Ви́сѣлица נ׳ עֵץ־הַתְּלִי, מוֹקֵעַ, צֶלֶב* Galgen.

Висѣ́лка נ׳ יָתֵד־הַתְּלִי לְבְגָדִים Kleiderhänge.

Висѣ́льникъ ז׳ 1) תָּלוּי, מוֹקָע der Gehenkte. 2) בֶּן־מָוֶת, נָבָל Spitzbube. -ница נ׳.

Висѣ́ніе ס׳ תְּלִיָּה בָּאֲוִיר, תְּלוּת das Hängen.

Висѣ́ть (вишу́) פ״ע תָּלָה hängen. В. на волоскѣ הָיָה תָּלוּי בְּחוּט הַשְּׂעָרָה.

Вися́чій ת׳ תָּלוּי, נִתְלֶה hängend. [ort.

Вита́лище ס׳ מָחֲסֶה, מָעוֹן, מָנוֹחַ; מָאוֹרָה Wohnungs-

Вита́ть פ״ע נוּחַ, לוּן, רָבוּץ, הָגָה בְּחֶלְדַּת־נָפֶשׁ הָעֲמֵק עֵצָה wohnen. В. мыслями.

Витвина ז׳ שֶׁבֶט , גֶּזַע , זְלִזֹל Zweig.

Витейка נ׳ יָתֵר מְשֻׁזָּר בִּפְתִילֵי זָהָב אוֹ כֶּסֶף mit Draht umwundener Schnur.

Витень (-тня) ז׳ שׁוֹט אָרוּךְ lange Peitsche.

Витіе ס׳ פִּתּוּל , שְׁזִירָה das Drehen. [samkeit.

Витіева́тость נ׳ חֵן־שְׂפָתַיִם , מֶתֶק , לֶקַח Berd=

Витіева́тый ת׳ אִישׁ־שְׂפָתַיִם beredsam.

Витійство ס׳ מֶתֶק־שְׂפָתַיִם , מְלִיצָה Redekunst.

Витія ז״נ (איוב יב, כ) נֶאֱמָן , נוֹאֵם , אִישׁ־שְׂפָתַיִם , מְלִיץ Redner.

Витрина נ׳ צִפּוּי , כִּסּוּי זְכוּכִית Glasdecke.

Виту́шка, -шечка נ׳ , Витóкъ (-тка́) ז׳ 1) פְּתִיל מְשֻׁזָּר Rolle. 2) מָעוֹג Kringel.

Витый, Витóй ת׳ , מְשֻׁזָּר , גָּלוּם , עֲקַלְקַל ; , בָּרוּךְ , סוֹבֵב gewunden. Вита́я лѣ́стница מַדְרֵגָה , לוּלִים Wendeltreppe.

Вить (вью) פ״י עָבַת , בָּרוּךְ , גָּלוּם , שָׁזוּר winden. Вить гнѣ́здо קִנֵּן , הָכִין לוֹ קֵן ein Nest bauen. -ся פ״ח הִלָּפֵת , הִסְתּוֹבֵב , הִטָּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו sich winden. Плющъ вьется вокругъ колонны הֶחָצִיר יִלָּפֵת אֶת־הָעַמּוּד . Ручей вьется הַנַּחַל מִטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו . Локоны его вьются קְוֻצּוֹתָיו תְּלִתְּלִים .

Витязь ז׳ גִּבּוֹר חַיִל , אַבִּיר , אֲרִיאֵל Held.

Вихля́й ז׳ נִרְפֶּה וְעָצֵל plumper Mensch.

Вихля́ть פ״י הָלוֹךְ בִּכְבִדוּת schlendern. [schopf.

Вихóръ (-хра́) ז׳ קְוֻצַּת שֵׂעָר , צִיצִית הָרֹאשׁ Haar=

Вихорь, Вихрь ז׳ סוּפָה , מַעַר מִתְחוֹלֵל Wirbelwind.

Ви́хремъ בְּחַפָּזוֹן , בְּסוּפָה .

Вице- מִשְׁנֶה לְ־ Stellvertretungs=. Вице-король מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ . Вице-президентъ מִשְׁנֵה הָרֹאשׁ .

Вишенникъ, -шеня́къ ז׳ כֶּרֶם דְּבְדְבָנִין Kirschen=

Вишенный ת׳ *דְּבְדְבָנִין — Kirschen=. [garten.

Вишенье ס׳ נִטְיֵי דְבְדְבָנִין וּפִרְיָהֶם Kirschen.

Вишнёвка נ׳ מַשְׁקֶה יַיִן־שָׁרָף עִם־עֲסִיס דְּבְדְבָנִין Kirschenbranntwein.

Ви́шня נ׳ פְּרִי *דְּבְדְבָן Kirsche. -шнёвый ת׳ .

Вишь פ״ק הֲרָאִיתָ ? הֲבִינוֹתָ ? siehst du? [spieler.

Віолончелистъ ז׳ מְנַגֵּן בְּנֵבֶל הַגָּדוֹל Violoncell=

Віолончéль נ׳ בִּטְנוֹן , גֵּבֶל גָּדוֹל *(כלים יט) Violoncell.

Вка́пывать פ״י חָפוֹר וְטָמוֹן בָּאָרֶץ eingraben.

Вка́тываніе, Вката́ніе ס׳ , Вка́тка נ׳ גֵּל אֶל־תּוֹךְ , גְּלוֹל אֶל־ , טַלְטֵלָה — das Hineinrollen.

Вка́тывать, Вка́чивать, Вкати́ть פ״י גְּלוֹל אֶל־ , הַסֵּעַ־ , גַּלְגֵּל־ , תּוֹךְ־ hineinrollen.

Вки́дываніе ס׳ טַלְטֵלָה־ , זָרֹק־ , שַׁלֶּכֶת אֶל־תּוֹךְ das Hineinwerfen.

Вки́дывать. Вки́нуть פ״י זָרוֹק־ , הַשְׁלֵךְ אֶל־תּוֹךְ , הָשֵׁל־ ; הוּטַל אֶל־תּוֹךְ , הִתְנַפֵּל hineinwerfen. -ся נָפוֹל־ , אֶל־תּוֹךְ hineinstürzen.

Вки́нутый ת׳ מוּטָל אֶל־תּוֹךְ־ , מֻשְׁלָךְ־ hineingeworfen.

Вкла́дка נ׳ שִׂים־הַנָּחָה־ , הַכָּאָה אֶל־תּוֹךְ Einlegung.

Вкладно́й ת׳ הַמּוּבָא־ , הַמְשֻׁלָּב אֶל־תּוֹךְ einlegbar.

Вкла́дчикъ ז׳ מַנִּיחַ־ , מֵבִיא אֶל־תּוֹךְ־ Beiträger.

Вкладъ ז׳ תְּרוּמָה ; מְקֻדָּשׁ לִי־ , דָּבָר מוּרָם לִי־ Beitrag.

Вкла́дываніе ס׳ см. Вкла́дка.

Вкла́дывать, Вкласть פ״י שׂוֹם בְּ־ , הַנִּיחַ אֶל־תּוֹךְ , נָתוֹן אֶל־ , הָבֵא־ einlegen. [einkleben.

Вкле́ивать, Вкле́ить פ״י אָחוֹז בַּדֶּבֶק , דַּבֵּק אֶל־תּוֹךְ

Вкле́йка נ׳ 1) דֶּבֶק אֶל־תּוֹךְ das Einkleben. 2) דָּבָר מְדֻבָּק אֶל־תּוֹךְ das Eingeklebte.

Вклёпываться, Вклепа́ться פ״ח הָלַךְ בְּדָבָר לֹא־ , הִנָּקֵשׁ , לוֹ בִּשְׁגָגָה sich verwickeln.

Вклика́вать פ״י קָרוֹא לָבוֹא הַבַּיְתָה hereinrufen.

Включа́ть, -чи́ть פ״י הוֹסֵף אֶל־תּוֹךְ , הָבֵא־ , סָפוֹן , הָשׁוּב בְּתוֹךְ , כָּלוּל בְּ־ , אֶל־בֵּין־ hineinziehen. -чéніе ש״ם

Включа́я, -чи́тельно ת״פ יַחַד עִם־ einschließlich.

Вкове́ркивать, -рка́ть פ״י הַשְׁלֵךְ כְּלֵי־סְדָרִים אֶל־ תּוֹךְ־ schlecht einpacken.

Вкола́чиваніе ס׳ מִהְיוֹ־ , תֵּקַע בְּ־ das Hineinschlagen.

Вкола́чивать, -лоти́ть פ״י תְּקוֹעַ (יָתֵד) בְּ־ hinein=

Вконéцъ см. Вкóрень. [schlagen.

Вкопа́ніе ס׳ , Вкóпка נ׳ טְמוֹן בָּעָפָר das Eingraben.

Вкопа́ть см. Вка́пывать.

Вкоренéніе ס׳ הַשְׁרָשׁ בְּ־ das Einwurzeln.

Вкóрень ת״פ עַד־הַיְסוֹד , עַד־בַּלָּה , עַד־שֹׁרֶשׁ , כָּלָה , שְׁלוּמִים , כָּלִיל gänzlich.

Вкоренять פ״י הַשְׁרֵשׁ בְּ־ ; נָתוֹן בְּלֵב־ , שִׂגֵּן לְ־ einprägen. -ся פ״ח הַכֵּה שָׁרָשָׁיו , הִשְׁרֵשׁ , עָשָׂה שֹׁרֶשׁ בְּ־ einwurzeln.

Вкоротке́ לֹא־כַבִּיר , עַד־אַרְגִּיעָה ת״פ im Kurzen.

Вкось ת״פ בִּנְטוּת הַצִּדָּה , עֲקַלְקַלּוּת schief. Вкось и вкривь בְּתֹהוּ לֹא־דֶרֶךְ . [schmeichelung.

Вкра́дчивость נ׳ מִרְמָה , חֲלָקוּת , עָרְמָה לֵב Ein=

Вкра́дчивый ת׳ מַחֲלִיק לָשׁוֹן , גּוֹנֵב לֵב einschmeichelnd.

Вкра́дываться, Вкра́сться פ״ח 1) הִתְגַּנֵּב אֶל־תּוֹךְ , בּוֹא בְּעָרְמָה , גָּנוֹב אֶת־לֵב־ sich einschleichen. 2) בַּחֲלָקוֹת — sich einschmeicheln.

Вкра́тце ת״פ בְּמֵעַט מִלִּים kurz.

Вкривь см. Вкось.

Вкругъ ת״פ סָבִיב ringsum. [fest einsetzen.

Вкрѣ́плять, Вкрѣ́пить פ״י תְּקוֹעַ בְּמָקוֹם , חֵזֵק בְּ־

Вкупа́ться, Вкупи́ться פ״ה קָנָה לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה הַכֶּל נוֹרָלוֹ בֵּין־, בְּתוֹךְ־ sich einkaufen.
Вкупъ ז׳ כֶּסֶף מִקְנַת חֵלֶק בְּתוֹךְ Einkaufsgeld.
Вкупѣ ת״פ שְׁכֶם אֶחָד , יַחְדָּו zusammen.
Вкуси́ть см. Вкуша́ть. [keit.
Вку́сность נ׳ מְתֶק , מוֹתֶק , טוּב־טַעַם Schmackhaftig=
Вку́сный ת׳ מָתוֹק , עָרֵב , טוֹב טַעַם , נִמְלָץ לַחֵךְ , נָעִים schmackhaft.
Вкусъ ז׳ טַעַם Geschmack. Горькій на вкусъ מַר לַחֵךְ bittern Geschmacks. Со вкусомъ בְּטוּב טַעַם וָדַעַת.
Вкуша́ть, -си́ть פ״ו בָּחוֹן כִּחְכּוֹ , טָעוּם kosten. В. счастье רָאָה בַּטּוּבָה Glück genießen. В. смерть רָאָה מָוֶת sterben.
Вкуше́ніе ס׳ טַעַם , מִטְעָם das Genießen.
Вла́га נ׳ רֹטֶב , לַח , שִׁקּוּי Feuchtigkeit.
Влага́лище ס׳ (לְחֵרֶב) תַּעַר , גִּדָּן ; בִּיס , יַלְקוּט , אַמְתַּחַת Scheide, Beutel.
Влага́ть פ״ו שׂוֹם בְּ־ , נָתוֹן אֶל־תּוֹךְ hineinlegen.
Вла́дить см. Вла́живать.
Влады́ка ז׳ 1) מוֹשֵׁל , שַׁלִּיט , אָדוֹן Herrscher. В. вселенной אָדוֹן־כֹּל . 2) כֹּהֵן הָרֹאשׁ Bischof.
Влады́чество ס׳ מִמְשָׁלָה , שִׁלְטוֹן Herrschaft.
Влады́чествованіе ס׳ מִמְשָׁל,מִשְׁלָה,מָלוּךְ das Herr=schen. [מָלוּךְ herrschen.
Влады́чествовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל , שָׁלוֹט ,
Влады́чица נ׳ שַׁלֶּטֶת,שָׂרָה,גְּבִירָה Herrscherin.
Владѣ́лецъ (-льца) ז׳ קוֹנֶה , בַּעַל , אָדוֹן Besitzer. -лица נ׳. [herrschaftlich.
Владѣ́льческій ת׳ אֲשֶׁר לַאֲדוֹנֵי־ , אֲשֶׁר לְבַעַל־
Владѣ́ніе ס׳ 1) שִׁלְטוֹן , מִמְשָׁל Land, Reich. 2) גְּבוּל , אֲחֻזָּה , מוֹרָשָׁה , נַחֲלָה ; מֶמְשָׁלָה Besitz.
Владѣ́нная за́пись תְּעוּדַת אֲחֻזָּה , סֵפֶר הַמִּקְנָה Besitzurkunde. [בַּעֲלַת־ , גְּבֶרֶת־] Besitzerin.
Владѣ́тель ז׳ קוֹנֶה , בַּעַל , אָדוֹן Besitzer. -льница נ׳
Владѣ́тельный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ הַמִּשְׂרָה regierend.
Владѣ́тельствовать (-ствую) פ״ע שָׂרַר , מָשׁוֹל , שָׁלוֹט , מָלוּךְ herrschen.
Владѣ́ть (чѣмъ) פ״ע מָשׁוֹל , שָׁלוֹט בְּ־ regieren. В. перомъ מָשׁוֹךְ בְּשֵׁבֶט סוֹפֵר . В. языкомъ הַכֵּר לְדַבֵּר . וְלִכְתֹּב בְּשָׁפָה. Онъ не владѣетъ правою рукою יָבֵשָׁה—כַּהֲתָה יְמִינוֹ . Владѣющій лукомъ תּוֹפֵשׂ מֶשֶׁךְ—קֶשֶׁת . [אֶל־בֵּין einpassen.
Вла́живать, Вла́дить פ״ו הִקְבִּיל , הִרְבִּיץ—הָבָא בְּ־
Вла́жить פ״ו הִרְטִיב , מוֹנֵג הִרְעִיף עַל־ befeuchten.
Влажность נ׳ רֹטֶב , לֵחַ , לָשַׁד Feuchtigkeit.
Вла́жный ת׳ מְשֻׁקָּה , רָטוּב , לַח feucht.
Вла́зить см. Влѣза́ть.
Вла́мываться פ״ע פָּרוּץ אֶל־תּוֹךְ , בָּקוּעַ בְּ־ hinein=
Власа́тый см. Волоса́тый. [stürmen.
Вла́ствованіе ס׳ שִׁלְטוֹן , מִמְשָׁל das Herrschen
Вла́ствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל , שָׁלוֹט herrschen.
Властели́нъ ז׳ מוֹשֵׁל , גְּבִיר , שַׁלִּיט אָדוֹן Herrscher.
Властитель ז׳ שַׁלִּיט , מוֹשֵׁל Herrscher. -льница נ׳ שַׁלֶּטֶת , שָׂרָה , מוֹשֶׁלֶת , גְּבֶרֶת Herrscherin.
Вла́стный ת׳ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ״־אֲשֶׁר שִׁלְטוֹן־לוֹ machthabend.
Властолю́бецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב מִמְשָׁל וּמִשְׂרָה Herrschsüchtiger. [וּמִשְׂרָה herrschsüchtig.
Властолю́бивый ת׳ רוֹדֵף מִמְשָׁל , שׁוֹאֵף לְמֶמְשָׁלָה
Властолю́біе ס׳ אַוַּת מִמְשָׁל וּמִשְׂרָה Herrschsucht.
Власть נ׳ מֶמְשָׁלָה , שִׁלְטוֹן ; כֹּחַ , אֵל Macht. Не въ моей власти сдѣлать это אֵין לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת זֹאת.
Власъ ז׳ שַׂעֲרָה , שֵׂעָר Haar.
Власяни́ца נ׳ מַחֲגֹרֶת שַׂק Bußhemd.
Власяно́й ת׳ עָשׂוּי מִשֵּׂעָר,—שֵׂעָר von Haaren.
Влачи́ть פ״ו מָשׁוֹךְ בְּכֹחַ , סָחוֹב schleppen.
Влета́ть, -тѣ́ть פ״ע בּוֹא בְּיָעַף ;עוּף—,עוּט אֶל־תּוֹךְ־ hineinfliegen.
Влече́ніе ס׳ 1) מִסְחָב,מֶשֶׁךְ das Schleppen. 2) תְּשׁוּקָה , מַרְאֵה־לֵב , נְטִיָּה לְ־ , דֶּרֶךְ Neigung.
Влечь פ״ו מָשׁוֹךְ בְּכֹחַ , סָחוֹב , גָּרוֹר schleppen. Война влечётъ за собою много бѣдствій בַּעֲקֵב מִלְחָמָה אָסוֹן וָפֶגַע לָרוֹב . [יָצוֹק־] hineingießen.
Вливать, Влить (волью) פ״ו עָרַה־ , שָׁפוֹךְ אֶל־ ,
Влія́ніе ס׳ 1) הִשְׁפָּךְ־,—שֶׁפֶךְ אֶל־תּוֹךְ Mündung eines Flusses. 2) פְּרִי מַעֲשֶׂה אוֹ דָבָר , עֲלִילָה , פְּעֻלָּה עַל־ . Einfluß. [נִשְׁמָעִים einflußreich.
Влія́тельный ת׳ אֲשֶׁר דְּבָרָיו ; רַב־הָעֲלִילָה עַל־
Влія́ть פ״ע פָּעוּל עַל־ ,—עוֹלֵל ;פָּתַח אֶת־ Einfluß haben.
Вложе́ніе ס׳ תְּשׁוּמָה אֶל־תּוֹךְ , שִׂים בְּ־ Einlage.
Вложи́ть см. Влага́ть.
Вломи́ться см. Вла́мываться.
Вло́мка נ׳, Вломъ ז׳ פֶּרֶץ אֶל־תּוֹךְ Einbruch.
Влѣ́во ת״פ הַשְּׂמֹאל , שְׂמֹאלָה . Влѣвѣ מִשְּׂמֹאל links.
Влѣза́ніе ס׳ עֲלוֹת בְּ־ das Hineinsteigen.
Влѣза́ть, Влѣ́зть פ״ע עָלָה בְּ־ , הַעֲפֵל עֲלוֹת אֶל־ hineinsteigen. Въ него не влѣзешь עָקֹב לִבּוֹ וּמִי יְדָעֶנּוּ .
Влѣпля́ть, -пи́ть פ״ו חַזֵּק בַּדֶּבֶק בְּ־ , הִדְבֵּק אֶל־תּוֹךְ hineinkleben. В. пощёчину הִכָּה עַל־הַלְּחִי .
Влѣпокъ (-пка) ז׳ דָּבָר מְדֻבָּק בְּתוֹךְ das Eingeklebte.

Влюбиться, -бляться sich verlieben. Онъ влюбился въ нее (אַחֲרֶיהָ) נַפְשׁוֹ דָּבְקָה־בָּהּ.

Влюбленный חוֹלֶה אַהֲבָה; דָּבֵק בְּאַהֲבָתוֹ לְ־ ת׳ verliebt.

Влюбчивость לֵב מְבַקֵּשׁ אֲהָבִים נ׳ Verliebtheit.

Влюбчивый נִפְתֶּה לְאַהֲבָה, רוֹדֵף אֲהָבִים ת׳ geneigt sich zu verlieben.

Вляпать מָחָא אֶל־תּוֹךְ פ״ י. В. пощёчину הִכָּה הַפְּתָה בְּאַהֲבַת אִשָּׁה פ״ח -ся. לְהִי verliebt werden. Вляпаться въ бѣду תָּדְהָה בְּרָעָה ins Unglück stürzen.

Вмáзка טִיחַ אֶל־תּוֹךְ נ׳ Einkittung.

Вмáзывать, -зать טוֹחַ אֶל־תּוֹךְ פ״ י einkitten.

Вмáнивать, нить פַּתֶּה לָבוֹא אֶל־תּוֹךְ פ״ י hineinlocken.

Вмáтывать, -тать כָּרוֹךְ, צָנוֹף בְּ־, קָפַד בְּתוֹךְ פ״ י einwickeln.

Вметáть, Вместь טַאטֵא־, יָעָה אֶל־תּוֹךְ פ״ י hineinfegen.

Вмётывать, -тáть, тнýть הִשְׁלֵךְ אֶל־תּוֹךְ פ״ י hineinwerfen. -ся פ״ח.

Вмигъ פִּתְאֹם, בְּרֶגַע ת״פ augenblicklich.

Вминáть הָעַק תַּהְתָּיו, עִסָּה, הִדְרֵךְ פ״ י eindrücken.

Вмотáть см. Вмáтывать.

Вмѣнéніе חֶשְׁבּוֹן לְאִישׁ לְצִדְקָה אוֹ לְפֶשַׁע ס׳ Anrechnung.

Вмѣнять חָשַׁב לְ־ לְצִדְקָה אוֹ לְפֶשַׁע פ״ י anrechnen.

Вмѣняться הֻחְשַׁב לְ־ נפעל angerechnet werden.

Вмѣстилище מָקוֹם לְהָכִיל, אוֹצָר, בַּיִת, מִכְלָא ס׳ Behältniß.

Вмѣстимость עֶרֶךְ כֹּלִי וְתוּכוֹ נ׳ Rauminhalt.

Вмѣстительный רַחַב־יָדַיִם, מַרְבֶּה לְהָכִיל ת׳ geräumig.

Вмѣстить см. Вмѣщáть.

Вмѣсто תַּחַת, בִּמְקוֹם ת״פ anstatt. В. того чтобы תַּחַת אֲשֶׁר, בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־ anstatt daß.

Вмѣстѣ גַּם־יַחַד — ת״פ zusammen.

Вмѣшиваніе, -шéніе מַסָּךְ, בִּלּוּל ס׳ Beimischung.

Вмѣшáтельство עֵרֶב, הִתְעָרֵב בְּ־ ס׳ Einmischung; das Einschreiten.

Вмѣшивать 1) מָסוֹךְ —, מָהוֹל בְּ־ פ״ י einmischen. 2) מָנָה בֵּין־, מָשׁוֹךְ עִם hineinziehen. -ся הִתְעָרֵב פ״ח. В. въ чужое дѣло הִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא־לוֹ sich hineinmischen.

Вмѣщáть, Вмѣстить הָכַל, כִּלְכֵּל פ״ י enthalten.

Вмѣщéніе תֵּת אֶל־תּוֹךְ, שִׂים בְּ־ ס׳ das Hineinlegen.

Вмять см. Вминáть.

Вначáлѣ בַּתְּחִלָּה ת״פ, בָּרִאשׁוֹנָה, בָּרִאשׁוֹנָה im Anfang.

Вношивать см. Вносить.

Внезáпно פִּתְאֹם, פִּתְאֹם, בְּפֶתַע ת״פ plötzlich.

Внезáпность שִׁטָּף, שִׁטָּף נ׳ Plötzlichkeit.

Внезáпный פִּתְאֹם — ת׳ plötzlich. В. страхъ פַּחַד פִּתְאֹם plötzlicher Schrecken.

Внесéніе 1) הָבִיא אֶל־תּוֹךְ ס׳ Eintragung. 2) שְׁלוּם Einzahlung.

Внесённый הַמּוּבָא אֶל־תּוֹךְ ת׳ eingetragen.

Внести см. Вносить.

Внизý כְּלַמַּטָּה, מִתַּחַת לְ־ ת״פ unten.

Внизъ בְּמוֹרָד, אֶל־תַּחַת, מַטָּה ת״פ hinunter.

Вникáніе בִּינָה בְּ־; בַּקָּרָה, חֵקֶר ס׳ Ergründung.

Вникáтельный חוֹקֵר ת׳, נְבוֹן דָּבָר, חוֹפֵשׂ תַּעֲלוּמוֹת לב ergründend.

Вникáть, Вникнуть חָקוֹר דָּבָר פ״ י, הָבֵן בְּ־, שׂוֹם לֵב, הַקְשִׁיב, מֵבִין, דָּבָר aufmerksam.

Вниманіе, -мáтельность שִׂים לֵב, הַקְשָׁבָה, קֶשֶׁב נ׳ Aufmerksamkeit.

Внимáтельный קַשּׁוּב, שׂוֹמֵעַ לְ־, מַאֲזִין, מַקְשִׁיב ת׳ aufmerksam.

Внимáть (вниманю или внемлю), Внять (יתיר вонмý) הִטָּה אֹזֶן לְ־, שׂוֹם לֵב אֶל־, הַקְשֵׁב, הַאֲזֵן פ״ י; הֶעֱתֵר לְ־ aufmerksam sein.

Вновь מִשָּׁנָה, שֵׁנִית ת״פ wieder, von Neuem.

Вновѣ זֶה יָמִים אֲחָדִים, זֶה מֵעַט, מִקָּרוֹב ת״פ unlängst.

Вносить, Внести, Внáшивать הָבֵא, הָבֵא אֶל־ פ״ י; שִׁלֵּם אֶל־תּוֹךְ־ eintragen; einzahlen. Вн. въ книгу כָּתוֹב אֶל־סֵפֶר einschreiben.

Внóска 1) הָבִיא אֶל־תּוֹךְ נ׳ Eintragung. 2) עִנְיָן מוּבָא, מַאֲמַר מָסְגָּר* Einschaltung.

Внóсный מוּבָא ת׳ eingetragen. -ное предложеніе מַאֲמַר מָסְגָּר eingeschalteter Satz.

Вносъ см. Внесéніе.

Внýка, Внýчка בַּת בְּנוֹ אוֹ בִּתּוֹ נ׳ Enkelin.

Внукъ שְׁלִישׁ, נִין, בֶּן־בְּנוֹ אוֹ בִּתּוֹ, נֶכֶד ז׳ Enkel.

Внýтренній אֲשֶׁר מִבַּיִת לְ־, פְּנִימִי ת׳ innerlich. В. смыслъ рѣчи עִנְיָן, פֵּשֶׁר הָעִנְיָן הַפְּנִימִי, עִקַּר הוֹרַאת עִנְיָן.

Внýтренно פְּנִימָה ת״פ inwendig.

Внýтренность 1) פְּנִימוּת נ׳ das Inwendige. 2) קֶרֶב, מֵעִים, כְּלָיוֹת, חַדְרֵי־בֶטֶן, חַדְרֵי־לֵב Eingeweide.

Внутрú, Внутрь בְּקֶרֶב, בְּתוֹךְ־, בְּפָנִים ת״פ inwendig.

Внýчата נִין נֶכֶד, בְּנֵי־בָנִים, שִׁלִּשִׁים ס״ר Kindeskinder.

Внýчекъ (-чка) ז׳ см. Внукъ.

Внушáть, -шить גָּלָה אֶת־, הֵעֵד בְּ־, שׂוֹם בְּאָזְנֵי פ״ י אוֹזֶן kund machen, beibringen.

Внушéніе תּוֹכֵחָה עַל־עָוֹן, תּוֹכַחַת מוּסָר ס׳ Ueberredung.

Внушитель נוֹלֶה אֹזֶן, מְאַלֵּף, מְלַמֵּד, נוֹתֵן בְּלֵב ז׳ Beibringer. -ница נ׳.

Внѣ מִחוּץ לְ־ ת״פ außerhalb. В. опасности שָׁלוֹם

לא־יָדַע מִפַּחַד רָעָה . Онъ внѣ себя отъ радости נַפְשׁוֹ מִשִּׂמְחָה .

Внѣдрить, -ря́ть см. Вкоренять.

Внѣшній т׳ חִיצוֹן , חוּץ — äußerlich.

Внѣшнее с׳, -ность ж׳, הַנִּרְאֶה לָעַיִן , פְּנֵי דָבָר מִחוּץ , מַרְאֶה , פָּנִים das Äußere.

Внятіе с׳ קֶשֶׁב , שֶׁמַע אֹזֶן Auffassung.

Внятность ж׳, נְכוֹחָה לְמֵבִין , קֶשֶׁב Deutlichkeit.

Внятный т׳ נָכוֹחַ לַמֵּבִין , נִשְׁמָע הֵיטֵב deutlich.

Внять см. Внима́ть.

Во מ״ב , בְּתוֹךְ , בְּ־ in. Во первыхъ..., во вторыхъ רִאשׁוֹנָה... וְהַשֵּׁנִית... erstens... zweitens...

Вовлека́ть, Вовле́чь פ״ע , הֵבִיא בְּ־ ; מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹךְ־ , לְלֹא־עֵת לֵגֹר בְּמוֹקְשֵׁי־ hineinziehen, verleiten.

Во́время ת״פ בְּעִתּוֹ zur rechten Zeit. Не во́время

Во́все ת״פ כָּלִיל , כְּלוֹ gänzlich. В. нѣтъ לא לא gar nicht.

Вовѣ́къ ת״פ עַד־עוֹלָם , לְעוֹלְמֵי־עַד , לְעוֹלָם ewig.

Вогна́ть (ת״ד вгоню) см. Вгоня́ть.

Вогну́тость ж׳, מִשְׁקָע , מִעְמָק , שִׁקְעָרוּרִית Höhlung, Concavität.

Вогну́тый ת׳ שֶׁקְעָרוּר , מָעֻמָּק , כָּפוּף פְּנִימָה hineingebogen, concav.

Вогну́ть см. Вгиба́ть.

Вода́ ז׳ מַיִם Wasser. Ѣхать на́ воды נָסוֹעַ לְמֵי לְהַרְפָּא בְּמֵי־תְרוּפָה , מַעְיְנֵי הַיְשׁוּעָה —. Ѣхать водо́ю עָבוֹר בַּמַּיִם , נָסוֹעַ דֶּרֶךְ מַיִם אוֹ נָהָר . Алмазъ чистой воды אֶבֶן יְקָרָה בְּעֹצֶם טָהֳרוֹ . Вывести на чистую во́ду הוֹצִיא כָּאוֹר דָּבָר , בָּרַר . Во́ду толо́чь הָרָה חָשַׁשׁ וְיָלוֹד קַשׁ . יָגוֹעַ לָרִיק .

Водворе́ніе с׳ , הַשְׁכָּנָה בְּ־ , טַעַת Ansiedelung.

Водворя́ть -ри́ть פ״ע , הוֹשִׁיב , שִׁכֵּן , הִשְׁכִּין בְּ־ ; שָׁפוֹת (ישעיה כו, יב) לְ־ einsetzen.

Водеви́ль ז׳ מִשְׂחָק שַׁעֲשׁוּעִים עִם־מַנְגִּינוֹת Vaudeville.

Води́льщикъ, -ди́тель ז׳ מוֹרֶה , מַדְרִיךְ , מַנְהִיל , מוֹלִיךְ דֶּרֶךְ Führer.

Води́ть (вожу́, во́дишь) פ״ע 1) נָהַג , נָהַל , הוֹלִיךְ , נָחָה , הִדְרִיךְ führen; leiten; erziehen. В. рукою по чемъ הֶעֱבִיר יָדוֹ עַל־ . Онъ во́дитъ его за́ носъ אֶל־ . כָּל־אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יַטֶּנּוּ . 2) כִּלְכֵּל , נָהַל , גִּדֵּל pflegen. В. птицъ גִּדֵּל עוֹף כָּנָף . -ся פ״ח см. Вести́. В. съ дѣтьми הִדְרִיךְ וְנָהַל יְלָדִים . У насъ это не во́дится לֹא־יֵעָשֶׂה כֵּן בְּמִקְוָמֵנוּ . Въ этомъ лѣсу во́дится много дичи בַּיַּעַר הַזֶּה יִפְרֶה וְיִרְבֶּה עוֹף־כָּנָף לָרֹב . За нимъ во́дится этотъ грѣхъ הָעָוֹן הַזֶּה יִקָּרֵהוּ , —. נִמְצָא בּוֹ

Води́ца см. Вода́.

Водка. Во́дочка יַיִן־שָׂרָף ж׳ Branntwein.

Во́дкій פֹּרֶה וְרָבָה ת׳ gut gedeihend.

Водни́стый מָלֵא מַיִם וּנְחָלִים ת׳ wasserreich. -стое мѣсто מְקוֹם פְּלָגִים (יִבְלֵי מַיִם) .

Во́дный ת׳ מַיִם , אֲשֶׁר בַּמַּיִם — Wasser-.

Водобоя́знь ж׳ יִרְאַת־מַיִם (מַחֲלַת הַנְּשׁוּךְ) , יַעֲנִרְדָּפֵס (תוניגה ג.) Wasserscheu.

Водово́дный ת׳ מוֹלִיךְ מַיִם wasserleitend.

Водово́дство с׳ חֲרֹשֶׁת צִנּוֹרִים וּתְעָלוֹת Wasserleitung.

Водово́дъ ז׳ תְּעָלָה , צִנּוֹר Wasserleitungsröhre.

Водово́зничать פ״ע הוֹבֵל מַיִם לְדוֹרְשֵׁיהֶם Wasserführer sein.

Водово́зный ת׳ עָשׂוּי לְהוֹבִיל מַיִם zum Wasserführen.

Водово́зъ ז׳ מוֹבִיל מַיִם לְדוֹרְשֵׁיהֶם Wasserführer.

Водоворо́тъ ז׳ גֶּבֶךְ , תְּהוֹם , מַהֲמֹרֶת , שִׁבְלֶת־מַיִם Wasserstrudel.

Вододѣ́йствующій ת׳ מַמִּים (נוֹזֵל) נָרֵץ [Wasser bewegt.

Водоёмъ ז׳ בְּרֵכָה עֲשׂוּיָה , גֹּבָא , מִקְוֶה־מַיִם (נחמיה ג, מז) durch

Водозе́мный см. Земново́дный.

Водокача́льный ת׳ עָשׂוּי לְדַלּוֹת מַיִם zum Wasserbehälter.

Водо́къ (-дка́) ז׳ מוֹרֶה דֶּרֶךְ , מַנְהִיל Führer.

Водола́зничать פ״ע הִתְהַלֵּךְ בְּחֵקֶר־ , צָלוּל בְּמִצּוּלָה תְּהוֹם Taucher sein.

Водола́зничество с׳ מַהֲלַךְ בְּחֵקֶר־תְּהוֹם , הָפֵשׁ מֶחָקְרֵי־תְהוֹם Taucherkunst.

Водола́зъ ז׳ צוֹלֵל , חוֹפֵשׂ מִטְמָנֵי־תְהוֹם Taucher.

Водоле́й ז׳ 1) דּוֹלֶה מַיִם Wasserschöpfer. 2) מַזַּל דְּלִי Wassermann als Sternbild.

Водоли́вный ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁאַב־מַיִם zum Wasserschöpfen.

Водоли́тіе с׳ נֶסֶךְ־מַיִם , שֶׁפֶךְ־מַיִם Wasserguß.

Водолѣче́бный ת׳ אֲשֶׁר לְמֵי־מַרְפֵּא zur Wasserkur.

Водолѣче́ніе с׳ רִפּוּאוֹת חַיִּים בְּמַיִם Wasserkur.

Водомётъ ז׳ צִנּוֹר מְקֻלָּם , מִזְרַק־מַיִם , שְׂדֵה Springbrunnen.

Водомо́ина см. Промой.

Водомѣ́ръ см. Гидро́метръ

Водоно́сецъ (-сца) ז׳ שׂוֹאֵב , נוֹשֵׂא מַיִם ז׳ Wasserträger.

Водоно́сный ת׳ אֲשֶׁר לְמַשָּׂא מַיִם , נְשֵׂאת מַיִם zum Wassertragen.

Водоно́съ ז׳ 1) מוֹט הַדְּלָיִים Achseljoch. 2) מֵמֶת לְשֵׂאת מַיִם Wassereimer. 3) שׂוֹאֵב מַיִם Wasserträger.

Водоописа́ніе с׳ חֵקֶר תְּכוּנַת הַמַּיִם וְטִבְעָם Gewässerkunde.

Водоотво́дный ת׳ עָשׂוּי לְהַנִּיר מַיִם מִמְּקוֹמָם wasserableitend.

Водоотли́вный ת׳ עָשׂוּי לְעָרוֹת , לְהָרִיק מַיִם־ wasserabschöpfend.

Водопа́дъ ז׳ זֶרֶם־קִיר , מַפַּךְ־מַיִם , אַשְׁדָּה Wasserfall.

Во́допадъ ז׳ חֶסֶר־יְרִדַת־הַמַּיִם das Fallen des Wassers

Водопійца שׁוֹתֶה־שִׁתֶּה־מַיִם ז״ Wassertrinker,-rin.
Водоподъёмный יְלִדְלוֹת־, לְהַעֲלוֹת מַיִם ת׳ wasserhebend.
Водопоёмный אֲשֶׁר לְעִתִּים יִכָּסוּהוּ, כָּלוּ מַשְׁקֶה ת׳ überschwemmt.
Водопо́й ז׳, -по́йло ס׳, -по́йня נ׳ מַשְׁאָב, שִׁקֶת, מְקוֹם יַשְׁקוּ שָׁם הָעֲדָרִים Tränke. [schale.
Водопо́йка, -по́ечка נ׳ שִׁקֶת קְטַנָּה לַצִּפֳּרִים Trink-
Водопо́йное ס׳ שְׁכַר מַשְׁקֶה הַבְּהֵמָה, שְׁכַר הַשִּׁקֶת Tränkesteuer.
Во́дополь נ׳, -полье ס׳ עֲלוֹת מֵי־נְהָרִים עַל־גְּדוֹתֵיהֶם, סָפִיחַ, שֶׁטֶף Ueberschwemmung. -льный ת׳.
Водопрово́дець (-дца) ז׳ עוֹשֵׂה תְּעָלוֹת וְצִנּוֹרִים Brunnenmeister. [Wasserleitungs-.
Водопрово́дный ת׳ עָשׂוּי לְהוֹבִיל מַיִם מִמְּקוֹרָם
Водопро́водъ ז׳ אַמַּת־הַמַּיִם, תְּעָלָה, צִנּוֹר *Wasser-
Водопротокъ ז׳ יְאוֹר, תְּעָלָה Wassergraben. [leitung.
Водоро́дъ ז׳ אֵד הַנִּגְלֶה אֶל־יְסוֹד הַחֲמִישִׁי, יְסוֹד הַמֵּימִי בְּתוֹלְדוֹת הַמַּיִם Wasserstoff.
Водоро́й ז׳, -ро́йна נ׳ см. Промо́й.
Водоро́сль נ׳, אָחוּ, גֵּמָא Seegras. [bug.
Водорѣ́зъ ז׳ חִדּוּד הָאֳנִיָּה לִבְקַע הַמַּיִם לְפָנֶיהָ Schiffs-
Водосвя́тіе, -свяще́ніе ס׳ הַזָּאוֹת וְקִדּוּשׁ בְּמַיִם Wasser-
Водоска́тъ см. Водопа́дъ. [weihe.
Водоско́пъ ז׳ בּוֹר מִקְוֵה־מַיִם Wasserbehälter.
Водосо́пъ ז׳ מָקוֹם מַבּוּעֵי מַיִם, בְּצָה, בֹּץ Quelle.
Водоспу́скъ ז׳ מוֹרַד לְמַיִם Schleuse.
Водосто́къ ז׳ מוֹרַד־מַיִם, רַהַט Wasserabfluß.
Водосто́чный ת׳ עָשׂוּי לְהוֹרִיד הַמַּיִם wasserableitend -ная труба רַהַט, מַזְחִילָה* Abfallsröhre.
Водото́чный נוֹבֵעַ מַיִם ת׳ wasserfließend.
Водохо́дець -хо́дъ ז׳ עוֹבֵר אָרְחוֹת־יַמִּים Schiffer.
Водохо́дный ת׳ עָשׂוּי לַעֲבֹר אָרְחוֹת־יַמִּים zu Wasserfahrten. [fahrt.
Водохо́дство ס׳ מַעֲבַר־, מַסַּע אָרְחוֹת־יָם Schiff-
Водохрани́лище ס׳ מִקְוֵה מַיִם, גֻּבָא Wasserbehälter.
Водоче́рпаніе ס׳ מִשְׁאַב־מַיִם Wasserschöpfung.
Водочерпа́тельный ת׳ עָשׂוּי לִשְׁאֹב בּוֹ מַיִם wasserschöpfend. [reinigend.
Водочисти́тельный ת׳ עָשׂוּי לְזַקֵּק בּוֹ מַיִם wasser-
Во́дочка см. Во́дка.
Во́дочный ת׳ אֲשֶׁר לְיֵין־שָׂרָף Branntwein-.
Водра́ться см. Вдира́ться. [stecken.
Водружа́льный ת׳ עָשׂוּי לְתִקְעַ בָּאָרֶץ zum Auf-
Водружа́ть, -зи́ть פ״ע תָּקוֹעַ־, נָטוֹעַ־, מָעוֹךְ בְּ־ aufpflanzen.

Во́дчикъ ז׳ מוֹלִיךְ, מוֹבִיל, מְנַהֵג Führer.
Водъ ז׳ תַּרְבּוּת בְּהֵמָה וְחַיָּה וָעוֹף, גִּדּוּל Zucht.
Водяни́стый ת׳ רָטוֹב, מְלֵא־, רְוֵה־מַיִם wässerig.
Водя́нка נ׳ אִדְרוֹפִּיקוּס, חֳלִי הַמַּיִם, הַדְרוֹנְקָן* Wassersucht. [המים.
Водяно́й ת׳ מַיִם־ Wasser-. -по́е пасѣко́мое שְׂרָץ
Во́дяность נ׳ לַח מַיִם Wässerigkeit.
Воева́ніе ס׳ קְרָבוֹת, מִלְחָמָה Kriegführung.
Воева́ть (воюю, -юешь) פ״ע הָלַם, הָצָה streiten.
Воево́да ז׳ שַׂר־צָבָא, שַׂר־חַיִל Heerführer.
Воево́дство ס׳ מִמְשַׁל שַׂר־צָבָא Feldherrschaft.
Воеди́но ת״פ יַחְדָּו, כְּאֶחָד zusammen. [befehl.
Военача́ліе, -льство ס׳ מִשְׁמֶרֶת שַׂר־צָבָא Ober-
Военача́льникъ ז׳ שַׂר־צָבָא, שַׂר־הַחַיִל Feldherr.
Военача́льствовать (-ствую) פ״ע פָּקוּד עַל־הַצָּבָא anführen. [gefangener.
Военноплѣ́нный ת׳, -нникъ ז׳ שְׁבוּי חֶרֶב Kriegs-
Военнораба́чій ת׳ עוֹשֵׂה מְלָאכָה בַּצָּבָא zur Militärarbeit. [צָבָא Militärwaisenhaus.
Военносиро́тскій домъ בֵּית מַחֲסֶה לִיתוֹמֵי אַנְשֵׁי־
Военнослужа́щій ת׳ עוֹבֵד בַּצָּבָא im Militär dienend. [gerichts-.
Военносу́дный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית מִשְׁפַּט־הַצָּבָא Kriegs-
Военноуче́бный ת׳ אֲשֶׁר לְתוֹרַת מִשְׁפְּטֵי הַמִּלְחָמָה Militärerziehungs-. [Leiter, Treiber.
Вожа́къ, -жа́тый ז׳ מוֹרֶה דֶּרֶךְ, מְנַהֵל, מְנַהֵג
Вое́нный ת׳ מִלְחָמָה, —צָבָא — Militär-, Kriegs-.
Вожделѣва́ть פ״ע חָמוֹד, הָפוּץ מְאֹד, הִכְסֵף לְ־, אִוָּה begehren, wünschen. [Verlangen.
Вожделѣ́ніе ס׳ תַּאֲוָה, חֵשֶׁק, תְּשׁוּקָה, חֶמְדָּה
Вожделѣ́нный ת׳ נֶחְמָד, יָקָר, דָּרוּשׁ erwünscht.
Вожде́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא, מִנְהָג Führung.
Вождь ז׳ מַנְהִיג, מוֹצִיא, מֵבִיא, נָגִיד (זכ׳ ג, ו) מַהֲלֵךְ, מְאַשֵּׁר, רֹעֶה, טִפְסָר Feldherr.
Вожж— см. Возж—
Возблагодаре́ніе ס׳ בִּרְכַת־תּוֹדָה Danksagung.
Возблагодари́ть פ״ע הָשֵׁב תּוֹדָה, הוֹדָה dank sagen.
Возбране́ніе ס׳ מִצְוָה לַחְדֹּל מִ־, אֶסֶר, אֶסָּר Verbot.
Возбраня́ть -ни́ть פ״ע אָסוֹר עַל־, צִוָּה לְבִלְתִּי־, הִזָּהֵר מִ־ verbieten.
Возбуди́тель ז׳ מְעוֹרֵר, מַשִּׁיא, מַסִּית Anstifter.
Возбуди́тельность נ׳ כֹּחַ הַמְעוֹרֵר Reiz.
Возбуди́тельный ת׳ מְעוֹרֵר erregend.
Возбужда́емость נ׳ טֶבַע הַמִּתְעוֹרֵר Reizbarkeit.
Возбужда́ть, -буди́ть פ״ע הֵעִיר, עוֹרֵר erwecken,

erregen. -ся הִתְעוֹרֵר פ״ח erregt werden.

Возбужде́ніе הָעִיר , פְּעֻלַּת הַמְעוֹרֵר ס׳ Erweckung.

Возбужде́нный מְעוֹרָר , מִתְעָרֵר ת׳ erregt.

Возводе́ніе הָקִים , הַעֲלוֹת , מוּסָד , מִבְנֶה ס׳ Erhebung.

Возвели́ченіе שִׁיא , הָרִים , הַגְדִּיל , נַשֵּׂא ס׳ das Hochpreisen.

Возвели́чивать, -ли́чить נַשֵּׂא , רוֹמֵם , הָרַם , הִגְדִּיל , גִּדֵּל , הֵאִדַּר פ״ו hochpreisen. -ся הִתְנַשֵּׂא פ״ח , שָׂגָה , הִתְגָּאָה , הִתְגַּדֵּל gerühmt werden.

Возвесели́ть, -ли́ть הִרְנִין לְב־ , שִׂמֵּחַ פ״ו erfreuen. -ся עָלוֹז , הִתְרוֹנֵן , הִתְעַלֵּס פ״ח sich erfreuen.

Возводи́ть, -вести́, -ве́сть 1) פ״ו עוֹרֵד , הֵצֵב , זָקוֹף , הָקִים , הָרַם erheben, aufrichten. 2) גִּדֵּל , רוֹמֵם , נַשֵּׂא befördern. -ся הוּסַד נפעל ; הִנָּשֵׂא erhoben werden.

Возвра́тный שׁוּב ת׳ rückgängig. На возвратномъ его пути בְּדַרְכּוֹ שׁוּבוֹ . В. глаголъ פֹּעַל חוֹזֵר .

Возвра́тъ שׁוּב ז׳ , תְּשׁוּבָה Rückkehr. В. солнца תְּשׁוּבַת הַשֶּׁמֶשׁ בִּתְקוּפָתָהּ .

Возвраща́ть, -вратить הָשֵׁב ; חִדֵּשׁ כִּקְדָם פ״ו zurückbringen. -ся שׁוּב פ״ח zurückkommen.

Возвраще́ніе 1) שִׁיבָה , תְּשׁוּבָה , שׁוּב ס׳ das Zurückkommen. 2) הָשִׁיב , הָשֵׁבָה Zurückgabe.

Возвраще́нный מוּשָׁב ת׳ zurückgegeben.

Возвыша́ть, -вы́сить 1) פ״ו הָרַם , הִגְבִּיהַּ , נִשֵּׂא erhöhen. 2) הִשְׂגִּיב , שִׂגֵּב , הֵאִדַּר , רוֹמֵם , גִּדֵּל , נִשֵּׂא erheben. В. цѣну הוֹקִיר־ הִגְדִּיל מְחִיר den Preis erhöhen. -ся פ״ח 1) עָלָה , הִנָּשֵׂא , גָּבוֹהַּ , רוֹם sich erheben. 2) הִתְגָּאָה , הִתְרוֹמֵם , הִתְגַּדֵּל , הִתְנַשֵּׂא emporsteigen.

Возвыше́ніе 1) רָמוּת , גָּאוּת ; שִׂיא , שׂוֹא Erhöhung. 2) בָּמָה , עֹפֶל , מָרוֹם Anhöhe.

Возвышенность 1) גָּבַהּ , שִׂיא , שׂוֹא , רוֹם ז׳ hohe Lage. 2) גֹּדֶלָה , חִין־עֶרֶךְ , יֹקֶר Erhabenheit.

Возвышенный 1 נִשָּׂא , רָם , גָּבוֹהַּ ת׳ erhoben. 2) נִשְׂגָּב , נַעֲלֶה , מְרוֹמָם , נֶאְדָּר erhaben.

Возвѣсти́тель מַגִּיד , מְבַשֵּׂר , מַשְׁמִיעַ ז׳ Verkündiger. -льница מְבַשֶּׂרֶת נ׳ Verkündigerin.

Возвѣсти́тельный בְּשׂוֹרָה ת׳ verkündigend.

Возвѣща́ть, -вѣсти́ть הוֹבִיעַ , הִשְׁמִיעַ , בִּשֵּׂר פ״ו , הַגֵּד verkündigen.

Возвѣще́ніе בְּשׂוֹרָה ס׳ Verkündigung.

Возгласи́тель מַשְׁמִיעַ , קוֹרֵא ז׳ Ausrufer. -льница נ׳

Возгла́съ רִנָּה , קְרִיאָה , קוֹל קוֹרֵא ז׳ Ausruf.

Возглаша́ть, -си́ть הָרַם קוֹל , הִשְׁמִיעַ בְּקוֹל , קָרָא בְּרוּן פ״ו ausrufen.

Возглаше́ніе קְרִיאָה , הַשְׁמָעוֹת בְּקָהָל ס׳ Ausruf.

Возгноє́ніе הַזָּקָה , בְּצַע וּמַכָּה ס׳ Eiterung.

Возгноє́нная ра́на מַכָּה טְרִיָּה eiternde Wunde.

Возгнои́ться הַזָּקָה פ״ח eitern.

Возгнуша́ться שָׁקַץ ; בָּחוֹל , גָּעוֹל , מָאוֹס בְּ־ פ״ו תַּעֲב Abscheu bekommen.

Возгора́емость טִבְעַ־הֵאָכֵל נ׳ Entzündbarkeit.

Возгора́емый אֲשֶׁר אֵשׁ שׁוֹלֶטֶת בּוֹ , אָכֵל ת׳ entzündbar.

Возгора́ніе תַּבְעֵרָה , לַהַט ס׳ Entzündung.

Возгора́ть, -ре́ть, -ся בָּעוֹר , הִנָּשֵׁק , הִתְלַהֵט פ״ו , הִתְלַקֵּחַ , קָדוֹחַ sich entzünden.

Возгордиться רָחוֹב , הִתְנַשֵּׂא , הִתְגָּאָה פ״ח sich brüsten.

Возгремѣ́ть הִתְרָעֵם , הִרְעִים פ״ו erdonnern.

Возгриве́ць (-вца), -викъ מוֹרִיד רִיר מִנַּחִירָיו ז׳ , מְגֹאַל הָאַף dem von der Nase rinnt. -вица נ׳

Возгря́ רִיר הַנְּחִירַיִם נ׳ Nasenschleim.

Воздава́ть, Возда́ть שָׁלַם , הָשֵׁב אֶל־תֵּיק״ פ״ו גָּמוֹל לְ־ vergelten. В. кому по заслу́гамъ עָשָׂה לְ־ שָׁלוֹם פ״ח , עָשָׂה אֹתוֹ כְּפָעֳלוֹ , גְּמוּל יָדָיו . -ся הֶעָשֶׂה כִּגְמוּל יָדָיו vergelten werden.

Воздая́ніе שְׁלָמָה , שָׁלַם , שִׁלּוּם , מַשְׂכֹּרֶת , גְּמוּל ס׳ פְּרִי מַעֲלָלִים , גְּמוּל יָדַיִם Vergeltung.

Воздая́тель -да́тель, -дава́тель מְשַׁלֵּם , גּוֹמֵל ז׳ נוֹתֵן לְ־ כְּפִרְיֵ מַעֲלָלָיו , גְּמוּל Vergelter.

Воздая́тельный שִׁלֻּמִים , גְּמוּל־ ת׳ vergeltend.

Воздвига́ніе, -двиза́ніе הָקִים , הָרִים , הָנֵף ס׳ תְּנוּפָה Errichtung.

Воздвига́ть, -двиза́ть, -дви́гнуть הָרַם , הָקַם פ״ו הֵצֵב , כּוֹנֵן aufrichten. В. па́мятникъ הָרַם מַצֵּבָה

Воздвиже́нье см. Воздвига́ніе.

Воздержа́ніе מַחְשׂוֹךְ , חֶדֶל מִ־ ; גֵּזֶר , הִנָּזֵר ס׳ Enthaltsamkeit

Воздержи́вать, -держа́ть חָשׂוֹךְ מִ־ , עָצַר — פ״ו עָמוֹד , חָדַל , חָשׂוֹךְ מִ־ , הֶעְצֵר פ״ח zurückhalten. -ся הִתְאַפֵּק ; הִרְחִיק מִ־ , הִנָּזֵר sich zurückhalten.

Воздержность הִנָּזֵר , עֹצֶר רוּחַ נ׳ Enthaltsamkeit

Воздержный עוֹצֵר רוּחוֹ ת׳ enthaltsam.

Воздухомѣ́ръ פֶּלֶס־מִשְׁקָל־מְמַד לָרוּחַ ז׳ Luftmesser

Воздухонагрѣва́тельный מַחֵם הָרוּחַ ת׳ luftwärmend.

Воздухоно́сный מָלֵא רוּחַ ת׳ luftenthaltend.

Воздухоочисти́тельный עָשׁוּי לְזַקֵּק הָאֲוִיר ת׳ לְהַבְרַ הָרוּחַ — luftreinigend.

Воздухопла́ваніе מַהֲלָךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ ס׳ Luftschiffahrt

Воздухопла́ватель מְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ ז׳ Luftfahrer.

Воздухопла́вательный עָשׁוּי לָעוּף בְּרוּחַ ת׳
Во́здухъ אֲוִיר , רוּחַ ז׳* Luft. [luftschwebend.
Возду́шный חָרוּחַ ת׳ — Luft-. В. шаръ מִגְדָּל נִשָּׂא מָגְדָּל פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר , עַל־כַּנְפֵי רוּחַ Luftballon. В. насо́съ מַשְׁאַב לָרוּחַ Luftpumpe.
Воздыма́ть, -ся см. Вздыма́ть, -ся.
Воздых— см. Вздых—.
Воздѣва́ть, -дѣ́ть נָשָׂא לְמַעְלָה , הָרַם פ״ע emporheben. В. ру́ку къ не́бу הָרַם יָדוֹ אֶל־שָׁמַיִם .
Воздѣ́йствовать פָּעוֹל עַל־ פ״ע einwirken.
Воздѣ́лываніе עֲבוֹדָה (בַּשָּׂדֶה) ס׳ Bearbeitung.
Воздѣ́лывать עָבוֹד , שִׁדֵּד (אֲדָמָה) פ״ע bearbeiten.
Возжа́ רֶסֶן נ׳ Leitseil. [-ся נפע׳ הֶחָרֵשׁ .
Возжа́ть קָשׁוֹר רֶסֶן לְמֶתֶג הַסּוּס פ״ע einem Pferd den Leitseil anlegen.
Возжела́ніе חֵשֶׁק , חֶמְדָּה ס׳ צִמְאָה Wunsch.
Возжела́ть הִתְאַוָּה פ״ע verlangen.
Возжига́ніе תַּבְעֵרָה ס׳ das Anzünden.
Возжига́тель מַבְעִיר בְּעֵרָה , מַצִּית , קוֹדֵחַ אֵשׁ ז׳ ; מְאַזֵּר זִקּוֹת־ Anzünder.
Возжига́ть, Возже́чь הִבְעִיר , הִצִּית , קָדוֹחַ פ״ע ; אַזֵּר זִקּוֹת־ anzünden. В. вражду́ עוֹרֵר מַשְׁטֵמָה . В. стра́сти אַזֵּר זִקּוֹת הַתְּאָוָה .
Воззва́ніе שַׁוְעָה , קְרִיאָה אֶל־ ס׳ Aufruf.
Воззва́ть см. Взыва́ть.
Воззрѣ́ніе רְאוּת עֵינַיִם , מַבָּט ס׳ Anschauung.
Во́зикъ עֲגָלָה קְטַנָּה ז׳ Wägelchen.
Возильный מַסָּע , עָשׂוּי לְהוֹבִיל ת׳ — zum führen.
Возильщикъ מַסִּיעַ , מוֹלִיךְ , מוֹבִיל ז׳ Führer.
Возить הוֹבֵל בָּעֲגָלָה , הִבָּא פ״ע führen. -ся. 1) נפ׳ הוּבַל , נִסַּע geführt werden. 2) עָמוֹל בְּ־ , הֵעֵנָה בְּ־ פ״ח
Во́зка מַסָּע בָּעֲגָלָה נ׳ das Führen. [sich abplagen.
Возлага́ть, -ложи́ть נָטוֹל־ , שׁוֹת־ , שׂוֹם עַל פ״ע , הֶעְמֵס־ auflegen. В. наде́жду на שׂוֹם מִבְטַחוֹ בְּ־ , בָּטוּחַ בְּ־ , הִשָּׁעֵן עַל־ .
Возлелѣ́янный נָשׁוּא , עָמוּם מִבֶּטֶן , אָמוּן ת׳ מְגֻיָּרָחַם auferzogen. -нныя дѣти עוֹלְלֵי טִפָּחוּם .
Возлелѣ́ять אָמוֹן עֲלֵי־תוֹלָע , גָּמוֹל פ״ע , טִפַּח וְרִבָּה , נָטַל וְנִשָּׂא auferziehen.
Возлета́ть, -тѣ́ть см. Взлета́ть, -тѣ́ть.
Возлива́льникъ כְּלִי לָצֶקֶת בּוֹ נ׳ , -ница מְזָרֵק , מַנְקִית אֲשֶׁר יִצַּק בָּהּ Gießkanne.
Возліяніе נֶסֶךְ ; צִקֻּת־ , שֶׁפֶךְ עַל־ ס׳ Aufguß.
Возложе́ніе תְּשׁוּמָה־ , שׂוּמָה עַל־ , גֶּטֶל ס׳ Auflegung.
Возложи́ть, -ся см. Возлага́ть, -ся.

Возло́женный מוּשָׂם עַל־ ת׳ , נָטוּל־ auferlegt.
Возлѣ́ מִצַּד־ , עַל־יַד , אֵצֶל ת״פ bei, neben.
Возлюбленный דּוֹד , יְדִיד נַפְשׁ־ , אָהוּב ת׳ geliebt.
Возлюбля́ть, -би́ть אָהוֹב , חָשׁוּק בְּ־ פ״ע lieb gewinnen. [Vergeltung.
Возме́здіе תַּגְמוּל , שִׁלּוּם , שִׁלּוּמִים , שִׁלֵּם , גְּמוּל ס׳
Возме́здникъ נוֹקֵם ; גּוֹמֵל , מְשַׁלֵּם גְּמוּל ז׳ Vergelter -ница נ׳ . [הֶבֶל sich einbilden.
Возмечта́ть חָשׁוֹב מַחְשְׁבוֹת , חָזָה לוֹ מַשְׂאוֹת שָׁוְא פ״ע
Возмо́жно יָכוֹל לִהְיוֹת ת״פ , אֶפְשָׁר* möglich. Мнѣ в. יֵשׁ לְאֵל יָדִי .
Возмо́жность כֹּחַ , אֵל , יְכֹלֶת נ׳ Möglichkeit. Всею возможностью בְּכָל־מְאֹדוֹ . По мѣрѣ возможности כְּדֵי־ , כְּפִי־כֹחוֹ , כְּפִי־יְכֹלְתּוֹ .
Возмо́жный אֶפְשָׁרִי* , יָכוֹל לִהְיוֹת ת׳ möglich.
Возмужа́лость בּוֹא בָאֲנָשִׁים , הֱיוֹת לְאִישׁ נ׳ , זְכוּרִים* Mannbarkeit.
Возмужа́лый זָכוּר , בָּא בָאֲנָשִׁים ת׳ mannbar.
Возмужа́ть בּוֹא בָאֲנָשִׁים , הָיָה לְאִישׁ פ״ע mannbar werden. [מוֹרֵד Aufrührer. -ница נ׳ .
Возмути́тель, -муща́тель קוֹשֵׁר , מַמְרֶה , מַלִּין ז׳
Возмути́тельный קָשׁוּר , מֶרֶד ת׳ aufrührerisch
Возмуща́ть, -мути́ть הוֹגֶה , עָכוֹר , דָּלוּחַ ; 1) פ״ע , הַעֲצֵב , עָכוֹר רוּחַ־ trüben; beunruhigen. 2) הִלֵּן , הִסִּית לְמֶרֶד , הִמְרָה empören. -ся 1) פ״ח , הָעְכַר , חָרוּד , הָרָגַשׁ , הַעֲצֵב ; getrübt, betrübt werden. 2) הִתְפָּרֵץ לְמֶרֶד sich empören.
Возмуще́ніе קֶשֶׁר , מֶרֶד ס׳ Aufruhr.
Возмущённый מִתְפָּרֵץ לְמֶרֶד ת׳ , סוֹעֵר empört.
Вознаграждáть, -градить נָתוֹן שְׂכַר עֲבוֹדָה פ״ע , שִׁלֵּם גְּמוּל belohnen, ersetzen. [nung, Ersatz.
Вознагражде́ніе מַשְׂכֹּרֶת , שָׂכָר , גְּמוּל ס׳ Beloh-
Вознамѣ́риваться, -риться זָמוֹם , חָשׁוֹב לְ־ פ״ע , הָיָה עִם לְבָבוֹ לְ־ , עָלָה עַל־רוּחוֹ , מָלְאוֹ לִבּוֹ לְ־ beabsichtigen. Онъ вознамѣрился . [rüsten.
Вознегодова́ть הִתְאַנֵּף , הִתְקַצֵּף פ״ע , זָעוֹם sich ent-
Возненави́дѣть שָׂנוֹא , מָאוֹס בְּ־ פ״ע anfangen zu hassen. [Erhebung.
Вознесе́ніе מַשָּׂאָה , מַעַל , הַעֲלוֹת , הִנָּשֵׂא ס׳
Возника́ніе, -никнове́ніе מוֹצָא ס׳ Entstehung.
Возника́ть, -ни́кнуть הוּחַל , הוּגַד , יָצָא , צָמוֹחַ פ״ע (ישע׳ סו, ח) entstehen.
Возникшій נִהְיָה , נוֹלַד , יוֹצֵא מִ־ ת׳ entstanden.
Возникъ 1) סוּס הַמַּשָּׂא ז׳ Lastpferd. 2) עֲגָלָה עֲמוּסָה beladener Wagen.

Возница, -ничей ז׳ מַנְהִיג סוּסֵי הָרֶכֶב, רַכָּב Kutscher.
Возносить, Возпесть פ״ע 1) הָקִים, הֵרִים, הֵצִיב erhöhen. 2) שִׁבֵּחַ, רוֹמֵם, נִשֵּׂא, הִלֵּל hochpreisen. -ся פ״ח הִתְנַשֵּׂא, הִתְנָאֶה, הִתְגָּאָה, הִתְעַלָּה emporsteigen, hochmüthig werden.
Возносливость נ׳ רָהַב, גַּאֲוָה, גָּאוֹן, גֹּבַהּ Hochmuth.
Возносливый ת׳ רָהַב, מִתְגָּאֶה, מִתְנַשֵּׂא hochmüthig.
Возношеніе ס׳ 1) הַגְבָּהָה, הַעֲלוֹת Erhebung. 2) גָּאוֹן, רָהַב Hochmuth.
Возня נ׳ תַּעֲלוּלִים, הוֹלְלוֹת, הֲמֻלָּה, שָׁאוֹן Plackerei.
Возобновитель ז׳ מְחַדֵּשׁ הֲרֻבוֹת, גּוֹדֵר פֶּרֶץ, מְקִים־ Erneuerer. -ница נ׳.
Возобновленіе ס׳ חִדּוּשׁ, הָקִים Erneuerung.
Возобновленный ת׳ מוּקָם, מְחֻדָּשׁ erneuert.
Возобновлять, -новить פ״ע הָקִים בְּקֶדֶם, חִדֵּשׁ erneuern. -ся פ״ח הִכּוֹן בְּקֶדֶם, הִתְחַדֵּשׁ sich erneuern.
Возовикъ ז׳ סוּס לְעֻגַּלַת מַשָּׂא Lastpferd.
Возовой ת׳ אֲשֶׁר לְמַשָּׂא, אֲשֶׁר לָעֲגָלָה Fracht-.
Возокъ (-зка́), -зочекъ (-чка) ז׳ מַרְכֶּבֶת חֹרֶף Schlittenkutsche.
Возопить, -піять פ״ע שַׁוַּע אֶל־, זָעוֹק, קָרָא [schreien.
Возражать, -разить פ״ע הוֹכַח בְּמִלִּים, הָשִׁיב אֲמָרִים, עָנָה einwenden.
Возраждаемость נ׳ כִּשְׁרוֹן לְחַדֵּשׁ, טֶבַע הַמִּתְחַדֵּשׁ Verjüngungsfähigkeit.
Возраждать, -родить פ״ע הִצְמַח—הוֹלִיד שֵׁנִית; חִדֵּשׁ wieder hervorbringen. -ся פ״ח שׁוּב, הִתְחַדֵּשׁ לִימֵי עֶלְוָמָיו sich verjüngen.
Возраженіе ס׳ תְּשׁוּבָה, תּוֹכַחַת, מַעֲנֶה Einwendung.
Возразитель ז׳ עוֹנֶה, מוֹכִיחַ, מֵשִׁיב אֲמָרִים Widerleger. -льница נ׳.
Возразительный ת׳ תְּשׁוּבָה־, מַעֲנֶה־ widerlegend.
Возрастаніе, -тѣніе ס׳ הִתְגַּדֵּל, מַרְבִּית der Zuwachs.
Возрастать, -расти פ״ע גָּדַל, רָבָה, הָלוֹךְ וְגָדֵל heranwachsen.
Возрастъ ז׳ גִּיל, מוֹעֵד־, תְּקוּפַת־הַחַיִּים Lebensalter.
Возращать, -расти́ть פ״ע גִּדֵּל, הִשְׁגִּיא, שִׁגְשֵׁג [sen.
auferziehen.
Возращеніе ס׳ נוֹסָפָה, הַגְדָּלָה, מַרְבִּית Auferziehung.
Возревновать פ״ע (קִנֵּא אֶת־, קִנְאַת אַהֲבָה) eifersüchtig
Возрождать, -родить см. Возраждать. [werden.
Возрожденіе ס׳ הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרִים, תְּשׁוּבָה לִימֵי עֶלְוָמָיו, שׁוּב—, שִׁיבָה— Verjüngung.
Возропта́ть פ״ע הָלַן, הִתְאוֹנֵן unwillig werden.
Возрыдать см. Зарыдать.
Возсіять פ״ע זָרַח, הוֹפִיעַ hervorscheinen. [grämen.
Возскорбѣть פ״ע הִתְאַבֵּל, הִתְעַצֵּב anfangen sich zu
Возсоединять, -нить פ״ע אָחַד שֵׁנִית, חִבֵּר־ wiedervereinigen. -неніе ס׳ הִתְאַחֲדוּת Wiedervereinigung.
Возсозидать, -здать פ״ע הָקִים הֲרִיסוֹת, חִדֵּשׁ wiederverbauen.
Возставать, -стать (עתיד -стану) פ״ע 1) קוּם, הִתְקוֹמֵם לְ־, הִתְעוֹדֵד, הִנָּשֵׂא sich erheben. 2) רוֹם בְּ־, עָמוֹד נֶגֶד־, הִתְפָּרֵץ כְּ־ sich empören. Возстала буря סַעַר הִתְחוֹלֵל. Мертвые возстанутъ הַרְפָּאִים יָקוּמוּ.
Возставлять, -ставить פ״ע שִׁגֵּב, זָקוֹף, עוֹדֵד; בָּנָה הֲרִיסוֹת, קוֹמֵם, הָקִים wiederherstellen. -ся פ״ח הִתְחַדֵּשׁ, הֻכְּנָה עַל־תִּלּוֹ wiederhergestellt werden.
Возстаніе ס׳ 1) תְּקוּמָה Auferstehung. 2) מֶרֶד, קֶשֶׁר (איוב כב, כ) קִים Aufstand, Empörung.
Возстановитель ז׳ מְקוֹמֵם, מֵקִים Wiederhersteller.
Возстановленіе ס׳ מְבָנֶה הֲרִיסוֹת, הָקִים־עַל־תִּלּוֹ, חִדּוּשׁ הַדָּשׁ Wiederherstellung.
Возстановлять, -новить פ״ע בָּנָה, הָקִים עַל־תִּלּוֹ, הוֹקִים עַל־, הֵיחַ הֲרִיסוֹת־ wiederherstellen. -ся פ״ח שׁוּב לְקַדְמוּתוֹ, הִתְעוֹדֵד, הִתְחַדֵּשׁ wiederhergestellt werden.
Возсылать, -слать פ״ע שָׁלַח־, נָשׁוֹא אֶל־עַל לַמָּרוֹם] emporschicken.
Возсѣдать, -сѣсть (עתיד возсяду) פ״ע יָשׁוּב עַל־ sich hinaufsetzen.
Возчикъ см. Вощикъ.
Возшествіе ס׳ עֲלוֹת עַל־ Besteigung.
Возъ ז׳ עֲגָלָה Fuhre.
Возъимѣть, Возымѣть פ״ע הָפַךְ, מָצוֹא bekommen. Возъимѣлъ желаніе הָיָה עִם־לִבּוֹ.
Вой ז׳ אֲנָקָה, נְאָקָה, יְלָלָה, יְלֵל Geheul.
Войлокъ ז׳ לֶבֶד, מַכְבֵּר, כְּבִיר שֵׂעָר (כלאים ס) Filz.
Войлочникъ ז׳ אוֹרֵג כְּבִירִים, עוֹשֵׂה מַכְבֵּר Filzmacher. -лочный ת׳. [לַמִּלְחָמָה עַל־.
Война́ נ׳ מִלְחָמָה, קְרָב Krieg. Итти войною на יָצָא
Военскій ת׳ מִלְחָמָה־, צָבָא־ Militär-. Военскія повинности עֲבוֹדַת־צָבָא.
Военственный ת׳ חָפֵץ לַמִּלְחָמָה, שׁוֹאֵף לַמִּלְחָמָה kriegerisch. В. мужъ אִישׁ־מִלְחָמוֹת.
Военство ס׳ מִלְחָמָה, חֵיל צָבָא Armee.
Воинъ ז׳ אִישׁ־מִלְחָמָה, אִישׁ־צָבָא Soldat.
Войско ס׳ חֵיל, צָבָא Armee.
Войсковой ת׳ אֲשֶׁר לְגֻדוּד הַקְּנָקִים von der Armee.
Воистину ת״פ בֶּאֱמֶת, אָמְנָם wahrlich.
Воитель ז׳ אִישׁ מִלְחָמָה Kriegsmann.
Войти см. Входить.

Во́йтовство מִשְׁמֶרֶת שַׂר־הָעִיר אוֹ הַכְּפָר ס׳ Stadt-
Во́йтъ זְקַן־הָעִיר אוֹ הַכְּפָר ז׳ Dorfältester. [vogtsamt.
Вока́була מִלָּה נ׳ Wort.
Вока́льный עָשׂוּי לְקוֹל הַשִּׁיר ת׳ Gesang-. -ная музыка מַנְגִּינַת שִׁירִים, מַנְגִּינָה לְקוֹל־שִׁיר Gesang-
Вокру́гъ סָבִיב, סְבִיבוֹת ת״פ herum. [musik.
Воксáльъ בֵּית־הַמּוֹעֲדָה לָעָם ז׳ Volkssalon.
Волáнъ צִיץ־פּוֹרֵחַ (לְמִשְׂחַק הַיְלָדִים) ז׳ Federball.
Во́лглость לַח נ׳ Feuchtigkeit. [werden.
Во́лгнуть הִמָּלֵא לַח וּרְסִיסֵי מַיִם, רָטוֹב פ״ע feucht
Волды́рь, -дырёкъ אֲבַעְבֻּעָה, שְׁאֵת ז׳ Geschwulst.
Волканическій אֲשֶׁר לְהַר־שְׂרֵפָה ת׳ Vulkanisch.
Волканъ הָר, הַר־שְׂרֵפָה, הַר עָשֵׁן, לוֹהֵט אֵשׁ ז׳ הוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ feuerspeiender Berg.
Волковня́ פַּחַת—מוֹקֵשׁ־זְאֵב נ׳ Wolfsgrube.
Волкодáвъ כֶּלֶב רוֹעִי, מְחַנֵּק הַזְּאֵבִים ז׳ Wolfshund.
Волкъ זְאֵב ז׳ Wolf. [וּרְחֵלִים Wolle.
Волнá 1) גַּל, מִשְׁבָּר, דֶּכִי ז׳ Welle. 2) צֶמֶר עִזִּים
Волнéніе, -новáніе 1) שְׁאוֹן—שׁוֹא־גַּלִּים ס׳ Wellenschlag. 2) נְדוּדִים, רִגְזָן, זַעַף הַלֵּב וְרַמּוֹ Aufregung. 3) הֲמֻלָּה, שְׁאוֹן Aufruhr. [förmig.
Волни́стый כְּעֵין־גַּלִּים, תֹּלְתֹּלִים, רָגוּעַ ת׳ wellen-
Волновáть (-ну́ю) 1) הַכּוֹת־גַּלִּים, רָגוּעַ מֵי־יָם פ״ע bewegen. 2) הַרְגִּז, הַרְעֵם beunruhigen. 3) הַלֵּן, הַפֵּת לְמֹרֶד, קָשׁוֹר קֶשֶׁר aufwiegeln. -ся פ״ח 1) הָמוֹר, הִתְנָעֵשׁ, הָמָה wallen. 2) רָגוּז, הִשְׁתָּעֵר, הִלּוֹן, הִתְרַגֵּן; רָעוֹם פָּנִים, הִכָּעֵם מִנַּהֲמַת לִבּוֹ, מָרוּד, הִתְפָּרֵץ aufgeregt werden.
Волнообрáзный см. **Волни́стый.**
Волня́ный צֶמֶר ת׳ — von Wolle.
Воло́вина עוֹר שׁוֹר נ׳ Ochsenhaut.
Воло́вій שׁוֹר ת׳ — Ochs-.
Воловня́ רֶפֶת לִשְׁוָרִים נ׳ מִכְלָה, Ochsenstall. [treiber.
Воловщикъ, -логóнъ מְנַהֵל שְׁוָרִים, כּוֹנֵר ז׳ Ochsen-
Волокита 1) הַעֲבִיר, הַאֲרִיךְ, הִתְמַהְמֵהַ, מֶשֶׁךְ נ׳ עִכּוּב, מוֹעֵד מִיּוֹם לְיוֹם* Verzögerung. 2) מְרַדֵּף ז׳ עוֹגֵב אֶל־נָשִׁים, אֹהֲבִים Mädchenjäger.
Волоки́тный עוֹגֵב; אֲשֶׁר לְרֹעֶה רוּחַ ת׳ — ausschweifend. Волоки́тничать, -ки́тствовать (-ствую) עָגוּב אֶל־נָשִׁים, רָדוּף אֹהֲבִים פ״ע nach Mädchen jagen.
Волоки́тство נַאֲפוּפִים, עֲגָבִים ס׳ Buhlerei.
Волокни́стый מָלֵא־, פְּתִילִים,—חוּטִים ת׳ בָּדִים fadenförmig.
Волокно́ (-ко́нце) חוּט, בֶּד ס׳ (ק׳) Faser.
Волоковóе חַלּוֹן עִם־דֶּלֶת מַבְרִיחַ Schiebfenster.
Волокýша מִין מִכְמֹרֶת נ׳ Schleppnetz.
Во́локъ 1) מָקוֹם מֹשָׁא הַמַּרְכֻּלֶת בְּכָתֵף מִנָּהָר לְנָהָר Landstrecke zwischen zwei Flüßen. 2) מִין עֲגָלַת־מַסָּח Schleppwagen. Во́локомъ ת״פ סָחוֹב וְהַעֲבֵר.
Волонтéръ מִתְנַדֵּב לַצָּבָא ז׳ Freiwilliger.-тéрный׳ת.
Волопáсъ רוֹעֵה שְׁוָרִים ז׳ Ochsenhüter.
Волосáтикъ מִין תּוֹלַעַת דַּקָּה כַּשַּׂעֲרָה ז׳ נִינְוָא שֶׁל־מַיִם, — כִּינָא* Haarwurm.
Волосáтый בַּעַל־שֵׂעָר, שָׂעִיר ת׳ haarig.
Волоси́стый 1) שָׂעִיר, בַּעַל־שֵׂעָר haarig. 2) כְּעֵין־פְּתִילִים, שְׂעָרִי, חוּטִי haarförmig. [binde.
Волосни́къ שְׂבִים לְשַׂעַר הַנָּשִׁים, טוֹטֶפֶת ז׳ Haar-
Воло́сный שֵׂעָר ת׳ — Haar-.
Волосóкъ (-скá) שַׂעַר דַּק ז׳ 1) Härchen. 2) שְׂעַר־הַתְּנוּעָה בְּמוֹרַה שָׁעוֹת Uhrhärchen. [mig.
Волосообрáзный כְּמַרְאֵה־, כְּעֵין־שֵׂעָר ת׳ haarförmig.
Волосоплéтина, -плéтка פְּתִיל לְמַחֲלְפוֹת הַשֵּׂעָר נ׳ Haarband. [Friseur.
Волосочесáтель, -чёсъ סַפָּר, אֻמָּן בִּשְׂרִיקוֹת שֵׂעָר ז׳
Волостно́й אֲשֶׁר לִפְקֻדּוֹת שַׂר־מִגְרַשׁ הָעִיר ת׳ vom Amtsbezirk.
Во́лость פַּרְבָּר, כַּפָּר, מִגְרַשׁ הָעִיר נ׳ Amtsbezirk.
Во́лосъ שַׂעֲרָה, שֵׂעָר ז׳ Haar.(רבים Волосы и Волосá). Не уступлю́ ни на волосъ לֹא־אַטֶּה מֵרְצוֹנִי אַף כְּמֹו־הַשַּׂעֲרָה.
Волосяникъ נַעַל־שֵׂעָר ז׳ Winterschuh.
Волосяни́ца см. Власяни́ца.
Волося́нка מְרוּט הַשֵּׂעָר נ׳ das Haarraufen.
Волосяной שֵׂעָר ת׳ — von Haaren.
Волочéніе סְחוֹב, מָשֹׁךְ ס׳ das Ziehen. [Drahtziehen.
Волочи́льный עָשׂוּי לְרַקֵּעַ בּוֹ פְּתִילֵי בְרָזֶל ת׳ zum
Волочи́льня כֶּרֶשׁ לְמְלֶאכֶת פְּתִילֵי־בְרָזֶל וּנְחֹשֶׁת נ׳ Drahtzieheisen. [zieher.
Волочи́льщикъ מְרַקֵּעַ פְּתִילִים (ממתכת) ז׳ Draht-
Волочи́ть 1) סָחוֹב, מָשׁוֹךְ פ״ע schleppen. 2) רַקֵּעַ אַחַר, הֵאֲרִיךְ עֲבוֹדָתוֹ פְּתִילִים (ממתכת) Draht ziehen. 3) מַעֲשֵׂהוּ verzögern. -ся פ״ח 1) הִסָּחֵב, הִמָּשֵׁךְ, זָנָה, רָדַף אֹהֲבִים, רָעָה דְּדִים, עָגוֹב אֶל־, אַחֲרֵי נָשִׁים sich schleppen. 2) sich herumtreiben.
Волочмя́ סָחוֹב, בִּסְחֹב ת״פ schleppend.
Волóчь סָחוֹב, מָשׁוֹךְ פ״ע schleppen. -ся פ״ח הִמָּשֵׁךְ, הִסָּחֵב sich schleppen. [Kunstspringer.
Волтижёръ מְפַלֵּס צְעָדָיו עַל־חֶבֶל אוֹ עַל־סוּס דּוֹהֵר ז׳
Волтижировáніе מִצְעַד אִישׁ עַל־סוּס ס׳, -рóвка נ׳ דּוֹהֵר Kunstspringerei.

Волтижирова́ть (-ру́ю) הִתְפַּלֵּס עַל־סוּס דּוֹהֵר פ״י Kunstspringerei treiben.

Волхвова́ніе ס׳ נַחַשׁ, קֶסֶם Zauberei.

Волхвъ ז׳ см. Волше́бникъ.

Волчёкъ (-чка) ז׳ 1) גֻּלָּה סוֹבֶבֶת (לְשַׁחוּק הַיְלָדִים) Brummkreisel. 2) פֶּלֶס לְתִכֹּן הַנֵּגֶר Prober.

Волчёнокъ (-пка) ז׳ גּוּר זְאֵב, בֶּן־זְאֵב Wölfchen.

Волчецъ (-чца́) ז׳ דַּרְדַּר, שָׁמִיר Distel.

Волчи́ца נ׳ זְאֵב נְקֵבָה Wölfin.

Волчій ת׳ זְאֵב, —, אֲשֶׁר לִזְאֵב Wolfs-.

Волше́бникъ ז׳ מְנַחֵשׁ, חוֹבֵר חֶבֶר, קוֹסֵם, מְכַשֵּׁף, חַרְטֹם, אַשָּׁף Zauberer. -ница נ׳.

Волше́бничать, -бствовать (-ствую) קָסַם פ״ע Zauberei.

Волше́бный ת׳ נַחַשׁ, —, קֶסֶם zauberisch. [zaubern.

Волше́бство ס׳ נַחַשׁ, קֶסֶם, מִקְסָם Zauberei.

Волше́бствованіе ס׳ חֲבָרִים, לְהָטִים, קְסָמִים das

Волъ ז׳ שׁוֹר Ochs. [Zaubern.

Волы́нка נ׳ עוּגָב, סַמְפֹנְיָה* Dudelsack.

Волы́ночникъ, -лы́нщикъ ז׳ מְנַגֵּן, תּוֹפֵשׂ עוּגָב בְּסַמְפֹנְיָה Dudelsackpfeifer.

Во́льная נ׳ סֵפֶר שִׁלּוּחִים Freibrief.

Во́льница נ׳ 1) חֵיל הַמִּתְנַדְּבִים לַצָּבָא freiwillige Soldaten. 2) חֹבֵר שְׂכִירֵי־יוֹם Tagelöhner. 3) פּוֹרֵעַ סוֹרֵר, אִישׁ מְשֻׁלָּח, מוּסָר Ausgelassener.

Во́льничанье ס׳ הוֹלֵלוּת, פֶּרַע מוּסָר Ausgelassenheit.

Во́льничать פ״ע הִתְהוֹלֵל, פָּרוּעַ מוּסָר, הָלוֹךְ קָרִי frech handeln.

Вольно́ ת״פ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, לְנַפְשׁוֹ es steht frei. В. тебѣ́ было отвѣча́ть מָה־הַמְרִיצְךָ כִּי עָנִיתָ.

Во́льно ת״פ חָפְשִׁי, בְּאֵין פֶּגַע, לְנַפְשׁוֹ frei.

Вольнодýмецъ (-ица) ז׳, -дýмный ת׳ מְהֻלָּךְ בְּמַרְאֵי לֵב, פּוֹרֵעַ מוּסָר בִּמְזִמּוֹתָיו, לִבּוֹ פּוֹרֵעַ גָּדֵר בִּמְזִמּוֹתָיו Freidenker. -дýмка נ׳. [Freidenkerei.

Вольнодýмство ס׳ פֶּרַע חֹק בִּמְזִמּוֹתָיו, שְׁרִירוּת לֵב

Вольнодýмствовать (-ствую) הָלַךְ בְּמַרְאֵי לֵב, פָּרוּעַ דְּרוֹר לִמְזִמּוֹתָיו, לִבּוֹ freidenken. [tend.

Вольнонаёмный ת׳ שָׂכִיר חָפְשִׁי freiwillig arbei-

Вольноопредѣля́ющійся ת׳ מִתְנַדֵּב לַצָּבָא Freiwilliger.

Вольноотпýщенный ת׳ שָׁלוּחַ לַחָפְשִׁי freigelassen.

Вольнопрактикýющій ת׳ עוֹבֵד עֲבוֹדָתוֹ בַּטּוֹב בְּעֵינָיו frei prakticirend.

Вольноприходя́щій ת׳ בִּלְתִּי־נָר, תַּלְמִיד נָקִי לְבֵיתוֹ בְּבֵית הַסֵּפֶר Privatschüler.

Во́льность נ׳ חָפְשׁ, דְּרוֹר, פְּקַח־קוֹחַ Freiheit. В. поэтическая חָפֶשׁ הַמְּשׁוֹרֵר לְרוּחַ שִׁירָתוֹ.

Во́льный ת׳ חָפְשִׁי, עָזוּב, בְּלִתִּי־עָצוּר, נָקִי frei. -ное стихотвореніе שִׁיר חָפְשִׁי מִמִּשְׁקְלֵי הַזְּמָרָה.

Вольтъ ז׳ חוּג הַמַּעְגָּל לָרַכָּבִים Kreislauf. [rung.

Волю́та נ׳ מִקְלַעַת רֹאשׁ עַמּוּד gewundene Verzie-

Во́ля נ׳ רָצוֹן, חֵפֶץ. Во́лею неволею אִם יֹאבֶה אוֹ אִם לֹא. Отдаю это на вашу волю עֲשֵׂה כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Рукамъ воли не давай שִׂים מַעֲצוֹר לְאֶגְרוֹפֶיךָ. [ziehen.

Вомча́ть פ״י גָּרוּף אֶל־תּוֹךְ, —, סָחוּף, —, טַלְטֵל hinein-

Вонза́ть, -зи́ть (-нжу́) פ״י תָּקוֹעַ בְּ־, —, חָבָא בְּ־, דָּקוֹר hineinstecken. -ся פ״ח טָבוֹעַ בְּ־, צָנוּחַ־ hineingesteckt werden.

Вонзе́ніе ס׳ מַדְקֶרֶת das Einstecken.

Вонъ ת״פ הַחוּצָה; מִזֶּה וְהָלְאָה; שָׁמָּה dort; hinaus, fort. Съ глазъ долой, изъ па́мяти вонъ אֵם־תָּעִיף מִדָּבָר עֵינֶיךָ וּשְׁכָחוֹ לְבָבֶךָ.

Вонь נ׳ צַחֲנָה, בְּאֵשָׁה, בְּאֵשׁ Gestank.

Во́нкій, Вонючій ת׳ נִבְאָשׁ, מַעֲלֶה בְאֵשׁ stinkend.

Вонючка נ׳ בְּאֵשָׁה, חִלְּתִית* Teufelskoth.

Воня́ть פ״ע הַעֲלֵה בְאֵשׁ, —, צַחֲנָה, בְּאוֹשׁ stinken.

Вообража́емый ת׳ נִדְמֶה, הָעוֹלֶה עַל־דַּרְוֹחַ scheinbar.

Вообража́ть, -зи́ть פ״י דִּמָּה, הַעֲלֵה עַל־לֵב, חָשׁוּב sich einbilden. -ся פ״ח עָלָה עַל־רוּחַ־ scheinen, vorkommen. [עַשְׁתּוּת Einbildung.

Воображе́ніе ס׳ מַרְאֵי־לֵב, חָזוֹן רוּחַ־אִישׁ, דִּמְיוֹן

Воображи́тельность נ׳ כֹּחַ הַמְדַמֶּה Vorstellungskraft. [haupt.

Вообще́ ת״פ בְּכְלָל, סוֹף־דָּבָר* im Allgemeinen; über-

Воодушев— см. Одушев—.

Вооружа́ть, -жи́ть פ״י 1) אָזַר, הָכַן נֶשֶׁק לַצָּבָא לַמִּלְחָמָה bewaffnen. 2) הַעֲלֵה אַף, הַכְעֵס, הַקְצִף אוֹת לַמִּלְחָמָה aufreizen. -ся פ״ח הִתְאַזֵּר כְּלֵי־מִלְחָמָה, חָגוֹר כְּלֵי־מִלְחָמָה sich bewaffnen.

Вооруже́ніе ס׳ מַחֲגֹרֶת —, חֲגוֹר —, הָכֵן כְּלֵי־מִלְחָמָה Bewaffnung. [erstens.

Вопе́рвыхъ ת״פ רִאשׁוֹנָה, בְּרֵאשִׁית כֹּל, הָאַחַת —

Вопи́ть (-плю), Вопи́ять (-пію) פ״ע זָעוֹק, צָרוֹחַ, יָלַל, אָלָה, נָהָה, יָבַב־ wehklagen. Это вопіющая несправедливость עַל־זֶה כָּל־אִישׁ יִזְעַק חָמָס.

Вопли́вый ת׳ מַר צְרָחָה, יָלֵל klagend.

Воплоща́ть, -плоти́ть פ״י שׂוֹם לָרוּחַ מַעֲטֶפֶת־בָּשָׂר, הִגְשֵׁם* verkörpern. -ся פ״ח עָטוֹף בָּשָׂר, עָטָה־ sich verkörpern. Отъ Меня воплощается духъ רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטֹף (ישעי׳ נז, טז).

Воплоще́ніе ס׳ עֲטִיפַת רוּחַ, הֱיוֹת רוּחַ לְנֶפֶשׁ חַיָּה

*הַגְשָׁמָה , בָּשָׂר Verkörperung.
Воплощённый ת׳ *מְגֻשָּׁם,(רוּחַ) עוֹטֶה בָשָׂר verkörpert. Онъ воплощенная добродѣтель הוּא סֶמֶל הַחֶסֶד.
Вопль ז׳ צְוָחָה , נְהִי , הִי , זַעַק , זְעָקָה , יְלָל , יְלָלָה Wehgeschrei.
Вопреки ת״פ , נֶגֶד , לְמֹרוֹת רוּחַ־ zuwider, gegen. В. закону נֶגֶד הַחֹק gesetzwidrig.
Вопроситель ז׳ שׁוֹאֵל Frager. -ница נ׳.
Вопросительно ת״פ בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה fragend.
Вопросить см. Вопрошáть. [Frage-.
Вопрóсный ת׳ הָעוֹמֵד לְהִבָּחֵן , אֲשֶׁר יִחָקֵר , הַנִּשְׁאָל
Вопрóсъ ז׳ מִבְחָן , מְחֻקָּר , שְׁאֵלָה Frage.
Вопрошáть, -росúть פ״ בִּקֵּשׁ מַעֲנֶה, שָׁאוֹל fragen.
Вопрошéніе ס׳ שְׁאֵלָה ; מְחֻקָּר , מִבְחָן Anfrage.
Вóрвань נ׳ *עִטְרָן , שֶׁמֶן דָּגִים Thran. -нный ת׳.
Ворвáться см. Врывáться.
Ворúшка נָנָב זו״נ kleiner Dieb. [sen.
Воркливость נ׳ נַהֲמָה , זַעַף , רָגְזָה brummiges We-
Воркливый ת׳ מִתְאוֹנֵן , הוֹמֶה , זוֹעֵף mürrisch.
Воркова́ніе ס׳ הֲגִיג (הָגוּת) יוֹנִים Girren der Tauben.
Воркова́ть (-кýю) פ״ע הָגָה כְּיוֹנִים girren wie Tau-
Воркота́ть (-кочý) см. Ворчáть. [ben.
Воркотня́ נ׳ 1) הָגוּת־יוֹנִים , — הֲגִיג das Girren der Tauben. 2) זַעַף , נַהַם , תְּלוּנָה Gebrumm.
Воркýнъ ז׳ מִתְאוֹנֵן , זוֹעֵף Brummer. -кýнья נ׳.
Вороба נ׳ מַחוּגָה Zirkelbrett.
Воробéй ז׳ צִפּוֹר Sperling. По воробьямъ изъ пушки כֹּלָה לְתַהוּ וְהֶבֶל כֹּהוּ , עָגוֹעַ בְּדֵי־רִיק , כְּלֵה לְתַהוּ
Воробка נ׳ צִפּוֹר נְקֵבָה Sperlingsweibchen.
Воробьёнокъ (-нка) בֶּן־צִפּוֹר ז׳ junger Sperling.
Воробьúный ת׳ צִפּוֹר — Sperlings-.
Ворова́тый ת׳ מָלֵא עָרְמָה וּמִרְמָה schelmisch, diebisch.
Ворова́ть (-рýю) פ״ שׁוֹם כְּבָלָיו , גָּנוֹב stehlen.
Воро́вка נ׳ גּוֹנֶבֶת Diebin.
Воровски ת״פ כַּגַּנָּב diebisch.
Воро́вскій ת׳ גַּנָּב , — , גַּנָּבִים — diebisch.
Воровство́ ס׳ גְּנֵבָה Diebstahl.
Ворожáйка см. Ворожея́.
Ворожба́ נ׳, -рожéніе ס׳ נַחַשׁ , קֶסֶם , חֶבֶר Zauberei.
Ворожея́ נ״נ מְכַשֵּׁפָה, קוֹסֶמֶת ; מְכַשֵּׁף , מְנַחֵשׁ , קוֹסֵם Zauberer, Zauberin, Hexe.
Ворожúть פ״ע , הִגֵּד עֲתִידוֹת , קָסַם , נִחֵשׁ zaubern.
Ворóна נ׳ 1) עֹרֵב Krähe. 2) פֶּתִי , חֲסַר־לֵב Maulaffe.
Воронёнокъ (-нка) בֶּן־עוֹרֵב ז׳ junge Krähe.
Воронильщикъ ז׳ לוֹטֵשׁ כַּרְזֶל בְּעִין־תְּכֵלֶת Bronzirer.
Воронúть פ״ע צִפָּה בַרְזֶל בְּעִין־תְּכֵלֶת Metall bronziren.
Воро́нка (ק׳ -ро́ночка) נ׳ מַשְׁפֵּךְ Trichter.
Воронкообра́зный ת׳ כְּעֵין מַשְׁפֵּךְ trichterförmig
Вороно́й (סוּס) שָׁחוֹר כָּעוֹרֵב ת׳ rabenschwarz.
Вороно́къ (-нка́) ז׳ מִין שֵׁכָר מְדֻבָּשׁ Meth.
Вороноп́ѣгій (סוּס לָבָן) נָקֹד שָׁחוֹר ת׳ schwarzscheckig.
Вороноча́лый ת׳ שָׁחוֹר עִם־נְקֻדּוֹת כֶּאֶפֶר grau-
Воро́нъ ז׳ עוֹרֵב Rabe. [scheckig
Воро́нь נ׳ יְפַעַת שָׁחוֹר אוֹ תְּכֵלֶת עַל־בַּרְזֶל Bronzfarbe.
Ворота́, Ворóта ס״ר , שַׁעַר , תּוֹצָאוֹת das Thor.
Воротúло ס׳ גְּלִיל־עֵץ לְהַפְּנוֹת הַחַיִּים לְקֶרֶאת הָרוּחַ , קוֹרַת־מֵסַב Wendebaum.
Воротúть, -ся см. Ворочáть, -ся.
Воротникъ (ק׳ -ничéкъ) ז׳ עָנָק , צַוָּארוֹן הַבֶּגֶד , בֵּית־צַוָּאר , פִּי־כְתֹנֶת (שבת מח.) Kragen.
Вóротъ ז׳ 1) см. Воротникъ. 2) גַּלְגַּל הַתְּנוּפָה Winde, Drehbaum. [לַבֶּגֶד linke Seite des Zeuges.
Вóроть נ׳ הַצַּד הַפְּנִימִי , עֵבֶר־בֶּגֶד פְּנִימָה , אָחוֹרֵי־בֶגֶד
Ворохнýть, -ся см. Ворошúть, -ся.
Вóрохъ ז׳ עֲרֵמָה , מְעִי , עִי , צִבּוּר , גַּל , חֹמֶר Haufen.
Воро́чанье ס׳ סִבּוּב , פְּנוֹת , הַפְּנוֹת das Drehen.
Ворочáть, -ротúть פ״ע הָסֵב , סָבַב , הָפַךְ , הָשַׁב , הִפְנָה umwenden, umkehren. Онъ имъ ворочаетъ אֵל־כָּל־אֲשֶׁר יַחֲפֹץ יַטֶּנּוּ . -ся פ״ח 1) הִסָּב , הִתְהוֹבֵב , הִתְהַפֵּךְ sich wenden. 2) שׁוּב zurückkehren. 3) עָשָׂה הִתְרַפֵּה בִּמְלַאכְתּוֹ , הִנָּה וְהִנָּה langsam arbeiten.
Ворошúть 1) פ״ע הִפֵּךְ מִצַּד אֶל צַד , הָפוֹךְ umwenden. 2) עָשָׂה גַּל , צִבּוּר חֲמָרִים anhäufen. 3) הֶחֱרִד , עוֹרֵר beunruhigen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר , הִתְנוֹעֵעַ unruhig werden.
Вóрса נ׳ צֶמֶרֶת בְּאֶרֶג צֶמֶר וָמֶשִׁי Tuchhaar. [werden.
Ворсúльна נ׳ מַשְׁרֵק לְצֶמֶרֶת אֶרֶג Wollkamm. [chen.
Ворсúльный ת׳ עָשׂוּי לְשַׁרִיקוֹת הָאֶרֶג zum Aufstrei-
Ворсúльщикъ ז׳ עוֹבֵד אֶרֶג שְׁרִיקוֹת Tuchaufstreicher.
Ворсúстый ת׳ שָׂעִיר , צֶמֶרֶת (אֶרֶג) אֲשֶׁר לוֹ צֶמֶרֶת wollig, haarig. [streichen.
Вóрсить, -совáть פ״ע עָשָׂה צֶמֶרֶת לְאֶרֶג־צֶמֶר auf-
Ворчалúвость נ׳ נַהֲמָה , רָגְזָה , זַעַף brummiges Wesen. [brummig.
Ворчалúвый ת׳ נוֹהֵם , זוֹעֵף , מִתְאוֹנֵן mürrisch,
Ворчáніе ס׳ נַהֲמָה , זַעַף , תְּלוּנָה Gebrumm.
Ворчáть פ״ע נָהַם , הָלוֹן , עָעוֹף , הִתְאוֹנֵן , הֵרָגֵן brummen.
Воръ ז׳ גַּנָּב Dieb.
Восемнáдцатый ת״פ הַשְּׁמוֹנֶה עָשָׂר achtzehnter.

Восемна́дцать שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה ; שְׁמֹנֶה עָשָׂר ש״מ achtzehn.
Восемь (восьми) שְׁמוֹנָה ; שְׁמוֹנֶה ש״מ acht.
Восемьдеся́тъ שְׁמוֹנִים ש״מ achtzig. -ся́тый שְׁמוֹנִים ס״מ achtzigster. [achtmal.
Восемью כְּפִי־שְׁמֹנֶה , כְּפוּל שְׁמֹנֶה , שְׁמֹנֶה פְּעָמִים ת״פ
Воскликнуть см. Восклица́ть. [Freudenruf.
Восклица́ніе, -кликнове́ніе רִנָּה , קְרִיאָה , קוֹל ס׳
Восклица́тельная תָּו־הַקְּרִיאָה נ׳ (!) Ausrufungszeichen.
Восклица́ть -кли́кнуть עָנָה [ausrufen.
נָתַן קוֹל , צָוַח , קָרָא פ״ע
Воскобитіе מְצוֹת הַדּוֹנֵג (להוציא סמנו הדבש) ס׳ das Wachsschlagen.
Воскобо́й מוֹצֵה־, מְעַבֵּה־דּוֹנֵג ז׳ Wachsschläger.
Воскобо́йный עָשׂוּי לְעַבּוֹת־ , לְמִין הַדּוֹנֵג ת׳ zum Wachsschlagen.
Воскобо́йня מְכוֹנַת־ , מוּעָקָה (מַכְבֵּשׁ) לְמִין הַדּוֹנֵג נ׳ [Wachspresse.
Воскобе́леніе הַלְבָּנַת הַדּוֹנֵג ס׳ Wachsbleichung.
Воскобе́лильня מַלְבֵּן לַדּוֹנֵג נ׳ Wachsbleicherei.
Воскова́тый מָחוּל בְּדוֹנֵג ת׳ Wachs enthaltend.
Воскова́ть (-ку́ю) מָרוֹק בְּדוֹנֵג פ״י wichsen.
Восковина עוֹר קַשְׂקַשִּׂים בֵּין עֵינֵי הָעוֹף נ׳ Wachshaut.
Восковой — , — דּוֹנֵג ת׳ — vom Wachs.
Восколе́й יוֹצֵק שַׁעְוָה , מְצַקֵּחַ דּוֹנֵג ז׳ Wachsgießer.
Восколи́тіе מִצְרַף־ , צֶקֶת־דּוֹנֵג ס׳ das Wachsgießen.
Воскома́стика בְּלִיל דּוֹנֵג וְנָטָף נ׳ Wachs mit Mastix.
Воскормля́ть, -мить см. Вска́рмливать.
Воскреса́ть, -кре́снуть הִתְנַעֵר , קוּם , חָיָה פ״ע מֵעֲפַר־מָוֶת auffleben.
Воскресе́ніе, -нье תְּחִיַּת הַמֵּתִים 1) ס׳ Auferstehung. 2) יוֹם הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁבוּעַ Sonntag.
Воскреси́тель מְמַלֵּט מִיַּד־שְׁאוֹל, מֵקִים מֵעֲפַר־מָוֶת ז׳ מְחַיֶּה מֵתִים der vom Tode erweckt. [tags-.
Воскре́сный אֲשֶׁר לְיוֹם הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁבוּעַ ת׳ Sonn-
Воскреша́ть, -кресить חִיֵּה־ , הֶחֱיָה מֵמָּוֶת 1) פ״י erwecken vom Tode. 2) חַדֵּשׁ רוּחַ־, הָשֵׁב נֶפֶשׁ ; חַדֵּשׁ פְּנֵי־ erweckt. [neu beleben.
Воскуре́ніе קְטוֹרָה ס׳ das Räuchern.
Воску́ривать, -ря́ть, -ри́ть הִקְטִיר פ״י räuchern.
Воскъ שַׁעְוָה , דּוֹנֵג ז׳ *Wachs.
Во́смеро см. О́сьмеро. [dung.
Воспале́ніе נִקְלָה , קַדַּחַת , צְרֶבֶת , דַּלֶּקֶת Entzün-
Воспали́тельный מְלַהֵט , מַקְדִּיחַ ת׳ entzündbar.
Воспаля́ть, -ли́ть הִדְלִיק , קָדַח פ״י entzünden. -ся הִתְלַהֵט , קָדַח ; הִצְרַב פ״ע sich entzünden.
Воспаря́ть, -ри́ть הֵעֵלָה אֵבֶר , הִגְבַּהּ עוֹף , הִרְקַע לִשְׁחָקִים , הִמְרָא לַמָּרוֹם sich emporschwingen.
Воспита́ніе אָמְנָה ס׳ (אמתר ב, כ) , אֵמוּן , גִּדּוּל , חִנּוּךְ Erziehung.
Воспи́танникъ אָמוּן , תַּלְמִיד , לָמוּד , חָנִיךְ ז׳ Zögling. -нница -ניצה נ׳ . [-льница נ׳ .
Воспита́тель מוֹרֶה , מְדַרְיֵךְ , אוֹמֵן ז׳ Erzieher.
Воспита́тельный домъ בֵּית הָאֲסוּפִים ; בֵּית־אֵמוּן Erziehungshaus. -ное заведе́ніе בֵּית־תַּלְמוּד , בֵּית־סֵפֶר Erziehungs-Anstalt.
Воспи́тывать, -пита́ть גִּדֵּל , אָמַן , חָנַךְ בָּנִים פ״י erziehen. -ся הִתְחַנֵּךְ , הֵאָמֵן פ״ח erzogen werden.
Воспла́кать см. Вспла́кать. [dung.
Воспламене́ніе דַּלֶּקֶת (חֵלִי) ס׳ Entzün-
Воспламеня́емость דֶּרֶךְ דָּבָר הַמִּתְלַהֵט נ׳ מֻכָּע הַמִּתְלַקֵּחַ Entzündbarkeit. [entzündbar.
Воспламеня́емый מִתְלַקֵּחַ , נָכוֹן לְהִתְלַהֵט ת׳
Воспламеня́ть, -ни́ть הִצִּיתָ , קָדַח פ״י הִבְעִיר , בָּעוֹר פ״ח הִתְלַהֵט , קָדַח entzünden.-ся sich entzünden.
Воспол— см. Дополн—.
Воспо́льзоваться הָפַק תּוֹעֶלֶת לוֹ , סָכַן בְּ־פ״ע benutzen.
Воспомина́ніе, -миное́ніе זִכָּרוֹן , זֵכֶר , מַזְכֶּרֶת , עֲלוֹת עַל־לֵב Erinnerung. [nerud.
Воспомина́тельный עָשׂוּי לְזִכָּרוֹן , מַזְכִּיר ת׳ erin-
Воспомина́ть см. Вспомина́ть.
Воспослѣ́дованіе אַחֲרִית־ , מוֹצָא־דָבָר ס׳ Erfolg.
Воспослѣ́довать בּוֹא , קָרָה — , בּוֹא בְּעֵקֶב־ פ״ע קָרָה אַחֲרֵי־ , לְרַגְלֵי־ erfolgen. [מַעֲצוֹר Verhinderung.
Воспрепя́тствованіе שִׁטְנָה , תְּנוּאָה , הָנִיא ס׳ ,
Воспрепя́тствовать (кому, чему) עָצוֹר , הָנִיא פ״י שָׂטוֹן ; מָנוֹעַ אֶת־ ... מִ־ , אֶת־ verhindern. [נ׳.
Воспрети́тель מֵנִיא , אוֹסֵר עַל־ ז׳ Verbieter. -нница
Воспрети́тельный מַנִיא , -אָסָר , -אָסָר ת׳ verbietend.
Воспреща́ть, -прети́ть צִוָּה , אָסוֹר פ״י לְבַלְתִּי verbieten. -ся הֵאָסֵר נפ׳ verboten werden.
Воспреще́ніе מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה , אִסָּר ס׳ *Verbot.
Воспріе́мникъ 1) יוֹרֵשׁ , בָּא אַחֲרֵי־ , קָם תַּחַת Erbe. 2) *סַנְדָּק בְּדַת הַנּוֹצְרִים Taufvater.
Воспріима́ть, -пріять קִבֵּל , לָקוֹחַ פ״י empfangen.
Воспріи́мчивость לֵב מֵבִין , תְּבוּנָה נ׳ Empfänglichkeit.
Воспріи́мчивый מֵבִין מִזִּין , מוֹסִיף לָקַח ת׳ empfänglich [הַצְמָחָה das Hervorbringen.
Воспроизведе́ніе עֲשׂוֹת , בְּרִיאָה , קִנְיָן , פֹּעַל ס׳ ,
Воспроизводи́тельность כֹּחַ הַמַּצְמִיחַ , הַמּוֹלִיד — Erzeugungskraft.

Воспроизводительный מוֹלִיד ת׳ מַצְמִיחַ, hervorbringend.

Воспроизводить, -известь הוֹלִיד פ״י, הִצְמִיחַ, יָצוֹר, הָפַק hervorbringen. [Widerstand.

Воспротивленіе ס׳ שָׂטָן, תְּנוּאָה, מַעֲצוֹר, פֶּגַע

Воспротивляться, -тивиться מָאַן פ״ע, תָּעַב, הִתְנַגֵּד, הִתְקוֹמֵם נֶגֶד־, שָׂטוֹן widerstehen.

Воспрядать, -рядывать, -ряпуть נָתַר, דַּלַג פ״ע, הָרוֹג, הִתְנַשֵּׂא מ׳, הִתְעוֹרֵר מ׳, קִפֵּץ aufspringen.

Воспылать פ״ע בָּעוֹר, הִצַּת, הִתְלַהֵט entbrennen.

Воспѣвать, -пѣть נָשָׂא זִמְרָה, הָחֵל לָשִׁיר פ״י besingen.

Востокъ ז׳ 1) מִזְרָח, מוֹצָא, קֶדֶם, קָדִים Osten. 2) אַרְצוֹת הַמִּזְרָח, הַקֶּדֶם Orient.

Восторгаться פ״ע הִתְרוֹנֵן, עָלוֹץ, הִתְעוֹרֵר מִשִּׂמְחָה, שָׂמוֹחַ אֶל־גִּיל entzückt werden. [Entzückung.

Восторгъ ז׳, -торженность נ׳ שִׂמְחַת־גִּיל, שָׂנָיוֹן

Восторженный ת׳ 1) עַלִּיז, שָׂמֵחַ אֶל־גִּיל entzückt. 2) כַּבִּיר כֹּחַ־לֵב, בְּכֹשַׁר־עֹז begeistert. [phiren.

Восторжествовать פ״ע הָרִיעַ־; הִתְנַבֵּר עַל־ trium-

Востóчный ת׳ מִזְרָח, —, קֶדֶם, —, קָדִים östlich.

Востребованіе ס׳ פְּקֻדָּה, דְּרִישׁ מ׳ Forderung.

Востребовать פ״י בַּקֵּשׁ—, דָּרוֹשׁ מִיַּד־ fordern.

Вострепетáть פ״ע חוּל, רָגוֹז, רָעוֹד erzittern.

Восхвалéніе ס׳ דִּבְרֵי תְהִלָּה, מַהֲלָל das Loben.

Восхвалять, -лить פ״י רוֹמֵם, פָּאַר, הִלֵּל loben. -ся הִלֵּל פ״ח gelobt werden. [entzückt. -ница נ׳.

Восхититель ז׳ מְרַנֵּן לֵב, מְשַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ welcher

Восхитительный ת׳ מְרַנֵּן לֵב, מְעוֹרֵר שִׂמְחַת־גִּיל entzückend.

Восхищáть, -хитить פ״י שִׂמֵּחַ נֶפֶשׁ, הִרְנֵן לֵב entzücken. -ся פ״ח הִתְרוֹנֵן מִטּוּב־לֵב, עָלוֹץ entzückt werden.

Восхищéніе ס׳ שִׂמְחַת־גִּיל, תְּרוּעַת־שִׂמְחָה, עֲלִיצוּת Entzückung. [לֵב entzückt.

Восхищённый מִתְרוֹנֵן מִטּוּב־, שָׂמֵחַ אֶל־גִּיל, עַלִּיז ת׳

Восходить, Всходить, Взойти 1) פ״ע רוּם, עָלָה, הִנָּשֵׂא aufsteigen. В. на гору עָלָה הָהָרָה. 2) Солнце взошло הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא עַל־הָאָרֶץ. 3) עָלָה, צָמוֹחַ emporsprossen. Рожь взошла הַדָּגָן עָלָה (צָמַח). Восходящая линія родства תּוֹלְדוֹת אִישׁ לְבֵית־־ יַחַשׂ קְרוּבִים, אֲבוֹתָיו.

Восходъ ז׳ עֲלוֹת; מַעֲלֶה Aufgang. В. солнца עֲלוֹת הַחַמָּה. В. стáвы עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ. מִזְרָח—, הַשֶּׁמֶשׁ.

Восхождéніе ס׳ עֲלוֹת, מַעֲלֶה, מַעֲלָה, שוֹא Aufgang.

Восцá נ׳ בּוֹהַק, אֲבַעְבֻּעָה פְּרֻחַת eiternde Flechte.

Восшéствіе см. Возшéствіе.

Восьмóй ס״מ שְׁמִינִי achter.

Воткáть פ״י רָקוֹם בְּ־, אָרוֹג einweben.

Воткнýтый ת׳ תָּקוּעַ, מָעוּךְ eingesteckt.

Воткнýть см. Втыкáть.

Вóтчимъ, -чина см. Óтчимъ, -чина.

Вотщé ת״פ לַתֹּהוּ, לְלֹא־הוֹעִיל, חִנָּם, לָרִיק, לַשָּׁוְא vergebens, umsonst.

Вотъ ת״פ הִנֵּה, הֵן, הֵא; זֶה hier! da! В. тебѣ урóкъ הֵא לְךָ לֶקַח. В. онъ идётъ הִנֵּהוּ הוֹלֵךְ. В. уже три гóда זֶה שָׁלֹשׁ שָׁנִים. В. тебѣ разъ מִי מִלֵּל כָּזֹאת.

Вохр— см. Охр—. [Thronbesteigung.

Воцарéніе עֲלוֹת—, שֶׁבֶת עַל־כֵּס מְלוּכָה, מָלְכָּה־מָלֵךְ ס׳

Воцарять, -рить פ״י שׂוֹם לְמֶלֶךְ, הִמְלִיךְ, הָיָה לְמֶלֶךְ auf den Thron setzen. -ся פ״ח עָלָה לְמְלוּכָה, הָיָה לְמֶלֶךְ den Thron besteigen. [werden.

Вочеловѣчиваться פ״ח הָיָה לְאָדָם, לְבָשַׂר־

Вочію ת״פ גָּלוּי, עַיִן בְּעַיִן augenscheinlich.

Вóшкарица נ׳ בֵּיצַת־כִּנָּה Lausei.

Вошь (вши) נ׳ כִּנָּה, כֵּן Laus.

Вошью см. Вшить.

Вощáнка אֶרֶג מָשׁוּחַ בְּדֹנֶג Wachsleinwand

Вощанóй ת׳ דֹּנֶג—, שַׁעֲוָה— vom Wachs.

Вощéніе ס׳ מִשְׁחַת־דֹּנֶג das Wichsen.

Вощéный ת׳ מָשׁוּחַ בְּדֹנֶג gewichst.

Вóщикъ, Вóзчикъ ז׳ מְנַהֵג בָּעֲגָלָה, עָגְלוֹן Fuhrmann.

Вощúна נ׳ דֹּנֶג יְרַקְרַק, שְׁרִידֵי הַדֶּבֶשׁ gelbes Wachs.

Вощúть פ״י מָשׁוֹחַ בְּדֹנֶג wichsen. -ся נפעל.

Воюющій ת׳ נִלְחָם, לוֹחֵם, עוֹרֵךְ קְרָב Streitender.

Впадáть, Впасть 1) פ״ע נָפוֹל אֶל־תּוֹךְ hineinfallen. 2) יָרוֹד—, הִשָּׁפֵךְ אֶל־ sich ergießen, münden. Іорданъ впадаетъ въ Мертвое море הַיַּרְדֵּן יִשָּׁפֵךְ אֶל־יַם הַמֶּלַח. В. въ бѣдность הֵלֵךְ בְּחֹבְלֵי עֹנִי. В. въ грѣхъ הוּקַשׁ בְּעָוֹן. Глазá у негó впáли (נָפְלוּ) עֵינָיו שְׁקוּעוֹת. [fallen, Mündung.

Впадéніе ס׳ מִפָּל; שֶׁפֶךְ (מֵי־נָהָר אֶל־יָם) das Hinein-

Впáдина, -динка נ׳ עֹמֶק, שְׁפָלָה, מִשְׁקָע Vertiefung.

Впáдистый ת׳ מָלֵא עֲמָקִים וּמְחִלּוֹת grubig.

Впáивать, Впаять פ״י דֵּבֵק בְּבְדִיל einlöthen.

Впáйка נ׳ דֶּבֶק בְּבְדִיל Einlöthung.

Впáлзывать פ״ע חָדַל אֶל־תּוֹךְ hineinkriechen.

Впáлость נ׳ מִשְׁקָע, שְׁפָלָה, מַעֲמָק, שְׁקַעְרוּרָה Eingefallenheit.

Впáлый ת׳ שָׁקוּעַ, מָשְׁפָּל, עָמֹק, שְׁקַעְרוּר tiefliegend.

Впасть см. Впадáть. [Mal.

Впервые ת״פ כַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה, בָּרִאשׁוֹנָה zum ersten

Впереди ת״פ 1) לִפְנֵי־,בְּרֹאשׁ vorne; voran. 2) לְעָתִידוֹת, לְיָמִים בָּאוּ, לְאוֹתִיּוֹת nächstens, künftig.

Впередъ ת״פ 1) הָלְאָה, קָדִימָה לְפָנָיו voraus. 2) לְיָמִים בָּאוּ, בְּעָתִידוֹת künftig. Взадъ и впередъ הָלוֹךְ וָשׁוֹב, הִנֵּה הֵנָּה, כֹּה וָכֹה hin und her.

Впере́ть см. Впира́ть.

Вперя́ть, -ри́ть פ״י 1) שׂוֹם בְּ־ ; יָעוּץ, שִׁגֵּן לְ־ beibringen, einprägen. 2) הֶעֱמִיד פָּנָיו, שׂוֹם עַיִן עַל־ richten. Вперю въ тебя взоръ мой אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי.

Впечатлительный ת׳ חָשׁ, מַרְגִּישׁ empfindlich.

Впечатлѣва́ть, -лѣ́ть פ״י שׂוֹם כַּחוֹתָם עַל־לֵב־ , שׂוֹם בְּלֵב־ einprägen. -ся פ״ח בּוֹא, הִכָּתֵב עַל־לוּחַ לֵב־ , נָגוּעַ עַד־לֵב־ , בְּלֵב־ eingeprägt werden.

Впечатлѣ́ніе חוֹשׁ, רֶגֶשׁ ס׳ Eindruck.

Впива́ть פ״י שָׁאוֹף, נִמֵּא, עָלַע einsaugen. -ся פ״ח 1) הִשְׁתַּכֵּר, שָׁתָה לִשְׁכָּרוֹן sich das Trinken angewöhnen. 2) הִתְלַכֵּד, לָפוּת, הִצָּמֵד לְ־, אָחוּז בְּ־ הֶחָזֵק בְּ־ sich anklammern.

Впира́ть, Впере́ть פ״י תָּקוֹעַ אֶל־בֵּין־, לָחוֹץ— hineinstoßen. -ся פ״ח הִלָּחֵץ אֶל־בֵּין־ ; בָּקוֹעַ בְּ־ hineindringen.

Впи́сываніе, -са́ніе כְּתֹב בַּסֵּפֶר ס׳ Einschreibung.

Впи́сывать, Вписа́ть פ״י רָשׁוֹם בַּסֵּפֶר , כָּתוֹב אֶל־ , הִכָּתֵב בַּסֵּפֶר נפעל , בּוֹא עַל־ , הִכָּתֵב בַּסֵּפֶר הַפְקוּדִים eingeschrieben werden. einschreiben. -ся

Впи́ться см. Впива́ться.

Впихивать, -ха́ть, -хну́ть פ״י דָּחוֹק אֶל־תּוֹךְ , לָחוֹץ— , דָּחֹה— , תָּקוֹעַ— hineinstoßen.

Вплавь ת״פ בִּשְׂחוֹת, שָׂחוּ, עָבוֹר, שָׂחֹה schwimmend.

Вплёскивать, -сну́ть פ״י הַזֵּה אֶל־תּוֹךְ hineinspritzen.

Вплета́ть, Вплесть, -сти́ פ״י 1) שָׁלַב—, סָבַךְ בְּ־ , עָנוֹד— , רָתַק— einflechten. 2) לָכוֹד בְּ־ , מָשׁוֹךְ עִם verwickeln. -ся פ״ח הִתְבּוֹלֵל בְּ־ , הִתְעָרֵב עִם־ sich verwickeln.

Вплотну́ю ת״פ מְחֻבָּר—, דָּבֵק מְאֹד , מְצֻמָּד sehr fest.

Вплоть ת״פ דָּבֵק— , סָגוּר הֵיטֵב , אָטוּם dicht. Вплоть до עַד־עֶצֶם , עַד־לֵב dichtan. [fen (von Schiffen).

Вплыва́ть, -лыть פ״י שָׂחָה אֶל־תּוֹךְ , שׂוֹט— einlau-

Вполза́ть, -зти́ см. Впа́лзывать [kommen.

Вполнѣ́ ת״פ כָּלִיל, כֻּלּוֹ, שְׁלוּמִים, כְּתֻמּוֹ gänzlich, voll-

Вполоткры́тый ת׳ גָּלוּי עַד־ , חֲצִיוֹ גָּלוּי וְחֲצִיוֹ נִסְתָּר , חֲצִיוֹ הָפוּחַ halb offen.

Вполпути́ ת״פ בַּחֲצִי הַדֶּרֶךְ auf halbem Wege.

Вполпьяна ת״פ שִׁכּוֹר מְעַט halbberauscht.

Вполсыта ת״פ עַד־חֲצִי שָׂבְעוֹ halbsatt.

Вполъ, Впо́лы ת״פ עַד־חֲצִיוֹ , לְמֶחֱצָה zur Hälfte. Вполу́полы אַךְ רֶבַע nur ein Viertel.

Впопа́дъ ת״פ לַמַּעֲנֵהוּ, בְּעִתּוֹ zur rechten Zeit;

Впорожнѣ́ ת״פ רֵיקָם , בְּגֵפוֹ ohne Fracht. [passend.

Впо́ру ת״פ לְעָנוֹן , בְּעִתּוֹ , כְּמוֹעֲדוֹ zur rechten Zeit,

Впослѣ́дніе ת״פ בַּפַּעַם הָאַחֲרוֹנָה , בָּאַחֲרוֹנָה zum letzten Mal. [הַיָּמִים zuletzt, später.

Впослѣ́дствіи ת״פ בָּאַחֲרוֹנָה , לְאַחֲרִיתוֹ , בְּאַחֲרִית

Впотьма́хъ ת״פ בְּאֹפֶלוֹת , בְּחֹשֶׁךְ , בְּמַחֲשַׁכִּים im Finstern.

Впра́вду ת״פ לֶאֱמוּנָה , בֶּאֱמֶת in der That. [

Впра́вка נ׳ מִלְּאָה , מִשְׁבֶּצֶת , יְסוֹדָה Einrichtung.

Впра́вливать, Вправля́ть פ״י יָשַׁד , הָבָא בְּ־ , שִׁבֵּץ , הִרְכִּין einrichten.

Впра́во ת״פ לַיָּמִין , הַיָּמִין rechts. [berechtigt.

Впра́вѣ ת״פ 1) מִיָּמִין zur Rechten. 2) בְּמִשְׁפָּט , בְּצִדְקָה

Впредь ת״פ לַיָּמִים הַבָּאִים , מֵהַיּוֹם הַזֶּה וְהָלְאָה fünftig.

Вприпрыжку ת״פ הָלוֹךְ וְדַלֵּג hüpfend.

Впро́бѣль ת״פ לָבָן מְעַט , כְּמַרְאֵה לָבָן weißlich.

Впро́голодь ת״פ בְּרֶעָבוֹן , בְּחֲצִי שָׂבְעוֹ halbsatt.

Впро́желть ת״פ צָהֹב מְעַט gelblich.

Впро́зеленъ ת״פ יְרַקְרַק grünlich.

Впрокъ ת״פ 1) לְמִשְׁמֶרֶת , לְפִקָּדוֹן in Vorrath. 2) לְהוֹעִיל zu Nutzen.

Впроса́къ ת״פ לַבְּהָלָה רָעָה , בְּמוֹקֵשׁ , בְּמִצּוֹדָה , בְּמִכְשׁוֹל וּפוּקָה in Verlegenheit.

Впро́синь ת״פ כְּעֵין־תְּכֵלֶת bläulich.

Впросо́нкахъ, -со́ньи ת״פ בְּעוֹד , לֹא־עֵר וְלֹא־יָשֵׁן תְּנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו im Halbschlaf.

Впро́сѣдь כְּעֵין שֵׂיבָה graulich.

Впро́хмель ת״פ בְּטֶרֶם הַקִּיץ מִיֵּינוֹ , בְּחֲצִי שִׁכְרוֹנוֹ , הָלוּם יַיִן מְעַט halbberauscht.

Впро́чемъ ת״פ וְאָמְנָם , וְאוּלָם ; מִבַּלְעֲדֵי זֹאת übrigens.

Впро́чернь ת״פ שָׁחוֹר מְעַט , שְׁחַרְחֹר schwärzlich.

Впры́гивать, -гнуть פ״י דַּלֵּג , נָתַר— , קָפַץ— hineinspringen.

Впры́скивать, Впры́скать, -снуть פ״י זָרוֹק אֶל־ , הַזֵּה־ , תּוֹךְ hineinspritzen. -ся נפעל , זֹרַק אֶל־תּוֹךְ , הֻזֶּה אֶל־תּוֹךְ hineingespritzt werden.

Впры́скъ ז׳ -кива́нье ס׳ זְרִמָה אֶל־ , הַזּוֹת אֶל־תּוֹךְ־ Einspritzung.

Впрага́ть, Впрячь פ״י (סוּס לָרֶכֶב) אָסוֹר , רָתוֹם anspannen. -ся נפעל הָרָתֵם , הָאֲסַר angespannt werden.

Впряда́ть, Впря́дывать, -ря́сть פ״י אָרוֹג בְּ־ , שָׁזוֹר— einspinnen.

Впря́дывать, Впря́нуть. см. Впры́гивать.

Впряжка ר״ת רֶתֶם נ׳ Anspann.
Впряжно́й לְרֶתֶם ת׳ zum Einspannen. [machen.
Впрямлять, -мить הִישֵׁר, הֶעֱמִיד בְּמִישׁוֹר פ״ gerade
Впрямь 1) ת״פ לְמִישָׁרִים, בְּמִישׁוֹר gerade. 2) בֶּאֱמֶת, אֶל־נָכוֹן, נְכוֹנָה wirklich. [—הַצְפֵּן verstecken.
Впря́тывать, -тать הַחְבֵּא—, הִטְמִין בְּ־ פ״ע
Впрячь, см. Впряга́ть. [-ся נפ׳
Впуска́ть, -сти́ть נָתוֹן לָבוֹא אֶל־תּוֹךְ פ״ hineinlassen.
Впускно́й אֲשֶׁר בּוֹ יָבוֹא ת׳ Einlaß-.
Впускъ תֵּת לָבוֹא—, הָבִיא אֶל־תּוֹךְ ז׳ Einlaß.
Впу́тывать, -тать מָשׁוֹךְ, לָכוֹד, סַכְסֵךְ, יָקוֹשׁ פ״ hineinziehen. -ся הִוָּקֵשׁ בְּ־ פ״ח, הִשְׁתַּרֵב בְּ־; הִלָּכֵד— sich verwickeln.
Впухъ и прахъ יְסוֹד עַד־מְנַפֵּשׁ וְעַד־בָּשָׂר; צָוֹאר ganz und gar.
Впыря́ть, -рну́ть הָדַחַ אֶל־תּוֹךְ פ״, הָדוֹף—, לָחוּץ— hineinstoßen.
Впяливать, -ли́ть 1) מָתוֹחַ בְּמַסְגֶּרֶת פ״ Einspannen (in den Nährahmen). 2) הָבֵא בְּחֲזָקָה אֶל־תּוֹךְ einzwängen.
Впя́теро פִּי חֲמִשָּׁה בְּ־, חָמֵשׁ פְּעָמִים בְּ־ ת״פ fünfmal.
Впятеро́мъ חֲמִשָּׁה בְּמִסְפָּר ת״פ fünf beisammen.
Впячивать, Впяти́ть הִסַּע אֶל־תּוֹךְ פ״, הָדוֹף—, דָּחַה— hineinschieben.
Вравнѣ́ גַּם־יַחַד, בְּעֵרֶךְ אֶחָד ת״פ gleichermassen.
Врагъ שָׂטָן, עָר, קָם, צַר, שׂוֹנֵא, אוֹיֵב ז׳ Feind.
Вражда́ שִׂנְאָה, מִשְׂטֵמָה, אֵיבָה נ׳ Feindschaft.
Вражде́бность מִשְׂטֵמָה, רוּחַ שִׂנְאָה נ׳ Feindseligkeit.
Вражде́бный אֵיבָה, —, אוֹיֵב, —שׂוֹנֵא ת׳ —feindlich.
Враждова́ніе שִׂטְנָה, מִשְׂטֵמָה, אֵיבָה ס׳ Anfeindung.
Враждова́ть (-дую́) לָחוּם; שָׂנֵא, שָׂטַם, אָיַב פ״ע feindlich sein.
Враждолю́бецъ (-бца) אִישׁ מָדוֹן, אִישׁ רִיב ז׳ Friedstörer. -любица נ׳.
Вра́жескій שׂוֹנֵא, —אוֹיֵב ת׳ —feindlich. [für sich.
Вразбро́дъ זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, אִישׁ לְנַפְשׁוֹ ת״פ jeder
Вразбро́съ מֻשְׁלָךְ הֵנָה וָהֵנָה ת״פ umhergeworfen.
Вразма́хъ בְּהֲנִיף יָד ת״פ mit einem Schwung.
Вразсыпну́ю מְפֻזָּר וּמְפֹרָד, הֵנָה וָהֵנָה, בֹּה וָכֹה ת״פ jeder für sich. [ständlichkeit.
Вразумительность בֹּר דָּבָר וְעִנְיָן, נִכְחָה נ׳ Ver-
Вразумительный נָכֹחַ, מְבֹאָר הֵיטֵב, מְפֹרָשׁ ת׳ verständlich.
Вразумле́ніе הָבִין, הַשְׂכֵּיל, בָּאֵר ס׳ Belehrung.
Вразумля́ть, -ми́ть הַשְׂכֵּל—, הָבִין אֶת־, הָבִין לְ־ פ״ begreiflich machen. -ся הִוָּכֵר פ״ח, שֶׂמוּעַ לָעֵצָה, לָקוֹחַ מוּסָר begreifen. [leeres Geschwätz.
Вра́ки טִיחַ שָׁוְא וְתָפֵל, כְּזָבִים, הֲבָלִים וּרְעוּת רוּחַ נ״ר
Враль דּוֹעֵה רוּחַ, לֵץ, אִישׁ־מִרְמָה; אִישׁ־כְּזָבִים ז׳ Lügner. -лья, -лиха נ׳.
Враньё טִיחַ שָׁוְא, כְּזָב ס׳ Lüge.
Враспло́хъ בְּפֶתַע פֶּתְאֹם ת״פ plötzlich. [wachsen.
Враста́ть, Врасти́ פָּרַה בְּ־, צָמוּחַ בְּבֵין פ״ע hinein-
Врастя́жку מְלֹא־אָרְכּוֹ, מְלֹא־קוֹמָתוֹ, קָרוּחַ ת״פ ausgestreckt.
Врата́ מָבוֹא, פֶּתַח, שַׁעַר, שְׁעָרִים נ״ר das Thor.
Врать (вру, врёшь) כָּזַב, הָגָה רִיק, דִּבֵּר שָׁוְא פ״ע lügen. -ся חָזָה שָׁוְא פ״ע Lügen ersinnen.
Враче́бный הָרְפוּאָה ת׳ —; הָרוֹפְאִים— Arznei-.
Врачебство́, -чевство́ רִפּוּאוֹת תְּעֻלָּה, רִפּוּאוֹת, אָרוּכָה ס׳ Heilkunst.
Врачева́ніе רִפּוּאָה, רִפּוּאוֹת, רִפֵּא ס׳ Heilung.
Врачева́тель רוֹפֵא ז׳ Arzt. -льница נ׳.
Врачева́ть (-чую́) רִפֵּא, רָפֵא פ״ heilen. -ся פ״ח הִתְרַפֵּא sich kuriren.
Врачъ רוֹפֵא ז׳ Arzt. [förmig gehend.
Вращательный מִתְהַפֵּךְ, מַקִּיף, סוֹבֵב ת׳ kreis-
Враща́ть הָפוּךְ, גָּלַל, סִבֵּב פ״ drehen. -ся פ״ח סַב, סָבוּב, הִתְהַפֵּךְ sich drehen.
Враще́ніе תְּקוּפָה, סִבּוּב ס׳ das Drehen.
Вреди́тель מַזִּיק, מַרַע, מִשְׁחִית ז׳ *Schadenstifter
Вреди́ть (вреж у́) הִזִּיק לְ־, הָרַע לְ־ פ״ע; הִשְׁחִית, בִּלֵּע schaden.
Вре́дность אֹבְדָן, הַוָּה, רַע נ׳ Schädlichkeit.
Вре́дный מַרַע, מַשְׁחִית, עוֹבֵר, מַזִּיק* schädlich.
Вредоно́сный מְחַבֵּל אָוֶן, הָרָה רָע ת׳ schädlich
Вредъ נֶזֶק, הַוָּה, רָעָה, רָע ז׳ der Schaden.
Вре́менемъ לְעִתִּים, לְפָעָמִים ת״פ zuweilen.
Времени́ть הִיָּחֵל, הִכָּה פ״ע abwarten.
Временни́къ סֵפֶר דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז׳ Chronik.
Вре́менно לִימֵי־מִסְפָּר ת״פ zeitlich, einstweilig.
Вре́менность חֲלִיפוֹת נ׳ Zeitlichkeit.
Вре́менный עִתִּי, אֲשֶׁר לִימֵי־מִסְפָּר ת׳.
Временщи́къ רֵעַ עִתִּי ז׳ Günstling.
Вре́мя (вре́мени) מוֹעֵד, זְמַן; עֵת ס׳ Zeit. Во время בְּעִתּוֹ, בְּמוֹעֲדוֹ. На время לִימֵי־מִסְפָּר. Со временемъ בְּעוֹד יָמִים; כְּבוֹא מוֹעֵד. Тѣмъ временемъ בֵּין־כֹּה וָכֹה. Въ скоромъ времени בְּעוֹד קַל־מְהֵרָה, עוֹד מְעַט מְזְעָר, יָמִים מִסְפָּר. По временамъ; Время отъ времени לְעִתִּים, יֵשׁ אֲשֶׁר־.

Съ Того вре́мени מִן הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה. Четы́ре вре́мени го́да אַרְבַּע תְּקוּפוֹת הַשָּׁנָה.

Времясчисле́ніе ס׳ סִפֹּר הָעִתִּים, סִפְרוֹת יְמֵי־עוֹלָם Zeitrechnung.

Вре́тище ס׳ לְבוּשׁ שַׂק, מַחֲגֹרֶת־שַׂק Trauerkleid.

Вре́вень ת״פ בְּמִישָׁרִים gleich; bis an den Rand.

Вружда́ть,-роди́ть פ״י הִנְחִיל לְ־ מֹלֶדֶת וּמִכְּטֶן aneignen mit der Geburt. -ся הוּצַר, הִוָּלֵד עִם־ פ״ח מְרֻחָם עִם־ angeboren werden.

Вружде́нность נ׳ דֶּרֶךְ״״ מִיּוֹם, מִבֶּטֶן״״ מִלֶּדֶת וּמִכְּטֶן הִוָּלְדוֹ das Angeborne. [boren.

Вружде́нный ת׳ נוֹצָר עִם־, נוֹלָד־; *מִבְּטָעִי angeborene.

Врозь, Врозь ת״פ לְבַדּוֹ, לְאַחַד־אֶחָד einzeln.

Вро́зсыпь см. Вразсыпную.

Врост— см. Враст—. [Einwuchs.

Вросто́къ (-стка́) ז׳ מִסְפַּחַת־, מִסְפֶּחֶת־, צֶמַח״״ בְּ־

Вро́схмель ת״פ כְּטוּב לִבּוֹ בַּיַּיִן halbberauscht.

Вруба́ть, -би́ть פ״י חָצוֹב וְיָסֹד בְּ־, הִכְקַע בְּ־, פָּרוֹץ אֶל־תּוֹךְ בְּ־ einhauen. -ся פ״ע בָּקוֹעַ בְּ־ hineindringen.

Вру́бка נ׳, -бле́ніе ס׳ מְחֻצָּב וְיָסֹד בְּ־ das Einhauen.

Врунъ ז׳ כּוֹזֵב, דּוֹבֵר שֶׁקֶר Lügner. -нья נ׳.

Вруча́ть, -чи́ть פ״י נָתוֹן אֶל־יְדֵי־, —עַל־יַד־ פ״ע הִפְקֵד; מָסוֹר, בְּיַד־ einhändigen.

Вруче́ніе ס׳ תַּת עַל־יְדֵי־; פִּקָּדָה, מִשְׁמֶרֶת Uebergabe.

Вручи́тель ז׳ מוֹסֵר לְיַד־, נוֹתֵן אֶל־יְדֵי־ Uebergeber.

Врыва́ніе ס׳ קְבוֹר בְּ־; טְמוֹן בְּ־ Eingrabung.

Врыва́ть, Врыть פ״י טָמוֹן בְּעָפָר; קָבוֹר eingraben. -ся פ״ח הִטָּמֵן בְּעָפָר sich vergraben.

Врыва́ться, Ворва́ться פ״ע פָּרוֹץ אֶל־, בָּקוֹעַ בְּ־ תּוֹךְ hineindringen.

Врѣ́зка נ׳ מַחַץ, פִּתּוּחַ, שֶׂרֶטֶת Einschnitt.

Врѣ́зный ת׳ מְחֻצָּב, מְפֻתָּח, חָרוּת eingeschnitten.

Врѣ́зывать, -зать פ״י הַצּוֹב בְּ־, שַׁלֵּב־; הַצֵּב־ einschneiden; einfassen. -ся פ״ח בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוֹץ־ hineindringen. Это врѣ́залось мнѣ въ па́мять דָּבָר זֶה חָרוּת עַל לוּחַ לִבִּי.

Врядъ, Врядъ ли ת״פ רָחוֹק שֶׁ־, לֹא־אֶאֱמִין כִּי־ schwerlich, kaum.

Всади́ть см. Вса́живать.

Вса́дка נ׳ מַטָּע, נִטַּע, שְׁתֹל, טַעַת Einsetzung.

Вса́дникъ ז׳ רוֹכֵב הַסּוּס, רַכָּב, פָּרָשׁ Reiter.

Вса́живать, Всади́ть פ״י תִּקּוֹעַ בְּ־, נָטוֹעַ, צִנּוֹחַ־ פ״ע הִנָּטַע נפ׳ הִשְׁתֵּל einsetzen, einpflanzen. -ся נפ׳ eingesetzt werden.

Вса́сываніе, Всоса́ніе ס׳ יְנִיקָה, יִנֹּק das Einsaugen.

Вса́сывать, Всоса́ть פ״י יָנוֹק, שָׁאוֹף, גְּמֹא, עֲלֹעַ einsaugen. -ся פ״ח הִתְלַכֵּד, הִצָּמֵד sich einsaugen.

Вса́сывающіе сосу́ды כְּלֵי־הַיְנִיקָה בְּבָשָׂר חַי Sauggefäße.

Всё ת״פ 1) כֹּל, כָּלִיל alles. 2) תָּמִיד, בְּכָל־עֵת immer. При всемъ этомъ, всё таки, всё же בְּכָל־זֹאת dennoch. Мнѣ все равно́ אֹתָם הִיא לִי. Онъ все до́ма הוּא תָּמִיד בְּבֵיתוֹ. Всего на́ все הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל.

Всеавгустѣ́йшій ת׳ מְפֹאָר־־, נֶאְדָּר עַל־כֹּל durchlauchtigst. [allgütig.

Всеблагій ת׳ רַב־חֶסֶד, טוֹב מֵאֵין כָּמוֹהוּ,

Всеблаже́нный ת׳ רַב־אֲשֶׁר מֵאֲשֶׁר מִכֹּל allerseeligst.

Всевидецъ (-дца) ז׳, -дя́щій ת׳ רֹאֶה הַכֹּל allsehend

Всевысоча́йшій, -вы́шній ת׳ עֶלְיוֹן עַל־כֹּל, עֶלְיָה, הַכֹּל] allwissend

Всевѣ́децъ (-дца) ז׳, -вѣ́дущій ת׳ יוֹדֵעַ, תְּמִים דֵּעִים עַל־כֹּל allerhöchst.

Всевѣ́дѣніе ס׳ דַּעַת־הַכֹּל Allwissenheit.

Всегда́ ת״פ תָּמִיד immer.

Всегда́шній ת׳ תָּמִיד־, תְּמִידִי beständig.

Вседённый, Вседне́вный ת׳ יוֹם יוֹם, יוֹם בְּיוֹמוֹ־, —

Вседержа́вный ת׳, -жи́тель ז׳ מְכַלְכֵּל, מוֹשֵׁל בַּכֹּל, הַכֹּל allerhaltend.

Вседобрѣ́йшій ת׳ הַטּוֹב מִכֹּל allergütigst. [Seele.

Вседуше́вный, -ду́шный ת׳ בְּכָל־נַפְשׁוֹ von ganzer

Всезижди́тель ז׳ יוֹצֵר הַכֹּל Schöpfer aller Dinge.

Всеизвѣ́стный ת׳ נוֹדָע לַכֹּל allbekannt.

Всеконе́чно ת״פ כָּלִיל, כָּלוֹ, מֵהָחֵל עַד־כַּלָּה gänzlich.

Вселе́нная נ׳ תֵּבֵל כֻּלָּהּ Welt.

Вселе́нскій ת׳ כָּל־הָאָרֶץ־ allgemein.

Вселя́ть, -ли́ть см. Водворя́ть.

Все́меро ת״פ פִּי שִׁבְעָה, שִׁבְעָ כְּ־, שִׁבְעָתַיִם siebenfach.

Всемилосе́рдый ת׳ רַחוּם וְחַנּוּן allbarmherzig.

Всемилостивѣ́йшій ת׳ גָּדֹל־חֶסֶד מֵאֵין־כָּמוֹהוּ allgütig. [אָרֶץ von aller Welt.

Всемі́рный ת׳ אֲשֶׁר לְכָל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל־, —כָּל־קְצְוֵי

Всемогу́щественный, -гу́щій, Всемо́щный ת׳ שַׁדַּי, אֲשֶׁר לֹא־יִפָּלֵא מִמֶּנּוּ כָּל־דָּבָר, הַכֹּל יָכוֹל allmächtig. [Allmacht.

Всемогу́щество ס׳ יְכֹלֶת הַכֹּל, יְכֹלֶת אֵין־קֵץ, שַׁדּוּן

Всенаро́дно ת״פ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל, קְבַל־עָם öffentlich.

Всенижа́йшій ת׳ נִכְנָע מְאֹד, שָׁפֵל־, — allunterthänigst. [ganze Nacht.

Всенощный ת׳ כָּל־הַלַּיְלָה, —לֵיל־תְּמִים— durch die

Всеобщій ת׳ אֲשֶׁר לְכָל־, כּוֹלֵל allgemein.

Всеобщность נ׳ *כְּלָלוּת Allgemeinheit.

Всеобъе́млющій חוֹקֵר הַכֹּל ת׳ כּוֹלֵל הַכֹּל ; allumfa-
Всеору́жіе כָּל־כְּלֵי־הַמִּלְחָמָה ס׳ vole Rüstung. [ssend.
Всепо́дданнѣйшій נוֹצָר , סָר מְאֹד לְמִשְׁמַעַת־ ת׳ בְּכָל־לִבּוֹ מְצֻנַּת־ allunterthänigst.
Всепоко́рный נִכְנָע מְאֹד לְ־ ת׳ allergebenst.
Всепрему́дрый הֶחָכָם מִכֹּל ת׳ allweiser.
Всепресвѣтлѣйшій נָאוֹר — , נֶאְדָּר מְאֹד ת׳ allerdurchlauchtigst. [digung.
Всепроще́ніе כִּפּוּרִים , כִּפֻּרֶת כָּל־פֶּשַׁע ס׳ Allbegna-
Всесвѣ́тный אֲשֶׁר לְכָל־בְּנֵי־תֵבֵל ת׳ allgemein.
Всесвя́тый קָדוֹשׁ מֵאֵין כָּמוֹהוּ , אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים ת׳ allerheiligst.
Всеси́льный אֵל־שַׁדַּי , שַׁגִּיא כֹּחַ מְאֹד ת׳ allmächtig.
Всесла́вный מְהֻלָּל עַל־כֹּל ת׳ allberühmt.
Всесожже́ніе עוֹלָה , עוֹלַת כָּלִיל ס׳ Brandopfer.
Всесокруша́ющій מְהָרֵס הַכֹּל ת׳ allzerstörend.
Всецѣле́бный אֲשֶׁר מַרְפֵּא הוּא לְכָל־מַחֲלָה ת׳ allesheilend.
Всецѣ́лый שָׁלֵם ת׳ unverletzt.
Всеча́сно בְּכָל־שָׁעָה , כָּל־שָׁעָה ת״פ zu jeder Stunde.
Всеѣ́дный, -я́дный אוֹכֵל כָּל־דָּבָר מַאֲכָל ת׳ allesessend.
Вска́кивать נִתַּר מִמְּקוֹמוֹ , דִּלֵּג , קִפֵּץ פ״ע aufspringen.
Вска́пывать פִּתֵּחַ , חָפוֹר , קוּר , כָּרָה פ״ע aufgraben.
Вскара́бкаться עָלָה עַל־יָדָיו וְרַגְלָיו אֶל־ פ״ע hinauflettern. [erziehen.
Вска́рмливать הֶחֱיָה נֶפֶשׁ־ , גִּדֵּל , רִבָּה פ״ע pflegen,
Вскать מוֹרָד ז׳ Abhang.
Вска́тывать, -ката́ть, -ти́ть, -тну́ть גֹּל אֶל־ פ״ע , גָּלוֹל — , גָּלַל — , רָאשׁ־ hinaufrollen.
Вскачь הָלוֹךְ וְדָהוֹר , דוֹהֵר , בְּדַהֲרוֹת ת״פ im Galopp.
Вски́дка ז׳ , -дываніе שְׁלִיכָה — , יְרוֹת עַל־ ס׳ das Hinaufwerfen.
Вски́дывать, -да́ть, Вски́нуть סָלוֹל עֲרֵמָה פ״ע , צָבוֹר גַּל hinaufwerfen. -ся שָׁפוֹךְ , הִתְגּוֹלֵל עַל־ פ״ח , אִפּוּ עַל־ anfallen.
Вскипа́ніе, -пѣ́ніе רָתֵחַ ס׳ Aufkochung.
Вскипа́ть, -пѣ́ть רָתוֹחַ פ״ע aufkochen.
Вскипъ ז׳ רָתֵחַ Aufkochung. [chen lassen.
Вскипяти́ть הִבְעָה , הָזַד , רִתֵּחַ , הִרְתִּיחַ פ״ע aufko-
Вскиса́ть, Вски́снуть חָמוּץ פ״ע sauer werden.
Вскле́пъ ז׳ , Вскле́пываніе, -па́ніе דִּבָּה ס׳ , רָכִיל falsche Anklage. Вскле́пный בְּלָשׁוֹן רָכִיל ת׳ verläumderisch. [רַגֵּל בְּ־] falsch beschuldigen.
Вскле́пывать הוֹצֵא דִּבָּה עַל־ פ״ע , מָפוּל שֶׁקֶר ,
Вскли́кивать, -кать, -кнуть קָרוֹא בְּקוֹל פ״ע , הִכְרִיעַ , עָזַם aufschreien.

Вскло́чивать, -кло́чить פ״ע (שֵׂעָר) סָמַר , פָּרוּעַ , סָבַךְ (הַשֵּׂעָר) zerzausen (die Haare). -ся פ״ח הִפָּרַע , סָבַךְ zerzaust werden. -че́ніе, -чиваніе ס׳ שה״פ.
Вскокну́ть см. Вска́кивать.
Вскокъ ז׳ דְּהָרָה Aufsprung.
Всколеба́ть פ״ע רָגַז , הָרַגַּז , קָלַע , הָגַע , זָעַע ; (מַיִם) aufregen. -ся נפ׳. -ба́ніе ש״פ.
Всколыха́ть פ״ע רָגַע , הָגַד , קָלַע , הָרַעַד , הִחְרִד aufregen. -ся נפ׳.
Вскользь בְּחִפָּזוֹן , מִבְּלִי שִׂים לֵב , קַל־מְהֵרָה ת״פ
Вскопа́ть см. Вска́пывать. [flüchtig, beiläufig.
Вскормите́ль אוֹמֵן ז׳ , מְגַדֵּל , מְכַלְכֵּל , מְפַרְנֵס* Pflegvater. -ница נ׳.
Вско́рмленникъ אָמוֹן ז׳ , מְגֻדָּל עַל־בִּרְכֵּי־ ; אוֹכֵל שֻׁלְחָן־ Pflegekind. -нница נ׳.
Вскормъ ז׳ מַאֲכוֹם , מַרְבֵּק Auffütterung.
Вскоро́бливать, -роби́ть כָּפַף , כִּפֵּף פ״ע krümmen. -ся שָׁחוֹחַ , שׁוּחַ , הִכָּף פ״ח sich biegen.
Вско́рѣ עוֹד מְעַט , מַהֵר , בְּמְהֵרָה ת״פ bald darauf.
Вскочи́ть см. Вска́кивать.
Вскрикиваніе צְוָחָה , קוֹל עֲנוּת ס׳ das Aufschreien.
Вскрикивать נָתַן בְּקוֹל , הִצְרִחַ , צִוַּח פ״ע aufschreien.
Вскру́живать. -жи́ть הִטָּה , הִשִּׁא , הוֹלִיךְ תֹּעָה , פִּתֵּה verdrehen (den Kopf). -ся פ״ח הִתְעָה , הִעְוָה verwirrt werden. У меня́ голова́ вскружи́лась תָּעָה לְבָבִי , רֹאשִׁי עָלַי סְחַרְחַר.
Вскрыва́ть, Вскры́ть פָּתוֹחַ פ״ע , גִּלָּה öffnen. -ся הִגָּלֶה , הִפָּתֵחַ פ״ח הִבָּקַע , sich öffnen.
Вскры́тіе ס׳ (הַבָּקָרַת בַּנְּהָרוֹת) מִבְקָע , מִפְתָּח ; נִתּוּחַ (גּוּפַת מֵת) das Oeffnen. [lauter Stimme, laut.
Вслухъ בְּקוֹל ת״פ , בְּאָזְנֵי־ , לְהַשְׁמִעוּת אָזְנַיִם mit
Вслу́шиваться, Вслу́шаться הִטָּה אֹזֶן לְ־ פ״ע , הַקְשֵׁב , הִסְכֵּת , הָאֲזֵן horchen.
Вслѣ́дствіе בְּעֵקֶב , בִּגְלַל־ , לְרַגְלֵי־ zufolge.
Вслѣ́дъ за אַחֲרֵי ת״פ , לְרֶגֶל hinterher.
Всма́триваться. -мотрѣ́ться הִבָּט בְּ־ , חָזָה בְּ־ פ״ע , שׂוֹם עַיִן — , הִתְבּוֹנֵן — aufmerksam betrachten.
Всо́вывать, Всова́ть הָבָא בְּ־ פ״ע , תָּקוֹעַ בְּתוֹךְ , צְנוֹחַ — einstecken. -ся הִתְקַע בְּתוֹךְ פ״ח eingesteckt werden; הִתְעָרֵב בְּ־ eindringen.
Всоса́ть см. Вса́сывать. [kommen.
Вспада́ть, Вспасть עָלָה (עַל־לֵב) פ״ע in den Sinn
Вспа́ивать, הֵינִק , הָנַק , כִּלְכֵּל בְּחָלָב פ״ע aufer-
Вспа́лзывать, Всползти́ עָלָה אֶל־רֹאשׁ־ פ״ע hin- [aufklettern.

Вспа́ривать, -па́рить נָתוֹן — הָבָא בְּרֶתַח מַיִם פ״י durchbähen. В. спину דּוּשׁ עֹרֶף־אִישׁ בַּשּׁוֹטִים.
Вспа́рхивать הַעֲלֵה, הִתְעוֹפֵף, הָרוֹם לָעוּף פ״ע auffliegen.
Вспа́рывать פַּתֵּחַ־, הַתֵּר תְּפָר פ״י auftrennen. -ваніе הַתֵּיר תְּפָר Auftrennung.
Вспа́хиваніе ס׳, Вспа́шка נ׳ עֲבוֹדַת הַמִּשְׁדֵּד אַדְמָתוֹ [Aufackerung.
Вспа́хивать, Вспахáть פ״י שִׁדֵּד אֲדָמָה, פִּלַּח־, חָרוֹשׁ aufackern.
Вспле́скивать, Вспленсну́ть פ״י מָחָא עַל־פְּנֵי מַיִם hinaufspritzen. В. рукáми שָׁפוֹק כַּפָּיו — קָפוֹק כַּפָּיו; מָחָא־כַף
Вспле́скъ ז׳ שׁוֹא גַּלִּים, דָּכִי Wellenschlag.
Вспло́шить см. Вспола́шивать.
Вспло́шную. Вспло́шь ת״פ אִישׁ; אֶחָד עַל־רֵעֵהוּ בְּעֻקַּב רֵעֵהוּ dicht aneinander. Вспло́шь да ря́домъ בְּלִי־חָשָׁךְ, תָּמִיד beständig.
Всплыва́ть, Всплыть פ״ע עָלָה וְשׁוֹט עַל־פְּנֵי הַמַּיִם [hervorschwimmen.
Вспо́ить см. Вспа́ивать.
Вспола́шивать -лоши́ть פ״י הַחֲרֵד, בַּעַת פִּתְאֹם in Unruhe bringen. -ся פ״ח הָבְהַל, הִבָּעֵת, הִתְפַּז in Unruhe gerathen.
Вполо́хъ ז׳ בְּעָתָה, נְדוּדִים Bestürzung.
Вспо́лье פ׳ פֵּאַת־שָׂדֶה Feldrand.
Вспомина́ніе ס׳ זִכָּרוֹן, מִזְכֶּרֶת, זֵכֶר Erinnerung.
Вспомина́ть, Вспо́мнить פ״י הַעֲלֵה עַל־לֵב, זָכוֹר sich erinnern.
Вспомога́тельный ת׳ עָזוּר לְהַעֲזֹר בּוֹ, עֹזֶר Hilfs-. В. глаголъ פֹּעַל הָעוֹזֵר Hilfszeitwort.
Вспомога́ть, -мо́чь, -моществова́ть (-ствую) פ״י עָזוֹר לְ־ helfen. [Hilfe.
Вспоможе́ніе, -моществова́ніе ס׳ מַשְׁעָנָה, עֵזְרָה, עֹזֶר
Вспомяну́ть см. Вспомина́ть.
Вспоро́ть см. Вспа́рывать.
Вспорхну́ть см. Вспа́рхивать.
Вспотѣ́лый ת׳ כָּסוּי זֵעָה, נוֹטֵף יֵזַע beschwitzt.
Вспотѣ́ть פ״ע כִּסָּה זֵעָה, הִכְסָה זֵעָה, יָזַע beschwitzt sein.
Вспрыгивать, -гнуть פ״ע נָתַר־, נָתוֹר מִ־, דָּלַג, קִפֵּץ, חָרוֹג aufspringen. [Bespritzung.
Вспрыскиваніе ס׳, Вспрыскъ ז׳ הַזָּיָה, נִדָּה
Вспрыскивать, -снуть פ״י 1) הַזֵּה עַל־ bespritzen. 2) יַיִן הַלּוּלִים, שְׁתֹה יַיִן חֲנֻכָּה — zur Einweihung **trinken**. 3) יִסַּר בַּשּׁוֹטִים, דּוּשׁ בְּשַׂר אִישׁ Ruthen geben. [springen.
Вспря́дывать, -ря́нуть נָתוֹר מִמְּקוֹמוֹ פ״ע auf-
Вспу́гивать, -га́ть, -гну́ть הַבְהֵל, הַחֲרֵד פ״י auf-schrecken.
Вспу́хать, -пу́хнуть צָבָה, בָּצוֹק פ״ע aufschwellen.
Вспу́хлина נ׳ שְׂאֵת, אֲבַעְבֻּעָה Geschwulst.
Вспу́хлый ת׳ פּוּרַח אֲבַעְבֻּעָה, צָבֶה geschwellen.
Вспу́чивать, -чить פ״י הִצְבָּה, הַבַּע anschwellen machen. -ся פ״ח צָבָה, בָּצוֹק, פָּרוּחַ אֲבַעְבֻּעָה anschwellen. [brausen.
Вспылить פ״ע הִתְלַהֵט, הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף
Вспы́льчивость נ׳ שִׁטְפַּת־, שִׁצַּף קֶצֶף, קִצַּר־אַף אַף aufgebrauftes Wesen. [brausend.
Вспы́льчивый ת׳ מְהִיר חֵמוֹת, קְצַר־אַפַּיִם
Вспы́хивать, -хнуть פ״ע 1) בָּעוֹר, הִתְלַהֵט, קָדוֹחַ aufloden. 2) הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף aufbrausen.
Вспы́шка נ׳ 1) לַהַט אֵשׁ, לַהַב Aufblitz. 2) שִׁצַּף קֶצֶף das Aufbrausen.
Вспѣ́нивать, -нить פ״י הַבַּע, בָּעָה, הַחֲמֵר Schaum aufschlagen. -ся פ״ח חָמָה, חָמוֹר aufschäumen.
Вспя́тить שׁוּב אָחוֹר, הָזוֹר — הִסּוֹג zurückkehren
Вспя́тный ת׳ הוֹלֵךְ אָחוֹרַנִּית, נָזוֹר אָחוֹר zurückgehend.
Вставáніе ס׳ תְּקוּמָה, קִיּוּמָה, קוּם das Aufstehen.
Вставáть, Встать פ״ע הִנָּשֵׂא, קוּם, הִתְיַצֵּב sich erheben; קוּם מִמִּשְׁכָּבוֹ, הִשְׁכֵּם aufstehen.
Вста́вка נ׳ מִלָּאָה, מִשְׁבֶּצֶת Einsatz.
Вста́вливать, -ля́ть, Вста́вить פ״י הִרְכִּין, הִצֵּב בְּ־, מַלֵּא, שַׁבֵּץ, בְּ־ einsetzen, einfassen.
Вставно́й ת׳ מִצֻּב בְּ־, מִשְׁלָב — נָטוּעַ eingefaßt. В. зубъ שֵׁן תּוֹשֶׁבֶת eingesetzter Zahn.
Вста́вочный ת׳ מוּשָׁם אֶל־תּוֹךְ, מִשְׁלָב — מְסֻגָּר בְּ־ eingeschaltet. [Zeiten.
Встарину́, Встарь תפ״ פ״ בִּימֵי קֶדֶם, לַקַּדְמוֹנִים in alten
Вста́скивать, -тащи́ть פ״י מִשּׁוֹךְ אֶל־רֹאשׁ, עָלָה עַל־יָדָיו וְרַגְלָיו פ״ח סָחוֹב — hinaufschleppen. -ся אֶל hinaufschleppen.
Встать см. Вставáть.
Встревóженіе ס׳ תְּלָאָה, חֲרָדָה Beunruhigung.
Встревóживать, -вóжить פ״י הַפְרַע אִישׁ, הַחֲרֵד, הַנֵּד, מִמְּנוּחָתוֹ הִלָּאָה beunruhigen. -ся פ״ח חָרוֹד, פָּחוֹד, דָּאוֹג לְ־ unruhig werden.
Встрёпанный, -паный ת׳ פְּרוּעַ שֵׂעָר zerzaust. Какъ в. כְּאִלּוּ לֹא־יָדַע דָּבָר als wäre nichts geschehen
Встрепенýться פ״ח (כַּצִּפּוֹר מִשְׁנָתָהּ) חָרוֹד; הִתְעוֹרֵר, הֵעוֹר, צָפוֹר aufschaudern.
Встрёпывать, Встрепáть פ״י (שֵׂעָר רֹאשׁ) פְּרוּעַ סָמַר aufwühlen (das Haar).

Встрѣ́ча ж׳ פְּגִישָׁה , מִקְרֶה Begegnung. Вы́йти кому́ на встрѣ́чу יָצָא לִקְרַאת־ .

Встрѣча́ть, -рѣ́тить פ״ קָרָה , מָצוֹא , פָּגוֹשׁ בְּ־ , קִדֵּם פְּנֵי־ ; פָּגוּעַ begegnen. -ся פ״ח הִפָּגֵשׁ , מָצוֹא אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ vorkommen; begegnen einander.

Встрѣ́чный ת׳ הוֹלֵךְ לִקְרַאת־ entgegengehend. В. искъ רִיב לְעֻמַּת רִיב Gegenklage. В. и попере́чный כָּל־הַבָּא לִקְרַאתוֹ .

Встря́хиваніе ס׳ , Встря́ска נ׳ מְנוֹד , טַלְטֵלָה das [Aufschütteln.

Встря́хивать, -хну́ть פ״ נָעַר , הָנַע aufschütteln. -ся פ״ח הִתְנַעֵר , הִנָּעֵר sich schütteln.

Вступа́ть, -пи́ть פ״ע בּוֹא אֶל־ ; בּוֹא בְּ־ eintreten. В. въ союзъ עָבוֹר — , בּוֹא בִּבְרִית . -ся פ״ח הִפָּגַע רוֹב אֶת־רִיב־ , בְּעַד־ sich verwenden.

Вступи́тельный ת׳ לָבוֹא — Eintritts-. В. экзаменъ בְּקֹרֶת לָבוֹא אֶל־בֵּית סֵפֶר .

Вступле́ніе ס׳ , בּוֹא מָבוֹא Eintritt. В. на престо́лъ עֲלוֹת עַל־כִּסֵּא הַמְּלוּכָה — , שֶׁבֶת .

Вступчивый ת׳ עוֹמֵד לָרִיב רִיב־ , מַפְגִּיעַ vertheidigend.

Вступщикъ ז׳ , מַפְגִּיעַ , מֵגִן בְּעַד־ , רָב אֶת־רִיב־ Vertheidiger. -щица נ׳ .

Всу́е ת״פ לַתֹּהוּ , לָרִיק , לַשָּׁוְא umsonst.

Всу́нуть см. Всо́вывать.

Всу́чивать, -ча́ть, -чи́ть פ״ הִשְׁזִר בְּ־ hineinflechten. -ся פ״ח הִשְׁזֵר בְּ־ eingeflochten werden.

Всхли́пываньe ס׳ , Всхлипъ ז׳ אֲנָקָה , יְלֵל , נְאָקָה das Schluchzen.

Всхли́пывать, -пну́ть פ״ע הֵאָנֵק schluchzen.

Всходи́ть см. Восходи́ть.

Всходъ см. Восхо́дъ.

Всхра́пывать, -пѣ́ть נָחַר בְּגָרוֹן פ״ע schnarchen. -пну́ть נוּם מְעַט etwas schlafen.

Всыпа́ніе ס׳ , Всы́пка נ׳ זְרוֹת — , שֶׁפֶךְ אֶל־תּוֹךְ , מִזְרֶה — Einschüttung.

Всыпа́ть, Всы́пать פ״ שָׁפוֹךְ — , זָרָה אֶל־תּוֹךְ einschütten. -ся נפעל .

Всѣ́ כֹּל , כֹּל״נ , כֻּלָּם , כֻּלָּן , כֻּלָּם , כֻּלָּנָה alle.

Всѣва́ть, Всѣ́ять פ״ 1) זָרַע בְּ־ einsäen. 2) נָטוּעַ בְּלֵב , נָתוֹן — הִשְׁרֵשׁ — einprägen. -ся נפעל .

Всю́ду ת״פ בְּכָל־מָקוֹם , בְּכֹל überall.

Вся כֹּל מ״נ , כֻּלָּהּ die ganze.

Вся́кій, Всякъ ת׳ כָּל־אִישׁ ; כָּל־אֶחָד , כָּל־ jeder. Безъ всякаго повода לְלֹא־דָבָר , מִבְּלִי כָל־נִסָּכָה .

Вся́чина נ׳ דְּבָרִים אוֹ עִנְיָנִים שׁוֹנִים das Allerlei. Вся́кая вся́чина כָּל־הַבָּא בְּיָדוֹ , כָּל־הָעֹלֶה עַל־רוּחוֹ .

Вта́й, -йте ת״פ הֶרֶשׁ , בַּשֵּׁלִי , בַּלָּט heimlich.

Вта́лкивать פ״ הָדוֹף אֶל־תּוֹךְ , הָדוֹף — , דָּחֹה — hineinstoßen. -ся פ״ח הִדָּחֵה בְּ־ hineingedrängt werden.

Вта́птывать פ״ דָּרוֹךְ , סָלוֹל eintreten.

Вта́скивать, -ска́ть, Втащи́ть פ״ מָשׁוֹךְ , סָחוֹב אֶל־תּוֹךְ — hineinschleppen. -ся נפעל .

Вта́чивать, -ча́ть פ״ טָלָא וְתָפוֹר אֶל־תּוֹךְ einsetzen.

Вта́чка נ׳ , מִשְׁבֶּצֶת , מַטְלִית , טְלִי Einsatz.

Втека́ть, Втечь פ״ע הִשְׁתַּפֵּךְ אֶל־תּוֹךְ , נָזוֹל — , הָגֵר — hineinfließen.

Втемя́шить פ״ נָתוֹן בְּלֵב — , שָׁגַן לִ־ , כָּרַה אֹזֶן לִ־ — שׂוֹם einprägen.

Втече́ніе ס׳ הִשְׁתַּפֵּךְ — , שֶׁפֶךְ אֶל־תּוֹךְ Ergießung.

Вте́чка נ׳ עִקְּבוֹת תַּת־שָׂדֶה (בְּדֶרֶךְ מַהֲלָכָה) Spur.

Втечь см. Втека́ть. [reibung.

Втира́ніе ס׳ מְרוּחַ סַמִּים אוֹ שֶׁמֶן בְּ־ , תַּמְרוּק Ein-

Втира́ть, Втере́ть נפ׳ 1) מָרוֹחַ עַל־מָרוֹחַ בְּ־ פ״ , הִמְרַח עַל־ , הִמְרֵק בְּ־ eingerieben werden. 2) הִתְבּוֹלֵל בְּ־ , פָּרוּץ אֶל־תּוֹךְ־ sich eindrängen.

Втискивать, -скать, -снуть פ״ לָחוּץ אֶל־תּוֹךְ , דָּחוֹק אֶל־בֵּין , תּוֹךְ hineinquetschen. -ся נפעל 1) הִלָּחֵץ אֶל־בֵּין , בָּקוּעַ בְּ־ 2) פָּרוּץ — hineingepreßt werden. hineindringen.

Втихомо́лку ת״פ בַּשֵּׁלִי , חֶרֶשׁ , בַּלָּט geheim.

Втолка́ть, -кну́ть см. Вта́лкивать.

Втопта́ть см. Вта́птывать.

Вто́ра נ׳ כִּנּוֹר מִשְׁנֶה zweite Violine. Э́ка вто́ра! אַךְ אִוֶּלֶת יַהֲוֶה פִּיו . זֶה פָּגַע . Вто́ру занёсъ אוֹיֵב .

Втора́чивать, -чи́ть פ״ , קָשׁוֹר שְׁרוֹךְ כַּר־הַכּוּס — שְׁרוֹךְ הָאֹכֶף an den Sattel binden.

Вторга́ть, Вто́ргнуть פ״ דָּחוֹף אֶל־ , דָּחֹה לְ־ hineinstoßen. -ся פ״ח בָּקוּעַ בְּ־ , פָּרוּץ — hineindringen.

Вторже́ніе ס׳ פֶּרֶץ אֶל־תּוֹךְ Einbruch der Feinde.

Вто́рить פ״ 1) עָנָה אַחֲרֵי־ , שָׁנָה wiederholen, nachhallen. Эхо вто́рить הֵד עוֹנֶה . 2) נָגַן בְּכִנּוֹר , מִשְׁנֶה zweite Violin spielen.

Вторицею ת״פ כִּי־שְׁנַיִם־אֲבַיִם ; מִשְׁנֶה , כִּפְלַיִם doppelt.

Вторично ת״פ שֵׁנִית , בְּפַעַם שֵׁנִית abermals.

Вторичный ת׳ מִשְׁנֶה , שֵׁנִי nochmals.

Вто́рникъ ז׳ יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּשָּׁבוּעַ Dienstag

Второбра́чіе ס׳ כְּלוּלוֹת שְׁנִיּוֹת zweite Ehe.

Второбра́чный ת׳ אֲשֶׁר מֵהַנְּשׂוּאִים הַשְּׁנִיִּים von der zweiten Ehe. [Buch Moseä.

Второзако́ніе ס׳ מִשְׁנֶה תּוֹרָה , סֵפֶר דְּבָרִים fünftes

Второ́й ס״מ שֵׁנִי zweiter. Въ нача́лѣ второ́го בְּתְחִלַּת

(ש״ב ס״ו, יט) וְהַשֵּׁנִית״״ הַשָּׁעָה הַשֵּׁנִית. Во второ́мъ zweitens. [Klasse.

Второкла́ссный מִבְּנֵי הַלִּשְׁכָּה הַשֵּׁנִית ת׳ von zweiter

Второпя́хъ בְּחִפָּזוֹן ת״פ eilends. [zweitem Range.

Второстепе́нный מִמַּדְרֵגָה שְׁנִיָּה, מִשְׁנִי ת׳ von

Втра́вливать, -ля́ть הַטִּמֵּה לָרֵע, אַלֵּף דֶּרֶךְ רָע פ״ י׳ eingewöhnen. [mal so theuer.

Втри́дорога יָקָר מְאֹד, מְחִיר שְׁלָשְׁתַּיִם ת״פ drei=

Втро́е עַל־אַחַת שָׁלֹשׁ, שְׁלִישִׁתָּה, שְׁלָשְׁתַּיִם ת״פ dreifach.

Втроёмъ שְׁלָשְׁתָּם, שְׁלֹשָׁה יַחַד, בְּשְׁלֹשָׁה ת״פ drei beisammen. [schütten.

Втру́шивать, Втруси́ть זָרָה אֶל־תּוֹךְ פ״ י׳ hinein=

Вту́лка *מְגוּפָה, צְמִיד נ׳ Spund.

Вту́не לָרִיק, לַשָּׁוְא, לְלֹא־הוֹעִיל ת״פ vergebens.

Втыка́ть מָעוֹךְ בְּ־, תָּקוֹעַ אֶל־כְּפִי־ פ״ י׳ hineinstecken.

Втѣсня́ть, -пи́ть לָחוֹץ אֶל־תּוֹךְ פ״ י׳ hineinpressen.

Втю́ривать לָכוֹד בְּחַבְלֵי־, הָבָא בַמָּצוֹר פ״ י׳ in Verlegenheit bringen. -ся הִלָּכֵד בְּחַבְלֵי־ פ״ח sich verstricken.

Втя́гивать, Втяну́ть שָׁאוֹף; גַּר, מָשׁוֹךְ אֶל־תּוֹךְ פ״ י׳ hineinziehen. -ся 1) הִמָּשֵׁךְ אֶל־תּוֹךְ נפעל hineingezogen werden. 2) לִמֵּד, הִסְכֵּן לְ־, לָמוּד לְ־ פ״ח לִמֵּד, הִסְכֵּן לְ־, לָמוּד לְ־ פ״ח sich angewöhnen.

Вуа́ль צָעִיף ז׳ Schleier.

Вулка́нъ см. Волка́нъ. [Bibelübersetzung.

Вульга́та הַתַּרְגּוּם הָרוֹמִי לְסִפְרֵי־הַקֹּדֶשׁ נ׳ lateinische

Входи́ть, Войти́ בּוֹא אֶל־תּוֹךְ פ״ י׳ hineingehen. Войти кому въ ми́лость הָפֵךְ רָצוֹן מִן־, מָצוֹא חֵן בְּעֵינֵי־. В. въ обы́чай הָיָה לְחֹק בְּ־. В. въ чье либо положе́ніе יָדוֹעַ וְהָבֵן נֶפֶשׁ עֲמִיתוֹ. В. въ лѣта́ בּוֹא בַיָּמִים. В. въ себя́ הָשֵׁב אֶל־לִבּוֹ, הָשֵׁב דַּרְכּוֹ.

Входъ ז׳ 1) אִיתּוֹן, בִּאָה, סַף, מְבוֹא פְּתָחִים, מָבוֹא Eingang. 2) בּוֹא Eintritt. При входѣ его въ храмъ בְּבוֹאוֹ אֶל־הַהֵיכָל. Къ нему всякій имѣетъ свобо́дный входъ בֵּיתוֹ פָּתוּחַ לַכֹּל.

Входя́щій הַבָּא אֶל־ ת׳ eintretend. Входящая книга סֵפֶר הַדְּבָרִים הַבָּאִים אֶל־בֵּית מִשְׁפָּט.

Вхо́жій אֶחָד מְבָאֵי בַיִת־ ת׳ Verkehr habend.

Вцѣ́живать, Вцѣди́ть הַגֵּר וְנַזֵּק לְתוֹךְ פ״ י׳ einzapfen.

Вцѣпля́ться, -пи́ться אָחוֹז בְּ־, תָּפַשׂ בְּיָדַיִם פ״ י׳ sich anklammern.

Вчасту́ю לָעִתִּים, לַבְּקָרִים, לִרְגָעִים ת״פ oft.

Вчера́ אֶתְמוֹל, תְּמוֹל, אִתְּמוֹל ת״פ gestern. Вчера́ ве́черомъ אֶמֶשׁ.

Вчера́шній תְּמוֹל ת׳ gestrig. В. день יוֹם אִתְּמוֹל.

Вчернѣ́ בִּכְתֹבֶת לֹא־נָקְקָה, בְּמַחֲקֶה הָרִאשׁוֹן — noch unbearbeitet.

Вчѐтверо אַרְבַּעְתַּיִם ת״פ vierfach. [men.

Вчетверо́мъ אַרְבָּעָה בְּמִסְפָּר, —יַחַד ת״פ vier beisam=

Вчина́ніе הָחֵל, תְּחִלָּה, רֵאשִׁית ס׳ Anfang.

Вчина́ть הָחֵל פ״ י׳ anfangen. [rechnung.

Вчисле́ніе מְנוֹת עִם־, הַעֲלוֹת בְּמִסְפָּר ס׳ Hinein=

Вчисля́ть הַעֲלֵה בְּמִסְפָּר, מָנָה עִם־ פ״ י׳ hineinrechnen.

Вчи́тываться, -та́ться קָרֵא, הָבֵן בַּמִּקְרָא פ״ י׳ בְּשׂוּם־לֵב sich einlesen.

Вчу́жѣ מִבְּלִי הֱיוֹת קְרוֹבוֹ וּמַכִּירוֹ ת״פ fremd.

Вшѐствіе מָבוֹא, —בּוֹא, —בָּאָה אֶל־תּוֹךְ ס׳ Eintritt.

Вшѐстеро כְּפִי־שִׁשָּׁה, כְּ־ שֵׁשׁ פְּעָמִים, שִׁשְּׁתַּיִם ת״פ sechsmal. [beisammen.

Вшестеро́мъ שִׁשָּׁה בְּמִסְפָּר, שִׁשָּׁה יַחַד ת״פ sechs

Вшива́ть, Вшить (вошью עתיד) תָּפַר אֶל־תּוֹךְ פ״ י׳ einnähen.

Вши́вка תְּפִירָה, —תָּפוּר אֶל־תּוֹךְ נ׳ das Einnähen.

Вшивно́й הִתְפּוּר בְּ־ ת׳ eingenäht.

Вши́вокъ (-вка) מִשְׁבֶּצֶת תְּפִירָה ז׳ das Eingenähte.

Вши́вость נֶגֶף־כִּנִּים נ׳ Laufigkeit.

Вши́вый מְלֵא כִּנִּים, —נָגוּעַ ת׳ laufig. [den.

Вшивѣ́ть הִמָּלֵא כִּנִּים, הִנָּגֵף מִכִּנִּים פ״ י׳ laufig wer=

Въ, Во פ״ י׳ בְּ־, בְּתוֹךְ, אֶל־תּוֹךְ, —ה; בְּקֶרֶב in, zu, bei. Онъ сиди́тъ въ ко́мнатѣ הוּא יוֹשֵׁב בְּחֶדֶר. Въ чемъ обвини́ли его בַּמֶּה הִרְשִׁיעוּ אוֹתוֹ. Это случи́лось въ но́чи הַמִּקְרֶה הַזֶּה קָרָה בַּלַּיְלָה. Въ пяти́ ми́ляхъ отъ го́рода בְּמֶרְחַק חָמֵשׁ פַּרְסוֹת מִן־הָעִיר. Онъ вошёлъ въ ко́мнату הוּא בָא הַחֲדָרָה. Смотрѣ́ть въ окно́ הִשְׁקִיף בְּעַד־הַחַלּוֹן. Вѣ́сомъ въ пудъ כֶּסֶף מִשְׁקָלוֹ. Пе́рстень въ ты́сячу рубле́й טַבַּעַת בְּאֶלֶף כֶּסֶף. Во всю зиму́ כָּל־יְמֵי הַחֹרֶף. Они́ отвѣ́тили въ одинъ го́лосъ הֵם עָנוּ פֶּה אֶחָד. Нанятся въ рабо́тники הָיָה לְפוֹעֵל שָׂכִיר. Онъ весь въ свою́ мать תֹּאַר כְּתֹאַר פְּנֵי אִמּוֹ כְּאִמּוֹ.

Въѣда́ться, Въѣ́сться אָכוֹל בְּדֵי־ פ״ י׳; אָחוֹז בְּ־, נָקוֹר וּפָרוֹץ אֶל־תּוֹךְ sich einfressen.

Въѣ́дчивость מַאֲכֶלֶת נ׳; קַעֲקַע Schärfe.

Въѣ́дчивый נוֹקֵב וְנוֹקֵר, אוֹכֵל בְּדֵי־ ת׳ scharf, ätzend.

Въѣ́здный אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ בָּאוֹ בְּרֶכֶב וָסוּס ת׳ zum Einfahren.

Въѣ́здъ בּוֹא בָרֶכֶב אֶל־, רְכוּב אֶל־תּוֹךְ ז׳ Einfahrt.

Въѣзжа́ть, Въѣ́хать, בּוֹא בָרֶכֶב אוֹ בְסוּסִים אֶל־ פ״ י׳ hineinfahren.

Въѣ́сться см. Въѣда́ться.

Въя́вь, Въя́вѣ לְעֵין־כֹּל , גָּלוּי ת״פ öffentlich.
Вы אַתֶּם מ״נ; (וגם ליחיד לאות כבוד) אַתָּה, כְּבוֹדְךָ Ihr; Sie.
Выбалотировать בָּחוֹר עַל־פִּי גּוֹרָל פ״י auswählen.
Выба́лтывать 1) פ״י מָרוֹק , שָׁטוּף , מִן־ הָדַם ausgießen. 2) גַּלָּה סוֹד ausplaudern.
Выбарышничать הוֹנָה וְקָנוּה מִיַּד־ פ״י abdingen.
Выбива́ть, Вы́бить 1) פ״י חָבוֹט מִן־ ausklopfen. 2) הִכָּה , הִפֵּל ; נִפֵּץ , נָתוּץ , הָרוֹס zerschlagen. 3) הוּצַר בְּמַטְבֵּעַת נפ׳ יָצוּר בְּמַטְבֵּעַת ausprägen. -ся ausgeprägt werden. -ся изъ силъ עָמוּל וְהוֹגֵעַ נַפְשׁוֹ .
Вы́бивка נ׳ 1) מַחֲבָט Ausklopfung. 2) מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה Abdruck.
Выбира́ніе בְּחִירָה , בְּחוֹר ס׳ Auswahl.
Выбира́ть 1) פ״י בָּרוֹר מִן־ , בָּחוֹר , לָקוּט herausklauben. 2) בָּחוֹר לוֹ , רָאוֹ לוֹ ausſuchen. -ся 1) נפעל הִבָּחֵר , הִבָּרֵר , לָקוּט ; הִבָּחֵר ausgeſucht werden. 2) יָצָא מִן־ פ״ח herausziehen.
Выби́тіе הָרֵס , שֵׁבֶר , נִפּוּץ ס׳ das Einſchlagen.
Вы́бить см. Выбива́ть. [miren.
Выблёвывать, -блева́ть הָקָא , קָאָה פ״י ausvo-
Вы́блядокъ, -дышъ מַמְזֵר , יֶלֶד זְנוּנִים ז״נ Baſtard.
Вы́бой ז׳, -боина נ׳ פֶּחֶת , מְאוּרָה , מַקְבֶּת־בּוֹר , מְהֻמּוּרָה offenes Loch. [Semmelmehl.
Вы́бойка נ׳ 1) אֶרֶג צְבוּעַ רַקְמוֹת Kattun. 2) סֹלֶת
Вы́боистый מָלֵא מַהֲמוֹרוֹת וּפְחָתִים ת׳ grubig.
Вы́бойщикъ צוֹבֵעַ רַקְמוֹת ז׳ Kattundrucker.
Вы́болтать, -тнуть см. Выба́лтывать.
Выбора́зживать, Вы́бороздить פִּלַּח , שִׁדַּד פ״י (שָׂדֶה) ausfurchen.
Вы́борка אֹסֶף רָאשֵׁי עֲנָיִים ; לֶקֶט , מִבְחָר נ׳ Auszug.
Вы́борный 1) ת׳ קְרִיא מוֹעֵד , בָּחוּר מֵעַם ausgewählt. 2) מָקוֹם לִנְשִׂיאֵי עֵדַת הַכְּפָר Dorfſchulze.
Вы́боръ ז׳ בְּרֵרָה , בְּחִירָה , מִבְחָר , בְּרוֹר *Auswahl.
Выбра́живать שׁוֹט וְהִתְהַלֵּךְ בְּ־ פ״י durchwandern. -ся נָבוֹעַ , הָמָה וְהָמוֹר פ״ח ausgähren.
Выбра́сывать הִשְׁלִיךְ הוֹצָה , הִטֵּל , הוֹצֵא ; הָסֵר מִתּוֹךְ hinauswerfen. -ся הוּטַל , הֻשְׁלַךְ נפעל hinausgeworfen werden.
Вы́брать, см. Выбира́ть. [chen auszugehen.
Вы́бресть נָסַה לָצֵאת חוּצָה בְּקוּמוֹ מֵחֳלִיוֹ פ״ע verſu-
Выбрива́ть, Вы́брить גִּלַּח פ״י auszaſiren. -ся פ״ח הִתְגַּלֵּחַ ſich raſiren.
Выброди́ть (-брожу́) см. Вы́бресть.
Выброди́ть 1) פ״ע см. Выбра́живать. 2) הִעֲלָה כָּל־הַדָּגִים בְּמִכְסָרְתּוֹ ausfiſchen.
Вы́бросать, -сить см. Выбра́сывать. [wurf.
Вы́бросокъ (-ска) ז׳ דָּבָר נִמְאָס , פְּגוּל , סְחִי Weg-
Выбры́згивать, Вы́брызгать הִזָּה מִסָּבִיב עַל־ פ״י herausſpritzen. -ся הִזָּה עַל־בְּשָׂרוֹ פ״ח ſich beſpritzen.
Выбыва́ть, Вы́быть הָיָה מִן פ״ע , יָצוּא ; הִפָּקֵד , עָזוּב מִשְׁמֶרֶת הַעֲדֵר abgehen. В. изъ службы מִן־הַצָּבָא פְּקֻדָּתוֹ . Изъ строя выбыло 20 человѣкъ נָפְלוּ עֶשְׂרִים אִישׁ .
Выбылой חָסֵר , נִפְקָד , נֶעְדָּר ת׳ abgegangen.
Выбѣга́ть, Вы́бѣжать רוּץ הַחוּצָה פ״ע hinauslaufen.
Выбѣ́гивать, Вы́бѣгать 1) רוּץ עַל״״ לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ durchlaufen. 2) הִשְׁתַּכֵּר בַּמֵּרוּץ durch Laufen verdienen.
Выбѣ́ливаньe, Вы́бѣлка ס׳ הַלְבָּנָה נ׳ das Ausweißen.
Выбѣ́ливать, Вы́бѣлить לִבֵּן , הַלְבֵּן פ״י ausweißen.
Выва́жживать פִּתַּח מֶתֶג וְרֶסֶן הַסּוּס פ״י die Zügel losbinden.
Выва́живать 1) פ״י נָהוֹג כְּ״״לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ herumführen. 2) לִמֵּד כַּלְבֵי הַצַּיִד לָלֶכֶת צְמָדִים Hunde zur Koppel gewöhnen.
Выва́ливать, Вы́валить הִשְׁלִיךְ , הִפֵּל , הָטֵל פ״י hinauswerfen. -ся הֻשְׁלַךְ , הוּטַל פ״ח hinaus geworfen werden. [Neſtei.
Вы́валокъ (-лка) בֵּיצָה נֶאֱלָחָה עֲזוּבָה מִקֵּן ז׳ faules
Вы́валять דּוּשׁ גֵּז צֶמֶר לְסָדִין , גָּלוֹל , פֵּלֵשׁ פ״י auswalken. -ся הִתְגּוֹלֵל פ״ח , הִתְפַּלֵּשׁ , הִתְגַּלְגֵּל ſich herumwälzen.
Выва́ривать, Вы́варить הָזַד , בִּשֵּׁל פ״י auskochen. -ся הִתְבַּשֵּׁל , בְּשׁוּל נפ׳ gekocht werden.
Вы́варка נָזִיד נ״ר Abſud. -ки קְבֻעַת סִיר הַנָּזִיד , —חָלֵאת Bodenſatz.
Вы́варочный מְבֻשָּׁל , מְתֻּךְ ת׳ gekocht.
Вы́варъ נָזִיד ז׳ Abſud.
Выва́стривать חִדֵּד , שָׁנַן פ״י ſchärfen. -ся 1) נפעל הוּחַד geſchärft werden. 2) הָיָה לְאִישׁ מָהִיר , הָרוּץ פ״ח וְהָרוּץ ſich ausbilden.
Выва́щивать חִלֵּק—, מָרוֹט בְּדוֹנֵג פ״י wichſen.
Вы́веденецъ см. Нереведе́нецъ. [Beſeitigung.
Выведе́ніе הָסִיר מִן־ ס׳ ; הוֹצִיא מִן־ Hinausführung;
Выведённый מוּצָא ת׳ hinausgeführt. [lein.
Выведёнышъ אַפְרוֹחַ בְּצֵאתוֹ מִבֵּיצָתוֹ ז׳ Neſtküch-
Выве́дриваться, Вы́ведриться הִבָּהֵר הִטַּהֵר פ״ע עָטָה אוֹר בָּהִיר (השמים) ſich ausheitern.
Вы́веду см. Вы́весть.
Вывезе́ніе הוֹצִיא בָּעֲגָלָה ס׳ Hinausführung,

Вы́везти см. Вывози́ть.

Вы́вернуть см. Вывёртывать.

Вы́верстка ж, -вёрстываніе, הַיְשִׁיר, פַּלֵּס ס׳ Ausgleichung.

Вывёрстывать, Вы́верстать (1) פ״ש שׁוֹם הַעֲקוֹב, פַּלֵּס, הַחֲלֵק, הַיְשֵׁר, לְמִישׁוֹר תָּכוֹן (2) נַבֵּה מִשְׁכַּר־אִישׁ לְשָׁלוֹם חוֹבוֹ; תַּכֵּן, חֶשְׁבּוֹן Rechnungen ausgleichen.

Вы́вертка ж מַחֲסֶה, מַעֲנֶה שֶׁקֶר לְהַצְמִדַּק, תֹּאֲנָה Ausflucht.

Вывёртывать פ״ש הָפוּךְ מִשֹּׁרֶשׁ, סָבַב וְהוֹצִיא מִ־ פ״ח וְיָצוֹא שָׁלוּף; הָמֵלֵט מִמּוֹקֵשׁ, הִנָּצֵל מְלֻכָּד umdrehen. -ся sich herauswickeln.

Вывёрчивать, Вы́вертѣть פ״ש נָקַב בַּמַּקְדֵּחַ aus-bohren.

Вы́весть см. Выводи́ть.

Вывинчивать, Вы́винтить פ״ש הַתֵּר בְּרִיחַ גְּלִילִי herausschrauben.

Вывиха́ть, Вы́вихнуть פ״ע הָמֵט, הָמַעַד, הוֹקַע (עֶצֶם הַחַי) מִמְּקוֹמוֹ הָרוֹס verrenken.

Вы́вихъ ז׳ מָקוֹם מוּשׁ עֶצֶם מִמְּקוֹמוֹ, נָשֶׁה, מוֹקַע Ausrenkung.

Выводи́ть, Вы́весть, -сти (1) פ״ש הוֹצִיא מִן־, הַעֲלֵה־ herausführen. В. войско на брань הָרַק צָבָא (2) פַּלֵּט, הִצִּיל, מִלֵּט befreien. В. изъ затрудне́ній הֵלִיץ מִמְּצוּקוֹת. В. на просторъ הוֹצִיא לַמֶּרְחָב. (3) הָסַר, הָגַה מִן־. В. пятна הָגַה הַשְּׁבֶת, כִּלֶּה, הַכְרֵת, אַבֵּד (4) הָסַר־, בָּתַשׁ מִבֶּגֶד austrotten. (5) הַחֲלֵט מִשְׁפָּט מִפָּרְשַׁת הוֹצִיא מִשְׁפָּט עָנְיָן schließen, folgern. (6) מִלֵּט אַפְרוֹחִים אוֹ גוּרִים, הַמְלֵט־, הַפְלֵט־, יָלוֹד־ ausbrüten. В. кого въ люди הוֹשֵׁב אִישׁ עַם־נְדִיבִים. В. на свѣжую во́ду הוֹצִיא לָאוֹר, גָּלָה הַכְעַס אִישׁ. В. стѣну הַשְׁלֵם הַחוֹמָה, בַּצֵּעַ־. В. изъ наро́днаго употребле́нія הַכְחֵד הַחֹק מִקֶּרֶב הָעָם. -ся (1) נפעל הָעֲלֵה מִן־, הוּצֵא ausgeführt werden. (2) הִכָּרֵת, אָבוֹד, תֹּם, סוּר, הִכָּחֵד, אָפוּס, אָזוֹל, הִשְׁמַד verschwinden. Изъ этого лѣса вы́велись хи́щные звѣри חַיּוֹת נִכְחֲדוּ מִן־הַיַּעַר הַזֶּה.

Выводи́ть см. Выва́живать.

Выводна́я ז׳ רִשְׁיוֹן לְאָמָה לְהִנָּשֵׂא לַעֲבֹד שֵׁר אַחֵר Erlaubnißschein. -пое ס׳ כֶּסֶף שְׁלוּמִים בְּעַד רִשְׁיוֹן זֶה Zahlung für den Erlaubnißschein.

Вы́водъ ז׳ (1) הַעֲבִיר־, הוֹצִיא־, מוֹצָא מִן־ Ueberführung. (2) מִשְׁפָּט מוּצָא, מוֹצָא דָבָר, מַסְקָנָא* Folgerung.

Вы́вожжать см. Выва́жживать.

Вывозить, Вы́везти פ״ש הוֹצֵא מִן־, הָבֵא־ hinausführen. -ся נפ׳.

Вы́возить см. Выва́живать.

Вы́возка ж см. Вы́возъ.

Вывозно́й ת׳ הַיּוֹצֵא־, הַמּוּצָא מִן־ Ausfuhrwaare. В. товаръ עִנְבוֹן

Вы́возъ ז׳ מוֹצָא; מוֹצָא מַרְכֹּלֶת מִמְּדִינָה, מַסַּע הַסְּחַר (יחזקאל כז, סז) Ausfuhr.

Вывола́кивать, Вы́волочь, -лочить פ״ש מָשׁוֹךְ, מִן־ הוֹצֵא־, מָשַׁה־ herausschleppen.

Вы́волоченіе, ס׳, -лочка ж׳ מְשֹׁךְ מִן־ Herausziehung. В. соли מִכְרֵה מֶלַח מִמּוֹצָאוֹ.

Выворо́живать, Вы́ворожить פ״ש (1) הוֹצֵא מִשְׁפָּט הִשְׁתַּבֵּר בְּקֶסָמִים, בְּקֶסָמִים נָחַשׁ (2) durch Zauberei verdienen. herauszaubern.

Выворо́чивать, Вы́воротить פ״ש הָפַךְ דָּבָר אֶל־ צִדּוֹ הַשֵּׁנִי umkehren. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הֻהְפַּךְ sich umwenden.

Вы́воротный ת׳ הָפוּךְ עַל־פִּיהוּ umgewandt.

Вы́воротъ ז׳ הֶפֶךְ Umwendung. На-в. הֶפֶךְ מִן־לְהֶפֶךְ.

Вы́вострить см. Выва́стривать.

Вы́вощить см. Выва́щивать.

Вывѣва́ть, Вы́вѣять פ״ש זָרָה בְּמִזְרֶה וְרֵחַת schwingen.

Вы́вѣвки נ״ר מֹץ Spreu.

Вывѣ́дываніе, Вы́вѣданіе ס׳ חֵקֶר דָּבָר Ausforschung.

Вывѣ́дыватель ז׳ חוֹקֵר; חוֹפֵשׂ; מְרַגֵּל, תֵּר Ausforscher.

Вывѣ́дывать, Вы́вѣдать פ״ש חָקוֹר, רַגֵּל, תּוּר ausforschen.

Вывѣ́йка ж מְזֵרָה דָּגָן Schwingung des Getreides.

Вы́вѣсить см. Вывѣ́шивать.

Вы́вѣска ж ציוּן בְּמִבּוֹא פְּתָחִים, נֵס, שֶׁלֶט Aushängeschild.

Вывѣ́тривать, Вы́вѣтрить פ״ש הָבֵר־, נִקָּה רוּחַ (1) נפ׳ הִבָּר, הִנָּקָה רוּחַ ausgelüftet werden. (2) גִּלָּה, הִמֵּק, הִמּוֹר, הֻנְדַּף בְּרוּחַ כְּאֶבֶק verwittern.

Вы́вѣтрѣлый ת׳ נִדָּף, נָמֵק verwittert.

Вывѣ́трѣть см. Вывѣ́триваться.

Вывѣ́шивать, Вы́вѣсить פ״ש (1) תָּלָה נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ aushängen. (2) שָׁקוֹל; פַּלֵּס abwägen. -ся נפעל.

Выва́зывать, Вы́вязать פ״ש הַתֵּר אֲגֻדָּה losbinden.

Выва́зывать, Вы́вязти פ״ש אָרוֹג, שַׁבֵּץ, עָנוֹד, אָגוֹד stricken.

Вы́вязъ ז׳, -зь ж׳ מַעֲנָד, אֶרֶג, תִּשְׁבֵּץ Eingestricktes.

Выва́ливать, Вы́валить פ״ש יַבֵּשׁ נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ in der Luft trocknen.

Выга́дываніе, ס׳, Вы́гадка ж׳ (1) מַחֲשֶׁבֶת חָרוּץ das Ersinnen. (2) חֲזָיוֹן עֲתִידוֹת das Wahrnehmen. (3) מְצוֹא עֵת das Abpassen.

Выга́дывать, Вы́гадать פ״ש (1) מְצוֹא עִתּוֹ,

עָשׂה כְּלִי־חֵפֶץ הִתְאַנָּה לְ־ die Zeit abpassen. 2) מִשְׁרִידֵי דָבָר zupassen. 3) בָּדָא מִלָּב ausdenken. 4) הִשְׁתַּבֵּר בְּנִחַשׁ וּקְסָמִים durch Wahrsagen verdienen.

Выга́живать, Вы́гадить פ״ע, נָעַל, טַנֵּף beschmutzen.

Вы́гарки נ״ר שְׁרִידֵי דָבָר הַנִּשְׂרָף, מִשְׂרֵפוֹת — Schlacke.

Выгаръ ז׳ לַחַט יַיִן, חֲמַת מְיַין Stärkeprobe des Branntweins.

Выгиба́ть, Вы́гнуть פ״ע, כֹּף, כָּפַף krümmen. -ся פ״ח sich biegen.

Выгиба́ть, Вы́гибнуть פ״ע, הָאֲסַף, תֹּם לְגוּעַ umkommen.

Выгибно́й כָּפוּף ת׳ gebogen.

Вы́гибка נ׳ כֹּף, כְּפִיפָה Biegung.

Вы́гибъ ז׳ כֹּפֶה, כִּפָּה Krümmung, Bug.

Выгла́дывать, Вы́глодать פ״ע, אָכַל, לִחֵךְ abnagen.

Выгла́живать, Вы́гладить פ״ע, שִׁוָּה פָּנִים, הֶחֱלִיק, הִתְפַּלֵּם glätten. -ся פ״ח הִשְׁתַּוָּה, הִתְפַּלֵּם geglättet werden.

Вы́глодать см. Выгла́дывать.

Выгля́дывать, Вы́глянуть פ״ע הִשְׁקִיף, הֵצִיץ מִן־ בְּעַד־ hinausblicken.

Вы́глядѣть 1) פ״ע הֵרָאֶה, תּוֹר פ״ע רָגַל belauern. 2) מַה־ מַרְאֵהוּ . ausseh en. Какъ онъ изъ себя́ вы́глядитъ?

Выгна́ивать, Вы́гноить פ״ע הָמַק auseitern lassen.

Вы́гнать см. Выгоня́ть.

Выгнета́ть, Вы́гнесть פ״ע מָצַה, דָּרוּךְ, זוּר auspressen.

Вы́гнуть см. Выгиба́ть.

Выгова́ривать, Вы́говорить פ״ע 1) נָשׂוֹא, בִּטֵּא הוֹצִיא מִפִּיו, עַל־שְׂפָתָיו, הִזְכִּיר aussprechen. В. себѣ יָסַר עַל־, הוֹכַח, נָעוֹר בְּ־ 2) . הִתְנַה דָבָר לְתוֹעֶלְתוֹ עָוֹן Vorwurf machen. -ся נפעל .

Вы́говоръ ז׳ 1) מִבְטָא Aussprache. 2) גְּעָרָה, תּוֹכַחַת Vorwurf.

Вы́года נ׳ פְּרִי־עָמָל, תּוֹעֶלֶת Nutzen.

Вы́годность נ׳ פְּרִי־טוּב, תּוֹעֶלֶת Vortheilhaftigkeit.

Вы́годный ת׳ נוֹתֵן פְּרִי, מוֹעִיל nützlich.

Вы́гонка נ׳ מִצְרַף־יַיִן וְשֵׁכָר Destillirung.

Вы́гонщикъ ז׳ מַחֲרִיד מֵעוֹן הַחַיּוֹת (בְּצִיר) Auftreiber.

Вы́гонъ ז׳ 1) מִנְהָג, מִגְרַשׁ הַצֹּאן וְהַבָּקָר לַמִּרְעֶה das Austreiben des Viehes. 2) מִרְעִית, מָקוֹם מִרְעֶה, דֹּבֶר נַחֲלָל Weideplatz.

Выгоня́ть פ״ע 1) הָדַח מִן־, גֵּרֵשׁ, נָשַׁל hinaustreiben. 2) צָרוּף יַיִן אוֹ שֵׁכָר destilliren.

Выгора́живать, Вы́городить פ״ע 1) גָּדַר סָבִיב, שׁוֹךְ abzäunen. 2) שׁוֹךְ בְּעַד־, הָגַן, חָסַךְ בְּעַד־; נָקַה מִפֶּשַׁע, הִצְדִּיק suchen zu entschuldigen.

Выгора́ть, Вы́горѣть פ״ע 1) הָיָה, הִשְׁרַף בָּאֵשׁ אֵשׁ לְמַאֲכֹלֶת abbrennen. 2) הִצְרַב, קָדוֹר verbleichen. Дѣло не вы́горѣло הַדָּבָר לֹא הִצְלִיחַ . [blichen.

Выгорѣ́лый ת׳ נִשְׂרָף, נָחָר; נִצְרָב verbrannt; ver-

Вы́грабить פ״ע בָּזַז כֹּלָה, שָׁדוֹד עַד־כַּלָּה ausplündern.

Выгра́нивать, Вы́гранить פ״ע עָשׂה... גְּבוּלוֹת, גִּבֵּל [schleifen (einen Stein).

Выгреба́ть, Вы́гресть פ״ע 1) חָתָה, נָרוּף, יָעָה herausscharren. 2) הִשְׁחָה אֲנִיָּה מִמְּקוֹמָהּ בַּמְּשׁוֹט herausrudern.

Вы́гребки ז״ר דָּבָר גָּרוּף, מִגְרָף das Abgeschabte.

Выгружа́ть, Вы́грузить פ״ע פָּרוֹק נֵטֶל (מַעֲמַס) אֲנִיָּה ausladen. -ся פ״ח הוֹרַק, הִתְפָּרֵק ausgeladen werden.

Вы́грузка נ׳ פֵּרוּק אֲנִיָּה Ausladung.

Вы́грузчикъ ז׳ פּוֹרֵק אֲנִיּוֹת Auslader.

Выгрыза́ть, Вы́грызть פ״ע אָכַל בְּשִׁנָּיו, לָחוּךְ — ausnagen.

Выгу́ливаться, -ля́ться פ״ע הִתְהַלֵּךְ לִשְׁאֹף רוּחַ; הֵחֵלִּיף כֹּחַ sich in frischer Luft erholen.

Выдава́ть, Вы́дать פ״ע הוֹצִיא־, נָתוֹן מְיָדוֹ heraus-geben. В. за́мужъ הִשִּׂיא־, נָתוֹן עֶלְמָה לְאִישׁ В. кого מַגֵּר, הִסְגִּיר אִישׁ לְ־; כָּגוֹד בְּ־ . В. себя за הִתְנַכֵּר כְּמוֹ־, הִתְחַפֵּשׂ בְּמַרְאֵה־ . -ся הִשָּׂקֵף מִן־, הֵצִיץ הַצִּיץ — hervorragen.

Выда́вливать, Вы́давить פ״ע זוּר, מָצַה, דָּרוּךְ (עֲנָבִים) שָׂחוּט auspressen.

Выда́ивать פ״ע חָלוּב, מָצַה שֹׁד בְּהֵמָה* ausmelken.

Выда́лбливать פ״ע 1) עָשׂה נָבוּב, נָקוֹב, כָּרָה aushöhlen. 2) לָמוּד בִּשְׂפָתָיו בְּלִי־שׁוּם שֵׂכֶל, הִרְגֵּל עַל־לְשׁוֹנוֹ מִבְּלִי־הָבִין auswendig lernen.

Вы́дать, (-дамъ עתיד) см. Выдава́ть.

Вы́дача נ׳ הַסְגָּרָה, מָסוֹר, תֵּת מְיָדוֹ Herausgabe.

Выдва́ивать, Вы́двоить פ״ע מִצְרַף מִשְׁנֶה (יַיִן) צָרוּף, זִקֵּק בַּעֲמָמִים umdestilliren.

Выдвига́ть, Вы́двинуть פ״ע הוֹצִיא, שָׁלוּף, חָלַץ, הוֹצִיא מִן הָרַק הֶחֱלִיץ, הָרַק herausschieben. -ся פ״ח הָרַק sich herausschieben.

Выдвижно́й ת׳ מַבְרִיחַ, מָשְׁלָף, מָעְתָּק [schiebend, Schub-.

Вы́двоить см. Выдва́ивать.

Выдёргиваніе ס׳ נִתּוּשׁ, עֲקֹר das Herausreißen.

Выдёргивать, Вы́дернуть פ״ע נָתוּשׁ, עָקַר, מָרוּט — ; נָתוּשׁ — נָמוֹחַ — הַעְתֵּק מִן־ heraus reißen.

Выдёрживать, Вы́держать פ״ע 1) עָמוֹד בִּפְנֵי־, עָצוֹר לְ־, עָצוֹר כֹּחַ bestehen. Они вы́держали эту войну́ הֵם עָצְרוּ כֹּחַ לַעֲמוֹד בִּפְנֵי הַמִּלְחָמָה . В. испыта́ніе עָמוֹד בַּמַּסָּה . Этотъ сосу́дъ не выдёр-

живаетъ огня. הַכְּלִי הַזֶּה לֹא־יַעֲמֹד בִּפְנֵי־הָאֵשׁ. Эта верёвка не выдержитъ הַחֶבֶל הַזֶּה יִנָּתֵק וְלֹא יַעֲמֹד. 2) נָשׂוֹא, כִּלְכֵּל, הָכִיל, סָבוֹל ertragen. Не могу выдержать נִלְאֵיתִי הָכִיל, —נָשׂוֹא.

Выдержка ז׳ 1) см. Выдёргиваніе. 2) לֶקֶט מִן־, מִכְחָר Auszug. На выдержку אֶחָד מִן־, הַבָּא בְּיָדוֹ.

Выдернуть см. Выдёргивать.

Выдирать פ״ע מָרוֹט מִן־, נָתוֹשׁ—, נָתוֹק—, הִתְמַלֵּט מִתּוֹךְ, הִנָּצֵל מִיַּד פ״ח —הִתְמַלֵּט, -ся herausreißen.

Выдирка см. Выдёргиваніе.

Выдоить см. Выдаивать. [sich losreißen.

Выдолбить см. Выдалбливать.

Выдохлый ת׳ נָמֵר רֵיחַ, נָפוּג verschalt.

Выдохнуть פ״ע הֵאָסֵף, מוּת krepiren.

Выдохнуть см. Выдыхать.

Выдра ('ק -репокъ) מִין תַּנִּין־יָם וְבַבְּשָׂה נ׳ Fischotter.

Выдрать см. Выдирать.

Выдти см. Выходить.

Выдувать פ״ע נָפוֹחַ וְיָצוֹר; הֵשִׁיב וְנִקָּה, הָפַח מִתּוֹךְ (כְּלֵי־זְכוּכִית) ausblasen. -ваніе ש״פ.

Выдувной ת׳ נָבוּב, נָפוּחַ geblasen.

Выдуманіе ס׳ מַחֲשֶׁבֶת־חוֹשֵׁב, תַּחְבֻּלָה das Ausdenken.

Выдумать см. Выдумывать. [

Выдумка נ׳ בַּד, הָגוּת מִלֵּב, מְזִמָּה Erfindung. Голь на выдумки хитра רִישׁ יְאַלֵּף עָרְמָה.

Выдумчивый ת׳ בַּעַל־מְזִמּוֹת erfinderisch.

Выдумщикъ ז׳ בּוֹדֵה Ausdenker.

Выдумывать פ״ע בָּדָה —, הָגָה מִלֵּב ausdenken.

Выдуть см. Выдувать. [stung.

Выдыханіе ס׳ פּוּגַת, הוֹצִיא רוּחַ, הִנְדּוֹף Ausdün-

Выдыхать פ״ע נָפוֹחַ רוּחוֹ, נָשׁוֹף ausathmen. -ся פ״ח הָמַר רֵיחוֹ, הָפַג ausdüften. [tung.

Выдѣлка נ׳, -дѣлываніе ס׳ עֲבוֹדָה, מַעֲשֶׂה Bearbei-

Выдѣлъ ז׳ פְּלֻגָּה, מַחֲלָקָה, חֵלֶק Antheil.

Выдѣлывать, Выдѣлать פ״ע עָשָׂה, יָצוֹר bearbeiten.

Выдѣльный ת׳ נִבְדָּל, מֻבְדָּל zugetheilt.

Выдѣлять, Выдѣлить פ״ע אָצוֹל לְ־, הִפְרִד, הִבְדִּיל zutheilen.

Выемка נ׳, Выемъ ז׳ 1) מִקַּח־, קַחַת מִתּוֹךְ; הָאֲחוּז מִן־ Herausnahme. 2) חֶרֶם לְאוֹצַר הַמֶּלֶךְ, עֹנֶשׁ Confiskation. 3) שִׁקְעָרוּרָה, מִשְׁקָע Ausschnitt.

Выемочный ת׳ מֻשָׁלָף מִתּוֹךְ herausgenommen.

Выемчатый ת׳ מָלֵא שִׁקְעָרוּרוֹת, שָׁקוּעַ mit Ausschnitten.

Выемщикъ ז׳ מַחֲרִים לְבֵית הַמִּשְׁפָּט Häscher.

Выжаривать, Выжарить פ״ע צָלָה, שָׂרוֹף, עָבַשׁ קָלָה ausbraten.

Выжать см. Выжимать и Выжинать.

Выждать см. Выжидать.

Выжелобить см. Желобить.

Выжелтить פ״ע צָבוּעַ צָהוֹב gelb färben.

Выжечь см. Выжигать.

Выживать פ״ע 1) מָלֵא יָמֵי שִׁבְתּוֹ בְּ־ verbleiben. Я выжилъ у него цѣлый годъ שָׁנָה גַּרְתִּי עִמּוֹ. 2) מָצוֹא שָׂכָר בַּעֲבוֹדָתוֹ עִם־ verdienen. 3) הוֹנָה אִישׁ מִמְּשָׁכְנוֹ, הֵדִיחַ, גָּרַשׁ hinaustreiben. Онъ выжилъ изъ ума שִׁכְלוֹ כָּהָה מִזִּקְנוֹ.

Выживка נ׳, Выживаніе ס׳ מְלֹאת יָמֵי מְגוּרָיו das Ausharren, das Ausdienen.

Выжига נ׳ 1) הַתּוּךְ זָהָב אוֹ כֶסֶף herausgebranntes Gold od. Silber. 2) אִישׁ תַּחְבֻּלוֹת, אִישׁ תְּכָלִים וּמִרְמָה Spitzbube.

Выжигать פ״ע 1) שָׂרוֹף, בֵּעֵר בָּאֵשׁ ausbrennen. 2) הִתִּיהוּ בְּמִכְוַת אֵשׁ einbrennen. 3) לִבֵּן בָּאֵשׁ, —צָרוֹף, —זָקַק durchbrennen.

Выжиданіе ס׳ תּוֹחֶלֶת das Abwarten.

Выжидать פ״ע חִכָּה—, שָׁמוֹר—, צִפָּה—, יָחַל לְ־ —כִּתֵּר abwarten. [men.

Выжиливать, Выжилить פ״ע לָקוֹחַ בְּחֻזְקָה wegneh-

Выжимать פ״ע 1) מָצָה מִן־, מָצוֹץ, דָּרוֹךְ, זוֹר, לָקוֹחַ בְּחֻזְקָה וּמִרְמָה שָׁחוֹט ausdrücken. 2) נָגוֹשׁ ausplündern. [drükung.

Выжимка נ׳ 1) מִיץ, מְצוּת, מִדְרָךְ, מִשְׁחָט Aus-

-ки ר׳ גַּפֶּת, חַרְצַנִּים ר׳ *תְּמֹד ausgedrückte Früchte. 2) см. Ужимка.

Выжинать פ״ע כָּלָה לְקָצוֹר, קָצוֹר עַד־תֻּמּוֹ aberntem.

Выжинъ ז׳ קְצִיר שָׂדֶה das Abernten.

Выжирать, Выжрать פ״ע בָּלַע—, לָחוֹךְ—, אָכַל כָּל־ ausfressen. [

Выжить см. Выживать.

Выжлецъ, -ликъ ז׳ כֶּלֶב צַיִד Jagdhund. -лица, -ловка נ׳. -лята גּוּרֵי כֶלֶב־צַיִד ז״ר junge Jagdhunde.

Вызванивать, Вызвонить פ״ע הִשְׁמִיעַ קוֹל־מְצִלָּה —קוֹל פַּעֲמוֹן ausklingen.

Вызвать см. Вызывать.

Вызвѣзживать, Вызвѣздѣть פ״ע הִתְנוֹסֵס־, הִזְהִיר בְּאוֹר כּוֹכָבִים sternhell werden. Послѣ дождя вдругъ вызвѣздѣло אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם הִתְנוֹסְסוּ הַכּוֹכָבִים В. кому что הִגִּיד הָאֱמֶת. [herstellung.

Выздоравливаніе, -леніе ס׳ מַרְפֵּא מַחֲלִי Wieder-

Выздоравливать, Выздоровѣть פ״ע הִרְפָּא, קוּם־ הִרְפָּא

שוב לְאֵיתָנוֹ, חָיָה — , מַחֲלִיו gesund werden.
Вызеленить פ״ע צָבוּעַ יָרוֹק grün färben.
Вызнава́ть, Вы́знать פ״ע תּוּר לָדַעַת, דָּרוֹשׁ, חָקוֹר — ausforschen. -nie ש״פ. [ausforderung.
Вызовъ ז׳ דְּרִשׁ, קְרִאָת, מִקְרָא לָבוֹא, קְרִיאָה Her-
Вызола́чиваньо, Вы́золоченіе ס׳ צִפּוּי זָהָב Vergoldung. [golden.
Вызола́чивать, Вы́золотить פ״ע צִפָּה זָהָב ver-
Вызрѣва́ть, Вы́зрѣть. פ״ע בָּשׁוֹל, גָּמוֹל (פְּרִי) reif werden.
Вы́зрѣлый ת׳ בָּשֵׁל, גָּמוּל (פְּרִי) reif geworden.
Вызубря́ть, Вы́зубрить פ״ע לָמוֹד בְּקוֹל דְּבָרִים וְלֵב לָמוֹד וְלֹא, הַרְגֵּל עַל־לְשׁוֹנוֹ בְּלִי שׂוּם שֵׂכֶל, אָזֶן לְהַשְׂכִּיל ausdechsen.
Вызыва́тельный ת׳ מְעוֹרֵר, קוֹרֵא לְ־ herausfordernd.
Вызыва́ть, Вы́звать פ״ע 1) הַשְׁמַע, קָרָא ausrufen. 2) קָרָא לְ־, הוֹעִיד, הָעֵר מִן־ herausrufen. 3) עוֹרֵר, הוֹלִיד hervorrufen. Клевета́ вызыва́етъ ра́спри לְשׁוֹן רָכִיל תְּעוֹרֵר מְדָנִים. -ся פ״ח הִתְנַדֵּב, קִבֵּל עָלָיו לַעֲשׂוֹת sich anbieten.
Вы́зывъ см. Вы́зовъ. [frieren.
Вызяба́ть, Вы́зябнуть פ״ע קָמוֹל מִקֹּר וְקָרַח aus-
Вы́зяблый ת׳ קָמֵל מִקֹּר וְקָרַח ausgefroren.
Выигрывать, Вы́играть פ״ע 1) נִגֵּן... בִּכְלִי־שִׁיר einspielen. 2) זָכָה בַּגּוֹרָל אוֹ בַּמִּשְׁחָק gewinnen.
Выигрышный ת׳ הָעוֹלֶה בַגּוֹרָל Gewinn-.
Выигрышъ ז׳ פְּרִי עָמָל, שָׂכָר, תַּרְבִּית הַמְּחִיר, בְּצַע; זְכוּת בַּגּוֹרָל Gewinn, Profit.
Выискивать, Вы́искать פ״ע בִּקֵּשׁ; מָצוֹא לוֹ — , תּוּר — ausjuchen. -ся הִמָּצֵא, הִדָּרֵשׁ לְ־ פ״ח sich melden.
Выискъ ז׳, **-и́скиваніе, -иска́ніе** ס׳ חִפָּשׂ Aufsuchung.
Вы́йти. Вы́дти см. Выходи́ть.
Выказно́й ת׳ מֻרְאֶה לַכֹּל, — גָּלוּי ausgestellt.
Выка́зывать, Вы́казать פ״ע הֶעֱמַד, גִּלָּה, הִרְאָה לְעֵין־רוֹאִים zeugen. -ся פ״ח.
Выка́лывать פ״ע נָקַר, נִקֵּר ausstechen. Темно́, хоть глазъ вы́коли אַךְ חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.
Выканю́чивать, Вы́канючить פ״ע הִשִּׂיג דְּבַר־מָה בְּרֹב דְּבָרִים וְתַחֲנוּנִים erbetteln.
Выка́пчивать פ״ע יָבֵשׁ בָּעָשָׁן räuchern.
Выка́пывать פ״ע חָפוֹר, כָּרָה, קוֹר ausgraben. -ся פ״ח 1) הֻכְּרָה, הֻחְפַּר מִן־ herausgegraben werden. 2) הִתְמַלֵּט בְּרֹב־עָמָל מִמּוֹקֵשׁ sich herausarbeiten.
Выкара́бкиваться, Вы́карабкаться פ״ח הִתְמַלֵּט בְּרֹב־עָמָל מִתּוֹךְ־, הָמַשׁ צְוָארָיו מִן־ sich herausbefreien. [füttern.
Выка́рмливать פ״ע אָבוֹס; גִּדֵּל, טִפֵּחַ וְרִבָּה aus-
Выка́тъ ז׳, **-ка́тываніе** ס׳ גֹּל מִתּוֹךְ, — , מַגְלְגָלָה das Herauswälzen. Глаза́ на вы́катѣ עֵינַיִם שְׁקוּפוֹת מֵהֹרִיהֶן Glotzaugen. [len.
Выка́тывать, Вы́катать פ״ע גִּלְגֵּל וְהֶחֱלִיק glatt rol-
Выка́тывать, Вы́катить פ״ע גָּלוֹל מִתּוֹךְ, — , מַגְלְגָלָה herausrollen. -ся פ״ח הִתְגַּלְגֵּל herausgerollt werden.
Выка́чивать, Вы́качать פ״ע הֶעֱלָה (מַיִם מִבְּאֵר), דָּלָה auspumpen.
Выка́шивать פ״ע קָצוֹר הֶחָצִיר כֻּלּוֹ, — גָּזוֹז abmähen.
Выка́шливать, Вы́кашлять, -лянуть פ״ע הִדַּם מִגְּרוֹנוֹ, הָרַק בְּשִׁעוּל* aushusten.
Выква́шивать, Вы́квасить פ״ע הֶחְמֵץ durchsäuern.
Вы́кидка נ׳ 1) הַשְׁלָכָה הַחוּצָה das Hinauswerfen. 2) חֶשְׁבּוֹן כּוֹלֵל, תִּכֶּן, מַתְכֹּנֶת Berechnung. За́яцъ зада́лъ вы́кидку הָאַרְנֶבֶת תִּתְדַּלֵּג.
Выкидно́й ת׳ מֻשְׁלָךְ הַחוּצָה hinausgeworfen.
Выки́дывать, Вы́кидать, -кинуть פ״ע 1) הִשְׁלִיךְ הָטֵר—, גָּרַשׁ—, הוֹצִיא—, הִרְחִיק—, מִתּוֹךְ hinauswerfen. 2) הִשְׁכִּיל פְּרִי־בִטֶּן, שִׁכֵּל unzeitig gebären. 3) הִפֵּל, גּוֹרָל עָרוֹךְ חֶשְׁבּוֹן berechnen. В. шту́ки הִתְהוֹלֵל, עָשָׂה מַהֲתֻלּוֹת וּמִרְמוֹת Spaß treiben.
Вы́кидышъ ז׳ נֵפֶל, נֵפֶל־אִשָּׁה Fehlgeburt.
Выкипа́ть, Вы́кипѣть פ״ע רָתַח, הָרְתַּח aufkochen.
Выкипѣ́лый ת׳ מֻרְתָּח ausgekocht. [säuern.
Выкиса́ть, Вы́киснуть פ״ע הָמוּץ, הִתְחַמֵּץ durch-
Вы́кислый ת׳ חָמֵץ, חָמוּץ durchgesäuert.
Выкладка נ׳, **-кла́дываніе** ס׳ 1) מַעֲרָכָה, מִשְׁטָח Auslegung. 2) שׁוּלִים לְבִגְדֵי אִשָּׁה Garnirung. 3) מַעֲרֶכֶת חֶשְׁבּוֹן Ausrechnung.
Вы́кладчикъ ז׳ עוֹרֵךְ חֶשְׁבּוֹן Berechner.
Выкла́дывать, Вы́класть פ״ע 1) הוֹצִיא לְאַחַר אֶחָד מִתּוֹךְ, שָׁטַח, עָרוֹךְ דְּבָרִים auslegen. 2) עָרוֹךְ חֶשְׁבּוֹן auslagern. 3) עָרוֹךְ חֶשְׁבּוֹן ausrechnen.
Выклёвывать, Вы́клевать, -клюнуть פ״ע נָקוֹר, נִקֵּר, צָבוֹט בְּחַרְטְמוֹ (בְּעוֹף) aufpicken. -ся פ״ח הִבָּקֵעַ (אֶפְרֹחַ מִבֵּיצָתוֹ) auskriechen (aus dem Ei).
Выклеи́вать, Вы́клеить פ״ע חָמוֹר בַּדֶּבֶק auskleben.
Выклейка נ׳, **-клеи́ваніе** ס׳ מַחֲמָר בַּדֶּבֶק Ausklebung.
Выклёпывать, Вы́клопать פ״ע רִקַּע בְּמַקֶּבֶת, הָדַק בַּפַּטִּישׁ aushämmern.

Выкликáть Вы́кликать, -кнуть פ״ קָרָא מִן־ heraustufen.

Вы́кликъ ז׳, -кличка נ׳ קְרִיאָה לְ־ מִתּוֹךְ Austruf.

Вы́клюнуть см. Выклёвывать.

Выключáть, Вы́ключить פ״ הוֹצִיא—, הִבְדִּיל מִתּוֹךְ aus schließen. -ся פ״ח הִבָּדֵל מִתּוֹךְ —, הִנָּעֵר ausgeschlossen werden.

Выключáя חוּץ מִן, לְבַד מִן ת״פ außer.

Выключéніе ס׳, Вы́ключка נ׳ הַבְדָּלָה מִתּוֹךְ Ausschließung. [schlossen.

Вы́ключенный ת׳ נִבְדָּל מִתּוֹךְ, מֻבְדָּל— ausge-

Выковáніе ס׳, Вы́ковка נ׳ חֲרִשַׁת בַּרְזֶל וְזָהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ נְחֹשֶׁת Ausschmiedung. [ausschmieden.

Выкóвывать, Вы́ковать פ״ חָרוּשׁ בָּאֵשׁ וּמַקָּבוֹת

Выковыривать, Вы́ковырять פ״ נָקוֹר מִתּוֹךְ, נַקֵּר— ausstochern. [מִתּוֹךְ ausklopfen.

Выколáчивать, Вы́колотить פ״ חָבוֹט (אָבָק)

Выколáшиваться, Вы́колоситься פ״ע עָלָה שִׁבֹּלִים, יָצוּא אָבִיב Aehren bekommen. Ячмéнь вы́колосился הַשְּׂעוֹרָה אָבִיב.

Вы́колка נ׳ נְקוֹר, מִבְקָע, בְּקִיעַ das Ausbrechen.

Вы́колотка נ׳ עֵץ לְחִבּוּט עָלָיו Klopfbrett.

Вы́колотить см. Выколáчивать.

Вы́колоть см. Выкáлывать.

Выколýпывать, Вы́колупать, -пнуть פ״ נָקוֹר מִתּוֹךְ, נַקֵּר— herausklauben.

Выконопáчивать, -пáтить פ״ אָטוּם בְּפִשְׁתֵּי עֵץ הָגְעֶרֶת, כָּבוֹר— zustopfen.

Вы́копать см. Выкáпывать.

Вы́коптить см. Выкáпчивать.

Вы́кормить см. Выкáрмливать. [Auffütterung.

Вы́кормка נ׳, -кормъ ז׳ *פְּטוּם, מַאֲכָל בְּהֵמָה אוֹ עוֹף

Вы́косить см. Выкáшивать. [stehlen.

Выкрадка נ׳, -крáдываніе ס׳ גְּנֹב מִן־ das Weg-

Выкрáдывать, Вы́красть פ״ גָּנוֹב מִן־ wegstehlen. -ся פ״ח הִתְגַּנֵּב מִן־, הִתְמַלֵּט בַּלָּט— sich hinausschleichen.

Выкрáивать פ״ גָּזוֹר מִן, —כָּרוּת ausschneiden.

Вы́краска נ׳ טִיחַ צֶבַע Färbung.

Вы́красть см. Выкрáдывать.

Выкрахмáливать, Вы́крахмалить פ״ הִקְשָׁה אַמְּיָן, סַמֵּר—, כְּגַדֵּי־כַד בְּמִיין־חִטָּה stärken (Wäsche).

Выкрáшивать, Вы́красить פ״ טוּחַ בְּצֶבַע, צָבוּעַ ausfärben.

Вы́крестить פ״ הֶעֱבִיר לְדַת הַנּוֹצְרִים taufen.

Вы́крестъ ז׳, -стка נ׳ *מוּטָר—, מֶעֱבָר לְדַת הַנּוֹצְרִים Getaufter.

Выкривлять, Вы́кривить см. Кривúть.

Выкройка, -кроечка נ׳ גְּזֹר, מִגְזָר; תַּבְנִית, גְּזֵרָה Zuschnitt.

Вы́кроить см. Выкрáивать.

Вы́крошить, -рóшивать פ״ פָּתוֹת לְפִתִּים zerbröckeln.

Выкрýгливать, Вы́круглять, -лить פ״ עָשָׂה עָגֹל, עָגַל abrunden. [עָגַל ausrunden.

Выкрýживать, -жáть, Вы́кружить פ״ חוּג,

Вы́кружки נ״ר מִקְלָעוֹת סָבִיב, מֵסַב קַלַּע Abrundung.

Выкрýчивать, Вы́крутить פ״ מִלֵּט מִמּוֹקֵשׁ herausdrehen. -ся פ״ח הִתְמַלֵּט מִמּוֹקֵשׁ sich heraus-

Вы́купать см. Купáть. [arbeiten.

Выкупáть, Вы́купить פ״ 1) פָּדָה, גָּאוֹל בְּכֶסֶף loskaufen. 2) קָנָה״כְּלוֹ auskaufen. -ся פ״ח הִפָּדָה, הִגָּאֵל בְּכֶסֶף; הִפָּדָה sich loskaufen.

Вы́купка נ׳, -купléніе ס׳ כֹּפֶר, פְּדוּת, פִּדְיוֹן Loskaufung.

Выкупнóй ת׳ פְּדוּת—, פִּדְיוֹן—Lösе-.-ныя дéньги מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה כֶּסֶף הַפִּדְיוֹם Lösegeld. -нóе прáво לְקִנּוּת. [ца נ׳.

Вы́купщикъ ז׳ גּוֹאֵל בְּכֶסֶף, פּוֹדֶה Loskaufer. -щи-

Вы́купъ ז׳ 1) פְּדוּת, פִּדְיוֹן, גְּאֻלָּה Loskaufung. 2) כֹּפֶר, מְחִיר, כֶּסֶף הַפִּדְיוֹן Lösegeld.

Выкýривать, Вы́курить פ״ 1) גָּרַשׁ בְּעָשָׁן ausräuchern. 2) קִטֵּר כָּלִיל, עֹד־תָּמוּ— ausrauchen. 3) צָרוּף יַיִן אוֹ שֵׁכָר דֵּי־צָרְכּוֹ ausdestilliren. -рка נ׳ ס״פ.

Выкýсывать, Вы́кусить פ״ נָשׁוֹךְ מִתּוֹךְ, כָּרוֹת בִּשְׁנָיוּ— ausbeißen.

Вы́кушать פ״ שָׁתָה מִשְׁקֶה austrinken.

Выла́вливать פ״ לָכוֹד כֻּלּוֹ, —צוּד ausfangen. -ваніе ס״פ.

Вы́лазка נ׳ מוֹצָא, יָצוּת בְּהֶחָבֵא מִמָּצוֹר לְקֶרֶב, בְּמַחֲבֹא— Ausfall.

Вы́лазъ ז׳ מוֹצָא בַּמַּחֲתֶרֶת Schlupfpforte.

Выла́мывать פ״ נָתוּץ מִתּוֹךְ, —שִׁבֵּר, —הָרוֹס herausbrechen.

Выла́щивать פ״ הֶחֱלִיק, מָרוּט poliren.

Вы́лгать см. Вылыгáть. [gen verdorben.

Вы́лежалый ת׳ מֻשְׁחָת מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים vom Lie-

Вы́лежать פ״ע שָׁכוֹב דַּיּוֹ lang liegen. -ся פ״ח 1) שָׁכוֹב הַרְבֵּה sich ausliegen. 2) הִשְׁתַּנָּה מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים verlegen werden.

Вылетáть, Вы́летѣть פ״ע הִתְעוֹפֵף מִן herausfliegen.

Вы́летъ ז׳ יָעֵף מִן, מְעוּף מִן Ausflug. На вы́летъ

חָלוּף וְעָבוֹר durch und durch.

Вылещáть, Вы́лестить פ״ע מָצוֹא, לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת, חִפְּצוֹ בְּחֵלֶק שִׂפְתָיו abschmeicheln.

Выливáть, Вы́лить פ״ע שָׁפוֹךְ מִן herausgießen. В. колоколъ הִתִּיךְ, יָצוֹק כַּעֲמוּן —. **Выливка** נ׳, -вáніе ס׳, שִׁפְכָּה, יְצִקָּה, צִקָּה, הִתּוּךְ das Gießen; das Ausgießen.

Вылизывать, Вы́лизать פ״ע לִחֵךְ, לִקֵּק מִן auslecken.

Вылинять פ״ע נָפוֹל (שֵׂעָר), נָשׁוֹר* ausfallen

Вылинялый מְקֻרָּח ת׳ enthaart. [(Haare, Federn).

Выловить см. Выла́вливать.

Выложить см. Выкла́дывать.

Вылокать לִקֵּק כָּלִיל פ״ע auslecken.

Выломать, -мить см. Выла́мывать. [Zerbrechung.

Выломка נ׳, -мáніе, -млéніе ס׳, שֶׁבֶר, פֶּרֶץ, חֶרֶס

Вылощить см. Выла́щивать.

Вылу́живать, Вы́лудить פ״ע צִפָּה בְּבְדִיל verzinnen.

Вылукавить פ״ע לָקוֹחַ בְּמִרְמָה durch List bekommen.

Вылупáть, Вы́лупить פ״ע פִּצֵּל, חָשׂוֹף aushülsen. -ся פ״ח 1) הִבָּקְעוּ (אֶפְרוֹחַ מִבֵּיצָתוֹ) auskriechen aus dem Ei. 2) הִתְפַּשֵּׁט גַּלְדּוֹ, הָחְשַׂף עוֹרוֹ (עֵץ) ausgehülst werden.

Вылу́щивать, Вы́лущить פ״ע פִּצֵּל הַרְצָן מִזֶּגֶ aus schälen. -ся פ״ח, הִתְפַּצֵּל זַגּוֹ, הָחְשַׂף — ausgeschält werden. [erlangen.

Вылыгáть לָקוֹחַ בְּמִרְמָה וְכָזָב durch Lügen

Выль נ׳, מִסְפַּחַת בָּעוֹר, מִסְפַּחַת Auswuchs, Beule.

Вылéзать, Вы́лезть פ״ע 1) עָלָה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו נָפוֹל — מִתּוֹךְ herauskriechen. 2) (הַשֵּׂעָר) הִמְרֵט, — auskriechen.

Вылéзлый см. Вылиня́лый. [עָצַב abformen.

Вылéпливать, Вы́лéпить פ״ע עָשָׂה, יָצוֹר כְּלִי־יוֹצֵר, עָצַב (-пка) תַּבְנִית, כְּלִי־יוֹצֵר

Вылéпокъ (-пка) Abdruck.

Вылéченіе ס׳, Вы́лéчка נ׳ רְפוּאָה, מַרְפֵּא, רְפוּאוֹת, מָזוֹר, תְּרוּפָה Heilung.

Вылéчивать, Вы́лéчить פ״ע רָפָא, רִפֵּא, הִחְלִים auskuriren. -ся פ״ח שׁוּב לְאֵיתָנוֹ, הִרָּפֵא מַחֲלִיוֹ, — הָיָה sich auskuriren. [מִמְשָׁח Einschmierung.

Вымазка נ׳, -заніе, -мáзываніе ס׳, מִשְׁחָה מִשֹּׁחַ,

Вымáзывать, Вы́мазать פ״ע מָשׁוֹחַ, נָסוֹךְ beschmieren. -ся פ״ח 1) הִמָּשֵׁחַ. 2) הִתְאָלֵחַ, הָאֲלַח sich beschmieren.

Вымáкивать, Вы́макать פ״ע 1) טָבוֹל דַּיּוֹ eintunken. 2) טָבוֹל בַּמַּיִם עַד־תֻּמּוֹ austunken.

Вымáливать פ״ע 1) טָחוֹן כְּדֵי... ausmahlen. 2) הִשְׁתַּכֵּר בְּטַחֲנוֹ mahlend verdienen. -ся פ״ע 1) הִטָּחֵן הוּדַק ausgemahlt werden. 2) הִשְׁתַּחֵת, קָהָה מִטַּחֲנוֹ sich abnutzen. Жернова́ вы́мололись הָרֵחַיִם קָהוּ מִטַּחֲנוֹ.

Вымáнивать, Вы́манить פ״ע 1) לָקוֹחַ מִן... בְּמִרְמָה הוֹצֵא — durch Trug bekommen. 2) פִּתָּה מִתּוֹךְ her auslocken.

Вымáрать см. Вымáрывать. [

Вымáривать, Вы́морить פ״ע הִשְׁמִיד, כִּלָּה vertilgen. В. го́лодомъ עִנָּה בָּרָעָב, — הָמִית verhungern lassen. В. известь הָמַק שִׂיד Kalk löschen.

Вымáрка נ׳ מְחִיָּה, מְחוֹת (מִסְפָּר) das Durchstreichen.

Вымáрывать פ״ע 1) טִנֵּף, נָאַל beschmutzen. 2) מָרַח מִן ausstreichen. -ся פ״ח הִתְאָלֵחַ, הָאֲלַח sich beschmutzen.

Вымастить см. Вымащáть. [

Вымáчивать, Вы́мочить פ״ע הִרְטִיב; רִכֵּךְ; שׁוֹקֵק, מוֹגֵג naß, feucht machen. -ся פ״ח הִרְטִיב, רָטוֹב; הִנָּתֵן; בַּמַּיִם; הִתְמוֹגֵג; רִכֵּךְ durchnäßt werden.

Вымащáть, מָשׁוֹחַ בְּ־ פ״ע, מָרוֹק — einsalben.

Вымáщивать פ״ע רָצוֹף, רִפֵּד, צִפָּה, סָפוֹן pflastern.

Вымежёвывать, Вы́межевать פ״ע הִתְוָה, הִגְבִּיל abmessen.

Вымереть см. Вымирáть. [

Вымерзáть, Вы́мерзнуть פ״ע קָפוֹא מִקֹּר, נִקְרָה הַצֶּמֶת מִפְּנֵי קָרָה ausfrieren.

Вымерзлый נִצְמָת מִקָּרָה; קָפוֹא מִקֹּר ת׳ ausgefroren.

Вымести см. Вымещáть. [

Выметáть, Вы́мести פ״ע עִעָה, טֵאטֵא, פִּנָּה ausfegen.

Выметать, -тнуть см. Выметывать. [hen.

Выметка נ׳ לֵה לְשִׁפַּת־בֶּגֶד וּלְפִי־לְלֵאוֹתָיו das Benä-

Выметъ ז׳ הַחֵלֶק הַמִּשְׁלָךְ, סִינִים, מַפָּל Abfall.

Вымётывать פ״ע 1) זָרוֹק הַחוּצָה, הִשְׁלִיךְ — hinauswerfen. 2) עָשָׂה לִיוֹת לְשִׁפַּת־בֶּגֶד וּלְפִי־לְלֵאוֹתָיו absäumen. 3) עָרוֹךְ חֶשְׁבּוֹן עַל־לוּחַ הַחֶשְׁבְּנוֹת berechnen.

Вымещáть פ״ע נָקוֹם, הִתְנַקֵּם בְּעַד־ — sich rächen. Я вы́местилъ на немъ гнѣвъ свой הֲנִיחוֹתִי חֲמָתִי בוֹ.

Выминáть פ״ע 1) עִסָּה, לוּשׁ, רָמוֹס durchkneten. 2) דּוּשׁ וְהַחֲרֵב zertreten.

Вымирáніе см. Вы́моръ.

Вымирáть פ״ע מוּת, תֵּם לְגוֹעַ aussterben.

Вымистая корова פָּרָה גְּדֹלַת הָעֲטָעִנִים eine Kuh mit großen Euternn.

Вымогáть פ״ע לָקוֹחַ בְּחֻזְקָה מִן־, גָּזוֹל מִן־ erzwingen.

Вымоина נ׳ см. Промо́й.

Вымокáть, Вы́мокнуть פ״ע 1) רָטוֹב; הִטְבֵּל בַּמַּיִם, הִמַּק מִטִּי מִשְׁרָה, רִכֵּךְ — הִתְמוֹגֵג durchwässert werden.

Вымоклый נָמֵק מִמֵּי מִשְׁרָה ;מָהוּל בַּמַּיִם ;רָטוּב ת׳ durchnäßt. —מְרֻקָּד ,—נָמוּג

Вымола́чивать דּוּשׁ עֲמָרִים ,חָבוּט פ״ד ausdreschen. -ся הָדוּשׁ ,הֻחְבַּט פ״ח ausgedroschen werden.

Вымолвить נָתוֹן אֹמֶר ,בִּטֵּא בִּשְׂפָתָיו ,מִלֵּל פ״ד aussprechen.

Вымолить см. Вымáливать.

Вымолотить см. Вымола́чивать.

Вымолотъ דִּיּוּשׁ נ׳ ,-тка Ausdreschung.

Вымолоть см. Вымáлывать.

Вымолъ תִּכֵּן דָּבָר הַטָּחוּן ,מִטְחָן ,טָחוֹן ז׳ das Ausgemahlene.

Вымора́живать, Вы́морозить סַמֵּר בְּקֹר ,הַקְפָּא פ״ד ausfrieren lassen.

Вы́морить см. Вымáривать.

Вы́морочный שֹׁמֵמוּ בְעָלָיו בְּלִי יוֹרֵשׁ ת׳ ausgestorben. -ное имя́ніе נִכְסֵי רְטוּשִׁים (ב״ש ל״ח:) *erblosesگ

Вы́моръ הַאֲסָפָה־ ,גֵּוַע־ ,מוֹת־ ז׳ Vertilgung. [Vermögen.

Вымостить, -ся см. Вымáщивать, -ся.

Вы́мостка רִצְפָּה ,מַרְצֶפֶת נ׳ Pflasterung.

Вы́мочить см. Вымáчивать.

Вы́мочка רֹךְ מִמֵּי מִשְׁרָה ,מִשְׁרָה ,הַרְטִיב נ׳ Erweichung.

Вымнелъ דֶּגֶל אֳנִיָּה ז׳ Schiffsflagge. [chung.

Вымýдривать, Вы́мудрить הֶעֱרִם פ״ד ,הִתְנַכֵּל לָקוּם בְּעָרְמָה ,לָקַחַת ausklügeln.

Вымýчивать, Вы́мучить נָגוֹשׁ מִן־דְּבַר־ ,חָלוּט פ״ד מָה abquälen, erzwingen.

Вы́муштровать см. Муштрова́ть.

Вымыва́ть 1) כִּבֵּס פ״ד auswaschen. 2) סָחוּף ,שָׁטוּף ausspülen. -ся הִתְכַּבֵּס פ״ח ,הִתְרָחֵץ sich waschen.

Вымыка́ть, Вы́мыкать 1) שָׁרוֹק כִּשְׁתִּים פ״ד ausbeckeln. 2) כָּרוֹק נוֹמֵי הָאֲזָנַיִם aushäkeln. Онъ вы́мыкалъ уже свое го́ре הוּא שָׁתָה וּמָצָה אֶת־כּוֹס הַיָּגוֹן. [einseifen. -ся פ״ח.

Вымы́ливать, Вы́мылить מָרוֹחַ מִי־בֹרִית עַל־ פ״ד

Вы́мыселъ, (-сла) חֲזוֹן־לֵב ,הֲגוּת שֶׁקֶר ,בַּדִּים ז׳

Вымы́слить см. Вымышля́ть. [Erdichtung, Lüge.

Вы́мыть см. Вымыва́ть.

Вымышля́ть 1) תּוּר בְּלִבּוֹ ,חָשׁוּב מַחֲשָׁבָה פ״ד בָּדוֹא ,הָגָה מְלֵב דִּבְרֵי שֶׁקֶר ,וּמְצוֹא 2) ausdenken. erdichten.

Вымѣ́лить הִלְבֵּן בְּגִיר פ״ד mit Kreide anstreichen.

Вымѣне́ніе, -мѣ́ниваніе הֲלִיפָה ,חֲלֵף ,תְּמוּרָה ז׳ das Umtauschen. [schen.

Вымѣ́нивать, -ня́ть הָמֵר בְּ־ פ״ד ,הַחֲלִיף— umtau-

Вымѣ́нъ תְּמוּרָה ,חֲלֵף ז׳ Umtausch.

Вымѣ́риваніе מָדוֹד ,מֶמֶד ז׳ Abmessung.

Вымѣ́ривать, Вы́мѣрять, -рить מָדַד ,מָדוֹד פ״ד abmessen. [מָהוּל ,נָעַר ;מָסוֹךְ ,בָּלוּל durchmischen.

Вымѣ́шивать, Вы́мѣшать, -мѣ́сить עָרוֹב פ״ד

Вымя (-мени) כְּחַל ,שַׁד ,עֲטִין ז׳ Euter.

Вымять см. Вымина́ть.

Вына́шивать 1) נָשׂוֹא לְעִתִּים הַחוּצָה פ״ד hinaustragen. 2) נָשׂוֹא בְּגֵד עַד־בְּלוֹתוֹ abnutzen. -ся פ״ח בָּלָה abgenutzt werden.

Вы́нести, -несть см. Вы́носить. [(mit Perlen).

Вынизывать, Вы́низать חָרוֹז בְּאַבְנֵי־חֵן פ״ד besetzen

Вынима́ть 1) לָקוֹחַ מִתּוֹךְ פ״ד ,הוֹצִיא—,מָשׁוֹה— ,שָׁלוּף— הֶלְקֵחַ מִתּוֹךְ פ״ח -ся הָמֵשׁ— ,חֵלִין— herausnehmen הוּצָא— ,הֻחְלַן— herausgenommen werden.

Вы́носить 1) נָשׂוֹא הַחוּצָה פ״ד hinaustragen. В. соръ изъ избы́ גִּלָּה סוֹד ,פָּשׁוּק שְׂפָתָיו ausplaudern. 2) עָצוּר כֹּחַ ,נָשׂוֹא ,סָבוּל dulden.

Вы́носка 1) שְׂאֵת הַחוּצָה נ׳ das Hinaustragen. 2) הֶעָרָה בִּקְצָה גְּלִיוֹן הַסֵּפֶר *Randbemerkung.

Вы́носъ הוֹצִיא— ,שְׂאֵת הַחוּצָה ז׳ Hinaustragung. В. тѣ́ла מִשָּׂא הַמֵּת לְקִבּוּרָה Leichenbegängniß.

Вынужда́ть, Вы́нудить אָלַץ ,הָאַץ ,נָגוֹשׁ, nöthigen. Онъ вы́нудилъ у меня́ э́ту та́йну הוּא אִלְּצָנִי לְגַלּוֹת סוֹדִי.

Вынужде́нный см. Принужде́нный.

Вы́нуть см. Вынима́ть.

Выны́ривать, Вы́нырнуть צוֹף עַל־פְּנֵי הַמַּיִם פ״ע ,הָצֵץ— ,הִנָּשֵׂא מִתַּחַת לַמַּיִם auftauchen.

Вынюхи́вать. Вы́нюхать 1) הָרִיחַ ... עַד־תֻּמוֹ ,שָׁאוֹף בְּאַפָּיו ... כָּלִיל פ״ד ausschnupfen (Tabak). 2) רָגַל ,מִסְתָּרִים ,—תּוּר ausspähen. [ziehen.

Выня́ньчить טִפֵּחַ וְרִבָּה ,גִּדֵּל עַל־זְרוֹעוֹתָיו פ״ד aufer-

Вы́нять см. Вынима́ть. [—מַפָּל das Herausfallen

Выпаде́ніе ז׳, **Вы́падка** נ׳, **-падъ** נִפֹּל מִתּוֹךְ ז׳

Выпа́дывать, -да́ть, Вы́пасть נָפוֹל מִתּוֹךְ פ״ע עַל־ נָפַל הַגּוֹרָל עַל. Весь скотъ вы́палъ на меня́ כָּל־הַבְּהֵמָה נֶאֱסְפָה.

Выпа́ивать, Вы́поить הַיָּה וְהָנַק עַגֶל בְּחָלָב פ״ד mit Milch pflegen. [מְבִיצָתוֹ herauskriechen.

Выпа́лзывать הִבָּקֵעַ ;רָמוּשׂ וְיָצוֹא (אפרוח) פ״ע

Выпа́ливать, Вы́палить 1) שָׂרוֹף—,בְּעֵר בָּאֵשׁ פ״ד abbrennen. 2) הָצוֹב אֵשׁ מִקָּנֶה־רָבָה los schießen. [ten.

Выпа́лывать *נִכֵּשׁ,בְּעֵר קוֹצִים מִשְׂדֵה זֶרַע פ״ד ausjä-

Выпа́ривать, Вы́парить 1) הָחֵם בַּמַּיִם חַמִּים ,הַעֲלֵה בְּאֵדִים דָּבָר נוֹזֵל ,מָלוֹג פ״ד ausbrühen. 2) הַקְטֵר ausdampfen lassen.

Выпа́рхивать פ״ע התעופף, עוף מן־ ausfliegen.
Выпа́рывать פ״ע הַתֵּר תְּפִירָה austrennen.
Вы́пасть см. Выпада́ть.
Выпахивать, Вы́пахать פ״ע 1) כִּלָּה לַחֲרֹשׁ durchackern. 2) הִשְׁתַּבֵּר בְּחָרִישׁ vom Ackern verdienen. -ся נפעל הֻחְרַשׁ durchgeackert werden. [zen.
Вы́пачкать פ״ע גָּאַל כֶּל־, —, טִנֵּף, הִגְאִיל beschmut-
Выпека́ть, Вы́печь פ״ע אָפָה ausbacken.
Выпере́живать, Вы́передить פ״ע עָבוֹר אֶת־, עָבוֹר לִפְנֵי־ בְּרוּצוֹ, הִקְדִּים überjagen.
Вы́переть см. Выпира́ть. [machen.
Выпестрить פ״ע רָקוֹם בִּצְבָעִים שׁוֹנִים bunt
Выпечатывать, Вы́печатать פ״ע *הִדְפֵּס abdrucken. -ся פ״ח מֵרֹב עֲבוֹדָה (אותות הדפוס) הִשְׁחַת קֶהָה בְּדִפּוּס vom Drucken sich abnutzen.
Выпива́ть, Вы́пить פ״ע שָׁתָה כָּלִיל austrinken.
Выпи́ливать, Вы́пилить פ״ע גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר מִתּוֹךְ־ aussägen. -ся פ״ח הִשְׁחַת הַמַּשּׂוֹר וְקָהָה מֵרֹב עֲבוֹדָה vom Sägen sich abnutzen. [ausstoßen.
Выпира́ть פ״ע דָּחָה הַחוּצָה, —, הָדוֹף־, דָּחוֹף־ hin-
Выписать см. Выпи́сывать.
Вы́писка נ׳ 1) הַעְתָּקָה מִסֵּפֶר Abschrift. 2) דְּרִישׁ בִּכְתָב Verschreibung (von Waaren).
Выписно́й ת׳ הַנִּדְרָשׁ בִּכְתָב ausgeschrieben.
Выписчи́къ ז׳ מַעְתִּיק מִסֵּפֶר Abschreiber.
Выписывать, Вы́писать פ״ע 1) רָשׁוֹם מִסֵּפֶר, הַעְתֵּק kopiren. 2) דָּרוֹשׁ בִּכְתָב verschreiben (Waare). -ся פ״ח 1) הִדָּרֵשׁ בִּכְתָב verschrieben werden. 2) חָדוֹל הִבָּדֵל מִן כְּתָב הָרָשׁוּם, מֻהְתָּפְקֵד בְּתוֹךְ־ sich ausschreiben. 3) הֻעְתַּק מִכְּתָב kopirt werden. [Abschrift.
Вы́пись נ׳ פַּתְשֶׁגֶן, הַעְתָּקָה, מִשְׁגֶּה כְּתָב
Выпи́хивать, Вы́пихнуть פ״ע דָּחָה מִן־, —, דָּחוֹף־, הָדוֹף־ hinausstoßen.
Вы́плавка נ׳ הִתּוּךְ Ausschmelzung.
Выпла́вливать, -плавля́ть, Вы́плавить פ״ע הִתֵּךְ
Выплавно́й ת׳ מְתֻּךְ geschmolzen. [ausschmelzen.
Выплавокъ (-вка) ז׳ 1) מְטִיל מֻתֶּכֶת geschmolzenes Metallstück. — 2) בֵּיצָה בְּטֶרֶם קָרַם עוֹרָהּ Ei ohne Schale.
Выпла́кивать, Вы́плакать פ״ע דָּרוֹשׁ בְּבֶכִי עַד־־ מְצוֹא חִפְצוֹ ausweinen. В. глаза́ עֵינָיו הָמַק מִדִּמְעָה, —, הַכְּהָה.
Вы́плата נ׳ שְׁלוּם חוֹב, שְׁלוּמִים Auszahlung. [
Выпла́чивать, Вы́платить פ״ע שִׁלֵּם חוֹב, הִשִּׁיב auszahlen. -ся פ״ח שֻׁלַּם ausgezahlt werden.
Выпле́вывать, Вы́плевать פ״ע הוֹצִיא רֹקוֹ, יָרוֹק zuspeien.

Выпле́скивать, Вы́плескать, -плеснуть פ״ע בָּקוֹק, שָׁטוֹף מִתּוֹךְ ausgießen.
Выплета́ть, Вы́плесть פ״ע 1) הִתֵּר מִמַּחֲלָפָה herausflechten. 2) עִבֵּת einflechten. 3) הִשְׁתַּבֵּר מִמַּעֲשֵׂה עִבֹּת durch Flechten verdienen. -ся פ״ח הִחָלֵץ מִמַּצָּר, הִמָּלֵט מִמּוֹקֵשׁ sich herausarbeiten. [ausschwimmen.
Выплыва́ть, Вы́плыть פ״ע שָׁחָה מִן־, —, שׁוֹט־ her-
Выплывокъ (-вка) ז׳ סַפַּחַת בָּעֵץ, שְׁאֵת־־ Aus-
Выплюнуть см. Выплёвывать. [wuchs.
Выпля́сывать, Вы́плясать פ״ע חוּל, רָקוֹד aus-,
Выпои́ть см. Выпа́ивать. [ertanzen.
Выпола́скивать, Вы́полоскать פ״ע שָׁטוֹף, סָדַן בְּמַיִם ausspülen.
Выполза́ть, -зти см. Выпа́лзывать.
Вы́полированный ת׳ מְמֹרָט polirt.
Вы́полировать см. Полирова́ть.
Выполне́ніе ס׳ עֲשׂוֹת, מְלֹאת, מְלֹא Erfüllung.
Выполня́ть, Вы́полнить פ״ע עָשָׂה מִזְמַת־, מִלֵּא, הֵקִים erfüllen.
Выпора́жнивать, Вы́порожнить פ״ע בָּקוֹק, הָרֵק, צִעֵה ausleeren. -ся פ״ח הֻבַּוֹק, הוּרַק ausgeleert werden.
*בֶּן־, עֻגָּל לָקוּחַ מִבֶּטֶן אִמּוֹ ז׳ פְּקוּעָה aus dem Leibe der Mutter herausgeschnittenes Thier.
Вы́пороть см. Выпа́рывать.
Вы́порхнуть см. Выпа́рхивать.
Вы́потрошить см. Потро́щить.
Вы́потѣть см. Потѣ́ть.
Вы́правка נ׳ 1) חֵקֶר דָּבָר, בְּקֹרֶת Erkundigung. 2) מִשְׁטָר, סִדָּרִים, תִּקּוּן; הַנּוּחַ Ausrichtung.
Выпра́вливать, -ля́ть, Вы́править פ״ע 1) הִישִׁר, תִּקֵּן, תִּכֵּן, תִּקֵּן zurecht machen. 2) הָדְרַךְ, חָנַךְ, לִמֵּד לְ־ abrichten. [wat.
Выпра́стывать, Вы́простать, см. Выпора́жни-
Выпра́шивать, Вы́просить פ״ע בִּקֵּשׁ מֵאֵת, —, שָׁאוֹל־ ausbitten. -ся פ״ח הִשָּׁאֵל מֵעִם sich losbitten.
Вы́пробовать см. Про́бовать. [מִתּוֹךְ fortführen.
Выпрова́живать, Вы́проводить פ״ע הִרְחִק, שִׁלַּח־
Выпроки́дывать, -ки́нуть פ״ע הָפוֹךְ, הִשְׁלִיךְ מִתּוֹךְ־ hinauswerfen. -ся פ״ח הִשְׁלֵךְ, נָפוֹל מִתּוֹךְ־ עַל־כֵּה hinausfallen.
Вы́просить см. Выпра́шивать. [hinausspringen.
Вы́простать см. Выпра́стывать. [
Выпрыгивать, Вы́прыгнуть פ״ע דִּלֵּג־ מִן־, קִפֵּץ
Вы́прыскивать, Вы́прыскать, -снуть פ״ע 1) הִזָּה מִן verspritzen. 2) הִזָּה עַל bespritzen. -ся פ״ח נִזָּה עַל־בְּשָׂרוֹ (מוֹ) sich bespritzen.

Выпрёвать, Вы́прѣть פ״ע 1) הָחַר, הִתְבַּשֵּׁל וְחָרַר eingekocht werden. 2) עָטוּה זֵעָה, רָטוֹב מִזֵּעָה schwi-
Выпрёлый ת׳ חָרַר, מְבֻשָּׁל eingekocht. [ben.
Выпрягáть, Вы́прячь פ״ע פָּתַח סוּס מִמֵּאסַר הָרֶכֶב abspannen.-ся פ״ח הִתְפַּתֵּחַ(סוּס)מוֹסָרָיו sich abspannen.
Выпря́дывать, -дáть, Вы́прясть פ״ע 1) טָוָה ausspinnen. 2) הִשְׁתַּכֵּר בְּמַעֲשֵׂה מַטְוֶה durch Spinnen verdienen. [hinausspringen.
Выпря́дывать, Вы́прянуть פ״ע קָפַץ מִן, דִּלֵּג—
Выпряжка נ׳, -рягáніе ס׳ מִפְתַּח הַסּוּסִים מִמּוֹסַר הָרֶכֶב Abspannung.
Выпря́мливать, -ля́ть, Вы́прямить פ״ע זָקוֹף הַיָּשָׁר הַכָּפוּף, שׁוֹם הָעָקוֹב לְמִישׁוֹר gerade machen. -ся פ״ח הָיָשַׁר, הוּשַׁם לְמִישׁוֹר wieder gerade werden.
Выпрясть см. Выпря́дывать.
Выпу́гивать, Вы́пугнуть פ״ע הַחֲרֵד מִן auffschrecken.
Выпуклина נ׳ גֵּב; דַּבֶּשֶׁת Buckel, Hervorragung.
Выпуклово́гнутый שָׁקוּעַ מַעֲבָר מִזֶּה וְגַבְנוּן ת׳ מַעֲבָרוֹ הַשֵּׁנִי convex-conkav.
Вы́пуклость נ׳ גַּבְנוּנִיּוּת Hervorragung.
Вы́пуклый ת׳ גִּבֵּן, גַּבְנוּן, בּוּלֵט* bauchig.
Выпускáть, Вы́пустить פ״ע—, עָזוּב, שָׁלוּחַ לַחָפְשִׁי, שִׁלֵּחַ הַחוּצָה herauslassen. В. изъ рукъ הִפֵּל מִיָּדָיו. В. книгу הוֹצִיא סֵפֶר לָאוֹר. В. кóгти הוֹשִׁיט צִפָּרְנָיו. -ся נפעל הִשָּׁלֵחַ הַחוּצָה, הִפָּטֵר, הוֹצֵא—. הוֹצֵא herausgelassen werden.
Выпускнóй ת׳ נָכוֹן לָצֵאת zum Auslassen bestimmt. В-ные ученикú הַמִּתְעַתְּדִים לָצֵאת מִבֵּית הַסֵּפֶר, תַּלְמִידֵי הַלִּשְׁכָּה הָאַחֲרוֹנָה.
Выпускъ ז׳ 1) תִּכֻּן הַנִּפְטָרִים מִבֵּית סֵפֶר אַחֲרֵי, פִּטֻּר Entlassung der Schüler. 2) מוֹצָא אֲשֶׁר מָלְאוּ צְרָכָם Entlassung der Schüler. 2) חֵלֶק הַמּוֹצָא לָאוֹר הַשְׁטָרוֹת בְּמְדִינָה Reichscredit, 3) מִכְתָּב, —, כְּרָךְ* das Heft, Lieferung. 4) מֶרֶח קוֹנָה זִיז, כַּבְנָן* Vorsprung.
Вы́пустить см. Выпускáть.
Выпу́тывать, Вы́путать פ״ע 1) הִתֵּר אֲגֻדָּה herauswickeln. 2) חִלֵּץ מִמְּצוּקָה, מִלֵּט מִמּוּקָשׁ heraushelfen. -ся פ״ח הִמָּלֵט מִמּוּקָשׁ sich heraushelfen.
Выпу́чивать, Вы́пучить פ״ע פָּעוֹר, הִרְחִיב auffsperren. В. глазá הִרְחִיב עֵינָיו, לָטוּשׁ— große Augen machen. -ся פ״ח הִתְרַחֵב, הִתְנַפֵּחַ bauchig werden.
Вы́пушка נ׳ קָו בְּתָפֶר הַבֶּגֶד die Kante.
Выпущéніе ס׳ שִׁלּוּחַ, מוֹצָא, פִּטֻּר Weglassung.
Выпы́тывать, Вы́пытать פ״ע 1) נִסָּה, בָּחוֹן אַלֵּץ לְהַגִּיד, הִתְחַלֵּט מִן־ erzwingen.

Выпѣвáть, Вы́пѣть פ״ע 1) זִמֵּר, שִׁיר absingen. 2) הִשְׁתַּבֵּר בַּשִּׁיר erfingen. -ся פ״ח הוּשַׁר abgesungen werden.
Выпѣстовать см. Пѣстовáть.
Выпя́ливать, Вы́пялить פ״ע הַרְחֵב, נָטָה, מָתוֹחַ, ausdehnen. В. глазá הַרְחֵב חֹרֵי עֵינָיו die Augen aufsperren.
Вы́работка נ׳ מְלָאכָה, חָרִשָׁת, עֲבוֹדָה Bearbeitung
Выработы́вать, Вы́работать פ״ע 1) יָצוּר, פָּעוּל, עָשׂוּי כְּלִי לְמַעֲשֵׂהוּ, הוֹצֵא— bearbeiten. 2) הִשְׁתַּבֵּר בַּעֲבוֹדָה erarbeiten. -ся נפעל הוּצַר, הֻעֲשָׂה ausgearbeitet werden.
Выра́внивать פ״ע פָּלַס, יָשַׁר, הִישַׁר, שִׁוָּה פְּנֵי־ ebnen, gerade machen. -ся פ״ח 1) הִשְׁתַּוָּה, הִתְיַשֵּׁר ausgefahren werden. 2) הָרַם קוֹמָתוֹ; עָלָה וְגָדַל עֲמוֹד קוֹמְמִיּוּת sich emporrichten.
Выражáть, Вы́разить פ״ע דָּלוּם בִּדְבַר שְׂפָתַיִם אוֹ נָתוֹן אוֹת, בְּחָרִשָׁת מַעֲשֶׂה ausdrücken. В. кому свою благодáрность נָתוֹן לִי אוֹת תּוֹדָתוֹ seine Dankbarkeit äußern. -ся פ״ח הָרָאָה לָדַעַת, הָנָה דַעַת, גָּלָה sich ausdrücken.
Выраждáться פ״ח הִשְׁתַּנָּה בְּטַעֲמוֹ וְתָאָרוֹ מֵאֲבוֹתָיו הוֹצֵא פְּרִי־כַחַשׁ ausarten. Она вы́родилась въ побѣги чужóй лозы נֶהֱפְכָה סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה.
Выраженіе ס׳ אוֹת, אַהֲוָה, מִלָּה Ausdruck. [keit.
Выразительность נ׳ בְּרוּר, בֹּר; תֹּקֶף Ausdrücklich-
Выразительный ת׳ גָּלוּי לָעַיִן, מְפֹרָשׁ, בָּאֵר הֵיטֵב, נָכֹר, בָּרוּר, נָכוֹן לַמֵּבִין ausdrücklich.
Вы́разить см. Выражáть.
Вы́разумѣть פ״ע הָבַן מִן־ begreifen. [lassen.
Выра́нивать, Выронять פ״ע הִשְׁלִיךְ, הִפֵּל fallen
Вырастáніе ס׳ עֲלוּת צֶמַח אוֹ עֵץ das Aufwachsen.
Вырастáть, Вы́рости פ״ע צָמוּחַ, עָלָה, גָּדַל וְגָדוֹל, רָבָה שָׁגָה aufwachsen. [auferziehen.
Выращáть, Вы́ростить פ״ע הִצְמִיחַ, רִבָּה, גִּדֵּל שִׁגְשֵׁג, aufwachsen.
Вы́рвать см. Вырывáть. [werden.
Вырдѣвáть, Вы́рдѣть פ״ע הִבְשִׁיל (מכה וחבורה) reif
Вы́рдѣлый ת׳ בָּרִי reif (von Geschwüren). В. нарывъ מַכָּה בָּרִיָּה.
Вы́ровнять, -нить см. Выра́внивать.
Вы́родиться см. Выраждáться.
Вы́родокъ (-дка) נ׳ (ירמיה ב׳, כ״א) סוּר׳ פְּרִי־כַחַשׁ, (-דקה) מַמְזֵר לִיוֹלְדָיו, שֹׁגֶה בְּטַבְעוֹ וְתָאָרוֹ, כַּחַשׁ Mißgeburt
Вырожденіе ס׳ מוֹלֶדֶת־שֶׁקֶר, פְּרִי־כַחַשׁ, מַשָּׁר לִיוֹלַדְתּוֹ Ausartung.
Выронять Вы́ронить см. Выра́нивать.
Вы́рослый ת׳ גָּדֵל emporgewachsen.

Выростáть см. Вырастáть.

Выростокъ (-тка) עוֹר פַּר וָעֵגֶל ז Rindsleder.

Вырубáть, Вы́рубить פ״ע חָצוֹב, חָצַב, כָּרַא יַעַר aus-hauen. В. огóнь חָצוֹב אֵשׁ מִצּוּר Feuer anschlagen.

Вы́рубка 1) נ מַחֲצֵב Aushauung. 2) אוֹת חָרוּת [Einschnitt.

Вы́рубъ ז см. Вы́рубка 2.

Вы́ругать פ״ע חָרַף, גָּעַר בְּ־ ausschimpfen.

Выручáть, Вы́ручить פ״ע 1) גָּאַל, פָּדָה loskaufen. 2) נָשָׂא חוֹב מִן־, מָצָא שֹׁרֶשׁ, חָשַׁב לְיָדוֹ einziehen (Geld). 3) פָּדָה מִמּוֹקֵשׁ, חִלֵּץ מִמְּצַר befreien.

Выручéніе ס פְּדוּת, פִּדְיוֹן, גְּאֻלָּה Befreiung.

Вы́ручка 1) נ פְּדוּת Befreiung. 2) כֶּסֶף מִמְכָּר, תְּבוּאָה, מְחִיר geléstes Geld. 3) שֻׁלְחָן הַמַּעֲרֶכֶת בְּבֵית מִקְדָּשׁ Budentisch.

Вырывáніе 1) ס עֲקֹר מִתּוֹךְ das Ausreißen. 2) חֲפִר מְכֹרָה Ausgrabung.

Вырывáть, Вы́рвать פ״ע עָקוֹר, נָתוֹשׁ, נָסוֹחַ, נָתוֹק, חָטוֹף — קָרוֹעַ... מִיַּד heraus-reißen. В. изъ рукъ מִלֵּט מִצָּרָה. В. изъ бѣдú גָּזוֹל — לָקוֹחַ בְּחָזְקָה. -ся פ״ח הִתְמַלֵּט — הִנָּצֵל מִיַּד sich losreißen. Невóльно вы́рвалось у меня это слово מִפִּי יָצָא הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא מִלִּבִּי wider Willen entschlüpfte mir das Wort.

Вырывáть, Вы́рыть פ״ע חָפוֹר, כָּרָה, קוּר; הָפוּשׁ בְּעָה, הָטְמוּן heraus-graben.

Вырь ז תְּהוֹם, שִׁבְלֶת־מַיִם, מַהֲמֹרָה, נֵבֶךְ Wasserwirbel.

Вы́рѣзка 1) נ גָּזוֹר, קְרַע מִן, כְּרוּת Ausschneidung. 2) תַּבְנִית מְחֻטֶּבֶת, פְּתוּחַ, דְּמוּת — Ausschnitt.

Вырѣзной ת מְחֻטָּב, מְחֻקָּק, חָרוּת; כָּרוּת aus-geschnitten.

Вы́рѣзокъ (-зка) שְׁטַח הַחוּג בֵּין שְׁנֵי חִשֻּׁקָיו ז Aus-schnitt.

Вырѣзывáть, Вы́рѣзать פ״ע 1) גָּזוֹר מִתּוֹךְ — כָּרוּת, aus-schneiden. 2) פִּתֵּחַ, חָקוֹק, חָרוֹשׁ, חָרוּת graviren.

Выряжáть, Вы́рядить פ״ע הִלְבִּישׁ בְּגָדִי, הֵעֲדָה עֲדִי, עָדָה בְּגָדִי לָבוּשׁ בְּגָדִי, תִּפְאֶרֶת aus-putzen. -ся פ״ח הִתְפָּאֵרֶת sich aus-putzen.

Высадить см. Высáживать.

Высадка 1) נ מַטַּע שְׁתִילִים לְמָקוֹם אַחֵר Verpflan-zung. 2) מוֹצָא הַחַיִל מִן־הָאֳנִיָּה אֶל־הַיַּבָּשָׁה Aus-schiffung.

Высадный ת 1) שְׁתוּל, נִטָּע — verpflanzt. 2) מוּצָא מִן־הָאֳנִיָּה אֶל־הַיַּבָּשָׁה ausgeschifft.

Вы́садокъ (-дка) ז שְׁתִיל, נִטָּע Setzling.

Высáживать, Вы́садить פ״ע 1) הִטִּיעַ, שָׁתוֹל אֶל־ מִן־ וְנִטַּע אֶל־ verpflanzen. 2) הוֹצִיא מִמַּרְכָּבָה אוֹ מֵאֳנִיָּה heraus-steigen lassen. -ся פ״ח הוּצָא מִן־ אֶל־; הִשָּׁתֵל אֶל־ verpflanzt werden.

Высáливать פ״ע טִגֵּף בְּ־; מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב, נָאַל־ mit Talg beschmieren.

Высáсываніе ס יְנִיקָה, מִצּוּת Ausfaugung.

Высáсывать פ״ע יָנוֹק, מָצוֹץ, שָׁתָה וּמָצָה ausfau-gen. -ся פ״ח הוּנַק, הֻמְצָה ausgesogen werden.

Высвáтывать, Вы́сватать פ״ע שִׁדֵּךְ, חִתֵּן anwer-ben eine Braut.

Высвéрливать, Вы́сверлить פ״ע נָקוֹב חֹר ausboh-ren.

Высвобождáть, Вы́свободить פ״ע הוֹצִיא לַמֶּרְחָב חִלֵּץ מִמְּצַר; — befreien. -ся נפעל.

Высвобождéніе ס גְּאֻלָּה, פְּדוּת Befreiung.

Высворивать, Вы́сворить פ״ע אִלֵּף (כְּלָבֵי צַיִד), לָלֶכֶת צְמָדִים, הָנוֹךְ — Jagdhunde an die Koppel gewöhnen.

Высворка נ הָנוּךְ הַכְּלָבִים לְצֶמֶד הַצַּיִד Gewöhnung an die Koppel.

Выселéніе ס גָּלוּת, גּוֹלָה, הַעְתִּיק מוֹשָׁבוֹ Ueberfie-delung.

Вы́селокъ (-лка) ז גֵּרוּת, מוֹשָׁב Kolonie.

Выселя́ть, Вы́селить פ״ע הִגְלָה, נָתוֹשׁ מֵעַל אַדְמָתוֹ, הֶחֱלִיף מְגוּרָיו פ״ח -ся עָתוֹק מִ־ auswandern.

Вы́серебрить צִפָּה כֶּסֶף פ״ע versilbern.

Вы́сидка 1) נ מִצְרַף־יַיִן Destillirung. 2) תֹּכֶן הַיַּיִן הַצָּרוּף das Destillirte.

Высиживать, Вы́сидѣть פ״ע 1) יָשׁוֹב תַּחְתָּיו יָמִים מְסֻפָּר absitzen. 2) רָבוֹץ עַל־הַבֵּיצִים דָּגוֹר ausbrü-ten. 3) צָרוֹף יַיִן destilliren. -ся פ״ח הָרָזָה, כָּחוֹשׁ (אֶם הָעוֹף) מֵרוֹב שִׁבְתָּהּ עַל־בֵּיצֶיהָ vom langen Brüten abmagern.

Высинивать, Вы́синить פ״ע נָתוֹן צֶבַע תְּכֵלֶת עַל־ blauen (Wäsche).

Выскáбливать פ״ע מָחָה, גָּרַד, גָּרַד abschaben.

Выскáзывать, Вы́сказать פ״ע הִגִּיד, הִבִּיעַ רוּחוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בְּלִבּוֹ הִגִּיד לְ־ פ״ע -ся אֶת־כָּל־לִבּוֹ heraussagen. sich aussprechen.

Выскáкивать 1) פ״ע קָפַץ מִתּוֹךְ — דָּלַג heraus-springen. 2) הִנָּתֵק, מוּשׁ מִן־ abreißen. Гвоздь вы́-скочилъ מִמְּקוֹמוֹ הָיָתֵד מָשׁ; Пýговка вы́скочила הַכַּפְתּוֹר נִתַּק. Не выскáкивай впередъ אַל־תְּהִי כְּהַדְיוֹט קוֹפֵץ בְּרֹאשׁ.

Выскáльзывать פ״ע הִמָּלֵט מִיַּד־, הֶחְלִיק מִן־ her-ausgleiten.

Выскоблить см. Выскáбливать.

Выскокнуть, -кочить см. Выскáкивать.

Вы́скользнуть см. Выскáльзывать.

Вы́скочка 1) ז״נ (מגילה יב:) הַדְיוֹט קוֹפֵץ־בְּרֹאשׁ der Voreilige. 2) נְקֵלָה מִתְנַשֵּׂא לְרֹאשׁ Emporkömmling.

Выскреба́ть, Вы́скресть פ״ע גָּרַד מִן־ , גָּרַר , מָרַק , הַקְצָה auskratzen.

Выславля́ть, Вы́славить פ״ע הִשְׁתַּבֵּר בְּשִׁירֵי תְּפִלָּה לִימֵי חַג־הַנּוֹצְרִים verdienen durch Singen heiliger Lie-

Вы́слать (עתיד Вы́шлю) см. Высыла́ть. [der.

Вы́слуга נ׳ תֹּם שְׁנֵי עֲבוֹדַת־אִישׁ , מְלֹאת צְבָאוֹ das Ausdienen.

Выслу́живать, Вы́служить פ״ע 1) כִּלָּה יְמֵי עֲבוֹדָתוֹ , מָצָא שָׂכָר (נְמוּל) בַּעֲבוֹדָתוֹ 2) מַלֵּא צְבָאוֹ ausdienen. -ся פ״ח 1) עָלָה בַעֲבוֹדָתוֹ מַעֲלָה sich hinaufdienen. 2) הִתְעַלֵּה בְּחֹנֶף וַחֲלַקּוֹת sich einschmeicheln.

Выслу́шивать, Вы́слушать פ״ע שָׁמוֹעַ אֶת־דִּבְרֵי־ , הָבֵן לְאִמְרֵי־ aushören. [הִתְחַקֵּה עַל־ ausspüren.

Выслѣ́живать, Вы́слѣдить פ״ע חָקוֹר , הָתַר , תּוּר , חָקוֹר , הָתַר , תּוּר , חָפוֹר , רַגֵּל ausfehen, ausspähen.

Вы́совъ ז׳ זִיז , כָּתֵף , אֵיל , מָצוּק* Hervorragung.

Высо́вывать פ״ע הוֹצֵא — , הַעְתֵּק הַחוּצָה , שָׁלוֹף . Онъ вы́сунулъ ру́ку שָׁלַח יָדוֹ מִן־ herausstecken. -ся פ״ח הַעְתֵּק מִן־ , הִשָּׁלֵף sich h. Вы́сунуться въ окно́ הִשְׁקִיף — , הָצִיץ — , הִשָּׁקֵף בְּעַד הַחַלּוֹן .

Высо́кій ת׳ 1) רָם , גָּדֵל־קוֹמָה , גָּבוֹהַּ hoch. 2) נִשָּׂא , נִשְׂגָּב , נִפְלָא erhaben. -кая стѣна́ חוֹמָה נִשְׂגָּבָה . -кая цѣна́ מְחִיר רָב . -кій умъ רֹחַב לֵב .

Высо́ко, Высоко́ ת״ש מָרוֹם , בְּרוּם , בַּמְּרוֹמִים ; מַעֲלָה . hoch. Очень высоко מַעֲלָה מַעֲלָה, גָּבוֹהַּ מְאֹד sehr hoch.

Высокоблагоро́діе ס׳ בֶּן־רָם־הַיַּחַשׂ (כנוי הכבוד לתור הששי השביעי והשמיני) Hochwohlgeboren.

Высокобо́ртный ת׳ (אֲנִי) רָם הַיְרֻכָתַיִם hochbordig.

Высоковы́йный ת׳ נִטּוּי , גֵּאֶה , הוֹלֵךְ בְּצַוָּאר עָתֵק גָּרוֹן hochmüthig, stolz.

Высокодержа́вный ת׳ שַׁלִּיט עֶלְיוֹן großmächtig.

Высокому́дріе ס׳ רוּם , גֹּדֶל־לֵבָב , רָחָב Hochmuth.

Высокому́дрый ת׳ גְּבַהּ־לֵב , גֵּא מְאֹד hochmüthig.

Высокомы́сліе ס׳ רוּם לֵב , גַּבְהוּת — Verwegenheit.

Высокомѣ́ріе ס׳ לֵב — , רוּחַ — , גֹּדֶל־לֵבָב , גַּבְהַּ־אַף , רָחָב , רוּם Stolz, Hochmuth. [müthig sein.

Высокомѣ́рничать פ״ע הִתְגָּאֶה , הִתְאַמֵּר hoch-

Высокомѣ́рный ת׳ גֵּאֶה , גָּאֶה , יָהִיר , גְּבַהּ־לֵב , רָחָב hochmüthig.

Высокопа́рно ת״ש בְּלָשׁוֹן מְדֻבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת , עָתֵק , בְּשִׂפָה נִשְׂגָּבָה מֵהָבִין hochtrabend.

Высокопа́рность נ׳ עָתֵק , מְלִיצוֹת חִידוֹת , רוּחַ , כַּבִּיר , תּוֹעֲפוֹת רוּחַ Aufgeblasenheit.

Высокопоста́вленный ת׳ רָם הַמַּעֲלָה hochgestellt.

Высокопочита́ніе, -чте́ніе ס׳ מוֹרָא וְכָבוֹד Hochachtung.

Высокопочте́нный ת׳ נִשּׂוּא־ , נִכְבָּד־ , נֶחְשָׁב מְאֹד פָּנִים hochgeachtet.

Высокопревосходи́тельство ס׳ יָקָר תִּפְאֶרֶת (כנוי לשר מהתור הראשון והשני) גְּדֻלָּה hohe Excellenz.

Высокопреосвяще́нство ס׳ רוּם הַדְּרַת קֹדֶשׁ (כנוי לכהני הראש בכנסיה הנוצרית) Hochwürden.

Высокопреподо́біе ס׳ (כנוי לארכימנדרים יָקָר תִּפְאֶרֶת והנמוך) Hochehrwürden.

Высокоро́діе, ס׳, -дный ת׳ (כנוי לשר מהתור רָם־הַיַּחַשׂ החמישי) Hochgeboren. [wachsen.

Высокоро́слый ת׳ גְּבַהּ־קוֹמָה , רָם הַקּוֹמָה hochge-

Высокостепе́нство ס׳ רוּם הַמַּעֲלָה Hochwürden.

Высо́кость נ׳ רוּם , גַּבְהוּת ; שִׂיא , שִׂיאָה , שׂוּאָה Höhe.

Высокоторже́ственный ת׳ (יום) מִקְרָא קֹדֶשׁ hochgefeiert. [muth.

Высокоу́міе, -у́мство ס׳ גֹּדֶל לֵבָב , גַּבְהַּ־רוּחַ Hoch-

Высокоу́мный ת׳ גְּבַהּ־לֵב , —רוּחַ hochmüthig.

Высокоу́мствовать (-ствую) פ״ע הָרַם , הִתְאַמֵּר , דִּבֵּר עָתֵק , לִבּוֹ hochmüthig sein.

Высо́ливать, Вы́солить פ״ע מָלוֹחַ בַּמֶּלַח durchsalzen. -ся פ״ח הָמְלַח ; רוּה מֶלַח durchgesalzt werden.

Вы́сосать см. Высаса́сывать.

Высота́ נ׳ תּוֹעֲפוֹת , שִׂיאָה , גֹּדֶל , גַּבְהַּ , רוּם Höhe.

Высохлый ת׳ יָבֵשׁ , נָחָר , חָרַב ausgetrocknet.

Вы́сохнуть см. Высыха́ть.

Высоча́йшій ת׳ גָּבוֹהַּ מִכֹּל , נַעֲלֶה עַל־כֹּל , נִשָּׂא — , מְרוֹמָם — Allerhöchst. По высоча́йшему повелѣ́нію בְּמִצְוַת הֲדַר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ .

Высо́чество ס׳ רוֹמְמוּת (כנוי לבני מלך) Hoheit.

Высо́чивать, Вы́сочить פ״ע הַגֵּר מִשָּׁד , — , הַטֵּף הוֹצֵא עָסִיס־ auszapfen.

Вы́спаться פ״ח יָשׁוֹן דַּיּוֹ sich ausschlafen.

Выспра́шивать, Вы́спросить פ״ע שָׁאוֹל , חָקוֹר — אֶת־פִּי ausfragen.

Вы́спренній ת׳ עֶלְיוֹן , מַעֲלָה , —מְרוֹמִים —erhaben.

Вы́спренность נ׳ מְרוֹמִים , תּוֹעֲפוֹת , גְּבוֹהָה Erhabenheit. В. ума́ שִׂיאָה רוּם הַשֵּׂכֶל , תּוֹעֲפוֹת הָרוּחַ .

Вы́спрь ת״ש לְמָרוֹמִים , אֶל־עֶל , לְשָׁחָקִים hoch.

Выспѣва́ть, **Вы́спѣть** פ״ע בָּכוֹר, הָבְשַׁל, גָּמוּל reif werden.

Выспѣ́лый ת׳ גָּמוּל (פְּרִי), בְּכוּרִים — reif.

Вы́ставка נ׳ 1) הָכִין, עֶרֶךְ. 2) מַעֲרֶכֶת־חִזָּיוֹן, מַעֲרֶכֶת זִמְרַת־הָאָרֶץ וְחָרֹשֶׁת הַמַּעֲשֶׂה, בָּמַת־רָאִי שַׁעַר הַמַּצֶּבֶת Ausstellung.

Выставля́ть, **Вы́ставить** פ״ע 1) הֶעֱמִיד, הִצִּיג, הִצֵּב, הָכִין לְ־. 2) הָכִין. В. лошадей для войска הָכִין סוּסִים לַצָּבָא. В. кого שׂוֹם הָעוֹן בְּ״״ ausstellen.

Выставно́й ת׳ מֻצָּב, מֻצָּג ausgestellt.

Выста́ивать פ״ע 1) עָמוֹד עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ כָּל־הָעֵת ausstehen. 2) הִנִּיחַ לְ״״ עַד־הִנָּפְשׁוֹ ausstehen lassen. 3) פ״ע עָמוֹד בִּפְנֵי, עָצוֹר כֹּחַ, הָכִיל aushalten. -ся פ״ח 1) הָפַג טַעְמוֹ וְרֵיחוֹ schal werden. 2) הִתְחַלֵּף, הִנָּפֵשׁ כֹּחַ sich erholen.

Выстана́вливать פ״ע עָרוֹךְ, הִצִּיג, הֶעֱמִיד, הִצֵּב ausstellen.

Выстёгивать, **Вы́стегать** פ״ע 1) תִּפֵּר aufsteppen. 2) יִסַּר בְּשׁוֹטִים auspeitschen.

Выстига́ть פ״ע הֵעֵבֶר בְּמִרוּצָתוֹ אֶת־ einholen.

Выстила́ть פ״ע צִפָּה בְּ־, רָצוֹף —, רִפֵּד — belegen, pflastern.

Вы́стилка נ׳ מַרְצֶפֶת, רִצְפָּה; מַרְבָּד Belegung, Pflasterung.

Вы́стирывать, **Вы́стирать** פ״ע כִּבֵּס auswaschen.

Вы́стичь см. Выстига́ть.

Вы́стлать см. Выстила́ть.

Вы́стой ת׳ כְּוֹנַת טַעַם וָרֵיחַ fader Geschmack.

Вы́стойка נ׳ מַעֲצַר־כֹּחַ, עָמוֹד בִּפְנֵי־ Aushaltung.

Вы́стоять см. Выста́ивать.

Выстра́гивать פ״ע גָּזוֹר מִ־בַּמַּקְצֶעָה aushobeln.

Выстра́ивать פ״ע 1) הָקִים, כּוֹנֵן, בָּנָה עַד־תֻּמּוֹ ausbauen. 2) הִצִּיב סְדָרִים־, חֲלוּצִים; עָרוֹךְ in Fronte stellen. -ся פ״ח 1) הִכּוֹנֵן, הִבָּנָה ausgebaut werden. 2) יָצָא חֵצִי, הִתְחַלֵּץ sich in Fronte stellen.

Выстра́чивать פ״ע תִּפֵּר שׂוֹרָה עַל־ steppen.

Выстрига́ть פ״ע גֵּז שֵׂעָר־, גָּזוֹז —, גָּלַח abscheeren. -ся פ״ח הִגּוֹז; הִתְגַּלֵּחַ sich abscheeren.

Выстриженный ת׳ מְגֻלָּח, גָּזוּז, גָּלוּחַ abgescheert.

Выстрижка נ׳, -женіе ס׳ גִּזָּה, תִּגְלַחַת* Abscheerung.

Вы́стричь см. Выстрига́ть.

Вы́строгать см. Выстра́гивать.

Выстроенный ת׳ 1) כָּנוּי, בָּנוּי ausgebaut. 2) עָרוּךְ, הָלוּץ, הֻצַּב gereihet.

Вы́строеніе ס׳, **Вы́стройка** נ׳ מַעֲרָכָה, בִּנְיָה Ausbauung.

Вы́строить см. Выстра́ивать.

Вы́строчить см. Выстра́чивать.

Выстре́ливать, **Вы́стрелить** פ״ע 1) יָרָה זִקִּים לְ־שַׁמֵּד. 2) הָרַק זִקָּיוֹ עַל־ aus schießen. 3) בְּקָלַע niederschießen.

Вы́стрѣлъ ז׳ יְרִיָּה מִקְּנֵה־קָלַע Schuß. На ружей́ный вы́стрѣлъ הַרְחֵק כְּמִטַּחֲוִי קְנֵה־קָלַע Schußweite.

Выстря́пывать, **Вы́стряпать** פ״ע 1) הִשְׁתַּבֵּר בְּבִשּׁוּל vom Kochen verdienen. 2) הִפְגִּיעַ־, הֵעִתֵּר בְּעַד־ einen Prozeß durchführen.

Выстужа́ть, -сту́живать, **Вы́студить** פ״ע הָקַר, הוֹצִיא חֹם מִן־, הִצְטַנֵּן* auskühlen. -ся פ״ח הִתְקָרֵר, הִצְטַנֵּן* ausgekühlt werden.

Выступа́ть, **Вы́ступить** פ״ע יָצָא מִמְּקוֹמוֹ, —נָסוֹעַ, —עָתוֹק heraustreten. Войско вы́ступило изъ го́рода יָצְאוּ אַנְשֵׁי הַצָּבָא מִן־הָעִיר, —. Рѣка́ вы́ступила изъ берего́въ הִגְדִּישׁ הַנָּהָר שְׂפַת וְעֵבֶר מֵעוֹר־ עַל־גְּדוֹתָיו. На ко́жу его вы́ступилъ потъ בְּשָׂרוֹ הֵצִיצָה זֵעָה.

Вы́ступка נ׳ מִצְעֲדֵי גֶבֶר, הֲלִיכוֹת Gänge.

Выступле́ніе ס׳ נְסִיעָה, —, צֵאת מִמְּקוֹמוֹ Heraustretung. В. рѣки изъ берего́въ שִׁטְפַת הַנָּהָר עַל־גְּדוֹתָיו.

Вы́ступъ ז׳ פִּנָּה, כְּתֵף, אֵיל, מָצוּק, מִקְצוֹעַ, קֶרֶן, גְּבִלִּית*, זִיז, בִּנְיָה אוֹ הָר Vorsprung.

Вы́ступъ נ׳ см. Вы́ступка.

Вы́стыва́ть, **Вы́стыть** פ״ע הָפוּךְ, הִתְקָרֵר, הוֹצִיא חֻמּוֹ, הִצְטַנֵּן* kalt werden.

Вы́стылый ת׳ קָר, צוֹנֵן* ausgekühlt.

Вы́сунуть см. Высо́вывать.

Вы́сурмить פ״ע קָרוּעַ בְּכוּף, בָּחוֹל schwarz färben.

Вы́сушенный ת׳ יָבֵשׁ, מְחֹרָב ausgetrocknet.

Высу́шиваніе ס׳ יִבּוּשׁ, פְּעֻלַּת הַמְיַבֵּשׁ das Trocknen.

Высу́шивать, **Вы́сушить** פ״ע הֶחֱרִיב, יִבֵּשׁ trocknen. -ся פ״ח יָבוֹשׁ, חָרַב trocken werden.

Вы́сушка см. Высу́шиваніе.

Вы́сшій ת׳ (מִכֹּל) גָּבוֹהַּ מִ־; נַעֲלֶה עַל־כֹּל, —רָם höher, höchst.

Высыла́ть פ״ע שִׁלַּח; הִגְלָה hinausschicken. -ся פ״ח חֻגְלָה, שִׁלּוּחַ, הִשְׁלַח hinausgeschickt werden.

Вы́сылка נ׳ 1) שִׁלַּח, שִׁלּוּחַ Absendung. 2) גָּלוּת, הַגְלוּת Verbannung.

Высыпа́ть פ״ע 1) זָרָה, פִּזֵּר, שִׁטּוּחַ, הִתִּיךְ, הָרַק, (שָׁפוֹךְ (דֶּשֶׁן, נִרְגְּרִים) ausschütten. 2) פָּרוּץ וְיָצָא פ״ע פָּשׁוּט hervortreten. Наро́дъ вы́сыпалъ на у́лицу הָעָם פָּשַׁט הַחוּצָה. На лобъ его вы́сыпала прока́за הִצְרַעַת פָּרְחָה בְּמִצְחוֹ. -ся פ״ח פָּזוּר, הִזָּרֶה, הִשָּׁפֵךְ sich verschütten.

Высыпа́ться см. Вы́спаться.

Вы́сыпка ז׳ 1) (שְׁפָךְ (דֶּשֶׁן אוֹ גַּרְגְּרִים) das Ausschütten. В. де́нежная מַאֲרוֹן כֶּסֶף , פֶּרֶט כֶּסֶף הַתִּיךְ , תְּנוּמָה — ,שֵׁנָה אֲרוּכָה (2 . מִתָּךְ — ,מְאוֹצָר langes Schlafen. Онъ за́далъ до́брую вы́сыпку הָאֲרִיךְ , הוּא יָשֵׁן דַּיּוֹ לִישׁוֹן . [ausgeschüttet.

Высыпно́й שָׁטוּחַ עַל־פְּנֵי־ ,מִזְרָה ח׳ ,מִפְּזָר , נִשְׁפָּךְ [auspeitschen.

Высыха́ть פ״ע חָרַב , יָבֵשׁ trocken werden.

Высь נ׳ רוֹם , מָרוֹם , עֵל , רֹאשׁ , שִׁיא Höhe.

Высѣва́ть, Вы́сѣять פ״י 1) זָרַע עַל־פְּנֵי־ aussäen. 2) הֵנִיעַ (קְמַח) בְּכִבְרָה , הֵנִיף בְּנָפָה aussieben.

Высѣ́вки סִיגֵי הַקֶּמַח בַּכִּבְרָה , קַשׁ , מֹץ נ״ר Kleie.

Высѣка́ть, Вы́сѣчь פ״י 1) נִקַּר , חָקוֹק , חָצוֹב aushauen. 2) בָּרָא , חָטוֹב עֲצֵי־יַעַר fällen. 3) חָצוֹב אֵשׁ מִצּוּר Feuer anschlagen. 4) יִסַּר בְּשׁוֹטִים — ,הוּשׁ [auspeitschen.

Вы́сѣчка נ׳ פְּתוּחַ Schnitzwerk.

Высѣ́ять см. Высѣва́ть.

Выта́ивать פ״ע 1) הִמֵּס , הִמּוֹג auftauen. 2) הִמְסָה פ״י zerschmelzen. [stoßen.

Выта́лкивать פ״י הָנַד — ,הָדַחַ — ,הָדוֹף מִן hinaus-

Выта́пливать פ״י 1) הִשִּׁיק תַּנּוּר ausheizen. 2) הִתִּיךְ מַתֶּכֶת בְּכוּר schmelzen.

Выта́птываніе פ׳ תִּבּוּסָה , מִרְמָס Zertretung.

Выта́птывать פ״י בּוּס , רָמַס ; בּוֹסֵס zertreten.

Вы́таращить глаза́ הִשְׁתָּאָה לְ־ ,פָּצַח עֵינָיו עַל־ angloßen.

Выта́ривать פ״י דָּרוֹךְ , סָלוֹל austreten. -ся נפעל .

Выта́скивать, Вы́таскать פ״י מָשַׁךְ — , סָחוֹב מִן — ,מָשַׁה — , שָׁשָׁא — , מָשׁוֹךְ — hinausschleppen.

Выта́чивать פ״י 1) חָרוֹשׁ חָרֶשֶׁת , חִלֵּק , מָרוֹט אֶבֶן עֵין אוֹ מַתֶּכֶת , חָדַד , לָטוֹשׁ , חָבַר 2) brechseln. שָׁנוֹן (כָּעַשׁ) , נִקַּר , בִּלַּע , אָכַל zerfressen. 3) schleifen.

Вы́тащить см. Выта́скивать.

Вы́таять см. Выта́ивать.

Вытве́рживать, Вы́твердить פ״י לָמוֹד וְשׁוֹם בְּפִיו , שִׁנֵּן דְּבָרִים לְזִכְרוֹנוֹ לָמוֹד עַל־פֶּה auswendig lernen.

Вытека́ть פ״ע הִשְׁפַּךְ־ , זוֹב־ , נָבוֹעַ־ , נָזוֹל מִן־ ; יָצוֹא־ ausfließen. Вода вы́текла изъ бо́чки הַמַּיִם זָבוּ מִן־הַחֵמֶת . Нева́ вытека́етъ изъ Ладо́жскаго о́зера נְהַר נֶבַע תּוֹצְאוֹתָיו מִיאוֹר לַדָּנָא . Отсю́да вытека́етъ מִזֶּה סוֹף דָּבָר , הִיוֹצֵא baraus folgt.

Вытере́бливать, Вы́теребить פ״י מָרוֹט auszupfen.

Вы́тереть см. Вытира́ть. [den.

Выте́рпливать, Вы́терпѣть פ״י נָשָׂא , סָבוֹל erdul-

Вы́теска נ׳ Вы́тесъ ז׳ מַחְצָב , הַקְצוֹרֶת Behauung.

Выте́сывать, Вы́тесать פ״י חָצוֹב וְהַחֲלֵק בְּמַעֲצָד [behauen.

Вы́течка נ׳ זוֹב Ausfluß.

Вы́течь см. Вытека́ть. [abwischen.

Вытира́ть, Вы́тереть פ״י מָחָה עַד־יִבֵּשׁת , יָנַב* ,

Вы́тирка נ׳ מְחוֹת , הוֹבִישׁ , הַחֲרִיב das Abwischen.

Вы́тискивать, Вы́тискать פ״י דָּרוֹךְ , עָשָׂה וְהוֹצֵא , מֹץ , מָצוֹ auspressen. [Abdruck.

Вы́тискъ ז׳ הַמְּהַקֵּה בְּדָפוּס , הֵיוֹצֵא מִמַּכְבֵּשׁ הַדְּפוּס

Вытиснять, Вы́тиснить, -снуть פ״י הָעִתֵּק בְּמַכְבֵּשׁ , הַדְּפוּס — ,תָּקַע ausdrucken.

Вы́ткать см. Вытыка́ть.

Вы́толкать, -кнуть см. Выта́лкивать.

Вы́топить см. Выта́пливать. [Schmelzung.

Вы́топка נ׳ 1) הַשִּׁיק Heizung. 2) מִתָּךְ , הִתִּיךְ

Вы́топки נ״ר סִיגֵי חֵלֶב מִתָּךְ Schmelzabfatz.

Вы́топтать см. Выта́птывать.

Выторго́вывать, Вы́торговать פ״י 1) הִשְׁתַּבֵּר בַּמִּסְחָר durch Handel verdienen. 2) דָּרוֹשׁ לְהַקְטִין גָּרוֹעַ מִמְּחִיר , הַמְּחִיר abdingen.

Вы́торжка נ׳ נְכָיוֹן מִן־הַמְּחִיר das Abgedungene.

Вы́торить см. Выта́ривать.

Вы́тормошить פ״י הָפַךְ דְּבַר־מָה מֵאִישׁ בְּרוֹב דְּבָרִים abzwacken.

Вы́точить см. Выта́чивать. [abzwacken.

Вы́точка נ׳ חָרֶשֶׁת פְּתוּחִים Schnitzwerk.

Вытравле́ніе ס׳ , Вы́травка נ׳ 1) הַבְעֶרֶת שְׁדֵה בְּמִשְׁלַח בְּעִיר Abweidung. 2) מְחוֹת , הַשְׁמֵד Vertilgung.

Вытра́вливать, -ля́ть, Вы́травить פ״י 1) בָּעַר בְּמִשְׁלַח בְּעִיר abweiden. 2) מָחָה , הַשְׁמֵד vertilgen. В. ребёнка הָמַת פְּרִי־בֶטֶן בְּמֵעֵי אִמּוֹ .

Вытравно́й עָשׂוּי לְבָעֵר וּלְמָחוֹת בּוֹ ת׳ vertilgend.

Вытребовать פ״י 1) דָּרוֹשׁ מִיַּד־ herausfordern. 2) קָרָא מִן־ herausrufen.

Вытрезвля́ть, Вы́трезвить פ״י הָסַר מֵאִישׁ יֵינוֹ , שִׁכְּרוֹנוֹ — ausnüchtern. -ся פ״ח הָקַץ מִיֵּינוֹ , הִתְעוֹרֵר מִשִּׁכְּרוֹנוֹ sich ausnüchtern.

Вытре́пливать. Вытрёпывать, Вы́трепать פ״י חָבוֹט בְּשִׁתֵּי־עֵין durchzupfen.

Вытряса́ть, Вы́трясти פ״י הָרַק , נָעַר ausschütteln. -ся הִנָּעַר מִתּוֹךְ פ״ח ; הִנּוֹעַ ausgeschüttelt werden.

Вытряхивать, Вытряха́ть, Вы́тряхнуть см. Вытряса́ть.

Вытупля́ть, Вы́тупить פ״י הִקְהָה stumpf machen. -ся פ״ח קָהָה stumpf werden.

Вытуривать, Вы́турить, -нуть פ״י הִדַּם מִן־

—, הָגַה, גָּרַשׁ fortschaffen. -ся נפעל.

Вытушёвывать, Вы́тушевать פ״ע צִמְעָ בְּעֵט עֹפֶרֶת austuschen. [auswebe-

Вытыка́ть, Вы́ткать פ״ע תָּתַם אֶרֶג, כִּלָּה לֶאֱרֹג

Вытыка́ть Вы́ткнуть פ״ע נָקַר, רָצוּעַ ausstechen.

Выть (вбю, вбешь) פ״ע הֵילֵל, יָלַל, נָהָה heulen.

Вытьё ס׳ יְלָלָה, יִלֵּל Geheul.

Вытѣсне́ніе ס׳ הַרְחָקָה, מִדְחֶה מִתּוֹךְ, הֲדוֹף מִקֶּרֶב־מַעֲגָל das Hinausdrängen.

Вытѣсня́ть, Вы́тѣснить פ״ע הִרְחִיק—, הָדַחַ מִתּוֹךְ, —גָּרַשׁ verdrängen. -ся פ״ח הוּדַחַ מִתּוֹךְ verdrängt werden. [rend erpressen.

Вы́тягать פ״ע לָקוֹחַ בְּדִבְרֵי מִשְׁפָּט וְרִיבוֹת prozessi-

Вытя́гивать פ״ע 1) מָשׁוֹךְ מִתּוֹךְ, —סָחוֹב; —שָׁלוֹף herausziehen. 2) מָשׁוֹךְ לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ, רַקַּע, מָתוֹחַ ausdehnen. -ся נפ׳ הִמָּתֵחַ; הִתְיַצֵּב הָכֵן, עָמוֹד, קוֹמְמִיּוּת; הִשְׁתָּרֵעַ sich ausstrecken. Обо́з вы́тянулся по доро́гѣ עֲגָלוֹת־מַשָּׂא נִמְתָּשִׁים עַל הַדֶּרֶךְ.

Вы́тяжка מִמְתָּח, מָשֹׁךְ נ׳ Ausstreckung. Солдаты ста́ли въ вы́тяжку אַנְשֵׁי הַצָּבָא נִצְּבוּ בִשְׁדֵרָה

Вытяжно́й נִמְתָּח; מְמֻשָּׁךְ ת׳ dehnbar. [אָרוּכָה.

Вытянуть см. Вытя́гивать.

Выу́живать, Вы́удить פ״ע דּוּג כָּל־דַּגַת־ausangeln.

Выу́чивать, Вы́учить 1) פ״ע אִלֵּף לָדַעַת, —לַמֵּד 2) פ״ע לָמוֹד אֶת־כָּל־ auslernen.

Выу́чка נ׳ תַּלְמוּד, הַנּוּךְ Einübung. Отда́ть на вы́учку נָתוֹן אֶת־לְלַמְּדוֹ.

Выха́живать פ״ע 1) יָצוּא לְעִתִּים ausgehen. 2) רָדוּף, וּמָצוּא דָּרוּשׁ עַד־מְצוֹא הֵפְצוֹ auswirken.

Выха́ркивать, Вы́харкать, -кнуть פ״ע יָרוֹק הָרֵק רִקּוֹ פ״ח sich vom Schleim befreien.

Выхваля́ть, Вы́хвалить פ״ע שִׁבַּח, הִלֵּל, —הָדַר ausspeien. -ся פ״ח הִתְהַלֵּל, הִשְׁתַּבֵּחַ, הִתְגָּאֵר sich rühmen.

Вы́хватка נ׳, -хва́тываніе ס׳ קַחַת, חָטֵף מִיַּד־ Entreißung. גְּזֵל; קְחַת, —בְּחֲזָקָה

Выхва́тывать, Вы́хватать, -тить 1) פ״ע חָטוּף, מִיַּד, —חָטוּף, —גָּזוּל, לָקוֹחַ בְּחֲזָקָה entreißen. Вы́хватилъ мечъ שָׁלַף חַרְבּוֹ er zog sein Schwerdt.

Выхлёбывать, Вы́хлебать, -бнуть פ״ע הִלְעִיט, לִפֵּק אֶל־גְּרוֹנוֹ ausschlürfen.

Выхлёстывать, Вы́хлестать, -снуть 1) פ״ע הִכָּה, בַּשּׁוֹט; יִסֵּר בַּשּׁוֹטִים ausspeitschen. 2) שָׁפוֹךְ, שָׁחַת אֶרְצָה ausgießen.

Выхлопа́тывать, Вы́хлопотать פ״ע דָּרוּשׁ עַד־מְצוֹא, —הָעְתֵּר auswirken. [wanderer.

Выходецъ (-дца) ז׳ יוֹצֵא מֵאַרְצוֹ; גּוֹלֶה, גֵּר, גְּלוּת־ Aus-

Выходи́ть (-хожу́, -хо́дишь), Вы́йти פ״ע 1) יָצָא מִ־, —מִתּוֹךְ, יָצָא אֶת־, hinausgehen. Они вы́шли изъ го́рода הֵם יָצְאוּ אֶת־ (מִן־) הָעִיר. 2) הִנָּצֵל מִן־, עָזוּב, הִנָּחַ, —הִמָּלֵט entkommen. 3) עָזוּב מִשְׁמֶרֶת עֲבוֹדָתוֹ, הִנָּחַ מְקוֹמוֹ. 4) מוּשׁ (יָחַד) מִמְּקוֹמוֹ losgehen. 5) הִבָּקַע (אֶפְרֹחַ); צָמוֹחַ, עָלָה, הִנָּלֶה, הֵרָאֶה, מִבֵּיצָה), הִוָּלֵד; יָצוּא לָאוֹר herauskommen, erscheinen. 6) תֹּם, כָּלָה, אָזוּל מִן verbraucht werden. Вы́шелъ у насъ весь хлѣбъ אָזַל הַלֶּחֶם מִכֵּלֵינוּ, —כָּלָה. מַה יִּהְיֶה מוֹצָא, —תֹּם. Что изъ э́того вы́детъ הַדָּבָר (אַחֲרִית). В. въ лю́ди הָיָה לְאִישׁ. В. за́мужъ הִתְאַנֵּף מֵאַחַר אִישׁ. Онъ вы́шелъ изъ себя́ הִנְשָׂא דַּאִישׁ; Онъ вы́шелъ изъ терпѣ́нія קָצְרָה רוּחוֹ; נִלְאָה נִשְׂוֹא, מְהֻכָּל. Они вы́шли изъ употребле́нія עָלְמוּ אֹבֶד כָּלָה.

Выходить см. Выха́живать.

Вы́ходка נ׳ מַדּוּחַ, מַחֲזֶה שָׁוְא; תְּנוּאָה, תֹּאֲנָה, עֲלִילָה Kunstgriff, Kniff.

Выходно́й מוֹצָא, אֲשֶׁר יֵצְאוּ בוֹ ת׳ —Ausgangs-. -но́й листъ פֶּתַח הַסֵּפֶר, —דֶּגֶל Titelblatt.

Вы́ходъ ז׳ 1) צֵאת das Ausgehen. 2) פֶּתַח, מוֹצָא Ausgang. 3) תַּהֲלוּכָה, (נחמ׳ יב, לא) מַהֲלַךְ הָמוֹן חוֹגֵג Paradezug.

Выхожде́ніе ס׳ צֵאת מִתּוֹךְ das Ausgehen. [len.

Выхола́живать פ״ע הוֹצֵא—, הָקַר הַחֹם מִן auskühl-

Выхола́щивать, Вы́холостить פ״ע סָרַס, כָּרוֹת, שָׁפְכָה verschneiden, castriren.

Вы́холивать, Вы́холить פ״ע לִטֵּשׁ, עִנֵּג, פִּנֵּק לְתַעֲנוּגִים verzärteln.

Вы́холодить см. Выхола́живать. [ratze.

Вы́хухоль ז׳ מֶשֶׁךְ, עִכְבַּר־הַבֹּשֶׂם (ברכות מג.) Bisam-

Выхёривать, Вы́хёрить פ״ע מָחָה מִסֵּפֶר ausstreichen.

Выцара́пывать, Вы́царапать, -пнуть פ״ע גָּרַד, שָׂרוֹט auskratzen.

Выцвѣ́лый ת׳ 1) מֻגָּץ, פּוּרַחַ abgeblüht. 2) גָּבֵל, מוּעָם, מְחֻלָּל יֹפִעָה, בְּלֵה verblichen.

Выцвѣта́ніе ס׳ 1) תֹּם־פֶּרַח das Ausblühen. 2) גְּבֹל, הִשְׁחַת עֵין דָּבָר וְיֹפִי מַרְאֵהוּ, בְּלוֹת Erbleichung.

Выцвѣта́ть, Вы́цвѣсть פ״ע 1) תָּתַם פִּרְחוֹ, הִשְׁלִיךְ נִצָּתוֹ ausblühen. 2) חָפוֹר, חָוֹר, הוֹבֵשׁ, גָּבוֹל, הוּעַם verbleichen.

Выцѣ́живать, Вы́цѣдить פ״ע הִגַּר—, הִזַּל כָּל־

הַצֵּק מִן־ auszapfen. [מְאֻגָּדָה losbinden.

Выцѣплять, Выцѣпить פ״ע הַתֵּר, פַּתַּח מְמוֹסָר

Вычеканивать, Вычеканить פ״ע הַתֵּךְ שְׁקָלִים, יָצוֹק מַטְבֵּעוֹת, וַאֲגוֹרוֹת Geld ausprägen, ausmünzen.

Вычёркивать, Вычеркнуть פ״ע מָחָה ausstreichen.

Вычёрнивать, Вычернить פ״ע 1) הַעֲבַר, הַשְׁחַר schwärzen. 2) מָחָה בְּעֵט durchstreichen.

Вычерпывать, Вычерпать, -пнуть פ״ע שָׁאוֹב כָּל־ ausschöpfen.

Выческа נ״ר שְׁרִיקָה בַּמַּשְׁרֵק נ׳ das Auskämmen. -ки שַׂעַר אוֹ נְעוֹרֶת הָעוֹלָה עַל־הַמַּשְׁרֵק das Ausgekämmte.

Вычёсывать, Вычесать פ״ע 1) נִקָּה שַׂעַר הָרֹאשׁ בַּמַּשְׁרֵק auskämmen. 2) עָבוֹד בִּשְׁתִּים שְׁרִיקוֹת, הָסַר — הָגַה נְעוֹרֶת בַּמַּשְׁרֵק hecheln.

Вычетный ת׳ הַנִּגְרָע מִן־, אֲשֶׁר יֻנְכָּה— abgerechnet.

Вычетъ ז׳ נִכָּיוֹן, גְּרָעוֹן Abrechnung.

Вычинивать, Вычинить פ״ע רִפֵּא הַהָרוּס, חִזֵּק בֶּדֶק, אֶחָה קָרַע, מִלֵּא, תִּקֵּן—, תִּקּוּן בֶּגֶד קָרוּעַ; גָּדוֹר פֶּרֶץ* ausbessern. -ся נפ׳.

Вычисле́ніе ס׳ חֶשְׁבּוֹן, סְפָרוֹת, סְפָר Ausrechnung.

Вычислять, Вычислить פ״ע מָנָה, חָשַׁב, סָפוֹר berechnen.

Вычистить см. Вычища́ть.

Вычистка נ׳ טָהֳרָה, נִקּוּת Reinigung.

Вычита́ніе ס׳ 1) נִכָּיוֹן, גְּרָעוֹן Abrechnung. 2) מַעֲרֶכֶת הַחִסּוּר בְּחֶשְׁבּוֹן Substraction.

Вычита́ть, Вычесть פ״ע גָּרַע מִן־, נִכָּה— abrechnen.

Вычи́тывать, Вычитать פ״ע קָרָא מִן־הַסֵּפֶר heraus-lesen. [הִנָּקָה, הִטַּהֵר sich r.

Вычища́ть פ״ע טַהֵר, פִּנָּה, נִקָּה reinigen. -ся

Вычурный ת׳ פִּתַּלְתֹּל, נִפְתָּל, קָלוּעַ מְקֻלָּעוֹת gekünstelt.

Вычуры נ״ר פִּתּוּחֵי מְקֻלָּעוֹת Verzierungen.

Вышаривать, Вышарить פ״ע מִשֵּׁשׁ וְחִפֵּשׂ durchsuchen.

Вышвыривать, Вышвырять, -рнуть פ״ע זָרָה, הָדַחַ הַחוּצָה, הָלְאָה hinauswerfen.

Вышгра́дъ, -шегра́дъ ז׳ מִגְדַּל־עֹז, עֹפֶל Burg.

Выше ת׳ 1) גָּבוֹהַּ מִן־, גָּבוֹהַּ יוֹתֵר; גְּבֹהַּ עַל־, רָם עַל־ höher. 2) יֶתֶר עַל־, לְמַעְלָה ת״פ; מִמַּעַל לְ־ über, mehr. Орёлъ поднялся выше облакóвъ הַנֶּשֶׁר הִגְבִּיהַּ עוֹף מִמַּעַל לְשְׁחָקִים. Онъ трéбуетъ за свое пóле выше стóимости הוּא דּוֹרֵשׁ בְּעַד שָׂדֵהוּ יֶתֶר עַל־מְחִירוֹ. Какъ скáзано выше כָּאָמוּר לְמַעְלָה, הַמְבֹאָר—, הַכָּתוּב— הָאָמוּר לְמַעְלָה oben erwähnt.

Вышиба́ть, Вышибить פ״ע הִכָּה מִן־, שִׁבֵּר—, נָתוֹץ וְהָרוֹס; הִפֵּל—, נִפֵּץ— einwerfen.

Вышибка נ׳ מִדְחֶה, הֶרֶס Umwerfung.

Вышива́ть, Вышить, פ״ע תִּפֵּר רִקְמָה ausnähen.

Вы́шивка נ׳, -ва́нье ס׳ תְּפִירַת רִקְמָה das Ausnähen; [Brodirung.

Вышивно́й ת׳ מְרֻקָּם brodirt.

Вышина́ נ׳ גֹּבַהּ, מִשְׁגָּב, רוּם Höhe.

Вы́шка נ׳ עֲלִיַּת קִיר Dachzimmer.

Вы́школить см. Шко́лить.

Вы́шлифовать см. Шлифова́ть.

Вы́шній ת׳ עֶלְיוֹן höchst.

Выштукату́р— см. Штукату́р—.

Выщела́чивать, -ло́чить פ״ע כִּבֵּס בְּמֵי־נֶתֶר [laugen.

Выщела́чиванье, -лоченье ס׳ כִּבּוּס בְּמֵי נֶתֶר Auslaugung.

Выщерблять, Выщербить. עָשָׂה פְּצִירָה בְּפִי פ״ע schartig machen. -ся פ״ע הָפַגֵּם, הִמָּלֵא פְּצִירוֹת* schartig werden.

Вы́щечить см. Щечи́ть.

Выщипывать, Вы́щипать פ״ע מָרוֹט מִן־, מָלוֹק— auszupfen. -ся נפ׳ הִמָּרֵט.

Выщу́пывать, Вы́щупать פ״ע מִשֵּׁשׁ אֶת־כָּל־ [tasten.

Выѣда́ть, Вы́ѣсть פ״ע אָכַל, נָקַר; קִעֵקֵעַ ausfressen.

Вы́ѣдки ז״ר שְׁרִידֵי דָבָר אֹכֶל, פְּתוֹתֵי— Brocken.

Вы́ѣздка נ׳ חִנּוּךְ הַסּוּס לַמֶּרְכָּב Einfahrung.

Вы́ѣздъ ז׳ יְצִיאַת הָרוֹכֵב עַל־סוּס אוֹ הַיּוֹשֵׁב בַּמֶּרְכָּבָה, מוֹצָא— Ausfahrt.

Выѣзжа́ть, Вы́ѣхать פ״ע עָבוֹר, נָסוֹעַ— יָצוֹא— רָכוֹב, מִן־ אֶל־ ausfahren. В. на комъ רָכוֹב מָשׁוֹל בְּאִישׁ כִּרְצוֹנוֹ, עַל־צַוּאַר אִישׁ.

Выѣзживать, Вы́ѣздить פ״ע 1) הִנֵּךְ סוּס לַמֶּרְכָּב bereiten. 2) הִשְׁתַּכֵּר בִּרְכוּבוֹ durch's Fahren verdienen. В. на чемъ בִּקֵּשׁ לוֹ תַּאֲוָה בְּ־.

Вы́ѣхать см. Выѣзжа́ть.

Выя נ׳ גָּרוֹן, צַוָּאר; עֹרֶף der Hals.

Выя́снивать, Вы́яснѣть פ״ע הִבֵּר, הִבְהִיר, הִטְהַר heiter werden. Нéбо вы́яснѣло послѣ дождá הַשָּׁמַיִם הִטְהַרוּ אַחַר הַגֶּשֶׁם.

Выясня́ть, Вы́яснить פ״ע בָּרַר; בָּאַר, פָּרַשׁ, פָּתוֹר erklären.

Вьюга נ׳ צִנַּת־שֶׁלֶג, סַגְרִיר Schneegestöber.

Вьюжливый, -жный ת׳ שֶׁלֶג, סַגְרִיר— stürmisch.

Вьюкъ ז׳ מַעֲמַס הַבָּעִיר, נֵטֶל, אֹכֶף מַשָּׂא— Pack, Last.

Вьюно́къ (-нка) ז׳ מִין צֶמַח Windenglöckchen.

Вьюнъ (ק׳ -но́къ, -но́чекъ) מִין דָּג, קַבַּר־נוּגָא (ע״ו לט.) Schmerl.

Вьюро́къ, (-рка́) 1) ז׳ יַתֵּד־הָאֹרֵג לְיַשֵּׁר הַחוּטִים וּלְגָרְבָם עַל־הַמַּסֶּכֶת Garnwinde. 2) מִין צִפּוֹר (חולין פב:) הַרְגוּנָא Bergfink.

Вьюче́ніе ס׳ מַעֲמֶסֶת הַבְּעִיר, מִטְעָן das Aufpacken.

Вьючить פ״י עָמוֹס עַל־(אֶת־הַבְּעִיר) טָעוּן aufpacken.

Вьюшка נ׳ 1) מַסֶּכֶת לִכְרֹךְ בּוֹ חוּטִים Spule. 2) צָמִיד צִפּוּי — , לְאֻרֻבַּת הָעֵשֶׁן Ofenklappe.

Вьющійся ת׳ מִשְׁתָּרֵג sich windend.

Вѣдать פ״י 1) יָדוּעַ wissen. 2) (-вѣмъ) שָׁלוּט בְּ־, נִצַּח — , פִּקֵּד עַל־ verwalten. -ся פ״ח (съ кѣмъ) הִשְׁפַּט — , הָדוֹן — , דּוּן עִם־ prozessiren.

Вѣди הָרוּכִית В שֵׁם הָאוֹת Buchstab B.

Вѣдомо 1) ס׳ יְדִיעָה, דַּעַת das Wissen. Безъ моего вѣдома לֹא־מֵרוּחִי, בְּלִי־דַעְתִּי . 2) נוֹדָע לַכֹּל ת״פ, מוּדָע — bekannt. Вѣдомо сіе во всей землѣ מוּדַעַת בְּכָל־הָאָרֶץ זֹאת . [בַּסֵּפֶר Verzeichniß.

Вѣдомость נ׳ הוֹדַעַת דִּבְרֵי הַיָּמִים וּמִקְרֵי הָעִתִּים

Вѣдомство ס׳ פִּקְדוּת, מִמְשָׁק, מִשְׁק Gerichtsamt.

Вѣдомый ת׳ 1) נוֹדָע, יָדוּעַ bekannt. 2) סָר אֶל־ מִשְׁמַעַת untergeordnet.

Вѣдушій ת׳ יוֹדֵעַ, מֵבִין erfahren.

Вѣдь ת״פ הֵן, הִנֵּה, הֲלֹא doch.

Вѣдьма נ׳ יִדְּעוֹנִית, קוֹסֶמֶת, מְכַשֵּׁפָה Hexe.

Вѣдѣніе ס׳ 1) דַּעַת, יְדִיעָה das Wissen. 2) פִּקְדוּת, מִשְׁמֶרֶת Verwaltung.

Вѣеръ ז׳ (לפחת רוח על בשרו) *מְנִיף, כְּנַף־הַמִּקְרָה, רְעָלָה (ב״מ פו.) Fächer. [עַפְעַפַּיִם .

Вѣжда נ׳ עַפְעַף Augenlied. -ди ר״נ שְׁמֻרוֹת עֵינַיִם

Вѣжливость נ׳ *סֶבֶר פָּנִים, תִּשְׁאוֹת חֵן וָחֶסֶד, רָצוֹן; הַצְנֵעַ לֶכֶת, תּוֹרַת חֶסֶד, יָפוּת שִׂפְתֵי רָצוֹן Höflichkeit.

Вѣжливый ת׳ מַצְנִיעַ לֶכֶת, דּוֹבֵר שָׁלוֹם, אִישׁ־דֵּעִים מִתְהַלֵּךְ בְּנַחַת וְכָבוֹד — , עִם־ höflich, artig.

Вѣйка נ׳ הֲנָפָה, זְרוֹת das Schwingen.

Вѣко ס׳ (ר׳ вѣка) см. Вѣжда. [Verbleiben.

Вѣкова́ніе שֶׁבֶת יָמִים רַבִּים בְּמָקוֹם אֶחָד ס׳ langes

Вѣкова́ть (-ку́ю) פ״י הַאֲרֵךְ יָמִים בְּ־ lange verbleiben.

Вѣковой ת׳ 1) נִצָּב לְעוֹלָם, — עוֹלָם ewiglich. -ва́я вражда́ עוֹלָם אֵיבַת , 2) נָקִי, מַשְׁמָמָה נִצַּחַת לֹא־נִפְקָדִים selten.

Вѣковѣ́чный ת׳ עוֹמֵד לְדוֹר דּוֹרִים, נִצָּב לְעוֹלָם, לְעוֹלָם וָעֶד, — לְעוֹלְמֵי עַד — dauerhaft.

Вѣкъ ז׳ 1) מֵאַת־שָׁנָה Jahrhundert. 2) עוֹלָם, דּוֹר Ewigkeit. Во вѣкъ לְעוֹלָם. Во вѣки вѣко́въ לְדוֹר דּוֹרִים, לְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, לְנֵצַח נְצָחִים. Вѣкъ живи́, вѣкъ учи́сь יוֹסֵף חַיִּים יוֹסֵף דַּעַת,

Вѣне́цъ (-нца́) ז׳ 1) צְפִירָת, כֹּתֶרֶת, זֵר לִיָּה Krone. 2) קַרְנֵי־אוֹר, אוֹר נוֹגֵהַּ סָבִיב לַתְּמוּנָה Strahlenkranz. 3) כְּלוּלוֹת Trauung. 4) טוּר הַקּוֹרוֹת סָבִיב כְּבִנְיָן־ עֵץ Balkenlage. 5) עֲטֶרֶת תִּפְאָרָה, תְּהִלָּה Ruhm. Коне́цъ дѣлу вѣне́цъ סוֹף אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ .

Вѣне́чный לִכְלוּלוֹת; לַצְּפִירָת, אֲשֶׁר לִזֵּר ת׳ Trauungs-.

Вѣникъ מַטְאֲטֵא ; אֲגֻדַּת־עֲפָאִים מֵעֲצֵי־לִבְנֶה ז׳ Badebesen. -нничникъ עוֹשֵׂה אֲגֻדּוֹת תְּנוּפָה ז׳ Besenbinder.

Вѣно מַתָּן וּמֹהַר הַבְּתוּלוֹת ס׳ Aussteuer. [kranz.

Вѣно́къ, (-нка́) לִוְיַת־חֵן, זֵר־פְּרָחִים, לִיָּה ז׳ Blumen-

Вѣно́чница רֹכֶלֶת זֵרֵי־פְרָחִים וְלִוּיוֹת נ׳ Kranzhändlerin.

Вѣнцевидный, **Вѣнцеобра́зный** כְּעֵין לִוְיָה ת׳ כְּמַרְאֵה זֵר פְּרָחִים kranzförmig.

Вѣнценосецъ (-сца) אָשֵׁר , נוֹשֵׂא גֵזֶר עַל־רֹאשׁוֹ ז׳ מְנֻזָּר, עָלָיו יָצִיץ גֵּזְרוֹ Gekrönter. -сица נ׳.

Вѣнценосный מְעֻטָּר, נוֹשֵׂא גֵזֶר עַל־רֹאשׁוֹ ת׳ gekrönt.

Вѣнча́льный כְּלוּלוֹת ת׳ — Trauungs-.-ное пла́тье בִּגְדֵי־כְלוּלוֹת .

Вѣнча́ніе ס׳ 1) חֲתוּנָה, כְּלוּלוֹת Trauung. 2) הַנָּתַן כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשׁ מֶלֶךְ Krönung.

Вѣнча́ть פ״י 1) עָטַר, שׂוֹם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁ קִדֵּשׁ חָתָן וְכַלָּה בִּכְלוּלוֹת trauen. Коне́цъ вѣнча́етъ до́ло תְּהִלַּת כָּל־מַעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתוֹ . -ся הִתְקַדֵּשׁ בִּכְלוּלוֹת פ״ח getraut werden.

Вѣнчикъ 1) ז׳ קַרְנֵי־אוֹר מְסָבִיב לַתְּמוּנָה Strahlenkranz. 2) (לְנוֹצְרִים) זֵר שֵׁשׁ אוֹ מֵשִׁי לְמֵצַח הַמֵּת Stirnband. 3) זֵר, מִקְצַעַת לְשִׂפַת כּוֹס der obere Rand. 4) פִּטְרַת, — פְּטוּר צִיצִים, פֶּטֶר צִיץ Blummenkrone.

Вѣра נ׳ 1) מִבְטָח, אֱמוּן, אֱמוּנָה Zuversicht. 2) אֱמוּנָה, יְסוֹדֵי־ בָּנָיו וְדָתוֹ Glaube; Religion. Символы вѣры *עִקְרֵי הָאֱמוּנָה, הַדַּת . [סֵפֶר־אֱמֻנָה

Вѣрительный אֱמָנָה ת׳ — beglaubigend.-ное письмо

Вѣрить (-рю) פ״י (въ кого) הֶאֱמִין בְּ־ glauben; (кому) בָּטוּחַ עַל־ , בָּטוּחַ בְּ־ trauen. Это мнѣ не вѣ́рится הַדָּבָר הַזֶּה לֹא־יֵאָמֵן .

Вѣрно כְּמִשְׁפָּט, בְּמִישׁוֹר, בֶּאֱמֶת, נְכוֹנָה ת״פ richtig; wahrscheinlich. Онъ стрѣляетъ очень вѣрно קוֹלֵעַ הוּא אֶל־הַמַּטָּרָה וְלֹא־יַחֲטִיא . В. это ты сказалъ אֵין זֹאת כִּי־אִם אַתָּה הִגַּדְתָּ לוֹ .

Вѣрнопо́дданнически כְּמִשְׁפַּט עֶבֶד נֶאֱמָן ת״פ treuunterthänigst. [אֱמוּנִים treuunterthänig.

Вѣрнопо́дданный שׂוֹמֵר , נֶאֱמָן וְנִכְנָע לִפְנֵי־ ת׳

Вѣрнопо́дданство ס׳ מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים לְמַלְכּוֹ treue Unterthänigkeit.

Вѣ́рность נ׳ אֱמוּן, אֱמֶת, מִישָׁרִים, נְכוֹנָה, אֱמוּנִים Richtigkeit; Treue. Хранить в. къ Царю שָׁמוֹר אֱמוּנִים לְמַלְכּוֹ.

Вѣ́рный ת׳ נֶאֱמָן, אֱמֶת, נָכוֹן, יָשָׁר richtig, treu. -ный исполнитель порученій צִיר נֶאֱמָן לְשׁוֹלְחָיו. -ные вѣсти מֵאֲזְנֵי צֶדֶק. -ное извѣстіе דָּבָר נָכוֹן.

Вѣрованіе ס׳ בִּטּוּחַ בְּ־, אֱמוּנָה בְּ־ das Glauben.

Вѣ́рователь ז׳ מַאֲמִין der Glaubende. [glauben.

Вѣ́ровать (-рую) פ״ע (въ кого) הֶאֱמִין בְּ־, בָּטַח בְּ־

Вѣроимѣ́цъ (-мица) ז׳, -и́мный ת׳ אֵין־לֵב, פּוֹתֶה, מַאֲמִין לְכָל־דָּבָר leichtgläubig.

Вѣроимство ס׳, -и́мчивость נ׳ הַאֲמָנִין, פְּתִיּוּת לְכָל־דָּבָר Leichtgläubigkeit. [Glaubensbekenntniß.

Вѣроисповѣ́даніе ס׳ בְּרִית הָדָת, תּוֹרַת הָאֱמוּנָה

Вѣроло́мецъ (-мица) ז׳ בּוֹשֵׁעַ בְּ־, מֵפֵר בְּרִית, בּוֹגֵד treulos. -ло́мка נ׳. [Treulosigkeit.

Вѣроло́мность נ׳, -ло́мство ס׳ בֶּגֶד, מַעַל, הָפִיר בְּרִית,

Вѣроло́мный ת׳ בּוֹגֵד, מֵפֵר בְּרִית, מֵחֵל דְּבָרוֹ treulos.

Вѣроло́мствовать (-ствую) פ״ע בָּגוֹד בְּ־, פָּשׁוֹעַ—, עָבוֹר בְּרִית; מָעוֹל— treulos handeln.

Вѣроотсту́пникъ ז׳ עוֹזֵב, בּוֹגֵד דָּתוֹ, עוֹזֵב דַּתּוֹ, תּוֹרַת אֱלֹהִים Glaubensabtrünniger. -ница נ׳.

Вѣроотсту́пничество ס׳ בֶּגֶד—, מַעַל בַּיְיָ Abfall vom Glauben. [—, נָסוֹג glaubensabtrünnig.

Вѣроотсту́пный ת׳ סָר מֵאַחֲרֵי יְיָ, מוֹעֵל בְּדַת־אֵל,

Вѣроподо́біе ס׳ דְּמוּת־אֱמֶת, אֱמֶת לְמַרְאֶה עֵינַיִם Wahrscheinlichkeit. [wahrscheinlich.

Вѣроподо́бный ת׳ נִרְאֶה כְּאֱמֶת, דּוֹמֶה—, קָרוֹב לֶאֱמֶת

Вѣропроповѣ́даніе ס׳ הוֹרוֹת דַּעַת־אֱלֹהִים Glaubensverkündigung. [verkündiger.

Вѣропроповѣ́дникъ מוֹרֵה דַּת־אֵל ז׳ Glaubens-

Вѣротерпи́мость נ׳ אַהֲבַת־שָׁלוֹם עִם־כָּנֵי כָל־דָּת וָדָת Toleranz.

Вѣроя́тіе ס׳ הַשֵּׁב לֶאֱמֶת, הַאֲמִין Wahrscheinlichkeit. Это не заслу́живаетъ вѣроя́тія הַדָּבָר הַזֶּה אֵין לְהַאֲמִין.

Вѣроя́тность נ׳ דְּמוּת־אֱמֶת Wahrscheinlichkeit. По всей вѣроя́тности כְּפִי הַנִּרְאֶה. [wahrscheinlich.

Вѣроя́тный ת׳ נִרְאֶה כְּאֱמֶת, אֲשֶׁר אוֹת אֱמֶת בּוֹ

Вѣрующій ת׳ מַעִיד, מַקִּים דָּבָר beglaubigend.

Вѣ́систый ת׳ כָּבֵד gewichtig.

Вѣ́сить (вѣ́шу) פ״ע 1) שָׁקוֹל wägen. 2) עָלָה לְמִשְׁקָל־ wiegen. Эта ги́ря вѣ́сить три пу́да מִשְׁקָל הָאֶבֶן הַשְּׁקֹל עָלָה בְּמֵאָזְנַיִם. -ся פ״ע הוֹצֵאת שְׁלֹשָׁה כִּכָּרִים.

Вѣ́скій см. Вѣ́систый. [gewogen werden.

Вѣ́скость נ׳ כֹּבֶד Schwere.

Вѣсно́й ת׳ נִמְכָּר בְּמִשְׁקָל wägbar.

Вѣсово́е ס׳ שְׂכַר הַמִּשְׁקָל Wagegeld.

Вѣсово́й ת׳ אֲשֶׁר לְמֹאזְנֵי מִשְׁקָל Wage-.

Вѣсовщи́къ ז׳ שׁוֹקֵל Wagemeister.

Вѣсо́къ (-ска́) ז׳ מִשְׁקֹלֶת, קָו, פֶּלֶס הַכּוֹנִים Bleiloth.

Вѣсо́мый ת׳ אֲשֶׁר יוּכַל לְהִשָּׁקֵל, נִשְׁקָל wägbar.

Вѣсти́мо ת״פ יָדוּעַ gewiß. В. такъ כֵּן אֶמְנָם.

Вѣ́стникъ ז׳ מְבַשֵּׂר, מַשְׁמִיעַ Verkündiger.-ница נ׳

Вѣстово́й ת׳ 1) צִיר, רָץ, מַלְאַךְ שָׁלוּחַ Bote. 2) מְבַשֵּׂר, עֲשׂוּי לְאוֹת, —, לְהוֹדִיעַ בּוֹ ankündigend.

Вѣстовщи́къ ז׳ 1) רָץ, מְבַשֵּׂר Bote. 2) פּוֹתֶה שִׂפְתָיו לַחֲדָשׁוֹת וּנְצוּרוֹת Neuigkeitsjäger. -щи́ца נ׳.

Вѣсть, Вѣ́сточка נ׳ בְּשֹׂרָה, שֵׁמַע Nachricht. Безъ вѣсти пропа́лъ אָבַד וְלֹא נוֹדַע אַיּוֹ.

Вѣсъ ז׳ 1) מִשְׁקָל, נֶטֶל, כֹּבֶד Gewicht. Это продается вѣ́сомъ зо́лота הַדָּבָר הַזֶּה יִמָּכֵר בְּזָהָב. 2) יִקָּר, כָּבוֹד Wichtigkeit. Сло́ву его придаю́тъ много вѣ́су דְּבָרוֹ יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי־כֹל. Онъ по́льзуется въ го́родѣ бо́льшимъ вѣ́сомъ הוּא נִכְבָּד מְאֹד בְּשַׁעַר עִירוֹ.

Вѣсы ז״ר 1) פֶּלֶס, מִשְׁקוֹל, מֹאזְנַיִם Wage. 2) שֵׁם מֹאזְנַיִם, אֶחָד מִכּוֹכְבֵי לֶכֶת Wage.

Вѣтви́стый, Вѣ́твенный ת׳ מְלֵא דְלִיּוֹת, עָנָף, רַב־עֲנָפִים zweigig.

Вѣтвіе ס׳ פֹּאֵרָה, עֲפָאִים, דְּלִיּוֹת, עֲנָפִים Gezweig.

Вѣтвь נ׳ 1) שׁוֹכָה, שׁוֹךְ, זְמוֹרָה, דָּלִית, נֵצֶר, עָנָף, נְטִישָׁה, שְׁלֶהֶבֶת, עֲפִי, סְרַעֲפָה, סְעִיף, יוֹנֵק, בֵּן, סְנֵסֶן, חוֹטֶר, כְּנָפָה Zweig. В. виногра́дная שָׂרִיג, סַלְסֶלֶת, זַלְזַל Weinrebe. 2) В. свѣти́льника קְנֵה־מְנוֹרָה Leuchterröhre.

Вѣтвяный ת׳ עֲשׂוּי מֵעֲנָפִים, —מִנְצָרִים aus Zweigen.

Вѣтеръ (-тра) ז׳ 1) רוּחַ Wind. 2) פִּחֵז, רוֹדֵף רוּחַ, שָׁרִיג, —, גַּרְגְּרִים Windbeutel. [.

Вѣ́тка נ׳ מַקֵּל, נֵצֶר Zweiglein. В. я́годъ אֶשְׁכֹּל

Вѣтрельни́къ ז׳ גַּם מוֹרֶה פְּנֵי־, צִיּוּן לְדֶרֶךְ הָרוּחַ Windfahne. [-ница נ׳.

Вѣтреникъ ז׳ הֲפַכְפָּךְ, רוֹדֵף רוּחַ Leichtsinniger.

Вѣтреничать פ״ע רָעָה, הָלוֹךְ אַחֲרֵי תֹהוּ וָהֶבֶל, רוּחַ, רַדַּף רִיק leichtsinnig sein. [sinn.

Вѣтреность נ׳ אֵין בִּינָה, חֲסַר־לֵב, רְעוּת רוּחַ Leicht-

Вѣтреный ת׳ 1) רוּחַ— windig. В. день יוֹם סָעָה

רוּחַים מוּסָבוֹת בָּרוּחַ . -ная мельница וָסַעַר
2) אֵין־לֵב , רֵעָה רוּחַ leichtsinnig.
Вѣтренѣть פ״ע (הָרוּחַ) הִתְחוֹלֵל windig werden.
Вѣтрило ס׳ גַּם לָאֲנִיָּה , מִפְרָשׂ Segel.
Вѣтрогонъ ז׳ רוֹדֵף רוּחַ Flattergeist.
Вѣтромѣръ ז׳ כֶּלֶם לְרוּחַ Windmesser.
Вѣтръ см. Вѣтеръ.
Вѣха́ ז׳ , תֹּרן , גֶּם , צִיּוּן , מוֹט מְצָב , תַּמְרוּר Stange.
Вѣче см. Вече.
Вѣчно ת״פ תָּמִיד ; עַדִי־עַד , לָנֶצַח , לְעוֹלָם ewig.
Вѣчнопа́мятный ת׳ אֲשֶׁר זִכְרוֹ לְעוֹלָם unvergeßbar.
Вѣчность נ׳ עוֹלָם , עוֹלְמֵי־עַד , נֵצַח Ewigkeit.
Вѣчный ת׳ נָצַח , לְעוֹלָם , לְעוֹלְמֵי־עַד , —, —,
אֵין קֵץ — ewig, lebenslänglich. На вѣчную па́мять
לְזֵכֶר עוֹלָם . Онъ осужденъ на вѣчную ка́торгу
הוּא נִשְׁפַּט לַעֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ עַד־יוֹם מוֹתוֹ .
Вѣшалка נ׳ שְׁפָתַיִם , יָתֵד לְתָלוֹת בּוֹ דָּבָר , יָתֵד־תָּלִי
(יחזקאל מ, מג) *קוֹלֵב (שבת ס.) Kleiderhaken.
Вѣшаніе ס׳ תְּלוּת das Aufhängen.
Вѣшать 1) פ״ע תָּלָה hängen. 2) תָּלָה־עַל־עֵץ לְהָמִית
הוֹקִיעַ hängen. 3) הֶעֱלָה בְמֹאזְנַיִם , שָׁקוֹל wägen.
Вѣшеніе ס׳ מִשְׁקוֹל , שְׁקוֹל בְּמֹאזְנַיִם das Wägen.
Вѣща́тель ז׳ מְחַוֶּה , מַטִּיף , מַבִּיעַ אֹמֶר , מַגִּיד,דּוֹבֵר
מוֹכִיחַ , דַּעַת Werkündiger.
Вѣща́ть פ״ע הוֹכִיחַ בְּמִלִּים,הִטִּיף ; בִּשֵּׂר , הִגִּיד sprechen.
Вѣщій ת׳ 1) אִישׁ חֵן שְׂפָתַיִם , אִישׁ־דְּבָרִים Redner.
2) מִתְנַבֵּא , קוֹסֵם , חוֹזֶה , נָבוֹן לַחַשׁ , בַּעַל־לָשׁוֹן
Wahrsager.
Вѣщу́нъ ז׳ קוֹסֵם , מְנַחֵשׁ Zauberer. -нья נ׳ .
Вѣялка נ׳ , Вѣяло ס׳ מִזְרֶה , נָפָה , רַחַת Kornschwinge
Вѣяльный ת׳ עָשׂוּי לִזְרוֹת , —, לַהֲנָפָה בּוֹ zum Kornschwingen. -ная машина כְּלִי־מִזְרֶה , כְּלִי־תְּנוּפָה .
Вѣяніе 1) ס׳ הָבֵר , זְרוֹת , תְּנוּפָה , הֲנָפָה das Worfeln.
2) הָפִיחַ , נְשֹׁב הָרוּחַ das Wehen des Windes.
Вѣятель ז׳ זוֹרֶה , מֵנִיף Kornwerfer. -льница נ׳ .
Вѣять 1) פ״ע נָשׁוֹב , פּוּחַ wehen. 2) פ״ע הָבַר , הָנַף
זָרָה schwingen (Getreide).
Вяжущій ת׳ מְאַגֵּד , *מְאַחֶה , (אֲלָמִים) מְאַלֵּם .
-щія лека́рства רְפוּאוֹת קוֹמְטוֹת zusammenziehende Arznei.
Вязальный ת׳ לְמַעֲשֵׂה שְׂרָד עָשׂוּי לַעֲנֹד בּוֹ —zum Stricken.
Вяза́льщикъ ז׳ מְאַלֵּם , מְקַשֵּׁר , מְאַגֵּד ; עוֹנֵד Binder.
-щица נ׳ . [Stricken.
Вяза́ніе ס׳ שָׂרָד , תַּשְׁבֵּץ , מַעֲנָד , עֲנֹד das Binden,
Вяза́нка נ׳ אֲגֻדָּה , צְרוֹר , חֶבֶל אֲגֻדָּה Bündel. [handschuh.
Вя́занка נ׳ *פְּרַקְלִין,נַעַל־יָד מְצֻמֶּר (כלים כד) Faust=
Вяза́ть (вяжу́) 1) פ״ע אָסוֹר , קָשׁוֹר ; אָגוֹד binden.
В. снопы אֵלֵם אֲלֻמִּים . 2) עָנוֹד , רִתֵּק , שִׁבֵּץ
(שָׂרָד) עָשָׂה מַעֲשֵׂה־רֶשֶׁת stricken. -ся פ״ח 1) הִקָּשֵׁר
gebunden, gestrickt werden. 2) הָיָה לַאֲגֻדָּה אַחַת ,
*הִסְתַּבֵּם — , הִקָּבֵל אֶחָד אֶל־אֶחָד ; — לַאֲחָדִים
zusammenpassen.
Вязея́ נ׳ מְרַתֶּקֶת , עוֹנֶדֶת Strickerin.
Вязи́га נ׳ גִּיד הָעֹרֶף לְדָג *שִׁבּוּטָא Rückensehne des
Вя́зка נ׳ אֲגֹד , קֶשֶׁר das Binden. [Störfisches.
Вя́зкій ת׳ 1) דָּבֵק (כְּמוֹ חֹמֶר וְזֶפֶת) klebrig. 2) יָוֵן
sumpfig. -кое боло́то טִיט יָוֵן .
Вя́зкость נ׳ טָבַע דָּבָר דָּבֵק כְּבֵץ , דֶּבֶק klebrigkeit.
Вя́зникъ ז׳ אֵלוֹן , יַעַר־אֵלוֹנִים Ulmenwald.
Вя́знуть פ״ע הָטְבַּע בַּבֵּץ , טָבוֹעַ בַּטִּיט stecken
Вязъ ז׳ אֵלוֹן Ulme. [bleibn, versinken.
Вязь נ׳ בֵּץ , בִּצָּה Sumpf. [per.
Вя́канье ס׳ לַעֲנִי־שָׂפָה , לְשׁוֹן עֲלָגִים , כִּבְּדוּת־פֶּה Geplap=
Вя́кать, -кнуть פ״ע דִּבֵּר בִּלְשׁוֹן , קָרָא בְּכִבְּדוּת־פֶּה plappern. [חָרוּבִים .
Вя́леный ת׳ , נָבֵל , חָרֵב getrocknet. -ная рыба דָּגִים
Вя́лить פ״ע (דָּגִים) , חָרֵב , יָבֵשׁ trocknen an der Luft.
Вя́ло ת״פ בִּכְבֵדוּת , בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם , בַּעֲצַלְתַּיִם
träg, langsam.
Вя́лость נ׳ כִּבְדוּת , עַצְלַתַּיִם Trägheit, Schlaffheit.
Вя́лый ת׳ 1) נָבֵל , קָמֵל , אָמֵלָל verwelkt. 2) עָצֵל ,
מִתְרַפֶּה , גַּרְפָּה , מִתְנַהֵל בִּכְבֵדוּת , רִפְּה־יָדַיִם
בְּמְלַאכְתּוֹ schlaff, schläfrig.
Вя́нуть פ״ע נָבוֹל , הִבּוֹל , קָמוֹל , אָמֵלָל verwelken,
sinken. Онъ такъ вретъ, что у́ши вя́нутъ מִבְּזָיָו
אֲשֶׁר יָפִיחַ תִּצְלֶנָה אָזְנַיִם .
Вятютень, (-тня), Вя́хирь ז׳ *בַּת־מָזָג חֹמֶר (חיל
סב:) , מִין יוֹנָה Holztaube.
Вя́щій גָּדוֹל יָתֵר־מְאֹד mehr, höher.

Г.

Г נ׳ , הָאוֹת הָרְבִיעִית בָּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית .
Га́вань נ׳ , הָקָּ מִבּוֹא־יָם , Hafen.
Га́вканье ס׳ , Гавъ ז׳ , נְבַח כְּלָבִים , נִבְחַת Gebell.
Га́вкать, -кнуть פ״ע נָבוֹחַ bellen.

Га́га, Га́гка ז׳ מִין אֶוֶז נ׳ בְּרִבּוּר Eidergans.
Гага́чій пухъ נוֹצָה רַכָּה מִמִּין בְּרִבּוּרִים Eiderdunen.
Гада́льщикъ ז׳ הוֹזֶה עֲתִידוֹת , מְעוֹנֵן , מְנַחֵשׁ Wahrsager. -щица נ׳.
Гада́ніе, -да́тельство ס׳ נַחַשׁ , מִקְסָם Zauberei.
Гада́тельный ת׳ (1 אֲשֶׁר יְנַחֲשׁוּ בּוֹ — zum Wahrsagen. 2) לְפִי חָזוֹן לִבּוֹ , כְּמִתְנַבֵּא vorausfetzlich.
Гада́ть פ״ע 1) נַחַשׁ , הִגֵּד עֲתִידוֹת wahrsagen. 2) הֶעֱלָה עַל־לֵב , חָשׁוֹב vorausfehen. Чего́ не ду́малъ ни гада́лъ אֲשֶׁר לֹא־חָשַׁב וְלֹא עָלָה עַל־לִבּוֹ.
Га́дина נ׳ 1) שֶׁרֶץ , רֶמֶשׂ Ungeziefer. 2) נֶבֶל Lump.
Га́дить (га́жу, га́дишь) פ״ע 1) הִשְׁחִית ; נִבֵּל , טִנֵּף beschmutzen. 2) זָהַם , נָקוֹט בְּ־ ekeln. [ekelhaft.
Га́дкій ת׳ נִבְזֶה , בָּזוּי , מְגֹאָל , נֶאֱלָח , נִתְעָב , נִמְאָס
Гадкость נ׳ תּוֹעֵבָה , נִבְלוּת , גֹּעַל Ekelhaftigkeit.
Гадливый см. Брезгли́вый. [Häßlichkeit.
Га́дость נ׳ זִמָּה , פִּגּוּל , נִבְלָה ; תּוֹעֵבָה , שַׁעֲרוּרָה
Гадъ ז׳ 1) שֶׁרֶץ הָאֲדָמָה , רֶמֶשׂ Gewürm. 2) נֶבֶל , אִישׁ־בְּלִיַּעַל , נִבְזֶה Lump.
Гадю́ка נ׳ נָחָשׁ Schlange. -дю́чій ת׳.
Гаевникъ ז׳ אַיָּה Habicht.
Га́ерство ס׳ הוֹלֵלוּת , הִתְלוֹלְלוּת מַהֲתַלּוֹת Spaßmacherei.
Га́ерствовать (-ствую) פ״ע הִתְהוֹלֵל , הִתְלוֹלֵל Spaßmachen.
Га́еръ ז׳ מְתַהוֹלֵל , מְהַתֵּל Spaßmacher. -рскій ת׳.
Га́ечка, Га́ечный см. Га́йка.
Газе́ль נ׳ צְבִי , אַיָּל ; תְּאוֹ (תוֹא) , דִּישׁוֹן Gazelle, Waldziege. [blatt. -тный ת׳.
Газе́та נ׳ פָּרָשַׁת דִּבְרֵי־הַיָּמִים , מִכְתָּב עִתִּי Zeitungs-
Газе́тчикъ ז׳ סוֹפֵר דִּבְרֵי־הָעִתִּים Zeitungsschreiber.
Газоёмъ ז׳ כְּלִי מִקְלָט הַקִּיטוֹר Gasbehälter.
Газомѣ́ръ, -ме́тръ ז׳ מְמַד־הַקִּיטוֹר , כֶּלֶס־ Gasmesser.
Газообра́зный, -зови́дный ת׳ בְּעֵין קִיטוֹר , דְּמוּת אֵד gasartig.
Газоосвѣще́ніе ס׳ אוֹר קִיטוֹר Gasbeleuchtung.
Газопрово́дный ת׳ עָשׂוּי לְהוֹלִיךְ הַקִּיטוֹר gasleitend. -ная труба́ צִנּוֹר־הַקִּיטוֹר , צִנֹּרֶת־הַקִּיטוֹר.
Газъ ז׳ 1) גַּז , קִיטוֹר , הָאֵד הַמְּקַטֵּר* Gas. 2) אֶרֶג הַרְדִּיד , מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת Gazegewebe.
Га́йворонъ, Га́вранъ ז׳ עוֹרֵב נַחַל Dohle. [räuber
Гайдамакъ, Гайду́къ ז׳ שׁוֹדֵד עֲלֵי־דֶרֶךְ Straßen
Га́йка, Га́ечка נ׳ מַסְגֶּרֶת , טַבַּעַת בְּרֶזֶל אוֹ נְחֹשֶׁת לְהַזֵּק Gaiono ס׳ מִרְבַּץ חֲזִירִים Schweinenlager. [Metallring.
Гайта́нъ, -та́шекъ ז׳ פָּתִיל , חוּט Schnur.
Гакъ ז׳ 1) קֶרֶס בְּרֶזֶל , וָו Haken. 2) מִדַּת כִּבְרַת אֶרֶץ (מִקְדַּם לַיִם הַבְּלִטִי) Maß Landes. [terie-.
Галантере́йный ת׳ אֲשֶׁר לְמַכְלֻלֵי־חֵן וְעִדִּי Galan-
Галба́нъ ז׳ חֶלְבְּנָה Mutterharz, Galbanum.
Га́ленокъ (-нка) ז׳ מִדָּה לְמַשְׁקֶה Trinkmaß.
Гале́ра נ׳ 1) אֳנִי־מִלְחָמָה Ruderschiff. 2) מָקוֹם עֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ לָעֲנוּשִׁים Galeerenstrafe.
Галере́я נ׳ 1) מִסְדְּרוֹן , יָצִיעַ בְּפְנֵי־הַבַּיִת Gallerie. 2) בֵּית שְׂכִיוֹת הַחֲמֻדָּה , חֶדֶר מַשְׂכִּית Bildersaal. -ре́йный ת׳.
Галиматья́ נ׳ תַּהְפֻּכוֹת , תֹּהוּ , תֹּעָה , דִּבְרֵי־רוּחַ , Unsinn.
Галіо́та נ׳ מִין אֳנִיַּת סוֹחֵר Galiote. [תַּעְתֻּעִים
Га́лка נ׳ 1) עוֹרֵב נַחַל , בַּר־אַדָּא* (חולין סה:) Delle. 2) אוּד מְשֻׁלָּךְ מֵאֵשׁ Feuerbrand.
Галлицизмъ ז׳ נִיב שְׂפָתַיִם הָרָגִיל בִּשְׂפַת צָרְפַת französische Redensart.
Галлюцина́ція נ׳ חֲזוֹן שָׁוְא Sinnestäuschung.
Галопирова́ть (-ру́ю) פ״ע דָּהוֹר , כַּרְכֵּר galoppiren.
Гало́пъ ז׳, -пирова́ніе ס׳ דְּהָרָה Galopp.
Гало́ша נ׳ (ביצה טו.) *עַרְדַּל , בֵּית־נַעַל Galosche.
Га́лстукъ ז׳ מִטְפַּחַת — , עָנָק לְצַוָּאר Halstuch.
Галу́нщикъ ז׳ רוֹקֵם בְּחוּטֵי־זָהָב וָכֶסֶף Tressenmacher.
Галу́нъ, -нчикъ ז׳ רִקְמַת־זָהָב אוֹ כֶסֶף Tresse, Borte.
Галу́ргія נ׳ חָכְמַת מִכְרַת־מֶלַח Salzwerkskunde.
Галу́шка נ׳ פִּתִּים מְקֻמָּח סֹלֶת Klöschen.
Галчёнокъ ז׳ בֶּן־עוֹרֵב־נַחַל junge Dohle.
Гальванизмъ ז׳ חַשְׁמַל יְסוֹדִי (מצאהו החוקר גַּלְוָנִי) Galvanismus.
Га́лька נ׳ חָצִץ עָגֹל runder Kieselstein. [
Гальюнъ ז׳ פְּנֵי־, רֹאשׁ הַסְּפִינָה Schiffsschnabel.
Га́мкать, -кнуть פ״ע נָבוֹחַ הֵם , בְּקוֹל־דְּמָמָה , דֹּם dumpf bellen. [leiter.
Га́мма נ׳ מַעֲרֶכֶת קוֹלוֹת הַשִּׁיר , מַעֲלוֹת הַשִּׁיר Ton-
Гамъ ז׳ 1) הָמוֹן , מְהוּמָה Lärm. 2) נְבִחָה Gebell.
Гангре́на נ׳ חַרְחוּר , דַּלֶּקֶת beißer Brand.
Гаранти́ровать (-рую) פ״ע עָרוֹב בְּעַד־ garantiren.
Гаранті́я נ׳ תַּעֲרֻבָה , עֲרֻבָּה Gutsagung.
Гардемаринъ ז׳ חָנִיךְ צְבָא־הַיָּם Seejunker.
Гардеро́бъ ז׳, -ро́бная נ׳ מַלְתָּחָה , חֶדֶר־הַבְּגָדִים Kleiderkammer.
Гарди́на נ׳ יְרִעַת־ , מְסַךְ־חַלּוֹן Gardine. [
Гаре́мъ ז׳ בֵּית הַנָּשִׁים , הַרְמוֹן Harem.
Гарканье ס׳ קוֹל הֲמֻלָּה Lärm.
Га́ркать, -кнуть פ״ע קָרָא בְּקוֹל , צָרוֹחַ lärmen.
Гармо́ника נ׳ מִין עוּגָב , כְּלִי־שִׁיר Harmonika.
Гармонировать (-рую) פ״ע 1) עָתוֹן יַחַד קוֹל עֶרֶב , הַמְתֵּק קוֹל יַחַד harmoniren. 2) הַשְׁלֵם עִם־ , הָאוֹת לְ־ zusammenstimmen.

Гармонически ת״פ 1) בְּמַנְעִמֵי הַשִּׁיר wohlklingend. 2) בְּשָׁלוֹם אֱמֶת, שְׁכֶם־אֶחָד, לֵב אֶחָד in Einklang.
Гармо́нія נ׳ 1) צֶמֶד נְעִים בְּקוֹלוֹת שִׁיר Wohlklang. 2) עִצַּת־שָׁלוֹם בֵּין־; לְזִית־חֵן בֵּין דְּבָרִים וְעִנְיָנִים שֶׁבֶת־אַחִים גַּם־יָחַד, אִישׁ וְרֵעֵהוּ Einklang.
Га́рнецъ (-ица) ז׳ קַב Getreidemaß.
Гарнизо́нъ (תעי׳ ל׳) פְּרוֹסְדִיָּה, חֵיל הָעִיר אוֹ הַמְּצָד ז׳ Besatzung. -зо́нный ת׳ אֲשֶׁר לְחֵיל הָעִיר.
Гарниту́ръ ז׳ כָּל־צָרְכֵי הַ־, עֲרֶךְ, מִשְׁטָר Zubehör.
Гарпу́нъ ז׳ שֶׁלֶּה, צְלַצַּל־דָּגִים Wurfspieß.
Гартъ ז׳ עֶפֶרֶת הַדְּפוּס Schriftmetall.
Га́русина נ׳ חוּט צֶמֶר גְּמַלִּים Kämelhaarfaden.
Га́русъ ז׳ אֶרֶג מִצֶּמֶר מָשְׁזָר Kämelgarn.
Гардова́ть (-ду́ю) פ״ע דָּהוֹר—טוּשׁ עַל־סוּס Herum-
Гарь נ׳ קִטֹּר, רֵיחַ עָשָׁן Brandgeruch. [galoppiren.
Гасило ס׳, -льникъ ז׳ כְּלִי מְכַבֶּה נֵרוֹת Lichtlöscher.
Гасильщикъ ז׳ מְכַבֶּה הַנֵּרוֹת Lichtauslöscher. -щица נ׳.
Гасить (гашу́) פ״ע כִּבָּה löschen. Г. известь נָתוֹן מַיִם עַל־שִׁיד.
Га́снуть פ״ע 1) דֹּעֲךְ, כָּבָה verlöschen. Свѣча́ пога́сла כָּבְתָה. 2) הִזְעַךְ, כָּהָה erlöschen. Глаза́ его га́снутъ עֵינָיו כָּהוֹת. Жизнь моя гаснетъ יָמַי נִזְעָכוּ. [kunft.
Гастроно́мія נ׳ דַּעַת מַעֲרֶכֶת מַטְעַמִּים feine Koch-
Гастроно́мъ ז׳ אוֹהֵב מַטְעַמִּים, בַּעַל חֵךְ טוּעַם אֹכֶל Feinschmecker.
Гасъ ז׳ רִקְמַת זָהָב אוֹ כֶסֶף בְּשׂוּלֵי מְעִיל Tresse.
Гатить, (гачу́) פ״ע שׂוֹם בְּבֵץ דֶּרֶךְ, סָתוֹם מֵי־בְצָה mit Faschinen belegen.
Гать נ׳ מַעְבָּר לַבֵּץ, דֶּרֶךְ סְלוּלָה בְּבֵצָה Faschinenweg.
Га́убица נ׳ מִין קְנֵה־קֶלַע Bombenmörser.
Гауптва́хта נ׳ בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, מִשְׁמָר, חֲצַר הַמַּטָּרָה Hauptwache.
Гаче́ніе ס׳ סָתוֹם מֵי־בְצָה Faschinenwerk.
Га́чи נ״ר בָּתֵּי־שׁוֹקְנִים, שׁוּלֵי־מִכְנָסַיִם Hosen.
Гаше́ніе כִּבּוּת ס׳ Löschung. Гаше́ная и́звесть см. Гасить.
Гвалтъ ז׳ זַעֲקַת־חָמָס, זְעָקָה Getümmel.
Гварде́ецъ (-де́йца) ז׳ אֶחָד מִשּׁוֹמְרֵי רֹאשׁ־הַמֶּלֶךְ Garde.
Гва́рдія נ׳ חֵיל שׁוֹמְרֵי רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ Garde. [Gardist.
Гвоздика, -дичка נ׳ צִפֹּרֶן־כֶּשֶׂם Gewürznelke.
Гвоздикъ ז׳ מַסְמֵר קָטָן Nägelchen. [amboß.
Гвоздильня נ׳ מְכוֹנָה לְלֻטּשׁ רָאשֵׁי מַסְמְרִים Nagel-
Гвозди́ть (-зжу́, -зди́шь) פ״ע 1) תָּקוֹעַ יָתֵד בְּ־, נָטוֹעַ מַשְׁמְרוֹת, חָזַק בְּמַסְמְרִים Nägel einschlagen. 2) שָׁנַן לְ־, נָטוֹעַ עַל־לֵב einschärfen. [zung.
Гвоздичникъ ז׳ עֲרוּגַת צִפֹּרֶן־כֶּשֶׂם Nelkenpflan-
Гвоздо́къ -до́чекъ см. Гво́здикъ. [schmied.
Гвоздочникъ ז׳ עוֹשֵׂה מַסְמְרִים, —לוּטֵשׁ Nagel-
Гвоздо́чный ת׳ —, מַסְמְרוֹת — Nägel-.
Гвоздь (-дя́) ז׳, -ва, יָתֵד, מַסְמֵר, מַשְׁמֵר Nagel.
Гвоздяникъ ז׳ אָרוֹן מַסְמְרִים Nagelkasten.
Гдѣ ת״פ 1) בַּאֲשֶׁר, מְקוֹם שֶׁ־ wo. Гдѣ-нибудь, гдѣ-то, ко́е-гдѣ בְּאַחַד הַמְּקֹמוֹת. 2) אֵיכָה, אֵי־, אַיֵּה wo? Гдѣ же? אֵיפֹה? אַיֵּה אֵיפוֹ?.
Гева́нъ ז׳ פִּי־רָשָׁע, *אֶשְׁכְּרַע, תְּאַשּׁוּר (תוספתא כלים) Buchsbaum.
Гегемо́нія נ׳ הֶגְמוֹנִיָּה, שִׁלְטוֹן, מִשְׂרָה* Obergewalt.
Гее́нна נ׳ שְׁאוֹל, שַׁעֲרֵי־מָוֶת, תֹּפֶת, גֵּיהִנֹּם Hölle.
Гей מ״ק עוֹרָה! שְׁמַע־נָא! הוֹי־הוֹ! he da!
Гекза́метръ ז׳ חֲרוּז שִׁיר בֶּן־שֵׁשׁ הֲבָרוֹת Sechsfuß.
Геморо́й ז׳, -ройды נ״ר טְחוֹרִים, חֳלִי־הָעֲפָלִים Hämorrhoiden. [hämorrhoidal.
Гемороида́льный מַכַּת עֲפָלִים, נְגוּעַ טְחוֹרִים ת׳
Генва́рь, -рскій см. Янва́рь, -рскій.
Генеалоги́ческій ת׳ יַחַשׂ, תּוֹלְדוֹת geschlechtsfolglich. [Geschlechtskunde.
Генеало́гія נ׳ תּוֹלְדוֹת, יַחַשׂ אַנְשֵׁי־שֵׁם לְתוֹלְדוֹתָם
Генералба́ссъ ז׳ חֶקֶת הַשִּׁיר עַל־הַשְּׁמִינִית.
Генералиссимусъ ז׳ נָשִׂיא שָׂרֵי־הַצְּבָאוֹת.
Генералите́тъ ז׳ קְהַל־שָׂרֵי־הַחֵילִים.
Генера́лъ ז׳ שַׂר־צָבָא (מהתור הראשון עד הרביעי).
Генера́лъ-адмира́лъ ז׳ נָשִׂיא־, שַׂר־חֵיל־הַיָּם, הַיָּם (מהתור הראשון).
Генералъ-адъюта́нтъ ז׳ שָׁלִישׁ לַמֶּלֶךְ.
Генералъ-аншефъ ז׳ הַשַּׂר־הַמַּצְבִּיא.
Генералъ-аудиторіа́тъ ז׳ בֵּית הַמִּשְׁפָּט לְעִנְיְנֵי הַצָּבָא.
Генералъ-аудито́ръ ז׳ שַׂר־הַמִּשְׁפָּט בַּצָּבָא.
Генералъ-губерна́торъ ז׳ שַׂר־הַגְּלִיל, פַּחָה.
Генералъ-интенда́нтъ ז׳ שַׂר־מֶשֶׁק הַצָּבָא.
Генералъ-квартирме́йстеръ ז׳ שַׂר־מַסְעֵי הַצָּבָא וּמַחֲנוֹתָיו.
Генера́лъ-лейтенантъ ז׳ שַׂר־ מֵהַתּוֹר הַשְּׁלִישִׁי.
Генералъ-маіо́ръ ז׳ שַׂר־הַחֵיל מֵהַתּוֹר הָרְבִיעִי.
Генералъ-ма́ршъ ז׳ תֵּקַע לְמַסַּע הַמַּחֲנוֹת.
Генералъ-фельдма́ршалъ ז׳ שַׂר־הַחֵיל מֵהַתּוֹר הָרִאשׁוֹן.
Генера́льный ת׳ כּוֹלֵל, לְכָל־חֶלְקָיו* allgemein.
Генера́льскій ת׳ אֲשֶׁר לְשַׂר־הַחֵיל Generalen-.
Генера́льство ס׳ תּוֹר שַׂר־הַחֵיל, הַפַּחָה, — General-
Генера́льша נ׳ אִשֶּׁת שַׂר־הַחֵיל Generalin. [würde.

Ге́ній ז׳ 1) מַלְאַךְ־יְיָ Genius. 2) אִישׁ מָלֵא רוּחַ־יְיָ, חוֹקֵר תַּעֲלוּמוֹת חָכְמָה מְגֻלָּה עֲמֻקוֹת — Genie.

Геніяльность נ׳ חָכְמַת־אֱלֹהִים, רוּחַ־יְיָ בָּאֱנוֹשׁ geistreich. Schöpfungskraft.

Геніяльный ת׳ מָלֵא רוּחַ־, חוֹקֵר תַּעֲלוּמוֹת חָכְמָה

Геогно́зія נ׳ חֵקֶר מְצוּקֵי־אֶרֶץ וַעֲפָרוֹתֶיהָ Erdkunde.

Геогра́фія נ׳ חֵקֶר חֶלְקֵי־הָאָרֶץ וְצִאֶצָאֶיהָ Erdbeschreibung.

Географъ ז׳ חוֹקֵר חֶלְקֵי־הָאָרֶץ וְצִאֶצָאֶיהָ Erdbeschreiber.

Геологія נ׳ חֵקֶר תְּכוּנַת־הָאֲדָמָה Erdkunde.

Геологъ ז׳ חוֹקֵר תְּכוּנַת־הָאֲדָמָה Erdkundiger.

Геоме́трія נ׳ חָכְמַת הַמִּדִּידָה, (הַתְּכָנִית) Feldmesskunst.

Геоме́тръ ז׳ תּוֹכֵן, מֵבִין בְּחָכְמַת הַמִּדִּידָה Feldmesser.

Георгина נ׳ מִין פֶּרַח Strahlenblume.

Гера́льдика נ׳ דַּעַת חוֹתַם הַמַּמְלָכוֹת וּגְלִילוֹתֵיהֶן לְאוֹתָן Wappenkunde.

Гера́льдикъ ז׳ מֵבִין בְּחוֹתַם הַמַּמְלָכוֹת וְאוֹתָן Wappenkundiger.

Гера́ній ז׳ מִין פֶּרַח Storchschnabelblume.

Гербо́рій ז׳ אֹסֶף זְנֵי־צְמָחִים Pflanzensammlung.

Гербо́вникъ ז׳ סֵפֶר הָאוֹתוֹת לְחוֹתַם כָּל־מַמְלָכָה Wappenbuch.

Ге́рбовый ת׳ נִסְמָן בְּחוֹתַם הַמַּמְלָכָה Stempel-.

Гербъ, Ге́рбикъ ז׳ אוֹת הַחוֹתָם וְהַדֶּגֶל לְמַמְלָכוֹת וּגְלִילוֹתֵיהֶן Wappen, Stempel.

Германизмъ ז׳ נִיב שְׂפַת־אַשְׁכְּנַז deutsche Redensart.

Герменевтика נ׳ יְסוֹדֵי הַבֵּאוּר לְסִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Erklärungskunst.

Герметическій ת׳ סָגוּר חוֹתָם צָר, מְצֻמָּד וְאָטוּם hermetisch.

Геро́й ז׳ גִּבּוֹר חַיִל, אַרְיֵאל, אַרְאֵל, גִּבּוֹר כֹּחַ Held.

Геро́йскій ת׳ מָלֵא רוּחַ־גְּבוּרָה heldenmüthig.

Геро́йство ס׳ רוּחַ־גְּבוּרָה, כֹּחַ־לֵב Heldenmuth.

Герольдія נ׳ בֵּית־הָאוֹצָר לְסִפְרֵי הַיִּחוּס Heroldie.

Герольдъ ז׳ מְבַשֵּׂר, אַרְאֵל, צִיר Kriegsbote.

Ге́рцогство ס׳ מִמְשֶׁלֶת נָסִיךְ Herzogthum.

Ге́рцогъ ז׳ נָסִיךְ Herzog. -гиня נ׳ נְסִיכָה

Ге́тманъ ז׳ שַׂר־גְּדוּד הָרַכָּבִים (הקוזקים) Kosakenanführer.

Ги́бель נ׳ 1) רָזוֹן, מַפָּלָה, אָבְדָן; בְּלִי, שַׁחַת, אֲבַדּוֹן, מְחִתָּה, הַוָּה, כִּיד, פִּיד, אִיד; קֵץ, קֶטֶב, קִפְדָּה, קֶרֶץ Verderben, Unglück.

Ги́бельный ת׳ מַשְׁחִית, אַכְּרָר, מְרִירִי, רַע verderblich.

Ги́бкій ת׳ 1) נָכָף, קַל לָכֹף biegsam. 2) חָרוּץ, מָהִיר

Ги́бкость נ׳ 1) טֶבַע הַקַּל לָכֹף, מַכָּף Biegsamkeit. 2) מִשְׁעִי, חֲרִיצוּת Gewandtheit.

Ги́бнуть פ״ע אָבוֹד, הִשָּׁקַע, הִבָּלַע; נָוַע, תֹּם, הָאֻסַּף, הִסָּפֵה umkommen.

Гига́нтъ ז׳ אִישׁ מִדּוֹת, עֲנָק, נָפִיל Riese. -тскій ת׳

Гигіе́на נ׳ חֹקֶת חַיֵּי־מַרְפֵּא Gesundheitslehre. -ническій ת׳.

Ги́дра נ׳ *עָרוֹד, נָחָשׁ עַקְלָתוֹן, תַּנִּין הַיָּם Wasserschlange.

Гидра́влика נ׳ חֹקֶת מִשְׁלַחַת־הַמַּיִם לִתְעָלוֹת וְצִנּוֹרוֹת Wasserleitungskunst. Wasserkraftlehre.

Гидродина́мика נ׳ חֹקֶת נִיד הַנֹּגֶר וּתְנוּעוֹתָיו

Гидроме́тръ ז׳ כֶּלִי לְמִשְׁקַל הַמַּיִם Wassermesser.

Гидропа́тія נ׳ см. Водолѣче́ніе.

Гидроскопъ см. Гидроме́тръ.

Ги́кать, -кнуть פ״ע (בְּהִתְנַפֵּל עַל־אוֹיֵב) הַצְרִיחַ laut aufschreien.

Ги́къ ז׳ 1) זָפֶת לְטִיחַ אֳנִיּוֹת Schiffstheer. 2) קוֹל שְׂאוֹן מִלְחָמָה Kriegsruf. Geschwätz.

Гиль נ׳ 1) מִין עוֹף Waldfink. 2) הֶבֶל, רִיק, תָּפֵל

Гильдія נ׳ דֶּגֶל קְהַל סוֹחֲרִים Gilde. -дейскій ת׳.

Гильза נ׳ (לְאֲבַק שְׂרֵפָה אוֹ לִגְלִילֵי עֵצֶה־מִקְטֶרֶת) זָנָב, חָתוּל, חֻתָּלָה Hülse. -зовый ת׳.

Гильоти́на נ׳ גַּרְזֶן הַתְּנוּפָה, מַגֵּזָרָה Köpfmaschine.

Гильотинировать (-рую) פ״י כָּרוֹת רֹאשׁ בְּמַגֵּזָרָה enthaupten.

Гимназистъ ז׳ חָנִיךְ הַגִּמְנַזְיוֹם, לָמוּד־, תַּלְמִיד־ Gymnasiast.

Гимна́зія נ׳ גִּמְנַזְיוֹם, בֵּית מִדְרַשׁ הַמַּדָּעִים הַתִּיכוֹן Gymnasium. -зическій ת׳.

Гимна́стика נ׳ חִנּוּךְ בִּתְנוּפַת הָאֵבָרִים, חִלּוּץ עֲצָמוֹת, לְמִשְׁעֵי נִפְתּוּלֵי־בְשָׂרִים Körperübung. -тическія войны מִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה.

Гимнъ ז׳ *הַמְנוֹן, שִׁיר תְּהִלָּה (מדרש שה״ש א) Lobgesang.

Ги́нуть см. Ги́бнуть. *גְּזֵמָא Uebertreibung.

Гипе́рбола נ׳ נִיב נִפְלֶאת, מְלִיצַת־חִידָה, חָזוֹן נִמְרָץ

Гиперболическій ת׳ חָזוּק, מֻפְלֶה, נִפְרָז, נִפְרָץ, מֻגְזָם, מֻאֱמָת *מֻגְזָם übertrieben.

Гипербореецъ (-ре́йца) ז׳ צָפוֹנִי, יְלִיד אֶרֶץ־הַצָּפוֹן Nordländer.

Гипербореейскій ת׳ צָפוֹנִי, אַרְצוֹת הַצָּפוֹן nördlich.

Гипоте́за נ׳ מַעֲלַת רוּחַ־אִישׁ, הַשְׁעָרָה, שַׁעַר *מִשְׁפַּט אַפְשָׁרִי Voraussetzung.

Гипоте́ка נ׳ *אַפּוֹתִיקִי, תַּעֲרוּבָה, עֲרֻבָּה, עֲרָבוֹן Pfandverschreibung. -те́чный ת׳. keligen Dreieck.

Гипотену́за נ׳ *אֶלְכְּסוֹן größte Seite eines rechtwin-

Гипотетически ת״פ כְּפִי הָעוֹלֶה עַל־הָרוּחַ; בְּדֶרֶךְ הַשְׁעָרָה; הַשַּׁעַר voraussetzlich.

Гипохо́ндрикъ ז׳ עָצוּב רוּחַ, בַּעַל־מָרָה, מַר־נֶפֶשׁ, שְׁחוֹרָה Milzsüchtiger.

Гипохо́ндрія נ׳ מָרָה שְׁחוֹרָה, מַעֲצָבָה, רוּחַ כֵּהָה Milzsucht.

Гиппопота́мъ ז׳ בְּהֵמוֹת סוּס הַיְאוֹר Nilpferd.

Гипсъ ז׳, -ни́ръ ז׳ *גִּפְסָם, אֶבֶן־גִּיר (פסחים עה:) Gips. -совый ת׳.

Гирла נ׳, -ло ס׳ 1) תְּעָלַת נָהָר Mündung. 2) צוּאַר לְשׁוֹן יָם, הַיָּם Meerenge. [Blumengehänge.

Гирлянда, -дочка נ׳ מַקְלַעַת־צִיצִים, לוּיַת־פְּרָחִים

Гиря נ׳ אֶבֶן לְמִשְׁקָל Gewicht.

Гита́ра נ׳ כִּנּוֹר, *קִיתָרוֹס Guitarre.

Гитари́стъ ז׳ מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר, פּוֹרֵט עַל־פִּי קִיתָרוֹס Guitarrenspieler. -стка נ׳.

Гіацинтъ ז׳ 1) מִין פֶּרַח Hyazinthe. 2) מִין אֶבֶן־חֵן, *יַקִינְטוֹן (מ׳ למדנו עקב) Hyazinth.

Гіе́на נ׳ מִין חַיָּה, *צָבוֹע, *אַבָּא (יומא פה.) Hyäne.

Гіероглифъ см. Іероглифъ.

Глава́ נ׳ 1) (כָּל־חַי) רֹאשׁ Kopf. 2) פְּקִיד הָרֹאשׁ; רֹאשׁ בֵּית־אָבוֹת Oberhaupt. 3) *פֶּרֶק, סְמָן, עָנָן Kapitel.

Главе́нство ס׳ פְּקִדּוּת, מֶמְשָׁלָה Obergewalt.

Главнокома́ндующій ת׳ הַשַּׂר־, נְשִׂיא שָׂרֵי־צָבָא, הַמְצֻבִּיא Oberfeldherr.

Главноуправля́ющій ת׳ מְנַצֵּחַ עַל־, רֹאשׁ מִשְׁקַל־, פְּקִיד הָרֹאשׁ Oberverwalter.

Гла́вный ת׳ הָרִאשׁוֹן לְ־, הָרֹאשׁ — hauptsächlich. Г. го́родъ עִיר וְאֵם בְּ־. Г. кормчій רַב הַחֹבֵל. -ная вина́ יוֹתֵר רֹאשִׁית חַטָּאת. -нымъ образомъ מִכֹּל. (בִּדְקִדּוּק הַלָּשׁוֹן) Zeitwort.

Глаго́лъ ז׳ 1) דָּבָר, מִלָּה, אֹמֶר Wort. 2) פֹּעַל

Глаго́лъ ז׳ 1) שֵׁם אוֹת הָרוּסִית ruffisches G. 2) עֵץ לְתָלוֹת הַמּוּקָע בִּדְמוּת Galgen.

Гладилка נ׳ יְתַד הַמַּחֲלִיק (לסנדלר) Glattholz.

Гладило ס׳ יְתַד־הַמַּרוּק, כְּלִי־מְמֻרָט, מַחֲלִיק Glätteisen. [Glätten.

Гладильный ת׳ עָשׂוּי לְמָרֵט, —לְהַחֲלִיק בּוֹ zum

Гладильщикъ ז׳ מַחֲלִיק, מְמָרֵט, מַבְרִיק Polirer.

Гла́дить (гла́жу) פ״י 1) הֶחֱלִיק; יִשַּׁר glätten. 2) טַפֵּחַ, הֶעֱבַר חֶלְקַת־יָדוֹ עַל־ streicheln. Г. кого по голо́вкѣ הֶחֱנִיף בְּחַלְקוֹת. Г. про́тивъ ше́рсти מָרָה וַעֲצַב רוּחַ, הָלוֹךְ עִם־ קְרִי. [Fechter.

Гладіа́торъ ז׳ לְמוּד מִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה, אִישׁ נִפְתּוּלִים

Гла́дкій, -денькій ת׳ מְיֻשָּׁר, חָלָק, חָלוּק, חֲלַקְלַק; מְמֻרָט glatt. Г. слогъ שִׂפַת־צְחוֹת, שָׂפָה בְּרוּרָה. -кія ре́чи חֲלָקוֹת, פֶּה חָלָק, חֲנֻפָּה וְחַלְקוֹת.

Гла́дкость נ׳ חֶלְקָה, חֲלָקָה Glätte. Г. ше́и его חֶלְקַת צַוָּארָיו. Г. ре́чи ея חֶלֶק שִׂפָתֶיהָ.

Гладъ, -ла́дный см. Го́лодъ, -ло́дный.

Гладь נ׳ 1) חֲלַקְלַקּוּת Glätte. 2) שַׁלְוָה Harmlosigkeit. Тишь да гладь הַשְׁקֵט וְשַׁלְוָה.

Гла́дью ת״פ בְּתֶפֶר חָלָק glatt genäht.

Гла́же ת״פ חָלָק מִ־, חָלָק יוֹתֵר מִן־ glatter.

Гла́женіе ס׳ פְּעֻלַּת הַמַּחֲלִיק, הַחֲלִיק Glättung.

Глаза́стый ת׳ 1) גְּדֹל־עֵינַיִם, אֲשֶׁר עֵינָיו גְּדֹלוֹת großäugig. 2) אֲשֶׁר עֵינָיו צוֹפִיּוֹת לְמֵרָחוֹק scharfsich-

Глазно́й ת׳ הָעֵינַיִם, —לְעֵינַיִם — Augen-. [tig.

Глазо́къ (-зка́), -зо́чекъ (-чка́) ז׳ 1) עַיִן קְטַנָּה (נַחֲמָדָה) Äuglein. Она́ сдѣ́лала ему́ гла́зки הִיא כַּפְּתֹר לִפְרַח, נִצָּה, צִיץ. 2) לְקַחַתּוּ בְּעַפְעַפֶּיהָ Knospe.

Глазомѣ́ръ מִשְׁפַּט לְמַרְאֵה עֵינַיִם, רְאוּת עַיִן ז׳ Augenmaß. Опредѣли́ть разстоя́ніе по глазомѣ́ру מָדוֹד מֶרְחָק בְּמַרְאֵה עֵינַיִם.

Глазу́нъ ז׳ 1) בַּעַל עֵינַיִם גְּדֹלוֹת großäugig. 2) מַכִּיט מִבְּלִי־חָבִין, בְּאֵין־לֵב — Maulaffe. -зу́нья נ׳. Яичница г. לְבִיבַת בֵּיצִים שְׁלֵמוֹת.

Глазу́ра, -зу́рь נ׳ טִיחַ כָּעַיִן, בָּרָק, יִפְעָה, נֹגַהּ, צִפּוּי — Glasur. [מִתְנוֹסֵס, — צִפָּה glasiren.

Глазу́рить פ״י טוּחַ בְּטִיחַ, עָשָׂה לְ־ בְּרַק־זְכוּכִית

Глазъ ז׳ עַיִן Auge. ר׳ -за́ עֵינַיִם. Онъ не спуска́етъ съ него глазъ לֹא־יַגְרַע מִמֶּנּוּ עֵינוֹ. Онъ и глазъ свои́хъ не ка́жетъ עוֹד פָּנָיו לֹא־יֵרָאוּ. Темно́, хоть глазъ вы́коли חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה. Это случи́лось на моихъ глаза́хъ לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַדָּבָר. У него вѣрный глазъ עֵינוֹ תָּחֵזֶה יָשָׁר; הוּא לֹא־יַחֲטִיא הַמַּטָּרָה. На глаза́ לְפִי הַנִּרְאֶה לָעֵינַיִם. Съ гла́зу на́ глазъ עַיִן לַעַיִן, פָּנִים בְּפָנִים. Говорить о комъ за глаза́ דִּבֵּר עַל־אִישׁ לֹא־בְּפָנָיו. Пойду куда глаза́ глядя́тъ אֵלְכָה אֶל־אֲשֶׁר אֵלֵךְ. Коло́ть кому глаза́ הוֹכֵחַ חֲרִפַּת אִישׁ עַל־פָּנָיו. Пропускать мимо глазъ רָאָה מִבְּלִי שִׂים לֵב. Онъ потѣ́ръ глаза́ своему имѣ́нію הוּא פִּזַּר וְאִבֵּד אֶת־הוֹנוֹ. У стра́ха глаза́ велики הַפַּחַד רְחַב־עֵינַיִם. לְהַגְדִּיל כָּל־אָסוֹן שִׁבְעָתַיִם. [gaffen.

Глазѣ́ть פ״י שָׁעָה בְּעֵינָיו, רָאָה מִבְּלִי הָבִין umher-

Гла́сисъ ז׳ דֵּיק לְחוֹמַת הַמִּצָּד חוּצָה Brustwehr.

Гласи́ть (глашу́) פ״י מַלֵּל, דִּבֵּר, קָרָא בְּקוֹל lauten. Письмо́ это гласи́тъ такъ אֵלֶּה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר.

Гла́сность נ׳ הִגָּלוּת לַכֹּל, *פְּרָסוּם Oeffentlichkeit.

Гла́сный ת׳ 1) גָּלוּי נוֹדָע לַכֹּל öffentlich. -ная буква אוֹת נִקְרֵאת לְבַדָּהּ, אוֹת הַתְּנוּעָה (e, a כמו) Selbstlaut. 2) אֶחָד מִקְרִיאֵי מוֹעֵד בְּשַׁעַר־עָם

Гла́сно ת״פ גָּלוּי לְעֵין־כֹּל öffentlich. [Stimmgeber.

Гласъ ז׳ קוֹל Stimme. (см. Го́лосъ). Г. народа г. Божій קוֹל הָמוֹן; קוֹל־אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִקּוֹל־הָעָם. בְּקוֹל שַׁדַּי.

Гла́уберовая соль מִין מֶלַח Glauberſalz.
Глаша́тай, -тый ז׳, מַכְשִׁיעַ, מוֹדִיעַ לָעָם, מְבַשֵּׂר, מַשְׁמִיעַ
Глевъ ז׳ לַח עוֹר הַדָּגָה Fiſchſchleim. [כְּרוֹז* Ausrufer.
Глёзна נ׳ אַפְּסַיִם, קַרְסֻלַּיִם Knöchel.
Глина נ׳ חֹמֶר, טִיט Lehm.
Глинистый ת׳ 1) מָלֵא טִיט lehmig. 2) כְּעֵין טִיט, אֲשֶׁר מַרְאֵה הַחֹמֶר לוֹ lehmfarbig.
Глинница נ׳ מְכֹרַת־חֹמֶר, בּוֹר טִיט Lehmgrube.
Глинова́лъ ז׳ רוֹמֵס חֹמֶר, גּוֹבֵל טִיט Lehmknetter.
Глинозёмъ ז׳ עַפְרוֹת חֹמֶר Lehmerde. -зёмный ת׳.
Глиняный ת׳ חֹמֶר—, עָשׂוּי מִטִּיט von Lehm. Г. сосудъ כְּלִי־יוֹצֵר.
Глиста́ נ׳ תּוֹלַעַת בִּמְעֵי הַחַיִּים (שבת קפ:) *כְּרָן, (ניטין נח:) *קִקְבָּנִי Bandwurm. -стный ת׳. [treibend.
Глистого́нный ת׳ מוֹרִישׁ הַתּוֹלָעִים מִבֶּטֶן wurmab=
Глицери́нъ ז׳ אֶשְׁלָג, מִין נִתֵּר (שבת פט:) *Glycerin.
Глобусъ ז׳ כַּדּוּר דְּמוּת הָאָרֶץ אוֹ הַשָּׁמַיִם Globuß.
Глода́ніе ס׳ לְחֹךְ, גָּרַם das Nagen.
Глода́ть (гложу́) פ״י לְחֹךְ, לָחַךְ, אָכוֹל וְהִשְׁחֵת, אֹכֶל, גָּרַם; עֶצֶם nagen.
Глону́ть см. Глота́ть. [כְּרַסָּם
Глота́ніе ס׳ בְּלִיעָה, בְּלֵעָה, מִבְלָע das Schlucken. [cken.
Глота́ть, -тну́ть פ״י בָּלוֹעַ; לוּעַ, נָמֵא, שָׁאוֹף ſchlu=
Гло́тка נ׳ לַע, גָּרוֹן Schlund. Заткну́ть кому гло́тку נָתוֹן עַל־פִּי אִישׁ לְשַׁחְדוֹ. Крича́ть во всю гло́тку קָרָא בְגָרוֹן.
Глото́къ (-тка́) ז׳ בְּלֵעַ, מְלֹא־פִיו Schluck.
Гло́хнуть 1) פ״ע הִתְחָרֵשׁ taub werden. Онъ оглохъ הֶחֱרִישׁ, הֶדֵּעַךְ, נָבוֹל, הִבּוֹל; כָּבְדוּ אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. 2) כָּבַד־אָזְנָיו taub מָקוּל, אֻמְלַל, אֻקְמַל erſticken.
Глубже עָמֹק יוֹתֵר, עָמֹק מִן־ה״ס tiefer.
Глубина́ נ׳ 1) עֹמֶק Tiefe; Tiefſinn. Г. мо́ря עֹמֶק הַיָּם. Г. мы́сли его מַחֲשַׁבְתּוֹ עֹמֶק. 2) מַעֲמָק, מְצוּלָה, צוּלָה. Глуби́ны морскія מְצוּלוֹת־הַיָּם, תַּהְתִּיּוֹת—, מַעֲמַקֵּי־שְׂרָשִׁיר. Г. земли מֶחְקְרֵי־אֶרֶץ.
Глубо́кій ת׳ עָמֹק tief. -кая я́ма בּוֹר עָמֹק. -кая мысль מַחֲשָׁבָה עֲמֻקָּה. -кая печа́ль אֵבֶל גָּדוֹל. Г. сонъ תַּרְדֵּמָה גְּדוֹלָה. -кая старость שֵׂיבָה, בְּעֶצֶם עֵת־הַבָּצִיר. -кою о́сенью טוֹבָה, כֶּלָה. -кая ночь אִישׁוֹן לַיְלָה.
Глубо́ко ת״פ עָמֹק tief. [Scharfſinn.
Глубокомы́сленность נ׳ רוֹם שֵׂכֶל, עֹמֶק מַחֲשָׁבוֹת
Глубокомы́сленный ת׳ גְּדֵל־עֵצָה, מַעֲמִיק עֵצָה, כַּבִּיר חֵקְרֵי לֵב; מְלֵא הַשְׂכֵּל scharfſinnig.
Глубо́кость נ׳ (הַשֵּׂכֶל) עֹמֶק Tiefe.
Глубь נ׳ עֹמֶק, מַעֲמָק; תַּכְלִית Tiefe.
Глуми́ть (-млю́) פ״ע שָׂחַק, הִתֵּל bespotten. -ся פ״ח הִתְעַלֵּל, הָתֵל־, הִתֵּל בְּ־, הִתְלוֹצֵץ ſpotten.
Глумъ ז׳, -млёніе ס׳ לָצוֹן, מַהְתֵּלָה, הִתְלֵים Spott.
Глупе́цъ (-пца́) ז׳ אֱוִיל, כְּסִיל, בַּעַר, סָכָל Dummkopf.
Глу́по בְּלִי־דַעַת, הֶבֶל; בְּסִכְלוּת ת״פ dumm. -пова́тый ת׳ לֹא־חָכָם, סָכָל מְעַט etwas dumm.
Глу́пость נ׳ אִוֶּלֶת, כְּסִיל, סִכְלוּת, כְּסָלָה, בַּעֲרוּת* Dummheit.
Глу́пый ת׳ אֱוִילִי, נִבְעָר, כְּסִיל, חֲסַר לֵב dumm.
Глупы́шъ ז׳ אֶנְפָּה Sturmvogel.
Глупѣ́ть פ״ע הוֹאִיל, הִבְעַר מְדַעַת, הִסְכַּל dumm
Глуха́рь ז׳ דּוּכִיפַת Auerhahn. [werden.
Глу́хо 1) ת״פ חֵרֵשׁ, דֹּם; בְּדִמָּמָה דַקָּה dumpf. Г. стена́ть דֹּם. 2) הָאֲנַק בְּלִי־מְפֹרָשׁ, בְּלִי־בֹאר unklar.
Глухова́тый ת׳ כָּבֵד־אָזְנַיִם, חֵרֵשׁ מְעַט etwas taub.
Глухо́й ת׳ 1) חֵרֵשׁ taub. 2) מוּעָב, מוּעָם, אָפֵל dicht. Г. лѣ́съ מִסְבַּךְ־, יַעַר אָפֵל. 3) בְּלִי־, (קוֹל) שָׁפֵל, נִשְׁמָע הֵטִיב דְּמָמָה וְקוֹל dumpf. Г. гулъ דְּמָמָה. Г. стонъ אֲנַקַּת־דֹּם, נְאָקָה חֲרִישִׁית. -хо́е мѣ́сто מָקוֹם שָׁמֵם, מָקוֹם אֵין אִישׁ. -ха́я дверь דֶּלֶת אֲטוּמָה. -хо́й переу́локъ מָבוֹי בְּלִתִּי, מָבוֹא עִיר בְּאֵין מוֹצָא. -ха́я стѣна́ קִיר בְּאֵין חַלּוֹן וּדְלָתַיִם. מְכֻפָּלָשׁ*.
Глухонѣмо́й ת׳ חֵרֵשׁ אִלֵּם taubſtumm.
Глухонѣмота́ נ׳ חֵרֵשׁ־אִלֵּם Taubſtummheit.
Глухота́ נ׳ חֵרְשׁוֹן, כֹּבֶד־אָזְנַיִם* Taubheit.
Глуши́ть 1) פ״ע הִכְבִּיד אָזְנַי־, עָשָׂה... חֵרֵשׁ taub machen. 2) הֵקִים לְדְמָמָה הִגְבִּיר קוֹלוֹ עַל־קוֹל־; דִּמֵּם dämpfen. 3) הָחֲרֵב, הָחֲרַם, הָדַם betäuben. Г. ры́бу דּוּג בְּצֹלְצַל־דָּגִים. [Wald.
Глушня́къ ז׳ חֹרֶשׁ, עֵב, סְבַךְ, יַעַר מְסֻבָּךְ dichter
Глушь נ׳ 1) סִבְכֵי־יַעַר, חֹרֶשׁ Dickicht. 2) מָקוֹם אֵין אִישׁ וְקוֹל־אָדָם abgelegener Ort.
Глыба נ׳ רֶגֶב, מִגְרָפָה, גּוּשׁ עָפָר Klumpen.
Глыбистый, -бова́тый ת׳ מָלֵא רְגָבִים ſchollig.
Глядь ס״ק חֲזֵה! רְאֵה! ſiehe!
Глядѣ́ніе ס׳ רְאוּת עֵינַיִם das Sehen.
Глядѣ́ть (гляжу́, глядишь) פ״ע הִבִּיט, הִשְׁקִיף, עֵינָיו יָרְאוּ קִבְרוֹ, רָאָה פָנָיו בִּרְאִי פ״ח רָאָה פָנָיו בִּרְאִי ſich beſehen. -ся קָרְבָה לִשְׁחַת נַפְשׁוֹ.
Глянецъ (-нца́) ז׳ בְּרָק, יִפְעָה Glanz. [beſehen.
Гляну́ть см. Глядѣ́ть. [rung.
Глянцова́ніе ס׳ מְרוּק, מְרֹט, עֲשׂוֹת בְּרָק לְ־ Poli=
Глянцова́ть פ״ע עָשָׂה בְּרָק לְ־, מָרוֹק, מָרוֹט poliren.
Глянцови́тый, -цо́вый ת׳ מְמֹרָט, מָרוּק glänzend.

Гнать (гоню, го́нишь) פ״ו 1) גָּרַשׁ, הִרְדִּף verfolgen. 2) נָהַג, הוֹלִיךְ, הוֹבִיל הָלְאָה, הִסִּיעַ treiben, fortführen. Г. ста́до נָהַג עֵדֶר. Г. плоты́ הוֹלִיךְ צָרוֹף, עִנֵּק מַשְׁקָה. 3) הִרְחִיק עַל־פְּנֵי־מַיִם destilliren. -ся 1) רָדוֹף אַחֲרֵי פ״ח nachjagen; erstreben. Г. за оле́немъ רָדוֹף אַחֲרֵי הַצְּבִי. Г. за по́честями רָדוֹף כָּבוֹד. 2) הוּבַל נפעל; הִצְרִיף getrieben, destillirt werden.

Гнести (гнету́) פ״ו 1) לָחוּץ, דָּחוּק pressen. 2) לָחוּץ, הָעַק, הִצַּק, הִכְבִּיד עַל, עָלַה־, הוֹנָה, יָגַה, עָגַה, הוֹנָה bedrücken.

Гнете́ніе ס׳ מוּעָקָה, מָצוֹק, עָקָה, עֲנוּת das Pressen; Bedrücken.

Гнёть ז׳ 1) צוֹק, גֶּטֶל, מִשְׁקָל כָּבֵד, מַעֲמָסָה Preßgewicht. 2) אֶכֶף, מוֹטָה, יָתֵד מֵעִיק לְמִטְעַן הָעֲגָלָה לִכְתֵּף* (שבת קב.) Packstock.

Гнида נ׳ בִּיצִי כִּנִּים Nisse (im Haar).

Гнилова́тый ת׳ רוֹקֵב angefault.

Гнилой, רָקָב, נִבְאָשׁ, עָבֵשׁ, נָמַק verfault.

Гнилость см. Гниль.

Гнилу́ха נ׳ עֵץ־רָקָבוֹן faules Holzstück.

Гниль נ׳ רָקָב, רִקָּבוֹן, מִסָּס, מַק, בְּאֹשׁ Fäulniß.

Гнилякъ ז׳ נִגּוּעַ רָקָב, אִישׁ נָמָק Schwächling.

Гнить (гнію, гниёшь) פ״ע רָקַב, עָבַשׁ; בָּאוּשׁ, הֵמַק faulen.

Гніе́ніе ס׳ רִקָּב, בְּאֹשׁ, הֵמַק das Faulen.

Гніючесть נ׳ נְטִיָּה לְרִקָּבוֹן Verweslichkeit.

Гніючій ת׳ רוֹקֵב, נוֹטֶה לְרִקָּבוֹן, נָמָק verweslich.

Гное́ніе ס׳ הֵמַק הַבּוּרָה Eiterung.

Гноетече́ніе ס׳ זוֹב־מַכָּה, רִיר Eiterfluß.

Гноете́чный, -точи́вый ת׳ נָמָק, טָרִי, רָר eiternd.

Гной ז׳ מַק, זוֹב־, רִיר מַכָּה Eiter.

Гнойливый, Гно́йный ת׳ נָמָק, רָר, זָב eiternd.

Гнойстый ת׳ מָלֵא רִיר, טָרִי eiterig. -стая ра́на מַכָּה טְרִיָּה.

Гнойть פ״ו הֵמַק. Г. ра́ну הֵמַק מַכָּה, הִנִּיל רִיר־. Г. па́шню זָרָה דֶּשֶׁן, דִּשֵּׁן שְׂדֵה־זֶרַע עַל־ düngen, misten. -ся הֵמַק פ״ח רוּר eitern.

Гномо́ника נ׳ תְּכוּנַת עִלּוֹת־הַמַּעֲלוֹת בַּשֶּׁמֶשׁ Sonnenuhrkunst.

Гномо́нъ ז׳ צֵל־הַמַּעֲלוֹת (לְמוֹרָה שָׁעוֹת) Sonnenzeiger.

Гно́стикъ ז׳ חוֹקֵר הַעֲלֻמוֹת, חוֹפֵשׂ נִסְתָּרוֹת Geheimkundiger.

Гнои́ючій ת׳ 1) טָרִי, רָר, נָמָק (2) מַזִּיל רִיר־מַכָּה, מַמֵּק eiternd.

Гнусить (гнушу́, гнуси́шь) פ״ע הִשְׁמִיעַ שְׁאוֹן נְחִירָיו בְּדַבְּרוֹ durch Nase sprechen.

Гнусливость נ׳ נִיב הַמְדַבֵּר בִּשְׁאוֹן נְחִירָיו das Näseln.

Гнусливый ת׳ מַשְׁמִיעַ קוֹל נְחִירָיו בְּדַבְּרוֹ durch die Nase sprechend.

Гну́сность נ׳ תּוֹעֵבָה, שִׁקּוּץ, פִּגּוּל, שַׁעֲרוּרָה, שַׁעֲרוּרִית, נִדָּה, תִּפְלָה Abscheulichkeit.

Гну́сный ת׳ נִבְזֶה, נִתְעָב, נֶאֱלָח abscheulich.

Гнуть (гну, гнёшь) פ״ו הָשַׁח, כָּפוּף biegen, krümmen. Г. кого въ дугу́, въ крюкъ כִּפּוּף נֶפֶשׁ־אִישׁ, עוֹלֵל בְּעָפָר קַרְנוֹ. Г. горбъ נָטָה שִׁכְמוֹ לַעֲבוֹדָה. Г. на чью либо сто́рону הִטָּה אַחֲרֵי־. -ся פ״ח הִשְׁתּוֹחֵחַ, הִשְׁתַּחֲוָה, הָשַׁח, שָׁחוֹחַ, הִכֵּף sich biegen, krümmen. -ся въ дугу́ предъ кѣмъ הִתְרַפֵּס, הִשְׁפִּיל כְּבוֹדוֹ, הָלוֹךְ שָׁחוֹחַ לִקְרַאת־, לַחֲךְ עָפָר רַגְלֵי־אִישׁ, לִפְנֵי.

Гнуша́ться פ״ח בָּחוּל בְּ־, מָאוֹס, תָּעַב, קוּץ verachten.

Гнёвать, -вить (-влю) פ״ו הִקְצִיף, הִכְעִיס, הִרְגִּיז, הִקְנִיא böse machen, erzürnen. -ся פ״ח הִתְקַצֵּף, כָּעוֹס, זָעוֹם, אָנוּף, הִתְרַגֵּז zürnen.

Гнѣвливость נ׳ דֶּרֶךְ־אִישׁ לִכְעֹס.

Гнѣвливый ת׳ קַל לִכְעֹס, מְהִיר חֵמָה, רַגָּז zum Zorn geneigt.

Гнѣвный ת׳ כּוֹעֵס, מְלֵא חֵמָה erzürnt.

Гнѣвъ ז׳ חֵמָה, כַּעַס, קֶצֶף, אַף, רֹגֶז, חָרוֹן, זַעַם, זַעַף, עֶבְרָה, קִנְאָה Zorn.

Гнѣдко́й ס׳ סוּס אֶמֶץ braunes Pferd.

Гнѣдо́й אֶמֶץ ת׳ braun. -дыя ло́шади סוּסִים אֲמֻצִּים.

Гнѣдоча́лая лошадь סוּס בְּרֹד אֶמֶץ Grauschimmel.

Гнѣздилище ס׳ קֵן, מְעָרַת פְּרִיצִים, מְעוֹן־ Nest; Aufenthalt.

Гнѣзди́ться (-зжу́сь) פ״ח קִנֵּן, קִנֵּן לוֹ, מָצָא קֵן לוֹ ein [Nest machen.

Гнѣзди́къ, -да́рь ז׳ (לְמוּד צִיד) אַפְרֹחַ מְקֻנָּן Nestling.

Гнѣздо́, -ды́шко ס׳ 1) קֵן Nest. 2) מָעוֹן, מִשְׁכָּן Aufenthalt. 3) מִשְׁבֶּצֶת אֶבֶן Zapfenloch. Гнѣзда въ стѣнѣ בְּקִיר בָּתִּים לַקּוֹרוֹת. Г. для сте́ржней בָּתִּים לַבְּדִים.

Гнѣздово́й, Гнѣ́здный ת׳ קֵן—vom Nest.

Гнюсъ ז׳ דַּג־הַדְּיוֹ, חִלָּזוֹן (לדעת הרמב״ם)* Tintenfisch.

Гобо́й ז׳ אַבּוּב, חָלִיל* Horninstrument.

Гобоистъ ז׳ מְנַגֵּן בְּחָלִיל, מְחַלֵּל— Hoboenblaser.

Говори́ть, Гова́ривать, פ״ו אָמוֹר, מָלַל, שׂוּחַ, דִּבֵּר sprechen, sagen. Яговори́лъ съ нимъ объ этомъ נִדְבַּרְנוּ שְׁנֵינוּ עַל־אֹדוֹת הַדָּבָר. Говора́ть, что אוֹמְרִים אָמוֹר כִּי... Говори́тся יֵאָמֵר. Не говоря́ уже о מִלְּבַד אֲשֶׁר...

Говорли́вость ז׳ הַרְבּוֹת דְּבָרִים נ׳ Gesprächigkeit.
Говорливый ת׳ מַכְבִּיר מִלִּים , מַרְבֶּה דְּבָרִים gesprächig.
Говорно́й ת׳ —. -ная́ труба́ קָנֶה מוֹלִיךְ אֶת־דְּבָרִים , קְנֵה־שִׂיחַ , קוֹל הַנִּדְבָּרִים Sprechrohr.
Говоря́ נ׳ שִׂיחַ רִיק , דִּבְרֵי־רוּחַ Geplauder.
Говору́нъ ז׳ דַּבָּר , מַרְבֶּה שִׂיחָה (ירמיה ה, יג) Schwätzer.
Говоръ ז׳ 1) שְׂאוֹן דּוֹבְרִים , קוֹל דְּבָרִים Gerede. 2) מִבְטָא , שָׂפָה Sprechart. Народъ съ неска́ладнымъ говоромъ עַם עִמְקֵי־שָׂפָה. [-щица נ׳.
Говѣльщикъ ז׳ מִתְקַדֵּשׁ בְּצוֹם , צָם Fastender.
Говѣніе ס׳ תַּעֲנִית , צוֹם das Fasten.
Говѣть פ״ע צוֹם , עִנָּה בְצוֹם נַפְשׁוֹ fasten.
Говя́жій ת׳ מִבְּשַׂר־בָּקָר vom Rindfleisch.
Говя́дина נ׳ בְּשַׂר־בָּקָר Rindfleisch.
Го́голь ז׳ מִין בֶּן אַוָּז הָלוֹךְ וּמִלּוֹךְ , נְמוּי גָּרוֹן Eisente -лемъ ходи́ть הָלוֹךְ רוֹמֶה , נְמוּי גָּרוֹן. [der Gänse.
Гогота́ніе ס׳ קִרְקוּר , שְׂאוֹן בַּרְבּוּרִים Schnattern
Гогота́ть פ״ע (-гочу́, -го́чешь) 1) קִרְקֵר בְּקוֹל בַּרְבּוּרִים schnattern. 2) צָחוֹק בְּקוֹל שָׂאוֹן laut lachen.
Гоготу́нъ ז׳ 1) בַּרְבּוּר מְקַרְקֵר. 2) מְצַחֵק בְּקוֹל שָׂאוֹן Schnatterer; Lacher. -нья נ׳.
Го́дикъ см. Годъ.
Годи́на נ׳ עֵת; יוֹם פְּקוּדָה , שָׁנָה — Zeit.
Годи́ть (-гожу́) פ״ע הִתְמַהְמֵהַּ; הוֹחֵל , חִכָּה warten.
Годи́ться (гожу́сь) פ״ח סָכוֹן , הוֹעַל לְ־ , כָּשׁוּר לְ־ , צָלוּחַ — taugen.
Годи́чный ת׳ —, שְׁנָתִי jährlich.
Го́дность נ׳ תּוֹעֶלֶת , כְּשָׁרוֹן לְ־ Tauglichkeit.
Го́дный ת׳ מוֹעִיל לְ־ , אֲשֶׁר יִצְלַח לְ־ tauglich, nützlich. Онъ ни къ чему́ не го́денъ הוּא לֹא־יִצְלַח לְכֹל.
Годова́лый ת׳ בֶּן־שָׁנָה , בֶּן־שְׁנָתוֹ einjährig.
Годова́ть (-ду́ю) פ״ע אָרוּךְ יְמֵי שָׁנָה שְׁלֵמָה ein Jahr bleiben.
Годови́къ ז׳ בֶּן־שְׁנָתוֹ (בכורה ויחיה) Jährling.
Годово́й ת׳ —שָׁנָה jährlich. Г. дохо́дъ תְּבוּאַת־שָׁנָה .
Годовщи́на נ׳ יוֹם זִכָּרוֹן בַּשָּׁנָה ; זֵכֶר הַיָּמִים Jahresgedächtniß.
Годъ ז׳ שָׁנָה , יָמִים , Jahr. Но́вый годъ רֹאשׁ־הַשָּׁנָה , —תְּקוּפַת . Г. о́тъ году מִיָּמִים יָמִימָה . Съ го́ду на́ годъ מִשָּׁנָה לְשָׁנָה . Кото́рый вамъ годъ? כַּמָּה שְׁנֵי חַיֶּיךָ .
Гой ס״ק הֵאָח! beisa!
Голбе́цъ (-бца́) ז׳ חַיִּין לִפְתַח הַמַּעֲרָה (בכתי אכרים) [Verschlag zum Bauernkeller.
Голена́стый ת׳ בַּעַל שׁוֹקַיִם , —אֹרֶךְ langbeinig.
Голени́ще ס׳ מִצְחָה , שׁוֹקְהַנְּעָל Stiefelschaft.
Го́лень נ׳ שׁוֹק , כְּרָע Schienbein.
Го́ленькій ת׳ עָרוֹם nackend.
Голе́цъ (-льца́) ז׳ (עי׳ לפ.) קִבֵּר־נוּנָא , מִין דָּג Gründel.
Голизна́ נ׳ עֵירֹם , מְעֻרָּם ; מָעוֹר , מִשְׁפָּח , עֲרִיָּה Nacktheit. [ohne Blätter.
Голи́къ ז׳ מַטְאֲטֵא , (בְּלִי־עָלֶה) אֲגֻדַּת־שִׁבָּטִים Besen
Голи́ть פ״ע 1) גִּלַּח rasiren. 2) קָצוֹר , גָּזוֹז עֲשָׂבוֹת , שָׂדֶה Gras abschneiden. -ся פ״ח הִתְגַּלֵּחַ ; גִּלּוֹחַ sich rasiren. [schuh.
Голи́ца, -ли́чка נ׳ נַעַל־יַד מֵעוֹר lederner Faust-
Голо́ ת״פ 1) עָרוֹם וְעֲרִיָּה . 2) בְּחֹסֶר כֹּל nackt, leer.
Голова́ נ׳ 1) רֹאשׁ , גֻּלְגֹּלֶת Kopf. 2) נֶפֶשׁ אָדָם וּבְהֵמָה Person, Stück. 3) מְנֻצָּח עַל־ , יוֹשֵׁב רֹאשׁ Oberhaupt. По рублю́ на ка́ждую го́лову לְכָל־שֶׁקֶל לַגֻּלְגֹּלֶת (אי׳ש. 20 голо́въ рога́таго скота́ עֶשְׂרִים בָּקָר . Сломя́ го́лову בְּרֹאשׁוֹ , בְּנַפְשׁוֹ . Онъ сдѣлалъ это очерта́я го́лову בְּנַפְשׁוֹ עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה . Они потеря́ли го́лову רֹאשׁ־מָצְאוּ יְדֵיהֶם , אֹבֵד לְבָבָם . Вы́кинуть изъ головы́ הִרְחִיק מִלִּבּוֹ . Взять на свою го́лову שִׂים אֶת־רֹאשׁוֹ לְ־ . Сколько голо́въ столько умо́въ מִסְפַּר הָרֵעִים יִהְיוּ הַדֵּעִים .
Голова́нъ ז׳ גְּדָל־הָרֹאשׁ Großkopf. -нья נ׳.
Голова́стикъ ז׳ 1) см. Голова́нъ. 2) גֻּלָּם־צְפַרְדֵּעַ , שֶׁרֶץ־בֵּן Froschwurm.
Голова́стый ת׳ גְּדָל־הָרֹאשׁ Großköpfig.
Голова́чъ ז׳ 1) см. Голова́нъ. 2) מִין חָסִיל Dickkopf.
Головешка см. Головня.
Головизна נ׳ רֹאשׁ־דָּג גָּדוֹל Fischkopf.
Головица נ׳ מִין שֵׁכָר Art Bier.
Голо́вка נ׳ 1) רֹאשׁ (קָטֹן אוֹ נֶחְמָד לְמַרְאֶה) Köpfchen. 2) כַּפְתּוֹר , גֻּלָּה Knopf. -вки ר׳ כַּפּוֹת נְעָלִים Vorschuhe.
Головно́й ת׳ —רֹאשׁ Kopf-.
Головня́ נ׳ 1) מוֹקֵד , אוּד Feuerbrand. 2) שְׂדֵפָה , שְׂדֵפַת־קָמָה , שִׁדָּפוֹן Kornbrand.
Головокруже́ніе ס׳ תְּמִהוֹן רֹאשׁ Swindel.
Головоло́мный ת׳ מַלְאָה רוּחַ , נִשְׂגָּב מֵהָבִין kopfbrechend.
Головомо́йка נ׳ תּוֹכֵחוֹת עַל עָוֹן Vorwurf.
Головоро́бъ ז׳ חֵרֶף נַפְשׁוֹ , מַקְשֶׁה לִבּוֹ Rauf bold.
Головочка, Голо́вушка см. Голо́вка.
Головчатый ת׳ רַב־הָרָאשִׁים (צָמֵת) knotig.
Головщикъ ז׳ מְנַצֵּחַ עַל־שִׁיר בֵּית־יָיִ , יָסֹר בַּמַּשָּׂא Vorsänger. -щи́ца נ׳.
Гологру́дый ת׳ חֲשׂוּף הַחָזֶה mit bloßer Brust.
Голода́ть פ״ע רָעַב hungern.

Голо́дный רָעֵב ת׳ hungrig. Г. годъ שָׁנַת בַּצֹּרֶת, שָׁנַת רָעָב. Г. обѣдъ לֶחֶם צַר. Голодýха רֶעָבוֹן נ׳ Heißhunger.
Го́лодъ ז׳ רָעָב; רָעָבוֹן, כָּפָן, Hunger.
Гололе́дь, -ле́дица נ׳ קֶרַח דַּק, קַפָּאוֹן, גֶּלֶד־כְּפוֹר, Glatteis.
Голоно́гій ת׳ יָחֵף barfüßig.
Голоси́стый ת׳ אֲשֶׁר קוֹלוֹ חָזָק lautstimmig.
Голоси́ть (-лошý) פ״ע נָתוֹן—הַשְׁמַע קוֹל laut reden; singen.
Голосло́вный ת׳ חֲסַר־טַעַם, בְּלִי שֹׁרֶשׁ דָּבָר unbegründet.
Голосовой ת׳ קוֹל— Stimm-.
Го́лосъ, ק׳ -со́къ (-ска́), -со́чекъ, -си́ще ז׳ 1) קוֹל Stimme. 2) אֶחָד מִקּוֹלוֹת הַשִּׁיר לְמִינֵיהֶם Gesangweise. 3) עֵצָה, דֵּעָה Wahlstimme. По большинству голосо́въ לְפִי־רֹב הַדֵּעוֹת. Пода́мъ и я голосъ свой אֶעֱנֶה אַף אֲנִי חֶלְקִי. Въ одинъ голосъ פֶּה אֶחָד.
Голохва́стъ ז׳ מִתְהַלֵּל עַל־רִיק Bettelstolzer.
Голубёнокъ (-нка) נ׳ בֶּן־יוֹנָה Täubchen. -бя́та ר׳.
Голубе́цъ (-бца́) ז׳ 1) מִין צֶבַע תְּכֵלֶת Bergblau. 2) (לָאבְרִים) צִיּוּן קֶבֶר Grabkreuz. 3) מִין מָחוֹל רוּסִי russischer Tanz.
Голубизна́ נ׳ עֵין־תְּכֵלֶת das Blaue.
Голубина́ נ׳ יוֹנָה Täubin.
Голуби́ный ת׳ יוֹנָה—, יוֹנִים— Tauben-.
Голу́бка, Голуби́ца נ׳ יוֹנָה Täubin. Неви́нная г. моя יוֹנָתִי תַּמָּתִי (דברי חז לאשה).
Голубо́й, -бова́тый ת׳ תְּכֵלֶת לו, —אֲשֶׁר עֵין תְּכֵלֶת himmelblau.
Голубо́къ (-бка́), -бо́чекъ см. Го́лубь.
Голу́бчикъ мой רֵעִי הַיָּקָר, יְדִידִי mein Lieber!
Голу́бушка моя́ רַעְיָתִי, יוֹנָתִי Täubchen!
Го́лубь ז׳ תּוֹר, יוֹנָה (זָכָר) Taube.
Голубе́ть פ״ע עָטָה עֵין תְּכֵלֶת himmelblau werden.
Голубя́тина נ׳ בְּשַׂר תּוֹרִים,—יוֹנִים Taubenfleisch.
Голубя́тникъ ז׳ 1) אַרְבַּת־יוֹנִים, שׁוֹבָךְ* Taubenschlag. 2) מִין דַּיָּה Taubengeier. 3) מְגַדֵּל יוֹנִים, —מַפְרִיחַ Taubenfreund.
Голубя́тничать פ״ע גִּדֵּל יוֹנִים Tauben halten.
Голубя́тня נ׳ אַרְבַּת־יוֹנִים, שׁוֹבָךְ* Taubenschlag.
Голыдьба́ נ׳ מַעֲרַם, דַּלַּת־עָם, אֶבְיוֹנֵי אָדָם armes Volk.
Го́лый ת׳ 1) עָרוֹם חֲשׂוּף nackt, bloß. 2) חֲסַר־כֹּל, בַּר, טָהוֹר, נָקִי rein. 3) קָרֵחַ, הוֹק kahl. 4) רֵיק arm. Го́лое вино́ יַיִן נָקִי. Го́лая и́стина אֲמֶת בָּרָה, קְשׁוֹט אִמְרֵי־אֱמֶת.
Голышъ ז׳ 1) עָרוֹם וַחֲסַר־כֹּל armer Mensch. 2) אֶבֶן חָלוּק אֲבָנִים, מֵחַלְקֵי נַחַל runder Kieselstein.
Голь נ׳ 1) עֲרִיָּה, מַעֲרָם Blöße. 2) עֵירוֹם וְהֹכֶר כֹּל עִם עֵירוֹם תִּגְוָה Armuth. Г. на вы́думки хитра́ עָרְמָה. Въ голяхъ בְּחֹסֶר כֹּל.
Голѣ́ть פ״ע 1) הָקְרַח, הִצִּיג עָרֹם, הָחְשַׂף kahl werden. 2) הָרַשׁ, הָלוּךְ דָּל arm werden.
Голя́къ ז׳ חֲסַר־כֹּל, גַּלְמוּד armer Mensch. -ля́нка נ׳.
Голя́шка см. Го́лень.
Гомеопа́тія רְפוּאַת חַיִּים נֶאֱמָנִים בְּחַיִּים עֲשׂוּיִים נ׳ Homöopathie. -па́тъ ז׳ רוֹפֵא בְּדֶרֶךְ זֶה.
Гомза́ נ׳ צְרוֹר כֶּסֶף Geld, Casse.
Гомзу́ля נ׳ פַּת־לֶחֶם גָּדוֹל Brodstück.
Гомоза́ פּוֹחֵז, נִבְהָל, אִישׁ הוֹמָה ס׳ unruhiger Mensch.
Гомози́ть (-можу́) פ״ע הָמָה, נוֹעַ, שָׁקוֹק unruhig sein. -ся פ״ח 1) הִנּוֹעַ. 2) שָׁרוֹץ, רָמוֹשׁ wimmeln.
Гондола נ׳ תֵּבַת־שַׁיִט Gondel.
Гондольéръ, -до́льщикъ ז׳ בַּעַל־תֵּבַת־שַׁיִט Gondelführer.
Гоне́ніе ס׳ גִּרְשָׁה, רִדְפָה; עֹשֶׁק, מְרוּצָה Verfolgung.
Гоне́цъ (-нца́) ז׳ רָץ, צִיר Eilbote.
Гони́тель ז׳ רוֹדֵף, צָר Verfolger. -льница נ׳.
Го́нка נ׳ 1) רְדִיפָה das Jagen. 2) מְשׁוֹט רַפְסוֹדוֹת דִּבְרָה; עַל־פְּנֵי מַיִם das Flößen des Holzes. 3) מִצְרָף שֵׁכָר אוֹ יַיִן Destillirung.
Гонора́рій ז׳ שָׂכָר, שִׁלְמָה, שָׁלוֹם, גְּמוּל Lohn.
Гонорея́ נ׳ חֲלִי־הַזָּב, זוֹב Samenfluß.
Гонтина נ׳ שָׁחִיף לַסִּפּוּן, רָהִיט גַּב Dachschindel.
Гонтовщикъ ז׳ עוֹשֵׂה גַּבִּים לַסִּפּוּן Schindelmacher.
Гонтовый ת׳ גַּבִּים— Schindel-.
Гонтъ ז׳ см. Гонти́на.
Гонча́рничать עָשָׂה מְלֶאכֶת הַיּוֹצֵר Töpferhandwerk treiben.
Гонча́рня נ׳ בֵּית יוֹצֵר Töpferwerkstatt.
Гонча́рство ס׳ מְלֶאכֶת־יוֹצֵר Töpferhandwerk.
Гонча́ръ ז׳ יוֹצֵר, יֹקֵדֶר, עֹשֵׂה כְלֵי מַחְמֶר וָטִיט Töpfer. -рный ת׳ יוֹצֵר— Töpfer-.
Го́нчій נָכוֹן לַצַּיִד ת׳ Jagd-. -чая собака כֶּלֶב־צַיִד Jagdhund.
Го́ны ז״ר כִּבְרַת אֶרֶץ מַהֲלַךְ סוּס Lauf ohne Pferdewechsel. Бѣ́гаться въ го́ны הִתְחָרָה בַּמֵּרוֹץ um die Wette laufen.
Гоньба́ נ׳ 1) מֵרוֹץ; מְרוּצַת כַּלְבֵי־צַיִד das Hetzen. 2) רֶכֶב אָדָם פָּרָשִׁים das Galoppiren.
Гоня́ть см. Гна́ть.
Гора́ נ׳ 1) הַר Berg. Г. огнеды́шущая הַר שְׂרֵפָה. Не за гора́ми לֹא־נִפְלֵאת וְלֹא רְחוֹקָה הִיא. Стоять

за кого горо́ю הָיוּ לְצוּר מִשְׁגָּב וּמָגֵן בְּעַד־. Гора́ горо́ю שָׁמַן וּבְרִיא מְאֹד. Сули́ть кому золоты́я го́ры הִבְטִיחַ עַל־שֶׁקֶר, Пойти́ въ го́ру הִתְעַלֵּה. Гора съ го́рою не сдви́нется, человѣ́къ съ человѣ́комъ свидится *טוּרָא בְּטוּרָא לָא־פְגַע צְבוּר גָּדוֹל, אַסֵּף רַב, חֹמֶר (2. אֱנָשׁ בְּאֱנָשׁ פָּגַע Menge, Masse. Пиръ горо́ю מִשְׁתֵּה שְׂמָחִים.

Гора́здо מְאֹד ת״פ um Vieles. Г. больше גָּדוֹל יָתֵר מְאֹד weit größer.

Гора́здъ ת׳ מָהִיר, יוֹדֵעַ וּמֵבִין, בָּקִי* geschickt.

Горба́тый גִּבֵּן ת׳ buckelig.

Горбатѣ́ть הָיָה לְגִבֵּן פ״ע buckelig werden.

Горби́на, -бинка גֵּב הַגִּבֵּן נ׳ kleiner Buckel.

Горби́стый ת׳ עֲקֹב, גִּבְנוֹן höckerig.

Горбить (-блю) כָּפוֹף פ״ה krümmen. -ся פ״ע הִכּוֹף, עָקַם sich krümmen.

Горбоно́сый בַּעַל אַף גִּבְנוֹן ת׳.

Горбу́нъ ת׳ אִישׁ גִּבֵּן. -бу́нья נ׳.

Горбъ ת׳ גֵּב הַגִּבֵּן, גֵּב עָקֹב; גֵּב הַבָּשָׂר Buckel, Höcker.

Горбы́ль ת׳ קֶרֶשׁ גִּבְנוֹן Bügelbrett.

Горделивый ת׳ גְּבַהּ־לֵב, גֵּאֶה stolz.

Гордо́цъ ת׳ גְּבַהּ־לֵב, גֵּאֶה der Stolze.

Гордиться (-ржу́сь) הִתְעַלֵּה, הִתְגָּאֶה פ״ע stolz sein.

Го́рдость, -дели́вость נ׳ גָּאוֹן, גֵּאוּת, גֵּאָוָה, רוּם עֵינַיִם Stolz, Hochmuth.

Го́рдый, -дели́вый ת׳ גְּבַהּ־לֵב, גֵּאֶה stolz.

Гордѣ́ть פ״ע הִתְעַלֵּה, הִתְגָּאֶה stolz werden.

Горе 1) אֵיד, יָגוֹן ס׳ Leid. 2) שֶׁבֶר, אוֹיָה, אוּי ס״ק, אֲבוֹי, אֲלַלַי wehe.

Горева́ніе יָגוֹן ס׳ תּוּגָה, מַעֲצֶבֶת, עַצְבָּה Kummer.

Горева́ть (-рю́ю) שָׁמוֹם, הִתְעַצֵּב פ״ע trauern.

Горемы́ка מַר־נֶפֶשׁ, קְשֵׁה־יוֹם, נוּגָה זו״נ Elender,-de.

Горемы́кать שָׁמוֹם, שָׁבוּעַ נְדוּדִים פ״ע kümmerlich leben.

Горемы́чный ת׳ מַר־נֶפֶשׁ, קְשֵׁה־יוֹם, נוּגָה elend.

Горе́нка נ׳ см. Го́рница.

Го́рестный ת׳ מָלֵא יָגוֹן, מַר, רַע kummervoll.

Го́ресть נ׳ מְרוּרִים, מַמְרוּרִים, מְרִי Kummer.

Горе́цъ (-рца) ז׳ הָרָרִי, יוֹשֵׁב הָהָר Bergbewohner.

Горечь 1) נ׳ מַר, מְרִי, מְרוּרָה, מְרִירוּת Bitterkeit. 2) תּוּגָה Trübsal.

Горизо́нтъ ז׳ חוּג שָׁמַיִם, תַּכְלִית רְאוּת עֵינֵינוּ סָבִיב, אוֹפֶק* Gesichtskreis. -та́льный ת׳ מְשֻׁכָּב wagerecht.

Гори́стый ת׳ מָלֵא־הָרִים, גִּבְנוֹן bergig.

Го́рка נ׳ הַר קָטָן kleiner Berg.

Горла́нить פ״ע צָרוֹחַ, קָרָא בְגָרוֹן, הָמָה schreien.

Горла́нъ ז׳ הוֹרֵס, צוֹרֵחַ Schreihals. -нья נ׳.

Горла́стый ת׳ הוֹמֶה, בֶּן־שָׁאוֹן schreierisch.

Горлёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־תּוֹרִים Turteltäubchen.

Го́рликъ ז׳, -лица נ׳ תּוֹר, *שְׂפָנִין Turteltaube.

Горло ס׳ גָּרוֹן, לַע Kehle, Gurgel. Крича́ть во все горло, драть горло קָרָא בְגָרוֹן. Сытъ по горло שָׂבֵע מְאֹד.

Горлови́на מִפְתָּח, לַע, פֶּה נ׳ Schlund.

Горлово́й ת׳ הַגָּרוֹן — Kehl-.

Горлозу́бка נ׳ *צוֹפֶה, מִין דָּג (פ״ר לפ.) Schleimaal.

Горлопёрый (דָּג) אֲשֶׁר סְנַפִּיר לְצוּאָרוֹ ת׳ kehlflosser.

Го́рлышко צוֹאַר כְּלִי ס׳ Hälschen.

Горни́ло כּוּר ס׳ כּוּר בַּרְזֶל, כּוּר Schmelzofen. -льный ת׳.

Горни́стъ ז׳ מְחַצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה, מְרַיַּע, תּוֹקֵעַ Hornbläser.

Го́рница נ׳ *עֲלִיָּה, עֲלִיַּת־קִיר, קְטַנָּה (דניאל ו, יא) Zimmer. -ничный ת׳. [mädchen.

Го́рничная נ׳ מְשֶׁרֶת־הַבַּיִת פְּנִימָה, אָמָה Stuben-

Го́рній ת׳ עֶלְיוֹן, עֲלִי, גָּבוֹהַּ; נִשְׂגָּב, רָם hoch, erhaben.

Горнозаво́дскій אֲשֶׁר לְבֵית כּוּר הַמַּצְרֵף ת׳ Schmelz-

Горнока́менный ת׳ עָשׁוּי מֵחַלְמִישׁ צוּר. [hütten-.

Горнорабо́чій ת׳ חוֹצֵב בָּהָר Bergarbeiter.

Горноста́й, -ста́йчикъ ז׳, -ста́йка נ׳ חֹלֶד־הָאֵלוֹנִים (שבת כח.) *תְּלָא־אֵילָן Hermelin. -ста́евый-ста́ячій ת׳.

Горну́шка נ׳ (בְּתַנּוּר) מִשְׁקָע לְנַחֲלֵי־אֵשׁ Kohlenloch.

Горнъ ז׳ כִּירַיִם; כּוּר Eisenschmelzofen.

Го́рный ת׳ 1) הָרִים — הָרָרִי; 2) מַחְצֵב — Berg-. Г. хруста́ль נְבִישׁ, אַבְנֵי־אֶלְגְּבִישׁ. -ное ма́сло נֶפֶט, שֶׁמֶן־הָרִים*. Г. Институ́тъ בֵּית תּוֹרַת־הַמַּחְצֵב.

Городи́ть (-рожу́) גָּדוֹר פ״ע umzäunen. Г. чепуху́ הִצְמִיד שָׁוְא וְתָפֵל.

Городи́шко ס׳ עִיר קְטַנָּה Städtchen.

Городи́ще 1) ז׳ עִיר גְּדוֹלָה große Stadt. 2) שְׁרִידֵי קִרְיָה Ruinen einer Stadt.

Городни́чій ת״ח נְצִיב הָעִיר, פְּקִיד — Polizeimeister.

Городово́й 1) ת׳ הָעִיר — Stadt-. 2) ת״ח שׁוֹטֵר, אֶחָד הַשּׁוֹטְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר Polizeidiener.

Городо́къ (-дка́), -до́чекъ ז׳ עִיר קְטַנָּה Städtchen.

Го́родъ ז׳ עִיר, קִרְיָה, קֶרֶת Stadt. Ни къ селу́, ни къ го́роду דִּבְרֵי־רוּחַ לֹא־לְזֹרוֹת וְלֹא־לְהָבֵר. -родско́й ת׳.

Городьба́ נ׳ גָּדֵר, גְּדֵרָה, חֵיץ Umzäunung.

Горожа́нинъ ז׳ יוֹשֵׁב קֶרֶת, בֶּן־עִיר Stadteinwohner.

Горожёніе ס׳ מִבְנַה־חֵיץ, גְּדֵר Umzäunung.

Гороко́пный ת׳ מַחְצֵב — vom Bergbau.

Горокопъ ז׳ חוֹצֵב בָּהָר, —חוֹפֵר Berggräber.
Горонить פ״ע הַמֵּר. Мáлсо горóпить הַחֲמָאָה תֵּמַר לְאוֹכְלֶיהָ bitter schmecken.
Горóховикъ ז׳ עֲנַת קִטְנִית Erbsenkuchen.
Горóховина נ׳ חֲשַׁשׁ־קִטְנִית, קַשׁ־קִטְנִית Erbsenstroh.
Горóховый ת׳ קִטְנִית, —פּוֹל Erbsen-.
Горóхъ ז׳ פּוֹל, קִטְנִית* Erbsen. Г. овéчій, барáній (חולין נב.) *חֻמְצָן.
Горóшекъ (-шка) ז׳ פּוֹל הַקָּטָן kleine Erbse.
Горóшина, -нка נ׳ גַּרְגַּר פּוֹל, גַּרְגַּר קִטְנִית* Erbse.
Гóрскій ת׳ הָרִים, —הָרִי vom Berg.
Гóрстать פ״י לָקוֹחַ בְּחָפְנָיוּ, קָמוֹץ מְלֹא־קֻמְצוֹ greifen.
Горсть, -стка, -сточка נ׳ 1) שֹׁעַל, קֹמֶץ, הָפְנַיִם, קֻמְצוֹ, —חָפְנָיוּ, מְלֹא־כַפּוֹ 2) Häuflein. Съ гóрстію людей בְּמִתֵּי מְעָט.
Гортáнь נ׳ גָּרוֹן Kehle. -тáнная бýква אוֹת הַגָּרוֹן, אוֹת גְּרוֹנִית.
Гортéнсія נ׳ שׁוֹשַׁן־יַפָּנִי, מִין פֶּרַח japanische Rose.
Горчáть פ״ע הָפוּךְ מַר, הָמַר bitter werden.
Горчить פ״י מָרַר, שׂוֹם לְמַר, הָמַר bitter machen.
Горчица נ׳ חַרְדָּל* Senf. -чичный ת׳.
Горчичникъ ז׳, -ница גֻּלַּת הַחַרְדָּל Senfdose.
Горчичникъ ז׳ אֲרוּכַת־חַרְדָּל לִתְרוּפָה Senfpflaster.
Горшóкъ, -шóкъ (-шка) ז׳ סִיר Topf.
Горшéчникъ ז׳ יוֹצֵר חֶרֶשׂ, קַדָּר, *פַּחָר Töpfer.
Горшéчничать פ״ע יָצוּר כְּלֵי־חֶרֶשׂ Töpferei treiben.
Горшéчный ת׳ 1) סִירוֹת, אֲשֶׁר לַסִּיר —Topf-. 2) יוֹצֵר Töpfer-. -ная глúна חֹמֶר יוֹצְרִים.
Горшúще נ׳ סִיר גָּדוֹל großer Topf.
Горшóчекъ (-чка) ז׳ סִיר קָטָן Töpfchen.
Гóрькій ת׳, -мр, מָרִירִי; רַע bitter; kummervoll. Заплúться гóрькими слезáми בָּכָה בְּכִי תַמְרוּרִים, מָרַר בָּכָה. -кая -жизнь יְמֵי־עֹנִי, חַיֵּי־מְרוּרוֹת. Испúть гóрькую чáшу שָׁתָה קֻבַּעַת כּוֹס הַיָּגוֹן.
Гóрьклый ת׳ מַר, נִבְאָשׁ bitter.
Гóрькнуть см. Горчáть.
Гóрько ת״פ מָרִירִי, מַר; רַע מְאֹד bitter; schmerzlich.
Горьковáтость נ׳ מְרִירוּת מְעַט geringe Bitterkeit.
Горьковáтый ת׳ מַר מְעַט etwas bitter.
Горькозёмъ עָפָר מְרִירִי Magnesia.
Гóрькость נ׳ מְרִירוּת Bitterkeit.
Горѣ ת״פ לְמַעְלָה, אֶל־עֵל, לְמָרוֹם empor, aufwärts.
Горѣлка נ׳ 1) יַיִן דָּגָן Kornbranntwein. 2) קָנֶה לְאוֹר הַקִּטֹר Gasbrenner.
Горѣлки נ״ר שְׂחוֹק לְהָטֵף חַד אֶת־אֶחָד Fangspiel.
Горѣлое ש״ת רֵיחַ קִיטוֹר Brandgeruch.
Горѣлый ת׳ נִחָר, נָחָר, אֻכָּל מֵאֵשׁ angebrannt.
Горѣніе ס׳ יְקוֹד, בְּעֵרָה, שְׂרֵפָה das Brennen.
Горѣть פ״ע 1) בָּעוּר, דָּלוּק, קָדוֹחַ brennen. 2) הַזְהַר, הִתְנוֹצֵץ funkeln. Г. любóвію בָּעוּר פָּנָיו עָמוּ אַהֲבָה. Онъ горúтъ отъ стыдá מַרְשִׁפֵּי אֵשׁ הָיָה בְּשֶׁת, —קִבְּצוּ פָּאֵרוּר.
Горючесть נ׳ טֶבַע הַבּוֹעֵר וּמִתְלַקֵּחַ Brennbarkeit.
Горючій ת׳ בּוֹעֵר, דּוֹלֵק; מִתְלַקֵּחַ brennbar.
Гóрюшко ס׳ דְּאָגָה, עֶצֶב Sorge.
Горячее ש״ת מָרָק חַם, נָזִיד Fleischbrühe.
Горячесть, -чность נ׳ חֹם; לַהַב; חָרוֹן; קִנְאָה Hitze, Heftigkeit.
Горячéчный ת׳ הַקַּדַּחַת —Fieber-.
Горячúтельный ת׳ מַחֵם, מְלַהֵט, מְצִית, קוֹדֵחַ
Горячúть פ״י הִרְתִּיחַ דְּמֵי־, הִקְנָא, הִחֲרָה erhitzen, reizen. -ся פ״ת הִחַם, הִתְחָרָה, קִנֵּא לְ־ sich erhitzen, zornig werden.
Горячій ת׳ 1) חַם, רוֹתֵחַ heiß. 2) מְהִיר חֵמָה, אָץ לְ־, פּוֹחֵז, עַז וְנִמְהָר, מִתְעַבֵּר, מִתְחָרֶה, קִנֵּא נִבְהָל לְ־ hitzig, heftig. Г. человѣкъ אִישׁ חֵמוֹת, נִמְהַר־לֵב. -чая лóшадь סוּס שׁוֹטֵף. Г. напúтокъ תְּפִלָּה שְׁתִי־שִׁכָּרוֹן, מִשְׁקֶה מְשַׁכֵּר. -чая молитва בְּרִגֵּשׁ. Съ горячá בְּחִפָּזוֹן; בְּלֵב נִמְהָר. בְּזַעַף־אַף, בְּלֵב נִמְהָר. По горячúмъ слѣдáмъ בְּעוֹד נִבְרוּ עִקְּבוֹת—, מִבְּלִי־אַחַר, מִבְּלִי־הִתְמַהְמֵהַ.
Горячка נ׳ קַדַּחַת, דַּלֶּקֶת, חַרְחוּר, רֶשֶׁף Hitzfieber.
Горячó ת״פ 1) חַם, רוֹתֵחַ heiß. 2) בְּחֹם לֵב, בְּרוּחַ, בְּכִבּוּד, בְּרִגֵּשׁ eifrig.
Горящій ת׳ בּוֹעֵר; דּוֹלֵק brennend. [-льный ת׳.
Госпитáль ז׳ בֵּית־הַחֹלִים, בֵּית־חוֹלִים Krankenhaus.
Господáрь ז׳ מוֹשֵׁל (בְּאַרְצוֹת מָלְדוּ וְוַלַּחְיָא) Hospodar.
Господéнь (-дня) ת׳ אֲדֹנָי, —יְיָ— Gottes.
Господúнъ ז׳ בַּעַל, אָדוֹן Herr. Слушáйте, господá שִׁמְעוּ־נָא אֲדֹנָי.
Господскій ת׳ 1) הָאָדוֹן— des Herrn. 2) אֲדֹנָי— Gottes. Г. прáздникъ חַג לַיְיָ.
Господство, -вованіе ס׳ מֶמְשָׁל, שִׁלְטוֹן Herrschaft.
Господствовать (-ствую) פ״ע רָדָה, שָׁרוֹר, מָשׁוֹל, שָׁלוֹט, הִתְעַמֵּר herrschen. Господствующій обы́чай מִנְהָג קָבוּעַ.
Господчикъ ז׳ אַחַד קְטַנֵּי־הָאֲדוֹנִים Herrchen.
Господь ז׳ אָדוֹן כֹּל, הָאָדוֹן יְיָ Gott.
Госпожá נ׳ גְּבִירָה, שָׂרָה Herrin.
Гостепріимный ת׳ שֶׁמְּקַדֵּם בְּלַחְמוֹ אוֹרֵחַ

*מַכְנִיס, מַשְׁבִּיעַ רָצוֹן לְכָל־בָּאֵי בֵיתוֹ, לְקִרְאַת אוֹרְחַי אוֹרְחִים gastfreundlich. [schaft.

Гостепріимство ס' הַכְנָסַת אוֹרְחִים Gastfreund-

Гостепріимствовать (-ствую) פ״ע קִדֵּם בְּרָצוֹן כְּנֵי־אוֹרֵחַ gastfreundlich sein.

Гостиная נ' תָּא לְאוֹרְחִים Gastzimmer.

Гостинецъ ז' (-нца) תְּשׁוּרָה Geschenk.

Гостиница נ' מְלוֹן אוֹרְחִים Gasthaus. -ничный ת'.

Гостинодворецъ (-рца) ז' סוֹחֵר בְּשַׁעַר הָרְכָלִים Krämer im Kaufhof. [הָרְכָלִים.

Гостиный ת' הָאוֹרְחִים— Gast-. Г. дворъ שַׁעַר־

Гостить (гощу́) פ״ע אָרוֹחַ עִם־, יָשׁוֹב בְּחֶבְרַת—, —בָּקוֹד נוּחַ zu Gaste sein.

Гость ז' אוֹרֵחַ, הֹלֵךְ, בָּא לָגוּר; קָרוּא לַמִּשְׁתֶּה Gast.

Госуда́рственный ת' הַמַּמְלָכָה— Reichs-.

Госуда́рство ס' מַמְלָכָה, מַלְכוּת Reich, Staat.

Госуда́рствовать (-ствую) פ״ע מָלוֹךְ, מָשׁוֹל, שָׁלוֹט, שָׁרוֹר regieren.

Госуда́рыня נ' 1) מַלְכָּה, גְּבִירָה, גְּבֶרֶת Kaiserin. 2) אִשָּׁה כְּבוּדָה, גְּבֶרֶת edle Frau. Ми́лостивая Госуда́рыня גְּבֶרְתִּי הָעֲדִינָה שָׂרָתִי, —.

Госуда́рь ז' 1) מֶלֶךְ, אֲדוֹנֵי־הָאָרֶץ, שַׁלִּיט Kaiser, Fürst. 2) אָדוֹן, נְכִבָּד, נְשׂוּא פָּנִים, שׂוּעַ edler Herr. Ми́лостивый Госуда́рь! אָדוֹן רַב חֶסֶד.

Гота́вливать см. Гото́вить.

Готическій ת' בְּטַעַם עַמֵּי גָּנָב, לְרוּחַ עַם־הַגֹּתִים אֵירָפָא בִּימֵי־הַבֵּינַיִם gothisch.

Готова́льникъ ז', -льня נ' אָרוֹן קָטָן עִם־קְנָנִים *תִּיק, *גְּרִתֵּק, לְכְלֵי־מְלָאכָה Werkzeugkästchen.

Гото́вить (-влю) פ״ע הָכִין, כּוֹנֵן־, עָשָׂה לְ־ zubereiten. -ся 1) הִכּוֹן פ״ח sich fertig machen. 2) בֻּשַּׁל נפ' zubereitet werden.

Готовле́ніе ס' הָכָן, עֲשׂוֹת Zubereitung.

Гото́вность נ' הֲיוֹת נָכוֹן לְ־ Bereitwilligkeit; Bereitschaft. Мы имѣ́емъ все въ гото́вности הַכֹּל מוּכָן לָנוּ (עָרוּךְ) [לָנוּ.

Гото́вый ת' נָכוֹן, עָרוּךְ bereit, fertig.

Гошпита́ль см. Госпита́ль.

Гоще́ніе ס' מְגוּרִים, שֶׁבֶת עִם־, גּוּר בְּ־ das Zugastesein.

Грабе́жъ ז' גָּזֵל, גְּזֵלָה, חָמָס, שֹׁד, אוֹן Raub. -жный ת'.

Гра́бельщикъ ז' גּוֹרֵף בְּקַלְשׁוֹן harker, Recher. -щица נ'.

Грабитель ז' שׁוֹדֵד, עוֹשֵׁק Plünderer. -льскій ת'.

Грабительство ס' שֹׁד, חָמָס, עֹשֶׁק, גָּזֵל Raub.

Грабительствовать (-ствую) פ״ע אָהוֹב, שָׁסָה עֹשֶׁק וְגָזֵל rauben, plündern.

Гра́бить, (-блю) פ״י 1) גָּרוֹף בְּקַלְשׁוֹן harken. 2) עָשׁוֹק, שָׁדוֹד, חָמוֹס, גָּזוֹל rauben.

Гра́бли, -бельки נ״ר מַגְרֵף, קַלְשׁוֹן לְגָרוֹף בּוֹ נ״ר (מכוה יום נ), *עֵתֶר (מכה יד.) Harke, Rechen.

Гравёръ ז' מְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים Kupferstecher. -рный ת'.

Гравирова́льный ת' לְפַתֵּחַ בּוֹ, עֲשׂוּי לַחֲרוֹת zum Gravieren.

Гравирова́ніе ס', -ро́вка נ' חֲרָט, פִּתּוּחַ Gravirung.

Гравирова́ть (-ру́ю) פ״י פִּתֵּחַ פִּתּוּחִים graviren.

Гравю́ра נ' מְחֻקָּה, פִּתּוּחַ Kupferstich.

Гра́дина, -ка נ' פְּרֻדַּת־בָּרָד, —, גַּרְגַּר Hagelkorn.

Гра́дный ת' בָּרָד— Hagel-.

Градобитіе ס', -бо́й ז' מַכַּת־בָּרָד, חֲנָמֶל Hagelschlag.

Градонача́льникъ ז' נָצִיב—, פְּקִיד הָעִיר Stadtoberhaupt. [hauptschaft.

Градонача́льство ס' פְּקִידוּת הָעִיר Stadtober-

Градоотво́дъ ז' מְכוֹנָה לְהָסִיר הַבָּרָד Hagelableiter.

Градоправи́тель см. Градонача́льникъ.

Градско́й ת' הָעִיר— Stadt-. Г. голова́ נְשִׂיא הָעִיר.

Гра́дусникъ ז' כְּלִי מְמַד לַחֹם Thermometer.

Гра́дусъ ז' מַעֲלַת (מִדַּת) הַחֹם אוֹ הַקֹּר Grad.

Градъ ז' 1) см. Го́родъ. 2) בָּרָד Hagel. Г. идетъ הַבָּרָד נִתָּךְ. Потъ покати́лся гра́домъ на лицѣ́ его פָּנָיו כָּסוּ אֶגְלֵי־יֶזַע.

Гражданинъ ז' אֶזְרַח הָאָרֶץ Bürger. -да́нка נ'.

Гражда́нскій ת' אֲשֶׁר לָאֶזְרָחִים bürgerlich.

Гражда́нственность נ' טַעַם אֶזְרְחֵי הָאָרֶץ, מִשְׁפַּט—, תּוֹר—, הֲלִיכוֹת—, Bürgersinn.

Гражда́нственный ת' אֶזְרָחִי bürgerlich.

Гражда́нство ס' מַעֲלַת—, תּוֹר אֶזְרְחֵי הָאָרֶץ Bürgerschaft.

Гра́канье ס' קוֹל עוֹרְבִים Krähengeschrei.

Гра́кать פ״ע קָרָא בְּקוֹל עוֹרֵב schreien wie ein Rabe.

Грамма́тика נ' *דִּקְדּוּק, תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן Sprachlehre.

Гамма́тикъ ז' *מְדַקְדֵּק, חוֹקֵר תּוֹרַת־הַלָּשׁוֹן *Sprachforscher.

Грамматистъ ז' מֵבִין בְּחִקְרֵי־לָשׁוֹן Grammatiker.

Грамматическій ת' לְפִי תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן sprachrichtig.

Гра́мота נ' 1) דַּעַת כְּתָב וָסֵפֶר Lesen und Schreiben. 2) כְּתָב הֲעוּדָה, *גְּרַמַּטִּיקוֹן offizielle Schrift.

Гра́мотность נ' דַּעַת כְּתָב וָסֵפֶר Volksbildung.

Гра́мотный ת' יוֹדֵעַ כְּתָב וָסֵפֶר, —לְמוּד schriftkundig.

Грамотѣ́й, Гра́мотникъ ז' יוֹדֵעַ סֵפֶר Schriftkundiger. Гра́мотница -тѣ́йка, נ'. [natkugel.

Грана́та, -тка נ' זַקַּת אֶבֶן־שִׁרְפָּה, רִמּוֹן־קֶלַע Gra-

Гранáтовый т׳ רִמּוֹן — Granaten-. -вое яблоко רִמּוֹן. [Granatstein.

Гранáтъ 1) ז׳ רִמּוֹן Granatapfel. 2) מִין אֶבֶן יָקָרָה

Гранéніе ס׳ גִּבְלוּת, מִגְבָּלָה das Steinschleifen.

Гранёный ת׳ מְחֻטָּב מַעֲשֵׂה־גִבְלוּת, עֲשׂוּי מִגְבָּלוּת, מְלֻטָּשׁ עַל־אָפְנָיו, (אֶבֶן חֵן) מְמֹרָט בְּעִבְרֵי־פָנִים geschliffen. [ferzeug.

Гранило ס׳ אוֹפַן —, כְּלִי לְמַעֲשֵׂה־גִבְלוּת Steinschlei-

Гранильный ת׳ עֲשׂוּי, אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה־גִבְלוּת לְמְלֶאכֶת־מִגְבָּלוּת zum Steinschleifen.

Гранильня נ׳ בֵּית מְלֶאכֶת־מִגְבָּלוּת Steinschleiferei.

Гранильщикъ ז׳ לוֹטֵשׁ, עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה־גִבְלוּת מִגְבָּלוּת Steinschleifer.

Гранитъ ז׳ חַלְמִישׁ־צוּר. -тный ת׳.

Гранить פ״ע, גִּבּוֹל (אַבְנֵי־חֵן) עָשָׂה, לִטּוֹשׁ מִגְבָּלוּת schleifen Steine.

Граница נ׳ גְּבוּל; מָחוֹז, תַּכְלִית, חֹק Grenze. Ехать за границу נָסוֹעַ מִגְּבוּל, יָצָא מִשְּׁעָרֵי אֶרֶץ־מְגוּרָיו אֶרֶץ־מוֹשְׁבוֹ הַחוּצָה. До границы свѣта со тмою עַד תַּכְלִית אוֹר עִם־הַחֹשֶׁךְ. Его надмéніе не знáетъ границъ רָם לְבָבוֹ לִבְלִי־חֹק.

Граниченіе ס׳ מִפְגָּע — הוֹצָאוֹת הַגְּבוּל Angrenzung.

Граничить (съ чѣмъ) פ״ע מָחָה, פָּנוּעַ אֶל־גְּבוּל־ אֶל־כְּתֵפוֹ־ angrenzen.

Граничный אֲשֶׁר לַגְּבוּל Grenz-.

Грановитый ת׳ מְחֻטָּב מַעֲשֵׂה־גִבְלוּת, בְּנוּי מִגְבָּלוּת,

Гранъ ז׳ מִשְׁקַל גֵּרָה Grangewicht. [— עֲשׂוּי eckig.

Грань נ׳ 1) אֹפֶן, זָוִית, מִגְבָּלָה Seitenfläche eines geschliffnen Steines. Бриллiáнтъ съ грáнями אֶבֶן־חֵן לְטֻשָׁה מִגְבָּלוֹת קֶצֶב 2) Grenze. Грáни землú אַצִּילֵי הָאָרֶץ. Грани горъ קִצְבֵי הָרִים. До грани холмóвъ вѣчныхъ עַד־תַּאֲוַת עוֹלָם.

Графа נ׳ שׁוּרָה עַל־לוּחַ, (גִּלָּיוֹן) נִסְמָן בְּקַוִּים לְאָרְכּוֹ, מִגְבָּלָה, גְּבוּלָה, חֵן — Rubrik.

Графéйка см. Графья. [Liniren.

Графильный ת׳ לְסַרְגֵּל בּוֹ, *עֲשׂוּי לְשַׂרְטֵט zum

Графинъ ז׳ נֵבֶל לְמַיִם, נֵאד זְכוּכִית בַּקְבּוּק Wasserflasche. -финный ת׳.

Графиня נ׳ גְּבִירָה Gräfin.

Графитъ ז׳ עֵט־עֹפֶרֶת, שֶׁרֶד Graphit.

Графить (флю) פ״ע, סְמוֹן לוּחַ בְּקַוִּים, — הַתְוָה, תָּאַר שׁוּרוֹת עַל־גִּלָּיוֹן, *שַׂרְטֵט, *סַרְגֵּל liniren.

Графлéніе ס׳ *שַׂרְטוּט, *סַרְגוּל Linirung.

Графлéный ת׳ *סֻרְגָּל, נִסְמָן בְּקַוִּים linirt.

Грáфскій ת׳ נָסִיךְ — gräflich.

Грáфство 1) ס׳ תּוֹר נָסִיךְ, — מַעֲלַת־ Grafenwürde. 2) אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת־נָסִיךְ נְסִיכוּת Grafschaft.

Грáфъ ז׳ *קָמְטוֹן, שַׂר, נָסִיךְ (שבת קמה:) Graf. Грáфчикъ ז׳ בֶּן־נָסִיךְ junger Graf.

Грáфья נ׳ (לַגִּלְיוֹנוֹת בְּדָפוּס) יְתַד הַדֶּבֶק Punkturspitze.

Грáція, -ціóзность הוֹד, חֵן, יֹפִי, הָדָר Anmuth, Reiz. -ціóзный ת׳ נָשָׂא חֵן וָחֶסֶד, עֹטֶה הוֹד reizend

Грачёнокъ ז׳ מִין בֶּן־עוֹרֵב junge Saatkrähe. [schön.

Грачъ ז׳ מִין עוֹרֵב Saatkrähe. -чій, -чёвый, -чáчій ת׳.

Гребёнка, -бёночка נ׳ מַשְׁרֵק Kamm.

Гребёночникъ ז׳ עוֹשֶׂה אוֹ מוֹכֵר מַשְׁרֵקִים Kamm-

Гребёнчатый ת׳ כְּעֵין מַשְׁרֵק kammförmig. [macher.

Гребенщикъ ז׳ 1) см. Гребёночникъ. 2) אֶשֶׁל, מִין עֵץ Tamariske.

Грéбень (-бня) ז׳ 1) מַשְׁרֵק Kamm. 2) רְכְסֵי הָרִים Bergrücken. Г. пѣтýшій הַתַּרְנְגוֹל הַבָּרְבַּל*.

Гребéцъ (-бцá) ז׳ 1) צוֹבֵר, נוֹרֵף בְּקַלְשׁוֹן Harker. 2) מַלָּח, תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט *שַׁיָּט Ruderer.

Гребешёкъ (-шкá) ז׳ מַשְׁרֵק קָטָן Kämmchen.

Гребло́ ס׳ מָשׁוֹט das Ruder. [בָּאֲנִי שַׁיָּט.

Грéбля נ׳ מָשׁוֹט das Rudern. Идти́ на грéблѣ נָסוֹעַ

Гребной ת׳ שַׁיָּט — Ruder-. -нóе сýдно אֳנִי שַׁיָּט.

Гребóкъ (-бкá) ז׳ 1) см. Гребло́. 2) קָנָה לְנֵעֶר שִׁיד וְחֹמֶר Mauerkelle.

Грéза נ׳ חָזוֹן לַיְל, חָזוֹן־שָׁוְא Traumbild. -зы דִּבְרֵי־רִיק, אִמְרֵי־רוּחַ, חֲזִיוֹנוֹת הֶבֶל Träumerei.

Грéзить (грéжу) פ״ע 1) הָזָה הִתְנוֹדֵד בְּשֵׁעֲבָדִים מֵחֲזִיוֹנוֹת לַיְלָה im Schlafe reden. 2) הָגָה רִיק phantasiren.

Гремýчій ת׳ מַשְׁמִיעַ קוֹל־שָׁאוֹן, מְרַעֵם donnernd, tönend. -чая змѣя פִּתֶּן צַלְצָל, נָחָשׁ הַמְצַלְצֵל בְּזַנָּבוֹ Klapperschlange. [Kinderklapper.

Гремýшка, -шечка נ׳ תֹּף, מְצִלָּה, מְנַעְנְעִים, צִלְצָלִים

Гремѣ́ть פ״ע רָנָה, הָרַע, הִשְׁמִיעַ קוֹל שָׁאוֹן donnern, Lärm machen. Слáва его греми́тъ תְּהִלָּתוֹ מְלֵאָה הָאָרֶץ.

Гренадéръ ז׳ אֶחָד מִבְּחוּרֵי בְנֵי־הַצָּבָא Grenadier. -рскій полкъ צְבָא הַבְּחוּרִים.

Гренóкъ (-нкá) ז׳ פַּת־לֶחֶם קָלִי gerröstetes Brodstück.

Грести, Гресть (гребý, -бёшь) פ״ע 1) נָרוֹף בְּקַלְשׁוֹן harken. 2) צָבוֹר, שׁוּט, מָלוֹחַ, חָתוֹר בְּמָשׁוֹט rudern.

Грецизмъ ז׳ נִיב שְׂפַת־יָוָן griechische Redensart. [

Грéцкая гýбка סְפוֹג הָרַחְצָה Badeschwamm. [nuß.

Грéцкій орѣхъ אֱגוֹז הַגָּדוֹל, *קַרְוָה (יד׳ כלא׳ א׳) Wall-

Гре́ча -чи́ха ж׳, גֶּרֶשׁ, זֶרַע־רִיפוֹת Buchweizen.
Гре́чневикъ ז׳ עֻגַת־גֶּרֶשׁ Buchweizenmehlkuchen.
Гре́чневый ת׳ —גֶּרֶשׁ, —רִיפוֹת von Buchweizen.
Грибъ ז׳ אֶרֶד, *כְּמֵהָ, *פִּטְרִיָּה* Schwamm. Г. съѣлъ מַלְכּוּשׁ מְבָטוֹ. חוֹם עָלָה בְיָדוֹ, הוֹבִישׁ מַבָּטוֹ. -бно́й дождь
Гри́ва, -вка ж׳ (בְּצוּאַר סוּס אוֹ אָרִי) רַעֲמָה Mähne.
Гри́венникъ ז׳ עֶשֶׂר גֵּרָה (קָפִיק) Zehnkopekenstück.
Гри́венный הַקָּנוּי בְּעֶשֶׂר גֵּרָה ת׳ zehn Kopeken werth.
Гри́вистый ת׳ אָרֹךְ הַרַעֲמָה, —רַב starkmähnig.
Гривна см. Гри́венникъ.
Гризе́тка ז׳ עַלְמָה תּוֹפֶרֶת, מְתַפֶּרֶת Näherin.
Грима́са ж׳ קְרִיצַת־שְׂפָתַיִם Grimasse.
Грима́ситься см. Грима́сничать.
Грима́сливый ת׳, -сникъ ז׳ קוֹרֵץ עֵינָיו אוֹ שִׂפְתָיו Grimassenmacher.
Грима́сничать פ״ע קָרוּץ בְּעֵינָיו אוֹ בִשְׂפָתָיו Grimassen machen.
Грипп ז׳ חַרְחוּר, מִין קַדַּחַת Schnupfenfieber.
Гри́фель ז׳ שֶׁרֶד, עֵט־אֶבֶן Griffel. -льный ת׳.
Грифъ ז׳ 1) תַּחְמָס Greifgeier. 2) צוּאַר גֵּבֶל; יַד־חֶרֶב Hals eines Instrumentes. -ни́чный ת׳.
Гробница ж׳ 1) צִיּוּן קֶבֶר Grabmal. 2) אָרוֹן מֵת Sarg.
Гробово́й ת׳ 1) אֲשֶׁר לְאָרוֹן מֵת Sarg-. 2) —קֶבֶר Grab-. -ва́я тишина́ דּוּמִיַּת קֶבֶר. До гробово́й доски́ עַד־יְרֻדַת קֶבֶר.
Гробовщи́къ עוֹשֵׂה אֲרוֹנוֹת לְמֵתִים ז׳ Sargmacher.
Гробокопа́тель ז׳ חוֹפֵר, —כּוֹרֵה קְבָרִים Todtengräber.
Гробоно́сецъ (-сца) נוֹשֵׂא, נוֹשֵׂא חֻמַּת בָּאָרוֹן ז׳ Sargträger.
Гробъ ז׳ 1) בּוֹר, קֶבֶר Grab. 2) אָרוֹן לְמֵת, —מִטָּה Sarg.
Гроза́ ж׳ 1) קוֹלוֹת וּבְרָקִים, שׁוֹאָה Ungewitter. 2) פַּחַד, אֵימָה Schrecken. Онъ гроза́ для всѣхъ נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־סְבִיבָיו.
Гроздъ, -де́цъ, -до́къ ז׳ אֶשְׁכֹּל עֲנָבִים Traube. -дный, -до́вый ת׳ אֲשֶׁר לָאֶשְׁכֹּל Trauben-.
Грози́ть (грожу́), -ся פ״ע כַּהָה—, גָּעוֹר בְּ־, יָרֵא, אֶת־ drohen. Стѣна́ грози́тъ развали́ться הַקִּיר נוֹטֶה לִנְפֹּל. Онъ грози́лся поби́ть его אָמַר לְהַכּוֹתוֹ, כִּהָה בוֹ, הִזְהִירוֹ פֶּן יָדָ יִשְׁלַח בּוֹ. [keit.
Гро́зность ж׳ תּוֹגָרָה, חֶתֶת, זַעַם, מוֹרָא Furchtbar-
Гро́зный ת׳ 1) אַכְזָרִי, אֵיֹם, נוֹרָא furchtbar. 2) עָרִיץ, קָשֶׁה, עַז streng. -ныя слова́ דְּבָרִים קָשִׁים, קָשׁוֹת.
Грозово́й ת׳ שׁוֹאָה Gewitter-. -вы́я облака́ עֲנָנֵי־
Грокъ ז׳ יַיִן קָנֵה־דְבַשׁ מָהוּל בְּמַיִם Grog. [זַעַם.
Грома́да ж׳ 1) צִבּוּר גָּדוֹל מְאֹד, —גַּל großer Haufen. 2) בִּנְיָן גָּדוֹל לְמְאֹד großes Gebäude. 3) מִכְפָּר רַב, רִבּוֹ, רְבָבָה Menge.
Грома́дность ж׳ גֹּדֶל, עֹצֶם ungeheurer Umfang.
Грома́дный ת׳ 1) גָּדוֹל וְעָצוּם מְאֹד ungeheuer. -ное войско עַם עָצוּם, חֵיל כָּבֵד.
Громи́ть (-млю) פ״י רוֹצֵץ, רָעוֹץ, נָתוֹץ, נִפֵּץ zerstören. Онъ громи́лъ рѣча́ми проти́вниковъ свои́хъ בִּשְׁבָטוֹ פִּיו נִפֵּץ אֶת־מִתְקוֹמְמָיו.
Гро́мкій —, —רָם ת׳ (קוֹל) laut. -кое имя שֵׁם, תִּפְאֶרֶת, שֵׁמַע, שֵׁמַע.
Гро́мко ת״פ —, רָם בְּקוֹל גָּדוֹל laut.
Гро́мкость ג׳ רוֹם־הַקּוֹל, שֵׁמַע lauter Schall.
Громове́ржецъ (-жца) ז׳ מְרַעֵם, יוֹרֶה זִקִּים וָרַעַם Donnerschleuderer.
Громово́й ת׳ —רַעַם Donner-. Г. уда́ръ מַכַּת רַעַם, —נֶפֶץ. -ва́я ту́ча חֲזִיז־קֹלוֹת. [laut.
Громогла́сно ת״פ בְּקוֹל־עֹז, בְּקוֹל כָּרַעַם donnerd,
Громозди́ть (-можжу́) פ״י 1) צָבוֹר חֲמָרִים חֲמָרִים, עָלָה אַחֲרֵי־עֲרֵמִים hinaufklettern. -ся פ״ח סָלוֹל כְּמוֹ־עֲרֵמִים anhäufen, aufthürmen. [schwer zu transportiren.
Гро́мозткій ת׳ רָחָב וּמְרֻבָּה מְהֻכָּל
Гро́мозтдный ת׳ צָבוּר חֲמָרִים חֲמָרִים angehäuft.
Гро́мозтдъ ז׳ צִבּוּר כֵּלִים שׁוֹנִים, —גַּל־, —עֲרֵמַת־ Haufe.
Громоно́сная ту́ча חֲזִיז־קֹלוֹת, עֲנָנָה חֲדַת־רַעַם Gewitterwolken. [Blitzableiter.
Громоотво́дъ ז׳ מַשְׁבִּית חֲזִיז, סִתְּרֵי־רַעַם, מָגֵן מֵרַעַם
Громъ ז׳ רַעַם, חֲזִיז־קֹלוֹת; קוֹל שָׁאוֹן Donner. Г. побѣ́ды קוֹל עֲנוּת גְּבוּרָה. Г. пу́шекъ שְׁאוֹן קְנֵי־הָרַעַם.
Гротъ ז׳ מְעָרָה בְּגַן Grotte. -тный ת׳.
Гро́хнуть פ״י הִשְׁלִיךְ בְּשָׁאוֹן, הִטִּיל בְּחֵמָה לָאָרֶץ, נָפוֹל בְּשָׁאוֹן, הוּטַל פ״ח הִתַּשׁ בְּחֵמָה, הִשְׁתּוֹלֵל hinstürzen. [ichleudern. -ся
Грохота́ніе ס׳ קוֹל שְׁבָרִים, תְּרוּעָה, שְׁאוֹן מִשְׁבָּרִים, קוֹל הֲמֻלָּה Getöse, Lärm.
Грохота́ть (-хочу́) פ״ע 1) הָרִיעַ בְּקוֹל שְׁבָרִים krachen. 2) צָחוֹק בְּקוֹל־רָם laut lachen.
Грохоти́ть (-хочу́) פ״ע הָגַעַ בְּכַבְרָה, —הָגַף beuteln
Гро́хотъ ז׳ 1) כַּבְרָה, נָפָה Siebkasten. 2) בְּמִחִיר חֲצִי־הַגֵּרָה ת׳ -шёвый.
Грошъ, -шеви́къ ז׳ אֲגוֹרָה, (קָפִיק) חֲצִי־גֵּרָה Groschen.
Груби́ть (-блю), -бія́нить פ״ע עָנָה, חָרַף, נָאַץ, דִּבֵּר סָרָה, דִּבֵּר עָתָק, עַזּוּת Grobheiten sagen.
Грубія́нство ס׳ סָרָה, עָתָק, נִבְלָה, נְאָצָה Grobheit.
Грубія́нствовать (-ствую) см. Груби́ть.
Грубія́нъ ז׳ נָבָל, קְשֵׁה־פָּנִים, עַז־נֶפֶשׁ, —סָר־טַעַם Grobian.
Гру́бость ג׳ см. Грубія́нство.
Гру́бый, -бова́тый ת׳ נָבָל, עַז־פָּנִים, —קְשֵׁה grob.

Грубѣ́ть פ״ע הִתְּגַבֵּל, הִשְׁחַת דַּרְכּוֹ vergröbt werden.
Гру́да נ׳, תֵּל, גַּל, עִי, עֲרֵמָה, צִבּוּר, קִבּוּצָה Haufen, Menge.
Груда́стый ת׳ רַחַב הַחָזֶה starkbrüstig.
Груда́шникъ ז׳ מִין עֵשֶׂב לְתְרוּפָה Althee.
Гру́день (-дня) ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ טֵבֵת לִפְנִים December.
Грудина, -ди́нка נ׳ בְּשַׂר הַחָזֶה Bruststück.
Грудистый ת׳ גְּדֵל־הַחָזֶה vollbrüstig.
Грудникъ ז׳ שְׁפָתַיִם לִתְלוֹת חֲזוֹת הַבְּהֵמוֹת Fleischhaken.
Грудница נ׳ חָלִי מֵעֵצֶר חֲלֵב הַשָּׁדַיִם Milchversetzungskrankheit.
Грудно́й ת׳ הַחָזֶה — Brust-. Г. портре́тъ תַּבְנִית־אִישׁ עַד־חָזוֹהוּ Brustbild. Г. ребёнокъ יוֹנֵק שָׁדַיִם Säugling. Г. я́годникъ מִין שִׂיחַ, *שִׁזִּיפִין, *כַּנָּר Brustbeere.
Грудь נ׳ חָזֶה, שַׁד, שָׁדַיִם Brust. Кормить гру́дью הֵנִיק säugen. Отня́ть отъ груди́ הַעֲתִיק מִשָּׁדַיִם, גָּמוֹל entwöhnen. Стоя́ть за кого́ гру́дью הָגֵן עַל־ חָזַק אִישׁ בְּנַפְשׁוֹ tapfer vertheidigen. Брать гру́дью לִכּוֹ לְלֶכֶד··· muthig erobern.
Грузи́ло (1 ס׳ בְּדִיל הַחִכָּה Netzblei. 2) בְּדִיל לְקֶר, מִשְׁקֹלֶת הַמְּדָה Bleiloth.
Грузи́ть (-жу́) פ״ע, שׂוֹם עַל־, טָעוֹן, עָמוֹס — נָטוּל, beladen. -ся פ״ח הֻטַּל עַל־, הֶעֱמַס beladet werden.
Гру́зкій ת׳ כָּבֵד schwer, gewichtig.
Гру́зкость נ׳ נָטֶל, כֹּבֶד Schwere.
Гру́знуть פ״ע צָלַל כַּעֹפֶרֶת, טָבוֹעַ unersinken.
Гру́зный (1 ת׳ מְטֻעָן, עָמוּס schwer beladen. 2) סָבוּא, שִׁכּוֹר מְאֹד sehr betrunken.
Грузово́е ס׳ מַס מִנְּטֶל אֲנִיּוֹת; שְׂכַר הַמַּעֲמָסָה Fracht-
Грузово́й ת׳ אֲשֶׁר לְמַעֲמָסָה Fracht-. [geld.
Грузъ ז׳ מִשָּׂא, נָטֶל, מַעֲמָסָה, אֹכֶף, מִטְעָן Fracht.
Грунтова́ть (-нту́ю) פ״ע מָשׁוֹחַ צִיּוּר בְּצֶבַע הָרִאשׁוֹן die Grundfarbe legen. -ва́ніе שם״פ.
Грунтъ (1 ז׳ יְסוֹד, מַסַּד Grund, Boden. 2) רִאשִׁית מִשְׁחַת הַצֶּבַע Grundfarbe. -тово́й ת׳.
Гру́ппа נ׳ פְּלֻגָּה, שִׁפְעַת, קִבּוּץ, קְבוּצָה Gruppe.
Группирова́ть (-ру́ю) פ״ע שׂוֹם פְּלֻגָּה, חִלֵּק לִפְלֻגּוֹת וּפְלֻגָּה לְבַדָּהּ gruppiren. לִפְלֻגּוֹתֵיהֶם] Gruppirung.
Группировка נ׳, -ва́ніе ס׳ מַחֲלֹקֶת דְּבָרִים
Грусти́ть (ітру́щу́) פ״ע, הִתְעַצֵּב אָבֵל betrübt sein.
Грустли́вый ת״פ לְמוּד עַצְבָּת, נוֹגֶה לְרְגָעִים schwermüthig.
Гру́стно ת״פ מַר מַר לִי. Г. мнѣ́ מַר לִי
Гру́стный ת׳ נוֹגֶה, אָבֵל, עָצוּב־רוּחַ betrübt.
Грусть נ׳ תּוּגָה, יָגוֹן, עַצְבָּת, עֶצֶבוֹן Kummer.

Гру́ша, -шка נ׳ *אֶגֶס (כלא״א, ד), פְּרִי־עֵץ אֲגַסִּים Birne.
Грушевина נ׳ עֵץ־אֲגַסִּים Birnbaum. [nc.-шевый ת׳
Грушо́вка נ׳ מִמְסַךְ־אֲגַסִּים Birnwein.
Грушеобра́зный ת׳ כְּעֵין־אֶגֶס birnförmig.
Гры́жа שֶׁבֶר, פֶּרֶץ אֶחָד מִמְּעֵי־הַחַי Bruch. -жево́й, -жный ת׳. [das Nagen.
Грызе́ніе ס׳ מַאֲכֹלֶת, אֲכוּל, (עֲצָמוֹת) גָּרֶם, פְּצוּחַ
Грызть, -за́ть, -зну́ть כַּרְסֵם, פִּצֵּחַ, לָחוּךְ, אָכַל פ״ע nagen; beißen; knacken. Г. кость פִּצֵּחַ עֶצֶם. Г. орѣ́хи כַּרְסֵם אֲגוֹזִים. Со́вѣсть грызётъ его לְבָבוֹ כִּלְיוֹתָיו תִּיסָּרוּהוּ, יְחָרְפֻהוּ. Г. зу́бы на кого חָרוֹק שִׁנָּיו עַל־. -ся פ״ח נָשׁוֹךְ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ; הִנָּצֵה, הִתְקוֹטֵט sich zanken.
Грызу́нъ (1 ז׳ מְאֻכָּל, מְכַרְסֵם Nager. 2) מְצִיק, מִתְגָּרֶה, מִתְאַנֶּה Zänker. -зу́нья נ׳.
Грѣ́лка נ׳ אֶת מְכֻעֶרֶת, אוּר לְשֶׁבֶת נֶגְדּוֹ, מַחֲתַת־ חֲלִים לְחַמֵּם Fußwärmer.
Грѣ́ніе ס׳ חֲמוּם, הֶחֱם *das Wärmen.
Грѣ́ть, Грѣва́ть חִמֵּם פ״ע, חָם wärmen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּם sich wärmen.
Грѣховный ת׳ חָטֵא —, עָוֹן — sündig.
Грѣхово́дникъ ז׳ מַחֲטִיא, מַדִּיחַ, מַסִּית, מַכְשִׁיל בְּעָוֹן Verführer. -ница נ׳.
Грѣхово́дничаніе ס׳ מַדּוּחִים לֶכֶד בְּעָוֹן Verführung. [den verführen.
Грѣхово́дничать פ״ע הִדִּיחַ, הִחֲטִיא, הָסַת zu Sün-
Грѣхопаде́ніе ס׳ מִכְשׁוֹל עָוֹן Versündigung.
Грѣхъ (1 ז׳ חֲטָאָה, חֵטְא Sünde. Это грѣхъ הוּא מִכְּלֵי מַלֵּט נַפְשׁוֹ עָוֹן פְּלִילִי. Съ грѣхо́мъ попола́мъ מִפְּשַׁע מְעַט. Г. да бѣда́ на кого не живётъ אֵין־ נָקִי בָּאָרֶץ מֵעָוֹן וּמִכְשׁוֹל. 2) אָסוֹן; פֶּגַע; נֶזֶק unglück. Случи́лся со мно́ю грѣхъ הָיְתָה, אָסוֹן קָרָאנִי שְׁנִינוּ נִחֲצָה הַנֶּזֶק בִּי יַד־הַפֶּגַע. Г. попола́мъ שִׁגְגָה, חֵטְא; מִשְׁגָּה Sündigung.
Грѣше́ніе ס׳ פְּשִׁעַ, חַטָּאוֹת
Грѣши́ть (1 פ״ע חָטָא, עָוָה, עָשָׂה אָוֶן, פָּשַׁע sündigen. 2) שָׁגָה, שָׁגוּג sich irren.
Грѣшникъ ז׳ חוֹטֵא, חַטָּא Sünder. -ница נ׳.
Грѣшно́ הוּא עָוֹן פְּלִילִי ת״פ unrecht.
Грѣшный ת׳ חוֹטֵא; אָשֵׁם sündig.
Грѣшо́къ (-шка) ק׳ см. Грѣхъ.
Гряда́ (1 נ׳ עֲרוּגָה, תֵּלֶם Gartenbeet. 2) סֶדֶר, שׁוּרָה, מַעֲרָכָה, שְׁדֵרָה Reihe.
Гря́дка, -дочка (1 נ׳ ק׳ см. Гряда́. 2) יְתַד־תְּלִי *קוֹלֶב (שבת ס׳), לְכֵלִים Kleiderstange.
Грядущій ת׳ הַבָּאוֹת, הָאוֹתִיּוֹת, הָעָתִיד לָבוֹא

fünftig (см. Грясти́).

Грязни́ть פ״ע גָּאַל, טִנֵּף beschmutzen. Г. кого́ הוֹצִא שֵׁם רָע עַל־ -ся הִתְגָּאֵל פ״ח sich beschmutzen.

Гря́зно לֹא טָהוֹר, אִי־נָקִי; מְגֹאָל, נֶאֱלָח ת״פ schmutzig.

Гря́знуть פ״ע טָבוֹעַ בְּסִחִי וָטִיט in den Koth sinken.

Гря́зный ת׳ מְגֹאָל, צוֹאִי, נִמְאָס, נֶאֱלָח schmutzig. -ныя пла́тья בְּגָדִים צוֹאִים. -ныя ру́ки יָדַיִם מְגֹאָלוֹת.

Грязне́ть פ״ע הָאֱלַח, הִמְלֵא טִיט וְרָפֶשׁ schmutzig werden.

Грязь נ׳ טִיט חוּצוֹת, רָפֶשׁ; סִחִי, סוּחָה, מָאוֹס אל־תְּעוֹלֵל אֶל־תְּעוֹלֵל Schmutz. Не уда́рь лице́мъ въ грязь בְּעָפָר קַרְנְךָ.

Гря́нуть см. Греме́ть.

Гря́нуться см. Гро́хнуться. [herankommen.

Грясти́ (гряду́, -дёшь) פ״ע בּוֹא, אָתָה; הָלוֹךְ וְקָרוֹב

Гу́ба נ׳ 1) שָׂפָה; פִּימָה Lippe. 2) ר׳ Гу́бы מַאֲכֹלוֹת הַמִּסְפָּרַיִם Scheerklinge. У него́ еще́ молоко́ на губа́хъ не обсо́хло עוֹדֶנּוּ נַעַר לֹא־לָמַד. Náзать по губа́мъ הִדַּם בִּחֲלָקוֹת.

Губа́ נ׳ מִפְרַץ הַיָּם, — לָשׁוֹן kleiner Meerbusen.

Губа́нъ -нья ז׳. בַּעַל שְׂפָתַיִם עָבוֹת Dicklippiger.

Губа́стый ת׳ גְּדֵל־שְׂפָתַיִם, בַּעַל שְׂפָתַיִם עָבוֹת dicklippig. [neutsamt.

Губерна́торство פְּקִידוּת שַׂר־הַפֶּלֶךְ ס׳ Gouver-

Губерна́торша נ׳ אִשֶּׁת שַׂר־הַפֶּלֶךְ Frau des Gouverneurs.

Губерна́торъ ת׳ שַׂר־הַפֶּלֶךְ ז׳ Gouverneur. -торскій

Губе́рнія נ׳ עִיר וּכְנוּתָיהָ, גְּלִיל, פֶּלֶךְ Gouvernement.

Губе́рнскій ת׳ הַגְּלִיל, — הַפֶּלֶךְ — Gouvernements-. Г. секрета́рь מַזְכִּיר הַפֶּלֶכִי (כנוי כבוד לתור הי״ב).

Губи́тель ז׳ מְכַלֶּה, מְאַבֵּד, מַשְׁחִית Verderber. -льница נ׳. [verderblich.

Губи́тельный ת׳ מַשְׁחִית, מֵרַע, מְחַבֵּל, מְבַלֵּעַ

Губи́ть (-блю) פ״ע 1) שׁוֹד, אָבַד, בָּלַע, חִבֵּל verderben. 2) הוֹרֵד לַשַּׁחַת, הִצְמִית; הֶאֱבֵד תִּקְוַת־ umbringen.

Гу́бка, Гу́бочка נ׳ 1) סְפוֹג* Schwamm. 2) ר׳ см. Гу́ба.

Губкова́тый см. Гу́бчатый.

Губно́й ת׳ הַשְּׂפָתַיִם — Lippen-.

Губови́дный, -бообра́зный ת׳ אֲשֶׁר, כְּעֵין שָׂפָם צְמָחִים אֲשֶׁר פִּרְחָם בַּעֲלֵי־ Lippenförmig.

Губоцве́тныя расте́нія פְּרָחִים שְׂפָתַיִם

Гу́бчатый ת׳ סְפוֹגִי* schwammig. [שָׂפָה Lippenblumen.

Гувернантка נ׳ מְאַלֶּפֶת, מוֹרָה, אוֹמֶנֶת Erzieherin.

Гувернёръ ז׳ אוֹמֵן, מְנַהֵל, מוֹרֶה, מְדַרִיךְ Erzieher.

Гугни́вость נ׳ לָשׁוֹן, עֲרֶלַת שְׂפָתַיִם, כְּבֵדוּת־פֶּה

עֲלָגִים das Stottern.

Гугни́вый ת׳ כְּבַד־פֶּה, גַּלְעַנ־לָשׁוֹן, עֲלֵג stotternd.

Гугни́вѣть פ״ע הָיָה לְגַלְעַנ־לָשׁוֹן anfangen zu stottern. [kein Wort!

Гугу́ מ״ק: ни гугу́! שִׂים יָדְךָ עַל־פִּיךָ, אַל־תְּדַבֵּר דָּבָר

Гуде́ніе ס׳ הֲמִיַּת גֶּבֶל, קוֹל־שָׁאוֹן das Fiedeln,

Гуди́ло, -льщикъ ז׳ מְנַגֵּן לֹא־לָמַד Fiedler. [Geräusch.

Гуди́ть (гужу́) פ״ע פָּרוֹט עַל־פִּי נֵבֶל die Bauerngeige spielen.

Гудо́къ (-дка́) נֵבֶל בַּעַל שְׁלֹשֶׁת מֵיתָרִים ז׳ Bauern-

Гудо́чникъ ז׳ מְנַגֵּן בְּנֵבֶל Fiedler. [geige.

Гудѣ́ть פ״ע צְלוֹל, הֲמָה dumpf tönen. [Lande.

Гужёмъ ת״פ דֶּרֶךְ הַיַּבָּשָׁה, בְּעֲגָלוֹת per Achse, zu

Гужъ ז׳ מוֹסֵר, חֶבֶל עָב, עֲבוֹת dicker Strick, Kumetriemen. Взя́лся за гужъ, не говори́, что не дюжъ אִם נָתַתָּ לְמַעֲשֶׂה פִּיךָ אַל־תַּשְׁמֵט יָדֶךָ.

Гу́зка נ׳ בְּשַׂר הַזָּנָב בָּעוֹף Hintertheil.

Гу́зно ס׳ שֵׁת, אֲחוֹרַיִם der Hintere.

Гу́кать, -кнуть פ״ע נָתוֹן קוֹל כִּינְשׁוּף einen Laut geben.

Гулево́й день יוֹם שַׁבָּתוֹן וְשִׂמְחָה freier Tag.

Гулемыга, -лёна ז״נ הוֹלֵךְ בְּטֵל, עָצֵל Müssiggänger.

Гу́ли נ״ר בְּטָלָה, עַצְלָה* Müssiggang.

Гу́лить פ״ע הָגָה לְיוֹנֵק לְשַׁעֲשֻׁעוֹ; צָהֹל lallen.

Гу́лкій ת׳ נוֹתֵן קוֹל שָׁאוֹן lärmend.

Гулъ ז׳ הֵד, קוֹל שָׁאוֹן, מַרְזֵחַ das Echo.

Гульба́ נ׳ מַרְזֵחַ סְרוּחִים, שָׁאוֹן בְּטָלִים, מַרְזֵחַ Trinkgelag.

Гульби́ще ס׳ מְקוֹם מַרְגּוֹעַ וּמְשׂוֹשׂ Spazierort.

Гу́льнуть פ״ע רָדוֹף מִשְׂתֶּה וְשִׂמְחָה flott leben.

Гу́льный ת׳ חֹפֶשׁ, — מְשׂוֹשׂ — frei. [liches Festungswerk.

Гуля́й-городъ ז׳ מִבְצָר מוּנָע מִמָּקוֹם לְמָקוֹם beweg-

Гуля́ка ז״נ רֵעַ רוּחַ; רִיק, רוֹדֵף שֵׁכֶר, אוֹהֵב מִשְׂתֶּה וְשִׂמְחָה Lüstling; Lebemann.

Гуля́льщикъ ז׳ מִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ* Spaziergän-

Гуля́нка נ׳ עֵת־שַׁבָּתוֹן וָחָג Mußezeit. [ger.

Гуля́нье ס׳ עֵת שַׁבָּתוֹן וְשִׂמְחָה, עֲצֶרֶת Spaziergang.

Гуля́ть, Гу́ливать פ״ע 1) הִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ spazieren. 2) רָעֵה רוּחַ, רָדַף רֵקִים müssig gehen.

Гуля́щій ת׳ חָדֵל מִמְّלָאכָה, רִיק וּפוֹחֵז unbeschäftigt.

Гума́нность נ׳ הוּמַנִיּוּת*, חֶסֶד, רָצוֹן, אַהֲבַת־הָאָדָם (לקט פנחס) Menschenliebe.

Гума́нный ת׳ אוֹהֵב עֲמִיתוֹ, אִישׁ־רָצוֹן, רַב־חֶסֶד הוּמַנִי* (לקט פנחס) leutselig.

Гуме́нникъ ז׳ גֹּרֶן סָבִיב לַגֹּרֶן Dreschtenne.

Гуме́нный ת׳ גֹּרֶן, — גָּרְנוֹת — von der Dreschtenne.

Гуме́нщикъ ז׳ שׁוֹמֵר גָּרְנוֹת Dreschtennenwächter.

Гу́мми ס׳ נֶטֶף, קוּמִי* (נ״ש יח.), גֻּמִּי* Gummi. Г. арабикъ נֶטֶף־עֲצֵי־שִׁטִּים.

Гуммигу́тъ ז׳ מִין נֶטֶף Gummigutt. -товый ת׳.

Гуммила́къ ז׳ נֶטֶף נוֹתֵן חֹמֶר־הוֹתָם Gummilack.

Гуммила́стикъ ז׳ נֶטֶף יָבֵשׁ, קַבָּאוֹן־נֶטֶף Kautschuck.

Гумно́ ס׳ אִדָּר, גֹּרֶן Dreschtenne. [-тичный ת׳.

Гу́ня שְׂמֹלָה בָלָה נ׳ Lumpen.

Гуня́вый מְקֻרָּח מַחֲלִי ת׳ kahl.

Гуня́вѣть הִקָּרֵחַ אַחֲרֵי חָלְיוֹ פ״ע kahl werden.

Гуртово́й ת׳ לָעֲדֶר, —, אֲשֶׁר לַשִּׁפְעָה vom Großhandel. -вая продажа מִמְכָּר רַב, סְחַר־כּוֹלֵל.

Гуртовщи́къ ז׳ סוֹחֵר כּוֹלֵל, רוֹכֵל שִׁפְעִי Großhändler.

Гу́ртомъ ת״פ בְּשִׁפְעָה, הַרְבֵּה יַחַד im Großen.

Гуртъ ז׳ אֲסֻפָּה, עֵדֶר, שִׁפְעָה Viehheerde.

Гурьба́ נ׳ שִׁפְעָה, הָמוֹן רַב, קְבוּצָה Menge.

Гуса́къ ז׳ אַוָּז זָכָר* Gänserich.

Гуса́ръ ז׳ רַכָּב, פָּרָשׁ Husar. -рскій ת׳. [spiel.

Гусёкъ ז׳ (1 אַוָּז קָטָן Gänschen. 2) מִין שָׁחוֹק Gänse-

Гусельникъ ז׳ עוֹשֵׂה כִּנּוֹרוֹת, חֹרֵשׁ־קִיתָרוֹס Harfenmacher.

Гусельный ת׳ —, כִּנּוֹר, —קִיתָרוֹס Harfen-.

Гу́семъ ת״פ אִישׁ אַחֲרֵי־רֵעֵהוּ, בְּשׁוֹרָה, סְדָרִים hintereinander.

Гусе́ница נ׳ גֻּלּוֹם שֶׁרֶץ־הָעוֹף Raupe. -ничный ת׳.

Гусёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־אַוָּז Gänschen.

Гуси́ный, -сячій ת׳ —, אַוָּזִים — Gense-.

Гу́сли נ״ר כִּנּוֹר, קִיתָרוֹס Harfe.

Гусля́ръ, -ли́стъ ז׳ מְנַגֵּן בְּכִנּוֹר, פּוֹרֵט עַל־פִּי קִיתָרוֹס Harfenspieler.

Густи́ть (гущу́) פ״י הֶעָבָה, הֶעָצָם verdichten. -ся פ״ח הִתְעַבֶּה, הִתְעַצֵּם, הִתְלַכֵּד dicht werden.

Гу́сто ת״פ נְגֻשִׁים, מִתְלַכְּדִים־, מְדֻבָּקִים אִישׁ בְּאָחִיו; חַד־אֶל־אֶחָד, עָב, עָצוּם dicht.

Густобро́вый ת׳ לוֹפִין*, שְׁנֻבּוֹת עֵינָיו עָבוֹת (כטרחת מר.) mit dichten Augenbraunen. [dichthaarig.

Густоволо́сый ת׳ בַּעַל־שֵׂעָר צָמֹת, רַב־הַשֵּׂעָר

Густо́й ת׳ עָב, עָצוּם, עָבֶה, חָזָק; קָשֶׁה; דָּבֵק אִישׁ בְּאָחִיו, מִתְלַכֵּד dicht, fest. Г. лѣсъ חֹרֶשׁ מִצֵּל סְבֻכֵי־יַעַר. Г. мракъ מַאֲפֵלָיה, אֲשׁוּן חֹשֶׁךְ. Г. голосъ קוֹל חָזָק. -тыя яйца בֵּיצִים קָשׁוֹת. [terig.

Густолиственный ת׳ עֲבֹת, רַב־הָעֲלֶה dichtblätt-

Густораста́щій ת׳ צוֹמֵחַ לָרוֹב, צָמֵחַ dicht wachsend.

Густота́, Гу́стость נ׳ מַעֲבֶה, עָבִי Dichtheit.

Густы́ня חֹרֶשׁ מִצֵּל, סְבָךְ, סֹבֶךְ נ׳ dichter Wald.

Гусь ז׳ אַוָּז Gans. Гу́сыня נ׳ אַוָּזָה Muttergans.

Гусько́мъ см. Гу́семъ.

Гуся́тина נ׳ בְּשַׂר־אַוָּז Gänsefleisch.

Гуся́тникъ ז׳ מוֹכֵר אַוָּזִים Gänsehändler. -ница נ׳.

Гуся́тня נ׳ כְּלוּב־אַוָּזִים Gänsestall.

Гуся́чій см. Гуси́ный.

Гу́ща נ׳ שְׁמָרִים, עָבִי דָּבָר הַנָּגֵר Bodensatz.

Гу́ще ת׳ עָב יוֹתֵר מִ־, —, עָצוּם dichter.

Гуще́ніе ס׳ הַעֲבוֹת; מַעֲבֶה das Verdichten.

Д.

Д. ד׳, ד׳ הָאוֹת הַחֲמִשִּׁית בְּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית.

Да 1) אָמְנָם, כֵּן, הֵן ת״פ ja 2) מק״ר לחוק הצווי es möge. Да будетъ свѣтъ יְהִי אוֹר 3) אֲבָל, אֶכֶן aber: Я думалъ было купить книгу, да денегъ у меня не было אָמַרְתִּי לִקְנוֹת הַסֵּפֶר אֲבָל כֶּסֶף לֹא הָיָה לִי. 6) ו־ und: Одинъ да два אֶחָד וּשְׁנַיִם.

Дабы מ״ח לְמַעַן, לְבַעֲבוּר, —, עַל־דִּבְרַת שֶׁ־ damit.

Дава́ніе ס׳ תֵּת, נְתוֹן das Geben.

Дава́ть (даю, даёшь), Дать (תתיד дамъ) 1) פ״י נָתוֹן, יָהוֹב geben. 2) נָתוֹן לְ־, הַנִּיחֵל־ gewähren, erlauben. Дай мнѣ знать הוֹדִיעֵנִי. Дай ему спать לוֹ הַנִּיחָה לִישֹׁן. Дайте совѣтъ הָבוּ עֵצָה; עוּצוּ. Давать въ займы הַלְוָה. Д. клятву נָשָׁא אָלָה, הִשְׁבַּע. Д. пиръ עָשָׂה מִשְׁתֶּה. Д. приказаніе צִוָּה, אָמַר, גָּזַר. Д. мѣсто הִנִּיחַ מָקוֹם לְ־. Д. тягу הָמַלְט, בָּרוֹחַ. Д. промахъ, д. мах у חִכְּשֵׁל, שָׁגָה. Д. слово הִבְטִיחַ. Давайте сойдёмъ נֵרֵדָה. -ся פ״ח 1) הָיָה נָתוּן, הִנָּתֵן gegeben werden. Эти деньги даются тебѣ на храненіе הַכֶּסֶף הַזֶּה נָתוּן לְךָ לִשְׁמֹר. Знаніе дается всякому и́щущему его усе́рдно הַדַּעַת תִּמָּצֵא לְכָל־מְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ בֶּאֱמוּנָה. 2) נָתוֹן אֶת נַפְשׁוֹ לְ־ sich lassen. Ребенокъ не дался стричь הַיֶּלֶד לֹא־נָתַן (לֹא־הִנִּיחַ) לְגֵזּוֹ שְׂעָרוֹ. הִלְבַּד בְּמוֹקְשֵׁי מִרְמָה. Дала́сь ему эта пѣснь הַשִּׁיר הַזֶּה לֹא־יָמוּשׁ מִפִּיו. Въ да́нномъ случаѣ בְּעִנְיָנוֹ אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ.

Дави́ть (-влю) פ״י 1) דָּרוֹךְ, דָּרוֹס, סָלַה, מָצַה, שָׁחוֹט, רָדָה drücken, auspressen. 2) דָּחוֹק, לָחוֹץ, הָעֵק, הוֹגֶה, נָגוּשׁ bedrücken, quälen. 3) חָנַק würgen. -ся פ״ח 1) הִתְחַנֵּק sich erwürgen. 2) דָּחוֹק אִישׁ אָחִיו שׂוֹם מַחֲנָק לְנַפְשׁוֹ sich drängen.

Да́вича זֶה לִפְנֵי־רְגָעִים מִסְפָּר, זֶה כְּמַעַט ת״פ so eben.
Да́вишній אֲשֶׁר עַתָּה זֶה הָיָה ת׳ vorig.
Да́вка מְדֻחָק הֲמוֹן־אָדָם נ׳ Gedränge.
Да́вленина טְרֵפָה, בְּשַׂר חַי מְחֻנָּק נ׳ erwürgtes Thier.
Давле́ніе 1) מְדֻחָק־גַּת ס׳ das Ausdrücken. 2) עֶקֶה, מוּעָקָה, לַחַץ Bedrückung. 3) כֹּבֶד, נִטָּל, מַעֲמָסָה das Drücken, Pressen.
Да́вленникъ מְחֻנָּק, נֶחֱנָק ז׳ Erwürgter. -нница נ׳.
Да́вливать см. Давить.
Давнишній. Да́вній, עַתִּיק ת׳ von jeher, schon längst geschehen. Мой давній другъ רֵעִי מִכֹּבֶר. Съ давняго времени מִימֵי עוֹלָם, מִלְּפָנִים, —מֵאָז. מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת, מֵאָז.
Давно́,-не́нько מִכְּבָר ת״פ, מֵאָז, מֵעוֹלָם lange vorher, längst. -ны́мъ давно́ מֵאָז מֵעוֹלָם.
Да́вность 1) קַדְמוּת, בְּלוּת, נֶצַח, כְּלֵה ז׳ lange Dauer. 2) מִשְׁפַּט הַצְּמִיתוּת (מִקְנֵי עֲשֹׂר־שָׁנִים) Verjährung nach 10 Jahren.
Давну́ть см. Давить.
Дагеротипъ מְכוֹנַת־הַצְּלָמוֹן, מְכוֹנָה לְנִגְהַּ הַדְּמוּת ז׳ Daguerreotyp.
Да́же גַּם, אַף ס״ח sogar.
Да́ивать см. Дойть.
Да́кальщикъ אוֹמֵר לַכֹּל הֵן ז׳ der alles bejahet. -щица נ׳.
Да́канье הַרְצוֹת לַכֹּל das Bejahen.
Да́кать הִרְצָה לְכָל־דָּבָר, אָמוֹר לְכָל־דָּבָר הֵן פ״ע ja sagen, bejahen.
Да́ктиль שִׁיר שֶׁכָּל־חֶלְקָיו מִתְנוֹעֵעַ אֲרוּכָה וְאַחֲרִיכָה ז׳ שְׁתֵּי רְחוּטוֹת ת׳. Daktyl. -ли́ческій ת׳.
Далёкій רָחוֹק ת׳ weit.
Далёко, -лекó, -ле́че לְמֵרָחוֹק, רָחוֹק, הַרְחֵק ת״פ weit.
Даль, -лина́ מֶרְחָק נ׳ Entfernung, Weite.
Дальній, -ный רָחוֹק ת׳ weit; weitläufig. Д. родственникъ שְׁאֵר רָחוֹק. Онъ не дальняго ума קְצַרְתּ רוּחַ בִּינָתוֹ.
Дальновидецъ (-дца) מֵבִין; מַבִּיט לְמֵרָחוֹק ז׳ *ראֶה אֶת־הַנּוֹלָד, לְאַחֲרִית דָּבָר Scharfsichtiger.
Дальновидность רְאוּת הָאוֹתִיּוֹת לְמֵרָחוֹק נ׳ Scharfsichtigkeit.
Дальновидный *רוֹאֶה, רוֹאֶה הָאוֹתִיּוֹת לְמֵרָחוֹק ת׳ scharfsichtig.
Дальнозо́ркій צוֹפֶה לְמֵרָחוֹק ת׳ Weitsichtig.
Дальнозо́ркость רְאוּת—, צְפִיָּה לְמֵרָחוֹק נ׳ Weitsichtigkeit.
Да́льность מֶרְחָק נ׳ Entfernung.
Да́льше, Да́лѣе רָחוֹק יוֹתֵר ת״פ weiter.
Да́ма אִשָּׁה כְּבוּדָה נ׳ Dame. -мскій ת׳.
Дама́скъ בְּרֵזֶל עָשׂוּת מִדַּמֶּשֶׂק ז׳ Damascenerstahl.
Да́мба חַיִּין—, דֶּיֶק לְמַסֵּכָה מִשְׁטַח נְהָרוֹת נ׳ Damm.
Да́нная שְׁטַר־קִנְיָן, סֵפֶר־הַמִּקְנָה נ׳ *Kaufbrief.
Да́нникъ נוֹשֵׂא מֵס ז׳ Zinspflichtiger. Быть кому да́нникомъ הָיָה לְמַס לְ־ -нница נ׳.
Да́нное עִנְיָן אֲשֶׁר יֻדַּר בּוֹ,— אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ ס׳ das Gegebene. —-ныя עֵדוּת, אוֹתוֹת מוֹכִיחִים ר׳ Beweise.
Дантисть רוֹפֵא שִׁנַּיִם ז׳ Zahnarzt.
Дань מַס, שִׁי נ׳ Tribut.
Даре́ніе מַתָּנָה, מַתָּת ס׳ Schenkung. [-льница נ׳.
Дари́тель אִישׁ מַתָּן, נוֹתֵן מַתָּת ז׳ der Schenkende
Дари́ть חָנוֹן, נָתוֹן חִנָּם פ״ע schenken. Д. чѣмъ שָׁחוֹד נָתוֹן מַתָּת. -ся חָנַן, הֻנָּתַן פ״ח geschenkt werden.
Дармоѣдничать אָכוֹל לֶחֶם חִנָּם, לָחוּם לֶחֶם זָרִים פ״ע auf fremde Unkosten leben, freischlucken.
Дармоѣдство לֶחֶם עֲצֵלוּת ס׳ Schmarotzerei
Дармоѣдъ אוֹכֵל חִנָּם ז׳ אוֹכֵל וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה, Freischlucker. -ѣдка נ׳.
Дарова́ніе 1) מַתָּת, נָתוֹן, תַּת ס׳ das Schenken. 2) מַתָּת הַכֶּשֶׁר־חָכְמָה, חָכְמַת־לֵב, כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה, אֱלֹהִים Talent.
Дарованный נָתוּן לְמִנְחָה ת׳ geschenkt.
Дарова́ть (-ру́ю) נָתוֹן לְמִנְחָה פ״ע schenken.
Даровитость כִּשָּׁרוֹן, הַכֶּשֶׁר חָכְמָה נ׳ Begabtheit
Даровитый מְלֵא חָכְמַת לֵב, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ ת׳ בַּעַל כִּשָּׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה begabt, talentvoll.
Дарово́й נָתוּן חִנָּם ת׳ geschenkt.
Даровщина מַתְּנַת חִנָּם נ׳ -щинка Geschenk.
Даролю́бецъ (-бца) אוֹהֵב מַתָּן ז׳ Geschenksüchtiger
Даролю́біе אַהֲבַת־בֶּצַע ס׳ das Verlangen von Geschenken.
Да́ромъ בְּלֹא מְחִיר, בְּלֹא־כֶסֶף, חִנָּם ת״פ 1) umsonst. 2) לְלֹא הוֹעִיל, עַל־שֶׁקֶר, לַשָּׁוְא vergeblich. Д. что לַשָּׁוְא ungeachtet daß.
Дароно́сица אָרוֹן תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ בַּעֲבוֹדַת הַנּוֹצְרִים נ׳ [Sakramentenbüchse.
Да́рственный מַתָּנָה ת׳—Geschenkt. -нная запись שְׁטַר־מַתָּנָה Schenkungsbrief.
Даръ 1) מַתָּת, תְּשׁוּרָה, אַשְׁכָּר, שַׁי, מִנְחָה, מַתָּנָה ז׳ Geschenk. 2) הַכֶּשֶׁר, כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה, מַתַּת־אֱלֹהִים חָכְמָה Talent.
Да́тель, Дая́тель נוֹתֵן ז׳ der Geber. -льница נ׳.
Да́тельный паде́жъ יַחַס שְׁאֵלָיו Dativ.
Дать см. Дава́ть.
Да́ча, -чка פְּרָיוֹר, פַּרְבָּר, בֵּית־הַקַּיִץ נ׳ Landsitz. [-чный ת׳.
Да́чникъ בֶּן בְּפַרְבָּר, —בְּבֵית־קַיִץ ז׳ Bewohner eines Landhauses.
Дая́ніе см. Дава́ніе.
Два שְׁנַיִם שב״ז. Двѣ שְׁתַּיִם נ׳ zwei.
Двадцатилѣ́тній בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה ת׳ zwanzigjährig.
Двадца́тый הָעֶשְׂרִים סב״ד — der zwanzigste.

Два́дцать עֶשְׂרִים ש״מ zwanzig.
Два́жды פַּי־שְׁנַיִם, פְּעָמַיִם ת״פ zweimal.
Два́ивать см. Двои́ть.
Дверно́й אֲשֶׁר לַדֶּלֶת, —הַפֶּתַח ת׳ Thür-.
Две́рцы (-рецъ) ר״נ דְּלָתַיִם Thürchen.
Дверь נ׳ דֶּלֶת Thür. -ри דְּלָתַיִם ״.
Дви́ганіе ס׳ נִיד, מָנוֹד, נוּעַ, תְּנוּפָה, תְּנוּעָה* das Bewegen.
Дви́гатель, Дви́житель ז׳ מְנִיעַ, מֵנִיד, מֵנִיף; מֵעוֹרֵר Beweger. -льница נ׳.
Дви́гательный ת׳ הַמְנִיעַ, הַמְעוֹרֵר bewegend.
Дви́гать Дви́гивать פ״י הָנִיעַ, הָנִיד, הָנִיף; הֵעִיר, עוֹרֵר, הִתְעוֹרֵר, הִנּוֹעַ פ״ח bewegen; umsetzen. -ся הִתְנוֹעֵעַ, הִנּוֹעַ, נָסוֹעַ, עָתוֹק, יָצָא מִמְּקוֹמוֹ sich bewegen.
Движе́ніе ס׳ נִיד, מָנוֹד, תְּנוּפָה, תְּנוּעָה* Bewegung. Д. войска מַסַּע חֵיל הַצָּבָא. Д. крови תְּקוּפַת הַדָּם. Д. торговли הַמִּסְחָר (הֲלִיכוֹת) מִזַּח. Д. душевное רְגָשֵׁי־לֵב — Vermögen.
Дви́жимость נ׳ רְכוּשׁ, נְכָסִים, מִטַּלְטְלִים* bewegliches
Дви́жимый ת׳ מוּנָע, מוּנָד bewegt; gerührt. Д. сострада́ніемъ נָעוּר מֵרוּחַ הַחֶמְלָה. -мое имущество מִטַּלְטְלִים, נְכָסִים* bewegliches Vermögen.
Двинуть см. Дви́гать.
Двое, Двои́ ש״מ שְׁנַיִם נ׳, שְׁתַּיִם Zwei. На своихъ двоихъ בִּרְגְלָיו שְׁנַיִם. [verheirathet.
Двоебра́чный ת׳ נָשׂוּא זֶה פְּעָמַיִם zweites Mal
Двоеда́нецъ ז׳ (нца) נוֹתֵן מַס לִשְׁנֵי־בְעָלִים der zweien Herren zinsbar ist.
Двоеду́шіе ס׳ לֵב וָלֵב, מִרְמָה, כַּחַשׁ Falschheit.
Двоеду́шный ת׳ מְדַבֵּר בְּלֵב וָלֵב doppelzüngig.
Двоежёнецъ ז׳ בַּעַל שְׁתֵּי־נָשִׁים der zwei Frauen hat.
Двоежёнство ס׳ נְשׂוּאֵי שְׁתֵּי־נָשִׁים Doppelehe.
Двоекра́тный ת׳ פְּעָמַיִם; כְּפָלַיִם, מִשְׁנֶה, פַּי־שְׁנַיִם Doppelpunkt. [zweimalig.
Двоеточіе ס׳ (:)שְׁתֵּי־נְקֻדּוֹת
Двойка נ׳ גְּלִיוֹן בֶּן־שְׁתֵּי אוֹתוֹת (הקרטים) die Zwei.
Двойльщикъ ז׳ מְצַרֵף מִשְׁנֶה, מְזַקֵּק — Destillirer.
Двойни ס״ר תְּאוֹמִים Zwillinge.
Двойникъ ז׳ מִשְׁנֶה, כָּפוּל, — Doppelfaden.
Двойничникъ ז׳ בֶּן־מוֹלֶדֶת תְּאוֹמִים Zwillingskind.
Двойно́й ת׳ כָּפוּל doppelt.
Двойня נ׳(1 תְּאוֹמִים. 2) שְׁנַיִם, זוּג.
Двойственность נ׳ מִשְׁנֶה, כֶּפֶל, הַשְׁנוֹת Doppelheit.
Двойственный ת׳ כָּפוּל, מִשְׁנֶה doppelt. -нное число מִסְפַּר זוּגִי Dualis.
Двои́ть פ״י 1) חָצָה, חִלֵּק לִשְׁנַיִם in zwei Theile zerlegen. 2) כִּפֵּל, הִכְפִּיל verdoppeln. -ся פ״ח הִתְחַצָּה, הִכָּפֵל; הִתְחַלֵּק לִשְׁנַיִם sich verdoppeln. У него въ глаза́хъ двои́тся כָּל־דָּבָר יֵרָאֶה בְעֵינָיו מִשְׁנֶה.
Двойча́тка נ׳ 1) פְּרִי כָפוּל, תְּאָמֵי־פְּרִי Zwillingsfrüchte. 2) צֶמֶד, זוּג Paar.
Двойча́тый ת׳ תְּאוֹמִים — zwilling-. [meister.
Дворе́цкій ש״ת בַּיִת; בֶּן־מִשְׁפַּחַת Hausho-
Дворе́цъ (-рца) ז׳ בַּיִת־הַמֶּלֶךְ, אַרְמוֹן, הֵיכָל, בִּיתָן — Pallast.
Дво́рикъ ז׳ חָצֵר קָטָן, — בַּיִת kleiner Hof.
Дво́рникъ ז׳ שׁוֹמֵר הַחָצֵר, שׁוֹעֵר Hausknecht.
Дво́рничиха נ׳ אֵשֶׁת הַשּׁוֹעֵר Hausknechtsfrau.
Дво́рня נ׳ עַבְדֵי, אַנְשֵׁי־הָחָצֵר — Hofdienerschaft.
Дворня́га, -няжка נ׳ כֶּלֶב הָחָצֵר Hofhund.
Дворобро́дство ס׳ הֲלִיכוֹת רֵיקִים מֵחָצֵר לְחָצֵר מֵאֹרֶב הַצְּרִים Bettelei. [Bettler. -дка נ׳.
Дворобро́дъ ז׳ מְשׁוֹטֵט בַּחֲצֵרוֹת, רֵיק, אוֹהֵב לָנוּעַ
Дворо́вый ת׳ הָחָצֵר — Hof-. -вые люди עַבְדֵי־הָחָצֵר.
Дворцо́вый ת׳ הַהֵיכָל, —הָאַרְמוֹן — Hof-.
Дворъ ז׳ 1) חָצֵר; אַרְמוֹן, הֵיכָל, טִירָה Hof. 2) אַחֻזַּת הַחֲצֵרִים לָאִכָּרִים Bauernhof. Гости́нный д. שַׁעַר הַמַּרְכֹּלֶת, —הָרוֹכְלִים. Постоя́лый д. מָלוֹן אוֹרְחִים.
Дворя́нинъ ז׳ (ряне -рянъ) שׁוֹעֵל, אָצִיל, בֶּן־נְדִיבִים, בֶּן־חוֹרֵי הָאָרֶץ Adeliger. -янка נ׳.
Дворя́ниться פ״ע הִתְכַּבֵּד, הִתְנַהֵג כְּאַחַד אֲצִילֵי־הָאָרֶץ den Edelmann spielen.
Дворя́нскій ת׳ הָאֲצִילִים, —חוֹרֵי הָאָרֶץ — adelig.
Дворя́нство ס׳ 1) תּוֹר חוֹרֵי הָאָרֶץ; מִשְׁפַּט־אֲצִילִים Adel. 2) עֲדַת חוֹרֵי־הָאָרֶץ, — קָהָל Adelstand.
Дворя́нчикъ ז׳ קָטוֹן בְּנֵי־הָאֲצִילִים junger Edelmann.
Двою́родный братъ בֶּן־דּוֹד Vetter. -ная сестра́ בַּת־דּוֹד Cousine.
Двоязы́чіе ס׳ -чность נ׳ לָשׁוֹן רַמִּיָּה, לָשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת, מְעָפִים Doppelzüngigkeit. [doppelzüngig sprechen.
Двоязы́чничать פ״ע דַּבֵּר בְּלֵב וָלֵב, דִּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת
Двоязы́чный ת׳ דּוֹבֵר בְּלֵב וָלֵב, נֶהְפָּךְ, הַפַּכְפָּךְ בִּלְשׁוֹנוֹ doppelzüngig.
Двоя́кій ת׳ כָּפוּל, מִשְׁנֶה, — Zweierlei. -кія гири אֲבָן וָאֲבָן. [erlei Art.
Двоя́ко ת״פ בִּשְׁתֵּי־דְּרָכִים, אֲפָנִים, פַּי־שְׁנַיִם in zwei-
Двоя́кость נ׳ כֶּפֶל, מִשְׁנֶה zweifache Weise.
Двубо́ртный ת׳ מִשְׁנֶה־הַכַּפְתּוֹרִים (בֶּגֶד) mit zwei Reihen Knöpfe.
Двувесе́льный ת׳ בַּעַל־מִשּׁוֹטַיִם (אֳנִי), אֲשֶׁר מִשּׁוֹטָיו שְׁנַיִם zweiruderig.

Двугла́вый בַּעַל־שְׁנֵי־רָאשִׁים ת׳ zweiköpfig.
Двугла́сный звукъ תְּנוּעָה מָרְכָּבֶת (ай, ой, ей ודומיהן) Doppellaut.
Двугоди́чный שְׁנָתִים — zweijährig. [jährig.
Двугодова́льный, -дово́й בֶּן־שְׁתֵּי שָׁנִים ת׳ zwei=
Двугорбый בַּעַל שְׁתֵּי דַּבְּשׁוֹת ת׳ (גָּמָל) zweibucklig.
Двугра́нный בַּעַל שְׁתֵּי מִגְבָּלוֹת ת׳ zweikantig.
Двугривенный עֶשְׂרִים גֵּרָה (קֶפֶק) ז׳, -нникъ ת׳ Zwanzigkopekenstück. [zweitägig.
Двудне́вный, -де́нный בֶּן־שְׁנֵי יָמִים, בֶּן־יוֹמַיִם ת׳
Двукопы́тный בַּעַל שְׁתֵּי־פַּרְסוֹת, שָׁסוּעַ ת׳ mit ge=
Двукра́тный см. Двоекра́тный. [spaltenen Klauen.
Двукры́лый בַּעַל־שְׁתֵּי כְנָפַיִם ת׳ zweiflügelig.
Двуле́зый, -лезве́йный בַּעַל־פִּיפִיּוֹת ת׳ zweischneidig.
Двули́стный בַּעַל עָלֶה מְשֻׁנֶּה (צַמַּח) ת׳ zweiblättrig.
Двуличіе מִרְמָה, לֵב וָלֵב, תַּהְפֻּכוֹת נ׳ ס׳ -чность Heuchelei. [lerisch.
Двули́чно בְּלֵב וָלֵב, בְּמִרְמָה, בְּתַהְפֻּכוֹת ת״פ heuch=
Двули́чный 1) מְשֻׁנֶּה הַצְּבָעִים — schillernd. 2) הַפַּכְפֵּךְ heuchlerisch.
Двуле́тіе שְׁנָתַיִם ס׳ zweijährige Frist.
Двуле́тній בֶּן־שְׁנָתַיִם ת׳ zweijährig.
Двуме́стный בַּעַל־שְׁנֵי־ (מֶרְכָּב) בַּעַל־רְכוּבִים ת׳, מוֹשָׁבוֹת zweisitzig.
Двуме́сячный שְׁנֵי חֳדָשִׁים ת׳ — zweimonatlich.
Двуно́гій אֲשֶׁר רַגְלָיו שְׁתַּיִם ת׳ zweifüssig.
Двупа́лубный בַּת שְׁתֵּי סִפִּינוֹת ת׳ (אֳנִיָּה) mit zwei
Двупо́лый *אַנְדְּרוֹגִינוֹס ת׳ weibmännig. [Verdecken.
Двупудо́вникъ אֶבֶן־כִּכָּרִים, מִשְׁקַל שְׁמוֹנִים לִמְרָא ז׳ zweipud=Gewicht.
Двуру́кій בַּעַל־שְׁתֵּי־יָדַיִם ת׳ zweihändig.
Двусаже́нный בֶּן־שְׁנֵי־קָנִים ת׳ zwei Faden lang.
Двуслóжный *בַּעַל שְׁתֵּי הֲבָרוֹת ת׳ zweisylbig.
Двусмы́сленность סְעָפִים נ׳ — Doppelsinn.
Двусмы́сленный מִשְׁתַּמֵּעַ, אֲשֶׁר מִשְׁנֶה פָּנִים לוֹ ת׳ — סְעָפִים, לִתְרֵי־אַפֵּי — zweideutig.
Двусо́тый הַמָּאתַיִם ס״ד — zweihundertste.
Двуспа́льный עָשׂוּי לְמִשְׁכַּב שְׁנַיִם ת׳ zweischläfrig.
Двуство́льное ружьё קָנֶה־קַלַּע כָּפוּל Doppelflinte.
Двустворчатый בַּעַל־דְּלָתַיִם, בַּעַל שְׁתֵּי דְּלָתוֹת ת׳ (דֶּלֶת) לוּחוֹתַיִם zweiflügelig.
Двустихі́йный חַיֵּי בָּאָרֶץ וּבַמַּיִם ת׳ amphibisch.
Двусти́шіе מַאֲמַר בַּעַל שְׁנֵי־חֲרוּזִים ס׳ Doppelvers.
Двусторо́нній см. Обою́дный.
Двуушковый בַּעַל־שְׁתֵּי־אָזְנַיִם ת׳ zweiöhrig.

Двух— см. Дву—.
Двухнедѣ́льный שְׁבֻעַיִם ת׳ — zweiwöchentlich.
Двухэта́жный בֶּן־שְׁתֵּי יְצִיעִים zweistöckig.
Двѣна́дцатый הַשְּׁנֵים־עָשָׂר ס״ד — zwölfter.
Двѣна́дцать שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה, שְׁנֵים־עָשָׂר ס״ zwölf.
Двѣсти מָאתַיִם ס״ zweihundert.
Де, Де́скать אַפּוֹא ס׳ so zu sagen.
Дебе́лость עֹצֶם, מְלוֹא; מִשְׁמַן בָּשָׂר נ׳ Wohlbeleibtheit.
Дебе́лый עָצוּם, בָּרִיא, שָׁמֵן ת׳ wohlbeleibt.
Де́бристый מָלֵא אוּרִים וְגֵאָיוֹת ת׳ schluchtig; waldig.
Дебрь אוּר, עֵמֶק, גַּיְא נ׳ Schlucht, Wald.
Дебютáнтъ *טִירוֹן, מְנַסֶּה כִּשְׁרוֹנוֹ עַל־בָּמַת־חִזָּיוֹן ז׳ (שמות רבה נ׳) erstmaliger Schauspieler. -тáнтка נ׳.
Дебютировать (-рую) נִסָּה כִּשְׁרוֹנוֹ עַל־בָּמַת חִזָּיוֹן ס״ע erstmalig Auftreten
Дебю́тъ *טִירוֹנִיָּה, מִבְחָן לְכִשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה, מַסָּה ז׳ (ב״ר ע׳)
Де́верь אָחִי־הַבַּעַל, עֵכֶם ז׳ Schwager. [Antrittsrolle.
Девизъ מִלָּה לְאוֹת, אִמְרַת נֹצֵב לְמוֹפֵת, נִיב מְצֻנָּג לְמָשָׁל ז׳ Wahlspruch.
Девяно́сто תִּשְׁעִים ס״ neunzig.
Девяно́стый הַתִּשְׁעִים ס״פ — neunzigster. [Gewicht.
Девятери́къ מִשְׁקַל תִּשְׁעַת־כִּכָּרִים (פּוּד) ז׳ Neunpud=
Девятерно́й תִּשְׁעָה מִנִּים, תִּשַּׁע פְּעָמִים כָּכָה ת״פ neunfach. [neunter Trauertag.
Девя́тины מִסְפֵּד עַל־מֵת בַּתְּשִׁיעִי לִימֵי הָאֵבֶל נ״ר
Девятисо́тый הַתִּשַּׁע־מֵאוֹת ס״ד — neunhundertster.
Девя́тка נְלָיוֹן בֶּן־תִּשַּׁע־הָאוֹתוֹת (בַּקְּרָטִים) נ׳ die Neune.
Девя́тый תְּשִׁיעִי ס״ד neunter.
Де́вять תִּשְׁעָה ס״ neun.
Девятна́дцатый הַתִּשְׁעָה עָשָׂר ת׳ — הַתִּשַּׁע נ׳; עֶשְׂרֵה neunzehnter. [neunzehn.
Девятна́дцать תִּשְׁעָה עָשָׂר ס״ נ׳, תִּשַּׁע־עֶשְׂרֵה
Девятьсо́тъ תִּשַּׁע־מֵאוֹת ס״ neunhundert.
Де́готь (-гтя) זֶפֶת מֵעֲצֵי־לְבוֹנָה ז׳ Theer.
Дегтя́рникъ מַתִּיךְ זֶפֶת ז׳ Theerbrenner.
Дегтя́рный בֵּית הַתִּיּוּךְ זֶפֶת נ׳ — זֶפֶת ת׳ Theer=. -рня Theerbrennerei. [richten.
Дежу́рить שָׁמוֹר מִשְׁמֶרֶת־יוֹמוֹ פ״ע Tagesdienst ver=
Дежу́рный שׁוֹמֵר מִשְׁמֶרֶת־יוֹמוֹ, נֹצֵב ש״ת dejourirend.
Дежу́рство מִשְׁמֶרֶת־הַיּוֹם ס׳ Tagesdienst.
Дезертированіе מִבְרַח מִן הַמַּעֲרָכָה אֶל־מַחֲנֵה ס׳ הָאוֹיֵב, נְפֹל אֶל־הָאוֹיֵב das Davonlaufen. [laufen.
Дезертировать (-рую) נָפַל אֶל־הָאוֹיֵב פ״ע davon
Дезерти́ръ נוֹפֵל אֶל־הָאוֹיֵב ז׳ Ueberläufer.
Деизмъ הָאֱמוּנָה בְּאֵל־מִסְתַּתֵּר ז׳ Gottglaube.

Дека́брь (כִּסְלוֹ) שֵׁם־הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנֵים־עָשָׂר ז׳ December.
Дека́нъ יוֹשֵׁב רֹאשׁ — זָקֵן בֵּית־מִדְרַשׁ הַמַּדָּע ז׳ Vorsitzer der Facultät.
Декати́ровать (-рую) הַכְבֵּשׁ אֶרֶג בַּמַּיִם פ״י Tuch [decatiren.
Декатиро́вка מִכְבַּשׁ אֶרֶג־צֶמֶר בַּמַּיִם נ׳ Decatirung.
Де́кель מַסְגֶּרֶת הַדְּפוּס ז׳ Preßrahmen.
Декламáторъ מְשַׁמִּיעַ אֲמָרָיו, עוֹרֵךְ מְלִים בִּפְקָהָל ז׳ Kunstredner. -рскій ת׳. [Vortrag.
Декламáція קוֹל הַקּוֹרֵא, דִּבְרָה בְּעֵדָה נ׳ Vortrag.
Декламúровать (-рую) הִשְׁמִיעַ, קָרָא בְקוֹל פ״י אֲמָרָיו בְּקוֹל vortragen.
Декларáція פָּרָשַׁת דְּבַר־חֹק וּמִשְׁפָּט נ׳ Erklärung.
Деко́ктъ גְּזִיד סַמִּים לְמַרְפֵּא ז׳ Absud.
Декорáторъ עוֹשֵׂה מְלֶאכוֹת הַתַּבְנִית לְבָמַת חֲזָיוֹן ז׳ Verzierer. [rung.
Декорáція מְלֶאכֶת־הַתַּבְנִית לְבָמַת־חֲזָיוֹן נ׳ Verzie-
Декре́тъ פִּתְגָּם, פְּלִילִיָּה, מִשְׁפָּט חָרוּץ, דִּין ז׳ Beschluß.
Декъ סְפִינַת הָאֲנִיָּה ז׳ Verdeck. Де́чный ת׳.
Делегáція חֶבְרַת־צִירִים; מַלְאָכוּת נ׳ Gesandtschaft.
Деликáтничать שָׁמוֹר תּוֹרַת, הִצָּנַע לֶכֶת עִם־ פ״י חָסֶד עִם־ höflich umgehen.
Деликáтный חָרֵד אֶל־כָּבוֹד, מַפִּיק חֵן וְחֶסֶד לְ־ ת׳ zärtlich sein.
Дельфúнъ בְּתוּלַת־הַיָּם, מִין תַּנִּין ז׳ *Delphin.
Демагогúческій קְשַׁר, —קוֹשְׁרִים, — ת׳ volksaufregend. [führer
Демагóгъ מִתְפָּרֵץ, מוֹרֵד, קוֹשֵׁר, מֵלִין הָעֵדָה ז׳ Volks-
Демаркаціóнная линія גְּבוּלָה Grenzlinie.
Демаскúровать (-рую) הָסַר הַמַּסְוָה, הָסַר הָאֵפֹד פ״י הַמַּסֵּכָה, בִּלֵּעַ כְּנֵי הַלּוּט — die Maske abnehmen.
Демократія מֶמְשֶׁלֶת־הָעָם (בְּאֵין מֶלֶךְ) נ׳ Volksherrschaft.
Демократъ בּוֹחֵר בְּמֶמְשֶׁלֶת־הָעָם ז׳ Volksfreund.
Де́монъ אַיִם, רוּחַ־רָעָה, שָׂטָן, שָׂעִיר, שֵׁד ז׳ Teufel.
Де́нежка см. Де́ньга. [-нскій ת׳.
Де́нежный כֶּסֶף (1 ת׳ — Geld-. 2) עָשִׁיר, בַּעַל־כֶּסֶף reich.
Денни́ца הֵילֵל, צִפִּירָה, מִשְׁחָר, שַׁחַר נ׳ Morgenstern.
Де́нно יוֹמָם וָלַיְלָה ת״פ Tag und Nacht.
День (дня), Денёкъ, -нёчекъ יוֹם ז׳ Tag. Днёмъ יוֹמָם. День деньской בָּל־הַיּוֹם. На дняхъ בַּיָּמִים, זֶה לִפְנֵי יָמִים מִסְפָּר; הָאֵלֶּה. День за день מִיּוֹם לְיוֹם, כְּפַעַם בְּפַעַם. Черный д. יוֹם צָרָה. Д. ангела יוֹם הַקָּרֵא שֵׁם לְיַלּוּד.

Де́ньга, -нежка פְּרוּטָה, אֲגוֹרָה, חֲצִי־הַגֵּרָה (קֶפֶק) נ׳ halbe Kopeke. ר׳ Де́ньги כֶּסֶף; עֹשֶׁר Geld. Берегй де́нежку на черный день חֲשֹׁךְ אֲגוֹרָה לְיוֹם צָרָה. Я при деньга́хъ יֵשׁ אִתִּי כֶּסֶף.
Деньжо́нки כֶּסֶף מְעַט נ״ר Geld. [Dienst.
Деньщи́къ מְשָׁרֵת, — עֶבֶד לְפָקִיד הַצָּבָא ז׳ Offiziers-
Департáментъ פְּלֻגַּת בֵּית־הַמִּשְׁרָה ז׳ Amtsbezirk.
Депе́ша שְׁמֻעָה נִשְׁאָה בְּקִוּי־הַבָּזָק; בְּשֹׂרָה עֲפָה נ׳ Depesche.
Депо́ בֵּית־הָאוֹצָר ס׳ Niederlage (von Waaren).
Депозúтный מִשְׁמֶרֶת, —, כֶּסֶף־הָעֹזֶן ת׳ —Verwahrungs-.
Депутáтъ קְרוּא מוֹעֵד ז׳; קְרִיא־עֵדָה Abgeordneter.
Депутáція חֶבֶר קְרִיאֵי־מוֹעֵדִי נ׳ Deputation. [-тскій ת׳.
Де́рвишъ כֹּהֵן בְּדַת מַחֲמַד ז׳ muhamedanischer Mönch.
Дёрганіе מָרַט, אָבַט, אָרוֹת ס׳ das Zupfen, Reißen.
Дёргать, -гивать, Дёрнуть אָרַה, אָבַט, מָרוּט (1 פ״י zupfen, reißen. Его безпреста́нно дёргаетъ עֲצָמָיו הַמְרֻטִּים נפעל gezupft werden. -ся מָלְאוּ חֲלָחָלָה, נִבְהֲלוּ.
Дергота́ רַעַד, חֲלָחָלָה נ׳ Krampf.
Деревéнскій כְּפָרִי, כַּפָּרִי ת׳ Dorf-. [flegel.
Деревéнщина חֲסַר־לֵב, סָר־טַעַם, בֹּעַר Bauern-
Деревéнька, -вни́шка כֹּפֶר קָטָן נ׳ Dörfchen.
Дерéвня כֹּפֶר, חַוָּה (בלי בית תפלה) נ׳ Dorf.
Дерéво עֵץ ס׳ Baum; Holz. רבים Дерéвья עֲצֵי־יַעַר, עֲצֵי־גַן; Дрова́ עֲצִים לְהַסִּיק.
Деревýшка כֹּפֶר קָטָן וָדַל נ׳ Dörfchen.
Деревя́нистый נִרְאֶה כְּמוֹ עֵץ ת׳ — יָבֵשׁ holzig.
Деревя́нный עֵץ ת׳ — hölzern. Д. сосýдъ כְּלִי־עֵץ. -нное масло שֶׁמֶן־זַיִת.
Деревянéть יָבוֹשׁ כָּעֵץ; הָיָה לְעֵץ פ״ע erstarren.
Деревя́шка חַרְצַן־עֵץ לְכַפְתּוֹר; בּוּל־עֵץ נ׳ (1 Knopfform. 2) רֶגֶל־עֵץ, קַב הַקְּטֻעָה Holzfuß.
Держáва שִׁלְטוֹן, מֶמְשָׁל, עֹצֶר, מְלוּכָה נ׳ (1 Herrschaft. 2) מַמְלָכָה, מַמְשָׁלָה, אֶרֶץ מֶמְשָׁלֶת das Reich. 3) גֻּלַּת־זָהָב לְאוֹת מְלוּכָה Reichsapfel.
Держáвный אַדִּיר, אַבִּיר (1 ת׳ שׁוֹרֵר, שַׁלִּיט, מוֹשֵׁל. 2) -
Держáвство מְלוּכָה, שִׁלְטוֹן, עֹצֶר, מִשְׁרָה ס׳ Regierung.
Держáвствовать (-ствую) מָשַׁל, שָׂרַר, מָלַךְ פ״ע
Держáлень (-льня) מַעֲקֶה ז׳ Geländer. [herrschen.
Держáлка אֹזֶן, — יָד לְכֶלִי נ׳ Griff, Stiel.
Держáніе עֹצֶר, אֹחֶז ס׳ das Halten.
Дёржанный (לְבוּשׁ)בְּלֶה; (כְּלִי) נוֹשָׁן, יָשָׁן ת׳ abgenutzt.
Держáть, Дёрживать אָחַז, הֶחֱזִיק, תָּמַךְ (1 פ״י halten. 2) שָׁמוֹר אֶתוֹ, עָצוֹר bewahren. 3) הֶחֱיָה, כִּלְכֵּל חִיָּה pflegen. Д. го́лубей גִּדֵּל יוֹנִים, — כִּלְכֵּל. Д. свое слово קַיֵּם מוֹצָא שְׂפָתָיו, — שָׁמוֹר. Д. вправо,

влѣво הַשְּׂמֹאל, —, אָחוֹז דֶּרֶךְ הַיָּמִין, הַיָּמִין. Д. втайнѣ שָׁמוֹר בְּחֵבוֹ, הַסְתֵּר דָּבָר, צָפוֹן אֹתוֹ. -ся פ״ח הִתְמַךְ בְּ־, הִתְחַזֵּק בְּ־, אָחוֹז בְּ־ 1) (יהושע ג, יז) עָמוֹד הָכֵן, הִתְחַזֵּק עַל־עֶמְדָּתוֹ, עָמוֹד קוֹם, הַחַיִּין הַזֶּה לֹא־יַעֲמוֹד לֹא־יוּכַל קוֹם. -ся берега שָׁמוֹר אֱמֶת, אָחוֹז דֶּרֶךְ שִׁפַּת־יָם אוֹ נָהָר. -ся истины נָצוֹר אֱמוּנִים.

Держи-дерево ז׳ לָטָם, אֶטֶד ס׳ *(שביעית ז׳) Stechdorn.

Дерзать, -знуть פ״ע עָרוֹב לִבּוֹ לְ־, הִרְהֵב בְּנַפְשׁוֹ עַז, הָזֵד sich unterstehen. Онъ дерзнулъ говорить это מִלָּאוֹ (נִשְׂאוֹ) לִבּוֹ לְדַבֵּר כָּזֹאת.

Дерзкій ת׳ זֵד, רָהָב, חָזַק־מֵצַח, עַז־פָּנִים frech.

Дерзновеніе ס׳, -венность נ׳ עַזּוּת, עַז־פָּנִים, זָדוֹן, רָהָב Frechheit. [רָהָב frech.

Дерзновенный, -Дерзостный ת׳ עַז־פָּנִים, זֵד

Дерзость נ׳ עַזּוּת, עַז־פָּנִים, זָדוֹן Frechheit.

Дермо ס׳ חָרָאִים, גֶּלֶל, צֹאָה Mist.

Дернина נ׳ גִּזְרַת־אֲדָמָה עִם־עִשְׂבָּהּ Rasenstück.

Дернокладчикъ ז׳ שׁוֹטֵחַ פְּסִי־דֶשֶׁא Rasenleger.

Дёрнуть см. Дёргать.

Дёрнъ ז׳ פַּס־אֲדָמָה עִם־עִשְׂבָּהּ Rasenstück. -новый ת׳.

Деру́нъ ז׳ דָּבָר עַז, —מַר Bitteres.

Дерюга, -рюжина נ׳ שַׂק, אֹרֶג עָב grobes Gewebe.

Десантъ ז׳ см. Высадка 2. -тный ת׳.

Десертъ ז׳ מַעֲדַנִּים, מְעוּדָה, *קִנּוּחַ, *אֲפִיקוֹמָן *Dessert.

Дескать см. Де.

Десна́ ת׳ הֲנִיכִים עוֹר־הַשִּׁנַּיִם Zahnfleisch. -новой

Десница נ׳ יָמִין, יָד־יָמִין, זְרוֹעַ rechte Hand. -ничный ת׳

Десной ת״פ הַיָּמִין, יָמִינָה rechts. [schaft

Деспотизмъ ז׳ מִמְשֶׁלֶת־אָדוֹן, מִמְשֶׁל־רָהָב Zwangherr-

Деспо́тъ ז׳ אָדוֹן קָשֶׁה, מֶלֶךְ־עַז Wütherich. -тичесть ת׳.

Десть נ׳ (כ״ד גליונות) צְרוֹר־נְיָר Buch Papier [скій

Десятерикъ ז׳ 1) אֶבֶן מִשְׁקַל עֶשֶׂר לִטְרוֹת Zehnpfundgewicht. 2) שַׂק מַכִּיל עֶשְׂרִים כְּכָר Getreidensack von zehn Tschetwerik.

Десятерицею, -рично עֶשֶׂר פְּעָמִים כְּ־ ת״פ zehnfach.

Десятерно́й ת׳ מַכִּיל עֲשָׂרָה zehn enthaltend.

Де́сятеро מס׳ עֶשֶׂר נ׳; עֲשֶׂרֶת zehn.

Десятидне́вный ת׳ עֲשֶׂרֶת יָמִים, —עֲשׂוֹר zehntägig.

Десятилѣтіе ס׳ עֲשַׂר־שָׁנִים Jahrzehnd.

Десятилѣтній ת׳ בֶּן־עֶשֶׂר שָׁנִים zehnjährig. [lich.

Десятимѣсячный ת׳ עֲשֶׂרֶת חֳדָשִׁים, —zehnmonat-

Десятина נ׳ 1) מַעֲשַׂר Zehntel. 2) (2400 קָנֶה רָבוּעַ) צֶמֶד שָׂדֶה Landstück. -тинный ת׳.

Десятинникъ ז׳ נוֹשֵׂה הַמַּעֲשֵׂר, —נוֹגֵשׁ Zehnteinnehmer. [saitiges Instrument.

Десятиструнное орудіе נֵבֶל עָשׂוֹר, עָשׂוֹר zehn-

Десятичный ת׳ הָעֲשָׂרוֹנִים —decimal.

Де́сятка, -точка נ׳ גִּלְיוֹן בֶּן־עֶשֶׂר אוֹתוֹת (בְּקַרְטִים) die Zehne. [Zehntmann.

Де́сятникъ, -тной ז׳ שׁוֹטֵר לַעֲשָׂרֹת־בָּתֵּי־הַכְּפָר

Де́сятокъ (-тка) ז׳ עֲשָׂרֹת zehn Stück. Онъ не труслива́го де́сятка לֹא בֵּין רַכֵּי־לֵב חֶלְקוֹ.

Десятосло́віе ס׳ עֲשֶׂרֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית die Zehngebote.

Де́сятскій שׁוֹטֵר שת״ז Dorfschulzengehülfe

Де́сятый מס״ד עֲשִׂירִי zehnter.

Де́сять מ״ע עֶשֶׂר, עֲשָׂרָה zehn. -тью десять עֲשָׂרָה עֲשֶׂר פְּעָמִים.

Дефе́ктный ת׳ חָסֵר, בִּלְתִּי־מְלֵא unvollständig.

Дефе́ктъ ז׳ חָסֵר, —דָּבָר גָּרוּעַ Unvollständiges.

Дефиле́я נ׳ מַעֲבָר צַר, גַּיְא Engpaß.

Дефицитъ ז׳ חִסָּרוֹן, מַחְסוֹר, מִגְרַעַת בַּחֶשְׁבּוֹן — [fehlende Summe.

Де́чный ת׳ см. Декъ.

Дешевизна ז׳ זוֹל Wohlfeilheit.

Дешевить (-влю) פ״ע הַזֵּל, הַמְעַט מְחִיר־ unterschätzen.

Дёшево בִּזּוֹל, בִּמְחִיר מְעַט ת״פ billig.

Дешевый נִמְכָּר בִּזּוֹל, בִּמְחִיר מְעַט ת׳ — billig.

Дешевѣть הוֹרַע מֵעֶרְכּוֹ פ״ע wohlfeil werden. Хлѣбъ дешевѣетъ מְחִיר הַדָּגָן הוֹלֵךְ וָדֵל. [Divan.

Дива́нъ, -нчикъ ז׳ מֶסֶב, סַפָּה, *אֶקְבִּיטוֹן, מִטַּת־מוֹשָׁב

Диве́рсія מִלְחֶמֶת־מַעֲרֶכֶת־קְרָב לְפַלֵּג חֵיל הָאוֹיֵב, תְּפוּצָה Zerstreuung.

Дивертисеме́нтъ ז׳ מְחוֹל מְשַׂחֲקִים Belustigung.

Дивиде́ндъ ז׳ חֵלֶק רְעִים מִפְּרִי כֶסֶף תְּרוּמָתָם, מְנַת־ הַבְּרִים Gewinnantheil.

Дивизіо́нъ ז׳ פְּלֻגָּה מֵחֵיל הַצָּבָא. -нный ת׳.

Дивизія נ׳ פְּלֻגָּה, פְּלֻגַּת חֵיל־הַצָּבָא Division.

Дивить, (-влю) פ״ע עוֹרֵר תְּמִהוֹן, הִפְלָא in Erstaunen setzen. -ся הִשְׁתָּאָה, הִתְפַּלֵּא, הִתְמַהּ sich wundern.

Ди́вность פְּלָאוֹת, פֶּלֶא נ׳ das Wunderbare.

Ди́вный נִשְׂגָּב, נוֹרָא, נִפְלָא ת׳ wunderbar.

Диво פֶּלֶא, מִפְלָאָה ס׳ Wunder.

Дивова́ть, -ся (-вую, -вуюсь) פ״ע הִתְפַּלֵּא, הִשְׁתָּאָה, הִתְמַהּ sich wundern. [kunst.

Дидактика נ׳ תּוֹרַת הַשֵּׂכֶל וְלִמּוּד, מִשְׁפְּטֵי לֶקַח Lehr-

Дидактическій ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁפְּטֵי הַלֶּקַח didaktisch. -ское стихотворе́ніе שִׁיר מַשְׂכִּיל, מִזְמוֹר לְהַשְׂכִּיל.

Дика́рь ז׳ פֶּרֶא אָדָם, בּוֹדֵד; צַיִד, נִפְרָד, גָּדֵל מַאֲיָשִׁים der Wilde; der Menschenscheue. -рка נ׳.

Дикій ת׳, -ая, -ое, -ие, -ія, -ыя, -ыя, -ыя

Длинноватый אָרֹךְ עֹדֶף, —יֶתֶר עַל־הַמִּדָּה ת׳ länglich.
Длиннонóгій ת׳ שְׁרוּעַ־, —אֶרֶךְ־הָרֶגֶל langfüßig. [lich.
Длиннопóлый ת׳ אֶרֶךְ הַכְּנָפוֹת (בֶּגֶד) langschößig.
Длинношёрстный אֶרֶךְ־הַשֵּׂעָר ת׳ langhaarig.
Длинный אָרֹךְ ת׳ lang. Д. день יוֹם־גָּדוֹל.
Длительный אָרֹךְ, מִתְנַהֵל בְּכְבִדוּת, מְאֻרָּךְ ת׳ langwierig.
Длить עָשָׂה בְהִתְמַהְמֵהַּ, מָשׁוֹךְ, הֶאֱרִיךְ פ״ע zögern. -ся הִמָּשֵׁךְ, הֶאֱרִיךְ פ״ח lange dauern.
Для לְ־, בַּעֲבוּר, לְמַעַן; בְּעַד, בִּדְבַר־ für. Д. чего? לָמָּה. Д. огня בִּדְבַר־אֵשׁ.
Дневáльный שׁוֹמֵר מִשְׁמֶרֶת־יוֹמוֹ, נִצָּב ת׳ dejourirend.
Дневáльня חֶדֶר־הַנִּצָּב נ׳, —תָּא Dejourzimmer.
Дневáнье מִשְׁמֶרֶת־יוֹם מ׳ Dejourirung.
Дневáть (-дню́ю, -дню́ешь) הִנְפַּשׁ יוֹם אֶחָד פ״ע den Tag zubringen.
Днёвка מַרְגּוֹעַ, מְנוּחַת־יוֹם נ׳ Rasttag.
Дневникъ סֵפֶר־הַזִּכְרוֹנוֹת דִּבְרֵי־הַיָּמִים ז׳ Tagebuch.
Дневнóй, Дневный יוֹם ת׳; —הַיּוֹם — Tages-.
Днёмъ בַּיּוֹם, יוֹמָם ת״פ am Tage.
Днесь הַיּוֹם ת״פ; עַתָּה, בְּעֵת heute, jetzt.
Днище קַרְקַע־אֳנִיָּה מ׳, —תַּחְתִּית Boden einer Barke.
Дно תַּחְתִּית מ׳, מַסַּד, קַרְקַע Grund, Boden. Перевернýть вверхъ дномъ הָפוֹךְ הָרוֹס וְהָפוֹךְ הַסְּדָרִים הַקְּעָרָה עַל־פִּיהָ.
До 1) עַד, עֲדֵי bis. До сихъ поръ עַד־עַתָּה ת״פ 2) אֶל zu. Мнѣ до васъ дѣло есть דָּבָר לִי אֵלֶיךָ. 3) כְּ־, שָׁם כְּעֶרְכְּךָ bis auf. Тамъ до тысячи человѣкъ אֶלֶף אִישׁ. домъ этотъ даетъ дохóда до 20-и тысячъ рублей תְּבוּאוֹת הַבַּיִת הַזֶּה כְּעֶרְכְּךָ עֶשְׂרִים אֶלֶף שֶׁקֶל.
Добáвка הוֹסָפָה, נוֹסָפוֹת נ׳ Zugabe.
Добавлять, Добáвить נָתוֹן עָסוּף, —הוֹסִיף עַל־ פ״ע zugeben.
Добáвокъ (-вка) הוֹסָפָה, נוֹסָפוֹת ז׳ Zugabe. Въ добавокъ מִלְּבַד זֹאת.
Добáвочный נוֹסָף ת׳ als Zugabe.
Добивáть, -бúть הָתַם לְתִקְעַ (יתד) כְּ־ פ״ע ganz einschlagen. Д. послѣднюю копѣйку אִבֵּד שְׁאֵרִית קְנִינוֹ. -ся בִּקֵּשׁ, דָּרוֹשׁ פ״ח תּוּר לְמִצְא streben nach etwas. -ся тóлку עָמוֹל לְמִצְא פִּתְרוֹן.
Добирáть הָתַם לְלַקֵּט, לְקַשֵּׁט הַנִּשְׁאָר פ״ע das Nachgebliebene sammeln. -ся הִגִּיעַ לְאַמּוֹ עַד־ פ״ח gelangen.
Доберýсь я до тебя לֹא תִמָּלֵט מִיָּדִי, יָדִי תִּמְצָאֶךָ, הָנֵנִי אֵלֶיךָ.
Добить см. Добивáть.
Доблестный 1) בַּעַל־נֶפֶשׁ, אִישׁ־חַיִל ת׳ tapfer. 2) בַּעַל רוּחַ־נְדִיבָה, אִישׁ־נְדִיבוֹת, נָדִיב edelmüthig.
Дóблесть 1) אֹמֶץ־לֵב, גְּבוּרָה נ׳ Tapferkeit. 2) נְדִיבוּת, רוּחַ־נְדִיבָה, צְדָקוֹת, עֹז Edelmuth.
Добóръ (-бóрка) לֶקֶט נ׳, אֹסֶף הַנִּשְׁאָר Nachlese.
Добрáсывать הִשְׁלִיךְ עַד־ פ״ע, —רוֹק, —רָה hinzuwerfen. -ся הִזְרִיק עַד־ נפעל, —הִיָּרֶה.
Добрáть см. Добивáть.
Дóбренькій см. Дóбрый.
Добрести см. Добродúть.
Добривáть, -брúть כִּלָּה לְגַלֵּחַ פ״ע abrasiren.
Добрó 1) חֶסֶד, טוֹבָה ז׳. 2) קִנְיָן, הוֹן, טוּב das Gute. По добрý по здорóву שָׁלוֹם בְּאֵין־כְּפֵגַע.
Добрó טוֹב ת״פ gut. Д. пожáловать שָׁלוֹם בּוֹאֲךָ. Д. бы такъ לוּ הָיָה כִּדְבָרֶךָ.
Добровóльный מִתְנַדֵּב מִלִּבּוֹ לְ־ ת׳ freiwillig. -но בְּכָל־לִבּוֹ, בְּרָצוֹן ת״פ [mit Mühe gelangen.
Добродúть הִגִּיעַ בְּכְבִדוּת אֶל־, הִתְנַהֵל לְאַמּוֹ עַד־ פ״ע
Добродýшіе רוּחַ־נְדִיבָה, נֶפֶשׁ טוֹבָה מ׳ Sanftmuth.
Добродýшный אִישׁ־נְדִיבוֹת, טוֹב לֵב ת׳ gutherzig.
Добродéтель חֶסֶד נ׳, צְדָקָה, טוֹב Tugend. [haft.
Добродéтельный עוֹשֵׂה טוֹב, —, צַדִּיק ת׳ tugend-
Доброжелáтель מֵטִיב עִם־, דּוֹרֵשׁ טוֹבַת־, מוֹשִׁיעַ, חֶסֶד לְ־ ז׳ Gönner. [נְדִיבוֹת Wohlwollen.
Доброжелáтельность רָצוֹן מ׳, -тельство
Доброжелáтельный דּוֹרֵשׁ טוֹב לְ־ ת׳, —מוֹשִׁיעַ חֶסֶד wohlwollend.
Доброжелáтельствовать (-ствую) דָּרוֹשׁ פ״ע הִטָּה, מָשׁוֹךְ חֶסֶד לְ־; שְׁלוֹם־ wohlwollen.
Доброкáчественный מֻבְחָר־, מֵיטַב־ ת׳ gutartig.
Добронрáв— см. Благонрáв—.
Добросáть, -брóсить см. Добрáсывать.
Добросердéчіе, -сéрдіе רוּחַ־נְדִיבָה, נֶפֶשׁ טוֹבָה מ׳ Gutherzigkeit. [gutherzig.
Добросердéчный, -сéрдный נָדִיב־לֵב, טוֹב־לֵב ת׳
Добросóвѣстность אֲמוּנִים, מֵישָׁרִים, תֹּם־לֵבָב נ׳ Gewissenhaftigkeit.
Добросóвѣстный תָּם־דֶּרֶךְ, אִישׁ־אֱמוּנִים ת׳ gewissenhaft.
Добротá חֶסֶד רָצוֹן, נְדִיבָה נ׳ Güte. [
Доброта יְקָרַת־דָּבָר וְחֵן עֶרְכּוֹ נ׳ gute Qualität.
Добротвóр— см. Благотвóр—.
Добрóтность טוּב—, יְקָרַת דָּבָר נ׳ Dauerhaftigkeit.
Добрóтный מֵיטַב, —, חָזָק; טוֹב, נָכוֹן ת׳ dauerhaft.
Доброхóтство רוּחַ־נְדִיבָה, רָצוֹן מ׳ Gefälligkeit.
Доброхóтствовать הִטָּה חֶסֶד לְ־ פ״ע, מָשׁוֹךְ־ gefällig sein.
Доброхóтъ מֵיטִיב, מוֹשִׁיעַ חֶסֶד ז׳, נָדִיב gefällig. -тка נ׳

Добрызгивать, -знуть זָרוֹק, הִזָּה עַד־ פ״ spritzen

Добрый טוֹב ת׳ gut. Въ д. часъ! לְעֵת רָצוֹן! [bis.

Добреть שָׁמוֹן, הָלוֹךְ וָטוֹב פ״ע dick werden.

Добракъ, -рячекъ ת׳ טוֹב־לֵב; תָּם guter Mensch.

Добуживаться, -будиться פ״ע הָעֵר אִישׁ נִרְדָּם kaum

Добываніе מְצוּא, מוֹצָא, יְגִיעַ מ׳ Erwerb. [aufwecken.

Добывать, -быть מָצָא, הָפַק, הִשִּׂיג פ״ עָשָׂה לוֹ erwerben. -ся נפעל הִמָּצֵא erworben werden.

Добытокъ (-тка) יְגִיעַ, קִנְיָן ז׳ בְּצַע Erwerb.

Добыча מָצוֹד, בִּזָּה, בַּז, מַלְקוֹחַ, צַיִד, שָׁלָל, עַד, טֶרֶף נ׳; בְּצַע Beute, Raub. Дѣлаться добычею הָיָה לְבַז לְשָׁלָל. [לְשָׁלָל.

Добѣгать, -бѣжать רוּץ עַד־ פ״ע laufen bis. —.

Добѣлаѣ עַד־כִּי הִלְבִּין, עַד־לְהַלְבִּין (מֵאֵשׁ) ת״ ganz weiß.

Добѣливать, -бѣлить הָתַם לְלַבֵּן, כִּלָּה לְהַלְבִּין פ״ das Ausbleichen beendigen. [hinzuwerfen.

Довáливать, -валить הִשְׁלִיךְ עַד־ פ״ גָּלַל, — גָּלוֹל, —

Довáривать, -варить כִּלָּה לְבַשֵּׁל פ״ gar kochen -ся הִתְבַּשֵּׁל הֵיטֵב פ״ gar gekocht werden.

Довезти, -вéзть см. Довозить [כָּלוֹל beendigen.

Довершáть, -шить הָתַם, הִשְׁלִים, כִּלָּה פ״ בִּצֵּעַ, מִלֵּא, —,

Довершéніе כִּלּוּת, תֹּם, מְלֹאת מ׳ Beendigung.

Довершитель כּוֹלֵל, מְשַׁלֵּים ז׳ מְבַצֵּעַ Vollender.

Довести, -вéсть см. Доводить. [-льница נ׳.

Довлекáть, -влéчь см. Доволáкивать.

Довлѣетъ דַּי, רַב פ״ס es genügt.

Доводить נָהַל, הֵבִיא, — נָהוֹג, הוֹלֵךְ עַד־ פ״ führen bis zu—. Пьянство довóдитъ до нищетѣ אַחֲרִית שִׁכָּרוֹן חֶסֶר. Д. до свѣдѣнія גִּלָּה אֹזֶן, הוֹדִיעַ. Ему довелóсь увидѣться съ нимъ קָרָה מִקְרֶהוּ לִרְאוֹתוֹ. Онъ довóдится мнѣ съ родни הוּא נֶחְשָׁב לִשְׁאֵר לִי.

Дóводъ עֵדוּת, עֵצָמָה, תּוֹכָחָה, מוֹפֵת ז׳ Beweis.

Довозить הוֹבִיל (בַּעֲגָלָה) עַד־ פ״ hinzuführen.

Доволáкивать מָשׁוֹךְ עַד־ פ״ סָחוֹב, — hinzuschleppen. -ся נפ׳ 1) הִמָּשֵׁךְ עַד־ הִסָּחֵב — zugeschleppt werden. 2) הִתְנַהֵל בִּכְבֵדוּת עַד־ פ״ח mit Mühe anlangen.

Довóльно דַּי, דַּי ת״ס; רַב genug. У нихъ д. хлѣба יֵשׁ לָהֶם לֶחֶם דַּיָּם. Д. тебѣ говорить רַב־לְךָ דַּבֵּר.

Довóльный שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ ת׳ zufrieden.

Довóльствіе, -во שָׂבַע, שֹׂבַע, בְּרָכָה מ׳ Ueberfluß. Онъ живетъ въ довольствіи נַפְשׁוֹ בַּטּוּב תָּלִין.

Довóльствовать (-ствую) לְמַדֵּי, נָתוֹן לְ־ דַּיּוֹ פ״ — כָּל צָרְכּוֹ befriedigen. -ся מָצוֹא דַּיּוֹ פ״ח שָׂמוֹחַ לְדַעַת zufrieden sein. [ausforschen.

Довѣдывать, -вѣдать דָּרוֹשׁ, חָקוֹר פ״ תּוּר פ״ח. -ся

Довѣренность 1) שְׁטָר־אֲמָנָה, מִבְטָח, בִּטָּחוֹן נ׳ Vollmacht. 2) שְׁטָר־אֲמָנָה Vollmacht. [mächtigt

Довѣренный נֶאֱמָן עִם ת׳; מוּל, צִיר־אֲמוּנִים bevoll-

Довѣритель נוֹתֵן שְׁטָר אֲמָנָה, מְמַלֵּא יְדֵי ז׳ Bevollmächtiger. -льница נ׳.

Довѣрительное письмó שְׁטָר־אֲמָנָה Vollmacht.

Довѣрить см. Довѣрять.

Довѣріе אֲמוּנָה בְּ־ מ׳, בִּטָּחוֹן, — Zutrauen.

Довѣрчивость אֱמֶן, בִּטְחָה נ׳ Zutraulichkeit.

Довѣрчивый מַאֲמִין בְּ־, בּוֹטֵחַ בְּ־ ת׳ zutraulich.

Довѣрять הִפְקִיד בְּיַד־, מִלֵּא יְדֵי־ פ״ trauen. -ся פ״ח שִׁים מִבְטָחוֹ בְּ־, הֶאֱמִין בְּ־ sich anvertrauen.

Довѣсокъ (-ска) נוֹסָפוֹת לַמִּשְׁקָל ז׳ Zulage zum Gewicht.

Довѣшивать, -вѣшать הוֹסִיף לְ־ בַּמִּשְׁקָל פ״ zum Gewicht zugeben.

Довязывать, -вязáть כִּלָּה לֶאֱגֹד פ״ הָתַם לַעֲנוֹד das beendigen.

Догадáться см. Догáдываться. [Stricken beenden.

Догáдка רְאוּת־לֵב נ׳ חִזָּוֹן, — הָעוֹלָה עַל־, מְעֻלַּת־רוּחַ, רוּחַ־ הַשְׁעָרָה* Errathung. [mögen.

Догáдливость עָרְמָה, תְּבוּנָה, בִּינָה נ׳ Ahnungsver-

Догáдливый יוֹדֵעַ פְּשַׁר דָּבָר, מֵבִין ת׳ leicht bemerkend.

Догáдочно לְפִי רְאוּת־לֵב ת״ פ״ בְּכָל־הָעוֹלָה עַל רוּחַ, בְּדֶרֶךְ הַשְׁעָרָה* muthmaßlich.

Догáдъ מַעֲלוֹת־רוּחַ ז׳ Einfall. Мнѣ это и не въ догáдъ לֹא־עָלְתָה זֹאת עַל־לִבִּי.

Догáдываться הָבֵן, מָצוֹא חִידָה, — פְּשַׁר דָּבָר פ״ מוֹצֵא דָּבָר errathen.

Догарáть בָּעוֹר עַד־תֻּמוֹ פ״ע דָּלוֹק, — zu Ende brennen.

Дóгма יְסוֹד הַדָּת ז׳, — פִּנַּת־ Glaubensartikel.

Догмáтика תּוֹרַת־יְסוֹדֵי־הַדָּת נ׳ Glaubenslehre.

Догматическій אֲשֶׁר לִיסוֹדֵי־הַדָּת ת׳ dogmatisch.

Догнáть см. Догонять.

Договáривать, -ворить כִּלָּה לְדַבֵּר פ״ 1) völlig aussprechen. 2) הִתְנָה עֲבוֹדָה ausbedingen. Я договорилъ плóтниковъ הִתְנֵיתִי עֲבוֹדָה עִם־חָרָשֵׁי־עֵץ. -ся כָּרוֹת אֲמָנָה עִם־, עָשָׂה חוֹזֶה, הִתְנָה פ״ח verabmachen.

Договóрный הַחֲזוּת־, הָאֲמָנָה, — הַבְּרִית־ ת׳ Vertrags-.

Договóръ אֲמָנָה, חָזוּת, חוֹזֶה עִם־ ז׳ Verabmachung. Мирный договоръ בְּרִית שָׁלוֹם.

Догóнъ מְרוּצָה־, רְדִף אַחֲרֵי נ׳ das Nachjagen.

Догонáть רָדוֹף וְהַשִּׂיג פ״ einholen. [jagen.

Догорáть, -рѣть см. Догарáть.

Догребáть, -грести כִּלָּה לִגְרֹף, הָתַם לִגְרֹף פ״ 1) das Harken beendigen. 2) הָתוֹר בַּמַּשּׂוֹט עַד־ בַּקְּלָשׁוֹן hinzurudern.

Догружáть, -жáть, -зить לָשִׂים, כִּלָּה לִמְעֹן פ״ —

מלא המעמסה,(להעמים) על hinzupacken.
Догрыва́ть,-гры́зть אכל עד־תם פ״ gänzlich abnagen.
Додава́ть, -да́ть (-даю́,עתיד -да́мъ) יסוף, הוסף פ״ hinzugeben. מלא החסר
Дода́токъ (-тка) ז׳/נ׳ נוספה, -да́ча Zugabe.
Дода́точный ת׳ — הנוסף hinzugefügt.
Додви́гивать, -двига́ть, -дви́нуть הגע עד פ״ — הסע hinzuschieben.
Додира́ть בלה, קרוע עד־כלה פ״ völlig zerreißen.
Дони́ес עד־עתה, עד־היום הזה ת״פ bisher.
Додра́ть см. Додира́ть.
Доде́лка ז׳, -де́лъ ז׳, -де́лываніе כלות, עבודה ס׳ Beendigung.
Доде́лывать, -де́лать השלם, כלה לעשות פ״ fertig machen. -ся פ״ח. Это строеніе не скоро доде́лается לא־בקרוב תשלם מלאכת הבנין. [Melken.
Дое́ніе (מעטיני בהמה) מצות חלב, החליב ס׳ das
Дожа́ривать, -рить כלה לצלות פ״ durchbraten. -ся הצלה היטיב נפ״ל durchgebraten werden.
Дожа́ть см. Дожима́ть и Дожина́ть.
Дожда́ть см. Дожида́ть.
Дождево́й מטר, — גשם, — Regen-.
До́ждикъ,-дичекъ(чка) רביבים, מטר דק ז׳ Staub-
Дожди́ть הגשם יורד פ״ es regnet. [regen.
Дожо́чь см. Дожига́ть. יום־הגשם.
Дождли́вый מטר, — גשם ת׳, — regnerisch. Д. день
Дождь ז׳ מטר, גשם Regen. Д. осе́нній и весе́нній מטר־, מטר־סחף, גשם יורה ומלקוש. Д. проливно́й שעירים, רביבים, עז. [zerkauen.
Дожёвывать, -жева́ть כלה לגר (מאכל) פ״ ganz
Дожива́ть ראה בחיו־, חיה עד־ פ״ erleben.
Дожига́ть בער כלה, תם — כלה לשרף פ״ völlig brennen.
Дожида́ніе תוחלת, צפיה; חכות ס׳ Erwartung.
Дожида́ть, -жда́ть יחל אל־ פ״, — חכה, — צפה. -ся הוחל עד־בא פ״ח warten. До́лго дожида́лся я его, наконецъ дожда́лся הוחלתי לו עד־בושש והנה גם בא. Я его не дожду́сь לשוא אחכה לו. [pressen.
Дожима́ть,-жа́ть למצות, — כלה לזור פ״ ganz aus-
Дожина́ть, -жа́ть כלה לקצר פ״, — תם gänzlich erndten.
Дожи́нъ ז׳ כלות קציר, — תם, — מלאת Schlußerndte.
Дожи́ть см. Дожива́ть.
Дозва́ть см. Дозыва́ть.
Дозволе́ніе רשות, רשיון ס׳ *Erlaubniß.
Дозво́ленный ת׳ מתר, מרשה *erlaubt.
Дозволи́тельность נ׳ *הותר Zulässigkeit.
Дозволи́тельный מתר, מרשה ת׳ *erlaubt.
Дозволя́ть, -во́лить הרשה פ״; *הותר, הנתן לאיש ל־, נתון erlauben. -ся הרשה, הותר נפ״ל *erlaubt werden. Ему не дозволя́ется אסור לו ל־, לא הרשה לו ל־.
Дознава́ть בקש פשר דבר, חקור לדעת פ״, בקר, בוא עד־תכונת, — תכן fich genau erkundigen.
Дозна́ніе בקרת, חקר־דבר ס׳ Erkundigung.
Дозна́ть см. Дознава́ть.
Дозо́рный המשמר ת׳, —, המצפה — Wacht-.
Дозо́рщикъ משגיח על־, נוצר ז׳ Beichtiger.
Дозо́ръ צבא־הצופים, חיל־המשמר ז׳ Rundwache.
Дозрева́ть, -зре́ть בשול (פרי, קציר) פ״ל völlig reif
Дозре́лый בשל ת׳ (פרי, קציר) gereift. [werden.
Дозыва́ть כלה לקרא פ״, — תם noch hinzurufen. Его не дозовёшься לשוא יקראוהו.
Доигрывать,-игра́ть כלה לנגן פ״ ausspielen.
Дои́льникъ ז׳ *חולב Melker. -ница נ׳.
Дои́льня מקום החלב פרות נ׳ Melkerei.
Доимка יתר המס; יתר המס נ׳ Rückstand. [big.
Доимо́чный אשר ליתר המס; המס הנוסף ת׳ rückstän-
Доимщикъ *נוגבה, — נושה יתר המס ז׳ der rückständige Schulden einzieht.
Дойникъ, -ничекъ צלחת החלב ז׳ Melkeimer.
До́йная עלה ת׳, -ныя коро́вы פרות עלות.
До́йня см. Дои́льня.
Дои́скиваніе, -иска́ніе מצא; חפש ס׳ das Aufsuchen.
Дои́скивать, -ска́ть כלה לחפש פ״ nachsuchen. -ся מצוא בעמלו; בקש למצא פ״ח den [Rest aufsuchen.
Дойти см. Доходи́ть.
Дои́ть 1) (מבהמה) חלב, מצה, *חלוב, זור שדי־ פ״ melken. 2) נתון חלב, נתון מיץ שדים Milch geben.
До́ка מחיר, חרוץ, ערום ס׳ Sachkenner.
Доказа́тель,-ка́зчикъ מוכיח ב־ ז׳, — מעיד Angeber.
Доказа́тельный מוכיח, מעיד ת׳ — מופת beweisend.
Доказа́тельство תוכחת, עצמה, עדות, מופת ס׳ *הוכחה, *ראיה *Beweis.
Доказа́ть см. Дока́зывать.
Дока́зываніе עדות, הוכחה ס׳ *Beweisführung.
Дока́зывать נתון אות ומופת על־, הוכח ס״ beweisen. Д. на кого העד ב־, — ענה. -ся הוכח, הוגלה נפ״ל bewiesen werden.
Дока́лывать בקוע עד־כלה פ״ gänzlich zerspalten.
Дока́нчиваніе כלות, תם, תם ס׳ Beendigung.

Дока́нчивать פ״י הָתַם, כִּלָּה, הִשְׁלִים beendigen.
Докапывать פ״י חָפוּר עַד־, — כָּרָה völlig ausgraben.
Дока́рмливать פ״י כִּלָּה לְאָכֵם ausfüttern.
Дока́чивать, -кача́ть פ״י 1) הוֹסִיף לִדְלוֹת hinzupumpen. 2) גָּלַל עַד־ hinzuwälzen.
Дока́шивать, -коси́ть פ״י כִּלָּה, הִשְׁלִים קָצִיר הָצִיר weiter mähen. [säuern.
Доквашивать, -ква́сить פ״י הָתַם לְהַחֲמִיץ noch
Докидывать, -кида́ть, -ки́нуть פ״י זָרוֹק עַד־, — הִשְׁלִיךְ, — יָרָה hinzuwerfen. [sauer werden.
Докиса́ть, -ки́снуть הָחֲמוּץ כָּלָה פ״ע völlig
Докла́дчикъ ז׳ מַגִּיד, עוֹרֵךְ־, — מְשִׁיב דָּבָר לְפָנֵי־ Berichterstatter. [Bericht.
Докла́дъ ז׳ עֲרוּךְ מִשְׁפָּט, שׁוּמָה (מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים) לִפְנֵי Bericht.
Докла́дывать פ״י 1) הוֹסִיף לִפְנֵי־ zulegen. 2) שִׂים לִפְנֵי־, הִגִּיד, עָרוֹךְ־, — גִּלָּה אָזְנַיִם berichten, melden.
Докла́сть см. Докладывать. 1.
Доклика́ться, -каться, -кли́кнуться פ״ע קָרוֹא עַד־מְצֹא מַעֲנֶה rufen bis man es hört. Тутъ никого́ не доклика́ешься פֹּה תִּקְרָא וְאֵין עוֹנֶה [schmieden.
Доко́вывать, -кова́ть פ״י הָתַם לַחֲרֹשׁ בַּרְזֶל völlig
Доколачивать, -колоти́ть פ״י תָּקוֹעַ בְּ־ כָּלָה, צָנוֹחַ־ völlig einschlagen.
Доколо́ть см. Дока́лывать.
Доко́ль, -ко́лѣ ת״פ 1) עַד־אָנָה? עַד־מָתַי? bis wann? 2) עַד־כִּי, עַד־אִם, עַד־אֲשֶׁר bis daß.
Докона́ть (кого чѣмъ) פ״י מָרַר חַיַּי, מָרָה, הִלְאָה, הוֹגִיעַ bis zum Äußersten bringen.
Докопа́ть см. Дока́пывать.
Докорми́ть см. Дока́ривать.
Докоси́ть см. Дока́шивать. [werden.
До́красна ת״פ עַד־לְהַאֲדִים, עַד־אָדֹם bis zum Roth-
Докра́шивать, -краси́ть פ״י כִּלָּה לִצְבֹּעַ noch zu-
Докрича́ться см. Доклика́ться. [färben.
До́кторство ס׳ תּוֹר־דָּקְטוֹר Doktorwürde.
До́кторъ ז׳ 1) *דָּקְטוֹר, רַב, חֲכַם־הָרָשִׁים, אַלּוּף (תוי״ר הראש לאיצאי בית מדרש המדע). 2) רוֹפֵא Arzt; Doktor.
Доку́да ת״פ עַד־מָתַי, עַד־אָנָה, bis wohin? [-рскій ת׳.
Доку́ка נ׳ הַפְצָר, הַלְאָה; טֹרַח, תְּלָאָה Belästigung.
Докуме́нтъ ז׳ תְּעוּדָה, סֵפֶר־הָעֵדוּת Beweisschrift.
Докупа́ть, -купи́ть פ״י קָנָה עוֹד, הוֹסִיף לִקְנוֹת zu-
Доку́пка נ׳ קִנְיָן נוֹסָף das Zukaufen. [kaufen.
Доку́ривать, -ри́ть פ״י הָתַם לְקַטֵּר כָּלִיל, לְקַטֵּר גְּלִיל (טַבָּק) zu Ende rauchen.
Доку́чать (кому) פ״ע הָצַק לְ־, הִלְאָה, אִלֵּץ; פָּצוֹר בְּ־ belästigen. [Lichkeit.
Доку́чливость נ׳ טֹרַח, מַשָּׂא; דֶּרֶךְ הַלְאוֹת Zudring-
Доку́чливый, -ку́чный ת׳ מוֹגִיעַ, מַלְאָה zudringlich.
Доку́шивать, -ку́шать פ״י כִּלָּה לְאָכֹל gänzlich ver-
Докъ ז׳ מְקוֹם חָזוּק בְּדֶקֶל אֳנִיּוֹת Docke. [zehren.
Дола́мывать פ״י שָׁבוֹר כָּלָה, כִּלָּה לִשְׁבֹּר gänzlich zerbrochen.
Долби́ть (-блю́), -бну́ть פ״י 1) נָקַב, כָּרָה בְּמַקֵּב aushauen. 2) חָרוֹת אִמְרָיו עַל־לוּחַ לֵב־, שִׁנֵּן לְ־ einprägen. 3) לָמוֹד עַל־פֶּה auswendig lernen.
Долбня́, -бу́ха ז׳ קוֹבֵל, עֵלִי Schlägel.
Долгій ת׳ (פְּתִיל, זְמָן) אָרֹךְ lang. Ѣхать на до́лгихъ נָסוֹעַ לְאַטּוֹ, — בְּכָבְדוּת.
До́лго, -го́нько ת״פ זְמַן רַב langeZeit. Онъ тамъ жилъ долго יָמִים רַבִּים גָּר שָׁם, אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים. На долго לְיָמִים כַּבִּירִים. Д. ли до бѣды מִי יֹאמַר לֹא־ אֵרָע פֶּגַע. [langbärtig.
Долгобородый ת׳ אֲשֶׁר זְקָנוֹ יוֹרֵד עַל־פִּי, אָרֹךְ־הַזָּקָן
Долгова́тый ת׳ אָרֹךְ מְעַט länglich.
Долгово́й ת׳ חוֹב, —, מַשָּׂאוֹת — Schuld-. -вое обяза́тельство עֲרֻבּוֹן־מַשָּׂא. -вое отдѣле́ніе בֵּית־מִשְׁמָר לַחֲדָלִים מְשֻׁלָּם נִשְׁיָם.
Долговоло́сый ת׳ אָרֹךְ־הַשֵּׂעָר langhaarig. [wierig.
Долговре́менно ת״פ לְאֹרֶךְ יָמִים רַבִּים lang-
Долговре́менность נ׳ אֹרֶךְ יָמִים, — הַמְשֵׁךְ עֵת Langwierigkeit.
Долговре́менный ת׳ כָּבִיד יָמִים langwierig. Д. трудъ עֲבוֹדַת יָמִים רַבִּים. -нная война́ מִלְחָמָה מְמֻשָּׁכָה, אֲרֻכָּה, —.
Долговѣ́чно ת״פ לְיָמִים כַּבִּירִים, עָדֵי־עַד sehr lange.
Долговѣ́чность נ׳ נֶצַח; כֶּלַח lange Dauer.
Долговѣ́чный ת׳ מַאֲרִיךְ יָמִים, עוֹמֵד לְיָמִים רַבִּים, נֶצַח לְעוֹלָם lange dauernd. [Wuchs.
Долговя́зый ת׳ אִישׁ־מִדָּה, רַם־הַקּוֹמָה lang von
Долгогри́вый ת׳ אָרֹךְ־הָרַעֲמָה (סוּס) langmähnig.
Долгоде́нственный ת׳ נֶצַח לְעוֹלָם dauerhaft. -нное житіе́ אֹרֶךְ יָמִים. —
Долгоде́нствіе, -ство ס׳ 1) אֹרֶךְ יָמִים lange Dauer. 2) מוֹעֵד הַיָּמִים הָאֲרֻכִּים בַּשָּׁנָה die längsten Tage.
Долгоде́нствовать (-твую) פ״ע הַאֲרִיךְ יָמִים lange dauern.
Долголѣ́тіе ס׳ אֹרֶךְ־יָמִים langes Leben. [langjährig.
Долголѣ́тній ת׳ כַּבִּיר יָמִים, — מַאֲרִיךְ־
Долголѣ́тствовать (-вую) פ״ע הַאֲרִיךְ יָמִים lange leben.
Долгоно́сый ת׳ אָרֹךְ־הָאַף langnäsig.
Долгопо́лый см. Длиннопо́лый.

Долгоруки́й ז׳ אֶרֶךְ־הַיָּדַיִם ת׳ langhändig.
Долгосро́чный אֲשֶׁר יָמָיו יִמָּשְׁכוּ, הַנִּתָּן לְיָמִים רַבִּים ת׳
Долгота́ נ׳ אֹרֶךְ Länge. [auf lange Zeit.
Долготерпѣ́ливость נ׳ אַפַּיִם, אֹרֶךְ־אַפַּיִם — Langmuth.
Долготерпѣ́ливый ת׳ רוּחַ, אֶרֶךְ־אַפַּיִם — lang-
Долгоу́хій ת׳ אֶרֶךְ־אָזְנַיִם langöhrig. [müthig.
Долгоу́шка נ׳ מַחַט סְדִקִית langöhrige Nadel.
Долгохвостый ת׳ אֶרֶךְ־הַזָּנָב langschwänzig.
Долгошѐйный ת׳ אֶרֶךְ־הַצַּוָּאר langhalsig.
Долгошёрстный см. Длинношёрстный.
Долгоше́я ז׳ נ׳ אֶרֶךְ־הַצַּוָּאר Langhals. [haft.
Долгоязы́чный ת׳ הוֹלֵךְ רָכִיל, מְאֻרִיךְ לָשׁוֹן plauder-
Долгъ ז׳ 1) חוֹב, מַשָּׁא, נָשִׁי Schuld. Дѣлать долги לְוֹה הַרְבֵּה. 2) מִשְׁפָּט, חוֹבַת־מִצְוָה, מִשְׁמֶרֶת Pflicht. Д. слу́жбы מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּה, Д. честнаго человѣ́ка מִשְׁפַּט אִישׁ־נְדִיבוֹת. По до́лгу со́вѣсти твоей כַּאֲשֶׁר עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת, כַּאֲשֶׁר יְצַוְּךָ לִבְּךָ. Отда́ть послѣ́дній д. природѣ́ הָלוֹךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. [liegen bis...
Долежа́ть, -ся פ״ע הִשָּׁאֵר עַל־מְקוֹמוֹ עַד־; שָׁכוֹב עַד־
Долета́ть, -тѣ́ть פ״ע עוּף עַד־ hinzufliegen. [kommen.
Должа́ть פ״ע לְוֹה, נָשָׁה, עָבוֹט in Schulden
Должёкъ (-жка́) ז׳ מַשָּׂאת מְאוּמָה kleine Schuld.
Долженствова́ть (-ствую́) פ״ע נָשָׂא עָלָיו, חַיָּב, צָוָה verpflichtet sein.
Должни́къ ז׳ (לוֹה), חַיָּב, נֹשֶׁה (?) Schuldner. -ница נ׳.
Должно פ״ס נָכוֹן, רָאוּי man muß, es muß. Такъ д. поступа́ть נָכוֹן (רָאוּי) לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת. Д. быть онъ забы́лъ אֵין זֹאת כִּי אִם שָׁכַח כְּמִשְׁפָּט, כָּרָאוּי.
До́лжное ש״ת גְּמוּל; חוֹבַת״ לְ־ das Gehörige. Ка́ждому воздава́ть д. הָשֵׁב לְכָל־אִישׁ גְּמוּלוֹ.
Должностно́й ת׳ מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה — amtlich. -но́е лице́ אַחַד הַפְּקִידִים, בַּעַל־פְּקֻדּוּת.
До́лжность נ׳ 1) חוֹבָה, מִשְׁפָּט, מִצְוָה Pflicht. 2) פְּקֻדָּה, בֵּן, מָצָב, מַעֲמָד, מָקוֹם, עֲבוֹדָה Amt. Отрѣ́шить отъ до́лжности הָסִר אַחַד הַפְּקִידִים מִמְּקוֹמוֹ, הָרוֹס־מִכִּסְאוֹ.
До́лжный ת׳ 1) נָכוֹן, רָאוּי gehörig. Ты до́лженъ берѣ́чь домъ עָלֶיךָ לִשְׁמוֹר הַבַּיִת. Воздава́ть кому до́лжное הָשֵׁב לְאִישׁ גְּמוּלוֹ, עָשָׂה עִם״ כָּרָאוּי לוֹ. 2) חַיָּב* schuldig. Онъ мнѣ до́лженъ шесть рубле́й הִנְנִי נוֹשֶׁה בּוֹ שִׁשָּׁה שְׁקָלִים.
Долива́ть פ״ע הוֹסִיף לְצַקֵּת, יָצַק עוֹד; מָלֵא zugießen.
Доли́вка נ׳, -ли́въ ז׳ הַמּוּצָק עַל־ Zuguß.
Долима́нъ ז׳ אֵפוֹד הַפָּרָשִׁים Husarenjacke.
Долина́ см. Длина́.
Доли́на נ׳, -ли́нка, -ли́нушка נ׳ גַּיְא, בִּקְעָה, שְׁפֵלָה, עֵמֶק, נַחַל Thal. -нный ת׳. [voll Thäler.
Доли́нистый ת׳ (אֶרֶץ) פְּרָזוֹת, מָלֵא עֲמָקִים וְגַאיוֹת
Доли́стый см. Доли́нистый.
Доли́ть см. Долива́ть.
Доложи́ть, -же́ніе см. Докла́дывать, -кла́дъ.
Долой מוּר פ״ק! הוֹרֵד! הָסֵר fort! weg! ab! Д. съ глазъ моихъ! סוּר מֵעֵינַי. Шля́пу долой! הָסֵר הַמִּצְנֶפֶת.
Доломанъ см. Долима́нъ.
Долоти́ть (-лочу́) פ״י נָקוּב בְּמַקָּב — מַכָּה meißeln.
Долото́ ז׳ מַקָּב, חֶרֶט בַּרְזֶל, מַקְצוּעָה Meißel.
До́лу פ״ת מַטָּה, אַרְצָה, תַּחַת unten; hinab.
Долъ ז׳ см. Доли́на.
До́льный ת׳ תַּחַת, תַּחְתִּית; — הַבִּקְעָה, — הָעֵמֶק, — niedrig liegend. -ная жизнь חַיֵּי הָאָרֶץ.
До́льше, До́лѣе ת׳ אָרֹךְ יוֹתֵר; (בִּזְמַן) עוֹד, יוֹתֵר, מֵהַיּוֹם וָהָלְאָה länger (см. До́лгій). [hinzuklettern.
Долѣза́ть, -лѣзть פ״ע עָלָה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו עַד־
До́ля נ׳ 1) בַּד, חֵלֶק Theil. 2) חֵלֶק, נַחֲלָה, חֶבֶל, גּוֹרָל, מָנָה יָד Antheil. 3) מָנָת כּוֹס, גּוֹרַל הַחַיִּים Schicksal.
До́ма פ״ת בְּבֵיתוֹ; יָשְׁנוֹ בַּבַּיִת zu Hause.
Дома́зывать, -ма́зать פ״ע כָּלָה; הוֹסִיף לְמָשֹׁחַ — מִשְׁחַת gänzlich einschmieren.
Дома́лывать פ״ע כָּלָה לִטְחֹן, הָתֵם — zu Ende mahlen.
Дома́тывать פ״ע 1) כָּלָה לְכָרֵךְ vollends wickeln. 2) פָּזַר הוֹנוֹ כָּלָה ganz verschwenden.
Домахну́ть פ״ע עָרוֹק עַד־ — הִרָה hinwerfen. [feuchten.
Дома́чивать פ״ע הִרְטִיב כָּלָה; הוֹסִיף הַשְׁרָה ganz an-
Дома́шній ת׳ בַּיִת — häuslich. -ніе בְּנֵי־הַבַּיִת.
Дома́щивать פ״ע הָתֵם מִרְצֶפֶת־, כָּלָה לְרַצֵּף vollends pflastern. [לְגַבֵּל] hinzumessen.
Домежёвывать, -жева́ть פ״ע הָתֵם, כָּלָה לְהַגְבִּיל
Домека́ться, -кну́ться פ״ח הָבֵן, הָבִין, מָצָא חִידָה errathen.
Домёкъ ז׳ מַרְאֵה־לֵב, הַכָּרָה Muthmaßung. Не въ д. мнѣ́ это לֹא־עָלְתָה זֹאת עַל־לִבִּי.
До́менный ת׳ см. До́мна. [ausfegen.
Дометать, -мести́ פ״ע כָּלָה לְטַאטֵא, הָתֵם לִיעוֹת ganz
Домётывать, -мета́ть פ״ע 1) כָּלָה לִירוֹת; זָרוֹק עַד־ hinzuwerfen. 2) הָתֵם לְתַפֵּר לְלָאוֹת אוֹ שׁוּלֵי בָגֶד [benähen.
До́микъ ז׳ בַּיִת קָטָן Häuschen.
Домина́ть פ״ע (טִיט) הָתֵם מִרְמָס — כָּלָה לִרְמֹס völlig auskneten.

Домино с' 1) מַסֵּכָה, —מַעֲטָפָה לְהִתְחַפֵּשׂ Maskenkleid. 2) מִין קוּבִיָּא Zahlenspiel.

Домишко ו' קָטָן צָר, בֵּית־חֹמֶר elendes Häuschen.

Домище ו' בַּיִת גָּדוֹל ungeheures Haus.

Ало́мна כּוּר לְהַתִּיךְ נ' Gußofen.

Домовитость ז' מִשְׁק סִדְרֵי הַבַּיִת Häuslichkeit.

Домовитый ת' נוֹהֵג בְּסִדְרִים בְּבֵיתוֹ, צוֹפֶה הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ, מְכַלְכֵּל— haushälterisch.

Домовладыка ז' אֲדוֹנֵי הַבַּיִת; בַּעַל— רֹאשׁ בֵּית־אָבוֹת Hausherr.

Домовладѣлецъ ז' בַּעַל־הַבַּיִת וְקוֹנֵהוּ, אֲדוֹנֵי הַבַּיִת נ' Hausbesitzer. -лица

Домо́вничать פ"ע שָׁקוֹט עַל־שְׁמָרָיו, אָהוֹב לָשֶׁבֶת בַּיִת zu Hause sitzen.

Домово́дство ס' מִשְׁק בַּיִת, מִנְהַג הֲלִיכוֹת בַּיִת Haushaltung.

Домово́дъ ז' בֶּן־מִשְׁק בַּיִת Haushälter. -дка נ'.

Домовой 1) ת' הַבַּיִת Haus-. 2) ש"ת רוּחַ־רָעָה, שֵׁד Poltergeist.

Домога́тельство ס' מִבְקָשׁ, בַּקָּשָׁה, רְדִיפָה, שַׁחַר, מְכֵרָה, גִּיעַ לְמִצְוָא Bestrebung.

Домога́ться פ"ע (чего́) עָמַל לְמִצְוָא, —שָׁאוֹף sich bestreben.

Домо́й ת"פ הַבַּיְתָה; לְבֵיתוֹ nach Hause. Они ушли́ домо́й הָלְכוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ.

Домо́к (-мка́) ז' בַּיִת קָטָן Häuschen.

Домола́чивать, -лоти́ть פ"י כָּלָה לָדוּשׁ, הָתַם דִּישׁ ganz ausdreschen.

Домоло́ть см. Дома́лывать

Домоправи́тель ז' סוֹכֵן, בֶּן־מִשְׁק בַּיִת; רַב־בַּיִת, אַכְּנֵמוֹס. -льница נ' סֹכֶנֶת, אַכְּנֵמוֹסָה nes Vieh.

Доморо́стокъ (-тка) ז' מוֹלֶדֶת בַּיִת zu Hause erzogen

Доморо́щенный ת' מוֹלֶדֶת— יְלִיד־בַּיִת zu Hause erzogen.

Домости́ть см. Дома́щивать

Домострои́тель ז' בֶּן־מִשְׁק בַּיִת, סוֹכֵן Haushalter. -льница נ' סֹכֶנֶת. עַל־שְׁמָרָיו immer zu Hause sitzen.

Домосѣ́дничать פ"ע שָׁקוֹט, שָׁאוֹב תַּחְתָּיו, —בְּבֵיתוֹ

Домосѣ́дный ת' מְנוּחָה; בְּשֶׁבֶת בַּיִת, —חֲבוּשׁ häuslich.

Домосѣ́дство ס' שֶׁבֶת בַּיִת beständiges Zuhausesitzen.

Домосѣ́дъ ז' יוֹשֵׁב בַּיִת Stubensitzer. -дка נ' נֶשֶׁת־בַּיִת.

Домота́ть см. Дома́тывать.

Домохозя́инъ ז' אֲדוֹנֵי הַבַּיִת, בַּעַל— Hausherr.

Домоча́дець (дца) ז' עֶבֶד יְלִיד־בַּיִת zu Hause erzogener Knecht.

Домочи́ть см. Дома́чивать.

Домча́ть פ"י נָשׂוֹא חִישׁ קַל עַד־ schnell hinschleppen. —ся פ"ח חוּשׁ לְ־, בּוֹא קַל־מְהֵרָה עוּט— heranfsprengen.

Домъ 1) ז' בַּיִת, מָעוֹן, מָשְׁכָּן Haus. 2) בֵּית־, בַּיִת־ מִשְׁפָּחָה, אָב Familie. Онъ живётъ откры́тымъ до́момъ בֵּיתוֹ פָּתוּחַ לְרִוָּחָה לְכָל־בָּאֵיהוּ. Они разошли́сь по дома́мъ הֵם הָלְכוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ.

Домыва́ть, -ми́ть פ"י (כְּשָׂרוֹ, יָדָיו), כָּלָה לְרַחֵץ (בֶּגֶד) לְכַבֵּס— ganz auswaschen.

Домы́шляться, -мы́слиться פ"ח (до чего) מָצוֹא (תַּחְבֻּלָה) עֵצָה—zum Beschluß kommen.

Домѣ́ривать, -рить, -ря́ть פ"י הוֹסִיף לָמֹד; כָּלָה לְמַדֵּד hinzumessen.

Домѣ́чивать, -мѣ́тить פ"י כָּלָה לָשִׂים צִיּוּנִים noch hinzumerken.

Домѣ́шивать, -мѣ́сить פ"י כָּלָה לָלוּשׁ völlig durchkneten.

Домя́ть см. Домина́ть.

Дона́шивать, -носи́ть פ"י 1) נָשׂוֹא עַד־ tragen bis. 2) לָבוּשׁ בֶּגֶד עַד־בְּלוֹתוֹ ganz abnutzen.

Доне́льзя מֵאֵין־כָּמוֹהוּ; עַד־מְאֹד, לְבִלִּי־חֹקֶת Aeußerste.

Донесе́ніе ס' מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים לִפְנֵי־ עֶרֶךְ־מִשְׁפָּט; בִּשְׂרֵכֶת bis aufs Aeußerste.

Донести́ см. Доноси́ть.

Донизывать, -низа́ть פ"י כָּלָה לַחֲרוֹז (פְּנִינִים) hinzureihen.

Донима́ть, Доня́ть. (דוחיד) פ"י 1) כָּלָה לִלְקֹט, אָסוֹף הַנִּשְׁאָר den Rest abnehmen. 2) יָסַר, הוֹדִיעַ bis zum Aeußersten bringen. Его не доймёшь слова́ми הוּא בִדְבָרִים לֹא יִוָּסֵר.

Донный ת' אֲשֶׁר לְתַחְתִּית, —לְקַרְקַע des Bodens.

Доноси́тель см. Доно́щикъ.

Доноси́ть, -нести́ פ"י 1) נָשׂוֹא עַד, —הָבֵא tragen bis. 2) הִגִּישׁ, —עָרוֹךְ דָּבָר אֶל־ berichten. 3) הָבֵא דִּבַּת־ כָּתוֹב שִׂטְנָה עַל־אִישׁ, אֶל angeben, anklagen.

Доноси́ть см. Дона́шивать.

Доно́сокъ (-ска) ז' מָלָח, בְּלוּי, שִׂמְלָה בָלָה abgenutztes Kleid.

Доно́съ ז' שִׂטְנָה, דִּבָּה Anklage.

Доноше́ніе см. Донесе́ніе.

Доно́щикъ ז' כּוֹתֵב שִׂטְנָה, מֵבִיא דִּבָּה Angeber, Denunciant. -щица נ'.

До́нце ס' 1) תַּחְתִּית כְּלִי־קָטָן kleiner Boden. 2) מוֹשַׁב הַכִּשּׁוּר Sitzbrett.

Донынѣ́ ת"פ הַזֶּה: עַד־הַיּוֹם הַזֶּה, —הֵנָּה: עַד־עַתָּה, עַד־עַתָּה bis jetzt.

Донышко ס' см. До́нце.

Доня́ть см. Дони́мать.

Допа́лзывать פ"ע הָלוֹךְ עַל־גָּחוֹן עַד־, זָחוֹל עַד־ zukriechen.

Допа́лывать פ"י כָּלָה לְבַעֵר הַקּוֹצִים מִשְׂדֵה־זֶרַע, הָתַם לְנַכֵּשׁ* ganz ausjäten.

Допа́рывать, -поро́ть פ"י הַתֵּר הַתְּפֵר כֻּלָּה völlig auftrennen.

Допа́хивать, -паха́ть פ"י הוֹסִיף לַחֲרֹשׁ zuackern.

Допека́ть, -пе́чь פ"י הוֹסִיף לֶאֱפוֹת; כָּלָה— hinzubacken.

Допива́ть, -пи́ть פ"י שָׁתָה כֻּלָּה; הָתַם לִשְׁתּוֹת den Rest trinken. -ся פ"ח שָׁתָה עַד־ trinken bis. Д. до болѣзни שָׁתָה עַד לְהִתְחַלּוֹת zu Ende sägen, —feilen.

Допи́ливать, -пили́ть כָּלָה לְגָרַר בַּמַּגְרָה; גָּרַר־עַד־ פ"י

Допира́ть, -пере́ть פ"י (הַיָּטֵב) סָגוֹר כֻּלָּה ganz zumachen.

Дописывать, -писа́ть פ״ע הוֹסִיף לִכְתֹּב; — הָתֵם hinzuschreiben.

Допи́ть см. Допива́ть.

Допихивать, -ну́ть פ״ע הָדַחַת עַד, — דָּחוֹף hinzustoßen. [Nachzahlung.

Допла́та נ׳, -пла́чиванье ס׳ מִלּוּאִים הַשְּׁלוּם, — יֶתֶר

Допла́чивать, -плати́ть פ״ע הוֹסִיף לְ־, שַׁלֵּם עוֹד hinzuzahlen.

Доплета́ть, -пле́сть פ״ע הַשְׁלֵם מֵחֲלָף; עֲבֹת עַד תֹּם (הַשְּׁעָר) fertig flechten. -ся פ״ח הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ (בְּכָבְדוּת) עַד־ sich hinschleppen. [schwimmen.

Доплыва́ть, -пли́ть פ״ע שָׁחָה עַד־, — שׁוּט hinzu-

Допля́сывать, -пляса́ть פ״ע הָתֵם לִרְקֹד, כִּלָּה רָקוֹד הִרְבָּה עַד־ פ״ח הִמְחוֹל austanzen. -ся tanzen bis.

Доползáть, -зти́ см. Допа́лзывать.

Дополне́ніе ס׳ נוֹסָפוֹת, מִלּוּאִים Zugabe.

Дополни́тельный ת׳ נוֹסָף עַל־, מוֹסִיף nachträglich.

Дополня́ть, -по́лнить פ״ע הוֹסִיף עַל־; מִלֵּא הֶחָסֵר

Дополо́ть см. Допа́лывать. כִּלָּה הֹק׳ ergänzen.

Дополу́денный ת׳ אֲשֶׁר בַּבֹּקֶר, אֲשֶׁר לִפְנֵי־הַצָּהֳרַיִם vorsündfluthlich.

Допоро́тъ см. Допарыва́ть. [Vormittags-.

Допото́пный ת׳ מִדּוֹרוֹת, אֲשֶׁר לִפְנֵי יְמֵי־הַמַּבּוּל קְדוּמִים —

Допра́вливать, -правля́ть, -пра́вить פ״ע כִּלָּה 1) הָתֵם לְתַקֵּן, לְתַקֵּן דָּרוּשׁ חוֹב מִיַּד־ ganz ausbessern. 2) נָגוֹשׁ — den Schuldrest einziehen. [einzufordernd.

Допра́вочный ת׳ הַדָּרוּשׁ בְּמִשְׁפָּט, הָעוֹמֵד לִגְבוֹת

Допра́вщикъ ז׳ נוֹגֵשׁ חוֹב, נוֹשֶׁה Einfordrer.

Допра́здновать פ״ע הִשְׁלֵם חָג, כִּלָּה לָחוֹג ausfeiern.

Допра́шивать, -проси́ть פ״ע בִּקֵּר, שָׁאוֹל, חָקוֹר, הִשָּׁאֵל, הִדָּרֵשׁ 1) בִּקּוּר befragen. -ся פ״ח verhört werden. 2) הָפֵק רָצוֹן, פִּצּוּר בְּ־ עַד־מְצֹא בַקָּשָׁתוֹ מֵאִישׁ בְּהִתְחַנֵּן לוֹ erbitten.

Допросъ ז׳ חֲקִירָה, — דְּרִישׁ אֶת־פִּי־, בִּקֹּרֶת Verhör.

Допро́щикъ ז׳ חוֹקֵר דָּבָר מִשְׁפָּט, מְבַקֵּר Verhörer.

Допрыгивать, -гну́ть פ״ע קָפַץ עַד־, — דָּלַג hinzuspringen

Допры́скивать, -пры́снуть פ״ע הִזָּה עַד־ hinspritzen.

Допрѣва́ть, -прѣ́ть פ׳ בִּשֵּׁל הֵיטֵב gar kochen.

Допря́дывать, -пряда́ть פ״ע הָתֵם, כִּלָּה לִטְוֹת מַטְוֶה ausspinnen.

Допря́дывать, -пря́нуть פ״ע דָּלַג עַד־ hinzuspringen.

Допря́сть см. Допря́дывать, -пряда́ть.

Допуска́ть, -пусти́ть פ״ע 1) הִנִּיחַ לָבוֹא אֶל־ zulassen. 2) הִרְשָׁה —, נָתוֹן לְ־, — נָטוּשׁ erlauben.

Допу́скъ ז׳, -пуще́ніе ס׳ רְשִׁיוֹן לָבוֹא אֶל־ Hinzulassung.

Допыта́ться см. Допы́тываться. [gier.

Допы́тливость נ׳ תְּשׁוּקָה לָדַעַת, חֲפַשׂ Forschbe-

Допы́тливый ת׳ רוֹדֵף חֲדָשׁוֹת, תָּר לָדַעַת forschbegierig.

Допы́тывать, -пыта́ть פ״ע בָּקַר, אִלֵּץ לְהַגִּיד, חָלוּט וּבְחוֹן בְּכוּר עֵנִי ausfragen. -ся פ״ח דָּרוֹשׁ וְשָׁאוֹל כֹּה תּוּר לַחֲקֹר דָּבָר, וָכֹה ausforschen.

До́пьяна לִשְׁכָּרָה, לִשְׁכָּרוֹן ת״פ bis zur Trunkenheit.

Допѣва́ть, -пѣ́ть פ״ע הָתֵם שִׁיר, כִּלָּה לָשִׁיר ausfingen.

Доработывать, -рабо́тать פ״ע כִּלָּה מְלָאכָה hinzuarbeiten. -ся פ״ח עָמוֹל בִּמְלַאכְתּוֹ עַד־ arbeiten bis.

Дораста́ть см. Доростáть.

Дорва́ть см. Дорыва́ть. [malen

Дорисо́вывать, -сова́ть פ״ע הָתֵם לְתָאֵר fertig-

Доро́га נ׳ אֹרַח, מַסְלוּל, נְתִיבָה, דֶּרֶךְ, דָּרָךְ Weg, Bahn. Просёлочная д. מִשְׁעוֹל הַכְּפָרִים, דֶּרֶךְ כְּרָמִים. Счастли́вой доро́ги! שָׁלוֹם דַּרְכֶּךָ. Дать кому доро́гу הִטָּה מִנִּי אֹרַח לִפְנֵי־, פִּנָּה דֶּרֶךְ לְ־. Ведь это тебѣ́ по доро́гѣ הֲלֹא הִיא בְּדַרְכְּךָ מַהֲלָכְךָ Туда́ ему́ и дорога הוּא יֹאכַל מִפְּרִי־דַרְכּוֹ. [יָקָר מְאֹד.

До́рого ת״פ יָקָר; רַב הַמְּחִיר theuer. Въ три́дорога

Дорогова́тый ת׳ יָקָר מְעַט etwas theuer. [rung.

Дороговизна נ׳ עֲלוּת מְחִיר הַדְּבָרִים, יִקְרוּת Theue-

Дорого́й ת׳ יָקָר, רַב־הַמְּחִיר; נִחְשָׁב, נִכְבָּד theuer; festbar. -ríе ка́мни אַבְנֵי־חֵפֶץ, אַבְנֵי־חֵן, אֲבָנִים יְקָרוֹת.

Доро́дливость, -ро́дность נ׳ מִשְׁמַן הַבָּשָׂר Wohlbeleibtheit.

Доро́дливый, -ро́дный ת׳ בָּרִיא, שָׁמֵן, עָבֹה, כָּשֹׁה dick

Доро́дничать, -нѣ́ть פ״ע שָׁמוֹן, עָבֹה

Доро́дство, -дность см. Доро́дливость. [werden.

Дорожа́ть פ״ע עָלָה בִּמְחִיר, הָלוֹךְ וְיָקוֹר theuer

Доро́же ת׳ יָקָר מִ־ theurer.

Дорожи́ть (чѣмъ) פ״ע הוֹקֵר, כִּבֵּד, חָשׁוֹב בִּמְחִיר מִמְכָּרוֹ פ״ח רַבָּה theuer verkaufen.

Доро́жка נ׳ 1) מִשְׁעוֹל, מַסְלוּל Steg. 2) הֶעָלָה; צִנּוֹר עָרוּץ Streif; Rinne.

Доро́жникъ, -ничекъ ז׳ סֵפֶר זִכָּרוֹן לְנוֹסֵעַ Reisebuch

Доро́жный ת׳ הַדֶּרֶךְ, —, הַמַּסָּע —Weg-, Reise-.

Доро́жчатый ת׳ חָרוּת קַו־קַו gestreift.

Доро́слый ת׳ מְלֵא הַקּוֹמָה, — רָם erwachsen.

Доста́ть, -сти́ פ״ע שָׂגָה דַּי־, בּוֹא לְמַלּוֹא קוֹמָתוֹ, קוֹמָתוֹ, — גָּדוֹל, — עָלָה aufwachsen.

Доруба́ть, -би́ть פ״ע כִּלָּה לַחְטֹב, — הָתֵם abhauen.

Дорыва́ть, -рва́ть פ״ע הוֹסִיף לִקְטֹף; כִּלָּה לִנְתֹּשׁ, הָתֵם לַעֲקֹר נְטוּעַ ganz ausreißen. [ben.

Дорыва́ть, -ры́ть פ״ע כָּרָה עַד; כִּלָּה לַחְפֹּר ausgra-

Дорѣзывать, -рѣзать פ״ע 1) לִגְזֹר, כָּלָה לִכְרֹת — hinzuschneiden. 2) מוֹתֵת, שָׁחוֹט כָּלָה abschlachten.

Доса́да נ׳, כַּעַס, תּוּגָה, בִּזָּיוֹן וָקֶצֶף, מָמֵר, מֹרַת־רוּחַ, מַר־נֶפֶשׁ Verdruß. [leidiger. -льница נ׳.

Досадитель מַכְאִיב לֵב, מְמָרֵר נֶפֶשׁ, מַכְעִיס ז׳ Be-

Досадительный מַכְאִיב לֵב ת׳ kränkend.

Досади́ть см. Досажда́ть и -са́живать.

Доса́дно רַע וָמָר ת״פ verdrießlich. Мнѣ это досадно רָעָה זֹאת בְּעֵינַי. צַר לִי מְאֹד. Мнѣ очень досадно

Доса́дный מַכְעִיס ת׳ kränkend. -ныя рѣчи דְּבָרִים מַכְעִיסִים, מַכְאִיבִים, יוֹרְדִים חַדְרֵי־בֶטֶן — .

Доса́довать (-дую) כָּעוֹס; הָמַר עַל־ פ״ע sich ärgern.

Доса́дчикъ см. Досади́тель.

Досажа́ть см. Доса́живать.

Досажда́ть (кому) מָרַה, הִרְעִים, הִכְעִיס, כִּעֵס פ״ע ärgern, kränken. [bepflanzen.

Доса́живать כָּלָה לִשְׁתֹּל; הוֹסִיף לִנְטֹעַ פ״ע vollends

Доса́ливать הוֹסִיף לְמָלֵחַ, מָלוֹחַ עוֹד, durchsalzen.

Доса́сывать מָצָה עַד־תֹּם, עֵלַע — , יָנוֹק כָּלָה פ״ע Ganz aussaugen.

Досве́рливать, -ли́ть כָּרָה עוֹד, הוֹסִיף לִנְקֹב, — , הָתֵם לִנְקֹר כָּלָה פ״ע vollends ausbohren. [bisher.

Досе́лѣ עַד־עַתָּה, עַד־הַיּוֹם, עַד־כֹּה, עַד־הֵנָּה ת״פ

Доси́живать, -сидѣ́ть יָשׁוֹב עַד־ 1) פ״ע sitzen bis. 2) לְחַמֵּם בֵּיצִיָּה — , כָּלָה (אֶם צִפּוֹר) לִרְגֹּר ausbrüten. 3) כָּלָה לְזַקֵּק מַשְׁקֶה ausdestilliren.

Доска́ נ׳ גֵּב; לוּחַ־עֵץ, קֶרֶשׁ Brett; Tafel. Прочита́ть отъ доски до доски́ קָרָא סֵפֶר מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף. До гробовой доски́ עַד־סְתֹם הַגּוֹלֶל, עַד־בְּדֵי שְׁאוֹל, עַד־תֹּם הַחַיִּים. Ихъ нельзя поставить на одну до́ску הֵם שׁוֹנִים מְאֹד בְּעֶרְכָּם. [ganz abschaben.

Доска́бливать כָּלָה לִמְחוֹת; גָּרוֹר — , גָּרַד כָּלָה פ״ע

Доска́зывать, -сказа́ть הָתֵם לְסַפֵּר, כָּלָה לְדַבֵּר פ״ע auserzählen.

Доска́кивать, -скака́ть דָּלַג עַד פ״ע springen bis.

Доскобли́ть см. Доска́бливать.

Доскокну́ть, -кочи́ть см. Доска́кивать.

Доскреба́ть, -скре́сть הִקְצָה — , גָּרַד כָּלִיל, גָּרַר כָּלָה פ״ע

Досла́ть (дошлю́) см. Досыла́ть. [ganz abschaben.

Послу́живать, -служи́ть מִלֵּא יְמֵי עֲבֹדָתוֹ פ״ע, — כָּלָה den Dienst beenden. -ся עָלָה בַעֲבֹדָתוֹ פ״ח durch Dienen erlangen.

Послу́шивать, -слу́шать שָׁמוֹעַ דָּבָר עַד־סוֹפוֹ פ״ע, — עַד־תֻּמוֹ ganz aushören.

Досма́тривать, -смотрѣ́ть רָאָה עַד־סוֹף 1) פ״ע bis zu Ende sehen. 2) שִׂים עַיִן עַל־ Aufsicht haben. На́до тебѣ́ досма́тривать за этимъ молодымъ человѣ́комъ עָלֶיךָ לָשִׂים עַיִן עַל־הַנַּעַר הַזֶּה. Этого я не досмотрѣ́лъ עַל־זֶה לֹא־שַׂמְתִּי עֵינַי.

Досмо́трщикъ מַשְׁגִּיחַ, נֹצֵב עַל־, פָּקִיד ז׳ Aufseher.

Досмо́тръ מִשְׁמָר, פְּקִידוּת ז׳ Aufsicht.

Досмотрѣ́ть см. Досма́тривать.

Досмѣя́ться הִרְבָּה לִצְחֹק עַד (לְחֻלִּי) פ״ח so lange [lachen bis.

Досоли́ть см. Доса́ливать.

Дососа́ть см. Доса́сывать.

Досо́хнуть см. Досыха́ть.

Доспа́ть см. Досыпа́ть. [עַת בְּכוּרָיו reif werden.

Доспѣва́ть בּוֹא עַד־ , גָּמוֹל, בָּשׁוֹל הֵיטִיב (פְּרִי) פ״ע

Доспѣ́лый מְבֻכָּר, בָּשֵׁל ת׳ (פְּרִי) reif.

Доспѣ́ть см. Доспѣва́ть.

Доспѣ́хъ חֲלִיצָה, מַדֵּי־, כְּלֵי אִישׁ־מִלְחָמָה ז׳ Rüstung.

Доставáть, -ста́ть (-стаю́, עתיד -ста́ну) 1) פ״ע הִשִּׂיג, הָפַק, מָצָא bekommen. Отку́да доста́лъ ты де́ньги? מֵאַיִן מָצָאתָ (הִשַּׂגְתָּ) יְדֶךָ כֶּסֶף. Доста́нь мнѣ э́ту книгу הָבֵא לִי אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה. 2) נָגַע, הִגִּיעַ עַד reichen bis. Доста́ть руко́ю до потолка́ הִגִּיעַ בְּיָדוֹ עַד־הַסִּפּוּן. 3) הָיָה דַּי, הִמְצִיא לְמַדַּי, שָׁפוֹק לִי־ hinreichen, genügen. Доста́нетъ ли э́тихъ де́негъ тебѣ́ на доро́гу? הֲיִשְׁפַּק הַכֶּסֶף לְדַרְכֶּךָ. Ему́ не достаётъ смѣ́лости הוּא חָסֵר אֹמֶץ־לֵב. -ся נפעל נָפוֹל לִי־, הִמְצֵא לִי־ zu Theil werden. Ему доста́лось наслѣ́дство חֶבֶל נַחֲלָה נָפַל לוֹ. Ему доста́нется כְּאֶרְחוֹ יַמְצִיאוּהוּ, הוּא לֹא־יִנָּקֶה מֵעֹנֶשׁ.

Доставля́ть, -ста́вить הָבֵא, הִמְצֵא אֶל־, הָפַק לִי־ פ״ע שִׂים לִי־, לִפְנֵי־ geben, gewähren; liefern. Д. удово́льствіе кому́ נָתוֹן שִׂמְחָה בְּלֵב־ , שִׂמֵּחַ אֶת־ .

До́сталь עוֹדֵף, שָׁרִיד, שְׁאָרִית, יֶתֶר, שְׁאָר נ׳ Rest.

Доста́токъ (-тка) הוֹן־רָב, שֹׂבַע, מַדַּי ז׳; Ueberfluß.

Доста́точествовать (-ствую) 1) פ״ע הָיָה, שָׁפוֹק, הִמְצֵא לְמַדַּי, דַּי hinreichen. 2) רָאָה, שָׂבוֹעַ בְּרָכָה בְּטוּב wohlhabend sein.

Доста́точно דַּי־הַצֹּרֶךְ, בְּשַׁפֵּק, לְמַדַּי, דַּי ת״פ hinrei-

Доста́ть см. Доставáть. [chend.

Досте́гивать, -стега́ть כָּלָה לְתַפֵּר פ״ע abfteppen.

Достига́ть, -сти́гнуть, -сти́чь בֹּא עַד־, מָצָא, הִשִּׂיג פ״ע הִגִּיעַ לִי־ einholen; erreichen. Д. цѣ́ли מָצוֹא הֶפְצוֹ. Д. глубо́кой ста́рости בּוֹא לִימֵי־זִקְנָה וְשֵׂיבָה, — הִגִּיעַ

Достиже́ніе ס׳, הַשָּׂגָה, בֹּא עַד־ Erreichung

Дости́рывать, -стира́ть כָּלָה לְכַבֵּס פ״ע. [digkeit.

Достовѣ́рность נְכוֹנָה, אֱמֶת נ׳ Glaubwür-

Достовѣ́рный אֶמֶת , נָכוֹן , נֶאֱמָן ת׳ — glaubwürdig.
Достодолжный הָנָכוֹן , הָרָאוּי ת׳ gehörig.
Досто́йно כְּדֵי־עֶרְכּוֹ , כָּרָאוּי , כְּמִשְׁפָּט ת״פ würdig.
Досто́инство מְחִיר 1) ס׳ Werth. 2) יָקָר , חֵין עֶרֶךְ , יִתְרוֹן Würde, Verdienst.
Досто́йный 1) ת׳ רָאוּי לְ־ verdient. Этотъ человѣкъ досто́инъ наказа́нія הַזֶּה מִשְׁפַּט עֹנֶשׁ לָאִישׁ . 2) נִכְבָּד , יָקָר , נֶחְשָׁב würdig.
Достопа́мятный עוֹמֵד לְזֵכֶר עוֹלָם ת׳ denkwürdig.
Достопочте́ніе כָּבוֹד הָרָאוּי לְ־ס׳ gebührende Achtung.
Достопочте́нный נִשּׂוּא־ , נֶחְשָׁב , יָקָר , נִכְבָּד ת׳ פָּנִים achtungswerth.
Достопримѣча́тельный הָרָאוּי לָשִׂים לֵב עָלָיו ת׳ עוֹמֵד לְנֶגֶד , נִפְלָא ; מוֹפֵת — merkwürdig.
Достосла́вный, -хва́льный אֲשֶׁר לוֹ נָאוָה תְּהִלָּה ת׳ ruhmwürdig.
Достоя́ніе נְכָסִים , קִנְיָן , הוֹן , רְכוּשׁ , נַחֲלָה ס׳ Vermögen.
Достра́гивать הוֹסִיף הַחֵלֶק בַּמַּקְצוּעָה פ״י zuhobeln.
Достра́ивать, -стро́ить כָּלָה לִבְנוֹת פ״י ausbauen.
Достра́чивать, -строчи́ть כִּלָּה לְתַפֵּר קָו לָקוֹ פ״י abfteppen.
Дострига́ть -стри́чь הָתַם לְגֵזּוֹ , כָּלָה לָגֵז פ״י abscheeren.
Дострога́ть см. Достра́гивать.
Достро́ивать, -стро́ить см. Достра́ивать.
Достро́йка תֹּם מְלֶאכֶת הַבִּנְיָן , כְּלוֹת הַבִּנְיָה נ׳ Ausbau.
Доструги́вать, -га́ть см. Достра́гивать
Достру́ливать, -ля́ть 1) פ״י כָּלָה לִירוֹת ganz erschießen. 2) יָרָה עַד־ schießen bis.
Достряпывать, -пать פ״י כָּלָה לְבַשֵּׁל das Essen fertig machen.
Доступа́ть, -пи́ть פ״י קָרַב אֶל־ , נָגוֹשׁ hinzutreten.
Досту́пный נִמְצָא לְדוֹרְשָׁיו ת׳ ; אֲשֶׁר נִתַּן לָבוֹא אֵלָיו zugänglich.
До́ступъ ז׳ דֶּרֶךְ — , רְשׁוּת — , צִדְקָה לָבוֹא אֶל־ Zutritt.
Досу́гъ ז׳ שִׁבַּת מְמֶלֶאכָה , עֵת מַרְגּוֹעַ , — עֵת־דְּרוֹר freie Zeit, Muße.
Досу́жество, -жесть ז׳ חֲרִיצוּת בִּמְלֶאכָה , יַד־חֲרוּצִים* — מְהִירוּת* Gewandtheit.
Досу́жій ת׳ חָרוּץ , מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ flink.
Досу́жный ת׳ דְּרוֹר ; חָדֵל — , שׁוֹבֵת מִמְּלַאכְתּוֹ müssig. -ная пора́ עֵת מַרְגּוֹעַ , עֵת־דְּרוֹר .
До́суха ת״פ עַד־יִבְשֵׁת , לְחֲרֶבָה ganz trocken.
Досу́шивать, -суши́ть פ״י יַבֵּשׁ הֵיטֵיב vollends trocknen.
Досча́тый, -счаной ת׳ לוּחוֹת־עֵץ , קְרָשִׁים־ aus Brettern.
Досчи́тывать, -счита́ть פ״י כָּלָה לִסְפֹּר ; הָתַם חֶשְׁבּוֹן auszählen. -ся 1) נִסְפַּל כָּלָה הִסָּפֵר ausgezählt werden. 2) מָצָא חֶשְׁבּוֹן פ״ח die Rechnung voll haben. Я не досчи́тываюсь однаго́ рубля́ נֶעְדָּר לִי בְּחֶשְׁבּוֹן שֶׁקֶל אֶחָד .
Досыла́ть, -сла́ть פ״י הִשְׁלִים מִשְׁלוֹחַ — , מִלֵּא הוֹסִיף , שָׁלוֹחַ עוֹד , לִשְׁלֹחַ noch zuschicken.
Досыпа́ть, -спа́ть פ״י יָשׁוֹן דַּיּוֹ noch etwas schlafen.
Досыпа́ть, -сы́пать פ״י שָׁפוֹךְ עוֹד , — זָרָה hinzuschütten.
До́сыта ת״פ לְשָׂבְעָ , לְמַדַּי , דַּי־שָׂבְעוֹ bis Sättigung.
Досѣва́ть, -сѣ́ять פ״י הוֹסִיף לִזְרֹעַ ; — כָּלָה aussäen.
Досѣка́ть, -сѣ́чь 1) פ״י כָּלָה לִכְרֹת עֵצִים , — לַחְתֹּךְ ; הִכָּה בַּשּׁוֹטִים עַד־ 2) peitschen bis... ausbauen.
Досю́да ת״פ עַד־כֹּה ; עַד־הֵנָּה bisher.
Досяга́ть, -ся́гнуть פ״י הִשִּׂיג , הִגִּיעַ לְ־ , (עַד־) reichen bis zu...
Дота́лкивать פ״י דָּחָה עַד , — , דָּחוֹף הָדוֹף , — סָחוֹב hinzuschleppen.
Дота́щивать, -таща́ть פ״י מָשׁוֹךְ עַד־ , — , מָשׁוֹךְ עַד־ hinzuschleppen.
Дотека́ть פ״י הָלוֹךְ (מַיִם) עַד־ , — , נָהוֹר fließen bis...
Дотере́бливать, -би́ть פ״י כָּלָה מָרוֹט vollends ausraufen.
Дотере́ть см. Дотира́ть.
Дотёсывать, -теса́ть פ״י הוֹסִיף הַחֵלֶק בַּמַּעֲצָד vollends behauen.
Дото́чь см. Дотека́ть.
Дотира́ть פ״י הוֹסִיף לִשְׁחֹק , — , לָדֹק fertig zerreiben.
Доткáть Доткну́ть см. Дотыка́ть.
Дотла́ ת״פ עַד־כָּלָה , כָּלָה , עַד־הַיְסוֹד gänzlich.
Дотолкну́ть см. Дота́лкивать.
Дото́лѣ ת״פ עַד הַמָּקוֹם־ , עַד־הַיּוֹם הַהוּא bis dahin.
Дотро́гиваться, -тро́нуться פ״י נָגוֹעַ בְּ־ אֶל־ berühren.
Дотыка́ть, Доты́кать -ткну́ть פ״י סָתוֹם כָּלָה vollends zustecken. -ся פ״ח הִנָּגַע (יָדוֹ) עַל־ , נָגוֹעַ בְּ־ leicht berühren.
Дотыка́ть, -тка́ть פ״י כִּלָּה לֶאֱרֹג , אָרוֹג עוֹד fertig weben.
Дотяга́ться פ״ח הִשָּׁפֵט עִם . . . עַד־ prozessiren bis...
Дотяги́вать, -тяну́ть 1) פ״י מָשׁוֹךְ עַד־ hinziehen. 2) עָצוֹר כֹּחַ , הֵאָחֵךְ נַפְשׁוֹ ; עָצוֹר לָלֶכֶת עַד־ aushalten bis...
Дору́чивать, -учи́ть פ״י הוֹסִיף לְלַמֵּד , — כָּלָה vollends belehren. -ся פ״ח הוֹסִיף לִלְמֹד ; — כָּלָה , — הָתַם erlernen.
Доха́живать см. Доходи́ть.
Дохлёбывать, -ба́ть פ״י כִּלָּה לְלַקֵּק , — עָלָע den Rest aufessen.
До́хлый ת׳ מֵת (כֶּלֶב , דָּג) (כֶּלֶב , דָּג) krepirt.
Дохну́ть см. Дыха́ть.
До́хнуть פ״י (בְּהֵמָה , דָּג) מוּת , סָפָה , הֵאָסֵף krepiren.
Доходи́ть, Дойти́ 1) פ״י הָלוֹךְ עַד , — בוֹא hingehen. 2) הִשִּׂיג , הִגִּיעַ עַד erreichen. Дойде́тъ и до тебя́

очередь גַּם עָלֶיךָ הַעֲבֹר־כּוֹס; עוֹד יָבֹא עִתְּךָ גַּם־אַתָּה. Д. до чего́ своимъ умо́мъ הַגִּיעַ לְ־, הִשִּׂיג בִּתְבוּנָתוֹ. 3) אָפֹס, כָּלָה, בּוֹא עַד־קִצּוֹ zu Ende gehen. У насъ хлѣбъ дошёлъ אֶזֶל הַבָּר מִכֵּלֵינוּ. [träglich.

Дохо́дный עוֹשֶׂה־שֶׂכֶר, נוֹתֵן פְּרִי, — שָׂכָר ת׳ ein=

Дохо́дъ 1) שֶׂכֶר, פְּרִי, תְּבוּאָה ז׳ Einkünfte. 2) כְּלוֹת, תֹּם Ende. Хлѣбъ уже въ дохо́дѣ הַבָּר עוֹד מְעַט וְכָלָה הַבָּר, קָרוֹב לְכִלּוֹת. [Tochter=.

До́черинъ, -рнинъ, -рній ת׳ הַבַּת, אֲשֶׁר לַבַּת — ,לְתָאֵר, כָּלָה לְהַתְּוֹת פ״ **Дочерчивать, -чертить** הָתֵם לְהַקּוֹת fertig zeichnen.

Дочиста כָּלָה ת״פ, מִבְּלִי הַשְׁאִיר שָׂרִיד gänzlich.

Дочистить см. Дочища́ть.

Дочи́тывать, -чита́ть קָרָא עַד־תֹּם פ״ **Дочи́тывать, -чита́ть** הִגִּיעַ בְּקָרְאוֹ עַד־ פ״ח [gen.

Дочища́ть הָתֵם לְנַקּוֹת, כָּלָה לְטַהֵר פ״ **Дочи́ть** vollig reini=

Дочь, До́чка בַּת Tochter. [ten.

Доша́гивать, -шагну́ть צָעוּד עַד־ פ״ע hinzuschrei=

Дошвы́ривать, -рну́ть הַטֵּל, יָרֹק — ,זָרוֹק עַד־ פ״ **Дошвы́ривать, -рну́ть** hinzuwerfen. [nähen.

Дошива́ть, -ши́ть הָתֵם לְתַפֵּר, כָּלָה לְתַפֵּר פ״ **Дошива́ть, -ши́ть** fertig

Дошивка כְּלוֹת הַתְּפִירָה פ׳ **Дошивка, -шитіе** Beendigung des

До́шлый מָלֵא יָמִים, בָּא בַיָּמִים ת׳ **До́шлый** gereift. [Nähens.

Дощаникъ אֲרוֹן עֵץ ז׳; תֵּבַת־ **Дощаникъ** bretterner Kasten.

Дощаной, -щатый см. Доща́тый. [chen.

Дощечка שְׁחִיף, לוּחַ־עֵץ, קְרַשׁ־קָטָן נ׳; גַּב **Дощечка** Brett=

Дощи́пывать, -щипа́ть מָרוֹט עַד־ ; קָטוֹף כָּלָה פ״ **Дощи́пывать, -щипа́ть** תֹּם abzupfen.

Доѣда́ть, -е́сть כָּלָה לֶאֱכֹל פ״ **Доѣда́ть, -е́сть** den Rest aufessen. Д. кого́-что́ אָכוֹל בְּכָל־פֶּה, הִכָּה נֶפֶשׁ־הִצְקָל־, אָכוֹל בְּדֵי עוֹר־

Доѣзжа́ть נָסוֹעַ עַד־ (בַּסּוּס) פ״ע **Доѣзжа́ть** hinzufahren.

Доѣзжа́чій נוֹטֵר כְּלֵבֵי הַצַּיִד ש״ת **Доѣзжа́чій** Hundeaufseher.

Доѣзжива́ть, -е́здить 1) כָּלָה, נָסוֹעַ עַד־עֵת פ״ע **Доѣзжива́ть, -е́здить** die Fahrzeit beendigen. 2) נָסוֹעַ בְּ־ עַד פ״ **Доѣзжива́ть, -е́здить** durch Fahren abnutzen.

Доѣсть см. Доѣда́ть.

Доѣхать см. Доѣзжа́ть.

Драгі́й см. Дорого́й.

Драгома́нъ מְתַרְגְּמָן, מֵלִיץ ז׳ **Драгома́нъ** Dolmetscher.

Драгоце́нность סְגֻלָּה, כְּלִי־יָקָר, דְּבָרִים־חֵפֶץ נ׳ **Драгоце́нность** Kostbarkeit.

Драгоце́нный יָקָר ת׳ **Драгоце́нный** kostbar. -нные ка́мни אַבְנֵי־חֵן, חֵפֶץ.

Драгу́нъ רַכָּב, פָּרָשׁ ז׳ **Драгу́нъ** Dragoner.

Дражайшій הַנֶּחֱמָד — ,הַיָּקָר מִכֹּל ת׳ **Дражайшій** theuerst.

Дразне́ніе הָתְעוֹלֵל, הִתְגָּרוֹת; הָתוּלִים ס׳ **Дразне́ніе** das Reizen.

Дразни́ло מִתְגָּרָה, מִתְעוֹלֵל, מִתְלוֹצֵץ ז״נ **Дразни́ло** Necker.

Дразни́ть הִתְעוֹלֵל בְּ־ פ״ — ,הִתְגָּרָה, הָרַעַם **Дразни́ть** reizen.

Дра́ка מַכַּת־אַגְרוֹף, מְרִיבָה, מַצָּה נ׳ **Дра́ка** Schlägerei. [necken.

Драко́нка לוֹף, מִין צֶמַח נ׳ (פאה ו׳) **Драко́нка** Drachenwurz.

Драко́нъ דְּרַקּוֹן, שָׂרָף מְעוֹפֵף ז׳ (ברכ׳ סב.) **Драко́нъ** Drache.

Дра́ма מַשָּׂא לְבָמַת הַחֲזָיוֹן, חֲזוּת מַשָּׂא נ׳ **Дра́ма** Drama.

-мати́ческій ת׳ [-ги́ческій ת׳.

Драмату́ргія תּוֹרַת הַקֶּשֶׁר־הַחֲזוּת נ׳ **Драмату́ргія** Schauspielerkunst.

Драмату́ргъ חֲזִיוֹנוֹת מַשָּׂא, סוֹפֵר חֲזוּת ז׳ **Драмату́ргъ** Bühnendichter.

Драница, Дрань שְׁחִיף עֵץ נ׳; גַּב **Драница, Дрань** Dachschindel.

Дра́ніе מִקְרָע, קְרַע ס׳ **Дра́ніе** das Reißen.

Драпирова́ніе רְפִידָה, מִרְפָּד נ׳ **Драпирова́ніе, -ро́вка** Drapirung.

Драпирова́ть (-ру́ю) רָבוּד, רַפֵּד פ״ע **Драпирова́ть** drapiren.

Драпъ אֹרֶג־צֶמֶר עָב ז׳ **Драпъ** dickes Tuch.

Дра́тва פְּתִיל כָּפוּר, חוּט מָשׁוּחַ בְּזֶפֶת נ׳ **Дра́тва** Pechdraht.

Драть (-деру́) 1) מָשׁוֹךְ, מָרוֹט פ״ע **Драть** zupfen. Д. во́лосы מָרוֹט הַשֵּׂעָר. 2) קָרוֹעַ reißen. 3) פָּשׁוֹט עוֹר, — ,חָשׂוֹף, הִפְשִׁיט כָּלָה, הִצָּה, הִנָּצָה פ״ח **Драть** abreißen, abziehen. Д. съ кого́ ко́жу רַבָּה בְמִחִיר מִכְרוֹ; לְקוֹחַ נֶשֶׁךְ וּמַרְבִּית, עוֹר מֵעַל עוֹר. Д. го́рло צָרוּחַ בְּגָרוֹן. Это дерётъ у́ши כָּל־שׁוֹמְעָהּ תִּצַּלְנָה אָזְנָיו. הָאֹבֶן, הַלָּחֵם, הָאֵשׁ מַכָּה בְּעֶבְרָה. הוּא מַכֶּה בְּעֶבְרָה. Онъ бо́льно дерётся הֵם נִצִּים (נִלְחָמִים). Драхва (חולין ס׳) *שַׁקְנָאִי, מִין אַוָּן נ׳ **Драхва** Trappgans.

Дра́хма חֵלֶק הַתְּשָׁעִים; דְּרַכְמוֹן, מִין מַטְבֵּעַ נוֹשָׁן נ׳ **Дра́хма** Drachme.

Дра́чка שְׁחִיף־עֵץ חָרוּץ, מַסְרֵק לְפִשְׁתִּים נ׳ **Дра́чка** Aufrauh=

Драчли́вость חֵפֶץ קְרָבוֹת וּמַצָּה נ׳ **Драчли́вость** Zankfucht.

Драчли́вый אוֹהֵב מַצָּה בְּמַהֲלֻמוֹת ת׳ **Драчли́вый** zankfüchtig.

Драчу́нъ רוֹדֵף מַצָּה וּמִלְחֶמֶת־אַגְרוֹף ז׳ **Драчу́нъ** Zankfüchtiger.

Дребеде́нь תָּפֵל, רִיק נ׳ **Дребеде́нь** Unsinn.

Дребе́зги רְסִיסִים ז״ר, בְּקָעִים, מְכִתָּה **Дребе́зги** Scherben.

Дребезжа́ніе רַגְז־קוֹל, פֶּרֶט, קוֹל חֲרֻדוֹת ס׳ **Дребезжа́ніе** Klang eines platzenden Gefäßes.

Дребезжа́ть הִשְׁמִיעַ רַגְז־קוֹל, פֹּרֵט פ״ע **Дребезжа́ть** dröhnen.

Древеси́на חֹמֶר הָעֵץ; עֵץ לְמִינוֹ נ׳ **Древеси́на** Holzstoff.

Древе́сный עֵץ ת׳ — **Древе́сный** Holz=. [Zeltstange.

Дре́вко 1) תֹּרֶן לָאֹהֶל ס׳ **Дре́вко** Lanzenschaft. 2)

Дре́вле בִּימֵי קֶדֶם, לְפָנִים ת״פ **Дре́вле** vor Zeiten.

Дре́вній קָדוּמִים, — ,קָדֶם, עַתִּיק ת׳ **Дре́вній** uralt. Д. пото́къ נַחַל־קְדוּמִים. -ніе цари́ מַלְכֵי־קֶדֶם.

Дре́вность שְׁנוֹת קֶדֶם, יְמוֹת עוֹלָם, קֶדֶם, קְדוּמִים נ׳ **Дре́вность** Alterthum.

Древне́ть הָיָה לְיָשָׁן נוֹשָׁן, הִזְקִין פ״ע **Древне́ть** veralten.

Дре́во ס׳ (רבים) древа́, -веса́) см. Де́рево.
Древови́дный כְּדַמּוּת־עֵץ ת׳ baumartig.
Древомѣ́ръ כְּלִי־מַמַּד לָעֵצִים ז׳ Baummesser.
Древонасажде́ніе מַטַּע עֵצִים ס׳ Baumpflanzung.
Древото́чецъ (-чца) תּוֹלַעַת־הָעֵץ ז׳ Bohrwurm.
Дрема́ נ׳ -ма́ніе תְּנוּמָה, נוּמָה ס׳ Schlummer.
Дрема́ть (-млю) הִרְדֵּם, נוּם פ״ע schlummern. Мнѣ дре́млется תְּנוּמָה תֹּאחֲזֵנִי.
Дремли́вость נוּמָה נ׳ Schläfrigkeit.
Дремли́вый נִרְדָּם, נָם, יָשֵׁן ת׳ schläfrig.
Дремо́та נ׳ נוּמָה, שְׁנָה, תַּרְדֵּמָה Schläfrigkeit.
Дрему́честь נ׳ מַאֲפַל חֹרֶשׁ, עֲבִי יַעַר Dichtigkeit eines Waldes. [Wald.
Дрему́чій лѣсъ חֹרֶשׁ מֻצָּל, יַעַר־מַאֲפֵלָיִם dichter
Дресва́ נ׳ חָצָץ Kiessand.
Дресвя́къ, -свяни́къ ז׳ אֶבֶן חָצָץ Kieselstein.
Дресвя́ный ת׳ מָלֵא חָצָץ kiesig.
Дресирова́ть (-ру́ю) פ״י (סיס, כלב) לִמֵּד, הִנְהַג abrichten.
Дроби́ны נ״ר (בליל לבהמה) נִפֶּת, חֲרָצִים מִמַּסַּךְ־שְׁכָר*, תֶּמֶד* Malzträber.
Дроби́ть (-блю) פ״י פּוֹצֵץ, פִּרְפֵּר, פָּתוֹת לְפָתִים zerbröckeln.-ся הִתְפּוֹצֵץ, הִתְפָּרֵר, הִתְפָּרְדֵּר zerbröckelt
Дробле́ніе ס׳ נִפּוּץ, פִּרוּר, פְּרָט Zerbröcklung. [werden.
Дробни́ца נ׳ וַלְקוּט הַצְּרוֹרוֹת לְאַבְנֵי־קֶלַע Schrotbeutel.
Дробный נִפְרָט* zertheilt.-ные товары מְכָר־מִצְעָר.
-ное число מִסְפָּר בְּחִשְׁבּוֹן הַשְּׁבָרִים.
Дробови́къ קְנַה־רֹבֶה לְחַרְצַנֵּי־קֶלַע ז׳ Schrotbüchse.
Дробово́й ת׳ אֲשֶׁר לְחַרְצַנֵּי־קֶלַע Schrot-.
Дробь נ׳ 1) בְּקָעִים, רְסִיסִים Scherben. 2) אַבְנֵי־קֶלַע, חַרְצַנֵּי־ — Schrot. 3) מִסְפָּר בְּסֵפֶר הַתִּשְׁבֹּרֶת, שֶׁבֶר Bruchzahl. 4) פְּרָט מְתוֹפְפִים, רַעַם הַפְּרָטִים עַל־הַתֹּף Trommelwirbel.
Дрова́ ס״ר עֵצִים לַהֲשִׂיק, עֲצֵי־בָעֵר Brennholz.
Дро́вни, -ве́шки נ״ר עֲגֶלֶת־חֹרֶף לְמַשָּׂא Lastschlitten.
Дрововóзъ ז׳ מַסִּיעַ עֵצִים, — מוֹלִיךְ Holzführer.
Дровоно́сецъ ז׳ נוֹשֵׂא עֵצִים Holzträger.
Дровосѣ́къ ז׳ חוֹטֵב עֵצִים, — כּוֹרֵת Holzhauer.
Дровяникъ ז׳ מוֹכֵר עֵצִים Holzhändler.
Дровяно́й ת׳ עֵצִים — Holz-. Д. дворъ אוֹצַר עֵצִים.
Дро́ги נ״ר עֲגֶלֶת אָרוֹן מֵתִים Leichenwagen.
Дро́гнуть см. Дрожа́ть.
Дроженіе ס׳ חֲרָדָה, רַעֲדָה das Zittern.
Дрожа́ть, Дро́гнуть חוֹלֵף, רָחוּף, רָעוּד, רָגוּז zittern. Члены его дрожа́тъ רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתָיו; נִבְהֲלוּ חִיל אָחֲזוֹ, רַעֲדָה אֲחָזָתוּ עַצְמָיו. Онъ дро́гнулъ
Дро́жди, Дро́жжи ג״ר שְׂמָרִים Hefen.
Дрожди́никъ ז׳ כְּלֵי־שְׂמָרִים Hefengefäß.
Дрожди́но́й; -жжево́й ת׳ שְׂמָרִים- Hefen-.
Дро́жки נ״ר עֲגֶלֶת־צָב, מֶרְכָּבָה קַלָּה Droschke.
Дрожь נ׳ חֲלִחְלָה, רַעֲדָה, חִיל, רִטֶּט, רַעַד Zittern, das
Дроздъ, -дикъ ז׳ קִיכְלִי, מִין צִפּוֹר* Drossel. [Schauer.
Дрокъ ז׳ רֹתֶם Ginsterpflanze.-ковый — רְתָמִים ת׳
Дромеда́ръ ז׳ בֶּכֶר, מִין גָּמָל (ישעיה ס׳, ו) Dromedar.
Дротъ, -тикъ ז׳ כִּידוֹן Wurfspieß.
Дрочёна נ׳ מָעוֹג עִם חֶלֶב וּבֵיצִים Eierkuchen.
Другóй ת׳ 1) שֵׁנִי zweiter. 2) מִשֶּׁנָּה, אַחֵר anderer. Одинъ за другимъ אִישׁ אַחֲרֵי־רֵעֵהוּ. Одно къ другóму אַחַת לְאַחַת.
Другъ ז׳ יָדִיד, מֵרֵעַ, רֵעָה, רֵעַ Freund. רבים Друзья רֵעִים. Другъ дру́га אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ, אִישׁ אָחִיו, אִישׁ אֶת־אָחִיו; אִשָּׁה רֵעוּתָהּ, אִשָּׁה אֶת־אֲחוֹתָהּ; אֶת־אֶחָד.
Дру́жба נ׳ אַהֲבַת־רֵעִים, רֵעוּת Freundschaft.
Дружёкъ (-жка́) см. Другъ. [schaftlich.
Дружелюби́вый ת׳ אִישׁ רֵעִים, מִתְרוֹעֵעַ freund-
Дружелю́біе ס׳ אַהֲבָה, חֶסֶד, רֵעוּת Freundlichkeit.
Дружелю́бный ת׳ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד, אוֹהֵב freundlich.
Дру́жескій, -ственный ת׳ מָלֵא אַהֲבָה וְרֵעוּת freundschaftlich.
Дружёчекъ -чка см. Другъ. [freundschaftlich.
Дружи́на נ׳ חֵיל הַמִּתְנַדְּבִים, צְבָא הַמִּשְׁמַעַת לַמֶּלֶךְ Leibwache.
Дружи́ть פ״י קָשַׁר בְּרִית רֵעוּת, רָעָה אִישׁ עִם־עִמִּיתוֹ — בֵּין Freundschaft stiften. -ся פ״ח הִתְרוֹעֵעַ sich bes-
Дружи́ща, -ще! יְדִידִי Freund! [freunden.
Дру́жка נ׳ שׁוֹשְׁבִין, חָבֵר לַחָתָן וְלַכַּלָּה לְיוֹם כְּלוּלוֹתָם Hochzeitsmarschall.
Дру́жно ת״פ לֵב אֶחָד, שְׁכֶם, — יַחְדָּו gemeinschaftlich.
Дру́жный ת׳ אַהֲבָה, — מָלֵא רֵעוּת freundschaftlich.
Дры́хнуть פ״ע (המ׳) הִרְדֵּם נוּם שְׁנָתוֹ schlafen.
Дря́блость נ׳ חֹסֶר לֵחַ, יֹבֶשׁ, נֹבֶל Welkheit.
Дря́блый ת׳ מְבֻלָּק, נָמֵק, רַךְ, קָמֵל, נָבֵל welk, trocken.
Дря́бнуть פ״ע קָמוֹל, נָבוֹל welken.
Дря́бѣть פ״ע נָתוֹן קוֹל־שְׁרִיקוֹת dumpf klingen.
Дряга́ть פ״ע הִתְחַלְחֵל בִּידָיו וְרַגְלָיו, — הִתְפַּלֵּץ zucken.
Дря́гиль ז׳ נוֹשֵׂא מַשָּׂא כְּבָתֵף, סַבָּל Lastträger.
Дрягну́ть см. Дряга́ть.
Дрягота́ נ׳ רַעֲדָה, פַּלְצוּת. [רוּחַ leeres Geschwätz.
Дрязгъ ז׳ 1) סְחִי וּמְאוּס, סוּחָה Schmutz. 2) רְעוּת, הֶבֶל
Дрянно́й ת׳ תָּפֵל, סָרוּ־טַעַם, נִמְאָס רע lumpig, schlecht.
Дрянь נ׳ 1) סְחִי, סוּחָה, מָאוּס Schmutz. 2) הֶבֶל, ריק
Дря́хлость נ׳ תַּחֲלוּאִים, רִפְיוֹן Gebrechlichkeit. [Unsinn.

Дря́хлый ת׳ יְדוּעַ־חֳלִי, דָּוֶה ת׳ gebrechlich.
Дряхле́ть, Дря́хнуть פ״ע חָלוֹשׁ, רָפָה kraftlos werden. Онъ начина́етъ дряхле́ть כֹּחוֹ עָזְבוֹ.
Duба́сить (-ба́шу) פ״י דּוּשׁ בְּשַׁרְ״״ בְּמַקֵּל prügeln.
Дубильный ת׳ עָשׂוּי לַעֲבֹד בּוֹ עוֹרוֹת zum Gerben.
Дуби́на (נ׳ -ница) 1) נ׳ מַקֵּל־חוֹבְלִים, עֹתֶד, מַקֵּל־יָד, אֵלָה* Keule. 2) חֲסַר־לֵב, בֵּעַר, כְּסִיל Dummkopf.
Дубить (-блю́) פ״י עִבֵּד עוֹרוֹת בְּעוֹר אַלּוֹנִים gerben.
Ду́бка נ׳, -бле́ніе ס׳ עִבּוּד עוֹרוֹת בְּעוֹר אַלּוֹנִים das Gerben.
Дубле́ть ז׳ כֶּפֶל, מִשְׁנֶה, הִשָּׁנוֹת Doppelstück.
Дубо́вый ת׳ אַלּוֹן — Eichen-.
Дубо́къ (-бка́), -бо́чекъ (-чка) ז׳ אַלּוֹן רַךְ kleine Eiche.
Дубра́ва, -вка נ׳ סְבָכִי־יַעַר, חֹרֶשׁ מְצַל Wald.
Дубра́вистый ת׳ מָלֵא יְעָרוֹת waldig.
Дубра́вный ת׳ יַעַר Wald-. -ные звѣ́ри חַיְתוֹ־יַעַר.
Дубро́ва см. Дубра́ва.
Дубро́вникъ ז׳ יוֹעֵר, מִין צֶמַח (שבת קט:)* Gamander.
Дубъ ז׳ אַלּוֹן, אֵיל Eiche. Д. ка́менный (ע״ז יד.)* אַבְלְסוֹן Steineiche.
Дубьё ס׳ אֵלָה, יְתַד־אַלּוֹן* Keule.
Дуга́ (נ׳ 1) דְּמוּת־קֶשֶׁת Bogen. 2) קֶשֶׁת־כְּעִין־ת״ס Krummholz vom Gespann. Дуго́ю כְּדְמוּת קֶשֶׁת bogenförmig.
Дугообра́зный ת׳ כְּדְמוּת קֶשֶׁת bogenförmig.
Дуда́ נ׳ עוּגָב רֹעִי, חָלִיל־רוֹעִים, עוּגָב Rohrpfeife.
Дуда́къ см. Драхва́. [Pfeife spielen.
Дуди́ть (-дю́) פ״ע נָגַן בְּעוּגָב, חִלֵּל בְּחָלִיל auf der
Ду́дка, -дочка נ׳ חָלִיל קָטָן Pfeifchen. Пляса́ть по чужо́й ду́дкѣ בִּטֵּל דַּעְתּוֹ מִפְּנֵי דַּעַת אֲחֵרִים.
Ду́дочникъ ז׳ מְחַלֵּל בְּחָלִיל Pfeifenspieler.
Ду́дочный ת׳ חָלִיל, עוּגָב — Pfeifen-.
Дудча́тый ת׳ נְבוּבְּקָנֶה* röhrenförmig.
Ду́жка (נ׳ 1) אֹזֶן לְכֶלִי, אֹזֶן חֶרֶב bogenförmiger Griff. 2) עֶצֶם עֲנַק־הַצּוָאר Brustbein. [-льный
Ду́ло ס׳ פִּי קְנֵה־הָרֶעַם Mündung (der Kanone).
Ду́льце ס׳ פִּי־שׂוֹפָר, פִּי־חֲצוֹצְרָה Mundstück an Blas-
Ду́ля נ׳ פְּרִי אֹגֶם גָּדוֹל Butterbirne [instrumenten.
Ду́ма (נ׳ 1) עֲצַת־נֶפֶשׁ, מַחֲשָׁבָה, שִׁרְעָף, שָׁעָף Gedanke. 2) שַׁעַר־עָם, בֵּית הַמּוֹעֲצָה לָעָם Magistrat.
Ду́мать, -мывать פ״י 1) שׂוּחַ עִם־לְבָבוֹ, הָגָה denken. Онъ ду́му ду́маетъ שִׂיחַ לוֹ. 2) חָשׁוֹב, דַּמָּה meinen. Онъ не такъ думаетъ לְבָבוֹ לֹא־כֵן הוּא, לֹא־כֵן יַדְמֶה. 3) אָמוֹר בְּלִבּוֹ, — דִּבֵּר beabsichtigen. Онъ ду́маетъ жени́ться הָיָה עִם־לְבָבוֹ לָקַחַת לוֹ אִשָּׁה. Я ду́маю постро́ить домъ אֲנִי עִם־לְבָבִי לִבְנוֹת בַּיִת.
Ду́мный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְשַׁעַר־הָעָם des Magistrats. 2) מְשִׂיחַ עִם־לְבָבוֹ nachdenkend.

Дуновéніе ס׳ נְשִׁמַת רוּחַ, אֹפֶע, חֶבֶל נָדָף Hauch.
Ду́нуть см. Дуть.
Дупликáть ז׳ פַּתְשֶׁגֶן, פִּרְשֶׁגֶן כְּתָב, נִשְׁתְּוָן — Abschrift. -тный ת׳
Дуплина см. Дупло́. [
Дуплистый ת׳ נְבוּב (עֵין), נָבוּב, עֵנָב hohl.
Дуплить פ״י עָשָׂה הָעֵנָב נָבוּב, כָּרָה בְּלֵב עֵץ aushöhlen.
Дупло́ ס׳ חוֹר עֵץ נָבוּב, נִקְרַת־עֵץ Höhlung.
Дуплова́тый см. Дуплистый.
Дуплѣ́ть פ״ע הָיָה לְנָבוּב (עֵין) hohl werden.
Ду́ра נ׳ פּוֹתָה, סָרַת־טַעַם Närrin. [dumm.
Дуракова́тый ת׳ אִוִּילִי, חֲסַר־לֵב, נִבְעָר מִדַּעַת, etwas
Дура́къ, Дурале́й ז׳ אֱוִיל, סָכָל, בֵּעַר, פֹּתִי, פּוֹתָה, חֲסַר־לֵב, כְּסִיל Narr.
Дура́цкій ת׳ אִוִּילִי, נִבְעָר, נִרְגָּן, נִרְגָּנִי närrisch.
Дурачёкъ (-чка) см. Дура́къ.
Дура́ченье ס׳ כִּסְלָה, הוֹלֵלוּת Narrerei.
Дура́ческій см. Дура́цкій.
Дура́чество ס׳ אִוֶּלֶת, סִכְלוּת, כִּסְלָה Dummheit.
Дура́чить פ״י הָתַל בְּ־, הָתַל, — צָחַק, הִתְעוֹלֵל — zum Narren haben. -ся פ״ח הִתְהוֹלֵל Thorheiten begehen.
Дурачи́ще, -чи́на ז׳ נִבְעָר מְאֹד, סָכָל גָּדוֹל Dummkopf.
Ду́рень ז׳ כְּסִיל, בֵּעַר, אֱוִיל Narr.
Дури́ть פ״ע הָתַל, הִתְהוֹלֵל Possen machen.
Дурма́нъ ז׳ מִין פִּקְעוֹת שָׂדֶה Stechapfel.
Ду́рно (ת״פ 1) רַע, בְּאֵין־בִּינָה schlecht. 2) מַר, צַר übel. Мнѣ дурно נִקְטָה נַפְשִׁי, מַר־לִי.
Дурно́й ת׳ 1) רַע; לֹא־טוֹב schlecht. 2) רַע־הַמַּרְאֶה, טוֹבַת מַרְאֶה הִיא רוּחַ עוֹעִים; נְרָא häßlich. Она очень не дурна́
Дурнота́ נ׳ 1) רַע־מַרְאֶה Häßlichkeit. 2) בַּעַל נֶפֶשׁ, רוּחַ עוֹעִים; נְרָא Uebelkeit.
Дурнѣ́ть פ״ע הָמְאַס, הָלוֹךְ וָרַע בְּמַרְאֶה שִׁנָּה תָאָרוֹ, רַע häßlich werden.
Ду́рочка см. Ду́ра
Дурь נ׳ 1) סִכְלוּת, הֶבֶל, אִוֶּלֶת Thorheit. 2) שְׁרִירוּת לֵב Eigensinn.
Дурѣ́ть פ״ע הָמְכַּל, הָבָעַר, הָאֱוַל dumm werden.
Ду́тикъ ז׳ 1) חָלוּל, קְנֵה נָבוּב* hohle Sache. 2) בַּעַל־פָּנִים, פָּנִים דְּשֵׁנִים נִפּוּחַ הַפָּנִים Pausback. 3) בַּעַל־פָּנִים, סָר וְזָעֵף, נִזְעָמִים Murrkopf.
Дуть פ״ע נָשׁוֹף, נָשׁוּב, נָשׁוֹם, נָפוּחַ; נָשַׁם, הָשַׁב blasen, wehen. Здѣсь ду́етъ רוּחַ עַזָּה נוֹשֶׁבֶת פֹּה. -ся פ״ח הִתְעַבֵּר, הִתְנַשֵּׂא; נָעוֹף sich aufblasen.
Духи́ ז״ר סַמֵּי־בֹשֶׂם Parfüms.
Духове́нство ס׳ מִשְׁרַתֵּי־יְיָ, חֶבְרַת־כֹּהֲנִים Geistlichkeit.
Духо́вная ת״נ צַוָּאָה, מְצוַת־הַמֵּת* Testament.
Духовникъ ז׳ הַמְכַפֵּר, הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְפָנָיו יִתְוַדּוּ —

Beichtvater.

Духо́вный т 1) רוּחַ־ geistig. 2) מִן־הַכֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי־ geistlich. -ное заведе́ніе בֵּית סֵפֶר לְלִמּוּדֵי־יְיָ. -ное завѣща́ніе מִצְוַת הַהוֹלֵךְ לָמוּת.

Духово́й т זוּם לְבָשִׁים, —לַפַּחַת בּוֹ עָשׂוּי לְגַשֵּׁם zum Blasen, Blase-. Д. кана́лъ קְנֵה־הַנְּשִׁימָה. Д. инструме́нтъ שׁוֹפָר, חָלִיל, חֲצוֹצְרָה, קֶרֶן־תְּרוּעָה.

Духота́ ж 1) צְהָנָה, בְּאֹשׁ Dampf. 2) חֹם כָּבֵד מְהַכִּיל, חֹם עֵז erstickende Luft.

Духъ м 1) נֶפֶשׁ, רוּחַ, נְשָׁמָה Geist, Athem; Muth; Laune. Испусти́ть духъ נָפַח נַפְשׁוֹ. Д. Бо́жій רוּחַ־ יְיָ. Собра́ться съ ду́хомъ הִתְאַזֵּר עֹז. הֵהָלֵךְ כֹּחַ. Па́дать ду́хомъ הִמּוֹג מִפַּחַד. У него́ не хвата́ло ду́ха сказа́ть это לֹא־עָרַב לִבּוֹ לְהַגִּיד זֹאת. Онъ не въ ду́хѣ הוּא סָר וְזָעֵף. Перевести́ д. הָשֵׁב רוּחוֹ, שָׁאוֹף רוּחַ. 2) רֵיחַ Geruch. Дурно́й д. רֵיחַ רָע.

Душа́ ж 1) נֶפֶשׁ, נְשָׁמָה, רוּחַ Seele; Gewissen. Кривить душо́й עָשָׂה שֶׁקֶר בְּנַפְשׁוֹ. Я живу́ съ нимъ душа́ въ ду́шу נַפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ. Онъ въ ней души́ не ча́етъ הוּא לֹא־יָדַע נַפְשׁוֹ בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתָהּ. 2) נֶפֶשׁ אָדָם Person. Се́мьдесятъ душъ שִׁבְעִים נֶפֶשׁ.

Душе́вно т״פ מְלֵב, בְּלֵב וָנֶפֶשׁ herzlich.

Душе́вный т 1) הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁר לַנֶּפֶשׁ — Seelen-. (2 נֶאֱמָן, יוֹצֵא מִלֵּב וָנֶפֶשׁ herzlich.

Душегре́я, -грѣ́йка ж אַפּוֹד־שֵׂעָר לַנָּשִׁים Leibpelz.

Душегу́бецъ м (-бца) רוֹצֵחַ נֶפֶשׁ Mörder.

Душегу́бство ס רֶצַח, קְטֶל Mord. [morden.

Душегу́бствовать (-ствую) פ״י קָטוֹל, רָצוֹחַ נֶפֶשׁ

Душёкъ, (-шка́) м בְּאֹשׁ übler Geruch; Eigensinn. Онъ съ душкомъ הוּא הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא.

Душе́ніе ס מַחֲנָק das Ersticken.

Ду́шенька, -шка, -шечка ג יַחִידָתִי! יָפָתִי! רַעְיָתִי! [!תַּמְתִּי] Liebchen!

Душёный т מְקֻטָּר, מְקֻקְטָר gedämpft.

Душепа́губный т רַע לַנֶּפֶשׁ, הוֹבֵל, —מַשְׁחִית נֶפֶשׁ jedenverderbend. [vollzieher. -щица נ׳

Душеприка́щикъ ז מְקַיְּמֵי דִּבְרֵי הַמֵּת Testament-

Душеспаси́тельный т גּוֹאֵל נֶפֶשׁ מַשְׁחִית Seelen-

Души́стый т נוֹתֵן רֵיחַ נִיחוֹחַ wohlriechend. [reter.

Души́ть פ״י 1) חָנַק erstücken. 2) נוּף; נוּף בְּשָׂרוֹ סַמֵּי פ״ח קִטֵּר parfümiren; dämpfen. -ся נוּף בְּשָׂרוֹ בְּשָׂמִים sich parfümiren.

Ду́шки ר״ר עוֹרוֹת צוֹאֲרֵי־שׁוּעָלִים Fuchsbälge.

Душни́къ, -ничёкъ м מִפְתַּח לְרוּחַ בַּחֲלוֹן Luftloch.

Душни́ца ג בֵּית־נֶפֶשׁ, קֶרֶן־סַמִּים Riechfläschchen.

Ду́шный т חֹם כָּבֵד מְהַכִּיל schwül.

Дуэли́стъ м אִישׁ־הַבְּדָדִים, נֶאֱבָק Zweikämpfer.

Дуэ́ль ж (לסד״ח) מְלֶחֶמֶת הַבְּדָדִים, מְנַמְכוּס Zweikampf

Дуэ́тъ м זְמֶרֶת שְׁנַיִם צְמָדִים Zweigesang.

Дщерь ג בַּת Tochter.

Дыба ג סַד־הַקָּטֶל Folterbank.

Дыбиться פ״ח נִזְנַק, סָמַר sich emporsträuben. Во́лосы дыбя́тся תִּסְמַר שַׂעֲרַת הַבָּשָׂר.

Дыбомъ ת״פ לְמַעְלָה aufrecht. Во́лосы у меня ста́ли д. שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי סָמְרָה.

Дыбы́ ז״ר das Stehen auf den Hinterfüßen. Медвѣ́дь сталъ на дыбы́ הֵדֹב עָמַד עַל־שְׁתֵּי רַגְלָיו. Ло́шадь на дыбы́ סוּס סָמַר.

Дымить (-млю́) פ״י מְלֵא עָשָׁן rauchen.

Дымо́ть (-млю́) פ״ח מְלֵא עָשָׁן Rauch machen. -ся

Ды́мный т עָשָׁן, עָשֵׁן rauchig.

Дымо́вникъ ז אֲרֻבַּת עָשָׁן Rauchloch. [Rauchsteuer.

Дымово́й ת״ר עָשָׁן—Rauch- -вое מַס מִתַּנּוּר וְכִירַיִם ש״ח

Дымо́къ (-мка́), -мо́чекъ (-чка) ז עָשָׁן דַּק kleiner

Ды́мчатый ת (צֶבַע) כְּעֵין עָשָׁן rauchfarbig. [Rauch.

Дымъ ז קִיטוֹר, עֵשֶׁן, עָשָׁן Rauch.

Ды́нникъ ז עֲרוּגַת אֲבַטִּיחִים Melonenbeet.

Ды́ня ג דְּלַעַת, אֲבַטִּיחַ Melone. -нный ת׳.

Дыр— см. Дир—.

Ды́хало, -хальце ס קְנֵה הַנְּשִׁימָה Luftröhre.

Дыха́ніе ס נְשִׁימָה, נְשָׁמָה, רוּחַ Athem.

Дыха́тельный ת הַנְּשִׁימָה, אֲשֶׁר לְמִשְׁאַף רוּחַ Athmungs-.

Дыха́ть см. Дыша́ть. [Athmungs-.

Дыхле́цъ ז צַר־רוּחַ, צַר־חִחָזָה Engbrüstiger.

Дыша́ніе ס נְשִׁימָה, נִשְׁמָה, מִשְׁאַף רוּחַ das Athmen.

Дыша́ть פ״ע נָשׁוּם, שָׁאוֹף רוּחַ athmen. Онъ е́ле ды́шетъ לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נִשְׁמָה, קָצְרָה רוּחוֹ.

Ды́шло ס מוֹט־הַצֶּמֶד (לְעֲגָלָה לְרֹתֵם הַסּוּסִים) Deichsel.

Дьяволёнокъ (-нка) ז נַעַר מְשֻׁלָּח וְסוֹרֵר kleiner Teufel.

Дья́волъ ז שֵׂד, שָׂטָן, רוּחַ רָעָה Teufel. -льскій ת׳.

Дья́вольщина ג מַעֲשֵׂה שָׂטָן, שַׁעֲרוּרִיָּה Teufelei.

Дья́кон— см. Діа́кон—.

Дьячёкъ (-чка́) ז מְשָׁרֵת בֵּית אֱלֹהִים Kirchendiener.

Дѣ́ва ג בְּתוּלָה, עַלְמָה, נַעֲרָה Jungfrau.

Дѣва́ть, Дѣть (-дѣ́ну) פ״ע עָזוֹב, הִנִּיחַ, שׂוּם hinthun. Куда́ ты дѣва́лъ мою па́лку? אָנָה שַׂמְתָּ אֶת־מַקְלִי. Куда́ мнѣ дѣва́ть сы́на? אָנָה אֶעֱזוֹב אֶת־בְּנִי. -ся הִתְעַלֵּם, הִתְעַלֵּם מֵעַיִן, פָּנָה, הָלוֹךְ מִזֶּה פ״ח hinkommen. Куда дѣвался сынъ твой? אָנָה פָּנָה (הָלַךְ) בְּנֶךָ. Куда мнѣ дѣваться? אָנָה אֶמְצָא

אָנֹכִי בָא? מִבֵּלְעָדַי לִי. [-вичій ת'.

Дѣвица ג' בְּתוּלָה, נַעֲרָה, עַלְמָה Fräulein. -вическій,

Дѣвичество ס' בְּתוּלִים, עֲלוּמִים, נְעוּרִים Jungfernstand.

Дѣвичникъ ז' חַג, מִשְׁתֵּה הַבְּתוּלוֹת (לפני כלולותיה) הַלּוּלִים.

Дѣвичья נ' חֶדֶר אִמְּהוֹת הַבַּיִת Mädchenzimmer.

Дѣвка נ' אָמָה, שִׁפְחָה; נַעֲרָה, עַלְמָה Magd.

Дѣвочка נ' יַלְדָּה kleines Mädchen.

Дѣвственникъ ז' חָדָל מֵאִשָּׁה Junggesell.

Дѣвственница נ' אִשָּׁה, בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־יָדְעָה אִישׁ בְּבְתוּלֶיהָ reines Jungfer.

Дѣвственный ת' תָּמִים, תָּם jungfräulich. -нная почва קַרְקַע בְּתוּלָה, נִיר חָדָשׁ. [im Jungfernstand.

Дѣвствованіе ס' נְעוּרִים, יְמֵי־בְתוּלִים das Verbleiben

Дѣвушка נ' נַעֲרָה; שִׁפְחָה, אָמָה Mädchen.

Дѣвчо́нка см. Дѣвочка.

Дѣдина נ' נַחֲלַת אֲבִי־הָאָב großväterliches Erbgut.

Дѣдовскій ת' אֲשֶׁר לְאֲבִי־הָאָב großväterlich.

Дѣдовщина נ' דֶּרֶךְ קַדְמוֹן, מִנְהָג אֲשֶׁר עָלָיו אָכַד כֶּלַח veralteter Gebrauch.

Дѣдъ, -душка ז' אָב, אָב־זָקֵן* Großvater.

Дѣписа́ніе ס' הַזִּכְרוֹנוֹת, —, סֵפֶר הַקּוֹרוֹת, דִּבְרֵי־הַיָּמִים Geschichte. [schreiber.

Дѣписа́тель ז' סוֹפֵר הַקּוֹרוֹת, מַזְכִּיר Geschicht-

Дѣписа́тельный ת' אֲשֶׁר לְדִבְרֵי הַיָּמִים historisch.

Дѣпричастіе ס' תֹּאַר־פֹּעַל מִפֹּעַל (כמו בְּשׁוּבוֹ) Gerundium.

Дѣйствительно ת"פ אֲמָנָם, נָכוֹן, אֶמֶת, כֵּן wirklich.

Дѣйствительность נ' אֶמֶת, אֲמוּן אֶמֶת Wirklichkeit. Въ дѣйствительности בְּאֱמֶת, אֶל־נָכוֹן.

Дѣйствительный ת' אֶמֶת, —, נָכוֹן wirklich. Д. глаголъ פֹּעַל יוֹצֵא לִשְׁנֵי.

Дѣйствіе, -ство ס' פֹּעַל, פְּעֻלָּה, מַעֲשֶׂה, עֲלִילָה, מַעֲלָל, עִנְיָן That; Wirkung. Дра́ма въ пяти́ дѣйствіяхъ בַּחֲמִשָּׁה עִנְיָנִים חֲזוּת.

Дѣйствованіе ס' מַעֲלָל, עֲלִילָה, פְּעֻלָּה Wirkung.

Дѣйствователь ז' פּוֹעֵל, עוֹשֶׂה der Wirkende. -льница נ'.

Дѣйствовать (-ствую) 1) פ"ע מֵלֵא, עָשָׂה, פָּעוּל handeln. 2) —, עָזוֹר, הוֹעִיל לְטוֹב אוֹ לְרַע עוֹלֵל עַל־ wirken.

Дѣланіе ס' מַעֲשֶׂה das Machen.

Дѣлатель ז' עוֹשֶׂה, יוֹצֵר Verfertiger. -льница נ'.

Дѣлать פ"ע עָשָׂה, יָצוֹר machen, schaffen. Д. сосу́дъ עָשָׂה־, יָצוֹר כְּלִי. Д. добро עָשָׂה טוֹב. Посту́покъ этотъ дѣлаетъ тебѣ честь מַעֲלֶיךָ זֶה לְכָבוֹד לְךָ.

Дѣлаться 1) נפעל הֵעָשֶׂה gemacht werden. 2) פ"ח הָיָה לְ־ werden. -ся скупы́мъ הָיָה לְכִילִי. -ся смѣшны́мъ הָיָה לְצְחוֹק.

Дѣле́жъ ז' חֵלֶג, חֵצִי, חֵלֶק, חֲלוּקָה* Theilung.

Дѣле́ніе 1) ס' חֲלוּקָה Theilung. 2) (בחשבון) חִלּוּק Division.

Дѣле́цъ (льца́) ז' נְכוֹן־דָּבָר בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט Rechts-

Дѣлимость נ' הִתְחַלְּקוּת* Theilbarkeit. [kundiger.

Дѣлимый ת' נֶחֱלָק, אֲשֶׁר יֵחָלֵק, בַּעַל־חֲלָקִים theilbar.

Дѣлитель ז' מְחַלֵּק Theiler.

Дѣлительный ת' הֶעָשׂוּי לְחַלֵּק Theilungs-.

Дѣлить פ"ע חִלֵּק, פִּלֵּג theilen. -ся 1) נפ' חֻלַּק, הֻפְלַג getheilt werden. 2) פ"ח חָצָה, חִלֵּק בֵּין־ theilen. Въ наслѣдствѣ этомъ будемъ дѣли́ться оба הִירֵשָׁה הַזֹּאת נֶחֱצָה (נֶחֱלַק) בֵּין־שְׁנֵינוּ.

Дѣлишко ס' דָּבָר קָטוֹן, —, עִנְיָן Geschäftchen.

Дѣло 1) ס' מַעֲשֶׂה, פֹּעַל, פְּעֻלָּה, מַעֲבָד Arbeit. 2) דָּבָר, עִנְיָן, חֵפֶץ Sache. 3) דִּין, רִיב, מִשְׁפָּט Prozeß. На дѣлѣ; въ са́момъ дѣлѣ בֶּאֱמֶת. Какое мнѣ дѣло до него́? מַה לִּי וְלוֹ. По дѣло́мъ ему́ פְּרִי מַעֲלָלָיו יֵאָכֵל. זֹאת גּוֹרָלוֹ וּמְנָת חֶלְקוֹ. то и дѣло בְּלִי־חָשׂוֹךְ, תָּמִיד.

Дѣловой ת' 1) אֲשֶׁר לְדָבָר מִשְׁפָּט zur Rechtsache gehörig. 2) נְכוֹן־דָּבָר בְּשַׁעַר מִשְׁפָּט in Rechtsachen erfahren.

Дѣлопроизводи́тель ז' מַעֲרִיךְ דָּבָר, בֶּן־מִשְׂרַת־עִנְיָן, —, מְנַהֵל Geschäftsführer. [schäftsführung.

Дѣлопроизводство ס' מַעֲרֶכֶת עִנְיָן, —, מִשְׂרָה Ge-

Дѣльно ת"פ נְכוֹנָה, כֵּן tüchtig. Онъ дѣльно говори́тъ הוּא נְכוֹנָה יְדַבֵּר.

Дѣльность נ' נְכוֹנָה, מִישָׁרִים Tüchtigkeit.

Дѣльный ת' חָרוּץ, אִישׁ־חַיִל, רַב־פְּעָלִים tüchtig.

Дѣльцо ס' עִנְיָן קָטוֹן, —, דָּבָר Geschäftchen. [schaar.

Дѣтвора́ נ' פְּרִחָה, עֲדַת תַּעֲלוּלִים, הֲמוֹן יְלָדִים Kinder-

Дѣтёнышъ, -шекъ ז' אֶפְרוֹחַ; גּוּר בהמה וחיה, יָלֶד Kind. [junges Thier.

Дѣти ס"ר בָּנִים, יְלָדִים Kinder.

Дѣтина ז' עֶלֶם חָמוּד, בָּחוּר טוֹב starker Bursche.

Дѣтище ס' יָלֶד; יַלְדָּה Kind.

Дѣтки (род. -токъ), Дѣточки см. Дѣти.

Дѣтолюб— см. Чадолюб—. [zeugung.

Дѣторожде́ніе ס' הוֹלִיד, —, לֶדֶת בָּנִים Kinderer-

Дѣтоубійство ס' קְטֹל פְּרִי־בֶטֶן, הֶרֶג בָּנִים Kindermord.

Дѣтоубійца ז"נ מְמִית פְּרִי־בֶטֶן, הוֹרֵג יְלָדִים Kinder-

Дѣтская נ' חֶדֶר־הַיְלָדִים Kinderzimmer. [mörder.

Дѣтскій ת' יַלְדִּי, —, יְלָדִים—Kinder-; kindlich; kindisch.

Дѣтство ס׳ יַלְדוּת Kindheit.
Дѣтствовать פ״ע: Онъ дѣтствуетъ הוּא עוֹדֶנּוּ יֶלֶד עוֹדֶנּוּ בִּימֵי יַלְדוּתוֹ er ist noch ein Kind.
Дѣтушки см. Дѣти.
Дѣть см. Дѣвать. [מַעֲבָד That.
Дѣяніе ס׳ מַעֲשֶׂה, פֹּעַל, מִפְעָל, פְּעֻלָּה, עֲלִילָה, מַעֲלָל,
Дѣятель ז׳ פּוֹעֵל, מְעוֹלֵל wirkende Kraft.
Дѣятельность נ׳ יַד־הָרוּצִים, מַעֲבָד Thätigkeit.
Дѣятельный ת׳ חָרוּץ, שׁוֹקֵד עַל־מְלַאכְתּוֹ thätig.
Дюжесть נ׳ כֹּחַ, חַיִל, אֹמֶץ, עָצְמָה Kraft.
Дюжина נ׳ שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה, שְׁנֵים־עָשָׂר Dutzend. Онъ не дюжинный לֹא רַבִּים כְּמוֹהוּ.
Дюжій אִישׁ־חַיִל, אַמִּיץ כֹּחַ, רַב־אוֹנִים ת׳ kräftig.
Дюжѣть פ״ע חָלוּף וְעָצוּם, גִּבּוֹר חַיִל stark werden.
Дюймо́вка נ׳ קֶרֶשׁ אֲשֶׁר עָבְיוֹ אֶצְבַּע zolldickes Brett.
Дюймъ ז׳ מִדַּת כַּעֲבִי אֶצְבַּע Zoll. -мовый ת׳.
Дюна נ׳ הַר־חוֹל Sandhügel.
Дядька ז׳ אוֹמֵן Kinderwärter.
Дядя, Дяденька, Дядушка ז׳ דּוֹד Onkel.
Дятель (-тла) ז׳ *נְקִירוּת, מִין עוֹף (חולין קפ״:) Specht.

Е

Е — Є; הָאוֹת הַשִּׁשִּׁית בְּאֶלֶף־בֵּית הָרוּסִית.
Евангелистъ ז׳ מְחוֹקֵק תּוֹרַת הַנּוֹצְרִים Evangelist.
Евангелическій מוּסָד עַל־דַּת לוּתֶר ת׳ lutherisch.
Ева́нгеліе ס׳ תּוֹרַת דַּת־הַנּוֹצְרִים Evangelium. -льскій ת׳.
Евнухъ ז׳ כְּרוּת־שָׁפְכָה; סָרִיס Eunuch. -нýшескій ת׳.
Евре́й ז׳ עִבְרִי Hebräer. -ре́йка נ׳ עִבְרִיָּה -rin.
Евхаристія נ׳ (לנוצרים) אוֹת דַּם־הַבְּרִית das heilige Abendmahl.
Егермейстеръ ז׳ פְּקִיד־הַצַּיִד לַמֶּלֶךְ Jägermeister.
Его́ מנ״ע (см. Онъ) 1) שֶׁלּוֹ, אֲשֶׁר לוֹ, ־וֹ sein. 2) אוֹתוֹ ihn.
Егоза́ ז״נ הוֹמֶה, בֶּן־שָׁאוֹן, פּוֹחֵז Unruhiger.
Егозить (егожу́) פ״ע הִתְהוֹלֵל; הֵחָפֵז unruhig sein.
Едва́ ת״פ 1) כִּמְעַט שֶׁ־, אַךְ, כְּמוֹ kaum. Е. взошла́ заря́ כִּמְעַט הִשְׁחַר עָלָה. Е. отошёлъ я отъ нихъ כִּמְעַט לֹא בִּכְבוֹדוּת, בְּעָמָל. 2) כִּמְעַט לֹא־יָכֹל schwerlich. Онъ едва́ умѣлъ чита́ть כִּמְעַט לֹא־יָכֹל לִקְרֹא. Едва́-ли מִי יוֹדֵעַ אִם־ רָחוֹק שֶׁ־.
Едёмъ ז׳ גַּן הָעֵדֶן Paradies. [gung.
Едине́ніе ס׳ הִתְאַחֲדוּת, פְּרִיַּת שָׁלוֹם, ־אַחֲוָה *Eini-
Единительный,-тный ת׳ מְקַשֵּׁר, מְאַחֵד vereinigend.
Единитная ת״נ *מַקַּף, קַו־הַקִּשּׁוּר Bindestrich.
Единить פ״ח חָבַר לְאֲחָדִים, יָחַד, יָחוֹד -ся einigen.
הָיָה שְׁכֶם אֶחָד, לֵב אֶחָד—sich vereinigen.
Единица נ׳ אַחַת, אֶחָד, מְנָה Eins.
Единичный ת׳ יְחִידִי einheitlich. [Gott.
Единобо́жіе ס׳ הָאֱמוּנָה בְּאֵל יָחִיד Glaube an Einen
Единобо́рецъ(-рца) ז׳ אִישׁ הַבֵּינַיִם, נָאֶבָק Duellant.
Единобо́рство ס׳ מִלְחֶמֶת הַבֵּינַיִם, מְנֻמָּכוּם *Duell.
Единобо́рствовать (-ствую) פ״ע הֵאָבֵק חַד אֶת־אֶחָד einen Zweikampf bestehen.
Единобра́чіе ס׳ -чность נ׳ הַחֹק לְבִלְתִּי קְחַת אִשָּׁה אַחַת עַל־אִשְׁתּוֹ, אַחְדוּת הַנָּשׁוּאִים Einweiberei.
Единобра́чный ת׳ בַּעַל אִשָּׁה אַחַת einweibig.
Единовла́ствовать (-вую) פ״ע מָשׁוֹל לְבַדּוֹ allein herrschen.
Единовластитель ז׳ מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ Alleinherrscher.
Единовла́стіе ס׳ מֶמְשֶׁלֶת יָחִיד Alleinherrschaft.
Единовла́стный ת׳ מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ alleinherrschend.
Единовреме́нникъ см. Современникъ.
Единовреме́нный ת׳ בָּא־, נִתָּן רַק הַפַּעַם einmalig.
Единовѣ́рецъ (-рца) ז׳ בֶּן־בְּרִית דָּתוֹ Glaubensgenosse. -вѣ́рка נ׳. [Glaubens.
Единовѣ́ріе ס׳ שְׁכֶם־אֶחָד בַּעֲבוֹדַת־יְיָ Einheit des
Единовѣ́рный ת׳ בֶּן־אֱמוּנָה אַחַת עִם־ eines Glaubens. [einstimmung.
Единогла́сіе ס׳ שָׁלוֹם, שְׁכֶם־אֶחָד, לֵב אֶחָד Ueber-
Единогла́сный ת׳ פֶּה—, קוֹל אֶחָד עִם־ Einstimmung.
Единодержа́віе ס׳ מֶמְשֶׁלֶת יָחִיד Monarchie.
Единодержа́вный ת׳ הַמּוֹשֵׁל לְבַדּוֹ alleinherrschend.
Единодержа́вствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל לְבַדּוֹ allein herrschen. [herrscher. -жица נ׳.
Единоде́ржецъ (-жца) ז׳ שַׁלִּיט לְבַדּוֹ Allein-
Единоду́шіе ס׳ שָׁלוֹם, לֵב אֶחָד, רְעוּת Eintracht.
Единоду́шный ת׳ שְׁכֶם אֶחָד, לֵב אֶחָד —, נֶאֱמָן עִם־ einig.
Еди́ножды ת״פ פַּעַם אַחַת einmal.
Единоже́нецъ(-нца) ז׳ בַּעַל אִשָּׁה אַחַת Einweibiger.
Единоже́нство ס׳ נְשׂוּאִים עִם אִשָּׁה אַחַת Monogamie. [lautend.
Единозву́чный ת׳ דֹּמֶה בְקוֹל, שָׁוֶה בְמִבְטָא gleich-
Единозе́мецъ(-мца) ז׳ בֶּן־אָרֶץ אַחַת עִם־ Landsmann. -зе́мка נ׳.

Единоиме́нный см. Одноиме́нный.
Единокро́віе ס׳ בְּרִית אַחֲוָה, קְרָבַת־שְׁאֵר Blutsverwandtschaft.
Единокро́вный ת׳ קָרוֹב, שְׁאֵר בָּשָׂר blutsverwandt.
Единомысленный ת׳ מִסְכִּים־, בֶּן־לֵב אֶחָד עִם־ *
Единомы́сліе ס׳ לֵב אֶחָד Eintracht. [gleichgesinnt.
Единомы́шленн—см. Единомы́сленн-.
Единонача́л—см. Единовла́ст—.
Единообра́з—см. Однообра́з—.
Единоплеменникъ ז׳, -яный ת׳ בֶּן־שֵׁבֶט (עַם) אֶחָד עִם־ Stammgenosse. [חולין נפ׳: Einhorn.
Единорогъ ז׳ קֶרֶשׁ, בַּעַל קֶרֶן אַחַת (חיה אגדית) *
Единоро́дный ת׳ בֵּן יָחִיד einzig geboren. [Wesen.
Единосу́щный ת׳ אֲשֶׁר הוּא אֶחָד עִם־ von einem
Единоутро́бный ת׳ יוֹצֵא מֵרֶחֶם אֶחָד עִם־ leiblich.
Еди́нственно ת״פ רַק, אַךְ, לְבַד, לְזוּלָתִי bloß.
Еди́нственный ת׳ יָחִיד einzig.
Еди́нство ס׳ 1) יְחִידוּת, *אַחֲדוּת, *אֶחָדוּת, Einheit. 2) שְׁכֶם־, אַחֲוָה, רֵעוּת, שָׁלוֹם, לֵב אֶחָד Einigkeit.
Еди́ный, Еди́нъ ת׳ אֶחָד, יָחִיד, אֵין־זוּלָתוֹ, אֵין־בִּלְתּוֹ,
Е́же ס״ח לְמַעַן אֲשֶׁר damit. [אַחַר einzig.
Ежевре́менно ת״פ תָּמִיד, בְּכָל־עֵת allzeitlich.
Ежего́дно ת״פ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, שָׁנָה שָׁנָה alljährlich.
Ежеде́нно,-дне́вно ת״פ יוֹם יוֹם בְּיוֹמוֹ, מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, בְּכָל־ יוֹם täglich.
Ежедне́вный ת׳ יוֹם יוֹם בְּיוֹמוֹ — alltäglich.
Е́жели מ״ח אִם wenn.
Ежемину́тно ת״פ בְּכָל־רֶגַע allaugenblicklich.
Ежеме́сячно ת״פ מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ, בְּכָל־חֹדֶשׁ jeden
Еженеде́льно ת״פ בְּכָל־שָׁבוּעַ allwöchentlich. [Monat.
Ежеча́сно ת״פ בְּכָל־שָׁעָה allstündlich.
Е́жикъ ז׳ קִפּוֹד קָטָן kleiner Igel.
Е́жить פ״ח קִמֵּט, כָּפַף zusammenschrumpfen. -ся פ״ח צָמוֹק, הִכָּמֵט, הִכָּפֵף sich zusammenziehen.
Ежо́вый ת׳ קִפּוֹד — Igel-. Держа́ть кого́ въ ежо́выхъ рукави́цахъ הָלוֹךְ עִם־, הַרְאָה אֶת *** קָשָׁה. [בַּחֲמַת־קְרִי.
Ежъ ז׳ קִפּוֹד Igel.
Ей ей מ״ק אֱמֶת, אָמְנָם wahrhaftig.
Екзарха́тъ ז׳ מַמְשֶׁלֶת כֹּהֵן הַגָּדוֹל Erzbischofthum.
Екза́рхъ, Ексáрхъ ז׳ כֹּהֵן הַגָּדוֹל Erzbischof.
Еклезіа́стъ ז׳ קֹהֶלֶת der Prediger Salomo.
Екте́нія נ׳ תְּפִלָּה עִם־קוֹל עֲנוֹת שָׁרִים Gebet mit
Е́ле ת״פ בְּכִבְדוּת, בְּעָמָל kaum. [Antwortgesang.
Е́левый, Ело́вый ת׳ אֵלוֹן, — אֵלוֹנִים — Tannen-.
Ело́й ז׳ שֶׁמֶן־זַיִת Oel. -ле́йный ת׳.

Елеопома́заніе ס׳ מִשְׁחַת שֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ Salbung.
Ель נ׳ אֵלוֹן Tanne. Е́лка נ׳ אֵלוֹן רַךְ junge Tanne; Weihnachtsbaum.
Е́льникъ ז׳ יַעַר אֵלוֹנִים Tannenwald.
Емки́й (-ко́въ) ז״ר מֶלְקָחַיִם Feuerzange.
Е́мкій ת׳ רָחָב, מְרֻבֶּה לְהָכִיל geräumig.
Е́мкость נ׳ רֹחַב בֶּטֶן הַכֵּלִי, רַחֲבֵי־כֵלִי Geräumigkeit.
Ендова́ נ׳ סַפָּל Schnauzkanne. [Waschbär. -товый ת׳.
Ено́тъ ז׳ מִין דֹּב (הַמִּשְׁתַּף בַּמַּיִם אָכְלוֹ) Schuppen,
Епанча́ נ׳ מַעֲטֶפָה, פְּתִיגִיל Mantel.
Епа́рхія נ׳ גְּלִיל מַמְשֶׁלֶת־כֹּהֵן הָרֹאשׁ Kirchsprengel.
Епа́рхъ ז׳ *אַפְּרַכּוּס, כֹּהֵן הַגָּלִיל (ב״ר ח) Statthalter.
Еписко́пъ ז׳ רֹאשׁ כֹּהֲנֵי גָלִיל, (לנוצרים) שַׂר־קֹדֶשׁ Bischof.
Ера́, Ерникъ ז׳ אִישׁ־מִרְמָה Spitzbube. [Bischof.
Ерала́шничать פ״י דַּבֵּר תֹּהוּ וָרִיק Unsinn reden.
Ерала́шъ ז׳ 1) תַּהְפֻּכוֹת Unsinn. 2) מִן שְׁחוֹק (קלפים)
Е́ресь נ׳ פֶּרֶץ בְּגָדֶר הַדָּת Ketzerei. [Kartenspiel.
Еретикъ ז׳ פּוֹרֵץ גָּדֵר בְּיִסּוֹדֵי הַדָּת Ketzer. -тичка נ׳.
Е́рзать פ״י הִתְהַפֵּךְ הֵנָּה וָהֵנָּה עַל־מְקוֹם שִׁבְתּוֹ nicht
Ермо́лка נ׳ צָנִיף Plattmütze. [ruhig sitzen.
Е́рникъ ז׳ טִבְכִּי־יַעַר, חֹרֵשׁ Gestrüuch.
Еро́шить פ״י (שֵׂעַר רֹאשׁוֹ) פָּרוּעַ, סִכְסֵךְ verwirren (Haare). -ся פ״ח הִקְשָׁה לִבּוֹ, הִתְפָּרֵץ sich sträuben.
Еро́шка פָּרוּעַ שֵׂעַר רֹאשׁוֹ Krauskopf.
Ерунда́ ז׳ רִיק, הֶבֶל Unsinn. [sein.
Ершиться פ״ח קָרוֹר, הִקְשָׁה לִבּוֹ widerspenstig
Е́ршъ ז׳ 1) מִין דָּג Kaulbars. 2) בַּעַל־דִּין קָשֶׁה, נִרְגָּן
Еръ, Ерь́, Ерь הרוסיות ь, ы, ъ שֵׁם הָאוֹתִיּוֹת. [Zänker.
Есау́лъ ז׳ שַׂר מֵאָה בְּחֵיל הַקָּזַקִּים Kosakenkapitän.
Е́сли ס״ח אִם, לוּ wenn. Если бы не לוּלֵי, לוּלֵא.
Есте́ственно ת״פ בְּדֶרֶךְ טִבְעִי natürlich. Это о́чень естественно לֹא־רָחוֹקָה הִיא, לֹא־נִפְלֵאת הִיא.
Есте́ственность נ׳ נְכוֹנָה, מִישָׁרִים, טִבְעִיּוּת Natürlichkeit.
Есте́ственный ת׳ הַטִּבְעִי; — לֹא־רָחוֹק, טִבְעִי, לֹא־ נִפְלָא natürlich. -нная исто́рія תּוֹלְדוֹת הַיְקוּם, *חָכְמַת הַטֶּבַע.
Естествове́дѣніе, -зна́ніе, -испыта́ніе ס׳ חֵקֶר תּוֹלְדוֹת הַיְקוּם Naturwissenschaft, -forschung.
Естествоиспыта́тель ז׳ חוֹקֵר הַיְקוּם Naturforscher.
Есть 1) יֵשׁ, הוּא (см. Быть) es giebt, ist da. 2) בְּאֵלְכָּא־בֵית הָרוּסִית E שֵׁם הָאוֹת.
Эфе́съ ז׳ — יַד, נְצַב הַחֶרֶב Degengefäß. [freiter.
Эфре́йторъ ז׳ פְּנוּי הַתּוֹר הָרִאשׁוֹן לְאַנְשֵׁי צָבָא Ge-
Ехи́дна נ׳ שְׁפִיפוֹן, פֶּתֶן, עַכְשׁוּב, אֶפְעֶה Natter.

Ехи́дничать פ״ע הִתְנַכֵּל, כִּרֵּה רָעָה boshaft handeln.
Ехи́дный ת׳ נוֹכֵל, כּוֹרֵה רָעָה, boshaft.

Ехи́дство ס׳ מִרְמָה, עָרְמָה הוֹת, Bosheit.
Еще́ עוֹדֶנָּה, עֲדֶנָּה; noch. Еще бы! זֹאת מִי לֹא־יָדַע.

Ж.

Ж הָאוֹת הַשְּׁבִיעִית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי, זֵשׁ.
Жа́ба נ׳ 1) צְפַרְדֵּעַ (הָרוֹמֶשֶׁת) Kröte. 2) מִין חֻלִּי, *אַסְכָּרָה Halsbräune.
Жа́бій ת׳ אֲשֶׁר לַצְּפַרְדֵּעַ Kröten-.
Жа́бный ת׳ שֶׁל חֻלִּי אַסְכָּרָה Bräunen-.
Жа́бры נ״ר לְחֵי הַדָּג Fischkieme.
Жа́воронокъ(-нка) (חולין סב:) *חוּגָא, מִין עוֹף זָמִירִי Lerche.
Жада́ть (жа́жду) см. Жажда́ть.
Жа́дничаніе ס׳ תְּאָוָה, תְּשׁוּקָה, חֹשֶׁק Gierigkeit.
Жа́дничать פ״ע הִתְאַוֶּה תַּאֲוָה, עָרוֹג, חָמוֹד gierig sein.
Жа́дность נ׳ חֶמְדַּת־חוֹן, אַוַּת־בֶּצַע Habsucht.
Жа́дный ת׳ צָמֵא לְ־; נִבְהָל לְהוֹן, אוֹהֵב בֶּצַע begierig.
Жа́жда נ׳ צִמָּאוֹן, צְמָאָה Durst.
Жажда́ть(-ждаю́) פ״ע 1) שָׁקוֹק, צָמוֹא dürsten. 2) יָאוֹב לְ־, חָמוֹד —, עָרוֹג begierig sein.
Жа́ждущій ת׳ שָׁקֵק, צָמֵא durstig.
Жа́листый ת׳ גְּדֵל־חַדּוּד (שֶׁרֶץ), *שֶׁעֻקְצוֹ גָדוֹל stachelig.
Жа́лить פ״ע, פ״ע-ся נָשׁוֹךְ, הָקוֹר, הַפְרֵשׁ stechen.
Жа́лкій ת׳ 1) אֻמְלָל, רַע וָמָר, רַע־, דַּל־ kläglich. 2) חָרֵב, שָׁמֵם; רָזֶה, מַרְאֶה erbärmlich. Ж. го́лосъ קוֹל־נְהִי; תַּחֲנוּנִים. Какъ жалка ты! מַה־נֶּחְמַדְתָּ.
Жа́ло ס׳ חֵמָה, *עֹקֶץ, מְרֻדָּה Stachel, giftige Spitze. Ж. змѣ́иное לְשׁוֹן אֶפְעֶה, מְרֻרַת־פֶּתֶן, חֵמַת־עַכְשׁוּב.
Жа́лоба נ׳ תְּלוּנָה; רִיב, מִשְׁפָּט צְעָקַת־חָמָס Anklage.
Жа́лобный ת׳ 1) תְּלוּנָה —; שִׁטְנָה — Anklage-. 2) נְהִי —, בְּכִי —; מַר kläglich. Говори́ть жа́лобнымъ го́лосомъ חָנַן קוֹלוֹ.
Жа́лобщикъ ז׳ תּוֹבֵעַ חָמָס, מִשַּׁוֵּעַ, מִתְאוֹנֵן Kläger.
Жа́лованный ת׳ נָתוּן מַתָּנָה geschenkt. -нная гра́мота אִגֶּרֶת חֶסֶד וְרָצוֹן.
Жа́лованье ס׳ מִשְׂכֹּרֶת, שְׂכַר עֲבוֹדָה, שָׂכָר Gehalt.
Жа́ловать (-лую) פ״ע 1) הִטָּה חַסְדּוֹ, מָשׁוֹךְ חֶסֶד לְ־ geneigt sein. 2) חָנוּן, גָּמוּל טוֹב schenken. 3) פ״ע אֶל־ (къ кому) פָּקוֹד, סוּר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם אֶל־ besuchen. Онъ рѣ́дко къ намъ жа́луетъ הוּא יוֹקִיר רַגְלוֹ מִבֵּיתֵנוּ. -ся פ״ע 1) הִנָּתֵן מַתָּנָה geschenkt werden. 2) קָרָא־, זָעוֹק חָמָס־, הִתְאוֹנֵן עַל beklagen. Онъ жа́ловался на него начальнику קָרָא עָלָיו אֶל־ גְּלָה רִיבוֹ אֶל־ הַשַּׂר.
Жалонёръ ז׳ נוֹסֵס, נֹצֵב לַשּׁוֹרָה לְמַעַרְכוֹת הַצָּבָא die Reihe aufstehender Soldat.
Жало́нъ ז׳ יַד־דֶּרֶךְ, תַּמְרוּר, צִיּוּן Richtfähnchen.
Жа́лостливый ת׳ חוֹמֵל, רַחוּם חָם mitleidig.
Жа́лостный ת׳ מְעוֹרֵר חֶמְלָה, מַשְׁמִים שָׁמֵם, אֻמְלָל; מְרַחֵם erbärmlich.
Жа́лость חֲנִינָה, רַחֲמִים, חֶמְלָה Mitleid.
Жа́лче, -лѣе רַע וָמָר מִ־ (см. Жа́лкій) elender.
Жаль מַר, צַר ת״פ es ist schade. Мнѣ жаль тебя́ צָרִלִי עָלֶיךָ.
Жалѣ́ть פ״ע חָשׁוֹךְ, חָמוֹל עַל־, חוּס —, נוּד לְ־ schonen; bedauern. Онъ не жалѣ́лъ де́негъ לֹא־חָס עַל־כַּסְפּוֹ.
Жандармъ ז׳ אִישׁ־מָגֵן (למשמרת הסדרים במדינה) Schirmreiter. -мскій ת׳.
Жара́ נ׳ חֹם, חֹרֶב, שָׁרָב חַרְבֵּנֵי־קַיִץ Sommerhitze.
Жаргонъ ז׳ לְשׁוֹן עֲלֻגִּים, לְשׁוֹן עָנָה, עִמְקֵי שָׂפָה (סנהדרין קא.) Sprachgemisch.
Жаре́ніе ס׳ צְלוּת das Braten.
Жа́рить פ״ע 1) צָלָה; קָלָה braten. 2) שָׁלַח חֹם brennen. Солнце жа́ритъ הַשֶּׁמֶשׁ תַּזִּיחַ —, תִּשְׁלַח חֲמָה. -ся 1) הִצָּלָה נפעל gebraten werden. 2) הִתְחַמֵּם פ״ח sich wärmen.
Жа́ркій ת׳ חַם מְאֹד heiß. Ж. споръ רִיב אֵיתָן.
Жарко́е צָלִי ש״ח Braten.
Жаро́вня נ׳ אָח; מַחֲתַת־אֵשׁ Feuerbecken.
Жаръ ז׳ 1) חֹם; יְקוֹד, מוֹקֵד Gluth. 2) גַּחֲלֵי־אֵשׁ glühende Kohlen. 3) חֲמַת־כַּעַס; אֵשׁ (קִנְאָה) Eifer, Heftigkeit.
Жаръ-пти́ца נ׳ אוֹרְשָׁנָה (סנהדרין קח:) Phönix.
Жасми́нъ ז׳ מִין פֶּרַח־בֹּשֶׂם Jasmin.
Жа́тва נ׳ קָצִיר Ernte. -твенный ת׳.
Жать (жну) פ״ע קָצוֹר קָצִיר־שָׂדֶה ernten, schneiden.
Жать (жму) פ״ע 1) לָחוּץ, דָּרוֹךְ, עָפֵס, עָסוֹס drücken. 2) צָמוֹק פ״ח, הָעֵק, נָגוּשׁ, לָחוּץ, דָּחוּק drängen. -ся פ״ח sich zusammenkrümmen.
Жба́нъ, -пецъ, -нчикъ ז׳ כֶּפֶל־עֵץ hölzerne Kanne.
Жва́чка נ׳ גֵּרָה (בני בהמה) das Wiedergekäute.
Жгу́ см. Жечь.
Жгути́ть (-гучу́) פ״ע הִכָּה בְּמִטְפַּחַת עֲבֻתָּה mit dem Plumpsack schlagen.
Жгутъ ז׳ מִטְפַּחַת עֲבֻתָּה, צְנִפַּת חָרִיט Plumpsack.
Жгу́честь נ׳ יְקוֹד, צָרֶבֶת, לַהַט Brennkraft.
Жгу́чій ת׳ בּוֹעֵר; צוֹרֵב brennend, beißend.

Жда́ть (жду) חִכָּה פ״ע, חִיל, יָחַל, צִפָּה, חוּל warten.
Же, жъ 1) מ׳ וְ־, אֲבָל, אַךְ aber. 2) אָנָּא, אֲפוֹא doch.
Жева́ка לוֹעֵט; לוֹעֶטֶת — Kauer,-rin.
Жева́ніе (жева́) מ׳ לְעִיסָה, גֶּרָה das Kauen.
Жева́ть (жую), Жёвывать, -вну́ть פ״ע טָחוֹן בְּפֶה, לָעוֹס, מְאַכֵּל* kauen. Ж. жва́чку הַעֲלַת גֵּרָה.
Жезлогада́тель מְנַחֵשׁ בַּשֵּׁבֶט וּמַקְלוֹ נַגִּיד לוֹ ז׳ Stabwahrsager. [Stabträger.
Жезлоно́сецъ (-сца) נוֹשֵׂא הַשֵּׁבֶט לִכֹּהֵן הָרֹאשׁ ז׳
Жезлъ שֵׁבֶט, מַטֶּה ז׳ Scepter.
Жела́ніе רָצוֹן, רֵעַ, מִשְׁאָלָה, אֶרֶשֶׁת, בַּקָּשָׁה, חֵפֶץ מ׳ Wunsch. По жела́нію — כִּרְצוֹן. Ж. сла́вы חֶמְדַּת כָּבוֹד, —אוּת.
Жела́нный דָּרוּשׁ ת׳ — gewünscht. [wünschen.
Жела́тельно טוֹב אֲשֶׁר־ ת״פ, אַחֲלֵי, לוּ es ist zu
Жела́ть פ״ע בִּקֵּשׁ, חָפוּץ, שָׁאוֹל wünschen, verlangen. Ж. стра́стно הָמוֹד לְ־, הִכְסֵף לְ־, אָוָה, אָוָה, תָּאוֹב. Мнѣ жела́ется נַפְשִׁי אִוַּתָּה.
Желба́къ נִקְפָּה, חֲבוּרָה ז׳ Geschwulft.
Желе́ קִפְאוֹן עֲסִיס־פֵּרוֹת מ׳ Dicksaft. [(מר׳ Drüse.
Железа́, -ле́зка (ישע׳) נ׳ גִּקְפָּה, מִקְשָׁה בְּבָשָׂר חַי נ׳
Жёлкнуть חָפוּךְ צָהוֹב פ״ע gelb werden.
Желоби́на, -нка נ׳ צִנְתָּר; תְּעָלָה Vertiefung.
Жёлобъ, -бо́къ ז׳ צִנְתָּר, צִנּוֹר; שִׁקֶת, רַהַט* מִזְחִילָה Rinne.
Жёлтенькій см. Жёлтый.
Желтёхонекъ יַרְקְרַק ת׳ ganz gelb.
Желтизна́, -чина נ׳ יֹרֶקוֹן gelbe Farbe.
Желти́ть (-лчу́) פ״ע צָבוֹעַ צָהוֹב gelb machen.
Желтобрю́хій אֲשֶׁר בִּטְנוֹ צָהוֹב ת׳ gelbbäuchig.
Желтова́тый צָהוֹב מְעַט ת׳ gelblich.
Желто́къ (-тка́) חֶלְמוֹן בֵּיצָה, חֲלָמוּת ז׳* Eigelb.
Желту́ха (חֳלִי) יֹרֶקוֹן נ׳ Gelbsucht. -ту́шный מַכָּה ת׳ gelbsüchtig.
Жёлтый צָהוֹב, יַרְקְרַק ת׳ gelb. [יַרְקוֹן
Желтѣ́ть חָפוּךְ צָהוֹב פ״ע, עָטָה יַרְקוֹן gelb werden. -ся הֵרָאֶה יָרוֹק פ״ח gelb scheinen.
Желу́докъ (-дка) בֶּטֶן, קִבָּה ז׳ Magen. -дочный ת׳.
Жёлудь אָגוֹז אַלּוֹן נ׳ Eichel.
Желчь מָרָה, מְרֵרָה נ׳* Galle.
Желѣ́зистый (שְׁקוּי) מָהוּל בַּרְזֶל ת׳ eisenhaltig.
Желѣ́зко לַהַט הַמַּקְצוּעָה מ׳ Hobeleisen.
Желѣ́зо בַּרְזֶל מ׳ Eisen. -зный ת׳. -ная во́ля אֲשֶׁר לֵב־בַּרְזֶל, לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי כֹל.
Желѣзодѣ́лательный חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל ת׳ —. [guß-.
Желѣзоплави́льный אֲשֶׁר לְהִתּוּךְ בַּרְזֶל ת׳ Eisen-
Желѣзорѣ́зный גּוֹזֵר בַּרְזֶל ת׳ eisenschneidend.

Желѣ́зце פְּרוּת בַּרְזֶל מ׳, —עֶשֶׁת Stück Eisen.
Жема́ниться הִתְיַפֵּה — הִתְהַדֵּר לְפָנַי־מ״ח affektiren.
Жема́нный מִתְיַפֵּה, מִתְהַדֵּר ת׳ affectirt.
Жема́нство הִתְיַפּוּת מ׳ affektirtes Wesen.
Жемо́къ (-мка́) גּוּשׁ, רֶגֶב, צְנִנָּה ז׳ geknettetes Stück.
Жемчугъ פְּנִינִים ז׳ Perlen.
Жемчу́жина פְּנִינָה נ׳ Perle. [-ница נ׳.
Жемчу́жникъ מוֹכֵר פְּנִינִים ז׳ Perlenhändler.
Жемчу́жный פְּנִינִים ת׳ — Perlen-.
Жена́ רֵעָיָה, אִשָּׁה נ׳ Frau, Weib.
Жена́тый נָשׂוּא, בַּעַל־אִשָּׁה ת׳ verheirathet.
Жени́ть לָקוֹחַ אִשָּׁה לְ־, הִשִּׂיא אִשָּׁה פ״ע verheirathen. -ся בָּעוֹל, לָקוֹחַ אִשָּׁה פ״ח sich verheirathen.
Жени́тьба נְשׂוּאִים, בְּרִית אִישׁ עִם־אִשְׁתּוֹ נ׳* Heirath.
Жени́хъ חָתָן ז׳ Bräutigam.
Жёнка, Жёночка, -пушка נ׳ אִשֶּׁת־אֲהָבִים Weibchen.
Же́нскій אִשָּׁה ת׳ —, —נָשִׁים — weiblich; Frauen-.
Же́нщина אִשָּׁה, נֶקֵבָה נ׳ Frauenzimmer.
Же́рдь, -ди́на, -ди́нка מוֹט, בַּד־עֵץ נ׳ Stange.
Жеребая סוּסָה הָרָה ת׳ trächtige (Stute). [Loos.
Же́ребей, -бій״ גּוֹרָל, חֶבֶל, נַחֲלָה, מְנָת כּוֹס Schicksal,
Жеребёнокъ (-нка) עִיר בֶּן־סוּסָה ז׳ סִיָּח* Füllen.
Жеребе́цъ (-бца́) סוּס מָאֹשֶׁךְ ז׳ (ירמיה ת, ח) Hengst.
Жеребиться יָלוֹד סוּס פ״ע Füllen werfen.
Жеребьёвый אֲשֶׁר עָלָה בַגּוֹרָל ת׳ des Loses.
Жеребя́чій לְסוּס מָאֹשֶׁךְ; אֲשֶׁר לְבֶן־סוּסָה ת׳ vom Füllen; vom Hengst. [Feuerschlund.
Жерло́ פִּי־הַר־שִׂרְפָה; פִּי־קְנֵה־הָרֶעֶם מ׳ Mündung;
Жёрновъ (-ва́) טְחוֹן, אֶבֶן־רֵחַיִם ז׳ Mühlstein. -во́й ת׳. [steinmacher.
Жерновщикъ חוֹצֵב אַבְנֵי־רֵחַיִם ז׳ -носѣ́къ Mühl-
Же́ртва מִנְחָה, קָרְבָּן, זֶבַח נ׳ Opfer.
Же́ртвенникъ מִזְבֵּחַ, אֲרִאֵל, הַרְאֵל ז׳ Opferaltar.
Же́ртвенный זֶבַח ת׳ —, —זְבָחִים — Opfer-.
Же́ртвованіе הַקְרִיב, זָבַח, זֶבַח מ׳ Opferung.
Же́ртвователь מַעֲלַת מִנְחָה, מַקְרִיב ז׳ Opferer. -льница נ׳.
Же́ртвовать (-твую) הָבִא מִנְחָה, הִקְרִיב, זָבוֹחַ פ״ע opfern. Ж собою שִׂים נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, חָרַף נַפְשׁוֹ לְמוּת.
Жертвоприноше́ніе קָרְבָּן מִנְחָה מ׳ Opferung.
Жеру́ха גַּרְגַּל, שַׁחֲלִים, חַרְדַּל לָבָן נ׳* Stinkkresse.
Жёсткій קָשֶׁה ת׳ hart.
Жёсткнуть חָפוּךְ קָשֶׁה, הִקְשָׁה פ״ע hart werden.
Жесткокры́лый קְשֵׁה־הַכְּנָפַיִם ת׳ (שרץ העוף) hart-flügelig.
Жёсткость קְשִׁי נ׳ Härte.

Жесто́кій ת׳ עָרִיץ, עַז, אַכְזָרִי, קָשֶׁה hart, grausam. -кое наказа́ніе מוּסָר אַכְזָרִי. -кая боль כְּאַב אָנוּשׁ. -кіе нра́вы עֲלִילוֹת נִשְׁחָתוֹת. [herzigkeit.

Жестокосе́рдіе ס׳ אַכְזָרִיּוּת, קִשְׁיוֹ־לֵב — Hart-

Жестокосе́рдный ת׳ רַע־לֵב, חָזָק־קְשֶׁה־לֵב hartherzig.

Жесто́кость נ׳ אַכְזָרִיּוּת, קְשִׁי Härte, Rauheit. Съ жесто́костью בְּאַכְזָרִיּוּת־חֲמָה, בְּפֶרֶךְ.

Жесточа́йшій ת׳ אַכְזָרִי — קָשֶׁה מִכֹּל; härtest.

Жесто́че ת׳ אַכְזָרִי יוֹתֵר מִ־, קָשֶׁה מִ־ rauher.

Же́стче ת׳ קָשֶׁה מִ־ härter.

Жесть ז׳ תְּנוּפַת (נִיד, מְנוֹד) הַגּוּף Körperbewegung.

Жесть נ׳ פַּח, פַּחִים Blech.

Жесть́ть см. Жесткнуть. [Blechschmied.

Жестяникъ ז׳ מְרַקֵּעַ פַּחִים, עוֹשֵׂה רִקּוּעֵי בַרְזֶל

Жестя́нка,-я́ночка נ׳ תֵּבָה אוֹ כְּלִי מִפַּחֵי בַרְזֶל Blech-

Жестяно́й ת׳ פַּחִים, —, פַּחֵי־בַרְזֶל — aus Blech. [dose.

Жето́нъ ז׳ אֲגוֹרָה לְאוֹת זִכָּרוֹן Denkmünze.

Жечь (жгу́, жжёшь) פ״י אָכוֹל, בָּעוֹר, שָׂרוֹף brennen. Со́лнце жжетъ (בְּחַמָּה) הַשֶּׁמֶשׁ תֹּאכַל. Полынь жжетъ во рту הַלַּעֲנָה תַּמֵּר לַפֶּה. Крапи́ва жже́тся הַדַּרְדַּר צוֹרֵב, —אוֹכֵל עוֹר אוֹחֲזוֹ. Хорошія ви́на жгутся יַיִן הַטּוֹב יֵקַר מְאֹד לְקוֹנָיו.

Жже́ніе ס׳ צְרֵבֶת, מַאֲכֹלֶת; יְקוֹד das Brennen.

Живи́тельный ת׳ נוֹתֵן חַיִּים וּמַרְפֵּא belebend.

Живи́ть (-влю) פ״י הָעֵר רוּחַ חַיִּים בְּ־, הֶחֱיָה beleben. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, הִתְעוֹדֵד, חָיָה נַפְשׁוֹ belebt werden.

Живи́ца נ׳ זֶפֶת עֲצֵי אֹרֶן, גֹּפֶר Fichtenharz.

Жи́вность נ׳ עוֹף־כָּנָף Geflügel. [schnell.

Живо ת״פ 1) גָּלוּי לָעַיִן, כְּמוֹ־חַי lebhaft. 2) מָהֵר, חִישׁ

Живоде́рня נ׳ מְקוֹם־הַפְּשֵׁט הָעוֹר מִנְּבֵלוֹת Schindgrube. [Blutsauger.

Живоде́ръ ז׳ 1) מַפְשִׁיט עוֹרוֹת Schinder. 2) גּוֹזֵל עוֹר

Живо́е ש״ת בָּשָׂר מְרַגִּישׁ lebendes Fleisch. Задѣ́ть кого за ж. נָגוֹעַ אֶל־עַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ, נָגוֹעַ עַד־הַנֶּפֶשׁ.

Живо́й ת׳ 1) חַי lebendig. 2) מָהִיר, עֵר, חָיָה lebhaft. Ж. язы́къ לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת, שְׂפָה חַיָּה. -ая вода́ מַיִם חַיִּים. Ж. мостъ גֶּשֶׁר־, מַעְבָּרָה מְאֻנִּיּוֹת אוֹ דּוֹבְרוֹת. -ая изгородь גָּדֵר עֵץ־צִמֵּחַ. Онъ еще въ живы́хъ עוֹדֶנּוּ בַחַיִּים. Шить на живу́ю ни́тку תָּפוֹר בְּחִפָּזוֹן (תפירת עראי).

Живописа́ніе см. Жи́вопись. [Maler. -сица נ׳

Живописецъ (-сца) ז׳ אָמָן בְּמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית, *צַיָּר

Живописный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית gemalt. 2) גָּלוּי לָעַיִן, מֵאִיר עֵינַיִם, בָּרוּר malerisch.

Живопись נ׳ הַצִּיּוּר, —, מְלֶאכֶת־הַתַּבְנִית Malerei.

Живость נ׳ חֲרִיצוּת, בֹּר; טֹהַר־רוּחַ־חַיִּים וָחֵן, הִתְפָּעֲלוּת, הִתְעוֹרְרוּת, מְהִירוּת* Lebhaftigkeit.

Животворе́ніе ס׳ הַחֲיוֹת Belebung.

Животворить פ״י הֵחֵיָה רוּחַ, הֶחֱיָה beleben.

Животво́рный, -ри́тельный, -ря́щій ת׳ מַחֲיֶה, מְעוֹרֵר לֵב, מְחַיֶּה רוּחַ belebend.

Живо́тное ס׳, -тина נ׳ בְּהֵמָה, בְּעִיר Vieh; Thier.

Живо́тность נ׳ תּוֹר הַבְּהֵמִי, *בַּהֲמִיּוּת thierische

Живо́тный ת׳ בְּהֵמָה, -בְּעִיר thierisch. [Natur.

Животрепе́щущій ת׳ אֲשֶׁר רוּחַ־חַיִּים נוֹסֶסָה בּוֹ lebensvoll.

Живо́тъ, -тикъ ז׳ 1) בֶּטֶן, מְעִים, בְּרֶשׁ Leib, Bauch. 2) חַיִּים Leben. 3) -ты נְכָסִים, רְכוּשׁ ר׳ Habseligkeit.

Живу́честь נ׳ חַיָּה, רוּחַ־חַיִּים Lebensfähigkeit.

Живу́чій ת׳ מָלֵא רוּחַ־חַיִּים, אֲשֶׁר בַּחַיִּים חַיָּתוֹ lang lebend. [(מחלות רבות) lebenskräftig.

Живу́щъ ת׳ אֲשֶׁר עַצְמוֹתָיו מְלֵאוּ חַיִּים (בלתי מת)

Живчикъ ז׳ 1) עֵלֶן וּמָהִיר flinker Mensch. 2) עוֹרֶק, רֶטֶט־עַפְעַפַּיִם Zuckung der Augen- 3) גִּיד הַדּוֹפֵק Puls.

Живьёмъ ת״פ בְּעוֹדוֹ חַי, חַי, בְּחַיִּים lebend. [lieder.

Живѣ́те Ж שֵׁם הָאוֹת בְּאֶלֶף־בֵּית הָרוּסִית.

Жига́лка נ׳ מִין זְבוּב Stechfliege.

Жига́ло см. Жега́ло.

Жигну́ть פ״י 1) הִכָּה כְּשׁוֹט mit der Peitsche hauen. 2) חָסַם נֵזֶק לְ־ Schaden zufügen.

Жигуне́цъ (-нца) ז׳ חַרְפָּד, *חַמָּתִי, הַרְזוֹפָא Zahn-

Жидить см. Ражижа́ть. [wurz.

Жидкій ת׳ 1) דַּק, מֻגָּר, נוּגָר flüßig, dünn. 2) בְּלִתִּי מְפֹרָד, סָגוּר בַּד בְּבַד biegsam (см. Жи́же).

Жидкость נ׳ טֶבַע הַנּוּגָר Flüßigkeit.

Жидо́вка נ׳ יְהוּדִית Jüdin.

Жидомо́ръ ז׳ רַע־עַיִן, כִּילַי Geizhals. -рка נ׳.

Жидъ ז׳ יְהוּדִי (שֵׁם מְנֻאָץ) Jude.

Жидѣ́ть פ״ע חָדַל נוּגָר, הֵגַר flüßig werden.

Жижа, Жи́жица נ׳ חֵלֶק הַמֻּגָּר מִכָּל־מֶסֶךְ; מָרָק das [Flüßige, Brühe.

Жи́же ת׳ נוּגָר וָדַק מִ־ flüßiger.

Жизненность נ׳ רוּחַ חַיִּים, כֹּחַ־הַחַיִּים Lebensfähigkeit.

Жизненный ת׳ חַיִּים — Lebens-.

Жизнеописа́ніе ס׳ סֵפֶר תּוֹלְדוֹת Lebensbeschreibung.

Жизнеописа́тель ז׳ — כּוֹתֵב תּוֹלְדוֹת Biograph.

Жизнь נ׳ חַיִּים Leben.

Жила́ נ׳ 1) שֹׁר, עֹרֶק, גִּיד Ader. 2) בּוּצָע, בּוֹלֵעַ חֵיל־זָרִים Habgieriger.

Жиле́тъ ז׳ אַפְדַּת־הַחָזֶה, חֹשֶׁן Weste. [Habgieriger.

Жиле́цъ (-льца́) ז׳ דָּר, שָׁכֵן, גֵּר Einwohner.

Жилистый ת׳ מְשֻׁרָּג גִּידִים, מָלֵא שְׂרִירִים aderig.

Жилить הוֹנָה abzugewinnen suchen. -ся הִתְאַמֵּץ sich anstrengen.
Жилица שֹׁכֶנֶת, גֵּרָה Einwohnerin.
Жилище מָעוֹן, מִשְׁכָּן, שֶׁכֶן, בַּיִת־זְבוּל, נָוֶה Wohnung.
Жило, -льё מָקוֹם מוֹשָׁב, מָעוֹן, מִשְׁכָּן Wohnort.
Жиловатый см. Жилистый.
Жилой מוֹשָׁב, —, מָעוֹן — bewohnt.
Жильный, -лочный גִּיד, —, גִּידִים — Ader-.
Жимолость מִין עֵץ פְּרִי דּוּבְדְּבָנִים Zwergkirsche.
Жирандоль מְנוֹרַת־קָנִים, מְנוֹרָה עִם־קָנִים Arm-leuchter.
Жирафъ נָמֵר הַגְּמַלִּי, זֶמֶר Giraffe.
Жирность חֵלֶב, מִשְׁמָן Fettigkeit.
Жирный בָּרִיא, מֵחַ, בֶּן־שֶׁמֶן, דָּשֵׁן, שָׁמֵן fett.
Жировой שָׁמֵן מְאֹד sehr fett. -вое яйцо* בֵּיצָה דַּסְפְּנָא מָאֲרָעָא]
Жиръ שֶׁמֶן, פֶּדֶר, חֵלֶב Schmalz.
Жирѣть עָשׂוּת שָׁמֶן, עָבָה, פָּשָׁה fett werden
Жирякъ אִישׁ בָּרִיא וְשָׁמֵן fetter Mensch.
Житейскій חַיִּים — weltlich. -кія заботы עַמְלֵי־הַחַיִּים. [-льница.
Житель תּוֹשָׁב, שָׁכֵן, יוֹשֵׁב, גֵּר Einwohner.
Жительство מָגוּרִים, מוֹשָׁב, מִשְׁכָּן Aufenthalt.
Жительствовать (-ствую) יָשׁוּב, דּוּר, גּוּר wohnen. [חַיִּים.
Житіе חַיִּים; תּוֹלְדוֹת חַיֵּי־שָׁכוֹן Leben. Ж. бытіе עִנְיְנֵי
Житникъ 1) לֶחֶם־שְׂעוֹרִים Gerstenbrod. 2) עַכְבַּר־שָׂדֶה Feldmaus.
Житница מַמְגּוּרָה, מְגוּרָה, אוֹצַר־דָּגָן Kornspeicher.
Жито דָּגָן, בָּר, שִׁבֹּר, עָבוּר Getreide.
Житопродавецъ (-вца) מוֹכֵר בָּר Kornhändler.
Жить (живу) 1) חָיָה leben. 2) יָשׁוּב, גּוּר, שָׁכוֹן, דּוּר wohnen. Какова книга твоя? Живётъ מָה סִפְרְךָ? לֹא־טוֹב וְלֹא־רָע.
Жминда גַּרְגְּרֵי תַּרְדִּין* Schminkbeere.
Жму см. Жать.
Жмура קוֹרֵץ בְּעֵינָיו Blinzler.
Жмурить, -ся קָרוּץ בְּעֵינָיו blinzeln.
Жмурки צָחוֹק־שְׁמִשׁוֹן, צָחוֹק־הָעִוֵּר Blindekuh-spiel.
Жму см. Жать.
Жнецъ קוֹצֵר Schnitter. Жница, Жнея.
Жниво נִבְבָא, קַשׁ (הַנִּשְׁאָר אַחֲרֵי הַקָּצִיר)*
Жнитво קָצִיר Ernte. [Stoppel.
Жница см. Жнецъ.
Жомъ מַכְבֵּשׁ, כְּלִי־מוּעָקָה Presse.
Жраньё אֲכֹל הַרְבֵּה, זוֹלְלוּת Fresserei. [fressen.
Жрать מָלֵא כְרִשׁוֹ, אָכוֹל מִכְּלִי־דַעַת שְׂבֵעָה
Жребій см. Жеребей. [Жрица.
Жрецъ כֹּהֵן בָּמָה, כְּמָר; חוֹזֶה Götzenpriester.
Жрунъ אוֹכֵל הַרְבֵּה, זוֹלֵל Fresser. -нья.
Жужелица, -лка קַבְּצַת בְּרִזֶל נִתָּךְ, סִיגֵי — בְּדִילֵי־בַרְזֶל Metallschaum.
Жужжаніе הֲמִיַּת דְּבוֹרִים, נַהַם das Sumsen.
Жужжать הָמָה, נָהוֹם sumsen.
Жукъ, -чёкъ (-чка) חָסִיל, יֶלֶק סָמֶר, חַפּוּשִׁית, זְבוּב קְשֵׁה־הַכְּנָפַיִם* Käfer.
Жуликъ נָבָל, גַּנָּב, נוֹכֵל Spitzbube.
Жупанъ מִין אַדֶּרֶת Ueberrock.
Журавецъ (-вца) см. Журавъ.
Журавлёнокъ (-нка) בֶּן־עָגוּר junger Kranich.
Журавль כְּרוֹכְיָא, עָגוּר* Kranich. -линый.
Журавъ קִילוֹן, מוֹט לְדְלוֹת מַיִם מִבְּאֵר* Brunnen-schwengel.
Журить הֵכְלִם, חָרַף, גָּעוֹר בְּ־ schelten.
Журналистика סִפְרַת דִּבְרֵי־הַיָּמִים Zeitschrift-stellerei.
Журналистъ מַזְכִּיר; סוֹפֵר דִּבְרֵי־הַיָּמִים Zeitungs-schreiber.
Журналъ סֵפֶר בִּינָה לָעִתִּים, סֵפֶר דִּבְרֵי־הַיָּמִים; סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת Zeitschrift. -льный.
Журчаніе שְׁאוֹן מַיִם נוֹזְלִים das Säuseln.
Журчать נָזוֹל בְּשָׁאוֹן rieseln.
Журьба חֲרָפוֹת, גְּעָרָה Verweis.
Жутко רַע וָמָר, כָּבֵד מֵהָכִיל sehr schwer.
Жучёкъ (-чка) см. Жукъ.
Жучка כֶּלֶב שָׁחוֹר schwarzer Hund.

З.

З הָאוֹת הַשְּׁמִינִית בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִית. ז. S.
За 1) מֵעֵבֶר לְ־, מֵאַחֲרֵי, אַחֲרֵי hinter. За иною אַחֲרֵי. За моремъ מֵעֵבֶר לַיָּם. Одинъ за другимъ אִישׁ אַחֲרֵי (לְרֵגְלֵי) רֵעֵהוּ. За версту отсюда הַרְחֵק מִזֶּה כְּבְרַת־אֶרֶץ. 2) בְּ־ für. Онъ взялъ его за руку אָחַז בְּיָדוֹ. За разъ בְּפַעַם אַחַת. Онъ купилъ домъ за тысячу рублей הוּא קָנָה בַּיִת בְּאֶלֶף כֶּסֶף. Онъ горой за меня הוּא מָגֵן בַּעֲדִי. 3) אֶל zu. Сѣсть

за столъ עָקַב אֲשֶׁר, יַעַן, עַל (4. יָשׁוּב אֶל־הַשֻּׁלְחָן. מִ־ für, aus. За что? עַל־מָה. За недостáткомъ воды מִבְּלִי־מַיִם, — מִאַיִן.

Заарендовáть פ״ע שָׂכוֹר אוֹ הַשְׂכֵּר (בַּיִת) verpachten.

Забáва נ׳ שַׁעֲשֻׁעַ, מִשְׂחָק, שְׂחוֹק Zeitvertreib.

Забавлять פ״ע שִׁעְשֵׁעַ נֶפֶשׁ, הִרְגִּין לֵב, צִחֵק לִפְנֵי־ amüsiren. -ся פ״ת הִיטִיב לִבּוֹ, הִשְׁתַּעְשַׁע, שִׁעְשֵׁעַ sich belustigen.

Забáвникъ ז׳ אִישׁ הַתְּלִים, — מְצַחֵק לִפְנֵי Spaßmacher. -ница נ׳.

Забáвный ת׳ מֵיטִיב לֵב, מְעוֹרֵר צְחוֹק spaßhaft.

Забáливать, -болéть פ״ע הָחֱלָה, חָלָה krank werden.

Забалотúровать פ״ע גָּאַל מִבְּחֹר בַּגּוֹרָל beim Ballotiren verwerfen.

Забвéніе ס׳ שִׁכְחָה, נִשְׁיָה Vergessenheit. Предáть забвéнію עָזַב, הִסַּר מִלִּבּוֹ, נָשָׁה. [ses liegend.

Зáбережный ת׳ אֲשֶׁר בְּעֵבֶר־הַנָּהָר jenseits des Fluß-

Зáбережье ס׳ עֵבֶר־הַנָּהָר das Jenseit eines Flusses.

Заберéменѣть פ״ע הָרָה schwanger werden.

Забивáніе ס׳, -бúвка נ׳ תְּקִעָה, חֹסֶם, אֲטֹם das Einschlagen; Zustopfen.

Забивáть, -бúть פ״ע 1) תָּקַע אֶל־תּוֹךְ — הִכָּה, einschlagen. 2) סָתוֹם בִּיתֵדוֹת וּמַסְמְרִים vernageln. 3. кого הָמוֹם בְּמַהֲלֻמוֹת durch Schlagen verdummen. -ся פ״ת הִתְחַבֵּא בְּמָקוֹם צַר sich verstecken. И забúлось сердце его וַיֵּדַךְ לִבּוֹ.

Забирáть, -брáть פ״ע לָקוֹחַ, אָחוֹז, תָּפוּשׂ mitnehmen. 3. въ долгъ לָוֹה. 3. доскáми גָּדוֹר בְּקַרְשִׁים. 3. кого въ рýку הָשַׁב יָדוֹ עַל־. Охóта его забирáетъ חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ לְ־. -ся פ״ת הֶעֱמִיק (הַנְּבָהָה) אֶל־ eindringen, emporsteigen.

Забіякá נ״ז מִתְחָרֶה בְּאִגְרוֹף, רוֹדֵף מַצָּה Zänker.

Забіячество ס׳ מִלְחֶמֶת־אִגְרוֹף, רִיב וּמַצָּה Zanksucht.

Забіячить פ״ע הִתְגָּרָה לָרִיב בְּאִגְרוֹף Schlägerei suchen.

Забіячливость נ׳ חֵפֶץ קְרָבוֹת וּמַצָּה Zanksucht.

Забіячливый ת׳ אִישׁ מָדוֹן וּמַצָּה zanksüchtig.

Заблаговрéменно ת״פ בְּעִתּוֹ, הַשְׁכֵּם וְ־ frühzeitig.

Заблагоразсудúть פ״ע אָמוֹר בְּלִבּוֹ für gut finden.

Заблевáть פ״ע גָּאַל בְּקִיאוֹ bespeien.

Заблёклый ת׳ קָמֵל, נָבֵל verwelkt.

Заблёкнуть פ״ע נָבוֹל, קָמוֹל, אָמְלוֹל verwelken.

Заблуждáться, -дúться פ״ת תָּעָה, אָבוֹד, הִנָּדַח, שָׁגָה, הִבּוֹך sich verirren.

Заблуждéніе ס׳ מְדוּחִים, תַּעְתֻּעִים, מִשְׁגֶּה Irrthum.

Забобóны ז״ר מַשְׁאוֹת־שָׁוְא וּמְדוּחִים Unsinn. [gen.

Забодáть, פ״ע נָגַח וְהָמִית mit den Hörnern todtschla-

Забóй см. Забивáніе.

Забóйка נ׳ שָׁכָר לְצַיִד־דָּגִים Fischwehr.

Заболѣвáть, -болѣть פ״ע הָחֱלָה, חָלָה krank werden.

Заборáнивать, -роня́ть פ״ע שִׁדַּד שְׂדֵה־זֶרַע einegen.

Забормотáть, פ״ע הָגָה, נָהוֹם anbrummen. [gen.

Забóрщикъ ז׳ לוֹה, שׁוֹאֵל Borger. -щица נ׳.

Забóръ ז׳ 1) חַיִץ, מְשֻׂכָּה, גְּדֵרָה, גָּדֵר Zaun. 2) מַשָּׂאָה, מִלְוָה, מַשָּׂא* das Nehmen auf Rechnung.

Забóта נ׳ עֹנֶן; חֲרָדָה, דְּאָגָה Sorge.

Забóтить (-бóчу) פ״ע הוֹגֵעַ; הִחֲרִד, נָתוֹן דְּאָגָה בְּלֵב הֵלְאָה Sorge machen. -ся פ״ת דָּאוֹג, חָרוּד, — אֶל־ פָּחוֹד sorgen für... [falt.

Забóтливость נ׳ זְהִירוּת, מִשְׁמָר, דְּאָגָה לְ־ Sorg-

Забóтливый ת׳ דוֹאֵג לְ־, שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ, חָרֵד אֶל־ נִזְהָר sorgsam.

Забракóвывать, -ковáть פ״ע מָצָא מוּם, נָתוֹן דִּפִּי בְּסִחוֹרָה für untauglich erklären.

Забрáло ס׳ שְׂבָכָה לְסֵתֶר־פָּנִים, כְּסוּת עֵינַיִם בְּקוֹבַע נְחֹשֶׁת Helmgitter.

Забрáсывать פ״ע הִשְׁלִיךְ הָלְאָה, — זָרוֹק auswerfen. 3. удочку הִשְׁלִיךְ חַכָּה. 3. яму הִשְׁלִיךְ עָפָר וְסָתוֹם בּוֹר. 3. кого словáми הֶחְבִּיר עַל־ בְּמִלִּים.

Забрáть см. Забирáть.

Забрехáть פ״ע הָחֵל לִנְבֹּחַ anfangen zu bellen.

Забривáть, -брúть פ״ע גִּלַּח abrasiren. 3. лобъ גִּלַּח מִעַל־הָעֹרֶף (אוֹת) וְעוֹד לְצָבָא. 3. затылóкъ גִּלַּח מִעַל־הָעֹרֶף (לְגַאֲלֵי־הַצָּבָא).

Забросáть, -брóсить см. Забрáсывать.

Забрызгивать, -брызгать, -брызнуть פ״ע הִזְהִיטַנֵּף

Забубённый ת׳ פּוֹחֵז, הוֹלֵל liederlich. [bespritzen.

Забулдыга ז״נ אוֹהֵב מִשְׁתֶּה, זוֹלֵל וְסוֹבֵא liederlicher Mensch.

Забушевáть פ״ע הָרַם קוֹל שָׁאוֹן aufbrausen.

Забывáть פ״ע נָשָׁה, שָׁכוֹחַ vergessen. -ся פ״ת בִּלְתִּי שִׂים עַל־לֵב, הִזָּהֵר vergessen; sich vergehen.

Забывчивость נ׳ שִׁכְחָה, נִשְׁיָה Vergeßlichkeit.

Забывчивый ת׳ נִשֶּׁה, שָׁכֵחַ, שׁוֹכֵחַ vergeßlich.

Забыть (עתיד Забýду) см. Забывáть.

Забытьё ס׳ עֲטַף־נֶפֶשׁ, לֹא־כֹחַ Ohnmacht.

Забѣгáть פ״ע הוּשׁ אֶל־ hinlaufen.

Забѣгать פ״ע הָחֵל לָרוּץ anfangen zu laufen.

Забѣглый ת׳ בָּא בִּמְרוּצָתוֹ verlaufen.

Забѣжáть см. Забѣгáть.

Забѣливать, -бѣлúть פ״ע הִלְבֵּן, לִבֵּן weißen. [legen.

Завáзживать פ״ע שִׂים מֶרֶג בְּפִרְסוֹם den Zügel an-

Зава́ленный ת׳ מְטֻעָן, מְעֻמָּס; מְלֻא beworfen.
За́валень (המ׳) ז׳ חוֹבֵק יָדַיִם, עָצֵל Faulenzer.
Зава́ливать, -вали́ть פ״י 1) סָתוֹם (בּוֹר) — מִלֵּא verstopfen. 2) הַכְבֵּד — הֶעְמֵס עַל־ beladen. 3) הָטֵל, הָשְׁלֵךְ נפ׳ — הָאֻטַּם, הֻסְכַּר verschleimt sein. -ся beworfen werden.
Зава́лина סֹלֶלָה סָבִיב לְבַיִת נ׳ Erdaufwurf.
Зава́лъ ז׳ שְׁכָר Verstopfung.
За́валь, -ва́льщина см. За́лежь 1.
Завали́ть פ״י סָחוֹב וּבֵלֶה beschmutzen. -ся בָּלָה פ״ח מֹרֵב יָמִים sich verliegen.
Зава́ривать,-ри́ть פ״י לְבַשֵּׁל (סִיר) שָׁפוֹת aufbrühen.
Зава́рка נ׳, Зава́ръ ז׳ גָּזִיד Brühe.
Зава́стривать פ״י חִדֵּד (רֹאשׁ יָתֵד) הָחֵד zuschärfen.
Заведе́ніе ס׳ 1) בֵּית מְלָאכָה; בֵּית־סֵפֶר Anstalt. 2) מִנְהָג Einrichtung.
Заве́зть, -зти́ см. Завози́ть. [werben.
Заверббо́вывать,-бова́ть פ״י דָּרוֹשׁ וּמָצָא לוֹ an-
Заверну́ть см. Заве́ртывать.
Завёрстка נ׳ מְמַלֵּא מְקוֹם־ פ׳, תְּמוּרָה, חֵלֶף Ersatz.
Завёрстывать, -верста́ть פ״י מִלֵּא מְקוֹם־ פ׳ ersetzen.
Заве́ртка נ׳ מַעֲטָפָה, גְּלוֹם Umschlag.
Заве́ртывать, -верну́ть פ״י 1) הָלַט, לוּט, גָּלוֹם, צָנוּף, עָטֹה umhüllen. 2) בּוֹא אֶל־ סוֹר־ Einkehren zu Einem. -ся הִתְכַּנֵּס, הוּלַט, הִלּוֹט; הִתְחַנֵּף eingewickelt werden. На дворѣ завернýло בַּחוּץ הִתְחוֹלֵל סַעַר מִתְחוֹלֵל, סוּפָה נ׳ Wirbelwind.
Заве́рть סַעַר Wirbelwind.
Заве́рчивать, -ртѣ́ть פ״י מְעוֹךְ וְחַזֵּק, סַבֵּב וְתָקוֹעַ,
Заверши́ть см. Верши́ть. [הַכְרֵחַ einschrauben.
Завести́, -ве́сть см. Заводи́ть.
Заветша́лый ת׳ בָּלֶה, נוֹשָׁן alt, verlegen.
Завечерѣ́ть פ״י אַחַר בַּנֶּשֶׁף anfangen zu dämmern.
Завздори́ть פ״י הָחֵל מָדוֹן, בּוֹא בְּרִיב anfangen zu
Завзя́тый ת׳ שׁוֹנֵה בְּ־ fanatisch. [streiten.
Завива́ніе ס׳ תִּלְתֻּלִים, מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה, מִקְלָעָה das Kräuseln.
Завива́ть פ״י עָשָׂה מִקְשָׁה (לשער) — תִּלְתֻּלִים — winden, kräuseln. -ся עָשָׂה קְצוֹתָיו תִּלְתֻּלִים פ״ח קָלוֹעַ sich kräuseln.
Завивка см. Завива́ніе. [שְׂעָרוֹ
Завидлив— см. Завистлив—.
Завидно ת״פ: 3. מִנִּי קִנְּאָתִי בְּ־ ich beneide.
Завидный ת׳ מְעוֹרֵר קִנְאָה וְחֶמְדָּה beneidenswerth.
Завидовать (-дую) פ״י קִנֵּא בְּ־ beneiden.
Завидѣ́ть פ״י רָאָה אֶת־ מֻרְחָק erblicken.
Завизжа́ть פ״י הָרֵם קוֹל יְלָלָה anfangen zu winseln.
Завинчивать, -нти́ть פ״י הִכְרַח בְּיָתֵד גְּלִילִי zuschrauben.
Завира́льный ת׳ מָלֵא חֶבֶל וּמַדּוּחִים finnlos.
Завира́ться, -вра́ться פ״ח שָׁעָה בְּדִבְרֵי רִיק sich zu Lügen verplaudern. [מַעֲצוֹר Abhängigkeit.
Зависимость נ׳ מַעֲמַד הַתָּלוּי בְּדַעַת אֲחֵרִים, עֹצֶר,
Зависимый (מ״ב פ׳, ח) עָצוּר, נִסְמָךְ עַל־אַחֵר ת׳ ab-
Завистливость נ׳ רוּחַ־קִנְאָה רַע־עַיִן Neid [hängig.
Завистливый ת׳ (ש״א ב, לב) צַר מָעוֹן רַע־עַיִן, מְקַנֵּא mißgünstig.
Завистникъ ז׳ רַע־עַיִן, מְקַנֵּא Mißgönner. -ница נ׳
За́висть נ׳ רַע־עַיִן, קִנְאָה Neid.
Зависѣ́ть פ״י הִסָּמֵךְ עַל־ הָיָה תָּלוּי בְּ־ abhängig sein.
Завитіе см. Зави́вка.
Завито́й ת׳ תִּלְתֻּלִים, — עָשׂוּי מִקְשָׁה gekräuselt.
Завито́къ (-тка́) ז׳ 1) בָּשָׂר בְּהֵמָה מוּל הַחֲזֶה Brustстück. 2) מִסְגֶּרֶת הָאֹזֶן (מַמְעַל לַתָּנוּךְ) obrer Rand der Ohrmuschel. 3) בְּדֵל־גֵּיר לְתִלְתֻּלֵי הַשֵּׂעָר Haarwickel.
Зави́ть см. Завива́ть.
Завладѣ́ніе ס׳ רֶשֶׁת נִתְלָה אוֹ מִמְשָׁלָה לְכֹד, — מִקְחָה; אֲחֻזָּה Besitznahme. [in Besitz nehmen.
Завладѣ́ть פ״י הֵאָחֵז בְּ־, תָּפוּשׂ, לָקוֹחַ לוֹ, יָרוּשׁ, לָכוֹד
Завлека́ть פ״י לָכוֹד בְּמוֹקְשֵׁי־, צוּד לְ־, פַּתֵּה אֶל־ verlocken.-ся הֻלְכַּד בְּמוֹקְשֵׁי־, הִפָּתֵה נפ׳ verleitet werden.
Заводи́ть (-вожу́) פ״י 1) נָהוֹג וְהָבֵא אֶל־ hinführen. 3. рѣчь о чемъ הָחֵל לְדַבֵּר בְּ־. 2) הָכֵן, עָרוֹךְ; כָּנוֹס יָסוֹד einrichten. 3. мебель כָּנוֹס לוֹ כְּלֵי־בַיִת. 3. садъ נָטוּעַ כֶּרֶם. 3. школу יָסוֹד בֵּית־סֵפֶר. 3. часы הָכֵן לָכוֹד, הִדִּיחַ לְ־, פַּתֵּה (שַׁרְשֶׁרֶת מוֹרֶה הַשָּׁעוֹת) 3. בְּמוֹקְשֵׁי verleiten.-ся הֵאָחֵז בְּ־ פ״ח קָנָן sich einnisten.
Въ огородѣ этомъ завелись чéрви כִּנָּן הַזֶּה קִנְּנוּ תּוֹלָעִים.
Заво́дскій ת׳ см. Заво́дъ. [
Заво́дчикъ ז׳ 1) אֲדוֹנֵי בֵּית־מְלָאכָה Eigenthümer einer Fabrik. 2) מְעוֹרֵר, מֵעִיר, מַחֵל Anstifter.-дчица נ׳.
Заво́дъ ז׳ בֵּית־חֲרֹשֶׁת מַעֲשֵׂה, יְסוֹד בֵּית־מְלָאכָה Anstalt; Fabrik. 3. конскій מִקְנֵה־סוּסִים. -дскій ת׳
За́водь נ׳ עֲרוּגִין נְחָלִים, — מִפְרָץ Bucht.
Завоева́ніе ס׳ לֶכֶד אֲרָצוֹת וְעָרִים Eroberung.
Завоева́тель ז׳ הוֹלֵשׁ עַל־גּוֹיִם, לוֹכֵד אֲרָצוֹת וְעָרִים Eroberer.
Завоёвывать, -воева́ть פ״י לָכוֹד אֶרֶץ אוֹ עִיר, תָּפוּשׂ בַּמִּלְחָמָה, לָקוֹחַ־ יָרוּשׁ־, כָּבוּשׁ־ erobern.
Завозжа́ть см. Зава́зживать.
Завози́ть, -везти́ פ״י הוֹלִיךְ, הָבֵא אֶל־ מִדֵּי לְכָתוֹ הָלְאָה hinführen.
Завозный ת׳ מוּבָא מֵרָחוֹק eingeführt.

Завóзня ג׳ כְּלִי־שַׁיִט לְמַשָּׂא בְּנָהֲרוֹת Prahm.

Завóзъ ז׳ חֶבֶל לִמְשֹׁךְ אֲנִיּוֹת Schleppseil.

Заволáкивать,-волóчь 1) פ״י מָשׁוֹךְ אֹתוֹ חָסוֹב hinschleppen. 2) פ״ס קָדוֹר, כִּבָּה קָדוֹר sich überziehen. Небо заволоклó הַשָּׁמַיִם קָדְרוּ עוֹר. Рану заволáкиваетъ הַכָּצַע קָרַם עוֹר.

Заволновáться פ״ח הָמָה, נָשָׂא דָכְיוֹ; הִשְׂתָּעֵר, לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת in Wallung kommen. [seil, Fontanell.

Зáволока נ׳ (מתחת לעור להוציא לח) אֲרוּכַת־פְּתִיל Haar-

Завопúть פ״ע נָתוֹן קוֹל יְלָלָה Klage erheben. [bern.

Заворáживать,-рожúть פ״י שׂוֹם קֶסֶם עַל־ bezau-

Заворáчивать,-ротúть 1) פ״י הָפַךְ, הָפוֹךְ; הִסֵּב הַטָּה הַצִּדָּה, אָחוֹר umkehren. 2) פ״ע נָטָה, סוּר אֶל־ umkehren. -ся פ״ח שׁוּב לְאָחוֹר, הָפְנָה sich umkehren.

Зáворотъ ז׳ נִטִּיּוֹת הַצִּדָּה, פְּנוֹת, נִסְבָּה Wendung.

Заворчáть פ״ע הָחֵל הִתְאוֹנֵן; הָרַם קוֹל נַהַם anfangen

Завострúть см. Завáстривать. [zu brummen.

Заврáться см. Завирáться.

Завсегдá ת״פ לְעוֹלָם, תָּמִיד, בְּכָל־עֵת immer.

Завсегдáшній ת׳ הַתָּמִיד — beständig.

Зáвтра ת״פ מָחָר, מָחֳרַת morgen. [frühstücken.

Зáвтракать פ״ע סָעוּד לִבּוֹ, אָכוֹל לֶחֶם־הַבֹּקֶר

Зáвтракъ ז׳ פַּת־שַׁחֲרִית, לֶחֶם הַבֹּקֶר Frühstück.

Зáвтрешній ת׳ הַמָּחָר, —מָחָר — morgend.

Завывáть, Завúть פ״ע בְּקוֹל יָלֵל (הרוח) הָמָה heulen.

Завьялый ת׳ כְּסוּי עֲרֻמּוֹת שָׂלֶג verschneit.

Завѣвáть 1) פ״ע לָפַחַת, הָחֵל לִנְשׁוֹף — anfangen zu wehen. 2) פ״י הָפַחַ, זָרָה (שָׂלֶג, חוֹל) עַל־ verwehen.

Завѣдомо ת״פ בְּצִדִיָּה, בְּזָדוֹן, בְּדַעַת wissentlich.

Завѣдываніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת הַ־, מִשְׁקַד Verwaltung.

Завѣдывать (-вѣть) פ״י הָיָה עַל־, שָׁמוֹר מִשְׁמֶרֶת verwalten. [rung.

Завѣрéніе ס׳ תְּעוּדָה, עֵדוּת, הַבְטָחָה, אֲמָנָה Zusiche-

Завѣритель ז׳ מַבְטִיחַ, עוֹרֵב לִ־ Versicherer.-льница נ׳.

Завѣрять -вѣрить פ״י הַבְטַח Versichern.

Завѣса,-сочка נ׳ מָסָךְ, קֶלַע, יְרִיעָה; פָּרֹכֶת Vorhang.

Завѣсить см. Завѣшивать. [-сочный ת׳.

Завѣтный ת׳ נֶאֱמָן, עוֹמֵד לִבְרִית עוֹלָם, נָצַב לְעוֹלָם testamentlich; heilig. [verwelken.

Завѣтренѣть פ״ע קָמוֹל, יָבוֹשׁ לִפְנֵי רוּחַ von der Luft

Завѣтъ ז׳ בְּרִית קֹדֶשׁ, תְּעוּדָה, עֵדוּת, אֲמָנָה Testament, Bündniß. Скрижáли завѣта לוּחוֹת הָעֵדוּת, לוּחוֹת הַבְּרִית.

Завѣшивать פ״י תָּלָה יְרִיעָה, סָכוֹךְ בְּמָסָךְ, סָכוֹךְ לִ־ verhängen.

Завѣщавáть,-щáть פ״י צִוָּה לְבֵיתוֹ לִפְנֵי־מוֹתוֹ testamentlich verordnen.

Завѣщáніе ס׳ צִוָּאָה, מִצְוַת־הַמֵּת לְבֵיתוֹ Testament.

Завѣять см. Завѣвáть.

Завядáть פ״ע נָבוֹל, קָמוֹל, הָמֹל, מוֹלֵל וְיָבוֹשׁ verwelken.

Завязáть 1) см. Завязывать. 2) פ״ע (בַּבִּיץ) הָטְבַּע; הִתְקַע — , טָבוֹעַ בְּ־ versinken; stecken bleiben.

Завязúть פ״י הָטְבַּע , טַבַּע hineinstoßen.

Завязка נ׳ 1) תִּקְוַת־חוּט לְקֶשֶׁר , קֶשׁוּר , צְרוֹר Band. 2) רֹאשׁ־דָּבָר וְעִנְיָן Verwickelung.

Завязнóй ת׳ בּוֹ (לְקֶשֶׁר) עָשׂוּי לֶאֱגֹד bindend.

Завя́знуть,-зтú см. Завязáть 2. [ken bleibend.

Завя́зчивый ת׳ נָצֵב לְשַׁמֵּן , עוֹמֵד לְפֶגַע störend; ste-

Завя́зывать פ״י 1) אָגוֹד , קָשׁוֹר , בָּלוֹם , צָרוֹר , פָּלוֹם fest-binden. 2) הָחֵל anfangen. 3. ссóру הָחֵל , בּוֹא בְּרִיב

Зáвязь נ׳ בֹּסֶר גּוֹמֵל Fruchtknoten. [סָדוֹן.

Завя́лый ת׳ נוֹבֵל , נָבֵל , קָמֵל verwelkt.

Зáвяль נ׳ פְּרִי אוֹ צִיצִים נוֹבְלִים Verwelktes.

Завя́нуть см. Завядáть.

Загáвливаться פ״ע הָכוֹן לְצוֹם das Fasten vorneh-

Загадáть см. Загáдывать. [men.

Загáдить см. Загáживать.

Загáдка נ׳ חִידָה Räthsel.

Загáдочный ת׳ גִּשְׁגָּב , פְּלִיא דַּעַת , סָתוּם כְּחִידָה מַהֲכִין räthselhaft. [ber. -чица נ׳.

Загáдчикъ ז׳ חֹד חִידָה; בַּעַל־חִידוֹת Räthselaufge-

Загáдывать פ״י 1) חוּד חִידָה Räthsel aufgeben. 2) חָזָה הָאוֹתִיּוֹת , נַחֵשׁ errathen.

Загáживать פ״י טִנֵּף , גָּאַל besudeln. -ся פ״ח נֶאֱלַל , הִתְגָּאֵל beschmutzt werden.

Загáнивать פ״י הָרַץ (סוּס) עַד־לְהַלְאוֹת müde jagen.

Загáръ ז׳ קַדְרוּת מֵחֲרָנִי־ , פָּאֲרוּר מֵחֹם הַשֶּׁמֶשׁ (בפנים) קַיִץ Bräune (von der Sonne).

Загасáть,-гáснуть פ״ע כָּבָה , דָּעַךְ , הִדְעִיךְ , הִזְעִיךְ erlöschen.

Загасúть см. Загашáть. [דָּעַךְ

Загáслый ת׳ נִזְעָךְ , נִדְעָךְ erloschen.

Загáчивать,-гатúть פ״י יָשַׁר מִסְלָה בְּזִמֹּרוֹת mit

Загашáть פ״י כַּבֵּה löschen. [Faschinen belegen.

Загáщиваться פ״ח אָרוֹחַ בְּבֵית רֵעוֹ עַד־בּוֹשׁ lange zu Gaste bleiben.

Загвáзживать פ״י חָזַק בְּמַסְמְרִים vernageln.

Загвóздка נ׳ דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים Vernagelung. Дать кому загвóздку הִכָּה אִישׁ שׂוֹם עַל־יָדֶךָ.

Загибáть פ״י כָּפוֹף , כָּפָה , כָּפוּף umbiegen. -ся נ״פ הִכָּפֵף , הִכָּפָה sich biegen.

Загибина ж. עֲקַלְקַלָּה, כִּפָּה, עָקוֹב Krümmung.
Загибной עָשׁוּי לָכֹף בּוֹ ת׳ gebogen.
Загибъ ז׳, -гибка ж. כָּפֶל Bug. [Titelblatt. -вный ת׳.
Заглавіе ס׳ פְּנֵי־הַסֵּפֶר, — הֶגֶל, — שַׁעַר Aufschrift,
Заглаживать, -гладить פ״י 1) לַשֵּׁר הֲדוּרִים, הֶחֱלִיק glatt machen. 2) מָחָה, כִּפֶּה, כִּפֶּר עָוֹן tilgen. -ся
Заглазно см. Заочно. [נפע״ל.
Заглазѣться פ״ח הִבִּיט וְרָאָה בְּ־, הֶעֱמִיד פָּנָיו בְּ־, שָׁעָה בְּ־ sich vergaffen. [dert.
Заглохлый ת׳ כְּסוּי חֲרָלִים, מָלֵא קִמְשׁוֹנִים verwil-
Заглохнуть פ״ע כָּסָה חֲרָלִים, עָלָה קִמְשׁוֹנִים verwildern.
Заглушать, -шить פ״י 1) הִכְרִיעַ, הִכְאִיב קוֹל, — הִכְנִיעַ betäuben. Громъ пушекъ заглушалъ стоны раненыхъ רַעַם קַנֵּי־הַקְּלַע הִכְרִיעַ נַאֲקוֹת רַבִּים פְּצוּעִים. 2) בִּלַּע וְהִשְׁחִית, רוֹשֵׁשׁ, יָרַשׁ ersticken. Сорныя травы заглушаютъ хлѣбъ קִמּוֹשׁ וָחוֹחַ רוֹשְׁשִׁים אֶת־זֶרַע הַשָּׂדֶה. Онъ заглушилъ въ себѣ чувства жалости הוּא שִׁחֵת רַחֲמָיו. -ся נפע״ל.
Заглядывать, -глянуть פ״ע צָפוּן לְ־; הֶעֱלָה עֵינוֹ בְּ־, — הִבִּיט אַחֲרֵי־, אָרוֹב, שָׁעָה בְּ־ פ״ח הִבִּיט, הָלִין עֵינוֹ בְּ־ sich vergaffen.
Заглядѣніе, -нье ס׳ מַחֲמַד־עֵינַיִם, תַּאֲוָה לָעֵינַיִם, דָּבָר נֶחְמָד לָעַיִן Augenlust.
Загнать см. Загонять.
Загнивать, -гнить, -ся פ״ע הֵחֵל לִרְקֹב anfangen zu
Загнилый ת׳ עָבֵשׁ, מְזֻהָם רִקָּבוֹן angefault. [faulen.
Загниль ז׳ מוֹרַשׁ־רִקָּבוֹן, רָקָב angefaulte Stelle.
Загнуть см. Загибать.
Заговаривать, -ворить פ״ע 1) הֵחֵל לְדַבֵּר anfangen zu reden. 2) הֶחֱרִישׁ בִּדְבָרָיו אֶת־ פ״י nicht zu Worte kommen lassen. Онъ всѣхъ заговорилъ מִתִּים דִּבְרָיו. 3) עָשָׂה בְלַחַשׁ וּלְהָטִים, לָחַשׁ עַל הֶחֱרִישׁוּ. bezau-
Заговляться см. Загавливаться. [bern.
Заговорщикъ ז׳ 1) מֹרֵד, קוֹשֵׁר קֶשֶׁר Verschworener. 2) קוֹסֵם, גְּבוֹן לַחַשׁ וּלְהָטִים Bezauberer. -щица נ׳. [לַהַטֵּי־קֶסֶם Bezauberung.
Заговоръ ז׳ 1) מֶרֶד, קֶשֶׁר Verschwörung. 2) לַחַשׁ
Заговѣнье ס׳ תְּחִלַּת צוֹם Fastnacht. -вѣнный день
Заговѣться см. Заговляться. [עֶרֶב יוֹם־הַצּוֹם.
Заголовокъ (-вка) ז׳ שַׁעַר, תָּו בְּרֹאשׁ דִּבְרֵי־דָת וָדִין לְסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת Aufschrift.
Заголять, -лить פ״י גָּלָה שׁוֹק, חָשׂוּף שֹׁכֶל entblößen.
Загонка נ׳ אֹסֶף־, הָעִיז (־הַצֹּאן) Eintreibung. [ber.
Загонщикъ ז׳ מוֹכִיל־, מְנַהֵל הָעֲדָרִים לַמִּכְלָה Eintrei-

Загонъ ז׳ 1) см. Загонка. 2) חָרִיץ וְהַלְאוֹת סוּס Ueberjagung. 3) מֵרוּד, דְּחִי Verfolgung. Онъ живётъ въ загонѣ הוּא גָּרְדָּף, נָדָח, —.
Загонять פ״י 1) אָסוֹף עֲדָרִים, הָעֵז — 2) הָרַץ עַד־ לְהַלְאוֹת müde jagen.
Загораживать פ״י גָּדוֹר בְּעַד, סָכוֹךְ לְ־, שׂוּךְ verzäunen. -ся פ״ח גָּדוֹר בַּעֲדוֹ, הִסָּגֵר לְבוֹא sich verzäunen.
Загорать פ״ע קָדוֹר מִלַּהַט הַשֶּׁמֶשׁ gebräunt werden.
Загораться פ״ח יָצוֹת, הִנָּצֵת, הִתְלַקֵּחַ entbrennen. Востокъ загорается אָדְמוּ פְּנֵי הַמִּזְרָח.
Загорбокъ (-бка) ז׳ מוּל הָעֹרֶף, בֵּין־הַכְּתֵפַיִם Genick.
Загордиться פ״ח עָדָה גָּאוֹן וְגֹבַהּ stolz werden. Онъ загордился גָּאוָה נִגְבְּהוּ. [Berges.
Загорный מֵעֵבֶר־הָהָר ת׳, — מֵאַחֲרֵי־, — vom Jenseit des
Загорода נ׳ מִכְלָה, מִכְלָאָה, גְּדֵרָה, גְּדֵרֶת Umzäunung.
Загородка, -родочка נ׳ גָּדֵר, חִיץ Scheidewand.
Загородный אֲשֶׁר מִחוּץ לָעִיר ת׳ außerhalb der Stadt
Загородье ס׳ מִגְרָשׁ־, סְבִיבֵי הָעִיר Vorstadt. [liegend.
Загорокъ ז׳, -рье ס׳ אַחֲרֵי־הָהָר Ort hinter einem Berge.
Загорѣлый ת׳ שֶׁשְּׁזָפָתוּ הַשֶּׁמֶשׁ, קוֹדֵר מִלַּהַט־ verbrannt von der Sonne.
Загорѣть, -ся см. Загорать, -ся.
Загоститься см. Загащиваться.
Заготавливать, -товлять, -товить פ״י עָרוֹךְ, הָכֵן vorbereiten. -ся פ״ח הִכּוֹן sich zubereiten.
Заграбливать, -грабить פ״י 1) צָבוֹר בְּמַגְרֵף, גָּרוֹף zusammenscharren. 2) חָטוֹף לוֹ, חָמוֹס rauben.
Заграждать, -дить פ״י גָּדוֹר בְּעַד, שׂוּךְ דֶּרֶךְ; חָמוֹם, סָכוֹר versperren.
Заграничный אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַגְּבוּל ת׳ ausländisch.
Загребать פ״י 1) צָבוֹר בְּמַגְרֵף, גָּרוֹף zusammenscharren. 2) הֵחֵל לַחְתֹּר בַּמְּשׁוֹט anfangen zu rudern.
Загребный רֹאשׁ הַמַּלָּחִים ש״ת der Vorruderer.
Загремѣть פ״ע הָרַם קוֹל־רַעַם; נָתוֹן קוֹל־שָׁאוֹן anfangen zu donnern, zu lärmen.
Загрести, -грести см. Загребать.
Загривокъ (-вка) ז׳ עֹרֶף הַסּוּס Genick des Pferdes.
Загробный ת׳ קֶבֶר, — מָוֶת — Grabes-.
Загромаздживать, -моздить פ״י חָמוֹם, שׂוּךְ־ סָתוֹם בְּצִבּוּרִים, בָּחֲמָרִים versperren.
Загрубѣлость, ג׳. -бѣніе ס׳ עָרְלַת־לֵב Verstocktheit.
Загрубѣлый ת׳ עָרַל־לֵב verstockt.
Загрубѣть פ״ע הִקְשָׁה לִבּוֹ, הֵעָרֵל grob werden.
Загружать, -грузить פ״י מָלֵא, טָעוּן überladen.
Загрустить פ״ע הָמַר, הִתְעַצֵּב traurig werden.

Загрыза́ть, -грызть נָשׁוֹךְ עַד־כַּלָּה, נָשׁוֹךְ וְאָבַד פ״ todtbeißen.

Загря́знуть טָבַע בַּבֹּץ, — הָטְבַּע פ״ע versinken.

Загрязня́ть, -нить עָכוֹר, גָּאַל, טִנֵּף פ״ beschmutzen. -ся נפעל.

Загуди́ть נָתוֹן קוֹל בַּנֵּבֶל פ״ע anfangen zu fiedeln.

Загу́ливать, -ся רָדוּף מִשְׁתֶּה, הִתְמַכֵּר לִשְׁתִּי וְהוֹלֵלוּת פ״ע anfangen sich herumzutreiben.

Загу́льный רוֹדֵף שֵׁכָר וְהוֹלֵלוּת ת׳ trinksüchtig. [den.

Загустева́ть, -тѣ́ть עָשׂוּת, עָצוּם, עָבֹה פ״ע dicht wer-

Загусте́лый מָעֻבָּה, מָעֻצָּם ת׳ dicht geworden.

Зада́бривать כַּפֶּר פָּנַי... בְּמִנְחָה וְחֶלְקוֹת פ״ bestechen.

Задава́ть נָתוֹן לִפְנֵי־ פ״ aufgeben. Зада́мъ вамъ загáдку אָחִידָה לָכֶם חִידָה.

Зада́вливать, -давить חָנַק פ״ ersticken.

Зада́лбливать, -долби́ть הָחֵל לִנְקֹב (1 פ״ anfangen zu meißeln. 2) לָמוֹד עַל־פֶּה auswendig lernen.

Зада́ривать, -дари́ть הִרְבָּה מַתָּת (1 פ״ reichlich beschenken. 2) לָקוֹחַ לֵב בְּמִנְחָה, שֹׁחַד bestechen.

Зада́токъ (-тка) כֶּסֶף־עֲרֻבָּה, כֶּסֶף־הַמִּקְנָה ז׳ Handgeld. -точный ת.

Зада́ча חִידָה אוֹ שְׁאֵלַת־חָכְמָה לִפְתֹּר נ׳ Aufgabe.

Задве́рный אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי הַדֶּלֶת ת׳ was hinter der Thür ist. [verschieben.

Задви́гивать, -двига́ть, -дви́нуть הָבְרַח פ״ סָגוֹר, **Задви́жка** בְּרִיחַ נ׳ Riegel.

Задвижно́й סוֹגֵר, מַבְרִיחַ ת׳ zum Vorschieben.

Задво́рка נ׳, -дво́рокъ ז׳, -дво́рье ס׳ יַרְכְּתֵי הֶחָצֵר, חֲצַר־הַבַּיִת zupfen. [Hinterhof.

Задёргать הָחֵל לִמְרֹט—לִמְשׁוֹךְ פ״

Задёргивать (1 פ״ הָעֵטָה עַל־, מָשׁוֹךְ לִפְנֵי־ פְּרוֹשׁ, שׁוֹךְ בְּעַד, הָסֵךְ עַל, לְמָסָךְ vorziehen. Небо задёрнуло облака́ми מָשׁוֹךְ בְּרִסְן (2 הַשְׁמַיִם עָטוּ עָבִים הַכּוּס zerren. -ся הִתְכַּסָּה, עָטָה, מָשׁוֹךְ עָלָיו פ״ת sich decken.

Задеревенѣ́лый יָבֵשׁ כָּעֵץ ת׳ holzig geworden.

Задеревенѣ́ть יָבֵשׁ כָּעֵץ פ״ע holzig werden.

Задержа́ніе עִכּוּב, עִקּוּב; מַעֲצוֹר, עֹצֶר* das Anhalten.

Задёрживать, -держа́ть עָצוֹר, חָסוֹם, מָנוֹעַ (1 פ״ zurückhalten; festnehmen. -ся נפ׳ חָשׁוֹךְ, כָּלוּא, סָגוּר, הֻעְצַר, הִכָּלֵא, הִמָּנַע, עָמוֹד מִ־ zurückgehalten werden.

Задёржка מַעֲצוֹר, מַעֲצָר, עֹצֶר, מַחְסוֹם Verzögerung.

Задёрнуть см. Задёргивать. [wundern.

Задиви́ться הִתְפַּלֵּא, הִשְׁתָּאָה פ״ת sich ver-

Зади́нка אַחֲרֵי־בְהֵמָה אוֹ חַיָּה קְטַנָּה נ׳ Hinterstück.

Задира́ть הִתְגָּרָה, הִצָּה עַל־, הִרְתַּר רִיב, גָּרָה מָדוֹן, בְּ־ (2 טָרוּף־, קָרוּעַ מְעַט (1 פ״ einreißen. 2) angreifen. 3. носъ הָרֵם רֹאשׁ בְּגַאֲוָה, הִגְבַּהּ אַפּוֹ.

Зади́рка רֵאשִׁית מָדוֹן, תְּאָנָה נ׳ Angriff.

Зади́рчивый אִישׁ־מְדָנִים, מִתְרַתֵּר רִיב ת׳ zanksüchtig.

Зади́рщикъ מִתְגָּרֶה בְּ־ ז׳ Aufhetzer. -щица נ׳.

Задки см. Задъ.

За́дникъ קְצֵה הָאַחֲרוֹן ז׳, אַחֲרֵי־ Hinterstück.

За́дница אָחוֹר, שֶׁת נ׳ Gesäß. -ничный ת׳.

За́дній אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי־, אַחֲרוֹן ת׳ hintrer. Вексель съ за́днимъ число́мъ שְׁטַר מִקְדָּם. Жить за́днимъ умо́мъ רָאֹה לְאָחוֹר וְלֹא־; עָצוּם עֵינָיו מֵאַחֲרִית דָּבָר לְפָנִים.

Задо́бр— см. Зада́бр—.

Задо́къ (-дка́) מִסְעַד כִּסֵּא (1 ז׳ Rückenlehne. 2) см. Задъ.

Задо́лго до יָמִים רַבִּים לִפְנֵי־ ת״פ vorlängst.

Задолжа́лый אֲשֶׁר נוֹשִׁיו רַבִּים, אִישׁ־מַשָּׂאוֹת ת׳ verschuldet.

Задолжа́ть см. Должа́ть.

За́домъ עֹרֶף, לְאָחוֹר, אֲחֹרַנִּית ת״פ rückwärts.

Задо́рина מִפְגָּע, מִדְחֶה נ׳ Riß, Schramme.

Задо́рить הִתְגָּרָה בְּ־, הִרְגִּיז, הִכְעִיס, גָּרָה מָדוֹן פ״ reizen. -ся הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף פ״ת aufgereizt werden.

Задо́рливость, -рность דֶּרֶךְ מְהִיר־חֵמָה נ׳ Zanksucht.

Задо́рливый, -рный קְצַר־אַפַּיִם, מְהִיר חֵמוֹת ת׳ zanksüchtig. [aufschlagen.

Задорожиться הָחֵל לִדְרֹשׁ מְחִיר־רָב פ״ת den Preis

Задо́ръ (1 ז׳ חֵלִי וְקֶצֶף Ereiferung. 2) הִתְחָרוּת Wetteifer.

Задо́хнуться см. Задыха́ться.

Задра́ть см. Задира́ть.

Задребезжа́ть см. Дребезжа́ть.

Задрема́ть הִרְדֵּם, נוּם פ״ע einschlummern.

Задрожа́ть רָעוּד, לָבוּשׁ חֲרָדוֹת פ״ע aufzittern.

Задува́ть, -ду́ть הָחֵל לִנְשֹׁב (1 פ״ע anfangen zu wehen. 2) כִּבָּה, הָפַח בְּ־ auslöschen.

Заду́мать см. Заду́мывать.

Заду́мчивость הֲגוּת נ׳ הֲלָךְ־נֶפֶשׁ Nachdenken.

Заду́мчивый בְּהֲגוּת, נִדְהָם בְּרֹב שַׁרְעַפָּיו בְּקִרְבוֹת לִבּוֹ —לִבּוֹ nachdenkend.

Заду́мывать, -ду́мать חָשׁוֹב, הָמָה, זָמוֹם, זַם פ״ מַחֲשָׁבָה vorhaben. 3. зло שׁוֹחֵחַ עַם־ פ״ת. -ся חִבֵּל אָוֶן, חִפֵּשׂ בְּרוּחוֹ, לְבָבוֹ nachdenkend werden.

Задуша́ть, -души́ть חָנַק פ״ erwürgen. -ся הִתְחַנֵּק פ״ת sich erstücken.

Задуше́вный מְקֻרְבוֹת לֵב, מְנֻפָּשׁ ת׳ herzlich.

Задуше́ніе מַחֲנָק ס׳ Erstickung.

За́дхлость רֵיחַ רַקָּבוֹן, בְּאֵשׁ נ׳ Modergeruch.

За́дхлый נִבְאָשׁ, עָבֵשׁ ת׳ dumpfig.

Задъ אָחוֹר ז׳; עֹרֶף das Hintere.

Зады́ י׳ 1) אַחֲרֵי נְעָלַיִם, אַחֲרֵי־, Hinterleder. 2) אַחוֹרֵי Hinterräder. 3) אַחוֹרֵי חָצֵר Hinterhof. 4) מַה־עֲנָלָה, יְשָׁנִים, יָשָׁן נוֹשָׁן, שֶׁכְּבָר הָיָה alteś Ding.

Задымля́ть, -ми́ть פ״ע מִלֵּא עָשָׁן mit Rauch anfüllen. -ся פ״ח הִמָּלֵא עָשָׁן voll Rauch werden.

Задыха́ться פ״ח הִלָּאֵה מִקְצַר־רוּחַ, הִתְעַלֵּף יָעוּף, — מִבְּלִתִּי יְכֹלֶת הֶשֵׁב רוּחוֹ den Athem verlieren. Онъ прибѣжалъ задыхаясь הוּא אָץ לָבוֹא עַד־כִּי לֹא־נוֹתְרָה בּוֹ רוּחַ.

Задыша́ть פ״ע שָׁאוֹף רוּחַ, הָשֵׁב רוּחוֹ aufathmen.

Задѣва́ть פ״ע 1) נָגַע בְּ־, מָחָה, aufstoßen. 2) נָגַר מָדוֹן, הִתְעוֹלֵל, — תָּפוּשׁ שֵׁם״״, הִתְגָּרָה בְּ־ reizen.

Задѣ́лать см. Задѣ́лывать.

Задѣ́лка נ׳ תִּקּוּן, אֲרוּכָה לְפֶרֶץ, מִרְפָּא דָּבָר הָרוּס* das Zumachen.

Задѣ́лывать פ״ע רִפֵּא הָהָרוּס, גָּדוֹר פֶּרֶץ, חִזֵּק בֶּדֶק, הַעֲלָה אֲרוּכָה (לְחוֹמָה פְּרוּצָה) zumachen.

Задѣ́льный ת׳ עָבוֹדָה — erarbeitet. -ная пла́та שְׂכַר עֲבוֹדָה.

Заедино см. Заодно́.

Заежиться פ״ח הִקָּמֵט כַּקִּפּוֹד, הִקָּפֵד*, סָרַב* an-fangen sich zu sträuben.

Заёмный ת׳ מִלְוֶה, מַשָּׁאוֹת, נְשִׁי־*Leih-. 3. банкъ בֵּית מַשָּׁאוֹת. -ное письмо́ סֵפֶר־הַמַּשָּׁא, שְׁטַר־חוֹב*.

Заёмщикъ ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר נָשׁוּ בוֹ, לוֶה Borger. -щица נ׳.

Заёмъ (займа́) ז׳ מַשָּׁאָה, מַשָּׁא, נְשִׁי, מִלְוֶה* Anleihe. Взять въ з. לָוָה. Дать въ з. הִלְוָה, הִשָּׁה.

Заеро́шиться см. Заёжиться.

Зажа́ть см. Зажима́ть и Зажина́ть.

Зажелти́ть פ״ע הִצְהִיב, צִבְעוֹ יָרַקְרַק gelb machen.

Зажелтѣ́лый ת׳ יָרַקְרַק, אֲשֶׁר הָפַךְ צָהוֹב gelb geworden.

Зажелтѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ יָרַקְרַק, צָהוֹב — gelb werden.

Зажо́чь см. Зажига́ть.

Зажже́ніе ס׳ הַצָּתָה, הַדְלִיק, תַּבְעֵרָה, בְּעֵרָה das Anzünden.

Зажива́ніе ס׳ הַמַּחַץ, מִרְפָּא רְפָאוּת das Zuheilen.

Зажива́ть פ״ע 1) הָחֵל יְמֵי מְגוּרָיו בְּ־ anfangen zu leben. 3. домомъ עָשָׂה לוֹ בַּיִת. 2) הָרְפָּא (מַחַץ מַכָּה), הִתְגּוֹרֵר יָמִים רַבִּים, חָיָה sich heilen. -ся פ״ח lange wohnen.

Заживи́ть см. Заживля́ть.

Заживле́ніе ס׳ מִרְפָּא מַחַץ־מַכָּה das Zuheilen.

Заживля́ть, -ви́ть פ״ע רִפֵּא מַחַץ מַכָּה.

За́живо ת״פ בְּחַיָּיו am Leben.

Зажига́тель ז׳ מַבְעִיר בְּעֵרָה Brandstifter. -льница נ׳.

Зажига́тельство ס׳ חֲמַס מַבְעִיר בְּעֵרָה Brandstiftung.

Зажига́ть (עתיד зажгу́) פ״ע הִבְעִיר, הִצִּית אֵשׁ, הִדְלִיק anzünden. 3. свѣчу הֶעֱלָה נֵר. 3. раздо́ръ הָרְתַּח רִיב.

Зажило́й см. Зажито́й.

Зажима́ть, Зажа́ть (עתיד Зажму́) פ״ע לָחוּץ עַל־, הָעֵק תַּחַת־, הָחֲרִישׁ, סָכוֹר פִּי, הַחֲשָׁה, — הַחֲסָה, — אֶת־ zudrücken. 3. кому ротъ [der Ernte.

Зажи́нъ ז׳ תְּחִלַּת קָצִיר, הָחֵל חֲרִמַּשׁ בַּקָּמָה Anfang

Зажирѣ́лый ת׳ שָׁמֵן, מְשֻׁמָּן fett geworden.

Зажито́е, -житокъ ס׳ עֲבֹדָה, רְכוּשׁ, קִנְיָן Erwerb.

Зажито́й ת׳ שֶׁכַר עֲבוֹדָתוֹ, — — erworben.

Зажи́точный ת׳ רְכוּשׁ, בַּעַל אֲשֶׁר לֹא־יֶחְסַר כֹּל wohlhabend.

Зажи́ть см. Зажива́ть.

Зажму́ривать -жму́рить פ״ע קָרוּץ (עַיִן), עָצוּם — zudrücken. -ся פ״ח קָרוּץ בְּעֵינָיו die Augen zudrücken.

Зажо́ра, -жо́рина נ׳ שֶׁטֶף־מַיִם מִתַּחַת לַשֶּׁלֶג Wassermasse unter dem Schnee.

Зажужжа́ть פ״ע הָחֵל לַהֲמוֹת anfangen zu summen.

Зазва́нивать, -звони́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל בְּפַעֲמֹן anfangen zu klingeln.

Зазва́ть см. Зазыва́ть.

Зазвенѣ́ть פ״ע הָרַם קוֹל־מְצִלָּה, הָחֵל לָצֵל ecklingen.

Зазвуча́ть פ״ע הִשָּׁמַע קוֹל־ ertönen.

Заздра́вный ת׳ בְּרָכָה, — בִּרְכַּת שָׁלוֹם — Gesundheits-. 3. молебенъ תְּפִלָּה בְּעֵד שְׁלוֹם־. 3. кубокъ כּוֹס לְבִרְכַּת שָׁלוֹם.

Зазелени́ть см. Зелени́ть.

Зазеленѣ́ть פ״ע עָטָה יָרָק־דֶּשֶׁא grün werden.

Зазимова́ть см. Зимова́ть.

Зази́мье ס׳ תְּחִלַּת הַחֹרֶף Winteranfang.

Зазира́ть פ״ע חָרַף, הוֹכֵחַ, יָפֵר tadeln. -ся פ״ח חָרַף הַכֶּלֶם בַּעֲוֹנוֹ, נַפְשׁוֹ Gewissensbisse fühlen.

Зазнава́ться, -зна́ться פ״ח הִתְגָּאָה sich zu viel einbilden. Онъ зазна́лся רָם לְבָבוֹ,

Зазно́ба נ׳ 1) מִכְוַת הַקֹּר בַּבָּשָׂר Frostbeule. 2) רִשְׁפֵּי אַהֲבָה Liebesgluth. 3) יַעֲלַת חֵן, אֵילַת אֲהָבִים Liebchen.

Зазноблять, -би́ть פ״ע 1) הָעֲמֵד בִּפְקֻרָה עַד־, הַחֲלֵה בַּקֹּר לְחָלְיוֹ erfrieren lassen. 2) הַצִּית אֵשׁ־אַהֲבָה Liebe erwecken.

Зазно́бушка см. Зазно́ба 3.

Зазо́риться см. Зазира́ться.

Зазо́рный ת׳ בֹּשֶׁת, — חֶרְפָּה, — קָלוֹן, — tadelhaft. Вести зазо́рную жизнь הִנָּזֵר לַבֹּשֶׁת. -ныя дѣти בָּנִים זָרִים, יְלִדֵי־בֹשֶׁת.

Зазо́ръ ז׳ חֶרְפָּה, קָלוֹן, בֹּשֶׁת, כְּלִמָּה Schande.

Зазрѣва́ть см. Зазира́ть.

Зазрѣ́ніе ס׳ מוּסַר כְּלִמָּה, תּוֹכָחָה Vorwurf. Безъ зазрѣнія со́вѣсти לְבְלִי יְחָרְפֵהוּ לְבָבוֹ, מִבְּלִי הַכֶּלֶם לְבְלִי אֲשֶׁר תְּיַסְּרוּהוּ כִּלְיוֹתָיו.

Зазрѣ́ть см. Зазира́ть.

Зазу́бривать, -бри́ть פ״ע עָשׂה פְּצִירוֹת בְּפִי שִׁכִּין אוֹ פַּגּוֹם חָרֵב *schartig machen. [פַּגִּימָה* Scharte, Zacke.

Зазу́брина נ׳ פְּצִירָה, פִּחְתַת בְּפִי־שִׁכִּין אוֹ חָרֵב,

Зазу́бристый ת׳ מָלֵא פְּצִירוֹת, פַּגּוֹם* schartig.

Зазыва́ть פ״ע קָרוֹא אֵלָיו hereinrufen. [ladung.

Зазы́въ קְרִיאָה — מִקְרָא לְמוֹעֲצָה אוֹ לְמִשְׁתֶּה ז׳ Ein=

Зазѣва́ться פ״ח שָׁעָה בְּדִבְרֵי־הֶבֶל, קִפּוּץ פֶּה angaffen.

Зазяба́ть, -зя́бнуть פ״ע עָשׂוּשׁ מִקָּר, הָחֵלָה מִקָּר erfrieren.

Зазя́блый עָשׂוּשׁ מִקָּר, לְחוּם־קֹר, מְזֻהָה־קָרָה ת׳ erfroren.

Зайгрывать, -игра́ть 1) פ״ע לְנַגֵּן, הָחֵל לְשַׂחֵק — anfangen zu spielen. 2) הִכְרִיעַ בַּשַּׂחוֹק אֶת־ פ״ע אַחֵר לְשֶׁבֶת עִם־מְשַׂחֲקִים פ״ח -ся zu lange spielen. gewinnen im Spielen.

Зайка עֵלֵג, גַּלְעָן, כְּבַד לָשׁוֹן, כְּבַד־פֶּה זו״נ Stammler.

Зайка, **Зайнька** אַרְנֶבֶת קְטַנָּה kleiner Hase.

Заика́ніе ס׳ כְּבֵדוּת־פֶּה, לִשּׁוֹן עֵלְגִים das Stammeln.

Заика́ться, -кну́ться פ״ח דִּבֵּר בִּכְבֵדוּת־פֶּה, דִּבֵּר, לֹא־ stottern. Не далъ мнѣ заикну́ться כְּלַעֲגֵי־שָׂפָה.

Зайкливость נ׳ см. Заика́ніе. [נָתְנוּ לִי דִּבֵּר מְאוּמָה.

Зайкливый ת׳ см. Зайка. [שְׂדֵה־זֶרַע Landstück.

Займка 1) נ׳ קְחַת־מָקוֹם לוֹ Besitznahme. 2) כִּבְרַת

Заимода́вецъ (-вца) -да́тель ז׳ מַלְוֶה, מַשֶּׁה Gläubiger. -да́вица, -да́тельница נ׳.

Заимода́тельство ס׳ מַשָּׂאָה, מַשָּׂא, נָשִׁי, מַשָּׂאָה Leihung.

Заимообра́зно ת״פ בְּמַשָּׂא, בְּמַלְוֶה* auf Borg.

Заимствованіе ס׳ קְחַת מִן־ לוֹת; das Borgen.

Заимствовать (-ствую) פ״ע נָשָׂה, לָוָה, לָקוֹחַ מִן־ — entnehmen; borgen.

Займы ז״ר см. Заёмъ. [

Заиндивѣ́лый כָּסוּי כְּפוֹר ת׳ bereift.

Заиндивѣ́ть см. Индивѣ́ть.

Заинтересо́вывать, -сова́ть פ״ע הָכִין לֵב... לְ־ — הַטָּה — הִפְנָה, שׂוּם פ״ח -ся aufmerksam machen. sich interessiren.

Заискивать פ״ע הִתְנָה אֲהָבִים, הִכְחִישׁ לְ־, חִלָּה פָּנֵי־ פ״ע הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, הִתְאַמֵּץ לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי־ sich einschmeicheln.

Заискриться פ״ח הִתְנוֹצֵץ כִּברָקִים anfangen zu

Зайти́ (עת״ד зайду́) см. Заходи́ть. [funkeln.

Зайчёнокъ ז׳ בֶּן־אַרְנֶבֶת Häschen.

Зайчикъ 1) ז׳ אַרְנֶבֶת קְטַנָּה Häschen. 2) קֶצֶף עַל־־ פְּנֵי־מַיִם Wellenschaum.

Зайчи́на, -чи́ще ז׳ אַרְנֶבֶת גְּדוֹלָה großer Haase.

Зайчина נ׳ עוֹר אוֹ בְּשַׂר אַרְנֶבֶת Hasenfleisch, =fell.

Зайчиха נ׳ אַרְנֶבֶת נְקֵבָה Häsin.

Закаба́ливать, -ба́лить פ״ע תָּפוּשׁ, לָכוֹד; כָּבוּשׁ לוֹ אִישׁ לְעֶבֶד zum Leibeignen machen.

Закаблу́чье ס׳ אֲחוֹרֵי־נַעַל פְּנִימָה Hackenstück eines

Закады́чный см. Задушевный. [Stiefels.

Заказа́ть см. Зака́зывать.

Заказно́й הִנָּתָן לָאֲמָן לַעֲשׂוֹת, הַדְרוּשׁ ת׳ bestellt.

Зака́зчикъ דּוֹרֵשׁ דְּבַר־מָה בְּעַד־כֶּסֶף ז׳ Besteller.

Зака́зъ 1) ז׳ מִצְוַת־אִישׁ (לָאֲמָן, לְסוֹחֵר) לְהָכִין לוֹ הַזְמָנָה, פִּקּוּד* Bestellung. 2) אִסָּר, אִסָּר Verbot.

Зака́зывать, -каза́ть פ״ע 1) דָּרוֹשׁ, צִוָּה לְהָכִין לוֹ הַפְקֵד bestellen. 2) אָסוֹר, צִוָּה לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת verbieten. -ся נפעל נָשׁוּא אָלָה לְבִלְתִּי. sich verschwören.

Зака́иваться, -ка́яться פ״ח אָסוֹר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ,

Закала́ть, -кла́ть см. Зака́лывать.

Зака́ливать, -кали́ть פ״ע 1) חָרוֹשׁ בַּרְזֶל לְהַקְשׁוֹתוֹ הוּא מְלֻמָּד לָטוּשׁ חָרֵן. Онъ закалёнъ въ бою אָפֵה מַאֲפֵה־תַנּוּר נָא. 2) teigig backen. -ся מ״ב. מִלְחָמָה

Зака́лина נ׳ מַאֲפֵה־נָא (בְּלֶחֶם) das Teigige im Brode.

Закалистый ת׳ בְּלִתִּי אָפוּי דַּי־צָרְכּוֹ teigig.

Закали́ть см. Зака́ливать.

Зака́лка חֲרִשַׁת־בַּרְזֶל לְהַקְשׁוֹתוֹ Eisenhärtung.

Зака́лывать, -кала́ть, -коло́ть פ״ע שָׁחוֹט, נָקוֹר, erstechen, schlachten. У меня заколо́ло въ бокъ מַדְקְרוֹת צְנִינִים בְּצִדִּי.

Закаля́кать הָחֵל דִּבְרֵי רִיק פ״ע anfangen zu schwatzen. -ся פ״ח שָׁעָה בְּשִׂיחַת הֶבֶל sich verplaudern.

Зака́нчивать פ״ע הִשְׁלֵם, הָתֵם, כָּלָה schließen.

Зака́пать פ״ע הָחֵל לִנְטֹף, — לַעֲרֹף, — לִנְזֹל anfangen zu tröpfeln.

Зака́пчивать פ״ע הִקְדֵּר בְּעָשָׁן, עִשֵּׁן הַזֵּה עַל־־ פ״ע, — זָרוֹק, — הִטִּיף betröpfeln. [ben.

Зака́пывать, -копа́ть פ״ע קָבוֹר; טָמוֹן בְּעָפָר begra=

Зака́рмливать פ״ע הֵאֱכִיל הַרְבֵּה, אָבוֹס überfüttern.

Зака́тъ ז׳ מָבוֹא (מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ), נְטוֹת הַשֶּׁמֶשׁ) Untergang.

Зака́тывать, -катить פ״ע גָּלוֹל אֶל־תּוֹךְ einrollen. בּוֹא (הַשֶּׁמֶשׁ), נָטָה לַעֲרֹב פ״ח -ся untergehen.

Зака́чивать, -кати́ть פ״ע 1) גָּלוֹל אֶל־־ einrollen. 2) בּוֹא בְּרֶכֶב אֶל־ hineinfahren. -ся פ״ח הִתְגַּלְגֵּל אֶל־ hineingerollt werden.

Зака́чивать, -кача́ть פ״ע 1) הָחֵל לְקַלֵּעַ, — לְהַנִּיעַ anfangen zu schaukeln. 2) קַלֵּעַ וְיָשַׁן (יוֹנֵק) einwiegen. -ся נפעל 1) הִתְנוֹעֵעַ הִתְנוֹדֵד Wanken. 2) נוֹעַ בְּעָרְשׂוֹ עַד־לִישָׁן eingewiegt werden.

Зака́шливать, -шлять פ״ע *לשעל, החל לגנח — anfangen zu husten. -ся פ״ח גנוח בלי־חשך sich außer [Athem husten.

Зака́яться см. Зака́иваться.

Заква́са, -ска נ׳ שאור, מחמצת Sauerteig. Дурна́я з. שרש פורה רשע, ראשית חטאת.

Заква́шивать, -ква́сить החמיץ פ״ע einsäuern.

Закидывать, -кида́ть, -ки́нуть 1) פ״ע השליך aus-werfen. 3. уду השליך הכה. 2) זרוק לאחריו — טלטל verwerfen. 3. яму מלא בור עפר, סתום בור. 3. словами דבא במלים. -ся נפעל.

Закипа́ть, -пе́ть 1) פ״ע החל לרתח anfangen zu sieden. 2) המלא חמה, התקצף aufbrausen. 3) המלא תשאות rege werden. Пло́щади закипе́ли наро́домъ הרחובות המו מאדם. Де́ло закипе́ло העבודה החלה ברב־חיל.

Закиса́ть, -ки́снуть פ״ע חמץ, התחמץ sauer wer-den.

Закиса́ніе פ׳ חמצה, חמץ Versäuerung.

Заки́слый ת׳ חמץ gesäuert.

За́кись נ׳ מין־חמיץ Säuere.

Закла́дка 1) נ׳ תחלת יסוד בניה, ירות אבן פנה, יסוד Grundlegung. 2) (בלבנים ושיד) מלאת חר Ver-mauerung. 3) מאסר סוס לרכב das Anspannen. 4) ציון נתון בספר, —אות Buchzeichen.

Закладна́я ש״נ שטר־ערבון, כתב־הדת לעבוט, *אפותיקי* Pfandbrief.

Закладно́й 1) ת׳ עשוי למוסדות zum Grundstein ge-legt. 2) עבוט, —ערבון — verpfändet. -на́я книга ספר לשטרי־ערבון.

Закла́доваться (-дуюсь) פ״ח התערב עם־־־, —תחרה wetten.

Закла́дочка см. Закла́дка.

Закла́дчикъ 1) ז׳ עבוט, נותן ערבון, עורב משאה — Pfandgeber. 2) מתערב עם־, מתחרה Wettender.

Закла́дъ 1) ז׳ עבוט, ערבון, חבול, חבולה Pfand. 2) תקע־כף להתערב (לתחרות) עם־ Wette.

Закла́дывать, -кла́сть 1) פ״ע סתום, נדור כרץ, (חלון, פתח) אטום vermauern. 2) החל ליסד ירה den Grund legen. 3) רתום מרכבה לרכש אבן־פנה anspannen. 4) נתון עבוט, —חבל, —ערבון verpfän-den. 3. книгу נתון ציון אל־תוך ספר.

Закла́ніе פ׳ מטבח, טבחה, זבח das Schlachten.

Закла́сть см. Закла́дывать.

Заклёвывать, -клева́ть פ״ע חטוף בחרטמו אבל, נקר* zerpicken.

Заклеи́вать, -клеи́ть פ״ע חמור, סתום בדבק verkleben.

Заклеи́ка 1) נ׳ דבק. 2) מקום מדבק Verklebung.

Заклёпывать, -клепа́ть פ״ע כפות קצה המסמר התקוע vernageln, -nieten.

Заклика́ть, -кну́ть פ״ע קרא אליו עבר zurufen.

Заклина́ніе פ׳ השבע, האלות, אלה Beschwörung.

Заклина́тель ז׳ בעל־אוב, אשף Beschwörer. -льница נ׳. [schwörungs-.

Заклина́тельный ת׳ עשוי להאלות בו, —אלה Be-

Заклина́ть, -кля́сть פ״ע האלה, השבע לבלתי be-schwören. -ся см. Зака́иваться.

Заклини́вать, -клини́ть פ״ע אמץ, חזק בתקעיתד בתד תקועה verkeilen.

Заключа́ть, -чи́ть 1) פ״ע כלא, סגור ב־ einsperren. 2) הכל enthalten. Этотъ шкафъ заключа́етъ въ себе́ сто книгъ. הארון הזה יכיל מאה ספרים. 3) הבן schließen, folgern. 4) בלה, כלול, השלם התם endigen. Онъ заклю-чи́лъ свою рѣчь כלה לדבר. התם מדברו. 3. миръ כרות ברית שלום. -ся נפעל.

Заключе́ніе פ׳ 1) הבין דבר, בינה ממוצא דבר מסקנא*, מדבר Schluß, Folgerung. 2) בלא משמר מסגר Verhaftung.

Заключи́тельный משלים, אשר לסוף־דבר ועניין אוינב — Erzfeind.

Заключительный врагъ שונא עד־מות

Зако́вка נ׳ דבק בעמי־ברזל לפרסות סוס Ein-schmiedung.

Зако́вывать, -кова́ть פ״ע בכבלי, אסר בנחשתים — חזק במסמרים; —בזקים, ברזל cinschmieden. 3. ло́-шадь דבק בעמי־ברזל לפרסות סוס. -ся נפ׳.

Зако́жный אשר מתחת לעור ת׳ vonunter der Haut.

Заколо́чивать, -колоти́ть פ״ע הכה, הלום 1) todt-schlagen. 2) אטום בקרשים ומסמרים vernageln.

Заколо́шиваться פ״ע היה אביב in Aehren schießen. Ячме́нь заколоси́лся השעורה עשתה שבלים, השעורה אביב. [bezaubern.

Заколдо́вывать, -дова́ть פ״ע בנחשים, קב בקסמים

Заколеба́ть פ״ע החל להניד bewegen. -ся פ״ח 1) החל, התמוטט, הנוע, למוט in Bewegung kommen. 2) הסתבק, פון, פסוח על־שתי־סעפים* anfangen zu zweifeln.

Заколоси́ться см. Заколо́шиваться. [

Заколо́ть см. За́калывать.

Зако́лъ ז׳ שכר למי נהר Fischzaun. -ко́льный ת׳.

Заколыха́ть פ״ע —להניע, החל להניע in Bewegung [bringen.

Заколе́ть פ״ע נוע מקר erstarren.

Зако́нникъ ז׳ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין Rechtsgelehrter.
Законнорождённый ת׳ נוֹלָד בְּטָהֲרָה, זֶרַע אֱמֶת (בְּלִתִּי מַמְזֵר) eheleiblich.
Законность נ׳ יֹשֶׁר דָּת וָחֹק Gesetzlichkeit.
Зако́нный ת׳ אֲשֶׁר כְּדָת, —בְּמִשְׁפָּט gesetzlich.
Законоблюсти́тель ז׳ פָּקִיד מִשְׁמֶרֶת הַחֹק Gesetzbewahrer.
Законовѣ́децъ,-вѣ́дъ ז׳ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין Rechtskundiger.
Законовѣ́дѣніе ס׳ דַּעַת דָּת וָדִין Gesetzlehre.
Законода́тель ז׳ נוֹתֵן חֻקִּים לָעָם, מְחֹקֵק Gesetzgeber.
Законода́тельство ס׳ עֲרֵךְ חֻקִּים לָעָם Gesetzgebung.
Законопа́чивать, -па́тить פ״ע סָתוֹם בְּפִשְׁתֵּי־עֵץ, אָטוֹם בְּנֹעֶרֶת kalfatern, verstopfen. -ся נפעל.
Законоположе́ніе ס׳ חֻקָּה, תּוֹרָה, עֲרֵךְ מִשְׁפָּט Gesetzbestimmung.
Законопреступле́ніе ס׳ פֶּשַׁע, עָוֹל, מַעַל בַּחֹק Gesetzverletzung.
Законоучи́тель ז׳ מוֹרֵה הַדָּת, מוֹרֵה מִשְׁפְּטֵי־יְיָ Religionslehrer.
Зако́нчить см. Зака́нчивать.
Законъ ז׳ חֹק, חֻקָּה, מִשְׁפָּט, תּוֹרָה, דָּת Gesetz. 3. Бо́жій תּוֹרַת־יְיָ.
Закопа́ніе ס׳, **-ко́пка** נ׳ טְמוֹן בֶּעָפָר Vergrabung.
Закопа́ть см. Зака́пывать.
Закопоши́ться פ״ח שָׁרוֹץ, הָחֵל לִרְמֹשׂ anfangen zu wimmeln.
Закопти́ть см. Зака́пчивать.
Закоптѣ́лый ת׳ נָעְתָּם, קוֹדֵר מֵעָשָׁן, עָשָׁן, מְעֻשָּׁן verräuchert.
Закоптѣ́ть פ״ע הֶעְתַּם, קָדוֹר מֵעָשָׁן, עָשׁוֹן verräuchert werden.
Закопче́ніе ס׳ קְדֵרוּת מֵעָשָׁן Verräucherung.
Зако́пъ ז׳ (למחסה מאויב במצור) תְּעָלָה Verschanzung.
Закорени́ть см. Вкоренять.
Закоренѣ́лость נ׳ תֹּקֶף דָּבָר מֻשְׁרָשׁ בְּ־ eingewurzelte Gewohnheit.
Закоренѣ́лый ת׳ עַתִּיק, נוֹשָׁן, מֻשְׁרָשׁ eingewurzelt.
Закоренѣ́ть פ״ע הָיָה שָׁרְשָׁיו, הִשְׁרֵשׁ sich einwurzeln.
Закоржавѣ́лый ת׳ יָבֵשׁ, קָשֶׁה hart.
Зокоржавѣ́ть פ״ע הִתְקַשָּׁה, הָלוֹךְ וָקָשֶׁה hart werden.
Закорю́ка, -рю́чка נ׳ עֲקַלְקַלָּה; כֹּפֶף, עֲקַלְקַלּוֹת, תְּהֹפֻכוֹת Hacken, Krümmung.
Закорю́чивать, -рю́чить פ״ע כָּפוּף רֹאשׁ־ krümmen.
Закорю́чина см. Закорю́ка.
Закорю́чистый ת׳ 1) מְעֻקָּל voll Hacken. 2) מָלֵא אִישׁ־תְּהֹפֻכוֹת, מִטָּה עֲקַלְקַלּוֹת, מִרְמוֹת listig.
Закоснѣ́вать, -коснѣ́ть פ״ע 1) הִתְמַהְמֵהַּ, הִתְנַהֵל בְּכָבְדוּת zögern. 2) הִכְבַּד לִבּוֹ, הִקְשַׁח — verstocken.
Закоснѣ́лость נ׳ שְׁרִירוּת־לֵב, עֲרַלַּת־ Verstocktheit.
Закоснѣ́лый ת׳ קְשֵׁה־עֹרֶף, עֲרַל־לֵב verstockt.

Закоснѣ́ніе см. Закоснѣ́лость.
Закостенѣ́лый ת׳ קָשֶׁה כַּעֲצָמִים verhärtet.
Закостенѣ́ть פ״ע הִתְקַשָּׁה כְּעֶצֶם erstarren.
Зако́съ см. Поко́съ
Закоу́листый ת׳ מְטֻתָּל עֲקַלְקַלּוֹתָיו (רְחוֹב) gekrümmt.
Закоу́локъ, (-лка) ז׳ 1) רְחוֹב מְעֻקָּל Winkelgasse. 2) תְּהֹפֻכוֹת, עֲקַלְקַלּוֹת רבים Umschweife. -у́лки
Закоченѣ́лый ת׳ קוֹפֵא מִקֹּר, —עָשֵׁשׁ erstarrt.
Закоченѣ́ть см. Коченѣ́ть.
Заќра́дываться, -ра́сться פ״ח הִתְגַּנֵּב אֶל־ sich einschleichen.
Закра́ивать פ״ע (ארג לבגד) חָתַךְ לְגַזּוֹר, (עץ לבנין) לְכָרֹת — zuschneiden.
Закра́ина נ׳ גֵּלֶד הַקֶּרַח עַל־שְׂפַת נָהָר Eisrinde.
Закрапывать, -кра́пать פ״ע 1) הָחֵל (הַגֶּשֶׁם) לַעֲרֹף anfangen zu tröpfeln. 2) הִזָּה עַל־ פ״ע besprizen. -ся פ״ח הִזָּה sich b.
Закра́са נ׳ מַעֲטֵה הוֹד לְמַרְאֵה עֵינַיִם, כְּסוּת עֵינַיִם Beschönigung; Bemäntelung.
Закра́сить см. Закра́шивать.
Закра́ска נ׳ מְשִׁחַת־צֶבַע Befärbung.
Закраснѣ́ть פ״ע אָדוֹם roth werden.
Закра́сться см. Закра́дываться.
Закра́шивать, -кра́сить פ״ע 1) מָשׁוֹחַ צֶבַע עַל־ befärben. 2) יָפָה לְמַרְאֵה עֵינַיִם beschönigen. -ся נפעל.
Закривля́ть, -ви́ть פ״ע הִטָּה הַצִּדָּה, —עִקֵּל, —כָּפוּף einbiegen. -ся נפ׳ נָטָה הַצִּדָּה, הִכּוֹף eingebogen werden.
Закрича́ть פ״ע זָעַק, קָרָא בְקוֹל; נָעוֹר בְּ־ aufschreien.
Закро́й ז׳ 1) מַחְתֵּכָה (בעץ כעין צנור), מַחְתֵּכָה (בעץ כעין צנור) Fuge. 2) גְּזֵרַת אֶרֶג (לְבָגֶד) אוֹ עֵץ (לְבִנְיָה) Zuschnitt.
Закро́щикъ ז׳ גּוֹזֵר אֶרֶג לְבְגָדִים Zuschneider.
За́кромъ ז׳ אַרְגַּז לְדָגָן, אָסָם Kornkasten. -щица נ׳
Закругля́ть, -ли́ть פ״ע עָשָׂה עָגֹל, עִגֵּל abrunden. -ся נפ׳.
Закружи́ть פ״ע הֵחֵל לְסַבֵּב, —לְחוֹלֵל anfangen zu drehen. -ся פ״ח הֵחֵל לְסַבֵּב, הִסֵּב sich im Kreis drehen. У меня голова́ закружи́лась רֹאשִׁי עָלַי סְחַרְחַר.
Закру́тины נ״ר (בחוט וחבל) חֲרָצוֹת, עֲקַלְקַלּוֹת knotige Stelle.
Закру́тъ ז׳ מַכְאוֹב, מוּעָקָה בְּבִטֶּן Bauchweh.
Закру́чивать, -крути́ть פ״ע עָבַת, עִקֵּשׁ, עִקֵּל zudrehen. Закрути́ла вьюга הִתְחוֹלֵל סַעַר. -ся נפ׳.
Закручи́ниться פ״ח הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ betrübt werden.
Закрыва́ть, -кри́ть פ״ע 1) כִּסָּה; הָפַה, צִפָּה, סָפוּן bedecken. 2) סָגוֹר. 3. дверь דֶּלֶת סָגוֹר zumachen. 3) הָתַם, כִּלָּה 4) הִסְתִּיר, הֶעְלִים, כִּסָּה עַל־ verbergen.

שִׂים קֵץ לְ־ schließen, einstellen. -ся נִסְעַל.
Закрытіе ס׳ חֲדַל, כְּלוֹת, תֵּם Aufhebung.
Закрыть см. Закрывáть.
Закры́шка, -шечка׳ כִּסּוּי, מִכְסֶה, צִפּוּי, צָמִיד Deckel.
Закрѣ́па נ׳ -крѣпле́ніе תִּזּוּק, תִּקּוּן* Befestigung.
Закрѣпля́ть, -пи́ть פ״ע אֵמֵץ, חִזֵּק befestigen
Закрю́чивать, -чить см. Закорю́чивать
Закрю́чика см. Закорю́ка. [krächzen.
Закряхтѣ́ть פ״ע הֵחֵל לִנְאֹק — anfangen zu
Закулисный ת׳ אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי *הַפְּרִגּוֹד (בְּבָמַת הַזָּיוֹן) von hinter den Coulissen. [kaufen.
Закупа́ть, -пи́ть פ״ע קָנָה בְּכֶסֶף וְהָכֵן — ein-
Заку́пка נ׳ קְנוּת, מִקְנֶה Einkauf.
Закупно́й ת׳ קָנוּי וּמוּכָן eingekauft.
Заку́поривать, -ку́порить פ״ע סָכוֹר, אָטוֹם פִּי־נֵבֶל, פִּי־בַקְבּוּק zustopfen.
Заку́порка נ׳ שֶׁכֶר פִּי־נֵבֶל אוֹ בַקְבּוּק Zustopfung.
Заку́пщикъ ז׳ קוֹנֶה וּמוֹכֵן, מַרְבֶּה לִקְנוֹת Einkäufer.
Заку́пъ ז׳ см. Заку́пка. [-щица נ׳.
Заку́ривать, -курить״ פ(1 הִדְלִיק מִקְטֹרֶת — הִבְעַר, anrauchen. 2) קִטֵּר (הַבַּיִת) מֵלֵא mit Rauch anfüllen. 3) הֵחֵל לִשְׁתּוֹת לְשִׁכָּרָה, הִתְמַכֵּר לְשִׁתּוּי anfangen zu saufen. [zu machen.
Закуроле́сить פ״ע הֵחֵל לְהִתְהוֹלֵל anfangen Streiche
Закуса́ть פ״ע נָשׁוֹךְ וְהָמֵת todt beißen.
Заку́ска, -сочка נ׳ בְּרִיָּה לְמִסְעָד לֵב Imbiß.
Заку́сывать, -кусить פ״ע (1 נָשׁוֹךְ בְּשִׁנָּיו בְּ־ anbeißen. 2) בָּרַח, סָעוּד לִבּוֹ בְּמַעַט אֹכֶל zubeißen. 3. языкъ הֶחֱשָׁה מְדַבֵּר.
Заку́та נ׳ מְאוּרַת־כֶּלֶב Hundesloch. [fett zu leben.
Закути́ть(-кучу) פ״ע רָדוֹף מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה anfangen
Заку́тывать, -ку́тать פ״ע לָאוֹט, הֶלֵּט einhüllen. -ся פ״ח הִתְכַּסֶּה, עָטוֹף sich verhüllen.
Заку́тъ ז׳ (1 פִּנָּה, מְזוּזָה Handkammer. 2) רִפְת, מַכְלָה
За́ла נ׳ אוּלָם הַבַּיִת Saal. [Stall.
Зала́вокъ (-вка) ז׳ אַרְגָּז עִם כִּסּוּי לְמוֹשָׁב Kofferbank.
Залага́ть см. Закла́дывать.
Зала́живать, -ла́дить פ״ע (1 סָתוֹם vermauern. 2) שָׁנָה וְשִׁלֵּשׁ דָּבָר oft wiederholen.
Залакирова́ть פ״ע צִפָּה בְּדֶבֶק נֹצֵץ überlackiren.
Зала́мывать, -лома́ть פ״ע (1 הֵחֵל לִשְׁבֹּר anfangen zu brechen. 2)3. большую цѣну דָּרוֹשׁ מְחִיר רָב vor-
Зала́ять פ״ע הֵחֵל לִנְבֹּחַ anfangen zu bellen. [schlagen
Залга́ть פ״ע הֵחֵל דַּבֵּר שֶׁקֶר anfangen zu lügen.
Залега́ть, -ле́чь פ״ע (1 שָׁכוֹב בְּמַאֲרָב, רָבוּץ אַחֲרֵי־ sich hinlegen. 2) הִסָּכֵר verstopft sein. У него ухо залегло́ נֶאֱטַם אָזְנוֹ, הֶחְתִּים —.
Зале́глый ת׳ נִקְבָּא, מֻחְתָּם verschleimt.
Залежа́лый ת׳ כְּלֵה מֵרֹב יָמִים — נִשְׁחָת verlegen.
Зале́живаться,-лежа́ться פ״ע (1 שָׁכוֹב יָמִים רַבִּים (בְּחֶלְיוֹ) lange liegen. 2) כָּלָה מֵרֹב יָמִים sich verliegen.
Зале́жка מִרְבַּץ כַּלְבֵי־הַיָּם עַל־הַקַּרְקַע Seehundenlager.
За́лежь נ׳ (1 כְּלֵה מֵרֹב יָמִים (סְחוֹרָה) מַקָּחָה verlegene Waare. 2) שָׂדֶה שׁוֹבֶת, —נָטוּשׁ, שְׂדֵה־שְׁמִטָּה Brachfeld.
Залета́ть, -тѣ́ть פ״ע בּוֹא בִּיעָף, עוּף אֶל־ hinfliegen.
Залѐтный ת׳ (1 בָּא בִּיעָף angeflogen. 2) פּוֹחֵז, הוֹמָה wild. [Brausekopf.
Залѐтъ ז׳ (1 מְבוֹא צִפָּרִים בִּיעָף Anflug. 2) פּוֹחֵז
Залетѣ́лый ת׳ הַבָּא בִּיעָף herangeflogen.
Зале́чь см. Залега́ть.
Залива́льный ת׳ עָשׂוּי לְצֹרֶךְ בּוֹ־עַל־ zum Begießen.
Залива́ть, -ли́ть פ״ע שָׁפוֹךְ עַל־, יָצוֹק — begießen. 3. пожа́ръ כִּבָּה בְּעֵרָה בְּמַיִם. Вода́ зали́ла лугъ הַמַּיִם שִׁטְּפוּ וְעָבְרוּ עַל־פְּנֵי הַכָּפָר. -ся פ״ח (1 נִפְ׳ (2 נִגְדַּשׁ, שָׁפוֹךְ עָלָיו sich begießen. Онъ зали́лся слезами עֵינוֹ יָרְדָה מַיִם. 3. соловьёмъ הִשְׁתַּפֵּךְ בְּקוֹל־שִׁיר כְּזַמִּיר. [Bucht.
Зали́въ ז׳ שְׁנוּת, מִפְרָץ, לְשׁוֹן יָם אוֹ נָהָר* (אהלות יח)
Зали́зывать, -лиза́ть פ״ע לָקוֹק וְנָהָה מַכָּה belecken.
Зали́ть см. Залива́ть.
Зали́шекъ ז׳ מוֹתָר, עֹדֶף Ueberschuß.
Залогода́тель ז׳ עוֹרֵב מִשְׁאָה, נוֹתֵן עֲרָבוֹן Pfandgeber. -льница נ׳.
Залогъ ז׳ (1 עֵבוֹט, עֲרָבוֹן Pfand. 2) см. За́лежь 2. הֵעָבֵט. Взять подъ з. עָבוֹט. Дать подъ з. [bürge.
Залози́ть см. Залага́ть.
Залóжникъ ז׳ אִישׁ עוֹמֵד לֵעָרְבוֹן, בֶּן־תַּעֲרוּבוֹת Leib-
Залóй ז׳ מְקוֹם שֶׁטֶף־מַיִם überschemmte Stelle.
Залома́ть, -ми́ть, -мля́ть см. Зала́мывать.
Залóмный ת׳ שִׁכָּרוֹן, מְשַׁכֵּר — berauschend.
Залпъ ז׳ נִפְיַן הֲמוֹן קְנֵי־קָלַע Abfeuerung vieler Gewehre. Вы́пить за́лпомъ אַחַת עָרָה כּוֹס עַד הַיְסוֹד בְּפַעַם אַחַת.
Залу́живать, -лудить פ״ע דִּבֵּק בְּבְדִיל verlöthen.
Залу́па, -пка ז׳ בְּשַׂר הָעָרְלָה Vorhaut.
Залупа́ть, -пля́ть, -пи́ть פ״ע פִּצֵּל, חִשֵּׂוף, *קִלֵּף, פָּשׁוֹט הָעוֹר, הָסַר — abschälen.
Залуча́ть, -чи́ть פ״ע פָּתַח לָבוֹא אֶל־ hinlocken.
Залъ ז׳ см. За́ла.
Залыга́ло ז׳ דּוֹבֵר כָּזָב Lügner.

Залыга́ться, -лга́ться פ״ח דַּבֵּר כְּזָבִים vorlügen.
Зальну́ть הִסְכַּר פ״ע הָאָטַם verstopft sein.
Залѣза́ть,-лѣ́зть פ״ע הִתְכַּנֵּס אֶל־, זָחַל וְהִתְחַבֵּא אֶל־ sich verkriechen. [залѣ́зшійся רָפוּי יָדַיִם.
Залѣ́ниться הָחֵל לְהִתְעַצֵּל פ״ח faul werden. Онъ
Залѣ́пка מָקוֹם מְדֻבָּק Verklebung.
Залѣ́пливать, -пля́ть, -пи́ть פ״ע דַּבֵּק בְּדֶבֶק, חִזֵּק — הִחְתִּים — verkleben. -ся נפעל. [-ся נפעל.
Залѣ́чивать,-чи́ть פ״ע רָפָא, רִפֵּא נָתַן מָזוֹר heilen.
Залюбе́зничать פ״ע הָחֵל דִּבְרֵי־אֲהָבִים anfangen zu liebeln. [lieben.
Залюби́ть הִטָּה לִבּוֹ לְ־, הָחֵל לְאַהֲבוֹ פ״ע anfangen zu
Зама́зка מִשְׁחַת חֹמֶר אוֹ דֶּבֶק, מֹלֶט נ׳ Verkittung.
Зама́зывать,-ма́зать פ״ע מָשׁוֹחַ בְּדֶבֶק (שׁוּד(בְּשׁוּד), חָמוֹר (בְּחֹמֶר) verschmieren. -ся 1) נפעל. 2) פ״ח הִתְגָּאֵל בְּ־, הָאֲלַח — sich beschmieren.
Зама́ивать, -ма́ять פ״ע הוֹגֵעַ, הִלְאָה abmatten. -ся פ״ח עָיַף, יָגוֹעַ, יָעוֹף, הִלְאָה sich ermüden.
Зама́лывать, -моло́ть פ״ע 1) הָחֵל לִטְחֹן anfangen zu mahlen. 2) הִשְׁתַּכֵּר בְּטַחֲנוֹ mahlend verdienen. -ся פ״ח דִּבֵּר תָּפֵל, הָגָה רִיק Unsinn sprechen.
Замало́вывать см Закра́шивать.
Зама́нивать, -мани́ть פ״ע פִּתָּה לְבוֹא אֶל־ הִטָּה לֵב, הֵדִיחַ — אִישׁ בְּחֶלֶק שְׂפָתַיִם, אִישׁ אֶל־ צוּד; הַסֵּת — לְ־ hineinlocken.
Зама́нка 1) פִּתּוּי, חֶלֶק־שְׂפָתַיִם לְהַדִּיחַ, חִדּוּחַ נ׳ Lockmittel. 2) מַחֲמַד־עֵינַיִם, דְּבַר־תַּאֲוָה Verlockung.
Зама́нчивость תַּאֲוָה לָעֵינַיִם, מַחֲמָד נ׳ Reiz.
Зама́нчивый מוֹשֵׁךְ לֵב, נֶחְמָד לַמַּרְאֶה ת׳ anziehend.
Замара́ха,-ра́шка מְגֹאָל, גֹּאֲלָה ז״נ schmutziger Kerl.
Зама́ривать, -мо́рить פ״ע 1) הִרְעִב עֹנָה בַּצּוֹם, הָמַר — הִשְׁבִּיחַ מְרִירוּת דָּבָר verhungern lassen. 2) מָקוֹם גִּבְתָּם (מִגֹּאָל) נ׳ Schmutzfleck. [dämpfen.
Зама́рка
Зама́рывать,-мара́ть פ״ע גָּאַל, טִנֵּף beschmutzen. 3. кого предъ кѣмъ נָתַן דֹּפִי בְּ־, תִּכְנָה אִישׁ בְּעֵינֵי־ -ся פ״ח 1) הִתְגָּאֵל, הָאֲלַח beschmutzt werden. 2) נִבֵּל כְּבוֹדוֹ, שִׁוֵּם קִנְקְלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, עוֹלֵל בְּעֶפֶר קַרְנוֹ sich beschimpfen.
Замаскиро́вывать, -рова́ть פ״ע 1) נָסוֹךְ מַסֵּכָה לוּט בְּלוּט, —בָּאֹפֶר, עַל־ maskiren. 2) הִסְתִּיר עֲצָה עָשָׂה כַּמַּחֲשָׁךְ מַעֲשֵׂהוּ, הֶעְלֵם מִזִּמָּתוֹ verheimlichen. -ся פ״ח הִסְתִּיר דְּרָכָיו; הִתְחַפֵּשׂ בָּאֹפֶר, —בְּמַסֵּכָה; וַעֲלִילוֹתָיו לְמַעַן כַּחֵשׁ sich maskiren.
Зама́сливать, -слить פ״ע בִּשֵּׁן, מָשׁוֹחַ בְּחֵמְאָה — mit Oel od. Butter beschmieren. -ся נפעל.

Заматерѣ́лость קְשִׁי נ׳, הִרְגֵּל Erstarrung.
Заматерѣ́лый מְרֻגָּל, מֻשְׁרָשׁ ת׳; נוֹשָׁן בְּ־, לְמוּד, לְמוּד הֶרֶע *רָגִיל בְּ־ eingewurzelt. 3. въ порокахъ
Заматерѣ́ть פ״ע הִזְקִין, הִוְשִׁין בְּ־, הִתְבַּצֵּר alt werden.
Зама́тывать,-мота́ть פ״ע 1) צָנוּף (חוּט, פְּתִיל), כָּרוּךְ עַל anwickeln. 3. головою רֹאשׁ הִנִּיעַ 2) הָחֵל לְפַזֵּר (לְאַבֵּד) הוֹנוֹ verschwenden. -ся נפעל.
Зама́хивать, -маха́ть פ״ע הָחֵל לְהָנִיעַ — לְהָנִיף, בְּ־ הָרִים יָד לְהַכּוֹת, שָׁלוֹחַ יָד bewegen. -ся פ״ח die Hand zum Schlagen heben.
Зама́хъ תְּנוּפַת־יָד ז׳ das Aufheben der Hand.
Зама́чивать 1) פ״ע הִרְטִב, הָבֵא בְּמַיִם 2) נָתוֹן מַיִם, רָטוֹב עַל־ einfeuchten. -ся פ״ח רָטוֹב feucht werden.
Зама́шистый עַז וְגַסֶּה, בַּן־שָׁאוֹן ת׳ zanksüchtig.
Зама́шка תַּחְבֻּלַת־, זִמַּת מִרְמָה נ׳ Kunstgriff.
Зама́ять см. Зама́ивать.
Замедле́ніе *אַחוֹר, מַעֲצוֹר, הִתְמַהְמֵהַּ Verzögerung.
Заме́дливать, -ля́ть, -ме́длить פ״ע 1) אָחַר לְ־ *עִכֵּב־, עִקֵּב־, אַחַר דָּבָר פ״ע 2) הִתְמַהְמֵהַּ zögern. in die Länge ziehen. [flimmern.
Замелька́ть הִתְנוֹסֵס, הֵרָאֶה לָעֵינַיִם פ״ע anfangen zu
Замере́ть см. Замира́ть.
Замерза́ніе קְפָאוֹן ס׳ das Zufrieren. [erfrieren.
Замерза́ть, -мерзну́ть פ״ע קָפָא מִקֹּר, הָקְפָא, קָמוֹר
Замёрзлый מְכֻסֶּה קָרָח, קוֹפֵא מִקֹּר ת׳ erfroren.
За́мертво בְּאֵין כֹּחַ, כְּמֵת ת״פ bewußtlos.
Замертвѣ́лость שְׁמָמָה נ׳, תְּמוּתָה Erstarrung.
Замертвѣ́лый גּוֹעַ ת׳ erstarrt.
Замертвѣ́ть גָּוַע פ״ע הִצְמַת erstarren.
Замета́ть,-мести́ פ״ע הִצְדָּה — טִאֲטֵא auf die Seite fegen.
Замётъ 1) ז׳ מַפָּל, הַשְׁלִיךְ das Aufwerfen. 2) עֲרֵמַת־ שֶׁלֶג Schneehaufen. 3) בְּרִיחַ, (לדלת) יְתַד־הַמִּסְגֵּר Riegel.
Замётывать,-мета́ть, -метну́ть פ״ע 1) הִשְׁלִיךְ עַל־ רָגוֹם bewerfen. 3. кого слова́ми עַל־ הָחֵבֵר בְּמִלִּים 2) תָּפוּר וְדָבֵק vernähen.
За́меть סַעֲרַת־שֶׁלֶג, סַגְרִיר נ׳ Schneegestöber. [sinken.
Замечта́ть הָחֵל לְהַגּוֹת (לְהַגֵּג) בְּ־ פ״ע in Gedanken ver-
Замига́ть הָחֵל לְקָרֹץ בְּעֵינָיו פ״ע ein Augenwink geben.
Замина́ть,-мя́ть (זמן עתיד) 1) פ״ע הָחֵל לִרְמֹס(טִיט) anfangen zu treten(Lehm). 2) דָּרַס תַּחַת, עִכֵּה, רָמוֹס, הָעְלֵם, הִכְחִיד, הִסְתִּיר unterdrücken, verheimlichen. 3. рѣчь הִכְחִיד דָּבָר תַּחַת לְשׁוֹנוֹ. -ся רָגְלָיו zertreten. 3) מְנוֹעַ דָּבָר בְּתוֹךְ חִכּוֹ, עָצַר בְּמִלִּים פ״ח stottern, seine Rede unterbrechen.

Замира́ніе се́рдца פּוּגַת־לֵב Herzbeklemmung.

Замира́ть, -мере́ть פּוּג פ״ע, כָּמַת הָיָה erstarren. Сердце его замерло́ פָּג לִבּוֹ.

Замиря́ть, -ри́ть פ״י הַשְׁקֵט רִיב—, עָשָׂה שָׁלוֹם בֵּין־ הָרְצָה לְ־, הִשְׁלִים, הִשְׁלִים עִם־ פ״ח Frieden stiften.-ся הִשְׁלִים נפ״ע sich aussöhnen.

Замкну́ть см. Замыка́ть.

Замковый הַמִּצּוּדָה, —הַטִּירָה, אֲשֶׁר לָאַרְמוֹן ת׳, —, —הַמִּצָּד Burg-.

Замле́ть פּוּג פ״ע, חָלוֹשׁ, הִתְעַלֵּף ohnmächtig werden.

Замогильный см. Загро́бный.

Замока́ть, -мо́кнуть רָטַב פ״ע, רָוָה מַיִם naß werden.

Замо́клый רָטוֹב ת׳, רָוֶה מַיִם durchnäßt.

За́мокъ (за́мка) מִבְצָר, בִּירָה, מְצוּדָה ז׳ (מיכה ז, יז) Schloß, Burg. Стро́ить воздушные за́мки בָּנָה עַל־אַכְזְבֵי־בוּהוּ.

Замо́къ (замка́) מַסְגֵּר, מִנְעָל, מַנְעוּל ז׳ Schloß.

Замола́живать, -молоди́ть 1) הֶחְמֵר פ״ע (יַיִן אוֹ) הִבְעַר בְּשָׂאוֹר, (שֵׁכָר) gähren lassen. 2) פ״ם На не́бѣ замола́живаетъ הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ בְּעָבִים der Himmel bewölkt sich. -ся פ״ח הָמָה וְהָמוֹר (שֵׁכָר) gähren.

Замо́лвить (-влю) פָּתוֹחַ פִּיו לְ־, דִּבֵּר עַל״״ לְפָנֵי־ פ״ aussprechen. Замо́лви за несча́стнаго слове́чко פְּתַח פִּיךָ לְאַבֵּד.

Замолка́ть, -мо́лкнуть הֶחָרֵשׁ, הֶחָשָׁה, עָצוֹר פ״ע [ствіе still werden.

Замолоти́ть שִׁבֵּר־דַּיִשׁ ז׳ Dreschflegel.

Замоло́ть см. Зама́лывать.

За́молоть רֵאשִׁית — ,תְּחִלַּת דַּיִשׁ נ׳ Anfang des Dreschens.

Замолча́ть см. Замолка́ть.

Замо́ра זַלְעָפוֹת רָעָב, כְּפָן נ׳ das Verhungern. [lassen.

Замора́живать, -ро́зить הִקְפִּיא בַּקֹּר פ״י erfrieren

Заморёнышъ לְחוּם כָּפָן, מְזַהֵר־רָעָב ז׳ Verhungerter.

Замори́ть см. Зама́ривать.

За́морозы, -розки רֵאשִׁית הַקֹּר, תְּחִלַּת כְּפוֹר נָקֹרֶת ז״ר [Herbstfrost.

Заморо́сить עָרַף פ״ע anfangen zu spritzen. Заморо́сило מָטָר יַעֲרֹף.

Замо́рскій מֵעֵבֶר לַיָּם ת׳ überseeisch.

Замо́рышъ см. Заморёнышъ.

Заморье עֵבֶר־הַיָּם ס׳ überseeisches Land.

Замота́ть см. Зама́тывать.

Замотыга מְפַזֵּר — ,מְאַבֵּד הוֹן ז׳ Verschwender.

Замочи́ть см. Зама́чивать.

Замо́чникъ עוֹשֵׂה מַנְעוּלִים, חָרַשׁ־מַסְגֵּר ז׳ Schlosser.

Замо́чный מַנְעוּל ת׳ — Schloß-.

Замужная אֵשֶׁת־אִישׁ ש״נ Ehefrau. [(der Frauen).

Замужество מַעֲמַד אִשָּׁה נְשׂוּאָה לְאִישׁ ס׳ Ehestand

Замура́вливать, -ра́вить צִפָּה כְּלִי־יוֹצֵר בְּטִיחַ פ״ע מִתְנוֹצֵץ glasiren.

Замусливать, -слить הוֹרֵד רִירוֹ עַל־ פ״י bespeicheln.

Замучивать, -чить 1) עִנָּה עַד־מָוֶת zum Tode quälen. 2) הִלְאָה, הוֹגֵעַ abmatten. -ся לָאָה, יָגוֹעַ פ״ח sich abplagen.

Замча́ть נָשָׂא הִלְאָה פ״ע, — טַלְטֵל forttragen. -ся פ״ח הִרְחֵק נִדּוֹד, הוּטַל אֶל־ hingetragen werden.

За́мша עוֹר אַיָּל וּצְבִי ז׳ sämisches Leder. -шевый ת׳.

За́мшеникъ מְעַבֵּד עוֹרוֹת צְבָאִים ז׳ Sämischgerber.

За́мшеный מְעוֹר צְבִי ת׳ sämischledern.

Замыва́ть, -мы́ть כִּבֵּס פ״ע abwaschen. -ся הִכַּבֵּס נפ״ע gewaschen werden.

Замыка́ть, -мкну́ть חָגַף, נָעוּל, סָגוֹר פ״ע verschließen. 3. рядъ עָמוּד בִּקְצֵה הַמַּעֲרָכָה. -ся 1) הִסָּגֵר נפ״ע verschlossen werden. 2) הִסָּגֵר לְבוֹא בְּ־, סָגוֹר בַּעֲדוֹ פ״ח sich einschließen.

Замы́ливать, -мы́лить, פ״ע מָשׁוֹחַ בְּבֹרִית einseifen.

За́мыселъ (-сла), -мыслъ מַחֲשָׁבָה, מוֹעֵצָה, זִמָּה ז׳ Vorhaben.

Замыслова́тость חַשְׁכָּנוּת רַבִּים, עֹמֶק מַחֲשָׁבָה, מְזִמָּה בְּרֹב־עִנְיָן Scharfsinnigkeit, Spitzfindigkeit.

Замыслова́тый נִשְׁגָּב מֵהָבִין, פָּלִיא דַּעַת ת׳ spitzfindig.

Замыча́ть נָתַן קוֹל שְׂרִיקוֹת, שָׂרוֹק פ״ע, גָּעָה anfangen zu brüllen.

Замычка 1) בְּרִיחַ הַמַּסְגֵּר (לְדֶלֶת) נ׳ Thürklinke. 2) צָמִיד, מַרְתֵּם (לְפִי קָנֶה אוֹ בַּקְבּוּק) Klappe.

Замышлять, -мы́слить חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה, זָמוֹם לְ־ פ״ע, חָרוֹשׁ, הֶחָרֵשׁ (ש״א כג, ט) (טוב או רע) aussinnen.

Замѣ́ливать, -лить לַבֵּן בְּנֶתֶר 1) פ״ע bekreiden. 2) הִתְוָה תָּו בְּנֶתֶר mit Kreide bezeichnen. -ся נפ״ע.

Замѣ́на, -мѣ́нъ מְחִיר, חֵלֶף, תְּמוּרָה ז׳ Ersatz. Въ з. תַּחַת, בִּמְקוֹם anstatt.

Замѣне́ніе תְּמוּרָה, חֵלֶף, הָמִיר בְּ־ ס׳ Ersetzung.

Замѣня́ть, -ни́ть נָתוֹן, הָמֵר —, הֶחֱלִיף בְּ־ 1) פ״ע בוֹא—, עָמוֹד בִּמְקוֹם־ 2) תַּחַת־, תְּמוּרַת־ — ersetzen.

Замѣ́сить см. Замѣ́шивать. [מְלֵא מָקוֹם־ vertreten.

Замѣ́съ, -мѣ́ска בְּלִיל קֶמַח בְּמַיִם, לוּשׁ נ׳, ז׳ Gemengsel.

Замѣ́стить см. Замѣща́ть.

Замѣ́та, -тка, -точка סִמָּן, תָּו, אוֹת נ׳ Zeichen.

Замѣ́тить см. Замѣча́ть.

Замѣ́тливость לֵב מֵבִין, עַיִן בּוֹחֶנֶת נ׳ Achtsamkeit.

Замѣ́тливый מֵבִין אֶל־, גָּלוּי עֵינַיִם ת׳ aufmerksam.

Замѣ́тный נִרְאֶה לַכֹּל, גָּלוּי, נָכָר ת׳ sichtbar.

Замѣча́ніе מַרְאֶה עֵינַיִם, הַכָּרָה, הַכִּיר 1) ס׳ Bemerkung.

2) תּוֹכַחַת־מוּסָר, תּוֹכָחָה Verweis.

Замѣча́тельность ז׳, -ла́ние ס׳, פְּלִאוּת Merkwürdigkeit.

Замѣча́тельный עוֹמֵד לְאוֹת, נוֹדָע בְּ־, נִפְלֶה ת׳ merkwürdig.

Замѣча́ть פ״ע 1) שׂוֹם לֵב, הִבִּיט וְרָאָה, בִּין בְּ־ bemerken. 2) אֶל־ הִתְוָה תָּו, סָמוֹן bezeichnen. 3) שׂוֹם הָעֵד בְּ־, הוֹכִיחַ לְ־, עֵין אִישׁ עַל־ einen Verweis geben. -ся נפעל הִרָּאֶה לָעַיִן, הִכָּמֵן; הִנָּכֵר bemerkt werden.

Замѣша́ніе ס׳ בְּלִיל Einmischung.

Замѣша́тельство ס׳ רוּחַ־עוּעִים, תּוֹעָה, מְבוּכָה, תְּמִהוֹן־לֵב Verwirrung.

Замѣшивать פ״ע לוּשׁ, בָּלוּל eingerührt werden. -ся נפ׳ הִלּוּשׁ

Замѣшивать, -мѣша́ть פ״ע 1) הָרוֹס, בָּלוּל, הָמוּם הִסְדְּרִים verwirren. 2) הָבָא, — מָשׁוֹךְ בְּ־ hineinziehen. -ся נפעל.

Замѣшкивать, -мѣ́шкать פ״ע בּוֹשֵׁשׁ, אַחֵר הַמּוֹעֵד לָבוֹא verzögern. -ся פ״ח הִתְמַהְמֵהַ sich verspäten.

Замѣща́ть, -мѣсти́ть פ״ע שׂוֹם בְּמְקוֹם־, הָקַם תַּחַת־ פ״ע הוּשַׂם בְּמְקוֹם־, הוּקַם תַּחַת־ נפעל ersetzen. -ся נפעל vertreten werden.

Замѣще́ніе ס׳, הָמִיר בְּ־, — תְּמוּרָה Vertretung.

Замя́ть см. Замина́ть. [Vorhang.

За́навѣсъ ז׳, -вѣска ז׳, קְלַע, מָסָךְ, יְרִיעָה; פָּרֹכֶת

Занавѣ́шивать, -вѣ́сить פ״ע שׂוֹם מָסָךְ, הָסַךְ עַל־ פ״ע הוּסַךְ בַּמָּסָךְ נפעל לִפְנֵי־ verhängen. -ся נפעל mit Vorhängen verhängt werden. [tragen.

Зана́шивать פ״ע בָּלָה, נָשָׂא עָלָיו עַד־בְּלוֹת ganz ab-

Заново́лю ת״פ נֶגֶד רְצוֹנוֹ, בְּלֹא־חֶמְדָּה (המ׳) wider Willen.

Занемога́ть, -мо́чь פ״ע הָחֳלָה, הִתְחַלֶּה, הָחֳלָה er-

Занести́, -не́сть см. Заноси́ть. [kranken.

Занима́тельность ז׳, מַחְמַד־עַיִן, הָדָר, חֵן Reiz.

Занима́тельный ת׳ לוֹקֵחַ לֵב, נֶחְמָד interessant.

Занима́ть, Заня́ть (עתיד займу́) פ״ע 1) נָשָׁה, לָוָה לָקוֹחַ מִ־; שָׁאוֹל borgen. 2) מִלֵּא מָקוֹם זְמַן אוֹ מִשְׂרָה einnehmen. Столы́ за́няли всю ко́мнату הַשֻּׁלְחָנוֹת מִלְּאוּ אֶת־כָּל־הַבַּיִת. Онъ занима́етъ двѣ до́лжности שְׁתֵּי־כְהֻנּוֹת יְכַהֵן בְּשָׁתֵּי־ 3) הוּא unterhalten. Этотъ вопросъ занимаетъ всѣхъ учёныхъ הַדָּבָר הַזֶּה שָׂם עָלָיו עֵין כָּל־חַכְמֵי־לֵב. Займи́ этихъ молоды́хъ люде́й מַלֵּא אֶת־יְדֵי הַנְּעָרִים הָאֵלֶּה עֲבוֹדָה. У меня занима́етъ духъ אֵינֶנּוּתֵרָה לִבִּי נִשְׁגָּבָה. -ся פ״ח 1) הִתְעַסֵּק, מִלֵּא יָדָיו בְּ־, שָׁעָה בְּ־ sich beschäftigen. 2) הִתְלַקֵּחַ aufloden. Отъ пла́мени заняла́сь кры́ша הַגַּג הִתְלַקֵּחַ מִלַּבַּת־אֵשׁ. Заря́ занима́ется הַשַּׁחַר עוֹלֶה.

За́ново ת״פ כְּקֶדֶם, כְּמוֹ־חָדָשׁ wie neu.

Зано́гтица см. Ногтоѣда.

Зано́за ז׳ 1) מַדְקֶרֶת צְרוֹר עֵץ תָּקוּעַ בְּעוֹר הַבָּשָׂר Splitter. 2) כְּאֵב־לֵב Herzleid.

Занози́ть פ״ע בְּצְרוֹר־־עֵץ (כף ידו אוֹ תּ״ל) מָחוּץ sich einen Splitter einstechen.

Заноси́ть, -нести́ פ״ע 1) נָשָׂא הָלְאָה; נָשָׂא vorbeigehend hintragen. 2) נָשָׂא, הָרֵם emporheben. Заноси́ть на кого ру́ку הָרֵם יָד לְהַכּוֹת, שָׁלוֹחַ יָד בְּ־ פ״פ הַשְׁלֵג כִּסָּה אֶת־הַדֶּרֶךְ Доро́гу занесло́ сне́гомъ. 3) כָּתוֹב אֶל־תּוֹךְ eintragen. Занеси́ въ кни́гу כְּתֹב אֶל־הַסֵּפֶר. -ся פ״ח הִתְנַשֵּׂא, הִתְנָאָה die Nase hochtragen. [gendwo hergebracht.

Зано́сный ת׳ מוּבָא מֵרָחוֹק, נָשָׂא מִמֶּרְחָק von ir-

Зано́счиво ת״פ בְּרוּם לֵבָב, בְּגֵאוּת hochmüthig.

Зано́счивость ז׳ גֵּאוּת, רָחַב Hochmuth.

Зано́счивый ת׳ גְּבַהּ־לֵב, יָהִיר, רָחָב, גֵּא hochmüthig.

Зано́съ ז׳ 1) שִׁלְיָה, *מִרְפֶּסֶת, *שִׁלְהוּפִית (חולין נח:) Blutmole. 2) מַעֲרֶת־שֶׁלֶג, סַגְרִיר Schneegestöber.

Заночева́ть פ״ע בּוֹא לָלוּן, — סוּר nächtigen.

Заня́тіе ס׳ 1) מְלוָה, נֶשִׁי, מַשָּׂאת־־יָד* das Borgen. 2) הֲאָחֵז בְּ־ das Einnehmen. 3) מְלָאכָה, עֲבוֹדָה, עֶסֶק* Beschäftigung.

Заня́ть см. Занима́ть.

Заоблачный ת׳ אֲשֶׁר עַל־־רֹאשׁ, — מִמַּעַל לֶעָבִים שֶׁהֲקִים hinter den Wolken befindlich.

Заодно́ ת״פ יַחַד, כְּאֶחָד zusammen.

Заозёрный ת׳ אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיְאוֹר jenseit des Sees lie-

Заозёрье ס׳ מָקוֹם מֵעֵבֶר לַיְאוֹר Jenseit des Sees. [gend.

Заора́ть פ״ע 1) הָחֵל לַחֲרֹשׁ anfangen zu ackern. 2) הָרֵם קוֹל laut aufschreien.

Заостр— см. Завастр—. [

Заохать פ״ע קָרוֹא אֶת הֵאָנֵחַ aufächzen.

Заохо́чивать, -охо́тить פ״ע נָתוֹן, הָעֵר לֵב ... לְ־ פ״ח הָכְסַף לְ־, הָשׁוֹק לְ־ בְּלֵב ... לְ־ Lust erregen. -ся Lust bekommen.

Зао́чно ת״פ בְּהֶעָדְרוֹ, בְּהִפָּקְדוֹ, לֹא־בְפָנָיו in Abwesenheit.

Зао́чный ת׳ לֹא־בְפָנָיו — abwesentlich. [

Запада́ть נָפוֹל אֶל, הוּטַל אַחֲרֵי פ״ע hinter etwas fallen.

Западно́й ת׳ 1) שׁוֹכֵן בַּמַּעֲרָב, יוֹשֵׁב אַחֲרֵי im Hinterhalte liegend. 2) см. Опускно́й.

За́падный ת׳ מַעֲרָבִי, —, יָם, — westlich.

Западня́ ז׳, מַדְהֵפָה, מוֹקֵשׁ, שִׁחִית, מְצוֹדָה Falle.

За́падъ ז׳ 1) מַעֲרָב, יָם; מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ West. 2) אֶרֶץ אַרְצוֹת הַמַּעֲרָב, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ West-, Abendländer.

Запа́здывать, -позда́ть פ״ע בּוֹשֵׁשׁ, אָחַר לָבוֹא, הִתְמַהְמֵהַּ verspäten.
Запа́зуха חֵיק ז׳ חֹב Busen. -зушный אֲשֶׁר בְּחִבּוֹ ת׳
Запа́ивать см. Запои́ть. [הַטָּמוּן בְּחֵיקוֹ Busen-.
Запа́ивать, -пая́ть דַּבֵּק בְּבְדִיל פ״ע verlöthen.
Запа́йка דֶּבֶק בְּבְדִיל נ׳ Verlöthung.
Запа́кощивать, -костить גָּאַל, טִנֵּף פ״י beschmutzen. -ся הִתְגָּאֵל, הִתְאַלֵּם פ״ח sich beschmutzen.
Запа́ливать, -ли́ть הַבְעֵר אֵשׁ, הִדְלִיק (1 פ״ע anzünden. 2) הִמְטִיר פִּחֵי־אֵשׁ (מִקְּנֵה־הַקָּלַע) anfangen zu schießen.
Запа́лъ כַּף לָאֶבֶן־הַשְּׁרָפָה בְּקֶנֶה־הַקָּלַע 1) ז׳ Zündloch. 2) דְּלֶקֶת בְּמֵעֵי סוּסִים Herzschlag bei Pferden.
Запа́лывать חָחַל לִבְעֹר (לִנְכֹּשׁ) קוֹצִים פ״ע anfangen zu jäten.
Запа́льчивость שְׁטַף־אַף, קֶצֶף נ׳ Jähzorn.
Запа́льчивый קְצַר־אַפַּיִם, מְהִיר־חֵמָה ת׳ jähzornig.
Запа́мятывать, -товать נָשָׁה, שָׁכוֹחַ פ״י vergessen.
Запа́ривать, -па́рить נָתוֹן נְזִיד־מַיִם עַל־ פ״ע abbrühen. -ся הִבָּזֵד בְּנְזִיד מַיִם פ״ח abgebrüht werden.
Запа́рывать חָחַל לְהַתִּיר תְּפָרִים פ״ע anfangen zu trennen.
Запаса́ть, -сти הָכַן צֵידָה, —אָגוֹר, —עַתֵּד פ״ע anschaffen. -ся הִכּוֹן בְּ־ פ״ח sich versorgen.
Запасе́ніе הֲכָנָה, עַתֵּד, הָכִין ז׳ Versorgung.
Запа́сливый מֵכִין־, דּוֹאֵג לְעִתִּידוֹת ת׳ auf Vorrath bedacht. [kammer.
Запа́сная אֶסֶם, עִתִּידוֹת, מִסְכֶּנֶת שה״נ Vorraths-
Запа́сный, -по́й הָשׁוּךְ לְעֵת־צֹר; מוּכָן ת׳ vorräthig.
Запастись см. Запаса́ться
Запа́сть см. Запада́ть.
Запа́счикъ מֵכִין דִּי־הַצֹּרֶךְ ז׳ Lieferant.
Запа́съ עִתִּידוֹת, בִּקָּדוֹן, חֹסֶן ז׳ Vorrath. [zu ackern.
Запахивать, -ха́ть חָחַל לַחֲרוֹשׁ (שָׂדֶה) פ״ע anfangen
Запа́хивать, -хну́ть עָטוּף כְּנָפוֹת בִּגְדוֹ פ״ע die Rockschöße übereinanderlegen. -ся הִתְעַטֵּף בְּכַנְפוֹת פ״ח הֻכָּנַף, בִּגְדוֹ sich einhüllen.
Запа́хнуть נָתוֹן רֵיחַ פ״ע anfangen zu duften.
Запа́хъ רֵיחַ ז׳ Geruch.
Запа́чкивать, -па́чкать גָּאַל, טִנֵּף פ״י beschmutzen. -ся הִתְגָּאֵל פ״ח sich beschmutzen.
Запа́шка תְּחֹלֶת הַחֲרִישׁ נ׳ Veracketung.
Запая́ть см. Запа́ивать. -я́ніе ש״פ см. Запа́йка.
Запека́ть, -пе́чь עָשׂוּה תּוּפִינִים, צְלוּיָה (בשר) בְּרָצָף פ״ע geronnen. [einbacken.
Запе́кшій קָפוּא ת׳ יָבֵשׁ (דם)
Запере́ть см. Запира́ть.
Запеча́литься הִתְעַצֵּב פ״ח traurig werden.
Запечатлѣва́ть, -тлѣ́ть חָתוֹם בְּ־ פ״י חָרוֹת עַל־ לוּחַ־לֵב einprägen. -ся הֻחְרַת בְּלֵב פ״ח eingeprägt werden.
Запеча́тывать, -ча́тать חָתוֹם, חָתוּם (אִגֶּרֶת) פ״י בְּחוֹתָם zusiegeln. -ся הֻחְתַּם נפעל versiegelt werden.
Запе́чекъ אָחוֹרֵי־תַנּוּר וְכִירַיִם ז׳, -пе́чье Raum hinter dem Ofen.
Запива́ть 1) חָחַל לִשְׁתּוֹת פ״ע anfangen zu trinken. 2) שָׁתָה לְהַמְתִּיק בְּפִיו מָר; שָׁתָה אַחֲרֵי־ nachtrinken. 3. горе שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן, הַכְּחֵד בַּשְּׁתִי יְגוֹנוֹ. -ся הֻכְּחַד בַּשְּׁתִי יְגוֹנוֹ פ״ח sich dem Trunke ergeben.
Запиво́ха שׁוֹתֶה לְשִׁכָּרוֹן ז״נ, סֹבֵא Säufer.
Запи́ливать, -пили́ть הִתְנָה; חָחַל לִגְזֹר בְּמַשּׂוֹר פ״ע הָיָה בְּמַשּׂוֹר anfeilen.
Запина́ніе פּוּקָה, מַעֲצוֹר, מִכְשׁוֹל, נֶגֶף ז׳ Stockung
Запина́ть הָיָה לְפוּקָה, הִכְשֵׁל פ״י hindern. -ся פ״ח 1) הִתְנַגֵּף, הִכָּשֵׁל anstoßen. 2) דִּבֵּר בִּכְבֵדוּת stottern. -на́ніе ש״פ. [Reden.
Запи́нка כְּבֵדוּת פֶּה, מִכְשׁוֹל לָשׁוֹן נ׳ das Stocken im
Запира́ніе סָגֹר, מִסְגָּר ז׳ Zuschließung.
Запира́тельство כַּחַשׁ בְּ־ ז׳, כְּשֵׁי־עֹרֶף Leugnung.
Запира́ть 1) סָגוֹר, נָעוּל פ״ע zuschließen. 2) נָתוֹן, כָּלֵא אֶל־כֶּלֶא einsperren. -ся 1) הִסָּגֵר נפ׳; הִכָּלֵא zu-, eingeschloßen werden. 2) סָגוֹר בַּעֲדוֹ, נָעוּל (דֶּלֶת) פ״ח אַחֲרָיו sich einschließen. 3) כִּחֵשׁ, כִּחֵד, הִקְשָׁה לִבּוֹ מֵהוֹדוֹת עַל־חֲטָאוֹ leugnen.
Запи́рка מִסְגָּר, בְּרִיחַ נ׳ Riegel.
Запирова́ть חָחַל מִשְׁתֶּה פ״ע anfangen zu schmausen. -ся אָחַר שְׁבֶת בַּמִּשְׁתֶּה פ״ח zu lange schmausen
Записа́ть см. Записывать.
Записка, -сочка 1) כְּתֹב דְּבָרִים אֶל־סֵפֶר das Einschreiben. 2) דְּבַר־סֵפֶר, מִכְתָּב, פִּתֶּק; תָּו זִכָּרוֹן das Schreiben.
Записно́й 1) עָשׂוּי לִכְתֹּב אֶל־תּוֹכוֹ ת׳ Notiz-. -на́я книга סֵפֶר־זִכָּרוֹן Notizbuch. 2) נוֹדָע בְּשֵׁם Erz-. 3. плуть נוֹכֵל נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים Erzschelm.
Записывать, -са́ть כָּתוֹב אֶל־סֵפֶר פ״י verzeichnen, einschreiben. 3. имущество на имя жены כָּתוֹב בּוֹא בְקָהָל־, כָּתוֹב יָדוֹ לְ־ פ״ח נִכְסָיו לְאִשְׁתּוֹ. -ся בּוֹא בְקָהָל־, כָּתוֹב יָדוֹ פ״ח sich einschreiben. 3. въ члены общества כָּתוֹב יָדוֹ לַעֲדַת־. -сываніе, -са́ніе ש״פ.
За́пись תְּעוּדָה, מִכְתַּב עֵדוּת, סֵפֶר הַגְּלוּי נ׳ gerichtliche Verschreibung. Купчая за́пись סֵפֶר הַמִּקְנָה.
Запи́ть см. Запива́ть.
Запихивать, -ха́ть, -пихну́ть פָּקוֹעַ אֶל־תּוֹךְ פ״י

—דחה hineinstopfen. -ся נפעל.

Заплáвка הַתּוּךְ בְּדִיל עַל־ נ׳ das Vergießen mit Zinn.

Заплавлять, -плáвить פ״ע צִפָּה בְּבְדִיל vergießen mit Zinn.

Зáплавь מַחֲסוֹם (גֶּדֶר) לְקֶרַח עַל־פְּנֵי מַיִם נ׳ Eisbock.

Заплáканный בּוֹכֶה, עָשֵׁשׁ—, חֲמַרְמָר מִבְּכִי ת׳ verweint.

Заплáкать הָרֵם קוֹל בְּכִי, נָתוֹן בִּבְכִי קוֹלוֹ פ״ע anfangen zu weinen.

Заплáта מַשְׂכֹּרֶת, שָׂכָר, שִׁלּוּם נ׳ Bezahlung.

Заплáта, -тка, -точка מִטְלִית, טְלִי נ׳* Flicklappen.

Заплатúть (-плачý עתיד) 1) פ״ע שִׁלֵּם, נָתוֹן שְׂכַר— bezahlen. 2) см. Заплáчивать.

Заплáчивать שׁוֹם טְלָאִים עַל־ פ״ע ausflicken.

Заплёвывать, -плевáть פ״ע רָקַק עַל־, יָרוֹק— הִשְׁלִיךְ רִקּוֹ עַל־ bespeien.

Заплескáть (рукáми) מָחָא (כַּף) פ״ע klatschen Beifall.

Зáплески מַחִי־גַּלִּים, דְּכִי־מַיִם ז״ר Wellenschlag.

Заплёскивать, -скáть, -снýть שְׁטוּף בַּהֲמוֹן פ״ע הָכִיו schlagen (von Wellen).

Заплетáть, -плéсть הָחֵל עֲשׂוֹת מַחֲלָפָה פ״ע לְעַנֶּבֶת, לְשָׂרֵג— einflechten. -ся הִשְׁתָּרֵג פ״ח sich verwickeln.

Заплётка פְּתִיל הַמַּחֲלָפָה נ׳ חוּט— Flechtenband.

Заплéчный אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי הַכְּתֵפַיִם ת׳ von hinter den Schultern.

Заплéчье אַחֲרֵי־הַכְּתֵפַיִם ס׳ hinterer Theil der Schultern.

Заплывáть, -плы́ть פ״ע 1) הִרְחִיק לִשְׂחוֹת, שָׂחָה עַד hinschwimmen. 2) הִמָּלֵא sich vom Fließen überfüllen. Прудъ заплы́лъ и́ломъ הַתְּעָלָה נִמְלְאָה רֶפֶשׁ. Черни́ла заплывáютъ הַדְיוֹ יָמֵק אֶת־הַנִּיר. Онъ заплы́лъ жи́ромъ כִּסָּה פְּנֵיו בְּחֶלְבּוֹ. [Tinte.

Заплывчивыя черни́ла דְיוֹ מֻמָּס הַנִּיר fließende

Заплёснéвéлый, Заплёснелый עוֹלָה; נִרְפָּשׁ ת׳ verschimmelt.

Заплёснéвéть, -плёснéть פ״ע עָלָה, הָיָה נִקְדּ, רָקָבוֹן, עָבוּשׁ, בָּאוּשׁ verschimmeln.

Заплёшивéть הִקָּרַח פ״ע kahlköpfig werden.

Заплёшина קָרְחַת נ׳, -плёшье ס׳ Glatze.

Заплясывать, -сáть הָחֵל לָחוּל פ״ע לְכַרְכֵּר—, לְפַזֵּז— anfangen zu tanzen.

Запнýть см. Запинáть.

Заповѣднóй אָסָר, נֶאֱסָר—, אָסָר— ת׳ verboten.

Заповѣдовать (-дую), -вѣдывать, -вѣдать פ״ע צִוָּה gebieten. [עֲשֶׂרֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית.

Зáповѣдь פִּקּוּד, מִצְוָה נ׳ Gebot. Дéсять зáповѣдей

Запóдлино אֲמָנָם ת״פ בֶּאֱמֶת gewiß. [finden.

Заподóзрѣть, -рить חָשׁוֹד, שִׂים עָוֹן בְּ־ פ״ע* verdächtig

Запоздáлый מְאֻחָר לָבֹא, בּוֹשֵׁשׁ— ת׳ verspätet.

Запóй שִׁכָּרוֹן לְחָלְלִי, כִּבָּא, שִׁתִּי ז׳ Saufflut.

Запоить הַשְׁקָה עַד־לְחָלְלִי, לְשַׁכָּרוֹן— פ״ע mit Getränken überfüllen. [kriechen.

Заползáть, -зти́, -пóлзать זָחוֹל עַד־ פ״ע sich ver-

Заполонить שָׁבָה, לָקוֹחַ בַּשְׁבִי פ״ע gefangen nehmen.

Запóлье מָקוֹם אַחֲרֵי הַשָּׂדֶה ס׳ אַחֲרֵי שָׂדֶה Jenseit des Feldes. [liegend.

Запóльный אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי הַשָּׂדֶה ת׳ hinter dem Feld

Запóмнить שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ, זָכוֹר (1 פ״ע im Gedächtniß behalten. 2) נָשָׁה, שָׁכוֹחַ vergessen.

Зáпонка, -ночка כַּפְתּוֹ (לְכָתֹנֶת) נ׳ Hemdeknopf

Зáпонъ חֲגוֹרָה (לְעוֹשֵׂי מְלָאכָה) ז׳ Schurzfell.

Запорáшивать, -порошúть כִּסָּה בְּאָבָק פ״ע bestäuben. [Wasserfällen liegend

Запорóжный אֲשֶׁר אַחֲרֵי נְחָלִים ת׳ hinter den

Запорóжье אַחֲרֵי אֲשֻׁדּוֹת נְחָלִים ס׳ Gegend hinter Wasserfällen.

Запóръ מַסְגֵּר, בְּרִיחַ (1 ז׳ Riegel. На запóрѣ עַל־מַסְגֵּר, עֹצֶר לְמֵעֵי הַחַיִּים. 2) כָּלוּא, שְׁכַר— Verstopfung.

Запостúться צוֹם עַד־לָחְלִי פ״ח (-пощýсь עתיד) עָנָה בַצּוֹם נַפְשׁוֹ zu lange fasten.

Запóстничать הָחֵל לָצוּם פ״ע anfangen zu fasten.

Запотѣлый עוֹטָה זֵעָה ת׳ beschwitzt.

Запотѣть הִתְכַּסָּה זֵעָה פ״ע beschwitzt sein. [schlafen.

Започивáть נָתוֹן שְׁנָת לְעֵינָיו, שָׁכוֹב לָנוּחַ פ״ע ein-

Запрáвливать, -правлять, -прáвить הֵיטֵב 1) פ״ע עָמוֹד לִפְקִיד, תִּקֵּן, עָרוֹךְ עַל־כִּנּוּ zurecht machen. 2) שָׁלוֹט בְּ־, עַל־ verwalten. 3) עָרוֹךְ מַטְעַמִּים zurichten.

Запрáздничать הָחֵל, קִדֵּשׁ חָג פ״ע anfangen zu feiern.

Запрáшивать דָּרוֹשׁ יֹתֵר עַל־הַמַּחִיר 1) פ״ע בְּמַחִיר zuviel fordern. 2) קָרוֹא לַמִּשְׁתֶּה einladen.

Запрéта מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה, אִסָּר, אֶסֶר ז׳, -прéтъ נ׳ Verbot. [bietend.

Запретúтельный הַמְצַוֶּה לְבִלְתִּי־; הָאוֹסֵר ת׳ ver-

Запрéтный הָאָסוּר, אֲשֶׁר אֵין לִ־ ת׳ verboten.

Запрéчь см. Запрягáть.

Запрещáть, -претúть צִוָּה מִ־, צִוָּה לְבִלְתִּי־ פ״ע ver-

Запрещéніе ס׳ см. Запрéта. [bieten.

Запримѣтить שִׂים לוֹ אוֹת זִכָּרוֹן פ״ע bemerken.

Запродавáть, -дáть הָתְנָה וּמְכוֹר פ״ע הָאוֹת לְמִכֹּר, הִתְנָה den Verkauf bestimmen.

Запрода́жа ז׳ מִמְכָּר נ׳ Verkauf.
Запропаститься פ״ח אָבוֹד הֶעָלֵם, verschwinden.
Запросить см. Запра́шивать.
За́просто ת״פ מִבְּלִי הִתְחַכֵּם, בְּמִישָׁרִים, ganz einfach.
Запросъ ז׳ 1) שְׁאֵלָה, שְׁאוֹל אֶת־פִּי Anfrage. 2) הַרְבּוּת בְּמַחִיר Uebertheuerung.
Запротивиться פ״ע עָמוֹד נֶגֶד־ anfangen sich zu [wiedersetzen.
Запрошедшій, -прошлый ת׳ אֲשֶׁר לִפְנֵי הַ־ שֶׁעָבַר [vorvorig.
Запру́да נ׳ שֹׁכֶר לְמֵי־נָהָר Damm.
Запру́живать, -пруди́ть פ״ע עָשׂוֹת שֹׁכֶר לְמֵי־נָהָר dämmen. [zu springen.
Запры́гивать, -пря́гать פ״ע הָחֵל לִרְקוֹד anfangen
Запрыскивать, -скать, -снуть פ״ע הִזָּה עַל־כָּל־ bespritzen. -ся פ״ח הִמָּלֵא רְסִיסִי— bespritzt werden.
Запрага́ть פ״ע אָסוֹר סוּס לָרֶכֶב, רָתוֹם anspannen.
Запря́жка נ׳ אֲסוּר הַסּוּסִים לָרֶכֶב, רְתֹם.
Запря́тывать, -пря́тать פ״ע 1) הַחְבֵּא, הִטְמֵן verbergen. 2) נָתוֹן אֶל־בֵּית־הַכְּלוּא, כָּלָא einstecken. -ся הִתְחַבֵּא פ״ח, הִתְכַּנֵּס sich verbergen.
Запря́чь см. Запрага́ть. [einschrecken.
Запу́гивать, -пуга́ть פ״ע נָתוֹן מוֹרָךְ בְּלֵב־, יָרֵא, בַּעַת
Запугну́ть פ״ע הַחֲרֵד וְהַדְהֵם אֶל־ hineinscheuchen.
Запу́дривать פ״ע נָתוֹן פּוּדְ עַל־ bepudern. -ся פ״ח הֵיטֵב שְׂעָרוֹ בַּפּוּדְ sich bepudern.
Запуска́ть, -сти́ть פ״ע 1) עָזוֹב, נָטוֹשׁ, שָׁמוֹט (שָׂדֶה) verwildern lassen. 3. волосы גִּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר־רֹאשׁוֹ wachsen lassen. 2) הָבֵא בְּ־ hineinlassen.
За́пуски ז״ר תַּחֲרוּת Wette. Бѣгать въ за́пуски תִּחֲרָה עַל־ בַּמֵּרוֹץ.
Запусте́лость נ׳ מִשְׁבָּת, עֲזוּבָה שְׁמָמָה Verödung.
Запусте́лый ת׳ עָזוּב, שָׁמֵם wüste. [ödung.
Запусте́ніе ס׳ מִשְׁבָּת, עֲזוּבָה, שְׁמָמָה, חָרְבָּה Ver-
Запусте́ть פ״ע חָרוֹב, הִשָּׁאֵה, שָׁאָה, שָׁמוֹם, הֶעָזֵב wüste werden.
Запу́тывать, -пу́тать פ״ע הָבֵא בְּמִבּוּכָה; נָקוֹשׁ וְלָכוֹד, הָעֵלֵל בְּ־ (שופטים כ, מה) verwirren. -ся פ״ח הִנָּקֵשׁ, הָאֲחֵז בְּמִצּוֹדָה; הִבּוֹךְ verwirrt werden.
Запуша́ть, -ши́ть 1) תְּפוֹר בַּאֲתִי־בֶגֶד בְּעוֹר שֵׂעָר פ״ע mit Pelzwerk besetzen. 2) פ״פ: Морозомъ о́кна запуши́ло הַחַלּוֹנוֹת עָטוּ קְפָאוֹן מִקֹּר.
Запуще́ніе ס׳ מִשְׁבָּת, עֲזוּבָה Vernachlässigung.
Запыживать, -жить פ״ע סָכוֹר פִּי קְנֵה הַקְּלַע, הָאֶטֵם— אָטוֹם, הָתוֹם— den Pfropfen des Gewehrs eintreiben.
Запыла́ть פ״ע הִתְלַהֵט, הִתְלַקֵּחַ auflodern.

Запыливать, -пыли́ть פ״ע כִּסָּה פִּיחַ וְאָבָק bestäuben. -ся נפ׳ הִכָּסֶה אָבָק bestäubt werden. [foltern
Запы́тывать, -пыта́ть פ״ע עַנֵּה עַד־מָוֶת zu Tode
Запыха́ться פ״ח עָלַף עַד לֹא־נוֹתְרָה בּוֹ נְשָׁמָה außer Athem kommen.
Запѣва́льщикъ, -ва́ло ז׳ מֵחֵל בְּשִׁיר, רֹאשׁ הַתְּחִלָּה (נחמי׳ יא, יז) Vorsänger.
Запѣва́ніе ס׳ פְּתִחַת־שִׁיר (לְחֶבֶר שִׁרִים) Anstimmung.
Запѣва́ть, -пѣ́ть פ״ע 1) הָרֵם קוֹל־שִׁיר anfangen zu singen. 2) פָּתוֹחַ שִׁיר (בְּקָהַל־שָׁרִים) הָחֵל־ anstimmen. -ся פ״ח הִרְבָּה שִׁיר, הֶאֱרִיךְ בְּשִׁיר zu lange singen.
Запѣ́въ см. Запѣва́ніе. [Armband.
Запя́стье ס׳ 1) שֹׁרֶשׁ כַּף־הַיָּד Handwurzel. 2) צָמִיד,
Запята́я נ׳ (,) סימן להפסק קטן בקריאה Komma.
Запя́тить см. Запя́чивать. [hinten am Wagen.
Запя́тки ז״ר מַעֲמָד לַמִּשְׁרֶת אֲחוֹרֵי הַמַּרְכָּבָה Tritt
Запя́тнывать, -на́ть פ״ע 1) טִנֵּף הַגְאֵל beflecken. 2) עָכוֹר הַבְאֵשׁ רֵיחַ אִישׁ anschwärzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל sich beschmutzen.
Запя́токъ (-тка) ז׳ גַּב־הַנַּעַל, אֲחוֹרֵי־נַעַל Hinterleder.
Запя́чивать, -пя́тить פ״ע הָדוֹף, הָפוּךְ לְאָחוֹר הָלוֹךְ לְאָחוֹר פ״ח אֲחוֹרַנִּית rückwärts hineinschieben. -ся anfangen rückwärts zu gehen.
Заработка נ׳ פְּרִי עֲבוֹדָה, שֹׂכָר, שָׂכָר Verdienst.
Заработный ת׳ הַבָּא חֵלֶף, הַנָּתוּן לִשְׂכַר עֲבוֹדָה עֲבוֹדָה, erarbeitet.
Заработокъ (-тка) см. Заработка.
Заработывать, -бо́тать פ״ע הִשְׂתַּכֵּר בַּעֲבוֹדָתוֹ verdienen. -ся פ״ח הִתְמַכֵּר לַעֲבוֹדָתוֹ sich überarbeiten.
Зара́внивать פ״ע שָׁוָה פְּנֵי־, הִישֵׁר, יָשַׁר gleich machen.
Зара́доваться פ״ח רֹן שִׂמְחָה, הָחֵל לָגִיל sich freuen.
Заража́ть, -рази́ть פ״ע הַמְאֵר, הִדְבִּיק חֳלִי בְּ־ anstecken. -ся פ״ח הִנָּגֵף מַמַּחֲלַת רֵעֵהוּ, הִנָּקֵשׁ בְּחֳלִי־רָע הִסָּכֵן בְּמַדְוֵה— angesteckt werden. [schaft.
Заразительность נ׳ רוּחַ־מַשְׁחִית ansteckende Eigen-
Заразительный ת׳ 1) מֵעִיר רוּחַ־מַשְׁחִית, מַמְאִיר ansteckend. 2) מַתְעֶה, מוֹלִיךְ שׁוֹלֵל, מַדִּיחַ verführerisch.
Зара́зъ פ״פ כְּרֶגַע, בְּפַעַם אַחַת auf ein Mal.
Зара́нивать פ״ע הִפֵּל אֶל־ הִשְׁלֵךְ— fallen lassen hinter etwas.
Зара́нѣе ת״פ מֵרֹאשׁ, מֵאָז, הַשְׁכֵּם וְ־ frühzeitig.
Зараста́ть פ״ע צָמוֹחַ עַל־כָּל־, עָלָה— verwachsen
Зардѣ́лость נ׳ אֹדֶם Röthe.
Зардѣ́лый ת׳ מְאֻדָּם, מִתְאַדֵּם geröthet.
Зардѣ́ть פ״ע, -ся פ״ח אָדוֹם, הִתְאַדֵּם roth werden.

Первую пѣсеньку зардѣвшись пѣть כְּבַד כָּל־דָּבָר בְּרֵאשִׁיתוֹ.

Зáрево ס׳ אֹדֶם פְּנֵי־רָקִיעַ Röthe am Himmel.

Заревѣ́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל שְׁאָגָה anfangen zu brüllen.

Зарекáться פ״ח אָסוֹר אֶסֹּר, אָלֹה — הַשְׁבֵּעַ לְבִלְתִּי־ sich verschwören nicht mehr zu thun. עַל־נַפְשׁוֹ

Заржáвина נ׳ חֲלוּדָה, חֵלְאָה* Rostfleck. [rostet.

Заржавѣ́лый ת׳ מַעֲלֶה חֲלוּדָה, אֲשֶׁר חֵלְאָה בּוֹ* ver-

Заржавѣ́ть פ״ע הַעֲלֹת חֲלוּדָה, עָלָה חֵלְאָה verrosten.

Заржáть פ״ע נָתוֹן קוֹל־מִצְהֲלוֹת סוּס anfangen zu wiehern. [לְ־ עָרוֹג אֶל־, הִתְאַוּה תַּאֲוָה לְ־] lüsteln.

Зáрить פ״ח הָעֵר תְּשׁוּקָה לְ־ Lust erwecken. -ся פ״ח

Зáркій ת׳ חוֹמֵד מְקַנֵּא begierig.

Зарница נ׳ בָּרָק־אוֹר בָּרָקִיעַ, בָּזָק Wetterleuchten.

Заровнять см. Зарáвнивать. [שָׁפִיר, עֵבֶר* Keim.

Зарóдышъ ז׳ פְּרִי־זֶרַע, רֵאשִׁית מוֹלֶדֶת חַיִּי וְהַצְמַח,

Зарождáть, -родúть פ״ע הוֹלֵד; הַצְמַח hervorbringen. -ся פ״ח הוּלַד; צָמוֹחַ entstehen.

Зарождéніе ס׳ מוֹלֶדֶת Erzeugung.

Зарóкъ ז׳ אֹסֶר, אִסָּר Verschwörung nicht mehr zu thun. Положúть на себя зарóкъ אָסוֹר אֹסֶר עַל־נַפְשׁוֹ, נָשָׁא אָלָה לִבְלִתִּי—.

Заронúть см. Зарáнивать.

Зароптáть פ״ע הוֹלוֹן עַל־, הָחֵל לְהִתְאוֹנֵן anfangen zu murren. [bewachsener Ort.

Зарóслина נ׳ בָּתָה, מְקוֹם שְׁמִיר וָשַׁיִת mit Unkraut

Зарóслый ת׳ עוֹטֶה צֶמַח, (חָצִיר) עוֹלֶה כֻּלּוֹ bewachsen.

Зáросль נ׳ שַׁיִת, קִמּוֹשׁוֹנִים, קִמּוֹשׁ, חֲרָלִים Unkraut.

Зарост — см. Зараст—.

Зарощ — см. Зараш—. [hartnäkig werden.

Зартáчиваться, -читься פ״ח סָרוֹר, הַקְשֵׁה לִבּוֹ

Зарубáть, -бúть פ״ע 1) הָחֵל לַחְטֹב anfangen zu hauen. 2) חָרוֹת בְּגַרְזֶן לְאוֹת einkerben. Зарубú себѣ на носý חָרוֹת לְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ. 3) תָּפוּר עֻבָּה לְ־ abfärben. [Grenze liegend.

Зарубéжный ת׳ אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַגְּבוּל jenseits der

Зарубéжье ס׳ מָקוֹם מֵעֵבֶר לַגְּבוּל Jenseit der Grenze.

Зарýбина, -рýбка נ׳ גְּזֵרָה, מָקוֹם חָצוּב, גְּזִירָה* Ein-

Зарýбливать см. Зарубáть. [schnitt.

Заругáть פ״ע הָרַם קוֹל־חֲרָפוֹת anfangen zu schimpfen. -ся פ״ח הָחֵל לְהָרֵב אִישׁ־רֵעֵהוּ anfangen zu zanken.

Зарукáвье ס׳ אֶצְעָדָה, שֶׁרֶה, צָמִיד Armband.

Зарумя́ниваться, -мя́ниться פ״ח אָדוֹם, הִתְאַדֵּם. Хлѣбъ зарумя́нился פְּנֵי הַלֶּחֶם, הַלֶּחֶם נֹאפָה הֵיטֵב אָרְמוֹ.

Заручáть, -чúть פ״ע כְּתוֹב יָדוֹ וְחָתוֹם durch Unterschrift bestätigen.

Заручéніе ס׳ קִיּוּם שְׁטַר בִּכְתַב יָדוֹ Bekräftigung.

Заручúны נ״ר אֲרוּסִי אִשָּׁה, אֲרוּשִׂים* Verlobung.

Заручúтель ז׳ חוֹתֵם בִּכְתַב יָדוֹ. -льница נ׳

Зарýчный ת׳ חָתוּם בִּכְתַב יָדוֹ Unterzeichneter.

Зарывáть, -рыть פ״ע קָבַר, טָמוֹן בֶּעָפָר vergraben. -ся פ״ח הִטָּמֵן בְּ־ vergraben werden.

Зарыдáть הָרַם קוֹל־בְּכִי פ״ע aufschluchzen.

Зарыкáть, -рычáть פ״ע שָׁאוֹג בְּקוֹלוֹ anfangen zu brüllen.

Зарытіе ס׳ טְמוֹן בְּ־ Vergrabung.

Зарѣзвúться פ״ח הָחֵל לְהִתְהוֹלֵל muthwillig werden.

Зарѣзъ ז׳ מַחֲרֵב אוֹ שַׁכִּין. До зарѣзу עַד־נַפְשׁוֹ, עַד־מָוֶת.

Зарѣзываніе ס׳ שְׁחִיטָה das Schlachten.

Зарѣзывать, -рѣзать פ״ע שָׁחוֹט, טָבוֹחַ, זָבוֹחַ; גָּזוֹר schlachten. -ся פ״ח הָמַת נַפְשׁוֹ בַּמַּאֲכֶלֶת sich die Kehle abschneiden.

Зарѣ́чный ת׳ מֵעֵבֶר הַנָּהָר jenseits des Flusses liegend.

Зарѣ́чье ס׳ עֵבֶר־הַנָּהָר Jenseit des Flusses.

Зарю́мить הָרַם קוֹל־בְּכִי פ״ע weinerlich werden.

Заря́ נ׳ נֹגַהּ, שַׁחַר, אֹדֶם פְּנֵי־רָקִיעַ Morgenröthe; Abendröthe.

Заряби́ть פ״ע הִכָּה גַּלִּים, רָגוֹעַ (פְּנֵי מַיִם) anfangen zu furchen. У меня въ глазáхъ заряби́ло עֵינַי הֶחֱלוּ כֵהוֹת. [des Gewehrs dienend.

Заря́дный ת׳ עָשׂוּי לְהָכִין בּוֹ כְּלֵי־הַמּוֹרִים zum Laden

Заря́дъ ז׳ מְלוֹאַת כְּלֵי־מָוֶת Ladung.

Заряжáніе ס׳ מְלוֹאֵי כְּלֵי־מָוֶת das Laden.

Заряжáть, -ряди́ть פ״ע מַלָּא כְּלֵי־מָוֶת (באבק שרפה) laden ein Gewehr.

Засáда נ׳ אֹרֶב, אָרֹב, מַאֲרָב Versteck.

Засáдка נ׳ שְׁתֹל, נִטַּע, טַעַת Bepflanzung.

Засáдный ת׳ אֲשֶׁר בַּמַּאֲרָב vom Verstecke.

Засáживать, -сади́ть פ״ע 1) הוֹשַׁב אֶל־, בְּ־ einpflanzen. 2) תָּקַע, מָעַךְ בְּ־ einsetzen. 3) הָחֵל לָטַעַת (לְנַטֵּעַ) einstecken. [beschmutzen.

Засáливать, -сáлить פ״ע בְּחֵלֶב (גָּאַל) מַגַּף mit Fett

Засамовóльничать פ״ע הָחֵל לָלֶכֶת, עִקֵּשׁ דַּרְכָּיו בְּשַׁרִירוּת לִבּוֹ anfangen eigenmächtig zu verfahren.

Засáривать פ״ע חָתוֹם, מַלָּא עָפָר verstopfen. -ся פ״ח הִמָּלֵא עָפָר, הִסָּתֵם.

Засáсывать, -сосáть פ״ע 1) יָנוֹק עַד־לְהַשְׁחִית durch Saugen verderben. 2) יָנוֹק וּמָצוֹץ sich festsaugen. 3) שָׁאוֹף וְהַטְבֵּעַ in sich ziehen. Тúна засáсываетъ колёса הַבֹּץ יַטְבִּיעַ אֶת־הָאוֹפַנַּיִם. -ся פ״ח 1) יָנוֹק

הִתְלַבֵּד וְהָטְבַע (2 sich einsaugen. הִתְלַבֵּד וְהָטְבַע versinken.

Засáхаривать,-рить הִמְתִּיק בְּנֹפֶת־קָנֶה פ״ע verzuckern.

Засвáтывать, -свáтать кого за кого הִתְנָה פ״ע הָחֵל אָרֹשׂ, אֲהָבִים verloben.

Засверкáть הִתְנוֹצֵץ פ״ע aufblitzen.

Засвидѣ́тельствованіе תְּעוּדָה, עֵדוּת ס׳ Beschei-[nigung.

Засвидѣ́тельствовать נָתוֹן אוֹת; הָעֵד עַל־ פ״ע bescheinigen.

Засвирѣ́пствовать הָרַם שָׁאוֹן, הִתְנַעֵשׁ פ״ע er-[grimmen.

Засвистáть 1) לִשְׁרֹק, הָחֵל לְצַפְצֵף פ״ע — anfangen zu pfeifen. 2) הִכְזִיב בְּקוֹל־שְׁרִיקוֹת, שָׁרַק עַל־ פ״ע

Засвистѣ́ть см. Засвистáть 1. [ausspfeifen.

Засвоеволи́ть, -вóльничать בָּחוֹר לָלֶכֶת פ״ע eigensinnig werden. [licht.

Зáсвѣтло בְּעוֹד יוֹם ת״פ, בְּטֶרֶם חֹשֶׁךְ הַיּוֹם bei Tages-

Засвѣтлѣ́ть הִבָּקַע כָּאוֹר, הָחֵל לְאוֹר פ״ע hell werden.

Засвѣчáть, -свѣ́чивать, -свѣти́ть הֵעֵלָה, הָאִיר פ״ע anzünden. -ся ופעל (נר) הֵעֵלָה angezündet werden.

Засдавáться, -сдáться שָׁגָה בְּתִתּוֹ, נָתוֹן בְּמִשְׁגֶּה פ״ח zurichten eine Speise.

Засдóбливать, -бить הָכֵן מַטְעַמִּים פ״ע [zurichten eine Speise.

Засеквестрóвывать הִשְׁמִיט מִנַּחֲלָה פ״ע in Beschlag nehmen.

Заселеніе מוֹשָׁב בְּנֵי־אִישׁ בְּאֶרֶץ, — ס׳ גָּרִים; מִשְׁכָּן Ansiedelung; Bevölkerung. [Dorfe.

Засѐлокъ (-лка) אַחֲרֵי כְּפָר ז׳ Ort hinter einem

Заселя́ть, -ли́ть הוֹשֵׁב (אֶרֶץ בְּגָרִים) פ״ע bevölkern.

Заси́дка תְּחִלַּת הָעֲבוֹדָה לְאוֹר נֵר נ״ז Beginn der Arbeit bei Licht.

Заси́дчивый אוֹהֵב לָשֶׁבֶת תַּחְתָּיו ת׳ בִּלְתִּי מָשׁ, מִמְּקוֹמוֹ an einem Orte bleibend; arbeitsam.

Засиживаться, -сидѣ́ться יָשׁוֹב; יָשׁוֹב עַד־בֹּשׁ פ״ע עַל־מְקוֹמוֹ יָמִים רַבִּים sitzen bleiben. [ben. -ся נפעל.

Засинивать, -синить צָבוּעַ בְּעֵין־תְּכֵלֶת פ״ע blau fär-

Засинѣ́ться עָטָה עֵין־תְּכֵלֶת פ״ח blau werden.

Засія́ть הוֹפִיעַ, נָהוֹר פ״ע erglänzen.

Заскáкивать, -скакáть (עתיד -скачу) הָחֵל פ״ע לִקְפֹּץ, לִדְלֹג — anfangen zu springen. 3. кого עָבוֹר הַקְדֵּם (הַעֲבֵר) אֶת־, לִפְנֵי־.

Заскверня́ть, -ни́ть הִבְזָה, גָּאַל פ״ע חִלֵּל beschimpfen. -ся פ״ח הִתְגָּאַל; הָיָה לְגִדּוּפָה sich besudeln.

Заскóрблый נִקְשָׁה, צָפוּד, צוֹמֵק ת׳ eingeschrumpft.

Заскрежетáть חָלַל לְחָרֹק שִׁנָּיו (עתיד -жещу) פ״ע anfangen zu knirschen.

Заскупи́ться אָחוֹז דֶּרֶךְ כִּילִי פ״ע geizig werden.

Заслáть см. Засылáть.

Заслáщивать, -сласти́ть הִמְתִּיק פ״ע versüßen.

Заслóнка מְכַסֶּה, מָסָךְ, חִיץ נ׳ Ofendeckel.

Заслóнъ מַסְתֵּם (לפי תער), לוּחַ הַסּוֹכֵךְ ז׳ Ofenklappe.

Заслоня́ть, -слони́ть הָתוּם בְּעַד פ״ע, הָסַךְ עַל־, הִכְסָה, הוֹסִיף נפ׳ הָסוֹם, הִבְדִּיל בְּמָסָךְ verdecken. -ся 1) verdeckt werden. 2) הָסַךְ בַּעֲדוֹ פ״ח sich schützen.

Заслýга גְּמוּל יָדַיִם נ׳, — בַּעַל Verdienst. Онъ награжденъ по заслýгамъ גְּמוּל יָדָיו נַעֲשָׂה לוֹ.

Заслужённый נוֹדַע בֶּאֱמוּנָתוֹ לְמִשְׁמֶרֶתוֹת verdient-[voll.

Заслýживать, -жи́ть הָפַךְ גְּמוּל, הִכָּשֵׁר לְ־ פ״ע מַעֲלָלָיו verdienen. 3. благосклóнность חֵן, מָצָא הָפַךְ רָצוֹן.

Заслýшивать, -шать שָׁמוּעַ בֵּין (נִשְׁפָּטִים) פ״ע אָזְנוֹ לְ־ הִקְשִׁיב פ״ח: -ся 1) נפ׳ 2) mit Lust anhören. [anhören.

Заслѣпля́ть, -пи́ть הָכָּה בְּסַנְוֵרִים, עִוֵּר פ״ע blenden.

Заслю́нивать טִנֵּף בְּרֹקוֹ פ״ע bespeicheln.

Засмáливать חָמוּר בְּזֶפֶת פ״ע verpichen. -ся 1) נפעל הִטּוּחַ בְּזֶפֶת verpicht werden. 2) הִתְגָּאֵל בְּזֶפֶת sich mit Pech beschmutzen.

Засмáркивать, -сморкáть גָּאַל, טִנֵּף בְּרִיר אַפָּיו פ״ע בְּרִיר נְחִירָיו mit Nasenschleim beschmutzen. -ся פ״ח.

Засмáтривать. смотрѣ́ть הִבִּיט אֶל־ פ״ע נָשָׂא עֵינָיו, הִבִּיט מִבְּלִי, שָׁעָה בְּ־ פ״ח אֶל־ hineinblicken. -ся תִּשְׁבַּע עֵינוֹ מַרְאוֹת sich vergaffen.

Засмоли́ть см. Засмáливать.

Засмѣя́ть שָׂחוֹק עַל־ פ״ע auslachen. -ся הָרַם קוֹל פ״ח בְּצְחוֹק auflachen.

Заснур—см. Зашнур—.

Заснýть см. Засыпáть.

Засóвъ, -вецъ בְּרִיחַ נ׳, -вка ז׳ Riegel.

Засóвывать, -совáть תָּקוֹעַ בְּ־, הִכְרַח פ״ע, — מָעוֹךְ הוּכָא (הָתְקַע) אֶל תּוֹךְ נפעל hineinfstecken. -ся hineingesteckt werden. [sich ein Gewissen machen.

Засóвѣститься הִכְלִים מַעֲנוֹנוֹ, הוּסַר מִכְּלִיוֹתָיו פ״ח

Засóливать, -соли́ть נָתוֹן מֶלַח עַל־ פ״ע הִמְלַח, הִמְלַח einsalzen. [Salzwasser.

Засóлъ תֹּכֶן הַמֶּלַח (הַנָּתָן עַל־דָּבָר) ז׳ das Einsalzen-

Засóльный מָלוּחַ הַרְבֵּה ת׳ stark gesalzen.

Засопѣ́ть שָׁאַף רוּחַ בְּנַחִירָיו פ״ע anfangen zu schnar-

Засорéніе שֶׁכֶר, מִסְתָּם ס׳ Verstopfung. [chen.

Засори́ть см. Засáривать.

Засосать см. Засáсывать.

Засóсъ טִיט־יָוֵן, כִּיס ז׳ sumpfige Stelle. Въ з. цѣлю-

ва́ть נָשׁוֹק בְּכָל־כֹּחַ derb küssen.
Засо́хлость ז׳ חֹרֶב, יְבֵשׁת Trockenheit.
Засо́хлый ת׳ נִחָר, יָבֵשׁ vertrocknet.
Засо́хнуть см. Засыха́ть.
Засочи́ться פ״ח נָבוּעַ, נָזַל* anfangen zu fließen.
Заспа́ть פ״י שָׁכַח — , נִשָּׁה כְּתְנוּמָה (יָגוֹנוֹ, כְּאֵבוֹ) verschlafen (einen Schmerz). З. ребёнка שָׁכוֹב בִּשְׁנָתוֹ אַחַר עֲלֵי־מִשְׁכָּב. -ся פ״ח עַל־יָלֶד עַד־הַמִּיתוֹ בְּתְנוּמוֹת sich verschlafen. [גֵּאוּת stolz werden.
Заспесиви́ться פ״ח עָטָה, הִתְגָּאָה פ״ע, -сивѣ́ть
Заспо́ривать, -спо́рить פ״ע בוֹא בְרִיב, פָּתוֹחַ פִּיו בְּתוֹכָחוֹת anfangen zu streiten. [kommend.
Засро́чный ת׳ אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַמּוֹעֵד nach dem Termin
Зассори́ться פ״ח הֵחֵל רִיב וּמַצָּה, פָּתוֹחַ מָדוֹן in Zank gerathen.
Заста́ва נ׳ מְבוֹא שְׁעָרִים, גַּם לְמִכּוֹא עִיר Schlagbaum.
Заставáть, -ста́ть פ״י מָצָא, הִשִּׂיג antreffen.
Заста́вка נ׳ מָסָךְ, צִפּוּי Schirm.
Заста́вливать, -ста́вить פ״י שׂוֹךְ בְּ־, מִלֵּא בְּ־, — חָסוֹם אֶת־, גָּדוֹר verstellen, versperren.
Заставля́ть,-ста́вить פ״י הָאֵץ בְּאִישׁ לְ־, הִכְרַח לְ־* verzwingen.
Заста́вникъ см. Залóжникъ.
Заста́ивать, -стоя́ть עָצוֹר מִלֶּכֶת aufhalten. -ся פ״ח עָמוֹד עַד־בֹּשׁ sich müde stehen.
Застана́вливать см. Заста́вливать.
Застано́вка מִחְסוֹם, עֹצֶר, שֹׁכֶר נ׳ Versperrung.
Застарѣ́лость נ׳ זִקְנָה, בְּלוֹת das Veraltetsein.
Застарѣ́лый ת׳ נוֹשָׁן, עַתִּיק, כַּבִּיר יָמִים veraltet.
Застарѣ́ть פ״ע, -ся פ״ח הִזְקִין alt werden. Рáна застарѣ́ла צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הִיא. [מָוֶת zerpeitschen.
Застега́ть פ״י 1) см. Стега́ть. 2) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים עַד־
Застёгивать, -гну́ть פ״י שִׁגֵּם, צִמֵּד כְּלוּלָאוֹת zuknöpfen. -ся 1) נפעל שֻׁגַּם בְּגָדוֹ פ״ח 2) sich zuknöpfen.
Застёжка נ׳ לוּלָאָה, קֶרֶס, עֹכֶס Spange.
Застена́ть см. Застона́ть. [holen.
Застига́ть, -сти́гнуть, -сти́чь פ״י הִשִּׂיג, מָצוֹא ein-
Застила́ть стла́ть פ״י רָבוּד מַרְבַדִּים, רִפֵּד belegen, bedecken. פ״ס Мнѣ застила́етъ глаза́ בְּעַד־עֵינַי יַחְתֹּם כֶּסֶה מַרְבַדִּים נפעל bedeckt werden; רִפֵּד יְצוּעוֹ sich bedecken.
Засто́й ז׳ מַעֲצוֹר, מִשְׁבָּת Stillstand. [genossen
Засто́лица נ׳ חֶבֶר אוֹכְלִים עַל־שֻׁלְחָן אֶחָד
Засто́льникъ ז׳ אֶחָד מֵאוֹכְלֵי שֻׁלְחָן־ Tischgenosse.
Засто́льное ס׳ שְׂכַר מִשְׁרָתֵי הַמִּשְׁתֶּה Tafelgeld.
Засто́льный ת׳ אֲשֶׁר לְעֵת־הָאֹכֶל עַל־שֻׁלְחָן Tisch-.

Застона́ть פ״ע הֵאָנֵחַ anfangen zu stöhnen.
Засторáнивать, -роня́ть, -ни́ть см. Заслоня́ть.
Застоя́ть см. Заста́ивать. [rung.
Застрахова́ніе ס׳ עֲרֻבָּה בְּעַד־נִזְקֵי נְכָסִים Versicherung.
Застрахова́тель, -хо́вщикъ ז׳ סַבְּטִים נְכָסָיו מִנֶּזֶק Versicherter. [sich versichern.
Застрахо́вывать,-хова́ть פ״י, -ся פ״ח הִבְטִיחַ קִנְיָנָיו
Застра́чивать, -рочи́ть פ״י הָחֵל לְתָפֵר anfangen zu steppen. [עַל־ הִתִּיתוֹ (חִתּוֹ) einschüchtern.
Застра́щивать, -страща́ть פ״י נָתוֹן יָרֵא, הִתְרִיד
Застрева́ть, -стря́ть הָעֲלָם, הֵעָצֵר, הֶחְבֵּא אֶל־ פ״ע stecken bleiben.
Застро́ивать, -стро́ить פ״י 1) גָּדוֹר, בָּנוֹ הֲרִיסוֹת מִלֵּא כָל־פְּנֵי״״ בְּנָיִנִים 2) פָּרַץ anfangen zu bauen. 2) verbauen. -ся נפ׳.
Застро́йка נ׳ מִבְנֵה הֲרִיסוֹת; בִּנְיָה עַל־כָּל־פְּנֵי־ Verbauung. [stecken bleiben.
Застрѣва́ть, -рѣ́ть פ״ע הִתְקַע אֶל־תּוֹךְ, הִטְבַּע בְּ־
Застрѣ́ливать,-ли́ть פ״י יָרָה קִים וְהָמֵת erschießen. -ся 1) הָמֵת נַפְשׁוֹ בִּקְנֵה־קֶלַע פ״ח sich erschießen. 2) נפ׳ הוּמַת בִּזְקִין־מָוֶת erschossen werden.
Застрѣля́ть פ״ע הֵחֵל לִירוֹת anfangen zu schießen.
Застрѣ́льщикъ ז׳ רֹאשׁ הַמּוֹרִים הַמִּתְגָּרֶה בָאוֹיֵב Scharfschütz.
Застря́нуть см. Застрева́ть. [
Застря́пать פ״י הֵחֵל לְבַשֵּׁל anfangen zu kochen. -ся בָּשַׁל עַד־בְּלִי־דַי פ״ח lange hinkochen.
Засту́да נ׳ חֲמַת־קָרָה, נֶגַף מִקֹּר Erkältung.
Засту́живать, -стужа́ть, -студи́ть פ״י 1) הָקַר הִקְפִּיא abkühlen. 2) הֶחֱלָה מִקֹּר erkälten. -ся פ״ח הֶחֱלָה מִקֹּר sich erkälten.
Заступа́ть, -пи́ть (-плю́) פ״ע 1) עָמוֹד לְנֶגֶד hintreten vor etwas. Онъ заступи́лъ мнѣ доро́гу הוּא מִלֵּא מְקוֹם־, עָמוֹד תַּחַת־ 2) עָמַד בַּדֶּרֶךְ לְנֶגְדִּי פָּגוֹעַ, הָגֵן־ 2) עָמוֹד תַּחַת־ פ״ח הָסֵךְ עַל־, רוֹב רִיב־ -ся vertreten. עָמוֹד לִימִין־, שָׁפִיט מִיד־, עָמוֹד בַּפֶּרֶץ, בְּעַד־ רִיבוֹ רִיב אַלְמָנָה. Заступи́те вдову
Засту́пникъ ז׳ מֵלִיץ, מָגֵן, רָב אֶת־רִיבוֹ־, עָרֵב, מְפַגִּיעַ Vertheidiger. -ница נ׳ מַחְסֶה.
Засту́пничество ס׳ הַצָּלָה, עֶזְרָה, מַחְסֶה Vertheidigung.
За́ступъ ז׳ מַחֲרֵשָׁה, מַעְדֵּר Spaten. [
Заступа́ть פ״ע הָחֵל לִדְפֹּק anfangen zu klopfen.
Застыва́ть, -сти́ть פ״ע קָפוֹא gefrieren.
Застыжа́ть, -стыди́ть פ״י הוֹבִישׁ, הִכְלִים beschämen. -ся פ״ח עָטָה בֹשֶׁת, הִכְלִים sich schämen.
Засты́лый ת׳ קוֹפֵא, מָקֹר erkaltet.

Застѣ́нивать, -ня́ть, -ни́ть פ״ע חָתוֹם בְּעַד, הָסוֹם פ״ע, לְנֶגֶד, —עָמוֹד לְפָנַי einem im Lichte stehen. Ты застѣняешь мнѣ свѣтъ אַתָּה תַּחְתֹּם הָאוֹר בַּעֲדִנִי.

Застѣ́нокъ (-нка) ז׳ בֵּין הַחוֹמוֹתַיִם Raum zwischen zwei Wänden.

Застѣ́нчивость נ׳ עֲנָוָה, בֹּשֶׁת־פָּנִים Schüchternheit.

Застѣ́нчивый ת׳ שְׁפַל־רוּחַ, רַךְ־לֵב, נִכְלָם schüchtern.

Засуди́ть פ״ע 1) יָשׁוֹב לַמִּשְׁפָּט, עָרוֹךְ דִּין das Gericht anfangen. 2) הִרְשַׁע בַּמִּשְׁפָּט verurtheilen.

Засуети́ться פ״ח רָגוֹשׁ, רוֹצֵץ הֵנָּה וְהֵנָּה, הִתָּפֵז unruhig gebehrden.

Засу́нуть см. Засо́вывать.

Засу́сливать, -су́слить פ״ע טַנֵּף בְּרֹקוֹ, גָּאַל בְּרִירוֹ mit Speichel beschmutzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל מְרִירוֹ sich begeifern.

Засу́ха נ׳ חֹרֶב, צִיּוּן, בְּצֹרֶת, חֲרָבוֹן Dürre.

Засу́чивать, -ча́ть, -чи́ть פ״ע 1) הָחֵל (לַעֲבֹת) לְשַׁזֵּר (חוּט) anfangen zusammenzudrehen. 2) חָשׁוֹף שׁוּלֵי כְּנֶגֶד aufstreifen (рукава́ die Aermel). -ся פ״ח גָּלָה שׁוּלָיו sich aufstreifen.

Засу́шиваніе ס׳ -су́шка נ׳ חָרֹב; הֶחָרֵב Trocknung.

Засу́шивать, -суши́ть פ״ע הוֹבִישׁ, יַבֵּשׁ trocknen. -ся הָרוֹב, הוּבַשׁ פ״ח getrocknet werden.

Засыла́ть פ״ע שִׁלַּח אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה, הַגְלָה fortschicken. -ся נפעל הָגְלָה, הִשְׁתַּלַּח לְמֶרְחַקִּים verschickt werden.

Засы́лка נ׳ גָּלוּת, שִׁלּוּחַ לְמֶרְחַקִּים Verschickung.

Засы́льный ת׳ גּוֹלֶה, מְשֻׁתְּלָח verschickt.

Засыпа́ть, -сы́ть פ״ע הָרְדַם, נוּם שְׁנָתוֹ einschlafen. см. еще Заспа́ть.

Засыпа́ть, -сыпа́ть (-си́плю עת״ד) 1) פ״ע הָחֵל לִשְׁפֹּךְ לְזָרוֹת (עפר) —, zuschütten. 2) מָלֵא, סָתַם, סָתוֹם (בור) verschütten.

За́сыпь (בעפר) נ׳ בּוֹר סָתוּם verschüttete Grube.

Засыха́ть פ״ע הָרוֹב, הָחֵר, יָבוֹשׁ vertrocknen.

Засѣва́ть פ״ע זָרוֹעַ besäen. -ся נפעל הִזָּרֵעַ besäet werden.

Засѣ́въ ז׳ זָרוּעַ, זֶרַע, מִזְרָע Aussaat.

Засѣда́ніе ס׳ מוֹעֲצָה, סוֹד Sitzung.

Засѣда́тель ז׳ אֶחָד מִמְּתֵי־סוֹד, יוֹשֵׁב בְּשֶׁבֶת מוֹעֲצָה Beisitzer.

Засѣда́ть פ״ע יָשׁוֹב לַמִּשְׁפָּט, לְמוֹעֲצָה — beisitzen.

Засѣ́ка נ׳ עֲרֻמוֹת עֵצִים לְחַסֵּם אֶת־הָעוֹבְרִים Gehäge.

Засѣка́ть פ״ע 1) חָצוֹב אוֹת בַּגַּרְזֶן; הָחֵל לַחְטֹב einhauen. 2) הִכָּה בְּשׁוֹטִים עַד־מָוֶת todtpeitschen.

Засѣ́къ ז׳ גְּדֵרֶת בָּאֹהֶל Scheidewand.

Засѣ́сть (засяду עת״ד) 1) פ״ע יָשׁוֹב אֶל־ sitzen bleiben. 2) הִתְקַע, טָבוֹעַ בְּ־ stecken bleiben. Ка́мень засѣ́лъ ему во лбѣ הָאֶבֶן טָבְעָה בְּמִצְחוֹ.

Засѣ́чь см. Засѣка́ть.

Засѣ́ять см. Засѣва́ть.

Зата́ивать. -тая́ть פ״ע כִּחֵד, הֶעְלִים, הִסְתִּיר, הִתְהָרֵשׁ verhehlen. -ся פ״ח הִסְתַּתֵּר, הִתְעַלֵּם sich verbergen.

Зата́лкивать см. Затолка́ть.

Зата́пливать פ״ע 1) הֵאִר תַּנּוּר anheizen. 2) הוֹרֵד בְּמִצּוֹלָה, הִטְבִּיעַ versenken. -ся פ״ח טָבוֹעַ בַּמַּיִם, —צָלוֹל überschwemmt werden.

Зата́птывать פ״ע כִּבֵּשׁ בְּרֶגֶל, בּוֹס, רָמוֹס zertreten.

Зата́скивать, -тащи́ть פ״ע סָחוֹב עַד, —מָשׁוֹךְ verschleppen. -ся נפ׳ בָּלָה, הָיָה לְבִלּוּיֵי סְחָבוֹת abgenutzt werden.

Зата́чивать, -та́ть תִּפֵּר, חִזֵּק festnähen.

Зата́чивать, -точи́ть פ״ע 1) הָחֵל לְמָרֵט (כידון) zudrechseln. 2) שִׁנֵּן, חִדֵּד, הָחֵד לְמָרֵט schärfen.

Зата́чка см. Заши́вка.

Зата́ять פ״ע הִמּוֹג, הִמֵּס aufthauen.

Затвердѣва́ть, -дѣ́ть פ״ע הִתְעַצֵּם, הָקְשָׁה hart werden.

Затвердѣ́лость נ׳, -дѣ́ніе ס׳ עֹצֶם, קְשִׁי Verhärtung.

Затвердѣ́лый ת׳ מָקְשֶׁה verhärtet.

Затве́рживать, -твердѣ́ть פ״ע לָמוֹד, שִׁנֵּן בִּזְכִרוֹנוֹ, הַחֲרֵשׁ עַל־לוּחַ־לֵב auswendig lernen. -ся נפ׳ הָחֲרַשׁ עַל־לוּחַ־לֵב, עַל־כַּפָּה eingeprägt werden.

Затворе́ніе ס׳ הָגִיף דְּלָתוֹת, —מִנְעָל Zuschließung.

Затворя́ть см. Затворя́ть.

Затво́рка, -ро́чка נ׳ בְּרִיחַ, מַסְגֵּר Riegel. [-ница נ׳.

Затво́рникъ ז׳ כָּלוּא, כְּחֻדְרוֹ מִתְבּוֹדֵד Einsiedler.

Затво́рничество ס׳ הִתְבּוֹדְדוּת, אַלְמוֹן Einsiedlerleben.

Затворничій ת׳ מִתְבּוֹדֵד einsiedlerisch.

Затво́рный ת׳ מְבֻרְיָח, עָשׂוּי לְנַעֵל בּוֹ zum Verschließen.

Затво́ръ ז׳ 1) מִנְעָל, בְּרִיחַ Riegel. 2) כָּלָא, כְּלוּא Haft.

Затворя́ть, -ри́ть פ״ע סָגוֹר, נָעוֹל festmachen. -ся נפ׳ הִסָּגֵר zugemacht werden.

Затека́ть, -те́чь פ״ע נָבוֹעַ, חָמַרְמֹר schwellen. Лицо́ мое затекло́ отъ пла́ча פָּנַי חָמַרְמְרוּ מִבְּכִי.

Затёклый ת׳ חָמַרְמָר, יָבֵל geschwollen.

Затёкъ ז׳ שְׂאֵת בְּעוֹר־הַבָּשָׂר, יִבֵּלֶת Geschwulst.

Затемнѣ́ть פ״ע הִתְקַדֵּר, הָחֵל כֵּהוֹת — לְחָשֹׁךְ, הוּעַם, קָדוֹר, חָשׁוֹךְ dunkel werden. [finstern. -ся פ״ח.

Затемня́ть, -ни́ть פ״ע הִקְדִּיר, הֶחְשִׁיךְ, עָמוֹם verdunkeln.

Зате́пливать, -те́плить פ״ע הִדְלִיק, הֵאִיר, הַעֲלֵה נֵר anzünden.

Затеребли́вать, -би́ть פ״ע הָחֵל לְמָרֵט anfangen zu zupfen.

Затеребо́ть см. Затира́ть.

Зате́ривать, -теря́ть פ״ע אָבַד verlieren. -ся פ״ח הֶעְלֵם, הִכָּחֵד, אָבוֹד verloren gehen.

Затёсывать, -тесáть גָּזוֹר בַּמַּעֲצָד פ״ו behauen. -ся 1) נפ׳ 2) הִבָּקֵעַ בְּ־ פ״ח eindringen.

Затéчь см. Затекáть.

Затирáть פ״ו 1) מָחָה, מָרַק, מָחוֹק abreiben; verstreichen. 2) רָמוֹס, עִצָּה, חָמוֹם bedrücken.

Затискивать, -тúскать, -тúснуть פ״ו לָחוֹץ אֶל־תּוֹךְ, הִבָּקֵעַ אֶל־תּוֹךְ פ״ח 2) נפ׳ 1) דָּחוֹק eindrängen. -ся sich hineindrängen.

Затихáть, -тúхнуть פ״ע הֶחֱשָׁה, שָׁקוֹט, הֶחֱרִישׁ הִרָגַע still werden.

Затúшье ס׳ Зáтишь חָסוּת מִכְּעָה וָסַעַר נ׳ vor Sturmen.

Затмѣвáть, -тúть см. Затемнять.

Затмѣ́ніе ס׳ מַחֲשָׁךְ, קְדֵרוּת Verdunkelung. З. сóлнца לִקּוּי חַמָּה, כְּמִרִירֵי יוֹם Sonnenfinsterniß.

Затóкъ 1) ז׳ שְׁפָה לְפִי־אֹרֶג Einschlag am Gewebe. 2) עֲקַלְקַלּוֹת נָהָר Krümmung eines Flusses.

Затолáчивать, -лочúть פ״ו הָדוֹךְ, בּוּס zertreten.

Затолкáть, -кнýть פ״ו דָּחָה הֵנָּה וָהֵנָּה, הָדוֹת — hinstoßen.

Затолкóвывать, -ковáть פ״ו הָחֵל לְבָאֵר anfangen zu raisoniren. -ся פ״ח הִכָּבֵר מִלִּים לְבָאֵר, שׂוֹחֵחַ in Reden hineinkommen.

Затомлять, -мúть פ״ו הוֹגֵעַ, הִלְאָה ermüden. -ся פ״ח יָגוֹעַ, הִלְאָה, יָעוֹף müde werden.

Затонýть см. Затопáть.

Затóнъ ז׳ מִפְרַץ־נָהָר, עָרוּץ נַחֲלִים Bucht.

Затопáть, -тонýть פ״ע טָבוֹעַ, טָבוֹעַ, צָלוֹל unter-[sinken.

Затóпать פ״ע רָקוֹעַ בְּרֶגֶל stampfen mit den Füßen.

Затопúть см. Затáпливать.

Затоплять, -пúть פ״ו 1) טַבַּע, הִטְבִּיעַ versenken. 2) שָׁטוּף וְכַסֶּה מַיִם überschwemmen. -ся נפעל.

Затоптáть см. Затáптывать.

Затóпъ ז׳ מָקוֹם פְּרָץ מַיִם überschwemmte Gegend.

Затормáживать, -мозúть פ״ו עִכֵּב, עָצוֹר, עַכֵּב hemmen.

Заторопúть פ״ו חִישׁ, הֵכְהֵל, דָּפוֹק, מַהֵר צִוָּה לְמַהֵר beeilen. -ся פ״ח מַהֵר, חוּשׁ sich beeilen.

Затосковáть פ״ע הָחֵל לְהִתְעַצֵּב אֶל־ traurig werden. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב לָרוֹב sich abgrämen.

Заточáть, -чúть פ״ו 1) הִגְלָה, שִׁלַּח אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה verbannen. 2) אָסוֹר בְּמִשְׁמָר, כָּלוּא einsperren.

Заточéніе ס׳ בֵּית־מַהֲפֶכֶת, — סֹהַר, — מִשְׁמָר, כָּלוּא, צִינוֹק — Einkerkerung.

Заточéнникъ ז׳ אַסִּיר, יוֹשֵׁב כֶּלֶא Verbannter. -нница נ׳.

Заточённый ת׳ עָצוּר בַּמִּשְׁמָר, אָסוּר, כָּלוּא eingekerkert.

Затóченный ת׳ מוּחָד, מֹרָט, שָׁנוּן verschärft.

Заточúть см. Затáчивать. [נִבְּשׁ Uebelkeit empfinden.

Затошнúть פ״ע, -ся פ״ח חוּשׁ גֹעַל, טָעוּם טַעַם מְרִירִי

Затрáва, -вка נ׳ הַסִּית כַּלְבֵי הַצַּיִד das Hetzen.

Затрáвливать, -травúть פ״ו 1) הִסִּית־כַּלְבֵי הַצַּיִד, הַחֲרֵה־ hetzen. 2) חָצוּב אֵשׁ מִקְנֵה־קָלָע losbrennen.

Затрáвникъ מִנְקִית לְקִנְה־קָלָע ז׳ Räumnadel.

Затрапéзный אֲשֶׁר לְעֵת־הָאֹכֶל ת׳ Tisch-.

Затрапéзъ ז׳ מִין אֹרֶג־בַּד Zwillich.

Затрáта נ׳ נֶזֶק, אָבְדָן Verschwendung.

Затрáчивать, -трáтить פ״ו אַבֵּד הוֹן, הוֹצֵא־ verbrauchen. -ся אָבוֹד; הוּצָא עַל־ נפעל verwendet werden.

Затрепетáть פ״ע הָחֵל לִרְעֹד erzittern. Онъ затрепетáлъ רָעָדָה אָחֲזָתוּ.

Затрещáть פ״ע הִתְפּוֹצֵץ בְּשָׁאוֹן, הִתְרֹעֵעַ erkrachen.

Затрóгивать, -трóгать פ״ו נָגוֹעַ בְּ־ angreifen.

Затрубúть פ״ע הָחֵל לִתְקֹעַ (בשופר) anfangen zu trompeten. [מְכוּכָה; רַעְיוֹן רוּחַ, בָּשָׂר Hinderniß.

Затруднéніе ס׳ תְּלָאָה, פֶּגַע, שֶׁטֶן, מַעֲצוֹר, גְּיָעַת־; מְכוּכָה

Затруднительность נ׳ כְּבֵדוּת Schwierigkeit.

Затруднительный ת׳ מַלְאָה, מַכְבִּיד, כָּבֵד schwierig. -ныя обстоятельства תְּלָאוֹת, מְצוּקוֹת, דְּבָרִים יְגֵעִים (קהלת א, ח).

Затруднять, -нúть פ״ו 1) הָיָה, הִלְאָה, הִכְבִּיד לָטֹרַח עַל־ erschweren. 2) שׂוּם מִכְשׁוֹל עַל־דֶּרֶךְ verhindern. -ся פ״ח הַקְשָׁה לְ־ (שמות יג, טו), מָצָא לְ־ Schwierigkeiten finden.

Затруждáть, -трудúть פ״ו הִכְבִּיד עֲבוֹדָה עַל־, הִלְאָה beschweren. -ся פ״ח הוֹגֵעַ נַפְשׁוֹ בַּעֲבוֹדָה sich müde arbeiten.

Затрýситъ פ״ע הָחֵת, הִמּוֹג מִמַּרְדְּ־לֵב in Furcht gerathen.

Затрýшивать, -трусúть פ״ו זָרָה עַל־ bestreuen

Затрясáть, -стú פ״ע הָחֵל לְהַרְעִישׁ, לְהָנִיעַ —anfangen zu schütteln. -ся פ״ח הִתְמוֹטֵט, רָעוֹד erzittern.

Затумáнивать, -мáнить פ״ו נָפָה, הִקְדִּיר בֶּעָבִים, עָטָה עָבִים umnebeln. -ся פ״ח הִתְקַדֵּר בֶּעָנָן, לָבוֹשׁ קַדְרוּת umnebelt werden.

Затуплять, -тупúть פ״ו הִקְהָה (בְּרֶזֶל) abstumpfen

Затупѣ́ть см. Тупѣ́ть. [-ся פ״ח קָהָה stumpf werden

Затуск— см. Туск—.

Затýсклый ת׳ מוּעָם, כֵּהֶה trübe.

Затухáть, -тýхнуть פ״ע דָּעוּךְ, הָזְעַךְ, כָּבָה erlöschen

Затýхлый ת׳ 1) כָּבוּי, נִזְעָךְ erloschen. 2) см. Зáтхлый

Затушáть, -шúть פ״ו כִּבָּה, כִּבָּה aus löschen. -ся פ״ח כָּבָה, הָזְעַךְ, דָּעוּךְ ausgelöscht werden.

Затушéніе ס׳ כִּבּוּת das Auslöschen.

Затхл— см. Задхл—.

Затыка́ть, -ткну́ть פ״ סָכוֹר , סָתוֹם , הֶאֱטֵם verstopfen. -ся נפע״ל הִסָּכֵר , הִסָּתֵם verstopft werden.

Затылокъ (-лка) ז׳ עֹרֶף , צַוָּאר Nacken.

Затылочный, -ты́льный ת׳ עֹרֶף — Nacken-.

Затыльникъ ז׳ מוּל הָעֹרֶף בְּכוֹבַע נְחֹשֶׁת Hintertheil des Helms.

Затычка נ׳ חוֹתֶם , מַסְתֵּם לְפִי גֵבֶל וְחֵמֶת Pfropf.

Затѣва́ть פ״ חָחֵל ; חָשׁוּב מַחֲשָׁבָה , זָמוֹם , חָרַשׁ וְהָגָה anfangen, anstiften. 3. нечестіе חִבֵּל , חָרוּשׁ רֶשַׁע . 3. ковáрство הַצְמֵד מִרְמָה . 3. ссóру גָּרָה , עוֹרֵר — , מָדוֹן . -ся נפע״ל.

Затѣи נ״ר נְכָלִים , עֲלִילוֹת רֶשַׁע ; מְזִמּוֹת אָוֶן , בְּדִים

Затѣйливость נ׳ עָרְמָה , סֶלֶף Pfiffigkeit. [Streiche.

Затѣйливый ת׳ מְלֵא סֶלֶף , פִּתְלְתֹּל , נִפְתָּל pfiffig.

Затѣйщикъ ז׳ מְעוֹלֵל עֲלִילָה , מַחֵל Anstifter.-щица נ׳.

Затѣмъ ת״פ אַחֲרֵי־כֵן hierauf. 3. что עֵקֶב , יַעַן אֲשֶׁר . 3. чтобы לְמַעַן אֲשֶׁר .

Затѣнивать, -ня́ть, -ни́ть פ״ חָצֵל , סָכַךְ בְּצִלּוֹ ; עָלָה עַל־ , עָמוֹם אֶת־ verdunkeln. -ся כִּסָּה פ״ח הוּעַם , צֵל beschattet werden.

За́тѣнь נ׳ חָסוּת צֵל , מְקוֹם־צֵל schattiger Ort.

Затѣсня́ть, -ни́ть פ״ לָחוּץ בְּ־ , דָּחוּק אֶל־תּוֹךְ , הִדְחֵק einzwängen. -ся נפע״ל.

Затѣ́ять см. Затѣва́ть. [pressen.

Затя́вкать פ״ע חָחֵל לִנְבֹחַ anfangen zu bellen.

Затя́гивать, -тяну́ть פ״ 1) חָחֵל לִמְשֹׁךְ anfangen zu ziehen. 2) (קֶשֶׁר) מָשׁוֹךְ וְחַזֵּק , הֵדֵק* zusammenziehen. 3) אָחַר לַעֲשׂוֹת , הֵאָרֵךְ hinziehen. 3. пѣсню הִפְצַע , הָהֵל שִׁיר , פָּצוֹחַ רִנָּה . פ״ס Pány затяну́ло נִפְצַע , קָרַם עוֹר . -ся נפע״ל.

Затя́жка נ׳ 1) מָשׁוֹךְ , וְחֵבֶר* das Zusammenziehen. 2) פְּתִיל מַצְמִיד , יֶתֶר לְחַבֵּר וּלְחַזֵּק בּוֹ , שְׁרוֹךְ Zugschnur. 3) עִכּוּב , עִקּוּב , מַעֲצוֹר , הַאֲרִיךְ* Zögerung.

Заумничать פ״ע חָחֵל לְהִתְנַכֵּל anfangen zu klügeln.

Заунывность נ׳ עֲצֶבֶת , תּוּגָה traurige Stimmung.

Заунывный ת׳ מְעוֹרֵר תּוּגָה , מַכְאֵה לֵב wehmüthig. -ная пѣснь שִׁיר הֵגָה וְהִי . [Verstorbenen.

Заупокóйный ת׳ בְּעַד שְׁלוֹם הַמֵּת für die Ruhe des

Заупря́миться פ״ח הִקְשָׁה עָרְפּוֹ , הִכְבֵּד לִבּוֹ eigensinnig werden. [knurren.

Заурча́ть פ״ס (בעלי חיים) הִתְחוֹלֵל שְׁאוֹן anfangen zu

Заря́дъ, -ря́дный ת״פ , ת׳ מְכֻנָּן בְּמִקּוֹם־ , עוֹמֵד תַּחַת־ ת׳ stellvertretend. 3. -писáтель סוֹפֵר אֲלִיל , מְכַתֵּב עָמָל.

Заусéница נ׳ כָּאֵב בְּמִשְׁבֶּצֶת הַצִּפָּרֶן Nietnagel.

Зау́тра ת״פ בַּבֹּקֶר morgens.

Зау́треня נ׳ תְּפִלַּת הַבֹּקֶר Frühgottesdienst.

Зау́чивать, -чáть, -чи́ть פ״ 1) לָמוּד עַל־פֶּה auswendig lernen. 2) кого לִמֵּד עַד לְהַלְאוֹת durch Unterricht abquälen.

Заушáть, -ши́ть פ״ הִכָּה עַל־הַלְחִי , הִכָּה לְחִי ohrfeigen.

Зау́шекъ ז׳ כִּתֶּרֶת־ , בְּדֵל־הָאֹזֶן äußerer Rand des Ohrs.

Заушéніе ס׳ -ýшина נ׳ מַכַּת־לְחִי Ohrfeige.

Зау́шный ת׳ אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי הָאֹזֶן hinter dem Ohre liegend.

Зафрантúть см. Защеголя́ть.

Зафы́ркать פ״ע הִשְׁמִיעַ קוֹל־נַחֲרוֹ aufschnauben.

Захáживать см. Заходи́ть. [chondrisch werden.

Захандри́ть פ״ע הָמְלָא שְׁבָרִרוּחַ —רוּחַ־הָפֶה , hypo-

Заханжи́ть פ״ע חָחֵל לְהִתְחַסֵּד לַשֶּׁקֶר anfangen zu heucheln. [Handvoll.

Захáпъ, -покъ (-пка) ז׳ מְלֹא כַפּוֹ ; זְרוֹעוֹ — eine

Захáпывать, -хáпать פ״ע חָטוֹף לוֹ zugreifen.

Захáркивать -хáркать פ״ע 1) חָחֵל לָרֹק speien. 2) טַנֵּף , — , גָּאַל בְּרֹקוֹ , יָרוֹק עַל־ verspeien. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל בְּרֹקוֹ sich bespeien.

Захвали́ть פ״ע 1) חָחֵל לְהַלֵּל anfangen zu loben. 2) הִרְבָּה לְהַלֵּל zu viel loben.

Захвáстать פ״ע חָחֵל לְהִתְבָּאֵר anfangen zu prahlen.

Захватáть פ״ע חָטוֹף לוֹ greifen. -ся (чѣмъ) פ״ח לָקוֹחַ לוֹ עֲבוֹדָה יֶתֶר עַל־כֹּחוֹ zu viel übernehmen.

Захвáтливый ת׳ מְוֻמָּד עֹשֶׁק , לְמוּד עֹשֶׁק , אוֹהֵב מַעֲשַׂקּוֹת , אוֹרֵב zum Greifen geneigt. [Aneignung.

Захвáтъ ז׳ חָמָס , עֹשֶׁק , מַלְקוֹחַ , גָּזֵל gewaltsame

Захвáтывать, -хватáть פ״ע חָחֲזַק , אָחוֹז בְּ־ , חָטוֹף , לָכוֹד , תָּפוּשׂ , לָקוֹחַ ; (תהלים קט , יא) נָקַשׁ בְּחֲזָקָה einnehmen; ergreifen. 3. кого въ распло́хъ נָפוֹל עַל־ לְפֶתַע פִּתְאֹם . У меня духъ захвáтываетъ לֹא־נוֹתְרָה בִי נְשָׁמָה . [werden.

Захворáть פ״ע הִתְחַלֵּה , הָחֲלָה , נָפוֹל לְמִשְׁכָּב krank

Захилѣ́лый ת׳ רָפֶה־כֹחַ , יָדוּעַ חֳלִי , גּוּעַ מָט kränklich.

Захилѣ́ть, -рѣ́ть פ״ע חָלוֹשׁ , מוּט erkranken. Онъ захилѣ́лъ עָזְבָהוּ כֹחוֹ . [gen Lift zu gebrauchen.

Захитри́ть פ״ע הָחֵל לְהִתְנַכֵּל , הָחֲזַק בְּתַרְמִית anfan-

Захлебáть פ״ע חָחֵל לְנַמֵּא , — , לָלַק , לְעַלֵּעַ anfangen zu suppen.

Захлёбывать, -бну́ть פ״ע בָּמָא לְהַמְתִּיק בְּפִיו דָּבָר , מָר nachtrinken. -ся פ״ח עָלַע בְּקִנְאָה , שְׁתֹה וְלָעֹה (הקדים קנה לושבו בשתותו) הֵזָהוּ sich verschlucken.

Захлестáть פ״ע הִכָּה בְּשׁוֹט עַד־מָוֶת zerpeitschen.

Захлёстка נ׳ 1) מַלְכֶּדֶת , מוֹקֵשׁ Schlinge. 2) מַגִּיף , בְּרִיחַ Klinke.

Захлёстывать, -хлеснýть 1) פ״ חָבוֹט בְּשׁוֹט; מַחֶה וְהָפוּךְ schlagen; umschlagen. 2) הַעֲבֵר חוּט אוֹ עָתֵר בְּלוּלָאוֹת וְתַזֵּק festnähen. -ся פ״ח הִתְלַבֵּד, הִתְקַשֵּׁר sich verwickeln.

Захлипываться, -пáться פ״ח הֵאָנֵק בִּבְכִי schluchzen.

Захлопать פ״ע נָתוֹן קוֹל שׁוֹט, חָבוֹט בַּשּׁוֹט anfangen zu knallen, zu klatschen.

Захлопотáть (-почý עתיד) פ״ע הָחֵל לַעֲמֹל בְּ־, נָתוֹן לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת הִנָּה וְהִנָּה sich Mühe geben. -ся פ״ח נָתוֹן לִבּוֹ לַעֲמֹל בְּ־ geschäftigt sein.

Захлóпывать, -пнуть פ״ע הָגַף, סָגוֹר (דלת) בְּרַעַשׁ mit Geräusch zumachen. -ся נפ׳.

Захлюстать פ״ע הַרְטֵב וַטֲנַף (שׁוּלֵי־בְגָדוֹ) naß machen.

Захныкать פ״ע הֵאָנֵק בִּבְכִי schluchzen.

Заходить פ״ע 1) בּוֹא, סוּר — אֶל־, נָטָה אֶל־ angehen. 2) (הַשֶּׁמֶשׁ) בּוֹא, נָטָה לָעֶרֶב untergehen.

Заходъ ז׳, -хождéніе ס׳ בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ

Захóжій ת׳ הַבָּא, הָבָא — אֶל־ angegangen. [Untergang.

Захозя́йничать פ״ע הָחֵל לְפַקֵּד עִנְיְנֵי־בֵיתוֹ anfangen zu wirthschaften.

Захолáживать, -лодить פ״ע הִקְבִּיא, הָקַר, שׂוֹם בֹּקֶר abkühlen. -ся פ״ח הוּקַר, הִקְבִּיא, הָקְפָּא abgekühlt werden.

Зáхолодь נ׳ מָקוֹם צֵל וְקָרָה kühler Ort. [Winkel.

Захолýстье ס׳ מָקוֹם שָׁמֵם, שְׁמָמָה, בָּתֶה abgelegener

Захоронить פ״ע הַחְבֵּא, הַצְפֵּן, טָמוֹן verbergen.

Захотѣ́ть פ״ע, -ся פ״ח חָפוֹץ, אָבָה, אִוָּה; הִתְאַוָּה Lust bekommen. Онъ захотѣ́лъ жениться נִשָּׂאוֹ לִבּוֹ לָקַחַת לוֹ אִשָּׁה. Мнѣ захотѣ́лось увидѣ́ть его נַפְשִׁי אוֹתָה לִרְאוֹתוֹ.

Захохотáть פ״ע מַלֵּא פִּיו שְׂחוֹק, נָתוֹן קוֹלוֹ בִּצְחוֹק auflachen. -ся פ״ח מִלֵּא שְׂחוֹק פִּיו sich krank lachen.

Захрабри́ться פ״ע הָחֵל לְהִתְהַדֵּר כְּבֶן־חַיִל Bravour zeigen. [schnarchen.

Захрапѣ́ть פ״ע הָחֵל לִנְשֹׁם בְּקוֹל־נַחֲרוֹ anfangen zu

Захрю́кать פ״ע צָרוֹחַ בְּקוֹל חֲזִיר anfangen zu grunzen.

Захря́слость נ׳ שִׁכְּרוּת (בְּקָנֶה, בַּצִּנּוֹר אוֹ בְּמִעֵי הַחַיִּים), —עֹצֶר Verstopfung.

Захря́снуть см. Хря́снуть.

Захули́ть פ״ע הָחֵל לָתֵת דָּפֵי בְּ־ anfangen zu tadeln.

Захѣ́ривать, -хѣ́рить פ״ע מָחָה, טוֹחַ בְּדָיו ausstreichen.

Зацвѣ́лый ת׳ עָבֵשׁ, נִרְפָּשׁ, עוֹטֶה רִקָּבוֹן verschimmelt.

Зацвѣтáть, -цвѣсти́, -цвѣ́сть 1) פ״ע הָחֵל, הָנִץ לִפְרֹחַ aufblühen. 2) הִרְפָּשׁ, עָבוֹשׁ, עָלָה רִקָּבוֹן verschimmeln.

Зацѣловáть פ״ע הַעְתֵּר נְשִׁיקוֹתָיו עַל־ küssen. -ся הִרְבָּה לִנְשֹׁק אִישׁ רֵעֵהוּ פ״ח sich viel einander küssen.

Зацѣ́па נ׳ 1) בּוֹ (לְרִכּוּס) קֶרֶס, חַכָּה לֶאָחֹז Haken. 2) מְמַגֵּרָה מָדוֹן Händelmacher.

Зацѣ́пка נ׳ 1) תְּלוּת בְּ־, רִכּוּס das Anhaken. 2) רִגְמָה, עֲלִילָה, תַּאֲנָה, רִכְסִי־אִישׁ Händelmacherei.

Зацѣпля́ть, -пи́ть פ״ע 1) רִכּוּס בְּ־, אָחַז — anhaken. 2) הִתְגָּרָה בְּ־ necken. -ся פ״ח הֵאָחֵז בְּ־, הֵאָחֵז — angehakt werden. [שִׁנֵּי הַפִּיל* Elephantenzähne.

Зацѣ́пъ ז׳ см. Зацѣ́па 1. Зацѣ́пы слоно́вые

Зачаливать, -чáлить פ״ע אָסוֹר וְאָחֹז בַּעֲבוֹתִים festbinden. -ся נפ׳. [bern.

Зачаро́вывать, -ровáть פ״ע שׂוֹם קֶסֶם עַל־ bezau-

Зачародѣ́йствовать פ״ע הָחֵל קְסָמָיו לְנַחֵשׁ anfangen zu zaubern.

Зачастýю ת״פ תָּמִיד, כְּפַעַם בְּפַעַם oft.

Зачáтіе ס׳ 1) תְּחִלָּה, רֵאשִׁית Anfang. 2) הֵרָיוֹן, זֶרַע (אִשָּׁה) das Schwangerwerden.

Зачáтокъ (-тка) ז׳ פֶּטֶר, תְּחִלָּה, רֵאשִׁית Keim.

Зачáть см. Зачинáть.

Зачáхлость נ׳ שַׁחְפֶּת, רָזוֹן Abgezehrtheit.

Зачáхлый ת׳ דַּל, רָזֶה abgezehrt.

Зачáхнуть פ״ע דָּלַל, הָרְזָה abgezehrt werden.

Зачвáниться פ״ח הִתְגָּאָה, הִתְפָּאֵר בְּלִבָּבוֹ, רָם רֹאשׁ stolz werden.

Зачёркивать, -кнýть פ״ע מָחָה, הַעֲבֵר דָּיו עַל־ מָחוֹק* ausstreichen. -ся נפ׳ הִמָּחָה ausgestrichen werden.

Зачёрнивать, -нить פ״ע 1) גָּאַל בְּשָׁחוֹר schwärzen. 2) מָחָה, הַעֲבֵר דָּיו עַל־ מָחוֹק* ausstreichen. -ся נפ׳.

Зачернѣ́ть פ״ע הָפוּךְ שָׁחוֹר schwarz werden. -ся פ״ח הֵרָאֶה שָׁחוֹר schwarz scheinen.

Зáчерпъ ז׳, -чёрпываніе ס׳ מִשְׁאָב das Schöpfen.

Зачёрпывать, -пнýть פ״ע שָׁאוֹב, חָשׁוּף schöpfen.

Зачерствѣ́лость נ׳ קְשִׁי, יִבֵּשֶׁת, צְחִיחַ Härte.

Зачерствѣ́лый ת׳ צָחֵה, יָבֵשׁ, נוֹשָׁן hart, altbacken.

Зачерствѣ́ть פ״ע הִיבֵּשׁ, יָבוֹשׁ hart, alt werden.

Зачёрчивать, -чертúть פ״ע 1) הָחֵל לְתָאֵר bezeichnen. 2) תָּאַר מְלֵא־, הִתְוָה עַל־כָּל־פְּנֵי־ bestreichen.

Зачёска נ׳ שְׂרִיקַת הַשֵּׂעָר das Zurückkämmen.

Зачёсть см. Зачитáть

Зачёсывать, -чесáть פ״ע 1) הָחֵל לָגֶרֶד עוֹר בְּשָׂרוֹ anfangen zu kratzen. 2) שָׂרוֹק שְׂעָרוֹ אֲחוֹרַנִּית zurückkämmen. -ся פ״ח הֵיטִיב רֹאשׁוֹ sich kämmen.

Зачётный ת׳ מְתֻפְקָד נָתוּן לַחֶשְׁבּוֹן angerechnet.

Зачётъ ז׳ מִכְסָה, חֶשְׁבּוֹן Anrechnung. Взять въ з. לָקוּחַ עַל מִכְסַת (־שִׂכְרוֹ, ־נִשְׁיוֹ) סִבְלוֹתַי. Не въ з.

הָבִיא בַחֶשְׁבּוֹן.

Зачина́ть 1) פ״ע הָחֵל anfangen. 2) (חי) הִזְרִיעַ זֶרַע, (בראשית לא, י; תהלים נא, ז) הָרָה, הִזְרִיעַ schwanger werden. -ся פ״ח הוּחַל angefangen werden.

Зачи́нивать,-чини́ть פ״ע תִּקֵּן, תִּקֵּן בֶּדֶק, גָּדוֹר פֶּרֶץ, רַפֵּא הֶחָרוּם ausbessern.

Зачи́нка נ׳ תִּקּוּן הֶחָרוּם, הַזּוּק בֶּדֶק Ausbesserung.

Зачи́нщикъ ז׳, -щица נ׳ מֵחֵל, מְעוֹרֵר, מְגָרֶה Anstifter.

Зачи́нъ ז׳ פֶּתַח, רֵאשִׁית, יְסוֹד, תְּחִלָּה Anfang.

Зачирика́ть פ״ע הָחֵל לְצַפְצֵף anfangen zu zwitschern.

Зачисля́ть, -чи́слить פ״ע חָשַׁב לְ־, הָבִיא בְּמִסְפָּר, בְּחֶשְׁבּוֹן — einrechnen. -ся נפ׳ הָפְקַד לְ־, הִתְפָּקֵד — eingerechnet werden.

За́чисто ת״פ בְּכֶסֶף מָלֵא für baares Geld.

Зачита́ть, -чи́тывать, -чо́сть см. Зачисля́ть.

Зачи́тывать, -та́ть 1) פ״ע (ספר) הָחֵל לִקְרֹא anfangen zu lesen. 2) קָרָא עַד־לְבַלּוֹת durch Lesen abnutzen. 3. кого הִלְאָה בְּמִקְרָא durch Vorlesen ermüden. -ся פ״ח (בספר) עַד־בְּלִי־דַי קָרָא sich einlesen.

Зачиха́ть פ״ע הָחֵל לְזוֹרֵר anfangen zu niesen.

Зачумля́ть,-ми́ть פ״ע הִדְבִּיק מַגֵּפָה (דֶּבֶר) בְּ־ verpesten.

Зачу́ять, -чува́ть, -чу́ть פ״ע הָחֵל לָחוּשׁ, רָאָה, הֵכִין בְּלִבּוֹ ahnen. Онъ зачу́ялъ לְקִרְאָתוֹ אָזְנוֹ.

Зачѣ́мъ ת״פ לָמָה, עַל־מָה מְדוּעַ warum.

Зашага́ть פ״ע הָחֵל לִפְשֹׁעַ — לְצָעֵד schreitend einhergehen.

Заша́ливать, -шали́ть פ״ע הָחֵל לְהִתְהוֹלֵל anfangen [Muthwillen zu treiben.

Заша́ркать פ״ע הָחֵל לִרְקֹעַ בְּרַגְלוֹ anfangen zu scharren.

Заша́тывать, -шата́ть פ״ע הָחֵל לְהָנִיעַ anfangen zu rütteln. -ся פ״ח הִתְמוֹטֵט, תָּעָה, פּוּק anf. zu taumeln.

Зашвы́ривать,-ря́ть,-рну́ть פ״ע הִשְׁלִיךְ הַלְאָה עַד־ — יָרָה hinschleudern.

Зашевели́ть פ״ע הָחֵל לְהָנִיעַ bewegen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, הִתְנוֹעֵעַ sich rühren.

Зашеекъ ז׳ (1 עֹרֶף Genick. 2) מִבְּרֶץ (יס״א נתר) קָטוֹן

За́шей עֹרֶף Genick (см. Вза́шей).

Заше́ина נ׳ מַכַּת עֹרֶף, — מַהֲלֻמַת Genickstoß.

Зашелести́ть פ״ע הִשָּׁאֵה, רָעוֹשׁ בְּקוֹל־שָׁאוֹן דַּק חָרַשׁ anfangen zu rauschen.

Заше́лецъ (льца) ז׳ בָּא לָגוּר, גֵּר Fremdling.

Заше́птываніе ס׳ לַחַשׁ, נַחַשׁ, קֶסֶם Bezauberung.

Заше́птывать, -та́ть פ״ע לָחוּשׁ עַל־, רִפָּא בְּלְחָשִׁים מַכָּה besprechen, bezaubern.

Зашиба́ть, -би́ть פ״ע הִכָּה וּפִצֵּעַ, הָלוֹם, נָגוֹף bescha-

bigen. Его зашибло отъ перваго стака́на הַכּוֹס הָרִאשׁוֹן הֶמְמוֹ.

3. деньги קִבּוּץ כֶּסֶף עַל־יַד, -ся פ״ח הִתְנַגֵּף, הִתְנַגֵּף verletzt werden.

Заши́бъ ז׳, -ши́бина נ׳ מִחְיָה, פֶּצַע, נֶגֶף (ויק״א ת, כד), חַבּוּרָה, מַהֲלֻמָה Verletzung.

Зашива́ть, -ши́ть פ״ע 1) הָחֵל לִתְפֹּר anfangen zu nähen. 2) אִחָה קֶרַע, תָּפוֹר וְחַבֵּר* benähen. -ся נפ׳.

Заши́вка נ׳ תְּפִירַת קֶרַע, מַחְבֶּרֶת, מָקוֹם הָפוּר Zunähen.

Заши́кать פ״ע הָרַם שְׁרָקָה, הָחֵל לְשָׁרֵק anfangen zu [zischen.

Зашипѣ́ть פ״ע 1) נָתוֹן קוֹל כַּנָּחָשׁ, פָּעָה; הִתְלַחֵשׁ anfangen zu zischen. 2) הָמָה וְחָמוֹר, רָחוּשׁ aufbrausen.

Зашнуро́вывать, -рова́ть פ״ע שִׁלֵּב (שָׁנַס) בִּפְתִיל zuschnüren. -ся פ״ח שָׁנַס מָתְנָיו sich schnüren.

Зашпи́ливать, -шпи́лить פ״ע חִבֵּר (בְּמַחְטִים), רָכוֹס, צִמֵּד — zustecken mit Nadeln.

Заста́тный ת׳ עֹרֶף עַל־הַפְּקוּדִים (לַצָּבָא אוֹ לְאַחַת הַכְּהֻנּוֹת) außerdienstlich.

Заштилева́ть פ״ע עָמוֹד (אֳנִיָּה) מֵאֵין־רוּחַ durch Windstille stehen bleiben.

Заштопка נ׳ תִּקּוּן, רִפּוּאוּת (בֶּגֶד) הֶחָרוּם, מַחְבֶּרֶת [gestopfte Stelle.

Заштопывать, -пать פ״ע תִּקֵּן בְּקִיעֵי־בֶגֶד, — רִפָּא stopfen (Strümpfe).

Заштукату́ривать, -рить פ״ע שׂוּד בַּשִּׂיד, — טוּחַ [mit Kalk bewerfen

Зашумѣ́ть פ״ע הָרַם קוֹל־שָׁאוֹן Lärm erheben.

Заш́учивать, -шути́ть פ״ע הָחֵל לְשַׂחֵק בְּחִידוֹת, — לְהִתְעַלֵּל, לְהִתְהוֹלֵל anfangen zu spaßen.

Защебе́нивать,-ни́ть פ״ע רָצַף בְּהָצֵץ bewerfen mit Steinschutt. -бене́ніе ס׳, -бёнка נ׳ ש״נ.

Защебета́ть פ״ע הָחֵל לְצַפְצֵף anfangen zu zwitschern.

Защеголя́ть פ״ע הִתְהַדֵּר (הִתְיַפֵּה) בַּעֲדֵי עֲדָיִים anfangen sich zu putzen.

Защекота́ть פ״ע עוֹרֵר עוֹרְקֵי־אִישׁ לִצְחוֹק עַד־לְהַלְאוֹת zu Tode kitzeln.

Защёлка נ׳ מִנּוּפָה* Thürklinke.

Защёлкивать, -кать פ״ע תִּפּוֹף, מָחָא, הָרִעַם (באצבעותיו); פָּצוֹחַ רִנָּה (בְּזֵמִיר) anfangen zu knallen.

Защёлкнуть פ״ע הָגַף דֶּלֶת verriegeln.

Защемля́ть,-ми́ть פ״ע הָעֵק בֵּין־לְחוֹץ, — לָחוּץ einklemmen.

Защёмъ ז׳ 1) מְצָר, מוּעָקָה. 2) בּוֹ בְּלִי לְלַחֵץ (לְהָצֵר) בּוֹ.

Защёпина נ׳ מַחֲשׂוֹף, קְצָפָה (בְּקֶרֶשׁ) Splitter.

Защи́пка נ׳, -щи́пъ ז׳ פְּצִירוֹת עָגָה, שְׁנַיִם לְשִׂפַת־מָעוֹג zackiger Rand.

Защипывать, -пать,-пну́ть פ״ע קִמְרֵט, הָחֵל לִצְבֹּט, עָשָׂה פְּצִירוֹת לְעָגָה anfangen zu zupfen. 3. пиро́жное

Защи́та ж׳ מָגֵן, מַחֲסֶה נ׳; מְלִיץ Schutz.

Защити́тельный מָגֵן, —מַחֲסֶה ת׳ —vertheidigend.

Защи́тникъ רָב, מְצַדִּיק, מָגֵן לְ־, מַפְגִּיעַ, מְלִיץ ז׳ Vertheidiger. -ница נ׳.

Защища́ть, -щити́ть הָגֵן עַל־ פ״י, —, עָמוֹד: הָסֵךְ; רִיב אֶת־רִיב־, שָׁפוֹט מִיַּד־, לִימִין־ vertheidigen. -ся רוֹב אֶת־רִיבִי, הוֹכַח צִדְקָתוֹ; הִסָּתֵר, חָסָה בְּ־ פ״ח sich vertheidigen.

Защище́ніе מַחֲסֶה לְ־ ס׳, מִשְׁגָּב, —חֲסוּת Beschützung.

Защу́ривать, -щу́рить עָצַה עֵינָיו פ״ח, -ся עָצוּם, —קָרוּץ zudrücken die Augen.

Заѣда́ть, -ѣсть (1 פ״י אָכוֹל בְּכָל־פֶּה, אָכוֹל עַד־כַּלֵּה; הָצַר לְ־, הִכְאִיב 2) נָשׁוֹךְ עַד־מָוֶת zerfressen; zerbeißen. 2) ätzen, quälen. 3) בָּלוּעַ חֵיל זָר, חָמוּס, גָּזוּל Fremdes sich zueignen. -ся הִנָּצֵה זֶה אֶת־זֶה פ״ח; נָשׁוֹךְ הִתְקוֹטֵט sich beißen; zanken.

Заѣдки מַעֲדָנִים, מְמַתְּקִים, מַגְעִמִּים אַחֲרֵי הָאֹכֶל נ״ר Dessert.

Заѣдчивый אִישׁ־מָדוֹן, אִישׁ־רִיבוֹת׳ zänkisch.

Заѣды שְׂחִין פּוֹרֵחַ בְּפִנּוֹת הַשְּׂפָתַיִם נ״ר Hitzblläschen in den Mundwinkeln.

Заѣздъ בּוֹא —, סוּר —, נְטוֹת אֶל־ (בְּסוּס וְרֶכֶב) ז׳ das Anfahren.

Заѣзжа́ть, -ѣхать בּוֹא —, סוּר —, נָטָה אֶל־(בְּסוּס וְרֶכֶב) פ״י anfahren. 3. въ чужо́й карма́нъ עָשׂוֹק הוֹן הוֹגֵעַ —. 3. durch Fahren abmatten.

Заѣзживать, -ѣздить הִלְאָה (סוּס) בַּמְּרוּץ פ״י

Заѣзжій 1) אוֹרְחִים ת׳ —. 3. домъ אוֹרְחִים. 2) מְלוֹן אוֹרְחִים אוֹרֵחַ נוֹטֶה לָלוּן ש״ת Angereister. [sparsam werden.

Заэконо́мить, -но́мничать הָחֵל לַחֲשׂוֹךְ לְעֵת־צָר פ״י

Заявитель מוֹדִיעַ, מְעִידוּ׳ מוֹבִיחַ Vorzeiger. -ница נ׳.

Заявле́ніе אַתָּנָה, תְּעוּדָה, עֲדוּת ס׳ (איוב יג, יז), שְׁפָךְ בְּשׂרָה; תּוֹכֵחָה, חוּת־דַּעַת, שִׂיחוּ Anzeige.

Заявливать, -вля́ть, -ви́ть עָרוּךְ, —, שׂוּם לִפְנֵי פ״י שָׁפוֹךְ שִׂיחוֹ, הִבִּיעַ רוּחוֹ, חִוָּה, הִגִּיד לְ־, הֵעִיד — anzeigen. -ся נפ׳. [nicht mehr kalbende Kuh.

Заяловѣ́лая коро́ва פָּרָה אֲשֶׁר עָמְדָה מִלֶּדֶת נ׳

Заяловѣ́ть עָמוֹד (פרה) מִלֶּדֶת פ״י aufhören zu kalben.

Заясне́ть, -ни́ться נָגוּהַּ אוֹר, הִטָּהֵר (פְּנֵי הָרָקִיעַ) heiter werden.

За́яцъ אַרְנֶבֶת׳. За двумя́ за́ийцами пого́нишься, ни однаго́ не пойма́ешь נַעֲקֹשׁ דְּרָכִים יִפּוֹל בְּאַחַת. [-ячій ת׳.

За́ячина בְּשַׂר אַרְנֶבֶת נ׳ Hasenfleisch.

Збру́я מֶתֶג וָרֶסֶן וְכָל־כְּלֵי־הַסּוּס נ׳ Pferdegeschirr.

Зва́ніе 1) קְרִיאָה לְ־ ס׳ das Rufen. 2) יָד וָשֵׁם (לְפִי מוֹלַדְתָּ אִישׁ וּמִשְׁמַרְתּוֹ); תּוֹר Stand, Beruf. Человѣ́къ вы́сшаго зва́нія תּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה.

Зва́ный קָרוּא (לְמִשְׁתֶּה) ת׳ geladen. 3. ве́черъ נִשְׁקָ לְקְרוּאִים.

Зва́тельный падѐжъ חַסַּ הַקְּרִיאָה ז׳* Anredefall.

Звато́й, -тай אִישׁ־עִתִּי לְמִקְרָא לַמִּשְׁתֶּה ז׳ Einlader.

Звать (зову́) 1) פ״י קָרָא בְּשֵׁם rufen. 2) קָרָא (למשתה) (או למועצה) einladen. Какъ тебя зову́тъ? מַה־שְּׁמֶךָ. -ся הִקָּרֵא בְּשֵׁם פ״ח sich nennen.

Звено́, -нцо́ 1) אַחַת מִטַּבְּעוֹת, עֵכֶס, מְחַבֶּרֶת, אֶפִיק ס׳ חוּלְיָה, שַׁרְשֶׁרֶת* Kettenglied. 2) נָתַח גָּדוֹל Stück.

Звѐнчатый אֶפִיקִים, עֲשׂוּי מְחַבְּרוֹת ת׳ —, מְרֻכָּס, מְרֻכָּב מְחֻלִּיוֹת* gegliedert.

Звенѣ́ть צִלְצֵל, צִלּוּל פ״י klingen. У меня въ уша́хъ звени́тъ אָזְנַי תִּצְלֶנָה, צִלְּלוּ אָזְנַי.

Звонари́ха אִשָּׁה תּוֹקַעַת בַּפַּעֲמוֹן נ׳

Звона́рь מְצַלְצֵל, מַכֶּה בַּפַּעֲמוֹן ז׳ —Glockenläuter.

Звони́ть צִלְצֵל, הִכָּה בַּפַּעֲמוֹן פ״י klingeln.

Зво́нкій מְצַלְצֵל ת׳ hellklingend. -кая моне́та מַטְבֵּעַ נְחֹשֶׁת אוֹ כֶסֶף.

Зво́нкость קוֹל דָּבָר מְצַלְצֵל נ׳ heller Klang.

Звоно́къ, -но́чекъ (-нка́, -чка) מְצִלָּה, פַּעֲמוֹן קָטָן ז׳ (כסו: לְקַק צִלְצֵל) אֶת־טַבַּע הַפְּעֻלָּה הַמִּתְאָרָה בָּהּ Schallnachahmung. -жа́тельный ת׳.

Звукъ צִלְצֵל, זִמְרָה, הֲמָיָה, שָׁאוֹן, קוֹל ז׳ Laut Klang.

Звуча́ніе צִלְצֵל, הֲמָיָה, הִשְׁמִיעַ קוֹל ס׳ das Klingen.

Звуча́ть עָנָה, הָרִיעַ, נָתוֹן קוֹל (בכלי שיר) פ״י רָנָה, עָכַס Vollklang. [klingen.

Зву́чность תְּרוּעָה, הֲמָיָה, שָׁמַע נ׳

Зву́чный שָׁמַע, יְפֵה־קוֹל ת׳ hellklingend. -ные кампа́лы צִלְצְלֵי־שָׁמַע.

Звѣзда́, Звѣ́здка כּוֹכָב נ׳ Stern.

Звѣ́здистый כּוֹכָבִים ת׳ מְלֵא (מִשְׁבָּץ) gestirnt.

Звѣ́здный כּוֹכָבִים ת׳. -ное небо הַשָּׁמַיִם וְכוֹכְבֵיהֶם.

Звѣ́здогля́дъ מִין דָּג ז׳ רֹאֶה בְּכוֹכָבִים Sterngucker.

Звѣ́здообра́зный כְּדְמוּת כּוֹכָב ת׳ sternförmig.

Звѣ́здопоклонникъ עוֹבֵד כּוֹכָבִים ז׳ Sternanbeter.

Звѣ́здословъ חוֹבֵר שָׁמַיִם, חוֹזֶה בְּכוֹכָבִים ז׳ Sterndeuter

Звѣ́здоцвѣ́тъ מִין פֶּרַח ז׳ Sternblume.

Звѣ́здочётъ см. Звѣ́здословъ.

Звѣ́здочка כּוֹכָב קָטוֹן נ׳ Sternchen.

Звѣ́здочникъ, -дови́къ מִין אֶבֶן חֵן ז׳.

Звѣ́здочный אֲשֶׁר לַכּוֹכָבִים ת׳ Sternen-.

Звѣ́здчатый מְשֻׁבָּץ כּוֹכָבִים ת׳ Stern-.

Звѣ́рина בְּשַׂר חַיָּתוֹ־יַעַר נ׳ Wildpret

Звѣринецъ (-нца) ז׳ מִקְרָט לַחַיּוֹת, בַּבַּר* Thier-garten.
Звѣриный ת׳ חַיָּה, —חַיּוֹת — Thier-.
Звѣристый ת׳ מָלֵא חַיּוֹת voll wilder Thiere.
Звѣровидный ת׳ חַיָּה (כְּעֵין) כְּדְמוּת חַיַּת־יַעַר; thierähnlich; thierisch.
Звѣрокъ (-рка́) ז׳ חַיָּה קְטַנָּה Thierchen.
Звѣролóвный ת׳ אֲשֶׁר לְצַיִד חַיָּה Jagd-.
Звѣролóвство ס׳ צַיִד־חַיָּה Thierfang.
Звѣроловъ ז׳ יוֹקֵשׁ, צַיָּד Jäger.
Звѣрообрáзіе ס׳ דְּמוּת חַיַּת־יַעַר wildes Äußere.
Звѣрообрáзный см. Звѣровидный.
Звѣрóчекъ (-чка) см. Звѣрокъ.
Звѣроядино נ׳ טְרֵפָה von Thieren Zerrissenes.
Звѣрскій ת׳ אַכְזָרִי — נִדְמֶה כְּחַיַּת יַעַר thierisch.
Звѣрство אַכְזָרִיּוּת, חֲמַת חַיָּתוֹ־יַעַר ס׳ thierisches Wesen.
Звѣрствовать (-ствую) הִשְׁתַּחַת דַּרְכּוֹ כְּחַיָּתוֹ יַעַר פ״ע wildes Äußere.
Звѣрь ז׳ חַיַּת יַעַר, חַיָּה Thier. [grausam sein.
Звѣрьё ס׳ חַיָּתוֹ יַעַר wilde Thiere.
Звя́кать, -кнуть פ״ע 1) הָמָה, נָתוֹן קוֹל klappern. 2) דַּבֵּר רִיק Unsinn reden.
Зга נ׳ אֲפֵלָה, חֹשֶׁךְ Finsterniß. Зги згóю, Зги не видáть אַךְ חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.
Здáніе ס׳ בִּנְיָן, בִּנְיָה, מִבְנֶה Gebäude.
Здорóваться פ״ח (съ кѣмъ) שָׁאוֹל לְשָׁלוֹם אִישׁ רֵעֵהוּ sich begrüßen.
Здоровéнный ת׳ חָזָק, חָיָה, בָּרִיא kräftig. [gesund.
Здоровёхонекъ, -вёшенекъ ת׳ בָּרִיא מְאֹד ganz
Здорóво ת״פ בָּרִיא, שָׁלוֹם, שָׁלֵם gesund. 3., брать! שָׁלוֹם לְךָ אָחִי! [keit.
Здорóвость נ׳ שָׁלוֹם, חַיֵּי־בְשָׂרִים, בְּרִיאוּת* Heilsam-
Здорóвый ת׳ 1) חָיָה, בָּרִיא, שָׁלוֹם, שָׁלֵם gesund. 2) חַיִּים, טוֹב, נוֹתֵן מַרְפֵּא בְשָׂרִים — heilsam. 3. вóздухъ רוּחַ־חַיִּים. -ая пи́ща מַאֲכָל, אֹכֶל מַרְפֵּא לַבָּשָׂר (טוֹב) בָּרִיא. -вое тѣлосложéніе מַרְפֵּא־בְשָׂרִים.
Здорóвье ס׳ שָׁלוֹם, חַיִּים, מַרְפֵּא־בְשָׂרִים (בְּעֶצְמִים) Gesundheit.
Здоровѣ́ть פ״ע (מַחֲלִיו) הִתְחַזֵּק, — gesund werden.
Здоровя́къ ז׳ בָּרִיא וְחָזָק kerngesunder Mensch.
Здрáвіе см. Здорóвье
Здрáво см. Здорóво.
Здравомы́сліе ס׳ שֵׂכֶל טוֹב gesunde Vernunft.
Здравомы́слящій ת׳ טוֹב שֵׂכֶל, יִשַּׁר־לֵב vernünftig denkend. [gesund sein. Здравствуй! שָׁלוֹם לְךָ.
Здрáвствовать (-ствую) הִתְעַנֵּג עַל־רֹב שָׁלוֹם פ״ע
Здрáвый см. Здорóвый. 3. смыслъ שֵׂכֶל טוֹב, תְּבוּנָה wahrer Sinn.
Здѣсь ת״פ פֹּה, בָּזֶה, פֹּה hier.
Здѣшній ת׳ הַנִּמְצָא בָּזֶה, הַנָּר בָּזֶה hiesig.
Зéбра נ׳ (מין סוס) זֶרְזִיר מָתְנַיִם לר״, פֶּרֶא*, עָרוֹד Zebra.
Зéбри נ״ר בְּשַׂר שָׂרְשֵׁי הַלָּשׁוֹן [rapferd.
Зелéйный ת׳ יָרֹק — Gemüsen-.
Зелёненькій ת׳ יַרְקְרַק grünlich.
Зелёнехонекъ,-нёшенекъ ז׳ יָרוֹק מְאֹד ganz grün.
Зеленúть פ״ע הוֹרֵק, צִבְעוֹ יָרוֹק grün machen.
Зеленнóй см. Зелéйный.
Зéлено ת״פ יָרוֹק grün.
Зеленовáтый ת׳ יַרְקְרַק, יָרוֹק מְעַט grünlich.
Зелёность נ׳ יָרָקוֹן, יַרְקוּת, צֶבַע הַיָּרוֹק das Grüne.
Зеленщи́къ ז׳ מוֹכֵר יָרָק Gemüsenhändler. -щи́ца נ׳
Зелёный ת׳ יָרוֹק grün; unreif.
Зéлень נ׳ 1) יָרָק־דֶּשֶׁא, יָרָק עֵשֶׂב וְעֵץ, יָרוֹק; יָרָק־דֶּשֶׁא das Grün. 2) יָרָק גַּנִּים, אוֹרוֹת, זְרוֹעוֹנִים, זְרָעִים Gemüse.
Зеленѣ́ть פ״ע דָּשָׁא, הַדְשָׁא עָטָה יָרוֹק grünen. -нѣ́ющее дéрево עֵץ־רַעֲנָן. -ся פ״ח הֵרָאֶה יָרוֹק grün scheinen.
Зéліе ס׳ יָרָק עֵשֶׂב, יָרָק לְמַאֲכָל וְלִתְרוּפָה Grünwerk.
Зéлье ס׳ 1) לַעֲנָה, רוֹשׁ, רֹאשׁ, סַמִּים מָרִים מְאֹרָרִים Giftkraut. 2) בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה, שֹׁרֶשׁ פּוֹרֶה רֹאשׁ; סֶמֶר לְיוֹלַדְתּוֹ böses Kind.
Земéлька נ׳ אֶרֶץ מִצְעָר (см. Земля).
Земéльный ת׳ הָאֲדָמָה, — הָאָרֶץ — Erd-, Landes-.
Землевладѣ́лецъ (-льца) ז׳ בַּעַל שָׂדֶה Grundbesitzer.
Земледѣ́лецъ (-льца) ז׳ אִכָּר, עוֹבֵד אֲדָמָה, יוֹגֵב Ackerbau. [Landmann.
Земледѣ́ліе ס׳ עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה
Земледѣ́льный см. Земледѣльческій.
Земледѣ́льствовать (-ствую) עָבוֹד אֲדָמָה פ״ע Landbau treiben. [wirthschaftlich.
Земледѣ́льческій ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה land-
Землекóпъ, -кóпщикъ ז׳ חוֹפֵר אֲדָמָה Erdgräber.
Землемѣ́ріе ס׳ מִדָּה, חָכְמַת הַמִּדִּידָה לִגְבֻלוֹת אֶרֶץ הָאָרֶץ Feldmeßkunst.
Землемѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר לְמִדִּידַת הָאָרֶץ Feldmeß-.
Землемѣ́ръ ז׳ מְמוֹדֵד הָאָרֶץ, יוֹדֵעַ לָמוֹד גְּבוּלוֹת אֶרֶץ Feldmesser. [schreibung.
Землеописáніе ס׳ חֵקֶר הָאָרֶץ לְגִלִּילוֹתֶיהָ Erdbe-
Землеописáтель ז׳ כּוֹתֵב פְּרָשַׁת הָאָרֶץ לְגִלִּילוֹתֶיהָ
Землепáшество см. Земледѣ́ліе. [Geograph.
Землепáшецъ (-шца) см. Земледѣ́лецъ.
Землерóйка נ׳ עַכְבַּר־הַשָּׂדֶה, חֲפַרְפֶּרֶת Spitzmaus.

Землетрясéніе ס׳ רַעַשׁ הָאָרֶץ , — הַמּוֹט Erdbeben

Землеудобрéніе ס׳ מַדְמֵן הָאֲדָמָה , דֶּשֶׁן הָאָרֶץ Düngung des Bodens.

Землеудобрительный ת׳ מְדַשֵּׁן אֶת־הָאֲדָמָה , — מַדְוֶה den Boden düngend.

Землечерпáтельный, -черпáльный, -чéрпный כְּלִי־מַשְׁאָב לֶעָפָר ת׳ erdschöpfend.

Землистый ת׳ מָלֵא עֲפָרוֹת , מָהוּל בְּעָפָר erdig.

Землица נ׳ אֶרֶץ מִצְעָר ; כִּבְרַת אֶרֶץ קְטַנָּה kleines Landstück.

Землишка נ׳ אֶרֶץ רָזָה schlechtes Land.

Земля́ נ׳ 1) אֶרֶץ , תֵּבֵל Erdkugel, Welt. 2) יַבֶּשֶׁת , יַבֶּשֶׁת Festland. 3) אֶרֶץ מַמְלָכָה Land. 4) אֲדָמָה , נַחֲלַת שָׂדֶה Landstück.

Земля́къ ז׳ אֶחָד מִבְּנֵי אֶרֶץ אַחַת Landsmann. Мы съ нимъ земляки הוּא בֶּן־אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי .

Земляни́ка נ׳ גַּרְגְּרֵי הָאֲדָמָה Erdbeeren. -ничный ת׳

Земляни́ковка נ׳ מִשְׁרַת גַּרְגְּרֵי־אֲדָמָה Erdbeerenstrauch.

Землямистый см. Земли́стый. [branntwein.

Земляни́ца, -ни́чка см. Земляни́ка.

Земляничникъ ז׳ יֶרֶק גַּרְגְּרֵי־אֲדָמָה ; — עֲרוּגַת ; — עֲסִים Erdbeerstrauch.

Земля́нка נ׳ מַחֲלַת־עָפָר , בֵּית־חֹמֶר Erdhütte.

Земляной ת׳ הָאֲדָמָה — Erd-.

Земля́чка נ׳ בַּת אֶרֶץ אַחַת עִם־ Landsmännin.

Земноводный ת׳ מַיִם וְיַבֶּשֶׁת land- und wasserlebig. -ное живóтное см. Амфибія.

Земнóй ת׳ אֶרֶץ , — אֲדָמָה , — עָפָר — Erd-, irdisch. З. поклóнъ הִשְׁתַּחֲוָיָה אַרְצָה .

Земнорóдный ת׳ אָדָם , יְלִיד־עָפָר erdgeboren.

Зéмскій ת׳ הַכְּפָר , אֲשֶׁר לְעָרֵי־הַשָּׂדֶה — Landes-.

Зéмство ס׳ שׁוֹטְרֵי הַכְּפָרִים , פְּקִידֵי עָרֵי־הַשָּׂדֶה Landsstände. [Scheitelpunkt, Zenith.

Зенитъ ז׳ לֵב הַשָּׁמַיִם , תַּכְלִית גֹּבַהּ הַשָּׁמַיִם מֵעַל לָאָרֶץ

Зерéнчатый ת׳ פְּרֻדוֹת , אֲשֶׁר לוֹ גַּרְגְּרִים —grobkörnig.

Зéркало ס׳ מַרְאָה , רְאִי Spiegel.

Зéркальникъ ז׳ עוֹשֵׂה רְאִי ; מוֹכֵר מַרְאוֹת Spiegelmacher.

Зéркальный ת׳ מַרְאָה , — רְאִי — Spiegel-. [Spiegelchen.

Зéркальце, -цо ס׳ מַרְאָה קְטַנָּה , רְאִי קָטָן

Зéркальщикъ см. Зéркальникъ.

Зернистый ת׳ אֲשֶׁר גַּרְגְּרָיו גְּדוֹלִים grobkörnig.

Зерно ס׳ פְּרֻדָה , גַּרְגַּר Korn. (ר׳ Зёрна).

Зерновикъ ז׳ נֶדֶן־הַזֶּרַע לְצִמְחִים Samenhülle.

Зерновой ת׳ פְּרֻדוֹת , — גַּרְגְּרִים — körnig. З. хлѣбъ בָּר.

Зерноя́дный ת׳ אוֹכֵל גַּרְגְּרֵי הַזֶּרַע körnerfressend.

Зёрнышко ס׳ גַּרְגַּר קָטָן Körnchen.

Зернь נ׳ מִין שְׁחוֹק , קוּבְיָא* Würfelspiel.

Зерцáло ס׳ לוּחוֹת הָעֵדוּת עַל־שֻׁלְחַן הַמִּשְׁפָּט Gerichtsspiegel.

Зефиръ ז׳ רוּחַ חֲרִישִׁית , רוּחַ הָעֲרָבִים Abendwind.

Зигзáги ז״ר דֶּרֶךְ עֲקַלְקַלּוֹת , עֲקַלְקַלּוֹת Zickzack.

Зиждитель ז׳ יוֹצֵר ; יוֹסֵד , בּוֹנֶה Gründer; Urheber.

Зимá נ׳ סְתָו , חֹרֶף Winter. Зимóю לְעֵת הַסְּתָו בַּחֹרֶף ס״פ.

Зимній ת׳ חֹרֶף —Winter- [überwintert.

Зимовáлый ת׳ אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו יְמֵי־הַחֹרֶף

Зимовáнье ס׳ תַּחֲנוֹת לִימֵי־הַחֹרֶף Ueberwinterung.

Зимовáть (-мýю) פ״ע חָרוֹף , נוּר יְמֵי־הַחֹרֶף überwintern. Онъ знáетъ гдѣ рáки зимýютъ מְרֻחוֹק יָדַע צִידוֹ . [quartier.

Зимóвище, -мóвье ס׳ מִשְׁכָּנוֹת לִימֵי־הַחֹרֶף Winter-

Зимóвникъ ז׳ בֵּית־הַחֹרֶף , מָעוֹן לִימֵי הַסְּתָו Winter-

Зимородокъ (-дка) ז׳ צִפּוֹר הַקֶּרַח Eisvogel. [butte.

Зи́нуть см. Зія́ть.

Зи́нька נ׳ מִין צִפּוֹר זָמִיר Meise. Черноголóвая з. Schwarzmeise.

Зипýнъ, -пýнчикъ ז׳ בֶּגֶד הָאִכָּרִים Bauerrock.

Зія́ніе ס׳ הַרְחִיב־פֶּה , — פְּצוֹת , — פְּעֹר das Aufsperren des Rachens. [aufsperren den Rachen.

Зія́ть (-я́ю) פ״ע הַרְחֵב פֶּה (לִבְלַע אוֹ לִשְׁאֹף רוּחַ) , פָּעַר־ , פָּצָה־

Злакъ ז׳ יֶרֶק , יֶרֶק עֵשֶׂב Gras.

Злáто см. Зóлото.

Златовидный ת׳ כְּמַרְאֵה זָהָב goldähnlich.

Златовлáсый ת׳ אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ כְּזָהָב goldhaarig.

Златоглáвый, -вéрхій ת׳ אֲשֶׁר גֻּלַּת־זָהָב לוֹ goldgekuppelt. [(זכריה ד, יב)] goldstrahlend.

Златозáрный ת׳ מַרִיק מֵעָלָיו הַזָּהָב , נוֹצֵץ כְּזָהָב

Златокóванный ת׳ מְלֻטָּשׁ זָהָב golden.

Златокрылый ת׳ אֲשֶׁר כְּנָפָיו נוֹצְצִים כְּזָהָב goldflügelig.

Златолюбіе ס׳ אַוַּת־זָהָב , מַדְהֵבָה Goldgier.

Златорóгій ת׳ אֲשֶׁר קַרְנֵי־זָהָב לוֹ goldhörnig.

Златорýнный ת׳ אֲשֶׁר עוֹר־זָהָב לוֹ goldvließig.

Златоткáнный ת׳ מְשֻׁזָּר (מְרֻקָּם) זָהָב goldduchwebt.

Златоýстый ת׳ אֲשֶׁר הוּצַק , אֲשֶׁר שִׂפְתָיו מְרִיקִים זָהָב — מִדְבָּרוֹ נָאוָה , חֵן בִּשְׂפָתוֹתָיו goldmundig.

Златоцвѣтный ת׳ אֲשֶׁר עֵינוֹ כְּעֵין־הַזָّהָב goldfarbig.

Златочешýйный ת׳ אֲשֶׁר קַשְׂקֶשֶׂת זָהָב לוֹ goldschuppig.

Златѣ́ть פ״ע עָטָה מַרְאֵה זָהָב goldfarbig werden. [pig.

Злáчность נ׳ שִׂפְעַת־יֶשַׁע וְיֶרֶק־עֵשֶׂב Grasreichthum

Злáчный ת׳ עוֹטֶה עֵשֶׂב וְיֶרֶק־דֶּשֶׁא grasreich.

Злить (-злю, злишь) פ״י הִכְעִיס , כָּעַס , הִקְצִיף erzürnen.

-ся פ״ח הִתְעַבֵּר , כָּעוֹס , הִתְקַצֵּף sich ärgern.

Зло ס׳ רָשַׁע ; רָעָה , רָע das Böse. На зло לְרָעַת־ , לְרָעַ לְ־

בַּעֲבוּר הַרְעֵם אֶת־ .

Зло רַע ת״פ לֹא טוֹב boshaft.

Зло́ба ג׳ שִׂנְאָה, קִנְאָה, מִשְׂטְמָה Feindseligkeit.

Зло́бить (-блю) פ״י הַכְעִיס, כַּעַס, הִקְנִיא erzürnen. -ся הִתְעַבֵּר, הִתְקַצֵּף פ״ח כָּעוֹס ich ärgern.

Злобный ת׳ חוֹשֵׁב רָעָה, נוֹטֵר שִׂנְאָה boshaft.

Зло́бствовать (-ствую) פ״י חָרוֹשׁ, שָׁמוֹר עֶבְרָתוֹ רָעָה feindselig sein.

Зловоніе ס׳ רֵיחַ רָע, צַחֲנָה, בְּאֵשׁ Gestank.

Зловонный ת׳ נִבְאָשׁ, בָּאוּשׁ stinkend.

Зловре́дность נ׳ נִבְלָה, רַע Schädlichkeit.

Зловре́дный ת׳ מַרְע, מַשְׁחִית, רָע schädlich. [digend.

Зловѣщій ת׳ מְבַשֵּׂר רָעָה, מְנַבֵּא רָע Unglück verkün-

Злодѣй ת׳ מַרְע, עָוֶל, עָוִיל, עָוֹל, רָשָׁע Bösewicht. -дѣйка נ׳.

Злодѣйскій ת׳ — נִבְלָה, — רָעָה; טָלֵא רָע boshaft.

Злодѣйство ס׳ עָוֹל, חָמָס, עוֹלָה, עֲשׂוֹת־רָע, נִבְלָה עָלִילַת־רָשָׁע Frevelthat.

Злодѣйствовать (-ствую) פ״י הָרַע, עָשָׂה רָע fre-

Злодѣяніе см. Злодѣйство. [veln.

Зложела́ніе, -ла́тельство ס׳ חֵפֶץ רָעַת־ Mißgunst.

Зложела́тель ז׳ דּוֹרֵשׁ־, מְבַקֵּשׁ־, חָפֵץ רָעַת־ Mißgünstiger.

Зложела́тельствовать (-ствую) פ״י בִּקֵּשׁ — רָעַת, שָׁמוֹר צְלַע — mißgünstig sein.

Злой ת׳ אִישׁ־חֲמוֹת, קָשֶׁה; רַע־מַעֲלָלִים, רַע boshaft. Онъ очень золъ חָרָה אַפּוֹ .

Злока́чественный ת׳ רָע, מַמְאִיר, מַשְׁחִית bösartig.

Злоключе́ніе ס׳ מִקְרֶה לֹא־טוֹב, אָסוֹן, פֶּגַע Unfall.

Злонамѣ́реніе ס׳, -ренность נ׳ מְזִמָּה, עֵצַת־רָע, רָעָה böse Absicht. [böswillig.

Злонамѣ́ренный ת׳ חוֹרֵשׁ רָעָה, מֵזִיד, יוֹעֵץ בְּלִיָּעַל

Злонра́віе ס׳ לֵב־רָע, עֲלִילוֹת נִשְׁחָתוֹת, דֶּרֶךְ רָעָה Bösartigkeit.

Злонра́вный ת׳ מַשְׁחִית דַּרְכּוֹ, נַעֲוֵה לֵב bösartig.

Злопа́мятливость, -тность נ׳ אַוַּת נָקָם, לֵב נוֹקֵם וְנוֹטֵר Rachsucht.

Злопа́мятливый ת׳ נוֹקֵם, נוֹטֵר, קַנָּא rachsüchtig.

Злопа́мятованіе, -па́мятство ס׳ אַוַּת נָקָם, קִנְאָה וְשִׁלֵּם Rachsucht.

Злопа́мятствовать (-ствую) פ״י נָקוֹם, נָטוֹר, שָׁמוֹר עֶבְרָתוֹ Groll hegen. [derblich.

Злопло́дный ת׳ פּוֹרֶה רֹאשׁ, גּוֹמֵל פְּרִי־רָשָׁע ver-

Злополу́чіе ס׳ אֵיד, מַר גּוֹרָל, קָשֶׁה־יוֹם Unglück.

Злополу́чный ת׳ אֻמְלָל, קָשֶׁה־יוֹם unglücklich.

Злора́дливый, -ра́дный ת׳ שָׂמֵחַ לְאֵיד, מְרוֹנֵן לְאָסוֹן רֵעֵהוּ ichadenfroh.

Злора́дство ס׳ שִׂמְחַת־אִישׁ לְאֵיד רֵעֵהוּ Schadenfreude.

Злора́дствовать (-ствую) פ״י שָׂמוֹחַ לְאֵיד רֵעֵהוּ ich adenfroh sein.

Злорѣ́чивый ת׳ מְרַגֵּל, רָע עַל־ verleumderisch.

Злорѣ́чить פ״י נָתוֹן בְּרֵעֵהוּ דִּבֵּי, מוֹצִיא דִבָּה verleum-

Злорѣ́чіе ס׳ לָשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת, דִּבָּה Verleumdung. [den.

Злосло́в— см. Злорѣч—.

Зло́стный ת׳ חוֹרֵשׁ רָעָה; מָלֵא רָע boshaft.

Злость נ׳ אַכְזְרִיּוּת; רַע־לֵב, עֶצַת־רָע Bosheit.

Злосча́стіе ס׳ קֹשִׁי־יוֹם, פִּיד, אֵיד, עֳנִי Unglück.

Злосча́стный ת׳ אֻמְלָל, קָשֶׁה־יוֹם, אוֹבֵד בְּעָנְיוֹ un-glücksselig. [verderblich.

Злотво́рный ת׳ פֹּעֵל אָוֶן, עוֹשֵׂה־רָע, מַעֲוִיל, מְרַע מַעֲלָלִים רַע מַעֲלָלִים Uebelthat.

Злотво́рство ס׳ עֲלִילוֹת רָשָׁע

Зло́тый אֲגוֹרַת כֶּסֶף בַּת חֲמֵשׁ עֲשֵׂרֵה פְּרוּטוֹת ש״ת 15 Kopekenstück.

Зломышле́ніе см. Злопамѣреніе.

Злоумышленникъ ז׳ יוֹעֵץ, חוֹרֵשׁ רָע, מְחַשֵּׁב לְהָרַע בְּלִיָּעַל Böswilliger. [Böses sinnen.

Злоумышля́ть, -умы́слить פ״י חָרַשׁ רָע, הָזַד auf

Злоупотребле́ніе ס׳ חִלּוּל* Mißbrauch.

Злоупотребля́ть, -би́ть פ״י סָכוֹן, הֶעֱזַר בְּ־ לְרָעָה, בִּדְבָר לְהַחֲלוֹ mißbrauchen.

Злоухищре́ніе ס׳ נִכְלֵי־מִרְמָה Hinterlist.

Злоухищря́ться, -ри́ться פ״ח הִתְנַכֵּל לְרָע hinterlistig handeln. [dung.

Злоязы́чіе ס׳ לָשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת, דִּבָּה, רָכִיל Verleum-

Злоязы́чникъ ז׳, -ный ת׳ מוֹצִיא דִבָּה, הוֹלֵךְ רָכִיל, מְלַשֵּׁן Verleumder. -ница נ׳.

Злю́ка. Злю́чка ס׳ אִישׁ־רָע, רַע־לֵב der, die Böse.

Змѣевидный ת׳ כִּדְמוּת נָחָשׁ schlangenähnlich.

Змѣёкъ (змѣйка́) ז׳ נָחָשׁ־נְיָר Papierschlange.

Змѣёнокъ (-нка) ז׳, נוּר־תַּנִּין, בֶּן־פֶּתֶן junge Schlange.

Змѣй ז׳ תַּנִּין, פֶּתֶן, נָחָשׁ Schlange.

Змѣ́ин́ый ת׳ נָחָשׁ —, נְחָשִׁים —, פְּתָנִים —. -ная голо́вка מִין שָׂרַף־הַמַּיִם.

Змѣя́ נ׳ (ק׳ змѣйка) см. Змѣй.

Знава́ть см. Знать

Знай מִבְּלִי שִׂים לֵב, לְתֻמּוֹ ת״פ ohne Weiteres.

Знако́мецъ (-ица) ז׳ מְיֻדָּע, מַכָּר Bekannter. -ко́мка נ׳.

Знако́мить (-млю) פ״י הוֹדִיעַ לְ־ (съ кѣмъ) הִגִּיד, הִפְנָה לֵב־אִישׁ לְרֵעֵהוּ; (съ кѣмъ) לִמֵּד אֶת־ יָדַע אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ bekannt machen. -ся פ״ח (съ чѣмъ) הִתְוַדַּע אֶל־ שׂוֹם, דָּרוֹשׁ לָדַעַת, לָמוֹד; (съ кѣмъ) הִסְכִּין עִם־, בּוֹא בְּבְרִית מְיֻדָּעִים, אִישׁ לְמַכָּרוֹ

—התרועע bekannt werden.

Знакóмица נ׳ מְיֻדַּעַת, מַכֶּרֶת Bekannte.

Знакóмство ס׳ מֹדַעַת־מַכָּרִים, קְרֻבַת־מַכָּרִים Bekanntschaft.

Знакóмый ת׳ מְיֻדָּע, מֻכָּר; נוֹדָע bekannt.

Знакъ ז׳ 1) אוֹת, צִיּוּן, תָּו, סִמָּן* Zeichen. 2) מוֹפֵת, אִזְכָּרָה מַזְכֶּרֶת Denkzeichen.

Знаменáтель ז׳ הַמְסַפֵּר הַמְחַלֵּק (בתשבורת) Nenner.

Знаменáтельный ת׳ 1) הַבָּא לְאוֹת וּמוֹפֵת bezeichnend. 2) נִחְשָׁב, נִכְבָּד, עוֹמֵד לְגֵם bedeutungsvoll.

Знаменитость נ׳ שֵׁם, מוֹפֵת, זֵכֶר עוֹלָם Berühmtheit.

Знаменитый ת׳ נוֹדָע, עוֹמֵד לְגֵם וּמוֹפֵת, נוֹדָע לְשֵׁם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה berühmt.

Знáменіе ס׳ מוֹפֵת, גֵּס, אוֹת Wunderzeichen.

Знамённый ת׳ —, דֶּגֶל — Fahnen-.

Знаменовáніе ס׳ פְּתִרוֹן, פֵּשֶׁר Bedeutung.

Знаменовáть (-нýю) פ״י *רָמוֹז, הָיָה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת bezeichnen. [הַדֶּגֶל Fahnenträger.

Знаменоно́сецъ (-сца), Знáменщикъ ז׳ נוֹשֵׂא, נוֹסֵס

Знáмя (-мени) ס׳ דֶּגֶל, גֵּס Fahne.

Знáніе ס׳ מַדָּע, דַּעַת, דֵּעָה, דַּע das Wissen.

Знáтно ת״פ לְתִהְלָה וּלְתִפְאֶרֶת vornehmlich.

Знáтность נ׳ הָדָר, רוּם, כָּבוֹד, יֹקֶר Berühmtheit.

Знáтный ת׳ נִכְבָּד, נוֹדָע־לְשֵׁם vornehm.

Знатóкъ ז׳ נְבוֹן־דָּבָר, מֵבִין, יוֹדֵעַ Kenner.

Знать פ״י יָדוּעַ; הָבַן, הִכֵּר kennen; verstehen. Зн. грáмоту יָדוּעַ סֵפֶר. -ся פ״ח הִתְוַדַּע לִי־, הִסְכֵּן עִם־, הִתְרוֹעֵעַ bekannt sein.

Знать ת״פ אוּלָם, אֵין־זֹאת כִּי אִם gewiß.

Знать נ׳ חֹרִים, נִכְבַּדֵּי־עָם, מְרוֹם עַם הָאָרֶץ Adel.

Знáхарь ז׳ הוֹבֵר הֲבָרִים, יִדְּעוֹנִי Zauberer. -харка נ׳.

Значёкъ (-чка) ז׳ 1) אוֹת, דָּבָר לְמוֹפֵת, לְסִמָּן— Zeichen. 2) דֶּגֶל Fähnchen.

Значéніе ס׳ 1) *הוֹרָאָה, פְּרָשַׁת־דָּבָר, פֵּשֶׁר Bedeutung. Объяснúть зн. слóва בֵּאֵר הוֹרָאַת הַמִּלָּה 2) עֶרֶךְ הַנִּכְבָּד, יֹקֶר Wichtigkeit. Онъ имѣетъ большóе з. въ óбществѣ הוּא נִכְבָּד מְאֹד בְּשַׁעַר עַמּוֹ.

Значúтельность נ׳ עֶצְמַת דָּבָר, גֹּדֶל Bedeutsamkeit.

Значúтельный ת׳ נִחְשָׁב; נִכְבָּד, לֹא־מְעַט beträchtlich.

Знáчить פ״י 1) *כָּלוּל בְּהוֹרָאָתוֹ, הוֹרֶה bedeuten. Что это знáчить? מַה פֵּשֶׁר הַדָּבָר. 2) הֻחְשַׁב, הִכָּבֵד gelten. Онъ въ своёмъ óбществѣ много знáчитъ הוּא נִכְבָּד מְאֹד בַּעֲדָתוֹ. -ся פ״ח הֻחְשַׁב בֵּין, הִפָּקֵד הִמָּנֶה gerechnet werden.

Знáющій ת׳ יוֹדֵעַ, מֵבִין מַכִּיר wissend.

Знобúть (-блю) פ״י הַחֵלָה בְּקֹר, עָנָה בְּקֹר frösteln.

ס״פ: Меня знобúтъ רָחֲפוּ מִקֹּר־עַצְמוֹתַי. [frostig.

Знóбкій אֲשֶׁר לֹא־יַעֲמֹד לִפְנֵי קָרָה, מְפֻחָד מִקֹּר ת׳

Знóбкость נ׳ יִרְאַת־קָרָה, פַּחַד מִקֹּר Frostigkeit.

Знобь נ׳, Знобъ ז׳ רַעַד מִקָּרָה, פַּלְצוּת מִקֹּר רַטֹּט— Schauer. [צְחִיחָה, תְּלָאוּבוֹת, זַלְעֶפֶת Schwüle.

Зной ז׳ חֲרָבוֹנִי־קַיִץ, חָרָב, חֹרֶב, שָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ, חֹם

Знóйный ת׳ מְפֻיָּץ חֹם כְּבִיר, צְחִיחַ schwül.

Знóить פ״ע הָפַץ חֹם לְמַכְבִּיר Hitze spenden.

Зобáстый ת׳ גְּדַל־מְרָאָה (עוֹף) großkröpfig.

Зобáть פ״י לָקַט הָאֹכֶל בְּחִרְטֹמוֹ נָקַר— picken.

Зобъ ז׳ (ק׳ Зобóкъ, -бóчекъ) *זִפְק, מְרָאָה (בָּעוֹף) Kropf. (חולין סא.); שְׂאֵת בְּצוּאֵרֵי אָדָם

Зовъ ז׳ קוֹל הַקּוֹרֵא, קְרִיאָה Das Rufen.

Зодіáкъ ז׳ מַזָּרוֹת, תְּקוּפַת שְׁנֵים עָשָׂר הַמַּזָּלוֹת Thierkreis. -діакáльный, -діáчный ת׳.

Зóдческій אֲשֶׁר לְחָכְמַת הַבְּנָיָה ת׳ baukünstlerisch.

Зóдчество ס׳ מְלֶאכוֹת הַתִּבְנִית, חָרְשֶׁת הַבְּנָיָה Baukunst. [הַבְּנָיָה Baumeister.

Зóдчій נָבוֹן בַּחָרְשֶׁת, מַשְׂכִּיל בִּמְלֶאכוֹת הַתִּבְנִית ש״ת

Золá נ׳ עֲפַר־שְׂרֵפָה, פִּיחַ, אֵפֶר Asche.

Золúстый ת׳ נוֹתֵן אֵפֶר לְמַכְבִּיר אֵפֶר, כְּבֵס בַּגְּתֶר פ״י aschig.

Золúть פ״י הִשְׁרָה בְּמֵי־אֵפֶר, כִּבֵּס בַּגְּתֶר laugen.

Золóвка, -лóвушка נ׳ אֲחוֹת הַבַּעַל, יִבֻּמֶת Schwägerin.

Золотáрня נ׳ בֵּית־הַצּוֹרְפִים לְזָהָב Goldschmiedswerkstatt.

Золотáрь ז׳ צוֹרֵף כְּלֵי־זָהָב Goldschmied.

Золотúльный ת׳ אֲשֶׁר יִצְּפוּ בוֹ זָהָב zum Vergolden.

Золотúльщикъ ז׳ מְצַפֶּה בְזָהָב Vergolder.

Золотúстый ת׳ 1) מָלֵא עִפְרוֹת זָהָב, נוֹתֵן מוֹצָא לְזָהָב goldhaltig. 2) מְצֻהָב goldglänzend. [-ся פ״נ.

Золотúть (-лочý) פ״י צִפָּה זָהָב, הִצְהִיב vergolden.

Золотникъ ז׳ חֵלֶק תִּשְׁעִים וְשִׁשָּׁה מִמִּשְׁקַל לִיטְרָא

Зóлото ס׳ זָהָב; כֶּתֶם, פָּז, אוֹפִיר Gold. [גֵּרָה 1/3 Loth.

Золотобúтъ ז׳ מְרַקֵּעַ פַּחֵי־זָהָב Goldschläger.

Золотóй ת׳ זָהָב — golden. -тáя рудá מָקוֹם לַזָּהָב יָזֻקוּ. 3. вѣкъ (כְּחֵיֵי עָם) הוֹר־שָׁלוֹם וּבְרָכָה. -тыхъ дѣлъ мастеръ צוֹרֵף כְּלֵי־זָהָב. Обѣщáть золотыя гóры הִכְטִיחַ לַשֶּׁקֶר, הִשִּׁיא בַתּוֹהוּ.

Золотоискáніе ס׳ חִפּוּשׂ מוֹצָא לַזָּהָב Goldsuchung.

Золотоискáтель ז׳ חוֹפֵשׂ מוֹצָא לַזָּהָב Goldsucher.

Золотонóсный ת׳ אֲשֶׁר זָהָב בּוֹ; מָלֵא עִפְרוֹת זָהָב goldhaltig. [nem Schnitte.

Золотообрѣ́зный ת׳ אֲשֶׁר פְּאַתֵּי־זָהָב לוֹ mit golde-

Золотоплющúльникъ см. Золотобúтъ.

Золотоплющúльня נ׳ בֵּית־רִקּוּעַ פַּחֵי זָהָב Goldschlägerwerkstatt.

Золотошве́й ז׳ רוֹקֵם בְּזָהָב. Goldsticker. **-шве́йка** נ׳.
Золотошве́йный ת׳ אֲשֶׁר לְרִקְמַת זָהָב Goldstick-.
Золоту́ха נ׳ חֳלִי הַנַּרְגְּרוֹת Skropheln. [skrophulös.
Золоту́шливый, -ту́шный ת׳ מְכֻּה חֳלִי הַנַּרְגְּרוֹת
Золоче́ніе ע׳ מְלֹאכֶת צִפּוּי זָהָב Vergoldung.
Золоче́нный ת׳ מְצֻפֶּה זָהָב vergoldet.
Зольникъ ז׳ 1) (בתנור) מְקוֹם שֶׁפֶךְ הָאֵפֶר Aschenloch. 2) כְּלִי־נֵתֶר לְמְכַבְּסִים Aschenfaß. 3) רוֹבֵל בָּאֵפֶר, מוֹבֵר נֵתֶר Aschenbrenner.
Зо́льный ת׳ — אֵפֶר Aschen-.
Зо́на נ׳ אֶחָד מֵאֵזוֹרֵי הָאָרֶץ לְמַחְלְקוֹתֶיהָ Zone.
Зондъ ז׳ שְׁפוֹפֶרֶת לְפֶצַע וְהַבּוֹרָה *Sonde.
Зонтикъ (ק׳ -тичекъ) ז׳ מִמְטָר, חֲסוּת מְשֻׁמָּשׁ — ; הַפַּת־צֵל Sonnenschirm. **-тичный** ת׳.
Зонтъ ז׳ חֲפַת־גֶּשֶׁם, סַךְ Regen-, Schirmdach.
Золи́тъ ז׳ (בחיק הארץ) חַי נֶהְפַּךְ לְאֶבֶן Thierversteine-
Золо́гія נ׳ חֵקֶר תּוֹלְדוֹת הַחַיִּים Thierkunde. [rung.
Золо́гъ ז׳ חוֹקֵר תּוֹלְדוֹת הַחַיִּים Thierkundiger.
Зоото́мія נ׳ חֲכָמַת נִתּוּחַ הַחַיִּים Thierzergliederung.
Зо́ренька, -рюшка נ׳ אֵילֶת־הַשַּׁחַר Morgenröthe.
Зо́ркій ת׳ פִּקֵּחַ, עֵינַיִם (שְׁתוּם) גְּלוּי scharfsichtig.
Зо́рко ת״פ בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת, בְּעַיִן בּוֹחֶנֶת aufmerksam.
Зо́ркость נ׳ עַיִן בּוֹחֶנֶת, עַיִן חַדָּה Scharfsichtigkeit.
Зо́ря נ׳ מְחִי הַתֹּף לָעֶרֶב וְלַבֹּקֶר Trommelschlag.
Зрачо́къ (-чка́) ז׳ אִישׁוֹן בַּת־עַיִן, בָּבַת עַיִן Augenstern.
Зрите́ль ז׳ אֶחָד הָרוֹאִים, רוֹאֶה Zuschauer. **-льница** נ׳.
Зрите́льный ת׳ עָשׂוּי לִרְאוֹת בּוֹ zum Schauen. **-ная** труба́ קְנֵה־רֵאִי.
Зрѣ́лище ס׳ מַרְאֶה, חֲזָיוֹן, מַחֲזֶה Anblick.
Зрѣ́ло ת״פ בְּעִיּוּן דַּק, אֶל־נָכוֹן *überlegt.
Зрѣ́лость נ׳ הִבָּשְׁלוּת, הִגָּמֵל Reife.
Зрѣ́лый ת׳ 1) בָּשֵׁל (פְּרִי), מְבֻשָּׁל, גּוֹמֵל. 2) מָלֵא, שָׁלֵם, תָּמִים. 3) בָּא בַּאֲנָשִׁים reif.
Зрѣ́ніе ס׳ 1) רְאִי, רְאוּת, רְאוֹת Sehkraft. Онъ лишился зрѣнія כָּהוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת. 2) בְּכוּרֵי־פְרִי, הִגָּמֵל — Reifung.
Зрѣ́ть (зрю) פ״י הַבֵּט, צָפָה, חָזָה, רָאָה שׁוּר schauen.
Зрѣ́ть (зрѣю) פ״ע הִגָּמֵל, בְּכוּר, בָּשֵׁל reifen.
Зря ת״פ מִבְּלִי שִׂים־לֵב, מִבְּלִי בְּחֹן ohne Ueberlegung.
Зря́чій ת׳ פִּקֵּחַ עֵינַיִם sehend.
Зря́чка נ׳ נְקֻדַּת מַטָּרָה לְרוֹבִים Zielkorn.
Зуба́нъ ז׳ גָּדֵל־שִׁנַּיִם Großzahniger. **-нья** נ׳.
Зуба́стый, -ба́тый ת׳ 1) גָּדֵל־שִׁנַּיִם großzahnig. 2) אִישׁ־חֲמוֹת, גַּרְגָּן zänkisch.
Зуба́чъ см. **Зуба́нъ**.
Зубе́цъ (-бца́) ז׳ שֵׁן, חִדּוּד, קֶרֶן Zahn, Zacken.
Зубило ס׳ מַגֶּרֶה; חַרוּצַת בַּרְזֶל, מַקֶּבֶת Zahnmeißel.
Зубище ס׳ שֵׁן גָּדוֹל großer Zahn.
Зубно́й ת׳ שֵׁן —, שִׁנַּיִם — Zahn-. 3. врачъ רוֹפֵא שִׁנַּיִם. **-на́я** боль כְּאֵב שִׁנַּיִם.
Зубовидный, -обра́зный ת׳ כִּדְמוּת שֵׁן zahnförmig.
Зубо́къ (-бка́) ז׳ שֵׁן קָטָן Zähnchen. Класть на з. הָרוֹק שֵׁן הֵבִיא תְּשׁוּרָה לַיּוֹלֶדֶת. Поднять на зубки נָתוֹן בְּ־דֹפִי, לְ־.
Зубопрорѣ́зываніе ס׳ עֵת צְמִחַת הַשִּׁנַּיִם das Zahnen
Зубоска́лить פ״ע חָרוֹק שִׁנָּיו grinsen.
Зубоска́лъ ז׳ הוֹרֵק שִׁנָּיו Spötter. **-ска́лка** נ׳.
Зубоска́льство ס׳ מַחֲרַק־שֵׁן, שְׂרָקָה, לָצוֹן Spötterei.
Зубочи́стка נ׳ מְנַקִּית לַשִּׁנַּיִם Zahnstocher. [Zähne.
Зубочи́стный ת׳ לְנַקּוֹת בּוֹ הַשִּׁנַּיִם zum reinigen der
Зубри́ло לוֹמֵד בְּפִיו וְלֵב אָין ס׳ der Unverstandene auswendig lernt.
Зу́брина נ׳ פְּגִימָה, פְּחֵתֶת, פְּצִירָה *Scharte.
Зубри́на נ׳ (שור הבר) בְּשַׂר־תְּאוֹ Auerochsenfleisch.
Зубри́ть פ״י 1) (פְּחֵתֶת) עָשָׂה פְּצִירָה, פָּגוּם *Zähne einfeilen; schartig machen. 2) לָמוֹד בְּפִיו וְלֵב אָין, לָמוֹד מִכְּלִי הָבִין einochsen.
Зубръ, -ръ ז׳ תְּאוֹ, תּוֹא, שׁוֹר הַבָּר *Auerochs.
Зубча́тый ת׳ חָרוּץ, בַּעַל־שִׁנַּיִם zackig, gezahnt.
Зу́бчикъ см. **Зубо́къ**.
Зубъ ז׳ 1) שֵׁן Zahn; ר׳ שִׁנַּיִם. Онъ со мною зубъ за зубъ הוּא אִישׁ יְרִיבִי שִׁנַּיִם. Положить зубы на полку עָנָה בְרֶעְבוֹן וְנִקְיוֹן שִׁנַּיִם. Поднять кого на зубы לֹא־נִפְלֵאתָ מִמֶּנּוּ. Мы на этомъ зубы съѣли מִפּוֹל דִּבָּה עַל זֹאת. 2) שֵׁן בַּרְזֶל אוֹ עֵץ Zacke. ר׳ **Зу́бья**.
Зудъ ז׳ יְקֹד, צְרֶבֶת, מַכְאוֹב das Jucken.
Зудѣ́ть פ״ע הִצְרֵב מַמְכֹּרוֹת שְׁחִין jucken.
Зуёкъ ז׳ בַּר־נַפְחָא, מִין צִפּוֹר (חולין סב:) *Regenpfeifer.
Зыба́ть, -бну́ть פ״י הָרַעַד, הִכָּה גַּלִּים (גַּלִּים), רָגוּעַ, רוֹפֵף schaukeln. **-ся** פ״ח רָעוֹד, הִנּוֹעַ, רוֹפֵף schwanken.
Зы́бка נ׳ עֶרֶשׂ הַקֶּרַע, עֶרֶשׂ תְּלוּיָה hängende Wiege.
Зы́бкій ת׳ מִתְמוֹטֵט, מָט, מְנֻד wankend. 3. грунтъ מָקוֹם מִיט יָוֵן. [ken.
Зы́бкость, Зыбу́честь נ׳ נִיד, הִמּוֹט, מוֹט das Schwan-
Зы́блемость נ׳ 1) מוֹט, הִמּוֹט das Schwanken 2) חֲלִיפוּת Unbeständigkeit.
Зы́блемый ת׳ 1) מִתְמוֹטֵט, מְנֻד schwankend. 2) חוֹלֵף, נָזוּז, עוֹבֵר, נָגוּז wandelbar.
Зыбу́чій ת׳ נִשָּׂא כְּמוֹ עֲרָמִים, נֶעֱרָם schwankend.
Зыбь נ׳ 1) מִשְׁבָּר, הֶכֵּי, גַּאוּת יָם, שׁוֹא גַּלִּים Wogung.

2) טִיט יָוֵן, מְקוֹם אֵין־מָעֲמָד Sumpf.
Зыкъ ז׳ שְׁאוֹן פַּעֲמוֹן, קוֹל־מְצִלָּה, צִלְצֵלָה Klang.
Зыча́ть פ״ע נָהוֹק, צָרוֹחַ, שָׁאוֹג schallen.
Зычный ת׳ נוֹתֵן קוֹל־מְצִלָּה, מְצַלְצֵל schallend.
Зѣва́ка ס׳ חוֹבֵק, רֹאֶה בָּעָבִים, מַרְחִיב — פִּוֹעֵר פֶּה, יָדָיו, נִרְפֶּה, עָצֵל Gaffer.
Зѣва́ніе ס׳ נְהוּק, הַרְחִיב פֶּה; *עֲצֵלָה, נוּמָה das Gähnen.
Зѣва́ть פ״ע 1) *גָּהַק, פָּעוֹר פִּיו לָרוּחַ gähnen. 2) רָעָה חָבוֹק יָדָיו, הִרְדַּם, הָלוֹךְ אַחֲרֵי הֶבֶל, רוּחַ faulenzen.
Зѣво́къ (-вка́) см. Зѣва́ніе.
Зѣвота נ׳ *פְּהוּק Gähnsucht.
Зѣву́нъ ז׳ פּוֹעֵר פֶּה, מְגַהֵק* Gähner. -нья נ׳.

Зѣвъ ז׳ לַע, פֶּה Schlund.
Зѣло́ ת״פ לְמַכְבִּיר, לָרוֹב äußerst.
Зѣ́ница נ׳ אִישׁוֹן בַּת־עַיִן, בָּבַת עַיִן Augenstern.
Зѣ́нки (המ׳) ז״ר עֵינַיִם, רֹאוֹת בָּאֲרֻבּוֹת Augen.
Зю́зя (המ׳) ס׳ הֲלוּם־יַיִן Säufer.
Зя́бк— см. Зно́бк—.
Зя́бликъ ז׳ מִין צִפּוֹר Fink. -лица נ׳.
Зя́блина נ׳ צָרֶבֶת־קֹר, מַכּוֹת קָרָה בָּעַץ Eisriß.
Зя́блый ת׳ מְזֻה־קָרָה, נִגְּפָה־מִקֹּר gefroren.
Зя́бнуть פ״ע רָחוּף מִקֹּר, קָפוֹא מִקָּרָה frieren.
Зять ז׳ 1) חָתָן, בַּעַל־בַּת־ Schwiegersohn. 2) בַּעַל־ אָחוֹתוֹ אוֹ יְבִמְתּוֹ Schwager.

И.

И—; הָאוֹת הַתְּשִׁיעִית בָּאֶלֶף־בֵּית הָרוּסִית I, i.
И אַף, גַּם, רַ־, וּ־, יְ־ ס״ח und, auch.
И́бисъ ז׳ הַחַסִידָה הַמִּצְרִית, עוֹף מִמִּין הָאֲנָפָה ägyptischer Storch.
И́бо ס״ח עֵקֶב, יַעַן אֲשֶׁר, כִּי denn.
И́ва נ׳ צַפְצָפָה, עֲרָבֵי־נַחַל, עָרָב Weide. [keitsblume.
Ива́нъ-да-Ма́рья נ׳ פֶּרַח שְׁלֹשׁ הָעֵינַיִם Dreifaltigs-
И́верень (-ря), -решекъ (-шка) ז׳ שָׁבָב, רְסִיס, כָּפִיס Splitter.
И́вина נ׳ זְמוֹרַת עַרְבֵי־נַחַל, צַפְצָפָה Weidenast.
Ивня́къ, -ня́чекъ ז׳ סְבַךְ מַעַרְבֵי־נַחַל Weidengebüsch.
И́вовый ת׳ עֲרָבִים—weiden-.
И́волга נ׳ *קִיכְלִי, מִין שְׁלָו (יומא עה:) Geldbroffel. -волгинъ, -волжій ת׳.
И́вушка ק׳ см. И́ва.
Игемонъ ז׳ הֶגְמוֹן, שַׂר־הַגְּלִיל *Stadtbefehlshaber.
Игла́ נ׳ 1) *מַחַט Nadel. 2) חַדּוּד; בְּרָקָן, קוֹץ, נְעָצוּץ Stachel; Dorn.
Игли́ный ת׳ מַחַט—, מְחָטִים — Nadel-.
Игли́стый ת׳ אֲשֶׁר חַדּוּדִים לוֹ, מָלֵא קוֹצִים stachelig.
Игли́ца נ׳ מַחַט לְמִכְמָרוֹת hölzerne Nadel.
И́глица נ׳ בְּרָקָן, חוֹחַ, שָׁמִיר Dornmyrthe.
Игли́ща נ׳ מַחַט גָּדוֹל große Nadel.
Игнова́тый ת׳ חַדּוּדִים, מָלֵא חַדּוּדִים stachelig. [schaft.
Иго ס׳ עוֹל, עֲבֹדוּת, מוֹטָה לַצַּוָּאר, סֵבֶל Joch; Knecht-
Иго́лка, -лочка נ׳ מַחַט קָטָן Nadel. Пла́тье съ иго́лочки הַבֶּגֶד הַיּוֹצֵא מִתַּחַת הַמַּחַט.
Иго́льникъ, -ничекъ ז׳ נֹדֶן־מְחָטִים Nadeldose.
Иго́льный см. Игли́ный.
Иго́льчатый ת׳ כְּמוֹ־מַחַט nadelförmig. -тое ружье קָנֶה רוֹבֶה הַמַּחְטִי.

Иго́льщикъ ז׳ חָרַשׁ־מַחְטִים Nadler. -щица נ׳.
Иго́рка ק׳ см. Игра́.
Иго́рный ת׳ מִשְׂחָק, אֲשֶׁר לְשַׂחוֹק—Spiel-.
И́готь, -тка נ׳ מַכְתֵּשׁ, מַדְכֶּה Mörser.
Игра́ נ׳ 1) שַׁעֲשֻׁעַ, מִשְׂחָק, שְׂחוֹק Spiel. 2) פְּרֹט עַל־ מַנְגִּינָה, נִגּוּן, כְּלֵי שִׁיר das Musiciren. И. словъ см. Созву́чіе. Игра́ свѣчъ не сто́итъ אֵין־הַדָּבָר שׁוֹוֶה שְׁכַר הַדָּבָר יוֹצֵא בְּהֶפְסֵדוֹ; בְּנִזְקוֹ״.
Игра́лище ס׳ שַׁעֲשֻׁעִים, מִשְׂחָק Spielwerk.
Игра́льный ת׳ שַׁעֲשֻׁעִים, עָשׂוּי לַמִּשְׂחָק— Spiel-.
Игра́ть פ״ע 1) הִתְעַלֵּם, הִשְׁתַּעְשֵׁעַ, שָׂחַק, צָחַק spielen. 2) פָּרוֹט עַל־כְּלֵי־שִׁיר, נִגֵּן musiciren.
Игре́ній (конь) (סוּס) אָדֹם לְבֶן־רַעְמָה ת׳ fuchsroth.
Игре́цкій ת״פ, ת׳, -ки דֶּרֶךְ לְמוּדֵי הַשְׂחוֹק, כְּדֶרֶךְ הַמְשַׂחֲקִים spielermäßig.
Игри́вость נ׳ נְעִימוּת, עֲלִיצוּת, שַׁעֲשֻׁעַ Lebhaftigkeit.
Игри́вый ת׳ נְעִמָּן, עַלִּיז, שַׁעֲשֻׁעַ; מְשַׁעְשֵׁעַ, מָלֵא שַׁעֲשֻׁעִים וּנְעִימוּת lebhaft. [mouffirend.
Игри́стый ת׳ חוֹמֶה וְחוֹמֶר (מִשְׂקָה), נוֹתֵן בַּכּוֹס (יַיִן) עֵינוֹ
Игри́шка נ׳ מִשְׂחָק גְּבוּהַּ schlechtes Spiel.
Игри́ща נ׳ מִשְׂחָק גָּדוֹל großes Spiel.
Игри́ще ס׳ שַׁעֲשֻׁעַ לָעָם, סוֹד מִשְׂחָקִים Volksspiel.
Игро́къ ז׳ אֶחָד הַמְשַׂחֲקִים; מְנַגֵּן Spieler. -рочи́ха נ׳.
Игру́нъ ז׳ אוֹהֵב צְחוֹק וְשַׁעֲשֻׁעִים Muthwilliger. -нья נ׳.
Игру́шечникъ ז׳ מוֹכֵר צַעֲצֻעִים, רוֹכֵל־כְּלֵי־שַׁעֲשֻׁעִים Spielzeughändler. -ница נ׳.
Игру́шка, -шечка נ׳ כְּלֵי־שַׁעֲשֻׁעִים, צַעֲצֻעַ Spielzeug.
Игу́менство ז׳ הַגְּזִירִים, פְּקִידוּת רֹאשׁ הַגְּזִירִים״ הֶגְמוֹנְיָא Abtei.

Игу́менствовать נָצַח עַל־בֵּית הַנְּזִירִים פ״ע Abt sein.
Игу́менъ *הַגְּמוֹן, אָבִי־בֵית־הַנְּזִירִים ז׳ Abt.
Игу́менья *הַגְּמוֹנִית, גְּבֶרֶת בֵּית־הַנְּזִירוֹת נ׳ Aebtissin.
Идеа́лъ חָזוֹן לֵב־אִישׁ, מַשְׂכִּית לֵבָב, מַעֲלַת הָרוּחַ ז׳ וּמְחֻמָּד לְנַפְשׁוֹ Ideal.
Идеа́льный הָעוֹלֶה עַל־הָרוּחַ ת׳ idealisch. [lehre.
Идеологія חֵקֶר מַחְשְׁבוֹת הָרוּחַ וּמִזְמוֹתָיו נ׳ Begriffs-
Иде́я עַשְׂתֹּרֶת, עַשְׁתּוּת, מַחֲשָׁבָה, רְאוּת־לֵב, דַּעַת נ׳ Idee.
Идиллія שִׁיר מֵחַיֵּי הָאֲבָרִים, שִׁירַת־רוֹעִי נ׳ Hirtengedicht. -лли́ческій ת׳ [eigenheit.
Идіоти́змъ נִיב, מִבְטָא הַרְגִּיל בְּאֵיזֶה לָשׁוֹן ז׳ Sprach-
Идіо́тъ חֲדַל־אִישִׁים, *הֶדְיוֹט; כְּסִיל, נָבוּב, בַּעַר ז׳ Idiot. -тка נ׳ [diener. -ница נ׳
Идолопокло́нникъ מְשִׁתְּחוּה לָאֱלִילִים ז׳ Götzen-
Идолопокло́нничать הִשְׁתַּחֲוָה לָאֱלִילִים פ״ע Göpen verehren.
Идолопокло́нство עֲבוֹדַת־אֱלִילִים פ׳ Götzendienst.
Идолослуже́ніе פ׳ см. Идолопокло́нство.
Идолослужи́тель см. Идолопокло́нникъ.
И́долъ מַסֵּכָה, עֹצֶב, אֵל־זָר, לֹא־אֵל, אֱלִיל ז׳ מִפְלֶצֶת, פֶּסֶל Götze.
Идти́, Итти́ (иду́, идёшь; עבר שֵׁלֵךְ, שלה) 1) פ״ע הָלוֹךְ gehen. Иди́ себѣ́ לֵךְ־לְךָ. Вода́ идётъ на при́быль הַמַּיִם הוֹלְכִים הָלוֹךְ וָגֵדֶל. Идётъ молва́ שְׁמוּעָה בָאָה. 2) שָׁפוֹק לִי gebraucht werden. На его сюрту́къ идетъ три арши́на לְבִגְדוֹ תִּשְׁפַּקְנָה שָׁלֹשׁ אַמּוֹת. 3) יָאֹה לִי, כָּשׁוֹר sich passen. Это пла́тье мнѣ́ не идётъ הַבֶּגֶד הַזֶּה לֹא־יוֹכַשֵּׁר לִי. Шля́па тебѣ́ очень идётъ הַמִּגְבַּעַת יָאֵתָה לְךָ מְאֹד. Идётъ! טוֹב, אֵין־רָע es geht an!
Иждиве́ніе *הוֹצָאָה, תּוֹצָאוֹת כֶּסֶף עַל־ פ׳ Unkosten.
И́же 1) (בשפת סלוית) הַ־ אֲשֶׁר welcher,-e,-es. 2) כְּנוּי לְאוֹת Н der Buchstab И.
И́жица כְּנוּי לְאוֹת V הָרוּסִית נ׳ der Buchstab V.
Изба́ בֵּית־אִבְּרִים Bauernstube. [-льница נ׳
Избави́тель מְפַלֵּט, גּוֹאֵל ז׳ פּוֹדֶה, מַצִּיל Befreier.
Избавле́ніе פ׳ גְּאֻלָּה, פְּדוּת, הַצָּלָה Errettung.
Избавля́ть,-ба́вить(-влю) פְּצֹה, חִלֵּץ מִ־, גָּאוֹל פ״ע הִפְלִיט מִ־ פ״ח; befreien. -ся פָּדָה, הוֹשִׁיעַ, הַצֵּל, מִלֵּט befreit werden.
Избалованный מְפֻנָּק, רַךְ וְעָנֹג ת׳ verwöhnt.
Избаловывать, -лова́ть (עתיד -лую) עִנֵּג, פִּנֵּק פ״ע verzärteln. -ся הִתְעַדֵּן, הִתְפַּנֵּק, הִסְכֵּן בְּעֹנֶג וְרָךְ פ״ח verwöhnt werden.
Избёнка,-бёночка см. Избу́шка.
Избива́ть פ״ע 1) נִכֶּה, שִׁבֵּר, כָּתוֹת zerschlagen. 2) הָרוֹג אֶת־כָּל־, הָמֵת — todten. -ся נ״פ 1) הוּמַת, הֹרַג, בְּלֶה, עָתוּק, הֻשְׁבַּר, נִפּוּץ zerschlagen werden. 2) הִשְׁתַּחֵת מֵרֹב יָמִים sich abnutzen.
Избира́ніе פ׳ בְּחִירָה, בְּרוֹת *Auswahl.
Избира́тель בּוֹחֵר, בּוֹרֵר ז׳ Wähler. -льница נ׳.
Избира́тельный אֲשֶׁר בּוֹ יִבָּחֵר אִישׁ ת׳ Wahl-.
Избира́тельство מִשְׁפַּט הַבְּחִירָה פ׳ Wählbarkeit.
Избира́ть פ״ע בָּחוֹר, בָּרוֹ רָאוּי לוֹ auswählen. -ся נ״פ הִתְבָּרֵר, בָּחוֹר, הִבָּחֵר gewählt werden.
Избить см. Избива́ть.
Избіе́ніе פ׳ הֶרֶג, הָמִית, קְטֶל Ermordung.
Изблёвывать,-блева́ть הָקָא פ״ע ausspeien,-brechen.
Изблизи́, -близка מִקָּרוֹב ת״פ aus der Nähe.
Избо́йна *נֹפֶת, סִיגֵי שֶׁמֶן כָּתִית נ׳ Oelträber.
Избо́ина см. Выбо́ина. [furchen.
Изборо́зживать,-боро́здить שִׁדַּד אֲדָמָה פ״ע durch-
Избочени́ваться, -ни́ться סָמוֹךְ יָדוֹ עַל־יָרְכוֹ פ״ח die Hand in die Seite stemmen.
Избра́живать, -броди́ть הִתְהַלֵּךְ לְרָחְבֵי־ פ״ע שׁוֹט, שׁוֹטֵט בְּכָל־ durchwandern.
Избра́ніе см. Избира́ніе.
Избра́нникъ מְבֹרָר מֵעָם, בָּחִיר, בָּחוּר ז׳ Auserwählter
Избра́ть см. Избира́ть. [-нница נ׳
Избу́шка בֵּית־חֹבֶר, בֵּית־אִבְּרִים קָטָן נ׳ Bauerstübchen.
Избыва́ть, -быть הָמְלַט מִ־ פ״ע los werden.
Избы́токъ (-кта) עֹדֶף, יִתְרָה ז׳ הוֹבָא, זִיז, שִׂבְעָה, עֹתֶרֶת Ueberfluß. Изб. гнѣва שְׁאֵרִית חֲמוֹת.
Избы́точество פ׳, -точность נ׳ см. Избы́токъ.
Избы́точествовать (-ствую) см. Изобиловать.
Избы́точный רַב, כַּבִּיר, עָצוּם, עַד בְּלִי־דַי, לְמַכְבִּיר reichlich.
Избѣга́ть,-бѣжа́ть,-бѣгну́ть הָמְלַט מִ־, בָּרוֹחַ־ פ״ע הִנָּקֶה מִ־, הַצֵּל נַפְשׁוֹ מִדַּי־; שָׁטוֹ — סוּר מֵעַל־, אוּר ausweichen.
Избѣга́ть רוּץ בְּכָל־רַחְבֵי־ פ״ע שׁוֹטֵט — durchlaufen.
Избяно́й אֲשֶׁר לְבֵית־אִבְּרִים ת׳ vom Bauerhause.
Изва́дка см. Привы́чка.
Изва́живать,-ва́дить לִמֵּד לְדֶרֶךְ רָע פ״ע angewöhnen. -ся הִשְׁתַּחַת דַּרְכּוֹ, הִסְכֵּן לְרָע פ״ח sich angewöhnen.
Изва́ра שְׁמָרִים וְסִיגֵי שֵׁכָר נ׳ Bodensatz (beim Bierbrauen).
Изваяніе מַעֲשֵׂה חָרֶשׁ־צוּרִים פ׳; חָרֶשֶׁת־פְּסִילִים, פֶּסֶל Bildhauerarbeit.
Изваять см. Ваять. [
Изведе́ніе פ׳ 1) מוֹצָא Herausführung. 2) הוֹצִיא מִ־, הַסִּיר מִ־ הַשְׁמִיד Ausrottung.

Изверга́ть, -ве́ргнуть פ״ע הִפִּיץ, הָרַק, זָרוֹק מִתּוֹךְ, הִזְרִיק מִתּוֹךְ פ״ח הַרְחֵק מִ־; גָּרוּשׁ hinauswerfen. -ся פ״ח הוּרַק — hinausgeworfen werden.

И́звергъ ז׳ נָבָל, נִבְזֶה, נִתְעָב Unmensch.

Изверже́ніе 1) ס׳ הַשְׁלִיךְ מִתּוֹךְ, רֹק, זְרֹק, גֵּרֶשׁ das Auswerfen. 2) הִתְבַּקְּעוּת, הִתְפַּתְּחוּת, פִּתָּחוֹן Ausbruch.

Изве́рстывать, -верста́ть פ״ע 1) הֵעֲרִיךְ, עָרוֹךְ, מִדֵּד וְחִלֵּק פֶּלֶס zielen, richten. 2) כּוֹנֵן, הֵכִין, יִשֵּׁר eintheilen. -ся נפ׳.

Изве́ртка נ׳ עֲקִיקָה, דֶּרֶךְ עִקֵּשׁ, נָלוֹז Ausflucht.

Изве́ртывать, -верну́ть פ״ע עִקֵּשׁ, עִקֵּל verdrehen. -ся פ״ח 1) הִתְהַפֵּךְ עַל־צִדּוֹ umkippen. 2) הָמַשׁ צִנּוֹרוֹ מִ־, הִנָּצֵל, הִתְמַלֵּט, סוּר מִמּוֹקֵשׁ sich losmachen.

Изве́рчивать, -верте́ть פ״ע כָּרָה, נָקוֹב, רָצוֹעַ durchbohren.

Извести́ см. Изводи́ть.

И́звесть, -ве́стка נ׳ גִּיר, שִׂיד, מֶלֶט Kalk.

Известко́вый אֲשֶׁר שִׂיד בּוֹ ת׳ Kalk-. И. раство́ръ מֶלֶט, טִיחַ שִׂיד.

Известни́къ ז׳ 1) עוֹשֵׂה שִׂיד, סַיָּד* Kalkbrenner. 2) נוֹשֵׂא הַשִּׂיד לַבּוֹנִים Kalkträger.

Известня́къ ז׳ אֶבֶן־גִּיר, אֶבֶן־שִׂיד Kalkstein.

Изветóшить בָּלָה פ״ע abnutzen.

Изветшава́ть, -ша́ть פ״ע בָּלָה מֵרֹב יָמִים alt werden.

Изветша́лость בְּלוֹת נ׳ Hinfälligkeit.

Изветша́лый בָּלֶה ת׳ alt, hinfällig.

Извива́ть פ״ע 1) עִקֵּשׁ; שָׁזוֹר, כָּרוּךְ winden. 2) שָׁזוֹר הַטָּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו, בָּלָה alles aufwinden. -ся פ״ח 1) הִתְפַּתֵּל, הִתְעַקֵּשׁ, הִתְמַלְמֵל sich schlängeln. Извива́ются как ручьи́ כְּנְחָלִים נִטָּיוּ. 2) הִשְׁתַּחֲוֶה, הִתְרַפֵּס — הִכַּף לְפָנַי־ kriecherisch sein.

Изви́вина נ׳, -ви́въ ז׳ עִקְּלָה; קֶבֶן מְעֻקָּל, עֲקַלְקַלָּה, דֶּרֶךְ Krümmung.

Изви́вистый מְעֻקָּל, מַטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו, פִּתְלוּל ת׳ sich windend.

Извивно́й אֲשֶׁר עֲקַלְקַלּוֹת לוֹ ת׳ gewunden.

Изви́ливать, -виля́ть פ״ע כָּפוּף, עִקֵּם, עִקֵּל krümmen. -ся פ״ח עִקֵּל, הִכַּף sich krümmen.

Изви́лина נ׳ עֲקַלְקַלּוֹת, עֲקַלְקַלָּה Krümmung.

Изви́листый מַטֶּה עֲקַלְקַלּוֹתָיו, מְעֻקָּל ת׳ gewunden.

Извине́ніе ס׳ סְלִיחָה, כַּפּוּרִים Entschuldigung.

Извини́тельность דֶּרֶךְ הָעוֹן הָרָאוּי לִסְלִיחָה נ׳ Verzeihlichkeit.

Извини́тельный רָאוּי לִסְלִיחָה ת׳ verzeihlich. -ное письмо́ מִשְׁאֶלֶת סְלִיחָה.

Изви́нь נ׳ עֵצֶם יֵין־שָׂרָף Alkohol.

Извиня́ть, -ни́ть פ״ע כִּפֵּר, סָלַח, נָשׂוֹא לָעָוֹן schuldigen. -ся פ״ח הִצְטַדֵּק, צִדֵּק נַפְשׁוֹ; בִּקֵּשׁ סְלִיחָה sich entschuldigen.

Изви́ть см. Извива́ть.

Извлека́ть, -влече́ть פ״ע 1) הוֹצִיא מִן־, שָׁלוּף — ausziehen. 2) הָפַק מִן־ einen Auszug machen. -ся נפ׳.

Извлече́ніе ס׳ 1) הוֹצָאָה, מוֹצָא das Ausziehen. 2) מִבְחָר, אֹסֶף — לֶקֶט מִן־ Auszug.

Извну́тр, -три́ см. Изнутри́.

Извне́ מִחוּץ ת״פ von außen.

Изводи́ть, Извести́ פ״ע 1) אִבֵּד, פִּזֵּר, כִּלָּה, הוֹצִיא עַל־ הוֹן verbrauchen. 2) כִּלָּה, הִשְׁמִיד, הִכְרִית מִן־, אִבֵּד אָפוּס, פָּסוֹס, הִשְׁמִיד, תֹּם, הִכְרִית מִן־ נפ׳ ausrotten. -ся in Verfall kommen.

Изво́дчикъ ז׳ מְאַבֵּד הוֹן — מְפַזֵּר Verschwender.

Изво́дъ ז׳ 1) מוֹצָא, בְּלוֹת Verbrauch. 2) אִבְדָן, אֹבֶדֶן, כִּלָּיוֹן Vertilgung.

Извозничать עָבוֹד בְּעֲגָלוֹת מַשָּׂא״ע Fuhrmann sein.

Изво́зъ ז׳ מוֹצָא; מִנְהָג בְּעֲגָלוֹת, מִטְעָן Ausfuhr.

Изволе́ніе ס׳ רָצוֹן, רְצוֹת Wille, Belieben.

Изво́лить פ״ע חָפוּץ, הוֹאִיל, רָצָה belieben. Чего́ изво́лите? מַה־שֶּׁאֵלָתְךָ. Изво́ль! יְהִי כִּדְבָרְךָ.

Изволо́къ ז׳ הַר מְעֻפָּל, עָקוֹב Bergabhang.

Изволочи́ть בִּלָּה לִסְחָבוֹת פ״ע abnutzen. -ся נפ׳.

Изво́льничаться הָלוֹךְ בְּשַׁרִירוּת לִבּוֹ פ״ח ausgelassen werden.

Изора́чивать, -вороти́ть פ״ע הִפֵּךְ, הָפוּךְ umwenden. -ся נפ׳. 1) הִתְהַפֵּךְ sich umw. 2) הִמְלַט פ״ח הִנָּצֵל בְּתַחְבֻּלוֹת מְרֻמָּה, מִמּוֹקֵשׁ sich herauswinden.

Изворо́тливость עָקְבָה, עָרְמָה, תַּחְבֻּלוֹת מְרֻמָּה נ׳ Gewandtheit.

Изворо́тливый עָקוֹב, הַפְכַּפְּךָ, אִישׁ־מְזִמּוֹת, עָרוּם ת׳ gewandt.

Изворо́ть ז׳ 1) מִסְבָּה, הֵפֶךְ Umwendung. 2) תַּחְבֻּלוֹת, אֹרַח עֲקַלְּתוֹן, דֶּרֶךְ פִּתְלוּל, מְרֻמָּה Ausweg.

Изворо́чать פָּרוֹעַ הַסְּדָרִים, הָרוֹס, הָפוּךְ פ״ע umwerfen.

Извощи́къ ז׳ נוֹהֵג הָרָכֶב, רַכָּב, עֲגָלוֹן (נ״ש ע״ה:) סַבָּר* Fuhrmann. -щичій ת׳.

Извраща́ть, -врати́ть פ״ע הָרוֹס, הָפוּךְ, עִקֵּל, עִקֵּשׁ הִתְעַקֵּשׁ פ״ח הִתְפַּתֵּל, הַטָּה עֲקַלְקַלּוֹת verdrehen. -ся הִשְׁתַּחֵת דַּרְכּוֹ, הִתְבַּלֵּעַ verfälscht werden.

Извраще́ніе ס׳ עִקֻּשׁוּת, הֵפֶךְ Verdrehung.

Изве́даніе ס׳ מַסָּה, חֵקֶר דָּבָר, חֲקִירָה Nachforschung.

Изве́дывать, -ве́дать פ״ע חָקוֹר, דָּרוּשׁ, תּוּר בְּלִבּוֹ; בִּקֵּשׁ לָדַעַת, נִסָּה חָפוּר, רָגַל erforschen. -ся נפ׳.

Изве́ковать בִּלָּה שְׁנוֹתָיו, —יְמֵי חַיָּיו פ״ע sein ganzes Leben zubringen.

Извѣриваться, -вѣриться פ״ח הָיָה, אֵבֵד אֱמוּנָה, הֶחָשֵׁב לְאִישׁ כְּזָבִים, לְאִישׁ לֹא־אֱמוּן בּוֹ alles Zutrauen verlieren.

Извѣститель ז׳ מַשְׁמִיעַ, מְבַשֵּׂר, מוֹדִיעַ Verkündiger. [-льница נ׳.

Извѣстительный ת׳ שְׁמוּעָה, —בְּשׂוֹרָה — benachrichtigend.

Извѣстить см. Извѣщать.

Извѣстіе פ׳ בְּשׂוֹרָה, שְׁמוּעָה Nachricht.

Извѣстно פ״ע ת״ס מוּדַעַת זֹאת, מוּדַעַת, גָּלוּי לַכֹּל bekannt; bestimmt.

Извѣстность נ׳ 1) אֱמֶת, אֲמוּן Bekanntheit. Привести въ и. כִּאֵר, פָּרַשׁ, הָקִיר אֶל־נָכוֹן, הוֹצִיא לָאוֹר. 2) תְּהִלָּה, שֵׁם Berühmtheit. Онъ пользуется извѣстностью שֵׁם לוֹ עַל־פְּנֵי חוּץ; נוֹדָע הוּא בַּשְּׁעָרִים.

Извѣстный ת׳ 1) מוּדָע, גָּלוּי, נָכוֹן bewußt, bestimmt. Въ и. день לְיוֹם הַנּוֹעָד. 2) אֲשֶׁר שֵׁם, נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים לוֹ עַל־פְּנֵי־חוּץ bekannt.

Извѣтникъ, -вѣтчикъ см. Доносчикъ.

Извѣтъ см. Доносъ.

Извѣщать פ״ע הוֹדִיעַ, בִּשֵּׂר, גִּלָּה אֹזֶן benachrichtigen. -ся פ״ח הוֹדַע, הִתְבַּשֵּׂר, שָׁמוֹעַ benachrichtigt werden.

Извѣщеніе פ׳ שְׁמוּעָה, בְּשׂוֹרָה, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם Benachrichtigung.

Извядать, -вянуть פ״ע נָבוֹל, קָמוֹל verwelken.

Извялый ת׳ נָבֵל, קָמֵל verwelkt.

Изгаживать, -гадить פ״ע תִּעֵב, מִנֵּף, גָּאַל; הִשְׁחִית, בִּלַּע, בִּגֵּל beschmutzen; verderben. -ся נ״פ הִגָּאֵל, הָאֲלַח; בִּלַּע, שׁוּם קְלָקְלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, נִבַּל כְּבוֹדוֹ sich beschmutzen.

И'згарь, -гара, -гарина נ׳ שְׂרֵפוֹן, שְׂרֵפַת קָמָה Kornbrand.

Изгибать פ״ע כָּפוּף, עָקֵל, הִטָּה biegen. -ся נ״פ הִכָּף, עָקֵל sich verbiegen.

Изгибина נ׳ מַעֲקָשׁ, עִקְלַקְלָה Krümmung.

Изгибистый ת׳ 1) עִקְלַקְלוֹן, מְעֻקָּל, כָּפוּף, -עַקְלַקְלוֹן gebogen. 2) חָרוּץ, מָהִיר gelenkig.

Изгибнуть פ״ע אָבוֹד, כָּלֹה, הִשָּׁמֵד, הָאֲסֵף umkommen.

Изгибчивость נ׳ טֶבַע הַדָּבָר הַנִּכָּף, עִקְלָתוֹן Biegsamkeit. -чивый ת׳ נָכָף, כְּתַלְתֹּל; חָרוּץ, מָהִיר; *חָרִיז Biegsam; geschmeidig.

Изгибъ ז׳ см. Изгибина.

Изглаживать, -гладить פ״ע הִכְחִד, הִשָּׁמֵד, מָחָה, טִאטֵא, אֵבֵד כָּל־זֵכֶר לְ־; הָדַמָּה, הִשָּׁמֵד vertilgen. -ся נ״פ הִמָּחֶה, הָדַמָּה verschwinden.

Изглодать פ״ע לָחַךְ כָּל־, אָכַל, —כַּרְסֵם zernagen.

Изгнаивать פ״ע הוֹצִיא כָּל־לֵחַ הַמַּכָּה auseitern lassen.

Изгнанецъ (-нца) см. Изгнанникъ.

Изгнаніе פ׳ 1) גֵּרוּשׁ, גֵּרֻשָׁה (יחזקאל מה, ם) Vertreibung. 2) גָּלוּת, גָּלוּת Verbannung.

Изгнанникъ ז׳ גָּלוּת, גָּלוּי, גָּרוּשׁ, גָּדֵחַ Verbannter.

Изгнанническій ת׳ גָּלוּת—Verbannungs-. [-ница נ׳.

Изгнанничество פ׳ גָּלוּת Verbannung.

Изгниваніе פ׳ רִקָּב, עֶבֶשׁ das Ausfaulen.

Изгнать см. Изгонять.

Изгнивать, -гнить פ״ע רָקוֹב—, עָבוֹשׁ כֻּלּוֹ ausfaulen.

И'згниль נ׳ רֶקֶב, מַעֲבָשׁ das Ausgefaulte.

Изгнойть см. Изгнаивать.

Изголовье פ׳ -לוֹבוֹק(-בקה) ז׳ מְרַאֲשׁוֹת, מְרַאֲשׁוֹת, מְרַאֲשׁוֹת Kopfkissen.

Изгонять פ״ע 1) גָּרַשׁ, הִדַּחַ hinausjagen. 2) הִגְלָה verbannen. -ся נ״פ גֹּרַשׁ, הִגָּרֵשׁ, הִגְלָה verjagt werden.

Изгораживать פ״ע גָּדוֹר, הִגְבִּיל durch einen Zaun zertheilen.

Изгорбатить פ״ע כָּפוּף גַּב אִישׁ, גִּבֵּן buckelig machen.

Изгорбатѣть פ״ע הָיָה לְגִבֵּן buckelig werden.

Изгорбить (-блю) פ״ע כָּפוּף, גִּבֵּן buckelig machen. -ся פ״ח הָיָה לְגִבֵּן buckelig werden.

Изгородить см. Изгораживать.

И'згородь, -рода, -родка נ׳ גָּדֵר, גְּדֵרָה, שׁ׳: גְּדֵרֹת, מְשׂוּכָה, מְשֻׂכָּה Zaun.

Изгорѣлый ת׳ שָׂרוּף, נִשְׂרָף, נָחָר, נָחָר verbrannt.

Изготавливать, -товлять, -товить פ״ע עָרוּךְ, הֵכִין, הִכּוֹן פ״ח הִתְעַתֵּד, הִכּוֹן, עָתִד, הֵכִל zubereiten. -ся פ״ח הִתְעַתֵּד sich z.

Изготовленіе פ׳ הֲכָנָה, עֲתִידוֹת Zubereitung.

Изгрызать, -грызть פ״ע כָּרְסֵם כָּל־ פ״ע zerbeißen.

Изгрязнить פ״ע מִנֵּף כָּל־ פ״ע, —גָּאַל beschmutzen.

Изгу'лъ ז׳ הוֹלְלוּת Ausschweifung. [liederlich werden

Изгуляться פ״ח הִתְבַּלֵּעַ, הִנָּזֵר לְשֵׁתִי, רָדוּף הוֹלְלוּת

Издавать (-даю), -дать (-дамъ) פ״ע נָתוֹן, הוֹצִיא לָאוֹר סֵפֶר herausgeben. И. книгу נ״פ. -ся נ״פ.

Издавна ת״פ מֵרָחוֹק, מִקֶּדֶם, מִכְּבָר von jeher.

Издалбливать, -долбить פ״ע נָקַב, עָשָׂה נְקוּב aus-

Издалёка ת״פ מִמֶּרְחָק, מֵרָחוֹק von weitem. [höhlen

И'здали ת״פ מֵרָחוֹק, מִמֶּרְחָק, מִנֶּגֶד aus der Ferne.

Изданіе ז׳, הוֹצִיא לָאוֹר—, הַדְפָּסָה, הוֹצָאָה *Ausgabe

Издатель ז׳ (סֵפֶר) מוֹצִיא לָאוֹר Herausgeber. -льница נ׳. -льскій ת׳ אֲשֶׁר לַמּוֹצִיא לָאוֹר des Herausgebers.

Издергивать, -дёргать פ״ע בָּלָה, קָרוּעַ לִגְזָרִים zerfetzen. -ся נ״פ בָּלָה, הִקָּרֵעַ abgenutzt werden.

Издерживать, -держать פ״ע הוֹצֵא (כֶּסֶף), פִּזֵּר; בָּלָה verbrauchen. -ся נ״פ הוֹצֵא verbraucht werden. Я издержался הוֹצֵאתִי אֶת־כָּל־כַּסְפִּי.

Издержка נ׳ בִּלּוּת, הוֹצָאָה (כֶּסֶף) Ausgabe. Путевыя издержки הוֹצָאוֹת הַדֶּרֶךְ.

Издиравить פ״ע נָקוֹב לָרוֹב, —נָקוֹר zerlöchern

Издира́ть פ״ע גָּזוֹר לִגְזָרִים, קָרוּעַ לִקְרָעִים zerreißen. -ся נפ׳ הִקָּרֵעַ לִקְרָעִים zerrißen werden.

Издича́лый ת׳ הוֹלֵךְ שׁוֹכֵב, נִהְפָּךְ לְפָרָא verwildert.

Илича́ть פ״ע הִפְרֵעַ, הָיָה לְפָרָא verwildern.

Издо́й ז׳ מְעַט הֶחָלָב בַּבְּהֵמָה Abnahme der Milch.

Издойная коро́ва פָּרָה מַמְעֶטֶת חֲלָבָהּ wenig milchgebende Kuh.

Издолбить см. Изда́лбливать.

Издо́хлый ת׳ מֵת, פֶּגֶר, נְבֵלָה krepirt.

Издо́хнуть см. Издыха́ть.

Издре́вле ת״פ מִקֶּדֶם, מִימֵי־עוֹלָם, מִאָז von

Издробля́ть, -би́ть см. Дробля́ть.

Издыха́ніе ס׳ גְּוַע, מַפַּח־נֶפֶשׁ Aushauchung des Geistes.

Издыха́ть פ״ע גָּוַע, נָפוֹחַ נַפְשׁוֹ, הֶאֱסִיף מוּת den Geist aushauchen.

Издѣва́ться (надъ кѣмъ) פ״ח הִתְעַלֵּל בְּ־, הִתֵּל — לָעוּג לְ־, הִתְעַנֵּג עַל־, הִתֵּל — Spaß treiben.

Издѣ́вка נ׳ מְהַתֵּלָה, הֶתֵּלִים לָצוֹן Spaß.

Издѣ́вочникъ ז׳ מִתְלוֹצֵץ, מִתְעוֹלֵל, מְהַתֵּל, אִישׁ־לֵץ, הֶתֵּלִים Spötter.

Издѣ́вочный מִתְהוֹלֵל ת׳ מִתְלוֹצֵץ, אוֹהֵב הֶתֵּלִים ironisch.

Издѣ́вчивый מְצַחֵק ת׳ מְהַתֵּל spottsüchtig.

Издѣ́ліе (ק׳ -лійце) ס׳ יְצִיר, חָרֹשֶׁת, מַעֲשֵׂה־יָדַיִם, עֹצֶב פֹּעַל כַּפַּיִם Handarbeit.

Изжа́рить פ״ע צָלָה בָּאֵשׁ, — קָלָה ausbraten.

И'зжелта ת״פ צָהֹב מְעַט, יַרְקְרַק צָהֹב gelblich.

Изжива́ть, -жи́ть פ״ע 1) הָתַם חַיָּיו, כִּלָּה יָמָיו leben die Zeit. 2) הוֹצִיא הוֹנוֹ, כִּלָּה מַעֲשֵׂה יָדָיו ausgeben.

Изжига́ть, -жечь (עתיד изожгу́) פ״ע בָּעַר בָּאֵשׁ, שָׂרוֹף verbrennen. -ся פ״ח הִשָּׂרֵף, הִצָּרֵב sich verbrennen.

Изжима́ть см. Выжима́ть.

Изжо́га חֲרָחֹר בַּפֶּה וּבַקֵּבָה Sodbrennen.

И'ззелена ת״פ יָרוֹק מְעַט, יַרְקְרַק grünlich.

Изнобить פ״ע הִקְפִּיא בַּקֹּר, עִנָּה בַּקֹּר frieren lassen.

Иззу́бривать, -брить см. Зазу́бривать.

Иззяба́ть, -зя́бнуть פ״ע עִנָּה מִקֹּרָה, הִצְטַמֵּת מִפְּנֵי קֹר verfrieren. Я весь иззя́бъ מִקֹּר נִכְהֲלוּ עֲצָמַי durchfrieren.

Иззя́блый קָמֵל מִקֹּר ת׳ durchgefroren.

Изла́вливать לָכוֹד, צוֹד כָּל־ פ״ע wegfangen.

Излага́тель ז׳, -льный ת׳ עוֹרֵךְ, מְפָרֵשׁ, מְבָאֵר Erklärer.

Излага́ть פ״ע שׂוֹם פֵּשֶׁר־דָּבָר, בֵּאֵר, פָּתוֹר, סַפֵּר, עָרוֹךְ לְפָנַי auslegen, erklären. -ся נפעל הֶעָרֵךְ לְפָנַי erklärt werden.

Изла́зить — עָלָה, זָחוֹל עַל־פְּנֵי כָל־ durchkriechen.

Изла́мывать פ״ע שִׁבֵּר כָּל־, — פָּרַץ, — קִצֵּץ zerbrechen. -ся נפעל הִשְׁתַּבֵּר כֻּלּוֹ, הִתְפּוֹצֵץ sich z.

Излегка́ ת״פ עַל־נְקֻלָּה; מְעַט לְאַט leichthin.

Излежа́лый נִשְׁחָת מִנּוּחוֹ יָמִים, כָּלָה מֵרוֹב יָמִים רַבִּים verlegen (Waare).

Изле́живаться, -жа́ться פ״ח כָּלָה מֵרוֹב יָמִים, הִשְׁחַת מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים verlegen werden (Waare).

Излета́ть, -тѣ́ть см. Вылета́ть.

Излёть ז׳ קֵץ יָעֵף, — כְּלוֹת מְעוּף (הַצִּים אוֹ זְקָנִים) Ende des Fluges.

Излеч— см. Излѣч—.

Излива́ть, -ля́ть, -ли́ть פ״ע יָצוֹק, שָׁפוֹךְ aus-, ergießen. И. свой гнѣвъ на שָׁפוֹךְ אַפּוֹ עַל־. И. милость на שָׁפוֹךְ רוּחַ־חֵן עַל־, — יָצוֹק. -ся פ״ח הִשָּׁפֵךְ, הוּצַק נָתוּךְ, הִשְׁתַּפֵּךְ fließen.

Излизывать, -за́ть פ״ע לִקֵּק כָּל־ auslecken.

Излитіе ס׳ שֶׁפֶךְ, צֶקֶת, יְצִיקָה, הִתּוּךְ Ausfluß.

Излишекъ ז׳ עוֹדֵף, מוֹתָר, יִתְרוֹן, יֶתֶר Ueberfluß.

Излишество ס׳, -ли́шность נ׳ מַכְבִּיר, מוֹתָר, סִפֵּק שֶׁפַע das Ueberflüssige.

Излишествовать פ״ע הִמְצָא לְמַכְבִּיר, עָדוֹף עַל־ überflüssig sein.

Излишне ת״פ לְמוֹתָר, לְלֹא־צֹרֶךְ überflüssig.

Излишній ת׳ נֶעְתָּר, עוֹדֵף überflüssig.

Изліяніе ס׳ שֶׁפֶךְ, צֶקֶת Ergießung. И. гнѣва שֶׁפֶךְ־קֶצֶף, אַף.

Изліять см. Излива́ть.

Излови́ть см. Изла́вливать.

Изловча́ться פ״ח הָעֲרֵם, עָרוֹם הִתְפַּתֵּל, הִתְחָרֵץ gewandt werden.

Излогъ см. Изло́жина 1.

Изложе́ніе ס׳ פֵּרוּשׁ דָּבָר, מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים Auslegung.

Изло́жина נ׳ 1) גַּיְא, גַּיְא־חָרִים, בְּקָעָה, עֵמֶק בֵּין הָרִים Schlucht. 2) צִנּוּר בְּעֵין קְנֵה־הָרֹבִים Krümmung des Flintenkolbens.

Изложи́ть см. Излага́ть.

Изло́жистый ת׳ שֶׁקָּעוּר, אֲשֶׁר צִנּוּרִים לוֹ vertieft.

Излома́ть, -ми́ть см. Изла́мывать.

Изло́мокъ (-мка) ז׳ שֶׁבֶר, כְּלִי מְנֻפָּץ, מִכְתָּה, — נְפוּץ, נִפּוּץ, — zerplatzen.

Изло́мъ ז׳ שֶׁבֶר, נֵפֶץ Bruch.

Изло́паться פ״ח הִתְפּוֹצֵץ, הִתְבַּקֵּעַ, נִפּוּץ, עָקוֹב, מְעֻקָּשׁ, עַקְלַקְלָה Zerplatzen.

Излу́къ ז׳, -лу́чина, -чи́нка נ׳ אֶרְחוֹת עַקְלַקְלוֹת Biegung.

Излу́чистый ת׳ מְעֻקָּל, מַטָּה עַקְלַקְלוֹתָיו, הוֹלֵךְ sich schlängelnd.

Излѣни́ть פ״ע רִפָּה יָדַי, — לִמֵּד לְעַצְלָה faul machen. -ся פ״ח הִסְכֵּן בְּעַצְלָה, הֶעָצֵל faul werden.

Излѣче́ніе ס׳ רְפוּאוֹת, מַרְפֵּא Heilung.

Излѣ́чивать, -лѣчи́ть פ״ע רָפָא, רִפֵּא, נָהָה, חִיָּה מַחֲלִי völlig heilen. -ся פ״ח הֵרָפֵא, חִיָּה מַחֲלִיוֹ sich auscuriren.

Излѣ́чимый ת׳ אֲשֶׁר תְּרוּפָה לוֹ, אֲשֶׁר רְפוּאוֹת תְּעֻלָּה לוֹ heilbar. -мость נ׳ כְּשָׁרוֹן לְהֵרָפֵא Heilbarkeit.

Изма́зывать, -ма́зать מָשׁוֹחַ כֹּל־ פ״ — טוֹחַ'ganz verschmieren. -ся פ״ח הִמָּשֵׁחַ כֹּלוֹ, — הִטּוֹחַ sich beschmieren.

Изма́лывать טָחוֹן הֵיטֵב פ״ו; הָדַק הַכֹּל zermahlen.

Изма́рчивый מִתְנָאֵל (מִטַּנֶּפֶת) עַד־מְהֵרָה ת׳ leicht schmutzend. [-ся פ״ח הִתְנָאֵל, הִאָלַח sich beschmutzen.

Изма́рывать, -мара́ть גָּאַל, טִנֵּף פ״ו beschmutzen.

Изма́чивать שָׁרָה בַּמַּיִם, שׁוֹקֵק, הִרְטֵב פ״ו durchnässen. -ся פ״ח הִמָּלֵא מַיִם, הָרְטַב durchnäßt werden.

Изма́ять עָיוֹף, יָגוֹעַ פ״ח הִטְרַח, הוֹגֵעַ פ״ו abquälen.-ся sich abmatten.

Изме́ливать, -мели́ть, -мельча́ть,-чи́ть פָּתוֹת פ״ו, לְפָתִים, הָדַק zerbröckeln. -ся נפעל הוּדַק zerbröckelt werden. [מִקְרָה — קָפוֹא erfrieren.

Измерза́ть, -мёрзнуть גּוֹעַ, הִצְטַמֵּת מִפְּנֵי קֹר פ״ו

Изме́рзлый מִקֹּר ת׳ נִצְטַמֵּת, גּוֹעַ מִקֹּרָה, קָפוּא erfroren.

Измина́ть, -мя́ть עָשָׂה, מָעוֹךְ — רָמוֹס כֹּל־ פ״ו (צפניה ג׳, יט, איוב י׳, ט), עַסֵּה, עָשָׂה durchknetten; zerknittern. -ся פ״ח הִרָּמֵס; מֹעוֹךְ, עָשׂוּי zerknittert, [durchgeknettet werden.

Измла́да см. Смо́лоду.

Изможда́ть, -ди́ть הִכְשִׁיל כֹּחַ, הִלְאָה פ״ו, עִנָּה — הִכְאָה, דִּכָּא (שמות יז, יג) חָלוּשׁ, עָלוּף, הִתְעַלֵּף, דָּאוֹב ausgemergelt werden. entkräften. -ся פ״ח

Изможде́ніе דָּאוֹבוֹן, דִּאָבָה, דַּאֲבָה ס׳ Erschöpfung.

Измозжа́ть,-жи́ть נִפֵּץ, רִטֵּשׁ, בַּצְּפָיִן zermalmen.

Измока́ть, -мо́кнуть הִטּוֹב, רָטוֹב פ״ע הִמָּלֵא אֲגַלִּים מַיִם durchnäßt werden. [durchnäßt.

Измо́клый רָטוֹב, מָלֵא רְסִיסֵי מַיִם, רָוֶה מַיִם ת׳

Измола́чивать,-молоти́ть דּוּשׁ כְּלִיל פ״ו ausdreschen.

Измолоть תֹּכֶן הַדָּגָן הַנָּדוּשׁ, מִדְשָׁה ז׳ Ausdrusch.

Измоло́ть см. Изма́лывать.

Измо́лъ מִטְחָן ז׳ Zermahlung.

Изморі́ть см. Заморі́ть.

И'зморозь קְפָאוֹן, כְּפוֹר נ׳ kalter Staubregen.

Измоча́ливать, -моча́лить הָרוֹס, הִפְרַד לְבָדִים פ״ו בְּדֵי דָבָר zerfasern. -ся נפעל הִתְפָּרֵד לְבָדֵי הַרְכָּבָתוֹ, הִתְהָרֵס — sich z.

Измочи́ть см. Изма́чивать. [den.

Измоше́нничаться הֵיהָלְאִישׁ נָבָל פ״ח Schelm wer-

Изму́сливать, -слить גָּאַל בְּרִירוֹ, הוֹרַד רִירוֹ עַל־ פ״ו begeifern. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל בְּרִירוֹ sich b.

Изму́чивать, -му́чить הִכְאָה, הִלְאָה, דִּכָּא, עִנָּה פ״ו הִכְשִׁיל כֹּחַ abquälen.-ся פ״ח הִתְעַלֵּף, הִלְאָה, דִּכָּא, עִנָּה sich ab. Онъ изму́чился כָּשַׁל כֹּחוֹ.

Измы́кивать, -мы́кать עָבוֹד, שָׁרוֹק כְּשָׁתִים 1) פ״ו brechen (Flachs). 2) בָּלָה כְּגֶד לְסִחָבוֹת abnutzen. -ся נפעל [brauchen.

Измы́ливать, -лить הוֹצֵא כָּל־הַבֹּרִית פ״ו Seife ver-

Измѣ́ливать, -мѣ́лить הָלְבַּן בַּגִּיר פ״ו ganz mit Kreide beschmieren. [Verrath.

Измѣ́на מָרַד, קֶשֶׁר, פֶּשַׁע־אֶרֶץ; מַעַל, בֶּגֶד נ׳

Измѣне́ніе הַשְׁתַּנּוּת, הַשָּׁנוּת; חֲלִיפָה, שִׁנּוּת ס׳ Veränderung.

Измѣ́нникъ מוֹרֵד Verräther. -нница נ׳.

Измѣ́нничать פָּשׁוּעַ בְּ־־, מָרוּד, מָעוֹל, בָּגוֹד פ״ע verrathen. [risch.

Измѣ́нники́чески בְּדֶרֶךְ בּוֹגְדִים, בְּמֶרֶד ת״פ verräthe-

Измѣ́нническій, -нничій בּוֹגְדִים ת׳ —treulos.

Измѣ́нничество בֶּגֶד, מַעַל, מֶרֶד ס׳ Verrath.

Измѣ́нный אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ, בַּן־חֲלוּף ת׳ veränderlich.

Измѣ́нчивость טֶבַע הַדָּבָר הַמִּשְׁתַּנֶּה נ׳ חֲלִיפוֹת, שִׁנּוּת Veränderlichkeit. [דַּרְכּוֹ veränderlich.

Измѣ́нчивый מְשַׁנֶּה, אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ, מִשְׁתַּנֶּה ת׳

Ззмѣня́емость חֲלִיפוֹת, הִשְׁתַּנּוּת נ׳ Veränderlichkeit.

Измѣня́емый נָכוֹן לְהִשְׁתַּנּוֹת, מְשַׁנֶּה פָּנָיו ת׳ veränderlich.

Измѣня́ть, -ни́ть שִׁנָּה פְּנֵי־דָבָר 1) פ״ו הָפוֹךְ, שִׁנָּה דַּרְכּוֹ, מַעֲמוֹ —. Язва измѣни́ла видъ свой הִנִּגַּע הַכֵּהַ אֶת־עֵינוֹ. 2) בָּגוֹד בְּ־־ (שַׁקֶּר) בְּ־; מָעוֹל,—מָרוּד,—פָּשׁוּעַ בְּ־־, —מָן־הָמֵר untreu werden. И. оте́честву בָּגוֹד בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. Жена́ измѣни́ла своему́ супру́гу בָּגְדָה הָאִשָּׁה מַרְעָהּ. Онъ не измѣ́нитъ своему́ сло́ву הוּא לֹא־ יָמֵר דְּבָרוֹ. Си́лы измѣ́нили мнѣ עָזְבוּנִי כֹּחִי. Глаза́ начина́ютъ измѣня́ть אוֹר עֵינַי אֵין־אִתִּי. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הֻהַפַּךְ, הָפוֹךְ, הֻשְׁתַּנָּה, שִׁנָּה, שָׁנָה. Я не измѣни́лся אֲנִי לֹא־שָׁנִיתִי. Во́лосы на я́звѣ измѣни́лись въ бѣ́лые הַשֵּׂעָר בִּנְגַע הַכֵּהַ לָבָן.

Измѣре́ніе מִדָּה, מִמַּד ס׳ *Ausmessung.

Измѣ́ривать, -ра́ть כּוּל, מָדַד, מוֹדֵד, מָדוֹד פ״ו ausmessen. -ся נפעל.

Измѣ́римость יְדֵי־הַמֵּד נ׳ Meßbarkeit.

Измѣ́римый מוּמָד, נָמֵד ת׳ meßbar. [messer.

Измѣ́ритель כָּל (ישעי׳ מ, יב) מִמַּדֵּד, מוֹדֵד ז׳ Aus-

Измѣ́рительный עֲשׂוּי לָמֹד בּוֹ ת׳ —Meß-.

Измя́клый נָמֵק, רַךְ, מְרֻכָּךְ ת׳ weich geworden.

Измя́кнуть הָפוֹךְ רַךְ, רָכַךְ, הִמֵּק פ״ע weich werden.

Измя́ть см. Изминать. [Rückseite.

Изна́нка אָחוֹר (בגד),—הַפְּנִימִי, צַד הַשְּׂמֹאלִי (בארג) נ׳

Изнасили́вать, -си́лить עֹנֶה, אָנוֹס פ״ו Gewalt

anthun. И. женщину עִנָּה אִשָּׁה. züchtigen. -ся 1) פ״ח הִתְאַמֵּץ, עָמוֹל יֶתֶר מִכֹּחוֹ sich anstrengen. 2) הִכָּבֵשׁ, עֻנָּה, הֻאֲנַס נפ׳ geschändet werden.

Изнасилованіе ס׳ (אשה) עֲנוּת, אֹנֶס, כִּבּוּשׁ Nothzucht.

Изнасиловать, -льничать см. Изнасиливать.

Изна́шивать פ״י (בגד) בָּלָה, נִשְׁוָא (בגד) עַד־בְּלוֹתוֹ abnutzen. -ся נפעל בָּלָה sich abn.

Изнемога́ть, -мо́чь פ״ע חָלוֹשׁ, חָלָה, הָלָאָה, חָלוּז, הִתְעַטֵּף, עָיוֹף, יָעוֹף, עָלוֹף, הִתְעַלֵּף, הֻאֲנַשׁ schwach werden.

Изнеможе́ніе ס׳ אֶפֶס־כֹּחַ, לֹא־כֹחַ, דְּאָבָה Entkräftigung.

Изнизивать, -низа́ть פ״י חָרוֹז בְּפְנִינִים mit Perlen besetzen.

Изника́ть, -ни́кнуть פ״ע צָמוּחַ, הָגֵלָה, יָצוּא מִן־ abgenutztes.

И́знова см. Съизнова. [הָצִין auftauchen.

Изнора́вливать, -норови́ть פ״ע 1) צִפָּה לְמוֹעֵד, שָׁמוֹר עֵת, לָקוּחַ מוֹעֵד, חִכָּה עַד עֵת־מְצוּא abwarten. 2) כּוֹנֵן אֶל־מַטָּרָה zielen nach...

Износи́ть см. Изна́шивать [Kleidungsstück.

Изно́сокъ (-ска) בֶּגֶד בָּלָה, שִׂמְלָה בָלָה ז׳ abgenutztes

Изно́съ ז׳ בְּלוֹת. Носи́ть пла́тье до изно́су עָטָה בְּגֵד עַד־בְּלוֹתוֹ. Сапога́мъ изно́су нѣ́тъ הַנְּעָלַיִם לֹא יִבְלוּ. [רָזוֹן, רִפְיוֹן יָדַיִם Erschöpfung.

Изнуре́ніе ס׳ דְּאָבָה, יְגִיעַת בָּשָׂר, לֹא־כֹחַ

Изнуре́нный לֹא־אֵין אֵיל, עָיֵף, יָעֵף, יָגֵעַ, נִלְאָה ת׳ נִקְשָׁה, רָזֶה, כֹּחַ erschöpft.

Изнури́тельный מַאֲדִיב נֶפֶשׁ, מַלְאָה ת׳ entkräftend.

Изнуря́ть, -ри́ть פ״ח הִרְזָה, הֻאֲדַב נֶפֶשׁ, דָּאוּב, הָלָאָה, עִנָּה, יִגֵּעַ, הוֹגֵעַ, כִּלָּה כֹחַ entkräften. -ся entkräftet werden.

Изнутри́ מִלִּפְנִים, מִפְּנִימָה, מִקֶּרֶב, מִבַּיִת ת׳ von innen.

Изныва́ть, -ны́ть פ״ע הָמוֹג, דָּוָה, הָמַק vergehen. Изныва́етъ душа́ моя́ תִּשּׁוּחַ עָלַי, הִתְעַטֵּף רוּחִי נפ׳. [נַפְשִׁי.

Изнѣ́женность פְּנוּק, עֹנֶג, רֹדִנִי* Verzärtelung.

Изнѣ́женный עָדִין, מְפֻנָּק, רַךְ וְעָנֹג ת׳ verzärtelt.

Изнѣ́живать, -жить עָדַן, פִּנֵּק, הָרַךְ בִּתְעֻנָּגִים פ״י verzärteln. -ся הִתְפַּנֵּק, הִתְעַדֵּן, הִתְעַנֵּג, עָנֹג, הִתְעַנֵּג פ״ח הִסְכִּין־בְּעֹנֶג וְרָךְ ע׳ sich.

Изня́ть см. Изника́ть.

Изо см. Изъ.

Изобили́е, Изоби́лованіе ס׳ שֶׂפַע, שִׂפְעָה, מוֹתָר, רְוָיָה, מַרְבֶּה, מַכְבִּיר Ueberfluß. И. хлѣ́ба שֶׂבַע, כִּפְּתֹר־בַּר.

Изоби́ловать (-лую) פ״ע רָבָה, פָּרוּץ, הָשַׂק; מָלֵא Ueberfluß haben. Страна́ эта изоби́луетъ хлѣ́бомъ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת יִפְרֹץ דָּגָן לָרֹב. Подточи́лія изоби́луютъ со́комъ виногра́днымъ הַיְקָבִים יָשִׁיקוּ תִירוֹשׁ.

Изоби́льно לָרְוָיָה, לָשֹׂבַע; לָרוֹב, לְמַכְבִּיר ת״פ reichlich.

Изоби́льный עָצוּם, כַּבִּיר, רַב ת׳ reich.

Изоблича́ть, -чи́ть פ״י גָּלָה, עָנָה בְּ־, הוֹכַח עַל־פָּנָיו entlarven. -ся הוֹכַח עַל־פָּנָיו נפ׳ entlarvt werden.

Изобличе́ніе ס׳ תּוֹכָחָה (עַל־עָוֹן) Entlarvung.

Изобличи́тель יֹסֵר, מְגַלֶּה קְלוֹן־, מוֹכִיחַ עַל־פָּנֵי ז׳ Ueberführer. -льница נ׳ [תּוֹכָחָה— entlarvend

Изобличи́тельный מֻלָּא תּוֹכָחוֹת (עַל־עָוֹן) ת׳

Изобража́ть, -зи́ть פ״י תָּאַר, דִּמּוּת, עָשָׂה, חִקָּה, צִיֵּר, תַּבְנִית* abbilden; darstellen. -ся תֹּאַר נפ׳ חִקָּה sich darstellen.

Изображе́ніе ס׳ תַּבְנִית, דְּמוּת, מִשְׂכִּית Darstellung.

Изобразительный מְחַקֶּה, מְתֹאַר ת׳ darstellend.

Изобрѣ́сть см. Изобрѣта́ть. [finder. -льница נ׳

Изобрѣта́тель אָבִי־מְגַלֶּה־, מַמְצִיא חֲדָשׁוֹת ז׳ Er-

Изобрѣта́тельность כִּשָּׁרוֹן לִמְצוֹא חֲדָשׁוֹת, חֶקֶר תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה, מַחֲשֶׁבֶת הוֹשֶׁב Erfindsamkeit.

Изобрѣта́тельный מַפִּיק, מְגַלֶּה תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה ת׳ חוֹקֵר, דּוֹלֶה עֵצָה, תְּבוּנָה erfinderisch.

Изобрѣта́ть, -обрѣ́сть פ״י הוֹצֵא אוֹר, הָפַק מְזִמָּה, חִשֵּׁב מַחֲשֶׁבֶת חָכְמָה, תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה, בָּרוּא חֲדָשָׁה erfinden. -ся הִגָּלָה נפ׳ יָצוּא לָאוֹר erfunden werden.

Изобрѣте́ніе הַמְצָאָה, חִשָּׁבוֹן, מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֶׁב ס׳ Erfindung.

Изогну́ть см. Изгиба́ть. [zerrissen werden.

Изодра́ть см. Издира́ть.

Изойти́ см. Изходи́ть.

Изорва́ть קָרוּעַ לְקָרָעִים פ״י zerreißen. -ся נפ׳ הִקָּרַע

Изощре́ніе שְׁנִנוּן, חִדּוּד ס׳ Schärfung.

Изощря́ть, Изостри́ть חִדֵּד, שָׁנַן, מָרוּט פ״י schärfen. И. мечъ חִדֵּד חֶרֶב. И. ра́зумъ חִדֵּד, חָנוֹךְ לְתְבוּנָה* הוּחַד נפ׳ הִשָּׁנֵן, הִשְׂכֵּל. -ся geschärft werden.

Израбо́таться עָיוֹף, יָגוֹעַ מֵרוֹב עֲבוֹדָה פ״ח sich müde arbeiten. [-цо́вый, -ча́тый ת׳

Изразе́цъ (-зца́), Изра́зчикъ לְבֵנַת תַּנּוּר וְכִירַיִם ז׳.

Изра́нить הִכָּה וּפָצוֹעַ פ״י verwunden.

Израсхо́дывать, -довать (-дую) הוֹצֵא (כֶּסֶף) פ״י עָלָה־, הוֹצֵא עַל־ פ״ח עָלָה־, הוֹצֵא עַל־ ausgeben, verbrauchen. -ся verbraucht werden. По три́ста си́клей зо́лота израсхо́довалось на ка́ждый щитъ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת זָהָב יָעֲלָה עַל־הַמָּגֵן הָאֶחָת. [aussprechen.

Изрека́ть, -ре́чь בָּטָא, מִלֵּל, חִבֵּעַ אֹמֶר, הִגִּיד פ״י

Изрече́ніе דִּבְרָה, מוֹצָא־, מִבְטָא שְׂפָתַיִם ס׳ Ausspruch.

Изруба́ть, -би́ть חָטוּב לְגֻזָּרִים, — כָּרוֹת פ״י zerhacken.

Изруга́ть см. Вы́ругать. [graben.
Изрыва́ть, -ры́ть (-ро́ю) פ״ע חָפוֹר, כָּרָה (עתיד) aus-
Изрыга́ть, -ры́гнуть פ״ע הוֹצִיא מִגְּרוֹנוֹ, הָקִיא, קָאָה auswerfen, ausspeien. Гора́ изрыга́етъ пла́мень הָהָר הוֹצִיא לַהֲבוֹת אֵשׁ.
Изры́скивать,-ры́скать פ״ע רוּץ עַל־פְּנֵי כָּל־ durchlaufen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּק, הָלוֹךְ שׁוֹבָב, (דמיה לא, כא) ausschweifend werden.
И́зрѣдка ת״פ לִפְעָמִים, יֵשׁ אֶשֶׁר־ bisweilen. [werden.
Изрѣ́зиться פ״ח הִתְהוֹלֵל, הִתְלַהֲלֵהַּ ausgelassen
Изрѣ́зывать, -рѣ́зать פ״ע גָּזוֹר לְגִזָּרִים zerschneiden.
Изрѣ́шетить פ״ע נָקוֹב כַּכְּבָרָה; עָשָׂה כְּמוֹ רֶשֶׁת zer-
Изря́дно ת״פ הֵיטֵב, טוֹב vorzüglich. [löchern.
Изря́дный ת׳ טוֹב מְאֹד, עָתִיק vorzüglich. -ное одѣ́ние מַכְסֶה עָתִיק.
Иса́ливать, -са́лить פ״ע מַגֵּף־, גָּאַל בְּחֵלֶב mit Fett beschmutzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל בְּחֵלֶב sich mit Fett b.
Иса́сывать,-соса́ть פ״ע מָצוֹץ־, יָנוֹק כָּל־ aussaugen.
Исве́рливать,-ли́ть פ״ע נָקַב, נָקוֹב zerbohren.
И́зсиза ת״פ כְּעֵין תְּכֵלֶת כֵּהָה schwarzbläulich.
И́зсиня ת״פ כְּעֵין תְּכֵלֶת bläulich.
Изслѣ́дить см. Изслѣ́дывать. [schung.
Изслѣ́дованіе ס׳ חֵקֶר דָּבָר, מִדְרָשׁ בִּקֹּרֶת Erfor-
Изслѣ́дователь ז׳ בוֹחֵן, מְבַקֵּר, חוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ Forscher.
Изслѣ́дывать, -довать פ״ע חָקוֹר, דָּרוֹשׁ, בָּחוֹן, בַּקֵּר, אָזַן וְחִקֵּר, תּוּר בְּלִבּוֹ, בּוּר, בִּין בְּ־; בָּדוֹק erforschen. Чтобы изслѣ́довать страну́ לַחְפֹּר אֶת־הָאָרֶץ, לָתוּר—.
Изслю́н— см. Заслю́н—.
Изори́ть פ״ע פִּזֵּר, אִבֵּד הוֹנוֹ verschwenden.
Изсо́хлый ת׳ יָבֵשׁ, צָחֵה, חָרֵר, נִקְשֶׁה; צְנוּם בצמא נָשֵׁת verschrocknet.
Изсо́хнуть см. Изсыха́ть. [vertrocknet.
Изста́иваться, -стоя́ться פ״ח פּוּג, הִפּוֹג מַעֲמָדוֹ, יָמִים רַבִּים (משקה) schal werden.
И́зстари ת״פ מִימֵי, מֵאָז, מִקֶּדֶם, מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת, עוֹלָם מִדּוֹר דּוֹר seit alten Zeiten.
Изстега́ть פ״ע 1) תִּפֵּר durchsteppen. 2) הִכָּה וּפָצוֹעַ בִּשׁוֹטִים zerpeitschen.
Изстрочи́ть פ״ע תִּפֵּר קָו לָקוֹ durchsteppen.
Изстрѣ́ливать, -ля́ть פ״ע 1) יָרָה זִקִּים לָרוֹב עַל־ zerschießen. 2) הָרַג תְּלִיוֹ עַל־, יָרָה עַד־הָרִיק אַשְׁפָּתוֹ verschießen. [losigkeit.
Изступле́ніе ס׳ רוּחַ עוֹעִים, שִׁמָּמוֹן, מְהוּמָה Bewußt-
Изступленникъ ז׳, -лённый ת׳ פּוֹחֵז, גַּתְעָה, נִפְתָּל, מְהוֹלָל, נְעֲרָה לֵב Bewußtloser, Rasender. -ница נ׳

Изсу́чивать, -сучи́ть פ״ע הַשְׁזֵר־, שָׁזוֹר כָּלִיל auf-zwirnen.
Изсуша́ть,-ши́ть פ״ע 1) הֶחֱרִב, יָבֵשׁ כָּל־ austrocknen. 2) הִכְאָה לֵב־, הָצַק, הִלְאָה abzehren.
Изсыха́ніе ס׳ חֹרֶב, יְבֵשָׁת das Vertrocknen.
Изсыха́ть, -со́хнуть פ״ע יָבוֹשׁ, חָרוֹב vertrocknen. И. отъ печа́ли הָרְזָה מִיָּגוֹן, הֵדֵל—.
Изсѣ́ка́ть, -сѣ́чь פ״ע 1) בִּקַּע, חָטוֹב, חָצוֹב, פָּסוֹל aushauen. 2) הִכָּה וּפָצוֹעַ בִּשׁוֹטִים auspeitschen. 3) חָצוֹב אֵשׁ מִצּוּר Feuer schlagen. -ся נפ׳.
И́зсѣра ת״פ כְּעֵין־אֹפֶר, כְּמַרְאֵה נָפְרִית etwas grau.
Изсяка́ніе (המים) ס׳ חֹרֶב, יְבֵשָׁת das Austrocknen.
Изсяка́ть, -ся́кнуть פ״ע יָבוֹשׁ, חָרוֹב, הָלוֹל, הִנָּשֵׁת vertrocknen.
Изся́клый ת׳ יָבֵשׁ, חָרֵב, נִשֶּׁת vertrocknet. [vertrocknen.
Изубы́тчивать, -бы́тчить פ״ע הִכְשֵׁל בְּנֵזֶק Verlust zufügen. [חֲבֵלֵי־שָׁוְא Fanatiker.
Изувѣ́рный ת׳, -вѣ́ръ ז׳ מְשֻׁמָּר, פְּתִי, מַאֲמִין בַּשָּׁוְא
Изувѣ́рство ס׳ פְּתִיּוּת, אֱמוּנָה בְּחֲבֵלֵי־שָׁוְא Aber-
Изувѣ́ръ см. Изувѣ́рный. [glaube.
Изувѣ́ченіе ס׳ מְשָׁחַת, מוּם; פְּצַע בְּ־, מוּם בְּ־ Verstümmelung. [verstümmelt.
Изувѣ́ченный ת׳ מְשֻׁחַת בּוֹ, אֲשֶׁר מוּם בּוֹ, —, פָּצוּעַ
Изувѣ́чивать, -чить פ״ע נָתוֹן מוּם בְּ־ verstümmeln. -ся פ״ח הִפָּצֵעַ verstümmelt werden.
Изукра́шивать, -кра́сить פ״ע יִפֵּה, פָּאַר ausputzen. -ся פ״ח הִתְיַפֵּה, עָדָה עָדִי sich a. [staunenswerth.
Изумѝтельно ת״פ פְּלָאִים, הַפְלֵא וָפֶלֶא נִפְלָאת er-
Изумѝтельный ת׳ נוֹרָא, נִפְלָא, מַפְלִיא erstaunlich.
Изумле́ніе ס׳ בִּלְבָלָה, שַׁמָּה, שִׁמָּמוֹן, תִּמְהוֹן־לֵב das Erstaunen.
Изумлённый ת׳ נִבְהָל, נִדְהָם מְשֻׁמָּם erstaunt.
Изумля́ть, -ми́ть פ״ע הִשְׁמֵם, הַפְלֵא לַעֲשׂוֹת; הֶחֱרִד in Erstaunen setzen. -ся פ״ח הִשְׁתָּאֵה, הִתְמַהּ, הִתְמַהּ, חֲרָדוֹת, לָבוֹשׁ שְׁמָמָה, הִבָּהֵל— erstaunen. Онъ о́чень изумѝлся לֹא־קָמָה בּוֹ רוּחַ.
Изумру́дъ ז׳ בָּרְקֶת, בָּרְקַת, אֹזְמָרְגִּד* Smaragd.
Изуро́дованіе ס׳ מְשֻׁחַת תֹּאַר, מְשֻׁחַת מוּם בְּ־ Verunstaltung.
Изуро́довать см. Уро́довать. [בְּקַסָּמִים בְּקוֹבֵּב, אָלָה
Изуро́чивать,-ро́чить פ״ע
Изу́стный ת׳ שְׁמוּר־, שׁוּם בְּפֶה, עָרוּךְ עַל־פֶּה, שֶׁבְּעַל־פֶּה דְּבָרִים* mündlich. -ныя преда́нія
Изуча́ть, -у́чивать, -учи́ть פ״ע אָזַן, חָקוֹר, לָמוֹד, הָבֵן בְּ־, וְחִקֵּר erlernen. -ся נפ׳ הֻחְקַר, הֻלְמַד erlernt werden.
Изуче́ніе ס׳ חֵקֶר־דָּבָר, לִמּוּד, לֶקַח das Erlernen.
Изц—, **Изч**—, **Изш**—, **Изщ**—, см. **Исц**—, **Исч**—,

Исш—, Исщ—.

Изъ, Изо מִן ס״ מִקֶּרֶב, מִתּוֹךְ von, aus. Изъ-за 1) מֵעֵבֶר לְ־, מֵאַחֲרֵי לְ־, מִבַּעַד לְ־ hinter—hervor. Изъ-за двери מֵאַחֲרֵי דֶּלֶת. Изъ-за рѣшётки מִבַּעַד לָאֲשֻׁנָּב. Изъ-за границы מֵעֵבֶר לַגְּבוּל. 2) עַל־, עַל־ בְּגַלַּל, עַל־דְּבַר, אֹדוֹת wegen. Изъ-за пустякóвъ לֹא־דָבָר. Изъ-за тебя בִּגְלָלְךָ.

Изъимáть (изъéмлю) см. Изъя́ть.

Изъиск— см. Изыск—.

Изъѣдáть,-ѣ́сть (изъѣ́мъ עתיד) אָכוֹל בְּכָל־פֶּה פ״ zerfressen. —, בָּלַע — הַשְׁחֵת.

Изъѣзжáть,-ѣ́здить 1) פ״ סָחוֹר, נָסוֹעַ עַל־כְּנֵי כֹּל durchreisen. 2) נָסוֹעַ בְּאֶרֶץ״״ לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ, אֶת־כָּל־רָחְבֵי־ הַשְׁחֵת (סוּס, רֶכֶב) בְּרוֹב מַסָּע durch vieles Fahren verderben. -ся נפ׳ הַשָּׁחֵת מֵרוֹב מַסָּע durch vieles Fahren sich abnutzen.

Изъявительное наклонéніе (בפעלים) דֶּרֶךְ הַחַלָּטָה Indicativ. [יג, יח) Aeußerung.

Изъявлéніе ס׳ אַחֲוָה, חִוּת, גִּלּוּת לְעֵין־ (אייב) הַרְאוֹת

Изъявля́ть,-явúть פ״ הוֹדָה, הִגִּיד, הַרְאָה לָדַעַת, גִּלָּה zeigen, äußern. И. покóрность נ׳ נָתוֹן אוֹת כִּי־ הִשְׁמַע, נָתוֹן אוֹת כִּי סָר הוּא אֶל־מִשְׁמַעַת־ -ся הִגָּלָה, הָרְאָה לָדַעַת geäußert werden.

Изъязвля́ть, -язвúть פ״ הִרְבָּה פְצָעִים־, פָּצוֹעַ לָרוֹב verwunden. [fügen.

Изъя́нить פ״ סִבֵּב נֶזֶק לְ־ Schaden zu-

Изъя́нный ת׳ מֵבִיא לִידֵי הֶפְסֵד, נוֹתֵן נֶזֶק kostspielig; nachtheilig. [theil, Schaden.

Изъя́нъ,-я́нецъ (-нца) ק׳ מַגְרֶעֶת, חֶסֶר, נֶזֶק Nach-

Изъяснéніе ס׳ בֵּרוּר דָּבָר, בֵּאוּר, פֵּרוּשׁ Erklärung.

Изъяснúмый ת׳ קַל לְבָאֵר, מִתְבָּאֵר erklärbar.

Изъяснúтель ז׳ מְבָאֵר, מְפָרֵשׁ -льница נ׳.

Изъяснúтельный ת׳ בָּאוּר, עָשׂוּי לְבָאֵר —erklärend.

Изъясня́ть,-нúть פ״ הָבֵן, בֵּרֵר, בָּאֵר, פָּרַשׁ erklären.

Изъя́тіе ס׳ דָּבָר יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל, מִבְדָּל Ausnahme. Безъ изя́тія בְּאֵין מִבְדָּל, אִישׁ לֹא נֶעְדָּר, אֵין־נָקִי.

Изъя́ть (עתיד Изниму́) 1) פ״ לָקוֹחַ מִתּוֹךְ herausnehmen. 2) הִבְדִּיל, הֵאֶצִיל, הִפְרִיד absondern.

Изыска́ніе ס׳ חֵקֶר Ausfindung, Ergründung.

Изы́сканность נ׳ דֶּרֶךְ, רֹב חֶשְׁבּוֹן, חֵפֶשׁ מְחֻכָּשׁ פְּתַלְתֹּל Künstelei. [פְּתַלְתֹּל erkünstelt.

Изы́сканный ת׳ עָשׂוּי בְּחִשְׁבּוֹנוֹת רַבִּים, מְחֻכָּשׁ

Изы́скивать,-ска́ть פ״ חָפוֹר מִמַּטְמוֹנִים, חֵקֶר, חִפֵּשׂ auffuchen; erforschen. И. удóбное врéмя בִּקֵּשׁ עֵת לְהַפְצוֹ.

Изю́брь ז׳ מִין צְבִי, יַחְמוּר, אַיָּל Edelhirsch.

Изю́мина (ק׳ -нка) נ׳, Изю́мъ ז׳ צִמּוּקִים, צִמּוּק Rosine. -мный ת׳. [תִּפְאֶרֶת Schönheit.

Изя́щество ס׳, Изя́щность נ׳ הוֹד, נְאוֹן, צְבִי, הֲדַר

Изя́щный ת׳ כְּלִיל־יֹפִי, עוֹטֶה הוֹד, הָדוּר, נָאֶה schön.

Ика́ніе ס׳ נְהוּחַ, עֲלוּג, *נְהוּק* das Schnucken.

Ика́ть (Ика́ю, Ика́ешь, נפ׳ Ичу́ И׳чешь), Икну́ть, -ся פ״ע *נְהַק, עָלַג, *נְהוּחַ* schnucken.

Икли́вый ת׳ כָּבֵד־, עָלַג לָשׁוֹן schnuckend.

Икозаэ́дръ ז׳ תְּמוּנָה בַּעֲלַת עֶשְׂרִים מִגְבָּלוֹת.

Икона נ׳ אִיקוֹן, דְּמוּת, סֶמֶל *Heiligenbild.* -нный ת׳.

Ико́нникъ ז׳ 1) *צַיָּר־אִיקוֹנִים Heiligenmaler. 2) אָרוֹן הָאִיקוֹנִים Heiligenschrank.

Иконобóрецъ (-рца) ז׳ מְתָעֵב תְּמוּנוֹת הַקְּדוֹשִׁים, מְבַאֲלִילֵי מַסֵּכָה Verwerfer der Heiligenbilder. -бóрица נ׳. -бóрный ת׳. [Bildersturm.

Иконобóрство ס׳ מְרִיבָה בְּמִכְבְּדֵי תְּמוּנוֹת הַקְּדוֹשִׁים

Иконобóрствовать (-ствую) פ״ע הִתְקוֹמֵם נֶגֶד אִיקוֹנֵי הַנּוֹצְרִים verwerfen die Heiligenbilder.

Иконобóрщина נ׳ תּוֹרַת מְרִיבֵי הָאִיקוֹנִים Bestreitung der Heiligenbilder.

Иконогра́фія, И׳конопись נ׳, -писáніе ס׳ מְלֶאכֶת סֶמֶל קְדוֹשֵׁי הַנּוֹצְרִים das Malen der Heiligenbilder -пúсный ת׳.

Иконописецъ (-сца) ז׳ צַיָּר לְאִיקוֹנֵי הַנּוֹצְרִים Heiligenmaler. [הַנּוֹצְרִים Bilderanbetung.

Иконопоклонéніе ס׳ הִשְׁתַּחֲוָיָה לְסֶמֶל קְדוֹשֵׁי

Иконопоклóнникъ ז׳ מְכַבֵּד אֶת־סֶמֶל קְדוֹשֵׁי הַנּוֹצְרִים Bilderanbeter. -нница נ׳.

Иконоста́съ ז׳ מָסַךְ הָאִיקוֹן, פָּרֹכֶת לְקֹדֶשׁ הַנּוֹצְרִים

Ико́та נ׳ см. Ика́ніе. [Heiligenwand

Икра́ נ׳ 1) בֵּיצֵי־דָגָה Kaviar, Fischrogen. 2) מַפְּלֵי בְּשַׂר־הַשּׁוֹקַיִם בָּאָדָם Wade. 3) גֶּזֶר־קֶרַח Eisscholle.

Икри́стый ת׳ 1) רַבַּת־בֵּיצִים (דָּגָה) rogenreich. 2) עַב־הַשּׁוֹקַיִם (אִישׁ) starkwadig.

Икри́ться (הדגה) פ״ח מָלֵט בֵּיצִים, —הִטֵּל *laichen, Eier legen (von Fischen).

Икряникъ ז׳ 1) מַכִּין בֵּיצֵי דָגָה Kaviarhändler. 2) מַאֲכָל מִבֵּיצֵי־דָגָה Kaviarspeise.

Икряно́й עָשׂוּי לְשִׁים בּוֹ בֵּיצֵי־דָגָה ת׳ Kaviar-. И. ка́мень מִין אֶבֶן־נִיר *קַנְבַּר Linsenstein.

Икря́ный ת׳ (דָּגָה) בַּעֲלַת בֵּיצִים Rogen enthaltend.

Икъ שֵׁם הָאוֹת У בְּאוֹתִיּוֹת הַסְּלָווִים ז׳ der Buchstab y.

И́лемъ, ильма ז׳ *עֵץ אֶלְמוֹנִים (ר״ה כנ׳) Ulme.

И́ли, Илú, Иль ס״ח אִם, אוֹ oder. Сынъ или дочь בֵּן אִם בִּתָּהּ אִם אוֹ בַּת. Живóтное или человѣ́къ אִם בְּהֵמָה אִם

אישׁ. ויש שיבוא לבאר : Киріаѳ-Арба, или Хеврóнъ קִרְיַת־אַרְבַּע הִיא חֶבְרוֹן.

Иллюминáція ж. מְאוֹר־עֲלִיזִים, אוֹרִים, שִׂמְחָה. Illumination. -ціóнный ת׳ [illuminirt.

Иллюминóванный ת׳ מְלֻא מְאוֹרֵי אוֹר, מְלֻא אוֹר־שִׂמְחָה

Иллюминовáть (-нýю) פ״ע 1) הָאַר אוֹר־שִׂמְחָה 2) מְשׁוֹחַ בְּשֶׁשֶׁר עַל־הַמִּחְקָה illuminiren. ausmalen. -ся נפ׳. [Ausmalen.

Иллюминóвка ж׳ מִשְׁחַת צְבָעִים עַל־הַמִּחְקָה das

Иловáтость ж׳ בְּצֹת אֵיזֶה מָקוֹם, —יוֹן Schlammigkeit.

Иловáтый ת׳ בֹּץ, —בְּצָה, מָלֵא טִיט־יוֹן —schlammig.

Илъ ז׳ יוֹן־מְצוּלָה, טִיט־יוֹן, בֹּץ, בְּצָה, רֶפֶשׁ Schlamm.

И́льма נ׳ см. П׳лемъ.

Ильмовникъ ז׳ יַעַר אֵלְמוֹנִים* Ulmenwald.

Ильмовый ת׳ עֲצֵי־אֵלְמוֹנִים* — Ulmen-.

Илюзія ж׳ מִרְמָה, מַשְׁאוֹת־שָׁוְא, תַּעְתֻּעַ Täuschung.

Имáлки ר׳ см. Жмýрки. [tag feiert. -нница נ׳.

Именинникъ ז׳ חוֹגֵג יוֹם־הֻלַּדְתּוֹ der seinen Namens-

Именинный ת׳ אֲשֶׁר לְיוֹם־הֻלֶּדֶת Namenstags-.

Именины ר׳ חַג יוֹם־הֻלֶּדֶת, —יוֹם־הַשֵּׁם Namenstag.

Именительный падéжъ (בדקדוק) יַחַס הַנָּשֵׂא Nominativ.

Именитость נ׳ תְּהִלָּה, שֵׁם, שֵׁמַע, שֵׁמַע Berühmtheit.

Именитый ת׳ מְהֻלָּל, נוֹדָע לְשֵׁם, אִישׁ־שֵׁם berühmt.

И́менно ת״פ (הבא לתוקף המרומז) namentlich. Именно онъ, а не другóй הוּא וְלֹא אַחֵר. Двóе изъ нихъ, а именно: Наѳáнъ и Давúдъ שְׁנַיִם מֵהֶם וְהֵם נָתָן, וְדָוִד. Это именно скáзано въ кýпчей зáписи דָּבָר זֶה נִכְתָּב מְפֹרָשׁ בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה.

Именнóй. Имяннóй ת׳ הַשֵּׁמוֹת, —הַשֵּׁם, אֲשֶׁר לְשֵׁם —namentlich. И. спúсокъ זִכְרוֹן שְׁמוֹת־ סֵפֶר הַשֵּׁמוֹת. Им. бáнковый билетъ שְׁטַר־כֶּסֶף נָקוּב בְּשֵׁם קוֹנֵהוּ. Им. укáзъ דָּת נִחְתָּמָה בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ.

Именовáніе ס׳ מִקְרָא בְּשֵׁם, קְרִיאָה — נָקֵב Benennung.

Имовѣ́ріе ס׳, -вѣ́рность ж׳ קִרְבַת עִנְיָן לֶאֱמֹת Wahrscheinlichkeit.

Имовѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר יֵאָמֵן, רָאוּי לְהֵאָמֵן wahrscheinlich.

Императóръ ז׳ אִמְפֶּרָטוֹר, קֵסָר, נָגִיד, מְצוּה לְאֻמִּים* Kaiser. -торскій ת׳.

Императрица נ׳ מַלְכָּה, גְּבִירָה, קֵסָרִית* Kaiserin.

Имперія נ׳ אֶרֶץ מִמְשֶׁלֶת קֵסָר Kaiserreich. -рскій ת׳.

Импровизáторъ ז׳ מָהִיר בְּדִבְרֵי־, מָהִיר מָשָׁל וּמְלִיצָה הוֹגֵה מְלֵב דִּבְרֵי־שִׁיר, שִׁיר Stegreifdichter.

Импровизáція נ׳ דִּבְרֵי שִׁיר, אִמְרֵי־שֵׁפֶר מִקִּירוֹת לֵב מִלֵּב Stegreifdichtung.

Импровизировáть (-рую) פ״ע דִּבֵּר שִׁיר מִתְּנוּעוֹת לִבּוֹ aus dem Stegreif dichten.

Имýщество ס׳ רְכוּשׁ, נְכָסִים Vermögen. Государственныя им. נִכְסֵי־הַמַּמְלָכָה.

Имýщій ת׳ בַּעַל נְכָסִים besitzend.

Имѣ́ніе ס׳ אֲחֻזָּה, נַחֲלָה, קִנְיָן Gut.

Имѣ́ть פ״ע יֵשׁ לְ־ besitzen, haben. Я имѣю יֶשׁ לִי. Я имѣлъ הָיָה לִי. Имѣ́ть быть נָכוֹן לִהְיוֹת. -ся הִמָּצֵא פ״ח vorhanden sein. У него все нýжное въ домѣ имѣ́ется נִמְצָא בְּבֵיתוֹ כָּל־צָרְכּוֹ.

И́мя (имени) ז׳ שֵׁם; שֵׁמַע, שֵׁמַע, תְּהִלָּה Name.

Имян— см. Имен—. [Именемъ, отъ имени בְּשֵׁם.

Имярѐкъ ז׳ פְּלוֹנִי בֶּן־פְּלוֹנִי, בֶּן־״״ Namens.

Инáкій ת׳ שׁוֹנֶה, אַחֵר anderer. [anders

Инáче, И́наче ת״פ שׁוֹנֶה מִזֶּה, לֹא־כֵן, בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת

Инбирь ז׳ *זַנְגְּבִיל, מִין צֶמַח־בֹּשֶׂם בְּהִדּוּ (שבת סה.), *הַמְלִתָּא (ברכות לה:) Ingwer. [Invalide. -дный ת׳.

Инвалидъ ז׳ גִּבָּר לְבֵיתוֹ מִן־הַצָּבָא מֻחְלִי אוֹ מְזֻקָּן

Инвентáрь ז׳ פִּקּוּדֵי־כֹל, מִפְקַד כָּל־הַנִּמְצָא Bestandsverzeichniß. [Truthenne.

Индѐйка, ק׳ -дéечка נ׳ תַּרְנְגֹלֶת הוֹדִית, *תַּרְנְגוֹל בְּרִבּוּר, בַּת־בְּרִבּוּר

Индѐйскій пѣтýхъ ת׳ תַּרְנְגוֹל הוֹדִי, *בְּרִבּוּר Truthahn. Индѐйчій ת׳.

Индивѣ́ть פ״ע עָטָה כְּפוֹר, — הִכְפִּיסָה bereifen.

Индиго ס׳, -дигъ ז׳ מִין צֶבַע תְּכֵלֶת Indigo.

И́ндѣ ת״פ בְּאֶחָד־הַמְּקוֹמוֹת irgendwo.

И́ней ז׳ כְּפוֹר Reif. [-рный ת׳.

Инженéръ ז׳ חָכָם בְּמְלֶאכוֹת הַמְּצֻדּוֹת Ingenieuer.

Иниціатива נ׳ см. Почúнъ. [Ketzerrichter.

Инквизиторъ ז׳ *קְנַסְתָּר, שֹׁר־שִׁפּוּטִים לַדַּת הָרוֹמִית

Инквизиція נ׳ שִׁפָּטִים בְּעוֹבְרֵי־, נֶקֶם־בְּרִית יְיָ, תּוֹכְחוֹת חֵמָה — Ketzergericht. -ціóнный ת׳.

Инкóгнито ת״פ מִתְחַבֵּשׁ, מִתְנַכֵּר unerkannt.

Иновúдный ת׳ אֲשֶׁר דְּמוּת אַחֶרֶת לוֹ anders gestaltet.

Иновѣ́рецъ (-рца) ז׳ בֶּן־אֱמוּנָה אַחֶרֶת Andersgläubiger. -вѣ́рка נ׳.

Иновѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר לֶאֱמוּנָה אַחֶרֶת andersgläubig.

Иногдá ת״פ לִפְעָמִים, לְעִתִּים, יֵשׁ אֲשֶׁר־ zuweilen.

Иногорóдецъ (-дца) ז׳ בֶּן־עִיר אַחֶרֶת Fremdstädter.

Иногорóдный ת׳ אֲשֶׁר מֵעִיר אַחֶרֶת fremdstädtisch

Иноземецъ (-мца) ז׳ בֶּן־אֶרֶץ אַחֶרֶת Ausländer. -зéмка נ׳.

Иноземный ת׳ אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה ausländisch.

Инозначéніе ס׳ הוֹרָאָה מִשְׁאֶלֶת, פֵּשֶׁר מִשְׁאָל* bildlicher Sinn.

Иноза́чущій אֲשֶׁר פִּתְרוֹן מָשָׁאָל לוֹ ת׳ in uneigentlichem Sinne.

Иной אַחֵר ת׳ andrer. Ино́е пла́тье בְּגָדִים אֲחֵרִים. Ино́й разсужда́етъ такъ, друго́й и́наче זֶה יִשְׁפֹּט כֹּה וְזֶה בְּכֹה.

Инокъ נָזִיר נוֹצְרִי ז׳ Mönch. -кинья נְזִירָה נ׳ Nonne.

Иномысленный שׁוֹנֶה, אֲשֶׁר רוּחַ אַחֶרֶת לוֹ ת׳ anders denkend.

Иномысліе הֲגוּת־, מַרְאֵי־לֵב אֲחֵרִים, רוּחַ אַחֶרֶת ס׳

Инообра́зный см. Иновидный.

Иноплеме́нникъ, Инороде́цъ (-дца) בֵּן־, נָכְרִי ז׳ Fremdling. [fremdstämmig.

Иноплеме́нный, -ро́дный אַחֵר ת׳, מַעַם נָכְרִי — Иноска́заніе מָשָׁל ס׳ *Allegorie.

Иносказа́тельный בְּדֶרֶךְ מָשָׁל וּמְלִיצָה ת׳ bildlich.

Иностра́нецъ (-нца) בֶּן־אֶרֶץ אַחֶרֶת ז׳ Ausländer.

Иностра́нный см. Иноземный. [-нка נ׳.

Иноходецъ (-дца) סוּס שׁוֹנֶה בְּמַהֲלָכוֹ ז׳ Paßgänger.

Иноходь מַהֲלַךְ סוּס מֵרִים רַגְלָיו מִיְּמִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ ת׳ יַחְדָּו Paßgang (bei Pferden). -хо́дный ת׳.

Иноцвѣ́тный מְצֻבָע אַחֵר, אֲשֶׁר עֵינוֹ שׁוֹנָה מִן־ ת׳ andersfarbig.

И́ноческій אֲשֶׁר לְנִזִּירֵי־הַנּוֹצְרִים ת׳ Mönchs-.

И́ночество מִשְׁפַּט־הַנִּזִּירִים ס׳, תּוֹר־ — Mönchswesen.

И́ночествовать (-ствую) הִנָּזֵר — הִנָּזֵר לְיָי פ״ע Mönch sein.

Инспе́кторскій אֲשֶׁר לַמְשַׁגִּיחַ עַל־ ת׳ Inspectors-.

Инспе́кторство פְּקֻדּוּת מְנַצֵּחַ, מִשְׁמֶרֶת מַשְׁגִּיחַ עַל־ Inspectorat.

Инспе́кторша אִשֶּׁת מַשְׁגִּיחַ נ׳ Frau des Inspectors.

Инспе́кторъ מַשְׁגִּיחַ, בַּעַל־פְּקֻדּוּת, מְנַצֵּחַ עַל־ ז׳ Inspector.

Инспектри́са מְנַצֶּחֶת עַל־, מַשְׁגִּחַת נ׳ Aufseherin.

Инста́нція מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט נ׳ Gerichtsstand.

Инстинктъ חוּשׁ הַטִּבְעִי בַּחַיִּים ז׳ innerer Antrieb.

Институ́тскій לְבֵית־הַחֲנִיכִים, אֲשֶׁר לְבֵית־הָאָמוּן ת׳ Institut-.

Институ́тъ בֵּית־הַחֲנִיכִים, בֵּית־הָאָמוּן ז׳ Institut.

Инструкція תּוֹרַת הַ־, הַפְקַת־דָּבָר נ׳ Anweisung.

Инструмента́льный כְּלִי־הַשִּׁיר ת׳ — Instrumental-.

Инструме́нтъ כְּלִי־שִׁיר; כְּלִי־מְלָאכָה Werkzeug.

Инсурге́нтъ מִתְפָּרֵץ, קוֹשֵׁר, מוֹרֵד בְּמַלְכּוֹ ז׳ Aufrührer. [standes-.

Интеллектуа́льный תְּבוּנָה ת׳, —חָכְמָה — Ver-

Интеллиге́нтный נָבוֹן, חָכָם ת׳; דַּעַת־, לֵב־ verständig, gebildet.

Интеллиге́нція אַנְשֵׁי־חָכְמֵי־לֵב, סוֹד חֲכָמִים נ׳, תְּבוּנָה מַשְׂכִּילִים die Gebildeten.

Интенда́нтство מִשְׁקַל צָרְכֵי הַצָּבָא ס׳ Verwaltung.

Интенда́нтъ בֶּן־מִשְׁקַל לְצָרְכֵי הַצָּבָא ז׳ Verwalter. -тскій ת׳. [Zwischenraum.

Интерва́лъ מָקוֹם הַמֶּתֶן, רֶוַח בֵּין־ ז׳ (יחזקאל מא, יא)

Интереса́нтъ אִישׁ אֲשֶׁר לִבּוֹ לְבִצְעוֹ ז׳ נוֹגֵעַ בְּדָבָר, Interessirter. -са́нтка נ׳. [hende.

Интере́сность חֵן עֶרֶךְ־דָּבָר, מַקְסַם־לֵב נ׳ das Anzie-

Интере́сный מְשַׁמֵּחַ נֶפֶשׁ; לוֹקֵחַ לֵב ת׳ anziehend.

Интересова́ть (-сýю) לָקוֹחַ לֵב בְּ־ פ״י interessiren. -ся הֶפְנָה, —שׂוּם, הָכַן לִבּוֹ אֶל־ פ״ח sich int.

Интере́съ 1) אַהֲבַת־עַצְמוֹ, בִּצַּע ז׳ Vortheil. 2) מַקְסַם־לֵב; תַּאֲוַת־נֶפֶשׁ Theilnahme.

Интимный см. И́скренній.

Интона́ція נְגִינַת הַמִּלִּים נ׳ Betonung.

Интри́га 1) קֶשֶׁר רְמִיָּה, שִׁטָּה, שְׁלוּחַ מְדָנִים, דִּבָּה, רָכִיל Intrigue. 2) רֵאשִׁית מָדוֹן בְּדַרְמָה Verwickelung. 3) מוֹקְשֵׁי דוֹדִים, עֲבוֹתוֹת אַהֲבָה Liebeshändel. Онъ въ интри́гѣ съ не́ю הוּא נִלְכָּד בְּאַהֲבָיוָ.

Интрига́нтъ אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת, הֹלֵךְ רָכִיל, מְרַגֵּל ז׳ מְעוֹרֵר — מְשַׁלֵּחַ מְדָנִים Ränkemacher. -га́нтка נ׳.

Интригова́ть (-гýю) הִתְנַכֵּל, נָכַל, חָבַל אָוֶן, שִׁלַּח מְדָנִים בֵּין־ פ״י Ränke machen.

Интроду́кція מָבוֹא, רֹאשׁ, —פֶּתַח־דָּבָר נ׳ Einleitung.

Инфанте́рія חֵיל הָרַגְלִי נ׳ Fußvolk.

Инфа́нтъ בֶּן־מֶלֶךְ (בספרד) ז׳ Kronprinz. -тина נ׳.

Инфузо́рія שֶׁרֶץ הַמַּיִם כְּאֶבֶק דַּק נ׳ Monadenthierchen.

Ипа́тка מִין אַנְפָּה (עוף הים) נ׳ Seepapagei.

Ипохо́ндрикъ בַּעַל־מָרָה שְׁחוֹרָה, יָדוּעַ חֳלִי־דָאֲבוֹן ז׳ *Milzsüchtiger. [-рическій ת׳.

Ипохо́ндрія *מָרָה שְׁחוֹרָה, חֳלִי־דָאֲבוֹן נ׳ Milzsucht.

Ироническій כַּמְהַתֵּל, מְלַאֲהַתִּלִים, בְּרוּחַ מַהְתַּלוֹת ת׳ spottend.

Иро́нія מַהְתֵּלָה, הִתְּלִים, צְחוֹק נ׳ Spott.

Иррегуля́рныя войска́ חֵיל הַצְּבָאִים רַק לְעֵת מִלְחָמָה irregulares Heer.

И́рха עוֹר אֵילִים מְעֻבָּד נ׳ Schafleder. -ховый ת׳.

Ирь מִין שׁוֹשָׁן נ׳ *אָרוּם (כלאים ה) Teichkalmus.

Искажа́ть, -казить הִשְׁחִית תֹּאַר־ פ״י, עִוָּה פְּנֵי־, בִּלּוּעַ, שִׁנָּה, הִשְׁחִית נפעל הָפוּךְ, בְּלַע verderben. -ся entstellt werden.

Искаже́ніе מִשְׁחַת־מַרְאֶה, מִשְׁחַת ס׳ Verstümmelung.

Искажённый נִשְׁחָת, מְבֻלָּע, אָשֵׁר מוּם בּוֹ ת׳
Исказить см. Искажать. [entstellt.
Искалывать פ״ע 1) נָקוֹב לֶרֶב, — דָּקוֹר zerstechen. 2) בָּקַע כָּל־ zerspalten. -ся נפעל.
Исканіе ס׳ תּוּר, בִּקּוּשׁ, דְּרוּשׁ, חִפּוּשׁ das Suchen.
Искапывать פ״ע חָפוֹר; כָּרָה, קוּר, חָפוֹר מִמַּטְמוֹנִים כָּרָה, — כָּל־ ausgraben. -ся נפעל.
Искатель ז׳ חוֹפֵשׂ, דּוֹרֵשׁ, מְבַקֵּשׁ Sucher. И. приключе́ній רוֹדֵף קָדִים, רֹעֶה רוּחַ, מְרַדֵּף רִיקִים Abenteurer. -льница נ׳.
Иска́тельный מִתְאַמֵּץ לִמְצֹא חֵן, מִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ ת׳ בְּעֵינֵי kriechend, schmeichelnd. [suchen.
Иска́тельство ס׳ מַאֲמַצֵּי־כֹחַ לִמְצֹא, חִפּוּשׂ das An-
Иска́ть (ищу́, и́щешь) פ״ע (кого, чего) בִּקֵּשׁ, חִפֵּשׂ suchen. И. съ кого־ דָּרוֹשׁ מִיַּד־ דָּרוֹשׁ, בָּעָה. И. на комъ בּוֹא בַּמִּשְׁפָּט עִם־ Враги́ и́щутъ погуби́ть его אוֹיְבָיו יְבַקְּשׁוּ נַפְשׁוֹ לְסַפּוֹתָהּ. -ся נפעל בִּקֵּשׁ, חִפּוּשׁ הִדָּרֵשׁ gesucht werden.
Иска́шивать, -кости́ть פ״ע הִטָּה, כֵּף, עִקֵּשׁ, כָּפוּף עִקֵּל ſchief machen. -ся פ״ח.
Исклёв— см. Выклёв—.
Исключа́ть, -чи́ть פ״ע הִבְדִּיל מִן־, הָסַר מִתּוֹךְ, — הוֹצִיא ausſchließen. -ся פ״ח הִבָּדֵל מִן־ ausgeſchloſſen werden.
Исключа́я פ״ח בִּלְתִּי־, זוּלָתִי, לְבַד מִן־, מִלְּבַד ת״ח מִבְּלַעְדֵי, חוּץ מִן־, אִם־ ausgenommen. Не исключа́я никого́ אִישׁ לֹא־נֶעְדָּר, אֵין־נָקִי.
Исключе́ніе ס׳ 1) הַבְדָּלָה, — מִבְדָּל מִתּוֹךְ Ausſchließung. 2) פְּרָט, *יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל Ausnahme. Безъ исключе́нія אֵין־נָקִי.
Исключи́тельно ת״ח בִּיחוּד, לְבַד, *בִּפְרָט aus-
Исключи́тельный ת׳ פְּרָטִי, *יוֹצֵא מִן־הַכְּלָל aus- [ſchließlich.
Исковёркивать, -вёркать פ״ע בָּלוֹק verdrehen. -ся נפ׳.
Исковой ת׳ см. Искъ. [chern. -ся נפ׳.
Исковы́ривать, -ря́ть פ״ע נָקוֹב, נָקוּר, נָקַר zerlö-
Исколачивать, -колоти́ть פ״ע הִכָּה, נִפֵּץ, חָבוֹט לְרִסִּיסִים zerſchlagen. -ся נפ׳.
Исколеси́ть פ״ע הָשַׁב אוֹפָן עַל־ כָּל־פְּנֵי־, נָסוֹעַ עַל־כָּל־פְּנֵי durchfahren.
Исколупа́ть см. Колупа́ть. [
Исколо́ть см. Иска́лывать.
Иско́мый ת׳ הַמְבֻקָּשׁ, הַנִּדְרָשׁ geſucht.
Исконі ת״ח מִכְּבָר, מִקֶּדֶם, מֵאָז, מֵעוֹלָם von jeher.
Иско́нный ת׳ קְדוּמוֹנִי, קַדְמוֹנִי—uralt.
Ископа́емый ת׳ כָּרוּי, הָפוּר, נָקַר ausgegraben. -мое ца́рство מִינֵי הַמַּתֻּכוֹת, מַצְפּוּנֵי הָאֲדָמָה.
Ископа́ніе ס׳ כְּרִיָּה, כְּרִיתָה, חֲפִירָה Ausgrabung.
Ископа́ть см. Иска́пывать. [rottung.
Искорене́ніе ס׳ מַשְׁאוֹת מִשֹּׁרֶשׁ, שָׁרֵשׁ, נָתֹשׁ Aus-
Искорени́тель ז׳ הוֹפֵךְ מִשֹּׁרֶשׁ, מַשְׁמִיד שֹׁרֶשׁ Vertilger.
Искоренять, -ни́ть פ״ע שָׁרֵשׁ, נָתוֹשׁ, עָקַר, חָפוֹר מִשֹּׁרֶשׁ ausrotten.
Иско́рка ק׳ см. И'скра. [
Искоро́бить פ״ע כָּפַף, כָּפוּף עִקֵּל עִקֵּשׁ verbiegen.
И'скоса ת״פ מִטֶּה, נָטוּי etwas ſchief. И. смотре́ть עָיַן.
Искосить см. Иска́шивать.
И'скра (ж. -ко́рка) נ׳ שְׁבִיב־אֵשׁ, כִּידוֹד־אֵשׁ, נִיצוֹץ Funke. И. алма́зная צִפֹּרֶן שָׁמִיר בֶּן־רֶשֶׁף kleiner Diamant. Сукно́ съ и́скрою אֹרֶג־צֶמֶר עִם־נְקֻדּוֹת כֶּסֶף. [innig.
И'скренній ת׳ אֱמוּנָה,—אֱמֶת, נֶאֱמָן, תָּמִים, יָשָׁר —אֲמוּנָה
И'скренно, -нне ת״פ בֶּאֱמֶת, בְּתָמִים, בֶּאֱמוּנָה יָשָׁר aufrichtig. И. ли се́рдце твое́? הֲיֵשׁ אֶת־לְבָבְךָ יָשָׁר.
И'скренность אֱמוּנָה, אֱמֶת, תֹּם, תְּמִימָה נ׳ יִשְׁרַת לֵב Aufrichtigkeit. [durchkreuzen.
Искрестить פ״ע הִתְהַלֵּךְ; הִתְוָה תָּו שְׁתֵּי וָעֶרֶב עַל־ כָּ־ לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ
Искри́вина נ׳ מַעֲקָשׁ, עִוָּתָה, עִקְלַקְלָה Biegung.
Искривле́ніе ס׳ עִוָּתָה, מַעֲקָשׁ; עִקֵּל Krümmung.
Искривля́ть, -ви́ть פ״ע עִקֵּל, עִקֵּשׁ, עִוָּה, עִוֵּת, עִוֵּת krümmen. -ся פ״ח עִקֵּל, הִתְעַקֵּשׁ, הִעָוֵת, הִתְעַוֵּת, סִלֵּף,
И'скристый ת׳ מְתֻנּוֹסֵס, נוֹצֵץ funkelnd. [ſich kr.
И'скриться פ״ח מָלַט כִּידוֹדֵי אֵשׁ; נוֹצֵץ, הִתְנוֹצֵץ funkeln. [ſprühend.
Искромётный ת׳ יוֹרֶה רִשְׁפֵּי־אֵשׁ; נוֹצֵץ Funken
Искромса́ть פ״ע פָּתוֹת לְפָתִים zerſtückeln.
Искроши́ть פ״ע פָּתוֹת לְפָתִים, הִגְרֵם zerbröckeln. -ся הִגְרֵם נפ׳, הִתְפּוֹצֵץ לְרִסִּיסִים ſich z.
Искря́къ מִין חַלְמִישׁ צוּר, אֶבֶן־אֵשׁ ז׳ Feuerſtein.
Искупа́ть, -пля́ть, -пи́ть (плю́) פ״ע פָּדָה, פָּדוֹעַ, גָּאוֹל, הִגְאִיל, הִפְדָּה פ״ח loskaufen. -ся הִגְאִיל, הִפְדָּה ſich l.
Искупи́тель ז׳ פּוֹדֶה, גּוֹאֵל Erlöſer. -льница נ׳.
Иску́пленникъ ז׳ עֶבֶד פָּדוּי (ישעיה מב, יט) Losgekaufter. [Loskaufung.
Иску́пъ ז׳, -пле́ніе ס׳ פְּדוּיִם, פְּדִיוֹן, גְּאֻלָּה, פְּדוּת
Иску́ривать, -ри́ть פ״ע קָטַר כָּלִיל verräuchern. -ся הֻקְטַר כָּלִיל נפ׳ verräuchert werden.
Искуса́ть см. Иску́сывать. [führer. -льница נ׳.
Искуси́тель ז׳ בּוֹחֵן, מְנַסֶּה; שָׂטָן Verſucher, Ver-
Искуси́тельный ת׳ מַסָּה, —עָשׂוּי לְנִסָּיוֹן verfüh-
Искуси́ть см. Искуша́ть. [reriſch.

Иску́сникъ ז׳ מָהִיר בְּ־, חָרוּץ אֻמָּן, חֲכַם חֲרָשִׁים Kunsttertiger. -ница נ׳. [geschickt.

Иску́сно ת״פ מַעֲשֵׂה יְדֵי־אֻמָּן, בִּתְבוּנוֹת כַּפַּיִם, בְּחָכְמָה

Иску́сность נ׳ תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם, חֲרִיצוּת, חֲרֹשֶׁת Ge-

Иску́сный ת׳ מָהִיר, חָכָם, חָרוּץ geschickt. [schicklichkeit.

Иску́сственный ת׳ מַעֲשֵׂה יָדַי; עֲשׂוּי בְּיַד חָרוּצִים, אֻמָּן künstlich.

Иску́сство, Иску́ство ס׳ חָרֹשֶׁת, מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֵׁב, חָכְמַת לֵב בְּמְלָאכָה, יַד־חָרוּצִים Kunst.

Иску́съ ז׳ נִסָּיוֹן, בְּחִינָה, מַסָּה* Versuchung.

Иску́сывать, -са́ть פ״ע נָשׁוֹךְ בְּכָל־ — נָשַׁךְ zerbeißen.

Искуша́ть, -куси́ть פ״ע 1) בָּחוֹן, נִסָּה צָרוּף prüfen. 2) הָבִיא לִידֵי נִסָּיוֹן, פִּתָּה, הָדַח, הָסַת* in Versuchung führen. -ся נפ׳ הִנָּסָה נִסָּה Erfahrungen machen.

Искуше́ніе ס׳ נִסָּיוֹן, מִבְחָן, מַסָּה* Versuchung.

Искъ ז׳ תְּבִיעָה, מַשָּׂאַת חוֹב, מֹשָׁא* Schuldforderung. -ковóй ת׳.

Исламизмъ ז׳ דָּת־מַהֲמֶד, בְּרִית הַמִּשְׁלְמָנִים Muha-

Исо́пъ ז׳ אֵזוֹב Ysop. -пный ת׳. [medanismus.

Испазить פ״ע עָשָׂה שְׁלַבִּים לְ־ ausfugen.

Испа́костить פ״ע הִשְׁלִיךְ, נִבֵּל, שִׁבֵּץ, גָּאַל, טִנֵּף שִׁקּוּצִים עַל־ verderben.

Испаре́ніе ס׳ פּוּגַת, עֲלוֹת (הַזֵּעָה), מִשְׁאַת הַקְּטוֹרֶת קִטֹּר, אֵד; הָאֵדִים; יֵזַע, זֵעָה Ausdünstung.

Испа́рина נ׳ רֵאשִׁית יֵזַע, פְּטַר־זֵעָה gelinder Schweiß.

Испаря́ть, -ри́ть פ״ע הִקְטִיר אֵד, הֶעֱלָה זֵעָה, הוֹצִיא אֵד, הָפֵג פּוּג, עָלָה בְאֵדִים ס״ח ausdämpfen lassen. -ся פ״ע ausdünsten.

Испаха́ть פ״ע עָדַר — חָרַשׁ כָּל־ durchackern. -ся נפ׳.

Испа́чкивать, -па́чкать פ״ע טִנֵּף, גָּאַל beschmutzen. -ся נפ׳.

Испепеля́ть, -ли́ть פ״ע נָתוֹן, הָפוּךְ לְעֵפֶר־שְׂרֵפָה הָיָה לְמַאֲכֹלֶת־אֵשׁ לְמַאֲכֹלֶת־אֵשׁ einäschern. -ся נפ׳ zu Asche werden.

Испе́чь (испеку́) (עתיד) אָפָה פ״ע ausbacken.

Испещря́ть, -пестри́ть פ״ע עָשָׂה, בָּרַד, רָקוֹם־מְלֵא נָקֹד bunt machen. -ся נפ׳.

Испива́ть, -пи́ть פ״ע שָׁתָה כָּלִיל, עָרָה — ausstrinken.

Испи́ливать, -ли́ть פ״ע גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר כָּל־ zersägen.

Испи́сывать, -писа́ть פ״ע כָּתוֹב כָּל־; כָּתוֹב עַל־פְּנֵי; הִשְׁחַת (עַט) מְרוֹב כָּל־־ ganz verschreiben. -ся פ״ח מִכְתָּב sich durchs Schreiben abnutzen.

Испито́й ת׳ רָזֶה, חֲלָשׁ, רַפֵּה־כֹחַ abgemagert.

Исплечи́ться פ״ח הִמּוֹט (הַכּוּם) בְּכִתְפּוֹ הַכּוּם הַמּוֹט Schulterbein verrenken.

Исплечка נ׳ מוֹט־, מוֹקַע כִּתֵּף הַכּוּם Verrenkung des Schulterbeines.

Исплутова́ться פ״ח הִסְכֵּן בְּמִרְמָה Schelm werden.

Исповѣ́даніе ס׳ 1) תּוֹדָה עַל־פְּשָׁעָיו לַיְ Bekenntniß. 2) בְּרִית עַם וָעָם, תּוֹרַת דָּת־אֵל, דֶּרֶךְ הָאֱמוּנָה בַּיְ עַם־אֱלֹהָיו Glaube. И. еврейское הַדָּת הָעִבְרִית, בְּרִית יִשְׂרָאֵל עַם־אֵל.

Исповѣ́датель הַכֹּהֵן הַמְכַפֵּר ז׳ Beichtvater.

Исповѣ́дникъ ז׳ מְכַפֵּר, מִתְוַדֶּה Beichtender. -ница נ׳.

Исповѣ́дническій ת׳ אֲשֶׁר לַמִּתְוַדֶּה, — הַמְכַפֵּר zum

Исповѣ́дно́й ת׳ הַמִּתְוַדִּים — Beicht-. [Beichten.

Исповѣ́дывать, -довать (-дую) -вѣ́дать פ״ע 1) И. религію הִשְׁבַּע בְּשֵׁם־, הֶחֱזִיק בִּבְרִית אֱלֹהָיו, נָצוֹר דָּת bekennen. 2) И. грѣхи́ הוֹדָה עַל־פְּשָׁעָיו beichten. -ся פ״ח הִתְוַדָּה אֶת־עֲוֹנוֹ beichten.

И́сповѣдь נ׳ הִתְוַדּוּת עֲוֹנָיו, תּוֹדָה עַל־פְּשָׁעָיו Beichte.

Исподни́ца נ׳ כְּתֹנֶת, בֶּגֶד תַּחְתּוֹן לְנָשִׁים Unterrock.

Испо́дній ת׳ תַּחְתִּי, תַּחְתּוֹן unterer. -нее пла́тье בֶּגֶד תַּחְתִּי.

И́сподоволь ת״פ מְעַט־מְעַט, לְאַט allmählig

Испо́дтиха, -тишка́ ת״פ בַּסֵּתֶר, בַּלָּאט heimlich.

Испо́дъ, -дóкъ ז׳ תַּחְתִּית, יְסוֹד, מַסַּד שֹׁרֶשׁ unterer Theil. И. жертвенника יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ. И. горъ שֹׁרֶשׁ הָרִים. И. пла́тья בֶּגֶד הַפְּנִימָה צַד הַבֶּגֶד. Въисподи́ בְּתַחְתִּית. Съисподи́ מִתַּחַת לְ־.

Испокóнъ ת״פ מֵאָז, מֵעוֹלָם von Ewigkeit her. И. вѣ́ка מִימֵי־קֶדֶם, מִדּוֹר דּוֹר, מֵאָז מֵעוֹלָם.

Испола́ть מק״ר אַשְׁרֵי אַשְׁרֶיךָ! wohl dir! И. тебя́! אַשְׁרֶיךָ.

Исполи́нскій ת׳ נְפִילִים, עֲנָקִים — riesenhaft.

Исполи́нъ ז׳ נְפִיל, עֲנָק, רָפָא, גִּבֹּר־קוֹמָה Riese.

Исполне́ніе ס׳ עֲשׂוֹת דָּבָר, הָקִים, מְלֵא — Erfüllung. Привести въ и. הָקִים דָּבָר, — .

Исполненный ת׳ 1) מָלֵא, נִמְלָא voll. 2) נַעֲשָׂה, מְקֻיָּם, מוּקָם erfüllt.

Исполни́тель ז׳ מַקִּים דָּבָר, — מְקַיֵּם, — מְמַלֵּא, — מְשַׁלֵּם Vollzieher. -ница נ׳.

Исполни́тельный ת׳ הָעֲשׂוּי לְקַיֵּם דָּבָר Vollziehungs-. -ная власть שִׁלְטוֹן לְקַיֵּם דְּבַר־מִשְׁפָּט.

Исполня́ть, -пóлнить פ״ע קִיֵּם דָּבָר, — הָקִים, — מִלֵּא erfüllen. И. свое обѣща́ніе קִיֵּם דְּבָרוֹ, — הָקִים, — מָלֵא, הִמְלֵא; קִיֵּם, הוּקַם נפעל שְׁמוֹר מוֹצָא פִּיו. -ся in Erfüllung gehen. Ему́ испóлнилось де́сять лѣ́тъ מָלְאוּ לוֹ עֶשֶׂר שָׁנִים.

Исполосова́ть см. Полосова́ть.

И́сполу ת״פ לְמִתְּצָה, רַק־חֲצִי לְמִתְּצָה nur halb.

Испоро́ть הַתֵּר הַתָּפֵר פ״ auftrennen.

Испо́ртить הִשְׁחִית פ״ח בִּלֵּעַ verderben. -ся הִשְׁחִית, הִבָּלֵעַ, בָּאוּשׁ verdorben werden.

Испо́рченность זְמָה, בִּלָּע, רַע נ׳ Verdorbenheit.

Испо́рченный נַעֲוֶה־לֵב, רָע, מְבֻלָּע, נִשְׁחָת ת׳ verdorben.

Испости́ться עָנָה מִצּוֹם פ״ח [krank fasten.

Исправи́тель דָּאוֹב מִתַּעֲנִית, מְחַזֵּק בֶּדֶק, מְתַקֵּן ז׳ Verbesserer. -льница נ׳.

Исправи́тельный מוּכָן, עָשׂוּי לְהֵיטִיב (לְתַקֵּן) ת׳ לְתִקּוּן מְעִנּוֹת Besserungs-.

Исправле́ніе תִּקּוּן הַמְּעִנּוֹת (1 נ׳ בְּנָיָן, ס, -пра́ва Besserung. И. пра́вовъ הֵיטִיב דַּרְכּוֹ מַרְבֵּא־הָרוּם, שׁוּב מִדַּרְךְ רָע, תְּשׁוּבָה. — 2) מִשְׁמֶרֶת Verrichtung. И. до́лжности מִשְׁמֶרֶת פְּקִידוּת.

Исправля́ть, -пра́вить (-влю) הֵיטִיב, תָּקַן, תִּקֵּן פ״ע בֶּעֱלָה אֲרוּכָה לְ־ רִפֵּא הָרוּם bessern. И. пра́вы הֵיטִיב מַעֲלָלֵי־. И. до́лжность כִּהֵן בִּפְקִידוּת ein Amt verwalten. -ся הוּטַב הִרְפָּא מֵחֲרִיסוּתוֹ פ״ח Онъ испра́вился הֵיטִיב דַּרְכּוֹ רָע, שָׁב.

Испра́вникъ נְשִׂיא־פָּרוֹר, פְּקִיד מִגְרַשׁ־עִיר ז׳ Kreisrichter.

Испра́вно בֶּאֱמוּנָה ת״פ, מְבֻלִּי־עֵדֶר דָּבָר, בְּדִיוּק punktlich.

Испра́вность תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם, אֲמוּנִים נ׳, יַד חָרוּצִים Pünktlichkeit.

Испра́вный לֹא־יַעֲדֶר בַּעֲבוֹדָתוֹ דָּבָר punktlich.

Испра́вный אֲשֶׁר, מָהִיר, חָרוּץ, נֶאֱמָן בְּמְלַאכְתּוֹ ת׳ [אשר, מהיר, חרוץ, נאמן במלאכתו (מ״א יב׳ יח, כז)

Испражне́ніе צֵאָה, חֹרָא, שִׂיג ס׳ Ausleerung.

Испражня́ть, -праздни́ть בִּנָּה, הָרַק פ״ע ausleeren. -ся הִתְעָרָה פ״ח יָשׁוּב חוּץ, יָצָא חוּץ, הָסַךְ רַגְלָיו zu Stuhl gehen (דברים כג, יג-יד).

Испра́шивать, -проси́ть שָׁאוֹל מֵאֵת פ״ע דָּרוֹשׁ, מֵעִם־, בַּקֵּשׁ — הִפָּטֵר, הִשָּׁאֵל מִ־ פ״ח erbitten. -ся בִּרְשִׁיוֹן מִ־ sich losbitten. [biren.

Испро́бовать נִסָּה, בָּחוֹן, טָעוֹם (תהלים לד,ט) פ״ע pro-

Испроверга́ть הָפוּךְ מִשֹּׁרֶשׁ, הָפוּךְ עַל־פִּיו פ״ע, הָרוֹס, הַפֵּל, הִשְׁלִיךְ הָתֵשׁ, הֶהָרֵס, הֶהָפֵךְ פ״ח umstürzen. -ся לָאָרֶץ umgestürzt werden. [das Umstürzen.

Испроверже́ніе הֶרֶס, הֲפֵכָה, שַׁלֶּכֶת ס׳ הֲרִיסוּת

Испроше́ніе בַּקָּשָׁה מֵאֵת ס׳ das Erbitten.

Испры́скать הִזָּה, זָרוֹק פ״ע besprißen.

Испря́сть טָוָה כָּל־ פ״ע alles ausspinnen.

Испуга́ть הִבְהֵל, הִחֲרִיד, הִפְחִיד, בִּעֵת, חִתֵּת פ״ע erschrecken. -ся הִבָּהֵל, הִבָּעֵת, חָתוֹת פ״ח sich ersch.

Испу́гъ בֶּהָלָה נ׳, פַּחַד, בִּעָתָה, חִתַּת, -пу́га ז׳ Schreck.

Испужа́ть см. Испуга́ть.

Испуска́ніе מוֹצָא מִתּוֹךְ, מִשְׁלָח ס׳ das Herauslassen. И. ду́ха מַפַּח־נֶפֶשׁ, —צֵאת.

Испуска́ть, -пусти́ть (-пущу́) הוֹצִיא, הִפִּין פ״ע נָתוֹן, שִׁלַּח; מִתּוֹךְ —; נָפוֹחַ herauslassen. И. лучи́ הוֹצִיא אִנְחָה, שִׁלַּח קַרְנֵי אוֹר, הִפִּין —. И. вопль הִשְׁתִּין. И. мочу́. Цвѣты и спуска́ютъ пріятный за́пахъ הִפְרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ טוֹב. И. духъ נָפוֹחַ נַפְשׁוֹ. -ся נפ׳. [Prüfung

Испыта́ніе בְּקֹרֶת, חֵקֶר, מִבְחָן, מַסָּה ס׳ Erfahrung;

Испыта́тель תּוֹבֵן, מְבַקֵּר, חוֹקֵר, בּוֹחֵן, מְנַסֶּה ז׳ Prüfer; Forscher.

Испыта́тельный הַמִּבְחָן, —, הַמַּסָּה ת׳ prüfend.

Испытывать, -пыта́ть נִסָּה פ״ע, בָּחוֹן, חָקוֹר, בָּקֵר, תָּכוֹן, דָּרוֹשׁ, בּוֹר, אָזַן prüfen. И. бѣдствіе רָאוּ עֳנִי erdulden.

Испятна́ть מָלֵא בֶּהָרוֹת, הִכְתִּים מְאֹד פ״ע beflecken.

Иссо́пъ אֵזוֹב ז׳ Ysop.

Истаева́ть הָמַס, הֵמוֹג פ״ע הָמַק zergehen. Имѣнье его иста́яло עָלָה בַּתּוּהוּ רְכוּשׁוֹ.

Иста́птываніе מְרִמָּס, מְבוּסָה ס׳ Zertretung.

Иста́птывать, -топта́ть בּוֹס, בּוֹסֵס פ״ע רָמוֹס zertreten. -ся הָיָה לְמִרְמָס, הִתְבּוֹסֵס בְּ־ נפ׳ z. werden.

Иста́скивать, -таска́ть בָּלָה (בנד) עַד־לִסְחָבוֹת פ״ע abnutzen. -ся בָּלָה נפ׳, הָיָה לִסְחָבוֹת (בנד) sich abn. Онъ весь истаска́лся בָּלוּ עֲצָמָיו מִזֹּמֶת דַּרְכּוֹ נָאוּפִים הוּא.

Иста́чивать, -точи́ть חִדֵּד עַד־קַלְקַל (1 פ״ע abschleifen. 2) אָכוֹל (עֵשׂ, רָקָב) כָּל־ (הַבְּגֶד) zerfressen. -ся נפ׳.

Иста́ять см. Истаева́ть.

Истека́ть, -те́чь הִגְזַר (מַיִם) מִן־ פ״ע אָזוֹל — ausfließen. Истека́ющій мѵръ מֹר עוֹבֵר. Истека́етъ время זוֹב מְדֻכָּר, יָצָא נִפְשׁוֹ עִם־דָּמוֹ. И. кро́вью הָעֵת עוֹבֶרֶת.

Истеребля́ть, -тереби́ть מָרוֹט פ״ע zerzausen.

Истере́ть см. Истира́ть.

Истерза́ть שִׁסָּעַ, טָרוֹף פ״ע קָרוֹעַ zerfleischen. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ, לְבָבוֹ, הִתְנַחֵם sich abmartern.

Исте́рика מִין מַרָה שְׁחוֹרָה בְּנָשִׁים נ׳ Mutterschmerz. -ри́ческій ת׳.

Истеря́ть הָתַם לָרִיק, אִבֵּד פ״ע unnütz ausgeben.

Исте́ць (-тца) בַּעַל־מִשְׁפָּט, אִישׁ רִיב, נוֹשֶׁה ז׳ *תּוֹבֵעַ Bittsteller. -тица נ׳.

Истече́ніе זוֹב, שֶׁפֶךְ מִן (1 ס׳ Ausfluß. 2) סוֹף, קֵץ, צֵאת, עֶבֶר Verlauf. По истече́ніи двухъ лѣтъ מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים.

И'стина ג' אֱמֶת, קֹשֶׁט, צֶדֶק, קֹשֶׁט, מִישׁוֹר Wahrheit. По истинѣ אָכֵל, אָמְנָם, אֶמְנָה, אָמְנָם wahrlich.

И'стинное ת' בְּאֱמוּנָה, בְּאֱמֶת, בְּמִישָׁרִים wahrhaftig.

И'стинность ג' אֱמוּנָה, אֱמוּנִים, אֹמֶן, צְדָקָה, נְכוֹנָה Wahrhaftigkeit.

И'стинный ת' אֲמִתִּי, נָכוֹן, נֶאֱמָן* wahr.

Истира'ть, -тере'ть (עתיד Изотру́) פ״ו מָרַק, מָרַח, חָדַק, כָּלַל — zerreiben. -ся נפ'.

Истиха ת״פ בַּשֶׁתֶר, בְּלָאט im Stillen.

Исти'ца נ -см. Исте́цъ.

Истлѣва'ть, -тлѣ'ть פ״ע הָמַק, עָבוֹשׁ, רָקוֹב verfaulen.

Истлѣ'ніе ס' רַקָּבוֹן, רָקָב, מָק Vermoderung.

Исто'дъ ז' גִּין הָלָב, מִין צֶמַח (שביעית ז') *Milchkraut.

Исто'къ ז' אַפִּיק, (מַיִם) מוֹצָא, מַבּוּעַ, מָקוֹר, תּוֹצָאוֹת Ausfluß; Quelle. [(שופטים ז' מו') Auslegung.

Истолкова'ніе ס' פִּתְרוֹן דָּבָר, פֵּשֶׁר — , בֵּאוּר

Истолко'ванный ת' מְבֹאָר, מְפֹרָשׁ erklärt.

Истолкова'тель ז' פּוֹתֵר, מְבָאֵר Erklärer.

Истолковывать, -кова'ть פ״ו פָּתוֹר, בָּאֵר, בָּרֵשׁ, הָכֵן לְ־ auslegen; erklären. -ся נפ' פֹּרַשׁ, הִתְבָּאֵר erklärt werden.

Истолочь פ״ו חָדַק, כָּתוֹת zerstoßen. [zerstoßen.

Истолчённый ת' מוּדָק, כָּתִית

Исто'ма, -томле'ніе ס' דָּאבוֹן, רָזוֹן, יְגִיעַת־בָּשָׂרִים, עֲנוּת Erschöpfung.

Истомлённый ת' נִלְאֶה, עָיֵף, יָגֵעַ ermattet.

Истомля'ть, томи'ть (млю) פ״ו חָלוֹשׁ אֶת־, הִלְאָה, הָרַק נֶפֶשׁ, הוֹגֵעַ ermatten. -ся פ״ח הָלְאָה, עָיוֹף, יָעוֹף, עָלוֹף, חָלוֹשׁ, הִתְעַלֵּף sich erm.

Исто'мный ת' מַלְאָה, מַרְבֶּה תְּלָאָה erschöpfend.

Истомѣ'лость נ' אֶפֶס־כֹּחַ, יְגִיעַת בָּשָׂר Erschöpfung.

Истомѣ'лый ת' רְפֵה־כֹחַ, עָיֵף, יָעוֹף ermüdet.

Истомѣ'ть см. Томѣ́ть.

Истонча'лый ת' מוּדָק, דַּק מְאֹד dünn geworden.

Истонча'ть פ״ע הוּדַק dünn werden.

Истончи'ть см. Истоня́ть. [dünn machen.

Истоня'ть, -ни'ть פ״ו הָדַק הֵיטֵב; טָחוֹן עַד־אֲשֶׁר דַּק

Истопи'ть (-плю) פ״ו 1) (תַּנּוּר) הִשִּׁיק durchheizen. 2) הִתִּיךְ, הִמְסָה schmelzen.

Истопле'ніе ס', -то́пка נ' 1) מַשִּׁיק — , הַשִּׁיק תַּנּוּר Heizung. 2) הַנְתָּכָה, הִתּוּךְ Schmelzung.

Исто'плый ת' נִשְׁקָע, מְטֻבָּע versunken.

Истопни'къ ז' מַשִּׁיק תַּנּוּרִים, יֹבֵר מְחַם תַּנּוּרָא Ofenheizer. [heizer sein.

Истопни'чать פ״ע עָבוֹד עֲבוֹדַת מַשִּׁיק תַּנּוּרִים Ofen-

Истопни'чиха נ' מַשִּׁיקַת תַּנּוּרִים Frau des Ofenheizers.

Истопта'ніе, -та'ть см. Иста́птываніе.

Исторга'ніе ס' הָדַיִם מִתּוֹךְ־מִדְחֶה, מַשְׂאוֹת מִשָּׁרְשָׁיו נְתִשׁ das Ausreißen.

Исторга'ть, -то́ргнуть פ״ו 1) נָתוֹשׁ, נָסוֹחַ, הִכָּעֵ (עין); הוֹרֵשׁ, נָשׁוֹל, הַתֵּק, גָּרַשׁ aus reißen. 2) הוֹצָא חֵלֶץ, הִתְמַלֵּט פ״ח כַּלֵּט, הִלֵּץ — , מִן־ losreißen. -ся

Исторже'віе см. Исторга́ніе. [שוֹ נַפְשׁוֹ sich l.

Исто'рикъ ז' מְזַכִּיר, סוֹפֵר דִּבְרֵי־הַיָּמִים (קוֹרוֹת הָעִתִּים) Geschichtschreiber.

Историческій ת' אֲשֶׁר לְדִבְרֵי־הַיָּמִים geschichtlich.

Исторіогра́фъ см. Исто́рикъ.

Исто́рія נ' דִּבְרֵי־הַיָּמִים; קוֹרוֹת הָעִתִּים; סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת Geschichte.

Источа'ть, -чи'ть פ״ו הָקַר, נוּב, נָבוֹעַ, זוֹב ausströmen

Источе'ніе ס' הָקִיר, זוֹב das Hervorquellen. [lassen.

Исто'чина נ' 1) גִּקְרַת־צוּר מִפֶּרֶץ, נָקִיק, עֲרוּץ־נְחָלִים מַיִם vom Wasser ausgespülte Stelle. 2) מַאֲכֹלֶת עֵשׂ Wurmfraß.

Источи'ть см. Иста́чивать.

Исто́чникъ ז' עֵין־מַיִם, מַעְיָן, אַפִּיק — , גֻּלַּת — , מָקוֹר, מַבּוּעַ, מוֹצָא — Quelle; Ursprung. И. благъ מָקוֹר הַטּוֹב. Изслѣдовать предмѣтъ по исто́чникамъ בּוֹא עַד־תְּכוּנָתוֹ, הָקוֹר עָנָן לְמוֹצָאָיו.

Истоща́лость נ' כֹּחַשׁ־בָּשָׂרִים, רָזוֹן Entkräftung.

Истоща́лый ת' דַּק־בָּשָׂר, דַּל, רָזֶה entkräftet.

Истоща́ть פ״ו 1) הִלְאָה, עִנָּה, רָזֶה, הָרַק נֶפֶשׁ־ בְּקוֹק entkräften. 2) (הון) כִּלָּה, הָרַק, פִּזֵּר verschwenden. Онъ истощи́лъ всѣ сре́дства для достиже́нія своей цѣ́ли הוּא כִלָּה שְׁאֵרִית כֹּחוֹ לְמַעַן חֵצִי מְצֹא חֶפְצוֹ. Истощу́ на нихъ стрѣ́лы мои אַכַּלֶּה בָם חִצַּי. Силы его истоща́лись תַּם כֹּחוֹ אָזְלַת יָדוֹ. -ся הָרְוָה, הִלְאָה; תֹּם, כָּלָה, הוּרַק פ״ח הָכוֹק, הֻדַּל, עֻנָּה erschöpft werden.

Истоще́ніе ס' כֹּחַשׁ־בָּשָׂר, רָזוֹן Entkräftung.

Истощённый ת' דַּל, רָזֶה; עָיֵף, נִלְאָה erschöpft.

Истоща́тельный ת' מוֹגִיעַ, מַלְאָה entkräftend.

Истра́та נ' מִגְרַעַת כֶּסֶף, אֲבֻדָּן — ; כֶּסֶף מוּצָא עַל־ Verbrauch.

Истра́чивать, -тра́тить см. Изде́рживать.

Истреби́тель ז' מַשְׁמִיד, מְאַבֵּד vertilger. -льница נ'.

Истреби́тельный ת' עָשׂוּי לְהַשְׁמִיד בּוֹ vernichtend.

Истребле́ніе ס' אֲבָדָן, אַבְדָּן, כִּלָּיוֹן, כָּלָה, חֵרֶם Vertilgung.

Истребля'ть, -би'ть (עתיד -блю) פ״ו דָּמָה, בָּעֵר, אִבֵּד, כָּרוֹת, כָּלָה, הִכְחִיד, הָחֲרִים, הָרוֹב, (ד״ה ב' כב, י) דִּבֵּר, הִשְׁמִיד, הִצְמִית, הִכְרִית, הָמַל, הִכְרִית, הִשְׁבִּית vertilgen. -ся הִכָּרֵת, כָּלָה, הִכָּחֵד, הָרוֹב, הֻדַּמָּה, אָבוֹד פ״ח סוּף

הִשָּׁמֵד, הִצָּמֵת vertilgt werden.

Истре́бов— см. Вы́требов—.

Истрезвля́ть, -ся см. Вытрезвля́ть, -ся.

Истре́скаться פ״ח הִתְבַּקֵּעַ, הִתְפּוֹצֵץ zerplatzen.

Истряса́ть, -трясти́ פ״י חָבוֹט, נער, נָעוֹר, נָעַר durchschütteln. -ся נפ׳ הִתְנַעֵר, הִנָּעֵר; הֻחְבַּט ausgeklopft werden.

Истука́нъ ז׳ עֶצֶב, עֹצֶב, עֵצֶב, גִּלּוּל, אֱלִיל (עֲצַבִּים) אֱלֹהֵי מַסֵּכָה, צֶלֶם, פֶּסֶל, (רבים) Götzenbild.

Иступля́ть, -тупи́ть פ״י הִקְהָה abstumpfen. -ся הָפוּךְ קֵהָה קָהָה פ״ח sich abstumpfen.

И́стый ת׳ נֶאֱמָן עֹשֶׁר, נָכוֹן wahrhaft.

Истяза́ніе ס׳ תּוֹכְחוֹת הַמָּוֶת; עִנּוּת, עֲנוּת, שְׁפָטִים מוּכָר אַכְזָרִי das Martern. [שְׁפָטִים בְּ־] Folterer.

Истяза́тель ז׳ עוֹשֶׂה מְיַסֵּר בְּמַהֲלֻמוֹת, מְעַנֶּה

Истяза́тельный ת׳ שְׁפָטִים—, עִנּוּת—, Folter-.

Истяза́ть פ״י הִכָּה וּפָצוֹעַ, יִסֵּר בְּמַהֲלֻמוֹת, עִנָּה, הִכָּה עָשָׂה שְׁפָטִים בְּ־ foltern.

Исха́живать,-ходи́ть פ״י הִתְהַלֵּךְ בְּכָל־ durchwandern.

Исхища́ть,-хи́тить פ״י פִּלֵּט־הִצִּיל, לָקוֹחַ בְּחֲזָקָה מִיַּד־ entreißen.

Исхлёстывать, -ста́ть פ״י יַסֵּר בַּשּׁוֹט zerpeitschen.

Исхода́тайствовать פ״י דָּרוֹשׁ עַד־מְצֹא הָפֵצוֹ, הָפֵק רָצוֹן מֵאֵת־ auswirken.

Исходи́ть, Изойти́ 1) פ״ע см. Исха́живать. 2) פ״ע יָצָא, אָזוֹל ausgehen. Всѣ де́ньги его изошли́ הֻכְּסַף אֵזֶל מְכִיסוֹ. И. кро́вью יָצָא נַפְשׁוֹ עִם־דָּמוֹ.

Исхо́дный ת׳ מוֹצָא־ Ausgangs-. -ная то́чка רֹאשׁ־מוֹצָא דָּבָר, עִנְיָן, —, תְּחִלַּת, —פֶּתַח.

Исхо́дъ ז׳ מוֹצָא, צֵאת, תּוֹצָאוֹת Ausgang; Ende. И. души́ תֹּם הַחַיִּים, צֵאת נֶפֶשׁ. Кни́га Исхо́да סֵפֶר שְׁמוֹת. То́чка исхо́да רֹאשׁ עִנְיָן דָּבָר, תְּחִלַּת, —פֶּתַח. Въ исхо́дѣ го́да לְצֵאת הַשָּׁנָה.

Исходя́щій ת׳ הַיּוֹצֵא, הַמּוֹצֵא ausgehend, Ausgangs-. Книга исходя́щая סֵפֶר זִכָּרוֹן לָאֲגֻרוֹת הַמּוֹצָאוֹת. [בּוּנַת הַקְּטֹר, עֲלוֹת הָאֵדִים]

Исхожде́ніе ס׳ מוֹצָא, צֵאת Ausgang. И. паро́въ

Исхуда́лый ת׳ דַּק־בָּשָׂר, נִרְזֶה, רָזֶה abgemagert.

Исхуда́ть, -дѣ́ть פ״ע הִרְזֶה, כָּחוֹשׁ abmagern.

Исцара́пывать, -пать פ״י שָׂרוֹט, גָּרַד zerkratzen. -ся נפ׳ הִתְגּוֹרֵד, הִשָּׂרֵט sich z.

Исцѣле́ніе ס׳ רְפוּאוֹת, מַרְפֵּא Heilung.

Исцѣ́лимый см. Излѣ́чимый.

Исцѣля́ть, -ли́ть פ״י רָפָא, חִיָּה מַחֲלִי, רַפֵּא heilen. -ся פ״ח הִתְרַפֵּא, הֵרָפֵא geheilt werden.

Исча́діе ס׳ צֶפִיעַ, עִוִּיל, פִּרְחָח, שֶׁגֶר Brut.

Исча́хлый ת׳ דַּל־בָּשָׂר, נִרְזֶה, רָזֶה abgezehrt.

Исча́хнуть פ״ע כָּחוֹשׁ, הִרְזֶה abzehren. [schwinden.

Исчеза́ніе, -чезнове́ніе ס׳ הֶעְלֵם, חֲלוֹף das Ver-

Исчеза́ть, -че́знуть פ״ע אָבוֹד, כָּרוֹחַ כַּצֵּל, —, הִתְהַלֵּךְ הִתְעוֹפֵף, הִצָּמֵת הִכָּחֵד, חָלוֹף verschwinden.

Исче́ркивать, -ка́ть פ״י חָרוֹת כָּל־, חָרוֹת, חָקַק, שָׂרוֹט bekritzeln. [durchstreichen.

Исчёркивать, -черка́ть, -кну́ть פ״י מָרוֹק, מָחָה

Исче́рпывать, -пать (עתיד -паю́) שָׁאוֹב כָּל־, בּוֹא עַד־תֵּכֶל דָּבָר, —דָּלָה ausschöpfen. И. предме́тъ חָקוֹר עִנְיָן עַד־תַּכְלִיתוֹ.

Исче́рчивать, -рти́ть см. Исчерк—.

Исчисле́ніе ס׳ מִפְקָד, סִפְרָה, מִנְיָן, סִפּוּר Berechnung.

Исчисля́ть, -чи́слить פ״י מָנָה, סָפוֹר, פָּקוֹד auszählen. -ся הִמָּנֶה נפ׳ הִסָּפֵר berechnet werden.

Исшали́ться פ״ח הִפָּרֵעַ, חָלוֹף שׁוֹבֵב בְּדַרְכּוֹ לִבּוֹ ausgelassen werden. [כָּל־] durchsuchen.

Исша́ривать, -ша́рить פ״י מִשֵּׁשׁ בְּכָל־, חִפֵּשׂ אֶת־

Исша́ркивать, -кать פ״י שָׂרוֹט, מָרוֹק, מָרוֹט zerkratzen; abnutzen.

Исше́ствіе ס׳ מוֹצָא, צֵאת Ausgang.

Исшива́ть, -ши́ть (עתיד Изошью́) פ״י 1) תַּפֵּר כָּל־ ausnähen. 2) בָּתְפָרוֹ (הַחוּטִים) בָּלָה כָּל־ nähend verbrauchen.

Исщепа́ть פ״י בָּקוֹעַ כָּל־, —בָּקַע zerspalten.

Исщипывать, -па́ть פ״י מָרוֹט כָּל־ auszupfen.

Ита́къ, И та́къ מ״ח וְעַתָּה, וּבְכֵן also.

Итого́ כָּל־הַמִּסְפָּר im Ganzen. И. 4600 лицъ כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. Пальцевъ, по шести итого 24 אֶצְבְּעוֹתָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מִסְפָּר.

Ито́гъ ז׳ תֹּכֶן, מִסְפַּר כָּל־ Totalsumme. Вы́вести и.

Итти́ см. Идти́. [נָשָׂא רֹאשׁ־]

Ихневмо́нъ ז׳ עַכְבַּר מִצְרִי Pharaomaus.

Ихтіоло́гія נ׳ חֵקֶר הַדָּגִים לְמִינֵיהֶם Fischkunde.

Ихтіоло́гъ ז׳ חוֹקֵר טֶבַע הַדָּגִים Fischkundiger.

Ишакъ ז׳ פֶּרֶד Maulesel. -ша́чій ת׳-ша́чка נ׳ פִּרְדָּה Mauleselin.

Ишь, Ишь ты פ״ק רְאֵה־נָא, הֲרָאִיתָ sieh mal!

Ищейка, Ищея́ נ׳, Ищейная, И́щая соба́ка כֶּלֶב (הַמְחַפֵּשׂ אֶת־הַצַּיִד) הַטֶּר Spürhund.

И́щикъ, И́щица см. Исте́цъ, -ти́ца.

Ищу́ см. Иска́ть.

І.

І ,י' הָאוֹת הָעֲשִׂירִית בְּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית J.
Іакинѳъ см. Гіацинтъ 2.
Іаписъ ז' см. яшма́. [schaft.
Іерархія נ' פְּקֻדּוּת הַכֹּהֲנִים, —מִמְשַׁל Priesterherr=
Іерархъ ז' כֹּהֵן רֹאשׁ Oberpriester. -хическій ת'.
Іерархическій, -шій ת' אֲשֶׁר לְכֹהֵן רֹאשׁ Oberpriester=.
Іерархество ס' מִשְׁמֶרֶת כֹּהֵן רֹאשׁ Oberpriesteramt.
Іерей ז' כֹּהֵן Priester. -рейскій ת'.
Іерейство ס' מִשְׁמֶרֶת הַכֹּהֲנִים, כְּהֻנָּה Priesteramt.
Іероглифъ ז' כְּתָב־הַחֹתְמִים Bilderschrift. -фическій ת'. [скій ת'.
Іеромонахъ ז' כֹּהֵן מִשְׁנֶה Priestermönch. -на́ме-
Іодинъ, Іодъ ז' מִין מִינֶרַל מֵאֹפֶר הַצְּמָחִים שֶׁעַל שְׂפַת הַיָּם Jodin; Jod.
Іордáнь נ' (לוצרים) מָקוֹם קָדוֹשׁ מֵי־נְהַר Jordanfest.
Іудéйствующій ת' מִתְיַהֵד der nach jüdischer Sitte lebt.
Іюль ז' שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי (תַּמּוּז) Juli. Іюльскій ת'.
Іюнь ז' שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי (סִיוָן—תַּמּוּז) Juni. Іюнскій ת'.

К.

К ,ק' הָאוֹת הָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית K.
Кабакъ ז' בֵּית מִשְׁתֶּה, בֵּית הַיַּיִן Schenke.
Кабала́ נ' אֲמָנָה, קַבָּלָה עַל־עַצְמוֹ Verpflichtung.
Кабалистика נ' תּוֹרַת הַקַּבָּלָה Geheimlehre.
Кабали́ть פ"י כָּבוּשׁ לְעֶבֶד zum Leibeignen machen. -ся פ"ח הִכָּבֵשׁ לְעֶבֶד Leibeigener werden.
Кабáльный ת' אֲשֶׁר לְקִנְיַן עֶבֶד leibeigen. [schaft.
Кабáльщина נ' קִנְיַן עֶבֶד עוֹלָם; עַבְדוּת Leibeigen=
Кабáнина נ' בָּשָׂר חֲזִיר הַיַּעַר Wildschweinfleisch.
Кабáній ת' אֲשֶׁר לַחֲזִיר־יַעַר Eber=.
Кабáнъ ז' 1) חֲזִיר הַבָּר, חֲזִיר מִיַּעַר Eber. 2) *גֶּזֶר־נָטִיל, —עֵשֶׂת, קֶרַח Eisblock.
Кабарга́ נ' חַיַּת־הַבֹּשֶׂם Bisamthier.
Кабаргинскій ת' אֲשֶׁר לְחַיַּת הַבֹּשֶׂם. -ская струя (ברכות סא.) *מְשֹׁשֶׁק, קְנֵה־בֹשֶׂם בְּעוֹר בֶּטֶן חַיַּת־הַבֹּשֶׂם Moschus.
Кабáцкій, -бáчный ת' אֲשֶׁר לְבֵית הַיַּיִן Schenke=.
Кабáчникъ ז' בַּעַל בֵּית־הַיַּיִן Schenkwirth.
Кабинéтъ ז' חֶדֶר הַמִּכְתָּב Cabinet. -тскій ת'.
Каблýкъ ז' (לַאֲחוֹרֵי כַּף הָרֶגֶל) אֹדֶן־הַנַּעַל Absatz. -лýчный ת'.
Каблучокъ, -чёкъ (чка́) ז' см. Каблýкъ.
Каболка נ' חֶבֶל מֵחַבְלֵי אֳנִיָּה Gabelgarn. -лочный ת'.
Каботáжъ ז' מַסַּע אֳנִיָּה עַל־שְׂפַת יָם וְנָהָר Küstenfahrt.
Кабы מ"ח אִם, לוּ המ' als ob. [gardist.
Кавалергáрдъ ז' שׁוֹמֵר לְרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ Chevalier=
Кавалéрія נ' חֵיל הָרַכָּבִים, צְבָא־הַפָּרָשִׁים Reiterei.
Кавалéрскій ת' —, רַכָּב—פָּרָשׁ Ritter= [-рійскій ת'.
Кавалéрство ס' מַעֲלַת הַפָּרָשִׁים, (תאר כבוד) תּוֹר הָרַכָּבִים Ritterthum.
Кавалéръ ז' 1) הָדוּר בְּאוֹת־כָּבוֹד Ordensritter. 2) אַלּוּף לְחֶבֶר נָשִׁים Herr (im Tanze).
Кавалькáда נ' עֲדַת רוֹכְבִים, רֶכֶב אָדָם Ritterzug.
Кáверзить פ"י חִבֵּל אָוֶן, הִצְמִיד מִרְמָה, עָקוֹב, עַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ intriguiren.
Кáверзливый ת' אִישׁ מִרְמָה וָתֹךְ, מְחַבֵּל אָוֶן, תַּרְבָּנִים נִרְגָּן Intriguant.
Кáверзникъ ז' אִישׁ תַּרְבָּנִים Intriguant. -ница נ'.
Кáверзничать см. Кáверзить
Кáверзный ת' מָלֵא עָקְבָה וּמִרְמָה rankevoll.
Кáверзы נ"ר תַּחְבֻּלוֹת, תַּרְבָּנִים, מִרְמוֹת Intrigue.
Кавсáкъ ז' (חולין סו:) *נֵדֶל, שֶׁרֶץ מַרְבֵּה הָרַגְלַיִם Tausendfuß. [Anführungszeichen.
Кавы́ка (ק'-вы́чка) נ' לְדַבֵּר מִפִּי אִישׁ אוֹ תָּוֹ"—„ [-дéтскій ת'.
Кавы́ль см. Ковы́ль.
Кадéтъ ז' חָנִיךְ־מִלְחָמָה, בָּחוּר בַּצָּבָא Militärzögling.
Кади́ло ס' מַחְתָּה, מִקְטֶרֶת Rauchfaß. -ди́льный ת'.
Кади́ть (каждý, кажý, кади́шь) פ"י הִקְטִיר, קִטֵּר Räuchern.
Кáдка, -дýшка נ' Кáдочный ת' см. Кадь. [stamm.
Кадри́ль נ' מְחוֹלַת הַמְּחֻנִּים Quadrille. [
Кáдры מ"ר מַעֲרֻכוֹת הַצָּבָא, מַצָּבָה, מַצָּב Regiment=
Кадь נ' חָבִית, עֲרִיסָה, לֶתֶךְ, כַּד *Kufe, Zuber.
Каёмка, -ёмочка ק' см. Кайма́.
Каждéніе ס' מִקְטָר, קִטֹּרֶת, קִטּוּר Räucherung.
Каждоднéвно יוֹם יוֹם, יוֹם יוֹם ת' כָּל יוֹם, כָּל יוֹם alltäglich.
Кáждый ש"ת אִישׁ מִ־, כָּל־אִישׁ מִ־, כָּל־אֶחָד מִ־, אִישׁ אִישׁ jeder.
Кáженикъ ז' כָּרוּר שָׁפְכָה, סָרִיס Eunuch.

Кажется, Кажись כְּפִי הַנִּרְאֶה פ״ח es scheint. Мнѣ кажется דַּמִּיתִי, נִרְאֶה לִי.
Казакинъ מִין מְעִיל ז׳ Halbrock.
Казакъ פָּרָשׁ מֵחֵיל הַקָּזַקִּים ז׳ Kosak. -зачка נ׳.
Казанъ דּוּד גָּדוֹל ז׳, קַלַּחַת־Branntweinkessel. -нный ת׳
Казарма מַעוֹן אַנְשֵׁי הַצָּבָא נ׳ *קַסַּרְקֶט (פת׳ איכה ט) Caserne. -менный ת׳.
Казать (кажу́) הוֹרָה, הִרְאָה פ״י zeigen. -ся פ״ח פָּנָה, נִרְאָה scheinen. Онъ казался мрачнымъ פָּנָיו, כֵּן נִרְאָה לִי זְעֵפִים. Мнѣ такъ казалось כֵּן נִרְאָה לִי דַּמִּיתִי. [keller. -тный ת׳
Казематъ מְצוּדַת סְלָעִים, מְעָרַת־מָצָד ז׳ Kanonen=
Казёнка 1) נ׳ עֲזִית כִּירַיִם, רַכְּתִי תַּנּוּר Ofenbank. 2) אָסָם, מְזוֹנָה Vorrathskammer.
Казённикъ מָקוֹם הַמְּכוּנָה בְּקִנֵּה־רוֹבֶה ז׳ Zündfeld.
Казённокóштный מִתְכַּלְכֵּל מִגִּנְזֵי־הַמֶּלֶךְ ת׳ Kron=kost=.
Казённый אֲשֶׁר לַמַּלְכוּת ת׳ KronS=. -нная Палáта בֵּית־הָאוֹצָר לְעָרֵי הַמְּמִשָּׁלָה. -нная часть см.
Казистый יָפֶה, — טוֹב־מַרְאֶה ת׳ hübsch. [Казна́ 3.
Казна́ 1) נ׳ גִּנְזֵי הַמְּדִינָה, אוֹצַר הַמַּלְכוּת Kronscasse. 2) עֲתִידוֹת, פִּקָּדוֹן Vorrath. 3) קֶרֶן־הָאָבֶק בִּכְלִי־מָוֶת Zündfeld. [-скій ת׳
Казначéй גִּזְבָּר ז׳, פְּקִיד־הָאוֹצָר Schatzmeister. -чéй-
Казначéйство בֵּית גִּנְזֵי־, בֵּית הָאוֹצָר, גִּנְזָךְ ס׳ Reichsschatz.
Казначéйша אֵשֶׁת הַגִּזְבָּר נ׳ Frau des Schatzmeisters.
Казначéя גְּבֶרֶת לְגִנְזֵי בֵּית־הַגְּזֵרוֹת נ׳ Schatzmeisterin im Kloster.
Казни́ть 1) פ״י קָטַל, הוֹצִיא בְמִשְׁפַּט אֶל־הוֹרֵג הָמֵת, hinrichten. 2) נָגַף, יִסַּר, נָגַע züchtigen. [stahl.
Казнокрáдство מַעַל בְּגִנְזֵי־הַמְּלוּכָה ס׳ Kassendieb=
Казнохранилищé גִּנְזָךְ, בֵּית־אוֹצַר הַמַּלְכוּת ס׳ Schatzkammer.
Казнохранитель см. Казначéй.
Казнь 1) נ׳ קֶטֶל, מִשְׁפַּט־מָוֶת Todesstrafe. 2) נֶגֶף, נֶגַע, שֶׁפֶט, שְׁפָטִים Strafe.
Казуáръ עוֹף מִמִּין הַיַּעֲנִים ז׳ Kasuar.
Кáзусъ עֲנָיָן, מִקְרֶה ז׳ Vorfall. [Einfassung.
Кайма́ נ׳ גְּבוּל סָבִיב, מִסְגֶּרֶת, מִשְׁבֶּצֶת, חוּג Saum;
Каймáнъ לִוְיָתָן אֲמֶרִיקִי ז׳ amerikanisches Krokodill.
Каймить (-мю́) פ״י רָקוֹם שָׂפָה לְ־, שַׁבֵּץ, הִקִּיף סָבִיב befäumen. [Papagei.
Какаду́ *אַנְדְּרֶפֶת לְבָנָה, מִין עוֹף ז׳ (חולין סב:) weißer
Какáо פּוֹל קַקָּאוֹ ס׳ Cacaobohne. Какáовый ת׳.
Каковó הַטּוֹב? מָה? אֵיכָכָה? אֵיךְ? ת״פ wie?
Каковóй, Какóвъ מַה־מִּשְׁפָּטוֹ? אֵיךְ הוּא? ת״ג von welcher Art. Каковó дéрево, таковы́ плоды́ כְּעֵץ כֵּן פִּרְיוֹ.
Какóвъ מַאֵיזֶה מִין? מָה תֹּאַר? —? ת״פ was für ein? Каковó здóровье ва́ше? הֲשָׁלוֹם לְךָ.
Какóй מָה הַ־? אֵיזֶה? אֵיךְ? ת״ג welcher? Какóй домъ купи́лъ ты? מָה הַבַּיִת אֲשֶׁר קָנִיתָ? Какóй-то фило́софъ сказалъ אֶחָד חָכָם אָמַר, אֶחָד הַחֲכָמִים—. Онъ человѣкъ каки́хъ ма́ло הוּא אִישׁ אֲשֶׁר לֹא רַבִּים כָּמוֹהוּ.
Кáктусъ מִין פֶּרַח ז׳ Fackeldistel.
Какъ 1) ת״פ אֵיךְ, אֵיכָה, אֵיכָכָה, הֵיךְ wie. Какъ это случи́лось אֵיךְ הָיָה הַדָּבָר. Какъ ни כִּי אִם, גַּם אִם. Какъ ни умоля́ли его, онъ ожесточи́лъ сердце свое אַף כִּי הִתְחַנְּנוּ לוֹ הוּא הִקְשִׁיחַ לִבּוֹ. Какъ нибу́дь בַּאֲשֶׁר תּוּכַל. 2) כְּ־, כְּמוֹ, כִּי (איין ח״א), כַּאֲשֶׁר, כְּדַמּוּת, כְּתֹאַר so wie. Какъ снѣгъ כְּמוֹ שֶׁלֶג, כַּשֶּׁלֶג. Какъ одинъ такъ и другой כָּזֶה כֵּן זֶה. Ни какъ это онъ прихо́дитъ אֲדַמֶּה כִּי הִנֵּה הוּא בָא. 3) כְּ־, כַּאֲשֶׁר als. Какъ услы́шали כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ, כְּשָׁמְעָם. [Wortspiel.
Каламбу́ръ *לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל־לָשׁוֹן, דִּמְיוֹן מִלִּים ז׳
Каламéнокъ מִין אֲרַג־צֶמֶר ז׳ Kalamanck (Wollenzeug). -нковый ת׳.
Каланчá נ׳ צְרִיחַ, מִצְפֶּה, מִגְדָּל, עַמּוּד Wachtthurm.
Калáчикъ חַלַּת־לֶחֶם קְטַנָּה ז׳ kleine Kalatschsemmel. сидѣть к-комъ יָשׁוּב בְּבִרְכַּיִם כּוֹרְעוֹת. [mel.
Калачи́ще חַלַּת לֶחֶם גְּדוֹלָה ז׳ große Kalatschensem=
Калáчникъ אוֹפֶה חַלּוֹת ז׳ Kalatschenbäcker. -ница נ׳.
Калáчня בֵּית־מַאֲפֵה חַלּוֹת נ׳ Kalatschenbäckerei.
Калáчъ חַלַּת לֶחֶם ז׳ *סְמִבָּנָן, Kalatschsemmel. Тёртый к. עָרוֹם מִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבֻּלוֹתָיו durchtriebener Kerl.
Калбаса́ נ׳ *נַקְנִיק, גְּלִיל־בָּשָׂר כָּתִית (ירושל׳ שקלים) Wurst. -бáсный ת׳. [Wurstmacher. -ница נ׳.
Калбáсникъ *עוֹשֵׂה נַקְנִיקִים, מוֹכֵר גְּלִילֵי־בָשָׂר כָּתִית ז׳
Календáрь לוּחַ לִימֵי הַשָּׁנָה, לוּחַ הָעִתִּים ז׳ Kalender
Калéнды יְמֵי רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ לָרוֹמִים נ״ר Kalenden.
Калéніе קְלוּת בָּאֵשׁ ס׳; מְשֻׁרָפָת das Durchglühen.
Калёный קָלוּי בָּאֵשׁ ת׳ glühend; gehärtet.
Калиберъ (-бра) גֹּדֶל דְּבָרִים, מַמַּד, תָּכֵן, תָּכְנִית ז׳ Kalibriren. לְמִינֵיהֶם Maß.
Калиброва́ть (-рую́) פ״י מָדַד, תָּכַן, מָדוֹד תָּכְנִית.
Калильный עָשׂוּי לִקְלוּת בּוֹ ת׳ Glüh=.
Калина מִין גַּרְגְּרֵי מַאֲכָל נ׳ Mehlbeere. -лúновый ת׳
Калинникъ מִין שִׂיחַ גַּרְגְּרִים ז׳ Mehlbeerenstaude.

Кали́новка ז׳ יַיִן מָתוּק בְּעֵסִים־גַּרְגְּרִים Mehlbeer-[brannt wein.
Кали́нушка см. Кали́на.
Калита́ נ׳ צְקְלוֹן, יַלְקוּט Geldtasche. [Pförtchen.
Калитка נ׳ דֶּלֶת קְטַנָּה, מָבֹא לַאֲחוֹרֵי חָצֵר אוֹ גַּן
Калить פ״י הַעֲבַר בָּאֵשׁ, קָלָה גב׳. -ся glühend machen.
Ка́лій ז׳ מִין מַתֶּכֶת Kalimetall.
Калку́нъ נ׳ בַּרְבּוּר הוֹדוּ Truthahn. -ку́нка
Каллигра́фія ת׳ יָפִי, חֶרֶט־אֶטֶן, כְּתָב סוֹפֵר מָהִיר נ׳ Schönschreibekunst. -фическій
Каллигра́фъ ז׳ סוֹפֵר מָהִיר, כּוֹתֵב אֶטֶן Schönschreiber.
Кало́ша см. Гало́ша. [Stelle.
Калу́га,-лу́жа,-жина נ׳ מָקוֹם מְיוּם יַיִן, בְּצָה kothige
Калъ ז׳ צֹאָה, צֵאָה, גְּלָלִים, חֲרָאִים, צִפְּיעִים Koth.
Ка́льцій ז׳ מַתֶּכֶת יְסוֹד הַשִּׂיד Calcium.
Калья́ נ׳ בְּלִיל בֵּיצֵי־דָגִים עִם קִשְׁאִים Suppe von Kaviar und Gurken. [tabakspfeife.
Кальянъ ז׳ כְּלִי מִקְטֶרֶת מַעֲבִיר עֲשָׁנוֹ בַּמַּיִם Wasser-
Калѣ́ка נ׳ נָכֶה, יְדוּעַ־חֳלִי, אֲשֶׁר מוּם בּוֹ Krüppel.
Калѣ́чить פ״י שָׁחַת, עִוָּה פְּנֵי־, נָתוֹן מוּם בְּ־ verstümmeln. [melt.
Калѣ́чный ת׳ פָּצוּעַ, בַּעַל־מוּם, נָכֶה, מְשֻׁחָת verstüm-
Каля́канье ס׳ שִׂיחַ רִיק, דִּבְרֵי־הֶבֶל Geplauder.
Каля́кать פ״ע הָגָה, דִּבֵּר רִיק plaudern.
Ка́мбала נ׳ פּוּטִית כִּשְׁרָה, מִין דָּג דַּק וְרָחָב Butte.
Ка́мбусъ נ׳ כִּירַיִם לָאֳנִיָּה Schiffsküche.
Каме́дь נ׳ נֹפֶת, נִבַּת מִמִּין צְמָחִים Gummi. К. Аравійская הַנֹּפֶת הָעַרְבִּי Gummi Arabicum.
Каме́жникъ ז׳ מָקוֹם אֲבָנִים לָרוֹב steinige Gegend.
Каме́й ז׳ אֶבֶן פִּתּוּחֵי חוֹתָם Bildstein.
Камелёкъ (-лька́) ז׳ см. Камѝнъ.
Камелеопа́рдъ ז׳ см. Жира́фъ.
Каме́лія נ׳ שׁוֹשַׁן יַפָּנִי, מִין פֶּרַח japanische Rose.
Каменистый ת׳ מָלֵא אֲבָנִים steinig.
Ка́меніе ס׳ אֲבָנִים לָרוֹב Gestein.
Ка́менка נ׳ אַבְנֵי־אֵשׁ בְּתַנּוּר בֵּית־הָרְחָצָה Steine des [Badeofens.
Ка́менникъ см. Каме́жникъ.
Каменноуго́льный ת׳ אֲשֶׁר לְנַחֲלֵי־אֶבֶן Steinkohlen-.
Ка́менный ת׳ אֶבֶן, —אֲבָנִים, —אֲבָנִים. К. домъ בֵּית אֲבָנִים. К. ма́стеръ הַבּוֹנִים. ראֹשׁ אֶבֶן. К. уголь רִצְפָּה, נַחַל־אֶבֶן, רִצְפִּים. К. Козёлъ יָעֵל סֶלַע. -нная болѣзнь חֳלִי־אֶבֶן, צְמִירָה, הָאֶבֶן בַּמְּעִים (בס״ מה.) *Steinkrankheit. -нное сердце לֵב־אֶבֶן. [brechen.
Каменоломный ת׳ אֲשֶׁר לְמַחְצַב אֲבָנִים zum Stein-
Каменоло́мня נ׳ מַחְצַב אֲבָנִים, פְּסִילִים (שופטים) מָקוֹם מְלֹאכֶת אַבְנֵי־גָזִית Steinbruch. (ג, יט),
Каменоло́мъ, -ло́мщикъ ז׳ חוֹצֵב אֲבָנִים, פּוֹסֵל Steinbrecher. [(כמ) Steinhauer.
Каменосѣ́къ, -тёсъ ז׳ חָרַשׁ־אֶבֶן, פּוֹסֵל (כלים) סַתָּת
Каменосѣ́чный, -тёсный ת׳ עָשׂוּי לִפְסֹל בּוֹ אֲבָנִים חָרֹשֶׁת־אֶבֶן — Steinhauer-.
Каменото́чецъ ז׳ מִין תּוֹלַעַת וְהוֹרִית Steinmuschel.
Ка́менщикъ ז׳ בּוֹנֶה, גּוֹדֵר Maurer.
Ка́мень (-меня) ז׳ צוּר, אֶבֶן Stein. К. аеуго́льный к. רֹאשׁ—, אֶבֶן־פִּנָּה. Драгоцѣ́нный к. אֶבֶן יְקָרָה. К. претыка́нія צוּר, אֶבֶן־נֶגֶף, אֶבֶן־חֵן. מִכְשׁוֹל.
Каменѣ́ть פ״ע הָקְשָׁה, הָפוּךְ אֶבֶן, הָיָה לְאֶבֶן versteinern.
Ка́мера נ׳ אוּלָם, חֶדֶר die Kammer.
Камерге́ръ ז׳ שַׂר הַמַּפְתֵּחַ (שם כבוד, עי׳ ישעיה כב, כב) Kammerherr. [-жескій
Камерпа́жъ ז׳ מְשֻׁרַת הַמֶּלֶךְ, עֶבֶד מֶלֶךְ Kammerpage.
Камерто́нъ ז׳ מוֹלֵג, נוֹתֵן קוֹל־הַיְסוֹדִי לְמַעֲרֶכֶת הַשִּׁיר הַקּוֹל Stimmgabel. [Leinwand.
Камерту́хъ בּוּץ, שֵׁשׁ, אֶרֶג־פְּשִׁתִּים דַּק feinste
Камешо́къ(-шка) ז׳ צְרוֹר אֶבֶן, אֶבֶן קְטַנָּה Steinchen.
Камзо́лъ (-ликъ,-льчикъ) ז׳ אֶפּוֹד, אֶפֹּדַת־הָחָזֶה, בֶּגֶד קָצָר עַד־הָאֵזוֹר Brustlatz. -льный
Камила́вка נ׳ מִין צָנִיף, מִגְבָּעָה Scheitelklappe. [ת׳.
Ками́нъ ז׳ *קָמִין, יָקוּד, אָח, אוּר לְשֶׁבֶת נָגְדּוֹ (ירושל׳) (שבת ג) Kamin. -нный ת׳. [Damast.
Камка́ נ׳ בְּרוֹם נ׳ (יחזקאל כז, כד), אַטּוּן סִינִים, דְּמֻשָּׁק
Камло́тъ ז׳ אַטּוּן מְצֻמָּר עִזִּים, מַעֲשֵׂה־עִזִּים Kamelzeug.
Камнепеча́таніе ס׳ *הַדְפָּסָה עַל־לוּחוֹת־, חֶרֶט־אֶבֶן אֶבֶן Steindruck.
Камнепеча́тня נ׳ *דְּפוּס חֶרֶט־אֶבֶן Lithographie.
Камнесѣ́ченіе ס׳ נִפְּץ הָאֶבֶן (בסעי׳ החולה) Steinschnitt.
Камо́рка, -мо́рочка נ׳ חֶדֶר קָטָן Zimmerchen.
Кампа́нія נ׳ מַסָּע מַחֲנוֹת אוֹ אֳנִיּוֹת לְקֶרֶב Feld-, See-[zug.
Камфара́ נ׳ מִין צֶמַח קַמְפָּר Kampher. -рный ת׳.
Камфо́рка נ׳ מַחְתַּת נְחָלִים לִקְטֹרֶת Kohlenbecken.
Камча́тка נ׳ אַטּוּן רַקָּמָה, תַּשְׁבֵּץ Damastleinwand.
Камчу́га נ׳, -чу́гъ ז׳ см. Пода́гра. [-ча́тный ת׳.
Ка́мышекъ см. Камешо́къ. [bewachsene Stelle.
Камышникъ ז׳ מָקוֹם קָנֶה וָסוּף, אָחוּ mit Schilfrohr
Камы́шъ ז׳ קָנֶה, סוּף, גֹּמֶא, אָחוּ אַגְמוֹן Schilfrohr. -шевый ת׳.
Кана́ва,-вка נ׳ תְּעָלָה, צִנּוֹר Graben. [-ка́лъ (1) ז׳ תְּעָלָה; יוּבַל מַיִם, יוּבַל, אַפִּיק נְחָלִים, פֶּלֶג; צִנּוֹר; קָנֶה, צִנְתֵּר Kanal; Röhre. Пищепріёмный к (בחי) קָנֶה הַמַּאֲכָל. -льный ת׳.

Кана́льскій ת׳ בְּדֶרֶךְ בְּלִיעַל, —נְבָלָה schelmisch.
Кана́льство ס׳ זְלוּת, תּוֹעֵבָה, זִמָּה, נְבָלָה Schelmerei.
Кана́лья ז״נ אִישׁ־בְּלִיעַל, נוֹכֵל, נָבָל Schelm.
Канапе́ ס׳ אֶקְבִּיטוֹן, מִטַּת־מוֹשָׁב, סַפָּה* Sofa.
Канаре́ечное се́мя מִין חָצִיר Kanariengras.
Канаре́йка, ק׳ -ре́ечка נ׳ צִפּוֹר צָהֳבָה, צִפּוֹר קָנָרִית Kanarienvogel.
Кана́тный ת׳ חֲבָלִים, אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה עֲבוֹת —Seil-.
Кана́тчикъ ז׳ עוֹשֵׂה עֲבוֹתוֹת וַחֲבָלִים Seiler.
Кана́тъ, ק׳ -тецъ, -тикъ ז׳ עָבֹת, חֶבֶל Seil, Strick.
Кана́усъ ז׳ מִין אֶרֶג, קַנְבּוּס* persisches Seidenzeug, Kanaus.
Канва́ נ׳ מִכְבָּר, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת־מִסְפָּכֶת לִרְקָמָה Canevas.
Кандалы́ ז״ר כַּבְלֵי־בַרְזֶל, נְחֻשְׁתַּיִם, אֲזִיקִים Ketten.
Канделя́бръ ז׳ מְנוֹרַת־קָנִים Armleuchter.
Кандея́ см. Кандова́.
Кандида́тство ס׳ תּוֹר הַמִּתְעַתֵּד לְ־ Candidatenstand.
Кандида́тъ ז׳ חָנִיךְ, מִתְעַתֵּד לְ־ Amtsbewerber.
Кандисовый са́харъ см. Леденёцъ. [-тка נ׳.
Канди́терская נ׳ בֵּית־מַנְעַמִּים — Zuckerbäckerei.
Канди́теръ ז׳ רוֹקֵחַ מַנְעַמִּים Zuckerbäcker. -рскій ת׳.
Каникулы נ״ר יְמֵי־שַׁבָּתוֹן לַלְּמוּדִים, דְּרוֹר הַבִּיּוֹן Ferien. -кульный, -куля́рный ת׳.
Канитёль ז׳ פְּתִיל זָהָב אוֹ כֶסֶף Gold-, Silberfaden. тяну́ть к. הִכְבִּיר מִלִּים, הֶעֱתִיר דְּבָרָיו.
Канитёльщикъ ז׳ מְקַצֵּץ פְּתִילֵי זָהָב אוֹ כֶסֶף Gold-[spinner.
Канифа́съ ז׳ מִין אֶרֶג־פִּשְׁתִּים Kanevas.
Канифо́лить פ״י מָשׁוֹחַ בְּנֵטֶף עֵין־הָאֵלָה mit Colophonium bestreichen.
Канифо́ль נ׳ נֵטֶף־אֵלָה, נֵטֶף מֵעֵץ אֵלָה Colophonium.
Канифо́льница נ׳ פַּךְ לְנֵטֶף־אֵלָה Colophoniums-[büchse.
Канона́да נ׳ רַעַשׁ קְנֵי־רֵעַם Kanonenfeuer.
Канонёръ ז׳ אִישׁ צָבָא מְכוֹנֵן קְנֵה־הַקָּלַע Kanonier. -рскій ת׳.
Каноническій ת׳ הַמְקֻדָּשׁ לַעֲבוֹדַת יְיָ. -скія книги סִפְרֵי־קֹדֶשׁ.
Кано́нникъ ז׳ סֵפֶר תְּהִלּוֹת־יְיָ Kirchengesangbuch.
Кано́нъ ז׳ 1) חֹק־עוֹלָם בַּעֲבוֹדַת יְיָ Kirchengesetz. 2) שִׁירֵי בֵית־הָאֱלֹהִים Kirchengesang.
Кантикъ см. Кантъ.
Кантова́ть (-тую) פ״י תִּפֵּר שָׂפָה לְבֶגֶד abkanten.
Кантони́стъ ז׳ בֶּן אִישׁ־מִלְחָמָה מִתְעַתֵּד לַצָּבָא wehrflichtiger Soldatensohn.
Кантъ ז׳ שָׂפָה לְפִי־בֶגֶד Kante

Кану́нъ ז׳ יוֹם לִפְנֵי־, יוֹם אַתְמוֹל, עֶרֶב־, אֶמֶשׁ Vorabend. К. дня всепрощёнія עֶרֶב יוֹם־הַכִּפּוּרִים.
Кану́ра (ק׳ -рка, -рочка) נ׳ מָאוֹרַת כֶּלֶב Hundeloch.
Ка́нуть см. Ка́пать.
Канфо́рка см. Камфо́рка.
Канцеля́ристъ ז׳ לַבְלָר, סוֹפֵר בֵּית מִשְׁפָּט* Kanzelist.
Канцеля́рія נ׳ לִשְׁכַּת־הַסּוֹפְרִים Kanzelei.
Канцеля́рное се́мя שְׁנִי, תּוֹלַעַת־שָׁנִי, תּוֹלַעַת כַּרְמִיל Cochenille. [Kanzelei-.
Канцеля́рскій ת׳ הַלַּבְלָרִים, אֲשֶׁר לְבֵית־הַסּוֹפְרִים —
Ка́нцлеръ ז׳ רֹאשׁ שָׂרֵי־הַמְּלוּכָה, מַזְכִּיר Kanzler.
Канюкъ ז׳ אֹחַ, תִּנְשֶׁמֶת kleine Obreule.
Канючить פ״י פָּצוֹר בְּ־ אַלִּין —, הִלָּאֶה בְּמִשְׁאֲלוֹת erbetteln.
Ка́паніе ס׳ דֶּלֶף, נֵטֶף das Träufeln. [Weiberkappe.
Ка́паръ ז׳ צָנִיף־הַם לְנָשִׁים
Ка́пать, Ка́пнуть, Ка́путь 1) פ״י רָעוֹף, עָרוֹף, נָטוֹף, נָזוֹל, דָּלוֹף triefen. Кро́вля ка́плетъ סִפּוּן הַבַּיִת הַשָּׁנָה הֶמְקָה יָדֵלֶף. Годъ ка́пулъ въ вѣ́чность עָבְרָה. 2) הִרְעִיף, הִזֵּל, הִטִּיף betröpfeln. К. лекарство въ ло́жку הִטִּיף מִי־מַרְפֵּא אֶל־כַּף.
Капе́ль נ׳ 1) נֵטֶף, אֲגַל, דֶּלֶף das Träufeln. 2) חֶבֶר שָׁרִים עִם נוֹגְנִים Musikchor.
Капельди́неръ ז׳ מְשָׁרֵת בְּבָמַת־חֲזָיוֹן Theaterdiener.
Ка́пелька נ׳ אֲגַל קָטָן, — נֵטֶף Tröpfchen.
Капельме́йстеръ ז׳ מְנַצֵּחַ, מְנַהֵל לְשָׁרִים וְנוֹגְנִים (דה״א ט׳, כב) יָסוֹר בַּמְּשֻׁא, בְּנִגְנוֹת Musikdirector.
Капе́льникъ ז׳ אֶבֶן־גִּיר מְדֻלֶּלֶת מְעָרוֹת Tropfstein.
Капе́льный ת׳ נִתָּךְ נְטָפִים נְטָפִים, נֹגֵעַ trauelnd.
Капеля́нъ ז׳ כֹּהֵן הַבָּמָה Caplan.
Ка́персы ז״ר צִיצַת הָאֲבִיּוֹנָה, *אֲבִיּוֹנִין, *קַפָּרִיסִין, *צִלַּף, *נְצִפָּה Kapernstrauch. -рсовый ת׳.
Ка́перъ ז׳ אֳנִי הַתָּרִים בַּקְּרָב Kaperschiff. -рскій ת׳.
Капитали́стъ ז׳ בַּעַל הוֹן Capitalist. [Capital.
Капита́лъ (ק׳ -лецъ, -ликъ) ז׳ הוֹן, עֹשֶׁר־כֶּסֶף, רְכוּשׁ
Капита́нъ ז׳ שַׂר־הַמֵּאוֹת Hauptmann. -нша נ׳ אֵשֶׁת שַׂר־הַמֵּאוֹת Frau des Hauptmanns.
Капи́тель נ׳ גֻּלַּת־עַמּוּד, כַּפְתּוֹר, כֹּתֶרֶת, צַפַּת Säulenkopf. [capitel.
Капи́тулъ ז׳ בֵּית־הַיִּחוּשׂ לְפִקִּידֵי־הַמְּלוּכָה Ordens-
Капитуля́ція נ׳ הַמָּסָר הַמְּצוּר לְיַד הָאוֹיֵב Uebergabe.
Капишо́нъ ז׳ כַּפַּת (שבת נ״ז), *מִגְבַּעַת־צֶמֶר, *בִּרְדֵּס (כלאים ט) Cappkragen.
Ка́пище ס׳ בָּמָה לֵאלִילִים Götzentempel. -щный ת׳.
Капка́нъ ז׳ מוֹקֵשׁ, — מַלְכֹּדֶת לַחַיָּה Fangeisen
Каплоу́хій ת׳ קְצַר־אָזְנַיִם kleinohrig.

Каплу́нъ ז׳ תַּרְנְגוֹל כְּרוּת־שְׁפָכָה Kapphahn.
Каплю́жникъ ז׳ שׁוֹתֶה לְשִׁכָּרוֹן, שׁוֹגֶה בַּיַּיִן Trunkenbold. -ница נ׳.
Ка́пля נ׳ מַר, נִטְּף, אֲגַל Tropfen.
Ка́пнуть см. Ка́пать.
Ка́повый ת׳ см. Капъ.
Капо́тъ ז׳ שַׂלְמָה Frauenüberrock.
Капра́лъ ז׳ שַׂר־עֲשָׂרָה בַּצָּבָא Unteroffizier. -льный ת׳.
Капра́льство ס׳ תּוֹר שָׂרֵי־עֲשָׂרוֹת Unteroffizierstand.
Капри́зникъ ז׳ עִקֵּשׁ דְּרָכִים, נִפְרָד, הוֹלֵךְ בְּמַרְאֵי־לִבּוֹ Launenhafter. -ница נ׳.
Капризничать פ״ע הָלוֹךְ קָרִי, הָלוֹךְ בְּמַרְאֵי־לִבּוֹ, שִׁנָּה טַעְמוֹ כִּפְעַם בְּפַעַם, הִתְעַקֵּשׁ Launen haben.
Капри́зный ת׳ см. Капри́зникъ. [Eigensinn.
Капри́зъ ז׳ עִקְּשׁוּת, שְׁרִירוּת־לֵב, רוּחַ־עוְעִים Laune,
Каптена́рмусъ ז׳ שׁוֹמֵר כְּלֵי־הַמִּלְחָמָה Waffenaufseher.
Капу́ста נ׳ יֶרֶק־הַפְּצָלוֹת, כְּרוּב* Kohl. -стный ת׳.
Капу́стникъ ז׳ תּוֹלַעַת הַכְּרוּב Kohlwurm.
Капу́тъ ז׳ אָבְדָן, כִּלָּיוֹן הָרוּץ Garaus.
Капуци́нъ ז׳ (בדת רומית) כֹּהֵן Kapuzinermönch.
Капцу́къ ז׳ מַחֲסוֹם לְבֹלֵם הָעֵרִים Kappzaum.
Капъ ז׳ סַפַּחַת עֲצֵי־תְרוּמָה Auswuchs. -повый ת׳.
Кара נ׳ שְׁלוּמַת רֶשַׁע, תּוֹכֵחָה, עֹנֶשׁ Strafe.
Карабине́ръ ז׳ אֶחָד מִצְּבָא הַמּוֹרִים Scharfschütze.
Карби́нъ ז׳ קְנֵה־קָלַע קָצָר Reiterflinte. -бинный ת׳.
Кара́бкаться פ״ח עָלָה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו klettern.
Карава́й ז׳ כִּכַּר־לֶחֶם rundes Brod.
Каравансера́й ז׳ מְלוֹן־אֹרְחִים Karavanenherberge.
Карава́нъ ז׳ שָׁרָה, חֶבֶר־נוֹסְעִים, אֹרְחָה (יחזקאל כו, כח), שִׁיָּרָא* Reisegesellschaft. -ва́нный ת׳.
Карага́нъ ז׳ שׁוּעַל עֲרָבוֹת Steppenfuchs.
Карага́тка נ׳ בֶּן־אַיָּל אַדְמֹנִי Erdente.
Карагу́шъ ז׳ נָשֶׁר־צָהֹב Goldadler.
Карака́тица נ׳ חִלָּזוֹן (?), תּוֹלַעַת־הַדְּיוֹ בַּיָּם (עי׳ רמב״ם) (הל׳ ציצית, א) Tintenfisch.
Кара́ковый ת׳ אָדְמְדַּם־כֵּהָה dunkelbraun.
Кара́куля, -кулька נ׳ 1) עֵץ עָקוֹב krummgewachsener Baum. 2) חֶרֶט פְּתִלְתֹּל, כְּתָב מְעֻקָּל Kritzelei.
Каранда́шъ (ק׳-дашикъ) ז׳ (כלים יב) כַּנָּה, עֵט עוֹפֶרֶת Bleistift. -шный ת׳.
Кара́ніе ס׳ תּוֹכֵחָה, שְׁפֹט, יִסּוּר, עֹנֶשׁ das Strafen.
Карантинъ ז׳ מַחֲסוֹם לַדֶּבֶר, מַעְצוֹר לַמַּגֵּפָה Reinigungsfrist.
Карапу́зикъ ז׳ נַנָּס, שְׁפַל־קוֹמָה* Knirps.
Кара́сь ז׳ מִין דָּג Karausche.

Кара́тель ז׳ עוֹנֵשׁ, מְיַסֵּר Bestrafer.
Кара́тельный ת׳ מוֹסֵר, עוֹנֵשׁ, פְּקוּדָה Straf-.
Кара́тъ (רש״ל) ז׳ קֶרֶט, אֶבֶן־מִשְׁקָל בַּת־אַרְבַּע גְּרוֹת Karatgewicht.
Кара́ть פ״ע עָנוּשׁ, דּוּן, הוֹכֵחַ, יִסֵּר, שָׁפוּט, כִּלֵּל, פָּקוּד bestrafen.
Карау́лить פ״ע 1) נָטוֹר, שָׁמוֹר bewachen. 2) אָרוֹב לְ־ lauern.
Карау́лка נ׳ מִצְפֶּה, בֵּית־שֹׁמֵר, עִיר (ישעיה א, ח) Wachthäuschen.
Карау́лъ ז׳ מִשְׁמֶרֶת, מַטָּרָה; אַנְשֵׁי־הַמִّשְׁמָר Wache. Взять подъ к. נָתוֹן אֶל־חֲצַר הַמַּטָּרָה. Кричать к. קָרוֹא לְעֵזְרָה. -льный ת׳.
Карау́льня נ׳ חֲצַר־הַמַּטָּרָה Wachthaus.
Карау́льщикъ ז׳ אֶחָד, אֶחָד מֵאַנְשֵׁי־הַמִّשְׁמָר Wachtposten.
Карафи́нъ см. Графи́нъ. [הַצּוֹפִים
Ка́рбасъ ז׳ מִין אֳנִי־שִׁיט kleines Ruderschiff.
Карба́чъ ז׳ שׁוֹט, שֶׁבֶט נוֹגֵשׁ Peitsche.
Карбова́нецъ (-нца) ז׳ שֶׁקֶל־כֶּסֶף רוּסִי Rubel.
Карбу́нкулъ ז׳ 1) כַּרְכֻּדָּן, נֹפֶךְ, אַחְמַר* Carfunkel. 2) שְׁאֵת־מִכְוָה, מִכְוַת־אֵשׁ Brandgeschwür.
Ка́рда נ׳ מַשְׁרֵקָה לְצֶמֶר וּפִשְׁתִּים Wollkratze.
Кардамо́нъ ז׳ מִין צֶמַח Paradieskörner.
Кардина́лъ ז׳ (בדת רומית) כֹּהֵן רֹאשׁ Cardinal.
Кардина́льство ס׳ תֹּר כֹּהֵן הָרֹאשׁ Cardinalwürde.
Карé ס׳ מַעֲרֶכֶת מַחֲנוֹת הַצָּבָא בְּמִשְׁטָר רְבוּעַ Viereck. -ре́йный ת׳. [Kutsche.
Каре́та (ק׳-тка) נ׳ עֲגָלַת־צָב, מֶרְכָּבָה, אַסְכַּפִּי*
Каре́тникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה מַרְכָּבוֹת Wagner. 2) מִקְנָה, גְּדֵרֶת לָרֶכֶב, מַרְכָּבוֹת Wagenremise.
Каре́тный ת׳ הַמַּרְכָּבוֹת, אֲשֶׁר לַמַּרְכָּבָה —Kutschen-.
Карикату́ра נ׳ חָזְיוֹן מְהֻתָּלוֹת, תְּמוּנַת־הַתּוֹלִים, נַעֲוָה, מְשֻׁחָת (מִפְּ־) תִּפְלֻצֶת Zerrbild. -рный ת׳ [verzerrt.
Ка́рій ת׳ אָדְמְדַּם כֵּהָה braun.
Ка́рканіе ס׳ שְׁרִיקוֹת עוֹרֵב das Krächzen.
Ка́ркать, -кнуть פ״ע שָׁרוֹק בְּקוֹל־עוֹרֵב krächzen.
Каркинъ ז׳ חֲלִי הַסַּרְטָן Krebsschaden.
Ка́рликъ, Ка́рло ז׳ נַנָּס, שְׁפַל־קוֹמָה* Zwerg. -лица נ׳.
Кармази́нъ ז׳ זְהוֹרִית, שָׁנִי, כַּרְמִיל (יומא ד, ב) Scharlachrothe Farbe. -нный ת׳. [גִּרִי אַבְנֵי־כִים
Карма́нный ת׳ כִּיס — אֲשֶׁר לַחִיק Taschen-. -нные
Карманщикъ ז׳ גּוֹנֵב מֵחִיק, אוֹרֵב לַכִּיס Taschendieb.
Карма́нъ ז׳ חִיק, — כִּיס־הַבֶּגֶד Tasche.
Кармі́нъ ז׳ תּוֹלַעַת־שָׁנִי, כַּרְמִיל, צֶבַע־שָׁנִים, עֵין תּוֹלַעַת־שָׁנִי תּוֹלָע das Karminroth. -минный ת׳.
Карнава́лъ ז׳ נִשְׁפֵּי חֹשֶׁךְ לְרוֹמִים Fastnachtsluft.
Карни́зъ ז׳ עֹנֶק לְצוּאַר עַמּוּד אוֹ בִּנְיָה, מִסְגֶּרֶת, כַּרְכֹּב

זר־ Gesims.

Карпе́тки כָּתֵי־רַגְלַיִם קְצָרִים נ״ר Halbstrümpfe.

Карпъ מִין דָּג טָהוֹר ז׳ Karpfen. -повый ת׳.

Ка́рта לוּחַ גְּלָיוֹן נ׳ Karte. Играть въ карты הִשְׁתַּעֲשַׁע בְּשַׂחוֹק הַגְּלְיוֹנוֹת (־הַקְּרָטִי). К. Россіи לוּחַ־אֶרֶץ־רוּסִיָּא לְגְבוּלוֹתֶיהָ. [עָזַר הַלָּשׁוֹן] schnarren.

Картавить (-влю) הוֹצֵא אוֹת ר מִן הַגָּרוֹן בְּלִי פ״ע

Картавый גַּלְעֵג לָשׁוֹן ת׳ schnarrend.

Карте́жникъ מִתְמַכֵּר לְשַׂחוֹק הַקְּרָטִי ז׳ Kartenspieler. -ница ת׳. [schaftlich Karten spielen.

Карте́жничать הִתְמַכֵּר לְשַׂחוֹק הַקְּרָטִי פ״ע leiden-

Карте́жный אֲשֶׁר לְשַׂחוֹק הַקְּרָטִי ת׳ Karten-.

Карте́жъ שַׂחוֹק הַקְּרָטִי ז׳ Kartenspiel.

Карте́ль תְּמוּרַת שְׁבוּיֵי חֶרֶב כְּתֹם הַמִּלְחָמָה נ׳ Auslieferungsvertrag.

Карте́чь אֶבֶן־נִפְּיוֹן מִכְּלֵי־הַקֶּלַע נ׳ Kartätsche. -чный ת׳.

Картина (ק׳ -тинка, -тиночка) נ׳ דְּמוּת, תַּבְנִית, חָזוּת, מַחֲזֶה עַל־לוּחַ, מַשְׂכִּית, *צִיּוּר Gemälde.

Картинный מַשְׂכִּית, אֲשֶׁר לַתַּבְנִית ת׳ — Bilder-. -ная галере́я חֲדַר־מַשְׂכִּיּוֹת. -ное описа́ніе חָזוּת בָּרָה מֵאִירַת־עֵינַיִם בְּסֵפֶר.

Карти́шка см. Ка́рта.

Картом — см. Кортом—.

Картонъ (ק׳ -то́нка) ז׳ (נ׳ גְּלָיוֹן 1) Pappe. 2) *תִּיק

Карто́фелина (ק׳ -фелинка, -фелька) נ׳ תַּפּוּחַ אֲדָמָה Kartofel.

Карто́фель תַּפּוּחֵי אֲדָמָה ז׳ Kartofeln. -льный ת׳.

Карто́фельникъ אוֹהֵב תַּפּוּחֵי אֲדָמָה ז׳ Kartofelfreund. -льница נ׳.

Ка́рточка גְּלָיוֹן קָטָן נ׳ *כַּרְטִיס (ירוש׳ כתובות ם) Kärtchen. Визи́тная к. תּוֹ בִּקְרַת רַע Visitkarte.

Ка́рточникъ עוֹשֵׂה גְּלְיוֹנוֹת לְשַׂחוֹק ז׳ Kartenmacher.

Ка́рточный אֲשֶׁר לְשַׂחוֹק הַקְּרָטִי ת׳ Karten-.

Карто́шки см. Карто́фель.

Карту́зный חָבוּשׁ ת׳, גָּלוּם בְּנִיר in Packeten. -ная бумага נְיָר עֵב לְמַעֲטָפוֹת Packpapier.

Карту́зъ (ק׳ -зецъ,-зикъ) ז׳ 1) כִּיס־נְיָר Papierbeutel. 2) מִגְבַּעַת Mütze. 3) קָרָן לַאֲבַק־הַשְּׂרָפָה Patrone.

Карусе́ль מַעְגָּל לִרְכִיבָה נ׳ Ringelrennbahn. -льный ת׳.

Ка́рцеръ כְּלוּא בֵּית־הַסֹּהַר ז׳ Schulgefängniß. -рный ת׳.

Карье́ра מַעְגַּל־הַחַיִּים נ׳, שְׁבִיל־עוֹלָם Laufbahn.

Кари́ка נ׳ 1) עֵץ כָּפוּל־הַגֵּזַע gespaltener Baumstamm. 2) מְכַשֵּׁק רַגְלַיִם, פְּשׁוּק רַגְלַיִם Spreizbeiniger.

Карячить פ״ע, -ся פ״ח פִּשֵּׂק רַגְלָיו die Beine ausspreizen.

Каса́ніе מַגָּע ם׳ Berührung.

Каса́тельно עַל־אֹדוֹת, עַל־דְּבַר ת״פ hinsichtlich.

Каса́тельный נוֹגֵעַ, נוֹגֵשׁ אִישׁ בְּאָחִיו ת׳ Berührungs-.

Касатикъ דְּרוֹר, סִיס ז׳ Schwalbe. К. мой! יוֹנָתִי תַּמָּתִי.

Каса́ться, Косну́ться נָגוֹעַ אֶל־, — בְּ־ פ״ח berühren. Это до тебя не каса́ется מַה־לְּךָ וְלַעֲנָיָן הַזֶּה? es betrifft dich nicht.

Ка́ска (ק׳ -сочка) נ׳ כּוֹבַע, — קוֹבַע־נְחֹשֶׁת Helm.

Каска́дъ מוֹרַד־מַיִם, זֶרֶם־קִיר ז׳ Wasserfall. -дный ת׳.

Ка́сочный אֲשֶׁר לַקּוֹבַע הַנְּחֹשֶׁת ת׳ Helm-.

Ка́сса נ׳ בֵּית־הָאוֹצָר; אוֹצַר הַכֶּסֶף Geldcasse. -ссовый ת׳.

Кассировать (-рую) פ״י *בַּטֵּל, שׂוֹם לְאַל ungültig erklären.

Кассиръ פְּקִיד אוֹצַר־הַכֶּסֶף, גִּזְבָּר ז׳ Cassirer. -рскій ת׳.

Ка́ста נ׳ פִּלְגָּה, מִפְלָגָה פִּלְגַת הָעָם Volksklasse.

Кастанье́ты מְנַעְנְעִים, צִלְצְלֵי־שִׁמְעָה נ״ר Handklapper.

Кастелянъ פְּקִיד הַבִּירָה ז׳ Burgvogt. -нша נ׳.

Касто́рка נ׳, -ро́вое ма́сло שֶׁמֶן בֹּבֶר Bibergeil.

Кастратъ כָּרוּת־שָׁפְכָה, פְּצוּעַ־דַּכָּה ז׳ סָרִיס Entmannter.

Кастрюля (ק׳ -лька) נ׳ צֵלָחָה, קַלַּחַת Kochpfanne.

Катава́сія נ׳ 1) שִׁיר הַבֹּקֶר בְּבֵית־יְיָ Frühmessengesang. 2) לֹא־סְדָרִים, מְהוּמָה Unordnung.

Катако́мбы כּוּכִים, מְעָרוֹת קֶבֶר נ״ר *Leichengrüfte.

Каталогъ כְּתָב הָרְשׁוּם, מִנְיָן, — מִפְקַד דָּבָר בַּסֵּפֶר ז׳ Verzeichniß. -ло́жный ת׳.

Ката́льный עָשׂוּי לִגְלֹל (לְהַחֲלִיק) בּוֹ ת׳ Roll-.

Ката́льщикъ ז׳ 1) גּוֹלֵל, (בֶּגֶד) מַחֲלִיק Mangler. 2) מִתְחָרֵה עַל־מַעְגַּל־קֶרַח Schlittschuhläufer. -щица נ׳.

Ката́ніе ס׳ 1) הַגּוֹלֵל, פְּעֻלַּת הַמַּחֲלִיק (בגד) — das Wälzen. 2) מֵרוֹץ, מַסָּע לְשַׁעֲשׁוּעִים das Spazierfahren.

Ка́танки, -ницы נ״ר נַעֲלֵי־צֶמֶר (*לְבָד) Filzschuhe.

Катапета́сма פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ נ׳ Vorhang vor dem Allerheiligsten. [mittel.

Катапла́сма אֲרוּכָה, רִפְאוּת־תְּעָלָה נ׳ Erweichungs-

Катара́кта נ׳, -ра́ктъ ז׳ סַנְוֵרִים grauer Staar.

Катара́ктъ ז׳ 1) מוֹרַד־מַיִם, זֶרֶם־קִיר Wasserfall. 2) שְׁלָךְ Wasserrabe. [(חולין קה:) Schnupfen.

Катарръ *סַרְנַף, מַחֲנַק־הָאַף ז׳ *כַּרְסֵם, (סנהדרין לז:)

Катастро́фа מִקְרֶה, פֶּגַע; אָסוֹן Glückswechsel.

Ката́ть, Ка́тывать, Катну́ть פ״י 1) הִתְחֵלֵּל, גָּלַל בְּגִלְגָּלִים wälzen. 2) גִּלְגֵּל walzen. 3) הֵרֶץ schnell fahren. -ся פ״ח 1) הִתְגַּלְגֵּל sich wälzen. 2) רוּץ בַּמֶּרְכָּב; יוּץ עַל־חֲלַקּוֹת קֶרַח; שׁוּט בָּאֲנִי־כַל עַל־פְּנֵי־מַיִם

herumfahren. -ся со смѣху שָׂחוֹק בְּכָל־כֹּחַ. Онъ какъ сыръ въ маслѣ катается הוּא שָׁמֵן עָשֵׁת מְרוּב טוּב.

Катафалкъ בָּמָה לַאֲרוֹן הַמֵּת ז׳ Leichengerüste.

Категорическій דָּבוּר עַל־אֲפָנָיו ת׳ bestimmt.

Категорія סוּג, פְּנִי־דָבָר, אֹפֶן נ׳* Fach, Klasse.

Катеръ סִין אֳנִיָּה ז׳ Transportschiff.

Катетеръ שְׁפוֹפֶרֶת, קָנֶה ז׳* Harnsonde.

Катить (качу́, кати́шь) 1) פ״ע גָּלוֹל, גִּלְגֵּל wälzen. 2) הִסֵּב, סוֹבֵב, סֹב פ״ח רוּץ, הִסָּחֵף schnell fahren. -ся הִתְגַּלְגֵּל rollen. Колёса катятся הָאוֹפַנַּיִם יְסֹבוּ. К. съ горы הִתְגַּלְגֵּל מֵרֹאשׁ הָהָר. Слёзы катятся изъ глазъ его עֵינָיו תֵּרַדְנָה דִּמְעָה.

Катихизисъ סֵפֶר תּוֹרַת יְסוֹדֵי־הַדָּת ז׳ Frageunterricht. -ическій ת׳

Катка см. Катаніе.

Каткій מוֹסֵב, מְגֻלָּל ת׳ sich leicht drehend.

Каткость הֶסֵּב, טֶבַע הַמּוֹסֵב נ׳ Drehbarkeit.

Катну́ть см. Ката́ть.

Катокъ (-тка́) 1) ז׳ מְכוֹנַת גְּלִילִים לְהַחֲלִיק בֶּגֶד, מַעֲגִילָה* Wäschrolle. 2) עֲגֹלַת־דִּישׁ Dreschwalze. 3) מַעֲגַל הַמְרוּץ עֲלֵי־קָרַח, חֲלַקּוֹת־קָרַח Glitschbahn.

Католикъ קַתְּלִיקוֹס, נוֹצְרֵי מִדַּת רוֹמִית ז׳* (ילמד׳ ויחי׳) Katholik. -лическій ת׳ -лическій נ׳

Католическій אֲשֶׁר לַדָּת הָרוֹמִית ת׳ katholisch.

Католицизмъ הַדָּת הָרוֹמִית ז׳ Katholicität.

Каторга עֲבוֹדַת־עֹנֶשׁ; עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ נ׳ Bergbaustrafe.

Каторжникъ מְתֻעָנֶה, מְעֻבָּד בְּפֶרֶךְ עַל־חֶטְאוֹ ז׳ Galeerensclave. -ница נ׳ Zwangs-.

Каторжный —עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ אֲשֶׁר לַמְתֻעָנִים בַּעֲוֹנָם ת׳

Катушка, -шечка גְּלִיל־עֵץ (לְכָרוֹךְ עָלָיו חוּטִים) נ׳; מְנוֹר אֹרְגִים, פֻּלֶּדֶת Spule.

Катъ см. Пала́чъ.

Катышъ, -ше́къ (-шка́) ז׳ (מִדָּבָר נָלוּשׁ בְּיָד), גֻּלָּה, עָגִיל שֶׁלֶג Klößchen. К. снѣга עָגִיל שֶׁלֶג. К. во́ска גֻּלַּת דּוֹנַג.

Каунъ אֲבַטִּיחַ ז׳ Wassermelone.

Ка́урка, Ка́урая ло́шадь סוּס בָּרֹד אֹמֵץ hellbraunes Pferd. -ковый ת׳.

Каучу́къ (נוסח יש.) קָמָא, פַּחִי־נֶטֶף, רְקוּעַ גֹּפֶר ז׳ Gummi.

Ка́фля см. Изразе́цъ. -фельный ת׳.

Кафтанъ שַׂלְמַת אִבְרִים, אַדֶּרֶת ז׳ Rock.

Качалка 1) נ׳ עֶרֶשׂ מוּנָע Schaukelwiege. 2) אַפְּרִיוֹן, אֹלַנְקִי* Tragbahre.

Качалочникъ נוֹשֵׂא אַפְּרִיוֹן, סַבָּל ז׳ Sänftenträger.

Качальщикъ מַנִּיעַ ז׳ Schaukler. К. воды דּוֹלֶה מַיִם Pumper.

Кача́ніе נִיד, מָנוֹד, הָנִיעַ ס׳ das Schaukeln.

Кача́нъ см. Коча́нъ и Ко́чень.

Кача́рка דְּרוֹר־הַיָּם נ׳ Seeschwalbe.

Кача́ть, Ка́чивать, -чну́ть נוֹפֵף, הָנַף, הָנַד, הָנַע פ״ע schaukeln. К. во́ду דָּלָה מַיִם כַּמּוֹט pumpen. К. голово́ю הָנַע רֹאשׁ, הָנַד בְּרֹאשׁ, הָנוֹעַ, נוֹעַ, נוֹד פ״ח -ся הִתְנוֹדֵד, הִתְמוֹטֵט, הִמּוֹט, מוֹט, הִתְנוֹעֵעַ, נוֹעַ, נוֹד schwanken. -ся какъ пья́ный נוֹעַ כְּשִׁכּוֹר תָּעָה. —

Кача́ль מַטַּת־תְּנוּפָה, תִּלִּי־קַלַּע, עֶרֶשׂ מוּנָע נ׳ Schaukel.

Ка́чественный מוֹרָה עַל־תֹּאַר דָּבָר וְאֵיכוּתוֹ ת׳ Eigenschafts-.

Ка́чество תֹּאַר דָּבָר וְאֵיכוּתוֹ ס׳ Eigenschaft.

Ка́чка הִתְנוֹעֵעַ, מוֹט, הֶנֶפָה, מָנוֹד, נִיד נ׳ das Schaukeln.

Ка́чкій מִתְנוֹעֵעַ, מוּנָד ת׳ schwankend.

Качну́ть см. Ка́чать.

Ка́ша 1) נ׳ בְּלִיל־נֶרֶשׂ אוֹ רִיפוֹת, דַּיְסָא* Grützbrei. 2) לֹא־סִדְרִים, מְהוּמָה Mischmasch.

Кашева́ръ מְבַשֵּׁל בְּלִיל־נֶרֶשׂ ז׳ Koch.

Ка́шель שִׁעוּל ז׳*, גְּנוּחַ* der Husten.

Кашемиръ אַטּוּן־צֶמֶר ז׳ Kaschemirzeug. -ровый ת׳

Ка́шица см. Ка́ша.

Ка́шка 1) נ׳ см. Ка́ша. 2) תָּו הַסּוֹף לַמַּאֲמָר אוֹ סֵפֶר, תָּוֹר־הַקִּנְצִי Vignette.

Кашлю́нъ מְשֻׁעָל, יְדוּעַ חֳלִי־הַשִּׁעוּל ז׳ Hufter.

Ка́шляніе שִׁעוּל ס׳* das Husten.

Ка́шлять, -шливать, -шлянуть שָׁעַל פ״ע*, נָגוּחַ*, כַּעֲכַע* husten.

Ка́шникъ 1) ז׳ קַלַּחַת לְבְלִיל־נֶרֶשׂ Grützkopf. 2) אוֹהֵב בְּלִיל־נֶרֶשׂ Freund von Grütze. -ница נ׳.

Ка́шный אֲשֶׁר לְבְלִיל־נֶרֶשׂ ת׳ Grütz-.

Каштанъ עֵץ־עַרְמוֹן וּפִרְיוֹ ז׳ Kastanie. -та́новый ת׳

Кащей 1) ז׳ דַּל וְרָזֶה, נִקְשֶׁה, כָּחוּשׁ hagerer Mensch. 2) רַע־עַיִן, כִּילִי Geizhals.

Каюръ יוֹנַת־הַיָּם ז׳ Seetaube.

Каю́та נ׳ לִשְׁכָּה־, חֶדֶר בָּאֳנִיָּה Schiffskammer.

Ка́яніе נֹחֶם עַל־עָוֹן ס׳* Reue, Buße.

Ка́яться שׁוּב מִדַּרְכּוֹ רָעָה, הִנָּחֵם עַל־רָעָה פ״ח reuen.

Каѳедра קַתֶּדְרָה, בָּמַת־הַמִּדְרָשׁ נ׳ Lehrstuhl. -ральный ת׳

Квадра́тный מְרֻבָּע, רָבוּעַ ת׳ Quadrat-.

Квадра́тъ מִשְׁטָח רָבוּעַ, רָבוּעַ ס׳ Quadrat.

Ква́каніе קוֹל צְפַרְדְּעִים וּבְנֵי־אָוֶן ס׳ das Quaken.

Ква́кать, -кнуть קָרָא בְּקוֹל צְפַרְדְּעִים וּבְנֵי־אָוֶן פ״ע quaken.

Квакуша, -ку́шка צְפַרְדֵּעַ נ׳ Frosch.

Ква́рта רֶבַע־הַקַּב נ׳ Quart.

Кварта́лъ רֶבַע־הָעִיר ז׳ Stadtviertel.

Кварта́льный פְּקִיד רֶבַע־הָעִיר ת׳ Quartalsoffizier.

Кварто́тъ מַקְהֵלָה מֵאַרְבָּעָה קוֹלוֹת הַשִּׁיר ז׳ vierstimmig.

miges Musikstück.

Квартира (-рка, -рочка) מָעוֹן Wohnung. -рный ת׳.

Квартирмейстеръ פְּקִיד־הַתַּחֲנוֹת לַצָּבָא Quartiermeister.

Квартированіе דּוּר, גּוּר Quartierung.

Квартировать (-ру́ю) שָׁכַן, דּוּר, גּוּר wohnen.

Квасильный שְׁאוֹר, מְחַמֵּץ—zum Säuern.

Квасить (ква́шу, ква́сишь) חִמֵּץ säuern.

Квасникъ 1) מוֹבֵר מַשְׁקֶה חָמִיץ Kwaßbrauer. 2) כְּלֵי מַשְׁקֶה חָמִיץ Kwaßgeschirr.

Квасноватый חָמֵץ מְעַט säuerlich.

Квасной אֲשֶׁר לְמַשְׁקֶה חָמִיץ Kwaß-.

Квасну́ть חָמַץ säuer werden.

Кваснымъ מָחֻמָּץ, חָמִיץ säuer.

Квасня́ בֵּית־מִרְקַחַת מַשְׁקֶה חָמִיץ Kwaßbrauerei.

Квасоваръ רוֹקֵחַ מַשְׁקֶה חָמִיץ Kwaßbrauer.

Квасцы מִין מֶלַח (שבת ק׳) גְּבִי־גַיִל Alaun -цо-

Квасъ מַשְׁקֶה חָמִיץ Kwaß. [вый ת׳.

Ква́ша שְׁאוֹר, מַחֲמֶצֶת Sauerteig.

Квашенина בְּלִיל חָמִיץ (לבהמה) gebähte Kohlblätter.

Ква́шеный מְחֻמָּץ gesäuert.

Квашня́ כְּלִי־הַשְּׁאוֹר, עֲרִיסָה, מִשְׁאֶרֶת Backtrog.

Кве́рху אֶל־עָל, לְמַעְלָה hinauf.

Квинта חֲמִשִּׁית, הַקּוֹ הַדַּק בְּנֵבֶל Quinte.

Квинте́тъ מַקְהֵלָה מְחֻמֶשֶׁת קוֹלוֹת הַשִּׁיר fünfstimmiges Musikstück.

Квита́нція אוֹפְּכִי, שְׁטָר־קַבָּלָה (ב״ר ״ב) Quittung.

Квита́ться הָגְקָה מַנְשִׁיוֹ quitt machen.

Квитъ אַסְפַּרְגֵּל, פִּירוּשׁ, מִין עֵץ פְּרִי (ירוש׳ כלא׳ א) quitt. [חבוש׳ (ביצה כו׳) Quitte.

Квитъ נָקִי מֵחוֹב

Кеглеобра́зный כְּדְמוּת גְּלִיל־עֵץ ת׳ kegelförmig.

Ке́гля גְּלִיל־עֵץ (לְשַׁחוֹק יָדוּעַ) Kegel.

Кедро́вникъ יַעַר־אֲרָזִים Cederwald.

Ке́дръ (-рикъ) אֶרֶז Ceder. -ро́вый ת׳.

Келе́йникъ יוֹצֵק מַיִם עַל־יְדֵי כֹּהֵן הָרֹאשׁ Zellendiener.

Келе́йно בְּאֵין עַיִן רֹאָה, בְּסֵתֶר im Stillen.

Келе́йный 1) אֲשֶׁר לַחֶדֶר הַנְּזִירִים Zellen-. 2) נֶעְלָם מֵעֵין רֹאֶה geheim.

Ке́лья, Келлія מָעוֹן בּוֹדֵד, חֶדֶר הַנְּזִירִים Zelle.

Кембрикъ מִין אַטּוּן דַּק Kammertuch. -риковый ת׳.

Ке́ньга בֵּית־נַעַל הַם Filzüberschuh.

Ке́рвель מִין יָרָק (ירוש׳ פסחים ב) גַּנְגִּדְיוֹן Kerbelkraut. [קַרְקֵר* schreien.

Ке́ркать, -кнуть קָרָא, (עוֹף וְחַיָּה) נָתַן קוֹל

Ке́саръ כִּנּוּי הַכָּבוֹד לְמֶלֶךְ רוֹמָה, קֵסָר Cäsar.

Кибитка (-точка) 1) עֲגָלָה עִם־צִפּוּי, עֲגָלַת־סִפּוּן Zeltwagen. 2) אֹהֶל־רֹעִי, מְלוּנָה, קֵנָה וְאַגְמוֹן Zelt.

Кива́ніе רֹמֶז, מָנוֹד, נִיד das Winken. [-точный ת׳.

Кива́ть, -вну́ть הָנַד בְּרֹאשׁ, רָמַז, הָנַע רֹאשׁ, בְּנִיד רֹאשׁוֹ winken.

Киверъ מִגְבַּעַת אִישׁ־צָבָא, כּוֹבַע Schachthut.

Киво́къ (-вка́) נִיד־רֹאשׁ (לאות ורמז) Wink.

Киво́тъ אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ Bundeslade.

Кида́ніе יְרִיָּה, זְרֹק, הַשְׁלִיךְ, שִׁלְכַת Werfen.

Кида́ръ צָנִיף לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל Hohepriesterhut.

Кида́ть, Ки́нуть 1) הָטֵל, יָרָה, זָרוֹק, הִשְׁלִיךְ werfen. К. же́ребій הִפֵּל־גּוֹרָל, —הִשְׁלִיךְ, —יָרָה. К. сѣ́ть הִשְׁלִיךְ הַכָּה. 2) עָזוֹב, הִנַּח verlassen. Ки́нуть слу́жбу הִנַּח עֲבוֹדָתוֹ, עָזוֹב מִשְׁמַרְתּוֹ. 3) מַלֵּט, יָלוֹד פִּלֵּט gebären. Ко́шка кида́етъ котя́тъ הַחָתוּל מְתַמֶּלֶט (תְּמַלֵּט) גּוּרֶיהָ. -ся פ״ח 1) נָפוֹל, הִתְנַפֵּל sich werfen. -ся въ во́ду הִתְנַפֵּל אֶל־הַמַּיִם 2) הִתְהַפֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד sich hin und her werfen. Больно́й кида́ется הַחוֹלֶה מִתְהַפֵּךְ עַל־מִשְׁכָּבוֹ 3) הִתְגּוֹלֵל עַל־, —הִשְׁתָּעֵר anfallen. Онъ со зло́сти на вся́каго кида́ется בְּזַעְמוֹ יִתְגּוֹלֵל (יִשְׁתָּעֵר) עַל־כָּל־הַבָּא לִקְרָאתוֹ. Вино́ ки́нулось ему въ го́лову הַיַּיִן הָלַם רֹאשׁוֹ. Это кида́ется въ глаза́ דָּבָר זֶה כָּל־עַיִן תְּשׁוּרֶנוּ.

Кидкій 1) נָקֵל לִירוֹת, קַל לִזְרֹק leicht zum Werfen. 2) נִבְהָל לִזְרֹק, חוֹמֵד לִ־, רוֹדֵף בָּצַע lüstern, gierig. Ки́докъ на взя́тки נִבְהָל לְשַׁחַד, רוֹדֵף בָּצַע.

Кидо́къ (-дка́) תְּנוּפָה, טַלְטֵלָה Wurf.

Кизя́къ צִפְּיֵי (גְּלֵלֵי צֹאת) בָּקָר Kuhmist.

Кизи́ль אוֹג* (פאה א) Cornelkirsche.

Кика מִין צָנִיף לְרֹאשׁ־נָשִׁים Kopfputz.

Кикимора אֲלִיל, מִפְלֶצֶת, שֵׁד, שָׂעִיר Gespenst.

Киксъ מִדְחָה, כִּשָּׁלוֹן Fehlstoß.

Кила́ שֶׁבֶר, פֶּרֶץ אֶחָד מִמְּעֵי הַחַי Bruchleiden. -ла́вый, -ла́стый, -лова́тый מְאֻשְׁכָּן, שָׁבוּר (כתובות ז׳, ה) bruchkrank.

Килева́ть (лю́ю) הַטָּה אֳנִיָּה עַד־הַגְּלוֹת יְסוֹדָהּ ein Schiff auf die Seite legen. [des Schiffes.

Киль יְסוֹד־אֳנִיָּה, מַסַּד, —תַּחְתִּית Grundbalken

Кили́ка כֶּלֶב, דָּג מָלוּחַ קָטָן (ירו׳ נדרים פ״ו) Strömling.

Киля́къ אֲשֶׁר שֶׁבֶר לוֹ בְּמֵעָיו Bruchkranker. [ling.

Кимва́лъ מְצִלְתַּיִם, צִלְצַל־שָׁמַע (ירובין קו׳) Cymbel. [-льный ת׳.

Кинжа́лъ חֶרֶב כִּיפִּיוֹת, חֶרֶב בַּת־שְׁתֵּי פִּיוֹת Dolch.

Кинова́рь מַתֶּכֶת בָּסָף־חַי עִם גָּפְרִית (ישע׳ ב) נֶגֶבֶר* Zinnober. -рный ת׳.

Кинуть, -ся см. Кидáть, -ся.
Кипа (-пка,-почка) ק׳ חֲבִילָה, חֹמֶר, צִבּוּר, גַּל נ׳ *Pack.
Кипарисникъ ז׳ יַעַר בְּרוֹתִים, —, עֲצֵי־גֹפֶר Cypressenwald.
Кипарисъ ז׳ בְּרוֹת, בְּרוֹשׁ, עֵץ־גֹפֶר Cypresse.
Кипень (-пня) ז׳ נְזִיד מַיִם, רֶתַח fiedendes Wasser.
Киповязъ ז׳ אוֹגֵד אֲגֻדּוֹת Ballenbinder.
Кипоръ ז׳ אַרְגַּז־תַּשְׁבֵּץ Köper. -рный ת׳.
Кипрей ז׳ מִין צֶמַח Feuerkraut. -рейный ת׳.
Кипсей ז׳ (בדפוס) כְּלֵי־הַשְּׁחוֹר Farbenbrett.
Кипучесть נ׳ 1) רֶתַח das Sieden. 2) תְּשֻׁאוֹת, שׁוּא Belebtheit.
Кипучій ת׳ דּוּד רוֹתֵחַ, וִידוֹן, נָפוּחַ fiedend. К. котёлъ נָפוּחַ. -чія воды מַיִם זֵדוֹנִים.
Кипѣніе ס׳ רֶתַח das Sieden. К. гнѣва חָרוֹן אַף, וַעַף. К. моря וַעַף־יָם.
Кипѣть (-плю) פ״ע רָתוֹחַ, זוּד, רָתַח; חָמוּר, זָעוּף fieden; brausen. Море кипитъ מֵי־הַיָּם יֶהֱמוּ, הַיָּם זוֹעֵף. Работа у него кипитъ יָדָיו מְלֵאוֹת עֲבוֹדָה, יֶחֱמָרוּ.
Кипятильникъ ז׳ קַלַּחַת, מַרְחֶשֶׁת Siedekessel.
Кипятильный ת׳ עָשׂוּי לְהַרְתִּיחַ (לְהָזִיד) בּוֹ zum Aufkochen.
Кипятить (-пячу́) פ״ע הַבְעָה, הִרְתִּיחַ, הִזִּיד aufkochen.
Кипятóкъ (-ткá) ז׳ מַיִם רוֹתְחִים, מֵי־רֶתַח siedendes Wasser.
Кирасиръ ז׳ אִישׁ־שִׁרְיוֹן Kürassier. -рскій ת׳.
Кирáсъ ז׳, -са נ׳ חִשּׁוּן־קַשְׂקַשִּׂים, שִׁרְיָה Brustharnisch.
Кирка́ 1) נ׳ קֶרֶדֶם, כִּילָף, כַּשִּׁיל Mauerhammer. 2) מַעְדֵּר, מַחֲרֵשָׁה Grabscheit.
Кирка נ׳ בֵּית־תְּפִלָּה (לבני דת לוטהר) Kirche.
Кирпичникъ ז׳ לוֹבֵן לְבֵנִים Ziegelbrenner.
Кирпичный ת׳ לְבֵנִים — Ziegel-. К. завóдъ מַלְבֵּן Ziegelei.
Кирпичъ ז׳ לְבֵנָה Ziegel.
Кисá נ׳ אַרְנָק, כִּיס *Beutel.
Кúса נ׳ חָתוּל Katze.
Кисéйный ת׳ מֵאֲטוּן דַּק Musselin-.
Кисéль, -лёкъ ז׳ נְזִיד חָמִיץ, נְזִיד־קֶמַח וְעַמִּים־גְּרוּרִים, הָדוֹף (ירוש׳ חלה פ״א) *אַטְרִין Mehlbrei. Дать киселя אִישׁ מֵאַחֲרָיו בְּרַגְלַיִם כִּרְעוֹת einen Stoß von hinten geben. -льный ת׳, -ныя пóги.
Кисéльникъ ז׳ 1) מוֹכֵר נְזִיד חָמִיץ Kisselverkäufer. 2) אוֹהֵב נְזִיד חָמִיץ Kisselfreund. -ница נ׳.
Кисóтъ ז׳ כִּיס לַעֲלַת־קְטוֹרָה Tabaksbeutel. -тный ת׳.
Кисея נ׳ מִין אֲטוּן דַּק Musselin.
Кисловатый ת׳ חָמֵץ מְעַט säuerlich.
Кислорóдъ ז׳ יְסוֹד הַחֻמְצָה, אַד־הַחֻמְצָה Sauerstoff.
Кислосла́дкій ת׳ חָמִיץ מָתוֹק süßsauer. -дкій ת׳.
Кислость, -лотá נ׳ חֻמְצָה, מַחֲמֶצֶת Säure.
Кислýшка נ׳ תַּפּוּחַ הַיַּעַר Waldapfel.
Кислый ת׳ חָמֵץ, אֲשֶׁר מַחֲמֶצֶת בּוֹ sauer.
Кислѣ́ть פ״ע הֶחֱמִיץ, הָמוּץ sauer werden.
Кисля́тина נ׳ מַחֲמֶצֶת, בְּלִיל חָמִיץ Versäuertes.
Кúснуть פ״ע 1) см. Кислѣ́ть. 2) בָּלָה, הִתְחַמֵּץ, מְרוֹב נוּחוּ הִוָּשֵׁן בְּ־ untätig bleiben.
Кистúстый ת׳ (גֹּפֶן) רַבַּת הָאֶשְׁכֹּלוֹת voll Trauben
Кисть (-тка,-точка) ק׳ 1) נ׳ כַּף הַיָּד Handwurzel. 2) אֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים Traube. 3) צִיצָה, צִיצַת צֶמַח; צִיצַת כְּנַף־הַבֶּגֶד; צִיצַת הָרֹאשׁ, גְּדִיל Quaste. 4) צִיצַת שֵׂעָר (לְמִשְׁחָה) Pinsel.
Китáйка (-táечка) ק׳ אֶרֶג סִינִי נ׳ Nanking.
Китóвый ת׳ אֲשֶׁר לְתַנִּינֵי הַיָּם vom Wallfisch.
Китолóвный ת׳ אֲשֶׁר לְצַיִד הַתַּנִּינִים zum Wallfisch-
Китолóвство ס׳ צַיִד תַּנִּינֵי הַיָּם Wallfischfang.
Китоловъ ז׳ צַיָּד תַּנִּינִים Wallfischfänger.
Кúттель ז׳ מְעִיל־בַּד (לְאִישׁ צָבָא) Leinwandkittel.
Китъ ז׳ 1) לִוְיָתָן, דָּג גָּדוֹל, תַּנִּין הַיָּם Wallfisch. 2) טִיחַ Kitt.
Кичúться פ״ח הִתְנַשֵּׂא, עִפֵּל, הִתְהַדֵּר, הִתְנָאֶה stolz werden.
Кичлúвость נ׳ גֵּאוּת, גֵּאוּן, רוּם לֵבָב Hochmuth.
Кичлúвый ת׳ מִתְהַדֵּר, מִתְפָּאֵר, מִתְנָאֶה hochmüthig.
Кишóчный ת׳ אֲשֶׁר לְמֵעֵי הַחַי, —, הַמַּעֶה Darm-.
Кишкá ת׳ 1) אֶחָד מִמֵּעֵי הַחַי, מַעֶה Darm. Лѣзть изъ кишóкъ פָּרוֹץ עָלָיו פֶּרֶץ, הִתְאַמֵּץ מְאֹד aus der Haut fahren. 2) קְנֵה־עוֹר Spritzschlauch. Кишкóю חוֹצֵץ, אִישׁ אַחַר־רֵעֵהוּ, סְדָרִים ת״פ im langen Zuge.
Кишмúшъ ז׳ עֲנָבִים קְטַנִּים Rosinen ohne Kerne.
Кишмя́ кишúтъ שׁוֹרֵץ לָרוֹב es wimmelt.
Кишнéцъ ז׳ כֻּסְבָּר, זֶרַע־גַּד *(דמאי א׳)) Coriander.
Кишѣ́ніе ס׳ רֶמֶשׂ, שֶׁרֶץ Gewimmel.
Кишѣ́ть (-шу́, -шишь) פ״ע שָׁרוֹץ, רָמוֹשׂ wimmeln.
Киѳáра נ׳ כְּלֵי־מְנַגְּנִים, קִיתָרוֹס Zither.
Кій, Кіёкъ ז׳ מַטֵּה שְׁחוֹק, מַקֵּל־ Billardstock.
Кіоскъ ז׳ שַׁפְרִיר, אֹהֶל, סֻכָּה Pavillon.
Кіóта, -тка см. Кивóтъ.
Клавикóрды נ״ר см. Рояль.
Клавúша נ׳ (לְנַגֵּן) פַּס־הַמְנַגְּנִים Claviertaste.
Клавіатýра נ׳ (לְנַגֵּן) מִתְרֵי־כַפֵּי־הַמְנַגְּנִים, — Griffbret.
Кладбúще ס׳ חֲצַר־מָוֶת, שְׂדֵה הַקְּבוּרָה Begräbniß-
Кладенéцъ (-цá) ז׳ בְּאֵר, כִּיר Brunnen. Мечъ к. חֶרֶב עֲשׂוּיָה Schwert aus echtem Stahl.

Кла́деный ז׳ סָרִים, כְּרוּת שֶׁפְכָה ז׳ gelegt, verschnitten.
Кла́день (-дня) אֶדֶן, קוֹרַת הַיְסוֹד, קוֹרָה מוּסָדָה ז׳ Grundbalken. הַמְּסַד
Кла́дка נ׳, -де́ніе ס׳ מַעֲרָכָה, עֶרֶךְ das Legen.
Кладова́я בֵּית־, אֹסֶף, מִסְבְּנַת, מִזְוָה, גִּנְזָן נ׳ (חא״ט, מ״—יז) בֵּית־הָאוֹצָר, הָאֲסָפִים Vorraths-
Кладу́ см. Класть. [kammer.
Кладъ ז׳ מַטְמוֹן, אוֹצָר Schatz. [Last.
Кладь, Кла́жа נ׳ מִטְעָן, מַעֲמָסָה, מַשָּׂא, נֵטֶל Ladung,
Кла́няться פ״ח הִשְׁתַּחֲוָה* sich verbeugen; grüßen. К. въ письмѣ כָּתוֹב שָׁלוֹם לְ־. К. о чемъ הִפֵּל תְּחִנָּתוֹ לְ־. К. чѣмъ הָבִא תְּשׁוּרָה לְ־. לִפְנֵי [Klappe.
Кла́панъ ז׳ מִגּוּפָה, מַסְגֵּר, צָמִיד (כלים כג) *מַדָּף
Кларнети́стъ ז׳ מְנַגֵּן בְּחָלִיל Klarinettspieler.
Кларне́тъ ז׳ חָלִיל Klarinett. -тный ת׳.
Кла́ссикъ אַבִּיר, —, הַמּוֹפֵת, סוֹפֵר מֵאַנְשֵׁי־הַשֵּׁם ז׳ הַמּוֹפָרִים Musterschriftsteller.
Классифика́ція נ׳ מַעֲרֶכֶת דְּבָרִים לְפִלְגוֹתֵיהֶם Abfachung. [gültigkeit.
Классицизмъ ז׳ רוּחַ הַמּוֹפָרִים אַנְשֵׁי הַמּוֹפֵת Muster-
Классическій ת׳ לְשֵׁם עוֹלָם, עוֹמֵד לְמוֹפֵת —mustergültig.
Классъ ז׳ 1) מַחְלָקָה, פְּלֻגָּה, זֵן, מִין Ordnung. 2) אַחַת הַלְּשָׁכוֹת לְבֵית סֵפֶר, מַעֲלָה, מַדְרֵגָה, לִשְׁכָּה Schulclasse. 3) מַעֲלַת הַכָּבוֹד לְמַדְרֵגוֹתָיו, יַחַשׂ, תּוֹר Rangordnung.
Класть (кладу́, -дёшь) שׁוֹם, שׁוֹם עַל־, הִנַּח פ״ע עָרוֹךְ legen. К. дрова́ עָרוֹךְ עֵצִים. К. я́йца מַלֵּט בֵּיצִים. К. бара́на הוֹשִׁם, הִנַּח נפ׳ -ся. סָרַם אֵיל [הַעֲרֵךְ gelegt wenden.
Клева́ть (клюю), Клёвывать, Клю́нуть נִקַּר פ״ו לָקַט אֹכֶל בְּפִידוֹ (בְּהַרְטָמוֹ) picken.
Кле́веръ ז׳ כְּלִיל־מֶלֶךְ, טִין חָצִיר (כתובות עז:) Klee.
Клевета́ נ׳ דִּבָּה, רָכִיל, דִּבָּה־רְמִיָּה ת׳ Verleumdung. [-рный ת׳.
Клевета́ть (-вещу́, -ве́щешь) הוֹצִיא, רָגַל בְּ־ פ״ע הַלְשֵׁן, הָלוֹךְ רָכִיל, דִּבָּה verleumden.
Клеве́тливый הוֹלֵךְ רָכִיל ת׳ verleumderisch.
Клеветникъ ז׳ בַּעַל, מְלַשֵּׁן, מוֹצִיא דִּבָּה, אִישׁ־רָכִיל ת׳ לָשׁוֹן Verleumder. -ница נ׳.
Клеве́тничать см. Клевета́ть.
Клеве́тничій ת׳ דִּבָּה, רָכִיל — verleumderisch.
Клеве́цъ (-вца́) מַקֶּבֶת חִצְבֵי אֶבֶן, פִּטִּישׁ ז׳ Spitzhammer.
Клевре́тство ס׳ סוֹד מְרֵעִים, חֶבְרַ־רֵעִים Camerad-
Клевре́тъ ז׳ חָבֵר, רֵעַ Camerad. [schaft.
Клёвъ ז׳ נָשֹׁךְ הַדָּג בַּחַכָּה Anbiß an die Angel. К. на у́ду! בָּרוּךְ צִיּוּדְךָ.
Клегта́ніе ס׳ קוֹל נְשָׁרִים Adlergeschrei.
Клегта́ть (клегчу́, клегти́шь) נָתַן קוֹל, אָרוֹם פ״ע נְשָׁר schreien (von Adlern.)
Клеева́тый כְּמוֹ דֶּבֶק ת׳ kleberig.
Клеево́й אֲשֶׁר לַדֶּבֶק ת׳ Leim-, Kleister-.
Клее́ніе ס׳ טִיחַ, טוּחַ, הֶדֶבֵק בַּחֲמָר das Kleben.
Клёнка נ׳ בַּד־כָּפוּר, אֶרֶג מָשׁוּחַ בַּחֲמָר Wachstuch.
Клёнчатый ת׳ עָשׂוּי מִבַּד־כָּפוּר wachstuch-.
Клей ז׳ *קוֹלָן, זֶפֶת־הַדֶּבֶק, חֲמַר, כֹּפֶר Leim, Kleister.
Кле́йка, נ׳ см. Клее́ ie.
Кле́йкій ת׳ מִתְדַּבֵּק, יָן, דָּבֵק klebrig.
Клейкова́тый ת׳ מִתְדַּבֵּק מְעַט etwas klebrig.
Кле́йкость, -кова́тость נ׳ מִטְבַּע דָּבָר מִתְדַּבֵּק Klebrigkeit.
Клейльщикъ ז׳ מַדְבֵּק בַּחֲמָר, טָח Leimer.
Клейме́ніе ס׳ הַתָּוֹת das Stempeln.
Клеймильщикъ ז׳ מַתְוֶה תָּו, נוֹתֵן כְּתֹבֶת־קַעֲקַע בְּ־ עַל־ Stempler. [stempeln.
Клеймить פ״ו הַתְוֶה תָּו עַל־, נָתוֹן כְּתֹבֶת־קַעֲקַע בְּ־
Клеймо́ ס׳ 1) תָּו, כְּתֹבֶת־קַעֲקַע Brandmal. 2) הוֹתָם שׁוֹם לָתָו Stempel. Наложи́ть на кого клеймо́ נָתוֹן כָּבוֹד אִישׁ לְכִלְמָה, קִנְקְלוֹן עַל־כְּבוֹד־
Клейно́ды ז״ר מְכַמְּנֵי מֶלֶךְ Kleinodien.
Кле́йстеръ ז׳ *קוֹלָן סוֹפְרִים, דֶּבֶק מִבְּלִיל־קֶמַח Kleister.
Клейстый ת׳ טִיחַ חָמָר, מָלֵא זֶפֶת־הַדֶּבֶק — leimig.
Клеить פ״ו חָזַק בַּדֶּבֶק, חִבֵּר בַּחֲמָר, טוֹחַ, דִּבֵּק kleistern.
Кле́йщикъ ז׳ עוֹשֵׂה חֲמָר, עוֹשֵׂה זֶפֶת לַדֶּבֶק Leimer;
Кленина נ׳ קוֹרוֹת עֲצֵי־תִּדְהָר Ahornklotz. [Leimsieder.
Кле́нникъ ז׳ יַעַר עֲצֵי תִּדְהָר Ahornwald.
Кле́нъ ז׳ אַסְפַּנְדְּמוֹן, עֵץ תִּדְהָר *Ahornbaum.
Клепа́льный ת׳ (מַסְמֵר) עָשׂוּי לְחַזֵּק בּוֹ zum Vernieten. [הַצְמִיד דִּבָּה Verleumdung.
Клепа́ніе ס׳ 1) דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים Vernietung. 2) מַרְמָה,
Клепа́ть (-па́ю) חִזֵּק בְּמַסְמְרִים; חִבֵּר בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל פ״ו zusammenschmieden. [leumden.
Клёпать (-плю) הוֹצִיא דִּבָּה, הִצְמִיד מִרְמָה פ״ו ver-
Клёпка נ׳ מַחְבֶּרֶת בְּמַסְמְרִים, דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים Vernietung.
Клепсидра נ׳ *חֲלַפְסִדְרָא (בר״ מס), מוֹרַת שָׁעוֹת מְדֻלַּת־מַיִם Wasseruhr.
Клёцки ז״ר נְזִיד פִּתּוֹתֵי־בָצֵק Klößchen.
Клешня́ נ׳ קַרְנֵי־סַרְטָן, —, מָלְקַחַי Krebsscheere.
Клещевина נ׳ *צְלוֹלַב, קִנְקִיוֹן (שבת כא.) Ricinusbaum.
Клещи́ נ״ר מַלְקָחַיִם; צִבְתָּא* Zange. [-винный ת׳.
Клещъ (-щика) ז׳ מִין כִּנָּה (בבשר החיים) Zecke.

Кликать, -кивать, -кнуть שִׁמֵּעַ, הִזְעִיק; קָרָא לְ־ פ״ laut rufen. -ся פ״ח.

Кликýша אִשָּׁה־מְדָנִים, הוֹמִיָּה נ׳ rasende Frau.

Кликъ ז׳ קוֹל קוֹרֵא, קְרִיאָה Ruf.

Климатъ ז׳ אַקְלִים, *מִזֶּג הָאָרֶץ Klima. -тическій ת׳.

Клиника בֵּית־אֹסֶף הַחוֹלִים לְמַחְקְרֵי מַקְלֶט־דְּוָיִים נ׳ Klinik. -ническій ת׳.

Клинить בָּקַע בְּיָתֵד פ״ verkeilen.

Клинище יָתֵד גְּדוֹלָה ז׳ großer Keil.

Клинокъ (-нка́) יָתֵד קְטַנָּה, קִלְשׁוֹן קָטָן ז׳ Keilchen.

Клинокъ (-нка) לַהַב שִׁכִּין וָחֶרֶב ז׳ Klinge.

Клинъ ז׳ 1) יָתֵד חַד, קִלְשׁוֹן Keil. К. клиномъ выбива́ютъ תַּשְׁכִּיחַ רְעוּתָה, צָרָה свѣтъ не клиномъ сошелся עוֹד לֹא־צָרוּ רַבְּבֵי תֵבֵל. 2) מַטְלִית שְׁלֹשׁ

Клирикъ ז׳ מְשָׁרֵת־יְיָ Kirchendiener. [הַקְצָאוֹת Einsatz.

Клиричество שְׁרוּת הַכְּהֻנָּה פ׳ Geistlichkeit.

Клиросникъ ז׳ אֶחָד הַמְשׁוֹרְרִים לִתְפִלָּה Kirchensänger.

Клиросъ ז׳ 1) מַקְהֵלָה לְשִׁיר בֵּית־יְיָ Sängerchor. 2) דֹּכָן, בָּמַת הַמַּקְהֵלָה *das Chor.

Клиръ ז׳ קְהַל עֲדַת־הַכֹּהֲנִים Geistlichkeit.

Кличка שֵׁם נָקוּב לַכֶּלֶב נ׳ Anrufen eines Hundes.

Кличъ ז׳ 1) קוֹל־הָמוֹן, הֵד Geschrei. 2) שֵׁמַע, קְרִיאָה

Кліéнтъ ז׳ בּוֹטֵחַ בְּ־, חוֹסֶה Schützling. [Ausrufung.

Клобýкъ ז׳ מָסַךְ־הַמִּנְבָּעַת (בראש הכהנים) Mönchskappe.

Клока́стый פְּרוּעַ־שָׂעָר, סָמָר ת׳ buschig.

Клокота́ть (-кочý) הָמָה, הִתְנַעֵשׁ פ״ע aufwallen.

Кло́котъ ז׳ זַעַף־גַּלִּים, נִבְכָּ, הֲכִי Aufwallung.

Клокъ ז׳ (ר׳ клочья, -чьевъ) 1) צִיצִת, אֲגֻדָּה Büschel. 2) פֶּלַח, נְתַח Stück.

Клонить הִטָּה פ״, כָּפַף, כָּפוּף beugen; neigen. К. кого на свою сторону הִטָּה אֵלָיו לְבָבוֹ. Меня клонитъ ко сну הַשְׁנָה תִּתְקָפֵנִי. -ся פ״ח נָטָה; הִשֵּׁב לְ־, הִתְעַתֵּד לְ־ geneigt sein. Стѣна́ клони́тся къ паде́нію הַחוֹמָה נָטְתָה (הִשְׁבָה, הִתְעַתְּדָה) לִנְפֹּל.

Клопъ ז׳ פִּשְׁפֵּשׁ, כִּנַּת־הַקִּיר, כִּנָּם, כֵּן *Wanze.

Клохта́ніе צְוִחַת תַּרְנְגֹלֶת רַבָּצַת עַל־בֵּיצֶיהָ פ׳ das Glucken.

Клохта́ть (клохчý, кло́хчешь) צָרַח פ״ע (הַתַּרְנְגֹלֶת הָרוֹבֶצֶת עַל־בֵּיצֶיהָ אוֹ אֶפְרוּחֶיהָ) glucken, gackern.

Клохтýнья תַּרְנְגֹלֶת צוֹרַחַת נ׳ *פּוֹחִיָּה (ביצה ו.)

Клочёкъ (-чка́) см. Клокъ. [Gluckhenne.

Клочистый רַב־הַצַּמֶּרֶת ת׳, שָׂעִיר filzig.

Клочить פְּרוּעַ (שְׂעַר הָרֹאשׁ) פ״ verfilzen. -ся נפ׳.

Клочкова́тый פְּרוּעַ שֵׂעָר ת׳ filzig.

Клубить (-блю́) הֵעָלָה (עָשָׁן, אֵדֶן) פ״ aufwirbeln. -ся הִתְאַבֵּךְ פ״ח sich aufwirbeln.

Клубника. מִין גַּרְגְּרֵי־גַּנִּים נ׳ Gartenerdbeere. -ничный ת׳. [liqueur.

Клубниковка מַסְכַּת יַיִן עִם גַּרְגְּרֵי־גַּנִּים נ׳

Клубокъ (-бка́), -бо́чекъ ז׳ צְנִפָּה קְטַנָּה Knaul.

Клубъ ז׳ 1) צְנִפָּה, כַּדּוּר Knaul, Ball. К. дыма גַּאוּת עָשָׁן. 2) בֵּית־מוֹעֵד לָעָם Club.

Клýмба ערוּגַת־פְּרָחִים נ׳ Blumenbeet.

Клýша 1) נ׳ זָנָה, תַּרְנְגֹלֶת רַבְּצַת (ב״ם פו׳) Gluckhenne. 2) מִין עוֹף Dohle.

Клыка́стый בַּעַל קַרְנוֹת־שֵׁן ת׳ mit großen Hauern.

Клыкъ ז׳ קֶרֶן־שֵׁן (יחזקאל כז, טו) Elephantenzahn; [Hauer.

Клѣвъ см. Хлѣвъ.

Клѣтка (-точка) נ׳ 1) כְּלוּב (לָעוֹף), סוּגַר (לַחַיָּה) Käfig. 2) מַעֲרֶכֶת רְבוּעָה (עצים, לבנים) Schicht. 3) מִשְׁבֶּצֶת (בָּאֹרֶג) Quadrat.

Клѣточникъ חָרַשׁ כְּלוּבִים ז׳ Käfigmacher.

Клѣточный אֲשֶׁר לְכְלוּב ת׳ Käfig-.

Клѣтýшка מְזוּזָה קְטַנָּה, —קֶן, בֵּית־כְּלָיִם נ׳ Zimmerchen.

Клѣтча́тка רִקְמַת עוֹר הַחַיִּים, עוֹר־תַּשְׁבִּיץ נ׳ Zellengewebe.

Клѣтчатый מְשֻׁבָּץ, —תַּשְׁבִּיץ ת׳ gewürfelt. [Vorrathskammer.

Клѣть נ׳ מְזוּזָה (בראשית ו, יד) קֶן, בֵּית־הַכְּלָיִם

Клювъ ז׳ חַרְטֹם*, פִּיד, כִּי־עוֹף* Schnabel.

Клюка́ נ׳ מַטֶּה כְּפוּף־רֹאשׁ, פֶּלֶךְ (נדרים פט׳) *גַּת Krummstab.

Клюква מִין גַּרְגְּרִים נ׳ Moosbeere. [Verwalter

Ключа́рь ז׳ פְּקִיד־הַמַּלְתֶּחָה בְּבֵית־תְּפִלָּה der Kirchengewänder. [reich.

Ключева́тый, -чистый מָקוֹם מַעְיְנֵי־מַיִם ת׳ quellen-

Ключево́й ז׳ 1) מַעְיָן—Quell-. 2) מַפְתֵּחַ — Schlüssel-.

Ключикъ מַפְתֵּחַ קָטָן ז׳ Schlüßelchen. [ßel-.

Ключица עֶצֶם עֹנֶק־הַצַּוָּאר נ׳ (см. Дýжка) Achsel-

Ключище מַפְתֵּחַ גָּדוֹל großer Schlüßel. [bein.

Ключникъ סוֹכֵן הַבַּיִת ז׳ Haushälter. -ница נ׳ סוֹכֶנֶת Haushälterin.

Ключничать עָבוֹד עֲבוֹדַת־סוֹכֵן פ״ע Haushälter sein.

Ключъ ז׳ 1) מַפְתֵּחַ Schlüssel. 2) עַיִן, מַעְיָן, גֻּלַּת־מַיִם, נָבוּעַ, הֶקֵּר, מָקוֹר, בְּיִר Quelle. Бить ключёмъ

Клюша אָזְנֵי־נַעַל ז׳ Schuhriemen.

Клюю см. Клева́ть. [בּוּז Knobelholz.

Кляпикъ, -пичёкъ צְרוֹר עֵץ לַחֹסֵם לְמַשֵּׁךְ אוֹ לְהַכּוֹת ז׳

Кляпоно́сый בַּעַל־אַף נָטוּי, נִטוּי־אַף ת׳ mit einer

Кляпцы מוֹקֵשׁ שׁוּעָלִים ז״ר Fuchsfalle. [Adlernase.

Кляпъ ז׳ см. Кляпикъ.

Клясть (Кляну́) אָרַר, קָבַב, קִלֵּל פ״ fluchen.

-ся פ״ח הִשָּׁבַע, אָלָה sich verfluchen.
Клятва (1 ג׳ אָלָה, שְׁבוּעָה Schwur. 2) קְלָלָה Fluch.
Клятвенно ת״פ בְּאָלָה, בִּשְׁבוּעָה eidlich.
Клятвенный ת׳ אָלָה, — שְׁבוּעָה, — eidlich.
Клятвопреступленіе, -нарушеніе ס׳ כַּחַשׁ (מַעַל) הָפִיר שְׁבוּעָה, בִּשְׁבוּעָה Eidbruch. [brüchiger.
Клятвопреступникъ ז׳ מֵפֵר שְׁבוּעָה, מְחַל Eid-
Клятвопреступный ת׳ מְחַלֵּל שְׁבוּעָה eidbrüchig.
Кляуза נ׳ תַּהְפֻּכוֹת מִרְמָה, נָלוּז, סִלֶּף Intrigue.
Кляузникъ ז׳ מַצְמִיד מִרְמָה Intriguant. -ница נ׳.
Кляузничать, -зить הִצְמִיד מִרְמָה פ״ע intriguiren.
Кляузничество ס׳ עִקְשׁוּת פֶּה, מִרְמָה das Intriguiren. [Pferd.
Кляча, -чёнка נ׳ סוּסָה רָזָה וְדַקַּת־בָּשָׂר mageres
Кминъ ז׳ כַּמּוֹן Kümmel. К. полевой *אֲכַרוּעַ Feld-
Книга נ׳ סֵפֶר Buch. [kümmel. Кминный ת׳.
Книгопечатаніе ס׳ חֶרֶט (הַדְפָּסַת) סְפָרִים* Bücherdruck. [druckerei.
Книгопечатня נ׳ בֵּית חֶרֶט סְפָרִים, דְּפוּס* Buch-
Книгопродавецъ (-вца) ז׳ מוֹכֵר סְפָרִים Buchhändler. Давческій ת׳.
Книгохранилище ס׳ אוֹצַר סְפָרִים Bibliothek.
Книжёнка נ׳ סֵפֶר נִקְלָה (מָדָּ־הָעֵרֶךְ) wertloses Buch.
Книжка (1 נ׳ סֵפֶר קָטָן Büchlein. Памятная к. (שבת לו.) *הַמְסֵס, הַקְבָּה הַשְּׁלִישִׁית בַּבְּהֵמָה 2) זִכָּרוֹן Blättermagen. [ter. 2) סוֹחֵר סְפָרִים Büchertrödler.
Книжникъ (1 ז׳ הוֹגֵה בְסְפָרִים, סוֹפֵר Schriftgelehr-
Книжный ת׳ סֵפֶר, — סְפָרִים, — Buch-, Bücher-.
Книзу ת״פ לְמַטָּה hinunter.
Кнутъ, -тикъ ז׳, ק׳, -тище ג׳ *מַגְלֵב, שׁוֹט, שֵׁבֶט נוֹגְשִׁים Fluch.
Княгиня נ׳ שָׂרָה, גְּבִירָה, גְּבֶרֶת Fürstin. [Knute.
Княженіе ס׳ מֶלֶךְ, מְלוּכָה, מִמְשָׁל Fürstenregierung.
Княжескій ת׳ שַׂר, — שָׂרִים, — נְסִיכִים, — fürstlich.
Княжество ס׳ אֶרֶץ מַמְשֶׁלֶת נָסִיךְ Fürstenthum.
Княжествовать (-ствую) -жить פ״ע מָשַׁל, מָלוּךְ, מָשַׁל regieren.
Княжичъ ז׳ בֶּן־נָסִיךְ Fürstensohn. [שָׂרוֹר
Княжій см. Княжескій.
Княжна נ׳ בַּת־נָסִיךְ Fürstentochter.
Князёкъ ז׳ צְעִיר־הַנְּסִיכִים kleiner Fürst.
Князь ז׳ רוֹזֵן, נָגִיד, נָשִׂיא, נָסִיךְ, שַׂר Fürst.
Ко см. Къ.
Коалиція נ׳ שְׁכֵם אֶחָד, בְּרִית Vereini-
Кобальтъ, -бо́льтъ ז׳ מִין מַתֶּכֶת Kobalt. [gung.
Кобель (-ка-лёкъ) ז׳ כֶּלֶב זָכָר Hund. -лёвый, -линый ת׳.
Кобененье ס׳ עִוְעוּם, רַחַף עָצְמוֹת, רִטֶּט Verzuckung.
Кобенить פ״ע קָמוֹט אֶחוֹז פַּלְצוּת, הָעוָה, הִתְעַוְּת, הָקְמֵט, צָמוֹק sich krümmen. -ся פ״ח
Кобыла, -бы́лка, -бы́лица נ׳ סוּסָה Stute. -бы́лій ת׳.
Кобылка נ׳ 1) см. Кобы́ла. 2) כַּן־מֵיתְרֵי הַגְּבֶל Sattel auf Saiteninstrumenten.
Кобылятина נ׳ בְּשַׂר סוּסָה Pferdefleisch.
Ковало ס׳ מַקֶּבֶת גְּדוֹלָה Schmiedhammer.
Коваль ז׳ חָרָשׁ בַּרְזֶל Schmied. (см. Кова́чъ).
Ковальный ת׳ עָשׂוּי לְחָרָשֶׁת בַּרְזֶל Schmiede-.
Ковальня נ׳ בֵּית חָרָשֶׁת בַּרְזֶל Schmiede.
Кованіе ס׳ חָרָשֶׁת בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת das Schmieden.
Коварность נ׳ רְמִיָּה, תַּרְמִית Hinterlist. [listig.
Коварный ת׳ עָקֹב, אִישׁ מִרְמָה, אִישׁ־תַּכְכִּים hinter-
Коварство ס׳ מִרְמָה, רְמִיָּה, תַּרְמִית, תֹּךְ, עָרְמָה, עָקְבָה Hinterlist. [מִרְמָה hinterlistig handeln.
Коваровствовать (-ствую) פ״ע עָקֹב, עָשָׂה הִתְנַכֵּל,
Ковать (кую, куёшь) פ״ע 1) חָרַשׁ בַּרְזֶל, לָטוֹשׁ, כָּתַת — כָּתֹת, כָּתַת schmieden. Куй желѣзо пока горя- ло́ *גְּנִיד פַּרְזֶלָא כַּד רְתִיחַ 2) עָשָׂה פַּרְסוֹת בַּרְזֶל לַסּוּס beschlagen ein Pferd. -ся נפעל.
Кова́чъ ז׳ פּוֹעֵל בַּפֶּחָם, לוֹטֵשׁ, חָרַשׁ־בַּרְזֶל Schmied.
Ковёрканье ס׳ הַפְּכָה, עִוָּה, הֲרִיסוֹת das Krümmen.
Ковёркать פ״ע קָמוֹט; עִוָּה, הָפוּךְ, עִוֵּת biegen, krümmen. -ся פ״ח קָרוּם, הִתְהַפֵּךְ sich krümmen.
Ковёрникъ ז׳ עוֹשֵׂה מַרְבַּדִּים Teppichmacher. -ница נ׳.
Ковёръ ז׳ שְׂמִיכָה, צִפִּית, מַרְבָּד, כְּבִיר Teppich. -рный ת׳.
Ко́вка см. Кова́ніе.
Ко́вкій נ׳ מָחֻרָשׁ בְּמַקָּבוֹת smiedbar.
Ко́вкость נ׳ טֶבַע דָּבָר מָחֻרָשׁ בְּמַקָּבוֹת Schmidbarkeit.
Коврига (ק׳ -ри́жка) נ׳ כִּכַּר־לֶחֶם rundes Brod.
Ковро́вый ת׳ מַרְבַּדִּים — Teppich-. [-ри́жный ת׳.
Ковче́гъ ז׳ אָרוֹן; תֵּבָה Kiste; Arche. -чёжный ת׳.
Ковшъ (ק׳ -шикъ) ז׳ כַּד־מַשְׁאָב, מְנַקִּית Schöpfeimer.
Ковъ ז׳ מִרְמָה, תֹּךְ, תַּחְבֻּלַת־אָוֶן Hinterlist.
Ковы́ль ז׳ חָצִיר, יְרַק־הַדֶּשֶׁא Federgras.
Ковыляніе ס׳ מַצְעֲדֵי־פִסֵּחַ, לֶכֶת כְּצוֹלֵעַ das Hinken.
Ковылять, -льну́ть, פ״ע צָלוֹעַ עַל־יִרְכּוֹ hinken.
Ковыря́ть, -рну́ть פ״ע 1) נָקַב, נָקַר, כָּרָה, רָצוֹעַ חָפוֹר ausstochern. 2) חָפוֹר וְהִשְׁחֵת schlecht nähen.
Когда́ ת״פ 1) מָתַי? wann? 2) כִּי־, כַּאֲשֶׁר, לְעֵת wenn. Когда́ онъ придётъ כַּאֲשֶׁר יָבוֹא, לְעֵת בֹּאוֹ. К. либо, К. нибу́дь כְּבֹא מוֹעֵד, לְאַחַת הָעִתִּים; יוֹם־יוֹם וְ־.
Ко́готь (ко́гтя) ז׳ צִפֹּרֶן חַיָּה Klaue, Kralle. Попа́лъ въ ко́гты его נָפַל בַּעֲצוּמָיו (תהלים י, י).
Когтистый ת׳ גְּדֵל־הַצִּפָּרְנַיִם krallig.

Кодексъ ז׳ סֵפֶר הַחֻקִּים Gesetzbuch.
Кое-гдѣ כֹּה וָכֹה, בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת ת״פ irgendwo.
Кое-какъ אִם טוֹב וְאִם רָע, כֹּה אוֹ כֹּה ת״פ irgendwie.
Кое-кто אִישׁ ת״ש, אֶחָד הַ־ irgendwer.
Кое-что מְאוּמָה, דָּבָר־מָה ת״ש irgendwas.
Кожа נ׳ גֶּלֶד, עוֹר Haut. Изъ кожи лѣзть פָּרוּץ עָלָיו הִתְאַמֵּץ בְּכָל־מַאֲמָצֵי כֹּחוֹ, פָּרַץ aus der Haut fahren.
Кожаный ת׳ עוֹר—Leder-. [עֲבוֹדַת עוֹרוֹת]
Кожевенный ת׳ עוֹרוֹת—Gerber-. К. заводъ בֵּית־ Gerber. -ничій ת׳ בּוֹרְכִי, עוֹבֵד עוֹרוֹת*
Кожевникъ ז׳ Gerberei.
Кожевня נ׳ בֵּית מְלָאכָת עוֹרוֹת Gerberei.
Кожедеръ ז׳ מַפְשִׁיט עוֹרוֹת Schinder.
Кожеѣдъ ז׳ אַבְזֵקַת, מִין שֶׁרֶץ (ב״מ ע״ח) *Pelzkäfer.
Кожица נ׳ 1) עוֹר הַחִיצוֹן (בחי׳) 2) גַּז Schale.
Кожура́, -рина́ נ׳ גַּז פְּרִי Schale; Rinde.
Кожу́хъ ז׳ 1) שְׂמֹלַת־עוֹר, אַדֶּרֶת שֵׂעָר Bauernpelz. 2) מָסַךְ־אֲרֻבָּה Ofenstock. 3) בֵּית יְדוֹת־ הָאֹפַנַּיִם (במכונה) Radkasten.
Коза́ נ׳ 1) עֵז, גְּדִיָּה Ziege. 2) אֶבֶן שְׁעִירַת־עִזִּים Tragbahre. [הַסַּבָּלִים]
Коза́къ, -за́чка см. Каза́къ.
Козело́къ (-лка́) ז׳ 1) см. Козлёнокъ. 2) מִשְׁבֶּצֶת הָאֹזֶן Ohrecke.
Козёлъ (-зла́) ז׳ 1) שָׂעִיר, תַּיִשׁ, צָפִיר, עַתּוּד Ziegenbock. Дать козла́ רִבֵּד כַּשָּׂעִיר. Драть козла́ שָׁרוֹק בְּגַרוֹנוֹ meckern. 2) אוֹפַן הַתְּנוּפָה, — גַּלְגַּל Hebebock.
Козерогъ ז׳ מַזָּל גְּדִי Steinbock.
Козій ת׳ עֵז—, עִזִּים—Ziegen-.
Козлёнокъ (-нка) ז׳ גְּדִי־עִזִּים, גְּדִי Ziegenböckchen.
Козлина́ נ׳ עוֹר־עִזִּים, עוֹר גְּדָיִים Bockfell.
Козлиный, Ко́злій ת׳ שָׂעִיר, תַּיִשׁ—Bock-.
Козлить פ״ע צָרוֹחַ בְּקוֹל תַּיִשׁ meckern.
Козлиться פ״ח הוֹלִיד (מַלַּט) גְּדָיִים zicklen.
Козлище ז׳ שָׂעִיר, תַּיִשׁ—, שָׂעִיר גָּדוֹל Bock.
Козло́вый ת׳ מֵעוֹר תְּיָשִׁים Bock-. [Gerüstbock.
Козлы́ ז״ר (ב״ר כב) חֲמוֹר־חָרָשִׁים, מַטּוֹת־עֵז, מוּסָדָה
Ко́злы ז׳ מוֹשַׁב־הָרַכָּב (במרכבה מאחרי הסוסים) Kutschbock.
Козля́тина נ׳ בְּשַׂר שְׂעִיר־עִזִּים Bockfleisch.
Козля́чій ת׳ שָׂעִיר, תַּיִשׁ—Bock-.
Кознь נ׳ מִרְמָה, אָוֶן, תֹּךְ Hinterlist.
Козодо́й ז׳ סִיס יוֹנֵק הָעִזִּים, מִין צִפּוֹר Ziegenmelker.
Ко́зонъ (-зна́ ז׳ **-но́къ,-нка)** עֵצֶם רַגְלֵי אֵילִים (לשחוק קוביא)
Ко́зочка см. Коза́. [Mützenschirm.
Козу́ля נ׳ אַיָּלָה Reh.
Козыре́къ (-рка́) ז׳ כָּנָף־צָנִיף (לְכוֹבַע) Mützenschirm.
Ко́зырь ז׳ 1) עֵין־הַגְּלִיוֹן הַמְּנַצֵּחַ (בשחוק חרטי) Trumpf. 2) בֶּן־חֵיל, הָרוּץ kühner Mensch. 3) עוֹר הָעֶלִי לַבָּעַל Oberleder. [(הרטי) trumpfen.
Козыря́ть, -рну́ть פ״ע הוֹצִיא הַגְּלִיוֹן הַמְּנַצֵּחַ (בשחוק)
Козя́вка נ׳ חֲפוּשִׁית, חָסִיל, מִין שֶׁרֶץ* Käferchen.
Кой- см. Ко́е-.
Ко́йка נ׳ עַרְסָל, מִטַּת־תְּנוּפָה, מְלוּנָה* Hängebett
Ко́ка נ׳ בִּיצַת תַּרְנְגֹלֶת (בשפת ההמון) Kühnerei.
Кока́рда נ׳ צִיץ־הַמִּצְנֶפֶת, — תָּו Cocarde.
Ко́кать, -кнуть פ״ע נִגַּע, פָּגַע aneinanderschlagen (Eier). -ся פ״ח הִנָּגֵף בְּ־, — הִכָּשֵׁל stoßen an etwas.
Коке́тка נ׳ בַּת־עֲנָבִים, עוֹנֶבֶת, אִשָּׁה מִתְיַפָּה Kokette.
Коке́тливый ת׳ בֶּן־עֲנָבִים, אִישׁ מִתְיַפֶּה gefallsüchtig.
Коке́тничать פ״ע הִתְיַפֵּה, הִתְהַדֵּר gefallsüchtig sein.
Коке́тство ס׳ חֶלֶק־שְׂפָתַיִם, עֲנָבָה, עֲנָבִים Gefallsucht.
Коке́тствовать (-ствую) см. Коке́тничать.
Коклю́ха, -клю́шка נ׳ פֶּלֶךְ (לְכַרְךְ בּוֹ חוּטִים) Klöppel.
Коклю́шъ ז׳ נְגוּחַ, חֳלִי שִׁעוּל עַזּוּ* Keuchhusten. -шный ת׳
Ко́кнуть см. Ко́кать.
Коко́вка נ׳ מַטָּה לַחֲבֹט בּוֹ.
Кокони́ъ ז׳ קוּר תּוֹלַעַת הַמֶּשִׁי, קִקְלָה* (מדרש איכה)
Кокора נ׳ קוֹרָה נַעֲוַת־רֶגֶל Knieholz. [Seidenei.
Ко́косъ ז׳ אֱגוֹז פֶּרֶךְ; עֵץ הָאֱגוֹז Kokosnuß; -baum.
-совый ת׳. [gackern.
Кокота́ть (-кочу́) פ״ע קִרְקֵר, צָרוֹחַ וְהָגָה כְּתַרְנְגוֹלִים*
Кокотки ז״ר אַפִּיקֵי הָאֶצְבָּעוֹת, — רְתָקוֹת, — חֻלְיוֹת* Fingergelenke.
Ко́котъ ז׳ קִרְקוּר תַּרְנְגוֹלִים* Hühnergeschrei.
Коко́шить פ״י הִכָּה, יִסַּר prügeln.
Коко́шникъ (-ничекъ) ז׳ צָנִיף (לנשי רוסיא) Frauen-Kopfputz. [kohlen entschwefeln.
Коксова́ть (-сую́) פ״י צָרוּף בָּאֵשׁ, — שָׂרוּף Stein-
Коксу́нъ ז׳ בֶּן־אֵזֶן שִׁרְיוֹנִי Schildente.
Коксъ ז׳ מְשֻׂרְפוֹת גַּחֲלֵי־אֶבֶן entschwefelte Steinkohlen.
Кола́ч— см. Кала́ч—.
Колба́с— см. Калба́с—.
Колдова́ніе ס׳ מִקְסָם, נַחַשׁ כְּשָׁפִים das Zaubern.
Колдова́ть (-дую́) פ״ע קָסַם, נִחֵשׁ zaubern.
Колдо́вка נ׳ מְכַשֵּׁפָה Zauberin.
Колдовско́й ת׳ כְּשָׁפִים—zauberisch.
Колдовство́ ס׳ קֶסֶם, נַחַשׁ, חֲבָרִים, כְּשָׁפִים Zauberei.
Колду́нъ ז׳ קוֹסֵם, כַּשָּׁף, עוֹנֵן Zauberer. -нья נ׳.
Колебаніе ס׳ 1) הִנּוּעַ, נִיד, מָנוֹד, כִּיק das Wanken. 2) רֶגֶל לֵב, — מִכְשׁוֹל, מוֹט; פֻּקָּח, פֻּחַד Unentschlossenheit.
Колеба́ть (-ле́блю) פ״י 1) הֵנִיעַ, הִנֵּד erschüttern. 2)

נָתוֹן מֹרֶךְ בְּלֵב־, unentschlossen machen. -ся פ״ח 1) נוֹעַ, הִשְׁתָּעֵה, פָּחוֹד, רָהָה 2) הִתְנוֹדֵד, הִנוֹעַ. פִּקְפֵּק* unentschlossen sein. Онъ колеблется въ своихъ мысляхъ הוּא פּוֹסֵחַ עַל־שְׁתֵּי, תֹּעֶה לְבָבוֹ (ישעיה מא, י) הוּא מְפַקְפֵּק*. הַמִּתְעַתֵּעַ

Колеблемость מִטְבַּע דָּבָר מוּנָע, מוֹט, פִּיק, נִיד נ׳ *

Колеблемый מִנָּד ת׳ מוּנָע bewegt. [das Schwanken.

Колебливать, -лебнуть см. Колебать.

Колейстый סָלוּל ת׳ ausgefahren. -стая дорога דֶּרֶךְ סְלוּלָה.

Коленкоръ אַטּוּן כִּשְׁתִּי־עֵץ ז׳ Calico. -коровый ת׳.

Колесить (-лешу) הֵסֵב דַּרְכּוֹ פ״ע einen Umweg machen.

Колесище אוֹפָן גָּדוֹל ס׳, —גַּלְגַּל großes Rad.

Колесникъ חָרַשׁ־אוֹפַנִּים ז׳ Radmacher.

Колесница מֶרְכָּבָה, מִרְכָּב, רְכוּב, רֶכֶב נ׳ Wagen.

Колесо גַּלְגַּל, אוֹפָן ס׳ Rad. -лёсный ת׳ [-ничный ת׳.

Колесованіе קֶטֶל בְּמוֹ אוֹפָן, שֶׁבֶר עֲצָמוֹת בְּגַלְגַּל ס׳ das Rädern. [rädern.

Колесовать (-сую) פִּצֵּחַ עֲצָמוֹת, הֵסֵב אוֹפָן עַל־ פ״ע

Колесовой אוֹפָן ת׳ —, גַּלְגַּל — Rad-.

Колесопроводы מְסִלּוּל לְאוֹפַנִּים ז״ר Räderbahn.

Колесцо אוֹפָן קָטָן ס׳, —גַּלְגַּל Rädchen.

Колетъ מְעִיל הָרַכָּבִים ז׳ Reiterjacke.

Колечко ק׳ см. Кольцо.

Колечный הַטַּבַּעַת ת׳ — Ring-.

Колея מְסִלּוּל הָאוֹפַנִּים נ׳ Radspur, Geleise.

Коли אֵיךְ, לְעֵת 1) ת״פ wann. 2) אִם wenn.

Колибри (סכה ח׳) *צִפּוֹר יוֹנֶקֶת צוּף פְּרָחִים נ׳ Colibri.

Колика קוֹלוֹם, מוּעָקָה בְּמֵעֵי־הַחַי נ׳ * Darmgicht.

Количественный הַמִּסְפָּר ת׳ — Zahl-.

Количество מִסְפָּר ס׳, מִכְסָה, מַתְכֹּנֶת, תֹּכֶן Zahl; [Menge.

Колка בְּקִעָה, מִבְקָע נ׳ das Spalten.

Колкій קַל לְבִקְעָה, מְבֻקָּע 1) ת׳ spaltbar. 2) מְפֻלָּח spitzig, beißend. -кая рѣчь יוֹרֵד חֲדָרֵי־בֶטֶן, כְּלִיּוֹת, גְּדוּפִים, חֲרָפוֹת, דְּבָרִים יוֹרְדִים חֲדָרֵי־בֶטֶן.

Колкость מִבְטָא כְּמִדְקְרוֹת־חֶרֶב נ׳, גְּדוּפָה, שְׁנִינָה, קַלְמָה (ירושלמי סנהדרין ב׳) *פִּקְפּוּקֵי דְּבָרִים Stichelei; [Bissigkeit.

Коллега ז׳ см. Товарищъ.

Коллегія מִתֵּי־סוֹד, עֵדַת,—סוֹד נוֹעָצִים נ׳ Amtsverein.

Коллегіяльный עֲשׂוּי בְּסוֹד מְרֵעִים ת׳ amtsbrüderlich.

Коллежскій אֲשֶׁר לְסוֹד מוֹעֲצָה ת׳ Collegien-. К. совѣтникъ שֵׁם כָּבוֹד הַפְּקִידִים מֵהַתֹּר הַשִּׁשִּׁי.

Коллекція קִבּוּצָה, לֶקֶט, אֹסֶף נ׳ Sammlung.

Колобокъ см. Колобъ. [Unsinn reden

Колобродить (-броджу) דִּבֵּר תּוֹעָה פ״ע

Колобродъ רָעָה רוּחַ, מְדַבֵּר תּוֹעָה ז׳ Unsinniger

Колоброженье רְעוּת־רוּחַ, דִּבֵּר תּוֹעָה ס׳ Unsinn.

Колобъ, -бокъ (-бка) צְלִיל לֶחֶם ז׳ ק׳, —כִּכַּר rundes Brod

Коловертъ, Коловоротъ см. Водоворотъ.

Коловратный מִתְהַפֵּךְ, סוֹבֵב 1) ת׳ sich kreiselnd 2) הַפְּכָפָךְ wankelmüthig.

Коловращеніе סִבּוּב, סֹבֶב, מְסִבָּה ס׳ Kreisgang.

Кологривый (סוּס) מִשְׁנֵה־הָרַעֲמָה ת׳ doppelmähnig

Колода קוֹרָה, כְּרוּתַת־עֵץ 1) ז׳ Klotz. 2) לַרְגְלֵי) סַד, אֲסִיר) צִינוֹק Fußblock für Gefangene. 3) רַהַט, שֹׁקֶת Trog. К. картъ צְרוֹר גְּלִיּוֹנוֹת (לשחוק הקרטי) Spiel (Karten). [gräber.

Колодезникъ חוֹפֵר בְּאֵרוֹת ז׳, —כּוֹרֶה Brunnen-

Колодезь גֶּבֶא, גֵּב, בַּיִר, בְּאֵר ז׳ Brunnen. -зный ת׳.

Колодецъ (-дца) см. Колодезь.

Колодка אֲמוֹם, פְּסִיל־עֵץ לְנַעַל נ׳ (כלים כג) Stiefelholz

Колодникъ אָסִיר, מוּשָׂם בַּסַּד ז׳ Arrestant. -ница נ׳

Колодничій אָסִיר ת׳ Arrestanten-.

Колодочка см. Колодка. [macher

Колодочникъ עוֹשֶׂה עֲצֵי־פָסֶל לִנְעָלִים ז׳ Leisten-

Колозень יַעֲרַת־דְּבַשׁ ז׳ (-зня) Waldbienenstock.

Колоколенный אֲשֶׁר לַצְּרִיחַ, אֲשֶׁר לְמִגְדַּל־הַפַּעֲמוֹן ת׳ zum Glockthurm.

Колоколецъ (-льца) מְצִלָּה, פַּעֲמוֹן קָטָן ז׳ Glöckchen

Колоколище פַּעֲמוֹן גָּדוֹל ז׳ große Glocke. [-льный ת׳.

Колоколъ מְצִלָּה, פַּעֲמוֹן (לְמִקְרָא הָעֵדָה) ז׳ Glocke

Колокольникъ см. Колокольщикъ.

Колокольня מִגְדַּל־הַפַּעֲמוֹנִים, צְרִיחַ נ׳ Glockthurm

Колокольчатый כִּדְמוּת פַּעֲמוֹן ת׳ glockförmig.

Колокольчикъ מְצִלָּה, פַּעֲמוֹן קָטָן 1) ז׳ Glöckchen 2) מִין צִיץ הַשָּׂדֶה Glockenblume. [Glockengießer

Колокольщикъ יוֹצֵק פַּעֲמוֹנִים ז׳, מַתִּיךְ מְצִלּוֹת

Колокъ (-лка) יָתֵד לְכוֹנֵן בּוֹ מֵיתַר־נֵבֶל ז׳ Violinwirbel.

Коломазь זֶפֶת־הַמִּשְׁחָה לְאוֹפַנֵּי־עֲגָלָה נ׳ Wagen-

Коломенка מִין אֳנִיָּה גְּדוֹלָה נ׳ Barke. [schmiere.

Колонистъ תּוֹשָׁב, אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּפֶר, פְּרָזִי ז׳ Colonist.

Колонія כֹּפֶר, פְּרָזוֹת, מוֹשָׁב נ׳ Colonie. -віяльный המוּבָא מִפְּרָזוֹת אֲמֵרִיקָה ת׳ colonial.

Колонна עַמּוּד אֻמָּנָה, עַמּוּד 1) נ׳ Säule. 2) שְׁדֵרָה מַעֲרֶכֶת צְבָא־הַחַיִל Soldatenreihe.

Колонна́да אוּלָם, שְׁדֵרַת עַמּוּדִים, מִסְדְּרוֹן נ׳ Säulenreihe.

Колонновожа́тый עוֹדֵר הַמַּעֲרָכָה בַּצָּבָא ז׳ Colonnenführen.

Коло́нный אֲשֶׁר לְשַׁרְרַת־הַצָּבָא ת׳ Colonnen-.

Колори́ть מַעֲרֶכֶת הַצְּבָעִים בַּתַּבְנִית ז׳ Anstrich, Farbengebung.

Колоси́стый רַב־הַשִּׁבֹּלִים ת׳ voll Aehren.

Колоси́ться (-шу́сь) עָלָה שִׁבֹּלִים, הָיָה אָבִיב פ״ח in Aehren schießen.

Колоси́ще שִׁבֹּלֶת גְּדוֹלָה ז׳ große Aehre.

Ко́лосный, -лосово́й שִׁבֹּלֶת ת׳, -שִׁבֹּלִים Aehren-.

Колосова́ть (-су́ю) דּוּשׁ בַּעֲגָלָה, הָסַב אוֹפָן עַל־ פ״י dreschen (mit Wagen)

Колосо́къ (-ска́) ק״ז см. Ко́лосъ. [große.

Колосса́льность חֹסֶן, שִׁיא, גֹבַהּ, גֹדֶל נ׳ Riesen-

Колосса́льный חָסוֹן, גָּבוֹהַּ, גָּדוֹל ת׳ riesenhaft.

Коло́ссъ מַצֶּבֶת־אֶבֶן גְּדוֹלָה ז׳ Riesensäule.

Ко́лосъ אָבִיב, מְלִילָה, שִׁבֹּלֶת ז׳ Aehre, Halm.

Колоти́ло הַלְמוּת, כֵּילָף ס׳ Schlägel.

Колоти́ть (-лочу́, -ло́тишь) הִכָּה, דּוּשׁ, חָבוֹט פ״י klopfen; schlagen. -ся הִתְנַגֵּף, הִכָּשֵׁל פ״ח sich stoßen.

Колоту́шка עַנְבָּל, הַלְמוּת, כֵּילָף נ׳ *(כלים יד) Schlägel.

Ко́лотый 1) מְדֻקָּר gestochen. 2) כָּתִית, מוּדָק zerschlagen.

Колоты́рить см. Колоти́рничать.

Колоты́рка, -рница הוֹלֶכֶת רָכִיל נ׳.

Колоты́рникъ 1) רוֹכֵל בִּכְלֵי הַקְּטָן Trödler. 2) פּוֹשֵׁק שִׂפְתָיו, הוֹלֵךְ רָכִיל Klatscher.

Колоты́рничать 1) רָכוֹל בִּכְלֵי הַקְּטָן פ״י Kleinhandel treiben. 2) פָּשׁוֹק שִׂפְתָיו, הָלוֹךְ רָכִיל ausplaudern.

Колоты́рство רָכִיל ס׳, פֶּטֶר־שְׂפָתַיִם Klatscherei.

Колоты́рь см. Колоти́рникъ.

Коло́ть, Ка́лывать, Кольну́ть 1) נָקוֹר, נָקוּב פ״י stechen. 2) דָּקוֹר, שָׁחוֹט, טָבוֹחַ schlachten. 3) הִכָּה רְסִיסִים, כָּתוֹת; פִּלֵּחַ, פָּלוֹחַ, בָּקוֹעַ, נִבֵּץ spalten; hacken. Это ему колетъ глаза́ דָּבָר זֶה לְשֹׂכִים בְּעֵינָיו. -ся דָּקוֹר פ״ם, הַכָּאֵב, הַפְרֵשׁ stechen. Те́рнъ ко́лется יִקָּב, —יַכְאִיב, הַקּוֹץ יַפְרִישׁ —.

Коло́тье 1) מַדְקֵרָה das Stechen. 2) מַכָּאוֹב, כְּאֵב Stiche.

Колоше́ніе עֲלוֹת הַשִּׁבֹּלִים ס׳ [Stiche.

Колоче́ніе הַכּוֹת, מַכָּה, מְחִי ס׳ das Schlagen.

Коло́чекъ (-чка) см. Коло́къ.

Колпа́къ 1) מִצְנֶפֶת־בַּד Schlafmütz. 2) כִּסּוּי, מִכְסֶה, צִפּוּי Glasglocke, Deckel. [-ница נ׳.

Колпа́чникъ אוֹרֵג צְנִיפוֹת־בַּד ז׳ Nachtmützenmacher.

Ко́лпикъ אֹזֶן הַכֶּבֶשׁ נ׳, -пица ת׳ Löffelgans.

Колту́нъ חֲלִי צְנֶפֶת־הַשַּׁעַר ז׳ Weichselzopf. -ту́нный ת׳.

Колупа́ть, -лу́пывать -пну́ть קָלַף, נִקֵּר פ״י* aus-

Ко́лча פִּסֵּחַ, קָלוּט רֶגֶל ז׳ Hinkender. [klauben.

Колча́нъ תְּלִי, אַשְׁפָּה (לְחִצִּים) ז׳ Köcher. -ча́нный ת׳.

Колчеда́нъ חַלְמִישׁ, צֹר ז׳ Kies. -да́нный ת׳.

Колчено́гій פִּסֵּחַ, נִכֵּה־רַגְלַיִם ת׳ hinkend.

Колчено́жка см. Ко́лча.

Ко́лчить, -чено́жить צָלוּעַ עַל־יִרְכּוֹ פ״י hinken.

Колъ (ר׳ Ко́лья) שְׂכָה, יָתֵד (איוב מ, לא) Pfahl. Ему хоть колъ на головѣ теши הוּא מִקְשֶׁה עָרְפּוֹ. Ко́ломъ сѣсть הוֹשִׁיב מִבְּלִי מוֹשָׁב מִמְּקוֹמוֹ. נוֹחַ תַּהְתָּיו.

Колыбе́ль (ק׳ -бе́лька) עֲרִיסָה, עֲרִשׂ־יְלָדִים נ׳ *Wiege. -льный ת׳: -ная пѣснь שִׁיר לְלָשׁוֹן הַיֶּלֶד Wiegelied.

Колыма́га (ק׳ -ма́жка) עֲגָלָה נ׳ Wagen. -ма́жный ת׳.

Колыма́жникъ עוֹשֵׂה עֲגָלוֹת ז׳ Wagner.

Колыха́ніе הִנּוּעַ, מָנוֹד, נִיד ס׳ das Schaukeln.

Колыха́ть, -хну́ть קִלְעַ, הָנַע, הָנַד, הָנַף, נוֹפֵף פ״י schaukeln. -ся נוֹעַ, הִתְנוֹדֵד פ״ח sich bewegen.

Ко́лышекъ см. Коло́къ.

Коль מַה מְאֹד, מַה wie sehr. Коль велика дѣя́нія твои! מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ. 2) см. Коли́.

Ко́лья см. Колъ.

Кольми́ па́че וְיוֹתֵר עוֹד, אַף כִּי ת״ם um so mehr.

Кольну́ть см. Коло́ть.

Кольцеобра́зный כְּדִמּוּת טַבַּעַת ת׳ Ringförmig.

Кольцо́ נֶזֶם, חָח, אֶצְעָדָה, טַבַּעַת; מִסְגֶּרֶת, עֹר, גַּב ס׳ Ring.

Кольча́тый עָשׂוּי טַבָּעוֹת ת׳ geringelt.

Кольчу́га שִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים, — סַחֲרָה, מְעִיל נ׳ Ringpanzer.

Кольчу́жникъ אִישׁ־שִׁרְיוֹן ז׳ Panzerträger.

Кольчу́жный שִׁרְיָה, אֲשֶׁר לַשִּׁרְיוֹן ת׳ — Panzer-.

Колѣ́но (ק׳ -нко) 1) כָּרֶע, בֶּרֶךְ ס׳ das Knie. יוני Колѣ́на, -ни כְּרָעַיִם, בִּרְכַּיִם. 2) פֶּרֶק קָנֶה צֶמַח ר׳ (Колѣ́нья) Glied. 3) שֶׁבֶט, מִשְׁפָּחָה Stamm.

Колѣ́нопреклоне́ніе כְּרַע־בֶּרֶךְ ס׳ Kniebeugung.

Колѣ́нопреклоне́нный בְּכֹרַע בֶּרֶךְ ת׳ kniend.

Колѣ́нце см. Колѣ́но. [kniefördmig.

Колѣ́нчатый עָשׂוּי פְּרָקִים, בַּעֲלֵי־חֻלְיוֹת ת׳

Колѣ́ть 1) קָפוֹא מִקֹּר פ״י erfrieren. 2) נָוֹעַ מִקֹּר crepiren. [das Stacheligsein.

Колю́честь מָצַע דָּבָר מַמְאִיר וּמַכְאִיב, מַדְקֵרָה נ׳

Колю́чій מַכְאִיב, מַמְאִיר, נוֹקֵב ת׳ stachelig.

Колю́чка חֲדוּד, קוֹץ, שֵׂךְ, צִנִּין נ׳ Stachel. [chelfisch.

Колю́шка דַּג חֲדוּדִים קָטָן, *יִלְבִּית (ירלי ב.) נ׳ Sta-

Колѧда ז׳ רִנַּת הַתְּקַדֵּשׁ־חָג (לַנּוֹצְרִים) Weihnachtsgesang.

Колядовáть (-дýю) פ״ע דַּבֵּר שִׁיר לַהִתְקַדֵּשׁ־חָג (לַנּוֹצְרִים) Weihnachtswünsche singen. [-сочный ת׳.

Колѧска (-сочка) ז׳ רֶכֶב מוּסָךְ Kalesche.

Комáнда 1) ז׳ קוֹל־הַמְפַקֵּד, מִצְוָה, פִּקּוּד Befehl. 2) מַנִּי אֶל־מִשְׁמַעַת, מִשְׁמַעַת Mannschaft. -дный ת׳.

Командировáть (-рýю) פ״ע שָׁלוֹחַ לְ־, צִוָּה לָלֶכֶת schicken.

Командировка ז׳ מִשְׁלָח בְּדָבָר מוֹשֵׁל Beorderung.

Командирь ז׳ עוֹרֵר מַעֲרָכָה, מְפַקֵּד צָבָא Befehlshaber. -рскій ת׳. [Commandiren.

Комáндованіе ס׳ פְּקִדַּת עוֹרֵר מַעֲרָכָה, פִּקּוּד das

Комáндовать (-дую) פ״ע עָרוֹר מַעֲרָכָה, פִּקֵּד צָבָא commandiren.

Комáръ ז׳ בְּקָא*, יִתּוּשׁ, זְבוּב מַמְאִיר, צִרְעָה Mücke.

Комедіáнтъ ז׳ מְשַׂחֵק עַל־בְּמַת חִזָּיוֹן, מְשַׂעְשֵׁעַ הָעָם; מוּלִיוֹן; אִישׁ־הַתְּחוּלִים, מְתַהוֹלֵל Komödiant. -тка נ׳.

Комéдія נ׳ חִזּוּן־הַתְּחוּלִים, מַהֲתֻלָּה Lustspiel. [-тскій ת׳.

Кóмель (-моля) ז׳ 1) עִבְרִי־קוֹרָה; בֶּן תֹּרֶן Stammende. 2) יַד־מַטְאָטָא Besenstiel.

Комендáнтъ ז׳ נָצִיב הַמַּצָּד Kommandant. -тша נ׳ אִשֶּׁת נָצִיב הַמַּצָּד Frau des Kommandanten. -тскій ת׳.

Комéта נ׳ שֵׁבֶט, כּוֹכַב שָׁבִיט (במדבר כד, יז)* Komet.

Комизмъ ז׳ רוּחַ־לָצוֹן, רוּחַ־הַתְּחוּלִים Komik. [Komiker.

Комикъ ז׳ מְהִיר־לָצוֹן, מְשַׂעְשֵׁעַ הָעָם, מְנַצֵּחַ בַּהַתְּחוּלִים

Комитéтъ ז׳ חֶבֶר קְרִיאֵי מוֹעֵד, סוֹד־מוֹעֵצָה Rathsversammlung. -тетскій ת׳.

Комическій ת׳ מְלֵא רוּחַ־הַתְּחוּלִים komisch.

Комканіе ס׳ עִסּוּת das Zerknüllen.

Комкать פ״ע צָנוּף, עַסֵּה, עִשֵּׂה zerknüllen.

Комковáтый ת׳ מְדֻבָּק כְּרָגָבִים klümperig.

Комментáрій ז׳ בֵּאוּר, פֵּתְרוֹן, —פֵּשֶׁר דָּבָר Erklärung.

Комментáторъ ז׳ מְבָאֵר, מְפָרֵשׁ Erklärer. [скій ת׳.

Коммéрція נ׳ מַסְחָר, רְכִלָּה, מַרְכֹּלֶת Handel. -рче-

Коммисаріáтъ ז׳ פְּקִידוּת הַסּוֹכְנִים לְצָרְכֵי־הַצָּבָא Schafferamt. -тскій ת׳.

Коммисáръ ז׳ בֶּן־מֵשֵׁק, פָּקִיד Bevollmächtigter.

Коммисіонéръ ז׳ סוֹכֵן Geschäftsbesorger.

Коммисія 1) נ׳ מַלְאֶכֶת, מַעֲבָד Auftrag. 2) מוֹעֶדֶת, סוֹד־נוֹעֲצִים Commission. [schaft.

Коммунизмъ ז׳ תּוֹרַת כִּים אֶחָד לַכֹּל Gütergemein-

Коммунистъ ז׳ דָּבֵק בְּתוֹרַת כִּים אֶחָד לַכֹּל Communist. -истка נ׳. [Verbindung.

Коммуникáція נ׳ הִתְחַבְּרוּת, יַחַשׂ* הִצְטָרְפוּת

Кóмната ז׳ נִשְׁכָּה, לִשְׁכָּה, חֶדֶר Zimmer.

Комóдъ (-дець) ז׳ אָרוֹן הַמַּעֲרֶכֶת Schiebkasten.

Комокъ (-мкá), -мóчекъ (-чка) ז׳ ר׳ см. Комъ.

Комóлый ת׳ חֲסַר־קְרָנַיִם ohne Hörner.

Компáктный ת׳ סָגוּר, מוּצָק, יָצוּק gedrängt.

Компáнія נ׳ חֶבְרָה, סוֹד־חֲבֵרִים Gesellschaft.

Компаньóнъ ז׳ חָבֵר, חֶבֶר Mitgenosse. -нка נ׳.

Компáсъ ז׳ אֶבֶן־מְכוֹנָה לְתֹכֶן אַרְבַּע רוּחוֹת־הַשָּׁמַיִם שׁוֹאֶבֶת* Compaß. -сный ת׳. [Büchern abschreiben.

Компилúровать (-рую) פ״ע לָקַט מִסְּפָרִים aus

Компилятóръ ז׳ לוֹקֵט מִסְּפָרִים שׁוֹנִים Abschreiber.

Компиляція נ׳ לֶקֶט־אֲמָרִים מִסְּפָרִים שׁוֹנִים Abschreibung aus fremden Büchern.

Комплéктный ת׳ מָלֵא, שָׁלֵם vollständig.

Комплектовáть (-тýю) פ״ע הִשְׁלִים תֹּכֶן, מִלֵּא מִסְפָּר vervollständigen.

Комплéксія נ׳ יְצִרִים, מַעֲרְכֵי בְשָׂרִים Körperbau.

Комплéктъ ז׳ תֹּכֶן שָׁלֵם, מִסְפָּר מָלֵא Vollzähligkeit.

Комплимéнтъ ז׳ מַהֲלָל, תּוֹדָה Compliment.

Композúторъ ז׳ עוֹרֵךְ שִׁיר, מְנַצֵּחַ בְּנִגִּינוֹת Tondichter.

Композúція נ׳ מַעֲרֶכֶת שִׁיר; מַעֲרָכָה Zusammenstellung; Composition.

Компонúсть см. Композúторъ.

Компотъ ז׳ אֲפִיקוֹמָן, אֲשִׁישִׁים, מְעֻדָּנִים, מְמֻתָּקִים (פסחים קיט.) Compot. [תַּחְבֹּשֶׁת* Compresse.

Компрéссъ ז׳ אִרוּכַת־תְּעָלָה, אִסְפַּלָּנִית* (כלים כח),

Компрометúровать (-тúрую) פ״ע הָבִיא לִשְׁמָצָה, הוֹבִישׁ, הִכְלִם in verlegenheit bringen.

Компромúсъ ז׳ עֶצֶת־שָׁלוֹם, בְּרִית, — קוֹמְפְּרוֹמִיס* (ירושלמי מ״ק ג) Compromiß.

Комфóртъ ז׳ רְוָחָה, רַחָבָה Bequemlichkeit.

Комшúть см. Комкать.

Комъ ז׳ צְנֵפָה, גּוּשׁ, רֶגֶב Klumpen. [sten bringen.

Конáть הָבָא בַּמֵּצַר, אִלֵּץ מְאֹד פ״ע הָצַץ zum Aeußer-

Конвéнція נ׳ עֶצֶת־שָׁלוֹם Uebereinkunft.

Конвéртъ ז׳ לוּט־הָאִגֶּרֶת, — חִתּוּל Briefcouvert.

Конвóй ז׳ אַנְשֵׁי־מִשְׁמָר, מִשְׁמָר, מוּסָךְ, סָךְ Begleitung. -вóйный ת׳. [מִשְׁמֶרֶת bewachen.

Конвоúровать (-рую) פ״ע שִׁלַּח עִם, הֶעֱבַר בְּסָךְ

Конвýльсія נ׳ שֶׁבֶץ, פַּלְצוּת Krampf. -сивный ת׳.

Конгрéссъ ז׳ סוֹד רוֹזְנֵי־אֶרֶץ, מוֹעֵדָה, מוֹעֶדֶת Versammlung.

Кондúція נ׳ תְּנָאִי, תְּנִי Bedingung.

Кондýкторъ ז׳ נָצִיב־הַמַּסָּע, מְנַהֵל (לְנוֹסְעִים) Conductor. -рскій ת׳.

Конёвина נ׳ см. Копина.

Конёвій, Кóнскій ת׳ סוּס, —סוּסִים — Pferde-

Конево́дство מַרְבּוּת סוּסִים ס׳ Pferdezucht.
Конево́дъ, -дець מְגַדֵּל סוּסִים ז׳ Pferdezüchter.
Коне́къ (-нька́) 1) סוּס קָטָן Pferdchen. 2) נַעַל־בַּרְזֶל לַחֲלִיק עַל־הַקֶּרַח Schlittschuh. 3) מַשָּׂא נֶפֶשׁ לְאִישׁ וְאִישׁ מַשָּׂא נַפְשׁוֹ Laune. У всякаго свой конёкъ. -нько́вый ת׳.
Коне́цъ ז׳ 1) תַּכְלִית, כְּלוּת, תֹּם, סוֹף, קֵצָה, קֶצֶת, קֵץ, לְמִקְצַת הַיָּמִים Ende; Zweck. Къ концу́ дней. מֵרֹאשׁ וְעַד־בְּאַחֲרִית — מֵהָחֵל עַד־כַּלָּה, סוֹף כָּלָה. Въ коне́цъ, Вконе́цъ לְצִמִיתוּת, עַד־כַּלָּה. 2) אֶפֶס קָצֶה, פֵּאָה Rand. Отъ одного́ конца́ до другого́ מִן הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה. מִפֶּה אֶל־פֶּה. Концы́ земли́ אַפְסֵי־קַצְוֵי אָרֶץ. К. вѣнча́етъ дѣло לְפִי אַחֲרִיתוֹ יְהֻלַּל דָּבָר. Сводя́тъ концы́ הָתַם עִנְיָן. 3) *עִקָּר, חִדּוּד, רֹאשׁ
Коне́чно בֶּאֱמֶת, אָמְנָם, כֵּן ת״פ allerdings. [Spitze.
Коне́чность קְצוּת; תַּכְלִית Endpunkt.
Коне́чный ת׳ 1) קִיצוֹנִי schließlich. 2) כֵּן־, אֲשֶׁר קֵץ לוֹ vergänglich. 3) כָּלָה־ gänzlich.
Коникъ אָרוֹן־מוֹשֵׁב, אַרְגָּז לָשֶׁבֶת עָלָיו ז׳ Bank.
Конина בְּשַׂר סוּסִים נ׳ Pferdefleisch.
Конку́рсъ ז׳ 1) אֲסֵפַת־נוֹשִׁים לָקַחַת נָשִׁים Concurs. 2) הִתְחָרוּת סוֹפְרִים וְחַכְמֵי חֲרָשִׁים Mitbewerbung. -сный ת׳.
Ко́нная שַׁעַר־הַסּוּסִים נ׳, מִקְוֶה — Pferdemarkt.
Ко́нникъ רוֹכֵב הַסּוּס, פָּרָשׁ, רַכָּב ז׳ Ritter.
Ко́нница חֵיל הַפָּרָשִׁים, רֶכֶב נ׳ Cavalerie.
Конногвардеецъ פָּרָשׁ מֵחֵיל הַכָּרִי וְהָרָצִים ז׳ Reitergardist. -дейскій ת׳. [Pferdeisenbahn.
Конножелѣ́зная דֶּרֶךְ בַּרְזֶל לְסוּסִים מַעְגָּל
Коннозаводство מִוְצָא סוּסִים ס׳, מִקְוֶה — Pferde-
Ко́нный סוּסִים, — סוּס ת׳ — Pferde-. [zucht.
Коновалъ ז׳ *אַפִּיטְרָם, רוֹפֵא סוּסִים (במד״ר ס) Pferdearzt. -льный ת׳. [Конево́дъ.
Коново́дъ ז׳ 1) אַבִּיר הַ־, רֹאשׁ הַ־ Rädelsführer. 2) см.
Ко́новязь אֵסוּר לְרַגְלֵי סוּס רֹעֶה נ׳ Fußstrick.
Конокра́дство גְּנֵבַת סוּסִים ס׳ Pferdediebstahl.
Конокра́дъ גּוֹנֵב סוּסִים ז׳ Pferdedieb.
Конопа́тить (-па́чу) סָתוֹם, סָכוֹר בִּפְשָׁתִּי־צֵץ פ״ *פָּקַק, בְּנֹעֶרֶת verstopfen mit Werg. -ся נפעל.
Конопа́тка נ׳ 1) סֶכֶר בְּנֹעֶרֶת Kalfaterung. 2) יָתֵד לְסָכֵר־נֹעֶרֶת Kalfatereisen.
Конопа́тный ת׳ אֲשֶׁר לְסָכֵר־נֹעֶרֶת Kalfater-.
Конопа́тчикъ עוֹשֶׂה שֶׁכֶר־נֹעֶרֶת ז׳ Kalfaterer.
Конопа́ть נֹעֶרֶת־שֶׁכֶר נ׳ Werg zum Verstopfen.

Конопа́ченіе ס׳ см. Конопа́тка 1.
Конопля́ נ׳, -пе́ль (-пля́) קַנַּבּוֹס ז׳ Hanf. -пе́льный, -пля́ный ת׳.
Конопля́никъ שְׂדֵה־קַנַּבּוֹס ז׳ Hanffeld.
Конопля́нка (חלין סב:) *צִרְדָּא, מִין צִפּוֹר נ׳ Hänfling.
Консервато́рія בֵּית־תַּלְמִידוֹת הַשִּׁיר נ׳ Musikschule.
Консисто́рія לִשְׁכַּת הַסּוֹפְרִים לְכֹהֵן הַגָּלִיל נ׳ Kirchenrath. -ріа́льный ת׳.
Ко́нскій סוּסִים, — סוּס ת׳ — Pferde-.
Консо́ль אֵיל־הַחֵלוֹן (לִפְרָחִים) ז׳ *זִיז הַקִּיר Kragstein.
Конститу́ція מֶמְשֶׁלֶת־חֻקִּים נ׳ Staatsverfassung. -ціо́нный ת׳.
Ко́нсулъ שַׂר־הַסּוֹכֵךְ לִבְנֵי־עַמּוֹ עַל־אַדְמַת נֵכָר, מֵלִיץ ז׳ מַחֲסֶה לְעַמּוֹ Consul. -льскій ת׳. [Consulat.
Консульство מִשְׂרַת־מֵלִיץ, פְּקֻדּוּת שַׂר־הַסּוֹכֵךְ ס׳
Консульта́нтъ רוֹפֵא, יוֹעֵץ לְמָזוֹר ז׳ rathgebender Arzt.
Консульта́ція עֲצַת רוֹפְאִים נ׳ Consultation.
Континге́нтъ שֶׁכֶם, חֵלֶק, חֵבֶל ז׳ Pflichtbeitrag.
Контине́нтъ יַבֶּשֶׁת, יַבָּשָׁה ז׳ Festland. -нента́льный ת׳. [-рскій ת׳.
Конто́ра לִשְׁכַּת־הַחֶשְׁבּוֹן (לִמְסְחָר) נ׳ Comptoir.-рный,
Конто́рка אָרוֹן־סוֹפְרִים נ׳ Schreibpult.
Конто́рщикъ פְּקִיד לִשְׁכַּת־הַחֶשְׁבּוֹן ז׳ Rechnungsführer. [handel. -дный ת׳.
Контраба́нда עוֹל־רְכֻלָּה, מַעַל בְּמֶכֶס נ׳ Schleich-
Контрабанди́ръ, -ди́стъ מוֹעֵל בְּמֶכֶס ז׳ Schmuggler.
Контрактова́ть (-ту́ю) הִתְנָה בְּסֵפֶר־הַשְּׂכִירָה פ״י schriftlich bedingen.
Контра́ктъ סֵפֶר־הַשְּׂכִירָה ז׳ Vergleich.
Контра́стъ הֶפֶךְ ז׳ Gegensatz.
Контрибу́ція עֹנֶשׁ, מַס נ׳ Brandschatzung. -ціо́нный ת׳.
Контроле́ръ בּוֹחֵן הַחֶשְׁבּוֹנוֹת ז׳ Revisor.
Контролировать (-рую) בָּחוֹן חֶשְׁבּוֹן פ״י revidiren.
Контро́ль מִבְחַן הַחֶשְׁבּוֹנוֹת ז׳ Revision. -льный ת׳
Контръ-адмира́лъ שָׁלִישׁ לַמּוֹשֵׁל בְּגֵאוּת־הַיָּם ז׳.
Конту́зить (-ту́жу) חָלוּף וּמָחוּץ פ״י פָּצוּעַ בְּשֶׁטַף עֶבְרוֹ, בָּתַת בְּעוּפוֹ streifend verwunden.
Конту́зія פֶּצַע מִזִּיקְחוֹלֶף נ׳ Quetschung, Verwundung.
Кону́ра см. Кану́ра.
Конусъ גָּלִיל מָצוּק ז׳ Kegel.
Конфе́кты אֲשִׁישִׁים, מַמְתַּקִּים ז״ר Zuckerwerk.
Конферéнція מוֹעֲצָה, סוֹד־נוֹעֲצִים נ׳ — Berathung.
Конфе́тка, -точка אֲשִׁישָׁה, אֲשִׁישׁ נ׳ Zuckerplätzchen.
Конфе́тчикъ מוֹכֵר אֲשִׁישִׁים ז׳ Zuckerbäcker.
Конфе́ты см. Конфе́кты

Конфиденціа́льно בְּהַסְתִּיר, בִּגְלוּת אֹזֶן, חֶרֶשׁ ת״פ בְּלָאט, דָּבָר vertraulich.

Конфирма́ція 1) נ׳ תֹּקֶף דְּבַר־חֹק וּמִשְׁפָּט Bestätigung. 2) חֲנֻכַּת נַעַר בִּבְרִית דָּת Einsegnung.

Конфирмова́ть (-му́ю) פ״י קַיֵּם דְּבַר־חֹק bestätigen.

Конфиска́ція נ׳ חֵרֶם־רְכוּשׁ Gerichtliche Wegnahme.

Конфисова́ть (-ку́ю) פ״י הֶחֱרִים רְכוּשׁ gerichtlich wegnehmen. -ся נפ׳ — הֻחְרַם confiscirt werden.

Конфу́зить см. Сконфу́зить.

Концентрическіе כְּאוֹפָן בְּתוֹךְ, בַּעֲלֵי מֶרְכָּז אֶחָד ת״ר הָאוֹפָן mittelpunktseinig.

Концертистъ ז׳ מְנַצֵּחַ בְּנִגְּינוֹת Concertgeber.

Концертъ ז׳ מַנְגִּינָה בְּהִיכְלֵי־עֹנֶג Musikaufführung. -тный ת׳.

Конча́ть, Ко́нчить פ״י כִּלָּה, הִשְׁלִם, הָתַם enden. -ся פ״ח 1) כִּלָּה, גָּמוֹר, אָפוֹס, פָּסוֹס, sich endigen. 2) גָּוַע, הֶאֱסֵף sterben.

Кончикъ ז׳ קָצֶה, עֹנֶג, פֵּאָה Ende; Spitze. К. языка́ שְׁפַת לָשׁוֹן (יחז׳ לו, ג). **Ко́нчики голо́вень** גְּבוּלוֹת הָאוּדִים.

Кончи́на נ׳ (הַחַיִּים) קֵץ, חֲלִיפָה, מָוֶת Lebensende.

Конъ ז׳ חֵיק־הַגּוֹרָל Geldeinsatz.

Конь (-ня́) ז׳ סוּס Pferd.

Конь-ры́ба נ׳ חֲמוֹר הַיָּם, מִין דָּג (עיי לח.) Seeesel.

Коньякъ ז׳ יַיִן־שֹׁרֶשׁ מִדַּם־עֵנָב Cognak.

Конюхъ ז׳ שׁוֹמֵר הַסּוּסִים Stallknecht.

Конюшій ת״ש אֲשֶׁר עַל־הַסּוּסִים, נִצִּיב הָאֲרֻוָה Stallmeister.

Конюшня נ׳ אֲרֻוַת סוּסִים, אֲרֻוָה Pferdestall.

Копа נ׳ 1) עֲרֵמָה, צְבוּר, חֹמֶר Haufen. 2) שִׁשִּׁים מִנִּים [Schock.

Копа ז״נ גַּרְפָּה, עָצֵל Träger Mensch.

Копалу́ха נ׳ דּוּכִיפַת Auerhenne.

Копа́льный, -па́тельный ת׳ עָשׂוּי לַחְפֹּר בּוֹ zum Graben.

Копа́льщикъ, -па́тель ז׳ חוֹפֵר, כֹּרֶה Gräber.

Копане́цъ (-нца) ז׳ תְּעָלָה קְטַנָּה kleiner Graben.

Копа́ніе ס׳ חֲפִר, כְּרוֹת, מְכֹרָה das Graben.

Ко́пань נ׳ (לְמֵי־מָטָר) גֹּב, בּוֹר Abzuggrube.

Копа́ть, -пну́ть פ״י חָפַר, כָּרָה, קוּר graben. -ся 1) הֻכְּרָה, הֻחְפַּר נפ׳ gegraben werden. 2) הִתְרַפֵּה פ״ח עָשָׂה בַּעֲצַלְתַּיִם, בְּמְלַאכְתּוֹ langsam machen.

Копе́ечный ת׳ הַנִּמְכָּר בַּאֲגֹרָה einen Kopeken werth.

Копе́ечникъ ז׳ חֶרֶד לַאֲגֹרַת נְחֹשֶׁת כִּילֵי Geizhals. -ница נ׳.

Копе́йка, -пе́ечка נ׳ אֲגֹרַת נְחֹשֶׁת רוּסִית Kopeken.

Копе́йникъ 1) ז׳ חָרַשׁ חֲנִיתוֹת Lanzenmacher. 2) אִישׁ חֲנִית, מַחֲזִיק כִּידוֹן Lanzenträger.

Копе́йный ת׳ הַחֲנִית — Lanzen-.

Копе́йщикъ см. Копе́йникъ 2.

Копи́лка נ׳ אָרוֹן מַחְשָׁךְ Sparbüchse.

Копирова́ть (-ру́ю) פ״י הַעְתֵּק מֵעַל־סֵפֶר kopiren.

Копировщикъ ז׳ כּוֹתֵב מֵעַל־סֵפֶר, מַעְתִּיק Kopirer.

Копи́тель ז׳ אוֹגֵר, צוֹבֵר, אוֹסֵף, קוֹבֵץ עַל־יָד Sammler. -льница נ׳.

Копи́ть (коплю́, ко́пишь) פ״י אָגוֹר, קָבוֹץ עַל־יַד, הֵאָסֵף לְרוֹב, הִצָּבֵר פ״ח sammeln. -ся פ״ח sich anhäufen.

Копія נ׳ הַעְתָּקָה, נִשְׁתְּוָן, פִּתְשֶׁגֶן, — הַעְתָּקָה* Abschrift.

Ко́пка נ׳ см. Копа́ніе.

Копкій ת׳ אֲשֶׁר יֶעְדַּר בַּמַּעְדֵּר leicht zu graben.

Копле́ніе ס׳ אֹסֶף, צִבּוֹר das Sammeln.

Копна́ (נ׳ -ни́ща) נ׳ עֲרֵמָה, חֹמֶר, צְבוּר Haufen.

Ко́поткій, -тный, -тли́вый ת׳ מִתְמַהְמֵהַּ, מִתְרַפֶּה, בְּמְלַאכְתּוֹ מִתְנַהֵג בִּכְבֵדוּת; נִרְפֶּה, שְׁפֵלוּת־יָדַיִם langsam, saumselig.

Ко́поткость, -ливость נ׳ כְּבֵדוּת Langsamkeit.

Копоту́нъ ז׳ נִרְפֶּה (בַּעֲצַלְתַּיִם) עֹשֶׂה בִּכְבֵדוּת [lässiger. -ня נ׳.

Ко́поть נ׳ שְׁחוֹר הֶשֶׁן, עֲשַׁן דֶּק dünne Rauchschwärze.

Копошить פ״י 1) סָכַסְךָ, נָעַר durchwühlen. 2) הִתְרַפֵּה פ״ח עָשָׂה בִּכְבֵדוּת, בְּמְלַאכְתּוֹ langsam arbeiten. -ся פ״ח רָמוֹשׁ, שָׁרוֹץ wimmeln, sich bewegen.

Копти́льный ת׳ עָשׂוּי לְעַשֵּׁן בּוֹ zum Räuchern.

Копти́льня נ׳ בֵּית־עֲשׁוּן (לדבר מאכל) Räucherhütte.

Копти́льщикъ ז׳ מְעַשֵּׁן (דבר מאכל) Räucherer.

Копти́ть (-пчу́) פ״י עִשֵּׁן; הִקְדַּר בָּעָשָׁן räuchern. Копти́ть не́бо חָרָה חֹשֶׁשׁ וַיְלוּד קַשׁ Zeit vergeuden.

Копте́ть פ״י 1) קָדוֹר בָּעָשָׁן vom Rauch schwarz werden. 2) см. Корпе́ть.

Копче́ніе ס׳ עִשּׁוּן (דבר מאכל) das Räuchern.

Копытень, -тникъ ז׳ בַּבְּרִי (מין צמח) *(שביעית ז׳) wilder Stard.

Копытистый ת׳ מַפְרִיס פַּרְסָה בַּעַל פַּרְסוֹת גְּדוֹלוֹת [großhufig.

Копытный ת׳ מַפְרִיס פַּרְסָה, אֲשֶׁר לוֹ פַּרְסוֹת hufig;

Копыто (ק׳ -тце) ס׳ פַּרְסָה, טֶלֶף* Huf. [Huf-.

Копытчатый ת׳ כִּדְמוּת פַּרְסָה huffördmig.

Копы́шиться см. Копо́шиться.

Копь נ׳ כְּרוֹת, מְכֹרָה Grube, Bergwerk.

Копьё (ק׳ -пье́ц) ס׳ כִּידוֹן, קַנָּן, הֵצֶן, רֹמַח, חֲנִית Spieß.

Копьевидный ת׳ כִּדְמוּת חֲנִית lanzenförmig.

Копьено́сецъ (-сца) см. Копе́йникъ.

Кора́ נ׳ עוֹר־הָעֵץ, גֶּלֶד, — חִתְלָה Rinde.

Корабе́льный ת׳ אֲשֶׁר לָאֳנִיָּה Schiffs-.

Корабе́льщикъ ז׳ פְּקִיד הָאֳנִיָּה Schiffer.

Кораблекруше́ніе с שֶׁבֶר אֳנִיָּה Schiffbruch.
Кораблеобра́зный т כִּדְמוּת אֳנִיָּה schifförmig.
Кораблестрое́ніе с מִבְנֵה אֳנִיּוֹת Siffbau.
Кораблестрои́тель т בּוֹנֵה אֳנִיּוֹת Schiffbauer.
Кораблестроительный т אֲשֶׁר לְבִנְיַן־אֳנִיּוֹת zum Schiffbau.
Кора́бль (-ликъ, -лище) м אֳנִי, אֳנִיָּה Schiff.
Кора́ллъ м קוֹרַל, אֶבֶן פְּנִינִים* (ירושלמי שבת ז) Korralle. -лловый т.
Коралькиъ м חֲרוּזֵי פְּנִינִים Korallenschnur. -льковый т.
Кора́нъ см. Алкора́нъ.
Корве́тъ м אֳנִי־שִׁיט Rennschiff.
Корга́ 1) ж עוֹרֵב Krähe. 2) אִשָּׁה זְקֵנָה altes Weib. 3) חַר־חוֹל, צוּר מְכֻשּׁוֹל בַּיָּם Sandbank.
Кордо́нъ м שְׁדֵרָה מֵאַנְשֵׁי הַצָּבָא Truppenlinie. -до́нный т. [starkwurzelig.
Корена́стый т 1) רַב־הַשָּׁרָשִׁים stämmig. 2) כָּרִיא
Кореневикъ м סַל־נְצָרִים, סַלְסִלָּה, טֶנֶא* Korb aus
Кореня́стый т רַב־הַשָּׁרָשִׁים wurzelig. [Wurzeln.
Коренно́й т הַשֹּׁרֶשׁ, —הַשָּׁרָשִׁי, *עִקָּרִי* ursprünglich; Wurzel-. К. житель אֶזְרַח הָאָרֶץ, תּוֹשָׁב. -нная ло́шадь הַסּוּס הַתִּיכוֹן בְּרִתְמָה Deichselpferd. -нные зу́бы טוֹחֲנוֹת (בכורות לט.) *תְּאוֹמוֹת Backzähne.
Коренщикъ м מוֹכֵר סַמֵּי־כֶשֶׁם Wurzelhandler.
Ко́рень (-рня) м 1) שֹׁרֶשׁ Wurzel. Пусти́лъ к. הִכָּה שֹׁרֶשׁ, הִשְׁרִישׁ, שָׁרַשׁ. Хлѣ́бъ на корню́ קָמָה. 2) מְקוֹר, —מוֹצָא, —רֹאשׁ, שֹׁרֶשׁ־דָּבָר Ursprung.
Коре́нье с סַמִּים, בְּשָׂמִים Gewürz.
Корешо́къ (-шка́) м 1) שֹׁרֶשׁ קָטָן Wurzelchen. 2) גַּב תַּכְרִיךְ־סֵפֶר Rücken des Buches.
Корзи́на ж טֶנֶא, כְּלוּב (קִנִּין), סַלְסִלָּה, סַל Korb.
Корзи́нщикъ м עוֹשֵׂה סַלְסִלּוֹת Korbmacher. -щица ж.
Кори́нка ж מִין צִמּוּקִים קְטַנִּים Korinthenrosinen.
Кори́стый т (עֵץ) אֲשֶׁר גִּלְדּוֹ עָב dickrindig.
Корить м הוֹכֵחַ, —חָרוּף עַל פ״ tadeln. [nehmster.
Корифе́й м מְנַצֵּחַ בְּ־, אָבִי כָּל־, רֹאשׁוֹן, רֹאשׁ Vor-
Корица ж קִנְמוֹן, קִדָּה, קִנְמוֹן־בֶּשֶׂם Zimmt. -ричный т.
Коричневый т כְּמַרְאֵה קִנְמוֹן, כְּעֵין־קִדָּה Zimmtfarbig, braun. [Rinde, Schale. -ковый т.
Ко́рка ж (בְּכַכַּר הַלֶּחֶם) נ (פְּרִי); *קְרוּם, עוֹר, גֶּלֶד
Корма́ ж רַכְתֵּי־אֳנִיָּה, —אֲחוֹרֵי Schiffshintertheil.
Кормёжный видъ תְּעוּדָה לְעֶבֶד עַל־לֶחֶם־חֻקּוֹ Unterhaltsschein.
Кормилецъ (-льца) м מוֹשֵׁךְ חֶסֶד; מְנַהֵל, מְכַלְכֵּל
Кормили́ца ж אוֹמֶנֶת, מֵינֶקֶת Amme. [Ernährer.
Кормило с מִשּׁוֹט, מָשׁוֹט Steuerruder. К. правленія שֵׁבֶט הַמִּשְׁרָה.
Кормить (-млю) м״ פ״ הֵטִיר אִישׁ לֶחֶם־חֻקּוֹ, כִּלְכֵּל, הִיָּה ernähren; füttern. К. грудью הֵנִיק. -ся פ״ח הִיָּה נַפְשׁוֹ, מָצוֹא טֶרֶף בֵּיתוֹ sich nähren.
Ко́рмка ж, Кормле́ніе с מִחְיָה, כַּלְכָּלָה Fütterung.
Кормный т דָּשֵׁן וְשָׁמֵן Futterreich.
Кормовище с מְקוֹם מִרְעֶה Viehweide.
Кормово́е с כֶּסֶף מְחִיר־הָאֹכֶל Nahrungskosten.
Кормово́й м תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט Steuermann.
Ко́рмчая книга סֵפֶר מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים Kirchengesetzbuch.
Ко́рмчій, -мщикъ м см. Кормово́й. [
Кормъ м מִסְפּוֹא, לֶחֶם־חֹק, טֶרֶף, מָזוֹן, אֹכֶל, צֵידָה (לבהמה) Futter.
Корнева́тый т רַב־הַשָּׁרָשִׁים starkwurzelig.
Корневикъ м, -вина ж, -вище с גֵּזַע הַשָּׁרָשִׁים *עִקָּר (דניאל ד, יב) Hauptwurzel.
Корневой т הַשֹּׁרֶשׁ, —הַשָּׁרָשִׁים, — Wurzel-.
Корноплодный т אֲשֶׁר פִּרְיוֹ, פִּרָּה בְשָׁרְשׁוֹ (צמח) בְּשָׁרְשָׁיו Wurzelfrucht tragend. [Wörterbuch.
Корнесло́въ м אוֹצַר שָׁרָשֵׁי־לָשׁוֹן etymologisches
Корне́тъ м שַׂר־עֲשָׂרוֹת בְּצָבָא־הַפָּרָשִׁים Reiterfähnrich.
Корни́стый т см. Корнева́тый.
Корноухій т כְּרוּת־אֹזֶן mit gestutzten Ohren.
Ко́рный т см. Корь.
Коробе́йникъ м תַּר, רוֹכֵל רַגְלִי (מ״א י, מ) Hausirer
Коробить (-блю) м״ פ״ כָּפוּף, עָקַל, עִקֵּשׁ krümmen. -ся פ״ח הִכּוֹף, עָקוֹל sich krümmen.
Коробище с כְּלוּב גָּדוֹל großer Korb.
Коробка, -ро́бочка ж, -бо́къ м צִנְצֶנֶת, תֵּבָה קְטַנָּה, סַל דוּד Körbchen.
Коро́бочникъ м עוֹשֵׂה כְּלוּבִים —סַלִּים Korbmacher
Коро́бчатый т כִּדְמוּת כְּלוּב (טֶנֶא) korbförmig.
Коро́бъ м סַלְסִלָּה, סַל, טֶנֶא Korb. Наговори́лъ съ три ко́роба הִרְבָּה לְדַבֵּר תֹּהוּ.
Коро́ва (-вка, -вушка) ж פָּרָה Kuh. -ро́вій т
Коровай м כִּכַּר לֶחֶם אוֹ גְבִינָה Brod-, Käselaib.
Коровникъ м מִכְלַת־פָּרָה, —רֶפֶת Kuhstall.
Коро́вница ж שׁוֹמֶרֶת הַפָּרָה Kuhmagd.
Королёва ж גְּבִירָה, מַלְכָּה Königin.
Королёвичъ м בֶּן־מֶלֶךְ Königssohn.
Королёвна ж בַּת־מֶלֶךְ Königstochter.
Королёвскій т מַלְכִּים, אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ —königlich.
Королёвство с מַמְלָכָה, מַמְשֶׁלֶת־מֶלֶךְ Königreich.
Королёкъ (-лька́) м 1) *סוּגָה, מִין צִפּוֹר (חולין סב:)

Zaunkönig. 2) (מאי מלטא) תפוח־עקב rothfleischige [Apfelsine.

Король ז׳ מֶלֶךְ König.

Коромысло ס׳ 1) (כלים) *אֵסֶל, עֹל הַסַּבָּל, מוֹט־הַדְּלָיִים Schulterjoch. 2) (יז, מז) פֶּלֶס לַמִּשְׁקָל Wagebalken.

Корона נ׳ כֶּתֶר, נֵזֶר, עֲטָרָה Krone. -нный ת׳ אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ Krons-.

Коронация נ׳, -новáние ס׳ יוֹם הִנָּתֵן כֶּתֶר, יוֹם־הַכֶּתֶר Krönung.

Короновáть (-нýю) פ״י עִטֵּר, נָתוֹן כֶּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשׁ krönen. -ся פ״ח שׂוֹם כֶּתֶר עַל־רֹאשׁוֹ sich krönen lassen.

Короста נ׳ גָּרָב, חֶרֶס, צָרַעַת Krätze.

Коростель ז׳ *שִׁכְלִי, מִין שֶׁלְוִי (יומא עה:) Wachtelkönig.

Коростовéть, -стéть פ״ע הִצְטָרֵעַ, הִגָּנֵף בַּגָּרָב krätzig werden. [бесéдою שִׁעְשֵׁעַ בְּשִׂיחָה נַפְשׁוֹ.

Коротáть פ״י הִקְצַר, קִצֵּר verkürzen. К. время

Коротéнький см. Короткій.

Коротéхонекъ ת׳ קָצָר מְאֹד sehr kurz.

Коротить (-рочý, -ротишь) פ״י קִצֵּר, הִקְצַר abkürzen.

Короткій (ק׳ -тенькій) ת׳ קָצָר kurz. Въ короткихъ словáхъ בִּמְעַט מִלִּים. -кое знакóмство קְרָבַת־רֵעִים genaue Bekanntschaft.

Короткó ת״פ קָצָר. К. сказáть גָּרוֹעַ שִׂיחָה. К. знáю его יְדַעְתִּיו עַד־מְאֹד.

Короткóватый ת׳ קָצָר מְעַט etwas kurz.

Короткость נ׳ 1) קִצָּר Kürze. 2) קִרְבָה Vertraulichkeit.

Короткошéя ז״נ קִצַּר־הַצַּוָּאר Kurzhalsiger.

Коротышка 1) ז״נ בֶּגֶד קָצָר kurzer Rock. 2) *נְנָס, שְׁפַל קוֹמָה Knirps.

Коротышъ ז׳ см. Коротышка 2.

Короче ת׳ קָצָר מִ־ kürzer.

Корочýнъ ז׳ הֶרֶג, קֶטֶל, קֶרֶץ Tod.

Корпія נ׳ (יד׳ שבת ז׳) *מִכְוֹזֹר, פְּתִילֵי־מָזוֹר Charpie.

Корпусъ ז׳ 1) גֵּו אָדָם, גּוּיָה Körper. 2) חֵיל־צָבָא Corps. 3) מִין אוֹתוֹת הַדְּפוּס Garmond.

Корпѣніе ס׳ יְגִיעַת־בְּשָׂרִים, עָמָל בְּלִי־חָשָׂךְ anhaltender Fleiß. [anhaltend arbeiten.

Корпѣть (-плю, -пишь) פ״ע הוֹגֵעַ נַפְשׁוֹ, עָמוֹל הִרְבֵּה

Корректóръ ז׳ מַגִּיהַּ, מְתַקֵּן, מַסִּיר שְׁגִיאוֹת הַדְּפוּס Corrector. -рскій ת׳. [rectur. -рный ת׳.

Коррэктýра נ׳ גִּלְיוֹן הַדְּפוּס לְתִקּוּן, גִּלְיוֹן־מִגִּים

Корреспондéнтъ ז׳ שׁוֹלֵחַ דִּבְרֵי־סֵפֶר Briefwechsler.

Корреспондéнція נ׳ מִשְׁלוֹחַ סְפָרִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ Briefwechsel. [Corridor.

Корридóръ (ק׳ -рикъ, -рецъ) ז׳ סַף, תָּא, מָבוֹא

Корсáкъ ז׳ שׁוּעַל־הַמִּדְבָּר Steppenfuchs.

Корсáръ ז׳ שׁוֹדֵד הַיָּם Seeräuber.

Корсéтъ ז׳ אֵזוֹר־מָתְנַיִם, מֶזַח, מִזַּח חֲלָצַיִם Leibchen.

Кóртикъ ז׳ חֶרֶב קְצָרָה Hirschfänger.

Кóрточки נ״ר כְּרָכַיִם כְּרֻעוֹת gebeugte Knie. Присéсть на кóрточки קָרוֹס וְיָשׁוֹב תַּחְתָּיו, יָשׁוֹב.

Кóрча נ׳ עֵרֶת, הַלְחָלָה, רֶטֶט *Krampf.

Корчáга, -чáжка נ׳ כַּד, כְּלִי־חֶרֶשׂ, פַּךְ irdener Topf

Корчевóй ת׳ הַשָּׁבָץ — Krampf-. [wirth. -ница נ׳.

Корчéмникъ ז׳ אָדוֹנֵי בֵּית־מַרְזֵחַ, בַּעַל מָלוֹן Schenk-

Корчéмничать, -ствовать (-ствую) פ״ע 1) נָהַל בֵּית־מַרְזֵחַ eine Schenke halten. 2) מָעוֹל בְּמֶכֶס־הַיַּיִן heimlich Branntwein verkaufen.

Корчéмничество ס׳ 1) מִשְׁקַל בֵּית־מַרְזֵחַ Schenkwirthschaft. 2) מַעַל בְּמֶכֶס־הַיַּיִן heimlicher Verkauf des Branntweins.

Корчéмный ת׳ אֲשֶׁר לְמָלוֹן־אֹרְחִים Schenk-

Корчéнье ס׳ см. Кóрча.

Кóрчить פ״י כִּפֵּף, קָמוֹט, הִקְפִּיד krampfhaft zusammenziehen. К. изъ себя הִתְאַמֵּץ לְהַרְאוֹת כְּ־ sich gebärden. Онъ кóрчитъ изъ себя знáтнаго господина הוּא מִתְהַדֵּר כְּבֶן־נְדִיבִים. -ся פ״ח קָרוֹס, חוּל, הִתְפַּלֵּץ sich krümmen.

Корчмá נ׳ מָלוֹן־אֹרְחִים, בֵּית־מַרְזֵחַ Schenke; Herberge.

Корчмáрь ז׳ בַּעַל בֵּית־מַרְזֵחַ Schenkwirth. -рка נ׳.

Кóршунъ ז׳ דַּיָּה Geier. -шýній ת׳.

Корыстникъ ז׳ אוֹהֵב בֶּצַע Gewinnsüchtiger. -ница נ׳.

Корыстный ת׳ 1) נוֹתֵן פְּרִי, מוֹעִיל vortheilhaft. 2) בְּצַע — eigennützig.

Корыстоваться (-тýюсь) פ״ח בָּצוֹעַ, מָצָא חֵפֶץ בְּצַע zu seinem Vortheil benutzen.

Корыстолюбецъ (-бца) см. Корыстникъ.

Корыстолюбивый ת׳ נוֹטֶה אַחֲרֵי הַבֶּצַע gewinnsüchtig.

Корыстолюбіе ס׳ אַהֲבַת בֶּצַע Eigennutz.

Корысть נ׳ בֶּצַע Gewinnsucht.

Корытникъ ז׳ עוֹשֵׂה רְהָטִים, חָרֵשׁ צְנוֹרוֹת Trogmacher.

Корытничей ז׳ נוֹשֵׂא הַצֵּידָה לְכַלְבֵי הַצַּיִד Hundefütterer.

Корыто ס׳ שֹׁקֶת, רַהַט, עֲרִיסָה Trog. -рýтный ת׳.

Корь נ׳ חֲלִי־הַבַּהֶרֶת Masern.

Кóрюха, -рюшка נ׳ מִין דָּג קָטָן Stint.

Корявый ת׳ 1) (גֶּזַע־עֵץ) מְעֻקָּל krumm wachsend. 2) מָלֵא בְּהָרוֹת pockenarbig.

Корянóй ת׳ פְּצָלוֹת, עָשׂוּי מִגֶּלֶד־עֵץ — aus Rinde.

Косá נ׳ 1) מִקְלַעַת־שֵׂעָר, מַחֲלָפָה Zopf. 2) מַגַּל־, אֶת, מַזְמֵרָה, חָצִיר Sense. Нашлá к. на кáмень מָצָא מִין

לְשׁוֹן חוֹל בַּיָּם (3 .אֶת מִינוֹ Erdzunge.

Коса́рь ז׳ 1) קוֹצֵר חָצִיר Grasmäher. 2) מַזְמֵרָה מַעֲרֶצֶת Gartenmesser. [(חולין מז:) Schwertlilie.

Коса́тикъ ז׳ *אָרוּם, מִין סוּס ז׳ *סִמּוֹן אֲנָמִים, (כלאים ח) שם) *קִיק; (חולין סב.) *סְנוּנִית, צִפּוֹר דְּרוֹר נ׳ (סנ. Mauerschwalbe; Seehahn. [chen.

Коса́точка נ׳ 1) см. Коса́тка 2) יוֹנָתִי תַּמָּתִי Lieb=

Коса́тый ת׳ אֲשֶׁר לוֹ מַחֲלְפוֹת שֵׂעָר zopfig.

Косвенность נ׳ עִקְּשׁוּת, עַקְלַקְלָה Schiefheit.

Косвенный ת׳ נוֹטֶה הַצִּדָּה, עִקְּלָתוֹן, מַטֶּה עַקְלַקְלוֹתָיו schief. К. падежъ נִטְיָה מִהַיַּחַס הַיָּשָׁר Beugefall.

Косе́цъ (-сца́) см. Коса́рь 1.

Косина́ נ׳ см. Ко́сость.

Косить (Кошу́, Ко́сишь) 1) פ״ע קָצוֹר חָצִיר mähen. 2) עָוָה, עִוֵּת, עִבֵּת, עָבַת schief machen -ся 1) נָטָה הַצִּדָּה, הִתְעַוֵּת schief werden. 2) הֻקְצַר (חציר) gemäht werden. -ся на кого́ הִבִּיט צַר־עָיִן, עָיַן אֶת־ בְּ־ (בצרות עין) schief ansehen.

Косица, -си́чка נ׳ מִחֲלֶפֶת־, מִקְלַעַת־שֵׂעָר קְטַנָּה Zöpfchen.

Коси́ща נ׳ см. Коса́.

Косма́ נ׳ צִיצִית רֹאשׁ, דַּלָּה, קְוָצָה Haarbüschel.

Косма́тость נ׳ פֶּרַע־שֵׂעָר Zottigkeit.

Косма́тый ת׳ שָׂעִיר, פְּרוּעַ שֵׂעָר zottig.

Косма́тѣть פ״ע הִתְגַּדֵּל פֶּרַע שְׂעָרוֹ zottig werden.

Косма́чъ ז׳ פְּרוּעַ שֵׂעָר Haarzottiger.

Косме́тика נ׳ מְרוּקֵי הַנָּשִׁים, תַּמְרוּקִי־ Kosmetik, Schminkmittel. -ти́ческій ת׳.

Космическій ת׳ הַיְצוּר, — הַיְקוּם — Welt=.

Космого́нія נ׳ חֶקֶר־הַיְקוּם Weltentstehungslehre.

Космогра́фія נ׳ סֵפֶר תּוֹלְדוֹת הַיְקוּם Weltbeschreibung.

Космополитъ ז׳ מְחֻשָּׁב תֵּבֵל כֻּלָּהּ לְאֶרֶץ, יְלִיד־תֵּבֵל מוֹלַדְתּוֹ Weltbürger. [mälde.

Космора́ма נ׳ סֵמֶל תֵּבֵל וְצִאֲצָאֶיהָ בַּמַּחֲזֶה Weltge=

Косникъ ז׳ 1) מוֹכֵר אִתִּים וּמַזְמֵרוֹת Sensenverkäufer. 2) תִּקְנוֹת־חוּט לַשֵּׂעָר Bändchen. [מַבִּישׁ Zögerer.

Коснитель, -льный ת׳ מְתַמְהְמֵהַּ, מִתְרַפֶּה בְּמַלַּאכְתּוֹ

Коснить פ״ע הִתְמַהְמֵהַּ, הִתְרַפֶּה zögern.

Косность נ׳ כְּבֵדוּת, עֲצַלְתַּיִם, שִׁפְלוּת יָדַיִם Zögerung; Trägheit. [Stottern.

Косноязы́чность נ׳ לְשׁוֹן עִלְּגִים, כְּבַד־פֶּה das

Косноязы́чный ת׳ עִלֵּג לְשׁוֹן, עֲרַל שְׂפָתַיִם, כְּבַד־פֶּה stotternd.

Косноязы́чить פ״ע בַּטָּא בִּלְשׁוֹן, דִּבֵּר בְּלַעֲגֵי שָׂפָה עִלְּגִים, [stottern.

Косну́ться см. Каса́ться.

Ко́сный ת׳ см. Коснитель.

Коснѣ́ніе ס׳ קְשִׁי־עֹרֶף, הַאֲרִיךְ בְּ־ das Beharren.

Коснѣ́ть פ״ע עָמוֹד בְּ־, הַאֲרֵךְ — unbeweglich verbleiben. К. въ невѣ́жествѣ הִקְשָׁה עָרְפּוֹ, הִאֲרִיךְ בְּסִכְלוּת

Ко́со ת״פ עָקֹב schief. К. смотрѣ́ть на- הִבִּיט, עִיֵּן אֶת־ צַר מָעוֹן בְּ־ anschielen.

Косоватый ת׳ נוֹטֶה מְעַט הַצִּדָּה, עָקֹב מְעַט etwas

Косовище ס׳ עֵץ מַגַּל־הַחָצִיר, יַד — Sensenstiel. [schief.

Косогла́зый ת׳ נְעוּר־עֵינַיִם schielend.

Косогла́зіе ס׳ עִוַּת הָרְאוּת das Schiefsehen. [steil.

Косого́ристый ת׳ הֲדוּרִים, מְלֵא רְכָסִים — abschüssig,

Косого́рный ת׳ אֲשֶׁר בְּצֵלַע הָהָר auf einem Abhang

Косого́ръ ז׳ צֶלַע־הָהָר, עָקֹב steiler Berg. [liegend.

Косой ת׳ עִקֵּשׁ, עָקֹב, מְעֻקָּל, נְעוּר schief.

Косола́пый, -но́гій ת׳ עִקֵּשׁ יָדַיִם; עִקֵּל, נְעוּר־רַגְלַיִם (בכורות מה.) Krummfüßig.

Косоо́кій см. Косогла́зый. [bändchen.

Косопле́тина, -плётка נ׳ פְּתִיל מַחֲלְפוֹת הַשֵּׂעָר Zopf=

Ко́сость נ׳ מַעֲקַשׁ, עִוָּתָה, עִקְּלַקְלָה, עַוָּה Schiefheit.

Костёлъ ז׳ בֵּית־תְּפִלָּה (לבני דת רומית) Kirche.

Костенѣ́ть פ״ע הִקְשָׁה כָּעֶצֶם sich verknöchern.

Костёръ ז׳ דּוּר עֵצִים, מְדוּרָה Scheiterhaufen.

Костистый, -стливый ת׳ גַּרְם, רַב־הָעֲצָמִים — stark- knochig; voll Grätchen.

Костля́вый ת׳ אֲשֶׁר שִׁפּוּ עַצְמוֹתָיו knöcherig.

Костникъ ז׳ בֵּית־עַצְמוֹת מֵתִים Knochenhaus.

Костогло́дъ ז׳ מְגָרֵם עֲצָמִים, גּוֹרֵם — מְעַצֵּם Kno- chennager.

Костоломъ ז׳ שִׁבְרוֹן עֲצָמִים, כְּאֵב — Knochenschmerz.

Костопра́вный ת׳ עָשׂוּי לְהַחְלִיץ עֲצָמוֹת zum Kno- cheneinrenken.

Костопра́вство ס׳ מַרְפֵּא עֶצֶם Knocheneinrenkung.

Костопра́въ ז׳ מַחְלִיץ עֲצָמוֹת Knocheneinrenker.

Ко́сточка נ׳ 1) עֶצֶם דַּק Knöchelchen. 2) חַרְצַן־פְּרִי Fruchtkern.

Костоѣ́да, -дица נ׳ רָקַב־עֲצָמוֹת Knochenfraß.

Кость ז׳ מִין צֹחַר, יְקִשְׁטָה, *כֶּשֶׁת *Costus.

Костыль, -лёкъ ז׳ 1) מִשְׁעֶנֶת, כֶּלֶךְ Krücke. 2) מַסְמֵר קוֹרֵם Hackennagel. -лько́вый ת׳.

Костыля́ть 1) פ״ע הִשָּׁעֵן בַּכֶּלֶךְ auf Krücken gehen. 2) הִכָּה בַּמַּקֵּל prügeln. [Elfenbein.

Кость נ׳ עֶצֶם, גֶּרֶם Knochen. Слоно́вая кость שֵׁן

Костюмирова́ть (-рую́) פ״ע לְמַחֲזֶה) הִלְבִּישׁ תִּלְבֹּשֶׁת לָבוּשׁ תִּלְבֹּשֶׁת לַמַּחֲזֶה) פ״ח -ся (שַׁעֲשֻׁעִים kostümiren. sich kostümiren.

Костю́мъ תִּלְבֹּשֶׁת לְכִסַּת־הַיָּוֹן ז׳ Kostüm.

Костя́нка,-тя́шка ж חֲרָצָן כַּפְתּוֹר knöcherne Knopf-
Костяно́й ת׳ עֶצֶם, —עֲצָמִים knöchern. [form.
Косу́ля ж מִין מַחֲרֵשָׁה, מַעֲנִית Hakenpflug.
Косы́нка, -ночка ж מִטְפַּחַת שֶׁל הַכְּנָפוֹת Hals-
Косы́рь ז מַזְמֵרָה, מַעֲרֶצֶת krummes Messer. [tüchlein.
Кось см. Ко́сость.
Косьба́ ז קְצִיר חָצִיר das Mähen.
Косе́ть פ״ע הֶעְקֵשׁ בְּרֹאוֹת עֵינָיו anfangen zu schielen.
Кося́къ ז 1) מְזוּזוֹת דֶּלֶת וַחֲלוֹן Pfosten. 2) קֶרַע אֶרֶג schräg abgeschnittenes Stück. -ся́чный ת׳.
Косяно́й ת׳ אֲשֶׁר לְמַחֲלֹפֶת שֵׂעָר Zopf-.
Косящатый ת׳ אֲשֶׁר מְזוּזוֹת לוֹ mit Pfosten.
Котёлъ (-тла́) ז׳ דּוּד, כִּיר, פָּרוּר Kessel. -те́льный ת׳.
Коте́льникъ ז׳ חָרַשׁ דּוּדֵי־נְחֹשֶׁת Kesselschmied. [sein.
Коте́льничать פ״ע עָשָׂה דּוּדֵי־נְחֹשֶׁת Kupferschmied
Коте́льничій ת׳ אֲשֶׁר לְחָרַשׁ דּוּדֵי־נְחֹשֶׁת Kessel-
Коте́льный ת׳ см. Котёлъ. [schmied-.
Котёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־חָתוּל Kätzchen. (-тя́та).
Котикъ ק׳ см. Котъ. [werfen (von Katzen).
Коти́ться (кочу́сь) פ״ה מִלֵּט הוֹלֵד, —מִלֵּט חֲתוּלִים Junge
Котле́та (ק׳-тка) ז׳ רְקִיק בָּשָׂר צָלִי Cotlett. -тный ת׳.
Котли́на ז׳ 1) см. Котловина. 2) מִרְבַּץ חֲזִירֵי־יַעַר Lager der Eber.
Котли́ще ז׳ דּוּד גָּדוֹל, —פָּרוּר großer Kessel.
Котлови́на ז׳ 1) מִצּוּלָה, מִשְׁקָע, מֵעֵמֶק Strudel. 2) פִּי הַר הוֹצֵב אֵשׁ Krater.
Котови́къ ז׳ *מַרְוָא (שבת קפ׳) Katzenkraut.
Котома́ (ק׳ -то́мка) ז׳ אַמְתַּחַת, צִקְלוֹן Quersack. -мочный ת׳.
Кото́рый ת״ע אֲשֶׁר, זֶה, הַ־, שֶׁ־ welcher.
Котъ (ק׳ Ко́тикъ) ז׳ חָתוּל זָכָר Kater. -то́вый ת׳.
Коты́ נַעֲלֵי־עוֹר לָאֲבָרִים זר Bauerschuhe.
Котя́ (-я́та) см. Котёнокъ.
Котя́чій ת׳ אֲשֶׁר לִבְנֵי־חָתוּל der jungen Katzen.
Кофе, -фей ז׳ קְלִי־קָפֶה, צְמַח קָפֶה הַיָּדוּעַ; *קַפֶּה Kaffee. -фе́йный ת׳.
Кофе́йникъ ז׳, -ница ж׳ כַּד לְבַשֵּׁל קָפֶה Kaffeekanne.
Кофе́йня ж׳ בֵּית מִשְׁתֵּה־קָפֶה Kaffeehaus. [-точный ת׳.
Кофта (ק׳-точка) ז׳ אֲפֻדַּת־חֶשֶׁב (לְנָשִׁים) Aermelleibchen.
Коцове́йка ז׳ אֲפֻדַּת־חֶשֶׁב (לְנָשִׁים) Frauenjacke.
Коча́нъ ז׳ *קוֹלֵס (עוקצ׳ א) —, גֻּלַּת יֶרֶק־כְּרוּב וְגִזְעוֹ Kohlkopf. [Nomadenleben.
Кочева́ніе פ מַסָּע שׁוֹכְנֵי אֹהָלִים, מְגוּרִים מָרוּד
Кочева́ть (-чу́ю) פ״ע תּוֹר, גּוֹר, סָחוֹר אֶרֶץ herumziehen. Кочу́ющій наро́дъ שׁוֹכְנֵי בָאֹהָלִים.
Кочеви́ще פ נָאוֹת־רוֹעִים, —מִרְבַּץ Nomadenlager.
Кочёвка см. Кочева́ніе.
Кочево́й ת׳ רוֹעִים; אֲשֶׁר לְשׁוֹכְנֵי אֹהָלִים Nomaden-.
Кочёвье פ см. Кочеви́ще.
Кочега́ръ ז׳ מַשִּׁיק תַּנּוּרִים Ofenheizer.
Ко́чень (-чня) ז׳ см. Коча́нъ.
Коченёть פ״ע הָיָה לְאֶבֶן, כּוּג, קָפָא erstarren.
Кочерга́ (ק׳ -рёжка) ז׳ סִירָה (לַחֲתוֹת אֵשׁ מִיָּקוּד) יָעֶה Ofenkrücke. -рёжный ת׳.
Кочеры́га (ק׳ -ры́жка) ז׳ גֶּזַע יֶרֶק־כְּרוּב Kohlstrunk
Ко́четъ (ק׳ -то́къ) ז׳ *תַּרְנְגוֹל Hahn.
Кочешо́къ (-шка́) ק׳ см. Коча́нъ.
Ко́чка ж׳ בָּמַת־יַעַר גַּל, עִי Erdhügelchen. [Stelle.
Кочка́рникъ ז׳ מְקוֹם גַּלִּים נְצָבִים, —עִיִּים hügelige
Кочка́рный, -чкова́тый ת׳ מָלֵא עִיִּים hügelig.
Кошачій ת׳ חָתוּל Katzen-. [beitel -лёчный ת׳.
Кошелёкъ (-лка́, ק׳ -лёчекъ) ז׳ כִּיס, חָרִיט Geld-
Коше́ль (ז׳ -ли́ще) ז׳ צִקְלוֹן, אַמְתַּחַת Korb, Kober.
Кошелько́вый ת׳ חָרִיט, -כִּיס Beutel-.
Кошема́ръ ז׳ מוּעָקָה בַּלֵּב מַחֲזִיוֹנוֹת לַיְלָה Alpdrücken.
Кошениль ז׳ שָׁנִי, תּוֹלַעַת־שָׁנִי; שְׁנִי־תּוֹלַעַת Cochenillenfarbe. -льный ת׳.
Кошени́на ז׳ חָצִיר קָצוּר gemähtes Gras.
Коше́ніе פ קְצִיר חָצִיר, —גֵּז das Mähen.
Ко́шка (ק׳ -шечка) ז׳ חָתוּל נְקֵבָה Katze. [Biber.
Кошло́къ ז׳ *בֶּן־כִּבְּר, מִין חַיָּה (חולין קכו׳) junger
Кошма́ ז׳ מִכְבָּר, כְּבִיר שֵׂעָר, סָדִין מְצֻמָּר düner Filz.
Кошни́ца ז׳ מָנָא, סַלְסִלָּה, סַל Korb.
Кошть ז׳ *כַּלְכָּלָה, דֵּי מַחְסוֹר Kosten.
Кощей см. Кащей.
Кощу́нникъ ז׳ בּוֹזֵה קָדָשִׁים, מְחַלֵּל קֹדֶשׁ, אִישׁ־לָצוֹן Heiligthumsspötter. -нница ж׳. [spöterei.
Кощу́нство פ לָצוֹן, תְּהִלָּה בַּקָּדָשִׁים Heiligthums-
Кощу́нствовать (-ствую) פ״ע הִלְעֵב, הִתְלוֹצֵץ, —הִתְעַתֵּעַ בְּקָדְשֵׁי־יְיָ spotten.
Кощу́нъ см. Кощу́нникъ -нья. ж׳.
Крабъ ז׳ סַרְטַן־הַיָּם Krabbe.
Кра́вчій ת״ע שַׂר־הַמַּשְׁקִים Obermundschenk.
Кра́денсэ ת״ע דָּבָר גָּנוּב das Gestohlene.
Крадунъ ז׳ גַּנָּב Dieb. -нья ж׳.
Краево́й ת׳ אֲשֶׁר בִּפְאַת־ (בְּקֶצֶה־, בְּרִכְתֵּי־) Ecke-.
Краёкъ (крайка́) ק׳ см. Край.
Краеуго́льный ка́мень אֶבֶן־פִּנָּה Eckstein.
Кра́жа ж׳ גְּנֵבָה Diebstahl.
Край ז׳ 1) עֵבֶר, קָצֶה, גְּבוּל, כָּנָף, פֵּה, שָׂפָה, פֵּאָה

עֶבְרִי־קֵר Rand, Kante. К. у постéли כְּפַת־מִטָּה. К. у стакáна שְׂפַת־כּוֹס. Края земли כַּנְפוֹת־, אֶצְיְלֵי־, אַפְסֵי־, רִכְתֵּי־, קִצְוֵי־, פְּאַתֵּי־אֶרֶץ. Краяя потóка גְּדוֹת נַחַל. 2) מְדִינָה, אֶרֶץ Gegend, Land.

Крáйне ת״פ מְאֹד, בִּמְאֹד, לְמְאֹד äußerst, sehr.

Крáйній ת׳ 1) אַחֲרוֹן, קִיצוֹן äußerster, letzter. К. зáпавѣсъ הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה. -няя цѣнá הַמְּחִיר הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ. -няя плоть עָרְלָה. 2) מְאֹד נָחוּץ größt, stärkst. Имѣю въ этóмъ крáйнюю нужду דָּבָר זֶה נָחוּץ לִי מְאֹד. Крáйняя нéнависть תַּכְלִית שִׂנְאָה.

Крáйность נ׳ כָּלָה, תַּכְלִית das Aeußerste. До крáйности עַד־כָּלָה, לְכָלָה, עַד־תַּכְלִית, מְאֹד.

Краковякъ ז׳ מִין מָחוֹל krakauischer Tanz.

Крáля נ׳ 1) מַלְכָּה (בְּקֻרְטִים) Kartendame. 2) יָפַת־תֹּאַר schöne Frau.

Крамóла נ׳ מָרָד, קֶשֶׁר Empörung.

Крамóльникъ ז׳ מוֹרֵד, מִתְפָּרֵץ, קוֹשֵׁר Empörer. -ница נ׳.

Крамóльничать פ״ע הִתְפָּרֵץ, מָרוֹד, קָשׁוֹר קֶשֶׁר sich empören.

Крамóльническій ת׳ מָרֵד, —בּוֹגְדִים, —בּוֹגְדִים empörisch.

Крамóльничество ס׳ מָרֵד, סְלֶף־בּוֹגְדִים Empörung.

Крамóльный ת׳ מָלֵא רוּחַ־מָרֹד, שׁוֹאֵף לִמְרֹד empörisch.

Крамóльство см. Крамóльничество.

Крамóльствовать (-ствую) פ״ע קָשׁוֹר, חָסֵת לִמְרֹד קֶשֶׁר, הָפַח קְרִיָה, שָׁרוֹק krämpen.

Крамповáть (-пýю) פ״ע סַמֵּר, עָשָׂה צַמֶּרֶת לַצֶּמֶר

Кранъ ז׳ מִזְרָק, מוֹצָקֶת, *דַּד־הָבִית (יומא לז.), *פֶּרֶץ (ע״ז נט:) Kraḥn.

Крáпать (-паю -плю) 1) נָטוֹף, עָרוֹף פ״ע tröpfeln. 2) עָשָׂה נְקֻדוֹת, נָקֹד, בָּרוֹד פ״ע sprenkeln.

Крапúва נ׳ קִמּוֹשׁ, סִלּוֹן מַמְאִיר Nessel. -вный ת׳.

Крапивникъ ז׳ см. Королёкъ 1.

Крапивница נ׳ קַדַּחַת צָרֶבֶת Nesselfieber.

Крáпина (-нка) 1) נ׳ אַגֹּל, נִמְקָה, רְסִיס Tröpfchen. 2) נְקֻדָּה Pünktchen.

Крáпленный, -пчатый ת׳ נָקֹד, נָקוּד getröpfelt.

Крапъ ז׳ נְטִיפָה, נְקוּד Besprenkelung.

Красá נ׳ פְּאֵר, צְבִי, הַדָּרָה, הָדָר, הוֹד, חֵן, יְפִי, תִּפְאָרָה Schönheit.

Красáвецъ (-вца), -вчикъ ז׳ יְפֵה־מַרְאֶה schöner Mann.

Красáвица נ׳ אֵשֶׁת־חֵן, יְפַת־מַרְאֶה die Schöne.

Красúвость נ׳ см. Красá.

Красúвый, -сúвенькій ת׳ הָדוּר, נָאוָה, יָפֶה schön.

Красивѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וָטוֹב בְּמַרְאֶה schön werden.

Красúльникъ ז׳ צוֹבֵעַ Färber -ница נ׳. -нчій ת׳.

Красúльный ת׳ עָשׂוּי לְצָבַע בּוֹ zum Färben.

Красúльня נ׳ בֵּית־הַצּוֹבְעִים Färberei.

Красúльщикъ ז׳, -щица נ׳ см. Красúльникъ, -ница.

Крáсить (крáшу) פ״ע 1) מָשׁוֹחַ בַּצֶּבַע, צָבוֹעַ färben. 2) נָתוֹן הוֹד (פְּאֵר) עַל־ schmücken, zieren. -ся 1) פ״ע הַמָּשַׁח בַּצֶּבַע gefärbt werden. 2) פ״ח הִתְיַפֶּה sich schmücken.

Крáска נ׳ 1) צֶבַע Farbe. 2) אָדֹם (לְחָיַיִם) Gesichtsröthe.

Краскотёрный ת׳ עָשׂוּי לְשְׁחֹק בּוֹ אַבְנֵי־צֶבַע zum Reiben der Farben.

Краскотёръ ז׳ שׁוֹחֵק אַבְנֵי הַצֶּבַע Farbenreiber.

Крáсненькій ת׳ אָדֹם; אֲדַמְדָּם röthlich.

Краснéхонекъ ת׳ אָדֹם מְאֹד sehr roth.

Краснинá נ׳ אָדֹם Röthe.

Краснобáй ז׳ בַּעַל פֶּה חָלָק Schönsprecher.

Краснобáйство ס׳ אִמְרֵי־שָׁפֶר, חֶלֶק שְׂפָתַיִם Schönrednerei.

Краснобáйствовать (-ствую) פ״ע דִּבֵּר בְּחֵן שְׂפָתַיִם schön reden.

Краснобородка נ׳ מִין דָּג, בַּרְבָּט*(תוס׳ חולין סד) Rothbart.

Краснобýрый ת׳ שָׂרֹק rothbraun.

Краснóватый ת׳ אָדֹם מְעַט, אֲדַמְדָּם röthlich.

Красногýбый ת׳ אָדֹם שְׂפָתַיִם rothlippig.

Краснокóжій ת׳ בַּעַל עוֹר אָדֹם rothhäutig.

Краснолúцый ת׳ אַדְמֹנִי röthlich vom Gesicht.

Краснолúчный ת׳ יְפֵה תֹאַר hübsch.

Краснопёрый ת׳ אָדֹם הַנּוֹצָה; בַּעַל קַשְׂקֶשֶׂת אֲדֻמָּה rothflossig=,=federig.

Краснорѣ́чивый ת׳ בַּעַל חֵן, נוֹתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר בַּעַל חֵן שְׂפָתַיִם beredsam.

Краснорѣ́чіе ס׳ אִמְרֵי־שָׁפֶר, חֵן שְׂפָתַיִם Beredsamkeit.

Краснотá נ׳ אָדֹם, כַּהֲרַת אֲדַמְדָּמֶת פְּאֵרוּר Röthe.

Краснощвѣ́тный ת׳ אֲשֶׁר מַרְאֵהוּ אָדֹם rothfarbig.

Краснощёкій ת׳ אֲשֶׁר לְחָיָיו אֲדֻמִּים rothwangig.

Крáсный ת׳ 1) חָמוּץ, אָדֹם roth. 2) הָדוּר, יָפֶה, מְדוּחִים, חֵלֶק שְׂפָתַיִם schön. -ное словцó חֵלֶק שְׂפָתַיִם.

Краснѣ́ть פ״ע אָדוֹם, קָבַע פְּאֵרוּר roth werden; erröthen. -ся פ״ח הִתְאַדֵּם roth scheinen.

Красовáться (-сýюсь) פ״ח הִתְהַדֵּר, הִתְנוֹסֵס, עָטָה הוֹד sich schön zeigen; prangen.

Красовúтость נ׳ см. Красá.

Красовúтый ת׳ טוֹב רְאִי schön.

Красотá נ׳ הוֹד, הָדָר, יְפִי, חֵן Schönheit.

Красóтка, -точка נ׳ עַלְמָה יַעֲלַת־חֵן, —יְפֵהפִיָּה die Schöne.

Крáсочный ת׳ אֲשֶׁר לַצֶּבַע Farben=.

Красть (крадý) פ״ע גָּנוֹב stehlen. -ся 1) נ״פ הִתְגַּנֵּב, גָּנוֹב gestohlen werden. 2) הִתְגַּנֵּב אֶל־ sich einschleichen.

Красу́ха ג׳ *סְסִנַּת, דַּלֶּקֶת הַגָּרוֹן נ׳ (יבמות ז׳.) Scharlach.
Крата́ נ׳ 1) רֶגֶל, מִנָּה, פַּעַם Mal. 2) см. Кара́тъ.
Кра́ткая ש״ת תָּו ◡ לַחֲצִי תְּנוּעָה Zeichen der Kürze. И съ кра́ткою Й שֵׁם הָאוֹת.
Кра́ткій см. Коро́ткій.
Кратковре́менность ג׳ קֹצֶר יָמִים kurze dauer.
Кратковре́менный ת׳ עֲדִי־רֶגַע; קְצַר־יָמִים kurz dauernd.
Кра́ткосро́чный ת׳ קָצַר, אֲשֶׁר מוֹעֲדוֹ לֹא יִמָּשֵׁךְ
Кра́ткость נ׳ קֹצֶר Kürze. [הַמּוֹעֵד auf kurze Zeit.
Крахма́леніе ס׳ מְשָׁרָה בְּבֹר חִטָּה das Stärken.
Крахма́лить פ״ע *עִמֵּל, אִמֵּץ (מַדֵּי־בַד) בְּבֹר חִטָּה stärken.
Крахма́лъ ז׳ מִין קֶמַח־חִטִּים לְאַמֵּץ בּוֹ, בֹּר חִטָּה, בַּגְדֵי־בַד, *עִמּוּל (פסחים מב.) Stärkemehl. -ма́льный ת׳.
Крахма́льщикъ ז׳ מְעַמֵּל, מְאַמֵּץ בְּגָדִים בְּבֹר חִטָּה Stärker; Stärkemacher.
Кра́ше ת׳ עוֹלֶה בַּהֲדָרוֹ עַל־, יָפֶה מִן־ schöner.
Крашени́на נ׳ בַּד מָשׁוּחַ בַּשֶּׁשֶׁר Glanzleinwand.
Крашени́нникъ ז׳ מְעִיל צְבוּעַ Kleid von Glanz-
Кра́шеніе ס׳ מִשְׁחַת צֶבַע, צִבְעָ Färbung. [leinwand.
Краю́ха (ק׳ -ю́шка) נ׳ פְּאַת כִּכַּר־לֶחֶם Brotendchen.
Кредитивъ ז׳ שְׁטַר־אֱמוּנָה, תְּעוּדָה Beglaubigungsschreiben. -вный ת׳. [Banknote.
Кредитный биле́тъ שְׁטַר־כֶּסֶף עַל־אוֹצַר הַמְּלוּכָה
Кредиторъ ז׳ מַלְוֶה, מַשֶּׁה־יָד Gläubiger. -то́рша נ׳.
Кредитъ ז׳ מַלְוָה, מַשָּׂאָה, מַשָּׁא *Credit. [-рскій ת׳.
Крейсерова́ть (-ру́ю) פ״ע שׁוּט בָּאֳנִיָּה הַנָּה וָהַנָּה לְמִשְׁמֶרֶת kreuzen. [Kreuzung.
Крейсеро́вка נ׳, -ва́ніе ס׳ שִׁיט אֳנִיּוֹת הַצּוֹפִים
Крейсеръ ז׳ אֳנִית־מִצְפָּה kreuzendes Kriegsschiff.
Креме́нь (-мня́) ז׳ צוּר, חֲלָמִישׁ Kieselstein. -ме́нный ת׳. [עֲצֵי־בְנִיָּה.
Кремлёвый ת׳ אַמִּיץ, חָסוֹן stark, fest. К. лѣсъ
Кремль ז׳ עֹפֶל, מִצָּד, מִגְדַּל־עֹז Burg. -лёвскій ת׳.
Кремнева́тый ת׳ כַּצּוּר, כְּחַלְמִישׁ־צוּר (ישעיה ח, כח) kieselartig.
Кремнёвый ת׳ עָשׂוּי מִצּוּר חַלְמִישׁ Kiesel-.
Кремнезёмъ ז׳ חָצָץ Kieselerde.
Кремни́стый ת׳ מָלֵא חַלְמִישׁ־צוּר kieselig.
Кремня́къ ז׳ צוּר חַלְמִישׁ Kieselstein.
Кромортартаръ ז׳ קְרוּם־תִּירוֹשׁ, חֲלָאַת כַּדֵּי־תִּירוֹשׁ לְמַרְבֵּא Weinsteinrahm.
Кремъ ז׳ מִגְדַּל־מַחֲמָאוֹת Crem.
Кре́ндель (ק׳ -лёкъ) ז׳ עֲגִיל־לֶחֶם Kringel.
Крендельщикъ ז׳ מוֹכֵר עֲגִילֵי־לֶחֶם Kringelbäcker
Кре́нзель ז׳ צִפָּרֶן־שָׁמִיר Glaserdiamant. [-щи́ца נ׳.
Крени́ть פ״ע הַטָּה אֳנִיָּה עַל־צִדָּהּ auf die Seite legen (ein Schiff). -ся פ״ח.
Кренъ ז׳ נְטוּת אֳנִיָּה עַל־צִדָּהּ Legung des Schiffes.
Крепъ ז׳ אִטּוּן צֶמֶר וָמֶשִׁי Krepp. -повый ת׳.
Кре́сельный ת׳ אֲשֶׁר לַכִּסֵּא Lehnstuhl-.
Кре́сло ס׳ כִּסֵּא, כֵּס, כִּרְסָא *Lehnstuhl.
Кресте́цъ (-стца́) ז׳ עֶצֶם, חֲלָצַיִם Kreuzbein.
Кре́стикъ ר׳ см. Крестъ. [Taufbecken.
Крестильница נ׳ (בדת הנוצרים) מִקְוֵה הַטְּבִילָה
Крестильный ת׳ (בדת הנוצרים) אֲשֶׁר לַמִּלּוּאִים Tauf-.
Крестины ס״ר 1) (לגבי בברית הנוצרים) מִלּוּאִים Taufe. 2) מִשְׁתֵּה הַמִּלּוּאִים Taufschmaus. -ти́нный ת׳.
Крестите́ль ז׳ מֵבִיא לִבְרִית הַנּוֹצְרִים Täufer.
Крести́ть (крещу́) פ״ע הָבָא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים taufen. -ся פ״ח 1) בּוֹא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים sich taufen. 2) שׂוֹת אוֹת שְׁתֵּי הַתָּוִה תָּו; שׂוֹת שְׁתֵּי וָעֶרֶב sich bekreuzigen. [ца נ׳.
Кре́стникъ ז׳ מוּבָא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים Taufsohn. ни-
Кре́стный ת׳ אֲשֶׁר לַבָּא בִּבְרִית הַנּוֹצְרִים Tauf-. К. ходъ מַהֲלַךְ נוֹשְׂאֵי קָדְשֵׁי הַנּוֹצְרִים. [kraut.
Крестови́къ ז׳ *נִין חָלָב, מִין צֶמַח (שביעית ז׳) Kreuz-
Крестоносецъ (-сца) ז׳, -сный ת׳ נוֹשֵׂא אוֹת בְּרִית הַנּוֹצְרִים Kreuzfahrer. [kreuzförmig.
Крестообра́зный ת׳ כְּמַרְאֵה שְׁתֵּי וָעֶרֶב, כְּדִמּוּת שְׁתֵּי וָעֶרֶב תָּו
Крестцо́вый ת׳ אֲשֶׁר לֶעָצֶה, הַחֲלָצַיִם—Kreuzbein-.
Крестцы́ ז״ר (בכלי הסוס) עֲבוֹתוֹת הָעֶצֶה Kreuzriemen.
Крестча́тый ת׳ מְתֻוֶּה תָּוֵי שְׁתֵּי וָעֶרֶב kreuzförmig.
Крестъ (ק׳ -тикъ) ז׳ צֶלֶב, תָּו, צֶלֶם שְׁתֵּי וָעֶרֶב *Kreuz. К. на́крестъ בִּשְׁתֵּי וָעֶרֶב kreuz und quer.
Крестья́нинъ ז׳ עוֹבֵד אֲדָמָה, יוֹגֵב, אִכָּר Bauer (ר׳ -тья́не). -тья́нка נ׳. -тья́нскій ת׳.
Крестья́нство ס׳ מַצַּב, — תּוֹר הָאִכָּרִים Bauerstand
Крещéніе ס׳ מִלּוּאִים לְדַת הַנּוֹצְרִים Taufe.
Кри́вда נ׳ סֶלֶף, עִוָּתָה, עָוֶל Unrecht.
Кривенькій ת׳ מְעֻקָּל מְעַט etwas krumm.
Кривизна́ נ׳ מַעֲקָשׁ, לִזּוּת, עִקְלְקָלָה, עִוָּתָה, עִוָּה; סֶלֶף, עִקְּשׁוּת Krümmung.
Кривить (-влю́) פ״ע עִוָּה, הֶעְוָה, עִוֵּת, סֶלֶף, עִקֵּל, עָשָׂה עָוֶל, עָוַל, עִקֵּשׁ krümmen. К. душёю עִוָּה, הֶעְוָה פ״ח heucheln. -ся עִקֵּל, הִלּוֵז, הִתְעַוֵּת sich krümmen.
Кривле́ніе ס׳ עִוָּתָה, לִזּוּת, סֶלֶף Krümmung. [men.
Кривля́ка ז״נ, -ля́льщикъ ז׳, -щица נ׳ מִתְחוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל בְּעוּעֵי־פָנָיו *מָקְיוֹן (ע״ז יח:) Grimassenma-
Кривля́ніе ס׳ הַעֲוָנָה Grimassen. [cher.

Кривля́ться עָוָה פָּנָיו פ״ח Grimassen machen.
Кривобо́кій ת׳ נַעוּה־צַד, אֲשֶׁר צִדּוֹ מְעֻקָּל krumseitig.
Кривова́тый ת׳ מְעֻקָּל מְעַט etwas krumm.
Кривогла́зый ת׳ עִוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו einäugig.
Криводу́шіе ס׳ תֹּם־נֶפֶשׁ, רְמִיָּה, חֹסֶר־נֶפֶשׁ Gewissenlosigkeit.
Криводу́шникъ ז׳ נָלוּז, נַעוּה־לֵב, מְעוֹל Heuchler.
Криводу́шничать פ״ע עָשָׂה שֶׁקֶר בְּנַפְשׁוֹ, סַלֵּף דַּרְכּוֹ heucheln.
Криводу́шный ת׳ נַעוּה־לֵב, עִקֵּשׁ— heuchlerisch.
Кривозубый ת׳ נַעוּה־שִׁנַּיִם schiefzähnig.
Криво́й ת׳ (1 עָקֹב, נַעוּה, מְעֻקָּל, עֲקַלְקַל krumm. 2) עִוֵּר, עִקֵּשׁ, נָלוּז, נִפְתָּל falsch. 3) עִוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו einäugig.
Кривола́пый, -по́гій см. Косола́пый, -но́гій.
Криволине́йный ת׳ עֲקַלְקַל krummlinig.
Кривоно́сикъ ז׳ מִין עוֹף, חָרוּמַף Krummschnabel.
Кривоно́сый ת׳ נַעוּה־אַף krummnasig.
Криворо́тый ת׳ עִמֵּק־שָׂפָה, נָלוּז שִׂפָתַיִם schiefmäulig.
Кри́вость נ׳ см. Кривизна́. [tigkeit.
Кривосу́діе ס׳ חֹסֶר־אֱמוּנָה, מִשְׁפָּט מְעֻקָּל Ungerech-
Кривосу́дъ ז׳ מִשְׁפָּט מְעֻוָּת—, מַטֶּה Ungerechter.
Кривота́ נ׳ см. Кри́вда. [falscher Ausleger.
Кривото́лкъ ז׳ מְעַקֵּשׁ הַיְּשָׁרָה, מַטֶּה מִשְׁפָּט, נִפְתָּל
Кривоше́я ז״נ נַעוּה־צַוָּאר Schiefhals.
Кри́вый см. Криво́й.
Кривѣ́ть פ״ע הִתְעַוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו einäugig werden.
Кризисъ ז׳ חֵפֶץ חֲלִי לְטוֹב אוֹ לְרָע, חֲלִיפוֹת מַחֲלָה Entscheidungsmoment.
Крикли́вость נ׳ מַרְזֵחַ, הֲמוֹת Schreisucht.
Крикли́вый ת׳ (1 הוֹמֶה, צוֹעֵק תָּמִיד schreisüchtig. 2) בֶּן־שָׁאוֹן, אִישׁ־מָדוֹן zänkerisch.
Крикнуть см. Крича́ть.
Крику́нъ ז׳ הוֹמֶה, צוֹעֵק תָּמִיד Schreihals. -нья נ׳.
Крикъ ז׳ קוֹל שָׁאוֹן, תְּשֻׁאָה, מַרְזֵחַ, צְוָחָה, צְעָקָה, זַעַק Schrei.
Кримина́л— см. Уголо́вн—. [Geschrei.
Кри́нка (-почка ק׳) נ׳ כַּד, סִיר חֶרֶשׂ irdener Topf.
Кринолино см. Фижмы.
Кринъ ז׳ חֲבַצֶּלֶת לְבָנָה Lilie. [Krystallisation.
Кристаллиза́ція ז׳ בְּרַק־גָּבִישׁ, יִפְעָה כְּעֵין גָּבִישׁ
Кристаллизова́ть פ״ע עָשָׂה בְּרַק־גָּבִישׁ לְ־ krystallisiren. -ся פ״ח הִתְנוֹצֵץ כְּמוֹ גָּבִישׁ sich kr. [ähnlich.
Кристаллическій ת׳ אֲשֶׁר בְּרַק־גָּבִישׁ לוֹ krystall-
Криста́ллографія נ׳ חֹכֶר חֻקּוֹת גְּבוּלוֹת עֵין־הַגָּבִישׁ. -ческій ת׳.

Кристаллъ ז׳ גָּבִישׁ, אֶלְגָּבִישׁ, זְכוּכִית Krystall. -льный ת׳.
Крите́рій ת׳ אוֹת לְהַכִּיר, הַכָּרָה Kennzeichen.
Кри́тика נ׳ חֵקֶר דָּבָר, בִּקֹּרֶת — מִבְחָן, עֵין־מִשְׁפָּט, Beurtheilung.
Кри́тикъ ז׳ חוֹקֵר, בּוֹחֵן, מְבַקֵּר Kritiker.
Кри́тическій ת׳ (1 חֹקֵר, בִּקֹּרֶת—kritisch. 2) מְלֵא בְּאֵין שָׁלוֹם, פַּחַד bedenklich, mißlich. -ское положе́ніе עֵת צָרָה.
Крича́ніе ס׳ זְעָקָה, צְעָקָה, זַעַק das Schreien
Крича́ть פ״ע הָרַם, הִצְרַח, צְרוֹחַ, צָוַח, צָעוֹק, זָעוֹק, הָמָה, קוֹל הִשְׁאָה schreien. К. на кого גָּעוֹר בְּ־, נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־.
Кровави́къ ז׳ (שמ״ר לח) הֵמַטִּיטוֹן, מִין אֶבֶן [Blutstein.
Крова́вить (-влю) פ״ע גָּאַל בְּדָם blutig machen. Hämatit.
Крова́вникъ ז׳ מִין צִיץ הַשָּׂדֶה Schafgarbe, Salomonssiegel.
Крова́вый ת׳ מָלֵא דָם, בִּשְׁפֹךְ־דָּם, —דָּמִים blutig.
Крова́вѣть פ״ע הִמָּלֵא דָם sich verbluten.
Крова́ть נ׳ מִטָּה, מִשְׁכָּב, עֶרֶשׂ das Bett. -тный ת׳.
Кро́вельный ת׳ גַּג—Dach-.
Кро́вельщикъ ז׳ עוֹשֵׂה גַּגּוֹת Dachdecker.
Кровени́ть см. Крова́вить. [Blutadern.
Кровено́сный ת׳ מַזִּיל דָּם Blut-. -ныя жи́лы עֹרְקִים
Кровинка נ׳ נִטַּף דָּם, — רְסִיס Blutstropfen.
Кровистый ת׳ רַב־הַדָּמִים blutreich.
Кро́вля נ׳ גַּג, מִכְסֶה, רָהִיט Dach.
Кро́вность נ׳ קְרָבַת בְּנֵי־מִשְׁפָּחָה Blutsverwandtschaft.
Кро́вный ת׳ שְׁאֵר בָּשָׂר, שְׁאֵר בָּשָׂר Blutsverwandt. К. ро́дственникъ. -ная оби́да דָּמִים (יח׳ כ, יא) חֶרְפָּה. -ная ло́шадь סוּס אֲמִיץ שׁוֹבֶרֶת לֵב.
Крововозвра́тная жи́ла עֹרֶק Blutader.
Кровожа́дничать פ״ע אָרוֹב לְדָם, — שָׁאוֹף blutdürstig sein.
Кровожа́дность נ׳ אֶרֶב־דָּם Blutdurst.
Кровожа́дный, -жа́ждущій ת׳ אוֹרֵב לְדָם, שׁוֹאֵף— אִישׁ־דָּמִים Blutdürstig.
Кровомсти́тель ז׳ גּוֹאֵל הַדָּם, דּוֹרֵשׁ דָּמִים Bluträcher
Кровомще́ніе ס׳ נְקָמַת־דָּם Blutrache.
Кровоно́сный см. Кровено́сный.
Кровообраще́ніе ס׳ מַרְזֵן הַדָּם (בנשר החיים) Blutumlauf.
Кровопі́йство ס׳ אֶרֶב־דָּם Blutgier.
Кровопі́йца ז״נ אִישׁ־דָּמִים וּמִרְמָה Blutsauger.
Кровопроли́тіе ס׳ דָּם (שְׁפֹךְ־) כְּמַל, הֶרֶג רַב, שְׁפָכָה das Blutvergießen.

Кровопролитный בִּשְׁפָךְ־דָּם, — דָּמִים ת׳ blutig.
Кровопускáніе ס׳ (מִבְּשַׂר הַחַי לִתְרוּפָה) מְזַת־דָּם, הַקָּזָה Aderlaß.
Кровопускáтель ז׳ מַקִּיז דָּם* Aderlasser.
Кровопускáтельный אֲשֶׁר לְמִזַּת־־דָּם ת׳ —הַקָּזָה* Aderlaß-.
Кровосмѣ́ситель, -смѣ́сникъ ז׳ אִישׁ, מְגַלֶּה עֶרְוָה [Blutschänder.
Кровосмѣ́шеніе ס׳ תֹּכֶל, זִמָּה, שְׁאָרָה Blutschande.
Кровосóсный ת׳ מוֹצֵה דָם, —מְעַלֵּעַ blutsaugend.
Кровососъ ז׳ עָלוּקָה Blutsauger, Vampyr.
Кровотечéніе ס׳ נִדַּת־דָּוָה, זוֹב דָּם Blutfluß.
Кровоточи́вый ת׳ דָּוֶה בְּנִדָּתוֹ, זָב דָּם Blutsturz habend.
Кровохáрканье ס׳ רֹק דָּמִים das Blutspeien.
Кровочистительный ת׳ מְזַקֵּק הַדָּם מְזַקֵּק דָּם blutreinigend.
Кровъ ז׳ 1) גַּג; צֵל קוֹרָה Obdach. 2) סִתְרָה, מִסְתּוֹר
Кровь נ׳ דָּמִים, דָּם Blut. [חָסוּת בְּצֵל־ Schutz.
Кровя́нистый см. Кровистый.
Кровя́ной ת׳ דָּם, —, אֲשֶׁר דָּם בּוֹ blutig.
Кроéніе ס׳ Кройка גְּזֵרַת הָאָרֹג לִבְגָדִים נ׳ das Zuschneiden.
Кроильный ת׳ עֲשׂוּי לְגָזוֹר (לְנִתּוּחַ) בּוֹ zum Zuschneiden.
Кроильщикъ ז׳ גּוֹזֵר אֹרֶג לִמְלֹאכֶת בְּגָדִים Zuschneider. -щица נ׳.
Кроить גָּזוֹר אֹרֶג אוֹ עוֹר לְהָכִין מַלְבּוּשׁ פ׳ zuschneiden.
Кройщикъ см. Кроильщикъ. [-ся נפ׳.
Крокодилъ ז׳ קְרוֹקָה, חַיַּת־קָנֶה, לִוְיָתָן, תַּנִּין הַיְאוֹר* (ב״ב עג:) Krokodill. -ловый ת׳. [-личій ת׳.
Кроликъ (ק׳-личекъ) ז׳ שָׁפָן Kaninchen. -ликовый,
Кромá (ק׳ -мка, -мочка) נ׳ נָתַח großes Stück. К. хлѣба פַּת לֶחֶם. [zerbröckeln.
Кромсáть, -мши́ть פ״ע פִּתּוֹת לְפִתִּים, גָּזוֹר לְגָזָרִים
Кромѣ́ ת״פ חוּץ, זוּלָתִי, בִּלְתִּי, בִּלְעֲדֵי, לְבַד מִן־, מִלְּבַד מִן־ [-ся נפ׳.
Кромѣ́шный ת׳ גֹּרָא, נִפְלָה מִן־ äußerst. [außer.
Кропáніе ס׳ מִכְלָב, תִּפְרַת עֲרָאי, תִּפֹּר לֹא טוֹב* (מ״ק י׳) Pfuscherei.
Кропáтель ז׳ מְכַתֵּב עָמָל; מְכַלִּיב, תּוֹפֵר לְלֹא הוֹעִיל סוֹפֵר אֱלִיל Pfuscher. -льница נ׳. [pfuschen.
Кропáть פ״ע הַכְלֵב, תָּפוֹר תֹּפֶר לֹא טוֹב* (מ״ק י׳)
Кропило (ק׳ -льце) ס׳ אֲגֻדַּת־אֵזוֹב לְהַזּוֹת בָּהּ Sprengpinsel. -льный ת׳.
Кропильница נ׳ כַּד מִזְרַק־הַנִּדָּה Sprenggefäß.
Кропи́ть (-плю́) פ״ע הִרְבִּיעַ, זָרוֹק, הִזָּה bespritzen. -ся פ״ח.
Кроплéніе ס׳ הַזּוֹת Bespritzung. [mürrisch sein.
Кропотáть (-почу́, по́чешь) פ״ע הִתְאוֹנֵן, הָרַגֵּן
Кропóткій, -потли́вый ת׳ מִתְאוֹנֵן mürrisch.
Кропотýнъ ז׳ מִתְאוֹנֵן, מְלִין mürrischer Mensch. -нья נ׳.
Кропóтъ ז׳, -тли́вость נ׳ תְּלוּנוֹת mürrisches Wesen.
Кропъ ז׳ כַּמּוֹן גַּנִּים* (מ״שרות ד׳) Dill.
Кроснá נ״ר -сны 1) מַסֶּכֶת הָאָרֹג Weberstuhl. 2) אֹרֶג־בַּד לֹא־לָבָן ungeblichene Leinwand.
Кротёнокъ (-нка) ק׳ см. Кротъ.
Крóткій ת׳ אֶרֶךְ־אַפַּיִם, עָנָו, שְׁפַל־רוּחַ sanft, mild.
Кротóвина נ׳ מְאוּרַת חֹלֶד, חֹר פְּרוֹת Maulwurfs-
Крóтость נ׳ רַחֲמִים, אֹרֶךְ־אַף, עֲנָוָה Sanftmuth. [hügel.
Кротъ (ק׳-тикъ) ז׳ חֹלֶד, חֹפֵר־פְּרָת Maulwurf. -тóвый ת׳.
Кроха́ נ׳ פַּת, פִּתּוֹת; שְׂרִיד, יֶתֶר Stückchen; Rest.
Крохáль ז׳ מִין שָׁלָךְ Taucherganz.
Крохобóръ, -бóрникъ ז׳ כִּילִי, מְלַקֵּט פִּתּוֹתֵי־לֶחֶם, רַע־עַיִן Knauser. -бóрка נ׳.
Крохобóрничать פ״ע חָרוֹד לְפִתּוֹתֵי־לֶחֶם äußerst genau sein, knausern.
Крóхотка נ׳ מְעַט מִזְעָר, מְעַט קָט, צְרוֹר, מִצְעָר ein kleines Bißchen.
Крохотный ת׳ מְצֻעָר, קָטוֹן מְאֹד sehr klein.
Крóшево ס׳ פִּתּוֹתֵי יָרָק, כְּרוּב כָּתִית* gehackter Kohl.
Крóшечка см. Крóшка.
Крошечный ת׳ קָטוֹן מְאֹד sehr klein.
Крошить פ״ע פִּתּוֹת; הִשְׁלִיךְ פִּתִּים zerbröckeln. -ся פ״ח הִתְפּוֹצֵץ לְרִסִיסִים sich zerbröckeln.
Крóшка נ׳ 1) מְעַט מִזְעָר, פִּתּוֹת קָטָן, צְרוֹר kleines Bißchen. 2) דָּבָר קָטָן kleines Ding.
Крошня́ נ׳ סַל, סַלְסִלָּה, טֻנָּא; כְּלוּב Korb.
Кругленькій см. Кру́глый. [ganz rund.
Круглёхонекъ, -лёшенекъ ת׳ עָגֹל מְאֹד
Круглинá נ׳ חֲמוּק, סָהַר, תַּבְנִית דָּבָר עָגֹל* עֲגוּל
Кругли́ть פ״ע עָשָׂה עָגֹל, עָגֵל rund machen. [Rundung.
Круглова́тый ת׳ עָגֹל מְעַט rundlich.
Круглолицый ת׳ בַּעַל פָּנִים עֲגֻלִּים mit rundem
Кру́глость, -лотá נ׳ см. Круглинá. [Gesicht.
Кру́глый ת׳ 1) עָגֹל rund. 2) תָּמִים, מְלֵא, שָׁלֵם, כָּלִיל ganz. К. день יוֹם תָּמִים. К. сиротá יָתוֹם בְּאֵין אָב וָאֵם.
Круглы́шъ ז׳ גְּלִיל עֵץ אוֹ אֶבֶן runder Klotz od. Stein.
Круглѣ́ть פ״ע הִתְעַגֵּל, הֵעָשָׂה עָגֹל* rund werden
Круговидный см. Кругообрáзный.
Круговина נ׳ חוּג הַיּוֹשְׁבִים, מַסַּב, מַעְגָּל Kreis.
Круговóй ת׳ מַקִּיף, סוֹבֵב; אֲשֶׁר לַמַּעְגָּל (לַחוּג) Kreis-; kreisend. -вáя чáша כּוֹס עוֹבֶרֶת (סוֹבֶבֶת) עַל־קְרוּאֵי מִשְׁתֶּה. -вáя порýка עֲרֻבּוֹן חֲבֵרִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ. -вóе обращéніе крóви תְּקוּפַת דְּמֵי הַחַיִּים.

Круговращéніе ס׳ תְּקוּפָה, סִבִּיבוֹת, זְבוּל Kreisgang. Прекратилось к. ея עָמַד זִבְלָהּ. Вѣтръ опять начинáетъ свое к. עַל־סִבִּיבוֹתָיו שָׁב הָרוּחַ.

Кругозóръ ז׳ גְּבוּל רְאוּת עַיִן־אָדָם, חוּג הַמַּבָּט Gesichtskreis.

Кругóмъ 1) ת״פ מִסָּבִיב, —סִבִּיבוֹת rund herum. 2) כָּלִיל ganz, völlig. Онъ к. виновáтъ אָשֵׁם הוּא כָּלוֹ.

Крýгомъ ת״פ הָלוֹךְ וְסָבוֹב, סְחַרְחַר in die Runde. Головá идётъ к. רֹאשִׁי סְחַרְחַר.

Кругообрáзный ת׳ כְּמַרְאֵה חוּג, עָגֹל kreisförmig.

Кругообращéніе см. Круговращéніе.

Кругосвѣтный ת׳ עַל־פְּנֵי תֵבֵל, סִבִּיבוֹת כָּל־הָאָרֶץ, סָבִיב um die Welt herum.

Кругъ (ק кружёкъ) 1) ז׳ חוּג, הַקַּו הַסּוֹבֵב Kreislinie. 2) אֶגֶדֶת—, סוֹד מְרֵעִים, חֶבֶל־אֲנָשִׁים, חֶבֶר, מֹסֶב Kreis, Umgebung. [ת׳. -льный

Кружáло מְהוּגָה ס׳ Formring. К. гончáрное אָבְנַיִם

Крýжевникъ מוֹכֵר שְׁבִיסִים ז׳ Spitzenhändler. -ница נ׳.

Крýжево ס׳ רִקְמָה, עֲדִי־תַשְׁבֵּץ, שְׁבִיס Spitzen.

Кружёкъ (-жкá), -жёчекъ (-чка) ק см. Кругъ.

Кружéніе ס׳ תְּקוּפָה, מַעְגָּל, סִבּוּב* Kreisung. К. головы תְּמִהוֹן רֹאשׁ

Кружи́ть 1) פ״ע הָפַךְ, הֵסֵב, סָבַב dreben. 2) סב פ״ע, סָבוֹב, הַקֵּף kreisen. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הִסֵּב sich kreiseln. У меня кружи́тъ гóлову, кружи́тся головá רֹאשִׁי סְחַרְחַר.

Крýжка 1) נ׳ כִּפּוֹר, גְּבִיעַ, כֵּלִי, אֲשָׁפָה (דה״א כח, יז) Kanne, Krug. 2) אָרוֹן־מִסְכֶּנֶת (עזרא א, י) עִם חֹר בְּדֶלֶתוֹ) Geldbüchse. -жечный ת׳.

Кружóкъ, -жóчекъ см. Кружёкъ

Крупá נ׳ גְּרִשׁ, רִיפוֹת Graupen. [kuchen.

Крупéня, נ׳, -пенýкъ ז׳ עֻגַּת־גְּרִשׁ, בְּלִיל רִיפוֹת Grütz-

Крýпина, -пка 1) נ׳ גַּרְגַּר־גְּרִשׁ, רִיפָה Grützkörnchen. 2) צְרוֹר, מְעַט, מְצֻעָר Körnchen.

Крупица נ׳ פִּתּוֹת לֶחֶם Brodkrümchen.

Крупичатый ת׳ סֹלֶת־von feinstem Weizenmehl. -тая мукá סֹלֶת חִטִּים, קֶמַח סֹלֶת.

Крýпка ק см. Крупá. [מַלַּל עָתֵק, הַרְחֵב פֶּה, גְּדֹלוֹת.

Крýпно ת״פ עָב, גָּדוֹל grob; derb. Говорить к. דִּבֵּר

Крýпный ת׳ כַּבִּיר, גָּדוֹל, רָב, עָב grobkörnig.

Крупнѣ́ть פ״ע גָּדוֹל, רָב הָלוֹךְ וָרָב groß, körnig werden.

Крупчáтка נ׳ קֶמַח סֹלֶת feinstes Weizenmehl.

Крупчáтый ת׳ כְּמוֹ גְּרִשׁ graupig. [entzündung.

Крупъ ז׳ אַסְכָּרָה, דַּלֶּקֶת הַגָּרוֹן, חַרְחוּר* Luftröhren-

Крýтень (-тня) 1) ז׳ שְׁבֹלֶת מַיִם Wasserwirbel. 2) סַעַר מִתְחוֹלֵל Wirbelwind. [עָרוּץ Abhang.

Крутизнá נ׳ מוֹרָד, אֶשֶׁד, אֲשֵׁדָה, עֵקֶב, צַלְעֵי־הָר

Крутило ס׳ אוֹפַן לְמַעֲשֵׂה עֲבוֹת Spulrad.

Крутильня נ׳ מְסִלּוּל לְמַעֲשֵׂה עֲבוֹת Seilerbahn.

Крути́ть (кручý) פ״ע הִשְׁוֵר, הָפוֹךְ, סַבֵּב, עבת drehen. -ся פ״ח סָבוֹב, סֹב, הִתְהַפֵּךְ, הִתְחוֹלֵל (סַעַר) sich drehen,

Крутоберéгій ת׳ אֲשֶׁר גְּדוֹתָיו שָׁפוּ steilufrig. [winden.

Крутогóрье ס׳ עָקֹב, (תָּלוּל) אֲשֵׁדָה, הַר־נִשְׂפָּה steiler Berg.

Крутóй 1) ת׳ מְשֻׁוָּר, מַעֲשֵׂה עבת fest gedreht. 2) תָּלוּל, נִשְׂפָּה steil, abschüssig. -тáя горá (נִשְׂפָּה) הַר תָּלוּל. 3) עַז, קָשֶׁה, נִמְרָץ rauh, streng. К. морóзъ קָרָה עַזָּה. К. человѣ́къ מְהִיר־חֵמָה, אִישׁ־קָשֶׁה, עַז־נֶפֶשׁ. -тáя кáша נְזִיד־גֶּרֶשׁ עָב. [סָרָה Heftigkeit, Strenge.

Крýтость 1) см. Крутизнá. 2) עֹזּוּת, קָרִי, קֶשִׁי, עַזּוּת

Крутоя́ръ ז׳ גְּדוֹת נָהָר, עָרוּץ אֶשֶׁד נְחָלִים steiles Ufer.

Крутоя́рый ת׳ см. Крутоберéгій.

Круть, Крýча נ׳ см. Крутизнá.

Крýче ת׳ תָּלוּל יוֹתֵר, —נִטּוּי, נִשְׂפָּה מִ־ עַז מִ־ steiler; [strenger.

Кручéніе ס׳ עבת das Drehen.

Кручи́на, -нушка נ׳ תּוּגָה, יָגוֹן, אֵיד Kummer.

Кручи́нить פ״ע הוֹגֶה, הִכְאֵב, עֵצֶב betrüben. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב sich grämen.

Кручи́нный ת׳ נֶעֱצָב, נִכְאַה־לֵבָב, חֹלֶה מַר־נֶפֶשׁ betrübt.

Кручь נ׳ см. Крутизнá.

Крушéніе ס׳ שֶׁבֶר, שִׁבָּרוֹן Bruch; Betrübniß. К. корабля שֶׁבֶר אֳנִיָּה. К. волнъ דֶּכִּי.

Крушить פ״ע 1) שִׁבֵּר, נִפֵּץ, פִּרְפֵּר zerbrechen. 2) הוֹגֶה, הִכְאֵב לֵב betrüben. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב, הָלוֹךְ מַר בַּהֲמַת רוּחוֹ sich grämen. [branntwein.

Крыжóвниковка נ׳ יֵין גַּרְגְּרֵי בְרָקָנִים Stachelbeer-

Крыжóвникъ ז׳ גַּרְגְּרֵי בְרָקָנִים Stachelbeere. -никовый ת׳.

Крылáстый ת׳ גָּדוֹל כְּנָפַיִם großflügelig.

Крылатѣ́ть פ״ע הָיָה לְבַעַל כְּנָפַיִם, עָשָׂה כָּנָף, הִכְנִיף Flügel bekommen.

Крылéчко см. Крыльцó.

Крылó (-лище) ס׳ 1) כָּנָף, אֶבְרָה, צִיץ; זִיזִי Kriлья Flügel. 2) אֹנֶף, קְצֵה מַחֲנֶה צָבָא Flanke des Heeres.

Крылообрáзный ת׳ כְּדְמוּת כָּנָף flügelförmig.

Крылышко ק см. Крылó.

Крыльный ת׳ הַכְּנָפַיִם—Flügel-.

Крыльце ס׳ כָּתֵף Schulterblatt. Крыльцовый ת׳.

Крыльцó ס׳ מַעֲלוֹת, עֲלִיָּה Treppe. -цóвый ת׳.

Крынка см. Крипка.

Крыса נ׳ עַכְבָּר Ratte, -сёнокъ (-сёнка), נ׳ -сица

Крысій, -синый ת׳ הָעַכְבָּר—Ratten-. [fänger.
Крысоловъ ז׳ צוֹדֵה עַכְבָּרִים, יוֹקֵשׁ לָעַכְבָּרִים Ratten-
Крыть (крою) 1) פ״ע טָלַל, סָפוֹן; צָפָה; סָכַךְ, כִּסָּה. К. домъ тёсомъ סָפוֹן בֵּית גְּבִים. К. золотомъ צִפָּה אֶת־...זָהָב. 2) צָפַן, הִכְחִיד, כָּמוּס bedecken. К. домъ тёсомъ bergen. 3) (בשחוק הקרטי) הַכְרֵעַ stechen. -ся 1) נפעל צָפָה; הֻסְפָּן; הֻכְסָה gedeckt werden. 2) הִתְחַבֵּא פ״ח הָפְנָה, הִסְתַּר, חָסָה sich verbergen.
Крыша גַּג נ׳ Dach. -шечный ת׳.
Крышка צָפוּי, מְכֻסֶּה, כִּסּוּי לִכְלִי נ׳ Deckel.
Крѣпительный תּוֹמֵךְ, סוֹעֵד, מְאַמֵּץ ת׳ stärkend.
Крѣпить (-плю) 1) פ״ע חִזֵּק, אִמֵּץ בֵּצֵר stärken; fest machen. -ся פ״ח הִתְחַזֵּק, הִתְאַמֵּץ הִתְאַזֵּר עֹז Muth fassen.
Крѣпкій ת׳ 1) חָזָק, אַמִּיץ fest; kräftig. К. городъ מִשְׁקָה חַד עִיר. 2) חַד, עַז stark. К. папиток מִשְׁקָה חַד.
Крѣпкоголовый ת׳ (סוּם) סוֹרֵר hartköpfig, störrig. [gung.
Крѣпленіе מ׳ מָעוֹז, תַּעֲצוּמָה, מִשְׁגָּב; בֵּצֵר Befesti-
Крѣпнуть פ״ע 1) חָזוֹק, אָמוֹץ, הִתְחַזֵּק, שָׁגוֹב stark werden. 2) הָיָה כָּאֶבֶן, יָבוֹשׁ erstarren.
Крѣпостной ת׳ 1) אֲשֶׁר לְעִיר מִבְצָר Festungs-. 2) (עֶבֶד) מְשֻׁלָּם, קִנְיַן כֶּסֶף leibeigen. [Festung.
Крѣпостца נ׳ בִּירָה, מִסְגֶּרֶת, מְצוּדָה, עִיר מָצוֹר kleine
Крѣпость נ׳ 1) חֹזֶק, אֵיתָן, אֵילוּת, אֹמֶץ, עֹז Stärke. 2) מְצוּדָה, מִצָּד, מָצוֹר, עִיר מִבְצָר, תַּעֲצוּמָה Festung. עִיר חוֹמָה Festung.
Крѣпчать פ״ע (רוּחַ) הָלוֹךְ וְחָזֵק heftiger werden.
Крѣпче ת׳ חָזָק מִן־, עַז מִ־ stärker. [Klammer.
Крѣпь נ׳ 1) אֹמֶץ, עֹז Stärke. 2) מַטֶּה עֹז; מְחַבֶּרֶת בַּרְזֶל
Крюковатый ת׳ כְּעֵין קֶרֶס, כְּדְמוּת וָו hakenförmig.
Крюкъ ז׳ 1) קֶרֶס, וָו Haken. К. рыболовный חַכָּה, חוֹחַ. К. дверной צִיר ר׳. К. крючья. Согнуть кого крюкомъ,—въ крюкъ הַכְרֵעַ אִישׁ, הִשְׁפִּיל נַאֲוַת אִישׁ. 2) עֲקַלְקַלָּה (בדרך), מַעֲקָשׁ Umweg.
Крючёкъ (-чка́) ז׳ 1) קֶרֶס — וָו קָטָן Häkchen. 2) תַּאֲנָה, מִרְמָה, נֵכֶל, עֲקֻבָּה Kniff.
Крючить פ״ע 1) כָּפוּף krumm biegen. 2) הִכְרֵעַ, לָחוּץ, רָעוּץ bedrücken.
Крючище ס׳ וָו גָּדוֹל großer Haken.
Крючковатый ת׳ כְּמַרְאֵה וָו, —קֶרֶס hakenförmig.
Крючкотворство ס׳ עֲקֻבָּה, מִרְמָה, נֵכֶל, תַּחְבֻּלוֹת, רְכָסֵי־אִישׁ Kniffe.
Крючкотворствовать (-ствую) פ״ע הִצְמִיד מִרְמָה, חִבֵּל אָוֶן Kniffe machen.
Крючкотворъ, -рецъ (-рца) ז׳ מְעַבֵּת מִשְׁפָּט מְעַקֵּשׁ הַיְשָׁרָה Rechtsverdreher.
Крючникъ ז׳ מוֹשֵׁךְ מַשָּׂא בַּחֲכָה, סַבָּל Lastträger.
Кряжевина נ׳ עֵץ מְעֻקָּל, חֻדָּק knorriger Klotz.
Кряжъ (-жище) ז׳ 1) בּוּל עֵץ, קוֹרָה גְּדוֹלָה Klotz. 2) רְכְסֵי הָרִים Gebirgskette.
Кря́канье ס׳ שְׁאוֹן בְּנֵי־אַוָּז das Schnattern.
Кря́кать פ״ע קָרָא בְּקוֹל בְּנֵי־אַוָּז schnattern.
Кря́ква, -кушка נ׳ בֶּן־אַוָּז Ente.
Ксёнзъ ז׳ כֹּהֵן לֵדֶת רוֹמִית katholischer Geistlicher.
Кста́ти ת״פ אֶל־נָכוֹן, בְּעִתּוֹ zur rechten Zeit. Не к. לְלֹא־עֵת.
Ктиторъ ז׳ נְגִיד, מְנַהֵל לְבֵית־תְּפִלָּה Kirchenvorsteher. -рство (לבית תפלה) ס׳ מִשְׂרַת הַמְנַהֵל Amt des K.
Кто מ״נ מִי? wer? welcher. Кто пришёлъ? מִי זֶה בָא. Тотъ, кто הָאִישׁ אֲשֶׁר־. Кто́-то אִישׁ, אֶחָד. Наблюда́йте кто-нибу́дь за о́трокомъ שִׁמְרוּ מִי בַּנַּעַר. [.
Ктому́ ת״פ וְעוֹד, וְגַם dazu.
Кубар (-рёкъ) ז׳ גָּלִיל סוֹבֵב עַל־צִירוֹ Kreisel.
Ку́бикъ см. Кубъ. -би́ческій ת׳.
Ку́бокъ (-бка) ז׳ כְּפוֹר, גָּבִיעַ, כּוֹס Bokal.
Кубъ ז׳ 1) דּוּד לְמִצְרַף יַיִן Destillirkolben. 2) רָבוּעַ
Кубы́шка נ׳ פַּךְ, בַּקְבּוּק Krug. [Kubikzahl.
Кува́лда см. На́ковальня. [Конве́ртъ.
Кувертъ ז׳ 1) מַעֲרֶכֶת כְּלֵי־מַאֲכָל Gedeck. 2) см.
Кувши́нъ (-шинище, -шинчикъ) ז׳ בַּקְבּוּק, כַּד, גֻּבָּל יֹצְרִים, פַּךְ Krug. -ши́нный ת׳. [zen.
Кувы́рканье ס׳ מַדְחֵפָה, טַלְטֵלָה das Umstürzen.
Кувы́ркать, -кнуть, -рну́ть פ״ע טַלְטֵל, גִּלְגֵּל, הָפַךְ, מִשְׁרֵשׁ umstürzen. -ся פ״ח הוּטַל, הִתְחַפֵּךְ, הִתְגַּלְגֵּל umgestürzt werden.
Кувы́ркъ ז׳ מַדְחֵפָה, טַלְטֵלָה Umsturz.
Куда́ אָן? אָנָה? ת״פ wohin. К. это тебѣ? לָמָה זֶה לְךָ? К. ему это сдѣлать כָּבֵד מִמֶּנּוּ הַדָּבָר. К. нибу́дь, К. либо, К. ни есть אֶל־אַחַד הַמְּקוֹמוֹת. К. какъ хоро́шъ! מַה טּוֹב הוּא!
Куда́хтанье ס׳ קוֹל תַּרְנְגֹלֶת צוֹרַחַת das Gackern.
Куда́хтать, (-хтаю -хчу) פ״ע צָרוּחַ בְּקוֹל תַּרְנְגֹלֶת gackern.
Куде́ль, -ля, -лька נ׳ דִּלָּה, דַּלֶּת־מַטְוָה Flachsheede.
Ку́дерь (-дря) ז׳ קְוֻצָּה, צִיצִת, דַּלֶּת הָרֹאשׁ Haarlocke.
Куде́сить (-де́сю) פ״ע נָחַשׁ, קָסַם zaubern.
Кудесникъ ז׳ כַּשָּׁף, קוֹסֵם zauberer. -ница נ׳.
Кудрева́тость נ׳ נִפְתָּלָה, מְלִיצָה נִמְרָצָה—Ziererei.
Кудрева́тый ת׳ 1) אֲשֶׁר קְוֻצּוֹת לוֹ etwas kraus.

2) גְּמָלִין וְסָר טַעַם (מאר) verziert.
Ку́дри ז״ר см. Ку́дерь. [שְׁעָרוֹ,—סַלְסֵל krräuseln.
Кудря́вить (-влю) פ״ע תִּלְתֵּל, עָשָׂה קְוֻצּוֹתָיו תִּלְתַּלִּים
Кудря́вый ת׳ 1) בַּעַל קְוֻצּוֹת תִּלְתַּלִּים lockig. 2) עָנֵף, מְלִיצָה (עַיִן) בַּעַל־צַמֶּרֶת, סֹרֵחַ ranfig. К. слогъ גִּמְרָצָה וְסָרַת טַעַם.
Кудря́вѣть פ״ע הִמָּלֵא קְוֻצּוֹת תִּלְתַּלִּים lockig werden. Виногра́дъ кудря́вѣетъ עֵין הַכֶּרֶם הָיָה לְגֶפֶן סֹרַחַת.
Кудря́жка ז״נ בַּעֲלַת — /בַּעַל קְוֻצּוֹת תִּלְתַּלִּים Krauskopf. [ת׳ческій
Кузне́цъ ז׳ חָרַשׁ־בַּרְזֶל Schmied. -не́цкій, -не́-
Кузне́чество פ׳ חָרֹשֶׁת בַּרְזֶל Smiedehandwerk.
Кузне́чикъ ז׳ מִין אַרְבֶּה, חַרְגֹּל Heuschreckengrille.
Кузне́чиха נ׳ אִשֶּׁת חָרַשׁ־בַּרְזֶל Schmiedfrau.
Кузне́чный ת׳ אֲשֶׁר לַחָרֹשֶׁת בַּרְזֶל Schmiedes-.
Ку́зница, Ку́зня נ׳ בֵּית חָרֹשֶׁת־בַּרְזֶל Schmiedewerkstatt. -ничный ת׳.
Ку́зовъ (נ׳ -ви́ще, ק׳ -во́къ) ז׳ 1) סַל, טֶנֶא Korb. 2) סִפּוּן מֶרְכָּבָה, חֵיק הָרֶכֶב, אַרְגַּז הָעֲגָלָה Wagenkasten.
Ку́кать, -кнуть פ״ע שָׁרַק, נָתַן קוֹל Mucksen.
Ку́кишъ ז׳ (לנדופה) מִשְׁלַח אֶצְבַּע Spottfeige.
Ку́кла נ׳ (לְשַׁעֲשֻׁעֵי יְלָדִים) תַּבְנִית־אִישׁ, תְּמוּנַת סֵמֶל, פֶּסֶל Puppe. [Kockelskörner.
Куклева́нецъ (-нца) ז׳ (פסחים קיד.) *קִקְלָ, זֶרַע־בַּקָּעוֹת
Кукова́ть (-кую) פ״ע צָוַח, קָרָא בְקוֹל קוֹרֵא schreien wie ein Kuckuk.
Ку́колка נ׳ 1) גֻּלֶם שֶׁרֶץ־הָעוֹף, 2) גֻּלֶם תּוֹלַעַת מִתְעַתֵּד לְשֶׁרֶץ־עוֹף Insektenpuppe.
Ку́коль ז׳ (פסח׳ לח.) *שִׁיצָנִית, (כלא׳ א) *זוּנִין, קִמּוֹשׁ Lolch.
Ку́кольникъ ז׳ יֹצֵר פֶּסֶל (לְשַׁעֲשֻׁעֵי יְלָדִים) Puppen-
Ку́кольный ת׳ см. Ку́кла. [macher. -ница נ׳.
Ку́сить (-кшу) פ״ע -ся פ״ח מָרוֹק דִּמְעָה מֵעֵינָיו sich die Augen reiben.
Ку́куль ז׳ מִין מִגְבַּעַת כֹּהֲנִים Mönchskappe.
Кукуру́за נ׳ חִטֵּי־תִּירָס Türkischer Weizen.
Куку́шка נ׳ מִין עוֹף, קֹרֵא Kuckuk. -шечій ת׳.
Ку́кша נ׳ מִין עוֹף, שֶׁלֶו הַסֶּלַע Steindrossel.
Кула́къ (נ׳ -лачи́ще, ק׳ -лачо́къ) ז׳ אֶגְרוֹף Faust. Кулачки́ מִלְחֶמֶת תְּנוּפָה בְּאֶגְרוֹף, מַכּוֹת אֶגְרוֹף. -ла́чный ת׳.
Кулебя́ка נ׳ עֻגָּה מְמֻלָּאָה דָגִים Fischpastete.
Кулево́й ת׳ הַנִּמְכָּר בְּגֻלּוֹמֵי־כֶּסֶף (בְּשַׁקִּים) sackweise
Кулёкъ, (-лька́), -лечекъ (-чка) см. Куль. [verkauft.
Кулема́ נ׳ מוֹקֵשׁ תְּחֻשִׁים Zobelfalle.
Кулика́ла ז׳ סוֹבֵא, מְשֻׁתַּכֵּר, גִּבּוֹר לִשְׁתּוֹת יַיִן Säufer.
Кулика́нье פ׳ שְׁתִּי לְשִׁכָּרוֹן das Saufen.
Кулика́ть פ״ע הִשְׁתַּכֵּר לְשִׁכָּרוֹן, שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן, סָבָא saufen.
Кулисы נ״ר (בְּבָמוֹת חֲזָיוֹן) יְרִיעוֹת מְחִצָּה, פַּרְגּוֹד Coulisse. [brot.
Кули́чъ (נ׳ -чи́ще, ק׳ -чикъ) ז׳ עֻגַּת הַפֶּסַח Oster-
Куль ז׳ שַׂק לַבָּר, —גְּלוֹם Mattensack.
Кульмина́ція נ׳ מָרוֹם שִׁיא כֹּכָב בְּמַעְגָּל לָכְתּוֹ höchster Standpunkt. [brochenen Fingern.
Культепа́ ז״נ בַּעַל אֶצְבָּעוֹת שְׁבוּרוֹת Person mit ge-
Культу́ра נ׳ *הַשְׁכָּלָה, דֶּרֶךְ הַשְׂכֵּל Bildung.
Культъ ז׳ עֲבוֹדַת־יְיָ, —, דֶּרֶךְ־אֱמוּנָה Gottesdienst.
Кума́ נ׳ דּוֹדָה; רַעְיָה Gevaterin.
Куманёкъ (нька́), -нечекъ (-чка) см. Кумъ.
Кума́чникъ ז׳ בֶּגֶד כַּרְפַּס אָדֹם Sarafan.
Кума́чъ ז׳ אֹרֶג כַּרְפַּס אָדֹם rothes Baumwollenzeug.
Кумирница, -рня נ׳ בֵּית־אֱלִילִים Götzentempel.
Кумиропоклоне́ніе, -служе́ніе ס׳ עֲבוֹדַת אֱלִילִים Götzendienst.
Кумиръ ז׳ פֶּסֶל אֱלִיל Götzenbild. -рный ת׳. [chen.
Кумиться (-млюсь) פ״ח הִתְרוֹעֵעַ Gevaterschaft ma-
Кумовство́ ס׳ רֵעוּת, בְּרִית קְרָבָה Gevaterschaft.
Ку́мушка см. Кума́.
Кумъ ז׳ קָרוֹב, דּוֹד Gevater. [gohrene Stutenmilch.
Кумы́съ ז׳ *קוּם, מַשְׁקֶה מֶחֱלָב גְּמַלִּים (נדרים נא:) ge-
Ку́ница, Ку́на נ׳ *נְמִיָּה (חולין נב:) Marder. -ній ת׳.
Кунстка́мера נ׳ בֵּית סְגֻלּוֹת הַטֶּבַע Kunstkammer.
Кунту́шъ ז׳ מִין אַדֶּרֶת Oberkleid.
Ку́па נ׳ חֹמֶר, צְבוּר, גַּל Haufen.
Купа́льня נ׳ מְקוֹם הָרְחָצָה Badehaus. -льный ת׳.
Купа́нье ס׳ רַחְצָה das Baden.
Купа́ть פ״ע רָחוּץ בַּמַּיִם baden. -ся פ״ח בְּחוּץ בְּשָׂרוֹ, —הִתְרַחֵץ, טָבוֹל sich baden.
Купе́ль נ׳ מִקְוֶה; כִּיּוֹר לְרַחְצָה Taufbecken. [скій ת׳.
Купе́цъ (-пца́) ז׳ רוֹכֵל, כְּנַעַן, סוֹחֵר Kaufmann. -че-
Купе́чество ס׳ הַסּוֹחֲרִים קְהַל Kaufmannschaft. -ственный ת׳. [treiben.
Купе́чествовать (-ствую) פ״ע רָכוֹל, סָחוֹר Handel
Купина́ נ׳ סְנֶה, שִׂיחַ Gebüsch. [пать.
Купи́ть (-плю) פ״ע קָנָה, כָּרָה kaufen. см. Поку-
Ку́пленникъ ז׳ מְשֻׁלָּם, עֶבֶד מִקְנַת (קָנוּי) כֶּסֶף (ישעיה מב, יט) Erkaufter. -ница נ׳.
Куплётъ ז׳ אֶחָד מִבְּדֵי הַשִּׁיר Strophe.
Ку́пля נ׳ מִקְנָה, קִנְיָן, מִקְנַת־כֶּסֶף Kauf.
Ку́пно ת״פ בְּאֶחָד, שְׁכֶם אֶחָד, יַחְדָּו, יַחַד vereint.
Ку́полъ (ק׳ -ленцъ) ז׳ גֹּלַת־גַּג Kuppel. -льный ת׳.

Купо́нъ ז׳ בְּדַל שְׁטַר־כֶּסֶף, שְׁטַר־מַרְבִּית Zinsschein.
Ку́порить см. Заку́порить. [-сный ת׳
Купоросъ ז׳ קַנְקַנְתּוֹם, מֶלַח־נְפְרִית* Kupferwasser.
Ку́порщикъ ז׳ חוֹתֵם נִבְלֵי־יַיִן, סוֹבֵר — מַגִּיף* Flaschenkorker.
Ку́пчая, К. крѣ́пость ס״ע סֵפֶר־הַמִּקְנָה Kaufschein.
Ку́пчикъ, -чи́на ז׳ см. Купе́цъ.
Купчи́ха נ׳ אִשֶּׁת סוֹחֵר; רוֹכֶלֶת Kaufmannsfrau.
Ку́ра נ׳ см. Ку́рица. [hügel.
Курга́нъ (ק -нчикъ) ז׳ גַּב־חֹמֶר, גִּבְעָה, בָּמָה Grab-
Кургу́зить (-гу́жу, -гу́зишь) פ״ע בָּרוֹת, קָצוֹב; zu kurz machen.
Кургу́зый ת׳ 1) קְצוּץ גָּבָה (כֶּלֶב) gestutzt. 2) קָצָר kurz.
Курдю́къ ז׳ אַלְיָה Fettschweif.
Ку́рево ס׳ קְטוֹרָה, קְטֹרֶת, קְטֹרֶת Räuchermittel.
Куре́ніе ס׳ 1) מִקְטָר, קִטֹּר das Räuchern. 2) מִצְרָף יַיִן שָׂרָף das Branntweinbrennen.
Куре́нокъ (-нка) см. Курчёнокъ.
Куре́нь ז׳ חַוַּת הַקּוֹזָקִים Kosakendorf.
Кури́льница, -ленка נ׳ מַחְתָּה, מִקְטֶרֶת Rauchfaß.
Кури́ный ת׳ תַּרְנְגֹלֶת—Hühner-.
Курите́ль ז׳ שֹׁאֵף עֲשַׁן־טַבָּק Raucher. -льница נ׳.
Курите́льный ת׳ קְטוֹרָה,—מִקְטֶרֶת,—Rauch-.
Кури́ть פ״י 1) הִקְטִיר, קִטֵּר räuchern. 2) שָׁאוֹף עָשָׁן טַבָּק rauchen. 3) צָרוּף יַיִן שָׂרָף brennen Branntwein. -ся פ״ח הֵעֶלֶה עָשָׁן, עָשׁוֹן rauchen.
Ку́рица נ׳ תַּרְנְגֹלֶת Henne, Huhn. -ричій, -рій ת׳.
Курку́ма נ׳ קוּרְכֻּמָא, מִין כַּרְכֹּם* Kurkumei.
Курлыканье ס׳ קוֹל הַחֲסִידָה Kranichschrei.
Курлы́кать, -кнуть פ״ע נָתוֹן קוֹל חֲסִידָה schreien (vom Kranich).
Курно́сый ת׳ גְּבַהּ אַף -ска נ׳.
Куро́къ (-рка́) ז׳ כַּף הַמַּנְעוּל לְקֶנֶה־רוֹבֶה Hahn am Schießgewehr. [willige Streiche machen.
Куроле́сить (-ле́шу, -ле́сишь) פ״ע הִתְהוֹלֵל muth-
Куроле́сникъ, -ле́съ ז׳ מִתְהוֹלֵל, מְשֻׁלָּח Muthwilli-
Куроле́сничать см. Куроле́сить. [ger. -сница נ׳.
Куропа́тка נ׳ פִּסְיוֹן, מִין שְׂלָו, קוֹרָא* Rebhuhn. -па́-
Ку́рочка ק׳ см. Ку́ра. [чій ת׳.
Курсивъ ז׳ (דפוס) כְּתָב מְטֻה Schrägschrift. -сивный ת׳.
Курсъ ז׳ מַדָּה, קֶצֶב, (לעניני מדע) תֹּכֶן. К. де́негъ שְׁעַר (עֶרֶךְ) שְׁטָרֵי הַכֶּסֶף. К. корабля הֲלִיכוֹת אֳנִיָּה. [Cours.
Курта́жъ ז׳ שְׂכַר הַסְּרוּסוּר
Куртина נ׳ חֵל הַתִּיכוֹן בַּמִּצָּד Mittelwall.
Ку́ртка (ק-точка) נ׳ בֶּגֶד קָצָר, לְבוּשׁ מָתְנַיִם Jäckchen.
Курфи́рстъ ז׳ נָסִיךְ Kurfürst. -стскій ת׳.
Курфи́ршество ס׳ נְסִיכוּת Kurfürstenthum.
Курча́вость נ׳ תְּלִתְּלֵי שֵׂעָר Krausheit.
Курча́вый, -ча́тый ת׳ בַּעַל שֵׂעָר תְּלִתְּלִים krausha-
Курчавѣ́ть פ״ע צָמוֹחַ תְּלִתְּלִים kraus werden. [arig.
Курчёнокъ (-нка) ז׳ אֶפְרוֹחַ תַּרְנְגֹלֶת Küchlein.
Куръ ז׳ תַּרְנְגוֹל* Hahn.
Курьёзный ת׳ נִפְלֶה, חָדָשׁ seltsam.
Курьёзъ ז׳ דָּבָר נִפְלֶה, חִדָּשָׁה Seltenheit.
Курье́ръ ז׳ מַלְאַךְ קַל, רַכָּב רָץ Eilbote. -рскій ת׳.
Кура́ (-я́ти) ס׳ אֶפְרוֹחַ תַּרְנְגֹלֶת אוֹ בַּרְבּוּר Küchlein.
Кура́тина נ׳ בְּשַׂר תַּרְנְגֹלֶת Hühnerfleisch. [stall.
Кура́тникъ ז׳ 1) כֶּלוּב, מִכְלַת תַּרְנְגוֹלִים Hühner-
2) מוֹכֵר תַּרְנְגוֹלִים Hühnerhändler. -ница נ׳. Яс-
ребъ к. תַּחְמָס Hühnerdieb.
Кура́тный рядъ מָקוֹם מִמְכַּר תַּרְנְגוֹלִים Hühner-
Кура́тня נ׳ см. Кура́тникъ 1. [markt.
Кура́чій см. Кури́ный.
Куса́ка נ׳ נוֹשֵׁךְ זר״נ bissiges Thier.
Куса́ніе ס׳ נֶשֶׁךְ־שֵׁן, נְשִׁיכָה das Beißen.
Куса́ть פ״י 1) הִכְּרִישׁ; נָשׁוֹךְ beißen. 2) צָרוֹב, חִכְאֵב stechen.-ся פ״ח 1) נָשׁוֹךְ חַד אֶת־אֶחָד einander beißen.
2) הִסְכֵּן לְנָשֹׁךְ bissig sein.
Кусище נ׳ см. Кусо́къ. [
Кусковый ת׳ עֲשׂוּי בְּדִים, מְגֻזָּרִים, מְרֻכָּב stückweise.
Кусли́вый ת׳ נוֹשֵׁךְ, מְנַשֵּׁךְ bissig.
Кусо́къ (-ска́), ק׳ -со́чекъ (-чка) נֶתַח, גֶּזֶר, בְּתֶר, בְּדֵל, קֶרַע, פֶּלַח Stück. К. хлѣ́ба פַּת־לֶחֶם, — פָּתוֹת.
Куста́рникъ ז׳ חָרֵל, סֹבֶךְ, שִׂיחַ Gebüsch. -рный ת׳.
Куста́рный ת׳ שִׂיחִים, —, —שִׂיחַ, סְבַךְ — Strauch.
-ная рабо́та מְלֶאכֶת (מִקְלָעוֹת) אֲגָרִים.
Ку́стикъ, -то́чекъ, (-чка) ק׳ см. Кусть.
Кусти́стый ת׳ צוֹמֵחַ שִׂיחִים שִׂיחִים, סָבוּךְ buschig.
Кусть (נ׳ -тище) ז׳ סְבַךְ, שִׂיחַ; אֲגֻדָּה Busch, Gebüsch.
Кусъ ז׳ פַּת, פָּתוֹת Stück. См. Кусо́къ.
Кута́съ ז׳ פְּתִיל (לְמִגְבַּעַת) Schnur.
Ку́тать פ״י הֶעֱטָה, לוּט, הָלַט, כִּסָּה einhüllen. -ся פ״ח
הִתְכַּסֶּה, הִתְכַּנֵּס, הִכָּנֵף, עָטוּף sich einhüllen.
Кутёжъ ז׳ שְׁתִּי לְשִׁכָּרוֹן, הוֹלֻלוֹת מִשְׁתֶּה Trink-
Кутерма́ נ׳ הֲפֻכָה, מְהוּמָה Wirrwarr. [gelag.
Кутило ז׳ זוֹלֵל וְסוֹבֵא, אוֹהֵב מִשְׁתֶּה וְהוֹלֻלוֹת Schwel-
ger, Zecher. [schwelgen, flott leben.
Кути́ть (кучу́, кути́шь) פ״ע אָבַד הוֹן, זָלַל וָסָבָא
Кутья́ נ׳ גֶּזֶד אֹרֶז וְצִמּוּקִים Reisgericht (zum Ge-
dächtnißmahl der Verstorbenen).

Кухáрка ж רַקָּחָה, טַבָּחָה, מְכַשֶּׁלֶת Köchin.
Кухáрничать, -рить עָבוֹד עֲבוֹדַת טַבָּחִים פ״ע Koch, Köchin sein.
Кухмистерская ж בֵּית־מַאֲכָל, בֵּית־מְכַשְּׁלִים Speisehaus.
Кухмистеръ (-тра) м רֹאשׁ בֵּית־מְכַשְּׁלִים, טַבָּח Oberkoch. -рша ж.
Кýхня (р -хóнка) ж בֵּית הַמְּכַשְּׁלוֹת, יָקוּד, כִּירַיִם Küche.
Кухонный ת אֲשֶׁר לְבֵית הַמְּכַשְּׁלוֹת, הַכִּירַיִם, — Küchen-.
Кýцый ת קָצוּץ זָנָב (סוס) kurzschweifig.
Кýча ж חֹמֶר, גַּל, צְבוּר, אֹסֶף, קְבוּצָה Haufen. -чами חֲמָרִים.
Кýчерская ת״ж מְעוֹן עֲבֹד־הָרֶכֶב, בֵּית הָרַכָּב Kutscherstube.
Кýчеръ м עֲבֹד־הָרֶכֶב, רַכָּב Kutscher. -рскій ת.
Кýчка ж см. Кýча.

Кýша м אַסְפָּרוֹן, מִין דָּג (כ״ד ז) Hammerhai.
Кушáкъ м חֲגוֹר, חֲגוֹרָה, אַבְנָט Gurt.
Кýшаніе ס בְּרוֹת, אֹכֶל das Essen.
Кýшанье ס אֹכֶל, מַאֲכָל, בְּרִיָּה Speise.
Кýшать פ״י לֶחֱם, בְּרָה, אָכוֹל speisen, genießen.
Кушачёкъ (-чка) м см. Кушáкъ.
Кушéтка ж מִטַּת־מוֹשָׁב, מִשְׁכָּב, סַפָּה Schlafsofa.
Кýшнеръ м עוֹבֵד עוֹרוֹת חַיָּה Kürschner.
Кушъ м חֹמֶר, צְבוּר, קְבוּצָה Kartenfach.
Кýща ж אֹהֶל, סֻכָּה, סֹכָּה Laubhütte. -щный ת.
Кую, Куёшь см. Ковáть.
Къ, Ко פ״י אֶל, לְ־ zu, an, gegen, nach. Иди́ къ бра́ту моему́ לֵךְ אֶל־אָחִי. Подойди́ ко мнѣ́ גֹּשָׁה אֵלַי. Любо́вь къ оте́честву אַהֲבָה לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. Къ за́паду отъ מִיָּם לְ־. Къ чему это тебѣ́? לָמָּה זֶה לְךָ.
Кумвáлъ см. Кимвáлъ.

Л

Л ל הָאוֹת הַשְּׁתַּיִם עֶשְׂרֵה בָּאַלְפָא־בֵּית הָרוּסִית Buchstab L.
Лабáзникъ м מוֹכֵר קֶמַח וָגֶרֶשׁ Mehlkrämer. -ница ж.
Лабáзъ м, -зня ж חֲנוּת קֶמַח; אוֹצַר דָּגָן, אָסָם Mehlbude. -зный ת.
Лабиринтъ м 1) מְבוּכָה; מְקוֹם אֲרֻחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת Irrgang. 2) לוּל הָאֹזֶן Gehörirrgang.
Лабораторія ж בֵּית הַתּוּךְ לַחֲרָשֶׁת הַחִימִי Laboratorium.
Лабрадóръ м אֶבֶן עֵינֵי־הַקֶּשֶׁת Labradorstein.
Лáва ж קִיטוֹר הַר־שַׁרְפָה, לַבַּת־אֵשׁ Lava.
Лавáнда, -вéнда ж נַרְדְּ Spicanard. Л. колосистая שִׁבֹּלֶת־נַרְדְּ.
Лавина ж גּוּשׁ שֶׁלֶג Schneesturz.
Лавировáніе ס, -рóвка ж תַּחְבֻּלוֹת מַסָּע לָאֳנִיָּה Kreuzgang (des Schiffes).
Лавировáть (-рýю) פ״ע חָתוֹר לְהַסִּיעַ אֳנִיָּה laviren, kreuzen.
Лáвка, -вочка ж 1) מוֹשָׁב, סַפְסָל* Bank. 2) חֲנוּת Bude.
Лáвочникъ м חַנְוָנִי, בַּעַל הַחֲנוּת* Krämer.
Лáвочный ת הַחֲנוּת, הַחֲנוּיוֹת — Buden-.
Лáвра ж רֹאשׁ מִקְלְטֵי הַנְּזִירִים Kloster.
Лавръ м דֶּפְנָה (נסח ספ׳), עֵר, מִין עֵץ־עֹבֶת* (ספרים) לוֹרְטִיָּה* (מדרש איכה א) (נ״ו) Lorbeer. Пожина́ть ла́вры עָשָׂה לוֹ שֵׁם תְּהִלָּה. -ровый ת.
Лавчóнка ж חֲנוּת קְטַנָּה Budchen.
Лáгерь м מַחֲנֶה הַצָּבָא, תַּחֲנוֹת Lager.
Лагýна ж מַהֲמֹרֶת, בִּצָּה, בֵּץ, מִשְׁקַע מַיִם Sumpf.

Лáданникъ м לְבוֹנָה, עֵץ לְבוֹנָה* (כתובות עז׳) Felsenrose.
Лáданница ж כַּף הַלְּבוֹנָה Weihrauchbüchse.
Лáданка ж כְּלִי מִקְטֶרֶת לְבוֹנָה, מַחְתַּת Räucherfaß.
Лáданъ м לְבוֹנָה Weihrauch. -данный ת.
Ладéйка ק см. Ладья.
Лáдить (лáжу, лáдишь) 1) הִכֵּר פ״י; כּוֹנֵן, הִקְבֵּל anpassen; stimmen. Л. инструмéнтъ כּוֹנֵן כְּלֵי־שִׁיר, —עָרוּךְ. 2) הִשְׁלִים לְ־ פ״ע הִסְכִּין עִם־ sich gut vertragen.
Лáдно ת״פ שָׁלוֹם! לוּ יְהִי כִּדְבָרֶךָ, טוֹב gut.
Лáдный ת רָצוּן, —שָׁלוֹם, — passend.
Ладон— см. Ладан—.
Ладóнь, -дóша ж שַׁעַל, טַפַּח כַּף, מַהֲא כַּף, —תָּקוֹעַ.
Ладýнка ж 1) אִשְׁפַּת הַזִּקִּים לִכְלֵי־מָוֶת Patrontasche. 2) אֲרוֹן הַפְּתִילִים לְמִתְכַּפֵּר נְעָלִים Schusterkorb.
Ладъ м שָׁלוֹם; מִישָׁרִים Einigkeit, Eintracht, Harmonie. Жить съ кѣмъ въ ладу́ הִשְׁלִים עִם־. Они поютъ въ ладъ הֵמָּה יָשִׁירוּ מִישָׁרִים. Все пойдётъ на ладъ הַכֹּל עַל־מְקוֹמוֹ יָבֹא בְשָׁלוֹם.
Ладья́ ж כְּלִי־גֹמֶא, סִירַת־דּוּגָה, כְּלִי־שִׁיט Kahn, Boot.
Лáженіе ס עֵצַת־שָׁלוֹם, כּוֹנֵן, תִּקֵּן Stimmung, Zusammenpassung.
Лáживать см. Лáзить.
Лажъ м см. Ажіо. -жный ת.
Лазарéтъ м בֵּית הַחֲפָשִׁית, בֵּית־חוֹלִים Krankenhaus.
Лáзать (-заю, -заешь) см. Лáзить.

Лазея, -зе́йка ג׳ מַחְתֶּרֶת, מַחְבֵּא Schlupfloch.
Ла́зить (ла́жу, ла́зишь) פ״ע עָלָה, תִּפֵּשׂ בְּיָדַיִם וְעָלָה עַל־יָדָיו וָעַל־רַגְלָיו klettern.
Лазу́нъ ז׳ מְתַפֵּשׂ וְעוֹלֶה בְיָדָיו Kletterer.
Лазу́рикъ ז׳ אֶבֶן הַתְּכֵלֶת Lazurstein.
Лазу́рь 1) ג׳ צֶבַע תְּכֵלֶת Lasur. 2) זֹהַר, עֵין הַשָּׁמַיִם הָרָקִיעַ Himmelsbläue. [Spioniren.
Лазу́тчество ס׳ חַפָּשׂ, יְתוּר תָּרִים, עֵין־רוֹגֵל das
Лазу́тчикъ ז׳ תָּר, חוֹפֵשׂ, מְרַגֵּל Spion.
Лазу́тчить פ״ע חַפֵּשׂ רַגֵּל, תּוּר spioniren.
Лай ז׳ קוֹל כֶּלֶב נוֹבֵחַ, נְבִחָה, נֹבַח Gebell.
Ла́йба ג׳ מִין אֳנִי־שִׁיט großes Boot.
Ла́йка ג׳ עוֹר־כְּלָבִים מָחֻלָּק Hundfell, Handschuhleder.
Лаке́й ז׳ מְשָׁרֵת, עֶבֶד־בַּיִת Hausdiener. [-ковый ת׳.
Лаке́йничать פ״ע שָׁרַת לִפְנֵי אֲדוֹנוֹ sich als Diener benehmen.
Лаке́йская ג׳ בֵּית־הַמְּשָׁרְתִים Bedientenzimmer.
Лаке́йскій ת׳ —מְשָׁרֵת, —מְשָׁרְתִים Lakei-.
Лакирова́ніе ס׳ מָרוּק, הַחֲלִיק, מִרְט Lackirung.
Лакиро́ванный ת׳ נוֹצִץ, מְמֹרָט lackirt.
Лакирова́ть (-ру́ю) פ״י הֶחֱלֵק, מָרוּט עַד הָיוֹת לְ־ lackiren.
Лакиро́вка ג׳ см. Лакирова́ніе. [בָּרָק
Лакиро́вщикъ ז׳ מְמָרֵט, מְמָרֵק Lackirer.
Лаковщи́къ ז׳ עֹשֶׂה חֲמַר־תַּמְרוּק (חֲמַר לַמְּרוּק) Lack-
Ла́ковый ת׳ см. Лакъ. [macher.
Ла́комецъ (-мца) ז׳ רוֹדֵף מַנְעַמִּים, אוֹהֵב מַמְתַּקִּים Leckermaul.
Ла́комить (-млю, -мишь) פ״י פִּגֵּק בְּמַמְתַּקִּים Leckerbissen geben. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג עַל־מַמְתַּקִּים naschen. Ла́комится имъ червь רִמָּה מְתָקוֹ.
Ла́комка ד״נ см. Ла́комецъ.
Ла́комство ס׳ מַמְתָּק, מַנְעָם Leckerbissen.
Ла́комый ת׳ 1) אוֹהֵב מַמְתַּקִּים naschsüchtig. 2) נִכְסָף, — נִבְהָל לְ־ lüstern, erpicht. Онъ ла́комъ до де́негъ הוּא נִבְהָל לָבֶצַע. 3) מְתוּק, נָעִים, מְתֻלָּם schmackhaft. Л. кусо́къ מַאֲכַל־תַּאֲוָה. [Kürze.
Лаконизмъ ז׳ קִצּוּר מִלִּים, מְלִיצוֹת חִידוֹת kinnreiche
Лаконическій ת׳ בְּקִצּוּר מִלִּים, בִּמְלִיצוֹת חִידוֹת kinn-
Лакри́ца ג׳ עָסִיס עֵץ מָתוֹק Lakritzensaft. [reich kurz.
Лакри́чникъ ז׳ עֵץ מָתוֹק Lakritzenholz.
Лакъ ז׳ חֲמַר־תַּמְרוּק, כֹּפֶר־הַמִּשְׁחָה Lack. -ковый ת׳.
Лалъ ז׳ אֶבֶן כַּדְכֹּד, אֹדֶם Rubin.
Ла́ма 1) כֹּהֵן הַבָּמָה לָעַם הַקַּלְמוּקִים Kalmükenpriester. 2) מִין יַחְמוּר ג׳ Kameelziege.
Ла́мпа ג׳ נֵר, מְנוֹרַת־שֶׁמֶן, מָאוֹר Lampe. -повый ת׳.
Лампа́да (ק׳ -дка, -дочка) ג׳ נֵר אֱלֹהִים, מְנוֹרָה Lampe des Heiligthums.
Лампа́съ ז׳ פְּאַת־רְקָמָה לָאֹרֶג Lampasse.
Ла́мповщикъ ז׳ עוֹשֶׂה מְנוֹרוֹת שֶׁמֶן Lampenmacher.
Ла́мпочка ג׳ מְנוֹרַת־שֶׁמֶן קְטַנָּה Lämpchen.
Ландка́рта ג׳ גְּלִיוֹן לְגְלִילוֹת אֶרֶץ Landkarte. -тный ת׳.
Ландша́фтъ ז׳ תַּבְנִית הַזָּיוֹן, סֵמֶל מַחֲזֶה Landschaft.
Ла́ндышъ ז׳ פַּעֲמוֹנֵי אָבִיב, פֶּרַח זוֹ Maiglöckchen.
Ланита ג׳ לְחִי Wange. -тный ת׳.
Лань ג׳ אַיֶּלֶת, צְבִיָּה Hirschkuh. -ній ת׳.
Ла́па (ג׳ -пища, ק׳ -пка) 1) ג׳ כַּף חַיָּה Tatze. 2) ד״ר שָׁלָב, כְּנַף; — כְּלִי Zapfen.
Ла́пистый ת׳ רְחַב־כַּפּוֹת mit großen Tatzen.
Ла́потникъ ז׳ עוֹשֵׂה נַעֲלַיִם מֵעוֹר עֵץ Bastschuhflechter.
Ла́поть (-птя) ז׳ הַמְנָא, נַעַל עוֹר עֵץ* (יחזק׳ ח׳:) Bastschuh. -тный ת׳.
Лапоу́хій ת׳ סְרוּחַ אָזְנַיִם mit hängenden Ohren.
Ла́почка ק׳ см. Ла́па.
Лапта́ מִין שְׂחוֹק ג׳ Ballspiel.
Лапу́хъ, -пу́шникъ ז׳ מִין צֶמַח, שׁוֹשַׁן יְאוֹרִים Seerose.
Лапчатоно́гій ת׳ בַּעַל כַּפּוֹת־שִׁיט (עוֹף) plattfüßig.
Лапчатый ת׳ בַּעַל־כַּפּוֹת Tatzenförmig. [dennudeln.
Лапша́ ג׳ אִטְרִיוֹת, גְּזִיד פִּתְּילֵי־בָצֵק* (יר׳ ביצה א׳) Fa-
Ларе́цъ (-рца́) (-рище ג׳, Ла́рчикъ ק׳) אַרְגָּז, אָרוֹן Kasten, Kästchen. Ларе́чный ת׳.
Ларь ז׳ אָרוֹן הַטְּחִנָה לַקֶּמַח Mehlkasten.
Ла́сица ג׳ חֹלֶד Schneewiesel.
Ла́ска ג׳ 1) חִבָּה, רָצוֹן, רוּחַ־חֵן, מְשֹׁךְ־חֶסֶד* Liebkosung. 2) см. Ла́сица.
Ласка́ніе ס׳ רָצוֹן, מְשֹׁךְ־חֶסֶד das Liebkosen.
Ласка́тель ז׳ מַחֲלִיק לָשׁוֹן Schmeichler. -льница ג׳.
Ласка́тельно ת״פ בְּחֶלֶק שְׂפָתַיִם, בְּלָשׁוֹן רַכּוֹת schmeichelnd. [מַחֲמָאוֹת פֶּה Schmeichelei.
Ласка́тельство ס׳ רַכּוּת, חֶלֶק שְׂפָתַיִם, חֲלָקוֹת
Ласка́тельствовать (-ствую) פ״ע הֶחֱלִיק לָשׁוֹן הִתְרַפֵּס וְרָהוֹב רֵעֵהוּ schmeicheln.
Ласка́ть פ״י חִבֵּב, חָסַד לְ־, נָטָה חֶסֶד לְ־; מָשׁוֹךְ, — שַׁעֲשַׁע נֶפֶשׁ־ liebkosen. -ся פ״ח הֶחֱלִיק לָשׁוֹן — חָנַן קוֹלוֹ לִפְנֵי־, הִתְרַפֵּס — הִתְכַּחֵשׁ לְ־, sich einschmeicheln bei Einem. Ласка́ю себя —, ласка́юсь наде́ждою תִּקְוָתִי תְּשַׁעֲשַׁע נַפְשִׁי.
Ла́сковость ג׳ רַחֲמִים, מְשֹׁךְ־חֶסֶד, רָצוֹן Freundlichkeit.
Ла́сковый ת׳ בְּאַהֲבָה, מָלֵא רָצוֹן freundlich.
Ла́ститься (ла́щусь) פ״ח הִתְרַפֵּס וְרָהוֹב רֵעֵהוּ, הִכָּתֵשׁ — הִתְכַּחֵשׁ לְ־ sich bei Einem einschmeicheln.

Ла́стица см. Ла́сточка.

Ла́стка см. Ла́сица. [Achselzwickel.

Ла́стовица,-вка ג׳ מִשְׁבֶּצֶת־בַּד לִכְתֹּנֶת תַּחַת הָאֲצִילוֹת

Ла́стовыя суда́ אֲנִיּוֹת מַשָּׂא Lastschiffe.

Ла́сточка ג׳ 1) צִפּוֹר, דְּרוֹר, סִיס Schwalbe. 2) см Ла́сица. -точный ת׳. וְעֶשְׂרִים כֶּבֶר (פּוּד)] Last.

Ластъ ז׳ 1) חֹמֶר, כּוֹר בֵּן תשס״ח קַבִּים. 2) מִשְׁקַל מֵאָה

Ла́тникъ ז׳ לָבוּשׁ צִנָּה, אִישׁ־שִׁרְיוֹן Panzerträger.

Ла́тный ת׳ הַשִּׁרְיָה, —הַצִּנָּה— Panzer-.

Лату́къ ז׳ חַזֶּרֶת, מִין יָרָק* wilder Salat, Lattich.

Лату́нь נ׳ רִקּוּעַ פַּח־נְחֹשֶׁת Messingblech. -нный ת׳.

Ла́ты נ״ר סִרְיָה, שִׁרְיָה, שִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים Panzer.

Лафа́ נ׳ רְחָבָה, מֶרְחָב, שֹׂבַע נְעִימוֹת Bequemlichkeit. Ему жить тутъ лафа́ הוּא מִתְעַנֵּג כֹּכְבָשׁ בַּמֶּרְחָב.

Лафе́тъ ז׳ כֵּן לְקַלַּע־הַרְעָם Kanonengestell.

Лаха́нь (-ница נ׳, -нка, -ночка (ק׳ כִּיּוֹר, אַגָּן, סַף נ׳ לְרַחְצָה Waschfaß. -нный ת׳.

Ла́цканъ ז׳ שׁוּלִים, שִׁפַּת פִּי־בֶגֶד Latz.

Лачу́га, -чу́жка נ׳ בֵּית־חֹמֶר, מָעוֹן צַר elende Hütte.

Ла́яніе ס׳ см. Лай. -чу́жный ת׳.

Ла́ять פ״ע נָבוֹחַ bellen. -ся פ״ח קָלַל וְחָרַף חַד אֶת־ פ״ח אַחַד sich herumzanken.

Лбина נ׳ מַצַּח, גַּבַּחַת, פְּאַת־פָּנִים Stirn.

Лбище נ׳ см. Лобъ.

Лга́ніе, -нье ס׳ שִׁיחַ־שֶׁקֶר, כְּזָבִים das Lügen.

Лгать (лгу, лжёшь) פ״ע דִּבֵּר שָׁוְא, כִּזֵּב, שִׁקֵּר Lügen.

Лгунъ (נ׳ -ни́ще) ז׳ דּוֹבֵר כָּזָב, כִּזֵּב Lügner. -нья נ׳.

Лебеда́ מִין צֶמַח, מַלּוּחַ נ׳ Melde.

Ле́бедь ז״ו (-бёдка,-бёдушка נ׳) בַּרְבּוּר, הָאוֹז הַצָּח (?) Schwan. -беди́ный, -бя́жій ת׳.

Левитъ ז׳ אַחַד הַלְּוִיִּם, לֵוִי Levit. Книга Л. סֵפֶר וַיִּקְרָא

Левіаѳа́нъ ז׳ לִוְיָתָן Leviathan. [Leviticus. -тскій ת׳.

Левко́й ז׳ מִין חֲבַצֶּלֶת, עֵדֶל* Levkoje.-ко́йный ת׳.

Левъ (льва) ז׳ אַרְיֵה, לָבִיא, לַיִשׁ, שַׁחַל Löwe. [schaft.

Лега́тство ס׳ מְלֶאכוּת הָאַפִּיפְיוֹר päpstliche Gesandt-

Лега́тъ ז׳ מַלְאָךְ, —צִיר אֲבִי־רוֹמָה päpstlicher Gesandte.

Легіо́нъ ז׳ לְגְיוֹן, רֶבֶא רָב; קְהַל עַמִּים, צָבָא* Legion.

Ле́гкій ת׳ 1) קַלּוּקַל, קַל; נְקִל leicht, gelind. 2) מָהִיר, קַל בְּרַגְלָיו rasch. -кая кавале́рія צְבָא־הָרְצִים. Это сде́лано на ле́гкую ру́ку בְּיָדַיִם רָפוֹת נַעֲשְׂתָה זֹאת. בְּהִפָּזוֹן —בְּלִי־עָמָל. Съ ле́гкой руки Лёгокъ на

Ле́гкія ס״ר см. Ле́гкое. [помнить קָרוֹב לְקוֹרְאָיו

Легко́ ת״פ נְקִל, קַל leicht.

Легково́й ת׳ רַכֶּב קַל, רַכֶּב הָרְכֶשׁ Miethkutscher.

Легковѣ́ріе ס׳, -рность נ׳ אֲמוּנָה לְכָל־דָּבָר, פְּתִיּוּת Leichtgläubigkeit. [leichtgläubig.

Легковѣ́рный ת׳ פְּתִי, מַאֲמִין לְכָל־דָּבָר

Легковѣ́сный ת׳ אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ מְצֻעָר leicht an Ge-

Ле́гкое ס׳ רֵאָה* Lunge. [wicht.

Легкоко́нный ת׳ רוֹכֵב עַל־קַל von leichter Cavalerie.

Легкомы́сленное ת״פ בְּאֵין־לֵב, עַל־נְקֻלָּה leichtsinnig.

Легкомы́сленность נ׳, -сліе ס׳ קַל, חֹסֶר לֵב, פַּחֲזוּת (ירמיה ג׳, ט) Leichtsinn.

Легкомы́сленный ת׳ נִמְהַר לֵב, פּוֹחֵז leichsinnig.

Легконо́гій ת׳ קַל בְּרַגְלָיו leichtfüßig.

Ле́гкость נ׳ קַל (ירמיה ג׳,ט), קַלּוּת; מְהִירוּת* Leichtig-

Легкоу́міе ס׳ פַּחֲזוּת Leichtsinn. [keit; Schnelligkeit.

Легкоу́мный ת׳ פּוֹחֵז, נִמְהַר־לֵב Leichtsinniger.

Ле́гонько ת״פ לָאט leise, sanft.

Легохо́некъ ת׳ קַל מְאֹד leicht.

Ле́гочный ת׳ הָרְאָה* — Lungen-.

Легча́ть 1) פ״ע הִקַּל leichter werden. 2) שָׁכוֹךְ, רָפָה

Ле́гче ת׳ קַל מִ־ leichter. [sich mildern.

Легчи́ть פ״ע הֵקֵל מֵעַל־ erleichtern Л. жеребца́ כָּרוֹת, שָׁפְכָה לָעִיר —, סָרַס* castriren.

Ле́двенецъ (-ница) ז׳ לוֹט, מִין צֶמַח Schottenklee.

Леденецъ (-ница́) ז׳ קִפָּאוֹן מֹתֶק מְתֻּק Candelzucker.

Леденистый ת׳ מָלֵא קֶרַח voll Eis, eisig.

Леденить פ״ע הִקְפִּיא בַּקֶּרַח, סַמֵּר in Eis verwandeln.

Леденѣ́ть פ״ע סָמוֹר מִקֶּרַח, קָפוֹא gefrieren.

Ле́дникъ Ледни́къ ז׳ בּוֹר הַקֶּרַח Eiskeller.

Ле́дница נ׳ כַּד־הַקֶּרַח Eisgefäß.

Ледовитое мо́ре יָם הַקֶּרַח Eismeer.

Ледовщи́къ,-доко́лъ ז׳ חוֹצֵב קֶרַח Eisbrecher.

Ледоко́льный ת׳ אֲשֶׁר לְמֵחֲצַב קֶרַח zum Eisbrechen.

Ледоко́льня נ׳ מְקוֹם מֵחֲצַב קֶרַח Eisbruch.

Ледоко́льщикъ см. Ледовщи́къ.

Ледорѣ́зъ ז׳ קֶרֶן מִפְרָק קֶרַח (לפני נשר) Eisblock.

Ледохо́дъ ז׳ עֵת שִׁיט הַקֶּרַח Eisgang.

Ле́дъ ז׳ אֶלְגָּבִישׁ, קִפָּאוֹן, קֶרַח Eis.

Ледяно́й ת׳ —קֶרַח Eis-.

Ле́ечка נ׳ ק, -чный ת׳ см. Ле́йка.

Лежа́лый ת׳ 1) נִשְׁחָת מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים verlegen. 2) יָשָׁן נוֹשָׁן abgelagert.

Лежа́ніе ס׳ שִׁכְבָה, מִשְׁכָּב das Liegen.

Лежа́нка נ׳ מִשְׁכַּב כִּירַיִם Ofenbank

Лежа́ть פ״ע רָבוּץ; שָׁכוֹב liegen. На мнѣ лежи́тъ все это עָלַי כָּל־הַדָּבָר הַזֶּה.

Лежа́чій ת׳ שׁוֹכֵב, מִשְׁכָּב; מָנוּחַ, מוּנָח, נוֹפֵל, מוּטָל liegend. -чаго не бьютъ מִן־הַמּוּטָל אַרְסוּפָּה חָדֵל.

Лежа́чка ז׳ שְׁכָב, שִׁכְבָה, שִׁלְבֶת das Liegen. Въ лежа́чку בְּשָׁכְבוֹ.

Лежебо́къ ז׳ חוֹבֵק יָדַיִם, עָצֵל Faulenzer.

Ле́жень (-жня) ז׳ 1) קוֹרַת הַיְסוֹד, מַסַּד Grundbalken. 2) см. Лежебо́къ.

Ле́жка נ׳ שִׁכְבָה; מִרְבָּץ; מַרְנוֹעַ das Liegen.

Ле́жмя ת״פ בְּשָׁכָב liegend. Л. лежа́ть שָׁכוֹב בְּשָׁכְבוֹ, מְכֻבָּל־קוּם.

Лезвее́ ס׳ לַהַב Schneide. Л. меча́ פִּי־חֶרֶב, — צוּר.

Лейбъ-гва́рдія נ׳ חֵיל שׁוֹמְרֵי הָרֹאשׁ Leibgarde.

Лейка (ק׳ Ле́чка) נ׳ *מַשְׁפֵּךְ Gießkanne.

Лейтена́нтъ ז׳ (בְּגַאוּת הַיָּם) *אַבְטִיוֹנֶנְס, שַׂר־מָאתַיִם (יר׳ שבת ו) Lieutenant. -скій ת׳.

Лексикогра́фія נ׳ חֵקֶר מַעֲרְכֵי לָשׁוֹן Wörterbuchschreibung. -фическій ת׳. [schreiber.

Лексикогра́фъ ז׳ סוֹפֵר אוֹצַר־מִלִּים Wörterbuch-

Ле́ксиколо́гія נ׳ חֵקְרֵי־שָׂפָה וּתְכוּנָתָהּ Wortlehre.

Лексико́нъ ז׳ אוֹצַר הַשָּׁרָשִׁים, אוֹצַר מִלִּים Wörterbuch. -нный ת׳. [Sprachlehrer. -рскій ת׳.

Ле́кторъ ז׳ (בְּתַלְפִּיוֹת חָכְמָה) מַלָּף מַעֲרְכֵי לָשׁוֹן מִקְרָא — לֶקַח הַשֹּׂכֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ Vorlesung.

Лелѣя́ніе ס׳ שַׁעֲשׁוּעִים, טִפּוּחִים das Hätscheln.

Лелѣ́ять פ״י חָבַב, טִפַּח, נִטֵּל וְנִשֵּׂא, שִׁעְשֵׁעַ, עִנֵּג, פִּנֵּק hätscheln, verzärteln.

Ле́мехъ, -мешъ ז׳ מַחֲרֵשָׁה, אֵת Pflugeisen. -нный ת׳.

Ле́на נ׳ נַחֲלָה מְבִיאָה מֵס לַאֲדוֹנֶיהָ, אֲחֻזַּת־מֵס Lehngut.

Ле́нникъ ז׳ נִכְנָע, סָר אֶל־מִשְׁמֶעֶת, מֵס עוֹבֵד Lehnsmann.

Ле́нта נ׳ רִקְעַ פְּתִיל־מְשִׁי, קְשָׁרִים Band. -точный ת׳.

Ле́нточникъ ז׳ מַרְקֵעַ פְּתִילֵי־מְשִׁי Bandwirker.

Лёнъ (льна) ז׳ פִּשְׁתֵּי־הָעֵץ, פִּשְׁתִּים, פִּשְׁתָּה Flachs. Л. го́рный, ка́менный פִּשְׁתֵּי הָאֶבֶן Steinflachs.

Леопа́рдъ ז׳ נָמֵר, לַיִשׁ Leopard. -довый ת׳.

Ле́пестъ, -то́къ (-тка́) ז׳ 1) בִּדֵּל־אֹרֶג, — קֶרַע Lappen. 2) עָלֶה Blumenblatt. -стко́вый ת׳.

Лепе́счатый ת׳ רַעֲנַן הָעָלֶה, — רַב blumenblätterig.

Лепета́ніе ס׳ см. Ле́петъ.

Лепета́ть (-печу́, -пе́чешь) פ״ע דִּבֵּר בְּלַעֲגֵי לָשׁוֹן, רָהוּשׁ בְּלָשׁוֹן עוֹלֵל וְיוֹנֵק, בְּלָשׁוֹן עֲלֻגִּים stammeln, lallen.

Лепетли́вый ת׳ כָּבֵד־פֶּה, גִּלְעַג־לָשׁוֹן stammelnd.

Лепету́нъ ז׳ עֲמַק־שָׂפָה, גִּלְעַג־לָשׁוֹן Stammler. -нья׳ נ׳.

Ле́петъ ז׳ לָשׁוֹן עֲלֻגִּים; הֲגִיגִי, אֲרֻשַּׁת שְׂפָתַיִם das Stammeln, Lallen.

Лепёха (ק׳ -пёшка, -шечка) נ׳ מַעוֹג, עֻגָּה, לְבִיבָה, בִּוּן, רָקִיק, חַלָּה, מַצָּה, נִפּוּר, צַפִּיחִת Kuchen; Fladen.

Ле́пта נ׳ אֲגֹרַת נְחֹשֶׁת Scherflein, Opferpfenig.

Ле́са נ׳ תְּקוּעַת שְׂעַר חַכָּה, פִּתִּיל חַכָּה Angelschnur.

Ле́стный ת׳ מַרְחִיב לֵב, מְשַׁעְשֵׁעַ־נֶפֶשׁ schmeichelhaft, einnehmend.

Лесть נ׳ חֶלְקַת שְׂפָתַיִם, חֶלֶק שְׂפָתַיִם, מַחֲמָאוֹת פֶּה, כַּחַשׁ

Лета́ніе ס׳ מַעוּף, יָעֵף Flug. [מַשְׁאוֹן Schmeichelei.

Лета́ргія נ׳ תַּרְדֵּמָה; חֳלִי־נוּמָה Schlafsucht. -гическій ת׳.

Лета́ть פ״ע דָּאָה, עוּף fliegen.

Лето́къ (-тка́) ז׳ 1) אֶרֶבֶת־דְּבוֹרִים Flugloch im Bienenstocke. 2) см. Вола́нъ. [Flatterhafter. -нья׳ נ׳.

Лету́нъ ז׳ 1) קַל בְּרַגְלָיו Schnellläufer. 2) נִמְהַר־לֵב, פּוֹחֵז

Лету́честь נ׳ טֶבַע הַמְּקַטֵּר וְנִדָּף Flüchtigkeit.

Лету́чій ת׳ 1) מְעוֹפֵף fliegend. 2) חָשׁ, נִמְהָר flink. רָצִים דְּחוּפִים (לַעַת) עָמְלָה. -чая почта עֲמָלָה. -чая мышь עוֹלָה כָּאֵד, נִדָּף, נִמְלָח כֶּעָשָׁן, נָמוּג (קְרַב). 3) flüchtig.

Ле́тъ ז׳ מַעוּף, יָעֵף Flug. На летý בְּיָעֵף. Ле́томъ מְהֵרָה.

Летѣ́ть (лечý, лети́шь) פ״ע עוּף, עוֹפֵף, דָּאָה, עוֹלֵל; הִנּוּז וְעָבוֹר, הִתְעוֹפֵף; רוֹצֵץ, הוּשׁ, מָהַר חָלוֹף fliegen; eilen; vergehen.

Лечи́ть, Лечёб — см. Лѣчи́ть, Лѣчёб —.

Лечь см. Ложи́ться.

Леща́дникъ ז׳ אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Dachschiefer. -щáдный ת׳.

Ле́щадь, -ща́дка נ׳ לוּחַ־אֶבֶן, — שְׁחִיף Steinplatte.

Лещеви́на נ׳ בְּשַׂר דָּג *אַבְרוֹמָה Brachsenfleisch.

Лещъ (-щикъ ק׳, -щи́на) ז׳ (נ׳) מִין דָּג טָהוֹר יָדוּעַ *אַבְרוֹמָה (סוכה יח.) Brachsen.

Лжеапостолъ ז׳ נָבִיא מוֹרֶה שָׁקֶר falscher Apostel.

Лжевѣ́ріе ס׳ אֲמוּנֵי־שָׁוְא falscher Glaube. [Sophist.

Лжемудре́цъ ז׳ חֲכַם־אֱלִיל, מִתְחַכֵּם לַשֶּׁקֶר Afterweise,

Лжему́дрость נ׳ דַּעַת־רוּחַ, חָכְמַת־שָׁוְא Afterweisheit.

Лжему́дрствовать (-ствую) פ״ע הִתְחַכֵּם לַשֶּׁקֶר, הִתְעַתֵּעַ vernünfteln.

Лжему́дрый ת׳ מִתְחַכֵּם לַשֶּׁקֶר Afterweise.

Лжепроро́къ ז׳ נָבִיא תַּרְמִית לִבּוֹ, נָבִיא שֶׁקֶר falscher Prophet. [Prophezeiung.

Лжепроро́чество ס׳ חִזָּיוֹן שֶׁקֶר, נְבוּאַת שָׁוְא falsche

Лжепроро́чествовать (-ствую) פ״ע הִנָּבֵא לַשֶּׁקֶר, חָזָה שָׁוְא falsch prophezeien.

Лжесвидѣ́тель ז׳ עֵד שֶׁקֶר falscher Zeuge. -льница נ׳.

Лжесвидѣ́тельство ס׳ עֵדוּת שָׁוְא, עֵד שֶׁקֶר falsches Zeugniß.

Лжесвидѣ́тельствовать (-ствую) פ״ע עָנָה עֵד, הָעֵד שָׁוְא, שִׁקֵּר בְּ־ falsches Zeugniß ablegen.

Лжеу́мств— см. Лжемудр—.

Лжеучéніе ס׳ תּוֹרַת־שָׁוְא falsche Lehre.

Лжеучитель מוֹרֶה שֶׁקֶר ז׳ Irrlehrer.
Лжецъ, Лжи́вецъ (-вца) אִישׁ כְּזָבִים, מְכַזֵּב, מְשַׁקֵּר ז׳ Lügner. Лжи́вица נ׳.
Лжи́вость תַּעְתֻּעִים, מַשָּׁאוֹן, תַּרְמִית, כַּחַשׁ, כְּזָבִים נ׳ Lügenhaftigkeit.
Лжи́вый מַתְעֶה, מִתְעַתֵּעַ, כּוֹזֵב ת׳ lügenhaft.
Ли, לְ מ״ה (לשאלה) הֲאִם, הֲ־, הַ־, הֲלוֹא ob? denn? Здоро́въ ли онъ? הֲשָׁלוֹם לוֹ. —ли—ли אִם—אוֹ ob—oder. Сы́на ли, дочь ли בֵּן אוֹ בַּת. Хорошо́ ли, дурно ли אִם טוֹב וְאִם רָע.
Либера́лъ, -льный ת׳ חָפְשִׁי בִּמְזִמּוֹתָיו Freisinniger.
Ли́бо אִם, אוֹ מ״ח entweder—oder. Ли́бо оди́нъ ли́бо друго́й זֶה אוֹ זֶה. Либо на жизнь, либо на смерть אִם־לַחַיִּים אִם־לַמָּוֶת.
Ливанъ 1) לְבָנוֹן ז׳ der Libanon. 2) לְבוֹנָה Weihrauch.
Ли́вень (-вня) רְבִיבִים, זֶרֶם־מָטָר, שְׁעִירִים, יוֹרֶה ז׳ Platzregen.
Ливеръ 1) קָנֶה מַעֲלֵה הַמַּשְׁקֶה מִן הַחֵמֶת. *מַשָּׁאף, *רֵאה וְכָבֵד 2) Leber. (עירובין קד:) דְּיוּפֵי, (ע״ז נח.) *מֵינֶקֶת הַמָּטֶר נִתָּךְ, שׁוֹטֵף (מכתבה שחומה) Geschlinge.
Ли́вмя בְּשֶׁטֶף ת״פ strömend. Дождь л. льётъ הַגֶּשֶׁם נִתָּךְ שׁוֹטֵף.
Ли́вный מָלֵא חֲשֹׁרֶת־מַיִם ת׳ stark fließend.
Ливре́я תִּלְבֹּשֶׁת מְשָׁרְתִים נ׳ Bediententracht. -ре́й-ный ת׳.
Ли́га מְסֹרֶת בְּרִית, חֶבֶר, בְּרִית־שָׁלוֹם נ׳ Bündniß.
Лиза́ть (лижу́, лижешь), Лизну́ть לָחַךְ, מָצָה, עָלַע פ״ י״ נָשׁוּק חַד אֶת־אֶחָד פ״ח lecken. -ся küssen einander.
Лизоблю́дъ см. Блюдолизъ.
Лизу́нъ מְלַחֵךְ ז׳, מְעַלֵּעַ נ׳ Lecker. -нья.
Ликвида́ція *פֵּרָעוֹן, נִקְיוֹן כָּל־חוֹב וָנֶשִׁי, שְׁלוּמִים נ׳ Rechnungsabschluß. -ціо́нный ת׳.
Ликвидировать (-рую) הָתַם שְׁלוּמִים וְחֶשְׁבּוֹן פ״ י״ Rechnungsabschluß machen.
Лике́ръ מֶסֶךְ יַיִן־שָׂרָף, יַיִן־הָרַקָּח ז׳ Likör.
Ликова́ніе עֲלִיצוּת, רִנָּנָה, צְהָלָה, הִידָּד ס׳ das Jubeln.
Ликова́ть (-ку́ю) עָלַץ, רָנַן, צָהַל, עָלוֹז פ״ע jubeln.
Ликъ 1) תֹּאַר פָּנִים־ Antlitz. 2) קְהַל־שָׁרִים Sängerchor. 3) סוֹד קְדוֹשִׁים Versammlung der Heiligen.
Лили́я, Лиле́я שׁוֹשָׁן, שׁוֹשַׁנָּה נ׳ Lilie. -ло́вый ת׳.
Лило́вый כְּעֵין שׁוֹשָׁן ת׳ veilchenblau.
Лило́къ (-лка) см. Козодо́й.
Лима́нъ מִפְרַץ־יָם ז׳, לְשׁוֹן— Meerbusen.
Лимона́дчикъ מוֹכֵר עָסִיס ז׳ Limonadenverkäufer.
Лимона́дъ עָסִיס, שִׁקּוּי מְמֻיָּץ פְּרִי עִם־דְּבַשׁ ז׳ Limonade.
Лимонъ תַּפּוּחַ זָהָב ז׳ Citrone. -нный ת׳.
Лимфа לֶחַ, לְשַׁד הַחַיִּים נ׳ Blutwasser. -Фати́ческій ת׳.
Лингви́стика מָחְקְרֵי־לָשׁוֹן נ׳ Sprachkunde. [скій ת׳.
Лингви́стъ חוֹקֵר לְשׁוֹנוֹת ז׳ Sprachgelehrter. -тиче-
Линева́ніе *שִׁרְטוּט, חֶרֶט־קַוִּים בַּשָּׂרֵד ס׳ *מְרַגּוּל, Linirung.
Линева́ть (-нюю, -нюешь) שִׁרְטֵט פ״ י״ חָרוּט קַוִּים. [liniren.
Лине́йка, -не́ечка כַּנָּה חֶרֶט־קַוִּים נ׳ (כלים יב) קָנָה Lineal.
Лине́йный מְיֻשָּׁר לְאָרְכּוֹ ת׳ liniär. -ная мѣ́ра מִדַּת הָאֹרֶךְ. Л. кора́бль אֳנִיַּת מַעֲרָכָה לְקֶרֶב.
Ли́нія 1) קַו linie. 2) קַו הַמִּדָּה, חֶלֶק שְׁנֵים־עָשָׂר מִמִּדַּת אֶצְבַּע Linienmaß. 3) שׁוּרָה, שֹׁרָה Reihe. 4) תּוֹר הַיַּחַשׂ Ordnung, Richtung.
Ли́нный (עוֹף) מְקֻרָּח ת׳ mit ausgefallenen Federn.
Линови́ще הָעוֹר הַמֻּפְשָׁט (לנחשים) ס׳ abgestreifte Haut.
Линь מִין דָּג (ידוע) ז׳ Schleibe.
Ли́нька שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה (בעוף) נ׳ Federnausfall.
Линю́честь טֶבַע לְשַׁנּוֹת מַרְאֵהוּ נ׳ —לַהֲפֹךְ עֵינוֹ Verbleichbarkeit.
Линю́чій מֻשָּׁנֶה מַרְאֵהוּ, מוּעָם ת׳ verbleichbar.
Линя́лый 1) מְקֻרָּח (שֵׂעָר אוֹ נוֹצָה) ת׳ mit ausgefallenen Haaren (Federn). 2) מוּעָם, אֲשֶׁר מַרְאֵהוּ אֲשֶׁר לֹא־עָמַד עֵינוֹ, נָמַר verblichen.
Линя́ніе 1) שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה אוֹ הַשֵּׂעָר ס׳ קְרִחַת, Haar-, Federnausfall. 2) הֲפֹךְ־מַרְאֶה־ שִׁנּוּת עַיִן־ Verbleichung.
Линя́ть 1) הָקְרַח, הִשְׁלִיךְ נוֹצָתוֹ (שֵׂעָרוֹ) פ״ע das Haar od. die Federn verlieren. 2) הָפוּךְ עֵינוֹ, שִׁנָּה מַרְאֵהוּ verblichen.
Ли́па אוֹר, מִין עֵץ נ׳ *Lindenbaum.
Ли́пецъ (-пца) 1) דְּבַשׁ עֲצֵי־אוֹר ז׳ Lindenhonig. 2) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי (לפנים) Juli.
Ли́пина עֲצֵי־אוֹר נ׳ Lindenbaum.
Ли́пкій יָוֵן, מִדַּבֵּק, דָּבֵק ת׳ klebrig.
Ли́пкость טֶבַע הַמִּדַּבֵּק, יָוֵן־ נ׳ Klebrigkeit.
Ли́пнуть см. Льнуть.
Липня́къ יַעַר עֲצֵי־אוֹר ז׳ Lindenwald.
Липовица עָסִיס עֲצֵי־אוֹר נ׳ Lindensaft.
Ли́повый אֲשֶׁר לְעֵץ הָאוֹר ת׳ Linden-.
Липу́чій см. Липкій.
Ли́ра 1) נֵבֶל עָשׂוֹר, כְּלֵי נֵבֶל, נֵבֶל נ׳ Leier. 2) שֵׁם אֶחָד כְּמִילֵי הַשָּׁמַיִם Leiersternbild.
Ли́рикъ מְחַבֵּר שִׁירֵי־הַנִּיוֹן ז׳ Gefühlsdichter. -ри́че-
Ли́рный הַנֵּבֶל ת׳ —Leier-. [скій ת׳.
Лиса́ עָרוּם, נוֹבֵל; שׁוּעָל נ׳ Fuchs.
Лисёнокъ (-сёнка) גּוּר שׁוּעָלִים, שׁוּעָל קָטָן ז׳ junger
Лисица, -си́чка см. Лиса́. [Fuchs.

Лисій, -сичій ת׳ הַשּׁוּעָל — Fuchs-.
Листва́ ז׳ עֲלֵה עֵצִי־יַעַר, עָלֶה Laub.
Листвень,-ственница נ׳ עֵץ תְּאַשּׁוּר Lerchenbaum.
Листвене́ть פ״ע עָטָה עָלֶה Blätter bekommen.
Лиственя́къ ז׳ יַעַר עֲצֵי־תְּאַשּׁוּר Lerchenwald.
Листвіе ס׳ см. Листва́.
Листикъ ק׳ см. Ли́стъ.
Листи́стый ת׳ 1) כְּמַרְאֵה עָלֶה blätterartig. 2) רַב הָעָלֶה blätterreich.
Листова́тый ת׳ עֲשׂוּי כְּדִמּוּת עָלֶה blattartig.
Листовёртка נ׳ זְבוּב צְבוּעַ הַלִּילִי Wickelraupe.
Листово́й ת׳ מְרֻקָּע פַּחִים Blatt-. -вое серебро́ כֶּסֶף מְרֻקָּע Silberblech.
Листопа́дъ ז׳ 1) שַׁלֶּכֶת הָעָלִים Laubfall. 2) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָעַשְׂתִּי־עָשָׂר לִפְנִים November.
Листосо́съ ז׳ מִין שָׁרֵץ, סָס הָעָלֶה Blattsauger.
Листо́чекъ (-чка) см. Листо́къ.
Листо́чный ת׳ אֲשֶׁר לָעָלֶה Blatt-.
Листъ ז׳ 1) עָלֶה, אַחַד הָעָלִים (ר׳ ли́стья, -тьевъ) Blatt. 2) עָלֶה־נְיָר, גִּלָּיוֹן, דַּף, דֶּלֶת (ר׳ листы́, -то́въ) Papierblatt. Откры́тый л. סֵפֶר תְּעוּדָה, הַנָּלוּי. Похва́льный л. מִכְתַּב תְּהִלָּה. 3) צִיר, רִקּוּעַ פַּח Platte.
Листье ס׳ см. Листва́ [!סֶלָה ! תֹּף
Лися́чій ת׳ см. Ли́сій.
Лита́вра ז׳, תֹּף סֵל Pauke. Бе́йте въ лита́вру תְּנוּ תֹּף בְּסֵל.
Лита́вращикъ ז׳ נוֹשֵׂא הַתֹּף, מַכֵּה בְתֹף Paukenschläger.
Лите́йная ש״נ בֵּית הַמּוּצָקוֹת, בֵּית הַתּוּךְ Gießerei.
Лите́йный ת׳ מוּצָק —, הַתּוּךְ — zum Gießen, Guß-. -ная фо́рма קִיבָּעַת מְצֻקָּת.
Лите́йщикъ ז׳ יוֹצֵק בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת, מַתִּיךְ Gießer.
Литера см. Бу́ква.
Литера́льно ת״פ см. Буква́льно. [steller.-торскій ת׳
Литера́торъ ז׳ סוֹפֵר לִמּוּד, מְלֻמָּד לָשׁוֹן וָסֵפֶר Schrift-
Литерату́ра נ׳ כַּתְּרָה, דִּבְרֵי־סֵפֶר Literatur. -рный ת׳.
Литіе́ ס׳ הַתּוּךְ, צֶקֶת, יְצֹק das Gießen. [sang.
Литія́ נ׳ תְּפִלַּת־הָעֵדָה, תְּפִלָּה בְּאוּלָם בֵּית־יָיְ Bittge-
Литографирова́ть (-фиру́ю) פ״י הַדְפֵס בְּחֶרֶט־אֶבֶן steindrucken. [скій ת׳.
Литогра́фія נ׳ דְּפוּס חֶרֶט־אֶבֶן Steindruck. -фиче-
Литогра́фъ ז׳ מַדְפִּיס בְּחֶרֶט־אֶבֶן Steindrucker.
Литонья נ׳ см. Книжка 2.
Литрова́ть (-ру́ю) פ״י צָרַף, זִקֵּק, טִהֵר läutern.
Литургія́ נ׳ עֲבוֹדַת־יְיָ Gottesdienst.
Ли́тый ת׳ מוּצָק, יָצוּק, נִתָּךְ gegossen.
Лить (лью, льёшь) פ״י 1) יָצוּק, שָׁפוּךְ, מָסוּךְ gießen. 2) נָסוּךְ, יָצוּק כְּלִי מִמַּתֶּכֶת, הִתַּךְ formen. -ся פ״נ 1) הִנָּתֵךְ gegossen werden. 2) הִשָּׁפֵךְ; פִּכָּה, יָרוּד, נָזוּל fließen. Слёзы льются изъ глазъ его עֵינָיו יוֹרְדוֹת דִּמְעָה.
Литьё см. Литіе́. [
Лифъ ז׳ מַחְגֹּרֶת, מְקוֹם הַמִּתְנַיִם בְּבֶגֶד, מִתְנוֹת הַבֶּגֶד Taille am Kleide. -фный ת׳.
Лиха́чъ ז׳ 1) מָהִיר, חָרוּץ Flinker. 2) בַּעַל רְכוּב קַל rascher Mietkutscher.
Лихва נ׳ נֶשֶׁךְ, מַרְבִּית, תַּרְבִּית Wucher. -венный ת׳.
Лихо 1) ס׳ רָעָה Böses. Не поминай меня лихомъ אַל לְרָעָה תִּזְכְּרֵנִי. 2) ת״פ קַל מְהֵרָה flink, geschickt.
Лихода́тель ז׳ מַשִּׁיחַ, נוֹתֵן שֹׁחַד Bestecher. -льница נ׳.
Лихода́тельство ס׳ מַתַּת שֹׁחַד Bestechung.
Лиходѣ́й ז׳ מְעוֹל רֵעַ Uebelthäter, Feind. -дѣ́йка נ׳.
Лиходѣ́йный,-дѣ́йскій ת׳ מְלֵא רָע, מֵרַע Uebelge-
Лиходѣ́йство ס׳ עֲשׂוֹת רָע Uebelthat. [sinnter.
Лиходѣ́йствовать (-ствую) פ״ע עָשָׂה רָע Böses zufügen. [stechlicher.
Лихоимецъ (-мца) ז׳ לוֹקֵחַ שֹׁחַד; בּוֹצֵעַ בֶּצַע Be-
Лихоимничать см. Лихоимствовать. [erwuchert.
Лихоимный, -мственный ת׳ לָקוּחַ בְּבֶצַע מַעֲשַׂקּוֹת
Лихоимство ס׳ מִקַּח שֹׁחַד; בֶּצַע־מַעֲשַׂקּוֹת Wucherei.
Лихоимствовать (-ствую) פ״ע 1) לָקוֹחַ שֹׁחַד sich bestechen lassen. 2) נָתוֹן בְּנֶשֶׁךְ (בְּמַרְבִּית) wuchern.
Лихора́дка נ׳ קַדַּחַת, רֶשֶׁף Fieber.
Лихора́дочный ת׳ לָחוּם רֶשֶׁף fieberhaft.
Лихость נ׳ גְּבוּרַת־מִרְמָה Bosheit, Tücke.
Лицё, Лицо́ ס׳ 1) מַרְאֶה, פָּנִים, אַפַּיִם Angesicht. Лицёмъ къ лицу́ פָּנִים בְּפָנִים. Хоро́шъ лицёмъ טוֹב מַרְאֶה. 2) פְּנֵי־דָבָר Vorderseite. Л. свѣти́льника פְּנֵי הַמְּנוֹרָה. 3) גֶּבֶר, אִישׁ; גְּלֻגֹּלֶת Person. Л. вы́сшаго сосло́вія אִישׁ מְמֻרָּם עַם־הָאָרֶץ. По рублю́ съ ка́ждаго лица́ שֶׁקֶל לַגֻּלְגֹּלֶת.
Лицева́ть (-цу́ю) פ״י שִׁוָּה פְּנֵי־, — יָפָה von außen verschönern. Л. това́ръ יָפָה פְּנֵי רַכְלָתוֹ. Л. стѣ́ну צִבָּה קִיר בְּטִיחַ אוֹ בְּצֵלְעוֹת עֵץ.
Лицево́й ת׳ אֲשֶׁר בְּפְנֵי, חִיצוֹן äußerer. -ва́я сторона́ матéріи כְּפְנֵי אֹרֶג.
Лицедѣ́й ז׳ מְשַׁנֶּה פָּנָיו, מְשַׁנֶּה בְּדִמּוּת־, מִתְחַפֵּשׂ Schauspieler. -дѣ́йка נ׳. -дѣ́йный -дѣ́йственный ת׳.
Лицедѣ́йствіе ס׳ הִשְׁתַּנּוּת פָּנִים Schauspiel.
Лицезрѣ́ніе ס׳ רְאוּת פְּנֵי־ Anschauung.
Лице́й ז׳ בֵּית־תַּלְמִידוּת חָכְמָה Gelehrtenschule. -цей-
Лицеи́стъ ז׳ תַּלְמִיד בֵּית־תַּלְמִידוּת Lyceist. [скій ת׳.

Лицемѣ́рить פ״י חָנוּף, רַמָּה, הִתְחַסֵּד בַּשָּׁוְא heucheln.
Лицемѣ́ріе ס׳ חֲנוּפָה, חֹנֶף, צְבִיעוּת, צְדָקַת־שָׁוְא Heuchelei.
Лицемѣ́рный ת׳ מְלֵא חֹנֶף וּמִרְמָה heuchlerisch.
Лицемѣ́ръ ז׳ מִתְקַדֵּשׁ בְּמִרְמָה, מִתְחַסֵּד עַל־שֶׁקֶר, חָנֵף, מִטַּהֵר בַּתֹּהוּ, צָבוּעַ* Heuchler. -рка נ׳.
Лицепріятіе ס מַשֹּׂא פָּנִים Parteilichkeit. [parteilich.
Лицепріятный ת׳ נוֹשֵׂא פָּנִים, מַכִּיר פָּנִים בְּמִשְׁפָּט
Лицепріятствовать (-ствую) פ״י הַכֵּר־נָשֹׂא פָּנִים, הָדוֹר פְּנֵי־אִישׁ בַּמִּשְׁפָּט parteilich sein
Лицовка נ׳ תַּמְרוּק, מֵרוּק das Poliren.
Лицо́вщикъ ז׳ מְמָרֵט, מְמָרֵק, מְיַפֶּה Polirer.
Личико ק׳ см. Лице́.
Личи́на נ׳ אֲפֵר, פְּנֵי־הַלּוּט, כִּסּוּת־עֵינַיִם, מַסֶּכֶת־פָּנִים, אִישׁ פָּנִים; בֶּגֶד בּוֹגְדִים, מְעִיל מַעַל וּמִרְמָה Larve, Maske.
Личинка, -чи́ночка נ׳ 1) ק׳ см. Личи́на. 2) см. [Гу́сеница.
Личи́шко ק׳, **-чи́ще** נ׳ см. Лице́.
Лично ת״פ בְּנַפְשׁוֹ, בְּעַצְמוֹ persönlich. Говори́ть ли́чно съ הִכֵּר פָּנִים בְּפָנִים עִם־ דִּבֵּר פָּנִים בְּפָנִים עִם־
Лично́й ת׳ הַפָּנִים — Gesichts-.
Личность נ׳ 1) אִישׁ, פְּנֵי־נֶבֶר Person. 2) מַשֹּׂא פָּנִים הַכָּרַת פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט לְטוֹב אוֹ לְרָע Persönlichkeit.
Личный ת׳ הַנּוֹגֵעַ לְאִישׁ לְעַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ persönlich.
Лиша́вость נ׳ חֳלִי־הַבֹּהֶרוֹת Flechtenleiden.
Лиша́вый, -шава́тый ת׳ אֲשֶׁר בֹּהַק בְּבְשָׂרוֹ mit Flechten behaftet.
Лиша́й ז׳ 1) בֹּהֶרֶת, בֹּהַק Flechte. 2) מִין אֵזוֹב Moos-
Лиша́истый ת׳ מָלֵא בֹּהֶרוֹת voll Flechten. [flechte.
Лиша́ть פ״י הָסַר, הִשָּׁה, מָנוֹעַ־הַכָּרַת מִן, כָּלָא — entziehen, berauben. Не лиши́ меня́ милосе́рдія твоего́ לֹא־תִכְרַת חַסְדְּךָ מֵעִמִּי, לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי. Л. кого́ жи́зни קָבוּעַ נֶפֶשׁ. Слова́, лишённыя вся́кой я́сности דְּבָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם שָׁחַר. Его́ лиши́ли мѣ́ста הֻזְנִיחוּהוּ מִכֹּהֵן. Богъ лиши́лъ ее́ му́дрости הָסִיר־הָשִׁיהּ אֱלֹהַּ חָכְמָה. -ся פ״ח verlieren. Онъ лиши́лся свое́й сла́вы נָלָה מִמֶּנּוּ כְּבוֹדוֹ. И душа́ моя́ лиши́лась поко́я וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי. [fluß.
Лишекъ (-шка) ז׳ שָׂרִיד, שְׁאֵרִית, יֶתֶר, עֹדֶף Ueber-
Лише́ніе ס מִחָסוֹר, הֶסֵּר Beraubung; Entbehrung.
Лишить см. лиша́ть.
Лишній ת׳ עוֹדֵף, נָעְתָּר überflüssig.
Лишь ת״פ 1) בִּלְתִּי־אִם, אַךְ, רַק nur. Лишь онъ רַק הוּא לְבַדּוֹ. 2) כְּמַעַט שֶׁ־, אַךְ kaum, soeben. Лишь то́лько вы́шелъ онъ כְּמַעַט שֶׁיָּצָא; וַיְהִי אַךְ יָצָא כְּמַעַט שֶׁיָּצָא. Лишь бы רַק אִם wenn nur.

Лія́ло נ׳ יְצוּקָה לְנֵסֶךְ מַסֵּכָה, מוּצָקָה Gußform.
Лоба́нъ ז׳ גִּבֵּחַ, רָחָב־מֵצַח Breitstirniger. -нья נ׳.
Лоба́стый ת׳ см. Лоба́нъ
Лобза́ніе ס נְשִׁיקָה das Küssen.
Лобза́ть פ״י נָשַׁק, נָשׁוֹק küssen. -ся פ״ח.
Ло́бикъ ק׳, **-бище** נ׳ см. Лобъ. [вый ת׳.
Лобки́ עוֹרוֹת רָאשֵׁי הַחַיִּים ז״ר Kopfenden der Felle. -ко-
Ло́бный, Лобово́й ת׳ הַמֵּצַח — Stirn-. -ное мѣ́сто שַׁעַר־קֶטֶל, מְקוֹם מִשְׁפַּט־מָוֶת Richtplatz.
Лобо́къ, (-бка́) ז׳ מִצְחַת הָרֶחֶם, תַּפּוּחַ — *גַּב — (ב״ק ע׳) Venusberg, Schamhügel.
Лобо́чекъ (-чка) см. Лобо́къ.
Лобъ (лба) ז׳ מֵצַח Stirn. Мѣ́дный л. מֵצַח נְחוּשָׁה.
Лобыза́ть см. Лобза́ть.
Ло́вецкій ת׳ הַצַּיָּד — Jäger-, Jagd-.
Лове́цъ (-вца́) ז׳ יוֹדֵעַ צַיִד, יוֹקֵשׁ, צַיָּד Jäger.
Лови́льный ת׳ אֲשֶׁר לַצַּיָּד Fang-, Jagd-.
Лови́ть (-влю́) פ״י לָכוֹד, צוּד, תָּפוּשׂ fangen; ergreifen. Л. ры́бу דִּיג. Л. удо́бный случай מָצוֹא לוֹ עֵת רָצוֹן. -ся נפ׳.
Ло́вкій ת׳ חָרוּץ, מָהִיר gewandt, geschickt.
Ло́вкость נ׳ יַד־חָרוּצִים Gewandtheit.
Ло́вля נ׳, Ловъ ז׳ צַיִד הַיָּה וָעוֹף, צַיִד Fang.
Лову́шка, -шечка נ׳ פַּח, מוֹקֵשׁ, מַלְכֹּדֶת, מְצוּדָה Falle, Schlinge.
Ло́вче ת׳ מָהִיר מִן־ — חָרוּץ; גָּבֹר יוֹתֵר geschickter; be-
Ло́вчій ת׳ מְהִיר־ יוֹדֵעַ צַיִד jagdkundig. [quemer.
Ло́гика נ׳ מִשְׁפְּטֵי הַשֵּׂכֶל, חָכְמַת הַגְּיוֹן Denkgesetze.
Логическій ת׳ לְפִי חָכְמַת הַהִגָּיוֹן vernunftgemäß.
Логови́на (-нка) נ׳ בִּקְעָה, בִּגְרָת Thal.
Ло́говище, Ло́гово ס מְעוֹן חַיָּה, מְאוּרָה Lager eines wilden Thieres.
Логъ ז׳ 1) שֶׁפֶל, שְׁפֵלָה Thal, Schlucht. 2) גְּדוֹת נַחַל Flußbett. 3) אַדְמַת שָׁמִיר וָשִׁית vernachlässigtes Land- [stück.
Ло́дка, -дочка נ׳ תֵּבַת־שַׁיִט, כְּלִי — Ka-
Ло́дочникъ ז׳ בַּעַל תֵּבַת־שַׁיִט Kahnführer.
Ло́дочный ת׳ אֲשֶׁר לִכְלִי־שַׁיִט Kahn-.
Лодыга, -ды́жка נ׳ קַרְסֹל Fußknöchel.
Ложа נ׳ 1) עֵין קְנֵה־הָרוֹבֶה Gewehrschaft. 2) לִשְׁכָּה בְּבִמַת־חִזָּיוֹן Theaterlege.
Ложби́на (-нка) נ׳ אָפִיק, נַחַל, בִּקְעָה, מִשְׁקָע גַּיְא Vertiefung, Hohlweg.
Ло́же ס מִטָּה, מִשְׁכָּב, עֶרֶשׂ חַפָּשׂ Bett, Lager. Л. пото́ковъ אָפִיק־נְחָלִים — גְּדוֹת Flußbett.

Ложе́вье מְקוֹם מִרְבַּץ־דָּגִים בַּחֹרֶף ס Winterlager der [Fische.
Ложёкъ (-жка́) ק см. Логъ.
Ложенный אָשֵׁר לֵעֵץ קְנֵה־הָרוֹבֶה ת Schaft-.
Ложесна́ קֹבָה, מְעֵי־אֵם, רֶחֶם ס״ר Gebärmutter.
Ло́жечка ק см. Ло́жка.
Ло́жечный כַּף ת — Löffel-.
Ложжина см. Ложби́на.
Ложжить עָשָׂה גָבוּב, קִוֵּר, נָקוּב, כָּרָה פ״י aushöhlen.
Ложиться שָׁכוֹב פ״ה; נוּחַ, רָבוּץ sich niederlegen.
Ло́жка (-ж) 1) כַּף Löffel. 2) כַּף־הַחֶזֶה Herzgrube.
Ложковидный כִּדְמוּת כַּף ת löffelförmig.
Ложкомъ מִנֶּגֶד לְאָרְכּוֹ ת״פ in die Länge.
Ло́жникъ (-жн) חָרַשׁ עֲצֵי קְנֵי־רוֹבֶה Flintenschaftmacher.
Ло́жность כַּחַשׁ נ׳ Unwahrheit.
Ло́жный כּוֹזֵב ת׳, כָּרוּא, שֶׁקֶר — falsch.
Ло́жчатый כְּמוֹ כַף ת׳ löffelförmig.
Ложь (лжи) תֹּהוּ, כַּחַשׁ, שָׁוְא, כָּזָב נ׳ Lüge.
Лоза́ (ק ло́зочка) שֵׁבֶט נ׳, שׁוֹט, זַלְזַל, זְמוֹרָה Ruthe; Zweig. Виногра́дная л. גֶּפֶן, שָׂרִיג, שׂוֹרֵקָה.
Лозанъ מַכַּת שׁוֹט ז׳ Ruthenhieb.
Ло́зный גֶּפֶן ת׳ — vom Weinstocke. [sungswort.
Ло́зунгъ סִסְמָא, נָאוּם, נִיב לְהַכִּיר, קוֹל לְאוֹת ז׳ * Lo-
Локализировать (-рую) הִגְבִּיל דָּבָר בִּמְקוֹמוֹ פ״י verörtlichen. [trinken.
Лока́ть, -кну́ть לִגְמֹעַ, לִלְקוֹק, לִלְקֹק, לוּעַ פ״ע lecken,
Локомотивъ רְכוּב־הַקִּיטוֹר ז׳ Dampfwagen.
Локонъ פֶּרַע שֵׂעָר, קוּצָה, דַּלָּה ז׳ Haarlocke.
Локотникъ רַפִּידָה לְכַפָּא ז׳, — יַד Armlehne.
Локото́къ, -то́чекъ (-тка, -чка) см. Ло́коть.
Ло́коть (-ктя) 1) אַמָּה, אֶזְרוֹעַ, זְרוֹעַ ז׳ Ellbogen. 2) Elle. -котно́й, -ктево́й ת׳.
Лома́ніе שְׁבָרוֹן, שֶׁבֶר ס׳ das Brechen.
Ломаный מְדֻכָּא, שָׁבוּר ת׳; רָצוּץ gebrochen.
Лома́ть שָׁבוֹר פ״י, נִפֵּץ, הָרוֹס, רָצוֹץ brechen. Л. го́лову надъ чѣмъ תּוּר בְּלִבּוֹ לִמְצֹא פֶּשֶׁר דָּבָר. -ся 1) הֵרוֹץ, הִשָּׁבֵר נפ׳ brechen. 2) הִתְאַמֵּץ פ״ה; הִתְעַוּת fich geberden. [-дный, -дскій ת׳.
Ломба́рдъ בֵּית מִלְוָה בַּעֲבוֹט, בֵּית־מַעֲבָט ז׳ Leihbank.
Ло́мберъ מִין שְׂחוֹק קַרְטִי ז׳ Hombre. -рный столъ שֻׁלְחָן לִשְׂחוֹק הַקַּרְטִי Kartentisch.
Ломи́ть (-млю, ло́мишь) שָׁבוֹר פ״י, שָׁבַר brechen. Л. куда́ פָּרוֹץ וּבוֹא אֶל־ הִגְבִּיל הַמַּחֲנֶה. -ся פ״ה הֵרוֹץ, הִשָּׁבֵר brechen.
Ло́мка 1) נ׳ שֶׁבֶר, נִפֵּץ, הֲרִיסוּת, פֶּרֶץ das Brechen. Л. ка́менная מַחֲצֵב אֲבָנִים.

Ло́мкій רָצוּץ, קַל לְהִשָּׁבֵר ת׳ brüchig.
Ломле́ніе см. Лома́ніе.
Ло́мкость טִבְעַ הַקַּל לְהִשָּׁבֵר נ׳ Brüchigkeit.
Ло́мливый רָהָב, קְשֵׁה־פָּנִים, עָרִיץ ת׳ hoffährtig.
Ломови́къ סוּס לְמַשָּׂא ז׳ Lastpferd.
Ломовой מַשָּׂא, אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת פֶּרֶךְ ת׳ — zum Lastführen. -вая ло́шадь סוּס לְמַשָּׂא. [ный ת׳.
Ломота́ שִׁגָּרוֹן, מַדְוֶה, — פֶּרֶק עֲצָמוֹת נ׳ * Gicht. -мо́т-
Ломо́ть (-мтя, נ׳ -мтище, ק ло́мтикъ, -мото́къ, -то́чекъ) פֵּת, פִּתּוֹת ז׳ Stück.
Ломъ 1) ז׳ כַּשִׁיל, יִתַּד־מַפָּץ Brecheisen. 2) см. Ломота́. 3) שִׁבְרֵי־כֵלִים Bruchstücke. Пусти́ть ло́шадь въ л. נָתוֹן סוּסוֹ לַעֲבוֹדַת־מַשָּׂא.
Лонгиме́трія מִדַּת־הַקָּוִים, הַקָּוֹת מִמַּד הָאֹרֶךְ נ׳ Längemessung. -ри́ческій ת׳.
Ло́но חֵיק, חֹב ס׳ Schooß; Busen.
Ло́панецъ (-нца) 1) ז׳ סִיר מִתְבַּקֵּעַ מֵאֵשׁ leicht platzender Topf. 2) גֻּלַּת נֵפֶץ Knallkügelchen.
Ло́паніе הִתְבַּקְּעוּת, נִפֵּץ ס׳ das Platzen.
Ло́пасть 1) נ׳ כַּפַּת מָשׁוֹט Schaufel. 2) לוּלָאָה, אֹזֶן לְתִלִּי־הַחֶרֶב Degengehenk. 3) כְּנַף הַצִּנִּיף לַנָּשִׁים Haubenflügel.
Лопа́та מַחֲרֵשָׁה נ׳, מַעְדֵּר Schaufel. Л. хлѣ́бная מַרְדֵּה (תענית כח.) * Kornschaufel. -тный ת׳.
Лопа́тка, -точка 1) נ׳ מַעְדֵּר קָטָן; יָעֵה Schaufelchen. 2) עֶצֶם הַכְּתֵפַיִם, שֶׁכֶם Schulterblatt. Бѣжа́ть во всѣ лопа́тки רוּץ כַּחֲמֹת־כֹּחוֹ.
Ло́пать, Ло́пнуть הִתְבַּקֵּעַ פ״ה, הִבָּקַע בְּקוֹל, שָׁאוֹן; הִתְפּוֹצֵץ; הִנָּתֵק פ״ע -ся platzen.
Ло́пость см. Ло́пасть. [chen.
Лопотня́ שְׁאוֹן דָּבָר מִתְבַּקֵּעַ, חָזִיז, נִפֵּץ נ׳ das Kra-
Лопуха́ נֶגַע בָּעוֹר, נְתָקִים Windpocken. [nette.-не́тный ת׳.
Лорне́тъ (ק -тецъ) ז׳ קְנֵה־רָאִי, אַסְפַּקְלַרְיָא * Lorg-
Лорнирова́ть (-ру́ю) הִבִּיט אֶל־ בִּקְנֵי־רָאִי פ״י lorgnieren.
Ло́сикъ ק см. Лось.
Лоси́на עוֹר יַחְמוּר נ׳ämisches Leder. -си́нный ת׳.
Ло́сій יַחְמוּר ת׳ — Elennthier-.
Лосково́й מְמֻרָט (דנר) עֹשֶׂה בָרָק לְ־ נוֹצֵץ ת׳; Glanz-.
Лоску́тникъ מוֹכֵר מְלָחִים וּבְלוּיֵי־סְחֹרוֹת ז׳ Lumpenhändler. -ница 1) נ׳. 2) חֲלִבְצִין, מִין צֶמַח * (שביעית ז) Flockenblume. [markt.
Лоску́тный рядъ מַרְכֹּלֶת בְּלוּיֵי־סְחֹרוֹת Trödel-
Ло́скутъ (ק -то́къ, -то́чекъ; ר׳ -ку́тья) קֶרַע ז׳, מֶלָח, בְּלוּי, סְחֹרָה Stück; Lappen.

Лоскутье с׳ בְּלוּאֵי־סְחָבוֹת, קְרָעִים Lumpen.
Лоскъ ז׳ בָּרָק, יִפְעָה Glanz. [heit.
Лоснистость נ׳ טֶבַע דָּבָר נוֹצֵץ, יִפְעָה Glanzeigen=
Лоснистый ת׳ נוֹצֵץ, אֲשֶׁר לוֹ בָּרָק (יִפְעָה) glänzend.
Лосниться פ״ה עָשׂוֹת (ירמיה ח, כח) נוֹצֵץ, glänzen.
Лоснѣть פ״ע הָחֵל לִנוֹצֵץ Glanz bekommen.
Лососи́на נ׳ בְּשַׂר הַדָּג אַלְתִּית Lachsfleisch.
Ло́сось ז׳ דָּג לָסָח (מכש׳ ז, נ) אַלְתִּית. Lachs. -со́сій ת׳.
Лось ז׳ מִין צְבִי, יַחְמוּר Elennthier.
Лотере́я נ׳ גּוֹרַל כֶּסֶף אוֹ נְכָסִים Lotterie. -ре́йный ת׳.
Ло́тія נ׳ לוֹט (בראש׳ לו כה) מִין צֶמַח־בֶּשֶׂם Lotus.
Лото́ ס׳ מִין שַׁעֲשֻׁעַ Lottospiel.
Лото́къ 1) ז׳ *עֲרִיבָה, מַחְתַּת־עֵץ לְמוֹכְרֵי יָרָק, עֲרִיסָה (כלים טו) *סָנִיד, Mulde. 2) צִנּוֹר, צִנְתָּר Rinne. -то́чный ת׳.
Ло́тосъ ז׳ см. Ло́тія. [
Лотъ ז׳ 1) אֶבֶן־בְּדִיל לַבּוֹנִים, קֵן, אֶגֶד Senkblei. 2) מִן הַלִּטְרָא 1/32 מִשְׁקָל das Loth. 3) см. Ло́тія.
Лоха́нь см. Лаха́нь.
Лохмо́тникъ ז׳ לָבוּשׁ קְרָעִים Zerlumpter. -ница נ׳.
Лохмо́тье ס׳ בְּלוּאֵי־סְחָבוֹת, מְלָחִים, קְרָעִים Lumpen.
Лохъ ז׳, -хови́на נ׳ см. Ло́сось Лососи́на. [dienst.
Ло́ція נ׳ דַּעַת אָרְחוֹת־יַמִּים מִפְרְצֵיהֶם וְחֻפֵּיהֶם Lotsen=
Ло́цманъ ז׳ יוֹדְעֵי הַיָּם, יוֹדְעֵי שַׁיִט Schiffsführer. -нскій ת׳.
Ло́шадь (ק׳ -ша́дка) נ׳ סוּס Pferd. Л. водяна́я בְּהֵמוֹת סוּס הַיְאוֹר, (איוב מ, מו) Nilpferd.
Лоша́къ (ק׳ -шачёкъ) ז׳ פֶּרֶד Maulesel. -ша́чій ת׳.
Лошачи́ха נ׳ פִּרְדָּה Mauleselin.
Лощёніе ס׳ מְרוּט, מֵרוּט das Poliren.
Лощёнка נ׳ אֶרֶג בַּד־עֲשׂוּת Glanzleinwand.
Лощёный ת׳ עָשׂוּת, קָלָל, מְמֹרָט polirt.
Лощи́ло ס׳, -лка נ׳ עֹשֶׁת, יְתַד הַמְּרוּט, גְּלִיל הַמְּרוּט Polireisen.
Лощи́льникъ ז׳ מְמֹרֵט, מְמָרֵק, מַחְלִיק Polirer. -ница נ׳.
Лощи́льный ת׳ עָשׂוּי לְמָרֵט, —, לְהַחְלִיק בּוֹ Polir=.
Лощи́льня נ׳ בֵּית־הַמְּרוּק Polirwerkstatt.
Лощи́льщикъ, -щица см. Лощи́льникъ, -ница.
Лощи́на, -нка נ׳ см. Ложби́на. [-ся נפ׳.
Лощи́ть פ״י עָשָׂה בָּרָק לְ־, הִחֵלֵק, מָרַט, מָרוֹק poliren.
Лубово́й ת׳ גֶּלֶד־עֵץ, —, הֶחָשָׁף — von Baumrinde.
Лубо́чный ת׳ מֻחָשָׁף, —, עָשׂוּי מִגֶּלֶד־עֵץ.
Лубъ ז׳ עֵץ (עוֹר) גֶּלֶד, חָשָׁף (יואל א, ז רש״י) (שבת כ:) Baumrinde. Лубово́й, Лубо́чный ת׳.
Луговина נ׳ כַּר לֹא־נִרְחָב Grasland. [Kibitz.
Луговица, Лу́говка נ׳ מִין עוֹף, *מִזֹּג־חֹמֶר (חולין סב:)
Луговодство ס׳ מַטָּעַת כָּרִים וּגְאוֹת דֶּשֶׁא Wiesenbau.
Лугъ ז׳ גְּאוֹת דֶּשֶׁא, כַּר Wiese. -гово́й ת׳.
Лудильный ת׳ אֲשֶׁר לְצִפּוּי הַבְּדִיל zum Verzinnen.
Лудильщикъ ז׳ מְצַפֶּה כֵלִים בְּבְדִיל Verzinner.
Лудить (лужу́, лу́дишь) פ״י צִפָּה בְּבְדִיל verzinnen.
Лу́жа (ק׳ -жища, -жица) נ׳ בְּצָה, בֹּץ Pfütze.
Лужайка נ׳ כַּר־דֶּשֶׁא בַּיַּעַר kleine Waldwiese.
Лужёкъ (-жка́) -жёчекъ (-чка) ז׳ כַּר־דֶּשֶׁא קָטָן Grasplätzchen.
Лужёніе ס׳ צִפּוּת בְּבְדִיל Verzinnung.
Лу́за נ׳ כִּיס לְשֻׁלְחַן הַסְּדוּרִים Billardbeutel.
Лузгъ ז׳ פִּנַּת הָעַיִן, צִיר הָעַפְעַפַּיִם Augenwinkel.
Лука́ נ׳ עִוָּה, מַעֲקַשׁ, עָקוֹב, כֹּף, עַקְלַקְלָה Beugung, Krümmung. [ger. -вица נ׳.
Лука́вецъ (-вца) ז׳ מְעוּל, נוֹכֵל, נִפְתָּל
Лука́вить (-влю, -вишь) פ״י הִתְפַּתֵּל, רִמָּה, עָקוֹב Lift gebrauchen. [
Лука́вство ס׳, -ка́вость נ׳ רְמִיָּה, סֶלֶף, עִקְבָה, תַּרְמִית Hinterlift.
Лука́вый ת׳ עִקֵּשׁ, פִּתְלְתֹּל, נָלוּז, עָקֹב, נִפְתָּל listig.
Лу́ковица נ׳ בְּצָל; *חַפִּית, שֹׁרֶשׁ כָּל־צֶמַח בְּצָלִי (מעשר׳ ב) *בִּלְבָּם, (תרומות ח) Zwiebel.
Лу́ковичный ת׳ בְּצָלִים — Zwiebel=.
Лу́ковка נ׳ בָּצָל קָטָן Zwiebelchen.
Лу́ковникъ ז׳ מָעוֹג עִם בְּצָלִים Zwiebelpirege.
Лу́ковый ת׳ בְּצָלִים, —, בָּצָל—Zwiebel=.
Лукомо́рье ס׳ מִפְרַץ־יָם buchtiges Meerufer.
Луко́шко, -шечко ס׳ מַטְנֵא, סַל מֵעוֹר עֵץ Rindenkorb.
Лукъ ז׳ 1) קֶשֶׁת Bogen. 2) בָּצָל Zwiebel.
Луна́ נ׳ סַהַר, לְבָנָה, יָרֵחַ Mond. -ный ת׳.
Луна́тикъ ז׳ *סַהֲרוּרִי, מְעוֹלֵל עֲלִילוֹת בִּשְׁנָתוֹ מַחֲלִי Mondsüchtiger, Nachtwandler.
Лу́нка נ׳ שְׁקַעֲרוּרָה, מִשְׁקָע rundes Loch.
Лу́ночка נ׳ 1) ק׳ см. Лу́нка. 2) שַׁהֲרוֹן מְשֻׁבְּצַת־הַשֵּׁן בַּמַּלְתָּעָה, מַכְתֵּשׁ הַשֵּׁן 3) מִשְׁבְּצַת־הַשֵּׁן Halsschmuck. [Zahnhöhle. -чный ת׳.
Лунь ז׳ נֵץ־לֶבֶן־הַנּוֹצָה Mäusefalk.
Лу́па נ׳ קְנֵה־רָאִי מַגְדִּיל Vergrößerungsglas. [Balken.
Лупёжникъ ז׳ קוֹרָה חֲשׂוּפָה, עֵץ מֻחְשָׁף abgeschälter
Лупи́ть (-плю́, лу́пишь) פ״י 1) חָשַׂף, פִּצֵּל abschälen. 2) בִּיצִיָּה (אֶם הָאַפְרוֹחִים) בַּקֵּעַ aufpicken. 3) הַפְשֵׁט עוֹר מֵעַל־, עָשׁוֹק, גָּזוֹל plündern. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט עוֹרוֹ sich abschälen.
Лу́пка נ׳ -плёніе ס׳ מֻחְשָׁף, חֲשִׂיפָה das Schälen.
Луска́ נ׳ קְלִפַּת־אֱגוֹז, גַּרְעִין קָשֶׁה Nußschale.
Луто́шка נ׳ (סמן האוג) דְּלִיָּה חֲשׂוּפַת־עוֹר abgeschälte junge Linde.
Лучева́я кость קְנֵה הָאֶזְרוֹעַ Ellbogenröhre.

Лучеза́рность ж׳ זֹהַר, אוֹר־נֹגַהּ, יִפְעָה Strahlenglanz.
Лучеза́рный ת׳ מַזְהִיר, זוֹרֵעַ אוֹר hellstrahlend.
Лучёкъ (-чка́) ז׳ קֶשֶׁת קָטָן kleiner Bogen.
Лу́чекъ (лу́чка) ז׳ בָּצָל קָטָן Zwiebelchen.
Лучемѣ́ръ ז׳ כְּלִי־מִמַּד לִקְרָנֵי־אוֹר Strahlenmesser.
Лучеобра́зный ת׳ כְּמַרְאֵה קָרָן־אוֹר Strahlenförmig.
Лучепреломле́ніе ס׳ עִקְלְקֻלּוֹת קַרְנֵי־הָאוֹר Strahlenbrechung.
Лучи́на (ק׳ -ночка, -нушка) נ׳ בִּקְעַת־עֵץ לַמָּאוֹר, —שְׁחִיף Leuchtspan. -ный ת׳.
Лучи́стый ת׳ קָרָן, אֲשֶׁר קַרְנֵי־אוֹר לוֹ strahlend.
Лучи́ть פ״י צוּד דָּגִים לְאוֹר בְּקִיעֵי־עֵץ Fische fangen beim Kienfeuer.
Лучно́й ת׳ 1) קֶשֶׁת—Bogen-. 2) בְּצָלִים— Zwiebel-.
Лу́чше ת׳ טוֹב מִ־, —נִבְחָר besser.
Лу́чшій ת׳ הַטּוֹב מִכֹּל bester. -шее по́ле его מֵיטַב חֶלְבּוֹ תִּירוֹשׁ. -шее вино́ שֶׁדֵּהוּ, —מִבְחַר.
Лучъ ז׳ 1) קֶרֶן־אוֹר, קַו־, 2) אֲגֻדַּת בְּקִיעֵי־עֵץ אוּר.
Луща́, -щи́на נ׳ см. Луска́. [דּוֹלְקִים Kienfackel.
Лущёніе ס׳ חֲשִׁיף, פִּצָּלָה, מַחֲשֵׁף חַרְצַנִּים מִזֶּגֶ Aushülsung.
Лущёный ת׳ מְחֻסְפָּס, מְפֻצָּל, מְקֻלָּף ausgehülft.
Лущи́ть פ״י חִשֵּׁף חַרְצַנִּים מִזֶּגֶם, פִּצֵּל, קִלֵּף aus-hülsen. [ри́ть лы́жи הַמְּלַט עַל־נַפְשׁוֹ.
Лы́жа נ׳ נַעַל־עֵץ לַהוֹלֵךְ עַל־שֶׁלֶג Schneeschuh. Навост-
Лы́жникъ ז׳ הוֹלֵךְ עַל־שֶׁלֶג בְּנַעֲלֵי־עֵץ Schneeschuh-läufer. [Schneeschuh.
Лы́жница נ׳ עֲקֵבוֹת נַעֲלֵי־עֵץ בַּשֶּׁלֶג Spur von
Лызну́ть פ״י הִמָּלֵט, בָּרוֹחַ davonlaufen.
Лызо́къ (-зка́) ז׳ מָנוֹס, מִפְלָט Flucht. Дать лызка́ הִמָּלֵט, בָּרוֹחַ davonlaufen.
Лы́ко ס׳ פְּצָלוֹת (מַחֲשַׁף) מִגְּלַד עֲרָבִי־נַחַל Weidenbast. Онъ лы́ка не вя́жетъ הוּא שִׁכּוֹר מְאֹד Онъ не лѣзетъ въ карма́нъ за сло́вомъ הוּא לֹא־יִלְאָה לִמְצֹא מַעֲנֶה. Л. изъ ко́жи הִתְאַמֵּץ בְּכָל־כֹּחוֹ. 2) הָקְרַח, הָמַר ausfallen (Haare).
Лы́сый ת׳ נִבַּח, קָרַח kahl.
Лысѣ́ть פ״י הִקְרַח kahl werden.
Лыта́ть פ״י הָלוֹךְ אָנָה וָאָנָה, שׁוֹט herumschweifen.
Лы́тки נ״ר שׁוֹקַיִם, רַגְלַיִם Beine.
Лыту́нъ ז׳ מְשׁוֹטֵט הֵנָּה וָהֵנָּה, רוֹעֶה רוּחַ herum-
Лы́чко см. Лы́ко. [treiber. -нья
Лы́чный ת׳ מִגְּלַד עֲרָבִים, —מִפְצָלוֹת von Weidenbast.
Ль см. Ли.
Львёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר־אַרְיֵה, כְּפִיר־אֲרָיוֹת junger
Львица נ׳ לְבִיאָה, לָבִיא Löwin. [Löwe.

Львище ז׳ אָרִי גָּדוֹל großer Löwe.
Льго́та נ׳ הֲנָחָה (מְשִׁלּוּם מַס) Erlassung, Freistellung.
Льго́тить (-го́чу, го́тишь) פ״י פָּטוֹר, עָשָׂה חָפְשִׁי, עָשָׂה הֲנָחָה לְ־ erlassen, befreien.
Льго́тный ת׳ חָפְשִׁי, פָּטוּר (דה״א ט, לג) frei.
Льди́на (ק׳ -нка, -нища) נ׳ בְּדַל־קֶרַח Eisscholle.
Льди́стый ת׳ מָלֵא קֶרַח voll Eis. [Flachsspinnen.
Льнопрядильный ת׳ עָשׂוּי לְמַטְוֵה פִּשְׁתִּים zum
Льнопрядильня נ׳ בֵּית מַטְוֵה פִּשְׁתִּים Flachs-spinnerei. [anschließen.
Льнуть פ״י הָלוֹה אֶל־, הִצָּמֵד, —דָּבוּק לְ־ kleben, sich
Льня́нка נ׳ פִּשְׁתַּת־שָׂדֶה wilder Flachs.
Льня́ной ת׳ פִּשְׁתִּים; —בַּד—Flachs-; Lein-.
Льстецъ, Льстивецъ (-вца) ז׳ מַחֲלִיק לָשׁוֹן Schmeichler. Льстивица נ׳. [Schmeichelei.
Льстивость נ׳ חֶלֶק לָשׁוֹן, חֲלָקוֹת, רִכּוּת
Льстивый ת׳ מַחֲלִיק אֲמָרִיוֹת, מְדַבֵּר רִכּוּת schmeichlerisch.
Льститель см. Льстецъ.
Льстительный см. Льстивый.
Льстить (льщу, льстишь) פ״י הֶחֱלִיק לָשׁוֹן, הִחֲלִיק לְ־, הִכְחִישׁ, —כִּוֵּן אֶל־, הִתְכַּחֵשׁ schmeicheln.
Льщёніе ס׳ см. Лесть.
Льяма נ׳ מִין אַיָּל, אַקּוֹ Lama, Kameelziege.
Лѣвизна́ נ׳ הָעֵבֶר הַשְּׂמֹאלִי, צַד־שְׂמֹאל linke Seite.
Лѣво ת״פ שְׂמֹאלָה, הַשְּׂמֹאל links.
Лѣвша́ ז״נ מַשְׂמֹאל, אִטַּר יַד יְמִינוֹ linkische Person.
Лѣвый ת׳ שְׂמֹאלִי, שְׂמֹאל— link.
Лѣзть (лѣзу, лѣзешь) פ״י 1) עָלָה, תָּפַשׂ בְּיָדַיִם וְעָלָה עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו klettern. Лѣзутъ на стѣну יַעֲלוּ חוֹמָתָה. Л. кому на глаза́, —къ го́рлу הֵלֵאָה אִישׁ בְּקַרְבָּתוֹ. Онъ лѣзетъ въ пе́тлю הוּא יוֹלֵכ בְּמוֹקְשִׁיו. Онъ не лѣзетъ въ карма́нъ за сло́вомъ הוּא לֹא־יִלְאָה לִמְצֹא מַעֲנֶה. Л. изъ ко́жи הִתְאַמֵּץ בְּכָל־כֹּחוֹ. 2) הָקְרַח, הָמַר ausfallen (Haare).
Лѣка́рка נ׳ רוֹפֵאת Aerztin.
Лѣка́рскій ת׳ אֲשֶׁר לָרוֹפֵא ärztlich.
Лѣка́рственный ת׳ תְּרוּפָה, —מַרְפֵּא— Arznei-.
Лѣка́рство ס׳ רְפוּאָה, מַרְפֵּא, רְפוּאוֹת, רְפֵאוֹת, תְּרוּפָה Arznei. [Arztes.
Лѣка́рь ז׳ רוֹפֵא Arzt. -рша נ׳ אֵשֶׁת רֹפֵא Frau des
Лѣнивецъ (-вца) ז׳ חֹבֵק יָדָיו, נִרְפֶּה, עָצֵל Faulenzer. -вица נ׳. [Faulheit.
Лѣнивость נ׳ שִׁפְלוּת יָדַיִם, עֲצֵלוּת, עַצְלָה, עַצְלָתַיִם
Лѣнивый ת׳ חוֹבֵק, נִרְפֶּה, מִתְרַפֶּה בִּמְלַאכְתּוֹ, עָצֵל trage, faul. Л. шагъ הָלַךְ אֵט יָדָיו מְבִישׁ. -выя щи

גַּזִּיד־יָרָק בְּאֹבוֹ frische Kohlsuppe.

Лѣнить פ״ח לַמֵּד לְעַצְלָה faul machen. -ся הֶעְצֵל, הָכוֹן יָדָיו, הִתְרַפֶּה בְּמְלַאכְתּוֹ faulenzen. Они лѣнились идти פָּנְרוּ מִלֶּכֶת.

Лѣность, Лѣнь נ׳ см. Лѣнивость. Ему лѣнь писáть הוּא פָּנֵר מִכְּתֹב.

Лѣнтяй ת׳ נ׳, -яйка חוֹבֵק יָדָיו, נִרְפֶּה, עָצֵל Faulenzer.

Лѣпильщикъ см. Лѣпщикъ.

Лѣпить (-плю, лѣпишь) 1) פ״י הַצְמֵד בְּדֶבֶק, הַדְבֵּק kleben. 2) יָצוֹר תַּבְנִית (מים, מרונג) formen, modelliren.

Лѣпка נ׳, -плéніе ס׳ מַעֲשֵׂה יוֹצֵר חֶרֶשׁ Modellirung.

Лѣпкій ת׳, -кость נ׳ см. Липкій, -кость.

Лѣпнóй ת׳ מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר modellirt.

Лѣпотá ת׳ הוֹד, תִּפְאֶרֶת Schönheit.

Лѣпщикъ ז׳ יוֹצֵר חֶרֶשׁ Bildformer.

Лѣсá ז״ר מַעֲלוֹת הַבּוֹנִים, — מַדְרֵגֹת Baugerüst.

Лѣсенка נ׳ סֻלָּם קָטָן kleine Treppe, Leiterchen.

Лѣсина נ׳ גֵּזַע־עֵץ Baumstamm.

Лѣсистый ת׳ רַב הַיְעָרוֹת waldig.

Лѣсище יַעַר גָּדוֹל großer Wald.

Лѣсникъ ז׳ שׁוֹמֵר הַיַּעַר Waldhüter.

Лѣсничество ס׳ עֲבוֹדַת־מִשְׁמֶרֶת־יְעָרוֹת Waldwirthschaft.

Лѣсничій ת׳ פְּקִיד הַיַּעַר Förster.

Лѣснóй ת׳ יַעַר—Wald-. Л. дворъ גְּדֵרֶת עֵצִים, קָרְפַּף* Holzlager.

Лѣсовáть (-сýю) פ״ע גּוּר בַּיַּעַר im Walde leben.

Лѣсовóдство ס׳ עֲבוֹדַת־מִשְׁמֶרֶת־יְעָרוֹת Waldbau.

Лѣсовщикъ ז׳ שׁוֹמֵר הַיַּעַר Waldwächter.

Лѣсóкъ (-скá) ז׳ יַעַר קָטָן, חֹרֶשׁ Wäldchen.

Лѣсопильный ת׳ עָשׂוּי לְכָרֵת עֵצִים zum Holzsägen.

Лѣсопильня נ׳ מִשְׂרַת־עֵצִים Sägefabrik.

Лѣсопромышленникъ ז׳ סוֹחֵר עֵצִים Holzhändler.

Лѣсосѣкъ ז׳, -сѣка נ׳ מְקוֹם מַחְטַב עֵצִים בַּיַּעַר Holzhau.

Лѣсохозяинъ ז׳ אֲדוֹנֵי הַיַּעַר Herr des Bauholzes (im Walde).

Лѣсочекъ (-чка) см. Лѣсóкъ.

Лѣстница, -ствица נ׳ 1) סֻלָּם Leiter. 2) מַעֲלוֹת, מִסְלָה, מַדְרֵגָה (הר״ב פ׳, יא) Treppe. Л. винтовáя לוּלִים Wendeltreppe. -ничный ת׳.

Лѣсъ ז׳ 1) יַעַר, חֹרֶשׁ Wald. 2) עֵצָה, עֲצֵי־יַעַר (ירמי׳ ו׳) Holz. Строевóй л. עֲצֵי־בִנְיָה Bauholz.

Лѣтній ת׳ קַיִץ— Sommer-.

Лѣто ס׳ 1) קַיִץ Sommer. Лѣтомъ בִּימֵי־קַיִץ. 2) שָׁנָה Jahr. 10 лѣтъ עֶשֶׂר שָׁנִים. Онъ уже въ лѣтáхъ בָּא בַיָּמִים. Во цвѣтѣ лѣтъ בְּמֵיטַב שְׁנוֹתָיו. [mern.

Лѣтовáть (-тýю) פ״ע קוּץ, בִּלָּה יְמֵי־הַקַּיִץ überson-

Лѣтóвье, -вúще ס׳ נְאוֹת רוֹעִים בַּקַּיִץ Sommeraufenthalt.

Лѣтописáніе ס׳ סֵפֶר דִּבְרֵי־הַיָּמִים Geschichtschreibung.

Лѣтописáтель, -писецъ (-сца) ז׳ סוֹפֵר דִּבְרֵי־הַיָּמִים Geschichtschreiber.

Лѣтописный ת׳ אֲשֶׁר לְדִבְרֵי הַיָּמִים zeitgeschichtlich.

Лѣтопись נ׳ סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת דִּבְרֵי־הַיָּמִים Jahrbücher.

Лѣторасль נ׳ חֹטֶר־עֵץ בֶּן־שָׁנָתוֹ Jahreswuchs.

Лѣтосчислéніе ס׳ חֶשְׁבּוֹן שְׁנוֹת עוֹלָם Zeitrechnung.

Лѣтось ת״פ בְּשָׁנָה שֶׁעָבְרָה, אֶשְׁתַּקֵּד voriges Jahr.

Лѣчéбникъ ז׳ סֵפֶר הָרְפוּאוֹת לָעָם Arzneimittelbuch.

Лѣчéбница נ׳ בֵּית־מַרְפֵּא Heilanstalt.

Лѣчéбный ת׳ תְּעֻלָּה, —מַרְפֵּא—Heil-.

Лѣчéніе ס׳ רְפוּאוֹת, רְפוּאַת, תְּעֻלָּה, מַרְפֵּא Heilung.

Лѣчúть, Лѣчúвать פ״י רָפוֹא, רָפָא, סָעֲלָה אֲרוּכָה לְ־ heilen. -ся פ״ח הֵרָפֵא, הִתְרַפֵּא sich curiren.

Лѣшій ז׳ שֵׂד, שָׂעִיר Waldteufel.

Люба נ׳ שֶׁאֲהֻבָה נַפְשִׁי, רַעְיָתִי, אֵילַת אֲהָבִים Geliebte.

Любвеобильный ת׳ חַנּוּן, רַב־חֶסֶד liebreich.

Любéзничанье ס׳ אֲהָבִים, עֲנָבִים Liebelei.

Любéзничать פ״ע הִתְעַלֵּם בַּאֲהָבִים; הִתְנַה אֲהָבִים, עָנוֹב עַל־ galant sein.

Любéзность נ׳ מַחֲמַדִּים, נְעִימוּת, חֶסֶד, רָצוֹן Liebenswürdigkeit. Весь онъ—л. כֻּלּוֹ מַחֲמַדִּים.

Любéзный ת׳ —, יְדִידוּת, יָקִיר, נֶאֱהָב, אָהוּב, חֲמֻדוּת, אֲהָבִים—lieb, theuer. [ling. -ница נ׳.

Любимецъ (-ица) ז׳ אִישׁ־חֲמֻדוֹת, יָקִיר, רָצוּי Liebe-

Любимый ת׳ נֶאֱהָב, רָצוּי, נֶחְמָד, יָקִיר beliebt.

Любитель ז׳ נוֹטֶה אַחֲרֵי־־, חָפֵץ בְּ־־, אוֹהֵב Freund von ... -льница נ׳.

Любить (-блю) פ״י אָהוֹב, חָפוּץ בְּ־, רָחֵם, רָצָה lieben.

Любо ת״פ נֶחְמָד, נָעִים angenehm. Л. не л. אִם בְּרָצוֹן. אִם בְּלֹא־חֶמְדָּה.

Любовáться (-бýюсь) פ״ח שָׁבוּעַ, הִתְעַנֵּג עַל־־, הַבֵּט בְּ־, נְעִימוּת אֶת־פְּנֵי־ sich ergötzen.

Любóвникъ ז׳ עוֹגֵב, רֵעַ, מְאֹהָב Geliebter, Liebhaber.

Любóвишка נ׳ שַׁעֲשֻׁעֵי אֲהָבִים Liebelei. [-ница נ׳.

Любóвный ת׳ אֲהָבִים, —, עֲנָבִים, —, דּוֹדִים—Liebes-.

Любóвь (-бви) נ׳ אַהֲבָה, יְדִידוּת, אֲהָבִים, דּוֹדִים Liebe;

Любодѣй— см. Прелюбодѣй—. [Neigung.

Любознáніе ס׳, -знáтельность נ׳ חֵפֶץ הַשְׂכֵּל, דַּעְתָּנִי, אַהֲבַת— Wißbegierde. [begierig.

Любознáтельный ת׳ שׁוֹחֵר מַדָּע, מְבַקֵּשׁ דַּעַת wiß-

Любóй ת׳ הַטּוֹב בְּעֵינֵי־, גִּבְחָר, רָצוּי, יָקָר beliebig. Онъ намъ любъ לָנוּ (רָצוּי) יָקָר הוּא. Возьми любую

книгу קח הַסֵּפֶר הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ.
Любому́дрецъ מוֹדֵע לַבִּינָה, שׁוֹחֵר חָכְמָה י׳ Philosoph.
Любому́дріе ס׳ חֵקֶר־חָכְמָה Weisheitsliebe.
Любому́дрственный см. Любому́дрый.
Любому́дрствовать (-ствую) פ״ע שׁוֹחֵר חָכְמָה, חָקוֹר בִּינָה philosophiren. [כא) Weisheit liebend.
Любому́дрый ת׳ מוֹדֵע לַבִּינָה, נָדִיב בְּחָכְמָה, דה״א כח.) Gelehrt.
Любопы́тность 1) נ׳ תַּאֲוָה, מִבְּקַר־לֵב, חִין עֵרֶךְ־־ לְעֵינַיִם das Anziehende. 2) см. Любопы́тство.
Любопы́тный 1) ת׳ נִכְהָל לִרְאוֹת, שׁוֹאֵף לָדַעַת neugierig. 2) לוֹקֵחַ לֵב anziehend. [Neugier.
Любопы́тство ס׳ תִּשׁוּקָה לִרְאוֹת אוֹ לָדַעַת דְּבַר־מָה
Любопы́тствовать (-ствую) -пы́тничать פ״ע חָמוּד לִרְאוֹת, שָׁאוּף לָדַעַת neugierig sein.
Любостра́стіе ס׳ עֲנָבִים, עֹנֶג Wollust.
Любостра́стный ת׳ חוֹלֶה אַהֲבָה, עוֹנֵג wollüstig.
Любостяжа́ніе ס׳ מַדְהֵבָה, אַוַּת־בֶּצַע Habsucht.
Любостяжа́тель ז׳, -льный ת׳ —לָבֶצַע, נִבְהָל לְהוֹן [Gewinnsüchtiger.
Любоче́ст— см. Честолюб—.
Люди ז״ר מְתִים, בְּנֵי־אָדָם, אֲנָשִׁים Menschen, Leute.
Лю́дность נ׳ אָדָם רָב, צֹאן אָדָם starke Bevölkerung.
Лю́дный ת׳ מָלֵא צֹאן אָדָם stark bevölkert.
Людне́ть פ״ע הִמָּלֵא צֹאן אָדָם, יָשׁוּב bevölkert werden.
Людое́дство ס׳ אֲכִילַת בְּשַׂר־אָדָם Menschenfresserei.
Людое́дъ ז׳ אוֹכֵל בְּשַׂר אָדָם Menschenfresser.
Людска́я נ׳ בֵּית־הַמְּשָׁרְתִים, חֶדֶר אַנְשֵׁי הַבַּיִת Bedientenzimmer.
Людско́й ת׳ אָדָם, —בְּנֵי־אִישׁ—menschlich.
Лю́дскость נ׳ דַּעַת חִקּוּת הַחַיִּים, דַּעַת לֶכֶת עִם־אֲנָשִׁים Höflichkeit.
Людъ ז׳ הָמוֹן, אָדָם, עָם Volk.
Люкъ ז׳ פֶּתַח הַסְּפִינָה Luke.
Люлька, -лечка נ׳ עֶרֶשׂ יוֹנֵק Wiege.
Люлю́кать פ״י יָשַׁן הֵיוֹנֵק בְּעֶרֶשׂ einlullen, einschlä-fern.
Люстра נ׳ מְנוֹרָה תְּלוּיָה Kronleuchter.
Люстра́торъ ז׳ בּוֹחֵן חֶשְׁבֹּנוֹת לְתִבּוּאוֹת אֲחֻזָּה Revisor der Pachteinnahme.
Люстра́ція נ׳ מִבְחַן חֶשְׁבֹּנוֹת אֲחֻזָּה Revision der Pachteinkünfte. -ціо́нный ת׳. [вый ת׳.
Люстри́нъ ז׳ אַטִּין מֶשִׁי אוֹ צֶמֶר נוֹצִץ Lustrin. -но-
Лютера́нинъ ז׳ נוֹצְרַת לוּתֶר Lutheraner. -ра́нка נ׳.
Лютни́стъ ז׳ מְנַגֵּן בְּנֵבֶל Lautenspieler. [-ра́нскій ת׳.
Лю́тня נ׳ נֵבֶל־עָשׂוֹר Laute. Лютенный ת׳.
Лю́тость נ׳ שַׁחַץ, אַכְזָרִיּוּת Grausamkeit.
Лю́тый 1) ת׳ קָשֶׁה, אַכְזָרִי grausam. 2) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לַפָּנִים Februar.
Лютѣ́ть פ״ע הֵהָפֵךְ לְאַכְזָר grausam werden.
Ляга́вый ת׳ (כֶּלֶב) מַרְיִחַ מֵרָחוֹק צֵידוֹ Hühnerhund.
Ляга́ніе ס׳ הָדוֹף (סוּס) בְּרַגְלָיו das ausschlagen mit den Hinterfüssen. [schlagen mit den Hinterfüssen.
Ляга́ть, -гну́ть פ״י הָדוֹף בְּרַגְלָיו, —נָגוֹף בָּעוֹט aus-
Лягу́ха (ק׳ -гу́шка, -гу́шечка) נ׳ צְפַרְדֵּעַ Frosch. -шечій ת׳. [wachsenes Feld.
Ляда, -дина נ׳ עֲזוּבַת חֶרֶשׁ, שְׂדֵה־חֲרָלִים wild be-
Ля́двенецъ (-нца) ז׳ מִין עֵץ בֹּשֶׂם, לוֹט Lotus.
Ля́двея נ׳ יָרֵךְ, שׁוֹק, כְּסָלִים Lende, Schenkel. ר׳ -вен, פַּחֲדִים, חֲלָצִים. -ве́йный ת׳. [אֹפֶל hole sie der Teufel!
Лядъ ז׳ אָסוֹן, אֵיד, פֶּגַע Unglück. Къ ля́ду её קָחֶהָ
Ля́мка נ׳ חֶבֶל הַמִּסְחָב לָאֲנִיָּה Gurt zum Schiffziehen. Тяну́ть ля́мку עָבוֹד עֲבוֹדַת־פֶּרֶךְ. Дава́ть кому́ тяну́ть ля́мку הַכְנַע בְּעֹמֶל לֵב־ -мочный ת׳.
Ля́мочникъ ז׳ סוֹחֵב אֲנִיָּה בַּחֶבֶל Schiffszieher.
Ля́панье ס׳ עֲמַל־תּוֹהוּ, פַּעַל־רִיק Pfuscherei.
Ля́пать, -пнуть 1) פ״י מָחוֹא; —זָרוֹק בְּפָנַי schlagen; hinschleudern. 2) הַשְׁחָת וְהַתְעֵב עֲלִילָה schlechte Arbeit machen, pfuschen. -ся פ״ח נָפוֹל וְהִשְׁתַּטֵּחַ לָאָרֶץ platt hinfallen.
Ля́сы נ״ר מִשְׁלֵי־אֹפֶר, מִשְׂאוֹת־שָׁוְא וּמִדּוּחִים spaßhafte Reden. Точи́ть л. מוֹתַח שָׁוְא וְתָפֵל.
Ля́шка, -шечка נ׳ см. Ля́двея.
Ляща נ׳ см. Чечеви́ца.

М.

М ת׳ הָאוֹת הַשְּׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה בָּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית, מ M.
Мавзоле́й ז׳ מַצֶּבֶת־קֶבֶר לְתִפְאֶרֶת, צִיּוּן Prachtgrabmal. [-щица נ׳.
Магази́нщикъ ז׳ אָדוֹנֵי בֵּית־רְכֻלָּה Magazinbesitzer.
Магази́нъ ז׳ בֵּית־רְכֻלָּה; מְמִגְנְרָה, אוֹצָר, אָסָם Magazin.
Магары́чъ ז׳ מַשָּׂאָה אוֹ מְחִירוֹ, יַיִן־מִמְכָּר, שְׁתִי־הַמֶּכֶר Bewirthung beim Kaufabschluß.
Ма́гикъ ז׳ אֲמַגּוּשׁ, יִדְעֹנִי, מָג (שבת עה.) Magiker.
Магистра́тъ ז׳ סוֹד זְקֵנֵי־הָעִיר, דַּמְגַּסְתָּא, דַּיְנָא (ב״ק קיד.) Stadtrath. -тскій ת׳.
Маги́стръ ז׳ מַגִּסְטְרוֹן Magister. -стерскій ת׳.
Ма́гія נ׳ קֶסֶם, קְסָמִים Zauberkunst. -ги́ческій ת׳.

Магна́тъ ז׳ נִכְבָּד, שׁוֹעֵ, חַשְׁמָן Altadliger. -тскій ת׳.
Магнезія נ׳ מִין עָפָר שִׁידִי, נִתָּר Bittersalzerde. -зіяльный ת׳ [magnetisch einschläfern.
Магнетизировать (-рую) פ״י הִתְנַשֵּׁן בִּקְסָמִים, הִתְנַדֵּם
Магнетизмъ ז׳ שְׁנַת־קְסָמִים, —תַּרְדֵּמַת; כֹּחַ הָאֶבֶן הַשֹּׁאֶבֶת magnetische Kraft.
Магнетическій ת׳ 1) אֲשֶׁר לְתַרְדֵּמַת־קֶסֶם. 2) אֲשֶׁר כֹּחַ אֶבֶן־שֹׁאֶבֶת לוֹ magnetisch.
Магнитить (-нйчу) פ״י פָּעוּל בְּאֶבֶן שֹׁאֶבֶת magnetisiren.
Магнитъ ז׳ אֶבֶן־שֹׁאֶבֶת Magnet. -тный ת׳ [
Магометáнинъ ז׳ נוֹצְרִי תּוֹרַת מַחֲמָד Muhamedaner.
Магометáнскій ת׳ אֲשֶׁר לְבְרִית מַחֲמָד muhamedanisch.
Магометáнство ס׳ בְּרִית מַחֲמָד Muhamedanismus.
Магъ ז׳ מָג, בַּשָּׁף *אֲמַגּוּשׁ Magier. [gedicht.
Мадригáлъ ז׳ שִׁירַת רוֹעִים, שִׁיר יְדִידוּת Schäfer-
Маерáнъ ז׳ (שבת קט:) *אַזְבּוֹיוֹן, *שִׁמְשׁוֹק, מִין צֶמַח־בֹּשֶׂם (פסחים לט.) *הָרִיגִינוֹן Majoran. -новый ת׳.
Мáетность נ׳ אֲחֻזָּה, נַחֲלַת־שָׂדֶה Landgut.
Мáзаница, -занка נ׳ בֵּית־חֹמֶר Lehmhütte.
Мáзаніе ס׳ מִשְׁחָה, מִרּוּק, תִּמְרוּק das Schmieren.
Мáзать (мáжу, -жешь) פ״י סוּךְ, מָשׁוֹחַ schmieren. -ся הִמָּשֵׁחַ, סוּךְ ע״ח sich schmieren.
Мазилка נ׳ 1) צִיצַת־מִשְׁחָה Streichpinsel. 2) נְקֵבָה צַיָּר ז״נ ungeschickter Maler.
Мазильный ת׳ הַמִּשְׁחָה—Schmier-.
Мáзка נ׳ см. Мáзаніе.
Мазýрикъ ז׳ גַּנָּב, נָבָל Taschendieb.
Мазýрка נ׳ מִין מָחוֹל polnischer Tanz.
Мазь נ׳ תִּמְרוּק, רִקּוּחַ, מִשְׁחָה Salbe.
Май ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי (אִיָּר) Mai. -скій ת׳.
Майонéзъ ז׳ (ברכות לה:) *אַנְגְּרוֹן, מֶרֶק דָּגִים אוֹ צֵיד עוֹף Mayonaise. [-совый ת׳.
Майсъ ז׳ אֹרֶז־תֵּירָס, חִטֵּי־מִנִּית türkischer Weizen.
Маіорáтъ ז׳ 1) מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה Erstgeburtsrecht. 2) נַחֲלַת הַבְּכוֹר Aeltestengut. Маіорáтскій ת׳.
Маіóрство ס׳ פְּקִידוּת נָצִיב Majorenrang.
Маіóрша נ׳ אִשֶּׁת הַנָּצִיב Majorenfrau.
Маіóръ ז׳ (הַתּוֹר הַשְּׁמִינִי בְּמַעֲלוֹת פְּקִידֵי הַצָּבָא) נָצִיב Oberstwachtmeister. -скій ת׳. [Kuchen.
Мáканецъ (-нца) ז׳ רָקִיק חִמְאָה in Buter getauchter
Мáканіе ס׳ טְבִילָה, טִבּוּל* das Eintunken.
Макарóнщикъ ז׳ עוֹשֵׂה קְנֵי־בָצֵק (*אִטְרִיוֹת) Macaronenfabrikant. [Macaronen. -нный ת׳.
Макарóны נ״ר (לנויד) קְנֵי־בָצֵק, *אִטְרִיוֹת (יד ביצחא)

Макáть, Мáкивать, -кнуть פ״י טָבוֹל tunken. М. свѣчи גֵּרוֹת יָצוּק. -ся נפ׳.
Мáклерство ס׳ סַרְסוּר Maklergeschäft.
Маклеръ ז׳ *סַרְסָר, מֵאֵלֶר. -рскій ת׳.
Мáковица, -ковка נ׳ 1) רֹאשׁ כָּל־עֵץ וָצֶמַח, אֲמִיר Baumgipfel. 2) רֹאשׁ *שׁוּמְשְׁמִין Mohnkopf. 3) רֹאשׁ עַמּוּד וּמִגְדָּל, גֻּלָּה, כַּפְתּוֹר Knopf eines Thurms. 4) קָדְקֹד, גֻּלְגֹּלֶת Scheitel.
Мáковникъ ז׳ עֻגַּת שׁוּמְשְׁמִין Mohnkuchen.
Макрéль ז׳ *קוֹלְיָס הָאִסְכַּפְּנִין, מִין דָּג (שבת קטז:), *מַקְרֵל (פסחים לט.) Makrele. -рельный ת׳.
Макулатýра נ׳ מַקַּק־סְפָרִים, מַק־נְיָר *Packpapier.
Макýша, -шка см. Мáковица 4.
Макъ ז׳ שׁוּמְשְׁמִין, זֶרַע־רֹאשׁ, *פַּרְגִּין Mohn
Малакія נ׳ см. Рукоблýдіе.
Малахáй (-хáйчикъ) ז׳ מִגְבַּעַת־שֵׂעָר (ק׳) Pelzmütze mit Ohrlappen.
Малахитъ ז׳ מִין שֵׁשׁ, אֶבֶן־נְחוּשָׁה Malachit.
Малевáльный ת׳ עָשׂוּי לְמִשְׁחַת־שֶׁשֶׁר.
Малевáніе ס׳, -лёвка נ׳ מִשְׁחַת־שֶׁשֶׁר das Malen.
Малевáть (-люю) פ״י מָשׁוֹחַ בַּשֶּׁשֶׁר, צָבוּעַ malen.
Мáленькій ת׳ קָטָן klein.
Маленько ת״פ מְעַט מִזְעָר, זְעִיר etwas.
Малёхонекъ ת׳ קָטָן מְאֹד sehr klein.
Мáлецъ (-льца) ז׳ см. Мáльчикъ. [ный ת׳.
Малúна נ׳ גַּרְגַּרִי־שֵׂיחַ, מִין גַּרְגַּרִי־שֵׂיחַ Himbeere. -лин-
Малúнникъ ז׳ שִׂיחַ גַּרְגַּרִי־שָׁנִי Himbeerstrauch.
Малúновка נ׳ 1) יַיִן גַּרְגַּרִי־שָׁנִי Himbeerliqueur. 2) צִפּוֹר קָנָה Grasmücke.
Малúновый ת׳ כְּעֵין גַּרְגַּרִי־שָׁנִי karmoisin-
Мáлка נ׳ (לַחֲרָשִׁים) כַּפַּת־עֵץ Winkelmaß. [roth.
Мáло ת״פ מְעַט, מִצְעָר, מִזְעָר, זְעִיר wenig. М. по мáлу לְאַט; עַל־יַד, מְעַט מְעַט nach und nach. М. того, что... נִקְלָל מִ־. Мало ли вамъ? הַמְעַט מִכֶּם.
Маловáжность נ׳ מִצְעִירָה Unbedeutenheit.
Маловáжный ת׳ לֹא־נֶחְשָׁב, קָטוֹן, צָעִיר, מִצְעָר un-
Маловáтый ת׳ לֹא־כַבִּיר etwas klein. [bedeutend.
Маловóдный ת׳ בַּצֹּרֶת, חֲסַר־מַיִם — wasserarm.
Маловóдье ס׳ בַּצֹּרֶת, חֲסַר־מַיִם Wassermangel. [keit.
Маловѣ́ріе, -вѣ́рство ס׳ חֲסַר־אֱמוּנָה Kleingläubig-
Маловѣ́ръ ז׳, -вѣ́рный ת׳ חֲסַר־אֱמוּנָה kleingläubig.
Маловѣ́сный ת׳ קַל, לֹא־כָבֵד, קְלִקְל leicht.
Маловѣ́тріе ס׳ שֶׁקֶט הָרוּחַ Windstille.
Маловѣ́чность נ׳ קִצַּר־יָמִים kurze Lebensdauer.
Маловѣ́чный ת׳ קִצַּר־יָמִים nicht lang lebend.

Малоду́шіе ס׳ חֲסָרוֹן כֹּחַ־לֵב, קֹצֶר־רוּחַ Kleinmuth.
Малоду́шничать פ״ע אָחוֹז רְעָדָה, יָאֵשׁ לִבּוֹ kleinmüthig sein.
Малоду́шный ת׳ יָרֵא וְרַךְ לֵבָב, נוֹאָשׁ kleinmüthig.
Малозна́чащій, -значи́тельный ת׳ לֹא־כַבִּיר, נָקֵל unbedeutend. [wenig bekannt.
Малоизве́стный ת׳ לֹא־נוֹדָע, אֲשֶׁר יוֹדְעָיו אַךְ מְעַט
Малоиму́щій ת׳ מְסֻכָּן, עָנִי, קְצַר־יָד unvermögend.
Малокро́віе ס׳ חֹסֶר־דָּם Blutmangel.
Малокро́вный ת׳ חֲסַר־דָּמִים blutarm.
Малолѣ́тность נ׳, -тство ס׳ צְעִירָה (בראשית מג, לג) Minderjährigkeit.
Малолѣ́тный ת׳ צָעִיר לַיָּמִים, עוֹלַיָּמִים unmündig.
Малолѣ́токъ (-тка) ז׳ עוֹלַיָּמִים der Minderjährige.
Малолю́діе, -лю́дство ס׳, -лю́дность נ׳ מְתֵי־מְעַט geringe Bevölkert. [völkert.
Малолю́дный ת׳ אֲשֶׁר יוֹשְׁבָיו אַךְ מְעַט weinig be-
Ма́ло-ма́льски מְעַט מִזְעָר ת״פ wenn nur etwas.
Малоопытный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־נִסָּה דַּיּוֹ wenig erfahren.
Малопоме́стный ת׳ בַּעַל נַחֲלָה קְטַנָּה wenig Land besitzend.
Малоприбыльный, -быточный ת׳ אֲשֶׁר תְּבוּאָתוֹ מְעַט, אֲשֶׁר שְׂכָרוֹ מִצְעָר nicht einträglich.
Малоро́слый ת׳ שְׁפַל־קוֹמָה klein von Wuchs.
Малосве́дущій ת׳ חֲסַר תְּבוּנוֹת wenig erfahren.
Малосиліе ס׳ לֹא־כֹחַ, רִפְיוֹן־יָדַיִם Mangel an Kraft.
Малоси́льный ת׳ אֵין־אֵיל, אֵין־אוֹנִים, רָפֶה, יְגִיעַ־כֹּחַ schwach.
Малосо́льный ת׳ חֲסַר־, מְבֻלִּי־מֶלַח wenig gesalzen.
Малосо́чный ת׳ צִחֶה, חֲסַר־לֵחַ saftlos.
Ма́лость נ׳ מְעַט מִזְעָר, זְעִיר Kleinheit, Kleinigkeit.
Малоу́міе ס׳ חֲסַר תְּבוּנָה Geistesarmuth.
Малоу́мный ת׳ חֲסַר תְּבוּנוֹת geistesarm.
Малоупотреби́тельный ת׳ (דר) לֹא־יִסְכֹּן wenig gebräuchlich.
Малоце́нный ת׳ אֲשֶׁר מְחִירוֹ מִצְעָר billig.
Малочи́сленность נ׳ מִזְעָר, מִצְעָר, מְעַט הַמִּסְפָּר kleine Anzahl.
Малочи́сленный ת׳ מְעַט, לֹא־כַבִּיר, מִצְעָר nicht zahlreich. М. наро́дъ מְתֵי־מִסְפָּר, מְתֵי־מְעַט.
Ма́лый ת׳ קָטָן, קְטוֹן, צָעִיר klein; jung. Малъ ма́ла ме́ньше מְרֻעֶהוּ צָעִיר לַיָּמִים אִישׁ. На ма́лое вре́мя לַיָּמִים מִסְפָּר. Безъ ма́лаго два го́да כְּמְעַט שְׁנָתַיִם יָמִים. [der Jüngste.
Малы́шъ 1) ז׳ שְׁפַל־קוֹמָה der Kleine. 2) קָטָן בָּנָיו
Ма́льва נ׳ מַלּוּחַ, מִין צֶמַח (כלאים א) *חֲלֻמָּת Malve.
Ма́льта נ׳ זֶפֶת־הָרִים, חֵמָר Asphalt. [(לה:)
Ма́льчикъ ז׳ נַעַר קָטוֹן, צָעִיר Knabe.
Мальчи́шка ז׳ נַעַר מְשֻׁלָּח, תַּעֲלוּל Bube.
Мальчу́га, -чуга́нъ ז׳ см. Ма́льчикъ.
Малѣ́йшій ת׳ הַקָּטָן מִכָּל־ der kleinste [werden.
Малѣ́ть פ״ע מְעוֹט; צָעוֹר (רָדַל) הָלוֹךְ וְחָסוֹר kleiner
Малю́тка, -точка נ׳ נַעַר קָטוֹן, צָעִיר, יֶלֶד kleines Kind.
Маля́рство ס׳ מְשִׁחָה בַּשָּׁשַׁר Malerhandwerk.
Маля́ръ ז׳ מוֹשֵׁחַ בַּשָּׁשַׁר Maler. -рный, -рскій ת׳.
Ма́ма נ׳ 1) אֵם Mutter. 2) מֵינֶקֶת Amme.
Мама́нтъ, -мо́нтъ, -му́тъ ז׳ הַשִּׁנְהַב הַקַּדְמוֹנִי Mammut.
Ма́мка, -мушка см. Ма́ма. [-товый ת׳.
Мамо́нъ ז׳ 1) בֶּטֶן, כְּרֵשׂ Bauch, Wanst. 2) הוֹן *מָמוֹן, נְכָסִים, עֹשֶׁר Mammon, Reichthum.
Мандари́нъ ז׳ (מארץ סינים) יוֹצִיץ, פָּקִיד Mandarin.
Мандоли́на נ׳ מִין נֵבֶל kleine Laute.
Мандраго́ръ ז׳ דוּדָאִים Zauberwurzel. [manövriren.
Маневри́ровать (-рую) פ״ע לַמֵּד תַּחְבֻּלוֹת קְרָב וּמַסָּע
Манёвры ז״ר מִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה; חֲנֻכַּת הַצָּבָא לְקְרָב אוֹ לְמַסָּע הֲרָכֵב Uebung.
Мане́жить פ״ע אֵלֶף סוּס לְרִכְבָּה einreiten. [schule.
Мане́жъ ז׳ שַׁעַר הַסּוּסִים, בֵּית־תַּלְבִּיּוֹת לְרִכְבָּה Reit-
Манеке́нъ ז׳ דְּמוּת אָדָם, תַּבְנִית אִישׁ מֵעֵץ Gliederpuppe.
Мане́ра נ׳ מִנְהָג, דֶּרֶךְ, אֹפֶן, מִשְׁפָּט Art.
Мане́риться פ״ח הִתְאַמֵּץ לִמְצֹא חֵן, הִתְהַדֵּר, הִתְיַפֵּה affectiren.
Мане́рка נ׳ נֹאד מַיִם לִבְנֵי־הַצָּבָא Feldflasche.
Мане́рный ת׳ מִתְהַדֵּר, מִתְיַפֵּה affectirt.
Мане́ръ ז׳ см. Мане́ра. [Manschette. -тный ת׳.
Манже́та, -тка נ׳ שׁוּלַיִם לְצִוּרוֹן בֶּגֶד וְאַזְרוֹעָיו, גְּלִיּוֹנִים
Мани́ть, Ма́нивать פ״ע 1) רָזוֹם — עָרָה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו winken. 2) מָשׁוֹךְ — גָּרוֹר בְּ־, לָקוֹחַ לֵב, הַדִּיחַ, פִּתָּה
Манифе́стъ ז׳ דִּבְרֵי־מֶלֶךְ, דָּת, פִּתְגָּם Manifest. [locken.
Мани́шка נ׳ חֲשֹׁן־בַּד Vorhemd. -нишечный ת׳.
Мані́я נ׳ שִׁגָּעוֹן, דֶּרֶךְ לֹא־, תְּשׁוּקָה, אַוָּה Sucht, Wahnsinn.
Манки́ровать (-рую) פ״ע עָדַר, גָּרוֹעַ fehlen, vernachlässigen. [-пный ת׳.
Ма́нна נ׳ עִסִּים עֲצֵי־אֹרֶן; לֶחֶם־שָׁמַיִם, מָן Manna.
Мановéніе, Ма́ніе ס׳ *רֶמֶז, תְּנוּפַת־יָד Wink.
Мантилія נ׳ *מִעִיל נָשִׁים, מַנְטוּל (יד׳ ברטת פרק נ) *מַנְטֶר (תרג׳ הה״א פו, כו) Mantille.
Ма́нтія, -тійца נ׳ מְעִיל, אֶדֶר Mantel.
Манускри́птъ ז׳ כְּתַב־יָד Handschrift.
Мануфакту́ра נ׳ בֵּית־הָרֹשֶׁת, בֵּית־מְלֶאכֶת יְדֵי־אָדָם

Manufactur. -рный ת׳.

Мара́ла ז׳, ז״נ -льщикъ, -ра́тель מְכַתֵּב אֱלִיל; מְנָאֵל

Schmierer, schlechter Schreiber.

Мара́ніе ס׳ גֵּאֹל, גֵּעֵל, עֶכֶר

Schmiererei.

Мара́ть פ״ע, עָכוֹר, טִנֵּף, גָּעוֹל beschmutzen. М. кого הוֹצִיא דִבָּה עַל־, הִבְאִישׁ רֵיחַ אִישׁ verleumden.

Ма́рганецъ(-нца) ז׳ מַנְגָּנוֹן, מִין מַתֶּכֶת* Manganerz.

Маргари́та נ׳ מַרְגָּלִית, פְּנִינָה* echte Perle. -тный ת׳.

Маргари́тка נ׳ מִין פֶּרַח Gänseblümchen. [gelung.

Ма́рево ס׳ שָׁרָב, חָזוּת־שָׁוְא (הנראה בים ובמדבר) Luftspie-

Маре́на נ׳ צְמַח־שָׁנִי, פּוּאָה* (שביעית ז׳) Färberröthe.

Маринованный (מאכל) מָרְבָּד בַּחֹמֶץ וּבְשָׂמִים ת׳ marinirt. [mariniren.

Маринова́ть (-нýю) פ״ע חָרַךְ מַאֲכָל בְּמִשְׁרַת חֹמֶץ

Ма́рка נ׳ 1) см. Мара́ніе. 2) תּוֹ, כְּתֹבֶת לְאוֹת Zeichen. 3) (באשכנז) אֲגֹרַת־כֶּסֶף Marke.

Маркёръ ז׳ מוֹנֶה (לשחוק הביליארד) Spielmerker.

Маркизъ ז׳ רוֹזֵן, שַׂר Markgraf. -киза נ׳.

Маркизы ז״ר קְלָעִי, — מָסַךְ־חַלּוֹן Fenstervorhänge.

Маркита́нтъ ז׳ מוֹכֵר אֹכֶל לְחֵיל הַצָּבָא Marketender. -та́нтша נ׳. -та́нтскій ת׳. [schmutzend.

Ма́ркій עָתִיד לְהִתְנָאֵל, מִתְנָאֵל עַד־מְהֵרָה ת׳ leicht

Мармела́дъ ז׳ מַעֲדַנֵּי־פְרִי, אֲשִׁישׁ Fruchtkonfekt.

Мародёрство ס׳ מַעֲשַׂקּוֹת נִפְרָד מִן־הַצָּבָא das Plündern. [heimlich plündern.

Мародёрствовать (-ствую) פ״ע פָּשׁוֹט מִן־הַצָּבָא

Мародёръ ז׳ נִפְרָד מִן־הַצָּבָא לְמַעֲשַׂקּוֹת auf Raub

Марокинъ ז׳ עוֹר־עִזִּים Ziegenleder. [losgehender Soldat.

Ма́рочка ק׳ см. Ма́рка. -рочный ת׳.

Марсъ ז׳ מַזָּל מַאֲדִים Mars.

Мартъ ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי (אָדָר) März. -товскій ת׳.

Марты́шка נ׳ 1) קִפּוּף* (ברכות נח:) Meerkatze. 2) דְּרוֹר הַיָּם Seeschwalbe. [Marschall. -льскій ת׳.

Ма́ршалъ ז׳ מְנַצֵּחַ עַל־, מְנַהֵל, הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא

Марширова́ть (-рýю) פ״ע צָעוֹד, הָכֵן צַעֲדוֹ marschiren.

Маршировка נ׳ מַצְעַד אַנְשֵׁי־צָבָא, הֲלִיכוֹת־, מַהֲלַךְ das Marschiren.

Маршру́тъ ז׳ מַסָּע הַמַּחֲנוֹת Reiserichtung.

Ма́ршъ ז׳ הֲלִיכַת מַחֲנֶה Gang.

Ма́ска נ׳ אֲפַר, לוּט לַפָּנִים, מַסֵּכָה Maske.

Маскара́дъ ז׳ מִשְׁתֵּה לוּטֵי־פָנִים, חַג־מַסֵּכוֹת Maskenball. -дный ת׳.

Маскирова́ть (-рýю) פ״ע הָלַט פָּנִים בְּלוּט maskiren. -ся פ״ח הִתְחַפֵּשׂ בְּאֲפַר sich m.

Ма́сленица נ׳ 1) סַל הַחֵמְאָה Butterdose. 2) שְׁבוּעַת יְמֵי הַחֵמְאָה (לנוצרים) Butterwoche. Не все котý м.

Масле́нки ז״ר זֵיתִים Oliven. לֹא־לְעוֹלָם חֹסֶן. -нчный ת׳.

Ма́сленость נ׳ מַחֲמָאָה Weichheit der Butter. М. рѣчей его חֶלֶק שְׂפָתָיו, מַחֲמָאוֹת פִּיו.

Ма́сленый ת׳ שָׁמֵן — ölig; חֶמְאָה — butterig. -ные глаза́ עֵינַיִם כְּלוֹת מֵחֵשֶׁק.

Ма́слина נ׳ עֵץ זַיִת Oelbaum. М. ди́кая עֵץ שָׁמֶן.

Масли́стый ת׳ מָלֵא שֶׁמֶן, שָׁמֵן ölig.

Ма́слить פ״ע מָשׁוֹחַ בְּחֶמְאָה einölen, ein-

Ма́сличный ת׳ זַיִת, —, זֵיתִים — Oliven-. [buttern.

Ма́сло ס׳ 1) יִצְהָר, שֶׁמֶן Oel. 2) חֶמְאָה Butter.

Маслобо́й ז׳ מְחַבֵּץ, עוֹשֵׂה חֶמְאָה (שבת צה:) Butterschläger. [schlagen.

Маслобо́йный ת׳ אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה הַחֶמְאָה zum Butter-

Маслобо́йня נ׳ בֵּית מַעֲשֵׂה הַחֶמְאָה Ort, wo man

Маслобо́йщикъ см. Маслобо́й. [Butter schlägt.

Ма́сса נ׳ מַעֲבָה, עֲבִי; קְהַל־, הָמוֹן־עָם Masse; Menge

Массивность נ׳ מִצְּמָן, עֹצֶם, עֲבִי Dichtigkeit.

Массивный ת׳ כָּבֵד, עָצוּם, עָב dicht, dick.

Масто́къ ז׳ (חט) יוֹדֵעַ, חָרוּץ, מָהִיר Meister, Geschickter.

Мастери́ть פ״ע בָּנָה, עָשָׂה, יָצוֹר meisterhaft machen.

Мастери́ца נ׳ חֲכֻמַּת נָשִׁים, אִשֶּׁת־חַיִל Meisterin.

Мастеровой ש״ת עוֹשֵׂה מְלָאכָה Handwerker.

Мастерска́я נ׳ בֵּית הַמְּלָאכָה, עֲלִיל Werkstatt.

Мастерски́ ת״פ בְּיַד חָרוּצִים meisterhaft.

Ма́стерскій ת׳ 1) אֲשֶׁר לְעוֹשֵׂה מְלָאכָה Meister-. 2) מַעֲשֵׂה יְדֵי אֻמָּן meisterhaft.

Ма́стерство ס׳ חָרֹשֶׁת, מַעֲשֵׂה יְדֵי אֻמָּן, מְלָאכָה Handwerk. [Meister.

Ма́стеръ ז׳ חָרוּץ, חָרָשׁ חָכָם, אֻמָּן, מָהִיר

Масти́ка נ׳ קִפַּת עֵץ בְּטְנִים; בֹּכֶר לְמִשְׁחַת הָרִצְפָּה (ב״ר צא, ביצה לג.) מַסְתִּכִּי, מַסְתִּיק* Mastix.

Масти́тый ת׳ רַעְנָן לִזְקוּנָיו bejahrt, ehrwürdig

Масти́чный ת׳ מִזְּפַת עֲצֵי־בְטְנִים vom Mastix.

Масть נ׳ מַרְאֶה, עֵין, צֶבַע Farbe.

Масшта́бъ ז׳ קַו־הַמִּדָּה, — קָנֶה Maßstab.

Ма́тежъ ז׳ בַּהֶרֶת (בפני אשה בהרונה) Leberflecken (in Schwangerschaft). [-тическій ת׳.

Матема́тика נ׳ הַנְדָּסָה, חָכְמַת הַחֶשְׁבּוֹן* Mathematik.

Матема́тикъ ז׳ מְהַנְדֵּס, חָכָם הַחֶשְׁבּוֹן* Mathematiker.

Матереубійство ס׳ קְטֹל־אֵם Muttermord.

Матереубійца ז״נ קוֹטֵל אִמּוֹ Muttermörder.

Матери́къ ז׳ אֲדָמָה, יַבֶּשֶׁת, יַבֶּשֶׁת Muttererde.

Материнскій ת׳ אֵם — mütterlich.

Матéрія נ׳ 1) לֹא־רוּחַ, *גֶּשֶׁם, חֹמֶר, עֶצֶם־דָּבָר Stoff,

Gegenstand. 2) מַטְרָה, אַטּוּן, אֶרֶג Zeug. 3) לֵחַ מַכָּה, מִין חַבּוּרָה מוּגְלָא* Eiter. Сухая м. רַעְיוֹן רוּחַ.

Матеріялизмъ ז׳ נַגְשָׁמִיּוּת, מִמְשָׁל הַחֹמֶר* Materialismus.

Матеріялистическій ת׳ חֹמְרִי, נַגְשָׁמִי* materialistisch.

Матеріялистъ ז׳ מַגְשִׁים, מְכַחֵשׁ בָּרוּחַ* Materialist.

Матеріялъ ז׳ דָּבָר לְכָל־מְלֶאכֶת חָרֶשׁ וְחוֹשֵׁב Stoff.

Матеріяльный ת׳ חָמְרִי, נַגְשָׁמִי*, נוּפָנִי* Materiell.

Матерой ת׳ חָסוֹן, אַמִּיץ, חָזָק fest, stark.

Матерость נ׳ גְּבוּרַת־קוֹמָה, גֹּדֶל, חֹסֶן ungeheure Größe.

Матерщина נ׳ בּוּז לְיַקְּרוּת־אָם gemeinste Schimpfworte.

Матерь נ׳ см. Мать.

Матерѣть פ״י עָצוּם, הָלוֹךְ וְחָזוֹק stark heranwachsen.

Матица נ׳ אַמָּה, אַמַּת־הַסִּפּוּן (הַסִּפִּים), כְּפִים, אִמְנָה, עֹב Tragbalken. -тичный ת׳.

Матка 1) נ׳ אֵם Mutter. 2) מְעֵי־אֵם, קִבָּה, בֶּטֶן, רֶחֶם Gebärmutter. М. винтовая см. Гайка.

Матовый ת׳ כֵּהֶה, עָמוּם, שָׁקוּף אָטוּם matt.

Маторѣть см. Матерѣть.

Маточка см. Матка.

Маточникъ ז׳ 1) קַן־אֵם הַדְּבוֹרִים Zelle der Mutterbiene. 2) פִּטְרַת־צִיץ, קֶן לְזֶרַע־הַפֶּרַח Fruchtknoten.

Маточница נ׳ 1) חֳלִי־הָרֶחֶם Hysterik. 2) מִין צֶמַח

Маточный ת׳ הָרֶחֶם—Gebärmutter-. [Mutterkraut.

Матрацникъ ז׳ עוֹשֵׂה כְּבִירֵי־שֵׂעָר Matratzenmacher.

Матрацъ ז׳ מַזְרָן, כֶּסֶת, —, כַּר, כְּבִיר שֵׂעָר* (כלים יט) Matratze. -цный ת׳.

Матрикула נ׳ סֵפֶר הַיִּחוּס Matrikel.

Матрица נ׳ מוּצָקָה לְאוֹתוֹת הַדְּפוּס Matritze.

Матросъ, -росъ ז׳ חוֹבֵל לָאֳנִיָּה Matrose. -скій ת׳.

Матушка נ׳ יוֹלֶדֶת, הוֹרָה, אֵם Mütterchen.

Мать ז׳ (בשחוק קביא) מָט, מַכָּרָע Niederlage.

Мать (-тери) נ׳ יוֹלֶדֶת, הוֹרָה, אֵם Mutter.

Махалка נ׳ שׁוֹט לְזְבוּבִים Fliegenwedel.

Махало, -льце ס׳ רְעָלָה Fächer.

Махальный 1) עֲשׂוּי לְהָנִיף בּוֹ ת׳ zum Wedeln. 2) מְנוּפַת שׁ״ת, מְנִיף Signalgeber,

Маханіе ס׳ תְּנוּפָה, הֲנָפָה das Winken, Schwingen.

Махать, Махивать, -хнуть פ״י הֵנִיף, נוֹפֵף, עוֹפֵף, נָתוֹן אוֹת schwingen; winken. М. рукою на עָזוֹב אֶת־ דְּבָרוֹ, יָאַשׁ אֶת־לִבּוֹ מִן verzichten. Махнуть куда חוּשׁ אֶל־ hineilen.

Маховикъ ז׳ גַּלְגַּל הַתְּנוּפָה Schwungrad.

Маховой ת׳ הַתְּנוּפָה—; הַמְּעוֹפֵף schwingend.

Махорка נ׳ עֲלֵה־קְטוֹרָה לְדַלּוֹת הָעָם Bauerntabak.

Махъ ז׳ תְּנוּפָה, הֲנָפָה תְּנוּפַת־יָד Schwung. Дать маху שָׁגָה, הֶחֱטִיא הַמַּטָּרָה einen Fehler machen.

Мачиха נ׳ אֵם זָרָה, אִשֶּׁת הָאָב Stiefmutter. -чихинъ ת׳.

Мачта נ׳ תֹּרֶן, חֶבֶל (משלי כג, לד) Mastbaum. -товой ת׳.

Мачтовникъ, -товикъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־אֹרֶן Mastenwald.

Машина נ׳ מְכוֹנָה, אָבְנַיִם, עֲלִיל Maschine. -нный ת׳.

Машинальный ת׳ בְּדֶרֶךְ מְכוֹנָה maschinenmäßig.

Машинистъ ז׳ מְנַהֵל הַמְּכוֹנָה Maschinenführer.

Маякъ ז׳ 1) מִגְדַּל־מָאוֹר בַּיָּם; עִפֶּל־צִיּוּנִים Wart-, Leuchtthurm. -ячный ת׳.

Маятникъ ז׳ (למורה שעות) אֶגֶף, קַו־הַתְּנוּפָה Perpen-

Мгла נ׳ אֹפֶל, עָרִיף, עֲרָפֶל; Nebel. [dikel. -тничій ת׳.

Мглистый עוֹטֶה עָנָן, עֲרָפֶל ת׳ nebelig.

Мгновеніе ס׳ פֶּתַע, אַרְגִּיעָה, רֶגַע Augenblick.

Мгновенность נ׳ עֶבְרַת רֶגַע augenblickliche Dauer.

Мгновенный ת׳ רֶגַע, —, כְּמֶעֶט קָט augenblicklich.

Мебель נ׳ כְּלֵי־מָעוֹן Möbel. -льный ת׳.

Мебельщикъ ז׳ מוֹכֵר כְּלֵי־מָעוֹן, —עוֹשֶׂה Möbelhändler.

Меблировать (-рую) פ״י עָרוֹךְ כְּלֵי־מָעוֹן möbliren.

Меблировка נ׳ מַעֲרֶכֶת כְּלֵי־מָעוֹן Möblirung.

Меблировщикъ ז׳ עוֹרֵךְ כְּלֵי־מָעוֹן Möblirer.

Медаль נ׳ תַּו־זִכָּרוֹן, אַגֹּרֶת כָּבוֹד Medaille.

Медальонъ ז׳ חוֹתָם תַּבְנִית־אִישׁ עַל־לֵב בֵּית־נֶפֶשׁ Medaillon.

Медвѣдина נ׳ בְּשַׂר־דֹּב Bärenfleisch.

Медвѣдица נ׳ דֹּב נְקֵבָה Bärin.

Медвѣдка נ׳ 1) מַקְצוּעָה גְּדוֹלָה großer Hobel. 2) עֶגְלַת־מַשָּׂא Lastwagen. 3) מִין חָגָב (חולין כח.) ערצ״ב

Медвѣдь (-дище) ז׳ דֹּב Bär. [Maulwurfsgrille.

Медвѣжатина см. Медвѣдина.

Медвѣжатникъ ז׳ מְנַהֵל דֻּבִּים Bärenführer.

Медвѣжёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־דֹּב, —, גּוֹר junger Bär.

Медвѣжина см. Медвѣдина.

Медвѣжій ת׳ דֹּב—Bären-. -жья шуба אַדֶּרֶת עוֹר דֹּב.

Меделянка נ׳ מִין כֶּלֶב גָּדוֹל Fleischerhund.

Медикаментъ ז׳ רִפְאוּת Arznei.

Медикъ ז׳ חֲכַם־רוֹפְאִים, רוֹפֵא Arzt.

Медистый ת׳ מָלֵא דְבַשׁ honigreich.

Медицина נ׳ חָכְמַת הָרְפוּאָה Heilkunde. -нскій ת׳.

Медленіе ס׳, -нность נ׳ שִׁפְלוּת יָדַיִם, עִצֵּר, הִתְמַהְמְהוּת, כָּבְדוּת, אֵט Zögerung; Langsamkeit.

Медленный ת׳ עֹשֶׂה, הוֹלֵךְ לְאַט, בּוֹשֵׁשׁ, מִתְמַהְמֵהַּ, נִרְפֶּה, בְּכָבְדוּת langsam. [Zögerer.

Медлитель ז׳ בּוֹשֵׁשׁ, מִתְמַהְמֵהַּ מִתְרַפֶּה בְּמְלַאכְתּוֹ

Медлительность см. Медленность.

Медлительный см. Медленный.

Ме́длить פ״ע עָשׂה לְאַט, בּוֹשֵׁשׁ, אַחַר, הִתְמַהְמֵהַּ (בְּכָבְדוּת) zögern.
Медова́рня נ׳ בֵּית־מְרַקַּחַת דְּבַשׁ־שֵׁכָר Methbrauerei.
Медова́ръ ז׳ רוֹקֵחַ יֵין־דְּבַשׁ Methbrauer.
Медова́тый ת׳ אֲשֶׁר טַעַם דְּבַשׁ לוֹ honigartig.
Медови́къ ז׳ צַפִּיחִית בְּדְבַשׁ Honigkuchen
Медови́на נ׳ см. Мёдъ 2.
Медовщи́къ ז׳ מוֹכֵר דְּבַשׁ Honigverkäufer.
Медо́вый ת׳ דְּבַשׁ — Honig-. -вое яблоко *מֶלְמוּל (יד׳ מעשר׳ א) Honigapfel. М. мѣсяцъ יְמֵי הַשִּׂמְחָה בְּאִשַּׁת נְעוּרִים. [Medoewein.
Медо́къ (-дка́) ז׳ 1) ק׳ см. Мёдъ. 2) מִין יֵין־אָדֹם
Медосо́съ ז׳ מִין צִפּוֹר: *סְנוּנִית, (שבת עז) Colibri.
Мёдъ ז׳ 1) דְּבַשׁ Honig. 2) *יַיְנוּמְלִין, יֵין־דְּבַשׁ Meth.
Межа́ נ׳ גְּבוּל; גְּבוּלָה (ישעיה כח, כה) Grenze.
Межго́рный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין הָרִים zwischen Bergen liegend.
Межго́рье ס׳ בִּקְעָה, גַּיְא־הָרִים Bergschlucht.
Междоме́тіе ס׳ מִלַּת הַקְּרִיאָה Empfindungslaut.
Междоре́чіе ס׳ אֶרֶץ בֵּין נְהָרִים Gegend zwischen Flüssen.
Междоусо́бица נ׳ -біе ס׳ רִיב אִישׁ בְּאָחִיו innerer Krieg. -усо́бный ת׳. -ная война́ חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ innerer Krieg. [uneinig sein.
Междоусо́бствовать (-ствую) פ״ע הִלָּחֵם אִישׁ בְּאָחִיו
Ме́жду פ״ע בֵּין, בֵּינוֹת לְ־, בְּ־, בְּבֵין Zwischen; unter. М. людьми́ בְּתוֹךְ בְּנֵי־אִישׁ, בְּאֲנָשִׁים. בְּקֶרֶב. Го́родъ располо́женъ м. гора́ми הָעִיר יוֹשֶׁבֶת בֵּין הָרִים. рѣчка течётъ м. горъ הַנַּחַל שׁוֹטֵף אֶל־בֵּין הָרִים. М. тѣмъ עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה indeß. [den Augenbrauen.
Междубро́віе ס׳ בֵּין גַּבּוֹת הָעֵינַיִם Stelle zwischen
Междунаро́дный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין עַם לְעָם völkerrechtlich. [den Rippen liegend.
Междуребёрный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין הַצְּלָעוֹת zwischen
Междусто́лбіе ס׳ בֵּין הָעַמּוּדִים, אַתִּיק, מִסְדְּרוֹן (הַשְּׁדֵרוֹת) Raum zwischen Säulen.
Междустро́чный ת׳ אֲשֶׁר בֵּין שׁוּרוֹת הַכְּתָב zwischenzeilig.
Междуца́рствіе ס׳ יְמֵי־אֶרֶץ בְּאֵין, בֵּין מֶלֶךְ לְמַלְכָּהּ מוֹשֵׁל Zwischenregierung.
Межева́ніе ס׳ פְּעֻלַּת הַמְּגַבֵּל, הַגְּבָלָה Landmessung.
Межева́ть (-жу́ю) פ״ע הָצַב גְּבוּל, גָּבַל, הִגְבִּיל ab-
Межево́й ת׳ גְּבוּל — Grenz-. [grenzen.
Межевщи́къ ז׳ מְגַבֵּל גְּבוּלוֹת Feldmesser.
Межени́на, Ме́жень נ׳ יְמֵי הָעֹצֶר הַגָּשֶׁם, בְּצֹרֶת חַרְבוֹנִי קַיִץ Dürre (im Sommer).

Межеу́мокъ (-мка) ז׳ פּוֹסֵחַ עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים Mittelding.
Межъ см. Ме́жду.
Мезга́ נ׳ גֶּלֶד עֵץ מִתַּחַת לְעוֹרוֹ Splint.
Мездра́ נ׳ פְּנֵי הַבָּשָׂר בָּעוֹר Fleischseite der Felle.
Мезони́нъ ז׳ עֲלִיַּת־קִיר Halbfenster.
Меланхо́ликъ ז׳ בַּעַל מָרָה שְׁחוֹרָה, נִכְהַ־רוּחַ Milzsüchtiger. [Schwermuth. -холи́ческій ת׳.
Меланхо́лія נ׳ מָרָה שְׁחוֹרָה, תּוּגָה, דְּאָבָה, מַעֲצֻבָה
Ме́ленка ק׳ см. Ме́льница.
Ме́ленькій см. Ме́лкій.
Мелёхонекъ קָטוֹן מְאֹד ת׳ sehr klein.
Ме́ленъ ז׳ 1) יַד־רֶכֶב הָרֵחַיִם Drehling. 2) כְּלִי הַמַּכְתֵּשׁ
Ме́ливо, -лево ס׳ מִטְחָן das Gemahlene. [Reibholz.
Мелина́ נ׳ חַר־חוֹל בַּיָּם große Sandbank.
Мели́ть פ״ע הָדַק, פָּתוֹת zerstückeln.
Ме́лкій ת׳ 1) דַּל, צָעִיר, קָטָן, כָּתִית, דַּק klein; unbedeutend. М. скотъ צֹאן. -кая водá מֵי־אַפְסִים. -дный ת׳.
Мелководіе ס׳ מֵי־אַפְסִים niedriger Wasserstand.
Мелкозернистый ת׳ בַּעַל גַּרְגְּרִים דַּקִּים kleinkörnig.
Мелкопомѣстный ת׳ בַּעַל נַחֲלָה קְטַנָּה der ein kleines Gut hat.
Ме́лкость, -кота́ נ׳ קָטָן, מְצֻעָר, מְעַט Kleinheit.
Мело́дія נ׳ נֹעַם הַשִּׁיר Melodie. -ди́ческій ת׳.
Мелодра́ма נ׳ חִזָּיוֹן שַׁעֲשֻׁעִים וָשִׁיר Singspiel.
Меломáнія נ׳ תְּשׁוּקָה לְמִנְעַמֵּי הַשִּׁיר Lust zur Musik.
Меломáнъ ז׳ נִכְסָף לְמִנְעַמֵּי־שִׁיר Musikfreund.
Ме́лочный, -чно́й ת׳ קְטַנּוֹת, מְצֻעָר, צָעִיר, קָטוֹן klein, unbedeutend. М. товáръ מַעַט מְעַט מְעַט רְכִלָּה הַנִּמְכֶּרֶת. М. человѣ́къ מַכְבִּיר מִלִּים לְלֹא־דָבָר, חָרֵד אֶל־קְטַנּוֹת, kleinlich. [Kleinigkeit.
Ме́лочь נ׳ דְּבָרִים קְטַנִּים; כְּלֵי־הַקָּטָן, מְצֻעָר, קְטַנָּה
Мель נ׳ *שִׂרְטוֹן, מֵי־אַפְסִים (בְּיָם וְנָהָר) (ב״ב קכד.) Sandbank. [schwinden.
Мелькáніе ס׳ הִגָּלוּת לְרֶגַעִים das Erscheinen und Ver-
Мелькáть, -кну́ть פ״ע הִגָּלָה לְרֶגַעִים, רָצוֹא וָשׁוֹב flimmern.
Ме́лькомъ ת״פ בַּחֲפָזוֹ; מִבְּלִי שִׂים לֵב; עַל־נְקֻלָּה flüchtig.
Ме́льникъ ז׳ טוֹחֵן בָּרֵחַיִם Müller.
Ме́льница נ׳ בֵּית־רֵחַיִם, טַחֲנָה — Mühle. -ничный ת׳.
Ме́льничиха נ׳ אֵשֶׁת הָעוֹבֵד בָּרֵחַיִם Müllersfrau.
Ме́льче דַּק מִן־ ת׳ kleiner.
Мелѣ́ть פ״ע 1) (מי נהר) דָּלוֹל, הִנָּשֵׁת seicht werden.
Мелюзга́ см. Ме́лочь.
Ме́лясъ ז׳ דְּבַשׁ־קָנִים מָתוּל, נֹפֶת־סְנִים Melissuder.

Меморáндумъ מִכְתָּב לְהַזְכִּיר ז׳ Erinnerungsschrift.
Мéнтикъ חֹשֶׁן הָרַכָּבִים ז׳ Husarenjacke. [Sohn.
Меньшáкъ (המ׳) ז׳ הַצָּעִיר בַּבָּנִים, קִטֹּן בָּנָיו kleinster
Мéньше לְמַטָּה מִ־, נִגְרָע מִ־, מְעַט מִ־; קָטָן מִ־ ת״פ kleiner, weniger.
Меньшинствó מִתֵּי־מְעָט, הַמְּעַטִּים בָּעֵדָה ס׳ Minderzahl.
Мéньшій צָעִיר מִ־, קָטוֹן מִ־ ת׳ kleinerer.
Меньшóй הַקָּטָן, הַצָּעִיר ת׳ jüngster.
Мéнѣе לְמַטָּה מִ־ ת״פ, מְעַט מִ־, נִגְרָע, — weniger. Болѣе или м. אִם מְעַט וְאִם הַרְבֵּה. Тѣмъ не м. בְּכָל־זֹאת.
Меня (ביחס פעול) אוֹתִי מ״נ mich. У м. לִי, אִתִּי, אֶצְלִי bei mir. Рáди м. בִּגְלָלִי, לְמַעֲנִי meinetwegen.
Мерёжа חֶרֶם נ׳ Fischerneß.
Мереновъ (-нка́) ק׳ см. Мéринъ.
Мерéть (мру, мрёшь) מוּת, גָּוַע פ״ע sterben.
Мерéщиться הִנָּלָה בַּחֲזוֹן; הֹרָאָה מֵרָחוֹק כִּדְמוּת־ פ״פ לַיְלָה undeutlich vorkommen.
Мерзáвецъ (-вца) נָבָל ז׳, אִישׁ־בְּלִיַּעַל abscheulicher Mensch. -зáвица, -зáвка בַּת־בְּלִיַּעַל נ׳ Abscheuliche.
Мерзúть 1) זָהַם, הָיָה לְגֹעַל נֶפֶשׁ פ״ע anekeln. 2) הַבְאֵשׁ רֵיחַ־, הָבֵשׁ, עִכֵּר פ״ע ekelig machen.
Мéрзкій נִבְזֶה, מְגֹאָל, נִמְאָס ת׳ abscheulich. -кое дѣло דְּבַר־בְּלִיַּעַל
Мéрзлость קְפָאוֹן נ׳ Gefrorensein.
Мéрзлый נִקְפָּא מִקֹּר, קָפוּא ת׳ froftig.
Мёрзнуть קָפוֹא בַּקֹּר פ״ע frieren. [נֶאֱלָח abscheulich.
Мéрзостный נִבְזֶה, —, תּוֹעֵבָה, —, נִתְעָב, נִמְאָס,
Мéрзость נִבְלָה, זִמָּה, שִׁקּוּץ, פִּגּוּל, תּוֹעֵבָה, תִּפְלָה, שַׁעֲרוּרָה, שַׁעֲרוּרִיָּה (-רִית) Abscheulichkeit.
Мерзѣ́ть הָיָה לְגֹעַל נֶפֶשׁ פ״ע —לְזָרָא abscheulich werden.
Меридиáнъ קַו הָאֹרֶךְ; קַו הַצָּהֳרַיִם (ברקיע השמים) ז׳ (בכדור הארץ) Mittagskreis.
Мериновъ כֶּבֶשׂ מְרִינוֹתִי 1) ז׳ Merinoschaf. 2) מַטְוֶה מְצֶמֶר כְּבָשֵׂי־מְרִינוֹ Merinozeug.
Мéринъ סוּס כְּרוּת־שָׁפְכָה ז׳ verschnittener Hengst.
Мéркнуть אָסוֹף נֹגַהּ, חָשׁוֹךְ פ״ע sich verdunkeln.
Меркýрій כּוֹכַב נְבוֹ 1) ז׳ Merkur. 2) כֶּסֶף חַי Quecksilber. [שׁכנוי ת׳.
Мерлýха, -лýшка עוֹר כְּבָשִׂים נ׳ Lämmerfell. -лý-
Мéртвенность חִוֶּרֶת־מָוֶת נ׳ Leichenblässe.
Мéртвенный כְּמֵת, מָוֶת — ת׳ leichenblaß.
Мертвéцки, -твó כְּמֵת ת״פ besinnungslos.
Мертвéцъ שׁוֹכֵב קֶבֶר, רָפָא, מֵת ז׳ Leiche. [Aas.
Мертвечúна פֶּגֶר, נְבֵלָה נ׳ (מן הבהמה) מֵת Cadaver,
Мертвúть (-рщвлю) הָרוֹג, קָטוֹל, הָמֵת פ״ע tödten.
Мертворождённый נוֹלַד מֵת, מֵרָחֵם, מֵת ת׳ todtgeboren.
Мёртвость תְּמוּתָה נ׳ דֹּם מַתִּים Erstarrung.
Мёртвый מֵת ת׳ todt. М. цвѣтъ лицá פְּנֵי רָפָאִים. М. капитáлъ קִנְיָן אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשֶׂה פְּרִי. М. якорь יָתֵד מוּסָדָה (לאניות)
Мертвѣ́ть הָיָה כְּמֵת פ״ע erstarren.
Мéртель מֶלֶט ז׳ Mauerkalk.
Мерцáніе הוּעַם, כְּהוֹת ס׳ Dämmerung.
Мерцáть הוּעַךְ, דָּעוּךְ פ״ע כָּהָה dämmern; schimmern.
Мескъ פֶּרֶד ז׳ *מוּלָא (שבת נב.) Maulesel.
Мéссія מָשִׁיחַ ז׳ Messias.
Месть, -стú (мету́, -тёшь) נָקַם, טָאטָא פ״ע fegen. Мéсться, -тúсь נִטְאָטֵא נפ׳ gefegt werden.
Месть נָקָם, נֶקֶם נ׳ Rache. [metallen.
Металлúческій, -тáлловый חֲשׁוּשִׁי ת׳, מַתֶּכֶת־
Металлорѣ́зный גּוֹזֵר מַתֶּכֶת ת׳ metallschneidend.
Металлýргія תּוֹרַת מִצְרַף מַתֶּכֶת נ׳ Erzscheidekunst.
Металлýргъ חוֹקֵר, לְמוּד מִצְרַף מַתֶּכֶת ז׳ Erzkunder.
Метáллъ כָּל־דָּבָר מִצְרַף, מַתֶּכֶת ז׳ Metall. [biger.
Метаморфóза שִׁנּוּת־, הֲמִיר פָּנִים, חֲלִיפוֹת נ׳ Gestalt-
Метáніе טַלְטָלָה ס׳ das Werfen. [veränderung.
Метáтельный רוֹמֶה, יוֹרֶה ת׳ Wurf-. -ное копьё כִּידוֹן Wurfspieß.
Метáть (мечу́, мечёшь) 1) רָמָה, זָרוֹק, יָרָה, הָטַל פ״ע קָלוֹעַ werfen. М. жрéбій הִפֵּל גּוֹרָל, —הִשְׁלִיךְ. 2) הוּטַל, הֻרְמָה, הֻטַּל, גָּלַשׁ (גוריה) יָלוֹד, מַלֵּט (גוריה) gebären. -ся 1) הֻרְמָה נפ׳ geworfen werden. 2) הִתְנוֹדֵד, הִנּוֹעַ, הִתְמוֹטֵט פ״ח sich hin und her werfen.
Метафúзика מַעֲשֵׂה, חֵקֶר שַׁדַּי וְרוּחוֹ בְּיִצּוּרָיו נ׳ *מֶרְכָּבָה Lehre von dem Uebersinnlichen. -зúческій ת׳.
Метафúзикъ עוֹסֵק בְּמַעֲשֵׂה, חוֹקֵר דַּעַת עֶלְיוֹן וְרוּחוֹ ז׳ *מֶרְכָּבָה Metaphysiker.
Метáфора מָשָׁל, מְלִיצָה, נִיב־שָׁאוּל (מָשָׁאל) נ׳ Redebild.
Метафорúческій בְּנִיב מָשָׁאל ת׳; נִמְלָץ bildlich.
Метéлка, -лочка מַטְאֲטֵאת (לבנדים) נ׳ kleiner Besen.
Метéль, -тéлица см. Мятéль. [Feger.
Метéльщикъ 1) מְטַאטֵא, יוֹעֵה ז׳ 2) עוֹשֵׂה יָעִים Besenbinder. -щица נ׳.
Метéніе כִּנּוּת, יָעוֹת ס״ das Fegen.
Метеоролúтъ אֶבֶן תְּקוּמָה ז׳ *(שבת מ:) Meteorstein.
Метеоръ מַרְאֵה בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם ז׳ —, אוֹת Lufterscheinung.
Метúкій מָהִיר, חָרוּץ; מְרוֹצֵץ ת׳ flink. [nung.
Метко מַהֵר, חִישׁ, קַל־מַהֲרָה ת״פ rasch. [wandtheit.
Меткость קֹל נ׳ (ירמיה נ, פ), מִשְׁעִי, מְהִירוּת *Ge-

Метла́ (ק׳, -ли́ка, -ли́ца) ג׳ מַטְאֲטֵא, יָעָה Besen.
Метлови́ще ס׳ עֵץ־הַמַּטְאֲטֵא — יַד Besenstiel.
Метлообра́зный ת׳ כְּדְמוּת מַטְאֲטֵא besenförmig.
Метну́ть см. Мета́ть.
Мето́да נ׳, Ме́тодъ ז׳ דֶּרֶךְ־הַקִּי־דַעַת, סֵדֶר חֶקְרִי־דַעַת, שִׁטָּה, מִשְׁטָר — *Methode. -ди́ческій ת׳ מְיֻשָּׁר, בְּדֶרֶךְ חְבוּנוֹת, עָרוּךְ — regelrecht.
Метони́мія נ׳ מוּסַבַּת שֵׁם (כמו: יָד במקום כֹּחַ; בְּמָה בליצה ושיר בהוראת מִשְׁרָה, מִשְׁפָּט) Namentausch.
Ме́трика נ׳ סֵפֶר מוֹלְדוֹת הָעָם, סֵפֶר־הַיַּחַשׂ Geburts- und Todtenregister.
Метри́ческое свидѣ́тельство אִגֶּרֶת יַחַשׂ Geburtsschein. [ת׳ kunde. -ги́ческій
Метроло́гія חֶקֶת הַמִּדָּה וְהַמִּשְׁקָל לְעַם וָעָם נ׳ Maß-
Метръ (בשיר) ז׳ מִדָּה, מִשְׁקָל Versmaß.
Метыль ז׳ עָשׁ, בַּקָּה* (חולין נה:) Eintagsfliege.
Механизмъ ז׳ מִשְׁפַּט מְכוֹנָה, תְּכוּנָה Mechanismus.
Меха́ника נ׳ תּוֹרַת חֶקְרֵי־הַמְּכוֹנוֹת Maschinenlehre. -ни́ческій ת׳
Меха́никъ ז׳ מֵבִין בְּחֶקְרֵי־הַמְּכוֹנוֹת Maschinenbauer.
Мечево́й ת׳ חַרְבִּי—Schwert-. [ter.
Мечено́сецъ (-сца), -но́ша ז׳ חָגוּר חֶרֶב Schwertrit-
Мече́ть נ׳ מִסְגָּד, בֵּית־תְּפִלָּה לִבְנֵי־בְרִית מֻחַמָּד Moschee. -че́тный ת׳ [ла́чъ.
Ме́чникъ ז׳ 1) חָגוּר חֶרֶב Schwertträger. 2) см. Па-
Ме́чный см. Мечево́й. [Wahn, Trugbild.
Мечта́ נ׳, -та́ніе ס׳ חָזוֹן לַיְלָה, עַשְׁתּוּת, מַשְׁאַת־שָׁוְא Schwärmer. -льница נ׳ חוֹזֶה מַשְׁאוֹת שָׁוְא
Мечта́тель
Мечта́тельность נ׳ רְעוּת רוּחַ, חֲזוּת שָׁוְא Schwärmerei. [schwärmerisch.
Мечта́тельный ת׳ רֹאֶה חֲזִיּוֹנוֹת, רֹעֶה מַשְׁאוֹת שָׁוְא
Мечта́ть פ״ע אָמוֹר בְּלִבּוֹ; חָזָה חֲזִיּוֹנוֹת, הָזָה schwärmen; sich einbilden.
Мечъ ז׳ חֶרֶב, שֶׁלַח, פִּתְחָה Schwerdt. -чный ת׳
Мечъ-ры́ба נ׳ דַּג הַשֶּׁלַח, אַרְכַּסְפָּטִים* (חולין ס:) Schwerdtfisch.
Мзгнуть פ״ע הִבָּאֵשׁ, הִרְקִיב, עָכוּשׁ faulen.
Мзда נ׳ בֶּצַע, גְּמוּל, שִׁלֻּמָה, שָׂכָר Gewinn; Vergeltung.
Мздовозда́тель ז׳ גּוֹמֵל, מְשַׁלֵּם גְּמוּל Vergelter.
Мздовозда́яніе ס׳ תַּגְמוּל, גְּמוּל Vergeltung.
Мздоимецъ (-мца) ז׳, -мный ת׳ אִישׁ לוֹקֵחַ שֹׁחַד, בֶּצַע Bestechlicher.
Мздоимство פ׳ מִקַּח שֹׁחַד Bestechung.
Мздоимствовать (-ствую) פ״ע לָקוֹחַ שֹׁחַד, רָדוּף שַׁלְמוֹנִים Bestechung annehmen.
Мздолюбецъ (-бца) ז׳, -би́вый ת׳ אוֹהֵב שֹׁחַד, רוֹדֵף בֶּצַע (שַׁלְמוֹנִים) Gewinnsüchtiger.
Мига́ніе ס׳ מְעוּף עַיִן das Augenblinzeln.
Мига́ть, -гну́ть פ״ע הָעַף עֵינוֹ, קָרוּץ בְּעֵינָיו blinzeln
Миговой см. Мгнове́нный. [mit den Augen.
Мигре́нь ז׳ כְּאַב רֹאשׁ, צַלַּחַת* (שבת צ.) Kopfweh.
Мигу́нъ ז׳ קוֹרֵץ בְּעֵינָיו Blinzler. -нья נ׳.
Мигъ ז׳ אַרְגִּיעָה, רֶגַע, פִּתְאֹם Augenblick. -гомъ בְּרֶגַע augenblicklich.
Мизантро́пъ ז׳ מְתֻעָב הָאָדָם, שׂוֹנֵא כָל־אָדָם Menschenfeind. -пка נ׳. -пи́ческій ת׳ מָלֵא שִׂנְאַת הָאָדָם menschenfeindlich.
Мизги́рь ז׳ מִין עַכָּבִישׁ, עַכְשׁוּב (לדעת רש״י) Erdspinne
Мизе́рность נ׳ חֹסֶר, רָזוֹן מִסְכֻּנוּת Armseligkeit.
Мезе́рный ת׳ דַּל, רָזֶה. -рно ת״פ בְּמִסְכֻּנוּת armselig.
Мизи́нецъ (-нца) ז׳ קָטוֹן הָאֶצְבָּעוֹת, קִטֵּן der kleine Finger.
Микроско́пъ ז׳ זְכוּכִית מַגְדֶּלֶת, רְאִי־מַשְׁגִּיא Vergrößerungsglas. -пи́ческій ת׳ הַנִּרְאֶה בְּרְאִי־מַשְׁגִּיא
Миксту́ра נ׳ כְּלִיל סַמִּים Mischtrank. -рный ת׳.
Мила́шка נ׳ אֵלֶת־אֲהָבִים, טוֹבַת־חֵן; נוֹשֵׂא חֵן וו״נ Liebchen.
Миленькій ת׳ נוֹשֵׂא חֵן lieblich. [chen.
Милиція נ׳ חֵיל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעָם, עַם־נְדָבוֹת Landwehr. -ціо́нный ת׳
Милліа́рдъ ז׳ אֶלֶף אַלְפֵי־אַלָּפִים tausend Millionen.
Милліоне́ръ ז׳ בַּעַל אֶלֶף־אַלָּפִים כֶּסֶף Millionär. -не́рка נ׳. -не́рскій ת׳.
Милліо́нщикъ ז׳, -щица נ׳ см. Милліоне́ръ, -не́рка
Милліо́нъ ז׳ מֵאַת־רְבוֹא, אֶלֶף־אַלָּפִים Million. [
Мило ת״פ נָעִים, נֶחְמָד, טוֹב angenehm.
Милованіе ס׳ חֲנוּת, רַחֵם, חֶמְלָה, חֲנִינָה Begnadigung.
Милова́ніе ס׳ דֹּדִים, אֲהָבִים Liebkosung.
Миловать (-лую) פ״ע חָנוּן, חָמוּל, רָחֵם begnadigen.
Милова́ть (-лу́ю) פ״ע חִבֵּק וְנָשַׁק, אָהוֹב liebkosen.
Миловидность נ׳ יְפִי־מַרְאֶה angenehmes Aeußere.
Миловидный ת׳ טוֹב תֹּאַר, יְפֵה־מַרְאֶה wohlaussehend.
Милосе́рдіе ס׳ חֲנִינָה, רַחֲמִים, חֶמְלָה Barmherzigkeit.
Милосе́рдо, -се́рдно ת״פ בְּרַחֲמִים barmherzig.
Милосе́рдовать (-дую), -се́рдствовать (-ствую) נָתוֹן רַחֲמִים לְ־ פ״ע barmherzig sein. [herzig.
Милосе́рдый ת׳ רַב־חֶסֶד, מָלֵא רַחֲמִים, חַנּוּן barm-
Милостивецъ ז׳ חוֹנֵן, מוֹשֵׁךְ חֶסֶד Wohlthäter. -вица נ׳.
Милостивый ת׳ רַב־, חַנּוּן, —, רַחֲמִים, מָלֵא חֶמְלָה, חֶסֶד gnädig. М. государы! אֲדוֹנַי [ный ת׳
Милостыня נ׳ מַתַּת לָעָנִי, נְדָבַת־יָד Almosen. -ты-

Милость ז׳ רַחֲמִים, חֲמָלָה, חֲנִינָה, חֶסֶד Gnade, Güte.
Милоть ז׳ מְעִיל, שִׂמְלָה מֵעוֹר כְּבָשִׂים, אַדֶּרֶת שֵׂעָר* (מגילה יב.) Kleid aus Schaffellen.
Милочка, Милушка, -лу́ша ז׳ טוֹבַת־חֵן Liebchen.
Милый ת׳ נָעִים, נָעֳמָן, נֶחְמָד lieb, angenehm, schön.
Милѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וָטוֹב לְמַרְאֶה hübsch werden.
Миля ז׳ אַרְבָּעָה מִילִין, *פַּרְסָה, כְּבֹרֶת אֶרֶץ Meile.
Мимика ז׳ (בפניו וגופו) מִמִּקְנוּת, שִׂיחַ־אוֹתוֹת* Geberdensprache.
Мимикъ ז׳ מִמַּקֵּן, מְמַלֵּל בְּאוֹתוֹת (ב״ר פ) Geberdenkünstler.
Мимо מִנֶּגֶד לְ־ ת״פ, פָּסוֹחַ וְעָבוֹר; בְּעָבוֹר vorüber.
Мимолётный ת׳ חוֹלֵף, עוֹבֵר, נָז חִישׁ schnell vorübergehend.
Мимоходомъ מִדֵּי עָבוֹר, בַּעֲבֹר אֶת־ ת״פ im Vorübergehen. Упомяну́ть о чемъ м. זָכוֹר בְּדִבְרוֹ גַּם אֶת־.
Мина ז׳ 1) הַכָּרַת פָּנִים Miene, Geberde. 2) מַפָּץ טָמוּן, מוֹקֵשׁ מָוֶת (מאבק שרפה) Pulvermine. -нный ת׳.
Минаре́тъ ז׳ מִגְדָּל לְמִקְרָא הָעֵדָה לִתְפִלָּה, צְרִיחַ (לבני ברית מחמד) Rundthurm. -тный ת׳. [förmig.
Миндалевидный ת׳ מְשֻׁקָּד, כִּדְמוּת שָׁקֵד mandel-
Минда́лина (ק׳ -нка) ז׳ חַרְצַן שָׁקֵד Mandelkern.
Минда́ль ז׳ 1) שָׁקֵד. 2) לוּז, עֵץ שָׁקֵד Mandel. -льный ת׳. [ческій ת׳.
Минерало́гія ז׳ חֵקֶר עַפְרוֹת אֶרֶץ Erzkunde. -ги-
Минерало́гъ ז׳ חוֹקֵר עַפְרוֹת אֶרֶץ Erzkundiger.
Минера́лъ ז׳ מַתֶּכֶת, עֵפֶר מוּצָק* Mineral. -льный ת׳ מַתֶּכֶת, אֲשֶׁר־עֵפֶר מוּצָק בּוֹ —.
Мине́ръ ז׳ טוֹמֵן זְקִים בַּמַּחְתֶּרֶת Minengräber.
Мине́я ז׳ *סִדּוּר הַתְּפִלּוֹת Ritualbuch.
Министе́рство פ׳ פְּקִידוּת נְשִׂיא־מַמְלָכָה Ministerium.
Министръ ז׳ נְשִׂיא־מַמְלָכָה Minister. [mälde.
Миніатю́ра ז׳ *צִיּוּר דְּמוּת קְטַנָּה, סֵמֶל קָטָן Kleinge-
Ми́нный ת׳ см. Ми́на 2. [gehen.
Минова́ніе פ׳ צֵאת, קְצֵה, חֶלֶף, עֶבֶר das Vorüber-
Минова́ть (-ну́ю) פ״ע 1) פָּסוֹחַ עַל־, עָבוֹר, חָלוֹף ausweichen. 2) תֹּם, כָּלָה פ״ע vorübergehen. Зима́ минова́ла כָּלָה חֹרֶף, הִסְתָּו עָבָר. М. опа́сности הִמְלֵט מִמּוֹקֵשׁ. -ся פ״ח תֹּם, כָּלָה, עָבוֹר verstreichen.
Мино́га ז׳ תִּשַׁע־הָעֵינַיִם, מִין דָּג Neunauge. -но́жій ת׳.
Минувшій ת׳ שֶׁעָבַר vergangen.
Минусъ ז׳ תָּו הַגַּרְעוֹן (—) Minuszeichen.
Минута ז׳ אַרְנִיעָה, רֶגַע Minute. -тный ת׳.
Мира́жъ ז׳ см. Ма́рево. -жный ת׳.
Мирволи́ть פ״ע סָלוֹחַ לְכָל־פֶּשַׁע, נָתוֹן לְ־ כִּלְבָבוֹ Nachsicht sein.

Мирите́ль ז׳ יוֹצֵר שָׁלוֹם Friedensstifter.
Мирительный ת׳ שָׁלוֹם —, מְשַׁלֵּם versöhnend.
Мири́ть פ״ע הִשְׁלִים, יָעוּץ שָׁלוֹם versöhnen. -ся פ״ח הִשָּׁלֵם לְ־, הִשָּׁלֵם עִם־ sich aussöhnen.
Миріа́да ז׳ רִבָּבָה, רִבּוֹא, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים Zehntausend.
Мирный ת׳ שָׁלוֹם —, הַשְׁקֵט —, שַׁלְוָה — friedlich.
Мирова́я (בין נשפטים) ז׳ דִּבְרֵי־שָׁלוֹם, —בְּרִית Vergleich.
Мирово́й ת׳ שָׁלוֹם — Friedens-. М. судья́ יוֹצֵץ, שָׁלוֹם, —שֹׁפֵט מִשְׁפַּט שָׁלוֹם Friedensrichter.
Миродя́вецъ (-вца́), **-да́тель** ז׳ עוֹשֵׂה שָׁלוֹם Geber des Friedens.
Миролю́бивый ת׳ מְבַקֵּשׁ שָׁלוֹם, —רוֹדֵף friedliebend.
Миролю́біе פ׳, **-бі́вость** ז׳ אַהֲבַת שָׁלוֹם Friedfertigkeit. [densstiftung.
Миротворе́ніе, -тво́рство פ׳ עֲבוֹדַת הַשָּׁלוֹם Frie-
Миротворе́цъ (-рца) ז׳ עוֹשֵׂה שָׁלוֹם, —יוֹצֵץ Friedensstifter. [versöhnend.
Миротво́рческій, -тво́рный ת׳ —דִּבְרֵי־שָׁלוֹם
Мирра ז׳ שֶׁמֶן־הַמֹּר, מֹר־דְּרוֹר, מֹר Myrrhe.
Миртъ ז׳ הֲדַס Myrte.
Миръ ז׳ שָׁלוֹם, הַשְׁקֵט, שַׁלְוָה Frieden.
Миса (-ска, -сочка) ז׳ קְעָרָה קְטַנָּה, צַלַּחַת Schüssel.
Миссіоне́ръ ז׳ מַפִּיץ לְדַת, מְשׁוֹבֵב (מִפַּתֶּה) לְבְרִית אֱלֹהָיו Missionär.
Миссія ז׳ מְלָאכוּת, מִשְׁלַחַת Mission; Gesandtschaft.
Мистика ז׳ מִסְתְּרֵי הַקַּבָּלָה Geheimlehre.
Мистикъ ז׳ מַאֲמִין בְּסוֹדוֹת הַקַּבָּלָה Schwärmer.
Мистифика́ція ז׳ מַשָּׂאוֹן, מַדּוּחִים, מַשְׂאוֹת שָׁוְא, תַּעְתֻּעִים Trügerei.
Мисти́ческій ת׳ נִסְתָּר מִבִּינַת אָדָם, פְּלִי geheim.
Митингъ ז׳ סוֹד נוֹעֲצִים Zusammenkunft.
Митка́ль ז׳ см. Перка́ль.
Митра מִגְבַּעַת כֹּהֵן הָרֹאשׁ Bischofsmütze.
Митрополитъ ז׳ רֹאשׁ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ (לעצרים) Metropolit.
Митропо́лія ז׳ עִיר וְאֵם בַּמְּדִינָה Mutterstadt.
Мичманъ ז׳ שַׂר־חֲמִשִּׁים (בחיל הים) Schiffsfähnrich.
Мише́нь ז׳ 1) מַטָּרָה Zielscheibe. 2) חָזוּת לַמַּטָּרָה (בקנה הקלע) Seheloch. -ше́нный ת׳. [ный ת׳.
Мишура́ ז׳ פְּתִילֵי בְדִיל וּנְחֹשֶׁת Flittergold. -шу́р-
Миѳи́ческій ת׳ חִזָּיוֹן־שָׁוְא, —בַּדִּים — fabelhaft.
Миѳоло́гія ז׳ תּוֹלְדוֹת, חִזָּיוֹן עַמֵּי־הַקֶּדֶם (עובדי האלילים) אֱלִילֵי־הַגּוֹיִם Götterlehre. -гическій ת׳.
Миѳъ ז׳ אַגָּדָה; בַּר־, עִנְיָן בָּדוּא, מְשַׁל־אַפִּר* Sage, Fabel.
Міа́зма ז׳ אֵד קְטֹרֶת־מְרִירִי, בֹּאשׁ Luftgift.
Міробы́тіе פ׳ הֲוָיוֹת הַתֵּבֵל, יְקוּם Weltdasein.

Міровой т׳ הַתֵּבֵל — Welt-. [Weltbeherscher.
Міродержецъ (-жца) ז׳ אָדוֹן הַיְקוּם, מְכוֹנֵן תֵּבֵל
Мірозданіе ס׳ מַעֲרֶכֶת כָּל־הַיְקוּם Weltgebäude.
Мірозиждитель ז׳ מְכִין תֵּבֵל Weltschöpfer.
Міроописаніе ס׳ סֵפֶר גְּלִילוֹת תֵּבֵל וְצִאֲצָאֶיהָ Welt-beschreibung. [beschreiber.
Міроописатель סוֹפֵר גְּלִילוֹת תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ ז׳ Welt-
Міроправитель אָדוֹן הַיְקוּם, מוֹשֵׁל בְּכֹל ז׳ Weltre-
Міросозданіе см. Мірозданіе. [gierer.
Міросозерцаніе ס׳ רְאוּת עֵינֵי־אָדָם בְּתֵבֵל Welt-anschauung. [sauger.
Міроѣдъ אוֹכֵל וְגִיעַ אֲחֵרִים, בּוֹלֵעַ חֵיל זָרִים ז׳ Blut-
Мірской (1 ת׳ תֵּבֵל—weltlich. 2) חֹל, בִּלְתִּי קָדוֹשׁ nicht heilig. [Menschengeschlecht.
Міръ (1 ז׳ תֵּבֵל, יְקוּם, מְלוֹאָהּ, אֶרֶץ Welt. 2) בְּנֵי־תֵבֵל
Мірянинъ (1 ז׳ אִישׁ חֹל (לֹא כֹהֵן וְקָדוֹשׁ) Laie. 2) אֶחָד מַעֲדַת הָאִכָּרִים Gemeindeglied. -áнка נ׳.
Млад — см. Молод—.
Младéнецъ (-нца) ז׳ עוֹלָל, עוֹלֵל, יֶלֶד Kind. -дéнческій ת׳. -ская ש״נ *שֶׁבֶת, חֲלִי־הַשָּׁבָץ בַּיְלָדִים (חולין קו׳) Kinderkrampf.
Младéнчество ס׳ שַׁחֲרוּת, יַלְדוּת Kindheit.
Млáдшій צָעִיר מִ־ ת׳ jünger.
Млатъ см. Мóлотъ.
Млéко ס׳ חָלָב (см. Молокó) Milch.
Млековидный כְּעֵין חָלָב ת׳ milchfärbig.
Млекогóнный מוֹצִיא הַחָלָב ת׳ Milch treibend.
Млеконóсный נוֹזֵל חָלָב ת׳ (עורק) Milch enthaltend.
Млекопитáющее живóтное חַיָּה מֵינֶקֶת גּוּרֶיהָ Säugethier. [kraut.
Млечникъ ז׳ *נֵץ חָלָב, מִין צֶמַח (שביעית ז׳) Milch-
Млéчный חָלָב ת׳ — Milch-. М. путь נְתִיב הַחָלָב (ברקיע) Milchstrasse.
Млѣть см. Обомлѣть.
Мнемóника מַרְפֵּא לְזִכָּרוֹן נ׳ Gedächtnißkunst.
Мнимый הַנִּרְאֶה רַק לָעֵינַיִם ת׳ vermeint, scheinbar.
Мнительность פַּחַד־לֵבָב, לֵב רַגֵּז נ׳ Bedenklichkeit.
Мнительный מְפַחֵד תָּמִיד ת׳ bedenklich.
Мнить (мню, мнишь) דִּמָּה פ״ע; אָמוֹר בְּלֵב meinen. -ся הֵרָאֶה כְּ־ פ״ח scheinen, vorkommen.
Мнóгіе רַבִּים ת״ר viele.
Мнóго רָב, לָרוֹב, לְמַכְבִּיר ת״ש viel.
Многобóжіе ס׳ אֱמוּנַת אֱלִילִים Vielgötterei.
Многобóжникъ ז׳ מַאֲמִין בֵּאֱלֹהִים רַבִּים Anhänger der Vielgötterei. [vielfache Ehe.
Многобрáчіе ס׳ מַרְבַּת־נָשִׁים; מַרְבַּת אִשָּׁה עַל אִשְׁתּוֹ
Многобрáчный מַרְבֶּה לוֹ נָשִׁים ת׳ mehrmals ver-
Многовлáстіе ס׳ מִמְשָׁל רָב. [heirathet.
Многовóдіе ס׳ שֶׁפַע מַיִם Wasserreichthum.
Многовóдный אֲשֶׁר מֵימָיו רַבִּים ת׳ wasserreich.
Многоглагóланіе ס׳ כַּבִּיר מִלִּים Redseligkeit.
Многоглагóливый מַכְבִּיר מִלִּים ת׳ redselig.
Многоглáзый רַב־הָעֵינַיִם ת׳ vieläugig.
Многогрáнникъ ז׳, -нный ת׳ רַב־הַמְּנֻבָּלוֹת das Vielkantige.
Многогрѣшный כָּבֵד עָוֹן ת׳ vielsündig. [weibter.
Многожéнецъ (-нца) ז׳ בַּעַל נָשִׁים רַבּוֹת Vielbe-
Многожéнство ס׳ מִרְבַּת נָשִׁים Vielweiberei.
Многознаменáтельный אֲשֶׁר גְּרוֹלִים רַב־עִנְיָן ת׳ נִצָּב לְאוֹת, הַקְּרֵי־לֵב לוֹ vieldeutig. [vielmals.
Многокрáтно פְּעָמִים רַבּוֹת, עַד־כַּמָּה פְּעָמִים ת״פ
Многокрáтность נ׳ הִשָּׁנוֹת רַבּוֹת, רִבּוֹת mehrmalige Wiederholung. [vielblätterig.
Многолепéстный, -лиственный ת׳ רַב־הָעֲלֶה
Многолѣтіе ס׳ רֹב שָׁנִים, אֹרֶךְ־יָמִים langes Leben.
Многолѣтствовать (-вую) פ״ע הַאֲרֵךְ יָמִים lange leben. [große Bevölkerung.
Многолюдіе ס׳, -людность נ׳ רַב־עָם, אָדָם לָרוֹב
Многолюдный מָלֵא אָדָם ת׳ bevölkert.
Многомилостивый מָלֵא רַחֲמִים, רַב חֶסֶד ת׳ sehr
Многомлéчникъ см. Млéчникъ. [gnädig.
Многомýжіе, -жество ס׳ חַיּוֹת אִשָּׁה לַאֲנָשִׁים, מִרְבַּת בְּעָלִים, רַבִּים Vielmännerei.
Многоначáліе ס׳ מִמְשֶׁלֶת רַבִּים, מִמְשֶׁלֶת אֶרֶץ אֲשֶׁר שָׂרֶיהָ רַבִּים Vielherrschaft.
Многонóгій ת׳ מַרְבֵּה רַגְלַיִם vielfüßig. [keit.
Многообрáзіе ס׳, -зность נ׳ רַב עִנְיָן Manigfaltig-
Многообрáзный אֲשֶׁר פָּנִים שׁוֹנִים לוֹ ת׳ vielfältig.
Многоразлúчный שׁוֹנֶה מְאֹד ת׳, מִנִּים שׁוֹנִים manigfach.
Многорѣчúвость נ׳ רֹב דְּבָרִים, — עַתֶּרֶת Geschwä-
Многорѣчúвый מַכְבִּיר מִלִּים ת׳ redselig. [tzigkeit.
Многослóвіе ס׳ כַּבִּיר מִלִּים, רֹב דְּבָרִים Weitschwei-
Многослóжность נ׳ רֹב עִנְיָן Zusammengesetztheit.
Многослóжный (1 ת׳ רַב־עִנְיָן vieltheilig. 2) בַּעַל הֲבָרוֹת רַבּוֹת vielsylbig. [tig.
Многосторóнній ת׳ אֲשֶׁר הֲלִיכוֹת שׁוֹנוֹת לוֹ vielseit-
Многосторóнность נ׳ רֹב עִנְיָן, —אֲפָנִים Vielseitigkeit. [viel leidet.
Многострадáльный ת׳ יָדוּעַ עֳנִי, נַעֲנָה מְאֹד der

Многострýнный רַב הַמֵּיתָרִים ת׳ (כלי שיר) vielsaitig.
Многотóмный רַב הַחֲלָקִים ת׳ (ספר) aus vielen Bänden.
Многоуважáемый נִכְבָּד מְאֹד ת׳ sehr geehrt.
Многоугóльникъ רַב הַפִּנּוֹת ז׳ Vieleck.
Многочисленность כֹּבֶד, עֻצְמָה, רֹב נ׳ Menge.
Многочисленный כָּבִיד, כָּבֵד, עָצוּם, רָב ת׳ zahlreich.
Мнóженіе הַרְבּוּת, רִבּוּת ס׳ Vermehrung.
Мнóжественное число רִבּוּי מִסְפַּר רַבִּים Plural.
Мнóжество מַכְבִּיר, רֹב ס׳; הָמוֹן, שִׁפְעָה Menge.
Мнóжимый הַמַּכְפֵּל ת׳ (מספר) Multiplicandus.
Мнóжитель הַמַּכְפִּיל ז׳ (מספר) Multiplicator.
Мнóжить 1) רִבָּה, הִרְבָּה פ״י vermehren. 2) הִכְפִּיל (מספר) multipliciren. -ся הִכָּפֵל; רָבָה פ״ח sich vermehren, vervielfältigen.
Мну см. Мять.
Мнѣніе דַּעַת, דֵּעָה ס׳ אֲחוּזַת דַּעַת, הֲגוּת לֵב, (איוב ת, יז) Meinung.
Могúла קֶבֶר נ׳, שַׁחַת, שְׁאוֹל, בּוֹר Grab. -льный ת׳.
Могильщикъ חוֹפֵר—, חוֹצֵב קְבָרִים ז׳ Todtengräber.
Моготá יְכֹלֶת נ׳ Kraft, Vermögen. -щичій ת׳.
Могý см. Мочь.
Могýчесть חֹסֶן, חַיִל, גְּבוּרָה, כֹּחַ, עֹז נ׳ Kraft.
Могýчій אַמִּיץ, חָסוֹן, עָצוּם, גִּבּוֹר, עָזוּז, אַדִּיר, אַבִּירַת ת׳ mächtig.
Могýщественный חָסִין, שַׁגִּיא־כֹחַ, רַב־כֹּחַ ת׳ mächtig.
Могýщество תֹּקֶף, עֻזּוּז, חֹסֶן, חַיִל ס׳ Macht.
Могýщій יָכוֹל ת׳ vermögend.
Мóда חֹק מוֹעֲדִי, מִנְהָג עִתִּי נ׳ Mode.
Модéль תְּכִנִּית, דְּמוּת נ׳ Muster. [cherin.
Модистка רֹכֶלֶת—, עוֹשָׂה חֲדָשׁוֹת לְמוֹעֲדָן נ׳ Putzma-
Мóдникъ חָרֵד אֶל־הַחֹק הַמּוֹעֲדִי, נוֹצֵר הַמִּנְהָג הָעִתִּי ז׳ Modenfreund. -ница נ׳.
Мóдничать נָצוֹר חֲדָשׁוֹת לְמוֹעֲדָן פ״י die Mode mitmachen.
Мóдный עָשׂוּי כְּמִנְהָג הַמּוֹעֲדִי ת׳ nach der Mode.
Мóжется מַה־שְּׁלוֹמוֹ? Каковó ему м. wie geht es ihm? Не м. אֵין שָׁלוֹם (מַחֲלִי).
Можжевéлина שׁוֹכַת רֹתֶם נ׳ Wachholderzweig.
Можжевéльникъ שִׂיחַ רֹתֶם ז׳ Wachholderstrauch. -вéльный, -вéловый ת׳.
Мóжно יוּכַל — , יֵשׁ — , יִתְּכֵן לְ־ ת״פ man kann.
Мозáика מְלֻאַת אֶבֶן, מִשְׁבֶּצֶת רִקְמַת־אֶבֶן, מִשְׁכִּית נ׳ Mosaik. -ическій, -ичный ת׳.
Мозгú מַטְעַמִּים מְמֻחִים ז״ר Gehirnspeise.
Мозглость רָקָבוֹן נ׳ Fäulniß. [kränklich; angefault.
Мозглявый נָמֵק, רָקָב; נַבְלָה, רָזָה ז׳ -ляк׳ ת׳,
Мозглятина פְּרִי מַעֲלֵה רָקָבוֹן נ׳ Angefaultes.
Мóзгнуть 1) הָרָזָה פ״ע kränkeln. 2) עָבוֹשׁ, רָקוֹב, הִשְׁחַת faulen.
Мозгъ מֹחַ; לֵחַ ז׳ Gehirn, Mark. -говóй ת׳.
Мозжечóкъ מֹחַ מוּל הָעֹרֶף ז׳ kleines Gehirn.
Мозжúть (-зжý, -зжúшь) 1) רַטֵּשׁ פ״י רָצַץ zerschmettern. 2) פ״ס: Мозжúтъ головá רֹאשִׁי עָלַי יִכְאָב.
Мозóлина см. Мозóль.
Мозóлистый מְלֻא נְקִפָּה, יַבֶּל ת׳ hornhäutig.
Мозóлить הִצְפִּיד עוֹר הַבָּשָׂר, הִקְפָּה פ״י hornhäutig machen. М. языкъ דִּבֵּר תָּפֵל leer schwatzen.
Мозóль קְשִׁי עוֹר הַבָּשָׂר, נִקְפָּה ז׳ Hühnerauge. -льный ת׳. -ныя дéньги פְּרִי יְגִיעַת־בָּשָׂר.
Мой ז׳, моя׳ נ׳, моё ס׳, мои׳ ר׳ שֶׁלִּי, אֲשֶׁר לִי, —י מ״נ ר׳ mein. По мóему לְדַעְתִּי, אֲשֶׁר אֲנִי אֶחֱזֶה לִי meinerseits.
Мóйка 1) כִּבֻּס, רַחְצָה, רַחַץ das Waschen. 2) מְקוֹם כּוֹבְסִים, רַחְצָה מָקוֹם Waschplatz.
Мóклый נְמֻלָּא מַיִם, רָטֹב ת׳ naß. [naß, weich werden.
Мóкнуть הִמַּס, הִמָּק; רָטוֹב, הִמָּלֵא רְסִיסֵי־מַיִם פ״ע
Мóкредь עֵת מָטָר וְגֶשֶׁם נ׳ Regenzeit; Nässe.
Мóкренькій רָטֹב מְעַט ת׳ etwas naß.
Мокрёхонекъ רָטוֹב מְאֹד ת׳ ganz naß.
Мокрúца 1) מִין תּוֹלַעַת, רָקָב, גֶּדֶל* (חולין סו:) Tausendfuß. 2) מִין צֶמַח (מאכל לצפרים) Vogelkraut.
Мокрúчникъ מִין צֶמַח, חֲלַגְלַג, רְגִילָה ז׳ Portulak.
Мокротá רִטֹב, בְּצָה נ׳ Nässe.
Мокрóта, -рóтина רִיר — , זוֹב בָּשָׂר חַיִּי, לֵחַ נ׳ Schleim. -тный, -тистый ת׳.
Мóкрый נְמֻלָּא רְסִיסֵי־מַיִם, לַח, רָטֹב ת׳ naß.
Мокрéть רָטוֹב, הִמָּלֵא מַיִם פ״ע naß werden.
Молвá שְׁמוּעָה, שֵׁמַע, קוֹל דְּבָרִים; שֵׁמָץ, שִׁמְצָה Ruf, Gerücht.
Мóлвить (-влю) דִּבֵּר, הִבִּיעַ אֹמֶר, מִלֵּל פ״י sprechen.
Молéбенъ (-бна) תְּפִלָּה, שִׂיחַ ז׳ Gebet. -бенный, -бный ת׳. [Gebet.
Молéбствіе, -ство תְּפִלָּה בְּקְהַל־עָם ס׳ öffentliches
Молéбствовать (-ствую) הִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה פ״ע öffentliches Gebet verrichten.
Молéльня אוּלַם הַתְּפִלָּה נ׳ Bethaus.
Молéльщикъ מִתְפַּלֵּל ז׳ Betender. -щица נ׳.
Молéніе תְּחִנָּה, רִנָּה, תְּפִלָּה ס׳ das Beten.
Молéнная см. Молéльня. [fraß.
Молетóчина פְּחֻתַּת מַעֲשׂ וְרָקָב נ׳, —, צְרֻעַת Motten-
Молúтва תְּפִלָּה, תְּחִנָּה, שִׂיחָה נ׳ Gebet. -венный ת׳
Молúтвенникъ, -вословъ סֵפֶר תְּפִלּוֹת ז׳ Gebetbuch

Молитвенный ת׳ תְּפִלָּה—Gebet-.
Молить פ״ח בִּקֵּשׁ פ״י, הִתְחַנֵּן, הֵעְתַּר bitten. -ся פ״ח הִתְפַּלֵּל beten.
Мо́лка см. Моло́тье.
Мо́лкнуть פ״ע דֹּם, הֶחֱרַשׁ schweigen.
Моллю́скъ ז׳ תּוֹלָעָה, רִמָּה Weichthier.
Мо́лненный ת׳ הַבְּרָק—Blitz-. [schleuderer.
Молніевéржецъ (-жца) ז׳ יוֹרֶה חִצֵּי בָרָק Blitz-
Молніено́сный ת׳ הָרָה בָרָק Blitze tragend. -сная тýча עֲנָנָה הֲרַת־בְּרָקִים.
Мо́лнія נ׳ בָּרָק, בְּזָק, רֶשֶׁף, חֲזִיז קְלוֹת Blitz.
Молодёжь נ׳ בְּנֵי־הַנְּעוּרִים junge Leute.
Моло́денькій, -дёхонекъ см. Молодо́й.
Молоде́цкій ת׳ גְּבוּרָה, מָלֵא חַיִל וָעֹז — wacker.
Молоде́цъ (-дца́) ז׳ מָלֵא עֲלוּמִים, בָּחוּר וָטוֹב, אִישׁ חַיִל wackerer Gesell. -де́ческій ת׳.
Молоде́чество ס׳ רוּחַ גְּבוּרָה, חַיִל Kühnheit.
Молоде́чествовать (-ствую) פ״ע לָבוֹשׁ רוּחַ גְּבוּרָה kühn sein. [auf jungem Bier.
Молодизна́ נ׳ הֲמוֹת שֵׁכָר בְּחֻמְצוֹ, —קְצִפַּת Schaum
Молоди́къ ז׳ 1) בֶּן־יוֹנָה junge Taube. 2) יָרֵחַ בְּחָדְשׁוֹ Neumond.
Молоди́ло ס׳ מִין שׁוּם, כְּרֵשׁ (כלאים א) Donnerkraut.
Молоди́ть (-ложу́) פ״י 1) חִדֵּשׁ נְעוּרִים verjüngen. 2) הִבִּיעַ, (מַשְׁקֶה) הֶחֱמִיר süß machen. -ся פ״ה 1) הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich verjüngen. 2) חָמוּר, נָבוּעַ schäumen.
Моло́дка, -ди́ца 1) נ׳ אִשָּׁה מְלֵאָה עֲלוּמִים, עַלְמָה junges Weibchen. 2) אֶפְרוֹחַ, תַּרְנְגֹלֶת junge Henne.
Молодо́й ת׳ 1) מָלֵא עֲלוּמִים, בָּחוּר, נַעַר, עוֹל יָמִים; חָדָשׁ; רַךְ jung. 2) בַּעַל נְעוּרִים חָתָן Neuvermählter. -да́я נ׳ אִשֶּׁת נְעוּרִים, כַּלָּה Braut. -до́е вино́ יַיִן מְתִירוֹשׁ, חָדָשׁ.
Мо́лодость נ׳ נְעוּרִים, נְעוּרוֹת, עֲלוּמִים, בַּחֲרוּת (איוב כט, ד) יְמֵי־חֹרֶף, שַׁחֲרוּת Jugend.
Молоду́ха, -ло́душка נ׳ אִשָּׁה עוֹלַת־יָמִים junges Weibchen. [gebaut; kühn.
Молодцова́тый ת׳ בָּחוּר וָטוֹב, מָלֵא עֲלוּמִים wohl-
Моло́дчикъ см. Молодéцъ. -дчи́на נ׳.
Молодѣ́ть פ״ע נוֹבֵב בְּשֵׂיבָה, הָיָה רַעֲנָן, הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich verjüngern. [jüngen.
Моложа́вить (-влю) פ״י נָתוֹן לְ־מַרְאֶה עֲלוּמִים ver-
Моложа́вость נ׳ הוֹד עֲלוּמִים, — מַרְאֶה jugendliches Aussehen.
Моложа́вый ת׳ נִרְאֶה כְּעוֹל יָמִים jungaussehend.
Моложа́вѣть см. Молодѣ́ть.

Моло́зево ס׳ רֵאשִׁית חָלָב הַיּוֹלֶדֶת erste Muttermilch.
Молоки ז״ר חָלָב דָּג זָכָר, — אֶשֶׁךְ Milch der Fische.
Молоко́ ס׳ מִין שְׁדַיִם, חָלָב Milch. [schnabel.
Молокосо́съ ז׳ נַעַר בְּיוֹנֵק שָׁדַיִם, נַעַר לֹא־לָמַד Gelb-
Молоти́ло (-лка) (ק׳) ס׳ מַקַּל־דַּיִשׁ, מוֹרֵג Dreschflegel.
Молоти́льный ת׳ דַּיִשׁ, עָשׂוּי לָדוּשׁ בּוֹ — Dresch-.
Молоти́льня 1) נ׳ גֹּרֶן, מְקוֹם דַּיִשׁ Dreschtenne. 2) עֲגָלָה לָדוּשׁ, מוֹרֵג Dreschmaschine. [ца נ׳.
Молоти́льщикъ ז׳ דָּשׁ (דָּגָן) חוֹבֵט Drescher. -щи-
Молоти́ть (-лочу́, -ло́тишь) פ״י דּוּשׁ, חָבוֹט dreschen. -ся פ״נ הֻדַּשׁ, הֻחְבַּט gedroschen werden.
Мо́лотъ ז׳ (ק׳) -то́къ, -тка́, -то́чекъ, -чка) פַּטִּישׁ; מַקֶּבֶת Hammer. Молото́къ -рыба שְׁפַר נוּנָא (בר ז) אִסְפָּרוֹן, (ע״ז לט.) Hammerfisch.
Моло́ть (мелю́, ме́лешь) פ״י 1) טָחוֹן, הָדַק mahlen. 2) דִּבֵּר רִיק, פִּטּוּר שְׂפָתָיו Unsinn sprechen.
Молотьба́ נ׳ דַּיִשׁ das Dreschen.
Молотьё ס׳ טְחִנָה, טָחוֹן das Mahlen.
Молоча́й, -ча́йникъ см. Млечникъ.
Молоче́нье ס׳ см. Молотьба́.
Моло́чистый ת׳ (אִשָּׁה) מָלֵא חָלָב (דג וכו׳) milchig.
Молочко́ см. Молоко́.
Моло́чникъ 1) ז׳ כַּד־, סַפֵּל־הַחָלָב Milchtopf. 2) נוּר יוֹנֵק saugendes Thier. 3) מוֹכֵר חָלָב Milchverkäufer. -ница נ׳.
Моло́чный ת׳ חָלָב—Milch-. М. зубъ שֵׁן־, שֵׁן־עוֹלֵל יוֹנֵק שָׁדַי־מֵינֶקֶת אַחַת עִם־חָלָב. М. братъ יוֹנֵק שָׁדַי־מֵינֶקֶת אַחַת עִם־. -ная лихора́дка קַדַּחַת הַיּוֹלֶדֶת Milchfieber. [schweigend.
Мо́лча, -чали́во ת״פ דּוּמָם, דָּבָר דָּבָר, מִבְּלִי דַּבֵּר still-
Молчали́вость נ׳ דֻּמִּיָּה, דּוּמִיָּה Schweigsamkeit.
Молчали́вый ת׳ דּוֹמֵם, מַחֲרִישׁ schweigsam.
Молча́льникъ ז׳ מַזִּיר מִדָּבֵר שְׂפָתַיִם der das Gelübde des Sweigens abgelegt hat.
Молча́ніе ס׳ דֻּמִּיָּה, דּוּמִיָּה, חֲשׁוּת das Schweigen.
Молча́ть (лчу́) פ״ע דֹּם, הֶחֱרַשׁ, חָשָׁה schweigen. Заста́вить м. הֶחֱסָה, הַחֲשָׁה.
Молчко́мъ ת״פ см. Мо́лча.
Молчу́нъ ז׳ דּוֹמֵם, מַחֲרִישׁ Schweigsamer. -нья ת׳.
Моль 1) נ׳ עָשׁ, סָס Motte. 2) (בשיר ונגן) מַשָּׂא רַךְ weiche Tonart.
Мольба́ נ׳ תְּפִלָּה, תְּחִנָּה, חֲנוּת, אָרְשַׁת שְׂפָתַיִם Bitte.
Мольби́ще ס׳ בֵּית תְּפִלָּה Bethaus.
Моменталь́но ת״פ עַד־אַרְגִּיעָה, בְּרֶגַע augenblicklich.
Моме́нтъ ז׳ רֶגַע Augenblick. [хи́ческій ת׳.
Мона́рхія נ׳ מֶמְשָׁלַת מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ Alleinherrschaft.

Мона́рхъ מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ ז׳ Alleinherrscher. -хиня נ׳. -на́ршій, -на́ршескій ת׳. [скій ת׳.
Монастырь ז׳ בֵּית הַנְּזִירִים (לנזירים) Kloster. -сты́р-
Мона́хъ נָזִיר הַכֹּהֲנִים ז׳ Mönch. -хи́нья נ׳.
Мона́шекъ (-шка) ז׳ פַּתִּיל קְטֹר (מאבק נחלים ונכאות) Räucherkerzchen.
Мона́шенка см. Мона́хиня.
Мона́шескій ת׳ אֲשֶׁר לְנִזְרֵי הַכֹּהֲנִים Mönchs-.
Мона́шество ס׳ תּוֹר (מִשְׁפַּט) נִזְרֵי הַכֹּהֲנִים Mönchthum.
Мона́шествовать (ствую) הָזַר לִהְיוֹת נָזִיר פ״ע Mönch sein.
Моне́та נ׳ אֲגוֹרָה, *מַטְבֵּעַ, *מוֹנִיטָה (בא״ל) Münze.
Моне́тный ת׳ הָאֲגוֹרוֹת — Münz-. М. дворъ בֵּית מוּצֶקֶת אֲגוֹרוֹת.
Моне́тчикъ ז׳ יוֹצֵק אֲגוֹרוֹת Münzpräger.
Монисто ס׳ עֲנָק לַצַּוָּאר, רְבִיד, כּוּמָז Halsschmuck.
Моноги́мія נ׳ см. Единоже́нство.
Монолóгъ ז׳ שִׂיחַ עִם־לְבָבוֹ (בדרמה) Selbstgespräch.
Монопóлія נ׳ *מֻנְפּוֹל, חֹק רְכִלָה לְאִישׁ לְבַדּוֹ (דמאי ה) Monopol.
Монотеизмъ
Монуме́нтъ ז׳ מַצֶּבֶת זִכָּרוֹן Denkmal. -тный ת׳.
Мопсъ
Мора́ль נ׳ תּוֹכַחַת מוּסָר, לֶקַח, תּוֹרַת הַמּוּסָר Sittenlehre. -льный ת׳. -ли́стъ ז׳ מְאַלֵּף (מוֹרֶה) צֶדֶק, מוֹכִיחַ, מַטִּיף Sittenlehrer.
Морга́ть, -гну́ть פ״ע קָרוּץ בְּעֵינָיו blinzeln. -га́-
Моргу́нъ ז׳ קוֹרֵץ בְּעֵינָיו Blinzler. -нья נ׳. [nie ש״ם.
Моргъ ז׳ צֶמֶד שָׂדֶה Morgen Landes.
Морда נ׳ (לבהמה וחיה) חַרְטֹם, זָקָן *Schnauze.
Морда́стый ת׳ (כלב) רְחַב־זָקָן dickschnäuzig.
Морда́шка נ׳ (רחב־זקן) כֶּלֶב *שֶׁחָטְמוֹ סוֹלֵד Bullenbeißer.
Мо́ре ס׳ תְּהוֹם רַבָּה, יָם Meer, See.
Море́ль נ׳ מִין *דֻּבְדְּבָנִין, *אוֹג הַבָּר Morelle.
Мореплáваніе ס׳ מַסַּע אָרְחוֹת יַמִּים Seefahrt.
Мореплáватель ז׳ עוֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים Seefahrer.
Мореплáвательный ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹבְרֵי־יָם See-fahrts-.
Мореход—см. Мореплáв—.
Моржъ ז׳ מִין תַּחַשׁ Wallroß.
Мори́ть פ״ע כָּלָה, הִכְאָה, עִנָּה quälen. М. и́звесть כָּבָה מִשְׂרֵפוֹת שִׂיד Kalk löschen.
Морко́вь, -вина נ׳, -вникъ ז׳ *יֶרֶק לָפֶת Mohrrübe.
Моровóй ת׳ דֶּבֶר, מַגֵּפָה — pestartig. [Verkäufer.
Мороженикъ ז׳ מוֹכֵר אֲשִׁישֵׁי־קַפָּאוֹן Gefrorenes-
Моро́женица נ׳ מוּצֶקֶת לַאֲשִׁישֵׁי־קַפָּאוֹן Eisbüchse.
Моро́женое ס׳ אֲשִׁישֵׁי קַפָּאוֹן Gefrorenes.
Моро́зить (-ро́жу) פ״ע 1) הַקְפִּיא בַּקֹּר gefrieren lassen. 2) הִשְׁמִיד בַּקֹּרַח erfrieren lassen. 3) פ״ע: На дворѣ моро́зитъ קָרַת־קֹרַח בַּחוּץ es friert.
Моро́зный ת׳ קָפָאוֹן, —, קָרָה, —קָרַח —frostig.
Морозобóй ז׳ בְּקִיעַ בְּעֵץ מֵחֲמַת קֹרַח Frostspalte.
Моро́зъ (-зецъ) ז׳ קָפָאוֹן, קָרָה, קָרַת־קֹרַח Frost.
Моросить (-рошу́) פ״ע עָרוֹף, רָעוֹף (מטר) sprühen.
Моро́чить פ״ע הִתְעָה, הִשִּׁיא, הִדִּיחַ, הִמָּה betrügen.
Моро́шка נ׳ מִין גַּרְגְּרִים *סַמְּא דְּשִׁנְתָּא Sumpfhimbeere. [לְיוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.
Морскóй ת׳ יָם — See-. -кóе учи́лище בֵּית תַּלְמִידֵי יָם
Морсъ ז׳ מִיץ גַּרְגְּרִים; עִסִּים פֵּרוֹת Fruchtsaft. -совый ת׳.
Мортúра נ׳ קַנֶה־קְלַע קָטָן, מַדָּן Mörser. -рный ת׳.
Морфи́й, -фи́нъ ז׳ הָרֹאשׁ הַמְיַשֵּׁן Morphium.
Морщева́тый ת׳ רָגוּעַ, צוֹמֵק, קָמוּט runzelig.
Морщи́на (-нка) נ׳ קֶמֶט, כֶּפֶל Falte.
Морщи́нистый см. Морщева́тый.
Морщи́ть פ״ע רָגוֹעַ, קָמוּט runzeln. -ся פ״ע רָגוֹעַ, הִקָּמֵט die Stirne runzeln. Онъ морщится הוּא פָּנָיו וְעֵפַיִם, יְרֵעַם פָּנִים.
Моръ ז׳ דֶּבֶר, מַגֵּפָה, קֶטֶב Pest.
Моря́къ ז׳ יוֹדֵעַ הַיָּם Seemann.
Моря́нинъ ז׳ שׁוֹכֵן עַל־שְׂפַת־הַיָּם Strandbewohner.
Москитъ ז׳ מִין צְרָעָה, *יִתּוּשׁ Stechmücke.
Моско́вка נ׳ *שִׁיכְלִי, מִין צִפּוֹר Kohlmeise.
Мо́скоть נ׳ סַמֵּי נָטָף וּנְכֹאת Apothekerwaare. -ти́ль-ный ת׳.
Мосло́къ ז׳ (לצמר) מְטַת הַכָּנָף Flügelgelenk.
Мосóлъ (-слá)ז׳,-лúга נ׳ שׁוֹק הַשּׁוֹר Rindskeule.
Мо́стикъ ק׳ см. Мостъ.
Мости́льщикъ ז׳ רוֹצֵף Pflasterer.
Мости́ть (мощу́) פ״ע רָצוֹף pflastern. -ся נפ׳ הֻרְצַף gepflastert werden.
Мостки́ ז״ר 1) מַעְבָּרָה Bretterfteg. 2) בָּמֹת הַכּוֹנְנִים
Мостовáя נ׳ מַרְצֶפֶת אֶבֶן Steinpflaster. [Gerüste.
Мостовщикъ ז׳ רוֹצֵף הוּצוֹת Pflasterer.
Мостъ, -тикъ ז׳, מַעְבָּרָה, מַעְבָּרָה, *גֶּשֶׁר Brücke.
Мо́ська נ׳ מִין כֶּלֶב עַב־הָאַף Mops.
Мота́льница см. Мотови́ло.
Мота́льный ת׳ לְצִנָּף, עָשׂוּי לְכָרֵךְ בּוֹ —Haspel-.
Мота́льщикъ ז׳ גּוֹלֵל, צוֹנֵף, כּוֹרֵךְ *Haspler.-щица נ׳.
Мота́ніе ס׳ 1) צְנִיפָה, *כְּרִיכָה das Haspeln. 2) מְנוֹד רֹאשׁ das Kopfschütteln. 3) см. Мотовство́.
Мота́ть פ״ע 1) צָנוֹף, גָּלוֹל, *כָּרוֹךְ haspeln. 2) הָנַע (ראש), הָנַד schütteln. 3) אִבֵּד, —כִּנֵּר הוֹן verschwenden. -ся נפ׳.
Мотúшка, -ти́ще см. Мотъ.
Мотови́ло ס׳ *סְלִיל, פֶּלֶךְ, גָּלִיל (נגעים יא) Garnwinde.

Мото́вка ж מְפַזֶּרֶת הוֹן, מְאַבֶּדֶת— Verschwenderin.
Мотовски́й מְכֻלֵּי חוּם עַל־הוֹנוֹ ת״פ verschwenderisch.
Мотовство́ ס דֶּרֶךְ מְפַזֵּר הוֹן, אֲבַדַּן הוֹן Verschwendung.
Мотовя́зъ ז׳ פְּתִיל לָאֲגוֹד בּוֹ, חוּט, תִּקְוָה Bindfaden.
Мотодилъ ז׳ см. Молодило.
Мото́къ, -то́чекъ (-тка́, -чка) ז׳ תַּכְרִיךְ חוּט, צְנִפָּה Garnwinde.
Моту́шка ж׳ см. [Garnwinde.
Мотъ ז׳, -тыга ז״ע מְאַבֵּד (מְפַזֵּר) הוֹן Verschwender.
Мотыка ж׳ מַעְדֵּר, מַחֲרֵשָׁה Spitzhacke.
Мотылёкъ ז׳ הַזְּבוּב הַצָּבוּעַ, זְבוּב הָרִקְמָה Schmetterling. -лько́вый ת׳.
Мотыля́ть ס״ע עוּף כֹּה וָכֹה, רַחֵף הֵנָּה וָהֵנָּה herumflattern.
Моха ж׳ יְתוֹשׁ* Blasenfußfliege.
Мохна́ ж׳ צַמֶּרֶת הָרֶגֶל (בחיה ועוף) Fußfedern.
Мохна́тка ж׳ עוֹף בַּעַל רַגְלַיִם שְׂעִירוֹת rauchfüßiger Vogel.
Мохна́тость ж׳ שְׂעִירוּת, צַמֶּרֶת Haarigkeit.
Мохна́тый ת׳ עוֹטֶה צַמֶּרֶת, שָׂעִיר haarig.
Мохна́тѣть ס״ע עָלָה צַמֶּרֶת haarig werden.
Мохноно́гій ת׳ בַּעַל רַגְלַיִם שְׂעִירוֹת federfüßig.
Мохноно́жка см. Мохна́тка.
Моховикъ ז׳ מִין צֶמַח פִּטְרִיּוֹת שָׂעִיר Kuhpilz.
Мохо́ръ (-хра́), ק׳ -ро́къ (-ркá) צִיצָה גָּדִיל Franse.
Мохъ ז׳ אֲזוֹב; *סָבָר, חֲצִיר גַּגּוֹת (ירוש׳ שבת ז׳) Moos.
Моча́ ж׳ שְׁתָן, מֵי־רַגְלַיִם, שֵׁין* Urin. [-хово́й ת׳.
Моча́лина ж׳ בַּד עוֹר הָעֵץ, — פְּתִיל Rindenfaser.
Моча́лить ס״ע קָצַץ פְּתִילִים מֵעוֹר עֵץ zerfasern.
Моча́лка ж׳ אֲגֻדַּת פְּתִילִים מֵעוֹר עֵץ Lindenbastwisch.
Моча́ло ס׳ см. Моча́лина.
Мочево́й ת׳ הַשְּׁתָן—Urin-.
Мочегонный ת׳ מְעוֹרֵר—, גּוֹרֵשׁ שְׁתָן urintreibend.
Мочеиспуска́ніе ס׳ מוֹצָא מֵי־רַגְלַיִם, שֵׁין das Harnlassen.
Мочекра́съ см. Костъ.
Моче́ніе ס׳ הַרְטָבָה, הַשְׁרָה Einweichung.
Мочёный ת׳ מֻשְׁרֶה, מָרְטָב, שְׁרוּי* eingeweicht.
Мочерѣ́зъ ז׳ כְּאֵב בְּזוֹב הַשְּׁתָן Nierenschmerz.
Мочетече́ніе ס׳ (חֳלִי) זוֹב הַשְּׁתָן Harnfluß.
Мочи́ть ס״ע הַרְטֵב, הַשְׁרָה, נָתוֹן בַּמַּיִם, מָכוֹל einweichen. -ся 1) נס׳ הָרְטַב sich naß machen. 2) ס״ח הַשְׁתֵּן Urin lassen.
Мо́чка ж׳ 1) מֻשְׁרָה, מִרְטָב, תֵּת בַּמַּיִם, רְזִיף Einweichung. 2) בַּד, פְּתִיל Faser. 3) תְּנוּךְ הָאֹזֶן, — בְּדֵל Ohrläppchen.
Мочкова́тый ת׳ חָבוּר בַּדִּים, עָשׂוּי פְּתִילִים faserig.
Мо́чность ж׳ חֹסֶן, תֹּקֶף, חֵיל, אֹמֶץ Stärke.
Мо́чный ת׳ רַב־כֹּחַ, אַמִּיץ stark.
Мочь ж׳ כֹּחַ, אֹמֶץ; חַיִל, יְכֹלֶת, אוֹנִים Macht.
Мочь (могу́, мо́жешь) ס״ע יָכוֹל, עָצוֹר כֹּחַ לְ־ können. Не могу́ לֹא אוּכַל. Ско́лько могу́ כְּדֵי־יְכָלְתִּי. Какъ живёте мо́жете? מַה־שְּׁלוֹמְכֶם וְכֹחֲכֶם? Не могу́ מִי־יוֹדֵעַ אִם־, אוּלַי, כֹּחַ־אֵל־תֵּעוֹ לִ־ לֹא. Мнѣ не мо́жется כָּשַׁל כֹּחִי בְּשָׂרִי.
Мошёнка ק׳ см. Мошна́. [-нница ג׳
Моше́нникъ ז׳ גַּנָּב; גַּנָּב לֵב, אִישׁ־מִרְמוֹת Schurke.
Моше́нничать ס״ע גָּנוֹב; עָקוֹב, רַמָּה betrügen.
Моше́ннически ת״פ בְּמִרְמָה, בְּעִקְּבָה spitzbübisch.
Моше́нничество ס׳ נִכְלֵי־מִרְמָה, עִקְּבָה Spitzbuberei.
Мо́шка ק׳ см. Мо́ха. [gen.
Мошкара́ ж׳ עֲדַת־יְתוֹשִׁים, כִּנָּם* Schaar kleiner Flie-
Мошна́ ж׳ 1) כִּיס, פְּנִינָה* Lederbeutel. 2) אֹשֶׁךְ Hoden-
Мошо́къ (-шка́) ק׳ см. Мохъ. [sack.
Мощéніе ס׳ מַרְצֶפֶת; רִצּוּף Pflasterung.
Мо́щи ר״נ עַצְמוֹת אִישׁ קָדוֹשׁ Ueberrest eines Heiligen.
Мо́щный ת׳ אַמִּיץ, אֵיתָן, חָסוֹן, רַב־כֹּחַ stark.
Мо́щь ж׳ אֹמֶץ, כֹּחַ, גְּבוּרָה עֹז Macht.
Мраволе́въ см, Мураволе́въ.
Мразъ, Мра́зный см. Моро́зъ, -ро́зный.
Мракъ ז׳ חֹשֶׁךְ, חֲשֵׁכָה, מַחֲשָׁךְ, אֹפֶל, עֵיפָה, אֲפֵלָה, קַדְרוּת, צַלְמָוֶת, עֲלָטָה Finsterniß.
Мра́моръ ז׳ שֵׁשׁ, שִׁישׁ Marmor. -рный ת׳.
Мрачи́ть ס״ע הָעֵב, כִּסָּה עֲלָטָה עַל־הַקְּדֵר, הַחְשִׁיךְ verdunkeln. -ся נס׳. [лица́ רַע פָּנִים.
Мра́чность ж׳ אֲפֵלָה, חֲשֵׁכָה, קַדְרוּת Dunkelheit. M.
Мра́чный ת׳ 1) אָפֵל, כֵּהֶה, קוֹדֵר finster. 2) עָצֵב, הוֹלֵךְ חֲשֵׁכִים, קוֹדֵר betrübt.
Мрачнѣ́ть ס״ע עָטָה אֹפֶל dunkel werden.
Мреж— см. Мереж—.
Мститель ז׳ נוֹקֵם, גּוֹמֵל רָע, נוֹקֵם Rächer.
Мстительность ж׳ רוּחַ נָקָם, קִנְאָה Rachsucht.
Мстительный ת׳ אִישׁ קִנְאָה, קַנּוֹא, מִתְנַקֵּם rachsüchtig.
Мстить (мщу) ס״ע נָקוֹם, נָקַם, גָּמוֹל לְ־ רָעָתוֹ rächen.
Мудрено́ ת״פ 1) בְּחָכְמָה, בְּיָד חָרוּצִים künstlich. 2) כָּבֵד, יָקָר schwierig. M. на всѣхъ угожда́ть כָּבֵד לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי־כֹל.
Мудрёный ת׳ 1) עָשׂוּי בְּחָכְמָה—, תְּבוּנוֹת künstlich. 2) נִשְׂגָּב מִדַּי, נִפְלָא מִדַּי, רָחוֹק לִמְצֹא, יָקָר, כָּבֵד schwierig.
Мудре́цъ (-реца́) ז׳ חָכָם der Weise.
Мудри́ть, -рова́ть (-ру́ю) ס״ע הִתְחַכֵּם klügeln.
Му́дро ת״פ בְּחָכְמָה, מָלֵא חָכְמָה, בְּתְבוּנָה Klug.
Му́дрость ж׳ חָכְמָה, תְּבוּנָה Weisheit.

Му́дрствовать (-ствую) פ״ע הִתְחַכֵּם nachgrübeln.
Му́дрый ת׳ חָכָם, נָבוֹן der Weise. [-ва́ніе ש״פ׳ס.
Мужа́ться פ״ח אָזוֹר, הִתְאוֹשֵׁשׁ, חָזוֹק וְהָיָה לְאִישׁ Muth fassen. [schenmörder. -гу́бица נ׳.
Мужегу́бецъ (-бца) רוֹצֵחַ אִישׁ ז׳, הוֹרֵג נֶפֶשׁ Men=
Мужело́жство ס׳ *מִשְׁכַּב זָכוּר Knabenschändung.
Муженёкъ (-нька́) см. Мужъ.
Му́жескій ת׳ זִכָּרִים, — זָכָר — männlich.
Му́жественность נ׳ רוּחַ גְּבוּרָה Männlichkeit.
Му́жественный ת׳ אִישׁ, מְלֵא רוּחַ גְּבוּרָה, לְבַשׁ עֹז männlich.
Му́жество ס׳ חַיִל, גְּבוּרָה Tapferkeit. [mannhaft.
Мужикъ, -жичёкъ (-чка́), **-чи́ще, -чи́на** ז׳ בֶּן־כָּפָר, אִישׁ שָׂדֶה Bauer. -жи́чка נ׳.-жико́ватый, -жи́цкій, -жи́чій ת׳ כְּדַרְךְ בֶּן־כָּפָר bäuerisch.
Мужичьё ס׳ הֲמוֹן בְּנֵי־הַכָּפָר, אֲסַפְסוּף Bauernvolk.
Му́жнинъ, -жній ת׳ הָאִישׁ, — הַבַּעַל — des Mannes.
Мужско́й ת׳ אִישׁ, — גֶּבֶר, — זָכָר, — הַזְּכָרִים — Männer=.
Мужчи́на ז׳ אִישׁ, גֶּבֶר, זָכָר Mannsperson.
Мужъ ז׳ 1) בַּעַל, אִישׁ (ר׳ Мужья́) Ehemann. 2) אִישׁ, גֶּבֶר (ר׳ Му́жи) Mann.
Му́за נ׳ 1) רוּחַ שִׁירָה, בַּת־הַשִּׁיר Muse, Kunstgöttin. 2) см. Бана́нъ. [מַשְׂכִּיּוֹת Kunstsammlung.
Музе́й, -зе́умъ ז׳ בֵּית־סְגֻלּוֹת, בֵּית אוֹצַר נְצוּרוֹת
Му́зыка נ׳ מַעֲרֶכֶת הַשִּׁיר; מַנְגִּינוֹת Musik.
Музыка́льный ת׳ מַנְגִּינוֹת — musikalisch.
Музыка́нтъ ז׳ מְנַגֵּן, נוֹגֵן Musiker. -тша נ׳.
Мука́ נ׳ קֶמַח Mehl.
Му́ка נ׳ עֳנִי, מֻצָּר, חֶבֶל, צִיר, מְצוּקָה, צוּקָה Plage.
Мукомо́лъ ז׳ טוֹחֵן קָמַח Müller. [mahlen.
Мукомо́льный ת׳ אֲשֶׁר לְמִטְחַן קָמַח zum Mehl=
Мукомо́льня נ׳ מָקוֹם מִטְחַן קָמַח, טַחֲנָה Getreidemühle.
Мукосе́йный ת׳ עָשׂוּי לְהָבֵר קֶמַח zum Mehlbeuteln.
Му́ла נ׳ חֵל בִּמְבוֹא יָם, מָעוֹז הַיָּם Hafendamm.
Мулёнокъ (-нка) עִיר בֶּן־פְּרָדִים ז׳ junges Maulthier.
Мулъ ז׳ פֶּרֶד, *מֻלָּאָה (שבת נב.) Maulesel.
Му́мія נ׳ גּוּפַת חָנוּט Mumie. [uniformiren.
Мундирова́ть (-ру́ю) פ״ע עָשָׂה בִּגְדֵי שָׂרַת, הָכַן — Мундиро́вка נ׳ עֲשׂוֹת — הָכִין בִּגְדֵי הַשָּׂרַת Uniformirung. [Dienstrock.
Мундиръ ז׳ לְבוּשׁ הַשָּׂרַת לְפִקִּידִים, לְבוּשׁ מַלְכוּת
Мундшту́къ ז׳ מֶתֶג; רֹאשׁ קָנֶה חָלִיל; רֹאשׁ קָנֶה־הַמִּקְטֶרֶת Mundstück. -шту́чный ת׳.
Мурава́ נ׳ אֵב, יֶרֶק־דֶּשֶׁא junges Gras; Rasen.
Мура́ва נ׳ см. Глазу́ръ.

Мураве́й ז׳ נְמָלָה Ameise. -ве́йный ת׳.
Мураве́йникъ ז׳ 1) קֵן נְמָלִים, חִנְמָל Ameisenhaufen. 2) מִין דֹּב Ameisenbär. [glasuren.
Мура́вить (-влю) כלי חרש פ״י צִפָּה בְּבֹרֶק־בְּדִיל
Мура́вленіе ס׳,-ра́вка נ׳ צִפּוּת בְּבֹרֶק־בְּדִיל Glasirung.
Мура́вленный ת׳ מְצֻפֶּה בְּבֹרֶק־בְּדִיל glasirt.
Мураволе́въ (-льва́) ז׳ *קְרָצִית, שַׁחַל לַנְּמָלִים (ניסן פו׳) Ameisenlöwe.
Мура́вчатый ת׳ בָּרֹד, נָקֹד gesprenkelt.
Мура́вщикъ (כלי חרש) מְצַפֶּה בְּבֹרֶק־בְּדִיל Glasirer.
Муравьеѣ́дъ ז׳ מִין שׁוּעָל אוֹכֵל נְמָלִים Ameisenfuchs.
Муравьи́ный ת׳ נְמָלָה, — נְמָלִים — Ameisen=.
Мура́шъ, -ра́шекъ (-шка) ז׳ נְמָלָה קְטַנָּה kleine Ameise.
Муре́на נ׳ *מָרֵנָא (תוס׳ בכורות ז׳), מִין דָּג Meeraal.
Мурлы́канье ס׳ עֲנוּת אֵיתָן וַחֲתוּלִים das Knurren.
Мурлы́кать (-лы́чу) נָאוֹק, עָנָה בְּקוֹל אֵיתָן וַחֲתוּלִים knurren.
Му́ровый ת׳ כְּעֵין יֶרֶק דֶּשֶׁא grünlich.
Муру́гій ת׳ אֲדַמְדַּם כֵּהֶה dunkelbraun.
Мурча́ніе ס׳ הֲמוּת דְּבָבִים das Brummen.
Мурча́ть פ״ע הָמָה כְּדֹבְבִים brummen.
Муръ ז׳ טִיחַ בְּדִיל (לכלי חרש) Glasur.
Му́скулистый ת׳ רַב־כַּדִּים, רַב־שְׁרִירִים muskulös.
Му́скулъ ז׳ פִּקּוּקָל, עַכְבָּר, שָׁרִיר, בַּד הָעוֹר *Muskel.
Му́скусъ ז׳ *מוּסְקָ, זוֹב חַיַּת הַבֹּשֶׂם (ברכות מג.) Bisam.
Му́слить, -со́лить, -сля́кать פ״י הוֹרֵד רִירוֹ עַל־ be=geifern. -ся פ״ח הִתְנָאֵל בְּרִירוֹ sich b.
Мусля́къ ז׳ מוֹרִיד רִירוֹ עַל־בְּגָדָיו, מְגֹאָל בְּרִירוֹ unsauberer Mensch. [führer.
Му́сорщикъ ז׳ מְסַחֵה גַּלֵּי חוֹל וָאֶבֶן, — מְנַקֶּה Schutt=
Му́соръ ז׳ מְכִתָּה, גַּלֵּי־חוֹל וָאֶבֶן, גְּדוּדִיּוֹת, גַּלִּים נְצִים (עירובין נב:) Schutt. -рный ת׳.
Мустъ ז׳ יַיִן רֵקָח Most, süßer Wein.
Мути́ть (мучу́) פ״י 1) דָּלוּחַ, סַכְסֵךְ, נַעֵר trüben, aufrühren. 2) הָמוּם, הֶחֱרֵד, עָכוֹר aufreizen. -ся נפ׳ 1) גָּרוּשׁ רָפֵשׁ, הִרְפַּשׁ, חָמוּר, הִדְלֵחַ getrübt werden. 2) מָרוּד, הִתְנַעֵשׁ unruhig werden.
Му́тность נ׳ רֶפֶשׁ, עָכוֹר, מִדְלָח, יַיִן trübheit.
Му́тный ת׳ נִגְרָשׁ, דָּלוּחַ, עָכוּר, נִרְפָּשׁ trübe.
Мутнѣ́ть פ״ע הִרְפַּשׁ, הִגְרַשׁ, הִדְלַח, הֶעְכַּר, חָמוּר, הוֹמִיָּה trübe werden. [Schwätzerin.
Муто́вка נ׳ 1) *מַרְבֵּד, כַּף לְנַעֵר Rührschlägel. 2) אִשָּׁה
Муть נ׳ 1) מַהֲמֹרֶת, מָקוֹם רָפֵשׁ, יַיִן מְצוּלָה trübe Stelle. 2) מְרִירוּת Uebelkeit.
Му́фта נ׳ (לחרף) חֲבִיוֹן כַּפַּיִם, — מַחְבָּא Muff. -точный ת׳.
Му́ха נ׳ זְבוּב Fliege.
Мухого́нка נ׳ שׁוֹט לְזְבוּבִים Fliegenwedel.

Мухоло́вка ג׳ מַלְכֹּדֶת זְבוּבִים Fliegennetz.
Мухомо́ръ ז׳ *פִּטְרִית רוֹשׁ Fliegenschwamm.
Мухо́ртый ת׳ (סוּם) אָמוּץ וּלְבָן שְׂפָתַיִם braun.
Му́ченикъ ז׳ נַעֲנָה; מְקֻדָּשׁ בְּנַפְשׁוֹ שֵׁם, מְעֻנֶּה עַל־דָּתוֹ Märtyrer. -ническій ת׳ [thum.
Му́ченичество ס׳ מַסָּה, עֲנוּת עַל־דְּבַר דָּת Märtyrer-
Мучéніе ס׳ יְגִיעַת בְּשָׂרִים, תְּלָאָה, מֵצַר, מְצוּקָה, עָנִי Qual, Pein.
Му́ченіе ס׳ עֲנוּת, הַכְאוֹת, הַלְאוֹת Peinigung; Qual.
Мучи́тель ז׳ מְעַנֶּה, מַצִּיק, מַכְאֶה Peiniger.-льница נ׳.
Мучи́тельный ת׳ מַכְאֶה לֵב, אָנוּשׁ peinigend.
Мучи́тельскій ת׳ מַצִּיק — grausam.
Мучи́тельство ס׳ מְצוּקָה, עֲנוּת, פֶּרֶךְ Grausamkeit.
Му́чить פ״י הוֹגֶה, נָגַה, הִכְאָה, הָצַק, עִנָּה peinigen. -ся פ״ח הִתְעַנָּה, הֶעָנָה sich quälen.
Мучникъ ז׳ מוֹכֵר קֶמַח Mehlhändler.
Мучни́стый ת׳ עוֹשֶׂה רֹב קֶמַח (צֶמַח) mehlig.
Мучи́ть פ״י זָרָה קֶמַח עַל־ mit Mehl bestäuben.
Мучно́й ת׳ קֶמַח — Mehl-.
Му́шій, -шиный ת׳ זְבוּב, — זְבוּבִים — Fliegen-.
Му́шка 1) נ׳ זְבוּב קָטָן kleine Fliege. 2) אַרוּכָה, *אַסְפָּלָנִית (כלים כח) spanische Fliege.
Мушка́тъ ז׳ אֱגוֹז מוּשְׁקָט Muskatnuß. [-скій ת׳.
Мушкетéръ ז׳ רוֹבֶה, אֶחָד מִצְּבָא הַיּוֹרִים Flintenschütz.
Мушкéтъ ז׳ קְנֵה רוֹבֶה Soldatenflinte. -тный ת׳.
Муштрова́ть (-ру́ю) פ״י חָנוֹךְ, אִלֵּף, לִמֵּד abrichten.
Мущи́на см. Мужчи́на.
Мхо́вый см. Моховой.
Мчать פ״י שָׁעוֹר, — שִׁעֵר דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ, הִפְלֵט, שְׁמוֹט נָזוּן פ״ח schnell fortbringen. -ся פ״ח שׁוּט, הִשְׁתְּעֵר הָלְאָה, שָׁמוּף וְעָבוֹר, חִישׁ סָעוֹר dahin
Мшистый ת׳ עוֹטֶה יֶרֶק־אֵזוֹב moosig. [eilen.
Мщéніе ס׳ נְקָמָה, שְׁלוּמֶת (גְּמוּל) רָשַׁע das Rächen; Rache.
Мщу см. Мстить. [-зный ת׳.
Мы נ״נ אָנוּ, נַחְנוּ, אָנְחְנוּ *wir.
Мыза נ׳ בַּיִת וָכֶרֶם בְּמִגְרַשׁ־עִיר, פַּרְבָּר, פְּרָבָר Landhaus.
Мы́згать, -гнуть פ״י שׁוּט הֵנָּה וָהֵנָּה hin und her laufen. [-ница נ׳.
Мы́зникъ ז׳ בַּעַל פַּרְבָּר Verwalter eines Landguts.
Мы́калка, Мы́каница נ׳ *מַסְרֵק לִפְשָׁתִים Hechel.
Мы́каніе ס׳ שְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים das Hecheln.
Мы́кать (мы́каю или мы́чу) 1) פ״י שָׂרוֹק פִּשְׁתִּים hecheln. 2) פ״י (סוס את הרכב) שָׁמוֹט, שָׁמוּף וְסָחוֹב hinreißen. М. го́ре נָשָׂא עָנְיוֹ. -ся פ״ח נוּד, נוּעַ, שׁוּט בָּאָרֶץ umherschlendern.
Мыкъ ז׳ קוֹל גַּעְיַת־בָּקָר, גְּעוּת Gebrüll.
Мыленіе ס׳ מָרוּחַ בְּרִית das Einseifen.
Мы́листый, -лова́тый ת׳ כַּבֹּר, כַּעַן בְּרִית seifig.
Мы́лить פ״י מָרוֹחַ בְּרִית עַל־, כִּבֵּס בְּבְרִית einseifen. М. кому го́лову חָרַף־אֶת־, גָּעַר בְּ־ М. кому ше́ю הִכָּה עֹרֶף־.
Мы́лкій ת׳ נָמֵק כַּבֹּר, נִמֵּס כַּבֹּרִית seifig.
Мыло ס׳ 1) בְּרִית, *סַפּוֹן (ב״ק צז:) צַפּוֹן (נדה סב.) Seife.
Мыловарéніе, -ва́рство ס׳ הִתּוּךְ בְּרִית das Seifensieden.
Мылова́рничать פ״ע הִתֵּךְ בְּרִית Seife sieden.
Мылова́рный ת׳ אֲשֶׁר לְהִתּוּךְ בְּרִית zum Seifensieden.
Мылова́рня נ׳ בֵּית הִתּוּךְ בְּרִית Seifensiederei.
Мылова́ръ ז׳ מַתִּיךְ בְּרִית Seifensieder. -рка נ׳.
Мыло́вка נ׳ *קְמוֹלִיָּא, מִין אֶבֶן־גִּיר Seifenstein.
Мы́льникъ ז׳ 1) רֹכֵל בְּבְרִית Seifenhändler. 2) מִין (שבת צ.) *אָהֳל, צֶמַח Seifenkraut.
Мы́льница נ׳ פַּךְ מֵי־בְרִית Seifenbüchse.
Мы́льный ת׳ בְּרִית — Seifen-. М. ко́рень *אָהֳל.
Мы́льце ק׳ см. Мы́ло. [-щица נ׳.
Мы́льщикъ ז׳ רוֹחֵץ בְּמֵי־בְרִית Wäscher in der Badstube.
Мы́сецъ (-сца), -сикъ ק׳ см. Мысъ.
Мы́сленный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְהָגוּת לֵב Gedanken-. 2) נִדְמֶה, הָעוֹלֶה עַל רוּחַ vermeintlich.
Мыслеотдѣлительный знакъ הוּ (—) מְחַלֵּק הָרְעָיוֹן Gedankenstrich.
Мысле́те ס׳ הַפְּלוּיוֹת M שֵׁם הָאוֹת.
Мы́слимый ת׳ עַל־לֵב, הָעוֹלֶה עַל־רוּחַ — denkbar.
Мыслитель ז׳ מַשְׂכִּיל, אִישׁ תְּבוּנוֹת Denker.-льница נ׳.
Мыслительный ת׳ הַמַּחֲשָׁבָה — denkend.
Мы́слить פ״ע הָגָה, חָשַׁב מַחֲשָׁבָה, הָעֲלָה עַל־לֵב, הָשַׁח עִם־לְבָבוֹ denken.
Мысль נ׳ הֶגְיוֹן, — הָגוּת לֵב, — מַשְׂכִּית, זִמּוֹת, שַׁעֲרָעָה, שַׁעֲרָעָף, עַשְׁתּוֹת, עַשְׁתֹּנֶת, שַׁח, שִׂיחַ, דַּעַת מַחֲשָׁבָה Gedanke.
Мысъ ז׳ שֶׁן־סֶלַע בִּשְׂפַת־יָם, מָצוּק Vorgebirg.
Мыта́рить, -та́рничать פ״ע 1) עָגַל, סִלֵּף דַּרְכּוֹ betrügen. 2) פִּזֵּר הוֹנוֹ לְרִיק verschwenden.
Мыта́рный ת׳ אָוֶן, מְלֵא עָוֶל — betrügerisch.
Мыта́рство ס׳ תַּחְבֻּכוֹת, נִכְלֵי־מִרְמָה Trug.
Мыта́рь ז׳ 1) נוֹגֵשׁ הַמֶּס Zöllner. 2) הַפַּכְפֵּךְ, נוֹבֵל Betrüger. -рка נ׳.
Мытея נ׳ מְכַבֶּסֶת Wäscherin.
Мы́тникъ, -тчикъ ז׳ נוֹגֵשׁ הַמֶּס Zollmeister.
Мы́тница, -тня נ׳ בֵּית הַמֶּס Zollamt.
Мы́тный, -тенный ת׳ אֲשֶׁר לַמֶּס Zoll-.
Мы́те ס׳ מֶכֶס מֶס Zoll.
Мы́тый ת׳ מְרֻחָץ, מְכֻבָּס gewaschen.

Мыть ז׳ 1) см. Мы́то. 2) חֲלִי מְעֵי בְהֵמָה Durchfall (bei Thieren).

Мыть (мо́ю, мо́ешь) פ״י (כִּבֵּס (כָּבַד), רָחוּץ (עוֹר בְּשָׂרוֹ), רָחוּץ (בְּשָׂרוֹ) waschen. -ся פ״ח הִתְרָחֵץ, רָחוּץ sich waschen.

Мыть (цвето́в) נ׳ עֵת שִׁלֻּכֶת הַנִּוָּצָה das Mausern.

Мытьё ס׳ כִּבּוּס, כִּבֻּס* das Waschen.

Мыча́ніе ס׳ см. Мыкъ.

Мыча́ть (-чу́) פ״ע (גָּעָה (כָּשׁוֹר) brüllen.

Мы́чка נ׳ דֶּלֶת פְּשִׁתִּים Flachsbündel.

Мыша́стый ת׳ 1) כְּעֵין שְׂעַר־עַכְבָּר mäusefarben. 2) מָלֵא עַכְבָּרִים voll Mäuse.

Мыша́чій ת׳ עַכְבָּרִים־, עַכְבָּר־ Mäuse-.

Мышело́вка נ׳ מוֹקֵשׁ־, מַלְכֹּדֶת עַכְבָּרִים Mäusefalle.

Мышело́въ ז׳ תָּתוּל לוֹכֵד עַכְבָּרִים Mäusefänger.

Мышёнокъ (-нка) ז׳ עַכְבָּר קָטָן Mäuschen.

Мышечный ת׳ הַשְּׁרִירִים, אֲשֶׁר לְבְדֵי הָעוֹר—Muskel-.

Мышиный, Ми́шій ת׳ עַכְבָּרִים־, עַכְבָּר־ Mäuse-.

Мышка נ׳ 1) עַכְבָּר, שָׁרִיר, בַּד הָעוֹר* Muskel. 2) אֶצְיָל, הַיָּד, כַּף הַזְּרוֹעַ Armhöhle. 3) см. Мышёнокъ.

Мы́шленіе ס׳ הָגוּת, זְמוּת, עֲשִׂתוּת das Denken.

Мышца נ׳ 1) см. Ми́шка 1. 2) אֶזְרֹעַ, זְרוֹעַ Hand, Arm.

Мышь נ׳ עַכְבָּר Maus. Лету́чая м. עֲטַלֵּף Fledermaus.

Мышья́къ ז׳ מַתֶּכֶת נוֹתֶנֶת אָבָק אַרְסִי* Arsenik. -ко́вый, Мышья́чный ת׳.

Мѣдиплави́ленный ת׳ הַתּוּךְ נְחֹשֶׁת—zum Kupferschmelzen. -ви́льня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ נְחֹשֶׁת Kupfergiesserei. -ви́льщикъ ז׳ מַתִּיךְ נְחֹשֶׁת Kupfergießer.

Мѣдистый ת׳ אֲשֶׁר נְחֹשֶׁת בּוֹ kupferig.

Мѣдникъ ז׳ חָרַשׁ נְחֹשֶׁת Kupferschmied.

Мѣдноцвѣ́тный ת׳ כְּעֵין נְחֹשֶׁת kupferfarbig.

Мѣдный ת׳ נָחוּשׁ נְחֹשֶׁת kupfern. М. лобъ מֵצַח נְחוּשָׁה.

Мѣдь נ׳ 1) נְחֹשֶׁת, נְחוּשָׁה Kupfer. 2) כְּלֵי נְחֹשֶׁת Kupfergeschirr. 3) אֲגוֹרוֹת נְחֹשֶׁת Kupfermünzen.

Мѣдяни́стый см. Мѣ́дистый.

Мѣдяница נ׳ שִׁלְשֶׁל, מִין נָחָשׁ, נְחַשְׁתָּן (חולין סו:) Wickelschlange.

Мѣдя́нка נ׳ 1) צֶבַע מַחֲלֶאת נְחוּשָׁה Grünspan. 2) מִין הַסִּיל Prachtkäfer.

Мѣлі́ть פ״י הַלְבֵּן בְּגֶתֶר kreiden.

Мѣлова́тый ת׳ אֲשֶׁר הֵלֶקִי גֶתֶר בּוֹ kreidehaltig.

Мѣлови́дный ת׳ כְּמַרְאֵה גֶתֶר kreidweiß.

Мѣлово́й ת׳ גֶתֶר־ Kreide-.

Мѣло́къ (-лка́) ז׳ שָׂרִיד, עֵט גֶתֶר Kreidestift.

Мѣлъ ז׳ גֶתֶר, גִּרְתִּקּוֹן* (שבת ג.) Kreide.

Мѣна נ׳ חֲלִיפָה, חֵלֶף, תְּמוּרָה Tausch.

Мѣновой ת׳ תְּמוּרָה— Wechsel-, Tausch-. М. торгъ מַעֲרָב Tauschhandel.

Мѣновщикъ, -ня́льщикъ ז׳ רוֹכֵל בְּתְמוּרוֹת Tausch-[händler. -щица נ׳

Мѣня́ло ז׳ שַׁלְחָנִי*, חָלְפָן, רוֹכֵל בְּתְמוּרוֹת כֶּסֶף*

Мѣня́льный ת׳ תְּמוּרָה— Wechsel-. [Wechselhändler.

Мѣня́ть פ״י שָׁנָה, הָמַר, הֶחֱלִיף; הִשְׁתַּנָּה, שָׁנָה, הֻמַּר פ״ח getauscht werden. -ся

Мѣ́ра נ׳ 1) מִדָּה, מִשּׁוּרָה Maaß. Въ мѣ́ру לְפִי, לְסַדֵּי. 2) תַּחְבֻּלָה Maßregel.

Мѣрило ס׳ קָנֶה הַמִּדָּה, מְמֻדָּד, מִדָּה Maaß.

Мѣ́рильный, -ри́тельный ת׳ הַמִּדָּה— Maaß-.

Мѣри́тель ז׳ מוֹדֵד Messender.

Мѣ́рить см. Мѣря́ть.

Мѣ́рка נ׳ (למלוש) מִדָּה, מֵד Maaß.

Мѣ́рный ת׳ לְפִי־מִדּוֹ, בְּמִדָּה, דַּי־ Maaßhaltend.

Мѣропрія́тіе ס׳ תַּחְבֻּלָה חָפְצוֹ, דֶּרֶךְ לִמְצֹא Maaßnahme.

Мѣ́рщикъ, -ря́льщикъ ז׳ מוֹדֵד, מְמֻדָּד Messender.

Мѣ́ряніе ס׳ מִדּוּד, מִדָּה, מֵמַד das Messen.

Мѣ́рять פ״י תָּכַן, כּוּל, מָדַד, מִדֵּד messen. -ся 1) נפ׳ הֻמַּד gemessen werden. 2) הִתְמוֹדֵד פ״ח, הִתְעָרֵב עִם־; תַּחֲרָה עִם־ sich messen.

Мѣсиво ס׳ (לבהמה) בְּלִיל Mengfutter.

Мѣси́лка נ׳ מַרְבֵּךְ, מִנְעֶרֶת, קָנֶה לְנַעֵר בְּלִיל Knetstock.

Мѣси́льный ת׳ לְנַעֵר בּוֹ, —, עֲשׂוּי לָלוּשׁ Knet-.

Мѣси́льщикъ ז׳ לָשׁ Kneter. -щица נ׳.

Мѣси́ть (-шу́) פ״י בָּלַל, לוּשׁ kneten. -ся נפ׳ הָלוּשׁ.

Мѣска נ׳ לִישָׁה, לוּשׁ* das Kneten. [Städtchen.

Мѣсте́чко ס׳ 1) מָקוֹם קָטָן Plätzchen. 2) עִיר קְטַנָּה

Мѣсти́ть (мѣщу́) פ״י הוֹשִׁיב, נָתוֹן מָקוֹם לְ־, שׂוֹם עַל־ setzen, ansiedeln. -ся נפעל הוּשַׁב, יָשׁוּב sich ansiedeln.

Мѣстничаться פ״ח רוֹב אֶת־, הִתְחָרֵה בִּדְבַר מִשְׂרָה um den Vorzug des Ranges streiten.

Мѣстничество ס׳ מְמֻשָּׁל רָמֵי־הַיִּחוּשׁ, קְנֵאַת בְּיִחוּשׁוֹ קַרְנַיִם Rangstreit.

Мѣстность נ׳ מְסִבּוֹת מָקוֹם Oertlichkeit.

Мѣстный ת׳ מָקוֹם— örtlich.

Мѣсто ס׳ 1) מָקוֹם, מְצָב, עֹמֶד, עֲמָדָה, מְכוּנָה, מָכוֹן Platz, Raum, Ort. Оста́ться на мѣ́стѣ יָשׁוּב תַּחְתָּיו. Дайте м. פַּנּוּ מָקוֹם. 2) כֵּן, כְּהֻנָּה, פְּקִידוּת, מִשְׁמֶרֶת Stelle; Amt. Его возврати́ли на мѣ́сто его אוֹתוֹ הֵשִׁיבוּ עַל־כִּנּוֹ. 3) אֲגֻדַּת רְכֻלָּה, חֲבוּשָׁה, רְכֻלָּה צְרוֹר— Frachtstück, Ballen, Pack. Общія мѣста́ דִּבְרֵי־סֵפֶר יְדוּעִים. אִישׁ עַל־מְקוֹמוֹ. По мѣста́мъ בְּמִקְוֹמוֹת אֲחֵרִים, —, יֵשׁ אֲשֶׁר. Мѣста́ми כֹּה וָכֹה.

Мѣстоиме́ніе ס׳ כִּנּוּי תַּחַת הַשֵּׁם, מִלַּת הַנּוֹף* Fürwort.

Мѣстоимéнный הַבָּא בְּמִקּוֹם הַשֵּׁמֶת fürwörtlich.
Мѣстоописáніе ס׳ פְּרִשַׁת דִּבְרֵי־מָקוֹם Ortsbeschreibung.
Мѣстоположéніе ס׳ עֲמִדָה, מָכוֹן, מוֹשָׁב Ortslage.
Мѣстопребывáніе ס׳ מָקוֹם מְגוּרִים, מְגוּרֵי־ Aufenthaltsort.
Мѣсторождéніе ס׳ מוֹצָא; מָקוֹם מוֹלֶדֶת Geburtsort.
Мѣсяцеслóвъ ז׳ לוּחַ הַשָּׁנָה לְמוֹעֲדֵיהָ Kirchenkalender.
Мѣсяцъ ז׳ 1) חֹדֶשׁ, יָרֵחַ, לְבָנָה, סַהַר Mond. 2) יָרֵחַ, נִדָּה Frauenperiode.
Мѣсячно ת״פ בָּהִיר מֵאוֹר יָרֵחַ mondhell.
Мѣсячный ת׳ 1) הַלְבָנָה, —, הַיָּרֵחַ —Mond-. 2) הַבָּא זוֹב דְּמֵי שׁ״ת אֲשֶׁר לְכָל־חֹדֶשׁ, לְחֳדָשִׁים monatlich. -ное [Zielscheibe.
Мѣта נ׳ 1) תָּו, צִיּוּן, אוֹת Zeichen. 2) מַטָּרָה, מַבָּט
Мѣтить (мѣчу) פ״י 1) הִתְוָה, סִמֵּן, רָשׁוֹם zeichnen. М. товáръ הִתְוָה תָּו עַל־רְכֻלָּה. 2) רָאָה אֶל־, קָלוּעַ הָכֵן לִבּוֹ —, חֵל —, צִפָּה אֶל־, רָזוּם אֶל־; אֶל־מַטָּרָה zielen auf etwas. -ся נפ׳ הִסָּמֵן gezeichnet werden.
Мѣтка, -точка ק׳ см. Мѣта.
Мѣткій ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יַחְטִיא הַמַּטָּרָה genau treffend.
Мѣткость נ׳ נְכוֹחָה (בְּיִרוֹת אֶל־הַמַּטָּרָה) richtiges Augenmaß.
Мѣточный ת׳ הַתָּו, —, הָאוֹת — zum Zeichnen.
Мѣховóй ת׳ אֲשֶׁר לְעֹרוֹת שֵׂעָר Pelz-.
Мѣховщикъ ז׳ רוֹכֵל בְּעוֹרוֹת שֵׂעָר Pelzhändler. -щица נ׳. -щичій ת׳.
Мѣхъ ז׳ 1) עוֹר שֵׂעָר, —, עוֹרוֹת (мѣхá ר׳) Pelzwerk. 2) מַפּוּחַ (мѣхи ר׳) Blasebalg. 3) נֹאד, חֵמֶת, נֵבֶל, אוֹב Schlauch.
Мѣченіе ס׳ רְשֹׁם, הַתּוֹת das Zeichnen.
Мѣшáлка נ׳ מְנַעֲרֶת, קָנֶה לְנַעֵר בְּלִיל, תַּרְנוּד* (כלים מ״ז), מַרְבֵּךְ* Rührlöffel.
Мѣшанина נ׳ הַבָּכָה; אֲסַפְסוּת, לֹא־סִדְרִים Gemisch.
Мѣшáніе ס׳ בָּלוּל, נָעֵר, מֶזֶג, מִסְךְ das Mischen.
Мѣшанный,-шаный ת׳ בָּלוּל, מָהוּל, מְמֻלָּח, מְרֻבָּךְ gemischt, durchrührt.
Мѣшáть פ״י 1) נָעֵר, בָּלוּל, מָהוּל, מָלַח, מָסוּךְ, סַכְסֵךְ mischen, umrühren. 2) (кому́) הִפְרִיעַ מ׳, עָצוֹר, עָכַב hindern, stören. Не мѣшáй мнѣ рабóтать אַל־תַּפְרִיעֵנִי מֵעֲבוֹדָתִי. Они мѣшáли мнѣ придти הֵם עִצְּרוּנִי מִבּוֹא הִתְבּוֹלֵל — הִתְעָרֵב בְּ־ (1 פ״ח. -ся לֹא־נִתְּנוּנִי לָבוֹא sich mischen. 2) בּוֹא בְּמִבּוּכָה, הִתָּעֶה, הִכּוֹךְ sich verwirren.
Мѣшéчатый ת׳ כְּמוֹ שַׂק, כְּמַרְאֵה שַׂקִּים sackartig.
Мѣшéчный ת׳ שַׂק Sack-.
Мѣшканіе ס׳ הִתְמַהְמֵהַּ, שְׁבֹת, אַחַר, מַרְפֵּה, (קהלת י׳, ד׳)
Мѣшкать פ״ע אַחַר, בּוֹשֵׁשׁ, הִתְמַהְמֵהַּ zögern.
Мѣшковáтый ת׳ 1) כְּמוֹ שַׂק (בגד) sackig. 2) (אש״) אֲשֶׁר לֹא־יִמָּצֵא יָדָיו, נִרְפֶּה, לֹא־מָהִיר schwerfällig.
Мѣшкотность נ׳ שְׁפָלוּת יָדַיִם, כְּבֵדוּת, אַט Langsamkeit.
Мѣшкотный ת׳ 1) מְאַחֵר, בּוֹשֵׁשׁ, מִתְמַהְמֵהַּ, נִרְפֶּה langsam. 2) מְמֻשָּׁךְ, אָרֹךְ, מוֹגֵעַ, מְלֵאָה mühsam. -ная рабóта עֲבוֹדָה מְמֻשָּׁכָה.
Мѣшóкъ(-шка́), -шóчекъ(-чка)ז׳ 1) אַמְתַּחַת, שַׂק Sack. 2) נִרְפֶּה, עָצֵל plumper Mensch.
Мѣщанинъ ז׳ אֶחָד־הָעָם, יוֹשֵׁב שַׁעַר, שְׁכֵן־מָקוֹם (ר׳ Мѣща́не) einfacher Bürger. -щáнка נ׳. -нскій ת׳.
Мѣщáнство ס׳ 1) תּוֹר אֶחָד־הָעָם Bürgerstand. 2) קְהַל יוֹשְׁבֵי עִיר Bürgerschaft.
Мягкій ת׳ רַךְ weich.
Мягковáтый ת׳ רַךְ מְעַט etwas weich
Мягкокóжій ת׳ בַּעַל עוֹר רַךְ weichhäutig.
Мягконрáвіе ס׳ אֹרֶךְ אַפַּיִם, עֲנָוָה Sanftmuth.
Мягконрáвный ת׳ עָנָו sanftmüthig.
Мягкосéрдіе ס׳ עֲנָוָה, רַחֲמִים, טוּב לֵב Weichherzigkeit.
Мягкосéрдный ת׳ רַחוּם, טוֹב לֵב weichherzig.
Мя́гкость נ׳ רֹךְ Weichheit.
Мягчáйшій ת׳ הָרַךְ מִכָּל־ weichster.
Мягче ת״פ מִ־ רַךְ weicher.
Мягчéніе ס׳ הָרֵךְ, רִכּוּךְ, מִשְׁרָה Einweichung.
Мягчительный ת׳ מְרַכֵּךְ, מְרֻכָּךְ erweichend.
Мягчи́ть פ״י רִכֵּךְ, הָרֵךְ weich machen. -ся פ״ח רֻכַּךְ, הָרַךְ weich werden.
Мягчѣ́ть פ״ע הָרַךְ, רֻכַּךְ weich werden
Мязг— см. Мезг—.
Мяздр— см. Мездр—.
Мякина נ׳ מֹץ Spreu. -нный ת׳.
Мякинникъ, -кинница ז׳ מְזוּה לַמֹּץ Spreukammer.
Мякишъ ז׳ הַחֵלֶק הָרַךְ בְּכָל־מַאֲכָל וּבְכִשֵּׁר הַחַי, רַךְ, הַרֵּה das Weiche des Brodes u. der Früchte. М. плодóвъ
Мяклый ת׳ נָמֵק, מְרֻכָּךְ weich geworden. [דְּבֻלַּת פְּרִי.
Мякнуть см. Мягчѣ́ть.
Мякоть נ׳ см. Мя́кишъ. [Frucht.
Мякушка נ׳ פְּרִי רַךְ, נָמֵק weichgewordene, verdorbene
Мяло ס׳, -лица, -лка נ׳ מְדוּשַׁת פִּשְׁתִּים Flachsbreche.
Мяльный ת׳ עָשׂוּי לַחֲבֹט פִּשְׁתִּים zum Flachsbrechen.
Мяльня נ׳ בֵּית מְדוּשַׁת פִּשְׁתִּים Ort zum Hanfbrechen.
Мяльщикъ ז׳ חוֹבֵט פִּשְׁתִּים, —, דָּשׁ Flachsbrecher. -щица נ׳. [דַּבֵּר כְּכֶבֶד־פֶּה langsam sprechen.
Мямлить פ״ע 1) אָכוֹל וְהַעֲלֵה גֵרָה langsam kauen. 2)

Мя́мля ז״ר 1) עֵלֶג לָשׁוֹן, עֲרַל־שְׂפָתַיִם, כְּבַד־פֶּה langsam Sprechender, =de, =des. 2) מִתְרַפֶּה בְּמְלַאכְתּוֹ, נִרְפֶּה apathischer Mensch.

Мяси́стый ת׳ עַב־בָּשָׂר, גְּדֵל־ fleischig.

Мяси́шко, -си́ще см. Мя́со.

Мясни́къ ז׳ טַבָּח, מוֹכֵר בָּשָׂר Fleischer. -ни́чій ת׳.

Мя́сничанье ס׳ מִמְכַּר בָּשָׂר Fleischhandel.

Мя́сничать פ״ע קָנָה וּמְכוֹר בָּשָׂר mit Fleisch handeln.

Мясни́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְמוֹכְרֵי בָשָׂר Fleischer=.

Мясни́чество ס׳ см. Мя́сничаніе.

Мясничи́ха נ׳ אֵשֶׁת מוֹכֵר בָּשָׂר Frau eines Fleischers

Мясничій ת׳ אֲשֶׁר לְמוֹכְרֵי בָשָׂר Fleischer=.

Мясно́е ס׳ שְׁאָר, מַאֲכַל־בָּשָׂר Fleischspeise.

Мясно́й ת׳ בָּשָׂר— fleischig. M. рядъ* אִטְלֵס Fleisch=markt.

Мя́со ס׳ בָּשָׂר, שְׁאָר; לְחוּם Fleisch. -сный ת׳.

Мясопу́стіе ס׳, -пу́стъ ז׳ יְמֵי צוֹם לְבָשָׂר (לנוצרים) Anfang des Fastens.

Мясое́дъ ז׳ יְמֵי אֲכִילַת בָּשָׂר Fleischessenszeit. -дный ת׳. -ное живо́тное חַי הָאוֹכֵל בָּשָׂר [בע״ח].

Мясти́ פ״ע הָמוּם, סַכְסֵךְ in Verwirrung bringen. -ся בוֹא בְמְבוּכָה, הִבּוֹךְ verwirrt werden.

Мя́та נ׳ *אֲמִתָּא, מִין צֶמַח בֹּשֶׂם (שבת קכח.) *מִנְתָּא (שביעית) *דַּנְדַּנָּא (שיקצין א) Krausemünze. M. пе́речная ז׳ Pfeffermünze. M. серде́чная *שַׁוְשָׁא (סוכה יב) Poleimünze.

Мяте́жливость נ׳, -жничество ס׳ רוּחַ מֶרֶד וָמַעַל Empörungssucht.

Мяте́жливый ת׳ מָלֵא רוּחַ מֶרֶד וָמַעַל aufrührerisch.

Мяте́жникъ ז׳ מוֹרֵד, קוֹשֵׁר קֶשֶׁר Empörer. -ница נ׳.

Мяте́жничать פ״ע הָפַח מַעַל, קָדוֹחַ אֵשׁ הַמֶּרֶד, קָשׁוֹר קֶשֶׁר אַזֶּר זְקוֹת מֶרֶד Aufruhr stiften.

Мяте́жничій, -ческій ת׳ מֶרֶד, —קֶשֶׁר—Aufruhr=.

Мяте́жный ת׳ מָלֵא רוּחַ מֶרֶד וָמַעַל, פָּרִיץ empörerisch.

Мяте́жъ ז׳ בֶּגֶד, מַעַל, מֶרִי, מֶרֶד, קֶשֶׁר Aufruhr.

Мяте́ль, -лица נ׳ סוּפַת־שֶׁלֶג, סַנְוֵר Schneegestöber.

Мятіе ס׳ עִסּוּת; מְדוּשָׁה das Kneten; Brechen.

Мя́тный ת׳ *־מִנְתִּי Münz= (см. Мя́та).

Мять (мну, мнёшь) פ״ע 1) לָשׁ, עִסָּה, רָמוֹס kneten; zerknitern. -ся נפ׳ עִסָּה, קָמוּט, צָפוּד sich zerknüllen. 2) הִשְׁתָּעֵה, הִבּוֹךְ פ״ח unwillig sein. Онъ мнётся אָבַד לִבּוֹ, הוּא נָבוֹךְ.

Мя́каніе ס׳ יְלֵל חֲתוּלִים das Miauen.

Мя́укать פ״ע נָהָה נְהִי חֲתוּלִים miauen.

Мячъ (לשחק בו) ז׳ גֻּלַּת־עוֹר (ק׳ -чикъ, נ׳ -чи́ще) Spielball. -чево́й ת׳.

Мы́рница נ׳ אָסוּף שֶׁמֶן הַמֹּר, קֶרֶן הַמֹּר Salbölgefäß.

Мы́ро ס׳ שֶׁמֶן־הַמִּשְׁחָה, שֶׁמֶן־הַמֹּר Salböl.

Мыропома́заніе ס׳ מִשְׁחַת שֶׁמֶן־הַמֹּר Salbung.

Мыропома́занникъ ס׳ מָשׁוּחַ בְּשֶׁמֶן־הַמֹּר gesalbt. -нница נ׳.

Мыропома́зать פ״ע מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן־הַמֹּר salben.

Мыроточи́вый ת׳ נוֹטֵף מֹר duftend.

Н.

Н נ׳, Н. הָאוֹת הָאַרְבַּע־עֶשְׂרֵה בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִית.

На ס״ר, הבאה לְ־, אֶל, עַל־פְּנֵי, עֲלֵי, עַל, auf, an, zu, für, ביחס הפעול על שאלת אָנָה? להורות גבול תנועת הפעולה ותכלית מגמתה המקומית או הזמנית, כמו: взойти́ на́ гору עָלָה הָהָרָה; сади́сь на стулъ שֵׁב עַל־הַכִּסֵּא; звать на пиръ קְרָא אֶל־הַמִּשְׁתֶּה; на что мнѣ э́тотъ трудъ? לָמָה לִי הָעָמָל הַזֶּה; на кого́ оста́вилъ ты овецъ? עַל־מִי נָטַשְׁתָּ אֶת־הַצֹּאן; на до́лго לְיָמִים רַבִּים. וביחס שבו תענה על שאלת אֵיךְ? להורות המקום והזמן שתוכו נגבלת הפעולה: сидѣ́ть на горѣ́ יָשׁוֹב עַל־הָהָר; купи́ть на ры́нкѣ קָנָה בַשּׁוּק; онъ жени́лся на ней на тридца́томъ году́ הוּא לָקַחָה לְאִשָּׁה בְּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה; это случи́лось на дняхъ הַדָּבָר הַזֶּה קָרָה בַיָּמִים הָאֵלֶּה.

На ס״ק הָא dal nimm. Вотъ тебѣ́ на! עַתָּה דַּע לְךָ!

Набав— см. Надбав—.

Набалда́шникъ ז׳ גֻּלַּת מַטֶּה Stockknopf.

Набарышничать פ״ע אָסוֹף בְּנֶשֶׁךְ וּמַרְבִּית zusammenwuchern.

Наба́тъ ז׳ רַעַשׁ פַּעֲמוֹן לִמְקָרָא הָעֵדָה, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם Sturmglocke. Уда́рить въ н. הִרְעִישׁ הַמְּצִלּוֹת לְיוֹם מְהוּמָה.

Набеде́рникъ ז׳ כִּסּוּי הַחֲלָצַיִם (לְסוּסֵי קְנָקִים) [racke.

Набе́дреникъ ז׳ מַחֲלָצָה (בתלבשת הכהנים) viereckiges Priestertuch. [ausüben.

Набездѣ́льничать פ״ע חִבֵּל אָוֶן לְרוֹב Spitzbubereien

Набережная ס״ת מִסְלוּל עַל־שְׂפַת נָהָר Flussdamm.

Набережный ת׳ שֶׁעַל שְׂפַת הַנָּהָר am Ufer liegend.

Набива́ть פ״ע 1) תָּקוֹעַ לְמַדֵּי voll schlagen. Н. сва́й תָּקוֹעַ יְתֵדוֹת לְרוֹב. 2) מַלֵּא vollstopfen. Н. колча́нъ

מִלֵּא אַשְׁפָּתוֹ. Н. гумно́ גֹּרֶן, הַדְרֵךְ. Н. цѣ́ну הַגְדֵּל, הַמְחִיר. Н. оско́мину הִקְהָה שִׁנַּיִם. -ся 1) נפ׳ הִתְקַעֵ; הָבֵא, קַבֵּל עָלָיו, הִתְגַּדֵּב פ״ח 2) הִמָּלֵא sich füllen. sich aufdringen. [das Ausstopfen.

Набивка נ׳ 1) תֵּקַע (יתדות) das Einschlagen. 2) מִלָּאָה

Набивно́й מְדֻפָּס, מְחֻקָּה ת׳ Gedruckt. -ная цѣна́ מְחִיר נִמְרָץ aufgetriebener Preis.

Набира́ть פ״י אָסוֹף, לָקוֹט, קִבּוּץ, צְבוֹר; עָרוֹךְ לְאֶחָד sammeln. -ся 1) נפעל הֶאָסֵף; הֶעָרֵךְ gesammelt werden. 2) פ״ח אָלוֹף sich angewöhnen. Съ кѣмъ поведёшься, отъ того и наберёшься הוֹלֵךְ עִם־רָשָׁע יֵאָלֵף אָרְחוֹתָיו.

Набить (עתיד -бью) см. Набива́ть. [חֲסַר־לֵב.

Набитый מְמֻלָּא ת׳ vollgestopft. Н. дура́къ סָכָל

Наблюда́тель ז׳ מִתְבּוֹנֵן, —מֵבִין אֶל־, מַשְׁגִּיחַ, צֹפֶה Beobachter. -ница נ׳. [Beobachtungsgabe.

Наблюда́тельность נ׳ עֵין צֹפִיָּה, לֵב מֵבִין, תְּבוּנָה

Наблюда́тельный ת׳ 1) מֵבִין, תְּבוּנוֹת — beobachtend. 2) עֲשׂוּי לְמַצְפֶּה Beobachtungs-.

Наблюда́ть פ״י הִתְבּוֹנֵן, הֵבֵן אֶל־, שׁוּר, הַשְׁגֵּחַ, צָפָה — שִׂים, בָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ beobachten.

Наблюде́ніе צִפִּיָּה, תְּשׁוּמֶת־עַיִן עַל־ ס׳ Beobachtung.

Наблюдникъ ז׳ מְכֻסֶּה לְקֶעֶרָה Schüsseldeckel.

Наблюсти см. Наблюда́ть.

На́божникъ ז׳ יְרֵא־יְיָ Andächtiger. -ница נ׳.

На́божничать פ״ע חָרוֹד אֶל־דִּבְרֵי הָאֱמוּנָה הַחִיצוֹנִים

На́божность נ׳ יִרְאַת יְיָ Andacht. [frömmeln.

На́божный ת׳ יְרֵא־יְיָ fromm.

Набо́йка נ׳ צֶבַע רְקָמוֹת בָּאֶרֶג gedruckte Leinwand.

Набо́йщикъ ז׳ 1) צוֹבֵעַ רְקָמוֹת בָּאֶרֶג Leinwanddrucker 2) מְמַלֵּא כְּסָתוֹת Matratzenstopfer.

Наболта́ть פ״י, -ся פ״ח דַּבֵּר רִיק לָרוֹב sich satt anplaudern.

Наболѣ́лый ת׳ נַחְלֶה, אָנוּשׁ für Schmerz empfindlich.

Наболѣ́ть פ״י דָּאוֹב, כָּאוֹב für Schmerz empfindlich

Набо́ристый ת׳ נִכְפָּל, קָמוּט voll Falten. [werden.

Набо́рка נ׳ см. Набо́ръ.

Набо́рная (בדפוס) בֵּית־עֲרֵךְ־הָאוֹתוֹת Setzstube.

Набо́рный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְמַעֲרֶכֶת אוֹתוֹת הַדְּפוּס Satz-. 2) מְשֻׁבָּץ, מְחֻבָּר zusammengesetzt.

Набо́рщикъ ז׳ (בדפוס) מַעֲרִיךְ הָאוֹתוֹת Setzer.

Набо́ръ ז׳ 1) חִבּוּר, לְקֹט das Sammeln. 2) מִקְחַ אֲנָשִׁים לַצָּבָא Rekrutirung. 3) (בדפוס) חוֹבֶרֶת הָאוֹתוֹת Satz.

Набра́живать см. Набре́сть.

Набра́сывать פ״י 1) הִשְׁלִיךְ גַּל, יָרֹה לָרוֹב aufwerfen. 2) (בגד) עָטָה, שׂוּם über werfen (ein Kleid). 3) תָּאַר תַּבְנִית, חָקוֹק דְּמוּת־ flüchtig niederschreiben.

Набра́ть см. Набира́ть.

Набре́сть פ״י 1) פָּגוֹעַ בְּ־, —הִתְנַגֵּף anstoßen auf... 2) הֶאָסֵף, הִתְלַקֵּט, הָקְהֵל herbeiströmen

Набро́сить см. Набра́сывать. [spritzen.

Набры́згивать, -згать פ״י הַזֵּה עַל־, —הִרְעִיף be-

Набрю́шникъ ז׳ מַחְגֹּרֶת־בֶּטֶן (לַחֲמָם) Leibbinde.

Набѣга́ть פ״ע 1) פָּגוֹעַ בִּמְרוּצָתוֹ בְּ־ im Laufe stoßen auf.... 2) הִקְהֵל חִישׁ קַל herbeiströmen.

Набѣ́гивать פ״י אַלֵּף (סוּס) einfahren (ein

Набѣ́гъ ז׳ פְּרָץ חֵיל הָאוֹיֵב, מַשָּׂק Anlauf. [(Pferd.

Набѣжа́ть см. Набѣга́ть.

Набѣ́ливать פ״י לִבֵּן, לִבֵּן weiß machen.

Набѣло́ ת״פ צְחוֹת, לָאוֹר ins Reine. Переписа́ть п. הֶבֵר, —, צָרוּף הַכְּתָב, כְּתוֹב צַחוֹת.

Нава́га נ׳ חֲמוֹר חַיִּם, מִין דָּג (ע״ז לט.) Dorsch. -ва́жій ת׳.

Нава́ливать, -вали́ть פ״י 1) הִשְׁלִיךְ גַּל־, הַעֲמֵס עַל־, —, נָטוֹל לָרוֹב aufwerfen. 2) הִקְהֵל לָרוֹב in Menge zusammenkommen.-ли́ло мно́го снѣ́гу יָרַד שֶׁלֶג הוּטַל, הוּטַל לָרוֹב. -ся 1) נפ׳ הִשְׁלֵךְ לָרוֹב aufgehäuft werden. 2) פ״ח הָיָה לָטֹרַח עַל־, הִשְׁלֵךְ יְהָבוֹ עַל־ sich aufwerfen.

Нава́лъ ז׳, -ва́льщина נ׳ מִעֵי־, צִבּוּר, חֵמֶר, גַּד, גַּל מַפָּלָה Aufwurf. [mendes Fett; Fleischbrühe.

Нава́ра נ׳, -ръ ז׳ מִשְׁמַן מָרָק; מָרָק־בָּשָׂר obenschwim-

Нава́рка נ׳ דֶּבֶק חַרְשֶׁת בַּרְזֶל das Anschweißen.

Наварно́й ת׳ 1) אֲשֶׁר כְּסוּי פָּנָיו שֶׁמֶן (מרק) mit Fett überzogen. 2) מְדֻבָּק בַּחַרְשֶׁת בַּרְזֶל angeschweißt.

Нава́стривать, -вострить פ״י חָדַד, מָרוֹט schärfen. Н. уши הִקְשֵׁב אָזְנוֹ. -ся נ״פ חָדַד, מֹרַט geschärft werden.

Нава́щивать, -вощи́ть פ״י מָרוֹק בְּדוֹנֶג mit Wachs einreiben. [דְּרֹשׁ דָּבָר, בִּקֵּרֶת.

Наве́деніе הַעֲלוֹת עַל־ ס׳ das Anrichten. Н. спра́вокъ

Навезти́, -ве́зть פ״י הֵבִיא בַעֲגָלָה לְמַדַּי zusammenführen.

Наверстаніе ס׳, -ве́рстка נ׳ חֵלֶף, מְחִיר, גְּמוּל Ersatz.

Навёрстывать, -ста́ть פ״י מָנָה הַחֲסֵר, מִלֵּא הַחֶסֶר שׁוּב שְׁבוּת ersetzen. -ся נפ׳.

Навёртка נ׳ צְנִפָּה, תַּבְרִיךְ (חוּט, פְּתִיל) עַל־, —גְּלוֹם das Aufwickeln.

Навёртывать, -рну́ть פ״י צָנוֹף עַל־, —, גְּלוֹם aufwickeln. -ся 1) יפ׳ הֹרָאָה, הִגָּלָה פ״ח 2) —כָּרוּךְ, הִקָּרֶה zufällig erscheinen. На глаза́хъ его навернулись слёзы דְּמָעוֹת נִרְאוּ עַל־עֵינָיו. Навернулся

гость נִקְרָה לָנוּ אוֹרֵחַ.

Наверху́ מִלְּמַעְלָה ת״פ oben.

Наве́рхъ אֶל־עָל, מַעְלָה ת״פ hinauf.

Навеселиться שָׁמוֹחַ דַּיּוֹ פ״ח sich [belustigen

Навеселе́ כְּטוּב לִבּוֹ בַּיַּיִן ת״פ etwas berauscht.

Навести́ см. Наводи́ть.

Навече́ріе עֶרֶב יוֹם טוֹב ס׳ Vorabend eines Festes.

Навзничь אָחוֹר (נָפֹל) ת״פ auf den Rücken.

Навзры́дъ בְּבֶכִי וַאֲנָקָה ת״פ schluchzend.

Навзря́чь לְמַרְאֵה עֵינַיִם, כְּשׁוֹם עַיִן ת״פ beim ersten [Anblick.

Навива́льный, -вивно́й עָשׂוּי לִגְלֹם בּוֹ ת׳ zum Aufwickeln.

Навива́льня גְּלִיל נ׳, פֶּלֶךְ, סְלִיל* Garnwinde.

Навива́льщикъ גּוֹלֵל ז׳, גּוֹלֵם, כּוֹרֵךְ* Aufwickler.

Навива́ть גָּלוֹל עַל־ פ״י, גָּלוֹם־־, צָנוֹף — aufwickeln.

Навивка גְּלִיל נ׳, גְּלוֹם צְנִיפָה Aufwickelung.

Навига́ція נ׳, -ціо́нный ת׳ см. Судохо́дство, -хо́д-

Навида́ться רָאוּי דַּיּוֹ פ״ח sich satt sehen. [ный.

Навира́ть דִּבֵּר כְּזָבִים עַל־ פ״ע viel lügen. -ся פ״ח דִּבֵּר שֶׁקֶר לָרוֹב sich satt lügen.

Навислый סָרוּחַ, נָטוּי ת׳ herabhängend.

Нависнуть נָטוּי הַצְּדָדָה פ״ע herabhängen.

Навить см. Навива́ть. [הָבָא עָלָיו.

Навлека́ть, -вле́чь מָשׁוֹךְ פ״י herbeirufen. Н. на себя́

Наводи́ть 1) הוֹלֵךְ אֶל־ הוֹבֵל עַל־ פ״י herbeiführen. 2) נָטָה עַל־, שָׁלוֹחַ בְּ־, הָבָא עַל־ הִקְרִא, הִדְחַם — zufügen. Н. на мысль הִזְכִּיר. 3) מָשׁוֹחַ עַל־פְּנֵי־ auftreichen. 4) הִרְכִּיב, כּוֹנֵן, עָרוֹךְ richten. -ся נפ״ל.

Наво́дка נ׳ см. Наведе́ніе. [schwemmung.

Наводне́ніе שִׁטָּף־, שִׁצָּף מַיִם רַבִּים, רֶדֶם־ Ueber-

Наводня́ть, -нить הָצִף מַיִם עַל־, שִׁטֵּף פ״י über-schwemmen. -ся נפ״ל הִשְׁתַּטֵּף מַיִם über-schwemmt werden.

Навожде́ніе מַשָּׁאוֹן, רֶסֶן מַתְעֶה, מַדּוּחִים ס׳ Verlei-

Навози́ть см. Навезти́. [tung.

Навози́ть (-во́жу) דָּשַׁן (שדה) בְּדֹמֶן פ״י mit Mist düngen. -ся נפ׳.

Навозиться הִלָּאֶה לְ־, יָגוֹעַ בְּ־פ״ח sich abplagen.

Навозъ דֹּמֶן, מַדְמֵנָה, אַשְׁפּוֹת Mist, Dünger. -зный ת׳.

Наво́й מְנוֹר אוֹרְגִים ז׳ Weberbaum.

Наволо́кивать מָשׁוֹךְ לָרוֹב פ״י, — סָחוֹב zusammen-schleppen. На не́бѣ наволокло́ הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים.

Наволо́чка נ׳ תַּכְרִיךְ, מַעֲטֶפֶת כַּר וּכְסֶת Ueberzug.

Навоня́ть הַעֲלָה צַחֲנָה, הַעֲלָה בְּאַשׁ פ״י Gestank ver-breiten.

Навора́чивать, ро́тить הִשְׁתַּלֵּךְ, הָטֵל, גָּלַל עַל־ פ״י hinaufwälzen.

Наворова́ть גָּנוֹב דַּיּוֹ פ״י zusammenstehlen.

Навострить см. Нава́стривать.

Навощить см. Нава́щивать.

Навра́ть см. Навира́ть.

Наврядъ מִי יוֹדֵעַ אִם ת״פ schwerlich.

Навсегда́ לְעוֹלָם, לְנֶצַח, לְצְמִיתוּת auf immer.

Навыворо́тъ נֶהְפּוּךְ, לְהֶפֶךְ ת״פ umgekehrt. [wöhnen.

Навыка́ть, -вы́кнуть הִסְכֵּן לְ־ פ״ע, — לָמוּד לְמוּד sich ange-

Навы́клый אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ לְ־ לָמוּד לְ־ ת׳ gewöhnt.

На́выкъ דֶּרֶךְ ז׳, אֹרַח, מִשְׁפָּט, מִנְהָג Gewohnheit. -вы́чный ת׳. [ladung.

Навьюче́ніе מַעֲמַס הַבְּעִיר, מִטְעָן נ׳, -вью́чка ס׳ Be-

Навьючи́вать, -чить טָעוּן בְּעִיר פ״י, עָמוֹס עַל־ (גמל) aufpacken. [wehen.

Навѣва́ніе נְשֹׁב, הָפִיחַ, פֵּהַת, פִּיחַ, נְפֹחַ ס׳ das Au-

Навѣва́ть, -вѣ́ять הָפַח עַל־ פ״י, — נָשׁוֹב, נָשׁוּף, נָזוֹל (רוּחַ בְּשֹׁם) anwehen, zufächeln.

Навѣ́дывать, -дать שָׁאוֹל לִשְׁלוֹם, רָאָה אֶת־שְׁלוֹם־פ״י, שָׁחַר אֶת־פְּנֵי־ besuchen. -ся שָׁאוֹל, דָּרוּשׁ פ״ח sich er-kundigen. Н. о здоро́вьѣ שָׁאוֹל לִשְׁלוֹם. [ewig.

Навѣ́къ, -вѣ́ки לָעַד, לְדוֹר דּוֹר, לְעוֹלָם, לְנֶצַח auf

Навѣ́рно, -ную, -няка́ לָבֶטַח, אֶל־נָכוֹן ת״פ ganz gewiß.

Навѣ́ска תְּלוּת עַל־ נ׳ das Aufhängen.

Навѣ́съ מוֹסָכָה, חָפָה לְצֵל; חִסּוּת Schutzdach.

Навѣ́тникъ, -вѣ́тчикъ הוֹלֵךְ רָכִיל ז׳ Verläumder.

Навѣ́тъ רָכִיל ז׳ Verleumdung.

Навѣ́чно см. Навѣ́къ.

Навѣшеніе ה״ см. Навѣска.

Навѣшивать, -вѣ́сить תָּלָה עַל־ פ״י, — הָסַךְ auf-hängen. -ся 1) הִתְלָה עַל־ נפ׳ aufgehängt werden. 2) נָטָה עַל־ פ״ח hängen über...

Навѣща́ть, -вѣ́стить שָׁחַר פְּנֵי־ פ״י, — רָאָה, בִּקֵּר סוּר לִשְׁאוֹל לִשְׁלוֹם לְ־, אֶת שְׁלוֹם־ besuchen.

Навѣ́ять см. Навѣва́ть. [kleben, stecken bleiben.

Навяза́ть, -вя́знуть צָפוּד, הִצָּמֵד, הִדְבֹּק פ״ע sich an-

Навя́зка דֶּבֶק נ׳, צְמִיד, חֹבֶרֶת das Aufbinden; das

Навязно́й מְצֻמָּד, קָשׁוּר ת׳ angebunden. [Aufgebundene.

Навя́знуть см. Навяза́ть.

Навя́зчивость דֶּרֶךְ לְהַלְאוֹת אֲחֵרִים נ׳ Zudringlich-keit. [dringlich.

Навя́зчивый מַלְאֶה כְּלִי־חֶשֶׁךְ, מְאַיֵּץ ת׳ zu-

Навя́зывать, -вяза́ть 1) אָגוֹד, קָשׁוֹר לְמַדַּי פ״י, — אָלַם viel binden. 2) עָנוֹד עַל־ anbinden. 3) הֶעֱמֵס

-על, נָטוֹל — aufbürden, aufdringen. Н. кому своё мнѣніе הִשְׁלִיךְ פ״ (2) .נפ׳ (1) אֵלַיִן אִישׁ לְקַבֵּל עֵצָתוֹ -ся. הָיָה לְטָרַח עַל־, טָרְחוֹ עַל־ aufdringlich sein.

Нага́дить פ״ (1) נָאַל, טִנֵּף beschmutzen. (2) הִתְעֵב עֲלִילָה, הַבֵּל אָוֶן, הָרַע Unfug ausüben.

Нага́йка נ׳ שׁוֹט נוֹגֵשׁ מִפִּתְיְלֵי עוֹר מְשֻׁזָּר Kosaken-

Нага́лище ס׳ נִרְתָּן קְנֵה־הָרוֹבִים Flintenfutteral. [peitsche.

Нага́нивать см. Нагоня́ть.

Нага́ръ ז׳ חֵלֶאת־אֵשׁ (בַּדּוּד) זֵנַב־אוּד (בְּגֵר) das Angebrannte. -рный ת׳.

Нагиба́ть פ״ הִטָּה, כָּפוֹף, הִשַּׁח, צָעָה beugen. -ся פ״ח נָטָה, הִכּוֹף, שׁוּחַ, שָׁחוֹחַ, צָעָה sich biegen.

Нагишка ז״, -ги́шъ עָרוֹם, עֲרוֹם Nackter.

Нагишо́мъ ת״פ בְּלִי כָל־לְבוּשׁ, עָרוֹם nackend.

Нагла́зникъ ז׳ (לַסּוּם) כְּסוּת עֵינַיִם Augenneetz.

Нагла́зный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הָעֵינַיִם Augen-.

Нагле́цъ ז׳ רָהָב, עַז פָּנִים Frecke.

На́глость נ׳ רַהַב, עָתָק, מֵצַח נְחוּשָׁה, עַז פָּנִים Frechheit.

Наглота́ться פ״ח בָּלוֹעַ לָרוֹב viel verschlucken.

На́глухо ת״פ סָגוּר בְּאֵין פּוֹתֵחַ סָתוּם כְּלָה אָטוּם fest.

На́глый ת׳ עָרִיץ, עַז־מֵצַח, נוֹעָז frech.

Нагля́дка נ׳ תְּשׁוּמֶת־עַיִן; רְאוּת עֵינָיו das Absehen,

Нагля́дно ת״פ גָּלוּי עַיִן בְּעַיִן anschaulich. [Abmerken.

Нагля́дность נ׳ נְכוֹחָה לְמַכִּין, רְאוּת עֵינַיִם Anschaulichkeit. [lich.

Нагля́дный ת׳ נָכוֹחַ לַמַּכִּין, גָּלוּי, נִרְאֶה לָעַיִן anschau-

Нагляде́ться פ״ח הִשְׂבַּע עֵינוֹ, חָזוֹ־רְאֹה בְ־ sich satt sehen.

Нагна́ть см. Нагоня́ть.

Нагнива́ть, -гни́ть פ״ע עָלָה רָקָבוֹן anfaulen.

Нагова́ривать, -вори́ть פ״ע הִכְבִּיר מִלִּים, דִּבֵּר לָרוֹב הִעְתִּיר דְּבָרָיו עַל־ viel sprechen.

Наговóрка נ׳, -вóръ ז׳ רְכִיל, דִּבָּה Verleumdung.

Наговóрщикъ ז׳ אִישׁ רָכִיל, מוֹצִיא דִּבָּה Verleumder.

Нагóй ת׳ עָרוֹם, עֵירוֹם nackend. До-нага עָרוֹם כְּיוֹם הִוָּלְדוֹ. [2] עַד הַיְסוֹד, כְּלִיל gänzlich.

Наголо́ ת״פ (1) עֲרֻמָּה entblößt. Мечъ н. חֶרֶב שְׁלוּפָה.

Нагóльный ת׳ כְּלִי־צִפּוּי, גָּלוּי, חָפוּי ohne Ueberzug.

Наголода́ться פ״ח רָעוֹב עַד־כֹּשׁ lange hungern.

Нагóнъ ז׳ (1) см. Догóнъ. (2) מִקְוֵה אָדָם אוֹ בְּהֵמָה das Zusammentreiben. Въ н. לְמַעַן הַשִּׂיג.

Нагоня́й ז׳ גְּעָרָה בְּאִישׁ לְהָחִישׁ מַעֲשֵׂהוּ Verweis.

Нагóнка נ׳ (1) הַעֲבִיר אֶת־ Einholung. (2) חִשּׁוּק בְּטַבְּעוֹת עֵץ Auftreibung eines Reifes.

Нагоня́ть, -гна́ть פ״ע (1) עָבוֹר אֶת־, הִשִּׂיג einholen.

Онъ нагна́лъ въ уче́ніи своихъ това́рищей הוּא הִקְהִיל, הִזְעִיק, הָעֵז (2) עָבַר אֶת־חֲבֵרָיו בְּקִנּוּת דַּעַת zusammentreiben. (3) הִצְמִיד — חִבֵּר עַל־ aufschlagen. Н. обручи на бочку מָהַר (4) חִזֵּק כְּלֵי בְּטַבְּעוֹת עֵץ הֶחֱרָה, צִוָּה לְמַהֵר, אֶת־ beschleunigen. -ся נפ׳.

Нагора́живать, -городи́ть פ״ע (1) עָשָׂה קִנִּים וּגְדֵרוֹת viele Abzäunungen machen. (2) קָבוֹץ, צָבוֹר, הִצְמִיד, לָרוֹב aufhäufen. (3) (אֹן) קָבוֹץ — (שֶׁקֶר) viel zusammenschwatzen.

Нагора́ть, -рѣ́ть פ״ע הָרָה מַאֹשׁ, הָרָה — glühend werden. У него въ го́рлѣ нагорѣ́ло נִחַר גְּרוֹנוֹ.

Нагóрный אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָהָר ת׳

Нагóрье ס׳ פִּסְגָּה, רֹאשׁ הָהָר Hochland. [liegend.

Нагорѣ́лый ת׳ עָשָׁן, נִחָר angebrannt.

Нагорѣ́ть см. Нагора́ть. [verweilen.

Нагости́ться פ״ח אָרוֹחַ לְמַדֵּי עִם־ lange als Gast

На́гость, -гота́ נ׳ מְעוֹר, מַעַר, עֵירוֹם, מַעֲרֹם Nacktheit.

Нагота́вливать, -то́вить פ״ע הָכֵן לָרוֹב anfertigen. -ся נפ׳ הִכּוֹן הִתְעַתֵּד angefertigt werden.

Наготе́ть פ״ע הִשְׁאִיר כְּעֵירוֹם nackt werden.

Награ́бить פ״ (1) גָּרוֹף הַרְבֵּה viel zusammenscharren. (2) צָבוֹר בְּעֹשֶׁק וְחָמָס zusammenrauben. -дный ת׳.

Награ́да נ׳ שְׁלוּם טוֹב, פְּעֻלָּה, שָׂכָר, גְּמוּל Belohnung.

Наградитель ז׳ גּוֹמֵל שָׂכָר Belohner. -льница נ׳.

Награжда́ть, -гради́ть פ״ע שִׁלֵּם טוֹב, גָּמוֹל belohnen. -ся נפ׳ שִׁלּוּם, מָצוֹא שָׂכָר belohnt werden.

Награжде́ніе ס׳ см. Награ́да.

Награ́фить см. Графи́ть. [menscharren

Нагреба́ть, -гре́сть פ״ע צָבוֹר, גָּרוֹף בְּקַלְשׁוֹן zusam-

Нагрози́ть פ״ (кому) יָרֵא אֶת־, נָעוֹר בְּ־ stark drohen.

Нагрома́зживать, -громозжа́ть, -зди́ть פ״ע הִטְרִחַ, אָסוֹף חֲמָרִים חֲמָרִים, צָבוֹר, כָּנַס aufhäufen.

Нагруби́ть פ״ע נָאַץ לָרוֹב הִגְדִּיל בְּפִיו עַל־ viele Grobheiten sagen.

Нагру́дникъ ז׳ חֹשֶׁן Brustlatz.

Нагружа́ть, -грузи́ть פ״ע הָעֲמֵס עַל־, טָעוֹן beladen. -ся (1) נפ׳. (2) הִמָּלֵא שִׁכָּרוֹן פ״ח sich vollsaufen.

Нагру́зка נ׳ מַשָּׂא, נֵטֶל, מִטְעָן, מַעֲמָסָה Beladung.

Нагру́зчикъ ז׳ מַעֲמִים Befrachter. [men.

Нагрѣва́льный ת׳ לְהָחֵם, עָשׂוּי לְחַמֵּם —zum Wär-

Нагрѣва́ть, -грѣ́ть פ״ע הָחֵם, חִמֵּם wärmen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּם, חָמוֹם sich erwärmen.

Нагрѣши́ть פ״ע הִרְבָּה לַחֲטוֹא viel sündigen.

Нагрязни́ть פ״ע טִנֵּף, נָאַל beschmutzen.

Нагря́нуть פ״ע בּוֹא פִּתְאֹם plötzlich kommen.

Нагу́бникъ ז׳ מַחְסוֹם לְפֶה Maulkorb.

Нагуля́ть פ״ע הִתְהַלֵּךְ עַד־לְחָלְיוֹ sich durch Herumtrei-

ben etwas zuziehen. -ся פ״ח הִתְהַלֵּךְ לְשׂוֹחַ דַּיּוֹ sich satt spazieren. [מָצָה; עַמֵּה; זוּר, מָצָה andrücken; auspressen.

Нада́вливать, -давля́ть, -дави́ть פ״ע הָעַק, לָחוּץ,

Нада́ивать, -дои́ть פ״ע מָצָה חָלָב (מבחמה) דֵּי־צָרְכּוֹ

Надба́вка נ׳ נוֹסָפֶת Zugabe. [anmelken

Надбавля́ть, -ба́вить פ״ע הוֹסִיף עַל־ zulegen.

Надбо́й ז׳ (עַל־תּוֹכֶן לְבֵנִים) עוֹדֵף Zugabe.

Надбрю́шіе ס׳ פֶּדֶר עוֹר הַבֶּטֶן Oberleib.

На́двое ת״פ לְמֶחְצָה, לִשְׁנַיִם in zwei Theilen.

Надгро́біе ס׳ צִיּוּן קֶבֶר Grabmal.

Надгро́бный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הַקֶּבֶר Grab-. -ное сло́во מִסְפֵּד — קִינָה עַל־קְבוּרַת־

Наддава́ть, Надда́ть פ״ע הַעֲדֵף לָתֵת hinzufügen.

Наддве́рный ת׳ אֲשֶׁר מֵעַל־לַדֶּלֶת von über der Thür.

Наде́жда נ׳ תִּקְוָה, מִקְוָה, תּוֹחֶלֶת, שֵׂכֶר, יָהָב, נֵצַח, מַבָּט Hoffnung.

Надёжно ת״פ בֶּטַח, בֶּאֱמוּנָה, אֶל־נָכוֹן sicher.

Надёжность נ׳ בִּטְחָה, אֱמוּן, אֲמוּנִים Zuverlässigkeit.

Надёжный ת׳ נָכוֹן, בָּטוּחַ, נֶאֱמָן, אֱמוּנִים — zuverlässig.

Надзвёздный ת׳ אֲשֶׁר מֵמַעַל לְכוֹכְבֵי שָׁמַיִם von über den Sternen.

Надзира́тель ז׳ נוֹטֵר, פָּקִיד Aufseher. [den Sternen.

Надзира́тельство ס׳ см. Надзо́ръ.

Надзира́тельша נ׳ נוֹטֶרֶת, בַּעֲלַת פְּקִידוּת Aufseher-

Надзира́ть פ״ע שִׂים עַיִן עַל־ נָטוֹר auffehen. [rin.

Надзо́рщикъ ז׳ שׁוֹמֵר, הָעוֹמֵד עַל־ Aufseher

Надзо́ръ ז׳ מִשְׁמֶרֶת, פְּקִידוּת Aufsicht.

Надиви́ться פ״ח הִתְמַהּ, הִשְׁתָּאֵה — הִתְפַּלֵּא לְרוֹב sich satt wundern.

Надира́ть, -дра́ть פ״ע מָרוֹט דַּיּוֹ, — קָרוּעַ aufreißen.

Нади́ръ ז׳ תַּחַת לֵב־הַשָּׁמַיִם, הָאָרֶץ לְעֻמַּת רֹאשׁ־ כִּכָּרִים Fußpunkt.

Надламли́вать, -ла́мывать, -лома́ть פ״ע רָצוּץ, שָׁבוֹר מְעַט einbrechen. -ся נפ׳ הָרַס sich einbrechen.

Надлежа́щій ת׳ הָרָאוּי, הַנָּכוֹן gehörig.

Надлежа́ть פ״ס רָאוּי, עַל...לְ־, יֵשׁ לְ־ gehört, gebührt. Родителямъ надлежи́тъ забо́титься о воспита́ніи дѣте́й עַל־הָאֵבוֹת לַחֲנֹךְ אֶת־בְּנֵיהֶם. [Stirn.

Надлобье ס׳ גֵּב הַמֵּצַח Theil des Schädels über der

Надло́мленный ת׳ רָצוּץ angebrochen. Н. ко́лосъ

Надло́мъ ז׳ שֶׁבֶר קָנֶה רָצוּץ, מְלִילָה Anbruch.

Надмева́ться, -ди́ться פ״ח הִתְנָאֵה, הִתְגָּאֵה, רָהוּב, עָפוּל sich brüsten. [Hochmuth.

Надме́ніе ס׳, -ме́нность נ׳ גֵּאוּת, גֹּבַהּ־לֵב, רָהַב

Надме́нный ת׳ גֵּאֶה, גָּא, רָהָב, גְּבַהּ־לֵב, זָד hoch-müthig.

Надо см. Надъ.

На́до, На́добно см. Надлежи́тъ.

На́добность נ׳ צֹרֶךְ Bedürfniß. По мѣ́рѣ на́добности כְּדֵי־צָרְכּוֹ.

На́добный ת׳ הַצָּרֵךְ, הָרָאוּי — nöthig.

Надои́ть см. Нада́ивать.

Надо́лго ת״ש אַחֲרֵי־מָתַי, עַד־מָתַי, לְיָמִים רַבִּים (ה״ש ה, ה; ירמיה יז, כו; מ, ה) auf lange Zeit.

Надоразу́мить см. Надоу́мить.

Надорва́ть см. Надрыва́ть. [ärgern.

Надоса́ждать, -сади́ть פ״ע הַכְעַס, כָּעַס לְרוֹב viel

Надоу́мливать, -у́мить פ״ע נָתוֹן חָכְמָה בְּלֵב־ עָוִין, זָהָם anrathen. [Ueberdruß erregen.

Надоѣда́ть, -ѣ́сть פ״ע הָצַק, הָלְאָה; הָיָה לְטֹרַח עַל־ Ueber-

Надписы́вать, -са́ть פ״ע כְּתוֹב עַל־ die Aufschrift

На́дпись נ׳ כְּתֹבֶת, פִּתּוּחַ Ueberschrift. [machen.

Надраме́ніе ס׳ см. Нара́мникъ.

Надруба́ть, -би́ть פ״ע 1) חָצוֹב עַל־ anhauen. 2) בָּנָה קוֹרוֹת מִמַּעַל überbauen.

Надру́бка נ׳, -ру́бъ ז׳ תָּו חָצוּב angehauene Stelle.

Надрыва́ть, Надорва́ть פ״ע קָרוֹעַ מְעַט etwas einreißen. Н. живо́тъ (מְעָמָל) הַצְבָּה בִטְנוֹ sich verheben Н. живо́тики מַלָּא צְחוֹק בִּטְנוֹ. -ся פ״ח הִתְחַבֵּל, הִשָּׁרֵט sich verheben.

Надры́въ ז׳ נִקְפָּה, שְׂרֵטֶת Verhebung, Verletzung.

Надрѣ́зъ ז׳ קַעֲקַע, שְׂרֵטֶת, גְּדוּדָה, שֶׂסַע Einschnitt.

Надрѣ́зывать, -зать פ״ע שָׂרוֹט עַל, חָצוֹב — גָּזוֹר — חָרוֹת — einen Einschnitt machen. -ся פ״ח הִשָּׁרֵט, הִתְגּוֹדֵד sich einschneiden. [durch Anstrengung.

Надса́да נ׳ שְׂרֵטֶת — חֹבֶל (מִמְּשָׂא כָבֵד) Verletzung

Надса́дный ת׳ מְעַנֶּה — מַכְשִׁיל כֹּחַ mühsam.

Надса́живать, -сажда́ть, -сади́ть פ״ע הִכְשַׁל כֹּחַ, חִבֵּל, עִנָּה — durch Anstrengung verletzen.

Надсма́тривать, -смотрѣ́ть פ״ע נָצוֹר, שִׂים עַיִן עַל־ beaufsichtigen.

Надсмо́трщикъ ז׳ נוֹטֵר, מַשְׁגִּיחַ, בַּעַל פְּקִידוּת Aufseher

Надсмо́тръ ז׳ מִשְׁמֶרֶת, פְּקִידוּת Aufsicht. [seher

Надсмѣха́ться см. Насмѣха́ться.

Надста́вка נ׳ חִכֹּרֶת מִמַּעַל Aufsatz. Н. для ога́рковъ (לר) בֵּית־שֶׁקַע (כלים ב) Lichtknecht.

Надставля́ть, -ста́вить פ״ע הֶעֱמֵד מֵעַל לְ־ auffetzen

Надстра́ивать, -стро́ить פ״ע בָּנָה מֵעַל לְ־ überbauen.

Надстро́йка נ׳ בִּנְיָן מִמַּעַל לְ־ Aufbau.

Надстро́чный ת׳ אֲשֶׁר מִמַּעַל לְשׁוֹרוֹת הַכְּתָב was über den Zeilen kommt.

Надсѣда́ть, -сѣ́сть, -шо́ть פ״ע טָבוֹעַ בָּאָרֶץ, הִשְׁתּוֹחֵחַ, שׁוֹחַ sich senken. -ся פ״ח הִשְׁתָּרֵט (מִכֹּבֶד מְשָׂא) sich krank arbeiten. [Anstrengung.

Надсѣ́дъ ז׳ יָד עַל־חֲלָצַיִם (מְרוּב שְׂחוֹק) übermäßige

Надува́ло, -льщикъ ז׳, -льщица נ׳ הוֹלֵךְ רוּחַ, אִישׁ מִרְמָה, נוֹכֵל Betrüger. [gen.

Надува́ніе, -ва́тельство ס׳ נִכְלֵי מִרְמָה das Betrü-

Надува́ть (1 פ״ע מִלֵּא רוּחַ, נִפַּח aufblasen. 2) דִּבֵּר הַתְעָה, רִמָּה, דִּבְרֵי רוּחַ betrügen. -ся הִמָּלֵא רוּחַ פ״ח aufgeblasen werden.

Наду́маться, -ду́мываться פ״ח הִנָּעֵץ עִם־לִבּוֹ לְ־ sich besinnen.

Наду́нуть см. Надува́ть.

Наду́тость נ׳ רַהַב, גַּאוּת, עָתָק Schwülstigkeit.

Наду́тый ת׳ (1 גֵּא, מְלֵא רוּחַ, נָפוּחַ aufgeblasen. 2) רָהָב, (־נָפֶשׁ), רַהַב־לֵב, עָתָק — schwülstig.

Надуша́ть, -ши́ть פ״ע נוֹתֵן רֵיחַ בֹּשֶׂם עַל־ einparfümiren. -ся פ״ח נוֹתֵן בֹּשֶׂם עַל־בְּשָׂרוֹ sich par-

Надъ. Надо פ״ע מִמַּעַל לְ־, עֲלֵי, עַל über. [fümiren.

Надымля́ть, -мить פ״ע מִלֵּא עָשָׁן mit Rauch erfüllen.

Надыша́ться פ״ח שָׁאוֹף רוּחַ einathmen.

Надѣва́ть, -дѣ́ть פ״ע שׂוֹם עַל־בְּשָׂרוֹ, לָבוּשׁ, עָטָה anziehen. -ся נפ׳ הוּשַׂם עַל־, הִלְבַּשׁ angezogen werden.

Надѣ́лать פ״ע לְמַדֵּי — viel machen.

Надѣ́лъ ז׳ חֵלֶק, נַחֲלָה, זֶבֶד Antheil.

Надѣ́лять, -ли́ть פ״ע זָבוֹד אֶת־, חִלֵּק לְ־ zutheilen.

Надѣ́яться פ״ח בָּטוֹחַ בְּ־, שִׂבֵּר לְ־, יִחֵל, חִכָּה — hoffen.

Наединѣ́ ת״פ שְׁנַיִם לְבַדָּם, בְּאֵין אִישׁ אִתָּם allein.

Наёжиться פ״ח רָעוּם פָּנִים, מְלֵא קְרִים בִּמְנוּ finster

Наёмникъ ז׳ שָׂכִיר Tagelöhner. -ница נ׳ [aussehen.

Наёмный ת׳ שָׂכוּר; שָׂכִיר — gemiethet.

Наёмщикъ ז׳ שׂוֹכֵר Miether. -щица נ׳. щичій ת׳.

Наёмъ (найма́) ז׳ שְׂכִירָה, שָׂכָר Miethung. Ходи́ть въ найму́ (наёмахъ) הִשְׂתַּכֵּר.

Нажа́ть см. Нажима́ть, Нажина́ть.

Нажива́ נ׳ (1 הוֹן, קִנְיָן, בֶּצַע, תְּבוּאָה, פְּרִי, שָׂכָר, יְגִיעַ Gewinn. 2) מַאֲכַל תַּאֲוָה לְצֵיד דָּגִים Lockspeise.

Нажива́ть, -жи́ть פ״ע רָכוֹשׁ, בָּצוֹעַ, מָצוֹא, עָשָׂה לוֹ erwerben -ся פ״ח מָצָא עֹשֶׁר, עָשָׂה הוֹן reich werden.

Наживля́ть, -ви́ть פ״ע שׂוֹם מַאֲכַל־תַּאֲוָה עַל־חַכָּה Lockspeise anlegen.-ся פ״ח עָשַׁר מָצוֹא הוֹן sich bereichern.

Наживно́й ת׳ עוֹשֶׂה פְּרִי, נוֹתֵן שָׂכָר רָב vortheilhaft.

Нажима́ть, -жа́ть (1 פ״ע לָחוּץ עַל־ andrücken 2) דָּרוֹךְ לְמַדֵּי, מָצוֹה — זוּר, מָצוֹה auspressen.

Нажина́ть, -жа́ть פ״ע קָצוֹר בְּיַד־צָרְכּוֹ einernten.

Нажира́ться, -жра́ться פ״ח אָכוֹל בְּכָל־פֶּה לְשָׂבְעָה sich voll fressen.

Нажи́токъ (-тка) ז׳ רְכוּשׁ, קִנְיָן Erwerb.

Нажи́точный ת׳ עוֹשֶׂה פְּרִי, נוֹתֵן שָׂכָר רָב eintrăglich.

Нажужжа́ть פ״ע הָמָה מְלֵא־אָזְנַי־ vollsummen.

Назади אַחֲרוֹנָה, מֵאַחֲרֵי ת״פ hinten.

Наза́дъ ת״פ לְאָחוֹר, אָחֹרַנִּית zurück. Н. тому́ три дня זֶה לִפְנֵי יָמִים שְׁלֹשָׁה.

Названиваться, -звони́ться פ״ע צִלְצֵל עַד־בּוֹשׁ viel klingeln.

Назва́ніе ס׳ שֵׁם Benennung.

Назёмъ ז׳ מִדְמֶנָה, דֶּשֶׁן Dünger.

Наземь ת״פ אַרְצָה auf die Erde.

Назида́ніе ס׳ לֶקַח, תּוֹכַחַת חַיִּים Erbauung.

Назида́тельный ת׳ נוֹתֵן מַרְפֵּא לַנֶּפֶשׁ, מַחְכִּים מוֹרֶה לִצְדָקָה erbaulich, belehrend.

Назида́ть פ״ע הָשֵׁב נֶפֶשׁ, הָפֵק דַּעַת וּתְבוּנָה; עוֹדֵד erbauen, erheben. -ся פ״ח.

Назло לְפוּקָה, לְרָעָה ת״פ zum Trotz.

Назначать, -зна́чить פ״ע מָנָה, חוֹכֵחַ, יָדַע, יָעוּד, מִנָּה מַגָּה bestimmen. Н. пла́ту נָקוֹב שָׂכָר. Н. правителемъ שׂוֹם — נָתוֹן — הָקֵם, צִוָּה לְנָגִיד הַפְקֵד, שׂוֹם — עַל־. -ся פ״ח.

Назначе́ніе ס׳ מִשְׂמֶרֶת, תְּעוּדָה, פְּקֻדָּה Bestimmung.

Назо́йливость נ׳ קְשִׁי־מֵצַח, עֹז פָּנִים Zudringlichkeit.

Назо́йливый ת׳ קְשֵׁה מֵצַח, נוֹעֵז, עַז־נֶפֶשׁ zudringlich.

Назрѣва́ть, зрѣ́ть פ״ע (1 בָּשׁוֹל (קציר), בָּכוּר (פרי) reif werden. 2) הִמָּלֵא לַח, *טְרֹה (פֶּצַע) aufbrechen.

Назрѣ́лый ת׳ טָרִי gereift. Н. вéредъ מַכָּה טְרִיָּה.

Назу́бокъ (-бка) ז׳ מְגֵרָה Sägefeile. [einzahnen.

Назу́бривать, -брить פ״ע *פָּגוּם, עָשָׂה פְּצִירוֹת עַל־

Называ́ть, -зва́ть פ״ע (1 קָרָא שֵׁם benennen. 2) קָרָא (הַקָּהָל) אֲנָשִׁים לָרוֹב zusammenrufen. -ся פ״ח הִקָּרֵא בְּשֵׁם sich nennen. [ner Gast.

Назы́вчивый ת׳ אוֹמֵר הִנֵּנִי לְלֹא־קְרָאוּהוּ ungebete-

Назы́въ ז׳ מִקְרָא הָעֵדָה Zusammenrufung.

Наи— הַ־ בַּ־, יוֹתֵר מִכָּל־ höchst, meist. Наибо́льшій ת׳ הַגָּדוֹל מִכָּל־ der größte.

Наибо́лѣе ת״פ יוֹתֵר מִכָּל־ am meisten.

Наи́грывать, -гра́ть פ״ע (1 הָחֵל מַנְגִּינָה vorspielen. 2) הִשְׂתַּכֵּר בְּנַגִּינָה durch Spielen erwerben. -ся פ״ח הִשְׂתַּעְשַׁע, צָחַק — נִגֵּן דַּיּוֹ sich satt spielen.

Найденышъ ז׳ יֶלֶד נִמְצָא בַּשּׂוּק *אַסּוּפִי Findling.

Наизворотъ ת״פ הַפֵּךְ מִן־, לְהֶפֶךְ umgekehrt.

Наизна́нку ת״פ לְאָחוֹר, עַל הַצַּד הַשְּׂמֹאלִי auf die unrechte Seite.

Наизу́сть שָׁמוּר בְּלִבּוֹ, עַל־פֶּה ת״פ auswendig.
Наилу́чшій הַטּוֹב כֹּ־, טוֹב מִכָּל־ ת׳ der beste.
Наименова́ніе ס׳ שֵׁם; קְרֹא בְשֵׁם Benennung.
Наименова́ть см. Именова́ть
Наиме́ньшій הַקָּטוֹן מִכָּל־, הַצָּעִיר־ ת׳ der kleinste.
Наиме́нѣе מְעַט מִכָּל־ ת״פ am wenigsten.
На́имить см. Наёмникъ.
На́имы ז״ר см. Наёмъ.
Наипа́че יָתֵר עַל כָּל־ ת״פ um so mehr.
Наискорѣ́йшій חִישׁ קַל, קַל מְהֵרָה ת׳ der schnellste.
Наискосъ, -косо́къ לְכִסּוֹן* (דסאי ז׳) ת״פ in schräger Richtung.
На́искось בְּאַלְכְּסוֹן*, בְּאֹרַח עָקֹב ת״פ schräg.
Найти см. Находи́ть.
Найтіе צְלֹחַ־, הֲיוֹת רוּחַ עַל־ ס׳ Herabsteigung.
Наказа́ніе ס׳ פְּקֻדָּה, מוּסָר, תּוֹכֵחָה, עֹנֶשׁ, שֶׁפֶט, שִׁלֻּמַת רֶשַׁע Strafe.
Нака́зъ ז׳ פְּקוּד, מִצְוָה, תּוֹרָה Vorschrift. -зный ת׳.
Нака́зывать, -за́ть פ״י 1) הוֹדִיעַ (בְּשׁוּט), הוֹכִיחַ, יִסַּר, עָנוּשׁ, שָׁפוּט, פָּקוּד עַל־דַּרְכּוֹ beftrafen. 2) פָּקוּד, צִוָּה, הוֹרָה, יִסַּר befehlen. [machen.
Нака́ливать, -ли́ть פ״י בָּאַשׁ (ברול) קָלָה glühend
Нака́лка נ׳, **-ка́ль** ז׳ בָּאַשׁ (ברול) קְלוּת das Glühendmachen.
Нака́лываніе ס׳ 1) קַעֲקוּעַ das Einstechen. 2) דֶּבֶק בְּמַחֲטִים das Bestecken. 3) בְּקוּעַ לְמַדַּי das Spalten.
Нака́лывать, -коло́ть פ״י 1) anstechen; -stecken. 2) בָּקוּעַ (עצים) דַּי־צָרְכּוֹ spalten. 3) שָׁחוּט לָרוֹב, טָבוּחַ לְמַדַּי schlachten. -ся נפעל.
Наканунѣ́ אֶמֶשׁ, אִתְּמוֹל, בְּיוֹם אִתְּמוֹל, לִפְנֵי יוֹם ת״פ Abends zuvor. [tröpfeln.
Нака́пывать, -ка́пать הִרְעִיף, הִטִּיף לָרוֹב פ״י voll
Накапывать, -копа́ть חָפוֹר לוֹ פ״י angraben.
Нака́рмливать, -корми́ть הַאֲכֵל, הִשְׂבִּיעַ פ״י einem zu essen geben. [סְפוּן קוֹרוֹת Balkendecke. -тый ת׳.
Нака́тъ ז׳ 1) גֵּלֵל עַל־ das Hinaufwälzen. 2) מִקְרֶה,
Нака́тывать, -та́ть, -ти́ть, -тну́ть 1) גָּלַל עַל פ״י hinaufrollen; גָּלוֹל הִרְבָּה viel herbeirollen. 2) פ״י הִקְבִּין, הֵאָסֵף לָרוֹב in Menge herankommen. [pen.
Нака́чивать, -ча́ть דָּלָה מַיִם דַּי־צָרְכּוֹ פ״י anpum-
Нака́шивать, -коси́ть קָצוֹר גֵּז חָצִיר פ״י anmähen.
Накидка נ׳ 1) שַׁלֶּכֶת עַל־, הַשְׁלִיךְ — שִׂים das Aufwerfen. 2) מַעֲטֶה Ueberwurf.
Накидно́й ת׳ הַמּוּשָׁם עַל־ aufgeworfen. Н. плащъ אַדֶּרֶת, מְעִיל.

Накидывать, -ки́нуть פ״י 1) הִשְׁלִיךְ עַל־; — הוֹסִיף zuwerfen; aufschlagen (den Preis). 2) עָרַה בֶּגֶד, עָטָה שׂוּם עָלָיו umwerfen (ein Kleid). -ся 1) הוּשַׁם נפעל עַל, — הוּטַל hinzugeworfen werden. 2) נָפַל בְּחֵמָה פ״ח עַל־ losgehen auf...
Накипа́ть, -пѣ́ть רָתוּחַ וְעָלָה פ״י aufschäumen.
На́кипь נ׳ 1) רֶתַח Schaum. 2) קְבִעַת Bodensatz.
Накипѣ́лый ת׳ מָרְתָּח aufgeschäumt.
Накиса́ть, -ки́снуть חָמוּץ פ״י durchsäuern.
Накла́дка נ׳ 1) דָּבָר נוֹסָף (מוּשָׂם) עַל־ Auflage. 2) צִבּוּי; מַטְלִית, טְלִי Beleg.
Накладна́я סֵפֶר פְּקוּדֵי הָרְכָלָה שת״נ Factur.
Накла́дно בְּמִגְרַעַת, בְּגֵנֶק ת״פ nachtheilig.
Накладно́й ת׳ 1) עָרֵף, נוֹסָף erhöht. 2) שׂוּם עַל־, נָטוּי עַל־ Auflage-. -ное серебро́ כֶּסֶף מְצֻפֶּה נְחֹשֶׁת.
Накла́дъ ז׳ הֶסֵּר, מִגְרַעַת, גֵּנֶק Verlust.
Накла́дывать, -кла́сть פ״י עָמוֹס, — טָעוּן עַל־ שׂוּם — aufladen. Н. зо́лото צִפָּה זָהָב.
Наклевета́ть הוֹצִיא דִבָּה, רָגַל פ״י verleumden.
Накле́вывать, -клева́ть לָקַט בְּפִיו אֹכֶל (עוף) פ״י aufpicken.
Накле́вывать, -клю́нуть בָּקוּעַ בִּיצָתוֹ לָצֵאת פ״י (אפרוח) durchpicken. -ся הִבָּקֵעַ מִבֵּיצָתוֹ פ״ח sich herauspicken.
Накле́ивать, -клеить הִדְבֵּק עַל־ פ״י ankleben.
Накле́йка דֶּבֶק בְּחֹמֶר נ׳ Anklebung. [nirung.
Наклейна́я работа (בחרשת עץ) מַעֲשֵׂה דֶבֶק Four-
Накле́пъ שׂוּט לָשׁוֹן, רָכִיל, דִּבָּה ז׳ Verleumdung.
Накле́пывать, -кле́пать חָזַק בְּמִסְמְרוֹת בַּרְזֶל 1) פ״י beschlagen. 2) רָגַל בְּ־, הוֹצִיא דִבָּה, הִצְמִיד מִרְמָה פ״י verleumden.
Накликать, -кли́кать שִׁמֵּעַ, הִזְעִיק, הִקְהִיל פ״י zusammenrufen. Н. на себя́ бѣ́дѣ הֵבִיא רָעָה עַל־נַפְשׁוֹ.
Наклобу́чивать, -чить הֶעֱטָה (מַצְנֶפְתּוֹ) עַל־ פ״י tief über's Gesicht drücken.
Наклобу́чка נ׳ 1) מַכֵּי עַל־מְדֻכָּד Schlag auf den Kopf. 2) תּוֹכֵחָה עַל־עָוֹן, גְּעָרָה strenger Verweis.
Наклоне́ніе ס׳ 1) הַטּוֹת; נְטוֹת Neigung. 2) דֶּרֶךְ הַטּוֹת הַ־ עַל בְּמַאֲמָר Modus.
Накло́нность נ׳ 1) מוֹרָד (הר) Abhang. 2) תְּשׁוּקָה, מַאֲוַיֵּי־לֵב, דֶּרֶךְ Neigung, Hang.
Накло́нный ת׳ 1) נָטוּי heranhängend. 2) נוֹטֶה בְלִבּוֹ, אַחֲרֵי־, רוֹדֵף — geneigt. [Schirmdach.
Накло́нъ ז׳ 1) см. Накло́нность. 2) חֲפַת צֵל לַמַּרְכָּב
Наклоня́ть, -ни́ть הִטָּה, הִשַּׁח פ״י beugen. -ся פ״ח

נָטָה, שׁוּחַ, שָׁחָה, שָׁחוֹחַ, צָעָה sich biegen.
Наклю́нуть см. Наклёвывать.
На́ковальня נ׳ סַדָּן, פַּעַם לַחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל * Ambos.
Нако́вка נ׳ חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל Anschmiedung.
Нако́вывать, -кова́ть פ״ד דֵּי־צָרְכּוֹ (ברזל) חָרוּשׁ an-
Нако́жный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הָעוֹר Haut-. [schmieden.
Накола́чивать, -колоти́ть פ״ד 1) הַזֵּק בְּמַקָּבוֹת anschlagen. 2) הַכֶּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ ausprügeln.
Нако́лка נ׳ מִין צָנִיף, רָדִיד Kopfputz.
Наколо́ть см. Нака́лывать
Наколе́нникъ ז׳ מִצְחֵת הָרַגְלַיִם (לרוכבים) Kniebügel.
Наконе́цъ ת״פ לְסוֹף, — לְאַחֲרִית דָּבָר endlich.
Наконе́чникъ ז׳ קֵין מַטֶּה, קֵין, גֻּלָּה לְקֵצָה מִשְׁעֶנֶת, קִינְאָה, (ש״ב כא, טז) (זכרים טו:) Stockspitze.
Накопленіе ס׳ אֹסֶף, רוֹב Anhäufung.
Накопля́ть, -пи́ть פ״ד אָסוֹף לָרוֹב, — צָבוֹר, קָבוֹץ, רָכוֹשׁ sammeln. -ся נפ׳.
Накормить см. Нака́рмливать.
Накоси́ть см. Нака́шивать.
На́кось ת״פ * כִּאֲלַכְסוֹן schief. -сный ת׳. [len.
Накра́дывать, -кра́сть פ״ד גָּנוֹב דַּיּוֹ zusammenstech-
Накра́пывать, -пать פ״ד רָעוֹף, — נָטוֹף עַל־ besprenkeln.
На́крестъ ת״פ לְאֹרֶךְ וְרֹחַב, בִּשְׁתֵּי עֲרָב kreuzweise.
Накроши́ть פ״ד פְּתוֹת פִּתִּים אֶל־תּוֹךְ einbrocken.
Накрыва́ть, -кри́ть פ״ד שׂוֹם עַל־ חָפָה, כִּסָּה bedecken. Н. столъ צָפָה הַצָּפִית, עָרוֹךְ הַשֻּׁלְחָן. Н. непріятеля כָּשׁוֹט עַל־הָאוֹיֵב.
Накры́шка נ׳ צִפּוּי, כִּסּוּי Deckel.
На́крѣпко ת״פ 1) סָגוּר חוֹתָם צָר fest. 2) (פקודה) בְּחֲזָקַת־הַיָּד streng.
Наку́ривать, -ри́ть פ״ד מַלֵּא־קְטֹר (עָשָׁן) vollräuchern.
Накуроле́сить פ״ד הִתְהוֹלֵל הַרְבֵּה, הִרְבֵּה הוֹלֵלוּת viel dumme Streiche machen. [fangen.
Нала́вливать, лови́ть פ״ד לָכוֹד־, צוּד לָרוֹב viel
Налага́ть см. Накла́дывать. [stimmen.
Нала́живать, -ла́дить פ״ד עָרוֹךְ עַל־מְכוּנָתוֹ einrichten;
Нала́комиться פ״ח אָכוֹל מַמְתַּקִּים דַּיּוֹ viel naschen.
Нала́мывать, -лома́ть פ״ד שָׁבוֹר דֵּי צָרְכּוֹ viel brechen.
Налга́ть פ״ד דַּבֵּר שְׁקָרִים לָרוֹב viel lügen.
1) הָעֵק תַּחַת־, הִכְבֵּד עַל־ פ״ד anliegen; drücken. 2) הָאֵץ בְּ־, נָגוֹשׁ streng fordern. Н. на работу אוּץ לְהָתֵם מְלַאכְתּוֹ.
Налегке́ ת״פ עַל־נְקֻלָּה leicht. [deckt.
Наледенѣ́лый ת׳ מְכֻסֶּה, — עוֹטֶה קֶרַח mit Eis be-

Нале́дица, На́ледь נ׳ מַעֲטֵה קֶרַח Eisschicht.
Наледенѣ́ть פ״ד קָרַח (כִּסָּה) עָטָה sich mit Eis bedecken. [liegen, sich wund liegen.
Нале́живать, -лежа́ть פ״ד שָׁכוֹב עַד־לְהִתְחַלּוֹת ab-
Налета́ть, -тѣ́ть פ״ד בּוֹא בִּיעָף, — טוּשׁ עַל־ heranfliegen.
Налётный ת׳ בָּא בִּיעָף angeflogen.
Налету́ ת״פ בְּעוּפוֹ im Fluge.
Налётъ ז׳ מַשָּׂק, מְעוּף, יִעָף Anflug.
Налива́ть, -ли́ть פ״ד יָצוֹק, הַגֵּר, מָלֵא angießen. -ся 1) נפ׳. 2) בָּכוֹר (פרי) בָּשׁוֹל (קציר) פ״ח saftig werden.
Нали́вка נ׳ מִסְרַת יֵין־שֶׁרֶף, מִשְׁרַת פְּרִי Aufguß, Liqueur.
Нали́вникъ, -ня́къ ז׳ מָלְאָה דַקָּה מְאֹד, זִיז הַמַּיִם, יִבְחוּשׁ שֶׁל־מַיִם * Infusorium. -ли́вчатый ת׳.
Нали́вочный ת׳ אֲשֶׁר לְמִסְרַת יֵין־שֶׁרֶף Liqueur-.
Нали́въ ז׳ 1) מִשְׁרָה, מִסְרַת, מִזֹּג Aufguß. 2) עֲסִיס פְּרִי
Нали́мъ ז׳ מִין דָּג Aalraupe. [Fruchtsaft.
Нали́ть см. налива́ть. [הַמַּנְעוּל Schlüsselschild.
Нали́чникъ ז׳ 1) אֵיל הַפֶּתַח Thüreinfassung. 2) שֶׁלֶט
Нали́чность נ׳ מָאֹזֶל, כֶּסֶף מְתֻכָּן (יחז׳ כו, יט) Baarschaft.
Нали́чный ת׳ אֲשֶׁר לְפָנֵי־ (לְעֵינֵי־) baar.
Нало́бникъ, -ло́бокъ ז׳ מִסְפֶּחָת, טוֹטָפֶת (יחז׳ יג, יח)
Нало́бный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הַמֵּצַח Stirn-. [Stirnband.
Наловить см. Нала́вливать.
Нало́въ ז׳ תִּכֻּן, ציר דָּגִים, — מַתְּכֹנֶת Fang.
Нало́гъ ז׳ מֶכֶס, מַשָּׂא, מַס Steuer
Наложе́ніе ס׳ שִׂים עַל־ תְּשׁוּמָה, — Auflegung.
Наложи́ть см. Налага́ть. [скій, -ничій ת׳.
Нало́жница נ׳ אִשַּׁת־חֵיק, פִּלֶגֶשׁ Kebsweib. -ниче-
Нало́жничество ס׳ חֹק הַפִּלַגְשִׁים, מִשְׁפַּט פִּלֶגֶשׁ Kebsehe.
Нало́й ז׳ עַמּוּד לְמִקְרָא בְּבֵית־יָיִן Lesepult.
Налома́ть см. Нала́мывать.
Нало́мъ см. Надло́мъ.
Налу́щивать, -щи́ть פ״ד פָּצַל דַּיּוֹ anschälen. -ся נפ׳.
Налѣ́во ת״פ הַשְּׂמֹאל, שְׂמֹאלָה links. [kriechen.
Налѣза́ть, -лѣ́зть פ״ד זָחוֹל וּבוֹא אֶל־תּוֹךְ־ hinein-
Налѣ́пка נ׳ צִפּוּי מְדֻבָּק, דֶּבֶק עַל פְּנֵי־ das Ankleben.
Налѣпля́ть, -пи́ть פ״ד הַדְבֵּק בְּחֹמֶר עַל־ aufkleben. -ся נפ׳. [sich genug ergötzen.
Налюбова́ться פ״ח חָזָה בְּ־, שָׂבוֹעַ נְעִימוֹת אֶת־פְּנֵי־
Наляца́ть, -пи́ть פ״ד מָתוֹחַ; מָשׁוֹךְ קֶשֶׁת spannen.
Нама́зывать, -зать פ״ד מָשׁוֹחַ עַל־, — מָרוֹחַ beftreichen. -ся 1) נפ׳. 2) הֵאָלַח בְּ־ פ״ח sich beschmutzen.
Нама́кивать, -мака́ть פ״ד יָצוֹק נֵרוֹת לְמַדֵּי (Lichte). [einschmieren.
Нама́сливать, -ма́слить פ״ד מָשׁוֹחַ שֶׁמֶן (חֲמָאָה) עַל־

Намáтывать, -мотáть פ״ע צָנוֹף, — כָּרוּךְ עַל־ auf-wickeln. Намотáйте себѣ́ это на усъ שִׂימוּ לָכֶם זֹאת, עָלֶיהָ. [feuchten.

Намáчивать, -мочи́ть פ״ע הִרְטִיב, הִשְׁרָה בַּמַּיִם an-

Намащáть, -масти́ть פ״ע מָשׁוֹחַ בְּ־ mit Balsam be-streichen. -ся פ״ח סוּךְ בְּ־ sich einsalben.

Намáщивать, -мости́ть פ״ע רִצֵּף עַל־ pflastern.

Намéдни ת״פ לִפְנֵי יָמִים אֲחָדִים, זֶה עַת מִצְעָר לְאָחוֹר, יָמִים מִסְפָּר — unlängst. [anspielen.

Намекáть, -кну́ть פ״ע רָזוֹם בִּדְבָרָיו אֶל־ winken;

Намёкъ ז׳ רֶמֶז, הִידָה Wink.

Намерзáть, -мёрзнуть פ״ע הִכַּסֶּה קֶרַח, עָטָה קִפָּאוֹן

Намёрзлый ת׳ עוּטֶה קִפָּאוֹן angefroren. [anfrieren.

Наметáть, -мести́ פ״ע יָעָה וְצָבוֹר zusammenfegen.

Намётъ ז׳ יְרִיעָה, אֹהֶל, מוֹסָךְ, מָסָךְ, חָפָּה, סֻכָּה Schirmdach. -мётный ת׳.

Намётывать, -метáть, -метну́ть פ״ע 1) הִשְׁלִיךְ חֲמָרִים, חָמָרִים aufwerfen. 2) טָפוֹל, תָּפוֹר, תָּפַל (מ״ק יב) כְּלֵב leicht annähen.

Намúнка נ׳ גְּדוּדָה, מַק מִלַּחַץ, נִקְפָּה Quetschung.

Намозóливать, -зóлить см. Мозóлить.

Намокáть, -мóкнуть פ״ע הִמָּלֵא מַיִם, רָטוֹב רָטוּב, נִרְטַב naß werden.

Намóклый ת׳ רָטוֹב מְאֹד naß geworden.

Намолáчивать, -молоти́ть פ״ע דּוּשׁ לְמַדַּי aus-

Намóлотъ ז׳ מְדוּשָׁה Ausdrusch. [dreschen.

Намолóть פ״ע טָחוֹן דַּיּוֹ mahlen.

Намóлъ ז׳ תֹּכֶן הַקֶּמַח, מַתְכֹּנֶת הַמִּטְחָן das Gemahlene.

Намораживать, -рóзить פ״ע הִקְפִּיא בַּקֶּרַח gefrieren lassen.

Намóрдникъ ז׳ אַפְסָר, מַחֲסוֹם לְפֶה Maulkorb.

Намóрщивать, -щить פ״ע רָנוּעַ, קָמוּט מְאֹד falten. -ся פ״ח רָעוֹם פָּנִים, זָעוֹם die Stirn runzeln.

Намости́ть см. Намáщивать.

Намотáть см. Намáтывать.

Намочи́ть см. Намáчивать.

Намошéнничать פ״ע הִרְבָּה כַּחַשׁ וּמִרְמָה viele Schurkereien begehen. [quälen.

Намýчиться פ״ח הוֹנֵעַ נַפְשׁוֹ וּבְשָׂרוֹ, יָגֵעַ, — sich ab-

Намýчнить פ״ע זָרָה קֶמַח עַל־ mit Mehl bestäuben.

Намъ מ״נ לָנוּ uns. [2) נָרוֹף, הָצַף anspülen.

Намывáть, -мы́ть פ״ע 1) כִּבֵּס הֵיטֵב, הֵיטִיב fertig waschen.

Намы́каться פ״ח רוּד — נוּעַ וְנוּד לְרוֹב umher-schlendern.

Намы́ливать, -лить פ״ע מָרוֹחַ בְּרִית עַל־ einseifen.

Намѣ́ливать, -мѣ́лить פ״ע מָרַק נֶתֶר עַל־ ankreiden.

Намѣревáться פ״ח חָשׁוֹב, זָמוֹם vorhaben.

Намѣреніе ס׳ מְזִמָּה, זָמָם, מַחֲשֶׁבָה, עֲצַת־נַפְשׁ, צְדִיָּה; עַשְׁתֹּנֶת das Vorhaben.

Намѣ́ривать, -рять פ״ע עָרוֹךְ לְפִי־מִדָּתוֹ abmessen.

Намѣ́стникъ ז׳ מִשְׁנֶה, פֶּחָה, סְגָן -ничій, -ническій ת׳.

Намѣ́стничество ס׳ פְּקִידוּת מִשְׁנֶה Statthalterschaft

Намѣ́сто ת״פ בִּמְקוֹם, תַּחַת anstatt.

Намѣ́тка נ׳ תָּו, אוֹת Kennzeichen.

Намѣ́чать, -мѣ́тить פ״ע 1) הִתְוָה תָּו, סָמוֹן bezeichnen. 2) קָלוֹעַ אֶל־הַמַּטָּרָה, כִּוֵּן לְיָרוֹת אֶל־ zielen.

Намѣ́шивать, -мѣ́сить פ״ע בָּלוֹל אֶל־, עָשָׂה בְּלִיל beimischen.

Нанáшивать, -носи́ть פ״ע נָשׂוֹא וְהָבֵא herbeitragen.

Нанесéніе ס׳ מַשָּׂאוֹת, הָבִיא Herbeitragung. Н. удáра מַכַּת־יָד. Н. обúды הַכְּאוֹת, הַקְלוֹת, הַכְלִים.

Нанизывать, -зáть פ״ע חָרוּז (פנינים) עַל־ anreihen

Нáнизь, -низка נ׳ חָרוּז Aufreihung.

Нанимáть, Наня́ть פ״ע שָׂכוֹר miethen.

Нáнка נ׳ מִין אֶטוּן סִנִּים Nankin. -ковый ת׳.

Нáново ת״פ שֵׁנִית, עוֹד הַפַּעַם von Neuem. Нановó לְרֹאשִׁית הַשָּׁנָה zu Neujahr. Нановѣ́ חָדָשׁ, בָּא מִקָּרוֹב neulich.

Наноси́ть, -нéсть פ״ע נָשׂוֹא אֶל־ לָרוֹב, הָבֵא — herbeitragen. Н. кому увѣ́чье נָתוֹן מוּם בְּ־. Н. кому оскорблéніе נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי. פ״ס: И нанесло́ пéрепелóвъ וַיָּגָן שְׂלָוִים.

Наносный ת׳ מוּבָא מֵרָחוֹק, נָשֹׂא — angeschwemmt.

Наносъ ז׳ עֲרֵמָה נִשְׂאָה מִמַּיִם (מרוח) Angeschwemmtes.

Нанюхаться פ״ח הֵרֵחַ דַּיּוֹ sich satt riechen. [theil.

Наоборóтъ ת״פ נַהֲפוּךְ, לְהֶפֶךְ umgekehrt, im Gegen-

Наобýмъ ת״פ לְתֻמּוֹ, מִבְּלִי חֵשֶׁב דַּרְכּוֹ aufs Gerathe-

Наостри́ть см. Навáстривать. [wohl.

Нáоткось ת״פ עָקֹב, מִטֶּה הַצִּדָּה etwas schief.

Нáотмашь ת״פ בְּהִשּׁוּג אָחוֹר rückwärts.

Наотрѣзъ ת״פ בְּאֵין תּוֹחֶלֶת, בְּהָשִׁיב רֵיקָם entscheidend.

Нападáть, -пáсть פ״ע נָפוֹל, — בּוֹא עַל־ (אוֹיֵב) קָלוֹעַ אֶל־הַמַּטָּרָה, כּוֹנֵן לִירוֹת אֶל־ 2) פָּשׁוֹט, — הִתְנַפֵּל, — הִתְגוֹלֵל überfallen. И онъ напáлъ на нихъ וַיַּעַט בָּהֶם, Онъ напáлъ на мысль מָצָא תַּחְבֻּלָה, לִבּוֹ עָצוּ. На негó напáлъ сонъ נָפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה.

Нападéніе ס׳ מְבוֹא עָם, פֶּרֶץ אוֹיֵב בְּ־, קְרָב Ueberfall

Напáдки ז״ר מִדְיָנִים, מוֹקֵשׁ, תּוֹאֲנָה Angriffe.

Напáдчивый ת׳, -чикъ ז׳ אִישׁ מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת

מְדָנִים geneigt zu kränken.

Напа́дывать, -па́дать פ״ע נוּחַ, עוּט עַל־ heran-fallen.

Напа́ивать, -пая́ть פ״ע הִתִּיךְ, הִדְבִּיק אוֹלוֹתִים. [ränken. Н.

Напа́ивать, -пои́ть פ״ע הִרְוָה, הִשְׁקָה דו́-пьяна הִשְׁכַּר berauschen.

Напа́йка ג׳ דֶּבֶק בִּכְדִיל Anlöthung.

Напа́коститъ פ״ע עָשָׂה תּוֹעֵבוֹת לָרוֹב Unfug anrichten.

Напа́лзывать, -полза́ть, -ползти́ פ״ע זָחוֹל וּבוֹא לָרוֹב herbeikriechen.

Напа́локъ (-лка) ז׳ בֵּית־הַבֹּהֶן בְּנַעֲלָיִךְ Daumen am [Fausthandschuh.

Напа́мят— см. Напомин—.

Напа́ривать, -па́рить см. Выпар—.

Напаса́ть, -сти́ פ״ע הָכֵן לְמַדַּי vorräthig machen. -сти́сь פ״ח הָכֵן דֵּי־צָרְכּוֹ sich versorgen.

Напа́сть см. Напада́ть и Напа́дывать.

Напа́сть נ׳ שֹׁאָה, הַוָּה, נֹכֶר, אֵיד, שֹׁד Unglück.

Напа́хтать פ״ע חָבוֹט הַמְאָה לְמַדַּי viel Butter —חָבַץ*

Напа́чкать פ״ע טַנֵּף, גָּאַל beschmutzen. [schlagen.

Напа́ять см. Напа́ивать.

Напекать, -пе́чь פ״ע אָפָה דֵּי־צָרְכּוֹ viel backen.

Наперебой см. Наперерыв.

Напереди בְּרֹאשׁ, רֹאשׁוֹנָה, לִפְנֵי־ ת״פ voran.

Напере́дъ ת״פ בְּטֶרֶם בּוֹא, מִקֶּדֶם, מֵרֹאשׁ voran; zufor.

Напереко́ръ ת״פ נֶגֶד, קְרִי עֵינַי־, לְמֹרוֹת zuwider.

Наперерывъ ת״פ בְּהִתְחָרוֹת אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ wetteifernd unter einander.

Наперехва́тъ см. Наперерывъ.

Напе́рсникъ ז׳ 1) חֹשֶׁן Brustschild. 2) יָדִיד נֶפֶשׁ Liebling.

Напе́рсный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הַחֹזֶה Brust-.

Напе́рстникъ, -стничекъ ז׳ טַבַּעַת הַתּוֹפְרִים Nähe-ring. [Fingerhut. -сточный ת׳.

Напе́рстокъ (-тка) ז׳ (כלים כו׳) בֵּית־אֶצְבַּע (לתופר)

Напе́рсточникъ ז׳ עוֹשֵׂה בָתֵּי־אֶצְבַּע Fingerhut-macher. [-ся נפ׳ הֻחְרַט בְּדִפּוּס gedruckt werden.

Напеча́тать פ״ע הוֹצִיא לָאוֹר בְּדִפּוּס, הִדְפִּיס* drucken.

Напечатлѣва́ть, -лѣ́ть פ״ע שׂוֹם כַּחוֹתָם; חָקַק עַל־לוּחַ dem Gedächtniß einprägen. -ся נפעל עַל־לֵב.

Напе́чь см. Напека́ть.

Напива́ться, -пи́ться פ״ח שָׁתָה דַיּוֹ (לְרַוָּיָה) sich satt trinken. Н. до́-пьяна הִשְׁתַּכֵּר, שָׁתָה לִשְׂכָּרוֹן.

Напи́ливать, -пи́ть פ״ע גָּזוֹר בְּמַשּׂוֹר לְמַדַּי fertig sägen.

Напи́локъ (-лка) ז׳ מְגֵרָה Feile. -лочный ת׳.

Напина́ться, -пну́ться פ״ח הִכָּשֵׁל, הִתְנַגֵּף בְּ־ auftoßen auf...

Напира́ть, -пере́ть פ״ע 1) הָעֵק, הִתְדַּפֵּק־, לָחוּץ עַל־ drücken. 2) אוּץ בְּ־, אָלַץ אֶת־נְגוּשׁ־בָּצוֹר, תַּחַת— drängen auf...

Написа́ть פ״ע כָּתוֹב עַל־סֵפֶר (בַּסֵּפֶר) aufschreiben.

Напитокъ (-тка) ז׳ מַשְׁקֶה, שִׁקּוּי, סֹבֶא Getränk.

Напитывать, -пита́ть פ״ע 1) הִרְוָה, הִשְׁקָה; הִרְטִיב מַיִם tränken. 2) הֶאֱכִיל לְשֹׂבַע, הִשְׂבִּיעַ sättigen. -ся פ״ח 1) שָׂבוֹעַ, אָכוֹל דֵּי־שָׂבְעוֹ sich sättigen. 2) הִמָּלֵא מַיִם; רָטוֹב, שָׁקָה, רָוָה sich vollsaugen.

Напихивать, -ха́ть, -хну́ть פ״ע מִלֵּא vollstopfen.

Напи́чкать פ״ע מִלֵּא vollstopfen. [-ся נפ׳.

Напла́вливать, -плавля́ть, -пла́вить פ״ע 1) הִשְׁחָה דְּבָרוֹת לְמַדַּי Holz auflößen. 2) הִתִּיךְ לְמַדַּי צָרוּף fertig schmelzen. [hölzchen.

Наплавокъ (-вка́) ז׳ עֵץ־שִׁיט (לְדָיָנִים) Schwimm-

Напла́въ ז׳ 1) שִׁיט אֲנִיָּה, תְּלִיכַת— freier gang des Bootes 2) חֹלֶאת שִׁיד וְאַבְנֵי־נִיר Tropfstein.

Напла́кать פ״ע הַמְסָה (מִדִּמְעָה) מִבְּכִי (ייניו) sich krank weinen. -ся פ״ח בָּכָה הַרְבֵּה בְּכִי sich satt weinen.

Напла́стать פ״ע פִּלַּח לְמַדַּי anspalten. [speien.

Наплёвывать, -плева́ть פ״ע בָּזַה לְ־; יָרוֹק עַל־ be-

Наплёкій (עוף) לְבַן־נוֹצָה וְצוָּארוֹ כְּעֵין תְּכֵלֶת ת׳ weiß mit bläulichem Nacken.

Наплёски ז״ר שְׂאוֹן גַּלִּים, דֶּכִי Schaum, Gischt.

Наплёскивать, -ска́ть פ״ע מָחָה שֶׁטֶף גַּלָּיו אֶל־ bespritzen.

Наплета́ть, -пле́сть פ״ע 1) שָׁרַג; עָשָׂה מַחֲלָפוֹת לְמַדַּי viel flechten. 2) טָפוֹל שֶׁקֶר, הַצְמַד מִרְמָה דֵּי־צָרְכּוֹ viel Unsinn schwatzen. [stück.

Напле́чіе ס׳, -чникъ ז׳ עֲדִי־הַכְּתֵפַיִם, כִּתְפוֹת Schulter-

Наплоди́ть פ״ע יָלוֹד לָרוֹב, הוֹלֵד— הִפְרָה— vermehren. -ся פ״ח פָּרָה, רָבָה sich vermehren.

Наплыва́ть, -пли́ть פ״ע 1) פָּגוֹעַ בְּשׁוּטוֹ עַל־ schwimmend anstoßen auf... 2) הִגְרַף וְהִקְבֵּץ מִשֶּׁטֶף מַיִם הִסְפַּח— heranschwimmen. 3) צָבָה, הִמָּלֵא לֵחַ anschwellen. [schwemmt.

Наплывно́й, -лыло́й ת׳ סָפוּחַ מִשֶּׁטֶף מַיִם ange-

Наплывъ ז׳ 1) גֶּרֶשׁ רָפֵשׁ וְטִיט מִשֶּׁטֶף מַיִם, סָפִיחַ das Angeschwemmene. 2) (בצמחים) שְׂאֵת, סַפַּחַת Auswuchs.

Наплѣсневѣ́лый ת׳ עָבֵשׁ, עוּלַּה רִקָּבוֹן beschimmelt.

Наплю́нуть см. Наплёвывать.

Напляса́ть פ״ע רָקוֹד עַד־לְחָלִי durch Tanzen erwerben. -ся פ״ח רָקוֹד בְּמְחוֹלוֹת דַּיּוֹ חוֹל— sich satt tanzen.

Напну́ться см. Напина́ться.

Напова́лъ ת״פ בְּהַפִּיל אַרְצָה mausetodt.

Наподдава́ть פ״ע הוֹסִיף עַל־חֹם בֵּית־הָרַחְצָה die Badehitze vermehren. [nach der Art.

Наподо́біе ת״פ כִּתְבָנִית, כִּדְמוּת, כְּתֹאַר, כְּעֵין, כְּמוֹ

Наподря́дъ ת״פ כְּדִבְרֵי הַבְּרִית, כְּמִדְבָּר wie auf Bestellung.

Наподхва́тъ ת״פ קַל־מְהֵרָה, חִישׁ schnell.

Напои́ть см. Напа́ивать.

Напое́ніе ס׳ הַשְׁקוֹת, רְוָיָה das Tränken.

Наполза́ть, -зти́ см. Напа́лзывать.

Наполне́ніе ס׳ מְלֹאת, מִלּוּא, מְלֹא das Anfüllen.

Наполня́ть, -по́лнить פ״ע מִלֵּא anfüllen. -ся פ״ח הִמָּלֵא, מָלֵא sich anfüllen.

Напома́живать, -ма́дить פ״ע מָשׁוֹחַ שְׂעָרוֹ לְמַדַּי einpomadiren. -ся פ״ח הִמָּשֵׁחַ שְׂעָרוֹ; מָשׁוֹחַ sich einp.

Напомина́ніе ס׳ אַזְכָּרָה, מִזְכֶּרֶת, זֵכֶר das Erinnern.

Напомина́тельный ת׳ מַזְכִּיר, זִכָּרוֹן — erinnernd.

Напомина́ть, -по́мнить, -помяну́ть פ״ע הִזְכִּיר erinnern. [bestäuben. -ся פ״ח הִכְפֵּה אָבָק bestäubt sich.

Напора́шивать, -роши́ть פ״ע הַעֲלָה אָבָק עַל־ bestäuben.

Напо́рный ת׳ דּוֹחֵה, דּוֹחֵק, מַטְרִיחַ, מֵעִיק drängend.

Напорожне́ ת״פ רֵיקָם leer.

Напо́ръ ז׳ דְּחִי, לַחַץ, עֶקֶב, כֹּבֶד, אֹכֶף Andrang.

Напослѣ́дй, -слѣ́докъ ת״פ בְּאַחֲרוֹנָה, לְסוֹף zuletzt.

Напотѣ́лый ת׳ עוֹטֶה זֵעָה, מְכֻסֶּה זֵעָה beschwitzt.

Напотѣ́ть, -ся פ״ע עָלָה זֵעָה, כָּסָה זֵעָה schwitzen.

Напоя́ть см. Напа́ивать.

Напра́вка נ׳ הַשְׁחָזָה, חִדּוּד, *חִדּוּד das Scharfen.

Направле́ніе ס׳ מְגַמַּת פְּנֵי־, דֶּרֶךְ, פָּנִים Richtung.

Направля́ть, -пра́вить פ״ע 1) הִפְנָה, הִסֵּב, אִשֵּׁר, שׂוֹם פָּנַיִם אֶל־ wenden, richten. 2) חִדֵּד, כּוֹנֵן, הִדְרִיךְ, שָׁנוּן, מָרוּט schärfen. -ся 1) פָּנָה, שׂוֹם פָּנָיו אֶל־ sich richten. 2) הוּחַד נפ׳ geschärft werden.

Напра́во ת״פ אֶל־יָמִין, הַיָּמִין rechts. [digung.

Напра́слина נ׳ עֲלִילַת־שָׁוְא, דִּבָּה falschliche Beschul-

Напра́сно ת״פ לַתֹּהוּ, חִנָּם, לָרִיק, עַל־שָׁוְא, לַשָּׁוְא um-

Напра́сный ת׳ תֹּהוּ, שָׁוְא, חִנָּם vergeblich. [sonst.

Напра́шивать, -проси́ть פ״ע קָרָא (אורחים) לְרוֹב zusammenbitten. -ся פ״ח הִדְרֵשׁ לְלֹא־קְרָאוּהוּ, הִשָּׁאֵל sich aufdrängen.

Напре́дъ ת״פ לִפְנֵי זֶה, לִפְנִים zuvor.

Напресто́льный ת׳ אֲשֶׁר עַל שֻׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת Altar-.

Наприме́ръ, -прикла́дъ ת״פ כְּמוֹ, לֵאמֹר (ירמיה ג, א), *לְמָשָׁל, *כְּדוּגְמָא zum Beispiel.

Напрока́зить, -зничать פ״ע הִתְהוֹלֵל לְרוֹב viel dumme Streiche anrichten.

Напрока́ть ת״פ בְּמַשְׂכֹּרֶת, בִּשְׂכִירָה miethweise.

Напроло́мъ ת״פ פָּרוּץ וְעָבוֹר durchbrechend.

Напрона́лую́ ת״פ לַתֹּהוּ, לַשַּׁחַת, עֲדֵי־אֹבֶד unsinnig.

Напросли́вый ת׳ עַז־נֶפֶשׁ, נִדְרָשׁ לְלֹא־קְרָאוּהוּ zudringlich.

Напроти́въ ת״פ 1) נֶגֶד, נֹכַח, לְעֵמַת, פְּנֵי, מוּל, מִמּוּל, אֶל־־מוּל־־ gegenüber. 2) לְהֶפֶךְ, הֵפֶךְ, נַהֲפוּךְ im Gegentheil. [—מָתוֹחַ straff anziehen, spannen.

Напру́живать, -жить פ״ע מָשׁוֹךְ מְאֹד, הִצְבָּה, הִדְרִיךְ

Напры́гивать, -гать, -гну́ть פ״ע דִּלֵּג, הִנְגִּיף בְּ־, הִנָּגֵף בְּ־ בִּרְקִדוּ springen auf...

Напры́скиваніе ס׳ הַזּוֹת das Bespritzen.

Напры́скивать, -скать פ״ע הִזָּה עַל־, —, זָרוֹק bespritzen. -ся 1) זֹרַק עַל־ נפ׳ bespritzt werden. 2) פ״ח הִזָּה עַל־בְּשָׂרוֹ sich bespritzen.

На́прыскъ ז׳ צֶבַע נָקֹד וּבָרֹד Gesprenkelte.

Напры́снуть см. Напры́скивать.

Напряга́ть, -пря́чь פ״ע דָּרוֹךְ, דָּרַךְ; מָתוֹחַ; Н. лукъ דָּרַךְ קֶשֶׁת, —, מִלֵּא, אֵמֵץ זְרוֹעֹתָיו, עָמוֹל, עָגוֹעַ, עָעוֹף עֹז anstrengen. -ся פ״ח הִתְאַמֵּץ, עָמוֹל, עָגוֹעַ, עָעוֹף, הִתְגָּבֵר sich anstrengen.

Напряда́ть, -пря́сть פ״ע הָכֵן מַטְוֶה anspinnen.

Напряже́ніе ס׳ מַאֲמַצִּי כֹחַ, יְגִיעַ, תְּאוּנָה Anstrengung.

Напряжённость נ׳ אֹמֶץ כֹּחַ, חֲזָקַת הַיָּד, דְּרוּכָה Angestrengtheit. [

Напряжённый ת׳ דָּרוּךְ gespannt. Н. лукъ קֶשֶׁת

Напрямикъ, -мки́ ת״פ לֹא־כִפְתֹּר, נֹגְדָה, מִישָׁרִים offenherzig, gerade. —, נֹכַח עֵינַי

Напря́нуть см. Напры́гивать.

Напуга́ть פ״ע בָּעַת, הִפְחִד, יָרֵא einschrecken.

Напу́дривать, -дрить פ״ע נוּף אַבְקַת כֶּשֶׁם עַל־ einpudern. -ся פ״ח *הִתְאַבֵּק בְּכֶשֶׁם sich bepudern.

Напужа́ть см. Напуга́ть.

Напуска́ть, -сти́ть פ״ע 1) נָתוֹן לָבוֹא אָסוֹף אֶל־ viel hereinlassen. 2) הִסַּת בְּ־, הַשִּׁיא, הִדַּחַ, הָבִיא עַל־ anhetzen. -ся פ״ח בּוֹא עַל־, הִתְגּוֹלֵל, הִלּוֹן עַל־ anfallen.

Напускно́й ת׳ 1) אָסוּף אֶל־תּוֹךְ eingelassen. -ная сапоги. 2) עָשׂוּי רַק לְמַרְאֶה־ נְעָלִים עַד־הַבְּרָכַיִם, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים, עֵינַיִם — תֹּהוּ scheinbar, falsch.

Напускъ ז׳ מִשְׁלַחַת das Anhetzen.

Напу́тственный ת׳ לַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר לַמַּסָּע — zur Reise.

Напу́тствовать (-ствую) פ״ע נָתוֹן צֵידָה לַדֶּרֶךְ zur Reise mitgeben.

Напу́тывать, -тать פ״ע שָׁרַג, אָגוּד חֲרָצוֹת verwirren. -ся פ״ח שׁוֹרַג, הִשְׁתָּרֵג sich verwirren.

Напуха́ть, -пу́хнуть פ״ע צָבָה, פָּרוֹחַ אֲבַעְבֻעוֹת an-
Напу́хлость נ׳ צְבוֹת Geschwulst. [schwellen
Напу́хлый ת׳ פּוֹרֵחַ אֲבַעְבֻעוֹת, צָבֶה angeschwollen
Напу́чивать פ״י הַצְבֵּה, נַפֵּחַ, מַלֵּא רוּחַ anschwellen.
-ся פ״ח צָבָה, הִתְנַפֵּחַ sich aufblähen.
Напуща́ть см. Напуска́ть.
Напы́ливать,-пыли́ть פ״י הַעֲלַה אָבָק עַל־ bestäuben.
-ся פ״ח הִכַּסֶּה אָבָק (פִּיחַ) sich b.
Напыща́ть פ״י מַלֵּא רוּחַ גַּאֲוָה stolz machen. -ся
פ״ח הִתְגָּאָה, הִתְנַשֵּׂא stolz sein.
Напы́щенность נ׳ 1) רֹחַב רוּחַ גַּאֲוָה Aufgeblasenheit.
2) עֹבֶק, גְּדוּלוֹת Schwulst. [לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֻלּוֹת.
Напы́щенный ת׳ (לשון) עָתֵק iwülftig. Н. слогъ
Напѣва́ть, -пѣ́ть פ״י הָחֵל הַשִּׁיר anstimmen ein Lied.
-ся פ״ח הַרְבֵּה שִׁיר, זַמֵּר לְמַדַּי, שִׁיר דַּיּוֹ sich satt singen.
Напѣ́въ ז׳ מַעֲרֶכֶת שִׁיר Melodie. -вный
ת׳.
Напѣ́нивать, -пѣ́нить פ״י הַחֲמֵר, הַבֵּעַ הַעֲלֵה קֶצֶף Schaum aufschlagen.-ся פ״ח חָמוֹר עֲלֵה קֶצֶף schäumen.
Напя́ливать, -пя́лить פ״י מָתוֹחַ עַל־, מָשׁוֹךְ — auffpannen. -ся
— פְּרֹשׂ. נפ׳.
Наработывать, -бо́тать פ״י 1) עָשָׂה לְמַדַּי fertig
machen. 2) הִשְׁתַּבֵּר בַּעֲבוֹדָתוֹ erarbeiten. -ся
פ״ח עָמוֹל לְמַדַּי, עָשָׂה בַּמְּלָאכָה דַּיּוֹ sich satt arbeiten.
Наравнѣ́ ת״פ כְּ־ כִּ־, עִם־, כָּמוֹ ebenso wie. Мудрый н.
съ глупымъ חָכָם עִם־הַכְּסִיל. Ты наравнѣ съ
нимъ כָּמוֹךָ כָּמוֹהוּ.
Нара́доваться פ״ח שָׂבוֹעַ שִׂמְחוֹת sich viel freuen.
Нараждáть,-роди́ть פ״י יָלוֹד לָרוֹב viel gebären. -ся
פ״ח יָלוֹד לָרוֹב, — פָּרָה heranwachsen. Народи́лось
хлѣба הַדָּגָן יִפְרֹץ. Народи́лся мѣсяцъ הִיְרַח הוֹלֵךְ
וְגָדֵל.
Нара́мникъ ז׳ אֵפוֹד Oberkleid des Hohepriesters.
Нараспа́шку ת״פ פָּתוּחַ לְרֻוָחָה offen, losgeknöpft.
Нараста́ть, -сти́ פ״ע עָלָה לָרוֹב, — צָמֹחַ — an-
Нарасти́ть см. Нара́щивать. [wachsen.
Нарасхва́ть ת״פ בְּרוֹב קוֹנִים, בְּקִנְאַת אִישׁ מֵרֵעֵהוּ
reißend, um die Wette.
Наращéніе ס׳ מַרְבִּית, נוֹסָפוֹת Anwuchs.
Нара́щивать, -роща́ть, -рости́ть פ״י גִּדֵּל, הַצְמַח,
שִׁגְשֵׁג, הִרְבָּה, הִפְרָה anpflanzen.
Нарва́лъ ז׳ אַרְזֵל הַיָּם, מִין דָּג, רְאֵם הַיָּם (ב״נ עה׳)
Нарва́ть см. Нарыва́ть. [See-Einhorn.
Нардъ ז׳ נֵרְדְּ Narde. -дный, -довый
ת׳.
Нардѣва́ть פ״ע עָטָה חֲכָלִילוּת (פצע וחבורה) reifen.
Нардѣ́лость נ׳ חֲכָלִילוּת (פְּצַע) Reife.
Нардѣ́лый ת׳ עוֹטֶה חֲכָלִילוּת (פְּצַע) reif.
Нарека́ніе ס׳ תּוֹכֵחָה, גְּעָרָה Vorwurf.
Нарека́ть פ״י 1) קָרָא שֵׁם לְ־, 2) חֵרֵף אֶת־, גָּעַר בְּ־
vorwerfen. -ся נפ׳ הִקָּרֵא קָרָא בְשֵׁם sich nennen.
Нарече́ніе קְרִיאַת שֵׁם Benennung.
Нарече́нный ת׳ 1) נִקְרָא בְשֵׁם benannt. 2) נוֹעָד
בָּחוּר bestimmt, erwählt.
Наре́чь см. Нарека́ть.
Нарисо́вка נ׳, -ва́ніе ס׳ חִקּוּת דְּמוּת Aufzeichnung.
Нарисо́вывать -сова́ть (עתיד -сую) פ״י חִקָּה, תֵּאֵר,
צִיֵּר* aufzeichnen.
Нарица́тельное и́мя שֵׁם כְּלָלִי* Gattungsname.
Наркоти́нъ ז׳ סִין סַם־מַרְפֵּא, נַסְדּ תַּרְדֵּמָה Narkotin.
Наркоти́ческій ת׳ מְיַשֵּׁן, מַפִּיל רוּחַ תַּרְדֵּמָה betäu-
На́ровень см. Наравнѣ́. [bend.
Народи́ть см. Нараждáть.
Наро́дность נ׳ מִשְׁפַּט הַגּוֹי, דֶּרֶךְ הָעָם, — טָבַע* Volks-
[thümlichkeit.
Наро́дный ת׳ הָעָם, — הַגּוֹי — Volks-.
Народовла́стіе, -держа́віе ס׳ см. Демокра́тія.
Народонаселéніе ס׳ תֹּכֶן יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ Bevölkerung.
Народосчисленіе ס׳ מִפְקַד הָעָם, סְפַר Volkszählung.
Наро́дъ ז׳ לָשׁוֹן, אֻמָּה, לְאֹם, גּוֹי, עַם Volk.
Нарожда́ть см. Нараждáть.
Нарожденіе ס׳ מַרְבִּית, תַּרְבּוּת Auswuchs. Н. мѣсяца
הִתְחַדֵּשׁ הַסַּהַר, חֹדֶשׁ.
Наро́зно, -ро́знь ת״פ לְבַד getrennt. [בְּצִדִּיָּה.
Наро́къ ת״פ זְמַן, מוֹעֵד Termin. -комъ
בְּזְדוֹן
Наро́слый ת׳ הָעוֹלֶה עַל־, — הַצּוֹמֵחַ angewachsen.
На́росль נ׳ см. Наро́стъ.
Наростить см. Нара́щивать.
Наро́стъ ז׳ שְׂאֵת, סַפַּחַת Auswuchs.
Наро́читый ת׳ טוֹב לְהַפְלִיא, טוֹב מְאֹד berühmt.
Наро́чно ת״פ בְּצִדִּיָּה; בְּרָצוֹן, בְּדַעַת absichtlich.
Наро́чный ת׳ עִתִּי, נוֹעָד, מוּכָן, נָכוֹן bestellt.
Нарою см. Нары́ть. [gespann.
На́рта נ׳ עֲגָלַת־חֹרֶף רְתוּמָה לְכֶלְבִים בקמשטקא
Нарту́чивать, -чить פ״י מָרַק כֶּסֶף־חַי עַל־ bequek-
silbern.
Нарубáть, -би́ть (עתיד -блю) פ״י 1) חָטַב לְמַדַּי an-
hauen. Н. дровъ חָטַב עֵצִים דַּיּוֹ. 2) חָצוֹב אוֹת בְּ־.
חָקוֹק עַל־. Нарубú себѣ это на носу שִׂים זֹאת
לְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ.
Нару́бка נ׳, -ру́бъ ז׳ 1) מַחֲטַב (עֵצִים) das Hauen. 2)
חֲצוּב אוֹת Einschnitt.
Нарубно́й ת׳ חָצוּב, מְחֻקָּק eingekerbt.

Наруга́ться פ״ח נִגְדָּ זֶה אֶת־זֶה לָרוֹב sich satt zanken.
Нару́жи ת״פ חוּצָה, מִחוּץ draußen.
Нару́жность נ׳ מַרְאֶה, רְאִי־פָנִים das Aeußere.
Нару́жный ת׳ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־חִיצוֹן, ־חוּץ äußerlich.
Нару́жу ת״פ לַחוּץ, אֶל־חוּץ, הַחוּצָה nach außen; offenbar. Вы́вести н. גִּלָּה, הוֹצִיא לָאוֹר חָשׂוּף.
Нарумя́нивать, -я́нить פ״י שָׁחוֹל בִּפּוּדִים schminken. -ся פ״ח הָכְחַל בִּפּוּדִים, הָקְרַע בִּפּוּדִים sich schm.
На́ручень (-чня) ז׳ אֶצְעָדָה Armband. -чни ר׳ אֲזִקִּים לְיָדַיִם Handfesseln.
Наруша́ть, -ши́ть פ״י 1) חִלֵּל, עָכוֹר, הָפַר verletzen. 2) הִשְׁבִּית, הִפְרִיעַ stören.
Нарушéніе הָפֵר ס׳ Verletzung; Störung.
Наруши́тель ז׳ עוֹבֵר, מֵפִיר, מְחַלֵּל Verletzer; Störer. -льница נ׳. [Sternblume. -ци́ссовый ת׳.
Нарци́ссъ ז׳ חֲבַצֶּלֶת, נַרְקִס* (ברכות מ״ו:) Narcisse,
Нары́ מִשְׁכָּב־קְרָשִׁים, מִשְׁכָּב מִלּוּחוֹת עֵינַיִם Schlafbank.
Нарыва́ть, -рва́ть פ״י 1) קִטּוֹף לְמַדֵּי צָבוּט— reißen. 2) הִשְׁתִּר עִפְלִים צָבָה— eitern.
Нарыва́ть, -ры́ть (-ро́ю) פ״י חָפוֹר לְמַדֵּי כָּרָה— ausgraben.
Нарывно́й עָשׂוּי לְמָזוֹר ת׳ Zug-.
Нары́въ ז׳ שְׁאֵת, עִפֶּל, אֶבְעֻבָּעָה Geschwür.
Нары́льникъ ז׳ מַחֲסוֹם, (לבהמה) נֶזֶם־אַף Maulkorb.
Нары́скаться פ״ח שׁוֹט בָּאָרֶץ דַּיּוֹ sich satt laufen.
Нары́скъ ז׳ עִקְּבוֹת שׁוּעָל (בַּצִּיד) Spur vom Fuchse.
Нары́ть см. Нарыва́ть.
Нарѣ́зви́ться פ״ח הִתְהוֹלֵל כְּנַפְשׁוֹ sich satt tollen.
Нарѣ́зка נ׳, -рѣ́зъ ז׳ גְּדוּדָה, שָׁרֶט, פִּתּוּחַ Einschnitt.
Нарѣ́зывать, -рѣ́зать פ״י 1) גָּזוֹר לְמַדֵּי— כָּרוֹת anschneiden. 2) נָתוֹן שָׁרֶט בְּ־, עָשָׂה שָׁרָטוֹת, שָׁרוֹט einschneiden. [(בדיקדוק) תֹּאַר הַפֹּעַל Umstandswort.
Нарѣ́чіе ס׳ 1) לְשׁוֹן עָם, מִדְבָּר— גִּיב— Mundart. 2)
Нарю́миться פ״ח בָּכָה הַרְבֵּה sich satt weinen.
Наря́дливость נ׳ אַוַּת־הָעֲדָיִים Putzsucht.
Наря́дный ת׳ 1) מָלֵא הוֹד, עוֹטֶה עֲדִי־עֲדָיִים geputzt.
Наряду́ ת״פ см. Наравнѣ́. [2) עָרוּךְ, מוּכָן bestimmt.
Наря́дчикъ ז׳ שׁוֹטֵר עַל־הָעוֹשִׂים בַּמְּלָאכָה Aufseher über Arbeiter.
Наря́дъ ז׳ 1) מַעֲטֶה, תִּלְבֹּשֶׁת, שִׂית, מִדָּן, מַד Tracht, Putz. 2) תִּכֶּן זְנֵי־מַאֲכָל— מַתְכֹּנֶת Küchenzettel. 3) см. Заря́дъ.
Наряжа́ть, -ряди́ть פ״י 1) צִוָּה, הָכֵן, עָרוֹךְ anordnen. 2) יָפָה, פָּאַר, הִלְבִּשׁ עֲדָיִים ausputzen. -ся פ״ח עָטָה עֲדִי, עָדָה, הִתְיַפֵּה sich ausputzen.
Наса́дка נ׳ שׁוּמַת״ עַל־ das Aufstecken.
Насажденіе נְטִיעָה, מַטָּע Anpflanzung.

Наса́живать, -саждáть, -сажáть, -сади́ть פ״י 1) הוֹשִׁיב לָרוֹב; שׂוּם עַל־ setzen. 2) שָׁתוֹל, נָטוּעַ pflanzen. -ся נ״פ.
Наса́сывать, -сосáть פ״י מָצַת לְמַדֵּי viel saugen. -ся פ״ח שָׁתָה לְמַדֵּי, יָנוֹק— עָלַע— sich satt saugen.
Насви́стывать, -стáть פ״י הָחֵל לְצַפְצֵף שִׁיר pfeifen.
Населéніе ס׳ 1) הוֹשִׁיב אֶרֶץ הַשְׁכָּנָה— Ansiedelung. 2) שִׁכּוּן־אֶרֶץ, גָּרִי— יוֹשְׁבֵי— Bevölkerung.
Населя́ть, -ли́ть פ״י 1) הִשְׁכִּין בְּ־, יָשַׁב— הוֹשִׁיב— bevölkern. 2) מִלֵּא אָדָם, הוֹשִׁיב אֶרֶץ bewohnen. -ся הִמָּלֵא מִשְׁכָּנוֹת אָדָם, הוֹשַׁב נפ׳ bevölkert werden.
Насиженное мѣ́сто מָקוֹם שֶׁכְּבָר נֶאֱחַז (הַסְּכִּין) בְּעָלָיו.
Наси́живать, -сидѣ́ть פ״י 1) צָרוּף מַשְׁקֶה abziehen (Branntwein). 2) יָשׁוֹב עַד־לָחְלִי sich eine Krankheit ansitzen. -ся יָשׁוֹב עַד־כֹּשׁ; יָשׁוֹב יָמִים רַבִּים עַל־ lange sitzen.
Наси́ливать, -лить פ״י עָנָה, אָנוֹס, כָּבוֹשׁ Gewalt anthun. -ся הִתְאַמֵּץ לְ־ פ״ח sich anstrengen.
Наси́ліе, -льство ס׳ חָמָס, אָוֶן, עֹשֶׁק, מוּטָה, שֹׁד, חֲזָקָה, פֶּרֶק Gewaltthätigkeit.
Насилова́ніе ס׳ עֲנוּת, כֹּבֶשׁ* אֹנֶס das Nothzüchtigen.
Насиловать (-лую) см. Наси́ливать.
Насилу בְּחֹזֶק יָד, בְּרֹב־עָמָל ת״פ mit Mühe.
Наси́льникъ ז׳ חוֹמֵץ, אִישׁ זָרוֹעַ, אִישׁ חֲמָסִים בָּרִיץ, Bedrücker.
Наси́льничать פ״י עָשׂוּק, חָמוֹס Gewalt ausüben.
Наси́льно, -си́льственно ת״פ בְּחֹזֶק־יָד, בְּחֹזֶק* בְּאֹנֶס gewaltsam.
Наси́льный, -си́льственный ת׳ אָוֶן, —עֹשֶׁק, —חָמָס— gewaltsam. [anschaben.
Наска́бливать, -скоблúть פ״י גָּרַד לְמַדֵּי, הַקְצָה— Nasказывать, -за́ть פ״י הִבִּיעַ אֲמָרִים לָרוֹב hersagen.
Наска́кивать, -скакáть, -скокну́ть, -скочи́ть 1) פ״ע הִקְהִיל עַל־סוּסִים הוֹהֲרִים heranſprengen. 2) הִנְגַּף בְּ־ בְּדַלְגוֹ springend anstoßen.
Насквозь חָלוּף וָעָבוֹר, בְּעַד ת״פ durch und durch.
Наскита́ться פ״ח רוֹד לָרוֹב, נוֹעַ וְנוֹד— viel herum-
Наско́къ ז׳ דְּחִיָּה עַל־ Ansprung. [irren.
Наско́лько כְּפִי ת״פ wieviel.
На́скоро בְּחִפָּזוֹן, קַל־מְהֵרָה ת״פ schnell.
Наскреба́ть, -скрéсть פ״י גָּרַר לְמַדֵּי anschaben.
Наску́чивать, -ча́ть, -чи́ть פ״ע הָיָה לְזָרָא לְ־, הִלְאָה überdrüßig werden.
Наслажда́ть, -слади́ть פ״י שִׂמֵּחַ, עִנֵּג, הִמְתִּיק

erquicken. -ся פ״ח שָׂבוֹעַ נְעִימוֹת, הִתְעַלֵּס, הִתְעַנֵּג sich ergötzen. [שֹׂבַע שִׂמְחוֹת Genuß.

Наслажденіе ס׳ תַּעֲנוּג, נֹעַם, עֹנֶג, נְעִימוֹת, שַׁעֲשֻׁעַ

Насла́ивать, -слоить פ״ע עָרוֹךְ לוּחוֹתָיִם aufschichten.

Насла́ть см. Насыла́ть.

Насла́щивать, -сласти́ть פ״ע הַמְתֵּק versüßen.

Наслоня́ться פ״ח הִשָּׁעֵן אֶל־ sich anlehnen.

Наслу́шиваться, слу́шаться פ״ח שָׁמוֹעַ לָרוֹב sich satt hören. Пѣ́нія его не наслу́шаешься לֹא־תִמְלָא אֹזֶן מִשְׁמֹעַ שִׁירוֹ.

Наслы́шиваться, -слы́шаться פ״ח שָׁמוֹעַ רַב שְׁמוּעָה viel hören. Я мно́го наслы́шался о тебѣ́ רַבּוֹת שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ. [sagen.

Наслы́шка נ׳ מִשְׁמַע אָזְנַיִם, שֵׁמַע das Hören-

Наслѣ́дить פ״ע 1) הִשְׁאִיר עִקְּבוֹתָיו אַחֲרָיו עַל־ Spuren hinterlassen. 2) מָצָא auf die Spur kommen.

Наслѣ́діе ס׳ מוֹרָשָׁה, יְרוּשָׁה, נַחֲלָה Erbtheil.

Наслѣ́дникъ ז׳ יוֹרֵשׁ Erbe. -слѣ́дница נ׳.

Наслѣ́дный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט הַיְרוּשָׁה Erb-.

Наслѣ́дованіе ס׳ יְרֻשָּׁה, יְרֹשׁ das Erben.

Наслѣ́довать (-дую) פ״ע יָרַשׁ, נָחַל erben.

Наслѣ́дственный ת׳ אָחַז בְּמִשְׁפַּט הַיְרוּשָׁה ererbt. -венное имѣ́ніе נַחֲלַת מוֹרָשָׁה.

Наслѣ́дство см. Наслѣ́діе.

Насма́ливать, -смоли́ть פ״ע חָמוֹר בַּזֶּפֶת, צָפוֹר בַּכֹּפֶר verpichen. -ся נפ׳ הֻכְּפַר בַּכֹּפֶר betheert werden.

Насма́триваться, -смотрѣ́ться פ״ח רָאָה רַבּוֹת sich satt sehen.

На́смерть ת״פ הַמָּוְתָה, עַד־מָוֶת zu Tode.

Насморка́ть פ״ע מָלֵא בְרִיר־אַפּוֹ voll schnäuzen.

На́сморкъ ז׳ צִנּוֹר דּוֹלֶה מַיִם, מַשְׁאָף (חולין קה:) כִּרְסֵם, זוֹב הַנְּחִירַיִם Schnupfen.

Насмѣха́ться פ״ח הִלְעֵג עַל־, שָׂחוֹק־, פָּצָה פֶה־, לָעוֹג לִי, הִתְקַלֵּס־, הִתֵּל בִּ־ sich lustig machen, bespotten.

На́смѣхъ ת״פ כִּשְׂחוֹק, כִּמְצַחֵק zum Scherz.

Насмѣ́шить פ״ע עָשָׂה צְחוֹק לִ־ zum Lachen bringen.

Насмѣ́шка נ׳ לַעַג־שָׂפָה, גִּיב הָתֻלִים, שְׁנִינָה, לַעַג, קַלְסָה, מַהֲתֻלָּה Spott, Scherz.

Насмѣ́шливость נ׳ לְצוֹן, הָתֻלִים, קַלְסָה Spottlust.

Насмѣ́шливый ת׳ 1) אוֹהֵב הָתֻלִים, מְהַתֵּל spottlustig. 2) מָלֵא לַעַג höhnisch.

Насмѣ́шникъ ז׳ מְרַדֵּף הָתֻלִים, אִישׁ לְצוֹן, לֵץ Spottmacher.

Насмѣ́шничество ס׳ מַהֲתֻלוֹת Spötterei. [lustiger.

Наснѣ́жить פ״ע יָרוֹד שֶׁלֶג עַל־ voll schneien.

Насо́вывать, -сова́ть, -су́нуть פ״ע 1) שׂוֹם בְּ־, הִכְשִׁיל בְּ־, דָּחָה אֶל־ stoßen auf... -ся נפ׳. 2) מָלֵא, תָּקוֹעַ aufschieben.

Насоли́ть פ״ע 1) הִמְלַח לְמַדַּי, מָלוֹחַ־ anfalzen. 2) הִרְוָה לַעֲנָה, הִשְׁבִּיעַ בּוּז Kränkung verursachen.

Насоса́ть см. Наса́сывать.

Насо́съ, -со́сецъ (-сца) ז׳ צִנּוֹר דּוֹלֶה מַיִם, מַשְׁאָף, מַשְׁאֵבָה Pumpe. -сный ת׳.

Насо́хлый אֲשֶׁר יָבְשׁוּ פָנָיו angetrocknet.

Насо́хнуть см. Насыха́ть.

Наспа́ться פ״ח נוֹם־, יָשׁוֹן דַּיּוֹ sich satt schlafen.

На́спѣхъ ת״פ בְּחִפָּזוֹן, קַל־מְהֵרָה in Eile.

Наставá́ть, -ста́ть פ״ע קָרוֹב, בּוֹא, קוּם beginnen. Наста́лъ день ה֑יום בָּא. И наста́нутъ го́ды неурожа́я וְקָמוּ שְׁנֵי הָרָעָב.

Наставле́ніе ס׳ עֲצַת־חֲכָם, מוּסָר, תּוֹרָה Belehrung.

Наставля́ть, -ста́вить פ״ע 1) הִצִּיב, הֶעֱמִיד, עָרוֹךְ viel hinstellen; richten. 2) הוֹרָה, הִדְרִיךְ, יָעוּץ, אִשֵּׁר אַלֵּף unterrichten. И наста́вятъ васъ къ зна́нію וְרָעוּ אֶתְכֶם דֵּעָה.

Наста́вникъ ז׳ מוֹרֶה, מְלַמֵּד, מַאֲלִיף, מַלֵּף, מַדְרִיךְ מְאַשֵּׁר Lehrer. -ница נ׳. -ническій, -ничій ת׳.

Наста́вничество ס׳ כְּהֻנַּת מוֹרֶה Lehreramt. [setzt.

Наставно́й, -ста́вочный ת׳ שׂוּם עַל־, מוּשָׂם־ ange-

Наста́ивать, -стоя́ть פ״ע 1) עָשָׂה מָסָךְ מָסוֹךְ עַל־ den Aufguß machen. 2) הָאֵץ בְּ־, פָּצוֹר־, מְשֹׁרָה־, נָגוּשׁ, פָּגוֹעַ bestehen, dringen auf... Онъ строго настоя́лъ הֶעֱתִּיר דְּבָרָיו אֶל־ חָזְקוּ דְבָרָיו עַל־.

Настёгивать פ״ע 1) תָּפוֹר וְחָבַר anfteppen. 2) הִכָּה וּפָצוֹעַ peitschen.

На́стежъ ת״פ פָּתוּחַ לִרְוָחָה ganz offen.

Настига́ть, -сти́чь, -сти́гнуть פ״ע הִשִּׂיג, מָצוֹא, פָּגוֹעַ einholen.

Настиже́ніе ס׳ הַשָּׂגַת, מְצִיאָה das Einholen.

Настила́ть, -стла́ть פ״ע שָׁטוּחַ, רָבוּד, רָפַד, יָצַע belegen. [Belegung.

Насти́лка נ׳ מַרְבָּד, רְפִידָה; מַצָּע, מַרְבָּד, רִצְפָּה

Насти́лочный ת׳ הַמַּצָּע־; הַמַּרְצֶפֶת — Beleg-.

Насто́й ז׳, -сто́йка נ׳ מִשְׁרָה, מִסָּךְ Aufguß.

Насто́йчиво ת״פ בְּכָל־תֹּקֶף, בְּחֻזְקַת־הַיָּד streng.

Насто́йчивость נ׳ תֹּקֶף, חֻזְקָה, חֻזְקַת־הַיָּד Beharrlichkeit. [beharrlich.

Насто́йчивый ת׳ עוֹמֵד עַל־דַּעְתּוֹ, מְאַיֵּץ, מְאַלֵּץ

Насто́лько ת״פ כְּפִי, כְּמוֹ soviel.

Насто́льный ת׳ עָרוּךְ עַל־הַשֻּׁלְחָן Tisch-.

Настора́живать, -сторожи́ть פ״ע הִצִּיב מוֹקֵשׁ, יָקוּשׁ aufstellen. Н. у́ши הִקְשִׁיב אָזְנָיו.

Настоя́ніе ס׳ הָאֵיץ, הִפָּצֵר das Beharren.

Настоя́тель ז׳ פָּקִיד בֵּית הַגְּזִירִים Klostervorsteher.

-льскій ת׳.

Настоя́тельный ת׳ נָמֵרָץ, נָחוּץ bringend. [aufsicht.

Настоя́тельство ס׳ כְּהֻנַּת פְּקִיד בֵּית הַנְּזִירִים Ober-

Настоя́ть פ״ע הִכּוֹן לָבוֹא, הִתְעַתֵּד bevorstehen. Настоя́ть она́сность עָמוֹד עַד־ פ״ח -ся. רָעָה נִשְׁקָפָה בֹּשׁ lange stehen.

Настоя́щій ת׳ 1) הַהֹוֶה gegenwärtig. Н. день הַיּוֹם הַזֶּה.-щее время עֵת הַיָּה. 2) אֱמֶת, —נָכוֹן —wahr, echt. -щее зо́лото זָהָב טָהוֹר.

Настра́ивать см. Настро́ивать.

Настра́чивать,-строчи́ть פ״ע 1) תָּפוֹר קַו לָקָן durchnähen. 2) כָּתוֹב בְּחִפָּזוֹן niederschreiben.

Настраши́ть, -страща́ть פ״ע יָרֵא, נָתוֹן מוֹרָךְ בְּ־ פ״ע in Furcht setzen.

Настрига́ть, -стри́чь פ״ע גָּזוֹז לְמַדַּי fertig scheren.

На́строго ת״פ בְּחֻזְקַת־הַיָּד aufs Strengste.

Настрое́ніе ס׳ מַעֲרְכֵי־לֵב, רוּחַ Stimmung. Дýрное н. дýха רוּחַ סָרָה.

Настро́ивать, -ро́ить פ״ע 1) בָּנָה לָרוֹב aufbauen. 2) כּוֹנֵן, הָכַן, עָרוֹךְ stimmen. 3) הַטָּה לֵב־ — הַפְּנָה, בּוֹרֵר bereden.

Настро́йка נ׳ (כְּלֵי־שִׁיר) מַעֲרֶכֶת Stimmung.

Настро́йщикъ ז׳ עוֹרֵךְ מֵיתְרֵי כְּלֵי־שִׁיר Stimmer.

Настрочи́ть см. Настра́чивать. [anhobeln.

Настру́гивать, -струга́ть פ״ע הַחֲלֵק בַּמַּעֲצָד דָּיוֹ

Настрѣ́ливать, -ля́ть פ״ע יָרָה בַּזִּקִּים צִיד לְמַדַּי zusammenschießen. [אָרְכוֹ ankochen.

Настря́пывать, -пать פ״ע כִּשֵּׁל דַּי־, הָכַן נָזִיד לְמַדַּי

Наступа́тельно ת״פ (הָאוֹיֵב) הָלוֹךְ וְקָרֵב אֶל־ angreifend.

Наступа́ть, -пи́ть פ״ע דָּרוֹךְ עַל־־ — בּוֹא, — אָתָה treten; auftreten. Н. на непріятеля נָפוֹל עַל־הָאוֹיֵב. Наступи́ла весна́ בָּא הָאָבִיב.

Наступле́ніе ס׳ עֵת־בּוֹא, בּוֹא Herankommen.

Насту́пчивость נ׳ חֵפֶץ קְרָבוֹת Zudringlichkeit.

Насту́пчивый ת׳ חָפֵץ קְרָבוֹת, אִישׁ מָדוֹן zudringlich.

Наступъ ז׳ קְרָב Anfall. [

Насту́рція נ׳ מִין צֶמַח הַרוּ־נִין* Kreuzblume.

Настъ ז׳ קְפָאוֹן הַשֶּׁלֶג Eisrinde.

Настыва́ть,-сты́ть פ״ע הִמָּלֵא קָרָה, הָפוֹךְ קַר

Насты́лый ת׳ מָלֵא רוּחַ קַר aufgekühlt. [kühlen.

На́стыль נ׳ см. Настъ.

Насу́нуть см. Насо́вывать.

Насурьми́ть פ״ע קָרוּעַ בְּפוּךְ — מָשׁוּחַ — כָּחוֹל schwärzen.

На́сухо ת״פ לְחָרָבוֹן, עַד־־יִבֵּשֶׁת ganz trocken. [nen.

Насу́чивать,-чи́ть פ״ע הַשְׁוֵר לְמַדַּי — עֲבֹת anzwir-

Насу́шивать, -ши́ть פ״ע יַבֵּשׁ וְהָכֵן לָרוֹב trocknen

Насу́шка נ׳ יַבֵּשׁ דֵּי־צָרְכּוֹ das Trocknen.

Насу́щный хлѣ́бъ לֶחֶם הֹק täglich. [aufzählen.

Насчи́тывать, -счита́ть פ״ע מָנָה, פָּקוֹד מִסְפַּר־־ פ״ע

Насыла́ть, -сла́ть פ״ע שָׁלוֹחַ בְּ־, — הָבֵא עַל־ schicken; auferlegen. -ся נפעל.

Насы́лка נ׳ מִשְׁלַחַת Zuschickung.

Насыпа́ть, -сы́пать פ״ע צָבוֹר, שָׁפוֹךְ voll schütten.

Насы́пка נ׳ (חול או דגן) שֶׁפֶךְ Aufschutt.

Насыпно́й ת׳ צָבוּר, שָׁפוּךְ aufgeschüttet.

На́сыпъ ז׳ אַפְרַכְסֶת, סֹל מַעַל לָרְחַיִם* Mühltrichter.

На́сыпь נ׳ מִלּוּא, תֵּל, גֵּב הֹמֶר, סֹלֶלָה Aufschutt.

Насыха́ть, -со́хнуть פ״ע צָפוֹד עַל־ antrocknen.

Насыща́ть, -сы́тить פ״ע הִשְׂבִּיעַ, מִלֵּא, רָוָה sättigen

-ся פ״ח שָׂבוֹעַ, הִמָּלֵא, רָוֹה sich sättigen.

Насыще́ніе ס׳ שָׂבְעָה; רְוָיָה Sättigung.

Насѣва́ть,-сѣ́ять פ״ע 1) זָרוֹעַ לְמַדַּי besäen. 2) הָבֵר בְּכִבְרָה דַּיּוֹ, — הָנַף ansieben.

Насѣ́въ ז׳ מִזְרָע, זֶרַע Aussaat.

Насѣда́ть, -сѣ́сть פ״ע נוֹחַ עַל־ — רָבוֹץ sich setzen.

Насѣ́дка נ׳ 1) תַּרְנֹגֶלֶת עַל־בֵּיצֶיהָ Brüthenne. 2) עַיִט עַל־בָּנֶיהָ Glückhenne; Plejaden, Siebengestirn.

Насѣка́ть, -сѣ́чь פ״ע חָרוֹת עַל־ — שָׁרוֹט einkerben.

Насѣко́мое ס׳ שֶׁרֶץ Insekt.

Насѣкомоя́дный ת׳ אוֹכֵל שְׁרָצִים Insekten fressend.

Насѣ́лый ת׳ רוֹבֵץ, — נָה עַל־ — שָׁטוּחַ angesetzt.

Насѣ́ривать, -рить פ״ע מָשׁוּחַ בְּגָפְרִית beschwefeln.

Насѣ́стокъ (-тка) ז׳ מוֹט הַשֶּׁבֶת לְתַרְנְגוֹלִים Hühnerstange.

Насѣ́чка נ׳ 1) חָרֶט, שֶׁרֶט Kerbe. 2) פְּתוּחַ עִם־פִּטּוּרֵי צִיצִים Damascirung.

Ната́лкивать, -толка́ть, -кну́ть פ״ע דָּחָה עַל־־ פ״ע, — הִדּוֹף, — הִפְגִּיעַ בְּ־־ פ״ח -ся פָּגוֹעַ בְּ־, — פָּגוֹשׁ anstoßen.

Ната́пливать פ״ע 1) הִשֵּׁק (תַּנּוּר) לְמַדַּי beheizen. 2) הִתֵּךְ לָרוֹב anschmelzen. -ся נפעל הָשֵׁק; הִתֵּךְ beheizt, geschmolzen werden.

Ната́птывать פ״ע רָמוֹס וְטַנֵּף tretend beschmutzen.

Ната́ривать, -тори́ть פ״ע 1) סֹל, (מִסְלָה) סָלוֹל austreten. 2) לָמַד, אִלֵּף abrichten.

Ната́скивать, -таска́ть, -таща́ть פ״ע סָחוֹב וְהָבֵא -ся 1) הִסָּחֵב וְהוּבָא zusammengeschleppt werden. 2) נוֹעַ וְנוֹד לְמַדַּי sich her-

umschleppen.

Ната́чивать, -точи́ть פ״ע חָדַד, שָׁנַן, מָרוֹט schärfen.

Ната́ять פ״ע הָמַס לָרוֹב zerschmelzen.

Натве́рживать, -тверди́ть פ״ע שָׁנַן לְ־, שׁוֹם בְּלֵב einprägen. Н. ру́ку אֲמַץ יָדוֹ לְ־. -ся נפע״ל.

Натвори́ть פ״ע עָשָׂה לָרוֹב viel ausüben.

Натёка נ׳ (ע״י הכלים) חֵפֶשׂ הַצַּיִד Verfolgung des Wild.

Натека́ть, -те́чь פ״ע 1) דָּלוֹף לָרוֹב, —, נָזוֹל einfließen. 2) צָבָה, נָבוֹעַ, חֲמַרְמֵר anlaufen. 3) רָדוֹף וְהַשֵּׂג verfolgen.

Натере́ть см. Натира́ть.

Натерпе́ться פ״ח רָאָה עֳנִי לְמַדַּי viel erdulden.

Натёсывать, -са́ть פ״ע הִקְצָה, הָכֵן קוֹרוֹת מְהֻקְצָעוֹת zuhauen.

Нате́чка см. Натёка.

Натира́ть, -тере́ть פ״ע מָרוֹחַ עַל־, מָרוֹק, סוּף, — einreiben. -ся נפע״ל.

Нати́рка נ׳, -ранiе ס׳ תַּמְרוּק, מָרוּק Einreibung.

Нати́скивать, -ти́скать ти́снуть פ״ע הָעֵץ עַל־־ eins, auf, andrücken. -ся פ״ח הִדָּרֵךְ לְמֹאד; לָחוּץ—, מַלָּא—, הִלָּחֵץ אֶל־־ sich hinein-drängen.

Нати́скъ ז׳ см. Напо́ръ.

Натисня́ть, -сни́ть פ״ע חָרוֹט בְּדִפּוּס aufdrucken.

Натка́ть פ״ע אָרוֹג לְמַדַּי anweben.

Наткну́ть см. Натыка́ть.

Натолкну́ть см. Ната́лкивать.

Натоло́чь פ״ע כָּתוֹת לְמַדַּי, הָדַק— anstoßen, zermalmen.

Натоп— см. Натап—.

Натопы́ривать, -рить פ״ע סָמַר שְׂעָרוֹ, —נוֹצָתוֹ sträuben, spreizen. -ся פ״ח הִסְתַּמֵּר שְׂעָרוֹ (נוֹצָתוֹ) sich sträuben.

Натори́ть см. Ната́ривать.

Наторе́лый ת׳ מְרֻגָּל, נִסָּה, לְמוּד־־ *abgerichtet.

Наторе́ть פ״ע לָמוֹד לְ־, נִסָּה—, הִסְכֵּן gewandt werden.

Наточи́ть см. Ната́чивать.

Натоща́къ ת״פ בְּטֶרֶם סָעַד, מִבְּלִי טְעֹם־־אֹכֶל, בְּצוֹם לִבּוֹ auf nüchternem Magen.

Натрёпать פ״ע קָטוֹף גִּבְעוֹל פְּשָׁתִּים לְמַדַּי anzupfen.

Натре́скаться פ״ח (הם׳) מָלֵא כְרֵשׂוֹ, זָלוֹל sich satt fressen.

Нати́рій ז׳ מִין נִתֵּר, *נַטְרִיוֹן (יד׳ שבת ס׳) Natrium.

Натря́сывать, -са́ть, -сти́ פ״ע טַלְטֵל, הָנֵעַ וְהַפֵּל viel abschütteln.

Нату́га נ׳ תְּאוּנָה, יְגִיעַ, מַאֲמַץ־־כֹּחַ Anstrengung.

Нату́живать, -ту́жить פ״ע מָתוֹחַ־, מָשׁוֹךְ בְּרֹב־כֹּחוֹ, יָעוֹף, הִתְאַמֵּץ, הִתִּיפַּח sich anstrengen; anziehen. -ся פ״ח sich anstrengen.

Нату́ра 1) נ׳ יְקוּם, *טֶבַע Natur. 2) *, טֶבַע פְּרָטִי, רוּחַ־הָרֶךְ Eigenheit. У него така́я н. זֶה דַּרְכּוֹ מִנְּעוּרָיו.

Натурали́стъ ז׳ חָכַם הַטֶּבַע, חוֹקֵר הַיְקוּם Naturforscher.

Натура́льный ת׳ *טִבְעִי natürlich.

Нату́рою ת״פ בְּאֵין כֶּסֶף וּתְמוּרָה, *בְּעֵצֶם in Natur.

Нату́рщикъ ז׳ אִישׁ מְצַנֵּן לְמִשְׁלֹחַ וּמוֹפֵת לְחַכְמֵי חֲרָשִׁים

Натушев— см. Тушев—.

Натыка́ть, -ты́кать -ткну́ть פ״ע 1) תָּקוֹעַ בְּ־, לָרוֹב, —, פָּגוֹעַ בְּ־־ auf-, einstecken. -ся פ״ח פָּגוּשׁ, —, נָעוּץ stoßen auf...

Натѣ́шить פ״ע הִשִּׂיב נֶפֶשׁ, שִׂמֵּחַ erfreuen. -ся פ״ח שָׂבוֹעַ נַפְשׁוֹ, שֶׁעֱשַׁע נַפְשׁוֹ sich ergötzen.

Ната́гивать פ״ע דָּרוֹךְ, מָתוֹחַ, מָשׁוֹךְ בְּכֹחַ anziehen. Н. лукъ דָּרוֹךְ קֶשֶׁת, —מַלָּא. -ся נפ׳.

Ната́жка 1) נ׳ מְמֻתָּח, מָשֹׁךְ Spannung. 2) תְּאוּנָה, יְצַר עָמָל, מְשֻׁפָּט מְעֻקָּל, גִּיב פִּתְלֶתֶל, בְּדִבְרֵי סֵפֶר weit hergeholter Beweis.

Ната́нутый ת׳ 1) מָתוּחַ, דָּרוּךְ, מְמֻשָּׁךְ gespannt. 2) מָלֵא תְּאוּנִים, נִפְתָּל, פִּתְלֶתֶל gezwungen.

Натяну́ть см. Ната́гивать.

Наугадъ ת״פ לְתֻמּוֹ, בְּהִשָּׁעֵן אֶל־־מִקְרֶה, כִּבְלִי חֵשֶׁב auf's Gerathewohl.

Наугóлокъ (-лка), -го́льникъ ז׳ כְּלִי מַקְצוּעָה לְתֹאַר פִּנּוֹת וּמִקְצוֹעִים Winkelmaaß.

Наугóльный ת׳ אֲשֶׁר לַמִּקְצָע, —בַּפִּנָּה Eck-.

Науда́чу ת״פ אוּלַי יוֹעִיל, אוּלַי יִצְלַח auf gut Glück.

Нау́живать, -ужа́ть, -у́дить פ״ע הַעֲלֵה כְחַכָּה צַיִד דָּגִים viel angeln, fischen. -жéніе ש״פ.

Нау́ка נ׳ תּוֹרָה, חָכְמָה, חֵקֶר דַּעַת Lehre; Wissenschaft.

Нау́ськивать, -у́ськать פ״ע הָסֵת hetzen.

Наусти́ть см. Наща́ть.

Наутёкъ ת״פ לָנוּס, לְהִמָּלֵט davoneilend.

Научáть, -чи́ть פ״ע הוֹרָה, אִלֵּף לִמֵּד belehren. -ся פ״ח לָמוֹד, קָנָה דַּעַת erlernen.

Нау́чный ת׳ עָרוּךְ לְפִי־הַקִּי־הַמַּדָּע wissenschaftlich.

Нау́шникъ ז׳ מְגַלֶּה סוֹד, הוֹלֵךְ רָכִיל, נִרְגָּן Ohrenbläser, Verleumder. -ница נ׳.

Нау́шничать פ״ע הוֹצִיא דִּבָּה, הָלוֹךְ רָכִיל verleumden.

Нау́шничество ס׳ דִּבָּה, רָכִיל Ohrenbläserei.

Наща́ть פ״ע הָסֵת לְ־, —הַחַת hetzen.

Наще́ніе ס׳ הַסָּתָה לְ־, מַדּוּחִים das Anrathen.

Нафа́брить см. Фа́брить.

Наха́лъ ז׳ רָהָב, עַז־מֵצַח, עַז־פָּנִים, עַז, —, חוֹטֵא Unverschämter.

Наха́льничать פ״ע הָעֵז פָּנָיו, הָקְשָׁה מִצְחוֹ frech sein.

Наха́льный ת׳ רָהָב, עַז־פָּנִים frech.

Наха́льство ס׳ רַהַב, עַזּוּת, זָדוֹן Unverschämtheit.

Нахап— см. Хап—.

Нахáркивать, -хáркать פ״ מלא ברקו bespucken.

Нахвáливать, -ли́ть פ״ הלל עד־בלי־די übertrieben loben. -ся פ״ח הלל דיו genug loben.

Нахвáстывать, -хвáстать פ״ע, -ся פ״ח — התגדל, התפאר לרוב sehr prahlen. [sammenraffen.

Нахвáтывать, -тáть פ״ חטוף למדי, — גזול zu-

Нахлебáться פ״ח עלע, לעוט לרויה sich satt suppen.

Нахлестáть, -стну́ть פ״ דוש בשוט למדי tüchtig peitschen. [2) תוכחה על־עון Verweis.

Нахлёстка נ׳ 1) מטלית — מטלית* Flicklappen.

Нахлёстывать см. Нахлестáть.

Нахлобу́чивать, -чить עין־ד (מצנפתו) על־ פ״ ins Gesicht drücken.

Нахлопотáться פ״ח הונע נפשו לרוב sich abmühen.

Нахло́пнуть פ״ (דלת) הגף, סגור ברעש zuschlagen.

Нахлы́нуть פ״ע הקהל פתאם; פרוץ־ שטוף ובא plötzlich eindringen. [Kostgänger. -ница נ׳.

Нахлёбникъ ז׳ (עובדיה ז) איש־לחם — אוכל שלחן,

Нахму́ривать, -рить פ״ (עינו) קרוץ runzeln. -ся פ״ח רעום, עוף, חתאנף; התעצב; התקדר, קדור, פנים trübe werden.

Нахны́каться פ״ח הרבה בכי ואנקה sich ausweinen.

Находи́ть (-хожу́), Найти́ (עבר) נתיד найдý) פ״ 1) פגוע ב־ בלבתו, בוא על־ gerathen auf... 2) מצוא finden. Нашёлъ ли ты книгу свою? המצאת את־ספרך. Я нахожу́ его о́чень че́стнымъ אני מצאתיו תם וישר מאד. На него́ иногда́ нахо́дитъ לפעמים יקרהו שנעון. Н. кого ми́лостью המטה חסד אל־. -ся 1) המצא נפעל gefunden werden. 2) שכון, גור, היה ב־ פ״ח sich befinden. 3) מצא ידיו ערוב לבו ל־ Geistesgegenwart haben. Онъ нашёлся и отвѣча́лъ הלוך עד־־ (4 .רוח לבשה אותו ויען התנגף רגליו sich müde gehen.

Нахо́дка, -дочка נ׳ מציאה, מצא דבר* Fund.

Нахо́дчивость ת׳ חריצות, תחבלות, ערמה ומזמה כשרון Gewandtheit.

Нахо́дчивый ת׳ איש תחבלות, מוצא ידיו gewandt.

Нахо́дчикъ ז׳ מוצא אבדה Finder. -чица נ׳.

Нахолажи́вать, -лоди́ть פ״ הקר, הקפא בקר kalt machen.

Нахо́хливаться, -хли́ться פ״ח סמר נוצתו sträuben.

Нахохота́ться פ״ח צחוק למדי sich satt lachen.

Нахо́хриться см. Нахо́хливаться. [Gewalt.

Нахрапо́къ, Нахра́помъ ת״ם בחזקה, בחזקיד mit

Націона́льность см. Наро́дность.

Націона́льный см. Наро́дный.

На́ція נ׳ см. Наро́дъ.

Нацѣ́живать, -цѣди́ть פ״ הזל מ־ מלא־ ausgießen.

Нацѣ́ливать פ״, -ся פ״ח כונן (חץ) אל־ zielen auf...

Нацѣ́ловаться פ״ח נשק איש־אחיו למדי sich satt küssen.

Нацѣпля́ть, -пи́ть פ״ רתק ב־, רכוס על־ anhaken.

Начади́ть פ״ מלא קיטור mit Dunst anfüllen.

Нача́лить פ״ נטה קו על־ die Richtschnur anlegen.

Нача́ло ס׳ 1) ראש, ראשית, תחלה Anfang. 2) מקור, מעין, מוצא, יסד Ursprung. Н. свѣта מקור האור. Н. вы́хода изъ Вавило́ніи יסד המעלה מבבל.

Нача́льникъ ז׳ נגיד, פקיד, מנצח על־־ רב, נציב, אדיר, שר, ראש Vorsteher. -ница נ׳.

Нача́льничій, -ческій ת׳ אשר לפקיד — לנציב Befehlshabers-.

Нача́льный ת׳ הראשי, אשר בתחלה anfänglich. -ныя основа́нія Ариѳме́тики ראשית חקי החשבון.

Нача́льство ס׳ 1) פקדות, ממשל, שלטון Macht. 2) עדת־הנציבים, (דה״א כו, ו) ממשלים, רבי־מלך Obrigkeit. Городско́е н. פקדות העיר (יחזקאל מ, א). -ственный ת׳.

Нача́льствованіе см. Нача́льство 1.

Нача́льствовать (-ствую) פ״ע פקד — נצח על־־ Vorgesetzter sein.

Нача́тіе ס׳ תחלה, ראשית Anfang.

Нача́токъ (-тка) ז׳ תחלה, ראשית Anfang.

Нача́ть см. Начина́ть.

Начека́нивать, -ка́нить פ״ יצוק אגרות ושקלים, — תבן למדי ausprägen Münzen. [Stirnband.

Начёлокъ, -чёльникъ ז׳ טוטפת, מסבחת, צניף

Начерни́ть פ״ 1) השחר, העטה שחור anschwärzen. 2) כתוב כתבת לא־מטהרה, תאר המחקה הראשון schriftlich entwerfen.

Начерно́ בכתבת, במחקה הראשון, בחרט אי־נקי ת״פ לא־מטהרה in's Unreine geschrieben.

Начёрпыва́ть, -чёрпать פ״ דלה, שאוב anschöpfen.

Начерта́ніе ס׳ 1) חקק, מחקה, תאר, כתב־־רשום, חרט Entwurf, Plan. 2) חקה, חק Vorschrift.

Начёртанный ת׳ כתוב, רשום aufgezeichnet.

Начёртывать, -рта́ть פ״ תאר, התוה; רשום, כתוב schriftlich entwerfen. -ся נפ׳. [gezeichnet.

Начёрченный ת׳ מתאר, מחקה, חרות, חקוק auf-

Начёрчивать, -черти́ть פ״ תאר תבנית, חקה דמות

zeichnen. -ся נפ׳ הוּחַק, חֻקָּה gezeichnet werden.
Начёсть см. Начи́тывать.
Начёсъ ז׳ 1) שְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים gehechelter Flachs. 2) גְּדוּדָה, שָׁרֶטֶת, שֹׂרֶט zerkratzte Stelle.
Начёсывать, -са́ть פ״י 1) (פשתים) שָׂרוֹק לְמַדֵּי anhechelu. 2) שָׂרוֹט שָׂרֶטֶת בְּ־ aufkratzen.
Начетверо ת״פ לְאַרְבָּעָה חֲלָקִים in vier Theile.
Начётный ת׳ הֶחָסֵר לְחֶשְׁבּוֹן fehlend. [ца נ׳.
Начётчикъ ז׳ אִישׁ אֲשֶׁר קָרָא הַרְבֵּה Belesener. -чи-
Начётъ ז׳ מִגְרַעַת לְחֶשְׁבּוֹן, — הַחָרוֹן Fehlsumme.
Начинáніе ס׳ יְסֹד, הָחֵל, — תְּחִלַּת־דָּבָר das Unter-
Начинáтель ז׳ מַחֵל Urheber. -льница נ׳.
Начинáтельный ת׳ מוֹרֶה עַל־תְּחִלַּת־פֹּעַל Anfangs-. [nehmen.
Начинáть, Начáть (עתיד начну́) פ״י הֶחֱל anfangen. Н. войну אָסוֹר הַמִּלְחָמָה. -ся נפ׳ הוּחַל sich anfangen.
Начи́нивать, -чини́ть פ״י 1) מַלֵּא füllen. 2) כָּרוֹת עֵצִי־סוֹפְרִים לְמַדֵּי beschneiden. -ся נפ׳.
Начи́нка נ׳ 1) מְלֵאוֹת das Stopfen. 2) מִלֻּאָה (לצלי) (דגים ועוף) Füllsel.
Начинщикъ ז׳ מַחֵל, (מָדוֹן) מְעוֹרֵר Anstifter. -щи-
Начинъ ז׳ תְּחִלַּת־דָּבָר, — הָחֵל Anfang. [ца נ׳.
Начи́стить см. Начищáть. [שְׁלוֹמִים gänzlich.
Нáчисто ת״פ 1) לְנִקָּיוֹן, לָאוֹר ins Reine. 2) כָּלִיל,
Начи́танность נ׳ שִׁבְעַ־נֶפֶשׁ בַּמִּקְרָא Belesenheit.
Начи́танный ת׳ אֲשֶׁר קָרָא סְפָרִים הַרְבֵּה belesen.
Начитáть פ״י מָצָא בַּסֵּפֶר, קָרָא בַּמִּקְרָא herauslesen. -ся פ״ח בִּין בִּסְפָרִים הַרְבֵּה, קָרָא לְמַדֵּי belesen sein.
Начищáть, -чи́стить פ״י לְמַדֵּי (הָבֵר) נִקָּה reinigen.
Начну́ см. Начáть.
Начтó ת״פ לָמָה, עַל־מָה wozu?
Начуди́ться см. Надиви́ться.
Нашали́ть פ״ע הִתְהוֹלֵל לְרוֹב viel tollen. -ся פ״ח הִתְהוֹלֵל דַּיּוֹ sich satt tollen.
Нашатáться פ״ח לְרוֹב (נוּעַ) שׁוֹט sich herumtreiben.
Нашаты́рь ז׳ מִין מֶלַח Salmiak. -рный ת׳.
Нашéдшій מוֹצֵא Finder. [band.
Нашéйникъ, -ничекъ ז׳ עָנָק (לצואר חיה ובהמה) Hals-
Нашелушúть פ״י פִּצֵּל לְמַדֵּי, — חָשׁוּף, — *קִלֵּף anschälen. [לְהַט, לָט das Flüstern.
Нашёпотъ(-пта) ז׳, -шёптываніе, -шаніе ס׳ לַחַשׁ,
Нашёптывать, -птáть פ״י 1) הִגֵּד, לָחוּשׁ בְּאָזְנֵי־ בְּלָאט zuflüstern. 2) לָחוּשׁ, קָסוֹם בְּלָחֲשִׁים bezaubern.
Нашéствіе ס׳ קֶרֶב, בּוֹא עַל־־ מִבּוֹא עַם. Ueberfall. Н. нарóда [לְמַדֵּי viel nähen.
Нашивáть, -ши́ть פ״י 1) תִּפֵּר עַל־ 2) תְּפוֹר zunähen.

Нáшивать см. Носи́ть.
Нашивка שָׂפָה לְפִי־בֶגֶד; תְּפֹר עַל־ נ׳ das Annähen.
Нашивный ת׳ תָּפוּר עַל־ angenäht.
Нашколи́вать, -шко́лить פ״י אִלֵּף, חָנוֹךְ, אַלֵּף abrichten -ся פ״ח לָמוֹד לְ־ durch Umgang gewandt werden.
Нашлёпать פ״י הִכָּה בְכַפּוֹ, סָפוֹק klatschen. -ся פ״ח שָׁפוֹק בְּמֵי מִדְמָנָה sich in Koth herumpatschen.
Нашпиковáть см. Шпиковáть.
Нашпи́ливать, -шпи́лить פ״י חֵבֵר, רָכוֹס עַל־־ אֵזֵן בְּמַחְטִים, בְּקַרְסִים bestecken.
Наштоп— см. Штоп—.
Нашумéть פ״ע מַלֵּא הָמוֹן וּתְשֻׁאוֹת viel lärmen.
Нашути́ть, -ся פ״ע הִתְהוֹלֵל לְרוֹב viel Spaß machen.
Нашъ יחס קנין נו־ שֶׁלָּנוּ, אֲשֶׁר לָנוּ unser. Наши люди הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָנוּ. Наше сéрдце לְבָבֵנוּ. Наша взяла יָדֵנוּ רָמָה. Знай нáшихъ תֵּדַע בְּמִי הִתְגָּרִית לְמַעַן.
Нащепáть פ״י בַּקַּע (שחיפי עץ) לְמַדֵּי anspalten.
Нащи́пывать, -пáть פ״י מָרוֹט לְמַדֵּי, — צְבוֹט an-
Наѣдáться פ״ח אָכוֹל לְשָׂבְעָה sich satt essen. [zupfen.
Наѣздить см. Наѣзживать.
Наѣздка חֲנִכַּת־סוּס לִרְכִבָּה נ׳ das Zureiten.
Наѣздникъ ז׳ רַכָּב, פָּרָשׁ, רוֹכֵב סוּס Reiter. -дница נ׳. -дничій, -дническій ת׳.
Наѣздничать פ״ע שׁוֹטֵט עַל־סוּסִים,— שָׁטוּף streifen.
Наѣздничество ס׳ מְרוּץ רַכָּבִים עַל־סוּסִים Streiferei.
Наѣздъ ז׳ מְבוֹא רַכָּבִים עַל־ das Anfahren.
Наѣзжáть, -ѣхáть פ״ע 1) פָּגוּעַ בְּרָכְבוֹ עַל־ an... 2) הִקָּבֵץ עַל־סוּסִים וּמִרְכָּבוֹת אֶל־ anfahren. zusammen- [zureiten, dressiren. -ся נפ׳.
Наѣзживать, -ѣздить פ״י חָנוֹךְ סוּס לַמֵּרוּץ, — אִלֵּף
Наѣзжій ת׳ בָּא בְּרֶכֶב angereist.
Наѣсться см. Наѣдáться.
Наэкономить פ״י חָשׂוֹךְ וְקָבוֹץ zusammensparen.
Наябедничать פ״ע הוֹצֵא דִבָּה עַל־ verleumden.
Наяву́ ת״פ (תחלים) בָּעִיר, בְּהַקִּיץ, בְּמַרְאֶה (וְלֹא בַחֲלוֹם) (ענ, כ) im Wachen.
Наявѣ́ ת״פ בָּרוּר, גָּלוּי, לָאוֹר, אֵל־נָכוֹן sichtbar.
Наяривать פ״ע עָשָׂה פַּעַם וּפַעֲמַיִם, עָמוֹל הֵנָּה וָהֵנָּה ein und dasselbe thun.
Не ת״פ בִּלְתִּי, בְּלִי, בַּל, אַין, אַל, לֹא nicht. Не на что купи́ть בְּכֶסֶף אֵין לִקְנוֹת. [nicht unschädlich.
Небезвре́дный ת׳ לֹא־נָקִי מֵרָע, רָע, מֻשְׁחָית, מֵרַע
Небезвы́годный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִמְנַע פְּרִי מִבְּעָלָיו nicht [unvortheilhaft.
Небесá ס״ר см. Нéбо.
Небéсный ת׳ הַשָּׁמַיִם, —הָרָקִיעַ, —שַׁחַק, —himmlisch.

Неблаговидный לא־נאוה, אשר לא־יכשר ת׳ unzulässig. [dankbarkeit.
Неблагодарность בגד, כחש, נשית־גמול נ׳ Un-
Неблагодарный שוכח חסד, מונע תודה ת׳ undankbar. [keit.
Неблагонадежность לא־נכונה נ׳ Unzuverlässig-
Неблагонадежный בלתי בטוח, לא־נכון ת׳ unzuverlässig. [übelgesinnt.
Неблагонамѣренный חורש און, יועץ בליעל ת׳
Неблагопристойность קלון, אי־כבוד נ׳ Unanständigkeit. [ständig.
Неблагопристойный לא־טוב, לא־נאוה ת׳ unan-
Неблагоразумие חסר תבונות ס׳ Unbedachtsamkeit.
Неблагоразумный נמהר, לא־נזהר, לא־חכם ת׳ unbedacht.
Нёбный החך ת׳ —Gaumen-.
Небо ס׳, Небеса׳ ר׳ כפ־יה, מרום, שחק, רקיע, שמים
Нёбо חך ס׳ Gaumen. [Himmel.
Небожитель מלאך השמים, שוכן מרום ז׳ Himmels-
Небозоръ см. Звѣздоглядъ. [bewohner.
Небольшой מצער, קטן, לא־גדול ת׳ nicht groß. Съ небольшимъ יתר מעט מ־ etwas über.
Небоописаніе ס׳ ספר תכונת־השמים Himmelsbeschreibung.
Небоописатель סופר תכונת־השמים ז׳ Uranograph.
Небосклонъ ספון הרקיע, חוג שמים ז׳ Horizont.
Небрежёніе ס׳,-брёжливость,-брёжность שפלות נ׳ Unbeachtsamkeit. [läßig.
Небрёжливый, -жный נרפה, חוסך ידיו ת׳ nach-
Небыва́лый חדש, אשר לא היה כמוהו 1) ת׳ nie vorgekommen. 2) אשר לא־נסה unerfahren.
Небыва́льщина דבר אשר לא־היה ולא־נברא נ׳ Seltenheit
Небылица см. Небыва́льщина. [unerhörte Sache.
Небытіё ס׳, -бы́тность אין נ׳ Nichtsein. Въ н. его בעת אשר אינו בה.
Невдалекѣ לא־רחוק מ־ ת״פ unweit.
Невдога́дъ, -вдомёкъ מבלי שים לב ת״פ ohne es gar zu ahnen.
Невеличекъ см. Небольшой. [zu ahnen.
Невзго́да יום צרה, עת רעה, פגע נ׳ Unglück. [achtet.
Невзирая מבלי הבט אל־ ת״פ unge-
Невзлюбить שטום ס״ ההפך לאויב ל־ abgeneigt
Невзначай פתע, פתאם unversehens. [werden.
Невзра́чность קטנות, קטן, מזער, מצער נ׳ Unansehnlichkeit.
Невзра́чный צעיר, קטון ת׳ unansehnlich.
Не́видаль, -да́льщина דבר אשר לא־נראה כמוהו נ׳ Seltenheit
Невидимка 1) (באמרי החמן) רואה ולא־נראה Unsichtbares. 2) סתר פנים Nebelkappe. Шапка н. צניף מסתר פנים. [bar.
Неви́димо בסתר, מבלי הראות (הנלות) ת״פ unsicht-
Неви́димый נסתר, נעלם מעין־ראי ת׳ unsichtbar.
Невинно בתם, בלי־עון ת״פ unschuldig.
Невинность תם, נקיון, בר לבב נ׳ צדק Unschuld.
Неви́нный צדיק, חף מפשע, נקי, בר־לבב ת׳ unschuldig.
Невмѣ́стный לא־נאוה ת׳ unpassend. [schuldig.
Невниманіе, -ма́тельность ערלת־, מגרעת־עין נ׳ אזן Unaufmerksamkeit.
Не́водъ, -до́къ (-дка́) חרם, מכמרת ז׳ Netz.
Невозбра́нный מתר, אשר אין אסר עליו ת׳ *unverboten, erlaubt.
Невозвра́тный אשר לא־ישוב ת׳ unersetzlich.
Невозде́ржность שטף בלי־מעצור נ׳ Unenthaltsamkeit. [haltsam.
Невозде́ржный אשר אין מעצור לרוחו ת׳ unent-
Невозмо́жность חדל, פלי נ׳ Unmöglichkeit. По невозможности מבלתי יכלת.
Невозмо́жный אשר לא־יקום ולא־חדל, פלאי ת׳ *אי־אפשר, אשר לא־יתכן, יהיה unmöglich.
Нево́лить см. Приневоливать.
Нево́льникъ משלם, קנין־כסף, עבד עולם ז׳ (ישעיה סב, יט) Sclave.
Нево́льница אמה, שפחה נ׳ Sclavin.
Нево́льническій עבד ת׳ —, עבדים — sclavisch.
Нево́льничество שבי, עבדות ס׳ Sclaverei.
Нево́льно בהכרח, בטרם שים לב ת״פ *unwillkürlich
Нево́льный בשגגה, נעשה מבלי שים לב ת׳ —, בלא־צדיה—unwillkürlich.
Нево́ля 1) שבי, עבדות; שביה Gefangenschaft. 2) לא־הכרח, *אנס, חזקת־היד, אי־רצון, אין־חפץ, צדיה *Nothwendigkeit. Что за н. ѣхать? מה ימריצך לנסע, באנס, בחזקת־היד. Но невол ѣ יד מי חזקה עליך—.
Невообразимый אשר אין לשער ת׳ גשגב מבינת אנוש undenkbar.
Невпопадъ לא־בעתו ובמקומו, ללא־עת ת״פ un-
Невпо́ру לא־בעתו ת״פ unzeitig. [passend.
Невреди́мый שלם, בלי־פגע ת׳ unverletzbar.
Невтерпёжъ לקצר רוח, כבד מנשא ת״פ nicht auszuhalten. [Nachtheil.
Невы́года, -дность לא־טוב, דרך לא־יועיל נ׳ —
Невы́годный לא־יועיל, לא־טוב ת׳ unvortheilhaft.

Невыносимый ת׳ כָּבֵד מִנְּשֹׂא unerträglich.
Невыразимый נַעֲלָה עַל־כָּל־נִיב שְׂפָתַיִם ת׳ unaus-
Невѣдомый מוּזָר, לֹא־נוֹדָע ת׳ unbekannt. [sprechlich.
Невѣдь מִי־יוֹדֵעַ, אֵין אִתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד־מָה ת״פ wer weiß.
Невѣдѣніе ס׳ לֹא־דַעַת Unkenntniß.
Невѣжа סַר־טַעַם, חֲסַר־לֵב, לֹא־לָמֵד, נָבוּב, בֹּעַר ז״ג Grobian. [deter.
Невѣжда בֹּעַר, נָבוּב, לֹא־לָמֵד, חֲסַר־לֵב ז״נ Ungebil-
Невѣжественный בְּלִי־הַשְׂכֵּל, חֲסַר־דֵּעָה ת׳ un-
Невѣжество ס׳ סִכְלוּת, אִוֶּלֶת Unwissenheit; Rohheit. wissend.
Невѣжливость חֹסֶר חֵן וְכָבוֹד, חֹסֶר־טַעַם נ׳ Unhöflichkeit.
Невѣжливый מְפִיר חֻקּוֹת חֵן וְכָבוֹד ת׳ unhöflich.
Невѣйка, -вѣйница דָּגָן לֹא זֹרֶה בַּמִּזְרֶה נ׳ unge-
Невѣріе ס׳ כַּחַשׁ בְּיָיִ, לֹא־אֱמוּן Unglaube. worfeltes Getreide.
Невѣрность שֶׁקֶר, לֹא־אֱמֶת, לֹא־נְכוֹנָה נ׳ (1 Unrichtigkeit. 2) כַּחַשׁ, בֶּגֶד, מַעַל Treulosigkeit.
Невѣрный שֶׁקֶר, כּוֹזֵב, לֹא־נָכוֹן, לֹא־אֱמֶת ת׳ (1 — unrichtig. 2) מוֹעֵל, בּוֹגֵד (ביי׳ או באדם) treulos. [keit.
Невѣроятность רָחוֹק עָנֵן מֵאֱמֶת נ׳ Unwahrscheinlich-
Невѣроятный רָחוֹק מֵאֱמֶת ת׳ unwahrscheinlich.
Невѣсомый בְּלִתִּי נִשְׁקָל, אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ לֹא־יֵחָקֵר ת׳ unwägbar.
Невѣста כַּלָּה נ׳ Braut. [
Невѣстка אֶשֶׁת הַבֵּן, כַּלָּה (1 נ׳ Schwiegertochter. 2) אֶשֶׁת־דֹּדָה, יִבֶמֶת Schwägerin.
Невѣсть מִי־יוֹדֵעַ ת״פ wer weiß.
Невѣянный לֹא־זֹרֶה בַּמִּזְרֶה וְרֻחַת ת׳ ungeworfelt.
Негáданно см. Нежда́нно. [ungelöschter Kalk.
Негáшеная и́звесть שִׂיד חַי (בְּטֶרֶם הוּבָא בַּמַּיִם)
Нéгдѣ בְּלִי־מָקוֹם, מָקוֹם אֵין לִי ת״פ es ist kein Platz.
Негибкій מָקְשֶׁה, אֲשֶׁר לֹא־יִכָּפֵף, בְּלִי־נָכֶף ת׳ unbieg-
Негибкость קָשִׁי נ׳ Unbiegsamkeit. [sam
Неглижировать (-рую) הָסַר מִלְּבוֹ, נָשָׁה, נָמוֹשׁ פ״י Negligiren. [vernachlässigen.
Негó см. Егó.
Негóдникъ см. Негодя́й.
Негóдность נִדָּה, רֹעַ, בְּלִיעַל נ׳ Untauglichkeit.
Негóдный מָשְׁחָת, לֹא־יוֹעִיל, לֹא־טוֹב ת׳ untauglich.
Негодовáніе ס׳ תְּנוּאָה, עֶצֶם, זַעַף, קֶצֶף Entrüstung.
Негодовáть (-дýю) קָצוֹף, זָעוֹף, זָעַם פ״ע entrüstet sein.
Негодя́й בֶּן־בְּלִיעַל, לֹא־יוֹעִיל לַכֹּל ז׳ Taugenichts. [-дя́йка נ׳.
Негостепріи́мный צַר־עָיִן כָּאוֹרְחִים, רַע־עָיִן ת׳ ungastfreundlich.

Негоціáнтъ סוֹחֵר, כְּנַעֲנִי ז׳ Großhändler.
Неграмотный אֲשֶׁר לֹא־יָדַע קְרֹא וּכְתֹב ת׳ des Lesens und Schreibens unkundig.
Негрёнокъ (-нка) נַעַר כּוּשִׁי ז׳ junger Neger.
Негритя́нка כּוּשִׁית נ׳ Negerin.
Негръ כּוּשִׁי ז׳ Neger. [neulich geschehen.
Недáвній שֶׁהָיָה תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם, שֶׁנַּעֲשָׂה מִקָּרוֹב
Недáвно מִקָּרוֹב ת״פ; תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם, לִפְנֵי־שְׁנַיִם אֲחֻדּוֹת
Недалёкій לֹא־רָחוֹק ת׳ unweit. [unlängst.
Недáльній קָרוֹב (מוֹדַע, שְׁאֵר); (דֶּרֶךְ) לֹא־רָחוֹק ת׳ (1 unweit; nahe. 2) לֹא־נִפְלָא, קָצַר beschränkt. Онъ
недáльняго умá קָצְרָה רוּחַ בִּינָתוֹ.
Недальновидность קֹצֶר רוּחַ בִּינָה נ׳ Kurzsichtig-
Надальновидный קְצַר־בִּינָה ת׳ kurzsichtig. [keit.
Недвижимое имѣніе см. Недвижимость.
Недвижимость נִכְסֵי בַיִת וְשָׂדֶה, אֲחֻזָּה נ׳ Grundvermögen. [lich.
Недвижный אֲשֶׁר לֹא־יָנוּעַ, בְּלִתִּי־נָע ת׳ unbeweg-
Нé для чего אֵין בְּצַע־, לֹא־יוֹעִיל ת״פ unnützlich.
Недобóръ יֶתֶר, שְׁאֵרִית, הַנִּשְׁאָר מִן־הַמִּקְחָה ז׳ Rückstand. [(ש״א ב׳, לב) Mißgönner. -льница נ׳.
Недоброжелáтель צַר־עָיִן, מְקַנֵּא, רַע־עָיִן ז׳
Недоброжелáтельство קִנְאָה, רַע־עָיִן ס׳ Mißgunst.
Недобросóвѣстность חֲטוֹת מִשְׁפָּט, עָוֶל, לֹא־צֶדֶק נ׳ Gewissenlosigkeit.
Недобросóвѣстный עָוֶל, מַטֵּה מִשְׁפָּט ת׳ gewissen-
Недоброхóт- см. Недоброжелáтельн—. [los.
Недобрый רָע, לֹא־טוֹב ת׳ nicht gut.
Недовáренный אֲשֶׁר לֹא־כֻשַּׁל דַּיּוֹ, נָא ת׳ nicht gar gekocht. [kochtes.
Недовáръ אֹכֶל לֹא־כֻשַּׁל דַּיּוֹ, נָזִיד נָא ז׳ nicht gar Ge-
Недовóльный לֹא־יֹאמַר, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע שָׂבְעָה ת׳ —
הוֹן, מִתְאוֹנֵן עַל־גּוֹרָלוֹ unzufrieden.
Недовѣріе חֹסֶר אֱמוּן בְּ־ ס׳, -рчивость נ׳ Mißtrauen.
Недовѣрчивый אֲשֶׁר לֹא־יַאֲמִין בְּכָל־לִבּוֹ ת׳ mißtrauisch. [trauen.
Недовѣря́ть חָדוֹל מֵהַאֲמִין בְּ־ פ״ח, -ся פ״ע mißTrauen.
Недовѣсъ, -вѣсокъ (-ска) מְגֹרַעַת בַּמִּשְׁקָל ז׳ das Fehlende am Gewichte. [מִמִּשְׁקָל falsch wägen.
Недовѣшивать, -вѣсить חִסַּר מִשְׁקָל פ״י, גָּרַע
Недогáдка, -гáдливость בְּלִי־הָבִין נ׳ Mangel an Scharfblick. [פְּשַׁר־דָּבָר nicht scharfsichtig.
Недогáдливый חֲסַר־לֵב מֵבִין ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִמְצָא
Недогáръ מְגֹרַעַת בְּעֹז יֵין־שֵׁכָר ז׳ Mangel an Stärke (im Branntwein).

Недоглядывать, -дѣть גָּרוֹעַ עַיִן מִ־ פ״י nicht bemerken.
Недода́ча ז׳ חִסָּרוֹן בְּמִתָּה, מִגְרַעַת בְּגָרָן das am Gegebenen Fehlende.
Недожаренный ת׳ (צלי) נָא nicht ausgebraten.
Недозво́ленный ת׳ *אָסוּר, בִּלְתִּי מָרְשֶׁה unerlaubt.
Недозрѣ́лый ת׳ לֹא־בָשֵׁל, פֵּג, בֹּסֶר (פרי) nicht ganz reif.
Недои́мка נ׳ חִסָּרוֹן בְּקֶסֶת (מֵס), מִגְרַעַת — Rückstand.
Недои́мочный ת׳ הַנִּשְׁאָר לָקַחַת, אֲשֶׁר לֹא־לָקַח עֲדַיִן rückständig. [diger, Schuldner
Недои́мщикъ ז׳ אֲשֶׁר לֹא־כִלָּה לְשַׁלֵּם מִסּוֹ Rückstän-
Недоко́нченный ת׳ בִּלְתִּי נִשְׁלָם unbeendet.
Недоко́рмъ ז׳ חֲסַר־מַאֲכָל וּמִרְעֶה Futtermangel.
פֵּיד, עָגוֹן, אֵיד נ׳ Mißgeschick.
Недолѣ́токъ (-тка) ז׳ נַעַר וָרָךְ Unmündiger.
Недолю́бливать טָמוֹן בְּחִבּוֹ אֵינָהּ לִ־ פ״י nicht sehr lieben.
Недомога́ть, -мо́чь הָחֳלָה, הֵחֵלָה פ״ע unwohl sein.
Недомо́лвка נ׳ עֹצֶר בְּמִלִּים, מִגְרַעַת שִׂיחָה das beim Sagen Verschwiegene.
Недомо́лъ ז׳ דָּגָן בִּלְתִּי טָחוּן הֵיטֵב knapp Gemahlenes.
Недомо́чь см. Недомога́ть. [הַמִּדָּה knapp messen.
Недомѣ́ривать,-мѣ́рять גָּרוֹעַ מִן־, הֶחְסֵר מִדָּה פ״י
Недомѣ́ръ,-рокъ(-рка) ז׳ חִסָּרוֹן הַמִּדָּה falsches Maaß.
Недомѣ́ска נ׳ בָּצֵק בִּלְתִּי נָלוּשׁ הֵיטֵב knapp Geknetetes. [Frühgeburt.
Недоно́съ,-носокъ (-ска) ז׳ נֶפֶל, נֶפֶל־אִשָּׁה, *שְׁלִיל
Недо́нятый ת׳ הַנִּשְׁאָר לָקַחַת, אֲשֶׁר לֹא־קִבְּלוּ עוֹד rückständig.
Недопёка נ׳ לֶחֶם בְּלִי־נֶאֱפָה הֵיטֵב knapp Gebackenes.
Не́допись,-пи́ска נ׳ חֲסַר בִּכְתָב — מִגְרַעַת in der Schrift Fehlendes. [Gezahltes.
Недопла́та נ׳ יֶתֶר הַחוֹב — noch nicht
Недопла́чивать, -плати́ть גָּרוֹעַ מִשְּׁלוֹם פ״י nicht völlig zahlen.
Недопо́й חֶסֶר מַשְׁקֶה הַבְּהֵמָה ז׳ Mangel an Trank.
Недополуча́ть, -прини́ть הַשְּׁאָר, גָּרוֹעַ מִקַּחְתּוֹ פ״י לָקַחַת (לָקַבֵּל) nicht völlig empfangen. [kauf.
Недопрода́жа נ׳ חֵלֶד מִמִּכְרַת דָּבָר nicht völliger Ver-
Недоразумѣва́ть, -мѣ́ть שָׁגָה בְּהָבִין דָּבָר פ״י mißverstehen. Недоразумѣва́ю בְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי, נִשְׁגַּבָה זֹאת מִבִּינָתִי.
Недоразумѣ́ніе ס׳ מִשְׁגֶּה בְּהָבִין דָּבָר Mißverständ-
Недоро́дъ ז׳ מִגְרַעַת בַּקָּצִיר Mißwachs. [niß.
Недоро́слый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־גָדַל (צֶמַח, שָׁנָה) לְמַדַּי nicht vollwüchsig. [Muttersöhnchen
Не́доросль ז׳ עָלוּל יָמִים, נַעַר, צָעִיר Minderjähriger;
Недоростокъ (-стка) ז׳ עוֹל יָמִים, קָטָן unerwachsenes Kind.
Недосиживать, -сидѣ́ть בִּלְתִּי מַלֵּא יְמֵי־רִבְצָה פ״י, בִּלְתִּי הָתַם לְדַגֵּר, עַל־בֵּיצֶיהָ nicht genug sitzen.
Недослы́шать גָּרוֹעַ מִדָּבָר, בִּלְתִּי הַקְשֵׁב לְמַדַּי פ״י אָזְנוֹ nicht recht hören.
Недослы́шка נ׳ בְּלִי־הַקְשִׁיב אָזְנוֹ mangelhaftes Hören.
Недосмо́тръ ז׳, -рѣ́ніе ס׳ מִגְרַעַת עַיִן מִ־, לֹא־רְאוֹת das Uebersehen.
Недосмотрѣ́ть גָּרוֹעַ עַיִן מִ־ פ״י nicht bemerken. Ты недосмотрѣ́лъ э́того לֹא־פָקַחְתָּ עַל־זֹאת עֵינֶיךָ, לֹא־שַׂמְתָּ לִבְּךָ אֵל־.
Недосо́лъ ז׳ אֵין דֵּי־מֶלַח (בָּאֹכֶל), חָסָר — Mangel an Salz.
Недоспа́ть см. Недосыпа́ть. [
Недоспѣ́лый см. Недозрѣ́лый.
Недоставá́ть, -ста́ть חִסַּר, בִּלְתִּי הִמָּצֵא פ״ע, לֹא־שָׁפוֹק, הִגְרַע, הִכָּצֵר, הִפָּקֵד nicht genügen. Ско́лько ему́ недостаётъ ה׳ מַחְסֹרוֹ.
Недоста́токъ (-тка) ז׳ 1) חֹסֶר, חֶסְרוֹן, חֶסֶר, מַחְסוֹר, מִגְרַעַת, בַּצָּרָה Mangel. Жить въ недоста́ткѣ חָיָה בְּחֶסֶר וְכָפָן. 2) מוּם, מִשְׁחָת, דֹּפִי, פְּחִתַּת Fehler. Н. ума́ בְּלִי־הַשְׂכֵּל, חֶסֶר־תְּבוּנוֹת, אֵין הָבִין.
Недоста́точно ת״פ אֵין־דַּי mangelhaft.
Недоста́точность נ׳ חִסָּרוֹן Mangelhaftigkeit.
Недоста́точный ת׳ 1) חָסֵר, נִגְרָע, אֲשֶׁר לֹא־יִשְׂכֹּק mangelhaft. 2) אִישׁ מַחְסוֹר, הַל, אֲשֶׁר אֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת arm. [מַשָּׂג unerreichbar.
Недостижи́мый ת׳ נִפְלָא מִ־, בִּלְתִּי אֲשֶׁר אֵין לְמִצֹא
Недостовѣ́рный ת׳ לֹא־נֶאֱמָן, אֲשֶׁר לֹא־יֵאָמֵן unglaubwürdig.
Недосто́йно ת״פ חָלִילָה unpassend. Н. тебя́ сдѣ́лать э́то חָלִילָה לְךָ מַעֲשׂוֹת זֹאת.
Недосто́йный ת׳ נִקְלֶה, נִבְזֶה, בְּלִיעַל unwürdig.
Недосту́пный ת׳ נִפְלָא מִ־, אֲשֶׁר אֵין לָבוֹא אֵלָיו; נִשְׂגָּב מִ־ unzugänglich.
Недосу́гъ ז׳ חֶסֶר עֵת דְּרוֹר, חֶסֶר עֵת חֹפֶשׁ Mangel an Zeit.
Недосу́жно ת״פ אֵין עֵת לִ־ nicht frei. [
Недосчи́тываться,-счита́ться פ״ע חָסוֹר בְּחֶשְׁבּוֹנוֹ, פָּקוֹד, פָּקוֹד die Zahl nicht voll finden. Я недосчи́тываюсь шести́ рубле́й עוֹדֶנִּי חָסֵר לְחֶשְׁבּוֹנִי שִׁשָּׁה שְׁקָלִים.
Недосѣ́въ ז׳ מִגְרָעוֹת בְּמִזְרַע־הַשָּׂדֶה mangelhafte
Недосяга́емый см. Недостижи́мый. [Aussaat.

Недотро́га, -дотя́ка 1) מְהִיר חֵמָה ז״נ empfindlicher Mensch. 2) פֶּרַח „אַל־תִּגַּע־בִּי״ נ׳ Sinnkraut. [Zaum.

Недоу́здокъ (-дка) ז׳ מוֹסֶר לְרֶסֶן, מַחְסוֹם ז׳ *פְּרֻמְבִּיָא

Недоу́мокъ (-мка) ז׳ חֲסַר בִּינוֹת Schwachsinniger.

Недоумѣва́ть פ״ע הוֹבֵשׁ, בּוּשׁ, קָטוֹן מֵהָבִין nicht begreifen. Я недоумѣва́ю קִטַּנְתִּי מֵהָבִין (נִשְׁגָּב), נִפְלָא הִגְנִי פּוֹסֵחַ עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים, כְּמָגֵנִי.

Недоумѣ́ніе ס׳ חֹסֶר מִזְמָה, אֲבֻדַּן־עֵצָה Unentschlossenheit.

Недоче́сться см. Недосчи́тываться.

Недочёты ז״ר מִגְרַעַת בְּחֶשְׁבּוֹן, חֶסְרוֹן לַמְּנִין Fehlsumme.

Недо́шлый ת׳ לֹא־בָכַר עוֹד, —אֲשֶׁר לֹא־בָשַׁל; עוֹלֵל; בֹּסֶר; נָא nichtfertig.

Недоѣда́ть, -ѣ́сть פ״י חוֹתֵר מֵאָכְלוֹ beim Essen nachlassen.

Не́другъ ז׳ שׂוֹנֵא, אוֹיֵב Feind.

Недру́жно בְּאֵין שָׁלוֹם ת״פ feindlich.

Неду́гъ ז׳ מַחֲלָה, חֳלִי, מַחֲלוּאָה, מַדְוֶה Krankheit.

Неду́жливый ת׳ יָדוּעַ־חֳלִי, אִישׁ מַכְאֹבוֹת kränklich.

Неду́жный ת׳ חוֹלֶה, דַּוִּי, דָּוֶה krank.

Недѣйствительность נ׳ 1) לֹא־אֱמֶת Ungültigkeit. 2) שָׁוְא, לֹא־הוֹעִיל Unwirksamkeit.

Недѣйствительный ת׳ 1) לֹא־, לֹא־נָכוֹן, לֹא־כֵן אֱמֶת ungültig. 2) לֹא־יוֹעִיל unwirksam.

Недѣ́лимое ס׳ פְּרָט, הָאֶחָד *Individuum.

Недѣ́лимый ת׳ בִּלְתִּי נֶחֱלָק untheilbar.

Недѣ́лька см. Недѣля. [wöchen-.

Недѣ́льный ת׳ שְׁבוּעִי־יָמִים, —הַשָּׁבוּעַ — wöchentlich,

Недѣ́ля נ׳ שָׁבוּעַ, שַׁבָּת, שְׁבוּעַת יָמִים Woche.

Неё см. Её.

Неестéственный ת׳ בִּלְתִּי טִבְעִי *unnatürlich.

Нежда́нно בְּטֶרֶם יְחֻלּוּ־לוֹ ת״פ unerwartet. Н. негáданно לְפֶתַע פִּתְאֹם ganz unvermuthet.

Не́жели מ״ח מִ־, מֵאֲשֶׁר als. [der. -лица נ׳.

Нежилéцъ (-лца́) ז׳ חוֹלֶה הוֹלֵךְ לָמוּת Hinsterben-

Незабвéнный ת׳ נִצָּב לְזֵכֶר עוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׁכַח תִּנְשֶׁנִּי Vergißmeinnicht. unvergeßlich.

Незабу́дка נ׳ מִין צִיץ הַשָּׂדֶה (אַל־תִּשְׁכָּחֵנִי, —אַל־, לֹא־) Vergißmeinnicht.

Незави́дный ת׳ לֹא־טוֹב, אֲשֶׁר אֵין־חֵפֶץ בּוֹ רַע וָמָר nicht beneidenswerth.

Независимость נ׳ דְּרוֹר, חָפְשׁ Unabhängigkeit.

Независимый ת׳ עוֹמֵד בִּרְשׁוּת עַצְמוֹ, חָפְשִׁי unabhängig. [auslöschlich.

Незагла́димый ת׳ גָּדוֹל מִנְּשֹׂא, אֲשֶׁר לֹא־יְכֻפַּר un-

Незадо́лго ת״פ לִפְנֵי יָמִים, —שְׁנוֹת מִסְפָּר לִפְנֵי kurz vor.

Незазо́рность נ׳ נְקִיּוּן מִפְּשַׁע, תֹּם, תֻּמָּה Untadelhaftigkeit.

Незазо́рный ת׳ נָקִי, תָּמִים, חַף מִפֶּשַׁע untadelhaft.

Незакóнно ת״פ לֹא־בְמִשְׁפָּט, לֹא־כְּצֶדֶק ungesetzlich.

Незаконнорождённый ת׳ בֶּן, מַמְזֵר, מוֹלֶדֶת חוּץ זָר unehelich.

Незакóнность נ׳ סֶלֶף חֹק, גֵּוֶל מִשְׁפָּט Ungesetzlichkeit.

Незакóнный ת׳ לֹא־כַדָּת, נֶגֶד הַחֹק ungesetzlich.

Незамáй меня см. Недотрóга 2.

Незамѣ́нимый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־, אֲשֶׁר אֵין מָחִיר לוֹ יַעֲרֻכֶנּוּ כָּל־מָחִיר unersetzlich. [unbemerkt.

Незамѣ́тный ת׳ בְּאֵין מֵשִׂים, אֲשֶׁר עַיִן לֹא־תִשְׁוָרֶנּוּ

Незапáмятный ת׳ אֲשֶׁר כְּבַר אָבַד זִכְרוֹ undenklich. Съ незапáмятныхъ временъ מִדּוֹרוֹת קְדוּמִים, מִנְּשִׁכָּחוֹת—.

Незапя́тнанный ת׳ נָקִי, זַךְ, בַּר, בְּאֵין דֹּפִי unbefleckt.

Незвáный ת׳ לֹא־קָרוּא ungeladen.

Нездорóвиться פ״ס הֻחְלָה, הֻחְלָה sich unwohl fühlen. Мнѣ нездорóвится נִהְיֵיתִי וְנֶחֱלֵיתִי.

Нездорóвый ת׳ חוֹלֶה, לֹא־בָרִיא ungesund.

Нездорóвье ס׳ חֳלִי, אֵין שָׁלוֹם Unpäßlichkeit.

Незлóбіе ס׳ רָצוֹן, רוּחַ נְדִיבָה Gutherzigkeit.

Незлóбный, -злóбивый ת׳ עָנָו; טוֹב לֵב gutherzig.

Незнáемо ת״פ מִבְּלִי דַעַת ohne zu wissen.

Незнáніе ס׳ בִּלִּי־דַעַת Unwissenheit.

Незрѣ́лость נ׳ בֹּסֶר, בֹּסֶר Unreife.

Незрѣ́лый ת׳ בְּעוֹדוֹ בֹסֶר, —עוֹדֶנּוּ unreif.

Незы́блемый ת׳ מוּסָד, אֲשֶׁר לֹא־יָמוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ unerschütterlich. [keit.

Неизбѣ́жность נ׳ חֹסֶר מִפְלָט (מָנוֹס) Unvermeidlich-

Неизбѣ́жный ת׳ *הַכְרָחִי, אֲשֶׁר אֵין מִפְלָט מִמֶּנּוּ unvermeidlich.

Неизвѣ́данный ת׳ אֵין חֵקֶר—unerforscht. [schaft.

Неизвѣ́стность נ׳ בִּלְתִּי־דַעַת אֶל־נָכוֹן Unbekannt-

Неизвѣ́стный ת׳ לֹא־נוֹדָע, פְּלִי, לֹא־, פְּלִיא, פְּלוּנִי אַלְמֹנִי, פַּלְמֹנִי unbekannt.

Неизгла́димый ת׳ לֹא־תִשָּׁכַח, אֲשֶׁר לֹא־יִמָּחֶה, —לֹא־יִכָּחֵד—unauslöschlich.

Неизлѣ́чимость נ׳ חֹסֶר תְּרוּפָה לְ־, אֵין מַרְפֵּא Unheilbarkeit. [אָנוּשׁ, מָאֵן הֵרָפֵא unheilbar.

Неизлѣ́чимый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֵרָפֵא, —לְאֵין מַרְפֵּא

Неизмѣ́нность נ׳ אֵין חֲלִיפוֹת, תֹּקֶף Unveränderlichkeit. [änderlich.

Неизмѣ́нный ת׳ לֹא־יִשָּׁנֶה, אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׁנֶה—unver-

Неизмѣ́римость נ׳ אֹרֶךְ לְאֵין תַּכְלִית, רֹחַב לְאֵין קֵץ Unermeßlichkeit. [unermeßlich.

Неизмѣ́римый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִמָּדֵד, לְאֵין קֵצֶה, לְבִלִּי־חֵק

Неизобразимый לא־יִתָּאֵר, אֲשֶׁר לא־יְחֻקָּה ת׳ —un=
Неизречённый см. Несказанный. [beschreiblich.
Неизсякаемый לא־״, אֲשֶׁר לא־״חָרַב מַעְיָנוֹ ת׳ —
לא־אַכְזָב; יָבוּשׁ מְקוֹרוֹ unversiegbar.
Неизцѣл— см. Неизлѣч—.
Неизчерпаемый לא־אַכְזָב ת׳ (מקור) unerschöpflich.
Неизъяснимый לְבָאֵר, אֲשֶׁר אֵין לְפַתֵּר ת׳ — uner=
klärlich.
Неимовѣрный אֲשֶׁר לא־יֵאָמֵן כִּי־יִסָּפֵר ת׳ unglaub=
Неимущество עֹנִי, מַחְסוֹר, חֶסֶר ס׳ Armuth. [lich.
Неимущій עָנִי, דַּל, מִסְכֵּן, אִישׁ מַחְסוֹר ת׳ Armer.
Наимѣніе חֶסֶר, חֹסֶר ס׳ Mangel. За неимѣніемъ
дѣнегъ מֵאֵין כֶּסֶף (מִבְּלִי, בְּאֹפֶס). [schickt.
Неискусный לא־מָהִיר, חֲסַר תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם ת׳ unge=
Неискусство חֶסֶר תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם ס׳ Ungeschicklichkeit.
Неисповѣдимость נִפְלָאוֹת, תַּעֲלֻמוֹת נ׳ Unerfor=
schlichkeit. [forschlich.
Неисповѣдимый לֵאין חֵקֶר, נִשְׂגָּב, נִפְלָא ת׳ uner=
Неисполнимый כָּבֵד מֵעֲשׂוֹת ת׳ unausführbar.
Неисправимый לֵאין מַרְפֵּא, אֲשֶׁר אֵין לְתַקֵּן ת׳
unausbesserlich [lässigkeit.
Неисправность שִׁפְלוּת יָדַיִם, מַרְפֵּה נ׳ Nach=
Неисправный בַּלְתִּי נֶאֱמָן לְמִשְׁמַרְתּוֹ ת׳ nachlässig.
Неиспытанный לֵאין חֵקֶר ת׳ unerforscht.
Неистово בְּזַעַף־אַף; בְּקוֹל הֲמֻלָּה, בְּשָׂאוֹן ס׳ mit Wuth.
Неистовство שִׁגָּעוֹן, הוֹלֵלוּת, שָׂאוֹן ס׳ Raserei.
Неистовствовать (-ствую) הִשְׁתַּגֵּעַ, הִתְהוֹלֵל פ״ע
rasen, toben.
Неистовый הוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל, זַד wüthend, rasend.
Неисчислимый см. Неизчётный. [losigkeit.
Нейтралитетъ חֹדֶל מִלָּחֶם לְעֵת קְרָבוֹת׳ Partei=
Нейтральный חֹדֶל מִלָּחֶם לְעֵת קְרָבוֹת ת׳ parteilos.
Неклассный אֲשֶׁר לא־נִקַּב בְּמַעֲלוֹת הַכָּבוֹד 1) ת׳
ohne Classenrang. 2) אֲשֶׁר לא־לְעִנְיַן לִשְׁכַּת הַסֵּפֶר
nicht zur Classe gehörig. -ное время עֵת לא־תוֹרָה בְּבֵית־סֵפֶר.
Некнижный אֲשֶׁר לא־יָדַע סֵפֶר ס׳ ungelehrt.
Нѣкогда אֵין עֵת לְ־ ת״ש ist keine Zeit.
Некорыстный לא־יוֹעִיל 1) ת׳ — unvortheilhaft;
untauglich. 2) מוֹאָס בְּבֶצַע uneigennützig.
Некрологъ זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר לַמֵּת ז׳ Todtenbericht.
Некромантія דֶּרֶשׁ אֶל־הַמֵּתִים, אוֹב נ׳ Geisterbe=
Некстати לְלֹא־עֵת ת״ש ungelegen. [schwörung.
Нѣктаръ מִגַּד־שָׁמַיִם (משקה אלילי הקדם) ז׳ Göttertrank.
Нѣкуда אֵין מָקוֹם לְ־ ת״ש es ist kein Platz.

Нелёгкая רוּחַ הַשָּׂטָן, רוּחַ רָעָה שת״נ böser Geist.
Нелицепріёмно בְּלִי מַשּׂוֹא פָּנִים ת״פ unparteiisch.
Нелицепріятно см. Нелицепріёмно. [teiisch.
Нелицепріятный אֲשֶׁר לא־יִשָּׂא פָנִים ת׳ unpar=
Нелóвкій אֲשֶׁר לא־, אֵין יָדַיִם לוֹ, גַּרְפֵּה, לא־מָהִיר ת׳
יָדַע פְּנוּת יָמִין אוֹ שְׂמֹאל ungeschickt.
Нелóвко לא־טוֹב ת״פ unbequem.
Нельзя אָסָר הוּא לְ־, לא יוּכַל אִישׁ לְ־, אֵין לְ־ ת״פ
אָסוּר לְ־* man kann nicht. [Aeußersten.
Нельзя ת״פ: до нельзя עַד־מְאֹד, עַד־אֵין־קֵץ bis zum
Нелѣпица, Нелѣпость תִּפְלָה, מָאוּס, תֹּהוּ, תֹּעֲבָה נ׳
סִכְלוּת; פִּגּוּל Unsinn.
Нелѣпый לא־טוֹב, נִתְעָב ת׳ abgeschmackt.
Нелюбóвь קִנְאָה, אֵיבָה נ׳ Feindschaft.
Нелюбъ לא־טוֹב בְּעֵינֵי ת״פ, — רַע nicht lieb. [scheu.
Нелюдимость הִפְרֵד מֵאָדָם ס׳, -ство נ׳ Menschen=
Нелюдимъ נִפְרָד מֵאָדָם, רָחַק מִבְּנֵי־אִישׁ ת׳
חָדַל־״־ אֲנָשִׁים menschenscheu.
Немáло לא־מְעַט ת״פ nicht wenig.
Немаловáжный לא־נִקַּל ת׳ nicht unbedeutend.
Немéдленно מִבְּלִי הִתְמַהְמֵהַּ, קַל מְהֵרָה ת״פ unge=
säumt.
Немилосéрдый אַכְזָרִי, אֲשֶׁר לא־יָדַע רַחַם ת׳ un=
Немилость אֵיבָה, זַעַם נ׳ Ungunst. [barmherzig.
Неминýемость אֱמֶת, תֹּקֶף נ׳ Unvermeidlichkeit.
Неминýемый אֲשֶׁר אֵין מִפְלָט מִמֶּנּוּ ת׳ unvermeidlich.
Немнóго לא־כַבִּיר, מְזֻעָר, מְעַט ת״פ nicht viel.
Немóжется אֵין שָׁלוֹם מַחֲלִי ס״פ es geht schlecht (mit
der Gesundheit).
Немóчь (-могý) הָחֳלָה, הָחֲלָה פ״ע unwohl sein.
Нéмочь, -мощь רִפְיוֹן יָדַיִם, אֹפֶס כֹּחַ נ׳ Schwäche,
Krankheit.
Немóщный לא־כֹחַ, אֵין אֵיל, אֵין אוֹנִים ת׳ kränklich.
Немýдрый (המ׳) לא־נִפְלָא, לא־נִקַּל ת׳ nicht sonderlich.
Немыслимо אֲשֶׁר לא־יַעֲלֶה עַל־לֵב ת״פ undenkbar.
Ненавидѣть (-вижу) שָׂנוֹא, שָׂטוֹם פ״ע hassen.
Ненавиствовать(-ствую) הִתְקוֹטֵט בְּ־ פ״ע Haß he=
Ненавистливый עָר, מְשֻׂנָּא ת׳ gehässig. [gen.
Ненавистникъ קָם, צַר, אוֹיֵב, שׂוֹנֵא ז׳ Hasser, Feind.
Ненависть שִׂנְאָה, אֵיבָה, מִשְׂטֵמָה נ׳ Haß.
Ненагля́дный אֲשֶׁר לא־תִשְׂבַּע עַיִן לְרְאוֹתוֹ ת׳,
נֶחְמָד לְמַרְאֶה woran man sich nicht satt sehen kann.
Ненаградимый אֲשֶׁר לא־יִשְׁוֶה בּוֹ כֶּסֶף־מְחִיר ת׳ un=
ersetzlich. [unzuverlässig.
Ненадёжный לא־נֶאֱמָן, בּוֹגֵד, אֲשֶׁר אֵין מִבְטָח בּוֹ ת׳

Ненадобность ג׳ אֵין צֹרֶךְ, אֵין חֵפֶץ Entbehrlichkeit.
Ненаказанн— см. Безнаказанн—.
Ненарокомъ, -нарочно ת״פ בְּלֹא־צִדִּיָּה, בְּלִי חֵפֶץ־לֵב, בְּלִי מַחֲשָׁבָה ohne Absicht.
Ненарочный ת׳ עָשׂוּי בְּלֹא־צִדִּיָּה (בְּלֹא־רְאוּת) absichtslos.
Ненарушимость ג׳ תֹּקֶף מִבְּלִי לַעֲבֹר Unverletzlichkeit.
Ненарушимый ת׳ לֹא־יַעֲבֹר, אֲשֶׁר לֹא יוּפַר unverletzlich.
Ненастливый, -настный ת׳ סַגְרִיר — regnicht.
Ненастье ס׳ סַעֲרַת־גֶּשֶׁם וְשֶׁלֶג, סַגְרִיר Regenwetter.
Ненасытимость ג׳ בְּלִי־דַעַת שָׂבְעָה Unersättlichkeit.
Ненасытимый, -сытный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע שָׂבְעָה unersättlich.
Ненужный ת׳ אֵין חֵפֶץ בּוֹ unnöthig.
Необдуманность ג׳ בְּלִי־הַשְׂכֵּל, אֵין הָבִין Unbedachtsamkeit.
Необдуманный ת׳ בְּלִי־הָבִין, עָשׂוּי מִבְּלִי שִׂים לֵב unbedachtsam.
Необитаемый ת׳ בְּאֵין יוֹשֵׁב, לֹא־נוֹשָׁב unbewohnt.
Необозримость ג׳ מֻרְחַב־יָה, רֹחַב לְאֵין קֵצֶה Unüberseehbarkeit.
Необозримый ת׳ רָחָב, אֲשֶׁר תִּכְלֶה עַיִן מֵרְאוֹת קָצֵהוּ לְאֵין קֵץ unüberseehbar.
Необоримый ת׳ אֵלְקוּם עִמּוֹ, אֲשֶׁר אֵין לָקוּם נֶגְדּוֹ unüberwindlich.
Необразованный ת׳ חֲסַר־תְּבוּנוֹת, בְּלִי־הַשְׂכֵּל unbildet.
Необрѣзанникъ ז׳ עָרֵל Unbeschnittener.
Необузданность ג׳ פִּרְעוֹת, מְשׁוּבָה נִצַּחַת Zügellosigkeit.
Необузданный ת׳ פּוֹרֵעַ מוּסָר, מְנַתֵּק מוֹסְרוֹת, מְשֻׁלָּח סוֹרֵר unbändig.
Необходимость ג׳ *הַכְרָח, צֹרֶךְ נָחוּץ Nothwendigkeit.
Необходимый ת׳ נָחוּץ, אֲשֶׁר אֵין לָסוּר מִמֶּנּוּ nothwendig.
Необходительный ת׳ אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהִתְהַלֵּךְ עִם־אֲנָשִׁים, בְּלִתִּי מְעֹרָב עִם־הַבְּרִיּוֹת *בְּלִתִּי מְעֹרָב עִם־הַבְּרִיּוֹת, אֲנָשִׁים ungesellig.
Необъяснимый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע, אֲשֶׁר אֵין פִּתְרוֹן לוֹ אִישׁ שָׁחֲרוֹ unerklärlich.
Необъятность ג׳ רֹחַב אֵין קֵצֶה Unermeßlichkeit.
Необъятный ת׳ רָחָב לְאֵין קֵצֶה unermeßlich.
Необыкновенность ג׳ דָּבָר נִפְלֶה, פֶּלֶא Ungewöhnliches.
Необыкновенный ת׳ יָקָר, נִפְלֶה, לֹא־רַבִּים כָּמוֹהוּ ungewöhnlich.
Необычайн— см. Необыкновенн—.
Необычный ת׳ נָכְרִי, זָר, נִפְלֶה, נִפְלָא seltsam.
Необязательный ת׳ אֵין אָנֹס unverpflichtet.
Неограниченный ת׳ בְּלִי־חֹק, בְּלִי־מְצָרִים, בְּלִי־גְבוּל unbeschränkt.
Неоднократно ת״פ פְּעָמִים רַבּוֹת, לֹא־אַחַת mehrmals.
Неодобрительный ת׳ 1) אֲשֶׁר לֹא־לֹא־טוֹב, לֹא־יָשָׁר יִכָּשֵׁר unlöblich. 2) לְחֶרְפָּה, בְּתוֹכָחוֹת, מְגַנֶּה missbilligend.
Неодолжительный ת׳ מוֹנֵעַ חֶסֶד ungefällig.
Неодолимый см. Необоримый.
Неодушевленный ת׳ *דּוֹמֵם, בְּלִתִּי־חַי unbelebt.
Неожиданно ת״פ פִּתְאֹם, פֶּתַע, בְּטֶרֶם יְחֻלּוּ לוֹ unerwartet.
Неожиданность ג׳ פֶּרֶץ פִּתְאֹם, שֶׁטֶף, הִגָּלוּת Unerwartetes.
Неописанный ת׳ אֲשֶׁר כָּל־דִּבְרֵי־סֵפֶר אֵין דַּי־בָּאֵר לוֹ unbeschreiblich.
Неоплатность ג׳ קֹצֶר יַד מְשַׁלֵּם Unbezahlbarkeit.
Неоплатный ת׳ (חוב) עָצוּם־, גָּדוֹל־, רַב מְשַׁלֵּם unbezahlbar.
Неопредѣлённость ג׳ אֵין שַׁחַר Unbestimmtheit.
Неопредѣлённый ת׳ לֹא־, לֹא־מֻתְכָּן, בְּלִתִּי מְפֹרָשׁ נִתְכָּן unbestimmt.
Неопровергаемый, -вержимый ת׳ נִצָּב, נֶאֱמָן, אֲשֶׁר אֵין לְכַחֵשׁ בּוֹ, לְעוֹלָם unumstößlich.
Неопрятность ג׳ אִי־נְקִיּוֹן, חֻלְאָה Unreinlichkeit.
Неопрятный ת׳ אִי־נָקִי, לֹא־טָהוֹר, אֲשֶׁר חֻלְאָה בּוֹ, נֶאֱלָח unreinlich.
Неопытность ג׳ בְּלִי־דַעַת, חֶסֶר מַסּוֹת חַיִּים Unerfahrenheit.
Неопытный ת׳ לֹא־יָדַע דֶּרֶךְ, אֲשֶׁר לֹא־נִסָּה—unerfahren.
Неорганическій ת׳ *דּוֹמֵם, אֲשֶׁר אֵין כֹּלְיוֹת חַיִּים לוֹ nicht organisch.
Неослабно ת״פ בְּלִי־שְׁפֹלוּת, בְּלִי־חֶרֶף, מִבְּלִי־הֶרֶף יָדַיִם ohne Unterlaß.
Неосмотрительно ת״פ מִבְּלִי שִׂים עַיִן עַל־דַּרְכּוֹ, מִבְּלִי־הִזָּהֵר, בְּאֵין הָבִין unachtsam.
Неосновательный ת׳ לֹא־נָאֱמָן, לֹא־נָכוֹן, לֹא־מוּסָד ungründlich.
Неоспоримый см. Неопровергаемый.
Неосторожность ג׳ בְּלִי־הִזָּהֵר Unvorsichtigkeit.
Неосторожный ת׳ לֹא־נִזְהָר, לֹא־נִשְׁמָר unvorsichtig.
Неосуществимый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם וְלֹא־יִהְיֶה unerfüllbar.
Неосѣдлый ת׳ בְּאֵין מוֹשָׁב לְנוֹדֵד keinen festen Wohnsitz habend.
Неосязаемый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־בָיִד יֻקַּח רוּחַ וְלֹא־בָשָׂר unfühlbar.
Неотвратимый ת׳ אֲשֶׁר אֵין לְהָשִׁיב unabwendbar.
Неоткуда ת״פ אֵין מוֹצָא לְ־ ist nicht woher zu...
Неотложно ת״פ מִבְּלִי הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד, מִבְּלִי אַחַר ohne Aufschub.
Неотлучно ת״פ מִבְּלִי לֶכֶת אָנָה, מִבְּלִי־מוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ וָאָנָה ohne sich zu entfernen.
Неотразимый ת׳ מִבְּלִי לְהָסִיר, אֲשֶׁר אֵין לְהָשִׁיב — unabwendbar.
Неотрицаемый см. Неопровергаемый.

Неотступный מאיין בִּ־, מַחֲזִיק בִּ־; בִּלְתִּי סָר מִ־ ת׳ zudringlich. [unveräußerlich.

Неотчуждаемый אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹר לְאִישׁ אַחֵר ת׳

Неотъемлемый אֲשֶׁר לֹא־יִקָּח מֵעַל־ ת׳ unnehmbar.

Неохота ג׳ אֵין חֵפֶץ, אֵין חֵפֶץ לִי Unlust. Мнѣ н. לְ־, לֹא־אֹבֶה, מֵאֵן אָנֹכִי לְ־.

Неохотно ס״פ בְּלִי־חֵפֶץ, לֹא־לְרָצוֹן unwillig.

Неоцѣнённый מְחִירוֹ, אֲשֶׁר לֹא־יֻדַּע אֲנוֹשׁ עֶרְכּוֹ ת׳ — unschätzbar. [nicht nachtragend.

Непамятозлобный סַלָּח, אֲשֶׁר לֹא־יִזְכֹּר וְלֹא־יִטֹּר ת׳

Неплатёжъ ז׳ חֲדַל, —, עָמֹד מְשֻׁלָּם Nichtzahlung.

Неплательщикъ ז׳ חָדַל מַהְשִׁיב חוֹב, בִּלְתִּי מְשַׁלֵּם schlechter Zahler.

Неплодіе ס׳ בִּלְתִּי עֲשׂוֹת פְּרִי Unfruchtbarkeit.

Неплодный ת׳ עָקָר, אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשֶׂה פְּרִי unfruchtbar.

Непоборимый см. Необоримый.

Непобѣдимый מִתְגַּבֵּר, אֲשֶׁר לֹא־יָכוֹל לוֹ אִישׁ ת׳ unbesiegbar.

Неповинн— см. Невинн—. עַל־כֹּל

Неповиновеніе ס׳ מְרִי, בִּלְתִּי הַקְשִׁיב, קְשִׁי־עֹרֶף, מְרִדוּת, מֶרֶד Ungehorsamkeit. [heit.

Неповоротливость נ׳ שְׁפָלוּת יָדַיִם, כְּבֵדוּת Plump-

Неповоротливый ת׳ נִרְפֶּה, לֹא־מָהִיר unbeholfen.

Непогода נ׳ גֶּשֶׁם וָרוּחַ, סַגְרִיר schlechtes Wetter. -годный, -годливый ת׳. [Unfehlbarkeit.

Непогрѣшимость, -шительность נ׳ נְקִיּוֹן מִמִּשְׁגָּה

Непогрѣшимый, -шительный ת׳ חַף, נָקִי מִמִּשְׁגָּה, מְשֻׁגָּנָה unfehlbar.

Неподалёку ס״פ לֹא־רָחוֹק מִ־ unweit.

Неподатливый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי כֹל unnach-

Неподатной ת׳ חָפְשִׁי מִמַּס abgabenfrei. [giebig.

Неподвижно ס״פ דוּמָם; מִבְּלִי מוּשׁ (נוּד) unbeweglich.

Неподвижность נ׳ דוּמָה, עָמוֹד תַּחְתָּיו, בְּלִי־נִיד, דוּמִיָּה Unbeweglichkeit.

Неподвижный ת׳ לֹא־, אֲשֶׁר לֹא־יָנוּעַ, עוֹמֵד תַּחְתָּיו — דוּמָם, יָמוּשׁ unbeweglich.

Неподдѣльный ת׳ נֶאֱמָן, לֹא־אַכְזָב unverfälscht.

Неподкупность נ׳ חֵדֶל מִכֶּסֶף, שִׂנְאַת בָּצַע Unbestechlichkeit.

Неподкупный ת׳ לֹא־יִשָּׂא פְּנֵי, אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח שֹׁחַד, שׂוֹנֵא בָצַע, נוֹעֵר כַּפָּיו מִשֹּׁחַד, כָּל־כֶּסֶף unbestechlich.

Неподражаемый מֵאֵין כְּמוֹהוּ, אֲשֶׁר אֵין עָרֹךְ אֵלָיו ת׳ unnachahmlich. [unzugänglich.

Неподступный לֶגֶשֶׁת אֵלָיו, אֲשֶׁר אֵין לָבֹא עָדָיו ת׳ —

Непозволеный, -волительный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֵעָשֶׂה, נֶגֶד הַחֹק, לֹא־כַדָּת unerlaubt.

Непоколебимость ז׳ חֹזֶק, תֹּקֶף, קְשִׁי Unerschütterlichkeit.

Непоколебимый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יָמוּט, נָכוֹן, בַּל־יִמּוֹט, מָצָק, יָצוּק unerschütterlich. [horsamkeit.

Непокорность נ׳ מְרוּת, מְרִדוּת, מְרִי, מֶרֶד Unge-

Непокорный ת׳ מוֹרֵד, סוֹרֵר, מַמְרֶה, מֹרֶה ungehorsam.

Непокрытый ת׳ חָשׂוּף, גָּלוּי, לֹא־חָפוּי unbedeckt.

Неполнота נ׳ חֲסָרוֹן, מִגְרַעַת Unvollständigkeit.

Непомѣрность נ׳ בְּלִי־דַעַת שָׂבְעָה Uebermässigkeit.

Непомѣрный ת׳ לְבָלִי־חֹק, לֹא־בַמִּדָּה וּבַמְּשׁוּרָה, עַד־בְּלִי־דַי übermässig. [Fassungsgabe.

Непонятливость נ׳ חֹסֶר תְּבוּנוֹת, אֵין הָבִין schwache

Непонятливый ת׳ חֲסַר־תְּבוּנוֹת, אֵין בִּינָה schlecht begreifend. [lichkeit.

Непонятность נ׳ תַּעֲלֻמוֹת דָּבָר וְעִנְיָן Unverständ-

Непонятный ת׳ פָּלִי, נִשְׂגָּב מֵהָבִין; פְּלִיא־דַעַת מִ־ unverständlich. [schuld.

Непорочность נ׳ תֻּמָּה, תֹּם, נְקִיּוֹן מֵחֵטְא וָפֶשַׁע Un-

Непорочный ת׳ נָבָר, תָּם, נָקִי, חַף מִפֶּשַׁע schuldlos.

Непорядокъ (-дка) ז׳ הֲפֵכָה, לֹא־סְדָרִים Unordnung.

Непорядочный ת׳ בְּלִי־סְדָרִים; נָלוּז, נִפְתָּל unordentlich. Не по себѣ עַד־לָחְלִי ס״פ unpäßlich. Мнѣ не по себѣ אֵין שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי. [samkeit.

Непослушаніе ס׳ מְרִי, קְשִׁי־עֹרֶף, מְרִדוּת Ungehor-

Непослушный ת׳ מַמְרֶה, מֹרֶה, מֵסִיר אָזְנוֹ מִשְׁמֹעַ אֶת־פִּי־ ungehorsam. [heit.

Непослѣдовательность נ׳ לֹא־סְדָרִים Ungereimt-

Непосредственно ס״פ בְּאֵין מוּל, בְּאֵין אִישׁ אוֹ דָבָר, גְּשָׁשִׁים אִישׁ בְּאָחִיו, בְּיֵנֵיהֶם unmittelbar.

Непостижимость נ׳ תַּעֲלוּמוֹת Unerforschlichkeit.

Непостижимый, -стижный ת׳ נִפְלָא מֵהָבִין, פָּלִי, נִכְחָד, נִשְׂגָּב — unbegreiflich. [unstandhaft.

Непостоянный ת׳ הֲפַכְפַּךְ, מְשֻׁנֶּה טַעֲמוֹ, קַל דַּעַת* Unbe-

Непостоянство ס׳ הִשְׁתַּנּוּת; קַלּוּת דַּעַת* ständigkeit.

Непостоянствовать (-ствую) פ״ע שָׁנָה לְרָגָעִים (פָּנָיו), הִשְׁתַּנֵּה מִיּוֹם לְיוֹם, טַעֲמוֹ unbeständig sein.

Непостыдный ת׳ לֹא־לַבֹּשֶׁת לְ־ vorwurfsloes.

Непосѣдъ ז׳ אוֹהֵב לָנוּעַ, אֲשֶׁר לֹא־יַחְשֹׂךְ רַגְלָיו unruhiger Mensch. -сѣдка נ׳.

Непотребникъ ז׳ אִישׁ זִמָּה, אִישׁ נְאוּפִים; קָדֵשׁ liederlicher Mensch. -ница נ׳.

Непотребный ת׳ זִמָּה, —, זְנוּנִים, רוֹדֵף liederlich.

Непотребство ס׳ תֹּעֵבָה, זִמָּה, נְאוּפִים, זְנוּנִים Buhlerei, Unzucht.

Непотре́бствовать (-ствую) רָדוֹף זָמָה פ״י liederlich sein.
Непочёмъ לֹא־נֶחְשָׁב לְמֵאוּמָה ת״פ keine Ursache.
Непочте́ніе בְּלִי־נִשּׂא פָנִים, בְּלִתִּי כַּבֵּד פ׳ Nichtachtung.
Непра́вда עָוֶל, לֹא־צֶדֶק נ׳ Unwahrheit.
Неправдоподо́бный אֲשֶׁר לֹא־דָמוּת אֱמֶת לוֹ ת׳ unwahrscheinlich.
Непра́ведность עָוֶל, לֹא־צֶדֶק נ׳ Ungerechtigkeit.
Непра́ведный עוֹשֵׂה עָוֶל, עָוֶל ת׳ ungerecht.
Непра́вильно לֹא־יָשָׁר, לֹא־נָכוֹן ת״פ unrichtig.
Непра́вильность לֹא־נְכוֹנָה, סִלֶּף נ׳ Unrichtigkeit.
Непра́вость לֹא־צֶדֶק, רִשְׁעַת־אִישׁ (בְּהִשָּׁפְטוֹ) נ׳ Ungerechtigkeit.
Непра́вый רָשָׁע (בְּהִשָּׁפְטוֹ) ת׳ ungerecht.
Непра́здная הָרָה ת׳ Schwangere.
Непра́здность הֵרָיוֹן נ׳ Schwangerschaft.
Непредви́дённый אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עַל־לֵב מֵרֹאשׁ ת׳ unvorhergesehen.
Непрекло́нность קְשִׁי־לֵב נ׳ Unbeugsamkeit. [lich.
Непрекло́нный מַכְבִּיד אָזְנָיו, קְשֵׁה־לֵב ת׳ unerbitt-
Непрело́жный לֹא־יָשׁוּב, לֹא־יַעֲבֹר (דבר) ת׳ unabänderlich. [durchaus.
Непремѣ́нно בֶּטַח, מִבְּלִי הַפֵּל דָּבָר, אֶל־נָכוֹן ת״פ
Непремѣ́нный לֹא־יִשָּׁנֶה, אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לוֹ ת׳ — unabänderlich.
Непреобори́м—, -преодоли́м— см. Необори́м—.
Непреры́вн—, -преста́нн— см. Безпреры́вн—.
Неприго́жій רַע־מַרְאֶה; לֹא־נָאוֹה ת׳ nicht hübsch.
Неприкоснове́нность קֹדֶשׁ מִנַּעַת בּוֹ נ׳ Unantastbarkeit.
Неприкоснове́нный (1 ת׳ אֲשֶׁר לֹא־תִנַּע בּוֹ יָד, אֲשֶׁר אֵין לְנַעַת בּוֹ unantastbar. 2) נוֹעֵר, רָחוֹק מִ־, נִשְׁמָר מִ־, כְּפוּי מִ־ nichttheilhaftig. [digkeit.
Неприли́чіе דֶּרֶךְ לֹא־נָאוֹה נ׳, -ность נ׳ Unanstän-
Неприли́чный לֹא־נָאוֹה, סָר טַעַם ת׳ unanständig. -лично тебѣ такъ поступа́ть זֹאת חָלִילָה לְךָ מַעֲשׂוֹת.
Непримири́мость תַּכְלִית שִׂנְאָה, אֵיבַת עוֹלָם נ׳ Unversöhnlichkeit.
Непримири́мый שׂוֹנֵא תַּכְלִית שִׂנְאָה ת׳ unversöhnlich.
Непримѣ́тн— см. Незамѣ́тн—.
Непринуждённо מִבְּלִי הִתְחַפֵּשׂ; מִבְּלִי הִתְאַמֵּץ ת״פ לְתָמוּ ungezwungen.
Непристо́йн— см. Неприли́чн—.
Неприступный לֹא־נִגָּשׁת עָדָיו, אֲשֶׁר אֵין לִקְרֹב אֵלָיו ת׳ — unzugänglich. Н. человѣ́къ אִישׁ נוֹרָא, מָנוֹר מִסָּבִיב.

חוֹמָה בְּצוּרָה. -пая стѣна́ חוֹמָה בְּצוּרָה עַל־סְבִיבָיו.
Непрису́тственный день יוֹם שַׁבָּתוֹן לְבָתֵּי־מִשְׁפָּט ungerichtlicher Feiertag. [chelt.
Непритво́рно בְּלִי־חֹנֶף, בְּלִי־הִתְחַפֵּשׂ ת״פ ungeheu-
Неприча́стный נָקִי כַּפַּיִם מִ־, אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵלֶק בְּ־ ת׳, נָקִי מִ־ unbetheiligt.
Непрія́зненность תְּנוּאָה, אֵיבָה נ׳ Feindschaft.
Непрія́зненный מָלֵא אֵיבָה ת׳ feindlich.
Непрія́знь, -я́зненность תְּנוּאָה, אֵיבָה נ׳ Feindschaft.
Непрія́тель שׂוֹנֵא, אוֹיֵב ז׳ Feind. -льница נ׳.
Непрія́тельскій אֲשֶׁר לָאוֹיֵב, הָאוֹיֵב— ת׳ feindlich.
Непрія́тность הָרַע בְּעֵינֵי־רָעָה, מֹרַת־רוּחַ נ׳ Unannehmlichkeit.
Непрія́тный רַע בְּעֵינֵי־, לֹא־טוֹב ת׳ unangenehm.
Непробу́дный сонъ שְׁנַת־עוֹלָם, שֵׁנָה מִבְּלִי־הָקִיץ הַיָּמִים — Todesschlaf. [kurze Dauer.
Непродолжи́тельность הַשְׁנִים, מְעַט הָעֵת נ׳ —
Непродолжи́тельный אֲשֶׁר לְיָמִים אֲחָדִים, לִשְׁנוֹת מִסְפָּר ת׳ — kurz dauernd. Въ непродолжи́тельномъ вре́мени עוֹד מְעַט מְזְעָר. [durchsichtig.
Непрозра́чный אָטוּם, לֹא־בָהִיר, לֹא־שָׁקוּף ת׳ un-
Непроизводи́тельный אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשֶׂה פְּרִי, לֹא־יַצְמִיחַ ת׳ — nicht producirend. [Wasserdichtheit.
Непромока́емость בְּלִי־הֵמֵק, צִיּוּן (עי׳ ח״א צי) נ׳ —
Непромока́емый אֲשֶׁר לֹא־יָבֹאוּ, בְּלִתִּי נָמֵק, בְּקִרְבּוֹ מַיִם; צִי (עי׳ ח״א) ת׳ wasserdicht. [keit.
Непроница́емость בְּלִתִּי הֵמֵק נ׳ Undurchdringlich-
Непроница́емый אֲשֶׁר מְאוּמָה לֹא־תַחֲלִיפֶהוּ, מָצָק, יָצוּק ת׳ undurchdringlich.
Непростительный (עָוֹן) גָּדוֹל, אֲשֶׁר לֹא־יְכֻפַּר, מְנֻשָּׂא ת׳ unverzeihlich. [keit.
Непроходи́мость תֹּהוּ לֹא־דֶרֶךְ נ׳ Undurchgänglich-
Непроходи́мый, -хо́дный אֲשֶׁר אֵין, בְּאֵין מַעֲבָר, לַעֲבֹר בּוֹ ת׳ undurchgänglich.
Непроходность см. Непроходи́мость.
Непро́чность חֲלִיפוֹת, חֶדֶל נ׳ Unhaltbarkeit.
Непро́чный רָפֶה, קְצַר יָמִים, אֲשֶׁר לֹא־יַעֲמֹד, לֹא־נֶאֱמָן, חָדֵל ת׳ undauerhaft.
Непро́чь אֵין לַחֲדֹל ת״פ nichts dagegen. Я непро́чь сдѣ́лать и э́то גַּם מִזֶּה לֹא־אֵנָה יָדִי. [unfahrbar.
Непроѣ́здный אֲשֶׁר אֵין לַעֲבֹר בּוֹ בְּסוּס וָרֶכֶב ת׳
Непьющій מַזִּיר מַיִן וְשֵׁכָר ת׳ nicht trinkend.
Нера́венство הֶבְדֵּל, שִׁנּוּת, אֵין עֶרֶךְ ס׳ Ungleichheit.
Неравно́ וְאוּלַי, וְאוּלַי, וְלוּ, וּמָה אִם־ ת״פ vielleicht aber.
Нерадивецъ (-вца) נִרְפֶּה, מִתְרַפֶּה בְּמְלַאכְתּוֹ ז׳,

עָצֵל Nachlässiger. -дивица ג׳.

Нерадивость ג׳ כַּף, עַצְלַתַּיִם, סַרְבָּה, שִׁפְלוּת יָדַיִם, רִמְיָה, חִבּוּק יָדַיִם Nachlässigkeit.

Нерадивый ת׳ см. Нерадивецъ.

Нерадѣніе ס׳ см. Нерадивость. [nachlässig sein.

Нерадѣть פ״ע (דה״ב כט, יא) הִשָּׁלֵה, עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ רִמִּיָּה

Неразборчивый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לְרַע nicht wählerisch.

Неразвитый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־לָמַד; לֹא־בֻכַּר unentwickelt.

Неразвязность ג׳ שִׁפְלוּת יָדַיִם, כִּבְדוּת Unbeholfenheit.

Неразвязный ת׳ שִׁפַּל־יָדַיִם, לֹא־מָהִיר unbeholfen.

Неразгадный ת׳ נִפְלָא מִבִּינַת, אֲשֶׁר אֵין לוֹ פִּתְרוֹן אָנוּשׁ unerklärlich. [bar.

Нераздѣлимый, -дѣльный ת׳ בִּלְתִּי נֶחְלָק untheil-

Неразлучно ת״פ יַחַד, מִבְּלִי־הִפָּרֵד unzertrennlich.

Неразрушимость ג׳ נֵצַח, תֹּקֶף Unzerstörbarkeit.

Неразрушимый ת׳ לֹא־יוּפַר; אֲשֶׁר לֹא־יֻהְרַס unzer-

Неразрѣшимый см. Неразгадный. [störbar.

Неразсуд— см. Безразсуд—.

Неразуміе ס׳ אֵין בִּינָה Unverstand.

Неразумный ת׳ חֲסַר־לֵב; בְּאֵין הָבִין unverständig.

Неразъ ת״פ עַד כַּמָּה פְּעָמִים, לֹא־אַחַת, לֹא־פַּעַם mehrmals.

Нераскаянность ג׳ מְרִי, קְשִׁי־עֹרֶף Unbußfertigkeit.

Нераскаянный ת׳ בִּלְתִּי שָׁב מִדַּרְכּוֹ רָע, קְשֵׁה־עֹרֶף, סוֹרֵר unbußfertig.

Нерасположеніе ס׳ אֵין חֵפֶץ בְּ־ Abgeneigtheit.

Нерасторопность ג׳ כַּף־, שִׁפְלוּת יָדַיִם, כִּבְדוּת, עַצְלַתַּיִם, רִמְיָה Unbehlofenheit.

Нерасторопный ת׳ שִׁפַּל־יָדַיִם, לֹא־חָרוּץ, לֹא־מָהִיר unbehlofen.

Нерачен—, Нерачив— см. Нерадив—.

Нервическій, Нервный ת׳ אֲשֶׁר לְעֹרְקֵי־הַחוּשׁ Ner-

Нервъ ז׳ עֹרֶק הַחוּשׁ, —גִיד Nerv. [ven-; nervös.

Неровный ת׳ מְעֻקָּל; עָקֹב, לֹא־יָשָׁר, גַּבְנֹן uneben, holperig.

Неровня ז״נ (כְּגִילוֹ) שֹׁנֶה מִ־ בְּשָׁנִים, אֲשֶׁר לֹא־כְגִילוֹ אוֹ בְּיוּחַשׁ Person ungleichen Standes mit Jemand.

Нерпа ג׳ כֶּלֶב־הַמַּיִם (כלים יז, יג) Seehund. -повый ת׳.

Нерпятина ג׳ בְּשַׂר כֶּלֶב־הַמַּיִם Seehundsfleisch.

Нерукотворенный, -творный ת׳ עָשׂוּי לֹא־בְיָדֵי־ לֹא־חָלוּ בוֹ יָדַיִם, —בְּאֶפֶס יָד אָדָם nicht von Menschenhänden geschaffen. [unzerstörbar

Нерушимый ת׳ בַּל־יִמּוֹט; —לֹא־יוּפַר, אֲשֶׁר לֹא־יֻהְרַס

Нерѣдко ת״פ פְּעָמִים רַבּוֹת nicht selten.

Нерѣшимость ג׳ הִתְעוֹת בַּעֲצָתוֹ, אֲבִדַּן־עֵצָה unentschlossenheit.

Нерѣшимый ת׳ אֲשֶׁר אֵין פִּתְרוֹן לוֹ unauflösbar.

Нерѣшительность см. Нерѣшимость

Нерѣшительный ת׳ פּוֹסֵחַ, אֹבֵד עֵצָה, אֹבֵד לִבּוֹ תּוֹעֶה לֵבָב, עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים unentschlossen.

Неряха ז״נ אֲשֶׁר בְּגָדָיו צֹאִים, אִי־נָקִי, מְגֹאָל, נֶאֱלָח unsauberer Mensch. [Unsauberkeit.

Неряшество ס׳, -ряшливость ג׳ חֲלָאָה, אִי־חֶדֶל־נָקָיוֹן

Неряшливый ת׳ מְגֹאָל, אִי־נָקִי unsauber.

Несбыточность ג׳ הַבְּצֵר דָּבָר, חֶדֶל Unmöglichkeit.

Несбыточный ת׳ חָדֵל, אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם וְלֹא־יִהְיֶה לְעוֹלָם unausführbar.

Несвоевременно ת״פ לֹא־בְעִתּוֹ, בְּלֹא־עֵת unzeitig.

Несвойственно (ему) ת״פ רָחוֹק, זָר לְ־, אֵין דַּרְכּוֹ לְ־ חָלִילָה לוֹ מִ־, לֹא־הִסְכִּין לְ־, מִ־ nicht eigentlich.

Несвѣдущій ת׳ לֹא־יָדַע, אֲשֶׁר לֹא־נִכָּה — unbewan-

Несвязица ג׳ טִיחַ שָׁוְא וְתָפֵל Ungereimtheit. [dert.

Несвязный ת׳ בְּלִי־חֹבֶר ungereimt. -ныя рѣчи טִיחַ דִּבְרֵי־תָפֵל, אִמְרֵי־רוּחַ. [brennbar.

Несгараемый ת׳ בָּטוּחַ מֵאֵשׁ, אֵינֶנּוּ אֹכֵל מֵאֵשׁ un-

Несговорчивость ג׳ קְשִׁי־לֵב Unverträglichkeit.

Несговорчивый אוֹטֵם אָזְנוֹ (מַקְשֶׁה לִבּוֹ) מִשְׁמֹעַ ת schwer zu überreden.

Несгода ג׳, -сгодье ס׳ אָסוֹן, פֶּגַע, אֵיד Unglück.

Несеніе ס׳ מַשָּׂא, נְשֹׂא; שְׂאֵת das Tragen.

Несказанный כָּל־מִלָּה אֵין דֵּי, אֲשֶׁר אֵין לְמַלֵּל ת בָּאֹרוֹ unaussprechlich.

Несклонняемый ת׳ בְּלִי־נִטְיָה (מלה נרקדוק) undekli- [Ungehorsamer. nirbar.

Неслухъ ז׳ (חמ׳) סוֹרֵר וּמוֹרֶה, עֲרַל־אָזְנַיִם, בִּלְתִּי מַקְשִׁיב

Неслыханный אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁמַע כָּמוֹהוּ ת unerhört.

Неслышный ת׳ בִּלְתִּי נִשְׁמָע unhörbar, leise.

Несмотря на ת״פ מִבְּלִי שִׂים לֵב, —, מִבְּלִי הַבֵּט אֶל־ בְּכָל־זֹאת ungeachtet. [unabsetzbar.

Несмѣняемый אֲשֶׁר לֹא־יוּמַר, אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לוֹ ת

Несмѣтность ג׳ רֹב לְאֵין חֵקֶר, עָצוּם לְאֵין מִסְפָּר unzählbarkeit.

Несмѣтный ת׳ רַב לְאֵין חֵקֶר, עָצוּם לְאֵין מִסְפָּר un-

Несносность ז׳ תְּלָאָה, טֹרַח, עָמָל Unerträglichkeit.

Несносный ת׳ אֲשֶׁר הוּא לְמַשָּׂא, כָּבֵד מִנְּשֹׂא; -לָטֹרַח; מְלֵאָה unerträglich.

Несовершеннолѣтіе ס׳ אָבִיב, (בראשי׳ מז, לז) צְעִירָה שְׁנוֹת הַחַיִּים Unmündigkeit.

Несовершеннолѣ́тній עוֹל, אֲשֶׁר לֹא־מָלְאוּ יָמָיו ת׳ unmündig.

Несовершéнный לֹא־תָמִים, לֹא־שָׁלֵם ת׳ unvollkommen.

Несовмѣ́стимый, -мѣ́стный אֲשֶׁר לֹא־יִחָבֵר אֶל־ ת׳ [לֹא־יַחַד עִם, לֹא יָלוּד — unvereinbar.

Несогла́сіе ס׳ אֵין שָׁלוֹם; לֹא־סְדָרִים Uneinigkeit.

Несогла́сный ת׳ 1) בִּלְתִּי מְשֻׁלָּם עִם־, מִתְקוֹטֵט — nicht übereinstimmend. 2) בִּלְתִּי מַקְבִּיל אֶל־ *מִתְנַגֵּד; אֶל־ nicht entsprechend. [zerstörbarkeit.

Несокруши́мость נ׳ תֹּקֶף בִּלְתִּי־מוֹט, חֹסֶן לָעַד Un-

Несокруши́мый ת׳ לֹא־בִלְתִּי־מוֹט, אֲשֶׁר לֹא־יֵרֹץ; לֹא־בִלְתִּי־חַת unzerstörbar.

Несомнѣ́н— см. Безсомнѣ́н—. [lungsunfähigkeit.

Несостоя́тельность נ׳ לֹא־כֹחַ, קְצַר־יָד מִ־, קְצַר־יָד, מָךְ מַעֲרַךְ חוֹבוֹ Zahlungsunfähig.

Несостоя́тельный ת׳ מְשֻׁלָּם נְשִׁיוֹ

Несподру́чный אֲשֶׁר לֹא־יִכְשַׁר לְמַעֲנֵהוּ ת׳ —, לְמַעֲשֵׂהוּ, כָּבֵד מַעֲשׂוֹת unbequem.

Неспори́ть, -ся לֹא־יוֹעִיל, לֹא־יִצְלַח פ״פ nicht gelingen.

Неспо́ро לָרִיק, לַתֹּהוּ, לְלֹא־יוֹעִיל ת״פ ohne Erfolg.

Неспосо́бность נ׳ אֹפֶס כִּשָּׁרוֹן, בִּלְתִּי יְכֹלֶת Unfähigkeit. [לֹא־לָמֵד, לֹא־נָפָה, יְכֹשֵׁר unfähig.

Неспосо́бный ת׳ —, לֹא־יוּכַל, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לְ־ —לֹא־

Несправедли́вость נ׳ סֶלֶף, עָוֶל, לֹא־צֶדֶק Ungerechtigkeit. [2) עָוֶל, —, אָוֶן—ungerecht.

Несправедли́вый ת׳ 1) מְסֻלָּף מִשְׁפָּט; לֹא־צַדִּיק.

Неспя́чекъ (-чка) см. Портула́къ. [gleichlich.

Несравне́нно ת״פ יֶתֶר מְאֹד, מֵאֵין עֶרֶךְ אֶל־ —unver-

Неста́ло פ״פ אֵין עוֹד, אָפֵס (עת״ד -ста́нетъ) es fehlt, ist dahin. Неста́ло одного́, ско́ро и друга́го неста́нетъ אֶחָד אֵינֶנּוּ, עוֹד מְעַט וְגַם הַשֵּׁנִי אֵינֶנּוּ.

Нестарѣ́лка נ׳ צְרִי־גַנִּים, מִין צֶמַח Edelgarbe.

Нестерпи́мый ת׳ כָּבֵד מִנְּשֹׂא, מְלֵאָה unerträglich.

Нести́ (несу́) 1) נָשָׂא פ״י, סָבוֹל עַל־כָּתֵף, נִטֵּל; הָבָא tragen. 2) נָשָׂא פְּרִי, עָשָׂה—, נָתוֹן— מַלֵּט בֵּיצִים; hervorbringen, legen (Eier). 3) נָשָׂא בְרוּחוֹ, —, סָבוֹל, כַּלְכֵּל, הָכֵל dulden. 4) נָשָׂא מִשְׂרָה, כֹּהֵן führen (Geschäfte), bekleiden (ein Amt). 5) הָפִיחַ, פּוּחַ פ״פ weben. У окна́ несётъ ро́ю מִן־הַחַלּוֹן יָשׁוּב רוּחַ. Отъ него́ несётъ сивýхой מִפְּיוֹ יָפוּחַ רֵיחַ יַיִן שִׁכָּרוֹן. Н. вздоръ, чепуху́ הָפַח כְּזָבִים. Ребёнка несло́ всю ночь הַיֶּלֶד הוֹרִישׁ אָכְלוֹ מִבִּטְנוֹ כָּל־הַלַּיְלָה. Ло́шади несу́тъ הַסּוּסִים יִשְׂרוּ הָלְאָה. Куда́ васъ Богъ несётъ? אָנָה פָּנֶיךָ מוּעָדוֹת; אָנָה יִשָּׂאֲךָ רוּחַ יְיָ. -ся 1) הִנָּשֵׂא נפעל getragen werden. 2) סָעוֹר פ״ח הִשְׁתָּעֵר הָרֹאָה, גּוּז הִישׁ hineilen. Несётся молва́ הַקּוֹל יָצָא כִּי־ *הַטֵּל, — מַלֵּט בֵּיצִים 3) Eier legen.

Нестроевóй לֹא מִבְּנֵי־הַמַּעֲרָכָה ת׳ (איש צבא) nicht in der Fronte dienend.

Нестро́йность נ׳ לֹא־סְדָרִים Unordnung.

Нестро́йный ת׳ לֹא־סְדָרִים לוֹ, בְּאֵין סֵדֶר —verwirrt.

Несу́шка נ׳ תַּרְנְגֹלֶת מְמַלֶּטֶת בֵּיצִים Leghenne.

Несча́стіе ס׳ הוֹוָה, כִּיד, אָסוֹן, נֶכֶר, פֶּגַע, שֶׁבֶר, אִיד רָעָה, צָרָה Unglück.

Несча́стливый, -сча́стный ת׳ 1) רָע, לֹא־טוֹב, —, אִיד — unglücklich. Н. случай פֶּגַע רָע. Н. день יוֹם אִיד. 2) אֹבֵד, אֹבֶד, אֻמְלָל, קְשֵׁה־יוֹם, הֵלָכָה Unglücksseliger.

Несчастливецъ (-вца) ז׳ -вица נ׳ см. Несчастный 2. [unzählig.

Несчётный — לֵאין מִסְפָּר, אֲשֶׁר אֵין סִפְרוֹת לוֹ ת׳

Несъѣдо́бный, -до́мый אֲשֶׁר לֹא־יֵאָכֵל מֵרֹעַ ת׳ ungenießbar. [sättigend.

Несы́тный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׂבִּיעַ (לֹא־לְשָׂבְעָה) nicht

Нéсыть נ״נ אִישׁ לֹא־יֵדַע שָׂבְעָה, זוֹלֵל Unersättlicher,

Нетерпѣ́жъ ז׳ см. Нетерпѣли́вость. [=che, =ches.

Нетерпи́мость נ׳ שִׂנְאַת־עֲמִיתוֹ, אֵיבָה לְכָל־בֶּן־עַם־ אַחֵר Intoleranz.

Нетерпѣли́вость נ׳ כְּלִיוֹן עֵינַיִם, קְצַר־רוּחַ Ungeduld.

Нетерпѣли́вый ת׳ נִמְהָר, נִבְהָל, —, רוּחַ, קְצַר־אַפַּיִם ungeduldig.

Нетерпѣ́ніе ס׳ см. Нетерпѣли́вость. Жду съ нетерпѣніемъ אֲחַל; קְצָרָה רוּחִי—, כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לְ־ בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם.

Нетёсъ אֶבֶן שְׁלֵמָה, —, בִּלְתִּי־גָזִית ז׳ unbehauener Stein. [lichkeit.

Нетлѣ́ніе ס׳, -ность נ׳ נֵצַח, בִּלְתִּי־כְלוֹת Unvergäng-

Нетлѣ́нный ת׳ נֵצַח לְעוֹלָם, —, בִּלְתִּי־כָלֶה un-

Нето́кмо см. Нето́лько. [vergänglich.

Нето́лько לֹא־לְבַד, לֹא־רַק ת״פ nicht nur.

Нетопы́рь ז׳ בְּאוּת, תַּחְנְשֶׁמֶת, עֲטַלֵּף *Fledermaus.

Нетрéзвость נ׳ חֲמַת מַיִן, שִׁכָּרוֹן (חושע ד, יח) סֹבֶא Betrunkenheit. [הֲלוּם יַיִן berauscht.

Нетрéзвый ת׳ לֹא־הֵקִיץ מִיֵּינוֹ, אֲשֶׁר, שִׁכּוֹר, סָבוּא,

Нетро́нь-меня см. Недотро́га.

Неувядáемый אֲשֶׁר לֹא־יִבֹּל ת׳ unverwelklich.

Неугасáемый, -гаси́мый אֲשֶׁר לֹא־יִכְבֶּה ת׳ unauslöschlich. [Wesen.

Неугомо́нность נ׳ חֲדַל הַשְׁקֵט, אַל־דָּמִי unruhiges

Неугомо́нный ת׳ בִּלְתִּי שָׁלֵו; בְּאֵין מָנוֹחַ, אֲשֶׁר לֹא־

סוֹעֵר, הוֹמֶה, יוֹכֵל הַשְׁקֵט unruhig; rastlos.
Неуда́лый ת׳ לֹא־מָהִיר, אֵין אֵיל nicht kühn.
Неуда́ль נ׳ נִבְזֶה, נִקְלֶה; נִרְפֶּה Schwächling.
Неуда́ча נ׳ פְּגַע, אָסוֹן, מַעֲשֶׂה לְלֹא־הוֹעִיל Mißlingen.
Неуда́чливый, -да́чный ת׳ לֹא־, אֲשֶׁר לֹא־יַצְלִיחַ — יוֹעִיל nicht gelungen.
Неудержи́мый אֲשֶׁר אֵין מַעֲצוֹר לוֹ ת׳ unaufhaltbar.
Неудо́бность נ׳ כֹּבֶד—, כִּבְדוּת מְעוֹשֶׂהוּ Unbequemlichkeit.
Неудо́бный ת׳ כָּבֵד מִ־, לֹא־נָקֵל unbequem. Мнѣ это неудо́бно אֵין לִי—, כָּבֵד מִמֶּנִּי הַדָּבָר (יהושע יז, טו).
Неудобовари́мый ת׳ קָשֶׁה לְהֵקָבֶה (מאכל) schwer verdaulich.
Неудобопонятный ת׳ כָּבֵד—, נִפְלָא מֵהָבִין schwerständlich.
Неудо́бство ס׳ см. Неудобность.
Неудовольствіе ס׳ בּוּז לְדָבָר, אֵין־חֵפֶץ בְּ־ Unzufriedenheit.
Неуже́ли ת״פ? הַאִם? הַאֻמְנָם? ist es möglich?
Неужи́вчивость נ׳ אַנַּת־מָדוֹן, שִׂנְאַת־שָׁלוֹם Unverträglichkeit.
Неужи́вчивый ת׳ גַּרְגָּן, אִישׁ רִיב, שׂוֹנֵא־שָׁלוֹם unverträglich.
Неужли́ -ужто см. Неуже́ли.
Неукло́нно ת״פ מִבְּלִי־שׁוּב אָחוֹר; בְּלִי־הָשֵׁב nicht nachgebend.
Неуклю́жесть נ׳ עֲצַלְתַּיִם, מַרְבֶּה, כִּבְדוּת Plumpheit.
Неуклю́жій см. Нело́вкій.
Неукори́зн—см. Безукори́зн—.
Неукосни́тельно ת״פ מִבְּלִי־אַחַר מִבְּלִי־הִתְמַהְמֵהַּ ungesäumt.
Неукроти́мый ת׳ אֵין מַעֲצוֹר, אֲשֶׁר לֹא־יוּכַל הַשְׁקֵט — לְרוּחוֹ unbändig.
Не́укъ ז׳ 1) см. Не́учъ. 2) שׁוֹר אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עָלָיו פַּר לֹא־לָמַד, עֹל junger Ochs.
Неулови́мый ת׳ נִשְׂגָּב מִחוּשׁ אֱנוֹשׁ nicht zu fassen.
Неумоли́мый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל תַּחֲנוּנִים unerbittlich.
Неумо́лкно, -мо́лчно ת״פ מִבְּלִי־דֹם, בְּלִי־דָמִי unaufhörlich.
Неумы́вка נ״נ מְגֹאָל, אִי־נָקִי, לֹא־רָחֵץ unreinliche Person.
Неумышленно ת״פ בִּשְׁגָגָה, לֹא־בְזָדוֹן, בְּלֹא־צִדִּיָּה unvorsätzlich. -ность נ׳ שְׁגָגָה, לֹא־צִדִּיָּה Unvorsätzlichkeit.
Неумѣ́лый ת׳ לֹא־יָדַע, אֲשֶׁר לֹא־יָבִין—ungeschickt.
Неумѣ́нье ס׳ אֵין הָבִין, בְּלִי־דַעַת Unkenntniß.
Неумѣ́ренность נ׳ בְּלִי־חֹק Unmäßigkeit.
Неумѣ́ренный ת׳ בְּלִי־מִדָּה, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע שָׂבְעָה וּמְשׂוֹרָה unmäßig.
Неумѣ́стный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִכָּשֵׁר, לֹא־נָאוֶה unschicklich.
Неупотреби́тельный ת׳ לֹא־יוֹעִיל, אֲשֶׁר לֹא יִסְכֹּן—unbrauchbar.
Неупроси́мый см. Неумоли́мый.
Неурожа́й ז׳ חֹסֶר־לֶחֶם, בְּצֹרֶת Mißwachs. -жа́йный годъ רָעָב, שְׁנַת־בְּצֹרֶת Mißjahr.
Неуря́дица נ׳ הַפֵּכָה, לֹא־סְדָרִים Unordnung.
Неуря́дливый, -ря́дчивый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־הִסְכִּין בְּסִדְרִים unruhig.
Неусидчивость נ׳ בְּלִי־שֶׁבֶת, בְּלִי־הַשְׁקֵט Unruhe.
Неусидчивый ת׳ הוֹמֶה, נִגְרָשׁ unruhig.
Неуслу́жливый ת׳ חָדֵל מֵעֲשׂוֹת חֶסֶד dienstfertig.
Неусто́й ז׳, -сто́йка, -сто́йчивость נ׳ מַעַל בְּרִית, בְּלִתִּי שְׁמוֹר מוֹצָא שְׂפָתָיו Nichterfüllung.
Неусто́йчивый ת׳ מֵחֵל דְּבָרוֹ מֵפֵר בְּרִית, עוֹבֵר חֹק, אֲשֶׁר לֹא־נָקִים מוֹצָא שְׂפָתָיו wortbrüchig.
Неустраши́мость נ׳ אֹמֶץ לֵב לְבְלִי־חָת Unerschrockenheit.
Неустраши́мый ת׳ בְּלִי־חָת, שַׁאֲנָן מִפַּחַד unerschrocken.
Неустро́йство ס׳ הֲרִיסוּת, לֹא־סְדָרִים Unordnung.
Неусту́пчивость נ׳ קְשִׁי־עֹרֶף Unnachgiebigkeit.
Неусту́пчивый ת׳ קָשֶׁה־, אֲשֶׁר לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי־כֹל, עֹרֶף, מַקְשֶׁה לִבּוֹ, מַכְבִּיד— starrsinnig.
Неусы́пность נ׳ שֹׁקֵד בְּאֵין תְּנוּמוֹת Unermüdlichkeit.
Неусы́пный ת׳ שׁוֹקֵד מִבְּלִי־נוּם unermüdlich.
Неутоли́мый ת׳ בְּאֵין הֲפוּגוֹת, בְּלִי הַשְׁקֵט; לְאֵין מַרְפֵּא nicht zu stillend.
Неутоми́мость נ׳ יַד חָרוּצִים Unermüdlichkeit.
Неутоми́мый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִיעָף וְלֹא־יִיגַע unermüdlich.
Неутѣ́шимый ת׳ מָאֵן לְהִתְנַחֵם untröstlich.
Неутѣ́шный ת׳ בְּאֵין מְנַחֵם, אֲשֶׁר אֵין נְחוּמִים לוֹ חֲדַל־נְחוּמִים trostlos.
Неучти́вецъ (-вца) ז׳ מוֹנֵעַ חֵן וְכָבוֹד מִן בְּנֵי־אָדָם, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־מַקְלָה עֲמִיתוֹ Grobjan. -вица נ׳.
Неучти́вый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִשָּׂא פְנֵי־אִישׁ unhöflich.
Не́учъ ז׳ בַּעַר לֹא־לָמַד Unwissender. Не́учь נ׳.
Неуязви́мый, -язвля́емый ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יֵאָנֶה לוֹ כָּל־נֶגַע unverwundbar.
Нефть נ׳ נֵפֶט*, שֶׁמֶן־הָרִים Bergöl. -тяно́й ת׳.
Нехожде́ніе ס׳ בְּלִתִּי־לֶכֶת אֶל־, פֶּגֶר מִלֶּכֶת das Nichtgehen.
Нехоро́шій ת׳ לֹא־טוֹב nicht gut.
Нехоте́ніе ס׳ אֵין חֵפֶץ בְּ־ das Nichtwollen.
Не́хотя ת״פ בְּלֹא־צִדִּיָּה, לֹא־בִרְצוֹן ungern.
Не́христь ז״נ לֹא־נוֹצְרִי Nichtchrist.

Нечáянно ת״פ בְּטֶרֶם יְחֻלּוּ לוֹ, לְפֶתַע פִּתְאֹם, בְּפֶתַע unverhofft.

Нечáянность נ׳ הִקָּרֶה פִּתְאֹם, בוֹא— Zufälligkeit.

Нечáянный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־שִׁעֲרוּהוּ, —פִּתְאֹם unerwartet.

Нéчего, Нéчему אֵין דָּבָר, אֵין לְ־ ת״פ nichts. Тебѣ нéчего бояться אַל־תִּירָא מְאוּמָה. Тутъ нéчему удивля́ться הַדָּבָר הַזֶּה לֹא נִפְלָא.

Нечёса ז״נ אֲשֶׁר מִשֹּׁרֶק לֹא־עָלָה עַל־רֹאשׁוֹ Zauskopf.

Нечести́вецъ (-вца) ז׳ עָוֵל, בְּלִיעַל, רָשָׁע עָוֶל, מְרִשְׁעַת, בַּת בְּלִיעַל נ׳ -вица.

Нечести́вый ת׳ בֶּן־בְּלִיעַל, בֶּן־עָוְלָה, רָשָׁע ruchlos.

Нечéстіе ס׳ עָוֶל, עָוְלָה, נְבָלָה, פֶּשַׁע, רֶשַׁע, עֹשֶׁק, זִמָּה, עִוָּתָה, סְלֶף Gottlosigkeit.

Нечётній ת׳ מְלֵאָה קוֹרְאָיו, כְּתָב (כְּתָב) unleserlich.

Нечётка נ׳ מִסְפָּר לֹא־זוּגִי (7, 5, 3, כמו) ungerade Zahl.

Нечётный ת׳ לֹא־זוּגִי (מספר) ungerade.

Нечётъ ז׳ см. Нечётка. [keit.

Нечистополо́тность נ׳ חֲלֻאָה, אִי־נְקִיּוֹן Unsauber-

Нечистополо́тный ת׳ מְגֹאָל, בְּלִתִּי טָהוֹר, אִי־נָקִי unsauber. [lichkeit.

Нечистота́ נ׳ חֲלֻאָה, נִדָּה, טֻמְאָה, שִׁקּוּץ Unrein-

Нечи́стый ת׳ מְגֹאָל, טָמֵא, אִי־נָקִי, בְּלִתִּי־טָהוֹר unrein.

Нéчисть נ׳ חֲלִי־זִמָּה; צְרָעַת מַמְאֶרֶת Luftseuche.

Нечувстви́тельный ת׳ 1) מַקְשִׁיחַ, אֲשֶׁר לֹא־יָחוּשׁ, בְּלִתִּי־מוּחָשׁ, לֹא־נָכָר, לֹא־נוֹדָע לִבּוֹ מִ־ gefühllos. 2) *unfühlbar.

Нещáдно ת״פ בְּלִי־חֶמְלָה, בְּאֵין רַחֲמִים schonungslos.

Неявка נ׳ הִתְעַלֵּם, חֵדֶל מֵהֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי das Nichterscheinen.

Неясыть נ׳ אֲזוֹן־הַיָּם, קֶאֶת (כלאים ח׳, ו) *Kropfgans.

Ни ס״ח לֹא, בַּל nicht. Ни зá что, ни прó что לְלֹא־דָבָר.

Нива נ׳ שָׂדֶה, שְׂדֵמָה Ackerfeld.

Нивелирова́ть (-рýю) פ״י פָּלַס (פני האדמה) nivelliren.

Ни́воросль נ׳ צִיץ הַשָּׂדֶה Graspflanze.

Нивѣ́сть ת״פ מִי־יוֹדֵעַ (הס).

Ни́вяный ת׳ אֲשֶׁר לְשָׂדֶה־זֶרַע, שְׂדֵמָה.

Ни́гва נ׳ מִין פִּרְעֹשׁ, שֶׁרֶץ הָאֲדָמָה Erdfloh.

Нигдѣ́ ת״פ גַּם פֹּה גַּם שָׁם אֵין־ לֹא...אָנָה וָאָנָה, —לֹא, nirgends. [tigkeitslehre.

Нигили́змъ ז׳ תּוֹרַת־בְּלִימָה, כַּחַשׁ בְּכָל־תּוֹשִׁיָּה Nich-

Нигили́стъ ז׳ נוֹצֵר תּוֹרַת־בְּלִימָה, מְכַחֵשׁ בְּכָל־תּוֹשִׁיָּה, אוֹמֵר לַכֹּל לֹא־הוּא Verwerfer des Angenommenen.

Нижáйше ת״פ בְּלֵב נִכְנָע מְאֹד unterthänigst. [-стка נ׳.

Нижáйшій ת׳ הַשָּׁפֵל מִכָּל־ unterster.

Нижé ס״ק גַּם לֹא, אַף לֹא sogar nicht.

Ни́же ת״פ לְמַטָּה מִ־, שָׁפֵל מִ־ niedriger. Смотрú ни́же רְאֵה (הָאָמוּר) לְמַטָּה.

Нижеизложе́нный, -изъяснённый, -поименóванный, -приведённый, -речённый, -скáзанный, -слѣ́дующій ת׳ הָאָמוּר מִזֶּה, הַנִּזְכָּר לְמַטָּה, הַמֻּבָאר בְּאַחֲרוֹנָה, וְהָלְאָה weiter unten vorkommend.

Ни́жній ת׳ תַּחְתִּי, תַּחְתּוֹן unterer. -ніе чины דַּלּוֹת קְטַנִּי—, הַצָּבָא. [Perlenschnur.

Низáніе ס׳ חָרוּז שפ״ם das Reihen. -зáнье תּוֹר, חָרוּז

Низáть (нижý, нижешь) פ״י חָרוֹז (פנינים) reihen.

Низведéніе ס׳ הוֹרִיד; הַשְׁפָּלָה Herunterführung; Absetzung.

Низвергáть, -вéргнуть פ״י הִפֵּל לָאָרֶץ, הִשְׁלִיךְ—, מִגֵּר—, טִלְטֵל—, הִתִּישׁ—, הָמֵל—, הִנַּר (לַנִּי); רָמָה (בים); הֵרֵד, רָדוֹד; הִכְרִיעַ, הִכְנִיעַ hinabstürzen. -ся פ״ח הִתִּישׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ, הוּטַל—, הָשְׁלַךְ, הִירָה נָחוֹת sich hinabstürzen. [das Hinabstürzen.

Низвержéніе ס׳ פֶּרֶץ, מוֹרֵד, מַפָּל, שִׁלֻּכֶת, הַשְׁלֵיכָה

Низвлекáть, -влéчь פ״י הִפְשִׁיט מִ־, שָׁמוֹט—, הִנַּר— herabziehen.

Низводи́ть, -вести́ פ״י הוֹרִיד; הִשְׁפִּיל; הִנְחִית hinab-führen.

Низенькій см. Ни́зкій.

Низéхонькій ת׳ שָׁפֵל מְאֹד ganz niedrig.

Низина́ נ׳ שִׁפְלָה, שִׁפֵּלָה Niederung.

Ни́зить (нижу, ни́зишь) פ״י הוֹרִיד, הִשְׁפִּיל erniedrigen. -ся פ״ח שָׁפוֹל, יָרוֹד מַטָּה; הָלוֹךְ וְחָסוֹר niedrig werden.

Ни́зкій ת׳ 1) שָׁפֵל; שְׁפֵל־קוֹמָה (ורע השדה) אָפִיל niedrig. 2) נִקְלָה, דַּל, קַל gemein. 3) מְעֻוָּת, רַע, נָבָל niederträchtig. Н. постýпокъ נְבָלָה, תֹּבֶל, דְּבַר־בְּלִיעַל.

Низкопоклóнливость נ׳ -клóнство ס׳ הִשְׁתַּחֲוָיוֹת, חֹנֶף, אַפַּיִם אֶרֶץ לְפָנַי־ Kriecherei.

Низкопоклóнный, -клóнливый ת׳, -клóнникъ ז׳ מַשְׁפִּיל, מִתְכַּחֵשׁ לְ־, מִתְרַפֵּס, מִשְׁתַּחֲוֶה אַפַּיִם אֶרֶץ לְפָנַי־ (משלי כה, ז) Kriecher.

Ни́зкость 1) נ׳ שְׁפָל Niedrigkeit. 2) קָלוֹן, זְלוּת נְבָלוּת Niederträchtigkeit.

Низлагáть, -ложи́ть см. Низвергáть.

Низливáть, -лить פ״י יָצוֹק—, הִתִּיךְ—, שָׁפוֹךְ אַרְצָה hinabgießen. [zen.

Низложéніе ס׳ הַכְרָעָה, הַפָּל das Niederlegen, -stür-

Низменность נ׳ שִׁפְלָה, שִׁפֵּלָה, גַּיְא, עֵמֶק Niederung.

Низменный ת׳ אֲשֶׁר בַּשִּׁפֵּלָה, שָׁפֵל niedrig.

Низовый מְקוֹם אֲשֻׁרוֹת, אֲשֶׁר בְּמִקוֹם אֲשֶׁר־נְחָלִים ת׳ an der Mündung des Flusses liegend.
Низовье מְקוֹם אֲשֶׁר־נַחַל, אֲשֻׁרָה ס׳ der niedre Lauf eines Flusses.
Низойти см. Нисходи́ть.
Низость см. Ни́зкость.
Низринуть см. Низверга́ть.
Низше́ствіе יְרִדָּה ס׳ Herabsteigung.
Низъ שֹׁרֶשׁ, יְסוֹד, תַּחְתִּית ז׳ das Untere. **Н. горы́** שֹׁרֶשׁ הָר, —, רַגְלֵי, תַּחְתִּית נ׳ Niedrung.
Никако́й אֵין...אֲשֶׁר, לֹא־אֶחָד ס״נ keiner.
Ника́къ אֵין דֶּרֶךְ לְ־ ת״פ durchaus nicht. Н. нѣтъ לֹא. לֹא. Этого н. не сдѣлаю לֹא־אֶעֱשֶׂה. Ника́къ ты это забылъ? ...הֲאֻמְנָם שָׁכַחְתָּ כִּי.
Ни́кнуть שָׁפוֹל, הָשֵׁחַ, שׁוֹחַ פ״ע sinken.
Никогда́ מֵעוֹלָם לֹא..., לָנֶצַח לֹא..., לֹא...לְעוֹלָם ת״פ
Нико́имъ образомъ см. Ника́къ. [niemals.
Никото́рый, Никто́ לֹא־, אִישׁ לֹא..., אֵין אִישׁ ס״נ אֶחָד niemand. [дится דָּבָר זֶה לֹא־יִצְלַח לְכֹל. דָּבָר, אֵין, לֹא...מְאוּמָה, לֹא לֹא ת״פ nirgends. Это н. не го-
Никуда́
Нима́ло см. Нско́лько.
Ниотко́лѣ, -отку́да לֹא מִמָּקוֹם גַּם־אֶחָד ת״פ nirgends
Нипочёмъ см. Непочёмъ. [woher.
Нско́лько לֹא...מְאוּמָה, לֹא לֹא ת״פ nicht im Geringsten. [niederfallen.
Ниспада́ть, -па́сть נָפוֹל מַטָּה פ״ע, —, יָרוֹד, נָתוֹךְ
Ниспаде́ніе רִדַּת, מִפָּל, נֹפֶל ס׳ das Herabfallen.
Ниспосла́ніе רִדַּת מְמָרוֹם, מִשְׁלַחַת ס׳ Herabsendung.
Ниспосыла́ть, -сла́ть הוֹרֵד אַרְצָה, שָׁלוֹחַ מְמָרוֹם פ״י herabsenden.
Нисповерга́ть, -ве́ргнуть см. Низверга́ть.
Ниспуска́ть, -пусти́ть הוֹרֵד פ״י hinablassen. -ся
Нисходи́ть יָרוֹד פ״ע hinuntergehen. [יָרוֹד פ״ח] sich h.
Нисхожде́ніе יְרִדָּה, רִדָּת ס׳ das Hinabsteigen.
Ни ни сякъ בְּאֵין דֶּרֶךְ ת״פ weder so, noch so.
Ни́тка, Ни́точка חוּט נ׳ Faden. На живу́ю ни́тку בְּחִפָּזוֹן ג׳ so so. [-ница
Ни́точникъ עוֹשֵׂה, —, מוֹכֵר חוּטִים ז׳ Fadenverkäufer.
Ни́точный, -тчатый חוּט ת׳ —, חוּטִים—Faden-.
Нить חוּט נ׳, אֶטוּן; פְּתִיל, קוּר Faden.
Ни́тяный см. Ни́тчатый.
Ницъ, Ничко́мъ עַל־פָּנָיו אַרְצָה, אַפַּיִם אֶרֶץ ת״פ (נפ׳ל) mit dem Gesicht zur Erde.
Ничего́ לֹא (אֵין)... מְאוּמָה, אֵין דָּבָר ת״פ nichts.
Ничто́ (-чего́) רִיק, בְּלִימָה, אֶפֶס, אֶפֶע, אֶל, אֵין מנ״פ; אֵין — אֵל...מְאוּמָה, לֹא...דָּבָר, אֵין דָּבָר nichts. Обра-
тить въ н. שׂוֹם לְאֵל. Продáть за н. מָכוֹר בְּלֹא־. הוֹן. Купи́ть за н. קָנוּי בְּלֹא־מְחִיר, —, שָׁבוֹר. Ничего́ не сдѣлалъ מְאוּמָה לֹא־עָשָׂה.
Ничто́жество מְצֻעָר, רִיק נ׳, -то́жность מְעַט, אֶפֶס, אֶפֶע, אֵין, אֶפֶס וָתֹהוּ, הֶבֶל Nichtigkeit.
Ничто́жный לֹא־, הֶבֶל, מֵאֶפֶס וָתֹהוּ, מֵאֵין, קַלּוּקַל ת׳ שָׁוְא, דַּל, צָעִיר, נֶחְשָׁב לִמְאוּמָה—nichtig.
Ничу́ть לֹא...מְאוּמָה, לֹא לֹא ת״פ keineswegs.
Ни́ша שִׁקְעָה, מִשְׁקָע בַּקִּיר נ׳ Wandvertiefung.
Ни́шкнуть הֶחֱרִישׁ פ״ע דֹּם stillschweigen.
Нишко́мъ בְּלָאט, חֶרֶשׁ ת״פ heimlicherweise. [recht.
Ништо́ זֶה חֵלְקוֹ וּמְנָת מִדָּיוֹ ת״פ ganz
Нища́ть הָלוֹךְ רָדַל, הָרוּשׁ פ״ע מוּךְ verarmen. -ся פ״ת הִתְחַפֵּשׂ כְּדַל, הִתְנַכֵּר כְּעָנִי, הִתְרוֹשֵׁשׁ בְּהוֹן רָב sich arm stellen. [betteln.
Нищебро́дничать נוּד לְלֶחֶם, נוּעַ וְשָׁאֵל פ״ע herum-
Нищебро́дъ נוֹדֵד לְלֶחֶם ז׳, נָע וּמְשֻׁאָל Herumbettelnder.
Нищенка נוֹדֶדֶת לְלֶחֶם נ׳ Bettlerin. [der.
Нищенскій כְּדֶרֶךְ נוֹדֵד לְלֶחֶם ת׳ bettlerisch.
Нищенство חֶסֶר, רֵישׁ, רִישׁ ס׳ Bettelei.
Нищенствовать (-ствую) נוּד לְלֶחֶם פ״י betteln.
Нищета́ חֶסֶר, רֵישׁ נ׳ Armuth.
Ни́щій רָשׁ, דַּל, אֶבְיוֹן ת׳ מָךְ bettelarm.
Но אָפֶס כִּי, אוּלָם, אַךְ, אָבָל ס״ח aber.
Новенькій, Новёхонекъ חָדָשׁ מְאֹד ת׳ ganz neu
Новизна́ חֲדָשָׁה, עִנְיָן, —, דָּבָר חָדָשׁ נ׳ Neuerung.
Новикъ חָדָשׁ מְקֹרוֹב, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־הִסְכִּין עוֹד בְּ־ ז׳ בָּא—Neuling.
Новина́, -ви́нка 1) נִיר, יְבוּלָה בְּתוּלָה נ׳ Neuland 2) אֶרֶג־בַּד חָדָשׁ ungebleichte Leinwand. 3) פְּרִי חָדָשׁ, בְּכוּרָה frühzeitige Frucht. -ви́нный ת׳.
Нови́ца אֲסוּפָה לְמִקְלַט הַנְּזִירוֹת נ׳ Novize.
Новичёкъ (-чка́) см. Нови́къ.
Новобра́нецъ (-нца) חָנִיךְ הַצָּבָא ז׳ Rekrut.
Новобра́чный חוֹגֵג חַג כְּלוּלוֹתָיו ת׳ Neuvermählt.
Нововведе́ніе חֹדֶשׁ, חֲדָשָׁה, עִנְיָן חָדָשׁ, —, חֹק Neuerung.
Нововводимый מוּסָד מִקְרוֹב, מְחֻדָּשׁ ת׳ neu eingeführt.
Нового́діе רֹאשׁ הַשָּׁנָה ס׳ Neujahr. **-го́дный** ת׳.
Новозавѣ́тный אֲשֶׁר לַבְּרִית הַחֲדָשָׁה (הנצרית) ת neutestamentlich.
Новолу́ніе הִתְחַדֵּשׁ הַיָּרֵחַ, חֹדֶשׁ ס Neumond.
Новолѣ́тіе см. Нового́діе.
Новомо́дный עָשׂוּי לְפִי־הַחֹק הַמּוֹעֲדִי ת׳ (לבוש) neumodisch.
Новомѣ́сячіе см. Новолу́ніе.

Новооткры́тый ת׳ חֲנֻגָּלָה מִקָּרוֹב neu entdeckt.
Новорождённый ת׳ נוֹלָד מִקָּרוֹב, יָלוּד neu geboren.
Новосёлъ, -се́лецъ (-льца) ז׳ נוֹשֵׁב מִקָּרוֹב בְּ־, גֵּר neuer Ansiedler. -се́лка נ׳ עֵקֶר
Новосе́лье ס׳ מָעוֹן — נָוֶה חָדָשׁ neue Wohnung. Пра́здновать н. חָנוֹךְ בַּיִת, חֲנֻכַּת־בַּיִת.
Но́вость נ׳ שְׁמֻעָה חֲדָשָׁה; בְּשׂוֹרָה Neuigkeit.
Но́вый ת׳ חָדָשׁ; בָּא מִקָּרוֹב neu.
Новь נ׳ נִיר, שְׂדֵה־זֶרַע חָדָשׁ* Neuland.
Новѣ́йшій ת׳ חָדָשׁ מִכֹּל; חָדָשׁ מִקָּרוֹב בָּא neust.
Новѣ́ть פ״ע הִתְחַדֵּשׁ sich erneuern.
Нога́ נ׳ רֶגֶל Fuß. Ни ногóю ко мнѣ́ מִנַּע רַגְלְךָ מִבֵּיתִי. Жить на большýю нóгу הִתְחָרֵה עִם־עֲשִׁירֵי־עָם. Быть съ кѣмъ на корóткой ногѣ́ הִתְרָעֵה עִם־. Идти́ въ нóгу הִתְנַהֵל לְרֶגֶל־. Нога́ за́ ногу לְאַט. Сбить съ ногъ הַכְּפֵל, הַמְעֵד אֲשׁוּרֵי אִישׁ. Бѣжа́ть со всѣхъ ногъ רוּץ בְּחֵמֶת כֹּחוֹ. Подста́вить кому́ нóгу (נָתוֹן מִכְשׁוֹל) טָמוֹן מוֹקֵשׁ, הָקֵם עָקוֹב אֶת־־־, לְרַגְלֵי־־־. Поста́вить на́ ноги הָקֵם, עָזוֹר, עוֹדֵד.
Ногото́къ (-тка́) ק׳ см. Нóготь. [
Нóготь (-гтя) ז׳ צִפֹּרֶן Nagel (an den Fingern). Прижа́ть къ нóгтю а) לָקוֹחַ עַם־בָּחֵמֶת־קָרִי; б) הָלוֹךְ עַם־ לוֹ בְּמִרְמָה.
Ногтоѣ́да, -ѣ́дица נ׳ נֶגַע־צִפֹּרֶן Nagelgeschwür.
Ножевище ס׳ לַהַב־שַׁכִּין Messerklinge.
Ножевникъ,-жевщикъ ז׳ חָרַשׁ שַׁכִּינִים, מַאֲכֶלֶת— Messerschmied.
Ножёнка, Нóженька см. Нóжка.
Ножени (-нокъ) ק׳ см. Нóжницы. [
Нóжикъ,-жичёкъ ז׳ שַׁכִּין קָטָן, תַּעַר־הַסּוֹפֵר Messer-chen.
Ножи́ще ז׳ שַׁכִּין גָּדוֹל, מַחֲלָף, מַאֲכֶלֶת grosses Messer.
Нóжка נ׳ רֶגֶל קְטַנָּה Füßchen.
Нóжницы נ״ר מִסְפָּרַיִם, מוֹרָה* Scheere.
Нóжной, Нóжный ת׳ הָרֶגֶל, אֲשֶׁר לָרֶגֶל —Fuß-.
Нóжны (-жóнъ) נ״ר תַּעַר, נֶדֶן Degenscheide.
Нóжъ ז׳ תַּעַר, מַחֲלָף, מַאֲכֶלֶת, שַׁכִּין Messer.
Ноздрева́тость נ׳ מְלֻאכֶת־נְקָבִים, סְפוּגִיוּת* Schwammigkeit, Porosität.
Ноздрева́тый ת׳ סְפוּגִי, רַב־פִּיפִיּוֹת* löcherig,porös.
Ноздрева́тѣть פ״ע הָפוֹךְ סְפוּגִי, הִמָּלֵא נְקָבִים löcherig, porös werden.
Ноздри́на נ׳ נֶקֶב דָּבָר סְפוּגִי חוֹלֶל in einem porösen (löcherigen) Körper.
Ноздря́ נ׳ אַף, נְחִיר, אַחַת הַנְּחִירַיִם Nasenloch.
Ной ז׳ מַדְוֶה, מַכְאוֹב, (שְׁנַיִם) כְּאֵב, קָהוּת dumpfer Schmerz.
Ноль, Нóмеръ см. Нуль, Нýмеръ.

Нома́дъ см. Кочéвникъ.
Номина́льный ת׳ לְפִי־שְׁמוֹ, בְּשְׁמוֹ namentlich.
Нора́ נ׳ מְעוֹן— מִרְבַּץ חַיָּה, מְאוּרָה, חוֹר Loch, Lager.
Нордъ ז׳ רוּחַ צָפוֹן; צָפוֹן Nord; Nordwind.
Нори́стый ת׳ מָלֵא מְאוּרוֹת voll Höhlen.
Нори́ща נ׳, Нóрка ק׳ см. Нора́.
Нóрма נ׳ חֹק, מִשְׁפָּט, מִתְכֹּנֶת, תָּכְנִית Regel.
Норма́льный ת׳ עָשׂוּי עַל־־מִתְכֹּנְתּוֹ, כַּמִּשְׁפָּט —, כַּחֻקָּה — regelmäßig.
Норови́стый ת׳ סוֹרֵר eigensinnig.
Норови́ть (-влю́) פ״י 1) הִתְאַנֵּה לְ־, צָדָה Gelegenheit suchen. 2) הִטָּה לִבּוֹ אַחֲרֵי־ geneigt sein.
Нóровъ ז׳ דֶּרֶךְ, חֹק, מִנְהָג Sitte. Что гóродъ то и нóровъ נֶהֱרָא נָהֲרָא וּפִשְׁטֵהּ; עִיר עִיר וּמִנְהָגָהּ*.
Норóкъ (-рка́) ז׳ חֹלֶד Wiesel.
Носа́стый, -са́тый ת׳, -са́тикъ, -са́тъ ז׳ גְּדֵל־אַף, אֶרֶךְ־הַחֹטֶם großnasig.
Нóсикъ ק׳ см. Носъ. [
Носи́лки (-лóкъ) נ״ר אַפִּרְיוֹן, פּוֹרְיָא* Tragbett. -лочный ת׳. [Tragen.
Носи́льный ת׳ נָשָׂא; (לְלֶבֶשׁ) עָשׂוּי לָשֵׂאת zum
Носи́льщикъ ז׳ נוֹשֵׂא מַשָּׂא, סַבָּל, עוֹמֵשׁ Träger.
Носи́ть (ношу́, нóсишь) פ״י נָשָׂא, עָמוֹשׁ; סָבוֹל, נָטַל tragen. -ся 1) נִפְעַל הִנָּשֵׂא getragen werden. 2) פ״ח עוֹף, שׁוֹט sich schnell bewegen. פ״פ: Нóситься слухъ, что הַקּוֹל הוֹלֵךְ כִּי־.
Носи́ще ס׳ אַף גָּדוֹל, —חֹטֶם* große Nase.
Нóска נ׳ שְׂאֵת, נְשֹׂא das Tragen. [haft.
Нóскій (לבוש) נָשָׂא (בְּלִתִּי בָלָה) יָמִים רַבִּים ת׳ dauer-
Носовóй ת׳ הָאַף—Nasen-. Н. платóкъ מִטְפַּחַת־הָאַף. Н. пáрусъ מִפְרַשׂ רֹאשׁ אֳנִיָּה. -вáя бýква אוֹת (הָאַף) הַנַּחַר.
Носóкъ (-скá), Носóчекъ (-чка) ז׳ 1) מוֹצָקָה לְפִי־ כְּלִי Schnauze. 2) רֹאשׁ נַעַל Stiefelspitze. 3) נַעַל־־ מוֹק* (ניסן סח:) Fußsocke.
Носъ ז׳ 1) חֹטֶם, אַף* Nase. Говори́ть въ носъ הִשְׁמֵעַ שְׂאוֹן נְחִירָיו בְּדִבְּרוֹ. Повѣ́силъ н. נָפַל פָּנָיו. Води́ть за́ носъ הִשְׁתָּרֵר עַל־; הִדַּח בְּחֶלֶק שִׂפָתַיִם. Вздёрнуть н. (בגאוה) הִגְבַּהּ אַפּוֹ. Да́лѣе своего́ нóса не ви́дитъ יְשִׁפֹּט רַק לְמַרְאֵה־עֵינָיו. 2) הוּא יִשְׁפֹּט רַק לְמַרְאֵה־עֵינָיו. 3) פְּנֵי־־ רֹאשׁ אֳנִיָּה, עוֹף, חַרְטֹם*, פִּיד* Schnabel. 4) см. Мысъ.
Нося́чій ת״ח נוֹשֵׂא רְכֻלָּה, רוֹכֵל Hausierer
Нота́ נ׳ 1) אוֹת לְקוֹל הַשִּׁיר Note. 2) אִגֶּרֶת מוֹשָׁל, נִשְׁתְּוָן diplomatischer Bericht. [(סופה לח:) Notarius.
Нота́рій, -ріусъ ז׳ מַזְכִּיר דָּבָר, נוֹטָרְיוֹן, סוֹפֵר לְקִיּוּם דָּבָר*

Ночева́ніе с. см. Ночёвка.
Ночева́ть (-чу́ю) לון פ״ע nächtigen.
Ночёвка ж, -чевьё с מָלוֹן, לִין ס׳ Nächtigung.
Ночле́гъ ד׳ מָלוֹן, מָקוֹם לָלוּן Nachtlager.
Ночле́жникъ ד׳ מִתְלוֹנֵן, לָן Nachtlagerhaltender.
Ночле́жный ת׳ מָלוֹן—zum Nachtlager. [-жница ж׳.
Ночле́жное с׳ שָׂכַר־מָלוֹן Nachtlagerlohn.
Ночникъ ד׳ נֵר לַיְלָה Nachtlampe.
Ночница ж׳ 1) מִשְׁמֶרֶת־לַיְלָה (לוחשת) Nachtwächterin.
Ночной ת׳ לַיְלָה—Nacht-. [2) עֲטַלֵּף Fledermaus.
Ночь ж׳ לַיְלָה, לֵיל Nacht. **Но́чью** ת״פ בַּלַּיְלָה.
Но́ша ж׳ גֶּטֶל, מַשָּׂא Last.
Ноше́ніе см. **Но́ска**
Нощь ж׳ לַיְלָה Nacht. **Но́щно** בַּלַּיְלָה.
Ноя́брь ד׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָאַחַד־עָשָׂר (כִּסְלֵו) November.
Нра́виться פ״ח מָצָא חֵן־, יָשׁוֹר,—(יָטוֹב) טוֹב בְּעֵינֵי־, שָׁפוֹר עַל־, נָשָׂא חֵן־, כָּשׁוֹר לִפְנֵי־ gefallen.
Нра́вно ת״פ כָּשֵׁר, יָשָׁר angenehm.
Нра́вный ת׳ מְהַלֵּךְ בְּמַרְאֵי־לִבּוֹ, סוֹרֵר eigensinnig.
Нравоуче́ніе ס׳ מוּסַר הַשְׂכֵּל, אָרְחוֹת יָשָׁר, תּוֹרַת חָקוֹת הַחַיִּים, הַמִּישָׁרִים Sittenlehre.
Нравоучи́тель ד׳ מוֹרֵה צֶדֶק וּמִישָׁרִים Sittenlehrer.
Нравоучи́тельный ת׳ מָלֵא מוּסַר־הַשְׂכֵּל belehrend.
Нра́вственность ג׳ אָרְחוֹת יָשָׁר, חָקוֹת הַחַיִּים, מִישָׁרִים, צֶדֶק Sittlichkeit.
Нра́вственный ת׳ 1) אָשֶׁר לְחָקוֹת הַחַיִּים Sitten-. 2) שׁוֹמֵר אָרְחוֹת יָשָׁר sittlich.
Нравъ ד׳ מַרְאֵה־לֵב, דֶּרֶךְ Sitte, Gemüthsart. Крутой н. לֵב עִקֵּשׁ. По нра́ву כִּלְבַב.
Ну, **Ну́же** ס״ק לֶכָה נָא, הָבָה, אֲפוֹא nu, nun.
Нужда́ ג׳ 1) לַחַץ, חֹסֶר, מֵצַר, מָצוֹק, מָצוּק, צוּקָה, צָרָה Noth. 2) חֲזָקַת־הַיָּד, כֹּרַח* Nothwendigkeit. Онъ сдѣлалъ э́то по нужде́ חֲזָקָה עָלָיו יַד הַמִּקְרָה; *עַל־כָּרְחוֹ עָשָׂה זֹאת. Что ну́жды тебѣ́? מַה־יַּמְרִיצְךָ כִּי־.
Нужда́ться פ״ח דָּרוּשׁ לְצָרְכּוֹ, חָסוֹר bedürfen.
Нужда́ющійся ת׳ חָסֵר, אִישׁ מָצוֹק אֶבְיוֹן Dürftiger, Armer.
Ну́жникъ ד׳ מְחֹרָאָה Abtritt.
Ну́жный ת׳ דָּרוּשׁ, נִדְרָשׁ, צָרִיךְ; רָאוּי nöthig. -ныя ве́щи כֵּלִים וּבְגָדִים הַיּוֹ־צָרְכּוֹ. Что тебѣ́ ну́жно? מַה־לְּךָ פֹּה.
Ну́ка, **Ну́ко** см. Ну.
Ну́кать, **Ну́кнуть** פ״ע מַהֵר אֶת־, הָאֵץ, אוֹץ בְּ־, —, דָּפוֹק antreiben.
Нуль ד׳ תּוֹ הָאֶפֶס (0) Null.
Нумера́ція ג׳ מִפְקָד בְּאוֹתוֹת מְנוּיָן,— Bezifferung.
Нумери́ть, **-рова́ть** פ״ע תָּתָה תּוֹ הַמְּנוּיָן numeriren.
Нумеро́вка ג׳ см. Нумера́ція.
Ну́меръ ד׳ תּוֹ הַסֵּפֶר, תּוֹ הַמְּנוּיָן Numer. [kunde.
Нумизма́тика ג׳ חֵקֶר מַטְבְּעוֹת יְמֵי־הַקֶּדֶם Münz-
Нумизма́тикъ ד׳ חוֹקֵר מַטְבְּעוֹת קַדְמוֹנִיּוֹת Münzkundiger. [päpstlicher Gesandte.
Ну́нцій ד׳ מַלְאַךְ־הָאַפִּיפְיוֹר, צִיר נְשִׂיא־הַכַּתּוֹלִים
Ну́те см. Ну. לְמֹרַת רוּחַ—, לֹא־כִלְבָב־].
Нутро́ ס׳, **Нутръ** ד׳ תּוֹךְ, קֶרֶב das Innere. Не по нутру́
Ны́нѣ, **Ны́ньче** ת״פ הַיּוֹם; כָּעֵת, עַתָּה heute; jetzt.
Ны́нѣшній ת׳ הַזֶּה אֲשֶׁר לְפָנֵינוּ heutig, jetzig. -нѣшнее вре́мя עֵת הַיָּה.
Ныро́къ (-рка́) ד׳ מִין בֶּן־אַוָּז Taucherente.
Ныря́ть, **-рну́ть** פ״ע צָלוּל בַּמַּיִם, —, טָבַע tauchen.
Ныть (но́ю) פ״ס הָיָה דָוֶה, קָהָה einen dumpfen Schmerz empfinden. Зу́бы но́ютъ שִׁנַּי קָהוּ, שִׁנַּי עֲשָׁנוּ. Сердце ныло לִבִּי דָוֶה [דוֹת.
Нытьё ס׳ см. Ной.
Нѣга ג׳ רֹךְ, עֹנֶג, עֶדֶן Verzärtelung.
Нѣгдѣ ת״פ בְּאֶחָד הַמְּקוֹמוֹת irgendwo. [Innere.
Нѣдро ס׳ חֵיק, מְעִים, בֶּטֶן, לֵב, קֶרֶב, תּוֹךְ das
Нѣженіе ס׳ שַׁעֲשֻׁעִים, טִפָּחוּם das Verzärteln.
Нѣженка, **Нѣжень** ז״נ מְפֻנָּק, רַךְ, עָנֹג Zärtling.
Нѣжить פ״ע פִּנֵּק, טִפַּח, שִׁעְשֵׁעַ, עִדֵּן, חִבֵּב נָטַל verzärteln. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג, הִתְעַדֵּן, הִתְפַּנֵּק וְנִשָּׂא verzärtelt werden. [עם־ sich zärtlich zeigen.
Нѣжничать פ״ע פִּנֵּק אֶת־, נָטַל וְנִשָּׂא, דִּבֵּר רִכּוּת
Нѣжность ג׳ 1) חֵן, נֹעַם, רֹךְ Zartheit. 2) אִמְרֵי־־ רִכּוּת, לָשׁוֹן רַכָּה, חֵן שְׂפָתַיִם, תּוֹרַת־חֶסֶד, נֹעַם Zärtlichkeit.
Нѣжный ת׳ 1) רַךְ; מְפֻנָּק, עָנֹג zart. 2) מָלֵא חֵן,נֹעַם zärtlich.
Нѣкаться פ״ח מָאַן sich weigern. [
Нѣкій ת״ג אֶחָד, אִישׁ, אָדָם, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי irgend einer.
Нѣкогда ת״פ לְפָנִים, מֵאָז einmal; ehemals.
Нѣкоторый ת״ס אֶחָד הַ־ ein gewisser. -рые изъ нихъ אֲחָדִים מֵהֶם. На нѣкоторое вре́мя לְיָמִים, לְיוֹמֵי־מִסְפָּר, אֲחָדִים.
Нѣкто ז״נ אֶחָד־הָעָם, אָדָם, אִישׁ, אֶחָד Jemand.
Нѣмецъ(-ица) ד׳ גֶּרְמָנִי, אַשְׁכְּנַזִּי* Deutscher. **Нѣмка** ג׳.
Нѣмо́й ת׳ אִלֵּם stumm. -мая ка́рта לוּחַ־אֶרֶץ אַלְמֹנִי (בלי־שמות הערים והמקומות).
Нѣморождённый ת׳ אִלֵּם מִבֶּטֶן stummgeboren.
Нѣмота́ ג׳ אִלֵּם Stummheit.
Нѣмѣ́ть פ״ע 1) הָאֲלַם stumm werden. 2) בָּהָה, יָבוֹשׁ, יָבְשָׁה יָדוֹ erstarren. Рука́ у него́ онѣмѣ́ла.
Нѣсколькіе מנ״ר אֶחָדִים, לֹא־אֶחָד einige.

Нѣсколько מְעַט ת״פ etwas; einige. Н. дней יָמִים, יְמֵי־מִסְפָּר, אֲחָדִים, מִקְצָת הַיָּמִים. По нѣсколько разъ въ день פַּעַם וּפַעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם.

Нѣтъ 1) ת״פ אַיִן, אַין—, אֵין, אֶפֶס, לֵאיִשׁ (איוב פ, לג), אַיִן יֵשׁ (תהלים קלה, יז) ist nicht. Нѣтъ ли здѣсь? הֲיֵשׁ בָּזֶה; הֲאַיִן פֹּה (ש״א כא, ט). 2) לֹא, אַל nicht. Нѣтъ, сударь мой! לֹא אֲדֹנִי. Нѣтъ, дѣти мой! אַל־בָּנַי.

Нѣчто פ״ע דָּבָר, דְּבַר־מָה, מְאוּמָה etwas.

Нѣшто ת״פ (הס׳) הֲאִם? אוּלַי, פֶּן־ vielleicht.

Нюханіе פ״ע הָרִיחַ, פְּעֻלַּת הַמֵּרִיחַ das Riechen.

Нюхательный ת׳ עָשׂוּי לְהָרִיחַ בּוֹ Riech-.

Нюхать, Нюхнуть פ״ע הָרַח riechen.

Нянинъ ת׳ אֲשֶׁר לָאוֹמֶנֶת der Kinderwärterin.

Нянька см. Няня.

Няньчить פ״ע (יונק) אָמַן, נָטַל וְנָשָׂא, שָׂם בְּחֵיקוֹ טַפָּחַ aufwarten, pflegen.

Няня, Нянюшка נ׳ אֹמֶנֶת Kinderwärterin.

О.

О הָאוֹת הַחֲמִשׁ־עֶשְׂרֵה בָּאַלְפָא־בֵּית הָרוּסִית.

О, Объ, Обо מ״ 1) עַל־אֹדוֹת, עַל־דְּבַר, עַל־ von, um, über. Они спорили о колодезѣ הֵם רָבוּ עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר. что говорилъ онъ обо мнѣ? מַה־דִּבֶּר עָלַי. 2) בְּ־, אֶל, עַל־ an. Оперется объ столъ הִשָּׁעֵן אֶל־הַשֻּׁלְחָן. Онъ ударился о камень הוּא נִגַּף בָּאֶבֶן. Разбить о камень נִפֵּץ אֶל־הַסֶּלַע. 3) (להוראת קירוב) לְ־, בְּ־, אֵצֶל, עַל־יַד (א: מקום או זמן) an bei. Они живутъ дворъ объ дворъ הֵם גָּרִים חָצֵר אֵצֶל חָצֵר. Они идутъ рука объ руку הֵמָּה הוֹלְכִים יַד לְיָד (אחרוי יד). Домъ объ домъ בַּיִת בְּבַיִת (ב. בַּיְמֵי, בְּבָא; לְעֵת: О пасхѣ בַּיְמֵי חַג־הַפֶּסַח (בבא). О пасху (קרוב לימי־) לְעֵת הַג־הַפֶּסַח (להוראת ערך המספר). 4) Столъ о трехъ ножкяхъ שֻׁלְחָן בַּעַל שָׁלֹשׁ רַגְלַיִם.

О ה״ק הוֹי, הָהּ! ah! О сынъ мой! הוֹי בְּנִי! О הוֹי, הָהּ! הַ־ה״ד.

Оазъ, Оазисъ ז׳ נְאוֹת מִדְבָּר Oase. [родъ! הַדּוֹר!

Оба (оббихъ) שְׁנֵיהֶם מ״ז beide. Обоего пола זָכָר וּנְקֵבָה. Глядѣть въ оба הִשְׁמֵר מְאֹד; פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־־ הִזָּהֵר— thue die Augen auf.

Обабиться פ״ח 1) (המ״) לָקוֹחַ לוֹ אִשָּׁה heirathen. 2) הָיָה כְּאִשָּׁה weibisch werden.

Обагрённый ת׳ (בְּדָם) נְגֹאָל beflecкt.

Обагрять, -рить פ״ו (בְּדָם) גָּאַל beflecken. -ся פ״ח (מִדָּם) אָדוֹם, — הִתְגָּאֵל sich rothfärben.

Обалтывать, Оболтать הוֹצֵא דִבָּה עַל־ verleumden.

Обанкрутить, -кручивать פ״ו הָבֵא בְחֶסֶר, הֶעֱבֵט הִקְצַר יַד אִישׁ מִשַּׁלֵּם נִשְׁיוֹ, וּמְצוֹק zahlunfähig machen. -ся פ״ח הָפֵל מְהָשִׁיב חוֹב, מוֹךְ zahlunfähig werden. Обанкрутился מָטָה יָדוֹ, אָזַלַת־ [werden.

Обанкрутѣть מוֹךְ מִשַּׁלֵּם נִשְׁיוֹ פ״ו הִמֵּךְ bankrott

Обаяніе ס׳ קֶסֶם־חֵן, מִקְסָם חֵלֶק Bezauberung. [bernd.

Обаятельный ת׳ מְצֻדָּד נְפָשׁוֹת, לוֹכֵד לֵב bezau-

Обаять פ״ו שׂוֹם קֶסֶם עַל־ bezaubern, einnehmen.

Обваливать, -валить 1) הָפַל, נָתוּץ, נָתוּץ, הָרוֹס umstürzen. 2) יָרָה מִסָּבִיב לְ־, הִשְׁלֵךְ עַל־ bewerfen. -ся פ״ח הָרַס, נָפוֹל הָרַס, נָפוֹל einstürzen; abfallen.

Обваливать, -лять פ״ו גָּלוֹל—גָּלֵל בְּ־ eintollen. -ся נפ׳ הִתְגַּלֵּל בְּ־, — הִתְפַּלֵּשׁ eingerollt werden.

Обвалъ ז׳ הֶרֶס, מַפֵּלָה Einsturz.

Обваривать, -рить פ״ו נָתוּן רֶתֶת עַל־ *מָלוֹג, abbrühen. -ся נפ׳. -варка נ׳ ש״פ.

Обващивать פ״ו מָרוֹחַ הוֹנֵג עַל־ aufwichsen.

Обведеніе ס׳ 1) הוֹלִיךְ סָבִיב das Herumführen. 2) מִסְגֶּרֶת סָבִיב; גְּדֵרָה Umzäunung.

Обвёртка נ׳ חֲתוּלָה, תַּכְרִיךְ, לוּט Umschlag.

Обвёртываніе ס׳ תַּכְרִיךְ, חִתּוּל das Einwickeln.

Обвёртывать, -вёрчивать, -вертѣть, -вернуть פ״ו הֶעֱטָה עַל־, הָלַט, לוּט, הַתֵּל, כָּרוֹךְ* einwickeln. -ся פ״ח הִתְכַּנֵּס, עָטָה, הָלַט בְּשָׂרוֹ, הָחִתֵּל sich einw.

Обвезти см. Обвозить.

Обвести см. Обводить.

Обветшалость נְבֵלוּת נ׳ Baufälligkeit.

Обветшалый אָשֵׁר עָלָיו, נִשְׁחָת מֵרוֹב יָמִים, בָּלָה ת׳ עָתִיק, אָבֵד כֶּלֶה baufällig. [fällig werden.

Обветшать פ״ע בָּלָה, הִשְׁחַת מֵרוֹב יָמִים, עָתוֹק, בָּלָה baufällig werden.

Обвивать, Обвить פ״ו צָנוּף, עָנוּד, חַתֵּל, כָּרוֹךְ* umwickeln. -ся 1) הוּגַלַּט, הָחִתֵּל נפ׳ umwickelt werden. 2) סָבוֹב הִלָּפֵת פ״ח sich winden.

Обвивка נ׳ חִתּוּל, חֲתוּלָה, לוּט, תַּכְרִיךְ Umwickelung.

Обвивной עָשׂוּי לְגֻלָּם (לְחִתֵּל) בּוֹ ת׳ Wickel-.

Обвиненіе ס׳ מִשְׁפַּט־אַשְׁמָה, הַרְשָׁעָה, שִׁטְנָה (דה״ב כח, יז) Beschuldigung.

Обвинитель ז׳ כּוֹתֵב שִׁטְנָה עַל־, שָׂטָן, מַאֲשִׁים, מַרְשִׁיעַ, קַטֵּגוֹר, מַזְכִּיר עָוֹן* Ankläger. -льница נ׳.

Обвинительный מרשיע ת׳, מאשים anklagend.
Обвинять, -нить הפגיע עון ב־, האשים, הרשיע פ״ע beschuldigen. -ся יצא רשע בהשפטו, האשם נפ׳ beschuldigt werden.
Обвислый דחוי, נטוי ת׳ herabhängend.
Обвиснуть המך, נטה לנפל, הכף פ״ע herabhängen. Отъ лѣности обви́снетъ потоло́къ בעצלתים יומך המקרה.
Обводи́ть (-вожу́) 1) נהוג סביב, נהל, הסב פ״ע herumführen. 2) גדור סביב umzäunen. 3) תאר המחונה סביב umzeichnen. -ся הוסב, הסב נפ׳; הגדר סביב.
Обво́дка נ׳ см. Обведе́ніе.
Обводный הסובב ת׳ rundum gehend.
Обво́дъ ז׳ см. Обведе́ніе.
Обвози́ть נהוג (בעגלה) סביב פ״ע herumführen.
Обвола́кивать, -воло́чь העטה על־ פ״ע hüllen, überziehen. -ся עטה פ״ח sich hüllen. Не́бо обволокло́сь облаками השמים עטו (התקדרו) עבים.
Обвора́живать לקוח לב, לבב, לכוד בקסמיו פ״ע bezaubern.
Обворо́вывать, -рова́ть גנוב כל־אשר ל־ פ״ע bestehlen.
Обворожа́ть, -жи́ть см. Обвора́живать.
Обворожéніе מקח־לב, קחת־נפש, מקסם ס׳ Bezauberung.
Обворожи́тельный מצודד נפש, לוקח לב ת׳ bezaubernd.
Обвощи́ть см. Обва́щивать.
Обвыка́ть, -вы́кнуть למוד — הסכן ל־ פ״ע sich gewöhnen.
Обвѣва́ть -вѣ́ять 1) הפח על־פני כל־, נשוב סביב פ״ע anfächeln. 2) הבר (דגן), זרה שכ״ע schwingen.
Обвѣнча́ніе חתונה, כלולות ס׳ Trauung.
Обвѣ́нчивать, -ча́ть מלא כלולות חתן וכלה פ״ע trauen. -ся התקדש בכלולות נפ׳ sich t. — קדש.
Обвѣ́съ מרמה במשקל, מאזני מרמה ז׳ falsches Wägen.
Обвѣшивать, -вѣ́сить הונה במשקל, עות מאזנים פ״ע falsch wägen. [כל־ umhängen.
Обвѣшивать, -вѣ́шать תלה על־פני, תלה סביב פ״ע
Обвя́зка חשב, חתול נ׳ Umbindung.
Обвя́зочный בו עשוי לחבש (לאגד) zum Umbinden.
Обвя́зывать, -вяза́ть קשור (אגוד) (עתיד -вяжу́) פ״ע umbinden. -ся נפ׳. [beschmutzen.
Обга́живать, -га́дить מגוף כל־ פ״ע ringsum.
Обгиба́ть 1) כפוף על־... סביב פ״ע umbiegen. 2) תאור הסב דרכו, (יהושע יח, יז) והסב הטה עקלקלותיו, הלפת ארחו, תאר; הכף על־ סביב פ״ע sich winden.
Обгла́дывать, -глода́ть לחוך (עתיד -гложу́) פ״ע [כרסם (כרסם) סביב] benagen.
Обгибъ סלף־דרכו סביב, דרך עקלתון ז׳ Umbiegung.
Обгóнка עבר את־ (במרוצתו) ז׳ -гóнъ נ׳ das Ueberholen.
Обгоня́ть הקדם — עבור, העבר את־ (ברוצו) פ״ע überholen. (שופטים כ׳ מג) הדרך, לפני־
Обгора́ть, -горе́ть אכל מאש סביב פ״ע — השרף; אכל, נגר מאש סביב ת׳ ringsum verbrennen.
Обгоре́лый נצרב; אכל — נחר מאש סביב ת׳ abgebrannt.
Обгрыз — см. Огрыз—.
Обдава́ть, -да́ть הזה (מים) על־ פ״ע — שפוך על־ über gießen mit... Меня обда́ло хо́лодомъ מסר בשרי מפחד. -ся הזה על־בשרו פ״ח sich begießen.
Обда́ривать, -ри́ть נתון מתנות לכל־ פ״ע beschenken.
Обдéргивать, -ргать, -рнуть 1) מרוט מכל־עבר משוך והישר שוגלי־בגדו 2) zurechtziehen. -ся נפ׳.
Обдéрживать, -держа́ть הנוך בגד או כלי חדש פ״ע anbequemen. -ся הסכן ב־ (לנושאו) הנוך נפ׳ sich anbequemen.
Обдира́ть 1) חשוף, הפשט פצל פ״ע ringsum abreißen. 2) חלין ריקם, עשוק, גזול עור מעל־ ausplündern.
Обдува́ло איש מרמה, נוכל (המ׳) ז׳ Betrüger.
Обдува́ть, -ду́ть השב האבק מעל־ פ״ע 1) abblasen. 2) רמה betrügen.
Обду́маніе, -ду́мываніе מחשבה בעצה ס׳ Ueberlegung.
Обду́мывать, -ду́мать הועץ עם־לבו — יעוץ פ״ע (דברים ח, ה) שום לב על־ bedenken.
Обдѣ́ливать, -дѣли́ть см. Обдѣля́ть. [tung.
Обдѣ́лка תכנית מעשה, חרשת־מלאכה נ׳ Bearbei-
Обдѣ́лывать, -дѣ́лать השלם מלאכה פ״ע bearbeiten. -ся נפ׳. [בצע; יפה, כלול
Обдѣля́ть גרוע מאיש חלקו פ״ע beim Theilen versehen. -ся הגרע נחלתו נפ׳ übervortheilt werden.
Обезгла́вливать, -гла́вить כרות ראש מעל־ פ״ע — נשא ראש enthaupten.
Обезде́нежѣть תם כסף־, השאר בלי־כסף פ״ע ohne Geld bleiben. Онъ обезде́нежѣлъ אבם כספו.
Обеззабо́чивать, -бо́тить הנח לי־ מדאגה פ״ע — הסר דאגה מלב־ von Sorgen befreien. -ся פ״ח שקוט מדאגה sorgfrei werden.
Обеззу́бѣть חסור שניו פ״ע zahnlos werden.
Обезкура́живать, -кура́жить נתון מרך בלב־ פ״ע

רִפָּה יָדַי־חֹתֶת, הִמְסָה — הָנָא לֵב־ entmuthigen.
Обезлиственѣть הִשְׁלִיךְ עָלֶיהָ פ״ע sich entblättern. [blättern.
Обезлиствить הִשְׁלִיךְ עָלֶה (מעץ) (יער) פ״ע entblättern.
Обезлюдить שִׁכֵּל, נָתוֹן שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב פ״ע entvölkern.
Обезлюдѣть הָיָה שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב פ״ע (יער) יָשׁוּב בָּדָד entvölkert werden.
Обезнаде́живать, -надежить הֶאֱבִיד־תִּקְוַת־ פ״ע, יָאֵשׁ אֶת־לֵב־ die Hoffnung berauben. -ся פ״ח הוֹאַשׁ, הִשָּׁאֵר בְּאֹפֶס תִּקְוָה Hoffnung verlieren.
Обезнаро́д—см. Обезлюд—.
Обезобра́женіе מִשְׁחַת מַרְאֶה ס׳ Verunstaltung.
Обезобра́живать, -ра́зить הַשְׁחַת פָּנֵי־ פ״ע verunstalten. [stellen.
Обезопа́сить הֵנִיחַ לְ־, נָצוֹר מִפַּחַד רָעָה פ״ע sicher-
Обезору́женіе חֲלִיצָה, הִתְפַּשֵּׁט כְּלֵי־מִלְחֲמָתוֹ ס׳ (ש״ב ב, כא) Entwaffnung.
Обезору́жить חָלַץ צְרוֹר, הִפְשֵׁט כְּלֵי־מִלְחָמָה פ״ע הִתְפַּשֵּׁט כְּלֵי־ פ״ח פָּתַח מָתְנֵי־, רִיקֵם מִלְחֲמָתוֹ entwaffnen. -ся sich entw.
Обезпа́мятѣть הִפְעִם, הִדְהֵם Besinnung verlieren. Обезпа́мятѣлъ תָּעָה לְבָבוֹ, אָבַד לִבּוֹ.
Обезпе́ченіе מִבְטָח, מִבְטָה, מִשְׁמֶרֶת ס׳ מִשְׁגָּב לְ־, הַבְטָחָה Sicherung.
Обезпе́чивать. -пе́чить הִבְטִיחַ עַל־, עָרוֹב בְּעַד־ פ״ע אַמִּין לוֹ בְּ־ פ״ח הָעֵז sichern. -ся מָצוֹא מַחֲסֶה בְּ־, הֵחָסֵן, הָכוּז sich sichern. [den.
Обезплодѣть מוּשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי פ״ע fruchtlos wer-
Обезпоко́ивать, -ко́ить הוֹגֵעַ, הִפְרַע מְמְנוּחָה פ״ע הֶחֱרִיד מִשְׁכָּן — beunruhigen. -ся חָרוּד פ״ח הָלְאָה; עָגָה — entkräften.
Обезси́ливать, -си́лить הִכְשִׁיל כֹּחַ, חִלּוּשׁ אֶת־ פ״ע
Обезси́лѣть עָמוּד מִכֹּחַ, חִלּוּשׁ פ״ע schwach werden. -лѣлъ סָר מֵעָלָיו כֹּחוֹ, כָּשַׁל כֹּחוֹ, עָזְבוּ כֹּחוֹ.
Обезсла́вливать, -сла́вить חִלֵּל, הִקֵּל כָּבוֹד־ פ״ע הֵמִיר כְּבוֹדוֹ, נִבֵּל כְּבוֹדוֹ פ״ח נָאַץ שֵׁם — entehren. -ся בְּקָלוֹן entehrt werden. [machen.
Обезсме́ртить עָשָׂה שֵׁם עוֹלָם לְ־ פ״ע unsterblich
Обезумѣ́ть הוֹאִיל, הִבְעִיר מְדַעַת פ״ע den Verstand verlieren.
Обезчадѣ́ть שָׁכוֹל פ״ע kinderlos werden.
Обезче́щивать, -че́стить חִלֵּל כָּבוֹד־ פ״ע שׁוֹם, קִנְקְלוֹן־עַל־כָּבוֹד־, נָאַץ שֵׁם — entehren.
Обезья́на קוֹף נ׳ Affe. -зья́нный, -зья́нскій ת׳

Обезья́нничать עָשָׂה בְּאֵין־הָבִין כְּמַעֲשֵׂה־ פ״ע חַקָּה בְקוֹף* nachäffen. -зья́ничаніе, -зья́нство ס׳ חַקּוֹת בְּקוֹף* Affenspiel.
Обели́скъ צִיּוּן מַצֶּבֶת־אֶבֶן ז׳ Spitzsäule.
Оберега́тель שׁוֹמֵר מִכְּלִי־רָע, מָגֵן, מְפַלֵּט, נוֹצֵר ז׳ מַחֲסֶה לְ־ Beschützer. [Schutz-.
Оберега́тельный עָשׂוּי לְמַחֲסֶה, נִצָּב לְמָגֵן ת׳
Оберега́ть, Обере́чь שָׁמוֹר מִ־, חָגַן עַל־, גָּנוֹן פ״ע נָצוֹר — schützen. -ся הִשְׁתַּמֵּר מִ־, הִשָּׁמֵר מִ־ פ״ח הִזָּהֵר מִ־ sich bewahren.
О́берегъ, -режь אֶל־שְׂפַת הַיָּם (הַנָּהָר) ת״פ am Ufer.
Обереже́ніе שְׁמוֹר מִ־ ס׳ מָגֵן, נְצוֹר — Bewahrung.
Обере́менѣть הָרָה פ״ע schwanger werden.
Оберну́ть см. Обёртывать.
Обёртка см. Обвёртка.
Обёртывать, -рну́ть см. Обвёртывать. -ся 1) נפעל см. Обвёртываться. 2) הִפְנָה שִׁכְמוֹ, הָפוּךְ פָּנָיו פ״ח שׁוּב, הָפְנָה sich umwenden.
О́беръ — נְשִׂיא־, זָקֵן־, אָבִי־, רֹאשׁ־ Ober-. Оберъ-шенкъ שַׂר־הַמַּשְׁקִים.
Обжа́ловать הִתְאוֹנֵן עַל־; נָלָה רִיבוֹ עִם־ פ״ע זָעוּק, חָתוּם verklagen.
Обже́чь см. Обжигать.
Обжига́льщикъ שׁוֹרֵף לְבֵנִים; מְצָרֵף בָּאֵשׁ ז׳ Bren-
Обжига́ніе מִשְׂרֹפוֹת (שִׂיד) ס׳ das Anbrennen. [ner.
Обжига́тельный עָשׂוּי לְמִשְׂרֹפוֹת (שִׂיד) ת׳ zum Anbrennen.
Обжига́ть, -же́чь שָׂרוֹף פ״ע (לְבֵנִים) (שִׂיד, כְּלִי) (עתיד обожгу́) brennen, rösten. Меня обожгло́ הֵחֵם. לְהַט אוֹתִי. -ся 1) הִשָּׂרֵף נפ׳ angebrannt werden. 2) הָחַר, חָרוּר, הִצָּרֵב, הִכָּוֶה פ״ח sich verbrennen.
Обжира́ться מָלֵא בִטְנוֹ (כְּרִשׁוֹ) פ״ח זָלוּל sich übersressen.
Обжи́ться הִסְכֵּן עִם־; הִוָּשֵׁן בְּ־ פ״ח sich einleben.
Обжо́га צָרֶבֶת, מִכְוָה, כְּוִיָּה נ׳ Brandwunde.
Обжо́ра זוֹלֵל ז׳, נ׳ זוֹלֶלֶת; Fresser,-rin.
Обжо́рливость נ׳ см. Обжо́рство.
Обжо́рливый אֲשֶׁר לֹא־יָדַע שָׂבְעָה, זוֹלֵל ת׳ gefräßig.
Обжо́рный אֲשֶׁר לְמִמְכַּר־אֹכֶל ת׳ Eßwaaren-.
Обжо́рство זוֹלְלוּת ס׳ Gefräßigkeit.
Обзаведе́ніе, -заво́дство מִקְנַת כָּל־כְּלֵי־צָרְכּוֹ ס׳ מַעֲרֶכֶת דַּי־מַחְסוֹרוֹ Einrichtung.
Обзаводи́ться, -вести́сь קָנָה כָּל־כְּלֵי־צָרְכּוֹ פ״ח sich einrichten. [Uebersicht.
Обзо́ръ חֲזוּת הַכֹּל, בְּקֹרֶת, תְּשׂוּמֶת־עַיִן עַל־ ז׳
Обива́ть, Обить נָקוּף, חָבוּט (זֵיתִים) 1) פ״ע heruu-

terschlagen. 2) צִפָּה, סָפוּן, הָרַד עַל־ (מ״א ו, לב) beschlagen. Об. избу тёсомъ בַּיִת גְּבִים. Об. сопо́ן סָפוּן. Об. кому́ кры́лья גָּדַע כְּנָפַי־. Об. поро́ги הִסְתּוֹפֵף בְּבַיִת—.

Обивка שֵׁבֶר, מִכְתָּה ר׳ -вки צִפּוּי נ׳, סִפּוּן Beschlag. כֵּלִים Trümmer. [schlag=.

Обивно́й הַצִּפּוּי, עָשׂוּי לְצִפּוּת (לְסִפּוּן) בּוֹ ת׳ —Be=

Оби́да עֹנִתָה, עָוֹל, חָמָס, בִּזָּיוֹן, כְּלִמָּה, קָלוֹן נ׳ Kränkung.

Оби́дный מְלֵא בוּז וְלַעַג ת׳ —חֲרָפוֹת beleidigend.

Оби́дчивый,-дливый נִכְלָם עַל־נִקְלָה ת׳ empfindlich.

Оби́дчикъ מְחַלֵּל כָּבוֹד־, מְנַאֵץ; מְעַוֵּל, עוֹשֵׁק, חוֹמֵץ ז׳ Beleidiger.

Оби́жать, Оби́дѣть״ 1) פ״ע הִכְלִים־אֶת־, בָּזָה, חִלֵּל כָּבוֹד־ שָׁפוֹךְ בּוּז עַל־ beleidigen. 2) עָשָׂה עָוֹל, עָשׁוֹק, הוֹנָה Unrecht thun. -ся פ״ח הִכָּלֵם מִן־, חָשׁוֹב לוֹ לְקָלוֹן sich beleidigt fühlen. Онъ всѣмъ обижа́ется כָּל־דָּבָר יִנְעַ עַד־נַפְשׁוֹ וּכְדֵי בִּזָּיוֹן וְקֶצֶף.

Оби́ліе שִׂבְעָה, עֹתֶרֶת, רֹב, מְרִבָּה, זִיו, שֶׁפַע ס׳ Ueberfluß.

Оби́ловать, Оби́льный см. Изоби́л—.

Обинова́ться (-ну́юсь), Обину́ться פָּסוֹחַ עַל־ פ״ח נוֹעַ לְבָבוֹ, שְׁתֵּי־הַסְעִפִּים bedenklich sein.

Обиняки́ שִׁפְתֵי מִרְמָה, לְשׁוֹן נִפְתָּלִים ו״ר Umwege, zweideutige Reden. [schneider.

Обира́ло מַעוּל וְחוֹמֵץ, גּוֹזֵל עוֹר מֵעַל־עֲמִיתוֹ ז׳ Beutel=

Обира́ть 1) פ״ע (פרי) קָסוֹס, (ענבים) לָקֹשׁ, בָּצוֹר sammeln. 2) עָשׁוֹק, רוֹשֵׁשׁ, חָמוֹס, גָּזוֹל עוֹר מֵעַל־ berauben.

Оби́рки לֶקֶט נ״ר; עוֹלְלוֹת, פֶּרֶט Nachlese.

Обита́емый נוֹשָׁב ת׳ bewohnt.

Обита́ніе מוֹשָׁב, מְגוּרִים (בארץ) ס׳ Bewohnung.

Обита́тель יוֹשֵׁב הָאָרֶץ ז׳ Bewohner. -льница נ׳.

Обита́ть גּוּר, שָׁכוֹן, יָשׁוֹב בְּ־ פ״ע bewohnen.

Обитель 1) מוֹשָׁב, מוֹשָׁבָן, מָעוֹן Wohnung. 2) (לנוצרים) מִקְלַט־נְזִירִים Kloster.

Обить см. Обива́ть.

Обихо́дливый צוֹפֶה הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ ת׳ wirthschaftlich.

Обихо́дный דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ; אֲשֶׁר לַהֲלִיכוֹת הַבַּיִת ת׳ alltäglich.

Обихо́дъ הֲלִיכוֹת בַּיִת ז׳, —מַכֹּלֶת, צָרְכָּן Hausbedarf.

Обка́лывать, -коло́ть 1) פ״ע הִקְצָה סָבִיב נָתוּץ— rundum abschlagen. 2) (מרפים) תָּקוֹעַ סָבִיב bestecken.

Обка́пывать, -ка́пать הִטֵּף (הִרְעִף) עַל־כָּל־ פ״ע rundum betröpfeln. -ся נפ׳ הִנָּטֵף עַל־ הִמָּלֵא רְסִיסִים sich b.

Обка́пывать, -копа́ть см. Ока́пывать.

Обка́чивать הָדַם בָּמַיִם פ״ע —, שִׁטֵּף übergießen.

Обкла́дывать, -кла́сть הֶעֱטָה, שׂוֹם עַל־ פ״ע; הִרְבִּיץ בְּ־; בְּסֵה, צִפָּה, סָפוּן umlegen, belegen. Об. по́датью שׂוֹם מַס עַל־. -ся נפ׳ צִפָּה סָבִיב; עָטָה umlegt werden.

Обколо́ть см. Обка́лывать. [stehlen.

Обкра́дывать, -кра́сть גָּנוֹב כָּל־אֲשֶׁר לְ־ פ״ע be=

Обку́сывать, -са́ть נָשׁוֹךְ בִּשְׁנָיו סָבִיב פ״ע rundum beißen.

Обла́ва קְהַל־צַיָּדִים, (איוב יח, ו) מָצוֹד נ׳ Treibjagd.

Облага́ть 1) פ״ע הִשִּׂיא אֶל־, שׂוֹם עַל־ (שב״ יז, יג) צִפָּה, סָפוּן (מ״א ו, לב) הָרַד עַל־ belegen. О. по́датями שׂוֹם מַס עַל־. 2) הֵבִא בַּמָּצוֹר, צוּר, —, נוֹחַ—, חָנָה עַל belagern.

Облагодѣ́тельствовать (-ствую עתיד) מָשׁוֹךְ פ״ע הַפְלָה חַסְדּוֹ לְ־, חִסֵּד לְ־ Wohlthaten erweisen.

Облагоро́женіе הַשְׂכֵּיל לְהֵיטִיב ס׳ —, לַמֵּד עַם־נְדִיבִים Veredelung. [veredeln.

Облагоро́живать הוֹעִיל לְהַשְׂכִּיל לְהֵיטִיב פ״ע; הוֹשֵׁב

Облада́ніе קִנְיָן, חֵלֶק, מוֹרָשָׁה ס׳ Besitz.

Облада́тель אָדוֹנֵי־, בַּעַל־ ז׳ Besitzer. -льница נ׳.

Облада́ть מָשׁוֹל, —, בָּעוֹל, יָרוּשׁ פ״ע בְּ־ שָׁלוּט besitzen.

Обла́ивать, -ла́ять חָרוּץ לָשׁוֹן לְ־; נָבוֹחַ עַל־ פ״ע anbellen. [נֶבֶל־] Wolke.

О́блако עָנָן, עֲנָנָה, נְשִׁיא, עָרִיף, אַרְבַּת־שָׁמַיִם,

Обла́мывать רָצוּץ, קָטוּף, —, שָׁבוֹר סָבִיב פ״ע rundum abbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר, הִתְפָּרֵק (יחזקאל יט, יב) rundum angebrochen werden.

Обла́па см. Подлѣ́сникъ.

Обла́пить תָּפוּשׁ בְּכַפָּיו פ״ע plump umfassen.

Облапо́шивать, -по́шить רְמָה; חָמוֹס פ״ע betrügen.

Обла́скать מָשׁוֹךְ, מָשׁוּךְ בְּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה, חִבֵּב פ״ע רָצָה כְּאֵב אֶת־בֵּן, שִׁעְשֵׁעַ נֶפֶשׁ, אֶת־...חָסֶד liebkosen.

О́бласть פֶּלֶךְ, חֶבֶל, גְּלִיל, גְּבוּל, אֶרֶץ נ׳ Provinz. Об. зна́нія מַחְקְרֵי־חָכְמָה, גְּבוּלוֹת דַּעַת.

Областно́й הַגְּלִיל ת׳ —, הַפֶּלֶךְ—Provinz=.

Обла́тка,-точка פַּס־חֹמֶר־חוֹתָם נ׳ Oblate.

Облача́ть, -чи́ть יָעוּט, הִלְבִּישׁ אֶת־...בִּגְדֵי־הַשָּׂרֵת פ״ע ankleiden. -ся פ״ח שׂוֹם עָלָיו, עָטָה, עָדָה, לָבוֹשׁ sich ankl.

Облаче́ніе מַעֲטֶה, תִּלְבֹּשֶׁת, תַּכְרִיךְ ס׳ Bekleidung.

О́блачко עָב קְטַנָּה ק׳ ס׳ Wölkchen.

О́блачный עָנָן ת׳ —wolkig. О. столбъ עַמּוּד עָנָן. О. день יוֹם עָנָן, יוֹם עֲבוֹת. [belagern.

Облега́ть שׂוֹם מָצוֹר עַל־, צוּר, נוֹחַ, — פ״ע חָנָה עַל־

Облегча́ть,-чи́ть הֵקֵל מֵעַל־ פ״ע; הֵקֵל erleichtern. -ся נפ׳ הוּקַל; הֵרָפֵא sich erl.

Облегче́ніе ס׳ רֶוַח, רְוָחָה, הֲנָחָה; מַרְפֵּא, נֶשַׁע; כֹּחָה (לשבר) Linderung. [lindernd.

Облегчи́тельный ת׳ מֵנִיחַ, מֵקֵל; תְּרוּפָה, —יֶשַׁע

Обледене́лый ת׳ עוֹטֶה קֶרַח, קָפוּא befroren.

Обледене́ть פ״ע הִתְכַּפֵּה קְפָאוֹן, עָטָה קֶרַח, קָפוֹא

Облежа́ть см. Облега́ть. [zufrieren.

Облека́ть פ״י הַלְבֵּשׁ, הַעֲטָה עַל־, יָעוֹט einhüllen. О. властью הַמְשַׁלְבֵּ־, הִשְׁלַט־. -ся פ״ח עָטָה, לָבוֹשׁ, עָדָה sich hüllen.

Облета́ть, -те́ть פ״י שׁוֹטֵט בְּכָל־, שׁוֹט בְּ־; עוֹף סָבִיב

Обле́чь см. Облега́ть и Облека́ть. [herumfliegen.

Облива́ніе ס׳ שֶׁפֶךְ (מַיִם) עַל das Begießen.

Облива́ть פ״י שׁוֹקֵק עַל־, הִשְׁקָה (גן); יָצוֹק עַל־ begießen. -ся נפעל 1) הָשְׁקָה, הָמְטַר, שָׁקוּ begossen werden. 2) שָׁפוֹךְ עָלָיו פ״ח sich begießen. Онъ облился сле-

Обли́вка נ׳ см. Облива́ніе. [за́ми עֵינָיו יָרְדוּ מַיִם.

Обливно́й ת׳ יָצוּק סָבִיב, נָסוּךְ übergossen.

Облизывать, -за́ть (עתיד -אֶ/ָ) לִחֵךְ פ״י belecken. -ся לִחֵךְ בְּשָׂרוֹ פ״ר sich belecken.

Обли́къ ז׳ תֹּאַר פָּנִי, — דְּמוּת Gesichtsform.

Облипа́ть, -липну́ть פ״י דָּבוֹק עַל־פְּנֵי כָּל־ ringsum kleben bleiben.

Облиственѣ́лый ת׳ עוֹטֶה עָלֶה beblättert. [laubung.

Облиственѣ́ніе ס׳ עֲטוּת עָלֶה, הִתְחַדֵּשׁ עָלֶהוּ Be-

Облиственѣ́ть פ״ע עָטָה עָלֶה, עָטָה עָלִים, עָדָה עָלִים sich mit

Облитіе см. Облива́ніе. [Blättern bekleiden.

Обли́ться см. Облива́ться.

Облицо́вка נ׳ טִיחַ שִׂיד, — צִפּוּי Stuckatur.

Облича́ть, -чи́ть см. Изоблича́ть.

Обличе́ніе ס׳ תּוֹכֵחָה Entlarvung. [-льница נ׳.

Обличи́тель ז׳ מֵעִיד בְּ־, מוֹכִיחַ עַל־פְּנֵי־

Обличи́тельный ת׳ מֵעִיד(מוֹכִיחַ)בְּ־(ענין) anklagend.

Облобыза́ніе ס׳ נְשִׁיקוֹת, נְשֹׁק das Küssen. [ander.

Облобыза́ть פ״י נָשַׁק, נָשׁוֹק küssen. -ся פ״ח küssen ein-

Обложе́ніе ס׳ 1) אֲפֻדָּה, צִפּוּי Umlegung. 2) מָצוֹר, חֲנוֹת מַחֲנֶה עַל־ Belagerung. 3) מַשָּׂאת, מַס עַל־־ [Belegung.

Обложи́ть см. Облага́ть.

Облокачиваться, Облокоти́ться פ״ח הִתְמַךְ, הִשָּׁעֵן סָמוֹךְ יָדוֹ עַל־ sich auflehnen, stützen.

Облома́ть, -ма́ть см. Обла́мывать. [ches Stück.

Облому́къ (-мка) ז׳ מְכֻתָּה, פֶּרֶק, נָפִץ, שֶׁבֶר abgebro-

Обломъ ז׳ פֶּרֶץ, שֶׁבֶר angebrochene Stelle.

Облупа́ло ז׳ מְעוֹל וְחוֹמֵץ, גּוֹזֵל עוֹר עַמִּיתוֹ Betrüger.

Облупа́ть, -лу́пливать, -лупля́ть, -лупи́ть פ״י פִּצֵּל, פָּשׁוּט, חָשׂוּף, קָלַף* ringsum abschälen. Обл. кого

הִתְפַּצֵּל, הִתְפַּשֵּׁט פ״ח -ся. עָשׁוֹק, גָּזוֹל עוֹר מֵעַל־־ sich abschälen.

Облу́пленный ת׳ מְחֻסָּפָה, מְפֻצָּל abgeschält.

Облыга́ть פ״י דִּבֵּר כְּזָבִים עַל־, כָּזַב בְּ־, שָׁמַע־ נָשָׂא שֶׁמַע־, כָּזַב, שָׁקַר ת׳ —, כָּזָב —erlogen. [שָׁוָא belügen.

Облыжный

Облысѣ́лый ת׳ מְקֻרַּח kahlköpfig.

Облысѣ́ть פ״ע הָקְרַח kahlköpfig werden.

Облѣза́ть, -лѣ́зть פ״ע 1) תִּפֵּשׁ וְעָלָה סָבִיב herumklettern. 2) הִקְרַח, הִמְרַט (צֶמֶר מכגר, שֵׂעָר) ausfallen (Haare).

Облѣ́злый ת׳ מְקֻרָּח, מְרוּט kahl geworden.

Облѣ́зть см. Облѣза́ть.

Облѣ́ниться פ״ח הָרְפָּה faul werden.

Облѣпка נ׳, -лѣпле́ніе שפ״ס דֶּבֶק סָבִיב Umklebung.

Облѣпля́ть, -пи́ть 1) פ״י דִּבֵּק סָבִיב, חָמוֹר umkleben. 2) אָפוּף עַל־, דָּבוּק עַל־כָּל־פְּנֵי־ פ״ע sich ansetzen.

Обма́заніе ס׳, -ма́зка נ׳ טִיחַ; מִשְׁחָה Beschmierung.

Обма́зывать, -ма́зать (עתיד -מַאֶ/ָ) מָשׁוּחַ עַל־ פ״י מָרוּחַ, טוּחַ, פְּנֵי־ beschmieren.

Обма́кивать, -макну́ть פ״י טָבוֹל eintunken. О. перо́ נפעל. טָבוֹל עֵט בְּדִיו. -ся

Обма́нно ת״פ בְּמִרְמָה, בְּעָקְבָה trügerisch.

Обману́ть см. Обма́нывать.

Обма́нчивость נ׳ דֶּרֶךְ מִרְמָה, רוּחַ שֶׁקֶר Täuschung.

Обма́нчивый ת׳ שֶׁקֶר, מַתְעֶה, בּוֹגֵד, כּוֹזֵב —trügerisch.

Обма́нщикъ ז׳ מַתְעֶה, נוֹכֵל, מַתְעֵתַע Betrüger. -щица נ׳.

Обма́нъ ז׳ שֶׁקֶר, שָׁוְא, כָּזָב, תַּרְמִית, רַמְיָה, מִרְמָה, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים, מַשְׁאוֹן, אָוֶן, מַעַל, בָּגֵד Betrug.

Обма́нывать, Обману́ть פ״י רִמָּה, עָקַב, קָבוֹעַ, שָׁקוֹר; כִּחֵשׁ לְ־, הָתַל, — כָּזַב, מָעוֹל בְּ־, הִטָּה הִשְׁלֵה, גָּנוֹב לֵב, תַּעְתֵּעַ, הִתְעָה, הֶהְבֵּל נָפְשׁוֹ, הִשִּׁיא betrügen. О. себя́ -ся פ״ח שָׁגָה, תָּעָה sich täuschen. Онъ обману́лся въ своихъ ожида́ніяхъ תִּקְוָתוֹ, תּוֹחֲלָתוֹ נִכְזְבָה, נִשְׁאֲרָה מָעַל.

Обма́рывать, -мара́ть פ״י טִנֵּף כָּל־־, — גָּאַל be-

Обма́тывать פ״י צָנוּף סָבִיב, —, פָּרוּךְ, קַפֵּד* umwickeln. -ся נפ׳ קָפוּד, הִצָּנֵף umgewickelt werden. [schmutzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל, הֵאָלֵחַ sich b.

Обма́хивать, -махну́ть פ״י הָשֵׁב סָבִיב, הָפַח abwe-

Обма́чивать פ״י הִרְטֵב, הָבֵא בַמַּיִם einfeuchten. -ся 1) פ״ח הוּבָא בַמַּיִם, הִרְטַב נפ׳ durchnäßt werden. 2) רָטוֹב naß werden. [hen.

Обмачто́вывать, -това́ть פ״י הַצֵּב תֹּרֶן לָאֳנִיָּה be-

Обма́щивать רצף כל־פני־ פ״ umpflastern.
Обмежёвывать, -жева́ть הגבל, גבול פ״ abgrenzen.
Обмелѣ́ть (נהרות) דלל פ״ע seicht werden.
Обмере́ть см. Обмира́ть. [עטה קפאון befrieren.
Обмерза́ть, -мёрзнуть הקפא, קפוא סביב פ״ע
Обмета́ть, -мести́ נקה במטאטא, יעה פ״ע herumfegen.
Обме́тица ג׳, -мётки (גרחים) נ״ר שכבת אבק־הקמח Mehlstaub. [fen. 2) תפר לדאות בגד benähen.
Обмётывать, -мета́ть 1) פ״ע סביב ... השלך bewer-
Обмина́ть. Обмя́ть (עתיד обомну́) העק דבר פ״ע הועק נפ׳, דרוך (גרן); קמוט; תחתיו eindrücken. -ся נפ׳, הקמט, המך מלחין, שפול — sich senken.
Обмира́ніе דומה ס׳ Erstarrung. [erstarren.
Обмира́ть פ״ע דמום, (מפחד) הדם, האלם דומיה
Обмише́ниваться, -ше́ниться פ״ח החטא המטרה fehlschießen.
Обмога́ться פ״ח שוב לאיתנו, חיה מחליו sich erholen.
Обмока́ть, -мо́кнуть פ״ע רטוב, המלא מים naß werden.
Обмо́клый ת׳ רטוב, נמלא מים durchnäßt.
Обмола́чивать פ״ע דוש חבוט ausdreschen. -ся נפ׳ הדוש, הודש, החבט ausgedroschen werden.
Обмо́лвка נ׳ משגה, — מוקש באמרי־פיו Versehen im Sprechen.
Обмо́лвливаться, -мо́лвиться פ״ח הוקש באמרי־ פיו, הלכד בלשונו, — חטוא sich vergreifen im Spre-
Обмолоти́ть см. Обмола́чивать. [chen.
Обмоло́тъ ז׳ תכן הנדוש, מדשה Ausdrusch.
Обмоло́ть פ״ע מרוק בטחן [lassen.
Обморо́живать, -ро́зить פ״ע הקפא בקר befrieren
Обморокъ ז׳ התעטף נפש, עטף־לב Ohnmacht.
Обморо́чивать, -ро́чить פ״ע השא, התעה, גנוב לב durch Lift betrügen.
Обмости́ть см. Обма́щивать.
Обмота́ть см. Обма́тывать.
Обмо́чься см. Обмога́ться. [formirung.
Обмундиро́вка נ׳ מקנת בגדי־השרת, — קנות Uni-
Обмундиро́вывать, -рова́ть הלבש בגדי־ פ״ע עשה ל־ בגדי־שרת, השרת uniformiren, einkleiden.
Обмыва́ніе ס׳ רחצה, רחץ, כבס, כבוס* das Waschen.
Обмыва́ть, -мы́ть см. Омыва́ть. [Waschwasser.
Обмы́вки נ״ר הלאת מי־ מכבסים, סחי מי־ רחצה
Обмѣ́нивать, -мѣня́ть, -ни́ть המר ב־ פ״ע החלף, — umtauschen. -ся 1) הומר נפעל umgetauscht werden. 2) התימר ב־ פ״ח sich gegenseitig mittheilen. -ся мысли התיעץ עם־ השח עם־.

Обмѣ́нъ ז׳, -мѣна́ נ׳ חלף, תמורה, המיר Tausch. 0. мы́слей מועצות, עצה.
Обмѣ́ривать, -мѣря́ть, -мѣ́рить פ״ע 1) מדוד את־ כל־ ausmessen. 2) עול במדה im Messen betrügen. -ся 1) המד סביב נפ׳ ausgemessen werden. 2) שגה פ״ח במדה sich beim Messen versehen.
Обмѣ́рокъ (-рка) ז׳ משגה במדה falsches Maaß.
Обмѣ́ръ ז׳ 1) מדד, מד Maaß. 2) משגה במדה fal-
Обмя́ть см. Обмина́ть. [sches Maaß.
Обнадёживать, -дёжить פ״ע יחל, השלה, הבטח בטוח פ״ח (תהלים קיט, מט) את־ Hoffnung machen. -ся יחל אל־, שום שברו — השען, — על־ sich Hoffnung machen.
Обнажа́ть, -жи́ть גלה פ״ע; חשוף; הערה entblößen. 0. мечъ (מתער) שלוף הרב, — הרק. -ся 1) הגלה נפ׳, העור entblößt werden. Обнажи́тся лукъ Твой עריה תעור קשתך. 2) גלה בשרו, התגלה פ״ח התערה sich entblößen. [Entblößung.
Обнаже́ніе ס׳ חשוף, הערות, גלות, התגלות
Обнажённый ת׳ שלוף, חשוף entblößt. [machung.
Обнаро́дованіе ס׳ הודיע, — השמיע בעם Bekannt-
Обнаро́дывать, -ро́довать פ״ע בשר בקהל, הודע, קרוא, — השמע — bekannt machen.
Обнаруже́ніе, -ру́живаніе ס׳ הגלות Entdeckung.
Обнару́живать, -наружи́ть הוצא, גלה פ״ע חשוף, בלע פני־הלוט הלוט על־, לאור entdecken; äußern. 0. мы́сли свои́ הבע רוחו ל־ -ся הגלה, הראה נפעל לעין כל sich zeigen, äußern.
Обна́шивать оде́жду הסכן עם־לבוש פ״ע eintragen. -ся כלה מרוב ימים נפ׳ sich abnutzen.
Обнима́ть פ״ע 1) חבק, חבוק, לפות, ענוק, סבוב, אחוז מסביב umfassen. 2) הבן — בוא עד־תכונת, מצוא ברוח בינתו begreifen. -ся חבק איש רעהו פ״ח sich umarmen.
Обнищалый ת׳ מך מאד, — דל ganz verarmt. [den.
Обнища́ть פ״ע מוך, הדל, הורש רוש bettelarm wer-
Обно́ва, -но́вка נ׳ כלי חדש; — בגד neue Sache.
Обновите́ль ז׳ מחדש פני Erneuerer. -льница נ׳
Обновле́ніе ס׳ חדש, חנכה Erneuerung.
Обновля́ть, -нови́ть פ״ע 1) שובב, חדש erneuern. 2) חלל, חנוך zum ersten Mal gebrauchen. -ся פ״ח התחדש sich erneuern.
Обноси́ть פ״ע 1) נשא משאת סביב herumreichen. 2) גדור; הסב חומה סביב umzäunen. 3) עדר מתת (לאחד הישבים אל השלחן) משאת beim Herumreichen

versehen. 4) הוֹצֵא דִבָּה עַל־־ ,הָלוּךְ רָכִיל ,רַגֵּל בְּ־־ verleumden. [genutztes Kleidungsstück.
Обно́сокъ (-ска) ת׳ סְחָבָה ,בְּלוּי ,שִׂמְלָה בְלָה ab-
Обно́съ ז׳ דִּבָּה ,רָכִיל ,דָּפִי Verleumdung.
Обню́хивать, -ню́хать פ״י הָרַח בְּ־ beriechen.
Обня́ть см. Обнима́ть.
Обо, Объ см. О.
Обобра́ть см. Обира́ть. [machen.
Обобро́чивать, -ро́чить פ״י שׂוֹם לְמַס־עוֹבֵד zinsbar
Обобро́чка נ׳ תֵּת לְמַס־־עוֹבֵד ,שִׂים מַס עַל־ Zinsbarmachung.
Обобща́ть, -щи́ть פ״י חִלֵּק לַכֹּל ,שׂוֹם לְמוֹרָשׁ לַכֹּל ver-allgemeinern. -ся נפ׳ הָיָה לְמוֹרָשָׁה לַכֹּל allgemein werden. [הָעֲשֵׁר ,הִתְעַשֵּׁר sich b.
Обогаща́ть, -богати́ть פ״י הַעֲשֵׁר bereichern. -ся פ״ח
Обогаще́ніе ס׳ הַעֲשִׁיר Bereicherung.
Обогна́ть см. Обгоня́ть.
Обогну́ть см. Обгиба́ть.
Обоготворе́ніе ס׳ תֵּת כָּבוֹד אֱלֹהִים לְ־ Vergötterung.
Обоготворя́ть, -твори́ть פ״י כַּבֵּד כְּמוֹ־אֵל ;חָשׁוֹב לְאֵל vergöttern. -ся נפ׳ הִכָּבֵד כְּאֵל vergöttert werden.
Обогре́ва́ть, -гре́ть פ״י חִמֵּם erwärmen. -ся פ״ח ,חִמֵּם ,הִתְחַמֵּם sich erw.
Ободво́рокъ (-рка) ז׳ שְׁכֵן חָצְרוֹ Hofnachbar.
Ободворъ ת״פ אֵצֶל חָצֵר Hof an Hof. Дворъ ободворъ חָצֵר עַל־יַד חָצֵר.
Ободо́къ (-дка́), -до́чекъ (-чка) ק׳ см. О́бодъ.
Ободо́чный ת׳ см. О́бодъ.
Ободра́ть см. Обдира́ть. [ternd.
Ободри́тельный ת׳ מְאַמֵּץ יָדַיִם ,מְעוֹרֵר לֵב ermun-
Ободря́ть, -ри́ть פ״י הָשַׁב נֶפֶשׁ־־ ,הֵיטִיב ,עוֹרֵר ,אִמֵּץ ermuthigen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר ,חָזוֹק ,הִרְהֵב עֹז בְּנֶפֶשׁ ermuthigen. Онъ ободрился רוּחַ לְבָשָׁה אוֹתוֹ ,וְאָמוֹץ.
О́бодъ ז׳ מִסְגֶּרֶת ,זֵר (לחבית); אֹזֶן בַּרְזֶל (לכלי) ,עֲגִיל־עַיִן Reif, Ring. О. колеса́ נַב אוֹפָן —חֵשֶׁב Reif, Ring. [seitig.
Обоесторо́нній ת׳ מִשְׁנֵי־־עֲבָרָיו ,מִזֶּה וּמִזֶּה beider-
Обожа́тель ז׳ מְעָרִיץ ,מְכַבֵּד Anbeter. -льница נ׳.
Обожа́ть פ״י כִּבֵּד מְאֹד ;נָתַן כָּבוֹד אֵל לְ־ ,חָשׁוֹב לְאֵל ,הִכְבִּיד שֵׁם ,הֵעֲרִיץ anbeten, göttlich verehren. -жа-
Обожда́ть פ״י הוֹחֵל לְ־ ,חִכָּה — warten. [ніе ש״פ
Обожра́ться см. Обжира́ться. [צִין* bezeichnen.
Обознача́ть, -зна́чить פ״י הַתְוָה ,סָמוֹן ,שׂוֹם אוֹת בְּ־
Обозначе́ніе ס׳ תָּוִי ,אוֹת ,צִיּוּן Bezeichnung.
Обо́зный ת׳ см. Обо́зъ.
Обозрѣва́ть, -зрѣ́ть פ״י פָּקוֹחַ עַיִן עַל־־ ,שׂוֹם־־ beschauen.
Обозрѣ́ніе ס׳ בְּקֹרֶת ,מִבְּקָד ,פְּקוּדָה Uebersicht.
Обо́зъ ז׳ שׁוֹרַת עֲגָלוֹת טְעוּנוֹת ,כְּבֵדָה Wagenzug. -зный ת׳.
Обои ז״ר מַסֶּכֶת־הַקִּיר פְּנִימָה ,צְלָעוֹת —,סִפּוּן Tapeten.
Обойду́ см. Обойти́.
Обойму́ см. Обня́ть.
Обойти́ см. Обходи́ть.
Обо́йщикъ ז׳ עוֹשֵׂה סִפּוּן לְקִירוֹת בַּיִת; עוֹשֵׂה צְלָעוֹת Tapetenzieher.
Обокра́сть см. Обкра́дывать. [Tapetenzieher.
Оболва́нивать, -болва́нить פ״י (עֵשֶׂת) עָשָׂה בּוּל לַחֲרֹשֶׁת־עֵץ behauen.
Оболо́чка נ׳ גֹּלוֹם ,מַעֲטָפָה ,חִתּוּלָה ,זַג Umschlag. [führer. -льница נ׳.
Обольсти́тель ז׳ מַדִּיחַ ,מִסִּית ,מְפַתֶּה ,מַשִּׁיא Ver-
Обольсти́тельный ת׳ מַשְׁאוֹן־־ ,מָלֵא מַדּוּחִים ver-führerisch.
Обольща́ть, -льсти́ть פ״י הִשִּׁיא ,פִּתָּה ,הִדַּח ,הֶסֵּת לָקוֹחַ לֵב verführen. -ся פ״ח פָּתָה ,הִפָּתֶה ,זָנַח אַחֲרֵי verführt werden.
Обольще́ніе ס׳ מַשְׁאוֹן ,מַדּוּחִים Verführung.
Обомлѣ́лый ת׳ אָמוּל ;אֻמְלָל ,נִדְהָם erstarrt.
Обомлѣ́ть פ״ע עָלוּף ,הִדְהֵם ,אָמוּל (מפחד) סָמוֹר er-
Обоня́ніе ס׳ רֵיחַ אַפַּיִם ,אַף מֵרִיחַ das Riechen. [starren.
Обоня́ть פ״י הָרַח riechen.
Обора́чивать פ״י הָפוּךְ ,הִסֵּב ,הֵסֵב ,הִפְנָה um-wenden. -ся פ״ח הָפְנָה ,הִתְהַפֵּךְ ;הֵסֵב מֵאַחֲרָיו sich umwenden.
Оборва́нецъ (-нца) ז׳ קְרוּעַ בְּגָדָיו ,לָבוּשׁ קְרָעִים Zer-
Оборва́ть см. Обрыва́ть. [lumpter. -ница נ׳.
Оборка נ׳ שׂוּלֵי־בֶגֶד ,שׂוּל Faltensaum.
Оборо́на נ׳ סִתְרָה ,מִסְגָּר ,מָגֵן ,מַחֲסֶה Vertheidigung. Они́ бы́ли намъ оборо́ною חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ.
Оборони́тель ז׳ עוֹמֵד ,נִצָּב לְמַחֲסֶה לְ־־ ,סוֹכֵךְ —לְמִשְׁגָּב Vertheidiger. -нница נ׳. [theidigend.
Оборони́тельный ת׳ הַמָּגֵן ;נִצָּב לְמַחֲסֶה — ver-
Обороня́ть, -ни́ть פ״י גָּנוֹן ,הִצִּיל עַל־־ ,הָגֵן vertheidigen. -ся פ״ח הִלָּחֵם בְּעַד־נַפְשׁוֹ ,עָמוֹד עַל־נַפְשׁוֹ sich vertheidigen. [wolf.
О́боротень (-тня) ז׳ גִּלְגּוּל נֶפֶשׁ* (באמונת ההמ׳) Währ-
Оборо́тливость נ׳ חֲרִיצוּת ,מִשְׁעִי ,יַד־־חָרוּצִים ,מְהִירוּת* Gewandtheit.
Оборо́тливый ת׳ מָהִיר ,חָרוּץ gewandt.
Оборо́тный ת׳ הָפוּךְ ,מֻעָבָר —,אֲשֶׁר מִצִּדּוֹ הַשֵּׁנִית umgekehrt

Оборо́тъ ז׳ 1) הֵפֶךְ; הַצַּד הַשְּׂמֹאלִית linke Seite. 2) אֹפֶן, מוֹצָא דָבָר, הֵפֶךְ פְּנֵי־דָבָר, נִסְבָּה, אֹפְנֵי דָבָר Wendung. 3) (ישעיה) מַזָּה, מִסְחָר, סְחוֹרַת־יָד, סְחַר, תֹּכֶן כֶּסֶף מֵאֵזֶל תְּקוּפַת־מִמְכָּר וְקִנְיָן Umsatz im Handel. На об. (כג׳, י)

Оборо́ть פ״ см. Побоpо́ть. [לְהֶפֶךְ im Gegentheil.

Обо́рышъ ז׳ (בפרי עץ) עוֹלְלוֹת, פֶּרֶט Ausschuß.

Обособля́ть, -би́ть הֵצַּג לְבַדּוֹ, הִפְרֵד פ״ absondern.

Оботру́ см. Обтере́ть.

Обошью́ см. Обши́ть. [Gegenseitigkeit.

Обою́дность נ׳ —אִישׁ אָחִיו, פְּעֻלַּת אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ

Обою́дный ת׳ —אִישׁ אָחִיו, —חַד אֶת־אֶחָד, —זֶה לָזֶה, אֲשֶׁר מֵאִישׁ לְרֵעֵהוּ gegenseitig.

Обою́ду ת״פ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו, אִישׁ אָחִיו bei der seits.

Обою́дуо́стрый ת׳ בַּעַל שְׁנֵי פִּיּוֹת zweischneidig. О. мечь חֶרֶב פִּיפִיּוֹת.

Обрабо́тка נ׳ חָרֹשֶׁת, עֲבוֹדַת כְּלִי אוֹ שָׂדֶה, תַּכְלִית הָתִים חָרֹשֶׁת הַ־, מַעֲשֶׂה Bearbeitung.

Обрабо́тывать, -бо́тать 1) פ״ עָבַד, עָשָׂה; פָּעַל, יָצַר bearbeiten. О. зе́млю עָבוֹד אֶת־הָאֲדָמָה, פַּלֵּחַ 2) בִּצֵּעַ מַעֲשֶׂה הַ־, הִשְׁלֵם חָרֹשֶׁת, כִּלּוּל — וּשְׁדֵד — מַעֲשֶׂה, הָתַם — כִּלּוּל — ausarbeiten. -ся נפ׳.

Обра́внивать, -равня́ть פ״ הִיְשַׁר, הָיָה פָּנֵי־ gleichen.

Обра́довать см. Ра́довать. [Modell.

Образе́цъ (-зца́) 1) ז׳ תַּבְנִית לְמַעֲשֶׂה, דְּמוּת 2) דּוּגְמָא, מוֹפֵת לְרַבִּים Vorbild.

Образина נ׳ תֹּאַר מָשְׁחָת, מִשְׁחַת־מַרְאֶה (הס׳) Fratze.

Образова́ніе 1) ס׳ עֲשׂוּת, יְצִיר Formirung. 2) הַשְׂכֵּל, חֻקּוֹת הַחַיִּים, תְּבוּנוֹת, דֶּרֶךְ־חָכְמָה, דַּעַת Bildung.

Образо́ванность נ׳ רוּחַ הַשְׂכֵּל וָדַעַת Bildung.

Образо́ванный ת׳ 1) עָשׂוּי, נוֹצָר geformt. 2) מַשְׂכִּיל, חֲכַם־לֵב, קוֹנֶה דַּעַת, נָבוֹן gebildet.

Образова́тель ז׳ 1) נוֹצֵר, יוֹצֵר (תהלים פא, ו) Bildner. 2) מְאַלֵּף תְּבוּנָה, מוֹרֶה הַשְׂכֵּל Erzieher. -льница נ׳.

Образова́тельный מְאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ בִּינָה ת׳ bildend.

Образо́вывать, -зова́ть (-зу́ю) 1) פ״ צוּר, יָצַר, עָשָׂה תַּבְנִית־, עֵצֶב, נָזַר formen. 2) חָנוֹךְ, הַשְׂכֵּל אַלֵּף תְּבוּנָה, לַבִּינָה, עָרוֹךְ הָקַם bilden. 3) הָקַם, עָרוֹךְ ausmachen. Образова́ли стѣну נִצְּבוּ כְּמוֹ־נֵד. -ся 1) פ״ח הָיָה לְ־ entstehen. Изъ па́ра образу́ется о́блако הָאֵד יִהְיֶה לְעָנָן. 2) הַשְׂכֵּל, לָמוֹד לְהַשְׂכִּיל sich bilden.

Образумле́ніе ס׳ תּוֹרַת־הַשְׂכֵּל Zurechtweisung.

Образу́мливать, -разу́мить פ״ הַטָּה לֵב לְתְבוּנָה, הוֹכַח zurechtweisen. -ся פ״ח הִזְהַר, הַשְׂכֵּל sich besinnen.

Образцо́вый ת׳ עוֹמֵד לְגֶם; מוּפֵת —musterhaft.

Обра́зчикъ ז׳ דּוּגְמָא, דְּמוּת* Modell.

О́бразъ ז׳ 1) דְּמוּת, צֶלֶם, תַּבְנִית, עֶצֶב, סֶמֶל, עֹצֶב, קָצֶב; תְּמוּנָה, צִיר, צוּר Bild. 2) אֹפֶן, דֶּרֶךְ, בְּדֶרֶךְ, בְּאֹפֶן זֶה וּבְכֵן; זֶה Art und Weise. Таки́мъ о́бразомъ בְּאֹפֶן זֶה.

Обра́мливать, -рамля́ть, -ра́мить פ״ שׂוֹם, שִׂבֵּץ, עָשָׂה זַר לְ־, מִסְגֶּרֶת לְ־ einfassen. [lassen.

Обра́нивать, -роня́ть פ״ הִשְׁמַט, הֵפֵל מִיָּדוֹ fallen

Обра́тно ת״פ אָחוֹר, לְאָחוֹר אַחֲרַנִּית rückwärts. Туда́ и обра́тно הָלוֹךְ וְהָלוֹם, הָלוֹךְ וָשׁוּב.

Обра́тный ת׳ 1) см. Оборо́тный. 2) דֶּרֶךְ שׁוּב, בְּדֶרֶךְ שׁוּבוֹ zurückkehrend. На обра́тномъ пути́ его́ בְּדֶרֶךְ שׁוּבוֹ

Обраща́ть, Обрати́ть 1) פ״ הָשֵׁב, הִפְנָה, הַסֵּב, הָפוֹךְ umwenden. О. непріятеля въ бѣгство הִפְנָה, הָנֵס הִפְנָה, שׂוֹם כְּ־, נָתוֹן לְ־ 2) הָפוֹךְ לְ־, אֶת־אוֹיְבוֹ עֹרֶף לְשׁוֹת. О. во́ду въ кровь הָפוֹךְ מַיִם לְדָם umwandeln. О. въ прахъ שׂוֹם כֶּעָפָר. -ся 1) נפ׳ הֻהַפֵּךְ לְ־, הִתְהַפֵּךְ פ״ח הִנָּתֵן כְּ־ umwandelt werden. 2) סֹב; שָׁעָה, הִפְנָה, פָּנָה sich umwenden. 3) הִתְהַלֵּךְ עִם, הִתְרָעָה, הִסְכֵּן verkehren, Umgang haben.

Обраще́ніе ס׳ הֲלִיכוֹת Umkreisung. О. де́негъ סְחַר־כֶּסֶף 2) שִׂים, פָּנוּי אֶל־, שְׁעוֹת, פְּנוֹת עֲשׂוֹת (שִׂים, הֵפֵךְ) לְ־ (הִתְהַלֵּךְ) עֵר לָכֶת Verkehr. 3) Bekehrung.

Обревизова́ніе ס׳, -зо́вка נ׳ בִּקֹּרֶת, פְּקֻדָּה Revision.

Обревизо́вывать, -зова́ть פ״ בִּקֵּר, בָּקַר durchsehen.

Обрека́ть פ״ 1) אָמַר, מָנָה לְ־, יָעַד — voraus bestimmen. -ся פ״ח 2) הִתְמַסֵּר, הִנָּזֵר, הִטָּסֵר לְ־, הִתְנַדֵּב widmen.

Обременéніе ס׳ טֹרַח, מַעֲמָסָה, הַעֲמִים Belästigung.

Обременённый ת׳ מְסֻבָּל, מְעֻמָּס, עָמוּם belastet.

Обремени́тель ז׳ מַכְבִּיד עַל־, מַעֲמִים Belästiger.

Обремени́тельный ת מַלְאָה, כָּבֵד מַהְכִּיל belästigend.

Обременя́ть, -ни́ть פ״ הָיָה לְטֹרַח, הוֹגֵעַ, הִכְבֵּד עַל־ (לְמַשָּׂא) עַל־ belästigen. -ся פ״ח הוֹגַע נַפְשׁוֹ sich b.

Обреченіе ס׳ הַסְגִּיר לְ־, הָאֲמִיר — das Vorausbestimmen.

Обре́чь см. Обрека́ть. [

Обрива́ть, Обри́ть פ״ גָּלַח abrasiren. -ся פ״ח גֻּלַּח; הִתְגַּלֵּחַ sich abr.

Обрисо́вывать, -сова́ть פ״ חִקָּה, תֹּאַר einen Abriß machen. -ся נפ׳ תֹּאַר, חִקָּה abgezeichnet werden.

Оброкъ ז׳ מַס־עוֹבֵד, מַס־אֲבָדִים, מַס־עֹבֶד Zins.

Оброни́ть см. Обра́нивать

Обро́слый ת׳ פּוֹרָה..., עוֹלָה..., צָמַח, צוֹמֵחַ bewachsen.
Оброста́ть, -рости́ פ״ע עָלָה סָבִיב, צָמוֹחַ, — עָטָה bewachsen. О. те́рнами כָּסָה חָרָלִים; עָלָה קִמְשׁוֹנִים.
Обро́чить см. Обобро́чивать.
Обро́чникъ ז׳ אִכָּר עוֹבֵד בְּמַס Zinsbauer.
Обро́чный ת׳ אֲשֶׁר לְמַס עוֹבֵד Zins-.
Обруба́ть, -би́ть פ״ע 1) נִקַּף, פָּסוֹל סָבִיב, — קָצוֹץ behauen. 2) הִקָּף (לבנין ומטפחת) abfäumen.
Обру́бка נ׳ הִקְצוֹת; גְּזִית Behauung. [Stück.
Обру́бокъ (-бка) ז׳ קְצָפָה, כְּרֻתַת־עֵץ abgehauenes
Обру́бъ, -бе́пъ ז׳ טוּר כְּרֻתוֹת (לקירות באר) Einfassung.
Обруга́ть פ״ע גָּעוֹר בְּ־, הִכְלִם, חָרַף ausschimpfen.
Обруси́ть פ״ע הִקְצָע עֵץ לְקוֹרָה viereckig behauen.
Обруси́ть פ״ע אִלֵּף אִישׁ בְּדַרְכֵי בְּנֵי־רוּסִיָּה russificiren.
Обрусе́лый ת׳ לְמוּד דַּרְכֵי רוּסִים russificirt. [den
Обрусе́ть פ״ע הִסְכִּין בְּדַרְכֵי בְּנֵי־רוּסִיָּה russificirt wer-
Обруча́льный ת׳ אֲרוּשִׂים, —אֲרוּשִׂים—Verlobungs-.
Обруча́ть, -чи́ть פ״ע הָבָא בְּבְרִית אֲרוּשִׂים; אָרַשׁ verloben. -ся פ״ח אֹרַשׂ, הִתְאָרֵשׂ sich verl.
Обруче́ніе ס׳ בְּרִית אֲרוּשִׂים, אֲרוּשׂ Verlobung.
Обруче́нникъ, -ру́чникъ ז׳ מְאֹרָשׂ Verlobter. -нница, -чница נ׳ מְאֹרָשָׂה Verlobte.
О́бручъ ז׳ (לחבית) עָגִיל־, מִסְגֶּרֶת־, זַר־עֵץ Reif.
Обруше́ніе ס׳ הָרִיסוּת, מַפֵּלָה das Umstürzen.
Обру́шивать, -руши́ть הָרוֹס, הַפֵּל פ״ע umstürzen. -ся נָפוֹל פ״ח הֶהָרֵס umfallen.
Обру́шина נ׳ см. Обруше́ніе.
Обрыва́ть, -ры́ть פ״ע כָּרָה סָבִיב, — חָפוֹר umgraben.
Обрыва́ть, Оборва́ть פ״ע (פרי) עוֹלֵל, אָרַה, לָקַשׁ (כרם) herumreißen. -ся נפ׳ 1) עוֹלֵל, הֵאָרֶה abgerißen werden. 2) הִקָּרַע, הִנָּתֵק, הֶהָרֵס zerrißen werden. 3) כָּשׁוֹל נָפוֹל umstürzen; durchfallen. Оступи́лся и оборва́лся въ овра́гъ מָטָה רַגְלוֹ וַיִּפֹּל אֶל־הַמְּעָרָה. Онъ оборва́лся на экза́менѣ בְּעָמְדוֹ עַל־הַמִּבְחָן לֹא־הִצְלִיחַ.
Обры́вокъ (-вка) ז׳ קֶרַע, גֵּזֶר, פְּלַח abgerissenes
Обры́въ ז׳ (הר) מוֹרָד, צֶלַע Abhang. [Stück.
Обры́згивать, Обры́згать, -знуть פ״ע הִזָּה עַל־כָּל־, — זָרוֹק bespritzen.
Обре́занецъ (-нца) ז׳ מוּל, נְמוּל Beschnittener.
Обре́заніе ס׳ מִילָה, מוּלוֹת Beschneidung.
Обре́зать см. Обре́зывать.
Обре́зно́й ת׳ כְּרוּת, נִגְזָר beschnitten.
Обре́зокъ (-зка), -зочекъ (-чка) ז׳ פֶּלַח, גֵּזֶר abgeschnittenes Stück.
Обре́зъ ז׳ קֶצֶב, גְּזֵרָה Schnitt. Въ об. לְמִצָּעַר, אַךְ מְעַט. Хлѣбъ въ об. לֶחֶם צַר.
Обре́зывать, -ре́зать פ״ע כָּרוֹת סָבִיב, — גָּזַר, הִקַּף (פאת ראש); גָּזוֹר, בָּצוֹר (כרם); קָצוֹב, — נִדְעַ (כרם) beschneiden. -ся 1) הִגָּזֵר, הִכָּרֵת, הִנָּדַע abgeschnitten werden. 2) מָחוֹץ (ידו, רגלו) sich einschneiden. 3) הִקָּשׁ מִכְּלִי־מְצוּא מַעֲנֶה stocken bleiben.
Обре́т— см. Изобре́т—.
Обрюха́те́ть פ״ע הָרָה עָבוֹר schwanger werden.
Обря́дливый ת׳ שׁוֹמֵר אֹרַח עוֹלָם viel Ceremonien machend. [עוֹלָם Gebrauch.
Обря́дъ ז׳ אֹרַח, מִנְהָג, חֹק בָּעָם, דֶּרֶךְ, מִשְׁפָּט, תְּעוּדָה
Обряжа́ть, -ряди́ть פ״ע עָרוֹךְ; נִקָּה, טָהַר zurecht machen.
Обса́живать, -сажа́ть, -сади́ть פ״ע נָטוֹעַ סָבִיב, — שָׁתוֹל umpflanzen. -ся פ״ע עָטָה מַטָּעִים סָבִיב umpflanzt werden. [Talg bestreichen
Обса́ливать, -са́лить פ״ע מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב, — טָגַף mit
Обса́ливать, -соли́ть פ״ע מָלוֹחַ besalzen.
Обса́сывать פ״ע מָצוֹץ, לִחֵךְ, יָנוֹק besaugen.
Обса́харивать, Обса́харить פ״ע זָרָה אָבָק־נֹפֶת עַל־ überzuckern.
Обселя́ть, -ли́ть הוֹשִׁיב פ״ע מִלֵּא אָדָם bevölkern.
Обсервато́рія נ׳ מִגְדַּל־צֹפִים (לחזיון בכוכבים) בַּחַן הוֹבְרֵי שָׁמַיִם Sternwarte. [tungs-Corps.
Обсерваціо́ный ко́рпусъ גְּדוּד הַצֹּפִים Beobach-
Обсидіа́нъ ז׳ צוּר עוֹרֵב (מין מתכת) Rabenstein.
Обска́кивать, -ска́кать פ״ע 1) קִפֵּץ (דַּלֶּג, דָּהוֹר) סָבִיב umspringen. 2) דָּהוֹר וְהַעֲבֵר אֶת־ zuvorkommen im Reiten.
Обскура́нтъ ז׳ אַחַד־הַחֲשֻׁכִּים, חָשֹׁךְ Feind der Auf-
Обсоса́ть см. Обса́сывать. [klärung.
Обсо́хлый ת׳ נִחָר, יָבֵשׁ vertrocknet.
Обсо́хнуть см. Обсыха́ть. [umstellen.
Обставля́ть, -ста́вить פ״ע הַעֲמֵד עַל־ סָבִיב, — חָצַן
Обста́ивать, -стоя́ть פ״ע עָמוֹד עַל־־ הִלָּחֵם בְּעַד־־, הָגֵן עַל־ vertheidigen.
Обстана́вливать см. Обставля́ть.
Обстано́вка נ׳ מַסַּב, סְבִיבוֹת, מְסִבּוֹת, מַעֲרָךְ Umstellung; Umgebung. Онъ живётъ въ хоро́шей обстано́вкѣ חָבִיבִים נָפְלוּ לוֹ בַּנְּעִימִים umstellen.
Обста́ть, הִתְיַצֵּב מִסָּבִיב לְ־ פ״ע סַב umringen.
Обстоя́тельно ת״פ בֵּיר־כָּאר, בְּאֵר הֵיטֵב, מְפֹרָשׁ, מִבְּלִי גָרוֹעַ דָּבָר umständlich. [lichkeit.
Обстоя́тельность נ׳ פְּרָשָׁה־עִנְיָן, פְּרָשַׁת־עִנְיָן Ausführ-

Обстоя́тельство מַצָּב, מַעֲמָד; אֹדוֹת, עִנְיָן, דָּבָר ס Umstand.

Обстоя́ть פ״ע 1) עָמוֹד מִסָּבִיב, סֹב heruмstehen. 2) הִתְיַצֵּב הָכֵן bestehen. Всё обстоя́ть благополу́чно הַכֹּל שָׁלוֹם עַל־סִדְרָיו.

Обстра́гивать, -строга́ть פ״ע הֶחֱלִיק בְּמַקְצוּעָה [hobeln.

Обстра́ивать, -стро́ить פ״ע בָּנָה עַל־סָבִיב bebauen. -ся פ״ח בָּנָה לוֹ דַּי־צָרְכּוֹ das Nöthige für sich bauen.

Обстра́чивать, -строчи́ть פ״ע תָּפַר קָן סָבִיב benähen.

Обстру́кція שִׁכְּרוֹ־מֵעִים, עִצָּר־בֶּטֶן נ׳ Verstopfung.

Обстре́ливать יָרָה זִקִּים עַל־מְסָבִיב פ״ע umschießen.

Обступа́ть, -ступи́ть פ״ע הִקִּיף, אָפַף, כִּתֵּר, סֹב אֶת־ umringen. עַל־

Обсу́живаніе, -сужде́ніе מוֹעֲצוֹת, בִּקֹּרֶת דָּבָר ס׳ Beurtheilung.

Обсу́живать, -сужда́ть, -суди́ть פ״ע הִתְיַעֵץ, בִּקֵּר שׂוֹם עַיִן מִשְׁפָּט עַל־עַל־ beurtheilen. -ся נפ׳ הָבַחֵן בְּסוֹד נוֹעָצִים beurtheilt werden.

Обсу́шивать, -суши́ть פ״ע יַבֵּשׁ סָבִיב abtrocknen.

Обсчи́тывать, -считá́ть פ״ע רִמָּה בַּחֶשְׁבּוֹן im Zählen betrügen. -ся פ״ח שָׁגָה בַּחֶשְׁבּוֹן sich verrechnen.

Обсыпа́ть, -си́пать פ״ע זָרָה עַל־כָּל־ bestreuen.

Обсыха́ть, -со́хнуть פ״ע חָרוֹב, יָבוֹשׁ abtrocknen.

Обсѣва́ть, -сѣ́ять פ״ע זָרוּעַ עַל־פְּנֵי כָל־ besäen.

Обсѣ́вка נ׳, -сѣва́ніе ס׳ מִזְרָע Besäung.

Обсѣ́вки מֹץ נ״ר Spreu.

Обсѣ́вокъ (-вка) חֶלְקָה לֹא־זֹרָעָה ז׳ unbesäete Stelle.

Обсѣка́ть -сѣ́чь פ״ע הִקְצָה, הִקְצַע behauen. -ся נפ׳ 1) הָקְצַע behaut werden. 2) פ״ח הִבָּקֵעַ; הִנָּתֵק sich spalten.

Обсѣменя́ть, -ни́ть פ״ע זָרוּעַ אֶת־כָּל־ besäen.

Обсѣ́сть פ״ע חָנָה עַל־ סָבִיב, אָפַף belagern.

Обта́ивать, -та́ять 1) פ״ע הֵמֵסָה (קרח) סָבִיב abschmelzen lassen. 2) פ״ע הִמֵּס סָבִיב auftauen.

Обта́чивать, -тача́ть פ״ע תָּפַר קָן סָבִיב abstepeln.

Обта́чивать, -точи́ть פ״ע עָגַל, לָטוֹשׁ סָבִיב* drechseln.

Обтека́ть, -те́чь פ״ע שָׁלַח מֵימָיו, הֵזִיל מֵימָיו סָבִיב לְ־ umfließen.

Обтере́ть см. Обтира́ть.

Обтёска נ׳ מַחְצֶבֶת, חֲרֻשֶׁת, גָּזִית Behauung.

Обтёсывать, -теса́ть פ״ע הִקְצָה, הִקְצַע behauen.

Обтира́ть פ״ע מָחָה, נִגֵּב, נִגֵּב* abwischen. -ся פ״ח 1) הִתְנַגֵּב, מָחָה מֵעַל בְּשָׂרוֹ* sich abwischen. 2) הָרוֹן הִצָּרֵף, הִתְבָּרֵר sich abschleifen: Онъ обтёрся въ свѣтѣ בְּלָכְתּוֹ בְּחִכּוּת הַחַיִּים הִשְׁכִּיל [umstecken.

Обтыка́ть, -ты́кать פ״ע תָּקוֹעַ סָבִיב לְ־ מָעוֹךְ,—

Обтя́гивать, -тяну́ть פ״ע רִקַּע אֶת־ מָתוֹחַ, חִפָּה— רִקַּע, קָרוֹם,—עַל־ הָרַד— überziehen. -ся נפ׳ 1) הִמָּתֵחַ sich ausstrecken. 2) פ״ח אָזַר מָתְנָיו, הִתְאַזֵּר שָׁגַם— sich umschnüren.

Обтя́жка נ׳ מָתַח, מֵזַח, מְתִחָה Spannung. Пла́тье въ обтя́жку שִׂמְלָה מְצֻמֶּדֶת לְעוֹרוֹ.

Обтя́жной ת׳ מְצֻפֶּה, מְחֻפֶּה überzogen.

Обува́ніе ס׳ הַנְעָלָה Beschuhung. [schuht werden

Обува́ть פ״ע הִנְעַל beschuhen. -ся פ״ח הָנְעַל, סָאוֹן be-

О́бувь נ׳ נְעָלַיִם; סְאוֹן, נְעָלִים, בָּתֵּי רַגְלַיִם Fußbekleidung.

Обу́гливать, -у́глить פ״ע שׂוֹם כַּפֶּחָם, עָשָׂה רְגַחֶלֶת verkohlen. -ся פ״ח הָחַר כַּפֶּחָם verkohlt werden.

Обуева́ть, Обуя́ть פ״ע הוֹלֵל, סִכֵּל, הָמוֹם des Verstandes berauben. Корысть обуева́етъ му́драго הַבָּצַע יְהוֹלֵל חָכָם.

Обу́за נ׳ תְּלָאָה, טֹרַח עֲבָטִים Belästigung.

Обузда́ніе ס׳ בְּלֹם, מְחֻסוֹם, הַכְנִיעַ, הַכְרִיעַ Bändigung.

Обу́здывать, -узда́ть פ״ע 1) (סוס) בָּלוֹם zäumen. 2) הִשְׁבַּח שְׁאוֹן, הִכְנַע, עָצוֹר בְּ־ zähmen.

Обурева́ніе ס׳ הֶמוֹת סָבִיב, הִשְׁתָּעֵר— Bestürmung.

Обурева́ть פ״ע הָרַגֵּז, סָעוֹר עַל־ הָרַעַם, bestürmen.

Обусло́вливать, -сло́вить פ״ע הִתְנָה בְּ־ bedingen. -ся פ״ח הָיוּ כְּפֵי־ Награ́да обусло́вивается его заслу́гами גְּמוּל יָדָיו (כְּדֵי) כְּפֵי הַשָּׂכָר הוּא.

Обу́хъ ז׳ *מַקּוּף, *קֶפֶא, *קֹף, עֹרֶף־נַרְזֶן (כלים יג) Rücken, Kopf der Axt.

Обуча́ть, -чи́ть פ״ע לִמֵּד, אִלֵּף, חָנַךְ belehren. ся פ״ח שָׁמוּעַ לֶקַח, לָמוּד unterrichtet werden.

Обуче́ніе ס׳ תַּלְמִיד; לֶקַח, תּוֹרָה Unterricht.

Обуя́ть см. Обуева́ть.

Обха́живать פ״ע הִתְהַלֵּךְ עַל־כָּל־פְּנֵי־ סָבוֹב umwandern.

Обха́ркать פ״ע יָרוֹק עַל־ bespeien. [dern.

Обхва́тъ ז׳ חִבּוּק יָדַיִם, הֵמוּק Umfang. Толщина́ его въ два обхва́та עָבְיוֹ כִּשְׁתֵּי זְרוֹעוֹתַיִם.

Обхва́тывать, -ти́ть פ״ע 1) חִבֵּק, חָבוֹק umfassen. 2) לָפוֹת, אָטוֹר ergreifen. Пла́мя обхвати́ло весь домъ הָאֵשׁ אָחֲזָה (לְהָטָה) סָבִיב אֶת־כָּל־הַבַּיִת.

Обходи́тельность נ׳ דַּרְכֵי־נֹעַם, הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־ אֲנָשִׁים Höflichkeit. [höflich.

Обходи́тельный ת׳ מַצְנִיעַ לֶכֶת עִם־, אִישׁ רֵעִים

Обходи́ть, Обойти́ פ״ע 1) סֹב אֶת־, סָחוֹר— תָּאוֹר — (יהושע יח, יד), שׁוֹטֵט בְּ־; הִקִּיף,— herumgehen. 2) הִשָּׁה; גָּרוּעַ חֵלֶק— מִ־ übergehen. Обх. зако́нъ הִתְנַכֵּל לַעֲבֹר חֹק אוֹתוֹ. Его обошли при дѣлежѣ

הִלּוּךְ עִם־ (1) פ״ח -ся. נִגְרַע חֶלְקוֹ; הִשּׁוּ חֵלֶק be-handeln, umgehen mit... -ся вѣжливо съ הִצְטַנֵּעַ לֶכֶת עִם, -ся съ кѣмъ строго קְרִי הִלּוּךְ עִם... (2) עָלָה בְּמְחִיר kosten. Садъ обошёлся ему въ тысячу рублей מִקְנָה הַגָּן עָלָה לוֹ בְּאֶלֶף כֶּסֶף. (3) מָצָא, הִמְלֵט מוֹשִׁיעַ אֵין לְךָ בִּלְתּוֹ לוֹ auskommen ohne... Безъ него не обойдёшься. Корова обошлась הַפָּרָה יָלְדָה.

Обходный ת׳ הַסּוֹבֵב umgehend.

Обходъ ז׳ (1) סִבּוּב, תְּקוּפָה Umweg. (2) שׁוֹמְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר Streifwache.

Обхожденіе פ׳ לֶכֶת עִם־ Umgang.

Обчесть см Обсчитывать. [kämmen.

Обчёсывать, -чесать פ״ע סָבִיב (פשתים) שָׁרוֹק aus-

Обчётъ ז׳ מִשְׁגָּה בְּחֶשְׁבּוֹן, שְׁגִיאָה— Rechnungsfehler.

Обчищать -чистить פ״ע נִקָּה, טִהֵר, -ся נִגְּקָה נפ׳ הִזְּכָּה, הִטַּהֵר reinigen sich.

Обшанцовать см. Шанцовать. [suchen.

Обшаривать, -шарить פ״ע נִשֵּׁשׁ, חִפֵּשׂ בְּכָל־ durch-

Обшибать, -шибить פ״ע הִכָּה, נִקַּף, הִבּוֹט abschlagen.

Обшивать, -шить פ״ע (1) תִּפֵּר סָבִיב benähen. (2) כִּסָּה (הִלְבִּישׁ) עָרַם בֶּגֶד bekleiden. (3) סָפוּן beschlagen. Обшить домъ тёсомъ בֵּית גְּבִים סָפוּן.

Обшивка נ׳ (1) תִּפֵּר סָבִיב Benähung. (2) צַלְעוֹת עֵץ (לאניה) מְכַסֶּה; (לקירות בית) סִפּוּן Beschlag.

Обшивни см. Пошевни. [הַסִּפּוּן —Beschlag-

Обшивной ת׳ (1) סָפוּן beschlagen. (2) אֲשֶׁר לַסִּפּוּן

Обширность נ׳ מְרֻחָב, רֹחַב, רַחַב Geräumigkeit.

Обширный ת׳ רָחָב, רָחָב־יָדַיִם; גָּדוֹל, רַב geräumig.

Обшлагъ ז׳ שׁוּלֵי יָדוֹת בֶּגֶד Aufschlag.

Обще שְׁכֶם־אֶחָד, יַחַד ת״פ gemeinschaftlich.

Общедоступный ת׳ פָּתוּחַ לְכָל; נִמְצָא לְכָל־דּוֹרְשָׁיו, קָרוֹב לְכָל־קוֹרְאָיו allzugänglich.

Общежитіе, -жительство פ׳ חַיֵּי אִישׁ עִם־עֲמִיתוֹ, עִנְיַן בְּנֵי־אָדָם gemeinschaftliches Leben. [bekannt.

Общеизвѣстный ת׳ נָדוּעַ לְכָל, מוּדָע—, נָלוּי— all-

Общенародный ת׳ כָּל־הָעָם, הַקָּהָל— national.

Общеніе פ׳ הִתְחַבְּרוּת, קִרְבָה Gemeinschaft.

Общеполезность נ׳ תּוֹעֶלֶת־דָּבָר לְכָל Gemeinnützigkeit.

Общеполезный ת׳ מוֹעִיל לְכָל gemeinnützig.

Общепонятный ת׳ נָלוּי לְכָל, אֲשֶׁר לֹא־נִכְחַד מֵאִישׁ, נָכוֹן לְכָל־מֵבִין jedem verständlich. [gültig.

Общепринятый אֲשֶׁר הָיָה לְחֹק לְכָל ת׳ gemein-

Общественный ת׳ הַקָּהָל—, הָעֵדָה— allgemein; Gemeinden-.

Общество ס׳ חֶבְרָה, קָהָל, עֵדָה Gemeinde.

Общеупотребительный אֲשֶׁר הָיָה לְחֹק לְכָל ת׳ אֲשֶׁר הָיָה לְאֹרַח־עוֹלָם allgemein gebräuchlich.

Община נ׳ חֶבְרָה, חֶבֶר, עֵדָה, סוֹד, *כְּנֻסִיָּה, *כְּנֻסָּת, *בְּלוּלוֹת אֲגֻדָּה Gemeinde; Gemeinschaft. -щинный ת׳.

Общипывать, -щипать פ״ע צָבוֹט, מָרוֹט מִסָּבִיב herumzupfen.

Общительность נ׳ גְּדֻבַּת־לֵב Gemeinsinn.

Общительный ת׳ נָדִיב לֵב, אִישׁ רֵעִים mittheilend.

Общій ת׳ *כְּלָלִי, אֶחָד לְכָל־ allgemein. Общій у насъ кошелёкъ כִּיס אֶחָד לְכֻלָּנוּ. Что общаго между нами? מַה־לִּי וְלוֹ.

Общникъ ז׳ חָבֵר, חֶבֶר Theilnehmer. -ница נ׳.

Общность נ׳ הִתְחַבְּרוּת; *כְּנֻסִיָּה, *כְּנֻסָּת, *בְּלוּלוֹת Allgemeinheit.

Объ, Обо см. О. [barung.

Объединеніе ס׳ הִתְאַחֲדוּת; אַחֲדוּת Verein-

Объединять, -нить פ״ע אַחֵד, שׂוֹם לְאֶחָדִים— לְאֶגֶדָה, הִתְחַבֵּר, הִתְאַחֵד פ״ח -ся אֶחָת vereinigen. -ся הִתְחַבֵּר sich v.

Объёмистый ת׳ מְרֻבֶּה לְהָכִיל umfangreich.

Объёмлю, -ёмлешь см. Обнимать. [Umfang

Объёмъ ז׳ מִדַּת־דָּבָר לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ, עֹרֶךְ, תָּכְנִית, תֹּכֶן

Объѣдало ז״נ אוֹכֵל לֶחֶם־זָרִים, בּוֹלֵעַ חַיִל— Schmarotzer.

Объѣдать פ״ע לָחַךְ כָּל־סְבִיבוֹת־, אָכוֹל— בָּלוֹעַ חַיִל, אָכוֹל עַד לְהִתְחַלּוֹת, מַלֵּא כְרִשׁוֹ פ״ח -ся sich überfressen. [Essen.

Объѣдки פ״ר שְׁרִידֵי־אֹכֶל, פִּתּוֹתֵי־ Nachbleibsel vom

Одъѣздить см. Объѣзжать.

Объѣздка נ׳ חֲנִכַּת (סוּס) לִרְכֹּבָה das Einfahren.

Объѣздъ ז׳ מַסָּע מִסָּבִיב Umfahrt. Объѣздная стража רוֹכְבֵי־הַמִּשְׁמָר.

Объѣзжать, -ѣхать פ״ע (1) נָסוֹעַ— רָכוֹב סָבִיב לְ־ berumfahren. (2) חִנֵּךְ (סוּס) לִרְכֹּבָה einüben im Fahren. (3) קִדֵּם בְּרִכְבּוֹ אֶת־, הֶעֱבַר überholen.

Объѣзжая дорога דֶּרֶךְ סָבִיב, אֹרַח עֲקַלְקַלָּה.

Объѣсть, -ся см. Объѣдать, -ся.

Объѣхать см. Объѣзжать.

Объявитель ז׳ מְבַשֵּׂר, מַשְׁמִיעַ, מוֹדִיעַ Anzeiger.

Объявительный ת׳ הַמְבַשֵּׂר, הַמַּשְׁמִיעַ anzeigend.

Объявленіе ס׳, Объявка נ׳ הַשְׁמָעוּת, בְּשֹׂרָה, שֵׁמַע אָזְנַיִם Anzeige.

Объявлять, Объявить פ״ע הוֹדִיעַ, הַשְׁמִיעַ, גִּלָּה אֹזֶן, קָרָא כְּאָזְנֵי־ anzeigen, verkünden. О. войну קִדֵּשׁ

מִלְחָמָה. -ся הוּגַד נס׳, הוּדַע verkündet werden.
Объя́гниться см. Я́гниться.
Объяде́нье ס׳ מַנְעַמִּים, מַחֲמַד לְחֵךְ Leckerbissen.
Объяса́чивать, -са́чить פ״ שׂוֹם מַס עוֹרוֹת־עַל־צַיָּדִים besteuern.
Объясне́ніе ס׳ בֵּאוּר*, פֵּשֶׁר, פְּתָרוֹן, פֵּרוּשׁ Erklärung.
Объясни́тель ז׳ מְבָאֵר, פּוֹתֵר, מְפָרֵשׁ Erklärer.
Объясни́тельный הַמְבָאֵר, הַבָּא לְבָאֵר erklärend.
Объясня́ть, -ни́ть פ״ פָּרַשׁ, הָבִן, בֵּאֵר, פָּתוֹר erklären. -ся 1) נס׳ הִתְבָּאֵר, פֹּרַשׁ, הִפְתֵּר* erklärt werden. 2) פ״ח הִתְוַכֵּחַ, הִוָּכֵחַ עִם־, הִדָּבֵר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ sich gegenseitig aussprechen. -ся въ любви́ גִּלָּה אַהֲבָתוֹ לְ־.
Объя́тіе ס׳ חִבּוּק Umarmung.
Объя́ть см. Обнима́ть.
Обыва́тель ז׳ בַּעַל־אֲחֻזָּה, אֲדוֹנֵי־בַיִת Hausbesitzer. -льница נ׳; -льскій ת׳.
Обы́гривать, -гра́ть פ״ 1) הִכְרִיעַ בִּשְׂחוֹק אֶת־, נִצַּח — im Spiele abgewinnen. 2) חִנּוּךְ (כנר) לְנְגִינָה einspielen.
Обыдёнкою, -дённо לְיוֹם ת״פ auf einen Tag.
Обыдённый דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ, —יוֹם יוֹם ת׳ alltäglich.
Обыка́ть, Обы́кнуть פ״ע הִרְגֵּל, הִסְכֵּן* sich gewöhnen.
Обы́клый ת׳ מְרֻגָּל, מְסֻכָּן, לָמוּד* gewohnt.
Обыкнове́ніе ס׳ חֹק לְ־, מִשְׁפָּט, דֶּרֶךְ, אֹרַח; מִנְהָג, חֻקַּת־עוֹלָם Gewohnheit. לא־נִפְלָה gewöhnlich.
Обыкнове́нный ת׳ הַתָּמִיד, כְּדַבַּר־יוֹם בְּיוֹמוֹ; —.
Обы́скиваніе ס׳ בִּקֹּרֶת, חִפָּשׂ durchsuchung.
Обы́скивать, -ска́ть פ״ תּוּר, בִּקֵּר, חִפֵּשׂ durchsuchen. -ся נס׳.
О́быскъ ז׳ см. Обы́скиваніе.
Обы́чай ז׳ см. Обыкнове́ніе.
Обыча́йный, Обы́чный см. Обыкнове́нный.
Обы́щикъ ז׳ חוֹפֵשׂ, מְחַפֵּשׂ Durchsucher.
О́бѣ (обѣ́ихъ) שְׁתֵּיהֶן יַחְדָּו נס״נ beide.
Обѣга́ть רוּץ עַל־כָּל־פְּנֵי־ פ״ durchlaufen nach allen Richtungen.
Обѣ́дать אָכוֹל לֶחֶם־הַצָּהֳרַיִם פ״ע zu Mittag essen.
Обѣ́денный אֲשֶׁר לְלֶחֶם־הַצָּהֳרַיִם ת׳ Mittags-.
Обѣднѣ́лый, -ня́лый אֲשֶׁר מָטָה יָדוֹ, מָךְ ת׳ verarmt.
Обѣднѣ́ть, -ня́ть הוֹרִישׁ, הִדַּל, מוּךְ פ״ע verarmen.
Обѣ́дня, -дница נ׳ (לנוצרים) עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ Mittagsgottesdienst.
Обѣ́дъ ז׳ לֶחֶם־הַצָּהֳרַיִם, —בְּרִית Mittagessen.
Обѣ́ливать, Обѣли́ть פ״ הִלְבֵּן לָבַן Weißen.
Обѣ́лка נ׳ הַלְבָּנִין, לִבּוּן Weißung.

Обѣтова́нный ת׳ אֲשֶׁר הֻנְחַל, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע מִי לָתֵת לְ־ בִּשְׁכוּעָה versprochen. הִתְנַדֵּב Versprechen.
Обѣ́тъ ז׳, Обѣща́ніе ס׳ נֶדֶר, נֵדֶר, נִדְבַת־פֶּה, הַבְטָחָה versprechen.
Обѣ́тникъ ז׳ מִתְנַדֵּב, נוֹדֵר der ein Gelübde gethan. -ница נ׳.
Обѣща́ть פ״ נָדוֹר, אָמוֹר לָתֵת, הִבְטִיחַ versprechen. -ся נס׳ הִתְנַדֵּב sein Jawort geben.
Обязанность נ׳ מִשְׁמֶרֶת, חוֹבַת־אִישׁ Pflicht.
Обяза́тельный ת׳ 1) חוֹב, —חוֹבָה, —, אֲשֶׁר עַל־ verbindlich. 2) מָלֵא רָצוֹן וְרוּחַ נְדִיבָה אִישׁ לַעֲשׂוֹת wohlgeneigt.
Обяза́тельство ס׳ מָסֹרֶת, חוֹב, אָמָנָה, בְּרִית Verpflichtung.
Обя́зывать, Обяза́ть פ״ 1) חִיֵּב, חָכוֹל עַל־, שׂוֹם — verpflichten. 2) הָבָא בְּמָסֹרֶת בְּרִית, עָשָׂה, גָּמוֹל טוֹב חָסֶד עִם־ einen Gefallen erweisen. -ся פ״ח שׂוֹם עַל־ einen Gefallen erweisen. -ся פ״ח הִתְחַיֵּב, קִבֵּל עָלָיו, נַפְשׁוֹ* sich verpflichten.
Ова́лъ ז׳ עָגוּל מְאֹרָךְ das Eirunde. -льный ת׳ עָגֹל מְאֹרָךְ eirunde.
Ова́льность נ׳ דְּמוּת עָגוּל מְאֹרָךְ eirunde Form.
Ова́ція נ׳ שְׁאוֹן עֲלִיזִים, תְּרוּעַת הֲמוֹן חוֹגֵג Huldigung.
Овдове́лый ת׳ אַלְמָן verwittwet.
Овдове́ніе ס׳ אַלְמוֹן Verwittwung.
Овдове́ть פ״ע יָשׁוּב אַלְמָנָה; הָיָה לְאַלְמָן verwittwen.
Ове́нъ (овна́) ז׳ אַיִל Schafbock.
Овёсъ (овса́) ז׳ שִׁבֹּלֶת־שׁוּעָל* Hafer.
Ове́чій ת׳ כִּבְשִׂים, -צֹאן Schaf-. 0. горо́хъ אָפוּנִין (מבול יום א׳) Kichererbse.
Ове́чка נ׳ כִּבְשָׂה, כִּבְשָׂה, כִּבְשָׂה, רָחֵל Schäfchen.
Овинъ ז׳ גְּדֵרֹת הָעֲרֵמִים (לְיַבֵּשׁ) Korndörre. -нный ת׳.
Овладѣва́ть, -дѣ́ть פ״ יָרַשׁ, לָכוֹד, תָּפַשׂ, בָּעוֹל, הָאֲחֵז בְּ־, לָקוֹחַ לוֹ in Besitz nehmen.
Овладѣ́ніе ס׳ קְנִיַּת־לוֹ, תְּפִשׂ, לְכֹד, מוֹרַשׁ Besitznahme.
Оводи́стый ת׳ מָלֵא שָׁרֵץ צִרְעָה voll Bremsen.
О́водъ ז׳ צִרְעָה Bremse.
Ово́щная נ׳ מַמְגֻרָה, אֶסֶם־יָרָק Gemüsenkammer.
Ово́щникъ ז׳ מוֹכֵר פְּרִי־עֵץ וְיָרָק־גַּנִּים Gemüsenhändler -ница נ׳.
О́вощъ ז׳ פְּרִי־עֵץ; יָרָק, יֶרֶק־גַּנִּים Gemüse. -щный ת׳.
Овра́гъ ז׳ מְנֻהָרָה, מִפְרָץ, עָרוּץ נְחָלִים Schlucht. -ра́жный ת׳.
Овра́жистый ת׳ מָלֵא מְנֻהָרוֹת voll Schluchten.
Овся́никъ ז׳ לֶחֶם מִשִּׁבֹּלֶת־שׁוּעָל Haferbrot.
Овся́нка נ׳ נְזִיד שִׁבֹּלֶת־שׁוּעָל Hafersuppe.
Овся́ный ת׳ שִׁבֹּלֶת־שׁוּעָל — Hafer-.
Овца́ נ׳ כִּבְשָׂה, כִּבְשָׂה; שֶׂה, כֶּבֶשׂ רָחֵל Schaf.
Овцево́дство ס׳ מִקְנֵה־צֹאן Schafzucht.
Овцево́дъ ז׳ נוֹקֵד, רֹעֵה־צֹאן Schafzüchter.

Овча́рка כֶּלֶב רֹעִי, כֶּלֶב־צֹאן Schäferhund.
Овча́рня ג׳ (-рнка) מִכְלָאָה, מִכְלָה, גְּדֵרֶת־צֹאן Schafstall.
Овча́ръ ז׳ נוֹקֵד, רֹעֵה צֹאן Schafhirt.
Овчина, -чи́нка ג׳ עוֹר שֶׂה Schaffell. О. вы́дѣлки не сто́итъ הַדָּבָר אֵינֶנּוּ שׁוֹוֶה לְעִמּוֹל בּוֹ.
Овчи́нный ת׳ מֵעוֹרוֹת כְּבָשִׂים von Schaffellen.
Ога́живать, Ога́дить נָבַל, גָּאַל, טִנֵּף beschmutzen.
Ога́рки ז״ר זַנְבוֹת אוּדִים Schlacken.
Ога́рокъ (-рка) ז׳ שְׂרִידֵי נֵר, זַנַב־נֵר Lichtendchen.
Ога́ръ ז׳ (מחם השמש) קַדְרוּת פָּנִים Sonnenbrand.
О́гарь ג׳ см. Ога́рки.
Огла́віе ס׳ גֻּלָּה, כֹּתֶרֶת, צִפָּת, כַּפְתּוֹר Säulenknauf.
Оглавле́ніе ס׳ תֹּכֶן עִנְיְנֵי־סֵפֶר, — רֹאשׁ Inhaltsverzeichniß.
О́главль ג׳ (בלחיי סוס) רֶסֶן Kopfriemen.
Оглавля́ть, Огла́вить נָשָׂא רֹאשׁ עִנְיְנֵי־סֵפֶר פ״ Inhaltsverzeichniß machen.
Огла́дывать, Оглода́ть לַחֵךְ סָבִיב פ״ — גָּרַם benagen.
Огла́живать, -гла́дить הֶחֱלִיק סָבִיב פ״ שִׁוָּה, מָרוֹט פָּנֵי־ glatt machen.
Огласи́тель ז׳ מַעֲבִיר קוֹל, מַשְׁמִיעַ verkündiger.
Огла́ска ג׳ קְרִיאָה, הַשְׁמָעוֹת אָזְנַיִם קוֹל מַשְׁמִיעַ Bekanntmachung.
Оглаша́ть, Огласи́ть פ״ הֶעֱבִיר קוֹל, הִשְׁמִיעַ, קָרָא בְּאָזְנֵי־ verkündigen.
Оглаше́ніе ס׳ קְרִיאָה — Verkündigung.
Огло́бля ג׳ אֶחָד מִבְּדֵי־, מוֹט הַרְכֶּשׁ, מוֹטַת־הַצֶּמֶד Deichselstange. Огло́бельный ת׳. [Knochen.
Огло́докъ (-дка), Огло́дышъ ז׳ עֶצֶם מְגֹרָם benagter
Огло́хлый ת׳ אֲשֶׁר כָּבְדוּ אָזְנָיו מִשְׁמֹעַ, עֲרַל־אָזְנַיִם taub geworden.
Огло́хнуть см. Глохнуть.
Оглупѣ́ть פ״ע בָּעוֹר, כְּסִיל הִכְבִּיר, הוֹאִיל dumm werden.
Оглуша́ть, -ши́ть פ״ הוֹם, הִמּוֹם הַכְבֵּד אָזְנֵי־ betäuben. Этотъ кликъ оглуша́етъ לְקוֹל הֲמֻלָּה זֹאת תַּחֲרִשְׁנָה (תִּצְלֶנָה) אָזְנַיִם.
Оглуше́ніе ס׳ מְהוּמָה, הַכְבֵּיד אָזְנַיִם Betäubung.
Оглуши́тельный ת׳ מַכְבִּיד אָזְנַיִם betäubend.
Огля́дка ג׳ הַבִּיט מֵאַחֲרָיו, — מַבָּט das Umsehen.
Огля́дывать, Оглядѣ́ть רָאָה מִסָּבִיב פ״ besehen.
Огля́дываться, Оглянýться פ״ח הִבִּיט מֵאַחֲרָיו; הִשְׁתַּעֵה, שָׁעָה, פָּנָה כֹּה וָכֹה sich umsehen.
Оглядѣ́ться פ״ח שׂוֹם עַיִן עַל־, הִתְבּוֹנֵן בְּ־, פָּקוֹחַ — sich bekannt machen.
Огневи́дный ת׳ כְּמַרְאֵה אֵשׁ feuerig.
Огневи́къ ז׳ 1) חַלְמִישׁ צוּר Feuerstein. 2) מְכֻנַּת־אֵשׁ, שְׂאֵת מְכֻנַּת Karbunkel.
Огневи́ца ג׳ קַדַּחַת, רֶשֶׁף hitziges Fieber.
Огнево́й ת׳ כְּאֵשׁ צָרֶבֶת zündend.
Огнегаси́тельный ת׳ מְכַבֶּה אֵשׁ feuerlöschend.
Огнедышущій ת׳ חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ feuerspeiend.
Огнемётный ת׳ יוֹרֶה זִקֵּי־אֵשׁ feuerwerfend.
О́гненный ת׳ בּוֹעֵר, לוֹהֵט; —אֵשׁ feuerig.
Огнено́сный ת׳ מְמַלֵּט כִּידוֹדֵי אֵשׁ Feuer enthaltend.
Огнепоклоне́ніе, -ло́нничество ס׳ הִשְׁתַּחֲוָיוֹת לָאֵשׁ Feueranbetung.
Огнепокло́нникъ ז׳ מִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵשׁ Feueranbeter.
Огнепостоя́нный ת׳ בְּלִי־נִתּוּךְ בָּאֵשׁ feuerfest.
Огнеслуже́ніе см. Огнепоклоне́ніе.
Огнестрѣ́льный ת׳ יוֹרֶה זִקִּים מַסְמֵיר פַּחֵי־אֵשׁ, אָרוֹן נְעֹרֶת לְזִקּוֹת אֵשׁ Feuer-Gewehr.
Огни́вица ג׳ קֶרֶן לְפַחֵי־אֵשׁ Zündbüchse.
Огниво ס׳ בַּרְזֶל חוֹצֵב אֵשׁ Feuerstahl. -вный ת׳.
Огни́стый ת׳ חָרֵה זִקֵּי־אֵשׁ feurig.
Огни́ще ס׳ אָח, מַחֲתַת־אֵשׁ, כִּיּוֹר אֵשׁ Kohlenbecken.
Огнь см. Ого́нь.
Огова́ривать, Оговори́ть פ״ 1) הִתְנֶה, בֵּאֵר דְּבָרָיו בִּכְתָב מִפְרָשׁ voraus besprechen. 2) הִרְשִׁיעַ, דִּבֵּר בְּ־ לְכוֹד בְּאִמְרֵי־פִיו verleumden, anzetteln. -ся 1) פ״ח. 2) הִתְנֶה מֵרֹאשׁ sich vorbehalten.
Оговóрка ג׳ פָּרְשַׁת דָּבָר Vorbericht.
Оговорный ת׳ מוֹכִיחַ בְּ־, מַרְשִׁיעַ, עוֹנֶה — anklagend.
Оговорщикъ ז׳ מֵעִיד, עוֹנֶה בְרֵעֵהוּ, מַאֲשִׁים — Angeber. -щица ג׳.
Оговóръ ז׳ אַשְׁמָה בְּ־, תּוֹכַחַת, — עֵדוּת, — Anklage.
Оголѣ́ть см. Голѣ́ть.
Огола́ть, -ли́ть פ״ 1) הֶעֱרָה, עָרָה, גִּלָּה, חָשַׂף הִתְעָרָה, הִתְגַּלָּה entblößen. 2) גִּלַּח abrasiren. -ся פ״ח 1) הִתְגַּלָּה, הִתְעָרָה sich entblößen. 2) הִתְגַּלֵּחַ sich rasiren.
Огонёкъ (-нка́) -нёчекъ, (-чка) ז׳ לַבַּת־אֵשׁ קְטַנָּה Flämmchen.
Ого́нка ג׳ 1) זָנָב חִיָּה Schweif. 2) נֹפֶת, סִינֵי־שִׁקּוּי Trüber.
Ого́нь (огня́) ז׳ אֵשׁ Feuer.
Огора́живать, Огороди́ть פ״ שׂוֹם גָּדֵר, שׂוֹךְ, גָּדוֹר, סָבִיב umzäunen. -ся פ״ח.
Ого́рклый אֲשֶׁר הָפַךְ מָר, נָמַר ת׳ bitter geworden.
Огóркнуть פ״ע הָפוֹךְ מָר, הִמַּר bitter werden.
Огородецъ (-дца) ז׳ גַּן־יָרָק קָטָן Gemüsengärtchen.
Огородникъ ז׳ נֹגֵן, יוֹגֵב, כּוֹרֵם, עוֹבֵד גַּנִּים Gärtner.
Огоро́дничество ס׳ עֲבוֹדַת־גַּנִּים Gartenbau.
Огоро́дничій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹבֵד הַגָּן des Gärtners.
Огоро́дъ ז׳ גִּנָּה, גַּנָּה, גַּן־הַיָּרָק Gemüsengarten. -дный ת׳.

Огоро́шить פ״ע (חת) הַכְלֵם, תַּלְבִּישׁ בּוּשָׁה, הָמוֹם bestürzt machen.

Огорча́ть, -чи́ть פ״ע הַמְרָה, הָמַר, מָרַר, עָצוֹב אֶת־, הַכְעִיס, כָּעַס, הֶעֱצִיב erbittern, betrüben. -ся פ״ח הִתְהַמֵּן, הִתְעַצֵּב, הֶעֱצֵב sich betrüben. Зачѣ́мъ ты огорча́ешься? לָמָּה יֵרַע לְבָבֶךָ.

Огорче́ніе פ׳ דְּאָבוֹן, מְמֵר, כַּעַס, תּוּגָה Erbitterung.

Огорчи́тель ז׳ מַדְאִיב נֶפֶשׁ, תּוֹלֵל, מוֹגֶה, מְמָרֵר Betrübender. -льница נ׳.

Огорчи́тельный ת׳ מַכְאִיב לֵב, מַדְאִיב נֶפֶשׁ kränkend.

Огорѣ́лышъ ז׳ 1) אוּד מְצֻל מֵאֵשׁ angebranntes Stück Holz. 2) אִישׁ שֶׁשִּׁנְּפָתוּ הַשֶּׁמֶשׁ von der Sonne angebrannt.

Ограбля́ть, Ограби́ть פ״ע בָּזַז, בָּצוֹץ, חָמוֹס, שָׁדוֹד berauben.

Огра́да נ׳ 1) חַיִּן, גְּדֵרָה, גְּדֵרֶת, גָּדֵר סָבִיב Zaun. 2) מִסְתּוֹר, חָסוּת, מַחֲסֶה לְ־, מָגֵן בְּעַד Schutz.

Ограждать, Огради́ть פ״ע 1) גָּדַר סָבִיב umzäunen. 2) הָגֵן, חָסַךְ עַל־ beschützen. -ся 1) הִגָּדֵר סָבִיב נפ׳ umzäunt werden. 2) חָסָה, הִתְבַּצֵּר פ״ח sich schützen.

Огражде́ніе פ׳ מִבְצָר, מַחֲסֶה, חָסוּת Umzäunung; Schutz.

Огра́нивать, Огранить פ״ע עָשָׂה...נִבְלוּת eckig schleifen.

Ограниче́ніе פ׳ הַגְבָּלָה לְ־, שִׂים גְּבוּל לְ־ Begrenzung; Einschränkung.

Ограниченность נ׳ מָצוּר, מְזֻעָר, מִעוּט Beschränktheit.

Ограниченный ת׳ מְגֻבָּל; מְצֻעָר, צַר, מְעַט beschränkt.

Ограничивать, -ни́чить פ״ע 1) הִגְבִּיל, גָּבוֹל begrenzen. 2) הַמְעַט, שִׂים חֹק לְ־, הִצִּיב גְּבוּל לְ־ beschränken. -ся מָצָא דַּיּוֹ בְּמֵעַט sich beschränken.

Огреба́ть, Огре́сть פ״ע צָבוֹר, גָּרוּף abharken.

Огре́бки ז״ר שְׁרִידֵי הַצָּבוּר Ueberbleibsel beim Harken.

Огро́мность נ׳ גֹדֶל, מַכְבִּיר ungeheuere Menge.

Огро́мный ת׳ גָּדוֹל מְאֹד, גָּדוֹל, מַכְבִּיר; שַׁגִּיא, גַּרְתָּן sehr groß.

Огрубѣва́ть, -бѣ́ть פ״ע עָבָה, עָשׁוּת הָעֵרֶל grob werden.

Огрубѣ́лый ת׳ פָּרוּעַ, עָרֵל־לֵב grob geworden.

Огрубѣ́ніе פ׳ עָרְלַת־לֵב, פִּרְעוֹת das Grobwerden.

Огрузать, Огру́знуть פ״ע הָעֲמֵק, הָעֲמֵק מַהֲלָכוֹ בַּמַּיִם לֶכֶת (אֲנִיָּה) מִמַּשָּׂא einsinken. [Wasser gehend.

Огру́злый ת׳ מַעֲמִיק מַהֲלָכוֹ בַּמַּיִם (אניה) tief im

Огры́за ז׳ לוֹהֵט, אִישׁ מָדוֹן, גַּרְגָּן Zanksüchtiger.

Огрызать, Огры́зть פ״ע גָּרַם (עצם), כַּרְסֵם, עָצַם benagen. -ся 1) הָמַה וְנָשׁוּךְ בְּשִׁנָּיו פ״ח beißig sein. 2) דִּבֵּר הִתְקוֹטֵט עִם־; עָנָה עַזּוּת, קָשׁוּת אֶת־אִישׁ רִיבוֹ derb antworten.

Огры́зенъ (-зня) ז׳, Огры́зливый ת׳ см. Огры́за.

Огры́зокъ (-зка) ז׳ עֶצֶם מְגֹרָם benagtes Stück.

Огры́зть см. Огрыза́ть.

Огрѣва́ть, Огрѣ́ть פ״ע חִמֵּם erwärmen. [Schweißstück.

Огу́зокъ (-зка) ז׳ עוֹר הָאִלְיָה; אַחֲרֵי־הַשּׁוֹקַיִם

Огу́зье ס׳ רְצוּעָה תַּחַת זְנַב־הַכּוּס Schweißriemen.

Огуре́цъ (-рца́) ז׳ קִשָּׁא Gurke. Дикій о. בַּקְּעָה Coloquinte.

Огуре́чный ת׳ קִשָּׁאִים—Gurken-. [werden.

Огустѣва́ть, -гѣ́ть פ״ע עָבָה, כָּשׁוּ, עָשׁוּת dicht

Огустѣ́лый ת׳ מְעֻבֶּה verdichtet.

Огуща́ть, Огусти́ть פ״ע הַעֲבָה verdichten.

Огуще́ніе ס׳ הֶעָבוֹת, עֲבוֹת Verdichtung.

О́да נ׳ שִׁיר תְּהִלָּה Lobgesang. [tans.

Одали́ска נ׳ פִּלֶגֶשׁ הַשַּׁלִּיט, שִׁגָּל Kebsfrau des Sul-

О́даль ת״פ מֵרָחוֹק, כִּנְגֶד weit; weiter. [begabt.

Одарённый ת׳ מָלֵא רוּחַ חָכְמָה, אֲשֶׁר מַתַּת אֱלֹהִים לוֹ

Ода́ривать, Одаря́ть, -ри́ть פ״ע נָתוֹן לְ־ מַתָּנָה, הֵעֵנִיק לְ־, חָנוֹן אֶת־ beschenken.

Оде́жда, Одёжа, Одёжка נ׳ בֶּגֶד, כְּסוּת, לְבוּשׁ, סוּת, מְדוּ, מַד, שַׂלְמָה, שִׂמְלָה Kleid.

Одеревенѣ́лость נ׳ יְבֵשַׁת כָּעַץ Verhärtung.

Одеревенѣ́лый ת׳ יָבֵשׁ כָּעֵץ erstarrt.

Одеревенѣ́ть פ״ע יָבוֹשׁ כָּעֵץ erstarren.

Оде́рживать, Одержа́ть פ״ע הִשִּׂיג, תָּמוֹךְ, הָפַק, עָשָׂה, (משלי כפ, כג) erlangen, gewinnen. О. побѣ́ду הִכְרִיעַ אוֹיְבוֹ, עָשָׂה חַיִל.

Одержи́мый ת׳ נָגוּעַ, מֻכֶּה— ergriffen.

Одернѣ́лый ת׳ עוֹטֶה יֶרֶק־דֶּשֶׁא mit Rasen belegt.

Одернѣ́ть פ״ע עָטָה יֶרֶק־דֶּשֶׁא berast werden. [belegen.

Одерня́ть, -ни́ть פ״ע הַעֲטָה יֶרֶק־דֶּשֶׁא mit Rasen

Оде́ръ (одра́) ז׳ עָטוּפָה, בְּהֵמָה דַּקַּת־בָּשָׂר—untaugliches Vieh.

Одесну́ю ת״פ לִימִין, מִיָּמִין— rechts.

Одина́кій, -на́ковый ת׳ אֶחָד —; אַחַת—einerlei. О́ба они́ одина́коваго ро́ста קוֹמָה אַחַת לִשְׁנֵיהֶם. -кая крова́ть מִטָּה לְמִשְׁכָּב הָאֶחָד einschläfriges

Одина́ко, -на́ково ת״פ בְּדֶרֶךְ אֶחָד ebenso. [Bett.

Одина́кость, -на́ковость נ׳ דְּמְיוֹן, עֵרֶךְ Einerleiheit.

Одина́чка נ׳ חֵלֶק אֶחָד, בַּד, לְאַחַד אֶחָד; לְאַחַת אַחַת. einzelnes Ding. По одина́чкѣ לְאַחָדִים

Одинёхонекъ см. Одино́кій.

Одиннадцатый ס״מ הָאַחַד־עָשָׂר; הָאַחַת־עֶשְׂרֵה, הָעַשְׂתִּי— eilfter. [eilf.

Одиннадцать פ״מ אַחַד־עָשָׂר; אַחַת־עֶשְׂרֵה, עַשְׂתֵּי— eilf.

Одинокій עָרְעָר, עָרִירִי; נַלְמוּד; בּוֹדֵד, בָּדָד, יָחִיד ת׳ einzeln.

Одиночество עֲרִירוּת, שֶׁבֶת בָּדָד ס׳ Einsamkeit.

Одиночествовать (-ствую) יָשׁוּב בָּדָד, בָּדוֹד פ״ע; הָיוֹ כְּעַרְעָר, הָלוֹךְ עָרִירִי einzeln leben.

Одиночка ז״נ 1) יָחִיד; יְחִידָה Einziger,-ge. 2) בּוֹדֵד לוֹ; בּוֹדֶדֶת Einsamer,-me.

Одиночный לְבַד, יְחִידָה, אֶחָד ת׳ — einzeln.

Одинъ (-одна́, -одно́ ס׳) 1) אֶחָד, חַד ת״ ein. 2) לְבַד, לְבָדָד, לְבָדוֹ, וְאֵין בִּלְתּוֹ — einzeln. Господь одинъ водитъ его יְיָ בָּדָד יַנְחֶנּוּ. [wilderung.

Одичалость פֶּרַע, פִּרְעוּת, מְשׁוּבָה, עֲזוּבָה נ׳ Ver-

Одичалый מְשֻׁלָּח, כְּפִרְא בּוֹדֵד, שׁוֹבֵב, פָּרוּעַ ת׳ verwildert.

Одичать שׁוֹבֵב פ״ע verwildern. [verwildert.

Одна́ אַחַת (см. Оди́нъ) eine.

Одна́жды וַיְהִי הַיּוֹם וַ־; פַּעַם אַחַת ת״פ einst.

Одна́ко אָפָם, אוּלָם, אֲבָל, אַךְ מ״ח jedoch.

Одно́ см. Оди́нъ.

Однобо́ртный אֲשֶׁר טוּר כַּפְתּוֹרִים אֶחָד לוֹ ת׳ (בגד) mit einer Reihe Knöpfe. [rudrig.

Одновесе́льный בַּעַל מָשׁוֹט אֶחָד ת׳ (כלי־שיט) ein-

Одновреме́нность הֲיוֹת בְּעֵת אַחַת נ׳ Gleichzeitigkeit.

Одновре́менный אֲשֶׁר בִּזְמַן אֶחָד ת׳ gleichzeitig.

Одновя́зная но́та תָּו הַשְּׁמִינִית (לשון של חשיר) נ׳ Achtelnote.

Одногла́вый בַּעַל רֹאשׁ אֶחָד (גֻּלָּה אַחַת) ת׳ einköpfig

Одногла́зый בַּעַל — עִוֵּר עַיִן אַחַת ת׳ einäugig.

Одного́докъ (-дка) נוֹלָד בְּשָׁנָה אַחַת עִם־ז׳ Gleichjähriger. [einhöckerig.

Одногорбый בַּעַל־דַּבֶּשֶׁת אַחַת, בַּעַל־גַּב אֶחָד ת׳ (גמל)

Одногородный מֵעִיר אַחַת ת׳ von einer Stadt.

Однодворецъ (-рца) בֶּן־אֶחָד שִׁבְטֵי־הָאֲבָרִים ז׳ Einhöfer.

Однодне́вный בֶּן־יוֹם אֶחָד ת׳ eintägig. [bedeutend.

Однозначащій אֶחָד לוֹ עִם־ת׳ (פֵּשֶׁר) אֲשֶׁר עִנְיָן gleich-

Одноиме́нный אֶחָד לוֹ עִם־ת׳ אֲשֶׁר שֵׁם gleichnamig.

Однока́шникъ אוֹכֵל עַל־שֻׁלְחָן אֶחָד עִם־ז׳ Kamerad.

Одноколка מֶרְכָּב בַּעַל־שְׁנֵי־אוֹפַנִּים נ׳ zweiräderiger Wagen.

Одноколый בַּעַל־שְׁנֵי־אוֹפַנִּים ת׳ zweiräderig.

Одноколе́нный מִמִּשְׁפָּחָה אַחַת ת׳ von einem Stamme. [einem Gliede.

Одноколе́нчатый בַּעַל פֶּרֶק אֶחָד ת׳ (גבעול) von

Одноконный רָתוּם לְסוּס אֶחָד ת׳ einspännig.

Однокопы́тный בְּלִי, אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מַפְרִיס פַּרְסָה ת׳ שֶׁסַע־פַּרְסוֹת einhufig.

Однокра́тный אֲשֶׁר לְפַעַם אַחַת ת׳ einmalig.

Однокро́вный см. Единокро́вный.

Однолѣ́тній בֶּן־קַיִץ אֶחָד ת׳ 1) (צמח) einjährig. 2) בֶּן־גִּילוֹ, נוֹלָד בְּשָׁנָה אַחַת עִם־ gleichjährig.

Однолѣ́токъ (-тка) см. Одного́докъ.

Одома́чтовый בַּעַל תֹּרֶן אֶחָד ת׳ (אֳנִי) einmastig.

Одноно́гій בַּעַל רֶגֶל אַחַת ת׳ einfüßig.

Одноо́кій см. Одногла́зый.

Одноплеме́нный מִמִּשְׁפָּחָה אַחַת ת׳ stammverwandt.

Однополча́нинъ בֶּן־אֶחָד עִם־ ז׳ Regiments-

Однопо́лый см. однобо́ртный. [kamerad.

Однополе́нный כְּרוּתַת־עַץ קְצָרָה ת׳ einscheitig.

Однорогій בַּעַל־קֶרֶן אַחַת ת׳ einhörnig.

Однородность מִין אֶחָד, דְּמְיוֹן נ׳ Gleichartigkeit.

Однородный מִמִּין אֶחָד ת׳ gleichartig.

Однору́кій בַּעַל־יָד אַחַת ת׳ einhändig. [ges Wort

Односло́жное сло́во מִלָּה בַּת־הֶבְרָה אַחַת einsylbi-

Односпа́льный עָשׂוּי לְמִשְׁכַּב הָאֶחָד ת׳ einschläfrig

Одноство́льный בַּעַל־קָנֶה אֶחָד ת׳ (כלי־מות) einläufig.

Односторо́нній בַּעַל־צַד אַחַת ת׳ (את) einseitig. О. человѣ́къ רוֹאֶה אַךְ לְעֵינַיִם; נִשְׂא־פָנִים. -нее мнѣ́ніе מִשְׁפָּט בְּלִי־בִקֹּרֶת. [Einseitigkeit.

Односторо́нность מַשָּׂא פָנִים, קֹצֶר רוּחַ־בִּינָה נ׳

Однотёсъ מַסְמֵר לַעֲבִי־קֶרֶשׁ אֶחָד ז׳ Brettnagel.

Одноу́хій בַּעַל־אֹזֶן אַחַת ת׳ einöhrig.

Однофамилецъ (-льца) ז׳, -фами́льный מִמִּשְׁפָּחָה ת׳ נָקוּב בְּשֵׁם אֶחָד עִם־ אַחַת; von einer Familie; Namensvetter.

Одноцвѣ́тный אֶחָד ת׳ (מִמַּרְאֶה) מְצֻבָע einfarbig.

Одноше́рстный מִמַּרְאֵה־שֵׂעָר אֶחָד ת׳ gleichhaarig.

Одноэта́жный בַּעַל־קוֹמָה אַחַת, (בַּיִת) תַּחְתִּי ת׳ einstöckig.

Одобре́ніе מְצֹא יָשָׁר וְנָכוֹן, שִׁבֻּחַ ס׳ Beifall.

Одобривать, Одо́брить מָצָא, שִׁבֵּחַ, הִלֵּל, אִשֵּׁר פ״ע (בגד׳ ל׳ פ׳) הֵכִין; יָשַׁר billigen. -ся הֻמְצָא יָשָׁר נפעל, הֻלּוֹל, שִׁבּוּחַ gebilligt werden.

Одобри́тельный אֲשֶׁר תְּהִלָּה בוֹ ת׳ billigend.

Одобря́ть см. Одо́бривать.

Одолжа́ть, -жить 1) הִשָּׁה בְּ־, הִלְוָה אֶת־ פ״ע leihen. 2) עָשָׂה חֶסֶד עִם־, גָּמוֹל טוֹב אֶת־ Gefallen thun. -ся חִיֵּב תּוֹדָה לְ־ פ״ח sich verbindlich machen.

Долже́ніе 1) נֶשִׁי, מַשָּׂא, מְלוָה ס׳ das Leihen.

2) חֶסֶד, גְּמוּל, תַּעֲמוּל Gefälligkeit. [-льница נ׳.
Одолжитель ז׳ גּוֹמֵל חֶסֶד Erzeiger einer Gefälligkeit.
Одолжительность נ׳ עֲשׂוֹת—, אַהֲבַת חֶסֶד Dienstfertigkeit. [dienstfertig.
Одолжительный ת׳ אִישׁ גְּמוּלוֹת, גּוֹמֵל־חֶסֶד
Одолѣва́ть, Одолѣ́ть פ״י הָזוֹק, יָכוֹל לְ־, הִכְנִיעַ, הִכְרִיעַ, הִתְגַּבֵּר—, עַל־, הִכְלִיג— überwinden.
Одолѣ́ніе ס׳ הִכְרִיעַ, הַכְנִיעַ, נִצָּחוֹן *Ueberwindung. [dung.
Одръ ז׳ מִטָּה, מִשְׁכָּב, עֶרֶשׂ Bett.
Одря́хлый ת׳ יָדוּעַ־חֲלָי, דָּוֶה schwach geworden.
Одряхлѣ́ть см. Драхлѣть.
Одуванчикъ ז׳ צִיץ נִדָּף Hundesblume.
Одува́ть, -дýть פ״י נָפוּחַ עַל־, הָפַח, הַשֵּׁב wegblasen.
Одýмываться, Одýматься פ״ח הִנָּחֵם עַל־, הִתְעַשֵּׁת, שׁוּב מִ־ sich besinnen.
Одура́чивать, -ра́чить פ״י הִתֵּל בְּ־, שׂוֹם לְקַלְסָה, סָכַל עֶצֶת־ zum Narren machen. [heit.
Óдурь נ׳ רוּחַ־עִוְעִים, שִׁגָּעוֹן, תַּרְעֵלָה, תְּמָהוֹן Verrücktheit.
Одурѣ́лый ת׳ נוֹאָל, נִבְעָר מִדַּעַת, מְשֻׁגָּע halb verrückt.
Одурѣ́ніе ס׳ см. Óдурь.
Одурѣ́ть см. Дурѣть.
Одуря́ющій ת׳ תַּרְעֵלָה—, רַעַל—betäubend. [heit.
Одýтлость, Одутлова́тость נ׳ צְבוֹת Aufgedunsen-
Одýтлый, -ловый, -лова́тый ת׳ צָבֶה, נָפוּחַ aufgedunsen.
Одýтышъ ז׳ 1) מִין דָּג Igelfisch. 2) אִישׁ צָבֶה Pausback.
Одýть см. Одува́ть. [
Одушевительный ת׳ מְפִיחַ רוּחַ חַיִּים בְּ־ beseelend.
Одушевле́ніе ס׳ הַחָיוֹת רוּחַ־, הָעִיר— Belebung.
Одушевля́ть, -ви́ть פ״י הָעִיר רוּחַ, הִחֲיָה—, חִדֵּשׁ— beseelen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, הִחֵלֶת כֹּחַ belebt werden.
Одышка נ׳ 1) חֲלִי צָרַת־לֵב (כצ״ל ע״י כמ׳) *אַסְתּוּמָא kurzer Athem.
Одышливый ת׳ קְצַר־רוּחַ engbrüstig. [
Одѣва́ніе ס׳ לְבוּשׁ; הַלְבָּשָׁה, תַּלְבּוּשׁ Bekleidung.
Одѣва́ть. Одѣ́ть פ״י הִלְבִּישׁ, הֶעֱטָה, עָטָה; כִּסָּה bekleiden; bedecken. -ся פ״ח לָבוּשׁ; עָטָה sich ankleiden; sich decken.
Одѣля́ть, -ли́ть פ״י חִלֵּק לְ־, הֶעֱנִיק— beschenken.
Одѣя́ло ס׳ שְׂמִיכָה, כְּסוּת Bettdecke.
Одѣя́ніе ס׳ לְבוּשׁ, מַלְבּוּשׁ, תַּלְבּוּשׁ, מַעֲטֶה Kleidung.
Óжёга נ׳ כְּוִיָּה, מִכְוָה Brandwunde.
Óжёгъ ז׳ (לתנור) מְטִיל בַּרְזֶל, יָעֵה, מוֹט— Ofenkrücke.
Óженивать, -жени́ть פ״י נָתוֹן אִשָּׁה לְ־ verheirathen. -ся פ״ח לָקוֹחַ לוֹ אִשָּׁה beirathen.
Óжеребиться см. Жеребиться.

Óжерéлье, -льице ס׳ שַׁרְשְׁרוֹן, כּוּמָז, עָנָק Halsschmuck. -льный ת׳.
Óжесточа́ть, -чи́ть פ״י 1) כָּבֵד, הִקְשָׁה, הִכְבִּיד, חִזֵּק, הִכְבִּיד verstocken. 2) הִרְעִים, הִכְעִים erbittern. -ся פ״ח הִתְמָרְמֵר; הִקְשָׁה לְבוֹ gefühllos werden; ergrimmen. [bitterung.
Óжесточéніе ס׳ אַכְזְרִיּוּת, קְשִׁי־לֵב Verstockung; Er-
Óжестѣва́ть, -тѣ́ть -ткнýть פ״ע הִקְשָׁה, צָפוּד, יָבוֹשׁ hart werden.
Óжестѣ́лый ת׳ נִקְשֶׁה, צָפֵד, יָבֵשׁ verhärtet.
Óживать, Óжить פ״ע הַחֲלַף כֹּחַ, הָיָה auffleben.
Óживительный ת׳ מְחַיֶּה רוּחַ, מַשִּׁיב נֶפֶשׁ, מְעוֹרֵר לֵב, מְשׂוֹרֵב— belebend.
Óживлéніе ס׳ מְשִׁיבַת־נֶפֶשׁ, רוּחַ חַיִּים Belebung.
Óживля́ть, Óживи́ть פ״י הָיָה, הֶחֱיָה, חִדֵּשׁ, הָשֵׁב נֶפֶשׁ, הִתְעוֹדֵד, הַחֲלַף כֹּחַ פ״ח רוּחַ beleben. -ся פ״ח הִתְעוֹדֵד, הַחֲלַף כֹּחַ belebt werden.
Óживотворéніе см. Óживлéніе. [den.
Óживотворя́ть, -ри́ть см. Óживля́ть.
Óжидáніе ס׳ חִכּוּת, צִפִּיָּה, תּוֹחֶלֶת, יְחָב Erwartung.
Óжида́ть פ״י חִכָּה, צִפָּה, יָחַל erwarten.
Óжога см. Óжёга.
Óзабочéніе ס׳ דְּאָגָה; הֲלָאוֹת Besorgniß.
Óзабóчивать, -бóтить פ״י הֵלְאָה לְדַאֲגָה, שׂוֹם עַל־, הוֹגֵעַ Sorge machen. -ся פ״ח דָּאַג לְ־, חָרַד אֶל־ sich bekümmern. [betitelu.
Óзаглáвливать, -глáвить פ״י נָקוֹב בְּשֵׁם (ספר או מאמר)
Óзадáченный ת׳ נָבוֹךְ מִבְּלִי־מְצֹא מַעֲנֶה bestürzt.
Óзадáчивать, -дáчить פ״י הִקְשָׁה לִשְׁאֹל, בָּקוֹק, הֵלֵא־, עֲצַת־, בַּלֵּעַ— in Verlegenheit bringen. -ся פ״ח הִבּוֹךְ, מָצָא מַעֲנֶה bestürzt werden.
Óзадь אֲחוֹרַנִּית, לְאָחוֹר ת״פ hinterher.
Óзарéніе ס׳ אוֹר זָרוּעַ, נְגַהּ Erleuchtung.
Óзаря́ть, -ри́ть פ״י הֵגַהּ, פָּרַשׂ אוֹר, הָאַר bescheinen. -ся פ״ח אוֹר, עָמַהּ אוֹר, הִזְהַר erleuchtet werden. [werden.
Óздорáвливать, -рóвѣть פ״י הֵרָפֵא, חָיָה gesund
Óземь עַד־עָפָר, אַרְצָה ת״פ zur Erde. [werden.
Óзеристый ת׳ מְקוֹם־יְאֹרִים, מָלֵא אֲגַמִּים Seenreich.
Óзерище ס׳ מִקְוֵה־אֲגַם, מִקְוֵה־אֲגַם לְפָנִים Stelle, wo ein See war.
Óзеро (ק׳ -ркó) ס׳ אֲגַם, יְאוֹר der See. -зёрный ת׳.
Óзимь נ׳ זֶרַע יְמֵי־הַבָּצִיר, מִזְרַע־הַבָּצִיר Winterjaat.
Óзимый, Óзимовый ת׳.
Óзирáть פ״י שׂוֹם עֵינוֹ עַל־כָּל־פָּנֶיו—, הִבֵּט, הִבֵּט מֵאַחֲרָיו פ״ח הִבֵּט כֹּה וָכֹה; הִבֵּט כֹּה וָכֹה sich umsehen.
Óзлащáть, -златúть פ״י הַעֲמָה עַיִן זָהָב; צִפָּה זָהָב

הָרַד זָהָב עַל־, עַל־, הֶחָפָה בְּזָהָב פ״ח vergelden. -ся
עָטָה הוֹד יְרַקְרַק הָרוּץ vergeldet werden.

Озлить, -ся см. Злить, -ся.

Озлобле́ніе עֶבְרָה, קֶצֶף, כַּעַס ס Erbitterung.

Озлобля́ть, Озло́бить הַכְעַס, כַּעַס פ״ע הַקְנָא erzürnen. -ся
הִתְעַבֵּר, הִתְקַצֵּף פ״ח sich erzürnen.

Ознакомливать, -мить הוֹדַע אִישׁ; הוֹדַע דָּבָר פ״ע שׁוֹם לְמַכִּירִים (לְמְיֻדָּעִים) bekanntmachen. -ся
הִתְקָרֵב—, הִתְוַדַּע אֶל־; הִתְבּוֹנֵן בְּ־, לָמוֹד לָדַעַת—פ״ח
bekannt werden. [Verherrlichung.

Ознаменова́ніе מַזְכֶּרֶת, זֵכֶר לְ־, זִכָּרוֹן, מוֹפֵת, אוֹת ס

Ознаменовывать, -нова́ть הַפְלָא; עָשָׂה זֵכֶר לְ־ פ״ע
verherrlichen. -ся עָשָׂה לוֹ שֵׁם פ״ח verherrlicht werden.

Означа́ть, Озна́чить הִתְוָה, שׂוֹם אוֹת פ״ע 1) bezeichnen. 2) הָיָה לְאוֹת לְ־, הוֹרָה
הִרְאָה פ״ח bedeuten. -ся הָגְלָה, רָאָה bezeichnet werden.

Означе́ніе שִׂים אוֹת, הִתּוּת ס Bezeichnung.

Озно́ба כִּוִּיַּת־קֹר, מִכְוַת־קָרָה נ׳ Frostbeule.

Озноблять, -бить סַמֵּר מִקֹּר פ״ע erfrieren lassen.

Ознобъ צִנַּת קֹר; רֶטֶט מִקָּרָה ז׳ das Frösteln.

Озолотить פ״ע 1) см. Золотить. 2) הֶעְשִׁיר bereichern.

Озорни́къ עַז־פָּנִים, גַּרְגָּן, אִישׁ מָדוֹן ז׳ frecher Mensch.

Озорничать אָהוֹב רִיב וּמַצָּה פ״ע frech sein. [-ни́ца נ׳.

Озорничество עַזּוּת, מְדָנִים ס Frechheit.

Озо́рный ת׳ см. Озорни́къ.

Озяба́ть, Озя́бнуть עָשׂוּשׁ מִקֹּר, סָמוֹר מִקֹּר פ״ע
(מִצִּנַּת־קֹר) frieren.

Озя́блый עָשׂוּשׁ מִקָּרָה, סָמוּר מִקֹּר ת׳ erfroren.

Ой הוֹי, אוֹי ס״ק wehl Ой ли הָאֱמֶנֶת

Оказа́ніе הַרְאוֹת לְ־ ס —, תַּת—; עֲשׂוֹת—; גְּמוּל Erzeigen.

Ока́зія מִקְרֶה נ׳ Gelegenheit. [gen.

Ока́зывать, -за́ть הִרְאָה לְ־ פ״ע —, גָּלָה—, גָּמוֹל—
עָשָׂה— erzeigen. О. кому́ ми́лость גָּמוֹל חֶסֶד לְ־
—, נָטָה—, הָפַךְ עֵזֶר, עָזוֹר, הָפֵר עֵזֶר. -ся
הָגְלָה, הִרְאָה, הִמְצָא פ״ח sich erweisen.

Окаймить см. Каймить.

Ока́лина סִגִים, סִיגִים בְּדִילִים נ׳ Schlacken.

Окаменѣ́лый נִקְשָׁה כְּמוֹ־אֶבֶן ת׳ versteinert.

Окаменѣ́ть הָיָה לְאֶבֶן פ״ע sich versteinern. [nern.

Окаменя́ть, -нить הִקְשָׁה כָּאֶבֶן, הִקְשַׁח— פ״ע versteinern.

Ока́нчивать כָּלָה, הִשְׁלִים, בִּצֵּעַ, הָתַם פ״ע beendigen.
-ся כָּלָה, שָׁלוֹם, תַּם פ״ח sich endigen.

Ока́пать см. Зака́пать.

Ока́пчивать הִקְטֵר, עָשַׂן סָבִיב פ״ע räuchern.

Окапы́вать, Окопа́ть חָפַר סָבִיב פ״ע —, כָּרָה— umgraben.

Ока́рмливать הֶאֱכִיל רוֹשׁ (רַעַל) פ״ע vergiften.

Ока́тистый מְעֻגָּל, עָגֹל ת׳ abgerundet.

Окати́ть см. Ока́чивать.

Ока́тъ, Ока́тецъ גֻּלָּה, רֹאשׁ עָגֹל ז׳ Abrundung.

Ока́тывать, Оката́ть עָגַל, עָשָׂה עָגֹל פ״ע abrunden.

Ока́чивать שָׁטוּף, הַזֵּה—, שָׁפוֹךְ מַיִם עַל־ פ״ע begießen. -ся הַזֵּה עַל־בְּשָׂרוֹ; שָׁטוּף פ״ח sich beg.

Окая́нникъ אֲמֻלָּל, אָרוּר ז׳ Verfluchter. -нница נ׳

Окая́нный см. Окая́нникъ.

Океа́нъ הַיָּם הַגָּדוֹל ז׳ *Ocean.

Оки́дывать, Оки́дать יָרָה עַל־, הִשְׁלִיךְ סָבִיב פ״ע bewerfen. О. глаза́ми הִבִּיט מִסָּבִיב. Пла́мя оки́нуло домъ אֵשׁ אָחְזָה בְּפִנּוֹת הַבַּיִת. -ся עָטָה פ״ח
sich einhüllen.

Окиса́ніе חֻמְצָה ס Säuerung.

Окиса́ть, Оки́снуть הֶחֱמִיץ, חָמוּץ פ״ע sauer werden.

О́киселъ (-сла) מִרְקֶבֶת הַדּוֹלֶק (בכימיה) עֵם־הַיְסוֹד ז׳
הַחֻמְצִי Säure, Oxyd.

Окисле́ніе חֻמְצָה ס Säuerung.

О́кись см. О́киселъ.

Окла́дистая борода́ זָקָן עָב וְשָׂעִיר breiter Bart.

Окла́дка כְּסוּי, אֲפִדָּה, צִפּוּי נ׳ Einfassung.

Окладно́й הָרָשׁוּם לְפִי־הַחֹק ת׳; הַמֻּכָּס— auferlegt.

Окла́дъ 1) אֲפִדַּת מַסֶּכֶת, צִפּוּי כְּסִילִים ז׳ Einfassung.
2) תֹּאַר פָּנִים Abriß. 3) מֻכָּס, מִכְסָה; תֹּכֶן הַשָּׂכָר
מַתְכֹּנֶת הַשְׁלוּם Gehalt. [verleumderisch.

Оклевета́тельный, -ветно́й מְלֵא דִבָּה וְרָכִיל ת׳

Оклеве́тывать, -вета́ть הוֹצִיא דִבָּה עַל־ פ״ע verleumden. [bekleben.

Оклеи́вать, Оклеи́ть חָמוֹר בַּחֹמֶר —, דִּבֵּק סָבִיב פ״ע

Оклейка נ׳, Оклеи́ваніе דֶּבֶק סָבִיב ס Beklebung.

Оклейщикъ מְדַבֵּק בְּדֶבֶק ז׳ Bekleber.

Окли́кивать, -кать, -кну́ть, -ка́ть 1) שָׁאוֹל בְּקוֹל
הִשְׁמִיעַ בְּקָהָל—, בִּשֵּׂר פְּלוּלוֹת (מן המצפה) zurufen. 2)
קָרָא זֶה אֶל־זֶה פ״ח einander zurufen. -ся
abkündigen.

О́кликъ קְרִיאָה, מִקְרָא נ׳ Anruf.

Окно́ חַלּוֹן ס; צֹהַר (ר׳ о́кна) Fenster.

О́ко עַיִן Auge. זוג О́чи (очей) עֵינַיִם Augen.

Ово́вка דֶּבֶק־בַּרְזֶל נ׳ Beschmiedung.

Ово́вщикъ חוֹרֵשׁ דֶּבֶק־בַּרְזֶל ז׳ Beschmieder.

Оковы כְּבָלֵי־בַרְזֶל, אֲזִקִּים ז״ר Ketten.

Ово́вывать, Окова́ть 1) חִזֵּק בַּחֲרָשֹׁת בַּרְזֶל פ״ע
beschmieden. 2) רָתַק בַּזִּקִּים fesseln. [abschlagen.

Окола́чивать, -лоти́ть נִפֵּץ וְתָמַר מִסָּבִיב פ״ע rundum

Околдо́вывать, -дова́ть פ״י אָלָה, שׂוּם קֶסֶם עַל־ bezaubern.
Околесить שׂוֹט בָּרֶכֶב עַל־כָּל־פְּנֵי־ rund herum-[fahren.
Околёсная, -лёсица תַּהְפֻּכוֹת, אִמְרֵי־רוּחַ נ׳ leeres Geschwätz.
Око́лица נ׳ 1) סְבִיבֵי־עִיר אוֹ כְּפָר, כְּפָר, גְּלִיל Umkreis. 2) אֹרַח עֲקַלְקַלָּה Umweg. Говори́ть око́лицу הַטָּה עֲקַלְקַלּוֹת בְּדִבְרוֹ.
Околичность נ׳ 1) סְבִיבוֹת, מְסִבּוֹת Umgegend. 2) עִנְיָנִים חִיצוֹנִים Nebenumstände. [weitläufig.
Околичный ת׳ חִיצוֹן, נִעְתָּר, עוֹלֵךְ, umgehend;
О́коло ת״פ 1) סָבִיב, סְבִיבוֹת, um, herum. 2) כְּעֵרֶךְ, כְּ־, כְּעֵרֶךְ* ungefähr.
О́колотень (-тня) ז׳ (איש אשר לא־יוָסֵר בְּשֵׁבֶט) קְשֵׁה־עֹרֶף, וּמְהֻלָּמוֹת starrsinnig. [ный ת׳.
Околотокъ (-тка) ז׳ מְסִבֵּי־עִיר Umgegend. -точ-
Окóлъ, Окóлышъ זֵר שָׁעִיר לַצָּנִיף ז׳ Rand, Besatz.
Окóльность נ׳ סְבִיבוֹת מָקוֹם, מְסִבִּים Umgegend.
Окóльный ת׳ בְּמִסְבֵּי־, אֲשֶׁר מִסָּבִיב לְ־ —umliegend.
Околѣва́ть, -лѣ́ть פ״ע 1) נָפוֹל פֶּגֶר, מוֹת (חיה ועוף) krepiren. 2) עָשׁוֹשׁ מִקֹּר erfrieren.
Околѣ́лый ת׳ נוֹפֵל פֶּגֶר, בֵּת krepirt.
Окоме́лина נ׳ עֲבִי־קוֹרָה das dicke Ende eines Balkens.
Окомёлокъ (-лка) ז׳ מַטְאֲטֵא נִשְׁחָת abgenutzter Besen.
Оконе́чность נ׳ קָצֶה, כָּנָף, פֵּאָה Ende. [rahmen.
Око́нница נ׳ שְׁכָבָה, מִסְגֶּרֶת חַלּוֹן, —מִסְגֶּרֶת Fenster-
Око́нный ת׳ חַלּוֹן, —חַלּוֹנִים— Fenster-. [verstopfen.
Оконопа́чивать, -па́тить פ״י סָכוֹר בְּנֹעֶרֶת mit Werg
Око́нце ס׳ צֹהַר, חַלּוֹן קָטָן Fensterchen.
Оконча́ніе ס׳ כִּלּוּת, תֹּם, סוֹף, קֵץ Beendigung. [Mal.
Оконча́тельно ת״פ עַד־כִּלָּה, כְּלָה, כְּלִיל zum letzten
Оконча́тельный ת׳ קִיצוֹן, אַחֲרוֹן schließlich.
Око́нчить см. Ока́пчивать.
Окопа́ть см. Ока́пывать.
Око́пный ת׳ см. Око́пъ.
Окоптить см. Ока́пчивать.
Окоптѣ́лый ת׳ קוֹדֵר מֵעָשָׁן, שְׁחַרְחֹר verräuchert.
Окоптѣ́ть פ״ע קָדוֹר מֵעָשָׁן verräuchert sein.
Око́пъ ז׳ מְכֹרָה סָבִיב, —תְּעָלָה Umschanzung. -пный ת׳.
Окора́чивать פ״י קַצֵּר, הִקְצֵר, קַצֵּץ verkürzen. -ся נפ׳.
Окоренѣ́ть פ״ע עָשָׂה שֹׁרֶשׁ, הִכָּה שָׁרָשָׁיו, הִשְׁרִישׁ einwurzeln.
Окоренять, -ня́ть פ״י נָטוֹעַ וְחֹזֵק befestigen. -ся פ״ח הִשְׁרִישׁ, עָשָׂה שֹׁרֶשׁ einwurzeln.
Око́рмить см. Ока́рливать. [tung.
Око́рмъ ז׳, -рмка נ׳ בְּאֹכֶל (רֵעַל, רוֹשׁ) מָוֶת Vergif-
Окорна́ть פ״י קִצֵּר, כָּרוֹת, גָּדַע, קָצַץ beschneiden.
О́корокъ שׂוֹק חֲזִיר ז׳ Schinken. -роко́вый ת׳.
Окоростѣ́лый ת׳ מְצֹרָע, צָרוּעַ krätzig.
Окоростѣ́ть פ״ע צָרוֹעַ, צָרוּעַ, הִצְטָרֵעַ* krätzig
Окоротить см. Окора́чивать. [werden.
Окостенѣ́лый ת׳ נִקְשֶׁה כָּעֶצֶם verhärtet.
Окостенѣ́ть פ״ע הִקְשֶׁה כָּעֶצֶם verknöchern.
Око́стокъ (-тка) ז׳ נָתַח הַשּׂוֹק, בְּשַׂר־הַשּׂוֹקַיִם Stück Fleisch mit Röhrknochen.
Окотиться פ״ח גּוֹרִיהָ (חָתוּל) מַלֵּט Katzen gebären.
Окоченѣ́лый ת׳ עָשֵׁשׁ מִקֹּרָה, סָמֵר מִקֹּר erstarrt.
Окоченѣ́ть פ״ע עָשׁוֹשׁ, —סָמוֹר מִקֹּר erstarren.
Око́шко, Око́шечко см. Око́нце.
Окра́екъ (-ра́йка) ז׳ פֵּאָה, כָּנָף, קָצֶה Rand, Saum.
Окра́ивать פ״י גָּזוֹר — כָּרוֹת סָבִיב beschneiden. -ся 1) הִגָּזֵר סָבִיב נפ׳ beschnitten werden. 2) שָׁגַה פ״ח בְּכָרוֹת אֶרֶץ sich verschneiden.
Окра́ина נ׳ עֲבָרֵי־פֵי־, יַרְכָתֵי־, פֵּאָה, גְּבוּל, קָצֶה, שָׂפָה Rand. Окра́ины земли קַצְוֵי־אָרֶץ, יַרְכָתֵי־, פֵּאָתֵי־, אַפְסֵי־אָרֶץ.
Окра́пывать, -пать פ״י זָרוֹק, הַזֵּה, הַרְעֵף besprenkeln.
Окра́ска נ׳ מִשְׁחַת צֶבַע עַל־ Anstrich.
Окра́шивать Окра́сить פ״י צָבוֹעַ, מָשׁוֹחַ בַּשֶּׁשֶׁר färben. -ся נפ׳ הִצָּבֵעַ gefärbt werden.
Окрести́ть פ״י הָבֵא בְּרִית הַנּוֹצְרִים taufen. -ся פ״ח בּוֹא בְּרִית הַנּוֹצְרִים getauft werden.
Окре́стность נ׳ כְּפָר, עִיר, מִגְרָשׁ, סְבִיבוֹת, —מְסִבִּי, גְּלִילָה Umgegend.
Окре́стный ת׳ אֲשֶׁר מִסָּבִיב לְ־ umliegend.
О́крестъ ת״פ מִסָּבִיב, סָבִיב rings herum. [berauben.
Окривля́ть, -вить פ״י עִוֵּר עַיִן אַחַת eines Auges
Окривѣ́лый ת׳ עִוֵּר עַיִן אַחַת auf einem Auge blind.
Окривѣ́ть פ״ע הִתְעַוֵּר בְּאַחַת מֵעֵינָיו auf einem Auge erblinden. [zurufen; bedrohen.
Окрика́ть, Окри́кнуть נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־; קָרָא לְ־ פ״י
О́крикъ ז׳ (עיין חלק א׳) קְרִיאָה גְּדוֹלָה, גְּעָרָה Verweis.
Окриля́ть, -ли́ть פ״י 1) נָתוֹן לְ־ כְּנָפַיִם beflügeln. 2) עוֹרֵר, עִוֵּד, חִזֵּק רוּחַ ermuthigen. -ся פ״ח 1) הָאֲבַר, הָחֲלַף, הָעֲלָה אֵבֶר עָשָׂה לוֹ כְּנָפַיִם sich beflügeln. 2) הִתְעוֹדֵד, כֹּחַ הִתְעוֹדֵד Muth fassen.
Окристаллиз—см. Кристаллиз—.
Окритик— см. Критик—.
Окрича́ть פ״י שׂוּם לְקַלָּסָה, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי beschreien.

Окрова́вленный ת מְגֹאָל בְּדָם mit Blut befleckt.
Окровавля́ть, -ва́вить פ״י נָגַאל בְּדָם mit Blut beflecken. -ся פ״ח הִתְגּוֹלֵל — הִתְגָּאֵל בְּדָם sich mit Blut beflecken. [schnitzel.
Окроёкъ (окро́йка) ז׳ גֵּזֶרֶת — גֵּז אֶרֶג, פְּלַח Ab-
Окропле́ніе ס׳ הַזָּוָה, הַרְעָיָה Besprengung.
Окропля́ть, -пи́ть פ״י הִרְעִיף עַל־, הִזָּה — נוֹף be-sprengen.
Окро́шка נ׳ מָרָק הַמְיֻן עִם־פִּתּוֹתֵי בָשָׂר kalte Suppe.
Округле́ніе ס׳ הַעֲגִיל, עֲשׂוֹת עָגֹל Abrundung.
Окру́глость נ׳ עִגּוּל, חֲמוּק Rundung.
Окру́глый ת׳ עָגֹל rund.
Округля́ть, -ли́ть פ״י עָשָׂה עָגֹל, עִגֵּל; כָּלוֹל abrunden. -ся נפ׳ הֶעֱשָׂה עָגֹל; כָּשַׁה sich abr.
О́кругъ ז׳ כִּכָּר; גְּלִילָה, גָּלִיל Umkreis.
Окружа́ть, -жи́ть פ״י סָבַב, סָבוּב, הִקִּיף, עָטוֹר, אָפוֹף, כָּתַר umringen. Окружа́вшіе тебя отъ юности סֹחֲרֶיךָ מִנְּעוּרֶיךָ.
Окру́жистый ת׳ נִרְחָב, רַחַב־יָדַיִם umfangreich.
Окру́жіе ס׳, -жность נ׳ סָבִיב (דה״א יא, ח) מוּקָב, בְּרֹכֶב, מַעְגָּל Umfang.
Окру́жный, -жно́й ת׳ 1) אֲשֶׁר בְּמִסְבִּיבוֹת־, אֲשֶׁר סְבִיבוֹת־ umliegend. 2) הַגְּלִיל — Bezirks-: О. судъ בֵּית הַמִּשְׁפָּט לַגְּלִיל. [kommen.
Окрыла́тѣть פ״ע הֶעֱלָה אֵבֶר, הֵאֵבֶר Flügel be-
Окрѣ́плый ת׳ נוֹעָז; מְקֻשָּׁה, חָזָק erstarkt.
Окрѣпля́ть, -пи́ть פ״י אִמֵּץ, חִזֵּק befestigen. -ся פ״ח אָזַר חַיִל, הִתְאַמֵּץ, הִתְחַזֵּק sich befestigen.
Окрѣ́пнуть см. Крѣ́пнуть.
О́ксофтъ ז׳ בַּת, שִׁמְנָה עָשָׂר הִין Oxhoft.
Окта́ва נ׳ שְׁמִינִית (נקיל שרים וזונגים); שְׁמוֹנָה מַעֲלוֹת Achtklang.
Октаэ́дръ см. Осмигра́нникъ. [הַשִּׁיר
Октя́брь ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי (חשון) Oktober. Октя́брскій ת׳. [—] *הַרְכֵּב oculiren.
Окулирова́ть (-ру́ю) פ״י שָׁתוֹל יוֹנֵק עֵץ אֶחָד בְּרֵעֵהוּ, שָׁתוֹל,
Окули́стъ ז׳ רוֹפֵא עֵינַיִם Augenarzt.
Окунёвый ת׳ см. О́кунь. [untertauchen.
Оку́нывать, -нуть פ״י טָבוֹל eintunken. -ся נפ׳ הִטָּבֵל
О́кунь ז׳ מִין דָּג; *אָקוּנֵס (חולין סו:) Barsch.
Окупа́ть, -пи́ть פ״י פָּדָה, גָּאוֹל בְּכֶסֶף loskaufen. -ся פ״ח הִגָּאֵל sich loskaufen.
О́купъ ז׳ כֹּפֶר, פִּדְיוֹן, כֶּסֶף־הַפְּדוּיִם das Loskaufen.
Оку́ривать, -ри́ть פ״י הִקְטִיר, קִטֵּר סָבִיב — beräuchern.
Оку́рокъ (-рка) ז׳ שְׁרִידֵי־, זֶגֶב גָּלִיל מִקְטֶרֶת Cigar-
Окус— см. Обкус—. [renstümpfchen.
Оку́сокъ (-ска) ז׳ שְׁרִידֵי נֶשֶׁךְ־אֹכֶל abgebissenes Stück.
Оку́тывать, Оку́тать פ״י לוּט, הָלַט, הֶעֱטָה, עָטַף, הִתְכַּסָּה, הִתְכַּנֵּס, הִתְעַלֵּף einhüllen. -ся פ״ח עָטָה, עָטוּף, הָלַט בְּשָׂרוֹ, הִתְעַלֵּף sich einh. [Köffelkuchen.
Оладья, -де́йка, Ола́шка נ׳ לְבִיבָה, כּוּן, צַפִּיחַת, רָקִיק
Олеа́ндръ (см. Лавръ), *שׁוֹשַׁן־עֶר, מִין עֵץ־הָרְדַּפְנִי (חולין נח:) Rosenlorbeer.
Оледенѣ́лый ת׳ 1) עוֹטֶה קֶרַח, כְּסוּי קְפָאוֹן, לִיחָא mit Eis bedeckt. 2) סָקֹר, עָשֵׁשׁ erstarrt.
Оледен—см. Леден—.
Оле́нецъ (-нца) ז׳ עֹפֶר־אַיָּלִים junger Hirsch.
Оле́нина נ׳ בְּשַׂר צְבִי וְאַיָּל; —עוֹר Hirschfleisch; -fell.
Оле́ница נ׳ אַיֶּלֶת, צְבִיָּה Hirschkuh.
Оле́нь ז׳ צְבִי, אַיָּל Hirsch. -ле́ній ת׳.
Оле́шникъ ז׳ יַעַר מִמִּין עֲצֵי לְבֹנָה Erlenwald.
Олива נ׳ זַיִת; עֵץ שֶׁמֶן Oelbaum; Baumöl. Оли́вный ת׳.
Оли́вка נ׳ פְּרִי עֵץ שֶׁמֶן, זַיִת Olive. -ковый ת׳.
Олига́рхія נ׳ מֶמְשֶׁלֶת נְצִיבִים Oligarchie.
Олига́рхъ ז׳ נְצִיב מֶלֶךְ Oligarch.
Олицев— см. Олицетвор—.
Олицетворе́ніе ס׳ מַמָּל Personificirung.
Олицетворя́ть, -ри́ть פ״י נָתוֹן, שׂוּם מַמָּל לְרוּחַ תְּמוּנָה לְהַגּוּת לֵב personificiren.
О́лово ס׳ בְּדִיל Zinn. Оловя́нный ת׳.
Олта́рь см. Алта́рь.
О́лухъ ז׳ אֵין כִּינָה, כֶּסֶל, כְּבַר Dummkopf. -хова́тый ת׳.
О́льха נ׳ מִין עֵץ (מעצי לבנה) Erlenbaum.
Ольхо́вина נ׳ עֲצֵי־לְבֹנָה Erlenholz.
Ольховникъ, Ольшня́къ см. Оле́шникъ.
Оляденѣ́ть, -дѣ́ть פ״ע עָלָה שָׁמִיר וְשִׁית mit Unkraut, mit jungem Holze bewachsen.
Оме́гъ ז׳ מִין צֶמַח לַעֲנָה Schierling.
Омерзи́тельность נ׳ תּוֹעֵבָה, שִׁקּוּץ, גֹּעַל Ekelhaftigkeit.
Омерзи́тельный ת׳ נִתְעָב, נֶאֱלָח ekelhaft.
Омерзѣ́лый ת׳ נִתְעָב, נִבְאָשׁ ekelhaft geworden.
Омерзѣ́ніе ס׳ גֹּעַל־נֶפֶשׁ, שְׁאָט נֶפֶשׁ, זָרָא Ekel.
Омерзя́ть, -зи́ть פ״ע (לְזָרָא) הָיָה לְגֹעַל־נֶפֶשׁ Ekel erregen. [Erstarrung.
Омертвѣ́лость נ׳ כְּמַת, הֲיוֹת כְּמַת, דּוּמָה, יִבֹּשֶׁת
Омертвѣ́лый ת׳ נִדְמָה כְּמַת; דּוּמָם, יָבֵשׁ erstarrt.
Омертвѣ́ніе см. Омертвѣ́лость.
Омертвѣ́ть פ״ע הָיָה כְּמַת, יָבוֹשׁ, כָּהָה erstarren.
Омёть ז׳ עֲרֵמַת קָצִיר, גָּדִישׁ Heuhaufen. [wagen.
О́мнибусъ ז׳ מְרִכָּבַת־עָם, עֲגָלָה לַהֲמוֹן עוֹבְרִים Stell-
Омове́ніе ס׳ מַרְחָץ, רַחְצָה das Abwaschen.

Омофо́ръ ז׳ מִין אֵפוֹד Schulterstück.

Омоча́ть, -чи́ть פ״ע הִרְטִיב; הִמְסָה naß machen. -ся פ״ח רָטוֹב naß machen.

Омрача́ть, -чи́ть פ״ע הִקְדִּיר, הֶחְשִׁיךְ; הִשִּׁיא, הִתְעָה verdunkeln. -ся פ״ח הִכְבֵּל, הִוּעַם, קָדוֹר, חָשׁוֹךְ; מִשְׁאוֹן, תַּעְתֻּעִים, רוּחַ עוֹעִים sich verfinstern.

Омраче́ніе ס׳ מַחְשָׁךְ, קַדְרוּת Verdunkelung. О. ума́ Verdunkelung.

Омрачи́тельный ת׳ מַחְשִׁיךְ; מַתְעֶה verdunkelnd.

О́мутъ ז׳ מַעֲמַק־, שִׁבֹּלֶת, תְּהוֹם, מְצוּלָה, צוּלָה Abgrund.

Омыва́ть, Омы́ть פ״ע (בשרי) רָחוּץ, (בגד) כִּבֵּס abwaschen. -ся 1) נפעל הִכַּבֵּס; רָחוּץ abgewaschen werden. 2) פ״ח הִתְרָחֵץ sich abwaschen.

Она́гръ ז׳ פֶּרֶא, עָרוֹד Waldesel. -грій ת׳.

О́никсъ ז׳ מִין אֶבֶן יָקָרָה Onix.

Ону́ча, -чина נ׳ (לרגל) פֵּס־בַּד, בְּלוּי סְחֹבוֹת Fußlappen.

Онъ ז׳ ס״נ, Она́ נ׳, Оно́ ס׳ הוּא; הִיא er; sie; es. וכו׳ Они́ נ״ר הֵמָּה, הֵם; הֵנָּה, הֵן Онѣ́ sie.

О́ный ז׳, ס״נ Оное ס׳ הַהוּא, הַלָּז jener, -nes. О́ная נ׳ הַהִיא, הַלָּזוֹ, הַלָּז (ס״ב ה, כח) jene. ר׳ О́ные ז׳ הָהֵם О́ныя נ״ס הָהֵן jene.

Онѣмѣ́лость נ׳, -мѣ́ніе ס׳ אִלֵּם, הָאֵלֶם דּוּמִיָּה das Stummsein.

Онѣмѣ́лый ת׳ נֶאֱלָם verstummt.

Онѣмѣ́ть פ״ע הֶאֱלַם verstummen.

Опада́ть פ״ע 1) (עלה מעץ) נָפוֹל abfallen. 2) הָלוֹךְ (חסור מים) וָחָסוֹר abnehmen.

Опаде́ніе ס׳ (עלה מעץ) שַׁלֶּכֶת, נֵפֶל Abfall.

Опа́здываніе ס׳ אַחַר מוֹעֵד, אַחַר לָבוֹא Verspätung.

Опа́здывать פ״ע, -ся פ״ח אַחַר לָבוֹא, — בּוֹשֵׁשׁ sich verspäten.

Опа́ивать, Опои́ть פ״ע 1) הִשְׁקָה מֵי־רוֹשׁ vergiften. 2) (חסים) הִשְׁקָה לְשִׂבְעָה übertränken.

Опа́ивать, Опаять פ״ע דַּבֵּק בְּכִדִּיל סָבִיב umlöthen.

Опа́ла נ׳ זַעַף מֶלֶךְ וְשָׂרִים, — אֵיבַת Ungnade.

Опалённый ת׳ אָכֹל מֵאֵשׁ; שָׂרוּף, נָחָר versengt.

Опа́лъ ז׳ אֶבֶן־חֵן, לֶשֶׁם Schillerstein.

Опа́лывать см. Выпа́лывать.

Опа́лый ת׳ 1) נוֹפֵל abgefallen. 2) רָזֶה, דַּל hager.

О́паль נ׳ עָלֶה נוֹפֵל; פְּרַט־פְּרִי, סָפִיחַ Abfall.

Опа́льный ת׳ גָּרוּף מִזַּעַם מֶלֶךְ וְשָׂרִים, — גָּרוּף verbannt.

Опаля́ть, Опа́лить פ״ע לָהַט, שָׂרוֹף, שָׂזוֹף abbrennen. -ся פ״ח לָהַט, הָצַת, הִתַּר sich entzünden.

Опа́мятываться, -товаться см. Опо́мниваться.

Опа́ра נ׳ מִשְׁאֶרֶת, מַחְמֶצֶת־שְׂעֹרִים Sauerteig.

Опа́ривать, Опа́рить פ״ע 1) שָׁטוּף בְּרִתָּחִים, מָלוֹן abbrühen. 2) הוֹצֵא חֹם בֵּית־רְחָצָה abdämpfen. -ся 1) נפעל שָׁטוּף בְּרִתָּחִים abgebrüht werden. 2) הִכָּוֶה בְּרִתָּחִים sich verbrühen.

Опа́рникъ ז׳ מִשְׁאֶרֶת, עֲרִיסָה, סִיר מַחְמֶצֶת Teigmulde.

Опаршивѣ́лый ת׳ נִגּוּעַ חֶרֶס, מְכֻּה יַלֶּפֶת grindig.

Опаршивѣ́ть см. Паршивѣ́ть.

Опа́рывать פ״ע הֵתִּיר הַתְּפֵר סָבִיב guftrennen.

Опаса́ться פ״ח דָּאוֹג, יָרֵא, פָּחוּד, יָגוֹר, גּוּר befürchten.

Опасе́ніе ס׳ מָגוֹר, יִרְאָה, פַּחַד, דְּאָגָה Befürchtung.

Опа́сливость נ׳ הִזָּהֵר, מִשְׁמֶרֶת נַפְשׁוֹ Vorsicht.

Опа́сливый ת׳ חָרֵד, מְפֻחָד תָּמִיד, נִזְהָר, נִשְׁמָר behutsam.

Опа́сность נ׳ מָגוֹר, מוֹקֵשׁ, חֵת, חִתִּית, חֲתָתָה, מַחְתָּה* Gefahr.

Опа́сный ת׳ חַתְחַתִּים, מָלֵא נוֹרָא, נוֹרָא gefährlich. Опа́сная гра́мота תְּעוּדַת מִבְטָחִים.

Опа́сть см. Опада́ть.

Опахало ס׳ см. Вѣеръ.

Опаха́льщикъ ז׳ מוֹכֵר רְעָלוֹת Fächer macher.

Опа́хивать, Опаха́ть פ״ע הָרוּשׁ סָבִיב כָּל־ umackern. -ся נפ׳ הֵחָרֵשׁ סָבִיב umgeackert werden.

Опа́хивать, Опахну́ть פ״ע הִשֵּׁב, הָפַח וְגָרַשׁ abstäuben.

Опа́шка נ׳: Надѣ́ть на опа́шку הֶעֱטָה (בגד) עַל־עָטוּה עַל־כְּתֵפָיו, שִׂכְמוֹ um die Schulter hängend tragen.

Опая́ть см. Опа́ивать.

Опе́ка נ׳ מַחְסֶה, מָגֵן בְּעַד־, מִשְׁמֶרֶת לְרֹאשׁ־ Vormundschaft. Онъ подъ его опе́кою הוּא חוֹסֶה בְּצֵל יָדוֹ.

Опеку́нство ס׳ см. Опе́ка. -нскій ת׳.

Опеку́нствовать (-ствую) פ״ע הָגֵן בְּעַד־־ שָׁמוֹר, הָיָה מָגֵן לְ־, מִשְׁמֶרֶת־ Vormund sein.

Опеку́нъ ז׳ אִישׁ מָגֵן בְּעַד־־; נוֹטֵר, אֲבִי־יְתוֹמִים אַפּוֹטְרוֹפּוֹס* Vormund. Опеку́нша נ׳. -ку́нскій ת׳.

Опёнокъ (-нка) ז׳ מִין פִּטְרִיוֹת* Birkenschwamm.

Опепле́ніе ס׳ מִשְׂרַף לָאֵפֶר Verascbung.

Опепели́ть פ״ע שָׂרוֹף לָאֵפֶר in Asche verwandeln.

О́пера נ׳ חִזָּיוֹן בְּקוֹל שָׁרִים וְנוֹגְנִים Singspiel. -рный ת׳.

Операторъ ז׳ אֻמָּן בַּנִּתּוּחַ, רוֹפֵא מְחַבֵּשׁ חוֹבֵשׁ Operateur. -торскій ת׳.

Опера́ція נ׳ נִתּוּחַ לְמַרְפֵּא, רִפְאַת־תְּעָלָה Operation.

Опере́живать, -редить פ״ע הִקְדִּים, הֶעֱבִיר, עָבוֹר לְפָנַי־ vorkommen.

Опёрённый ת׳ עוֹטֶה נוֹצָה befidert.

Опере́ть, -ся см. Опира́ть, -ся.

О́перный ת׳ см. О́пера.

Оперя́ться, -ри́ться פ״ח 1) עָטָה נוֹצָה Federn bekommen. 2) הֵעָלָה אֵבֶר; עָשׂוֹר, הִתְעוֹדֵד מֵחֹסֶר וְעָנִי sich wieder erholen.

Опечáливать, Опечáлить פ״ע הָאֲדַב, הוֹגֶה, הֵעָצֵב betrüben. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב sich betrüben.

Опечáтка נ׳ מִשְׁגַּת הַדְּפוּס, — שְׁגִיאַת Druckfehler.

Опечáтывать, -ча́тать פ״ע חָתוֹם בִּצְרוֹר versiegeln. -ся 1) פ״ח הֶחָתֵם בִּצְרוֹר נפ״ל versiegelt werden. 2) עָשָׂה מִשְׁגָּה, שְׁגוּגָה בְּדִפּוּס sich verdrucken.

Опéчекъ (-чка) ז׳ מַסַּד־תַּנּוּר Ofenfundament.

Опéчина נ׳ חֹמֶר מִתַּנּוּר יָשָׁן, — מִשְׁרְפוֹת טִיט alter Ofenlehm. [alter Ofenthon.

Опéчище, Опéчье ס׳ מְקוֹם תַּנּוּר הָרוּסָה; שְׁרִידֵי־תַּנּוּר

Опивáло, -вáльщикъ ז׳ סוֹבֵא יֵין זָרִים Schmarotzer.

Опивáть, Опи́ть פ״ע סָבָא יֵין זָרִים auf fremde Kosten trinken. -ся פ״ח עַד־לָחְלִי, שִׁכּוֹר לַשַּׁחַת sich betrinken.

Опи́вки נ״ר (בכוס) יֶתֶר הַשְּׁתִיָּה Neige.

Опи́ливать, -ли́ть פ״ע 1) גָּזוֹר כַּמַּשּׂוֹר סָבִיב besägen. 2) הַחֲלֵק בַּמְּגֵרָה abfeilen.

Опи́лки (-локъ) ז״ר פֵּרוּט־, מִפַּל־הַמַּשּׂוֹר וְהַמְּגֵרָה Feil- und Sägespäne.

Опирáть, פ״ע הִסְמִיךְ, תָּמוֹךְ, סָמוֹךְ aufstützen. -ся פ״ח הִתְרַפֵּק עַל־, הִשָּׁעֵן, הִתְמַךְ sich stützen.

Описáніе ס׳ תֹּבְנִית; פְּרָשָׁה, רָשׁוּם, פִּקּוּדֵי־דָבָר בִּכְתָב Beschreibung.

Описáтель ז׳ מְתָאֵר בִּכְתָב; מְחַקֵּה Beschreiber.

Описáтельный ת׳ מְפָרֵשׁ, מְבָאֵר beschreibend.

Описка נ׳ מִשְׁגָּה בִּכְתָב, — שְׁגִיאָה, — שְׁגוּגָה Schreibfehler.

Описывáть, Описáть פ״ע 1) הִקֵּה, תָּאַר בִּכְתָב beschreiben. 2) כָּתוּב בְּסֵפֶר, הָבָא בַּפְּקוּדִים לְמִשְׁמֶרֶת זִכָּרוֹן gerichtlich aufnehmen. -ся פ״ח שָׁגָה בִּכְתָב sich beim Schreiben versehen.

Óпись נ׳ 1) פְּרָשַׁת דְּבָרִים בִּכְתָב Verzeichniß. 2) פִּקּוּדֵי־נְכָסִים לָשִׂים עֲלֵיהֶם מִשְׁמָר Confiscation. [Opium.

Óпій, Óпіумъ ז׳ מֵי־רוֹשׁ, רֹאשׁ, אֶפְיוֹן* (ירושלמי ע״ז פ״ב)

Оплáвки ז״ר שְׁרִידֵי־דָבָר נִתָּךְ, — בְּדִילֵי Bodensatz beim Schmelzen. [Schmelzen reinigen. -ся נפ׳ נִתַּךְ

Оплáвливать, Оплáвить פ״ע צָרוֹף וְנִקֵּק durch

Оплáкивать, Оплáкать פ״ע בָּכָה לְ־, סָפוּד עַל־ beweinen. -ся נפ׳ הִסָּפֵד beweint werden. [men.

Опламенéть פ״ע הָאֲחֵז מִלַּהֲבֵי־אֵשׁ סָבִיב entflam-

Оплáта נ׳ שְׁלוּם, שְׁלוּמִים, שְׁלוּמַת־נִשְׁיוֹ Bezahlung.

Оплати́ть см. Оплáчивать.

Оплáтный ת׳ נָקִל לְשַׁלֵּם bezahlbar.

Оплáчивать, Оплати́ть פ״ע הָשִׁיב חוֹב, שִׁלֵּם נִשְׁיוֹ bezahlen. -ся 1) פ״ח שֻׁלַּם נפ׳ bezahlt werden. 2) הָשַׁב כֶּסֶף מְחִירוֹ die Kosten decken. Садъ не оплáчивается הַגָּן לֹא־יִתַּן פְּרִי מְחִירוֹ.

Оплёвывать, -левáть פ״ע הִשְׁלִיךְ רֹקוֹ, יָרוֹק עַל־; הִבְזָה, שִׁקֵּץ, תָּעֵב bespeien. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל בְּרֹקוֹ sich bespeien.

Оплёскивать, -скáть פ״ע הִזָּה עַל־ bespritzen.

Оплéсть см. Оплетáть. [=rin.

Оплётa. -тáла ז״נ נִפְתָּל, נְעָוֶה־לֵב, נוֹכֵל Betrüger,

Оплетáть, Оплéсть פ״ע 1) עָבַת סָבִיב umflechten. 2) (חס׳) הִצְמִיד מִרְמָה, חִבֵּל אָוֶן betrügen. 3) (חס׳) עָלַע, אָכוֹל בְּכָל־פֶּה verschlingen.

Оплеýха, -ýшина נ׳ מַכַּת־לְחִי Ohrfeige.

Оплеýшить פ״ע הִכָּה לְחִי ohrfeigen. [stück.

Оплéчникъ ז׳, Оплéчье ס׳ כִּתְפוֹת אֵפוֹד Schulter-

Оплодотворéніе ס׳ הַצְמָחָה, הַזְרָעָה Befruchtung.

Оплодотворительный ת׳ מוֹלִיד, מַזְרִיעַ befruchtend. [befruchten.

Оплодотворя́ть, -ри́ть פ״ע עִבֵּר; הוֹלִיד, הִצְמִיחַ, הִזְרִיעַ

Оплóтъ ז׳ 1) חוֹמָה, מְשִׂכָּה, מָסָךְ Schutzmauer. 2) מַחֲסֶה, מָגֵן Schutz.

Оплошáлость см. Оплошнóсть. [nachlässig.

Оплошáлый ת׳ מֵאַחַר מוֹעֵד, מַתְרַפֶּה בְּמְלַאכְתּוֹ

Оплошáть см. Плошáть. [Nachlässigkeit.

Оплóшливость, Оплóшность נ׳ שִׁפְלוּת יָדַיִם, כְּבֵדוּת

Оплóшный см. Оплошáлый.

Оплывáть, Оплы́ть פ״ע 1) שׁוֹט בְּאֳנִיָּה סָבִיב umschiffen. 2) הֵמֵס, הִמַּס fließen. О. жиромъ טָפוֹשׁ, שָׁמוֹן, עֲשׂוּת.

Оплы́вчивый ת׳ מוּגָר, נָמֵס, נָמֵק fließend.

Оплѣсневѣ́лый ת׳ עָבֵשׁ, נִקֹּד beschimmelt.

Оплѣсневѣ́ть см. Плѣсневѣ́ть.

Оплѣшивѣ́лый ת׳ מְקֻרָּח kahl geworden.

Оплѣшивѣ́ть פ״ע הִקְרַח kahl werden.

Опогáнивать, -гáнить פ״ע טִמֵּא, גָּאַל, שִׁקֵּץ verunreinigen. -ся 1) נפ׳ שֻׁקַּץ, הֻחַל verunreinigt werden. 2) פ״ח הִטַּמֵּא, הִתְגָּאֵל sich verunreinigen.

Оподéльдокъ ז׳ מִין בְּלִיל סַמִּים לְמַרְפֵּא Gichtsalbe.

Опóдливать, Опóдлить פ״ע נִבֵּל כְּבוֹד־, חִלֵּל גְּאוֹן, — erniedrigen. -ся פ״ח נִבֵּל כְּבוֹדוֹ, חִלֵּל־שְׁמוֹ gemein werden.

Опóекъ (опóйка) ז׳ עוֹר עֵגֶל Kalbfell.

Опоéніе ס׳ (מֵי־רוֹשׁ) הַשְׁקוֹת Vergiftung.

Опоздáлый ת׳ מֵאַחַר לָבוֹא, מְאַחֵר מוֹעֵד, מַעֲבִיר הַמּוֹעֵד verspätet.

Опоздáніе см. Опáздываніе.

Опоздáть см. Опáздывать.

Опознава́ть, -зна́ть פ״ע הִכִּיר אוֹתוֹת־ erkennen. -ся בַּקֵּשׁ (תּוּר) לָדַעַת פ״ח sich bekannt machen.

Опозо́ривать, -зо́рить פ״ע חִלֵּל נָבָל נָאָץ, beschimpfen. -ся חִלֵּל שְׁמוֹ, נִבֵּל כְּבוֹדוֹ, הִחֵל פ״ח sich beschimpfen.

Опо́йковый מֵעוֹר עֵגֶל ת׳ von Kalbfell.

Опола́скивать, Ополоска́ть פ״ע הָדַח, שָׁטוֹף abspülen. -ся הוּדַח, שׁוּטוֹף נפ׳ sich abspülen.

Ополо́вникъ ז׳ כַּף לְמַשְׁאֵב Schöpflöffel.

Ополо́вня נ׳ גֹּרֶן לַמַּיִן Kleienkammer.

Ополоска́ть см. Ополаскивать.

Ополо́ть см. Опа́лывать.

Ополча́ть, -чи́ть פ״ע הֵצִבָּא, עָרוֹךְ לַצָּבָא bewaffnen. -ся פ״ח הִתְאַזֵּר לַמִּלְחָמָה, בּוֹא עַל־הַפְּקוּדִים לַצָּבָא sich rüsten. [Landwehrmann.

Ополче́нецъ (-нца) ז׳ הַבָּא עַל־הַפְּקוּדִים לַצָּבָא

Ополче́ніе ס׳ מַהֲגֹרֶת כְּלֵי־מִלְחָמָה, צְבָא Rüstung.

Опоме́локъ ז׳ (מרוב עבודה) יְעֵה־תַּנּוּר נִשְׁחֶת Ofenwisch.

Опоме́лье ס׳ יַד־הַמַּנְקִית לְתַנּוּר, עֵץ יָעֵה Stiel zum Ofenwisch.

Опо́мниваться, Опо́мниться פ״ח הִתְעוֹרֵר מִתְּמִהוֹן לִבּוֹ zur Besinnung kommen.

Опо́ра נ׳ 1) מַסְעָד, מַשְׁעֵנָה, מִשְׁעָן Stütze. 2) מִשְׁגָּב, מַסְעָד Beistand.

Опора́жнивать, Опоро́знить פ״ע בָּקוֹק, עָרָה, כִּנָּה, הָרֵק auslecren. -ся הִתְעָרָה, הוּרַק נפ׳ sich a.

Опо́рный ת׳ עָשׂוּי לְמַשְׁעָן (לְמַסְעָד) Stütz-.

Опоро́ть см. Опа́рывать.

Опоро́чивать, -ро́чить פ״ע 1) הוֹכַח אֵלֶּה מוּם אִישׁ, אֵלֶּה מוּם אִישׁ tadeln. 2) נָבֵל, חִלֵּל, נָאָץ entehren. -ся נפ׳ חִלֵּל, הָחֵל entehrt werden.

Опо́ръ ז׳ см. Опо́ра. Во весь опо́ръ שׁוֹטֵף בִּמְרוּצָתוֹ im vollen Galopp. [lieb.

Опосты́лый, -ты́лѣлый ת׳ מְנֻאָל, נִתְעָב, נִבְזֶה

Опосты́лѣть פ״ע הָיָה לְזֵרָא (לְגֹעַל נֶפֶשׁ) überdrüßig werden.

Опохмеля́ть, -ли́ть פ״ע הִשְׁקָה לַמַּקִּיץ מֵיינוֹ nach dem Rausche erfrischen. -ся הָקַץ מֵיינוֹ פ״ח sich nach dem Rausche erfrischen. [mach.

Опочива́льня נ׳ חֶדֶר־הַמִּטּוֹת (הַמִּשְׁכָּב) Schlafge-

Опочива́ть, -чи́ть פ״ע נָתוֹן שְׁנָת לֵעֵינָיו, נוּחַ פ״ע schlafen, ruhen.

Опоя́ска, -я́сочка נ׳ חֲגוֹר, מַחְגֹּרֶת Gurt.

Опоя́сывать, -я́сать פ״ע אָזַר, חָגוֹר umgürten. -ся אָזוֹר חֲלָצָיו, שְׁגַם־, חָגוֹר מָתְנָיו פ״ח sich umg.

Опоясь см. Опоя́ска.

Опра́ва נ׳ מִלֻּאת, אַפֻּדָּה; מִשְׁבֶּצֶת, מִסְגֶּרֶת Einfassung.

Оправда́ніе ס׳ תּוֹכַחַת־צֶדֶק, הַצְדִּיק מְצוּא אִישׁ צַדִּיק בְּמִשְׁפָּטוֹ Rechtfertigung.

Оправда́тель ז׳ מוֹכִיחַ צִדְקַת אִישׁ, מַצְדִּיק Rechtfertiger. -льница נ׳.

Оправда́тельный ת׳ מַצְדִּיק rechtfertigend.

Опра́вдывать, Оправда́ть פ״ע 1) הוֹכִיחַ, הִצְדִּיק הִכַּר־, צִדְקַת־ rechtfertigen. 2) מִלֵּא, קִיֵּם, הֵקִים in Erfüllung bringen. -ся 1) הוּקַם, קוֹם, הֵאָמֵן נפ׳ הִצְדִּיק sich bewähren. Моя надежда не оправдалась הוֹכַחַ, הִצְטַדֵּק פ״ח 2) תִּקְוָתִי לֹא־קָיְמָה (נִשְׁאֲרָה מָעֵל) צִדְקוֹ sich rechtfertigen.

Оправля́ть, Опра́вить פ״ע 1) הֵיטֵב, עָשָׂה סִדָּרִים תָּקַן zurecht machen. 2) הִצְדִּיק, הִכַּר־ צִדְקַת־ rechtfertigen. 3) שִׁבֵּץ, מִלֵּא הִרְבִּיץ בְּ־ einfassen. -ся 1) שִׁבּוּץ בְּ־ נפ׳ הָרְבִּיץ — eingefaßt werden. 2) פ״ח הֵרָפֵא הִתְעוֹרֵד, חָזוֹק, הָיָה מַחֲלִיוֹ sich erholen.

Оправно́й מְשֻׁבָּץ ת׳ eingefaßt.

Опра́вочный אֲשֶׁר לְמִלֻּאכַת־הַשִּׁבּוּץ ת׳ Einfassungs-.

Опра́вщикъ ז׳ מְשַׁבֵּץ, מַרְבִּיץ (אבנים) Einfasser.

Опра́стывать, Опроста́ть פ״ע בָּקוֹק, עָרָה, כִּנָּה; חִלֵּץ, מִלֵּט auslecren; frei machen. -ся 1) כִּנָּה נפ׳ הָמַשׁ צוּאוֹתָיו מִן־, הִחֵלֵּץ frei werden. [fragen.

Опра́шивать, Опроси́ть פ״ע שָׁאוֹל, חָקוֹר דָּרוֹשׁ aus-

Опредѣле́ніе ס׳ 1) תְּעוּדָה, יְעוּד Bestimmung. 2) מִשְׁפָּט חָרוּץ, פְּקוּדָה Urtheil.

Опредѣлённость נ׳ אֲמוּנָה, נְכוֹנָה Bestimmtheit.

Опредѣлённый ת׳ נָעוּד, נֶאֱמָן, נָכוֹן bestimmt.

Опредѣля́ть, -ли́ть פ״ע 1) עָרוֹךְ דָּבָר עַל־, הֵכִין, יָעוּד הִפְקִיד, הֵעֵמַד, כִּנּוּ bestimmen. 2) חָרוּץ, הוֹצָא מִשְׁפָּט הִגְבִּיל, בָּאֵר, מָנָה לְ־, גָּזַר beschließen. 3) הִגְדִּיל, פָּרַשׁ erklären. -ся 1) נפ׳ הִתְעַתֵּד, הֵכִין, הוּעַד לְ־ bestimmt werden. 2) כְּתוֹב יָדוֹ לְ־, הִמָּנָה בֵּין, הִפְקַד לְ־ in Dienst treten.

Опри́чина, Опри́чинина נ׳ צְבָא־הַמִּשְׁמֶעֶת (לשון יאן הערץ) Leibwache. [wächter.

Опри́чникъ ז׳ אִישׁ מִצְבָא מִשְׁמֶעֶת־הַמֶּלֶךְ Leib-

Опри́чь מִבַּלְעָדֵי, חוּץ מִן־ ת״פ, מִלְּבַד, זוּלָתִי, מִלְּבַד־ אֶפֶס־, תּוֹכַחַת, שִׂים לְאַל מִלָּה ס׳ Widerlegung.

Опровергáніе הוֹרֵס־, הוֹפֵךְ לְאַל דִּבְרֵי־ ו׳ מוֹכִיחַ כַּחַשׁ־ Widerleger.

Опровергательный ת׳ הוֹרֵס־, הַשָּׂם לְאַל דִּבְרֵי מוֹכִיחַ כַּחַשׁ־ widerlegend.

Опровергáть, -ве́ргнуть פ״ע הוֹרֵס, הָפוֹךְ, שׂוֹם לְאַל־

הוֹכַח בַּחֹשֶׁ widerlegen. -ся נ״.

Опровержéніе см. Опровергáніе.

Опрокидывать, -кúнуть פ״ י הָרִים, הִפּוּךְ עַל פִּיהוּ, הָרַס, הִכְשִׁיל, הִפִּיל umstürzen. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הִתְרַס, נָפוֹל, הִכָּשֵׁל umgestürzt werden.

Опромéтчиво ת״פ מְכֻלִּי־שִׁים לֵב; בְּחִפָּזוֹן übereilt.

Опромéтчивость נ׳ חִפָּזוֹן, פַּחַז, פְּחָזוּת, דֶּרֶךְ נִמְהָרִים Uebereilung.

Опромéтчивый ת׳ נִמְהַר־לֵב, נִמְהָר, פּוֹחֵז übereilt.

Опромéтываться, -метнýться פ״ח הִתְמַטֵּר־לָה fehl werfen.

Óпрометью ת״פ בְּחִפָּזוֹן, מְבֹהָל, נִדְחָף in größter Eile.

Опросúть см. Опрáшивать.

Опростáть см. Опрáстывать.

Опростоволóшивать, -волóсить פ״ י גִּלָּה צַמַּת־ הַשּׂוֹעָה שְׂעַר־ אִשָּׁה die Kopfbedeckung abreißen (einer Frau). -ся פ״ח 1) גִּלָּה שֵׂעָר רֹאשׁוֹ sich den Kopf entblößen. 2) בְּמַעֲשֶׂה הַכְּסִיל הִפְגֵּל einen dummen Streich machen.

Опрóсчикъ ז׳ דּוֹרֵשׁ, שׁוֹאֵל, מְבַקֵּר Ausfrager. -счица נ׳.

Опрóсъ ז׳ בִּקֹּרֶת, דְּרִישׁ Verhör.

Опротивѣ́ть פ״ י הָיָה לְנֶגֶד־, הָיָה לְזָרָא לְ־, עָרַם אֶת־ נֶפֶשׁ anekeln. [vereinfachen.

Опрощáть, Опростúть פ״ י הֵקֵל; הִישַׁר, יִשֵּׁר הֲדוּרִים

Опрыскивать, -скать, -снуть פ״ י הִזָּה־עַל־, זָרוֹק נוֹף, הָנַף־ beispritzen. -ся פ״ח הִמָּלֵא אֲגֻלֵּי־ beispritzen. -ся פ״ח הִמָּלֵא אֲגֻלֵּי־ sich b.

Опрѣвáть, Опрѣ́ть פ״ י הִמַּק מִזֵּעָה — הַשְּׁחִין durch Nässe beschädigt werden.

Опрѣ́лина נ׳ מָקוֹם נָמֵק מַק durch Schweiß beschädigte Stelle.

Опрѣ́лый ת׳ נָמֵק מִזֵּעָה angeschwitzt.

Опрѣснóкъ ז׳ לֶחֶם בְּטֶרֶם יֶחְמַץ מַצָּה ungesäuertes Brot. -нóчный ת׳. [bleibsel beim Spinnen.

Опрядки עוֹנַף עַל־הַמַּטְוֶה; מוֹתַר הַמַּטְוֶה

Опрясть פ״ י טָוָה כְּלִיל ausspinnen.

Опрятливость נ׳ אַהֲבַת נִקָּיוֹן Reinlichkeit.

Опрятливый ת׳ אוֹהֵב נִקָּיוֹן (טָהֳרָה) reinlich.

Опрятность נ׳ בֹר, טָהֳרָה, נִקָּיוֹן Sauberkeit.

Опрятный ת׳ טָהוֹר, נָקִי, בֹר reinlich.

Óптика נ׳ תּוֹרַת־הַקִּרְיוֹ־הָאוֹר וְהָרְאוּת Sehekunde.

Óптикъ ז׳ מְבִין בְּחֹקֵי־הָאוֹר וְהָרְאוּת Brillenschleifer.

Оптическій ת׳ אֲשֶׁר לְחֹקֵי־הָאוֹר וְהָרְאוּת sehkünstig.

Оптъ ז׳ מָכָר כְּלָלִי, מִסְחַר שְׁלוּמִים Großhandel. -товóй ת׳.

Опускáніе ס׳ 1) הוֹרִיד הַשְׁפֵּל das Herunterlassen. 2) נִטֵּשׁ, עָזַר, הִפִּיל das Auslassen.

Опускáть, -стúть פ״ י 1) (מִטָּה) הוֹרִיד — הִנִּיחַ senken. 2) חִפֵּל, עָזַב, נִטֵּשׁ, הֶעֱבִיר auslassen. Не опустúли слóва אַל־תַּפֵּל דָּבָר. Опустúлъ врéмя הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד. 3) הִרְפָּה, רִפָּה loslassen. О. струны רִפָּה מֵיתְרֵי כִּנּוֹר. Опустúть рýку свою הִרְפָּה יָדְךָ. -ся פ״ח 1) הִנָּטֵשׁ, רָפָה, הוֹרַד; יָרוֹד sinken. 2) רָפָה schwach werden. Рýки у негó опустúлись רָפוּ יָדָיו. Опустúлись вéрви твóи נִטְּשׁוּ חֲבָלֶיךָ. Онъ совсѣмъ опустúлся (רָפְתָה רוּחוֹ) מְאֹד נָפְלוּ פָנָיו.

Опускнóй ת׳ מַעֲשֵׂה מוֹרֵד zum Herunterlassen eingerichtet.

Опускъ ז׳ מָסָךְ מוֹרֵד das Herabsenkende.

Опустошáть, -шúть פ״ י הֶחֱרִיב, הִשֵּׁם שׁוֹם לְחָרְבָּה (לְשַׁמָּה) verwüsten. -ся נ״פ הֶחֱרַב, הִשֵּׁם verwüstet werden.

Опустошéніе ס׳ חֹרֶב, חָרְבָּה, שַׁמָּה, מִשְׁמָה, שְׁמָמָה, מִשּׁוֹאָה, מִבּוּקָה Verwüstung.

Опустошúтель ז׳ מַחֲרִיב, מְחָרֵס, שׁוֹדֵד Verwüster.

Опустошúтельный ת׳ מַחֲרִיב, הַשֵּׁם שַׁמּוֹת verwüstend.

Опустѣвáть, -тѣ́ть פ״ י הֶחֱרַב, שָׁמוֹם, הִשֵּׁם, הִבּוֹק wüste werden.

Опустѣ́лый ת׳ מֻחְרָב, שָׁמֵם verwüstet.

Опустѣ́ніе ס׳ שְׁמָמָה, עִזּוּבָה Entvölkerung.

Опýтывать, Опýтать פ״ י לָכוֹד, נָקוֹשׁ לְ־ umstricken. -ся פ״ח סְבוּךְ, הִוָּקֵשׁ, הִלָּכֵד, הֵאָחֵז umstrickt werden.

Опухáть. Опýхнуть פ״ י צָבָה aufschwellen.

Опýхлый ת׳ צָבֶה geschwollen.

Óпухоль נ׳ צִבּוֹת, שְׂאֵת, עָפֶל Geschwulst.

Опушáть, Опушúть פ״ י תִּפֵּר צַמֶּרֶת־שֵׂעָר סָבִיב verbrämen. -ся פ״ח עָטָה צַמֶּרֶת־־נוֹצָה (אפרוח) mit Daunen bedeckt werden.

Опýшка, Óпушь נ׳ 1) צַמֶּרֶת־שֵׂעָר, —, שׁוּלַי, שֹׁבֶל — Verbrämung. 2) צַמֶּרֶת יַעַר, —, חֹרֶשׁ בְּקָצֵה יָעֲרוֹת שִׂיחַ, סְבַךְ Saum des Waldes.

Опущáть см. Опускáть.

Опущéніе см. Опускáніе.

Опýщенный ת׳ 1) מֻטָּה, נָטוּי, מוֹרָד gesenkt. 2) עָזוּב, נָטוּשׁ; נָעֲדָר, נִפְקָד, נִגְרָע ausgelassen. [beit.

Óпытность נ׳ מִסָּה, מִדָּע, תּוּשִׁיָּה, נִסָּיוֹן* Erfahren-

Óпытный ת׳ מֻלְמָד, לָמוּד, הֲכַם־לֵב, יוֹדֵעַ, נִסֶּה; מְהִיר Erfahren.

Óпытъ ז׳ נִסָּיוֹן, מִבְחָן, מִסָּה* Erfahrung.

Опьянѣ́лый ת׳ הָלוּם יַיִן, שִׁכּוֹר, שְׁכוּר berauscht.

Опьянѣ́ть פ״ י שָׁכוֹר, הָעָה מִיַּיִן וְשָׁכַר berauscht werden.

Опѣ́шить פ״ י 1) רַגְלֵי מֵאֵין סוּס (רַכָּב) הַשָּׂאר zu Fuß gehen (aus Mangel eines Pferdes). 2) (הם׳) הִכְנַע, הִמּוֹג, הִשְׁפֵּל גַּאֲוָתוֹ bange werden.

Опять ת״פ עוֹד, שֵׁנִית wieder. О. послáлъ שָׁלַח שֵׁנִית, —, שָׁב וַיִּשְׁלַח.

Орáва см. Арáва.

Ора́кулъ ז׳ חָזוֹן, נְבוּאָה; מִקְסָם Götterspruch.
Ора́ло ס׳ מַחֲרֵשֶׁת, אֵת Pflugschar.
Ора́льный (שדה) אֲשֶׁר יַחֲרֹשׁ ת׳ Pflug-.
Орангута́нгъ ז׳ בֶּן־אָדָם, מִין קוֹף; *אַדְנֵי־שָׂדֶה, (איוב ח׳, כנ בְּנֵי שָׂדֶה=) אַבְנֵי־שָׂדֶה ר׳ (כלאים ח׳, ח) Waldmensch.
Оранжере́я נִגְנַת־כִּיתָן, גַּן־הַחֹרֶף נ׳ Treibhaus, Orangerie.
Ора́ніе ת׳ חָרִישׁ das Ackern.
О́рань, О́ранина שְׂדֵה־זֶרַע, נִיר נ׳ Ackerfeld.
Ора́нье ס׳ קוֹל הָמוֹן, צְוָחָה, זְעָקָה das Schreien.
Ора́тай, Ора́тель ז׳ חָרוּשׁ, אִכָּר, יוֹגֵב Ackermann.
Ораторія נ׳ 1) חָכְמַת הַמְּלִיצָה, תּוֹרַת הַדִּבֵּר Redekunst. 2) שִׁיר הַלֵּל לַיְיָ, זִמְרַת יָהּ kirchliches Singstück.
Ора́торскій ת׳ בִּלְשׁוֹן חֲכָמִים, בְּמָשָׁל וּמְלִיצָה rednerisch.
Ора́торъ ז׳ אִישׁ שְׂפָתַיִם, נְאֻמָן, נוֹאֵם, מְלִיץ Redner.
Ора́ть (орю́, о́решь) פ״ע (שדה) חָרַשׁ, פִּלַּח ackern.
Ора́ть (ору́, орёшь) פ״ע צָעוֹק, צָרוֹחַ schreien.
Орбита נ׳ (סביב לשמש) מְסִלַּת־כּוֹכָב Planetenbahn.
Организа́ція נ׳ מַעֲרָכָה, מִבְנֶה, תִּבְנִית, תְּכוּנָה, תְּבִנִית Einrichtung. [—תְּבִנִית Gliederbau.
Организмъ ז׳ מִבְנֶה־הַגּוּף, מַעֲרֶכֶת, תִּבְנִית הַגּוּף
Органистъ ז׳ מְנַגֵּן בִּכְלֵי־שִׁירוֹת הֵיכָל Orgelspieler.
Органическій ת׳ בַּעַל־כְּלָיוֹת (כמו חי וצומח) organisch.
Орга́нка נ׳ מָסָךְ לְשַׁעֲרֵי־הַמְּצָד, סוֹכֵךְ Fallgatter.
Орга́нъ ז׳ כְּלֵי־שִׁירוֹת הֵיכָל -га́нный ת׳.
О́рганъ ז׳ כְּלִי אֶחָד חוּשֵׁי־הַחַי (אזן, עין ודומיהם) Organ, Werkzeug.
Орда́ נ׳ אֹרְחַת רוֹעִים; קְהַל בְּנֵי־קֵדָר Horde.
О́рденъ ז׳ אוֹת כָּבוֹד; דֶּגֶל שָׂרֵי־הַנְּצָבִים Orden.
О́рдеръ ז׳, צוּ ז׳ עֵדוּת, פְּקוּד Befehl.
Ординаре́цъ (-рца́) ז׳ אִישׁ עִתִּי (מבני צבא) Ordonanz.
Орёлъ (орла́) ז׳ נֶשֶׁר Adler. О. ри́бный, О. морско́й אַנָּיָה, עֲנִיָּה *אֵזֶל Fischaar. [נִפְרָד Sonderling.
Оригина́лъ ז׳ 1) עֶצֶם הַכְּתָב — *גּוּף Urschrift. 2) זָר
Оригина́льно מְזֻוָּר, בְּדֶרֶךְ זָר ת״פ eigenthümlich.
Оригинальность נ׳, -льный ת׳ см. Своеобра́зность, Своеобра́зный.
Орі́онъ ז׳ כְּסִיל, אֶחָד כְּסִילֵי־הַשָּׁמַיִם Orion.
Оркестрова́ть (-струю́) פ״ע עָרוֹךְ שִׁיר לְחֶבְרַת־נוֹגְנִים
Оркестръ ז׳ חֶבְרַת־נוֹגְנִים Orchester. [orchestriren.
Орлёнокъ (-нка) ז׳ גּוֹזָל בֶּן־נֶשֶׁר junger Adler.
О́рликъ ז׳ גּוֹזָל, נֶשֶׁר קָטוֹן kleiner Adler.
Орли́ный ת׳ נִשְׁרִים, — — Adler-.
Орлить פ״ע הִתְוָה תָּו נֶשֶׁר mit dem Reichsadler stempeln.
Орлица נ׳ נֶשֶׁר נְקֵבָה Adlerweibchen.

О́рлій см. Орли́ный.
Орля́къ ז׳ מִין דַּיָּה Alpengeier. [(ein Spiel).
Орля́нка צְחוֹק מַלְמֶלֶת אֲגוֹרָה נ׳ Schrift oder Adler
Орнитоло́гія חָכְמַת עוֹף הַשָּׁמַיִם לְמִינָם נ׳ Vögelkunde.
Оробе́лый ת׳ נִכְאֶה, נְמוֹג מִפַּחַד לֵב verzagt.
Оробе́ть פ״ע הִכָּאֶה מִפַּחַד, הִמּוֹג מִפַּחַד verzagen.
Ороша́ть, Оросить פ״ע רִוָּה, הִשְׁקָה, מוֹגֵג בְּרְבִיבִים befeuchten. [rung.
Орошéніе ס׳ הַשְׁקוֹת אֶרֶץ, — הַרְוָיָה, — זַרְזִיף Bewässe-
Орошённый ת׳ רָטוּב, מֻשְׁקֶה מַיִם, רָוֶה wässert.
Оруденéлый (עפר) מוּצָק (למתכת) ת׳ vererzt.
Оруденéть פ״ע הוּצַק לְעַפְרוֹת מַתֶּכֶת vererzen.
Ору́діе ס׳ 1) כְּלִי לְמַעֲשֵׂהוּ Werkzeug. 2) קְנֵה־רֶעַם Kanone. [נָהַל, נָהַג wirken, lenken.
Ору́довать (-дую) פ״ע עָרוֹךְ, עָדוֹר, הָחֲרָה וְהֶחֱזִיק
Ору́дный см. Органи́ческій.
Оружéйникъ ז׳ חָרַשׁ־נֶשֶׁק, חוֹרֵשׁ כְּלֵי־מָוֶת Waffen-
Оружéйный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַנֶּשֶׁק Waffen- [schmied.
Оружéйня נ׳ בֵּית הַנֶּשֶׁק, נֶשֶׁק Rüstkammer.
Оруженóсецъ (-сца) ז׳ נַעַר לֶעָרוּךְ, נֹשֵׂא כֵלִים מִלְחָמָה Waffenträger.
Ору́жіе ס׳ כְּלֵי־מָוֶת, נֶשֶׁק, אֶזֶן, שֶׁלַח, קְנֵה־קֶלַע Waffe.
Орѣ́хъ ז׳ אֱגוֹז Nuß.
Орѣ́шёкъ (-шка́) ז׳ אֱגוֹז קָטָן Nüßchen. О. черни́льный עֵפְיָן, נִטַּף־אַלּוֹן לִדְיוֹ, *מִיל.
Орѣ́шина נ׳ עֵץ אֱגוֹז Nußbaum. [von Gallä̈pfeln.
Орѣ́шковый ת׳ מִנִּטַּף אַלּוֹן, *עֲפָצִים, — מִילִים —*
Орѣ́шникъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־אֱגוֹז, גִּנַּת־אֱגוֹז Nußwald.
Оря́сина נ׳ см. Дуби́на 1. [phisch.
Орѳографи́ческій ת׳ בְּחֻקּוֹת חֶרֶט הַמִּלִּים orthogra-
Орѳогра́фія חָכְמַת חֶרֶט הַמִּלִּים נ׳ Rechtschreibung.
Оса́ נ׳ (בכוורת ז׳) *נִזְיָא, צִרְעָה Wespe. Оси́нный ת׳.
Оса́да נ׳ מָצוֹר (על־עיר) Belagerung.
Оса́дистый ת׳ מוֹשֵׁב אָחוֹר קַל־מְהֵרָה (סוס) lenksam.
Осади́ть см. Осажда́ть и Оса́живать.
Оса́дка נ׳ 1) הַשִּׁיב אָחוֹר Zurückschiebung. 2) שִׁכְבַת עָבְרֵי־הַנָּהָר, שְׁמָרִים, הַטֵּל, הַשֶּׁלֶג — Ablagerung. 3) מִשְׁקַע — Bodensatz.
Оса́днивать, Оса́днить см. Оса́живать.
Оса́дный הַמָּצוֹר (על־עיר) ת׳ — Belagerungs-.
Оса́докъ (-дка) ז׳ שְׁמָרִים, עִבְרֵי־הַנָּהָר, — מִשְׁקַע Bodensatz. -дочный ת׳. [בַּמָּצוֹר belagern.
Осажда́ть, Осади́ть פ״ע חָנָה עַל־עִיר, הָצַר, צוּר
Оса́живать, Осади́ть פ״ע 1) עָצוֹר בְּרֶסֶן, הִסֵּג אָחוֹר, הִשְׁבַּח שָׁאוֹן הִשְׁקִט, הִתְרִשׁ 2) הָרִיקָה zurückziehen.

—ся הכנע zurückhalten. 3) השקע שטרי־נגר abklären. -ся הסוג אחור נפעל rückwärts gehen.

Оса́ливать, Оса́лить מָשׁוֹה בְּחֵלֶב פ״ mit Fett beschmieren. -ся הִמָּשֵׁחַ בְּחֵלֶב נפ׳ sich mit F. b.

Оса́нистый נְשׂוּא פָּנִים, אִישׁ תֹּאַר ת׳ ansehnlich.

Оса́нка הוֹד גִּזְרַת־אִישׁ, יְפִי־תֹּאַר נ׳ Haltung des Körpers.

Оса́нна הוֹשִׁיעָה נָא, הוֹשַׁע־נָא נ׳ Hosianna!

Оса́чивать, Осочи́ть פ״ 1) (בציר) הַקִּיף עַל־הַיָּה umringen. О. де́рево כִּצֵּל כְּעֵץ. 2) כִּצֵּל.

Освидѣ́тельствовать בָּקַר, בָּחַן בְּעֵינָיו פ״ besichtigen.

Освирѣпѣ́ть הִתְנַעֵשׁ, הִתְהוֹלֵל, הִתְמַרְמֵר פ״ wüthend werden.

Освистывать, Освиста́ть שָׁפוֹךְ בּוּז — שָׁרוֹק עַל־ פ״ ausspfeifen.

Освободи́тель מוֹשִׁיעַ, מְפַלֵּט, גּוֹאֵל, מַצִּיל, פּוֹדֶה ז׳ Befreier.

Освобожда́ть, -бодить הִתִּיר, שִׁלַּח לַחָפְשִׁי פ״ 1) חִלֵּץ, פָּצָה מִ־ befreien. 2) נִכֵּה, עָשָׂה הֲנָחָה לְ־ מִשְׁלוּם erlassen. -ся 1) הִנָּאֵל נפעל befreit werden. 2) הִנָּקֵה מִ־, הִנָּצֵל, הִתְמַלֵּט פ״ח los werden.

Освобожде́ніе רְוָחָה, יְשׁוּעָה, הַצָּלָה, פְּדוּת, גְּאוּלָה ס׳ Befreiung.

Освоивать, Осво́ить הִסְכִּין, לִמֵּד לְ־ פ״ sich zueignen. -ся (съ чѣмъ) הִתְנַחֵל אֶת־, הִתְהַלֵּךְ בְּ־, עִם; הִנָּסָה — לָמוֹד לְ־ sich vertraut machen.

Освѣдомле́ніе בִּקֹּרֶת, חֵקֶר, דְּרִישׁ ס׳ Erkundigung.

Освѣдомля́ться, -ми́ться שָׁאַל, חָקוֹר לָדַעַת, דָּרוֹשׁ (о чемъ) פ״ח sich erkundigen.

Освѣжа́ть, -жи́ть שׁוֹבֵב — הָשַׁב נֶפֶשׁ, חִדֵּשׁ פָּנִים פ״ erfrischen. -ся הִתְחַדֵּשׁ, שׁוֹבֵב נַפְשׁוֹ, הַחֲלִיף כֹּחוֹ פ״ח sich erfrischen.

Освѣ́тительный מֵאִיר, מַזִּיחַ ת׳ beleuchtend.

Освѣтля́ть, -ли́ть בָּרַר, זִקֵּק, צָרוּף פ״ aufklären.

Освѣща́ть, Освѣти́ть הֵאִיר, הִנִּיחַ פ״ beleuchten. -ся הֵאוֹר נפ׳ beleuchtet werden.

Освѣще́ніе הָאִיר, מָאוֹר ס׳ Beleuchtung.

Освяти́тель מְקַדֵּשׁ ז׳ Einweihender. -льный הַמְקַדֵּשׁ ת׳ Einweihungs-.

Освяща́ть, Освяти́ть קִדֵּשׁ, מְשׁוֹחַ לְ־; הִקְדִּישׁ פ״ einweihen. -ся הִקְדִּישׁ, הָקְדַּשׁ פ״ח הִמָּשֵׁחַ לְ־ geweihet werden.

Освяще́ніе קִדֵּשׁ, הַקְדָּשָׁה, חֲנֻכָּה מִלּוּאִים ס׳ Einweihung.

Осевой לִידוֹת הָאֹפַנַּיִם, אֲשֶׁר לְיַד־הָאוֹפָן ת׳ — Achsen-.

Осе́лина см. Дрога́.

Осе́локъ (-лка) 1) אֶבֶן־הַמִּרְוָח ז׳ Schleifstein. 2) אֶבֶן־בֹּחַן לַזָּהָב Probirstein.

Осе́лочный ת׳ Осе́локъ.

Осе́лъ (осла́) חֲמוֹר ז׳ Esel. Ди́кій о. см. Осля́къ.

Осеневѣ́ть (-нюю) בִּלָּה יְמֵי־הַבָּצִיר פ״ז den Herbst zubringen.

О́сень עֵת־הַבָּצִיר, בָּצִיר נ׳ Herbst. Осе́нній ת׳.

Осердѝть, -ся см. Серди́ть, -ся.

Осеребря́ть, -ри́ть 1) צִפָּה בְּכֶסֶף פ״ versilbern. 2) נָתוֹן מַתְּנַת־כֶּסֶף לְ־ mit Geld beschenken.

Осетри́на בְּשַׂר דָּג *שְׁבוּטָא נ׳ Störfleisch. -вый ת׳.

Осётръ דָּג *שְׁבוּטָא ז׳ Störfisch. -рій, -ри́нный, -ро́-

Осили́вать, Осили́ть גָּבַר עַל־ פ״ — הִתְגַּבֵּר, הִכְנִיעַ הִכְרִיעַ bewältigen.

Оси́на מִין עֵץ נ׳ Espe. Оси́новый ת׳.

Оси́нникъ יַעַר עֵץ זֶה ז׳ Espenwald.

Оси́нный הַצִּרְעָה ת׳ — Wespen- (см. Оса́).

Осипа́ть, Оси́пнуть הִנָּרוֹן (הִנָּחֵר) פ״ז heiser werden.

Оси́плость נַחֲרַת גְּרוֹן אִישׁ נ׳ Heiserkeit.

Оси́плый נָחֵר ת׳ (גרון) heiser.

Осипѣ́ть см. Осипа́ть.

Осиротѝть שִׁדֵּד אָב וְאֵם, עָשָׂה לְיָתוֹם פ״ zur Waise machen.

Осиротѣ́лый יָתוֹם ת׳; נֶעֱזָב, גַּלְמוּד verwaist.

Осиротѣ́ть הִשְׁאִיר יָתוֹם פ״ז; גַּלְמוּד — verwaisen.

Осіява́ть, Осія́ть הֵאִיר, זָרַע אוֹר עַל־ פ״ bescheinen.

Оска́бливать, Оскобли́ть הִקְצָה, גָּרַד פ״ abschaben.

Оска́ливать, Оскаля́ть, -ли́ть חָרוֹק שִׁנָּיו פ״ fletschen (die Zähne).

Оска́лина פְּחִתַּת בְּקֶרֶשׁ נ׳ Splitter.

Осквернѐніе חִלּוּל, פִּגּוּל, מְמֵאָה, גְּאֹל, נְאָצָה ס׳ Verunreinigung.

Осквернѝтель מְגָאֵל, בּוֹזֶה, מְנַבֵּל, מְחַלֵּל ז׳ Verunreiniger.

Осквернѝтельный מְחַלֵּל קֹדֶשׁ, — נְאָצָה ת׳ verunreinigend.

Осквернѧ́ть, -ни́ть חִלֵּל, הִזִּנַּח, טִמֵּא, גָּאַל, נָאַץ, נִבֵּל פ״ verunreinigen. -ся הֶחֱל, הִטַּמֵּא, הִתְגָּאֵל, נִבֵּל נַפְשׁוֹ פ״ח sich v.

Осклабля́ться, -кла́биться הִפְטִיר בְּשָׂפָה לְצָחוֹק פ״ח lächeln.

Оскобля́ть, -бли́ть см. Оска́бливать.

Оско́локъ (-лка) רִסִּים, שְׁבִיב, חֶרֶשׁ, חָצִץ ז׳ נִפֵּץ Splitter.

Оскома, Оско́мина קְהוּת שִׁנַּיִם נ׳, — קֵהוּת das Abstumpfen der Zähne.

Оско́минный מַקְהֶה שִׁנַּיִם ת׳ stumpf machend.

Оскорби́тель מְגָאֵף, מַחְפִּיר, מַכְלִים, מַעֲצִיב, מוֹגֶה ז׳ מְנַבֵּל Beleidiger. -льница נ׳.

Оскорби́тельный נְאָצָה ת׳, —, חֶרְפּוֹת, — קָלוֹן beleidigend.

Оскорбле́ніе קָלוֹן, בּוּז, גִּדּוּפָה, נְאָצָה, חֶרְפָּה ס׳ Beleidigung.

Оскорбля́ть, -би́ть פ״ע חָרַף, נָאַץ, נִבֵּל כָּבוֹד — הִכְלִים, הִכְזִיב, beleidigen. -ся נִקְנָא לְכְבוֹדוֹ, חָשׁוֹב לוֹ לְקָלוֹן פ״ח sich beleidigt fühlen.

Оскоромли́вать, -ро́мить פ״ע הֶאֱכִיל אִישׁ בְּיוֹם צוֹמוֹ Einem am Fasttage Verbotenes zu essen geben. -ся חִלֵּל יוֹם צוֹם, אָכוֹל בְּיוֹם צוֹמוֹ פ״ח am Fasttage Verbotenes genießen.

Оскотини́ть פ״ע הִמְשִׁיל כַּבְּהֵמָה, כַּבָּעִיר — zum Thier machen. -ся פ״ח הִמְשֵׁל כַּבְּהֵמָה, בָּעוֹר zum Thier werden.

Оскреба́ть, Оскре́сть גָּרַד פ״ע הִקְצָה abschaben.

Оскрёбки ז״ר פִּתּוּתִים, — פִּתּוּתִים Abschabsel.

Оскудѣва́ть, -дѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ, הָלוּל, הָדַל, הָלוֹךְ וָדַל arm werden; אָזוּל, וְחָכוֹר מוּךְ arm werden.

Оскудѣ́лый ת׳ דַּל, רָזֶה; מָךְ verarmt; erschöpft.

Оскудѣ́ніе ס׳ הָדַל, חֶסֶר, רָזוֹן Verarmung.

Осла́бить см. Ослабля́ть.

Ослабле́ніе 1) ס׳ הַכְשִׁיל כֹּחַ, רִפּוּת Schwächung. 2) רִפָּיוֹן, כִּשֵּׁל כֹּחַ Erschlaffung. [schwach machen.

Ослабля́ть, Осла́бить פ״ע הַכְשֵׁל כֹּחַ; חָלוֹשׁ אֶת־, רִפָּה

Ослабѣва́ть, -бѣ́ть, Осла́бнуть פ״ע חָלוֹשׁ, עָמוּד, עִזְבָהוּ כֹּחוֹ, כָּשֵׁל כֹּחוֹ, מִכֹּחַ schwach werden. Ослабѣ́лъ

Ослабѣ́лый ת׳ נִרְפֶּה, חַלָּשׁ, כּוֹשֵׁל, נִכְשָׁל erschlafft.

Ослабѣ́ніе, -бѣва́ніе רִפּוּת, רִפָּיוֹן ס׳ Entkräftung.

Ославля́ть, Оста́вить פ״ע הוֹצִיא דִבָּה עַל־, נָתוֹן לְשִׁמְצָה, שִׁמֵּעַ־שָׁוְא — in üblen Ruf bringen. -ся שׁוֹם כְּבוֹדוֹ לְכִלְמָה, שׁוֹם קִינְקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ פ״ח in schlechten Ruf kommen.

Ослаща́ть, Ослости́ть הִמְתֵּק פ״ע versüßen. -ся נפעל הִמְתֵּק versüßt werden.

Ослёнокъ (-нка) עַיִר, בֶּן־אֲתוֹנוֹת Eselsfüllen.

Ослизлый ת׳ רָר, נָמֵק verschleimt.

Ослизнуть, -зѣ́ть פ״ע רוּר, הִמֵּק schleimig werden.

О́сликъ 1) ז׳ חֲמוֹר קָטָן kleiner Esel. 2) חֲסִיל, *סַלְמַנְטוֹן (ב״ב צא:) Tausendfuß.

Ослица נ׳ אָתוֹן Eselin. -цынъ ת׳.

О́слій Осли́ный ת׳ חֲמוֹר, — חֲמוֹרִים — Esels-. [lung.

Осложне́ніе ס׳ הַרְבּוֹת סְפוֹת, סֶלֶף, טֹרַח Verwicke-

Осложня́ть, -ни́ть פ״ע בָּלוּל, סַכְסֵךְ verwickeln. -ся הָלוּז, קָשׁוּר, סָבוּךְ, הָבוּךְ פ״ח verwickelt werden.

Ослопа́съ רוֹעֵה חֲמוֹרִים ז׳ Eselhüter.

О́слухъ см. Ослу́шникъ. [samkeit.

Ослуша́ніе ס׳ הַמְרוּת, מַרְדוּת, מָרוּד, מָרִי Ungehor-

Ослу́шиваться, -ша́ться פ״ח מָאֵן, בִּלְתִּי שְׁמֹעַ לְקוֹל, הָסֵר אָזְנוֹ מִשְּׁמוֹעַ, הַמְרָה — מָרָה אֶת־פִּי־, לִשְׁמֹעַ ungehorsam sein.

Ослу́шникъ ז׳ בֶּן־מְרִי, סוֹרֵר, מֹרֶה Ungehorsamer.

Ослу́шность נ׳, -шство ס׳, см. Ослуша́ніе.

Ослу́шный, -шливый ת׳ מֵאֵן, מוֹרֶה, מַמְרֶה אֶת־פִּי־ לִשְׁמֹעַ ungehorsam.

Ослы́шаться פ״ח שָׁגָה בִּמְשִׁמַּע־אָזְנוֹ sich verhören.

Ослы́шка נ׳ שְׁמָיָה, שְׁגִיאָה בִּשְׁמַע־אֹזֶן, שִׁמַּע שָׁוְא, שְׁמָעָה (עי׳ חלק א׳) das Verhören.

Ослѣ́дить פ״ע הִכַּר, — מְצוֹא עִקְּבוֹת — aufspüren.

Ослѣпи́тельный מָלֵא אוֹר; מַעֲנִיר בְּנֹגַהּ עֵינַיִם ת׳ מַזְהִיר, נֹגַהּ blendend.

Ослѣпле́ніе ס׳ מַשְׁאוֹן; סַנְוֵרִים, עִוָּרוֹן Verblendung.

Ослѣпля́ть, -пи́ть פ״ע 1) הִכָּה בַּסַּנְוֵרִים, — עִוֵּר verblenden. 2) עִצֵּם עֵינַיִם, — הִתְעָה, הִשְׁעָה, הִשִּׁיא bethören. -ся פ״ח הִתְעָה, שָׁגָה, שָׁעָה בְּ־, הִשִּׁיאָה (ישעיה יט, יג) הִנָּשֵׁא bethört werden.

Ослѣ́пнуть פ״ע הִכָּה בָּעִוָּרוֹן blind werden.

Ослякъ ז׳ עַיִר, פֶּרֶא Waldesel.

Ослятина נ׳ בְּשַׂר חֲמוֹר Eselsfleisch.

Ослятникъ ז׳ נוֹהֵג חֲמוֹרִים Eseltreiber.

Ослячій см. Осли́ный.

Осма́ливать פ״ע כִּפֵּר בַּכֹּפֶר, חָמוֹר בְּזֶפֶת verpichen.

Осма́триваніе ס׳ בִּקּוּרָה, בִּקֹּרֶת, בֶּדֶק Untersuchung.

Осма́тривать פ״ע שׁוֹם עַיִן עַל־, בִּקֵּר, בִּקֵּד, בָּקוֹד, הָכִין בְּ־ untersuchen. -ся 1) נפעל הִתְבָּקֵד, בִּקֵּר untersucht werden. 2) הִבִּיט אַחֲרָיו פ״ח פָּנָה כֹּה וָכֹה, שָׁגָה בְּמַרְאֵה עֵינָיו sich umsehen. 3) הִשְׁתָּעֶה sich versehen. [-ко́вый ת׳.

Осмерикъ ז׳ בֶּן־שְׁמוֹנֶה, — בַּת acht... Enthaltendes.

Осмерить פ״ע 1) חִלֵּק לִשְׁמוֹנֶה in acht Theile theilen. 2) כָּפוֹל בִּשְׁמוֹנֶה verachtfachen.

Осмерицею, -рично ת״פ שְׁמוֹנֶה פְּעָמִים achtfach.

Осмёрка נ׳ גְּלִיוֹן שְׁמוֹנַת־הַתָּוִים die Achte.

О́смеро ס״פ שְׁמוֹנֶה, שְׁמוֹנָה acht.

Осмётокъ (-тка) ז׳ נַעַל בָּלָה abgenutzter Bastschuh

Осмо́лка נ׳ מִשְׁחַת־זֶפֶת das Auspichen.

Осмоля́ть, -ли́ть см. Осма́ливать. [sichtig.

Осмотрительно ת״פ בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת, בְּשִׂים לֵב vor-

Осмотрительность נ׳ עֵינַיִם פְּקוּחוֹת עַל־, הִזָּהֵר, זְהִירוּת* Behutsamkeit.

Осмотрительный ת׳ נִזְהָר, נִשְׁמָר, מְפֻחָד הָמִיד, אֲשֶׁר עֵינָיו עַל־דַּרְכּוֹ behutsam.

Осмотрщикъ ז׳ נוֹטֵר, מַשְׁגִּיחַ Besichtiger.

Осмотръ ז׳ בִּקֹּרֶת, בִּקּוּרָה Uebersicht.

Осмотрѣ́ніе 1) ס׳ см. Осмо́тръ. 2) הִזָּהֵר, מִשְׁמֶרֶת,

זְהִירוּת* Vorsicht.

Осмотрѣ́ть см. Осма́тривать.

Осму́ха, Осму́шка ж׳ שְׁמִינִית הַ־ Achtel.

Осмы́кивать, Осмы́кать פ״י מָתוֹחַ, מָשׁוֹךְ וְהַחֲלֵק glatt streichen. [פָּרַשְׁתִּי־דָּבָר begreiflich machen.

Осмысли́вать, Осмы́слить פ״י בָּאַר, פָּתוֹר, פָּרַשׁ

Осмѣ́ивать, -мѣя́ть פ״י שָׂחוֹק עַל־, לָעוּג לְ־ bespotten

-ся פ״ח הָיָה לִשְׂחוֹק bespottet werden.

Осмѣ́ливаться, Осмѣ́литься פ״ח עָרוֹב, הִעָּפֵל לְ־־ —לִבּוֹ sich erfrechen. Онъ осмѣлился נִשְׂאוּ לִבּוֹ לְ־.

Осмѣя́ніе ס שְׂחוֹק, קְלָלָה, לַעַג Bespottung.

Осна́стка ж׳ חֶבֶל ג׳ מִפְרָשׁ אֳנִיָּה Takelwerk.

Осна́стщикъ -ща́щикъ ז׳ חוֹבֵל אֳנִיָּה Takelmeister.

Осна́щивать, -насти́ть פ״י עָשָׂה מִפְרָשׁ (חֶבֶל) לָאֳנִיָּה ausrüsten ein Schiff. [bánie.

Осно́ва 1) ג׳ שְׁתִי הָאֹרֶג Weberaufzug. 2) см. Осно-

Основа́ніе 1) ס יְסוֹד, מוֹסָד, מִפְעָל, כֵּן, תְּכוּנָה, אָשִׁיָּה, מָכוֹן, אֹמֶן, אֶמּוּנָה, שְׁתוֹת ר׳) Gründung; Grundlage. О. горъ שֹׁרֶשׁ הָרִים. 2) גֹּלֶל, נִסְכָּה Grund. На этомъ основа́ніи בְּגֹלֶל הַדָּבָר הַזֶּה. На како́мъ основа́ніи? עַל־מָה.

Основа́тель ז׳ מְיַסֵּד, יוֹסֵד, מְכוֹנֵן Gründer. -льница ג׳.

Основа́тельность ג׳ תֹּקֶף, אֹמֶן, אֶמּוּנָה, נְכוֹנָה Gründlichkeit.

Основа́тельный ת׳ מוּסָדִי, נָאֶמָן, נָכוֹן, נָצָב gründlich.

Основа́ть см. Осно́вывать.

Основно́й ת׳ הַיְסוֹד (לבנין וענין) —Grund-.

Основный ת׳ (לארג) הַשְׁתִּי —Weberaufzug-.

Основывать, -нова́ть פ״י יָסַד, כּוֹנֵן, הֵכִין, יָדָה אֶבֶן פִּנָּה לְ־, הֵקִים, קוֹמֵם gründen. -ся נפ׳ הִוָּסֵד, הִכּוֹנֵן, הִשָּׁעֵן; הוּסַד, יָסוֹד, הֵכִין sich gründen; sich stützen. Зако́ны осно́вываются на нача́лахъ справедли́вости הַחֻקִּים נוֹסְדוּ עַל־מִשְׁפְּטֵי הַצֶּדֶק.

Осо́ба ג׳ אִישׁ, נֶפֶשׁ, נֶפֶשׁ אָדָם, פְּנֵי־גֶבֶר Person.

Особенно, Особли́во ת״פ לְבַד 1) בָּדָד; abgesondert. 2) יוֹתֵר מִכָּל־, מְאֹד besonders. [לְבַדּוֹ Besonderheit.

Осо́бенность, Особли́вость ג׳ תְּכוּנַת אִישׁ אוֹ עִנְיָן

Особенный ת׳ 1) לְבַד, הַמְיֻחָד לְ־ לְבַדּוֹ... אֲשֶׁר לְ־ abgesondert. Онъ сидѣлъ въ осо́бенной ко́мнатѣ הוּא יָשַׁב בְּחֶדֶר לְבַדּוֹ. 2) נִכְבָּד, גָּדוֹל, נִפְרָד, נִפְלָא vorzüglich. -ное обстоя́тельство דָּבָר גָּדוֹל.

Осо́бникъ, -ня́къ ז׳ בּוֹדֵד, גַּלְמוּד, עָרִירִי etwas Abgesondertes, Einzelnes.

Осо́бый ת׳, Осо́бо ת״פ לְבַד —abgesondert.

Осо́ка ג׳ 1) אַגְמוֹן, סוּף Riedgras.

Осоко́рникъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־־תְּאַשּׁוּר־אַשְׁכְּרוֹעִים Pappelwald.

О́сокорь, -ко́рина ג׳ תְּאַשּׁוּר, אַשְׁכְּרוֹעַ* Schwarzpappel.

Осоля́ть, -ли́ть פ״י זָרָה מֶלַח עַל־, מָלוֹחַ beſalzen.

Осо́сокъ (-ска) ז׳ גּוּר חֲזִיר יוֹנֵק Spanferkel.

Осо́тъ ז׳ קִמּוֹשׁ, קִמְשׁוֹן Diſtel.

Осо́хнуть см. Осыха́ть.

Осочи́ть см. Оса́чивать.

Осо́чникъ ז׳ см. Осо́ка.

О́спа ג׳ מִסְפַּחַת, סַפַּחַת Pocken. -пенный ת׳.

О́спина ג׳ צָרֶבֶת הַסַּפַּחַת Pocke.

Оспопрививáніе ס (לרפואה) דֶּבֶק הַסַּפַּחַת —מִסְפַּחַת Pockenimpfung. [—מִסְפַּחַת Pockenimpfer.

Оспопрививáтель ז׳ (לרפואה) מַדְבִּיק הַסַּפַּחַת

Оспори́вать, Оспо́рить פ״י הוֹכֵחַ בְּ־, כָּחַשׁ, עָנָה, הִשִּׁיפָט —, רוֹב עִם...עַל־־אֹדוֹת, הִנְכַּח — abſtreitig machen. [Beſchimpfung.

Осрамле́ніе ס בִּזָּיוֹן, כְּלִמָּה, הַרְפָּה, נְאָצָה, גִּדּוּפָה

Осрамля́ть, -ми́ть פ״י חִלֵּל שֵׁם, נָאַץ, חֵרֵף שׂוֹם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, חִלֵּל שְׁמוֹ, נִבֵּל כְּבוֹדוֹ -ся פ״ח beſchimpfen. ſich b.

Оставáться, Оста́ться פ״ח 1) עָמוֹד עַל־מְקוֹמוֹ, תִּהְיֶה verbleiben. Остаюсь при своёмъ мнѣ́ніи בְּדַעְתִּי עֹמֵד לִבִּי, הִנְנִי מַחֲזִיק בְּדַעְתִּי. И оста́лось по́ле за Авраа́момъ וַיָּקָם הַשָּׂדֶה לְאַבְרָהָם. 2) שָׁאוֹר, הִוָּתֵר, הִשָּׁאֵר nachbleiben.

Оста́вить см. Оставля́ть.

Оставле́ніе ס עֲזוֹב, נְטוֹשׁ das Verlassen. О. грѣхо́въ שְׁנַת־־כִּפּוּרִים, סְלִיחַת־־עָוֹן. Лѣ́то оставле́нія הַשְּׁמִטָּה.

Оставля́ть, Оста́вить פ״י 1) עָזוֹב, נָטוֹשׁ; הִנַּח, הָדוֹל מִ־, הִרְפָּה verlassen. О. слу́жбу הִנַּח מְקוֹמוֹ (מִשְׁמַרְתּוֹ). Оста́вь меня въ поко́ѣ חֲדַל מִמֶּנִּי, חֲדַל —. 2) (עָוֹן) סָלוֹחַ, כִּפֵּר erlassen, verzeihen. 3) הִוֹתֵר; הִשְׁאִיר אַחֲרָיו nachlassen.

О́ставъ ז׳ שֶׁלֶד, גֶּרֶם־עֲצָמוֹת, גֵּלֶם גּוּפַת חַי* Skelett.

О́сталь ג׳ см. Оста́токъ. [nachgeblieben.

Остально́й ת׳ הַנּוֹתָר, יֶתֶר הַ־־, שְׁאָר —, שְׁרִידֵי —

Останáвливать, -новля́ть, -нови́ть פ״י עָצוֹר; מָנוֹעַ מִ־ anhalten. О. работу הִשְׁבַּת מְלַאכְתּוֹ. -ся פ״ח 1) עָמוֹד מִ־, שָׁבוֹת, דֹּם, הָדוֹל, הֶעָצֵר; כָּלָא —, הָעָצֵר, הָדוֹל steben bleiben. 2) בּוֹא לָגוּר, סוּר אֶל־ reiſend Halt machen. [Hülle.

Оста́нки ז״ר שְׁרִידֵי גּוּפַת־־אָדָם, שְׁרִידִים sterbliche

Остановка ג׳ מַעֲצוֹר, סָרָה Aufhalt, Hinderniß. Безъ

остано́вки בְּלִתִּי סָרָה, בְּלִי־הָשֵׁךְ, בְּאֵין מַעֲצוֹר.
Остановле́ніе ס׳ עָצַר, מַעֲצוֹר, עָצֹר Aufhaltung.
Остано́вочный ת׳ עוֹצֵר aufhaltend.
Остаре́лый ת׳ כָּבִיר יָמִים, זָקֵן, שָׂתִיק, נוֹשָׁן gealtert.
Остаре́ть см. Старе́ть.
Оста́токъ (-тка) ז׳ שָׁרִיד, שְׁאֵרִית, שְׁאָר, יֶתֶר Rest.
Оста́точный ת׳ הַנִּשְׁאָר, הָעוֹדֵף nachgeblieben.
Оста́ться см. Остава́ться. [durchpeitschen.
Остёгивать, Остега́ть, -гну́ть פ״י דּוּשׁ בַּשּׁוֹט בְּשַׂר־
Остёжка נ׳ 1) תֶּפֶר שׁוּלֵי בֶגֶד Besteppung. 2) שְׂפַת שׁוּלַי, —יַד־כְּתֹנֶת Saum.
Остепеня́ть, -ни́ть פ״י הַשְׁבֵּת, הַכְנֵעַ, לַמֵּד לַעֲנָוָה, —נָאוֹן gesetzt machen. -ся פ״ח הָכְנַע, לָמוּד עֲנָוָה gesetzt werden.
Остервенѣ́лый ת׳ מֹר־נַפְשׁ, עַז, כַּנָּא ergrimmt.
Остервенѣ́ніе ס׳ שֶׁטֶף־אַף, זַעַף־אַף, עֶבְרָה, מְרִרָה, חֲרוֹן, חֵמָה, קִנְאָה, שֶׁצֶף קֶצֶף Wuth.
Остервеня́ть, -ни́ть פ״י הַקְצַף, הִרְעִם, הִכְעִס, הִקְנִא, הִתְעַבֵּר, הִתְמַרְמֵר, הִתְאַנֵּף wüthend machen. -ся פ״ח wüthend werden.
Остерега́ніе ס׳ הַזְהָרָה, הָעֵד, תְּעוּדָה Warnung.
Остерега́ть, -ре́чь פ״י הָעֵד בְּ־, הִזְהִיר מִן־ warnen. -ся פ״ח הִזָּהֵר, הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ sich hüten.
Остереже́ніе см. Остерега́ніе. [stachelig.
Остистый ת׳ סָמֵר
О́стіе ס׳ שַׂעַר סָמֵר; חֲדוּדֵי קוֹצִים Stacheln.
Остолбенѣ́лый ת׳ נִדְהָם, בֹּהֶם, בֹּשׁ, הוֹבֵשׁ beftürzt. [stürzt werden.
Остолбенѣ́ть פ״ע הָיָה כְּאֶבֶן, הִדְהֵם, הוֹבֵשׁ be-
Остолбеня́ть, -нить פ״י הַבְהֵל, הוֹבֵשׁ, הִדְהֵם beftürzt machen.
Остоло́пъ, -ло́пина ז׳ סָכָל, נִבְהָ־קוֹמָה Dummkopf.
Осто́лпіе (לעמוד) ס׳ גֹּלָה, כִּתֹּרֶת, צִפָּת, כַּפְתּוֹר Säulenknopf. [hutsamkeit.
Осторо́жность נ׳ זְהִירוּת, מִשְׁמֶרֶת, דֶּרֶךְ נִזְהָר Be-
Осторо́жный ת׳ מִשְׁתַּמֵּר, נִשְׁמָר, נִזְהָר behutsam.
Остра́гивать, -рога́ть פ״י הַהֲלַק בְּמַעֲצָד behobeln.
Острастить см. Остра́щивать.
Остра́стка נ׳ תּוֹכַחַת מוּסָר, גְּעָרָה Drohung.
Остра́щивать, Остраща́ть, Острасти́ть פ״י גָּעוֹר, יָרֵא, כַּהֵה, —בִּ־ drohen.
Остреё см. Острié.
О́стренькій, -рёхонскъ см. О́стрый.
Остриѓать, Остри́чь פ״י גֵּלַח, גָּזַז, גֵּז נִגְלַח, גָּזוּז שְׂעָרוֹ נפ׳ **Остри́жка** נ׳, **-же́ніе** ס׳ גִּלּוּחַ, גֵּז Bescheerung.
Остри́льщикъ см. Точи́льщикъ.

Остри́ть פ״י 1) שָׁנַן, חָדַד schärfen. О. взо́ры на חָרוּץ, —, שָׁנַן לְשׁוֹנוֹ. О. язы́къ לְמוֹשׁ עֵינָיו לְ־ 2) דִּבֵּר דְּבָרִים שְׁנוּנִים witzeln. -ся 1) הוּחַד נפעל דִּבֵּר, שָׁנוּן לְשׁוֹנוֹ, הִשְׁתּוֹנֵן פ״ח geschärft werden. 2) שְׁנִינוֹת Witze reißen. [צוּר—, הָרַב.
Остріё ס׳ חַדּוּד, לַהַב Schneide, Spitze. О. меча פ״י
Острова́тый ת׳ חַד מְעַט, —שָׁנוּן etwas scharf.
Острове́рхій ת׳ חַד־הָרֹאשׁ scharfspitzig.
Островидъ ז׳ см. Рысь 2.
Островистый ת׳ רַב־הָאִיִּים inselreich.
Островитянинъ ז׳ יוֹשֵׁב אִי Inselbewohner. -тянка נ׳.
О́стровъ (ק׳ -рово́къ, -вка́) ז׳ אִי Insel. -вско́й ת׳.
Острога́ ז׳ חוֹחַ דָּגִים, —צִלְצָל Fischgabel.
Острога́ть см. Остра́гивать. [sichtig.
Острогла́зый ת׳ מַבִּיט לְמֶרְחוֹק, בַּעַל עַיִן חַדָּה scharf-
Остроголо́вый, -гла́вый ת׳ חַד־הָרֹאשׁ spitzköpfig.
Остро́гъ ז׳ 1) סֹהַר, בֵּית אָסוּר, מִשְׁמָר, —, —, כֶּלֶא Gefängniß. 2) מִשְׁכֹּת־חֵדֶק Pfahlwerk.
Остро́жникъ ז׳ אָסִיר כֶּלֶא Arrestant.
Остро́жный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַכֶּלֶא, הַמִּשְׁמָר — Gefängniß-.
Острозо́ркій см. Острогла́зый. [zahnig.
Острозу́бый ת׳ חַד־שִׁנַּיִם scharfzahnig.
Остроконе́чный ת׳ חַד spitzig.
Острокровъ, Острол́истникъ ז׳ מִין תֹּמֶר Stechpalme.
Остроно́сый ת׳ חַד הָאַף spitznasig.
Острооки́й см. Острогла́зый.
Остропаху́чій ת׳ עַז־הָרֵיחַ stark riechend.
Остропил— см. Стропил—.
Остросло́въ ז׳ אֲשֶׁר מְלִיצוֹת חִידוֹת לוֹ Witzling.
Острота́ ז׳ 1) אֹמֶן (משקה); עֻזּוּז (שכל) Schärfe. 2) שְׁנִינָה; מְלִיצַת־חִידָה Witz.
Остроугольный ת׳ מְחֻקָּצָע, בַּעַל פִּנָּה חַדָּה, מְקֻצָּע, קַרְנִי spitzwinkelig.
Остроу́мецъ (-мца) ז׳ מַעֲמִיק עֵצָה Scharfsinniger.
Остроу́міе נ׳ עֹמֶק־תְּבוּנוֹת Scharfsinn. [scharfsinnig.
Остроу́мный ת׳ מַעֲמִיק עֵצָה, אֲשֶׁר עֲמֻקּוֹ מַחֲשְׁבוֹתָיו
Острохво́стка נ׳ בֶּן־אַוָּז חַד־הַזָּנָב Spießente.
Острога́ть, -ру́живать см. Остра́гивать.
Остру́жины נ״ר נִסֹּרֶת־חָרָשִׁים, שִׁבְבֵי־עֵץ Hobelspäne
Остру́жка נ׳ הַקְצָעָה, הַקְצוֹת Behobelung. [harrscht.
Острупѣ́лый ת׳ קָרוּם סַפַּחַת, מְצֻפֶּה יַלֶּפֶת ver-
Острупѣ́ть פ״ע כִּסָּה סַפַּחַת, עָטָה יַלֶּפֶת verharrschen.
О́стрый ת׳ 1) חַד, שָׁנוּן, מָעֹט, מְמֻרָט, מְלֻטָּשׁ schneidend. 2) חָמִיץ, מַר, עַז scharf, ätzend. 3) עָמֹק (שכל), scharfsinnig. О́страя мысль מַחֲשָׁבָה עֲמֻקָּה.

Острѣ́ть פ״ע הוּחַד, הִשְׁתּוֹנֵן scharf werden. [kopf.
Острякъ ז׳ אִישׁ לָצוֹן, אֲשֶׁר מְלִיצוֹת חִידוֹת לוֹ Witz-
Осту́да נ׳ קָרַת לֵב־אִישׁ, לְרַעֲדוּ Erkaltung der Gefühle.
Остужа́ть, Остуди́ть פ״ע שׁוֹם, הָקַר, הִקְפִּיא בַּקֹּר (בַּקָּרָה) abkühlen.
Оступа́ться, -пи́ться פ״ח כָּשׁוֹל, מָעוּד fehltreten. Оступи́лся מָטָה רַגְלוֹ, הִתְנַגְּפָה —.
О́ступь, Осту́пка נ׳ מִכְשׁוֹל, כֶּשֶׁל, נֶגֶף Fehltritt.
Остъ см. Восто́къ. [его остыва́етъ תִּכְבֶּה אַהֲבָתוֹ.
Остыва́ть פ״ע הוּקַר, הִקְפִּיא מִקֹּר erkalten. Любо́вь
Остыди́ть פ״ע הִכְלִים, הֶעֱטָה בֹּשֶׁת עַל־ beschämen.
Остылый ת׳ מוּקָר, אֲשֶׁר נָפוּג חֲמוֹ abgekühlt.
Остынуть, Остыть см. Остыва́ть.
Ость נ׳ 1) שַׂעַר־צֵמַח, — צִמֶּרֶת Halmspitze. 2) גַּב־־ (גַּר) הַחַי Rückgrad. [-льница נ׳.
Осуди́тель מְשִׁיחַ חֵטְא בְּ־ מְאֹשִׁים מַרְשִׁיעַ Tadler.
Осуди́тельный ת׳ עוֹנֶה בְּ־ מְאַלֵּף עָוֹן tadelnd.
Осу́дъ ז׳, **Осужде́ніе** ס׳ הַרְשָׁעָה, הָאֲשֵׁם Tadel.
Осужда́ть, Осуди́ть פ״ע הַרְשִׁיעַ, הָאֲשֵׁם, שִׂוֹת חַטָּאת שׂוֹם עָוֹן בְּ־ עַל־ tadeln; verurtheilen.
Осужде́нный ת׳ מְאֻשָּׁם, יוֹצֵא רָשָׁע בְּהִשָּׁפְטוֹ בִּמְשָׁפָט verurtheilt. [abfallen.
Осу́нуться פ״ח הָרְוָה עַד־אִם שִׁפּוּ עֶצְמָיו im Gesichte
Осу́шивать, -ша́ть, -ши́ть פ״ע 1) הִחְרִיב, הוֹבִישׁ שׂוֹם לְחָרָבָה יָבֵשׁ trocknen. 2) (כוס) מָצָה, שָׁתָה עַד־ הַיְסוֹד ganz austrinken.
Осу́шка נ׳ הַחֲרָבָה, יְבֹשֶׁת, הוֹבִישׁ das Trocknen.
Осуществле́ніе ס׳ תּוּשִׁיָּה, קִיּוּם, הָקִים Verwirklichung.
Осуществля́ть, -ви́ть פ״ע מִלֵּא, קִיֵּם, הָקִים verwirklichen. О. виде́ніе הָעֲמֵד חָזוֹן, קוֹם, הוּקַם פ״ח, -ся הָיָה sich verwirklichen. [cken.
Осчастли́вить פ״ע הָרַךְ בְּרָכָה לְ־, בָּרַךְ, הַצְלַח beglü-
Осыпа́ть, Оси́пать פ״ע 1) זָרָה עַל־ — שָׁפוֹךְ bestreuen. 2) הָרַק לְ־, הָעֲנַק — überhäufen. О. милостями עִטֵּר רָצוֹן אֶת־־. 3) פ״ס У него тѣло оси́пало צָרַעַת זֶרְחָה בְּבְשָׂרוֹ. -ся הָרַס, הִשָּׁפֵךְ פ״ח abfallen.
Осы́пка נ׳ שֶׁפֶךְ, זְרוּת Bestreuung.
Осырѣ́лый ת׳ רָטוּב כֻּלּוֹ feucht geworden.
Ось נ׳ צִיר —, גְּלִיל הָאָרֶץ; זְרוּת אוֹפַנִּים, יַד הָאוֹפָן Achse.
О́сьмдесятъ פ״ע שְׁמוֹנִים achzig. [Осево́й ת׳.
Осьмеро פ״ע שְׁמוֹנָה acht. [מְגֻבָּלוֹת Achtflach.
Осьмигра́нникъ ז׳, -гра́нный ת׳ בַּעַל שְׁמוֹנָה
Осьмидесятилѣ́тній ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנִים שָׁנָה achzig-
Осьмидеся́тый ס״פ הַשְּׁמוֹנִים achzigst. [jährig.
Осьмидне́вный ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנַת יָמִים achttägig.
Осьмилѣ́тній ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנֶה שָׁנִים achtjährig.
Осьмимѣ́сячный ת׳ בֶּן־שְׁמוֹנָה חֳדָשִׁים achtmonat-
Осьми́на נ׳ שְׁמִינִית הַמִּדָּה Achtelmaaß. [lich.
Осьмиуго́льный ת׳, -уго́льникъ ז׳ בַּעַל־־שְׁמוֹנָה פִּנּוֹת achtwinkelig.
Осьмна́дцатый ס״פ הַשְּׁמוֹנֶה עָשָׂר —achtzehnt.
Осьмна́дцать נ׳ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר; שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה achtzehn.
Осьмо́й ס״פ שְׁמִינִי achter. [zehn.
Осьмойна́десять см. Осьмна́дцатый.
Осьму́ха, Осьму́шка נ׳ שְׁמִינִית הַ־ Achtel.
Осьмь נ׳ שְׁמוֹנֶה acht.
Осѣда́ть, Осѣ́сть פ״ע 1) נָטָה לִנְפֹּל; שָׁקוֹעַ sich senken. 2) (שטרי משקה) צָלוּל Bodensatz bilden.
Осѣ́длость נ׳ מֹשָׁבָת־תּוֹשָׁבִים Ansäßigkeit.
Осѣ́длывать, Осѣдла́ть פ״ע חָבוֹשׁ, אָסוֹר סוּס לְרִכְבָּה
Осѣ́длый ת׳ אֶזְרָח, תּוֹשָׁב ansäßig. [satteln.
Осѣка́ться, Осѣ́чься פ״ח מבלי הוציא אש חָצוֹב קְנֵה־קָלַע לָרִיק versagen (vom Schießgewehr).
Осѣ́лый ת׳ שָׁקוּעַ, נִשְׁקָע gesenkt.
Осѣменя́ть, -ни́ть פ״ע הִזְרִיעַ, זָרוּעַ besäen. -ся פ״ח זָרַע, הִזְרִיעַ sich besamen.
Осѣне́ніе ס׳ חָסוּת בְּצֵל, — סֵתֶר Beschattung.
Осѣня́ть, -ни́ть פ״ע 1) הָסַךְ עַל, הִחְבִּיא בְּצֵל beschatten. 2) בָּרַךְ בִּמְשֹׂאַת־־כַּפַּיִם segnen. -ся פ״ח הָסֹה בְּצֵל beschattet werden.
Осѣ́ривать, Осѣ́рить פ״ע טָבוֹל בִּגְפָרִית, — מָשׁוֹחַ beschwefeln. -ся נפ׳ גָּפְרִית, — הָטְלָא רוּחַ geschwefelt
Осѣ́сть см. Осѣда́ть. [werden.
Осѣтить פ״ע הִקִּיף מְצוּדוֹ עַל־־, פָּרוּשׂ רֶשֶׁת לְ־־ mit Netzen umstricken.
Осѣ́чка נ׳ (מבלי הוציא אש) מְחִי קְנֵה־הַקָּלַע לָרִיק Versa-
Осѣ́чься см. Осѣка́ться. [gen des Schießgewehrs.
Осяза́емость נ׳ (הַמִּגָּשֵׁשׁ) טֶבַע הַנִּגָּשׁ Tastbarkeit.
Осяза́емый ת׳ מְגֻשָּׁשׁ, מוּמָשׁ, נִמָּשׁ entastbar.
Осяза́ніе ס׳ מִשּׁוּשׁ, מוּשׁ* das Tasten.
Осяза́тельный ת׳ 1) הַמִּשּׁוּשׁ* — des Tastnes. 2) מוּמָשׁ, מוּחָשׁ* handgreiflich.
Осяза́ть פ״ע מִשַּׁשׁ, מוּשׁ נָשַׁשׁ betasten.
Ота́ва נ׳ סְפִיחַ קָצִיר חָצִיר, לֶקֶשׁ אַחַר גֵּז Herbstheu.
Ота́нивать см. Отоня́ть.
Ота́пливать, Отопля́ть, Отопи́ть פ״ע בָּעַר, הִשִּׁיק אֵשׁ לַחֵמֶם, הִחֵם בְּמוֹ־אֵשׁ beheizen. -ся נפ׳ הִשִּׁיק בְּמוֹ־אֵשׁ beheizt werden.
Ота́птывать פ״ע רָמוֹס, סָלוּל, דָּרוּךְ festtreten.
Ота́ра נ׳ עֵדֶר Heerde. Ота́рщикъ ז׳ רֹעֶה עֵדֶר Hirt.

Отгиба́ть הִישִׁיר הַכָּפוּף פ״ zurückbeigen. -ся יָשׁוּר נפ׳ sich zurückbiegend. [sich z.
Отгибно́й מִתְכַּפֵּל, מִכְפָּל ת׳
Отглаго́льный הַבָּא מִפֹּעַל (בדקדוק) ת׳ verbal.
Отгла́живать, -гла́дить הַחֲלֵק, בֵּלֵּה לְהַחֲלִיק פ״ ausglätten.
Отгнива́ть, -гни́ть הִמֵּק, רָקוֹב וְנָפוֹל פ״ע abfaulen
Отгова́риваніе עֲצָה לְבִלְתִּי־, הַטּוֹת לֵב״״ מֵעַל־ פ׳ Abrathung.
Отгова́ривать, -говори́ть (1 פ״ הַטֵּה לֵב״״ מֵעַל־, יָעוּץ לְבִלְתִּי־ abrathen. 2) רִפֵּא בְקֶסָמִים וָלַחַשׁ פָּטוֹר בִּדְבָרִים מִ־ abzaubern. -ся הִתְמַלֵּט בְּמִלִּים פ״ח sich losmachen. [-во́рочный ת׳
Отгово́рка מִפְלָט מִ־ בִּדְבָרִים נ׳ Ausflucht, Vorwand.
Отговѣ́ть см. Отга́вливать.
Отголо́сокъ (-голо́ска) הֵד, קוֹל עֲנוֹת ז׳ Echo.
Отго́нка גְּרוּשׁ, מִגְרָשׁ הֲלָאָה נ׳ das Wegtreiben.
Отгоня́ть הִכְרִחַ מֵעַל־, גָּרוּשׁ הֲלָאָה פ״ wegtreiben. -ся הִגָּרֵשׁ הֲלָאָה נפ׳ weggejagt werden.
Отгора́живать, -роди́ть הִכְדִּיל בְּחַיִּין, שִׂיג, גָּדוֹר פ״ abzäunen. -ся 1) הִגָּדֵר נפ׳ abgezäunt werden. 2) פ״ח בָּנָה לוֹ חַיִּין (קִיר מַכְדִּיל) עָשָׂה לוֹ גָּדֵר sich abzäunen.
Отгора́ть, Отгорѣ́ть אָכוֹל מֵאֵשׁ פ״ע abbrennen.
Отго́рина רֵיחַ קִיטוֹר נ׳ Brandgeruch.
Отгоро́дка (1 נ׳ בְּנוֹת חַיִּין, גְּדֵר das Abzäunen. 2) חַיִּין, גְּדֵרָה, גָּדֵר; קֵן Abzäunung.
Отгорѣ́лый נִחַר, אֻכַּל מֵאֵשׁ, נִשְׂרָף ת׳ abgebrannt.
Отгости́ть כִּלָּה שִׁבְתּוֹ עִם־ פ״ע den Besuch beenden.
Отгреба́ть, -гре́сть (1 פ״ גָּרוּף הֲלָאָה בַּמַּגְרֵף weg-harken. 2) הִכָּעַ (אניה) fortrudern.
Отдава́ть, Отда́ть נָתוֹן לְ־ פ״ abgeben. О. въ наёмъ הִשְׂכִּיר. О. долгъ הוֹב שִׁלֵּם נִשְׁיוֹ. О. дýшу за הָפֵק נַפְשׁוֹ לְ־. О. Богу дýшу הִשֵּׁב לְאֵל רוּחוֹ בְּיַד־אֵל הַפְקֵד רוּחוֹ. На дворѣ отдало הִכִּיר בְּחוּץ. הוֹלִיךְ וְחָסֵר. -ся 1) נפ׳ הִתְמַכֵּר; הִנָּתֵן sich ergeben. 2) נָתוֹן הֵד קוֹלוֹ, הִשְׁמַע קוֹל עֲנוֹת widerhallen. 3) הֶעָלֶה רֵאשׁ בְּאַף riechen nach.
Отда́вливать, -ви́ть הָעֵק־, לָחוּץ לְהָסִיר פ״ ; (חבורה) זוּר aus-, abdrücken.
Отда́ивать, -дои́ть מָצָה חָלָב מִשְּׁדַיִם פ״ ausmelken.
Отдале́ніе מֶרְחָק נ׳ Entfernung.
Отдалённый רָחוֹק, מֻרְחָק ת׳ entfernt. Отдалённыя времена́ יְמֵי־קֶדֶם.
Отдаля́ть, -ли́ть רַחֵק מֵעַל־ פ״ רַחֵק־, הִרְחִיק entfernen. -ся רָחוֹק מִ־ פ״ח sich entfernen.
Отда́ніе (-да́ча) נָתוֹן לְ־ נ׳ תֵּת; מִכֹּר־, סִכֹּר־ das Abgeben. О. праздника תֹּם יְמֵי חַג Schlußfeier.
Отда́ривать, -дари́ть הָשֵׁב גְּמוּל מַתָּנָה פ״ ein Gegengeschenk machen. -ся שָׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ פ״ח einander Gegenschenke machen.
Отда́рокъ (-рка) גְּמוּל מַתָּת ז׳ Gegengeschenk.
Отдви— см. Отодви—
Отдви́жка מַסָּה, הַעְתָּק מִמְּקוֹמוֹ נ׳ das Wegrücken.
Отдвижно́й מֻסָּח, מֻעְתָּק מִמְּקוֹמוֹ ת׳ zum Zurückschieben. [jouiren.
Отдежу́ривать, -рить כֹּלָה מִשְׁמֶרֶת־יוֹמוֹ פ״ ausde-
Отдёргивать, -дёрнуть הִפְשֵׁט מֵעַל־ פ״ בֵּלַע (מָסָךְ), הִפְשֵׁט מֵעַל־ wegziehen.
Отдира́ть, Отодра́ть קָרוּעַ מֵעַל־ פ״ הִפְשֵׁט־, — ab-reißen. -ся הִקָּרַע מֵעַל־ נפ׳ abgerissen werden.
Отди́рка קֶרַע מֵעַל־ נ׳, הִפְשִׁיט־ das Abreißen.
Отди́рокъ (-рка) גֵּזֶר, קֶרַע ז׳ abgerissenes Stück.
Отдneва́ть см. Отдежу́рить.
Отдне́сь מֵעַתָּה מֵהַיּוֹם הַזֶּה וָהָלְאָה ת״פ von heute an
Отдои́ть см. Отда́ивать.
Отдохнове́ніе מְנוּחָה, מַרְגּוֹעַ ס׳ Erholung.
Отдува́ть, -ду́ть, -ду́нуть נָפוֹחַ בְּ־, הִשֵּׁב אֶת־ פ״ נָשׁוֹם, הָשֵׁב רוּחוֹ (1 פ״ח הָפַח־ — wegblasen. -ся (2 הַרְחֵק בְּרֹהַב מֵעַל־פָּנָיו schwer athmen. sich losmachen.
Отду́мывать, -ду́мать חָדוֹל מֵעֵצַת־לִבּוֹ פ״ bedenken.
Отду́нуть, ду́ть см. Отдува́ть.
О́тдухъ אֶרֶבֶּה לָרוּחַ נ׳, Отду́шина Luftloch
Отду́шникъ см. Душни́къ. [erholen.
Отдыха́ть, -дохну́ть הִנָּפֵשׁ, נוּחַ פ״ע, — הָרְגַע sich
О́тдыхъ מְנוּחָה, מָנוֹחַ, מַרְגּוֹעַ, שַׁבָּתוֹן Erholung.
Отдыша́ть עָמוֹד מִנְּשֹׁם פ״ע aufhören zu athmen.
Отдѣ́лать см. Отдѣ́лывать.
Отдѣле́ніе מַחֲלֹקֶת, מַחֲלֹקֶת, פְּלֻגָּה, פְּלֻגָּה Abtheilung. О храма גִּזְרַת־הֵיכָל
Отдѣлённый לְבַד; נִפְרָד, מֻבְדָּל, נִבְדָּל ת׳ abgetheilt.
Отдѣ́лка תַּכְלִית מַעֲשֶׂה, — חֲרֹשֶׁת נ׳ Bearbeitung.
Отдѣ́лъ см. Отдѣле́ніе.
Отдѣ́лывать, -лать הִשְׁלֵם מְלֶאכֶת־ (1 פ״ בָּלוּל, — בָּאַר, יָפָה חֲרֹשֶׁת — bearbeiten. 2) שׁוּם, יִסַּר; בֵּלֵּעַ לְנִדּוּפָה verderben. -ся (1 פ״ח בִּצֵּעַ מְלַאכְתּוֹ fertig werden. 2) отъ кого, отъ чего הִתְמַלֵּט־, פָּטוֹר מִ־, הִמָּלֵט מִמּוֹקֵשׁ; (הושע ת ו) חָלוּץ — loswerden.
Отдѣ́льно בָּדָד, לְבַד ת״פ besonders.
Отдѣ́льный עוֹמֵד לְבַדּוֹ, נִבְדָּל, נִפְרָד ת׳ abgesondert
Отдѣля́ть, -ли́ть הִבְדִּיל פ״ הִפְרִיד, הִבְדִּיל; אָצוּל, הִפְלָה

הַתֵּק abſendern. -ся הִפָּרֵד מֵעַל־, הִבָּדֵל נפ׳ ſich abſ.
Отека́ть פ״ע 1) הִמֵּס, נָזוּל fließen. 2) צָבָה
Отеклость נ׳ צִבּוֹת, שְׂאֵת Geſchwulſt. [ſchwellen.
Отёклый ת׳ צָבֶה geſchwollen.
Оте́ль ז׳ מְלוֹן אוֹרְחִים Hotel.
Отемнѣ́лый ת׳ כֵּהֶה, קוֹדֵר, מוּעָם verdunkelt.
Отемнѣ́ть פ״ע 1) הוּעַם, כָּהָה, קָדַר, חָשַׁךְ dunkel werden. 2) הִתְעַוֵּר erblinden. [verdunkeln.
Отемня́ть, -нить פ״ע הַחְשִׁיךְ, הִקְדִּיר, הֶעֱב, הִכְהָה
Отерёбки ז״ר נְעֹרֶת Abfall vom Hanf.
Отерёбливать, -бить פ״ע מְרוֹט מִסָּבִיב, צָבוֹט —; עָשׁוֹק bezupfen. -ся נפ׳
Оте́ть см. Отира́ть.
Оте́ць (-тца́) ז׳ מוֹלִיד, אָב Vater.
Оте́ческій ת׳ הָאָב —; -ски ת״פ כְּאָב väterlich.
Оте́чественный ת׳ אֲשֶׁר לָאָרֶץ מוֹלַדְתּוֹ vaterländiſch.
Оте́чество ס׳ אֶרֶץ מוֹלַדֶת, אֶרֶץ מְגוּרֵי אֲבוֹתָיו Vaterland.
Оте́чь см. Отека́ть.
Отжа́ть см. Отжима́ть и -жина́ть.
Отжена́ть, -нить פ״ע הִרְחִיק מֵעַל־, הָסִר־ beſeitigen.
Отжива́ть, -жить פ״ע מָלֵא צְבָאוֹ; כָּלָה יְמֵי חַיָּיו ableben. Отжи́вшій человѣ́къ אִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו אָבַד הוֹלֵךְ לָמוּת, כָּלָה.
Отживля́ть, -вить см. Бликова́ть.
Отжига́ть, -жечь פ״ע 1) שָׂרוֹף בָּאֵשׁ קְצֵה־ abbrennen. 2) הִשָּׂרֵף בָּחוֹן יַיִן בְּמוֹ־אֵשׁ zündend probiren. -ся אָכוֹל מֵאֵשׁ abgebrannt werden.
Отжидѣ́лый ת׳ מָנֵר, נִגָּר flüßig geworden.
Отжидѣ́ть см. Жидѣ́ть. [abzwacken.
Отжи́ливать, -жи́лить פ״ע עָשׂוֹק, הִסֵּג גְּבוּל; חָמוּם
Отжима́ть, Отжа́ть (עתיד отожму́) פ״ע זוֹר (חבורה), מָצָה ausdrücken.
Отжина́ть, Отжа́ть (עתיד отожну́) פ״ע כָּלָה לִקְצֹר abernten.
Отжи́нъ ז׳ כְּלוֹת קָצִיר, תֹּם — Schluß der Ernte.
Отжирѣ́лый ת׳ דָּשֵׁן, עָשֵׁת, בָּרִיא, שָׁמֵן fett geworden.
Отжирѣ́ть פ״ע עָשׁוֹת, הִדַּשֵּׁן, כָּשָׁה, שָׁמַן fett werden.
Отза́втракать פ״ע כָּלָה לֶחֶם־הַבֹּקֶר das Frühſtücken beendigen.
Отзва́нивать, -звони́ть פ״ע כָּלָה מִחְיוֹת־הַפַּעֲמוֹן aus-läuten.
Отзыва́ть, Отозва́ть פ״ע הִטָּה אִישׁ הַצִּדָּה, קָרָא אֵלָיו weggrufen. Я былъ бы къ вамъ, да меня уже́ отозва́ли אָמַרְתִּי לָבוֹא אֵלֶיךָ אָבָל כְּבָר קֹרָאנִי אַחַר. -ся 1) הִקָּרֵא הַצִּדָּה נפ׳ weggerufen werden. 2) פ״ח הוֹצִיא מִשְׁפָּט, דִּבֵּר בְּ־ antworten. 3) הֵעָנֶה לְ־, עָנָה ſich äußern. 4) חִוָּה דַּעַת עַל־אֹדוֹת, עַל־ הִשְׁמַע קוֹל erſchallen. 5) הוּרַע טַעַם־ einen Nebengeſchmack haben. Вино́ отзыва́ется го́речью הַיַּיִן יָמַר לְשׁוֹנָיו.
Отзы́вный ת׳ עָשׂוּי לִקְרֹא אִישׁ מִן־ Abberufungs-.
Отзы́вчивый ת׳ עוֹנֶה לְקוֹל, נוֹתֵן קוֹל עֲנוֹת widerhallend; mitfühlend.
О́тзывъ ז׳ 1) מִקְרָא — קְרֹא לָשׁוּב מִ־ Abberufung. 2) מַעֲנֶה לָשׁוֹן, תְּשׁוּבָה, מַעֲנֶה, עֲנוֹת Antwort. 3) מַעֲנֶה לָשׁוֹן, הִשְׁמָעוּת, (איוב יג, יז) אַחֲוָה, חוֹת דַּעַת, מִשְׁפָּט חִרוּץ אָזְנַיִם Aeußerung. Объ нёмъ о́тзывы не хороши́ אֵין שָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ לְטוֹב.
Отзяба́ть, -зя́бнуть פ״ע גָּנוֹעַ מִקָּרָה, עָשׂוּשׁ מִקֹּר abfrieren.
Отира́ть см. Обтира́ть.
Отиха́ть, Оти́хнуть פ״ע הֶחֱרִישׁ, שָׁתוֹק, עָמוֹד מִמַּעֲפוֹ still werden.
Отказа́ть см. Отка́зывать.
Отказна́я ת״נ שְׁטַר־צַוָּאָה, סֵפֶר־מַתָּנָה Vermächtniß.
Отказно́й ת׳ נָתוּן לַאֲחֻזַּת נַחֲלָה vermacht.
Отка́зъ ז׳ 1) הָשִׁיב פְּנֵי־, הָשִׁיב רֵיקָם, מִחְשָׁךְ Verweigerung. 2) הַנְחִיל, מַתַּת נַחֲלָה לְ־ Vermächtniß. -ка́зный ת׳.
Отка́зывать, -каза́ть 1) הָשֵׁב רֵיקָם, הָשֵׁב פְּנֵי־ אָצוֹל — מָנוֹעַ —, כָּלָא —, חָשׁוֹךְ מִ־, מִלְּפָנָיו verweigern, entſagen. 2) נָתוֹן לְמוֹרָשָׁה לְ־, הִנְחִיל, הוֹרִישׁ vermachen. -ся פ״ח עָזוֹב, הֵסִר מִלְּבוֹ, הִרְפָּה מִ־, הָסֵר מִ־, הָגֵס ſich losſagen. Отказа́ться отъ кого́־ חָלוּץ מִ־, נָטוֹשׁ — עָזוֹב אֶת־.
Отка́ливать, -ли́ть פ״ח קָלָה בָּאֵשׁ — צָרוֹף abglühen.
Отка́лываніе ס׳ מִבְקָע, הִתִּיז, הִקְצוֹת das Abſpalten.
Отка́лывать, -колоть פ״ע בָּקוֹעַ מִ־, הִקְצָה —, קָצוּץ — abſpalten.
Отка́пывать, -копать פ״ע כָּרָה; חָפוּר מִמִּטְמוֹנִים הִכְבָּעָה, הֶחָפֵשׂ ab-, aufgraben. -ся נפ׳ וּמָצוֹא abgegraben werden. [auf der Wache ausſtehen.
Откарау́лить פ״ע כָּלָה לַעֲמֹד עַל־מִשְׁמֶרֶת
Отка́рмливать, -корми́ть פ״ע הִכְרִיא, אָבוֹס auffüttern.
Отка́ть ז׳ טִלְטֵלָה, גִּלֵּל, גְּלֵל Rückſtoß. [
Отка́тывать, -ката́ть פ״ע 1) גִּלֵּל הָלְאָה — טִלְטֵל wegwälzen. 2) כָּלָה לְהַחֲלִיק (בגד) בְּגִלִּילִים ausrollen. 3) הִכָּה שׁוֹט עַל־יָרֵךְ ausprügeln.
Отка́чивать, -кача́ть, -качну́ть פ״ע 1) הָרֵק (מים) דָּלָה —, בְּמִכּוֹנָה ausdrücken. 2) טִלְטֵל אֶת־הַמֵּצָל מַמִּים durch Rollen ins Leben rufen (einen Ertrunkenen). -ся פ״ח תְּדֻלָּה, הוּרַק ausgepumpt werden.
Отка́шивать, Откосить פ״ע כָּלָה גֵּז הָצִיר־ הָתֵם לִקְצֹר־

ab-, ausmähen.

Откашливать, -кашлять, -кашлянуть פ״ע הָרַק, הוֹרֵשׁ מִגְּרוֹנוֹ פ״ח מִגְּרוֹנוֹ (יִבְּשִׁעוּל) aushusten. -ся פ״ח sich aushusten.

Откидной ת׳ *מְפֻשָּׁל לַאֲחוֹרָיו zurückgeschlagen.

Откидывать -кидать, -кинуть (1 פ״ע הִשְׁלִיךְ הַלְאָה; wegwerfen. 2) הָפוּךְ אָחוֹר zurückschlagen. О. неприятеля הָדוֹף חֵיל הָאוֹיֵב אָחוֹר.

Откладка נ׳ הַנָּחַת לְמִשְׁמֶרֶת, שִׂים הַצְּדָדָה das Weglegen.

Откладывать, -класть (1 פ״ע הִנִּחַ הַצְּדָדָה ablegen. 2) פִּתֵּחַ סוּם abspannen. 3) נִדֶּה—, הֶעֱבַר מִיּוֹם לְיוֹם לְיוֹם אַחֵר aufschieben. -ся נפ׳.

Откланиваться, -няться פ״ח הִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא מֵעִם פָּטוֹר מִפְּנֵי־אִישׁ בְּהִשְׁתַּחֲוָיָתוֹ Abschied nehmen.

Отклеивать -клеить פ״ע הַתֵּר הַדֶּבֶק, הַפֵּל טִיחַ— loskleben. -ся פ״ח הֵסָרֵס, הֵתַר דֶּבֶק, נָפוֹל טִיחַ— sich loskleben.

Откликаться, -кликиваться, -кликнуться פ״ח הֵעָנֶה לְ־, עָנָה antworten auf Zuruf.

Отклик ז׳ מַעֲנֶה; הַד קוֹל Wiederhall.

Отклонение נטות מ׳ ס׳; הַטּוֹת מ׳ Abweichung.

Отклонять, -нить הָסֵר לַב״״, הַטֵּה לֵב״״ מֵאַחֲרֵי־ פ״ע מֵעַל־ abneigen. О. просьбу הָשֵׁב רֵיקָם, הָשֵׁב פְּנֵי־ מְנוֹעַ מִ־ שְׁאֵלָתוֹ, מִלְּפָנָיו אָצוֹל — abweisen. -ся פ״ח לוּז מִ־, נָטָה מֵאַחֲרֵי־ sich abwenden. [schmieden.

Отковывать, -ковать כָּלָה חֲרִשַׁת־בַּרְזֶל פ״ע aus-

Отковыривать, -рять, -рнуть פִּצֵּל פ״ע הָשֵׁוף, *קַלֵּף ab-, herausklauben.

Отколачивать, -колотить נַפֵּץ מִ־, הָתֵז וְהָסֵר פ״ע קַצֵּץ, כִּתֵּת— abklopfen.

Отколка נ׳ см. Откалывание. [abgespaltenes Stück.

Отколок (-лка) ז׳ חֶרֶשׁ, נִפֵּץ, צְרוֹר, בְּקִיעַ, שֶׁבֶב

Отколоть см. Откалывать.

Отколупывать, -колупать, -нуть צָבוֹט פ״ע בְּאֶצְבְּעוֹתָיו, קָטוֹף— abklauben.

Отколь, Откуда מֵאָן ? ת״פ מֵאַיִן woher ?

Откомандировывать, -ровать עָזוּד אֶל־ פ״ע הוּעַד אֶל־ נפ׳ שָׁלוּחַ בְּמַלְאֲכוּת, צִוָּה— aborbern. -ся נפ׳ הֻשְׁלַח— abgeordert werden.

Откопание חֲפִר, כְּרוּת ס׳ das Abgraben.

Откопать см. Откапывать.

Откормить см. Откармливать.

Откормка נ׳ אֲכֹס, מַרְבֵּק, מַאֲבוּס הַבְרִיא das Auffüttern.

Откосный ת׳ נָטוּי, תָּלוּל, מְשֻׁפָּה, נִשְׁפָּה abschüssig.

Откосъ, עָקוֹב, מוֹרָד ז׳ Abhang.

Откочёвывать, -чевать נָסוֹעַ חֲלָאָה (ישבי אהל) פ״ע הֵעָתֵק מִ־ weiter ziehen.

Откраивать, -кроить קָרוֹעַ מִ־ פ״ע גָּזוֹר—, כָּרוֹת— abschneiden. -ся נפעל הִכָּרֵת מִ־, הִגָּזֵר abgeschnitten werden.

Открещиваться פָּדָה נַפְשׁוֹ בְּהָרִים לָאֵל יָדוֹ פ״ח durch das Zeichen des Kreuzes sich losmachen.

Откровение מַחֲזֵה־שַׁדַּי, הִתְגַּלּוּת, מַרְאוֹת חָזוֹן, עֲדוּת, אֱלֹהִים Offenbarung.

Откровенность נ׳ יִשְׁרַת־לֵבָב, תֹּם—, בֹּר לֵב, אֱמוּן Offenherzigkeit. [richtig.

Откровенный ת׳ נֶאֱמָן; יְשַׁר־לֵב, אִישׁ אֱמוּנִים auf-

Откручивать, -крутить פ״ע הַתֵּר, פִּתֵּחַ חֲרָצָבָה הַמְּעֻבָּת losdrehen.

Открывать, -крыть (1 פ״ע גִּלָּה, חָשׂוּף, הֶעֱרָה; פָּתוּחַ aufdecken; öffnen О. глаза פָּקוֹחַ עֵינַיִם. О. рот פָּצָה פִּיו, —פָּתוּחַ. О. тайну גִּלָּה סוֹד. О. себя дорогу תּוּר, —מָצוֹא לוֹ דֶּרֶךְ. 2) פָּתוּחַ, הָחֵל אִפְּתַח בְּכִנּוֹר eröffnen. На гусляхъ открою притчу мою הוּחַל; הִפְתַּח; הִמָּצֵא, הִכָּעֵה; הִגָּלֶה נפ׳ חִידָתִי. -ся (1 entdeckt, eröffnet werden. 2) הִגַּד לְ־ אֶת־כָּל־לִבּוֹ פ״ח גִּלָּה סוֹדוֹ אֶל־ sich mittheilen.

Открытие גִּלּוּת, פִּתּוּחַ ס׳; הִגָּלוּת; הַמְצֵא תַעֲלֻמָה חֵקֶר הַעֲלֻמוֹת Entdekung.

Открыто מִבְּלִי הִסָּתֵר דָּבָר ת״פ offenherzig.

Открытый ת׳ (1 פָּתוּחַ, גָּלוּי, חָפוּי, חָשׂוּף offen, aufgedekt. 2) גָּלוּי כֹּל לְעֵין öffentlich. -тое море רַחֲבֵי־יָם. -тыми глазами פְּקוּחוֹת בְּעֵינַיִם. -тое поприще תּוֹכַחַת מְגֻלָּה. -тый листъ כְּפֶר הַגָּלוּי.

Открыть см. Открывать.

Откуда, -дова מֵאָן ? מֵאַיִן ? מֵאֵי־מִזֶּה ? ת״פ woher ?

Откупать, -купить קָנָה מִיַּד־ פ״ע פָּדָה בְּכֶסֶף; שָׂכוֹר, גָּאוֹל— abkaufen; pachten.

Откупать כָּלָה לְרַחֵץ פ״ע ausbaden.

Откупной הַשְּׂכִירָה, הַקָּנוּי ת׳ —gepachtet.

Откупоривать. Откупорить פִּתֵּחַ פ״ע (חוֹתַם נֵבֶל, שֵׁכָר בַּקְבּוּק) aufpfropfen. -ся נפ׳.

Откупорка מִפְתַּח פִּי־בַקְבּוּק נ׳ Lespfropfung.

Откупщик קוֹנֶה מַקַּח־מַס ז׳ שׂוֹכֵר תְּבוּאוֹת מַס Pachter. -щица נ׳.

Откупщичий אֲשֶׁר לַשּׂוֹכֵר תְּבוּאוֹת מַס ת׳ Pächters-.

Откуп קִנְיַן תְּבוּאוֹת מַס, שְׂכִירַת־מַס, מִקְנַת־מַס ז׳ Pacht.

Откусывать, -кусать, -сить נָשׁוֹךְ מִ־ פ״ע abbeißen.

Откýтывать, -кýтать פ״ע חָפַשׂ, פִּתֵּחַ הַמַּעֲטֶה, הִגְלָה, הֵהָשֵׁף נפ׳ בְּלַע פְּנֵי־הַלּוּט lockeln. -ся נפ׳ sich l.

Откýшать 1) פ״ע בְּלַה לֶאֱכוֹל abspeisen. 2) טָעוּם versuchen.

Отлагáтельство ס׳ הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד Aufschub. Дѣло не тéрпитъ отлагáтельства אֵין לְאַחֵר הַדָּבָר.

Отлагáть см. Откладывать. -ся פ״ח הִתְבָּרֵץ מִ־ פ״ע נָטָה מֵעַם־, נָזַר, הָזוּר מֵעַל־, הִסּוֹג מֵאַחֲרֵי־, מָרוּד בִּ־ abfallen.

Отлáмывать פ״ע שָׁבוֹר מִ־ — פָּרוֹס abbrechen. -ся נפ׳.

Отлегáть, -лéчь פ״ע צָלוּל, הִשְׁקַע, יָרוּד מָטָה sich legen, leichter werden. У меня́ отлегло́ на сéрдцѣ הָמַת רוּחִי שָׁכְבָה; לִבִּי עָמַד מִזַּעְפּוֹ.

Отлéглый ת׳ נִשְׁקָע abgesetzt. -лое -горе. יָגוֹן עוֹבֵר.

Отлéживать, -лежáть פ״ע שָׁכוֹב עַל־ (צדו) עַד־לְחָלִי פ״ח הֵטִיב; שָׁכוֹב בְּדֵי־הַחֲלִיף כֹּחַ sich wund liegen. -ся פ״ח טַעֲמוֹ מְנוּחוֹ sich liegend erholen.

Отлетáть 1) פ״ע עוּף מִ־ — הִתְעוֹפֵף wegfliegen. 2) נָתוֹר מִ־ — נָתַר abspringen.

Отлётный ת׳ נוֹדֵד בְּיָעֵף, מְעוֹפֵף הָלְאָה מִ־ wegflie-

Отлётъ ז׳ מְעוּף הָלְאָה, יָעֵף מִ־ Abflug. [gend.

Отлетéть см. Отлетáть

Отлéчь см. Отлегáть.

Отливáть 1) פ״ע הַגֵּר — יָצוֹק, שָׁפוֹךְ מִן־ abgießen. 2) הִתְנוֹצֵץ פ״ע נָסוֹךְ מַסֵּכָה, יָצוֹק, הַתֵּךְ gießen. 3) הִתְנוֹסֵס schillern. -ся נפ׳ הִגָּנֵר — הָשָׁפֵךְ מִ־ הוּצַק — הָתֵךְ abgegossen werden. Отлью́тся во́лку овéчьи слёзки דִּמְעַת עֲשׁוּקִים לֹא־תִשְׁכַּח.

Отлúвка נ׳ הַתֵּיךְ, יְצִקָה (הַמַּצָּק), צִקָּת Guß.

Отливщикъ ז׳ יוֹצֵק, מַתִּיךְ Gießer.

Отлúвъ 1) ז׳ מוּצָק, יְצִקָה Guß. Машúны одного отлúва מוּצָק אֶחָד לַמְּכוֹנוֹת. 2) סַכּ מַיִם אֶחוֹר Ebbe. 3) הָסֵר מַיִם זֹהַר, נֹגַהּ, בָּרָק, בְּרַק־יִפְעָה Farbenspiel.

Отлúзывать, -зáть פ״ע לָקַק מֵעַל־ ablecken.

Отлúть см. Отливáть.

Отличáть, -чúть 1) פ״ע הִכִּיר, הִבְדִּיל בֵּין־ unterscheiden. 2) יָדוּעַ מִכָּל־, בָּחוּר בִּ־ הִכִּיר פְּנֵי־, הִפְלָה auszeichnen. -ся 1) נפ׳ הִכִּיר sich unterscheiden. 2) פ״ח הִגְדִּיל — הִבְלִיא לַעֲשׂוֹת, הִפְלָה מַעֲלָיו sich auszeichnen.

Отличéніе ס׳ הַבְדָּלָה, הַכָּרָה das Unterscheiden.

Отличествовать (-ствую) הִפְלָה מִ־ פ״ע sich unterscheiden. [denheit.

Отличúтельность נ׳ הַכָּרָה, מִבְחָר, מוּתָר Verschie-

Отличúтельный ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ יִכַּר Unterscheidungs-.

Отличіе 1) ס׳ הִבְדֵּל, אוֹת מַבְדִּיל* Unterschied. 2) כָּבוֹד, יֹקֶר, מִיטָב, מוּתָר, מִבְחָר Auszeichnung.

Отлúчный ת׳ טוֹב לְהַפְלִיא, נִבְחָר, טוֹב מְאֹד מְאֹד נַעֲלֶה, מְכֻלָּל־ ausgezeichnet.

Отлогúй ת׳ מְשֻׁפָּה, נִשְׁפָּה, תָּלוּל, נָטוּי, נִבְנָן steil.

Отлóгость נ׳, -лóгъ ז׳ מוֹרָד, נְטוּת, מִשְׁקָע, צֵלַע, שִׁפּוּי* Abhang.

Отложéніе 1) ס׳ see Откладка. 2) מָנִיד בִּ־ Abfall.

Отложúть, -ся см. Отлагáть, -ся.

Отломáть, -мúть см. Отлáмывать. [Abbruch.

Отлóмка נ׳, -лóмъ ז׳, -млéніе ס׳ שֶׁבֶר מִ־ — שָׁבַר

Отлóмокъ (-мка) ז׳ שֶׁבֶר, נִפְץ, מִכְתָּה Bruchstück.

Отлýпливать, Отлупúть פ״ע פִּצֵּל מִ־ חִשּׁוּף, קִלֵּף abhülsen.

Отлучáть, -чúть פ״ע הִפְרִד מֵעַל־ הִרְחִק; הִבְדִּיל מֵעַל־ absondern. -ся פ״ח הִבָּדֵל מִתּוֹךְ; הִפָּרֵד מֵעַל־ sich abs.

Отлучéніе ס׳ הִבְדִּיל מֵעַל־, הַפְרֵיד הִרְחִיק מִתּוֹךְ־ חֵרֶם, מַחֲשָׁךְ Ausschließung.

Отлýчка נ׳ מוּשׁ מִתּוֹךְ, רְחָקָה מֵעַל־ Abwesenheit.

Отлыгáться פ״ח הִצֵּל בְּשָׁוְא נַפְשׁוֹ, פָּטוֹר מִפְּנֵי... בְּכָזָב sich herausrücken. [chen.

Отлынивать, -нять פ״ע חָדוֹל מִ־ הָלְאָה — auswei-

Отлѣзáть, -лѣзть פ״ע זָחוֹל הָלְאָה מִ־ wegkriechen.

Отлѣпливать, -плять, -пúть 1) פ״ע הָרוֹס טִיחַ־ הַתֵּר דָּבֵק loskleben. 2) הָתַם לְעַשּׂוֹת (כלי יוצר) modelliren. -ся פ״ח הֵחָרֵס מִטִּיחַ (דָּבָק) sich abkleben.

Отмáливать, Отмолять, -лúть פ״ע מָלַט בִּשְׁאֵלָתוֹ הַצֵּל בִּתְחִנָּתוֹ abbeten. -ся פ״ח מָלַט נַפְשׁוֹ בִּשְׁאֵלָתוֹ כִּפֵּר בִּתְחִנָּתוֹ פְּנֵי־ sich losbitten.

Отмáлчиваться פ״ח חָשָׂה מִ־ הֶחֱרִישׁ מִכְּלִי עֲנוֹת דָּבָר keine Antwort geben.

Отмáлывать, -молóть פ״ע כָּלָה לִטְחֹן ausmahlen.

Отмáнивать, -нúть פ״ע הִטָּה לְבַד־ מֵאַחֲרֵי־ ablocken.

Отмáтывать, -мотáть פ״ע פִּתֵּחַ אֲגֻדָּה, הִתֵּר צְנִפָּה abwickeln.

Отмáхивать, -хáть, -хнýть 1) פ״ע הִשִּׁיב מִ־ — הִתֵּם, כִּלָּה בְּחִפָּזוֹן גָּרַשׁ בִּתְנוּפַת־יָד wegjagen. 2) רָשׁ בִּתְנוּפַת־יָד rasch fertig machen. 3) כָּרוֹת, גָּזוֹר, עָשׂוֹק, חָמוּס מִ־ abschneiden. -ся פ״ח הֵאָבֵק בִּתְנוּפַת־יָדוֹ עִם־ sich abwehren. [Schwung.

Óтмахъ ז׳, Óтмашь, Отмáшка נ׳ תְּנוּפַת־יָד לְהָנִיס אֶת־

Отмежёвываніе ס׳ הַגְבִּיל Abmeßung. [abmessen.

Отмежёвывать, -жевáть פ״ע הִגְבִּיל, הַגְבָּלָה, מָדוֹד תְּכוּנִית

Отмéлистый ת׳ מָלֵא עִיֵּי־חוֹל (דרכי הים) voll Sandbänken.

Отмель, -мéлина נ׳ עִי־חוֹל (בקדקד הים) Sandbank.
Отмерзáть, -мёрзнуть פ״ע נִגּוֹעַ מִקֹּר abfrieren.
Отмёрзлый מְכֻה קָרָה, נִצְמַת מִקֹּר ת׳ abgefroren.
Отметáть, -мести־ מְ־ טַאטֵא, — יָעֹה — סָחַה, כַּפֵּה abfegen.
Отметáть (-тáю, -тáешь) -метнýть (1 פ״ע הִשְׁלִיךְ, הָלְאָה — זָרוֹק wegwerfen. 2) תָּעַב, נָטוֹשׁ, נִנּוֹחַ verwerfen. -ся נפ׳.
Отмокáть, -мóкнуть פ״ע רָטוֹב וְהִמֵּק feucht werden.
Отмолúть см. Отмáливать.
Отмолóть см. Отмáлывать.
Отмолчáться см. Отмáлчиваться.
Отморáживать, -рóзить פ״ע הַצְמֵת מִצִּנַּת־קֹר abfrieren lassen. Отморóзилъ рýку יָרוֹ עָשְׂתָה מִקֹּר הִכָּה מִצִּנַּת־קֹר abfrieren. -ся פ״ח
Отмстúтель ז׳ גּוֹאֵל, נוֹקֵם נִקְמַת־ Rächer. -льница נ׳.
Отмщáть, -мстúть (комý за) פ״ע נָקוֹם נִקְמַת־ rächen. -ся הִנָּקֵם נפ׳ gerächt werden.
Отмщéніе ס׳ נְקָמָה עַל־ Rache.
Отмывáть פ״ע כִּבֵּס מִ־ פ״ע הָדַח, — שָׁטוֹף abwaschen. -ся נפ׳ שָׁטוֹף abgewaschen werden.
Отмы́вка נ׳ כִּבֻּס, שְׁטֹף, הָדִיחַ das Abwaschen.
Отмыкáть פ״ע פָּתוֹחַ; פָּתַח auffschließen. -ся נפ׳ הִפָּתֵחַ aufgeschloßen werden.
Отмы́кать פ״ע כָּלָה לַחְבֹּט פִּשְׁתִּים ausheccheln. О. своё מָלֵא יְמֵי־עָנְיוֹ גרפה [grobe
Отмы́чка נ׳ וָו לְמַפְתֵּחַ Nachschlüßel.
Отмѣ́на ז׳, -мѣнúть ס׳ שִׁים אַחֵר תַּחַת־ Abänderung; Abschaffung. О. закóна הָסִיר חֹק, — כִּטּוּל*.
Отмѣ́нный ת׳ נִפְלָה, נִפְלָא ausgezeichnet.
Отмѣня́ть, -нúть פ״ע הָמַר, שִׁנֵּה, הֶעֱבִיר, הֵפֵר, בִּטֵּל* abschaffen. О закóнъ הָסִיר — הָשַׁב חֹק. -ся נפ׳ הוּפַר, הֻמַּר aufgehoben werden.
Отмѣ́ривать, -мѣ́рять, -мѣ́рить פ״ע כּוֹל, מָדוֹד, תָּכַן abmessen. -ся נפ׳ הֻמַּד abgemessen werden.
Отмѣ́та, -тка, -тина נ׳ תָּו, אוֹת, צִיּוּן Zeichen.
Отмѣчáть, -мѣ́тить פ״ע תָּאָה, סָמוֹן, הִתְוָה תָּו, רָשׁוֹם bezeichnen. О. себѣ́ לוֹ הִתְאַוָּה (במדבר לד).
Отмякáть, -мя́кнуть פ״ע הִמֵּק, רָכוּךְ weich werden.
Отмя́клый ת׳ מְרֻכָּךְ, נִמֵּק weich geworden.
Отнесéніе ס׳ (1 נְשֹׂא אֶל־, — שְׂאֵת das Wegtragen. 2) מְנוֹת בֵּין־, חֶשְׁבּוֹן לְ־ Anrechnung.
Отнимáть, -нять פ״ע (1 לָקוֹחַ מִ־, — הִצֵּל — גָּזוֹל, אָסוֹף מִ־ wegnehmen. 2) הִכְבִּיל מִ־; גָּדוֹעַ, כָּרוּת הֵעָתֵק מִשְּׁדֵים abnehmen. О. отъ груди הֵעָתֵק מִ־
Отнóга נ׳ רֹכֶס הָר, — קֶרֶן — סְעִיף Nebengebirg.
Отнóрокъ (-рка) ז׳ צֵלַע מָאוֹרֶת שׁוּעָלִים Seitenhöhle
Относительно ת״פ עַל־דְּבַר, אֹדוֹת bezüglich.
Относительный ת׳ עוֹמֵד בְּעֶרֶךְ (בְּיַחַשׂ) אֶל־, נֶעֱרָךְ, תָּנוּי* bezüglich. -ное мѣстоимéніе מִלַּת הַיַּחַס (בדקדוק).
Относúть (-ношý), -нести, -нéсть פ״ע (1 נָשָׂא אֶל־ הֵעָתֵק מִ־, נָשָׂא הָלְאָה wegtragen. 2) חָשׁוֹב אֶל־ — מָנָה, — יָחַשׂ beziehen auf... -ся נפ׳ (1 הֻחְשַׁב לְ־, הִתְיַחֵשׂ — הֻמְנָה בֵּין־. 2) כָּנָה בִּכְתָב אֶל־ sich schriftlich wenden. Дѣ́ло э́то ко мнѣ́ не относится מַה־לִּי וּלְדָבָר הַזֶּה? עִנְיָן זֶה לֹא־לִי הוּא.
Отночевáть פ״ע (עתיד -ночýю) הָתַם לָלִין durchnachten.
Отношéніе ס׳ (1 יַחַשׂ, עֶרֶךְ Verhältniß. 2) סִפֵּר, גִּלּוּי אֶל־ Mittheilung.
Отны́нѣ ת״פ מֵעַתָּה, מֵהַיּוֹם הַזֶּה וָמָעְלָה von jetzt an.
Отнѣ́киваться, -каться פ״ח כָּחַשׁ, אָמוֹר לֹא — כִּחֵשׁ, מְאוֹמָה sich losmachen; leugnen.
Отню́дь לֹא לֹא ת״פ keineswegs. Отню́дь не לֹא״״
Отня́тіе ס׳ (1 גְּזֵלָה, קְחַת מִ־ Wegnahme. 2) יְבֹשֶׁת, חֲיוֹת כָּאֵבוֹן Lähmung.
Ото см. Отъ.
Отобр — см. Отбир—. [Mittagessen.
Отобѣ́дать פ״ע כָּלָה לֶחֶם־הַצָּהֳרַיִם abspeisen das
Отовсю́ду ת״פ מִכָּל־, מִכָּל־מָקוֹם von allen Seiten.
Отогнáть см. Отгоня́ть.
Отогну́ть см. Отгибáть.
Отогрѣвáть, -грѣ́ть פ״ע חִמֵּם, הֶחֱם erwärmen. -ся (1 הֻחַם, חָמוֹם נפ׳; הִתְחַמֵּם sich erw.
Отодвигáть, -двúнуть פ״ע הִכָּעֵ מִ־, — הֵעָתֵק, הִתֵּק הָלְאָה abschieben. -ся נפ׳ עָתוּק מִמְּקוֹמוֹ, הֻזַּח, — הִנָּתֵק — הִנָּתֵק sich absch. Отодвинься קְרַב אֵלַיִךְ, גֵּשׁ־הָלְאָה.
Отодрáть см. Отдирáть.
Отожествля́ть, -вúть פ״ע הִכִּיר לְדָבָר אֶחָד עִם־ (הַמָּה) הַשָּׁוָה עִנְיָן לְעִנְיָן als übereinstimmend anerkennen. -ся נפ׳ הֻחְשַׁב לְאֶחָד עִם־ übereinstimmen
Отозвáть см. Отзывáть.
Отойти́ см. Отходи́ть.
Отóкъ ז׳ (1 אִי eine Halbinsel bildende Krümmung eines Flusses. 2) חֲלִי־הַמַּיִם, הִדְרוֹנָן* (ברכות כה)
Отолгáться см. Отлыгáться. [Wassersucht.

Отолстѣ́ть פ״ע עָשׂוֹת, כְּשׂה עָבֹה dick werden.
Отолстѣ́лый ת׳ עָשֵׁת, עָבֶה dick geworden.
Отомкну́ть см. Отмыка́ть.
Отомсти́ть см. Отмсти́ть.
Отоня́ть, -ни́ть חִדֵּד, הָדַק פ״ע dünner machen.
Отопи́ть см. Ота́пливать.
Ото́пка ז׳ הַשִּׂיק, מִשֵּׂק תַּנּוּר Beheizung.
Отопрѣ́вать, -рѣ́ть הִמַּק מִזֵּעָה וְנָפוֹל פ״ע vom Schwitzen morsch werden.
Отопрѣ́лый נָמֵק מִזֵּעָה ת׳ beschwitzt.
Отопта́ть см. Ота́птывать. [mit Band.
Отора́чивать תִּפֵּר פְּתִיל לִשְׂפַת־בֶּגֶד פ״ע einfassen
Оторопѣ́лость פַּחַד, מֹרַךְ־לֵב נ׳ Furchtsamkeit.
Оторопѣ́лый ת׳ מְבֹהָל, רַךְ־לֵבָב, נִמְהָר furchtsam.
Оторопѣ́ть פ״ע הִבָּהֵל, הֻתְּפַן bestürzt werden.
Оторочи́ть см. Отора́чивать.
Оторо́чка נ׳ שָׂפָה מִפְתִּיל לְפִי־בֶגֶד Saum von Band.
Отосла́ніе ס׳ מִשְׁלָח, שִׁלּוּחַ מ־ das Wegschicken.
Отосла́ть см. Отсыла́ть.
Ототкну́ть см. Оттыка́ть. [Luft benehmen.
Отохо́чивать, -хо́тить פ״ע הִטָּה לְבָב... מֵעַל־ die
Отоща́лость נ׳, -ща́ніе ס׳ יָשַׁח רָזוֹן (מיכה ו, יד) Abmagerung.
Отоща́лый דַּק־בָּשָׂר, דַּל, רָזֶה ת׳ abgemagert.
Отощева́ть, -ща́ть כָּשׁוֹל מִצּוֹם, מָעוֹט, הִדֵּל, הֵרָזֶה פ״ע abmagern.
Отпада́ть, -па́дывать, -па́сть הִנָּדֵעַ וְנָפוֹל 1) פ״ע abfallen. 2) פָּשׁוּעַ בִּ־, הִסּוֹג־, הִנָּזֵר־, סוּר מֵאַחֲרֵי־ abtrünnig werden.
Отпаде́ніе ס׳ 1) שַׁלֶּכֶת, נֹפֶל מ־ Abfall. 2) מֶרֶד, בֶּגֶד, מַעַל Abtrünnigkeit. [gefallene Frucht.
Отпа́докъ (-дка), -па́дышъ ז׳ פְּרִי נוֹפֵל, נִבֵּלֶת abs
Отпа́ивать, -пая́ть הַתֵּר דֶּבֶק צוֹרֵף פ״ע loslöthen. -ся הִתֵּר דֶּבֶק צוֹרֵף נפ׳ sich l. [mit Milch pflegen.
Отпа́ивать, -пои́ть הִרְוָה, דִּשֵּׁן בְּחָלָב, הִלְעִט פ״ע
Отпа́йка נ׳ הֶרֶם הַדֶּבֶק Loslöthung.
Отпа́лзывать זָחוֹל הָלְאָה פ״ע wegkriechen.
Отпа́ливать, -ли́ть יָרָה זִקִּים וְהָגֵן עַל־ פ״ע abfeuern. -ся הִלָּחֵם בְּפַחֲי־אֵשׁ פ״ח sich durch Schießen vertheidigen.
Отпа́лый ת׳ הַנּוֹפֵל מֵעַל־, הַנִּתָּק— abgefallen.
Отпа́ривать, -рить הֶחֱם לְרַכֵּךְ, חִמֵּם וְהָרַךְ פ״ע abbähen, -baden. -ся נפ׳.
Отпа́рывать, Отпоро́ть הִתֵּר תְּפָר, הִתֵּק פ״ע. -ся נפ׳.
Отпа́сть см. Отпада́ть.
Отпа́хивать, -ха́ть כִּלָּה לַחָרֵשׁ פ״ע הִשְׁלֵם, הֻתַּם— ausackern.
Отпа́хивать, -хну́ть הִשֵּׁב בִּתְנוּפַת־יָד, גָּרַשׁ abwedeln. -ся הִשֵּׁב מֵעָלָיו פ״ח, הָפַח— sich abwehren.
Отпа́шка נ׳ כִּלּוֹת חָרִישׁ, תֹּם— Beendigung des Ackerns.
Отпая́ть см. Отпа́ивать.
Отпека́ть, -пе́чь כָּלָה לָאֲפוֹת פ״ע ausbacken.
Отпере́ть (עתיד отопру́) см. Отпира́ть.
Отпеча́таніе ס׳, -ча́тка נ׳ חֶרֶט, הַדְפָּסָה Abdruck
Отпечатлѣ́вать, -лѣ́ть שׂוֹם כַּחוֹתָם, חָרוֹת, הִקָּה פ״ע ausprägen. -ся הִנָּדַע, הִבֵּר; הֻחַק פ״ח, הִנָּדַע־עַל־ sich einprägen. [Abdruck.
Отпеча́токъ (-тка) ז׳ חֶרֶט, מִחֲקָה, סֵמֶל־דְּמוּת,
Отпеча́тывать, -тать הִקָּה בַּחֶרֶט, הִדְפֵּס פ״ע abdrucken. -ся הֻחַק בַּחֶרֶט נפ׳ abgedruckt werden.
Отпива́ть, -пи́ть שָׁתָה מְעַט מ־ 1) פ״ע abtrinken. 2) כִּלָּה לִשְׁתּוֹת das Trinken beendigen. [absägen.
Отпи́ливать, -ли́ть גָּזַר בַּמַּשּׂוֹר פ״ע; גָּזוֹר בַּמַּנְסָרָה
Отпи́лка נ׳ כְּרֹת בַּמַּשּׂוֹר Absägung. [Stück.
Отпи́локъ (-лка) ז׳ גֵּזֶר כָּרוּת בַּמַּשּׂוֹר abgesägtes
Отпира́ніе ס׳ פִּתָּח, מִפְתָּח das Oeffnen.
Отпира́тельство ס׳ כַּחַשׁ, כַּחַד das Leugnen.
Отпира́ть פָּתוּחַ פ״ע öffnen. -ся 1) נפ׳ הִפָּתֵחַ geöffnet werden. 2) פ״ח כִּחֵשׁ leugnen.
Отпирова́ть כִּלָּה הַמִּשְׁתֶּה פ״ע das Festgelag beendigen.
Отпи́сывать, -са́ть הִתְרִים רְכוּשׁ פ״ע בְּתוֹב חֶרֶם עַל־ גְּנָכִים gerichtlich einziehen. -ся 1) פ״ח עָנָה עִם־הַסֵּפֶר schriftlich antworten. 2) הִשְׁמַט מִ־ בְּדִבְרֵי־ סֵפֶר, —פָּטוּר schriftlich von sich abfertigen.
О́тпись נ׳ см. Отповѣ́дь. [wegstoßen.
Отпихивать, -ха́ть, -хну́ть הָדוֹף הָלְאָה, דָּחָה פ״ע
Отпла́та נְמוּל, שִׁלְמָה, שִׁלּוּם נ׳ Vergeltung.
Отпла́чивать, -плати́ть גָּמוֹל, שִׁלֵּם לְ־ פ״ע bezahlen. -ся פָּדָה נַפְשׁוֹ מִ־, שִׁלֵּם נִשְׁיוֹ, הָשֵׁב חוֹבוֹ פ״ח sich loskaufen.
Отплёвывать, -плева́ть, -плю́нуть יָרַק פ״ע ausspeien. -ся יָרוֹק בְּבוּז פ״ח verächtlich spucken.
Отплёскивать שָׁטוֹף הָלְאָה פ״ע wegspülen.
О́тплескъ ז׳ שִׁטֵּף דְּכִי גַּלִּים Wellenschlag.
Отплета́ть, -плести́ הִתֵּר מַחֲלָפָה פ״ע. [segeln.
Отплыва́ть, -пли́ть שָׁחָה הָלְאָה פ״ע, —שׁוּט abs
Отплы́тіе ס׳ מַסַּע־אֳנִיָּה הָלְאָה das Absegeln.
Отпля́сывать, -пля́ть כִּלָּה לָחוּל פ״ע הָתַם מָחוֹל austanzen. -ся הִתְמַלֵּט מִ־ פ״ח, הִנָּצֵל— sich losmachen.
О́тповѣдь נ׳ מַעֲנֶה תְּשׁוּבָה Antwort. -вѣ́дный,

-вѣдной ת׳.

Отпой הָנִיק, שִׁקּוּי לְהַבְרִיא, רְוָיָה ז׳ Milchpflege.

Отпоить см. Отпа́ивать. [הָדַם abspülen.

Отполаскивать, -полоска́ть, -кну́ть פ״ שָׁטוּף,

Отползáть, -лзти см. Отпа́лзывать.

Отпоро́ть см. Отпа́рывать.

Отпо́ръ ז׳ הַדֹּף, מְדֻהָה אָחוֹר — Widerstand.

Отпо́стничать פ״ע, -пости́ться פ״ח הָתַם, כָּלָה צוֹמוֹ תַּעֲנִיתוֹ ausfasten.

Отпотѣ́ть פ״ע כָּלָה עֵת הַזֵּיעַ ausschwitzen.

Отправитель ז׳ מְשַׁלֵּחַ, שׁוֹלֵחַ Absender. -льница נ׳.

Отпра́вка נ׳, -влéніе ס׳ (1 מִשְׁלָח, שִׁלּוּחַ Absendung. 2) מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה, מַעֲבָד Verrichtung.

Отправля́ть, -пра́вить פ״ע (1 שִׁלַּח, שָׁלוֹחַ; הִצְעִד לְ־ weggeschicken. 2) עָשָׂה מַעֲשֵׂהוּ, כֹּהֵן, עָבוֹד עֲבוֹדָתוֹ verrichten. О. богослуженіе עָבוֹד עֲבוֹדַת יְיָ. -ся (1 שִׁלּוּחַ, הִשְׁלַח נפ׳ weggeschickt werden. 2) מִ־ פ״ח (נָסוֹעַ) הָלוֹךְ hingehen, abreisen.

Отпра́здновать פ״ע הִשְׁלִים חָג; מִלֵּא — abfeiern.

Отпра́шивать, Отпроси́ть פ״ע בִּקֵּשׁ לִפְטוֹר frei, los bitten. -ся פ״ח הִשְׁאֵל מִ־ sich Urlaub erbitten.

Отпры́гивать, -пры́гнуть פ״ע דִּלֵּג הָלְאָה, קִפֵּץ מִ־ abspringen.

Отпры́скивать, -сну́ть (1 הִזָּה פ״ע, זָרַק besprizen. 2) נָזַה פ״ע, זָרַק zurückspritzen.

О́тпрыскъ ז׳ כַּד, יוֹנֵק, עָנָף, חֹטֶר, יוֹנֶקֶת, שֶׁלֶחָה Sprößling, Nebenzweig.

Отпряга́ть פ״ע פִּתֵּחַ סוּס מֵרֶכֶב abspannen.

Отпряда́ть, -пря́сть פ״ע כָּלָה מַטְוֶה־ ausspinnen.

Отпря́дывать, -пряда́ть, -пря́нуть פ״ע דִּלֵּג הָלְאָה, הָרוֹג (נָתוֹר) מִמְּקוֹמוֹ zurückspringen.

Отпря́чь см. Отпряга́ть. [jagen.

Отпу́гивать פ״ע הֶחֱרִד מִ־ פ״ע, כַּהֵל — verscheuchen, ver-

Отпуска́ть, Отпусти́ть פ״ע (1 פָּטוֹר, נָתוֹן לְלֶכֶת, שִׁלַּח weglassen. О. кла́ссы פָּטוֹר מַהֲלִיכוֹת בֵּית־סֵפֶר. 2) נָתוֹן לְ־, הָרַם — מָנָה — herausgeben. О. ему́ по бу́лкѣ хлѣ́ба на день נָתוֹן לְ־ כִּכַּר־לֶחֶם לַיּוֹם. О. вину́ נָשָׂא עָוֹן, כִּפֵּר — О. по́ясъ פִּתֵּחַ הָאַזּוֹר, הִתִּיר הַחֲגוֹר. О. поводá́ שִׁלַּח רֶסֶן. О. во́лосы שִׁלַּח שֵׂעָר־רֹאשׁוֹ, פֶּרַע. -ся נפ׳. גָּדַל פֶּרַע שְׂעַר־רֹאשׁוֹ [Freibrief.

Отпускна́я נ׳ חֲפִשָּׁה, סֵפֶר־שִׁלּוּחִים, —שִׁטַּר־שִׁחְרוּר

Отпускно́й ת׳ חֲפִשָּׁה, שִׁלּוּחִים — frei gelassen. О. билéтъ סֵפֶר חֲפִשָּׁה. О. солда́тъ אִישׁ צָבָא נָקִי לְבֵיתוֹ. О. товáръ עִזְבוֹן, רְכֻלָּה מוּצֵאת.

О́тпускъ ז׳ (1 חֲפִשָּׁה, שִׁלּוּחִים, רְשִׁיוֹן לְלֶכֶת Urlaub. 2) עִזְבוֹן, מִשְׁלוֹחַ Versendung.

Отпусти́ть см. Отпуска́ть. [ный ת׳.

О́тпустъ ז׳ תְּפִלָּה אַחֲרוֹנָה Schlußsegen. -сти́тель-

Отпу́тывать, -пу́тать פִּתֵּחַ הַרְצָבָה, הִתִּר אֲגֻדָּה, הָמַשׁ, הִנְצַל מִמּוֹקֵשׁ סְבוּכָה loswickeln. -ся פ״ח צוֹאֲרוֹ מִ־ sich losmachen.

Отпуща́ть см. Отпуска́ть.

Отпуще́ніе ס׳ שִׁלּוּחִים, חֲפִשָּׁה, וְשִׁיוֹן לָלֶכֶת Entlassung. Годъ отпуще́нія שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה. О. грѣхо́въ כִּפּוּרִים, סְלִיחָה.

Отпу́щенникъ ז׳ חָפְשִׁי, נָקִי לְבֵיתוֹ, — פָּטוּר (דה״א ט׳, לג) Freigelassener. -нница נ׳. [amt.

Отпѣва́льный ת׳ אֲשֶׁר לַקִּינָה עַל־מֵת zum Todten-

Отпѣва́ніе ס׳, -пѣ́въ ז׳ קִינָה עַל־מֵת, מִסְפֵּד Todtenamt.

Отпѣва́ть, -пѣ́ть פ״ע (1 כָּלָה לָשִׁיר aussingen. 2) קוֹנֵן, סָפוֹד לְ־, עַל־מֵת ein Todtenamt halten.

Отпѣ́тый ת׳ אֲשֶׁר נִשְׂאוּ עָלָיו קִינָה, נִסְפָּד für den die Todtenmesse abgehalten ist. О. ду́рень אֱוִיל שֹׁגֶה בְּאִוַּלְתּוֹ.

Отрабо́тывать, -бо́тать פ״ע (1 הִתַּם, כָּלָה מְלָאכָה, עֲבוֹדָה ausarbeiten. 2) יָצוֹר, כְּלוֹל הָרוֹשֶׁת, יָפֶה — bearbeiten. 3) שִׁלֵּם נִשְׁיוֹ בַּעֲבוֹדָתוֹ, עָבוֹד בְּעַד־ abarbeiten.

Отра́ва נ׳ סַמֵּי־מָוֶת, רֹאשׁ, רַעַל Gift. [ца נ׳.

Отрави́тель ז׳ מַמִּית בְּסַמֵּי־מָוֶת Vergifter. -льни-

Отравле́ніе ס׳ קֶטֶל בְּסַמֵּי־מָוֶת (בְּסַמֵּי־מָוֶת) Vergiftung.

Отра́вливать, -вля́ть, -ви́ть פ״ע הֵמִית בְּסַמֵּי־רַעַל, הִשְׁקָה סַמֵּי־רוֹשׁ vergiften.

Отра́вный ת׳ אֲשֶׁר מָוֶת (רַעַל) בּוֹ giftig.

Отра́да נ׳ שִׂמְחַת־לֵב, מְשׂוֹשׂ נֶפֶשׁ, עֹנֶג Erquickung.

Отра́дный ת׳ מְשַׂמַּח־לֵב, מְשִׁיב נֶפֶשׁ erquikend.

Отража́тельный, -зите́льный ת׳ מָשִׁיב אָחוֹר (קרני אור וחם) zurückspiegelnd.

Отража́ть, -зи́ть פ״ע (1 הִכָּה (אויבו) אָחוֹר, הִתִּיק — zurückschlagen. 2) הִנִּיחַ אוֹרוֹ, הָשִׁיב אָחוֹר (קרני אור וחם) abspiegeln. -ся נפ׳ נִגְהֵי קַרְנֵי אוֹרוֹ, הָשִׁיב קַרְנֵי אוֹרוֹ sich abspiegeln.

Отраже́ніе ס׳ הַכּוֹת אָחוֹר das Zurückschlagen. О. свѣ́та שׁוּב חִצֵּי־אוֹר אָחוֹר, נִגְהֵי־אוֹר.

Отра́ивать, Отроя́ть, Отро́ить פ״ע הִפְרִד עֲדַת־ דְּבוֹרִים einen Bienenstock theilen. -ся פ״ח (דבורים) הִפְרֵד לְעֵדָה לְבַד sich aus dem Bienenschwarm abtheilen.

О́трасль נ׳ צֶמַח, יוֹנֵק, שָׁתִיל, סְעִפָּה Sprößling.

Отраст—, Отрас— см. Отро—.

Отрéбъ ז׳, -рéбіе ס׳ מוֹץ; סִיגִים das Untaugliche.

Отрезвле́ніе ס׳ הִתְעוֹרֵר מֵיֵינוֹ, צֵאת הַיַּיִן מִ־ Er-

nüchterung.

Отрезвля́ть, -ви́ть פ״ע הָסִיר יַיִן אִישׁ מֵעָלָיו nüchtern machen. -ся פ״ח הֵעוֹר—,יָקוּץ (הָקִיץ) מִיֵּינוֹ nüchtern werden.

Отрека́ть פ״ע כִּחֵשׁ בְּ־, כָּחַד הָנָא ableugnen. -ся פ״ח 1) כִּחֵשׁ, עָזוֹב, מָאַן, יָאַשׁ לִבּוֹ מִ־ sich entsagen. 2) לֹא־הוֹדָה, בְּ־ verleugnen.

Отрекоменд—см. Рекомендация.

Отре́пки ז״ר נְעוּרֵת־פִּשְׁתִּים Werg.

Отре́пливать, -па́ть פ״ע (פִּשְׁתִּים) נָעוֹר, חָכוֹט— zerzupfen, hecheln. [Lumpen.

Отре́нье ס 1) נְעוּרֹת Werg. 2) מְלָחִים, בְּלוֹיֵי־סְחָבוֹת

Отрече́ніе ס הַנָּזֵר מִ־; עָזוֹב דִּבְרֵי־ Entsagung.

Отри́нуть פ״ע הָדוֹף מִפָּנָיו, הִדִּיחַ אָחוֹר, הַזְנַח verwerfen. -ся פ״ח הִנָּזֵר מֵאַחֲרֵי־, הִסּוֹג— abfallen.

Отрица́ніе ס׳ כִּחַשׁ, כִּחַשׁ בְּ־, תְּנוּאָה Verneinung.

Отрица́тель ז׳ מְכַחֵשׁ בְּ־, מְכַחֵד, מַגִּיא Verleugner.

Отрица́тельный ת׳ מַגִּיא, מוֹנֵעַ, מֵפִיר verneinend.

Отро́гъ ז׳ קְרַן־הָר, מְצוּק רֹכֶס Gebirgszweig.

Отро́дье ס׳ הַרְבּוּת, זֶרַע, צֶאֱצָאִים, עֵקֶר Ausgeburt.

Отро́екъ (-ро́йка) ז׳ כְּלוֹבֶת עֵדַת־דְּבוֹרִים abgelegter Bienenstock.

Отрожда́ть, -роди́ть פ״ע הוֹלִיד, הִצְמִיחַ gebären. -ся פ״ח הוֹלִיד, צָמוּחַ, שָׁגָה sich fortpflanzen.

Отроковица נ׳ בְּתוּלָה, נַעֲרָה (עד מ״ו שנים) Mädchen.

О́трокъ ז׳ נַעַר, עוֹל יָמִים (עד מ״ז שנים) Knabe.

Отроста́ть, -рости́ פ״ע צָמוּחַ שֵׁנִית wieder wachsen.

Отрости́ть см. Отроща́ть.

Отро́стокъ (-тка) ז׳ יוֹנֵק, צֶמַח, נֵצֶר Sprößling.

О́троческій ת׳ נַעַר, —, נְעוּרִים—Knaben-.

О́трочество ס׳ נַעַר, נְעוּרִים (רוֹת), בְּחוּרִים (רוֹת) Knabenalter.

Отроща́ть פ״ע הִצְמִיחַ, שִׁגְשֵׁג, גִּדֵּל wachsen lassen.

Отроя́ть, Отро́ить см. Отраивать.

Отруба́ть, -би́ть פ״ע קָצִין, גָּדוֹעַ abhauen.

О́труби ז״ר סְבִין, סִינִי־קֶמַח Kleie.

Отру́бка נ׳ כְּרֹת, גְּדֵעָה das Abhauen.

Отру́бокъ (-бка) ז׳ קְצָפָה, רֵץ, בְּקִיעַ, גֵּזֶר, כְּרוּתָה Balkens. [Endfläche des abgehauenen

Отру́бъ ז׳ מְקוֹם הַגֵּזֶר, קֶצֶב

Отрыва́ть, -ра́ть פ״ע חָפוֹר מַעַל, כָּרָה— abgraben.

Отрыва́ть, Оторва́ть פ״ע קָרוֹעַ מֵעַל־ abreißen. -ся הִקָּרֵעַ מֵעַל־, הִנָּדֵעַ— abgerissen werden.

Отры́вистый ת׳ פּוֹרֵט absatzweise, stückweise. -тое נְאוּם שִׁיר שְׁבָרִים.

Отры́вка נ׳ הַפְסָק, חֶשְׁדָּ, פּוּגַת* Unterbrechung.

Отры́вокъ (-вка) ז׳ חֵלֶק, בֶּדֶל, פֶּרֶק* Bruchstück.

Отры́въ ז׳ מְקוֹם קֶרַע, מִקְרָע Riß.

Отрыга́ть, -гну́ть פ״ע הוֹרִישׁ רוּחַ מִבִּטְנוֹ* aufstoßen (aus dem Magen). О. жва́чку הֵעֶלָה גֵרָה wiederkäuen. -ся פ״ח הִשָּׁנֶה, שׁוּב לְקַדְמָתוֹ wieder erscheinen.

Отры́жка נ׳ גֵּהוּק, רוּחַ גַּדְף מִבִּטֶּן* das Aufstoßen (aus dem Magen).

Отры́ть см. Отрыва́ть.

Отрѣ́заніе ס׳, -рѣ́зка נ׳ כְּרֹת מִ־ das Abschneiden.

Отрѣ́зной ת׳ כָּרוּת, קָצוּץ abgeschnitten.

Отрѣ́зъ ז׳ גֵּזֶר, פֶּלַח, נֶתַח, בֶּדֶל Abschnitt. На о. בְּאֹפֶס תִּקְוָה, לְצִמִּיתוּת.

Отрѣ́зываніе ס׳ גֵּזֶר, כְּרֹת, כְּרִיתוּת das Abschneiden.

Отрѣ́зывать, -рѣ́зать פ״ע כָּרוֹת, גָּזוֹר, גָּדוֹעַ, בִּצֵּעַ, הִבְדִּיל מֵעַל־, נָתוֹק, הַתֵּק abschneiden. -ся נפ׳ גָּדוּעַ, הִכָּרֵת, הִנָּדֵעַ abgeschnitten werden.

Отрѣша́ть, -ши́ть פ״ע הִבְדִּיל מֵעַל־ ausschließen. О. кого отъ до́лжности הָסֵר אִישׁ, הִזְנַח אִישׁ מִכְּהֻנָּה סוּג מִ־ sich ausscheiden. -ся פ״ח הִנָּזֵר מֵאַחֲרֵי־, מִכְּהֻנָּתוֹ

Отрѣше́ніе ס׳ הָסִיר מִ־, הַזְנָחָה— Ausschließung.

Отря́дъ ז׳ פְּלֻגָּה, מַחֲלֹקֶת, גְּדוּד Abtheilung. -дный ת׳.

Отряжа́ть, -ряди́ть פ״ע צִוָּה אֶל־, יָעוּד— שָׁלוּחַ— abcommandiren. -ся נפ׳.

Отрясе́ть, -сти́ פ״ע נוֹעַ וְהַכֵּל, נֵעֵר, נָעוֹר abschütteln. -ся פ״ח הִתְנַעֵר מִ־ sich abschütteln.

Отря́хивать, -хну́ть פ״ע (אבק מחצנו) נֵעֵר abschütteln. -ся נפ׳ הִנָּעֵר; הִתְנַעֵר sich absch. [(der Pflanzen).

Отса́дка נ׳ שְׁתֹל אֶל־, נִטּוּעַ— טִעַת— Versetzung

Отса́докъ (-дка) ז׳ נֶצֶר־מַטָּע, שָׁתִיל Setzling.

Отса́живать, -сади́ть פ״ע 1) הֵעֶתִּיק אָחוֹר, נָתַק— weiter setzen. 2) הִפֵּעַ שָׁתִיל, שָׁתוֹל מִ־ אֶל־ verpflanzen. -ся עָתוּק מִמְּקוֹמוֹ נפ׳ מוּשׁ— abstehen.

Отсвѣ́тъ ז׳ בְּרַק־אוֹר, גֵּהוּת־אוֹר Abglanz.

Отсвѣ́чивать פ״ע, -ся פ״ח הָשַׁב בְּרַק־אוֹרוֹ, הִגַּהּ אוֹרוֹ sich abspiegeln. [Landgut.

Отсе́локъ (-лка) ז׳ מִגְרַשׁ־כְּפָר, כְּפָר פְּרָזִי kleines

Отсе́лѣ ת״פ 1) מִזֶּה, מִכֹּה, מִפֹּה von hier an. 2) מֵעַתָּה von jetzt an. [siedeln.

Отселя́ть, -ли́ть פ״ע הוֹשִׁיב מִ־ אֶל־, הֶעֱבִיר— über-

Отсижива́ть, -сиде́ть פ״ע 1) מִלֵּא עֵת שִׁבְתּוֹ absitzen. 2) הַקְהָה בַּשֶּׁבֶת (רַגְלוֹ) sich steif sitzen. 3) כִּלָּה הָפֵתֶר כְּמוֹשְׁבוֹ לְזַקֵּק das Destilliren beendigen. -ся פ״ח

מ־ verstecht bleiben. [schaben.

Отскабливать, -скобля́ть פ״ הִקְצֶה, גָּרַד מִ־ ab-

Отскакивать, -скака́ть פ״ דִּלֵּג־, עָתוֹר מִמְּקוֹמוֹ — הָרוֹג abspringen.

Отскокъ ז׳ הַדָּרָה לְאָחוֹר Absprung.

Отскробать, -скре́сть פ״ הִקְצֶה, גָּרַד מִ־ abkratzen.

Отскрёбки ז״ר פִּתּוּתִים מְגֹרָדִים — Abschabsel.

Отсла́нивать, -слоня́ть, -ни́ть פ״ הָרַם (הַצִּפּוּי, הַמַּסָּךְ) מֵעַל־ wegrücken

Отслу́га נ׳ גְּמוּלָה, גְּמוּל Gegendienst.

Отслу́живать, -жи́ть פ״ 1) מִלֵּא צְבָא עֲבוֹדָתוֹ ausdienen. 2) הָשִׁיב גְּמוּל einen Gegendienst erweisen. О. молебенъ שְׁפוֹךְ שִׂיחַ לִפְנֵי־יְיָ.

Отслу́шивать, -шать פ״ שָׁמוֹעַ כָּל־ aushören.

Отсо́вывать, -ся см. Отодвига́ть, -ся.

Отсовѣ́тывать, -товать פ״ הִטָּה, יָעוּץ לְבַלְתִּי־ — הָנָא, לְבַב ״ מֵעַל־ abrathen.

Отсо́хлый ת׳ צָחֵה, אֻמְלָל, קָמֵל, יָבֵשׁ vertrocknet.

Отсо́хнуть см. Отсыха́ть.

Отсро́чивать, -чить פ״ הֶאֱרִיךְ הַמּוֹעֵד, הֶעֱבִיר — נָדָה לְיוֹם — aufschieben.

Отсро́чка נ׳, -сро́ченіе ס׳ הַאֲרָכַת מוֹעֵד Aufschub.

Отстава́ть, -ста́ть פ״ 1) הִתְנַהֵל אַחֲרֵי־ לְאִטּוֹ nachbleiben, zurückbleiben. 2) הָזַר אָחוֹר, חָדוֹל מִ־ שָׁעָה — הָנָגַר מֵאַחֲרֵי־ sich zurückziehen. Отста́нь отъ меня, — הָשַׁע, שְׁעֵה, חֲדַל מִמֶּנִּי. Отъ своихъ отста́лъ, къ чужимъ не приста́лъ הִזַּח — מוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ 3) הָיָה עָנָה בְּלִי־הַפּוּכָה losgehen.

Отста́вка נ׳ חֲפִשָׁה מִפְּקֻדָּתוֹ Entlassung. Ви́дти въ отста́вку הָיָה נָקִי מִמִּשְׁמַרְתּוֹ, הִפְטַר מִפְּקֻדָּתוֹ יָצָא.

Отста́вливать, -ставля́ть, -ста́вить פ״ פָּטוֹר אִישׁ מִפְּקֻדָּתוֹ entlassen. [schiedet.

Отставно́й ת׳ נָקִי לְבֵיתוֹ, פָּטוּר מִפְּקֻדָּתוֹ verab-

Отста́ивать פ״ 1) כִּלָּה עֵת עָמְדוֹ aushalten. 2) עָמוֹד הָלַחֵם בְּעַד־, הָגַן — עַל־ beschützen. 3) נִגַּע (רגליו) בְּעָמְדוֹ sich müde stehen. -ся פ״ח קָפָא עַל־שְׁמָרָיו, שָׁקוֹט וְהַזָּכָה (משקה, מים) sich klären.

Отста́лый ת׳ מִתְנַהֵל לְאִטּוֹ, נַחֲשָׁל אַחֲרֵי־ zurückgeblieben. О. человѣкъ נָזוּר, הוֹלֵךְ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים אָחוֹר מִדַּרְכּוֹ תְּבוּנָה.

Отста́ть см. Отстава́ть.

Отстёгивать, -гну́ть פ״ הִתַּר — פָּתַח לוּלָאוֹת losschnallen. -ся פ״ח הִתַּר, הִתְפַּתֵּחַ losgeknöpft werden.

Отсто́й ז׳, -сто́йка נ׳ שִׁמְרִים, מִשְׁקַע שְׁמָרִים, סִינִי־מַשְׁקֶה Bodensatz.

Отсто́йчивый נָכוֹן לְהָגֵן עַל־ ת׳ standhaltend.

Отстоя́ть פ״ע 1) הָאֱצַל מִ־ נָטָה הַצִּדָּה, (יחזקאל מ״ב, ו) abstehen. 2) см. Отста́ивать.

Отстра́ивать פ״ הִשְׁלֵם בִּנְיָן ausbauen.

Отстране́ніе ס׳ הַזָּנִיחַ מִ־, הָסִיר Beseitigung.

Отстра́нивать, -ня́ть, -ни́ть, Отсторонять, -ни́ть הִרְחִיק, הָסִיר, הָגָה מִ־, הִסֵּב — הִטָּה הַצִּדָּה פ״ אָצוֹל מִ־, הַזְנַח מִ־ beseitigen. -ся נפ׳. [nähen.

Отстра́чивать, -строчи́ть פ״ כִּלָּה לְתַפֵּר בְּקַו durch-

Отстро́ить см. Отстра́ивать.

Отстрѣ́ливать, -ли́ть פ״ יָרָה וְהִפֵּל בְּזִקֵּי־מָוֶת, בְּרוֹת עָמוֹד עַל־נַפְשׁוֹ בְּזִקֵּי־מָוֶת abschießen. -ся פ״ח sich schießend vertheidigen.

Отступа́ть, -пи́ть פ״ע 1) הִרְחִיק מֵעֵלָה — הָזַר, הָגוֹר, זוּר — סוּר מִ־ zurücktreten. 2) הָגוֹר, נָטוּשׁ, חָדוֹל מִ־ עָזוֹב מֵאַחֲרֵי־ abfallen. -ся פ״ח sich lossagen.

Отступле́ніе ס׳ הַעֲלוֹת מֵעַל־ Abweichung.

Отсту́пникъ ז׳ שֵׁט, סוֹרֵר, פּוֹשֵׁעַ, עוֹבֵר עַל־ Abtrünniger. -ница נ׳.

Отсту́пническій ת׳ פָּשַׁע, —פּוֹשְׁעִים — abtrünnig.

Отсту́пничество ס׳ מַעַל בְּ־, מְשׁוּבָה, סָרָה Abtrünnigkeit.

Отступъ ז׳ см. Отступле́ніе. [die Zukunft versprechen.

Отсужда́ть, -суди́ть פ״ 1) הִשְׁמִיט (הוֹצִיא) בְּמִשְׁפָּט מִ־ gerichtlich absprechen. 2) הָנָא לְבַב, יָעוּץ לְבַלְתִּי־ abrathen.

Отсу́ливать, -ли́ть פ״ הִכְטִיחַ לְתַת, נָדוֹר לְ־ für

Отсу́нуть см. Отсо́вывать.

Отсу́тствіе ס׳ הִפָּקֵד, הֶעְדֵּר Abwesenheit.

Отсу́тствовать (-ствую) פ״ע חָסוֹר, הִפָּקֵד, הֶעְדֵּר, (עי׳ היה ח״א) הָיָה מִ־ נֶעְדָּר, אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹה. abwesend sein. Отсу́тствующій (die Aeruel).

Отсу́чивать פ״ הָסַר מַחֲשׁוֹף שׂוּלָיו herunterschlagen

Отсуша́ть פ״ עָשָׂה יָבֵשׁ כָּעֵץ, הוֹבִישׁ verdorren lassen.

Отсчи́тывать, -счита́ть פ״ סָפוֹר מִ־ — מָנָה; נָרוֹעַ — abrechnen. -ся נפ׳ הִנָּרַע abgerechnet werden.

Отсыла́ть פ״ שָׁלוֹחַ, שָׁלַח wegschicken.

Отсы́лка נ׳ מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלָח שְׁלוּחִים Absendung.

Отсы́льный ת׳ נִשְׁלָח, שָׁלוּחַ weggeschickt.

Отсыпа́ть פ״ שָׁפוֹךְ מִן־, —, זָרָה; כּוּר abschütten. -ся נפ׳.

Отсыпа́ться Отоспа́ться פ״ח הִתְחַלֵּף כֹּחוֹ בִּתְנוּמָה sich gut ausschlafen.

Отсы́пка נ׳ שְׁפִיכָה, זְרוּת Abschüttung.

Отсыпно́й ת׳ מוּרָח, שָׁפוּךְ (הָגָן) abgeschüttet.

Отсырѣ́лый ת׳ רָטוֹב feucht geworden.
Отсырѣ́ть פ״ע הִמַּק, הִמְלֵא לַח, רָטוֹב feucht werden.
Отсыха́ть פ״ע הָחַר, יָבוֹשׁ vertrocknen.
Отсѣ́кать, -сѣ́чь פ״ע כָּרוֹת, קָצַץ, קָצוֹב, גָּדוֹעַ, סָעַף abhauen. -ся נפ׳ הִגָּדַע, גָּדוֹעַ abgehauen werden.
Отсѣ́ченіе ס׳, -сѣ́чка נ׳ כְּרִיתָה, קִצּוּץ, גְּדִיעָה das Abhauen.
Отсю́да ת״פ מִזֶּה, מִפֹּה von hier; hieraus.
Отта́ивать פ״ע הִמֵּס, הִמֵּק aufthauen.
Отта́лина נ׳ מָקוֹם הִמֵּס הַקֶּרַח aufgethaute Stelle.
Отта́лкивать, Оттолкну́ть פ״ע הָרוֹף מִ־, הָדוֹף — zurückstoßen.
Оттанцева́ть פ״ע כָּלָה לָחוּל austanzen.
Отта́птывать, -пта́ть פ״ע דָּרוֹךְ עַל־וְנָגוֹף abtreten.
Отта́скивать, -таска́ть, -тащи́ть פ״ע מָשׁוֹךְ הָלְאָה wegschleppen.
Отта́чивать, Отточи́ть פ״ע חִדֵּד, הָבֵר, מָרוֹט, שָׁנוֹן, שָׁנַן schleifen. -ся נפ׳ מֹרַט, הָחַד, הִבֵּר geschliffen werden.
Отта́ять см. Отта́ивать.
Оттепель נ׳ עֵת חֹם בַּסְּתָו, הִמֵּס שֶׁלֶג Thauwetter.
Оттере́бливать, -би́ть פ״ע מָרוֹט מִ־ abzupfen.
Оттере́ть см. Оттира́ть.
Оттѐрпливаться, -пѣ́ться פ״ח (отъ чего́) עָצוֹר geduldig ertragen.
Оттёсывать, -са́ть פ״ע הַקְצָה מִ־, הַקְצֵעַ — abhauen.
Оттира́ть, Оттере́ть פ״ע 1) מָחָה מִ־, מָרַק — abreiben. 2) מָרַק לְמַעַן הָחֵם reibend erwärmen. -ся נפ״ל הִתְמָרֵק; הָמְחָה abgerieben werden.
Оттискивать, -ка́ть פ״ע הָדוֹף מִ־, הָדַח abdrücken.
Оттискивать, -ти́снуть פ״ע הַדְפֵּס — הִקִּיחַ חֶרֶט עַל־ abdrucken. -ся נפ׳ הָחֵק עַל־ abgedruckt werden.
О́ттискъ ז׳ חֶרֶט מָעְתָּק, מִחְקָה Abdruck.
Оттого́ ת״פ יַעַן אֲשֶׁר; עַל־כֵּן, לָכֵן daher.
Оттолка́ть, -кну́ть см. Отта́лкивать.
Отто́ль, -лѣ́ ת״פ 1) מִשָּׁם von dort. 2) מֵהַיּוֹם, מֵאָז הַהוּא seitdem.
Отто́пки ז״ר סִינֵי הַצָּרוּף, בְּדִילֵי — [einanderbreiten.
Оттопы́ривать, -ри́ть פ״ע פָּשׁוֹק (רגליו, שפתיו) aus-
Отторга́ть, Отто́ргнуть פ״ע נָתוֹשׁ — קָרוֹעַ מֵעַל; הַצֵּל מִיַּד wegreißen. -ся נפ׳ הִקָּרַע מֵעַל־, הִבָּדֵל — הִפָּרֵד sich losreißen.
Отто́рженецъ (-нца) ז׳ גֵּרֵשׁ Verstoßener.
Отторже́ніе ס׳ 1) קְרִיעָה מֵעַל־, נְתִישׁ das Wegreißen. 2) מְדָחָה, הַדָּחָה Verstoßung.
Оттрёпывать, -па́ть פ״ע נָעַר, חָבוֹט וְקָרוֹעַ; סָחוֹב anhecheln; zerzausen.
Оттряса́ть, -сти́ פ״ע נָעַר, נָעוֹר abschütteln.
Оттря́хивать, -хну́ть פ״ע נָעוֹר מִ־ abschütteln.
Отту́ги נ״ר שִׂרוּךְ לְפַעֲמֵי־כַרְגֵּל (לחליק על קרח) Schlittschuhriemen. [daher.
Отту́да ת״פ 1) מִזֶּה; מִשָּׁם von dort. 2) לָזֹאת, עַל־כֵּן
Оттушева́ніе ס׳, -шёвка נ׳ מִשְׁחַת־כּוּף Tuschirung.
Оттушёвывать, -шева́ть פ״ע כִּפּוּף פְּרוֹעַ תָּאַר, צָבוֹעַ כְּעֵט עִפָּרֶת, בְּשֶׁרֶד שָׁחוֹר tuschiren.
Оттыка́ть פ״ע פָּתַח כִּי־ (נבל, בקבוק) entkorken.
Оттѣ́нивать, -ня́ть, -ни́ть פ״ע תָּאַר קַוֵּי צֵל עַל־ schattiren.
Оттѣ́нка נ׳ 1) תַּבְנִית צֵל עַל־ Schattirung. 2) אֹפֶן, פְּנֵי־דָבָר וְעִנְיָן feiner Unterscheid.
Оттѣ́нокъ (-нка) см. Оттѣ́нка 1
О́ттѣнь נ׳ см. Оттѣ́нка 2. [drängen.
Оттѣсня́ть, -ни́ть פ״ע דָּחוֹת מִ־, הִדַּחַ — הַתֵּק, הִדַּחַ zurück-
Отта́гивать, -тяну́ть פ״ע 1) מָשׁוֹךְ הָלְאָה — סָחוֹב, מָשׁוֹךְ הָלְאָה wegziehen. 2) הִסֵּג גְּבוּל, עָשׁוֹק abgewinnen. 3) מָשׁוֹךְ (עמוס ו׳, ג׳) נִדָּה, הֶעֱבִיר לְיָמִים רְחוֹקִים, הֶאֱרִיךְ aufschieben.
Отта́пывать, -пать, -пнуть פ״ע הָתֵז, קָצַץ abhauen.
Оту́жинать פ״ע כָּלָה לֶחֱם־הָעֶרֶב das Abendessen beendigen.
Отума́нивать, -ма́нить פ״ע הִכָּה בְּתִמָּהוֹן umnebeln; verwirren. -ся פ״ח הָקְדַּר, לָבוֹשׁ קַדְרוּת, עָטָה עֲרָפֶל sich verdunkeln.
Отуча́ть, -чи́ть פ״ע 1) כָּלָה לִלְמוֹד aus lernen. 2) הִטָּה לְבָבוֹ מִ־ abgewöhnen. -ся פ״ח הִטָּה לְבָבוֹ מִ־ לְבַב״ מִ־ abg.
Отучнѣ́лость נ׳ מִשְׁמָן Beleibtheit.
Отучнѣ́лый ת׳ כָּשֶׁה, שָׁמֵן beleibt.
Отучнѣ́ть פ״ע שָׁמוֹן, עָבָה, כָּשֶׁה, עָשׁוּת fett werden.
Отха́живать, -ходи́ть פ״ע 1) כָּלָה לָלֶכֶת, הָתַם לָכְתּוֹ, הָלַךְ abgehen. 2) *הִשְׁתַּדֵּל, חָרוֹד אֶל־ besorgen.
Отха́ркивать, -кать, -кнуть פ״ע יָרוֹק מִגְּרוֹנוֹ aus-
Отхлёбывать, -ба́ть, -бну́ть פ״ע הָרַק רֹק גְּרוֹנוֹ sich a. [husten. -ся
Отхлёбывать, -ба́ть, -бну́ть פ״ע לַקֵּק מִן־ — עָלַע abschlürfen.
Отходи́ть, Отойти́ פ״ע 1) הָלוֹךְ לוֹ, — עָבוֹר מִ־; אָזוֹל, סוּר, — סַב; מוּשׁ מִתּוֹךְ — weggehen. 2) מוּשׁ, נָטָה הַצִּדָּה, מִמְּקוֹמוֹ abweichen. Се́рдце у него́ еще не отошло́ עוֹד לֹא־שָׁב אַפּוֹ. Больно́й отхо́дитъ הַחוֹלֶה הוֹלֵךְ לָמוּת. У меня отошла́ охо́та чита́ть נִקְעָה נַפְשִׁי מִקְּרֹא (כפר).
Отхо́дная נ׳ תְּפִלָּה לַהוֹלֵךְ לָמוּת Sterbegebet.
Отхо́дный ת׳ בָּדָד, הַרְחֵק מֵאָדָם abgesondert. -ное

мѣсто מוֹצָאָה, מָחֳרָאָה Abtritt. [süchtig.
Отхо́дчивый מַרְפֵּה מַאף, עוֹזֵב חֵמָה ת׳ nicht rach-
Отходъ́ ז׳ 1) עֲבֹר, צֵאת Abgang. 2) תֹּם, כְּלוֹת Ende.
Отхо́жее мѣсто מוֹצָאָה, מָחֳרָאָה Abtritt.
Отхотѣ́ть, -ся פ״ע זוּר, — חֶדְוֹל, מִתְאַוְּתוֹ die Lust
Отцвѣ́лый אֲשֶׁר תַּם פִּרְחוֹ ת׳ abgeblüht. [verlieren.
Отцвѣта́ть, -цвѣсти́ פ״ע הָתַם פִּרְחוֹ abblühen.
Отцвѣ́тъ ז׳, -та́ніе תֹּם פֶּרַח ס׳ das Abblühen.
Отцеубі́йство הֶרֶג־אָב ס׳, — קֶטֶל Vatermord.
Отцеубі́йца רוֹצַח־, — הוֹרֵג אָבִיו ז״נ Vatermörder.
Отцо́вскій אֲשֶׁר לָאָב, -אָב ת׳ väterlich.
Отцо́вщина נַחֲלַת־אָב נ׳ väterliches Gut.
Отцѣ́живать, -цѣди́ть הֵזֵל, — הֵגֵר מִ־ פ״ע abzapfen.
Отцѣпле́ніе -цѣ́пка הַתִּיר רְכְסֵי־ (קִרְסֵי) נ׳ das Loshaken.
Отцѣпля́ть, -пи́ть הַתֵּר רְכְסֵי־ (קִרְסֵי־) פ״ע loshaken. -ся פ״ח הִתְפָּרֵד 1) הַתֵּר רְכְסֵי־, — הִתְרַחֵק sich loshaken. 2) הֶמֵּשׁ צִוָּארוֹ מִ־ sich losmachen.
Отча́ливать -ча́лить פ״ע פַּתַּח מוֹסְרֵי כְלֵי־שִׁיט מִן־הַחוֹף losbinden (ein Fahrzeug). -ся פ״ח הִנּוֹן וְעָבוֹר מִן־הַחוֹף vom Lande losgehen.
Отча́лка נ׳, -ча́лъ ז׳ הֶנָּתֵק (כְלֵי שִׁיט) מִן־הַחוֹף, — הִפָּרֵד das Abstoßen vom Lande.
Отча́сти ת״פ (תֹּם, -תָּם, -תָּה) לְמִקְצָתוֹ theils.
Отча́яваться, -ча́яться פ״ח הַחֲשִׁישׁ מִ־, הִנְאַשׁ יָאַשׁ לִבּוֹ מִ־ (תהל׳ לט, ג; מ״א כב, ג), verzweifeln.
Отча́янный 1) נוֹאָשׁ; בְּאֵין מַרְפֵּא ת׳ hoffnungslos. 2) כִּלְּתִי נִזְהָר; מַשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שָׂם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ verwegen. [zweiflung.
Отча́янье, -янность נ׳ *יֵאוּשׁ, אֶפֶס תִּקְוָה ס׳, Ver-
О́тче! אָבִי! אָבִינוּ! o Vater!
Отчего́ מַדּוּעַ, עַל־מָה, לָמָה ס״ח warum.
Отчека́нивать, -нить см. Чека́нить.
Отчёркивать, -кну́ть הִתְוָה תָּו עַל־ פ״ע anstreichen.
Отчёрпывать, -чёрпать שָׁאוֹב מִן־ פ״ע abschöpfen.
Отчёрчивать, -черти́ть הִגְבִּל בְּקַו פ״ע תָּאַר, — abzeichnen.
О́тческій см. Оте́ческій.
О́тчество מוֹלֶדֶת אִישׁ לְפִי־שֵׁם אָבִיו ס׳ Benennung nach dem Vaternamen.
Отче́сть см. Отсчи́тывать.
Отчёсывать, -са́ть גָּרַד בַּמַּשְׁרֵק פ״ע abkämmen.
Отчётливость הַבָּרָה, בְּרוּר, בֹּר נ׳ Genauigkeit.
Отчётливый, **Отчётистый** מְבֹאָר הֵיטֵב, גָּלוּי לְעַיִן ת׳, מְפֹרָשׁ genau.
Отчётность ג׳, **Отчётъ** ז׳ פְּקֻדָּה, חֶשְׁבּוֹן Rechen-
Отчи́зна см. Оте́чество. [schaft. -чётный ת׳.
О́тчимъ אָב חֹרֵג, בַּעַל־אִמּוֹ ז׳ Stiefvater.
О́тчина מוֹרָשָׁה, נַחֲלַת־אָבוֹת נ׳ Stammgut.
Отчисле́ніе גִּרְעוֹן, גִּרְעַ מִ־ ס׳ Abrechnung.
Отчисля́ть, -чи́слить מָנָה מִ־ לְ־ פ״ע חֵשֵׁב, — abrechnen. -ся נפעל יָצָא מִפְּקוּדֵי־ ausgeschieden werden.
Отчи́стить см. Отчища́ть.
Отчи́стка נ׳ נִקָּיוֹן, נִקּוּת das Reinigen.
Отчи́тывать, -чита́ть פ״ע 1) כִּלָּה לִקְרֹא ablesen. 2) רִפֵּא חֳלִי בְּמִקְרָא סֵפֶר durch Gebete curiren.
Отчища́ть, -ще́ פ״ע נִקָּה, בִּנָּה, טָהַר reinigen.
Отчище́ніе ס׳ см. Отчи́стка.
О́тчій אֲשֶׁר לָאָב, -אָב ת׳ väterlich.
Отчужда́ть, -жди́ть נָתוֹן לְזָר, נִכַּר פ״ע entfremden. -ся הִתְעַלֵּם מִ־, הִתְנַכֵּר אֶל־ פ״ח זוּר מֵעַל־, נָדוֹד, — sich entfremden.
Отчужде́ніе הִתְנַכֵּר; נֵכֶר ס׳ Entfremdung.
Отчуждённышъ מוּזָר לְ־, נֶחְשָׁב כְּנֻכְרִי (כְּזָר), נִדָּח ז׳ entfremdet. [wegschreiten.
Отша́гивать, -шага́ть, -шагну́ть צָעוּד הֶלְאָה מִ־ פ״ע
Отша́тывать, -та́ть, -тну́ть נָתוּשׁ מֵעַל־ פ״ע הָזוֹר, נָדוֹד מִ־, — הָנֵד, — נָטוּשׁ — abschütteln. -ся פ״ח נָקוּעַ מִ־ (מֵעַל־), מֵעַל־ sich entfernen.
Отшвы́ривать, -ря́ть, -рну́ть הִשְׁלִיךְ הֶלְאָה פ״ע, — זָרוֹק, — יָרֹה wegschleudern. -ся נפ׳ [ца נ׳.
Отше́льникъ ז׳ בּוֹדֵד, נָזִיר אַלְמָנִי, — Einsiedler. -льни-
Отше́льничать הִנָּזֵר מֵאָדָם, יָשׁוֹב בָּדָד פ״ע einsiedlerisch leben. [lerleben.
Отше́льничество שְׁבֻת בָּדָד, יְמֵי־נֵזֶר ס׳ Einsied-
Отше́льничій, -ческій אַלְמָנִי, — נָזִיר ת׳ — einsiedlerisch.
Отше́ствіе צֵאת —, מַהֲלָךְ —, עֲבֹר מִ־ ס׳ Abgang.
Отшиба́ть, -би́ть שָׁבוֹר מִ־ פ״ע הִתַּז, קִצֵּץ, נָקַף abschlagen. -ся נפ׳ הִגָּדַע, הִתּוֹז abgeschlagen werden.
Отшива́ть, -ши́ть הִתֵּר תָּפֶר פ״ע; הָסַר צִפּוּי lostrennen.
Отшлифо́вывать, -фова́ть חִדֵּד פ״ע, הָבַר, מָרוֹט, מָרַק abschleifen. -ся נפ׳ הוּחַד, מֹרַט geschliefen werden. [lostecken.
Отшпи́ливать, -лить פַּתַּח קִרְסֵי־, הִתֵּר לְלָאוֹת־ פ״ע
Отштукату́рить כִּלָּה לָטוּחַ בַּשִּׁיד פ״ע ausstuckaturen.
Отшу́чиваться, -шути́ться הִשַּׁב, עָנָה לָצוֹן פ״ח durch Scherz sich los-

machen.

Отщёмливать, -мля́ть, -ми́ть פ״ לָחוּץ וְנָגוּף abquetschen. -ся נפעל [-пёнка נ׳

Отщепе́нецъ (-нца) גַּבְדָּל מְעֻדַּת־יָיִן ז׳ Abtrünniger.

Отщепе́нство הִבְדֵּל מִקְּהַל־יָיִן ס׳ Abtrünnigkeit.

Отщёпокъ (-пка) שֶׁבֶב, בְּקִיעַ־עֵץ ז׳ Splitter.

Отщёпывать, -щепля́ть, -щепи́ть בָּקוּעַ מִ־ פ״ abspalten.

Отщи́пывать, -щипу́ть פ״ מָרוֹט כֻּלָּה צְבוֹט— abzupfen. -ся הִמָּרֵט נפעל abgezupft werden.

Отъ, Ото מ״ מִנִּי, מִן, מִ־, מִנֵּי, מֵעִם, מֵאֵצֶל, מִפְּנֵי, מִלִּפְנֵי, מֵעַל־פְּנֵי von, vor. День ото дня מִיּוֹם לְיוֹם.

Отъи— см. Оты—.

Отъима́ть (отъёмлю) см. Отнима́ть.

Отъиме́нный הַבָּא מִשֵּׁם עֶצֶם (בדקדוק) ת׳ von einem Hauptwort abgeleitet.

Отъёда́ть, -ёсть 1) פ״ כִּלָּה לֶאֱכֹל abspeisen. 2) אָכוֹל מִ־ abnagen. -ся פ״ח 1) אָכוֹל וְהִשְׂבַּע sich dickfressen. 2) הִתְקוֹמֵט עִם־ sich durchbeißen.

Отъёздить פ״ע 1) נָסוֹעַ מִ־ das Fahren beenden. 2) הִשְׁחֵת־, כָּלָה מֵרוֹב מַסָּע (רכב) ausgefahren werden.

Отъёздъ (נסיעה ורכב) ז׳ נְסִיעָה מִ־, מַסָּע— Abreise. -здный ת׳.

Отъёзжа́ть, -ёхать פ״ע 1) נָסוֹעַ מִ־. 2) נָטָה לִנְפֹל, הִקִּיר נָטָה sich neigen. Стёна́ отъёзжа́етъ הַקִּיר נָטָה לִנְפֹל.

Отъёзжій מִתְעַתֵּד לַדֶּרֶךְ, נוֹסֵעַ מִ־ ת׳ abreisend. -жее שְׂדֵה רָחוֹק מֵאָדָם [поле

Отъэкзамено́вывать, -нова́ть פ״ כִּלָּה מִבְחָן eraminiren. -ся נפ׳ כִּלָּה לְהִבָּחֵן בְּמַדָּעָיו הַלִּמּוּדִים seine Prüfung beenden.

Отъя́вленный נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים, גָּלוּי לַכֹּל ת׳ allbekannt.

Отыгрывать, -гра́ть פ״ שוּב שְׁבוּת כַּסְפּוֹ בַּשַּׂחוֹק abgewinnen. -ся פ״ח הָשַׁב הַצֵּל שְׁבִית־כַּסְפּוֹ בַּשַּׂחוֹק —גֵּזֶק zurückgewinnen.

О́тыгрышъ הַצָּלַת גֵּזֶק בַּשַּׂחוֹק ז׳ das Zurückgewinnen.

Отыскиваніе, -ска́ніе ס׳ תּוּר, דְּרֹשׁ, בַּקֵּשׁ לִמְצֹא das Aufsuchen.

Отыскивать, -ка́ть פ״ דָּרוֹשׁ, בִּקֵּשׁ לִמְצֹא, חִפֵּשׂ, תּוּר, אַחֲרֵי־ auffuchen. -ся נפ׳ הִבָּעֵה, הֻחְפַּשׂ, הִמָּצֵא aufgesucht werden.

Отяготи́тель מַלְוֶה, מַכְבִּיד עָלָיו עַל־ ז׳ Bedrücker.

Отяготи́тельность נ׳ טֹרַח, מַעֲמָסָה Beschwerlichkeit.

Отяготи́тельный מַלְוֶה, אֲשֶׁר הוּא לָטֹרַח עַל־ ת׳ [lästig.

Отяготи́ть см. Отягоща́ть.

Отяготѣ́лый יָגֵעַ, עָיֵף, נִלְאֶה ת׳ schwer geworden, ermüdet. [werden.

Отяготѣ́ть כָּבוֹד עַל־, הָיָה לְמַשָּׂא עַל־ פ״ע schwer

Отягоща́ть, Отягча́ть, -чи́ть פ״ הִכְבֵּד, הִטְרַח, הַקְשָׁה לְ־ (שמות יג, טו) הִלְאָה, הוֹגֵעַ beläftigen. -ся פ״ח הִלְאָה נִשָּׂא, יָגוֹעַ כְּ־ sich beläftigt fühlen.

Отягоще́ніе, Отягче́ніе ס׳ מַתְלֶאָה, עֹקֶר, הַכְבִּיד [Beläftigung.

Отяжелѣ́— см. Отяготѣ́—.

Офице́рство פִּקְדוּת שַׂר־מֵאוֹתַיִם Officierrang.

Офице́рша אֵשֶׁת פְּקִיד הַצָּבָא נ׳ Officierfrau.

Офице́ръ פְּקִיד הַצָּבָא; שַׂר־מֵאוֹתַיִם ז׳ Officier.

Оффиціа́льно בְּכֹחַ דְּבָרִים, עַל־פִּי חֻקַּת־הָאָרֶץ, מַלְכוּת ת״פ amtlich. [keit.

Оффиціа́льность רוּחַ מִשְׁפַּט־הַמִּשְׁרָה נ׳ Amtlich-

Оффиціа́льный עָרוּךְ, נַעֲשָׂה בִּדְבָרִים־מַלְכוּת ת׳ לְרוּחַ הַמִּשְׁרָה amtlich.

Оффиціа́нтъ עוֹרֵךְ שֻׁלְחַן־הַמִּשְׁתֶּה ז׳ Lohndiener.

О́ханіе נְאָקָה, אֲנָחָה, אֶמֶר־אָה ס׳ das Aechzen.

Охапка 1) חִבּוּק, חֹבֶק נ׳ Umfassung. 2) מְלֹא־זְרוֹעוֹתָיו צְבֹת ein Armvoll.

Оха́пывать, -пать, -пу́ть פ״ 1) חִבֵּק umfassen. 2) עָשׁוֹק, גָּזוֹל, חָטוֹף berauben.

О́хать פ״ע קָרוֹא אָח, הֵאָנֵחַ, הֵאָנֵק seufzen.

Охва́т— см. Обхва́т—.

Охла́да פּוּגַת־חֹם, קָרָה, מְקֵרָה נ׳ Abkühlung.

Охлади́тельный מְקָרֵר, עָשׂוּי לְהָקֵר; —הַמְקָרָה ת׳

Охлади́ть см. Охлажда́ть. [kühlend.

Охладѣ́ва́ть, -дѣ́ть פ״ע הִצְטַנֵּן, הָפוּךְ קָר* kalt werden.

Охладѣ́лый אֲשֶׁר כָּבָה חֹמוֹ, אֲשֶׁר הָפַךְ קָר ת׳ erkaltet.

Охладѣ́ніе, Охлажде́ніе ס׳ см. Охла́да.

Охлажда́ть, Охлади́ть פ״ הִקֵּר, הִפֵּג חֹם abkühlen.

Охлаждённый см. Охладѣ́лый.

Охле́стывать, -ста́ть -сну́ть см. Исхлест—.

Охлокра́тія מֶמְשֶׁלֶת דַּלּוּת הָעָם נ׳ Pöbelherrschaft.

Охло́покъ (-пка) ז׳, Охло́пье ס׳ דֹּק, בֹּד, נְעֹרֶת Flocke.

Охмелѣ́лый שִׁכּוֹר, שָׁכוּר, הָלוּם יַיִן ת׳ berauscht.

Охмелѣ́ніе שִׁכָּרוֹן ס׳ Berauschung.

Охмелѣ́ть פ״ע הִשְׁתַּכֵּר, שָׁכוֹר berauscht werden.

Охмеля́ть, -ли́ть פ״ הִשְׁכַּר, שִׁכֵּר berauschen.

О́хнуть см. О́хать.

Охола́ж—, Охолод— см. Охлажд—.

Охора́шивать פ״ הִיטֵב, תִּקֵּן, יָפָה aufputzen. -ся פ״ח הִיטֵב רֹאשׁוֹ, הִתְיַפֵּה sich ausputzen.

Охо́та 1) נ׳ חֵפֶץ Lust, Neigung. Ему пришла́ охо́та.

אין נַפְשִׁי הָיָה עִם־לְבָבוֹ לִי־. У меня нѣтъ охо́ты къ אֶלֶּה. 2) צַיִד jagd. [2) צוּד צַיִד jagen (Wild).

Охо́титься פ״ח 1) חָשׁוֹק בְּ־, הִפְנָה לִבּוֹ לְ־ Lust haben.

Охо́тлив — см. Охо́ти—.

Охо́тникъ ז׳ 1) מְשַׁחֵר, שׁוֹחֵר, רוֹדֵף, אוֹהֵב לְ־ Liebhaber. 2) מִתְנַדֵּב Freiwilliger. 3) יוֹדֵעַ צַיִד, צַיָּד Jäger. -ница נ׳.

Охо́тничій, -ническій ת׳ —צַיִד; —צַיָּד Jäger-,

Охо́тно ת״פ בְּלֵב שָׁלֵם, בְּאַהֲבָה, בִּרְצוֹן gern. [Jagd-.

Охо́тность נ׳ חֵפֶץ, רָצוֹן (см. Охо́та) Neigung.

Охо́тный ת׳ אֲשֶׁר יִדְכְּנוּ לִבּוֹ לְ־, רוֹצֶה, חָפֵץ willig, geneigt. О. рядъ שַׁעַר מִמְכַּר הַצַּיִד Vogelmarkt.

Охо́чій ת׳ רוֹדֵף אַחֲרֵי־, חָפֵץ בְּ־ geneigt.

О́хра נ׳ מִין צֶבַע יַרְקְרַק Ocker.

Охра́на נ׳ מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמֶרֶת Aufbewahrung.

Охрано́ніе ס׳ מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת, מַחֲסֶה, מִסְתּוֹר Bewahrung. [ца נ׳.

Охрани́тель ז׳ מָגֵן, נוֹצֵר, שׁוֹמֵר Beschützer. -льни-

Охрани́тельный ת׳ —מָגֵן, —הַמְשַׁמֵּר, —מַחֲסֶה—

Охра́нный ת׳ см. Охрани́тельный. [schützend.

Охраня́ть, -ни́ть פ״י הָגַן עַל־, נָטוֹר, נָצוֹר, שָׁמוֹר, הִשְׁתַּמֵּר; הִשְׁמַר נפ׳ ופ״ח שָׁמוֹר, הִזָּהֵר, נִפְשׁוֹ bewachen, schützen. -ся נפ׳ ופ״ח הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר sich bewahren.

Охреянъ ז׳ נִרְפֶּה, חֲסַר־לֵב, בַּעַר Unbeholfener.

Охрипа́ть, Охри́пнуть פ״ע הָחֵר בִּגְרוֹנוֹ heiser werden. Я охри́пъ נָחַר גְּרוֹנִי.

Охри́плость נ׳ הָחֵר הַגָּרוֹן Heiserkeit.

Охри́плый ת׳ אֲשֶׁר גְּרוֹנוֹ נָחַר heiser.

О́хрить פ״י מָשׁוֹחַ בְּצֶבַע יַרְקְרַק mit Ocker bestreichen.

Охромѣ́лый ת׳ נָכֵה־רַגְלַיִם hinkend.

Охромѣ́ть פ״ע הָיָה לְפִסֵּחַ (לְנֶכֶה רַגְלַיִם) lahm werden.

О́хряный ת׳ אֲשֶׁר לְצֶבַע יַרְקְרַק Ocker-.

Охужда́тель ז׳ נוֹתֵן בְּ־ דֹּפִי ז׳ -льница נ׳.

Охужда́ть,-худи́ть פ״י שׂוֹם תְּהִלָּה בְּ־, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי פ״י (לְגַדּוּפָה) הָיָה לְחֶרְפָּה getadelt werden. -ся נפ׳ tadeln.

Оху́ливать, Охули́ть פ״י חָרַף, נָאַץ, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי, שׂוֹם תְּהִלָּה בְּ־ tadeln. -ся נפ׳ (לְגַדּוּפָה) הָיָה לְחֶרְפָּה getadelt werden.

Оху́лка נ׳, -ле́ніе ס׳ גְּדוּפִים, קִקְלוֹן, דֹּפִי Tadel. Не класть схулки на руку הָשֵׂם מִקְלוֹן Tadler. -льница נ׳.

Охъ ס״ק אוֹי, הוֹי, אֲהָהּ, הָהּ, אָהּ! ach!

Оцара́пывать, -ра́пливать, -ра́пить פ״י שָׂרַט פ״י zerkratzen. -ся פ״ח הִשָּׂרֵט, הִתְגּוֹדֵד sich zerkratzen.

Оцвѣта́ть см. Отцвѣта́ть.

О́цетъ (о́цта) ז׳ חֹמֶץ Essig. О́цтяный ת׳.

Оцѣнéніе ס׳ הַעֲרָכָה, עֶרֶךְ הַמְּחִיר Abschätzung.

Оцѣ́нивать, -ни́ть פ״י אָמוֹד, הֶעֱרֵךְ מְחִיר־ abschätzen. -ся נפ׳ הֶעָרֵךְ abgeschätzt werden.

Оцѣ́нка נ׳ см. Оцѣнéніе.

Оцѣ́нщикъ ז׳ מַעֲרִיךְ מְחִיר דָּבָר Abschätzer. -щичій ת׳.

Оцѣпенѣва́ть, -нѣ́ть פ״ע פּוּג, הִפּוֹג, הָדוֹם, הָדַם, סָמוֹר מִפַּחַד, הָיָה לְאֶבֶן erstarren.

Оцѣпенѣ́лость, -нѣ́ніе ס׳ דּוּמָה, פִּוּגַת Erstarrung.

Оцѣпенѣ́лый ת׳ נִדְמָה, נָפוּג, סָמֵר מִפַּחַד, נִדְהָם, דּוּמָם erstarrt.

Оцѣпенѣ́ть см. Оцѣпенѣва́ть.

Оцѣпле́ніе ס׳ רַתּוּק Umkettung, Einschließung.

Оцѣпля́ть, -пи́ть פ״י אָסוֹר, אָחוֹז בְּכִבְלִים סָבִיב, —; עָשָׂה רַתּוּק סָבִיב; סָגוֹר עַל־ einschließen, umringen. -ся נפ׳ רָתוֹק, הִרְתֵּק sich absperren.

О́цѣпъ ז׳ 1) מוֹטָה לִדְלוֹת מַיִם מִבְּאֵר, מוֹט הַדְּלִי (מכשירין ד) יְקוּלוֹן Brunnenschwengel. 2) см. Шлагба́умъ. Оцѣповый ת׳.

Оча́гъ ז׳ מוֹקֵדָה, יָקוּד, כִּירַיִם Feuerherd. Оча́говый,

Очажёкъ (-жка́) ק׳ см. Оча́гъ. [Оча́жный ת׳.

Оча́дѣть פ״ע יָלוֹד (הוֹלֵד, רָאוּי) בָּנִים (פְּרִי בֶטֶן) Kinder bekommen.

Очадѣ́ть פ״ע הִתְעַלֵּף מִקִּיטוֹר dor Dunst ersticken.

Очарова́ніе ס׳ לָכֶד בְּחַבְלֵי נֹעַם וָיֹפִי; קֶסֶם Bezaube-

Очаро́ванный ת׳ נִלְכָּד בְּחַבְלֵי־חֵן ת׳ bezaubert. [rung.

Очарова́тельный ת׳ נָחְמָד, מְצוּדַד נֶפֶשׁ, לוֹכֵד לֵב bezaubernd.

Очаро́вывать, -рова́ть פ״י לָקוֹחַ; שׂוֹם קֶסֶם עַל־, לוֹכֵד לֵב, לִבֵּב, הִשִּׁיא בְּנֹעַם וָיֹפִי, צוֹדֵד נֶפֶשׁ bezaubern; reizen. -ся נפ׳ הִלָּכֵד בְּחַבְלֵי חֵן וָיֹפִי bezaubert werden.

Очевидецъ (-дца) ז׳ מֵעִיד לַאֲשֶׁר, עֵד רוֹאֶה בְּעֵינָיו חָזוּ עֵינָיו Augenzeuge.

Очеви́дно ת״פ גָּלוּי לְעֵינַיִם Sichtbar, klar. [lichkeit.

Очеви́дность נ׳ הִגָּלוּת לְעֵין כֹּל, נְכֹחוֹת Augenschein-

Очеви́дный ת׳ גָּלוּי לְעֵין, נָכֹחַ לְמַבִּין sichtbar, klar.

Очека́нивать, -ка́нить פ״י חָקַק פִּתּוּחֵי חוֹתָם סָבִיב ausprägen.

Очёлокъ (-лка) ז׳ פִּי־תַנּוּר Ofenloch. [

О́чень (דניאל ח,ס) יָתֵר, עַד לְמֵאֹד, בְּמֵאֹד מְאֹד, מְאֹד ת״פ sehr.

О́чепъ см. О́цѣпъ.

Очерви́вѣлый ת׳ שׁוֹרֵץ—, מָלֵא תוֹלָעִים voll Würmer.

Очерви́вѣть פ״ע שָׁרַץ תּוֹלָעִים, —, הִמָּלֵא, — רוּם, כָּמַהּ רִמָּה voll Würmer werden.

Очервленя́ть, -ни́ть פ״ע אָדַם כְּתוֹלָע purpurroth färben. -ся נפ׳ אָדוֹם כְּתוֹלָע, —, הָאֲדַם, —, אָדוֹם, עָטָה purpurroth werden.

Очередно́й ת׳ עִתִּי, הַבָּא בְּמוֹעֲדוֹ חֲלִיפוֹת der Reihe

наф folgend. -ная стра́жа מִשְׁמֶרֶת מַטָּה.

Очередова́ться см. Чередова́ться.

О́чередь ז׳ תּוֹר, חֲלִיפוֹת דָּבָר בְּמוֹעֲדוֹ Reihefolge. Придётъ и его о. גַּם עָלָיו תַּעֲבֹר־כּוֹס.

Очерк — см. Очерч—.

О́черкъ ז׳ 1) תֹּאַר, מִחְקָה, תַּבְנִית Umriß (einer Figur). О. лица́ תֹּאַר פָּנִים. 2) פִּקּוּדֵי־דָּבָר, פָּרָשָׁה, רְשׁוּם, כְּתָב, חֵקֶק Abriß, Uebersicht.

Очерне́ніе ס׳ 1) מִשְׁחַת שָׁחוֹר עַל־ das Schwärzen. 2) דִּבַּת־רָכִיל, תֵּת בְּ־ דִּפּוּי das Verleumden.

Оче́рнивать, -ня́ть, -ни́ть פ״י 1) מָשׁוֹחַ, הִשְׁחִיר הוֹצִיא, הִבְאִישׁ רֵיחַ, עִכּוֹר בִּשְׁחוֹר schwarz machen. 2) נָתַן בְּ־ דִּפּוּי, דִּבָּה עַל־ anschwärzen, verleumden. -ся נפ׳.

Очерстве́лый ת׳ נוֹשָׁן; יָבֵשׁ, נָקֹד hart, alt gewor-

Очерстве́ніе ס׳ עֲרֵלַת־לֵב, הִנּוֹשֵׁן Verhärtung; Gefühllosigkeit.

Очерстве́ть פ״ע הִנּוֹשֵׁן; הָיָה נָקֹד, יָבוֹשׁ hart, alt werden.

Очерта́ніе ס׳ מִחְקָה, תֹּאַר, צֶלֶם, תַּבְנִית, גְּזֵרָה Umriß, Entwurf.

Оче́ртывать, -рта́ть פ״י עָשָׂה תַּבְנִית־, חִקָּה, תָּאַר entwerfen, einen Umriß machen. -ся נפ׳.

Оче́рчивать, Очерти́ть פ״י חִקָּה קָו — הִתְוָה תּוֹ סָבִיב einen Umriß machen.

Очёс — см. Обчёс—.

Очёски ז״ר מִפְּלֵי־שְׂרִיקוֹת צֶמֶר וּפִשְׁתִּים das Ausgekämmte.

Оче́чникъ ז׳ גְּנַז כְּלֵי־הָרְאִי Brillenfuteral.

Оче́чный ת׳ אֲשֶׁר לְכְלֵי־הָרְאִי (см. Очки́).

О́чи ס״ר עֵינַיִם Augen (см. О́ко).

Очине́ніе ס׳ см. Очи́нка.

Очи́нивать, -ни́ть פ״י (עם ושרד) הִקְצָה רֹאשׁ־ — הָחַד zuspitzen. -ся הוּחַד נפ׳ zugeschpitzt werden.

Очи́нка נ׳ (עם ושרד) הַקְצוֹת רֹאשׁ das Zuspitzen.

Очистили́ще ס׳ כִּפֻּרֶת.

Очисти́тельный ת׳ מְנַקֶּה, מְטַהֵר; מְכַפֵּר עַל־ Reinigungs-. -ная присяга שְׁבוּעַת פּוּטְרֵת, אָלַת־נִקָּיוֹן. -ная жертва חַטַּאת כִּפֻּרִים, קָרְבַּן חַטָּאת.

Очи́стить см. Очища́ть.

Очи́стка נ׳ 1) נִקָּיוֹן, טָהֳרָה Reinigung. 2) כֹּפֶר, כִּפֻּרִים, פִּדְיוֹן, שְׁלֻמִים Versöhnung.

Очища́ть, Очи́стить פ״י נִקָּה, טִהֵר; זִכָּה, נִקָּה; זִקֵּק, הָזַךְ, צָרוּף; הָבֵר, פִּנָּה reinigen; räumen. О. свою со́вѣсть זִכָּה לִבּוֹ. О. отъ грѣхо́въ חִטֵּא, נִקָּה מֵעָוֹן. О. недои́мку שִׁלֵּם נִשְׁיוֹ. О. себя́ присяго́ю הִנְקָה בְּאָלָה. О. доро́гу פִּנָּה דֶּרֶךְ. -ся הִנְקָה נפעל ופ״ח, הִתְחַטֵּא, הִכַּר, הִזְכָּה, הִטַּהֵר, טָהוֹר; זָקוּק, פִּנָּה gereinigt, geräumt werden.

Очище́ніе ס׳ טָהֳרָה, נִקָּיוֹן, נִקּוּת, זִכּוּת; כִּפֻּרִים Reinigung. Для очище́нія со́вѣсти לְמַעַן זִכּוּת לְרוּחַ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּיו; לְבָבוֹ.

Очки́ כְּלֵי־רָאִי ס״ר Brille.

Очко́ ס׳ 1) צִיצָה, כַּפְתּוֹר לְפֶרַח Knospe. 2) נֶקֶדָּה בְּגוֹרָל Punkt.

Очкова́ть (-ку́ю) פ״י סִפֵּחַ לְעֵין יֵצֶר צִיצַת עֵין־פְּרִי, הִרְכִּיב — oculiren. -ва́ніе ש״פ.

Очно́й ת׳ עַיִן בְּעַיִן, — נֹכַח פָּנִים — Augen-. -на́я ста́вка עִמְּדַת אִישׁ נֹכַח־רֵעֵהוּ (להכיר).

Очну́ться см. Очуна́ться.

Очу́вствоваться פ״ח הִתְעַשֵּׁת, הִשְׁתָּעֵה וְרָאֹה zur Besinnung kommen.

Очуна́ться, Очну́ться, Очну́ться פ״ח הִתְעַשֵּׁת, הִשְׁתָּעֵה, הֵעוֹר וְרָאֹה zu sich kommen; plötzlich erwachen.

Очути́ться הִמְצָא פִתְאֹם בְּ־ פ״ח plötzlich erscheinen.

Ошале́лый ת׳ מְשֻׁגָּע, גְּדֻהָם; מְשֻׁתָּגַע verwirrt; verblüfft.

Ошале́ть см. Шале́ть.

Оша́ривать, -рить פ״י חִפֵּשׂ בְּכָל־, מִשֵּׁשׁ כָּל־ durchsuchen.

Оше́екъ (оше́йка) ז׳ (בית השחיטה) צַוָּאר Halsstück.

Оше́йникъ (р -ничекъ) ז׳ שִׁרְיוֹן לְצַוָּארֵי־כֶלֶב, — עָנָק Halsband.

Ошеломлённый ת׳ מְבֻהָל, גְּדֻהָם betäubt.

Ошеломля́ть, -ни́ть פ״י הָמוּם, בִּעֵת, הִכְהִיל betäuben.

Ошелуди́вить פ״י הִדְבִּיק צָרַעַת וְגָרָב בְּ־ mit Krätze anstecken.

Ошелуди́вѣлый ת׳ נָגוּעַ גָּרָב, מֻכֵּה צָרַעַת krätzig.

Ошелуди́вѣть פ״ע הֻכֶּה בְּגָרָב, נָגוּעַ בְּחֶרֶס krätzig werden.

Ошелуша́ть, -ши́ть פ״י פִּצֵּל, הָשׁוּף הַזֵּג, נִקֵּף ausschälen.

Оши́бать -би́ть פ״י נִגַּב, גִּדֵּעַ; נִדַּע, גָּרוּעַ, נָגוּף; נִגַּע abschlagen. О. кому́ пе́рья נִדַּע קַרְנֵי־ — irren.

Оши́баться, -би́ться פ״ח הִכָּשֵׁל בְּמִשְׁגֶּה, שָׁגָה sich

Оши́бка נ׳ מִשְׁגֶּה, מְשׁוּגָה, שְׁגֻגָה, שְׁגִיאָה Irrthum,

Оши́бочность נ׳ מִשְׁגֶּה Fehlerhaftigkeit.

Оши́бочный ת׳ אֲשֶׁר שְׁגִיאָה, לֹא־כֵן, עָשׂוּי בְּמִשְׁגֶּה בּוֹ fehlerhaft.

О́шибъ ז׳ זָנָב בְּהֵמָה וְחַיָּה Schwanz (der Thiere).

Оши́кать פ״י לָעוֹג לְ־, שָׁרוֹק עַל־ auszischen.

Ошлифова́ть פ״י חִדֵּד, הָחַד, מָרוֹט schleifen.

Ошлифо́вка נ׳ מָרוּט, מָרוּק בְּרָק Schliff, Glanz.

Оштрафо́вывать, -фова́ть פ״י עָנוֹשׁ עַל־, עָנוּשׁ בְּרֶשֶׁת עָנָשׁ עַל־ bestrafen (an Geld).

Оштукату́рить שוד בְּטִיחַ שִׂיד פ״ mit Kalk bewerfen.
Ошу́ю, Ошу́юю משמאל ל׳ ת״פ links.
Ощени́ться см. Щени́ться.
Ощо́покъ (-пка) ז׳ שֶׁבֶב, נִפֵּץ, רְסִיס, בְּקִיעַ Splitter.
Ощетини́ваться, -ни́ться פ״ח 1) סָמַר שְׂעָרוֹ, סָמוֹר (נוֹצָתוֹ) die Haare sträuben. 2) הִתְאַנֵּף, רָעוֹם פָּנָיו grimmig werden.
Ощи́пывать см. Общи́пывать.
Ощу́пывать, -па́ть פ״ מוש, מִשֵּׁשׁ, נָשַׁשׁ betasten. -ся פ״ח מוש—נָשַׁשׁ בְּשָׂרוֹ, מִשֵּׁשׁ כֻּלָּיו herumtappen.
О́щупью ת״פ הָלוֹךְ וְנָשׁוֹשׁ herumtappend.
Ощути́тельно ת״פ מוּחָשׁ, מָרְגָּשׁ* empfindlich.
Ощути́тельность נ׳ טֶבַע דָּבָר מָרְגָּשׁ לְהוּשׁ Empfindlichkeit.
Ощути́тельный ת׳ מוּחָשׁ לְהוּשׁ, מָרְגָּשׁ fühlbar.
Ощуща́ть, Ощути́ть פ״ חוש, הִרְגִּשׁ*, הִכִּיר בְּהוּשׁוֹ fühlen.
Ощуще́ніе ס חוש, לֵב יוֹדֵעַ, הֶמּוֹן מְעִים, הִרְגָּשׁ* Empfindung.
Оягни́ться см. Ягни́ться.

II.

П פ׳, הָאוֹת הַשֵּׁשׁ עֶשְׂרֵה בָּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית.
Па ס׳, מִצְעַד הַטְּחוֹל צַעַד — Tanzschritt.
Па́ва נ׳ תִּכְיָה, טַוּסֶת* (ירושלמי ב״ק ח׳) Pfauhenne.
Па́вечерня נ׳ см. Повече́ріе. -вій ת׳.
Павильо́нъ ז׳ פַּפְּלְיוֹן, בִּיתָן, שַׁפְרִיר* Gartenhäuschen.
Павіа́нъ ז׳ מִין קוֹף Pavian.
Павли́ниться פ״ח הִתְחַדֵּר כַּתָּכִי, הָלוֹךְ נִטּוּי גָּרוֹן aufblasen.
Павли́нъ ז׳ תָּכִי, טַוָּס* Pfau. -ли́ній, -ли́ный, -ли́новый ת׳.
Па́возокъ (-зка) ז׳ כְּלִי־שִׁיט לָאֳנִיָּה Barke.
Па́волока נ׳ 1) מַעֲטֶה, חֲתֻלָּה Decke. 2) אֵטוּן, חִתּוּל מְשִׁי seidenes Zeug. Па́волочный ת׳.
Па́вочка, -вушка נ׳ תִּכְיָה קְטַנָּה Pfauchen.
Пагóда נ׳ בָּמָה, בֵּית מִסְגָּד (לאלילים) Götzentempel.
Па́голенокъ (-нка) ז׳ צִוּרוֹן בָּתֵּי־שׁוֹקַיִם Schaft des Strumpfes.
Па́губа נ׳ אֹבֶדֶן, קֶרֶץ, קֶטֶב, שׁוֹד, שַׁחַת Unglück.
Па́губникъ ז׳ מַשְׁחִית; מְבַלֵּעַ, מַדִּיחַ; מַתְעֶה, מַדִּיחַ Verderber.
Па́губность נ׳ אֲבַדּוֹן, הוֹת, מֶרַע, רַעַנִּי Verderblichkeit.
Па́губный ת׳ שַׁחַת, מַשְׁחִית, —, בְּלִיַּעַל—verderblich.
Пагубоно́сный ת׳ מְרִירִי, מְלֵא רָע Unheil bringend.
Па́далина, -лица נ׳ פְּרִי נוֹפֵל; סְפִיחַ קָצִיר, סְפִיחַ Aufschuß verlorener Samenkörner.
Па́даль נ׳, Па́далище ס׳ נְבֵלָה Aas.
Па́дать, Пасть (פיעל נפל) 1) פ״ נָפוֹל fallen. 2) (בחמה) נוּעַ, מוֹת; (אדם) חָלָל נָפוֹל crepiren, sterben. Онъ палъ дýхомъ שָׁחָה נַפְשׁוֹ, רוּחוֹ מֵת וַיִּשַׁח. Палъ жре́бій נָפַל הַגּוֹרָל נָפַל.
Паде́жъ ז׳ 1) מַגֵּפַת הַבְּהֵמָה Viehseuche. 2) יַחַס נְטִיַּת־הַשֵּׁם (בדקדוק) Beugefall.
Паде́ніе ס 1) רֶדֶת, נְפֹל das Fallen. 2) הֶרֶס, מַפָּלָה Verfall.
Падишáхъ ז׳ (לתורקים) מֶלֶךְ שַׁלִּיט תּוֹרֵס, שַׁלִּיט תּוֹרֵס Großherr.
Па́дкій ת׳ נִבְהָל לְ־, אוֹרֵב — שׁוֹאֵף אֶל־ gierig.
Па́дкость נ׳ תַּאֲוָה לְ־ Gier.
Паду́чій ת׳ נוֹטֶה לִנְפֹּל hinfällig. -чая болѣзнь חֳלִי־נִפּוּל.
Па́дчерица נ׳ בַּת־אִשְׁתּוֹ, בַּת־בַּעֲלָהּ, בַּת־חוֹרֶגֶת* Stieftochter.
Паево́й ת׳ חֵלֶק רְעִים, אֲשֶׁר לְחֵלֶק (לְחֵבֶל) — zum Antheil gehörig.
Паёкъ (пайка́) ז׳ (לא״ש צבא) לֶחֶם־חֹק, אֲרֻחַת־תָּמִיד Soldatenportion.
Пажéніе ס׳ עֲשׂוֹת שְׁלַבִּים, — מַעֲשֵׂה Fugung.
Пажéный ת׳ נ׳ כָּרוּת שְׁלַבִּים, מְשֻׁלָּב gefugt.
Па́жескій ת׳ אֲשֶׁר לַחֲנִיכֵי הַמֶּלֶךְ Pagen-.
Па́жить נ׳ שְׂדֵה־מִרְעֶה, כַּר Viehweide. -тный ת׳.
Пажъ ז׳ אֶחָד חֲנִיכֵי־הַמֶּלֶךְ, עֶבֶד־מֶלֶךְ, מְשָׁרֵת — Page
Пази́ло ס׳ Пазни́къ ז׳ מַקְצוּעָה לְמַעֲשֵׂה שְׁלַבִּים Fugenhobel.
Пази́ть (пажу́) פ״ עָשָׂה (חָרוֹת) שְׁלַבִּים לְ־ fugen.
Пазо́вка נ׳ см. Пажéніе.
Па́зуха נ׳ חֵק, תַּחַת אַצִּילֵי־הַיָּד, חֹב Busen. Положи́ть за па́зуху שׂוֹם בְּחֵיקוֹ, טָמוֹן בְּחֹבוֹ.
Па́зушина נ׳ מָקוֹם נָבוּב, חֵיק, חִכּוּיוֹן Vertiefung.
Пазъ ז׳ צִנּוֹר חָרוּת, חֲרִשַׁת צִנּוֹר בָּעֵץ, שֶׁלֶב Fuge.
Пай ז׳ מָנָה, גּוֹרָל, חֵלֶק, חֶבֶל Antheil.
Па́йка נ׳ (מחבת) דֶּבֶק Löthung. -щица נ׳.
Па́йщикъ ז׳ שֻׁתָּף, חֹבֵר, חָבֵר, חוֹלֵק עִם־ Theilhaber.
Па́йщина נ׳ מְנַת חֲבֵרִים, חֵלֶק רְעִים Handelsgesellschaft.
Паке́тъ (-кéтецъ) ז׳ (ק׳) אֲגֻדָּה, צְרוֹר, תַּכְרִיךְ Packet.
Па́ки ת״פ עוֹד, שֵׁנִית nochmals.
Па́кля, -лина נ׳ נְעֹרֶת פִּשְׁתִּים, פִּקּוּלִין* (נחמ יז.) Werg. Па́кляный ת׳.
Паковáть (-ку́ю) פ״ צָרוֹר, אָגוּד, חָבוּשׁ בַּחֲבָלִים einpacken.

Па́костить (-кощу) עָכוֹר, נָאַל, נִבֵּל; בִּלֵּעַ, הַשְׁחֵת פ״ י Unfug treiben.

Па́костникъ ז׳ פּוֹעֵל אָוֶן, נָבָל Unheilstifter. -ница נ׳.

Па́костничать см. Па́костить.

Па́костный ת׳ תּוֹעֵבָה, נֶאֱלָח, נִתְעָב—garstig.

Па́кость נ׳ תּוֹעֵבָה, נְבָלָה; דְּבַר־בְּלִיעַל, תִּפְלָה, זִמָּה, שַׁעֲרוּרָה Unheil; Schmutz.

Пала́нка נ׳ גְּדֵרַת־קוֹרוֹת, גְּדֵרַת־יְתֵדוֹת Pfahlwerk.

Паланки́нъ ז׳ אַפִּרְיוֹן Tragbett.

Пала́та נ׳ אוּלָם, אַרְמוֹן; טִירָה, אַפְּדָן Saal. Судебная п. אוּלַם הַמִּשְׁפָּט.

Пала́тка נ׳ אֹהֶל, סֻכָּה, יְרִיעָה Zelt. -точный ת׳.

Пала́тный, -тскій ת׳ אֲשֶׁר לְאוּלַם הַמִּשְׁפָּט Gerichts-.

Пала́чъ ז׳ פְּקִיד הַשְּׁפָטִים Henker.

Пала́шъ ז׳ חֶרֶב פִּיפִיּוֹת Reiterschwert. -шный ת׳.

Па́левый ת׳ כְּמַרְאֵה תֶּבֶן strohfarbig.

Пале́ніе ס׳ מוֹקֵד שְׂרֵפַת־אֵשׁ das Brennen.

Пале́ный ת׳ נָחַר מֵאֵשׁ gebrannt.

Палеогра́фія נ׳ חֵקֶר כְּתֹבֶת יְמֵי־קֶדֶם Altschriftkunde. -графи́ческій ת׳.

Палеонтологія נ׳ חֵקֶר הַחַיִּים לְמִינֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם Naturgeschichte der Vorwelt.

Пале́стра נ׳ שַׁעַר לְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה, כַּר־תַּלְפִּיּוֹת (ליונים ורומיים בימי קדם) Palästra.

Па́лецъ (-льца) ז׳ אֶצְבַּע Finger. Большой п. בֹּהֶן. Не клади ему́ па́льца въ ротъ אַל־תִּכְבַּשׁ בּוֹ פֶּה.

Палиса́дина נ׳ מַקֵּל גְּדֵרָה, יְתֵד־גָּדֵר Stakete.

Палиса́дникъ, -са́дъ ז׳ 1) גְּדֵרָת, גְּדֵר־מַקְלוֹת Pfahlzaun. 2) גַּן בְּצֵלַע הַבַּיִת Gärtchen. -дный ת׳.

Пали́тельный ת׳ מְאוֹר זִקּוֹת אֵשׁ zündend.

Пали́тра נ׳ לוּחַ לְמִשְׁחַת הַצֶּבַע (לציירים) Farbenbrett.

Пали́ть פ״ י 1) הַצַּת אֵשׁ, לַהֵט, בָּעַר brennen. 2) יָרָה schießen.

Па́лица נ׳ 1) אֵלָה, תּוֹתָח, מַקֵּל־יָד, מַקֵּל־חוֹבְלִים Keule. 2) מִשְׁעֶנֶת, מַטֶּה Stock.

Па́лка נ׳ שֵׁבֶט; מִשְׁעֶנֶת, מַטֶּה, מַקֵּל Stock.

Паломникъ ז׳ מְהַלֵּךְ אֶל־מָקוֹם קָדוֹשׁ Pilger.

Па́лочка נ׳ מַקֵּל, בַּד, שֵׁבֶט Stäbchen. -чный ת׳.

Палочье ס׳ שׁוֹט, מַקֵּל חֹבְלִים Zuchtruthe.

Па́луба נ׳ 1) סְפִינַת־אֳנִיָּה Verdeck*). 2) סִפּוּן Deck. -бный ת׳. [gerüst machen.

Па́лубить (-блю) עָשָׂה קִירוֹת הַסִּפּוּן פ״ י ein Bogen-

Пальба́ נ׳ מִטַּר פְּחֵי־אֵשׁ, נֶפֶץ זִקּוֹת אֵשׁ das Schießen.

Па́льма נ׳ כַּפָּה, תָּמָר, תָּמָר Palmbaum. -мовый ת׳.

Пальни́къ ז׳ לַפִּיד לְקִנַּה־הָרֵעַם Zündruthe.

Пальто́ ס׳ אֶדֶר, שַׂלְמָה עֲלִית Ueberzieher.

Пальцеобра́зный ת׳ כְּמַרְאֵה אֶצְבַּע fingerförmig.

Па́льчикъ ז׳ אֶצְבַּע קְטַנָּה Fingerchen.

Палья́ נ׳ מִין דָּג, אַלְתִּית Bergforelle. [וְלַעְפוֹת.

Паля́щій ת׳ לוֹהֵט, בּוֹעֵר brennend. П. вѣтръ רוּחַ

Памфле́тъ ז׳ אִגֶּרֶת נְאָצָה וְגִדּוּפִים Schmähschrift.

Па́мятливость נ׳ כִּשְׁרוֹן זִכָּרוֹן Gedächtnißvermögen.

Па́мятливый ת׳ שׁוֹמֵר בְּלִבּוֹ, זוֹכֵר ein gutes Gedächtniß habend. [Denkmal,

Па́мятникъ ז׳ מַצֵּבָה, מַצֶּבֶת זִכָּרוֹן, אוֹת עוֹלָם, שֵׁם, צִיּוּן

Па́мятный ת׳ עוֹמֵד לְזֵכֶר עוֹלָם; נִזְכָּר Gedächtniß-. -ная книжка סֵפֶר זִכָּרוֹן.

Па́мятованіе ס׳ זִכָּרוֹן, זֵכֶר, זֵכֶר das Gedenken.

Па́мятовать (-тую) פ״ י שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ, זָכוֹר im Gedächtniß behalten. -ся נפעל הִזָּכֵר erinnerlich sein. Па́мятуется мнѣ אֲנִי זוֹכֵר (מַזְכִּיר).

Памятозлоби́вый, -зло́бный ת׳ נוֹטֵר שִׂנְאָה, שׁוֹמֵר עֶבְרָה nachtragend, rachgierig.

Памятозло́біе, -зло́бство ס׳ עֶבְרָה שְׁמוּרָה, קִנְאָה Rachgier, Groll. [שִׂנְאָה Groll nachtragen.

Памятозло́бствовать (-ствую) נָטוֹר, קִנֵּא פ״ י

Памятописа́ніе ס׳ סֵפֶר זִכָּרוֹן Denkschrift.

Памятописецъ (-сца) ז׳ מַזְכִּיר, סוֹפֵר קוֹרוֹת הָעִתִּים Chronikenschreiber.

Па́мятствовать (-ствую) см. Па́мятовать.

Памятца́ נ׳ סֵפֶר זִכָּרוֹן הַמֵּתִים Seelenmessenregister.

Па́мять נ׳ 1) כִּשְׁרוֹן זִכָּרוֹן Gedächtniß. 2) זֵכֶר, זִכָּרוֹן Erinnerung. [Inbegriff des römischen Rechts.

Пандо́кты (ליוסטינין) ז״ר סֵפֶר הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים

Панегирикъ ז׳ דִּבְרֵי־תְּהִלָּה לְמַכְבִּיר, תְּשׁוּאוֹת חֵן Lobrede. -ри́ческій ת׳. [Lobredner.

Панегири́стъ ז׳ מַשְׁגִּיא פְּעֻלֵּי־, מַכְבִּיר דִּבְרֵי־תְּהִלָּה

Пане́ль נ׳ רִצְפַּת־עֵץ, צַלְעוֹת עֵץ לְמִסַּד הַקִּיר Panele.

Пане́нка см. Па́нна. [-льный ת׳.

Панибра́тство ס׳ קִרְבַת־רֵעִים Vertraulichkeit.

Панибра́тъ ז׳ רֵעַ קָרוֹב Busenfreund.

Па́ника נ׳ מְבוּכָה, בְּהָלָה, פַּחַד פִּתְאֹם Handelskrisis. -ническій ת׳. [-льный ת׳.

Паникади́ло ס׳ מְנוֹרַת־קָנִים kirchlicher Kronleuchter.

*) השם סְפִינָה בלשון המקרא והוראתו מִכְסֶה הָאֳנִיָּה Verdeck, משרש סָפַן הנרדף עם צָפָה, כִּסָּה (ועי׳ תרגום לאונ׳ ת׳ ח); ורק בלשון המשנה קבל הוראה כוללת לאניה.

Панихи́да ז׳ זִכְרוֹן הַמֵּתִים (בבית אלהים) Todtenmesse. -хи́дный ת׳.

Па́нна נ׳ בַּת־נָדִיב (לעם פולין) Fräulein.

Панора́ма נ׳ תַּכְנִית מִסָּבִיב לָאִישׁ הַנִּצָּב, גֵּיא־חֲזִיוֹן בְּתֹךְ הַמַּחֲזֶה Rundgemelde. -ми́ческій ת׳.

Пансио́нъ ז׳ מִקְלָט לְמוּדִים, בֵּית חֲנִיכִים, בֵּית תַּלְמִיּוֹת Erziehungsanstalt.

Пансіоне́ръ ז׳ חָנִיךְ בֵּית תַּלְמִיּוֹת Kostgänger.

Па́нскій ת׳ אָשֶׁר לַאֲצִילֵי עַם־פּוֹלִין herrschaftlich.

Па́нство ס׳ תּוֹר אֲצִילֵי עַם־פּוֹלִין, —מִשְׁפָּט Herrenstand.

Панталóны ז״ר מִכְנָסַיִם רְחָבִים Hosen. -нный ת׳.

Пантеизмъ ז׳ תֹּת כֹּחַ הַיְקוּם כֵּאלֹהִים Allgottglaube.

Пантеистъ ז׳ מְחַשֵּׁב הַכֹּל, מְכַבֵּד כֹּחַ הַיְקוּם כֵּאלֹהִים לְאֵל Allgottgläubiger.

Пантоми́ма נ׳ כִּשְׁרוֹן לְרוֹם בְּתְנוּעוֹתָיו הַגִּיוֹנִי לִבּוֹ [Minenspiel.

Па́нцырникъ ז׳ לְבוּשׁ שִׁרְיוֹן, אִישׁ מָגֵן Gepanzerter.

Па́нцырь ז׳ שִׁרְיָן, שִׁרְיוֹן, צִנָּה, מָגֵן Panzer.

Па́нщина см. Ба́рщина 2.

Панъ ז׳ מְכֻבָּד, אֶחָד אֲצִילֵי עַם־פּוֹלִין polnischer Herr.

Панюи́рь ז׳ פַּנְתֵּר, שַׁחַל (סדר׳ תהל׳ עח)* Luchs. [-нья ת׳.

Па́па נ׳ אָבִי כְנֵסִיַּת דַּת רוֹמָה Papst.

Папа́, Папа́ша, Па́пенька! אָבִי, פַּפָּא* (סומה סב:) Papa; [pachen.

Па́перть נ׳ אוּלָם (להיכל) עֲזָרָה Kirchen-Vorhalle.

Папильо́тка נ׳ בַּת־טוֹטָפֶת, פַּס־גֵּיר לְמִקְלַעַת־שֵׂעָר (שבת פ:)* צְדָעָה Haarwickel.

Папиро́съ ז׳ הַתּוּל עֲלֵה־קְטֹרֶת Papirosse. [blatt.

Папи́ръ ז׳ פַּפִּיר, גֹּמֶא (למלאכת ניר)* (כלים יז.) Papyrus-

Папи́стъ ז׳ נִשְׁבָּע לְאָבִי דַּת רוֹמָה Papist.

Па́пка נ׳ לוּחַ מְדֻבָּק־גֵּיר (מְגֵיר כָּפוּל) Carton.-ковый ת׳.

Па́портникъ ז׳ מִין חָצִיר יְעָרוֹת Farnkraut.-ковый ת׳.

Па́пороть ז׳, -ртокъ 1) עֵצֶם כְּאֶבְרַת־עוֹף Flügelknochen. 2) עוֹר בֵּין אַצְבְּעוֹת עוֹף שָׂיט Schwimmhaut. 3) см. Па́портникъ.

Па́пскій ת׳ אָשֶׁר לַאָבִי כְנֵסִיַּת רוֹמָה päpstlich.

Па́пство ס׳ מִשְׁרַת אָבִי כְנֵסִיַּת רוֹמָה Papstthum.

Папу́ша נ׳ אֲגֻדַּת עֲלֵה טַבָּק ein Bund Tabaksblätter.

Па́пушникъ ז׳ חַלַּת־לֶחֶם ein Weißbrot. [tertabak.

Папу́шный таба́къ ת׳ חָבוּשׁ בַּאֲגֻדּוֹת Blät-

Па́ра נ׳, שְׁנַיִם, צֶמֶד, תְּאוֹמִים Paar. Она́ ему́ не па́ра לוֹ לֹא־תִכְשַׁר (לֹא־יָאֲתָה). [-лическій ת׳.

Пара́бола נ׳ מָשָׁל, מְלִיצָה Gleichnißrede. -льный,

Пара́графъ ז׳ סִימָן, פֶּרֶק*; § אוֹת Schriftabschnitt; Paragraphenzeichen.

Пара́дъ ז׳ 1) תִּלְבֹּשֶׁת־חַג Pracht, Gepränge. 2) מוֹעֵד פְּקוּדַת הַצָּבָא Musterung. -ный ת׳.

Паразитъ ז׳ יוֹנֵק זָר (בצמח) Schmarotzerpflanze. בּוֹלֵעַ אוֹכֵל בְּלִילוֹ מִבְּלִי־לוֹ, חֵיל זָרִים (בחיים) Schmarotzer. -зи́тный ת׳.

Паралипоме́нонъ ז׳ סִפְרֵי דִבְרֵי־הַיָּמִים Bücher der [Chronik.

Паралитикъ ז׳ נִדְמֶה מַכַּת פַּלְצוּת, נִדְמֶה Gelähmter.

Паличъ ז׳ נֶגֶף־דָּמִי, פַּלְצוּת Gliederlähmung.

Параллелогра́мъ ז׳ תָּו רָבוּעַ, רְבוּעָה מַקְבֶּלֶת צְדָיָהּ Viereck mit parallelen Seiten.

Параллéли נ׳ קַו מַקְבִּיל Parallele. [laufend.

Параллéльный ת׳ מְיֻשָּׁר לְנֹכַח־, מַקְבִּיל אֶל־ gleich-

Парапе́тъ ז׳ דָּיֵק לְמַחְסֶה מֵאוֹיֵב, מְצוּרָה Brustwehr.

Парасо́ль נ׳ חֲפַת־צֵל, חֲסוּת מִשְׁמֶשׁ Sonnenschirm.

Пардо́нъ ז׳ סְלִיחָה, נִשֵּׂא עָוֹן Gnade.

Паренина נ׳ שְׂדֵה־שְׁמִטָּה Brachfeld.

Паре́ніе ס׳ רַחַף, מֵעוּף, עוּף, יְעָף das Schweben.

Паре́ніе שם״ס הָנִיחַ־חֹם עַל־־ (הַנָּפֶת) das Baden.

Па́рень (-ня) ז׳ עֶלֶם, נַעַר Bursche.

Пари́ נ׳ גּוֹרָל מִתְחָרִים, עֲרֻבּוֹן לְהִתְחָרוֹת Wette. Держа́ть п. הִתְעָרֵב עַם־, —תַּחֲרֵה. [rückenmacher.

Парикма́херъ ז׳ שֵׂעָר מַחֲלִפוֹת (מִקְלָעוֹת) עוֹשֶׂה Per-

Парикъ ז׳ שֵׂעָר נָכְרִית, פֵּאָה נָכְרִית, קַפְלֵט* (ירושלמי) (כתובות ו) Perrücke.

Па́рильщикъ ז׳ מְרַחֵץ בְּבֵית הָרְחָצָה Bader. -щица נ׳.

Парить 1) פ״י דָּאָה, רָחַף, שׁוּט schweben. 2) הָגָה בַּהֲלָךְ־נֶפֶשׁ sich in Gedanken emporschwingen.

Парить פ״י 1) נוּף פַּחֵי־חֹם עַל־, —הָגַף; הָדַח בְּרָתֵחַ־ מַיִם baden; bähen. 2) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים mit Ruthen peitschen. II. зе́млю (בשנת השמטה) נָטוֹשׁ שָׂדֶה לְבַדְּשָׁנוֹ.

Па́рій ז׳ נִרְדָּף, נִדָּח, חֲדַל־אִישִׁים, שָׁנוּא Geächteter.

Парке́тъ ז׳ מִרְצָפַת, רִצְפָּה רְפִידָה Parquet. -ке́тный ת׳. [bleibend.

Па́ркій חָמוּ ת׳ אָשֶׁר יַעֲמֹד בּוֹ (לֹא־יָפוּג) lange heiß

Паркъ ז׳ 1) פַּרְדֵּס, גַּן נִרְחָב Lustgarten. 2) תַּחֲנוֹת צְבָא־הָרֶכֶב Artilleriepark. -ковый ת׳.

Парламентёръ ז׳ מַלְאָךְ, צִיר, אֲרִאֵל (לעת קרב) Unterhandlungsbote. [lament. -тскій ת׳.

Парламе́нтъ ז׳ בֵּית־הַמּוֹעֵצָה לנוקבי עם אנגליה Par-

Парни́къ ז׳ בֵּית־זְרוּעִים לִימֵי־הַחֹרֶף, גִּנַּת־בֵּיתָן Mistbeet. -ко́вый ת׳.

Парно́й ת׳ בְּעוֹדוֹ חַם, אֲשֶׁר חָמוּ בּוֹ frisch, warm.

Па́рный ת׳ שְׁנַיִם שְׁנַיִם, —צְמָדִים — paarig.

Паровикъ ז׳ דּוּד הַקִּטֹּר Dampfkessel.

Паровóзъ ז׳ רְכוּב קִיטוֹר, —מֶרְכָּבָת Dampfwagen.

Паровóй ת׳ 1) קִיטוֹר—Dampf-. 2) מִגִּנַּת־בֵּיתָן Mistbeet-. Паровóе по́ле שְׂדֵה־שְׁמִטָּה Brachfeld.

Паро́дія ג׳ שְׁגִינָה, הֶפֵךְ דִּבְרֵי־סֵפֶר לְמַהְתֻּלָּה scherzhafte Nachahmung. -дическій ת׳.

Па́родокъ (-дка) ז׳ בֹּסֶר, פְּרִי־בֹסֶר unreife Frucht.

Пароксизмъ ז׳ הִשְׁנוֹת מַחֲלָה פַּעֲמִים Paroxismus.

Паро́ль ז׳ נֵאָם, מִלָּה לְאוֹת, *סִסְמָא Losungswort.

Паро́мщикъ ז׳ בַּעַל־הָעֲבָרָה, —מְנַהֵל Fährmann.

Паро́мъ ז׳ עֲבָרָה, מַעְבָּרָה, *גֶּשֶׁר־שַׁיִט Prahm, Fährschiff. -ро́мный ת׳.

Парохо́дство ס׳ מִסְפַּע בָּאֳנִיוֹת קִיטוֹר Dampfschifffahrt.

Парохо́дъ ז׳ אֳנִית קִיטוֹר Dampfschiff. -дный ת׳.

Па́рочка см. Па́ра. [-те́рный ת׳.

Парте́ръ ז׳ מוֹשָׁב מֵאַחֲרֵי הַכִּסְאוֹת (בבית חיית) Parterre.

Партикуля́рный ת׳ חֹל, —פְּרָטִי *gesondert.

Па́ртія ג׳ 1) מַחֲלֹקֶת, פְּלֻגָּה, פְּלֻגָּה Abtheilung. 2) חֶבֶר, אֹהֲבִים, *שִׁדּוּךְ, *חֲתוּנָה, בְּרִית דּוֹדִים Heirath. 3) מַעֲרֶכֶת שְׁחוֹק מֻחָל עַד־כְּלָה Partie.

Парусина ג׳ בַּד עָב, אֶרֶג פִּשְׁתִּים Segeltuch -си́нный ת׳.

Парусинникъ ז׳ בֶּגֶד פִּשְׁתִּים עָב Kittel aus Segeltuch.

Па́русъ ז׳ נֵס אֳנִיָּה, מִפְרָשׂ Segel. -сный ת׳.

Парча נ׳ רִקְמַת זָהָב וָכֶסֶף Gold-, Silberstoff. -ча-

Па́рши ז׳ גֶּגַע גָּרָב וָחֶרֶס Grind, Krätze. [вой ת׳.

Паршивецъ (-вца) ז׳ מַכַּת גָּרָב וָחֶרֶס Grindkopf. -ши́вица נ׳.

Паршивить פ״ע הִדְבִּיק בְּ־ גָּרָב וָחֶרֶס mit Grind anstecken.

Паршивость נ׳ גֶּגַע גָּרָב וָחֶרֶס Räudigkeit. [

Паршивый ת׳ מְכֻּסֶּה גָּרָב, גָּגוּעַ חֶרֶס grindig.

Паршивѣ́ть פ״ע הָכֶּה בְּגָרָב grindig werden.

Паръ ז׳ 1) קִיטוֹר, אֵד Dampf. 2) שְׂדֵה־שְׁמֵטָה Brachfeld.

Пасе́ніе ס׳ מַרְעִית, מִרְעֶה רְעוּת das Weiden. [

Пасквиль ז׳ דְּבַר־גְּדוּפָה שְׁלוּחַ בְּסֵתֶר Schmähschrift. -льный ת׳. [

Паску́да, -дня נ׳ -дство ס׳ תּוֹעֵבָה, קָלוֹן, בֹּשֶׁת, שַׁעֲרוּרָה, פְּגוּל Abscheulichkeit.

Паску́дить, -дничать פ״ע עָשָׂה נְבָלָה, הִתְעַב עֲלִילָה garstig handeln.

Паску́дникъ ז׳ см. Паску́дный. -дница נ׳.

Паску́дный ת׳ נִבְזֶה, בָּזוּי, נֶאֱלָח, נִתְעָב garstig.

Па́сленъ ז׳ מִין שִׂיחַ גַּרְגְּרִים Bittersüß, Hirschkraut.

Па́смо, -мецо ס׳ (см. Мото́къ) בַּד אֲגֻדַּת חוּטִים, —אָרוֹר, —חֶבֶל Zwirngebinde.

Па́смурность נ׳ 1) קַדְרוּת trübes Wetter. 2) פָּנִים זוֹעֲפִים mürrisches Gesicht.

Па́смурный ת׳ 1) קוֹדֵר, אָפֵל trübe. 2) סָר וְזָעֵף mürrisch.

Па́смурѣ́ть פ״ע הָקְדַּר, קָדוֹר trübe werden. [

Пасова́ть (-су́ю) פ״ע (בשחק) עָמוֹשׁ עֲלִילָה, —עָמוֹשׁ הַשְׁמֵט יָדוֹ passen.

Па́сока נ׳ לַח בְּשַׂר־הַחַיִּים, לְשַׁד Lymphe, Blutwasser. -сочный ת׳.

Пасо́къ (-ска́) ז׳ (לתער) עוֹר הַמְּרוּט Streichriemen.

Паспо́ртъ ז׳ תְּעוּדַת־מַסָּע Paßport. -тный ת׳.

Пассажи́ръ ז׳ נוֹסֵעַ Reisender. -рка נ׳. -жи́рскій ת׳.

Пасса́тный вѣтръ רוּחַ קָדִים Passatwind.

Па́стбище ס׳ רְעִי, מְקוֹם מִרְעֶה Weideplatz. -щный ת׳.

Па́ства נ׳ 1) רְעִי, מְקוֹם מִרְעֶה Viehweide. 2) צֹאן עֵדָה, צֹאן מַרְעִית הַכֹּהֵן, אָדָם Heerde; religiöse Gemeinde. -ственный ת׳. [Pastinake.

Пастерна́къ ז׳ יֶרֶק־לֶפֶת, *אִסְטַפְּנִין (ירושלמי דמאי ב)

Пасти́ (пасу́, -сёшь) פ״י רָעָה נָהַל עֵדֶר weiden lassen. -тись פ״ח רָעָה, אָכוֹל עֵשֶׂב weiden.

Пастила́ см. Постила́.

Пасто́рство ס׳ כְּהֻנַּת כֹּהֵן לְתֵרִי Pastoramt. -скій ת׳.

Пасто́ръ ז׳ כֹּהֵן לְתֵרִי Pastor. -рша נ׳ אִשֶּׁת הַכֹּהֵן Pastorin. [Hirtin.

Пасту́хъ, -тушёкъ ז׳ רֹעֶה Hirt. -ту́шка נ׳ רֹעָה

Пасту́шій, -шескій ת׳ רֹעִי, —הָרֹעֶה, רוֹעִים —Hirten-

Па́стырски ת״פ כְּרֹעֶה נֶאֱמָן, —כְּמְנַהֵל priesterlich.

Па́стырство ס׳ כְּהֻנַּת רֹעֶה (מְנַהֵל) נֶאֱמָן Priesterwürde. [(צאן אדם) Priester sein.

Па́стырствовать (-ствую) פ״ע נָהַל צֹאן מַרְעִיתוֹ

Па́стырь ז׳ רֹעֶה, מְנַהֵל, כֹּהֵן, נָשִׁיא Seelenhirt.

Пасть נ׳ פֶּה, לַע Schlund, Rachen. [-рскій ת׳.

Пасть פ״ע см. Па́дать.

Пастьба́ נ׳ רְעִי, מִרְעִית, מִרְעֶה עֲדָרִים Hütung des

Па́сха נ׳ חַג־הַפֶּסַח Osterfest. [Viehes.

Пасха́лія נ׳ לוּחַ הַמּוֹעֲדִים Ostertafel.

Пасъ ז׳ עֲבֹת עוֹר לָרֶכֶב Kutschenriemen.

Па́сынокъ (-нка) ז׳ בֶּן־אִשְׁתּוֹ; בֶּן־אִישָׁהּ, בֶּן־בַּעֲלָהּ; *חוֹרֵג Stiefsohn. [ный ת׳.

Па́сѣка נ׳ נְחִילַת דְּבוֹרִים, —*כּוֹרֶת Bienenstock. -сѣ-

Патенто́ванный ת׳ מְקֻיָּם מִשְׁרֵי הַמַּלְכוּת הַמּלוכה או חכמיה) bevorrechtigt. Patent. -тный ת׳.

Пате́нтъ ז׳ מִכְתַּב עֲדוּת עַל־כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה (משרי)

Патети́ческій ת׳ מֻלָא רֶגֶשׁ־לֵב rührend.

Па́тока נ׳ צוּף דְּבַשׁ, נֹפֶת־צוּפִים Honigseim. -точный ת׳.

Патоло́гія נ׳ חֵקֶר הַחֳלָיִים וּמִקְּרָם לְאוֹתוֹתָם Krankheitslehre. -логическій ת׳.

Патріарха́льный ת׳ 1) יָשָׁן נוֹשָׁן; בְּאֹרַח קַדְמוֹנִים altväterisch. 2) אֲשֶׁר לְשָׂרֵי־קֹדֶשׁ patriarchalisch.

Патріа́рхія נ׳ מִמְשַׁל שָׂרֵי־קֹדֶשׁ (לנוצרים) Patriarchat.

Патріа́рхъ ז׳ 1) רֹאשׁ אָבוֹת, אַחַד הָאָבוֹת הָרִאשׁוֹנִים Stammvater. 2) נָגִיד בְּרִית, שַׂר־קֹדֶשׁ Obergeistlicher.

Патріа́ршескій, -ршій ת׳ שַׂר־קֹדֶשׁ—patriarchisch.
Патріа́ршество ס׳ כְּהֻנַּת שַׂר־קֹדֶשׁ Patriarchenwürde. [נְגִיד בְּרִית Patriarch sein.
Патріа́ршествовать (-ствую) פ״ע כֹּהֵן בְּתוֹר
Патріотизмъ ז׳ אַהֲבַת עַמּוֹ וְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ Vaterlandsliebe. [patriotisch.
Патріоти́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְאַהֲבַת עַמּוֹ וּמוֹלַדְתּוֹ
Патріо́тъ ז׳ חוֹבֵב עַמּוֹ וּמוֹלַדְתּוֹ Vaterlandsfreund.
Патро́нникъ ז׳ גִּלְיל־עֵץ לְזֵנֵי אֲבַק־שְׂרֵפָה Stock zum Patronenmachen. [tasche.
Патро́нница נ׳, -троптáшъ ז׳ יַלְקוּט הַזִּקִּים Patron=
Патро́нщикъ ז׳ עוֹשֶׂה חֲתֻלּוֹת אֲבַק־שְׂרֵפָה, עוֹשֶׂה זִקִּים לְקַנֵּה־כֶּלַע Patronenmacher.
Патро́нъ ז׳ (1 חֲתֻלַּת אֲבַק־שְׂרֵפָה, זִק, — זַג Patrone. 2) מַחְסֶה, מָגֵן, מְפַלֵּט Beschützer.
Патру́ль נְדוּד שׁוֹמְרִים סוֹבְבִים בָּעִיר Rundwache.
Па́ужина נ׳, -нокъ см. Полдникъ.
Па́уза נ׳ מַרְגֵּעָה, שֶׁקֶט, דוּמִיָּה, דְּמִי, פּוּגָה Pause.
Пауко́вый ת׳ עַכָּבִישׁ - Spinnen=.
Паукообра́зный ת׳ כְּמַרְאֵה עַכָּבִישׁ spinnenartig.
Пау́къ (-учёкъ ק׳) עַכָּבִישׁ ז׳ Spinne.
Пауперизмъ ז׳ רִישׁ לָאֹם Massenarmuth. [-нный ת׳.
Паути́на נ׳ בֵּית — קוּרֵי עַכָּבִישׁ Spinnengewebe.
Паучёкъ ז׳, Пау́чій ת׳ см. Пау́къ, Пауко́вый.
Паха́бить (-блю), -ничать פ״ע הָגָה זִמָּה, דִּבֵּר נְבָלָה unzüchtige Reden führen.
Паха́бникъ, -бщикъ ז׳ דּוֹבֵר נְבָלָה, פּוֹשֵׁק שְׂפָתָיו, עוֹשֵׂה זִמָּה, לַזְמָה Unzüchtiger. -ница נ׳.
Паха́бство ס׳ רוּחַ זְנוּנִים, תֹּבֶל, נְבָלָה, זִמָּה Unzucht.
Паха́бщина נ׳ שִׂפְתֵי זִמָּה, דִּבְרֵי נְבָלָה unzüchtige Reden.
Пахáніе ס׳ עֲבוֹדַת הָאֲדָמָה, חָרִישׁ das Ackern.
Па́харь ז׳ יוֹגֵב, אִכָּר, חוֹרֵשׁ Ackersmann.
Паха́ть (пашу́, па́шешь) פ״ע הָרוֹשׁ (שרה) ackern.
Пахну́ть פ״ע נָשׁוֹב, נָפוֹחַ, הָפַח weben.
Па́хнуть פ״ע נָתוֹן רֵיחַ riechen.
Паховикъ ז׳ שְׁאֵת, — חַבּוּרָה בְּכַף־הַיָּרֵךְ Leistenbeule.
Паховина נ׳ בֶּטֶן, — כַּף יָרֵךְ חַיָּה וּבְהֵמָה Unterleib
Паховой ת׳ אֲשֶׁר לְכַף־הַיָּרֵךְ Leisten=. [der Thiere.
Па́хотникъ см. Па́харь.
Па́хотный ת׳ חָרִישׁ — (כְּלֵי־, שְׂדֵה־) Acker=.
Пахта́лка נ׳ חֵמֶת לְמִין חֶמְאָה Butterfaß.
Па́хтальный ת׳ עָשׂוּי לְמִין חֶמְאָה zum Butterschlagen.
Па́хтальщикъ ז׳ מְמִין חֶמְאָה מַחְלֵב Butterschläger.
Па́хтанье ס׳ מִין חָלֵב לְחֶמְאָה das Butterschlagen.
Па́хтать פ״ע הָמַץ חֶמְאָה מֵחָלֵב Butter schlagen.
Пахýчесть נ׳ רֵיחַ נִיחוֹחַ Geruch.
Пахýчій ת׳ נוֹתֵן רֵיחַ riechend.
Пахъ ז׳ כַּף־הַיָּרֵךְ, מִפְשָׁעָה Leisten; Flanke
Пáче מוֹב — יוֹתֵר מִ־ ת״ פ״ besonders. Пáче сáмыя בְּטֶרֶם יְחֻלּוּ (כְּוּ) לוֹ.
Пáчеси נ״ נְעֹרֶת מִשְׁרִיקוֹת פִּשְׁתִּים Abfall beim Flachshecheln. -сный ת׳.
Пáчка נ׳ אֲגֻדָּה, צְרוֹר Päckchen.
Пáчканье ס׳ הַגְאָל, טָמְאָה, מַגָּף Beschmutzung.
Пáчкать פ״ע הִגְאֵל, טִגֵּף; נִבֵּל מַעֲשֵׂהוּ beschmutzen. -ся נפ׳ הִתְגָּאֵל, הֵאָלַח sich beschmutzen.
Пачкýнъ ז׳ מְגָאֵל, מְטַגֵּף Sudler. -кýнья נ׳.
Пашá ז׳ פֶּסַח מַלְכוּת תִּירָס, פֻּחָה Pascha.
Пашалыкъ ז׳ אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת פֻּחָה Paschagebiet.
Пашенный ת׳ אֲשֶׁר לְשָׂדֶה־זֶרַע Acker=.
Пáшня נ׳ שְׂדֵה־זֶרַע, יָגֵב Ackerfeld.
Паште́тъ ז׳ לְבִיבָה, עֻגָּה Pastete. -тéтный ת׳.
Пáщеки נ״ר מְתַלְּעוֹת, לְחִי־הַיָּה Kinnbacken der Thiere. [schnabel.
Пáщенокъ (-нка) ז׳ עֵלֶם בִּצְעִירָתוֹ, פִּרְחָה Gelb=
Пáюсъ ז׳ כִּיס הַבֵּיצִים בְּמֵעֵי־הַדָּגָה Rogensäckchen (der Fische). Пáюсная икрá בֵּיצֵי־דָגָה לֹא־מְטֻהָרִים.
Паяло ס׳, -яльникъ ז׳ כַּף לְדֶבֶק מַתֶּכֶת Lötheisen.
Паяльница נ׳ כְּלִי לְכִדּוּל הַדֶּבֶק Schmelztiegel.
Паяльный ת׳ עָשׂוּי לְדַבֵּק בּוֹ מַתֶּכֶת Löth=.
Паяльцо ק׳ см. Паяло.
Паяльщикъ ז׳ עוֹשֵׂה דֶבֶק מַתֶּכֶת Löther.
Паяніе ס׳ דֶּבֶק מַתֶּכֶת das Löthen.
Паять, Пáивать פ״ע דִּבֵּק בִּכְדִּיל löthen. -ся נפ׳.
Паяцъ ז׳ אִישׁ־הַתְּלִים, מִתְהוֹלֵל Possenreißer.
Пегáсъ ז׳ מִין דָּג, סוּס הַיָּם Pegasusfisch.
Педагóгика, -гóгія נ׳ חֹקֶת הַחִנּוּךְ Erziehungslehre.
Педагоги́ческій ת׳ הַחִנּוּךְ —pädagogisch.
Педагóгъ ז׳ אֹמֵן בְּדַעַת וְהַשְׂכֵּל, חוֹנֵךְ (נ״ר א׳) *פֵּדָגוֹג Erziehungskundiger.
Педáль נ׳ הָדוֹם כִּסְנֻתְּרִין Trittbrett. [fuchserei.
Педанти́змъ ז׳, -дáнтство ס׳ דִּקְדּוּקֵי־תֹהוּ Schul=
Педáнтскій ת׳ רוֹדֵף דִּקְדּוּקֵי־תֹהוּ pedantisch.
Педáнтствовать (-ствую) פ״ע רָדוֹף דִּקְדּוּקֵי־תֹהוּ pedantisch sein.
Педáнтъ ז׳ מְדַקְדֵּק בְּכָל־עִנְיָן לְמַכְבִּיר Schulfuchs.
Пéдель ז׳ מְשָׁרֵת לְבֵית תַּלְמִיּוֹת Schuldiener.
Пейзажи́стъ ז׳ צַיָּר גְּלִילוֹת אֶרֶץ Landschaftmaler.
Пейзáжъ ז׳ תַּבְנִית כְּפַר־אֶרֶץ Landschaft.
Пекáрный ת׳ אֹפֶה —, אֹפִים—Bäcker=.

Пека́рня בֵּית־מַאֲפֶה נ׳ Backstube.
Пе́карство מַעֲשֵׂה־אוֹפִים, מַאֲפֶה ס׳ Bäckerei.
Пе́карь אוֹפֶה ז׳ Bäcker. **Пе́карша** אוֹפָה נ׳ Bäckerin.
Пеклева́нка סֹלֶת־דָּגָן נ׳ gebeuteltes Rogenmehl.
Пеклева́нный מְסֻלֶּת־דָּגָן ת׳ aus gebeuteltem Rogenmehl.
Пеклева́ть (-лю) טָחוֹן וְהָבֵר פ״י beuteln.
Пе́кло ס׳ 1) זֶפֶת בֹּעֵרָה brennendes Pech. 2) תֹּפֶתֶת, גֵּיהִנֹּם Hölle. [Windel.
Пелена́ נ׳ תַּכְרִיךְ, חִתּוּל, חֲתֻלָּה; צָפִית, אַפֻּדָּה (ליונק)
Пелена́льный ת׳ הַחִתּוּל בּוֹ, —, עָשׂוּי לְחַתֵּל בּוֹ zum [Windeln.
Пелена́ніе ס׳ חִתּוּל das Windeln.
Пелена́ть פ״י (יונק) חִתֵּל windeln. -ся נפ׳ חִתּוּל הָחְתַּל gewindelt werden.
Пеле́нка, -ле́ночка см. Пелена́.
Пелери́на, -нка נ׳ אַפֻּדַּת הַכְּתֵפַיִם (לנשים) Pelzkragen.
Пеле́сина נ׳ חֲבַרְבֻּרָה בְּעוֹר חַיָּה Fleck auf Thierfellen.
Пеле́сый, -си́стый, -сова́тый ת׳ מְלֻא חֲבַרְבֻּרוֹת gefleckt. [Kropfgans.
Пеликáнъ ז׳ קָאַת, כּוֹס חֲרָבוֹת, כּוֹס מִדְבָּר
Пе́мза ז׳ (מַלֶּבֶת הַר־שְׂרָפָה) אֶבֶן־מְרוּק Bimsstein.
Пена́ль נ׳ גִּדֵּן־עֵטִים Federbüchse. [-зовый ת׳.
Пене́къ (-нка́) ז׳ 1) ק׳ см. Пень. 2) שֹׁרֶשׁ הַנּוֹצָה Wurzel der Federn. Пене́чный ת׳.
Пе́нный ת׳ עֹנֶשׁ, —, כֶּסֶף — Straf- (см. Пе́ня).
Пенсіоне́ръ ז׳ בֶּן־אַרְחַת־תָּמִיד Pensionär. -рка נ׳.
Пенсіо́нъ ז׳ 1) см. Пансіо́нъ. 2) см. Пе́нсія.
Пе́нсія נ׳ אַרוּחַת־תָּמִיד (מאוצר המלוכה) Gnadengehalt.
Пентю́хъ ז׳ אֲשֶׁר אֵין יָדַיִם לוֹ, גַּרְפָּה, עָצֵל Tölpel.
Пень (пня) ז׳ עֲרוֹר, עֵרֶר, מַצֶּבֶת־עֵץ Stamm,
Пенька́ נ׳ גִּעֲרַת־קַנָּבוֹס Hanf. -ко́вый ת׳. [Strunk.
Пе́ня נ׳ עֹנֶשׁ־כֶּסֶף, כֶּפֶר Geldstrafe. [würfe machen.
Пеня́ть (кому) פ״ע רוֹב בְּ־, הִלּוֹן עַל־, הִתְאוֹנֵן Vor-
Пепели́стый ת׳ נוֹתֵן דֶּשֶׁן (אֵפֶר) לְמַכְבִּיר voll Asche.
Пепели́ть פ״י הָפוּךְ לְאֵפֶר, דֵּשֵׁן in Asche verwandeln.
Пепели́ще ס׳ מָקוֹם שְׂרֵפָה, מַאֲכֹלֶת־אֵשׁ Brandstelle.
Пепелови́дный, Пепелоцве́тный ת׳ כְּמַרְאֵה אֵפֶר, כְּעֵין דֶּשֶׁן aschenfarbig.
Пе́пелъ (-пла) ז׳ (מש׳) פִּיחַ, עֲפַר־שְׂרֵפָה, אֵפֶר; (משרפות בשר) דֶּשֶׁן Asche.
Пе́пельникъ см. Зо́льникъ.
Пе́пельница נ׳ גְּבִיעַ, —, צַלַּחַת־הָאֵפֶר Aschenbecher.
Пеплопритяга́тель ז׳ *תּוּרְמָלִין, מִין אֶבֶן Turmalin.
Перва́чъ ז׳ מִינַּב סֹלֶת־דָּגָן erste Sorte Rogenmehl.
Пе́рвенецъ (-нца) ז׳ פֶּטֶר־רֶחֶם, בְּכוֹר Erstling.

Первенство́ ס׳ 1) מִשְׁפַּט הָרֹאשׁ Vorrecht. 2) מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה Erstgeburtrecht.
Пе́рвенствовать -ствую פ״ע יָשַׁב רֹאשׁ, הָיָה לְרֹאשׁ den ersten Platz einnehmen.
Пе́рвина, -нка נ׳ חָדָשָׁה etwas Neues.
Первобра́чіе ס׳ עִנְיָן חָדָשׁ, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא־הָיָה מֻקְדָּם, בְּרִית־נִשּׂוּאִים הָרִאשׁוֹנָה erste Ehe.
-бра́чный ת׳. קַדְמָה, uriprünglicher Zustand.
Первобы́тность נ׳ רִאשׁוֹת, קַדְמוֹת (יחזקאל לו, יא)
Первобы́тный ת׳ קַדְמוֹנִי, מִימֵי־קֶדֶם uriprünglich.
Первозва́нный ת׳ מְקֹרָא מִימֵי־קֶדֶם zuerst berufen.
Первозда́нный ת׳ הַנּוֹצָר רִאשׁוֹנָה zuerst beschaffen.
Первокла́ссный ת׳ מֵהַתּוֹר הָרִאשׁוֹן ersten Ranges.
Первому́ченикъ ז׳ см. Му́ченикъ. -ница נ׳.
Первонача́ліе ס׳ רֵאשִׁית מִשְׂרָה עַל־ Oberherrschaft.
Первонача́льникъ ז׳ נָגִיד רֹאשׁ Oberbefehlshaber.
Первонача́льный ת׳ רִאשׁוֹן, רֵאשִׁית, רִאשׁוֹנִי uriprünglich.
-ныя пра́вила грамма́тики רֵאשִׁית חֻקֵּי־הַלָּשׁוֹן
-нача́льно ת״פ בַּתְּחִלָּה, מֵרֹאשׁ uranfänglich.
Первообра́зіе ס׳, -зность נ׳ רֵאשִׁית דְּמוּת uriprünglichе Form. [lich.
Первообра́зный ת׳ בְּתַבְנִיתוֹ הָרִאשׁוֹנָה —nrsprüng-
Первообразъ ז׳ תַּבְנִית קְדוּמִים Urbild.
Первопрестóльный градъ עִיר רֹאשׁ, קִרְיַת־מַלְכָּה הַמְּלוּכָה הָרִאשׁוֹנָה Hauptresidenz. [bahn.
Первопу́тіе ס׳ רֵאשִׁית מְסִלַּת־שֶׁלֶג erste Schlitten-
Перворо́дный, -рожде́нный ת׳ בְּכוֹר erstgeboren.
Перворо́дство, -рожде́ніе ס׳ בְּכוֹרָה Erstgeburt.
Первосвяще́нникъ ז׳ כֹּהֵן הָרֹאשׁ (הַגָּדוֹל) Hohepriester. -нническій ת׳. [priesterthum.
Первосвяще́нство ס׳ פְּקִידוּת כֹּהֵן הָרֹאשׁ Hohe-
Первосо́нье ס׳, -со́нки ז״נ רֵאשִׁית תְּנוּמוֹת der erste Schlaf. [ный.
Первостате́йный, -степе́нный см. Первокла́сс-
Пе́рвый ת׳ 1) רִאשׁוֹן; אֶחָד erster. II. день мѣ́сяца בַּחֲצוֹת הַשָּׁעָה (יוֹם) אֶחָד לַחֹדֶשׁ. Полови́на пе́рваго הַטּוֹב (הַנִּכְבָּד) בְּ־, רִאשׁוֹן לְ־, הָרֹאשׁ. 2) הָרִאשׁוֹנָה vorzüglich. II. въ сове́тѣ הַיּוֹשֵׁב רִאשׁוֹנָה בַּמּוֹעֵצָה, רֹאשׁ הַמּוֹעֵצָה. Перве́е רִאשׁוֹנָה zuerst.
Первыйна́десять ס״פ הָעַשְׂתֵּי־, הָאַחַד־עָשָׂר elfter.
Пергаме́нтный ת׳ מִגְּלִיוֹן עוֹר אֵילִים Pergament-.
Пергаме́нтщикъ ז׳ עוֹשֵׂה גְּלִיוֹנוֹת מֵעוֹר אֵילִים Pergamentmacher.
Пергаме́нтъ ז׳ *קְלָף, גְּלִיוֹן עוֹר אֵילִים Pergament.
Пергамин — см. Пергамен—. [zuviel zulegen.
Перебавля́ть, -ба́вить פ״י הוֹסִיף לְמַכְבִּיר, הִעְדִּיף

Переба́вочный הַנּוֹסָף עֹדֶף־עַל־ת׳ zuviel zugelegt.
Переба́лтывать 1) פ״י בָּלוּל שְׁנִית, —נֵעֵר durchschütteln. 2) נפ׳ גַּלֵּה סוֹד לְרַבִּים ausplaudern. -ся נפ׳ הִתְבּוֹלֵל, הִנָּעֵר durchgeschüttelt werden.
Перебива́ть, -би́ть 1) פ״י הִכָּה אֶת־כָּל־; —הָרוֹנ, נִפֵּץ — zerschlagen. 2) חָבוֹט שְׁנִית, —שָׁבַר umklopfen. 3) לָקוֹחַ בְּחֶזְקָה מִן־ הִדַּחַ מֵעַל־ wegnehmen. II. чью либо рѣчь הַחֲרִישׁ אֶת־, —הַהֲסָה, עָצוֹר, בָּלוּל, הָפוּךְ, סִכְסֵךְ durcheinanderwerfen. 4) בְּמַלַּי— -ся 1) נפ׳. 2) כַּלֶּה בֶּעָמָל יָמָיו פ״ח sich kümmerlich durchhelfen.
Перебивка 1) נ׳ נֵעֵר, חָבֹט das Umklopfen. 2) הַרְבּוֹת הַמְּחִיר Ueberbietung.
Перебивно́й בְּלִי־סְדָרִים, פָּרוּעַ, הָרוּם ת׳ verwirrt. [נ׳.
Перебира́тель מְבַקֵּר, מְבָרֵר ז׳ Durchsucher. -льница
Перебира́ть, -бра́ть 1) פ״י בִּקֵּר, בָּרוֹר, פָּקוֹד durchsuchen, ausſuchen. 2) תָּפַשׂ בְּיָדָיו durchgreifen, berühren. 3) לָקוֹחַ פְּעָמִים רַבּוֹת nach und nach nehmen. -ся 1) נפ׳. 2) הִעָתֵּק מוֹשְׁבוֹ אֶל־ פ״ח umziehen. II. черезъ рѣку עָבוֹר נָהָר.
Перебо́й 1) ז׳ עֹדֶף עַל־הַמְּחִיר Ueberbietung. 2) מִחִי לֹא־נָכוֹן (לַאֲנָךְ מוֹרֶה־שָׁעוֹת) ungleicher Schlag des Perpendikels. [gerer.
Перебо́йщикъ מַרְבֶּה מַתַּת־הַמְּחִיר בַּשַּׁעַר ז׳ Steie-
Переболта́ть см. Переба́лтывать.
Перебора́зживать, -борозди́ть פ״י פָּלוֹחַ (שָׂדֶה) שׁוּב וְעָדוֹר, שְׁנִית umfurchen. [gen.
Перебора́нивать, -борони́ть פ״י שִׁדֵּד שְׁנִית umeg-
Перебора́ть, -боро́ть פ״י הִכְנִיעַ, הִכְרִיעַ עַל־ הִתְגַּבֵּר עַל־ überwinden.
Перебо́рка 1) נ׳ חֲלִיפוֹת מִשְׁכָּנוֹ Umziehung. 2) חִיץ, קִיר מַבְדִּיל Bretterwand. 3) בִּקֹּרֶת Untersuchung.
Переборозди́ть см. Перебора́зживать.
Переборо́ть см. Перебора́ть.
Перебо́ръ 1) ז׳ מַכֶּה עֹדֶף עַל־הַמְּחִיר Ueberschuß. -ры צוּרֵי־נְחָלִים ר׳ Klippenreihe.
Перебра́живать, -броди́ть 1) פ״י נוֹעַ וָנוֹד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם durchwandern. 2) חָמוּץ הַחֲמֵץ übergähren.
Перебра́нивать, -ни́ть פ״י גִּדֵּף כָּל־ alle ausschimpfen. -ся פ״ח גִּדֵּף אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ sich zanken.
Перебра́нка נ׳ רִיב, מָדוֹן Zank.
Перебра́сывать פ״י זָרוֹק מֵעַל־; הִשְׁלִיךְ, —הָטֵל hinüberwerfen.
Перебра́ть см. Перебира́ть.
Переброди́ть см. Перебра́живать.
Перебры́згивать, -бри́згать, -ры́знуть פ״י הִזָּה עַד־ überspritzen.
Перебыва́ть, -бы́ть פ״י הָיָה בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים; הָיָה לְעִתִּים שׁוֹנִים, —בּוֹא gewesen sein.
Перебѣ́гать רוּץ וְעָבוֹר אֶת־כָּל־ פ״י durchlaufen.
Перебѣга́ть, -бѣжа́ть 1) פ״י עָבוֹר בִּמְרוּצָה hinüberlaufen. 2) עָבוֹר אֶל־, —נָפוֹל überlaufen (zum Feinde). 3) הֵעֶבֶר בִּמְרוּץ אֶת־ zuvorkommen.
Перебѣ́гъ ז׳ עֲבוֹר, —נְפֹל אֶל־הָאוֹיֵב das Ueberlaufen (zum Feinde).
Перебѣ́жчикъ ז׳ נוֹפֵל אֶל־הָאוֹיֵב Ueberläufer. -чица נ׳.
Перебѣ́ливать, -бѣли́ть פ״י סָוַף לְלַבֵּן überweißen.
Перева́зживать פ״י שִׁנָּה קִשּׁוּרֵי הָרֶסֶן (dem Pferde) die Zügel anders anlegen.
Перева́ливать, -ли́ть פ״י הָטֵל מִן־ אֶל־; פָּרוֹק, —הָעֲבֵר hinüberwerfen;=ziehen. Ему уже за 70 перевали́ло שָׁנָה כְּבָר מָלְאוּ לוֹ שִׁבְעִים. -ся 1) נפעל הוּטַל מִן־ אֶל־ umgewälzt werden. 2) פ״ח הִתְמוֹטֵט, הִתְהַפֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד wanken.
Перева́лка נ׳ הָטֵל מִן־ אֶל־, הַשְׁלִיךְ — Umwälzung.
Перева́лъ ז׳ מַעֲבָר das Hinüberziehen. На п. שָׁטוּף וְעָבוֹר.
Перевали́ть פ״י גָּלוֹל שְׁנִית, —חָבוֹט umwalken. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הִתְגַּלְגֵּל, הִתְבַּלֵּשׁ sich durch Wälzen beschmutzen.
Парева́ривать, -ри́ть 1) פ״י בַּשֵּׁל שְׁנִית umkochen. 2) בַּשֵּׁל עַד־בְּלִי־דַי zustark kochen. 3) עַכֵּל הַמָּזוֹן verdauen. -ся נפ׳. [kochen.
Перева́рка נ׳, -ва́ръ ז׳ בְּשׁוּל; בְּשׁוּל מִשְׁנָה das Um-
Переведе́ніе ס׳ מַעֲבָר מִן־ אֶל־, —הַעֲבִיר das Hin-
Перевезти́, -ве́зть см. Перевози́ть. [überführen.
Перевернуть см. Перевёртывать. [Druckzeilen).
Перевёрстка נ׳ הַסְּדָרִים Umbrechung (der
Перевёрстывать, -ста́ть פ״י הִתְגַּלֵּף, שִׁנָּה מִשְׁטַר הַסְּדָרִים umbrechen (Druckzeilen).
Перевёртывать, -верну́ть פ״י הָפַךְ, הָפוּךְ umwenden. -ся נפ׳ הִתְהַפֵּךְ; הִתְהַפֵּךְ sich umwenden.
Переве́рчивать, -вертѣ́ть 1) פ״י גָּלוֹל וְהַבְרֵחַ שְׁנִית umschrauben. 2) הִבְרֵחַ עַד־לְהַשְׁחִית (מַפְתֵּחַ) verdrehen. -ся נפ׳ מִסְבִּיב (המנעול) הִשָּׁחֵת (בַּמַּנְעוּל) הַמַּפְתֵּחַ sich verdrehen.
Переве́ршивать, -ршá́ть, -ршить פ״י שִׁנָּה דְבַר־ מִשְׁפָּט anders beurtheilen.
Перевести́ см. Переводи́ть.
Перевзну́здывать, -взнузда́ть פ״י אָסוֹר בַּמֶּתֶג שְׁנִית umzäumen.

Перевивать, Перевить פ״ע שָׁרַךְ, קָלוֹעַ, צָנוּף הָלַט — חַתֵּל, צָנוּף שְׁנִית; כָּרוּךְ — סָבִיב umwinden. -ся פ״ח הִתְאַבֵּךְ, סָבוּךְ הִכּוֹן sich verwickeln.

Перевивка נ׳ מִקְלָעָה; חִתּוּל, צְנִיפָה das Umwickeln.

Перевивной ת׳ מְחֻתָּל — מְחֻתָּל, צָנוּף שְׁנִית gewunden.

Перевирать, -врать פ״ע 1) שָׁנָה בְּכָנָף דִּבְרֵי־ anders vorlügen. 2) עָלָה בִּכְנָפָיו עַל־ in Lügen übertreffen.

Перевисать, -вискуть פ״ע הִתְּלָה סָרוּחַ עַל־ übershängen.

Перевислый ת׳ תָּלוּי מֵעַל ת׳ סָרוּחַ עַל־ überhängend.

Перевить см. Перевивать. [balken.

Переводина נ׳ קוֹרַת־הַסִּפּוּן; קוֹרַת־הֹבֶרֶת Quer-

Переводитель ז׳ 1) מַעֲבִיר מִ־ לְ־ Ueberführer. 2) מַשְׁבִּית מִ־ מַשְׁמִיד Vertilger.

Переводить, -вести פ״ע 1) הֶעֱבַר מִ־ אֶל־ הֵעִתִּיק — תַּרְגֵּם, הֵעִתִּיק (מִשְׁפָּה לְשָׁפָה) *übertragen. 2) übersetzen. 3) הַכְּחֵד, הַשְׁמֵד vertilgen. II. דוּחַ רוּחוֹ הָשֵׁב Athem holen.

Перевóдный ת׳ 1) מֻעֲבָר übergeführt. 2) מַעֲבִיר übertragend. 3) מֻעְתָּק, מְתֻרְגָּם *übersetzt.

Переводчикъ ז׳ מְלִיץ, (משפה לשפה) מְתֻרְגָּם, מַעְתִּיק *Uebersetzer. -вóдчица נ׳.

Перевóдъ ז׳ 1) מַעֲבָר (מיד ליד, ממקום למקום) Ueberführung. 2) תַּרְגּוּם, הַעְתָּקָה *Uebersetzung. 3) כִּלָּיוֹן, אֲבָדָן, חֵרֶם הַשְׁמֵד Vertilgung.

Перевозжáть см. Перевáзживать. [-ся נפ׳.

Перевозить פ״ע (ברכב, באניה) הֶעֱבַר hinüberführen.

Перевóзка נ׳ הַעֲבָרָה, מַעְבָּר Hinüberführung.

Перевóзный ת׳ עָשׂוּי לְמַעְבָּר zum Ueberführen.

Перевóзчикъ ז׳ מַעֲבִיר בָּעֲבָרָה Fährmann.-чица נ׳.

Перевóзъ ז׳ 1) מַעְבָּרָה, עֲבָרָה Prahm. 2) см. Перевóзка.

Перевóй ז׳ см. Обвивка. [

Переволáкивать, -волóчь פ״ע מָשׁוֹךְ מִ־ אֶל־ הִתְנַהֵל וְעָבוֹר לְאַט־לְאַט — סָחוֹב hinüberschleppen. -ся פ״ח sich h. [

Переворáчивать פ״ע הָפַךְ, הָפוּךְ umwenden. -ся נפ׳ הִתְהַפֵּךְ, הֻהְפַּךְ sich umwenden.

Переворáшивать, -ворошúть פ״ע נָעַר, הָפַךְ umrühren. -ся נפ׳ הִתְגּוֹלֵל, הֻנְעַר umgerührt werden.

Переворотúть см. Переворáчивать.

Переворóтъ ז׳ הַשְׁנוֹת פְּנֵי־דָבָר, הָפוּךְ־מְסִבּוֹת, מְסִבָּה

Переворочáть см. Переворáчивать. [Umwälzung.

Переворошúть см. Переворáшивать.

Перевощикъ см. Перевóзчикъ.

Перевравáть см. Перевирáть.

Перевѣвáть, -вѣять פ״ע שְׁנִית (הַבָּר) זָרָה neuem schwingen.

Перевѣдываться, -вѣдаться פ״ח דִּבֵּר מִשְׁפָּטִים רוֹב אֶת־רִיב חֶרְפָּתוֹ מִיַּד־ עִם־ sich besprechen; Genugthuung verlangen.

Перевѣрка נ׳ מִבְחָן־מִשְׁנָה, בִּקֹּרֶת — Durchsicht.

Перевѣрять, -вѣрить פ״ע בִּקֵּר שְׁנִית, עָסוֹף לִבְחֹן — שׁוּב nochmals durchsehen.

Перевѣсить см. Перевѣшивать.

Перевѣсъ ז׳ 1) עֹדֶף עַל־הַמִּשְׁקָל Uebergewicht. 2) יִתְרוֹן, מוֹתַר הַ־ מִן־ Uebermacht. [aushängen.

Перевѣшать פ״ע תָּלָה לְאַחַד אֶחָד הוֹנְקָע — alles

Перевѣшивать, -вѣсить פ״ע 1) שָׁקַל שְׁנִית umwägen. 2) כָּבוּד מִ־, עָלָה בַּמִּשְׁקָל עַל־ überwiegen. 3) שָׁנוּב — עָצוּם מִ־ überwichtig sein. 4) תָּלָה לְמָקוֹם אַחֵר anders aufhängen. -ся נפעל.

Перевѣять см. Перевѣвать.

Перевязáть см. Перевязывать.

Перевя́зка נ׳ 1) מוֹסְרָה, אֲגֻדָּה; מִיתָר Umbindung. 2) תַּחְבֹּשֶׁת, חֲבֹשׁ, אֲרוּכָה, מָזוֹר, חִתּוּל *Verband.

Перевя́зочный ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ יַחְבְּשׁוּ (פצועים) (מקום) Verband-.

Пéревязь נ׳ 1) תַּחְבֹּשֶׁת, אֲרוּכָה, מָזוֹר, חִתּוּל *Verband. 2) אֵזוֹר הַכָּתֵף, מוֹסָר (איוב יב, יח) תְּלִי, אָזֶן (לאיש צבא) Schultergehänge.

Перегáживать, -гáдить פ״ע טִנֵּף כָּל־ הִתְעַב — alles beschmutzen.

Перегáнивать см. Перегонять. [

Перегáръ ז׳ נָחַר מֵאֵשׁ — נָחַר Ausgebranntes.-рный ת׳.

Перегáчивать, -гáтить פ״ע עָשָׂה סֵכֶר קָנִים וְעָפָר mit Fascinnen belegen. [gen.

Перегибáть, -гнýть פ״ע כָּפוֹף, כָּפוּל *קִבֵּל כָּפוּל umbie-

Перегúбнуть פ״ע נוּעַ לְאַחַד אֶחָד הָאָסֵף — ganz umkommen.

Перегла́дывать, -глодáть פ״ע בִּרְסֵם, נִשֵּׁךְ כָּלָה abfressen. [plätten.

Перегла́живать, -глáдить פ״ע הֶחֱלִיק שְׁנִית um-

Переглóхнуть פ״ע 1) הֶחֱרַשׁ יַחְדָּו insgesammt taub werden. 2) נָבוֹל כָּלָה, — קָמוֹל, אֻמְלַל insgesammt ersticken.

Перегля́дка, -гля́ды נ׳ מַבָּט עֵינֵי אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ זִיר־ זָה אֶל־זֶה verstohlen zugeworfene Blicke.

Перегля́дывать, -дѣть פ״ע רָאָה אֶת־כָּל־ בִּקֵּר — הִתְרָאָה, הִבֵּט אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ פ״ח (בראשית מב, א) einander anblicken.

Перегнáть см. Перегонять.

Перегнива́ть, -гни́ть פ״ע עָבוּשׁ, — רָקוּב כָּלָה, ver-
Перегну́ть см. Перегиба́ть. [faulen.
Переговáривать, -говори́ть (1) פ״ע דִּבֵּר שֵׁנִית wieder hersagen. 2) עִם־ דִּבֵּר (שִׂיחַ, שׂוּחָה) bespre-chen. 3) הַחֲרִשׁ בִּדְבָרָיו אֶת־ überschreien. 4) פִּתָּה, הִנְבַּח עִם־, הִדַּבֵּר אֶל־ פ״ח überreden. -ся הִדַּבֵּר, — הִתְעַכֵּב unterhandeln.
Переговóрка שִׂיחָה עִם־ נ׳ Unterredung.
Переговóрщикъ ז׳ (1) נוֹעֵץ, נוֹכֵח עִם־ Unterhand-ler. 2) מוֹצִיא דִבָּה Verleumder.
Переговóръ ז׳ -вóры ז״ (1) דִּבְרֵי־מִשְׁפָּט עִם־־ ; עֵצַת־שָׁלוֹם Unterhandlung. 2) דִּבַּת־עָם Gerede.
Перегодовáлый ת׳ אֲשֶׁר מָלֵא שְׁנָתוֹ jährig.
Перегодовáть עָמוֹד שָׁנָה תְּמִימָה, — גּוּר ein Jahr zubringen. [(2) מִצְרָף־מַשְׁקֶה Destillation.
Перегóнка נ׳ (1) הַעֲבִיר בַּמְּרוּץ Ueberjagung.
Перегóнщикъ ז׳ מְזַקֵּק, — צוֹרֵף מַשְׁקֶה Destillirer.
Перегóнъ ז׳ (1) מַסָּע כִּבְרַת אֶרֶץ Stationsweite. 2) נז צֹאן קְצוּבוֹת עוֹלוֹת מִן־הָרְחָצָה Schur der geba-deten Schafe. 3) см. Перегóнка.
Перегонять פ״ע (1) הַעֲבַר בַּמְּרוּץ, הִקְדִּים — zuvor-kommen. 2) הַעֲבַר מִ־ אֶל־ auf eine andere Stelle treiben. 3) צִרוּף מַשְׁקֶה, — זִקֵּק abermals destilliren.
Перегорáживать, -городи́ть פ״ע בָּנָה חַיִץ לְ־, גָּדַר, — abzäunen. -ся נפ׳ הִגָּבֵל בְּגָדֵר, הִגָּדֵר sich abzäunen.
Перегорáть אָכוֹל מֵאֵשׁ; הָחַר פ״ע abbrennen.
Перегорóда, -дка נ׳ חַיִץ, גָּדֵר, גְּדֵרָה Scheidewand. -дочный ת׳.
Перегорéлый ת׳ אָכוּל מֵאֵשׁ, — נָחַר durchgebrannt.
Перегорéть см. Перегорáть. [Grenze ändern.
Перегранúчивать, -чить פ״ע הִגְבִּיל שֵׁנִית die
Перегру́живать, -жáть, -зи́ть פ״ע פָּרוֹק מַעֲמָסָה וְשׂוֹם עַל־ umladen. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵק אֶל־ umgeladen werden
Перегру́зка נ׳ פֵּרוּק מַעֲמָסָה מִ־ אֶל־ Umladung.
Перегрызáть, -грызть פ״ע אָכַל בְּשִׁנָּיו, כָּרַסֵם zer-beißen. -ся פ״ח см. Огрызáться.
Перегрéвáть, -грéть פ״ע חִמֵּם שֵׁנִית, הָחֵם aufwär-men. -ся נפ׳ הָחֵם שֵׁנִית aufgewärmt werden. -váнie שם״ע.
Перегрязни́ть פ״ע גָּאַל כֹּל־, — טִנֵּף ganz beschmutzen. -ся נפ׳ הִתְגָּאֵל, הֵאָלַח beschmutzt werden.
Перегуби́ть פ״ע הִשְׁמִיד, אִבֵּד ganz vernichten.
Передавáть, -дáть פ״ע (1) נָתוֹן בְּיַד (אֶל־יַד, לְ־) הִגִּיד דְּבַר־ (מִצְוֹת־) לְ־ הַמְּצִיא — übergeben. 2) מִתְּנוֹת־ mit-theilen. 3) נָתוֹן עֹדֶף לְתֵת, הִעְדִּיף עַל־ zuviel geben.
-ся (1 הִנָּתֵן אֶל־יַד נפ׳ übergeben werden. 2) הִמָּסֵר לְ־ פ״ח sich ergeben. -ся непріятелю נָפוֹל אֶל־הָאוֹיֵב. 3) נָתוֹן אִישׁ לְרֵעֵהוּ sich mittheilen. -ся знáками נָתוֹן זֶה־לָזֶה אוֹת. [zerdrücken.
Передáвливать, -дави́ть פ״ע חִנֵּק לְאַחַד אֶחָד
Передáривать, -дари́ть פ״ע (1) נָתוֹן מַתָּת לְכָל־ alle beschenken. 2) הִרְבָּה לָתֵת מַתָּנוֹת alles weg-schenken. -ся נָתוֹן מַתָּנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ פ״ח einander beschenken.
Передáтель см. Передáтчикъ. [Ueberbringer. -дáтчица נ׳.
Передáтокъ (-тка) ז׳ עֹדֶף עַל־הַמְּחִיר (הַשֵּׂכָר) zu-viel Gezahltes. -дáточный ת׳.
Передáтчикъ ז׳ נוֹתֵן לְיַד־־, — מַמְצִיא, — מוֹסֵר Uebergeber; Ueberbringer. -дáтчица נ׳.
Передáть см. Передавáть.
Передáча נ׳ (1) תֵּת לְיַד־־ Uebergabe. 2) אַגַּן־קָרַח (לְחָקֵר בּוֹ נִבְלֵי־יַיִן) Eiskessel. -дáчный ת׳.
Передбáнникъ ז׳ אוּלַם בֵּית־הָרְחָצָה Vorbadstube.
Передвáивать, -двои́ть פ״ע (משקה) צָרוּף שֵׁנִית, — זִקֵּק abermals destilliren. -ся נפ׳ זָקוּק שֵׁנִית abermals destillirt werden
Передви́гивать, -двигáть, -двúгать, -двúнуть הָנַע, — הִתֵּק, — הִעְתִּיק, הִסִּיעַ מִ־ אֶל־ פ״ע weiter rücken; umherbewegen. -ся (1 הִנָּתֵק מִ־ נפ׳, — הִנָּסַע weggerückt werden. 2) נָסוֹעַ מִ־ פ״ח, עָתוֹק מִמְּקוֹמוֹ, — מוּשׁ sich fortbewegen.
Передвижéніе מַסָּע מִ־ אֶל־ ס׳ das Wegrücken.
Передвижнóй מוּנָע מִמָּקוֹם לְמָקוֹם ת׳, — מְעֻתָּק verschiebbar.
Передвоéніе ס׳, -двóйка נ׳ (למשקה) מִצְרָף מִשְׁנֶה wiederholtes Destilliren.
Передвои́ть см. Передвáивать.
Передёрг— см. Продёрг—. [hehler. -льница נ׳.
Передержáтель ז׳ מַחְבִּיא אֶתוֹ לֹא־כְדָת Ver-
Передержáтельство ס׳ תֵּת חָסוּת לְאַנְשֵׁי־אָוֶן Verhehlung.
Передéрживать, -держáть פ״ע (1) עָצוֹר אֹתוֹ יֶתֶר עַל־הַמּוֹעֵד zulange halten. 2) הוֹצֵא כֶסֶף עֹדֶף zuviel ausgeben. 3) הַחְבָּא אֶתוֹ אַנְשֵׁי־אָוֶן hehlen.
Передéржка נ׳ (1) מוֹצָא־כֶסֶף לְלֹא־צֹרֶךְ das Zu-vielausgeben. 2) הַבְרִיחַ בְּ־ das Durchziehen. 3) см. Передержáтельство.
Передирáть, -дрáть פ״ע קָרוֹעַ כָּל־, — פָּרוֹם alles zerreißen. -ся נפ׳ הִקָּרַע כֻּלָּה ganz zerrissen werden.
Передúть (-режу́) פ״ע (1 см. Оперéживать. 2) עָתַד

לוֹ, הָכִין sich womit versorgen.
Передки ז׳ר, -ко́вый ת׳ см. Передо́къ.
Передневáть חָנָה — בְּ־ פ״ע יָשׁוֹב יוֹם אֶחָד den Tag zubringen.
Перéдникъ ז׳ חֲגוֹרָה, סִנָּר* Schürze.
Перéдній ת. הָרִאשׁ, אֲשֶׁר לִפְנֵי־ —vorderer.
Перéдняя נ׳ מִפְקָד — אוּלָם — תָּא, סַף־הַבַּיִת (יחזקאל מז, כא) Vorzimmer.
Передовóй הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ, הַהוֹלֵךְ לִפְנֵי־ ת׳ Vorangehender. II. отрядъ צְבָא הַחֲלוּץ.
Передовщикъ 1) ז׳ תּוֹפֵשׂ מָשׁוֹט בְּרֹאשׁ אֳנִיָּה Arbeiter am Vordertheil einer Barke. 2) זְקַן הַצַּיָּדִים ältester Jäger.
Передокладывать שְׁנִית פ״ע עָרוֹךְ (דָּבָר־מִשְׁפָּט) לִפְנֵי־ [von neuem vorstellen.
Передóкъ (-дка́) מוּל, פְּנֵי־ הַ־ ז׳ Vordertheil.
Передопрáшивать, -просúть פ״ע דָּרוֹשׁ וְחָקוֹר שְׁנִית, שׁוּב וְחָקוֹר abermals verhören.
Передóхнуть פ״ע גָּוַע כָּלָה, — אָסַף ausſterben.
Передохнýть פ״ע הֶחֱלִיף כֹּחַ, הֵשִׁיב רוּחוֹ ſich erholen.
Передрáжниваніе ס׳ הִתְלֵים עִם־ das Nachſpotten.
Передрáжнивать см. Передрáзнивать.
Передрáзнивать הִתְעוֹלֵל בְּ־ פ״ע, הָתַל — הִתֵּל — nachſpotten.
Передрáть см. Передирáть. [brödeln.
Передробля́ть, -бúть לְפִתִּים כָּל־ פ״ע פָּתוֹת zer-
Передрóглый ת׳ סָמֵר, אֲשֶׁר נִבְהֲלוּ עֲצָמָיו מִקָּרָה מָקֹר durchſroren.
Передрóгнуть הִתְפַּלֵּץ מִקֹּר פ״ע durchſrieren.
Передря́блый צָמֵק, קָמֵל, נָבֵל ת׳ verwelkt.
Передря́бнуть פ״ע נָבוֹל, צָמוֹק, קָמוֹל verwelken.
Передрáга נ׳ שָׁאוֹן, מְבוּכָה, מְהוּמָה Verwirrung.
Передýмывать, -дýмать פ״ע הִנָּעֵץ, שׁוּב וָזָמוֹם בְּלִבּוֹ שְׁנִית ſich beſinnen.
Передушúть חָנַק לְאַחַד אֶחָד פ״ע erwürgen.
Перéдъ см. Предъ.
Перёдъ ז׳ 1) קֶדֶם, מוּל פְּנֵי־, פְּנֵי הַ־ Vordertheil. 2) הַיָּמִים הַבָּאִים Zukunft.
Передѣвáть הֶחֱלִיף שִׂמְלוֹת־ פ״ע umkleiden. -ся פ״ח הֶחֱלִיף שִׂמְלוֹתָיו, — הִתְחַפֵּשׂ ſich umkleiden.
Передѣ́ланіе ס׳, -дѣ́лка נ׳ שִׁנּוּת פְּנֵי־ Umarbeitung.
Передѣ́лывать, -дѣ́лать פ״ע שִׁנָּה פְּנֵי־, — חִדֵּשׁ umarbeiten.-ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ, (ירמיה ג, מו) הֵעָשֶׂה עוֹד
Передѣ́ть см. Передѣвáть. [umgemacht werden.
Переёмный ת׳ נִלְכָּד, נֶאֱחָז, אָחוּז ergriffen.
Переёмщикъ см. Переимщикъ. -щица נ׳.
Переёмъ ז׳ תְּפִשׂ, לֶכֶד das Auffangen.
Пережáривать, -жáрить פ״ע 1) צָלָה שְׁנִית, — קָלָה umbraten. 2) צָלָה הַרְבֵּה zuviel braten.-ся נפ׳.
Пережáть см. Пережимáть, -жинáть.
Пережда́ть см. Пережидáть.
Пережёвывать, -жевáть פ״ע 1) אָכַל בְּשִׁנָּיו, — גָּרוֹר* zerkauen. 2) גֵּרָה הֶעֱלָה (גָּרוֹר) לָעוֹס — wiederkäuen. -ся נפ׳.
Переженúть לָקוֹחַ נָשִׁים לְכָל־ פ״ע verheirathen.
Пережéчь см. Пережигáть.
Переживáть, -жúть פ״ע 1) עָלָה כְּמִסְפַּר־ שָׁנָיו עַל־, הָאֲרֵךְ יָמִים מִ־ (אַחֲרֵי־) überleben. 2) גּוּר בְּכָל־ durchwohnen.
Пережигáть, -жéчь פ״ע 1) שָׂרוֹף לִשְׁנַיִם entzwei brennen. 2) קָלָה לְמַכְבִּיר ausbrennen.
Пережидáть, -ждáть פ״ע חִכָּה עַד־עֲבוֹר־ abwarten.
Пережижáть, -жидúть פ״ע הַנֵּר עַד־מְאֹד — הַתֵּךְ zuſehr verdünnen. [ausdrücken.
Пережимáть, -жáть פ״ע מָצָה שְׁנִית, — זוֹר abermals
Пережинáть, -жáть פ״ע קָצוֹר כָּל־תְּבוּאַת־ abernten.
Пережúть см. Переживáть.
Перезвáнивать פ״ע צָלוֹל בְּפַעֲמֹנִים חֲלִיפוֹת abwechſelnd läuten. [läuten.
Перезвóнъ ז׳ מִחִי־הַפַּעֲמֹנִים חֲלִיפוֹת abwechſelndes
Перезимовáлый ת׳ אֶשֶׁר עָבַר עָלָיו הַחֹרֶף überwintert. [wintern.
Перезимовáть פ״ע בִּלָּה יְמֵי־הַחֹרֶף, חָרַף über-
Перезимовáніе, ס׳, -мóвка נ׳ בִּלּוּת יְמֵי־הַחֹרֶף, חֹרֶף das Ueberwintern.
Перезнобúть הִקְפִּיא מִקֹּר פ״ע frieren laſſen.
Перезрѣвáть, -зрѣ́ть פ״ע עָבוֹר (פרי) יְמֵי־הִנְמְלוֹ, הִנְמְלוֹ überreif werden. [überreif.
Перезрѣ́лый (פרי) אֶשֶׁר עָבְרָה עָלָיו עֵת ת׳
Перезывáть, -звáть פ״ע קָרָא וּפִתָּה אֵלָיו zu ſich locken. [erfrieren.
Перезябáть, -зя́бнуть פ״ע הִצְמַת בַּקָּרָה, קָפָא מִקֹּר
Перезя́блый ת׳ קָפוּא מִקֹּר, — נִצְמָת erfroren.
Переигрывать, -игрáть פ״ע עָרוֹךְ חָזוֹן מִשַּׂחֲקִים שְׁנִית von neuem ſpielen.
Переименовáніе ס׳ שִׁנּוּת שֵׁם Umbenennung.
Переименóванный ת׳ מְתֹאָר, מוּסַב שֵׁם umgenannt.
Переименóвывать, -новáть פ״ע קָרָא, הִסַּב שֵׁם שֵׁם אַחֵר לְ־ — שִׁנָּה שְׁמוֹ פ״ח הִסַּב umbenennen. -ся שֵׁם לְ־ ſeinen Namen ändern.
Переимка נ׳ (הנורים) תְּפִשׂ, לֶכֶד das Auffangen.

Переимчивость כִּשָּׁרוֹן לִלְמֹד אֶת־דַּרְכֵּי־ נ׳ Gelehrigkeit.
Переимчивый מָהִיר לִלְמֹד אֶת־דַּרְכֵּי־ ת׳ gelehrig.
Переимщикъ תּוֹפֵשׂ (חבורים), לוֹכֵד ז׳ Auffänger.
Переина́чивать, -ина́чить שִׁנָּה פ״ פָּסוּךְ; ändern.
Перейскивать, -иска́ть חִפֵּשׂ בְּכָל־ פ״ durchsuchen.
Перейти́ см. Переходи́ть.
Переказа́ть הֵרָאָה אֶת־כָּל־ פ״ alles zeigen.
Перека́ливать, -кали́ть קָלָה בָּאֵשׁ שְׁנִית (ברזל) umglühen.
Перека́ливаніе חֲרֹשֶׁת שְׁנִית (ברזל), קַלָּה, -ка́лъ ז׳ das Umglühen.
Перека́лывать, -коло́ть תָּקַע שְׁנִית (מחטים) 1) פ״ abermals umstecken. 2) בָּקַע לְבִקְעִים zerspalten. 3) דָּקוֹר אֶת־כָּל־, שָׁחוֹט — abschlachten. -ся נפ׳.
Перека́пчивать, -копти́ть עִשֵּׁן שְׁנִית 1) פ״ abermals räuchern. 2) עִשֵּׁן כֻּלָּה durchräuchern. -ся נפ׳.
Перека́пывать, -копа́ть חָפוֹר שְׁנִית פ״, כָּרָה — umgraben.
Перекармливать, -корми́ть הֵאֱכִיל עַד־לָחְלִי פ״ überfüttern.
Переката́ть см. Переката́вывать 1 и 2.
Перекати́-поле *אַסְפַּרְגוּס שָׂדֶה : מִין יָרָק ס׳ wilder Spargel.
Перекати́ть см. Переката́вывать 3.
Перека́тъ (гро́ма) קוֹל (הרעם) בַּגַּלְגַּל, רַעַם־קוֹל (הרעם) ז׳ das Rollen (des Donners).
Перека́тывать גָּלַל וְהֶחֱלִיק שְׁנִית 1) פ״ umrollen. 2) גָּלַל וְחִלֵּק כֻּלָּל־ durchrollen 3) גָּלַל מִ־ אֶל־ — גַּלְגַּל hinüberwälzen. -ся נפ׳.
Перека́чивать, -кача́ть גָּלַל מִ־ אֶל־ 1) פ״ hinüberwälzen. 2) קָלַע אֶת־כָּל־ durchschaukeln. 3) דָּלָה מִכְּלִי אֶל־כְּלִי hinüberpumpen. -ся נפ׳.
Перека́чивать, -качну́ть הִטָּה — הָפוֹךְ עַל־צִדּוֹ פ״ auf die Seite neigen. -ся נפעל הִתְהַפֵּךְ, הֻהַפַּךְ sich umkippen.
Перекваши́вать, -ква́сить חִמֵּץ לְמַרְבֶּה פ״ übersäuern. -ся פ״ח חָמוּץ הַרְבֵּה, חָמַץ — übersäuert werden.
Переки́дать см. Переки́дывать.
Переки́дка זָרַק — הַשְׁלִיךְ, טַלְטֵלָה מִ־ אֶל־ נ׳ — יְרוֹת das Hinüberwerfen.
Переки́дной נָטוּי מֵעֵבֶר לְעֵבֶר, נָטוּי עַל־ מָתוּחַ hinüberwerfen.
Переки́дывать, -да́ть הִשְׁלִיךְ מִ־ אֶל־ פ״ זָרוֹק — יָדוֹז, טַלְטֵל — הָטֵל — hinüberwerfen.
Перекипа́ть, -пе́ть רָתַח יוֹתֵר מִצָּרְכּוֹ פ״ע überkochen.
Перекипе́лый מֻרְתָּח יוֹתֵר מִצָּרְכּוֹ ת׳ übergekocht.
Перекиса́ть, ки́снуть הֶחֱמִיץ, חָמוּץ יוֹתֵר מִצָּרְכּוֹ פ״ע zu sauer werden.

Перекись מַחֲמֶצֶת חִימִית נ׳ Uebersäuerung.
Перекла́дина כְּפִיס, קוֹרַת־סִפּוּן 1) נ׳ Querbalken. 2) נַמְלָה, מַעֲבָרָה (מקורה או לוח עץ)* Steg. Umlegen.
Перекла́дка מַעֲרֶכֶת (עצים לבנים) נ׳ das
Перекладной נִשָּׂא מִמָּקוֹם לְמָקוֹם ת׳ zum Umpacken. Ѣхать на перекладны́хъ נָסוּעַ בְּרֶכֶב תָּא־הֲרָצִים.
Перекла́дывать הִנִּחַ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם 1) פ״ מָעוֹן, — עָמוֹם — umpacken. 2) עָרוֹךְ שְׁנִית umsetzen. -ся נפ׳.
Перекла́сть см. Перекла́дывать.
Перекле́ивать, -кле́ить דָּבַק שְׁנִית פ״ umkleben.
Перекликать, -кли́кать, -кли́кнуть קָרָא בְשֵׁם פ״ לְכָל־ namentlich anrufen. -ся פ״ח קָרָא זֶה אֶל־זֶה einander zurufen.
Перекли́чка סְפָר, — פְּקוּדֵי, מִפְקַד כָּל־״בְּשֵׁם נ׳ סִפּוּרוֹת das Abrufen zum Auszählen.
Перекове́ркивать, -кове́ркать שִׁנָּה פְּנֵי־ פ״ עִקֵּשׁ, סִלֵּף, הָפוֹךְ, עִוָּה — verdrehen, verderben. -ся נפ׳ הִתְהַפֵּךְ, שֻׁנָּה verdreht werden.
Перекова́ть см. Переко́вывать.
Переко́вка חֲרֹשֶׁת (ברזל) מְשֻׁנָּה נ׳ Umschmiedung.
Переко́вочный צָרוּף בָּאֵשׁ מְשֻׁנָּה ת׳ umgeschmiedet.
Переко́вывать, -кова́ть חָרוֹשׁ (ברזל) שְׁנִית 1) פ״ כַּתֵּת לְ־ umschmieden. 2) רַתֵּק בְּזִקִּים כָּל־ durchschmieden. -ся נפ׳ הֻחְרַשׁ (ברזל) שְׁנִית 1) umgeschmiedet werden. 2) רָתוּק יַחַד בְּזִקִּים durchgeschmiedet werden.
Переколачивать, -колоти́ть תָּקוֹעַ (יחד) 1) פ״ לְמָקוֹם אַחֵר anderswo einschlagen. 2) חָבוֹט כָּל־, — הַכֵּה durchklopfen. -ся נפ׳.
Переколо́ть см. Перека́лывать.
Переко́мкивать, -ко́мкать עִקֵּשׁ, עִוָּה פ״ צָנוּף zerknüllen.
Переконопа́чивать, -па́тить סָכוֹר בְּנִעֲרַת שְׁנִית פ״ umkalfatern.
Перекопа́ть см. Перека́пывать.
Перекопти́ть см. Перека́пчивать.
Переко́пъ מְכֵרָה־בּוֹר 1) ז׳ Graben durch den Weg. 2) פֶּלֶג, תְּעָלָה Kanal.
Перекормить см. Перека́рмливать.
Перекоро́бить עִוָּה, סִלֵּף, עִקֵּל פ״ עִוֵּת krümmen. -ся נפ׳ הִתְעַוֵּת, עָקֹל sich krümmen.
Перекоро́бленный מְעֻקָּל, מְעֻוָּת, נַעֲוָה ת׳ gekrümmt.
Переко́ръ מְרִי, קְרִי Trotz. Идти́ на п. кому́ הָלוֹךְ עִם־״קְרִי.
Переко́ряться הִתְקוֹטֵט עִם־ פ״ח sich zanken.
Переко́сина מַעֲוֶה, עִוָּה (בקרש) ז׳ Krümmung.

Перекосить קָצוֹר כָּל־ פ״ abmähen.

Перекочева́ніе ס׳, -чёвка נ׳ מַסָּע שְׁכוּנִי בָּאֳהָלִים Uebersiedelung (der Nomaden).

Перекочёвывать, -кочева́ть פ״ע נָסוֹעַ מִ־, צָעַן בָּאֳהָלִים sein Lagerplatz ändern. [anders schneiden.

Перекра́ивать, -кроить פ״ (ארג לבגד) גָּזוֹר שְׁנִית

Перекра́ска נ׳ מִשְׁחַת־מִשְׁנָה בַּשָּׁשַׁר Umfärbung.

Перекра́сокъ (-ска) ז׳ אֶרֶג צָבוּעַ, — אָטוּן umgefärbtes Zeug.

Перекра́шивать, -кра́сить פ״ 1) צָבוֹעַ שְׁנִית umfärben. 2) צָבוֹעַ כָּל־ durchfärben. -ся נפ׳.

Перекрести́ть см. Перекре́щивать.

Перекре́стный הוֹלֵךְ לְאֹרֶךְ וְרֹחַב (בַּשְּׁתִי וָעֶרֶב) מִכָּל־עֲבָרִים — gekreuzt.

Перекре́стокъ (-тка) ז׳ פֶּרֶק, בֵּית־נְתִיבוֹת, אֶם, הַדֶּרֶךְ רֹאשׁ חוּצוֹת Kreuzweg.

Пе́рекресть, -крещёнецъ (-ница) ז׳ מִתְנַצֵּר, הַבָּא בִּכְרִית הַנּוֹצְרִים Umgetaufter. -крещёнка נ׳.

Перекре́щиваніе, -щёніе ס׳ עִבּוּר לִבְרִית הַנּוֹצְרִים, הַעֲבִיר — Umtaufung.

Перекре́щивать, -крести́ть פ״ הַעֲבַר לִבְרִית הַנּוֹצְרִים umtaufen. -ся פ״ח 1) עָבוֹר לִבְרִית, הִתְנַצֵּר הַנּוֹצְרִים sich taufen lassen. 2) עָבוֹר (קַיִּים) אִישׁ עַל־ כָּלֵג חַד־אֶת־אַחַד, רֵעֵהוּ sich kreuzen.

Перекриви́ть פ״ עִקֵּשׁ, עִקֵּל, עִבֵּת, עִוָּה, עִוֵּת krumm machen. [überschreien.

Перекрикивать, -крича́ть פ״ הָרִם קוֹלוֹ עַל קוֹל־

Перекро́йка נ׳ גְּזֵרַת־אֶרֶג שְׁנִית (לבגד) abermaliges Zuschneiden.

Перекру́чивать, -крути́ть פ״ 1) הַשְׁזֵר שְׁנִית, עַבֵּת — neu umdrehen. 2) עִוֵּת, סַבֵּב עַד־לְהַשְׁחִית, עִקֵּל überdrehen. -ся נפ׳.

Перекрыва́ть, -кры́ть פ״ עָשָׂה מִכְסֶה (צִפּוּי) חָדָשׁ neu überdecken. -ся נפ׳ צָפָה שְׁנִית, — כָּסָה neu überzogen werden.

Перекры́шка נ׳ מִכְסֶה חָדָשׁ, צִפּוּי — Umdeckung.

Перекувы́ркивать, -вы́ркать, -рну́ть פ״ הָפוֹךְ, טִלְטֵל, הָרוֹס; סִכְסֵךְ überstürzen. -ся פ״ח הֻהְפַּךְ, הִתְקַלְקֵל, הִתְמוֹטֵט, הֻחְרַם umgestürzt werden.

Перекуми́ться פ״ח הִתְחַתֵּן; הִתְרוֹעֵעַ עִם־ in Verwandtschaft kommen.

Перекупа́ть, -пи́ть פ״ 1) הִשְׁבַּח, קָנָה לִפְנֵי כָּל־קוֹנֶה לִקְנוֹת בַּשָּׁעַר auffkaufen. 2) קָנָה לָרוֹב viel kaufen.

Перекупа́ть רָחַץ לְאַחַד אֶחָד, רָחַץ אֶת־כָּל־ פ״ ausbaden.

Перекупка נ׳ קְנוֹת לִפְנֵי כָּל־קוֹנֶה, — מִקְנָה Aufkauf.

Перекупной קָנוּי הִשְׁבַּח וְקָנָה ת׳ aufgekauft.

Перекупоривать, -ку́порить פ״ סָכוֹר שְׁנִית (בלי יין), — הָגַף umpfropfen. -ся נפ׳. [-щица נ׳.

Перекупщикъ ז׳ מַשְׁבִּים לִקְנוֹת בַּשָּׁעַר Aufkäufer.

Перекупъ ז׳ см. Перекупка.

Перекуриватъ, -ри́ть פ״ 1) הִקְטֵר שְׁנִית neu räuchern. 2) הִקְטֵר כָּל־ durchräuchern. -ся נפ׳.

Перекуса́ть נָשַׁךְ אֶת־כָּל־, — נָשׁוֹךְ viel beißen. -ся פ״ח נָשׁוֹךְ זֶה אֶת־זֶה sich beißen.

Перекусывать, -куси́ть פ״ 1) חָצָה, נָשׁוֹךְ לִשְׁנַיִם בְּשִׁנָּיו zerbeißen. 2) אָכוֹל מֵה בְּחִפָּזוֹן, — סָעוּד לִבּוֹ etwas essen. [כָּל־ auffangen.

Перела́вливать, -лови́ть פ״ אֶת־ לְכוֹד (תָּפוּשׂ, צוֹד)

Перелага́ть, -ложи́ть פ״ 1) הִנַּח מִ־ אֶל־ umsetzen. 2) (דברי ספר) הֶעְתֵּק, הַעֲבַר, — חִדֵּשׁ שִׁנָּה, פְּנֵי־ עָרוֹךְ מִמַּאֲמַר דִּבְרֵי־ שִׁיר. -ся הֻעְתַּק; הִנַּח מִ־ אֶל־ נפ׳ übersetzen. II. прозу въ стихи übertragen werden.

Перела́живать, -ла́дить פ״ עָשָׂה סִדָּרִים חֲדָשִׁים כִּ־ פ״ umändern.

Перела́зить עָלָה עַל־ כָּל־ (נג וגדר) פ״ herumklettern.

Перела́зъ ז׳ מְנוּסַת הָאַרְנֶבֶת Ueberlauf des Hasen.

Перела́мывать, -лома́ть פ״ פָּרוֹס, שָׁבוֹר לִשְׁנַיִם; הִכְרַע zerbrechen. -ся נפ׳ הָרַץ, הִשָּׁבֵר zerbrochen werden.

Перела́мывать, -лома́ть פ״ נִפֵּץ, שִׁבֵּר אֶת־כָּל־ alles zerbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר יַחְדָּו ganz zerbrochen werden.

Перелега́ть, -ле́чь פ״ע 1) שָׁנָה מִשְׁכָּבוֹ sich anders legen. II. на другой бокъ הִתְהַפֵּךְ עַל־מִשְׁכָּבוֹ. 2) עָבוֹר עַל־פְּנֵי־, הִשְׁתָּרֵעַ über etwas liegen. Дорога перелегаетъ черезъ степь הַדֶּרֶךְ יִשְׁתָּרַע עַל־ פְּנֵי־הָעֲרָבָה.

Перележа́лый נִשְׁחַת מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים ת׳ verlegen.

Перелёживать, -жа́ть פ״ע 1) הִשְׁחַת מִנּוּחוֹ יָמִים רַבִּים sich verliegen. 2) פ״ע: II. бока́ שָׁכוֹב עַל־צִדָּיו עַד־לְהִתְחַלּוֹת sich die Seiten wundliegen.

Перелета́ть, -тѣ́ть עוּף מִ־ אֶל־ פ״ע hinüberfliegen.

Перелётныя пти́цы (תָּרִים) צִפֳּרִים נוֹדְדִים Zugvögel.

Перелётъ מָעוּף מִ־ אֶל־ ז׳ das Hinüberfliegen. На п. כַּחֵץ יָעוּף. [стрѣлы

Переліва́ть, -ли́ть פ״ 1) יָצוֹק, הָרֵק מִכְּלִי אֶל־כְּלִי, — מִלֵּא (כלי) וְהָגֵר עַל־ übergießen. II. черезъ край שִׁפְתוֹ. 2) יָצוֹק שְׁנִית, הִתֵּךְ — umgießen. II. изъ

пустáго въ порóжное הָרוֹ חֲשַׁשׁ וְיָלוֹד קַשׁ. -ся 1) הוּרַק נפ׳; הִתַּךְ überfließen. 2) הִשְׁתַּפֵּךְ בְּקוּל פ״ח sich ergießen.

Переливка ג׳, -ливáніе 1) ס׳ צָקֶת, — שִׁפְךְ מִ־ אֶל־ das Uebergießen. 2) הַתָּכָה das Umschmelzen.

Переливной ת׳ 1) מוּרָק מִ־ אֶל־ umgegossen. 2) מֻתָּךְ, יָצוּק umgeschmolzen.

Переливчатый ת׳ אֲשֶׁר עַיִן (צבע), נוֹצֵץ, מְזַהִיר חֲלִיפוֹת schillernd.

Переливъ ז׳ 1) יִפְעָה, זֹהַר חֲלִיפוֹת Farbenspiel. 2) פֶּרֶט קוֹל הַשִּׁיר Roulade.

Перелизывать, -лизáть פ״ע לָקַק — לְלַחֵךְ מִכָּל־־ כְּלִשׁוֹנוֹ alles belecken.

Перелиневáть פ״ע שִׁרְטֵט חֲרוּט קַוִּים בְּכָל־ [liniren.

Перелинка נ׳, -няніе ס׳ שַׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה (הַשֵּׂעָר) das Mausern, Haaren.

Перелиня́лый ת׳ אֲשֶׁר הֵמִיר נוֹצָתוֹ (שְׂעָרוֹ) gemau- [sert, gehaart.

Перелиня́ть פ״ע הִתְחַדֵּשׁ נוֹצָתוֹ (שַׂעֲרוֹ) neue Federn (Haare) bekommen.

Перелистывать, -стовáть פ״ע פָּרַר לוּחוֹת סֵפֶר; הִפֵּךְ [durchblättern.

Перели́ть см. Переливáть.

Переловить см. Перелáвливать.

Перелóвъ ז׳ לְכוֹד — תְּפִשׂ לְאַחַד אֶחָד das Auffangen.

Переложéніе ס׳ הַעְתָּקָה* Uebersetzung.

Переложи́ть см. Перелагáть.

Переломáть см. Перелáмывать.

Перелóмка נ׳, -ломлéніе ס׳ שִׁבֹּר, מִשְׁבָּר, שִׁבְרוֹן das Zerbrechen. -лéніе лучей מִשְׁבַּר קַוֵּי הָאוֹר Strahlenbrechung.

Перелóпываться, -лóпаться פ״ח נִפּוּץ — נִפּוֹץ zerplatzen.

Перелощи́ть פ״ע הַחְלֵק — מָרַק, — מָרוּט שִׁנִּית über- [poliren.

Перелýда נ׳ צִפּוּי בְּדִיל חָדָשׁ Ueberzinnung.

Перелýживать, -лýдить פ״ע צִפָּה בְּדִיל שִׁנִּית neu überzinnen.

Перелукáвить פ״ע עָלָה בְּנִכְלָיו עַל־ überlisten.

Перелыга ז״נ דּוֹבֵר שְׁקָרִים, כּוֹזֵב Lügner. [erzählen.

Перелыгáть פ״ע סִפֵּר בִּלְשׁוֹן שֶׁקֶר, הָפַךְ כְּזָבִים falsch

Перелѣзáть, -лѣзть פ״ע עָלָה וְעָבוֹר (דרך חומה או גדר) hinüberklettern.

Перелѣпливать, -лѣпля́ть פ״ע עִסָּה וְלוּשׁ שִׁנִּית [neu bekleben.

Перелѣсокъ (-ска) ז׳ שְׂדֵה יַעַר, חֹרֶשׁ junger Wald.

Перелѣсье ס׳ קַרְחַת־יַעַר, בַּר בֵּין עֲצֵי־יַעַר Lichtung im Walde.

Перемáзка נ׳ מִשְׁחַת מִשְׁנֶה Umschmierung.

Перемáзывать, -мáзать פ״ע מָשׁוֹחַ שִׁנִּית, — סוּךְ neu schmieren.

Перемáлывать, -молóть פ״ע טָחוֹן שִׁנִּית über- [mahlen. -ся נפ׳. Перемéлется мукá бýдетъ עוֹר יִפְרֶה הַמֻּכָּה (עוד ישׁ תקוה) הַצְּמַח וְעָשָׂה קָמַח. [überlocken.

Перемáнивать, -маня́ть פ״ע פִּתָּה לַעֲבֹר אֶל־ her-

Перемáнщикъ ז׳ מְפַתֶּה אֵלָיו, מְדִיחַ לְבַ... מְעַל־־ Weglocker. -щица נ׳.

Перемáрка נ׳ שְׂרָטֶת בִּכְתָב (למחות), — שָׂרָט Aus- [streichung.

Перемáрывать, -марáть פ״ע 1) הִגְאַל כָּל־ — מַגֵּפָה, מָחָה, שָׂרוֹט כְּדִיוֹ עַל־ 2) beschmutzen. ausstreichen. -ся פ״ח הֵאָלַח, הִתְגָּאֵל sich beschmutzen. [umwickeln.

Перемáтывать, -мотáть פ״ע צָנוֹף שִׁנִּית פְּרוֹךְ, —

Перемáхивать, -махáть, -хнýть פ״ע 1) עָבוֹר חִישׁ הִעְתִּיק בְּחִפָּזוֹן, עָבוֹר בְּשִׁטָּף, אֶת־ 2) hinüberschwingen. rasch überschreiben. -ся פ״ח הָנַף יָד זֶה לָזֶה einander Zeichen mit den Händen geben.

Перемáчивать, -мочи́ть פ״ע 1) הִרְטֵב שִׁנִּית, נָתוֹן בְּמַיִם — neu einweichen. 2) הִרְטֵב עַד מְאֹד durchnässen. -ся נפ׳ רָוֹה מַיִם, רָטוֹב כֻּלּוֹ durchnäßt werden.

Перемáщивать, -мости́ть פ״ע רָצוּף שִׁנִּית, — רַצֵּף umpflastern. -ся נפ׳ הֻרְצַף שִׁנִּית umgepflastert werden

Перемáяться פ״ח הִבָּלֵג עַל־יְגוֹנוֹ, סָבוֹל בְּעָמָל עָנְיוֹ, — כִּלְכֵּל sich kaum durchschlagen.

Перемéдливать, -мéдлить פ״ע הִתְמַהְמֵהַ, הֵאָרֵךְ; הִכָּה verzögern; warten.

Перемежáться, -жи́ться פ״ח 1) הֵעָצֵר כְּפַעַם בְּפַעַם, — חָדוֹל zuweilen nachlassen. Перемежáющаяся лихорáдка קַדַּחַת עוֹכֶרֶת וְשָׁבָה. 2) הִשְׁתַּנָּה חֲלִיפוֹת abwechselnd aufeinander folgen. [messung.

Перемежеваніе ס׳, -жёвка נ׳ הַגְבֵּל שִׁנִּית Um-

Перемежёвывать, -жевáть פ״ע הִגְבֵּל שִׁנִּית um- messen. -ся נפ׳ הֻגְבַּל שִׁנִּית umgemessen werden.

Перемéжка נ׳ מַעֲצוֹר, חָשֵׂךְ Unterbrechung. Въ перемéжку חֲלִיפוֹת abwechselnd.

Перемелю см. Перемолóть. [ren.

Перемерзáть, -мёрзнуть פ״ע קָפוֹא מִקָּרָה durchfrie-

Перемёрзлый ת׳ קָמֵל מִקָּרָה durchgefroren.

Перемета́ть, -мести́, -мéсть פ״ע טַאטֵא שִׁנִּית neu fegen.

Перемета́ть, -тнýть см. Перемётывать. [fegen.

Перемётный ת׳ הַנִּזְרָק מֵעַל לַ־־ zum Ueberwerfen. -ная сумá מְגִלָּה סוֹד, אִישׁ תַּהְפּוּכוֹת Windbeutel.

Перемéтчивый ת׳ הַפְכַּפְּךְ unbeständig.

Перемéтчикъ см. Перебѣжчикъ.

Перемётъ ז׳ 1) הַשְׁלֵיךְ מֵעַל לַ־ das Hinüberwerfen. 2) מִשְׁטַח חֲרָמִים Fischernetz.

Перемётывать, -метáть, -мотнýть פ״ע 1) הִשְׁלִיךְ

מֵעַל לְ־ hinüberwerfen. 2) תְּפוֹר בְּחִפָּזוֹן שְׁנִית übernähen (עתיד переметáю). -ся 1) נפ׳ 2) נָפוֹל אֶל־ פ״ח überlaufen zum Feinde.

Перемúги ז׳,-гиваніе ס׳ קְרֹץ עֵינַיִם אִישׁ לְרֵעֵהוּ gegenseitiges Zuwinken.

Перемúгиваться פ״ח קָרַץ בְּעֵינָיו אִישׁ לְרֵעֵהוּ ander zuwinken.

Перемúнать, -мя́ть פ״י 1) לוּשׁ — עַסָּה שְׁנִית, umkneten. 2) עָוָה פְּנֵי־ zerknüllen. -ся נפ׳ עֻשָּׂה שֵׁנִית umgeknetet werden. -ся съ ногú нá ногу הָרַם רַגְלָיו חֲלִיפוֹת.

Перемирáть פ״ע תֹּם לְגוֹעַ, מוֹת כָּל־ ausſterben.

Перемирúть פ״י עָשָׂה שָׁלוֹם בֵּין־, הִשְׁלֵם ausſöhnen. -ся פ״ח הִשָּׁלֵם ſich verſöhnen.

Перемúріе ס׳ שֶׁקֶט מִקְּרָב, עֲצַת־שָׁלוֹם Waffenruhe.

Перемкнýть см. Перемыкáть.

Перемóга עָצוֹר כֹּחַ לְסִבֹּל, מַבְלִינִית עַל־ Ueberwindung.

Перемогáть, -мóчь פ״י עָצוֹר כֹּחַ לְסִבֹּל, הִבְלֵג עַל־ überwinden.

Перемокáть, -мóкнуть פ״ע רְוֹה מַיִם, רָטוֹב לְמֻאָד durchnäßt werden.

Перемóклый ת׳ מָלֵא מַיִם, רָטוֹב מְאֹד durchnäßt.

Перемолáчивать, -молотúть פ״י דּוּשׁ שֵׁנִית umdreſchen. -ся נפ׳ הֻדַּשׁ (הֻחְבַּט) שֵׁנִית neu gedroſchen werden.

Перемóлвить פ״י (съ кѣмъ) דִּבֵּר דָּבָר עִם־ Worte wechseln.

Перемóлвка נ׳ שִׂיחָה, מִלִּים קצרות Beſprechung.

Перемолóть см. Перемáлывать.

Перемóлъ ז׳ טְחֹנֶת פַּעֲמַיִם, מִטְחַן מִשְׁנָה das Ummahlen.

Переморúть פ״י הַצְמֵת כָּל־, כַּלֵּה לְאַחַד אֶחָד vertilgen.

Переморóзить פ״י הַקְפִּיא בַּקֹּר; הַצְמֵת בַּקָּרָה durchfrieren laſſen.

Перемостúть см. Перемáщивать.

Перемотáть см. Перемáтывать.

Перемочúть см. Перемáчивать.

Перемудрять, -рúть פ״י הַעֲמֵק עֵצָה מִ־, הַעֲרֵם — הִתְחַזֵּק בְּעָרְמָה עַל־ zuviel künſteln.

Перемучáть, -мутúть פ״י 1) עָכוֹר כָּל־ trübe machen. 2) עוֹרֵר מְדָנִים בֵּין־, סַכְסֵךְ hetzen aneinander.

Перемýчить פ״י הִכְאִיב לֵב כָּל־, עִנָּה כָּל־ abquälen. -ся פ״ח שָׁכוֹעַ עֵנִי, עִנָּה sich abquälen.

Перемчáть פ״י הֶעֱבִיר חִישׁ קַל raſch hinübertragen.

Перемывáть, -мы́ть פ״י כִּבֵּס שֵׁנִית; כִּבֵּס כָּל־ umwaſchen. -ся נפ׳ הֻכְבַּס שֵׁנִית umgewaſchen werden.

Перемыкáть, -мкнýть פ״י 1) עָשָׂה לְנַחַל שֶׁת (שָׁכָר, שָׁתוֹת) dämmen. 2) חִבֵּר בְּחֹכֶרֶת סִפּוּן durch ein Bogengewölbe verbinden.

Перемы́кивать, -мы́кать פ״י שָׁרוֹק (פשתים) שֵׁנִית umhecheln. II. гóре רָאָה עֲנִי, הִדְּהָה עַל־מַר נַפְשׁוֹ.

Перемы́слить см. Передýмать.

Перемы́чка נ׳ 1) שֶׁת, (לשי נחל) שֹׁכֶר Querdamm. 2) חֹכֶרֶת סִפּוּן Bogengewölbe. 3) שְׁרִיקוֹת פִּשְׁתִּים שֵׁנִית Umhechelung.

Перемѣ́на נ׳ שִׁנּוּי, הִשְׁתַּנּוּת, חֲלִיפָה Veränderung; Umwechſelung. -ны плáтья חֲלִיפוֹת שִׂמְלוֹת.

Перемѣ́нный ת׳ חָלָף, —תְּמוּרָה, הַבָּא תַּחַת־־ מִשְׁמֶרֶת מַסָּח (ס״ב יא,ו) abwechſelnd. -нная стрáжа

Перемѣ́нчивость, -мѣ́нность, -мѣ́няемость נ׳ חֹק הַתְּמוּרָה, הִשְׁתַּנּוּת, חֲלִיפוֹת Unbeſtändigkeit.

Перемѣ́нчивый ת׳ נָמוֹר, אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ, אֲשֶׁר לֹא־יַעֲמוֹד veränderlich.

Перемѣ́нять, -ни́ть פ״י חָלַף, הֶחֱלִיף, הֶמֵר, שִׁנָּה änderung; abwechſeln. -ся פ״ח 1) הִשְׁתַּנָּה, שָׁנָה, הִמּוֹר sich ändern. 2) נָתוֹן זֶה לָזֶה untereinander tauſchen. II. мѣстáми בּוֹא אִישׁ עַל־מְקוֹם רֵעֵהוּ.

Перемѣ́ривать, -мѣ́рять, -мѣ́рить פ״י מָדוֹד שֵׁנִית, —כּוֹל; מָדוֹד כָּל־ übermeſſen.

Перемѣ́рка נ׳,-мѣ́ръ ז׳ מִדָּד שֵׁנִית, מַמַּד מִשְׁנָה aber-maliges Meſſen.

Перемѣ́сить см. Перемѣ́шивать.

Перемѣ́стить см. Перемѣщáть.

Перемѣ́съ ז׳ -мѣ́ска נ׳ לוּשׁ שֵׁנִית, לִישָׁה — das Umkneten.

Перемѣ́стить см. Перемѣщáть.

Перемѣ́сь נ׳ לֹא־סֵדָרִים, מְבוּכָה, עֵרֶב רַב Gemiſch.

Перемѣ́тить פ״י הַתְוָה שֵׁנִית, —סָמוֹן neu zeichnen.

Перемѣ́ченный ת׳ נִסְמָן שֵׁנִית, —מָתוּי neu gezeichnet.

Перемѣ́шивать, -мѣ́сить פ״י לוּשׁ שֵׁנִית umkneten. -ся נפ׳ הֻלּוּשׁ שֵׁנִית umgeknetet werden.

Перемѣ́шивать, -мѣшáть פ״י כָּלוֹל, סַכְסֵךְ; הָפוֹךְ חָרוֹם הַסְּדָרִים durchmiſchen. II. ýголья חֲתֹתֵי נְחָלִים. -ся פ״ח הִתְעָרֵב, הִתְכּוֹלֵל durchgemiſcht werden.

Перемѣщáть, -мѣ́стить פ״י הֶחֱלִיף — שִׁנָּה מְקוֹם־, עָתוֹק מִמְּקוֹמוֹ אֶל־־ ſeine Stelle ändern.

Перемѣщéніе ס׳ חֲלִיף כְּהֻנָּה; חֲלִיף־מָקוֹם Umſetzung.

Перемя́клый ת׳ נָמֵק, מְרֻכָּךְ weich geworden.

Перемя́кнуть פ״ע רָכַךְ, הֶמֵק מְאֹד weich werden.

Перемя́ть см. Переминáть.

Перенáшивать, -носúть פ״י נָשָׂא אֶל־מָקוֹם אַחֵר umtragen.

Перенесéніе ס׳ 1) שְׂאֵת מִ־־ אֶל־־ Uebertragung. 2) עֹצֶר־רוּחַ, נְשֹׂא das Erdulden.

Перенести́, -нéсть см. Переносúть.

Перенизывать, -нúзать פ״י חָרוֹז שֵׁנִית andere aufreihen.

Перенима́ть, -ня́ть (עתיד перейму́) קִבֵּל מִ־־ פ״י; לָמוֹד מִ־ überneh̆men; ablernen. -ся הִתְקַבֵּל נפעל, הָיָה לְמוֹרֶשֶׁת abgelernt werden.

Переноси́ть (-ношу́, -но́сишь), -нести́, -не́сть (עתיד -несу́) 1) פ״י נָשָׂא מִ־ אֶל־ הֶעֱבֵר־, hinübertragen. II. вѣсти הוֹצִיא דִבָּה, הָלוֹךְ רָכִיל. 2) נָשָׂא, סָבוֹל, הָכֵל, בִּלְבֵּל erdulden. -ся 1) הִנָּשֵׂא מִ־־ נפעל, אֶל־ hinübergetragen werden. 2) הֶעְתִּיק מִשְׁכָּנוֹ פ״ח umziehen.

Перено́сица נ׳ בֵּין גַּבּוֹת הָעֵינַיִם, שֹׁרֶשׁ הָאַף Nasenrücken.

Перено́ска נ׳ שְׂאֵת מִ־ אֶל־ Umziehung.

Перено́сный ת׳ (לתוראה אחרת) נִמְלָץ, מָשָׁאָל übertragen, figürlich.

Перено́сь ז׳ 1) см. Перено́ска. 2) דִּבָּה, רָכִיל Klatscherei.

Перено́сье ס׳ см. Перено́сица.

Переночёвывать, -чева́ть לוּן בִּ־ פ״י übernachten.

Переноще́ик ז׳ 1) נוֹשֵׂא כֶּלִי, סַבָּל, כַּתֶּף* Träger. 2) הוֹלֵךְ רָכִיל Klätscher. -щица נ׳.

Перенюхивать, -нюхать הָרַח בְּכָל־־ פ״י alles beriechen. -ся פ״ח 1) הָרַח זֶה בָּזֶה einander beriechen. 2) הִתְלַחֵשׁ (הִתְהָרֵשׁ) יָחַד עַל־ heimlich verabreden.

Перенять см. Перенима́ть.

Переобува́ть, -обу́ть הֵנַעַל שְׁנִית פ״י עָשָׂה נְעָלִים, הָדָשִׁים לְ־ neue Fußbekleidung geben.

Переодева́ть, -оде́ть שִׁנָּה בְגָדֵי־; הִלְבֵּשׁ שְׁנִית פ״י; חָלַף שִׂמְלוֹתָיו פ״ח; הִתְנַכֵּר, הִתְחַפֵּשׂ, הִשְׁתַּנֵּה umkleiden. -ся פ״ח umkleiden.

Перепада́ть, -па́сть 1) פ״י יָרוּד, נָפוֹל מֵעֵת לְעֵת bisweilen fallen. 2) נָפוֹל בְּגוֹרָל לְ־ Gewinn bringen. -ся נפ׳.

Перепа́ивать, -пая́ть שְׁנִית פ״י דַּבֵּק (מחכת) umlöthen.

Перепа́ивать, -пои́ть הִשְׁקָה לָרוֹב פ״י übertränken. -ся פ״ח סָבָא לָרוֹב übertränkt werden.

Перепа́йка נ׳ שְׁנִית דַּבֵּק (מחכת) Umlöthung.

Перепа́костить הִגְאַל־, הִתְעַב כָּל־ פ״י beschmutzen.

Перепа́лзывать, -ползти́ עָלָה עַל־יָדָיו וְעַל־־ פ״י זָחוֹל מִ־ אֶל־ hinüberkriechen.

Перепа́ливаться יָרָה זִקִּים אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ פ״ח auf einander schießen.

Перепа́лка 1) נ׳ זִקִּי־אֵשׁ מֵאִישׁ עַל־רֵעֵהוּ gegenseitiges Schießen. 2) מְדוֹן, רִיב Zank. [schützfeuer.

Перепа́льный ого́нь פַּחֵי־אֵשׁ מֵאִישׁ עַל־רֵעֵהוּ Ge-

Перепа́ривать, -па́рить רִתַּח אֶת־כָּל־ פ״י 1) zusehr abkochen. 2) הָפַח חֹם עַל־כָּל־ abbaden.

Перепа́рхивать, -порха́ть, -хну́ть רִחֵף מִ־־ פ״י עוֹף, אֶל־ hinüberflattern.

Перепа́сть см. Перепада́ть.

Перепа́хивать, -паха́ть חָרוֹשׁ שְׁנִית פ״י umackern. -ся הֻחָרַשׁ שְׁנִית נפ׳ umgeackert werden.

Перепа́чкивать, -па́чкать טִנֵּף כָּל־ פ״י, הִגְאַל־ beschmutzen. -ся נפ׳.

Перепа́шка חָרִישׁ מִשְׁנֶה נ׳ Umackerung.

Перепая́ть см. Перепа́ивать.

Перепека́ть, -пе́чь אָפָה לָרוֹב פ״י umbacken.

Перепелёнывать, -лена́ть שְׁנִית (חנק) חִתֵּל umwickeln.

Пе́репелъ ז׳, -пёлка נ׳ שְׂלָו Wachtel. -пели́ный, -пёлочный ת׳.

Перепеля́тникъ נֵץ Sperber.

Перепеча́таніе חֵרֶט, הַדְפָסָה חֲדָשָׁה נ׳, -ча́тка מִשְׁנֶה das Umdrucken.

Перепеча́тывать, -ча́тать שׁוּב, הִדְפֵּס שְׁנִית פ״י וְחָרוֹט umdrucken. -ся הֻחַק שְׁנִית נפעל umgedruckt werden.

Перепива́ть, -пи́ть סָבָא לָרוֹב פ״י viel trinken. -ся פ״ח הִשְׁתַּכֵּר, שָׁכוֹר, חָצָה־ stark betrinken.

Перепи́ливать, -пили́ть גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר פ״י, גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר נ׳ Zersägung. [zersägen.

Перепи́ска 1) נ׳ כְּתָב (העתקת־) פְּרִשְׁגֵן־, כַּתְשְׁגֵן das Umschreiben. 2) חֲלִיפוֹת אִגְּרוֹת בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ Briefwechsel.

Переписно́й הַבָּא בְּסֵפֶר הַפְּקוּדִים ת׳ verzeichnet.

Переписчикъ מַעְתִּיק כְּתָב ז׳ Abschreiber. -ница נ׳.

Переписываніе הַעְתָּקַת כְּתָב ס׳ das Umschreiben.

Переписывать, -писа́ть כָּתוֹב שְׁנִית, הַעְתֵּק פ״י 1) umschreiben. 2) הֶעֱבֵר נַחֲלָה לְ־־ בִּכְתָב schriftlich übermachen. -ся 1) הֻעְתַּק, הֻכְתַּב שְׁנִית נפ׳ umschrieben werden. 2) הִדָּבֵר, הָרַץ אִגְּרוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ פ״ח אִישׁ לְרֵעֵהוּ בִּכְתָב correspondiren.

Пе́репись סֵפֶר פְּקוּדֵי־הָעָם, כְּתָב הָרְשׁוּם נ׳ Verzeichniß.

Перепи́ть см. перепива́ть.

Перепихивать, -пиха́ть, -хну́ть הָדוֹף, דָּחוֹף פ״י מִ־ אֶל־ hinüberstoßen.

Переплавля́ть, -пла́вить שְׁנִית הֵתֵךְ פ״י 1) umschmelzen. 2) הֶעֱבֵר (הַכְּרוֹת) בַּמַּיִם zu Wasser fortschaffen. -ся נפ׳.

Перепла́та נ׳ שְׁלוּם עוֹדֵף Ueberzahlung.

Перепла́чивать, -плати́ть הֶעֱבֵף, שִׁלֵּם עַל־יִתְרָ פ״י überzahlen.

Переплета́ть, -пле́сть עָבַת שְׁנִית פ״י 1) umflechten. 2) (ספר) אָגוֹד, כָּרוֹךְ, גָּלוֹם binden. -ся 1) נפ׳. 2) הִשְׁתָּרֵג, סָבוֹךְ פ״ח sich verflechten.

Переплётная בֵּית תַּכְרִיךְ סְפָרִים נ׳ Buchbinderei.
Переплётный אֲשֶׁר לְתַכְרִיךְ סֵפֶר ת׳ zum Bücherbinden.
Переплётчикъ כּוֹרֵךְ סְפָרִים ז׳ Buchbinder. -тчица נ׳.
Переплётъ 1) תַּכְרִיךְ סֵפֶר, תִּיק, גִּלּוֹם — Einband. 2) חַרְכֵּי חַלּוֹן Fensterrahmen.
Переплыва́ть, -пли́ть פ׳ עָבוֹר, שָׂחָה וְעָבוֹר בְּשׂוּטוֹ hinüberschwimmen. -пли́въ ז׳, -плыва́ніе, -пли́тіе ס׳ ש׳ פ׳.
Перепо́й ז׳ שְׁתִי לְשַׁכָּרוֹן, סֹבֵא לְשַׁכָּרָה übermäßiges Trinken.
Перепои́ть см. Перепа́ивать.
Переполаскивать פ׳ שָׁטַף, הָדַח שֵׁנִית — umspülen. -ся נפ׳ הוּדַח, שֻׁטַּף שֵׁנִית — neu gespült werden.
Переполз— см. Перепа́лз—.
Переполня́ть, -по́лнить פ׳ מִלֵּא לְמֵאוֹר (מִפֶּה לָפֶה) überfüllen. -ся נפ׳ הִמָּלֵא überfüllt werden.
Переполоска́ть см. Переполаскивать.
Переполо́хъ ז׳ מְהוּמָה, פַּחַד פִּתְאֹם Tumult.
Переполоши́ть פ׳ הִבְעִית, הָמוֹם in Unruhe versetzen.
Перепо́на, -нка, -ночка נ׳ עוֹר מַבְדִּיל, חַיִּץ בְּגוּיָה, חַיִּץ בָּשָׂר Häutchen.
Перепо́ртить פ׳ הִשְׁחִית כֹּל־, בִּלֵּעַ — verderben.
Перепорх— см. Перепа́рх—.
Перепоя́сывать, -поя́сать פ׳ אָזַר umgürten. -ся הִתְאַזֵּר שֵׁנִית פ״ח, חָגוֹר (אֵזוֹר) מָתְנָיו — sich umgürten.
Перепра́ва נ׳ מַעְבָּר בַּמַּיִם, עֶבֶר — Ueberfahrt.
Переправля́ть, -пра́вить פ׳ 1) תִּקֵּן umbessern. 2) (בנהר) הֶעֱבִיר hinüberschaffen.
Перепро́бовать פ׳ טָעוֹם מִכֹּל־ durchprobiren.
Перепродава́ть, -да́ть פ׳ מִכּוֹר מִקְנָתוֹ wieder verkaufen. -ся הִמָּכֵר הַקָּנוּי נפ׳ wieder verkauft werden.
Перепрода́жа נ׳ מִמְכַּר מִקְנָתוֹ Wiederverkauf.
Перепру́да נ׳ שֶׁכֶר מֵי־נַחַל Damm. [-жный ת׳.
Перепружа́ть, -пруди́ть פ׳ עָשָׂה שֶׁכֶר לְמֵי־נַחַל בְּדַמִּים
Перепры́гивать, -прыгну́ть פ׳ דִּלֵּג מֵעַל־ לְ־ hinüberspringen.
Перепрёва́ть, -прёть פ׳ הִצְלָה עַד־אֵם נִחַר zu stark gebraten sein.
Перепряга́ть, -пря́чь פ׳ שֵׁנִית (סס) אָסוֹר, רָתוֹם — umspannen.
Перепря́жка נ׳ שֵׁנִית (הסס) רְתֹם, מֵאֲסָר — das Umspannen.
Перепу́гивать, -пуга́ть פ׳ הֶחֱרִד, בֵּהַל, הִבְהֵל, הִבְעִית, בִּעֵת. -ся הִבָּהֵל פ״ח הִבְעֵת erschrecken.
Перепу́гъ ז׳ פַּחַד פִּתְאֹם, בְּהָלָה, בִּעְתָּה, בִּעוּת unerwarteter Schreck.
Перепу́дривать, -пу́дрить פ׳ נוֹף פִּיחַ בְּשֶׂם עַל־ durchpudern.
Перепуска́ть, -пусти́ть פ׳ נָתוֹן לַעֲבֹר durchgehen lassen.
Перепу́тывать, -пу́тать פ׳ בָּלַל, סִבְּכָה, סָלַף, עִבֵּת verwirren. -ся פ״ח הִתְעַוֵּת, הִשְׁתָּרֵג, סָבוֹךְ sich verwirren.
Перепу́тье ס׳ פִּתְחֵי־עִינַיִם, בֵּית נְתִיבוֹת, רֹאשׁ דְּרָכִים Haus am Wege.
Перепѣва́ть, -пѣ́ть פ׳ שִׁיר, זִמֵּר שֵׁנִית — wieder singen. -ся 1) הוּשַׁר שֵׁנִית נפ׳ wieder gesungen werden. 2) עָנָה שִׁיר זֶה לָזֶה, זִמֵּר חֲלִיפוֹת פ״ח abwechselnd singen.
Перерабо́тка נ׳, -рабо́таніе ס׳ מְלֶאכֶת מִשְׁנָה Umarbeitung.
Переработывать, -рабо́тать פ׳ חִדֵּשׁ מְלֶאכֶת חַ־ שֵׁנִית, עֲבוֹדַת... umarbeiten. -ся נפ׳ הֶעֱשָׂה שֵׁנִית, הָכוֹן — umgearbeitet werden.
Перера́нить פ׳ פָּצוֹעַ אֶת־כָּל־, מָחוּץ — verwunden.
Перерва́ть см. Перерыва́ть.
Пережавѣ́лый ת׳ מֻחֲלוֹדָה, נִשְׁחָת — *—
Пережавѣ́ть פ״ע הֶעֱלָה חֲלוּדָה, כִּסָּה חֲלֻאָה *verrosten.
Перерожда́ть, -роди́ть פ׳ חִדֵּשׁ פְּנֵי־ neu beleben. -ся פ״ח 1) הִתְחַדֵּשׁ, הֻחְלַף כֹּחַ neu geboren werden. 2) הִשְׁתַּנָּה, שָׁנָה sich ganz verändern.
Перерожде́ніе ס׳ הִתְחַדֵּשׁ; הִשְׁתַּנּוּת Wiedergeburt, Veränderung.
Перерóслый ת׳ צִמֵּחַ מְאֹד, גָּדֵל — überwachsen.
Переростáть, -сти́ פ׳ שָׁנָה — עָלָה, גָּדוֹל עַל־כָּל־ — überwachsen.
Перерубáть, -би́ть פ׳ 1) חָצָה בַּגַּרְזֶן, בְּקוֹעַ לִשְׁנַיִם zerhauen. 2) חָצוֹב אֶת־כָּל־, הַכְרֵת — niederhauen.
Переругáть פ״ע נִדֵּף אֶת־כָּל־ ausschimpfen. -ся פ״ח נִדֵּף אִישׁ רֵעֵהוּ sich zanken.
Перерывáть, -ры́ть פ׳ 1) חָפוֹר שֵׁנִית, שׁוּב וְכָרֶה umgraben. 2) חָפוֹר אֶת־כָּל־ durchwühlen.
Перерывáть, -рвáть פ׳ 1) קָרוֹעַ לִשְׁנַיִם, נָתַק — zerreißen. 2) עָמוֹד מִ־, חָדוֹל — (בְּמִלִּים) עָצוֹר unterbrechen. -ся נפ׳ 1) הֻנְתַּק zerrißen werden. 2) הֻכְּלָא, שָׁבוֹת, עָמוֹד מִ־ הֵעָצֵר, חָדוֹל unterbrochen werden.
Перерывъ ז׳ הֻנְתָּק, נָתָק (חוט, חבל) das Zerreißen. На п. בְּהִתְחָרוֹת אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ wetteifernd.
Перерыть см. Перерыва́ть.
Перерѣ́зать см. Перерѣ́зывать.
Перерѣ́зъ ז׳ מְקוֹם הַגֵּזֶר Durchschnitt.
Перерѣ́зывать, -рѣ́зать פ׳ 1) גָּזוֹר לִשְׁנַיִם, — כָּרוֹת zerschneiden. 2) כָּרוֹת אֶת־כָּל־, הַכְרֵת — ausschlachten.

ten. II. кому дорогу הִתְיַצֵּב, חָסוֹם הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי־ לְשָׂטָן לְ־.

Переряжа́ть, -ряди́ть פ״י הִלְבֵּשׁ בִּגְדֵי־פְּאֵר umkleiden. -ся פ״ח עָדָה פְּאֵר sich ausputzen.

Пересади́ть см. Переса́живать.

Переса́дка נ׳ שִׁנּוּת מוֹשָׁב; מַטָּע מִ־ אֶל־ Umsetzung.

Пересадный ת׳ הַשְׁתּוּל מִ־ אֶל־, נִטָּע אֶל־ umgesetzt.

Пересажéніе ס׳ см. Переса́дка.

Пересажённый ת см. Переса́дный.

Переса́живать, -сади́ть פ״י 1) הוֹשִׁיב מִ־ אֶל־, הִשְׁתּוֹל, נִטַּע מִ־ אֶל־ umsetzen. 2) הוֹשִׁיב מִ־; הִנְטַע אֶל־ umpflanzen.-ся 1) הִנָּטַע אֶל־ umgepflanzt,=gesetzt werden. 2) הַחֲלִיף מוֹשָׁבוֹ אֶל־ עִם־ sich umsetzen.

Переса́ливать, -са́лить פ״י טָבַל בַּחֵלֶב כָּל־ mit Fett beschmutzen.

Переса́ливать, -соли́ть פ״י 1) מָלוֹחַ עַד־מְאֹד, הַמְלַח־ übersalzen. 2) מָלוֹחַ בַּמֶּלַח אֶת־כָּל־ durchsalzen.

Переселе́нецъ (-ница) ז׳ בֶּן־גּוֹלָה, גֵּר תּוֹשָׁב Uebergesiedelter.

Переселе́ніе ס׳ גְּרוּת; גָּלוּת גּוֹלָה, גָּלוּת Auswanderung. II. душъ גִּלְגּוּל נְשָׁמוֹת*.

Переселе́нка נ׳ בַּת־גּוֹלָה; בַּת נֵכָר־הָאָרֶץ Ueberdelte.

Переселя́ть, -ли́ть פ״י הַעֲבֵר לְמוֹשָׁב אַחֵר; הַגְלָה־ übersiedeln. -ся פ״ח הַחֲלִיף נָתוּשׁ אִישׁ מֵעַל־אַדְמָתוֹ מוֹשָׁבוֹ אֶל־ sich übersiedeln.

Пересиживать, -сидѣ́ть פ״י 1) יָשׁוֹב עַד־בֹּשׁ lange sitzen. 2) הַקְהָה רַגְלוֹ בַּשֶּׁבֶת sich den Fuß absitzen.

Пересиливать, -си́лить פ״י שָׁגוֹב מִ־, גָּבוֹר עַל־ אָמוּץ־ überwinden.

Перска́бливать, -скобли́ть פ״י הִקְצָה שֵׁנִית um=hobeln.

Перска́зчикъ ז׳ מוֹצִיא דִבָּה, הוֹלֵךְ רָכִיל Wiedererzähler, Klatscher. -чица נ׳.

Перска́зы ז״ר דִּבָּה, רָכִיל Klätschereien.

Перска́зывать, -сказа́ть פ״י הַגֵּד אֶת־דִּבְרֵי־ (שופטים ח, יא; יא, ס) תְּנָה־ wieder erzählen.

Перска́кивать, -скака́ть פ״י דַּלֵּג וְעָבוֹר אֶת־ קֶפֶץ מֵעַל־ לְ־ hinüberspringen.

Перска́щикъ см. Перска́зчикъ.

Перескокъ ז׳ דְּהָרָה מִ־ אֶל־ Sprung über...

Перескочи́ть см. Перска́кивать.

Пересла́ть см. Пересыла́ть.

Пересла́щивать, -сласти́ть פ״י הַמְתֵּק עַל־יָתֵר עַד־מְאֹד־ zu süß machen.

Переслу́шивать, -слу́шать פ״י שָׁמוֹעַ אֶת־כָּל־ aus=hören.

Переслѣ́дывать, -довать פ״י בִּקֵּר שֵׁנִית, חָקוֹר־ דָּרוֹשׁ־ neu untersuchen.

Пересма́ливать, -смоли́ть פ״י כָּפוֹר, שׁוּב וְכָפוֹר בִּכְּפֹר שֵׁנִית, חָמוֹר בַּזֶּפֶת־ neu überpichen.

Пересма́тривать, -смотрѣ́ть פ״י 1) בִּקֵּר שֵׁנִית, רָאֹה־, חָקוֹר־ nochmals durchsehen. 2) שׂוּם עַיִן עַל־, פָּקוֹד אֶת־כָּל־ genau durchsehen. -ся נפעל.

Пересмо́трщикъ ז׳ מְפַקֵּד, מְבַקֵּר Revident.

Пересмо́тръ ז׳ בִּקָּרָה, מִבְחָן, דְּרִישׁ Revisit.

Пересмѣ́ивать, -смѣя́ть, -смѣха́ть פ״י שָׂחוֹק עַל־, הִתְקַלֵּס בְּ־, הִלְעֵג לְ־ belachen. -ся פ״ח לָעוֹג, יָחַד עַל־ einander zulächeln.

Пересмѣ́хнуться פ״ח הִתְעַלֵּס בִּצְחוֹק יַחַד einander zulächeln.

Пересмѣ́шить מָלֵא שְׂחוֹק פִּי, עָשָׂה צְחוֹק לְכָל־ כָּל־ zum Lachen bringen.

Пересмѣ́шка נ׳ לַעַג, שְׂחוֹק, קַלְסָה, מְהַתֵּלָה, לָצוֹן Bespottung.

Пересмѣ́шливый ת׳ מָלֵא לַעַג (הַתְּלִים) spottlustig.

Пересмѣ́шникъ ז׳ מְהַתֵּל בְּ־, מִתְלוֹצֵץ Spötter. -ница נ׳.

Пересмѣ́яніе ס׳ см. Пересмѣ́шка.

Пересмѣ́ять см. Пересмѣ́ивать.

Пересмя́глый ת׳ (מִקֹּר) מִתְבַּקֵּעַ, צוֹמֵק־, צָנוּם מְקֻרָּה zerplatzt.

Пересмя́гнуть פ״ע מִקֹּר (הַשְּׂפָתַיִם) הִתְבַּקֵּעַ, צָמוֹק־ zerplatzen.

Пересна́стка נ׳ מַעֲרֶכֶת מִפְרְשֵׁי אֳנִיָּה שֵׁנִית Umtakelung (eines Schiffes). [שֵׁנִית umtakeln (ein Schiff).

Пересна́щивать, -сна́стить פ״י עָרוֹךְ מִפְרְשֵׁי אֳנִיָּה

Пересоли́ть см. Переса́ливать. [Ueberfalzung.

Пересо́лъ ז׳, -солéніе ס׳ מֶלַח עֹבֵף בְּ־ מְלוּחַ לְמַכְבִּיר

Пересо́хлый ת׳ יָבֵשׁ מְאֹד, חָרֵב־, צָנוּם־ vertrocknet.

Пересо́хнуть см. Пересыха́ть.

Переспа́ть פ״ע יָשַׁן כָּל־הַ־ [überstreiten.

Переспо́ривать, -спо́рить פ״י הִכְרַע בְּרִיבוֹ אֶת־ חָקַר; שָׁאַל אֶת־פִּי...שֵׁנִית־, בִּקֹּרֶת מִשְׁנָה abermaliges Befragen.

Переспра́шиваніе ס׳

Переспра́шивать, -спроси́ть פ״י שָׁאוֹל אֶת־פִּי... שֵׁנִית wieder befragen.

Переспро́съ ז׳ см. Переспра́шиваніе.

Переспѣва́ть, -спѣ́ть פ״ע עָבוֹר, בָּשׁוֹל (פרי) לְמוֹתָר עֵת הִנָּמְלוֹ überreif werden.

Переспѣ́лость נ׳ הִנָּמֵל (פרי) לְמוֹתָר Ueberreifung.

Переспѣ́лый ת׳ (פרי) אֲשֶׁר עָבְרוּ יְמֵי־בְכוּרָיו überreif.

Пересро́чивать, -сро́чить פ״י הָאֲרִיךְ הַמּוֹעֵד־ אַחֵר־; הַעֲבֵר־ den Termin verlängern.

Пересро́чка נ׳ עִבּוּר הַמּוֹעֵד; הַעֲבָרָה־ Verlängerung des Termins.

Пересро́чный ת׳ אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַמּוֹעֵד verjährt.

Пересса́ривать, -ссо́рить פ״ — חִרְחֵר רִיב בֵּין, שִׁלַּח מְדָנִים — aneinander hetzen. -ся פ״ח sich verzanken.

Переставáть, -стáть פ״ע מִ־ (עָמוֹד) שְׁבוֹת, חָדוֹל —, הִכָּלֵא —, כָּלוּא aufhören.

Перестáвить см. Перестáвливать.

Перестáвка נ׳, -ставлéніе ס׳ שִׁנּוּת עֲמִדַת־ Umstellung.

Перестáвливать, -ставля́ть, -стáвить פ״ שִׁנָּה הַחֲלַף מָקוֹם — umstellen. -ся נפ״ל הֶעָמֵד עֲמִדַת־; הֻצַּג בְּמִשְׁטָר חָדָשׁ; לִמְקוֹם אַחֵר umgestellt werden.

Перестáивать, -стоя́ть פ״ע עָמוֹד; עָמוֹד יוֹתֵר מִ־ פ״ע הִשְׁתַּמֵּשׁ מֵרוֹב עֲמִדוּ; יָתֵר עַל־ (המודד) zulange stehen.

Перестанáвливать, -становúть см. Перестáвливать.

Перестанóвка см. Перестáвка.

Перестарѣ́лый (עץ) אֲשֶׁר הִזְקִין בָּאָרֶץ, יָשָׁן נוֹשָׁן ת׳ שָׂרִשׁוֹ zu alt geworden.

Перестарѣ́ть פ״ע הִזְקִין, הִנָּשֵׁן לִמְאֹד — zu alt werden.

Перестёгивать, -стегáть פ״ע תִּפֵּר שְׁנִית umsteppen.

Перестигáть, -стúгнуть פ״ע (הָרָץ) הִשִּׂיג וְעָבוֹר אֶת־ überholen.

Перестилáть, -стлáть פ״ 1) עָשָׂה רִצּוּף שְׁנִית, מַרְצֶפֶת — umdielen. 2) רִבֵּד יְצוּעַ, רָפוּד — ummachen das Bett. -ся נפ׳ רִצּוּף שְׁנִית; — umdielen.

Перестúлка נ׳ 1) רִפִּידָה, מַרְצֶפֶת — Umdielung. 2) מַרְכַּד יְצוּעַ das Ummachen des Bettes.

Перестúрка נ׳ עֲבוֹדַת הַמְּכַבֵּס das Umwaschen.

Перестúрывать, -стирáть פ״ כִּבֵּס (בגד) umwaschen. -ся נפ׳ הֻכַּבֵּס neu gewaschen werden.

Перестúчь см. Перестигáть.

Перестлáть см. Перестилáть.

Перестóй ז׳ עָמוֹד עַד־בֹּשׁ (עַד־לְחָלִי, עַד־הַשָּׁחַת) langes Stehen.

Перестоя́лый ת׳ נִשְׁחָת מֵרוֹב עֲמִדוּ zu lange gestanden.

Перестоя́ть см. Перестáивать.

Перестрáгивать, -строгáть פ״ הֻחְלַק שְׁנִית בַּמַּקְצוּעָה umhobeln. -ся נפ׳ הֻקְצַע שְׁנִית umgehobelt werden.

Перестрáивать, -стрóить פ״ 1) חִדֵּשׁ, בָּנָה שְׁנִית מִבְנֶה הַ־ umbauen. 2) עָרוֹךְ כְּלִי־שִׁיר שְׁנִית umstimmen. -ся נפ״ל הֻבְנָה שְׁנִית; הֻעְרַךְ — umgebaut; umgestimmt werden.

Перестрахóвывать, -страховáть פ״ הָעֵז קִנְיָנוֹ הִבְטַח רְכוּשׁוֹ מִגְּזָל neu versichern. -ся נפ׳ שְׁנִית.

Перестрáчивать, -строчúть פ״ תִּפֵּר שְׁנִית nochmals absteppen.

Перестращáть פ״ הִפִּיל פַּחְדוֹ עַל־כָּל־ in Furcht setzen.

Перестригáть, -стрúчь פ״ גָּזַז שְׁנִית neu scheeren. -ся נפ׳ הִגּוּז שְׁנִית neu geschoren werden.

Перестрóй ז׳ מַעֲרֶכֶת חֲדָשָׁה לִכְלֵי־שִׁיר Umstimmung.

Перестрóйка נ׳ מִבְנֶה חָדָשׁ, בִּנְיָן מִשְׁנֶה Umbau.

Перестрóить см. Перестрáивать.

Перестрѣ́ливать -стрѣля́ть פ״ 1) הִשְׁמִד בְּזִקִּין־ erschießen. 2) כִּלָּה זִקָּיו אִישׁ אֶת־כָּל־ רָמָה זִקִּים אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ פ״ח aufeinander schießen.

Перестрѣ́лка מִלְחֶמֶת־זִקִּים ג׳ gegenseitiges Schießen.

Перестрѣ́лъ ז׳ מֶרְחַק יוֹרֵי־זִקִּים אוֹ מִטַּחֲנֵי־קֶשֶׁת Schußweite.

Переступáть, -пúть פ״ע 1) עָבוֹר בְּרַגְלָיו, דָּרוֹךְ עַל־ hinübertreten. II. закóнъ חֹק עָבוֹר אֶת־ 2) צָעוֹד, הָרַם רַגְלָיו schrittweise gehen.

Переступный ת׳ פָּסוּחַ überschreitbar. -ные стихи́ שִׁיר חֲרוּזִים פְּסוּחִים (בלתי תכופים).

Пересудáчивать -дáчить פ״ (הם׳) הַרְשָׁעָה, מַלָּא פִּיו תּוֹכָחוֹת עַל־ bekritteln.

Пересудúть см. Пересуждáть.

Пересýдчикъ ז׳ אִישׁ תּוֹכָחוֹת Bekritteler, Tadler.

Пересýдъ ז׳ בִּקֹּרֶת דִּין שְׁנִית nochmaliges Durchsehen eines Prozesses.

Пересýды ז״ר דִּבָּה, שׁוֹט לָשׁוֹן Klatschereien.

Пересуждáть, -сýживать, -сужáть, -судúть פ״ 1) חָקוֹר דִּין שְׁנִית, שָׁפוֹט — nochmals durchsehen einen Prozeß. 2) דִּבֵּר בְּ־, מַלָּא פִּיו תּוֹכָחוֹת bekritteln.

Пересýчивать, -сучúть פ״ הִשְׁזַר שְׁנִית umzwirnen.

Пересýчка נ׳, -сучéніе ס׳ הַשְׁזִיר מִשְׁנֶה das Umzwirnen.

Пересýшивать, -сушúть פ״ יָבֵשׁ שְׁנִית neu trocknen. -сушéніе ס׳, -сýшка נ׳ ש״פ.

Пересчúтывать, -считáть, Перечéсть פ״ סָפוֹר שְׁנִית; מָנָה לְאַחַד אֶחָד, הִסָּפֵר נפ׳ überzählen. -ся הִסָּפֵר, הִמָּנָה überzählt werden.

Пересылáніе ס׳, -сы́лка נ׳ מִשְׁלוֹחַ Uebersendung.

Пересылáтель ז׳ שׁוֹלֵחַ Uebersender. -льница נ׳.

Пересылáть, -слáть פ״ שָׁלוֹחַ מִ־ אֶל־ übersenden. -ся 1) הֻשְׁלַח מִ־ אֶל־ נפ׳ übersendet werden. 2) פ״ח שָׁלוֹחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander schicken.

Пересы́лочный, -сы́льный ת׳ שָׁלוּחַ מִ־ אֶל־, נִשְׁלָח übersandt.

Пересыпáть, -сы́пать פ״ 1) זָרָה —, שָׁפוֹךְ מִ־ אֶל־ überschütten. 2) הֵעֵדַף לְזֹרוֹת, שָׁפוֹךְ עַל־יֶתֶר zuviel schütten. -ся נפ׳.

Пересыпáніе ס׳, -сы́пка נ׳ 1) זְרִיוֹת —, שָׁפוֹךְ מִ־ אֶל־ Ueberschüttung.

Пересыха́ть, -со́хнуть פ״ע חָרוֹב, יָבוֹשׁ לְמֹאד —; יָבוֹשׁ כֹּלוֹ —, חָרוֹב vertrocknen.
Пересыща́ть, -сы́тить см. Пресыща́ть.
Пересыще́ніе см. Пресыще́ніе.
Пересѣва́ніе ס׳ הֲנָפָה (בכברה) שְׁנִית das Umsieben.
Пересѣва́ть, -се́ять פ״י הָנַף (בכברה) שְׁנִית, הָבַר —, nochmals durchsieben.
Пересѣда́ть, -се́сть פ״ע הֶחֱלִיף מָקוֹם, שַׁנָּה מְקוֹמוֹ שֶׁבְתוֹ אֶל־ den Platz wechseln. [Mitz.
Пересѣ́дина נ׳ פֶּרֶץ —, מַחֲצִי —, פִּחֲתַת —, נִתָּק בָּעוֹר
Пересѣ́длывать, -сѣдла́ть פ״י חָבוֹשׁ (סוס) שְׁנִית נפ׳. -ся.
Пересѣка́ть, -се́чь פ״י 1) קִצֵּץ לִשְׁנַיִם, כָּרוֹת —, durchschneiden. II. линію חָלַק קָו, גָּזוֹר —, durchschneiden. II. линію חָלַק קָו, גָּדַע —, כִּלֵּג —. II. кому дорогу סָגוֹר הַדֶּרֶךְ לִפְנֵי־ (עַל־); יָסַר בַּשּׁוֹטִים 2) הָיָה לְמִפְגָּע לְ־, הִתְיַצֵּב לְשָׁמֶן לְ־ durchpeitschen. -ся נפ׳. אֶת־כָּל־
Пересѣ́сть см. Пересѣда́ть.
Пересѣче́ніе ס׳, -се́чка נ׳ כְּרֹת קִצּוּץ das Durchschneiden. То́чка пересѣче́нія מָקוֹם, פֶּרֶק קָוִים עֹבֶר קַו אֶת־קָו Durchschnitt.
Пересѣ́ять см. Пересѣва́ть.
Перета́лкивать, -толка́ть פ״י הָדַחַ מִ־־ אֶל־־, הָדוֹף אִישׁ רֵעֵהוּ פ״ח —, הָדוֹף hinüberstoßen. -ся הִתְרוֹצֵץ einander stoßen.
Перета́пливать, -топи́ть פ״י 1) הִשִּׁיק (תנור) שְׁנִית überheizen. 2) הִתֵּךְ שְׁנִית umschmelzen. -ся נפ׳.
Перета́птывать, -топта́ть פ״י בּוֹסֵס אֶת־־כָּל־־, רָמוֹס —, durchtreten.
Перета́скивать, -таска́ть, -тащи́ть פ״י 1) סָחוֹב, גָּנוֹב לְאֶחָד(2 hinüberschleppen. מָשׁוֹךְ מִ־ אֶל־, הֶעֱבִיר אֶחָד weggestehlen. -ся 1) נפ׳. 2) הִתְגַּנֵּב לְאֶטוֹ פ״ח (בכבדות) אֶל־, הִדַּדָּה —, sich hinüberschleppen.
Перетасо́вывать, -сова́ть פ״י סָכַסֵּךְ, נֵעֵר durchmischen; umsetzen.
Перетащи́ть см. Перета́скивать. [über-
Перетека́ть, -те́чь פ״ע שָׁטוֹף וְעָבוֹר עַל־שְׂפָתוֹ
Перетере́ть см. Перетира́ть. [fließen.
Перете́рпливаніе ס׳ עֹצֶר, הָכִיל, בְּלִבֵּל, שְׂאֵת, נְשֹׂא רוּחַ das Erdulden.
Перете́рпливать, -терпѣ́ть פ״י (סבל) נָשָׂא, סָבוֹל (מכאוב, יגון) כִּלְבֵּל, הָכִיל erdulden.
Перетира́ть, -тере́ть פ״י מָחָה נַקֵּה שְׁנִית, מָרוֹק —; מָרַק אֶת־כָּל־ nochmals auswischen; ausreiben. -ся מָרוֹק —, הִמָּחֶה וְהִנָּקֶה שְׁנִית wieder gewischt, gerieben werden.
Перетка́ть см. Перетыка́ть.

Переткну́ть, см. Перетыкивать.
Перетлѣва́ть, -тлѣ́ть פ״ע 1) רָקוֹב, בָּלָה, עָשׁוֹשׁ verfaulen. 2)(לְפִיחַ) הָיָה לַעֲפַר־שְׂרֵפָה zur Asche werden.
Перетлѣ́лый ת׳ 1) בָּלָה, עָבֵשׁ, עָשׁוּשׁ verfault. 2) אֹכֶל מֵאֵשׁ zu Asche verbrannt.
Перетолка́ть, -кну́ть см. Перета́лкивать.
Перето́лки ז״ר см. Перетолкова́ніе.
Перетолкова́ніе ס׳ פֵּשֶׁר מְעֻקָּל, פִּתְרוֹן נִפְתָּל (גָּלוּז), סֶלֶף דִּבְרֵי־־ falsche Erklärung.
Перетолкова́ть см. Перетолко́вывать.
Перетолко́вщикъ ז׳ מְעַקֵּשׁ דִּבְרֵי־־, הוֹפֵךְ — מְסַלֵּף —. Sinnverdreher. -щица נ׳.
Перетолко́вывать, -кова́ть פ״י עִקֵּשׁ פֵּשֶׁר דָּבָר, falsch erklären. цѣлый день перетолко́вываютъ они́ слова́ мои́ (תהלים נו, ו) כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ.
Перетоло́чь פ״י כָּתוֹשׁ שְׁנִית, כָּתוֹשׁ —, nochmals stoßen.
Перетопи́ть см. Перета́пливать. [
Перето́пка נ׳ 1) הַשִּׁיק תַּנּוּר, הַסָּקַת* — abermaliges Heizen. 2) הִתּוּךְ, הִנְתִּיךְ Umschmelzung.
Перето́пки ז״ר סִינֵי הַנִּתָּךְ, הֶלְאָה Bodensatz beim
Перетопта́ть см. Перета́птывать. [Schmelzen.
Переторговщикъ ז׳ קוֹנֶה לְמִמְכָּר Ueberbieter. -щица נ׳.
Переторго́вывать, -гова́ть פ״י 1) הִרְבָּה מְחִיר מִ־ den Preis steigern. 2) קָנָה וּמָכוֹר, רָכוֹל auffaufen.
Перето́ржка נ׳ סְחַר־מִשְׁנֶה, מְלֹאת הַתְּחָרוֹת סוֹחֲרִים abermalige Versteigerung. [wühlen.
Перетормоши́ть פ״י נֵעֵר (טַלְטֵל) אֶת־־כָּל־־ durch-
Перетрави́ть פ״י הִשְׁמִיד בְּרַעַל כָּל־ vergiften.
Перетрево́живать, -во́жить פ״י הִחֲרִד (הִטְרִחַ) אֶת־כָּל־ alle beunruhigen. [zerzausen.
Перетрёпывать, -трепа́ть פ״י חָכוּט פְּשָׁתִּים שְׁנִית
Перетре́скиваться, -тре́скаться פ״ח נִפּוֹץ הִתְבַּקֵּעַ zerplatzen. [werden.
Перетру́ситься פ״ח הָחַת, הִבָּהֵל וְהֻחְפַּז ängstlich
Перетру́ска נ׳ 1) נֵעֵר, פְּעֻלַּת מְנַעֵר das Umrühren. 2) בְּהָלָה, כִּבְהָלָה Schreck.
Перетру́шивать, -тру́сить פ״י נוֹפֵף, נֵעֵר umrühren. -ся נפעל הִנָּעֵר, הִנּוֹעַ, הִנּוֹף gerüttelt werden.
Перетря́ска נ׳ 1) הָנָפָה, טַלְטֵלָה, נֵעֵר das Durchrütteln. 2) שֶׁבֶט מוּסָר לְכָל־ Bestrafung.
Перетря́сывать, -трясса́ть, -трясти́ פ״י הָנַף וְנֵעֵר umschütteln. -ся נפ׳ הוּנַף וְהִנָּעֵר umgeschüttelt werden.
Перетря́хивать, -хну́ть פ״י 1) טַלְטֵל וְנֵעֵר umschütteln. 2) го́лубей (יוֹנִים) הִפְרַח, הִדַּח, הֵדַח auf-

treiben (Tauben).

Перетыка́ть, -тка́ть פ״ע שַׁבָּץ, רָקוֹם durchwirken.

Перетыкивать, -ты́кать, -ткну́ть פ״ע 1) הָמַשׁ מְעוֹךְ שְׁנִית; מִ־ וְתָקוֹעַ בְּ־ anders einstecken. 2) סָכוֹר אָטוּם, — verstopfen. 3) דָּקוֹר אֶת־כָּל־ durchlöchern. [pressen.

Пере́ть (пру, прёшь) פ״ע לָחוּץ, דָּחוּק, טָרוּד drängen,

Перетяга́ть פ״ע זָכָה בְּהִשָּׁפְטוֹ, גָּבוֹר עַל־אִישׁ רִיבוֹ den Prozeß gewinnen.

Перетя́гивать, -тяну́ть פ״ע 1) כָּבוֹד בַּמִּשְׁקָל מִ־ — הִכְבַּד überwiegen. 2) מָשׁוֹךְ מִ־ אֶל־, סָחוֹב — hinüberziehen. 3) מָתוֹחַ עַל־ חָזַק (מִיתָר); — überspannen. -ся 1) נפ׳. 2) אַמֵּץ אֵזוֹר מָתְנָיו מְאֹד פ״ח sich stark zusammenschnüren.

Перетя́жка נ׳ 1) מַאֲמַץ אֵזוֹר Zusammenschnürung. 2) כַּף חֲדָשָׁה לַנַּעַל neue Sohle.

Перетяну́ть см. Перетя́гивать.

Переу́гливать, -у́глить פ״ע הָפוּךְ, בָּעוּר לְגֶחָלִים, לְגַחֶלֶת verkohlen.

Переу́локъ (-лка), -у́лочекъ ז׳, חוּץ, צֵלַע הָרְחוֹב, מְבוֹא עִיר, מָבוּי* Nebengasse. Глухо́й п. מְבוֹא־עִיר לֹא־מְפֻלָּשׁ, אָטוּם, מָבוּי* Sackgasse. [überklügeln.

Переу́мничать פ״ע הֶעְמֵק עֵצָה מִ־, הִתְחַכֵּם עַל־

Переутю́живать, -утю́жить פ״ע הֶחֱלֵק שְׁנִית בְּגִטִּיל, בַּרְזֶל überplätten. -ся נפ׳ הֻחֲלַק שְׁנִית umgeplättet werden.

Переу́чивать, -уча́ть, -учи́ть פ״ע 1) (что) לָמוֹד שְׁנִית überlernen. 2) (кого) לִמֵּד אֶת־כָּל־, — אִלֵּף nochmals belehren. -ся נפ׳ לָמוֹד שְׁנִית nochmals gelernt werden.

Переха́живать см. Переходи́ть.

Перехва́ливать, -хвали́ть פ״ע הִלֵּל לְמוֹתָר zu sehr loben.

Перехвата́ніе ס׳ לֶכֶד, חֶטֶף das Aufgreifen.

Перехва́ть ז׳ 1) см. Перехвата́ніе. 2) חֲמוּקֵי הַמָּתְנַיִם Taille, zusammengeschnürte Stelle. На п. בְּהִתְחָרוֹת, מִתְחָרִים אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ um die Wette.

Перехва́ты ר״ח חֲלָחֲלָה בַּמָּתְנַיִם, חֲבָלֵי־יוֹלֵדָה Geburtswehen.

Перехва́тывать, -хвата́ть, -хвати́ть (עתיד -хвачу́) פ״ע 1) אָחוּז הָעוֹבֵר, — לָכוֹד, — חָטוּף auffangen. 2) אָכוֹל מָה, חָגוֹר, אָזוֹר, חָשַׁק, הַקֵּף umschnüren. 3) בְּחִפָּזוֹן, — סָעוּד לְבוֹ etwas zubeißen. -ся נפ׳.

Перехвора́ть פ״ע חָלָה יַהְדָּו, — חָלָה krank sein.

Перехитря́ть, -ри́ть פ״ע הָעֲרֵם מִ־, עָלָה בְּעָרְמָתוֹ; הִתְחַכֵּם הַרְבֵּה עַל־ überlisten, zusehr künsteln.

Переходи́ть, Перейти́ 1) פ״ע הָלוֹךְ, עָבוֹר אֶת־כָּל־, שׁוֹטֵט — בְּכָל־, הָלוֹךְ; — סַב übergehen. Чтобы не переходи́лъ удѣ́лъ изъ колѣ́на въ колѣ́но לֹא־תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֵּה־לְמַטֵּה. 3) הָיָה לְ־, הָפוּךְ — sich verwandeln. Ссо́ра перешла́ въ дра́ку הַמָּדוֹן הָיָה לְמִלְחָמָת אֹגְרוֹף.

Переходный עֲבָרָה, —עֲבָרָה ת׳ Uebergangs-.

Переходчивый אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם, חוֹלֵף, עוֹבֵר ת׳ veränderlich.

Переходъ ז׳ מַעֲבָר, מִסָּע מִ־ אֶל־, עֶבֶר מַעֲבָר Uebergang.

Переходя́щій глаго́лъ (грамм.) פֹּעַל עוֹבֵר transitives Zeitwort.

Перехожде́ніе ס׳ מַעֲבָר, עֶבֶר Uebergang. [kratzen.

Перецара́пывать, -пать פ״ע שָׂרוֹט אֶת־כָּל־ zer-

Перецъ (-рца) ז׳ פִּלְפְּלִין, גַּרְגַּר־מְרָרִים* Pfeffer.

Перецѣ́живать, -цѣди́ть פ״ע הָבַר, — צָרוּף (משקה) — סָנוּן* nochmals durchseihen. -ся נפ׳ הֻבַּר durchgeseiht werden.

Перецѣ́нивать, -цѣни́ть פ״ע 1) הַעֲרֵךְ הַמְּחִיר שְׁנִית nochmals abschätzen. 2) הַעֲרֵךְ דָּבָר יֶתֶר עַל־מְחִירוֹ überschätzen. 3) בָּקַר מַעֲלֵי־כָל־ bekritteln. -ся נפ׳.

Перецѣ́нка נ׳ מַעֲרָךְ מִשְׁנָה, עֶרֶךְ הַמְּחִיר שְׁנִית Taxirung. [umprägen.

Перечека́нивать, -ка́нить פ״ע הַתֵּךְ, — יָצוּק שְׁנִית

Перечека́нка נ׳ מוּצָקֶת, — יְצִקַת מִשְׁנָה Umprägung.

Пе́речень (-чня) ז׳ פְּקוּדֵי־כֹל, פְּרָשְׁגֶן, חֲזוּת הַכֹּל, פָּרָשָׁה, פִּתְשְׁגֶן Abriß, Auszug. П. испо́ріи פָּרָשַׁת פִּרְשְׁגֶן, — דִּבְרֵי־הַיָּמִים.

Перечёркивать, -черка́ть, -кну́ть פ״ע שָׂרוֹט כָּן עַל־, מָחָה durchstreichen. -ся נפ׳ הֻמְחָה durchgestrichen w.

Перечёрнивать, -черни́ть פ״ע 1) הִשְׁחַר שְׁנִית, הַעֲבַר שְׁחוֹר (דְּיוֹ) עַל־ umschwärzen. 2) מָחָה ausstreichen. -ся נפעל הֻשְׁחַר שְׁנִית nochmals geschwärzt werden. [בְּשָׂרֵד כָּל־] von neuem zeichnen.

Перечёрчивать, -черти́ть פ״ע תָּאַר, חָקָה שְׁנִית

Перечёсть (עתיד -чту́) см. Перечи́тывать.

Перечёсывать -чеса́ть פ״ע שָׂרוֹק שְׁנִית; שָׂרוֹק כָּל־ umkämmen. -ся פ״ח הֻשְׂרַק שְׁנִית umgekämmt werden.

Перечёты ז׳ 1) סְפָרוֹת, סְפָר, מִסְפָּר das Aufzählen. Зна́ю ихъ всѣхъ на п. יָדַעְתִּי אֶת־כֻּלָּם לִשְׁמוֹתָם. 2) עֹדֶף עַל־הַמִּסְפָּר Ueberzahl.

Перечи́нивать, -чини́ть פ״ע 1) תִּקֵּן שְׁנִית; תִּקֵּן כָּל־ ausbessern. 2) שְׁנִית (עט, שרד) הִקְצָה רֹאשׁ הַחַד, — beschneiden (Schreibfedern). -ся נפ׳.

Перечи́нка נ׳ תִּקּוּן* Umbesserung. [das Ueberzählen.

Перечисле́ніе ס׳ סְפָר, מִנּוּת, סִפְרוֹת, מִפְקָד

Перечисля́ть, -чи́слить פ״ע 1) מָנָה — סָפוֹר כָּל־ über zählen. 2) הֵעֵבֶר מִפְּקוּדֵי־ לִפְקוּדֵי... hinüberrechnen. -ся נפ״ע sich anderswohin

Перечи́стить см. Перечища́ть. [zuzählen.

Перечи́стка נ׳ נִקָּיוֹן שֵׁנִי (חֻדָּשׁ) abermalige Reinigung.

Перечи́тывать, -чита́ть פ״ע קָרָא שֵׁנִית; קָרָא כָּל־ (הספר) nochmals lesen. -ся נפ״ע שֵׁנִית (ספר) הִקָּרֵא nochmals gelesen werden.

Пере́чить פ״ע (כמו) הָיָה לְמִפְגָּע לְ־, שָׁטוֹן אֶת־, מָרָה, הִמְרָה — trotzen, widersprechen.

Перечища́ть, -чи́стить פ״ע 1) נִקָּה כָּל־ ausreinigen. 2) נִקָּה שֵׁנִית — טִהֵר nochmals reinigen. -ся נפ״ע נִקָּה שֵׁנִית — הִטַּהֵר nochmals gereinigt werden.

Перечнево́й ת׳ (ספר) עוֹרֵךְ פָּרָשַׁת הַ־ kurz darstellend.

Пе́речница נ׳ פַּךְ לַאֲבַק־פִּלְפֵּלִין Pfefferdose.

Пе́речный ת׳ פִּלְפֵּלִין, אֲשֶׁר לְנַרְגְּרֵי־מְרוּרִים — Pfeffer-.

Перешагивать, -шага́ть פ״ע צָעוֹד וְעָבוֹר, — פָּשׁוֹט בְּכָל־ hinüberschreiten. [durchsuchen.

Перешаривать, -ша́рить פ״ע חִפֵּשׂ, מִשֵּׁשׁ אֶת־כָּל־

Перешеекъ (-ше́йка) ז׳ לְשׁוֹן יַבֶּשֶׁת (בֵּין יַמִּים) Landenge.

Перешёптываться, -шепта́ться, -шепну́ться פ״ח דִּבֵּר בְּלַט — הִתְלַחֵשׁ אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander zuflüstern.

Перешиба́ть, -би́ть פ״ע 1) נִפֵּץ; שִׁבֵּר לִשְׁנַיִם zerbrechen. 2) עָלָה (הִתְנַבֵּר) עַל־, הִכְרִעַ über treffen.

Перешибъ ז׳ בְּקִיעַ, נִפֻּץ, שֶׁבֶר Bruch.

Перешива́ть, -ши́ть פ״ע חִבֵּשׁ תְּפָר הַ־, שׁוּב וְתָפוֹר umnähen. -ся נפ״ע הִתְפַּר שֵׁנִית umgenäht werden.

Перешивно́й ת׳ תָּפוּר שֵׁנִית umgenäht.

Перещеголя́ть פ״ע הִתְיַפֵּה יֶתֶר, הִתְהַדֵּר עַל־כָּל־; מִכָּל־ עָלָה עַל־כָּל־ übertreffen an Pracht.

Перещу́пывать, -щу́пать פ״ע מִשֵּׁשׁ אֶת־כָּל־, — גִּשֵּׁשׁ betasten.

Переѣда́ть, -е́сть פ״ע בִּלַּע, אָכַל כַּרְסֵם zerfressen.

Переѣ́здить פ״ע נָסוֹעַ וְעָבוֹר בְּכָל־ bereisen. [fahrt.

Переѣ́здка, נ׳, -е́здъ ז׳ מַסָּע מִ־ אֶל־ (בסס ורכב) Ueber-

Переѣзжа́ть, -е́хать 1) עָבוֹר (בסס ורכב) אֶת־ vorüberfahren. 2) נָסוֹעַ מִ־ אֶל־ (בסס ורכב) hinüberfahren.

Переѣсть см. Переѣда́ть.

Переѣхать см. Переѣзжа́ть.

Переэкзамино́вка, נ׳, -нова́ніе פ׳ מַבַּת־־מִשְׁנָה, מִבְחָן — בַּמַּדָּע abermaliges Examiniren.

Переэкзамино́вывать, -нова́ть פ״ע נִבַּח שֵׁנִית שׁוּב וּבָחוֹן מַדָּעֵי־ בַּמַּדָּע nochmals examiniren. נִבַּח שֵׁנִית בְּמַדָּע — הִבָּחֵן nochmals examinirt werden.

Перигéй ז׳ מָקוֹם קִרְבַת כֹּכָב בְּמִסְלָתוֹ לָאָרֶץ Erdnähe.

Перигéлій ז׳ מָקוֹם קִרְבַת כֹּכָב בְּמִסְלָתוֹ לַשֶּׁמֶשׁ Sonnennähe.

Перила (פ״א י׳, ים) יָדוֹת, מַעֲקֶה, מִסְעָד פ״ר Geländer.

Перина נ׳ כֶּסֶת Bettpfühl. -ри́нный ת׳. [gang

Перистиль ז׳ שְׁדֵרַת עַמּוּדִים, מִסְדְּרוֹן Säulen-

Перистый ת׳ רַב נוֹצָה 1) — מָלֵא voll Federn. 2) כִּדְמוּת נוֹצָה federähnlich.

Периться פ״ח עָשָׂה נוֹצָה, — עָטָה, — כִּסָּה Federn

Перифе́рія נ׳ סְבִיב דָּבָר, חֵמוּק Umkreis. [bekommen.

Преіоди́ческій ת׳ עִתִּי, מוֹעֲדִי, הַבָּא לְמוֹעֲדִים periodisch.

Періо́дъ ז׳ 1) עֵת, מוֹעֵד, תּוֹר, זְמַן; תְּקוּפָה; עֵת־בֹּא Zeitraum. 3) (בדקדוק) מַאֲמָר שָׁלֵם Redesatz.

Пёрка נ׳ צִפֹּרֶן מַקְדֵּחַ Spitz eines Bohrers.

Перка́ль נ׳ אֲטוּן כִּשְׁתֵּי־עֵץ Perkal. -ка́левый ת׳.

Перламу́тъ ז׳ קֶרֶן־פְּנִינִים Perlenmutter. -му́то-

Пе́рловый ת׳ פְּנִינִים — Perl-. [вый ת׳.

Перло́вый ת׳ מְגֻרַשׁ שְׂעוֹרִים aus Perlgraupen.

Перлъ ז׳ פְּנִינָה. -лы פְּנִינִים Perle.

Перна́тка נ׳ מִין שְׂרָץ מַיִם Seefeder.

Перна́тый ת׳ בַּעַל־נוֹצָה befiedert. -тыя צִפּוֹר כָּנָף, עוֹף — בַּעֲלֵי־כְנָפַיִם Vögel.

Перо́ ס׳ 1) נוֹצָה Feder. 2) עֵט סוֹפֵר Schreibfeder. 3) סְנַפִּיר Floßfeder. 4) כַּף הַמָּשׁוֹט Ruderblatt.

Перо́вникъ ז׳ נֵדֶן קְנֵי־הַכְּתָב, תַּעַר הָעֵטִים (מקואות יוד) Federbüchse. [flügel.

Перово́й אֲשֶׁר לְכָנָף רַחֵי־הָרוּחַ ת׳ von Windmühl-

Перочи́нный но́жикъ ז׳ אוֹלָר, תַּעַר הַסּוֹפֵר (כלים יב) Federmesser. [rechte Richtung.

Перпендикуля́рность נ׳ מַצַּב אֶנֶךְ, — רֶדֶת יושר Senk-

Перпендикуля́рный ת׳ נִצָּב כַּאֲנָךְ, — יוֹרֵד senkrecht.

Перпендикуля́ръ ז׳ קַו נִצָּב מִישָׁר, אֶנֶךְ senkrechte

Пе́рси נ״ר שָׁד, שָׁדַיִם, —, חָזֶה; לֵב Brust. [Linie.

Пе́рсикъ ז׳ פְּרִי־אַפְּרְסֵק; — עֵץ Pfirsich. -ковый ת׳.

Пе́рсный ת׳ חָזֶה — Brust-. שָׁדַיִם — [אָדָם Person.

Персо́на נ׳ אֶחָד הַ־, כָּל־־אֶחָד, אִישׁ, נֶפֶשׁ, גֻּלְגֹּלֶת,

Перспектива נ׳ לְמֶרְחוֹק (מַבָּט) מִחְזֶה, מִצְפָּה, מִצְפֶּה, צִפִּיָּה Fernsicht. -тивный ת׳.

Пе́рстень (-стня), -стёнокъ (-стенка) ז׳ טַבַּעַת (מְשֻׁבָּץ אֶבֶן) Fingerring (mit Steinen).

Пе́рстикъ ז׳, -сти́ще נ׳ см. Перстъ.

Перстневикъ ז׳ אָפְדַּת, —נִדְן־טַבַּעַת Ringkästchen.
Перстневой ת׳ הַטַּבַּעַת—Ring-.
Перстъ ז׳ אֶצְבַּע Finger. -стный ת׳.
Персть נ׳ עָפָר, אָבָק־עָפָרוֹת Erde, Staub.
Перу́нъ ז׳ חֲזִיז קוֹלוֹת, רַעַם, בָּזָק, בָּרָק Blitzstrahl.
Перха́ть, -хну́ть פ״ע הִשָּׁרֵט בִּגְרוֹנוֹ, הוֹשִׁישׁ שָׁרֶטֶת, כַּעֲבַע, בִּגְרוֹנוֹ* räuspern. [Kehle, hüsteln.
Перхота́ נ׳ כַּעֲבוּעַ, שָׁרֶטֶת בַּגָּרוֹן* das Kitzeln in der
Перхотина נ׳ רֹק, כִּיחַ* Schleimauswurf.
Перхоту́нъ ז׳ נִשְׁרָט בִּגְרוֹנוֹ Hüstler. -ту́нья נ׳.
Перча́тка, -ча́точка נ׳ מַנּוּל, נַעַל, —בֵּית יָד (ב״ר כח)* Handschuh. [macher. -ница נ׳.
Перча́точникъ ז׳ עוֹשֵׂה בָּתֵּי (נַעֲלֵי־) יָד Handschuh-
Першить פ״ס הֵעוֹר שָׁרֶטֶת בַּגָּרוֹן ein Hüsteln erregen.
Перъ נ׳ נְשִׁיא הַמִּשְׁפָּט (בצרפת ואנגליה) Pair.
Пёрышко ס׳ נוֹצָה קְטַנָּה Federchen.
Перяникъ ז׳ מוֹכֵר נוֹצוֹת (-ка́) Federhändler. -ни-
Перяной ת׳ נוֹצָה, —נוֹצוֹת—Feder-. [ца נ׳.
Песецъ (-сца́) שׁוּעַל־הַקֶּרַח ז׳ Eisfuchs.
Пёсикъ ז׳ כֶּלֶב קָטָן Hündchen.
Пёсій ת׳ כֶּלֶב, —כְּלָבִים—Hunds-. Пёсья звѣзда́ שֵׁם כֹּכָב Hundsstern. -сіи дни יְמֵי חַרְבוֹנֵי קַיִץ Sommerferien. -сіи му́хи עָרֹב (לרפת השבעים) Hundsfliege. (см. Каникулы).
Пески ז״ר מְקוֹם עֲפָרוֹת חוֹל sandige Gegend.
Пескова́тый ת׳ אֲשֶׁר עֲפָרוֹת חוֹל בּוֹ sandig.
Пескоро́й ז׳ צְלוֹפָח, מִין דָּג* (ע״ז לט.) Sandaal.
Песо́къ (-ска́), -со́чекъ (-чка) ז׳ חוֹל Sand.
Песо́чница נ׳ כַּף לַאֲבַק־סוּפָרִים Sandbüchse.
Песо́чный ת׳ חוֹל—Sand-. [mengriffel. -ковый ת׳.
Пе́стикъ ז׳ 1) см. Пестъ. 2) פִּטְרַת צִיץ וָפֶרַח Blu-
Пестово́й ת׳ הָעֵלִי—des Stößels (см. Пестъ).
Пе́стредь, -ди́на נ׳ אֹרֶג מְצֻבָּעִים שׁוֹנִים לִשְׁתִי, רִקְמָה וְלָעֶרֶב buntgestreifte Leinwand. -ди́нный ת׳.
Пестре́ніе ס׳ רִקְמָה, בְּלִיל צְבָעִים das Buntmachen.
Пе́стренькій ת׳ מְעַט בָּרוּד, —נָקוּד, טָלוּא etwas bunt.
Пестрина́ נ׳ רִקְמָה, בְּלִיל צְבָעִים (יחזקאל יז, ג) Buntfarbigkeit.
Пестри́ть פ״ע 1) עָשָׂה בָּרוּד (נָקוּד), רָקוּם, טָלוּא bunt machen. 2) פ״ס У меня́ пестри́тъ въ глаза́хъ בְּלִיל צְבָעִים לְנֶגֶד עֵינַי es flimmert mir vor den Augen.
Пестро́ ת״פ טָלוּא, נָקוּד, בָּרוּד; חֲלִיפוֹת bunt.
Пестрова́тый см. Пе́стренькій.
Пестрота́ см. Пестрина́. [הַצִּפּוֹנִי Wanderratte.
Пестру́ха, -ру́шка נ׳ 1) דָּג הַמִּצְרִי 2) חֲעַכְבָּר Forelle.
Пе́стрый ת׳ אֲשֶׁר לוֹ הַרְקָמָה, בָּרוּד, נָקוּד, טָלוּא (יחז׳ יז, ג) bunt.
Пестре́ть פ״ע עָטָה צֶבַע רִקְמָתִים bunt werden, bunt
Пе́стрядь см. Пе́стредь. [scheinen.
Пестъ ז׳ (לְמַכֹּתֹשׁ) עֵלִי Stößel, Mörserkeule.
Песцовый ת׳ מֵעוֹר שׁוּעֲלֵי הַקֶּרַח vom Eisfuchse.
Песча́никъ ז׳ אֶבֶן חוֹל Sandstein.
Песча́нка נ׳ בְּלִיל חוֹל וְחֹמֶר, עֲפָרוֹת חֹמֶר Sandthon.
Песча́ный ת׳ מָלֵא עֲפָרוֹת חוֹל sandig. -ное зо́лото עֲפָרוֹת זָהָב.
Песчи́на, -чи́нка נ׳ גַּרְגַּר חוֹל, דֶּק, —אַבְקַת Sand-
Пёсъ (пса) ז׳ כֶּלֶב Hund. [körnchen.
Пета́рда נ׳ נִפְצָן זִקּוּקִים אֵשׁ, זִקּוּקִים Thorbrecher. -до-
Пе́телька см. Пе́тля. [вый ת׳.
Петитъ ז׳ קְטַנֵּי אוֹתוֹת הַדְּפוּס Petitschrift.
Петли́ца см. Наши́вка.
Пе́тля נ׳ 1) (בחוט וחבל) חַרְצָבָה Schleife. 2) לֻיָּה, מִלְבָּדַת, מוֹקֵשׁ (לְהוֹצָאָה לוּיָאָה) Knopfloch. 3) אַחַת הַפֹּתוֹת לְצִירֵי דֶלֶת, פֹּת, כַּף קָרוּשׁ (מ״א ז, נ) Schlinge. 4) Thürangel. [Petersilie.
Петру́шка נ׳ פִּטְרוֹשְׁלִין* (ירק הידוע, ירושלמי שביעית ם)
Печа́лить פ״ע הֵעֶצֵב נֶפֶשׁ, הִדְאַב, הוֹגָה betrüben. -ся פ״ח הִתְעַצֵּב sich betrüben.
Печа́ль נ׳ תּוּגָה, יָגוֹן, עֶצֶב Kummer.
Печа́льный ת׳ נֶעֱצָב, עָצֵב, עָצוּב רוּחַ, נוּגָה, עָצוּב betrübt.
Печатальщикъ ז׳ מַדְפִּיס* Drucker. [Drucken.
Печа́таніе ס׳ הַדְפָּסָה, חֲרָטַת בְּאוֹתוֹת עִפָּרֶת* das
Печа́тать פ״ע חָרוֹת בְּאוֹתוֹת עִפָּרֶת, הַדְפֵּס* drucken.
Печа́тка נ׳ חוֹתָם קָטָן Siegelchen.
Печа́тный ת׳ דְּפוּס, מְדֻפָּס, מְהֻדָּק*—gedruckt, Druck-.
Печа́точникъ ז׳ חוֹרַת חוֹתָמוֹת, —מְחוֹקֵק Petschaftstecher.
Печа́точный ת׳ חוֹתָם, —אֲשֶׁר לַחוֹתָם Siegel-
Печа́ть נ׳ 1) חוֹתָם, חֹתֶמֶת Siegel. 2) חֲרָטַת בְּאוֹתוֹת, עִפָּרֶת, דְּפוּס* Druck.
Пече́ніе ס׳ אֲפִיּוֹת, מַאֲפֶה das Backen.
Печёнка, Печёночка ק׳ см. Пе́чень.
Печёночный ת׳ הַכָּבֵד (בגוף החי)—Leber-.
Печёный ת׳ אָפוּי gebacken.
Пе́чень נ׳ כָּבֵד (בגוף החי) Leber.
Печенье́ ס׳ קִפָּאוֹן דָּם (נגרש), דָּם מְעֻבֶּה, כָּבֵד (יחז׳ ב, יא) geronnenes Blut.
Пече́нье ס׳ אֲפוּת, מַאֲפֶה, תּוּפִינִים Gebäck.
Пе́чиво ס׳ מַאֲפֶה, תּוּפִינִים Gebäck. [Lehm des Ofens.
Печи́на נ׳ חֹמֶר שְׂרֻפָה, מֵיחַ תַּנּוּר, חֹמֶר תַּנּוּר gebrannter

Печи́ща ז׳ תַּנּוּר גָּדוֹל, תַּפְתֶּה großer Ofen.
Пе́чка см. Печь.
Печни́къ ז׳ בּוֹנֵה תַּנּוּרִים, — עוֹשֵׂה Ofensetzer.
Печно́й ת׳ תַּנּוּר — Ofen=.
Печу́ра, -чу́рка נ׳ פִּי־תַנּוּר, מְאוּרַת תַּנּוּר Ofennische.
Печь נ׳ תַּנּוּר Ofen. Онъ изъ семи́ пече́й хлѣ́ба ѣлъ הוּא נִפָּה בְּכָל־חֻקּוֹת הַחַיִּים.
Печь (пеку́, печёшь) 1) פ״י אָפָה backen. 2) לָהַט, שָׁלַח חִצֵּי־חֹם brennen (von der Sonne). -ся נפעל אָפָה gebacken werden.
Пе́чься (пеку́сь, печёшься), Пещи́ся פ״ח דָּאוֹג לְ־, נָמוֹל עַל־, פָּקוֹד אֶת־, דָּרוֹשׁ — שׁוֹם, שׂוֹם לִבּוֹ לְ־, עֵינוֹ עַל־ sorgen für etwas.
Пешня́ נ׳ מַפָּץ, כַּשִּׁיל, כֵּילָף Brecheisen. -нево́й ת׳.
Пеще́ра נ׳ מְעָרָה, מְאוּרָה Höhle, Grotte.
Пеще́рникъ ז׳ שׁוֹכֵן מְעָרָה Höhlenbewohner. -ница נ׳.
Пеще́рный ת׳ הַמְּעָרָה — Höhlen=.
Пещи́ся см. Пе́чься.
Пивно́й ת׳ שֵׁכָר — Bier=.
Пиво ס שֵׁכָר־שְׂעוֹרִים, שֵׁכָר Bier.
Пивовере́ніе ס מִצְרַף שֵׁכָר das Bierbrauen.
Пивова́рничать פ״ע מַלָּא יָדָיו בְּמִצְרַף־שֵׁכָר Bier brauen.
Пивова́рный ת׳ עָשׂוּי לְמִצְרַף שֵׁכָר zum Bierbrauen.
Пивова́рня נ׳ בֵּית מִצְרַף־שֵׁכָר Bierbrauerei.
Пивова́ръ ז׳ מִצְרַף שֵׁכָר, — מְבַשֵּׁל Bierbrauer.
Пивцо́ ס см. Пи́во. [Пи́жикъ.
Пигали́ца, Пигалка см. Луго́вка. II. глуха́я см.
Пигме́й ז׳ אִישׁ שְׁפַל־קוֹמָה, נָנָס, נַמֵּד (לד״ק) *Zwerg.
Пика נ׳ חֲנִית, כִּידוֹן, רֹמַח לְשֹׂכִים לְמָרוֹת עֵינֵי־, בְּעֵינֵי־.
Пика́ніе ס קוֹל צִפּוֹר מְצַפְצֵף das Piepen der Vögel.
Пика́ть, Пикну́ть פ״ע נָתַן קוֹל, פָּצָה פֶּה; צִפְצֵף piepen. Не пикни אַל תַּשְׁמַע קוֹלְךָ. [-ке́тный ת׳.
Пике́тъ ז׳ חֵיל הַמִּשְׁמָר, צְבָא הַצּוֹפִים Feldwache.
Пики נ״ר תּוֹ הַשָּׁחוֹר (בגליונות קדמים) Pikkarte. -ковый ת׳.
Пикникъ ז׳ בְּרִיָּה, בְּרָה, מִשְׁתֵּה רֵעִים Eßkränzchen.
Пиковка נ׳ גִּלְיוֹן תּוֹ הַשָּׁחוֹר (בקרמים) Pikkarte.
Пиковый см. Пики.
Пикъ ז׳ הַר גָּבוֹהַּ וְתָלוּל Spitzberg.
Пила́ נ׳ 1) מַשּׂוֹר Säge. 2) חָרִיץ בַּרְזֶל, מְגֵרָה Feile.
Пила́-рыба נ׳ דַּג־הַמַּשּׂוֹר Sägefisch.
Пиле́ніе ס מַשּׂוֹר, הַנָּפַת מַשּׂוֹר, מְגֵרָה das Sägen.
Пилигри́мство ס מַסָּע לְמָקוֹם מִקְדְּשֵׁי־אֵל Wahlfahrt.
Пилигри́мъ ז׳ נוֹסֵעַ לְמָקוֹם מִקְדְּשֵׁי־אֵל Wallfahrer. -ри́мка נ׳.
Пилика́ніе ס נְגִינָה עֲלֵי־נֵבֶל בְּאֵין הָבִין das Fiedeln.
Пилика́ть פ״ע 1) נָגַן בַּנֵּבֶל מִבְּלִי־הָבִין fiedeln. 2) גָּזוֹר בִּשְׂכִּין קָהֶה mit stumpfen Messer schneiden.
Пилильщикъ см. Пи́льщикъ.
Пили́ть פ״י 1) שׂוֹר (דה״א כ, ג), גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר sägen. 2) שׂוֹר בַּמְּגֵרָה feilen. -ся נ״פ הַשּׂוֹר בַּמַּשּׂוֹר (בַּמְּגֵרָה) gesägt, gefeilt werden. [ле́ніе.
Пи́лка נ׳ 1) מַשּׂוֹר קָטָן kleine Säge; Feile. 2) см. Пи-
Пилообра́зный ת׳ כִּדְמוּת מַשּׂוֹר; כְּמַרְאֵה מְגֵרָה sägeförmig.
Пи́лочка см. Пи́лка 1. [Sägeförmig.
Пи́льный ת׳ מַשּׂוֹר — Säge=. II. заво́дъ בֵּית־עֲבוֹדָה בַּמַּשּׂוֹר Sägmühle.
Пи́льщикъ ז׳ גּוֹזֵר עֵצִים בַּמַּשּׂוֹר, מַנִּיחַ מַשּׂוֹר Holzsäger.
Пилю́къ ז׳ תְּנִשְׁמֶת, אֹזֶן קְטַנָּה kleine Ohreule. -ко́вый ת׳.
Пилю́ля נ׳ גַּרְגַּר, — פְּתוֹת סַמֵּי־מַרְפֵּא Pille.
Пиля́стра נ׳ *אַרְבָּר, עַמּוּד רָבוּעַ בַּקִּיר, רָצִיעַ (אהלות ח, ב) viereckiger Wandpfeiler. [Fuße stoßen.
Пина́ть, Пну́ть פ״י הָדוֹף בְּרֶגֶל, רָקוֹעַ — mit dem
Пингви́нъ ז׳ *בּוּגְיָא, אַוָּז הַשָּׁמָן (תלמ״ל) Fettgans.
Пино́къ (-нка́) ז׳ הֲדָפָה, דְּחִי בְּרֶגֶל — Fußstoß.
Пипа נ׳ בַּת, מִין מִדַּת יַיִן Pipe.
Пиперме́нтъ ז׳ *אֲמִנְתָּא חִוָּרָה, מִין צֶמַח Pfefermünze. -ме́нтовый ת׳.
Пирами́да נ׳ עַמּוּד הַפִּנּוּם (בשרידי סצרים) Spitzsäule.
Пирамида́льный ת׳ כְּתַבְנִית עַמּוּד פִּנּוּם pyramidenförmig.
Пира́тъ ז׳ *פִּרַטּוֹן, שׁוֹדֵד הַיָּם (שמ״ר יח) Seeräuber.
Пи́рный ת׳ הַמִּשְׁתֶּה, — הַכֵּרָה — vom Gastmahl.
Пирова́ніе ס עֲלִיצוּת מִשְׁתֶּה das Schmausen.
Пирова́тель ז׳ עֵלִיז מִשְׁתֶּה Zecher. [zechen.
Пирова́ть (-ру́ю) פ״ע הִתְעַלֵּס בַּמִּשְׁתֶּה schmausen,
Пиро́гъ ז׳ עֻגָּה מְמֻלָּאָה (בש״ר, דנים, נבינה) Pastete. -ро́жный ת׳.
Пирожёкъ (-жка́) ז׳, -ро́жка נ׳ ק׳ см. Пиро́гъ.
Пирожище ז׳ עֻגָּה מְמֻלָּאָה גְּדוֹלָה große Pastete.
Пирожникъ ז׳ אוֹפֵה עֻגּוֹת מְמֻלָּאוֹת Pirogenbäcker. -ница נ׳.
Пиро́жное ס תּוּפִינִים, עֻגּוֹת דְּבַשׁ süßes Backwerk.
Пирожный см. Пиро́гъ. [kerei.
Пирожня נ׳ בֵּית מַאֲפֵה עֻגּוֹת מְמֻלָּאוֹת Pastetenbä-
Пирологія נ׳ חֵקֶת־הָאוּרִים לְשִׂמְחָה Feuerlehre.
Пиро́пъ см. Карбу́нкулъ.
Пиру́шка נ׳ מִשְׁתֶּה קָטָן, כְּרָה קְטַנָּה Schmauschen.

Пиршественный ת׳ см. Пирный.
Пиршество см. Пиръ.
Пиршествовáть (-ствýю) см. Пировáть.
Пиръ ז׳ לֶחֶם, כְּרָה, מִשְׁתֶּה (קהלת י, יח) Gastmahl.
Писáка 1) ז׳ סוֹפֵר מָהִיר Schnellschreiber. 2) מְכַתֵּב סוֹפֵר אֲלִיל, עָמָל schlechter Schriftsteller.
Писáніе 1) ס׳ כְּתֹב, כְּתֹבֶת das Schreiben. 2) מִכְתָּב, סֵפֶר Schrift. Священное П. סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ.
Писанный ת׳ כָּתוּב, נִכְתָּב geschrieben.
Писаный ת׳ מְתֹאָר בְּשֵׂשֶׂר (בְּשֶׂרֶד) gemalt.
Писарская שת״נ לִשְׁכַּת הַסּוֹפְרִים Schreiberstube.
Писарь ז׳ מְכַתֵּב, סוֹפֵר Schreiber.
Писáтель ז׳ מְחַבֵּר, סוֹפֵר* Schriftsteller.
Писáть (пишý, пишешь) 1) פ״ע (תהלים פז, ו) סָפוֹר, כָּתוֹב schreiben. 2) חִקָּה, תָּאַר בְּשֵׂרֶד malen. -ся 1) נפעל 2) פ״ח הִקָּרֵא בְּשֵׁם, כָּתוֹב יָדוֹ sich nennen.
Писецъ (-сцá) ז׳ כּוֹתֵב, סוֹפֵר, מְכַתֵּב Schreiber.
Пискáніе ס׳ שְׁרָקָה, קוֹל מְצַפְצֵף das Pfeifen.
Пискáрь ז׳ *קְבַר־נוּנְיָא (ע״ז לט.) (כתיבת ס׳) מִין דָּג Gründling.
Пискáть פ״ע צַפְצֵף, שָׁרוֹק piepen.
Пискливость נ׳ שְׁרִיקוּת, שְׁרִקָה, יְלֵל pfeifende Stimme.
Пискливый, -лявый ת׳ נוֹתֵן קוֹל שְׁרָקָה, צוֹרֵחַ winselnd.
Пискнуть см. Пискáть.
Пискозобъ ז׳ *מוֹנִינְיָא (כתיבת ס׳) מִין דָּג Elritze.
Пискотня́ נ׳ קוֹל שְׁרִיקוֹת, שְׁרָקָה Gewinsel.
Пискýнъ ז׳ מַרְבֶּה קוֹל שְׁרִיקוֹת, הוֹמֶה, צוֹרֵחַ Winseler.
Пискъ ז׳ קוֹל שְׁרִיקוֹת, שְׁרָקָה Gewinsel. -кýнья ת׳.
Пистолéтъ ז׳ קָנֶה־רוֹבֶה קָטָן Pistole.
Пистóнъ ז׳ זַקֶּת־אֵשׁ, זִק Piston. [פְּקוּדֵי הָאֲחוּזוֹת.
Писцóвый ת׳ הַסּוֹפֵר—Schreib-. -вая книга סֵפֶר
Писчебумáжный ת׳ אֲשֶׁר לְגֶיר סוֹפְרִים Schreibpapier-. [(-סוֹפְרִים).
Писчій ת׳ כָּתֹב—Schreib-. -чая бумáга גְּיֵר הַכְּתָב
Письмена́ ס״ר אוֹתוֹת הַכְּתָב וְהַדְּפוּס, — חֶרֶט; תָּוִי Buchstaben.
Письменно ת״פ עַל־הַסֵּפֶר, בִּכְתָב schriftlich.
Письменность נ׳ סִפְרָה (תהלים נו, ט), דִּבְרֵי־סֵפֶר Litteratur. [Schreib-.
Письменный ת׳ 1) כָּתוּב geschrieben. 2) הַכְּתָב—
Письмецó ס׳ אִגֶּרֶת קְטַנָּה, מִכְתָּב קָטָן Briefchen.
Письмó ס׳ 1) מִכְתָּב, אִגֶּרֶת, נִשְׁתְּוָן Brief. 2) כְּתֹבֶת־יָד, חֶרֶט— Handschrift.
Письмóвникъ ז׳ אֹסֶף אִגְּרוֹת מוּפָת Briefsteller.
Письмоводитель, -вóдъ, -вóдецъ (-дца) ז׳ סוֹפֵר, עוֹרֵךְ הָאִגְּרוֹת Schriftführer.
Письмовóдство ס׳ מַעֲרֶכֶת הָאִגְּרוֹת Schriftführung.
Письмя (-мени) ס׳ см. Письменá.
Питáніе ס׳ מַכֹּלֶת, מִחְיָה Ernährung. [ца ב
Питáтель ז׳ מְחַיֶּה, מְכַלְכֵּל, מַאֲכִיל Ernährer. -льни-
Питáтельность נ׳ שֹׂד, שִׁקּוּי Nahrhaftigkeit.
Питáтельный ת׳ מָלֵא שִׁקּוּי, בָּרִיא (מאכל), מַבְרִיא nahrhaft.
Питáть 1) פ״ע הִבְרֵא, כִּלְכֵּל, הִרְוָה ernähren. 2) חוּשׁ בְּלִבְבוֹ hegen. -ся 1) פ״ח כִּלְכֵּל נַפְשׁוֹ, — חָיָה, כִּלְכֵּל; יָנוֹק sich ernähren. [בֵּית־הַיַּיִן.
Питóйный ת׳ הַשְּׁתִיָּה, —הַשְּׁתִיָּה Trink-. II. домъ
Питіё см. Питьё. [ца ב׳
Питóмецъ (-мца) ז׳ חָנִיךְ, אָמוּן; תַּלְמִיד Zögling.-ми-
Питóмникъ ז׳ כֶּרֶם מַטָּעִים, גַּן־שְׁתִילִים Pflanzschule.
Питóмство ס׳ חִנּוּךְ, אֻמָּנָה, אֹמֶן Erziehung.
Питýхъ ז׳ סֹבֵא, שׁוֹתֶה לִשְׁכָּרָה Säufer.
Пить (-пью, пьёшь) פ״ע 1) שָׁתָה; יָנוֹק trinken. 2) שָׁתָה לִשְׁכָּרָה, שָׁכוֹר, סָבוֹא saufen. II. мёртвую чáшу שָׁתָה שָׁכוֹר לַשַּׁחַת, סָבָא. II. гóрькую чáшу כּוֹס יָגוֹן. [שִׁקּוּי, שִׁקְיוֹ Getränk.
Питьё ס׳ 1) שְׁתִי, שְׁתִיָּה das Trinken. 2) מִשְׁתֶּה,
Пихáнье ס׳ מַדְחֵפָה, הֲדוֹף das Stoßen.
Пихáть, -хнýть פ״ע הָדוֹף, הָדוֹק, דָּחוֹף, דָּחוּק, דָּחָה stoßen -ся הָדוֹק אִישׁ רֵעֵהוּ; הִדָּחֵף נפ׳ einander stoßen.
Пихта נ׳ עֵץ לְבֹנָה Weißtanne.
Пихтóвникъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־לְבֹנָה Weißtannenwald.
Пихтóвый ת׳ עֲצֵי־לְבֹנָה, מֵעֵץ לְבֹנָה—Weißtannen-.
Пи́чкать פ״ע מָלֵא, הִדְרֵךְ, הָחוֹץ אֶל־תּוֹךְ vollstopfen. II. желýдокъ (כְּרִשׂוֹ) מָלֵא בִּטְנוֹ.
Пичýга נ׳ צִפּוֹר Vogel.
Пища נ׳ מָזוֹן, מַכֹּלֶת, מַאֲכָל, מַאֲכֹלֶת, טֶרֶף, צֵידָה Speise.
Пищáль 1) נ׳ חָלִיל, עוּגָב Rohrpfeife. 2) מִין קְנֵה־ [קָלַע Flinte.
Пищáльникъ ז׳ מִין סַבְּכָה עֵץ Flieder.
Пищáть פ״ע פָּעָה, שָׁרוֹק, נָתוֹן קוֹל שְׁרִיקוֹת, צַפְצֵף winseln.
Пищеварéніе ס׳ מַאֲכֹלֶת הַמָּזוֹן בַּקֶּבָה Verdauung.
Пищеварительный ת׳ מַאֲכֹל הַמָּזוֹן Verdauungs-.
Пищепріёмный капáлъ קְנֵה הַמַּאֲכָל Speiseröhre.
Пищýха נ׳ אַרְנֶבֶת־הָרִים Berghase.
Піанино ס׳ פְּסַנְתֵּר קָטָן, — אָרוֹן־מְנַעֲנְעִים Pianino.
Піаниссимо ת״פ (בקול השיר) אַט־אָט, בְּשׁוּבָה, בַּלָּאט בְּקוֹל דְּמָמָה דַּקָּה, נָמוּךְ sehr leise.
Піанистъ ז׳ מְנַצֵּחַ בְּנִגִּינוֹת פְּסַנְתֵּר Clavierspieler.
Піáно ת״פ (בקול השיר) אַט, בַּלָּאט leise. [-стка ב׳

Піанофо́рте ס׳ אָרוֹן־מְנַעְנְעִים, מְנִים, פְּסַנְתֵּר (כלי שיר) Clavier. [stück.

Пié́са נ׳ חִבֻּרַת־, מַעֲרֶכֶת סֵפֶר (לְבָמַת־חֲזָיוֹן) Theater=

Пи́итика נ׳ מִשְׁפַּט דִּבְרֵי־שִׁיר, חָקוֹת הַשִּׁירָה Dicht=

Пи́итъ см. Поэтъ. [kunst.

Піоне́рный ת׳ אֲשֶׁר לְצָבָא הַתָּרִים Pionier=.

Піоне́ръ ז׳ מְרַגֵּל, תָּר; עֹשֶׂה בַּסּוֹלְלוֹת (בצבא) Pionier.

Пiо́нъ ז׳ מִין צֶמַח; *פּוּאָה (שבת סו:) Päonie, Gichtrose. -нный ת׳.

Пiя́вица, Пiя́вка נ׳ *בֵּינָא,—, *נִימָא שֶׁל־מַיִם, עֲלוּקָה (ניתין סט: ע״ז יב:) Blutegel. -вичій, -вочный ת׳.

Пiя́мъ, Пiя́нъ ז׳ יָתֵד מְאַחֵז הַנִּיר (בעליל הדפוס) Tiegel (an der Presse).

Пла́ваніе ס׳ שְׂחוּ, שָׂחוּ, שִׂיט das Schwimmen.

Пла́ватель ז׳ 1) שָׂט, שׂוֹחֶה Schwimmer. 2) עוֹבֵר יָם Seefahrer.

Пла́вательный ת׳ עָשׂוּי לִשְׂחוֹת בּוֹ, —שָׂחוּ, —שִׂיט schwimm=. -ныя пе́рья סְנַפִּיר. -ныя но́ги כַּפּוֹת שִׂיט (לעוף המים).

Пла́вать פ״ע 1) שָׂחָה, שׂוֹט (על פני המים) schwimmen. 2) עָבוֹר יָם וּנְהָרוֹת segeln. 3) עוֹף, שׂוֹט (ברקיע השמים) schweben.

Плави́ло ס׳ סְנַפִּיר Floßfeder. [דֹּאה, רַחַף

Плави́льный ת׳ הַתּוּךְ, —, עָשׂוּי לְהַתִּיךְ Schmelz=. П. заво́дъ בֵּית הַתּוּךְ. -ная печь כּוּר. [hütte.

Плави́льня נ׳ כּוּר לְהַנְתִּיךְ, מַצְרֵף Schmelz=

Плави́льщикъ ז׳ מַתִּיךְ, מְצָרֵף, צוֹרֵף Schmelzer.

Пла́вить (-влю) פ״ע 1) הָשִׂיט (על פני מים), הַשְׂחָה flößen. П. плоти́ (רִפְסוֹדוֹת) הוֹלִיךְ, הַשְׂחָה דִּבְרוֹת — 2) נָסוֹךְ, צָרוֹף, הַתִּיךְ, יָצוֹק schmelzen. -ся נפ׳.

Пла́вка נ׳ 1) הָשָׂטוֹת, הָשִׂיט, מְשׂוֹט (על פני מים) das Flößen. 2) מִצְרָף, מַסֵּכָה, יְצוּקָה, הַנְתָּכָה, הַתּוּךְ Schmelzung. [schmelzbar.

Пла́вкій ת׳ מוּצָק, מָתֵךְ, נָמֵס בָּאֵשׁ, —, נָגַר, נִתָּךְ

Пла́вкость נ׳ טֶבַע הַנִּתָּךְ בָּאֵשׁ, הַתּוּכִיּוּת Schmelzbarkeit.

Плавни́къ ז׳ см. Плави́ло.

Пла́вно ת״פ לְמִישָׁרִים, בְּמִישׁוֹר, חָלָק fließend.

Плавно́й ת׳ מוּשָׂט, שִׂיט —geflößt. П. лѣсъ דִּבְרוֹת, רַפְסוֹדוֹת Treibholz.

Пла́вный ת׳ הוֹלֵךְ לְמִישָׁרִים, —, נוֹזֵל fließend. У него п. слогъ אֲמָרָתוֹ תָּזֵל כַּטַּל, הוּא יוֹלִיךְ כְּשֶׁמֶן אִמְרָתוֹ.

Плавокъ (-вка́) см. Поплаво́къ.

Пла́вщикъ ז׳ מְנַהֵל דִּבְרוֹת (רַפְסוֹדוֹת) Holzflößer.

Плагіа́торъ ז׳ מְגַנֵּב דִּבְרֵי־סֵפֶר Gedankendieb.

Плагіа́тъ ז׳ גְּנֵבַת דִּבְרֵי־סֵפֶר Gedankenraub.

Пла́зма נ׳ שְׁבוֹ יַרְקְרַק־כֵּהָה (אבן) dunkelgrüner Achat.

Плакальщикъ ז׳ יוֹדֵעַ נָהִי, מְקוֹנֵן Klagemann.

Плакальщица נ׳ יוֹדַעַת נָהִי, מְקוֹנֶנֶת אִלֵּת (כלים טו) Klagefrau.

Пла́каніе ס׳ בְּכִי, בְּכִיָּה, בְּכִית das Weinen. [ца נ׳.

Плакатель ז׳ מְבַכֶּה עַל־, מְקוֹנֵן,— Weinender. -льни-

Плака́тъ ז׳ תְּעוּדַת מִסְעָ לְבְנֵי הָפֶר Placatpaß.

Пла́кать (пла́чу, пла́чешь) פ״ע, פ״ח -ся שָׁפוֹךְ, בָּכוֹה; הִתְאוֹנֵן; דָּמְעָה weinen, klagen.

Пла́кса (מְרַבָּה) (בּוֹכָה) בּוֹכָה לְלֹא־דָבָר ז״נ בָּכֶה weinerliche Person.

Плакси́вый ת׳ מְרַבֶּה בְּכִי weinerlich.

Плаку́чая ива מִין עֵץ צַפְצָפָה Trauerweide.

Плаку́ша נ׳ מְיַלֶּלֶת; (מחלי) מְבַכָּה weinerliches Weib.

Пламени́стый ת׳ חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, לוֹהֵט flammend.

Пла́менникъ ז׳ לַפִּיד Fackel.

Пла́менный ת׳ לַהֲבָה, —, לְהָבִים, —, חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, לוֹהֵט flammend. -нная любо́вь אַהֲבָה עַזָּה כְּשַׁלְהֶבֶת־יָהּ. [לְשׁוֹן אֵשׁ, רֶשֶׁף Flamme.

Пла́мень ז׳ לַהַב, לַהַט, לַהֶבֶת, שַׁלְהֶבֶת, הִתְלַקֵּחַ, קָדוֹם, בָּעוֹר, יָקוֹד, לָהוֹט flammen, lodern. Онъ пламенѣ́етъ любо́вью לִבּוֹ לוֹהֵט אַהֲבָה.

Пла́мя (-мени) ס׳ см. Пла́мень. [

Плане́та נ׳ אֶחָד מִכּוֹכְבֵי לֶכֶת, מַזָּל Wanderstern. -нетный ת׳.

Планиме́трія נ׳ מִמַּדֵּי פְנֵי־הַדְּבָרִים, חָקוֹת הַמִּדָּה לִפְנֵי כָל־דָּבָר Flächenmessung. -ри́ческій ת׳. [ren.

Планирова́ніе ס׳ שׁוּת פְּנֵי־פְּלֵס, הַיְשִׁיר das Plani=

Планирова́ть (-ру́ю) פ״ע שִׁוָּה פְּנֵי־, הַיְשֵׁר, —, יַשֵּׁר, —, פִּלֵּס ebnen, planiren.

Планиро́вка נ׳ см. Планирова́ніе.

Пла́нка, -ночка נ׳ מִסְגֶּרֶת עֵץ, בְּרִיחַ עֵץ, יָתֵד Leiste.

Планта́торъ ז׳ בַּעַל גִּנּוֹת וּכְרָמִים, כּוֹרֵם Plantator.

Планта́ція נ׳ מִטַּע עֲצֵי־פְרִי, מִטָּעֵי־כֶרֶם Anpflanzung. [Entwurf.

Планъ ז׳ דְּמוּת, תַּבְנִית; מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת חוֹשֶׁב Plan,

Пла́станіе ס׳ עֲבוֹדַת מִפְלַח וּמִשַּׁסְעָ, שִׁסְעָ das Spalten.

Пла́станный, -таный ת׳ מְפֻלָּח, שָׁסוּעַ gespalten.

Пласта́ть פ״ע פִּלֵּחַ, שִׁסַּע, רָטַשׁ, בַּתַּק spalten. -ся נפ׳ פְּלוּחַ, רָטוּשׁ gespalten werden.

Пла́стика נ׳ חָרֹשֶׁת דְּמוּת כָּל־סֶמֶל, מְלֶאכֶת הַתַּבְנִית, גְּזֵרָה, תְּמוּנָה Modelirkunst.

Пла́стикъ ז׳ 1) נַרְשׁ צוּרִים, אָמָן בְּמְלֶאכֶת הַתַּבְנִית Bildner. 2) ק׳ см. Пластъ.

Пласти́льня см. Плющи́льня.

Пласти́на, ק -ти́нка ג׳ פֶּלַח, נֶתַח, בְּקִיעַ, פַּח, רִקּוּעַ; Platte.

Пластическій ת׳ הַגִּזְרָה, אֲשֶׁר לְמַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית—kunstbildnerisch. [spalten in Schichten.

Пластова́ть (-ствую) פ״י נָתַח לִנְתָחִים, שִׁסֵּעַ, פִּלַּח

Пластово́й ת׳ שָׁסוּעַ פִּלָּחִים פְּלָחִים, שְׁסוּעִי רִקּוּעִים; מְרֻקָּע in Schichten gespalten.

Пласть (ק׳) Пла́стикъ ז׳ פַּח, נֶתַח, שֶׁסַע, פֶּלַח, רִקּוּעַ, בְּקִיעַ Schicht, Platte.

Пла́стырь ז׳ אֲרוּכָה, תְּעָלָה, מָזוֹר, רְמִיָּה*(עירובין קב:), אַסְפְּלָנִית* (כלים כח) Pflaster.

Пла́та נ׳ שִׂכָּר, שָׂכָר, שְׁלוּמָה, מְהִיר, מַשְׂכֹּרֶת Platane. [Zahlung, Lohn.

Плата́нъ ז׳ עֵץ עַרְמוֹן

Плата́ть פ״י (נגד) טָלָא flicken, ausbeßern.

Платёжный ת׳ הַשְּׁלוּם, —שְׁלוּמִים—Zahlung=.

Платёжъ ז׳ שְׁלוּמָה, שְׁלוּם, שְׁלוּמִים Zahlung. Долгъ платежёмъ кра́сенъ מְשִׁיב חוֹב גּוֹמֵל נַפְשׁוֹ.

Плате́льщикъ ז׳ מְשַׁלֵּם נְשִׁיוֹ, מֵשִׁיב חוֹב Zahler.

Платина נ׳ זָהָב לָבָן, כֶּתֶם Weißgold. -ти́нный ת׳.

Плати́ть (плачу́, пла́тишь) פ״י הָשֵׁב חוֹב, שִׁלֵּם; הָשֵׁב גְּמוּל; נָתוֹן מְהִיר, נָתוֹן שָׂכָר zahlen; vergelten. II. за добро́ зломъ שִׁלֵּם תַּחַת טוֹבָה רָעָה. II. то́ю же моне́тою עָשָׂה לְ־ כִּגְמוּל יָדָיו. -ся נפ׳ שָׁלוּם.

Плати́ть (плачу́, пла́тишь) см. Плата́ть.

Плато́къ (-тка́), -то́чекъ (-чка) ז׳ מִטְפַּחַת Tuch.

Платфо́рма נ׳ סֹלֶלָה, דֵּיק Terrasse. [-то́чный ת׳.

Платъ ז׳ מַעֲטָפַת, מִטְפַּחַת Tuch.

Пла́тье ס׳ שִׂלְמָה, שִׂמְלָה, בֶּגֶד, לְבוּשׁ, כְּסוּת, סוּת, מְרוּ Kleid. По пла́тью встрѣча́ютъ, по уму́ провожа́ютъ לְפִי לְבוּשְׁךָ יַקְדִּימוּךָ וּלְפִי שִׂכְלְךָ יְלַוּךָ.

Пла́тьице ס׳ см. Пла́тье.

Платяно́й ת׳ הַבְּגָדִים—Kleider=.

Плафо́нъ ז׳ מִקְרֶה, סִפּוּן Zimmerdecke. -фо́нный ת׳.

Пла́ха נ׳ בְּקִיעַ עֵץ Klotz. Положи́ть го́лову на пла́ху הוֹצִיא אֶל־הוֹרֵג רֹאשׁוֹ.

Плацъ ז׳ כַּר גְּרָחָב, כִּכָּר Platz. [platz.

Плацъ-пара́дъ ז׳ כַּר־תַּלְפִּיּוֹת (לבני צבא) Parade=

Плаче́вный ת׳ 1) מְתֵאַבֵּל, אָבֵל trauig. II. го́лосъ חָרֵב, שׁוֹמֵם 2) קִינָה, קוֹל נְהִי, קוֹל בְּכִי. -ная пѣсснь

Пла́чу см. Пла́кать. [beweinenswürdig.

Плачу́ см. Плати́ть.

Плачъ ז׳ בְּכִי, בְּכִיָּה, נְהִי, הִי, בְּכִית, נְהִיָּה, מִסְפֵּד, יְלָלָה, מְגִלַּת אֵיכָה Das Weinen. Плачъ Іеремія מְגִלַּת אֵיכָה.

Плашко́тъ ז׳ אֲנִית־מַשָּׂא; מַעְבָּרָה Lastboot. -ко́тный ת׳.

Плашмя́ (טפל) מְלֹא רָחְבּוֹ, מֻשְׁכָּב שָׁטוּחַ ת״פ mit der flachen Seite. [Seite gelegt.

Плашмяно́й ת׳ מִנַּח לְרָחְבּוֹ, שָׁטוּחַ— auf die flache

Плащаница נ׳ מִכְסֶה לַמֵּת, שְׂמִיכָה— Leichentuch.

Плащъ ז׳ שַׂלְמָה, אֶדֶר, אַדֶּרֶת Mantel. -щево́й ת׳.

Плева́ (1 ג׳ דֹּק, גַּ דּוּנֵס Häutchen. 2) מוֹץ Spreu

Плева́ка נ׳ יוֹרֵק לְרָגָעִים, מַרְבֵּה לָרֹק Speier.

Плева́льникъ ז׳, -ница נ׳ סַף הָרֹק Spuckkasten.

Плева́ніе ס׳ רֹק, יָרֹק das Speien.

Плева́ть (плюю, плю́ешь), Плю́нуть פ״י 1) רֹק, לָעוֹג לְ־, בָּזָה הִשְׁלִיךְ רֹקוֹ, יָרֹק speien. 2) verachten.

Пле́велъ ז׳ ז״ר, -велы 1) חֲרָלִים, קִמְשׁוֹנִים, קִמּוֹשׁ Unkraut. 2) תֶּבֶן, מוֹץ Spreu. 3) שָׁוָא וְתָפֵל, כְּזָבִים, דִּבְרֵי רוּחַ. Что пле́веламъ до зерна́? מַה־לַּתֶּבֶן אֶת־הַבֹּר. [

Пле́велье ס׳ см. Пле́велъ.

Пле́вельный ת׳ מָלֵא קִמְשׁוֹנִים voll Unkraut.

Плевистый ת׳ כְּזַג, כְּמוֹ נֶלֶד, כְּמוֹ עוֹר דַּק häutig.

Плево́къ (-вка́) ז׳ 1) רֹק Spuck. 2) רִמָּה Fleischmilbe.

Плёвый ת׳ נָקֵל unbedeutend. Плёвое дѣло דָּבָר נָקֵל.

Пле́дъ ז׳ מַעֲטָפָה, מַעֲטֶה Umschlagetuch.

Племени́тость נ׳ הֲמוֹן צֶאֱצָאִים Fruchtbarkeit eines Geschlechts. [zahlreich.

Племени́тый ת׳ אַב־הֲמוֹן גּוֹיִם, אֲשֶׁר רַבּוּ צֶאֱצָאָיו

Племеноначальникъ ז׳ אָבִי, רֹאשׁ בֵּית־אָבוֹת, כָּל־בְּנֵי־ Stammvater.

Пле́мя (-мени) ס׳ גּוֹי, אֻמָּה, לְאֹם, זֶרַע, מִשְׁפָּחָה, שֵׁבֶט Stamm, Geschlecht, Volk.

Племя́нникъ ז׳ בֶּן־אָח, בֶּן־אָחוֹת Neffe.

Племя́нница נ׳ בַּת־אָח, בַּת־אָחוֹת Nichte.

Племя́нническій, -нничій ת׳ אֲשֶׁר לְבֶן־־־הָאָח (הָאָחוֹת) des Neffen.

Плена́ (1 נ׳ פְּצִירָה, פְּחֻתֶּת (בְּאֶבֶן אוֹ בְּחֻלְּקַת שַׁיִשׁ) Riß, Bruch. 2) עוֹר קָרוּם, גֶּלֶד, קַשְׂקֶשֶׁת Plättchen.

Пленистый, -па́стый ת׳ מָלֵא פְּצִירוֹת brüchig.

Плёнка, Плёночка см. Плена́.

Плёнчатый см. Плени́стый. [Wortüberfluß.

Плеона́змъ ז׳ מִלָּה עוֹדֶפֶת (לְמוֹתָר) עָתֶרֶת דְּבָרִים,

Плерёзы ז״ר שׁוּלֵי־בֶד לָבָן (לבגדי אבל) Trauerbesatz.

Плеска́льщикъ ז׳ מוֹחֵא כַּף עַל־ -щица נ׳.

Плеска́ніе ס׳ 1) הַכּוֹת גַּלִּים, הַכִּי מַיִם, —מְחִי das Plätschern, Spritzen. 2) מְחִי־־כַפַּיִם das Beifallklatschen.

Плеска́ть (плещу́, пле́щешь), Плесну́ть פ״י 1) דָּכֵי־מַיִם הִזָּה (מָחָא) plätschern, spritzen. 2) מָחָא כַּף, סָפוֹק כַּפַּיִם klatschen mit den Händen. -ся פ״ר

הַזֶּה אִישׁ (2 הִכָּה נַלִּים, מָחָא דָּכְיָיו (1 hoch spritzen.
Плёскъ ז׳ 1) см. Плеска́ніе. 2) זָנַב דָּגִים גְּדוֹלִים einander bespritzen.
Плесна́ נ׳ כַּף רֶגֶל Fußsohle. [Fischschwanz.
Плесница נ׳ נַעַל לְכַף־הָרֶגֶל, סַנְדָּל Sandalien.
Плеснýть см. Плеска́ть. [eines Flußes.
Плёсо ס׳ הֵלֶךְ מֵי־נַחַל לְמִישָׁרִים geradegehende Strecke
Плести, Плесть (плетý плетёшь) פ״ע קָלוֹעַ מִקְלָעוֹת, עָבַת flechten. II. вúрши הִצְמִיד שִׁירֵי־תָפֵל, טָפוֹל — Unsinn reden. -ся 1) נפ׳ עָבוֹת, הִקְלַע (מקלעת) geflochten werden. 2) פ״ח הִלָּפֵת סָבִיב לְ־, סֹב אֶת־ sich winden. 3) הָלוֹךְ בִּכְבֵדוּת, הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ sich schleppen.
Плетéйный ת׳ לְמַעֲשֵׂה־עֲבֹת (מִקְלַעַת) — zum Flechten. [Flechter. -щи́ца נ׳.
Плетéльщикъ ז׳ עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה־עֲבֹת, קוֹלֵעַ (מִקְלַעַת)
Плетени́ца נ׳ 1) מִקְלַעַת שֵׂעָר, מַחֲלָפָה Haarflechte. 2) אַרְגָּז, סַל Wagenkorb.
Плетéніе ס׳ עֲבֹת, קָלוֹעַ, מִקְלַעַת das Flechten.
Плетёнка, -тёночка см. Плетени́ца.
Плетёный ת׳ מַעֲשֵׂה־עֲבֹת, קָלוּעַ מִקְלָעוֹת geflochten.
Плетéнь (-тня́) ז׳ גָּדֵר, מְשׂוּכָה geflochtener Zaun.
Плетешёкъ (-шка́) ז׳ שְׂרוֹךְ, פְּתִיל, גְּדִיל, בַּד־עֲבֹת Zopfbändchen.
Плетея́ נ׳ עוֹשֶׂה שְׁבִיסִים (שׁוּלֵי־תַשְׁבֵּץ) Spitzklöppler.
Плетúща, Плéтка см Плеть. [lerin.
Плетнёвый ת׳ מַעֲשֵׂה־עֲבֹת Flecht-.
Плетýшка см. Плетени́ца 2.
Плеть נ׳ שׁוֹט עֲבוֹת Zuchtriemen.
Плечевóй ת׳ —, הַשֶּׁכֶם—, הַכָּתֵף Achsel-.
Плéчико см. Плечó.
Плечúстый ת׳ רְחַב־כְּתֵפַיִם breitschulterig.
Плечúще ק׳ см. Плечó.
Плечнóй см. Плечевóй.
Плечó ס׳ 1) שֶׁכֶם, כָּתֵף Schulter, Achsel. Пожимáть плечáми הִנִּיף כְּתֵפָיו. 2) אַחַת מִקְצוֹת קֶנֶה־ הַמִּשְׁקָל Hebelarm.
Плея́ды נ״ר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה Siebengestirn.
Пли! (зáлпы) יָרֶה (זִקִּים) Feuer!
Плинтусъ ז׳ 1) כֶּן רָבוּעַ לְעַמּוּד Säulenfuß. 2) מִסְגֶּרֶת־עֵץ לְתַחְתִּית הַקִּיר vorragender unterer Theil eines Gebäudes. [Plüsch. Плисовый ת׳.
Плисъ (כלים כט) *פְּלִיוֹס, אֶטוּן צַמֶּרֶת, אֹרֶג צֶמֶר שָׂעִיר ז׳
Плúта נ׳ אֶבֶן אוֹ בַרְזֶל לוּחַ (פַּח, רִקּוּעַ) Stein-, Eisenplatte. -тный ת׳. [felchen.
Плитка נ׳ לוּחַ קָטָן, —, פַּח; פַּת־, פְּלַח Plättchen, Tä-
Плитнякъ ז׳ אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Sandstein.
Плитолóмня נ׳ מָקוֹם מַחְצַב אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Sand-
Плúточка см. Плúтка. [steinbruch.
Пловéцъ (-вца́) см. Пла́ватель.
Пловýчій ת׳ שָׁט עַל־פְּנֵי־מַיִם, שׁוֹחֶה schwimmend.
Плодúть (пложý, плоди́шь) פ״י הִפְרָה, גִּדֵּל, רִבָּה fortpflanzen, vermehren. -ся פ״ח פָּרָה, רָבָה sich fortpflanzen. [barkeit.
Плодовúтость נ׳ פְּרוּת פְּרִי לְמַכְבִּיר, פִּרְיוֹת
Плодовúтый ת׳ עוֹשֶׂה־פְּרִי לְמַכְבִּיר, פּוֹרֶה fruchtbar.
Плодóвый,-донóсный ת׳ עוֹשֶׂה־פְּרִי, —, נוֹתֵן, פּוֹרֶה Früchte tragend. [keit.
Плодорóдіе ס׳, -рóдность נ׳ עֲשׂוּת פְּרִי Fruchtbar-
Плодорóдный ת׳ עוֹשֶׂה־פְּרִי, פּוֹרֶה, —, נוֹתֵן fruchtbar.
Плодотворéніе ס׳ הִפְרוּת; הוֹלִיד Befruchtung.
Плодотворúть פ״ע הִפְרָה, הִזְרִיעַ, הִצְמִיחַ, הוֹלִיד befruchten. [befruchtend.
Плодотвóрный ת׳ מַפְרֶה, מַזְרִיעַ, מַצְמִיחַ, מוֹלִיד
Плодъ ז׳ פְּרִי. II. дерева יְבוּל; תְּנוּבָה, פְּרִי־עֵץ Frucht. II. чрéва פְּרִי־בֶטֶן. II. дѣ́йій его פְּרִי־יָדָיו, גְּמוּל, מַעֲלָלָיו.
Плой ז׳ קֶמֶט, כֶּפֶל Falte. [
Плоéніе ס׳ Плойка נ׳ כֶּפֶל, קְמָטִים עֲשׂוֹת קְמָטִים das Fälteln.
Плоúть פ״ע עָשָׂה קְמָטִים כְּ־, כָּפוֹל fälteln.
Плóмба נ׳ חוֹתָם עוֹפֶרֶת Bleisiegel.
Пломбировáніе ס׳ см. Пломбирóвка.
Пломбировáть (-рýю) פ״ע 1) חָתוֹם בְּחוֹתָם עוֹפֶרֶת ein Bleisiegel ansetzen. 2) מָלֵא חוֹר שֵׁן רִעָה, צָפוּק זָהָב בְּנֶקֶב שֵׁן plombiren. [Plombirung.
Пломбирóвка נ׳ חֲתָם בְּעֹפֶרֶת; מִלֵּאת שֵׁן נְקוּבָה
Пломбúрщикъ, -бирóвщикъ ז׳ חוֹתָם בְּעֹפֶרֶת
Плóскій ת׳ מִישָׁר, שָׁוֶה, שָׁפָל flach. [Plombirer.
Плосковáтый ת׳ מִישָׁר מְעַט etwas flach.
Плосодóнный ת׳ רָחַב (אֲנִי) אֲשֶׁר תַּחְתִּיתוֹ mit flachem Boden.
Плоскомѣ́ріе см. Планиметрія. [platnasig.
Плосконóсый ת׳ חָרוּם אַף
Плóскость נ׳ 1) שְׁפָלָה, שֶׁפֶל Flachheit; Fläche. 2) רִיק, תֹּהוּ Gemeinheit.
Плостúльня см. Плющúльня. [
Плостúть см. Плющúть.
Плотвá נ׳ מִין דָּג טָהוֹר (הידוע) Plötze.
Плóтикъ ק׳ см. Плотъ. [-тúнный ת׳.
Плотúна נ׳ מַחְסוֹם לְמֵי נָהָר, שְׁכֶר־־מַיִם Damm.
Плотúть (плочý, плотúшь) פ״י הִצְמִיד, חִבֵּר, צִמֵּד, הִדְבִּיק zusammenfügen.
Плотúца, -тúчка ק׳ см. Плотвá.
Плóтникъ ז׳ חָרַשׁ־עֵצִים Zimmermann.

Пло́тничать פ״ע עָבוֹד בַּחֲרֹשֶׁת־עֵץ Zimmermanns-Handwerk treiben. [manns-.

Пло́тническій, -ничій ת׳ חָרַשׁ־עֵצִים — Zimmer-

Пло́тничество ס׳ חֲרֹשֶׁת־עֵץ Zimmerhandwerk.

Пло́тно ת״פ בַּד כְּבַד צֹר dicht, fest. II. наѣсться מָלֵא לְשֹׂבַע, אָכוֹל לְשֹׂבַע.

Пло́тность נ׳ עָבִי, מַעֲבֶה, מִשְׁקָל עֶשֶׁת Dichtigkeit.

Пло́тный ת׳ 1) עָצוּם, עֶשֶׁת, מִתְלַכֵּד, מְדֻבָּק dicht, fest. 2) עָב, שָׁמֵן stämmig, stark.

Плотнѣ́ть פ״ע עָשׁוֹת, כָּשֹׁה, עָבָה dick werden.

Плотовой ת׳ הַרְפָּסָדָה, —, הַדֹּבְרָה — des Prahms.

Плотолю́біе, -уго́діе ס׳ מַאֲוַיֵּי־בְשָׂרִים Wollust.

Плотолю́бецъ (-бца) ז׳ מַחַ, רוֹדֵף מַאֲוַיֵּי־בְשָׂרִים (ישעיה ה, ז) Wollüstling. [wollüstig.

Плотолю́бивый, -уго́дливый ת׳ רוֹדֵף תַּאֲוֹת בְּשָׂרִים

Плотоуго́дникъ ז׳ см. Плотолю́бецъ.

Плотоя́децъ (-ядца) ז׳, -я́дный ת׳ (חי) אוֹכֵל בָּשָׂר fleischfressend. [sinnlich.

Плотско́й ת׳ בָּשָׂר, —, בְּשָׂרִים, —, גּוּפָנִי* fleischlich,

Плотъ ז׳ 1) דֹּבְרָה, רַפְסָדָה Holzfloß. 2) עֲבָרָה, מַעֲבָרָה Prahm.

Плоть נ׳ 1) בָּשָׂר, שְׁאֵר Fleisch, Leib. Крайняя п. בָּשָׂר עֶרְלָה. 2) חַי, אָדָם וּבְהֵמָה lebendes Wesen.

Плохо ת״פ אָבוּי, צַר, מַר, רַע schlecht.

Плоховато́ ת״פ לֹא־טוֹב ziemlich schlecht.

Плоховѣ́соватый (המ׳) ת׳ חָסַר־לֵב, עָבוּב unbe-

Плохо́й ת׳ רַע, לֹא־טוֹב, נְקֵלָה, גַּרְפָּה schlecht. [hülflich.

Плохо́некъ ת׳ לֹא־טוֹב ziemlich schlecht.

Плоче́ніе ס׳ דֶּבֶק, חִבֻּרַת דְּבָרִים חַד אֶל־אַחַד (קֹרְשִׁים, קוֹרוֹת) Zusammenfügung.

Плоша́ть פ״ע 1) הִתְרַפֵּה, הִנַּח מִ־יָדָיו, הֶעָצֵל nachlässig sein. На Бо́га надѣ́йся, а самъ не плоша́й בְּטַח בֵּאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְגַם אַתָּה לֹא־תַחְבֹּק יָדַיִם. 2) הָדַל, הָלוֹךְ וָרַע schlimmer werden.

Пло́шь ת׳ מַר — רַע מִ־ schlimmer.

Пло́шка, -шечка נ׳ פַּךְ־חֶרֶשׂ קָטָן Illuminations-lampe. -шечный ת׳.

Площа́дка נ׳ 1) см. Пло́щадь. 2) מַסַּד־עֵץ קָטָן, עֲזָרָה, מַרְצֶפֶת קְטַנָּה (יחזקאל מא, יד) Treppeabsatz.

Площадно́й ת׳ הַשּׁוּק, —, הַשַּׁעַר, —, הָרְחוֹב — Markt-. -ная рѣчь דִּבְרֵי־נִבְלָה, נִיב נִבְזֶה.

Пло́щадь נ׳ שׁוּק, רְחוֹב, שַׁעַר, גֹּרֶן (מ״א כב, י) Markt-

Пло́ще ת׳ מִשְׁוֶה יוֹתֵר מִ־, מְיֻשָּׁר מִ־ flacher. [platz.

Площ— см. Плющ—.

Площи́ца נ׳ כִּנַּת־צֶמֶר, סָס Filzlaus.

Плугъ ז׳ מַחֲרֹשֶׁת, מַחֲרֵשָׁה Pflug, -говой ת׳.

Плу́жка נ׳ צוּאַר־הַכִּנּוֹר, —יַד Hals einer Violine.

Плужникъ ז׳ מַחֲרֵשָׁה, אֵת Pflugeisen.

Плута́ть פ״ע רוֹד, נוֹד, תָּעָה herumirren. -ся פ״ע הִתְהַלֵּךְ, הִתְעָה sich verirren.

Плу́тиво ס׳, -тива ס״ר עֵץ שַׁיִט לַמַּכְמֹרֶת Schwimmholz am Netze.

Плути́шко, -ти́шка см. Плутъ.

Плу́тня נ׳ הוֹנָה, עָקְבָה, נִבְלֵי־מִרְמָה, זִמַּת־אִוֶּלֶת, סָלֶף Schelmstreich.

Плутова́тый ת׳ בּוֹטֵחַ בִּנְבָלָיו schelmisch.

Плутова́ть (плутýю) פ״ע הִצְמִיד מִרְמָה, נִכֵּל, עָקוֹב, עָשָׂה מִרְמָה Schelmstreiche machen.

Плутóвка, -вочка נ׳ בַּת־בְּלִיעַל, נְצוּרַת־לֵב Betrü-

Плутовски́й ת״פ בְּמִרְמָה, בְּעִקְבָה schelmisch. [gerin.

Плутовско́й ת׳ מְלֵא מִרְמָה, בִּנְבָלֵי־מִרְמָה, נָלוּז schelmisch. [buberei.

Плутовство́ ס׳ נִבְלֵי־מִרְמָה, עִקְבָה, נָלוּז, סָלֶף Spitz-

Плутъ ז׳ אִישׁ מִרְמָה, אִישׁ תַּחְבֻּלוֹת, נוֹכֵל Schelm.

Плутя́га ז״נ см. Плутъ.

Плыву́честь נ׳ הֵמֵס, הֵמֵק מַק Zerfließbarkeit.

Плыву́чій ת׳ נָמוֹג, נָמֵק, נָמֵס zerfließbar.

Плыть (плыву́ נס плову́) פ״ע 1) שׁוֹט עַל־פְּנֵי, שָׂחָה schwimmen; segeln. 2) הֵמֵס, הֵמוֹג, הֵמֵק zerfließen. [gen; Gefangenschaft.

Плѣне́ніе ס׳ שְׁבִיָּה, שְׁבִי, שְׁבוּת, שְׁבִית das Einfan-

Плѣни́тель ז׳ 1) מוֹלִיךְ שְׁבִי אֶת־, שׁוֹבֶה der Einfangende. 2) לוֹקֵחַ לֵב, מַדִּיחַ, מַשִּׁיא der Bezaubernde. -льница נ׳.

Плѣни́тельный ת׳ נֶחְמָד, לוֹקֵחַ לֵב bezaubernd.

Плѣни́ть см. Плѣня́ть.

Плѣнникъ ז׳ שָׁבוּי Gefangener. -нница נ׳.

Плѣнническій ת׳ שְׁבִיָּה, —, שְׁבִי — Gefangenschafts-.

Плѣнничество ס׳ שְׁבִיָּה, שְׁבִי, שְׁבִית Gefangenschaft.

Плѣнничій см. Плѣнническій.

Плѣнный ת׳ לָקוּחַ בַּשְׁבִי, שָׁבוּי gefangen.

Плѣнъ ז׳ שְׁבִי, שְׁבִיָּה, שְׁבִית Gefangenschaft.

Плѣня́ть, -ни́ть פ״ע 1) שָׁבָה, לָכוֹד, לָקוּחַ בַּשְׁבִי fangen. 2) לָבַב, לָקוּחַ לֵב bezaubern. -ся נס׳ 1) הִשָּׁבֶה, הִלָּכֵד כְּחַכְלִי־חֵן, לָקוּחַ בַּשְׁבִי gefangen werden. 2) הִלָּכֵד gefangen werden. [Schimmel.

Плѣсень נ׳ (מס׳ מב.) קוּמִנִית, רֶפֶשׁ, גֵּלֶד רִקָּבוֹן

Плѣсневѣ́лый ת׳ עוֹלֶה רִקָּבוֹן, נִרְקָב, עָבֵשׁ, נִקְבָּד schimmelig. [schimmeln.

Плѣсневѣ́ть, Плѣсне́ть פ״ע עָלָה רִקָּבוֹן, נִקְבָּד

Плѣша́къ ז׳ הָרַפָּשׁ, הָיָה, קָרַח, גַּבַּח Kahlkopf.

Плѣшивецъ (-вца) ז׳ גַּבַּח, קָרַח, Glatzkopf. -вица נ׳.
Плѣшивость נ׳ גַּבַּחַת, קָרַחַת Kahlköpfigkeit.
Плѣшивый ת׳ גַּבַּח, קָרַח kahlköpfig.
Плѣшивѣть פ״ע הָקְרַח, הִקָּרַח kahlköpfig werden.
Плѣшина נ׳ 1) (בשר חיה) קָרַחַת, קָרְחָה Glatze. 2) מַחֲשׂוֹף, מַעַר הַיַּעַר, שִׁדַּת־יַעַר kahle Stelle.
Плѣшь נ׳ קָרַחַת, גַּבַּחַת Glatze.
Плюга́вецъ (-вца) ז׳ נָבָל, נִקְלֶה, נִבְזֶה, אִישׁ בָּזוּי kläglicher Mensch.
Плюга́вство ס׳ שֶׁקֶץ, תּוֹעֵבָה, פִּגּוּל Abscheulichkeit.
Плюга́вый ת׳ בָּזוּי, נִתְעָב, נִקְלֶה, נְאֻלָּה abscheulich.
Плюма́жъ ז׳ צַמֶּרֶת נוֹצָה (לצניעות נשים) Federschmuck.
Плю́нуть см. Плева́ть.
Плюска́ נ׳ כּוֹס פֶּרַח לְאֶגוֹז אֵלוֹן Eichelnschale.
Плюсна́ см. Плесна́.
Плю́снуть см. Плющи́ть. [Plußzeichen.
Плюсъ ז׳ (בחשבון) אוֹת שְׁתֵּי וָעֵרֶב, תָּו הַמּוֹסִיף (+)
Плюхаться, -хнуться פ״ח בָּרְפָשׁ (בְּרֶפֶשׁ) סָפוֹק בְּקִיא im
Плютъ см. Плисъ. [Kothe waten.
Плю́щевый ת׳ см. Плющъ.
Плющéніе ס׳ רִקּוּעַ das Platten.
Плющёный ת׳ מְרֻקָּע geplättet. [Plätten.
Плющи́льный ת׳ אֲשֶׁר יְרַקְּעוּ בוֹ פַּחִים,— רִקּוּעַ zum
Плющи́льня נ׳ עֲלִיל לְרִקּוּעַ פַּחִים, — מְכוֹנָה Plattmaschine.
Плющи́льщикъ ז׳ מְרַקֵּעַ פַּחִים Metallplätter.
Плющи́ть פ״ע רַקַּע פַּחִים platten Metalle. -ся פ״ח הָקְמַט, צָפוּד geplättet werden.
Плющъ ז׳ קִיסוֹס, צִיצִים סְבוּכִים* (כלאים ח׳) Epheu.
Пляса́льный ת׳ אֲשֶׁר לַמָּחוֹל Tanz-. [-щевый ת׳.
Пляса́льщикъ ז׳ יוֹדֵעַ מָחוֹל מְחוֹלֵל, Tänzer. -щица נ׳.
Пляса́ніе ס׳ כַּרְכֹּר, רִקֻּד, חוּל das Tanzen.
Пляса́ть (пляшу́, пля́шешь) פ״ע רָקַד, רַקֵּד, דָּלַג, הָכְנַע לְרִצּוֹן אֲחֵרִים. II. по чужо́й ду́дкѣ כַּרְכַּר, פָּזַז, חוּל tanzen.
Плясея́ נ׳ מְרַקֶּדֶת, מְפַזֶּזֶת, מְחוֹלֶלֶת Tänzerin.
Пля́ска נ׳ מָחוֹל, מְחוֹלָה Tanz.
Плясу́нъ ז׳ מְחוֹלֵל, מְפַזֵּז, מְכַרְכֵּר Tänzer. -су́нья נ׳.
Пневма́тика נ׳ חָכְמוֹת הָרוּחַ (האויר) Luftkunde. -ти́ческій ת׳.
Пнуть см. Пина́ть.
По מ״ס 1) בְּקֶרֶב, בְּתוֹךְ, בְּ־, עַל־פְּנֵי, עַל־ an, auf, in: Уда́рить по щекѣ́ הִכָּה עַל־הַלְּחִי. Плыть по́ морю שׁוֹט עַל־פְּנֵי־יָם. Ходи́ть по́ лѣсу הִתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ הַיַּעַר. 2) לְ־, כְּדֵי־, עַל־פִּי־, כְּפִי־, לְפִי־ nach, laut: По зако́ну לְפִי־הַחֹק, כְּמִשְׁפָּט. По мѣрѣ вины́ его́ כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ. Суди́ть по нару́жности שָׁפוֹט לְמַרְאֵה עֵינָיו. 3) עַד bis: По гробъ бу́ду по́мнить עַד־מוֹתִי אֶזְכֹּר (רְדִתִּי) קֶבֶר. По смерть не забу́ду לֹא־אֶשְׁכַּח. По сіе́ вре́мя עַד־עַתָּה. По сію́ по́ру עַד־הַיּוֹם הַזֶּה. По ше́ю עַד־צַוָּאר. 4) לְ־, עַל־ über: Пла́кать по уме́ршемъ הִתְאַבֵּל עַל־מֵת; בָּכָה לַמֵּת. 5) אַחֲרֵי, כַּעֲבֹר nach: По труда́хъ пріятенъ о́тдыхъ מְתוֹק הַמַּרְגּוֹעַ אַחֲרֵי עֲבוֹדָה. По зака́тѣ со́лнца אַחֲרֵי־בֹא הַשֶּׁמֶשׁ. По весне́ כַּעֲבֹר הָאָבִיב. По рублю́ съ ка́ждаго שֶׁקֶל מִכָּל־אִישׁ וְאִישׁ. Онъ прихо́дитъ къ намъ по суббо́тамъ הוּא יָבֹא אֵלֵינוּ מִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ; וליחס השפה והלשון: Онъ говори́лъ со мно́ю по ру́сски הוּא דִבֵּר אֵלַי רוּסִית. — ותבא עוד המלה מן ליחס כל פרט ופרט מן הכלל
Поарме́йски ת״פ כְּמִשְׁפַּט פִּקּוּדֵי הַצָּבָא nach dem Gebrauch der Armee. [—הִכָּהֵל sich fürchten.
Поба́иваться פ״ח (кого́, чего́) יָרֵא מִ־״״, — יָגוֹר
Побалагу́рить פ״ע שִׂיחַ עִם־מְעַט, — שׂוֹחֵחַ etwas plaudern.
Поба́ливать פ״ע כָּאוֹב מְעַט, — דָּוֹה etwas schmerzen.
Поба́лтывать פ״ע בָּלוֹל לְרַגְעִים,—נָעַר durchschütteln.
Поба́рски ת״פ כְּאַחַד הַשָּׂרִים vornehm; reichlich.
Побасёнка נ׳ מָשָׁל, הֵידָה Geschichtchen, Mährchen.
Побаталліо́нно ת״פ לְגִדּוּדִים, לְמַחֲנוֹת bataillionenweise.
Поберега́ть, -бере́чь פ״ע 1) שָׁמוֹר, נָצוֹר, נָטוֹר hüten, schonen. 2) חָשׂוֹךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן sparsam sein. -ся פ״ח הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר, הִזָּהֵר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ vorsichtig sein.
Побере́жный ת׳ אֲשֶׁר עַל־שִׂפַת־יָם (נָהָר) ufer-.
Побере́жье ס׳ שִׂפַת־יָם (נָהָר), חוֹף Strand.
Побере́чь см. Поберега́ть. [unruhigen.
Побеспоко́ить פ״ע הִפְרַע מְעַט מְנוּחָה— etwas be-
Побесѣ́довать פ״ע הִדָּבֵר מְעַט עִם־ שִׂיחַ— sich etwas unterhalten.
Побива́ть, -би́ть פ״ע 1) הִכָּה, הָלוֹם, יַסֵּר,— רוּשׁ בָּשָׂר durchprügeln. 2) הָרוֹג, הִכָּה (במלחמה) erschlagen. II. ка́мнями רָגוֹם בְּאֲבָנִים. 3) נִכֶּה, שִׁבֵּר, הִכָּה בְּפִין אֶת כָּל־ עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּרָד. besché-digen. Всю траву́ полеву́ю поби́лъ градъ -ся см. Поби́ться.
Побира́ть, -бра́ть פ״ע 1) לָקוֹחַ לְעִתִּים, לָקוֹחַ לְאַחַד אֶחָד nehmen. 2) אָחוֹז לְאַחַד אֶחָד, — תָּפוּשׂ, לָכוֹד— aufgreifen. Чёртъ поберй его! יִקָּחֵהוּ אַפֶּל hol' ihn der Taufel!
Побира́ться פ״ח שָׁאַל לְרַגְעִים וְלָקוֹחַ מַתָּת bettelu.
Побиро́ха ז״נ דּוֹרֵשׁ מַתָּת, מְבַקֵּשׁ לֶחֶם Bettler.

Побить см. Побивать. -ся פ״ח: Побиться объ заклад׳ תתרה עם־ בתקע כף wetten.
Побіеніе ס׳ הרג, קטל Ermordung.
Поблагодарить см. Благодарить. [вать.
Поблагопріятствовать см. Благопріятство-
Поблажать פ״י (кому) סלוח, רצה, נשא פני־ nachsichtig sein.
Поблаживать, -блажить פ״ע התחולל מעט ausgelassen werden.
Поблажка נ׳ משא פנים Nachsicht.
Поблёклый ת׳ נבל, קמל verwelkt.
Поблёкнуть см. Блёкнуть.
Поблестеть פ״ע התנוצץ מעט etwas glänzen.
Поблистать פ״ע התנוצץ; הראה ביפעתו glänzen.
Поблёдневть פ״ע חור, חפור blaß werden.
Побогатеть פ״ע עשה הון, העשר, עשור reich werden.
Побожиться פ״ח נשא אלה, אלה, השבע שבועה
Побои ז״ר מכות, מהלמות Schläge. [schwören.
Побоище ס׳ 1) מכת מלחמה, הרג רב blutige Schlacht. 2) מקום קטל, שדה ההרגה Schlachtfeld.
Поболтать פ״ע שיח עם־ — הדבר, etwas plaudern.
Побольше, -болѣе ת״פ יותר מעט etwas mehr.
Поболѣть פ״ע חלה כאוב weh thun.
Побороть, -бороть פ״י 1) הכנע, הכרע, התגבר על־ überwinden. 2) פ״ע (בעד) הלחם ל־ vertheidigen. Господь по васъ побораетъ יי׳ ילחם לכם.
Побореніе ס׳ הכנעה, הכניע* Bekämpfung. [meln.
Побормотать פ״ע הגה מעט (בקול יונים) etwas mur-
Поборникъ ז׳ עומד לימין, רב את־ריב־, נלחם בעד־ Vertheidiger. -борница נ׳.
Поборо́ть см. Побороть.
Побо́ръ ז׳ מכס, מקח, עניש Steuer.
Побо́чный ת׳ חוץ; מענין אחר, —, צדדי* seitwärtig, Neben-. II. сынъ בן־מולדת, בן־פלגש, בן־אשת־חיק הוץ.
Побоярски см. Побарски. [
Побояться см. Бояться.
Побра́живать, -броди́ть פ״ע 1) הלוך, הלוך אט הלך חמור (נבוע) בכבדות etwas herumwandern. 2) anfangen zu gähren.
Побра́нивать פ״פ קצוף על־, נעור כי־ schimpfen. -ся חרף איש את־רעהו פ״ח sich zanken.
Побра́нка נ׳ ריב דברים, מדון Zänkerei.
Побрата́нецъ (-нца) ז׳ רע כאח Kreuzbruder.
Побратимъ см. Побрата́нецъ.
Побра́тски ת״פ כמשפט אחים brüderlich.
Побра́ть см. Побира́ть.
Побре́згать см. Бре́згать.
Побренча́ть פ״ע (בכלי שיר) צלצל מעט etwas klimpern.
Побри́ть פ״י גלח מעט rasiren. -ся התגלח פ״ח sich rasiren. [herumwandern.
Поброди́ть פ״ע שוט אנה ואנה, נוע הנה והנה etwas
Побродяга ז״ע בן־בלי־בית, פוחז, וריק Landstreicher.
Побросать פ״י 1) השליך מעט — ירה werfen. 2) עזוב את־כל־, — נטוש, — השליך ganz wegwerfen.
Побры́згивать, -бры́згать פ״י זרוק כפעם בפעם, — הזה bespritzen.
Побря́кивать פ״ע צלצל מעט, —, עכס, חרם, המה קול שאון etwas klimpern. [klapper; Schelle.
Побря́кушка נ׳ מצלה, מנענעים, צלצלים Kinder-
Побуди́тель ז׳ מעור; מעורר, מחרחר מסית Veranlasser. -льница נ׳.
Побуди́тельный ת׳ המעור, המעיר anregend. -ная причина שרש דבר, ראש נסבה Beweggrund.
Побу́дка נ׳ מחי־־התף (להעיר ישנים) Wecktrommel.
Побужда́ть, -буди́ть פ״י המרץ את־, אכוף על־־, — הסת anregen, veranlassen. Всякій кого побуди́ла душа́ его́ כל אשר נדבה רוחו אותו.
Побужде́ніе ס׳ חפץ, נדבת־לב, תשוקה, רצון Antrieb. Слѣдовать побужде́нію се́рдца הלוך בשרירות לבו.
Побурѣ́лый אשר הפך אדמדם ת׳ bräunlich geworden.
Побурѣ́ть פ״ע האדם, התאדם, הפוך אדמדם röthlich werden.
Побуя́нить פ״ע המה מעט, — השתער, — התהולל ein wenig lärmen.
Побыль נ׳ см. Волче́цъ 1. [
Побыва́ть, Побы́ть פ״ע שוב כי־, —, נור; השאר עם־ (בסיר רעיו) ישוב מעט verweilen.
Побѣ́гать פ״ע רוץ הנה והנה ein wenig herumlaufen.
Побѣ́гивать פ״ע רוץ כפעם בפעם dann und wann laufen.
Побѣ́гъ ז׳ 1) מפלט, מנוס, מברח, ברח das Entlaufen, Flucht. 2) נצר, יונק, יונקת, יניקה, שלחה, חטר מנוע Sprößling.
Побѣ́да נ׳ נצח, תשועה, ישועה, גבורה Sieg.
Побѣди́тель ז׳ מתגבר על־־, מכריע, מכניע — קמיו Sieger. -льница נ׳.
Побѣди́тельный ת׳ נאדר בכח, לבש עז וגבורה siegend.
Побѣдоно́сецъ (-сца) ז׳ צור ישע, מושיע Sieger.
Побѣдоно́сно ת״פ ביד רמה siegreich. [reich.
Побѣдоно́сный ת׳ נאזר בגבורה, רב להושיע sieg-

Побѣжа́ть פ״ע 1) הָחֵל רוּץ, 2) רוּץ אֶל־, —חוּשׁ הִנְנֵה eilen.

Побѣжда́ть, -бѣди́ть (-עתיד -бѣжду́) פ״י גָּבוֹר עַל־, הִכְרִיעַ קָמָיו, חָלוּשׁ אֶת־, הִתְגַּבֵּר— רָמָה יָדוֹ עַל־אוֹיְבָיו; הִכָּה צָרָיו אָחוֹר. -бѣждённый ת׳ מְכֻרָּע, נִכְנָע besiegt.

Побѣ́жка נ׳ (סוּס) מְרוּצָה, מְרוּץ Lauf.

Побѣ́ливать פ״י הִלְבֵּן כְּפַעַם בְּפַעַם weißen.

Побѣ́лить פ״י הִלְבֵּן מְעַט ausweißen.

Побѣ́лѣть פ״ע חִוֵּר, הִלְבֵּן, הָפוּךְ לָבָן weiß werden. Лицё его побѣлѣ́ло отъ стра́ха פָּנָיו הִלְבִּינוּ (חָוְרוּ) מִפַּחַד.

Побѣ́сить פ״י הִכְעִיס—, הִרְעִיס מְעַט—, הַקְצִיף— böse machen. -ся פ״ח זָעַם, הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף sich ärgern.

Пова́дить см. Пова́живать.

Пова́дка נ׳ 1) הֶרְגֵּל, אֹרַח—, מִשְׁפָּט....וּמַעֲשֵׂהוּ, דֶּרֶךְ* Angewohnheit. 2) см. Побла́жка.

Пова́дно ת״פ נָעִים, נֶחְמָד angenehm.

Пова́дный נֶחְמָד, לוֹקֵחַ לֵבָב reizend, einnehmend. -ныя рѣчи שִׂפְתֵי חֶלְקוֹת. [-чица נ׳.

Пова́дчикъ ז׳ מַדִּיחַ, מִסִּית, מַשִּׁיא, מְפַתֶּה Verlocker.

Пова́живать, -ва́дить פ״י הִרְגִּיל—, לִמֵּד לְ־, הִדְרִיךְ בְּ־ פ״ח הִרְגֵּל* angewöhnen. -ся פ״ח לָמוּד לְ־, הִסְכֵּן— אָלוּף, אָרְחוֹת רָע— זָנַח אַחֲרֵי sich angewöhnen. Пова́дился кувши́нъ по́ воду ходи́ть, тамъ ему́ и го́лову слома́ть תִּסְכִּין הַכַּד אֶל־הַמְּבוּעַ גַּם שָׁם תִּרְעַ.

Пова́живать, Поводи́ть פ״י נָהוֹג כְּפַעַם בְּפַעַם, —הוֹלֵךְ, —נָהַל dann und wann herumführen.

Пова́живать, -вози́ть פ״י נָהַג אֶת...בְּרֶכֶב כְּפַעַם בְּפַעַם, —הוֹבִיל בְּפַעַם herumführen zu Pferde. [benehmen.

Пова́жничать פ״ע הִתְהַדֵּר מְעַט, —הִתְנַשֵּׂא sich groß

Пова́ливать פ״י טִלְטֵל כְּפַעַם בְּפַעַם, גִּלְגֵּל מְעַט herumwerfen. Пова́ливай! הָלְאָה vorwärts! -ся פ״ח הִתְגּוֹלֵל sich wälzen.

Повали́ть פ״י הִפֵּל, הָטַל umwerfen. -ся פ״ח נָפוֹל, הוּטַל, הָשְׁכַּב, אָרְצָה umfallen.

Пова́лка שְׁכִבַת רַבִּים יַחְדָּו נ׳ das Liegen in der Reihe.

Пова́лъ ז׳ 1) מַפָּלָה, מוֹרָה, מַפֶּלֶת, קֶטֶל Niederlage. Всю непріятельскую си́лу положи́лъ на пова́лъ מַפֶּלֶת בְּהֵמוֹת. 2) שֶׁת מוֹרָה (קָצִיר) לְכָל־חֵיל צָרָיו, —הֶבֶר, —קֶטֶב Seuche. 3) מַפָּל, גֵּל, חֹמֶר, עֲרֵמָה Masse.

Пова́льный ת׳ 1) см. О́бщій. 2) —קֶטֶב, —הֶבֶר, —נֶגֶף epidemisch.

Повали́ть см. Пова́ливать.

Пова́нивать פ״ע הִבְאִישׁ מְעַט etwas stinken.

Пова́ренный ת׳ אֲשֶׁר יְבַשֵּׁל בּוֹ Koch-. -нная соль מֶלַח הַמְבַשְּׁלִים. [junge.

Поварёнокъ (-нка) נַעַר בֵּית הַמְבַשְּׁלִים ז׳ Küchen-

Пова́ривать, -варить פ״י בִּשֵּׁל מְעַט מְעַט nach und

Повари́ха נ׳ טַבָּחָה, מְבַשֶּׁלֶת Köchin. [nach kochen.

Пова́рничать פ״ע עָבוֹד עֲבוֹדַת מְבַשֵּׁל (טַבָּח) sich mit Kochen beschäftigen.

Пова́рня נ׳ בֵּית הַמְבַשְּׁלִים, כִּירַיִם Kochstube.

Поварско́й ת׳ הַטַּבָּח, —טַבָּחִים, —Koch-.

Пова́ръ ז׳ מְבַשֵּׁל, טַבָּח Koch.

Поведе́ніе ס׳ אֹרַח חַיִּים, —חֻקִּי, —דֶּרֶךְ, דַּרְכֵּי־אִישׁ וּמַעֲלָלָיו Aufführung.

Повезти́, -ве́зть 1) פ״י הָחֵל לִנְהֹג anfangen zu führen. 2) פ״ם: Ему повезло́ הָדַרְכּוֹ צְלָחָה das Glück war ihm günstig. [-льница נ׳.

Повели́тель ז׳ מוֹשֵׁל, שַׁלִּיט, נָגִיד, מְצַוֶּה Gebieter.

Повели́тельно ת״פ בְּחֻזְקַת הַיָּד, בְּקוֹל מְצַוֶּה gebieterisch.

Повели́тельный ת׳ מְצַוֶּה; —מְצַוֶּה — gebieterisch. -ное наклоне́ніе (בדקדוק) דֶּרֶךְ הַצִּוּוּי Imperatif.

Повели́тельство ס״פ פִּי־מְצַוֶּה, דְּבַר־שִׁלְטוֹן Herrschermacht. [עָמוֹד לְנָגִיד, הָיָה לְמְצַוֶּה gebieten.

Повели́тельствовать (-ствую) פ״ע כָּפַר עַל־־, כָּפַר

Повелѣва́ть, -велѣ́ть פ״ע 1) (кому) (לְ־) צִוָּה אֶת־, שָׁלוּט— מָשׁוֹל בְּ־־, פָּקוֹד עַל־ befehlen. 2) (чѣмъ) הִנָּתֵן חֹק, צִוּוּי נפ׳ befohlen werden. herrschen. -ся

Повелѣ́ніе ס׳ מִצְוָה, פְּקוּדָה, פִּקּוּד, פֶּה Befehl.

Поверга́ть, -ве́ргнуть פ״י הִטִּישׁ לָאָרֶץ, הִפֵּל hinwerfen. II. про́сьбу предъ лицё הִפֵּל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־. II. кого́ въ нищету́ עָנִי בְּחֶבְלֵי אִישׁ לָכוֹד. -ся פ״ח הִתְנַפֵּל; הִשְׁתַּחֲוָה, סָגוֹד hinstürzen.

Поверну́ть см. Повёртывать. [chung.

Повёрстка נ׳ הַיְשִׁיר, הַמְשִׁיל, שׁוּת, דַּמּוֹת Ausglei-

Повёрстный ת׳ לְמִסְפַּר כִּבְרוֹת הָאָרֶץ nach Werften berechnet.

Повёрстывать, -верста́ть פ״י הִשְׁוָה, הַיְשִׁיר, הַמְשִׁיל, עָשָׂה כְּ־, דִּמָּה gleichmachen; gleichstellen. -ся 1) פ״ח הִשְׁתַּוָּה, הִמְשֵׁל אֶל־ gleich gestellt werden. 2) הִשִּׂיג, הָקְרָה עִם־־, הִתְנַגֵּשׁ gleichkommen, einholen.

Повёртывать, -верну́ть 1) פ״י סִבֵּב, הָפַךְ, הָפוּךְ wenden. Я э́то дѣло поверну́ по сво́ему אָנֹכִי הֵסַבּ, הָפוּךְ פָּנָיו פ״ע 2) אֶסְבֹּב פְּנֵי־הַדָּבָר לִרְצוֹנִי. הִפְנָה שִׁכְמוֹ אֶל־, פָּנָה, דַּרְכּוֹ sich wenden. Поверни́ напра́во פְּנֵה לְךָ יָמִינָה. -ся פ״ח הָפוּךְ, הִתְהַפֵּךְ, הֵסַבּ sich umwenden.

Повертѣ́ть פ״י סִבֵּב, הִפֵּךְ drehen. -ся פ״ח הִתְהַפֵּךְ.

הִסֵּב sich herumdrehen. [flächlich.

Поверхностно ת״פ מִבְּלִי הִתְבּוֹנֵן, עַל־נְקֻלָּה ober-

Поверхность ז׳ פְּנֵי־דָבָר, גַּב נ׳ Oberfläche. II. воды פְּנֵי הַמַּיִם. II. жертвенника גַּב־הַמִּזְבֵּחַ.

Поверхъ מ״ (чего́) עַל־רֹאשׁ ה״־, מֵעַל ה״־, מִמַּעַל לְ־ oberhalb, über. [beendigen.

Повершить פ״ע הַגְלָה, כִּלָּה, הָתַם, כִּצָּעַ (ישעיה לז, א)

Повеселить פ״ע הִרְנִן לֵב, חִדָּה, שִׂמֵּחַ erheitern. -ся הִיטִיב לִבּוֹ, הִתְעַלֵּס, שָׂמוֹחַ פ״ח sich belustigen.

Повести, -вёсть פ״ע הוֹלִיךְ, נָהוֹג לְהָבִיא־אֶל פ״ע hinführen.

Повечерие ס׳ תְּפִלַּת הָעֶרֶב Abendgottesdienst. -черный ת׳.

Повечерѣть פ״ע הִגְמָה צִלְלֵי עֶרֶב, רָפָה הַיּוֹם לָעֶרֶב Abend werden.

Повздорить см. Вздорить. [

Повивальный ת׳ הַמְיַלֶּדֶת, —הַמְשַׁבֵּר —zur Geburtshülfe. -ная бабка אִשָּׁה חֲכָמָה, מְיַלֶּדֶת* Hebamme. [אִשָּׁה חֲכָמָה, מְיַלֶּדֶת* Hebamme.

Повивальщикъ ז׳ מְיַלֵּד Geburtshelfer. -щица נ׳

Повиваніе ס׳ 1) עֶזְרַת הַמְיַלֶּדֶת Geburtshilfe. 2) חִתּוּל הַיָּלוּד Umwickelung.

Повивать, Повить פ״ע 1) חִתֵּל הַיָּלוּד umwickeln. 2) עָזַר לַיּוֹלֶדֶת, הוֹשִׁיב עַל־הַמְשַׁבֵּר, הִשְׁבִּיר וְהוֹלִיד Geburtshülfe leisten. -ся נפ׳.

Повивное שת״ס שְׂכַר הַמְיַלֶּדֶת Hebammenlohn.

Повидаться פ״ח הִתְרָאָה פָּנִים עִם־ sich sehen mit Einem. [bar.

Повидимому ת״פ *כְּפִי־הַנִּרְאֶה, לְמַרְאֵה עֵינַיִם scheinbar.

Повизгивать, -визжать פ״ע יִלֵּל כְּפַעַם בְּפַעַם, צָרַח — anfangen zu winseln.

Повилика, -лица נ׳ *אֵידָן, מִין צֶמַח צַמְרִי (שבת כז:) Flachsseide. -личный ת׳.

Повинить פ״ע הִרְשִׁיעַ הָאִשָּׁם für schuldig erkennen. -ся פ״ח הִתְוַדָּה עַל־עָוֹן, הִרְשִׁיעַ נַפְשׁוֹ sich schuldig bekennen. [Schuld.

Повинная שת״נ תּוֹדָה עַל־אָשְׁמוֹ Geständniß seiner

Повинность נ׳ 1) תּוֹדָה עַל־אָשְׁמוֹ Geständniß. 2) הַכָּנְעָה מִפְּנֵי־, הִקָּשִׁיב, יִקְהָה Gehorsamkeit. 3) מֵס, שֵׁי, אַשְׁכָּר Abgabe.

Повинный ת׳ 1) אָשֵׁם, (בְּהִשָּׁפְטוֹ) חַיָּב, רָשָׁע *schuldig. 2) מִתְוַדֶּה עַל־אָשְׁמוֹ, מוֹדֶה עַל־פִּשְׁעוֹ reuig. 3) חָרֵד אֶל־, שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל —, נִכְנָע מִפְּנֵי־, נִשְׁמָע לְ־ דְּבַר־ gehorsam. 4) אָשֵׁם, (מדרא י, יח) אֲשֶׁר עָלָיו לְ־ *מְחֻיָּב verpflichtet. Каждый гражданинъ повинен защищать своё отечество עַל כָּל־אֶזְרָח לְהָגֵן עַל־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Повиновáться (-нýюсь) פ״ח הִכָּנַע (кому́, чему́) (תהלים פא, יב) אָבָה לְ־, הִשְׁמַע לְ־, מִפְּנֵי־־ gehorchen. Ему́ повину́ются наро́ды עַמִּים לוֹ יִקְהַת, לְאֻמִּים לוֹ יִשְׁמְעוּ.

Повиновéніе ס׳ הִכָּנְעָה, הִקָּשִׁיב, מִשְׁמַעַת, יִקְהָה מִפְּנֵי־ Gehorsam. II. мáтери יִקְהַת־אֵם.

Повинтить см. Винти́ть. [hängen bleiben.

Повисáть, -вúснуть פ״ע סָרוֹחַ, הִנָּטֵה, הָאֲחֹז וְהִתָּלֶה

Повúслый ת׳ תָּלוּי, מְאֻחָז וְנָטוּי, סוֹרֵחַ, סָרוּחַ herab-

Повúснуть см. Повисáть. [hängend.

Повисѣ́ть פ״ע תָּלָה מְעַט etwas hängen.

Повиту́ха, -витýшка נ׳ *אִשָּׁה חֲכָמָה, מְיַלֶּדֶת Hebamme.

Повúть см. Повивáть. [

Повихáть, -хнýть פ״ע מִמְקוֹמוֹ (עֶצֶם) הָמַשׁ, הוֹקַע — הָמְעַד, הָמוֹט 1) verrenken. -ся פ״ח verrenkt werden. И повихнýлась чáшка бедрá Іáкова וַתִּקַּע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב. 2) נָטָה מִ־־ סָלַף דַּרְכּוֹ vom rechten Wege abgehen. [eine Zeitlang sitzen.

Повладѣ́ть פ״ע יָרוּשׁ לַמִּצָּעַר, שָׁלוֹט בְּ־ יָמִים מִסְפָּר

Повлáствовать פ״ע מָשׁוֹל בְּ־ יָמִים מִסְפָּר eine Weile beherrschen.

Повлéчь פ״ע 1) סָחוֹב, מָשׁוֹךְ hinziehen. 2) הֵבִיא אִתּוֹ, גָּרוֹם, סִבֵּב* mit sich bringen, verursachen. -ся פ״ח הָחֵל לְהִתְנַהֵל לְאִטּוֹ (בִּכְבֵדוּת) sich hinschleppen.

Поводúть, Повестú 1) הָעֵף, הֶעֱבִיר פ״ע streichen über etwas. II. глазáми הָעֵף עַיִן בְּ־ flüchtig überblicken. 2) הָמְעַד, הָמוֹט, הִקְמִיט, צָפוּד פ״ס sich zusammenziehen. Мнѣ рýку повелó יָדִי נְמוֹטָה, הָמְעְדָה —.

Пóводъ ז׳ 1) חֶבֶל, רֶסֶן (ארב ל, יא) יֶתֶר, (הושע יא, ד) Zügel (ר׳ Повóдья). 2) תֹּאֲנָה, נִסְבָּה, סִבָּה Ursache. По пóводу עֵקֶב כִּי, עַל־דְּבַר, בִּגְלַל, עַל־אֹדוֹת.

Повоёвывать פ״ע עָרוּךְ מִלְחָמָה כְּפַעַם בְּפַעַם dann und wann kämpfen.

Повозúть см. Повáживать. -ся פ״ח הַלְאָה נַפְשׁוֹ בְּ־ sich abquälen.

Повóзка נ׳ עֲגָלָה Fuhrwagen. [

Повóзочникъ ז׳ נוֹהֵג בַּעֲגָלָה Fuhrmann.

Повой см. Повивáніе.

Повóйникъ ז׳ 1) כֶּאֶר פְּשָׁתִּים (יחזקאל מד, יח) (לראש נשי רוסיה) Kopfputz russischer Frauen.

Поволáкивать פ״ע סָחוֹב הֵנָּה וָהֵנָּה umherschleppen. -ся פ״ח נוּד מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, רוּד sich herumschleppen.

Поволóка נ׳ נִיד בַּת־הָעַיִן das hin und her Bewegen (der Augen).

Поволочúть см. Поволáкивать.

Поволóчка см. Потасóвка.

Поволóчь פ״ע הָחֵל לִמְשׁוֹךְ (לְסָחוֹב) anfangen zu ziehen.

Повольный כִּרְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ ת׳ freiwillig.

Поворáчивать, -воротúть 1) פ״י הָפַךְ, הִפֵּךְ, הָפַנָּה, הִסֵּב הִטָּה אָנָה וָאָנָה umwenden. 2) הִסֵּב מִנֵּי־אַרַח, הִסֵּב umwenden. Поворóти назáдъ הָפֵךְ יָדְךָ (ס״א כב, לד). Поворáчивай оглóбли назáдъ! קָרֵב גְּשׁ־הַלְאָה. הִתְהַפֵּךְ מִצַּד אֶל־צַד; הִסֵּב פ״ח -אֶלֶיךָ, -ся sich umwenden. Поворáчивайся! הִתְעוֹרֵר, מַהֲרָה, עוּרָה, חוּשָׁה.

Поворáшивать, -ворошúть פ״י נָעַר — langsam umrühren. -ся 1) פ״ח הִתְהַפֵּךְ, הִנָּעֵר; רָמוֹשׁ שָׁרוּץ sich umherbewegen.

Поворковáть הָגָה בְּקוֹל יוֹנִים פ״ע girren.

Поворовáть פ״ע גָּנוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם anfangen zu stehlen.

Поворовски פ״ת כְּדֶרֶךְ גַּנָּבִים, כַּגַּנָּב diebisch.

Поворовывáть פ״י גָּנוֹב לְאַחַד אֶחָד nach und nach stehlen.

Поворожúть см. Ворожúть.

Поворотúть см. Поворáчивать.

Поворотливость נ׳ יַד־חָרוּצִים, מִשְׁעֵי (ביין חלק א) *מְהִירוּת Gewandtheit.

Поворóтливый ת׳ חָרוּץ, מָהִיר geschickt.

Поворóтный ת׳ הַתְּקוּפָה, הַסּוֹבֵב, הַמַּקִּיף — zum Drehen. II. круг הַחוּג הַסּוֹבֵב.

Поворóтъ 1) ז׳ תְּקוּפָה Wendung. II. сóлнца תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ. 2) סִבָּה, נְסִבָּה, אֹפֶן, פָּנִים Umschwung. Онъ далъ дѣлу другóй поворóтъ סִבֵּב פְּנֵי־הַדָּבָר. Замóкъ въ два поворóта מַנְעוּל מוּסָב בַּמַּפְתֵּחַ. 3) מָבוֹא רָחוֹב וְחוּצוֹת, מוֹצָא — פֶּרֶק Biegung einer Strasse. У нáшихъ ворóтъ живётъ и поворóтъ (הַפְּנוּת שֶׁכְּמָהּ וָלֵךְ) גַּם מוֹצָא יֵשׁ אִתָּנוּ לָלֶכֶת מֵעִמָּנוּ.

Поворчáть см. Ворчáть.

Поворъ ז׳ פַּרְוָה, שַׁחַף (חולין סב:) *Seemöve.

Повострúть פ״י חָדַד מְעַט, חָדַד — schärfen. [chen.

Повощúть פ״י מָשׁוֹחַ מְעַט בַּדּוֹנֶג mit Wachs bestrei-

Повреждáть, -дúть 1) פ״י שִׁחֵת, הִשְׁחִית, בִּלַּע, חִבֵּל verderben. 2) עָשָׂה נֶזֶק לְ־ הָרַע לְ־ schaden. -ся פ״ח הִשָּׁחֵת, בְּלוּעַ, חָבוּל verdorben werden.

Повреждéніе פ״ס מוּם, פִּצַּע, אָסוֹן, שִׁבָּרוֹן, שֶׁבֶר, פֶּרֶץ; *Beschädigung.

Поврежденный ת׳ מְבֻלָּע, מָשְׁחָת, רָע verdorben.

Повременúть פ״ע בִּתֵּר זְעִיר, חִכָּה מְעַט etwas warten. [von Zeit zur Zeit erscheinend, periodisch.

Повремéнный ת׳ הַיּוֹצֵא לְמוֹעֲדִים, הַבָּא לְעִתִּים, עִתִּי

Повсегóдный ת׳ הַיּוֹצֵא, הַבָּא מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה שָׁנָה שָׁנָה alljährlich.

Повседнéвно פ״ת יוֹם יוֹם, כָּל־יוֹם alltäglich.

Повседнéвный ת׳ הַבָּא יוֹם יוֹם, הִכָּר־יוֹם בְּיוֹמוֹ alltäglich.

Повсемѣстно פ״ת בְּכָל־מָקוֹם, בַּכֹּל überall.

Повсемѣстный ת׳ אֲשֶׁר בְּכָל־מָקוֹם allgemein.

Повсемѣсячный ת׳ הַיּוֹצֵא, הַבָּא מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדָשִׁים allmonatlich.

Повсечáсный ת׳ אֲשֶׁר בְּכָל־עֵת allstündlich.

Повстрѣчаться см. Встрѣчáться.

Повсюду פ״ת בְּכָל־מָקוֹם überall.

Повторéніе פ״ס הִשְׁנוֹת, בּוֹא פְּעָמִים; מִשְׁנָה Wiederholung. II. сновидѣнія בּוֹא הַחֲלוֹם פְּעָמִים, הִשְׁנוֹת הַחֲלוֹם. II. урóка מִשְׁנָה הַלֶּקַח. [ца נ׳.

Повторúтель שׁוֹנֶה בְּדָבָר ז׳ Wiederholer. -льни-

Повторúтельный ת׳ הַבָּא מִשְׁנָה; הַבָּא פְּעָמִים wiederholend.

Повторя́ть, -рúть פ״י שָׁנָה, עָשָׂה מָה שֵׁנִית, יָסוֹף לְ־ עָשָׂה פְּעָמִים, שׁוֹב לְ־ wiederholen. II. урóкъ שָׁנָה לִקְחוֹ לִקְחוֹ פַּעַם וּפַעֲמַיִם, לָמוֹד. -ся פ״ח הִשָּׁנֵה, הִקָּרֶה כְּפַעַם בְּפַעַם; בּוֹא שֵׁנִית sich wiederholen.

Повы́везти פ״י הוֹצֵא לְאַחַד אֶחָד (בעגלה) hinausführen.

Повы́вести פ״י בְּפַעַם בְּפַעַם (הַכְּחַד, הַשְׁמֵד) גָּרַשׁ nach und nach vertilgen.

Повы́вестись פ״ח אָזוֹל מִן־ מְעַט מְעַט, הַשְׁמֵד — הִכָּחֵד — allmälig verschwinden. [herausreißen.

Повы́дергать פ״י מָרוֹט לְאַחַד אֶחָד nach und nach

Повы́рубить פ״י כָּרוֹת מִן־ מְעַט מְעַט, גָּדוֹעַ — nach und nach aushauen.

Повы́сить см. Повышáть. [aussagen.

Повы́сказать פ״י הַגֵּד מְעַט מְעַט אֶת־כָּל־לִבּוֹ her-

Повы́скакать פ״ע דַּלֵּג הַחוּצָה לְאַחַד אֶחָד hin-

Повы́тчикъ см. Столоначáльникъ. [ausspringen.

Повы́чка см. Привы́чка.

Повышáть, Повы́сить 1) פ״י הָרַם, הִגְבִּיהַּ erhöhen. 2) גָּדַל, רוֹמֵם, נִשֵּׂא befördern. -ся פ״ח הִנָּשֵׂא, עָלָה, הָרוֹם, גָּאָה steigen. Цѣнá повышáется הַמְּחִיר הוֹלֵךְ וְגָדֵל.

Повы́ше 1) נִשָּׂא עַל־רָם יוֹתֵר, גָּבוֹהַּ מִ־ת׳ etwas höher. 2) מִמַּעַל לְ־ מַעַל לְ־ פ״ת über. II. משקá מִשְׁקָלוֹ וָמַעְלָה.

Повы́шенный ת׳ מֻרָם, נִשָּׂא, מֻגְבָּהַּ erhöhet.

Повы́щербить פ״י פָּצוֹם, עָשָׂה פְּצִירוֹת בְּ־ *פָּגוּם ritzig machen. [Wehen.

Повѣвáніе פ״ס נְשֹׁב הָרוּחַ, — (פַּחַת) הָפִיחַ sanftes

Повышéніе פ״ס הִתְרוֹמֵם מַעֲלָה, הִנָּשֵׂא, עֲלוּת Erhöhung, Steigerung. II. воды עֲלוֹת הַמַּיִם — שׁוֹא.

Повѣва́ть פ״ע הָפַח (הדיח), נָשׁוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם לְרַגְעִים sanft wehen.

Повѣ́дать פ״י הִגִּיד, סִפֵּר, חִוָּה, הִגִּיד, הַבִּיעַ אֹמֶר erzählen, hersagen. -ся נפ׳ הִגִּיד, סִפּוּר erzählt werden.

Повѣнча́ть см. Обвѣнча́ть.

Повѣ́ренный ש״ת נֶאֱמָן בַּיִת־, עוֹשֵׂה דְּבַר־, בָּא* כֹּחַ— Bevollmächtigter. [Повѣря́ть 2.

Повѣ́рить פ״י 1) הֶאֱמִין בְּ־, בָּטוּחַ— trauen. 2) см.

Повѣ́рка נ׳ מִבְחָן, בִּקָּרָה, בִּקֹּרֶת, מַסָּה Prüfung, Untersuchung.

Повѣ́рочный ת׳ הַמִּבְחָן, הַבִּקֹּרֶת,— Prüfungs-.

Повѣ́рье ס׳ חָזוֹן, אֱמוּנַת־לֵב הָהָמוֹן— Volksglaube.

Повѣря́ть, -вѣ́рить פ״י 1) (кому́) תָּמוֹן, הִפְקִיד בְּיַד־ עַל־יְדֵי־ anvertrauen. 2) (что) בִּקֵּר, נִסָּה, בָּחוֹן prüfen, revidiren. -ся נפ׳ 1) הָפְקַד בְּיַד־, הִנָּתֵן עַל־יְדֵי־ anvertraut werden. 2) בִּקֹּר, נִסָּה, הִבָּחֵן untersucht werden. [williger, Schlingel.

Повѣ́са נ״ע הוֹלֵל זו״נ, מְשֻׁלָּח, תַּעֲלוּל (ישע׳ ג, ד) Muth-

Повѣ́сить פ״י תָּלָה הוֹקִיעַ aufhängen. П. го́лову הוֹרִד לָאָרֶץ רֹאשׁוֹ. -ся פ״ח הִתָּלָה sich aufhängen.

Повѣ́сничаніе ס׳ הוֹלְלוּת, תַּעֲלוּלִים (ישע׳ סו, ד) Muthwille.

Повѣ́сничать פ״ע הִתְהוֹלֵל, הִתְעַלֵּל muthwillig sein.

Повѣ́сничество см. Повѣ́сничаніе. [luna.

Повѣ́ствова́ніе ס׳ מִסְפָּר (שופטים ז, טו), סִפּוּר* Erzäh-

Повѣ́ствова́тель ז׳ עוֹרֵךְ דִּבְרֵי־, מַזְכִּיר, מְסַפֵּר, מַשְׁמִיעַ מִקְרֵי־הָעִתִּים, הַיָּמִים Erzähler. -льница נ׳.

Повѣ́ствова́тельный ת׳ סִפּוּרִי, עָרוּךְ בְּרוּחַ מְסַפֵּר* erzählend.

Повѣ́ствова́ть (-ствую) פ״י הִגִּיד הַקּוֹרוֹת, סִפֵּר, הִגִּיד, סִפּוּר נפעל עָרוּךְ מִקְרֵה־הָעִתִּים erzählen. -ся הִגִּיד, סִפּוּר נפעל erzählt werden.

Повѣ́стить см. Повѣща́ть. [

Повѣ́стка נ׳ см. Повѣще́ніе.

Повѣ́сть נ׳ מִסְפָּר (שופטים ז, טו), אַתְוָה (איוב יג, יז), סִפּוּר* מַעֲרֶכֶת מִקְרֵה־הָעִתִּים בַּסֵּפֶר Erzählung.

Повѣ́тріе ס׳ שַׁעַר־קָטֶב, רוּחַ מַשְׁחִית Pestluft.

Повѣ́шеніе ס׳ הוֹקִיעַ, תְּלוּת das Aufhängen.

Повѣ́шенный ת׳ מוּקָע, תָּלוּי aufgehängt.

Повѣща́ть, -вѣ́стить פ״י הִגִּיד לְ־, הוֹדִיעַ, הִשְׁמִיעַ— ankündigen. -ся נפ׳ הִתְבַּשֵּׂר angekündigt werden.

Повѣще́ніе ס׳ בְּשׂוֹרָה, קוֹל מַגִּיד בַּסֵּפֶר, שְׁמוּעָה, הַשְׁמָעוֹת אָזְנַיִם, שֵׁמַע אֹזֶן Ankündigung. [wehen.

Повѣ́ять פ״ע הָחֵל לָפוּחַ (לְפַחַת, לִנְשֹׁב) anfangen zu

Повяда́ть, -вя́нуть פ״ע נָבוֹל, הִבּוֹל, קָמוֹל verwelken.

Повяза́ть см. Повя́зывать.

Повя́зка נ׳ 1) (לראש בתולות) צָנִיף, צְנִיפָה Stirnband. 2) שְׁרוֹךְ, קְשׁוּר Binde. [zum Umbinden.

Повязно́й, -вя́зочный ת׳ בּוֹ (רֶאֶנוֹ) עָשׂוּי לִקְשֹׁר

Повя́зывать, -вяза́ть см. Вяза́ть.

Повязь см. Повя́зка.

Повя́лый ת׳ קָמֵל, נָבֵל verwelkt.

Повя́нуть см. Повяда́ть.

Погада́ть см. Гада́ть.

Пога́нець (-нца) ז׳ 1) נְאֻלָּח, נִתְעָב, טָמֵא verruchter Kerl. 2) см. Не́христь. Пога́нка נ׳.

Пога́нивать, -гоня́ть פ״י 1) כְּפַעַם בְּפַעַם (סוס) הָרַץ antreiben. 2) גָּעוֹר בְּ־, חָרַף ausschimpfen.

Пога́нить פ״י נִבֵּל, טִמֵּא, שִׁקֵּץ חִלֵּל verunreinigen. -ся פ״ח הִטַּמֵּא, שִׁקֵּץ נַפְשׁוֹ sich verunreinigen.

Пога́нка נ׳ 1) см. Пога́нець. 2) מִין עוֹף הַמַּיִם, שֶׁלֶךְ אֲגַמִּים Sumpftaucher. 3) אַחַת הַפִּטְרִיוֹת אֲשֶׁר לֹא־תֵאָכֵלְנָה eiförmiger Blätterschwamm.

Пога́ный ת׳ זָר, נִתְעָב, נְאֻלָּח, טָמֵא unrein. verächtlich.

По́гань נ׳ תּוֹעֵבָה, שֶׁקֶץ, פִּגּוּל, טֻמְאָה Unzucht.

Погаса́ть, -га́снуть פ״ע כָּבָה, שָׁקוֹעַ, הִדְעִיךְ, הִזְעִיךְ erlöschen, aufhören zu brennen. День пога́съ נָטָה הַיּוֹם לָעֶרֶב. Жизнь его пога́сла וַיָּמָיו נִזְעֲכוּ. И пога́съ ого́нь וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ.

Погаси́ть см. Погаша́ть.

Пога́слый ת׳ כָּבָה, נִזְעָךְ erloschen.

Пога́снуть см. Погаса́ть.

Погаша́ть, -гаси́ть פ״י 1) כִּבָּה auslöschen. 2) (долгъ) שִׁלֵּם נֶשִׁי tilgen (eine Schuld).

Погаше́ніе ס׳ 1) כִּבּוּת das Auslöschen. 2) שִׁלּוּם נֶשִׁי Tilgung einer Schuld.

Погиба́ть, -ги́бнуть פ״ע הִכָּרֵת, הִכָּחֵד, כָּלָה, אָבוֹד, הִדָּמֶה, הִאָסֵף, הִתַּם, תֹּם, הֹדַם zu Grunde gehen.

Погибе́ль נ׳ אֹבֶדֶן, אֲבַדָּן, שַׁחַת Untergang, Vernichtung. Согну́ть въ три погибели— הִכְנִיעַ עֹרֶף.

Погибе́льный ת׳ מַשְׁחִית, שַׁחַת, אֹבֶדוֹן,— —verderblich.

Погибну́ть см. Погиба́ть.

Погла́дить פ״י 1) חָלַק, יָשַׁר, הִחֲלִיק כְּפַעַם בְּפַעַם glätten, streicheln. 2) טִפַּח, הֶעֱבִיר חֲלַקַּת־יָדוֹ עַל־ streicheln. [anblicken.

Погла́живать פ״י טִפַּח — ; הִחֲלִיק כְּפַעַם בְּפַעַם

Поглазе́ть פ״ע רָאָה בְּ־, הִבִּיט אֶל־, שׂוּם עֵינָיו בְּ־

Поглода́ть פ״י כַּרְסֵם, אָכַל abnagen.

Поглоти́ть см. Поглоща́ть.

Погло́хнуть פ״ע אָמְלַל, הִזְעִיף, הִדְעִיף, נָבוֹל, קָמוֹל

עָלָה קְמִשּׁוֹנִים, כְּסוּה חֲרָלִים erstücken.

Поглощáть, -глотúть פ״ע בָּלוֹעַ, לוּעַ, גָּמָא, שָׁאוֹף verschlingen. -ся נפ׳ בוֹא אֶל־קֶרֶב־, הִבָּלַע verschluckt werden.

Поглощéніе ס׳ בֶּלַע, גַּמָּא das Verschlingen.

Поглумúться פ״ח הָתַל בְּ־, הִתְלוֹצֵץ, הָתֵל־, —הִתְעַלֵּל spotten über Einen.

Поглупéть נוֹאַל יוֹתֵר־, נִבְעַר מִ־ ת׳ bummer.

Поглупéть פ״ע הָבְעַר מִדַּעַת, הִסְכַּל, הִוָּאֵל bumm werden.

Поглядывать פ״ע הִבָּט־, הִשְׁקִיף כְּפָעַם בְּפָעַם hinblicken. II. за кѣмъ, за чѣмъ שׁוֹם עַיִן עַל־, הִבָּט בְּ־. [hinsehen.

Поглядѣ́ть פ״ע הִבָּט אֶל־, פָּקוֹחַ־, שׁוֹם עַיִן עַל־

Погнáть פ״ע (סיס) הָרַץ, הָדַח, הָנַס, הִרְדִּף treiben.

Погнáться פ״ח רָדוֹף אַחֲרֵי־ nachjagen.

Погнивáть, -гнúть פ״ע רָקוֹב יַחְדָּו, בָּאוּשׁ־, עָבוּשׁ־ verfaulen.

Погнýть פ״ע כָּפוֹף מְעַט erwas biegen. -ся פ״ח הִכָּפֵף, עָקוֹל־, מְעַט, הִתְעַוֵּת sich etwas biegen.

Погнушáться פ״ח (חֵמֶת) בָּחוֹל בְּ־, קוּץ־, נָעוּל verachten. [werden.

Погнѣ́ваться פ״ח הִתְקַצֵּף לְרִגְעִים, הִתְאַנֵּף־ böse

Погнѣ́здно ת״פ שְׁנַיִם שְׁנַיִם (שְׁתַּיִם שְׁתַּיִם) paarweise.

Поговáривать פ״ע דַּבֵּר כֹּה וָכֹה sprechen. Поговáриваютъ, что бýдетъ войнá דַּבֵּר יְדַבְּרוּ כִּי מִלְחָמָה אוֹמְרִים אָמוֹר־, קְרוֹבָה לָבֹא. [mit Einem.

Поговорúть פ״ע בָּחוֹר דְּבָרִים עִם־, דַּבֵּר עִם־ sprechen

Поговóрка 1) נ׳ מָשָׁל קַדְמוֹנִי, נִיב שְׂפָתַיִם, מִלָּה Redensart. 2) דִּבַּת־עָם Rede, Gerücht.

Поговѣ́ть см. Говѣ́ть.

Погóда 1) נ׳ פְּנֵי־רָקִיעַ, רוּחַ הַיּוֹם (קר או חם) Wetter. 2) סַעַר, יוֹם סַעַר וְסוּפָה, עֵת גֶּשֶׁם וָרוּחַ Ungewitter.

Погодúть פ״ע כַּתֵּר זָעִיר, חִכָּה מְעַט warten.

Погóдный ת׳ הַבָּא שָׁנָה שָׁנָה־, הַיּוֹצֵא jährlich.

Погóдье ס׳ см. Погóда 2.

Погóжій ת׳ בָּהִיר, צַח (פני רקיע) heiter. [mein.

Поголовно ת״פ אִישׁ לֹא־נֶעְדָּר, יַחַד, לְכֹל, הַכֹּל allge-

Поголовный ת׳ אֲשֶׁר לְכֹל allgemein. -ная пóдать הַפְקֵד כָּל־עַם הָאָרֶץ לַצָּבָא, מַס לְגֻלְגֹּלֶת*. -ное ополчéніе הָאָרֶץ לַצָּבָא. [sturm.

Поголовщина נ׳ צֵאת כָּל־עַם הָאָרֶץ לַצָּבָא Land-

Поголодáть פ״ע עָנָה בְצוֹם נַפְשׁוֹ מְעַט, רָעוֹב ein Bischen hungern. [Погóня.

Погóнка 1) נ׳ תּוֹכֵחָה־עַל־עָוֹן, גְּעָרָה Verweis. 2) см.

Погóнный ת׳ מְמֻדָּד (מוּמָד, נָמֵד) לְאָרְכּוֹ der Länge nach.

Погóнчикъ ק׳ см. Погóнъ 2.

Погóнщикъ 1) ז׳ נוֹגֵשׁ רוֹדֵף Verfolger. 2) רָץ, צִיר שָׁלוּחַ, מַלְאָךְ קַל Bote.

Погóнъ ז׳ 1) см. Погóня. 2) פְּתִיל הַכְּתֵפַיִם (לאנשי הצבא) Achselschnur.

Погóня 1) נ׳ מְרוּצָה אַחֲרֵי־, רְדִיפָה Verfolgung. 2) חֵיל הָרוֹדְפִים verfolgende Truppe.

Погонятъ, -гнáть פ״ע 1) הָנַס, הָרַץ, נָגוֹשׁ austreiben. 2) גָּעוֹר בְּ־ ausscheiten. -ся פ״ח רָדוֹף אַחֲרֵי־, רָעָה רוּחַ־קָדִים, רָעָה רוּחַ־רָדוֹף nachjagen. -ся за вѣтромъ רָעָה רוּחַ־קָדִים.

Погорáть, -рѣ́ть פ״ע 1) אָכוֹל מַאֵשׁ abbrennen. 2) הִוָּרֵשׁ מִשְׂרַפַת־אֵשׁ, הִדָּל־ durch Feuerbrunst

Погоревáть פ״ע סָפוֹד, הִתְאַבֵּל trauern. [verarmen.

Погóріе ס׳ בָּמָה, גִּבְעָה, גֵּבַע, שְׁפִי Anhöhe.

Погóрный ת׳ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָר auf einer Anhöhe befindlich.

Погорѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר, אֲשֶׁר הוֹנוּ אָבַד בִּשְׂרַפַת־אֵשׁ עָלָה בַמּוֹקֵד רְכוּשׁוֹ abgebrannt.

Погорѣ́лецъ (-льца) ז׳ אוֹבֵד, רָשׁ מִמּוֹקְדֵי־אֵשׁ מִשְׂרַפַת־אֵשׁ Abgebrannter.

Погорѣ́ть см. Погорáть. [werden.

Погорячúться פ״ח הִתְחָרֵה מְעַט, הִתְקַנֵּא־ hitzig

Погоспóдски ת״פ כְּאֶחָד הַשָּׂרִים, כְּמִשְׁפַּט חוֹרֵי הָאָרֶץ wie ein vornehmer Herr. [sein.

Погостúть פ״ע אָרוֹחַ מְעַט עִם־, יָשׁוּב־ zu Gast

Погóстъ ז׳ שְׂדֵה קְבוּרָה עִם בֵּית־תְּפִלָּה Kirchhof. -стный ת׳.

Погóтову ת״פ עוֹד (הם׳) יוֹתֵר, עוֹד יוֹסִיף noch mehr.

Погрáбить см. Грáбить.

Пограничіе ס׳ סְבִיבוֹת־, מִסְבֵּי־הַגְּבוּל Grenzgegend.

Пограничный ת׳ אֲשֶׁר עַל־הַגְּבוּל Grenz-.

Погребáльный ת׳ הַקְּבוּרָה־, אֵבֶל־ Beerdigungs-.

Погребáльщикъ, -бáтель ז׳ כּוֹרֵי קְבָרִים־, חֹפֵר־ מְקַבְּרֵי Todtengräber.

Погребáть, -гребстú פ״ע קָבוֹר, קָבַר begraben, beerdigen. -ся נפ׳ הִקָּבֵר, קָבוֹר begraben werden.

Погребéніе ס׳ קָבֹר, קְבוּרָה, קָבֵר Begrabung, Begräbniß. [-бéчный ת׳.

Погребéцъ (-бца́) ז׳ אָרוֹן כֵּלִים (לנוסע) Reisekästchen.

Погребнóй, -бóвый ת׳ אֲשֶׁר לְמְעָרַת הָאָסָם (*הַמַּרְתֵּף) Keller-.

Погребóкъ (-бóка́) ק׳ см. Пóгребъ.

Погребщикъ ז׳ בַּעַל־הַחֲנוּת (־מְעָרָה), בַּעַל־מַרְתֵּף, בַּעַל־מַרְתֵּף Herr eines Weinkellers. -щица נ׳.

Погребъ ז׳ מַרְתֵּף, חָנוּת, מְעָרַת־אָסָם (פסחים נ׳).

קֶלֶר (כ״ר יא) Keller. Жилые погребá מְעוֹן חַיָּיוֹת, בָּתִּים בְּמַסַּד־הַבַּיִת. [kommen im Traum.

Погрéзиться פ״ח הֵרָאֶה לְ־ בְּחִזְיוֹנוֹת לַיְלָה vor-

Погремéть פ״ע הָרַעֵם, הִשְׁמִיעַ קוֹל שָׁאוֹן etwas donnern. [Zeit rudern.

Погрести́, -грéсть פ״ע תָּתוֹר מְעַט בַּמְּשׁוֹט einige

Погрози́ть פ״ע נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־, גָּעוֹר בְּ־ drohen.

Погромля́ть, -ми́ть פ״ע 1) הִשְׁמִיד, הֶחֱרִים verwüsten. 2) (אויבו) הִפִּיץ, הִרְעִים עַל־ zerstreuen.

Погрóмъ ז׳ חֶרֶם, הַשְׁמֵד, כִּלָּיוֹן, אֲבָדָן, שְׁמָמָה Zertrümmerung. [grob sein.

Погруби́ть, -бія́нить פ״ע חָרַף, נָאַץ, דִּבֵּר סָרָה בְּ־

Погрубéлый см. Огрубéлый.

Погрубéть см. Огрубéть.

Погрýдно ת״פ לְצִבּוּרִים, חֲמָרִים הֲמָרִים Haufenweise.

Погружáльный ת׳ הַטְבּוּל, הַנִּטְבָּל eingetaucht.

Погружáть, -грузи́ть פ״ע 1) טָעוֹן, עָמוֹס עַל־ beladen. 2) טָבוֹל בְּ־, טָבַע, הִשְׁקִיעַ eintauchen; versenken. -ся פ״ח טָבוֹעַ, טָבוֹעַ, הִטְבַּע, שָׁקוֹעַ, הִשְׁקִיעַ, צָלוֹל versenken. П. въ дýму בִּרוּחוֹ חִפֵּשׂ [kung.

Погружéніе ס׳ טְבֹל, שְׁקִיעָה, מִשְׁקָע, הִשְׁקִיעַ Versen-

Погрузáть, -грýзнуть שָׁקוֹעַ, הִשְׁקִיעַ, טָבוֹעַ, צָלוֹל,

Погрузи́ть см. Погружáть. [versinken.

Погрýзка נ׳ מַעֲמָסָה, סֹבֶל, מִטְעָן Beladung.

Погрýзлый ת׳ מֻטְבָּע, נִשְׁקָע, טוֹבֵעַ versunken.

Погрýзнуть см. Погрузáть.

Погрунтовáть см. Грунтовáть. [betrübt sein.

Погрусти́ть פ״ע הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ, הִתְאַבֵּל etwas

Погры́зть פ״ע אָכַל מְעַט, — כַּרְסֵם benagen.

Погрѣвáть, -грѣ́ть פ״ע חִמֵּם מְעַט, הֶחֱם כְּפָעַם כְּפָעַם ein wenig wärmen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּם מְעַט sich etwas wärmen.

Погрѣшáть, -ши́ть עָוָה, חָטָא, שָׁגָה sich versündigen.

Погрѣшéніе ס׳ מִשְׁגֶּה, שְׁגִיאָה, חֵטְא, עָוֹן Sünde.

Погрѣши́тельность נ׳ לֵב שׁוֹגֵג, דֶּרֶךְ מִשְׁגֶּה Sündenhaftigkeit.

Погрѣши́тельный ת׳ שָׁקֶר; נִתְעֶה, מָלֵא מִשְׁגֶּה — fehlerhaft. -ное мнѣніе עֲצַת־שָׁקֶר.

Погрѣши́ть см. Погрѣшáть.

Погрѣшность נ׳ מִשְׁגֶּה, שְׁגִיאָה, שְׁגָגָה; עָוֹן, חֲטָאָה Fehler, Sünde.

Погрязáть, -гря́знуть פ״ע טָבוֹעַ בְּ־ versinken. Онъ погрязъ въ болóтѣ הִטְבַּע בְּבֹץ. Они погрязли въ грѣхáхъ טָבְעוּ בֵּינוֹן עֲוֹנָם, נָמַקוּ בַּעֲוֹנוֹתֵיהֶם.

Погря́злый מֻטְבָּע בְּ־ ת׳, — נָמֵק verfunken.

Погря́знуть см. Погрязáть. [werden.

Погрязнѣ́ть פ״ע הָאֲלַח, הִמָּלֵא טִיט וָרֶפֶשׁ schmutzig

Погублáть, -губи́ть פ״ע אִבֵּד, שִׁחֵת, בִּלַּע, הִצְמִית הוֹרִיד לַשַּׁחַת zu Grunde richten.

Погýдка פְּרָט עַל־פִּי נֵבֶל נ׳ Melodie. Стáрая п. на нóвый ладъ שִׁיר יָשָׁן נוֹשָׁן בְּמִדָּרִים חֲדָשִׁים.

Погýливать פ״ע 1) הִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ כְּפָעַם בְּפָעַם sich herumtreiben. 2) רָדוּף שִׁכָּר sich oft betrinken.

Погуля́ть פ״ע 1) הִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ spazieren. 2) הִתְעַלֵּס, הִשְׁתַּעְשֵׁעַ sich belustigen.

Погустѣ́ть פ״ע עָשׂוּת, כָּשׁוּ, עָבוּ, עָצוּם dicht werden.

Подавáніе ס׳ תֵּת, נְתוֹן das Darreichen.

Подавáть, -дáть (עתיד подáмъ) פ״ע נָתוֹן, לָקוֹחַ לְ־, הַמְצִיא אֶל־, הָבֵא לְ־ geben, darreichen; äußern. П. гóлосъ а) קוֹל נָתוֹן; б) חִוָּה דַעַת. П. рýку пóмощи הִגִּישׁ יָדוֹ לְ־, תָּמוֹךְ בִּימִין־. הֶחֱשׁ עֵזֶר לְ־. П. жáлобу הִגִּישׁ רִיבוֹ לְפָנֵי־. Рукóю п. קָרוֹב מְאֹד. Этотъ юноша подаётъ большія надéжды נַעַר תִּקְוָה לְאַחֲרִית הָעָלָם הוּבָא לְ־ gegeben werden. -ся 1) הִנָּתֵן נפ׳ הֻוַּה. 2) פ״ח (на что) הָיָה אַחֲרֵי־, הוֹאַל לְ־ (הַטָּה — nachgeben; sich überreden lassen. Всѣ подалúсь на моё предложéніе כֻּלָּם הוֹאִילוּ לַעֲצָתִי (הָיוּ אַחֲרֵי עֲצָתִי, הִטּוּ—). П. впередъ מוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ הָלְאָה. П. назáдъ הִפּוֹג אָחוֹר. Свáя не подаётся הַיָּתֵד לֹא־

Подави́ть см. Подавля́ть. [(כָּבַד מִתְקַע תִּתְקַע)

Подавлéніе ס׳ הַכְחָדָה, הַשְׁבָּתָה das Unterdrücken.

Подáвливать פ״ע הָעַק מְעַט, — עָשַׂה, עָשָׂה, זוּר drücken, pressen.

Подавля́ть, -дави́ть פ״ע הִשְׁחִית, הִכְאִיב, הִכְנִיעַ, הִכְחִיד, הַשְׁבִּית unterdrücken. Ты подавля́ешь гулъ нейстовыхъ שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ. И подавлю надмéнность злодѣевъ גְּאוֹן זֵדִים וְהִשְׁבַּתִּי. Онъ подави́лъ въ себѣ чýвство жáлости הוּא שִׁחֵת רַחֲמָיו. -ся 1) הֶחָנַק פ״ח 2) הִכָּנַע נפ׳, הִכָּחֵד, הִכָּנַע, הָכְרַע הָשְׁבַּת erstickt, unterdrückt werden.

Подáвно אַף כִּי־ מ״פ וְיוֹתֵר עוֹד, יוֹתֵר מִזֶּה desto mehr.

Подáгра נ׳ חֲלִי־הָרַגְלַיִם, פַּדַּגְרָא* (טופה י.) Gicht.

Подáгрикъ ת׳ חוֹלֶה אֶת־רַגְלָיו, נָגוּעַ פַּדַּגְרָא* Podagrist.

Подáлбливать, -долби́ть פ״ע כָּרַה, חָצוֹב, נָקוֹב

Подáніе см. Подавáніе. [עֲשׂוּה נָכוּב aushöhlen.

Подари́ть פ״ע נָתוֹן, לִמְנָחָה, מַתָּנָה schenken.

Подáрокъ (-рка) ז׳ מַתָּן, מַתָּנָה, מַתָּת, מִשְׁאֵת, מִנְחָה, תְּשׁוּרָה Geschenk.

Подáрочный ת׳ נָתוּן לְמַתָּנָה; zum Geschenk.
Подáтель ז׳, נוֹתֵן אֶל־יַד, מַבִּיא Abgeber. -льница נ׳.
Подáтливость נ׳ נְטוּת אַחֲרֵי־, מְשִׁמַּעַת, הַקְשִׁיב Nachgiebigkeit. [nachgiebig.
Подáтливый ת׳ מַטֶּה אֹזֶן לְ־, שׁוֹמֵעַ לְ־, מַקְשִׁיב אֶל־
Податнóй ת׳ מְסִים, —מַס — Steuer-. -нóй сборъ תְּרוּמַת הַמִּסִּים. -нóе состоянiе תּוֹר נוֹתְנֵי־מַס.
Пóдать נ׳ מַשָּׂא, מַס Abgabe, Steuer.
Подáть см. Подавáть.
Подáча נ׳ נְתִן, תַּת; הַגִּישׁ, הָבִיא das Geben; Darreichen. П. милостыни מִסַּת נְדִבַת־יָדוֹ.
Подáчка נ׳ מַתָּן קָטָן kleine Gabe.
Подаянiе ס׳ מָנוֹת, מִסַּת־, נְדִבַת־יָד (לאביונים) Almosen.
Подбáвка נ׳ הוֹסָפָה, נוֹסָפָה* Zugabe.
Подбáвленный ת׳ נוֹסָף עַל־ hinzugelegt.
Подбавлять, -бáвить פ״י הוֹסַף־, יָסוֹף עַל־ hinzufügen. -ся נפ׳ הוּסַף, הָוֻסַף עַל־ hinzugefügt werden.
Подбáлочникъ ז׳ מְקָרָה, קוֹרָה לְמִסְעַד הַסִּפּוּן Stützbalken. [hinzumengen.
Подбáлтывать, -болтáть פ״י בָּלוּל בְּ־, הִרְבִּיב
Подбивáть, -бить פ״י 1) חִזֵּק בְּמַסְמְרִים מִתַּחַת לְ־ beschlagen. 2) הִכָּה וּפִצֵּעַ מִתַּחַת לְ־ wund schlagen. Ему подбили глазá מָחָה מִתַּחַת לְעֵינָיו. פִּצָּעוּהוּ 3) אֶל־תַּחַת־ hinunterschlagen. Его подбило подъ лёдъ הַגְּלִים מָחוּהוּ אֶל־תַּחַת הַקֶּרַח 4) רִפֵּד מִתַּחַת הַמִּטָּה, לָכוֹד בְּ־, פִּתֵּה — הִדִּיחַ לְ־ futtern. 5) הִטָּה לְ־, הִדִּיחַ לְ־ anhetzen. -ся 1) נפעל רִפּוּד (בגד) מִתַּחְתִּיתוֹ gefuttert werden. 2) הִלָּחֵץ אֶל־ תַּחַת פ״ח sich drängen unter. 3) בּוֹא בְּעָרְמָה וַחֲלַקּוֹת אֶל־תּוֹךְ־ sich einschmeicheln.
Подбивка נ׳ מִרְפָּד, רִפִּידָה; סִפּוּן Futterzeug.
Подбирáнiе ס׳ לָקֹט, אֹסֶף; מִכְחָר das Aufsammeln.
Подбирáть, Подобрáть פ״י 1) לָקוֹט מִתַּחַת לְ־, לָקַט — auffammeln. 2) בָּחוֹר לְ־ כִּדְמוּתוֹ כְּצַלְמוֹ ausfuchen Aehnliches. 3) חָרַם — חָשׁוֹף שֹׁכֶל, כִּנֵּס שׁוּלֵי־בֶגֶד aufschürzen. -ся נפ׳ 1) לָקוֹט עַד־אֵין שָׂרִיד aufgesammelt werden. 2) הִתְכַּנֵּס, הִכָּפֵל, דָּקְמֵט, כָּחוֹשׁ, הִתְנַגֵּב פ״ח sich zusammenziehen; abmagern. 3) הִכָּחֵשׁ לְ־, לָקוֹחַ בְּחֲלַקּוֹת לֵב; בּוֹא בְהַחְבָּא אֶל־ הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, הִתְכַּחֵשׁ — sich heranschleichen.
Подбить см. Подбивáть. [(zu einer Schüssel).
Подблюдникъ בַּן־הַקְּעָרָה, בֵּן לְקֵעָרָה ז׳ Unterschale
Подблюдный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לְקַעֲרָה unter der Schüssel liegend. -ныя пѣсни מִין שִׁירֵי הָחָג לְנָשֵׁי הַמְּזוֹן.
Подбой ז׳ רִפִּידָה, מִרְפַּד־בֶּגֶד Futterzeug. [
Подбойка נ׳ חֹבֶרֶת, סִפּוּן בְּמַסְמְרִים מִתַּחַת לְ־

Подболтáть см. Подбáлтывать. [das Beschlagen.
Подбóлтка נ׳ בְּלִיל מְרֻבָּד Einmengsel.
Подбóрный ת׳ נִבְחָר אֶל־, מְאֻסָּף zugepaßt.
Подборóдокъ (-дка) ז׳ (לאיש ואשה) בְּאֵת־פָּנִים, זָקָן (ברכות כד:) *סַנְטֵר Kinn.
Подборóдочекъ (-чка) см. Подборóдокъ.
Подбóръ ז׳ 1) см. Подбирáнiе. 2) אֹרֶךְ הָאֶחָד חֹבֶר, צֶמֶד; לָקֵט — לְרַעֲהוּ כְּעֶרְכּוֹ וּכְצַלְמוֹ Hinzupassung.
Подбочéниваться, -чéниться פ״ח סָמוֹךְ יָדָיו עַל־ הִתְאַזֵּר בְּכַפָּיו, חָלְצָיו die Hände in die Seite stemmen.
Подбрáсывать, -брóсить פ״י 1) הִשְׁלֵךְ אֶל־תַּחַת, הִפֵּל —, יָרֹה —, זָרוֹק — hinunter-, hinzuwerfen. 2) הִשְׁלֵךְ בַּסֵּתֶר אֶל־ הִגֵּם — unterschieben.
Подбривáть, -брить פ״י גִּלַּח פְּאַת־פָּנָיו אוֹ שְׂפָמוֹ abrasiren von unten.
Подбрóсить см. Подбрáсывать.
Подбрюшина נ׳ חֹמֶשׁ, בֵּין־הַיְרֵכַיִם, תַּחַת־הַבֶּטֶן Unterleib. [Bauchgurt.
Подбрюшникъ ז׳ חֲגוֹר הַבֶּטֶן (לסוס), אַזּוֹר הַחֲלָצַיִם
Подбрюшный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַבֶּטֶן Bauch-.
Подбѣгáть, -бѣжáть פ״ע רוּץ אֶל־, מָהַר — hinzulaufen. [überweißen. -ся נפ׳
Подбѣлить פ״י לַבֵּן שְׁנִית, הַלְבֵּן —; בָּלוּל לְבֵן־חָלָב בְּ־; הַלְבִּין נ׳ בְּלִיל לְבָן־חָלָב das Ueberweißen.
Подвáливать, -валить פ״י 1) עוֹר (יָרֹה, הִשְׁלֵךְ) הִטֵּל hinzuwerfen. 2) גָּלוֹל אֶל־תַּחַת, — טַלְטֵל hinunterwälzen. -ся נפ׳ הוּטַל, — הִתְגַּלְגֵּל אֶל־תַּחַת hinuntergewälzt werden. [-льный ת׳
Подвáлъ ז׳ מְעָרַת־אֹסֶם, חֲנִיָּה* Kellerlager.
Подвáривать, -варить פ״י הוֹסַף לְבַשֵּׁל, הָחֵם עַל־ hinzukochen. П. желѣзо בָּרְזֶל קָלָה וְחָרוּשׁ הָאֵשׁ Eisen
Подвезти, -вéзть см. Подвозить. [aufschweißen.
Подвергáть, -вéргнуть נָתוֹן לְ־, הִכְרִיעַ לְ־ פ״י unterwerfen, aussetzen. П. испытáнiю שׂוֹם בְּקֹרֶת דָּבָר מִשְׁפָּטִים בְּחוֹן, בָּקַר, לְ־. П. отвѣтственности הִכְרִיעַ לְ־, הִנָּתֵן — unterworfen werden. -ся נפ׳ 1) נָתוֹן נַפְשׁוֹ לְ־ פ״ח sich unterwerfen. -ся опáсности הָעֲרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ, שׂוֹם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, הִשְׁלֵךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, חָרַף נַפְשׁוֹ לָמוּת.
Подвержéнiе ס׳ הִכְרִיעַ לְ־, תַּת — Unterwerfung.
Подвéрженный ת׳ נָתוּן —, מֻכְרָע לְ־ unterworfen.
Подвёртывать, -вернýть פ״י הָסֵב אֶל־; אַגֵּה לְיָדִי־ הִתְגַּלְגֵּל אֶל־תַּחַת־, הִסֵּב אֶל־ 1) פ״ח unterschieben. -ся

hinunterfallen. 2) מִקְרֶה, אֵנֹה לִידֵי־ zufällig vorkommen. Все что подвернётся ему подъ руку כָּל־הַבָּא בְיָדוֹ. [rauschen.

Подвеселиться פ״ח הֵיטַב לִבּוֹ בַּיַּיִן sich etwas be-

Подвесель, -веселькомъ מִתְרוֹנֵן, כְּטוּב לִבּוֹ בַּיַּיִן ת״פ

Подвести см. Подводить. [מַיַּיִן etwas berauscht.

Подвечеръ לְעֵת עֶרֶב ת״פ gegen Abend. [ный ת׳.

Подвздохи חֹמֶשׁ, שׁוֹקַיִם ז״ר Seitenweichen.-вздош-

Подвивать, Подвить פ״ע עֲבֹת תַּחַת״תִּלְתַּלִּים aufwickeln. -ся נפ׳. [das Aufrollen.

Подвивка עֲבֹת תִּלְתַּלִּים, מַעֲשֶׂה מִקְשֶׁה (לַשָּׁעָר) נ׳

Подвигать, -двинуть פ״ע הָנַד, הָנַע, הַתֵּק, הִסִּיעַ, הִזִּיעַ, הִלּוֹךְ וְנָסוֹעַ; הִנְתֵּק מִמְּקוֹמוֹ fortbewegen. -ся נפ׳ מוֹשׁ, — זוּעַ מִמְּקוֹמוֹ; הִתְנַהֵל sich fortbewegen.

Подвигивать הַתֵּק כְּפַעַם בְּפַעַם; הִסִּיעַ לְאַט לְאַט פ״ע nach und nach bewegen.

Подвигнуть פ״ע (на что) הָעֵר לְ־, — עוֹרֵר bewegen. Всякій, кого подвигнула душа его כֹּל אֲשֶׁר נְדָבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ. -ся הִתְעוֹרֵר לְ־ פ״ח, — הִתְנַדֵּב sich bewegen lassen.

Подвигъ תּוּשִׁיָּה, עֲלִילָה, פֹּעַל ז׳ That.

Подвижникъ 1) יוֹצֵא, אִישׁ חַיִל, לָמוּד מִלְחָמָה; מִתְחָרֶה; צָבָא Kämpfer. 2) לְבֵשׁ רוּחַ, מִקַּנֵּא לְ־ Eiferer.

Подвижной מוּנָע, מוּנָד ת׳ beweglich.

Подвижность הִנּוֹעַ, נִיד נ׳ *תְּנוּעָה Beweglichkeit.

Подвизалище שְׂדֵה, מַעְגָּל לְמִלְחֲמוֹת תְּנוּפָה ס׳ הַנַּפְתּוּלִים Kampfplatz.

Подвизаться פ״ח עָשָׂה חַיִל, עוֹלֵל עֲלִילוֹת kämpfen, [eifern für etwas.

Подвинуть см. Подвигать. [nigkeit.

Подвластность עֲבֹדוּת; הַכְּנֵעַ תַּחַת נ׳ Unterthä-

Подвластный עוֹבֵד אֶת־, נִשְׁמָע לְ־, נִכְנָע תַּחַת ת׳ unterthänig.

Подвода (למשא) נ׳ עֲגָלָה, צֶמֶד סוּסִים Fuhrwerk.

Подводить, Подвести, -вести 1) פ״ע הוֹבִיל אֶל־תַּחַת, הוֹלִיךְ, — נָהַל hinunterführen. 2) הַעֲמִיד תַּחַת, — יָסַד unterlegen. 3) הִמְצִיא אֶל־, הִקְרִיב, הִגִּישׁ hinzuführen. 4) עָשָׂה כְּתַבְנִית zupassen, gleichstellen. II. штукатурку стѣны подъ мраморъ עָשָׂה טִיחַ הַקִּיר כְּמַרְאֵה שַׁיִשׁ. II. итоги נָשָׂא אֶת־ רֹאשׁ (מספר). -ся הוּבַל נפ׳ הִגַּשׁ zugeführt werden.

Подводный תָּהוֹם, אֲשֶׁר מִתַּחַת לַמַּיִם ת׳ — unter dem Wasser befindlich.

Подводный אֲשֶׁר לְעֲגֹלַת־מַשָּׂא ת׳ des Fuhrwesens -ная повинность מַס מַעֲגֹלוֹת מַשָּׂא, *אַרְנוֹנְיָא.

Подвозить, -везти, -везть פ״ע הֵבִיא בָּסוּס וָרָכֶב אֶל־ zuführen (zu Wagen). Подвези меня שָׂאֵנִי מְעַט הוּבָא בַעֲגָלוֹת (קָחֵנִי) עַל־עֲגָלָתְךָ. -ся נפעל herbeigeführt werden.

Подвозъ תְּבוּאָה, — הֲבִיאָה Zufuhr.

Подволакивать, -волочь פ״ע סָחוֹב אֶל־תַּחַת hinunterschleppen. -ся 1) הִסָּחֵב אֶל־תַּחַת נפ׳ hinuntergeschleppt werden. 2) בּוֹא, — זָחוֹל אֶל־תַּחַת פ״ח hinunterkriechen. [dem Thore.

Подворотня קֶרֶשׁ בְּמָבוֹא שְׁעָרִים נ׳ Brett unter

Подворье בַּיִת מְלוֹן אוֹרְחִים ס׳ Abfteigequartier.

Подвышать, -вы́сить פ״ע הָרַם, — הִגְבַּהּ מְעַט etwas erhöhen. -ся הָרוֹם מְעַט נפ׳, — הִנָּשֵׂא erböht werden. [geordnet.

Подвѣдомственный אֲשֶׁר תַּחַת פְּקֻדַּת־ ת׳ unter-

Подвѣнечный חֲתֻנָּה ת׳ —, כְּלוּלוֹת — Trauungs-. -ное платье בִּגְדֵי־כְלוּלוֹת.

Подвѣсить см. Подвѣшивать

Подвѣска, Подвѣсь תִּלְיַת־עֲדִי, נִטִּיפָה, נ׳; לוּיַת־חֵן; לֵוָה מַעֲשֵׂה מוֹרֶד Anhängsel. [Winde befindlich.

Подвѣтренный מָפְנֶה אֶל־פְּנֵי הָרוּחַ ת׳ unter dem

Подвѣшивать, -вѣсить תָּלָה מִתַּחַת לְ־ unterhängen. -ся נפעל הִתָּלָה אֶל־תַּחַת הַ־ untergehängt

Подвязать см. Подвязывать. [werden.

Подвязка 1) קֶשֶׁר מִתַּחַת לְ־ נ׳ das Unterbinden. 2) קְשׁוּר, שְׁרוֹךְ לְכַתֵּי־רַגְלַיִם Strumpfband.

Подвязывать, -вязать קָשׁוֹר מִתַּחַת לְ־ unterbinden. II. платье הָרַם וְאַחֵז שׁוּלֵי־בֶגֶד. -ся 1) נפ׳ הִקָּשֵׁר מִתַּחְתָּיו untergebunden werden. 2) אָזוֹר פ״ח מָתְנָיו sich umbinden. [verderben.

Подгаживать, -гадить פ״ע הִשְׁחִית וְהִתְעִב עֲלִילָה

Подгалстучникъ מַרְפֵּד, — רְבִיד מִטְּפַחַת הַצַּוָּאר ז׳ Unterbinde.

Подгибать, Подогнуть פ״ע כָּפוּף מִלְּמַטָּה; כָּפוֹל פְּאַת הַ־ unterbiegen. II. ноги אָסוֹף רַגְלָיו תַּחְתָּיו. -ся נפ׳ פּוֹק, קָרוֹס; הִכָּפֵל sich biegen. У меня колѣни подгибаются בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ (פָּקוּ, קָרְסוּ).

Подгладывать, -глодать פ״ע כַּרְסֵם, אֹכֶל מִלְּמַטָּה מִתַּחַת von unten abnagen. [Auge liegend.

Подглазный אֲשֶׁר מִתַּחַת לָעֵינַיִם ת׳ unter dem

Подглядывать, -глядѣть פ״ע אָרוֹב לְ־, הִבֵּט אַחֲרֵי־; חָפוֹר, תּוֹר, חָפַר־רַגֶל aufpassen, belauern. [unten anfaulen.

Подгнивать, -гнить פ״ע עָכוֹשׁ מִתַּחְתָּיו, רָקוּב מִלְּמַטָּה

Подговаривать, -говорить (на что, къ чему) הֵדִיחַ בְּחֶלֶק שְׂפָתַיִם, הִשִּׁיא, פִּתָּה, הִסִּית לְ־ bereden, verleiten.

Подгово́рщикъ מְסִית, מַדִּיחַ, מְפַתֶּה ז׳ Verleiter. -щица נ׳.

Подгово́ръ מוֹקְשִׁי־, מַדּוּחִים, מַשָּׁאוֹן, הַסָּתָה, פִּתּוּת ז׳ [לָשׁוֹן Ueberredung, Verleitung.

Подголо́вокъ(-вка) כַּר־עֵץ לְרַאֲשׁוֹת, כַּר־הַמְּרַאֲשׁוֹת ז׳ Untersatz des Kopfkissens.

Подгоня́ть, Подогна́ть פ״י 1) תֵּדַח, גֶּרֶשׁ הָלְאָה, הָנַס — antreiben. 2) גֶּרֶשׁ אֶל־תַּחַת, תֵּדַח — hinuntertreiben. 3) הִשְׁוָה לְ־, שִׁוָּה עַל־ zupassen. Я подогна́лъ пла́тье по ро́сту твоему́ שִׁוִּיתִי הַבֶּגֶד עַל־פִּי מִדּוֹתֶיךָ.

Подгора́ть, -рѣ́ть פ״ע הִצָּרֵב, הִחַר בְּתַחְתָּיו מֵאֵשׁ מִלְּמַטָּה anbrennen von unten. [liegend.

Подго́рный אֲשֶׁר לְרַגְלֵי־הָהָר ת׳ am Fuße des Berges.

Подгоро́дный אֲשֶׁר בְּמִגְרַשׁ הָעִיר ת׳ von der Umgegend der Stadt. [Stadt.

Подгоро́дье מִסְבִּי־, מִגְרַשׁ עִיר ס׳ Umgegend einer

Подго́рье שֹׁרֶשׁ הָרִים, תַּחְתִּית־, קִצְבֵי־, רַגְלֵי־הָר ס׳ Fuß eines Berges.

Подгорѣ́лый נִחַר מֵאֵשׁ ת׳ angebrannt.

Подгорѣ́ть см. Подгора́ть.

Подгорю́н — см. Пригорю́н —. [bereitung.

Подгото́вка תִּכּוּנָה, הָכִין ס׳ Vor-

Подгото́вленный עָתִיד־, מוּכָן־, נָכוֹן לְ־ ת׳ vorbereitet.

Подготовля́ть, -гото́вить פ״י עִתֵּד, הָכִין לְ־ vorbereiten. -ся נפ׳ הִתְעַתֵּד, הִכּוֹן [Brust.

Подгру́дный אֲשֶׁר מִתַּחַת הַחָזֶה ת׳ von unter der

Подгу́ливать, -гуля́ть, -гульну́ть פ״ע שָׁתָה סָבָא־, לְשִׁכָּרוֹן כְּפַעַם בְּפַעַם sich bisweilen berauschen.

Подгуща́ть, -густи́ть פ״י הֶעֱבָה הַבְּלִיל verdicken.

Поддава́ть, Подда́ть פ״י (чего́) נָתוֹן עוֹד, הוֹסֵף עַל־, יָסוֹף — hinzugeben. -ся פ״ח נָתוֹן יָד (ירמיה נ, מ״), אָבָה, הִרָצֶה לְ־, הִכָּנֵעַ תַּחַת nachgeben, sich ergeben. Не подда́йся ему́ לֹא־אֹבֶה לוֹ.

Подда́кивать, Подда́кнуть פ״ע הִרָצֶה, אָמוֹר הֵן לְכָל־דִּבְרֵי־ ja sagen, bejahen.

По́дданная בַּת־מִשְׁמַעַת, נִכְנַעַת נ׳ Unterthänin.

По́дданническій עֶבֶד ת׳, נִכְנָע־ unterthänig.

По́дданничество עַבְדוּת, מִשְׁמַעַת ס׳ Unterthanschaft.

По́дданный בֶּן־מִשְׁמַעַת, עֶבֶד, נִכְנָע ת׳ Unterthan.

По́дданство см. По́дданничество.

Подда́ть см. Поддава́ть.

Поддвига́ть, Поддви́нуть פ״י הִתַּק; הִכָּעֵ הָלְאָה הִתַּק אֶל־ נפ׳ herunter-, herantrücken. -ся נפ׳ הִנָּעֵ־, הִתַּחַת־ sich hinunterschieben.

Поддерга́й עוֹטֶה (לָבוּשׁ) בֶּגֶד קָצָר ז׳ der einen kurzen Rock trägt.

Поддёргивать, Поддёргать, Поддёргнуть פ״י 1) תָּקוֹעַ אֶל־תַּחַת־, דָּחַה — unterschieben. 2) חָשׁוֹף הָרֵם וְאַחֵז שׁוּלֵי־בֶגֶד, שִׁכֵּל auffschürzen.

Подде́рживать, Поддержа́ть פ״י 1) חָזַק, תָּמוֹךְ, הָיָה לְמִשְׁעָן (לְמַטֵּה־עֹז) unterstützen. 2) סָמוֹךְ, עָזוֹר אַחֲרֵי־, חָזַק יְדֵי־ helfen. II. ого́нь אֵשׁ זִקּוֹת. -ся 1) הִסָּמֵךְ — unterstützt werden. 2) הִשָּׁעֵן בְּ־ פ״ח; הֵעָזֵר — sich unterhalten. [מִשְׁעָן Unterstützung.

Подде́ржка עֶזְרָה, עֵזֶר, מַשְׁעֵנָה, מִשְׁעָן נ׳

Поддёрнуть см. Поддёргивать.

Поддува́ть, Подду́ть פ״י הָפַח בָּאֵשׁ II. вражду́ חָרַחַר מְדָנִים, אֵשׁ זִקּוֹת אִיבָה anhetzen.

Поддѣва́ть, Поддѣ́ть פ״י 1) לָבוּשׁ מִתַּחַת לְמַדָּיו anziehen unter den Kleidern. 2) אָחוּז, צוֹד, לָכוֹד, חָטוּף 3) גָּזוֹל wegstehlen. 4) רָמָה, עָקוֹב betrügen.

Поддѣ́вка בֶּגֶד מִתַּחַת לְמַדָּיו נ׳ Unterziehkleid.

Поддѣ́лать см. Поддѣ́лывать.

Поддѣ́лка מַעֲשֶׂה מִרְמָה נ׳, מַעֲשֶׂה, מְלָאכֶת — זִיוּף, תַּעֲתֻעִים* Nachmachung, Verfälschung.

Поддѣ́лывать, Поддѣ́лать פ״י 1) עָשָׂה תַּחַת־, כּוֹנֵן — unten anbringen. 2) עָשָׂה לְשֶׁקֶר כְּמַעֲשֵׂה־, זִיֵּף, הֵעֵרֵם לַעֲשׂוֹת כְּתָבְנִית — nachmachen, fälschen. II. по́дпись נָתוֹן, הִדְמָה לְ־ פ״ח -ся עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר, הִכְחִישׁ לְ־, בִּשְׁקֶר לִבּוֹ כְּלֵב־ הִתְכַּחֵשׁ — sich einschmeicheln; fälschlich nachahmen. -ся подъ чужу́ю по́дпись עָשָׂה עֵט שֶׁקֶר; הֵעֵרֵם לִכְתֹּב יָדוֹ כְּיַד־רֵעֵהוּ.

Поддѣ́льный לֹא־כֵן, מַעֲשֵׂה תַּעֲתֻעִים ת׳ falsch, nachgemacht.

Поддѣ́льщикъ חוֹרֵשׁ מְלָאכֶת רְמִיָּה ז׳; מְפַתֵּחַ פִּתּוּחֵי מִרְמָה Verfälscher. -щица נ׳.

Поддѣ́ть см. Поддѣва́ть.

Подённикъ см. Дневни́къ.

Подённо לְיָמִים, דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ ת״פ tageweise.

Подённый דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ, יוֹם ת׳ Tage-.

Подёнщикъ שָׂכִיר יוֹם ז׳ Tagelöhner.

Подёнщина שְׂכַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ נ׳ Tagearbeit.

Подёнщица שְׂכִירַת־יוֹם נ׳ Tagelöhnerin.

Подёргать מָשׁוֹךְ מְעַט פ״י etwas zupfen.

Подёргиваніе מָשֹׁךְ, מְשִׁיכָה ס׳ das Zupfen II. [illegible]

новъ חֲלָחָלָה, רֶעֶד עֲצָמוֹת Gliederzuckung.

Подёргивать, -дёрнуть 1) מָשׁוֹךְ כְּפָעַם כְּפָעַם פ״י zupfen, ziehen. 2) פ״ם: Его подёргиваетъ רָחֲפוּ עֶצְמָה, כִּסֵּה פ״ח עֶצְמָה, עֶצְמָיו ihm zucken die Glieder. -ся פ״ח sich überziehen. Нёбо подёрнулось тучами הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים. [שִׁמּוּשׁ* zeitweiliger Gebrauch.

Подержа́ніе פ׳ בִּלּוּת, עֲבוֹדַת־מָה בִּדְבָר לַמַּעֲנִיהוּ,

Подёржанный ת׳ בָּלָה, אֲשֶׁר עָבַד בּוֹ abgenutzt.

Подержа́ть פ״י אָחוֹז בְּיָדוֹ מְעַט einige Zeit halten. -ся פ״ח הִתְחַזֵּק — עָמוֹד מְעַט sich einige Zeit halten.

Подёрнуть פ״י 1) см. Подёргивать. 2) הֶעֱבַר עַל־, הַעֲטָה — überziehen. -ся פ״ח עָטָה, כִּסָּה, הִתְכַּסָּה sich überziehen. [geworden.

Подешевѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר יָרַד (הוּזַל) מְחִירוֹ billig

Подешевѣ́ть פ״ע יָרוֹד בִּמְחִירוֹ, הִנָּרֵעַ מֵעֶרְכּוֹ wohlfeil werden.

Поджа́ривать, -жа́рить פ״י צָלָה נָא, קָלָה מְעַט etwas braten. -ся נפ׳ הִצָּלֶה מְעַט zugebraten werden.

Поджа́ристый ת׳ נָא, —, קָלוּי מְעַט braun

Поджа́рить см. Поджа́ривать. [gebraten.

Поджа́рый ת׳ דַּל —, דַּק בָּשָׂר, רָזֶה mager.

Поджа́тый ת׳ צָנוּף תַּחְתָּיו, — כָּרוּף* unterschlagen.

Поджа́ть см. Поджима́ть.

Поджёгъ ז׳ בְּעֵרָה, מִשְׁלַחַת־אֵשׁ בְּ־ Brandstiftung.

Поджелу́дочный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַקֵּבָה von unter

Поджёчь см. Поджига́ть. [dem Magen.

Подживо́тникъ ז׳ 1) חֲגוֹר הַבֶּטֶן (לסס) Bauchriemen. 2) מַכָּה אֶל־הַחֹטֶשׁ, מַהֲלֻמָּה בַּבֶּטֶן ein Schlag unter dem Bauch. [מְחַרְחֵר רִיב Anhetzer.

Поджи́га, **Поджига́ніе** ס׳ 1) תַּכְעֵרָה, מִשְׁלַחַת־אֵשׁ בְּ־ das Anzünden. 2) שְׁלוּחַ מְדָנִים das Hetzen.

Поджига́тель ז׳ 1) מְשַׁלֵּחַ אֵשׁ בְּ־, מַבְעִיר בְּעֵרָה, מַצִּית Brandstifter. 2) מְעוֹרֵר מְדָנִים, מְחַרְחֵר רִיב, מְאַזֵּר זִקּוֹת Aufhetzer. -льница נ׳

Поджига́тельство см. Поджига́ніе.

Поджига́ть, -жёчь פ״י 1) שִׁלַּח אֵשׁ בְּ־, הַבְעֵר, הַצֵּת anzünden. 2) בִּעֵרָה, אַזֵּר זִקּוֹת־אֵשׁ, הַלְהֵט פָּנֵי־ anbrennen. 3) הַסֵּת, עוֹרֵר לְ־ aufhetzen. II. раздо́ръ רִיב, מְחַרְחֵר רִיב, שִׁלַּח מְדָנִים. -ся נפ׳ הֻבַּר מֵאֵשׁ, נִצַּת — angezündet werden. [warten.

Поджида́ть, Подожда́ть פ״י חִכָּה לְ־, הוֹחִיל עַד־

Поджима́ть, -жа́ть פ״י כָּפוּף תַּחְתָּיו unter sich ziehen. II. но́ги רָכוּץ עַל־, אָסוּף רַגְלָיו תַּחְתָּיו בְּשִׁבְתּוֹ רַגְלָיו.

Поджо́га см. Поджи́га.

Поджо́гъ см. Поджёгъ.

Подзадо́ривать, -до́рить עוֹרֵר עַל־, הַסֵּת בְּ־ פ״י aufhetzen. -ся פ״ח חָרָה עַל־, הִתְגָּרָה, הִתְגָּרָה — הִתְחָרָה aufgehetzt werden. [unterworfen.

Подзако́нный ת׳ סָמוּךְ, —, נִסְמָךְ עָלֵי־חֹק dem Gesetze

Подза́ривать, -за́рить הִקְנָא, עוֹרֵר עַל־, הַסֵּת בְּ־ פ״י anreizen. -ся פ״ח קָנָא, הִתְעוֹרֵר עַל־, הִתְגָּרָה, הִתְחָרָה angereizt werden.

Подзатылокъ (-лка) ז׳ עֹרֶף Genick. [nickstoß.

Подзатыльникъ מַכַּת עֹרֶף, מַהֲלֻמָּה בָעֹרֶף Ge-

Подземе́лье ס׳ מְעָרָה, מְחִלַּת עָפָר unterirdische Höhle.

Подзе́мельный, -зе́мный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לָאָרֶץ unterirdisch.

Подзи́мье ס׳ קֵץ יְמֵי־בָצִיר Spätherbst.

Подзову́ см. Подзыва́ть.

Подзо́лъ אֵפֶר מְשֻׁרִידֵי נָתֵר ז׳ ausgelaugte Asche.

Подзо́рный ת׳ הַמַּאֲרָב, —, הַמִּסְבָּט — Wacht-, Lauer-. -ная труба́ קְנֵה־רָאִי Fernrohr.

Подзо́ръ ז׳ 1) מַאֲרָב, אֹרֶב, צְפִיָּה Wacht, Lauer. 2) שׁוּלֵי־בֶגֶד, שׁוּל Besatz, Randkrause.

Подзыва́ть, Подозва́ть (עתיד подзову́) קָרָא פ״י הִקְרָא אֶל־ נפ׳ אֵלָיו herbeirufen. -ся הִקָּרֵא herbeigerufen werden. [sionsweise.

Подивизио́нно לְפַלְגוֹת, לְפַלְגוֹת (אנשי צבא) divi-

Подивиться הִשְׁתּוֹמֵם, הִשְׁתָּאֵה, הִתְפַּלֵּא בְ־ פ״ח sich wundern.

Подира́ть, Подра́ть 1) קָרוֹעַ מְעַט פ״י; — מָרוֹט zupfen, reißen. 2) פ״ם: Отъ стра́ха его подра́ло по ко́жѣ חָרַד בְּשָׂרוֹ מִפַּחַד. סָמַר בְּשָׂרוֹ. -ся הִנָּצֵחַ פ״ח הֵאָבֵק sich schlagen.

Подка́лывать, коло́ть אַחֵז בְּמַסְמֵר מִתַּחַת פ״י 1) von unten zustecken. 2) בָּקוֹעַ מְעַט מִתַּחַת spalten.

Подка́пывать, -копа́ть, -копну́ть כָּרָה מִתַּחַת פ״י untergraben. -ся פ״ח 1) בּוֹא בְּמַחְתֶּרֶת אֶל־ grabend hinunterkommen. 2) כָּרָה עַל־, (איוב יח, ג) הָכוֹר לְ־, אָרוֹב —, שׁוּחָה לְ־ suchen jemandem zu schaden.

Подкарау́ливать, -у́лить אָרוֹב לְ־ פ״י lauern.

Подка́тывать, -ката́ть, -кати́ть גָּלְגֵל אֶל־ פ״י 1) הִתְגַּלְגֵּל אֶל־תַּחַת־ — גָּלוֹל, תַּחַת־ hinunterwälzen. 2) הִסֵּב עַל־אוֹפַן, עָגְלָה heranfahren. -ся נפ׳ הִתְגַּלְגֵּל אֶל־תַּחַת־ hinuntergewälzt werden.

Подка́шивать, -коси́ть קָצוֹר מְעַט פ״י, — גָּזוֹז abmähen. פ״ם: У меня́ отъ стра́ху но́ги подка́шиваетъ (подкосило) הָיוּ בְרִכַּי מִפַּחַד בָּשְׁלוּ. -ся נפ׳ 1) הִגּוֹז, הִקָּצֵר abgemäht werden. 2) הִכָּשֵׁל (ברכים) פ״ח

מַפָּחַד, (רגלים) המוט zusammenknicken.

Подкваситъ см. Подкваши́вать. [Kwaß).

Подкваси́ье ס׳ שְׁמָרִים מִמַּשְׁקֶה חָמִיץ Bodensatz (im

Подкваши́вать, -ва́сить פ״ע הַחֲמֵץ מְעַט säuerlich machen. -ся פ״ח חָמוּץ, הֶחָמֵץ מְעַט säuerlich werden.

Подкида́ть см. Подки́дывать. [zugeworfen.

Подкидно́й מוּטָל—, מְשֻׁלָּךְ בַּסֵּתֶר אֶל־־ ת׳ heimlich

Подки́дывать, -кида́ть, -ки́нуть פ״ע (1) הַפֵּל הוֹסֵף (2) (הִשְׁלִיךְ, הָטֵל) אֶל־תַּחַת־־ hinunterwerfen. 3) צִפָּה מִתַּחַת, סִפֵּחַ— עַל־־ hinzuwerfen. unternähen. -ся נפ׳.

Подки́дышъ *אָסוּפִי, יֶלֶד נִמְצָא מְשֻׁלָּךְ ז׳ Findel-

Подки́нуть см. Подки́дывать. [kind.

Подкладень (-дня) ז׳ בִּיצָה שׁוֹמָה תַּחַת אֵם הָעוֹף

Подкла́дина נ׳ אֶדֶן, כֵּן, מְכוֹנָה Unterbalken. [Nestei.

Подкла́дка נ׳ 1) אֶדֶן, מְכוֹנָה, כֵּן Unterlage. 2) רְפִידַת־־ מִרְפָּד—, מַצָּע— Unterfutter.

Подкла́дывать, -кла́сть פ״ע שׂוֹם—, הִנַּח תַּחַת־־ unterlegen. II. пла́тье עָשָׂה מִרְפָּד לַבֶּגֶד, רִפֵּד בֶּגֶד futtern. -ся נפ׳.

Подкле́вывать, -кле́вать פ״ע בְּפִיו (העוף) לָקוֹט לְאַחַד אֶחָד aufpicken. -ся נפ׳ הֻלְקַט, לָקוּט aufgepickt werden. [מִלְמַטָּה unterkleben.

Подкле́ивать, -клеи́ть פ״ע טוּחַ, דֶּבֶק מִתַּחַת לְ־־ Unterklebung.

Подкле́йка נ׳ דֶּבֶק מִתַּחַת לְ־, —טִיחַ

Подклеи́ть см. Подклеи́вать. [geschoß.

Подклѣ́тъ ז׳ מָעוֹן תַּחַת רִצְפַּת הַבַּיִת, מְעוֹנָה Keller-

Подклю́чникъ ז׳ מִשְׁרַת הַסּוֹכֵן Unterkellner.

Подко́ва נ׳ (לפרסת סוס) פַּעַם־בַּרְזֶל Hufeisen.

Подкова́ть см. Подко́вывать.

Подко́вка נ׳ 1) (לסוס) דֶּבֶק פַּעֲמֵי בַרְזֶל Beschlagen (eines Pferdes). 2) ק׳ см. Подко́ва. [förmig.

Подковообра́зный כִּדְמוּת פַּעַם בַּרְזֶל ת׳ hufeisen-

Подко́вывать, -кова́ть פ״ע הִנְעַל סוּס פַּעֲמֵי בַרְזֶל beschlagen ein Pferd.

Подковы́ривать, -ковыря́ть, -ковырну́ть פ״ע נָקוֹר (פַּצֵּל בְּ־ פְּצָלוֹת) מִתַּחַת von unten ausstochern.

Подковы́рка נ׳ 1) פְּצָלוֹת בְּנַעֲלֵי עוֹר עֵץ Verzierung an Bastschuhen. 2) מַרְצֵעַ הָרוֹפֵא Beinhebel.

Подковырну́ть, -ря́ть см. Подковы́ривать.

Подко́жный אֲשֶׁר מִתַּחַת לָעוֹר ת׳ von unter der Haut. [מִתַּחַת unterschlagen.

Подкола́чивать, -колоти́ть פ״ע הַזֵּק בְּמַחִי מַקָּבוֹת

Подколо́дный נֶחְבָּא תַּחַת הַקּוֹרָה ת׳ unter einem Klotze liegend. Змѣя подколо́дная שְׁפִיפוֹן בְּצֵל קוֹרָה, בַּת־בְּלִיעַל.

Подколоти́ть см. Подкола́чивать.

Подколо́ть см. Подка́лывать. [Knien befindlich.

Подколѣ́нный אֲשֶׁר מִתַּחַת לַבְּרָכַיִם ת׳ unter den

Подколѣ́нокъ (-нка) ז׳ אַחַת הַבְּרָכַיִם, כֶּרַע Knie-

Подкопа́ть см. Подка́пывать. [bug.

Подко́пъ ז׳ מַחְתֶּרֶת unterirdischer Gang, Mine.

Подкосить см. Подка́шивать. [-ко́пный ת׳.

Подко́сокъ (-ска) ז׳ תְּתִלִּים כְּעֵין מַחֲלָפָה falsche Flechte. [קָצִיר שָׂדֶה abgemähte Wiese.

Подко́съ ז׳ 1) מַטֶּה עֹז, מַשְׁעֵן Stützbalken. 2) גַּז,

Подкра́дкою בְּהִתְגַּנֵּב ת״פ, בְּהַחְבָּא, בְּלָאט verstohlener Weise, heimlich.

Подкра́дываться, -кра́сться פ״ח הִתְגַּנֵּב אֶל־־, בּוֹא בְּהַחְבָּא אֶל־ sich einschleichen.

Подкра́ивать גָּזוֹר לְפִי־ פ״ע zuschneiden, zupassen.

Подкра́сить см. Подкра́шивать.

Подкра́сться см. Подкра́дываться.

Подкра́шивать, -кра́сить פ״ע מָשׁוֹחַ בְּצֶבַע מְעַט zufärben. II. подъ что (כִּדְמוּת־) צָבוּעַ כְּעֵין־ צָבוּעַ.

Подкру́чивать, -крути́ть פ״ע עַבֵּת וְחַזֵּק stärker zusammendrehen. [Flügeln.

Подкры́льный אֲשֶׁר תַּחַת הַכְּנָפַיִם ת׳ von unter den

Подкрыльцо́вый אֲשֶׁר תַּחַת הַכְּתָפַיִם ת׳ von unter

Подкрѣпи́ть см. Подкрѣпля́ть. [den Achseln.

Подкрѣпле́ніе ס׳ 1) מִבְטַח עֹז, מָעוֹז; מַשְׁעֵן, עֵזֶר, תַּעֲצוּמָה Unterstützung. 2) אֹכֶל מַשִּׁיב, מִסְעַד־־לֵב שִׁקּוּי—; נֶפֶשׁ Stärkung, Labung.

Подкрѣпля́ть, -крѣпи́ть פ״ע 1) כּוֹנֵן, תָּמוֹךְ, סָמוֹךְ, אֵזֹר חַיִל, הִשְׁגִּיב, חִזֵּק, קוֹמֵם unterstützen. 2) אֵזֹר חַיִל, הִתְעוֹדֵד, אֵמֵץ—, חֲזַק יָדֵי־־ ermuthigen, stärken. II. себя пи́щею סָעוּד לִבּוֹ בְּמוֹ אֹכֶל. 3) הָקֵם, קִיֵּם bekräftigen, bestätigen. -ся נפ׳ הִשְׁגִּיב, הִתְמַךְ, הִכּוֹן, אֵזֹר חַיִל, הִתְעוֹדֵד, הִתְאַמֵּץ, הִתְחַזֵּק sich stärken.

Подкузми́ть פ״ע (המ׳) רָמָה, עָקוֹב betrügen.

Подкулика́ть פ״ע (המ׳) שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן sich berauschen.

Подкупа́ть, -купи́ть פ״ע הִטָּה בַשֹּׁחַד, שִׁחֵד אֶת־־, —לֵב erkaufen, bestechen. [רוֹדֵף שַׁלְמוֹנִים bestechlich.

Подкупно́й אוֹהֵב בֶּצַע, לוֹקֵחַ שֹׁחַד; נִפְתֶּה בַשֹּׁחַד ת׳

По́дкупъ ז׳ שִׁלּוּם, שַׁלְמוֹנִים, בֶּצַע, מַתַּן בַּסֵּתֶר, שֹׁחַד Bestechung.

Подкути́ть פ״ע (עתיד-кучу) רְדוּף שֵׁכָר וְהוֹלֵלוּת zechen.

Подла́живать, -ла́дить (עתיד -ла́жу) הִשְׁוָה פ״ע תַּכֵּן—, עָרוֹךְ—, אֶל־־ zupassen. II. скри́пку подъ флейту עָרוֹךְ מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר לְקוֹל הֶחָלִיל. -ся נפ׳ 1) עָרוֹךְ מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר לְקוֹל הֶחָלִיל.

הַטֶּה לִבּוֹ אַחֲרֵי־ פ״ח, הַעֲרֵךְ אֶל־ zugepaßt werden. 2) הִסָּכֵן עִם־, הָיָה שָׁכָם אֶחָד עִם־ sich richten nach...

Подла́за זי״נ מִתְרַפֵּס, גּוֹנֵב לֵב, מַחֲלִיק לָשׁוֹן Kriecher.

Подла́мывать, -лома́ть, -ломи́ть פ״י שָׁבוֹר מִתַּחַת, הִשָּׁבֵר מִתַּחַת נפ׳ — רָצוֹץ von unten anbrechen. -ся נפ׳ — הָרוֹץ brechen.

Подла́скиваться, -ла́скаться, -ла́щаться פ״ח הִתְקָרֵב בִּנְכָלָיו, הַחֲנֵף בַּחֲלָקוֹת, לָקוֹם לֵב בַּחֲלָקוֹת אֶל־ sich einschmeicheln.

Подлега́ть, -ле́чь פ״ע 1) (подъ) שָׁכוֹב אֶל־תַּחַת sich hinunterlegen. 2) (къ кому) שָׁכוֹב אֵצֶל־ sich hinlegen neben... [Eise.

Подлёдный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַקֶּרַח von unter dem

Подлежа́ть פ״ע — סוּר לְמִשְׁמַעַת, הָיָה תַּחַת פְּקִידוּת, מוּטָל בְּסֶפֶק. Это не подлежи́тъ его вѣдомству דָּבָר זֶה אֵינֶנּוּ עוֹמֵד תַּחַת פְּקוּדָתוֹ. Человѣ́къ э́тотъ подлежи́тъ сме́ртной ка́зни מִשְׁפַּט־מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה. unterliegen, gehören. Подлежи́тъ сомнѣ́нію

Подлежа́щее ס׳ *נוֹשֵׂא הַמֵּאֲמָר Subjectwort.

Подлежа́щій ת׳ 1) אֲשֶׁר עָלָיו לְ־ unterworfen. II. платежу́ по́датей אֲשֶׁר עָלָיו לְשַׁלֵּם מַס. II. сме́ртной ка́зни בֶּן־מִשְׁפַּט מָוֶת. 2) הַנּוֹגֵעַ אֶל־ gehörig. Подлежа́щія статьи́ зако́на הַחֻקִּים הַנּוֹגְעִים אֶל־ הָעִנְיָן.

Подлести́ться см. Подольща́ться.

Подлета́ть, -тѣ́ть פ״ע 1) עוּף אֶל־תַּחַת־ hinunterfliegen. 2) עוּף, מַהַר — חוּשׁ, עוּף אֶל־ hinzufliegen,

Подле́цъ ז׳ אִישׁ בְּלִיַּעַל, נָבָל gemeiner Kerl. [=eilen.

Подле́чь см. Подлега́ть.

Подлива́ть, -ли́ть פ״י יָצוֹק עוֹד, הוֹסִיף לָצֶקֶת אֶל־ hinzugießen. -ся נפ׳ הוּצַק עוֹד zugegoßen werden.

Подли́вка נ׳ 1) צֶקֶת עוֹד das Hinzugießen. 2) שִׁפּוּךְ נָסֵךְ — מָרָק עַל־ Aufguß.

Подливно́й ת׳ אֲשֶׁר יוּצַק בּוֹ עַל־ zum Aufgießen.

Подливочникъ ז׳ מְזַרֵק הַנָּסֵךְ (לַמָּרָק) Saucenäpfchen.

Подли́въ ז׳ см. Подли́вка.

Подлизывать, -лиза́ть, -лизну́ть פ״י לִקֵּק כֻּלּוֹ־ auflecken. -ся פ״ח לָקוֹחַ לֵב, פִּתָּה (הַדַּת) בַּחֲלָקוֹת (הַחֲנֵף) בַּחֲלָקוֹת sich einschmeicheln.

По́длинникъ ז׳ עֶצֶם הַכְּתָב אוֹ חָרֹשֶׁת הַמַּעֲשֶׂה, *גּוּף, רֵאשִׁית, מָקוֹר Original.

По́длинно ת״פ בֶּאֱמֶת, אָמְנָם, אֲמִנָּה wirklich. [heit.

По́длинность נ׳ קְשׁוֹט, נְכוֹנָה, אֱמֶת Rechtheit, Treu-

По́длинный ת׳ אֱמֶת, נָאֱמָן, נָכוֹן — wirklich.

Подлипа́ла זי״נ מַדִּיחַ בְּחֶלֶק שְׂפָתָיו, מַחֲלִיק לָשׁוֹן Schmeichler.

Подлипа́льство ס׳ מַדִּיחִים, חֶלְקַת לָשׁוֹן, חֶלֶק שְׂפָתַיִם Schmeichelei.

Подлипа́ть, -ли́пнуть פ״ע 1) דָּבוּק מִתַּחַת לְ־ unten kleben bleiben. 2) (къ кому) דָּבוּק אַחֲרֵי־ (בְּ־), לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת לֵב — sich anschmeicheln.

Подли́ть (עתיד подолью) см. Подлива́ть. [fahren.

По́дличаніе ס׳ נְבָלָה, חֹנֶף, זִמָּה niederträchtiges Ver-

По́дличать פ״ע הִתְעַב עֲלִילָה, עָשָׂה נְבָלָה niederträchtig handeln. [tig.

По́дло ת״פ בִּנְכָלֵי־מִרְמָה, בִּנְבָלָה, מָלֵא רָע niederträch-

Подлобный ת׳ מִתַּחַת לַמֵּצַח von unter der Stirn.

Подлобье ס׳ בֵּין הָעֵינַיִם Augenhöhlung. Глядѣ́ть изъ подло́бья בַּחֲבַט בְּפָנִים זְעֵפִים (צַר מְעוֹן).

Подло́гъ ז׳ מַעֲשֵׂה, מְלֶאכֶת מִרְמָה, פְּעֻלַּת־שֶׁקֶר, *זִיוּף, תַּעֲתֻעִים Verfälschung.

Подло́жечье ס׳ מִשְׁקַע בְּקִיר הַלֵּב, כַּף הַלֵּב Herzgrube. -ло́жечный ת׳. [gen.

Подложи́ть פ״י שׂוּם מִתַּחַת לְ־, הִנִּחַ תַּחַת־ unterle-

Подло́жно ת״פ בְּשֶׁקֶר, בְּמִרְמָה, בְּמִרְמָה לְלֹא־אֱמֶת falsch.

Подложность נ׳ מִרְמָה, כַּחַשׁ Verfälschung. [fälscht.

Подло́жный ת׳ עָשׂוּי בְּמִרְמָה וְכַחַשׁ, שֶׁקֶר — ver-

Подлокотникъ ז׳ *אַרְכֻּבַּת הַזְּרוֹעַ, אַצִּיל Biegung

Подломи́ть см. Подла́мывать. [am Ellenbogen.

Подло́мленный ת׳ שָׁבוּר מִתַּחַת לְ־, רָצוּץ — angebrochen. [dem Schulterblatt.

Подлопа́точный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַשְׁכֶם von unter

По́длость נ׳ נְבָלָה, נִבְלוּת, תּוֹעֵבָה, זְלוּת, דְּבַר־בְּלִיַּעַל Gemeinheit. [dem Monde befindlich.

Подлу́нный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת הַיָּרֵחַ, אֲשֶׁר בָּאָרֶץ unter

По́длый ת׳ מָלֵא נְבָלָה, נָבָל, בְּלִיַּעַל niederträchtig.

По́длѣ מ״י עַל־יַד הַ־, עַל־, אֵצֶל neben.

Подлѣза́ть, -лѣ́зть פ״ע 1) זָחוֹל אֶל־תַּחַת hinunterkriechen. 2) הִתְרַפֵּס לְפָנֶיו־, לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת לֵב — sich einschmeicheln.

Подлѣ́карь ז׳ מִשְׁנֵה הָרוֹפֵא, צְעִיר הָרוֹפְאִים Unter-

Подлѣпи́ть см. Подлѣпля́ть. [arzt.

Подлѣпле́ніе ס׳ דֶּבֶק אֶל־תַּחַת Unterklebung.

Подлѣпля́ть, -лѣпи́ть פ״י דַּבֵּק אֶל־תַּחַת unterkleben. -ся נפעל. [Nard.

Подлѣ́сникъ ז׳ *בִּכְרִי, נֶרֶד יְעָרוֹת (שבישית ז) wilder

Подлѣсничій ז׳ מִשְׁנֵה פְּקִיד הַיַּעַר Unterförster.

Подлѣсокъ (-ска) ז׳ חֹרֶשׁ, יַעַר שִׂיחִים, חֹרֶשׁ kleiner

Подлѣсье ס׳ מָקוֹם אֵצֶל (נִשְׁעָן אֶל־) יַעַר. [Wald.

Подля́нка נ׳ בַּת־בְּלִיַּעַל gemeines Frauenzimmer.

Подлѣсье ס׳ כִּכְּרַת־אֶרֶץ אֵצֶל הַיַּעַר Gegend neben einem Walde.

Подма́зка נ׳, -ма́зываніе ס׳ מְשִׁיחָה מִתַּחַת לְ־ das [Bestreichen.

Подма́зывать, -ма́зать (1 פ״ע מָשׁוֹחַ בְּ־ מִתַּחַת einschmieren. II. óси מָשׁוֹחַ יְדוֹת הָאוֹפַנִּים (2 הֵחֱנִיף לָקוֹחַ, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי פ״ח schmeicheln. -ся בַּחֲלַקּוֹת לְ־ לֵב בַּחֲלָקוֹת sich anschmeicheln. [übermalen.

Подмалёвывать, -малева́ть פ״ע מָשׁוֹחַ (תְּאֹר)

Подма́нивать, -мани́ть פ״ע הִדִּיחַ בְּחֵלֶק, פִּתָּה אֵלָיו שִׁפָּתַיִם anlocken. [Anlockung.

Подма́нка נ׳ פִּתּוּת, מִדְרָחָה בְּחֵלֶק שִׁפָּתַיִם, מַשָּׁאוֹן

Подма́нщикъ ז׳ מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ, מַדִּיחַ, מְפַתֶּה Anlocker. -щица נ׳.

Подма́сливать, -ма́слить (1 פ״ע מָשׁוֹחַ שֶׁמֶן mit Fett bestreichen. 2) הִטֵּה אַחֲרָיו לֵב אִישׁ בִּשְׁחַד, שָׁחוּד (בַּחֲלָקוֹת) bestechen. -ся נפ׳. [Handwerksgesell.

Подмасте́рье ז׳ צָעִיר עוֹשֶׂה־מְלָאכָה, עוֹזֵר לָאֻמָּן

Подма́хивать, -маха́ть, -махну́ть (1 פ״ע הָשַׁב אֶל־ תַּחַת־, יָעָה — abwehen. 2) חָתוֹם מַהֵר בִּשְׁמוֹ schnell unterschreiben.

Подма́чивать, -мочи́ть פ״ע הִרְטִיב מְעַט befeuchten. -ся פ״ח רָטוֹב מַיִם, רָוֹה מַיִם naß werden.

Подма́щивать, -мости́ть פ״ע עָשָׂה מַעֲלוֹת (מַדְרֵגָה) לְ־ Gerüste machen. -ся פ״ח עָלָה בַּמַּעֲלוֹת (בַּמַּדְרֵגָה) hinaufklettern.

Подмерза́ть, -мёрзнуть פ״ע קָפָא מְעַט מִקֹּר gefrieren.

Подмёрзлый קוֹפֵא מְעַט מִקָּרָה ת׳

Подмёрзнуть см. Подмерза́ть.

Подмести́, -ме́сть см. Подмета́ть. [-льщица נ׳.

Подмета́льщикъ ז׳ מְטַאֲטֵא, מְיַעֶה, מְנַקֶּה Feger.

Подмета́ть, -мести́, -ме́сть פ״ע נִקָּה, פִּנָּה, יָעָה נפ׳ הִנְקָה בְּמַטְאֲטֵא, בְּמַטְאֲטֵא abfegen. -ся נפ׳ טֻאֲטָא

Подмета́ть см. Подмётывать. [reingefegt werden.

Подмётка נ׳ כַּף־הַנַּעַל, פַּעַם — Sohle. Ты его подмётокъ не стоишь כְּאַיִן אַתָּה, קָטֹנוֹ עָבָה מִמְּתֻגִּיךָ

Подмётну́ть см. Подмётывать. [נָגְדוֹ.

Подмётный ת׳ מֻשְׁלָךְ בַּסֵּתֶר אֶל־ מֻנָּח — heimlich zugeworfen. [zuwirft. -чица נ׳.

Подмётчикъ ז׳ טוֹמֵן מוֹקֵשׁ לְ־ Einer, der heimlich

Подмётъ (1 ז׳ הַשְׁלִיךְ בַּסֵּתֶר אֶל־, הִנִּיחַ — das Unterschieben. 2) מוֹקֵשׁ טָמוּן heimlich Zugeworfenes.

Подмётывать, -мета́ть, -метну́ть (1 פ״ע הִשְׁלִיךְ אֶל־, הִטִּיל — הַפֵּל, תַּחַת־ hinzuwerfen. 2) טָמוּן מוֹקֵשׁ heimlich unterschieben. 3) תָּפַר בְּחִפָּזוֹן מִתַּחַת לְ־ unternähen. II. сапоги́ עָשָׂה כַּפּוֹת לְנַעֲלַיִם besohlen.

-ся נפ׳.

Подмигивать, -мигну́ть פ״ע (кому) שִׁקֵּר (קָרוּץ) בְּעֵינָיו אֶל־ zuwinken. [zertreten.

Подмина́ть, Подмя́ть פ״ע דִּכָּא תַּחַת, עִפָּה תַּחְתָּיו רַגְלָיו

Подмо́га נ׳ עֶזְרָה, מִשְׁעָנָה, מִשְׁעֶנֶת Beistand.

Подмога́ть, -мо́чь פ״ע עָזַר לְ־ סָמַךְ — helfen.

Подмока́ть פ״ע רָטוֹב מִתַּחְתָּיו unten naß werden.

Подмо́клый ת׳ רָטוֹב מִתַּחַת, לַח — naß geworden.

Подмо́кнуть см. Подмока́ть.

Подмола́живать, -молоди́ть פ״ע חִדֵּשׁ נְעוּרֵי־ jüngern. -ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich verjüngern.

Подмора́живать, -моро́зить (1 פ״ע הִקְפִּיא בַּקֹּר gefrieren lassen. 2) פ״ס: На дворѣ подмора́живаетъ קָרָה וְקִפָּאוֹן בַּחוּץ es fängt an zu frieren.

Подмости́ть см. Подма́щивать.

Подмо́стки (-ковъ) ז״ר בָּמָה, מַדְרֵגָה, מַעֲלוֹת Gerüste. II. театра́льные בָּמַת הַחֲזָיוֹן.

Подмо́стье ס׳ תַּחַת הַמַּעְבָּר; סֵתֶר הַמַּדְרֵגָה Raum unter einer Brücke oder Treppe.

Подмочёніе ס׳, -мо́чка נ׳ מִרְטָב מִתַּחַת das Anfeuchten.

Подмочи́ть см. Подма́чивать. [feuchten.

Подмо́чь см. Подмога́ть.

Подмыва́ть, -мы́ть (1 פ״ע כִּבֵּס מְעַט abwaschen. 2) זָרוֹם וְנִשּׂוֹא הֵלְאָה, גָּרוֹף וְשָׁטוֹף wegspülen. פ״ס: Его подмыва́етъ נִשָּׂאוֹ לִבּוֹ לְ־ es treibt ihn. -ся נפ׳ שָׁטוֹף sich waschen.

Подмы́вка נ׳, -мы́въ ז׳ שִׁטֻּף מַיִם das Unterspülen.

Подмы́зокъ (-зка) ז׳ חֵצֶר הַפַּרְבָּר Beigut.

Подмы́лье ס׳ שְׁרִידֵי מֵי־מְכַבְּסִים, מֵי־בְרִית Seifenwasser.

Подмы́ть см. Подмыва́ть. [

Подмы́шка נ׳ תַּחַת אַצִּילוֹת הַיָּדַיִם Achselgrube.

Подмѣна נ׳ חֵלֶף דָּבָר בְּדָבָר בַּסֵּתֶר heimliches Vertauschen.

Подмѣнивать, -мѣня́ть, -мѣни́ть פ״ע הָמַר בַּסֵּתֶר, הֶחֱלִיף — heimlich umtauschen. -ся נפ״ע הוּמַר בַּסֵּתֶר, הֻחְלַף — heimlich umgetauscht werden. [tauscht.

Подмѣнный ת׳ מוּמָר בַּסֵּתֶר, מֻחְלָף — heimlich ver-

Подмѣнщикъ ז׳ מַמִּיר בַּסֵּתֶר, מַחֲלִיף — Einer der heimlich vertauscht. -щица נ׳.

Подмѣнъ см. Подмѣна.

Подмѣня́ть см. Подмѣнивать. [תּוֹךְ hinzumengen.

Подмѣсивать, -мѣси́ть פ״ע הוֹסִיף בְּלוּשׁוֹ הִרְבִּיב אֶל־

Подмѣска נ׳, -мѣсъ ז׳ בְּלִיל נוֹסָף das Zumengen.

Подмѣсь בְּלִיל מָהוּל נ׳ Beimischung.

Подмѣча́ть, -мѣ́тить פ״ע תּוּר בְּלִבּוֹ וְרָאָה bemerken.

-ся נפ׳ הִנָּלֶה לְעֵינַיִם, הֵרָאֶה aufgelauert werden.

Подмѣ́шивать, -мѣша́ть פ״ו בָּלוּל אֶל־תּוֹךְ, —מָהוּל eiumischen. -ся נפ׳ הִתְעָרֵב, הִמָּהֵל eingemischt werden.

Подмя́ть см. Подмина́ть.

Поднаря́дъ ז׳ מִרְפַּד — מִצַּע נְעָלִים Seitenfutter (in Schuhen).

Поднача́ліе ס׳ הִתְעַנּוּת, עֻמַּד תַּחַת פְּקִדּוּת, מִשְׁמַעַת תַּחַת יַד־ Unterordnung.

Поднебе́сная נ׳ תֵּבֵל, אֶרֶץ, תַּחַת הַשָּׁמַיִם Erdkreis.

Поднебе́сье ס׳ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם Luftkreis.

Поднёбный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַחֵךְ Gaumen-.

Поднёбье ס׳ סְפוּן הַחֵךְ Gaumengewölbe.

Поднесе́ніе ס׳ מַשָּׂאת das Hinzutragen.

Поднести́, -не́сть см. Подноси́ть.

По́днесь ת״פ עַד הַיּוֹם הַזֶּה bis zum heutigen Tage.

Поднима́ть, Подыма́ть, Подня́ть פ״ו 1) הֵרִים, נָטַל, נָשָׂא: П. ру́ку הֵרִים יָד, נָשָׂא כַף aufheben. П. ру́ку на הֵרִים יָד לְהַכּוֹת. П. го́лову, носъ הֵרִים רֹאשׁוֹ. הִגְבִּיהַּ אַפּוֹ. П. го́лосъ הֵרִים קוֹלוֹ. 2) הֶעֱלָה, הִגְבִּיהַּ erheben. П. поро́гъ הִגְבִּיהַּ הַמִּפְתָּן. П. за́навѣсъ הֶעֱלָה הַמָּסָךְ. —גָּלָה. П. вопро́съ עָרוֹךְ דָּבָר. לְפָנֶיו. 3) הֵנִיף, עוֹדֵד, הֵנִיף emporrichten. Смире́нныхъ поднима́етъ Госпо́дь מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ. 4) הִשִּׁיא לַמֶּרֶד, הִסִּית בְּ־, עוֹרֵר aufwiegeln. П. на́ смѣхъ הוּרַם נפעל הוּגַּם, נָתוֹן לִשְׂחוֹק אֶת־. -ся 1) הוּרַם נפעל aufgehoben werden. 2) הִתְעוֹדֵד, קוּם, נָסוֹג, עָלָה פ״ח, הִתְעוֹרֵר, רוּם sich erheben. Онъ подня́лся съ посте́ли קָם מִמִּשְׁכָּבוֹ. Мы подняли́сь на́ гору עָלִינוּ אֶל־הָהָר. До не́ба ли подни́мусь אִם אֶסַּק שָׁמַיִם. Всѣ жи́тели го́рода подняли́сь הִתְעוֹרְרוּ כָּל בְּנֵי־הָעִיר. У меня́ во́лосъ подня́лся ды́бомъ סָמַר מִפַּחַד שְׂעָרִי. У меня́ ру́ки не подними́ются на э́то дѣ́ло אֵין נַפְשִׁי אֶל־הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת.

Подновля́ть, -нови́ть פ״ו חִדֵּשׁ פְּנֵי־ erneuern, auffrischen. -ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ, חָדוֹשׁ aufgefrischt werden.

Подного́тная נ׳ סִתְרֵי לֵב אִישׁ וּמַצְפּוּנָיו das Geheimste. Онъ вы́болталъ предъ не́ю всю подного́тную הוּא הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ.

Подно́жіе ס׳ 1) הֲדוֹם רַגְלַיִם Fußschemel. 2) מְכוֹנָה, כֵּן, אֲדָן, אֻמָּנָה Fußgestell. [tritt.

Подно́жка נ׳ מַפְתַּן הַמֶּרְכָּבָה, מַעֲלֵה־הָרֶכֶב Wagen-

Подно́жки (-жекъ) נ״ר סָדִין לְרַגְלֵי חָתָן וְכַלָּה בְּחֻפָּתָם Trauungsteppich.

Подно́жный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת כַּפּוֹת הָרַגְלַיִם von unter den Füßen. П. корма́ (ישעיה) מִשְׁלַח־שׁוֹר וּמַרְמַס־שֶׂה. מַרְעֵה הַצֹּאן וְהַבָּקָר, (ז, כה). -ная то́чка см. Нади́ръ.

Подно́сецъ (-сца), -но́сикъ ק׳ см. Подно́съ.

Подноси́ть, -нести́, -не́сть פ״ו 1) הִקְרִיב, נָשָׂא אֶל־, הוֹבִיל, הֵבִיא מַשָּׂאת (תְּשוּרָה) לְ־ zutragen. 2) הִגִּישׁ — הוֹבִיא לִפְנֵי־, הָגַשׁ אֶל־ נפ׳ שִׁיר לְ־ darreichen. -ся נפ׳ הוּבָא לִפְנֵי־ dargereicht werden. [Theebrett.

Подно́съ ז׳ אָנַרְטַל, סֵפֶל, סַל־הַמַּשָּׂאת Präsentirteller,

Подно́щикъ ז׳ נוֹשֵׂא הַמַּשָּׂאת Zuträger. -щица נ׳.

Подня́тіе ס׳ נְשִׂיאַת, הָרִים, הַעֲלוֹת, תְּנוּפָה das Aufheben. П. рукъ מַעַל־יָדַיִם, מַשָּׂאת־כַּפַּיִם.

Подня́ть см. Поднима́ть.

Подо см. Подъ.

Подоба́етъ פ״ס נָאוָה לְ־ פ״ס, —יָאֶתָה, —רָאוּי es geziemt.

Подо́биться פ״ח דָּמָה לְ־, הִדַּמָּה, —הִתְמַשֵּׁל, שָׁוָה ähnlich sein.

Подо́біе ס׳ דִּמְיוֹן, דְּמוּת Aehnlichkeit. [כְּ־

Подо́блачный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לָעָנָן (לַעֲבִים) von unter den Wolken. [ebenso.

Подо́бно ת״פ כַּדְּמוּת, כִּתְבָנִית, כְּמוֹ; כַּאֲשֶׁר ähnlich;

Подо́бный ת׳ דּוֹמֶה לְ־, כְּעֵרֶךְ, —כְּ־ähnlich.

Подобостра́стіе ס׳ הַכָּרַת־פָּנִים כַּמִּשְׁפָּט, מַשָּׂא פָּנִים, נְטוּת לֵב אַחֲרֵי־ Kriecherei. [נוֹטֶה אַחֲרֵי־ kriecherisch.

Подобостра́стный ת׳ נוֹשֵׂא (מַכִּיר) פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט,

Подобра́ть см. Подбира́ть.

Подогна́ть см. Подгоня́ть.

Подогрѣва́ть, -грѣ́ть פ״ו חִמֵּם, הֶחֱם מְעַט aufwärmen. -ся נפ׳ הִתְחַמֵּם, הֻחַם aufgewärmt werden.

Пододѣя́льникъ ז׳ סָדִין מִתַּחַת לַשְׂמִיכָה Laken zur

Подожда́ть см. Поджида́ть. [Bettdecke.

Подозва́ть см. Подзыва́ть. [verdächtig.

Подозри́тельный ת׳ מְלֵא מוֹקְשִׁים; *חָשׁוּד, *נֶחְשָׁד

Подозрѣва́ть פ״ו חָשׁוֹב כְּ־ עָוֹן, חָשׁוֹד verdacht haben. -ся נפ׳ הֻחְשַׁד in Verdacht stehen. [Verdacht.

Подозрѣ́ніе ס׳ מַחֲשֶׁבֶת עָוֹן כְּ־, רוּחַ־חֲשָׁד, *חֲשָׁד

Подо́й ז׳ תּוֹכֶן הֶחָלָב הַנִּמְצָה, מִין שְׁדֵי הַבְּהֵמָה Milchertrag.

Подо́йникъ ז׳ סֵפֶל הֶחָלָב, —צַלַּחַת, —נָאד Melkeimer.

Подо́йный ת׳ אֲשֶׁר לְמִין חָלָב Melk-. [אֶדֶן — סַף הַחַלּוֹן נ׳ -ница ז׳, -ницы

Подоко́нникъ מִפְתַּן — Fensterbrett. [Fenster.

Подоко́нный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַחַלּוֹן von unter dem

Подоко́ньe ס׳ תַּחְתִּית הַחַלּוֹן Raum unter dem Fenster.

Подо́ліе ס׳ רַגְלֵי־הָהָר, —מוֹרַד Fuß des Berges.

Подо́лъ ז׳ 1) שׁוּלֵי־בֶגֶד, שֹׁבֶל Saum eines Kleides. 2) см. Подо́ліе. [Besatz am Priesterkleide.

Подо́льникъ ז׳ שֹׁבֶל לְבֶגֶד הַשָּׂרַת, שׁוּלִים (לבגד הכהן)

Подольща́ться, -льсти́ться פ״ח נָטוּב לֵב, —לָקוֹחַ

הַחֲנֵף בַּחֲלַקּוֹת לְ־, בְּחֶלְקוֹת לֵב sich anschmeicheln.

Подолью см. Подли́ть. [häuslich, einfach.

Подома́шнему מִבְּלִי הִתְהַדֵּר, כְּאֹרַח אִישׁ בְּבֵיתוֹ ת׳ פ׳

Подо́нки (-ковъ) סִיגִים, שְׁמָרִים, מִשְׁקַע הַמַּשְׁקֶה ז׳ ר׳ סִגִּים Bodensatz. [hefig.

Подонный, -до́ночный מְלֵא שְׁמָרִים, —, עַל־שְׁמָרָיו ת׳

Подопле́ка אֶפֶדַת כְּתֹנֶת פ׳ Leinwandfutter. Это зна́етъ одна́ грудь да подопле́ка דָּבָר זֶה יָדַע רַק לִבִּי וּפִי־כְתָנְתִּי.

Подопру́ см. Подпере́ть.

Подопрѣва́ть, -прѣ́ть הִמַּק מִזֵּעָה פ״ע vom Schweiße wund werden.

Подопрѣ́лый נָמֵק מִזֵּעָה ת׳ vom Schweiße verdorben.

Подопрѣ́ть см. Подопрѣва́ть.

Подорва́ть (-рву́) см. Подрыва́ть.

Подоро́жная תְּעוּדַת־מַסָּע עַל־סוּסִים מִתָּא־ שת״נ הָרָצִים Paß zur Reise mit der Post.

Подоро́жный (1 ת׳ הַדֶּרֶךְ, —, הַמַּסָּע — Reise-. 2) אֲשֶׁר עַל־יַד דֶּרֶךְ am Wege liegend.

Подосла́нецъ (-нца) תָּר, מְרַגֵּל, צִיר שָׁלוּחַ חֶרֶשׁ ז׳ Kundschafter, Spion. [Abschicken eines Spions

Подосла́ніе מִשְׁלַחַת תָּרִים, מִשְׁלַחַת מְרַגְּלִים פ׳ das

Подосла́ть см. Подсыла́ть.

Подоспѣва́ть, -спѣ́ть הִקָּרֶה אֶל־, בּוֹא בְעִתּוֹ פ״ע בְּמוֹעֲדוֹ zur rechten Zeit kommen.

Подостла́ніе מַצָּע, רַפִּידָה, מִרְפָּד, מַרְבַּד, רִבּוּד פ׳

Подостла́ть см. Подстила́ть. [das Unterlegen.

Подоткну́ть см. Подтыка́ть.

Подотру́ см. Подтере́ть.

Подо́хлый נְבֵלָה, נוֹפֵל פֶּגֶר ת׳ crepirt.

Подо́хнуть נָפוֹל פֶּגֶר, מוֹת פ״ע crepiren.

Подо́шва (1 נ׳ כַּף־רֶגֶל, פֶּעֶם Fußsohle. 2) כַּן־נַעַל, כַּף־ —, שֹׁרֶשׁ־, רַגְלֵי־הָר, קִצְבֵי Fuß des Berges. 3) כַּף Schuhsohle. -до́швенный ת׳.

Подпада́ть, -па́сть (1 פ״ע נָפוֹל אֶל־תַּחַת hinunterfallen. 2) הִגִּיעַ בְּ־, הִלָּכֵד בְּ־ gerathen. II. подъ чью неми́лость — הָעֵר עָלָיו חֲמַת. [löthen.

Подпа́ивать, -па́ять דֶּבֶק בְּבְרִיל מִתַּחַת פ״ע unter-

Подпа́ивать, -пои́ть שַׁכֵּר, הִשְׁקָה לְשִׁכָּרוֹן פ״ע berauschen.

Подпа́йка דֶּבֶק בְּבְרִיל מִתַּחַת נ׳ Unterlöthung.

Подпа́костить הָרַע לְ־, הִתְעַב עֲלִילָה פ״ע verderben, schaden. [hinunterkriechen.

Подпа́лзывать, -полза́ть זָחוֹל אֶל־ (אֶל־תַּחַת) פ״ע

Подпа́ливать, -пали́ть, -пали́ть הַצַּת אֵשׁ בְּ־ פ״ע unterzünden. [הָקְטַר gedämpft werden.

Подпа́ривать, -па́рить הִקְטַר פ״ע dämpfen. -ся

Подпасть см. Подпада́ть.

Подпа́хивать, -пахи́ть, -пахну́ть נָעָה מְעַט פ״ע, —מֵאמֵא leicht abfegen.

Подпека́ть, -пе́чь קָלָה מְעַט בָּאֵשׁ מִתַּחַת פ״ע von unten braun backen.

Подпере́ть см. Подпира́ть.

Подпеча́тывать, -ча́тать חָתוֹם בַּחוֹתָם (1 פ״ע מִתַּחַת unterfiegeln. 2) הוֹסֵף לְהַדְפִּיס hinzudrucken.

Подпе́чекъ (-чка) מְאוּרַת־, תַּחְתִּית תַּנּוּר וְכִירַיִם ז׳ תַּנּוּר Raum unter dem Ofen.

Подпе́чь см. Подпека́ть.

Подпе́чье פ׳ см. Подпе́чекъ.

Подпива́ть, -пи́ть שָׁכוֹר, סָבֹא כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע —הִשְׁתַּכֵּר bisweilen trinken.

Подпи́ливать, -пили́ть גָּזוֹר מִתַּחַת בַּמַּשּׂוֹר פ״ע unterſägen. -ся הִכָּרֵת מִתַּחַת בַּמַּשּׂוֹר נפ׳ angeſägt werden. [ſägen.

Подпи́лка גְּזֹרֶת מִתַּחַת בַּמַּשּׂוֹר נ׳, —גֵּזֶר das Unter-

Подпи́локъ (-лка) מְגֵרָה קְטַנָּה ז׳ Feile. -лочный ת׳.

Подпира́льный (תּוֹמֵךְ, הֶעָשׂוּי לְמִשְׁעָן (לְמִסְעָד) ת׳ Stütz-. [-ся הִשָּׁעֵן, הִתְמַךְ פ״ח sich stützen.

Подпира́ть, -пере́ть תָּמוֹךְ, סָמוֹךְ פ״ע סָעוּד stützen.

Подписа́ніе חֲתֹם בִּכְתָב יָדוֹ פ׳ das Unterschreiben.

Подписа́ть см. Подпи́сывать.

Подпи́ска (1 נ׳ כְּתֹבֶת עֵרְכוֹן, עֵרְכוֹן בִּכְתָב, סַפַּר־ Unterschrift. 2) כְּתֹב יָדוֹ לְ־, מִפְקַד־ אָמָנָה, עֲרֻבָּה פְּקוּדֵי הַבָּאִים עַל־הַחֲתוּם, גְּדֻלּוֹת Unterzeichnung.

Подписно́й אֲשֶׁר לַבָּאִים עַל־הַחֲתוּם ת׳ Subscriptions-. [schreiber. -счица

Подпи́счикъ בָּא עַל־הַחֲתוּם, כּוֹתֵב יָדוֹ לְ־ ז׳ Unter-

Подписываніе см. Подписа́ніе.

Подписывать, -писа́ть עָתוֹב וְחָתוֹם בִּשְׁמוֹ פ״ע —קִיֵּם unterschreiben. -ся (1 נפעל הִכָּתֵב וְהֻחְתַּם בִּשְׁמוֹ פ״ח unterschrieben werden. 2) חָתוֹם בִּשְׁמוֹ sich unterschreiben. 3) קִבֵּל עָלָיו, כָּתוֹב יָדוֹ לְ־ abonniren.

По́дпись חוֹתֶם כְּתֹב יָדוֹ, כְּתֹבֶת־יָד נ׳ Unterschrift.

Подпи́щикъ см. Подпи́счикъ.

Подплата́ть, -ти́ть מִטְלִית, —מַטְלִית untergenähter

Подпла́чивать, -плата́ть, -плати́ть טָלָא מִתַּחַת פ״ע, נָתוֹן טָלִי (מַטְלִית) מִלְּמַטָּה einen Flick unternähen. -ся טָלֵא מִלְּמַטָּה נפ׳ unternäht werden.

Подпле́сть см. Подплета́ть. [גָּלוּז Betrüger.

Подплёта, -плета́ло מְחַבֵּל אָוֶן, מַצְמִיד מִרְמָה ז״נ

Подплета́ть, -плести́, -пле́сть פ״ע עָבַת מִלְמַטָּה, עָשָׂה מַחֲלָפָה—, שָׁרַג מִתַּחַת לְ־ נפ׳ -ся. unterflechten. הִתְעַבֵּת מִלְמַטָּה, הִשְׁתָּרֵג מִתַּחַת לְ־ untergeflochten werden.

Подплыва́ть, -плы́ть פ״ע 1) שׁוֹט—, שָׂחָה אֶל־תַּחַת hinunterschwimmen. 2) שׁוֹט וְקָרוֹב—, שָׂחָה וּבָא אֶל־ hinzuschwimmen.

Подпля́сывать, -пляса́ть פ״ע: П. подъ пѣніе подъ музыку רָקוֹד לְקוֹל שָׁרִים וְנוֹגְנִים חוֹל— nach der Musik tanzen.

Подпо́ить см. Подпа́ивать.

Подпользá́ть, -ползти́ см. Подпа́лзывать.

Подполко́вникъ מִשְׁנֶה שַׂר־הַגְּדוּד ז׳ Obristlieutenant. -вница אִשֶׁת מִשְׁנֶה שַׂר־הַגְּדוּד נ׳ Frau des Obristlieutenants.

Подпо́лье ס׳ מְעָרָה, מְחִלָּה, תַּחְתִּית קַרְקַע־הַבַּיִת Raum unter der Diele.

Подпо́льный ת׳ טָמוּן; אֲשֶׁר תַּחַת קַרְקַע־הַבַּיִת, סְתָרִים—von unter der Diele; geheim.

Подпо́ра (פ׳-пóрка) נ׳ אִמְנָה, מַשְׁעֵנָה, מַשְׁעֵן, מִשְׁעָן, מַטֵּה־עֹז Stütze.

Подпо́рный ת׳ מְאֻצָּב לְמַטֵּה־, עָשׂוּי לְמִסְעָד (לְמַשְׁעֵנָה) Stütze.

Подпоро́жье ס׳ תַּחְתִּית הָאֲשֵׁדָה Stelle unter einem Wasserfall.

Подпоро́ть см. Подпа́рывать.

Подпо́рочка ק׳ см. Подпо́ра.

Подпо́рочный см. Подпо́рный.

Подпору́чикъ מִשְׁנֶה שַׂר־הַמֵּאָה (מתור השלשה עשר) ז׳ Unterlieutenant. -чица אִשֶׁת מִשְׁנֶה שַׂר־מֵאָה נ׳ Frau eines U.

Подпо́чва נ׳ מַעֲבֵה־הָאֲדָמָה, תַּחְתִּית אַדְמַת הַזֶּרַע Untergrund.

Подпо́чвенный ת׳ אֲשֶׁר בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה im Untergrund liegend.

Подпоя́саніе ס׳ מַאֲזָר (אֵזוֹר) מָתְנַיִם Umgürtung.

Подпоя́сать см. Подпоя́сывать.

Подпоя́ска נ׳ חֲגוֹר, אֵזוֹר מָתְנַיִם Gürtel.

Подпоя́сываніе см. Подпоя́саніе.

Подпоя́сывать, -поя́сать פ״ע אָזַר, שִׁגֵּם מָתְנַיִם, חָלַצַיִם—, חָגַר umgürten. -ся נפ׳ שִׁגֵּם מָתְנָיו, הִתְאַזֵּר פ״ח, בָּדַק—, חָגַר sich umgürten. [ausbessern.

Подправля́ть, -пра́вить פ״ע חִזֵּק, תִּקֵּן, הֵיטִיב, תִּקֵּן Подпра́порщикъ מִשְׁנֶה שַׂר־הַמֵּאָה ז׳ Fahnenjunker. -щица אִשֶׁת מִשְׁנֶה שַׂר־הַמֵּאָה נ׳ Frau des Fahnenjunkers.

Подпру́га נ׳ חֲגוֹר, אֵזוֹר לְכַר־הַסּוּס Sattelgurt.

Подпру́живать, -пруди́ть פ״ע עָשָׂה שֶׁכֶר לַמַּיִם dämmen.

Подпру́живать, -пру́жить פ״ע אִמֵּץ חָגוֹר הַכָּר, שִׁגֵּם מָתְנֵי־הַסּוּס den Sattelgurt zuschnüren. [gurt.

Подпру́жный ת׳ אֲשֶׁר לָאֵזוֹר כַּר־הַסּוּס zum Sattel-

Подпрыгивать, -прыгнуть פ״ע דִּלֵּג, קִפֵּץ hinzuspringen.

Подпряга́ть, -пря́чь פ״ע רָתוֹם אֶל־ beispannen.

Подпу́нье ס׳ תַּחְתִּית הַשֹּׁרֶר unter dem Nabel.

Подпуска́ть, -пусти́ть פ״ע 1) הָבֵא אֶל־תַּחַת hinunterlassen. 2) הִנַּח לָבֹא (לָגֶשֶׁת) אֶל־ hinzulassen. -ся נפ׳ 1) הוּבָא אֶל־תַּחַת hinuntergebracht werden. 2) הֻרְשָׁה לָגֶשֶׁת, הֻנְּתַן לָבֹא zugelassen werden.

По́дпускъ ז׳ רְשִׁיוֹן לָבֹא (לָגֶשֶׁת) אֶל־ das Heranlassen.

Подпусти́ть см. Подпуска́ть.

Подпуша́ть, -пи́ть פ״ע נָתוֹן עוֹר־שֵׂעָר תַּחַת, רָפַד— mit Pelzwerk futtern. -ся נפ׳ רָפוּד בְּעוֹר־שֵׂעָר mit P. gefuttert werden. [mit Pelzwerk.

Подпу́шка נ׳ מִרְפַּד עוֹר־שֵׂעָר, מַצָּע— das Futtern

Подпѣва́ть, -пѣ́ть פ״ע שִׁיר, זַמֵּר עִם— mitsingen.

Подра́внивать, -равня́ть פ״ע יִשֵּׁר, שִׁוָּה מִלְמַטָּה, הֵישֵׁר, מִתַּחַת— gleich machen. -ся נפ׳ שֻׁוָּה מִלְמַטָּה, הֻשְׁוָה— gleichgemacht werden.

Подрадѣ́ть פ״ע 1) עָשָׂה לְמַעַן־ zu Gefallen thun. 2) נָתוֹן מִכְשׁוֹל לִפְנֵי־, הִכְשִׁיל Schaden zufügen.

Подража́ніе ס׳ עֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂה, לֶכֶת בְּחֻקּוֹת־ Nachahmung. -льница נ׳ מְחַקָּה כַּקּוֹף* Nachahmer.

Подража́тель ז׳ עוֹשֶׂה כְּמַעֲשֵׂה—, הוֹלֵךְ בְּחֻקּוֹת־

Подража́тельный ת׳ מִתְדַּמֶּה, בְּדֶרֶךְ דְּמִיּוֹן, אָחוּז דֶּרֶךְ־, בְּחֻקּוֹת־; מְחַקָּה כַּקּוֹף* nachahmend. nachahmen.

Подража́ть פ״ע (кому, чему) עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂה, הָלוֹךְ nachahmen.

Подра́жнивать, -дразни́ть פ״ע הִרְעִם, כָּעַס, הִכְעִיס, הֵמַר לְ־ bisweilen necken, reizen.

Подраздѣле́ніе ס׳ פְּלֻגַּת חֶלְקֵי הַ־ Unterabtheilung.

Подраздѣля́ть, -ли́ть פ״ע פִּלֵּג הַחֲלָקִים, חִלֵּק פְּלֻגּוֹת לְפְלֻגּוֹת wieder eintheilen. -ся נפ׳ הֻחַלַּק חֶלְקֵי הַ־ לְפְלֻגּוֹת wieder getheilt werden.

Подразни́ть см. Подра́жнивать.

Подразумѣва́ть פ״ע בָּלוּל בְּדִבְרָיו, רָזוּם—, חָשׁוּב אֶל־ darunter verstehen. -ся נפ״ל הֻסְפַּח, הֻחְשַׁב בְּמִסְפַּר עַל־הַנָּקוּב בְּשֵׁם darunter verstanden werden.

Подраста́ніе ס׳ עֲלוֹת צֶמַח das Heranwachsen.

Подраста́ть, -рости́ פ״ע שָׁגָה, צָמוֹחַ, עָלָה, הָלוֹךְ וְגָדֵל heranwachsen.

Подра́ть см. Подира́ть.

Подребёрный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת הַצְּלָעוֹת von unter den Rippen.

Подребёрье ס׳ תַּחְתִּית הַצְּלָעוֹת (בבשר החי) Stelle unter den Rippen

Подрема́ть פ״ע נוּם מְעַט, הִרְדַּם— etwas schlummern.

Подризникъ כְּנַף מִתַּחַת לְמְעִיל הַשָּׂרַת ז׳ Unterrock des Priesters.

Подробно בַּד לְבַד, מִבְּלִי עֹבֵר דָּבָר, דָּבָר דָּבָר לְבַדּוֹ ת״פ, בִּפְרָטוּת* ausführlich.

Подробность פְּרָטוּת, פְּרָשַׁת דָּבָר וְעִנְיָן נ׳ Umständlichkeit. [ausführlich.

Подробный מְפֹרָשׁ לְאַחַד אֶחָד, מְבֹאָר דָּבָר דָּבָר ת׳

Подровнять см. Подравнивать.

Подрогнуть,-дрожать חָרוֹד לִרְגָעִים פ״ע aufzittern.

Подрастать, -рости см. Подрастать.

Подростокъ (-тка) בָּא בַּאֲנָשִׁים, מְגֻדָּל בִּנְעוּרָיו ז׳ heranwachsender Mensch.

Подрость יוֹנֵק, חֹטֶר מִגֶּזַע, נֵצֶר מִשֹּׁרֶשׁ ז׳ Wurzelsprosse.

Подрость, -рости см. Подрастать. [

Подрубать, -бить 1) פ״ע גָּדוֹעַ מִלְּמַטָּה, קָצוּב מִתַּחַת, גָּזוֹר — von unten anhauen. 2) עָשָׂה שָׂפָה תַּחַת־־ unten absäumen. -ся נפעל הִכָּרֵת מִתַּחַת, הִגָּדַע מִלְּמַטָּה abgehaut, abgesäumt werden. [unten.

Подрубка קָצוּב מִתַּחַת נ׳, —קָצָב das Behauen von

Подрубъ קָצָב, מְקוֹם הַגֵּזֶר ז׳ von unten angehauene

Подруга חֲבֶרֶת, רֵעוּת, רֵעָה נ׳ Freundin. [Stelle.

Подружить קָרַב לֵב אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ פ״ע befreunden. -ся (שופ׳ יד, כ) רֵעָה לוֹ, הִתְרוֹעֵעַ פ״ח sich befreunden.

Подружка, -друженька см. Подруга.

Подрукавный אֲשֶׁר תַּחַת יָדוֹת בֶּגֶד ת׳ von unter den Aermeln.

Подрумянивать -румянить הָאֲדִם מְעַט פ״ע, קְרוֹעַ בַּפּוּדְ, הַעֲטָה אֹדֶם roth färben. -ся פ״ח עָטָה אֹדֶם, הִתְאַדֵּם; קְרוֹעַ בַּפּוּדְ פָּנָיו sich roth schminken. [

Подручникъ מְשֻׁנֶה, עוֹמֵד תַּחַת יַד־־ ז׳ Untergebener.

Подручно בִּמְרֻחָב, בְּרֻחָבָה ת״פ bequem.

Подручный 1) ת׳ סָר אֶל־־מִשְׁמַעַת untergeben. II. край его יָדוֹ אָרֹן מְמֻשֶׁלֶת, טוֹב, נָקֵל, לֹא־כָבֵד 2) bequem; zur Hand.

Подрывать, -рыть חָפוֹר מִתַּחַת פ״ע, חָתוֹר, כָּרָה — untergraben. -ся 1) נפ׳ הֻחְפַּר מִתַּחַת, מֻחְתָּרֶת untergraben werden. 2) פ״ח (подъ кого) כָּרָה עַל־רֵעֵהוּ, חָפוֹר לְנַפְשׁ־־ (איוב יח, ג), הִכּוֹר לְ־ Einem zu schaden suchen.

Подрывать, Подорвать 1) פ״ע פּוֹצֵץ, נִפֵּץ in die Luft sprengen. 2) הִכָּה נֶזֶק, הִכָּה גְּבוּל, קָרוֹעַ מַעַל־־ לְ־ Schaden zufügen. -ся פ״ח הִתְפּוֹצֵץ zerplatzen.

Подрывной מַפִּיץ בְּרַעַם וָרַעַשׁ ת׳ Sprenge-.

Подрывъ 1) נַפָּץ בְּרַעַם וָרַעַשׁ ז׳ Sprengung. 2) נֶזֶק, הִכּוּת גְּבוּל Schaden.

Подрытіе מִכְרֶה מִתַּחַת ס׳, —חָפֹר das Untergraben.

Подрыть см. Подрывать.

Подрыхлить הָרַדְ, טוֹגֵג (פעל הארץ) פ״ע lockr machen.

Подрѣзаніе כְּרוּת מִתַּחַת ס׳, —גְּזֵרָה das Beschneiden

Подрѣзать см. Подрѣзывать. [von unten.

Подрѣзка נ׳ см. Подрѣзаніе. [schnitten.

Подрѣзной כְּרוּת מִתַּחְתָּיו ת׳, —גְּזֵרָה von unten be-

Подрѣзъ גְּזֵרָה, מְקוֹם הַגֵּזֶר ז׳ unten beschnittene Stelle.

Подрѣзывать, -рѣзать פ״ע כָּרוֹת מִתַּחַת, —גָּזוֹר, קָצוֹר beschneiden. II. кому крылья נִדַּע כַּנָּפָיו — הִכָּרֵת מִלְּמַטָּה נפ׳ -ся. הִכָּנֵעַ גְּאוֹן, כָּרוֹת — beschnitten werden.

Подрѣзь 1) נ׳ מְגֻזֶּרֶת בָּעוֹר Einschnitt. 2) מוֹטַת בַּרְזֶל מִתַּחַת לְעֶגְלַת־חֹרֶף eiserne Schiene unter dem Schlitten. [Unterlatte.

Подрѣшётина קוֹרָה מִתַּחַת לַשְׂכָבָה בְּסִפּוּן גַּג נ׳

Подрягивать,-дрягать פ״ע מָלוֹל בְּרַגְלָיו, —הִתְחַלְחֵל, הִתְנַדְנֵד

Подрядить см. Подряжать. [zucken.

Подрядный אֲשֶׁר לַעֲרֻכַּת־־עֲבוֹדָה ת׳ —*הַקְבָּלָנוּת Lieferungs-. [-рядческій ת׳.

Подрядчикъ עוֹרֵב עֲרֻכַּת־עֲבוֹדָה ז׳ *קַבְּלָן Lieferant.

Подрядъ עֲרֻכַּת־עֲבוֹדָה ז׳ *קַבְּלָנוּת Lieferung.

Подрядъ אִישׁ אַחֲרֵי־רֵעֵהוּ, זֶה אַחַר־־זֶה ת״פ סְדָרִים nach einander.

Подряжаніе *קַבְּלָנוּת, עֲרֻכַּת־עֲבוֹדָה ס׳ Unternahme.

Подряжать, -рядить פ״ע הִתְנָה עֲרֻכַּת־־עֲבוֹדָה עִם־ -ся פ״ח עָרוֹב עֲרֻכַּת־עֲבוֹדָה, קַבֵּל עָלָיו מְלָאכָה eine Lieferung bestellen. eine Lieferung übernehmen.

Подрясникъ אַפֻּדַּת הַכֹּהֲנִים ז׳ Leibrock des Priesters.

Подсада 1) נ׳ מַאֲרָב, חֵיל הָאוֹרְבִים Hinterhalt. 2) ז׳ מְרַגֵּל, תֵּר, אוֹרֵב Spion.

Подсадить см. Подсаживать.

Подсадный שָׁתוּל, נָטוּעַ ת׳ nachgepflanzt. [Baum.

Подсадокъ (-дка) שָׁתִיל, נִטְיַע ז׳ nachgepflanzter

Подсаживать, -садить פ״ע 1) עָזוֹר, הָרֵם וְהוֹשֵׁב עַל־־ לַעֲלוֹת אֶל־־מְקוֹם הַשֶּׁבֶת zum Sitz hinaufhelfen. 2) הָכֵן מַאֲרָב, שׂוּם אֹרֶב einen Hinterhalt stellen. 3) שָׁתוֹל אֶל־־, —נָטוּעַ nachpflanzen. -ся נפ׳.

Подсаленіе מִשְׁחָה בְּחֵלֶב ס׳ Bestreichung mit Fett.

Подсаливать, -салить פ״ע מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב bestreichen mit Fett. -ся נפ׳.

Подсаливать, -солить 1) פ״ע (что) מָלוֹחַ בַּמֶּלַח, הוֹסֵף מֶלַח עַל־־ zusalzen. 2) (кому) עָשָׂה רָעָה לְ־־, —*הִקְדַּח תַּכְשִׁיל Schaden verursachen.

Подсалка נ׳ см. Подсаливаніе

Подса́локъ (-лка) ז׳ מְגֵרַת הַמְּרוּט Flattfeile.
Подса́сывать, -сосáть פ״ע מָשׁוֹךְ אֵלָיו, גָּרוֹר, — hinunterziehen. -ся פ״ח הִמָּשֵׁךְ אַחֲרֵי־ hinuntergetrieben werden.
Подса́чивать, -сочи́ть פ״ע הוֹצָא, מְצוּה עָסִים מֵעֵין [הַגֶּפֶן] abzapfen (Saft vom Baume).
Подсви́стывать, -свиста́ть, -свисну́ть פ״ע שָׁרוֹק, לְקוֹל, — צִפְצֵף zupfeifen.
Подсве́тить (-свечу́) פ״ע הָאֵר מִתַּחַת לַ־ von unten beleuchten.
Подсве́чникъ ז׳ מְנוֹרָה Leuchter.
Подсве́чный ת׳ אֲשֶׁר לַמְּנוֹרָה, הַמְּנוֹרָה — Leuchter-.
Подсижи́вать, -сидéть פ״ע (кого) יָשׁוּב לְמוֹ־אֵרֶב, אָרוֹב לְ־ auflauern.
Подска́бливать, -скобли́ть פ״ע גָּרַד, — מְהָה ausschaben, radiren.
Подска́зчикъ ז׳ מַגִּיד בַּלָּאט לְ־ Vorsager.
Подска́зывать, -сказáть פ״ע גִּלָּה אֶת־, הִגִּיד בַּלָּאט הָפַךְ בַּסֵּתֶר מַעֲנֶה לְ־, אָזֶן־ vorsagen, zuflüstern.
Подска́кивать, -скакáть פ״ע קִפֵּץ וּמָהַר, דִּלֵּג וְבוֹא, קִפֵּץ אֶל־תַּחַת־; דּוּץ אֶל־ אֶל־, — דִּלֵּג heran-, hin-
Подскобли́ть см. Подска́бливать. [unterspringen.
Подскокну́ть см. Подска́кивать.
Подско́къ ז׳ דְּהָרָה Sprung.
Подскочи́ть см. Подска́кивать.
Подскре́бывать, -скребáть, -скре́сть פ״ע גָּרַד מְעַט, הַקְצָה, — גָּרַד — abkratzen.
Подсла́щивать, -слащáть, -сласти́ть פ״ע הַמְתֵּק מְעַט versüßen. -ся נפ׳ הָמְתַּק מְעַט versüßt werden.
Подслу́га נ׳ חֶסֶד, טוֹב, גְּמוּל לְטוֹבָה Dienstverweisung.
Подслу́живать, -служи́ть פ״ע עָשָׂה, גְּמוֹל טוֹב לְ־ eine Gefälligkeit erweisen. -ся פ״ח (къ кому) בִּקֵּשׁ בַּעֲבוּרָתוֹ אַהֲבַת אִישׁ, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich einschmeicheln. [dienstfertig.
Подслу́жливый ת׳ נָכוֹן לְשָׁרֵת, מִתְרַפֵּס לִפְנֵי־גְדוֹלִים
Подслу́шиваніе ס׳ מִשְׁמַע דָּבָר בַּסֵּתֶר das Behorchen.
Подслу́шивать, -слу́шать פ״ע הִקְשִׁיב וְשָׁמוֹעַ בַּסֵּתֶר, אָרוֹב לְדִבְרֵי־ behorchen.
Подслу́шникъ, -слу́шиватель ז׳ שׁוֹמֵעַ בַּמֵּאֹרֶב, מַטֶּה אָזְנוֹ אַחֲרֵי־דֶלֶת רֵעֵהוּ, דָּבָר Behorcher.
Подслѣпова́тый ת׳ בַּעַל עֵינַיִם כֵּהוֹת schwachsichtig.
Подсма́триваніе ס׳ מַאֹרָב, אֹרֶב, אֹרֶב, מַאֹרָב das Belauschen.
Подсма́тривать, -смотрéть פ״ע הִשְׁגִּיחַ מִכִּסֵּתְרִים, אָרוֹב לְ־, אֶל־ belauschen. -ся נפעל הִגָּלָה לְעַיִן אוֹרֵב aufgelauert werden.
Подсмо́тръ ז׳ см. Подсма́триваніе.
Подсмѣ́ивать, -смѣя́ть, -ся צָחוֹק עַל־, לָעוּג לְ־ פ״ע בְּסֵתֶר bespotten.
Подснѣ́жный ת׳ אֲשֶׁר מִתַּחַת לַשֶּׁלֶג von unter dem Schnee.
Подсо́ба נ׳ עֶזְרָה, מִשְׁעָן Hilfe.
Подсобля́ть, -соби́ть פ״ע (кому) חִזֵּק יְדֵי־, עָזוֹר לְ־ helfen.
Подсо́вывать, -совáть, -су́нуть פ״ע (подъ что) תָּקוֹעַ אֶל־יַד, תָּקוּעַ אֶל־תַּחַת, — טָמוֹן; (кому) hinunter-, zuschieben. -ся נפ׳ הִתְקַע אֶל־תַּחַת unterge-
Подсоли́ть см. Подса́ливать. [schoben werden.
Подсо́лнечная ש״נ תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ, אֶרֶץ, תֵּבֵל Erd-
Подсо́лнечникъ ז׳ מִין פֶּרַח Sonnenblume.
Подсосáть см. Подса́сывать.
Подсо́хлый ת׳ יָבֵשׁ מְעַט vertrocknet.
Подсо́хнуть см. Подсыхáть.
Подсочи́ть см. Подса́чивать.
Подспа́ривать, -спо́рить 1) הוֹסִיף, — סָפוּחַ אֶל־ פ״ע hinzumengen. 2) עָזוֹר לְ־, סָמוֹךְ, תָּמוֹךְ פ״ע helfen, beistehen. -ся נפ׳ הִסָּפֵחַ אֶל־ zugemengt werden.
Подспо́рье ס׳ מִשְׁעָן, עֵזֶר, מָעוֹז, מִשְׁעָנָה Ersatzmittel; Hilfe.
Подстáвить см. Подставля́ть.
Подстáвка נ׳ 1) מַטֶּה־עֹז, מִשְׁעָן Untersatz, Stütze. 2) כַּן־הַמַּיִתָּרִים לַגְּבֶל Geigensteg. 3) см. Подставле́ніе. [stellen.
Подставле́ніе ס׳ הָכִין תַּחַת, — שִׂים das Unter-
Подставля́ть, -стáвить פ״ע הִצִּיב, שׂוּם תַּחַת, — תָּמוֹךְ, סָעוּד unterstellen. II. кому ногу נָתוֹן מִכְשׁוֹל הָאָב, הוּשַׂם תַּחַת־־נפ׳ -ся. עָקוֹב, הִכְשֵׁל אֶת־, לִפְנֵי־־ untergestellt werden.
Подставно́й ת׳ נָצָב, מוּכָן, עָרוּךְ vorräthig. -ныя ло́шади סוּסִים מוּכָנִים vorräthige Pferde. Подставны́е свидѣ́тели עֵדֵי־שֶׁקֶר erkaufte Zeugen.
Подстáвочка ק׳ см. Подстáвка. [—עָשׂוּי Stütz-.
Подстáвочный ת׳ עוֹמֵד לְמִשְׁעָן, נִצָּב לְמַטֶּה־עֹז,
Подстáроста ז׳ מִשְׁנֵה זְקַן־הָעֵדָה Untervogt.
Подстёга נ׳ (המ׳) אִשַּׁת־־זִמָּה liederliches Frauenzimmer. [בְּתֶפֶר מִתַּחַת unterfteppen. -ся נפ׳.
Подстёгивать, -стегáть פ״ע חִבֵּר, תָּפוּר אֶל־תַּחַת
Подстегну́ть פ״ע נָגוּשׁ בַּשּׁוֹט mit der Peitsche antreiben. [Auflauern
Подстерегáніе, -стережéніе ס׳ אֹרֶב, מַאֹרָב das
Подстерегáть, -стерéчь פ״ע אָרוֹב לְ־, צָפָה, — צָפָה, — (תהלים) קָנָה אֶת־־ (לְ־), (ירמיה ה, ו) שָׁקוּד עַל־, שׁוּר (נו, ז; קיט, צה), — שָׁמוֹר עָקְבֵי־ auflauern.
Подстила́ть, Подостла́ть פ״ע הִצִּיעַ תַּחַת, — רִבֵּד, רָבוּד unterlegen. -ся נפ׳ הֻצַּע תַּחַת untergelegt werden.
Подсти́лка נ׳ מַרְבָּד תַּחַת, הַצִּיעַ, — מַצָּע Unterlage.

Подстилочный עָשׂוּי לְמַצָּע, מַצָּע — zum Unterlegen. [рега́ть.

Подстора́живать, Подсторожи́ть см. Подсте-

Подстра́ивать, -стро́ить 1) פ״י בָּנָה מִתַּחַת לְ״ unterbauen. 2) הִשְׁוָה עִם־קוֹל־, עָרוֹךְ לְקוֹל־ stimmen nach... [ter der Seite (im Buche).

Подстрани́чный אֲשֶׁר תַּחַת לוּחַ הַסֵּפֶר ת׳ von un-

Подстрека́ло זר״ע см. Подстрека́тель.

Подстрека́ніе הַסָּתָה, מְדוּחִים; הַסָּתָה, הָעִיר מ׳ das Aufhetzen.

Подстрека́тель מְאַזֵּר, מְדִיחַ; מַסִּית, מְעוֹרֵר, מֵעִיר ז׳ — זְקוּת Aufhetzer.

Подстрека́тельный הַמַּסִּית — הַמְעוֹרֵר לְ־ ת׳ auf-

Подстрека́тельство см. Подстека́ніе. [hetzend.

Подстрека́ть, -стрекну́ть הַחֲרָה, עוֹרֵר, הֵעִיר פ״י אוֹר זְקוּת — הָסִת aufhetzen.

Подстрига́ть, -стри́чь גָּזוּז מִתַּחַת פ״י, כָּרוֹת מִלְּמַטָּה beschneiden. -ся 1) הָגֵז מִתַּחַת נפ׳ הָכְרַת־ abgeschnitten werden. 2) גָּזוּז פְּאַת־שְׂעָרוֹ ת״ח sich die Haare beschneiden. [der Zeile befindlich.

Подстро́чный אֲשֶׁר מִתַּחַת לְשׁוֹרַת הַמִּלִּים ת׳ unter

Подстрѣ́ливать, -стрѣли́ть יָרָה זִקִּים עַל־ פ״י הִפְצִיעַ מִזִּקִּי כְלֵי־ נפ׳ פֶּלַח בְּחִצָּיו אֶת־ מָוֶת beschießen. -ся geschossen werden. [wunde.

Подстрѣ́лъ פְּצִיעַ — מַחַץ מִזִּקִּי כְלֵי־מָוֶת ז׳ Schuß-

Подступа́ть, -ступи́ть קָרוֹב — נִגּוּשׁ אֶל־ פ״ע heranreten. [werden.

Подстыва́ть, -сти́ть הִתְקָרֵר, הָפוּךְ קַר פ״ע *kalt

Подсты́лый אֲשֶׁר נָפוּג חֲמוֹ, אֲשֶׁר הָפַךְ קַר ת׳ abge-

Подстыть см. Подстыва́ть. [kühlt.

Подсуди́мость מַעֲמַד אִישׁ נִשְׁפָּט, תּוֹר עָתִיד לָדִין ז׳ das Stehen unter Gericht.

Подсуди́мый נִשְׁפָּט, צָפוּי אֲלֵי־מִשְׁפָּט, עָתִיד לָדִין ת׳

Подсу́дность см. Подсуди́мость. [angeklagt.

Подсу́дный см. Подсуди́мый.

Подсу́мокъ (-мка) יַלְקוּט, צִקְלוֹן אִישׁ הַצָּבָא ז׳ הַזִּקִּים Patrontasche. -мочный ת׳

Подсу́нуть см. Подсо́вывать. [כָּחוֹל schwärzen.

Подсурмля́ть, -сурми́ть קָרוּעַ בַּפּוּךְ מְעַט פ״י,

Подсусѣ́живаться, -сусѣ́диться יָשׁוֹב אֶל־יַד פ״ח, יָשׁוֹב לִימִין — בַּקֵּשׁ קִרְבַת־אִישׁ בְּחֶלְקוֹת sich neben Einem setzen; sich als Nachbar aufdrängen. [trocknen.

Подсу́шивать, -суши́ть יַבֵּשׁ מְעַט פ״י ein wenig

Подсыла́ть Подосла́ть שָׁלוֹחַ חֶרֶשׁ פ״י, שָׁלוֹחַ בְּלָאט (בַּסֵּתֶר) heimlich zuschicken. [Zuschicken.

Подсы́лка מִשְׁלוֹחַ בַּסֵּתֶר, מִשְׁלַח־חֶרֶשׁ נ׳ heimliches

Подсы́лъ 1) דָּבָר שָׁלוּחַ בַּסֵּתֶר ז׳ heimlich Zugeschicktes. 2) см. Подсы́лка. [zugeschickt.

Подсы́льный שָׁלוּחַ חֶרֶשׁ, נִשְׁלָח בַּסֵּתֶר ת׳ heimlich

Подсы́льщикъ שׁוֹלֵחַ חֶרֶשׁ (בַּסֵּתֶר) ז׳ Einer, der heimlich zuschickt. -щица הוֹסֵף לְזָרוֹת ג׳ zuschütten.

Подсыпа́ть, -сы́пать, -сыпну́ть שָׁפוֹךְ לִפְנֵי־ פ״י; זָרוֹת, — שָׁפַךְ לִפְנֵי־ נ׳ das Zuschütten.

По́дсыпь אֶל־ נ׳ (הַמְּזֹרָה) דָּבָר הַנִּשְׁפָּךְ das Hinzugeschüttete.

Подсырѣ́ть הִמְלֵא לַח — רָטוֹב מִתַּחַת פ״ע feucht

Подсытити см. Подсы́чивать. [werden.

Подсыха́ть, -со́хнуть יָבוֹשׁ מְעַט פ״ע trocken werden.

Подсычéніе בְּלִיל מֵי־דְבַשׁ, הַמְתִּיק בְּמֵי־דְבַשׁ מ׳ Versüßung. [יָצוּק מֵי־דְבַשׁ אֶל־ דְבַשׁ versüßen.

Подсы́чивать, -сыча́ть, -сыти́ть הַמְתֵּק בְּמֵי־ פ״י

Подсѣва́ть, -сѣ́ять זָרוֹעַ עוֹד, הוֹסֵף לִזְרֹעַ אֶל־ פ״י nachsäen.

Подсѣ́вка זֶרַע שֵׁנִי, מִזְרָע נוֹסָף ז׳, -ג׳ Nachsaat.

Подсѣда́ть, -сѣ́сть יָשׁוֹב אֶל־ פ״ע, לָקוֹחַ מוֹשְׁבוֹ אֵצֶל — sich hinbeisetzen. [gurt.

Подсѣдѣ́льникъ אֲזוֹר לְכַר־הַסּוּס ז׳, חֲגוֹר — Sattel-

Подсѣдѣ́льный אֲשֶׁר תַּחַת כַּר־הַסּוּס ת׳ von unter dem Sattel. -сѣдѣ́льная ло́шадь סוּס מוּכָן לְרֹכֵב סוּס הָרְכִיבָה Sattelpferd.

Подсѣка́ніе כְּרֹת מִתַּחַת מ׳, — גְּדֵעַ das Behauen.

Подсѣка́ть, -сѣ́чь כָּרוֹת מִתַּחַת פ״י (עתיד -сѣку́) הִכְרַת מִתַּחַת נפעל, — גְּדֵעַ behauen von unten. -ся הִגָּדֵעַ — behauen werden.

Подсѣ́сть см. Подсѣда́ть. [

Подсѣ́чь см. Подсѣка́ть.

Подсѣ́яніе см. Подсѣ́вка.

Подсѣ́ять см. Подсѣва́ть. [der.

Подтака́ла עוֹנֶה לְכָל־דָּבָר אָמֵן ז״נ Bejaher, Jabru-

Подта́кивать, Подтака́ть, -такну́ть אָמוֹר הֵן פ״י עָנָה אָמֵן לְ־, הִרְצָה לְכָל־דָּבָר, עָנָה: כֵּן, הֵן ja sagen.

Подта́лкивать, -толка́ть, -толкну́ть 1) דָּחָה פ״י, אֶל־תַּחַת, — דָּחוֹף hinunterstoßen. 2) דָּחוֹק הָלְאָה, הָדוֹף — נָגוּשׁ, הַכְהֵל stoßend antreiben. 3) דָּחוֹף רֵעֵהוּ לְאוֹת durch einen Stoß ein Zeichen geben.

Подта́лкивать, -толо́чь הוֹסֵף, כָּתוֹת עוֹד פ״י לְהָדֵק — hinzustoßen

Подта́пливать, -топи́ть הִשִּׁיק, הִבְעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר פ״י beheizen. -ся הֻשַּׁק נפ׳ beheizt werden.

Подта́скивать, -таска́ть, -тащи́ть סָחוֹב אֶל־ פ״י תַּחַת hinunterschleppen. -ся נפ׳.

Подта́чивать, -точа́ть תִּקֵּר מִתַּחַת לְ־ פ״י aufstoppen.

-ся' נפ' הִתְפַּר מִתַּחַת angeftepft werden.

Подта́чивать, -точи́ть פ״ע 1) שָׁנוֹן —, חִדֵּד מְעַט, זִכְּלָה, לָחוֹךְ, אָכוֹל, כִּלָּה benagen. 2) zuschärfen.

Подтащи́ть см. Подта́скивать.

Подтверди́тельный מְמַלֵּא —, מַקִּים דָּבָר ת׳ bejahend, bekräftigend. II. указъ חֹק וְלֹא יַעֲבֹר דָּבָר, וְלֹא יָשׁוּב.

Подтвержда́ть, -твердить פ״ע חָתוֹם —, קַיֵּם דָּבָר, מַלֵּא — bestätigen, bekräftigen. II. кому́ что שִׁגֵּן לְ־, צִוָּה עַל־ בְּחִזְקַת הַיָּד. -ся' נפ' הוּקַם, קָיוֹם, הָאֻמַּן bestätigt werden.

Подтвержде́ніе ס׳ עֵד, עֵדוּת, שָׁהֵד Bestätigung.

Подтека́ть, -тече́ть פ״ע 1) נָזוֹל אֶל־תַּחַת hinunterfließen. 2) הָאֲדַם מִדָּם, אָדוֹם mit Blut unterlaufen. Глазъ подтёкъ הָעַיִן הָאֲדוּם מִדָּם.

Подтёкъ (מדם) ז׳ הַכְלִילוּת עֵינַיִם Blutunterlaufung.

Подтере́ть см. Подтира́ть.

Подтёсывать, -теса́ть פ״ע הַקְצָה —, הִקְצַע מִתַּחַת von unten behauen. -ся' נפ' הָקְצַע מִתַּחַת von unten behauen werden.

Подте́чь см. Подтека́ть.

Подти́брить (הס׳) פ״ע שׁוֹם בְּכֶלְיָו, גָּנוֹב wegftehlen.

Подтира́ть, -тере́ть פ״ע נַקָּה, מָחָה עַד־יִבֹּשֶׁת abwischen. -ся' נפ' הִנָּקָה, הִמָּחָה ſich abwischen.

Подти́скивать, -ти́скать פ״ע לָחוּץ אֶל־תַּחַת, דָּחוּק —, דָּחָה —, הָעֵק — hinunterpreſſen. -ся' נפ' 1) הִדָּחָה —, הִלָּחֵץ אֶל־תַּחַת hinuntergepreßt werden. 2) בָּקוּעַ אֶל־תַּחַת פ״ח ſich hinunterdrängen.

Подто́къ דֶּלֶף אֶל־תַּחַת ז׳ das Hinunterfließen.

Подтолкну́ть см. Подта́лкивать.

Подтопи́ть см. Подта́пливать.

Подто́пка (שבת לה:) *גַּבְרָא, שְׁבָבִים לְבַעֵר אֵשׁ, הַמְסַיְּעִים נ׳ Späne zum Anheizen.

Подтопля́ть см. Подта́пливать.

Подточи́ть см. Подта́чивать.

Подтра́вливать, -трави́ть פ״ע 1) עוֹרֵר, הִחֲרִיד, הִבְעִית hetzen, jagen. 2) שִׁלַּח מְדָנִים, חִרְחֵר רִיב aufhetzen.

Подтру́нивать, -трени́ть פ״ע (надъ кѣмъ) הָתַל, הִתְעוֹלֵל־, בִּ־, הִתְעַנֵּג עַל־, הִתְקַלֵּס ſich luſtig machen über Jemand. -ся' נפ'. [hinunterſtopfen.

Подтыка́ть, -ты́кать פ״ע תָּקוּעַ אֶל־תַּחַת, לָחוּץ —

Подтя́гиваніе ס׳ מָשֹׁךְ, מָתֹחַ das Heranziehen.

Подтя́гивать, -тяга́ть, -тяну́ть פ״ע 1) מָשׁוֹךְ מְעַט, מָעַט, סָחוֹב — heranziehen. 2) הִלְוָה לְקוֹל, זָמַר עִם־ שִׁיר mitſingen. -ся 1) הִמָּשֵׁךְ אֶל־תַּחַת נפ׳ — hinuntergezogen werden. 2) חָזַק מָתְנָיו פ״ח אֵזוֹר — ſich feſtſchnüren.

Подтя́жка אֶחָת כִּתְפוֹת הַמִּכְנָסַיִם נ׳ Tragband.

Подтя́пать, -тя́пнуть פ״ע (הס׳) שׁוֹם בְּכֶלְיָו, גָּנוֹב weggeſtohlen.

Подува́ть, -ду́ть פ״ע נָשׁוֹב, נָפוּחַ blaſen.

Подуди́ть см. Дуди́ть.

Подума́ть הוּגַעַ בְּלִבּוֹ פ״ע תּוּר — denken, überlegen.

Подумы́вать חָשׁוּב לְרַגְעִים עַל־ פ״ע öfters nachdenken.

Подурацки בְּכֶסֶל ת״פ בְּדַרְכֶּךָ אֱוִילִי dumm, wie ein Narr.

Подура́чить הִתְעוֹלֵל —, הִתַּל בְּ־ פ״ע zum Narren haben. -ся פ״ח הִתְהוֹלֵל מְעַט muthwillig ſein.

Подури́ть הִתְהוֹלֵל כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע, הִתַּל, צָחַק — Spaß machen.

Подурне́лый נִמְאָס, מְשֻׁנֶּה פָּנָיו לְרַע ת׳ häßlich geworden.

Подурне́ть הָלוֹךְ וָרַע בְּמַרְאֶה פ״ע שָׁנָה פָּנָיו, הִמָּאֵס, לְרַע häßlich werden.

Подусти́тель הוֹלֵךְ רָכִיל, מַפִּיחַ כּוֹבְבִים, מְדַיֵּחַ, מְסִיתַ ז׳ Ohrenbläſer, Aufhetzer. -льница נ׳ גַּרְגָּן.

Подусти́ть см. Подуща́ть.

Поду́ть см. Подува́ть. [Утю́гъ).

Подутю́жникъ כַּן־הַקִּטֶּם ז׳ Plätteiſengeſtell (см.

Подуча́ть, -учи́ть פ״פ אִלֵּף בְּסֵתֶר, לִמֵּד בְּמִרְמָה לְ־ heimlich anrathen. -ся' נפ' הֻסַּת, אֻלַּף לָרַע, פֻּתַּח, לְ־, לָמוּד לְ־, הִסְכֵּן לְ־; הָפְתָּה abgerichtet werden.

Подуче́ніе פְּתוּת, מַדּוּחִים heimliches Anrathen.

Подуче́нный נִפְתָּה לְ־ ת׳ heimlich abgerichtet.

Поду́чивать см. Подуча́ть. [בְּתָמִים friedlich.

Подуше́вно בְּמִישָׁרִים, בְּמִישׁוֹר, בְּאֲמוּנָה, בְּנֶפֶשׁ ת״פ,

Подуше́вный כַּאֲשֶׁר עִם־לְבָבוֹ, —, כְּנַפְשׁוֹ ת׳ — gemüthlich, friedlich. [ſen-.

Поду́шечный הַכַּר ת׳ —, הַכְּסָת —, הַכִּסָּתוֹת — Kiſ-

Поду́шка (ק׳ -ду́шечка) כַּר נ׳, כֶּסֶת das Kiſſen.

Поду́шное מַס לַגֻּלְגֹּלֶת שת״ס *Kopfſteuer.

Поду́шный לַגֻּלְגֹּלֶת, אֲשֶׁר לְכָל־נֶפֶשׁ ת׳ nach Seelenzahl.

Подуща́тель מְלַמֵּד לְ־, מַדִּיחַ, מְפַתֶּה, מְסִיתַ ז׳ Aufhetzer. -льница נ׳.

Подуща́ть, -усти́ть עוֹרֵר עַל־, הִסֵּת בְּ־ פ״פ aufhetzen. -ся' נפ' הֻפְתָּה לְ־, לָמוּד — aufgehetzt werden.

Подуще́ніе פְּתוּת, מַדּוּחִים Aufhetzung.

Подхва́тъ אָחוֹז דָּבָר בְּנִפְלוֹ ז׳ 1) das Aufgreifen. 2) תַּחַת אַצִּילוֹת הַיָּדַיִם (בגד) Aermelloch.

Подхва́тывать, -хвати́ть אָחוֹז דָּבָר בְּנִפְלוֹ פ״פ 1) aufgreifen, auffangen. 2) מִלֵּא דָּבָר־אִישׁ בְּדִבְרוֹ hinzufügen ein Wort. 3) זָמַר עִם־הַשָּׁר mit hineinſingen.

Подхвостникъ לוּלָאָה לְזָנָב הַסּוּס ז׳ Schweifriemen.
Подходи́ть, Подойти́ פ״ע 1) בּוֹא אֶל־תַּחַת hinuntergehen. 2) הִקָּרֵב לָבוֹא, קָרוֹב—, נִגּוֹשׁ—, נִגּוֹשׁ אֶל־ hinzutreten. 3) יָאֹה לְ־, שָׁוֶה עִם־, הִעָרֵךְ אֶל־ sich passen; ähnlich sein.
Подхо́дчивый מַחֲלִיק לָשׁוֹן, לוֹקֵחַ לֵב ת׳ einschmeichelnd.
Подхо́дъ ר׳ קְרֻבָה, קֶרֶב, גֶּשֶׁת Zugang.
Подходя́щій יָאוּת לְ־ ת׳ passend, entsprechend.
Подхому́тникъ כְּבִיר שֵׂעָר—, מַכְבִּיר תַּחַת עֹל הַסּוּס ז׳ Kummetkissen.
Подца́пать, -ца́пнуть פ״ע גָּנוֹב, חָטוֹף wegstehlen.
Подцвѣча́ть, -цвѣ́чивать, -цвѣти́ть נָתוֹן פ״ע אַנְפָּה, פָּאַר, יִפְעָה לְ־ anfärben, aufputzen. -ся כִּסֶּה נפ׳ עָטָה יִפְעָה, הוֹד aufgeputzt werden.
Подцѣпи́ть см. Подцѣпля́ть.
Подцѣ́пка ג׳, -цѣпле́ніе ס׳ 1) רְכֹס מִתַּחַת das Anhaken. 2) דָּבָר נִרְכָּס (מָאֻחָז) das Angehakte.
Подцѣпля́ть, -цѣпи́ть פ״ע 1) אָחַז—, רָכוֹס מִתַּחַת לְ־ anhaken von unten. 2) לָכוֹד, לָקוֹחַ בְּמִרְמָה, חָטוֹף לוֹ auffangen, wegstehlen. -ся נפ׳.
Подча́ливать, -ча́лить פ״ע 1) נָטָה קַו הַמִּדָּה mit dem Bleiloth messen. 2) אָסוֹר אֶל־ fest zubinden.
Подча́сокъ (-ска) מְמַלֵּא מְקוֹם הָעוֹמֵד עַל־הַמִּשְׁמָר ז׳ Ersatzmann auf der Wache.
Подча́съ יֵשׁ אֲשֶׁר—, כְּפַעַם בְּפַעַם, לְרָגְעִים, לְעִתִּים ת״פ bisweilen.
Подчёлюстный אֲשֶׁר תַּחַת הַלְּחִי ת׳ von unter dem Kinnbacken.
Подчёркивать, -черкну́ть פ״ע הִתְוָה קָו תַּחַת un-
Подчёрнивать, -черни́ть פ״ע הִשְׁחֵר מְעַט anschwärzen. terstreichen.
По́дчиваніе הַכְרָבָה, בְּרִיָּה לְ־ das Tractiren.
По́дчивать עֲשׂוֹת, תֵּת לִפְנֵי־...לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת פ״ע נָתוֹן לִפְנֵי־...לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת bewirthen, tractiren.
Подчине́ніе תַּת תַּחַת פְּקוּדַת־, הַכְנֵעַ תַּחַת ס׳ Unterwerfung.
Подчинённость מִשְׁמַעַת נ׳ Untergebenheit.
Подчинённый סָר אֶל־מִשְׁמַעַת, עוֹמֵד תַּחַת־יַד־ ת׳ untergeordnet.
Подчиня́ть, -пи́ть פ״ע הִכְרִיעַ, הִכְנִיעַ, הִכְבִּישׁ, כִּבֵּשׁ פ״ע נָתוֹן תַּחַת יַד־ unterordnen. -ся הִכָּבֵשׁ פ״ח הִכְנִיעַ, הִכְבִּישׁ, סוּר אֶל־מִשְׁמַעַת, נָתוֹן יָדוֹ תַּחַת־, לִפְנֵי־ sich unterwerfen.
Подчи́стить см. Подчища́ть.
Подчи́стка ג׳ 1) טָהֳרָה, נִקּוּת das Reinigen. 2) מְחוֹת das Radiren. 3) מָקוֹם מְחוּי (מִסֵּפֶר) die radirte Stelle.
Подчища́ть, -чи́стить פ״ע 1) הָבֵר, נִקָּה, טָהַר reinigen. 2) מָחָה מִסֵּפֶר radiren. II. дере́вья זָמוֹר עֵצִים. II. бо́роду גִּלַּח זָקָנוֹ. -ся נפ״ל הִטָּהֵר, הִבֵּר, נִקָּה gereinigt werden.
Подчре́віе תַּחְתִּית הַבֶּטֶן ס׳ Unterleib. -вный ת׳.
Подше́йникъ עֹנֶק לְצִוְּאָרִי סוּס ז׳ Kehlriemen.
Подшиба́ть, -шиби́ть פ״ע עָשָׂה מְדֹרָה, הִכְשֵׁל וְהִפֵּל לְ־ umwerfen. II. глазъ פָּצוֹעַ עַיִן־ הִכָּשֵׁל נפ׳ -ся הִרְדַּם Verlust haben.
Подшива́ть, -ши́ть תָּפוּר מִתַּחַת לְ־ פ״ע unternähen.
Подши́вка ג׳ 1) תְּפֹר מִתַּחַת לְ־ das Unternähen. 2) מְצַע תָּפוּר אֶל־תַּחַת das Untergenähte. 3) צִפּוּי בְּצֵלְעוֹת עֵץ Bretterverschlag.
Подши́ть см. Подшива́ть.
Подшта́нники מְכַנְסֵי־בַד (על הבשר) ז״ר Unterhosen.
Подшу́чиваніе הָתוּלִים, מַהֲתָלָה, לַעַג ס׳ Spaßmacherei.
Подшу́чивать, -шути́ть פ״ע הָתַל בְּ־, הָתַל— Spaß treiben.
Подщёлк—см. Прищёлк—.
Подъ ז׳ תַּחְתִּית, קַרְקַע, יְסוֹד מִסַּד Boden.
Подъ, Подо מ״ע 1) מִתַּחַת לְ־, תַּחַת unter (על שאלת אַיֵּה): Подъ столомъ, II. шка́фомъ מִתַּחַת, תַּחַת הַשֻּׁלְחָן, לָאָרוֹן. Сидѣ́ть подъ тѣ́нью де́рева יָשׁוֹב בְּצֵל עֵץ. 2) אֶל־, בְּמוֹרַד— (על שאלת אָנָה) hinunter; abwärts. Кинь подъ крова́ть הַשְׁלֵךְ אֶל־ תַּחַת הַמִּטָּה. Идти́ подъ го́ру יָרוֹד בְּמוֹרַד הָהָר. Отда́ть подъ аре́стъ נָתוֹן אֶל־מִשְׁמָר. 3) קָרוֹב לִימֵי־ (על שאלת מָתַי) לְעֵת beim Antritt, gegen. Подъ пра́здникъ קָרוֹב לִימֵי־הַחַג. Подъ ве́черъ לְעֵת עֶרֶב.
Подъёмистый אֲשֶׁר יוּכַל לָשֵׂאת מַשָּׂא רַב ת׳ viel tragend.
Подъёмлю см. Подыма́ть.
Подъёмный 1) מוּרָם כְּפַעַם בְּפַעַם, מוּנָף— ת׳ Aufzugs-. 2) עָשׂוּי לְמַשָּׂא, עָשׂוּי לְהָרִים בּוֹ מוּסָר— zum Aufheben. -ныя де́ньги כֶּסֶף הַמַּסָּע צֹרֶךְ הַדֶּרֶךְ Reisegelder.
Подъёмъ 1) ז׳ הָרִים, הַעֲלוֹת, תְּנוּפָה, מַשָּׂאוֹת, מַשָּׂאת, מַעַל das Aufheben. II. колокола הַעֲלוֹת (תְּנוּפַת־ מַשָּׂאת־, מַעַל־) הַמְּצִלָּה (אל ראש המגדל) Ему́ э́то не въ подъёмъ הוּא לֹא יַעֲצֹר כֹּחַ לְ־. 2) הַנְשָׂאָה, מַסָּע, מַעֲלָה, הַעֲלוֹת מִ־ Aufbruch zum Abreisen. II. переселе́нцевъ הַעֲלוֹת הַגּוֹלָה. Для подъёма ста́новъ לְמַסַּע אֶת־־הַמַּחֲנוֹת. Нача́ло подъёма изъ Вавило́ніи יְסוֹד הַמַּעֲלָה מִבָּבֶל. Онъ лёгокъ на п. פְּנֵי הָרֶגֶל, קַרְסֹל הוּא אִישׁ מָהִיר, הוּא קַל בְּרַגְלָיו. 3) Fußblatt.
Подъи— см. Поды—.
Подъѣда́ть, -ѣ́сть פ״ע אָכַל מִתַּחַת, אָכַל— כַּרְסֵם von unten abfressen. -ся נפ׳ אָכוֹל מִתַּחַת benagt werden.

Подъѣздной ת׳ הָאִיתוֹן — zum Heranfahren. -ное крыльцё שַׁעַר הָאִיתוֹן.

Подъѣздъ ז׳ 1) см. Подъѣзжа́ніе. 2) כִּיאָה, אִיתוֹן מְבוֹא פַּתְחִים Paradetreppe.

Подъѣзжа́ла מְלַחֵךְ עָפָר, מַחֲלִיק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ ז״נ מִתְרַפֵּס, רַגְלֵי־ Schmeichler.

Подъѣзжа́ніе ס׳ בּוֹא בָרֶכֶב, מְבוֹא— Anfahrt.

Подъѣзжа́ть,-ѣхать פ״ע 1) בּוֹא בָרֶכֶב אֶל־תַּחַת רָכוֹב לְגֶשֶׁת, הִקְרֵב לָבוֹא בָרֶכֶב אֶל־ hinzufahren. 2) לָקוּחַ בַּחֲלָקוֹת, הִתְגַּנֵּב אֶל־לֵב אֶל־ hinzufahren. 3) לֵב sich einschmeicheln.

Подъѣзжій см. Подъѣздной.

Подъѣсть (עתיד -ѣмъ) см. Подъѣда́ть.

Подъѣхать (עתיד -ѣду) см. Подъѣзжа́ть.

Подъязы́чный ת׳ אֲשֶׁר תַּחַת הַלָּשׁוֹן von unter der Zunge.

Подъяре́мникъ ז׳ בְּהֵמַת־חָעֹל (־מַשָּׂא) Arbeitsvieh.

Подъяре́мный ת׳ נוֹשֵׂא מַשָּׂא, מוֹשֵׁךְ בְּעֹל Arbeits-. Волы на́ши подъяре́мны אֲלָפֵינוּ מְסֻבָּלִים.

Подъя́тіе ס׳ מַשָּׂאת, מַעַל das Aufheben. П. рукъ מַשָּׂאת כַּפַּיִם.

Подъя́ть см. Подними́ть.

Подъячій ת״ז סוֹפֵר פְּלִילִים שת״ז מְכַתֵּב Gerichtsschreiber; Rechtsverdreher. -ческій ת׳

Подыгрива́ть, Подыгра́ть פ״ע 1) (кому) נִגֵּן לְקוֹל הַשִּׁיר begleiten (auf einem Instrumente). 2) (надъ кѣмъ) הִתְעַנֵּג עַל־, הָתֵל בְּ־ sich lustig machen.

Подыма́ть см. Подними́ть.

Подыскива́ть, Подыска́ть פ״ע בַּקֵּשׁ לִמְצֹא כְּ־־ (כְּדְמוּת־־, כְּעֵרֶךְ־־) passendes Aufsuchen. -ся פ״ח חָפוֹר לְנֶפֶשׁ־־, הָכוֹר לְ־, כְּרֹה עַל־, הִתְאַנֵּה לְ־ auflauern; zu schaden suchen.

Подыщикъ ז׳ מְבַקֵּשׁ תַּאֲוָה, מִתְאַוֶּה heimlicher Verfolger. -щица נ׳

Подѣва́ть, -дѣть см. Дѣва́ть.

Подѣлать см. Подѣлывать.

Подѣлить см. Подѣля́ть.

Подѣлка נ׳ עֲבוֹדַת־מְעַט kleine Arbeit.

Подѣлывать, -дѣлать פ״ע פָּעוֹל הַנָּה, עָשָׂה כֹּה וָכֹה וְהַנָּה dann und wann thun.

Подѣльный ת׳ מְלָאכָה, ־עֲבוֹדָה, ־מַעֲשֶׂה Arbeits-.

Подѣля́ть, -дѣли́ть פ״ע נָתוֹן לְכָל־, חֵלֵק לְ־ vertheilen. -ся פ״ח (съ кѣмъ) חָלַק עִם־ theilen untereinander. Подѣли́сь съ голо́днымъ хлѣбомъ твои́мъ פְּרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ.

Подѣтски פ״ע כְּמַעֲשֵׂה יְלָדִים, כְּיֶלֶד ת״פ kindisch.

Подѣть см. Подѣва́ть.

Подюжинно חֲמָרִים חֲמָרִים; שְׁנֵי־עָשָׂר שְׁנֵי־עָשָׂר ת״פ dutzendweise.

Подюжѣ́лый ת׳ עָשֹׁת, כָּשֹׁה, שָׁמֵן bick geworden.

Подюжѣ́ть פ״ע כָּשֹׁה, עָבָה, עָשׁוֹת, שָׁמוֹן bick werden.

Поединокъ (-нка) ז׳ נִפְתּוּלִים מִלְחֶמֶת־הַבֵּינַיִם Zweikampf. -ночный ת׳ [Duellant.

*מְנַמְכּוּם, נֹאֲבָק, אִישׁ הַבֵּינַיִם **Поединщикъ** ז׳

Поелику בְּגֹלֶל אֲשֶׁר, עֵקֶב— יַעַן כִּי ס״ח weil, da doch.

Поёмистый ת׳ הַשּׁוֹטֵף כְּפָעַם בְּפָעַם עַל (נחל, נחל) גְּדוֹתָיו überschwemmend.

Поёмный см. Водопоёмный.

Поёмъ (пойма́) ז׳ מַבּוּל, שִׁטָּף מֵי־נָהָר עַל־גְּדוֹתָיו, צָפָה (איוב יד, יט) כָּפִים Ueberschwemmung.

Поёніе ס׳ הַשְׁקוֹת das Tränken.

Пожа́дничать פ״ע שָׁאוֹף לְבֶצַע habsüchtig sein.

Пожа́ловать פ״ע 1) נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ־, חָנוּן, גָּמוּל טוֹב כַּבֵּד בְּ־־ beschenken. 2) סוּר לְשָׁאל לְשָׁלוֹם לְ־־ פ״ע פָּקוֹד נִוֶּה— besuchen. Добро́ пожа́ловать! שָׁלוֹם בּוֹאֲךָ willkommen!

Пожа́луй לוּ ת״פ יְהִי כִדְבָרֶךָ mag sein. [ich bitte!

Пожа́луйста (איוב לד, לו) אָבִי, —, נָא, אַחֲלֵי, הָבָה ס״ק

Пожа́луйте בּוֹאוּ נָא הִנֵּה; נִשָּׂא נָא ס״ק kommen sie doch her!

Пожалѣ́ть פ״ע (чего) חוּס, חָמוֹל עַל־ bedauern. Онъ пожалѣ́лъ де́негъ חָמַל עַל־־כַּסְפּוֹ, חָם— Кто пожалѣ́етъ о тебѣ́ מִי־יָנוּד לָךְ.

Пожа́рить פ״ע צָלָה מְעַט, —קָלָה braten.

Пожа́рище מַאֲכֹלֶת־שְׂרֵפַת־אֵשׁ ז׳ große Feuerbrunst.

Пожарище תִּבְעֵרָה, מְקוֹם מוֹקֵד ס Brandstätte.

Пожа́рный אֲשֶׁר לִשְׂרֵפַת־אֵשׁ ת׳ Brand-, Lösch-. -ная кома́нда צְבָא מִכְבֵּי־בְעֵרָה Löschmannschaft.

Пожа́ръ ז׳ שְׂרֵפַת־־אֵשׁ, בְּעֵרָה, מוֹקֵד, מַאֲכֹלֶת— Feuerbrunst. [П. рукй חִבּוּק יָדַיִם.

Пожа́тіе ס׳ עֲשׂוֹת, עֲשׂוֹת (יחזקאל כג, כא) das Drücken.

Пожа́ть см. Пожима́ть и Пожина́ть.

Пожда́ть פ״ע חִכָּה מְעַט, —חִכָּה, יָחֵל, בָּחַר זְעִיר abwarten.

Пожева́ть פ״ע לָעוֹס— טָחוֹן בְּפִיו מְעַט ein wenig kauen. [bisweilen kauen.

*לָעוֹס—טָחוֹן בְּפִיו מְעַט **Пожёвывать, -жева́ть** פ״ע

Пожела́ніе ס׳ מִשְׁאָלָה, אַרְשֶׁת־־שִׂפְתַיִם, נִדְבַת־פֶּה, חֵפֶץ Wunsch; das Wünschen.

Пожела́ть פ״ע שָׁאוֹל, חָפוּץ, בִּקֵּשׁ, אִוָּה wünschen.

Пожёлкнуть פ״ע עָטָה יֵרָקוֹן, כָּסָה— סָקַף לְיֵרָקוֹן gelb werden.

Пожелтить פ״ע הֶעֱטָה יֵרָקוֹן, כָּסָה— gelb machen.

Пожелтѣлый נְהֻפַּךְ לְיֶרֶקוֹן ת׳ gelb geworden.
Пожелтѣть см. Пожёлкнуть.
Пожемáниться см. Жемáниться.
Поженить см. Женить.
Пóженка ק׳ см. Пóжня. [Art.
Пожéнски כְּדֶרֶךְ הַנָּשִׁים, כְּאִשָּׁה ת״פ nach Frauen
Пожéртвованіе 1) ס׳ הַקְרִיב, זֶבַח das Opfern. 2) מַתַּת נִדְבַת־יָד, תְּרוּמָה לְ־, קָרְבָּן, קָרְבָּן das Opfer, Gabe.
Пожéртвовать см. Жéртвовать.
Пожёстклый נִקְשָׁה, מֻקְשָׁה ת״ת hart geworden.
Пожёсткнуть פ״ע הָקְשָׁה, קָשְׁתָה hart werden.
Пожестѣлый см. Пожёстклый.
Пожестѣть см. Пожёсткнуть.
Пожéчь см. Пожигáть.
Пожжéніе ס׳ שְׂרֵפַת כָּל־, תִּכְעֶרֶת das Verbrennen.
Пожива נ׳ בֶּצַע, שָׁלָל, שְׁכָר, טֶרֶף Gewinn, Vortheil.
Поживáть פ״ע בַּלָּה יָמָיו, חָיָה sich befinden. Каковó ты поживáешь? הֲשָׁלוֹם לְךָ.
Поживиться см. Поживля́ться. [Gewinn.
Поживишка, -живка נ׳ שְׁכָר, — בֶּצַע מְעַט kleiner
Поживля́ться, -живи́ться פ״ח הִשְׁתַּכֵּר, מָצָא שְׂכָרוֹ Vortheil ziehen.
Пожигáніе см. Пожжéніе.
Пожидáть см. Пождáть.
Пожидѣ́ть см. Жидѣ́ть.
Пожизненный לְכָל־יְמֵי־חַיָּיו ת׳ lebenslänglich.
Пожилиться פ״ח אַמֵּץ זְרוֹעוֹתָיו, הִתְאַמֵּץ מְעַט sich etwas anstrengen.
Пожилóй בָּא בַיָּמִים ת׳ bejahrt.
Пожимáть, -жáть פ״ע עָשָׂה־, — עָשָׂה מְעַט leicht drücken. II. плечáми הִשְׁתַּאֵה לְמִשְׁמַע־אָזְנָיו. -ся 1) פ״ח סָמוֹר (מִכֹּר), צָמוֹק sich zusammenkrümmen. 2) לֹא־אָבָה, הָנָא sich weigern.
Пожинáніе ס׳ קָצִיר, קְצִיר das Ernten
Пожинáть, -жáть פ״ע קָצוֹר קְצִיר שָׂדֶה ernten. II. лáвры עָשָׂה לוֹ שֵׁם לְתִהְלָה, קָצוֹר לְפִי־חֶסֶד. -ся (שדה) נפ׳ הִקָּצֵר eingeerntet werden.
Пожирáть, -жрáть פ״ע אָכוֹל, בָּלַע, בָּעוֹר auffressen. -ся נפ׳ אָכוֹל aufgefressen werden.
Пожирѣ́ть פ״ע שָׁמוֹן, דָּשֵׁן fett werden.
Пожитки (-ковъ) נ״ר נְכָסִים, קִנְיָנִים Habseligkeiten.
Пожи́ть 1) פ״ע חָיָה, רָאָה חַיִּים leben. 2) יָשׁוֹב בְּ־, יָמִים מִסְפָּר, — גּוּר wohnen.
Пóжниво (הנשאר בשדה אחרי הקציר) ס׳ קַשׁ Stoppeln.
Пóжня נ׳ שְׂדֵה־יַעַר Waldwiese.
Пожрáть см. Пожирáть. [summen.
Пожужжáть (כדבורים) פ״ע הָמָה מְעַט eine Zeitlang
Пожуи́ровать פ״ע הֵיטַב לִבּוֹ מְעַט sich belustigen.
Пржури́ть פ״ע חָרַף כְּפַעַם בְּפַעַם, — נָעוֹר בְּ־ ausschimpfen.
Пóза נ׳ תָּכוּנָה, תִּכוּנִית, מַצָּב, מַעֲמָד Haltung.
Позабáвить פ״ע שִׁעְשֵׁעַ מְעַט נַפְשׁ־, — הִרְנִין לֵב amüsiren. -ся פ״ח הִשְׁתַּעְשֵׁעַ מְעַט, — הִתְעַלֵּם sich amüsiren.
Позабирáть, -брáть см. Забирáть. [Sorgen für...
Позабóтиться פ״ח דָּאוֹג לְ־ sorgen für...
Позабывáть, -забы́ть (עתיד -забýду) פ״ע שָׁכוֹחַ, נָשׁוֹ vergessen.
Позави́довать פ״ע (комý) קָנָא בְּ־ beneiden.
Позавтракáть см. Зáвтракать.
Позавчерá (ישע״ מח,ז) לִפְנֵי־יוֹם, שִׁלְשׁוֹם ת״פ vorgestern.
Позавѣ́шивать, -вѣ́сить פ״ע תָּלָה יְרִיעָה עַל־פְּנֵי־, סָכוֹךְ בְּמָסָךְ כָּל־, כָּל־ verhängen.
Позавядáть, -вя́нуть, -вя́ть פ״ע נָבוֹל מְעַט, — קָמוֹל verwelken.
Позавя́лый ת׳ נָבֵל מְעַט verwelkt.
Позагáдить פ״ע טִנֵּף כָּל־, — גָּאַל beschmutzen.
Позагорѣ́лый ת׳ קָדוֹר מֵחַרְבֹנֵי־קַיִץ, נָחַר verbrannt von der Sonne.
Позагорѣ́ть פ״ע קָדוֹר מֵחַרְבֹנֵי־קַיִץ braun werden von der Sonne.
Позаготóвить פ״ע (чего) הָכַן הַכֹּל, עָתַד לָרוֹב anfertigen.
Позагрязни́ть פ״ע טִנֵּף כָּל־, — גָּאַל beschmutzen.
Позади́ אֶל־אַחֲרֵי, מֵאַחֲרֵי, אַחֲרֵי ת״פ hinter.
Позадолжáть פ״ע (комý) לָוָה מִ־, — נָשׁוֹ, עָבוֹט etwas leihen.
Позадýматься פ״ח חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה, זָמוֹם in Gedanken versinken.
Позадѣ́лать см. Задѣ́лывать. [ken versinken.
Позазеленѣ́ть פ״ע עָטָה יֶרֶק־דֶּשֶׁא, — כָּסָה grün werden.
Позаимствовать см. Заимствовать. [werden.
Позаклáдовать 1) פ״ע עָרוֹב בְּמַשְׂאוֹת כָּל־ verwetten. 2) נָתוֹן בַּעֲבוֹט כָּל־ versetzen.
Позаклéить פ״ע סָתוֹם בְּדֶבֶק כָּל־ verkleben.
Позакопáть פ״ע טָמוֹן בְּעָפָר כָּל־ vergraben.
Позакрáшивать, -крáсить см. Закрáшивать.
Позакрывáть, -кры́ть פ״ע כִּסָּה, — צִפָּה אֶת־כָּל־ verdecken.
Позакупáть, -купи́ть פ״ע קָנָה לָרוֹב einkaufen.
Позалежáться פ״ח הִשָּׁאֵר עַל־מְקוֹמוֹ יָמִים רַבִּים sich verliegen.
Позаложи́ть см. Пвзаклáдывать.
Позалѣ́ниться см. Залѣ́ниться.
Позамáривать, -марáть פ״ע טִנֵּף מְעַט, — גָּאַל etwas beschmutzen. -ся פ״ח הִתְגָּאֵל מְעַט etwas beschmutzt

werden.

Позамáсливать, -мáслить פ״ טַנֵּף מְעַט בְּשֶׁמֶן (בְּחֵלֶב) etwas mit Fett beschmieren. -ся פ״ח.

Позамёрзнуть קָפָא מְעַט מִקֹּר פ״ע erfrieren.

Позаморóзить הַקְפִּיא מְעַט בַּקֹּר פ״ gefrieren lassen.

Позамóрски לְפִי־־־חֹק, בְּדֶרֶךְ יוֹשְׁבֵי בְּעֵבֶר הַיָּם ת״פ אֹרֶן אַחֶרֶת nach ausländischer Art.

Позапáчкать см. Позамарáть.

Позаперéть סָגוֹר לְאַחַד אֶחָד פ״ verschließen. -ся הִסָּגֵר לְאַחַד אֶחָד פ״ח sich verschließen.

Позапечáтать סָגוֹר בְּחוֹתָם כָּל־ פ״ versiegeln.

Позаплевáть נָאַל בְּרִקּוֹ כָּל־, יָרוֹק עַל־־כָּל־ פ״ bespeien.

Позаплеснéть עָבוֹשׁ פ״ע הָיָה נִקְרִים verschimmeln.

Позаздáть פ״ע אֵחֵר לָבֹא, בּוֹשֵׁשׁ־, הִתְמַהְמֵהַּ־ sich etwas verspäten.

Позапрошéдшій, -прóшлый ת׳ אֲשֶׁר כְּבָר עָבַר, קַדְמוֹנִי, שֶׁכְּבָר הָיָה vorvergangen.

Позапрятáть הִסְתִּיר כָּל־, הֶחְבִּיא כָּל־ פ״ verbergen. -ся 1) נפ׳ הָצְפַּן, הִטְמַן, הֶחְבֵּא verborgen werden. 2) פ״ח הִסְתַּתֵּר־, הֶחְבֵּא־, הִתְחַבֵּא יָחַד sich verstecken.

Позапустéть פ״ע חָרוֹב, שָׁמוֹם, הִשָּׁאֵה, הֵעָזֵב verwüsten.

Позапýтать см. Запýтывать.

Позапылить כִּסָּה פִּיחַ אֶבְקָ פ״ bestäuben. -ся פ״ח כִּסָּה אֶבְקָ bestäubt werden.

Позапятнáть см. Запятнáть. [עָלָה קְמְשׁוֹנִים

Позарасти פ״ע עָלָה, הִצְמַח verwachsen. II. особóмъ

Позаржавéлый ת׳ *מֵעֲלָה חֲלוּדָה, אֲשֶׁר חֲלָאָה בּוֹ verrostet.

Позаржавéть פ״ע *הֵעֲלָה חֲלוּדָה, עָלָה חֲלָאָה verrosten.

Позáриться פ״ח (на что) חָמוֹד, הִתְאַוֶּה תַּאֲוָה לְ־ Lust bekommen.

Позарыть פ״ טָמוֹן בֶּעָפָר כָּל־ vergraben. -ся נפ׳ הִטָּמֵן בֶּעָפָר יַחַד vergraben werden.

Позарéчье ס עֵבֶר־הַנָּהָר Jenseit des Flußes.

Позасидéться פ״ח אֵחֵר לָשֶׁבֶת, יָשׁוֹב עַד־בּוֹשׁ הִתְמַהְמֵהַּ בְּ־ lange sitzen bleiben.

Позасóхлый ת׳ יָבֵשׁ מְעַט, נִחָר־ vertrocknet.

Позасóхнуть פ״ע יָבוֹשׁ מְעַט, הֵחַר־ vertrocknen.

Позастарéлый ת׳ שָׁבַע יָמִים, נוֹשָׁן מְעַט etwas alt geworden.

Позастарéть פ״ע הִנְשַׁן מְעַט; זָקוֹן־ veralten.

Позастрáивать, -стрóить פ״ בָּנָה עַל־כָּל־פָּנֵי־ verbauen.

Позастыл́ый ת׳ מָקֻפָּא, קַר abgekühlt.

Позастыть, קָפוֹא, הָפוֹךְ קַר פ״ע etwas kalt werden.

Позатаскáть פ״ מָשׁוֹךְ עַד־, סָחוֹב־ verschleppen.

Позатвердéлый ת׳ מָקְשֶׁה מְעַט verhärtet.

Позатвердéть פ״ע הִקְשָׁה מְעַט etwas hart werden.

Позатыкáть פ״ סָתוֹם אֶת־כָּל־, אָטוֹם־, סָכוֹר־ verstopfen.

Позатянýть פ״ מָשׁוֹךְ וְחַזֵּק zusammenziehen. -ся פ״ח שִׁנֵּם מֶתְנָיו (אֵזוֹר חֲלָצָיו), הִתְאַזֵּר sich schnüren.

Позаупрямиться פ״ח הִקְשָׁה עָרְפּוֹ, הִכְבֵּד לִבּוֹ eigensinnig werden.

Позаýтру בַּבֹּקֶר הַשְּׁכֵּם ת״פ früh Morgens.

Позвáнивать נָתוֹן קוֹל בְּמִצְלָה כְּפַעַם בְּכְפַעַם פ״ע läuten.

Позвáть см. Позывáть. [

Позвенéть צִלְצֵל פ״ע ein wenig klingeln.

Позволéніе ס׳ רְשִׁיוֹן Erlaubniß.

Позволительный ת׳ מֻרְשֶׁה, מֻתָּר* erlaubt.

Позволять, Позвóлить פ״ הִרְשָׁה לְ־, נָתוֹן אֶת־״־ לְ־ erlauben. Онъ позвóлилъ емý пройти черéзъ садъ נִתְּנוּ לַעֲבֹר אֶת־הַגָּן.

Позвонить צִלְצֵל אַחַת וּשְׁתַּיִם פ״ע klingeln.

Позвонóкъ (-пká) ז׳ 1) גֶּרֶם־, בַּד־הַמַּפְרֶקֶת, פֶּרֶק Wirbelbein. 2) (בצואר בהמה) פַּעֲמוֹן, זוֹג* Viehglocke.

Позвонóчный ת׳ אֲשֶׁר, (חי) בַּעַל מַפְרֶקֶת בַּדִּים גְּרָמִים לְמַפְרַקְתּוֹ mit Wirbelbeinen.

Позвучáть פ״ע נָתוֹן קוֹל, עַכָּם (ישעיה ג, טו) klappern.

Позвѣ́рски כְּחַיַּת הַיַּעַר ת״פ thierisch.

Поздненькій ת׳ אֲשֶׁר אֵחֵר מְעַטְלָא* etwas verspätet.

Поздненько ת״פ אֵחֵר הַמּוֹעֵד מְעַט etwas spät.

Позднёхонько ת״פ כַּעֲבֹר כְּבָר הַמּוֹעֵד sehr spät.

Пóздній ת׳ 1) בּוֹשֵׁשׁ־, מְאֻחָר לָבֹא spät. 2) אַחֲרוֹן nachkommend. Пóздние потóмство דּוֹר אַחֲרוֹן. Пóздние врéмя óсени עֵת הַקָּצִיר, כְּלוֹת.

Поздно, Пóздо ת״פ כַּעֲבֹר מוֹעֵד, בְּאֵחֵר־; עַד־בּוֹשׁ, אֵחֵר מְאֹד לָבֹא, בּוֹשֵׁשׁ־. [הַמּוֹעֵד etwas zu spät.

Поздновáто ת״פ מְעַט אֲחֵרִי, בְּאֵחֵר הַמּוֹעֵד מְעַט spät. Онъ пришёлъ óчень п.

Позднякъ ז׳ 1) נוֹלָד בָּאַחֲרוֹנָה (חי) der später Geborene. 2) (פרי) עוֹלְלוֹת, מְאֻחָר לְבַשֵּׁל, אָפִיל Spätfrucht.

Поздорóваться פ״ח (съ кѣмъ) שָׁאוֹל אִישׁ רֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם sich begrüßen.

Поздорóву בְּטוֹב, בְּשָׁלוֹם ת״פ glücklich, wohlbehalten.

Поздоровѣ́ть פ״ע חָזוֹק, חָיָה (מחליו) gesund werden.

Поздравитель ז׳ מְבָרֵךְ רֵעֵהוּ (לשמחה ויו״ש) Glückwünschender. -льница נ׳. [wünschend.

Поздравительный ת׳ אֲשֶׁר בִּרְכַּת־שָׁלוֹם בּוֹ glück-

Поздравить см. Поздравля́ть. [wunsch.
Поздравле́ніе ס (לשמחה ויו״ט) בִּרְכַּת־שָׁלוֹם Glück-
Поздравля́ть, Поздра́вить פ״ נָתוֹן בִּרְכָתוֹ לְ־ (ביום טובה) glückwünschen. [ben.
Позеленить פ״ הַעֲטָה צֶבַע יָרוֹק עַל־ grün anfär-
Позеленѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר פָּנָיו, אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לְיַרְקוֹן כָּסוּי יַרְקוֹן grün geworden. [werden.
Позеленѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ יָרוֹק, עָטוּי מַרְאֶה יָרוֹק grün
Поземе́льный ת׳ שָׂדֶה (לַאֲחֻזַּת) אֲשֶׁר לְנַחֲלַת Grund-, Boden-.
Позёмистый ת׳ שְׁפַל־קוֹמָה niedrig.
По́зже (По́здній מ׳ ביחס הזמיון) אַחֲרוֹנָה מִ־, אַחַר־ ת׳ später. Онъ по́зже меня́ пришёлъ הוּא אַחַר לָבוֹא מִמֶּנִּי. [Stellung.
Позиція נ׳ יְסוֹדָה, מְכוּנָה, עֶמְדָה, מַעֲמָד, מַצָּב Lage,
Позлаща́ть, -злати́ть פ״ רַקַּע בְּזָהָב, צִפָּה זָהָב vergolden. -ся נפ׳ צֻפָּה זָהָב vergoldet werden.
Позлаще́ніе ס׳ צִפּוּי זָהָב, — צִפּוּת Vergoldung.
Позли́ть פ״ הִכְעִיס מְעַט, הִרְעִיס — הִקְצִיף — arẗern. -ся פ״ח כָּעוֹס מְעַט, הִתְאַנֵּף — הִתְקַצֵּף sich ärgern.
Познава́ть, -зна́ть פ״ הַכֵּר, יָדוֹעַ erkennen. П. жену́ יָדוֹעַ אִשָּׁה.
Познако́мить, -ся см. Знако́мить, -ся.
Позна́ніе ס׳ (לבחון) דַּעַת Kenntniß.
Позна́ть см. Познава́ть. [erfrieren lassen.
Позноблять, -би́ть פ״ הִשְׁמִיד בְּקָרָתוֹ; עִנָּה בַקֹּר
Позоло́та נ׳ צִפּוּי זָהָב, — פַּח, — רִקּוּעַ Vergoldung.
Позолоча́ть, -золоти́ть см. Позлаща́ть, -злати́ть.
Позлоче́ніе см. Позлаще́ніе.
Позо́рить פ״ חֵרֵף, נָאַץ, חִלֵּל, — נִבֵּל כָּבוֹד beschimpfen. -ся פ״ח הִתְנַבֵּל, נִבֵּל כָּבוֹדוֹ, — חִלֵּל sich blamiren.
Позо́рище ס׳ בָּמַת־חָזְיוֹן; רֶאִי Schauplatz.
Позо́рный ת׳ נִבְלָה, —, — קָלוֹן schimpflich. П. столбъ בָּמַת־קָלוֹן, (לפושעים) מְקוֹם דְּרָאוֹן.
Позо́ръ ז׳ 1) כְּלִמָּה, חֶרְפָּה, בֹּשֶׁת, קָלוֹן Schande, Spott. 2) חִזָּיוֹן, מַחֲזֶה, מַרְאֶה, רֶאִי Schau.
Позрѣ́ть פ״ע (פרי) בָּכוֹר, בָּשׁוֹל heranreifen.
Позубоска́лить см. Зубоска́лить.
Позуме́нтный ת׳ רִקְמָה, —, רִקְמוֹת —Posament-.
Позуме́нтщикъ ז׳ רוֹקֵם פְּתִילִים בְּזָהָב וָכֶסֶף Posamentirer. [Borte.
Позуме́нтъ ז׳ רִקְמַת פְּתִילִים בְּזָהָב וָכֶסֶף Posament,
Позыва́ть, -зва́ть פ״ הוֹעֵד; קָרָא לְ־ rufen. פ״ס: **Меня́ позыва́етъ на е́ду** נַפְשִׁי אוֹתָה מַאֲכָל. Его позыва́етъ на рво́ту מִתְפָּרֵץ הוּא לְהָקִיא. Его позыва́етъ на низъ חוּץ הוּא לָשֶׁבֶת נִדְחָף.
Позы́вистый ת׳ (כלב ציד) קָשׁוּב, נַעֲנֶה לְקוֹל אֲדוֹנָיו gehorsam.
По́зывъ ז׳ 1) קְרִיאָה, —מִקְרָא לְבֵית מִשְׁפָּט Forderung. 2) חֵפֶץ, תַּאֲוָה Begierde, Lust.
Позѣва́ть см. Зѣва́ть.
Позѣво́та נ׳ פֶּהוּק לְרַגָּעִים* Gähnsucht.
Позѣ́вывать פ״ע בָּעוֹר פִּיו לָרוּחַ כְּפַעַם בְּפַעַם, — פָּהַק* bisweilen gähnen. [erfrieren.
Позяба́ть, -зя́бнуть פ״ע הָצַמַּת מִפְּנֵי־קָרָה, הָכָה מִקֹּר, מִכָּה קֹר ת׳ נִצְמָת מֵחֲמַת־קָרָה, מְקֻרָּר erfroren.
Позя́блый ת׳ [Vieh).
Позя́бнуть см. Позяба́ть.
Поиво ס׳ מַשְׁקֶה הַבְּהֵמָה, — בְּלִיל Trank (für das
Поигра́ть פ״ע שָׂחַק מְעַט etwas spielen.
Поигре́цки ת״פ בְּמִשְׂחַט הַמִּשְׂחָקִים spielermäßig.
Поигрывать פ״ע עָלוּז לְרַגָּעִים עִם־הַמִּשְׂחָקִים bisweilen spielen.
По́игрышъ ז׳ בְּצַע הַשְּׂחוֹק, — מַרְבִּית Gewinn.
Пойду́ см. Пойти́.
Поизба́вить פ״ הִצִּיל אֶת־כָּל־, — מִלֵּט מִ־, — befreien.
-ся פ״ח הִנָּצֵל מִכָּל־, הִמָּלֵט — sich losmachen.
Поизби́ть פ״ בָּלוּק וְעוּה פְּנֵי־, הָכוֹט וְהַשְׁחֵת abnutzen.
Поизво́щичьи ת׳ כְּאֶחָד הָעֲגָלוֹנִים wie ein Fuhrmann.
Поизвѣ́дать פ״ חָפַר, רַגֵּל, תּוֹר לָדַעַת, חָקַר ausforschen.
Поизга́дить פ״ (עלילה) הִתְעִיב, — הִשְׁחִית verderben.
Поизгры́зть פ״ כַּרְסֵם, — אָכַל לְאֶחָד אֶחָד zernagen.
Поиздержа́ть פ״ הוֹצִיא (כסף) מְעַט מְעַט verbrauchen. -ся 1) נפ׳ הוּצָא (כסף) verbraucht werden. 2) פ״ח הוֹצִיא אֶת־כָּל־כַּסְפּוֹ sein Geld ausgeben.
Поизлома́ть פ״ שִׁבֵּר כָּל־, — פָּרַק, — נִפֵּץ hier und da zerbrechen. -ся נפ׳ הִשָּׁבֵר כֹּה וָכֹה zerbrechen werden.
Поизло́паться פ״ח הִתְבַּקַּע מְעַט, — הִתְנַפֵּץ zer-
Поизмо́кнуть פ״ע רָטוֹב מְעַט naß werden. [platzen.
Поизмочи́ть פ״ הִרְטִיב מְעַט naß machen.
Поизодра́ть פ״ קָרַע כֹּה וָכֹה zerreißen.
По́ика נ׳ הַשְׁקוֹת das Tränken.
Поило ס׳ שִׁקֻּת Tränke.
По́ило ס׳ מַשְׁקֶה הַבְּהֵמָה Trank für das Vieh.
Пои́льный ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ יַשְׁקוּ zum Tränken.
Пойма́ть פ״ חָטוּף, תָּפוּשׂ, צוּד, לָכוּד, אָחוּז, — fangen, greifen.
Поимённо ת״פ נָקוּב בְּשֵׁמוֹ, — קָרוּא namentlich.
Поименова́ніе ס׳ מִקְרָא, — זִכָּרוֹן בְּשֵׁם Benennung.

Поименова́ть פ״ע קָרָא בְשֵׁם, —נָקוּב benennen, nennen. -ся נ״פ הָקְרָא בְשִׁמוֹ sich nennen.

Поимка נ׳ לֶכֶד, תְּפִשׂ das Ergreifen.

Поимщикъ ז׳ לוֹכֵד, תּוֹפֵשׂ, אוֹחֵז Aufgreifer.

Пойница נ׳ שִׁקֶת Tränkrinne. [овца́ טְלֵה־חָלָב.

Пойный ת׳ יוֹנֵק durch Getränk aufgefüttert. -ная

Поиска́ть פ״ע 1) בַּקֵּשׁ כֹּה וָכֹה, חִפֵּשׂ, — nachsuchen. 2) פָּקוֹד לְטוֹב heimsuchen. Кого́ Богъ пойщетъ אֲשֶׁר יִפְקְדֵהוּ יְיָ לְטוֹבָה.

Пойскивать פ״ע תּוּר לוֹ, בַּקֵּשׁ לוֹ aussuchen.

Поискривить פ״ע עִקֵּשׁ, עִוֵּת krümmen.

Поискрошить פ״ע פִּתֵּת לְפִתִּים zerbröckeln.

По́искъ ז׳ חִפּוּשׂ, בִּקֻּרֶת, דְּרִישׁ, תּוּר Nachsuchung.

Поиспо́ртить פ״ע הִשְׁחִית כֹּה וָכֹה, בִּלֵּעַ, — verderben. -ся נ״פ הִשְׁחֵת verdorben werden. [bessern.

Поиспра́вить פ״ע תִּקֵּן כֹּה וָכֹה, הֵיטִיב, תִּקֵּן, — aus-

Поистаска́ть פ״ע בִּלָּה, סָחוֹב וּבִלָּה abnutzen. -ся נ״פ הִבָּלֶה, הִקָּרַע abgenutzt werden.

Поистинѣ́ ת״פ בֶּאֱמֶת, אָמְנָם wahrlich.

Поисцара́пать פ״ע שָׂרוֹט אֶת־פָּנַי zerkratzen. -ся נ״פ הִתְגּוֹדֵד, הִשָּׂרֵט sich zerkratzen.

Пойти́ פ״ע 1) הָחֵל לָלֶכֶת, נָשָׂא רַגְלָיו, — hingehen. 2) הָחֵל beginnen. Онъ пошёлъ шали́ть הָחֵל לְהִתְהוֹלֵל. Пошёлъ! גֵּשׁ־הָלְאָה gehe fort!

Пои́ть פ״ע הִשְׁקָה tränken; zu trinken geben.

Пока́ ת״פ עַד־אֵם, עַד שֶׁ־, כָּל־עוֹד, עַד־אֲשֶׁר solange bis. П. живъ бу́ду כָּל־עוֹד רוּחִי בִי. Сиди́ здѣсь пока́ не ко́нчу я рабо́ту свою́ שְׁבָה־פֹּה עַד־אֵם כִּלִּיתִי מְלַאכְתִּי.

Покади́ть פ״ע הִקְטִיר, קִטֵּר מְעַט — etwas räuchern.

Показа́ніе ס׳ 1) הוֹרוֹת, הַרְאוֹת das Zeigen. 2) דִּבְרֵי־ פִּי עֵד Zeugenaussage. [ца נ׳.

Показа́тель ז׳ מוֹרֶה, מַרְאֶה, מוֹכִיחַ Anzeiger. -льни-

Показа́ть см. Пока́зывать.

Показа́цки ת״פ כְּאֶחָד הַקָּזַקִּים kosakenmäßig.

Показъ ז׳ הַרְאוֹת, הוֹרוֹת; הִתְגַּלּוֹת לְעֵין רוֹאִים das Vorzeigen; Schau.

Пока́зываніе ס׳ הַרְאוֹת, הוֹרוֹת das Zeigen.

Пока́зывать, Показа́ть פ״ע 1) הוֹרָה, הִרְאָה zeigen. Показа́ть намъ входъ въ го́родъ הַרְאֵנוּ אֶת־מְבוֹא הָעִיר. И показа́лъ онъ ему́ де́рево וַיּוֹרֵהוּ עֵץ. 2) הִרְאָה, גִּלָּה לְעֵינַי, הוֹדִיעַ äußern. Онъ показалъ мнѣ́ свою́ הוּא הִרְאָה (הוֹדִיעַ) אֶת־כֹּחוֹ וְיִכָּלְתּוֹ. 3) הִגִּיד, חִוָּה, הֵעִיד, עָנָה, הוֹכַח beweisen. Свидѣ́тели показа́ли про́тивъ него́ הָעֵדִים עָנוּ בוֹ (הֵעִידוּ בוֹ הִרְשִׁיעוּהוּ). 4) לִמֵּד, הוֹרָה אַלֵּף belehren. Покажу́ тебѣ́ писа́ть לִכְתֹּב (אַלְמֶדְךָ) אוֹרְךָ. -ся פ״ע 1) הָרְאָה, הוּשַׂם נֹכַח עֵינַי־ נ״פ gezeigt werden. 2) הִגָּלֶה לְעֵין־ הָרְאָה sich zeigen. Показа́лись верши́ны горъ גִּרְאוּ רָאשֵׁי הָהָרִים. 3) הָרְאָה כְמוֹ, הִדַּמֶּה scheinen, vorkommen. Онъ мнѣ показа́лся мра́чнымъ הוּא נִרְאֶה־לִי כִּכֹּר וְזֵעַף.

Покако́вски ת״פ מַה זֶּה? אֵיכָכָה? בְּאֵיזֶה דֶּרֶךְ? (המ׳)

Пока́лъ см. Бока́лъ. [auf welcher Art?

Пока́лываніе ס׳ מִדְקָרָה das Stechen.

Пока́лывать 1) פ״ע דָּקוֹר כְּפָעַם בְּפָעַם, נָקִיר, — stechen. 2) פ״פ: Въ боку́ пока́лываетъ כְּצִנִּינִים אָחוּשׁ בְּצִדִּי ich habe Seitenstiche. [plaudern.

Покаля́кать פ״ע הִרְבֵּה שִׂיחָה עִם־ שׂוֹחֵחַ, — etwas

Пока́мѣстъ ת״פ 1) עַד־אֵם, עַד־אֲשֶׁר solange bis. 2) עַד־כֹּה וָכֹה unterdessen.

Покана́льски ת״פ כְּדַרְכָּם אֶחָד הַנְּבָלִים niederträchtig.

Пока́пывать פ״ע חָפוֹר כְּפָעַם בְּפָעַם, כָּרָה — langsam graben. [feln.

Пока́пывать פ״ע דָּלוֹף כְּפָעַם בְּפָעַם langsam tröp-

Покара́ть פ״ע הוֹכֵחַ, יִסֵּר, עָנוֹשׁ bestrafen.

Покарау́лить פ״ע עָמוֹד עַל מִשְׁמֶרֶת aufpassen.

Пока́рмливать פ״ע הֶאֱכִיל כְּפָעַם בְּפָעַם allmälig füttern.

Поката́ть פ״ע 1) גָּלוֹל מְעַט, הִתְגַּלֵּל כְּגִלִּילִים — rollen. 2) הָרַץ בַּמֶּרְכָּב herumfahren Einen. 3) דּוּשׁ בַּשּׁוֹטִים, בְּשַׁרְ־ durchprügeln.

Покати́ть 1) פ״ע הָסֵב, הָחֵל לָגֹל hinwälzen. 2) פ״ע רוּץ עַל־מֶרְכָּבָה ausfahren. -ся פ״ע הִתְגַּלְגֵּל הָלְאָה bahin rollen. -ся со смѣ́ху הִתְגּוֹדֵד מִשְׂחוֹק stark lachen.

Пока́тный ת׳ מִתְגּוֹלֵל, עָגֹל rund.

Пока́тъ ז׳, -ка́тость נ׳ מוֹרָד, שְׁפִי, שִׁפּוּי* Abhang, Neigung.

Пока́тывать פ״ע הָרַץ בַּמֶּרְכָּבָה umherfahren.

Пока́тый ת׳ תָּלוּל, מְשֻׁפָּה, נָטוּי, נִשְׁפָּה abschüssig, steil.

Пока́чивать פ״ע הָנַע, הָנַד, הָנֵעַ, נוֹפֵף הֵנָּה וְהֵנָּה, נַקְלֵעַ schaukeln. П. голово́ю הָנַע בְּרֹאשׁוֹ. -ся פ״ח הִתְנוֹעֵעַ, הִתְנוֹפֵף sich schaukeln.

Покачну́ть פ״ע דָּחָה לְנִפֹּל, הִטָּה הַצִּדָּה neigen. -ся פ״ח הִדָּחָה לְנִפֹּל, הִנָּטָה sich neigen. [husten.

Пока́шливать פ״ע כְּעַכֵּעַ, שָׁעַל לְרֶגָעִים — *öfters

Покая́ніе ס׳ נֹחֶם עַל פְּשָׁעָיו, שׁוּב מִדַּרְכָּךְ רָע, תְּשׁוּבָה* Reue.

Покая́нникъ ז׳ נֹחֵם עַל־פְּשָׁעָיו, שָׁב מִדַּרְכָּךְ פְּשָׁעוֹ Reuender, Büßender.

Пока́яться פ״ח הִנָּחֵם ,עַל־עֲוֹנוֹ ,שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָע bereuen, büßen.

Покваси́ть פ״ע הַחְמִיץ מְעַט einsäuern lassen. [sein.

Поквита́ться פ״ח הָתַם חֶשְׁבּוֹן ,הִנָּקֵה מִנִּשְׁיוֹ quitt

Покива́ть פ״ע הָנֵעַ ,בְּרֹאשׁוֹ — הָנַד zuwinken mit dem Kopfe.

Покида́ніе ס׳ נְטֹשׁ ,עֲזוֹב ,עֲזֹב das Verlassen.

Покида́ть, -ну́ть פ״ע הִשְׁלִיךְ ,עָזוֹב ,נָטוֹשׁ ,הִרְפָּה הִנַּח אֶת־ verlassen.

Покидышъ ז׳ בֶּן־שִׁכּוּלִים ,נָטוּשׁ ,עָזוּב ,נֶעֱזָב Verlassener.

Покину́ть см. Покида́ть.

Покипно ת״פ חֲמָרִים ,חֲמָרִים ,צְרוֹרוֹת צְרוֹרוֹת ballenweise.

Покипѣ́ть פ״ע רָתוֹחַ מְעַט etwas sieden.

Покипяти́ть פ״ע הִרְתִּיחַ מְעַט auffieden lassen.

Покислѣ́ть פ״ע חָמוּץ מְעַט ,— הֶחֱמִיץ etwas sauer werden. [benehmen.

Покичи́ться פ״ח הִתְהַדֵּר — ,הִתְנָאֶה מְעַט sich stolz

Покла́жа נ׳ מַעֲמָסָה ,מִטְעָן ,נֵטֶל ,כִּנְעָה ,סֹבֶל ,סֹבֶל כָּבְדָה Ladung.

Покла́няться פ״ח 1) הִשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי־ sich bücken. 2) הִתְרַפֵּס ,הִתְחַנֵּן אֶל־ unterthänigst bitten.

Покла́ссно ת״פ 1) לְלִשְׁכּוֹת ,לִשְׁכָּה לִבְדָּהּ klassenweise. 2) לִפְלֻגּוֹתֵיהֶם ,לְמִינֵיהֶם ,מִזַּן אֶל־זַן nach Rangordnung.

Покла́сть פ״ע שׁוֹם ,עַל־ ,— שִׁית ,הִנַּח hinlegen.

Поклева́ть פ״ע מְעַט אֹכֶל בְּפִיו (השיף) לָקוֹט anpicken.

Поклёвка נ׳ לֶקֶט אֹכֶל בְּמוֹ־פִיו (השיף) das Aufpicken.

Поклёвъ ז׳ מַדְקֶרֶת פִּי־עוֹף Stich mit dem Schnabel.

Поклёвываніе ס׳ см. Поклёвка. [picken.

Поклёвывать פ״ע לָקוֹט (השיף) אֹכֶל כְּפָעַם בְּפָעַם

Поклёпный ת׳ מָלֵא דִבָּה וְרָכִיל verleumderisch.

Поклёпщикъ ז׳ מַצְמִיד מִרְמָה ,הוֹלֵךְ רָכִיל Verleumder.

Поклёпъ ז׳ דִּבָּה ,רָכִיל Verleumdung. Отъ поклёпа не уйдёшь на конѣ. שֶׁקֶר הַסּוּס לְהִמָּלֵט מִדִּבָּה

Покли́ка́ть פ״ע שָׁמַע ,הִזְעִיק ,קָרָא rufen.

Покли́кивать פ״ע קָרָא כְּפָעַם בְּפָעַם bisweilen rufen.

Поклоне́ніе ס׳ הִשְׁתַּחֲוָיָה ,הִשְׁתַּחֲוָיָה ,מִשְׁתַּחֲוִיָּה (יחזקאל ח, מ) כְּרַע בֶּרֶךְ Anbetung.

Поклони́ться см. Поклоня́ться.

Покло́нливый ת׳ מִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵי־כֹל — ,מִתְרַפֵּס sich vor Jedem beugend.

Покло́нникъ ז׳ מִשְׁתַּחֲוֶה לְ־ ,מְכַבֵּד ,חוֹשֵׁב שֵׁם — ,מְאַהֵב Anbeter. -нница נ׳.

Покло́нчивый см. Покло́нливый.

Поклонъ ז׳ הִשְׁתַּחֲוָיָה ; בִּרְכַּת־שָׁלוֹם Verneigung, Gruß. [sich bücken, anbeten.

Поклоня́ться, -ни́ться פ״ח הִשְׁתַּחֲוֹת לְ־ ,כָּרוֹעַ לְ־

Покля́сться פ״ח (עתיד -клянусь) אָלָה ,הִשְׁבַּע schwören.

Покня́жески ת״פ כְּאֶחָד הַשָּׂרִים fürstlich. [ren.

Покняжи́ть פ״ע שָׂרוֹר יָמִים מִסְפָּר ,— מָשׁוֹל ,מָלוֹךְ

Поковать см. Кова́ть. [eine Zeitlang regieren.

Поко́вка נ׳ חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל וּנְחֹשֶׁת Schmiedung.

Покой ז׳ 1) דְּמִי ,מַרְגֵּעָה ,נוּעַ ,נֹחַת ,מְנוּחָה ,מָנוֹחַ Ruhe. 2) לִשְׁכָּה ,חֶדֶר ,שֶׁקֶט ,הַשְׁקֵט ,שַׁלְוָה ,שָׁלוֹם Zimmer. [storbener. -ница נ׳.

Покойникъ ז׳ רָפָה ,שׁוֹכֵן קֶבֶר ,יָשֵׁן־עָפָר ,מֵת Ver-

Покойный ת׳ 1) שָׁלֵו ,שָׁאֲנָן ,שָׁקֵט ruhig. 2) מְנוּחָה — ,הַשְׁקֵט ,— שָׁלוֹם — Ruhe-. -ное жилище נְוֵה־שָׁלוֹם. -ная каре́та מַרְכֶּבֶת־מְנוּחָה. 3) הִנַּח עַל־מִשְׁכָּבוֹ ,מֵת ,שׁוֹכֵן עָפָר ,רָפָה Verstorbener.

Покои́ть פ״ע הָנַח לְ־ ,— הִרְגִּיעַ (מְנוּחָה) נָתוֹן מַרְגּוֹעַ לְ־ Ruhe verschaffen. II. ста́до הִרְבִּיץ עֵדֶר. -ся פ״ח נוּחַ ,שָׁקוֹט ,הַשְׁקֵט ,שָׁלָה ,שָׁלוּ ,נוּחַ ,הִרְגִּיעַ שָׁלוֹם שַׁלְאָנָן Ruhe genießen.

Поко́йчикъ ז׳ חֶדֶר קָטָן Zimmerchen.

Покои́ще ס׳ נְוֵה־שָׁלוֹם ,מְנוּחָה ,מַרְגֵּעָה Ruhestätte.

Покола́чивать פ״ע 1) חָבוֹט מְעַט מְעַט ausklopfen. 2) הִכָּה כְּפָעַם בְּפָעַם הָלוֹם — schlagen.

Поколеба́ть, -лебну́ть פ״ע 1) הָנַד ,הָנֵעַ aufrütteln. 2) נָתוֹן מֹרַךְ בֶּלֶב ,הַחֲרֵד ,הַמְעֵד ,הַכְשֵׁל erschüttern. -ся פ״ח הִתְמוֹטֵט ,הַמּוֹט ,תָּעָה ,פּוּק schwanken.

Поколеси́ть см. Колеси́ть.

Поколи́ку ת״פ כַּמָּה.

Поколоти́ть см. Покола́чивать.

Поколо́ть см. Коло́ть.

Поколѣ́ніе ס׳ דּוֹר Stamm, Geschlecht. Будущее п. דּוֹר אַחֲרוֹן ,עַם נוֹלָד

Поколѣ́нный ת׳ 1) דּוֹר — ,אֲשֶׁר לַדּוֹר einem Geschlecht gehörig. 2) מַגִּיעַ עַד־הַבְּרָכַיִם bis zu den Knien reichend. [crepiren.

Поколѣ́ть נחמ״ יחיד מוֹת ,הָאֲסֹף ,נָפוֹל פֶּגֶר פ״ע

Покоме́рчески ת״פ כְּדֶרֶךְ הַסּוֹחֲרִים kaufmännisch.

Поко́нчить см. Ока́нчивать.

Поко́нъ ז׳ אֹרַח עוֹלָם ,מִשְׁפָּט ,חֹק לְ־ ,— ,דֶּרֶךְ חֻקַּת מִנְהָג* Gewohnheit, Sitte. Изъ п. вѣку מִימֵי־עוֹלָם.

Покопа́ть פ״ע חָפוֹר מְעַט ,— כָּרָה etwas graben. -ся עָשָׂה הִנָּה וָהִנָּה פ״ח herumwühlen. [sparen.

Покопи́ть פ״ע קָבוֹץ עַל־יַד ,צָבוֹר מְעַט zusammen-

Покопти́ть פ״ע עָשַׁן מְעַט etwas räuchern.

Покоптѣ́ть פ״ע עָשׁוּן מֵעֵט, — התעשן etwas im Rauche sein.

Покоре́ніе ס׳ הַכְנִיעַ, הַכְרִיעַ, הָבִיא בָעֹל Unterwerfung.

Покори́тель ז׳ רוֹדֵד (עמים) תַּחְתָּיו, מַכְרִיעַ, מַכְנִיעַ Eroberer. -льница נ׳.

Покори́ть, -ся 1) см. Покоря́ть. 2) см. Кори́ть.

Покорливость נ׳ מִשְׁמַעַת, הַטּוֹת לִבּוֹ לְמִצְוֹת — יְקָרָה, חֶסֶשׁ Gehorsam, Ergebenheit.

Поко́рливый ת׳ סָר אֶל־מִשְׁמַעַת, נִכְנָע gehorsam.

Покорми́ть פ״ע הַאֲכִיל יָמִים מִסְפָּר; נָתוֹן מֵעֵט אֹכֶל לְ־ ernähren, füttern. -ся פ״ח בְּלִבֵּל, חַיֵּה נַפְשׁוֹ מְעַט; סָעוּד לִבּוֹ sich pflegen.

Поко́рмка נ׳ בֶּצַע, שָׂכָר, מִחְיָה Gewinn.

Покормле́ніе ס׳ מִחְיָה Ernährung.

Поко́рмъ ז׳ מַאֲכַל הַבְּהֵמָה Futter.

Поко́рно ת״פ בִּשְׁפַל־רוּחַ, בְּלֵב נִכְנָע unterthänig.

Поко́рность נ׳ יְקָרָה, חֶסֶשׁ, הַעֲנוּת מִפְּנֵי־ Unterthänigkeit. [מִשְׁמַעַת, unterthänig.

Поко́рный ת׳ סָר אֶל־, שׁוֹמֵעַ לְקוֹל, — נַעֲנָה, נִכְנָע

Покоробить פ״ע עִוָּה, עִקֵּשׁ krümmen. Его покоробило הַדָּבָר הַזֶּה נָגַע עַד־נַפְשׁוֹ. -ся פ״ח הֶעְוָה, הֶעְקֵל sich krümmen.

Поко́рствовать (-ствую) פ״ע הִתְעַנֵּה, הִכְנִיעַ לִפְנֵי־ unterwürfig sein.

Покоря́ть, -ри́ть פ״ע הִכְנִיעַ, הִכְרִיעַ, כִּבּוֹשׁ, רָדוֹד תַּחְתָּיו unterwerfen, erobern. -ся נפ״ע הִכָּבֵשׁ, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich unterwerfen. -ся судьбѣ́ הִטָּה שְׁכֶמוֹ לְעֹל הַמִּקְרֶה.

Покости́ть פ״ע 1) קָצוֹר מְעַט (עֵשֶׂב) ein wenig mähen. 2) קָצוֹר אֶת־כָּל־ abmähen.

Покости́ть פ״ע עִוָּה מְעַט, — עִקֵּשׁ schief machen. -ся פ״ח הֶעְוָה מְעַט, — הֶעְקֵשׁ schief werden. -ся на кого́ עָיוֹן אֶת־, הִבֵּט צַר מָעוֹן כְּ־ mit schelen Augen ansehen. [zottig werden.

Покосма́тѣть פ״ע עָטָה פֶּרַע־שֵׂעָר, הָפוֹךְ שָׂעִיר

Поко́сный ת׳ אֲשֶׁר לְנִז דָּשָׁא, אֲשֶׁר לְקָצִיר חָצִיר zum Heuschlag gehörig. [kleine Krümmung.

Поко́съ 1) ז׳ קָצִיר חָצִיר, נִז דָּשָׁא Heuernte. 2) מַעֲקָשׁ

Покосѣ́ть פ״ע הֶעְקֵשׁ מְעַט schief werden.

Покочева́ть פ״ע סָחוֹר מֵאֶרֶץ אֶל־אֶרֶץ, רוֹדֵד יָמִים מִסְפָּר eine Zeitlang herumziehen. [wann stehlen.

Покра́дывать פ״ע גָּנוֹב כְּפָעַם בְּפָעַם dann und

Покра́жа נ׳ גְּנֵבָה Diebstahl.

Покра́пывать פ״ע נָטוֹף הַרְעֵף, רָעוֹף, עָרוֹף tröpfeln.

Покра́сить פ״ע צָבוֹעַ מְעַט בַּצֶּבַע — תָּאַר; — מִשּׁוּם, befärben.

Покра́ска נ׳ מִשְׁחַת צֶבַע עַל־ Anstrich. [worden.

Покраснѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר הִתְאַדֵּם, מַאְדִּים roth ge-

Покраснѣ́ть פ״ע הָאֵדֹם, אָדוֹם, הָפוֹךְ אָדֹם, עָטָה חֲכְלִילוּת roth werden.

Покра́сть פ״ע גָּנוֹב stehlen.

Покрахма́лить см. Крахма́лить.

Покрестья́нски ת״פ כְּמִשְׁפַּט, כְּאַחַד הָאִכָּרִים הַיּוֹשְׁבִים bäurisch.

Покривля́ть, -криви́ть פ״ע עִוָּה, הֶעְוָה, עִוֵּת, עִקֵּשׁ krümmen. II. душёю מִרְמָה עָשָׂה בְעִקְּבָה, עָשָׂה -ся פ״ח עִוָּה פָּנָיו sich krümmen.

Покри́киваніе ס׳ גְּעָרָה das Anschreien.

Покри́кивать פ״ע 1) צָעוֹק לִפְעָמִים bisweilen schreien. 2) גָּעוֹר בְּ־ כְּפָעַם בְּפָעַם anschreien.

Покрича́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל, וָעוֹק זְעָקָה schreien.

Покро́вецъ (-вца) ז׳ צִפּוּי כְּלֵי־הַשָּׁרֵת (לטצרים) Kelchtuch. [אֶת־רִיב Beschützer. -льница נ׳.

Покрови́тель ז׳ רָב, מַפְגִּיעַ, מָגֵן בְּעַד, סוֹכֵךְ עַל־ — מָגֵן, — מַחְסֶה ת׳ schützend. [עֶזְרָה Schutz.

Покрови́тельство ס׳ מַחְסֶה, חָסוּת, מָגֵן, סִתְרָה,

Покрови́тельствовать (-ствую) פ״ע (кому́, чему́) גָּנוֹן — הָגֵן עַל־, הָסֵךְ לְ־ beschützen. -ся פ״ח הָסֵה מָצָא מַחְסֶה, בְּצֵל — beschützt werden.

Покро́въ 1) ז׳ חֲפָה, מָסָךְ; מְכַסֶּה, כִּסּוּי חֲכִיוֹן Decke. 2) חָסוּת, מַחְסֶה, מָגֵן, מִסְתּוֹר, סִתְרָה, סֵתֶר Schutz.

Покро́й ז׳ גְּזֵרַת הָאֶרֶג לְבֶגֶד, גְּזֵרָה Schnitt. Это человѣ́къ одного́ съ нимъ покро́я הוּא אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכּוֹ.

Покро́ить см. Кро́ить.

Покро́мка,-мочка נ׳ שָׂפָה לְאֹרֶג צֶמֶר Tuchkante.

Покропи́ть פ״ע הִזָּה מְעַט עַל־, — זָרוֹק bespritzen.

Покроши́ть פ״ע פָּתוֹת לְפָתִים zerbröckeln.

Покругли́ть פ״ע עָשָׂה עָגֹל, עָגֵל abrunden.

Покруглѣ́ть פ״ע הִתְעַגֵּל, הָפוֹךְ עָגֹל; כָּשָׁה rund werden.

Покружи́ть פ״ע סָבַב מְעַט, — הִסֵּב etwas herumdrehen. -ся פ״ח הִסֵּב מְעַט sich herumdrehen.

Покрути́ть פ״ע הִסֵּב מְעַט, — הִכֵּף ein wenig drehen. -ся פ״ח הִתְהַכֵּף, הִסֵּב sich dr. [sich etwas grämen.

Покручи́ниться פ״ח הִתְעַצֵּב מְעַט (יָמִים מִסְפָּר)

Покрыва́ло (ק׳ -ва́льце) ס׳ 1) כִּסּוּי, מָסָךְ, צִפּוּי, אֹפֶדָה Decke, Hülle. 2) אֹפֶר, צָמָה, צָעִיף, לוֹט Schleier.

Покрыва́льный ת׳ הַצָּעִיף, — הַלּוֹט, — zum Bedecken.

Покрыва́ніе ס׳ כִּסּוּת das Bedecken.

Покрыва́ть, -кры́ть 1) פ״ע סָפוּן, צָפָה, חָפָה, כִּסָּה, טָלַל, הֶעֱטָה—, חָרַד עַל־ bedecken. 2) הִסְתִּיר, הֶחְבִּיא נָתוֹן סִתְרָה, צָפוּן, טָמוּן verbergen. П. злодѣевъ סָפוּן הַבַּיִת גְּבִים לְאַנְשֵׁי אָוֶן. П. домъ тёсомъ טָלַל. П. ра́му золотомъ צִפָּה אֶת־הַמִּסְגֶּרֶת זָהָב, חָרַד זָהָב עַל־הַמִּסְגֶּרֶת. П. ла́комъ בְּפוּר בְּחֹמֶר חוֹתָם. П. кра́сками מְשׁוֹחַ בְּ־. П. го́лову свою חָפָה רֹאשׁוֹ 3) הִכְנִיעַ, הִתְרִישׁ (קוֹל) übertönen. Го́лосъ его́ покры́лъ голоса́ противниковъ его́ שָׁפוֹק לְ־. (4 קוֹלוֹ הִתְרִישׁ (הִכְנִיעַ) אֶת־קוֹל קָמָיו עָנָה אֶת־ bestreiten die Kosten. Дохо́ды его не покрыва́ютъ расхо́довъ פִּרְעֻנְיָנָיו לֹא־יַעֲנֶה אֶת־ נָפוֹל, פָּשׁוּט עַל־ (4. צָרְכּוֹ (לֹא־יִשְׁפֹּק לְדֵי־צָרְכּוֹ) עַל־ פִּתְאֹם überfallen. -ся 1) הִכָּסֶה נפ׳ bedeckt werden. 2) הִכָּסֶה, הִתְכַּסֶּה פ״ח עָטָה, sich bedecken.

Покры́нъ ז׳ דּוּדָאִים, יַבְרוּחִין* (מהדרין צמ׳) Mandragore, Alraun.

Покры́шка נ׳ מִכְסֶה, כִּסּוּי, צִפּוּי; מַעֲטֶה, אֶפֶדָּה [Deckel.

Покря́кать см. Кря́кать.

Покряхтѣ́ть см. Кряхтѣ́ть. [solange bis.

Поку́да, -ку́дова ת״פ עַד־אָם, עַד־אֲשֶׁר; בָּל־עוֹד—

Покумиться см. Кумиться. [Käuferin.

Покупа́тель ז׳ קוֹנֶה Käufer. -льница נ׳ קוֹנָה

Покупа́ть פ״ע קָנָה, כָּרָה kaufen. -ся הִקָּנֶה נפ׳ gekauft werden. [das Kaufen.

Поку́пка 1) נ׳ מִקְנֶה, מִקְנָה Kauf. 2) קִנְיָנוֹת, קִנְיַן־כֶּסֶף

Покупно́й ת׳ קָנוּי gekauft. -но́е имѣ́ніе אֲחֻזַּת מִקְנַת־כֶּסֶף.

Покупщи́къ ז׳, -щи́ца נ׳ см. Покупа́тель. [zeigen.

Покура́житься פ״ח הִתְהַדֵּר מַעַט בְּגִבּוּרָתוֹ Muth

Поку́ривать, -кури́ть 1) פ״ע שָׁאוֹף עָשָׁן־טַבָּק כְּפַעַם בְּפַעַם rauchen. 2) קַטֵּר עָשָׁן räuchern.

Покуси́ться см. Покуша́ться.

Поку́та נ׳ מַחֲגֹרֶת־שַׂק, תּוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן Buße.

Покути́ть פ״ע שְׁכוֹר, קָבָא מַעַט— ein bischen saufen.

Поку́шать פ״ע סָעוּד לִבּוֹ, אָכוֹל מְעַט ein wenig essen.

Покуша́ться, -куси́ться פ״ח עָרוֹב לִבּוֹ לְ־, נִסָּה לְ־ versuchen, wagen. [anschlag.

Покуше́ніе ס׳ מִזְמַת־חָמָס, צְדִיָּה Wagniß; Mord-

Пола́ נ׳ 1) כְּנַף, חֵצֶן, חֵצֶן, כְּנַף־בֶּגֶד Schooß am Kleide. 2) כְּנַף־שֻׁלְחָן Tischklappe.

Пола́вливать צוּד כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע bisweilen fangen.

Полага́ніе ס׳ שִׂים עַל־ das Legen.

Полага́ть, Положи́ть פ״ע 1) הִנִּחַ, שִׂים, שִׁוֵּת, הִשְׁכִּיב, שָׁפוּת hinlegen. П. свою на́дежду въ чемъ עָזוּד, שׂוֹם — הֶעֱמִיד לְחֹק 2) שׂוֹם מִבְטַחוֹ בְּ־. חָרוּץ מִשְׁפָּט festsetzen, bestimmen. 3) חָשׁוֹב כִּי־, דִּמָּה פָּלַל voraussetzen, meinen. Я полага́лъ, что דִּמִּיתִי־ כִּי. Я не полага́лъ что́бы — לֹא־פִלַּלְתִּי כִּי. Какъ ты полага́ешь? מָה עִם־לְבָבְךָ אַתָּה. Поло́жимъ да́же, что онъ согласи́тся со мно́ю וְלוּ נַם אִם־ יֹאבֶה־לִי. -ся 1) הִנַּחַ נפ׳ hingelegt werden. 2) סָמוּךְ עַל־ פ״ח בָּטוּחַ, הִשְׁעֵן— הֶאֱמִין בְּ־, בְּ־ sich verlassen, vertrauen.

Пола́дить (עתיד -ла́жу) פ״ע הָשְׁלַם לְ־, הִסְכִּין עִם־ übereinkommen mit...

Пола́зить см. Ла́зить.

Пола́зчивый ת׳ חָרוּץ, מָהִיר flink. [ein Diener.

Полакейски ת״פ כְּאֶחָד הַמְּשָׁרְתִים (הָעֲבָדִים) wie

Полакомить פ״ע הֶאֱכַל מְעַט מִמַּתְּקִים לְ־ etwas zu naschen geben. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג מְעַט עַל־מַמְתַּקִּים

Поласка́ть, -ся см. Ласка́ть, -ся. [etwas naschen.

Пола́ти נ״ר עֲלִיַּת־קְרָשִׁים (בְּבֵית אֲבָרִים) Bretterge-

Полатыни בִּשְׂפַת רוֹמָה ת״פ rüste zum Schlafen. lateinisch.

Пола́ять פ״ע נָבוֹחַ מְעַט etwas bellen.

По́лба כֻּסֶּמֶת נ׳ Dinkelkorn.

Полверсты́ חֲצִי שְׁבִיעִית הַמִּיל halbe Werst. [jahr.

По́лгода (полуго́да) ז׳ מַחֲצִית הַשָּׁנָה, חֲצִי— Halb-

Полдевята́ ת״פ שְׁמוֹנֶה וָחֲצִי neuntehalb.

По́лдень (полу́дня) ז׳ 1) צָהֳרַיִם, חֲצוֹת הַיּוֹם Mittag. 2) תֵּימָן, דָּרוֹם, אֶרֶץ הַנֶּגֶב Süden.

Полде́сти שְׁנַיִם עָשָׂר לוּחוֹת נְיָר halbes Buch Papier.

Полдесята́ תְּשִׁעָה וָחֲצִי ת״פ zehntehalb.

Полдне́вный ת׳ הַצָּהֳרַיִם— mittägig.

По́лдникъ ז׳ לֶחֶם בֵּין הָעַרְבַּיִם, מַאֲכָל— Vesperbrod.

По́лдничать פ״ע אָכוֹל בֵּין הָעַרְבַּיִם Vesperbrod essen.

Полдюжины נ׳ שֵׁשֶׁת; שֵׁשׁ halbes Dutzend.

По́ле ס׳ 1) שָׂדֶה, חֶלְקָה, שְׂדֵה־זֶרַע, שְׂדֵמָה Feld. 2) פְּאַת־גְּלִיּוֹן בַּסֵּפֶר weißer Rand im Buche. 3) מִסְגֶּרֶת קוֹבַע, כְּנַף־מִגְבַּעַת Krämpe (am Hute).

Полева́ть (полю́ю) פ״ע צוּד צַיִד בַּשָּׂדוֹת auf Feldern jagen.

Полево́дство ס׳ עֲבוֹדַת הַשָּׂדֶה Feldbau.

Полево́й ת׳ 1) אֲדָמָה, שָׂדֶה— Feld-. -ва́я рабо́та (עֲבוֹדַת־הַשָּׂדֶה (הָאֲדָמָה. 2) אֲשֶׁר לְשָׂדֶה הַמִּלְחָמָה Kriegs-. הַמַּעֲרָכָה, הַמַּחֲנֶה

Поле́гче ת״פ קַל מִ־, גָּקֵל— leichter.

Полегчи́ть פ״ע 1) הֵקֵל מְעַט מִ־ etwas erleichtern. 2) כָּרוֹת שֶׁפְכָה לָעִיר, סָרַס* verschneiden.

Полежа́ть פ״ע שָׁכוֹב מְעַט; שָׁכוֹב יָמִים מִסְפָּר

etwas liegen.

Полёживать שָׁכוֹב כְּפָעַם בְּפָעַם פ״ע liegen.

Полéзно לְהוֹעִיל ת״פ nützlich.

Полéзность תּוֹעֶלֶת נ׳, מַרְפֵּא Nützlichkeit.

Полéзный ת׳ נוֹתֵן פְּרִי לִבְרָכָה, מוֹעִיל nützlich.

Полéй ז׳ (סוכה יב:) *שַׁוְשִׁי, מִין צֶמַח Polei. -лéйный ת׳.

Полелéять שִׁעְשֵׁעַ מְעַט נָפֶשׁ פ״י חוֹבֵב — etwas hätscheln. [(שובה) Oberfeldherr.

Полемáрхъ ז׳ (הצבא) שַׂר־הַחַיִל (פסק׳) *פֶּלֶמַרְכּוּס

Полемизировать (-зúрую) הִתְוַכֵּחַ פ״ע Wortstreit führen. [*מַחְלֹקֶת־ Wortstreit. -мúческій ת׳.

Полéмика נ׳ רִיב בְּדִבְרֵי חָכְמָה, תּוֹכַחַת סוֹפְרִים

Полетáй ז׳ מָהִיר, קַל בְּרַגְלָיו flinker Mensch.

Полетáть עוֹף מְעַט פ״ע herumfliegen.

Полёт ז׳ מְעוּף, יָעֵף Flug; Schwung. [fliegen.

Полётывать עוֹף כְּפָעַם בְּפָעַם פ״ע hin und her

Полетéть הִרְחִיק לָעוּף מִ־, הִתְעוֹפֵף מִ־ פ״ע hinfliegen.

Пóлзаніе זְחֹל ס׳ das Kriechen.

Пóлзать, Пóлзти, Пóлзть זָחַל, רָמַשׂ פ״ע kriechen.

Пóлзкій ת׳ חֲלַקְלַק schlüpfrig.

Ползкóмъ בְּהִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ ; בְּזָחֹל ת״פ kriechend.

Пóлзти, Пóлзть см. Пóлзать. [צמח kriechend.

Ползýчій (1 ת׳ זוֹחֵל sich windend. 2)

Полúва נ׳ (1 שֶׁפֶךְ מָרָק עַל־ Ueberguß, Sauce. 2) טִיחַ כְּמַרְאֵה זְכוּכִית Glasur. [Gießkanne.

Поливáльникъ ז׳, -вáльня נ׳ מַזְרֵק, כְּלִי לָצֵקֶת בּוֹ

Поливáніе (גן) ; צֵקֶת עַל־ ס׳ הַשְׁקוֹת das Begießen.

Поливáть, -лúть נָתַן מַיִם — יָצוֹק עַל־ פ״י begießen. II. цвѣты הַשְׁקָה עֲרוּגַת־פְּרָחִים. -ся נס׳.

Полúвка נ׳ (1 (גן) הַשְׁקוֹת das Begießen. 2) שֶׁפֶךְ מָרָק Ueberguß, Sauce. Жаркóе съ полúвкою צְלִי עִם־ נִסְּוֵי־מָרָק.

Поливнóй ת׳ (1 רָוֶה מַיִם, כֻּלּוֹ מַשְׁקֶה überschwemmt. 2) (גן) עֲשׂוּי לְהַשְׁקוֹת בּוֹ zum Begießen.

Полигáмія см. Многожéнство.

Полизáть (-лижý) לָקוֹק מְעַט בִּלְשׁוֹנוֹ פ״י, (לשון אש) לָחַךְ ein wenig lecken. [chen.

Полинялый ת׳ כֵּהֶה כְּמַרְאֵהוּ, מוּעָם, הָפֵר verblie-

Полиня́ть כָּהָה כְּמַרְאֵהוּ, הוּעַם פ״ע verbleichen.

Полипникъ ז׳ (ירושלמי שבת ז) *קוֹרַל, אַלְגּוּם, אַלְמֹג Korallenstock.

Полúпъ ז׳ (1 מִין שֹׁרֶשׁ הַיָּם מַרְגִּיז רַגְלַיִם Vielfuß. 2) מַפַּחַת בָּאָף, *פּוֹלִיפּוּס (כתובות עז.) faseriges Fleischgewächs.

Полировáнный ת׳ מְמֹרָט, קָלַל, עָשׂוּת polirt.

Полировáть (-рýю) פ״י מָרוֹט, מְרוֹט עָשָׂה בָּרָק לְ־, הִבֵּר poliren. -ся נס׳ מְרוֹט, הִבֵּר polirt werden.

Полировка מְרוּט, מְרוּט עֲשׂוֹת בָּרָק לְ־ Polirung.

Полировщикъ ז׳ מְמָרֵט Polirer. -щица נ׳.

Пóлисъ סֵפֶר עֲרֻבָּה מִנְּזַקֵּי־אֵשׁ ז׳ Assecuranzschein.

Политеизмъ ז׳ см. Многобóжіе.

Политéхника נ׳ חָרֹשֶׁת כָּל־מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Lehrkunst der höheren Werkgeschicklichkeit. -нúческій ת׳.

Политика נ׳ (1 מִשְׁפַּט הַמְּלוּכָה Staatskunde. 2) הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם־בְּנֵי־אָדָם, חֻקּוֹת הַחַיִּים Höflichkeit.

Политикъ ז׳ (1 גְּבוֹן מִשְׁפַּט הַמְּלוּכָה Staatskundiger. 2) שׁוֹמֵר חֻקּוֹת הַחַיִּים Weltmann.

Политипажъ ז׳ פִּתּוּחֵי־עֵץ, פִּתּוּחֵי־חוֹתָם בָּעֵץ Holzstich. -пáжный ת׳.

Политическій ת׳ אֲשֶׁר לְדֶבֶר מַלְכוּת politisch. II. преступникъ מוֹרֵד, פּוֹשֵׁעַ בְּדֶבֶר־מַלְכוּת.

Политичный ת׳ יוֹדֵעַ לַהֲלֹךְ בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים höflich.

Политýра נ׳ זֹהַר, בָּרָק, גִּנָּה, יְפִעָה Politur.

Полить см. Поливáть.

Полицéйскій (1 אֲשֶׁר לְשַׁעַר־הַשּׁוֹטְרִים ת׳ polizeilich. 2) שׁוֹטֵר שת״ז Polizeibeamter. [ster.

Полиціймéйстеръ ז׳ נְצִיב הַשּׁוֹטְרִים Polizeimei-

Полиція נ׳ שַׁעַר־הַשּׁוֹטְרִים Polizei. [Frevelbeweis.

Поличное עֵנְיָן עוֹנֶה בְּ־, דָּבָר מוֹכִיחַ עַל־פָּנָיו שת״ס

Поличный ת׳ עוֹנֶה — מוֹכִיחַ בְּ־ überzeugend.

Пóлка נ׳ מְכוּנַת־קֶרֶשׁ, בֵּן מִלּוּחַ־עֵץ, צֵלַע־הַקִּיר Wandbrett. [Obrist.

Полкóвникъ ז׳ שַׂר־אֲלָפִים (מהתור הששי לכנויי הכבוד)

Полкóвничій, -ническій ת׳ אֲשֶׁר לְשַׂר־הָאֲלָפִים Obristen-. [herr.

Полководецъ (-дца) ז׳ שַׂר־צָבָא, שַׂר־הַחֵילִים Feld-

Полкъ ז׳ גְּדוּד אֲלָפִים, צָבָא Regiment. -ковóй ת׳.

Полминýты נ׳ חֲצִי־הָרֶגַע halbe Minute.

Пóлненькій ת׳ מָלֵא לְמַדַּי ziemlich voll.

Полнёшенькій ת׳ מָלֵא מִפֶּה לָפֶה ganz voll.

Полно (1 ת״פ מָלֵא voll. 2) הֶרֶף, חֲדַל מִ־, רַב־לְךָ ! genug! II. тебé говорúть вздорь! רַב־לְךָ דַּבֵּר־תֹּהוּ!

Полновáтый ת׳ מָלֵא — נְמָלֵא לְמַדַּי ziemlich voll.

Полновлáстіе ס׳ מִמְשָׁל שָׁלֵם, שִׁלְטוֹן בְּלִי־מְצָרִים Vollmacht. [בְּכֹל־ bevollmächtigt.

Полновлáстный ת׳ מוֹשֵׁל, אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לְמִשְׁלוֹ

Полновóдіе ס׳ מֵי־מָרֵא, (בנהרות) שִׁפְעַת־מַיִם hoher Wasserstand (im Fluße).

Полновéсность נ׳ מְלֹא הַמִּשְׁקָל, אֶבֶן שְׁלֵמָה וְצֶדֶק מִשְׁקֹלֶת שְׁלֵמָה Vollwichtigkeit.

Полновѣсный מָלֵא, אֲשֶׁר לֹא־יֶחְסַר מִשְׁקָלוֹ ת׳ vollwichtig. [vollbrüstig.
Полногру́дый גְּדֵל־שָׁדַיִם, אֲשֶׁר עֲטִינָיו מְלֵאוּ חָלָב ת׳
Полнокро́віе שִׁבְעַת דָּמִים ס׳ Vollblütigkeit.
Полнокро́вный מָלֵא דַּם־כִּשְׁרוֹ ת׳ vollblütig
Полнолиці́й אֲשֶׁר פָּנָיו דְּשֵׁנִים ת׳ vollwangig.
Полнолу́ніе מְלֵא הַלְּבָנָה, כִּסֵּא ס׳ Vollmond.
Полномо́чіе שִׁלְטוֹן, מִמְשָׁל שָׁלֵם ס׳ Vollmacht.
Полномо́чный אֲשֶׁר מְלֵאוּ יָדָיו לְ־ ת׳ bevollmächtigt.
Полномѣ́рный מְלֵא, אֲשֶׁר לֹא־יֶחְסַר מִמִּדָּתוֹ ת׳ הַמִּדָּה das volle Maaß habend. [Befugniß, Recht.
Полнопра́вность עוֹ מִשְׁפָּט, כֹּחַ וּצְדָקָה לַעֲשׂוֹת נ׳
Полнопра́вный אֲשֶׁר בִּידוֹ לְ־, מְלֵא כֹּחַ מִשְׁפָּט לְ־ ת׳
Полнота́ תֹּם, מְלֵא נ׳ Fülle. [berechtigt.
Полно́чный 1) אֲשֶׁר בַּחֲצוֹת (בַּחֲצִי) הַלַּיְלָה ת׳ mitternächtlich. 2) צָפוֹנִי, צָפוֹן — nördlich. П. вѣтръ רוּחַ צָפוֹן. [Mitternacht. 2) צָפוֹן Nord.
По́лночь (полу́ночи) 1) נ׳ חֲצִי־הַלַּיְלָה, חֲצוֹת לַיְלָה
По́лный 1) ת׳ מָלֵא, נִמְלָא, מְמֻלָּא־, מְלֵא־ voll. Стака́нъ п. вина́ כּוֹס מָלֵא יַיִן. -ная мѣ́ра муки́ מְלֵא הָאֵיפָה קֶמַח. 2) תָּמִים, שָׁלֵם, מָלֵא vollig, vollständig. За по́лную цѣну́ בְּכֶסֶף מָלֵא. П. вѣсъ אֶבֶן שְׁלֵמָה, מְלֵא הַמִּשְׁקָל. Съ по́лнымъ се́рдцемъ בְּלֵבָב שָׁלֵם. П. возрастъ מְלֵא־יָמִים, בְּלַח. У него́ домъ полная ча́ша בֵּיתוֹ מָלֵא כָל־טוּב.
Полнѣ́ть כָּשָׁה, עָבָה, שָׁמַן פ״ע dick werden.
Поло לֶעָיִן כֹּל, גָּלוּי, מְגֻלֶּה, פָּתוּחַ ת״פ offen, unbedeckt.
Полобокій אֲשֶׁר יֶרְכוֹ נוֹפֶלֶת ת׳ hohlseitig.
Половикъ 1) מַרְבַּד הַרְצָפָה ז׳ Fußteppich. 2) יֶעֶה־ מַטְאֲטֵא לְקַרְקַע הַבַּיִת, הַרְצָפָה Dielenbürste.
Полови́на חֲצִי נ׳, מַחֲצִית, חֲצוֹת, מַחֲצָה Hälfte.
Полови́нить פִּלֵּג לְשְׁנַיִם, חָצָה פ״ע halbiren.
Полови́нный חֲצִי הַ־ ת׳ — מַחֲצִית halb. П. окла́дъ חֲצִי־מַתְּכֹנֶת הַשְּׁלוּם. П. дохо́дъ מַחֲצִית הַתְּבוּאוֹת.
Полови́нокъ (-нка) חֲצִי הַיְרִיעָה ז׳ halbes Stück.
Полови́нчатый נֶחְלָק לְשְׁנַיִם, חָצוּי ת׳ in die Hälfte getheilt. П. кирпи́чъ מַחֲצִיּוֹת, לְבֵנִים חֲצוּיוֹת לְבֵנִים.
Полови́ть צוֹד מְעַט פ״ע, — לָכוֹד ein wenig fangen.
Полови́ца קַרְשֵׁי־הַרְצָפָה, גַּב, לוּחַ־עֵץ לְקַרְקַע־הַבַּיִת נ׳ Dielenbrett. [עַל־גְּדוֹתָיו] Ueberschwemmung.
Полово́дье מְלֵאת נָהָר, סְפִיס־, גֵּאוּת מֵי־נְהָרוֹת ס׳
Полово́й הַמִּין, אֲשֶׁר לִמִינוֹ (לזכר או לנקבה) ת׳ — Geschlechts-. 2) הַרְצָפָה, אֲשֶׁר לְקַרְקַע הַבַּיִת — Dielen-. 3) מַגֵּפַת הַרְצָפָה שת״ז (משרת) Dielenfeger.
Поло́г— см. Отло́г—.
Пологру́дый חָלוּץ שָׁדַיִם ת׳, — גְּלוּי חָזֵהוּ mit nackter Brust. [verhang.
Пологъ, -ложе́къ יְרִיעַת־הָעֵרֶשׂ, מָסַךְ־הַמִּטָּה ז׳ Bett-
Положе́ніе 1) הַנָּחָה, הַשְׁכָּבָה ס׳ das Legen. 2) מְכוּנָה, מָכוֹן, עֲמִדָה, מַעֲמָד, מַצָּב Lage, Stellung. Домъ э́тотъ имѣ́етъ о́чень пріятное п. מָכוֹן הַבַּיִת הַזֶּה נָעִים מְאֹד. 3) מִשְׁפָּט, גּוֹרָל, תּוֹר, חֶבֶל מִנַּת־חֵלֶק אִישׁ בְּחַיָּיו Zustand. Онъ въ критическомъ положе́ніи מַר גּוֹרָלוֹ, בְּרָע הוּא. 4) מִשְׁפָּט, מִשְׁטָר, חֹקֶה, חָרוּץ Bestimmung, Verfügung. По положе́нію сена́та עַל־פִּי חֹקַת שָׂרֵי־הַמּוֹעֵצָה. Вое́нное п. מִשְׁפַּט עֵת קְרָבוֹת.
Поло́женный 1) מֻנָּח, מֻפְקָד ת׳ hingelegt. 2) נוֹעָד, נָקוּב bestimmt. Поло́женное жа́лованье הַשָּׂכָר הַנָּקוּב לְ־.
Положи́тельно בְּלִי־שָׁפֵק, אֶל־נָכוֹן ת״פ bestimmt.
Положи́тельный אֲמוּנָה, נָצָב, נָכוֹן ת׳, —, אֱמֶת — bestimmt. -ная степень תֹּאַר בְּתוֹר הַיְסוֹדִי (בדקדוק).
Положи́ть см. Полага́ть.
По́лозъ 1) מִין נָחָשׁ קָפוּז ז׳ Riesenschlange. 2) ר׳ Поло́зья בְּדִים, כַּפּוֹת הַמִּסָּח, מְטִילִים לְעֲגָלַת־חֹרֶף מִתַּחַת לְעֲגָלַת־חֹרֶף Schlittenkufe.
Полока́ть לָקוֹק מְעַט פ״ע ein wenig lecken.
Поло́къ (-лка́) מַדְרֵגַת, מוֹשַׁב הַיֵּצֵא (בבית הרחצה) ז׳ הַזֵּעָה Schwitzbank.
Поло́льникъ מַזְמֵרָה (לְנַכֵּשׁ גַּנִּים) ז׳ Jäthacke.
Поло́льный עֲשׂוּי לְנַכֵּשׁ בּוֹ ת׳ zum Jäten.
Поло́льщикъ מְכַנֵּשׁ, מְכַעֵר מִגַּנִּים קוֹץ וְחָרְדָּר ז׳ Jäter. -щица נ׳.
Полома́ть, -ся см. Лома́ть, ся.
Поло́мъ מִכְתַּת, — שֶׁבֶר כֵּלִים ז׳ zerbrochene Sachen.
По́ломя см. По́лымя.
Полонённый נִשְׁבֶּה, שָׁבוּי ת׳ gefangen.
Полони́ть הוֹלִיךְ שְׁבִי, שָׁבָה פ״ע gefangen nehmen.
Поло́нъ שְׁבִיָּה, שְׁבִי ז׳ Gefangenschaft.
Полоса́ 1) פְּתִיל כָּאוֹר, תִּקְוָה; קַו, חֲבַרְבֻּרָה ז׳ Streif; Strich. 2) מוֹט, בַּד, מוֹטָה, מִטֵּל (מִטֵּל) Stange. П. желѣ́зная בַּרְזֶל (מוֹט). П. золота́я לְשׁוֹן זָהָב. 3) עֲרוּגָה, שׂוֹרָה, שֶׁטַח, חֶבֶל אֲדָמָה, כִּבְרַת אֶרֶץ Landstrich. 4) פֶּגַע, מִקְרֶה, גּוֹרָל, חֶבֶל בַּחַיִּים Reihe (von Unglücksfällen). Го́рькая по насъ полоса́ пошла́ חֲבָלִים נָפְלוּ לָנוּ בְּמְרִירוּת הַחַיִּים. Кому́ кака́я полоса́ בַּחַיִּים (גּוֹרָלוֹ) לְאִישׁ וְאִישׁ מִנַּת חֶלְקוֹ.
Полоса́тый מְלֻא חֲבַרְבֻּרוֹת, עָקֹד ת׳ gestreift.

Полосить (-лошу́, -лосишь) פ״י 1) תָּאַר קַוִּים, קִצֵּץ פְּתִילִים, גָּזַר לְבָדִים streifen. 2) חִתֵּךְ שׁוֹרוֹת in Streifen zerschneiden. -ся 1) נפ׳. 2) פ״ח פְּלֹחַ, פָּלוּחַ, כָּסָה חֲבוּרוֹת streifig werden.

Полоска ק׳ см. Полоса́. [zum Spülen.

Полоска́льня נ׳ מָקוֹם לְהַדִּיחַ בּוֹ (בשר או כלים) Stube

Полоска́льщикъ ז׳ מְשַׁטֵּף בַּמַּיִם, מַדִּיחַ Spüler. -щица נ׳.

Полоска́нье ס׳ 1) שִׁטּוּף בַּמַּיִם, הַדָּחָה das Spülen. 2) (להדיח הגרון) בְּלִיל מַיִם Gurgelwasser.

Полоска́тельница נ׳ צַלַּחַת הַשִּׁטּוּף (לכלים) Spülnapf. [Spül-.

Полоска́тельный ת׳ עֲשׂוּי לְשִׁטּוּף (לְהַדִּיחַ) בּוֹ

Полоска́ть (-лощу́, -ло́щешь) פ״י שִׁטֵּף בְּמַיִם, הִדַּח (ברכות לו.) עָרַעַר גְּרוֹנוֹ בְּבְלִיל מַיִם spülen. II. го́рло -ся 1) נפ׳ הוּדַח, שִׁטּוּף gespült werden. 2) פ״ח הִתְרַחֵץ, הָכָּה גַּלִּים plätschern. [geformt.

Полосно́й ת׳ מְקֻצָּץ פְּתִילִים, מְרֻקָּע בַּדִּים in Stangen

Полосну́ть פ״י פָּלַח in Streifen schneiden. Какъ ножёмъ полосну́ло по се́рдцу כְּמוֹ מַאֲכֶלֶת תִּפְלַח כְּלִיוֹתַי.

Полосова́ніе ס׳ 1) חִתּוּת קַוִּים das Streifen. 2) רִקּוּעַ בַּדִּים (מסחכת) das Schneiden in Stangen.

Полосова́ть (-су́ю) פ״י קִצֵּץ פְּתִילִים, רָקַע לְבָדִים in Stangen ziehen. -ся נפ׳.

Полосово́й см. Полосно́й.

Поло́сочка ק׳ см. Полоса́.

По́лость נ׳ מָקוֹם נָבוּב, מְחִלָּה, מֵעַר Höhlung.

Полоте́нце ס׳ מַנְקִית־בַּד לַיָּדַיִם Handtuch. [ren.

Полотёрный ת׳ עָשׂוּי לִמְרוּק הָרִצְפָּה zum Frotti-

Полотёрскій ת׳ אֲשֶׁר לְמַמְרַק הָרִצְפָּה Frottir-.

Полотёръ ז׳ מְמָרֵט הָרִצְפָּה, מְמָרֵק הַרִּצְפָּה Frottirer.

Поло́тнище ס׳ בְּדַל־אֶרֶג לְרָחְבּוֹ Blatt, Breite (am Kleide).

Полотно́ ס׳ 1) בַּד, אֶרֶג־פִּשְׁתִּים Leinwand. 2) לוּחַ, צֶלַע Blatt, Flügel. II. дверно́е לוּחַ הַדֶּלֶת, צֶלַע—, אַחַת הַדְּלָתַיִם. II. доро́жное מְרוּמֵי דֶרֶךְ, מַסְלוּל.

Полотня́ный ת׳ בַּד—, פִּשְׁתִּים—Leinwand-.

Полото́къ (-тка) ז׳ מַחֲצִית—, בְּתֶר עוֹף חָצוּי לְאָרְכּוֹ Häfte eines Geflügels.

По́лотый ת׳ מְנֻכָּשׁ* gejätet. [ся נפ׳.

Поло́ть פ״י נִכֵּשׁ, בָּעַר קוֹצִים מִגַּן, —אָרֹה* jäten.

Поло́тье ס׳ נִכּוּשׁ, אֲרוֹת קוֹצֵי הַגַּן* das Jäten.

Полоу́міе ס׳ חֲסַר תְּבוּנָה, לֵב נָבוּב, אֵין לֵב, סִכְלוּת, שִׁגָּעוֹן Verrücktheit.

Полоу́мный ת׳ חֲסַר־לֵב, נָבוּב, מְשֻׁגָּע verrückt.

Поло́чекъ (-чка) см. Поло́къ.

По́лочка ק׳ см. По́лка.

Поло́шить פ״י הִבְהִל, הִרְהִיב, הָמוֹם בַּעַת erschüttern. -ся פ״ח הִבָּעֵת, הִבָּהֵל, הָחְפַּז sich erschrecken.

Полощи́ть פ״י מָרוֹק מַעַט, —מָרוֹט etwas poliren.

По́лпиво ס׳ שֵׁכָר מָהוּל Halbbier.

Полпята́ ס״י אַרְבָּעָה וָחֲצִי fünfthalb.

Полсе́дьма́, -сема́ ס״י שִׁשָּׁה וָחֲצִי siebenthalb.

Полсо́тня נ׳ חֲצִי הַמֵּאָה, — מַחֲצִית halbes Hundert.

По́лстить (по́лщу) פ״י חָבוֹט, דּוּשׁ צֶמֶר לְמַרְבַּדִּים, גַּז־צֹאן לְמַעֲשֵׂה מַכְבֵּר filzen. [בְּבִיר עִזִּים.

По́лсть נ׳ מִכְבָּר, מִכְסָה Filzdecke. Ко́зья п.

Полстяно́й ת׳ מַעֲשֵׂה מַכְבֵּר, —, כְּבִיר Wollen-, Pelz-.

Полта́кта ז׳ (בשיר) חֲצִי־תָּאוּרָגִיעָה halber Takt.

Полти́на נ׳, -ти́ничекъ, -ти́ничкъ ז׳ (הרוסי) חֲצִי (מַחֲצִית) הַשֶּׁקֶל halber Rubel.

Полти́нный ת׳ אֲשֶׁר מְחִירוֹ מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל einen halben Rubel kostend.

Полтора́ ס״י אֶחָד וָחֲצִי (אחת) anderthalb.

Полтора́ста ס״י מֵאָה וַחֲמִשִּׁים anderthalb hundert.

Полтретья ס״י שְׁנַיִם וָחֲצִי (שְׁתַּיִם) drittehalb.

Полуа́нкерокъ (-рка) ז׳ חֲצִי־הַהִין halber Anker.

Полуа́нкерочный ת׳ אֲשֶׁר יָכִיל חֲצִי־הַהִין einen halben Anker enthaltend.

Полуарши́нный ת׳ מַכִּיל חֲצִי־הָאַמָּה eine halbe Arschin breit,— lang.

Полуарши́нъ ז׳ חֲצִי־הָאַמָּה halbe Arschin. [ת׳.

Полуба́рхатъ ז׳ מֶשִׁי שָׂעִיר דַּל Halbsammet. -тный

Полубо́гъ ז׳ חֲסַר מְעַט מֵאֱלֹהִים, נַחֲשָׁב כֵּאלֹהִים Halbgott. [fäßchen.

Полубочёнокъ (-нка) ז׳ (*הַחֲבִית) חֲצִי־הַבַּת Halb-

Полубо́чка נ׳ (החבית) חֲצִי־הַבַּת halbes Faß.

Полубуты́лка נ׳ חֲצִי הַנֶּבֶל Halbbouteille.

Полуведёрный ת׳ מַכִּיל חֲצִי־הַהִין einen halben Eimer enthaltend.

Полуведро́ ס׳ חֲצִי הַהִין Halbeimer. [Werft weit.

Полувёрстный ת׳ כַּחֲצִי־שְׁבִיעִית הַמִּיל eine halbe

Полувѣково́й ת׳ בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה ein halbes Jahrhundert dauernd. [wein. -ра́нный ת׳.

Полуга́ръ ז׳ יַיִן־דָּגָן לֹא־מְצֻרָף הֵיטֵב Halbbrannt-

Полугла́сная נ׳ אוֹת חֲצִי־הַתְּנוּעָה Halbvokal.

Полугнило́й ת׳ עָבֵשׁ חֲצִיוֹ halbverfault.

Полугоди́чный ת׳ לִימֵי חֲצִי־הַשָּׁנָה halbjährlich.

Полуго́діе ת׳ חֲצִי־הַשָּׁנָה, —מַחֲצִית Halbjahr.

Полугодова́лый ת׳ בֶּן־חֲצִי־שָׁנָה halbjährig.
Полугодово́й ת׳ אֲשֶׁר לַחֲצִי־הַשָּׁנָה halbjährlich.
Полуго́докъ (-дка) ז׳ בֶּן־חֲצִי־שָׁנָה Halbjähriger.
Полугра́мотный ת׳ צָעִיר, יוֹדֵעַ סֵפֶר אַךְ מְעַט יוֹדְעֵי־סֵפֶר halbgeschult.
Полугривна נ׳ חָמֵשׁ גְּרוֹת fünf Kopeken.
Полу́да צִפּוּי בְּדִיל גַּתְּךְ נ׳ Verzinnung.
Полу́деннякъ ז׳ רוּחַ דָּרוֹם, תֵּימָן (סַעֲרַת) Südwind.
Полу́денный ת׳ 1) הַצָּהֳרַיִם, אֲשֶׁר לַחֲצוֹת הַיּוֹם —. 2) דָּרוֹם, —, תֵּימָן, —, נֶגֶב —. П. вѣтръ רוּחַ תֵּימָן דָּרוֹם.
Полудённый ת׳ אֲשֶׁר לַחֲצִי־הַיּוֹם mittägig.
Полудика́рь ז׳ כְּמַעַט פֶּרֶא אָדָם Halbwilder.
Полудикій ת׳ כְּמוֹ־פֶרֶא, פָּרוּעַ כְּמַעַט halbwild.
Полуди́ть см. Луди́ть.
Полудне́вный см. Полудённый.
Полудо́льный ת׳ מַכִּיל חֲצִי־הַחֵלֶק.
Полудо́ля נ׳ חֲצִי־הַחֵלֶק, מַחֲצִית —.
Полуду́рье ז״נ נַבְעָר, אִוִּילִי מְעַט — Blödsinniger.
Полузвѣ́рь ז׳ (כלאים ח, ח) *אַדְנִי־שֵׂדֶה, פֶּרֶא־אָדָם (ירושלמי שם) *יִדּוּעַ Halbmensch. [rock.
Полукафта́нъ ז׳, -та́нье ס׳ מְעִיל עַד־הַבִּרְכַּיִם Halb-
Полукирпичъ ז׳ חֲצִי לְבֵנָה Halbziegel. [kreis.
Полукру́гъ ז׳ חֲצִי קַו־הַסּוֹבֵב, מַחֲצִית הַחוּג Halb-
Полукру́жіе ס׳ см. Полукру́гъ. [förmig.
Полукру́жный ת׳ בְּדִמּוּת חֲצִי־הַחוּג halbkreis-
Полулу́ніе ס׳ חֲצִי־הַלְּבָנָה, חֲצִי־הַיָּרֵחַ Halbmond. -лу́нный ת׳. [halbtodt.
Полумёртвый ת׳ כָּל־עוֹד רוּחוֹ בוֹ, שׁוֹכֵב כְּמֵת
Полумра́къ ז׳ חֶשְׁכַּת בֵּין־קְדֵרוּת, עִיפָה כְּמוֹ־אֹפֶל הָעֲרָבַיִם Halbdunkel. [mond.
Полумѣ́сяцъ ז׳ הַיָּרֵחַ בְּמַחֲצִיתוֹ, חֲצִי־הַלְּבָנָה Halb-
Полумѣ́сячный ת׳ לְשִׁבּוּעִים יָמִים, לַחֲצִי הַחֹדֶשׁ halbmonatlich. [nackt.
Полунаго́й ת׳ חָלוּץ חֲצִי־מַדָּיו, עָרוֹם כְּמַעַט halb-
Полуно́чникъ ז׳ 1) см. Козодо́й. 2) מְאַחֵר בַּנֶּשֶׁף Nachtschwärmer. -но́чница נ׳.
Полу́ночный ת׳ 1) חֲצוֹת לַיְלָה — mitternächtlich. 2) צָפוֹן — צְפוֹנִי nördlich. [gebet.
Полу́нощница נ׳ תְּפִלָּה לַחֲצִי־הַלַּיְלָה Mitternacht-
Полу́нощный см Полу́ночный. [verwildert.
Полуодича́лый ת׳ כְּמוֹ־פֶרֶא, פָּרוּעַ כְּמַעַט halb-
Полуодѣ́тый ת׳ לָבוּשׁ חֲצִי־מַדָּיו halbbekleidet.
Полуокаменѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר, כְּמַעַט נֶהְפַּךְ לְאֶבֶן מַחֲצִיתוֹ הָיָה לְאֶבֶן halbversteinert. [beleuchtung.
Полуосвѣще́ніе ס׳ הָאִיר לְמֶחֱצָה — מָאוֹר Halb-

Полуо́стровъ ז׳ חֲצִי־אִי, לְשׁוֹן יַבֶּשֶׁת בַּיָּם Halbinsel.
Полуоткры́тый ת׳ פָּתוּחַ חֶצְיוֹ; נָלוּי (חָשׂוּף) כְּמַעַט halboffen.
Полупенсіоне́ръ ז׳ תַּלְמִיד מוֹצֵא חֲצִי־צָרְכּוֹ בְּבֵית הַסֵּפֶר Halbpensionär.
Полуполти́нникъ ז׳ רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף Viertelrubel.
Полупроце́нтъ ז׳ חֲצִי־מַרְבִּית הַמֵּאָה Halbprocent. -це́нтный ת׳. [20 Pfund.
Полупудовикъ ז׳ חֲצִי־הַכֶּבֶר, אֶבֶן עֶשְׂרִים לִטְרָא
Полупудо́вый ת׳ אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ עֶשְׂרִים לִטְרָא ein halbes Pud wiegend.
Полупуховикъ ז׳ מְנוּצָה רַבָּה וְקַשָּׁה יַחַד כֶּסֶת — halb mit Flaumfedern gestopftes Küssen.
Полупья́ный ת׳ בַּחֲצִי שִׁכְרוֹנוֹ, הָלוּם יַיִן מְעַט halbbetrunken.
Полуро́та נ׳ חֲצִי־גְּדוּד הַמֵּאוֹת Halbrotte. -ро́тный ת׳.
Полусапоги́, -пожки́ (-по́жекъ) ז״ר גְּעָלִים קְצָרִים, נַעֲלֵי־קַרְסֻלַּיִם Halbstiefel.
Полусвѣ́тъ ז׳ אוֹר כֵּהֶה Halbdunkel.
Полусо́нный ת׳ כְּמַעַט נִרְדָּם, בְּעוֹד תְּנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו schlaftrunken.
Полусо́тня נ׳ חֲמִשִּׁים, חֲצִי־הַמֵּאָה halbes Hundert.
Полустихъ ז׳, -сти́ніе ס׳ חֲצִי הַמַּאֲמָר הרוו, הפסק בשיר halber Vers. [Halbtuch.
Полусукно́ ס׳ שַׂעְטָנֵז, אֹרֶג צֶמֶר וּפִשְׁתִּים יַחְדָּו
Полусуко́нный ת׳ מְאֹרָג צֶמֶר וּפִשְׁתִּים, מְאֻטָּוּן שַׂעְטָנֵז von Halbtuch. [zwölfstündig.
Полусу́точный ת׳ לְשִׁתֵּי־עֶשְׂרֵה, לַחֲצִי־יוֹם וָלַיְלָה
Полута́ктная но́та (בשיר) תָּו חֲצִי הָאַרְבִּיעָה Halbtaktnote. [הַבִּינַיִם Halbton. -то́нный ת׳.
Полуто́нъ ז׳ (בשיר) חֲצִי־אַחַת מִמַּעֲלוֹת הַקּוֹל, קוֹל
Полу́торный ת׳ מַכִּיל אֶחָד (אַחַת) וָחֲצִי andert-halb enthaltend. [schatten.
Полутѣ́нь נ׳ מֶסֶךְ אוֹר וָצֵל, חִבֵּר צֵל וָשֶׁמֶשׁ Halb-
Полууста́въ ז׳ כְּתָב מֻרְבָּע כְּמַעַט alte russische Kirchenschrift. [לוֹ halbgelehrt.
Полуучёный ת׳ אֲשֶׁר מְעַט תְּבוּנָה, מְלֻמָּד אַךְ־מְעַט
Полуфунтовикъ ז׳ אֶבֶן חֲצִי־הַלִּטְרָא Halbpfundgewicht. [halbes Pfund wiegend.
Полуфунтово́й ת׳ אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ חֲצִי־לִטְרָא ein
Получасово́й ת׳ לַחֲצִי־שָׁעָה halbstündig.
Получа́тель ז׳ לוֹקֵחַ מִיַּד־, מְקַבֵּל Empfänger. -льница נ׳.
Получа́ть, -чи́ть פ״ע קִבֵּל, לָקוֹחַ מִיַּד; נָשָׂא מַשָּׂאת מַתָּנָה erhalten. П. выгоду סָבַק, מָצָא לוֹ בְּצַע

תּוֹעֶלֶת. Я получилъ извѣстіе שְׁמוּעָה לָקְחָה אָזְנִי (שָׁמַעְתִּי). -ся התקבל, לקוח — הִלָּקַח מִיַּד־ נפ׳ empfangen werden.

Получе́ніе קַחַת מִיַּד־ פ׳, קַבָּלָה, מִקַּח — Empfang. До получе́нія извѣ́стія עַד־בֹּא הַשְּׁמוּעָה.

Получетве́рикъ מָדָה בַת־אַרְבָּעָה קַבִּים ז׳ halbes Tschetwerik.

Получе́тверть חֲצִי הָרֶבַע נ׳ Halbviertel.

Полуша́ріе הָאָרֶץ ס׳ חֲצִי־גְלֹבֶת (כַּדּוּר) Halbkugel.

Полушёлковый אֲשֶׁר חֲצִיוֹ מֶשִׁי ת׳ halbseiden.

Полушерстяно́й אֲשֶׁר חֲצִיוֹ צֶמֶר ת׳ halbwollen.

Полу́шка רֶבַע הַגֵּרָה נ׳ Viertelkopeken.

Полушто́фъ חֲצִי־הַלֹּן ז׳ Halbstof. [Pelz.

Полушу́бокъ (-бка) אַדֶּרֶת שְׂעָר קְצָרָה ז׳ kurzer

Полфу́нта (полу—) חֲצִי־הַלִּטְרָא ז׳ Halbpfund.

Полфу́та חֲצִי מִדַּת כַּף־הָרֶגֶל ז׳ halbe Fußlänge.

Полчаса́ (полу—) חֲצִי שָׁעָה ז׳ halbe Stunde.

Полчетверта́ (שָׁלוֹשׁ) שְׁלִשָׁה וָחֲצִי מ״ (שָׁלוֹשׁ) viertehalb.

По́лчища גְּדוּדִים, חֵילִים, צְבָאוֹת ס״ר Truppenschaar.

Полшёсть חֲמִשָּׁה וָחֲצִי מ״ (חָמֵשׁ) fünftehalb.

По́лщеніе מַעֲשֵׂה מַכְבֵּר, דּוּשׁ (דִּישׁ) צֶמֶר לְמַרְבַּדִּים ס׳ das Filzen.

Полъ 1) רִצְפָּה, מִרְצָפֶת, קַרְקַע הַבַּיִת Diele. 2) מִין (זכר או נקבה) Geschlecht 3) חֵצִי, חֲצוֹת, מַחֲצָה ז׳ Hälfte. Дѣлить на́ полы (по пола́мъ) חָצָה, חָלַק לְשְׁנַיִם. Въ полъ пальца כְּחֵצִי אֶצְבַּע.

Полыга́ла מְחַזִּיק אִמְרֵי־כָזָב, — מְמַלֵּא ז״נ Bestätiger fremder Lüge. [Lüge bekräftigen.

Полыга́ть (кому) הֶחָזִיק שִׁקְרֵי־רֵעֵהוּ פ״ע fremde

По́лый 1) גָּבוּב ת׳ hohl. 2) עוֹבֵר עַל־גְּדוֹת־, שׁוֹטֵף, — שֶׁטֶף עוֹבֵר, שֶׁטֶף מַיִם שׁוֹטְפִים עַל־גְּדוֹת נָהָר. Полая вода́

По́лымя (-мени) לְשׁוֹן אֵשׁ, לַהַב ס׳, לְהָבָה Flamme.

Полынь לַעֲנָה נ׳ *אַפְסִנְתִּין (ע״נ ל.) Wermuth, Absinth. -лы́нный ת׳.

Полыня́ מָקוֹם לֹא־כִסָּה בְקֶרַח עֲלֵי־נָהָר נ׳ הַקֶּרַח nicht gefrorene Stelle (auf dem Eise).

Полысѣ́ть הִקָּרֵחַ פ״ע kahl werden.

По́льза תֹּעֶלֶת, תּוּשִׁיָּה, חֵפֶץ, בִּשְׂרוֹן, יִתְרוֹן, בֹּצֶץ נ׳ *תּוֹעֶלֶת (דס״ה ל, יג; מו, יא), Nutzen, Vortheil. Что по́льза въ—? מַה־בֹּצֶץ בְּ־? Нѣтъ по́льзы въ нихъ אֵין בָּם מוֹעִיל. Въ по́льзу бѣ́дныхъ לְטוֹבַת (לְעֲזֹרַת) הָעֲנִיִּים.

По́льзовать (-зую) רָפָא, רִפֵּא פ״ע תַּעֲלֶה אֲרוּכָה לְ־; curiren. -ся 1) (чѣмъ) מָצוֹא חֵפְצוֹ בְּ־, סָכוֹן בְּ־ פ״ת; עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ בְּ־, עָבוֹד בְּ־ benutzen; genießen. 2) הִתְרַפֵּא sich curiren. [Polkatanz.

По́лька 1) בַּת־פּוֹלִין Polin. 2) מְחוֹלַת־פּוֹלָנִים

По́льскій אֲשֶׁר לְעַם־פּוֹלִין, פּוֹלָנִי ת׳ polnisch.

По́льской מִין מָחוֹל פּוֹלָנִי שת״ Polonaise.

Польсти́ть (кому) כִּנָּה אֶל־, הֶחֱלִיק לָשׁוֹן אֶל־ פ״ע schmeicheln. -ся הִשִּׁיא נַפְשׁוֹ פ״ח sich schmeicheln.

Полѣ́зть הֵעֵפֶל לַעֲלוֹת פ״ע anfangen zu klettern. За сло́вомъ въ карма́нъ не полѣ́зетъ לֹא־אִישׁ אֲשֶׁר יְבַצֵּר מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה; אֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת הוּא. לֹא־יִבָּצֵר מִמֶּנּוּ

Полѣ́ниваться,-лѣни́ться הֵעָצֵל כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ח bisweilen faulenzen. [stoß.

Полѣ́нница סֹאַר עֵצֵי בָעֵר, מַעֲרֶכֶת־עֵצִים נ׳ Hol-

Полѣ́но (-лѣ́нце, -лѣ́нце) בְּקִיעַ־עֵץ ס׳ großer Holzscheit.

Полѣсо́вщикъ נוֹטֵר יְעָרוֹת ז׳ Waldhüter.

Полюбёзничать הָחֵל דִּבְרֵי־אֲהָבִים עִם־ פ״ע liebeln.

Полюбить נָטָה חֶסֶד אֶל־, בָּחוֹר, אָהוֹב פ״ע liebgewinnen. -ся (кому) מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־ פ״ח gefallen.

Полюбова́ться רָאָה בְּ־רֶגֶע, הִתְעַנֵּג מְעַט עַל־ פ״ח sich ergötzen.

Полюбо́вникъ ז׳, -ница נ׳ см. Любо́вникъ, -ница.

Полюбо́вно לֵב אֶחָד, בְּדֶרֶךְ שָׁלוֹם ת״פ gütlich.

Полюбо́вный רָצוּי לְכֹל, עָרוּךְ בְּדֶרֶךְ שָׁלוֹם ת׳ gütlich.

Полюбопы́тствовать см. Любопы́тствовать.

По́люсъ *קֹטֶב הַצָּפוֹנִי, אַחַת מִקְצוֹת צִיר הָאָרֶץ ז׳ וְהַדְּרוֹמִי בְּכַדּוּר הָאָרֶץ Pol.

Поля́къ פּוֹלָנִי, בֶּן־עַם־פּוֹלִין ז׳ Pole.

Поля́на (איוב לט, ד) בַּר, שָׂדֶה־זָרֵע, שָׂדֶמָה נ׳ Feld.

Поля́рность טֶבַע לִנְטוֹת מוּל קֹטֶב הָאָרֶץ נ׳ Neigung zum Pol (des Magnets). [Polar-.

Поля́рный —*הַקֹּטֶב, אֲשֶׁר בִּקְצוֹת צִיר־הָאָרֶץ ת׳

Помава́ть, -мину́ть 1) הָנַד, הָנַע פ״ע bewegen. 2) רָזַם בְּנִיד רֹאשׁוֹ, הָנַע רֹאשׁ zuwinken.

Пома́да שֶׁמֶן רֹאשׁ, מִרְקַחַת־מִשְׁחָה נ׳ Pomade.

Пома́дить (-ма́жу) מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן־רֹאשׁ פ״ע pomadiren. -ся סוֹךְ בְּשֶׁמֶן, מָשׁוֹחַ שְׂעָרוֹ פ״ח sich p. [Pomaden-.

Пома́дный שֶׁמֶן־רֹאשׁ, אֲשֶׁר לִרְקוּחַ מִשְׁחָה ת׳ —

Пома́дчикъ רוֹקֵחַ מִשְׁחַת־שֵׂעָר ז׳ Pomadenmacher.

Пома́заніе מִמְשָׁח, מָשְׁחָה, מִשְׁחָה ס׳ das Bestreichen, Salben. [salbter. -нница

Пома́занникъ מָשִׁיחַ־יְיָ, מָשִׁיחַ, מָשׁוּחַ, נָסִיךְ ז׳ Ge-

Пома́занный מָשׁוּחַ ת׳ gesalbt.

Пома́зать מָשׁוֹחַ, סוֹךְ, טוֹחַ מְעַט — פ״ע bestreichen; salben. II. по губа́мъ הִבְטִיחַ עַל־שֶׁקֶר, הִשִּׁיא -ся

הַמָּשַׁח, הַמָּשׁוּחַ נפ׳ bestrichen, gesalbt werden.

Помазо́къ (-зка) ז׳ צִיצַת־מִשְׁחָה Streichpinsel.

Пома́зывать, -ма́зать פ״ע 1) טוֹחַ, מָשׁוֹחַ, ס״ד bestreichen. 2) (למלך, לכהן) נָתוֹן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ, מָשׁוּחַ עַל־רֹאשׁ salben. -ся נפ׳.

Пома́кивать, -ма́кать פ״ע טָבוֹל בְּ־ eintunken. -ся הִטָּבֵל נפ׳ eingetunkt werden.

Помале́ньку ת״פ לְאַט, לְאַט־לְאַט, מְעַט מְעַט allmälig, langsam.

Пома́лчивать פ״ע הֶחֱרִישׁ בְּפַעַם, הֶחֱשָׁה — בְּפַעַם, עָצוֹר בְּמִלִּים — דֹּם, — schweigen. -ваніе ס׳ הַחֲרִישׁ, עָצוֹר בְּמִלִּים, הַחְשׁוֹת das Schweigen.

Пома́лывать פ״ע טָחוֹן כְּפַעַם בְּפַעַם ein wenig mahlen.

Помалѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וָדַל, מָעוֹט, חָסוֹר, צָעוֹר kleiner werden.

Пома́ниваніе ס׳ פִּתּוּת אֵלָיו das Heranlocken.

Пома́нивать, -манить הוֹרָה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו כְּפַעַם בְּפַעַם; פִּתָּה אֵלָיו לְעִתִּים anlocken.

Пома́нка נ׳ 1) פִּתּוּת das Locken. 2) דָּבָר, מַדּוּחִים לוֹקֵחַ לֵב Lockspeise.

Помара́ніе ס׳ מְחוּת בְּדִיו das Durchstreichen.

Помара́ть см. Пома́рывать.

Пома́ргивать פ״ע קָרוּץ כְּפַעַם בְּפַעַם בְּעֵינָיו blinzeln.

Пома́рка נ׳ 1) см. Помара́ніе. 2) מָקוֹם מָחוּי בְּדִיו gestrichene Stelle.

Пома́сливать, -ма́слить פ״ע מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן אוֹ בְּחֶמְאָה mit Oel (Butter) bestreichen. -ся נפ׳.

Пома́тывать פ״ע 1) פָּזַר הוֹן כְּפַעַם בְּפַעַם verschwenderisch sein. 2) (головою ראשו) הָנַע schütteln.

Пома́хивать, -маха́ть פ״ע נוֹפֵף כְּפַעַם בְּפַעַם, הָנַע, — עִיפֵּף schwenken, schwingen.

Пома́яться פ״ח לָאָה, הִלָּאָה שָׁכוֹעַ עָמָל sich abquälen.

Помедвѣ́жьи ת״פ כְּאֶחָד הַדֻּבִּים, כַּדֹּב wie ein Bär.

Поме́длить פ״ע הִתְמַהְמֵהַ מְעַט ein wenig verweilen.

Помели́ще ס׳ 1) יַד־עֵצָה־תַּנּוּר Ofenbesenstiel. 2) נ׳ см. Помело́.

Помело́ ס׳ יַעֲרַת־תַּנּוּר Ofenbesen. -ме́льный ת׳.

Помелька́ть פ״ע הֵרָאֶה לְרֶגַעִים, הֵגֵלָה כְּפַעַם בְּפַעַם ein wenig flimmern.

Помельцо́ ק׳ см. Помело́.

Помелѣ́ть פ״ע מָעַט (מ״נוּר) הָגְשַׁת דָּלוּל flach werden.

Поме́ньше ת״פ מִמְּ־; קָטוֹן מְעַט, מִצְעָר; — דַּל, — etwas kleiner, winziger.

Помера́нецъ (-нца) ז׳ תַּפּוּחַ זָהָב Pomeranze. [-ра́нцевый ת׳.

Помере́ть פ״ע מוּת, גָּוַע, הֵאָסֵף sterben.

Помере́щиться см. Мере́щиться.

Померза́ніе ס׳ קִפָּאוֹן das Erfrieren.

Помёрзлый ת׳ קוֹפֵא מִקֹּר, — מְקֻפָּא erfroren.

Помёрзнуть פ״ע הִקְפִּיא בְּקָרָה, קָפוֹא מִקֹּר erfrieren.

Померка́ніе ס׳ קַדְרוּת, מַחֲשָׁךְ Verdunkelung.

Померка́ть, -ме́ркнуть פ״ע הִקְדִּיר, חָשׁוֹךְ, הִעְלִים אָסוּף נֹגְהוֹ sich verdunkeln.

Поме́рклость נ׳ קַדְרוּת Dunkelheit.

Поме́ркнуть см. Померка́ть.

Помертвѣ́лый ת׳ נִדְמָה כַּמֵּת leichenblaß. [werden.

Помертвѣ́ть פ״ע קָרוֹב לִשְׁחַת, הָיָה כַּמֵּת leichenblaß

Помета́ть, -мести́ פ״ע בְּפַעַם בְּפַעַם, — טַאטֵא, — יָעָה bisweilen fegen.

Помета́ть פ״ח יָרָה, הִשְׁלִיךְ werfen. -ся הִתְנוֹדֵד הֵנָּה וְהֵנָּה sich hin und her werfen.

Поме́тъ ז׳ סְחִי, סוּחָה, פֶּרֶשׁ, גֵּלֶל, גֵּלֶל, צֵפִיעַ Auswurf, Koth. II коро́вій צִפְיֵעֵי הַבָּקָר.

Поме́тывать פ״ע 1) בְּפַעַם בְּפַעַם, יָרוֹק לְרֶגָעִים, — הִשְׁלִיךְ bisweilen werfen. 2) בְּפַעַם בְּפַעַם, טַאטֵא, — יָעָה dann und wann fegen. -ся נפ׳.

Помечта́ть פ״ע חָזָה לוֹ מִשְׁאַת־שָׁוְא ein wenig phantasiren.

Помигивать, Помига́ть פ״ע הָעֵף עֵינָיו כְּפַעַם, — קָרוּץ בְּעֵינָיו, כְּפַעַם blinzeln.

Помилованіе ס׳ רַחֲמִים, חֲנִינָה Begnadigung.

Помилователь ז׳ חָנוּן, רַחוּם, מְרַחֵם, Begnadiger. -льница נ׳.

Помиловать פ״ע חָנַן, רִחַם־עַל, חוֹס־ begnadigen. Помилуй, не говори этого אָנָּא אַל־תְּדַבֵּר כָּזֹאת. -ся חָנַן, חָנוּן, רַחוּם נפ׳ begnadigt werden.

Помилосе́рдовать פ״ע רִחֵם אֶת־ (עַל־), חָמוֹל עַל־ נָתוֹן רַחֲמִים לְ־ Mitleid haben.

Помилуй см. Помиловать.

Помимо מִבְּלִי גְּלוֹת אֹזֶן־, מִבְּלִי הַגִּיד לְ־ ת״פ vorübergehend, ohne zu melden.

Помина́льная кни́жка см. Помяни́къ.

Помина́льщикъ ז׳ מַזְכִּיר נִשְׁמוֹת Messenleser.

Помина́ніе ס׳ זִכָּרוֹן, זֵכֶר, מַזְכֶּרֶת Erinnerung. [gister.

Помина́нье ס׳ סֵפֶר זִכָּרוֹן הַמֵּתִים Seelenmessenre-

Помина́ть, Помяну́ть פ״ע 1) שָׂמוֹר בְּלִבּוֹ, זָכוֹר gedenken. Кто ста́рое помя́нетъ, тому́ глазъ вонъ עַיִן נוֹטֶרֶת שִׂנְאָה יְקַבּוּהָ עוֹרְבֵי־נַחַל. Не помина́й меня́ ли́хомъ אַל־לֶרָעָה תִּזְכְּרֵנִי. 2) זָכוֹר, הִזְכִּיר, הֶעֱלָה עַל־לֵב sich erinnern. И помина́й какъ зва́ли עָשֶׂה זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. 3) לֹא־נוֹדַע מְקוֹמוֹ אֵיוֹ; אָבַד כָּל־זֵכֶר לוֹ. הִזְכִּיר נִשְׁמוֹת für Verstorbene beten.

Помина́ть, Помя́ть פ״ע 1) מָעַט, — קָמַט

zerknüllen. 2) רָמוֹס zertreten. -ся נפ׳ הִרָּמֵס, הִקָּמֵט zerknüllt, zertreten werden.

Поминки (-нокъ) ז״ר הַזְכָּרַת, תְּפִלָּה לְזֵכֶר־הַמֵּת נְשָׁמוֹת Gebet für Verstorbene.

Поминовéніе ס׳ см. Поминки. [zum Andenken.

Поминокъ (-нка) מִנְחַת־זִכָּרוֹן ז׳, אַזְכָּרָה Geschenk

Поминýтно ת״פ מִדֵּי־רֶגַע, לְרֶגָעִים jeden Augenblick.

Поминъ ז׳ זִכָּרוֹן, זֵכֶר das Erwähnen. Онъ лёгокъ на поминѣ אַךְ יִזְכְּרוּ שְׁמוֹ וְהִנֵּהוּ. Отъ нихъ и помину нѣтъ אָבַד זִכְרָם הֲמָה. II. душй תְּפִלָּה לְזֵכֶר הַמֵּת. [

Помины см. Поминки.

Помирáть, -мерéть פ״ע מוּת, גָּוַע הֶאָסֵף sterben. Мы помирáли сó смѣху כִּמְעַט יָצְאָה נַפְשֵׁנוּ מִשְּׂחוֹק.

Помирить פ״ח עָשָׂה שָׁלוֹם בֵּין־ פ״ח הִשְׁלִים עִם־ sich versöhnen. -ся

Помнится мнѣ עוֹדְנִי מַזְכִּיר ich erinnere mich.

Помнить פ״ע שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ, זָכוֹר לְאֵיידָע נַפְשׁוֹ ; אָבַד לִבּוֹ. Себя не помнить

Помнóгу ת״פ רַבּוֹת, לְרוֹב sehr viel.

Помножáть, -мнóжить פ״ע הִרְבָּה; הִכְפִּיל מספר, כִּפֵּל הִכְפֵּל, הִכָּפֵל נפ׳ vermehren; multipliciren. -ся vermehrt, multiplicirt werden.

Помноженіе הַכְפָּלָה, כֶּפֶל מספר ס׳ Multiplicirung.

Помóга ז״נ עֶזְרָה, עֵזֶר, מִשְׁעָנָה, מִשְׁעָן Hülfe, Beistnad.

Помогáть, -мóчь פ״ע עָזוֹר לְ־ — הוֹשִׁיעַ — הוֹעִיל; helfen, beistehen.

Помóдничать см. Мóдничать.

Помóи ז״ר רֶפֶשׁ מֵי־כוֹבְסִים Spülicht.

Помóйная ямá מְקוֹם שֶׁפֶךְ מֵי־כוֹבְסִים; עֵמֶק עָכוֹר Spülichtgrube.

Помокáть, -мóкнуть פ״ע הִמַּק, רָטוֹב נָמַק naß werden.

Помóклый ת׳ רָטוֹב, נָמַק מַיִם naß geworden.

Помóкнуть см. Помокáть.

Помóлвить см. Помóлвливать.

Помóлвка (1 ז׳ בְּרִית אֲרוּשִׁים Verlobung. 2) חוֹזֶה עֵם־ Verabmachung. Между ними былá п. הֵם עָשׂוּ חוֹזֶה בֵּינֵיהֶם. 3) שְׁמוּעָה, שְׁמַע־רָע Gerücht, üble Nachrede. [

Помóлвливать, -мóлвить פ״ע הֵאָרֵשׁ לְ־ (בנו, בתו), (דברים כו, יח) הֵאָמַר verloben.

Помолúть פ״ע בִּקֵּשׁ פְּנֵי־, הִתְחַנֵּן לְ־, הִתְפַּלֵּל פ״ח עָרוֹךְ תְּפִלָּה לְ־ flehen, bitten. -ся beten. [wacker.

Помолодéцки ת״פ בְּרוּחַ גְּבוּרָה, כְּאִישׁ חַיִל brav,

Помолодúть, -ся см. Молодúть, -ся.

Помолодѣ́ть, -моложавѣ́ть פ״ע הִתְחַדֵּשׁ נָעוּרָיו Zeitlang dreschen. [sich verjüngen.

Помолотúть פ״ע דּוּשׁ עַד־עֵת — דּוּשׁ אֶת־כָּל־ eine

Помолóть פ״ע טָחוֹן אֶת־כָּל־; טָחוֹן עַד־עֵת — eine Zeitlang mahlen. [schweigen.

Помолчáть פ״ע הֶחֱרִישׁ עַד־, הֶחֱרִישׁ מְעַט, ein wenig

Помóлъ ז׳ (1 מִטְחָן, מִטְחָן das Mahlen. 2) מַתְכֹּנֶת (תוֹכֶן) הַמָּטְחוֹן das Gemahlene. [Kloster.

Помонастырски ת״פ כְּחֹק בֵּית־הַנְּזִירִים wie im

Помонáшески ת״פ כְּמִשְׁפַּט נָזִיר הַכֹּהֲנִים wie ein Mönch. [zeln.

Поморгáть פ״ע הָעַף עֵינָיו, קָרוֹץ מְעַט בְּעֵינָיו blin-

Поморецъ (-рца) ז׳ שׁוֹכֵן לְחוֹף יָם Strandbewohner.

Поморúть פ״ע (1 עַנָּה בָרָעָב, הִרְעִב hungern lassen. 2) הִשְׁמִיד כָּל־ vertilgen.

Помóрка שׁוֹכֶנֶת לְחוֹף יָם נ׳ Strandbewohnerin.

Поморóзить см. Морóзить.

Поморóсить פ״ע רָעוֹף, נָטוֹף (מטר) עָרוֹף sprühen.

Помóрскій ת׳ אֲשֶׁר עַל־חוֹף יָם Strand-.

Поморщивать, -мóрщить פ״ע קָמוֹט runzeln. II. брóви זָעוֹם, רָעוֹם פָּנָיו. -ся הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף פ״ח die Stirn runzeln.

Помóрье ס׳ חוֹף (כְּתָף) הַיָּם Küstenland.

Помóрянинъ ז׳, -янка נ׳ см. Помóрецъ, Помóрка.

Помóстъ ז׳ מַרְצֶפֶת, רִצְפָּה Fußboden.

Помотáть פ״ע (1 צָנוֹף, — כְּרוֹךְ מְעַט wickeln. 2) (головóю רֹאשׁוֹ) הָנַע schütteln. 3) בַּזֵּר הוֹן eine Zeitlang verschwenderisch leben. -ся נוֹד וָנוּעַ פ״ח, הִתְדַּדֶּה יָמִים מִסְפָּר sich ein wenig herumtreiben.

Помочи ז״נ (1 כְּתֵפוֹת חוֹבְרוֹת לַמְּכָנְסַיִם, כְּתֵפוֹת הַמְּכָנְסַיִם Tragbänder. 2) כְּתִיל לְהָכִין, חֲבָלֵי־אָדָם מִצְּעִדֵי־יֶלֶד Gängelband.

Помочúть פ״ע הִרְטִיב anfeuchten. -ся הִשְׁתִּין Urin

Помóчь см. Помогáть. [abschlagen.

Помóчь см. Пóмощь. [spitzbübisch handeln.

Помошéнничать פ״ע הִצְמִיד מִרְמָה, עָקוֹב etwas

Помоществованіе ס׳ מִשְׁעָנָה, עֵזֶר, עֶזְרָה Unterstützung. [helfen, beistehen.

Помоществовáть (-ствýю) פ״ע תָּמוֹךְ בִּידֵי־, עָזוֹר לְ־ Helfer; Gehülfe. -ница נ׳.

Пóмощный ת׳ עֵזֶר, —, עֶזְרָה helfend.

Пóмощь נ׳ עֵזֶר, עֶזְרָה, תּוּשִׁיָּה, יֶשַׁע, זְרוֹעַ, מַטֵּה־עֹז, מִשְׁעָנָה, מִשְׁעָן Hülfe, Beistand.

Пóмпа מְכוֹנָה לְדַלּוֹת מַיִם נ׳ Wasserpumpe.

Помрачáть, -чúть פ״ע הִכְהָה, הָעֵב, הֶחְשִׁיךְ, הִקְדִּיר קְדֵרוּת verdunkeln. II. зрѣ́ніе הִכְהָה עֵינַיִם. II. рáзумъ — כָּבָה, הָשַׁךְ, הִתְקַדֵּר פ״ח. -ся כָּלָה עָצַת — הֶעֱלַם sich verdunkeln. Вся мýдрость ихъ помра-

чится כָּל־חַכְמָתָם תִּתְבַּלָּע. [умá עוֹעִים, רוּחַ.
Помраче́ніе ס׳ מַחֲשָׁךְ, קַדְרוּת Verfinsterung. II.
Помрачи́ть см. Помрача́ть.
Помудри́ть ס״ע הִתְחַכֵּם מְעַט ein wenig klügeln.
Помужицки ת״פ כְּאֶחָד מִדַּלּוֹת עַם־הַכָּפָר wie ein
Помура́вить см, Мура́вить. [Bauer.
Помурлы́кать см. Мурлы́кать.
Помурча́ть см. Мурча́ть.
Пому́сливать, -лить см. Му́слить.
Помуча́ть, -мути́ть ס״ע 1) בָּלוּל, נָעַר, סִכְסֵךְ, דָּלוּחַ trüben. 2) הָמוּם, הֻחְרַד, עָכוֹר verwirren. 3) הִלֵּן הַמֵּרָה, הִסַּת לְמֶרֶד aufhetzen. -ся 1) נס׳ הָרַפֵּשׁ, נָרוּשׁ רָפֵשׁ, הֶעְכַּר getrübt werden. 2) ס״ח הִתְפָּרֵץ לְמֶרֶד aufrührerisch werden.
Пому́чивать, -му́чить ס״ע יִגֵּה, הָצַק, עִנָּה, הִלְאָה, הוֹגָה, הִכְאָה eine Zeitlang quälen. -ся ס״ח עָנָה, שָׁבוֹעַ עָנִי, הִתְעַנָּה, הֶעָנָה sich abquälen.
Помча́ть ס״ע גָּרוֹף, גָּשׁוֹא חִישׁ הִלְאָה, שָׁמוֹט שֶׁעֵר דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ, הִפְלֵט fortreißen. Волы́ помча́ли שָׁמְטוּ הַבָּקָר. -ся ס״ח הִגּוּז חִישׁ, גּוּז חִישׁ (חָמוֹק) הִשְׁתַּעֵר הָלְאָה, וְעָבוֹר הַסּוּסִים גְּגוּזוּ וְעָבְרוּ. [davoneilen. Ко́ни помча́лись
Помши́ть ס״ע סָכוֹר בַּאֲגֻדּוֹת אֵזוֹב mit Moos aus-
Помыва́ть ס״ע רָחוּץ כְּפָעַם בְּפָעַם ein wenig waschen. -ся ס״ח הִתְרַחֵץ, רָחוּץ sich waschen.
Помы́кать, -ся см. Мы́кать, -ся.
Помы́ливать, -мы́лить ס״ע כִּבֵּס כְּפָעַם בְּפָעַם בְּבֹרִית einseifen.
Помы́лки ז״ר מֵי־מְכַבְּסִים, מֵי־בֹרִית Seifenwasser.
По́мысел (-сла) ז׳ מְזִמָּה, יֵצֶר, מַחֲשָׁבָה Gedanke,
Помы́слить см. Помышля́ть. [Vorhaben.
По́мыслъ см. По́мыселъ.
Помы́ть, -ся см. Помыва́ть, -ся.
Помыча́ть ס״ע נָחוּק, נָעָה לְרַגְעִים — ein wenig brül-
Помышле́ніе ס׳ см. По́мыселъ. [len.
Помышля́ть, -мы́слить ס״ע 1) חָשׁוֹב לְ־, זָמוֹם אָמוֹר בְּלִבּוֹ nachdenken. 2) הָגָה מְזִמַּת רֶשַׁע, חִשֵּׁב רָע Böses sinnen. [bekreiden.
Помѣля́ть, -ли́ть ס״ע הִלְבֵּן בְּגַתָּר, מָרוֹחַ גַּתָּר עַל־
Помѣ́нивать ס״ע הָמַר כְּפָעַם בְּפָעַם — bis-weilen tauschen, wechseln.
Помѣня́ть ס״ע הָמַר בְּ־, הֶחֱלִיף — umtauschen. -ся הָמַר עִם־ ס״ח tauschen mit Einem.
Помѣря́ть, -мѣ́рить ס״ע תִּכֵּן, בּוֹל, מָדַד, מָדוֹד אַמּוֹת־, הִתְמוֹדֵד עַל־ ס״ח תַּחְרָה אֶת־; הִתְעָרֵב עִם־ sich messen mit...
По мѣрѣ כְּדֵי, כְּפִי ת״פ gemäß.
Помѣ́сить לוּשׁ אֶת־ ס״ע etwas kneten. [Geräumigkeit.
Помѣ́стительность ג׳ רֹחַב, רֹחַב מִרְבָּה לְהָכִיל
Помѣ́стительный ת׳ רָחָב־יָדַיִם, מִרְבָּה לְהָכִיל
Помѣ́стить, -ся см. Помѣща́ть, -ся. [geräumig.
Помѣ́стно ת״פ בְּמִקְוֹמוֹת אֲחָדִים stellenweise.
Помѣ́стный ת׳ 1) אֲשֶׁר בְּמִקְוֹמוֹת אֲחָדִים örtlich. 2) הַכַּפְרִי, אֲשֶׁר לְאַחֻזָּה — הַכַּפְרִי — des Landgutes.
Помѣ́стье ס׳ אֲחֻזַּת שָׂדֶה וָכָרֶם, נַחֲלַת שָׂדֶה, כַּפְרִי Landgut.
Помѣ́стьице ס׳ אֲחֻזַּת־שָׂדֶה קְטַנָּה kleines Landgut.
Помѣ́съ ז׳ לִישָׁה, לוּשׁ das Kneten.
По́мѣсь ג׳ 1) כִּלְאַיִם בַּבְּהֵמָה Kreuzung der Thierarten. 2) פְּרִי כִלְאַיִם, בֶּן־כִּלְאַיִם Mischling.
Помѣ́сячно ת״פ חֹדֶשׁ חֹדֶשׁ, לְחָדָשִׁים, מִדֵּי־חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ monatlich. [monatlich.
Помѣ́сячный ת׳ הַבָּא לְחָדָשִׁים; הַנִּתָּן מִדֵּי־חֹדֶשׁ
Помѣ́та נ׳ אוֹת, תָּו, צִיּוּן Zeichen.
Помѣ́тить ס״ע 1) см. Помѣча́ть. 2) (מטרה) כִּוֵּן אֶל־ [zielen
Помѣ́тка נ׳ אוֹת, תָּו Merkzeichen.
Помѣ́ха נ׳ מַחְשָׁךְ, שָׁטָן, מַעְצוֹר Hinderniß.
Помѣча́ть, -мѣ́тить ס״ע סָמוֹן, הִתְוָה תָּו עַל־ bezeichnen. -ся נס׳ הָתְוָה, הִסָּמֵן bezeichnet werden.
Помѣ́шанный ת׳ נִבְהָל לְ־; מְשֻׁגָּע verrückt. II. на богáтствѣ לְהוֹן נִבְהָל. [heit.
Помѣша́тельство ס׳ רוּחַ עוֹעִים, שִׁגָּעוֹן Verrückt-
Помѣша́ть ס״ע 1) (что) נָעַר מְעַט, בָּלוּל — ein wenig mischen. 2) (чему) עָמוֹד, שָׁמוֹן, הִשְׁבִּית מִ־, הִפְרִיעַ לְשָׁטוֹ לְ־ abhalten, hindern. [wirrt, verrückt werden.
Помѣша́ться ס״ח הָמָלֵא רוּחַ עוֹעִים, הִשְׁתַּגַּע ver-
Помѣ́шиваніе ס׳ פְּעֻלַּת הַמְנַעֵר, נַעֵר das Durch-mischen. [und wann umrühren.
Помѣ́шивать ס״ע נָעַר כְּפָעַם בְּפָעַם, בָּלוּל — dann
Помѣ́шкивать, -мѣ́шкать ס״ע הִתְמַהְמֵהַ מְעַט, בּוֹשֵׁשׁ, אָחַר — etwas zögern.
Помѣща́ть, -мѣ́стить ס״ע 1) שׂוּם, הִגִּיחַ, שׂוּם־עַל־, שׂוּם־, נָתוֹן אֶל־ hinstellen, hinlegen. 2) הוֹשִׁיב, שִׁכֵּן, הִשְׁכִּין, שׂוּם — נָתוֹן מָקוֹם לְ־ unterbringen. II. на дóлжность סָפוּחַ אֶל־אַחַת הַכְּהֻנּוֹת הוּשַׂם אֶל־ hingestellt werden. 2) מָצוֹא מָקוֹם כִּי־ ס״ח, נוֹשׁוּב — יָשׁוּב בִּ־ Platz nehmen.
Помѣще́ніе ס׳ 1) שִׂים בִּ־, הִגִּיחַ, הַשְׁכִּין, הוֹשִׁיב das Hinstellen; Anstellen. 2) מָכוֹן, כֵּן, מִשְׁכָּן, מָקוֹם מְכוּנָה Raum, Platz.

Помѣщикъ אֲדוֹנֵי־פַרְוָר, בַּעַל־אֲחֻזַּת־שָׂדֶה ז׳ Gutsbesitzer. -щица נ׳.
Помѣщичій אֲשֶׁר לַאֲדוֹנֵי הַפַּרְוָר ת׳ Gutsbesitzers-.
Помяникъ סֵפֶר זִכָּרוֹן הַמֵּתִים ז׳ Verzeichniß der Verstorbenen.
Помянутый הַנִּזְכָּר ת׳ הַנְּקוּב בְּשֵׁם obengenannt.
Помянуть см. Поминать.
Помять см. Поминать.
Понабирать, -набрать פ״ע (чего) לָקוֹט לָרוֹב, הֵאָסֵף — אָסוֹף, קַבֵּץ — הִקָּבֵץ, לָמוֹד הַרְבֵּה 1) נפ׳ zusammennehmen. -ся sich versammeln. 2) לָרוֹב, אָלוֹף לָרוֹב von Andern lernen.
Понабить פ״ע מַלֵּא אֶת־־ הִמָּלֵא נפ׳ vollstopfen. -ся מִפֶּה לָפֶה, הִתְמַלֵּא sich zusammendrängen. см. Набивать.
Понаброса́ть פ״ע יָרֹה לָרוֹב, הִפֵּל — ... הִשְׁלִיךְ גַּל־ viel zusammenwerfen.
Понава́ливать, -ва́лить см. Попаброса́ть.
Понавести פ״ע הוֹלִיךְ לָרוֹב אֶל־־ הֵבִיא — הוֹבִיל viel herbeiführen.
Понавострить פ״ע הָחֵד מְעַט, שָׁנוֹן — anschärfen. -ся פ״ח מִזְּמָה, אָלוֹף עָרְמָה, לָמוֹד קִנְאָה pfiffig werden.
Понавра́ть см. Навира́ть.
Понавыка́ть, -вы́кнуть פ״ע הִסְכֵּן בְּפַעַם בְּפַעַם לְ־ לָמוֹד לְאַט לְ־ sich nach und nach gewöhnen.
Понавѣ́дываться פ״ח בַּקֵּשׁ לָדַעַת, בִּקֵּר sich von Zeit zu Zeit erkundigen. II. къ кому שָׁאוֹל לְשָׁלוֹם לְ־.
Понаглядѣ́ться פ״ח הִשְׂבַּע עֵינוֹ בְּ־, רָאָה בְּ־ sich satt sehen.
Понагото́вить פ״ע עַתֵּד — הָכֵן, עָרוֹךְ לָרוֹב viel anfertigen.
Понагра́бить см. Награ́бить.
Понагрузи́ть см. Нагрузи́ть.
Понадари́ть פ״ע הִרְבָּה מַתָּן לְ־, נָתוֹן מַתָּנוֹת לָרוֹב הֶעֱנִיק לְ־ reichlich beschenken.
Понадба́вить פ״ע הוֹסִיף מְעַט עַל־ etwas hinzulegen.
Пона́добиться פ״ח הָדְרַשׁ לְ־, הִצְטָרֵךְ, הָצְרַךְ, נָחוּץ לִי כֶּסֶף nöthig sein. Мнѣ пона́добились де́ньги.
Понадорва́ть פ״ע קָרוֹעַ מְעַט ein wenig einreißen.
Понадѣ́лать см. Надѣ́лать.
Понадѣ́лить פ״ע חִלֵּק לְ־ לָרוֹב, זָבוֹד אֶת־ versorgen.
Понадѣ́яться פ״ח הִשָּׁעֵן עַל־־, יָחַל אֶל־, בָּטוֹחַ בְּ־ שׂוֹם מִבְטַחוֹ בְּ־, הִסְמַךְ — hoffen.
Понажа́рить פ״ע הִרְבָּה לִצְלוֹת, קָלָה — צָלָה לָרוֹב viel braten.
Понаигра́ться פ״ח הִשְׂבַּע בְּשַׂחוֹק נַפְשׁוֹ sich satt spielen.
Понакида́ть פ״ע הִשְׁלִיךְ לָרוֹב, יָרָה — הִטֵּל — זָרוֹק zusammenwerfen.
Понакла́сть см. Накла́дывать.
Понакликать см. Накликать.
Понак—. см. Нак—.
Поналга́ть см. Налга́ть.
Поналетѣ́ть см. Налета́ть.
Поналови́ть см. Наловить. [diener eigen.
Понама́рскій אֲשֶׁר לְמִשְׁרַת בֵּית־יְיָ ת׳ dem Kirchen-
Понама́рь מְשָׁרֵת בֵּית הַתְּפִלָּה ז׳ Kirchendiener. Понамари́ха אִשֶּׁת הַמְשָׁרֵת נ׳ Frau des Kirchendieners.
Понамо́кнуть см. Помока́ть.
Понамолоти́ть см. Намола́чивать.
Понапа́чкать см. Нана́чкать.
Понапе́чь см. Напечь.
Понапи́ться см. Напи́ться.
Понапихивать, -пиха́ть см. Напи́хивать.
Понапи́чкать см. Напи́чкать. [umsonst, nutzlos.
Понапра́сну פ״ע לְשָׁוְא, לְשֶׁקֶר, תֹּהוּ, לְבְלִי־הוֹעִיל
Понапроказничать см. Напрока́зничать.
Понасади́ть см. Насажа́ть.
Понаслу́шаться см. Наслу́шиваться.
Понасмотрѣ́ться см. Насма́триваться.
Понасмѣ́шить см. Насмѣ́шать.
Понастро́ить см. Настро́ивать.
Понаторѣ́лый см. Наторѣ́лый.
Понаторѣ́ть см. Наторѣ́ть.
Понату́житься פ״ע הִתְאַמֵּץ, אָמַץ כֹּחוֹ sich
Понашумѣ́ть см. Нашумѣ́ть. [zu sehr anstrengen.
Понаѣ́сться см. Наѣда́ться.
Понево́лѣ בְּלֹא־רָצוֹן, בְּלֹא־חֵפֶץ ת״פ wider Willen.
Понедѣ́льникъ הַיּוֹם הַשֵּׁנִי (בשבוע) ז׳ Montag.
Понедѣ́льничій אֲשֶׁר לְיוֹם הַשֵּׁנִי (בשבוע) ת׳ Montags-.
Понедѣ́льно לְכָל־שָׁבוּעַ, מִדֵּי־שָׁבוּעַ ת״פ wöchentlich.
Понедѣ́льный הַנִּתָּן; הַיּוֹצֵא (הַבָּא) בְּכָל־שָׁבוּעַ ת׳ לְכָל־שָׁבוּעַ Wochen-. [-щица נ׳.
Понедѣ́льщикъ שָׂכִיר שָׁבוּעַ ז׳ Wochenarbeiter.
Понедѣ́льщина עֲבוֹדַת הַשָּׁבוּעַ נ׳ Wochenarbeit.
Поне́же מ״ח יַעַן אֲשֶׁר, — עֵקֶב weil.
Понездоро́виться פ״פ: Ему понездоро́вилось רוּעַ חָלָה מְעַט er ist etwas unwohl geworden.
Понепріятельски כְּאוֹיֵב ת״פ כְּצַר feindselig.
Понесе́ніе שְׂאֵת, נְשֹׂא ס׳ das Erdulden.
Понести́ פ״ע 1) נָטַל, נָשָׂא אֶל־ hintragen. 2) נָשָׂא, סָבוֹל austragen, erdulden. II. трудъ (סָבוֹל) נָשָׂא עָמָל. II, убы́токъ נָשָׂא נֵזֶק. 3) נָשָׂא, שָׁטוֹף וְנָשָׂא, כַּסּוּפָה שָׁמוֹט Reißaus nehmen. Волы́ понесли́

שָׁמְטוּ הַבָּקָר. 4) הָרָה; עָבוֹר schwanger, trächtig werden. II. дичь הָרָה חֲשֹׁשׁ, דַּבֵּר תֹּהוּ Unsinn reden. -ся, -сь פ״ח שָׁטוֹף, הַגּוּז וְעָבוֹר, הִשְׁתַּעֵר הָלְאָה sich schnell fortbewegen.

По́ни מִין סוּס קָטָן לִרְכִבָּה ז׳ Pony.

Понижа́ть, -ни́зить פ״י הָשַׁח, הוֹרֵד, הִשְׁפִּיל niedriger machen, herabsetzen. II. стѣну הִשְׁפִּיל חוֹמָה. II. цѣну הוֹרֵד הַמְּחִיר. -ся 1) פ״ח הָשַׁח, הוּרַד, הִשְׁפַּל נפ׳ 2) הוֹרֵד הַמְּחִיר, הִשְׁתּוֹחֵחַ, הִדַּל, יָרוֹד, שָׁפוֹל niedriger werden, sinken.

Пониже ת״פ לְמַטָּה מִ־, שָׁפֵל מִ־ etwas niedriger.

Понижéніе 1) פ׳ הָשַׁח, הוֹרִיד, הַשְׁפָּלָה Erniedrigung. 2) הָשַׁח, שֶׁפֶל, יְרֻדַת das Sinken, Herabsetzung. II. гóлоса הֲבָעַת קוֹל הַמְּשׁוֹרֵר. II. цѣны יְרֻדַת הַמְּחִיר.

Понизить см. понижáть.

Поникáть, -ни́кнуть פ״ע הוּרַד אַרְצָה, נָפוֹל, שׁוֹחַ, הִשְׁתּוֹחֵחַ senken, niederschlagen. Поникъ головóю הוֹרִיד רֹאשׁוֹ לָאָרֶץ. Поникло лицé его נָפְלוּ פָנָיו.

Поникдый ת׳ מֻטֶּה לָאָרֶץ, נָטוּי niederschlagen.

Поникнуть см. Поникáть.

Понимáніе ס׳ רוּחַ־בִּינָה, תְּבוּנָה, הָבִין das Verstehen.

Понимáть, Поня́ть (עתיד יָבִין) 1) פ״י הָבַן, בִּין verstehen. Поймúте же сіё כִּינוּ־נָא זֹאת. Нарóдъ, кóего языкá не поймёшь גּוֹי אֲשֶׁר עָבוֹר עַל־גְּדוֹתָיו, שָׁטוֹף (נהר) 2) לֹא תִשְׁמַע לְשׁוֹנוֹ. über schwemmen.

Понитокъ (-тка) אֶרֶג מִשְׁתִּי פִּשְׁתִּים וְעֶרֶב צֶמֶר ז׳, שַׁעֲטְנֵז Bauergewebe (aus Lein und Wolle).

Пониточно ת״פ חוּט חוּט לְבַדּוֹ, לְחוּטָיו fadenweise.

Понищáть פ״ע מוֹךְ, הִדַּל, הִגְרַשׁ, רוּשׁ bettelarm werden.

Понищенски ת״פ כְּאֶחָד הָאֶבְיוֹנִים, כָּרָשׁ wie ein Bettler.

Поновлéніе ס׳ חִדָּשׁוּת, בְּ־ Erneuerung.

Поновля́ть, -нови́ть פ״י חִדֵּשׁ פְּנֵי־ erneuern. -ся נפ׳ חִדּוּשׁ, הִתְחַדֵּשׁ erneuert werden.

Поновѣ́ть פ״ע חִדּוּשׁ, הִתְחַדֵּשׁ wieder wie neu werden.

Понóжи (על הרגלים) נ״ר מַצְחֶת־נְחֹשֶׁת Fußschellen.

Понорáвливать, -норовля́ть, -норóвить 1) פ״ע שָׁמוֹר עֵת מְצוּא, חִכָּה עַד־בֹּא מוֹעֵד, הוֹחֵל gelegene Zeit abwarten. 2) (комý) נָתוֹן לְ־ כִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, פִּנֵּק, נָשָׂא פְּנֵי־ zu Gefallen thun.

Понорóвка см. Потáчка.

Поноровля́ть, -норóвить см. Понорáвливать.

Понорóвщикъ ז׳ מְפַנֵּק, נוֹתֵן לְ־ כִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, נוֹשֵׂא פָנִים Verzärtler. -щица נ׳.

Поноси́тель ז׳ נוֹתֵן בְּרִשְׁעוֹ, מוֹצִיא דִבָּה, מְגַדֵּף, מְחָרֵף Schimpfer. -льница נ׳ דַּפִּי.

Поноси́тельный ת׳ מָלֵא חֲרָפָה וּגְדוּפָה schimpflich. -ныя слова́ דִּבְרֵי חֲרָפוֹת.

Поноси́ть פ״י 1) נָשָׂא עֵת מְצָעָר eine Zeitlang tragen. 2) נָאַץ, גִּדֵּף, חֵרֵף schimpfen. [Hunde Getragene.

Поно́ска נ׳ (לְשֶׁרֶת) מַשָּׂא הַכֶּלֶב בְּפִיו das von einem

Поно́сно ת״פ בְּחֶרְפָּה, בְּקָלוֹן schimpflich.

Поно́сный ת׳ מָלֵא חֲרָפָה וְקָלוֹן schimpflich.

Поно́съ ז׳ רִיר הַבֶּטֶן, חֳלִי־מְעִים (נדרים מא:) *בְּרִדֵּם Durchfall.

Поношéніе ס׳ גִּדּוּפָה, קָלוֹן, בּוּז, בּוּזָה, חֶרְפָּה, נְאָצָה

Поно́шенный ת׳ בָּלֶה (בגד) abgenutzt. [Lästerung.

Понрáвиться см. Нрáвиться.

Понтóнный мостъ גֶּשֶׁר מִכְלֵי־מַעֲבַר־אֳנִיּוֹת לְנָהָר

Понтъ ז׳ יָם Meer. [שַׁיִט Schiffsbrücke.

Понуди́тель ז׳ נוֹגֵשׁ, אָץ בְּ־, מֵאִיץ — Antreiber. -льница נ׳.

Понуди́тельный ת׳ מֻעוֹרֵר לְ־, מֵאִיץ בְּ־ Zwangs-.

Понуждáть, -нуди́ть פ״י אוּץ בְּ־, הָאַץ — נָגוֹשׁ, אָנוּס, הַמְרֵץ nöthigen. Не понуждáйте его אַל־ תְּאִיצוּ בוֹ. Что понуждáетъ тебя? מַה־יַּמְרִיצְךָ. -ся נפ׳ הִנָּגֵשׁ, הָאֳנַס sich Zwang anthun. [Nöthigen.

Понуждéніе ס׳ חֲזָקַת הַיָּד, נָגֹשׁ, הָאֹנֶס das

Понуждённый ת׳ נִמְרָץ, אָנוּס gezwungen.

Понукáльщикъ ז׳ מַבְהִיל לְ־, מֵאִיץ, נוֹגֵשׁ Antreiber. -льщица נ׳.

Понукáніе ס׳ קוֹל נוֹגֵשׁ, נָגֹשׁ das Antreiben.

Пону́кивать, -ну́кать, -ну́кнуть פ״י אוּץ בְּ־, דָּפוֹק אֶת־, הָאַץ — מַהֵר — antreiben.

Пону́ра נ״נ שְׁחוֹם־עֵינַיִם, שַׁח־עֵינַיִם, שָׁפֵל — mürrischer Mensch. [—הָשַׁח sinken lassen.

Пону́ривать, -ну́рить פ״י הוֹרֵד לָאָרֶץ (רֹאשׁ),

Пону́рный, -ну́рый ת׳ מֻטֶּה לָאָרֶץ gesenkt.

Понутру́ ת״פ כִּרְצוֹנוֹ, כְּאֲשֶׁר אָהַב, כְּלִבָּבוֹ nach dem Sinne. Кýшанье мнѣ не понутрý אֵין נַפְשִׁי אֶל־הָאֹכֶל הַזֶּה. [הַנָּה bis jetzt.

Понынѣ́ ת״פ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה, עַד־עַתָּה, עַד־כֹּה, עַד־

Поныривать, -ныря́ть פ״ע צָלוּל בְּמַיִם כְּפַעַם בְּפַעַם von Zeit zu Zeit untertauchen.

Понѣ́живать, -нѣ́жить פ״י טִפֵּחַ, עִדֵּן, עִנֵּג, פִּנֵּק verzärteln. -ся הִתְעַדֵּן פ״ח, הִתְעַנֵּג, נָתוֹן מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ

Понѣмéцки ת״פ בִּשְׂפַת אַשְׁכְּנַז deutsch. [sich hätscheln.

Понюхать פ״י הָרַח, שָׁאוֹף בְּאַפּוֹ riechen.

Понюхивать פ״י הָרַח כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen riechen.

Понянчиться פ״ח טִפֵּחַ, חָבוֹב, עָמוֹל בְּ־ sich mit etwas Mühe geben.

Понятіе ס׳ בִּינָה, תְּבוּנָה, תָּבוּן Begriff. По ихъ понятію כִּתְבוּנָם (הושע יד, ב). [fassungsgabe.

Понятливость נ׳ לֵב מֵבִין, רוּחַ בִּינָה, תְּבוּנָה Auf-

Понятливый ת׳ נָבוֹן, מֵבִין leicht begreifend.

Понятно ת״פ בָּרוּר, גָּלוּי לָעַיִן, נָכוֹחַ לַמֵּבִין verständlich.

Понятный ת׳ מְבֹאָר, מְפֹרָשׁ, בֵּר, נָכוֹחַ לַמֵּבִין verständlich, klar.

Понятой ת״ע עֵד רֹאֶה, קָרוּא לְעֵד herbeigezogener Zeuge.

Понять см. Понимать. [

Пооб— см. Об—.

Пообѣдать פ״ע אָכוֹל לֶחֶם הַצָּהֳרַיִם zu Mittag essen.

Пообдаль ת״פ רָחוֹק מְעַט מִ־, הַרְחֵק מִנֶּגֶד in einiger Entfernung.

Поодиночкѣ ת״פ לְאַחַד אֶחָד einzeln.

Поокрѣпнуть פ״ע גָּבוֹר מְעַט, — הִתְחַזֵּק etwas stärker werden.

Пооратори ת״פ בִּשְׁפַת נְאֻמָנִים, כְּאַחַד הַמְּלִיצִים oratorisch.

Пооратъ פ״ע חָרוֹשׁ מְעַט eine Zeitlang ackern.

Пооратъ פ״ע צָרוֹחַ הֵנָּה וְהֵנָּה etwas schreien.

Пооcмотрѣть см. Осматривать.

Пооостерѣчь см. Остерегать.

Пооострить см. Острить.

Пооcудить פ״ע הָקַר מְעַט ein wenig abkühlen.

Пооcтылый ת׳ קַר, מוּקָר מְעַט — ein wenig abgekühlt.

Поотвыкнуть פ״ע הִטָּה לְבָבוֹ מֵעַל, — הִסְכִּין לַחֲדֹל מִ־ sich nach und nach abgewöhnen. [bleiben.

Поотстать פ״ע הֶחְשֵׁל מְעַט אַחֲרֵי־ ein wenig zurück-

Поотсырѣлый ת׳ רָטוֹב, — נָמֵק מְעַט מַרְיִם מַיִם etwas feucht geworden. [werden.

Поотсырѣть פ״ע רָטוֹב מְעַט, — הִמַּק etwas feucht

Поохотиться פ״ח הִתְעַנֵּג מְעַט בַּצַּיִד ein wenig jagen.

Поохотничьи ת״פ כְּמִשְׁפַּט, — כְּאַחַד הַצַּיָּדִים jägermäßig.

Поочередно ת״פ חֲלִיפוֹת, אִישׁ בְּעִתּוֹ (בְּמוֹעֲדוֹ) nach der Reihe.

Поочередный ת׳ חֲלִיפוֹת, —, מַסָּח, —, מְדֻרִים —abwechselnd. -ная стража מִשְׁמֶרֶת מַסָּח.

Поочистить פ״ע נִקָּה מְעַט, — טָהַר etwas reinigen.

Поощреніе ס׳ הַחָרוֹת, הָעִיר לְ־, רוּחַ אֹמֶץ Aufmunterung.

Поощритель ז׳ מְעוֹרֵר לְ־, מְנַצֵּחַ, — מְחָרֵר, מְאַמֵּץ Aufmunterer. -льница נ׳.

Поощрительный ת׳ הַמְעוֹרֵר לְ־, הַמְחַזֵּק בְּיָדֵי־ aufmunternd.

Поощрять, -рить פ״ע הָעִיר לְ־, עוֹרֵר, — הֶחֱזִיק וְהֶחָרֵר, אִמֵּץ — חִזֵּק יְדֵי־ aneifern, aufmuntern. II. словомъ אִמֵּץ בְּמוֹ־פִיו. Поощряющіе народъ къ работѣ (שה״ב ב, ח) מְנַצְּחִים לְהַעֲבִיד אֶת־הָעָם.

Попадать, Попасть פ״ע, -ся פ״ח 1) נָפוֹל בְּ־, הָלַךְ, — fallen, gerathen. II. въ западню הָלַךְ בְּרֶשֶׁת, נָפוֹל בְּמוֹקֵשׁ. II. въ бѣду הוּקַשׁ בְּפַגַּע רָע. 2) פָּגוֹעַ בְּ־, הִקָּרֶה, מָצָא, — פָּגוּשׁ zufällig wohin kommen. И попалъ онъ на то же мѣсто וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם־הַהוּא. Камень попалъ въ окно его הָאֶבֶן מָצְאָה אֶת־ חַלּוֹנוֹ. Все, что попадетъ ему въ голову כָּל אֲמַרְתִּי אֲנִי הָעוֹלֶה עַל־רוּחוֹ עָלָה עַל־לְבָבִי, בְּלִבִּי. II. кому на встрѣчу פָּגוֹעַ בְּ־, בּוֹא לִקְרַאת־. Мѣтилъ въ сокола и попалъ въ ворону קָלַע וְהֶחֱטִיא הַמַּטָּרָה. Какъ ни попало בְּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ. -ся פ״ח 1) הִקָּרֶה zufällig eintreffen. -ся я на гору Г. נִקְרִיתִי בְּהַר ג׳. 2) הִמָּצֵא כֹּה וָכֹה vorkommen. Здѣсь попадаются еще медвѣди עוֹד יִמָּצְאוּ כֹּה וָכֹה דֻּבִּים. Попадешься ты мнѣ! עוֹד יָדִי תִּמְצָאֵךְ. Воръ попался въ подкопѣ הִנְגַּב נִמְצָא בַּמַּחְתֶּרֶת. -ся кому на встрѣчу הִקָּרֶה עִם־, בָּא לִקְרַאת־ בְּדֶרֶךְ.

Попадать פ״ע נָפוֹל לְאַחַד אֶחָד abfallen (Früchte).

Попадья נ׳ אִשֶּׁת כֹּהֵן (רוּסִי) Frau eines Geistlichen.

Попалить פ״ע 1) שָׂרוֹף בָּאֵשׁ כָּל־ verbrennen. 2) יָרָה זִקִּים, הִמְטִיר פַּחֵי־אֵשׁ עַל־ ein wenig schießen.

Попаривать, -парить פ״ע הָגַף פַּחֵי־חֹם עַל־ bähen (im Bade). -ся פ״ח הָגַף פַּחֵי־חֹם עַל־בְּשָׂרוֹ בְּפַעַם בְּפַעַם sich bähen.

Попарно צְמָדִים, שְׁנַיִם שְׁנַיִם ת״פ paarweise.

Попархивать רָחַף בְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע עוֹט לְעֵתִים umherflattern.

Попасти פ״ע רָעָה מְעַט einige Zeit weiden.

Попастырски ת״פ נֶאֱמָן (מוֹרָה) כְּחֹק רֹעֶה wie ein Priester.

Попасть см. Попадать. [

Попахать פ״ע חָרוֹשׁ שָׂדֶה einige Zeit ackern.

Попенять см. Пенять.

Поперѣкъ, -рѣгъ ת״ע 1) לְרֹחַב, בְּרֹחַב הַ־ in die Quere. Вдоль и п. לְאָרְכּוֹ וּלְרָחְבּוֹ. 2) נֶגֶד, לְמֹרוֹת, עֵינֵי־ קְרִי zuwider. Идти кому поперѣгъ הָלוֹךְ עִם־... קְרִי.

Поперемѣнно ת״פ חֲלִיפוֹת, מַסָּח abwechselnd.

Попеременный ת׳ חֲלִיפוֹת, הַבָּא אִישׁ חֵלֶף רֵעֵהוּת, —, מַסָּח— abwechselnd. [-рѣтчица נ׳.

Поперѣтчикъ ז׳ מַמְרֶה, מֹרֶה אֶת־פִּי־ Widersprecher

Поперѣчина נ׳ קוֹרָה לְרֹחַב הַ־ Querbalken.

Поперѣчить פ״ע (кому) מָרָה אֶת־פִּי־, — הַמְרָה wiedersprechen.

Поперéчникъ 1) ז׳ קוֹ־הַתִּיכוֹן, קוֹ־הַחוֹצֶה Durchmesser, Diameter. 2) רֹחַב Breite. Три аршина въ поперéчникуשְׁלֹשׁ אַמּוֹת רֹחַבוֹ.

Поперéчно לְרֹחַב כָּל־ה־ ת״פ quer durch...

Поперéчный הָעוֹבֵר לְרֹחַב ה־ ת׳ querüberliegend. Встрѣ́чный и п. כְּלִי־הַבָּא לִקְרָאתוֹ.

Попéрсье פ׳ פְּתִיל הַחֲזֶה (במאסר חסים) Brustriemen.

Поперхну́ться חוֹשׁ מַחֲנָק בִּגְרוֹנוֹ etwas in die Athemröhre bekommen.

Попечéніе ס׳ פְּקִידוּת, תְּשׁוּמֶת־עַיִן עַל־, דְּאָגָה לְ־ Fürsorge. II. учéбнаго óкруга שַׂר־הַגְּלִיל לְבָתֵי־סֵפֶר Curator. II. сирóтъ מְמֻנֶּה, אָב לְיתוֹמִים — מְמֻנֶּה־ -ליתומים נ׳ Curatorin.

Попечи́тельный ת׳ מְשַׁמֵּר, —מַחֲסֶה, —פְּקוּדָה fürsorgend.

Попечи́тельскій אֲשֶׁר לְשַׂר־פֶּלֶךְ בָּתֵי־סֵפֶר ת׳ curatorisch.

Попечи́тельство ס׳ פְּקִידוּת; מַחֲסֶה, מִשְׁמָר, פְּקוּדָה דְּאוֹג לְ־ Curatoramt. Fürsorge.

Попéчь פ״ע אָפָה מְעַט ein wenig backen. -ся נפ׳ 1) פ״ח 2) בָּתֵי הַסֵּפֶר

Попива́ніе ס׳ שְׁתִיָּה, שְׁתוֹת; שְׁתִי, שְׁתִי, סְבֹא das Trinken.

Попива́ть פ״ע שָׁתָה כְּפָעַם בְּפָעַם, שָׁתָה מְעַט מְעָט bisweilen trinken.

Попили́ть פ״ע גִּזּוּר מְעַט בַּמַּשּׂוֹר etwas sägen.

Попира́ніе ס׳ תְּבוּסָה, מִרְמָס, רְמָס das Zertreten.

Попира́ть, Попра́ть 1) פ״ע בּוֹס, בּוּס, רָמַס, דִּשׁ, כָּבוֹשׁ, רָדָה אֶת־ (בְּ־) רָקוּעַ, הִכְפֵּשׁ zertreten. 2) הָרְמָס נפ׳ בָּא תַּחַת רַגְלָיו, דָּרוֹךְ עַל־ bedrücken. -ся הִתְבּוֹסֵס, הִדּוֹשׁ getreten werden.

Попирова́ть פ״ע אָכוֹל וְשָׁתוֹ — הִתְעַדֵּן מְעַט etwas schmausen.

Пописа́ть פ״ע כָּתוֹב מְעַט etwas schreiben.

Пописывать פ״ע כָּתוֹב כְּפָעַם בְּפָעַם bisweilen schreiben.

Попи́ть פ״ע שָׁתָה מְעַט; — סָבָא etwas trinken.

Попихивать, -пиха́ть, -пихну́ть פ״ע דָּחוּף לְתוֹךְ, מָעוֹךְ בְּ־ (во что) תָּקוֹעַ אֶל־תּוֹךְ stoßen. hineinstoßen.

Попища́ть פ״ע צִפְצֵף מְעַט pipen.

Попла́вать פ״ע שׁוֹט, שָׁחָה מְעַט ein wenig schwimmen.

Поплавóкъ (-вка́) עֵץ שׁוֹט לְיֶתֶר, צְרוֹר הַחַכָּה ז׳ Schwimmholz an der Angelschnur.

Пóплавомъ ת״פ בְּשׁוּט, בְּשִׁחוּת schwimmend.

Попла́кать פ״ע בָּכָה מְעַט etwas weinen.

Поплати́ть פ״ע שִׁלֵּם מְעַט מְעָט nach und nach bezahlen. -ся פ״ח נָתוֹן כֶּפֶר einbüßen. Онъ поплатился жи́знью за это בְּנַפְשׁוֹ עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה.

Поплёвывать פ״ע רֹק כְּפָעַם בְּפָעַם, —יָרוֹק öfters speien.

Поплести́ פ״ע עָבַת מַחֲלָקָה etwas flechten.

Поплести́сь פ״ח (ת״ד поплету́сь) מָשׁוֹךְ עָבוֹר נוֹד מִ־, הִתְנַהֵל לְאִטוֹ הָלְאָה sich hinschleppen.

Поплечу́ ת״פ דֵּי־כֹחוֹ nach Kräften.

Поплы́ть פ״ע הָחֵל לָשׁוּט (לִשְׁחוֹת) fortschwimmen.

Поплясáть פ״ע הָחֵל לָחוּל, רָקוֹד מְעַט etwas tanzen.

Поплясывать פ״ע חוֹל (רָקוֹד) כְּפָעַם בְּפָעַם bisweilen tanzen.

Попóвичъ ז׳ בֶּן־כֹּהֵן (רוסי) Sohn eines Priesters.

Попóвна נ׳ בַּת כֹּהֵן (רוסי) Tochter eines Priesters.

Попóвскій ת׳ כֹּהֲנִים, —(רוסי) כֹּהֵן —Priester-.

Попóвщина נ׳ עֲדַת־הַנְּבָדָלִים (בדת רוסית) russische Kirchensecte.

Попóдчивать см. Пóдчивать.

Попóйка נ׳ מִשְׁתֶּה, שְׁתִי Trinkgelag.

Попои́ть פ״ע הִשְׁקָה מְעַט etwas zu trinken geben.

Пополáмъ ת״פ לִשְׁנֵי קְרָעִים, לִשְׁנַיִם, חֵלֶק כְּחֵלֶק zur Hälfte.

Пополáскивать פ״ע שָׁטוֹף (הָדַח) כְּפָעַם בְּפָעַם bisweilen ausspülen.

Попóлдничать см. Пóлдничать.

Попóлзать פ״ע חָזוֹל, —רָמוֹשׁ eine Zeit lang kriechen.

Попóлзень (-зня́) ז׳ יֶלֶד זוֹחֵל 1) ein Kind das nur kriecht. 2) מַשְׁפִּיל לִפְנֵי־נָדִיב, מִתְרַפֵּס Schleicher.

Попользовéніе ס׳ הַנָּאָה, מִזְמַת חָמָס, צְדִיָּה שְׁרִירוּת לֵב, נֶפֶשׁ Neigung.

Попользти́, -пóлзть פ״ע חָזוֹל עַד־; הָחֵל לָזוּחַל hinkriechen.

Пополнéніе ס׳ מִלּוּאֵי הַחֶסֶר, מַלֵּא, מְלֵאוֹת Ergänzung.

Пополнéть см. Полнéть.

Пополня́ть, -пóлнить פ״ע הִשְׁלֵם, מַלֵּא הַחֶסֶר; שׁוּב שְׁבוּת ergänzen. -ся נפ׳ הָמְלָא, הָמְנָה חֶסְרוֹן ergänzt werden.

Пополоска́ть פ״ע הָדַח מְעַט, —שָׁטוֹף ein wenig ausspülen.

Пополугóдно ת״פ לְכָל־חֲצוֹת שָׁנָה, מִדֵּי מַחֲצִית שָׁנָה halbjährlich.

Пополу́дни ת״פ אַחַר הַצָּהֳרַיִם nach Mittag.

Попóльзоваться см. Пóльзоваться.

Попóмнить см. Пóмнить.

Попóна (ק׳ Попóнка) נ׳ חֹפֶשׂ, מַעֲטֶה־סוּס, טַפְטָן, אֲבַרְזִין* (בלים כג, ב) (ב״ק סו:) Pferdedecke. -пóнный ת׳.

Попóртить פ״ע הִשְׁחִית מְעַט etwas verderben. -ся פ״ח הִשָּׁחֵת מְעַט etwas verdorben werden.

Попости́ться פ״ח צוֹם מְעַט, עִנָּה נַפְשׁוֹ מְעַט בַּצּוֹם einige Zeit fasten.

Попóтчивать см. Пóтчивать.

Попотѣ́ть פ״ע הוֹצֵא זֵעָה מְעַט etwas schwitzen.

Попра́вить см. Поправля́ть.

Попра́вка (-пра́вочка) נ׳ תִּקּוּן הַמְּעֻנֶּת; מַרְפֵּא הַחֲרוּם Ausbesserung.

Поправле́ніе מַרְפֵּא הֶחָרוּס, תִּקּוּן הַמְּעוּת ס׳ das Herstellen. II. здоро́вья רִפְאוּת, מַרְפֵּא בְשָׂרִים.

Поправля́ть, -пра́вить תִּקֵּן מְעוּת, תִּקֵּן, הֵיטִיב פ״ע הֶעֱלָה אֲרוּכָה לְ־; חִזֵּק בְּדֶק, גָּדוֹר פֶּרֶץ, רִפֵּא הֶחָרוּס ausbessern. И попра́вила она́ головно́й убо́ръ свой נִקְּה מִכְתָּב מִשְׁגִּיאוֹת, וַתֵּיטֵב אֶת־רֹאשָׁהּ. II. письмо́ הוּטַב, הִתְּקַן נפעל sich bessern. 2) הֵרָפֵא פ״ח -ся 1) חָזַק, חָיָה sich erholen. Больно́й попра́вился הָדְוָה חָיָה מַחֲלִיוֹ; עָלְתָה אֲרֻכָה לְחוֹלָה. Де́ло его́ попра́вилось עִנְיָנוֹ הוֹלֵךְ וָטוֹב.

Попра́вщикъ מְחַזֵּק, מְתַקֵּן מְעוּת, מְרַפֵּא הֲרִיסוֹת Verbesserer. -щица נ׳.

Попра́ть см. Попира́ть.

Попре́жнему כְּקֶדֶם, כְּרִאשׁוֹנָה ת״פ wie früher.

Попрека́тель מוֹכִיחַ, מְחָרֵף עַל־עָוֹן ז׳ Einer, der Vorwürfe macht. -льница נ׳. [vorwerfend.

Попрека́тельный —נְעָרָה, אֲשֶׁר תּוֹכָחָה בוֹ ת׳

Попрека́ть, -кну́ть חָרֵף עַל־עָוֹן פ״ע, עָנָה, גָּעוֹר בְּ־ עָנָה, אַלֶּף עָוֹן — בְּ־ הוֹכֵחַ עַל־פְּנֵי־, Vorwürfe machen.

Попрекосло́вить см. Прекосло́вить.

Попрёкъ מוּסַר כִּלְמָה, נְעָרָה, תּוֹכָחָה עַל־עָוֹן ז׳ Vor-

Попрепя́тствовать см. Препя́тствовать. [wurf.

Поприба́вить הוֹסִיף מְעַט פ״ע etwas zugeben. -ся נפ׳.

Поприви́ыка́ть, -вы́кнуть см. Привыка́ть.

Поприще שְׁבִיל, מַעְגָּל, אֹרַח רָוִיחַ ס Laufbahn. II. жизни דֶּרֶךְ תְּבוּנוֹת, נָתִיב, מַעְגַּל־הַחַיִּים. II. нау́ки דֶּרֶךְ.

Попріобы́кнуть פ״ע (къ чему́) הִסְכַּן לְ־ sich gewöhnen.

Попрія́тельски כְּחֹק רֵעִים ת״פ freundschaftlich. [nen.

Попрооовать 1) נִסָּה לְ־, בָּחוֹן פ״ע probiren. 2) טָעוֹם אֹכֶל koften.

Попроси́ть פ״ע (чего́) בִּקֵּשׁ, שָׁאוֹל, דָּרוֹשׁ bitten. II. къ кому́, къ чему́ בִּקֵּשׁ לְבוֹא אֶל־, קָרָא אֶל־. -ся הִשָּׁאֵל מֵעִם־ פ״ח um Urlaub bitten.

По́просту בְּלִי־עָרְמָה, בְּמִישָׁרִים, בְּמִישׁוֹר ת״פ ohne

Попроти́виться см. Проти́виться. [Umstände.

Попроша́йка מַפְגִּיעַ, מְצִיק, מַלְאָה בְמִשְׁאֲלוֹתָיו ז״נ (ע׳ חלק א) מְנוֹן Zudringlicher.

Попроша́йничать פָּגוֹעַ בְּ־, הִלְאָה בְמִשְׁאֲלוֹתָיו פ״ע פָּצוֹר בְּ־ מְאֹד zudringlich betteln. [Abschied nehmen.

Попроща́ться הִפְרֵד בְּשָׁלוֹם אִישׁ מֵעַל־רֵעֵהוּ פ״ח

Попры́гать רָקוֹד מְעַט פ״ע, כַּרְכֵּר springen.

Попры́гивать רָקוֹד כְּפָעַם בְּפָעַם פ״ע bisweilen springen. [beutel. -гу́нья נ׳.

Попрыгу́нъ מְכַרְכֵּר, מְפַזֵּז, מְרַקֵּד ז׳ Springer, Wind-

Попры́скивать, -пры́скать הַזֶּה מְעַט; רָעוֹף, הַמְטָר, הַרְעָף, עָרוֹף spritzen. Дождь попры́скиваетъ יַעֲרוֹף.

Попря́сть טָוָה מְעַט פ״ע etwas spinnen.

Попря́тать (-пря́чу) הֶחְבִּיא פ״ע, טָמוֹן, צָפוֹן verstecken. -ся הִתְחַבֵּא פ״ח, הֶחְבֵּא, הִטָּמֵן sich verstecken.

Поптичьи כְּמוֹ צִפּוֹר, כַּצִּפּוֹר wie ein Vogel.

Попуга́й *אַנְדְּרָפַת (חולין סב׳) Papagei.

Попуга́ть הֶחֱרִד מְעַט פ״ע ein wenig bange machen.

Попу́гивать הֶחֱרִד כְּפָעַם בְּפָעַם פ״ע בְּעֵת־ bisweilen bange machen.

Популяризировать (-рую) הָבֵן דִּבְרֵי סֵפֶר פ״ע עָרוֹךְ לָעָם דִּבְרֵי־חָכְמָה, לְכָל־קוֹרֵא gemeinverständlich machen.

Популя́рный נָכוֹחַ, אֲשֶׁר יָרוּץ כָּל־קוֹרֵא בוֹ ת׳ רָצוּי לְבְנֵי־הָעָם; לְבִינַת־עָם volksmäßig; beim Volke

Попури́ לְוִיַּת־זְמִירוֹת (לְכְלֵי־שִׁיר) ס׳ Potpourri. [beliebt.

Попуска́ть, -пусти́ть הִנִּחַ לְאִישׁ לְ־ פ״ע, נָתוֹן, נָטוֹשׁ zulassen, erlauben. -ся הִנָּתֵן לְ־ נפעל, הָרְשָׁה geftattet werden. [vergebens.

Попусто́му, По́пусту בְּדֵי־רִיק, לָרִיק, לַתֹּהוּ, לַשָּׁוְא ת״פ

Попу́тать סִבְסֵךְ מְעַט; הִתְעָה, הִכְשִׁיל, הִדַּח verwickeln, verleiten. Лука́вый его попу́талъ בְּעֻתָּתוֹ רוּחַ רָעָה. [herumreisen.

Попутеше́ствовать נָסוֹעַ יָמִים מִסְפָּר פ״ע etwas

Попути́ מִדֵּי־עָבְרוֹ, עַל־דַּרְכּוֹ ת״פ am Wege. Тебѣ́ попути́, заходи́ къ нему́ סוּרָה אֵלָיו הִנֵּה בֵיתוֹ עַל־דַּרְכֶּךָ. [gefährte.

Попу́тникъ חָבֵר לַנּוֹסֵעַ, גְּלֻוָה לַדֶּרֶךְ עִם־ ז׳ Reise-

Попу́тный —הַדֶּרֶךְ ת׳, הַמַּסָּע — Reise-. II. това́рищъ גְּלֻוָה לַדֶּרֶךְ עִם־, חָבֵר לַנּוֹסֵעַ. II. вѣтръ רוּחַ לְדֶרֶךְ אֲנִיָּה.

Попу́тчикъ см. Попу́тникъ 1. -чица נ׳.

Попуще́ніе רְשִׁיוֹן, —תַּת לְ־ ס׳ Zulassung. Попуще́ніемъ Бо́жіимъ случи́лось это מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹאת.

Попъ כֹּהֵן (לדת רוסית) ז׳ Priester. Изъ попо́въ да въ дья́коны הָלוֹךְ לְאָחוֹר וְלֹא־לְפָנִים (במשרה).

Попыла́ть לָהַט כְּמְעַט רֶגַע פ״ע einige Zeit flackern.

Попыли́ть הַעֲלָה אָבָק מְעַט פ״ע Staub machen.

Попыта́ть 1) נִסָּה, בָּחוֹן פ״ע probiren. 2) יִסֵּר, עִנָּה foltern. -ся נִסָּה כֹּחוֹ בְּ־, נִסָּה לְ־ פ״ח einen Versuch machen.

Попы́тка מִבְחָן, מַסָּה נ׳ Versuch. [machen.

Попы́хъ חִפָּזוֹן, בְּהָלָה ז׳ Uebereilung. Въ попыха́хъ בְּחִפָּזוֹן. Съ попыхо́въ я теря́лся אֲבַד לִבִּי בְּחִפָּזוֹן.

Попья́нствовать שִׁכֵּר פ״ע, רָדוֹף שֵׁכָר, סָבָא eine Zeitlang saufen.

Попѣва́ть פ״ע זַמֵּר לְרַנְּעִים, שׁוֹר כְּפַעַם בְּפַעַם öfters singen.

Попѣту́шьи ת״פ כְּדֶרֶךְ הַתַּרְנְגוֹל wie ein Hahn.

Попѣть פ״ע שׁוֹר מְעַט, —זַמֵּר etwas singen.

Попѣшему ת״פ בְּרַגְלָיו, בְּרַגְלָיִם zu Fuß.

Попяти́ть, -ся см. Пяти́ть, -ся.

Попя́тный נָסוֹג אָחוֹר ת׳ zurückweichend. Уйти́ на п. дворъ שׁוּב מִדְּבָרוֹ אָחוֹר.

Попя́тчикъ נָסוֹג מִדְּבָרוֹ אָחוֹר ז׳ der sein Wort zu-

Попя́чивать см. Пяти́ть. [rücknimmt. -чица נ׳.

Пора נ׳ עֵת, מוֹעֵד Zeit. Вечёрнею поро́ю לְעֵת עֶרֶב. П. домо́й עֵת לָלֶכֶת הַבַּיְתָה. Всякому де́лу своя́ пора́ לַכֹּל עֵת. Съ тѣхъ поръ מֵהַיּוֹם הַהוּא. До сихъ поръ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. До тѣхъ поръ, пока́ עַד־אֲשֶׁר. Онъ ещё въ порѣ́ הוּא עוֹדְנוּ בְאֵבוּ עֲצֻמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמָיו.

Пора́ (בנשר וצמח) נֶקֶב הָעוֹר Schweißloch.

Пораба́тать פ״ע עָשָׂה מְלֶאכְתּוֹ ein wenig arbeiten.

Поработи́тель ז׳ מְדַכֵּא תַּחַת, כּוֹבֵשׁ, מַעֲבִיד, מַכְנִיעַ Bezwinger. -льница נ׳. [gend.

Поработи́тельный ת׳ הַמַּעֲבִיד, הַמַּכְנִיעַ bezwin-

Порабоща́ть, -работи́ть פ״ע כָּבוֹשׁ לְעֶבֶד, הַעֲבֵד; הִכְנִיעַ bezwingen. -ся נפ׳ הִכָּבֵשׁ לְעֶבֶד, הִכָּנַע לְ־ unterjocht werden.

Порабоще́ніе ס׳ כָּבֹשׁ לְעֶבֶד, הַעֲבִיד Bezwingung.

Пора́внивать פ״ע הִישַׁר כְּפַעַם בְּפַעַם, פַּלֵּס מְעַט, שִׁוָּה פְּנֵי־מְעַט gleich machen, ebnen.

Поравну см. По́ровну.

Поравня́ть פ״ע 1) פַּלֵּס, שִׁוָּה, יִשֵּׁר, הִישַׁר gleichmachen. 2) דִּמָּה, הִמְשִׁיל, עָרוֹךְ אֶל־ gleichstellen. -ся 1) פָּלוֹס, יִשּׁוֹר נפ׳ geebnet werden. 2) שִׁוָּה לְ־ פ״ח, הָיָה כְ־, הִמְשִׁיל, הִדְמָה, דָּמָה — sich gleichstellen. 3) בּוֹא עַד־ mit Einem gleichkommen. Корабль поравня́лся съ кре́постью הָאֳנִיָּה בָּאָה עַד־ הַמִּבְצָר.

Пора́довать פ״ע שִׂמֵּחַ אֶת־ erfreuen. -ся פ״ח שָׂמֵחַ נַפְשׁוֹ sich freuen.

Порадѣ́ть см. Радѣ́ть.

Поража́ть, -рази́ть פ״ע 1) מָחוֹץ, נָגוֹף, פָּגוֹעַ בְּ־, הִכָּה, הִלּוֹם, הַפֵּל, הָמֵת einen Schlag versetzen. П. врага́ אוֹיְבוֹ נָגוֹף, הִכָּה, חָלוֹשׁ. 2) הִבְעִית, בִּעֵת, הָמוֹם, הִם, הִשְׁמֵם, הָחֲרֵד, הִבְהֵל erschüttern. Вѣсть э́та меня́ порази́ла הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת בִּעֲתַתְנִי; נִפְעַמְתִּי לִשְׁמֹעַ אָזְנִי.

Пораждáть, Породи́ть פ״ע 1) יָלוֹד, הוֹלֵד gebären. 2) הִצְמִיחַ, עוֹרֵר, הִסֵּב, סִבֵּב verursachen. П. раздо́ры עוֹרֵר מְדָנִים. -ся צָמוּחַ, הוּלַד, יָלוּד נפ׳ erzeugt werden.

Пораже́ніе ס׳ 1) חֲלוּשָׁה, מַגֵּפָה, הֶרֶג, מַכַּת אוֹיֵב, נֶגֶף (תהלים ס, כא) מוֹרָה, (שמות לב, יח) Niederlage. 2) נֶגַע, נֶגֶף, פֶּגַע Erschütterung.

Поразбрестись см. Разбра́живаться.

Поразброса́ть см. Разброса́ть.

Поразбѣжа́ться см. Разбѣжа́ться.

Поразвле́чь см. Развлека́ть.

Поразвѣ́дать см. Развѣ́дывать.

Поразвѣ́сить, -вѣшать см. Развѣ́шивать.

Поразгласи́ть см. Разглаша́ть.

Поразглядѣ́ть см. Разглядѣ́ть.

Пораздýмать см. Раздýмать. [drücker. -льница נ׳.

Порази́тель ז׳ חֶרֶם, מַכֵּה..., מַכְנִיעַ, מְדַכֵּא unter-

Порази́тельно ת״פ לְמֹאד, רְהַפְלִיא erschütternd.

Порази́тельный ת׳ מַפְלִיא, מַשְׁמִים, נוֹרָא, נִפְלָא

Порази́ть см. Поража́ть. [erschütternd.

Поразню́хать см. Разню́хивать.

Поразобра́ть פ״ע 1) הִכְדִּיל לְאַחַד אֶחָד auseinander legen. 2) בִּקֵּר לְאַמִּת אֶחָת genau untersuchen.

Поразогна́ть см. Разогна́ть.

Поразойти́сь см. Разойти́сь.

Пора́нить פ״ע פָּצוֹעַ מְעַט, —מָחוֹץ leicht verwunden.

Пораскида́ть, -ки́нуть см. Раскида́ть.

Пораспрода́ть פ״ע מָכוֹר לְאַחַד אֶחָד nach und nach verkaufen.

Пораскхвата́ть см. Расхва́тывать. [

По́рванный ת׳ נָתוּק, קָרוּעַ zerrissen.

Порва́ть פ״ע קָרוֹעַ, נָתַק zerreißen. -ся נפעל הִקָּרַע, הִנָּתֵק zerrißen werden. [

Поребя́чески ת״פ כְּיֶלֶד, כְּאֶחָד הַיְלָדִים, כְּנַעַר לֹא־ לָמֵד kindisch.

Поребя́читься פ״ח הִתְהוֹלֵל כְּיֶלֶד, הִתְעוֹלֵל kindisch handeln. [Zeit brüllen, weinen.

Поревѣ́ть פ״ע הָמָה מְעַט, —שָׁאוֹן; —בָּכָה einige

Поре́й ז׳ *כָּרְתִּי, מִין אֶחָד הַבְּצָלִים (סכח לד) Schnitt-

Порекомендова́ть см. Рекомендова́ть. [lauch.

Поржавѣ́ть см. Ржавѣ́ть.

Поржа́ть פ״ע אָהוֹל מְעַט, הָרַם (סיס) קוֹל מִצְהֲלוֹת

Порисова́ть см. Рисова́ть. [wiehern.

Порисова́ть פ״ע תָּאַר בְּשִׂרְטוּט מְעַט ein wenig zeichnen.

По́ристый ת׳ מָלֵא נְקָבִים, נָקוּב הַנָּה וָהַנָּה schwammlöcherig, porös. [wurf, Tadel.

Порица́ніе ס׳ גְּעָרָה, מוּסַר כְּלִמָּה, תּוֹכַחַת עַל־עָוֹן

Порица́тель ז׳ גּוֹעֵר בְּ־, נוֹתֵן בְּ־ דֹּפִי, מוֹכִיחַ עַל־פְּנֵי־ יָסוֹר (איוב ס, ג) מַקְלֶה, מְחָרֵף Tadler. -льница נ׳.

Порица́тельный ת׳ מְלֵא תוֹכָחוֹת tadelnd.
Порица́ть פ״ע הוֹכֵחַ עַל־עָוֹן, נָעַר בְּ־, vorwerfen, tadeln. -ся נפ׳ הָיָה לְכִלְמָה, רוֹשׁ קָלוֹן getadelt werden.
По́рка נ׳ מַכַּת שְׁבָטִים Züchtigung mit Ruthen. Зада́ть по́рку кому́ יִסַּר בִּשְׁוֹטִים (בִּשְׁבָט).
По́ровну ת״פ בַּד בְּבַד, חֵלֶק כְּחֵלֶק gleichmäßig.
Поровня́ть см. Пора́внивать.
Поро́гъ ז׳ 1) אֶדֶן, סַף־הַדֶּלֶת, מִפְתָּן Schwelle. 2) צוּר מוֹרַד מֵי־נָהָר, אֶשֶׁד, נְחָלִים Stromklippen.
Поро́да נ׳ מִין ז׳; זַן, תּוֹלְדָה, מוֹלְדוֹת, מִכְרָה, מוֹצָא Geschlecht, Herkunft. Человѣ́къ ни́зкой поро́ды אִישׁ בְּלַב־הָרִים בְּזוּי־עָם, נִקְלֶה. Го́рная поро́да מוֹצָא לְעִפְּרוֹת מַתֶּכֶת. (בהמה, עוף) von guter Art.
Поро́дистый ת׳ נִכְבָּד בְּתוֹלְדוֹתָיו, מִזַּן נִכְבָּד (חיה,
Породи́ть см. Пораждать. [verwandt werden.
Породни́ться פ״ח (съ кѣмъ) הִתְחַתֵּן בְּ־ (אֶת־, לְ־)
Поро́дный ת׳ נִכְבָּד בְּתוֹלְדוֹתָיו; רָם הַיַּחַשׂ von guter
Порожда́ть см. Пораждать. [Abkunft.
Порожде́ніе ס׳ צֶאֱצָאִים, שֶׁגֶר, מוֹלֶדֶת Brut.
Поро́жистый ת׳ מָלֵא צוּרִים (נחל) רַב־אֶשְׁדוֹת voll Stromklippen.
Порожмя́, -жнёмъ ת״פ רֵיקָם, מֵאֵין כֹּל leer.
Порожни́ть פ״ע בּוֹקֵק, הָרֵק, בִּקֵּק ausleeren.
Поро́жній ת׳ אֵין כֹּל, רֵק, רֵיק leer.
Порожняко́мъ ת״פ בְּאֵין כֹּל, רֵיקָם leer, unbeladen.
Порожня́къ ז׳ עֲגָלָה רֵיקָה (כְּלִי מַשָּׂא) leeres Fuhrwerk. [לְבַד einzeln.
Поро́знично ת״פ בָּדָד, זַן זָן לְבַדּוֹ, כָּל־אֶחָד לְבַדּוֹ,
Поро́зничный ת׳ הַנִּמְכָּר לְאֶחָד אֶחָד
Порознь ת״פ בָּדָד, לְבַד einzeln, getrennt.
Пороя́ться см. Ройться.
Поро́къ ז׳ 1) עָוֹן, חֵטְא, פֶּשַׁע Lafter. 2) דֶּפִי, מָשְׁחָת, מוּם körperlicher Fehler.
Поронять, -ни́ть פ״ע הִפִּיל מִיָּדוֹ, נָטוֹשׁ —, שָׁמוֹט —; אִבֵּד, הִשְׁלִיךְ fallen lassen, verlieren.
Поросёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר חֲזִיר Ferkel.
Поросёночекъ (-чка) см. Поросёнокъ.
Пороситься פ״ח גּוּרָיהָ (חֲזִיר) יָלוֹד —, מַלֵּט — Ferkel werfen.
Поро́слый ת׳ אֲשֶׁר עָלָה כָלוּ, צֶמַח (נשב, עצים) bewachsen.
По́росль נ׳ הוֹרֶשׁ, מוֹרַשׁ שִׂיחִים Anwachs.
Поросте́ть, -рости́ פ״ע עָלָה צֶמַח —, כִּסָּה — bewachsen. По́ле поросло́ крапи́вою הַשָּׂדֶה עָלָה קִמְשׁוֹנִים. [קִמְשׁוֹנִים
По́рость ז׳ חָצִיר אֲגַמִּים, כּוּף Schilfgras.
Порося́ ס׳ (ר׳ сята) см. Поросёнокъ.
Порося́тина נ׳ בְּשַׂר גּוּר חֲזִיר Ferkelfleisch.
Поросячій ת׳ גּוּר חֲזִיר —Ferkel-.
Поро́тно ת״פ לְנִדּוּדִים (אנשי צבא) לְפַלְגוֹת rottenweise.
Поро́ть פ״ע 1) הִתִּיר תִּפֶּר auftrennen. 2) יִסַּר בִּשְׁוֹטִים, מַלֵּל דְּבַר תֹּהוּ, דִּבְרֵי־רוּחַ — רוֹשׁ בְּשֵׁר Ruthen geben. II. дичь поро́ть דִּבְרֵי־רוּחַ Unsinn sprechen. II. горя́чку הִתְחָרָה, הִתְקַנֵּא, הִמָּלֵא אֵשׁ קִנְאָה sich ereifern.
По́ротье ס׳ עֲבוֹדַת מַתִּיר הַתֶּפֶר das Auftrennen.
Пороховни́ца נ׳ קֶרֶן לְפִיחַ זִקּוֹת (לְאַבְקַת־שְׂרֵפָה)
Пороховой ת׳ פִּיחַ זִקּוֹת —Pulver-. [Pulverhorn.
Пороховщи́къ ז׳ עוֹשֵׂה פִיחַ זִקּוֹת (אַבְקַת־שְׂרֵפָה) Pulverarbeiter.
По́рохъ ז׳ אַבְקַת שְׂרֵפָה, אַבְקַת־זִקּוֹת, פִּיחַ זִקּוֹת Pulver. Онъ по́роху не вы́думалъ לֹא־נִגְלוּ לוֹ תַּעֲלוּמוֹת חָכְמָה. Не доставáло по́роху לֹא־מָצְאוּ מְלֵאָה כְּפִיהֶם. [Tadeln.
Поро́ченіе ס׳ תֵּת בְּ־ דֹּפִי, מְצֹא מוּם בְּ־, הָאֲשִׁים
Поро́чить פ״ע שׂוֹם עָוֹן בְּ־; מָצוֹא מוּם בְּ־, נָתוֹן בְּ־ דֹּפִי tadeln; verleumden.
Поро́чный ת׳ מָלֵא עָוֹן, אָשֵׁם lasterhaft. [Schnee.
Поро́ша נ׳ שֶׁלֶג בַּבְּצִיר, הַשֶּׁלֶג הָרִאשׁוֹן frischgefallener
Порошина, -шинка נ׳ שַׁחַק אַבְקַת־, דַּק פִּיחַ זִקּוֹת שְׂרֵפָה Pulverkorn.
Порошить פ״ע כִּסָּה אָבָק, פִּזֵּר פִּיחַ bestäuben. Снѣ́гъ порошитъ הַשֶּׁלֶג יֹרֵד כָּאָבָק.
Порошокъ (-шка́) ז׳ פִּיחַ סַמֵּי, אַבְקַת סַמֵּי־מַרְפֵּא תְּרוּפָה Arzneipulver.
По́рта נ׳ מַלְכוּת תּוּרְקִים Ottomanisches Reich, Türkei. Высо́кая По́рта תּוּרְקִים רַבָּתִי בַּגּוֹיִם. [ный ת׳.
Порта́лъ ז׳ רֹאשׁ פְּתָחִים (לחיכל) Haupteingang. -та́ль-
По́ртеръ ז׳ שֵׁכָר אַנְגְּלִי Porterbier. -терный ת׳.
По́ртикъ ז׳ מִסְדְּרוֹן Säulengang.
По́ртить (по́рчу) פ״ע שִׁחֵת, הִשְׁחִית, בִּלֵּעַ, נָתוֹס, הָרוֹס; עָכוֹר, הִבִּיעַ, הִבְאִישׁ verderben. -ся פ״ח הִשָּׁחֵת, בָּאוֹשׁ; בְּלוּעַ verdorben werden.
Портки́ (-тко́въ) ז״ר מִכְנָסַיִם Unterhosen.
Портмоне́ ס׳ חֲרִיט —, צְרוֹר הַכֶּסֶף Geldtäschchen.
Портни́ха נ׳ מִתְפֶּרֶת, תּוֹפֶרֶת בְּגָדִים Schneiderin.
Портно́й ת׳ חַיָּט, תּוֹפֵר בְּגָדִים, מִתְפֵּר* Schneider.
Портня́га ז׳ חַיָּט מְכֻלָּב, מִתְפֵּר לֹא־לָמֵד, תּוֹפֵר אֱלִיל (ס״ק י׳) schlechter Schneider. [der-.
Портня́жескій ת׳ תּוֹפֵר —, מִתְפֵּר —, חַיָּט* —Schnei-
Портня́жить, -ня́жничать פ״ע עָבוֹד עֲבוֹדַת תּוֹפֵר, עָשָׂה מְלֶאכֶת־חַיָּט, תִּפֵּר schneidern.
Портня́жничество ס׳ עֲבוֹדַת תּוֹפְרִים, מְלֶאכֶת־

חַיָּט Schneiderei.

Портня́жный см. Портня́жескій.

Портово́й ת׳ חַוָּף, חוֹף—Hafen-. [Freihafen.

По́рто-фра́нко פ׳ חוֹף חָפְשִׁי מִמֶּס, חוֹף חָפְשִׁי מְבוֹא־יָם

Порто́чный ת׳ אֲשֶׁר לְמִכְנְסֵי־כַד Unterhosen-.

Портре́тецъ (-тца) -тре́тикъ ק׳ см. Портре́тъ.

Портрети́стъ ז׳ צַיָּר לְצוּרוֹת אָדָם Porträtmaler.

Портре́тный ת׳ צוּרוֹת אָדָם,—, צוּרַת־אִישׁ—Por-

Портре́тчикъ см. Портрети́стъ. [trät-.

Портре́тъ ז׳ דְּמוּת,—, צוּרַת־אִישׁ, תַּבְנִית אָדָם Porträt. [*פַּרְפַּחִינָא (מגילה יח.) Burzelkraut.

Портула́къ ז׳ *רְגִילָה, מִין עֵשֶׂב (שביעית ז׳) *חַלְגְלוּג,

Портупе́я נ׳ חָגוֹר—, אַזֵּן—, תְּלִי־הַחֶרֶב Degenband.

Портфе́ль ז׳ *תִּיק, לַקְוּט סוֹפְרִים, מִטְפַּחַת סְפָרִים הַסּוֹפֵר Schrifttasche.

Портшезъ ז׳ פּוּרְיָא, אַפִּרְיוֹן* Tragsessel.

Портъ ז׳ חוֹף, מְבוֹא־יָם Hafen.

Порты см. Порткі. [פַּתַּח.

Портье́ра נ׳ מָסָךְ הַפֶּתַח Thürvorhang. -ры ר׳

Портя́нка נ׳ בְּלוּי, מַלָּה, סְחֹבָה לְכַף־הָרֶגֶל Fußlappen.

Порубе́жный ת׳ הַנִּשְׁעָן לַגְּבוּל—, אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל angrenzend.

Порубе́жье פ׳ פֶּרֶק, מְקוֹם הַגְּבוּל Grenzort.

Порубить פ״ע חָטוֹב מְעַט,—, חָצוֹב ein wenig hauen.

Поруба́ נ׳ חֲטַב, מַחֲצָב, מַחֲטָב das Hauen.

Поруб́щикъ ז׳ חוֹטֵב יְעָרוֹת Waldhauer.

Поруга́ніе פ׳ מוּסַר, קָלוֹן, דֶּפִי, חֶרְפָּה, גִּדּוּפָה, נְאָצָה Beschimpfung.

Поруганный ת׳ שְׁבַע־קָלוֹן, מְחֻלָּל, מְנֻאָץ beschimpft.

Поруга́тель ז׳ מְחַלֵּל, מְקַלֵּל, מְנַאֵץ, מְגַדֵּף, מְחָרֵף Beschimpfer. -льница נ׳.

Поруга́ть פ״ע נָאַץ, גִּדַּף, חֵרֵף beschimpfen. -ся פ״ח חֵרֵף אִישׁ רֵעֵהוּ einander schimpfen.

Поруба́ נ׳ 1) עֲרֻבָּה לִפְנֵי־רֵעֵהוּ, בֶּן־תַּעֲרֻבוֹת, עוֹרֵב תּוֹקֵעַ־כָּף Bürger, Gewährsmann. 2) עֲרֻבָּה, עֲרֻבּוֹן Bürgschaft. Круговая п. עֲרֻבַּת־עֵדָה אִישׁ בְּעַד־רֵעֵהוּ.

Порумя́нить פ״ע יָפָה מְעַט בַּפּוּדְ etwas roth schminken. -ся פ״ח יָפָה בַּפּוּדְ עֵינָיו sich etwas schminken.

Поруссски ת״פ בִּשְׂפַת־רוּסִים; כְּמִשְׁפַּט הָרוּסִים russisch.

Порусе́ть см. Русе́ть.

Поруто́чикъ ז׳ פְּקִיד מֵאָה (לבני הצבא) Lieutenant.

Поруча́тель ז׳ שׁוֹלֵחַ דָּבָר בְּיַד־, בְּיַד— beauftragen. -ся 1) נ״פ הָפְקַד בְּיַד— beauftragen werden. 2) פ״ח (за кого) עָרוֹב עֲרֻבָּה לִפְנֵי—, תָּקוּעַ כַּפּוֹ בְּעַד־, עָרוֹב אֶת־ garantiren. Кто поручится мнѣ? מִי־זֶה לְיָדִי יִתְקַע. [Auftrag.

Поруче́ніе פ׳ מִצְוָה, פְּקוּדָה, מִשְׁלוֹחַ דָּבָר בְּיַד־, רְפִידָה, יָד—, מַסְעָד לַמַּעֲלוֹת ז׳ (чня) מַעֲקֶה Handgriff.

Поручить см. Поруча́ть. [

Поруча́тель см. Поруча́тель.

Поручи́тельный ת׳ עֲרֻבָּה,—, נָתוּן לְעֵרָבוֹן bürgend.

Поручительство פ׳ см. Поруча́ть 2. [

Поручи́ть, -ся см. Поруча́ть, -ся.

Поруча́чій ת׳ אֲשֶׁר לְפְקִיד הַמֵּאָה Lieutenants-.

По́ручъ ז׳ см. По́ручень.

Поруша́ть פ״ע בַּתֵּר, נַתֵּחַ לְנְתָחִים zerschneiden.

Порфи́ра נ׳ תּוֹלָע, שָׁנִי, לְבוּשׁ מַלְכוּת, אַדֶּרֶת־אַרְגָּמָן Purpurmantel. -фи́рный ת׳. [purträger.

Порфироно́сецъ (-сца) ז׳ עוֹטֵה אַדֶּרֶת־מַלְכוּת Pur-

Порфироро́дный ת׳ בֶּן־מַלְכֵי־אָרֶץ, אָמוּן עֲלֵי־תוֹלָע im Purpur geboren. [-фи́ровый ת׳.

Порфи́ръ ז׳ *פָּרְפִּיר, אֶבֶן־רַקְמָתַיִם (וי״ר ב) Porphyr.

Порха́ніе פ׳ רַחַף,—, מְעוּף, עֵפֶת הֵנָּה וְהֵנָּה das Flattern. [herfliegen.

Порха́ть, -хну́ть פ״ע עוֹפֵף הֵנָּה וְהֵנָּה,—, רַחַף um-

Порціо́нъ ז׳ לֶחֶם־חֹק, אֲרֻחַת אִישׁ צָבָא דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ Soldatenportion.

По́рція נ׳ מָנָה, מָנֹת Portion.

По́рча נ׳ הַשְׁחָתָה, מַשְׁחָתָה, מַרְעָה, רַע, שַׁחַת, נֶזֶק; תַּבְלִית כְּלָיוֹן Beschädigung. II. съѣстныхъ припасовъ מַשְׁחַת דִּבְרֵי מַאֲכָל. II. нравовъ רַעַת,—, הָאָדָם.

По́ршень (-шня) ז׳ (במכונה) עֲלִי, גְּלִיל הַתְּנוּפָה Kol-

По́ры נ״ר (לחי ולצמח) נִקְבֵי הָעוֹר Schweißlöcher. [ben.

Порыва́ть 1) פ״ע פָּרוֹץ וְהָרוֹס, מְשׁוֹךְ וּמְרוֹט reißen, fortreißen. 2) פ״ס הֵמָרֵץ treiben, drängen. Его́ такъ и порыва́етъ сдѣлать э́то מְלָאוּ(נִשְׁאוּ) לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת. -ся פ״ח הִתְאַמֵּץ לְ־, פָּרוֹץ עָלָיו פֶּרֶץ, הִתְחָרֵה,—, הַעֲפֵל. И вы порыва́лись взойти́ на́ гору וַתְּהִינוּ (וַתַּעְפִּילוּ) לַעֲלוֹת הָהָרָה. Они порыва́ются разби́ть меня́ יִסְעֲרוּ לְהַפִּיצֵנִי.

Порыви́сто ת״פ בְּשִׁטָּף, בְּשִׁצָּף reißend, heftig.

Порыви́стый ת׳ שׁוֹטֵף, מִתְפָּרֵץ, פּוֹרֵץ, סוֹעֵר, מַבְהִיר stürmisch, fortreißend.

Порыв́ъ ז׳ עֵרֶם רוּחַ, עֶבְרָה, פֶּרֶץ, שֶׁטֶף, שִׁצָּף Andrang. II. воды́ פֶּרֶץ מַיִם, זֶרֶם מַיִם בַּבִּירִים. II. гнѣва שִׁצָּף קֶצֶף, עֶבְרָה, שֶׁטֶף אַף

Порыда́ть פ״ע יָלַל, הֵאָנֵק ein wenig schluchzen.
Порыжѣ́лый ת׳ אָשֵׁר הָפַךְ צָהֹב fuchsroth geworden.
Порыжѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ צָהֹב fuchsroth werden.
Порыка́ть פ״ע שָׁאוֹג (נָהוֹם) מְעַט etwas brüllen.
Порыскать פ״ע שׁוֹט בְּ־, רוּץ כֹּה וְכֹה ein wenig herumlaufn.
Порыть פ״ע חָפוֹר מְעַט, — כָּרָה ein wenig graben. -ся חִפֵּשׂ סְבִיבָיו פ״ח מַשָּׁשׁ כֵּלָיו eine Zeitlang herumsuchen.
Порыхлѣ́ть פ״ע רָכוּךְ מְעַט, הַמּוֹג, — הֵמֵק locker werden.
Порыцарски ת״ע כְּמִשְׁפַּט אִילֵי הָאָרֶץ, כְּחֹק אַל גִּבּוֹרִים (אַדִּירֵי־עָם) כְּדֶרֶךְ אִילֵי גִבּוֹרִים rittermäßig.
Порыча́ть см. Порыка́ть.
Порѣ́дѣлый ת׳ מְזֻעָר, מְקֻרָּח — undicht geworden.
Порѣ́дѣть פ״ע הָיָה מְזֻעָר, הָקְרַח undicht w.
Порѣ́зать פ״ע גָּזוֹר, בַּתֵּר; נַתֵּחַ einschneiden.
Порѣ́зиться פ״ח צָחַק מְעַט, — הִתְחוֹלֵל ein wenig tollen.
Порѣ́зъ ז׳ מַחַץ Schnittwunde.
Порѣ́зывать, -рѣ́зать פ״ע 1) מָחוֹץ מְעַט, — בַּתֵּק einschneiden. 2) גָּזוֹר מְעַט מְעַט, — נַתֵּחַ, — בַּתֵּר, — כָּרוֹת bisweilen schneiden.
Порѣ́чный ת׳ אָשֵׁר עַל־שְׂפַת הַנָּהָר am Flusse liegend.
Порѣ́чье ס שְׂפַת נָהָר, — עֲבָרֵי Gegend am Flusse.
Порѣ́шить см. Рѣ́шить.
Порѣ́шня см. Ви́дра.
Порябить см. Ряби́ть.
Порябѣ́лый ת׳ מָלֵא בְּהָרוֹת שְׁקַעֲרוּרוֹת pockennarbig.
Порябѣ́ть פ״ע כָּסָה בְּהָרוֹת שְׁקַעֲרוּרוֹת pockennarbig werden.
Порядить, -ся см. Подряди́ть, -ся.
Поря́дковое числи́тельное *מִסְפַּר סִדּוּרִי Ordnungszahlwort.
Поря́дкомъ ת״ע 1) כְּסֵדֶר, סְדָרִים nach der Ordnung. 2) כָּרָאוּי, לְמַדַּי gehörig.
Поря́докъ (-дка) ז׳ 1) דָּבָר דָּבָר, מִשְׁטָר, עֵרֶךְ, סֵדֶר עַל־כָּנוֹ וְעַל־מְקוֹמוֹ Ordnung. 2) דֶּרֶךְ, אֹרַח, חֹק, הֲלִיכוֹת gehöriger Gang. Суде́бный п. דֶּרֶךְ הַמִּשְׁפָּט. Хозя́йственный п. הֲלִיכוֹת בַּיִת. По поря́дку ка́ждаго дня דְּבַר־יוֹם כְּיוֹמוֹ.
Поря́дочно ת״ע 1) טוֹב לְמַדַּי, בָּרָאוּי ziemlich gut. 2) לְמַדַּי, הֵיטֵב, דַּיּוֹ tüchtig.
Поря́дочный ת׳ 1) יָשָׁר, תָּם ordentlich. П. человѣ́къ (תָּם) אִישׁ יָשָׁר. 2) לֹא־מְעַט, גָּדוֹל bedeutend. П. убы́токъ נֵזֶק לֹא־מְעַט. Онъ п. плутъ עָקֹב הוֹלֵךְ לְמֵישָׁרִים, עָרוּךְ סְדָרִים (עָרוּם) הוּא מְאֹד. 3) gut eingerichtet. У нея́ хозя́йство всегда́ поря́дочное הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ בְּסִדָּרִים תָּמִיד.
числи́тельное см. Поря́дковое.
Поряжа́ть см. Подряжа́ть.
Посади́ть פ״ע הוֹשִׁיב setzen. П. на коня́ הִרְכִּיב עַל־סוּס. П. де́рево נָטוּעַ עֵץ, — שָׁתוֹל. П. пу́говицы на кафта́нъ תָּפוּר לַבֶּגֶד כַּפְתּוֹרִים. П. кого́ подъ аре́стъ נָתוֹן אִישׁ אֶל־מִשְׁמָר.
Поса́дка נ׳ 1) נִטְעַת, טַעַת das Pflanzen. 2) שֶׁבֶת, רוֹכֵב עַל־סוּס, — מוֹשַׁב das Sitzen des Reiters.
Поса́дникъ ז׳ (לערי הקדם ברוסיה) נְשִׂיא הַמּוֹעֲצָה Bürgermeister. -ничій ת׳.
Поса́дъ ז׳ 1) פְּרָזוֹר, כְּרַכָּר, מִגְרַשׁ־עִיר Vorstadt. 2) מוֹשַׁב סוֹחֲרֵי הָעָרִים Sitzort der Kaufleute. -са́дскій ת׳.
Посажённо ת״פ לְכָל־אַמָּה; שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ מְשֻׁלֶּשֶׁת klafterweise.
Посажённый ת׳ נָמַד בָּאַמָּה מְשֻׁלֶּשֶׁת nach Zahl der Klafter berechnet.
Посажёный ת׳ נוֹשֵׂב stellvertretend. П. оте́цъ, Посажёная мать מְקוֹם הָאָב וְהָאֵם לְחָתָן וְכַלָּה, מְמַלֵּא שׁוּשְׁבִין*. Посажёныя де́ти חָתָן וְכַלָּה Brautpaar.
Посва́тать см. Сва́тать.
Посвински ת״ע כַּחֲזִיר schweinisch.
Посвиста́ть פ״ע צִפְצֵף מְעַט, — שָׁרוֹק etwas pfeifen.
По́свистъ ז׳ קוֹל מְצַפְצֵף, שְׁרָקָה Pfiff.
Посвистывать פ״ע צִפְצֵף כְּפַעַם כְּפַעַם bisweilen pfeifen.
Посво́йски ת״ע כִּדְרָכוֹ, כְּרוּחוֹ, כְּלִבָּבוֹ nach seiner Art. Я сде́лаю э́то де́ло п. אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה־זֹאת כַּאֲשֶׁר עִם־לְבָבִי אֲנִי.
Посвѣ́жѣть פ״ע הִתְחַדֵּשׁ, הָפוֹךְ רַעֲנָן frischer werden.
Посвѣ́тить פ״ע 1) אוֹר מְעַט, הֵגַהּ אוֹרוֹ כְּמְעַט רֶגַע einige Zeit scheinen. 2) (кому) הָאֵר לְפָנַי־ vorleuchten.
Посвѣтлѣ́ть см. Свѣтлѣ́ть.
Посвѣ́тски ת״ע כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ, כְּאֹרַח מְתֵי־עוֹלָם weltlich.
Посвяща́ть, -святи́ть פ״ 1) הֵקְדִּישׁ, קִדֵּשׁ לְ־ widmen. П. Го́споду הָנַף תְּנוּפָה לְ־, הָרֵם תְּרוּמָה לְ־ הָרֵם פְּרִי־ לְיָ (הִשְׁאִיל) קֹדֶשׁ. П. кому́ трудъ свой מַחְשְׁבוֹתָיו תְּרוּמָה לְ־. Дни жи́зни свое́й посвяти́лъ онъ нау́камъ יְמֵי חַיָּיו הִקְדִּישׁ לְחֵקֶר חָכְמָה וּמַדָּע. 2) (кого́ во что) מָשׁוּחַ לְ־, מָלֵא יְדֵי־ לְכֹהֵן einweihen. П. кого́ въ та́йну סוֹדוֹ לְ־ (הוֹדִיעַ) גָּלָה. -ся הָקְדַּשׁ לְ־ נפ׳ gewidmet werden.
Посвяще́ніе ס 1) מִשְׁחָה לְכֹהֵן, מִלּוּאִים Einweihung. 2) הֲקָדִישׁ, תְּנוּפָה לְ־, תְּרוּמָה, תְּרוּמִיָּה Widmung.
Посвяще́нствовать פ״ע עָמוֹד לְכֹהֵן יְמֵי מִסְפָּר,

Посекре́тничать הַסְתֵּר דָּבָר פ״ע geheim halten.
Посекре́ту חֶרֶשׁ, בַּלָּאט, בַּסֵּתֶר, בְּדִבֵּר־סֵתֶר ת״פ heimlich.
Поселе́нецъ (-ница) 1) תּוֹשָׁב ז׳ Ansiedler. 2) גּוֹלָה Verbannter. [הִגְלָה לְמָרְחַקִּים verbannen.
Поселе́ніе מוֹשָׁב ס׳ Ansiedelung. Посла́ть на п.
Поселе́нка 1) אִשֶּׁת תּוֹשָׁב; בַּת־תּוֹשָׁב נ׳ Ansiedlerin. 2) גּוֹלָה Verbannte.
Поселе́нный גּוֹלָה ת׳ verbannt.
Посели́ть см. Поселя́ть. [ländlich.
Посе́льски כְּחֹק יוֹשְׁבֵי כְּפָרִים, כְּדֶרֶךְ בְּנֵי־כְפָר ת״פ
Поселя́нинъ כְּפָרִי, אִישׁ שָׂדֶה, שׁוֹכֵן כְּפָרִים ז׳ Landmann. -ля́нка נ׳.
Поселя́ть, -сели́ть 1) שִׁכֵּן, הֹשִׁיב פ״י einsiedeln. 2) בָּלַע (נָתוֹן, נָטוּעַ) שׁוּם einflößen. II. въ молодёжи до́брую нра́вственность נָטוּעַ־בְּלַע יְשׁוּב בְּ־ 1) פ״ח -ся. בְּנֵי־הַנְּעוּרִים אַהֲבַת מִישָׁרִים בְּחוֹר לְמוֹשָׁב לוֹ, הֵאָחֵז בְּ־, הוֹשִׁיב בְּ־ sich einsiedeln. 2) לִין בְּ־, שָׁכוֹן בְּ־, שֹׁרֵשׁ בְּ־ sich einwurzeln. Въ э́томъ о́бществѣ поселилась пра́вда בָּעֵדָה הַזֹּאת יָלִין צֶדֶק.
Посеме́йно לְבָתִּים, לְמִשְׁפָּחוֹת ת״פ nach Familien.
Посеме́йный спи́сокъ סֵפֶר פְּקוּדֵי בְּנֵי־מִשְׁפָּחָה Familienliste.
Посерди́ть הַרְעֵם, הַקְצִיף — הַכְעֵס מְעַט אֶת־ פ״י etwas ärgern. -ся הִתְקַצֵּף מְעַט פ״ח böse [werden.
Посеребре́ніе צִפּוּי כֶסֶף ס׳ Versilberung.
Посеребря́ть, -ри́ть חִדֵּד, צִפָּה אֶת״ כֶּסֶף פ״י versilbern. -ся צֻפָּה כֶסֶף נפ׳ versilbert werden.
Посивѣ́ть см. Сивѣ́ть.
Посиде́лки סוֹד נְשֵׁי הַכְּפָר לְמְלֶאכֶת־הָעֶרֶב נ״ר (סוטה לא.) נָשִׁים מוֹזְרוֹת בַּלְּבָנָה Abendversammlung arbeitender Bäuerinen.
Посиде́ть יָשׁוֹב מְעַט פ״ע ein wenig sitzen.
Посиживать יָשׁוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע zuweilen sitzen.
Посильно בְּכָל־יְכָלְתּוֹ, כְּדֵי־כֹחוֹ ת״פ nach Kräften.
Посинѣ́лый עוֹטֶה חֲכֵלִילוּת, מְכֻסֶּה עֵין תְּכֵלֶת ת׳ blau geworden.
Посинѣ́ть כִּסָּה עֵין תְּכֵלֶת, עָטָה חֲכֵלִילוּת ת״פ blau [werden.
Посиро́тски כְּיָתוֹמִים, כְּיָתוֹם ת״פ wie ein Waise.
Поска́бливать הַקְצָה מְעַט, גָּרַד כְּפַעַם בְּפַעַם פ״י ein wenig abschaben.
Поскака́ть 1) דָּהַר, קִפֵּץ, דִּלֵּג פ״ע ein wenig springen. 2) שׁוֹט עַל־סוּס דּוֹהֵר, שָׁטוּף עַל־מַרְכָּבָה מְרַקֵּדָה dahinsprengen. [herumspringen.
Поска́кивать דִּלֵּג הֵנָּה וְהֵנָּה, קִפֵּץ כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע
Поскита́ться, -зну́ться גּוֹד רִמִּים מִסְפָּר פ״ח, —רוֹד herumirren.
Поскользну́ться הִמּוֹט, מָעוֹד פ״ח, מָעַד רַגְלָיו, מִעֲדוּ פְּעָמָיו, נָמוֹטוּ ausglitschen. Онъ поскользну́лся
Поскорѣ́е מַהֵר יֶתֶר מְאֹד ת״פ schneller.
Поско́тски כַּבְּהֵמָה, כְּבְעִיר ת״פ viehisch.
Поскрёбки см. Оскрёбки.
Поскрёбокъ (-бка), -бышъ לֶחֶם (עֻגָּה) מִפְּתוֹתֵי ז׳ בָּצֵק מְגֻרָרִים aus dem Rest gebackenes Brod.
Поскуча́ть הִלְאָה מֵאֹפֶס שַׁעֲשׁוּעֵי־נֶפֶשׁ פ״ע sich etwas langweilen.
Послабите́ль מַרְפֵּה יָדַי־, גּוֹרֵעַ עַיִן מִמִּשְׁמֶרֶת הַ־ ז׳, עוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע (לעשי פקידתו) Nachsichtiger. -льница נ׳.
Посла́бить 1) см. Послабля́ть. 2) הֶרֶךְ מְעַי־, הוֹרֵשׁ מִבְטָן־ leicht abführen. Ребёнка отъ лека́рства посла́било הַסַּמִּים הֵרִיקוּ מְעֵי הַיֶּלֶד.
Послабле́ніе עֵבֶר עַל־פֶּשַׁע (לעשי פקידתו) ס׳ Nachsicht.
Послабля́ть 1) הִרְפָּה, רִפָּה פ״י schwach machen. 2) (кому́) עָבוֹר־עַל־פֶּשַׁע (לעשי פקידתו) nachsichtig sein.
Послабѣ́ть רָפָה, חָלוֹשׁ פ״ע schwach werden.
Посла́ніе 1) שָׁלַח, מִשְׁלוֹחַ, מַלְאָכוּת ס׳ Sendung. 2) פִּתְגָּם, סֵפֶר שְׁלוּחַ Brief.
Посла́нникъ מַלְאָךְ, צִיר שְׁלוּחַ ז׳ Gesandter.
Посла́ннический מַלְאָךְ־, צִיר ת׳ — Gesandten-.
По́сланный שָׁלוּחַ ת׳ geschickt.
Посла́ть см. Посыла́ть. [נִיב שִׂפָתַיִם Sprichwort.
Посло́вица מָשָׁל, מִשְׁל קַדְמוֹנִי, חִידָה מִנִּי־קֶדֶם, חִידָה נ׳
Послужи́ть 1) עָבוֹד יְמֵי־מִסְפָּר פ״ע eine Zeitlang dienen. 2) הוֹעִיל לְ־ Dienste leisten. Всякое зна́ніе послу́житъ тебѣ́ на по́льзу כָּל־פְּרִי־דַעַת יוֹעִיל לְטוֹבָתְךָ. Эти обстоятельства послужи́ли ему́ во вредъ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הוֹעִילוּ לְהַזִּיקוֹ.
Послужно́й спи́сокъ סֵפֶר, פְּקוּדֵי מִקְרֵי־הַכְּהֻנָּה זִכָּרוֹן לַעֲבוֹדַת אֶחָד הַפְּקִידִים Dienstliste.
Послуша́ніе מִשְׁמֶעֶת, הַקְשִׁיב, יִקְהָה ס׳ Gehorsam.
Послу́шать 1) (чего́) שָׁמוֹעַ אֶת־, הַקְשֵׁב לְקוֹל־, הַטֵּה לִבּוֹ, שָׁמוֹעַ בְּקוֹל־, שָׁמוֹעַ לְ־ anhören. 2) (кого́) שָׁמוֹעַ פִּי־, לְאִמְרֵי־ gehorchen. -ся פ״ח (кого́) הִשָּׁמַע הָלוֹךְ בַּעֲצַת־, לְ־ folgen.
Послу́шливость см. Послуша́ніе.
Послу́шникъ גָּזִיר כֹּהֲנִים ז׳ Klosterbruder. -ница נ׳
Послу́шность см. Послу́шаніе. [אָזְנוֹ gehorsam.
Послу́шный מַטֶּה לְמוֹסָר, שׁוֹמֵעַ לְקוֹל־, מַקְשִׁיב ת׳
Послы́шать שָׁמוֹעַ פ״י hören, erfahren. Послы́шало се́рдце невзго́душку קוֹל רָעָה נִשְׁקְפָה שָׁמְעָה נַפְשִׁי. -ся הִשָּׁמַע נפ׳ vernehmbar werden. Это тебѣ́ то́лько

послышалось אַךְ שֶׁמֶץ דָּבָר לָקְחָה אָזְנֶךָ.

По́слѣ 1) אַחַר, אַחֲרֵי מ״ מ״ nach. По́слѣ пра́здника אַחֲרֵי הַחַג. По́слѣ дождя́ אַחַר הַגֶּשֶׁם. 2) אַחַר, בַּעֲבוּר, בְּעוֹד, בַּעֲבוּר רֶגַע, אַחַר (בראשית יח, ה) כֵּן nachher.

Послѣ́дки שְׁרִידֵי—, נוֹתָר מִן־, יָתֵר הַ־ ז״ר Ueberbleibsel. На послѣ́дки בָּאַחֲרוֹנָה. [gemeinster.

Послѣ́дній 1) אַחֲרוֹן ת׳ letzter. 2) אַדִּיר, צָעִיר, שָׁפֵל

Послѣ́дованіе לֶכֶת אַחֲרֵי־ מ׳, עֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂה־, מִשְׁמֶרֶת אַרַח הַ־ das Nachfolgen.

Послѣ́дователь שׁוֹמֵר אָרְחוֹת—, הוֹלֵךְ בְּעִקְּבֵי־ ז׳ Anhänger. -льница נ׳ נוֹצֵר חֻקּוֹת—

Послѣ́довательно אִישׁ לְרַגְלֵי (בַּעֲקֵב); סְדָרִים ת״מ רַעֲהוּ folgerecht. [Folgerichtigkeit.

Послѣ́довательность מַעֲרֶכֶת עִנְיָנִים כְּסִדְרָם נ׳

Послѣ́довательный עָרוּךְ סְדָרִים אִישׁ אַחֲרֵי ת׳ רַעֲהוּ folgerecht.

Послѣ́довать см. Слѣ́довать. [folgend.

Послѣ́дственный הַבָּא לְרַגְלֵי־, הַבָּא בַּעֲקֵב־ ת׳

Послѣ́дствіе מוֹצָא—, סוֹף—, אַחֲרִית־דָּבָר מ׳ Folge.

Послѣ́дующій הַבָּא אַחֲרֵי־, שֶׁאַחֲרֵי־ ת׳ folgend.

Послѣ́дъ שִׁלְיָה ז׳ Nachgeburt.

Послѣ́дышъ, -дышекъ (-шка) הַנּוֹלָד (הַיָּלוֹד) ז׳ לָאַחֲרוֹנָה jüngstes Kind.

Послѣзáвтра בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי ת״מ übermorgen.

Послѣзáвтрашній אֲשֶׁר לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי ת׳ von übermorgen.

Послѣобѣ́денный הַצָּהֳרַיִם ת׳ – Nachmittags-.

Послѣсло́віе סוֹף דָּבָר מ׳ Nachwort.

Посмáтривать הִבִּיט כְּפַעַם, רָאָה לְרַגְעִים בְּ־ מ״מ בְּפַעַם אֶל־ oft hinsehen.

Посмéртный אֲשֶׁר אַחֲרֵי הַמָּוֶת ת׳ nach dem Tode erschienen. -ное издáніе сочиненія סֵפֶר יוֹצֵא אַחֲרֵי־ מוֹת מְחַבְּרוֹ.

Посмотрѣ́ть הִבִּיט אֶל־ מ״מ שׂוֹם עֵינוֹ, חָזָה, הִשְׁקִיף—, בְּחוֹן פָּנָיו בְּמַרְאֶה (בְּרִאי) עַל־ hinsehen. -ся מ״ח sich besehen.

Посмѣ́иваться (надъ кѣмъ) לָעוֹג לְ־, צָחוֹק לְ־ הִתֵּל בְּ־ auslachen.

Посмѣ́лѣе בְּהוֹסִיף אֹמֶץ־לֵב ת״מ dreister.

Посмѣ́нно בְּהָמִיר אִישׁ רַעֲהוּ, מַסָּח, חֲלִיפוֹת ת״מ ein-

Посмѣ́ть см. Смѣ́ть. [ander abwechselnd.

Посмѣ́шить עָשָׂה צְחוֹק לְ־ מ״ zum Lachen bringen.

Посмѣ́шище לַעַג, קְלָסָה, מִשְׂחָק, שְׂחוֹק מ׳ Gegenstand des Spottes. Стать посмѣ́шищемъ הָיָה לִשְׂחוֹק (לְלַעַג, לְקִלְסָה).

Посмѣя́ніе שְׂחוֹק, לַעַג, קֶלֶס, שְׂרָקָה Bespottung.

Посмѣя́ться 1) צָחוֹק מְעַט מ״ח ein wenig lachen. 2) (кому́, чему́, надъ кѣмъ) לָעוֹג לְ־, שָׂחוֹק לְ־, הִתֵּל בְּ־ bespotten. [ное п. מִשְׁעַן־כֶּסֶף

Посо́біе מַשְׁעֵנָה, עֵזֶרָה, עֵזֶר מ׳ Unterstützung. Де́нежное п. מִשְׁעַן־כֶּסֶף

Пособля́ть, Пособи́ть (кому́) עָזוֹר לְ־ מ״מ תָּמוֹךְ, הָעֵזֶר בְּ־ נ״מ, הִתְמֵךְ— unterstützen. -ся בִּימִין־ מָצוֹא עֵזֶר— geholfen werden. [-ница נ׳.

Посо́бникъ מַחֲזִיק בִּידֵי־, תּוֹמֵךְ, עוֹזֵר ז׳ Helfer.

Посо́вывать, -сова́ть 1) הִתֵּק מְעַט הָלְאָה מ״ fortschieben. 2) (כְּפַעַם בְּפַעַם) שָׁלַח לְרַגְעִים be-ständig hinschicken.

Посо́вѣститься см. Со́вѣститься.

Посовѣ́товать см. Совѣ́тывать.

Посолда́тски כְּדֶרֶךְ אִישׁ צָבָא ת״מ nach Soldatenart.

Посолить см. Соли́ть.

Посоловѣ́ть см. Соловѣ́ть. [פָּנִים Gesandter.

Посо́лъ (-сла́) מַלְאַךְ־, מַלְאַךְ־גּוֹי, מַלְאָךְ, צִיר שָׁלוּחַ ז׳

Посо́льскій אֲשֶׁר לְמַלְאַךְ־הַגּוֹי ת׳ —, הַצִּיר des Gesandten. [Gesandtschaft.

Посо́льство מִשְׁמֶרֶת מַלְאַךְ־גּוֹי, מַלְאֲכוּת מ׳ צִיר

Пососа́ть מְצֹצָה מְעַט מ״ —, יָנוֹק ein wenig saugen.

Посо́тенно לְמֵאוֹת ת״מ hundertweise.

Посо́хлый חָרֵב, יָבֵשׁ ת׳ vertrocknet.

Посо́хнуть см. Посыха́ть.

Посохъ מַקֵּל, מַטֶּה ז׳ מִשְׁעֶנֶת; פֶּלֶךְ Stab.

Поспа́ть נָתוֹן שְׁנַת לְעֵינָיו, יָשׁוֹן מ״מ ein wenig schlafen.

Поспесивиться הִתְנַשֵּׂא, רָהוֹב מ״ח הִתְנַשֵּׂא stolz werden.

Поспесивѣ́ть רָהוֹב, הִתְנַאֶה מ״מ stolz werden. Онъ поспеси́вѣлъ עִפְּלָה נַפְשׁוֹ, רָמוּ עֵינָיו, רָם לְבָבוֹ.

Поспо́рить רוֹב מְעַט עִם־ מ״מ הִתְעַשֵּׂק—, הִתְוַכֵּחַ— einen Streit haben.

Поспѣва́ть, -спѣ́ть 1) (פָּרִי) בָּשׁוֹל, גָּמוּל, בָּכוֹר reif werden. Жа́тва поспѣ́ла בִּשֵּׁל קָצִיר. 2) שָׁלוֹם, הָכוֹן, תֹּם, הֵעָשֵׂה fertig werden. И поспѣ́ла рабо́та וַתִּשָּׁלֵם (וַתִּתָּכוֹן) הַמְּלָאכָה. 3) (куда́, къ чему́) בּוֹא אֶל־הַמּוֹעֵד, בּוֹא אֶל־ בְּעִתּוֹ zur rechten Zeit kommen. П. къ обѣ́ду בּוֹא בְעִתּוֹ אֶל־לֶחֶם. Онъ поспѣ́лъ къ назна́ченному вре́мени הִצְהָרַיִם. 4) בָּא אֶל־הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעֲדוּ לוֹ עָצוֹר (כֹּחַ) לָלֶכֶת עִם־ gleichen Schritt halten mit Jemand.

Поспѣ́хъ חִפָּזוֹן ז׳ Eile.

Поспѣ́шать, -шить הָחֵשׁ, אוּץ לְ־, מַהֵר מ״מ eilen.

Поспѣшеніе с. 1) см. Поспѣшность. 2) см. Успѣхъ.
Поспѣшить см. Поспѣшать.
Поспѣшливость ж. חִפָּזוֹן Eile.
Поспѣшливый חָשׁ, אָץ, נִחְפָּז; נִמְהָר, מְמֻהָר ת. eilig.
Поспѣшно בְּחִפָּזוֹן ת. [דְּחוּפָה] eilig.
Поспѣшность ж. חִפָּזוֹן Eile.
Поспѣшный מָהִיר, נִמְהָר, נִחְפָּז ת. eilig.
Посрамитель м. מְחַלֵּל, מַחְפִּיר, מַבִּישׁ, בּוֹזֵה, מְנָאֵץ; כְּבוּד־בֹּשֶׁת Beschimpfer. -льница ж.
Посрамительный מְנָאֵץ, בּוֹז וְקָלוֹן ת. [schimpflich.
Посрамленіе с. חֶרְפָּה, כְּלִמָּה, נְאָצָה, קָלוֹן, קִיקָלוֹן Beschimpfung.
Посрамлять, -срамить בּוּז, נָתוֹן לְחֶרְפָּה פ״ע, חִלֵּל שֵׁם, נָאַץ, עַל־ הָיָה נפ׳ 1) beschimpfen. -ся חָלוּל לְחֶרְפָּה beschimpft werden. 2) חִלֵּל כְּבוֹדוֹ פ״ח, שׂוֹם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, שִׁקֵּץ נַפְשׁוֹ הֵמֵר כְּבוֹדוֹ sich beschimpfen.
Посреди בְּתוֹךְ, בֵּין ת״פ, בְּקֶרֶב mitten in.
Посредникъ מְלִיץ, אִישׁ הַבֵּינַיִם, מוֹכִיחַ בֵּין־ ז׳ יוֹעֵץ שָׁלוֹם Vermittler. -ница ж.
Посредничество עֲשׂוֹת שָׁלוֹם, עֲצַת־שָׁלוֹם בֵּין־ ס׳ בֵּין־ Vermittelung.
Посредственно טוֹב לְמַדַּי, לֹא־טוֹב וְלֹא־רָע 1) ת״פ mittelmäßig. 2) עַל־יְדֵי אַחֵר durch Vermittelung.
Посредственность טוּב לֹא־, טִבְעָ הַטּוֹב לְמַדַּי ג׳ נִפְלָה Mittelmäßigkeit.
Посредственный טוֹב לְמַדַּי; לֹא־טוֹב וְלֹא־רָע ת׳, בֵּינוֹנִי, לֹא־נִפְלָה mittelmäßig.
Посредство עֲצַת־שָׁלוֹם ס׳ Vermittelung.
Посредствовать (-ствую) הָיָה, הוֹכֵחַ בֵּין־ פ״ע, עֲשׂוֹת שָׁלוֹם בֵּין־, לְמַלִּיץ בֵּין־ יָעוּץ — Vermittler sein.
Посредствомъ בְּ־, עַל־יְדֵי־ ת״פ vermittelst. [weise.
Посрочно לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת, לְמוֹעֲדִים ת״פ terminen-
Посрочный הַמּוֹעֵד ת׳, הַנּוֹעָד לִזְמַנּוֹ, — Termin-.
Поссорить עוֹרֵר, שִׁלֵּחַ מָדוֹן בֵּין־ פ״ע, — entzweien. -ся הִתְקוֹטֵט, בּוֹא בְּרִיב עִם־ פ״ח sich entzweien.
Поставецъ (-вца) שֻׁלְחָן הַמַּעֲרֶכֶת ז׳ Anrichtetisch.
Поставить см. Поставлять.
Поставка ג׳ 1) הַעֲמִיד, הַצִּיב, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת הַ־, מִשְׁטָר das Hinstellen. 2) קָרְבָּן, הָכִין לִפְנֵי־ Lieferung. Онъ взялъ на себя поставку въ училище дровъ הוּא קִבֵּל עָלָיו לְהָכִין עֵצִים (קָרְבַּן הָעֵצִים) לְבֵית הַסֵּפֶר.
Поставлять, -ставить הַעֲמִד, הַצִּיב, הַצֵּב, שׂוֹם; שְׁפוֹת hinstellen. П. стражу הַעֲמֵד הַמַּצָּבָה (הַמִּשְׁמָר). П. памятникъ הַצֵּב מַצֵּבָה. Поставь горшекъ הַסִּיר שְׁפוֹת. Книгу поставили въ шкафъ אֶת־הַסֵּפֶר שָׂמוּ בָאָרוֹן. П. правиломъ, закономъ לְחֹק (שׂוֹם) הֶעֱמִיד. Онъ поставилъ его начальникомъ дома своего שָׂמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ. 2) קִבֵּל עָלָיו לְהָכִין לִפְנֵי־ die übernommene Lieferung leisten. П. съѣстные припасы для войска הָכִין חֶשׁוּב לְעוֹן לְ־. מִכֹּלֶת בְּנֵי־הַצָּבָא. П. кому въ укоръ חֶשׁוּב לְעוֹן לְ־. П. на своемъ סָבַב פְּנֵי־דָבָר לִרְצוֹנוֹ. П. на одну доску съ кѣмъ הִמְשִׁל אֶל־, עָרוּךְ לְ־. П. кому на видъ שׂוֹם לִפְנֵי־, שׂוֹם נֹכַח עֵינֵי־. П. себѣ въ обязанность שׂוֹם לוֹ לְחֹק.
Поставщикъ מְקַבֵּל עָלָיו לְהָכִין, מְנַהֵל בְּ־ ז׳ מִתְנַדֵּב לְקָרְבַּן הַ־ Lieferant. -щица ж.
Поставъ 1) ז׳ מְכוֹנַת אַבְנֵי הָרֵחַיִם, רֶכֶב הָרֵחַיִם Mühlengang. 2) см. Поставецъ.
Поставно עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ, לַעֲדָרִים ת׳ heerdenweise.
Постановить см. Постановлять. [Hinstellung.
Постановка ג׳ הַעֲמִיד, הָקִים; מַעֲרָכָה, מְכוּנָה, מָכוֹן
Постановленіе с. 1) см. Постановка. 2) מִצְוָה, חֹק, שִׁוּמָה, טַעַם, פִּתְגָם, מִשְׁפָּט Bestimmung. По царскому постановленію מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ.
Постановлять, -становить קִיֵּם, שׂוֹם, הַעֲמִד פ״ע festsetzen. П. закономъ לְחֹק (שׂוֹם) הֶעֱמִד. -ся הָעֳמַד (הָיָה) לְחֹק נפ׳ verordnet werden.
Постараться см. Стараться.
Постарикôвски כְּאִישׁ, כְּדֶרֶךְ זְקֵנִים כַּבִּירֵי־יָמִים אֲשֶׁר שֵׁיבָה זָרְקָה־בּוֹ altväterlich.
Постарѣлый זָקֵן, בָּא בַיָּמִים ת׳ כַּבִּיר־יָמִים gealtert.
Постарѣть זָקַן, בּוֹא בַיָּמִים פ״ע alt werden.
Постатейно עִנְיָן עִנְיָן לְבַדּוֹ ת״פ artikelweise.
Постегать חָבוֹט מְעַט בַּשֵּׁבֶט פ״ע, — דּוּשׁ 1) durchpeitschen. 2) תָּפַר מְעַט festeppen.
Постѣль (ж. -тѣлька) מִטָּה, מִשְׁכָּב, עֶרֶשׂ, יָצוּעַ, חַפָּשׁ, מַצָּע (תהלים פח, ו) Bett, Lager.
Постѣльникъ, -ничій פָּקִיד יְצוּעַ. שַׂר מְנוּחָה שת״ז, מְשַׁרֵת הַמֶּלֶךְ Bettmeister. -ница ж.
Постѣльный הַיָּצוּעַ ת׳, —הַמַּצָּע — (см. Постѣль)
Постѣля см. Постѣль. [Bett-.
Постепенно מַעֲלָה מַעֲלָה, מְעַט מְעַט, עַל־יַד ת״פ stufenweise. [henfolge.
Постепенность מַעֲלוֹת אוֹ דַרְגוֹת מַעֲלָה ג׳ Rei-
Постепенный הַבָּא מְעַט מְעַט ת׳ stufenweise.
Постерѣчь см. Стерѣчь.
Постигать, -стигнуть, -стичь בּוֹא עַל־, מְצוֹא פ״ע 1)

קָרָה (קָרָא) אֶת־ betreffen. Его постигло злосча́стіе מְצָאוֹ רָע אָסוֹן, קָרָהוּ (קָרָאהוּ). Нищета́ пости́гнетъ его́ חֶסֶר יְבוֹאֶנּוּ. Когда́ бѣ́дствіе пости́гнетъ васъ כִּבֹּא עֲלֵיכֶם צָרָה. 2) בּוֹא (בשכל) חָקוֹר, חָבַן, מָצָא, עד־ begreifen. II. чудеса́ Бо́жіи נִפְלָאוֹת אֵל (בוֹא עַד) חָבַן. Возви́щена мысль его, не могу́ пости́гнуть её נִשְׂגְּבָה מַחֲשַׁבְתּוֹ לֹא־אוּכַל לָהּ.

Постиже́ніе חֵקֶר ה־, בִּינָה בְּ־, הָבִין אֶת־ ס׳ das Begreifen. II. прему́дрости Госпо́дней въ приро́дѣ חֵקֶר חָכְמַת־שַׁדַּי בִּיקוּם.

Постижи́мость טֶבַע הַנִּכּוֹחַ לַמֵּבִין נ׳ Begreiflichkeit.

Постижи́мый לֹא־נִשְׂגָּב, לֹא־נִפְלָא, נָכוֹחַ לַמֵּבִין ת׳ לֹא־נִבְחָד מִבִּינַת אֱנוֹשׁ begreiflich.

Постила́ (מדר׳) *פַּצְטִלִּין, דִּבְלָה, אֲשִׁישָׁה, אֲשִׁישׁ נ׳ (שה׳ש) Scheiben von verdickter Fruchtsaft. II. виногра́дная אֲשִׁישֵׁי־עֲנָבִים. II. смоко́вная דִּבְלַת תְּאֵנִים.

Постила́ть, -стла́ть (עתיד постелю) 1) הִצִּיעַ פ״י, רָבַד, רָפַד, רָבוּד עֶרֶשׂ hinbreiten. II. посте́ль הִצִּיעַ מִטָּה. 2) רָצַף (קרקע הבית) pflastern. -ся נפ׳ רָצוּף; רָבוּד, הֻצַּע unterbreitet werden.

Постилка הַצָּעָה, מַצָּע, יְצָע, מַרְבָּד, רְפִידָה נ׳ das Unterbreiten.

Постилочный עֲשׂוּי לְמַצָּע ת׳ Dielenzeug-.

Постира́ть כִּבֵּס מְעַט פ״י ein wenig waschen. [schen.

Пости́рывать כִּבֵּס כְּפָעַם בְּפָעַם פ״י bisweilen was-

Пости́ться (пощу́сь) צוֹם, עָנָה נַפְשׁוֹ פ״ע fasten.

Пости́чь см. Постига́ть.

Постла́ть см. Постила́ть.

По́стникъ שׁוֹמֵר דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת, מְעֻנֶּה נַפְשׁוֹ, צָם ז׳ Beobachter der Fasttage. -ница נ׳. [das Fasten.

По́стничаніе שְׁבַת בְּתַעֲנִית, עִנּוּת נַפְשׁוֹ, צוֹם ס׳

По́стничать שָׁמוֹר דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת פ״ע streng fasten.

По́стничество מִשְׁמֶרֶת דִּבְרֵי־הַצּוֹמוֹת ס׳ Beobachtung der Fasttage. (תַּעֲנִית) צוֹם.

По́стный צוֹם ת׳, —תַּעֲנִית — Fast-. II. день יוֹם

Посто́й מָעוֹן עִתִּי, מָלוֹן, תַּחֲנוֹת ז׳ Einquartierung.

Посто́й כַּתֵּר לִי זְעֵיר, הַכֵּה פ״ק נ׳ warte!

Посто́йный הַתַּחֲנוֹת ת׳ —הַמָּלוֹן, —Einquartierungs-. -ная пла́та שְׂכַר־הַמָّלוֹן.

Постона́ть הֵאָנֵק כְּפָעַם בְּפָעַם פ״ע aufseufzen.

Посторони́ться נָטָה הַצִּדָּה פ״ה auf die Seite treten.

Посторо́нній נָכְרִי, זָר; צְדָדִי, צִדִּי ת׳ nebensächlich, fremd. [Miethsmann. -лица נ׳.

Постоя́лецъ (-льца) שׂוֹכֵר מָעוֹן, גַּר־בַּיִת, שָׁכֵן ז׳

Постоя́лый מָלוֹן ת׳ — Quartier-. II. дворъ בֵּית מָלוֹן אוֹרְחִים, מָלוֹן.

Постоя́нно תָּמִיד ת״פ לְעוֹלָם, כָּל־יוֹם beständig.

Постоя́нность נ׳ см. Постоя́нство.

Постоя́нный 1) ת׳ קַיָּם, נָכוֹן, נֶאֱמָן, נִצָּב *. II. человѣ́къ אִישׁ אֱמֶת, שׁוֹמֵר אֱמוּנִים, נֶאֱמַן־רוּחַ. 2) תָּמִיד, עוֹלָם, כָּל־יוֹם — standhaft. -нное продово́льствіе אָרְחַת־תָּמִיד. II. посѣти́тель שׁוֹקֵד עַל־הַלָּחוֹת יוֹם יוֹם. [haftigkeit.

Постоя́нство אֱמוּן רוּחַ, מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים ס׳ Stand-

Постоя́нствовать (-ствую) שָׁמוֹר אֱמוּנִים פ״ע standhaft sein.

Постоя́ть 1) עָמוֹד מְעַט, הִשָּׁאֵר עַל־מְקוֹמוֹ מְעַט פ״ע eine Zeitlang stehen. Посто́йте здѣ́сь, пока́ я возвращу́сь עִמְדוּ־נָא פֹּה עַד־שׁוּבִי אֵלֵיכֶם. Посто́й! כַּתֵּר־לִי זְעֵיר. 2) (за кого, за что) הָלַחַם—, הִתְחַזֵּק בְּעַד־, הִתְיַצֵּב לְ־, קוּם לְ־ vertheidigen. Кто постои́тъ за меня́ про́тивъ злодѣ́евъ? кто постои́тъ за меня противъ злотво́рцевъ? מִי יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי יִתְיַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן. Постои́мъ за паро́дъ нашъ. נִתְחַזֵּק בְּעַד־עַמֵּנוּ (נִלְחַם). [leiden.

Пострада́ть נָשָׂא פ״ע; סָבוֹל, נָשָׂא; הוּכֶה בְּמַכְאוֹב

Постра́нствовать סָחוֹר, נָסוֹעַ יָמִים מִסֶּפֶר פ״ע מֵאֶרֶץ אֶל־אֶרֶץ etwas wandern.

Постраща́ть יָרֵא מְעַט אֶת־, —בָּעַת, —הִבְהֵל, הֵפָחֵד— (ש״א ג׳ יג) כָּהָה מְעַט בְּ־ פ״י bedrohen.

Пострига́ть, -стри́чь גִּלַּח נֵזֶר־ פ״י מִלֵּא יְדֵי אִישׁ לְכֹהֵן (בכהונת הנוצרים) als Mönch einkleiden.

Постриже́ніе גִּלּוּחַ רֹאשׁ נִזְרוֹ ס׳ מִלּוּאִים לְכֹהֵן (בכהונת הנוצרים) Mönchsweihe.

Постри́чь 1) גִּלַּח מְעַט, הֶעֱבַר תַּעַר עַל־רֹאשׁ מְעַט פ״י scheeren. 2) см. Пострига́ть.

Постога́ть הִקְצַע מְעַט בַּמַּקְצוֹעָה פ״י הֶחֱלַק— ein wenig hobeln.

Постро́еніе 1) ס׳ מִבְנֶה, בִּנְיוֹת, עֲבוֹדַת (מְלָאכֶת) הַ־ das Bauen. 2) תַּבְנִית, בִּנְיָה, בִּנְיָן Bau.

Постро́йка נ׳ см. Постро́еніе.

Постро́ить 1) בָּנָה פ״י bauen. 2) תִּצֵּב סְדָרִים, עָרוֹךְ פ״ה auffstellen. -ся 1) הִבָּנָה נפ׳ aufgebaut werden. 2) הִתְיַצֵּב סְדָרִים, עָרוֹךְ לְפָנַי־ פ״ה sich ordnen.

Постро́мка עֹבֶת הַצָּמֶד (לְרֹתֵם סוּס צִדִּי) ק׳, נ׳ -мочка Zugriemen. -мочный ת׳. [weise.

Постро́чно לְשׁוֹרוֹת; לְכָל־שׁוֹרָה (בספר) ת״פ zeilen-

Постро́чный מֻתְקָן לְסַפֵּר הַשּׁוֹרוֹת (בספר) נ׳ nach

den Zeilen berechnet.

Пострѣлёнокъ(-нка) נַעַר רִיק וּפוֹחֵז, נַעַר מְשֻׁלָּח ז׳ (תַּעֲלוּל (רבים - לאָת) muthwilliger Knabe. [schießen.

Пострѣ́ливать יָרָה זִקִּים כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ bisweilen

Пострѣ́лъ 1) ז׳ מַשְׁחִית, נֶגֶף, שֶׁבֶץ Schlagfluß. 2) תַּעֲלוּל, הוֹלֵל, מְשֻׁלָּה, פְּרוּעַ muthwilliger Mensch.

Пострѣля́ть יָרָה זִקִּים לְרוֹב פ״ הַמְטֵר פְּחֵי־אֵשׁ

Постряпать בָּשַׁל מְעַט פ״ etwas kochen. [schießen.

Посту́кать דָּפוֹק מְעַט פ״ע, תָּפוּף — einige Mal klopfen. II. орѣшковъ בְּקֵעַ אֲגוֹזִים. -ся הִתְדַּפֵּק פ״ח anein ander klopfen. -ся въ дверь הִתְדַּפֵּק עַל־הַדֶּלֶת.

Посту́киваніе קוֹל דוֹפֵק ס׳, שְׁאוֹן — מְחִי — das Anklopfen.

Посту́кивать דָּפוֹק כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע öfters klopfen.

Поступа́тельный עוֹלֶה מַעֲלָה, הוֹלֵךְ וְגָדֵל ת׳ הוֹלֵךְ הָלוֹךְ וָרָב fortschreitend.

Поступа́ть, -ступи́ть 1) פ״ע (צדק) הָלוֹךְ בְּחֻקֵּי (או רשע), (צדק או עול) עָשָׂה פְּעוּלַּת־, עָשָׂה handeln, verfahren. Поступа́ющій че́стно הוֹלֵךְ צְדָקוֹת, עוֹשֶׂה (פּוֹעֵל). 2) בוֹא לִפְנֵי (אֶל־, לִידֵי־) צְדָקָה. eingehen. Дѣ́ло э́то поступи́ло къ градонача́льнику הָעִנְיָן (הַדִּין) הַזֶּה בָּא לִפְנֵי פְּקִיד הָעִיר. II. на слу́жбу מַלָּא יָדָיו, הָחֵל מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ, לְכַהֵן. -ся 1) הָעֲשָׂה נפ׳ verfahren werden. Съ нимъ поступа́ется по зако́ну עָזוֹב (чѣмъ кому́) פ״ח (נָטוּשׁ) לוֹ יֵעָשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט. 2) Einem etwas abtreten. -ся кому́ свои́мъ имѣ́ніемъ עָזוֹב אַחֻזָּתוֹ לְאַחֵר.

Поступле́ніе בוֹא לִפְנֵי־ (אֶל־) ס׳ das Eingehen. Во вре́мя поступле́нія дѣ́ла въ судъ לְעֵת־בֹּא הָעִנְיָן לְבֵית הַמִּשְׁפָּט.

Посту́покъ (-пка) פֹּעַל (פְּעֻלַּת, מַעֲלָל, עֲלִילַת) ז׳ מַעֲשֶׂה) צֶדֶק אוֹ רֶשַׁע Handlung, das Verfahren. Благоро́дный п. חֶסֶד פְּעֻלַּת. Ни́зкій п. פֹּעַל־אָוֶן.

По́ступь הֲלִיכָה, (איוב כט, ו) צְעָדָה, צַעַד, מִצְעָד ז׳ Gang, Schritt.

Посту́чать דָּפוֹק מְעַט מְעַט פ״ע, תָּפוּף — einige Zeit klopfen. -ся הִתְדַּפֵּק פ״ח anklopfen.

Постъ (поста́) תַּעֲנִית, צוֹם ז׳ das Fasten, Fasttag.

Постъ (по́ста) מִשְׁמֶרֶת, מַעֲמָד, בֵּן, פְּקִידוּת ז׳ Amt; Wachposten. Нача́льникъ возврати́лся къ своему́ по́сту הִשִּׁיב שָׁב אֶל־כֹּנוֹ (מִשְׁמַרְתּוֹ).

Постыди́ть см. Постыжа́ть. [lich.

Постыдный אֲשֶׁר הוּא לְחֶרְפָּה (לְקָלוֹן) לְ־ ת׳ schänd-

Постыжа́ть, -стыди́ть הָעֲטָה בֹּשֶׁת, הִכְלִם פ״ שָׁבוֹעַ בּוּז, בּוּשׁ, עָטָה בֹּשֶׁת, הִכְלִם פ״ח beschämen. -ся הָיָה לְכִלְמָה sich schämen.

Постылый אֲשֶׁר נִדְחָה, מֻסְתָּר פְּנֵי־אוֹהֲבוֹ מִמֶּנּוּ ת׳ אֲשֶׁר נָקְעָה נַפְשׁ״ מִמֶּנּוּ, מִמֶּנּוּ רָצוֹן־ gleichgültig

Посу́да כְּלֵי־בַיִת נ׳ Geschirr. [geworden.

Посуда́чить (חס׳) פ״ע דַּבֵּר בְּ־, שָׁפוֹט פֶּה וָכָה Klatschereien machen.

Посу́дина כְּלִי נ׳ Gefäß.

Посуди́ть פ״ שָׁפוֹט הַגְּהוּהֲגָה; הָגֵעַ עַל־לִבּוֹ überlegen, nachdenken. Посуди́ самъ, ста́точно ли э́то дѣ́ло תֵּרָאֶה מִשְׁפָּטְךָ אַתָּה הֵיכָשֵׁר מַעֲשֶׂה זֶה.

Посуетиться см. Суети́ться.

Посули́ть см. Сули́ть. [Anbieten.

Посу́лъ נִדְבַּת־פֶּה, מִבְטָח לָתֵת ז׳ das Versprechen,

Посу́точно מִדֵּי־יוֹם וָלַיְלָה ת״פ alle vierundzwanzig

По́суху בְּיַבֶּשֶׁת, בְּחָרָבָה ת״פ zu Lande. [Stunden.

Посуши́ть יַבֵּשׁ מְעַט פ״ ein wenig trocknen. -ся פ״ח יָבֵשׁ בְּלָיו, הִתְיַבֵּשׁ sich trocknen.

Посчастли́виться הִצְלִיחַ פ״ס gelingen. Ему́ посчастли́вилось въ э́томъ дѣ́лѣ הַמִּקְרֶה הִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּעִנְיָן הַזֶּה.

Посчита́ть מָנָה, סָפוֹר פ״ ein wenig zählen. -ся פ״ח 1) חָשַׁב עִם־ (אֶת־) sich berechnen. И да посчита́ется съ покупа́телемъ его́ וְחָשַׁב עִם־קוֹנֵהוּ. 2) הִשְׁפַּט עִם־, דִּבֵּר מִשְׁפָּטִים אֶת־ sich zanken.

Посыла́ніе מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלַחַת, מִשְׁלָח, שִׁלּוּחַ ס׳ das Schicken. [שִׁלּוּחַ, הֻשְׁלַח geschickt werden.

Посыла́ть, -сла́ть שִׁלַּח, שִׁלּוּחַ פ״ schicken. -ся נפ׳

Посы́лка 1) מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלָח, שִׁלֻּחַ ז׳ נ׳ das Schicken. Быть у кого́ на посы́лкахъ שָׁרַת (עָמוֹד) לְכָל־ (אַחַד) דְּבַר שִׁלּוּחַ, מִשְׁלַחַת. 2) דְּבַר מִשְׁלוֹחַ (בחנין) הַמְאֻמָּרִים הַבָּאִים לְעִנְיָן אֶחָד Satz.

Посы́лочка מִשְׁלוֹחַ קָטָן נ׳ Packetchen.

Посы́лочный אֲשֶׁר יִשְׁלְחוּ בוֹ, אֲשֶׁר לַמִּשְׁלוֹחַ ת׳ zur Sendung gehörig.

Посы́льный עֶבֶד שָׁלוּחַ, אִישׁ עִתִּי ת׳ Herumträger.

Посы́льщикъ מִשְׁלַח, שוֹלֵחַ ז׳ Absender. -щица נ׳.

Посыпа́ніе זְרוּת עַל־, שִׁפּוּךְ — הַעֲלוֹת אָבָק״ עַל־ das Bestreuen.

Посыпа́ть, -сы́пать כִּסָּה, שָׁפוֹךְ, זָרָה עַל־ פ״ — בַּאֲבָק bestreuen, schütten. II. песко́мъ (זָרָה) שָׁפוֹךְ חוֹל עַל־. II. де́ньгами פָּזַר כֶּסֶף לָרוֹב. -ся 1) נפ׳ זָרָה פ״ח (כִּסָּה) הִכָּסָה, בַּאֲבָק — beestreut werden. 2) עַל־בְּשָׂרוֹ זָרוֹק, — (אפר, אבק) sich beestreuen. 3) הִשָּׁפֵךְ הִנָּתֵךְ losgehen. Отъ ста́на непріятеля посы́пался на насъ градъ пу́лей מִמַּחֲנֵה הָאוֹיֵב נִתַּךְ עָלֵינוּ מְטַר פְּחֵי־אֵשׁ.

Посыха́ть, Посо́хнуть פ״ע אָמְלוּל, קָמוֹל, יָבוֹשׁ ver-trocknen.

Посѣва́ть, -сѣ́ять פ״ע זָרוּעַ aussäen. Что посѣешь, то и пожнёшь שֶׁלֶּחָ עָמָל יִקְצְרֶהוּ זוֹרֵעַ. II. раздо́ръ מְדָנִים בֵּין־.

Посѣ́въ ז׳ 1) זֶרַע, זְרוּעַ, מִזְרָע das Säen. 2) עֵת יְמֵי זֶרַע הַשָּׂדוֹת הַזֶּרַע Aussaat. [בוֹ grau geworden.

Посѣдѣ́лый ת׳ אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה, אִישׁ שֵׂיבָה, שָׂב

Посѣдѣ́ть פ״ע שׂוּב, הָיוּת לְאִישׁ שֵׂיבָה grau werden. Онъ посѣдѣ́лъ שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ (הושע ז, ט).

Посѣка́ть, -сѣ́чь פ״ע 1) חָטוֹב (צמים) כְּפָעַם בְּפָעַם, פָּרוֹת allmälig hauen. 2) נָגוּף, פָּצוּעַ נָגַף, נָגוּף sich verwunden. Ло́шадь посѣкла́ ногу הִכּוּם נָגַף רַגְלוֹ. 3) בִּשּׁוֹטִים (יסר) דוּשׁ bisweilen Ruthen geben.

Посѣти́тель ז׳ מְבַקֵּר בֵּית־, מְשַׁחֵר פְּנֵי־ Besucher.

Посѣти́ть см. Посѣща́ть. [-льница ג׳.

Посѣтова́ть פ״ע הָמַר עַל־, הִתְאַבֵּל עַל־, סָפוֹד לְ־ beklagen. II. на кого́ עַל־ הִתְאוֹנֵן בּוֹשׁ sein.

Посѣчь см. Посѣка́ть.

Посѣща́ть, -сѣти́ть פ״ע 1) שַׁחֵר פְּנֵי־, בַּקֵּר בְּבֵית־ רָאָה אֶת־שָׁלוֹם־, פָּקוֹד לְשָׁלוֹם besuchen. II. храмъ Бо́жій בַּקֵּר בְּהֵיכַלֵּי־ II. учёбное заведе́ніе בַּקֵּר בְּבֵית סֵפֶר לִשְׁמֹעַ לֶקַח. 2) פָּקוֹד (נטיב אי ברת) heimsuchen. Посѣти́ меня́ спасе́ніемъ Твои́мъ בָּקְרֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ. Посѣти́лъ Я жезло́мъ нечёстіе ихъ פָּקַדְתִּי בַשֵּׁבֶט פִּשְׁעָם. -ся הִתְבַּקֵּר; בָּקוֹר נפ׳ besucht, heimgesucht werden.

Посѣще́ніе 1) ס׳ בְּקָרָה, רְאוֹת אֶת־שָׁלוֹם — das Besuchen. 2) פְּקֻדָּה, שֶׁבֶט־אֱלוֹהַּ Heimsuchung.

Посѣ́ять см. Посѣва́ть.

Посяга́ніе ס׳ תְּשׁוּמַת־, זִמַּת־אָוֶן, צְדִיָּה, מַעַל בְּ־ (מִשְׁלוֹחַ) יָד בְּ־ Anschlag, böse Absicht.

Посяга́тель ז׳ מְחַבֵּל, מְחַשֵּׁב לְהָרַע, צוֹדֶה (אוֹרֵב) לְ־, מְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בְּ־, אָוֶן der eine böse Absicht hat.

Посяга́тельство см. Посяга́ніе. [-льница ג׳.

Посяга́ть, -гну́ть פ״ע (на кого́, на что) מָעוֹל מַעַל, חָשַׁב לְהָרַע, בִּקֵּשׁ לִשְׁלוֹחַ יָד בְּ־, צָדָה לְנֶפֶשׁ, בְּ־, חִבֵּל אָוֶן, הָרַהּ עָמָל, אָרוֹב לְ־ Böses beabsichtigen.

Потаённо בְּהֶחְבָּא, בְּמַטְמוֹנִים, בְּסֵתֶר ת״פ heimlich.

Потаённость ג׳ מִסְתָּר, סֵתֶר, תַּעֲלֻמָה Heimlichkeit.

Потаённый ת׳ נִסְתָּר, צָפוּן, טָמוּן, נֶעְלָם heimlich.

Потайно́й см. Потаённый.

Потаи́ть פ״ע הִסְתִּיר, הֶעְלִים, טָמוּן בְּחִבּוּ, הִכְחִד תַּחַת verbergen, verheimlichen. -ся הִתְחַשֵּׁה מֵהַגִּיד, כָּחֵד פ״ח verschweigen.

Потака́льщикъ ז׳ מוֹנֵעַ מוּסָר, חוֹשֵׂךְ תּוֹכַחְתּוֹ, עֹזֵר נוֹשֵׂא כָּל־עָוֹן, עַל־כָּל־פֶּשַׁע Allzunachsichtiger. -льщица ג׳. [allzugroße Nachsicht.

Потака́ніе ס׳ מַשֵּׂאת־פָּנִים; שְׂאֵת כָּל־עָוֹן, מַחְשֵׂךְ־מוּסָר

Потака́тель см. Потака́льщикъ.

Потака́ть, -та́чить, -такну́ть פ״ע (кому́) עָבוֹר עַל־, מָנוֹעַ, חָשׂוֹךְ תּוֹכַחְתּוֹ מִ־, גָּרוּעַ עַיִן מֵעָוֹן —, פֶּשַׁע מוּסָר מִ־ zu große Nachsicht haben.

Потаковски ת״פ (המ׳) כָּזֹאת, כָּזֶה auf dieser Art.

Потала́ниться (המ׳) см Посчастли́виться.

Пота́лкивать פ״ע דָּחוֹף כְּפָעַם בְּפָעַם; לְאַט לְאַט öfters stoßen.

Пота́ль ג׳ רִקּוּעַ נְחֹשֶׁת קָלָל דַּק מְאֹד (לצפוי) Flitter-[gold.-та́льный ת׳.

Потанцева́ть פ״ע חוֹל מְעַט, פִּזֵּז —, כַּרְכֵּר — ein wenig tanzen.

Пота́пливать פ״ע הַשֵּׁק תַּנּוּר כְּפָעַם בְּפָעַם ein [wenig heizen.

Пота́птывать 1) פ״ע רָמוֹס כְּפָעַם בְּפָעַם treten. 2) פ״ע רָקוֹעַ בְּרַגְלָיו stampfen.

Потараба́рить פ״ע שׂוֹחֵחַ כֹּה וָכֹה, הַבֵּר רִיק, שִׂיחַ ריק schwatzen.

Пота́скивать, -таска́ть פ״ע סָחוֹב, טַלְטֵל fortschleppen. -ся רוֹד יָמִים מִסְפָּר, נוֹעַ וָנוֹד פ״ח sich herumschleppen.

Потаску́нъ ז׳ רוֹדֵף זִמָּה, פּוֹחֵז וָרִיק Herumtreiber.

Потаску́ха, -ку́ша ג׳ אִשַּׁת־זִמָּה, אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת Herumtreiberin. [(Karten).

Потасова́ть פ״ע סַכְּסֵךְ גְּלִיּוֹנוֹת, בָּלַל — durchmischen

Потасо́вка ג׳ טַלְטֵלָה, סְחֹב בְּמִרְטֵ שֵׁעָר das Zausen, Prügelei.

Потату́йка ג׳ דּוּכִיפַת (השיף) Wiedehopf.

Пота́тчикъ ז׳, -чица ג׳ см. Потака́льщикъ, -щица.

Пота́чить см. Потака́ть.

Пота́чка ג׳ מַשֵּׂאת פָּנִים, עֲבֹר עַל־פֶּשַׁע, הַת לְ־ כְּשִׁרִירוּת לִבּוֹ übermäßige Nachsicht.

Пота́чливый ת׳ см. Потака́льщикъ.

Пота́шъ ז׳ מֶלַח אַפֶר מַקְלָה, מֶלַח־נִתְּר Potasche. -та́шный ת׳.

Потащи́ть פ״ע סָחוֹב הֵלְאָה, — מָשׁוֹךְ fortschleppen. -ся הָלוֹךְ בִּכְבֵדוּת, הִתְנַהֵל לְאַטּוֹ פ״ח sich fortschleppen.

Потверди́ть פ״ע שׂוֹם בְּלִבּוֹ הֵיטִיב gut einprägen. Потверди́ уро́къ שִׂים בְּפִיךָ וּבְלִבְבֶךָ אֶת־הַלֶּקַח.

Потверде́ть פ״ע הִקְשָׁה hart werden.

Петво́рникъ см. Потака́льщикъ.

Потво́рство, -ствованіе ס׳ עֲבֹר עַל־, מַשֵּׂא פָּנִים, פֶּשַׁע übermäßige Nachsicht.

Потворствовать (-ствую) פ״ע נָשָׂא פָּנִים (кому́)

durch die Finger sehen. גָּרוֹעַ עַיִן בְּמִשְׁעַת רֵעֵהוּ; הִכִּיר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט

Потворщикъ см. Потворникъ.

Потёкъ אוֹת דָּלֶף טוֹרֵד בְּבִקְעַ קִיר ז׳ Spur eines Risses (in der Wand).

Потёмки (-мокъ) חֲשֵׁכִים, מַחֲשַׁכִּים נ״ר, אֲפֵלוֹת Finsterniß. Ходить въ потёмкахъ חָלוֹךְ חֲשֵׁכִים. Сидѣть въ потёмкахъ יָשׁוּב בְּמַחֲשַׁכִּים (בָּאֲפֵלוֹת). Чужая душа—потёмки נֶעְלָם לֵב עַמִּיתֵנוּ מִי יֵדָעֶנּוּ.

Потемнить см. Потемнять.

Потемнѣлый לָבֵשׁ, כֵּהֶה, מוּעָם; מֻקְדָּר, מֻחְשָׁךְ ת׳ קַדְרוּת dunkel geworden.

Потемнѣть עָטָה, כָּהָה, הוּעַם, הֻקְדַּר, הֻחְשַׁךְ פ״ע כֵּסֶה אֹפֶל, קַדְרוּת dunkel, finster werden.

Потемнять, -темнить הֵעַב, הִקְדַּר, הֶחְשִׁיךְ פ״י כֵּסֶה אֹפֶל, הִלְבִּישׁ קַדְרוּת, חִשּׁוּךְ פ״ח verdunkeln. -ся כָּהָה אֹפֶל, הוּעַם, לָבוּשׁ קַדְרוּת, כָּהָה; קָדוֹר sich verdunkeln.

Потереть מָרוֹחַ, מָרוֹק מֶעֶט פ״י — etwas reiben. -ся מָרוֹק בְּשָׂרוֹ בְּ־, מֹרוֹק, הִמָּרֵחַ פ״ח 1) sich einreiben. 2) קָנָה תַּחְבֻּלוֹת בִּינָה, אָלוּף אָרְחוֹת חָכְמָה sich ausbilden.

Потерпѣть (עתיד-терплю) נָשָׂא פ״י 1) נָגַף, סָבוֹל, הִנָּגֵף, נָכָה, נָגוּעַ erleiden. П. убытокъ נָשָׂא נֶזֶק. Войско его потерпѣло пораженіе צְבָאוֹ נֻגַּף לִפְנֵי הָאוֹיֵב. Хлѣбъ потерпѣлъ отъ града הַדָּגָן נָכָה מִן־הַבָּרָד. Они потерпѣли кораблекрушеніе נִשְׁבְּרָה אֲנִיָּתָם. 2) הִתְאַפֵּק פ״ע הוֹחֵל דּוּמָם, הֵאֲרִיךְ אַפּוֹ sich ein wenig gedulden. Потерпи немного הִתְאַפֵּק וְהוֹחֵל עוֹד מְעַט.

Потеря אֲבֵדָה נ׳; נֶזֶק, שְׁבוּת Verlust. П. отыскалась נִמְצְאָה הָאֲבֵדָה. Вознаградить потерю—הָשֵׁב נֶזֶק, שׁוּב שְׁבוּת — מִלֵּא מַחְסוֹר. Соболѣзновать о потерѣ друга רַע נוּד עַל־אֲבֵדַן רֵעַ.

Потерять, -ся см. Терять, -ся.

Потёсывать, -тесать הִקְצַע מְעַט בַּמַּעֲצָד פ״י [etwas behauen].

Потечь (עבר потёкъ, עתיד потекý) פ״ע זוֹב, נָזוֹל, נָזַל ausfließen. Разбилъ онъ скалу и воды потекли בָּקַע צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם.

Потираніе תַּמְרוּק, מָרוּק, מָרֹחַ־עַל־ ס׳ sanftes Reiben.

Потирать מָרוֹחַ כְּפָעַם בְּפָעַם עַל־ פ״י, מָרַק — sanft reiben.

Потиръ גְּבִיעַ הַשָּׁרֵת (לנוצרים) ז׳ Kelch (beim Abend-[mahl).

Потихоньку לְאַט ת״פ langsam, sachte.

Потихохоньку לְאַט לְאַט ת״פ ganz langsam.

Потливость זִיעָה, זוֹב, רִיר יָזֵעַ נ׳ Neigung zum Schwitzen.

Потливый מוֹצִיא זִיעָה ת׳ zum Schwitzen geneigt.

Потникъ חֲגוֹר הַיָּזֵעַ (תחת כר הסס) ז׳ Schweißdecke.

Потный מְגֻאָל בְּזִיעָה (בְּיָזֵעַ) ת׳ schwitzig.

Потовой מְעוֹרֵר זִיעָה ת׳ 1) zum Schwitzen. -вая баня אֲשֶׁר מְצִיאָה יָדוֹ בְּזִיעַת אַפּוֹ (בי״ר לג) *אַשּׁוּן, בֵּית הַיָּזֵעַ. 2) mit Schweiß erworben. [schweißtreibend.

Потогонный יָזֵעַ ת׳ (מֵפִיק) מְעוֹרֵר זִיעָה, מוֹצִיא

Потокъ אֹרֶל, (ישע׳ סד, ד) יָבֵל, יוּבַל, פֶּלֶג, נַחַל ז׳ Bach. Потоки слёзъ מְקוֹר דִּמְעָה.

Потолику כַּמְסֻבָּר, כַּ־, כַּאֲשֶׁר — soviel.

Потолкать דָּחוֹק מְעַט פ״י ein wenig stoßen. -ся דָּחוֹק (הָדוֹק) מְעַט אִישׁ אָחִיו פ״ח sich herumstoßen.

Потолковать הִדָּבֵר אִישׁ אֶל־, שׂוֹחֵחַ מְעַט עִם־ פ״ע רֵעֵהוּ sich unterhalten.

Потолокъ (-лка́) מִקְרָה, קוֹרוֹת הַסִּפּוּן ז׳ Zimmerdecke.

Потолочь דַּכָּה — דּוֹךְ — הָדֵק — פָּתוֹת מְעַט פ״י ein wenig zerstoßen.

Потолстѣлый כָּשֶׁה, מְעֻבֶּה ת׳ dick geworden.

Потолстѣть עָבָה, שָׁמַן, כָּשָׁה פ״ע dick werden.

Потомно לַחֲלָקִים, חֹבֶרֶת חֹבֶרֶת לְבַדָּהּ ת׳ (ספר) צִאֲצָאִים. bandweise.

Потомокъ (-мка) נִין ז׳ Nachkommen. Потомки עוֹלָם, עַד דּוֹר אַחֲרוֹן, לְדוֹרוֹתָיו ת׳ erblich. П. гражданинъ אֶזְרָח נִכְבָּד לְדוֹרוֹתָיו. -ное владѣніе אֲחֻזַּת עוֹלָם.

Потомство דּוֹר אִישׁ אַחֲרָיו ס׳, אַחֲרִית, מוֹלֶדֶת, צִאֲצָאִים Nachkommenschaft. Потомству твоему לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ.

Потому́ יַעַן, יַעַן כִּי, בִּגְלַל, עֵקֶב בִּגְלַל אֲשֶׁר barum. П. что יַעַן אֲשֶׁר, עֵקֶב כִּי weil.

Потомъ אַחֲרֵי־כֵן, אַחַר ת״פ nachher. Пусть она побудетъ съ нами нѣсколько дней, потомъ пойдётъ תֵּשֵׁב אִתָּנוּ יָמִים וְאַחַר תֵּלֵךְ.

Потону́ть см. Потопать.

Потончать см. Тончать.

Потопать, Потону́ть טָבוֹעַ בַּמַּיִם פ״ע — טָבוֹעַ, הָטְבַּע — צָלוֹל — untersinken.

Потопать (ногами) רָקוֹעַ מְעַט בְּרַגְלָיו, הָלוֹךְ וְטָפוֹף stampfen mit den Füßen.

Потопить הִיזֵק מְעַט (תנור) פ״י 1) etwas einheizen. 2) הִתִּיךְ etwas schmelzen. П. масло הִתִּיךְ מְעַט חֶמְאָה 3) כִּסָּה מַיִם, שִׁטֵּף überschwemmen. 4) הִטְבִּיעַ, טָבַע הוֹרֵד לְתְהוֹם versenken. И ты потопилъ насъ въ грѣхахъ וַתְּטַבְּעֵנוּ בְּיַד־עֲוֹנֵנוּ.

Потопле́ніе 1) פ׳ הוֹרִיד תְּהוֹם, הִטְבִּיעַ בַּמַּיִם das Untersenken. 2) מַבּוּל מַיִם, שִׁטָּף מַיִם עַל־ Ueberschwemmung.

Пото́плый ת׳ מֻטְבָּע בַּמַּיִם, צָלוּל versunken.

Потопля́ть, -топи́ть פ״י 1) הוֹרִיד לְתְהוֹם, הִטְבִּיעַ בַּמַּיִם versenken. 2) שִׁטֵּף עַל־ überschwemmen. Рѣка́ потопи́ла берега́ הִגְבִּיהָ עֲלָה עַל־גְּדוֹתָיו. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁקַע, יָרוֹד תְּהוֹם, צָלוּל, טָבוּעַ versenkt werden. 2) הִמָּלֵא מַיִם, הִכַּסֶּה — überschwemmt werden.

Потопта́ть см. Пота́птывать.

Потопъ́ ז׳ מַבּוּל, שִׁטָּף מַיִם Ueberschwemmung.

Поторапли́вать, -торопи́ть פ״י צִוָּה, מִהֵר אֶת־ — אוֹץ בְּ־, לְמַהֵר, הָחִישׁ — בִּהֵל אֶת־, הָאִיץ — beeilen, antreiben. Пусть поторо́пить де́ло своё יְמַהֵר, חוּשׁ — אוּץ, מַהֵר לְ־ פ״ח -ся מִהֵר, אוּץ — יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ, הָחָפַז — הִדְהַף — sich beeilen. Онъ поторопился придти נִדְהַף — נֶחְפַּז — חָשׁ — אָץ — מִהֵר לָבוֹא.

Поторгова́ть פ״י קָנוֹת וּמְכוֹר — רָכוֹל handeln, bedingen. -ся הִתְוַכֵּחַ יַחַד מְעַט עַל־ פ״ח תַּחֲרָה בַּקָּנִין, אֲדוֹת הַמְּחִיר bingen.

Потормоши́ть см. тормоши́ть.

Потороп́ить см. Поторапливать.

Потосковать פ״י הִתְעַצֵּב מְעַט sich etwas grämen.

Поточина נ׳ נַחַל, מַבּוּעַ, נַחַל יוּבָל, פֶּלֶג Bach. [schärfen.

Поточить פ״י חִדֵּד מְעַט — שָׁנוֹן, חִדֵּד* ein wenig

Пото́чный ת׳ נַחַל — vom Bache (см. Пото́къ).

Потра́ва לְחוֹךְ הַבְּעִיר עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה, הַבְעִיר שָׂדֶה נ׳ das Abweiden.

Потравить פ״י 1) (поле) הַבְעִיר שָׂדֶה בְּמִשְׁלַח בְּעִיר רָעָה abweiden. Они потравили ка́ждый своё ме́сто רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ (ירמיה ו׳, נ׳). 2) הִכָּה עַל־ jetzen, jagen.

Потра́та נ׳ גֶּזֶק, אֹבְדָן; בְּלוֹת דְּבַר־מָה עַל־ Verlust.

Потра́тить נ׳ כִּלָּה, אִבֵּד, בִּלָּה verschwenden. Онъ потра́тилъ по́ пусту си́лы свои́ כִּלָּה לַתֹּהוּ כֹּחוֹ.

Потрафля́ть, -тра́фить פ״י קָלוֹעַ אֶל־ מַטָּרָה, מְצוֹא treffen.

Потре́ба נ׳ 1) דַּי־מַחְסוֹר, צֹרֶךְ Bedürfniß. Дома́шнія потре́бы הַבַּיִת (דַּי־מַחְסוֹר) צָרְכֵי. 2) זֶבַח, קָרְבָּן Opfer.

Потреби́тель ז׳ דּוֹרֵשׁ; מְבַקֵּשׁ, אוֹכֵל מְבַלֶּה Verbraucher, Verzehrer. На э́тотъ това́ръ тепе́рь ма́ло потреби́телей הָרְכָלָה הַזֹּאת דּוֹרְשִׁיהָ כָּעֵת מְעַט.

Потре́бность נ׳ דַּי־מַחְסוֹר, צֹרֶךְ; חֵפֶץ Bedürfniß. Потре́бности житє́йскія צָרְכֵי (דַּי־מַחְסוֹר) הַחַיִּים. Мнѣ нѣтъ потре́бности въ васъ אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם.

Потре́бный ת׳ דָּרוּשׁ, נִדְרָשׁ, נָחוּץ nöthig.

Потре́бованіе ס׳ דְּרִישׁ das Fordern.

Потре́бовать см. Тре́бовать.

Потревожить הוֹגֵעַ, הִפְרִיעַ מְעַט מְנוּחַת־ פ״י beunruhigen. -ся פ״ח חָרוֹד לְ־, דָּאוֹג — sich beunruhigen. [bigen.

Потрезво́нить см. Трезво́нить.

Потрепа́ть פ״י 1) מָחָא לְאַט עַל־ sanft klopfen. 2) (פשתים) חָבוֹט מְעַט eine Zeitlang brechen (Flachs). -ся נפ׳ [platzen.

Потре́скаться הִתְבַּקֵּעַ — הִתְפּוֹצֵץ יַחְדָּו פ״ח zer-

Потре́скиваніе ס׳ קוֹל שְׁבָרִים, נִפֶּץ das Knistern des brennenden Holzes.

Потре́скать בָּלוֹעַ, אָכוֹל בְּכָל־פֶּה (המ׳) פ״י auffressen.

Потре́скивать, -треща́ть הִשְׁמִיעַ קוֹל שְׁבָרִים פ״ע כְּפָעַם בְּפָעַם krachen.

Потре́тно ת״פ לְכָל־שְׁלִישִׁית הַשָּׁנָה dritteljährig.

Потреща́ть נָתַן קוֹל שְׁבָרִים, הָגָה בִּגְרוֹנוֹ פ״ע plappern.

Потро́гивать, -тро́гать נָגוֹעַ בְּ־ פ״י berühren.

Потрохъ́ ז׳ (רוחי -роха́ -роха́) מְעֵי־בְהֵמָה; מְעֵי־עוֹף (ויק׳ נ׳) *כְּרוֹכָא, עִם־רֹאשׁוֹ וְרַגְלָיו Eingeweide, Gekröse. -ховый ת׳. [Eingeweide herausnehmen.

Потроши́ть פ״י הָסַר מְעֵי־בְהֵמָה וָעוֹף, הִבְדֵּל — die

Потруби́ть הָרַע בַּקֶּרֶן, תָּקוֹעַ מְעַט בַּשּׁוֹפָר פ״ע etwas trompeten.

Потруди́ть הוֹגֵעַ מְעַט, הַלְאָה — belästigen. -ся עָמוֹל, עָגוֹעַ מְעַט פ״ח sich bemühen. Потрудитесь показа́ть мнѣ его́ кварти́ру הוֹאִילָה־נָא וְהַרְאֵנִי אֶת־נָוֶהוּ.

Потру́нивать, -тру́нить הָתֵל מְעַט בְּ־ (הַתֵּל), הִתְעוֹלֵל — sich lustig machen.

Потру́шивать, -тру́сить יָרֵא מְעַט מְעַט פ״ע לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת, הִמּוֹג מְעַט מִמַּרְדֵּלֶב, חָתוֹת — etwas Angst haben. [(ערמת חציר) durchschütteln.

Потру́шивать, -труси́ть נָעַר (הַפֵּךְ) מְעַט פ״י

Потрясáть, -трясти́ הָנַע מְעַט פ״י, נָעַר — עוֹרֵר, — זָעוַע, הִחְרִד, הִרְגִּז, הִרְעִיד, הִרְעַשׁ erschüttern. Потряса́ющее собы́тіе מִקְרֶה מַחֲרִיד כָּל־לֵב. -ся פ״ח הִתְנוֹדֵד, הִתְמוֹטֵט, חוֹל, זוֹעַ, רָעוֹשׁ, רָגוֹז, חָרוֹד, נוֹעַ erschüttert werden.

Потрясе́ніе ס׳ חֲרָדָה, רַעַד, זְוָעָה; הִתְמוֹטֵט הַמּוֹט Erschütterung.

Потряхивать הָנַע (בְּרֹאשׁוֹ), הָנַע כְּפָעַם בְּפָעַם פ״י לְרַגְעִים schütteln. -ся פ״ח הִתְנוֹדֵד, הִנּוֹעַ sich schütteln.

Потуги (-говъ) צִירֵי־ — חֲבָלֵי יוֹלֵדָה ז׳ר Geburtswehen. [חָשַׁח לְרַגָּעִים בְּמַר־נַפְשׁוֹ etwas trauern.

Потуживать, -тужить חָמַר כְּפָעַם בְּפָעַם עַל־פ״ע

Потузить הִכָּה שׁוֹק־עַל־יָרֵךְ פ״י durchprügeln.

Потуплять הוֹרִד (רֹאשׁוֹ) לָאָרֶץ, הִפֵּל (פָּנָיו) פ״י zur Erde senken. -ся שָׁחוֹחַ, רָזוֹד פ״ח sich senken. Взóры его потупи́лись עֵינָיו שָׁחוּ לָאָרֶץ.

Потýривать, -турить אֵלֵץ אֶת־, הֶאֱץ בְּ־ (המ׳) פ״י, דָּחוֹק — antreiben.

Потýсклый מוּעָם אֲשֶׁר הַחֵל כֵּהָה ת׳ trübe geworden.

Потýскнуть הוּעַם, הָחֵל כֵּהָה פ״ע trübe werden. Потýскли óчи его עֵינָיו הֵחֵלּוּ כֵּהוֹת.

Потускнѣ́лый см. Потýсклый.

Потускнѣ́ть см. Потýскнуть.

Потуха́ть, -тýхнуть הוֹעַךְ, דָּעוֹךְ, כָּבָה פ״ע, שָׁקוֹעַ erlöschen. И потýхъ огóнь הִתְשַׁקֵּעַ הָאֵשׁ.

Потýхлый נוֹעָךְ, נִדְעָךְ ת׳ erloschen.

Потучнѣ́ть דָּשׁוֹן, כָּשׁוּ, עָבָה, שָׁמוֹן פ״ע fett werden.

Потуша́ть, -туши́ть כִּבָּה 1) פ״י auslöschen. 2) הִכְנִיעַ (שאון זרים), שִׁבֵּחַ, הִשְׁקִט unterdrücken. -ся כָּבָה נפ׳, דָּעוֹךְ gelöscht werden.

Потушéніе כִּבּוּת ס׳ Auslöschung.

Пóтчивать см. Пóдчивать.

Потщи́ться שָׁקוֹד לְ־ פ״ח, הִתְאַמֵּץ — sich Mühe geben.

Потъ זֵעָה ז׳, יָזֵעַ Schweiß.

Потыкать תָּקוֹעַ (יתודות) אֶל־תּוֹךְ פ״י hineinstecken. П. вилкою הִכָּה בְּמַזְלֵג אֶל־הַ־ П. на кого пáльцами הוֹרָה בְּאֶצְבַּע עַל־.

Потылица מַהֲלֻמָּה — מַכָּה בָּעֹרֶף נ׳ Genickstoß.

Потысячно אֶלֶף אֶלֶף, לְאַלָּפִים ת״פ tausendweise.

Потѣ́лый מַעֲלַת זֵעָה, מְכֻסַּת זֵעָה ת׳ beschwitzt.

Потѣ́ніе הַעֲלוֹת זֵעָה ס׳ das Schwitzen.

Потѣ́снить דָּחוֹק, לָחוּץ פ״י drängen.

Потѣ́ть הוֹצִיא זֵעָה, הֶעֱלָה זֵעָה פ״ע schwitzen. П. надъ чѣмъ עָמוֹל בְּ־ בִּזְעַת אַפּוֹ.

Потѣ́ха שִׂמְחָה, מִשְׂחָק, שַׁעֲשׁוּעַ נ׳ Belustigung. Отдáть на потѣ́ху נָתוֹן לְקַלְקָלָה.

Потѣшáть, -тѣ́шить רִנֵּן לֵב, שִׁעֲשַׁע נֶפֶשׁ־ פ״י belustigen. -ся הִשְׁתַּעֲשַׁע פ״ח, הִיטִיב, עָלַז, הִתְעַלֵּם לְכוֹ בְּ־ sich belustigen.

Потѣ́шливый מֵיטִיב לֵב, מְעוֹרֵר צְחוֹק ת׳ spaßhaft.

Потѣ́шникъ מְצַחֵק לִפְנֵי־, אִישׁ הִתּוּלִים ז׳ Spaßmacher.

Потѣ́шный (1 ת׳ מְשַׁעֲשַׁע נֶפֶשׁ, מְרַנֵּן לֵב, עָלֵז, עַלִּיז lustig. Потѣ́шные огни (זיקות) מְשׁוּשׁ־כַּלּוּת (см. Фейерве́ркъ). -ная рóта גְּדוּד בְּנֵי־הַנַּעֲרִים. 2) מְעוֹרֵר צְחוֹק (לפיטר הגדול) מְנַדְּבֵי־עָם. П. человѣ́къ אִישׁ הִתּוּלִים.

Потягáть см. Потя́гивать.

Потягáться הִתְעָרֵב עִם־ (1 פ״ח, הִתְחָרֵה בְּ־, הִתְחָרֵה אֶת־ wetteifern. Онъ мóжетъ п. съ учёными мíра הִשְׁפִּיעַ (2.כֹּחַ לוֹ לְהִתְחָרוֹת (לְהִתְחָרוֹת) אֶת־גְּבוּרֵי־אָרֶץ הַדּוֹן — רוֹב, הִתְוַכֵּחַ — עִם־ Prozessiren.

Потя́гивать, -тянýть מָשׁוֹךְ מְעַט מְעַט 1) פ״י מָתוֹחַ כְּפָעַם בְּפָעַם bisweilen ziehen. 2) שָׁתָה (המ׳) מְשׁוֹךְ בַּיַּיִן אֶת־כֹּשְׁרוֹ, שָׁכוֹר, סָבוֹא, שָׁכַר bisweilen trinken. -ся הִשְׁתָּרֵעַ, סָרוֹחַ פ״ח sich recken.

Потягóта חֹבֶק יָדַיִם לִשְׁכַּב, הַחְלִיץ עַצְמוֹתָיו נ׳ Reckung der Glieder.

Потягóтить מְעַט מְעַט בְּ־ (кого́ чѣмъ) פ״י הָיָה עַל״״ לְטֹרַח בְּ־, הִלָּאָה לְ־ פ״ח belästigen. -ся הִלָּאָה — sich belästigt fühlen. Онъ потяготи́лся своéю дóлжностью כָּבְדָה עָלָיו עֲבוֹדַת מִשְׁמַרְתּוֹ.

Потягъ רְצוּעַת הַסַּנְדָּלָר, עֲבוֹת הַבָּרֶךְ (לתיפר נעלים) ז׳ Spannriemen.

Потянýть см. Тянýть.

Поубавлять, -бáвить חִסֵּר מְעַט פ״י — גָּרוֹעַ ein wenig nehmen.

Поубрáть см. Убрáть.

Поубывáть, -убы́ть הָלוֹךְ וְחָסוֹר פ״ע sich nach und nach vermindern.

Поудали́ть הִרְחִיק מְעַט אֶת־ פ״י allmälig entfernen. -ся הִרְחִיק לָלֶכֶת מִ־, הָלוֹךְ וְרָחוֹק מִ־ פ״ח sich nach und nach entfernen.

Поудалѣ́е עַז־פָּנִים מִ־; אַמִּיץ לֵב מִ־ ת׳ kühner.

Поýдить צוֹד דָּגִים בְּחַכָּה מְעַט פ״י Fische angeln.

Поýжинать см. Ýжинать.

Поýзить הִמְעִיט רֹחַב הַ־, חִסֵּר — גָּרוֹעַ מִרֹחַב הַ־ פ״י etwas schmäler machen.

Поукладывать, -укла́сть עָרוֹךְ וְשׂוֹם בְּכֶלִי פ״י hinlegen. П. дѣтей הִשְׁכִּיב אֶת־הַיְלָדִים. -ся טָעוֹן (מַלֵּא) אַמְתַּחְתּוֹ, עָמוּם כֵּלָיו פ״ח sich einpacken.

Поукрашáть, -крáсить см. Украшáть.

Поуложи́ть, -ся см. Поуклáдывать, -ся.

По[illegible]**омáть** הִכְרִיעַ בְּדִבְרֵי אֶת־ פ״י überreden.

Поумáслить לָקוֹחַ בְּחֶלְקוֹת לֵב״״ פ״י einnehmen mit Schmeicheleien.

Поýмничать הִתְחַכֵּם מְעַט פ״ע הָעֲרֵם — ein wenig klügeln.

Поумнѣ́ть חָכוֹם, חָכְמָה, קָנָה חָכְמָה, מָצָא בִינָה פ״ע klüger werden.

Поумóлкнуть שָׁתוֹק; הֹם, הֶחֱשָׁה מִדַּבֵּר פ״ע verstummen.

Поуня́ть см. Унимáть.

Поуплачивать, -плати́ть שִׁלֵּם נִשְׁיוֹ מְעַט מְעַט פ״י nach und nach bezahlen.

Поупрямиться הִקְשָׁה — הִכְבֵּד לִבּוֹ פ״ח etwas eigensinnig sein.

Поусмирить הִכְנִיעַ — הִשְׁבַּח מְעַט שְׁאוֹן פ״י besänftigen. -ся פ״ח שָׁתוֹק, שָׁכוֹךְ, הִכְנִיעַ sich etwas beruhigen. [den.

Поусмирѣть שָׁכוֹךְ, נוֹחַ מְעַט מִזַּעְפּוֹ פ״ע ruhig wer-

Поусмирять הִכְנִיעַ יַחְדָּו, הִשְׁבַּח שְׁאוֹן כָּל־ פ״י sämmtlich beruhigen.

Поустарѣть בּוֹא בַיָּמִים, זָקוּן פ״ע ziemlich alt werden.

Поустать см. Уставать.

Поустроить עָרוֹךְ לְאַט לְאַט פ״י nach und nach einrichten. -ся הִכּוֹנֵן — הִכָּנָה — הֵעָרֵךְ לְאַט לְאַט נפ׳ sich allmälig einrichten.

Поутихнуть см. Утихать.

Поучать, -чить הִשְׂכִּיל לִי אַלְּף, לִמֵּד פ״י הוֹרָה — belehren. -ся הִתְלַמֵּד, לָמוּד, אָלוּף, קָנָה בִינָה, לִמּוּד פ״ת lernen.

Поученіе תּוֹרָה ס׳, מוּסָר, לֶקַח, תּוֹכַחַת Belehrung.

Поучительный מְאֻלָּף (מַלָּף), הַמְלַמֵּד לְאָדָם דַּעַת ת׳ מְעוֹרֵר לַבִּינָה, מוֹכִיחַ, מְחַכֵּם belehrend.

Поучить см. Поучать.

Пофантазировать הָגָה רִיק פ״ע etwas phantasiren.

Пофилософствовать הִתְחַכֵּם וְעִיר פ״ע etwas philosophiren.

Пофинтить הִתְנַבֵּל מְעַט בְּעַרְמָה פ״ע Kniffe anwenden.

Пофрантить см. франтить.

Похабникъ בַּעַל שִׂפְתֵי־זִמָּה ז׳ Unzüchtiger. -ница נ׳

Похабничать דִּבֵּר דִּבְרֵי־זִמָּה פ״ע unzüchtige Reden führen.

Похабный בְּלִשּׁוֹן זִמָּה, מָלֵא רוּחַ זִמָּה ת׳ unzüchtig.

Похабство נִבְלוּת, שִׂפַת־תֹּבֶל, דִּבְרֵי זִמָּה ס׳ Unzucht.

Похабствовать (-ствую) см. Похабничать.

Похаживать הָלוֹךְ הָנָה וָהֵנָּה, הִתְהַלֵּךְ פ״ע umher gehen. [ein wenig launisch sein.

Похандрить מָלֵא רוּחַ כַּהָה, הִמְלֵא תוּגַת־לֵב פ״ע

Похаркивать הָרַק מִגְּרוֹנוֹ בְּשָׁאוֹן פ״ע hustend herausspucken. П. кровью הָרַק דָּם מִגְּרוֹנוֹ.

Похать см. Хять.

Похвала תְּהִלָּה, מַהֲלָל נ׳ Lobspruch.

Похваленіе דִּבְרֵי־תְהִלָּה, מַהֲלָל ס׳ das Loben.

Похваливать שִׁבַּח לְרֹגְעִים, הִלֵּל כַּפָּעַם בְּפַעַם פ״י oft loben.

Похвалить см. Похвалять. [oft loben.

Похвальба גְּאוּת, רַהַב, הִתְפָּאֵר, הִתְהַלֵּל נ׳ Prahlerei.

Похвально בְּדֶרֶךְ רָאוּי לִתְהִלָּה ת״ש lobenswerth.

Похвальный ת׳ 1) תְּהִלָּה, — מַהֲלָל — Lob-. П. листъ סֵפֶר תְּהִלָּה. 2) אֲשֶׁר לוֹ נָאוָה תְּהִלָּה, מְאֻשָּׁר lobenswerth.

Похвалять, -лить שִׁבַּח, אַשֵּׁר, הִלֵּל פ״י loben. -ся 1) אֻשַּׁר, הֻלַּל נפ׳ gelobt werden. 2) הִתְהַלֵּל פ״ח הִתְגָּרֵךְ בְּלִבָּבוֹ, הִשְׁתַּבֵּחַ, הִתְפָּאֵר sich prahlen.

Похварывать הָפַקֵד, נִגּוֹעַ כַּפָּעַם בְּפַעַם, חָלִי פ״ע oft krank sein.

Похвастать הִתְפָּאֵר, הִתְהַלֵּל — הִתְגָּדֵר עַל־שֶׁקֶר פ״ע הִתְגָּרֵךְ בְּלִבָּבוֹ, הִתְנַשֵּׂא, הִתְגַּדֵּל sich rühmen.

Похвастывать הִתְהַלֵּל כַּפָּעַם בְּפַעַם עַל־מַתַּת פ״ע הִשְׁתַּבֵּחַ — הִתְפָּאֵר לַשֶּׁקֶר, שֶׁקֶר oft prahlen.

Похватать הָטוֹף פ״י alles wegnehmen.

Похватски כְּאִישׁ מָהִיר, בְּיַד חֲרוּצִים ת״פ muthig.

Похватывать חָטוֹף כַּפָּעַם בְּפַעַם פ״י oft wegraffen.

Похворать חָלָה יָמִים מִסְפָּר פ״ע eine Zeitlang krank sein.

Похилѣть см. Захилѣть.

Похититель שׁוֹדֵד, חוֹטֵף, חוֹמֵס ז׳ Räuber. -льница נ׳

Похитить см. Похищать.

Похитрить הָעֵר בְּתַרְמִית, הִתְנַבֵּל, עָשָׂה כָּעִקְּבָה פ״ע List gebrauchen.

Похищать, -хитить גָּזוֹל, עָשׁוֹק, חָמוֹס, שָׁדוֹד פ״י גָּנוֹב, לָקוֹחַ בְּחֶזְקָה (בְּמִרְמָה), חָטוֹף, חָטוֹף wegnehmen, rauben. [das Rauben, Entführen.

Похищеніе קַחַת בְּחֶזְקָה, מַעֲשַׂקָּה, עֹשֶׁק, גְּזֵלָה, גָּזֵל ס׳

Похлебать см. Похлёбывать.

Похлёбка, -хлёбочка זְמִית, נָזִיד, מָרָק נ׳ (נדרים נח:) Suppe. -хлёбочный ת׳ (מרק) Suppe schlürfen.

Похлёбывать, -хлебать הִלְעֵט אֶל־פִּיו, עָלַע פ״י Suppe schlürfen.

Похлёстывать, -хлестать דּוֹשׁ מְעַט בַּשּׁוֹט פ״י דּוֹשׁ בַּשּׁוֹטִים אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ פ״ח auspeitschen. -ся einander peitschen.

Похлопотать см. Хлопотать.

Похлопывать, -хлопать כָּפוֹק (כפי׳) לְרֹגְעִים פ״ע — מָחָא ein wenig klopfen. [rige Schmeichelei.

Похлѣбство חֲנֻפִּי לַעֲגִי־מָעוֹן, חֶלְקוֹת וָחֹנֶף ס׳ nied-

Похлѣбствовать (-ствую) (кому) נָשָׂא פָנִים, הֶחֱלִיק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־, הִתְרַפֵּס לְפָנֵי־ פ״ע kriecherisch sein.

Похмелье שִׁכָּרוֹן, כְּאַב רֹאשׁ מִיַּיִן ס׳ Kopfweh nach dem Rausche.

Похмельный שִׁכָּרוֹן ת׳ — Rausch-.

Похмеляться, -литься הִיטַב לִבּוֹ בְּיַיִן מִשִּׁכָּרוֹנוֹ פ״ח nach dem Rausche sich durch Trinken stärken.

Походатайствовать см. Ходатайствовать.

Походить הִתְהַלֵּךְ הָנָה וָהֵנָּה, הָלוֹךְ אָנָה וָאָנָה פ״ע 1) umhergehen. 2) (на кого) דָּמָה לְ־, הִדְמָה — הִמָּשֵׁל, הִתְמַשֵּׁל כְּ־, הִשְׁתַּוָּה, הָיָה כְּ־, הִתְדַּמֵּה עִם ähnlich sein. Онъ

похо́дитъ на бра́та своего́ תֹּאַר כְּתֹאַר אָחִיו.
Похо́дка נ׳ הֲלִיכָה, צַעַד, מִצְעָדִים, אָשוּר Gang. Ва́жная п. צַעֲדֵי־נָאוֹן. Степе́нная п. הַצְגַּע לֶכֶת.
Похо́дный אֲשֶׁר לְמַסְעֵי הַצָּבָא ת׳ Feldzug=.
Похо́дъ ז׳ 1) מַסַּע־הַמַּחֲנוֹת (הַצָּבָא) Feldzug. 2) הֲלִיכוֹת רְכֻלָּה מִמְּכֹר— Absatz von Waaren. 3) עוֹנֶדֶת עַל־הַמִּשְׁקָל : Ве́шать съ похо́домъ הַעֲדָפָה הַמִּשְׁקָל mit Uebergewicht wägen.
По́ходя ת״פ הָלוֹךְ וְ־; בַּהֲלִיכָתוֹ הֵנָּה וָהֵנָּה, בְּלִכְתּוֹ umhergehend; beständig.
Похожде́ніе ס׳ קוֹרוֹת, הֲלִיכוֹת, מִקְרֵי הַדֶּרֶךְ Ereigniß.
Похо́жій ת׳ (на кого́, на что) דּוֹמֶה לְ־, כְּמַרְאֵה־, כְּדְמוּת־ ähnlich. Онъ похо́жъ на отца́ תֹּאַר כְּתֹאַר אָבִיו. Это ни на что не похо́же דָּבָר כָּזֶה לֹא־יִכָּשֵׁר.
Похозя́йничать см. Хозя́йничать. [als Wirth.
Похозя́йски ת״פ כְּמִנְהַג־, כְּמִשְׁפַּט אֲדוֹנֵי־הַבַּיִת
Похолодѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ קַר, הָקַר, קָפוֹא kalt werden.
Похоло́пски ת״פ כְּדֶרֶךְ קְטַנֵּי הָעֲבָדִים wie ein gemeiner Knecht.
Похороне́ніе ס׳ קְבוּרָה, קֶבֶר Beerdigung.
Похорони́ть см. Похоронять.
Похоро́нный ת׳ הַקְּבוּרָה —Beerdigungs=.
По́хороны נ״ר קְבוּרָה Beerdigung.
Похоронять, -нить פ״ע הוֹרִיד אֶל־אַרְבֵּי־בוֹר, קָבוֹר beerdigen. -ся נפ׳ יָרוֹד אֶל־אַרְבֵּי, הוֹרַד אֶל־קֶבֶר, הִקָּבֵר begraben werden.
Похорошѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וָטוֹב בְּמַרְאֶה hübsch werden.
Похотли́вость נ׳ עֲנָבָה, חֶסֶד, זְנוּת, רוּחַ זְנוּנִים (ויקרא כ, יז) wollüstige Begierde.
Похотли́вый ת׳ רוֹדֵף זִמָּה, עוֹגֵב, חוֹמֵד wollüstig.
Похотни́къ ז׳ см. Похотли́вый. -ница נ׳.
Похо́тный см. Похотли́вый.
Похо́тничать, -хотствова́ть (-ству́ю) הִתְמַכֵּר פ״ע מָלוֹא רוּחַ זְנוּנִים, עָנוֹב־עַל־נָשִׁים, לְתַאֲוֹת בְּשָׂרוֹ wollüstig sein.
По́хоть см. Похотли́вость. [תַּאֲוָה Begierde.
Похотѣ́ніе ס׳ חֵשֶׁק, חֶמְדָּה, (סיכה ד, ג) הַוַּת נֶפֶשׁ
Похотѣ́ть פ״ע חָשׁוֹק, חָמוֹד, הִתְאַוֶּה תַּאֲוָה Lust bekommen.
Похохота́ть פ״ע כָּצֹה פִּיו בִּצְחוֹק etwas lachen.
Похрабри́ться см. Храбри́ться.
Похрабрѣ́ть פ״ע מָצָא אוֹן לוֹ, לָבוֹשׁ רוּחַ־גְּבוּרָה, הָיָה לְבֶן־חַיִל tapfer werden.
Похра́мывать פ״ע צָלוֹעַ מְעַט עַל־יְרֵכוֹ etwas hinken.
Похра́пывать, -рапѣ́ть פ״ע נָחוֹר לְרְגָעִים בִּשְׁנָתוֹ, הִשְׁמַע קוֹל נַחְרוֹ בִּשְׁנָתוֹ etwas schnarchen.
Похристіа́нски ת״פ כְּמִשְׁפַּט —, כְּדֶרֶךְ הַנּוֹצְרִים christlich.
Похристо́соваться см. Христо́соваться.
Похрома́ть פ״ע צָלוֹעַ עַל־יְרֵכוֹ יָמִים מִסְפָּר eine Zeitlang hinken. [abgemagert.
Похудѣ́лый ת׳ נִרְזֶה, אֲשֶׁר בִּשְׂרוֹ כָּחַשׁ מִשְׁמַן
Похудѣ́ть פ״ע הָדַל, הֶרְזָה mager werden. Онъ похудѣ́лъ נִרְזָה מִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ; כָּחַשׁ בְּשָׂרוֹ מִשְׁמַן; בִּבְשָׂרוֹ שָׁלַח רָזוֹן.
Похули́тель ז׳ (כְּבוֹד־) נוֹתֵן בְּ־ דֹּפִי, מְחָרֵף Tadler. -льница נ׳.
Похули́ть פ״ע נָתוֹן בְּ־, חָרֵף, גִּדֵּף, נָאַץ, חִלֵּל שֵׁם־ Tadeln. [Tadel.
Поху́лка נ׳ גִּדּוּפָה, נְאָצָה, קְלוֹן, חֶרְפָּה, דִּפִּי
Похѣ́рить פ״ע מָחָה מִסֵּפֶר, מָחָה בְּדִיו ausstreichen.
Поцара́пать פ״ע שָׂרוֹט מְעַט בְּ־, עָשָׂה שָׂרֶטֶת eine wenig kratzen. -ся נפ׳ הִשָּׂרֵט; הִתְגּוֹדֵד sich kratzen. [kaiserlich.
Поца́рски ת״פ כְּמִשְׁפַּט מֶלֶךְ, כְּאַחַד הַמְּלָכִים
Поца́рствовать פ״ע מָלוֹךְ שְׁנוֹת (יָמִים) מִסְפָּר eine Zeitlang regieren. [hen.
Поцвѣ́сти פ״ע פָּרוֹחַ יָמִים מִסְפָּר צוּץ, — etwas blü=
Поцеремо́ниться см. Церемо́ниться.
Поцыга́нски ת״פ כְּדֶרֶךְ בְּנֵי־צַעַן, כְּאַחַד הַצְּעָנִים zigeunerisch.
Поцѣ́живать, -цѣди́ть מ־ פ״ע הַגֵּר (משקה) abzapfen.
Поцѣлова́ть פ״ח נָשׁוֹק, נָשַׁק, נָשׁוֹק פ״ע küssen. -ся נָשַׁק אִישׁ אָחִיו, —אֶת־ einander küssen.
Поцѣлу́й ז׳ נְשִׁיקַת־פֶּה, נְשִׁיקָה Kuß.
Поча́вкивать, -ча́вкать פ״ע אָכוֹל וְהַפְּטֵר בְּשָׂפָה, הִשְׁמַע בְּאָכְלוֹ שְׂרִיקוֹת שִׂפְתָיו schmatzen (beim Essen).
По́часту לְרְגָעִים, מֵעֵת לְעֵת, פְּעָמִים רַבּוֹת ת״פ öfters.
Поча́тіе ס׳, -ча́токъ (-тка) ז׳ רֵאשִׁית, תְּחִלָּה, הָחֵל Anfang. II. стри́жки ове́цъ רֵאשִׁית גֵּז צֹאן. II. жа́твы תְּחִלַּת־קָצִיר.
Поча́тый, Початóй ת׳ אֲשֶׁר הֻחַלּוּ לָקְחַת מִמֶּנּוּ, מוּחָל Початóй אֲשֶׁר הֻחַלּוּ לָקְחַת מִמֶּנּוּ, מוּחָל
Поча́ть см. Починя́ть. [angefangen.
Поча́ще פְּעָמִים רַבּוֹת יֹתֵר מֵאָז ת״פ öfters. Приходи́ къ намъ поча́ще הוֹסִיפָה לָבוֹא (לָסוּר) אֵלֵינוּ.
По́чва נ׳ אֲדָמָה, עִפְּרוֹת, מַעֲבֵה הָאֲדָמָה, בֶּטֶן הָאָרֶץ חִיק— Erdboden. II. каменистая עִפְּרוֹת אֲבָנִים, II. песча́ная עִפְּרוֹת חוֹל. [Почва́нился רָם לְבָבוֹ.
Почва́ниться פ״ח הִתְגָּבֵר בְּלִבָּבוֹ, רָהוֹב stolz sein
По́чвенный ת׳ הָאֲדָמָה, —הָעִפְּרוֹת, — Boden=.

Почеловѣ́чески ז״ש כְּאִישׁ, כְּאֱנוֹשׁ, כְּאַחַד הָאָדָם, כְּאָרַח מִתְּי־תֵבֵל, כְּמִשְׁפַּט בְּנֵי־אִישׁ menschlich.

Почему́ ס״ח מַדּוּעַ? עַל־מָה? לָמָּה? warum? wofür? П. узна́лъ ты его́? בַּמֶּה הִכַּרְתּוֹ?

Почёмъ ס״ח 1) בַּמֶּה? כַּמָּה? wie theuer? П. купи́лъ ты? בַּמֶּה קָנִיתָ (בְּמַחִיר־מָה)? П. съ ка́ждаго? כַּמָּה מִכָּל־אֶחָד? 2) см. Почему́. [streichen.

Почёркивать, -черка́ть שָׂרוֹט קַו עַל־ פ״ע durch-

По́черкъ ז׳ חֶרֶט־, כְּתָב יַד־אִישׁ, כְּתֹבֶת, מִכְתָּב, תָּו Handschrift. [geworden.

Почернѣ́лый ת׳ אָשַׁר הָפַךְ שָׁחוֹר, מֻשְׁחָר schwarz

Почернѣ́ть פ״ע הָכְמַר, הָפוֹךְ שָׁחוֹר, הָשְׁחַר, שָׁחוֹר schwarz werden. Ко́жа его почернѣ́ла עוֹרוֹ שָׁחַר.

Почерпа́ть, -пну́ть 1) פ״ע דָּלָה, שָׁאוֹב (מים מנבא), חָשׁוֹף schöpfen. 2) לָקוֹחַ מִן־, לָקַט־, בָּחוֹר־, אָסוֹף לוֹ entlehnen. Мно́гое почерпа́лъ онъ изъ дре́вн ихъ писа́телей רַבּוֹת לָקַח (לִקֵּט) לוֹ מִסִּפְרֵי קַדְמוֹנִים. -ся נפ׳ הִשָּׁאֵב [-ся נפ׳ הִשָּׁאֵב geschöpft werden.

Почёрпать פ״ע חָשׁוֹף, דָּלָה־, שָׁאוֹב כְּפָעַם בְּפָעַם schöpfen.

Почерствѣ́лый ת׳ נִקְשָׁה, יָשָׁן נוֹשָׁן alt (hart) geworden. [alt (hart) werden.

Почерствѣ́ть פ״ע הָקְשָׁה, הָפוֹךְ יָשָׁן, הָיָה נוֹשָׁן, הִנּוֹשֵׁן

Почерто́вски ת״פ כְּאַחַד הַשְּׂעִירִים, כְּמַעֲשֵׂה הַשָּׂטָן teuflisch.

Почеса́ть פ״ע גָּרַד; שָׂרוֹק kämmen; kratzen. П. го́лову גָּרַד רֹאשׁוֹ. П. затыло́къ גָּרַד מִן־, מָאַן לְ־. П. лёнъ עָבוֹד בִּשְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים. П. язы́къ שָׁנוֹן הִתְגָּרֵד מְעַט פ״ח -ся sich etwas kämmen, kratzen.

Почёсть, -ся см. Почита́ть, -ся. [Ehrenbezeugung.

По́честь ז׳ כָּבוֹד, יְקָר, תִּפְאֶרֶת, גְּדֻלָּה, מַעֲטֶה תְהִלָּה Ehren-. П. знакъ אוֹת כָּבוֹד. П. гражданинъ אֶזְרָח נִכְבָּד. -ное мѣ́сто מְקוֹם כָּבוֹד.

Почёть ז׳ 1) כָּבוֹד, יְקָר, גְּדֻלָּה Ehre, Achtung. 2) גְּדִיבֵי־עָם, קְרִיאֵי־מוֹעֵד vornehme Leute.

По́почный ת׳ הַכְּלָיוֹת־ Nieren-. П. жиръ חֵלֶב הַכְּלָיוֹת. [Ader. -чу́йный ת׳

Почечу́й ז׳ טְחוֹרִים, עֲפָלִים Hämorrhoiden, goldne

Почива́льный ת׳ הַמְּנוּחָה־, הַמִּשְׁכָּב־ Ruhe-, Schlaf-. П. покой חֶדֶר הַמִּשְׁכָּב.

Почива́льня נ׳ חֶדֶר־הַמִּשְׁכָּב Schlafzimmer.

Почива́ніе פ׳ תְּנוּחָה, שְׁנָת, שֵׁנָה, מַרְגֵּעָה das Ruhen.

Почива́ть, Почи́ть 1) פ״ע נוּם, לָשׁוֹן, הִרְגֵּעַ ruhen, schlafen. 2) שָׁכוֹב בַּקֶּבֶר, נוּחַ עַל־מִשְׁכָּבוֹ im Grabe ruhen. Въ Бо́зѣ почи́вшій שׁוֹכֵן הַנָּח עַל־מִשְׁכָּבוֹ יָשֵׁן אַדְמַת עָפָר, עָפָר.

Почина́ть, Поча́ть פ״ע הָחֵל לְ־ anfangen. П. виногра́дникъ הָחֵל לֶאֱכֹל רֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ חִלֵּל כֶּרֶם.

Починéніе ס׳ см. Почи́нка. [-ся נפ׳ הוּחַל לְ־.

Починивать, -чини́ть פ״ע תִּקֵּן, תִּקּוּן, חִזֵּק, הֵיטֵב, תִּקֵּן רִפֵּא הֶהָרוּס, בִּדֵּק הַ־ הֶרְפָּא הֶהָרוּס ausbessern. -ся נפ׳ הִתְקַן, הֶרְפָּא הֶהָרוּס ausgebessert werden.

Починка נ׳ מַרְפֵּא הֶהָרוּס, *תִּקּוּן, תִּקֻּן Ausbesserung.

Починъ ז׳ יְסוֹד, רֵאשִׁית, תְּחִלָּה, הָחֵל Anfang.

Почирикать פ״ע צִפְצֵף (צפור) מְעַט מְזֻעָר ein wenig zwitschern.

Почистить פ״ע טָהַר מְעַט, נִקָּה־, מָרוֹק־, הָבַר; ein wenig reinigen. -ся 1) הִבַּר, נִקָּה, טֹהוֹר נפ׳ gereinigt werden. 2) הִזַּכֵּה, הִטַּהַר פ״ח sich reinigen.

Почистка נ׳ מַחֲק, מָרוּק הַכְּתָב *ausradirte Stelle.

Почита́й ת״פ (הט׳) см. Почти́.

Почита́ніе ס׳ כִּבּוּד, יְקָר, כָּבוֹד, *מַשֵּׂא פָנִים Verehrung.

Почита́тель ז׳ מְכַבֵּד. — חוֹשֵׁב שֵׁם Verehrer. -льница נ׳.

Почита́ть, Почти́ть פ״ע כִּבֵּד, חָשַׁב, חָשׁוֹב שֵׁם־, הָדוּר (נְשׂוֹא) פָּנֵי־ schätzen, verehren. -ся נפ׳ הִכָּבֵד, כָּבוֹד בְּעֵינֵי־ הֶחָשֵׁב verehrt werden.

Почита́ть, Поче́сть פ״ע רָאָה כִּי־, חָשׁוֹב לְ־ ansehen, halten für... Онъ почита́етъ меня́ враго́мъ свои́мъ יַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ. Ты почита́лъ меня́ челове́комъ высо́каго досто́инства רָאִיתָנִי כְּתוֹר הָאָדָם הָמָנָה בֵּין־ הִתְחַשֵּׁב, הֶחָשֵׁב לְ־ נפ׳. -ся הַמַּעֲלָה angesehen werden.

Почита́ть פ״ע קָרוֹא מְעַט (בספר) etwas lesen.

Почи́тывать פ״ע קָרוֹא כְּפָעַם בְּפָעַם (ספר) öfters lesen.

Почи́ть (почію) см. Почива́ть.

Почиха́ть см. Чиха́ть.

По́чка נ׳ 1) (הַצְּמַח) צִיץ, כַּפְתּוֹר Knospe. Развернувшіяся по́чки פְּטוּרֵי צִיצִים. 2) (הַשְּׁתָן) כְּלִי־הַשֵּׁתָן, כְּלִיָּה אֶבֶן הַכְּלָיוֹת Niere.

Почо́кать, -ся см. Чо́кать, -ся.

По́чта נ׳ 1) בֵּית מִשְׁלוֹחַ אִגְּרוֹת וַאֲגֻדּוֹת, תָּא־הָרָצִים רֶכֶב עִתִּי רָצִי הַמֶּלֶךְ 2) *כֵּי־דוֹאַר (שבת יט.) Posthaus. Post. [Briefträger.

Почталіо́нъ ז׳ אִישׁ עִתִּי, נוֹשֵׂא הָאִגְּרוֹת

Почта́мтскій ת׳ אֲשֶׁר לְפָקִידוּת תָּא־הָרָצִים

Postamt.

Почта́мтъ פְּקִידוּת תָּא־הָרָצִים ז׳ Postamt.

Почта́рь מְשָׁרֵת לְתָא הָרָצִים ז׳ Postknecht.

Почтдире́кторъ נְצִיב תָּא הָרָצִים ז׳ Postdirector. -рскій ת׳.

Почте́ніе כָּבוֹד, כָּבוּד, מַשָּׂא פָּנִים ס׳* Verehrung. Моё вамъ почте́ніе! הִנְנִי מְכַבֵּדְךָ; הִשְׁתַּחֲוִיתִי.

Почте́нный יָקָר, מְכֻבָּד, נִכְבָּד ת׳ verehrt.

Почти́ כִּמְעַט ת״פ fast, beinahe. [mit Achtung.

Почти́тельно בְּכָבוֹד וְכָבוֹד ת״פ בְּהַדְרַת־פָּנִים,

Почти́тельность הַדְרַת פָּנִים, מוֹרָא וְכָבוֹד נ׳ Hochachtung. [-לִי׳ hochachtungsvoll.

Почти́тельный נוֹתֵן כָּבוֹד, מְכַבֵּד וְחוֹשֵׁב שֵׁם— ת׳

Почти́ть см. Почита́ть. [des Postmeisters.

Почтме́йстерша אִשֶּׁת פְּקִיד תָּא־הָרָצִים נ׳ Frau

Почтме́йстеръ פְּקִיד תָּא־הָרָצִים ז׳ Postmeister.

Почто́ מַדּוּעַ? לָמָּה? ת״פ warum? [-скій ת׳.

Почто́вый אֲשֶׁר לְתָא־הָרָצִים ת׳ Post-.

Почтосодержа́тель שׁוֹמֵר תָּא־הָרָצִים ז׳ Posthalter.

Почу́вствовать см. Чу́вствовать.

Почу́диться הָרָאָה כְּמוֹ־, הִדָּמֶה פ״פ vorkommen, scheinen. Мнѣ почу́дилось, бу́дто стои́тъ кто предо мно́ю נִרְאָה לִי (נִדְמָה לִי) כְּמוֹ אִישׁ נִצָּב לְקִרְאָתִי.

Почу́ять см. Чу́ять.

Пошага́ть צָעוֹד מְעַט הֲלָאָה פ״ע einige Schritte machen.

Поша́ливать, -шали́ть הִתְעוֹלֵל—,הִתְהוֹלֵל מְעַט פ״ע

Пошале́ть см. Шале́ть. [etwas tollen.

Поша́рить מְשַׁשׁ וְחִפֵּשׂ כֹּה וָכֹה פ״ע ein wenig durchsuchen. [mit den Füßen.

Поша́ркать מָלוֹל בְּרַגְלָיו מְעַט פ״ע etwas scharren

Поша́тывать, -шата́ть, шатну́ть הָמֵט, הָנַע פ״ע, הָרוֹם; הָרְעַד etwas schütteln; wankend machen. -ся פ״ח הִתְנַעְשׁ, הִתְמוֹטֵט, הָמוֹט, פּוֹק, נוֹעַ wanken.

Пошвыря́ть טִלְטֵל, זָרוֹק, יָרֶה פ״ע schleudern.

Пошеве́ливать, -шевели́ть נִעֵר, הָנַע לְאַט פ״ע הַפֵּד, הָתֵּה leise bewegen. II. губа́ми הִפְטֵר בִּשְׂפָתָה II. у́гли הָתֵּה נַחֲלִים. -ся פ״ח הִתְנַעֵר, נוֹעַ, הִתְהַפֵּךְ sich rühren. [Bauerschlitten.

По́шевни (-ней) עֲגָלַת־חֹרֶף מְצֻפָּה עוֹר עֵץ ז״ר

Пошёлъ см. Пойти́.

По́шептомъ בַּלָּאט, חֲרֵשׁ, בַּלַּחַשׁ ת״פ flüsternd.

Пошёптывать, -шепта́ть הַפְטֵר, צִפְצֵף, לַחַשׁ פ״ע דַּבֵּר בַּלָּאט, בִּשְׂפָה ein wenig flüstern. -ся פ״ח לַחַשׁ אִישׁ בְּאָזְנֵי רֵעֵהוּ, הִתְרַגֵּשׁ, הִתְלַחֵשׁ einander zuflüstern. [לְבַדָּהּ reihenweise.

Пошере́ножно שְׁדֵרָה שְׁדֵרָה, (בני הצבא) לְשַׁדְּרוֹת ת״פ

Пошибъ טַעַם, מִין, לָן ז׳ Manier, Charakter; Styl. Стихотворе́ніе ара́бскаго пошиба שִׁירָה עֲרוּכָה בְּטַעַם מְשׁוֹרְרֵי עֲרָב.

Пошива́ть תָּפוֹר מְעַט פ״ע ein wenig nähen.

Пошикивать, -ши́кать см. Ши́кать.

Пошипѣ́ть см. Шипѣ́ть.

Пошить תָּפוֹר מָה פ״ע etwas nähen.

Пошко́ливать, -шко́лить см. Шко́лить.

По́шлина מֶכֶס־רְכֻלָּה, מַס־מַרְכֹּלֶת נ׳ (מרא ד, יג)*

По́шлинный אֲשֶׁר לְמַס הַמַּרְכֹּלֶת ת׳ Zoll-. [Abgabe.

По́шлость שִׁקּוּץ, תִּפְלָה, קָלוֹן, תּוֹעֵבָה, זְלוּת נ׳ Gemeinheit.

По́шлый חֲסַר־טַעַם, תָּפֵל, נִתְעָב ת׳ סָר, abgeschmackt.

Пошлѣ́ть הָפוֹךְ תָּפֵל, חָלוֹל, הָיָה לְזָרָא (לְקָלוֹן) פ״ע abgeschmackt werden.

Пошля́къ מָח תָּפֵל, חֲסַר־,—סָר־טַעַם ז׳ fader Mensch.

По́што́ (המ) см. Почто́.

Пошто́пать см. Што́пать.

Пошто́фно לְכָל־שְׁמִינִית הַהִין ת״פ stofweise.

Поштукату́рить см. Штукату́рить.

Пошту́чно לְכָל־כַּד וָכַד, לְאַחָדִים ת״פ stückweise.

Пошумѣ́ть הִתְהוֹלֵל— רָגוֹשׁ,— הָמוּ מְעַט פ״ע etwas lärmen. [—הִתְעַנֵּג בְּמַהֲתַלּוֹת etwas spaßen.

Пошути́ть הִתְלוֹצֵץ — הִתְלַל, — הָתַל, בִּמְהַתֵּל, כְּמִצְחֵק, בְּדֶרֶךְ לַצִּים ת״פ spaßhaft. [לוֹ לְצוֹן כְּאִישׁ הַתְּלִים

Пошу́чивать חָמוּד, הִתְלוֹצֵץ, הָתֵל כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע

Пошушу́кать לָחוּשׁ אִישׁ, הִתְחָרֵשׁ, הִתְלַחֵשׁ פ״ע לְרֵעֵהוּ einander zuflüstern.

Поща́да רַחֲמִים, חֲנִינָה, חֶמְלָה נ׳ Schonung. Онъ жесто́къ и не зна́етъ поща́ды אַכְזָרִי הוּא וְלֹא־ יְרַחֵם (וְלֹא־יָחוּס). Дава́ть поща́ду נָתוֹן רַחֲמִים לְ־, חוֹס עַל־, חָמוֹל עַל־. [schonnen.

Пощади́ть חוֹס עַל־ פ״ע (עתיד -שאֶזֶ) חָמוֹל—,רַחֵם—

Пощегольски כְּאֶחָד הַמִּתְיַפִּים, כְּמִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ ת״פ בִּלְבוּשָׁם wie ein Putznarr.

Пощеголя́ть см Щеголя́ть.

Пощекота́ть см. Щекота́ть.

Пощёлкивать см. Щёлкать.

Пощёніе שְׁבָת בִּתְעָנִית, עִנּוּת נַפְשׁוֹ, צוֹם ס׳ das Fasten.

Пощепа́ть בַּקַּע מְעַט (עצים) פ״ע ein wenig spalten.

Пощёчина מַכָּה עַל־הַלְּחִי, מַכַּת־לְחִי נ׳ Ohrfeige.

Пощи́пывать מָרוֹט; מְרוֹט (טאר) מְעַט פ״ע אָרַה (ישב) בְּפִיו

מְעַט ein wenig zupfen. -ся פ״ח מָרוֹט חַד אֶת־אַחַד einander zupfen.

Пощу́пывать, -щу́пать פ״י מִשֵּׁשׁ, נִשֵּׁשׁ betasten.

Поѣда́ть, -ѣ́сть פ״י 1) אָכוֹל כְּפַעַם בְּפַעַם dann und wann essen. 2) כָּלָה, הִשְׁחִית, בִּלַּע Zerfressen. Моль поѣда́етъ пла́тье הַכֶּסֶף יֹאכַל (יְכַלֶּה) הַבֶּגֶד.

Поѣдо́мъ בְּכָל־פֶּה, בְּלוֹעַ כְּפַעַם בְּפַעַם ת״פ bissenweise. Ѣсть кого п. הָצַץ לְ־, עֲנָה־, אָכוֹל בְּכָל־פֶּה אֶת־.

Поѣздить פ״ע רָכוֹב מְעַט (על סוס, ברכב) etwas fahren.

Поѣздка נ׳ מַסָּע בְּרֶכֶב Fahrt, Reise.

Поѣздъ ז׳ נְסוֹעַ אֶל־, מַסָּע־ Abreise.

По́ѣздъ ז׳ רְכוּב, צֶמֶד רֶכֶב; מַרְכְּבוֹת הוֹלְכוֹת סְדָרִים Wagenzug. Пріѣ́хать съ пе́рвымъ по́ѣздомъ הוּא בָּא בָּרְכוּב הָרִאשׁוֹן (למעגלי הברזל). Това́рный по́ѣздъ רְכוּב הַמַּעֲמָסָה (הַמַּשָּׂא).

Поѣзжа́тый אֶחָד הַנּוֹסְעִים שת״ז Mitfahrender.

Поѣсть פ״י 1) אָכוֹל מְעַט לְבוֹ סָעוּד etwas essen. 2) см. Поѣда́ть 2.

Поѣхать פ״ע נָסוֹעַ אֶל־ (לְדַרְכּוֹ) hinfahren.

Поэ́зія נ׳ דִּבְרֵי־, זִמְרָה, שִׁירָה, הִגָּיוֹן בַּשִּׁיר; רוּחַ הַשִּׁיר Poesie, Dichtkunst.

Поэкзаменова́ть см. Экзаменова́ть.

Поэконо́мить, -но́мничать פ״ע הָחֵל לְהַקְטִין מַכֹּלֶת sich einschränken. [הַיְדוּת מִנִּי־קֶדֶם Gedicht.

Поэма נ׳ מִסְכַּר, שִׁיר מַזְכִּיר מַעֲלָלֵי־קֶדֶם, מִזְמוֹר לְהַזְכִּיר

Поэскадро́нно ת״פ לְפַלָּגוֹת (בני צבא) escadronweise.

Поэ́тически ת״פ בְּרוּחַ שִׁיר dichterisch.

Поэ́тическій ת׳ עָרוּךְ בְּרוּחַ שִׁיר poetisch.

Поэ́тому מ״ח לָזֹאת, עַל־כֵּן deshalb.

Поэ́тъ ז׳ מְשׁוֹרֵר, מְשַׁלֵּשׁ, מְלִיץ, מַשְׂכִּיל בַּשִּׁיר Dichter.

Появи́ться см. Появля́ться. [Erscheinung.

Появле́ніе ס׳ מַרְאֶה, הוֹפִיעַ, הִגָּלוּת, הֵרָאוֹת, מַחֲזֶה

Появля́ться, -яви́ться פ״ח הֵרָאֶה, הִגָּלֶה, הוֹפִעַ, בּוֹא, אָתָה erscheinen, sich zeigen. Спасе́ніе появи́тся имъ изъ друга́го мѣ́ста רֶוַח יַעֲמוֹד לָהֶם מִמָּקוֹם אַחֵר. На челѣ́ его́ появи́лась прока́за צָרַעַת הוֹפִיעָה בְּמִצְחוֹ.

Поягниться см. Ягниться. [

Поякша́ться (הס׳) פ״ח הִתְרָעָה עִם־רָעִים אָרוֹחַ, לַחֲבֵרָה אֶת־פּוֹעֲלֵי אָוֶן sich befreunden.

Поя́риться פ״ח הִתְקַצֵּף, קָצוֹף עַל־, הִתְאַנֵּף בְּ־ wüthend sein. [wolle.

Поя́рковый ת׳ מִצֶּמֶר אֵילִים — מִגֵּז von Lämmer-

Поя́рокъ (-рка) ז׳ רִאשִׁית גֵּז, צֶמֶר אֵילִים בְּנֵי־שָׁנָה אֵילִים Lämmerwolle.

Поясне́ніе ס׳ פָּרָשַׁת־עִנְיָן, פֵּשֶׁר דָּבָר, פִּתְרוֹן, הָבִין לְ־ (שופטים ז׳, מ״ו) שֵׁבֶר *בֵּאוּר, Erklärung.

Поясни́тельный ת׳ הַפּוֹתֵר, הַבָּא לְפֵשֶׁר דָּבָר

Поясни́ть см Поясня́ть. [הַמְבָאֵר erklärend.

Поясни́ца נ׳ הֲלָצִים, מָתְנֵי־אִישׁ, עָצָה Kreuz am menschlichen Körper. [Kreuz-

Поясни́чный ת׳ הַמָּתְנַיִם, —הַחֲלָצִים, —הָעָצָה—

Поясно́й ת׳ הַחָגוֹר, אֲשֶׁר לָאַזּוֹר, —הָאַבְנֵט—Gurt-. П. поклóнъ הִשְׁתַּחֲוָיָה עַד־חֲגוֹרוֹ. П. портре́тъ דְּמוּת פְּנֵי־אִישׁ עַד־חֲגוֹרוֹ.

Поясне́ть הִטַּהֵר פְּנֵי־רָקִיעַ פ״ע heiter werden

Поясня́ть, -ни́ть, -ня́ть פ״י נָתוֹן, הָבֵן, פָּתוֹר, פָּרַשׁ, בָּאֵר פ״י פֵּשֶׁר דָּבָר erklären. -ся נפעל בֵּאוֹר, פֹּרוּשׁ, הִתְבָּרֵר erklärt werden.

По́ясъ ז׳ 1) מֵזַח, אַזּוֹר, חָגוֹר, אַבְנֵט Gürtel. Кланя́ться въ по́ясъ הִשְׁתַּחֲוָה עַד־חֲגוֹרוֹ הִשְׁפֵּל רֹאשׁוֹ. 2) אַזּוֹר הָאָרֶץ Erdstrich.

Праба́ба, -ба́бка -ба́бушка נ׳ אֵם אֲבִי־הָאָב; יוֹלֶדֶת אֵם הָאֵם Urgroßmutter.

Пра́вда 1) נְכֹחָה, צֶדֶק, אֱמֶת נ׳ Wahrheit. Твоя́ пра́вда (נְכוֹן) אֱמֶת בְּדָבְרֶיךָ. Это п. הוּא יָדֹעַ אֱמֶת בְּלִי מִשָּׂא פָנִים. Въ пра́вду בֶּאֱמֶת. Ру́сская п. סֵפֶר הַדָּבָר. Онъ пра́вду рѣ́жетъ הַחֹקְקִים לְיַרְסְלוֹ מֶלֶךְ רוּסִיָּה וּבְנָיו. 2) אָמְנָה, אֱמֶת ת״פ אָמְנָם wahrlich. [יֹשֶׁר Wahrhaftigkeit.

Правди́вость נ׳ אֱמֶת, נְכֹחָה, אָמְנָה, אֹמֶן, יֹשְׁרָה,

Правди́вый ת׳ רוֹדֵף צֶדֶק, אִישׁ אֱמֶת (שׁוֹמֵר) אִישׁ אֱמוּנִים, רוֹדֵף צֶדֶק wahrhaft.

Правдолю́бецъ (-бца) ז׳, -люби́вый ת׳ אוֹהֵב אֱמֶת, אִישׁ אֱמוּנִים, רוֹדֵף צֶדֶק wahrheitsliebend. -бица נ׳.

Правдолю́біе ס׳ אַהֲבַת אֱמֶת Wahrheitsliebe.

Правдоподо́біе ס׳ דְּמוּת אֱמֶת, צֶדֶק לְמַרְאֵה־עֵינַיִם, יֹשֶׁר דִּבְרֵי אֱמֶת Wahrscheinlichkeit. [wahrscheinlich.

Правдоподо́бный ת׳ נִרְאֶה כְּאֱמֶת, קָרוֹב לֶאֱמֶת

Пра́ведникъ ז׳ הוֹלֵךְ נְכֹחוֹ, אִישׁ אֱמֶת, יָשָׁר, צַדִּיק Rechtschaffen. -ница נ׳.

Пра́ведный ת׳ פּוֹעֵל צֶדֶק, צַדִּיק, יָשָׁר, תָּם rechtlich.

Правило ס׳ 1) מִשְׁוֹט, מִשּׁוֹט Steuerruder. 2) קַו, אֶגֶד, מִשְׁקֹלֶת, הַבּוֹנִים Richtscheit. 3) זְנַב כֶּלֶב הַצַּיִד Schweif des Windhundes.

Пра́вило ס׳ אֹרַח, מִשְׁפָּט, הֲקָקָה, חֹק Regel, Grundsatz. Пра́вила жизни חֻקּוֹת הַחַיִּים. Человѣ́къ че́стныхъ пра́вилъ הוֹלֵךְ יָשָׁר, אִישׁ שׁוֹמֵר אָרְחוֹת יָשָׁר בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים. [בְּלִי מִשְׁגֶּה, בְּאֵין סֵלֶף regelmäßig.

Пра́вильно ת״פ בְּמִישָׁרִים, סְדָרִים, בְּמִשְׁפָּט;

Пра́вильность נ׳ נְכוֹנָה, יִשְׁרָה, יֹשֶׁר Regelmäßigkeit.

Правильный ת׳ הַמְּשׁוֹט —, הַמַּעוּף — Schwung-. Правильныя перья אֶבְרַת עוֹף, אֶבְרַת הַיַּעַף, נוֹצַת הַיַּעַף.

Правильный ת׳ הוֹלֵךְ, עָרוּךְ כְּמִשְׁפָּט, עָשׂוּי כַּהֲקָה; נָכוֹן מִמִּשְׁנָה; בְּמֵישָׁרִים (סְדָרִים) regelmäßig; richtig.

Правитель ז׳ מוֹשֵׁל בְּ־, סוֹכֵן עַל־, מְנַהֵל, שַׁלִּיט — Verwalter. II. канцеляріи מְנַהֵל לִשְׁכַּת הַמֶּלֶךְ, בֶּן־מֶשֶׁק הַסּוֹפְרִים. -льница נ׳. [Regierungs-.

Правительственный ת׳ הַמִּמְשָׁלָה, —הַמִּשְׁרָה —

Правительство ס׳ מִמְשָׁל, מִמְשָׁלָה, מִשְׁרָה, שִׁלְטוֹן, שִׁלְטוֹן רוֹזְנֵי־אֶרֶץ Regierung.

Правительствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל, שָׁלוֹט, שָׂרוֹר regieren. Правительствующій сенатъ סוֹד שָׂרֵי הַמּוֹעֲצָה.

Править (-влю, -вишь) 1) פ״י (бритву) חָדַד תַּעַר, הָחֵד —, שָׁנוֹן —, מָרוֹט — abziehen (Rasirmesser). II. выпихъ הַחֲלֵץ עֵצֶם, חָבוֹשׁ שֶׁבֶר־יָד אוֹ רֶגֶל einrenken. II. рукопись תַּקֵּן, נִקָּה מִשְׁגִּיאוֹת מְגִלַּת־סֵפֶר corrigiren. II. дорогу הָרֵם מִכְשׁוֹל, סַקֵּל מְסִלָּה, מְכַתֵּב מְדָרֵךְ, כּוֹנֵן דֶּרֶךְ ebnen. II. именины חָגוֹג יוֹם הֻלֶּדֶת feiern. 2) פ״ע (чѣмъ) מָשׁוֹל בְּ־, שָׁלוֹט —, שָׂרוֹר —, נָהַל אֶת־, כִּוֵּן עַל־ regieren, lenken, kutschen. II. домомъ מָשׁוֹל בַּבַּיִת, שָׂרוֹר —, צִוָּה הֲלִיכוֹת בַּיִת. II. рулёмъ תָּפוּשׁ בַּמָּשׁוֹט, —, דָּתוֹר. II. лошадьми נֹהֵג סוּסֵי הָרֶכֶב.

Правленіе ס׳ מִמְשָׁל, מִמְשָׁלָה, שִׁלְטוֹן, מִנְהָג, מִמְשָׁק Regierung. Губернское п. בֵּית מִמְשַׁל הַגְּלִיל. II. самодержавное שִׁלְטוֹן מוֹשֵׁל לְבַדּוֹ.

Правнука נ׳ בַּת־נִכְדּוֹ, בַּת־שְׁלִשִׁים Urenkelin.

Правнукъ ז׳ בֶּן־נִכְדּוֹ, בֶּן־שְׁלִשִׁים Urenkel.

Правнучата זז״נ ר׳ בְּנֵי־שְׁלִשִׁים die Urenkel.

Правнучекъ (-чка) см. Правнукъ.

Правнучка см. Правнука.

Право ס׳ 1) מִשְׁפָּט, צְדָקָה Recht. Какое еще право имѣю я жаловаться предъ царемъ מַה־יֵּשׁ־לִי עוֹד צְדָקָה לִזְעֹק אֶל־הַמֶּלֶךְ. II. наслѣдства מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה. 2) תּוֹרָה, חֹקָה, דִּין Gesetzlichkeit. Уголовное п. דִּין עֲוֹנוֹת פְּלִילִים.

Право ת״פ אֲמָנָה, אֱמֶת, בֶּאֱמֶת wahrlich.

Правовѣдецъ (-дца), -вѣдъ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין ז׳ Rechtsgelehrter.

Правовѣдѣніе ס׳ דַּעַת דָּת וָדִין Rechtskunde.

Правовѣріе ס׳ אֱמוּנָה אֹמֶן, תֹּקֶף אֱמוּנָה בְּדָת־אֵל Rechtgläubigkeit.

Правовѣрный ת׳ נוֹצֵר אֱמוּנָה אֹמֶן rechtgläubig.

Правописаніе ס׳ (לפי חקי הדקדוק) יֹשֶׁר דִּבְרֵי הַכְּתָב Rechtschreibung.

Православіе см. Правовѣріе.

Православный см. Правовѣрный. [pflegt.

Правосудіе ס׳ דִּין אֱמֶת, מִשְׁפַּט צֶדֶק Gerechtigkeits-

Правосудный ת׳ 1) דִּין־אֱמֶת, אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּט צֶדֶק —gerecht.

Правота נ׳ צֶדֶק, צְדָקָה, מִישׁוֹר, יֹשֶׁר Gerechtigkeit.

Правый ת׳ 1) מִישׁוֹר, יָשָׁר, צַדִּיק —gerecht. II. и виновный צַדִּיק וְרָשָׁע. Путь п. אֹרַח מִישׁוֹר. Ты правъ לְךָ הַצְּדָקָה. 2) יָמִין, יְמָנִי —recht, von rechter Seite. -вая рука его יָדוֹ הַיְמָנִית. II. глазъ עַיִן יָמִין.

Прагматическій ת׳ נָכוֹן לַמִּכְיָן, מְדֻקָּק שִׁבְעָתַיִם

Прагъ см. Порогъ. [allgemein gültig.

Прадѣдовскій ת׳ עָרוּךְ בְּדֶרֶךְ קַדְמוֹנִים, יָשָׁן נוֹשָׁן אֲשֶׁר אָבַד עָלָיו כְּלֵה urgroßväterlich.

Прадѣдушка см. Прадѣдъ. [-дѣды ר׳ קַדְמוֹנִים.

Прадѣдъ ז׳ אָב לְאָבִי־הָאָב, אֲבִי־שְׁלִשִׁים Urgroßvater.

Празднество ס׳ חַג, הִלּוּלִים, שִׂמְחָה וְיוֹם טוֹב Feierlichkeit. [Feiertag.

Праздникъ ז׳ יוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ, שַׁבָּתוֹן, יוֹם מוֹעֵד, חַג Праздничаніе ס׳ שֶׁבֶת מְמְלָאכָה, שַׁבָּתוֹן das Feiern.

Праздничать פ״ע עָשָׂה חַג, חָגוֹג; שָׁבוֹת מְמְלָאכָה feiern. [müßig.

Праздно בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם, בְּלִי־עֲבוֹדָה ת״פ, רֵיקָם, בְּאֹפֶס מַעֲשֶׂה

Празднованіе ס׳ חַג, שַׁבָּתוֹן, עֲצֶרֶת das Feiern.

Праздновать (-ную) פ״ע 1) חָגוֹג, שָׁבוֹת חַגּוֹ וְשַׁבָּתוֹ, קָרָא יוֹם מוֹעֵד feiern. 2) חָבוֹק יָדָיו, שָׁבוֹת מְמְלָאכָה müßig gehen. [Reden führen.

Празднословить פ״ע דִּבֵּר תֹּהוּ, הָגָה רִיק unnütze

Празднословіе ס׳ מִלִּים לְלֹא־הוֹעִיל, דִּבְרֵי־רוּחַ leeres Geschwätz. [schwatzhaft. 2) מִלָּא דִּבְרֵי רוּחַ eitel.

Празднословный ת׳ 1) מְדַבֵּר תֹּהוּ, מְמַלֵּל אִמְרֵי רוּחַ

Праздность נ׳ חִבּוּק יָדַיִם, שֶׁבֶת מְמְלָאכָה, שִׁפְלוּת —, בַּטָּלָה, עֲצֵלוּת, עַצְלָה, מַרְבֵּה Müßiggang. [cherei.

Праздношатательство ס׳ רַעוּת רוּחַ Landstrei-

Праздношатающійся ת׳ רוֹדֵף קָדִים, רֹעֶה רוּחַ, מְרַחֵף רֵיקִים, רֵיק וּבוֹחֵז Müßiggänger.

Праздный ת׳ 1) שׁוֹמֵם, בָּדָד, לֹא־נוֹשָׁב, מָנָח leer. -ное мѣсто (יחזקאל) מָקוֹם מָנָח, מָקוֹם לֹא־נוֹשָׁב (פְּנוּי). -ное время עֵת שֶׁבֶת מְמְלָאכָה, עֵת שַׁבָּתוֹן (מא, יא). 2) הֶבֶל, רֵיק, תֹּהוּ —eitel. -ныя слова דִּבְרֵי־רִיק (רוּחַ), מִלִּים לְלֹא־הוֹעִיל.

Практика נ׳ מַעֲבָד, מַעֲשֶׂה, מַעֲלָל, פֹּעַל, מַעֲנֶה, עֲנָיָן, תּוֹשִׁיָּה, מַסָּה Praktik. Теорія испытывается практикою תֵּכוּן בְּמַעֲבָדָה (בְּמַעֲשֶׂה) מְחֻשָּׁבָה;

מִזְמָה בַּמִּסָּה תִּכָּחֵן. Инструме́нтъ для пра́ктики כְּלִי לַמַּעֲנֵהוּ. У этого врача́ большáя п. מַעֲבָדֵי רַבִּים יְשַׁחֲרוּ פְּנֵי; (מַעֲלָלֵי) הָרוֹפֵא הַזֶּה רַבּוּ מְאֹד הָרוֹפֵא הַזֶּה

Практиковáть (-тику́ю) (1 פ״ו הוֹצֵא, הָפֵק זְמָמוֹ עָשָׂה; הָקֵם מִזְמַת לִבּוֹ, דֵּעוֹ לַמַּעֲנֵהוּ (לְמַעֲשֵׂהוּ) עָבוֹד עֲבוֹדָתוֹ, מַעֲשֵׂהוּ prakticiren. 2) הֵחֵל לַמַּעֲשֶׂה, לָמַד (נַסָּה, חָנוֹךְ) יָדָיו — üben.

Пра́ктикъ מַגִּדִּיל תּוֹשִׁיָּה מחכמה, רַב־הָעֲלִילָה ז׳ ובמלאכת מחשבת geübter Mensch.

Практи́чески בִּפְעֹל, לַמַּעֲשֶׂה praktisch.

Практи́ческій עָשׂוּי לַמַּעֲנֵהוּ, נָכוֹן לְמַעֲשֵׂהוּ ת׳ praktisch. -ческое примѣ́неніе мы́сли הוֹצִיא) הָפִיק (לְאוֹר, צֵאת מִזְמָה).

Практи́чный מוֹעִיל (טוֹב) לְמַעֲשֵׂהוּ, נָכוֹן לַמַּעֲנֵהוּ ת׳ praktisch. Мысль твоя́ не практи́чна מִזְמָתְךָ לֹא־מוֹעִיל (לֹא־תוֹעִיל) לַמַּעֲשֶׂה; תִּכּוֹן מִמִּזְמָתְךָ נִדָּחָה תּוֹשִׁיָּה. Дѣ́ло твоё не практи́чно בְּפָעֳלְךָ אֵין יָדַיִם לוֹ

Прама́теръ אֵם; (ישעיה נא, ב) תְּחוֹלֵל, אֵם קְדוּמִים נ׳ כָּל־חַי (חוה) Urmutter. -рный ת׳.

Прамъ см. Паро́мъ.

Пра́отецъ (-тца) אָבִי כָל־בְּנֵי־, אָב ז׳ Urvater.

Праоте́ческій,-отцо́вскій,-о́тчій אֲשֶׁר לַאֲבוֹת... ת׳

Пра́порный הַדֶּגֶלֶת Fahnen-.[הַקַּדְמוֹנִים] urväterisch.

Пра́порщикъ נוֹשֵׂא הַדֶּגֶל, נוֹסֵס ז׳ (איש צבא) Fähnrich.

Пра́порщица אֵשֶׁת נוֹשֵׂא הַדֶּגֶל נ׳ Frau des Fähnrichs.

Пра́порщичій אֲשֶׁר לְנוֹשֵׂא הַדֶּגֶל (בצבא) ת׳ des Fähnrichs.

Прапра—הָרִאשׁוֹן, —הַקַּדְמוֹן—Urur-.

Прапрабáбка הָאֵם הַקַּדְמוֹנָה, אֵם אִמּוֹת נ׳ Urgroßmutter. [urgroßväterisch.

Прапрадѣ́довскій אֲשֶׁר לָאֲבוֹת הַקַּדְמוֹנִים ת׳ ur-

Прапрáдѣдъ אָבִי אֲבוֹת־הַקַּדְמוֹנִים ז׳ Urgroßva-

Прапрáщуръ см. Прапрáдѣдъ. [ter.

Прароди́тель см. Пра́отецъ.

Прароди́тельница см. Прама́теръ.

Прароди́тельскій см. Праоте́ческій.

Пра́солъ רוֹכֵל בְּבָשָׂר וְדָג מָלוּחַ ז׳ Fisch-,Fleischhändler.

Прасъ см. Поре́й. [-сольскій ת׳.

Прать (1 פ״ו עָשָׂה, לָחוּץ, הָעֵר, כָּבוּשׁ pressen, ausdrücken. II. ногáми רָמוֹס בְּרַגְלָיו, הָדַס תַּחַת רַגְלָיו. II. бѣ́лье כִּבֵּס בְּגָדִים־כַּד. Тру́дно про́тивъ рожна́ прать אוֹי לְמִתְגָּרֵה בְּרֵעָה (עִם־סְלוֹן מַמְאִיר)

Прахъ (1 ז׳ עָפָר, אָבָק Staub. Обрати́ть въ п. שׂוֹם עָפָר. 2) עָפָר־הַמֵּת, עֲפַר־מָוֶת Leichenstaub. Миръ пра́ху его́ שָׁלוֹם לַעֲפָרוֹ; יָנוּחַ עַל־מִשְׁכָּבוֹ בְּשָׁלוֹם. II. его возьми́! יִקָּחֵהוּ אֹפֶל! לְשׁוּדֵהוּ.

Пра́чечная בֵּית הַכּוֹבְסוֹת שת״נ Waschhaus.

Пра́чечный הַכּוֹבֶסֶת, —, הַמְכַבֶּסֶת—Wasch-.

Пра́чка כּוֹבֶסֶת, מְכַבֶּסֶת נ׳ Wäscherin. [Schleuder.

Пра́щъ כַּף־־הַקְּלַע, מַרְגֵּמָה נ׳ Пра́ща, -щица

Пра́щуръ אָב קַדְמוֹן, אֲבִי אֲבוֹת־־ ז׳ Urväter vater.

Преблагій חָסִיד, חַנּוּן, הַטּוֹב מִכֹּל ת׳ allgütig.

Преблажéнный הַמְאֻשָּׁר, עוֹלֶה בְּאֶשְׁרוֹ עַל־כֹּל ת׳ מִכֹּל allerseligst.

Пребыва́ніе (ש״ב יח, לג) שִׁיבָה, מוֹשָׁב, מְגוּרִים ס׳ מְקוֹם מְגוּרָיו (שִׁיבָתוֹ, מוֹשָׁבוֹ). Aufenthalt. Мѣ́сто его́ пребыва́нія

Пребыва́ть, -бы́ть (1 פ״ע גּוּר עִם־־, דּוּר, —, יָשׁוֹב, —, הָיוֹ, —, שָׁכוֹן verbleiben.

Превзойти́ см. Превосходи́ть.

Превозвышáть, -возви́сить см. Превознести́ть.

Превозмогáть, -возмóчь פ״ו הִתְגַּבֵּר, —, גָּבוֹר עַל־־, הִכְרִיעַ אֶת־, רוֹם יָדוֹ עַל־, יָכוֹל לְ־, הִבְלִיג — הַכְנִיעַ — über winden. [הַבְלָגָה — Ueberwindung.

Превозможéніе גְּבוּרָה עַל־־, הַכְרָעָה ס׳ Превознесéніе ס׳ (תהלים סו, יז) רוֹמֵם, תְּהִלָּה Erhebung, das Preisen. II. Бóга רוֹמְמוֹת אֵל.

Превозноси́ть, -вознести́ (1 פ״ו נִשָּׂא, גָּדַל, שִׂגֵּב, רוֹמֵם שֵׁם, — (בְּתְהִלָּה) erheben, rühmen. -ся גפ׳ הָלוֹל, הִנָּשֵׂא בְּפִי־ gerühmt werden. 2) הִתְנַשֵּׂא פ״ח, הִתְגָּאָה, הִתְפָּאֵר, הִתְעַלָּה, הִתְגַּדֵּל hochmüthig sein.

Превозношéніе см. Превознесéніе.

Превосходи́тельный מְכֻבָּד בְּשֵׁם, תִּפְאֶרֶת ת׳ גְּדֻלָּה Excellenz betitelt.

Превосходи́тельство תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה ס׳ (בפי כבוד לתור השלישי והרביעי) Excellenz.

Превосходи́ть (-хожу́, -хóдишь), Превзойти́ פ״ו הִפְלָה מִכֹּל, הִנְשָׂא, עָלָה עַל־כֹּל übertreffen.

Превосхóдный עוֹלֶה עַל־כֹּל, נַעֲלֶה ת׳ נִפְלֶה מִכֹּל, טוֹב — vortrefflich. -ная стéпень תּוֹר הַמַּעֲלָה (בתארים) עֶרֶךְ הַהַפְלָגָה Superlativ.

Превосхóдство מוֹתַר הַ־ מִן־, יִתְרוֹן ס׳ יִתֶּר שְׁאֵת, צִבִּי, נֹצַח Vortrefflichkeit.

Превосхóдствовать(-ствую) см. Превосходи́ть.

Преврати́ть см. Превращáть.

Превратно (1 ת״פ הָפֵךְ, נֶהְפָּךְ, הָפֵךְ verkehrt. 2) מִשְׁתַּנֶּה, חוֹלֵף unbeständig.

Превра́тность (1 נ׳ הִשְׁתַּנּוּת, חֲלִיפוֹת Unbeständigkeit. II. судьбы́ человѣ́ка חֲלִיפוֹת גּוֹרַל הָאָדָם. 2) עִקְּשׁוּת, תַּהְפֻּכוֹת, הֹפֶךְ Verkehrtheit.

Превра́тный ת׳ 1) מְשֻׁנֶּה, מְשֻׁתַּנֶּה, מִתְהַפֵּךְ, הַפַּכְפֵּךְ, בֶּן־חֲלוֹף, אֲשֶׁר חֲלִיפוֹת לוֹ, דַּרְכּוֹ (טַעְמוֹ) unbeständig. 2) נִפְתָּל, עִקֵּשׁ, זָר, נִשְׁחָת, נָלוּז, נַעֲוָה, מְשֻׁנֶּה, הָפוּךְ, פְּתַלְתֹּל verkehrt.

Превраща́ть, -врати́ть פ״ 1) הָפוּךְ לְ־, שׂוֹם, — הָפוּךְ יָם לְשַׁנָּה פְּנֵי־ verwandeln. II. мо́ре въ су́шу הָפוּךְ יָם לְיַבָּשָׁה. 2) הַשְׁחֵת, עַוֵּה פְּנֵי־, עַקֵּשׁ־, הָפוּךְ verdrehen. Преврати́ли вы слова́ Бо́жіи הֲפַכְתֶּם דִּבְרֵי אֱלֹהִים. Преврати́ли они́ пути́ свои́ נָתִיבוֹתֵיהֶם הִתְהַפֵּךְ — הָיוּ, הָפַךְ לְ־, שָׁנָה נפ׳ -ся. עִקְּשׁוּ לָהֶם. sich verwandeln. Со́лнце преврати́тся въ мракъ הַשֶּׁמֶשׁ יֵהָפֵךְ לְחֹשֶׁךְ.

Превраще́ніе ס׳ 1) תְּמוּרָה, חֲלִיפוֹת, שִׁנּוּת, הִשְׁתַּנּוּת Verwandlung. 2) הֲפֵכָה, מַהְפֵּכָה, הֶרֶס, עַוָּה הֲרִיסוּת Zerstörung.

Превраще́нный ת׳ 1) שׁוֹנֶה, נֶהְפָּךְ לְ־ verwandelt. 2) נֶעְקָשׁ, נִפְתָּל, מְעֻקָּל, נֶהֱרָס, הָרוּס, הָפוּךְ zerstört.

Превы́сить см. Превыша́ть. [allerhöchst.

Превы́спренній ת׳ נִשְׂגָּב מְאֹד, עֶלְיוֹן, —נַעֲלֶה עַל־כֹּל

Превыша́ть, -вы́сить פ״ 1) רוּם מ־, גָּבוֹהַּ — הִשְׂגִּיב, הִנְשִׂא, — höher sein. Высота́ ке́дра превы́сила всѣ дере́вья полевы́я קוֹמַת הָאֶרֶז גָּבְהָה מִכֹּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה. 2) עָצוֹם מ־, עָלָה עַל־ übertreffen. Онъ превыша́етъ свои́хъ това́рищей дарова́ніями הוּא עוֹלֶה עַל־כָּל־חֲבֵרָיו בְּכִשְׁרוֹנוֹתָיו. Расхо́ды его́ превыша́ютъ при́ходъ עָצְמוּ צַרְכֵי בֵיתוֹ מַעַל מַעֲל מִתְּבוּאוֹת כַּסְפּוֹ. II. свою́ власть מָעוֹל מַעַל בַּמִּשְׁפָּט לָקוּחַ לוֹ בְּחֲזָקָה קַרְנַיִם. [höher.

Превы́ше ת״פ נִשְׂגָּב — רָם, — נִשָּׂא, — גָּבוֹהַּ מ־ viel

Превыше́ніе ס׳ עָצְמַת... מ־, עָלוֹת עַל־; גָּבְהַּ מ־ das Uebertreffen. [עַדֵּי־עַד, לְעוֹלָם וָעֶד] ewig.

Превѣ́чно ת״פ לְעוֹלָמִים, עַד־עוֹלָם, לְנֵצַח נְצָחִים

Превѣ́чность נ׳ נֵצַח, עוֹלָם Ewigkeit.

Превѣ́чный ת׳ עוֹלָם—ewig. II. Богъ אֱלֹהֵי־עוֹלָם.

Преглу́пый ת׳ סָכָל מְאֹד, — נִבְעָר sehr dumm.

Преграда נ׳ 1) חֹק, גְּבוּל Schranke. 2) שָׂטָן, מַעְצוֹר Hinderniß.

Прегради́ть см. Преграждать. [Hindernis.

Преграждать, -градить פ״ גָּדוֹר, הַגְבֵּל, — שׂוֹךְ דֶּרֶךְ, עָמוֹר לְשָׂטָן לְ־, עָצוֹר בְּעַד־, שׂוֹם חֹק לְ־ hindern. -ся הִגָּבֵל נפ׳ סָגוֹר מִבֹּא verspert werden.

Преграждение ס׳ מַעְצוֹר, עָצוֹר, הַגְבָּלָה Versperrung.

Прегрѣша́ть, -ши́ть פ״ עָבוֹר עַל־ פ״ מָעוֹל, חָטָא לְ־, מַעַל eine Sünde begehen. [Versündigung.

Прегрѣше́ніе ס׳ מִכְשׁוֹל עָוֹן, חֵטְא, מַעַל כְּ־, עֲבֹר עַל־ פ״

Предава́ть, -да́ть פ״ נָתוֹן לְ־, מָסַר, — הִפְקִיד בְּיַד־, הִמְסִיר, — נִכַּר, — סִכַּר, — מִגֵּן, — übergeben. II. го́родъ огню́ נָתוֹן עִיר לִשְׂרֵפַת־אֵשׁ. II. проклятію́ נָתוֹן וּמְנִיתִי לְאָלָה (לְקִלְלָה). И преда́мъ васъ мечу́ הִפְקַד רוּחוֹ בְּיַד־אֵל אֶתְכֶם לַחֶרֶב. II. Бо́гу ду́шу הִפְקַד רוּחוֹ בְּיַד־אֵל. II. землѣ́ לְאַדְמָתוֹ (מת) הָשֵׁב, קָבוֹר. Госпо́дь преда́стъ тебя́ въ ру́ку мою́ יְסַגֶּרְךָ יְיָ בְּיָדִי. II. забве́нію נָטוֹשׁ — עָזוֹב מִלִּבּוֹ, נָתוֹן לִנְשִׁיָּה

Преда́ніе ס׳ 1) הַפְקִיד בְּיַד־, תֵּת בְּיָדֵי, נָתוֹן לְ־ das Uebergeben. 2) מוֹרֶשֶׁת דְּבָרִים מִדּוֹר, מוֹרָשָׁה, מָסֹרֶת, קַבָּלָה*, מְסוֹרָה, לְדוֹר דּוֹר Ueberlieferung. Устное п. תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה*. [נֶפֶשׁ Ergebenheit.

Преданность נ׳ אֱמוּנִים לְ־, אֱמוּנָה לְ־, בְּרִית נֶאֱמָנָה לְ־

Преданный ת׳ נִשְׁמָע לְ־, נֶאֱמָן — נוֹטֶה בְּכָל־לְבָבוֹ ergeben. Онъ былъ вполнѣ преданъ Го́споду הָיָה אַחֲרֵי יְיָ מִלֵּא אַחֲרֵי יְיָ.

Преда́тель נוֹתֵן אִישׁ בְּכַף־אוֹיְבָיו (בְּיַד, בּוֹגֵד ז׳ (מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ), מוֹסֵר* Verräther. -льница נ׳.

Преда́тельски ת״פ כְּאֶחָד הַבּוֹגְדִים (הַמּוֹסְרִים) verräthe-risch.

Преда́тельство ס׳ מָסֹר אִישׁ בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ, [מַעַל, בֶּגֶד Verrath.

Преда́ть см. Предава́ть.

Предбу́дущій ת׳ הָעָתִיד לָבֹא, הָאוֹתָה, הַבָּא bevor-stehend. [vorkommen.

Предваре́ніе ס׳ הַזְהִיר, הָעִיד בְּ־; פֶּתַח דָּבָר das Zu-

Предвари́тельно ת״פ בְּרֹאשׁ, הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר (וְהָעֵד) בְּרֹאשׁ מֵרֹאשׁ (כַּתְּחִלָּה) vorläufig. [דָּבָר vorläufig.

Предвари́тельный ת׳ הַבָּא בְּרֹאשׁ דָּבָר, הַמְפֹרָשׁ

Предваря́ть, -ри́ть פ״ 1) הַגֵּד מֵרֹאשׁ, הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר zuvor berichtigen. Меня́ предвари́ли о его́ пріѣ́здѣ הֵגִּידוּ לִי מֵרֹאשׁ כִּי בֹא יָבֹא. 2) הִקְדִּים, הֵעֵבֵר אֶת־ zuvorkommen. Они́ предвари́ли меня́ свои́мъ прихо́домъ הִקְדִּימוּנִי (הֶעֱבִירוּנִי) הַמָּה כְּבָר בָּאוּ לְפָנַי. 3) הִזְהִיר, הָעֵד מֵרֹאשׁ בְּ־, הִשְׁכֵּם וְהָעֵד warnen.

Предвзя́тый ת׳ הַצָּפוּן בְּלֵב מֵרֹאשׁ vorgefaßt. -тое мнѣ́ніе הוֹת־נֶפֶשׁ: Они́ вы́сказали объ нёмъ предвзя́тое мнѣ́ніе הֵמָּה דִּבְּרוּ עָלָיו רַק אֶת־חָזוֹן לִבָּם הַשָּׁמוּר (אֶת־הוֹת נַפְשָׁם הַשְּׁמוּרָה) אִתָּם מֵאָז

Предвидѣ́ніе ס׳ רְאוֹת עִנְיָן מֵרֹאשׁ das Voraussehen.

Предвидѣ́ть פ״ רָאָה מֵרֹאשׁ, רָאָה הָאוֹתִיּוֹת בְּטֶרֶם (תְּצַמְּחָנָה) תְּבוּאָנָה voraussehen. Я это предви-

הֵרָאֶה נפעל -ся. כִּבֵּר רָאָה לִבִּי זֹאת מֵרֹאשׁ לְ־ дѣлъ voraus gesehen werden.

Предвкушать, -вкусить פ״ו 1) חָבַן, טָעוֹם מֵרֹאשׁ, טָעוֹם וְרָאוֹ מֵרֹאשׁ ein Vorgeschmack haben. 2) בְּחִכּוֹ — רָאָה בְּרוּחוֹ מֵאָז Vorgefühl haben.

Предводитель ז׳ רֹאשׁ, מְנַהֵל, אַלּוּף, מוֹצִיא וּמֵבִיא, נָגִיד, קָצִין, אַבִּיר, Anführer. II. народа (קָצִין) נָגִיד עָם. Предводители войновъ קְצִינֵי אַנְשֵׁי־הַמִּלְחָמָה. II. дворянства אַלּוּף (רֹאשׁ, נָגִיד) מִרוֹם עַם־הָאָרֶץ. -льница נ׳ קָצִין עָם Oberbefehl.

Предводительство ס׳ כְּהֻנַּת מוֹצִיא וּמֵבִיא, פְּקִידוּת

Предводительствовать (-ствую) פ״ו (כְּמוֹ) הוֹצֵא וְהָבֵא, נָהַל, הָיָה לְרֹאשׁ לְ־, פָּקַד אֶת־ anführen.

Предводить פ״ו נָהַל, הוֹצֵא וְהָבֵא אֶת־, יָצָא בְּרֹאשׁ — anführen.

Предвозвѣщать, -вѣстить פ״ו הִגִּיד מֵרֹאשׁ, הִשְׁמִיעַ־, בִּשֵּׂר voraus verkünden. -ся נפ׳ הֻגַּד מֵרֹאשׁ voraus verkündet werden.

Предвѣстить см. Предвѣщать.

Предвѣстіе ס׳ 1) אוֹת מְבַשֶּׂרֶת Vorherverkündigung. 2) חִזָּיוֹן לֵב בְּאוֹתִיּוֹת, חוּשׁ הָעֲתִידוֹת (בְּעֲתִידוֹת) Vorgefühl. II. сердца говоритъ мнѣ, что онъ умеръ לִבִּי יַחֲזֶה (יִנָּבֵא) לִי כִּי־מֵת.

Предвѣстникъ см. Предвѣщатель.

Предвѣчный ת׳ אֲשֶׁר הוּא מֵעוֹלָם ewig. Богъ п. אֱלֹהֵי־קֶדֶם, אֵל עוֹלָם. [kündigung.

Предвѣщаніе ס׳ בְּשׂרָה, הַגֵּיד מֵרֹאשׁ Vorherver-

Предвѣщатель ז׳ מַגִּיד הָאוֹתִיּוֹת מֵרֹאשׁ, מַשְׁמִיעַ, חוֹזֶה עֲתִידוֹת, הַבָּאוֹת Vorherverkündiger. -льница נ׳

Предвѣщать, -вѣстить см. Предвозвѣщать.

Преддверіе ס׳ פְּתָחִים, מְבוֹא הַבַּיִת, סַף הַבַּיִת, תָּא Vorhalle.

Предержащій ת׳ הַנִּשָּׂא, הָעֶלְיוֹן obrer. -щая власть הַמִּמְשָׁלָה הָעֶלְיוֹנָה. [Vorzeichen.

Предзнаменованіе ס׳ חָזוּת, חָזוֹן, אוֹת וּמוֹפֵת, אוֹת וּמוֹפֵת עַל־

Предзнаменовывать, -новать פ״ו הָיָה לְאוֹת עַל־, הָיָה לְמוֹפֵת מְבַשֵּׂר voranbeuten. -ся נפ׳ הִנָּלָה מִקֶּדֶם, הִנְדַּע מֵרֹאשׁ בְּמוֹפֵת, בְּאוֹת vorbedeutet werden.

Предисловіе ס׳ דָּבָר (רֹאשׁ), פֶּתַח, מָבוֹא לְדִבְרֵי־סֵפֶר, הַקְדָּמָה* Vorrede. -словный ת׳.

Предки см. Предокъ.

Предлагать, -ложить פ״ו שִׂים לְפָנַי־, נָתוֹן־, עָרוֹךְ־ vorschlagen. II. поѣсть לֶאֱכֹל לְפָנַי... שִׂים לְפָנַי. II. вопросъ שְׁאוֹל דָּבָר אֶת־פִּי־. II. кому мирный договоръ נָתוֹן לְ־ אֶת־בְּרִיתוֹ שָׁלוֹם.

Предлежать פ״ו הוּשַׂם, הָיָה נָכוֹן לְפָנַי־ vorliegen; bevorstehen. Мнѣ предлежитъ дальній путь עוֹד דֶּרֶךְ רְחוֹקָה לְפָנַי.

Предлогъ ז׳ 1) תּוֹאֲנָה, עֲלִילוֹת דְּבָרִים, סַחֲסָה כָּזָב Vorwand. 2) מִלַּת הַיַּחַס (בדקדוק) Präposition.

Предложеніе ס׳ 1) שִׂים, תֵּת לְפָנַי־ — Vorlegung. 2) מַתָּת, נְדֻבַת־יָד, מַאֲמָר (בתורת הלשון) Vorschlag. 3) מִשְׁפָּט Satz. Хлѣбы предложенія לֶחֶם הַפָּנִים (הַמַּעֲרֶכֶת).

Предложить см. Предлагать.

Предложный ת׳ אֲשֶׁר לְמִלַּת הַיַּחַס (בדקדוק) präpositionell. II. падежъ יַחַס הַשֵּׁם הַמּוֹרֶה עַל־דְּבַר־מָה עַל־אוֹדוֹת מָה.

Предметный ת׳ הַדָּבָר, הָעִנְיָן — gegenständlich.

Предметъ ז׳ חֵפֶץ, עִנְיָן, דָּבָר, כְּלִי Gegenstand. Предметы священнослуженія כְּלֵי עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ. Не было предмета, котораго бы онъ не показалъ имъ לֹא־הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא־הֶרְאָם. Учебный п. עִנְיָן (דִּבְרֵי־) הָרִיב, דָּבָר תּוֹרָה, לֶקַח, מַדָּע. II. спора מַה־חֶפְצוֹ בָזֶה. Что у него тутъ въ предметѣ? וַאֲנִי לְהֵם לְמִלָּה. И я сдѣлался предметомъ ихъ разговора [Vorgänger im Amte. -ница נ׳

Предмѣстникъ הָאִישׁ אֲשֶׁר שֹׁרַת (כֹּהֵן) לְפָנַי ז׳

Предмѣстный ת׳ אֲשֶׁר בְּמִגְרַשׁ (בִּסְבִיבֵי) עִיר vorstädtisch. [פְּרָזוֹר, פְּרַבָּר Vorstadt.

Предмѣстье ס׳ מִגְרַשׁ הָעִיר, סְבִיבֵי־, מְסִבֵּי־

Предназначать, -значить פ״ו יָעוּד מֵרֹאשׁ (מֵאָז) הָאֲמַר, מָנָה (מִנָּה) לְ־, הָרַם־, לְ־ הָקְדֵּשׁ־, הוּעַד מֵרֹאשׁ לְ־ נפ׳ -ся. הוּרַם־ voraus bestimmen. -ся voraus bestimmt werden.

Предназначеніе ס׳ הָרִים לְ־, הָקְדִּישׁ־, תְּרוּמָה־; תְּעוּדָה, מִשְׁמֶרֶת כְּהֻנָּה, פְּקֻדָּה Voraus bestimmung.

Преднамѣреваться, -мѣриться פ״ח אָמוֹר לְ־־, בִּקֵּשׁ־, זָמוֹם־, חָשׁוֹב־; צָדָה beabsichtigen.

Преднамѣреніе ס׳ חֵפֶץ־כַּפַּיִם, מְזִמָּה, מַחֲשָׁבָה לְ־ Vorhaben.

Преднамѣренно ת״ס בְּעֵצַת לִבּוֹ, מִלִּבּוֹ, בְּצִדִּיָּה, בְּחֵפֶץ כַּפָּיו absichtlich.

Предначертаніе ס׳ הַקָּמָה, הַקָּמָה, צוּרַת דָּבָר וּתְכוּנָתוֹ, מַחֲשָׁבָה, רֵאשִׁית תַּבְנִית ה־ Entwurf.

Предначертывать, -чертать פ״ו הַקָּמָה צוּרַת הַ־, עָשָׂה רֵאשִׁית מְלֶאכֶת הַתַּבְנִית entwerfen.

Предобрый ת׳ טוֹב מְאֹד (איש), נָדִיב sehr gütig.

Предокъ (-дка) ז׳ קַדְמֹנִי, רִאשׁוֹן, אָב Vorfahr. ר׳ Предки אָבוֹת, רִאשׁוֹנִים, קַדְמֹנִים Voraltern.

Предопредѣленіе ס׳ תְּעוּדָה, נִסְבָּה־, מֵעֵין־יָיִן Vorherbestimmung.

Предопредѣлять, -дѣлить פ״ו יָעוּד מֵרֹאשׁ לְ־־

(ישעיה סה, יב) מָנָה לְ־, (איוב ז, ג) מִנָּה לְ־, הֵאָמֵר Vorherbestimmen. Господь предопредѣлилъ тебя быть ему народомъ יְיָ הֶאֱמִירְךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעָם. -ся הִנְעַד מֵרֹאשׁ לְ־ נפ׳ vorherbestimmt werden.

Предоставлéніе ס׳ הַנָּחָה, הַנִּיחַ לְ־ פ׳ Freistellung. כְּטוֹב בְּעֵינָיו

Предоставлять, -стáвить נָתוֹן בְּיַד־, הִנִּחַ לְ־ פ״ נָתוֹן לְ־ לַעֲשׂוֹת כְּטוֹב בְּעֵינָיו, עָזוֹב לְ־ freistellen. -ся הִנָּתֵן לְ־ לַעֲשׂוֹת כְּטוֹב בְּעֵינָיו נפ׳ anheimgestellt werden.

Предостерегáть, -стерéчь הָעֵד בְּ־, הִזְהִיר פ״ (1) הוּעַד נפעל gewarnt werden. -ся וְהָעֵד warnen. (2) הִשְׁתַּמֵּר, הִזָּהֵר פ״ח sich hüten.

Предостережéніе ס׳ תּוֹכָחָה לְהַזְהִיר, מוּסָר; הַזְהָרָה עֵצַת מוֹכִיחַ Warnung.

Предостеречь см. Предостерегáть.

Предосторóжность מִשְׁמֶרֶת, תַּחְבֻּלוֹת לְהִזָּהֵר נ׳ Behutsamkeit. [hutsam.

Предосторóжный נִזָּהֵר, שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ, נִשְׁמָר ת׳ be-

Предосудúтельность דַּפִּי, אָנֶן, עֶרְוַת דָּבָר נ׳ Tadelnswürdigkeit.

Предосудúтельный נִשְׁחָת, אֲשֶׁר מָשְׁחָתוֹ בוֹ ת׳ tadelnswerth.

Предосуждáть, -судúть מָאוֹס, נָתוֹן בְּ־ דַּפִּי פ״ מָצָא עֶרְוַת דָּבָר בְּ־, תָּעֵב tadeln.

Предосуждéніе ס׳ см. Предосудúтельность.

Предотвращáть, -вратúть הִשְׁכִּים וְהָסֵר מֵעַל־ פ״ הָשֵׁב מֵעַל־, מָהַר לְהַרְחִיק מֵעַל־, הוּסַר מֵעַל־ beseitigen. -ся נפ׳ הָרְחַק

Предотвращéніе ס׳ הַרְחִיק, הָסִיר, הָשִׁיב מֵעַל־ Beseitigung, Verhütung. [מָגֵן, חָסוּת Bewahrung.

Предохранéніе ס׳ מַחְסֶה מִ־, מִשְׁמֶרֶת, הִזָּהֵר ס׳

Предохранúтель מָגֵן לְ־, שׁוֹמֵר מִלְּבַד ת׳ Verhüter. -ница נ׳.

Предохранúтельный עוֹמֵד, שׁוֹמֵר מִלְּבַד ת׳ לְמַחְסֶה verhütend. -ныя мѣры תַּחְבֻּלוֹת מַחְסֶה.

Предохранять, -нúть הָגֵן עַל־ מִ־, שָׁמוֹר מִ־ פ״ הָיָה מַחְסֶה לְ־, הִשְׁתַּמֵּר מִ־ נפ׳ verhüten. -ся הִזָּהֵר — sich in Acht nehmen.

Предпéчекъ (-чка) см. Шестóкъ. [Vorschrift.

Предписáніе ס׳ מִצְוָה —, פִּקָּדָה בַּכְּתָב, כְּתָב פִּקּוּד

Предписывать, -писáть נָתוֹן, צִוָּה עַל־ בִּכְתָב פ״ פִּקּוּד בַּסֵּפֶר verordnen. -ся צִוָּה עַל־ בִּכְתָב נפ׳ vorgeschrieben werden. [מִמַּעַל לַכָּתֵף Oberarm.

Предплéчіе ס׳ עֶצֶם הַזְּרוֹעַ, אַמַּת־אִישׁ, אַמָּה בְּזְרוֹעַ

Предполагáть, -положúть דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ פ״ חָשׁוֹב, שָׁעוֹר, פִּלֵּל voraussetzen. Онъ не такъ предполагáетъ וַיַּדְמֶה הוּא לֹא־כֵן. Не предполагáлъ я увидѣть тебя רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִּלַּלְתִּי. Я предполагáю зáвтра ѣхать אֲנִי עִם־לְבָבִי לִנְסֹעַ מָחָר. -ся הָיָה עִם־לְבָב... לְ־ נפ׳ vorausgesetzt werden.

Предположéніе ס׳ מַעֲרְכֵי־לֵב, —, עֵצָה, מְזִמָּה, יֵצֶר מַחֲשָׁבוֹת לֵב Voraussetzung.

***Предположúтельный** לְפִי, לְפִי מַעֲרְכֵי הַלֵּב ת׳ הַמְשֻׁעָר voraussetzlich.

Предположúть см. Предполагáть.

Предпослáть см. Предпосылáть.

Предпослѣдній אֲשֶׁר לִפְנֵי הָאַחֲרוֹן ת׳ vorletzte.

Предпосылáть, -слáть שָׁלוֹחַ, הִקְדִּים וְשָׁלוֹחַ פ״ עָרוֹךְ דָּבָר בְּרֹאשׁ עִנְיָן; לִפְנֵי־ vorausschicken.

Предпотóпный см. Допотóпный. [Bevorzugung

Предпочитáніе ס׳ מַשֵּׂא פָנִים, הַכִּיר־, הוֹתִיר לְטוֹבָה

Предпочитáть, -почéсть בָּחוֹר בְּ־ מִ־ פ״ הָדוֹר, נָתוֹן לְ־ יִתְרוֹן מִן־, נִכַּר לִפְנֵי־, הִכִּיר־, — bevorzugen. -ся נפ׳ הֻבְחַר מִ־ vorgezogen werden. И смерть предпочитáться бýдетъ жизни וְנִבְחַר מָוֶת מֵחַיִּים.

Предпочтéніе ס׳ הַכִּיר פָּנִים, יֶתֶר שְׂאֵת, מַשֵּׂא פָנִים Vorzug. [zugeweise.

Предпочтúтельно בְּיֶתֶר שְׂאֵת, בְּיֶתֶר יָקָר ת״פ vor-

Предпочтúтельность יֶתֶר וְיִקָּרֵת הַ־ נ׳ Vorzüglichkeit. [הָעוֹלֶה עַל־, עַל־ vorzüglich.

Предпочтúтельный הַנַּעֲלֶה, אֲשֶׁר לוֹ יֶתֶר שְׂאֵת ת׳

Предпринимáть, -принять הָכוֹן, מֻלָּא יָדָיו לְ־ פ״ (הָחֵל) לַעֲשׂוֹת vornehmen. П. путешéствіе שׂוֹם לְדַרְכּוֹ פְּעָמָיו. -ся הוּחַל נפ׳ הָחֵל לְהַעֲשׂוֹת unternommen werden.

Предпринять см. Предпринимáть.

Предпріимчивость הַפֵּץ כַּפַּיִם, כֹּחַ לב לַעֲשׂוֹת חַיְלִי רוּחַ גְּבוּרָה Unternehmungsgeist.

Предпріимчивый אִישׁ, אֲשֶׁר חָפֵץ כַּפַּיִם לוֹ ת׳ אַמִּיץ לֵב לַעֲשׂוֹת חַיִל, אִישׁ חַיִל, זְרוֹעַ unternehmend.

Предпріятіе ס׳ חֵפֶץ כַּפַּיִם, מַעֲלָל, פֹּעַל, עֲלִילָה Unternehmung. [הוּת־נֶפֶשׁ, נִפְתָּל Vorurtheil.

Предразсýдокъ (-дка) חֵזוּן לֵב, מִשְׁפָּט מְעֻקָּל ז׳

Предрекáть, -рéчь см. Предскáзывать. [kammer.

Предсéрдіе ס׳ אֶחָד כִּתְחֵי הַלֵּב, מֵעֵר הַלֵּב Herz-

Предсказáніе ס׳ חָזוּן, נְבוּאָה Prophezeiung.

Предсказáтель מַגִּיד הָאוֹתִיּוֹת, נָבִיא, מַגִּיד מֹרֶשֶׁת, חוֹזֶה, מַשְׁמִיעַ הַבָּאוֹת, לְאָחוֹר Prophet. -льница נ׳.

Предскáзывать, -сказáть הִגֵּד מֹרֶשֶׁת פ״ נָבָא,

הִנָּבֵא הָאוֹתִיּוֹת לְאָחוֹר prophezeien.

Предсмертный ת׳ אֲשֶׁר לִפְנֵי מוֹתוֹ vor dem Tode.

Представать, -стать פ״ע הִנָּצֵב לִפְנֵי־־ הִתְיַצֵּב לִפְנֵי־־, הוֹפִיעַ לִקְרַאת־־ sich stellen vor...

Представитель ז׳ מוּל, מְמַלֵּא מְקוֹם־, עוֹמֵד תַּחַת, מַלְאָךְ Stellvertreter. Будь ты для народа представителемъ Бога הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים. Представители народа מַלְאֲכֵי־־גוֹי עָם. -льница נ׳.

Представительство ס׳ מוּל מַלְאָכוּת Vertretung.

Представить см. Представлять.

Представленіе ס׳ 1) הַקְרָבָה—, הַגָּשָׁה—, הַצָּגָה לִפְנֵי־־ das Vorstellen. 2) עֲרֵכַת הַצָּגָה Vorstellung.

Представлять, -ставить פ״ע 1) (кого куда) הִנִּיחַ הֶעֱמִיד — הִקְרִיב—, אֶל־־; (кому) הִצִּיג לִפְנֵי־־ vorstellen. И онъ представилъ его Фараону וַיַּעֲמִידֵהוּ לִפְנֵי־פַרְעֹה (וַיַּצִּיגֵהוּ); (кого къ чему) הֶעְתִּיר אֶל־ עָרוֹךְ אֶל־ בְּעֵד שֹׁכֵר־ (גְּמוּל־) vorlegen; empfehlen. 2) שׂוֹם לְנֶגֶד, (לְ־, לְעֵינֵי) הִנִּיחַ, שִׂוָּה—, שׂוֹם נֶגְדּוֹ: Пусть представитъ мнѣ объ этомъ יַעַרְכֶהָ לִי. II. на усмотрѣніе судá עָרוֹךְ דָּבָר לְמַרְאֵה עֵינֵי הַשּׁוֹפְטִים. Представьте доказательства вáши הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם. II. себѣ שׂוֹם נֶגְדּוֹ שִׂוָּה—, רָאָה בְּלִבּוֹ sich vorstellen. Я представляю себѣ ихъ рáдость רוֹאֶה אֲנִי בְּלִבִּי אֶת־־שִׂמְחָתָם. -ся 1) הָעֳמַד לִפְנֵי־־ נפעל; הִצָּג— הוּשַׂם— הֻעְרַךְ vorgestellt werden. 2) הִתְיַצֵּב פ״ח הֹרָאָה אֶת־פְּנֵי־ לִפְנֵי־־ sich vorstellen. -ся начáльнику הֹרָאָה אֶת־פְּנֵי הַמּוֹשֵׁל. 3) בּוֹא sich darbieten. Когдá представится слýчай בְּבֹא הַמּוֹעֵד—. 4) הֹרָאָה כְּמוֹ— (כְּדְמוּת—) vorkommen. Мнѣ представилось, бýдто отéцъ мой стоитъ предо мнóю נִרְאָה לִי כְּדְמוּת אָבִי נִצָּב לְקָרָאתִי. [Fürsprecher. -льница נ׳.

Представтель ז׳ מוּל, עוֹמֵד בְּעַד־־, מַלִּיץ, מַפְגִּיעַ

Представительство ס׳ הַעְתָּרַת בְּעַד־־, הַפְגָּעָה Fürsprache.

Представительствовать (-ствую) פ״ע (за кого предъ кѣмъ) פָּגוּעַ בְּ־... לְ־, הֶעְתַּר בְּעַד... אֶל־־ הִפְגִּיעַ בְּ... לְ־ sich verwenden für...

Представть см. Представáть.

Предстоятель ז׳ עוֹמֵד לִפְנֵי־־, מְכַהֵן Vorsteher.

Предстоять פ״ע 1) עָמוֹד לִפְנֵי־־ כִּהֵן vorstehen. 2) הָצַפָּן לְ־, הָיָה נָכוֹן vorstehen. Мнѣ предстоитъ еще не мáло трудóвъ עוֹד נְכוֹנִים (נִצְפְּנוּ) לִי יָמִים עָמָל לֹא־מְעָט. [Vorsitzender. -льница נ׳.

Предсѣдáтель ז׳ זָקֵן, רֹאשׁ הַמּוֹעֲצָה, יוֹשֵׁב רֹאשׁ

Предсѣдáтельство ס׳ (בבית נתנים) שִׂכְּת רֹאשׁ, מִשְׁמֶרֶת זָקֵן (רֹאשׁ) הַמּוֹעֲצָה Vorsitz.

Предсѣдáтельствовать (-ствую) פ״ע יָשׁוּב רֹאשׁ (בבית נתנים), נָהַל סוֹד הַמּוֹעֲצָה vorsitzen.

Предсѣдáтельствующій שת״ז см. Предсѣдáтель.

Предсѣдáть см. Предсѣдáтельствовать.

Предтéча ז׳ הַבָּא לִפְנֵי־־, הַשָּׁלוּחַ— vorgänger.

Предубѣждáть, -убѣдить פ״ע טָפוֹל שֶׁקֶר עַל... רָגַל בְּ־...אֶל־, לִפְנֵי־־ falsche Meinungen einflößen. -ся פ״ח הִפָּתֵה— הִטָּה אֹזֶן לְשִׁפְטֵי רָכִיל fassen. Vorurtheil. [הַת נֶפֶשׁ, מִשְׁפָּט מְעֻקָּל Vorurtheil.

Предубѣждéніе ס׳ חָזוּן לֵב פּוֹחֵז, מִשְׁפָּט נִמְהַר־לֵב

Предувѣдомить см. Предувѣдомлять.

Предувѣдомлéніе ס׳ הַשְׁמָעוּת, הוֹדִיעַ מֵרֹאשׁ אָזְנַיִם מִקֶּדֶם Vorbericht.

Предувѣдомлять, -вѣдомить פ״ע הוֹדַע מֵרֹאשׁ, גָּלָה אֹזֶן, הִשְׁכֵּם וְהָעֵד נפ׳ vorher benachrichtigen. -ся נפ׳ הִתְבַּשֵּׂר מֵרֹאשׁ voraus benachrichtigt werden.

Предугáдывать, -гадáть פ״ע מָצָא פֶּשֶׁר־־דָּבָר, הָכַן הָאוֹתִיּוֹת לְאָחוֹר, מֵרֹאשׁ voraussehen, errathen. -ся נפ׳ הִנָּלָה מֵרֹאשׁ לְעֵין מֻכָּן voraussehen werden.

Предуготовлять, -готóвить פ״ע הָכַן מֵרֹאשׁ, הוּכַן מֵרֹאשׁ נפ׳ 1) עָתַד— vorbereiten. -ся 1) הִתְעַתֵּד— vorbereitet werden. 2) עָמוֹד הָכֵן, הִכּוֹן לִקְרַאת מֵרֹאשׁ sich vorbereiten.

Предударéніе ס׳ 1) (לפני קול השיר) פֶּתַח, בַּת־־קוֹל קוֹל Vorschlag. 2) תְּנוּעָה לִפְנֵי נְגִינַת הַמִּלָּה Vorton.

Предупредительность נ׳ דֶּרֶךְ לְקַדֵּם פְּנֵי־־אָדָם, הַטּוֹת חֶסֶד אֶל־, בְּאַהֲבָה Zuvorkommenheit.

Предупредительный ת׳ מְקַדֵּם אֶת־, מְקַדֵּם פְּנֵי־ zuvorkommend.

Предупреждáть, -предить פ״ע 1) (кого) הִקְדִּים הִשְׁכִּים בּוֹא לִפְנֵי־־, הֶעֱבַר אֶת־, אֶת־־ הִזְהִיר, הֵעֵד בְּ־־ voraus benachrichtigen. 3) (что) הִזְהִיר— הָכֵן סָתַר לוֹ מִפְּנֵי־־, קִדֵּם פְּנֵי־־ (רָעָה) verhüten. II. чьи желáнія הֶעֱנָה לְאִישׁ בְּטֶרֶם קָרָא, הִדְרֵשׁ לְלֹא־שָׁאַל. [das Zuvorkommen.

Предупрежденіе ס׳ הַקְדָּמִים; הַזְהָרָה, הַעֵד, הַזְהָרָה

*אַזְהָרָה

Предусмáтривать, -усмотрѣть פ״ע רָאָה מֵרֹאשׁ, הָרָאָה מֵרֹאשׁ לְעֵין מֻכָּן נפ׳ חָזָה— voraussehen. -ся נפ׳ הֻזְהַר voraussehen werden. [הֻזְהַר mit Einsicht.

Предусмотрительно ת״ש בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת, חָלוּף

Предусмотрительность נ׳ עַיִן פְּקוּחָה, מִשְׁמֶרֶת עַל־דַּרְכּוֹ Einsicht.

Предусмотрительный ת׳ אֲשֶׁר עֵינָיו, נִשְׁמָר, נִזְהָר

שׁוֹמֵר צְעָדָיו מְמוּקָשׁ, פְּקוּחוֹת עַל־דַּרְכּוֹ einsichtsvoll.

Предусмо́трѣнный אֲשֶׁר כְּבָר הָיָה נֹכַח עֵינֵי׳ ת׳ vorausgesehen.

Предусмотрѣ́ть см. Предусма́тривать.

Предхра́міе עֲזָרָה, תָּא — מְבוֹא — אוּלַם הַהֵיכָל ס׳ Vorhalle. [Vorgefühl.

Предчу́вствіе חוּשׁ הָעִתִּידוֹת, חוּשׁ לֵב מֵבִין לָאוֹתִיּוֹת ס׳

Предчу́вствовать (-ствую) חוּשׁ (רָאָה בְלִבּוֹ) פ״ע הָבִן לָאוֹתִיּוֹת בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה, עִתִּידוֹת לוֹ ahnen. -ся הוּגְלָה לְלֵב בְּטֶרֶם בֹּאוֹ נפ׳ vorempfunden werden.

Предше́ственникъ הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה לְפָנָיו ז׳ קַדְמֹנִי, רִאשׁוֹן Vorgänger. -ница נ׳ [vorhergehen.

Предше́ствовать (-ствую) בוֹא — הָלוֹךְ לִפְנֵי־ פ״ע

Предъ, Предо אֶל־מוּל פְּנֵי־, מִמּוּל, מוּל, לִפְנֵי־ פ״ע נֹכַח, נֶגֶד, קֶבֶל vor. Яви́ться предъ судъ עָמוֹד לִפְנֵי הַשּׁוֹפְטִים. Говори́ть предъ судо́мъ דַּבֵּר לִפְנֵי, קֶבֶל־עַם הַשּׁוֹפְטִים. П. наро́домъ (לְעֵינֵי) הָעָם.

Предъид— см. Предыд—. [vorsätzlich.

Предъобѣ́денный אֲשֶׁר לִפְנֵי הַצָּהֳרַיִם ת׳

Предъяви́тель הַשָּׂם לְעֵינֵי־, הַמַּרְאֶה לִפְנֵי־ ז׳ הַמֵּבִיא בְיָדוֹ Vorzeiger. Переда́ть домъ предъяви́телю ку́пчей за́писи נָתוֹן הַבַּיִת לַאֲשֶׁר הֵבִיא סֵפֶר הַמִּקְנָה בְּיָדוֹ.

Предъяви́ть см. Предъявля́ть. [Vorzeigung.

Предъявле́ніе הַרְאוֹת לְעֵינֵי ס׳ [zeigt.

Предъя́вленный מוּשָׂם לְעֵינֵי־, מוּבָא — ת׳ vorge-

Предъявля́ть, -явить הִרְאָה לִפְנֵי־ פ״ע שׂוֹם נֶגֶד, הוֹשִׂים לִפְנֵי־ נפעל הוּבָא (נֹכַח פְּנֵי) vorzeigen. -ся לִמְרֹאֶה עֵינֵי־ לִפְנֵי־זֶה vorgezeigt werden. [vorig.

Предыду́щій הָאָמוּר; אֲשֶׁר לִפְנֵי־, הַהוֹלֵךְ לְפָנָיו ת׳

Предѣ́лъ חֹק, גְּבוּל ז׳ מָחוֹז; קֵץ, תַּכְלִית Grenze. -дѣ́льный ת׳.

Преемникъ הַבָּא אַחֲרֵי־ ז׳ יוֹרֵשׁ Erbe. П. престо́ла יוֹרֵשׁ עֶצֶר, הַמּוֹלֵךְ אַחֲרֵי־, הַיּוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא אַחֲרֵי־ -ница נ׳.

Преемничество מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה, יְרֻשָּׁה ס׳ מוֹרֶשָׁה; מִשְׁפַּט הַבָּא תַּחַת־ (אַחֲרֵי־) Nachfolge; Erbrecht.

Преемственно בְּיִרֻשָּׁה, בַּעֲבוּר מֵאִישׁ לְאִישׁ ת״פ בְּקִבָּלָה מִפִּי־ (מִיַּד) nach Erbfolgerecht.

Преемственный הַבָּא, הָעוֹבֵר מֵאִישׁ לְאִישׁ ת׳ לְאִישׁ בִּירֻשָּׁה, הַמְקֻבָּל מִפִּי־ erblich.

Преемство см. Преемничество.

Пре́жде 1) מִקֶּדֶם, בְּרִאשׁוֹנָה ת״פ chemals. П. жили тамъ Финикіяне לְפָנִים יָשְׁבוּ שָׁם הַכְּנַעֲנִים. 2) לִפְנֵי פ״ע vor. П двухъ лѣтъ לִפְנֵי שְׁנָתַיִם יָמִים.

Бы́вшіе п. насъ אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵינוּ. П. не́жели, П. чѣмъ בְּטֶרֶם, עַד־לֹא־ קֹדֶמֶת — bevor. П. не́жели родились го́ры בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ. П. чѣмъ созда́лъ Онъ зе́млю עַד־לֹא עָשָׂה אֶרֶץ. П. не́жели развива́ется засыха́етъ יָבֵשׁ קֹדֶמֶת שָׁלַף.

Преждевре́менно בְּטֶרֶם בָּא מוֹעֵד, לִפְנֵי־עִתּוֹ ת״פ בְּלֹא עִתּוֹ, (איוב ט״ו, לב) בְּלֹא יוֹמוֹ (קהלת ז׳, י״ז) vorzeitig.

Преждевре́менность הַעֲשׂוֹת, בּוֹא לִפְנֵי־עִתּוֹ נ׳ Vorzeitigkeit. [vorzeitig.

Преждевре́менный הַבָּא לִפְנֵי־עִתּוֹת, בְּלֹא־יוֹמוֹ —

Пре́жній אֲשֶׁר כְּבָר הָיָה, אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵי־, הָרִאשׁוֹן ת׳ קַדְמֹנִי vorig. По пре́жнему כְּבָרִאשׁוֹנָה, מִקֶּדֶם, כִּימֵי־עוֹלָם. -нее состоя́ніе קַדְמָה, קַדְמוֹת; Онъ возврати́тся въ пре́жнее свое состоя́ніе יָשׁוּב לְקַדְמָתוֹ. [der. -тскій ת׳.

Президе́нтъ זְקַן־הַמּוֹעֲצָה, יוֹשֵׁב רֹאשׁ ז׳ Vorsitzen-

Презира́ть, Презрѣ́ть בּוּז, הִבְזָה, בָּזָה פ״ע מָאוֹס, נָאוֹץ, תָּעַב verachten. П. смерть בּוּז לַמָּוֶת, הָיָה לָבוּז, הִבְזָה, הִנְעַל נפ׳ נַפְשׁוֹ לַמָּוֶת. -ся verachtet werden. [-льница נ׳.

Презри́тель בּוֹזֶה ז׳, מְתָעֵב, מְנָאֵץ, בָּז לְ־ Verächter.

Презри́тельно בְּבוּזָה, בְּבוּז, בְּנַאֲוָה ת״פ verächtlich.

Презри́тельный נִבְזֶה, בָּזוּי, נִמְאָס, נִתְעָב ת׳ verachtungswerth.

Презрѣ́ніе בּוּז, בִּזָּיוֹן, נְאָצָה, קְלוֹן, שְׁאָט נֶפֶשׁ ס׳

Презрѣ́нно см. Презри́тельно. [Verachtung.

Презрѣ́нный שְׁבַע־קְלוֹן (בוּז) 1) נִבְזֶה ת׳ verachtet. 2) נִבְזֶה, בָּזוּי, נִקְלֶה, נִתְעָב, נָבָל verachtungswürdig.

Презрѣ́ть см. Презира́ть.

Пре́зусъ см. Президе́нтъ.

Преизбы́токъ (-тка) עֹדֶף, שֶׁפַע ז׳ Ueberfluß.

Преизоби́ловать (-лую) פ״ע מָלֵא, רָבָה, פָּרוּץ הָשַׁק Ueberfluß haben (см. Изоби́ловать).

Преиму́щественно יוֹתֵר מַאֲלֶה, בְּיוֹתֵר שֵׁאֵת ת״פ vorzugsweise. [Vorrecht.

Преиму́щество יֶתֶר שֵׁאֵת, מוֹתַר הַ־ מִן־, יִתְרוֹן ס׳

Преиму́ществовать (-ствую) עָלָה עַל־כֹּל פ״ע הוֹתַר (בראשית מט, ד) הָפְלָה מִכֹּל, הִנְשָׂא — überteffen.

Преисподній אֲשֶׁר בְּתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ (בְּעֻמְקֵי שְׁאוֹל) ת׳ unterirdisch. [Hölle.

Преиспо́дняя עֻמְקֵי שְׁאוֹל, אֲבַדּוֹן, אֶרֶץ תַּחְתִּית שת״נ

Прейсъ-кура́нтъ בְּקוּדֵי מְחִיר הָרְכֻלּוֹת לְמִינֵיהֶן ז׳ [Preisverzeichniß.

Преклони́ть см. Преклоня́ть.

Прекло́нность 1) חֵפֶץ, מַאֲוַיֵּי־לֵב, תְּשׁוּקָה נ׳ Geneigtheit. 2) П. лѣтъ זֹקֶן, זְקֵנִים, שֵׂיבָה Sin-

fälligkeit.

Преклонный 1) ת שׁוֹחֵר—, רוֹדֵף—, מַטֶּה לִבּוֹ אַחֲרֵי geneigt. II. къ добродѣтели רוֹדֵף צְדָקָה, אוֹהֵב—. 2) въ п-хъ лѣтахъ נוֹטֶה לִזְקֻנָיו, קָרוֹב לְעֵת זִקְנָתוֹ im vorgerückten Alter.

Преклоня́ть, -нить 1) פ״ע הָטָה, כָּפַף, הִשְׁחִיחַ, הִטָּה, כָּפָה, הִטָּה לָאָרֶץ—, כֹּף רֹאשׁוֹ beugen, neigen. II. го́лову הִטָּה. II. колѣ́на כָּרוֹעַ בֶּרֶךְ. 2) (кого́) הִכְרִיעַ (הִטָּה) לֵב אִישׁ אַחֲרֵי überreden. Онъ преклони́лъ всѣхъ къ своему́ мнѣ́нію הוּא הִטָּה אֶת־לֵב כֹּל אַחֲרֵי עֵצָתוֹ. Она́ преклони́ла его́ мно́жествомъ ла́сковыхъ словъ הִטַּתּוּ בְּרֹב לִקְחָהּ. -ся 1) הִכָּפֵף נפ׳, הִכְרִיעַ; שָׁחוֹחַ sich beugen. Зло́е преклоня́ются предъ до́брыми שָׁחוּ רָעִים לִפְנֵי טוֹבִים. 2) (на что) נָטָה (הִדְרַשׁ) לְ־ הָעֲנָה geneigt sein. Я преклони́лся на про́сьбу его́ נָעֲנֵיתִי (נִדְרַשְׁתִּי) לְתִחֲנָתוֹ.

Прекосло́вить (-влю, -вишь) פ״ע (кому́, чему́) מָרָה אֶת־פִּי־־, שׂוֹם לְאַל מִלַּת־עָנָה—, כִּחֵד אִמְרֵי־הַמְרָה— widersprechen. Никто́ изъ васъ не прекосло́витъ ему́ אֵין עוֹנֶה אֲמָרָיו מִכֶּם. Они́ Бо́гу прекосло́вили הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל; מָרוּ אֶת־פִּי־יְיָ.

Прекосло́віе מ׳ מְרִי, הַמְרוֹת Widerspruch.

Прекра́сно ת״פ מְאֹד טוֹב— schön.

Прекра́сный ת׳ נָאֶה, יָפֶה, הָדָר, נָאוֹר, נֶחְמָד; טוֹב לְהַלֵּל אִמְרֵי־שָׁפֶר schön; herrlich. -ныя рѣ́чи II. человѣ́къ אִישׁ יָקָר.

Прекраща́ть, -крати́ть פ״ע חָדַל מִ־, הִכְרִית, הִשְׁבִּית, חָדַל, שׂוֹם קֵץ (קִנְצִי), הָתֵם לְ־, כָּלָא—, עָמוֹד—, שְׁבוֹת— einstellen, aufhören. II. рабо́ту הִשְׁבִּית מְלַאכְתּוֹ, שָׁבוֹת מִמְּלַאכְתּוֹ. Не прекрати́ ми́лости твое́й со мно́ю אַל־תִּכְלָא חַסְדְּךָ, אַל־תִּכְרֹת חַסְדְּךָ עִמָּדִי. -ся הִכָּלֵא, תֹּם, הִשְׁבִּית, שָׁבוֹת, חָדַל פ״ח enden, aufhören. Дождь прекрати́лся (הָדַל) נִכְלָא הַמָּטָר. [das Aufhören. II. спо́ра שְׁבִּית מְרִיב.

Прекраще́ніе מ׳ חָדַל מִ־, תֹּם, שְׁבִּית—, כְּלוֹת, חִשָּׂךְ

Преле́стникъ מ׳ מְצוֹדֵד, מְפַתֶּה, מַטֶּה לֵב, מְדִיחַ לוֹקֵחַ לְבָבוֹת, נַפְשׁוֹת Verführer. -ница נ׳.

Преле́стный ת׳ לוֹקֵחַ לֵב, תַּאֲוָה לָעֵינַיִם, נֶחְמָד reizend. II. ве́черъ мой נִשְׁקִי חִשְׁקִי.

Пре́лесть נ׳ יָפְעָה, יָפִי, מַחְמָד, הוֹד, הָדָר, הָדָר Reiz. Это пре́лесть! תַּאֲוָה זֹאת לָעֵינַיִם.

Преломи́ть см. Преломля́ть.

Преломле́ніе מ׳ 1) פְּרֹס das Abbrechen. II. хлѣ́ба פְּרֹס לֶחֶם. 2) נְטוֹת, מִשְׁבָּר Brechung. II. лучей מִשְׁבְּרֵי, נְטוֹת קַרְנֵי הָאוֹר.

Преломля́ть, -ломи́ть פ״ע פָּרַס, חָצָה, פָּרַק לִשְׁנַיִם abbrechen. II. Хлѣ́бъ для голо́днаго פָּרוֹס לָרָעֵב לַחְמוֹ. -ся 1) הִפָּרֵס, הָפְרַס נפעל abgebrochen werden. 2) הִנָּטֶה (קרני האור) פ״ח sich brechen.

Прельсти́тель מ׳ מְפַתֶּה, מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ, מַטֶּה לֵב Verführer. -льница נ׳.

Прельща́ть, -льсти́ть פ״ע פִּתָּה, הִשִּׁא, הִטָּה לֵב, הִפְתָּה פ״ח לָקוֹחַ, הִדַּח— locken, verführen. -ся הִנָּקֵשׁ בְּ־ sich verführen lassen. [Verführung.

Прельще́ніе מ׳ פִּתּוּת; מַשָּׁאוֹן; מְדוּחִים; חֲלַקּוֹת

Прелюбодѣ́й מ׳ מְנָאֵף, נוֹאֵף, רוֹדֵף זְנוּנִים, רֹעֶה זוֹנוֹת Ehebrecher. -дѣ́йка נ׳ אֵשֶׁת זְנוּנִים, נוֹאֶפֶת Ehebrecherin. [bruch treiben.

Прелюбодѣ́йничать פ״ע רָדוֹף זְנוּנִים, נָאוֹף Ehe-

Прелюбодѣ́йный ת׳ זְנוּת—, זְנוּנִים—, נְאוּפִים— ehebrecherisch.

Прелюбодѣ́йственный см. Прелюбодѣ́йный.

Прелюбодѣ́йствовать (-ствую) см. Прелюбодѣ́йничать. [זְנוּת Ehebruch.

Прелюбодѣя́ніе מ׳ זְנוּת, זְנוּנִים, נְאוּפִים, נְאוּפוּף

Прелю́дія נ׳ מִפְתַּח הַשִּׁיר, פִּתַּח נְגִינָה Vorspiel.

Премилосе́рдый ת׳ חַנּוּן, רַחוּם allbarmherzig.

Премину́ть פ״ע חָדוֹל מִ־־, נָטוֹשׁ, עָזוֹב Не преминý извѣ́стить тебя́ לֹא אֶחְדַּל מֵהוֹדִיעַ לְךָ.

Пре́мія נ׳ פְּרָס, פְּרִי עִנְיָן; מִנַּת חֵלֶק, מִנַּת גּוֹרָל, שֵׂכָר Nebengewinnst.

Премно́го ת״פ רַב מְאֹד, כַּבִּיר, לְמַכְבִּיר sehr viel.

Прему́дрость נ׳ חָכְמַת שַׁדַּי, חָכְמָה נִשְׂגָּבָה Allweisheit. [allweise.

Прему́дрый ת׳ אֲשֶׁר אֵין חֵקֶר לְתִבּוּנָתוֹ, חָכָם־לֵבָב מְאֹד

Пренебрега́тель מ׳ בּוֹזֶה, בֹּז לְדָבָר, מַקֵּל; מִקְלָה, מְתָעֵב (מְתָאֵב) Geringschätzer. -льница נ׳.

Пренебрега́ть, -небре́чь פ״ע (что אל חָשַׁב) בּוֹז לְ־ לֹא־חָשׁוּב, הֵזֵל, הִקְלָה, הָקַל, בָּזָה— verachten, geringschätzen. Пренебрега́ющій сло́во (сло́вомъ) вреди́тъ самому́ себѣ́ לוֹ בֹּז לְדָבָר יַחְבֹּל לוֹ. Всѣ́ чти́вшіе её пренебрегли́ ею כָּל־מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ (איכה א,ח). -ся הָבָזֶה נפ׳ הָלוּל verachtet werden. [Verachtung.

Пренебреже́ніе מ׳ שְׁאָט נֶפֶשׁ, קָלוֹן, בִּזָּיוֹן, בּוּז, בּוּזָה

Пре́ніе מ׳ תּוֹכָחוֹת, רִיב דְּבָרִים, מִשְׁפַּט מִתְוַכְּחִים Wortstreit. [das Vorherrschen.

Преобладе́ніе מ׳ הַעֲלוֹת (עֲלוֹת) עַל־; שִׁלְטוֹן, מֶמְשָׁל

Преобладе́ть פ״ע עָלָה עַל־־, גָּבַר—, אָמוּץ מִ־, מָשׁוֹל, הִתְאַמֵּץ עַל־ vorherrschen.

Преобража́ть, -образи́ть פ״ע שִׁנָּה פְּנֵי־־, חִדֵּשׁ—

umgestalten.-ся 1) הִתְחַדֵּשׁ, שִׁנָּה פָּנָיו, שִׁנָּה נפ׳ umwandelt werden.

Преображе́ніе ס׳ חֲלִיפָה, הִתְחַדֵּשׁ Umwandlung.

Преобразить см. Преобража́ть.

Преобразова́ніе ס׳ חֲלִיפָה, שִׁנּוּת פָּנִים Umbildung.

Преобразова́тель ז׳ מְחַדֵּשׁ—, מְשַׁנֶּה פָּנִים Einer, der umbildet. -льница נ׳. [umbildend.

Преобразова́тельный אֲשֶׁר יְשַׁנֶּה(הַמְחַדֵּשׁ)פָּנִים ת׳

Преобразо́вывать, -образова́ть פ״י שִׁנָּה פָּנִים—, חִדֵּשׁ—, תִּקֵּן, הָמַר umbilden. -ся נפ׳ הִתְחַדֵּשׁ, שִׁנָּה umgebildet werden.

Преобраща́ть см. Превраща́ть.

Преодолѣ́вать, -одолѣ́ть см. Одолѣва́ть, Одолѣ́ть.

Преодолѣ́ніе см. Одолѣ́ніе.

Преодолѣ́ть см. Одолѣ́ть.

Преосвяще́нный, -щённѣйшій ת׳ קָדוֹשׁ יָיָ, מְקֻדָּשׁ (כנוי כבוד לשרי קדש בדת רוסית) hochwürdig.

Преосвяще́нство ס׳ כְּבוֹד שַׂר קֹדֶשׁ (בדת רוסית) הַדְרַת קֹדֶשׁ Hochwürden, Eminenz. [Zubereitetes.

Препара́ть ז׳ מְכוּנָה, עָלִיל, כְּלִי־שָׁרֵת (לדברי חכמה)

Препина́ніе ס׳ מַעֲצוֹר, עֹצֶר Verhinderung. Зна́ки препина́нія טְעָמִים, אוֹתוֹת (תָּוִי, צִיּוּנֵי) הַטַּעַם (לדברי ספר) Satzzeichnung.

Препира́ться פ״ח רוֹב עִם־—, הִתְוַכֵּחַ—, הִשְׁפֵּט—, הַמְרָה עִם־ (דברים פ, ז) disputiren.

Преподава́ніе ס׳ הָבִין מַדָּע, לֶקַח, תּוֹרָה Unterricht.

Преподава́тель ז׳ מְאַשֵּׁר, מְאַלֵּף, מְלַמֵּד, מוֹרֶה -льница נ׳.

Преподава́ть (-даю), -пода́ть פ״י אִלֵּף, לִמֵּד לְ־, הָבִין לְ־ דָּבָר מַדָּע, בָּאַר לֶקַח, הוֹרָה unterrichten. -ся הִנָּתֵן לֶקַח חָכְמָה, הִתְבָּאֵר לְ־, הִקָּרֵא לִפְנֵי־ נפ׳ vorgetragen werden. [würden.

Преподо́біе ס׳ הוֹד כְּהֻנָּה (כנוי לכהני דת רוסית) Ehr-

Преподо́бный עוֹטֶה הוֹד כְּהֻנָּה ת׳ ehrwürdig.

Препона נ׳ שָׁטָן, מַעֲצוֹר, מִפְגָּע, פְּגַע Hinderniß.

Препоруча́ть, -чи́ть см. Поруча́ть.

Препоруче́ніе см. Поруче́ніе.

Препоя́санный גָּאוּר, אָזוּר, חָגוּר ת׳ umgürtet.

Препоя́сывать,-я́сать פ״י אָזַר, חָגוֹר umgürten. -ся פ״ח אָזוֹר (אַזַּר, שִׁגֵּם), חָגוֹר חֲלָצָיו, הִתְאַזֵּר מָתְנָיו sich umgürten.

Препровожда́ть, -води́ть 1) פ״י הוֹבִל דָּבָר בְּיַד הַעֲבֵר אֶל־־יְדֵי־, הָרֵץ—, שָׁלוֹחַ— 2) (время יָמָיו) בִּלָּה zubringen. -ся 1) נפ׳ הוּבַל עָבוֹר, כָּלָה 2) הִשָּׁלַח—, אֶל־־ zugebracht werden. Вре́мя мо́лодости его́ препроводи́лось въ трудѣ́ (עָבְרוּ) בֶּעָמָל יָמֵי נְעוּרָיו כָּלוּ יָמָיו.

Препровожде́ніе ס׳ 1) מִשְׁלוֹחַ Uebersendung. 2) (вре́мени) בִּלּוֹת das Zubringen.

Препя́тствіе ס׳ מִפְגָּע, פְּגַע, מַעֲצוֹר, מִכְשׁוֹל, מִחְשָׁךְ, שָׁטָן Hinderniß. [מִפְגָּע das Hindern.

Препя́тствованіе ס׳ עִמּוֹר לְשָׁטָן, שִׁטָּן, עָצֹר בְּ־־

Препя́тствовать (-ствую) פ״ע (кому́, чему́, въ чёмъ) הִתְיַצֵּב לְשָׁטָן לְ־, הָנָא, כָּלוּא, הִפְרֵעַ, עָצוֹר לְ־ [hindern.

Прерва́ть см. Прерыва́ть.

Пререка́ніе см. Прекосло́віе.

Прерыва́ть, -рва́ть פ״י 1) נִתֵּק לִשְׁנַיִם, —קָרוֹעַ zerreißen. 2) см. Прекраща́ть. -ся נפעל 1) הִקָּרַע הִנָּתֵק— לִשְׁנַיִם zerrißen werden. 2) см. Прекраща́ться. [נִדְמָה לִרְגָעִים unterbrochen.

Прерывистый מְחֻשָּׁךְ לְעִתִּים, מֻעָצָר כְּפַעַם בְּפַעַם ת׳

Пресви́теръ ז׳ כֹּהֵן (נוצרי) Priester.

Пресвятый קָדוֹשׁ מְאֹד ת׳ allerheiligst. [heit.

Пресловутость נ׳ שֵׁמַע, שֵׁם תְּהִלָּה שֵׁמַע Berühmt-

Пресловутый אִישׁ שֵׁם, אִישׁ מוֹפֵת, נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים weltberühmt.

Преслѣ́дованіе ס׳ רְדִיפָה Verfolgung.

Преслѣ́дователь ז׳ רוֹדֵף Verfolger. -льница נ׳.

Преслѣ́довать (-дую) פ״י 1) רָדוֹף, נָדוֹף, הָדוֹף verfolgen. Быть преслѣ́дуему הֻרְדַּף, רְדוֹף verfolgt werden. 2) בִּקֵּשׁ, הָלוֹךְ אַחֲרֵי־ רָדוֹף שָׁחַר, רָעָה nachstreben. Преслѣ́дуй миръ, прѣслѣ́дуй пра́вду רְדֹף־־צֶדֶק וּרְעֵה אֱמוּנָה.

Пресмыка́ніе ס׳ רֶמֶשׂ, שָׁרֵץ, זָחֹל das Kriechen.

Пресмыка́ться פ״ח 1) רָמוֹשׂ, שָׁרוֹץ, זָחֹל kriechen. Пресмыка́ющееся רֶמֶשׂ, שָׁרֵץ Kriechthier. 2) הִשְׁתַּחֲוֶה אַפַּיִם אֶרֶץ הִשְׁכֵּל לִפְנֵי־ הִתְרַפֵּס לְ־ kriecherisch sein.

Преспоко́йно שַׁלְוָנָן וְשָׁקֵט ת״פ ganz ruhig.

Прессова́ть (-ссу́ю) פ״י הָעֵק וְהַחֲלֵק, הָרוֹךְ וְהַחֲלֵק preſſen

Прессъ ז׳ קַטֶּבֶת, נְטִיל דּוֹרְכִים, מוּעָקָה (שביעית ח) יָקֵב, לְגִלְיוֹנוֹת סֵפֶר (שבת קכג.) Preſſe. [Briefpresse.

Прессъ-папье́ מַעִיק, נְטִיל אִגְרוֹת, מְטִיל נִיר מ׳

Преставле́ніе ס׳ חֵדֶל, הֶאָסֵף, גְּוַע, קֵץ Ende. П. свѣ́та חֵדֶל הַיְקוּם, קֵץ כָּל־בָּשָׂר.

Престарѣ́лость נ׳ כֶּלֶת, שִׂיבָה, זִקְנָה, זָקֵן hohes Alter.

Престарѣ́лый כַּבִּיר יָמִים, זָקֵן מְאֹד ת׳ sehr alt.

Престолонаслѣ́діе ס׳ יְרֻשַּׁת כִּסֵּא הַמְּלוּכָה Thronfolge. [הַכַּנִּימוּ (בְּהֵיכַל יָיָ) Altar.

Престо́лъ ז׳ 1) כֵּס, כִּסֵּא הַמְּלוּכָה Thron. 2) מִזְבֵּחַ

Престо́льный ת׳ אֲשֶׁר לְכִסֵּא הַמְּלוּכָה Thron-. II. го́родъ עִיר הַמְּלוּכָה, קִרְיַת מֶלֶךְ.

Преступа́ть, -пи́ть פ״י 1) דָּרוֹךְ עַל־, עָבוֹר בְּרַגְלָיו, פָּשׁוּעַ בְּ־, חָלוּף חֹק, עָבוֹר מִצְוָה überschreiten. 2) חָלוּל, הֶעָבֵר נפ׳ verletzen. -ся נפ׳ verletzt werden.

Преступле́ніе ס׳ אַשְׁמָה, רִשְׁעָה, פֶּשַׁע Verbrechen.

Престу́пникъ ז׳ פָּרִיץ, פּוֹשֵׁעַ, רָשָׁע Verbrecher.

Престу́пница נ׳ מְרַשַּׁעַת, חוֹטֵאת Verbrecherin.

Престу́пническій ת׳ פּוֹשְׁעִים,—רְשָׁעִים,—רָשָׁע,—רָשַׁע, פֶּשַׁע — Verbrecher-. Путь п. דֶּרֶךְ רְשָׁעִים.

Преступный ת׳ רָשָׁעָה,—רָשַׁע—verbrecherisch. -ная мысль מְזִמַּת רָשָׁע, מַחֲשֶׁבֶת אָוֶן.

Пресыща́ть, -си́тить פ״י שַׂבֵּעַ, מָלֵא, רָוָה, הִרְוָה übersättigen. -ся פ״ח שָׂבוֹעַ, רָוָה, מָלוֹא sich übersättigen.

Пресыще́ніе ס׳ שָׂבְעָה, שֹׂבַע, רְוָיָה Uebersättigung.

Пресыщённый ת׳ רָוָה, מָלֵא, שָׂבֵעַ übersättigt.

Пресѣка́ть, -сѣчь פ״י הִכְרִית, בִּצֵּעַ, עָצוֹר, הִשְׁבִּית שׂוֹם קֵץ לְ־ abschneiden; abschaffen. Ты не пресѣчёшь милости твоей со мною לֹא־תִכְרִית חַסְדְּךָ עִמָּדִי. -ся נפ׳ הִכָּרֵת, הָכְרֵת, חָדוֹל, הִשְׁבֵּת, שְׁבוֹת, אָפוֹס, הָכְלֵא עָמוֹד מִ־ abgeschafft werden. Не пресѣчётся надежда твоя תִּקְוָתְךָ לֹא־תִכָּרֵת. Неужели навсегда пресѣклась милость его? הַאֶפֶס לָנֶצַח חַסְדּוֹ.

Пресѣче́ніе ס׳ מַעֲצוֹר, חָדֵל, עָצֹר בְּ־, עָמוֹד—, שְׁבֹת מִ־ Abschaffung.

Претворе́ніе ס׳ חֲלִיפָה, שִׁנּוּת פְּנֵי־ Umschaffung.

Претворя́ть, -ри́ть פ״י חִדֵּשׁ פְּנֵי־, שִׁנָּה—; חִדֵּשׁ umschaffen. -ся נפ׳ שִׁנָּה פְּנֵי־, הִתְחַדֵּשׁ, הִשְׁתַּנֵּה, שָׁנָה, הִתְהַפֵּךְ לְ־ umwandelt werden.

Претенде́нтъ ז׳ מְבַקֵּשׁ מִשְׁפָּטוֹ, דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּטוֹ, תּוֹבֵעַ זְכוּתוֹ, מְיַר־ Bewerber.

Претендова́ть (-ду́ю) פ״י בִּקֵּשׁ, דָּרוֹשׁ מִשְׁפָּטוֹ מְיַר־, תָּבוֹעַ זְכוּתוֹ, מִשְׁפַּט נַחֲלָתוֹ beanspruchen.

Прете́нзія נ׳ רִיב עִם... עַל־־דְּבַר מִשְׁפַּט נַחֲלָתוֹ, תְּבִיעַת זְכוּתוֹ Forderung, Anspruch.

Претерпѣва́ніе ס׳ שְׂאֵת, נִשֵּׂא, סֵבֶל das Erdulden.

Претерпѣва́ть, -терпѣ́ть פ״י הָכֵל, סָבוֹל, נָשׂוֹא כִּלְכֵּל erdulden. Много претерпѣвала душа наша поношенія רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג. -ся נפ׳ עָבוֹר עַל־נֶפֶשׁ, הִנָּשֵׂא erduldet werden.

Претерпѣ́ніе см. Претерпѣва́ніе.

Прети́ть (прещу́, прети́шь) פ״י הָיָה לְזָרָא (לְנֹעַל נֶפֶשׁ), זָהַם נֶפֶשׁ Ekel erregen. Это масло претитъ ему הַחֲמָאָה הַזֹּאת זָהֲמָתוּ נַפְשׁוֹ.

Преткнове́ніе ס׳ מִכְשׁוֹל, מִכְפָּע, דִּחִי, מִדְרָחָה, נֶגֶף, מוֹט, פּוּקָה Anstoß. Ка́мень преткнове́нія אֶבֶן נֶגֶף, צוּר מִכְשׁוֹל.

Претыка́ться, Преткну́ться פ״ח כָּשַׁל, הִכָּשֵׁל, הָמוֹט, מָעוֹד, הִתְנַגֵּף; הִכָּשֵׁל בְּעָוֹן straucheln.

Преувели́ченіе ס׳ הַגְדֵּיל בְּאִמְרֵי־פִיו לְבִלְי־חֹק, גֻּזְמָא*, הַפְלָגָה* Uebertreibung.

Преувели́ченный ת׳ מֻגְזָם, נִמְרָץ, נִפְרָז* übertrieben.

Преувели́чивать, -ли́чить פ״י הִגְדִּיל בְּפִיו דָּבָר, גִּזֵּם*, הִפְלִיג, טָפוֹל עַל־, הִשְׁנִיא בִּלְשׁוֹנוֹ עֲנָנִים übertreiben. И ты преувели́чилъ вину́ мою́ וַתְּטַפֵּל עַל־עֲוֹנִי.

Преу́мный ת׳ חָכָם מְחֻכָּם sehr klug.

Преуспѣва́ть, -успѣ́ть פ״י הִצְלִיחַ, הִשְׁכִּיל, עָשָׂה, הָיָה לְחַיִל, פָּרָה, הַכְּרֵחַ, גּוֹבֵר (עָשָׂה) חַיִל, גּוֹבֵר gedeihen.

Преуспѣя́ніе ס׳ עֲשׂוֹת חַיִל, הַשְׂכָּלָה, הַצְלָחָה das Gedeihen.

Преходи́ть, Прейти́ פ״ע עָבוֹר, חָלוֹף, גּוּז vergehen.

Преходя́щій ת׳ עוֹבֵר, חוֹלֵף, הוֹלֵךְ, נָגוּז, בּוֹרֵחַ כַּצֵּל, בֶּן־חֲלוֹף, וְלֹא־יָשׁוּב vergänglich.

Пречи́стый ת׳ טָהוֹר מְאֹד, בַּר—, מְזֻקָּק שִׁבְעָתַיִם sehr rein.

При פ״י 1) עַל, עַל־יַד, אֵצֶל bei, an. Го́родъ лежитъ при рѣ́кѣ הָעִיר עוֹמֶדֶת עַל־שִׂפַת הַנָּהָר. При всёмъ э́томъ וְעִם־־זֶה, בְּכָל־־זֹאת (נחמיה ה, יח). 2) בִּפְנֵי, לְעֵינֵי in Gegenwart. Это сдѣ́лалъ онъ при двухъ свидѣтеляхъ זֹאת עָשָׂה בִּפְנֵי (לְעֵינֵי) שְׁנֵים עֵדִים. При всѣхъ לְעֵינֵי כָל־עָם, בְּכָל־עָם. 3) בִּימֵי zur Zeit. При царѣ́ Дави́дѣ בִּימֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד.

Приба́вить см. Прибавля́ть.

Приба́вка נ׳ הוֹסָפָה* Zugabe.

Прибавле́ніе ס׳ הוֹסִיף עַל־, —סְפוֹת Zusatz.

Прибавля́ть, -ба́вить פ״י יָסוֹף עַל־, הוֹסִיף—; —סָפָה; —טָפוֹל hinzulegen. II. жа́лованья הוֹסִיף עַל־שְׂכַר־. Что́бы пр. еще́ къ пла́менному гнѣ́ву Госпо́дню לְסָפוֹת עוֹד עַל־־חֲרוֹן אַף יְיָ. II. ко́рни יָסוֹף שֹׁרֶשׁ. II. ша́гу מַהֵר לָלֶכֶת, חָחַשׁ פְּעָמָיו. -ся 1) נוֹסוֹף נפ׳ הָיוֹם הוֹלֵךְ וְגָדוֹל פ״ח הִנָּתֵן עוֹד hinzugefügt werden. 2) גָּדַל, הָיוֹם הוֹלֵךְ גָּדוֹל größer werden. День прибавля́ется

Приба́вокъ (-вка) ז׳ см. Приба́вка.

Приба́вочка см. Приба́вка.

Приба́вочный ת׳ הַנּוֹסָף עַל־ zugelegt.

Прибау́тка נ׳ מְלִיצַת־חִידָה לַעֲגֵי־שָׂפָה Witzwort.

Приберега́ть, -бере́чь פ״י חָשַׂךְ לְיוֹם, צָפַן אֹתוֹ, שָׁמוֹר לַמּוֹעֵד, אֲחֹרוֹן verwahren. -ся נפ׳ הִתְחַשֵּׂךְ לְיוֹם, הִצָּפֵן—, הִשָּׁמֵר, אַחֵר erspart werden.

Прибива́ть, -би́ть פ״ו 1) תָּקוֹעַ, חָזַק אֶל־ anschlagen. И прибила гвоздёмъ הִכָּה (וַתְּחַזֵּק) בְּיָתֵד (וַתִּתְקַע). 2) durchprügeln. Его прибили до́ смерти הִכּוּהוּ עַד־מָוֶת. פ״ס Весь хлѣбъ прибило́ гра́домъ אֶת־כָּל־מָוֶת. 3) מָחָה אֶל־ zutreiben. Вѣтромъ прибило́ су́дно къ бе́регу הָרוּחַ הָדַף מָחָה (מָחָה) אֶת־הָאֳנִיָּה אֶל־הַחוֹף. [das Annageln.

Прибивка מַחְבֶּרֶת דָּבָר בְּמַסְמְרִים, חֲזָק, תִּקְעָה אֶל־ נ׳

Прибивной עָשׂוּי לְהַחֲזִיק (לְתִקְעָה) בּוֹ אֶל־ ת׳ angenagelt.

Прибира́ніе ס׳ אָסֹף, כִּנּוּת Aufräumung.

Прибира́ть, -бра́ть (עתיד -беру́) 1) פ״ו שִׂים, כִּנָּה הִנַּח־, אָסוֹף־, אֶל־ zurechtlegen; wegräumen. П. ко́мнату כִּנָּה הַבַּיִת. Приберй посу́ду въ шкафъ תּוּר אָסֹף (שִׂים, הִנַּח) אֶת־הַכֵּלִים אֶל־הָאָרוֹן. 2) בִּקֵּשׁ, לִמְצֹא לוֹ כְּהָפְצוֹ־ das Passende aufsuchen. П. ключъ къ замку́ מָצוֹא לוֹ מַפְתֵּחַ לַמַּנְעוּל. П. кого́ въ ру́ки עָשׂה שְׁפָטִים בְּ־, יִסַּר־ streng behandeln. -ся 1) כִּנָּה נפעל, הָאָסֵף aufgeräumt werden. 2) סוֹר פ״ח, הָרְחֵק הָלְאָה sich fortmachen. Приберись ты отсю́да! גֵּשׁ־הָלְאָה, קְרַב אֵלֶיךָ.

Прибить см. Прибива́ть. [ausgelassen fein.

Приблажи́вать פ״ו הִתְהוֹלֵל מְעַט, רָדוֹף הוֹלְלוּת־

Приближа́ть, -близи́ть פ״ו קָרַב, הִקְרִיב אֶל־ פ״ו הִגִּישׁ־, אֶל־ (עַד־) 1) נפ׳ הִקָּרֵב אֶל־ נָגַע לְ־ (אֶל־, עַד־) nähern. -ся הִגַּשׁ־ herangerückt werden. 2) הָלוֹךְ וְקָרוֹב אֶל־ פ״ח נִגַּשׁ־, נִגּוֹשׁ־ herannahen.

Приближе́ніе ס׳ בֹּא, קֵרֶב, גִּשַׁת אֶל־ das Heranrücken. П. бу́ри בֹּא הַסְּעָרָה.

Приближённый ת׳ נִגָּשׁ אֶל־, קָרוֹב־ nahe stehend. Приближённые его́ רוֹאֵי פָנָיו, הַקְּרוֹבִים אֵלָיו.

Приблизи́тельно כְּעֶרְכְּךָ, כְּמוֹ, כְּ־ ת״פ ungefähr. П. двѣ ты́сячи человѣ́къ כְּעֶרְכְּךָ אַלְפַּיִם אִישׁ (כְּאַלְפַּיִם).

Приблизи́тельный ת׳ מְאֻמָּד, נִרְאֶה כְּמוֹ (כְּעֶרְכְּךָ) annähernd. -ное стекло́ כְּנָה־רָאִי מְקָרֵב.

Приблизить см. Приближа́ть.

Прибодра́ть, -ри́ть פ״ו עוֹרֵר רוּחַ־, עוֹרֵר אֹזֶר, הָעֵר־, אֹזֶר הָחֲרָה, חִיל aufmuntern. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, עוֹר אֹזֶר, הָחֵל כֹּחַ, חָזַק (עָרוֹב) לְבוֹ, חִיל sich aufmuntern.

Прибо́й ז׳ 1) см. Прибивка. 2) דְּכִיֵּי־יָם, מִחִי גַּלֵּי־יָם Wellenschlag. [angeschwemmt.

Прибо́йный ת׳ נִגְרָשׁ אֶל־, אֲשֶׁר שָׁטְפוּ הַגַּלִּים אֶל־

Приборъ ז׳ אֹסֶף, מַעֲרָכָה, הָכֵר, לָקֵט, עֶרֶךְ Zubehör. Столо́вый п. עֶרֶךְ כְּלֵי־מַאֲכָל, מַעֲרֶכֶת־. Ско́лько приборо́въ накрыва́ть? כַּמָּה מַעֲרָכוֹת (עֲרָכִי) כְּלֵי־מַאֲכָל אֲשִׁים עַל־הַשֻּׁלְחָן. П. чертёжный אֹסֶף כְּלֵי־חָרָט.

Прибочён— см. Подбочён—.

Прибра́сывать, -бро́сить פ״ו 1) הִשְׁלִיךְ אֶל־, הִפֵּל־, זָרָה עַד־, זָרוֹק־ zuwerfen. 2) הוֹסִיף עַל־ hinzulegen.

Прибра́ть см. Прибира́ть. [Ufer liegend.

Прибре́жный ת׳ אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת נָהָר (חוֹף יָם am

Прибре́жье ס׳ חוֹף, (נָהָר) שְׂפַת־יָם Uferland.

Прибро́сить см. Прибра́сывать.

Прибыва́ніе ס׳ עֲלוֹת (הַמַּיִם), גְּאוֹן־, גֵּאוּת־, שִׂיאָה־ das Steigen, Anwachs.

Прибыва́ть, -бы́ть פ״ו 1) בּוֹא אֶל־ פ״ו אָתָה־ ankommen. Посла́нникъ прибы́лъ הַמַּלְאָךְ בָּא. 2) עָלָה, גָּבַר, רָבָה הָלוֹךְ וְגָדוֹל steigen. Вода́ въ рѣкѣ прибыва́етъ מֵי־הַנָّהָר גָּבְרוּ (גָּאוּ).

Прибыло́й ת׳ הַנּוֹסָף hinzugekommen. -ла́я вода́ הַמַּיִם הַהוֹלְכִים הָלוֹךְ וְגָדוֹל.

Прибыль נ׳ 1) תְּבוּאָה, בְּצַע, מַרְבִּית, פְּרִי, שָׂכָר (משלי לא, יא) Gewinn. 2) סִבּוֹת, רְבוּת Zuwachs. Вода́ идёть на п. הַמַּיִם הוֹלְכִים הָלוֹךְ וָרָב.

Прибыльный עוֹשֶׂה שָׂכָר, נוֹתֵן פְּרִי ת׳ einträglich.

Прибы́тіе ס׳ בֹּא Ankunft.

Прибы́токъ (-тка) ז׳ см. При́быль.

Прибы́точный см. При́быльный.

Прибѣга́ть, -бѣгну́ть פ״ו נוּס לְעִזְרָה, הִמָّלֵט אֶל־ פ״ו בִּקֵּשׁ מִפְלָט לוֹ בְּ־, שָׁעָה־, כָּנָה־ Zuflucht nehmen.

Прибѣга́ть, -бѣжа́ть פ״ו רוּץ אֶל־, חוּשׁ־, מָהַר־ hinzulaufen. [צוּר מָעוֹן Zuflucht.

Прибѣ́жище ס׳ מָנוֹס, מַחֲסֶה, חָסוּת, מִפְלָט, מִשְׂגָּב

Прива́живать, -ва́дить פ״ו חָנַךְ, לִמֵּד אֶל־ angewöhnen. -ся נפ׳ הֻחְנַךְ, לָמוֹד gewöhnt werden.

Прива́ливать, -вали́ть 1) פ״ו גָּלוֹל אֶל־, גַּלְגֵּל־, טִלְטֵל־, הָטֵל־ hinzuwälzen. Привали́те сюда́ ка́мни הָבִיאוּ אֲבָנִים הֵנָּה (הָטִילוּ). 2) פ״ו נִגּוֹשׁ אֶל־ גָּלוּ (הָטִילוּ) הִתְנַגֵּשׁ־ landen. Ба́рка привали́ла къ бе́регу הָאֳנִיָּה נִגְּשָׁה אֶל־הַחוֹף. 3) נָהוֹר אֶל־, הִקְנָה־, הִקְבִּין־, הִקְהִיל־, הִתְגּוֹדֵד־ herbeiströmen. Мно́го наро́ду привали́ло на пло́щадь עַם רַב נָהַר (נִקְהַל, נִקְוָה) אֶל־הָרְחוֹב. -ся נפעל הוּטַל אֶל־ hinzugewälzt werden.

Прива́лъ ז׳ 1) קָרֵב, גִּשַׁת־ das Landen. П. ба́рки къ при́стани גִּשַׁת הָאֳנִיָּה אֶל־הַחוֹף. 2) אֹסֶף, מִקְוָה Anhäufung. П. кро́ви къ груди́ (אֹסֶף) מִקְוָה הַדָּם אֶל־הַחָזֶה. 3) מִגּוּחָה, מִקּוֹם מַרְגּוֹעַ, תַּחֲנוֹת (לבני צבא) Rast.

Прива́ривать, -вари́ть פ״ו 1) הוֹסִיף, בַּשֵּׁל עוֹד

לְבַשֵּׁל hinzukochen. 2) דָּבַק בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל anschmieden. -ся נ״ 1) בְּשׁוּל עוֹד hinzugekocht werden. 2) דָּבוּק בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל angeschmiedet werden.

Прива́рка דֶּבֶק חֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל בָּאֵשׁ נ׳ Anschmiedung.

Прива́рокъ (-рка), Прива́ръ ז׳ נָזִיד Hinzugekochtes.

Прива́тный פְּרָטִי, אֲשֶׁר לְ־ לְבַדּוֹ ת׳ privat.

Приведе́ніе ס׳ הוֹבִיל עַד־־, הוֹלִיךְ אֶל־־, הָבִיא das Hinzuführen.

Привезти́ см. Привози́ть.

Приве́рженецъ (-нца) דָּבֵק אַחֲרֵי־ ז׳ נוֹטֶה־, Anhänger.

Приве́рженность נֶאֱמָנוּת לְ־] Ergebenheit. בְּרִית, מִשְׁמַעַת, אֲמוּנִים לְ־־ נ׳

Приве́рженный נִשְׁמָע לְ־, נוֹטֶה־, דָּבֵק אַחֲרֵי־ ת׳ anhänglich. סָר אֶל־מִשְׁמַעַת

Приве́ртывать, -ве́рчивать, -вертѣ́ть, -верну́ть הֵדָּבֵק בְּבְרִיחַ גְּלִילִי אֶל־ פ״ anschrauben. -ся נפ׳ אֶל־ בְּבְרִיחַ גְּלִילִי angeschraubt werden.

Привести́, -ве́сть см. Приводи́ть. [zum Impfen.

Прививáльный עָשׂוּי לְדֶבֶק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר ת׳

Прививáльщикъ מְדַבֵּיק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר בְּעוֹר ז׳

Прививáніе ס׳ см Прививка. [נ׳ Impfer. -щица איש

Прививáтель см. Прививáльщикъ.

Прививáть, Приви́ть (עתיד Привью) 1) פ״ קָלוּעַ, (מקלעת) אֶל־, הָשְׁזַר־, עֲבֹת־, hineinflechten. 2) נָטוּעַ, הִרְכִּיב אִילָן, צִיץ בְּעוֹר עֵץ propfen. 3) (оспу) הֵדָּבֵק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר (Pocken) בְּעוֹר אִישׁ einimpfen. -ся נפ׳ הֻדְבַּק־, דְּבוּק בְּ־; הֻשְׁתַּל בְּ־; הֻשְׁזַר־, הֻקְלַע אֶל־ hinzugeflochten, eingeimpft werden.

Приви́вка נ׳ 1) הַרְכָּבָה, מַטַּע צִיצִים בְּעֵץ Propfung 2) דֶּבֶק אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר בְּעוֹר Impfung.

Прививной מְדֻבָּק־, נָטוּעַ בָּעוֹר ת׳ gepropft; geimpft. -нáя яблонь פְּרִי תַּפּוּחַ נָטוּעַ בְּעוֹר עֵץ אַחֵר. -нáя оспа אֲבַעְבֻּעוֹת בָּקָר מְדֻבָּקוֹת בְּעוֹר אִישׁ

Приви́вокъ (-вка), -вочекъ (-чка) צִיץ מְדֻבָּק ז׳, שְׁתִיל עֵץ מְרֻכָּב Propfreis. [geimpft.

Приви́вочный מְדֻבָּק בְּעוֹר (עץ או חי) ת׳ gepropft;

Привидѣ́ніе ס׳ חָזוֹן לַיְלָה, חָזוּת שָׁוְא; רוּחַ רָעָה, שֵׁד; שָׂעִיר Gespenst.

Привидѣ́ться הֵרָאֶה לְ־ בַּחֲזוֹן לַיְלָה פ״ס vorkommen.

Привилегированный מֵאֲשֶׁר מֻטְעָם הַמֶּלֶךְ ת׳ מְקֻיָּם מִכּוֹד חֲכָמִים; מֻרְשֶׁה מִשָּׁרֵי הַמְּלוּכָה privilegirt.

Привилегировáть (-ру́ю) הִרְשָׁה מֻטְעָם הַמֶּלֶךְ פ״ קַיֵּם בְּכוֹד חֲכָמִים, אֲשֶׁר־ privilegiren.

Привилéгія נ׳ רְשׁוּת הַיָּחִיד (לְעִנְיָן), רִשְׁיוֹן אִישׁ לְבַדּוֹ Privilegium.

Привинчивать, -винти́ть חִזֵּק בְּבְרִיחַ גְּלִילִי פ״ anschrauben. -ся נפעל חָבוּר בְּבְרִיחַ גְּלִילִי angeschraubt [werden.

Приви́тіе ס׳ см. Прививка.

Приви́ть см. Прививáть.

Привлекáтельность הָדָר, חֶמְדָּה, רוּחַ חֵן, מַחֲמָד נ׳ Reiz.

Привлекáтельный נוֹשֵׂא חֵן, נֶחְמָד, לוֹקֵחַ לֵב ת׳ [reizend.

Привлекáть, -влéчь פ״ 1) מָשׁוֹךְ אֶל־־, סָחוֹב־, הִטָּה־, לָקוֹחַ לֵב, פִּתָּה אֶל־ 2) גָּרוֹר־ heranziehen. anziehen, reizen. Красотá рѣчи его́ привлекáетъ всѣхъ слу́шателей יָפְיֵי־לִקְחוֹ יַקַּח לֵב כָּל־שֹׁמְעָיו. Дѣ́ло э́то привлекáетъ на себя́ о́бщее внимáніе הַדָּבָר הַזֶּה יַטֶּה אֵלָיו אֶת־לֵב כֹּל. -ся פ״ח הִפָּתֶה, נִמְשַׁךְ, הֻלַּכְדָּ בְּ־, נָגֹה־, דָּבוּק אַחֲרֵי־, פִּתּוּי angelockt werden.

Приводи́ть, Привести́, -ве́сть פ״ 1) (когó куда́, къ кому́) הִנְחָה־, נָחָה־, הוֹבַל־, הוֹלַךְ־, נָהוֹג אֶל־ (עד־־) הֵבִיא אֶל־־ (עד־־); הִגִּישׁ־, הִקְרִיב־ hinzuführen. 2) (когó къ чему́) הֵבִיא בְּ־ (или פעלים פִּעֵל) מן הפעל המקביל אל הענין bringen zu... II. къ присягѣ הֵבִיא בְּאָלָה, הֶאֱלָה, הִשְׁבִּיעַ. II. къ оконча́нію הֶחֱרִיד, הִבְעִית, כִּלָּה, הִשְׁלִים. II. въ у́жасъ הִבְעִית, כִּלָּה. II. въ кра́ску הִכְלִים. II. въ па́мять הֶזִּיר, רוּחַ־, הִשִּׁיב נֶפֶשׁ־, הֶעֱלָה עַל־לֵב, הִזְכִּיר. II. въ исполне́ніе הֵבִיא, מִלֵּא, קִיֵּם. II. въ поря́докъ עָרוֹךְ, עָשָׂה סְדָרִים בְּ־, שׂוּם נֹכַח־ 3) עָרוֹךְ, לְעִנְיַן (מִסְפָּר) הֵבִיא מוֹפֵת anführen, citiren. Приведи́те до́воды ва́ши הַגִּישׁוּ עַצְמוֹתֵיכֶם. Онъ привёлъ доказа́тельство изъ священнаго Писа́нія הֵבִיא מוֹפֵת לִדְבָרָיו מִסִּפְרֵי הַקֹּדֶשׁ. Привёлъ Богъ אֱלֹהִים, יַד־יְיָ הָיְתָה בִּ־, יְיָ הִקְרָה (עָשָׂה) זֹאת הֵיא. Не приведи́ Богъ יְיָ יִשְׁמְרֵנִי מִזֹּאת. -ся, -сь 1) הוּבַל נפ׳, הוּבָא, הוּגַשׁ; הֻנְקַם, קִיֵּם hinzugeführt werden. 2) הִתְחַשֵּׁב לְ־ פ״ח verwandt sein. Она́ приво́дится мнѣ́ тётокою הִיא דּוֹדָתִי. 3) פ״ס הִיא, קָרָה מִקְרֶהוּ sich ereignen. Ему́ привело́сь встрѣ́титься съ не́ю קָרָה מִקְרֶהוּ לְהִתְרָאוֹת אִתָּהּ פָּנִים.

Приво́дка שָׁוֹת פְּנֵי־הַגִּלָּיוֹן (בדפוס) נ׳ Abgleichung der Zeilen.

Привози́ть, Привезти́, -ве́зть הוֹבַל (בְּסוּס וְרֶכֶב) פ״ הֵבִיא (בָּעֲגָלוֹת), אֶל־ heranführen. -ся נפעל הוּבַל, הוּבָא אֶל־ angeführt werden.

Приво́зный הַמּוּבָא ת׳ (בסוס ורכב) הַמּוּבָל herangeführt. II. товáръ רְכֻלָּה מוּבָאָה (בָּאָה) מִמֶּרְחָק; בָּא מִמֶּרְחָק ז׳ סָחַר־, תְּבוּאַת אֶרֶץ אַחֶרֶת Zufuhr.

Приво́лье ס׳ מֶרְחָב, כַּר נִרְחָב Spielraum, Behaglichkeit.
Приво́льно בְּמֶרְחָב ת״פ bequem.
Приво́льный ת׳ רָחָב יָדַיִם, נִרְחָב gemächlich.
Приора́живать, -ворожи́ть פ״ע לָכוֹד בְּקֶסָמִים anzaubern. -ся נפ׳ הֻלַּכַד בְּמוֹקְשֵׁי קֶסֶם angezaubert werden.
Приворо́тный ת׳ 1) אֲשֶׁר עַל־יַד (אֵצֶל) הַשַּׁעַר bei der Pforte befindlich. 2) אֲשֶׁר כֹּחַ קְסָמִים בּוֹ, —קֶסֶם anzaubernd.
Привра́тникъ ז׳ שׁוֹמֵר הַשַּׁעַר (הַסַּף), שׁוֹעֵר Pförtner.
Привстава́ть -ста́ть פ״ע נָסַח לָקוּם, עָמוֹד מִמְּקוֹמוֹ langsam aufstehen.
Привыка́ть, -вы́кнуть פ״ע (къ чему́) הִסְכֵּן עִם־, נִסָּה לְ־, לָמוּד לְ־ (אֶל־) sich gewöhnen. Къ пути́ язы́чниковъ не привыка́йте אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל־תִּלְמְדוּ. Привыка́й къ нему́ הִסְכֵּן־נָא עִמּוֹ. Я привы́къ ра́но встава́ть הִסְכַּנְתִּי לָקוּם בַּבֹּקֶר הַשְּׁכֵם.
Привы́клый ת׳ לָמוּד, אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ לְ־ gewohnt.
Привы́чка נ׳ הֶרְגֵּל, שְׁרִירוּת לֵב, דֶּרֶךְ לְ־ *Gewohnheit.
Привы́чный ת׳ אֲשֶׁר, אֲשֶׁר הִסְכִּין בּוֹ מֵאָז, מְלֻמָּד זֶה דַּרְכּוֹ מֵאָז gewöhnlich. -ное свойство людей מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה. [*בְּסֵבֶר פָּנִים יָפוֹת höflich.
Привѣ́тливо ת״פ בְּרָצוֹן, בְּרוּחַ נְדִיבָה, בְּאוֹר פָּנִים,
Привѣ́тливость נ׳ רָצוֹן, רוּחַ נְדִיבָה, שִׂמְחַת לֵב לְקִרְאַת־ Höflichkeit. [מְלֵא רוּחַ נְדִיבָה höflich.
Привѣ́тливый ת׳ שָׂמֵחַ לְקִרְאַת אוֹרֵחַ, מֵאִיר פָּנָיו אֶל־
Привѣ́тный ת׳ אֲשֶׁר בִּרְכַּת שָׁלוֹם בּוֹ, -בִּרְכָה grüßend.
Привѣ́тственный ת׳ דּוֹבֵר שָׁלוֹם, מְשַׁמִּיעַ שָׁלוֹם, דִּבְרֵי־ מְבָרֵךְ בְּשָׁלוֹם bewillkommend. -ная рѣчь דִּבְרֵי־ שָׁלוֹם לַבָּא (לָאוֹרֵחַ).
Привѣ́тствіе ס׳ דִּבְרֵי שָׁלוֹם וְאַהֲבָה Begrüßung.
Привѣ́тствованіе ס׳ בִּרְכַּת שָׁלוֹם לַבָּא (לָאוֹרֵחַ) Bewillkommung.
Привѣ́тствовать (-ствую) פ״ע שָׂחַר בִּבְרָכָה פָּנֵי־, קִדֵּם פְּנֵי־ בִּרְכַּת שָׁלוֹם שָׂמֵחַ לִקְרַאת־, — bewillkommnen.
Привѣ́ть ז׳ בִּרְכַּת שָׁלוֹם, דִּבְרֵי אַהֲבָה וְשָׁלוֹם Gruß.
Привѣ́шивать, -вѣ́сить פ״ע 1) תָּלָה בְּ־, תָּלָה עַל־, קָשׁוֹר עַל־ anhängen. 2) הוֹסִיף בַּמִּשְׁקָל לְ־ hinzuwiegen. -ся הִתָּלָה עַל־ נפ׳ הִקָּשֵׁר — angehängt werden; sich anhängen.
Привя́занность נ׳ בְּרִית נֶאֱמָנָה לְ־, אַהֲבַת נֶפֶשׁ לְ־ [Anhänglichkeit.
Привя́занный ת׳ 1) קָשׁוּר בְּ־ angehängt. 2) דָּבֵק בְּ־, קָשׁוּר, דָּבֵק בְּ־, אֲשֶׁר נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁ־, אַחֲרֵי־ בְּעֲבוֹתוֹת אַהֲבָה לְ־ anhänglich, ergeben.
Привяза́ть см. Привя́зывать.
Привя́зка נ׳ 1) קֶשֶׁר das Anbinden. 2) см. Приви́язь. 3) см. Приди́рка.
Привязно́й נִקְשָׁר — angebunden. —מְצֻמָּד, —אָסוּר, —מְרֻתָּק, —קָשׁוּר לְ־ ת׳
Привя́зчивость см. Приди́рчивость.
Привя́зчивый см. Приди́рчивый.
Привя́зывать, -вяза́ть פ״ע 1) (что) קָשׁוֹר בְּ־ (אֶל־) anbinden. 2) (кого́ къ себѣ́) קָרַב מָשׁוֹךְ בְּעֲבוֹתוֹת אַהֲבָה אֶת־, הִדְבִּיק — הִקְרִיב —, אֵלָיו מָשׁוֹךְ אֶת־... חֶסֶד anhänglich machen. -ся נפ׳ 1) דָּבוּק, הִדְבַּק — angebunden werden. 2) הִצְמַד לְ־, הֵלוּה לְ־ (עִם־), בְּ־ (אֶל־, אַחֲרֵי־) הִסְפַּח עַל־ sich anschließen. 3) שׁוֹם, בִּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה גָּרָה מָדוֹן, עֲלִילוֹת דְּבָרִים לְ־ Händel suchen.
Привязь נ׳ מוֹסֵר, חֶבֶל, עֲבֹת Strick, Kette. Соба́ка на привязи כֶּלֶב קָשׁוּר (אָסוּר בַּעֲבֹת).
Прига́рный ת׳ מַעֲלֵה רֵיחַ קִיטוֹר, נִחָר brandig riechend.
Пригарь נ׳ צַחֲנַת קִיטוֹר, רֵיחַ עָשָׁן Brandgeruch.
Пригва́зживать, -гвозди́ть פ״ע חָזַק בְּמַסְמְרִים אֶל־ annageln. -ся נפ׳ חָזוּק בְּמַסְמְרִים angenagelt w.
Пригвожде́ніе ס׳ דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים das Annageln.
Пригвозди́ть см. Пригва́зживать.
Пригиба́ть, Пригну́ть פ״ע כָּפוּף, הִטָּה הָשַׁח, הִכָּפֵף, הִשְׁתּוֹחֵחַ, הִשַּׁח, שָׁחוֹחַ, הִנְטָה, הִכַּף נפ׳ל eingebogen werden. -ся נפ׳ל
Пригла́живать, -гла́дить פ״ע הֶחֱלִיק, שִׁוָּה פָּנֵי־, יָשַׁר — ausglätten. -ся נפ׳ הֻחֲלַק geglättet werden.
Пригласи́тель ז׳ קָרוּאִיו, מְקַדֵּישׁ קְרוּאִיו קוֹרֵא לַמִּשְׁתֶּה Einlader. -льница נ׳.
Пригласи́тельный ת׳ מוֹעִיד לַמִּשְׁתֶּה (לְסוֹד עֲלִיזִים) II. билетъ מוֹעִיד לַמִּשְׁתֶּה (לְסוֹד עֲלִיזִים) סֵפֶר מִקְרָא לַמִּשְׁתֶּה Einladungs-.
Приглаша́ть, -гласи́ть פ״ע קָרָא, קָרוּא לַמִּשְׁתֶּה, הוֹעֵד לְסוֹד עֲלִיזִים, הִקְדִּישׁ (אסתר ה׳, יב) אֶל־מִשְׁתֶּה קְרוּאִיו הִקְרִיא לַמּוֹעֵד (לַמִּשְׁתֶּה) einladen. -ся נפ׳ קָרוּא לַמִּשְׁתֶּה, הִקְדִּישׁ קְרוּאִים ס׳ Einladung.
Приглаше́ніе ס׳ קָרוּא לַמִּשְׁתֶּה eingeladen.
Приглаше́нный ת׳ קָרוּא לַמּוֹעֵד (לַמִּשְׁתֶּה) [ladung.
Приглядка נ׳ מַבָּט, רְאוּת עֵינַיִם das Hinblicken.
Пригля́дный ת׳ נֶחְמָד לַמַּרְאֶה, יְפֵה־מַרְאֶה, טוֹב רְאִי wohl aussehend.
Пригля́дывать, -глядѣ́ть פ״ע פָּקַח עֵינָיו עַל־, הִשְׁגִּיחַ (הִבִּיט) אֶל־, שׂוֹם עַיִן עַל־ aufpassen. -ся פ״ח לָמוּד לַמַּרְאֶה, בָּחוֹן בְּעֵינָיו מַעֲשֵׂה הַ־, הִתְבּוֹנֵן בְּ־ 1)

עֵינָיו durch Zusehen erlernen. 2) רָאָה בְּעֵינָיו הִי־־ sich überdrüßig sehen. Ко всякому диву приглядишься אֵין פֶּלֶא אֲשֶׁר לֹא־תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹתוֹ.

Приглянуться פ״ח שָׁפוֹר עַל־, מָצָא חֵן בְּעֵינֵי־ gefallen.

Пригнать см. Пригонять.

Пригнуть см. Пригибать.

Приговаривать, -говорить 1) פ״ע חָרוּץ מִשְׁפָּט עַל־ verurtheilen. 2) עָשָׂה חוֹזֶה עִם־־, הִתְנָה bedingen. Я приговорил каменщиков къ постройкѣ дома הִתְנֵיתִי (עָשִׂיתִי חוֹזֶה) עִם־בּוֹנִים לִמְבְנֵה הַבַּיִת. 3) הוֹצֵא מִפִּיו מִלִּים בְּ־ hinzusprechen. Онъ запечаталъ письмо, приговаривая חָתַם אֶת־הַסֵּפֶר וּבְפִיו מִלֵּל. -ся 1) נפ׳ הֻחְרַץ עַל־ verurtheilt werden. Такіе преступники приговариваются къ смертной казни עַל־־פּוֹשְׁעִים כָּאֵלֶּה יֻחְרַץ מִשְׁפַּט מָוֶת. 2) פ״ח לָאָה (הָלְאָה) בְּדַבְּרוֹ sich müde sprechen. У меня языкъ приговорился לְשׁוֹנִי נִלְאָתָה מִדַּבֵּר. 3) (къ чему) שָׁחַר בְּפֶה חָלָק, דָּרוֹשׁ בִּשְׂפָתַי חֲלָקוֹת durch Anspielungen erbitten.

Приговоръ ז׳ מִשְׁפָּט חָרוּץ, (נִחֻרָץ), דִּין גְּזֵרָה, (אסתר ב, א) Urtheil. Смертный п. מִשְׁפַּט־־ מָוֶת. -рный ת׳ נִחֻרָצָה (ישעיה י, כג)

Пригодиться см. Пригожаться.

Пригодно ת״פ לִבְרָכָה, לְעֵזֶר, לְהוֹעִיל tauglich.

Пригодность נ׳ תּוֹעֶלֶת, טוּב דָּבָר לַמַּעֲנֵהוּ, חֵפֶץ לְעֵזֶר (לְהוֹעִיל) Nutzbarkeit. tauglich.

Пригодный ת׳ אֲשֶׁר הוּא, כָּשֵׁר, יָפֶה, טוֹב, מוֹעִיל

Пригожаться, -годиться פ״ח כָּשׁוֹר, הוֹעֵל לְ־ nützlich sein.

Пригоже ת״פ נָאוָה, יָפֶה, יָאֶה, כָּשֵׁר schön, passend. Не п. тебѣ дѣлать такъ חָלִילָה לְךָ מַעֲשׂוֹת כָּזֹאת, לֹא־נָאוָה (לֹא־יָאֶתָה, לֹא־יִכָּשֵׁר) לְךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Пригожество ס׳, -гожесть נ׳ הוֹד תֹּאַר, יָפִי Schönheit. [schön.

Пригожій, -гоженькій ת׳ טוֹב תֹּאַר, יְפֵה־מַרְאֶה, יָפֶה

Приголодь נ׳ רַעֲבוֹן מְעַט חֲצִי שִׂבְעוֹ Halbhunger. Ѣшь въ приголодь, здоровѣе будешь בְּאָכְלְךָ חֲצִי שִׂבְעֲךָ תָּבִיא מַרְפֵּא לִבְשָׂרֶךָ. [המלה Nachlaut.

Приголосокъ (-ска) תְּנוּעָה עוֹדֶפֶת אַחֲרֵי נְגִינַת ז׳

Приголубливать, -голубить פ״ע חוֹבֵב, חוֹשֵׁק חֶסֶד, טָשׁוּק חֶסֶד, שַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ־, אֶת־ דַּבֵּר טוֹבוֹת אֶת־ hätscheln.

Пригонка 1) נ׳ מְנַהֵג, הַנְהוֹת, הָעִיז das Herantreiben. П. стада מִנְהַג הָעֵדֶר לְ־, הַנְהוֹת (הָעִיז) הַמִּקְנָה אֶל־ 2) הַיְשִׁיר־־ das Anpassen. Для пригонки двери къ косякамъ לְהַקְבִּיל הַדֶּלֶת אֶל־־ הַמְּזוּזוֹת.

Пригонный ת׳ גְּקֻבָּץ־, מוּבָא מִ־, מוּבָל־, נָהוּג אֶל־ herangetrieben. П. лѣсъ דִּבְרוֹת (רַפְסֹדוֹת) מוּבָאוֹת.

Пригонъ ז׳ см. Пригонка. [П. скотъ אֹסֶף מִקְנָה.

Пригонять, -гнать 1) פ״ע הוֹבֵל־, הִנְהִיג, נָהוּג אֶל־ הָעֵז־ herantreiben. П. скотъ הָעֵז מִקְנָה אֶל־־ הָבִיא בְּנָהָר דִּבְרוֹת מִמַּרְחָק. 2) הִקְבִּיל אֶל־־ anpassen. П. дверь къ косякамъ הִקְבִּיל הַדֶּלֶת אֶל־הַמְּזוּזוֹת. -ся 1) נפ׳ הוּבָא־, הִנְהַג אֶל־־ herbeigetrieben werden. 2) נפ׳ שֻׁבַּץ בְּ־, הֻקְבַּל אֶל־ angepaßt werden.

Пригораживать, -городить פ״ע סָפוּחַ בְּגָדֵר אֶל־־ einzäunen. -ся נפ׳ הִסָּפֵחַ בְּגָדֵר אֶל־ eingezäunt werden.

Пригорать פ״ע אָכַל (הֻחַר, הִצְרַב) מֵאֵשׁ anbrennen.

Пригородный ת׳ אֲשֶׁר עַל־יַד (אֵצֶל) עִיר nahe bei der Stadt gelegen.

Пригородъ ז׳ סְבִיבֵי עִיר; עִיר קְטַנָּה Vorstadt.

Пригорокъ (-рка) ז׳ גִּבְעָה, בָּמָה, שְׁפִי; רִכְּתֵי־־הָר Anhöhe.

Пригоршня נ׳ חֹפֶן, שַׁעַל, קֹמֶץ Handvoll. Полная п. орѣховъ מְלֹא קֹמְצוֹ אֱגוֹזִים. Пригоршнями לְקֹמְצִים, בְּחָפְנָיִם.

Пригорѣлый ת׳ נִצְרָב, נִחַר angebrannt.

Пригорѣть см. Пригорать.

Пригорюниваться, -рюниться פ״ח הוֹרַד רֹאשׁוֹ, הִתְעַטֵּף עָלָיו, הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ, הָפַל אוֹר פָּנָיו, לָאָרֶץ נַפְשׁוֹ betrübt werden.

Приготавливать см. Приготовлять.

Приготовительный מְעַתֵּד, מֵכִין ת׳ vorbereitend. Пр. классъ לִשְׁבֶּט הַתְּחָלָה (לבית ספר) [bereitung.

Приготовленіе מַעֲרָכָה, מָכוֹן, הֲכִינָה, עֲתִידוֹת Vor-

Приготовленный ת׳ עָתִיד; עָרוּךְ, מוּכָן vorbereitet.

Приготовлять, -готовить פ״ע עָרוּךְ, עָתֵד, הֵכֵן מִנָּה vorbereiten. -ся 1) נפ׳ הוּכַן vorbereitet werden. 2) פ״ח הִתְעַתֵּד, הִכּוֹן sich vorbereiten. П. къ экзамену הִכּוֹן לַמַּסָּה בַּמַּדָּעִים. П. къ войнѣ הִתְאַזֵּר לַקְרָב.

Пригрезиться פ״ס הֵרָאֶה בְּחָזוֹן vorkommen. Мнѣ пригрезилось נִרְדְּמָה לִי כְּמוֹ... נִרְאָה לִי בְּחָזוֹן.

Пригрозить פ״ע (кому) פָּחַד מְעַט בְּ־, זֵרֵא, גָּעוֹר־ אֶת־ bedrohen.

Пригрѣвать, -грѣть פ״ע חִמֵּם־, חָם מְעַט erwärmen. -ся פ״ח הִתְחַמֵּם־, חָם מְעַט sich erwärmen.

Пригульный ת׳ בָּא מִחוּץ, נָכְרִי von außen herangeschwärmt. Пр. скотъ בְּהֵמָה מֵעֵדֶר נָכְרִי. Пр. ребёнокъ יֶלֶד זְנוּנִים, מוֹלֶדֶת חוּץ, בֶּן זָר.

Придава́ть, -да́ть פ״ 1) נָתוֹן, הוֹסִיף — עַל־, הוֹסִיף עוֹד hinzugeben. II. къ цѣнѣ הוֹסִיף עַל־הַמְּחִיר. Пр. кому́ смѣлости אֵמֶץ לֵב — הִרְחִיב עֹז בְּנֶפֶשׁ. 2) הִגְדִּיל עַל־, — טָפוֹל vergrößern. Они́ прида́ли его́ просту́пку ли́шнюю ва́жность הִגְדִּילוּ עַל־־ הַמָּה הַגְדִּילוּ עַל־־ עֲוֹנוֹ בְּפִיהֶם. -ся הִנָּתֵן עוֹד, נוֹסוֹף עַל־ נפ׳ gegeben w.

Прида́вливать, -давля́ть, -дави́ть פ״ לָחוֹץ מְעַט; אֶל־ הָעֵק מְעַט zudrücken. -ся הִלָּחֵץ אֶל־ נפ׳ zugedrückt werden.

Прида́ное שת״ס (יחו׳ מו, לנ) נֶדֶן, מֹהַר וּמַתָּן Aussteuer.

Прида́токъ (-тка) ז׳ הוֹסָפָה, נוֹסָפוֹת Zugabe.

Прида́точный ת׳ הַנּוֹסָף עַל־־ hinzugegeben. -ное предложе́ніе מַאֲמָר נוֹסָף לְיִתֶר בֵּאוּר.

Прида́ть см. Придава́ть.

Прида́ча נ׳ נוֹסָפוֹת, מַרְבִּית Zugabe. Ему́ переда́ли домъ и еще́ 1000 рубле́й въ прида́чу נָתְנוּ לוֹ אֶת־ הַבַּיִת וְעוֹד הוֹסִיפוּ לוֹ אֶלֶף כֶּסֶף.

Придве́ріе ס׳ תָּא, אוּלָם, סַף־הַבַּיִת Vorhalle.

Придве́рный ת׳ אֲשֶׁר עַל־־הַסַּף, אֲשֶׁר אֵצֶל הַדֶּלֶת an der Thür befindlich.

Придвига́ть, -дви́нуть פ״ הִסִּיעַ אֶל־־, הִתִּיק — הִגִּישׁ, קֵרֵב — הִעְתִּיק — hinzuschieben. II. шкафъ къ стѣнѣ הִסִּיעַ אָרוֹן אֶל־הַקִּיר. -ся 1) נפ׳ הִגִּישׁ אֶל־ hinzugerückt werden. 2) הִתְנַגֵּשׁ, הָלוֹךְ וְקָרוֹב אֶל־ פ״ח sich nähern.

Придво́рный ת׳ אֲשֶׁר בְּחָצֵר (לְחָצֵר) הַמֶּלֶךְ Hof-.

Приде́рживать, -держа́ть פ״ הֶחֱזִיק, אָחוֹז; עָצוֹר anhalten. Придержи́ дверь, не пуска́й его אָחוֹז בַּדֶּלֶת וְאַל־תִּתְּנֵהוּ לָבֹא אֶל־הַבַּיִת. Придержи́ языко́къ שִׂים יָדְךָ עַל־פִּיךָ, עָצֹר־נָא בִּלְשׁוֹנְךָ. -ся 1) נפעל הֶאָחֵז, הָאָחֵז angehalten werden. 2) פ״ח אָחוֹז בְּ־, הֶחֱזִיק — הִתְמַךְ sich festhalten. -ся за что) הִתְמַךְ בְּמִסְעַד הַמַּעֲלוֹת. 3) (чего́) נָצוֹר, אָחוֹז (בְּרוּחוֹ) בְּ־, נָטָה אַחֲרֵי־דָבוֹק בְּ־(אַחֲרֵי־) בְּלִבּוֹ treu bleiben. Онъ приде́рживается систе́мы Лейбница נִפְשׁוֹ דָבְקָה אַחֲרֵי תּוֹרַת לֵיבְנִיץ. Я приде́рживаюсь твоего́ приказа́нія פִּקּוּדֶיךָ שָׁמַרְתִּי. רוּחִי. -ся ча́рочки הִתְמַכֵּר לְשִׁתִּי, רָדוֹף שֵׁכָר.

Придира́ться, -дра́ться פ״ח בַּקֵּשׁ הִתְאַנָּה לְ־־ הִלּוֹן, הִתְגָּרָה בְּ־, שׂוֹם עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל־, תּוֹאֲנָה לְ־ הָרָגֵן, עַל־ Händel suchen. [עוֹן מְחַפֵּשׂ Kniff.

Придирка חֵפֶשׂ, תְּלוּנָה, עֲלִילוֹת דְּבָרִים, תּוֹאֲנָה נ׳

Придирчивость נ׳ דֶּרֶךְ לְבַקֵּשׁ, הִתְאַנּוּת, תְּלוּנָה, תּוֹאֲנוֹת, חֵפֶשׂ עֲלִילוֹת, חֵפֶץ מְדָנִים Zanksucht.

Придирчивый ת׳ מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, מְתָאֵנָה, מְעוֹלֵל, מִתְעַבֵּר, אִישׁ מָדוֹן, עֲלִילוֹת דְּבָרִים Händelsucher.

Придирщикъ ז׳ см. Придирчивый.--дирщица נ׳

Придоро́жный אֲשֶׁר עַל־יַד דֶּרֶךְ ת׳ am Wege liegend.

Придра́ться см. Придира́ться.

Придти́ см. Приходи́ть.

Придува́ть, -ду́ть פ״ הָפַח אֶל־ heranwehen. Тихій ве́тероко́къ придува́етъ къ намъ пріятный за́пахъ цвѣто́въ רוּחַ חֲרִישִׁית תָּפִיחַ אֵלֵינוּ רֵיחַ פְּרָחֵי־בֻשָׂם. [מָצָא תַחְכֻּלָּה לְ־] erdenken.

Приду́мывать, -ду́мать פ״ תּוֹר בְּלִבּוֹ מְזִמָּה לְ־־, עָקְשׁוּת לֵב, סִכְלוּת, שִׁגָּעוֹן, רוּחַ עִוְעִים נ׳ narrische Laune.

Приду́ть см. Придува́ть.

Придуши́ть חָנַק פ״ erwürgen.

Придыха́ніе ס׳ נְשִׁימָה, רוּחַ הַפֶּה (בהברת אות) Hauch.

Придыха́тельная бу́ква אוֹת הַנְּשִׁימָה Hauch-laut.

Придыха́ть בַּטֵּא בְּרוּחַ פִּיו פ״ע anhauchen.

Придѣва́ть, -дѣ́ть פ״ אָחַז בְּ־־, תָּלָה — תָּלָה, הִדְבִּיק — הָאֲחֵז בְּ־ נפ׳ anhängen. -ся הִדְבַּק — ange-hängt werden.

Придѣ́лать см. Придѣ́лывать.

Придѣ́лка נ׳ 1) עֲשׂוֹת לְ־־ das Anmachen. 2) חֹבֶרֶת נוֹסָפוֹת עַל־, לְ־ Ansatz.

Придѣ́лывать, -дѣ́лать פ״ עָשָׂה לְ־ hinzumachen. II. запо́ръ къ две́ри עָשָׂה בְרִיחַ לַדֶּלֶת. -ся נפעל הֵעָשֶׂה לְ־ hinzugemacht werden.

Придѣ́ть см. Придѣва́ть.

Прижа́ть 1) см. Прижима́ть. 2) см. Прижина́ть.

Прижо́чь см. Прижига́ть.

Прижива́лка נ׳ ז״נ אוֹכֶל (אוֹכֶלֶת) מְשֻׁלְחָן זָרִים Gnadenbrot Essender,-de,-des.

Прижива́ть, -жи́ть פ״ 1) הוֹלִיד (בנים) Kinder erzeugen. 2) אָכוֹל מְשֻׁלְחָן זָרִים Gnadenbrot essen.

Прижига́ніе ס׳ מַכְוֶה, כְּוִיָּה, דַּלֶּקֶת das Ausbrennen.

Прижига́ть, -жо́чь פ״ צָרוֹב, (צָרֵבֶת), עָשָׂה מַכְוֶה (כְּוִיָּה) anbrennen. II. клеймо́ עָשָׂה מַכְוֶת קַעֲקַע בְּ־. -ся הֵעָשֶׂה מַכְוֶה בְּ־ נפ׳ angebrannt werden.

Прижима́ть, -жа́ть פ״ 1) (къ чему́) לָחוֹץ אֶל־ andrücken. И прижа́ла но́гу его́ къ стѣнѣ וַתִּלְחַץ רַגְלוֹ אֶל־הַקִּיר. II. къ се́рдцу חִבֵּק, שׂוֹם עַל־לְבוֹ. 2) עָשׂוֹק, לָחוּץ, הוֹנָה, הָצַק, הָצַר, הָחוֹק bedrücken. Не прижима́йте оди́нъ друга́го לֹא־תוֹנוּ אִישׁ אֶת־ עַמִּיתוֹ. -ся 1) נפעל הִלָּחֵץ אֶל־־ angedrückt werden. 2) פ״ח הִשָּׁעֵן אֶל־, דָּבוֹק בְּ־־ sich anschmiegen.

Прижи́мисто ת״פ בְּקֶפֶץ יָדוֹ, בְּמִסְכָּנוּת kärglich.

Прижи́мка נ׳ לַחַץ, עֹשֶׁק, חָמָס, עָוֶל Kniff.

Прижина́ть, -жа́ть פ״ (שדה) הוֹסִיף לְקַצֵּר קָצוּר

עוֹד hinzuerraten.

Прижить см. Приживáть.

Прижмýривать, -жмýрить פ״ע (глазá), -ся פ״ח עֵינָיו (עָצוֹם) עָצָה etwas zudrücken die Augen.

Призадýмываться, -дýматься פ״ח הִתְבּוֹנֵן וְתוֹר הֶעְמֵק לְמְצֹא עֵצָה בְּלִבּוֹ in Gedanken versinken.

Призанимáть, -занять פ״ע (чегó) לָוָה, שָׁאוֹל leihen, borgen.

Призасóхнуть פ״ע יָבוֹשׁ מְעַט, —, קָמוֹל, אֻמְלַל vertrocknen.

Призатúхнуть פ״ע שָׁכוֹךְ, שָׁתוֹק, עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ מְעַט still werden.

Призвáніе ס מִשְׁמֶרֶת, תְּעוּדָה, פְּקוּדָה, מַעֲנֶה Beruf. Этотъ настáвникъ всегдá оставáлся вѣрнымъ своемý призвáнію הַמּוֹרֶה הַזֶּה נֶאֱמָן הָיָה לְמַעֲנֵהוּ (לְמִשְׁמַרְתּוֹ) כָּל־יְמֵי חַיָּיו.

Призвáть см. Призывáть.

Призёмистый ת׳ אָפִיל (צוֹת) (אִישׁ); שְׁפַל קוֹמָה klein gewachsen.

Призирáть, -зрѣть 1) פ״ע הִשְׁגִּיחַ, הִבִּיט מִמָּרוֹם אֶל־ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ herabsehen. 2) פ״ע (когó) פָּקוֹד אֶת־, כַּלְכֵּל, נָהֵל, שׂוֹם עַיִן עַל־, פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־ Aufsicht führen.

Призма נ׳ מְטִיל זְכוּכִית מְשֻׁלָּשׁ הַפָּנִים (—שְׁלֹשׁ־) הַמְּנַבְּלוֹת Prisma. Смотрѣть сквозь свою прúзму שָׁפוֹט לִרְאוֹת עֵינָיו (לְפִי מַרְאֵי לִבּוֹ).

Призматúческій ת׳ כַּעַל שְׁלֹשׁ, מְשֻׁלָּשׁ פָּנִים מְנַבְּלוֹת prismatisch.

Признавáть, -знáть פ״ע 1) הִכִּיר erkennen. 2) יָדוּעַ, רָאוּי מָצָא anerkennen. Прáведный признаётъ прáво бѣдныхъ יוֹדֵעַ צַדִּיק דִּין דַּלִּים. Тебя признáлъ я прáведнымъ אוֹתְךָ רָאִיתִי (מָצָאתִי) צַדִּיק. -ся 1) הִנָּכֵר נפעל; הָכֵר, הִנָּדַע anerkannt werden. 2) פ״ח (въ чёмъ) הוֹדָה עַל־, הִתְוַדֶּה— gestehen. -ся въ своёмъ преступлéніи הִתְוַדֶּה, הוֹדָה עַל־חַטָּאתוֹ עַל־עֲוֹנוֹ. [זָכָר, מוֹפֵת Verbedeutung.

Прúзнакъ ז׳ 1) הַכָּרָה, צִיּוּן, תָּו Kennzeichen. 2) אוֹת,

Признáніе ס 1) הַכָּרָה, מְצֹא Anerkennung. II. его прáвымъ מְצֹא אוֹתוֹ צַדִּיק. 2) תּוֹדָה, הוֹדוֹת עַל־, הוֹדוֹת(תּוֹדָה) עַל־פִּשְׁעוֹ Geständniß. II. своéй вины הוֹדוֹת.

Признáтельность נ׳ שְׁלוּמֵת טוֹבָה, הוֹדוֹת לְ־ חַסְדּוֹ Dankbarkeit.

Признáтельный ת׳ שׁוֹמֵר בְּלִבּוֹ, מוֹדֶה לְ־ חַסְדּוֹ נְמוּל טוֹבָה dankbar.

Признáть см. Признавáть.

Призовый ת׳ הַמַּלְקוֹחַ, —, הַבֶּצַע —Gewinn-.

Призóръ ז׳ מִשְׁמֶרֶת, פְּקוּדוֹת Aufsicht. И назнáчилъ призóръ надъ дóмомъ Господнимъ וַיָּשֶׂם פְּקוּדוֹת עַל־בֵּית יְיָ.

Призракъ ז׳ מַחֲזֶה, חָזוֹן שָׁוְא, חָזוֹן אֵימִים, חִזָּיוֹן לַיְלָה [תַּעֲתֻעִים] Trugbild, Gespenst.

Призрачный ת׳ תַּעֲתֻעִים, מַתְעֶה, —, שָׁוְא—phantastisch, eingebildet.

Призрить, -зрѣвáть, -зрѣть см. Призирáть.

Призрѣніе ס מִשְׁמֶרֶת, פְּקוּדָה, עֵינַיִם פְּקוּחוֹת עַל־־ מַהֲסֶה Aufsicht.

Призъ ז׳ בֶּצַע, שָׁלָל, בִּזָּה; מַלְקוֹחַ, מָצוֹד Prise; Beute.

Призывáніе ס קְרִיאָה, —, קְרִיאַת אֶל־ לְ־, דְּרִישׁ das Herbeirufen.

Призывáть, -звáть פ״ע (לְ־) קָרָא אֶל־ herbeirufen, fordern. II. къ судý הוֹעֵד (קָרָא) לַמִּשְׁפָּט. -ся נפ׳ הִקָּרֵא אֶל־ (לְ־) gerufen werden.

Призы́вный ת׳ קוֹרֵא rufend. II. кликъ קוֹל קוֹרֵא.

Призы́въ ז׳ קְרִיאַת לְ־, קְרִיאַת אֶל־, דְּרִישׁ— Zuruf.

Приказáніе ס פְּקוּדָה, פִּקּוּד, מִצְוָה, פֶּה, מֵאֲמָר, פִּתְגָם, מִצְוַת מֶלֶךְ, פִּי מֶלֶךְ Befehl. Цáрское п. הַמֶּלֶךְ.

Приказáть см. Приказывáть.

Приказный ת׳ אֲשֶׁר לְלִשְׁכַּת הַסּוֹפְרִים Gerichts-. II. слогъ לָשׁוֹן רְמִיָּה, לָשׁוֹן עֲרוּמִים, לָשׁוֹן נִפְתָּלִים. II. крючёкъ, -ная строкá חוֹקֵק חִקְקֵי אָוֶן, מְכַתֵּב עָמָל, מַצְמִיד מִרְמָה.

Приказъ ז׳ 1) см. Приказáніе. 2) פְּקִדּוּת הָעִיר Gerichtsstube. II. общéственнаго призрѣнія פְּקִדּוּת הַמַּהֲסֶה לַעֲנִיֵּי הָעֵדָה.

Приказывáть, -казáть פ״ע 1) נָתוֹן פְּקֻדָּה, צִוָּה אֶת־ אָמוֹר לְ־ befehlen. 2) נָתוֹן עַל־יַד־, הִפְקִיד בְּיַד־ בְּנָסָיו מִזֶּה הִפְקִיד אֶת־־בֵּיתוֹ בְּיַד שְׁכֵנוֹ. -ся נפ׳ יָצָא פְּקוּדָה מֵאֵת־, הִנָּתֵן צַו befohlen werden.

Прикáлывать, -колóть פ״ע 1) הִדְבֵּק בְּמַחֲטִים אֶל־־ anstecken. 2) דָּקוֹר כָּלָה מוֹתֶת todt stechen. -ся נפ׳.

Прикáрмливать, -кормúть פ״ע פִּתָּה אֵלָיו בְּמוֹ־אֹכֶל פִּתָּה, הִפְתָּה בְּמוֹ־אֹכֶל durch Futter anlocken. -ся נפ׳ בְּמַאֲכַל־תַּאֲוָה durch Futter angelockt werden.

Прикасáться, -коснýться פ״ח נָגוֹעַ בְּ־ נָגוֹעַ אֶל־־ berühren.

Прикáтывать, -катúть 1) פ״ע גָּלוֹל אֶל־ גָּלַל hinzurollen. 2) פ״ע בּוֹא בָרְכֶב אֶל־ הִגּוֹל אֶל־ heraufahren. -ся נפ׳ herbeigerollt werden.

Прикáщикъ ז׳ 1) בֶּן־מִשְׁקֶה, סוֹכֵן Verwalter. 2) מְשָׁרֵת בַּיִת Handlungsdiener. -щица ת׳.

Прикидáть см. Прикúдывать.

Прикúдка נ׳ נוֹסָפוֹת עַל־, הוֹסִיף אֶל־ Hinzuwerfung.

Прикúдчивый ת׳ נוֹכֵל, מִתְחַכֵּשׁ, מִתְנַכֵּר

sich verstellend.

Прикидывать, -кидáть, -кúнуть (1) פ״ הַשְׁלֵךְ עוֹד, רָמָה, —רָה, —אֶל־ hinzuwerfen. 2) הוֹסִיף עַל־ hinzulegen. -ся 1) נפעל הָשְׁלַךְ עוֹד אֶל־ hinzugeworfen werden. 2) פ״ח הִתְנַכֵּר, הִתְכַּחֵשׁ sich verstellen. -ся больнымъ הִתְחַלָּה.

Прикидышъ см. Подкидышъ.

Прикладнóй ת׳ (1 הַנּוֹסָף אֶל־, הַמּוּשָׂם אֶל־ hinzugelegt. 2) см. Практическій. [kolben.

Приклáдный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵן־קְנֵה־הַקְּלַע vom Flinten-

Приклáдъ ז׳ (1 נוֹסָפוֹת לְמְלֶאכֶת הַ־ Zugabe. 2) כֵּן־ Flintenkolben. -клáдный ת׳.

Приклáдывать, -клáсть (1 פ״ נָתוֹן אֶל־, שׂוֹם עַל־ anlegen. Пр. рýку къ сéрдцу שׂוֹם יָדוֹ עַל־לִבּוֹ. Пр. рýку חָתוּם בִּשְׁמוֹ, כָּתוּב יָדוֹ לְ־. Пр. печáть חָתוּם בְּחוֹתָם. 2) הוֹסִיף מִכִּיסוֹ כֶּסֶף עַל־ hinzufügen. -ся נפ׳ הוּשַׂם עַל־ an-, hinzugelegt werden. -ся къ чемý נוֹסוֹף אֶל־ כּוֹנֵן קְנֵה־קַלְעוֹ אֶל־ (הָכֵן). הִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשַׁק אֶת־ -ся ружьёмъ

Приклáсть см. Приклáдывать.

Приклéивать, -клéить פ״ הִדְבֵּק בַּדֶּבֶק אֶל־, הִדְבֵּק, —הָדְבֵּק בַּדֶּבֶק אֶל־ נפ׳ angeklebt anfleben. -ся

Приклéйка נ׳ דֶּבֶק בְּטִיחַ אֶל־ Anklebung. [werden.

Приклонять, -клонúть פ״ הַטָּה אֶל־, —כָּפוּף, סָמוּךְ אֶל־, כָּפוּן— beugen, neigen. Пр. ýхо הַטֵּה אָזֶן לְ־. הִקְשִׁיב—. Дéрево приклонúло свои вѣтви къ ручью הָעֵץ כָּפַן דַּלִּיוֹתָיו אֶל־הַנַּחַל. Емý нéгдѣ гóлову приклонúть אֵין מִשְׁעָן (מַחֲסֶה) לוֹ. -ся נפ׳ (1 נִטָּה אֶל־ gebeugt werden. 2) פ״ח הִכּוֹף—, הִשְׁעֵן עַל־ sich neigen.

Приключáть, -чúть פ״ הִפְגִּיעַ בְּ־, הִקְרָה לְ־ zufügen, verursachen. -ся פ״ס קָרָה, מָצָא, אֵנָה בְּ־, הָיָה יַד־יְיָ בְּ־ geschehen. Емý приключúлось несчáстіе קָרָהוּ (מְצָאָהוּ) אָסוֹן, הָיְתָה בּוֹ יַד־יְיָ לְרָעָה. Не приключúтся тебѣ зло לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה.

Приключéніе ס׳ נִסְבָּה, מִקְרֶה Begebenheit. Онú сообщúли емý всѣ свои приключéнія לוֹ הִגִּידוּ אֶת־כָּל־הַקּוֹרוֹת אוֹתָם.

Приковывать, -ковáть (1 פ״ חָזַק בַּחֲרֻשֶׁת בַּרְזֶל אֶל־ anschmieden. 2) רָתַק בְּזִקִּים אֶל־ anfesseln. -ся נפ׳ רָתוּק בְּדֶבֶק בַּרְזֶל אֶל־ angeschmiedet werden.

Прикокóшить פ״ (когó) הָרוֹג בַּסֵּתֶר heimlich umbringen.

Приколáчиваніе ס׳ דֶּבֶק בְּמַסְמְרִים das Anschlagen.

Приколáчивать, -колотúть פ״ (1 חָזַק בְּמַסְמְרִים אֶל־ anschlagen. 2) דּוּשׁ בְּשֵׁר־אִישׁ durchprügeln. -ся נפ׳ רָתוּק בְּמַסְמְרִים אֶל־ angenagelt werden.

Приколдóвывать, -колдовáть פ״ לָכוֹד בְּקְסָמִים anzaubern. -ся נפ׳ הָלַכְד בְּקְסָמִים angezaubert werden.

Приколотúть см. Приколáчивать.

Приколóть см. Прикáлывать.

Прикомандирóвывать, -ровáть פ״ יָעוּד צַוָּה, שָׁלוּחַ בְּמְלֶאכוּת אֶל־, אֶל־ beiordnen. -ся נפ׳ שָׁלוּחַ בְּמְלֶאכוּת אֶל־.

Прикормúть см. Прикáрливать.

Прикорнýть פ״ הָעֲטֵף, שָׁכוֹב וְהִתְכַּנֵּס, קָרוֹם וְשָׁכוֹב הִתְעַטֵּף sich hinlegen zu ammengekrümmt.

Прикосновéніе ס׳ מַגַּע, נֹגַע, נֹגַעַת *מַגָּע Berührung.

Прикосновéнность נ׳ נֹגַעַת דָּבָר בְּדָבָר; חֵלֶק בְּ־ (חֶבֶל) Berührung; Betheiligung.

Прикосновéнный ת׳ (1 מַגִּיעַ, נוֹגֵעַ בְּ־, דָּבֵק לְ־ anstoßend. Крылья ихъ прикосновéнны однó къ другóму כַּנְפֵיהֶם מַשִּׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ. Мѣсто прикосновéнное къ предѣлу Моáва מָקוֹם הַנִּשְׁעָן לִגְבוּל מוֹאָב. 2) אֲשֶׁר הִפִּיל גּוֹרָל בְּתוֹךְ — חֵלֶק לוֹ עִם־ betheiligt.

Прикоснýться см. Прикасáться.

Прикочéвывать, -кочевáть פ״ בּוֹא כְּמַסָּעָיו עַד־ בּוֹא עִם־עֲדָרָיו וְאָהֳלָיו אֶל־ angezogen kommen.

Прикрáивать, -кроúть פ״ גָּזוֹר (יְרִיעָה) לְפִי־הַבֶּגֶד; גָּזוֹר וְהַקְבֵּל אֶל־ zuschneiden. -ся נפ׳ הִגָּזֵר לְפִי־הַ־ zugeschnitten werden.

Прикрáпывать גָּזוּל, עָרוּף, רָעוּף, נָטוּף tröpfeln. Дождь прикрáпываетъ הַמָּטָר יֵעָרֵף.

Прикрáса נ׳ שִׁפְרָה, יְפִי, יְפֵעָה, מַעֲטֵה־הוֹד עַל־ Verschönerung. Онъ разсказалъ вамъ объ этомъ съ прикрáсами בְּמְלִיצוֹת חִידוֹת סִפֵּר לָכֶם אֶת־הַדָּבָר.

Прикрáшивать, -крáсить פ״ הַעֲטֵה, פָּאֵר, יָפָה שָׁפוּךְ רוּחַ חֵן עַל־; הוֹד עַל־ verschönern. П. разскáзъ הַעֲטֵה יְפֵעָה, כִּסָּה הוֹד נפ׳ -ся. סִפֵּר בְּמְלִיצוֹת חִידוֹת verschönert werden. [

Прикрúкивать, -крúкнуть פ״ נָתוֹן בְּקוֹלוֹ עַל־ נָעוֹר לְרִגְעִים בְּ־ anschreien.

Прикрóй, -крóйка נ׳ גְּזֵרַת הַיְרִיעָה לְפִי־הַבֶּגֶד

Прикроúть см. Прикрáивать. [Zuschnitt.

Прикрывáть, -крыть פ״ (1 כָּסָה, חָפָה zudecken. Пр. одѣяломъ כִּסָּה בַּעֲטִיכָה. Пр. гóлову חָפָה שׂוֹדְ בְּעַד־, גָּנוֹן, הָגֵן— הָסֵךְ עַל־ רֹאשׁוֹ. 2) schützen. Мы прикрыли гóродъ отъ непріятеля גָּנוֹנוּ עַל־הָעִיר מִפְּנֵי הָאוֹיֵב. 3) כִּסָּה פָּשַׁע, הִסְתֵּר

הַכָּסָה, כִּסּוּי נ׳ (1 verhehlen. -ся bedeckt werden. 2) עָטוּף, הִתְכַּסֶּה, הִכַּסֶּה פ״ח sich bedecken. Долины прикрываются хлѣбомъ הָעֲמָקִים יַעֲטִפוּ בָר. Прикрыться отъ вѣтра חָסָה מֵרוּחַ. [גְּדוּד סוֹכֵךְ, סָךְ, מָגֵן Schutz.

Прикры́тіе 1) כִּסּוּת Bedeckung. 2) חִסּוּת, מַחֲסֶה,

Прикры́ть см. Прикрыва́ть.

Прикрѣ́па דֶּבֶק נ׳ Befestigung.

Прикрѣпле́ніе עֲבוֹדַת הַמְחַזֵּק ס׳ Befestigung. [ftigt.

Прикрѣплённый מְחֻשָּׁק, מְדֻבָּק, אָחוּז בְּ־ ת׳ befe=

Прикрѣпля́ть, -крѣпи́ть חִזֵּק, חִשֵּׁק — הִדְבִּיק, חִזֵּק לְ־ פ״י befestigen. II. гвоздёмъ תָּקוֹעַ — קָשׁוּר, אֶל־ הִדְבִּיק אֶל־ הֶאֱחִיז בְּ־ נפ׳ -ся. תָּקוּעַ בְּיָתֵד, כְּמַסְמֵר חָשׁוּק befestigt werden.

Прикупа́ть, -купи́ть קָנָה עוֹד פ״י זָסוּף לִקְנוֹת hinzukaufen. -ся הֻקְנָה עוֹד נפ׳ zugekauft werden. [Zukaufung.

Прику́пка קִנּוּת עוֹד נ׳; קִנְיָן נוֹסָף, מִקְנֶה נוֹסָפָה

Прикупно́й הַקְנוּי אֶל־ ת׳ zugekauft.

Прику́пъ ז׳ см. Прику́пка.

Прикуси́ть см. Прику́сывать.

Прику́ска טְעִיעַת־לֵב, פִּת לֶחֶם, בְּרִיָּה קְטַנָּה נ׳ Zubiß.

Прику́сывать, -куси́ть אָכוֹל וְנָשׁוֹךְ בִּשְׁנָיו פ״י; zubeißen. II. язы́къ הִדְבִּיק לְשׁוֹנוֹ אֶל־חִכּוֹ סָעוּד לְבוֹ, דֹּם הַחֲרֵשׁ [Budentisch.

Прила́вокъ שֻׁלְחָן הַמְעֻרֶכֶת לְרֻכְלָה ז׳ (-ла́вочекъ ק׳)

Прилага́тельное и́мя שֵׁם הַתֹּאַר (בדקדוק) Eigenschaftswort.

Прилага́ть, -ложи́ть שׂוֹם אֶל־ (עַל־) פ״י beilegen. II. стара́ніе הִתְאַמֵּץ לְ־, שׂוֹם לִבּוֹ לְ־. Не приложу́ ума́ פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי, תְּבוּנָתִי לֹא־עָמְדָה־לִי לְהָכִין הוּשַׂם אֶל־ נפעל -ся beigelegt werden.

Прила́дить см. Прила́живать.

Прила́живаніе הַקְבָּלָה אֶל־ ס׳, שַׁוּת — das Zupassen.

Прила́живать, -ла́дить הִקְבִּיל אֶל־ פ״י, שִׁוָּה — הִצְמִיד, חִשֵּׁק — חִבֵּר לְ־; הִיְשַׁר — zupassen. II. две́ри къ косякамъ הִקְבִּיל (חִשֵּׁק) הַדְּלָתוֹת אֶל־ הַמְזוּזוֹת.

Прила́комить (кого́) פִּתָּה אֵלָיו בְּמַאֲכָל תַּאֲוָה, לָקוֹחַ בְּמַעֲדַנִּים לֵב — durch Naschwerk anlocken. -ся לָמוּד חִכּוֹ לְמַאֲכָל תַּאֲוָה פ״ח naschhaft werden.

Приласка́ть מָשׁוֹךְ — נָטָה חֶסֶד לְ־, חוֹבֵב אֶת־ פ״י liebkosen. -ся לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת, הִתְחַלֵּק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ פ״ח הַנֵּן קוֹלוֹ — הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, לֵב anlocken. -ся 1) פִּתָּה אֶל־ נפ׳ — angelockt werden. 2) הִתְחַלֵּק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ פ״ח הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich einschmeicheln.

Прилга́ть см. Прилыга́ть.

Прилега́ть עָמוּד, מֻרָּה אֶל־נְכוֹל, הִשָּׁעֵן אֶל־כְּתֵף פ״ע angrenzen. Го́родъ прилега́етъ къ мо́рю הָעִיר עוֹמֶדֶת עַל־חוֹף יָם (הִשָּׁעֵן עַל־כְּתֵף־יָם).

Прилежа́ніе יַד־חֲרוּצִים, שְׁקֵד עַל־ ס׳ Fleiß.

Прилежа́ть см. Прилега́ть

Прило́жно הַשְׁקֵם וְ־, בִּשְׁקֵד ת״פ fleißig.

Прило́жность שְׁקֵד נ׳, חֲרִיצוּת* Fleiß. [fleißig.

Прило́жный שׁוֹקֵד עַל־, מְאַמֵּץ לַעֲבוֹדָה וְרוֹעוֹתָיו ת׳

Прилета́ть, -летѣ́ть עוֹף אֶל־ בּוֹא בְּיָעֵף פ״ע heranfliegen.

Прилётный הַבָּא בְּיָעֵף ת׳ herangeflogen.

Прилёть מְבוֹא״ בְּיָעֵף ז׳ Anflug.

Прило́чь (приля́гу עתיד) 1) см. Прилега́ть פ״ע 2) שָׁכוֹב לָנוּחַ מְשַׁט sich beilegen. 3) שָׁכוֹב אַצְלֵי־ sich hinlegen. 4) מוּנָּחוֹ, שָׁתוֹק, שָׁקֵט (הרוח) עָמוֹד sich legen, ruhig werden.

Прилива́ть, -ли́ть 1) הוֹסִיף לָצֵקֶת, יָצוֹק עוֹד פ״י hinzugießen. 2) נָהוֹר — הִשְׁתַּפֵּךְ אֶל־ פ״ע hinzuströmen. -ся נפ׳.

Прили́въ שׂוֹא, גֵּאוּת, עֲלוֹת, סָפִיחַ, שֶׁטֶף ז׳; הַקְבֵּץ das Hinzuströmen. II. кро́ви къ головѣ́ שֶׁטֶף הַדָּם אֶל־רֹאשׁ. II. морско́й שׂוֹא מַיִם, גֵּאוּת הַיָּם, אֲסִפַת־, סְפִיחַ (איוב יד, יט). II. наро́да הַקְבֵּץ עָם.

Прилизывать, -лиза́ть לִקֵּק בִּלְשׁוֹנוֹ פ״י belecken. -ся 1) הִתְחַלֵּק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־ פ״ח הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich einschmeicheln.

Прилипа́ла דַּג הַשְׁלָטִי נ׳ Schildfisch. [einschmeicheln.

Прилипа́ло см. Подлипа́ло.

Прилипа́ть, -ли́пнуть, Прильну́ть דָּבוּק בְּ־ פ״ע הִצְמִיד לְ־, צָפוּד עַל־ kleben bleiben; sich anschließen. Ко́жа ихъ прили́пла къ костя́мъ דְּבֻקָה עַצְמָם לְבִשְׂרָם; צָפַד עוֹרָם עַל־עַצְמָם. Прока́за Неемо́на прили́пнетъ къ тебѣ́ צָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ.

Прили́плый מְדֻבָּק אֶל ת׳ angeklebt.

Прили́пнуть см. Прилипа́ть. [des.

Прили́пчивость טֶבַע הַדֶּבֶק בְּ־, דֶּבֶק נ׳ Anstecken=

Прили́пчивый מְדַבֵּק, דָּבֵק ת׳ ansteckend. -вая болѣ́знь מַחֲלָה מַמְאִירָת, חֳלִי מַמְאִיר.

Прили́ть см. Прилива́ть.

Прилича́ть, -чи́ть см. Изобличать.

Прили́чествовать (-ствую) שָׁפוּר עַל־, יָאוּת לְ־ פ״ע passen.

Прили́чіе חֻקַּת הַמַּיִם, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה. טוּב טַעַם ס׳

אֹרח עוֹלָם Anstand. [dig.

Прили́чно לִ־ ת׳ פ׳ (נָאוָה) נָאוָה, טוֹב, בָּרָאוּי anstän-

Прили́чный ת׳ נָאוָה, —, נָאוָה, יָאֶה לִ־ anständig.

Приложе́ніе ס׳ 1) נוֹסָפוֹת עַל־ das Zulegen; Beilage. 2) (לְמַעֲשֵׂהוּ) סָכוֹן בְּדָבָר לְמַעֲשֵׂהוּ Anwendung.

Приложи́ть см. Прилага́ть.

Прилуча́ть, -чи́ть פ׳ הִמְקָרֶה לִפְנֵי־, אִנָּה לְיַד־ hinneigen.-ся הִקָּרֶה, אִנָּה לִ־ נפ׳ אַחֲרֵי־ sich ereignen.

Прилыга́ть, -лга́ть פ׳ בָּדָא וְהוֹסִיף מִלְּבוֹ שֶׁקֶר hinzulügen.

Прильну́ть см. Прилипа́ть.

Прилѣза́ть, -лѣ́зть פ׳ בּוֹא עַל־יָדָיו, זָחוֹל אֶל־ וְעַל־רַגְלָיו עַד־ hinzukriechen.

Прилѣпля́ть, -лѣпи́ть פ׳ דַּבֵּק בְּטִיחַ אֶל־ ankleben. -ся 1) הִדָּבֵק, דָּבוּק נפ׳ angeklebt werden. 2) פ״ח דָּבוּק בְּ־ sich anschließen. П. къ кому́ (אֶל־) נָטָה אַחֲרֵי־, אַחֲרֵי־.

Прилюлю́кивать פ׳ הָנַע יָשָׁן (יֶלֶד) einlullen.

Прима́зывать, -ма́зать פ׳ 1) טוֹחַ בְּ־, מָשׁוֹחַ — einschmieren. 2) הִדְבֵּק בְּטִיחַ אֶל־ טוֹחַ אֶל־ einkitten. -ся 1) הִטּוֹחַ אֶל־ נפ׳ eingekittet werden. 2) פ״ח מָשׁוֹחַ שְׂעָרוֹ sich schmieren.

Прима́лывать, -моло́ть פ׳ הוֹסִיף לִטְחוֹן, טָחוֹן עוֹד hinzumahlen.

Прима́нивать, -мани́ть פ׳ לָקוֹחַ בְּחֶלְקוֹת, פִּתָּה אֵלָיו לֵב — heranlocken. -ся הִפָּתֶה אֶל־ נפ׳ — פִּתָּה angelockt werden.

Прима́нка נ׳ 1) פִּתּוּת אֵלָיו, מַדּוּחִים Anlockung. 2) דְּבַר־תַּאֲוָה, מַחְמָד עֵינַיִם Lockspeise.

Прима́нчивость נ׳ תַּאֲוָה לָעֵינַיִם, מַחְמָד Reiz.

Прима́нчивый ת׳ נֶחְמָד לָעֵינַיִם, לוֹקֵחַ לֵב Anlockend.

Прима́нщикъ ״ מַדִּיחַ, מְפַתֶּה אֵלָיו Anlocker. -щица נ׳.

Прима́чивать, -моча́ть פ׳ עָשָׂה רָטוֹב, הִרְטִיב רַכְּךָ; שׁוֹקֵק, מוֹגֵג, רוּחַ anfeuchten. -ся נפ׳ רָטוֹב, רָכוּךְ angefeuchtet werden. [flimmern.

Примелька́ться פ״ח הוֹפִיעַ כְּפַעַם בְּפַעַם לָעֵינַיִם

Примерза́ть, -мёрзнуть פ״ע קָפוֹא, צָפוּד מִקֹּר־עַל־ מִקָּרֶה, דָּבוּק אֶל־ anfrieren. [angefroren.

Примёрзлый ת׳ יָצוּק מִקָּרֶה, דָּבֵק מִקָּרֶה אֶל־

Примета́ть, -мести́, -ме́сть פ׳ טָאטָא הַצִּדָּה אֶל־ an die Seite fegen.

Приме́тывать, -мета́ть, -метну́ть פ״ע 1) (זְרוֹק) יָרָה אֶל־ hinzuwerfen. 2) תָּפוּר, הָבֵר anheften. -ся נפ׳.

Примигивать, -мигну́ть פ״ע קָרוּץ בְּעֵינָיו אֶל־ mit den Augen zuwinken.

Примина́ть, -мя́ть פ״ע רָמוֹס, עִפָּה תַּחְתָּיו zertreten. -ся נפ׳ הֻרְמַס, עֻפָּה zertreten werden.

Примире́ніе ס׳ עֲצַת שָׁלוֹם בֵּין־ Aussöhnung.

Примири́тель ז׳ עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בֵּין־ יוֹעֵץ, — Friedensstifter. -льница נ׳. [söhnend.

Примири́тельный ת׳ דּוֹבֵר שָׁלוֹם לִ־, —שָׁלוֹם לִ־ ver-

Примиря́ть, -ри́ть פ״ע עָשָׂה הַשְׁלֵם אֶת־״״ עִם־ יָעוּץ לְשָׁלוֹם, שָׁלוֹם בֵּין־ aussöhnen. -ся פ״ח הִשְׁלֵם בּוֹא בִּבְרִית שָׁלוֹם עִם־, הִשְׁלֵם לִ־, עִם־ sich aussöhnen.

Примкну́ть см. Примыка́ть.

Примола́живаться, -молоди́ться פ״ח הִתְאַמֵּץ הִתְחַדֵּר בַּעֲלוּמָיו, לְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו sich jung anstellen.

Примо́лвить פ״ע הוֹסִיף עַל־דְּבָרוֹ, הוֹסִיף לְהַגִּיד hinzusagen. [werden.

Примо́лкнуть פ״ע הֶחֱרַשׁ, עָצוֹר בְּמִלָּיו, הֶחֱרַשׁ still

Примолоди́ться см. Примола́живаться.

Примоло́ть см. Прима́лывать.

Примора́живать, -моро́зить 1) פ״ע הִדְבֵּק בַּקֹּר אֶל־, הִקְפִּיא — anfrieren lassen. 2) פ״ח: На дворѣ примора́живаетъ בַּחוּץ נִרְאֶה קֹר וְקִפָּאוֹן.

Приморскій ת׳ אֲשֶׁר־עַל־חוֹף יָם, שֶׁעַל שְׂפַת הַיָּם am Meere gelegen.

Приморье см. Помо́рье.

Примочи́ть см. Прима́чивать.

Примочка נ׳ 1) טְבֹל בְּ־ das Anfeuchten. 2) מָזוּר אַמְבַּלָּנִית, רָטוֹב (כלים כח׳) Wundwasser.

Примча́ть פ״ע הֵבִא קַל־מְהֵרָה, נָשָׂא חִישׁ אֶל־ schnell hintragen.-ся פ״ח הִמְהַר, עוֹט אֶל־, בּוֹא קַל־מְהֵרָה, חוּשׁ, — אָתָה כְּסוּפָה rasch heranziehen.

Примыка́ть, -мкну́ть 1) נָעוּל, אָטוּר, סָגוּר פ״ע zudrücken. Примкни дверь סְגֹר הַדֶּלֶת, נָעֵל. — 2) פ״ע (къ чему́) הִשְׁעִין לִ־, מָחָה עַל־ (נגול) פָּנוּעַ אֶל־ (בְּ־) angrenzen. Домъ примыка́етъ къ лѣсу הַבַּיִת נִשְׁעָן נִשְׁעָן הִלָּוֶה אֶל־ הִסְפִּחַ עַל־ לְכֶתֶף־הַיַּעַר 3) (къ кому́ (עִם, עַל) sich anschließen. -ся פ״ח הִסְתַּפֵּחַ בְּ־, הִתְחַבֵּר עִם־ sich aneinander schließen. [Anwendung.

Примѣне́ніе ס׳ הַסְכָּנִין (כלי) לְמַעֲשֵׂהוּ (ענין)

Примѣни́тельный ת׳ אֲשֶׁר יִצְלַח (יוֹעִיל) לִ־ anwendbar. [barkeit.

Примѣня́емость נ׳ תּוֹעֶלֶת דָּבָר לְמַעֲשֵׂהוּ Anwend-

Примѣня́ть, -ни́ть פ״ע 1) עָרוֹךְ לִ־, הַשְׁוָה — הַקְבֵּל; אֶל־ vergleichen. 2) סָכוֹן בְּדָבָר לִ־, הַעֲזֵר — anwenden. -ся פ״ח הִשְׁלֵם לִ־ הִשְׁלֵם עִם־ sich richten, fügen.

Примѣ́ривать, -мѣря́ть, -мѣ́рить פ״ע עָרוּךְ לְפִי־ הִמַּד לִ־, הֶעֱרֵךְ לְפִי מִדַּת־ מִדַּת — anpassen. -ся נפ׳ angepaßt werden.

Примѣ́рно 1) ת״פ לְמוֹפֵת לְרַבִּים zum Beispiel dienend. Его наказа́ли пр. יִסְּרוּהוּ לְאוֹת לְבְנֵי־סָרִי. 2) בְּעֵרֶךְ ungefähr. [sterhaft.

Примѣ́рный יָשָׁר, נָכוֹחַ, עוֹמֵד לְנֶגֶד, – מוֹפֵת ת׳ mu-

Примѣря́ть см. Примѣ́ривать.

Примѣ́ръ מַעֲשֶׂה (עִנְיָן), מוֹפֵת, אוֹת, דְּמוּת לְ־ ז׳ עוֹמֵד לְנֶגֶד Muster, Beispiel. Како́й пр. прі́ищете къ сему́? מַה־דְּמוּת תַּעֲרֹכוּ לָזֹאת. Онъ пр. вели-коду́шія הוּא עוֹמֵד לְנֶגֶד (לְמוֹפֵת) בְּרוּחַ גְּדִיבָתוֹ. Не въ пр. בִּגְנוּתוֹת מַהֲדָרְךָ הַכְּלָלִי, בְּדַרְךָ נִפְלָה*. Не въ пр. лу́чше טוֹב מֵאַיִן עֶרֶךְ לְ־.

Примѣ́сить см. Примѣ́шивать.

Примѣ́сь ז׳ עֵרֶב, מִסֶּךְ, מִזֹּג, סִיג, בְּלִיל Beimischung.

Примѣ́та ז׳ אוֹת, תָּו, צִיּוּן Kennzeichen. Примѣ́ты лица́ הַכָּרַת הַפָּנִים.

Примѣ́тить см. Примѣча́ть. [samkeit.

Примѣ́тливость כִּשָּׁרוֹן לִבָּהוֹן בְּעִפְעֻפָּיו ז׳ Aufmerk-

Примѣ́тливый אֲשֶׁר מְכֻוָּן אֶל־, גְּלוּי עֵינַיִם ת׳ aufmerksam.

Примѣ́тный נִרְאֶה (נִכָּר) לָעַיִן, גָּלוּי ת׳ merklich.

Примѣча́ніе ס׳ (בשולי ספר) הָעָרָה, פְּרָשַׁת דְּבָרִים וְעִנְיָנִים* Bemerkung. [würdigkeit.

Примѣча́тельность פֶּלֶא, מִפְלָאָה, הִפָּלוּת ז׳ Merk-

Примѣча́тельный נִפְלָא, נוֹדָע לְשֵׁם, נִפְלָה ת׳ (לְאוֹת וּמוֹפֵת) עוֹמֵד לְנֶגֶד לָעַיִן merkwürdig.

Примѣча́ть, -мѣ́тить 1) פ״ע (что) שׂוֹם, שׁוּר, רָאָה הִתְבּוֹנֵן, הִבֵּן אֶל־, הִכִּיר, עִיֵּן עַל־ bemerken. 3) (за кѣмъ) פָּקוֹחַ עֵינָיו עַל־, הִשְׁגִּיחַ אֶל־ aufmerksam sein. -ся הִגָּלָה לָעַיִן, הֻכַּר, הִנָּכֵר נפ׳ bemerkt werden.

Примѣ́шивать, -мѣ́сить הוֹסִיף לָלוּשׁ, לוּשׁ עוֹד פ״ע hinzukneten.

Примѣ́шивать, -мѣша́ть 1) פ״ע מָסוֹךְ בְּ־, בָּלוּל, — מָהוּל beimischen. 2) הִחְבִּיר — סִפֵּחַ עַל־ hineinziehen. Онъ примѣ́шивалъ къ дѣ́лу мно́го ли́шнихъ обстоя́тельствъ הוּא הִחְבִּיר עַל־הָעִנְיָן בְּמִלִּים לְלֹא־הוֹעִיל. -ся 1) הִמָּסֵךְ אֶל־ נפ׳ beigemischt werden. 2) הִתְעָרֵב בְּ־ פ״ח הִתְבּוֹלֵל — sich hineinmischen.

Прима́ть см. Примина́ть.

Принадлежа́ть 1) פ״ע הָיָה לְ־ angehören. Э́тотъ домъ и э́ти о́вцы принадлежа́тъ мнѣ הַבַּיִת הַזֶּה הָיָה לִי. הוּא וְהַצֹּאן צֹאנִי. 2) הִחְשַׁב בֵּין־, הִמָּנָה — zugehören. Онъ принадлежи́тъ къ са́мому знатному сосло́вію страны הָאִישׁ הַזֶּה נֶחְשָׁב (נִמְנָה) בֵּין מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ.

Принадле́жность 1) ז׳ קִנְיָן, אֲחֻזָּה Eigenthum. Домъ э́тотъ и́зстари составля́лъ п. на́шей фа́миліи הַבַּיִת הַזֶּה הָיָה מֵעוֹלָם אֲחֻזַּת (קִנְיַן) מִשְׁפַּחְתֵּנוּ. По принадле́жности בְּמִשְׁפָּט, לַאֲשֶׁר רָאוּי לוֹ gehörig. 2) דֶּרֶךְ דָּבָר וְטִבְעוֹ Eigenschaft. 3) כְּלֵי צֹרֶךְ, עֲבוֹדָה Zubehör. Кирпи́чный заво́дъ и всѣ его́ принадле́жности הַמַּלְבֵּן וְכָל־כְּלֵי־עֲבוֹדָתוֹ (וְכָל־צָרְכּוֹ). Письменныя принадле́жности כְּלֵי הַמִּכְתָּב.

Принаряжа́ть, -ряди́ть פ״ע יִפָּה, עָדָה אֶת־״״עֲדִי, הִלְבִּישׁ בִּגְדֵי־תִפְאֶרֶת aufputzen. -ся פ״ח עָדָה, הִתְיַפֶּה, עָדִי sich aufputzen.

Принахму́риваться, -хму́риться פ״ח רָעוּם פָּנִים, הָרְאָה סָר וְזָעֵף mürrisch werden.

Принево́ливать, -во́лить פ״ע הָאֵץ בְּאִישׁ, אָנוּס לְ־, חִכְרֵחַ לְ־, לְ־ nöthigen.

Принесе́ніе ס׳ הָבִיא das Bringen.

Принести́, -не́сть см. Приноси́ть. [hinzureihen.

Принизывать, -низа́ть פ״ע עַל (פנינים) חָרוּז עוֹד

Приника́ть, -ни́кнуть פ״ע שָׁחָה, שׁוּחַ, שָׁחוֹחַ, הוֹרַד לָאָרֶץ רֹאשׁוֹ, הִשְׁתּוֹחֵחַ sich niederbeugen.

Принима́ть, Приня́ть (פת״ר приму́) 1) פ״ע לָקוֹחַ, קִבֵּל, מִיֵּד empfangen. II. пода́рокъ לָקוֹחַ מַתָּת. II. на себя́ קִבֵּל עָלָיו. 2) הִטָּה אָזְנוֹ, פָּתוֹחַ לִבּוֹ לְ־, הִקְשִׁיב, (לִבּוֹ) לְ־ annehmen. II. наставле́ніе מוּסָר (קִבֵּל) לָקוֹחַ. II. совѣ́тъ שָׁמוֹעַ לַעֲצָה. II. во внима́ніе (въ уваже́ніе) שׂוֹם הִנִּיעַ אֶל־לִבּוֹ, עַל־לִבּוֹ אֶת־, הָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ. II. намѣ́реніе הָיָה עִם־לְבָבוֹ לְ־, בְּלִבּוֹ לְ־. II. къ свѣ́дѣнію שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ אוֹ בְּסֵפֶר לְזִכָּרוֹן. II. къ се́рдцу שׂוֹם נָתוֹן, — אֶל־לִבּוֹ. II. мѣ́ры (תַּחְבֻּלוֹת) בִּקֵּשׁ מוֹעֲצוֹת. II. уча́стіе דָּאוֹג לְ־, חָרוּד אֶל־. II. го́стя שָׁחַר פְּנֵי הַבָּא (קֹדֶם). II. въ члены́ общества הָבָא בְּסוֹד־ (בְּעֵדַת־) אֶת־״״. -ся 1) נפ׳ הִלָּקֵחַ מִיֵּד־ לָקוֹחַ — angenommen werden. 2) פ״ח (за что) פָּנָה שׂוֹם פָּנָיו בְּ־; מִלֵּא יָדוֹ לְ־, אֶל־ (за кого́) vornehmen. 3) הִבָּה שֹׁרֶשׁ, שֹׁרֵשׁ, הִשְׁרִישׁ, שֹׁרֵשׁ בָּאָרֶץ gedeihen.

Приноравливать, -норовля́ть, -норови́ть פ״ע 1) הִכְשִׁיר אֶל־, שִׁוָּה עַל־ anpassen. 2) הִדְרִיךְ בְּ־, חָנוּךְ — לִמֵּד לְ־ angewöhnen. -ся 1) נפ׳ הָכְשַׁר לְ־, לָמוּד לְ־; הָקְבַּל אֶל־ angepaßt werden. 2) לָמוּד לְ־ פ״ח, אָלוּף — נִסָּה — (הִתְהַלֵּךְ) בְּ־, הָלוּךְ בְּדַרְכָּ (אֲשֶׁר) sich richten. [das Anpassen.

Приноровка, -норовле́ніе ס׳ הַקְבָּלָה אֶל־; הַכְשָׁרָה —

Приноровля́ть см. Приноравливать.

Приноси́тель ז׳ הַמֵּבִיא Darbringer. -льница נ׳

Приноси́ть, -нести́, -не́сть פ״ 1) הָבִיא, הָתָה, הִמְצִיא — הִגִּישׁ, הִקְרִיב אֶל־, הוֹבִיל לְ־ (הֵאָתָה); bringen. Принеси́те водý מַיִם (הֵתָיוּ). הָבִיאוּ. II. дарь הוֹבִיל שַׁי לְ־, הִקְרִיב — 2) נָתוֹן, עָשָׂה liefern. Это де́рево прино́ситъ прекра́сные плоды́ הָעֵץ הַזֶּה יַעֲשֶׂה (יִתֵּן) פְּרִי נֶחְמָד. Домъ э́тотъ приносить ты́сячу рубле́й въ годъ תְּבוּאַת הַבַּיִת הַזֶּה אֶלֶף כֶּסֶף לַשָּׁנָה. 3) נָשָׂא פ״ם herbringen. Отку́да тебя́ принесло́? מֵאַיִן נִשְׂאֲךָ הָרוּחַ הֲלוֹם. -ся הוּבָא אֶל־ נפ׳; הֻגַּשׁ — gebracht werden. מֵאַיִן, בָּאתָ?

Прино́съ ז׳, Приноше́ніе 1) פ׳ הָבִיא, הַקְרִיב, קָרְבָּן, תְּבוּאָה das Bringen. 2) תְּרוּמָה, מִנְחָה, נְשׂוּאָת, מַשָּׂאת, קָרְבָּן (ש״ב יח, מז) Dargebrachtes.

Принужда́ть, -ну́дить אָכוּף עַל־, אָלַץ, אָנוּס פ״ נוֹתִיגִין, הָאֻנַּס אָלוּץ, הָאֻנַּס נפ׳ genöthigt werden. -ся

Принужде́ніе, חֲזָקַת יָד, לַחַץ, אוֹנֶס, עֹקֶה, אֹכֶף פ׳ כֹּרַח*, אֹנֶס*, הִכָּרְחָה* Zwang.

Принуждённо בְּחֲזָקַת יַד־הָאֹכֶף ת״פ מִתְגָּרֵת, — מֵעָקֶת, — מֵלַחַץ, — בְּלֹא־חֶמְדָה, בְּאֹנֶס*, בְּהִכָּרְחָה*, עַל־כָּרְחוֹ* gezwungen, unnatürlich.

Принуждённость מַעֲשֵׂה, כְּבֵדוּת, לֹא־חֶמְדָה נ׳ אִישׁ לֹא־כְרוּחוֹ וּלְבָבוֹ Gezwungenheit.

Принуждённый אָשֵׁר חֲזָקָה עָלָיו, אָכוּף, אָנוּס ת׳ gezwungen.

Принце́сса בַּת־מֶלֶךְ נ׳ Prinzessin. [־יד־

Принци́пъ פְּנַת, אֹפֶן, תְּכוּנָה, מוֹסָד, מוּסָד, יְסוֹד ז׳ (למוסר ומדע) יִקְרַת, חֹק־עוֹלָם Grundsatz. Прі́нципы שָׁלִשִׁים (משלי כב, כ), אָבוֹת*.

Принцъ ז׳ בֶּן־מֶלֶךְ, בֶּן־נָסִיךְ Prinz.

Приня́тіе 1) פ׳ קַחַת מִיד־, — קַחַת das Annehmen. 2) צֵאת לִקְרַאת אוֹרֵחַ, קִדְמַת פְּנֵי־הַבָּא Empfang.

Приня́ть см. Принима́ть.

Припада́ть, -па́сть 1) פ״ע הִתְנַפֵּל לְפָנֵי־ נָפַל לְ־, הִתְנַפֵּל לְפָנֵי־ 2) חָלָה כְּפָעַם בְּפָעַם, — הֶחֱלָה, לְרַגְלֵי הַמֶּלֶךְ. II. на́ ногу עָבוֹר רוּחַ עַל־, עָלוּעַ עַל־יִרְכוֹ. 3) עָבוֹר רוּחַ עָבַר עָלֶיךָ אֵיזֶה רוּחַ לְהִתְחַבֵּר עִם־רִיקִים אֵלֶּה. anwandeln. Что э́то припа́ла тебѣ́ охо́та дружи́ться съ э́тими негодя́ями? krämpfeln. II.

Припа́докъ (-дка) ז׳ פֶּגַע; מִקְרֶה רוּחַ עוֹבֵר עַל־ Anfall, Zufall. II. болѣ́зни מִקְרֶה חֳלִי. Въ припа́дкѣ гнѣ́ва его́ בְּחָרוֹת אַפּוֹ בְּעֵת אַפּוֹ. Въ припа́дкѣ великоду́шія בְּעֹבֶר עָלָיו רוּחַ בְּעֵת רָצוֹן גְּדִיבָה.

Припа́ивать, -пая́ть דָּבַק בְּבְדִיל פ״ע anlöthen. -ся

Припа́ивать, -пои́ть פ״ע אַלֵּף לְשָׁתִי, לִמֵּד לִשְׁתּוֹת; הִשְׁכֵּר betrunken machen.

Припа́йка נ׳ דֶּבֶק בְּבְדִיל, דֶּבֶק צוֹרְפִים Anlöthung.

Припа́лзывать, -ползáть, -ползти́ פ״ע זָחוֹל עַד־ בּוֹא עַל־יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו אֶל־ hinkriechen.

Припа́ривать, -па́рить פ״ע חָמַם בְּרִתָּחִים, מָלוֹג בָּחֵם. -ся נפ׳.

Припа́рка אֲרֻכַּת רִתָּחִים, מָזוֹר חַם נ׳ heißer Umschlag.

Припаса́ть, -пасти́ פ״ע צָבוֹר לִפְקֻדּוֹן, הָכֵן, עָתַד הָכֵן צִרְכּוֹ, הִצְטַיֵּד אָגוֹר — vorräthig machen. -ся עָתַד לוֹ sich bereit machen.

Припа́сливый חוֹשֵׁךְ, מַכִּין, — דּוֹאֵג לָעָתִידוֹת ת׳ לְיוֹם אַחֲרוֹן für Vorrath sorgend.

Припа́сть см. Припада́ть.

Припа́съ ז׳ עָתִידוֹת, חֹסֶן, פִּקָּדוֹן Vorrath. Съѣстны́е припа́сы צֵידָה, מָזוֹן לְבֵיתוֹ, פִּקָּדוֹן אֹכֶל.

Припая́ть см. Припа́ивать.

Припёка 1) נ׳ מִכְוֹת־, צָרֶבֶת הָאֵשׁ (בְּכִכַּר לֶחֶם) אֵשׁ בְּפֵאַת מַאֲפֵה תַנּוּר Angebranntes. 2) חָרִרִים, מָקוֹם חַרְבוֹנִי שֶׁמֶשׁ Sonnenseite. Съ бо́ку припёка זָר מִתְעָרֵב בְּ־

Припека́ть, -пе́чь אָפָה עַד־חֹחַר, קָלָה בָּאֵשׁ פ״ע anbrennen. II. ло́коны עָשָׂה קְוָצוֹתָיו תְּלָתַלִּים בְּמִלְקָחַיִם (תְּלָתֵל שְׂעָרוֹ). [Gebäck.

Припёкъ עוֹדֵף עַל־מַאֲפֵה תַנּוּר ז׳ Uebergewicht am

Припере́ть см. Припира́ть. [Beidrücken.

Припеча́таніе נוֹסְפוֹת לַנִּדְפָּס, חֹתֶם נוֹסָף פ׳ das

Припеча́тывать, -печа́тать הוֹסִיף עַל־הַנִּדְפָּס פ״ע הִדְפֵּס עוֹד beidrücken. -ся הֻדְפַּס עוֹד נפ׳ beigedruckt werden.

Припе́чекъ (-чка) см. Опе́чекъ. [

Припе́чь см. Припека́ть.

Припива́ть, -пи́ть שָׁתָה לִרְגָעִים פ״ע zuweilen trinken. -ся הָיָה לְזֶרֶא מָרוֹב שְׁתוֹת — זָהַם zum Ueberdruß trinken.

Припи́ливать, -пили́ть גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר עוֹד פ״ע zusägen.

Припира́ть, -пере́ть הִטָּה עַל־ פ״ע לָחוֹץ אֶל־; הִטָּה הַדֶּלֶת עַל־הַמַּשְׁקוֹף. И припера́л но́гу его́ къ стѣ́нѣ. הִטָּה אֶל־ רַגְלוֹ אֶל־ הִלְחִין אֶל־ נפ׳ angedrückt werden. -ся

Приписа́ть см. Припи́сывать.

Припи́ска 1) נ׳ נוֹסָפוֹת לַכְּתוּב das Hinzuschreiben. 2) הַמְנוֹת לִפְקוּדִים בַּסֵּפֶר Einrechnung.

Приписно́й 1) ת׳ נוֹסָף עַל־הַכְּתוּב zugeschrieben. 2) נִסְפָּח עַל־הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר eingerechnet.

Припи́сывать, -писа́ть פ״ע 1) (къ чему́) הוֹסִיף עַל־הַכְּתוּב hinzuschreiben. 2) (куда́) הֵבִיא בְּמִסְפַּר

קָרָא דָבָר הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר eintechnen. 3) (что кому) חָשׁוֹב אִישׁ לְרֹאשׁ עִנְיָן (לַאֲבִי דָבָר), עַל־שֵׁם־ beimessen. Іувалу приписываютъ изобрѣтеніе музыкальныхъ инструментовъ אֶת־יוּבָל יַחְשְׁבוּ הַמַּפֵּחַ אֶל־ (1 נס׳ ся. לְאֲבִי כָּל־תּוֹפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב, הַקָּרָא עַל־שֵׁם־ zugezählt werden. 2) הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר בּוֹא בְּמִסְפַּר פ״ח beigemessen werden. 3) הִתְיַחֵשׂ לְ־ הַפְּקוּדִים בַּסֵּפֶר sich einschreiben lassen.

Припись נ׳ см. Приписка.

Припи́ть см. Припива́ть.

Припла́та נ׳ שְׁלוּם נוֹסָף Zuzahlung.

Приплати́ть см. Припла́чивать.

Припла́чиваніе ס׳ см. Припла́та.

Припла́чивать, -плати́ть הוֹסִיף, שִׁלֵּם עוֹד פ״ו שְׁלוּם zuzahlen. -ся נס׳ שְׁלוּם עוֹד zugezahlt werden.

Приплета́ть, -пле́сть (1 פ״ו קָלוּעַ יַחְדָּו בַּמִּקְלַעַת zuflechten. 2) חַבֵּר עִם־ ; סַכְּכָה בְּ־ hineinwickeln. -ся 1) נס׳ שָׁלוּב בְּ־ סָבוּךְ יַחַד zugeflochten werden. 2) פ״ח הִתְעָרֵב בְּ־ הִסְתַּפֵּחַ — הִתְבּוֹלֵל — sich verwickeln.

Приплоди́ть см. Приложа́ть. [

Приплодъ ז׳ מַרְבִּית, תַּרְבּוּת, פְּרִי, שֶׁגֶר, עַשְׁתָּרוֹת Vermehrung. П. земли́ твое́й, п. скота́ твоего́, п. воло́въ твои́хъ и п. ове́цъ твои́хъ פְּרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ שֶׁגֶר אֶלָּפֶיךָ וְעַשְׁתָּרוֹת צֹאנֶךָ

Приложа́ть, -плоди́ть הִפְרָה, טִפַּח וְרִבָּה פ״ו vermehren. -ся פ״ח פָּרָה וְרָבָה sich vermehren.

Приложе́ніе ס׳ הַפְרוֹת, הַרְבּוֹת Vermehrung.

Приплыва́ть, -пли́ть שׁוֹט אֶל־, שָׂחָה עַד פ״ע חָרַם אַף [П. носъ

Приплю́снутый ת׳ מְרֻקָּע רָקוּעַ platt gedrückt.

Приплю́щивать, -плю́снуть הָדַק, רִקַּע, רָדוּד פ״ו שְׁוָה פְּנֵי־ platt drücken. -ся נס׳ רִקּוּעַ platt gedrückt werden. [der Musik tanzen.

Припля́сывать פ״ע חוֹל וְרָקוֹד לְקוֹל הַשִּׁיר nach

Приподнима́ть, -подня́ть הָרַם מְעַט (1 פ״ו הִגְבִּיהַּ — ein wenig aufheben. 2) הִגְדִּיל מְעַט — נִשֵּׂא; עוֹדֵד, נִוֵּלָה — emporrichten. -ся 1) נס׳ הִנָּשֵׂא מְעַט הוּרַם, — הָרוּם, — aufgehoben werden. 2) פ״ח הִתְנַשֵּׂא מְעַט, — הָרוּמָם, — הִתְעוֹדֵד sich aufrichten.

Приподыма́ть см. Приподнима́ть.

Припои́ть см. Припа́ивать.

Приполза́ть, -ползти́ см. Припа́лзывать.

Припомина́ніе ס׳ הַעֲלוֹת עַל־לֵב, אַזְכָּרָה Erinnerung.

Припомина́ть, -помяну́ть, -по́мнить הִזְכִּיר פ״ו עָלָה עַל־לֵב הָעֲלָה עַל־לֵב — erinnern. -ся נס׳ הִזָּכֵר, erinnert werden. [Würzung.

Припра́ва נ׳ תַּבְלִין, מַטְעַמִּים, רֶקַח, מֶזֶג, מֶסֶךְ

Приправля́ть, -пра́вить הִרְקַח פ״ו הֵכִין מַטְעַמִּי מַאֲכָל würzen. П. вино́ מָסוֹךְ יַיִן. -ся נס׳ הֻרְקַח, הֻעֲשָׂה מַטְעַמִּים gewürzt werden.

Припра́шивать, -проси́ть הוֹסִיף, בִּקֵּשׁ עוֹד פ״ו לִשְׁאֹל hinzubitten. [קָפַץ עַד־ hinzuspringen.

Припры́гивать, -пры́гать דִּלֵּג, וְקָרוֹב אֶל־ פ״ע

Припры́гивать, -прыгну́ть דָּהוֹר, דִּלֵּג, קָפַץ פ״ע נָתַר auffspringen. [припры́жку הָלוֹךְ וְדַלֵּג.

Припры́жка נ׳ דְּהָרָה, רִקּוּד das Springen. Въ

Припры́скивать, -пры́скать, -пры́снуть הִזָּה פ״ו נָטוֹף מַיִם, רָעוֹף, עָרוֹף; זָרוֹק — עַל־ spritzen. Дождь припры́скиваетъ (יֵרַעַף) הַמָּטָר יַעֲרֹף.

Припряга́ть, -пря́чь אָסוֹר עוֹד (סוּס לָרֶכֶב), הִרְתֵּם עוֹד נס׳ — הֶאֱסַר — רָתוֹם hinzuspannen. -ся נס׳ הֻרְתַּם, — zugespannt werden.

Припря́жка 1) נ׳ מֵאֲסַר סוּס נוֹסָף לָרֶכֶב Beispann. 2) עֲבוֹת הָרְתָמָה Riemen zum Beispann.

Припряжно́й הָרְתוּם אֶל־סוּס הַתִּיכוֹן ת׳ beigespannt.

Припря́жь см. Припря́жка.

Припря́тывать, -пря́тать הִצְפִּין, הִטְמִין, הֶחְבִּיא פ״ו verstecken. -ся 1) נס׳ הֻטְמַן, הֻחְבָּא versteckt werden. 2) פ״ח הִתְחַבֵּא, הִתְחָבֵא, הִסְתַּתֵּר sich verstecken.

Припря́чь см. Припряга́ть.

Припу́гивать, -пугну́ть הִפְחִיד מְעַט פ״ו יָרֵא — נָתוֹן מוֹרָא מְעַט בְּלֵב״ הָרַךְ מְעַט לֵב, בִּעֵת, הִבְהֵל — erschrecken.

Припуска́ть, -пусти́ть (1 פ״ו נָתוֹן לָבֹא (לָגֶשֶׁת) אֶל־ zulassen. 2) הִרְבִּיעַ (הַזָּכָר לַבְּהֵמָה) anlassen. П. телёнка הָנַק עֵגֶל מִשְּׁדֵי אִמּוֹ. П. пія́вки הָנַק עֲלוּקוֹת מִדַּם הַחוֹלֶה. 3) הוֹסִיף עַל־ — סָפֹה — נָתוֹן hinzuthun. П. дро́жжей въ тѣсто נָתוֹן שְׂמָרִים אֶל־הַבָּצֵק. П. пла́тье הֵרְחִיב מְעַט הַבֶּגֶד. -ся נס׳ 1) הִנָּתֵן לָבֹא (לָגֶשֶׁת) אֶל־ zugelassen werden. 2) הוּצַק — הִשְׁפַּךְ אֶל־ hinzugegossen werden. Дождь припусти́лся הַמָּטָר נִתַּךְ.

Припу́тывать, -пу́тать, -ся см. Впу́тывать, -ся.

Припуха́ть, -пу́хнуть צָבָה מְעַט פ״ע etwas aufschwellen.

Припу́хлость נ׳ צְבוֹת Geschwulst.

Припу́хлый ת׳ צָבֶה מְעַט aufgeschwollen.

Припу́хнуть см. Припуха́ть. [Geschwulst.

Припухоль נ׳ מָקוֹם צָבֶה מְעַט, שְׂאֵת קְטַנָּה kleine

Припѣва́ть פ״ע עָשָׂה רִנָּה (בְּשִׁיר) מְלַאכְתּוֹ beisingen. Онъ сѣетъ и припѣва́етъ הוּא זוֹרֵעַ בְּשִׁיר הוּא, הוּא

הֵם יִקָּצְרוּ וְיִשֹּׁרֵר. יִזְרַע. Они жнутъ и припѣва́ютъ בְּלַה יָמָיו בַּנְּעִימִים. Жить припѣва́ючи הִתְעַנֵּג עַל־ רוֹב שָׁלוֹם.

Припѣвъ לְוִיַּת־שִׁיר לְ־ ז׳ das Beisinger.

Припѣть שׁוֹר אֶת־כָּל־ פ״ע, זַמֵּר — durchsingen. -ся הָיָה הַשִּׁיר לְטָרַח עַל־ פ״ח das Singen satt haben. Мнѣ ужъ э́та пѣснь припѣлась נָקְעָה נַפְשִׁי מִן־ הַשִּׁיר הַזֶּה.

Прира́внивать, -равня́ть 1) פ״ע הִשְׁוָה, —שִׁוָּה אֶל־, הִקְבִּיל, הִמְשִׁיל, דִּמָּה, עָרוּךְ דְּמוּת לְ־ vergleichen. -ся פ״ח הִשְׁתַּוָּה לְ־, הִדַּמָּה —, עָרוּךְ — sich vergleichen.

Прираста́ть, -расти́ 1) פ״ע סָפוּחַ, פּוֹרֶה וְדָבוּק בְּ־ אל־ anwachsen. 2) פָּרָה וְרָבָה; הָלוֹךְ וְרוֹב sich vermehren.

Приращáть, -расти́ть 1) פ״ע שִׁגְשֵׁג וְדָבֵק אֶל־ anwachsen lassen. 2) רִבָּה, הִרְבָּה, הִפְרָה vermehren.

Приращéніе ס׳ שְׁגוֹת, רְבוֹת, מַרְבִּית Zuwachs. П. семьи́ твоéй מַרְבִּית בֵּיתְךָ.

Приревнова́ть см. Ревнова́ть.

Прировня́ть см. Прира́внивать.

Приро́да 1) נ׳ תְּכוּנָה, מוֹלֶדֶת, מְכוּרָה, מִכְרָה, טֶבַע* Geburt. Онъ отъ приро́ды слѣпъ עִוֵּר הוּא מִמִּכְרָתוֹ (מִמּוֹלַדְתּוֹ, מִטִּבְעוֹ). Онъ по приро́дѣ дворяни́нъ אִישׁ נְדִיבוֹת הוּא מִמִּכּוֹרָתוֹ. Изучи́ть приро́ду э́того расте́нія חָקוֹר אֶת־תְּכוּנַת הַצֶּמַח הַזֶּה (בּוֹא עַד־תְּכוּנַת). 2) תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ, יְקוּם Natur. Вся приро́да полна́ сла́вы Творца́ ея כָּל־הַיְקוּם מָלֵא כְּבוֹד יוֹצְרוֹ.

Приро́дный מִמִּלֶּדֶת ת׳, —טִבְעִי* natürlich, Geburts-. -ная способность (מִלֶּדֶת) כִּשְׁרוֹן טִבְעִי. -ное дарова́ніе מַתַּת־אֱלֹהִים.

Прирожде́нный מִלֶّדֶת ת׳, —מִבֶּטֶן — angeboren. П. дура́къ אִוֶּיל מִבֶּטֶן.

Приро́слый אֲשֶׁר, מְשֹׁרָשׁ בְּ־, פּוֹרֶה וְדָבֵק בְּ־ ת׳ angewachsen.

Приро́стокъ (-тка) שֹׁרֶשׁ פּוֹרֶה בְּ־ ז׳; סַפַּחַת Anwuchs.

Приро́стъ ז׳ см. Приращéніе.

Прирумя́нивать, -румя́нить פ״ע כָּחוֹל מֵעַט schminken. -ся פ״ח כָּחוֹל פָּנָיו sich schminken.

Приручня́ть, -ни́ть פ״ע חָנוֹךְ, הֵכִנֵּעַ (חית יער) לְרִצּוֹנוֹ לְבֵיתוֹ zähmen.

Прирѣ́зывать, -рѣ́зать 1) פ״ע גָּזוֹר עוֹד הוֹסִיף לִכְרוֹת 2) — גָּזוֹר לְפִי־מִדַּת zuschneiden. -ся הִגָּזֵר לְפִי־מִדַּת־ נפ׳ zugeschnitten werden.

Прирѣ́чный אֲשֶׁר בְּעֵבְרֵי נָהָר ת׳ am Fluße liegend.

Прирядѝть см. Принаря́дить.

Прися́живать, -сади́ть 1) פ״ע נָטוֹעַ; שָׁתוֹל אֶל־ עוֹד hinzupflanzen. 2) הוֹשֵׁב אִישׁ עַל־הַמְּלָאכָה hinzusetzen. -ся הִשְׁתַּל אֶל־ נפ׳ zugepflanzt werden.

Приса́ливать, -соли́ть פ״ע זָרָה מְעַט, מָלוֹחַ מְעַט מָלַח עַל־ einsalzen.

Приса́сывать, -соса́ть פ״ע עָלַע, מָצָה, יָנוֹק ansaugen. -ся פ״ח: Ребёнку э́тому ужъ грудь присоса́лось נֶפֶשׁ הַיּוֹנֵק הַזֶּה קָצָה בַּחֵלֶב שָׁדַיִם das Kind ist des Saugens überdrüßig geworden.

Присва́ивать см. Присвоя́ть.

Присва́тывать, -сва́тать בִּקֵּשׁ אִשָּׁה לְ־ פ״ע Einem eine Braut verschaffen. -ся אָרַשׁ לוֹ; הִתְנָה אֲהָבִים פ״ח sich um eine Braut bewerben.

Присви́стывать, -свисну́ть פ״ע שָׁרוֹק בַּעֲשׂוֹתוֹ צַפְצָף, — מְלַאכְתּוֹ pfeifen dabei.

Присви́стывать, -свиста́ть פ״ע שָׁרוֹק וְקָרָא אֵלָיו durch Pfeifen heranlocken.

Присвоéніе ס׳ קִנְיָן לוֹ, קִנְיָן — רְשָׁת — Zueignung.

Присво́ивать, -своя́ть, -сво́ить פ״ע 1) (себѣ́) לָקוֹחַ לוֹ, הִתְנַחֵל אֶת־, הֵאָחֵז בְּ־ sich zueignen. 2) (кому́) נָתוֹן לַאֲחֻזָּה לְ־, הִנְחִיל אֶת־ לְמַד לְ־; הִסְכִּין אֶת־ בְּ״״ Einem aneignen. -ся 1) הֻנְתַּן לְ־ נפ׳ לַאֲחֻזָּה (לְמוֹרָשָׁה) zugeeignet werden. 2) הִתְיַהֵשׂ פ״ח הִתְיַלֵּד עַל־, לְ־ sich zu einer Verwandtschaft rechnen.

Присказка מָבוֹא מָשָׁל, פֶּתַח חִידָה נ׳ Beisatz zu einer Erzählung.

Приска́кивать, -скака́ть, -скочи́ть, -скокну́ть 1) פ״ע נָתַר, קִפֵּץ, דִּלֵּג auffspringen. 2) בּוֹא עַל־כּוּם הוֹרַר herangesprengt kommen.

Приско́къ דְּהָרָה ז׳ Sprung.

Приско́рбіе ס׳ תּוּגָה, כַּעַס, מֹרַת־רוּחַ, מִנְגַּנַּת־לֵב מֵמַר, Kummer. Съ душе́внымъ приско́рбіемъ узна́лъ я, что — לְתוּגַת נַפְשִׁי שָׁמַעְתִּי כִּי. Къ коему́ приско́рбію לְמֹרַת־רוּחִי.

Приско́рбно מַר — צַר לְ־ ת״פ — betrübend.

Приско́рбный מַכְאָה לֵב, מְדִיב נֶפֶשׁ ת׳ traurig.

Прискочи́ть см. Приска́кивать.

Приско́чка דְּהָרָה נ׳ das Springen. Въ приско́чку הָלוֹךְ וְדַלֵּג.

Прису́чивать, -скучи́ть 1) הָיָה לְמֹרַת, הִלְאָה פ״ע הָצַק, עַל־ Langweile verursachen. 2) קוֹץ בְּ־ פ״ס überdrüßig werden. Мнѣ прису́чило жить вдали́ отъ людéй מָאַסְתִּי בְּחַיֵּי הַרְחֵק מֵאָדָם.

Присла́нивать, -слоня́ть, -слони́ть סָמוֹךְ אֶל־ פ״ע הִסְמִיךְ, הִטָּה — anlehnen. -ся 1) הֻסְמַךְ אֶל־ נפ׳ angelehnt werden. 2) הִשָּׁעֵן פ״ח הִתְמַךְ sich anlehnen.

Присла́ть см. Присыла́ть.

Присло́вица ג׳, -сло́віе ס׳ см. Приговóрка.

Прислонить, -ня́ть см. Присла́нивать

Прислу́га ג׳ 1) שָׁרֵת, עֲבוֹדָה Bedienung. 2) עֲבָדָה, מְשָׁרְתֵי־בַיִת — עַבְדֵי Dienstleute.

Прислу́живать שָׁרַת אֶת־ פ״ע bedienen. -ся פ״ח (къ кому́) שָׁרַת עַד־מְצֹא חֵן לְפָנֵי־ sich durch Dienstfertigkeit einschmeicheln.

Прислу́жливость רוּחַ נָכוֹן לַעֲזֹר נ׳ Dienstfertigkeit.

Прислу́жливый נָכוֹן לַעֲזֹר ת׳; קָרוֹב לְקוֹרְאָיו, נִדְרָשׁ לְדוֹרְשָׁיו dienstfertig.

Прислу́жникъ 1) מְשָׁרֵת ז׳ Diener. -ница נ׳ מְשָׁרֶת Dienerin. 2) מִתְרַפֵּס לְפָנֵי־, מִתְרַצֶּה אֶל־ niedriger Schmeichler.

Прислу́шивать, -слу́шать שָׁמוֹעַ בַּפֶּתֶר דִּבְרֵי־ פ״ע behorchen. -ся פ״ח הַסְכֵּת וְשָׁמוֹעַ, הִתְבּוֹנֵן בְּ־, אַחֲרֵי־ הִקְשִׁיב אֶל־ (לְ־), הֵאָזִין, הִטָּה אָזְנוֹ לִשְׁמֹעַ aufmerksam zuhören.

Присма́тривать, -смотрѣ́ть שׂוֹם עַיִן עַל־ פ״ע Aufsicht haben. -ся פ״ח 1) הִבִּיט לָמוֹד לְמַרְאֵה עֵינָיו, הִתְבּוֹנֵן בְּ־, אַחֲרֵי־ aufmerksam betrachten. 2) הִלָּאֵה מֵרְאוֹת sich überdrüssig sehen. Эта карти́на мнѣ́ присмотрѣ́лась גִּלְּאִיתִי מֵרְאוֹת קָצָה נַפְשִׁי בְּתַבְנִית הַזֹּאת; אֶת־הַתַּבְנִית הַזֹּאת

Присмирѣ́лый קָם לִדְמָמָה; נִכְנָע, שׁוֹקֵט מִזַּעְפּוֹ ת׳ ruhig geworden.

Присмирѣ́ть הָרְגַע וָדֹם, שָׁקוֹט — עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ פ״ע הִכָּנַע; שָׁכוֹךְ ruhig werden. -щица נ׳

Присмо́трщикъ שׁוֹמֵר, צוֹפֶה ז׳ Aufseher.

Присмо́тръ מִשְׁמֶרֶת, עֵינַיִם פְּקוּחוֹת עַל־ ז׳ Aufsicht.

Присмотрѣ́ть см. Присма́тривать.

Присни́ться הָרְאָה בַּחֲלוֹם אֶל־ פ״ח im Traume vorkommen. Мнѣ́ присни́лось חָלַמְתִּי.

Присно תָּמִיד ת״פ, לְעוֹלָם, כְּלִי חֹשֶׁךְ ewig.

Присноп́амятный עוֹמֵד לְזֵכֶר עוֹלָם ת׳ ewig denkwürdig.

Присносу́щный נֶצַח, עוֹמֵד לְעוֹלָם ת׳ ewig dauernd.

Присовокупля́ть, -купи́ть סָפוֹחַ (къ чему́) פ״ע הוֹסִיף עַל־, אֶל־ הוֹסַף עַל־ נ״פ 1) hinzufügen. -ся פ״ח 2) הִסָּפֵחַ עַל־, הִלָּוֶה עַל־ hinzugefügt werden. sich anschließen.

Присо́вывать, -су́нуть הִתִּיק אֶל־, הִסִּיעַ עַד־ פ״ע הִנִּישׁ — הִנָּשׁ נ״פ 1) zuschieben. ся 2) הִתְנַגֵּשׁ, נִגּוֹשׁ אֶל־ פ״ח zugeschoben werden. sich nähern.

Присовѣ́тывать, -совѣ́товать עוֹץ לְ־ פ״ע — יָעוּץ, — אֵצָה zuraten.

Присоедине́ніе חִבֵּר דָּבָר אֶל־ ס׳; חוֹבֶרֶת, צֶמֶד; סִפּוּת עַל־ Hinzufügung.

Присоединя́ть, -ни́ть חִבֵּר עִם־, חִבֵּר אֶל־ פ״ע סָפָה עַל־, סִפֵּחַ אֶל־ נ״פ 1) vereinigen. -ся 2) הִתְחַבֵּר עִם־ פ״ח הֻחַד אֶת־ hinzugefügt werden. sich vereinigen.

Присоли́ть см. Приса́ливать.

Присоса́ть см. Приса́сывать.

Присосѣ́диться יָשַׁב אֵצֶל־ פ״ח Nachbar werden.

Присохлый מְדֻבָּק אֶל־ ת׳ 1) angetrocknet. 2) יָבֵשׁ, אֻמְלָל vertrocknet.

Присо́хнуть см. Присыха́ть.

Приспи́чить הֵמִרְץ, אִלֵּץ, הֵאִיץ בְּ־ (הט׳) פ״ס treiben, zwingen. Что такъ тебя́ приспи́чило? מַה־מַּמְרִיצְךָ, מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פֶּרֶץ.

Приспособить см. Приспособля́ть.

Приспособле́ніе הִקְבִּיל אֶל־, הִכְשִׁיר לְ־ ס׳ das Anpassen.

Приспособля́ть, -спосо́бить עָרוֹךְ — כּוֹנֵן אֶל־ פ״ע, הִכְשִׁיר לְ־, הִקְבִּיל — שָׁוָה — הִקְרָה — anpassen. И приспособи́те себѣ́ города́ וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים (במדבר לה, יא). -ся הָכְשַׁר לְ־, הִקְבִּיל אֶל־ נ״פ 1) angepaßt werden. 2) הִסְכֵּן לְ־, הִכְשַׁר נַפְשׁוֹ לְ־ פ״ח — נָסָה, לָמוֹד sich angewöhnen.

Приспѣва́ть, -спѣ́ть בּוֹא בְעִתּוֹ (בְּמוֹעֲדוֹ) פ״ע 1) zur rechten Zeit kommen. 2) חוּשׁ, מַהֵר לָבוֹא אֶת־ — בּוֹא קַל־מַהֲרָה אֶל־, לְ־ heraneilen.

Присро́чивать, -сро́чить שׂוֹם מוֹעֵד לְ־, יָעוּד זְמָן פ״ע einen Termin bestimmen.

Приставáть, -ста́ть דָּבוֹק בְּ־ (אֶל־) פ״ע 1) ankleben. И приста́ла рука́ его́ къ мечу́ וַתִּדְבַּק יָדוֹ אֶל־הַחֶרֶב. Прока́за Неема́нова приста́нетъ къ тебѣ́ צָרַעַת נַעֲמָן תִּדְבַּק בְּךָ. И приста́нете къ остальны́мъ наро́дамъ וּדְבַקְתֶּם בְּיֶתֶר הַגּוֹיִם 2) פָּגוֹעַ בְּ־ (ש״ב יג, כה) פָּרוֹץ — פָּצוֹר — הַכְּנֵעַ — zudringlich sein. Не приставáй ко мнѣ́ בִּי (תִּפְצַר) אַל תִּפְגַּע. 3) לֹא־עָצוֹר לָלֶכֶת עָמוֹד מִכֹּחַ stehen bleiben. Ло́шади приста́ли הַסּוּסִים עָמְדוּ מִכֹּחַ (לֹא עָצְרוּ כֹחַ לָלֶכֶת). 4) פ״ס (кому́) הָיָה נָאוָה, שָׁפוֹר עַל־, יָאֹה לְ־ sich passen. Не приста́ло тебѣ́ говори́ть такъ לֹא־נָאוָה (לֹא־יָאֵתָה) לְךָ לְדַבֵּר כָּזֹאת.

Приста́вить см. Приставля́ть.

Приста́вка נוֹסֶפֶת 1) הַצִּיב אֶל־ נ׳ das Anlehnen. 2) הוֹבֶרֶת Ansatz.

Приставля́ть, -ста́вить הַצֵּב — הֶעֱמִיד אֵצֶל־ פ״ע 1) שָׁפוֹת סִיר סָמוּךְ אֶל־ stellen bei... Пр. горшо́къ

הוֹסִיף עַל־ חִבֵּר אֶל־ 2) הֵצִיג nach hinzustellen. 3) הִפְקִיד עַל־ צִוָּה עַל־ פָּקוֹד אֶת־ עִם־ אַצִּינָה נָא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי. Онъ приставилъ къ нимъ Іосифа הָעֲמִיד אֶל־ 1) נפ׳ -ся zugestellt werden. 2) הִפְקִיד עַל־ angestellt werden. [Aufseher.

Приставникъ ז׳ שׁוֹטֵר, נוֹגֵשׁ, אָצִיל, נִצָּב, נָצִיב

Приставной ת׳ מְחֻבָּר אֶל־, מְדֻבָּק, — angesetzt.

Приставъ ז׳ נוֹגֵשׁ, שׁוֹטֵר, נָצָב Aufseher. Частный п. שׁוֹטֵר חֶלְקַת הָעִיר. Становой п. נָצָב עַל־מִסְבֵּי עִיר. Судебный п. נוֹגֵשׁ בֵּית הַמִּשְׁפָּט.

Присталой, -сталый ת׳ נִסְפָּח עַל־, נָלוּי, — זָר, zugelaufen, fremd.

Пристально ת״פ 1) בְּהַבִּיט נִכְחוֹ בְּהִישִׁיר עֵינָיו, מִבְּלִי גָרוֹעַ עֵינוֹ מִ־, נִגְדּוֹ aufmerksam. 2) בְּלִי־הֶשֵּׂךְ, בְּלִי־מַרְגּוֹעַ, מֵאֵין הֶפְוּגוֹת fleißig.

Пристальный ת׳ 1) מַבִּיט נִכְחוֹ aufmerksam. II. взглядъ חוֹדֶרֶת עַיִן. 2) אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁבֹּת anhaltend.

Пристанище 1) ס׳ תַּחֲנוֹת, נָוֶה, רֶבֶץ Ruheort. II. скота מִשְׁפְּתַיִם, נָוֶה צֹאן, רִבִּין בָּקָר. 2) מָנוֹחַ, מִנוּחָה, מַרְגֵּעָה, מִשְׁכָּן מִבְטָח, חֲסוּת, מַחֲסֶה; בַּיִת מִקְלָט Zufluchtsort. [Diebshehler. -льница ג׳

Пристанодержатель נוֹתֵן מַחֲבֹא לַאֲנָשֵׁי־אָוֶן ז׳

Пристанодержательство ס׳ תֵּת מַחֲבֹא לַאֲנָשֵׁי־אָוֶן Verhehlung verdächtiger Leute.

Пристань 1) נ׳ חוֹף, מְחוֹז אִנִּיּוֹת, מִבְאֵי־יָם Hafen. 2) см. Пристанище 2.

Пристарѣть ס״ע בּוֹא בַיָּמִים, שׂוּב, זָקֵן alt werden.

Приставать см. Приставать.

Пристегивать, -стегать, -стегнуть 1) ס״ע צִמֵּד שַׁנָּם, בְּלוּלָאָה anknöpfen. 2) אָסוֹר סוּס לָרֶכֶב רְתוֹם, — beispannen. 3) תָּפוֹר וְחַבֵּר, אַחַה* aufteppen. 4) מָחָא בַּשּׂוֹט leicht peitschen. -ся נפ׳ [pung.

Пристежка ע״בוֹדַת הַמַּאֲחָה, תָּפֵר לְחַבֵּר נ׳ Aufteppen-

Пристерегать, -стерѣчь 1) ס״פ אָרוֹב לְ־, שׁוֹם עַיִן עַל־ auflauern. 2) מִ־, הִזָּהֵר (נָצוֹר) שָׁמוֹר behüten. -ся ס״ח הִזָּהֵר, הִשָּׁמֵר שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ sich hüten.

Пристигнуть см. Застигнуть.

Пристойно ת״פ בְּכָבוֹד, בְּהָדָר, בְּמִישׁוֹר, כְּרָאוּי כַּמִּשְׁפָּט anständig. [(הָרָאוּי) לְ־ Anständigkeit.

Пристойность נ׳ הַדָּרָךְ הַנָּאוָה, מִישׁוֹר, נְכֹחָה

Пристойный ת׳ רָאוּי, נָכוֹן anständig.

Пристраивать см. Пристроивать.

Пристрастить см. Пристращать.

Пристрастіе 1) ס׳ תַּאֲוָה, בְּצַע, תַּוָּה־נֶפֶשׁ (משלי יד, לד) חֶסֶד Vorliebe. 2) הַכָּרַת, מַשָּׂא פָּנִים, הַטּוֹת מִשְׁפָּט, פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט Parteilichkeit.

Пристрастка נ׳ גְּעָרָה, קוֹל פְּחָדִים, דָּבָר מַרְדֵּךְ לֵב Drehung.

Пристрастно ת״פ בְּהַוַּת נֶפֶשׁ, בְּמַשָּׂא פָּנִים parteiisch.

Пристрастный ת׳ מַכִּיר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט, נוֹשֵׂא פָּנִים, דּוֹבֵר הַוַּת נַפְשׁוֹ, מַטֶּה מִשְׁפָּט, מַטֶּה אַחֲרֵי בִצְעוֹ parteiisch.

Пристращать, -страстить ס״ע (къ чему) הִטָּה לֵב אִישׁ אַחֲרֵי־ (הִדַּח) Leidenschaft erwecken. -ся ס״ח עָנוֹב אֵל־(עַל־), חָשׁוּק בְּ־, נָטָה (נָטָה) אַחֲרֵי־ sich ergeben.

Пристращивать, -стращать לֵב (הָנָא, הַמְסָה) הָרַךְ, נָתוֹן מֹרַךְ בְּלֵב, הָחֵת, בַּעַת, הִכְהֵל einschüchtern.

Пристроивать, -строить 1) ס״ע הוֹסִיף בִּנְיָה, בָּנָה אֶצֶל, עָשָׂה בַּיִת לְ־ hinzubauen. 2) (кого) הֵכִין לְ־ כָּל־צָרְכּוֹ, בִּמֵּרְחָב רַגְלֵי־ versorgen. -ся 1) נ״ס הֻבְנָה אֶצֶל־ hinzugebaut werden. 2) מָצוֹא צָרְכּוֹ ס״ח, הִכָּנֵה, מָצוֹא מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ sich anordnen.

Пристройка נוֹסָפוֹת לְבִנְיָן נ׳ Anbau.

Приструнивать, -струнить ס״ע הֵרָאֶה אֶת־אִישׁ בָּהוֹן בְּכוּר עָנִי; דִּבֵּר קָשׁוֹת אֶת־ קָשָׁה streng vornehmen.

Приступать, -ступить 1) ס״ע קָרוֹב אֶל־, גָּנוֹשׁ — הִתְקָרֵב. Мы приступили къ горѣ קָרַבְנוּ אֶל־הָהָר (נִגַּשְׁנוּ). Приступите къ войнѣ גְּשׁוּ לַמִּלְחָמָה. Пора жатвы приступаетъ קָרְבָה עֵת הַקָּצִיר. Чтобы приступить къ работѣ לְקָרְבָה אֶל־הַמְּלָאכָה. 2) (къ кому) נָגוֹשׁ אֶל־ ס״ח -ся גָּנוֹשׁ אֶל־ sich nähern.

Приступленіе ס׳ קָרוֹב אֶל־, קִרְבָה, — גִּשְׁתָּ־ das Hinzutreten.

Приступъ 1) ז׳ קָרוֹב אֶל־, קִרְבָה, — גִּשְׁתָּ־; הָחֵל, תְּחִלָּה Zutritt. На рынкѣ приступу нѣтъ אֵין לָבֹא אֵל הַשַּׁעַר (מְרוֹב קוֹנִים). Ихъ п. къ работѣ עוּזּוּ, קִרֵב הַחֵלֶם לַעֲשׂוֹת קִרְבָתָם אֶל־הַמְּלָאכָה. 2) קִרֵב, (רַעַשׁ, כָּבֵד) מִלְחָמָה Sturmlauf. Взять городъ приступомъ הִבְקַע עִיר, הִרְעִם עַל־ עִיר לְלָכְדָהּ

Пристыжать, -стыдить ס״ע הִכְלִם, הַזְעָטָה בֹּשֶׁת beschämen. -ся ס״ח עָטָה בֹּשֶׁת, בּוֹשׁ, הִכָּלֵם beschämt werden.

Пристыжённый ת׳ שְׁבַע־קְלוֹן, נִכְלָם beschämt.

Пристягивать, -стягнуть см. Пристегивать.

Пристяжка 1) נ׳ רְתֻמַת סוּס מִשְׁנֶה, רְתוֹם Beigespann;

Beipferd. 2) עֲבוֹת הָרֶכֶב לְסוּם מִשְׁנֶה Strang zum Beispannen. [beigespannt.

Пристяжной (סוס) —מִשְׁנֶה, רָתוּם לְסוּם הַתֵּיכוֹן ת׳

Пристяжь см. Пристя́жка.

Присужда́ть, -судить פ״י 1) הוֹכִיחַ לְ־, —פִּלֵּל חָרוּץ מִשְׁפָּט gerichtlich zuerkennen. Неси́ же позо́ръ кото́рый ты присуди́ла сестрѣ́ твое́й אֲשֶׁר פִּלַּלְתְּ (הוֹכַחְתְּ) לַאֲחוֹתֵךְ. Его присуди́ли къ аре́сту חָרְצוּ עָלָיו מִשְׁפָּט לְהִכָּלֵא בַּמִּשְׁמָר. 2) עִוֵּץ —עוֹץ anrathen. Онъ присуди́лъ мнѣ сдѣ́лать э́то הוּא עִוַּצְנִי לַעֲשׂוֹת זֹאת. -ся נפ׳ הָחָרֵץ עַל־ gerichtlich zuerkannt werden.

Присужде́ніе ס׳ דִּין גְּנֻזָּר, מִשְׁפָּט חָרוּץ Urtheil-

Прису́нуть см. Присо́вывать. [spruch.

Прису́тственный ת׳ הַמִּשְׁפָּט— Gerichts-. -нное мѣ́сто בַּיִת (אוּלָם) הַמִּשְׁפָּט. II. день יוֹם עֲבוֹדָה בְּבֵית הַמִּשְׁפָּט.

Прису́тствіе ס׳ 1) הֱיוֹת עִם־ Gegenwart. Въ его прису́тствіи בִּהְיוֹתוֹ עִמָּנוּ, לְעֵינָיו, נֹכַח פָּנָיו. II. ду́ха אֹמֶץ לֵב. 2) בֵּית מִשְׁפָּט, עַרְכָּאָה* Gerichtsbehörde. [Anwesenheit.

Прису́тствованіе ס׳ עֲמוֹד, הִמָּצֵא—, הֱיוֹת עִם־

Прису́тствовать (-ствую) פ״י הִמָּצֵא—, הָיָה עִם־ anwesend sein. נִצּוֹב לִקְרַאת— עָמוֹד עַל־

Прису́тствующій ת׳ 1) הָעוֹמֵד עַל־, הַנִּמְצָא עִם־ anwesend. 2) יוֹשֵׁב עַל־הַמִּשְׁפָּט Gerichtsglied.

Прису́шивать, -сушить פ״י 1) יָבֵשׁ פְּנֵי־, הָחֲרֵב מְעַט etwas trocknen. 2) הָרַב נֶפֶשׁ, כָּלָה עֵינֵי הַמְיַחֵל הִכְאִיב לֵב schmachten lassen. -ся נפ׳ חָרוֹב מְעַט, יָבוֹשׁ מְעַט etwas getrocknet werden.

Прису́щій ת׳ הָעוֹמֵד עַל־, הַנִּמְצָא עִם־ anwesend.

Присыла́ть, -сла́ть פ״י שָׁלוֹחַ אֶל־ (לְ־) zuschicken. -ся נפ׳ שֻׁלַּח, הִשָּׁלֵחַ zugeschickt werden.

Присы́лка נ׳ 1) מִשְׁלוֹחַ לְ־, שִׁלּוּחַ אֶל־ das Zuschicken. 2) דָּבָר שָׁלוּחַ Zusendung.

Присы́льный ת׳ נִשְׁלָח, שָׁלוּחַ zugeschickt.

Присыпа́ть, -сы́пать פ״י עוֹד עַל־ פ״י שָׁפוֹךְ (זָרָה) הוֹסִיף לִשְׁפֹּךְ (לִזְרוֹת) אֶל־ hinzuschütten. -ся נפ׳ הִשָּׁפֵךְ (הִזָּרֶה) עוֹד אֶל־ — שָׁפוּךְ hinzugeschüttet werden. [schütten.

Присы́пка נ׳ שֶׁפֶךְ (מִזְרֶה) נוֹסָף אֶל־ das Hinzu-

Присыпно́й, -сы́почный ת׳ הַנִّשְׁפָּךְ (הַמִּזְרֶה) עַל־ hinzugeschüttet.

Присыха́ть, -со́хнуть פ״י צָפוּד, יָבוֹשׁ וְדָבוּק לְ־ צָפַד אֶל־ עוֹרָם. Присе́дать, -се́сть (עתיד -сяду) פ״י 1) יָשׁוֹב אֶל־ sich hinsetzen. Присядь-ка, да отдохни́ שֵׁב־־נָא וְהִנָּפֵשׁ. 2) קָרוֹס וְכָרוֹעַ niederhocken. 3) קָדוֹד בִּכְרָס (כרכים) (כידוד הכתולות לפני אורח) einen Knix machen.

Присе́сть פ׳ בַּעַם אַחַת מִכֹּלִי, עַת שֶׁבֶת עַל־הַמְּלָאכָה שְׁנוֹת das sich Hinsetzen. Эту рабо́ту сде́лаю я въ оди́нъ п. עֲבוֹדָתִי זֹאת אֶכְלֶה בְּפַעַם אַחַת וְלֹא־ אֶשְׁנֶה לָהּ.

Присе́сть см. Присе́дать. [

Присяга נ׳ אָלָה, שְׁבוּעָה Schwur, Eid. Дать прися́гу הִשְׁבִּיעַ שְׁבוּעָה. אָלָה בַּיִן. Привести́ къ прися́гѣ הָאֲלָה, הִשְׁבִּיעַ. [schwören.

Присяга́ть, -сягну́ть פ״י נָשָׁא אָלָה, אָלָה, הִשְׁבִּיעַ

Прися́дка נ׳ קְרֹס das Niederhocken beim Tanzen. Пляса́ть въ прися́дку בִּקְרֹס בִּרְכָיו (כִּרְכֹּר) חוֹל.

Присяжный ת׳ הַבָּא בְּאָלָה, נִשְׁבָּע Geschworener. Судъ присяжныхъ סוֹד שׁוֹפְטִים נִשְׁבָּעִים, פְּלִילִים Geschworenengericht. II. повѣ́ренный מְלִיץ נִשְׁבָּע, פַּרְקְלִיט* Rechtsanwalt.

Прита́ивать, -таить פ״י הַסְתֵּר פ״י הִטְמֵן, הִצְפֵּן, הֶחְבֵּא הַחְשָׁה, עָצוֹר בְּרוּחַ אַפּוֹ verheimlichen II. дыха́ніе מַהְשִׁיב רוּחוֹ. -ся 1) הִסְתֵּר נפ׳ הֶחְבֵּא sich verbergen. 2) פ״ח (чѣмъ) הִתְחָרֵשׁ (כַּחֵשׁ) דֹּם לְמַעַן הִתְנַכֵּר sich anstellen. Онъ прита́ился мёртвымъ שָׁכַב הִתְחַכֵּשׁ כְּאִלֵּם. -ся нѣмымъ דוּמָם כָּמֵת לְמַעַן כַּחֵשׁ.

Прита́кивать, -такну́ть см. Подта́кивать.

Прита́птывать, -топта́ть פ״י כּוֹס, רָמוֹס פ״י הַכְפֵּשׁ, הִתְבּוֹסֵס, הִדּוֹשׁ רָקוֹעַ בְּרַגְלָיו zertreten. -ся נפ׳ הֵרָמֵס zertreten werden.

Прита́скивать, -тащи́ть פ״י סָחוֹב וְהָבֵא (עַד־) hinzuschleppen. ся 1) הִסָּחֵב אֶל־ נפ׳ hinzugeschleppt werden. 2) הִתְנַהֵל, בּוֹא בְכָבְדוּת אֶל־ פ״ח לְאַטּוֹ עַד־ sich herbeischleppen.

Притворі́ть см. Притворя́ть.

Притво́рничать см. Притворя́ться.

Притво́рно פ״פ לְשֶׁקֶר, בְּמַעַל, בְּכַחַשׁ heuchlerisch.

Притво́рность נ׳ חָנֻפָּה, חֹנֶף, כַּחַשׁ, מַעַל, בָּגֶד, רְמִיָּה, מִרְמָה Heuchelei. [מִתְחַכֵּשׁ heuchlerisch.

Притво́рный ת׳ בּוֹגֵד, כָּחֵשׁ, מִתְנַכֵּר,

Притво́рство ס׳ см. Притво́рность.

Притво́рствовать (-ствую) см. Притворя́ться.

Притво́рчивый см. Притво́рный.

Притво́рщикъ ז׳ מִתְנַכֵּר, מִתְחַכֵּשׁ, אִישׁ, מִתְחַכֵּשׁ כָּחֵשׁ, מִרְמָה Heuchler. -щица נ׳.

Притво́ръ ז׳ 1) אוּלָם, עֲזָרָה, תָּא, הֵיכָל סַף Vorhalle.

2) אחת הדלתות, כנף הדלתים Thür-, Fensterflügel.

Притворя́ть, -ри́ть פ״ע (דלת) הָגַף, נָעוֹל סָגוֹר zumachen. -ся 1) נפ׳ הוּגַף, הִסָּגֵר zugemacht werden. 2) פ״ח הִתְנַכֵּר, הִתְחַכֵּשׁ, הִתְחַפֵּשׁ sich anstellen. П. больны́мъ הִתְחַכֵּה. П. нѣмы́мъ הִתְחָרֵשׁ. П. ни́щымъ הִתְחַכֵּשׁ כְּאֶבְיוֹן, הִתְרוֹשֵׁשׁ.

Притека́ть, -те́чь פ״ע שְׁטוֹף אֶל־, נָהוֹר — zuströmen.

Притемя́шить פ״ע מָחוֹץ קָדְקֹד — den Kopf zerschlagen.

Притере́ть см. Притира́ть.

Прите́чь см. Притека́ть.

Притиране́ פ׳ תַּמְרוּק, מְרוּק Einreibung.

Притира́ть, -тере́ть פ״ע מָרוֹק, מָרוֹחַ בְּ־. Пр. глаза́ свои́ сурьми́ломъ מָרוֹץ בַּפּוּךְ עֵינָיו. -ся 1) נפ׳ מְרוֹק הַמְּרַח eingerieben werden. 2) פ״ח מָרוֹק בְּשָׂרוֹ, כָּחוֹל עֵינָיו sich einreiben.

Притискивать, -ти́скать, -ти́снуть פ״ע הָעֵק (איוב מ, כה) הַשְׁקֵעַ, לָחוּץ, דָּבָר תַּחְתָּיו zudrücken. -ся הָלַחַץ אֶל־ נפ׳ zugedrückt werden.

Притиха́ть, -ти́хнуть פ״ע הָחֲשָׁה, הָחֲרַשׁ, שָׁתוֹק, הָרְגַע, שָׁקוֹט still werden.

Приткать см. Притыка́ть.

Приткну́ть см. Притыка́ть. [יוּבָל] פֶּלֶג Nebenfluß.

Прито́къ ז׳ 1) см. Прили́въ. 2) תְּעָלָה, נַחַל שׁוֹטֵף אֶל־.

Притолока נ׳ מַשְׁקוֹף Oberschwelle.

Прито́мъ ת״פ וְאַף גַּם־זֹאת, מִכָּל־עֲדֵי זֹאת dazu noch.

Прито́нъ ז׳ מְעָרַת פְּרִיצִים, מְעוֹן שׁוֹדְדִים Diebsnest.

Притопта́ть см. Прита́птывать.

Прито́пывать, -то́пнуть פ״ע רָקוֹעַ בְּרַגְלָיו stampfen dabei mit den Füßen.

Приторго́вывать, -торгова́ть פ״ע הִתְנֶה קְנָיָן, תּוֹר פ״ח הָאוֹת לְאִישׁ עַל־דְּבַר־מְחִיר bedingen. -ся לְדַעַת מְחִיר הַ־ sich um den Preis erkundigen.

Приторность נ׳ מֶתֶק תָּפֵל, מֹתֶק לְגַעַל נֶפֶשׁ übermäßige Süßigkeit. [süß.

Приторный ת׳ מָתוֹק עַד־לְגָרָא (עַד־בְּלִי־דַי) widrig

Притра́вливать, -травля́ть, -трави́ть פ״ע 1) הִבְעִיר שָׂדֶה בְּבָעִיר abweiden lassen. 2) יָקוֹשׁ לַחַיָּה 3) הַשְׁמֵד (הִכְחִד) כָּל־הַחַיָּה מִן־ בְּמוֹ אֹכֶל ausrotten. -ся נפ׳ [berühren.

Притро́гиваться, тро́нуться פ״ח נָגוֹעַ בְּ־

Притузи́ть פ״ע (המ׳) הִכָּה בְּאֶגְרוֹף durchprügeln.

Притума́нить פ״ע 1) הָעֵב, הַקְדֵּר, הַלְבֵּשׁ קַדְרוּת, הוֹגָה נֶפֶשׁ, הַכְאָה לֵב verdunkeln. 2) כִּסָּה בָּעֲרָפֶל, עָצַב רוּחַ betrüben. -ся פ״ח 1) הוּעַם, עָטָה עֲרָפֶל, הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ sich verdunkeln. 2) הִתְעַטֵּף (נֶפֶשׁ־) betrübt werden. И притума́нится всякій духъ וְכֵהָתָה כָּל־רוּחַ.

Притупля́ть, -тупи́ть פ״ע 1) הַקְהָה (כְּלִי־בַרְזֶל) stumpf machen. 2) הַכְהָה, רִפָּה — הַכְשֵׁל כֹּחַ schwächen. Усиленное чтéніе притупля́етъ зрѣ́ніе מִקְרָא סְפָרִים לְמַכְבִּיר יַכְהֶה אוֹר הָעֵינַיִם. Жесто́кое обращéніе притупля́етъ умъ מוּסַר אַכְזָרִי יַכְשִׁיל כֹּחַ הַתְּבוּנָה. -ся פ״ח 1) קָהָה (כְּלִי־בַרְזֶל) stumpf werden. 2) כָּהָה, רָפָה, כָּשׁוֹל קוֹם schwach werden. Зрѣ́ніе его́ притупи́лось отъ ста́рости עֵינָיו מִזֹּקֶן (כַּהוּ, קָמוּ) כָּהוּ. Притупи́лась па́мять его́ כֹּחַ זִכְרוֹנוֹ כָּשַׁל.

При́тча נ׳ מָשָׁל, יָשָׁר, מְלִיצָה, חִידָה Gleichniß, Lehrfabel. При́тчи Соломо́новы מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה. Кни́га при́тчей (ע׳ יָשָׁר ח״א) סֵפֶר הַיָּשָׁר.

Притыка́ть, -ты́кать, -ткну́ть פ״ע תָּקוֹעַ בְּ־, מָעוֹךְ; סָכוֹר, אָטוּם, סָתַם einstecken; zustopfen. -ся נפ׳ הִסָּכֵר verstopft werden.

Притѣсне́ніе ס׳ מוּעָקָה, עָקָה, לַחַץ, מְרָצָה, פְּרֵךְ, צוּקָה, צָרָה Bedrückung.

Притѣсни́тель ז׳ לוֹחֵץ, דּוֹחֵק, מַעִיק, צַר, צוֹרֵר, מוֹגֵה, רוֹמֵס, מֵץ Bedrücker. -льница נ׳.

Притѣсни́тельный ת׳ מֵצַר, מַצִּיק, מוֹגֵה drückend.

Притѣсня́ть, -ни́ть פ״ע הוֹגֵה, הָעֵק, דָּחוֹק, לָחוּץ, הָצַק, הָצַר, צָרוֹר, עָנָה, הוֹנָה bedrücken. -ся נפ׳ הָלַחַץ, עָנָה, הָעֲנָה bedrückt werden.

Притяга́тельный ת׳ הַמּוֹשֵׁךְ אֵלָיו anziehend.

Притягива́ть, -тяга́ть, -тяну́ть פ״ע מָשׁוֹךְ אֶל־, סָחוֹב — heranziehen. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ אֶל־ zugezogen werden. [zueignendes Fürwort.

Притяжа́тельное мѣстоиме́ніе (בדקדוק) כִּנּוּי הַקִּנְיָן

Притяже́ніе מְשֹׁךְ, מֶשֶׁךְ אֶל־ ס׳ Anziehung.

Притяза́ніе ס׳ דִּין עִם־, רִיב — צְדָקָה לִדְרֹשׁ מִיַּד־ Anspruch. Какóе же имѣ́ешь ты притяза́ніе къ сосѣ́ду твоему́? מַה־יֶּשׁ־לְךָ צְדָקָה לִדְרֹשׁ מִיַּד שְׁכֶנְךָ. [מִתְאַנֶּה לְ־ anspruchsvoll

Притяза́тельный ת׳ מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, נָדוֹן עִם־

Притяза́ть פ״ע בִּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה; דָּרוֹשׁ חֵלְקוֹ הִתְאַנֶּה לְ־ Ansprüche machen.

Притяну́ть см. Притя́гивать.

Приха́живать פ״ע בוֹא כְּפָעַם בְּפָעַם אֶל־ oft kommen.

Прихва́ливать, -хвали́ть פ״ע הָלֵל כְּפָעַם בְּפָעַם bisweilen loben. [חָלָה־ oft krank sein.

Прихва́рывать פ״ע חָלָה כְּפָעַם בְּפָעַם, הָחֲלָה —

Прихва́стывать, -хва́стать, -хвастну́ть פ״ע הוֹסַף מִלִּים בְּדִבְרוֹ לְמַעַן הִתְבָּאֵר prahlen dabei.

Прихва́тывать, -хвати́ть 1) פ״ע חָטוֹף לוֹ כְּפַעַם בְּפַעַם zugreifen. 2) פ״ע נָגַע, אָחוֹז ergreifen, beschädigen. Яблоки прихвати́ло моро́зомъ הַתַּפּוּחִים נִכּוּ מִקֹּר מַחֲמַת קָרָה.

Прихворну́ть חָלָה, הָחֱלָה פ״ע krank werden.

Прихвостень (-стня), -хвостникъ ז׳ דָּבֵק אַחֲרֵי־ מִתְרַפֵּק עַל־, שׁוֹמֵר צְעָדֵי־ der sich zudringlich anhängt. [מְלַחֵךְ פִּנְכָּא* Tellerlecker. -льница נ׳

Прихлеба́тель לָעֵג מָעוֹג, שׁוֹאֵף לְלֶרֶם זָרִים ז׳

Прихлёбка נ׳ см. Похлёбка.

Прихлёбывать, -хлебну́ть פ״ע לַקֵּק עַלַּע ausfuppen.

Прихле́стывать 1) פ״ע הִכָּה בְּשׁוֹט כְּפַעַם בְּפַעַם bisweilen peitschen. 2) מָחָא (דְּכֵיי יָם), הִכָּה גַּלִּים spritzen.

Прихлопывать, -хло́пнуть 1) הָגַף (דֶּלֶת) בְּרַעַשׁ פ״ע zuschlagen. 2) טָפוֹק (כַּפָּיו) פ״ע בְּכוֹל שָׁאוֹן, בְּפַעַם בְּפַעַם — מָחָא dabei klatschen. -ся נפ׳ הִסָּגֵר בְּרַעַשׁ zugeschlagen werden.

Приходи́ть (-хожу́, -хо́дишь), Прійти́, Придти́ (עב׳ пришёлъ, -шли; עתיד приду́, -дёшь) בָּא פ״ע אָתָה, בּוֹא kommen. Приходи́те ко мнѣ по вечера́мъ בָּאוּ אֵלַי מִדֵּי עֶרֶב. Пришло́ письмо́ отъ бра́та твое́го בָּא סֵפֶר מֵאָחִיךָ. Приду́тъ дни יָמִים יָבֹאוּ. Съ тѣмъ пришёлъ, съ тѣмъ и ушёлъ כַּאֲשֶׁר בָּא כֵּן הָלַךְ. Придти́ въ изумле́ніе הִשְׁתּוֹמֵם. П. въ чу́вство (въ па́мять) הִתְעוֹרֵר מִתְּמִהוֹן לִבּוֹ. И онъ пришёлъ въ себя́ רוּחוֹ (וַתָּחִי) וַתָּשָׁב. Мнѣ пришло́ на па́мять זָכַרְתִּי, עָלָה עַל־לִבִּי. -ся פ״ח 1) הִקְבֵּל אֶל־ passen. Ключъ прихо́дится къ замку́ הַמַּפְתֵּחַ מִקְבִּיל אֶל־הַמַּנְעוּל. Тебѣ́ не прихо́дится такъ дѣлать לֹא־יָאֵתָה לְךָ לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת. 2) הִתְיַחֵשׂ verwandt sein. Онъ мнѣ́ прихо́дится двоюроднымъ бра́томъ הוּא בֶּן־דּוֹדִי לְאָחִי. 3) הָיָה עַל־ נָפוֹל חֶבֶל לְ־ קָרָה מִקְרֵהוּ sich ereignen. Ему́ пришло́сь подожда́ть קָרָה מִקְרֵהוּ לְחַכּוֹת. Мнѣ́ пришло́сь сидѣ́ть съ нимъ всю ночь נָפַל חֶבְלִי לָשֶׁבֶת עִמּוֹ כָּל־הַלַּיְלָה. Тебѣ́ прихо́дится доплати́ть ему́ еще́ рубль עָלֶיךָ לְשַׁלֵּם לוֹ עוֹד שֶׁקֶל כֶּסֶף. Ему́ пришло́сь не вмочь לֹא־ כָּשֵׁל כֹּחוֹ מִן־ עָצַר כֹּחַ לְ־.

Приходный אֲשֶׁר לְתְבוּאוֹת (כסף או עתים) ת׳ Einnahme-. -ная книга סֵפֶר פְּקוּדֵי הַתְּבוּאוֹת.

Приходорасхо́дный אֲשֶׁר לְתְבוּאוֹת כֶּסֶף וּמוֹצָאוֹ ת׳ zur Einnahme und Ausgabe.

Прихо́дскій אֲשֶׁר לַעֲדַת בֵּית תְּפִלָּה ת׳ zum Kirchspiel gehörig.

Прихо́дъ 1) בּוֹא Ankunft. Во вре́мя прихо́да корабле́й בּוֹא עֲבוּר תְּבוּאוֹת. 2) לֵעֵת בּוֹא הָאֳנִיּוֹת, תְּבוּאָה. 3) עֲבוּר מִמְכָּר וְקִנְיָן, כֶּסֶף Einnahme. עֲדַת בֵּית קְהַל־יְיָ, תְּפִלָּה Kirchspiel.

Прихожа́нинъ הַנִּסְפָּח לַעֲדַת הַבָּא בְקְהַל־יְיָ ז׳ בֵּית תְּפִלָּה Gemeindeglied. -жа́нка נ׳

Прихо́жая בָּאָה, סַף —, תָּא —, מְבוֹא הַבַּיִת נ׳ (יחזקאל ח, ח) Vorzimmer. [fremd.

Прихо́жій גֵּר, אוֹרֵחַ, הֹלֵךְ, הַבָּא ת׳ angekommen,

Прихотливость תַּאֲוָה, תְּשׁוּקָה, שְׁרִירוּת לֵב נ׳ Launenhaftigkeit.

Прихотливый 1) גִּבְהָל (שׁוֹאֵל) לְ־, רוֹדֵף תַּאֲוָה ת׳ lüstern. 2) לִבּוֹ (בִּשְׁרִירוּת) מִשֵּׁנֶה, הוֹלֵךְ כְּמִרְאֵי מַרְגִּיעִים טַעְמוֹ לְרְגָעִים launenhaft.

Прихотникъ см. Прихотли́вый 2. -ни́ца נ׳

Прихо́тничать שָׁנָה; הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ פ״ע לְרְגָעִים טַעְמוֹ launenhaft sein. [Laune.

Прихоть מַרְאֵי־ (שְׁרִירוּת) לֵב, הַוַּת נֶפֶשׁ, תַּאֲוָה נ׳

Прихрабриться הִתְהַדֵּר כְּאִישׁ חַיִל פ״ח sich tapfer zeigen.

Прихра́мывать צָלוֹעַ עַל־יַרְכּוֹ פ״ע etwas hinken.

Прихра́пывать, -храпну́ть הִשְׁמִיעַ קוֹל נַחְרוֹ פ״ע בְּשִׁנָּתוֹ etwas schnarchen.

Прицвѣ́тникъ עֲלֵה־הַגָּפָן (בצמח) ז׳ Deckblatt.

Прицѣ́ливать, -цѣ́лить פ״ע הָכֵן, כּוֹנֵן אֶל־מַטָּרָה הִכּוֹן בְּקֶנֶה קַלְעוֹ אֶל־ zielen. -ся פ״ח zielen nach...

Прицѣ́лъ 1) הָכֵן — קְלַע אֶל־מַטָּרָה ז׳ das Zielen. 2) נְקוּדַת הַמַּטָּרָה Zielpunkt.

Прицѣ́ниваться, -цѣ́ниться תּוּר לְדַעַת מְחִיר פ״ח הַ־ sich nach dem Preis erkundigen.

Прицѣ́пка 1) רֶכֶס אֶל־ — רֹכֶס נ׳ das Anhaken. 2) תְּלִי, הִכָּרֶת, לוּלָאָה Anhängsel. 3) סַנְסִן, זַלְזַל, שְׁרִיג Ranke. 4) רַכְסִי־אִישׁ, עֲלִילוֹת דְּבָרִים, תּוֹאֲנָה Schikane.

Прицѣ́плять, -цѣпи́ть רָתַק — רָכוֹס אֶל־ פ״ע 1) רָתוּק נפ׳ טָפוֹל עַל־; הֶאֱחֵז (אֶחֹז) בְּ־ anhaken. -ся angehängt werden. 2) הִתְאַנֵּה לְ־ פ״ח הֶאָחֵז לְ־, אֶל־ שׁוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים לְ־, הִתְגוֹלֵל עַל־, בִּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה לְ־ Händel suchen.

Прича́ливать, -ча́лить 1) פ״ע קָשׁוֹר כְּלִי־שִׁיט אֶל־ הָהֹךְ festbinden (am Ufer). 2) חָתוֹר וְהָשֵׁב אֶל־הַיַּבָּשָׁה; הַנַּע לְמָחוֹז חֶפְצוֹ landen. -ся נפ׳ הִקָּשֵׁר (רָתוּק) אֶל־ festgebunden werden.

Прича́лъ 1) עֲבוֹת כְּלִי־שִׁיט ז׳ Schlepptau. 2) אָנָךְ

מִשְׁקֹלֶת (מִשְׁקֹלֶת) בּוֹנִים קָו Richtschnur.

Причáствовать (-ствую) פ״ע (чему́) לָקוֹחַ חֵלֶק בְּ־, חֵלֶק בְּתוֹךְ־ Theil nehmen.

Причастúть см. Причащáть.

Причáстіе 1) פ׳ (בדקדוק) בַּעַל תָּאָרִי, בֵּינוֹנִי Mittelwort. 2) см. Причащéніе.

Причáстникъ ז׳ חוֹלֵק עִם־, חוֹלֵק בְּתוֹךְ־, מַפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־ Theilnehmer. -ница נ׳.

Причáстный ת׳ (чему́) אֲשֶׁר יָדוֹ הָיְתָה בְּ־ betheiligt.

Причащáть, -частúть פ״ע הִבְרָה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ (לנוצרים) das heilige Abendmahl geben. -ся פ״ח קִבֵּל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ das Abendmahl nehmen.

Причащéніе 1) פ׳ (кого́) הִבְרוֹת אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ (לנוצרים) Ertheilung des Abendmahls. 2) בְּרִית בְּרִית קֹדֶשׁ das heilige Abendmahl.

Причесáть см. Причёсывать.

Причёска נ׳ 1) שְׂרִיקוֹת שֵׂעַר הָרֹאשׁ das Kämmen. 2) פְּנֵי שְׂרִיקוֹת הַשֵּׂעָר Haarfrisur.

Причéсть см. Причитáть.

Причёсывать, -чесáть פ״ע שָׂרוֹק שֵׂעָר־ kämmen. -ся פ״ח שָׂרוֹק שְׂעָרוֹ sich kämmen.

Причéтникъ ז׳ מְשָׁרֵת בֵּית־יְיָ Kirchendiener. -ническій ת׳.

Причетъ (-чта) חֶבֶר כֹּהֲנֵי בֵית־יְיָ Kirchengeistlichkeit.

Причúна נ׳ רֹאשׁ דָּבָר, סִבָּה, מָקוֹר, נִסְבָּה, עֵקֶב, עַל־דְּבַר אֲשֶׁר, בִּגְלַל־, מִ־, מֵאֲשֶׁר, יַעַן אֲשֶׁר, כִּי: מֵתוּ כָּל־הַצֹּאן מֵאַיִן מַיִם Всѣ овцы вымерли по причинѣ безвóдія.

Причиня́ть, -нúть פ״ע הוֹלִיד, סִבֵּב, הָסֵב, הִצְמִיחַ, הָבָא עַל־, עָשָׂה לְ־ verursachen. II. кому́ зло הָבָא עָשָׂה לְ־ רָעָה רָעָה עַל־, צָמוּחַ, הוּסַב, סִבּוֹב נפ׳. -ся יָצָא מֵאֵת־ verursacht werden.

Причисленіе פְּקֻד בְּתוֹךְ־, מְנוּת אֶל־ ס׳ Zurechnung.

Причислять, -числúть פ״ע מָנָה עִם־, חָשַׁב אֶל־, סָפוֹחַ אֶל־פְּקוּדֵי הַ־, סָפוֹר־, הִסְפֵּר עִם־, בּוֹא בְּפְקוּדֵי (בְּמִסְפַּר) הַ־, הִמָּנָה עִם־, הִתְחַשֵּׁב בְּ־, הִתְפָּקֵד עִם־ zurechnen. -ся 1) נפ׳ הֻחְשַׁב־, הֻסְפַּר עִם־ zugerechnet werden. 2) פ״ח הִסְתַּפֵּחַ בְּ־, הִתְפָּקֵד עִם־ sich zurechnen.

Причитáніе ס׳ קִינָה לַמֵּת, זֵכֶר תְּהִלַּת הַמֵּת das Beklagen.

Причитáть, -чéсть 1) פ״ע מָנָה עִם־, חָשַׁב אֶל־ zurechnen. И онъ причёлъ ему́ это въ заслу́гу וַיַּחְשְׁבֵהוּ לוֹ לִצְדָקָה. 2) (по покóйникѣ) סַפֵּד תְּהִלַּת קִינָן, סָפוֹד עַל־, הִסְפֵּד־ Klagelieder singen. -ся 1) נפ׳ הֻחְשַׁב־, הֻסְפַּר עִם־ zugerechnet werden. 2) פ״ח הִתְחַשֵּׁב, הֻחְשַׁב, הִתְיַחֵשׂ sich rechnen. Онъ причитáется мнѣ дядею דֹּדִי הוּא. Ему причитáется еще отъ меня мѣсячное жáлованье עוֹד לוֹ מִיָּדִי שְׂכַר חֹדֶשׁ יָמִים.

Прúчуть см. Причетъ.

Причу́диться פ״ח (кому́) הֵרָאֶה לְ־ בַּחֲזוֹן שָׁוְא עָלָה עַל־רוּחַ־ vorkommen.

Причу́дливость נ׳ חֲזוּת תַּהְפֻּכוֹת, חֲזוּת מְדוּחִים Launenhaftigkeit.

Причу́дливый ת׳ חוֹזֶה לוֹ מַשְׂאוֹת שָׁוְא וּמְדוּחִים, טָח תָּפֵל, מְהַלֵּךְ בְּמַרְאֵי לִבּוֹ launenhaft.

Причу́дникъ см. Причу́дливый. -ница נ׳.

Причу́дничать פ״ע הָלַךְ בְּמַרְאֵי (בִּשְׁרִירוּת) לִבּוֹ, חָזָה לוֹ מַשְׂאוֹת שָׁוְא, טוֹחַ תָּפֵל, שָׁנָה לְרִגְעִים מַעֲמוֹ וּמְדוּחִים launenhaft sein.

Причу́ды ז״ר מַשְׂאוֹת שָׁוְא, מְדוּחִים, תַּהְפֻּכוֹת, חֲזוּת, עֲצָבִים, טִיחַ תָּפֵל Launen, sonderbare Einfälle.

Пришáркивать, -шáркнуть פ״ע רָקוּעַ בְּרַגְלָיו, מָלוֹל־ scharren mit den Füßen.

Пришéлецъ (-льца) ז׳ גֵּר, גֵּר בָּא מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה Fremdling.

Пришéльникъ см. Пришéлецъ. -шéльница נ׳.

Пришéльничій, -ническій ת׳ הַגֵּר־, הַגֵּרִים־ des Fremblings.

Пришепéливать, -пётывать פ״ע דִּבֵּר בִּלְשׁוֹן עֲלֻגִים lispeln.

Пришéствіе ס׳ בֹּא Ankunft.

Пришибáть, -бúть פ״ע 1) נָגַף, הִכָּה וּפָצוּעַ verletzen. 2) מוֹתֵת, הָמֵת, הָרוֹג todtschlagen. 3) פ״ע: Пшеницу морóзомъ пришибило הַחִטָּה נִכְּתָה בְּקָרָה. -ся 1) הָרוֹג, הָרֵג, הוּמַת נפ׳ todtgeschlagen werden. 2) הִתְנַגֵּף פ״ח sich beschädigen.

Пришивáть, -шúть תָּפֵר יַחַד, תָּפוֹר אֶל־ פ״ע zunähen. -ся תָּפוּר חַד אֶל־אַחַד, הִתָּפֵר אֶל־ נפ׳ zugenäht werden.

Пришúвка נ׳ 1) תְּפֹר לְ־ das Annähen. 2) דָּבָר תָּפוּר אֶל־ das Angenähte.

Пришивнóй ת׳ תָּפוּר אֶל־ angenäht.

Пришúть см. Пришивáть.

Пришлéцъ см. Пришéлецъ.

Пришлый ת׳ חָדָשׁ מִקָּרוֹב בָּא, בָּא מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה angekommen, fremd.

Пришпúливать, -шпúлить פ״ע חָבַר, רָכוֹס אֶל־ אָחַז בְּמַחְטִים, בְּקַרְסִים anstecken. -ся הֻרְכַּס אֶל־ נפ׳ חָבוּר בְּקַרְסִים angesteckt werden.

Пришпóривать, -шпóрить פ״ע דָּרַץ סוּס בְּדַרְבָּנוֹת הִדְחִיק בְּדַרְבָּנוֹת הָרַכָּב גְּעָלָיו anspornen. -ся הֻדְחַק בְּדַרְבָּנוֹת הָרַכָּב נפ׳ angespornt werden.

Пришу́чивать, -шутúть פ״ע הִתְלוֹצֵץ מְעַט spaßen.

Прищёлкивать, -щёлкнуть 1) פ״ע פָּצוֹחַ, תָּפוֹף בִּלְשׁוֹנוֹ, מָחָא; הֵרִעַם בְּאֶצְבְּעוֹתָיו klopfen mit den Fingern. 2) פ״ע הָנַף דֶּלֶת, סָגוֹר, הָנַף בְּיָד־ einklinken.

Прищёмливать, -щемля́ть, -щемúть לָחוּץ בְּיָד־ פ״ע

—הָעֵק einquetschen.

Прищу́ра (הס׳) ז״נ קוֹרֵץ עַיִן Blinzler.

Прищу́ривать, -щу́рить פ״ע עָצָה—, קָרוּץ עֵינָיו, עָצָה עֵינָיו, קָרוּץ בְּעֵינָיו, עָצוֹם—, blinzeln. -ся פ״ח blinzeln.

Прищурь ז׳ קָרִיץ—, עֲצֹם עֵינַיִם. das Blinzeln. Смотрѣть съ прищурью עָיִן הִבִּיט בְּקָרוּץ עֵינָיו.

Пріёмка נ׳ קַבָּלָה, קַבֵּל, אֹסֶף, מִקָּח, קַחַת Empfang.

Пріёмный אֲשֶׁר בּוֹ יְקַבְּלוּ ת׳ Empfangs-, zur Aufnahme. -ная за́ла אוּלָם לַבָּאִים לִרְאוֹת פְּנֵי־, מִבְחַן הָאֹסִיף. II. экза́менъ (לְבֵית סֵפֶר) תָּא־הָאֹסִיף. II. день יוֹם הַרְאוֹת אֶת־פְּנֵי שָׂר.

Пріёмщикъ ז׳ מְקַבֵּל, מְאַסֵּף לֵ־ Empfänger. -щица נ׳.

Пріёмъ ז׳ 1) קַבָּלָה, מִקָּח, קַחַת מִידִי—, אֹסֶף Annahme. II. прошéній (הַשָּׂר) יוֹם קַחַת סִפְרֵי בַקָּשָׁה מִידֵי־דוֹרְשָׁיו. II. ученико́въ אֹסֶף תַּלְמִידִים אֶל־בֵּית סֵפֶר. II. гостéй צֵאת לִקְרַאת הָבָאִים (הָאוֹרְחִים) 2) מוֹנָה, פַּעַם Gabe, Dosis. За оди́нъ п., одни́мъ пріёмомъ בְּפַעַם אַחַת. Дéсять пріёмовъ עֲשֶׂרֶת מוֹנִים. 3) הֲלִיכָה, דֶּרֶךְ Art, Manier. У э́того человѣ́ка стра́нные пріёмы זָרוּ מְאֹד הַלִּיכוֹת הָאִישׁ הַזֶּה. То́нкіе пріёмы דַּרְכֵי־נֹעַם. Пріёмы въ обращéніи חֻקּוֹת הַחַיִּים עִם בְּנֵי־אָדָם.

Пріёмышъ ז׳ אָסוּפִי, אָסוּף, יֶלֶד אָסוּף הַבַּיִת* aufgenommenes Kind. [Aufsuchen.

Пріиска́ніе, -и́скиваніе פ׳ תּוּר; חִפּוּשׂ; מְצוֹא das

Пріи́скивать, -иска́ть פ״ע תּוּר אַחֲרֵי־, בִּקֵּשׁ לִמְצוֹא; חִפֵּשׂ, בִּקֵּשׁ נפ׳ -ся הִמָּצֵא לֵ־; מָצוֹא לוֹ, aufsuchen. -ся aufgesucht werden.

Пріискъ ז׳ חִפּוּשׂ; מְצוֹא das Ausfinden. Золоты́е пріиски חִפּוּשׂ מוֹצָא לְעִפְרוֹת זָהָב.

Пріити́ см. Приходи́ть.

Пріободря́ть, -ри́ть פ״ע הָעֵר רוּחַ, עוֹרֵר, אִמֵּץ, הִתְעוֹרֵר, הִתְעוֹדֵד פ״ח -ся ermuntern. (חַיָּה) לֵב, רוּחַ לָבְשָׁה לְבוּשׁ עֹז Muth fassen. Онъ пріободри́лся אוֹתוֹ.

Пріобрѣ́сть см. Пріобрѣта́ть.

Пріобрѣта́ніе פ׳ קִנּוּת, קְנִיָּה, עֲשׂוֹת, הָפִיק, מְצוֹא das Erwerben. [-льница נ׳.

Пріобрѣта́тель ז׳ עוֹשֶׂה (קוֹנֶה) לוֹ, מַפִּיק Erwerber.

Пріобрѣта́ть, -обрѣсти́, -обрѣ́сть פ״ע מָצוֹא, הָפַק, הִתְנַחֵל אֶת־, נָחוֹל, כָּרָה (עָשָׂה) לוֹ, רָכוֹשׁ, קָנָה erwerben. II. позна́нія תְּבוּנָה (קָנָה, מָצוֹא) הָפַק. II. сла́ву כָּבוֹד (תָּמוּךְ) נָחוֹל. По́ле, кото́рое я пріобрѣ́лъ себѣ́ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר כָּרִיתִי (קָנִיתִי, הִתְנַחֵלְתִּי) לִי. -ся הִמָּצֵא, הִקָּנֶה נפ׳ erwerben werden.

Пріобрѣтеніе פ׳ 1) מִקְנֶה, קִנְיָן, מִזְרָשָׁה, רְכוּשׁ, הוֹן; אֲחֻזָּה, נַחֲלָה Erwerb. 2) см. Пріобрѣтáніе.

Пріобуча́ть, -чи́ть см. Обуча́ть.

Пріобща́ть, -общи́ть פ״ע 1) נָתַן אֶל־, סָפוּחַ— beilegen. 2) см. Причаща́ть. -ся 1) הִנָּתֵן אֶל־ נפ׳ הִסָּפֵחַ עַל־ beigelegt werden. 2) פ״ח см. Причаща́ться. [2) см. Причащéніе.

Пріобщéніе פ׳ 1) תֵּת אֶל־, כְּסִחַ— Hinzufügung.

Пріобы́к— см. Привы́к—.

Пріодѣва́ть, -дѣ́ть פ״ע 1) הָעֲטָה, חָפָה, צִפָּה, כִּסָּה leicht bedecken. 2) הִלְבִּישׁ, כִּסָּה מַעֲרֹם— bekleiden. -ся פ״ח 1) הִתְכַּסֶּה, עָטָה bedeckt werden. 2) הִכַּן לוֹ מַלְבּוּשׁ sich bekleiden.

Пріо́ръ см. Настоя́тель.

Пріоса́живать, -сади́ть פ״ע הִתִּיק אָחוֹר, הִתִּיק לְאָחוֹר zurückschieben.

Пріоса́ниться פ״ח עָטָה הָדָרֶת, הִתְכַּבֵּד, הִתְהַדֵּר פָּנִים eine wichtige Miene annehmen.

Пріостана́вливать, -станови́ть פ״ע עָצוֹר בְּעַד, הִשְׁבִּית, מָנוֹעַ— anhalten. Земля́ пріостанови́ла свое́ произведéніе הָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ. II. свою́ рабо́ту הִשְׁבִּית מְלַאכְתּוֹ. -ся 1) הֶעָצֵר נפ׳ angehalten werden. 2) שָׁבוֹת פ״ח, דָּם, חָדַל, הִכָּלֵא מִ־, עָמוֹד) מִ־ stehen bleiben.

Пріостано́вка נ׳, -повлéніе פ׳ הִשְׁבִּית, עָצוֹר, חָשֹׂךְ; פּוּגָה, הָשֹׂךְ, מַעֲצוֹר, מִשְׁבֶּת Anhalt.

Пріосѣня́ть, -ни́ть см. Осѣня́ть. [Luft erwecken.

Пріохо́чивать, -охо́тить פ״ע הִטָּה לֵב־ אֶל־ (אַחֲרֵי) שׂוֹם אֶל־, אָסוֹף אֶל־ 1) פ״ע (עתיד -уберу́) שׂוֹם בְּ־, תּוֹךְ einpacken. 2) (הַבַּיִת) פִּנָּה, עָרוֹךְ— aufräumen.

Пріуда́рить פ״ע הִכָּה, מָחָא סָפוֹק tüchtig einschlagen. Дождь пріуда́рилъ הַמְּטָר נָתַךְ רוֹן מִבְהָל וְדָחוּף. -ся פ״ח רוֹן הִדְהַף, אַחֲרֵי־ hingeriffen werden.

Пріуде́рживать, -держа́ть פ״ע מָנוֹעַ, עָצוֹר בְּעַד־ אֶת־, הִכָּלֵא zurückhalten. -ся נפ׳ הֶעָצֵר zurückgehalten werden.

Пріукраша́ть, -кра́сить פ״ע הָעֲטָה הוֹד, פָּאֵר, יָפָה עַל־ aufputzen. -ся נפ׳ כֻּסָּה הוֹד, יֻפָּה ausgeschmückt werden.

Пріумножа́ть, -умно́жить פ״ע הִכְבִּיד, הִעֲצִים, הִרְבָּה vermehren. -ся פ״ח רָבָה, עָצוּם, כָּרָה sich vermehren.

Пріумо́лкнуть פ״ע דֹּם, הֶחֱרִישׁ; שָׁתוֹק still werden.

Пріуны́лый ת׳ רוּחַ (נִבָּה) עָצוּב, נוּגָה betrübt.

Пріуныть הִתְעַצֵּב פ״ע trauria werden. Онъ пріуныл נָפְלוּ פָנָיו.

Пріуро́чивать, -уро́чить פ״ע 1) תָּאָה, הִגְבִּיל, גָּבוֹל bestimmen. 2) הִסְכִּין, אִלֵּף — לְמַד, חָנוֹךְ לְ־ zupassen, angewöhnen. П. расте́нія къ вла́жной почвѣ הִסְכִּין נִטִּיעִים לְמָקוֹם בְּצָה. -ся פ״ח נִסָּה בְּ־, אִלֵּוף, לָמוֹד לְ־, הִסְכֵּן עִם־ sich angewöhnen.

Пріуста́ть עָמוֹד מִכֹּחַ, יָעוֹף, עָיוֹף, גָּוַע פ״ע etwas müde werden.

Пріусе́сться יָשׁוֹב אִישׁ אֶל־מְקוֹמוֹ פ״ח sich hinsetzen.

Пріутиха́ть, -ути́хнуть פ״ע הֶחֱשָׁה, חָשָׁה, הִתְרַשׁ; שָׁכוֹךְ, עָמוֹד מִנְּעָפוֹ, שָׁתוֹק ruhig werden. И пріути́хли во́лны ихъ גַּלֵּיהֶם (וַיֶּחֱשׁוּ) וַיִּשְׁכּוּ.

Пріуча́ть, -учи́ть פ״ע חָנוֹךְ, הִדְרִיךְ, אִלֵּף — לְמַד לְ־ gewöhnen. -ся פ״ח הִסְכֵּן לְ־, אִלּוּף אָרְחוֹת, לָמוֹד לְ־ sich gewöhnen.

Пріуче́ніе הַדְרָכָה בְּ־, חֲנֹךְ לְ־ das Gewöhnen.

Пріучённый מְלֻמָּד לְ־, לָמוּד ת׳ gewohnt.

Пріѣда́ть, -е́сть פ״ע 1) אָכוֹל אֶת־כֹּל, אָכוֹל כָּלָה alles aufessen. 2) הוֹגֵעַ (כִּיוּ, שִׁנָּיו) בְּאֹכֶל durchs Essen stumpf machen. Я на э́томъ дѣлѣ зу́бы пріѣлъ בַּדָּבָר הַזֶּה נִסִּיתִי מֵאָז. -ся פ״ע 1) הָאֻכַל כָּלָה aufgezehrt werden. 2) הָיָה לְזָרָא zum Ueberdruß werden. Этотъ сыръ пріѣлся מִנְּ הַגְּבִינָה הַזֹּאת הָיְתָה לְזָרָא לִי (קָצָה נַפְשִׁי בָהּ) leicht zum Ekel werden.

Пріѣдчивый אֲשֶׁר כָּל־מַרְעֵהוּ תָּקוּץ בּוֹ נַפְשׁ אוֹכְלוֹ ת׳

Пріѣ́здъ מְבוֹא, בֹּא רָכֶב וּבְסוּסִים ז׳ Ankunft.

Пріѣзжа́ть, -е́хать בּוֹא רָכֶב וְסוּסִים פ״ע ankommen.

Пріѣзжій אוֹרֵחַ, בָּא מִמֶּרְחָקִים ת׳ angereist. [men.

Пріѣ́сть см. Пріѣда́ть.

Пріюти́ть הָלִין, נָתוֹן מָלוֹן לְ־, אִסֵּף הַבַּיְתָה פ״ע (ירמיה ה, יד) beherbergen, besorgen. -ся פ״ח הִתְגּוֹרֵר, הִתְלוֹנֵן בְּצֵל־; עִם־ Zuflucht finden.

Пріютный אֲשֶׁר לְבֵית הָאֲסוּפִים ת׳ des Obdaches.

Пріютъ מִקְלָט, מָעוֹן, סִתְרָה, חָסוּת, מַחֲסֶה ז׳ Zufluchtsort. Дѣтскій п. בֵּית מִקְלָט, בֵּית הָאֲסוּפִים לִבְנֵי עֲנִיֵּי עָם. [lichkeit.

Пріязнь אוֹר פָּנִים, רוּחַ נְדִיבָה, חֶסֶד, רָצוֹן נ׳ Freund-

Пріятель חָבֵר, מְיֻדָּע, מוֹדָע, יָדִיד, אוֹהֵב, רֵעָה, רֵעַ ז׳ Freund. [מְיֻדַּעַת Freundin.

Приятельница אוֹהֶבֶת, חֲבֶרֶת, רֵעוּת, רֵעָה נ׳

Пріятельски בְּרָצוֹן, בְּאַהֲבָה, בְּחֹק רֵעִים, בְּרֵעַ ת״פ freundlich. [freundschaftlich.

Пріятельскій מָלֵא אַהֲבָה, —רֵעִים, —רֵעַ ת׳

Пріятность נֹעַם נ׳, נְעִימוּת, יְדִידוּת (תהלים פד, ב) Annehmlichkeit.

Пріятный עָרֵב, נָעִים, נָעֵמָן ת׳; נָאוָה; מָתוֹק angenehm. П. го́лосъ קוֹל עָרֵב. Прія́тенъ сонъ трудя́щагося מָתוֹקָה שְׁנַת הָעוֹבֵד. Рѣчь твоя́ прія́тна רִיחַ נִיחוֹחַ מִדַּבְּרֶיךָ נָאוָה. П. за́пахъ

Прія́ть см. Принима́ть.

Про מ״ 1) לְ־, בַּעַד für. Всякъ про себя́, а Богъ про всѣхъ כָּל־אִישׁ לְבַדּוֹ וְהָאֱלֹהִים לַכֹּל. 2) בְּ־, עַל־דְּבַר, עַל־אֹדוֹת, עַל־ über. Про меня́ говоря́тъ они́ בִּי נִדְבְּרוּ. Я слы́шалъ про тебя́, что — שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ כִּי־.

Проа́хать כָּלָה כַּאֲנָחָה עִתּוֹ פ״ע verächzen.

Про́ба מִבְחָן, מַסָּה נ׳ 1) Versuch. 2) מְחִיר זָהָב וָכֶסֶף עֵרֶךְ הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף לְסִימָנֵיהֶם בָּם Münzprobe.

Пробавля́ться, -ба́виться פ״ח 1) מָצוֹא דַיּוֹ בְּמַעַט, שָׂבוֹעַ בִּינְעַ כַּפָּיו (בְּעֶמֶל נַפְשׁוֹ) durchkommen. 2) כִּלָּה עִתּוֹ eine Zeit zubringen. [ריק verplaudern.

Пробалагу́рить, -бала́кать פ״ע כִּלָּה עִתּוֹ בְּדִבְרֵי

Проба́лтывать, -болта́ть פ״ע 1) בָּלוּל (נָעֵר, סָכְסֵךְ) כָּלִיל durchschütteln. 2) כִּלָּה עִתּוֹ בְּדִבְרֵי רִיק verplaudern. 3) בִּטָּא בִּשְׂפָתָיו סוֹד herausplaudern. -ся 1) הִתְבּוֹלֵל — הִנָּעֵר כָּלָה נפ׳ durchgerührt werden. 2) תָּעָה הֵנָּה וָהֵנָּה פ״ח רָדַף רִיקִים, נוֹעַ — רֵדֶף רִיקִים herumschlendern. 3) בִּטָּא בִּשְׂפָתָיו סוֹד sich verplappern.

Пробараба́нить תָּפוֹף מֵהֵחֵל וְעַד כָּלָה פ״ע abtrommeln. כָּלָה־תֹ־ verplaudern.

Пробесе́довать הִדַּבֵּר עִם־״״, כִּלָּה בְשִׂיחָה עִתּוֹ פ״ע

Пробива́ть, -би́ть פ״ע 1) קָרַר, בָּקוֹעַ durchschlagen. П. сте́ну בָּקַע חוֹמָה. П. доро́гу קָרַר קִיר. П. доро́гу כָּלַם נָתִיב, סָלוֹל מְסִלָּה. П. себѣ́ доро́гу כָּלַם לוֹ מָצוֹא לוֹ דֶרֶךְ אֶל־נָתִיב אֶל־. Дождь пробилъ пла́тье הִכָּה הַגֶּשֶׁם הִמְסָה אֶת־הַבֶּגֶד; הִכָּה בְּגֶד רָטֹב מִמָּטָר. 2) בָּקוֹעַ, הִבָּקַע, הֻבְקַע durchgeschlagen werden. 3) מָחָא, תָּפוֹף, הִרְעִיף schlagen. Часы́ про́били де́сять בָּעֲמוֹן מוֹרֶה הַשָּׁעוֹת הָיָה עֲשֹׂרֶת מוֹנִים. -ся 1) נפ׳ פָּרוּץ וַעֲבוֹר, בָּקוֹעַ בְּ־ sich durchdrängen. -ся въ станъ непріятеля הִבָּקַע אֶל־, בָּקוֹעַ בְּמַחֲנֵה הָאוֹיֵב מַחֲנֵה הָאוֹיֵב. Во́ды пробили́сь въ степи́ גִּבְקְעוּ מַיִם בַּמִּדְבָּר. 3) צָמַח, צָמַח צוֹף hervorkommen. Трава́ начина́етъ пробива́ться הָעֵשֶׂב הֵחֵל צָמַח (לְצָמַח). 4) כָּלָה בְּעֶמֶל יָמָיו sich abplagen.

Пробира́ть, -бра́ть פ״ע 1) חָלַק, בָּלַג zerlegen. 2) לִקֵּט בַּעַר, אָרַח, מִתּוֹךְ heraussuchen. 3) תָּקוֹן, אָחוֹז durchbringen. Меня́ пробра́ло моро́зомъ אֲחָזַנִי הַקֹּר תָּקְפָתְנִי קָרָה. -ся 1) לָקוּט מִתּוֹךְ נפ׳ herausgesucht

werden. 2) עָבוֹר בְּרֶב־עָמָל פ״ח sich durcharbeiten.
Пробирный בּוֹחֵן ת׳ אֶשֶׁר יִבְחָנוּ בוֹ Probir-. II. ка́мень (לעפרות זהב וכסף) אֶבֶן בּוֹחָנֶת.
Пробирщикъ בּוֹחֵן זָהָב וָכֶסֶף ז׳ Probirer.
Пробить см. Пробива́ть. [נֵבֶל וְחֵמֶת Pfropf.
Пробка מַסְתֵּם לְפִי, *מְגוּפָה, סֶכֶר, חוֹתֶמֶת־עֵץ נ׳ (ר״ח כג.) *שׁוּרְבִּינָא, תְּאַשּׁוּר (סוכה כז:) *שַׁעַם Korkholz.
Пробковое де́рево תְּאַשּׁוּר, מַעֵץ תְּאַשּׁוּר ת׳ Kork-.
Проблема חִידָה, חִידַת הַשְּׂכֵל, שְׁאֵלַת הָכְמָה נ׳ (בְּחָכְמָה), חָתוּם, כְּלִיא, לְפִתֹּר schwierige Aufgabe.
Проблематическій חָתוּם, אֲשֶׁר עוֹד לֹא־פֹרַשׁ ת׳ ungewiß.
Проблескивать יָצָא כַבָּרָק (כַּנֹּגַהּ) כְּפֵעַם בְּפֵעַם פ״ע הוֹפִיעַ (הָצַץ) מִ־ hervorblitzen.
Проблескъ יְפִעָה, נֹגַהּ, בְּרֶק־אוֹר ז׳ Glanz.
Проблеснуть, -блесте́ть, -блиста́ть יָצָא כַבָּרָק פ״ע הוֹפִיעַ, הִתְנוֹסֵס, הִזְהִיר, הִצִּיץ מִ־, נָגַהּ aufblitzen.
Проблужда́ть תָּעָה יוֹם אוֹ יוֹמַיִם פ״ע eine Zeitlang herumirren.
Пробный (1 ת׳ מְזֻקָּק, נִסָּה, בָּחוּן, צָרוּף die Probe haltend. 2) עָשׂוּי לְרִמּוּת וּמוֹפֵת zur Probe dienend.
Пробовать (-бую) נִסָּה, בָּחוֹן פ״י; בָּקַר probiren. -ся בָּקוֹר, נִסָּה, בָּחוֹן נפ׳ probirt werden
Пробода́ть, -бости́, -бо́сть מָחוֹץ, דָּקוֹר, נִגַּח פ״י, דָּקוֹר אִישׁ רֵעֵהוּ, הִתְנַגֵּחַ עִם־ פ״ח durchstoßen. -ся stechen einander.
Пробой (1 ז׳ קֶרֶס־בַּרְזֶל לַבְּרִיחַ Klammer. 2) פֶּרֶץ Durchbruch. Идти́ на п. בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוּץ בְּחֹמֶת כֹּחוֹ.
Пробо́ина פֶּרֶץ גְּבֵעָה נ׳ durchbrochene
Проболта́ть, -ту́ть см. Проба́лтывать. [Stelle.
Проболе́ть דָּוָה — כָּאוֹב כָּל־הַיּוֹם (הלילה) פ״ע eine Zeitlang wehthun. [בְּשָׂפָה brummen.
Пробормота́ть הִפְטִיר, הָגָה, נָהוּם (כַּדֹּב) מָעַט פ״י
Проборъ שֶׁטַע — פְּלֶגֶת שֵׂעָר־הַקָּדְקֹד ז׳ Scheitel der
Пробости́, -бо́сть см. Пробода́ть. [Kopfhaare.
Пробочка נ׳ (ק) см. Про́бка.
Пробочникъ (1 ז׳ שׁוֹלֵף, מַפְתֵּחַ לְנִבְלֵי־יַיִן וּמַשְׁקֶה עוֹשֶׂה, עוֹשֵׂה שֶׁכֶר נְבָלִים מְגוּפוֹת Pfropfenzieher. 2) מְגוּפוֹת Korkenschneider.
Пробочный см. Про́бковый. [zechen.
Пробра́жничать (1 פ״י סָבָא כָּל־ (הַלַּיְלָה) durch-
Пробра́сывать, -броса́ть זָרוֹק — הִשְׁלִיךְ בְּעַד־ פ״י, הָגַף בַּנִּפָּה, נוֹעַ בַּכְּבָרָה -ся הִשְׁלַךְ בְּעַד־ נפ׳ durchgeworfen werden.

Пробра́ть см. Проби́рать. [sich herumtreiben.
Пробродить תָּעָה כָּל־הַ־ (לַיְלָה) פ״ע גּוֹד — רוֹד —
Проброса́ть, -бро́сить см. Пробра́сывать.
Пробрюзжа́ть הָמָה כַּדֹּב כָּל־הַ־ פ״ע hinbrummen.
Пробуди́ть см. Пробужда́ть.
Пробу́дъ הָקִיץ ז׳ das Erwachen. Спать безъ пробу́ду יָשׁוֹן מִבְּלִי הָקִיץ יָשׁוּן.
Пробужда́ть, -буди́ть (1 פ״י עוֹרֵר אֶת־, הֶעֵר הַיָּשֵׁן מִשְׁנָתוֹ aufwecken. 2) הֶעֵר רוּחַ הָסֵת, הִחֵרָה aufregen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, עוֹר, הָקִיץ erwachen
Пробужде́ніе (1 ס׳ הָעוֹר, הָקִיץ das Erwachen. 2) הִתְעוֹרְרוּת, הִתְעוֹרֵר* Anregung.
Пробура́вливать, -бура́вить נָקוֹר חוֹר פ״י, נָקוֹר, הִרְצַע; נִקֵּר; נָקַב durchbohren. -ся נפ׳ נִקַּר, הִרְצַע; נָקוֹר, הִנָּקֵב durchgebohrt werden. [מִסְפָּר verweilen.
Пробыва́ть, -бы́ть גּוּר (יָשׁוּב, הָיָה) בְּ־ יָמִים פ״ע
Пробы́тіе שֶׁבֶת — גּוּר — הֲיוֹת בְּ־ יָמִים מִסְפָּר ס׳,
Пробы́ть см. Проби́вать. [מְגוּרִים das Verweilen.
Пробѣга́ть, -бѣжа́ть רוּץ וְעָבוֹר פ״ע עָבוֹר בִּמְרוּצָה, הִגּוּז וְעָבוֹר, גּוּז חִישׁ, חָלוֹף; אֶת־ durchlaufen.
Пробѣ́гать שׁוֹט אָנָה, רוּץ הֵנָּה וְהֵנָּה כָּל־הַ־ פ״ע וָאָנָה herumlaufen.
Пробѣ́ливать, -бѣли́ть הִלְבֵּן אֶת־כָּל־ פ״י ausweißen.
Пробѣ́лъ (1 ז׳ מָקוֹם פָּגוּי, מָקוֹם מֻנָּח (בִּכְתָב) unbedruckte Stelle. 2) חֶסְרוֹן, מְגֹרַעַת Lücke, Mangelhaftes. Въ на́шихъ позна́ніяхъ еще́ мно́го пробѣ́ловъ עוֹד רַבּוּ הַמְּגֹרָעוֹת בְּדַעַת הָאָדָם.
Прова́живать см. Провожа́ть.
Прова́ливать, -вали́ть (1 זָרוֹק — הִשְׁלִיךְ בְּעַד־ פ״י durchwerfen. 2) עָבוֹר הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים, נָהוֹר פ״ע hindurchströmen. Прова́ливай! גֵּשׁ־הֵלְאָה. -ся פ״ח (1 הוּטַל מַעַל־, נָפוֹל durchfallen. 2) נָפוֹל, כָּשׁוֹל, הִתְמוֹטֵט, הִתְמוֹטֵט, הֶהָרֵס einstürzen.
Прова́лина מַפֵּלָה, הֶרֶס, פֶּרֶץ גְּבֵעָה נ׳ Einsturz.
Провали́ть см. Прова́ливать.
Прова́лъ מַפֵּלָה, הֶרֶס, פֶּרֶץ ז׳ Einsturz. II. eró возьми́! יְשׁוּדֵנוּ קָטֶב! יִקָּחֵהוּ אֹפֶל.
Провалять גִּלְגֵּל, טִרְטֵל פ״י wälzen. -ся הִתְהַפֵּךְ פ״ח מִצַּד אֶל־צַד sich herumwälzen.
Прова́нское ма́сло שֶׁמֶן זַיִת זָךְ Olivenöl.
Прова́ривать, -вари́ть (1 בָּשֵׁל הֵיטֵב פ״י durchkochen. 2) צָרוּף בָּאֵשׁ (ברזל) בִּשּׁוּל נפ׳ durchglühen. -ся הֵיטֵב durchgekocht werden.
Проведе́ніе הַכְרִיחַ מִקְצָה אֶל־; הַעֲבִיר עַל־פְּנֵי־ ס׳ קָצֶה das Durchführen.
Провезти́ см. Провози́ть. [

Провёртывать, -вертѣть, -вернуть פ״ נָקוֹב הוֹר, נָקוֹר, נָקַב durchbohren. -ся נפ׳ הִנָּקֵב, נָקוֹר durchbohrt werden. [bringen.

Провесновать פ״ע כִּלָּה יְמֵי הָאָבִיב den Frühling zu-

Провести см. Проводить. [Prophet.

Провидецъ (-дца) ז׳ נָבִיא, רוֹאֶה, חוֹזֶה הָאוֹתִיּוֹת

Провидѣніе ס׳ עֵין־יְיָ, מַחֲזֵה־שַׁדַּי, חָזוֹן הָאוֹתִיּוֹת, הַשְׁגָּחָה* Vorsehung.

Провидѣть פ״ע חָזָה, רָאָה הָאוֹתִיּוֹת voraussehen.

Провизжать פ״ע הֵאָנֵק, יָלַל winseln.

Провизія נ׳ מַכֹּלֶת, מָזוֹן, צֵידָה, מֶרֶף Provision.

Провизоръ ז׳ סוֹכֵן בֵּית־סְמָמִים לְמַרְפֵּא Provisor.

Провиниться см. Провиняться.

Провинція נ׳ עָרֵי הַמְּבֻדָּלוֹת, מְסִבֵּי עִיר הַמּוֹעֲדָה, כְּפַר הַפְּרָזִי עָרֵי הַפְּרָזוֹת Provinz.

Провинціялъ ז׳ שׁוֹכֵן מְחוּץ לָעִיר, אִישׁ פְּרָזִי Provinzbewohner. -ціялка נ׳ פְּרָזִי Provinz-.

Провинціяльный ת׳ אֲשֶׁר לְעָרֵי הַפְּרָזוֹת (הַמְּבֻדָּלוֹת), הַמּוֹעֲדָה

Провиняться, -виниться פ״ח עָוָה, פָּשַׁע, אָשַׁם, חָטָא, שָׁגָה, חָבוֹל לְ־ verschulden. Мы очень провинились предъ тобою חָבַל חָבַלְנוּ לָךְ.

Провирать, -врать פ״ע הָגָה מִלֵּב, נָשָׂא שֶׁמַע שָׁוְא Lügen verbreiten. -ся פ״ח הוֹצָא מִפִּיו דְּבַר־ Lügen verplappern. בַּטָּא בִּשְׂפָתָיו שֶׁקֶר, שֶׁקֶר sich verplappern.

Провіантъ ז׳ צֵידָה לַדָּרֶךְ, מָזוֹן הַצָּבָא, אַפְסַנְיָא (סנהדרין יח:) Lebensmittel.

Провладѣть פ״ע (חזמ׳) יָרוּשׁ לְמִצְעָר (ישעיה סג, יח) הֶאֱחֵז בְּ־ יָמִים מִסְפָּר eine Zeitlang besitzen.

Проводить, -вести פ״ע 1) הוֹלֵךְ־, הוֹבֵל עַל־פְּנֵי כָל־הַ־, נָהוּג דֶּרֶךְ הַ־ durchführen. 2) הֶעֱבִיר, מָשׁוֹךְ, תָּאַר, בִּשֵּׁל durchziehen. Пр. каналы הֶעֱבִיר תְּעָלוֹת בְּ־ Пр. дорогу מָשׁוֹךְ בְּ־ דֶּרֶךְ, שׂוּם (נָתוֹן) בְּ־ פֶּלֶס נָתִיב. Пр. черту (תָּאַר) קָוִ־, הַתְוָה תָּוִ־. Пр. границу תָּאָה (הֵצֵב) גְּבוּל. 3) עָקוֹב, פִּתָּה, הִכְמִיחַ עַל־שֶׁקֶר, הוֹלֵךְ אִישׁ בְּתוֹךְ־, הִשְׁלָה, עָקוֹב, תִּעְתֵּעַ, הַתְעָה, רִמָּה, רִמָּה hintergehen. Не проведи меня לֹא־תַשְׁלֶה אוֹתִי. 4) (время) כִּלָּה, כָּלָה עִתּוֹ בְּ־ zubringen. Проводятъ дни свои въ счастіи יִכְלוּ בְטוֹב יָמֵיהֶם. 5) см. Провожать. -ся עָבוֹר־, הִכָּלֵה בְּ־ (время) הֶעֱבַר, הִמָּשֵׁךְ; הוּבַל נפ׳ durchgeführt, zugebracht werden. Время проводится здѣсь пріятно הָעֵת תִּכָּלֶה (תֶּעֱבַר) פֹּה בְּנְעִימִים.

Проводникъ ז׳ 1) נִלְוֶה עִם־ בַּדֶּרֶךְ; מְנַהֵל, מוֹרֶה דֶּרֶךְ Führer, Begleiter. 2) מוֹבִיל, מוֹלִיךְ, מַעֲבִיר, צִנּוֹר, צַנְתֵּר Leiter, Conductor. Жилы суть проводники крови הָעוֹרְקִים הֵם צִנּוֹרֵי (צַנְתֵּרוֹת) הַדָּם. Возрухъ есть проводникъ звука הָרוּחַ יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל.

Проводница נ׳ מְנַהֶלֶת, מוֹרֶה דֶּרֶךְ Führerin.

Проводъ ז׳ הַעֲבִיר הַ־, הוֹלִיךְ דֶּרֶךְ הַ־ הַבְרָחָה— das Durchführen. [Begleitung.

Проводы ז״ר 1) לֶכֶת אִישׁ בְּדַרְכּוֹ, לֶכֶת עִם־ לְשַׁלְּחוֹ לָוֹת אִישׁ בְּדַרְכּוֹ, לֶכֶת עִם־ לְשַׁלְּחוֹ לְוָיָה* das Begleiten. [נ׳ ה

Провожатель ז׳ נִלְוֶה עִם־בַּדֶּרֶךְ Begleiter. -льни-

Провожатый см. Проводникъ 1.

Провожать, -водить פ״ע לָוָה, הָלוֹךְ עִם אִישׁ לְשַׁלְּחוֹ אִישׁ בַּדֶּרֶךְ begleiten.

Провозвѣстникъ ז׳ מַגִּיד מֵרֹאשׁ, מַשְׁמִיעַ מִקֶּדֶם, מְבַשֵּׂר, מוֹדִיעַ הַבָּאוֹת (הָאוֹתִיּוֹת) Verkündiger.

Провозвѣщать, -вѣстить פ״ע הִשְׁמִיעַ הַבָּאוֹת, בִּשֵּׂר verkündigen. -ся נפ׳ הֻגַּד מֵרֹאשׁ, בֻּשַּׂר verkündigt werden. [künding.

Провозвѣщеніе ס׳ בְּשׂוֹרָה מֵרֹאשׁ, הַשְׁמָעָה Ver-

Провозглашать, -гласить см. Провозвѣщать.

Провозглашеніе см. Провозвѣщеніе.

Провозить, -везти, -везть פ״ע הוֹלִיךְ בְּרֶכֶב, הֶעֱבַר— הוֹבִיל בְּרֶכֶב, נָהַג— durchführen. -ся נפ׳ 1) הוּבַל בְּרֶכֶב durchgeführt werden. 2) פ״ח גִּיעַ, כִּלָּה בֶּעָמָל עִתּוֹ בְּ־ כָּל־הַ־ sich abquälen. Мы всю ночь провозились съ этимъ больнымъ כָּל־הַלַּיְלָה יָגַעְנוּ בַּחוֹלֶה הַזֶּה.

Провозка נ׳ см. Провозъ.

Провозный ת׳ הַמֻּעֲבָר מִמָּקוֹם לְמָקוֹם durchgeführt.

Провозъ ז׳ הַעֲבִיר Durchfuhr.

Проволакивать, -волочить פ״ע 1) סָחוֹב, מָשׁוֹךְ schleppen. 2) הִבְרִחַ בְּ־ הָבָא— durchziehen. II. дѣло הִתְמַהְמֵהַ (אחר) לְהַשְׁלִים, הֶאֱרִיךְ יָמִי עֲבוֹדָה עֲבוֹדָתוֹ zögern. -ся נפ׳ הֻסָּחַב, הֻמְשַׁךְ geschleppt, gezögert werden.

Проволока נ׳ גִּיד בַּרְזֶל, חוּט נְחֹשֶׁת Draht.

Проволочить см. Проволакивать.

Проволочка נ׳ מְשֹׁךְ הַמּוֹעֵד, מְבֻדּוּת בַּעֲבוֹדָתוֹ הַאֲרִיךְ Verzögerung.

Проволочь см. Проволакивать. [stinkend werden.

Провонялый ת׳ מְעֻלָּה בָּאֹשׁה, עָבֵשׁ, נִבְאַשׁ, בָּאַשׁ (צָחֲנָה) stinkend geworden.

Провонять פ״ע בָּאוֹשׁ, (צָחֲנָה) עָבוֹשׁ, הֶעֱלָה בָּאֹשׁה

Проворить פ״ע (הס׳) לָקוֹחַ בְּעָרְמָה, הִתְרַצֵּץ לָרֹשֶׁת לוֹ הֶעֱרִים לָקַחַת לוֹ anstreben.

Проворно בְּיָד חָרוּצִים ת״פ geschickt.

Проворность נ׳ יַד־חָרוּצִים, יַד־חָרוּצוֹת טִשְׁעִי, יָדַיִם מְמַהֲרוֹת (עי׳ ח״א) Gewandtheit.

Проворный ת׳ חָרוּץ, מָהִיר geschickt.

Проворочать הַפֵּךְ אָנָה וָאָנָה פ״ wenden.

Провра́ть см. Провира́ть.

Провѣ́вать, -вѣ́ять 1) עָבוֹר רוּחַ, פּוּחַ, נָשׁוּב פ״ע wehen. 2) הָכַר, זָרָה (דנ׳, חסה) פ״ע schwingen. -ся נפ׳ הוּכַר, זֹרָה geworfelt werden.

Провѣ́дывать, -вѣ́дать 1) פ״ע בַּקֵּשׁ (תּוֹר) לָדַעַת, בִּקֵּר, דָּרוֹשׁ auskundschaften. 2) רָאָה אֶת־ סוֹר לִשְׁאֹל לְשָׁלוֹם לְ־, שָׁלוֹם־ besuchen.

Провѣ́ивать, -вѣ́ять см. Провѣва́ть 2.

Провѣ́рять, -вѣ́рить פ״ע בִּקֵּר, בָּחוֹן, נִסָּה unterfuchen. -ся נפ׳ בִּקּוֹר, הִבָּחֵן controlirt werden.

Провѣ́сить см. Провѣ́шивать [trocknet.

Провѣ́сный ת׳ תָּלוּי (מוּקָע) לִיבֵשׁ in der Luft ge-

Провѣ́съ ז׳ בְּמִשְׁקָל (חֶסְרוֹן), מִגְרַעַת מִרְמָה— das Fehlende am Gewicht.

Провѣ́тривать, -вѣ́трить פ״ע טַהֵר לִפְנֵי הָרוּחַ הִכַּר בְּרוּחַ נפ׳ gelüftet werden. -ся

Провѣ́шивать, -вѣ́сить 1) פ״ע תָּלָה נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ; הוֹקַע לִיבֵשׁ, יָבֵשׁ לִפְנֵי־רוּחַ in der Luft trocknen. 2) רִמָּה בַּמִּשְׁקָל, חִסֵּר הַמִּשְׁקָל falsch wägen. 3) נָטָה בָּחוֹן (חוֹמָה) בַּמִּשְׁקֶלֶת, קָוָ עַל־ mit dem Bleilotb

Провѣ́ять см. Провѣва́ть. [abrichten. -ся נפ׳.

Провя́ливать, -вя́лить פ״ע יָבֵשׁ לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ in der Luft trocknen. -ся הִתְלָה לִיבֵשׁ נפ׳ gedörrt werden.

Прога́лина 1) ז׳ מָחֲשָׂף הַקֶּרַח (עַלֵּי־נָהָר) Loch im Eife. 2) שְׂדֵה־יַעַר, מַעַר־חֹרֶשׁ baumlofe Stelle im Walde.

Прогара́ть, -горѣ́ть 1) פ״ע בָּעוֹר כָּל־הַ־, הָלוֹק— durchbrennen. 2) הִצַּת הִשָּׂרֵף verbrannt werden. [durchgebrannte Stelle.

Прога́рина. Про́гарь ז׳ צָרֶבֶת אֵשׁ, כְּוִיָּה, מִכְוַת־אֵשׁ נ׳

Прогла́живать, -гла́дить פ״ע הֶחֱלִיק בְּיַד הַמְּרוּקָה (בַּבַּטָּב) plätten. -ся נפ׳ הֻחְלַק geglättet werden.

Проглазѣ́ть 1) פ״ע רָאָה וְהִבִּיט מִבְּלִי־הָבִין angaffen. 2) נִרְאָה עַיִן מִ־ nicht bemerken.

Прогла́тывать, -глоти́ть פ״ע בָּלוֹעַ verschlucken. -ся הִבָּלַע נפ׳ verschluckt werden.

Прогля́дывать, -гляну́ть 1) פ״ע (בָּחוֹן) רָאָה בְּעֵינָיו durchsehen. 2) נִרְאָה עַיִן מִ־ nicht bemerken. Я проглядѣ́лъ э́ту оши́бку לֹא־שַׂמְתִּי עֵינַי עַל־ הַרְאָה הוֹפִיעַ, הָצַץ— 3) הִשְׁגִּיחַ מִ־ פ״ע הַמִּשְׁנָה הִזָּה. הִבָּלָה הִשָּׁקֵף מִ־ hervorblicken. Со́лнце прогля́дываетъ изъ-за о́блакъ הַשֶּׁמֶשׁ נִרְאֵתָה מִבַּעַד לֶעָבִים. Бѣ́дствіе прогля́дываетъ изъ сѣ́вера רָעָה נִשְׁקָפָה מִצָּפוֹן.

Прогна́ніе ז׳ גְּרוּשָׁה, גֵּרוּשׁ (יחזקאל מה, ט) Verjagung.

Прогна́ть см. Прогоня́ть.

Прогнива́ть, -гни́ть פ״ע עָבוֹשׁ, רָקוֹב verfaulen.

Прогнѣ́влять, -гнѣ́вать, -гнѣви́ть פ״ע הִכְעִיס, הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף, הִקְצִיף, כָּעַס erzürnen. -ся פ״ח בָּעוֹם, קָצוּף, כָּעוּם böse werden.

Прогова́ривать, -говори́ть 1) פ״ע כִּלָּה לְדַבֵּר. 2) הוֹצִיא מִפִּיו (אֹמֶר, קוֹל) ausſprechen. 3) הִדְבִּיר פ״ע שׂוֹחַ כָּל־הַ־ (יוֹם) עִם־ ſprechen. Прогова́ривають הָאֲמֻרִים אוֹמְרִים אָמוֹר— דַּבֵּר יְדַבְּרוּ כִּי— -ся נפ׳ 1) בָּצָה, בִּטֵּא בִּשְׂפָתָיו פ״ח לִפְנֵי vorgetragen werden. 2) הוֹצִיא בִּלְשׁוֹנוֹ, פִּיו לְ־ unwillkürlich herausplaudern.

Прогновѣ́ть פ״ע צוּם כָּל־הַ־, עִנָּה בַּצּוֹם נַפְשׁוֹ— יָשׁוּב בְּתַעֲנִית— durchfaften.

Проголода́ть פ״ע רָעוֹב כָּל־הַ־ durchhungern. -ся פ״ח שָׁאוּף לֶאֱכֹל, רָעוֹב hungerig fein.

Прого́нный ת׳ 1) נָהוּג, מוּבָל durchgeführt. Пр. лѣ́съ נְזֵר־צֹאן עֵצִים לַדְּרוֹת, עֵצִי רַפְסֹדוֹת. -ная шерсть קְצוּבוֹת עוֹלוֹת מִן־הָרְחָצָה. 2) Прого́нныя де́ньги שְׂכַר הַסּוּסִים מִתָּא־הָרְצִים Geld für Poſtpferde.

Прого́нъ ז׳ 1) מִשְׁלַח בָּקָר, מִרְעֶה לַצֹּאן das Treiben. 2) מִשְׁלוֹחַ רַפְסֹדוֹת das Flößen.

Прого́ны ז״ר שְׂכַר הַסּוּסִים מִתָּא־הָרְצִים Geld für Poſtpferde.

Прогоня́ть, -гна́ть 1) פ״ע גֵּרַשׁ, שִׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו הֵעֶבֶר, נָהַג, הוֹבִיל הוֹרִישׁ vertreiben. 2) גֹּרוּשׁ; שְׁלוּחַ מֵעַל־פָּנֵי־ נפ׳ vertrieben werden. 2) פ״ח רָדוּף כָּל־הַ־ אַחֲרֵי־ anhaltend nachjagen.

Прогора́ть см. Прогара́ть.

Прогорева́ть פ״ע כִּלָּה בְּיָגוֹן כָּל־הַ־ ſich abgrämen.

Прого́рьклый אָשַׁר הָפַךְ מָר, נִמַּר ת׳ bitter geworden.

Прого́рькнуть הָפוּךְ מַר, הֵמַר פ״ע bitter werden.

Прогорѣ́лый אָכֹל מֵאֵשׁ, שָׂרוּף, נִצְרָב, נִחַר ת׳ durchgebrannt.

Прогорѣ́ть см. Прогара́ть.

Прогости́ть פ״ע יָשׁוּב עִם־ יָמִים מִסְפָּר als Gaſt verweilen. [Programm.

Програ́мма ז׳ תִּכְנִי הָעִנְיָנִים, מִפְקָד— פְּקוּדֵי הַמַּדְעִים

Прогремѣ́ть (млю́) פ״ע רָעוֹם; נָתוֹן קוֹל בְּרַעַם donnern. [fortſchreitend.

Прогрессивный עוֹלֶה מַעֲלָה, הוֹלֵךְ הָלוֹךְ וְגָדוֹל ת׳

Прогре́ссъ ז׳ מַרְבִּית, רִבּוּת; בְּרָכָה Fortſchritt.

Прогрызать, -грызть פ״ע נִקֵּר בְּשִׁנָּיו, כִּרְסֵם כָּלָה durchnagen.

Прогрѣва́ть, -грѣ́ть פ״ע הָחֵם מְעַט durchwärmen. -ся נפ׳ הָחֵם, חָמוּם, הִתְחַמֵּם ſich durchwärmen.

Прогу́ливать, -гуля́ть פ״י כַּלֶּה בִּתְהוּ, אַבֵּד לָרִיק verschwärmen. II. де́ньги הוֹצִיא כַּסְפּוֹ בְּשִׁתֵּי וְהוֹלָלוֹת. -ся פ״ח הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם spazieren gehen. [gang.

Прогу́лка ג׳ מַסַּע־עֲלִיזִים, מְהַלֵּךְ מְשַׂחֲקִים Spazier-

Прогу́ль ז׳ רִיק, רְעוּת רוּחַ, הוֹלָלוֹת Vernachlässigung.

Прогуля́ть см. Прогу́ливать.

Продава́ть, -да́ть (-даю, -ешь-да́мь) פ״י מָכוֹר verkaufen. -ся 1) פ״ח הִמָּכֵר נפ׳ verkauft werden. 2) מָכוֹר נַפְשׁוֹ, הִתְמַכֵּר sich verkaufen.

Продавецъ (-вца) ז׳ מוֹכֵר Verkäufer. -давица נ׳

Прода́вливать, -давля́ть, -дави́ть פ״י דָּחוֹק, הֶעֱבֵר־, הָלַחֵץ, הָדַחֵק בְּעֹד־ נפ׳ durchpressen. -ся בְּעֹד־, עָבָה durchgedrückt werden.

Прода́жа נ׳ מִמְכָּר, מִכֶּר, מְכֹר Verkauf.

Прода́жность נ׳ זְלוּת, אַוַּת־בֶּצַע, מַקַּח־שֹׁחַד Verkäuflichkeit.

Прода́жный ת׳ 1) מִמְכָּר, מֶכֶר־ Verkaufs-. -ная цѣна מְחִיר הַמִּמְכָּר. 2) אוֹהֵב בֶּצַע, לוֹקֵחַ שֹׁחַד רוֹדֵף שַׁלְמוֹנִים bestechlich.

Прода́лбливать, -долбля́ть, -долби́ть פ״י כָּרַה, הֶעֱשָׂה נָקוּר, עָשָׂה נָבוּב durchmeißeln. -ся נפ׳ נָקוּר, נָבוּב, הָלוּל (תהלים קט. כב) durchgemeißelt werden.

Прода́ть см. Продава́ть.

Продежу́рить פ״י שָׁמוֹר מִשְׁמֶרֶת יוֹמוֹ dejouriren.

Продёргивать, -дёргать, -дёрнуть פ״י מָשׁוֹךְ אֶל־, הָבֵא בְּ־, בְּ־, הַכְרֵחַ־ durchziehen. II. снуро́къ сквозь пе́тлю הָבֵא פְּתִיל בְּלוּלָאָה. -ся נפ׳ הוּבָא בְּ־, הִמָּשֵׁךְ אֶל־תּוֹךְ־ durchgezogen werden.

Проде́рживать, -держа́ть פ״י (יוֹם) עָצוֹר אֶתוֹ כָּל־הַ halten; warten lassen. -ся פ״ח הִתְחַזֵּק, עָמוֹד sich halten.

Продёрнуть см. Продёргивать. [-ся נפ׳

Продиктова́ть פ״י קָרוֹא דְבָרִים לִפְנֵי כּוֹתְבָם dictiren.

Продира́ть, -дра́ть פ״י עָשָׂה פֶּרֶץ, נָקוֹב, קָרוּעַ (בקיע) בְּ־ durchreißen. Пр. пла́тье כִּלָּה שִׂמְלָה. Пр. глаза́ פָּקוֹחַ שְׁמוּרוֹת עֵינָיו (בהקיצו). -ся 1) נפ׳ הִנָּקֵב, הִבָּקַע; הִפָּקַח durchgerissen werden. 2) פ״ח פָּרוּץ בְּ־, בָּקוּעַ־ sich durchdrängen. Наси́лу продра́лся я сквозь ча́щу лѣса בְּרֶב כֹּחִי פָּרַצְתִּי (בָּקַעְתִּי) בְּסִבְכֵי הַיַּעַר.

Продли́ть פ״י מָשׁוֹךְ הַאֲרֵךְ verlängern. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ, הַאֲרֵךְ sich verlängern. [bringen.

Продневá́ть פ״י יָשׁוֹב יוֹם אֶחָד עִם־ den Tag zu-

Продово́льственный ת׳ הַצָּרָךְ, הַי־מַחְסוֹרוֹ־ Verpflegungs-.

Продово́льствіе ס׳ צֵידָה, הַי־מַחְסוֹר, צָרָךְ, מָזוֹן, טֶרֶף Verpflegung.

Продово́льствовать פ״י נָתוֹן לְ־ כָּל־צָרְכּוֹ, כַּלְכֵּל verpflegen. -ся נפ׳ מָצָא כַּלְכָּל, הַעֲנֵק לְ־ הַי־מַחְסוֹרוֹ כָּל־צָרְכּוֹ verpflegt werden.

Продолби́ть см. Прода́лбливать.

Продолгова́тый ת׳ מָאֻרָךְ־, אָרֹךְ מְעַט länglich.

Продолжа́тель ז׳ מַתִּים, מְכַצֵּעַ, מוֹסִיף־, יוֹסֵף לְ־ Fortsetzer. -льница נ׳

Продолжа́ть, -жи́ть פ״י יָסוֹף לְ־, הוֹסֵף־; הַאֲרֵךְ fortsetzen; verlängern. Они продолжа́ли воева́ть יָסְפוּ (הוֹסִיפוּ) לְהִלָּחֵם. Пр. путь свой הָלוֹךְ דַּרְכּוֹ הָלְאָה. Пр. черту́ הַאֲרֵךְ הַקָּוִ. Пр. срокъ הַאֲרֵךְ הַמּוֹעֵד. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ, הַאֲרֵךְ, אָרוֹךְ fortdauern. Зи́мніе дни ещё продолжа́ются יְמֵי־הַחֹרֶף עוֹד לֹא־כָלוּ (תַּמּוּ); יְמֵי־הַחֹרֶף יִמָּשְׁכוּ (יַאֲרִיכוּ, יַאֲרִיכוּ) עוֹד.

Продолже́ніе 1) ס׳ כָּל־עֹת־הַ־, אֲרוּכָה, הַאֲרִיךְ Dauer. Пр. рабо́ты הַמְּלָאכָה (אֲרוּכַת) הַאֲרִיךְ. Въ пр. всей зимы́ כָּל־יְמֵי הַחֹרֶף. 2) יֶתֶר, נוֹסָפוֹת Fortsetzung. Пр. кни́ги יֶתֶר דִּבְרֵי הַסֵּפֶר. Къ этой книгѣ ещё бу́детъ продолже́ніе לַסֵּפֶר הַזֶּה יָבוֹא עוֹד נוֹסָפוֹת.

Продолжи́тельно ת״פ יָמִים רַבִּים anhaltend.

Продолжи́тельность נ׳ הֱיוֹת יָמִים, הַמְשֵׁךְ, הַאֲרִיךְ רַבִּים Langwierigkeit.

Продолжи́тельный ת׳ אָרֹךְ, מַאֲרִיךְ, נִמְשָׁךְ יָמִים רַבִּים anhaltend. Война́ была́ продолжи́тельная וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה.

Продолжи́ть см. Продолжа́ть.

Продо́льный ת׳ לְאָרְכּוֹ־ der Länge nach genommen. -ная мѣра מִדַּת הָאֹרֶךְ.

Продра́ть см. Продира́ть. [verschlafen.

Продрема́ть פ״ע הָרְדַם־, נוּם־, יָשׁוֹן כָּל־עֹת־הַ־

Продро́гнуть פ״ע סָמוֹר מִפַּחַד, רָעוֹד, רָגוֹז תַּחְתָּיו durchschauert werden. Онъ продро́гъ на моро́зѣ סָמַר־מִקֹּר בְּשָׂרוֹ (רָחֲפוּ עֲצָמָיו).

Продува́ть, -ду́ть פ״י 1) נָשׁוֹב בְּ־, הָפַח־ durchwehen. Пр. зо́лото צָרוֹף זָהָב, זַקֵּק־ läutern Gold. 2) Пр. всѣ де́ньги אַבֵּד בְּתִהוּ כַּסְפּוֹ sein Geld verspielen. -ся 1) נפ׳ הִצָּרֵף (זהב) זָקוּק geläutert werden. 2) פ״ח אַבֵּד לָרִיק הוֹנוֹ, כִּלָּה בְּתִהוּ כַּסְפּוֹ sein Letztes verlieren.

Продувно́й ת׳ 1) עָשׁוּי לָפַחַת בּוֹ Blas-. 2) צָרוּף, מְזֻקָּק (זהב) geläutert. 3) גּוֹבֵל, אִישׁ מִרְמָה, עָרוּם schlau, verschmitzt.

Проду́ктъ ז׳ מוֹצָא, פְּרִי, תְּבוּאָה Erzeugniß. **Хлѣбъ.**

п. земли́ תְּבוּאַת הָאֲדָמָה לֶחֶם.

Проду́мать פ״ע הָעֵץ עִם־לְבָבוֹ מְעַט nachdenken. Я проду́малъ מַסְבּוֹתַי אֲנִי בְלִבִּי.

Проду́ть см. Продува́ть.

Про́духъ ז׳, -ду́шина נ׳ מִפְתַּח לְרוּחַ Luftloch.

Продышать פ״ע נָשׁוֹם (שָׁאוֹף רוּחַ) מְעַט aufathmen.

Продѣва́ть, -дѣ́ть פ״ו הָבָא בְּ־, הַעֲבַר —, הַכְרַחַ — durchziehen. П. шесть въ ко́льца הָבָא בַדִּים בַּטַּבָּעוֹת. -ся נס׳ בְּ־ הוּבָא (הָכְרַחַ) durchgezogen werden.

Продѣ́лка נ׳ 1) בְּקִיעַ, פֶּרֶץ (בחומה) Durchbruch. 2) סֶרֶף, נֵכֶל, תַּעֲלוּל, תַּרְמִית, מִרְמָה liſtiger Streich.

Продѣ́лывать, -дѣ́лать פ״ו 1) בָּקַע, פָּרוּץ, פָּתוּחַ durchbrechen. Пр. дверь (окно́) въ стѣнѣ́ עָשָׂה שָׁלוּף פְּרִי מִזְגּוֹ בַּקִּיר (חַלּוֹן) פָּתַח. 2) בָּצַל, פַּצַּל שָׁלוּף פְּרִי מִזְגּוֹ. Пр. бобы́ שָׁלוּף פּוֹל מִזְגּוֹ. Пр. крупу́ עָשָׂה גְּרִשׁ (גְּרִיסוֹת). -ся נס׳ פָּתַח, הִבָּקַע durchbrochen werden.

Продѣ́льный ת׳ פָּתוּחַ —, נִבְעָה —, פָּרוּץ בְּ־ durchbrochen.

Продѣ́ть см. Продѣва́ть.

Проектировать (-рую) פ״ו זָמוֹם, יָעוּץ תַּחְבֻּלָה (משלי לא, מז) הוֹרָה עֵצָה entwerfen.

Прое́ктъ ז׳ זָמָם, מַחֲשָׁבָה, עֲשִׂתּוֹנֶת, תַּחְבֻּלָה (תהלים קמ, ט) עֵצַת־לֵב Entwurf.

Проёмъ ז׳ פֶּה, מִפְתָּח, פָּתַח Loch, Oeffnung. Пр. брони́ פִּי־תַחְרָא. Пр. руба́хи פִּי־כְתֹנֶת.

Прожа́ривать, -жа́рить פ״ו צָלָה הֵיטֵב; קָלָה בָּאֵשׁ durchbraten. -ся נס׳ הִצָּלָה הֵיטֵב durchgebraten werden.

Прожа́ть פ״ע (עתיד -жму́) см. Прожима́ть.

Прожа́ть פ״ו (עתיד -жну́) см. Прожина́ть.

Прожда́ть פ״ע הִיחַל יָמִים מִסְפָּר, הוֹחֵל —, חִכָּה מְעַט warten.

Прожёвывать, -жева́ть פ״ו אָכַל, טָחוֹן בִּשְׁנָיו, לָעוֹס* zerkauen. -ся נס׳ אָכוּל בְּפֶה gekaut werden.

Прожёгъ ז׳ צָרֻבֶת, בְּרִיָּה, מִכְוַת־אֵשׁ durchgebrannte Stelle.

Прожектёръ ז׳ בַּעַל מְזִמּוֹת, דּוֹלֶה עֵצוֹת, מַפִּיק תַּחְבֻּלוֹת Projectenmacher.

Прожелтѣ́ть ז׳ עֵין יְרַקְרַק, מַרְאֵה צָהֹב מְעַט das Gelbliche.

Прожо́чь см. Прожига́ть.

Прожива́ніе ס׳ שֶׁבֶת בְּ־, שִׁיכָה —, (ש״ב יח, לג), גּוּר —, מְגוּרִים Aufenthalt.

Прожива́ть, -жи́ть 1) פ״ע חָיָה, רָאָה חַיִּים leben. Онъ про́жилъ до ста лѣтъ כֹּלָּה חָיָה מֵאַת שָׁנִים. 2) הוּא חָיָה, שָׁכוֹן, יָשׁוֹב, גּוּר wohnen. Все лѣто про́жили мы въ дере́внѣ הַכֹּל־יְמֵי הַקַּיִץ גָּרְנוּ בַכְּפָר. 3) הוֹצָא בְּלָה, הָפַק לְמַכֹּלֶת בֵּיתוֹ, עַל־צָרְכּוֹ verleben. Они́ прожива́ютъ произведе́ніе рукъ свои́хъ מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם יִבְלוּ. Онъ про́жилъ всё свое́ имѣ́ніе אִבֵּד גִּסְרָחָה חָכְמָתוֹ. Онъ про́жилъ умъ свой הוּצָא עַל־צָרְכּוֹ נס׳ -ся 1) אָכַד לִבּוֹ verlebt werden. 2) הֻרַשׁ, הָרַק כִּיסוֹ, כֻּלָּה הוֹנוֹ פ״ח verschwenden.

Пожига́ніе ס׳ מְכוָה בְּעֵד הַ־ das Durchbrennen.

Прожига́ть, -жёчь פ״ו נָקוֹב מִכְוַת אֵשׁ durchbrennen. -ся נס׳ נִקּוֹב בָּאֵשׁ, הִצָּרֵב — durchgebrannt werden.

Прожи́лина נ׳, -жи́локъ (-лка) ז׳ דִּמּוּת עֹרֶק (גִּיד)

Про́жиль נ׳ עֹרֶק, גִּיד Sehne. [בְּאֲבָנֵי שַׁיִשׁ Ader.

Прожима́ть, -жа́ть (עתיד -жму́) פ״ו מָצָה, זוֹר, הִמְצָה, הִזּוֹר נס׳ -ся aus-preſſen. -ся נס׳ הִמָּצָה, זֹרָה, הִזּוֹר ausgepreßt werden.

Прожина́ть, -жа́ть (עתיד -жну́) פ״ו קָצוֹר כָּל־ (השדה) abernten.

Прожи́тіе ס׳ 1) שֶׁבֶת בְּ־, שִׁיכָה —, (ש״ב יח, לג) מְגוּרִים Aufenthalt. 2) מַכֹּלֶת בֵּיתוֹ, בְּלוֹת לְצָרְכּוֹ das Verleben.

Прожи́токъ (-тка) ז׳ מִחְיָה, מַכֹּלֶת בֵּיתוֹ, בְּלוֹת לְצָרְכּוֹ Unterhalt.

Прожи́ть см. Прожива́ть.

Прожо́га נ׳, -жо́гъ ז׳ см. Прожёгъ.

Прожо́ра נ׳ זוֹלֵל זו״נ; זוֹלֶלֶת Freſſer, -rin.

Прожо́рливость נ׳ זוֹלְלוּת Freßſucht.

Прожо́рливый ת׳ לָעֵג, זוֹלֵל (תהלים לה, טו) gefräſſig.

Прожо́рство ס׳ см. Прожо́рливость.

Прожужжа́ть פ״ו הָמָה כָּל־הַ־ ſumſen. Пр. кому́ у́ши הִלְאָה אָזְנֵי אִישׁ בְּ־.

Про́за נ׳ לֹא־שִׁיר, לְשׁוֹן פְּרָזוֹת (פְּרָזוֹן), שִׂפַת־חֹל Proſa.

Проза́икъ ז׳ בַּעַל לְשׁוֹן פְּרָזוֹן Proſaiker.

Прозаическій ת׳ בִּלְשׁוֹן פְּרָזוֹן, בִּשְׂפַת חֹל proſaiſch.

Прозакла́дывать, -кла́довать פ״ו 1) עָכוֹט כְּפָעַם, נָתוֹן בְּעֵרְבוֹן — verpfänden. 2) חִיב עֵרְבוֹנוֹ, בְּתַקַּע־כָּף verwetten.

Прозва́ніе ס׳ 1) קְרֹא שֵׁם das Benennen. 2) שֵׁם גּוֹסֶף, חֲנִיכָה*, כִּנּוּי* (מגילה כח.) Beiname.

Прозва́ть см. Прозыва́ть.

Прозвенѣ́ть פ״ע צִלְצֵל, צָלוֹל klingen.

Про́звище см. Прозва́ніе.

Прозвони́ть פ״ע 1) הִכָּה בְּכַפְעֲמוֹן — anklingen. 2) כֹּלָּה מִחִי הַפַּעֲמוֹן ausläuten. 3) הֶעֱבַר קוֹל בְּ־, הִשְׁמִיעַ בְּאָזְנֵי־כֹל ausposaunen.

Прозимова́ть פ״ע בָּלָה יְמֵי־הַחֹרֶף, חָרוּף überwintern.

Прозира́ть, -зрѣва́ть, -зрѣ́ть 1) פ״ו חָזָה בְּאוֹתִיּוֹת, רָאָה הָעִתִּידוֹת 2) פ״ע הָבֵן לְאַחֲרִית דָּבָר voraussehen. שׁוּב לִרְאוֹת אוֹר, הִבָּקַח (עינים) sehend werden. Тогда́ прозря́тъ о́чи слѣпы́хъ אָז תִּבָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים.

Прозорливецъ (-вца) ז׳ חוֹזֶה, רֹאֶה בְּאוֹתִיּוֹת Prophet. -ли́вица נ׳.

Прозорли́вость ז׳ חִזּוֹן הָאוֹתִיּוֹת, בִּינָה לְעִתִּידוֹת נ׳ Scharfblick. [מַבִּיט מֵרֹאשִׁית אַחֲרִית scharfsichtig.

Прозорли́вый ת׳ חוֹזֶה הָאוֹתִיּוֹת, מֵבִין לְעִתִּידוֹת, Prozра́чность ז׳ שֶׁקֶף, זֹהַר נ׳ Durchsichtigkeit.

Прозра́чный ת׳ (חולין פה) *זִיג, שָׁקוּף, בָּהִיר, דַּךְ Durchsichtig.

Прозрѣ́ть см. Прозира́ть.

Прозу́бриватъ, -зу́брить פ״ י״ הָחֵד שִׁנֵּי הַ־ שִׁנּוּן, הָחֵד שִׁנֵּי הַמַּשּׂוֹר, חִדֵּד scharfen. Пр. пилу́ benennen. -ся נפ׳ benennen. -ся נפ׳ benannt werden.

Прозыва́ть, -зва́ть פ״ י״ *כִּנָּה, נִקּוֹב לְ־ שֵׁם חָדָשׁ, קְרֵא בְשֵׁם, הִקָּרֵא—

Прозѣва́ть פ״ י״ בּוֹשֵׁשׁ לְ־, אַחַר (הַמּוֹעֵד) בִּרְעוּת רוּחַ, נָטוֹשׁ דָּבָר בְּחִבּוּק יָדָיו, מִשְׁפְּלוּת יָדַיִם versäumen.

Прозяба́емое צֶמַח שת״ס Gewächs. Ца́рство прозяба́емыхъ חֶבֶל הַצֶּמָחִים לְמִינֵיהֶם. [zennatur.

Прозяба́емость נ׳ כִּשָּׁרוֹן לִצְמֹחַ, רִבּוּת, צֶמַח Pflan-

Прозяба́ніе ס׳ עֲלוֹת צֶמַח, רִבּוּת, צְמִחָה Wachsthum.

Прозяба́ть, -зя́бнуть פ״ י״ שָׁנָה, הָצִין, עָלָה, צָמוֹחַ wachsen. [(מִצִּנָּה) durchfrieren.

Прозяба́ть, -зя́бнуть פ״ י״ עָשׂוּשׁ מִקָּרָה, סָמוֹר מִקֹּר durchfrieren.

Прои́грывать, -игра́ть פ״ י״ 1) נִגֵּן כָּל־הַ־ hinspielen. 2) שִׂחֵק כָּל־הַ־ durchspielen. 3) (בַּגּוֹרָל) אָבַד בַּשְּׂחוֹק verspielen. -ся פ״ח הִנָּגֵף בַּשְּׂחוֹק — אָבַד כַּסְפּוֹ.

Прои́грышный ת׳ הַנִּגְרָע (הָאוֹבֵד) בַּשְּׂחוֹק verspielt.

Прои́грышъ ז׳ נֶזֶק, אֲבֵדָן בְּגוֹרַל הַשְּׂחוֹק Verlust.

Пройдо́ха ז׳ נ׳ אִישׁ מִרְמָה, אִישׁ מְזִמּוֹת, עָרוּם, נוֹכֵל Schlaufuchs.

Произведе́ніе ס׳ 1) פְּרִי, תְּבוּאָה, בּוּל, יְבוּל, עִבּוּר, תְּבוּאַת (עִבּוּר, יְבוּל) גֶּרֶשׁ Erzeugniß. Пр. земли́ 2) מַעֲשֶׂה, מַעֲלָל, יְצִיר, פֹּעַל Kunstwerk. הָאָרֶץ. II. худо́жника מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָמָן. Пр. твóрческой мы́сли יְצִיר מַחֲשָׁבוֹת חָכְמָה. 3) מוֹצָא הַכֶּסֶף בחשבון Pro-

Произвести́, -ве́сть см. Производи́ть. [duct.

Производи́тель ז׳ יוֹצֵר, פּוֹעֵל, עוֹשֶׂה Ausführer. -льница נ׳.

Производи́тельность נ׳ הַפְרוֹת, הַצְמִיחַ, הוֹלִיד Ertragbarkeit. כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חַיִל, עֲשׂוֹת פְּרִי

Производи́тельный ת׳ פּוֹרֶה, מַצְמִיחַ, עוֹשֶׂה־פְּרִי, מוֹלִיד herforbringend.

Производи́ть, -вести́, -ве́сть פ״ י״ 1) עָשָׂה, פָּעַל, הוֹצִיא, הִפִּיק, יָלַד, הוֹלִיד, הַצְמִיחַ hervorbringen. II. судъ עָשָׂה מִשְׁפָּט. II. орýдіе יָצוּר כְּלֵי. Тре́ніе произво́дитъ теплоту́ הַמְּרוּק יוֹלִיד חֹם. II. плодъ פְּרִי (נָתוֹן) עָשָׂה. 2) שׂוֹם לְ־, נִשֵּׂא לְ־ befördern. Его́ произвели́ въ офицéры שָׂמוּ אוֹתוֹ לְשָׂרִים־ בָּאֵר מוֹצָא דָּבָר, יִחֵשׂ דָּבָר לְתוֹלְדוֹתָיו. 3) מָאֹתַיִם. ableiten. Сло́во э́то произво́дятъ отъ ара́бскаго ко́рня מוֹצָא הַמִּלָּה הַזֹּאת יְיֻחַשׂוּ לְשֹׁרֶשׁ עֲרָבִי. Онъ произво́дитъ свой родъ отъ зна́тныхъ пре́дковъ הוּא מִתְיַחֵשׂ (מִתְיַלֵּד) לַאֲנָשִׁים־שֵׁם. -ся נפעל הָעֲשָׂה, הוּצַר, הוּשַׂם, הִתְיַחֵשׂ befördert, abgeleitet werden.

Произво́дный ת׳ מוּצָא, נוֹצָר, כְּנוּי abgeleitet. -ное сло́во מִלָּה כְּנוּיָה מִשֹּׁרֶשׁ (לֹא־שָׁרְשִׁית). [tungs-.

Произво́дственный ת׳ הַבָּא לְבִנְיַן הַמִּלָּה Ablei-

Произво́дство ס׳ 1) עֲשׂוֹת Betreibung. II. слѣ́дствія עֲשׂוֹת בִּפְקֻדַּת. II. торго́вли עֲשׂוֹת מִסְחָר. 2) הַפְקִיד, תֵּת לְ־ Beförderung. Со вре́мени произво́дства его́ въ полко́вники מִיּוֹם תֵּת אוֹתוֹ לְשַׂר־אֶלֶף. 3) מוֹצָא מִלִּים מִשֹּׁרֶשׁ Ableitung.

Произво́лъ ז׳ דְּרוֹר, רְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ, שְׁרִירוּת לֵב (ירמיה לד, יז) Willkühr. Отда́ть на п. судьбы́ נְטוֹשׁ תֵּת אוֹתוֹ לְיַד הַמִּקְרֶה (הַפְּגַע). [willkürlich.

Произво́льно ת״פ כְּרָצוֹן אִישׁ וָאִישׁ; בְּטוּב בְּעֵינֵי— כְּטוּב בְּעֵינָיו (כִּרְצוֹנוֹ)

Произво́льный ת׳ עָשׂוּי כְּטוּב בְּעֵינָיו (כִּרְצוֹנוֹ) willkürlich. [приго́вора הוֹצִיא דָּבָר מִשְׁפָּט.

Произнесе́ніе ס׳ מִקְרָא, קְרִיאָה das Aussprechen. II.

Произноси́ть, -нести́, -не́сть פ״ י״ בִּטֵּא בִּשְׂפָתָיו, נָשָׂא, הוֹצִיא בִּשְׂפָתָיו, מִלֵּל, דִּבֵּר aussprechen. II. рѣ́чь בִּטֵּא, דִּבֵּר; נָשָׂא מַשָּׂא, קָרָא בְּאָזְנֵי־ -ся נפעל הִקָּרֵא בְּאָזְנֵי— ausgesprochen werden.

Произноше́ніе ס׳ נִיב, מִבְטָא Aussprache. У него́ чи́стое п. הוּא יְדַבֵּר צַחוֹת, נִיב טָהוֹר לוֹ.

Произойти́ см. Происходи́ть.

Произраждáть פ״ י״ הִצְמִיחַ, הוֹלִיד hervorbringen.

Произраста́ть, -расти́ פ״ י״ צָמוֹחַ, פָּרָה, צוּץ, שָׁגָה, עָלָה מִ־, יָצָא— הוֹלִיד hervorwachsen.

Произраstéніе ס׳ 1) הוֹלֶדֶת, פְּרוֹת, עֲלוֹת, צְמִחָה das Wachsen. 2) פְּרִי, תְּנוּבָה, צֶמַח Gewächs. Земля́ и произраstéнія ея הָאָרֶץ וְצִאֶצְאֶיהָ.

Произше́ствіе ס׳ מִקְרֶה, דָּבָר Begebenheit. Произше́ствія времёнъ הָעִתִּים (מִקְרֵי, דִּבְרֵי) קוֹרוֹת.

Пройма נ׳ см. Проёмъ. [הָאֲזָנַיִם durchstechen.

Проима́ть פ״ י״ נָקוֹב, רָצוּעַ. II. у́ши רָצוּעַ תְּנוּךְ

Проименова́ніе ס׳ קְרִאת לְ־ שֵׁם חָדָשׁ Benennung.

Проименовывать, -именова́ть פ״ י״ הִסֵּב שֵׁם־ קָרָא לְ־ שֵׁם אַחֵר, הוּסַב שֵׁם־ benennen. -ся נפ׳ קָרָא, הוּקַב שֵׁם־ לְ־ שֵׁם־חָדָשׁ benannt werden.

Происка́ть см. Проискивать. [Intriguen.

Про́иски ז״ר תַּחְבּוּלוֹת אָרֶן, מִרְמוֹת, תַּכְרִיכִים, חִפּוּשׂ

Проискивать, -иска́ть פ״ י״ הִצְמִיד מִרְמָה, הִפֵּשׂ עוֹלוֹת, צָדָה, צָפָה לְ־ עָמוֹם, אָרוֹב לְ־ nachsuchen.

Проистека́ть, -истéчь פ״ע 1) זוֹב מִד בְּרוֹעַ מְמָקוֹר, יָצָא מִד־ hervorströmen. 2) בּוֹא בְּעֵקֶב־ (לְרַגְלֵי) entstehen.

Происходи́ть, -изойти́ פ״ע 1) יָצָא מִד־, צָמוֹחַ —, הָאֵלֶד —, פָּרָה — entstehen. Отъ пра́здности происхо́дятъ поро́ки מִרְעוּת רוּחַ יָצָא (יִצְמַח) אָוֶן. Всѣ э́ти цари́ произошли́ изъ до́ма Іу́дина כָּל־הַמְּלָכִים הָעֲשָׂה, קָרָה, הָיָה. 2) הָאֵלֶה יָצְאוּ מִבֵּית יְהוּדָה sich ereignen. Что тамъ произошло́ въ ва́шемъ го́родѣ? מַה־זֶּה הָיָה (קָרָה) בְּעִירְכֶם.

Происхожде́ніе מוֹלֶדֶת, תּוֹצָאוֹת, מוֹצָא פ׳ מְכוּרָה, יָחַשׂ Herkunft. Пр. твоё изъ земли́ Ханаа́нской מוֹלַדְתְּךָ (מְכֹרֹתֶיךָ) מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי. Они́ іуде́йскаго происхожде́нія מוֹצָאָם מִבְּנֵי יְהוּדָה.

Происше́ствіе см. Произше́ствіе.

Пройти́ см. Проходи́ть.

Пройти́сь פ״ע הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם spazieren.

Прокажо́нникъ ז׳ צָרוּעַ, מְצֹרָע Aussätziger.

Прокажо́нный ת׳ מְכֻּה צָרַעַת, מְצֹרָע, צָרוּעַ aus-

Проказа נ׳ נֶגַע, עָנָע, צָרַעַת Aussatz. [sätzig.

Проказить (-ка́жу, -ка́жишь) הִתְעוֹלֵל פ״ע הִתְהוֹלֵל, מִתְעוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל muthwillige Streiche machen.

Прока́зливый מִתְעוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל, מִתְהַלֵּהַל (ישעיה ג, ד) *תַּעֲלֻל muthwillig.

Прока́зникъ מִתְהוֹלֵל, רוֹדֵף הוֹלֵלוֹת, הוֹלֵל ז׳ Muth-

Прока́зничать см. Прока́зить. [williger. -ница נ׳.

Прока́зы הוֹלֵלוֹת נ״ר תַּעֲלוּמִים, (ישעיה ס, ד) הִתְלִים, מַהֲתֻלוֹת muthwillige Streiche.

Прока́ливать, -каля́ть, -кали́ть פ״ע הֶעֱבַר, קָלָה בָּאֵשׁ durchglühen. -ся נפ׳ הֶעֱבַר בָּאֵשׁ, הִקָּלָה durchgeglüht werden.

Прока́лывать, -коло́ть פ״ע נָקוֹב, רָצוּעַ; נָקוֹר, דָּקוֹר (יחזקאל כח, ז) חָלַל durchstechen. -ся נפ״ע הֻדְּקַר, נָקוֹר, חָלוּל (יחד לב, ט) durchgestochen werden.

Прокаля́кать כִּלָּה עִתּוֹ בְּדִבְרֵי־רִיקָם פ״ע verplaudern.

Прока́пчивать, -копти́ть פ״ע עָשַׁן, הֶעֱבַר בְּקִיטוֹר durchräuchern. -ся נפ׳ קֻטַּר בְּקִיטוֹר, עָשׁוּן durchgeräuchert werden. [וְעָבוֹר]

Прока́пывать, -ка́пать פ״ע נָטוּף (דָּלוּף), נָזוּל בְּעַד־ tropfen.

Прока́пывать, -кона́ть פ״ע עָשָׂה, חָפוּר, כָּרָה, חָרוּר durchgraben. II. кана́лъ כָּרָה תְּעָלָה. -ся 1) פ״ח הֻכְּרָה, הֻחְפַּר נפ״ע durchgegraben werden. 2) בּוֹא בַּמַּחְתֶּרֶת sich durchgraben.

Прокарау́ливать, -карау́лить פ״ע 1) אָרוֹב לְ־ כָּל־ הָדַּ bewachen. 2) נָרוּעַ בְּצִפִּיָּתוֹ עֵינוֹ מִד nicht bemerken.

Прока́рмливать, -корми́ть פ״ע נָהַל, חִיָּה, כִּלְכֵּל פ״ע חִיָּה; כִּלְכֵּל נפ״ע נָתַן טֶרֶף לְ־, בְּלֶחֶם ernähren. -ся נפ״ע הִתְכַּלְכֵּל, נִפְשׁוֹ sich ernähren.

Прокатáть см. Прока́тывать 1.

Прокати́ть см. Прока́тывать 2. [па ב׳

Прокатчикъ מַשְׁכִּיר כֵּלִים ז׳ Sachenverleiher. -ниц-

Прока́тъ שְׂכִירָה ז׳ das Miethen. Отда́ть въ (на) п. הִשְׂכִּיר. Взять на п. שָׂכוֹר.

Прока́тывать, -ката́ть, -ти́ть פ״ע 1) גִּלְגֵּל כְּלִי־דֶּ, הִחְלִיק גְּלִילִים (פְּחִים) רָקַע rollen. 2) הָרַץ הוֹצִיא בָּרְכוּב (בַּמַּטָּע) כִּסְפּוֹ בַּמַּרְכָּבָה herumführen. 3) verfahren. -ся 1) הֻחְלַק גְּלִילִים נפ׳ gerollt werden. 2) רוּץ בַּמַּרְכָּבָה herumfahren.

Прокача́ться פ״ח הִתְנוֹעֵעַ כְּלֵי־דֶּ sich fortschaukeln.

Прокваши́вать, -ква́сить פ״ע הֶחֱמֵץ durchsäuern. -ся נפ׳ חָמוּץ, הֻחְמַץ gesäuert werden.

Прокидывать, -кида́ть, -ки́нуть פ״ע הִשְׁלִיךְ מִיָּדוֹ, הִפִּיל — durchwerfen. -ся 1) הֻשְׁלַךְ מִיָּד נפ״ע durchgeworfen werden. 2) פ״ח יָדָה וְהִנִּיחַ הַמַּטָּרָה fehl werfen.

Проки́менъ פְּסוּק מִתְהַלֵּים לְשִׁיר הַיּוֹם ז׳ Psalmen-

Проки́нуть см. Проки́дывать. [vers.

Прокипа́ть, -кипе́ть פ״ע רָתַח כָּלִיל, רָתוּחַ הֵיטֵב aufsieden.

Прокипе́лый רוּתָח, מְרֻתָּח ת׳ durchgekocht.

Прокипе́ть см. Прокипа́ть.

Прокипяти́ть פ״ע הִרְתִּיחַ, רִתַּח aufsieden lassen.

Прокиса́ть, -ки́снуть פ״ע חָמוּץ sauer werden.

Прокислый חָמֵץ, מְחֻמָּץ ת׳ versäuert.

Прокиснуть см. Прокиса́ть.

Прокись חֻמְצָת, מְחֻמֶּצֶת נ׳ Säuerlichkeit.

Прокла́дина см. Перекла́дина.

Прокла́дывать, -кла́сть פ״ע 1) הִנַּח (שׂוֹם) אֶל־בֵּין bazwischenlegen. 2) הֶעֱבַר עַל־ — שׂוֹם anlegen. II. доро́гу סָלוּל אֹרַח, שׂוֹם דֶּרֶךְ. II. на счётахъ עָרוֹךְ הוּשַׂם — הִנַּח אֶל־בֵּין נפ׳ מִסְפָּר עַל־לוּחַ הַחֶשְׁבּוֹן. -ся הֶעֱרַךְ — הֶעֱבַר עַל־ angelegt werden.

Прокламáція קוֹל בְּשׂוֹרָה, הַשְׁמָעוּת אֲגָנִים נ׳ Bekanntmachung.

Прокла́сть см. Прокла́дывать. [

Проклинáніе מְגֵעֶרֶת, אָלָה, קְלָלָה, מְאֵרָה ס׳ das Verfluchen.

Проклина́ть, -кля́сть פ״ע אָרוֹר, אָרַר, נָקוֹב, קָבוֹב verfluchen.

Проклятіе תֵּאָלָה, אָלָה, מְגֵעֶרֶת, מְאֵרָה, קְלָלָה ס׳ Fluch.

Проклятый ת׳ 1) אָרוּר, מְקֻלָּל, זְעוּם יָיִ verflucht.

2) בְּלִיעַל, עִזְּרָ נֶפֶשׁ—abscheulich.

Проколáчивать, -колотúть פ״ מָחָה וְהֵעֵבֶר (שופ׳ ח, יט), מָחוֹק בְּמַקֶּבֶת, תָּקוֹעַ וְהַעֲבֵר (יָתֵד), (מַסְמֵר) durchschlagen.

Проколóть см. Прокáлывать.

Проколотый ת׳ מָחֻלָּל, מְדֻקָּר; נָרְצָע, נָקוּב durchstochen. -тые мечёмъ מְחֻלְּלֵי חֶרֶב.

Прокóлъ ז׳ מַדְקֵרָה Durchstich.

Проконопáчивать, -пáтить פ״ סָכוֹר בְּנֵעֹרֶת כָּל־ durchstopfen. -ся נפע״ל הָסָכֵר כָּלִיל durchgestopft werden.

Прокопáть см. Прокáпывать.

Прокóпный ת׳ חָפוּר, כָּרוּי durchgegraben.

Прокоптúть см. Прокáпчивать.

Прокоптéлый ת׳ מְעֻשָּׁן—, מְקֻטָּר כָּלִיל durchräuchert.

Прокоптéть פ״ע עָשׁוֹן כָּל־יְמֵי־, מְקֻטָּר durchräuchern.

Прокопъ ז׳ מְכֵרָה, תְּעָלָה, מַחְתֶּרֶת Graben.

Прокормúть см. Прокáрливать.

Прокормлéніе ס׳, -кóрика נ׳ מִחְיָה, מַטָּה לֶחֶם, כַּלְכָּלָה, מִכְלָה, מִשְׁעָן— Ernährung.

Прокóрмъ ז׳ см. Прокормлéніе.

Прокорпéть פ״ע עָמוֹל כָּל־הַ־ anhaltend sitzen über etwas.

Прокочёвывать, -кочевáть פ״ע 1) עָבוֹר בְּמַסָּעָיו לְפָנֵי־ durchwandern. 2) גּוּר בְּאֹהָלִים עִם־עֲדָרָיו בְּ־ nomadisiren.

Прокрáдываться, -крáсться פ״ח יָצָא, הִתְגַּנֵּב בְּהַחֲבָא sich durchschleichen.

Прокрúкивать, -кричáть פ״ע קָרָא, נָתוֹן קוֹל, צָעוֹק durchrufen.

Прокýривать, -курúть פ״ 1) (קִיטוֹר) מַלֵּא עָשָׁן durchräuchern. 2) הוֹצֵא כֶסֶף עַל־מִקְטַרְתּוֹ verrauchen.

Прокурóрство ס׳ פְּקִידוּת הוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט Amt des Procureurs.

Прокурóръ ז׳ הוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט Staatsanwalt. -рóрскій ת׳

Прокýсывать, -кусáть, -кусúть פ״ נָשׁוֹךְ וְנָקוֹב בְּשִׁנָּיו durchbeißen. -ся נפ׳ הִנָּשֵׁךְ וְהִנָּקֵב durchgebissen werden.

Прокутúть פ״ אָבַד (הוֹן) בְּמִשְׁתֶּה וְהוֹלֵלוּת verjubeln.

Прокъ ז׳ תּוֹעֶלֶת, מוֹעִיל, בִּצָּע, תּוֹשִׁיָּה* Nutzen, Vortheil. Не въ прокъ богáтство въ день несчáстія לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם אֵיד. Что прóку въ этомъ? מַה־בֵּצַע בְּזֹאת. Отъ негó прóку не бýдетъ לֹא־תַעֲשֶׂנָּה יָדָיו תּוֹשִׁיָּה. Готовить на прокъ אָסוֹף וְהָכֵן לְפִקְדוֹן.

Пролагáть, -ложúть см. Проклáдывать.

Пролáза ז״נ מִתְגַּנֵּב אֶל־לֵב כָּל־אִישׁ, מִכְמָר עָרוּם, נוֹכֵל, לְמוּד עָרְמָה Schlaukopf.

Пролáзать פ״ע תַּפֵּשׂ בְּיָדָיו וְעָלָה עַל־כָּל־ heraufkriechen.

Пролáзить, -лáзничать פ״ע הִתְגַּנֵּב אֶל־לֵב, הַחֵלֵק בִּלְשׁוֹנוֹ אֶל־, לִפְנֵי־ sich einschmeicheln.

Пролáзъ ז׳ 1) מוֹצָא בַּסֵּתֶר, מַחְתֶּרֶת, מַחְבָּא Schlupfloch. 2) см. Пролáза.

Пролáкомить פ״ אָכוֹל בְּמַמְתַּקִּים כִּסְפּוֹ vernaschen.

Пролáмывать, -ломлять, -ломáть, -ломúть פ״ שָׁבַר, הָרַס, רוֹצֵץ, בָּקַע, בָּקוּעַ, פָּרוּץ durchbrechen. -ся נפ׳ הִתְבַּקֵּעַ, בָּקוּעַ, הָרַס, הִשָּׁבֵר durchgebrochen werden.

Пролáять פ״ע נָבוֹחַ כָּל־עֵת הַ־ fortbellen.

Пролежáлый ת׳ נִשְׁחָת מָרוֹב נוּחוֹ verlegen.

Пролежень (-жня) ז׳ חַבּוּרָה בַּגְוִיָּה מָרוֹב, נִקְפָּה שְׁכֻבָה vom Liegen entstandene Wunde.

Пролёживать, -лежáть 1) פ״ע נוֹחַ יָמִים רַבִּים, שָׁכוֹב עַד־בֹּשׁ lange liegen. 2) פ״ הַחֲלָה שָׁכוֹב עַל־צִדָּיו sich wundliegen. Пр. бокá שָׁכוֹב עַל־צִדָּיו כְּמִשְׁכָּב עַד־לָחְלִי. [Stand.

Пролетаріáтъ ז׳ דַּלַּת־הָעָם בְּכוֹרֵי־דַלִּים besitzloser

Пролетáрій ת׳ דַּלַּת־הָעָם אֶחָד (בֶּן) besitzloser Bürger.

Пролетáть, -летéть פ״ע עָבוֹר בִּיעָף, גּוּז חִישׁ וָעוֹף vorüberfliegen.

Пролётка נ׳ מַרְכָּבָה קַלָּה leichte Droschke.

Пролётный ת׳ עוֹבֵר בִּיעָף vorüberfliegend. -ныя птúцы צִפֳּרִים תָּרִים, עוֹף נוֹדֵד.

Пролётъ ז׳ 1) מַעוּף, יָעֵף das Vorüberfliegen. Пролётомъ מִדֵּי עָבְרוֹ. На пр. חָלוֹף וְעָבוֹר. 2) מַעֲבָר, מַצַּר Oeffnung.

Пролетéть см. Пролетáть.

Проливáть, -лúть פ״ שָׁפוֹךְ, יָצוֹק vergießen. Пр. кровь שָׁפוֹךְ דָּם, רָצוֹחַ. Пр. слёзы שָׁפוֹךְ דִּמְעָה, בָּכֹה. -ся נפ׳ הִשָּׁפֵךְ vergossen werden. [שם שונ.ה]

Проливнóй ת׳ שׁוֹטֵף strömend. Пр. дождь מָטָר סוֹחֵף.

Проливъ ז׳ מִבְרַח־יָם, לְשׁוֹן יָם Meerenge.

Пролистовáть см. Перелистывать.

Пролитіе ס׳ שֶׁפֶךְ, שְׁפָךְ, צֶקֶת das Vergießen.

Пролить см. Проливáть.

Прологъ ז׳ פֶּתַח דָּבָר, רֹאשׁ דָּבָר Einleitungsrede.

Проложúть см. Пролагáть.

Проломáть, -ломúть см. Пролáмывать.

Проломный ת׳ אֲשֶׁר יְנַפְּצוּ בוֹ zum Durchbrechen. -ное орýдіе כְּלִי־מַפָּץ.

Проломъ ז׳ בְּקִיעַ, פֶּרֶץ, רִסִּים, שֶׁבֶר־קִיר Durchbruch. Идтú на пр. פָּרוֹץ וְעָבוֹר, בְּקוּעַ בְּחֹזֶק אֶל־תּוֹךְ־.

Пролѣзáть-лѣзть פ״ע עָבוֹר עַל־, תַּפֵּשׂ וְעָלָה בְּעַד־ יָדָיו וְעַל־רַגְלָיו durchkriechen.

Пролѣниться פ״ח הִתְעַצֵּל כָּל־יְמֵי הַ־— [faulenzen.

Пролѣсокъ (-ска) דֶּרֶךְ צַר בַּיַּעַר, מִשְׁעוֹל הַיַּעַר ז׳ Waldweg.

Пролѣтова́ть см. Лѣтова́ть.

Пролѣ́чивать, -лѣчи́ть פ״ע רִפֵּא יָמִים מִסְפָּר, רִפֵּא כָּל־יָמַי״ פ״ח curiren. -ся הִתְרַפֵּא כָּל־יָמַי״ פ״ח sich curiren.

Прома́лчивать, -молча́ть פ״ע 1) לֹא־עָנָה, הֶחֱרִישׁ, הֶחֱרִישׁ עַד־, עָצוֹר בְּמִלִּים, הֶחֱשָׁה — 2) דָּבָר schweigen. כַּחַד תַּחַת לְשׁוֹנוֹ verschweigen. [vertrösten.

Прома́нивать, -мани́ть פ״ע הִבְטִחַ עַל־שֶׁקֶר, הִשְׁלָה

Промарширова́ть פ״ע צָעוֹד, הָלוֹךְ וְהָכֵן צַעֲדוֹ fortmarschiren.

Прома́тывать, -мота́ть פ״ע נָתוֹן, אִבֵּד הוֹנוֹ לָרִיק verschwenden. -ся אִבֵּד בְּתֹהוּ הוֹנוֹ פ״ח, הִגָּרֵשׁ הַמּוֹךְ לְרָרִים חֵילוֹ sich ruiniren.

Прома́хивать, -маха́ть, -махну́ть פ״ע 1) שׁוֹט וְעָבוֹר, עָבוֹר בִּמְרוּצָה eilend zurücklegen. Пр. сто вёрстъ въ день עָבוֹר מֵאַת בְּרוֹת אֶרֶץ לְיוֹם 2) אִבֵּד הוֹנוֹ לָרִיק verschwenden. -ся הִתְחַטֵּא הַמַּטָּרָה פ״ח; הֶחֱטִיא שָׁנָה, הִנְקֵשׁ fehlschlagen.

Про́махъ ז׳ דְּחִי, מִדְחֶה, מִכְשׁוֹל Fehlschlag. Дать (сдѣлать) пр. הִחְטִיא הַמַּטָּרָה; שָׁנָה, הִכְשִׁיל, הִנְקֵשׁ nicht treffen.

Прома́чивать, -моча́ть פ״ע רִטֵּב, מוֹגֵג, רִכֵּךְ, שׁוֹקֵק, רָוָה, הִמֵּק durchnässen. Пр. го́рло שָׁתָה מְעַט. -ся רָטַב, הִמֵּק, רָטוֹב, רָוֶה, רָכוּךְ durchnäßt werden.

Прома́шка נ׳ см. Про́махъ.

Прома́яться פ״ח שָׁבוֹעַ נְדוּדִים sich abquälen.

Прома́ячить פ״ע שָׁבוֹעַ נְדוּדִים כָּל־יָמַי״ kaum durchkommen. [gerung.

Промедле́ніе ס׳ אַחַר לַעֲשׂוֹת, מַעֲצוֹר, עָצֹר Verzö-

Проме́дливать, -ме́длить פ״ע אַחַר לְ־, הִתְמַהְמֵהַּ, בּוֹשֵׁשׁ verzögern.

Промежду́ מ״ע אֶל־בֵּינוֹת לְ־, אֶל־בֵּין, בֵּין zwischen.

Промежу́токъ (-тка) ז׳ תָּוֶךְ, רֶוַח בֵּין־ ז׳ Zwischenraum. Въ э́тотъ пр. вре́мени בֵּין כֹּה וָכֹה.

Промежу́точный ת׳ הַתִּיכוֹן, אֲשֶׁר בֵּין״ וּבֵין״ bazwischen liegend.

Проме́жъ מ״ע см. Промежду́.

Промелька́ть, -мелькну́ть פ״ע הִנָּלָה, רָצוֹא וָשׁוֹב, הֵרָאֶה כְּפַעַם בְּפַעַם, לְרָגְעִים hervorscheinen. [gang.

Промена́дъ ז׳ הֲלִיכַת שַׁעֲשׁוּעִים לְרוּחַ הַיּוֹם Spazier-

Промерза́ть, -мёрзнуть פ״ע מִקֹּר, קָפֵא מִקֹּר, סָמוּר מִקָּרָה durchfrieren.

Промёрзлый ת׳ קוֹפֵא מִקֹּר, סָמוּר מִקָּרָה durchgefroren.

Промета́ть, -мести́, -ме́сть פ״ע טָאטֵא, נִקָּה בְּמַטְאֲטֵא, נִקָּה בְּמַטְאֲטֵא פ״ע נִקָּה, פִּנָּה, רָעָה — אֶת־ rein fegen. -ся נִקָּה בְּמַטְאֲטֵא נפ״ע abgefegt werden.

Промечта́ть הָגָה בְּ־ כָּל־עֵת הַ־ פ״ע nachdenken.

Промига́ть, -ми́гнуть פ״ע 1) הָעַף עֵינָיו blinzeln. 2) הִנּוֹז וְעָבוֹר rasch vorbeilaufen.

Промина́ть, -мя́ть פ״ע 1) רָמוֹס, לוּשׁ, עָשָׂה, עָסִיס (פיס) durchkneten. 2) (лошадь) הוֹבֵל סוּס הֵנָּה וְהֵנָּה herumführen.

Промо́зглость נ׳ רִקָּבוֹן, רָקָב (בפרי) מַק Fäulniß.

Промо́зглый ת׳ עָבֵשׁ, רָקֵב, נָמֵק (פְּרִי) verfault.

Промо́згнуть פ״ע עָבוֹשׁ, רָקוֹב, הִמֵּק, הִשָּׁחֵת verfaulen. [Wasserriß.

Промо́й ז׳ חֹר עָפָר מִשֶּׁטֶף מַיִם, מְנַהֲרָה, עֲרוּץ נְחָלִים

Промо́ина נ׳ 1) см. Промо́й. 2) חוֹר בַּקֶּרַח עַל־נָהָר Loch im Eise. [naß werden.

Промока́ть, -мо́кнуть פ״ע רָטוֹב, הִמֵּק, רָוָה מַיִם durch-

Промо́клый ת׳ רָטוֹב, נָמֵק, רָוָה מַיִם durchnäßt.

Промо́кнуть см. Промока́ть.

Промолвля́ть, -мо́лвить פ״ע מִלֵּל, בִּטֵּא בִּשְׂפָתָיו, הִבִּיעַ אֹמֶר aussprechen. -ся פָּצָה פִּיו לְ־ פ״ח, הִנְקֵשׁ בִּלְשׁוֹנוֹ unwillkürlich aussprechen.

Промолча́ть см. Прома́лчивать.

Промора́живать, -моро́зить פ״ע סִמֵּר, הִקְפִּיא בְּקֹר, סָמוֹר, קָפוֹא בַּקֹּר נפ״ע, סָמוֹר מִקָּרָה durchfrieren lassen. -ся

Проморить עִנָּה, מָרַר פ״ע. [durchfrieren.

Промота́ть см. Прома́тывать.

Промочи́ть см. Прома́чивать.

Прому́чить פ״ע הָצַק לְ־, הִכְאִיב — עִנָּה כָּל־עֵת הַ־ abquälen. -ся פ״ח שָׁבוֹעַ בְּרָעוֹת, שָׁבוֹעַ נְדוּדִים sich abquälen.

Промча́ть פ״ע שִׁעֵר הָלְאָה, נָשָׂא חִישׁ, הִפְלִיט, הִנּוֹז וְעָבוֹר, שָׁטוֹף, הִלּוֹף כַּכּוּפָה, הֵרָאֶה, הִשְׁתַּעֵר rasch vorbeieilen.

Промыва́ніе ס׳ עֲבוֹדַת הַמִּשְׁטָף, שִׁטָּף das Ausspülen.

Промыва́ть, -мы́ть פ״ע 1) כִּבֵּס, שִׁטֵּף בַּמַּיִם waschen. 2) שִׁטֵּף, גָּרוֹף, הָרוֹס (בְּזֶרֶם מַיִם) durchspülen. -ся שִׁטּוּף נפ׳ ausgespült werden.

Промы́вка נ׳ см. Промыва́ніе.

Промы́сель (-сла) ז׳ חַיַּת־יָד, פְּרִי־יָדַיִם, עָמָל־כַּפַּיִם, מִסְחָר, סְחַר, עֹנֶן, מְלָאכָה, עֲבוֹדָה, מַעֲבָד, רְכִלָה, עֶסֶק* Gewerbe. Зѣри́ный пр. צַיִד חַיָּה. Ры́бный пр. צַיִד דָּגָה. [Gewerbe.

Промы́сленный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת הָאָדָם וְחַפְצֵי כַפָּיו

Промысли́тель ז׳ מַשְׁגִּיחַ לְכָל־חַי רָצוֹן, מְחַיֶּה הַכֹּל Fürsorger. -льница נ׳.

Промысли́тельный ת׳ מְנַהֵל, מְכַלְכֵּל fürsorgend.

Промыслóвый см. Промысленный. [Vorsehung.
Прóмыслъ ז׳ הַשְׁגָּחָה, חַסְדֵי־יְיָ לְכָל־מַעֲשָׂיו, עֵין־יְיָ
Промытáривать, -тáрить פ״ע אֹבֵד לָרִיק (הוֹנוֹ) כִּלָּה לַתֹּהוּ (חֵילוֹ) verschwenden. -ся פ״ח אָבוֹד הוֹנוֹ הוּרַשׁ בַּתֹּהוּ durch Verschwendung verarmen.
Промыть см. Промывáть.
Промышленникъ ז׳ סוֹחֵר, אָמָן, עוֹשֶׂה מְלָאכָה רוֹכֵל Gewerbemann. -ница נ׳.
Промышленность נ׳ חָרֹשֶׁת כָּל־מַעֲשֶׂה וּרְכֻלָּה, תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם, מִסְחָר, הֶפֶץ כַּפַּיִם Gewerbe. [worben.
Промышленный ת׳ הַבָּא לְאִישׁ כִּפְרִי מַעֲבָדוֹ et=
Промышлёный ת׳ שֹׁבֵעַ מִתְּבוּנוֹת, מוֹצֵא חַיַּת יָדוֹ כִּפָּיו gewerbtreibend.
Промышлять, -мýслить 1) פ״ע (чѣмъ) עָשָׂה בְ־, מָצָא חַיַּת יָדוֹ בְ־, הָיָה עַל־, מַלָּא יָדָיו בְ־, סָחוֹר ein Gewerb treiben. Они промышляютъ рыболóвствомъ הִמָּה יְחִיו עַל־צַיִד דָּגָה. Онъ промышляетъ столярствомъ הוּא יְמַלֵּא יָדָיו בַּחֲרֹשֶׁת עֵץ. Пр. бакалéями רָכוֹל בָּאֲשִׁישִׁים וּדְבֶלֶת פְּרִי. 2) פ״ע רָכוּשׁ, קָנָה, מָצָא, בִּקֵּשׁ לוֹ erwerben. Онъ женý по себѣ промыслилъ מָצָא לוֹ אִשָּׁה כִּלְבָבוֹ. -ся נפ׳ הִמָּצֵא erworben werden.
Промѣна נ׳ см. Промѣнъ.
Промѣнивать, мѣнять, -мѣнить פ״ע הֶחֱלִיף, חָמַר, הֵיחֵר umwechseln. -ся נפ׳ הוּחַר, הֻחְלַף tauschen.
Промѣнъ ז׳ חֲלִיפָה, חֵלֶף, תְּמוּרָה Tausch, Wechsel.
Промѣнять см. Промѣнивать.
Промѣривать, -мѣрять, -мѣрить פ״ע מָדַד, מִדֵּד, כּוֹל ausmessen. -ся 1) נפ׳ הִמַּד gemessen werden. 2) פ״ח שָׁגָה בְּמִדָּה sich vermessen. [—עוֹדֵף Uebermaß.
Промѣръ ז׳ 1) מִדָּד Ausmessung. 2) מִשְׁגֶּה בְּמִדָּה,
Промѣшивать, -мѣсить פ״ע הִרְבִּיךְ, בָּלוּל וְלוּשׁ durchkneten. -ся נפ׳ הָרְבַּךְ, הָלוּשׁ durchgeknetet werden.
Промѣшкивать, -мѣшкать פ״ע הִתְמַהְמַהּ, בּוֹשֵׁשׁ, אָחַר zögern.
Промякнуть פ״ע הִמַּק, רֻכּוּךְ, הֻרַךְ weich werden.
Промять см. Проминáть. [durchtragen. -ся נפ׳.
Пронáшивать, -носúть פ״ע נָשָׂא (בגד) עַד־בְּלוֹתוֹ
Пронзáть, -нзúть פ״ע דָּקוֹר, מָחוֹץ וְחָלוּף, פָּלַח, חָלַל (יחזקאל כח, ט) durchstechen. -ся נפ׳ הֻדְּקַר durchbohrt werden.
Пронзúтельный ת׳ נִמְרָץ, עַז, חַד durchdringend. Пр. вѣтръ רוּחַ עַזָּה. Пр. крикъ קוֹל, קוֹל שְׁרִיקוֹת בְּחָדִים. [durchgeschnitten werden.
Пронизывать, низáть פ״ע אֶל־בֵּין (פנינים) חָרוֹז; חָרוֹז
כָּל־הַ־ aufreihen. П. шнáгою דָּקוֹר בַּחֶרֶב -ся נפ׳ הֻחְרַז אֶל־בֵּין durchgereihet werden.
Прóнизь נ׳ חָרוּז Reihe.
Проникáть, -никнуть פ״ע 1) (во что, кудá) בּוֹא כָּפַג אֶת־־ eindringen. Мечъ проникъ до души גִּנְעָה חֶרֶב עַד־הַנֶּפֶשׁ. Если въ преисподнюю проникнутъ אִם יַחְתְּרוּ בְשְׁאוֹל. Проникáйте въ чертóги ея פִּנּוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ. 2) (сквозь что) חָלוּף וְעָבוּר, צָלוֹחַ durchdringen. Онъ проникнетъ какъ огóнъ сквозь домъ Іóсифа יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף. Стрѣлы его проникли сквозь сéрдце моё חִצָּיו נָחֲתוּ בְלִבִּי. 3) (что) בּוֹר, חָקוֹר, הָכֵן, בּוֹא (בשכלו) עַד־־ (קהלת ט, א) ergründen. Они не проникли намѣренія его לֹא־־ שׂוֹם לִבּוֹ אֶל־־ הֵבִינוּ לְמִזְמָתוֹ. -ся נפ׳ הִתְבּוֹנֵן durchdrungen werden.
Пронимáть, -нять (עתיד пройму) פ״ע רָצוּעַ, נָקוּב מָחוֹץ וְחָלוּף durchstechen. Пр. мочки въ ушáхъ רָצוּעַ תְּנוּךְ הָאֲזָנַיִם. Пр. рóзгами יִסַּר בַּשּׁוֹטִים. Дрожь пронимáетъ её הַחֲזִיקָה רַעְדָה אֲחֻזָתָה רֶטֶט. -ся נפ׳ הֻרְצַע, הֻנְקַב durchgestochen werden.
Проницáемость נ׳ תְּנוּקָה, כֹּחַ הֲיָנִיקָה (אשר לכל־דבר) (מן נוק שמות ב, ט) Durchdringlichkeit. [Einsicht.
Проницáтельность נ׳ בִּינָה, תְּבוּנָה, לֵב מֵבִין
Проницáтельный ת׳ 1) מֵבִין, נָבוֹן, מַשְׂכִּיל עַל־־ scharfsinnig. 2) см. Пронзительный.
Проницáть см. Проникáть.
Проносúть -нести 1) פ״ע נָשָׂא לְפָנַי, —בְּעַד vorbeitragen, durchtragen. 2) פ״ס הֶחֱרִים מִזֶּרֶם מַיִם fortgeschwemmen. Плотúну пронеслó водóю הַשְּׁתוּת נֶחֱרְסוּ מַיִם (נִסְחֲפוּ). Ребёнка пронеслó мáчи הַיֶּלֶד מַעֵי רָרוּ. 3) см. Пронáшивать. -ся, -стúсь 1) נפ׳ הֻנָּשָׂא לְפָנַי vorgetragen werden. 2) פ״ח חָלוּף, עָבוּר שָׁטוּף הָלֹא ה׳ עָבְרוּ הוּא וּ־ vorüberziehen. Пронеслúсь тýчи הֶעָבִים. Пронеслáсь молвá הִקּוֹל נִשְׁמָע.
Проныра ז״נ כֹּל אִישׁ תַּחְבֻּלוֹת, מִתְנַגֵּב אֶל־לֵב Schlaukopf. [Verschmitztheit.
Пронырливость נ׳ חֹרֶף לָשׁוֹן, עָרְמָה, תַּחְבֻּלוֹת
Пронырливый ת׳ אִישׁ תַּחְבֻּלוֹת, נוֹכֵל, עָרוּם ver-
Пронырство ס׳ см. Пронырливость. [schmitzt.
Пронырствовать פ״ע הִצְמַד מִרְמָה; נָגוֹב לֵב intriguiren. [התעדן verzärtelt werden.
Пронѣжить פ״ע עָדַן, פִּנֵּק verzärteln. -ся פ״ח הִתְפַּנֵּק
Пронюхивать, -нюхать פ״ע רָאַח; הָרַח עִקְּבוֹת־־ ausspüren. О пронюхалъ הֵבִין, לָקוֹחַ בְּאָזְנוֹ, בְּלִבּוֹ

что его́ подстерега́ютъ שָׁמוּ הֵרִיחַ (לָקְחָה אָזְנוֹ) כִּי. עָלָיו מְאָרְבִים.

Проня́ньчить, -ся פ״ח (съ кѣмъ) נָטַל וְנָשָׂא כָּל־ עֵת הַ־ warten, pflegen.

Пронять см. Проница́ть.

Прооха́ть פ״ע כָּלָה בַּאֲנָחָה, הֵאָנַח כָּל־עֵת הַ־ ächzen.

Пропага́нда נ׳ זֶרַע אֱמֶת אוֹ שֶׁקֶר בָּעָם Verbreitung.

Пропада́ть, -па́сть פ״ע הִכָּחֵד, אָבוֹד verschwinden. Пропа́ло бога́тство ихъ אָבַד עָשְׁרָם. Сарапча́ пропа́ла נוֹדַד הָאַרְבֶּה וְלֹא נוֹדַע אִיוֹ. Трудъ мой пропа́лъ да́ромъ עֲמָלִי עָלָה בַתֹּהוּ, תֵּם לָרִיק כֹּחִי. Пр. изъ виду הַעֲלֵם, הִסָּתֵר מִנֶּגֶד עֵינַי־ Propади́ ты! לֵךְ לָאֲבַדּוֹן.

Пропа́жа נ׳ אֹבֶד, אֲבָדָן, נֶזֶק Verlust; Untergang.

Пропа́лзывать, -ползти פ״ע זָחוֹל וְעָבוֹר בְּעֹד־ hindurchkriechen.

Пропа́ривать, -па́рить פ״ע הָבָא בְּרֶתַח מַיִם durchbähen. -ся נפ׳ הוּבָא בְּמֵי־רֶתַח durchbäht werden.

Пропа́рывать, -поро́ть פ״ע הַתֵּר כָּל־הַתִּפֶּר auftrennen. -ся נפ׳ הֻתַּר הַתִּפֶּר כֻּלָּה aufgetrennt werden.

Про́пасть נ׳ 1) בּוֹר צַלְמָוֶת, שׁוּחָה, שַׁחַת, אֲבַדּוֹן Abgrund. 2) הָמוֹן עָצוּם Menge. Пр. наро́да קָהָל גָּדוֹל לְאֵין מִסְפָּר. У него́ пр. де́негъ לוֹ כֶסֶף הַרְבֵּה מְאֹד.

Пропа́сть см. Пропада́ть.

Пропа́хивать, -паха́ть פ״ע חָרוֹשׁ כָּל־הַ־ durchackern. -ся נפ׳ הֻחָרַשׁ כֻּלָּה durchgeackert werden.

Пропа́щій ת׳ אוֹבֵד, הוֹלֵךְ לָאֲבַדּוֹן, קָרוֹב לַשַּׁחַת ret-[tungslos.

Пропеде́втика נ׳ מָבוֹא, פֶּתַח דַּעַת, רֵאשִׁית חָכְמָה לִדְבַר מַדָּע Vorbereitungswissenschaft.

Пропека́ть, -пе́чь פ״ע 1) (что) אָפָה הֵיטֵב durchbacken. 2) (кого́) הֵרָאֶה אֶת״ קָשֶׁה gehörig vernehmen. -ся הֶאָפֶה כָּלִיל נפ׳ durchgebacken werden.

Проперéть см. Пропира́ть.

Пропива́ть, -пи́ть פ״ע נָתוֹן בַּיַּיִן— כִּלָּה בִּשְׁתִּי (הוֹנוֹ) versaufen. -ся נפ׳ אָבוֹד בִּשְׁתִּי (בִּמְשִׁתָּה) versauft werden.

Пропина́ть, Пропя́ть (עתיד пропну́) פ״ע הוֹקַע וְחַזֵּק הוֹקַע וְתָקוֹעַ נוּפַת אִישׁ, בְּמַסְמְרִים kreuzigen.

Пропира́ть, -перéть פ״ע לָחוֹץ בְּעֹד־ דָּחוֹק—, דָּחוֹק— durchdrängen. -ся נפ׳ הֻדְחַק, הֻלְחַץ בְּעֹד־ durchgedrängt werden.

Пропирова́ть 1) פ״ע הוֹצָא (כסף) עַל־מִשְׁתֶּה verschmausen. 2) פ״ע כִּלָּה בְּמִשְׁתֶּה (עִתּוֹ) durchschmausen.

Прописа́ть см. Пропи́сывать.

Прописка נ׳ 1) תָּו לְזִכָּרוֹן רְשׁוּם בַּסֵּפֶר Verschreibung. 2) מִגְרַעַת בְּכְתָב, חֶסְרוֹן— beim Schreiben Ausgelassenes.

Прописно́й ת׳ הַמִּגְרָע בִּכְתָב; אֲשֶׁר לֹא־בָא בַכְּתָב beim Schreiben verfehlt. -на́я бу́ква אוֹת (תָּו) (בראש דבר) הַתְּחִלָּה Anfangsbuchstab.

Пропи́сывать, -писа́ть פ״ע 1) רָשׁוּם, כָּתוּב אֶל־סֵפֶר בִּכְתָב verzeichnen; verschreiben. 2) עָבַר, נָרוֹעַ בַּכְּתָב הַכָּתֵב דָּבָר בַּסֵּפֶר auslassen im Schreiben. -ся נפעל בַּסֵּפֶר; בָּא בִּכְתָב הָרָשׁוּם verzeichnet werden.

Про́пись נ׳ כְּתָב לְמוֹפֵת מִכְתָּב תִּבְנִית Vorschrift.

Пропита́ніе ס׳ מַכֹּלֶת, צֵדָה, מָזוֹן, טֶרֶף, מִחְיָה, צָרְכָּ, בֵּיתוֹ, לֶחֶם חֻקּוֹ Ernährung.

Пропи́тывать, -пита́ть פ״ע 1) הֶאֱכִיל, חִיָּה, הֶחֱיָה, הֵטְרַף אֶת״ לֶחֶם חֻקּוֹ, כִּלְכֵּל ernähren. 2) רַוָּה, שׁוֹקֵק, (בגנר) מָלֵא tränken, einsaugen lassen. -ся נפ׳ 1) מָצוֹא טֶרֶף חֻקּוֹ, הִתְכַּלְכֵּל, כִּלְכֵּל sich ernähren. 2) הֻמְלָא (דָּבָר נוֹזֵל), שֻׁקָּה, רֻוָּה durchtränkt werden.

Пропи́ть см. Пропива́ть.

Пропихивать, -пиха́ть, -пихну́ть פ״ע לָחוֹץ בְּעֹד־ דָּחוֹק וְהַעֲבֵר— durchstoßen. -ся נפ׳ הִלָּחֵץ וְהֶעָבֵר בְּ־ sich durchdrängen.

Пропища́ть פ״ע צִפְצֵף כָּל־עֵת הַ־ שָׁרוֹק, — hinpipen.

Пропла́вать פ״ע שָׂחָה כָּל־עֵת הַ־ שׁוֹט, — hinschwimmen.

Пропла́вливать, -плавля́ть, -пла́вить פ״ע צָרוֹף כָּל־הַ־ schmelzen. -ся נפ׳ הִצְרַף geschmolzen werden.

Пропла́кать פ״ע כָּלָה בְּבֶכִי, בָּכָה כָּל־עֵת הַ־ weinen.

Проплета́ть, -пле́сть פ״ע (אֶל־ תּוֹךְ) קָלוֹעַ מְקֻלָּעַת אֶל־תּוֹךְ (בֵּין) durchflechten. -ся נפ׳ 1) הִקָּלַע אֶל־תּוֹךְ, — עָבוֹת. 2) פ״ח הִתְנַהֵל לְאִטּוֹ (בִּכְבֵדוּת) עַד־ sich mit Mühe umherschleppen. [— הֲנָה herumirren.

Проплута́ть תְּעָה הֲנָה, רוֹד־, נוֹד כָּל עֵת הַ־ פ״ע

Проплыва́ть, -пла́ть פ״ע שׁוֹט אֶל־עֵבֶר, שָׂחָה וְעָבוֹר הַ־ durchschwimmen. [— בְּמָחוֹל durchtanzen.

Пропля́сывать, -пляса́ть פ״ע חוֹל, רָקוֹד כָּל־עֵת הַ־

Проповѣ́даніе ס׳ הַשְׂכִּיל הוֹרוֹת דַּעַת das Predigen.

Проповѣ́дать см. Проповѣ́дывать.

Проповѣ́дникъ ז׳ מוֹכִיחַ, מוֹרֶה דֵעָה, מַטִּיף הָעָם בְּשַׁעַר Prediger. [Prediger-.

Проповѣ́дническій ת׳ הַמּוֹכִיחַ, אֲשֶׁר לַמַּטִּיף—

Проповѣ́дничество ס׳ מִשְׂמֶרֶת, כְּהֻנַּת מוֹכִיחַ מַטִּיף Predigeramt.

Проповѣ́дничій см. Проповѣ́дническій.

Проповѣ́дывать, -вѣ́дать פ״ע הוֹרָה דַעַת בַּקָּהָל, הוֹכִיחַ, הִטִּיף לֶקַח, נָשָׂא מַשָּׂא predigen. -ся נפ׳ הֻקְרָא כְּאָזְנֵי עֵדָה geprediget werden.

Про́повѣдь ז׳ מִקְרָא קֹדֶשׁ, לֶקַח, קְרִיאָה בְאָזְנֵי עֵדָה נ׳, מִשְׁאַת, מַשָּׂא, חָזוֹן, מוּסַר הַשְׂכֵּל Predigt.

Пропой ז׳ שְׁכָרָה, תֵּת בַּשִּׂתִּי (בַּיִן) כַּסְפּוֹ Sauterei.

Пропо́йца ז״נ רוֹדֵף שֵׁכָר, נוֹתֵן בַּיִן חֵילוֹ Saufer.

Прополáскивать, -полоскáть פ״י שַׁטֵּף (הָרַס) הֵיטִיב ausspülen. -ся נפעל שֻׁטּוֹף הֵיטִיב ausgespült werden.

Проползáть, -ползти́ см. Пропáлзывать.

Прополоскáть см. Прополáскивать.

Пропоро́ть см. Пропáрывать.

Пропорціонáльно פ״ת מִקְבִּיל אֶל־, בְּעֵרֶךְ אֶל־ proportionnellement.

Пропорціонáльность נ׳ דְּמוּת עֲרוּכָה, הַמְשָׁל, עֵרֶךְ Verhältnißmäßigkeit.

Пропорціонáльный ת׳ מַקְבִּיל אֶל־, מָעֵרֶךְ verhältnißmäßig.

Пропо́рція נ׳ עֵרֶךְ, מִתְכֹּנֶת, מִנַּת מִדּוֹת Verhältniß.

Пропости́ться פ״ח צוֹם (עִנָּה נַפְשׁוֹ) כָּל־עֵת הַ־ fasten.

Пропотѣ́ть פ״ע עָטַה זֵעָה כָּל־עֵת הַ־ durchschwitzen.

Пропры́гать פ״ע כִּרְכֵּר — רַקֵּד כָּל־יַה־ umherspringen.

Пропускáніе ס׳ תֵּת לַעֲבֹר Durchlassung.

Пропускáть, -пусти́ть פ״י 1) הֶעֱבִר, נָתוֹן לַעֲבֹר durchlassen. Насъ пропусти́ли че́резъ садъ הֶעֱבִירוּנוּ (נִתְּנוּנוּ לַעֲבֹר) דֶּרֶךְ הַגָּן. 2) הֶעֱבִר לְלֹא־ נָשָׂה מִבְלִי שִׂים לֵב, נָטוֹשׁ, עָזוֹב, הוֹעִיל הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד לְלֹא־הוֹעִיל verabsäumen. Пропусти́лъ вре́мя הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד לְלֹא־הוֹעִיל. Пропусти́лъ удо́бный слу́чай נָטַשׁ אֶת רָצוֹן 3) הִפֵּל דָּבָר, עֵדֶר, גָּרוֹעַ auslassen. Не пропусти́ ни сло́ва изъ того́, что ска́зано тебѣ́ אַל־תַּפֵּל דָּבָר מִכָּל־הָאָמוּר לְךָ (תִּגְרַע). Пр. ми́мо ушей́ שָׁמוֹעַ נָטוֹשׁ, הֶעָזֵב; הֶעֱבֵר נפעל durch-, ausgelassen werden.

Пропускно́й אֲשֶׁר יַעֲבְרוּ בוֹ ת׳ Durchlassungs-. Пр. видъ כְּתָב רְשׁוּת לַעֲבֹר. -ная бумáга גְּלִיּוֹן יוֹנֵק, נְיָר דּוֹלֵף, נְיָר נָמֵק, הַדְיוֹ Löschpapier.

Про́пускъ ז׳ 1) רְשׁוּת לַעֲבֹר Durchlassung. 2) חִסָּרוֹן מִגְרַעַת דָּבָר das Ausgelassene.

Пропусти́ть см. Пропускáть.

Пропутешéствовать פ״ע 1) בִּלָּה עִתּוֹ בְּמַסָּעָיו herumreisen. 2) הוֹצֵא כַסְפּוֹ עַל־ נָסוֹעַ כָּל־יְמֵי הַ־ מַסָּעָיו auf Reisen ausgeben.

Пропья́нствовать שָׁתָה וְשָׁכוֹר כָּל־יַה־ פ״י versaufen.

Пропѣвáть, -пѣ́ть פ״ע שִׁיר (רִנָּן) כָּל־יְמֵי הַ־ durchsingen.

Пропя́ть см. Пропинáть.

Проработы́вать, -рабо́тать עָבוֹד עֲבוֹדָתוֹ כָּל־ פ״ע יְמֵי הַ־ hinarbeiten.

Прорастáть, -расти́ פ״ע צָמוֹחַ מִבֵּין — hervorwachsen.

Про́рва 1) מְנַהֲרָה, פֶּרֶץ מַיִם; עָרוּץ נְחָלִים נ׳ Wasserriß. 2) זוֹלֵל, זוֹלֶלֶת ז״נ Verschwender.

Прорвáть см. Прорывáть.

Проревѣ́ть פ״ע נָהוֹם כָּל־עֵת הַ־; שָׁאוֹג brüllen.

Проржавѣ́ть פ״ע הֵעֱלָה חֲלוּדָה, עָלָה חֲלָאָה verrosten.

Проржáть פ״ע הִשְׁמִיעַ קוֹל נַחֲרוֹ כָּל־עֵת הַ־ עֵת הַ־ hinwiehern.

Прорицáлище ס׳ בֵּית הַחָזוֹן (לכהני הבעל) Tempel des Orakels.

Прорицáніе ס׳ חָזוּת, חָזוֹן, נְבוּאָה (חז״ב פ, כט) Prophezeiung.

Прорицáтель ז׳ מַגִּיד הָאוֹתִיּוֹת, נָבִיא Prophet. -льница נ׳.

Проро́къ ז׳ רוֹאֶה, חוֹזֶה, נָבִיא Prophet.

Проронúть פ״י הִפֵּל מִידוֹ, — נָטוֹשׁ fallen lassen. Пр. сло́во הִנִּיחַ בִּלְשׁוֹנוֹ, פָּצָה פִּיו לְ־.

Про́рось, -рость נ׳ חֵלֶב, פֶּדֶר Fett.

Проро́ческій ת׳ הַנְּבוּאִה; — הַנָּבִיא prophetisch.

Проро́чество см. Прорицáніе.

Проро́чествовать (-ствую) פ״ע נָבָא, הִנָּבֵא, הִתְנַבֵּא, חָזָה prophezeien.

Проро́чица נ׳ חוֹזָה, נְבִיאָה Prophetin.

Прорубáть, -би́ть פ״י בָּקַע, פָּרוּץ, בָּרָא durchhauen. Пр. окно́ קָרוּעַ חַלּוֹן (ירמיה כב, יד). -ся 1) נפ׳ בָּקוּעַ gehauen werden. 2) פָּרוּץ בַּחֶרֶב, בָּקוּעַ בְּ־ פ״ח וְעָבוֹר sich durchhauen.

Прору́бка נ׳ בְּקִיעָה, בְּקִיעַ das Durchhauen.

Про́рубь נ׳ מִפְרָץ בַּקֶּרַח, בְּקִיעַ Eisloch.

Прорывáть, -рвáть פ״י 1) נָתַק; קָרוּעַ כָּלָה durchreißen. 2) פָּרוּץ בְּ־, הָרוֹס durchbrechen. -ся 1) נפ׳ הִנָּתֵק; הִקָּרֵעַ durchgerissen werden. 2) בָּקוּעַ פ״ח sich durchschlagen. Они́ прорвали́сь че́резъ станъ непріятельскій בָּקְעוּ אֶל־מַחֲנֵה הָאוֹיֵב, בְּמַחֲנֵה הָאוֹיֵב הָרְסוּ.

Прорывáть, -ры́ть פ״י חָתוֹר, חָפוֹר, כָּרָה עָד־, עָשָׂה מַחְתֶּרֶת durchgraben. -ся 1) נפ׳ הִכָּרֵה, הִחָפֵר durchgegraben werden. 2) בוֹא בַמַּחְתֶּרֶת, חָפוֹר וְעָבוֹר sich durchgraben.

Проры́въ ז׳ תְּעָלָה, מִכְרָה, מַחְתֶּרֶת Durchbruch. Идти́ на пр. פָּרוּץ לַעֲבֹר, הָרוֹס אֶל־, בָּקוּעַ בְּ־.

Прорыдáть פ״ע הֵאֵנַק כָּל־עֵת הַ־ — מָרַר בְּבֶכִי laut weinen.

Проры́скать פ״ע שׁוֹטֵט הֵנָּה וְהֵנָּה כָּל־עֵת הַ־ umherschlendern.

Прорыть см. Прорывáть.

Прорычáть פ״ע שָׁאוֹג כָּל־עֵת הַ־, — נָהוֹם brüllen.

Прорѣ́заніе ס׳ גִּזּוּר das Durchschneiden.

Прорѣ́зать см. Прорѣ́зывать.

Прорѣ́зваться פ״ח הִתְהוֹלֵל, הִשְׁתַּעֲשַׁע כָּל־עֵת הַ־ עַד־הַ־ Muthwillen treiben.

Прорѣзной, מְחֻטָּבוּת, מִפְתָּח geschnitzt.

Прорѣзъ ו׳, בְּקִיעַ, פֶּרֶץ, מִפְתָּח; מַחְתֵּךְ Durchschnitt.

Прорѣзывать, -рѣзать פ״ע, קָרוֹעַ, גָּזוֹר, בָּקַע, פִּלֵּג, מָחוֹץ, חָצָה durchschneiden. -ся 1) הִקָּרַע נפעל durchgeschnitten werden. 2) צָמוֹחַ, הָצִץ פ״ח durchbrechen. У ребёнка зубы порѣзываются שִׁנֵּי הַיֶּלֶד תִּצַּמַּחְנָה.

Прорѣзь נ׳ см. Прорѣзъ.

Прорѣха נ׳, קֶרַע (בבגד) חוֹר; פֶּה לְכִיס הַבֶּגֶד Loch; Aufschnitt.

Просáживать, -сади́ть פ״ע נָטוֹעַ עַל; שָׁתוֹל אֶל־בֵּין כָּל־ bepflanzen. -ся נפ׳ הִנָּטַע, הִשָּׁתֵל bepflanzt werden.

Просáкъ ז׳ 1) אוֹפָן לְמַעֲשֵׂה עֵבֶת Seilerbahn. 2) מִבְשׁוֹל, מָצוֹק, מְבוּכָה Verlegenheit. Онъ попáлъ въ пр. נוֹקֵשׁ, בָּא בְמִבוּכָה.

Просáливать, -соли́ть פ״ע רַבָּה מֶלַח, מָלוֹחַ הֵיטֵב durchsalzen. -ся נפ׳ רֻוָּה מֶלַח, הָמְלַח gesalzen werden.

Просáсываніе ס׳ זִרְזִיף das Durchtränken.

Просáсывать, -сосáть פ״ע שׁוֹקֵק, מוֹגֵג durchdringen. Водá просáсываетъ лёдъ הַמַּיִם יְמוֹגְגוּ אֶת־ הַקֶּרַח. -ся נפ׳ הִמּוֹג, הִמַּק, רֻוָּה מַיִם sich einsaugen.

Просáчиваться, -сочи́ться פ״ח רָעוֹף, נָזוּל, נָטוּף (מַיִן) הוֹצֵא עָסִים ausfließen. Смолá просáчивается изъ дерéвьевъ הַכֹּפֶר נוֹטֵף מִן־הָעֵצִים. Дерéвья просочи́лись הָעֵצִים נָטְפוּ כֹּפֶר.

Просвáтывать, -свáтать פ״ע אֵרֵשׂ: בִּתּוֹ לְ־ zufreien. -ся נפ׳ אֹרַשׂ לְ־ zugefreit werden.

Просверкáть פ״ע נוֹצֵץ כַּבָּרָק, — הָצִץ blitzen.

Просвéркивать פ״ע נוֹצֵץ כַּבָּרָק כִּפְעָם בִּפְעָם zuweilen hervorblitzen.

Просверкнýть פ״ע נוֹצֵץ רֶגַע, יָצָא כַּבָּרָק hervorblitzen.

Просвéрливать, -сверли́ть פ״ע נָקוֹב בַּמַּקְדֵּחַ, רָצוֹעַ, נָקוֹר durchbohren. -ся נפ׳ הֻרְצַע, נָקוֹר durchbohrt werden.

Просвирá נ׳ לֶחֶם הַפָּנִים (לנצרים) Abendmahlbrot.

Просвиренная שת״נ בֵּית מַאֲפֵה לֶחֶם־הַפָּנִים Backstube für Weihebrot.

Просвирки (-рокъ) נ״ר מִין צֶמַח, מַלּוּחַ, *אַלְמִת (כלאים א), *אָדְנִי (שבת לח:) Malve.

Просвистывать, -свистáть, -свистéть פ״ע צִפְצֵף, שָׁרוֹק, — כָּל־הַ־ pfeifen.

Просвѣжáть, -жи́ть פ״ע חָקַר מְעַט, חִדֵּשׁ רוּחַ (הבית) auslüften. -ся 1) הִמָּלֵא רוּחַ צַח, הֻקַּר נפ׳ durchlüftet werden. 2) שָׁאוּף רוּחַ פ״ח, נַפְשׁוֹ (הָשֵׁב) שׁוּבָב, הִתְחַלֵּף כֹּחַ sich erfrischen.

Просвѣти́тель ז׳ מֵאִיר לְ־, נוֹתֵן אוֹר לְ־, מַחְכִּים, מְאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ תְּבוּנָה, פּוֹקֵחַ עֵינַיִם, אוֹר גּוֹיִם, מַשְׂכִּיל Aufklärer. -льница נ׳.

Просвѣти́тельный ת׳ מֵאִיר עֵינַיִם, נוֹתֵן אוֹר לְ־ aufklärend.

Просвѣти́ть см. Просвѣщáть.

Просвѣтли́ть см. Просвѣтлять.

Просвѣтлѣ́ть פ״ע אוֹר, הֵאוֹר hell werden. Нéбо просвѣтлѣ́ло פְּנֵי שָׁמַיִם (טָהֲרוּ) אוֹרוּ.

Просвѣтля́ть, -ли́ть פ״ע 1) הִנָּהֵ אוֹר, הֵאִיר aufheitern. 2) טָהַר, צָרוּף, הִלְבֵּן, הָבַר, נִקֵּק abklären. -ся 1) טָהוֹר, הֻבַּר, זֻקּוֹק נפ׳ geklärt werden. 2) אוֹר פ״ח, הִמָּלֵא אוֹרָה, הִזְהַר, רָאָה אוֹר sich aufheitern.

Просвѣтъ ז׳ 1) הָאוֹר (צאת); הַגָּלוּת das Hervordringen des Lichtes. 2) שֶׁקֶף הַחַלּוֹן, צֹהַר Fensteröffnung.

Просвѣчивать פ״ע הָצִץ מִבֵּין־; הוֹפֵעַ, הִזְהַר, הִנָּהֵ אוֹר hervorscheinen.

Просвѣщáть, -свѣти́ть פ״ע הֵאִיר עֵינַיִם, הִשְׂכִּיל אֶת־, לַמֵּד דַּעַת, אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ בִּינָה aufklären. -ся פ״ח הָלוֹךְ בְּדֶרֶךְ תְּבוּנָה, לַתְּבוּנָה לִבּוֹ, לִמּוּד דַּעַת, לְאוֹר— sich aufklären.

Просвѣщéніе ס׳ הַשְׂכֵּל, דֶּרֶךְ תְּבוּנוֹת Aufklärung. Нарóдное пр. תּוֹרוֹת לָעָם. Мини́стръ нарóднаго просвѣщéнія שַׂר תּוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה לָעָם.

Просвѣщённый ת׳ מַשְׂכִּיל, יוֹדֵעַ בִּינָה, חָכָם־לֵב aufgeklärt.

Просёлокъ (лка) ז׳ מִשְׁעוֹל הַכְּפָרִים; בֵּינוֹת לַכְּפָרִים Weg zwischen Dörfern.

Просёлочная дорóга מִסְלוּל בֵּין כְּפָרִים מִשְׁעוֹל הַכְּפָרִים Seitenweg.

Просиживать, -сидéть פ״ע יָשׁוֹב כָּל־עֵת הַ־ hinsitzen.

Прóсинецъ (-нца) ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְפָנִים Januar.

Прóсинь נ׳ מַרְאֵה כְּעֵין תְּכֵלֶת das Bläuliche.

Проси́тель ז׳ מַפִּיל תְּחִנָּתוֹ, מִתְחַנֵּן לִפְנֵי, מְבַקֵּשׁ עַל־ לִפְנֵי־, דּוֹרֵשׁ Bittender. -льница נ׳.

Просительный ת׳ בַּקָּשָׁה, תְּחִנָּה— Bitt-. -ное письмó מִכְתַּב בַּקָּשָׁה Bittbrief.

Проси́ть (прошý, прóсишь) פ״ע בִּקֵּשׁ, שָׁאוֹל, דָּרוֹשׁ bitten. Пр. хлéба לֶחֶם (בַּקֵּשׁ) שָׁאוֹל. Пр. когó דָּרוֹשׁ אֶת־, בִּקֵּשׁ (חִלָּה) אֶת־פְּנֵי, שָׁאוֹל מֵאֵת־. Пр. о чёмъ בִּקֵּשׁ עַל־. II. къ обéду קָרָא לְלֶחֶם הַצָּהֳרַיִם. Пр. на когó קָרָא עַל־ אֶל־. Онъ проси́лъ на сосѣда у начáльника קָרָא עַל־שְׁכֵנוֹ לִפְנֵי הַשָּׂר. -ся 1) בִּקֵּשׁ, הֻרַשׁ נפ׳ gebeten werden. 2) הִשָּׁאֵל פ״ח sich erbitten. Онъ проси́лся у меня́ сходи́ть къ родителямъ своимъ נִשְׁאַל מֵעִמָּדִי לָלֶכֶת אֶל־ בֵּית אָבִיו.

Просіявáть, -сія́ть פ״ע עָטָה אוֹר, נָהוֹר, רָוֹחַ, הוֹפֵעַ הִבְקִיעַ אוֹר erglänzen. Тогдá посмóтришь ты и просія́ешь אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ.

свѣтъ твой יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרְךָ.

Проска́бливать, -скобли́ть פ״ע גָּרַר, — גָּרַר, הַיִּטֵּב נפ׳ גָּרוּד הַיִּטֵּב durchschaben. -ся durchgeschabt werden.

Проска́кивать, -скака́ть פ״ע דּוּץ לִפְנֵי; דַּלֵּג וְעָבוֹר [קָפַץ בְּעַד־ אֶל־] herspringen. durchspringen.

Проска́кивать, -скочи́ть, -скокну́ть פ״ע דַּלֵּג מִן״ durchspringen.

Проскоблить см. Проска́бливать.

Проска́льзывать, -скользя́ть, -скользну́ть פ״ע הִבָּקַע מִ־ הִתְמַלֵּט, הִמָּלֵט durch-, entschlüpfen.

Проскомидія נ׳ מַעֲרֶכֶת לֶחֶם הַפָּנִים (בעבודת הנוצרים) Opfergebet.

Проскурня́къ ז׳ אֲדָנִי, מִין עֵשֶׂב* Althee.

Прослабить פ״ע הוֹרֵשׁ מִכָּמֵן abführen; purgiren.

Прославленный ת׳ מְהֻלָּל, נוֹדָע לְשֵׁם berühmt.

Прославля́ть, -сла́вить פ״ע הִלֵּל, שִׁבֵּחַ, פָּאַר, הֵאִדַּר, הִגְדִּיל לְ־ רוֹמֵם, נִשֵּׂא, גִּדֵּל לְ־ כִּבֵּד שֵׁם — הִשִּׂגִּיא כֹּעַל verherrlichen. -ся 1) הִלּוֹל, שִׁבּוּחַ verherrlicht werden. 2) עָשָׂה הֵאִדַּר, נָאָה, הִתְנַשֵּׂא, הִתְעַלֶּה, הִתְהַלֵּל פ״ח לוֹ שֵׁם לְתִהְלָּה sich berühmt machen.

Прослези́ть עוֹרֵר בְּכִי פ״ע zum Weinen bringen. -ся הוֹרַד דִּמְעָה, דָּמוֹעַ פ״ח עֵינָיו, יָרְדוּ דִּמְעָה דָּמְעוּ עֵינָיו in Thränen ausbrechen.

Прослоня́ться רָבַף רִיקִים, רָעָה רוּחַ פ״ח herumschlendern.

Прослу́живать, -служи́ть פ״ע 1) עָבוֹד (שָׁרַת) כָּל־ יָמֵי הַ־ מִלֵּא צְבָאוֹ, כָּלָה יָמֵי עֲבוֹדָתוֹ 2) dienen. aus dienen. בָּחוֹן בְּמִשְׁמַע אָזְנָיו aushören.

Прослу́шивать, -слу́шать פ״ע שָׁמוֹעַ אֶת־כָּל־ שָׁמוֹעַ; הִקָּרֵא בְּפִי־כֹל, יָצָא לְ־ שֵׁם פ״ע הִנָּדַע בַּשְּׁעָרִים לְ־ bekannt werden als..., gelten für... Какъ живёшь, такъ и прослывёшь בְּשִׁמְךָ יִקָּרֵאוּךָ.

Просма́тривать, -смотре́ть פ״ע 1) רָאָה וּבָחוֹן, הִבִּיט, רָאָה בְּ־ בָּקַר, פָּקוֹד, בְּעֵינָיו durchsehen. 2) רָאָה בְּ־ אֶל־ כָּל־עֵת הַ־ ...בְּעֵינָיו עַל־ betrachten. 3) פָּסוֹחַ, גָּרוּעַ מִ־ עֵינוֹ über sehen, nicht bemerken. Онъ просмотрѣлъ эту ошибку גָּרַע עֵינוֹ מִן מִשְׁגָּה הַזֶּה. לֹא־שָׂם לִבּוֹ אֶל הַשְּׁגִיאָה. -ся הִבָּחֵן, בָּקוּר נפ׳ בְּמַרְאֵה עֵינַיִם durchgesehen werden.

Просмо́тръ ז׳ 1) פְּקֻדָּה, בִּקָּרָה, בִּקֹּרֶת בְּמַרְאֵה עֵינַיִם Durchsicht. 2) לֹא־רְאוּת, מִגְרַעַת עַיִן מִ־ das Nichtbemerken.

Просмотрѣ́ть см. Просма́тривать.

Проенуро́вывать, -снурова́ть פ״ע הִכְרַחַ בְּפִתִּיל מִן־הַקְּצֵה אֶל־הַקְּצֵה durchschnüren. Пр. книгу הִכְרַחַ בְּפִתִּיל דַּלְתוֹת סֵפֶר. -ся נפעל הָכְרַחַ בְּפִתִּיל durchgeschnürt werden.

Проснуться см. Просыпа́ться.

Про́со פ׳ דֹּחַן Hirse.

Просо́вывать, -сова́ть, -су́нуть פ״ע הָעֲבַר בְּעַד־ נפ׳ הָעֲבַר — durchschieben. -ся 1) durchgeschoben werden. 2) בָּקוֹעַ בְּ־ הִלָּחֵץ בְּעַד־ פ״ת sich durchdrängen.

Просо́дія נ׳ חֵקֶר מִבְטָא הַמִּלִּים גִּיב טָהוֹר Sylbenmessung.

Просоли́ть см. Проса́ливать.

Про́соль ז׳ מוֹלַח דָּגִים Fischeinsalzer.

Просоль מִזְרַע מֶלַח מְעַט נ׳ leichtes Besalzen. Въ про́соль בְּהַמְעִיט מֶלַח.

Просо́льный ת׳ מָלוּחַ מְעַט leicht besalzen.

Просолѣ́ть רָוָה מֶלַח פ״ע durchsalzen sein.

Просо́нки (-ковъ) ז״ר תְּנוּמוֹת Schlummer. Въ Просо́нкахъ בְּעוֹד תְּנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו, כְּמְעַט נִרְדָּם.

Просо́нье פ׳ см. Просо́нки.

Прососа́ть см. Проса́сывать.

Просо́хлый ת׳ צָחֵה, נָחֵר, יָבֵשׁ vertrocknet.

Просо́хнуть см. Просыха́ть.

Просочи́ться см. Проса́чиваться.

Проспа́ть см. Просыпа́ть.

Проспе́ктъ ז׳ רְחוֹב שָׁקוּף, מוּל מִחְזֶה אֶל־מַחֲזֶה, שְׁקָף מְבוּי מְפֻלָּשׁ breite gerade Strasse. Пр. сочине́нія פָּרָשַׁת דִּבְרֵי־סֵפֶר Plan einer Schrift.

Проспо́рить פ״ע הִדּוֹן כָּל־עֵת הַ־ — רוֹב, הִתְוַכֵּחַ streiten.

Проспряга́ть см. Спряга́ть.

Просро́чивать, -сро́чить פ״ע הֶעֱבַר הַמּוֹעֵד אַחַר, הַמּוֹעֵד den Termin versäumen. [des Termins.

Просро́чка נ׳ הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד — אַחוֹר* Verabsäumung

Проста́ивать, -стоя́ть פ״ע הָנָה, — עָמוֹד כָּל־עֵת הַ־ durchstehen.

Проста́къ, -тачёкъ (-чка́) ז׳ 1) הוֹלֵךְ לְתָמוֹ, תָּם־לֵב אֲשֶׁר אֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה Geradsinniger. 2) אֶשֶׁר, בַּעַר לֹא־חָכָם, לֹא־לָמֵד, נָבוּב, לֹא־יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ אֵין לֵב Einfältiger.

Простёгивать, -стега́ть פ״ע 1) תָּפַר כָּל־הַ־ durchsteppen. 2) דּוּשׁ בְּשׁוֹטִים הִיטֵב durchprügeln. -ся הִתְפַּר כֻּלָּה נפ׳ durchgesteppt werden.

Простенькій ת׳ הֹל (שָׁפָל) מְעַט etwas einfach.

Простёртый ת׳ פָּרוּשׂ, מְתוּחַ ausgestreckt. -тая рука כַּפַּיִם פְּרוּשׂוֹת יָד נְטוּיָה (שְׁלוּחָה) -тыя ру́ки

Простира́ть, -стере́ть פ״ע פָּרוֹשׂ (-стру́) רָקוֹעַ, נָטָה (הוֹשִׁיט) מָתוֹחַ, נָטָה ausstrecken. Пр. ру́ку свою (שָׁטַח) כַּפַּיִם פָּרַשׂ. -ся (שָׁלוֹחַ, הָדָה) יָדוֹ.

נָגוּעַ (1 נ׳ הִנָּטֶה, הִמָּתֵחַ, פָּרוּשׂ עַד־ sich ausstrecken. 2) sich erstrecken.

Простительно ת״פ (עָוֹן) לֹא־כָבֵד מִנְּשֹׂא verzeihlich.

Простительный ת׳ אֲשֶׁר יְכֻפַּר, (עָוֹן) לֹא־כָבֵד מִנְּשֹׂא

Простить см. Прощать. [רָאוּי לְסַלִּיחָה verzeihlich.

Просто ת״פ פָּשׁוּט, בְּדֶרֶךְ חֹל, לֹא־נָלוּז, מִישׁוֹר, יָשָׁר*

Простоватость נ׳ פְּתָיוּת Einfalt. [einfach.

Простоватый ת׳ אֱוִילִי מְעַט, קְצַר בִּינָה einfältig.

Простоволосый ת׳ פְּרוּעַ רֹאשׁ ohne Kopfbedeckung.

Простодушіе ס׳ יִשְׁרַת־לֵב, תֹּם לֵבָב Gradheit.

Простодушный ת׳ תָּם לֵב, יָשָׁר לֵב, יָשָׁר־דֶּרֶךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה biedersinnig.

Простой ת׳ 1) יָשָׁר, לֹא־נָלוּז, חֹל, —, פָּשׁוּט* einfach. Богъ сотворилъ человѣка простымъ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם יָשָׁר. Простой дорогою בְּדֶרֶךְ יָשָׁר, בְּאֹרַח מִישׁוֹר, (לֹא־נָלוּז). Простое платье בֶּגֶד חֹל. 2) רֵיק, רַק leer. Простая посудина כְּלִי־רֵק.

Простой ז׳ 1) שִׁבֶּת, מַעֲצוֹר, חֶדֶל מִ־, מִשְׁבָּת, עֲמֹד מִ־ (שמות כא, יט) das Stehen bleiben. Убытокъ отъ простоя работы נֶזֶק מִמִּשְׁבַּת הַמְּלָאכָה. [Milch.

Простоквaша נ׳ קְפָאוֹן חָלָב, חָלָב חָמִיץ gesäuerte

Простолюдинъ ז׳ בֶּן־דַּלַּת הָעָם (קְטַנִּי) Mann niedrigen Standes. -динка נ׳. [Volkes.

Простонародный ת׳ אֲשֶׁר לְדַלַּת הָעָם des gemeinen

Простонародье ס׳ הֲמוֹן הָעָם, דַּלַּת הָעָם gemeines

Простонать ת״פ׳ הֵאָנַח כָּל־עֹת הַ־ hinseufzen. [Volk.

Просторно ת״פ׳ בְּרֻוָחָה, בְּרָחָבָה, בִּמְרֻחָב geräumig.

Просторный ת׳ רָחָב, נִרְחָב, רָחַב יָדַיִם geräumig. Земля просторная אֶרֶץ רַחֲבַת־יָדַיִם. [migkeit.

Просторъ ז׳ מִשְׁטָר, מֶרְחָב, רַחַב, רְוָחָה, רֶוַח Geräu-

Просторѣчіе ס׳ שְׂפַת הַהֲמוֹן, גִּיב דַּלַּת־הָעָם gemeine Volkssprache. [תֻּמָּה Aufrichtigkeit.

Простосердечіе ס׳, -дечность נ׳ יִשְׁרַת לֵב, תֹּם לֵב

Простосердечный ת׳ תָּם (יָשָׁר) לֵב aufrichtig.

Простота נ׳ 1) מִישׁוֹר, יִשְׁרָה, תֻּמָּה, תֹּם Einfachheit. 2) קְצַר בִּינָה, פְּתָיוּת Einfalt.

Простофиля נ״ז אִיל, פֶּתִי, פּוֹתֶה, בַּעַר, אִישׁ נָבוּב Einfältiger.

Простоять см. Простаивать. [לֵב

Пространно ת״פ בְּמֶרְחָב, בְּרָחְבָּה; מְפֹרָשׁ, מְבֹאָר weitläufig; umständlich. [Umständlichkeit.

Пространность נ׳ רָחַב, רָחְבָּה, רְוָחָה; פָּרְשַׁת דָּבָר

Пространный ת׳ 1) רָחָב, נִרְחָב, רָחַב־יָדַיִם ausgedehnt. 2) מְבֹאָר, מְפֹרָשׁ ausführlich.

Пространство ס׳ מָקוֹם, מֶרְחָב, רַחַב, מִשְׁטָר, מָקוֹם Raum. Большое пр. רַחַב גָּדוֹל, מָקוֹם רָחָב. Большое пр. земли בְּכִרַת אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם. Пр. небесъ רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם. [herreisen.

Пространствовать בֵּלָה בְּמַסָּעָיו כָּל־הַ־ um-

Пространчивать, -строчить פ״ת תִּפֵּר כָּל־הַ־ durchsteppen. -ся נפ׳ הִתְפַּר כֻּלָּה durchgesteppt werden.

Простроивать, -строить פ״ת הוֹצֵא (כַּסְפּוֹ) עַל־בִּנְיָן verbauen. -ся פ״ח הוֹצֵא (כַּסְפּוֹ) עַל־בִּנְיָן alle Mittel verbaut haben.

Простреливать, -стрелять, -лить פ״ת חִלֵּל בַּחֵץ, מָחַץ בְּאַבְנֵי־אֵשׁ, חָלוּף בְּכִדּוּר־נֶפֶץ, (יחזקאל כח, ט) דָּקוֹר בְּאַבְנֵי־קְלַע durchschießen. -ся נפ׳ חָלוּל (הַמָּחַץ) בְּאַבְנֵי קְלַע durchgeschossen werden.

Простреліна נ׳ מַחַץ, מַחַץ Durchschuß.

Простреливать, -лять см. Простреливать.

Простряпать פ״ת בִּשֵּׁל כָּל־עֹת הַ־ kochen.

Простуда נ׳ מַחֲלָה מִצְנַת קָרָה, נֶגַע קֹר Erkältung.

Простудить см. Простужать. [geneigt.

Простудливый ת׳ צָפוּי אֶל־נֶגַע קֹר zur Erkältung

Простудный ת׳ הַבָּא מִנֶּגַע קֹר Erkältungs-.

Простужать, -студить פ״ת 1) הֵקֵר, הִקֵּר abkühlen. 2) נִגַּע בְּקֹר, הַחֲלָה בְּקָרָה erkälten. -ся 1) פ״ח הִקֵּר נפעל, הִקַּר abgekühlt werden. 2) הַחֲלָה מִקָּרָה, נִגּוֹעַ מִקֹּר sich erkälten.

Простуживать см. Простужать.

Проступаться, -ступиться פ״ח 1) כָּשׁוֹל, מָעוֹד straucheln. Онъ проступился נָגְלוּ נְמוֹסוֹ, מָטָה רַגְלוֹ, פִּעְמָיו. 2) עָוָה, חָטָא, אָשׁוֹם, פָּשַׁע, עָבוֹר מִצְוָה sich vergehen. (ש״ב ו, ז) Vergehen.

Проступокъ (-пка) ז׳ חֵטְא, פֶּשַׁע, שֶׁל, מִכְשׁוֹל עָוֹן Vergehen.

Простучать פ״ת דָּפוֹק כָּל־עֹת הַ־ eine Zeitlang klopfen. [kalt werden.

Простывать, -стыть פ״ת הִתְקָרֵר, הָפוֹךְ קַר

Простылый ת׳ מִתְקָרֵר, מוּקָר אֲשֶׁר הָפַךְ קַר kalt

Простынуть см. Простывать. [geworden.

Простыня נ׳ מַצָּע, (לַמִּטָּה) מַסֶּכֶת־בַּד Bettlaken.

Простыть см. Простывать

Простѣнокъ (-пка) ז׳ קִיר מַבְדִּיל, חֵיץ Scheidewand.

Простякъ, -тячекъ см. Простакъ.

Просуживать, -судить פ״ת 1) עָשָׂה מִשְׁפָּט כָּל־עֹת הַ־ mit Richten zubringen. 2) הוֹצֵא בְּמִשְׁפָּטִים כַּסְפּוֹ verprozessiren.

Просунуть см. Просовывать. [

Просутяжить פ״ת см. Просуживать 2.

Просуха נ׳ יִבֵּשֶׁת פְּנֵי־אֲדָמָה das Trockenwerden.

Просушивать, -сушить פ״ת יִבֵּשׁ, הָחֲרֵב trocknen. -ся פ״ח יָבוֹשׁ, הִתְיַבֵּשׁ sich trocknen.

Просу́шка ж. עֲבוֹדַת הַמִּיבַּשׁ das Trocknen.

Просфи́рня см. Просви́рница.

Просфора́ см. Просвира́.

Просчи́тывать, -счита́ть ע״פ 1) מָנָה, סָפוֹר durchzählen. 2) שָׁגָה בַּסֵּפֶר sich verzählen um... -ся ע״ח שָׁגָה בַּמִּסְפָּר sich verrechnen.

Просыпа́ть, -спа́ть ע״ע 1) נוֹם כָּל־עֹת הַ־, יָשׁוֹן עַד־ verschlafen. 2) אָחַר בִּשְׁנָתוֹ אֶת־, יָשׁוֹן וְאָחַר verschlafen. -ся ע״ח עוֹר, הֵעוֹר מִשְׁנָתוֹ, יָקוּץ, הֵקִיץ— aufwachen.

Просыпа́ть, -сы́пать ע״ע שָׁפוֹךְ אַרְצָה verschütten. -ся נפ׳ הִשָּׁפֵךְ אַרְצָה verschüttet werden.

Просы́пъ ז׳ הָקִיץ das Erwachen. Безъ просы́пу מִבְּלִי־קוּם מִשְׁנָתוֹ, מִבְּלִי הָקִיץ [werden.

Просыха́ть, -со́хнуть ע״ע יָבוֹשׁ, חָרוֹב; הָחַר trocken

Про́сьба נ׳ בַּקָּשָׁה, שְׁאֵלָה, תְּחִנָּה Bitte. Пода́ть про́сьбу הִפֵּל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־.

Просѣва́ть, -сѣ́ять ע״ע הָנַע בִּכְבָרָה, הָנַף, זָרָה ע״ע durchsieben. -ся נפ׳ הִנּוֹעַ בִּכְבָרָה, זֹרָה durchgesiebt werden.

Про́сѣдь נ׳ שֵׂיבָה בַּשְּׂעָר graue Haare. Борода́ съ про́сѣдью זָקָן אֲשֶׁר שֵׂיבָה זְרָקָה־בּוֹ.

Про́сѣка נ׳ יַד בָּרָא (יחזקאל כא, כד), מְסִלּוּל, מַעַר חֹרֶשׁ מְחֻטָּב בַּיַּעַר Waldweg.

Просѣка́ть, -сѣ́чь ע״ע בָּרָא— חָטוֹב מַקָּצָה אֶל־קָצֶה durchhauen. Пр. доро́гу въ лѣсу́ מְסִלּוּל בָּרָא בַּיַּעַר. -ся נפ׳ הֻחְטַב מִקָּצָה אֶל־קָצֶה durchgehauen werden.

Просѣ́чь см. Просѣка́ть.

Просѣ́ять см. Просѣва́ть.

Прота́лина (ק׳ -линка) מָקוֹם הַמֵּס הַשֶּׁלֶג נ׳ פְּנֵי־אֲדָמָה מִתַּחַת לַשֶּׁלֶג vom Schnee aufgethaute Stelle.

Прота́лкивать, -толка́ть, -толкну́ть ע״ע דָּחוֹף דָּחֹה הַחוּצָה, הָדַחַ מִתּוֹךְ, הָדוֹף דֶּרֶךְ הַ־, בְּעַד durchstoßen. -ся 1) נפ׳ הֻדְּחָה (הֻדָּחֵף) הֻחוּצָה durchgestoßen werden. 2) ע״ח בָּקוֹעַ וְיָצָא sich durchdrängen.

Прота́лкивать, -толо́чь ע״ע דוֹךְ, בָּתוֹת, הָדַק zerstoßen.

Протанцева́ть 1) ע״ע חוֹל הַמָּחוֹל עַד־כִּלָּה austanzen. 2) בִּלָּה בְּמְחוֹלוֹת כָּל־עֹת הַ־ vertanzen.

Прота́пливать, -топи́ть ע״ע הִשֵּׁק וְהֻחַם durchheizen. -ся הִשֵּׁק עַד־הֻחַם נפ׳ durchgeheizt werden.

Прота́птывать, -топта́ть ע״ע 1) בּוֹסֵס, רָמוֹס וְהִשְׁחֵת durchtreten. 2) (מְסִלָּה) סָלוֹל austreten. -ся הִרָּמֵס נפ׳; הִסֹּל eingetreten werden. [dern.

Протараба́рить ע״ע בִּלָּה עִתּוֹ בְּדִבְרֵי־רִיק verplau-

Прота́ривать, -тора́ть, -тори́ть ע״ע סָלוֹל מְסִלּוּל bahnen einen Weg.

Прота́скивать, -таска́ть, -тащи́ть סָחוֹב דֶּרֶךְ ע״ע מָשׁוֹךְ וְהוֹצֵא בְּעַד־, הַ־ durchschleppen. -ся נפ׳ הֻסָּחַב (הֻסְּחַב) דֶּרֶךְ הַ־ durchgeschleppt werden.

Протасова́ть ע״ע (לוחות הקרטים) סַכְסֵךְ, נָעַר, בָּלוֹל durchmischen. -ся נפ׳. [wendlich nähen.

Прота́чивать, -тача́ть ע״ע אֵחַה, תָּפוֹר בְּעֵד הַ־ über-

Прота́чивать, -точи́ть ע״ע 1) שָׁנוֹן, חִדֵּד, לָטוֹשׁ aus-schleifen. 2) כָּרְסֵם, נִקֵּר, אָכַל durchnagen. -ся נפ׳.

Протащи́ть см. Прота́скивать.

Прота́ять см. Прота́ивать.

Протво́рживать, -твердить ע״ע לָמוֹד וְשׁוֹם בְּפִיו, שָׁנַן לְזִכְרוֹנוֹ wiederholen. -ся נפ׳ לָמוֹד עַל־פֶּה, שָׁנוּן לְזִכְרוֹנוֹ wiederholt werden.

Протека́ть, -те́чь ע״ע נָזוֹל, נָזַל וְעָבוֹר durch-, hinfließen. Вода́ протека́етъ черезъ трубу́ הַמַּיִם הָעֹת עֶבְרָה. Вре́мя протекло́ עוֹבְרִים דֶּרֶךְ הַצִּנּוֹר (הֶלְאָה). Кры́ша протека́етъ הַגַּג יִדְלֹף טוֹרֵד, הַגַּג דֹּלֵף בַּגַּג. Протека́ющая бума́га (נְמֵק) נְיָר דּוֹלֵף.

Проте́кторъ см. Покровитель.

Проте́кція נ׳ см. Покрови́тельство

Протере́ть см. Протира́ть.

Протерпѣ́ть ע״ע סָבוֹל— erdulden

Протестантизмъ ז׳ בְּרִית דָּת לֶתֶר Protestantismus.

Протеста́нтъ ז׳ שׁוֹמֵר בְּרִית דָּת לֶתֶר Freigläubiger. -та́нтскій ת׳. [protestirt.

Протесто́ванный ת׳ (שטר־חוב) מְגֻשׁ לִפְנֵי הַמַּזְכִּיר

Протестова́ть (-сту́ю) ע״ע 1) כָּחַד, הָנָא, עָנָה נֶגֶד־ אֲמָרֵי widersprechen, sich dagegen erklären. 2) Пр. ве́ксель נָתוֹן שְׁטַר־חוֹב בְּפְלִילִים einen Wechsel protestiren. [Widerspruch, Zurückweisung.

Проте́стъ ז׳ תְּנוּאָה, תּוֹכַחַת, מַעֲנֶה נֶגֶד— Protest.

Проте́чь см. Протека́ть. [pfanne.

Про́тивень (-вня) ז׳ מַחֲבַת, מַרְחֶשֶׁת רְבוּעָה Brat-

Противи́тельный союзъ מִלַּת קְשׁוּר מִתְנַגֶּדֶת (כמו: אֲבָל, אָכֵן, אוּלָם) entgegenstellendes Bindewort.

Противи́ться (-влюсь) ע״ח עָנָה נֶגֶד, עָמוֹד נֶגֶד־ הָנָא, מָאֵן בְּ־ widerstreben. [מִתְקוֹמֵם Gegner.

Противни́къ ז׳ קָם, עָר, שׂוֹטֵן, מְשַׂנֵּא, שׂוֹנֵא, אוֹיֵב

Противно ת׳פ 1) נֶהְפָּךְ, הַפֵּךְ מִן־, לְהַפּוּךְ entgegengesetzt. 2) לְזָרָא, תּוֹעֵבָה ekelhaft. Это проти́вно מִזֶּה תּוֹעֵבָה הִיא לִי.

Проти́вный ת׳ 1) אֲשֶׁר הוּא הַפֵּךְ מִן־, נֶהְפָּךְ entgegengesetzt. 2) אֲשֶׁר הוּא, נִתְעָב, נִמְאָס, רַע בְּעֵינֵי־ לְמַרַּת רוּחַ; שָׁעַר ekelhaft.

Противобо́рникъ, -бо́ренъ (-рпа) מִתְקוֹמֵם נֶגֶד־ ז׳, נִלְחָם עִם־, לוֹחֵם לְ־, אִישׁ רִיב, שׂוֹטֵן Gegner. -ница נ׳.

Противобо́рство רִיב עִם־־, צֵאת לִקְרַאת אוֹיֵב ס׳ Widerstand.

Противобо́рствовать (-ствую) פ״ע הָשֵׁב מִלְחָמָה, עָמוֹד נֶגֶד, רוֹב עִם־קָמָיו, יָצָא לִקְרַאת אוֹיֵב — bekämpfen.

Противовѣ́съ מַכְרִיעַ הַמִּשְׁקָל ז׳ Gegengewicht.

Противодѣ́йствіе שְׁטָנָה ס׳, תְּנוּאָה Gegenwirkung.

Противодѣ́йствовать (-ствую) פ״ע (кому́) שָׂטוֹן הִתְיַצֵּב, הָלוֹךְ עִם... קָרִי, הִמְרָה עֵצַת־־, הָנָא, לְ־־, לְשָׂטָן לְ־, הִכְעִיס לְנֶגֶד dagegen wirken. Они противодѣ́йствовали стро́ющимъ הִכְעִיסוּ לְנֶגֶד הַבּוֹנִים (נחמיה ג, לז). [wirkend.

Противодѣ́йствующій שׂוֹטֵן ת׳, מַנִיא dagegen-

Противозаконный מַמְרֶה, לֹא־כַדָּת, נֶגֶד הַחֹק ת׳, פּוֹרֵעַ מוּסָר, חֹק פּוֹרֵץ גֹּדֵר מִשְׁפָּט widergesetzlich.

Противолежа́щій מְמוּלוֹ ת׳, אֲשֶׁר הַשּׁוֹכֵב (הַמִּטָּה) נִכְחוֹ gegenüberliegend. [Fieber heilend.

Противолихора́дочный מַכְנִיעַ חֳלִי הַקַּדַּחַת

Противополага́ть, -положи́ть עָרוֹךְ לְנֶגֶד־־ פ״ע, הוּשַׂם, הֶעֱרֵךְ לְנֶגֶד נפ׳ שׂוֹם נֹכַח־־ entgegensetzen. -ся נֹכַח entgegengestellt werden.

Противополож́ение עֲרֹךְ (הַעֲרִיךְ) לְנֶגֶד ס׳ (1 Entgegenstellung. 2) עִנְיָן מִתְנַגֵּד Gegensatz.

Противополож́ить см. Противополага́ть.

Противополо́жно נֶהְפּוּךְ, לְהֶפֶךְ, הֵפֶךְ מִן־־ ת״ש entgegengesetzt.

Противополо́жность הֵפֶךְ נ׳ Gegensatz.

Противополо́жный אֲשֶׁר הוּא הֵפֶךְ מִן־; נֶהְפָּךְ ת׳ entgegengesetzt.

Противопоставля́ть, -ста́вить הִצֵּב מוּל־־ פ״ע, עָרוֹךְ נֶגֶד־־, הֶעֱמֵד לְנֹכַח entgegenstellen.

Противоречи́вый מַמְרֶה עֵצַת־־, מַמְרֶה אֶת־פִּי ת׳ אִישׁ תּוֹכָחוֹת widersprechend.

Противоре́чить (кому́) פ״ע מָרָה (הִמְרָה) אֶת־פִּי־־, רוֹב אֶל־־ widersprechen. Они противоре́чили Бо́гу הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל. Это противоре́читъ зако́ну עִנְיָן זֶה הוּא נֶגֶד הַחֹק. [spruch.

Противоре́чіе הִמְרוֹת אִמְרֵי־, תְּנוּאָה מְרִי ס׳ Wider-

Противостоя́ть, -ста́ть נִצַּב (נֹכַח, מוּל) עָמוֹד נֶגֶד (הִתְיַצֵּב) לִקְרַאת־־, (לְ־־) (кому́, чему́) פ״ע 1) gegenüberstehen. 2) עָמוֹד לִפְנֵי־־, קוֹם נֶגֶד־־ widerstehen. Кто противоста́нетъ тебѣ́? מִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ.

Противоя́діе סַם מַכְחִיד, סַם מָסִיר מַר־־הַמָּוֶת ס׳ הֶרְעַל Gegengift.

Про́тивъ, -тиву מוּל, נֹכַח, נֶגֶד (1 פ״ע, לְעֻמַּת gegenüber. 2) נֶגֶד, לְמִרוֹת עֵינֵי־־, הֵפֶךְ מִן־־ gegen, wider. Пр. зако́на לֹא־כַדָּת, נֶגֶד הַחֹק לֹא כִּי־־.

Протира́ть, -тере́ть מָרַק וְנִקָּה (1 פ״ע, מָחָה durchreiben. 2) מָחָה עַד־כְּלָה, מָרַק עַד־הַקָּרֵעַ. Пр. о́кна מָרַק זְכוּכִית הַחַלּוֹנוֹת. Пр. сапоги́ בִּלָּה נְעָלָיו. Пр. глаза́ בָּקוֹחַ עֵינָיו. Пр. глаза́ де́ньгамъ אֹכֵל לָרִיק כַּסְפּוֹ. Пр. кому́ бока́ הוֹדֵעַ וְיִסַּר. -ся (1 נפ׳ הִמָּחָה, הִשָּׁחֵת (כָּלָה) מֵרוֹב עֲבוֹדָה, מֵרוֹב durchgerieben werden. 2) הִתְאַמֵּץ לָבֹא עַד־־, בָּקוֹעַ בְּחֲזָקָה אֶל־־ פ״ח, בְּתוֹךְ־־ פָּרוּץ (הַחֵלֶק) sich durchdrängen.

Протискивать, -ти́скать, -ти́снуть דָּחוֹק בְּעַד פ״ע, הִדָּחֵק בְּעַד־־ נפ׳ (1 durchdrängen. -ся הָדוּף, לָחוּץ — durchgedrängt werden. 2) בָּקוֹעַ בְּ־־ פ״ח, פָּרוּץ וְעָבוֹר sich durchdrängen.

Проткну́ть см. протыка́ть.

Протодіа́конъ רֹאשׁ סִגְנֵי הַכֹּהֲנִים ז׳ Archidiakon.

Протоіере́й זְקַן הַכֹּהֲנִים ז׳ Oberpriester. [führer.

Протоколи́стъ מַזְכִּיר, כּוֹתֵב זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר ז׳ Protokoll-

Протоколъ́ פְּקוּדֵי, זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר, פָּרָשַׁת דִּבְרֵי־מִשְׁפָּט ז׳, סֵפֶר זִכָּרוֹן, דִּבְרֵי־מוֹעֵצָה Protokoll.

Протоко́льная книга סֵפֶר זִכְרוֹנוֹת Protokollbuch

Протокъ́ תְּעָלָה, שֶׁטֶף עוֹבֵר ז׳, פֶּלֶג Bach.

Протолка́ть, -кну́ть см. Прота́лкивать.

Протолкова́ть פָּרַשׁ כָּלָה, בָּאַר מֵהֵחֵל עַד־כָּלָה פ״ע erklären.

Протолочь см. Прота́лкивать.

Протомить עִנָּה כָּל־־עַת הַ־־ פ״ע, הָצַק־־, הִלְאָה quälen. -ся רָאָה עֲנִי, עָנָה פ״ח (עָמָל) שְׁבוּעַ נְדוּדִים sich abquälen

Протопи́ть см. Прота́пливать.

Протопо́пица אֵשֶׁת זְקַן הַכֹּהֲנִים נ׳ Frau des Ober-

Протопопъ см. Протоіере́й. [priesters

Протопта́ть см. Прота́птывать.

Проторговывать, -торгова́ть אִבֵּד בַּמִּסְחָר פ״ע, הוֹנוֹ durch Handel verlieren. -ся הוּרַשׁ בַּמִּסְחָר פ״ח bankerott werden.

Прото́ржка נֶזֶק בַּמִּסְחָר נ׳ Bankerott.

Про́тори כֶּסֶף הַמּוֹצָא לְדִבְרֵי־מִשְׁפָּט נ״ר Gerichtskosten.

Проторить см. Прота́ривать.

Протоскова́ть כִּלָּה בְּיָגוֹן יָמָיו פ״ע sich grämen.

Прототипъ דְּמוּת מְקוֹרִית, תַּבְנִית קְדוּמִים ז׳ Urbild

Проточина פֶּרֶץ מַיִם, עָרוּץ נְחָלִים (1 נ׳ Bächlein 2) צְרֻעַת בַּבֶּגֶד, פִּחְתַּת מִמַּאֲכֹלֶת עֵשׁ Wurmfraß. 3) תָּו עַל־מֵצַח הַכֶּלֶב weißer Strich.

Проточи́ть см. Прота́чивать. [fließend.

Прото́чный מְכֻפֶּה מֵימָיו ת׳, — מַזִּיל, שׁוֹטֵף וְעוֹבֵר

Протрезвля́ть, -трезви́ть פ״ע הָעֵר שִׁכּוֹר מִיֵּינוֹ, הָקַץ מִיֵּינוֹ, הֵעוֹר מִשִּׁכְרוֹנוֹ פ״ח nüchtern machen. -ся פ״ח הֵעוֹר מִשִּׁכְרוֹנוֹ nüchtern werden.

Протруби́ть פ״ע 1) תָּקוֹעַ בַּשּׁוֹפָר כָּל־הַ־ fortwährend blasen. 2) גָּלָה אֶת־אֹזֶן כֹּל, הִשְׁמִיעַ בְּקָהָל רָב überall erzählen.

Протря́сывать, -трясти́ פ״ע נָעַר, טִלְטֵל, זִעְזֵעַ durchschütteln.

Протря́хивать, -тряхну́ть см. Протря́сывать.

Протужи́ть פ״ע כָּלָה (בַּלָּה) בְּיָגוֹן יָמָיו trauern.

Протури́ть פ״ע שִׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו, גֵּרַשׁ— הָרַץ מִן־ fortjagen.

Протуха́ть, -ту́хнуть פ״ע הָעֲלָה צַחֲנָה, בָּאוּשׁ verfaulen.

Проту́хлый ת׳ עָבֵשׁ, נִבְאָשׁ, בָּאוּשׁ verfault.

Проту́хнуть см. Протуха́ть.

Протыка́ть, -ты́кать, -ткну́ть פ״ע תָּקוֹעַ בְּ־ פ״ע דָּקוֹר, מָחוֹק, מָחוֹץ, רָצוֹעַ, וְחָלוּף durchstechen. -ся נפ׳ הָדוּקַר, הָרְצַע durchgestochen werden.

Протёсня́ться, -ни́ться פ״ח פָּרוֹץ בְּחֹזְקָה, בָּקוֹעַ בְּ־ פ״ח sich durchdrängen אֶל־בֵּין־

Протя́вкать פ״ע חָרוּץ לְשׁוֹנוֹ, נָבוּחַ כָּל־הַ־ fortbellen.

Протяга́ться פ״ח כָּלָה יָמָיו בְּרִיב וּמִשְׁפָּטִים verprocessiren

Протя́гивать, -тяга́ть, -тяну́ть פ״ע 1) מָשׁוֹךְ, מְתוֹחַ, שָׁרוֹעַ ziehen. Пр. верёвку מָשׁוֹךְ חֶבֶל, הוֹשִׁיט יָד, שָׁלוֹחַ יָדוֹ, הָדָה— נָטָה קָו. Пр. ру́ку לְפִי־מִדַּת עֹרְשָׁךְ. Пр. но́ги מוֹת. 2) הָאֲרִיךְ, עָשָׂה בְּהִתְמַהְמְהָה אַחַר לַעֲשׂוֹת zögern. Де́ло моё протяну́ли אֲחָרוּ (הֶאֱרִיכוּ) דָּבָר מִשְׁפָּטִי. Больно́й не протя́нетъ до́ ночи הַחֹלֶה לֹא יַאֲרִיךְ חַיָּיו עַד־ הִשְׁתָּרֵעַ, הִתְמוֹדֵד— סָרוּחַ עַל־ (כא, ז) sich ausstrecken. -ся פ״ח הִמָּשֵׁךְ נפ׳ ausgestreckt werden. 2) הַלִּילָה (מ״א; מ״ב ד, לד) נָהוֹר־ הִתְמוֹדֵד— [dehnung.

Протяже́ніе מָתַח, מָשֵׁךְ, מְמַד, מִדָּה, אֹרֶךְ מ׳ Aus-

Протя́жно ת״פ (הַקּוֹל) בְּמִשֹּׁךְ, בְּנִחַת, אַט gedehnt.

Протя́жный ת׳ (קוֹל) הוֹלֵךְ אָט, נִמְשָׁךְ, מַאֲרִיךְ gedehnt.

Протяну́ть см. Протя́гивать.

Проу́жинать פ״ע יָשׁוּב עַל־לֶחֶם הָעֶרֶב עַד־ beim

Проу́локъ см. Переу́локъ. [Abendessen hinsitzen.

Проурча́ть см. Урча́ть.

Проу́чивать, -учи́ть פ״ע 1) לָמוֹד כָּל־הַ־ lernen. 2) הוֹכַח, יִסֵּר פ״ח streng belehren. -ся פ״ח הוּכַח, הוּסַר bitter belehrt werden.

Проу́шина אֹזֶן, פֶּה, חוֹר נ׳ Oehrloch. Пр. топора́ פֶּה לְרַד הַפַּטִּישׁ: אֹזֶן הַמַּרְזֵן. Пр. мо́лота

Профа́нъ ת׳ 1) לֹא־קָדוֹשׁ, חֹל nicht heilig. 2) לֹא־לָמוּד, נָבוּב, בֹּעַר, אֵין־לֵב unwissend.

Профе́ссія נ׳ см. Про́мыселъ.

Профе́ссоръ ת׳ מוֹרֶה חַקְרֵי חָכְמָה, מְחַנֶּה דַּעַת, מַלָּף בְּמִדְרַשׁ חָכְמָה Professor. -рскій ת׳.

Профиль תֹּאַר דָּבָר מִצִּדּוֹ Seitenbild.

Профильтро́вывать, -трова́ть см. Проце́жи-

Профинти́ть פ״ע כָּלָה לָרִיק verschwenden. [вать.

Профо́съ מְנֻקָּה הַמַּחֲרָאוֹת בַּמַּחֲנֶה ת׳ Grubenräumer.

Прохо́живаться, -ходи́ться, Пройти́сь פ״ח הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם spazierengehen.

Прохва́тывать, -хвати́ть פ״ע 1) חָטוּף, אָחוּז בְּ־ פ״ע נָשׁוּךְ בְּשִׁנָּיו, אֶל־פִּיו: burchgreifen. 2) פ״ס Моро́зомъ прохвати́ло я́блоки הִתְפּוּחִים גִּבּוּ מֵחֲמַת־קָרָה.

Прохвора́ть פ״ע חָלָה כָּל־עֵת הַ־ krank liegen.

Прохво́стъ см. Профо́съ.

Прохла́да קָרַת־צֵל, רוּחַ מְשִׁיב נֹפֶשׁ נ׳ Kühle.

Прохладительный ת׳ מַשִּׁיב, מַקֵּר, מַכְנִיעַ חֹרֶב

Прохладить см. Прохлажда́ть. [נֹפֶשׁ kühlend.

Прохла́дный ת׳ מַקֵּר, נָעִים מַפִּיחַ קֹר kühl.

Прохладе́ть פ״ע הָפוּךְ קֹר, הוּקַר kalt werden.

Прохлажда́ть, -хлади́ть פ״ע הָקַר, הָפַג חֹם abkühlen. -ся 1) הוּקַר נפ׳ הָפוּךְ קֹר kalt werden. 2) הָקַר פ״ח שָׁאוּף רוּחַ, הִתְקָרֵר, בִּשְׂרוֹ sich erfrischen.

Прохлажде́ніе הַחֲלִיף רוּחַ מ׳ Abkühlung.

Прохны́кать פ״ע בָּכָה, נָאוֹק— הָאֲנַק כָּל־עֵת הַ־ מַר— hinweinen. [durchgänglich.

Проходи́мый ת׳ אֲשֶׁר יַעֲבְרוּ בוֹ בְּרֶגֶל; נָקֵל לַעֲבֹר

Проходи́ть, Пройти́ (עבר) פ״ע 1) עָבוֹר, הָלוֹךְ לוֹ, חָלוּף, כָּלָה vorübergehen. Онъ прошёлъ че́резъ Іорда́нъ עָבַר אֶת־ הִרְדֵּן. Отту́да пройдёшь ты да́льше וְהָלְאָה. Зима́ прошла́ הִסְתָּו עָבָר. Жа́тва прошла́ הַנֶּשֶׁם חָלַף (חָלַף, כָּלָה) קָצִיר. Прошёлъ дождь עָבַר (חָלַף, כָּלָה) הָלַךְ לוֹ. 2) Пр. ми́мо עָבוֹר עַל־, פָּסוֹחַ עַל־ vorbeigehen. И пройду́ ми́мо васъ וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם. 3) לָמוֹד מֵהֵחֵל עַד־כֹּלָה erlernen. Мы прошли́ всю грамма́тику לָמַדְנוּ חֻקֵּי הַלָּשׁוֹן עַד־תֻּמָּם. Пройти́ сквозь ого́нь и во́ду הִבְחַן בְּכוּר כָּל־עֹנִי. Тако́й просту́покъ никому́ не пройдётъ да́ромъ לֹא־ יִנָּקֶה כָּל־עוֹשֶׂה עָוֶל כָּזֶה. [gehen.

Проходно́й אֲשֶׁר הוּא דֶּרֶךְ לַעֲבֹר בּוֹ ת׳ zum Durch-

Прохо́дъ ת׳ 1) מַעֲבָר, עָבוֹר Durchgang. Съ ка́ждымъ прохо́домъ его́ מִדֵּי עָבְרוֹ בוֹ. Онъ не даётъ ему́ прохо́да הוּא לֹא־יִתֵּן דָּמִי לוֹ. 2) צִנּוֹר, תְּעָלָה, מוֹצָא

Kanal.

Прохожде́ніе חֲלוֹף, מַעֲבָר, עֲבֹר פ׳ das Durchgehen.

Прохо́жій עוֹבֵר אֹרַח, הֹלֵךְ, עוֹבֵר ת׳ Vorübergehender.

Прохола́живать, -холоди́ть הָפַג חֹם חַ־, הָקֵר פ״ abkühlen. -ся הוֹקַר, פּוּג חֹמוֹ, הָפוּךְ קַר נפ׳ abgekühlt werden.

Процара́пывать, -цара́пать, -цара́пить, -цара́пнуть נָתוֹן שְׂרֻטֶת בְּכֹל־, שָׂרוֹט כֹּלָה פ״ durchkratzen. -ся הִשָּׂרֵט כֻּלּוֹ נפ׳ zerkratzt werden.

Процари́ть, -ца́рствовать מָלוֹךְ כָּל־יְמֵי הַ־ פ״ע eine

Процвѣсти́ см. Процвѣта́ть. [Zeitlang herrschen.

Процвѣта́ніе עֵת הָנֵץ ; פְּרֹחַ פ׳ das Aufblühen.

Процвѣта́ть, -цвѣсти́, -цвѣсть 1) הָנֵץ, עָלָה נִצָּה, הִפְרִיחַ, פָּרוֹחַ, הָצִיץ blühen. 2) נוֹב, הֶחֱל, הִשְׁכִּיל gedeihen. Процвѣта́ютъ дѣла́ его́ יָחִילוּ דְרָכָיו,

Процеду́ра מַעַרְכֵי מִשְׁפָּט, הֲלִיכוֹת דָּת וָדִין נ׳ Hergang. [Procent. -це́нтный ת׳.

Проце́нтъ תַּרְבִּית, נֶשֶׁךְ, מַרְבִּית מִכֹּל־מֵאַת כֶּסֶף ז׳

Проце́ссія הֲלִיכוֹת (מַהֲלָךְ), (נחמיה יב, לא) תַּהֲלוּכָה נ׳ feierlicher Zug.

Проце́ссъ 1) מַעְבָּד, עֲלִילָה, הֲלִיכוֹת עִנְיָן, פְּעֻלָּה ז׳ Entwickelungsgang. 2) רִיב, מִשְׁפַּט עִם־ Rechtsstreit.

Процѣ́живать, -цѣди́ть זַקֵּק, צָרוֹף, הַגֵּר (משקה) פ״ע durchseihen.

Прочахнуть הָלוֹךְ וְחֹדֶל (וְהָרוֹה) פ״ע hinsiechen.

Проченіе יְעוּד לְ־ תְּעוּדָה פ׳ das Bestimmen.

Прочёркивать, -черкну́ть מָחוֹה; שָׂרוֹט קַו עַל־ פ״ע durchstreichen.

Прочесть см. Прочи́тывать.

Прочесы́вать, -чеса́ть הֶעֱבִיר מַשְׁרֵק עַל־ פ״ע durch-

Прочи́стить см. Прочища́ть. [kämmen.

Прочи́стка נ׳ см. Прочище́ніе.

Прочи́тывать, -чита́ть, -че́сть קָרֹא כֹּל־ (הספר) פ״ע durchlesen. -ся הִקָּרֵא כֻּלּוֹ (עַד־תֻּמּוֹ) נפ׳ durchgelesen werden. [stimmen.

Прочи́ть הָשׁוּךְ, צָפוּן, שָׁמוּר, עָוּד לְ־ פ״ע be-

Прочища́ть, -чи́стить הָבֵר, טַהֵר כֹּל־ פ״ע durchreinigen. -ся הִבֵּר, נִקָּה, טֹהַר נפ׳ durchgereinigt werden.

Прочище́ніе נִקּוּת, טָהֳרָה ס׳ Durchreinigung.

Прочій שְׁאָר, הַנִּשְׁאָר, הַיּוֹתֵר ת׳ übrig, ander. Ме́жду прочимъ בֵּין יֶתֶר הַדְּבָרִים. И прочее וְעוֹד; וּשְׁאָר כְּנוֹתָיו. [keit.

Про́чность נ׳ עֹצֶם, עֻצְמָה, נֵצַח, תֹּקֶף, Dauerhaftig-

Про́чный קַיָּם, נָכוֹן, עוֹמֵד לְיָמִים רַבִּים, נֶאֱמָן ת׳ עוֹלָם — , נֵצַח, אֵיתָן — dauerhaft.

Прочте́ніе כְּלוֹת לִקְרֹא, קְרִיאַת (ספר) עַד־תֻּמּוֹ ס׳ das Durchlesen.

Прочь הָלְאָה ת״פ fort. Поди́ прочь! גֵּשׁ־הָלְאָה. Я и отъ э́того не прочь גַּם מִזֶּה לֹא־אֵנַח יָדִי (לא־ אֶגְעַר בְּכַפִּי) ich habe nichts dagegen.

Прошали́ть הִתְעוֹלֵל עַד־ פ״ע Muthwillen treiben.

Прошата́ться שׁוֹט כֹּה, נוֹד וָנוּעַ כָּל־עֵת הַ־ פ״ח שׁוֹטֵט אָנָה וָאָנָה, וָכֹה — umherschlendern.

Про́шва נ׳ см. Оторо́чка.

Прошо́дшій שֶׁחָלַף, שֶׁעָבַר, אֲשֶׁר עָבַר ת׳ vergangen.

Прошо́ніе ס׳ 1) בַּקָּשׁ, שָׁאַל, חִלּוּת, מִשְׁאָל das Bitten. 2) בַּקָּשָׁה בִּכְתָב, (שְׁאֵלָה) אִגֶּרֶת תְּחִנָּה Bittschrift Пода́ть пр. кому́ הֵפֵל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי־ .

Прошёптывать, -шепта́ть הִפְטֵר בְּשָׂפָה, לָחוּשׁ פ״ע flüstern.

Прошо́ствіе מְלֹאת, עֲבֹר ס׳ Verlauf. По прошествіи э́того вре́мени הַיָּמִים הָאֵלֶּה (כִּמְלֹאת) כַּעֲבֹר.

Прошиба́ть, -би́ть 1) חָרַץ, רָצַץ, מָחוֹץ, מָחוּץ, תָּקוֹף, אָחוֹז פ״ע durchdringen. Она прошибла́ ему́ го́лову מָחֲצָה רֹאשׁוֹ (מָחֲקָה). И прошибла́ ему́ че́реп־ת־ין אֶת־ גֻּלְגֹּלְתּוֹ. 2) הֶחֱזִיק, תָּקוֹף erschüttern. Озно́бъ прошибъ её רִטֵּט הֶחֱזִיקָה. Его́ пот прошибъ אֶחָזַתּוּ (תָּקְפָתוּ) זֵעָה. -ся 1) רָצוּץ, הִמָּחֵץ נפ׳ durchgeschlagen werden. 2) הֶחֱטִיא הִמְטִירָה פ״ח סָלַף דַּרְכּוֹ ; fehlschlagen.

Прошива́ть, -ши́ть הֵעֱבִיר, תָּפוּר מִזֶּה וּמִזֶּה פ״ע הִתְפַּר מַעֲבָר אֶל־עֵבֶר נפ׳ בְּ־ durchnähen. -ся הִתְפַּר durchgenäht werden.

Прошивка חֹבֶרֶת תְּפוּרָה (לבגד) נ׳ Einsatz.

Прошивной תָּפוּר מִשְׁנֵי עֵבָרָיו ת׳ durchgenäht.

Прошипѣ́ть לָחוּשׁ כָּל־עֵת הַ־ פ״ע zischen.

Прошить см. Прошива́ть.

Прошко́ливать, -шко́лить см. Проучивать.

Прошлого́дній מִן הַשָּׁנָה אֲשֶׁר, אֲשֶׁר לִפְנֵי שָׁנָה ת׳ עֲבָרָה verjährig.

Про́шлый אֲשֶׁר עָבַר (חָלַף) ת׳ vergangen. Про́шлое קַדְמוּת, קַדְמוֹנִיּוֹת, רִאשׁוֹנוֹת.

Прошляться שׁוֹט, נוּעַ הֵנָּה וָהֵנָּה כָּל־עֵת הַ־ פ״ח שׁוֹטֵט אָנָה וָאָנָה — (נוד) schlendern. [schlüpfen.

Прошмыгну́ть הִתְחַמֵּק מִתּוֹךְ־ פ״ע durch-

Прошнуро́вывать, -шнурова́ть см. Проснуро́вывать.

Прошумѣ́ть הָמָה כָּל־עֵת הַ־ פ״ע שָׁאוֹן — hinlärmen.

Прошуши́ть הִתְרַחֵשׁ כָּל־ הַ־ פ״ע הִתְרַחֵשׁ —

flüstern.

Прощáльный (1 ת׳ עָשׂוּי לְעֵת הַפְּרֵד Abschieds-. Они дáли ему́ пр. обѣ́дъ עָשׂוּ מִשְׁתֶּה לְיוֹם הַפְּרֵדוֹ מְעַלֵּיהֶם. 2) סְלִיחָה, —כִּפּוּרִים Versöhnungs-. Прощáльный день יוֹם־הַכִּפּוּרִים.

Прощáніе ס׳ הַפְּרֵד אִישׁ מֵעַל רֵעֵהוּ Abschied

Прощáть, Простúть (1 פ״ י סָלוֹחַ לְ־, כִּפֶּר עַל־, הִשְׁמִט יָדוֹ מִנֹּשִׁי, נָשָׂא לַעֲוֹן verzeihen. Пр. долгъ יוֹתִירְךָ, שָׁלוֹם! חָדוֹל מִדָּרוֹשׁ חוֹבוֹ מִיַּד־הַפְּרֵד בְּשָׁלוֹם מֵעַל־פ״ח -ся 2) Прощáй! לֵבֶבוֹתָיו! לְטוֹבָה! sich lebewohl! [verabscheiden.

Прощé см. Простóй.

Прощеголя́ть פ״ע הִתְיַפֵּה, הִתְהַדֵּר sich putzen.

Прощелы́га см. Пройдóха.

Прощéніе ס׳ סְלִיחָה, כִּפּוּרִים, נְשִׂא עָוֹן Verzeihung.

Прощённый день יוֹם כִּפּוּרִים Versöhnungstag.

Проѣдáть, -ѣсть פ״ י בִּשְׁנָיו, כָּרַס (אכל), נָקַר; בָּלַע, אָכוֹל נפ׳ 1) zerfressen; verzehren. -ся בָּלוּעַ, אָכוֹל נפ׳ durchgefressen werden. 2) אָכוֹל כָּל־, הָרוּשׁ מַאֲכָלוֹ פ״ח הוֹנוֹ sich arm essen. [Stelle.

Проѣдина נ׳ פְּחֻתַּת בְּ־ מַעֲשׂ וְרָקָב durchgefressene

Проѣздить 1) הוֹצִיא בַּמַּסָּע כַּסְפּוֹ פ״ י verfahren. 2) חָנוּךְ סוּס לָרֶכֶב einfahren. [rend.

Проѣздомъ ת״פ בַּעֲבוֹר לִפְנֵי־, מִדֵּי־עָבְרוֹ vorüberfah-

Проѣздъ 1) ר׳ בְּרֶכֶב (מַעְבָּר) עֲבוֹר das Durchreisen. 2) דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר, מָקוֹם מַעְבָּר Durchfahrt.

Проѣзжáть, -ѣхать פ״ע עָבוֹר בְּרֶכֶב vorüberfahren.

Проѣзживать см. Проѣздить и Проѣзжáть.

Проѣзжій ת׳ עוֹבֵר בְּסוּס וְרָכֶב durchreisend.

Проѣсть см. Проѣдáть. [examiniren.

Проэкзаменовáть פ״ י כֹּלָּה לְנַסּוֹת (לִבְחֹן) בְּמַדָּעִים

Проявлéніе ס׳ הִגָּלוּת, הִתְגַּלּוּת, בֹּא, הֹפָעָה, הֹרָאוּת; מַרְאֶה, חָזוּן Erscheinung.

Проявлять, -явúть פ״ י גִּלָּה, חָשׂוּף, הֹרָאָה zeigen. -ся הוֹפִיעַ, הֹרָאָה, הִגָּלָה פ״ח erscheinen.

Проясни́вать, -нúть פ״ י см. Прояснятьcя.

Проясня́ть, -нúть פ״ י בָּאַר; בָּרַר, בָּבַר, הָבֵן erklären. -ся הִטְהַר, הִבַּר, טָהוֹר פ״ח sich aufklären. Нéбо прояснúлось טָהֲרוּ פְּנֵי־רָקִיעַ.

Пру см. Перéть.

Прудúть (пружý) פ״ י עָשָׂה שֶׁכֶר לְמֵי־נַחַל dämmen.

Прудъ ר׳ תְּעָלָה, בְּרֵכָה Teich.

Пружúна (1 נ׳ מַגָּעוֹל, אֶבְרַת הַמַּגָּעוֹל Springfeder. 2) נִסְבָּה, סִבָּה Triebfeder.

Прусáкъ ר׳ חָסִיל הַבַּיִת, שֶׁרֶץ בָּתִּים Schabe.

Прутъ (1 ר׳ בַּד, שֵׁבֶט, נֵצֶר, מַטֶּה, מַקֵּל Ruthe. 2 גִּיד, בַּרְזֶל, מוֹט, מְטִיל, מוֹטָה, בַּד Stange. [Ruthen

Прутя́ной ת׳ עָשׂוּי מִבַּדִּים (מִנְצָרִים) von

Прыганіе ס׳ דְּהָרָה, רָקוֹד das Springen.

Пры́гать, Пры́гивать, Прыгну́ть. קִפֵּץ, דִּלֵּג פ״ י, בָּרַבּ, בָּזַז, חוֹל, רָצַד, רָקַד, רָקוֹד; נָתַר, פִּסֵּחַ springen. [-ר׳ нья נ׳.

Прыгу́нъ ר׳ מְדַלֵּג, מְפַזֵּז, מְרַקֵּד, מְבַרְבֵּר Springer.

Прыгъ (въ вóду הַמַּיְמָה) וַיְדַלֵּג er sprang.

Прыжóкъ (-жка́) ר׳ דְּהָרָה, בַּרְבָּרָה Sprung.

Прыскалка נ׳ אֶגֶדֶת אֵזוֹב לְהַזּוֹת Sprenkelbürste.

Пры́сканіе ס׳ נְדָה, הַזּוֹת das Sprengen.

Пры́скать, Пры́скивать, Пры́снуть (1 פ״ י נָזָה, יָרוֹק, זָרוֹק spritzen. 2) הִזָּה עַל־ פ״ י —זָרוֹק besprítzen -ся 1) הֻזָּה, זָרוֹק נפ׳ besprítzt werden. 2) הִזָּה פ״ח einander, sich besprítzen. אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ; הִזָּה־עַל־בְּשָׂרוֹ

Прыскъ ויז und spritzte.

Пры́снуть см. Пры́скать.

Пры́ткій ת׳ קַל בְּרַגְלָיו, חָרוּץ, מָהִיר flink.

Пры́ткость נ׳ חָרִיצוּת, מָרוּץ* Gewandtheit.

Пры́тче ת״פ קַל בְּרַגְלָיו מִ־; חָרוּץ מִ־ flinker.

Прыть נ׳ מְרוּצָה, מָרוּץ Geschwindigkeit. Кóни поскакáли во всю прыть הַסּוּסִים דָּהֲרוּ בְּשֶׁטֶף מְרוּצָתָם. [Hitzblattern.

Прыщевáтый ת׳ מָלֵא אֲבַעְבֻּעוֹת (עֲפָלִים) voll

Прыщъ (-щикъ) ר׳ סַמֶּט, אֲבַעְבֻּעָה, שְׁחִין פּוֹרֵחַ (שבת סו.) Hitzblatter.

Прѣлый ת׳ נָמֵק, נָמוֹג faul.

Прѣль (1 נ׳ פְּחֻתַּת בָּעוֹר מִזֵּעָה entzündete Stelle. 2) צַחֲנַת יֵזַע, רֵיחַ זֵעָה Schweißgeruch.

Прѣніе ס׳ הַעֲלוֹת זֵעָה das Schwitzen.

Прѣснóватый ת׳ מָתוֹק מְעַט süßlich.

Прѣсность נ׳ מֹתֶק, מָתֹק (המים) Süßigkeit.

Прѣсный (1 ת׳ מָתוֹק süß, unsalzig. -ная водá מַיִם מְתוּקִים, מִי־מַעְיָן וְנָהָר. 2) לא־חָמֵץ (לחם) ungesäuert.

Прѣть (1 פ״ י חִם וְהַעֲלָה זֵעָה schwitzen. 2) הָמַק faulen. [Hopsen.

Пря см. Рáспря.

Пря́дать, Пря́дывать, Пря́нуть см. Пры́гать.

Пря́дильный ת׳ מַטְוֶה — Spinn-. -ная машúна מְכוֹנַת מַטְוֶה.

Пря́дильня נ׳ בֵּית מַעֲשֵׂה מַטְוֶה Spinnstube.

Пря́дильщикъ ר׳ עוֹשֵׂה בַמַּטְוֶה, טוֹוֶה Spinner. -щица נ׳. שֵׂעָר אוֹ צֶמֶר] Haarbüschel.

Пря́дь (1 נ׳ חוּט, אֵטוּן, מַטְוֶה Faden. 2) דַּלֶּת, דַּלָּה Flader.

Пря́жа נ׳ אֵטוּן, מַטְוֶה Gespinnst. [[

Пряженéцъ (-нца́) ר׳ עֻגַּת מַאֲפֵה הַמְּאָה Butter-

Пря́жка ז׳ שְׁנָנָן, רֶכֶס, עֶכֶס לְרֹכֵס בּוֹ (מקראות) Schnalle.
Пря́лка נ׳ כִּישׁוֹר Spinnrad.
Пря́льникъ см. Валёкъ.
Прямая נ׳ קַו יָשָׁר gerade Linie.
Прямёхонько ת״פ בְּמִישָׁרִים, יָשָׁר מְאֹד, גַּם־יָשָׁר ganz gerade.
Прямизна́ נ׳ נְכֹחָה, יֹשֶׁר, מִישׁוֹר Geradheit.
Прямо́къ ז׳ תָּמִים־לֵב, יִשַּׁר־לֵב Geradsinniger. Напрямо́къ לְתָמוֹ, בְּתָמִים, בְּלִי־מִשֹּׂא פָּנִים.
Прямить (-млю́) 1) פ״י שׁוֹם הֶעָקוֹב, הֵישֵׁר, יִשֵּׁר gerade machen. 2) הָלוֹךְ יָשָׁר דַּרְכּוֹ, עָשָׂה הַיָּשָׁר, בְּמִישָׁרִים gerade sein.
Прямле́ніе ס׳ הַיְשָׁרָה das Gerademachen.
Пря́мо ת״פ 1) בְּדֶרֶךְ יָשָׁר, מִבְּלִי נְטוֹת הַצִּדָּה, לְנֹכַח gerade. 2) בְּלִי עֶקְבָּה וּמִרְמָה, בְּמִישָׁרִים, בְּיִשַּׁר־לֵב aufrichtig. 3) פָּנִים, אֶל־פְּנֵי־, לְנֹכַח עֵינֵי־, לְמִישָׁרִים בְּפָנִים direct. Идётъ оно́ пря́мо къ другу моему́ הוֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמִישָׁרִים. Обратись пря́мо ко мнѣ פְּנֵה אֵלַי, בַּקֵּשׁ פָּנַי, שִׂים פָּנֶיךָ אֵלַי.
Прямоду́шіе ס׳ תֻּמָּה, תֹּם, מִישׁוֹר, יֹשֶׁר (יִשְׁרַת) לֵב Aufrichtigkeit.
Прямоду́шный ת׳ תְּמִים־לֵב, יִשַּׁר־לֵב aufrichtig.
Прямо́й ת׳ 1) מְיֻשָּׁר, נָכֹחַ, יָשָׁר gerade. Пряма́я ли́нія קַו יָשָׁר. Пряма́мъ путёмъ בְּאֹרַח מִישׁוֹר. 2) יָשָׁר, נֶאֱמָן, —אֱמֶת, —יֹשֶׁר gradsinnig. Пряма́я рѣ́чи דִּבְרֵי אֱמֶת, אִמְרֵי־יֹשֶׁר. [geradlinig.
Прямолине́йный ת׳ יָשָׁר־הַקָּוִים, מְקֻוָּים יְשָׁרִים
Прямота́ נ׳ נְכֹחָה, מִישָׁרִים, מִישׁוֹר, יִשְׁרָה, יֹשֶׁר יִשְׁרַת־לֵב Geradheit, Aufrichtigkeit.
Прямоуго́льникъ ז׳ תְּמוּנָה יְשֻׁרַת הַפִּנּוֹת (בְּעֵלֶת פִּנּוֹת יְשָׁרוֹת) Rechteck.
Прямоуго́льный ת׳ יָשָׁר־, אֲשֶׁר פִּנּוֹתָיו יְשָׁרוֹת הַפִּנּוֹת rechtwinkelig.
Прямы́й см. Прямо́й.
Прямь נ׳ см. Прямизна́.
Пря́никъ ז׳ עֻגַּת־דְּבַשׁ, כַּפֶּנֶן Honigkuchen.
Пря́ничникъ ז׳ אוֹפֵה עֻגוֹת דְּבַשׁ Honigkuchenbäcker. -чница נ׳.
Пря́ности נ״ר מְרָרִים, נְכֹאת, בְּשָׂמִים, סַמִּים Gewürz.
Пря́ность נ׳ מְרִירוּת בֹּשֶׂם würzhafte Schärfe.
Пря́нуть см. Пря́дать.
Пря́ный ת׳ אֲשֶׁר מְרִירוּת בֹּשֶׂם לוֹ gewürzhaft.
Пря́слица см. Пря́лка.
Пря́сло ס׳ 1) בֵּין עַמּוּדֵי נֶדֶר (קוֹרוֹת) טוּר כְּרֻתוֹת Fach am Zaune. 2) (בסרצפת אבנים) מִשְׁטָח רָבוּעַ Pflasterquadrat.
Прясть (пряду́, -дёшь) פ״י טָוָה spinnen. Пр. уша́ми הָגֵעַ (סם) אָזְנָיו מִפַּחַד. -ся הָטָוָה נפ׳ gesponnen werden.
Пря́таніе ס׳ הַחְבִּיא, צִפּוּן, טְמִנָּה das Verstecken.
Пря́тать (пря́чу, пря́чешь) פ״י הִסְתִּיר, הִחְבִּיא, הִצְפִּין, טָמַן, הִטְמִין verstecken. -ся 1) הִטָּמֵן נפ׳ verwahrt werden. 2) פ״ח הִתְחַבֵּא, הִחָבֵא, הִכָּנֵף, חָבָה sich verstecken. Спря́чься на мгнове́ніе חֲבִי כְּמֶעֶט רֶגַע.
Пря́тки נ״ר שְׂחוֹק חֵפֶשׂ הַטְּמוּן Versteckspiel.
Пря́ха נ׳ עוֹשָׂה מַטְוֶה, מַטְוָה Spinnerin.
Псалмопѣ́вецъ (-вца) ז׳ נָעִים; מְשׁוֹרֵר בִּתְהִלּוֹת זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל Psalmensänger. [gesang.
Псалмопѣ́ніе ס׳ הַלֵּל וְהוֹדוֹת, שִׁיר תְּהִלּוֹת Psalm-
Псало́мникъ ז׳ נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, מְשׁוֹרֵר בִּתְהִלּוֹת Psalmdichter. [leser.
Псало́мщикъ קוֹרֵא סֵפֶר תְּהִלּוֹת דָּוִד Psalmen-
Псало́мъ (-лма́) ז׳ שִׁיר מִתְהִלּוֹת דָּוִד Psalm. [leser.
Псалти́рщикъ ז׳ קוֹרֵא בַתְּהִלּוֹת עַל־מֵת Psalmen-
Псалти́рь נ׳ 1) סֵפֶר הַתְּהִלּוֹת Psalmbuch. 2) *פְּסַנְתֵּרִין, מִין כְּלִי־שִׁיר, *פְּסַנְטְרִין Psalter.
Псо́рный ת׳ הַכְּלָבִים, —אֲשֶׁר לַכְּלָבִים Hunde-.
Псо́рня נ׳ 1) מְאוּרַת כְּלָבִים Hundehaus. 2) כַּלְבֵי צַיִד Jagdhunde.
Псарь ז׳ נוֹטֵר כַּלְבֵי הַצַּיִד רֹאשׁ כֶּלֶב Hundeaufseher.
Псевдони́мъ ז׳ קָרוּא בְשֵׁם כָּדוּי Falschnamiger.
Пси ס׳ שֵׁם הָאוֹת שׁ הַסְּלוּיִת. [Hundegestank.
Пси́на נ׳ 1) בְּשַׂר־כֶּלֶב Hundefleisch. 2) בֹּאשׁ כְּלָבִים
Психи́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְרוּחַ הַחַיִּים, —הָרוּחַ, —הַנֶּפֶשׁ לְרוּחַ Seelen-. [Seelenheilkunde.
Психіа́трія נ׳ חָכְמוֹת הָרְפוּאוֹת, תּוֹרַת מַרְפֵּא הַנֶּפֶשׁ
Психіа́тръ ז׳ רוֹפֵא לְמַדְוֵי הַנֶּפֶשׁ Seelenarzt.
Психологія נ׳ תּוֹרַת חָכְמוֹת הַנֶּפֶשׁ חֹכֶר רוּחַ הָאָדָם Seelenlehre.
Психоло́гъ ז׳ חוֹקֵר חָכְמוֹת הַנֶּפֶשׁ Seelenforscher.
Псица נ׳ כֶּלֶב נְקֵבָה, *כַּלְבָּה Hündin.
Псо́вый ת׳ כֶּלֶב, —כְּלָבִים — Hunds-.
Псо́фія נ׳ יַנְשׁוּף, עוֹף הַמִּחְצָר, מִין עוֹף (עיין ח״א)
Пта́ха см. Пта́шка. [Trompetenvogel.
Пта́шечій, Пта́шій ת׳ הַצִּפֹּרִים, —הַצִּפּוֹר —Vogel-.
Пта́шка, Пта́шечка נ׳ צִפּוֹר קָטָן Vögelchen.
Птене́цъ (-нца́) ז׳ גּוֹזָל, אֶפְרוֹחַ junger Vogel.
Пте́нчикъ см. Птене́цъ.
Пти́ца נ׳ צִפּוֹר, עוֹף, בַּעַל־כָּנָף Vogel. Это обстрѣ́ленная пти́ца הוּא אִישׁ מְזֻמּוֹת (נוֹכֵל).
Птицево́дство ס׳ תַּרְבּוּת צִפֳּרִים Vogelzucht.

Птицеводъ מְחַיֶּה בַּעֲלֵי־כָנָף, מַפְרֶה צִפֳּרִים ז׳ Vogel-züchter.

Птицелóвство צַיִד צִפֳּרִים ס׳ Vogelfang.

Птицелóвъ יוֹקֵשׁ לְבַעֲלֵי־, צַיָּד צִפֳּרִים, יָקוּשׁ, יוֹקֵשׁ ז׳ Vogelfänger.

Птицесловіе חִכּוּת בַּעֲלֵי־כָנָף לְמִינֵיהֶם ס׳ Vogelkunde.

Птичій אֲשֶׁר לְבַעֲלֵי־כָנָף, —, עוֹף, —צִפּוֹר ת׳ Vogel-. Ему́ то́лько пти́чьяго молока́ не достаётъ לֹא־חָסַר בִּלְתִּי לֶחֶם שָׁמַיִם.

Птичка צִפּוֹר קָטָן נ׳ Vöglein.

Птичникъ 1) רוֹכֵל צִפֳּרִים ז׳ Vogelhändler. 2) כְּלוּב עוֹף Geflügelhof.

Пýблика קָהָל, עֵדָה, עַם־הָאָרֶץ Publicum.

Публикáція גִּלּוּת אֹזֶן הָעֵדָה, בְּשׂרָה בְּקָהָל־עָם נ׳ Veröffentlichung.

Публиковáть (-кýю) הַשְׁמַע, הַעֲבֵר קוֹל בָּעָם פ״ י׳ veröffentlichen. -ся הוֹדַע בְּקָהָל רָב נפ׳ veröffentlicht werden.

Публицистъ סוֹפֵר דִּבְרֵי הָעִתִּים ז׳ Zeitungschreiber.

Публично לְעֵין כֹּל, בְּקָהָל־עָם ת״פ öffentlich.

Публичность הַגָּלוּת לְעֵין כֹּל נ׳ Oeffentlichkeit.

Публичный גָּלוּי לַכֹּל, נָגֵד הַשֶּׁמֶשׁ, לְעֵין כֹּל ת׳ öffentlich.

Пýга הַקְצֵה הָרָחָב לְבִיצָה נ׳ breites Ende des Eies.

Пýгало, -галище חֵזֶן אֵימִים, תִּפְלֶצֶת, מִפְלֶצֶת ס׳ Schreckbild.

Пугáть, Пугнýть יָרֵא, הַפְחֵד, הִבְעֵת, בִּעֵת פ״ י׳ erschrecken. -ся יָרוֹא, לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת, הִבָּעֵת פ״ ח׳ sich schrecken.

Пугáчъ מִין עוֹף לֵילִי, לִילִית ז׳ Uhu; Waldteufel.

Пугливость לֵב נָמוֹג מִפַּחַד, מֹרַךְ לֵב נ׳ Furchtsamkeit.

Пугливый נָמוֹג מִפַּחַד, יָרֵא וְרַךְ לֵבָב ת׳ furchtsam.

Пугнýть см. Пугáть.

Пýговица, -говка כַּפְתּוֹר לְבֶגֶד נ׳ Knopf. -пица נ׳.

Пýговичникъ עוֹשֵׂה כַּפְתּוֹרֵי בֶגֶד ז׳ Knopfmacher.

Пýговочный הַכַּפְתּוֹרִים, —הַכַּפְתּוֹר ת׳ Knopf-.

Пýдель כֶּלֶב שָׂעִיר ז׳ Pudel.

Пýдингъ עֻגָּה עִם־עֲסִיס פְּרִי, תּוּפִין ז׳ Pudding.

Пудовикъ אֶבֶן כֶּבֶד מִשְׁקָלָהּ, מִשְׁקֹלֶת כֶּבֶד ז׳ Pud

Пудовóй אֲשֶׁר כֶּבֶד מִשְׁקָלוֹ ת׳ Pud-. [(см. Пудъ).

Пýдра אַבְקַת־סַמִּים, פֵּיחַ־בֹּשֶׂם נ׳ Puderstaub.

Пýдреница צִנְצֶנֶת לְאַבְקַת־סַמִּים, קֶרֶן פֵּיחַ הַבֹּשֶׂם נ׳ Puderschachtel.

Пудрéніе זְרוּת פֵּיחַ בֹּשֶׂם עַל־ ס׳ Bepuderung.

Пýдренный מְכֻסֶּה אַבְקַת, מְזֻרֶה פֵּיחַ בֹּשֶׂם עַל־ ת׳ mit Puder gepudert.

Пудрить נוֹף פֵּיחַ־בֹּשֶׂם עַל־ פ״ י׳ pudern. II. кому́ го́лову עַל־, הַרְוָה לַעֲנָה, גָּעוֹר נוֹף בְּשָׂרוֹ פֵּיחַ פ״ ח׳ -ся. דִּבֵּר קָשׁוֹת עִם־, (כַּהָה) כִּבֵּשֶׂם sich pudern.

Пýдъ מִשְׁקַל כֶּבֶד (ארבעים ליטרא) ז׳ Pud.

Пузáнъ, -зáнчикъ רַחַב־בֶּטֶן ז׳ Dickbauch. -зáнья נ׳.

Пузáстый, -зáтый רַחַב־בֶּטֶן, אֲשֶׁר כְּרִשׂוֹ עָבָה ת׳ dickbäuchig. [werden.

Пузáтѣть כָּשָׁה, רָחוֹב בִּטְנוֹ (כַּרְשׂוֹ) פ״ע dickbäuchig

Пузище בֶּטֶן רָחָבָה ס׳ dicker Bauch.

Пýзо כֶּרֶשׂ, בֶּטֶן (הם׳) ס׳ Wanst. [blasenförmig.

Пузыревáтый כְּמַרְאֵה אֲבַעְבֻּעָה; כִּדְמוּת גֶּלָּה ת׳

Пузырёкъ (-ркá), -рéчекъ (-чка) 1) שַׁלְחוּפִית׳ ז׳ בְּבֶטֶן הַחַיִּים Bläschen. 2) שַׁלְחוּפִית׳, גֶּלָּה קְטַנָּה, גֶּלֶת זְכוּכִית, (טבול יום ב) כַּעֲבוּעַ׳ Fläschchen.

Пузыристый נוֹבֵעַ, פּוֹרֵחַ אֲבַעְבֻּעוֹת ת׳ voll Blasen.

Пузыриться פָּרוֹחַ, עָלָה אֲבַעְבֻּעוֹת פ״ ח׳ Blasen werfen.

Пузырь 1) שַׁלְחוּפִית׳ ז׳ בְּמֵעֵי הַחַיִּים Blase. 2) גֶּלֶת (זכריה ד. ב) גֹּל, זְכוּכִית Gläschen.

Пýкать, -кнуть הִתְבַּקֵּעַ, הִתְפּוֹצֵץ פ״ע platzen.

Пýкля, Пýколька קֻוָּצָה, דַּלֶת רֹאשׁ נ׳ Haarlocke.

Пукъ צְרוֹר, אֲגֻדָּה ז׳ Bündel.

Пýлевый ת׳ см. Пýля.

Пýлька חֵיק הַנּוֹרֶל (בקרים) Einsatz.

Пýльсъ מַכֵּי הַדָּם בְּעוֹרְקִים ז׳ Puls. [-левый ת׳.

Пýля כַּדּוּר נֶפֶץ, גֶּלֶת אֲבַק־שַׂרְפָה נ׳ Flintenkugel.

Пуля́рда, -дка תַּרְנְגֹלֶת אֲבוּסָה נ׳ Kapphuhn.

Пýмпа עוֹר לְכַפּוֹת נְעָלִים נ׳ Sohlleder. -повый ת׳.

Пунктированный מְנֻקָּד, נָקוּד ת׳ punktirt.

Пунктировáть, -тирýю עָשָׂה נְקוּדוֹת לְ־, נִקֵּד פ״ י׳ punktiren.

Пунктирóвка נִקּוּד כ׳, -ровáніе נ׳ Punktirung.

Пунктуáльный אֶל־נָכוֹן, נָכוֹן (מִישָׁר) אֶל־ ת׳ genau.

Пунктъ 1) עִנְיָן, פֶּרֶק (בדברי ספר) ז׳ Artikel. 2) פֶּרֶק, מָקוֹם הַמּוֹעֲדָה Ort. Сбо́рный п. מָקוֹם נוֹעֵד.

Пунсóнъ שֶׁרֶד לְפִתּוּחַ אוֹתוֹת הַדְּפוּס ז׳ Punzen.

Пунцóвый אָמוּץ, חָמוּץ, אָדֹם ת׳ hochroth.

Пуншъ מֶזֶג יֵין־הָרִקָּח ז׳ Punsch. [nabelförmig.

Пуповáтый, -вúдный כְּעֵין שֹׁרֶר, כְּמַרְאֵה טַבּוּר ת׳

Пуповúна חֶבֶל הַשֹּׁרֶר, שֹׁר נ׳ Nabel. Не отрéзана пуповúна твоя לֹא־כָרַת שָׁרֶךָ (יחזקאל טז, ד).

Пупóкъ (-пкá), -пóчекъ (-чка) см. Пупъ.

Пупóчный הַטַּבּוּר, —אֲשֶׁר לַשֹּׁרֶר ת׳ Nabel-

Пупъ שֹׁרֶר, טַבּוּר ז׳ Nabel.

Пупы́рь, -пырёкъ (-рка́) ז׳ אֲבַעְבֻּעָה פּוֹרַחַת Hitzblase.

Пу́пышъ, -пи́шекъ ז׳ נִצָּה כִּפְתּוֹר הַפֶּרַח Knospe.

Пу́рга נ׳ סַעֲרַת־שֶׁלֶג, סְגִרִיר Schneegestöber.

Пу́рпуръ ז׳ אַרְגָּמָן, תְּכֵלֶת Purpur. -пуровый ת׳.

Пуска́й, Пусть —נָא ת״פ, יְהִי־נָא, לוּ— mag, laß. П. возьмётъ для меня יִקַּח־נָא לִי. П. себѣ говори́тъ, что ему́ угодно יְדַבֵּר לוֹ כְּכָל־הָעוֹלֶה עַל־רוּחוֹ. Пусть бу́детъ по твое́му יְהִי כִּדְבָרֶךָ.

Пуска́ть, Пусти́ть (יפיע נִתּוּן (הִנָּתֵן) 1) פ״ע נָתוֹן, הָבֵא אֶל־, הָבֵא אֶל־, אָסוֹף— lassen. Пусти́ меня́ הַנִּיחָה לִי. П. въ садъ נָתוֹן לָבֹא אֶל־הַגָּן. П. во́ду въ ровъ הָבֵא מַיִם בַּתְּעָלָה. 2) נָתוֹן לְלֶכֶת, שָׁלוֹחַ entlassen, werfen. П. на свобо́ду שִׁלַּח לַחָפְשִׁי. П. ко́рни שִׁלַּח שָׁרָשָׁיו, הִכָּה שֹׁרֶשׁ. П. га́лку שָׁלוֹחַ אֵשׁ בְּ־. П. кровь הֵנִיף (הֵנִיקָן) דָּם, הִגֵּר. П. въ кого́ ка́немъ יָדָה אֶבֶן בְּ־. П. пыль въ глаза́ הִתְהַדֵּר בְּהוּ (הִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שֶׁקֶר) לְעֵינֵי־. П. кого́ по́міру הוֹרֵשׁ אִישׁ עַד־נוּעוֹ לַלֶּחֶם. -ся פ״ח שׁוּם כָּנָיו הִתְמַכֵּר לְ־; הָלוֹךְ אַחֲרֵי־ sich begeben, sich einlassen. -ся въ доро́гу שׂוּם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו. -ся на́ море יָרוֹד הַיָּמָה. -ся на непріятеля הִתְנַפֵּל עַל־. -ся въ игру́ הָאוֹיֵב. הָפֵל גּוֹרָלוֹ, הִתְמַכֵּר לְשַׂחוֹק בְּתוֹךְ מְשַׂחֲקִים.

Пустёхонекъ ריק אֵין כָּל ת׳ ganz leer.

Пусти́ть см. Пуска́ть.

Пустобре́дъ ז׳ דּוֹבֵר ריק, מְדַבֵּר תֹּהוּ Schwätzer.

Пустоголо́вый ת׳ חֲסַר־, נְבוּב, אֵין לֵב, נְבוּב רֹאשׁ בִּינָה dumm. [Wirth. -до́мка נ׳.

Пустодо́мъ ז׳ הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ (פּוֹרֵעַ) נוֹתֵשׁ schlechter

Пусто́й ת׳ אֵין כֹּל, ריק, רֵק leer; eitel. П. сосу́дъ כְּלִי־ריק. П. человѣ́къ חֲסַר־לֵב (ריק), אִישׁ נְבוּב. Пусто́е ריק, תֹּהוּ, רוּחַ, הֶבֶל: По пусто́му לָרִיק, לְתֹהוּ, לַשָּׁוְא, לַהֶבֶל.

Пустоколо́сица שִׁבֹּלֶת רֵקָה נ׳ taube Aehre.

Пустокормъ ז׳ אוֹכֵל לֶחֶם עֲצַלּוּת nutzloser Esser.

Пустоме́лить פ״ע הִכְבִּיר דִּבְרֵי־ריק, דִּבֵּר תֹּהוּ schwatzen. [schwätz.

Пустоме́льство ס׳ דִּבְרֵי־תֹהוּ, דִּבְרֵי־ריק leeres Ge-

Пустоме́ля ז׳ וינ׳ מְדַבֵּר תֹּהוּ (דִּבְרֵי רוּחַ) Schwätzer, -rin.

Пустопле́сье ס׳ אֶרֶץ לֹא־זְרוּעָה, עֲרוּת, עַל־יְאוֹר עַלֵּי־נָהָר öde Gegend an einem Flusse.

Пустопоро́жній ת׳ לֹא־נוֹשָׁב, שָׁמֵם; לֹא־זָרוּעַ öde, unbewohnt.

Пустосвя́тство ס׳ צִדְקַת שָׁוְא, חֲנוּפָה, חֹנֶף, הִתְקַדֵּשׁ לַשֶּׁקֶר Scheinheiligkeit.

Пустосвя́тъ ז׳ מִתְקַדֵּשׁ בַּשָּׁוְא Scheinheiliger. -свя́тка נ׳. [schwatzen.

Пустосло́вить (-сло́влю) פ״ע הָגָה, דִּבֵּר תֹּהוּ ריק

Пустосло́віе ס׳ מִשְׁלֵי אֹפֶר, דִּבְרֵי־ריק, דִּבְרֵי־רוּחַ תֹּהוּ Geschwätz.

Пустосло́въ ז׳ דּוֹבֵר ריק, מְדַבֵּר תֹּהוּ Schwätzer.

Пустота́ נ׳ שְׁמָמָה, בּוּקָה, ריק; הֶבֶל, תֹּהוּ, שָׁוְא, אֹפֶס Leerheit. [taube Blüthe. -цвѣ́тный ת׳.

Пустоцвѣ́тъ נִצָּה עֲקָרָה, פֶּרַח בְּלִי־יַעֲשֶׂה פְּרִי ז׳

Пу́стошь נ׳ שְׁמָמָה, אֶרֶץ נְשַׁמָּה, אֶרֶץ לֹא־זְרוּעָה, חָרְבָּה בָּתָה unbebautes Land.

Пустынникъ ז׳ שׁוֹכְנֵי, בּוֹדֵד, גַּלְמוּד, יוֹשֵׁב מִדְבָּר לְבָדָד Einsiedler. -нница נ׳.

Пустынничать פ״ע הִרְחֵק מֵאָדָם, יָשׁוֹב גַּלְמוּד (בָּדָד) einsiedlerisch leben. [siedlerisch.

Пустынническій ת׳ גַּלְמוּד בּוֹדְדִים, כִּדְרֶךְ בּוֹדְדִים ein-

Пусты́нничество ס׳ חַיֵּי־בוֹדְדִים, אַלְמוֹן Einsied-

Пусты́нничій см. Пусты́нническій. [lerleben.

Пустынножи́тель см. Пусты́нникъ.

Пусты́нный ת׳ שָׁמֵם, חָרֵב, לֹא־זָרוּעַ, לֹא־נוֹשָׁב wüste, öde. П. вой יְלֵל, יְשִׁימוֹן.

Пусты́нство см. Пусты́нничество. [mes Kloster.

Пу́стынь, -тыня נ׳ מָעוֹן גַּלְמוּד בּוֹדֵד, מִשְׁכַּן בּוֹדֵד ein-

Пусты́ня נ׳ מִדְבָּר, גְּזֵרָה, אֶרֶץ גְּזֵרָה, יְשִׁימוֹן, שְׁמָמָה, מְשַׁמָּה, חָרְבָּה בָּתָה Wüstenei.

Пусты́рь, -тырёкъ(-рка́) ז׳ מָקוֹם שָׁמֵם, אַשְׁמָן בְּרֹחַב עִיר unbebauter Platz in einer Stadt.

Пусты́шка נ׳ הֶבֶל נִדְף, אֹפֶס, ריק, תֹּהוּ Unbedeutendes. Игра́ть въ пусты́шки שָׂחַק בְּגוֹרָלוֹת בְּלֹא־כֶסֶף.

Пусть см. Пуска́й.

Пусте́ть פ״ע יָשׁוֹב בָּדָד, חָרוֹב, שָׁמוֹם wüste werden.

Пустя́къ ז׳ תֹּהוּ, הֶבֶל, שָׁוְא, ריק; ר׳ Пустяки́ רַעְיוֹן—, רַעוּת רוּחַ, הַבְלֵי־שָׁוְא dummes Zeug. Занима́ться пустяка́ми רוּחַ (רָעָה) רָדוּף אַחֲרֵי, הִתְהַלֵּל בְּתֹהוּ שֶׁמֶר הַבְלֵי־שָׁוְא, רָעָה אָפֶר. Они́ поссо́рились изъ—за пустяко́въ הִתְקוֹטְטוּ לְלֹא־דָבָר.

Пустя́чить см. Пустосло́вить. [bedeutend.

Пустя́чный ת׳ תֹּהוּ—, שָׁוְא—, ריק—, אֱלִיל— un-

Пу́таница נ׳ מְבוּכָה, מַכְשֵׁלָה, מוֹקֵשׁ, סָלָף Wirrwar.

Пу́таніе ס׳ מוֹקֵשׁ, הֲבִיא בְּמְבוּכָה, סָלָף Verwirrung.

Пу́тань נ׳ חוּטִים סְבוּכִים verworrener Zwirn.

Пу́тать פ״ע 1) סָבוֹךְ, סִכְסֵךְ verwirren. 2) קָשׁוּר, מָשׁוֹךְ בְּחַבְלֵי מִרְמָה, לָכוֹד בְּרִשְׁתּוֹ hineinziehen. -ся פ״ח הִכּוֹךְ, הִנּוֹקֵשׁ, הִלָּכֵד sich verwirren. Онъ пу́тался въ отвѣтахъ נוֹקֵשׁ בְּלְשׁוֹנוֹ בַּעֲנוּתוֹ.

Путевникъ ז׳ סֵפֶר זִכָּרוֹן לְקוֹרוֹת הַדֶּרֶךְ Reisedenkbuch.
Путеводецъ (-дца) см. Путеводитель.
Путеводитель ז׳ מוֹרֶה דֶּרֶךְ, מְנַהֵל בַּדֶּרֶךְ Wegweiser.
Путеводный ת׳ בַּדֶּרֶךְ (לְנַהֵל) נָכוֹן לַנְחוֹת leitend.
Путеводство ס׳ מִשְׁמֶרֶת מְנַהֵל בַּדֶּרֶךְ Anleitung.
Путеводствовать (-ствую) פ״ע הוֹרָה, נָהַל בַּדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ לִפְנֵי־ anleiten.
Путеводъ ז׳ מְנַהֵל (מַנְהָה) בַּדֶּרֶךְ Wegweiser.
Путевой ת׳ הַדֶּרֶךְ, —הַמַּסָּע — Weg-.
Путемѣръ ז׳ כְּלִי־מִדָּה לְמַסְלוּל נָדֶרֶךְ Wegmesser.
Путеуказатель ז׳ סֵפֶר מוֹרֶה דֶּרֶךְ Wegweiser.
Путешественникъ ז׳ נוֹסֵעַ, עוֹבֵר אֹרַח, אוֹרֵחַ הוֹלֵךְ לְמַסָּעָיו, מְהַלֵּךְ, הֹלֵךְ Reisender. -нница נ׳.
Путешественный ת׳ אֲשֶׁר לְמַסָּעָיו,—מַסָּע Reise-.
Путешествіе ס׳ מַסָּע, מַסָּעִים, דֶּרֶךְ, הֲלִיכוֹת, מַהֲלָךְ Reise.
Путешествователь см. Путешественникъ.
Путешествовать (-ствую) פ״ע הָלוֹךְ לְמַסָּעָיו, נָסוֹעַ הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ reisen. [Reisender. -нница נ׳.
Путникъ ז׳ מְהַלֵּךְ, נוֹסֵעַ, הֹלֵךְ, אוֹרֵחַ, עוֹבֵר אֹרַח
Путный ת׳ טוֹב, נָכוֹן, יָשָׁר tüchtig, gehörig. II. человѣкъ מְיֻטָּב לֶכֶת, מַשְׂכִּיל, אִישׁ חַיִל Изъ этого не выдетъ ничего путнаго מִזֶּה לֹא־יֵצֵא (יִצְמַח) אֵין בּוֹ מוֹעִיל, כָּל־טוֹב.
Путы נ״ר אֲסוּרִים; אֲזוּקִים, זִקִּים, כִּבְלֵי־בַרְזֶל, כְּבָלִים מוֹסֵרוֹת לְרַגְלֵי סוּס Fesseln.
Путь (пути́) ז׳ מְסִלָּה, שְׁבִיל, נְתִיבָה, נָתִיב, אֹרַח, דֶּרֶךְ, מַסְלוּל Weg. Сухимъ путёмъ בַּדֶּרֶךְ יַבָּשָׁה. Водянымъ путёмъ בַּדֶּרֶךְ יָם וְנָהָר, בָּאֳנִיּוֹת. Прямымъ путёмъ בְּדֶרֶךְ יָשָׁר, בְּאֹרַח מִישׁוֹר. Пути планетъ מְסִלּוֹת הַכּוֹכָבִים. Путь млечный (іерусалимскій) נְתִיב הַחָלָב (בְּרָקִיעַ). Путёмъ правды и добродѣтели בְּדֶרֶךְ אֱמֶת וּצְדָקָה. Путёмъ אֶל־נָכוֹן, בְּדֶרֶךְ יָשָׁר. זֶה גּוֹרָלוֹ כַּמִּשְׁפָּט, כְּרָאוּי מְנָת מִדָּיו. Путёмъ ему досталось.
Пуфъ ז׳ אֶפֶס, רוּחַ, הֶבֶל נָדָף dummes Zeug.
Пухленькій ת׳ עָגֹל וָרָךְ, רַךְ וָטוֹב weich, rund.
Пухлина Пухлость נ׳ צְבוֹת Geschwulst. [llen.
Пухлый ת׳ בָּצֵק, צָבֶה וָרָךְ (דברים ח, ד) aufgeschwo-
Пухлякъ ז׳ חָבָא, צִפּוֹר מִמִּין הַסִּיס* (חולין סב:) Hausbenmeise. [schwellen.
Пухнуть פ״ע הִשְׁתַּר, בְּצוֹק, צָבָה (ש״א ח, ס) auf-
Пуховикъ ז׳ כֶּסֶת מֵרֹךְ הַנּוֹצָה, כַּר מִצַּמֶּרֶת נוֹצָה Daunenpfühl.
Пуховинка נ׳ שַׁעֲרַת נוֹצָה, בַּד הַנּוֹצָה Flaumfederchen.
Пуховникъ ז׳ см. Олеандръ.
Пуховый ת׳ מְנוֹצָה רַכָּה, מִצַּמֶּרֶת נוֹצָה Daunen-.
Пухъ ז׳ רֹךְ הַנּוֹצָה צַמֶּרֶת נוֹצָה Flaumfedern. Птичій пухъ צַמֶּרֶת נוֹצַת הָעוֹף. Козій пухъ צַמֶּרֶת עוֹר הַגְּדִי. Пухъ на фруктахъ צַמֶּרֶת זַגֵּי־פֵרִי. פִּקֵּס* (מעשר׳ א). Разбить въ пухъ и прахъ הַכָּה חֵרֶם, כַּלֵּה מִגֶּפֶשׁ וְעַד־כָּשָׁר, הַכָּה שׁוֹק עַל־יָרֵךְ. Расторговаться въ пухъ עָשָׂה עֹשֶׁר רַב בַּמִּסְחָר. Разрядиться въ пухъ הִתְהַדֵּר בַּעֲדִי עֲדָיִים. Разориться въ пухъ הוֹרַשׁ מְאֹד. [gloßen.
Пучегла́зить פ״ע הִרְחֵב, לָטוּשׁ עֵינָיו, קְרוּץ עֵינָיו
Пучегла́зый ת׳ אֲשֶׁר עֵינָיו שָׁפוּ gloßäugig.
Пучо́къ (-чка́) -чёчекъ (-чка) ז׳ צְרוֹר, אֲגֻדָּה Bündelchen. II. цвѣтовъ אֲגֻדַּת פְּרָחִים.
Пучи́на נ׳ שִׁבֹּלֶת מַיִם, תְּהוֹם, נֶבֶךְ, מַהֲמֹרֶת Strudel, Abgrund. [עָפוּל, שִׁפָּה, צָבָה פ״ח auffschwellen.
Пу́чить פ״י הִצְבָּה, הִצְבָּע, מָלָא heben, auftreiben. -ся
Пучко́вый ת׳ הָאֲגֻדָּה, —הַצְּרוֹר—Büschel-.
Пуше́къ (-шка́) см. Пушо́къ.
Пу́шечка ק׳ см. Пу́шка. Пу́шечникъ см. Пушка́рь.
Пу́шечный ת׳ קְנֵה־הָרֵעַם — Kanonen-.
Пуши́нка см. Пуховинка. [שָׂעִיר dichthaarig.
Пуши́стый ת׳ רַךְ הַנּוֹצָה לוֹ, רַךְ צַמֶּרֶת לוֹ, אֲשֶׁר רֹךְ וָטוֹב;
Пуши́ть פ״י 1) תִּפֵּר צַמֶּרֶת שֵׂעָר סָבִיב mit Pelzwerk besetzen. 2) דִּבֵּר קָשׁוֹת אֶת־, סַפֵּר אֶת־ schelten. -ся עָטָה (עָטוּף) נוֹצָה אוֹ שֵׂעָר פ״ח die ersten Federn bekommen. Цыплёнокъ пушится הָאֹפְרוֹחַ יַעֲטֶה הַיְּעָרוֹת יַעֲטִפוּ צַמֶּרֶת עָלָה. נוֹצָה. Лѣса пушатся
Пу́шка נ׳ אֵיל־נֶפֶץ, קְנֵה־מַפָּץ, קְנֵה־רַעַם Kanone.
Пушка́рь ז׳ מוֹרֶה בְּקְנֵה־רַעַם, קַלָּע Kanonier.
Пушни́къ см. Цико́рій.
Пушни́ца נ׳ מוֹץ Spreu.
Пушно́й ת׳ מֵעוֹר שֵׂעָר Pelz-. II. товаръ רְכֻלַּת עוֹרוֹת שֵׂעָר.
Пушо́къ (-шка́) ק׳ см. Пухъ. [שֵׂעָר.
Пушь נ׳ צַמֶּרֶת נוֹצָה; רֹךְ שֵׂעָר Pelzwerk. Торговать пушью רָכוֹל בְּעוֹרוֹת שֵׂעָר
Пу́ща נ׳ סְבַכֵּי־יַעַר dichter Wald.
Пуща́ть см. Пуска́ть.
Пу́ще רַע מִ־, טוֹב מִ־, יוֹתֵר ת״פ mehr. Пу́ще всего́ (מִכֹּל) יוֹתֵר מֵאֵלֶּה. [Frau.
Пу́щеница נ׳ גְּרוּשָׁה, אִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ geschiedene
Пу́щенный ת׳ נָתוּךְ עַל־, יָרוּי אֶל־, שָׁלוּחַ losgelassen.
Пу́щій ת׳ יוֹתֵר מִ־, גָּדוֹל מִ־, עָצוּם מִ־ hauptsächlich; [ärger.
Пчела́ נ׳ דְּבוֹרָה Biene.
Пчели́ный ת׳ הַדְּבוֹרָה, —הַדְּבוֹרִים—Bienen-.

Пчелистый הוֹמָה מִדְּבוֹרִים, מָלֵא דְבוֹרִים ת׳ bienen-
Пчёлка ק см. Пчела́. [reich.
Пчелово́децъ (-дца) см. Пчелово́дъ.
Пчеловодство תַּרְבּוּת דְּבוֹרִים ס׳ Bienenzucht.
Пчелово́дъ ז׳ דְּבוֹרִים (מְנַהֵל) מְנַהֵל Bienenzüchter.
Пчелочка ק см. Пчела́.
Пчелоя́дъ см. Кобе́цъ.
Пче́льникъ ז׳ גִּנַּת דְּבוֹרִים Bienengarten.
Пче́льный ת׳ דְּבוֹרָה, —דְּבוֹרִים— Bienen-.
Пшене́цъ (-ница́) см. Пле́велъ.
Пшеница נ׳ חִטָּה, (שדה) חִטִּים (דשוני) Weizen.
Пшеничка נ׳ חִטֵּי־תִירָס (см. Кукуру́за) türkischer
Пшеничный ת׳ חִטָּה, —חִטִּים— Weizen-. [Weizen.
Пшено́ ס׳ דֹּחַן (см. Про́со) Hirse.
Пшонникъ ז׳ עֻגַּת דֹּחַן Hirsenkuchen.
Пыжикъ ז׳ 1) *מֶזֶג־חֲמֶר, מִין עוֹף (חולין סב:) Kiebitz. 2) עֹפֶר אֵילִים Hirschkalb. 3) שְׁפֵל־קוֹמָה Knirps.
Пыжить ס״ע סָכוֹר בְּנֵעֹרֶת וְצָמֵר פִּי קְנֵה־הַקָּלַע prosp fen eine Kanone. -ся ס״ח מָאַן לְ־, הִקְשָׁה לִבּוֹ ס״ח sich sträuben. קָלַע, יָעָה לְקָנֵה־קָלַע] Kätzer.
Пыжо́вникъ מוֹט בַּרְזֶל לַחְתּוֹת כַּדּוּר נֶפֶץ מִקָּנֶה־־ ז׳ Kanonenpropf.
Пыжъ סֶכֶר נְעֹרֶת לְקָנֵה־רֶעֶם ז׳ Kanonenpropf.
Пыла́ніе ס׳ לַהַט, יְקוֹד, מוֹקֵד das Lodern. II. гнѣва חָרוֹן אַף
Пыла́ть ס״ע לָהוֹט, יָקוֹד, דָּלוֹק, בָּעוֹר ס״ע lodern. Онъ пылаетъ мщеніемъ קִנְאָתוֹ, בְּעֵרָה בּוֹ אֵשׁ קִנְאָה אֶבְרָתוֹ.
Пылинка, -ли́ночка שַׁחַק מאזנים, דַּק, אָבָק דַּק נ׳
Пылистый מָלֵא אָבָק ת׳ staubig. [Stäubchen.
Пыли́ть ס״ע הַעֲלָה אָבָק, — כַּסָּה Staub machen. -ся ס״ח הִכָּסָה אָבָק, — הִכְסָה beftauben.
Пылкій ת׳ 1) יוֹקֵד, לוֹהֵט, בּוֹעֵר hellbrennend. 2) מָהִיר חֵמוֹת, קְצַר־רוּחַ, קְצַר־אַפַּיִם, מוֹרֵט; נִמְרָץ, מָהִיר bitzig, aufbrausend. [Heftigkeit.
Пылкость נ׳ לַהַט; קְצַר אַפַּיִם, עֶבְרָה, חֲרִי־אַף
Пылъ ז׳ 1) יְקוֹד, לַהַב, לַהַט Gluth. Пылъ сражéнія עָזוּז מִלְחָמָה, כּבד — 2) עֶבְרָה, חָרוֹן, חֲרִי־אַף Zorn.
Пыль נ׳ אָבָק, אֲבָקָה, עָפָר, פִּיחַ Staub. Пуска́ть пыль въ глаза́ הִתְהַדֵּר בַּתְּהוּ לְעֵינֵי־כֹל.
Пы́льникъ ז׳ גֹּלֶת הָאָבָק בְּרֹאשׁ פְּרָחִים Staubbeutel.
Пы́льный ת׳ מְכֻסֶּה פִּיחַ, מָלֵא אָבָק staubig.
Пыре́й ז׳ *פַּשְׁטִינָא, (כלאים א) *טַפַּח, מִין עֵשֶׂב (שבת קי:) Quecengras.
Пыря́ть, Пырну́ть 1) ס״ע מָחָה עַל־, הִכָּה בְּ־, נָגַח הַקָּרָה נִגְחָה רוֹגָמִי יָרָה stoßen. Коро́ва пырну́ла рога́ми בְּקַרְנֵיהָ. Пырну́ть ка́мнемъ въ окно́ יָרָה (אֶבֶן) הָאֵץ, הָנַע אִישׁ לָלֶכֶת, שָׁלַח הִנָּה וָהֵנָּה 2) בִּחְלוֹן umherschicken. -ся ס״ח הִתְנַגֵּחַ einander stoßen.
Пыта́ніе ס׳ מַסָּה, בְּקֹרֶת שְׁפָטִים peinliches Befragen.
Пыта́тель ז׳ מְעַנֶּה, מְיַסֵּר בִּשְׁפָטִים Folterer.
Пыта́ть ס״ע 1) בָּחַן, נִסָּה probiren. 2) יִסֵּר, עִנָּה, בִּשְׁפָטִים peinlich befragen, foltern. -ся ס״ח עָרוֹב לִבּוֹ לְ־, נִסָּה לְ־ einen Versuch machen.
Пы́тка עִנּוּת מַסָּה, בְּקֹרֶת שְׁפָטִים נ׳ Folter.
Пытли́вость חֵקֶר דָּבָר, תְּשׁוּקָה לַחֲקֹר לָדַעַת נ׳ Neugier.
Пытли́вый חוֹקֵר לָדַעַת כָּל־דָּבָר ת׳ neugierig. [gier.
Пыто́чный ת׳ שִׁפָּטִים, —, עִנּוּת, —עִנּוּת— Folter-.
Пыха נ׳ גֵּאוּת, גֹּדֶל לֵבָב, רָחָב Stolz.
Пыха́ть (пышу́, пы́шешь) см. Пыша́ть.
Пыхте́ть 1) ס״ע נָשׁוֹם, הָשֵׁב רוּחוֹ בְּרֶבֶ־כֹּחַ, בָּעָה בְּקֹצֶר רוּחַ, עָצוֹר רוּחַ אַפּוֹ הִכְחַד בְּלִבּוֹ 2) keuchen. schwollen.
Пыша́ть, Пыха́ть, Пыхну́ть 1) ס״ע שָׁאוֹף, פָּעָה נָשׁוֹם בְּרֶבֶ־כֹּחוֹ, רוּחַ schnauben. 2) הִתְלַקֵּחַ, לַהַט lodern. Ого́нь пы́шетъ הָאֵשׁ מִתְלַקֶּחֶת. Онъ пы́шетъ гнѣвомъ נִפְשׁוֹ תִּלַּהַט קִנְאָה, אֵשׁ קָדְחָה בְּאַפּוֹ נִפְשׁוֹ תִּלַּהַט קִנְאָה, אֵשׁ קָדְחָה בְּאַפּוֹ (תרגום שמות כפ, כג), *אַסְפּוֹג, רָקִיק נָפוּחַ נ׳ *סוּפְגָן (חלה א) Blasenkuchen.
Пы́шность יֹקֶר תִּפְאֶרֶת, הָדָר, הֲדָר, גָּאוֹן נ׳ Pracht.
Пы́шный הָדוּר, נֶאְדָּר, אַדִּיר, עוֹטֶה גָּאוֹן, מְלֵא הוֹד ת׳ üppig, prächtig. Пы́шная лоза́ גֶּפֶן אַדֶּרֶת. -ное ло́же מִטָּה כְּבֵדָה.
Пыщи́ть ס״ע מַלֵּא רוּחַ; הִרְהֵב aufblasen. -ся ס״ח הִמָּלֵא רוּחַ גַּאוָה, הִתְנַשֵּׂא, רָהוּב stolz werden.
Пьедеста́лъ ז׳ אֶדֶן, אִמְנָה, מְכוֹנָה, כֵּן, הָדוֹם Fuß-
Пью, Пьёшь см. Пить. [gestell.
Пьянёхонекъ ת׳ הָלוּם יַיִן, שִׁכּוֹר מְאֹד ganz betrun-
Пьяни́но см. Піани́но. [ken.
Пья́ница נ׳ מְשַׁתֶּה, סוֹבֵא, סָבָא Säufer.
Пья́нство ס׳ שִׁכָּרוֹן, סִבְאָה Säuferei.
Пья́нствовать (-ствую) ס״ע הִשְׁתַּכֵּר, שָׁכַר, שָׁכוֹר saufen.
Пьянчу́га см. Пья́ница.
Пья́ный ת׳ שָׁכוּר, שִׁכּוֹר, סָבוּא, הָלוּם יַיִן beraucht.
Пьяне́ть ס״ע הִמָּלֵא שִׁכָּרוֹן, שָׁכוֹר beraucht werden.
Пѣва́ть ס״ע שִׁיר (זֶמֶר) כְּפָעַם בְּפָעַם biswei en singen.
Пѣве́цъ (-вца́) ז׳ מְשׁוֹרֵר, שָׁר Sänger.
Пѣ́вица נ׳ שָׁרָה, מְשׁוֹרֶרֶת Sängerin.
Пѣву́нъ ז׳ מְשׁוֹרֵר תָּמִיד, אוֹהֵב לָשִׁיר leidenschaftlicher Sänger. -ву́нья נ׳.

Пѣвучесть ז׳ נֹעַם שִׁיר נ׳ (יפי) קוֹל הוֹד Wohlklang.
Пѣвучій ת׳ נָעִים זְמִירוֹת, יְפֵה־קוֹל, מְלֵא נֹעַם שִׁיר harmonisch.
Пѣвческая שת׳נ בֵּית־זְמִירוֹת, הֵיכַל־שִׁיר Singstube.
Пѣвческій ת׳ מְשׁוֹרְרִים,—שָׁרִים—Sänger-.
Пѣвчій ת׳ מְשׁוֹרֵר, מְזַמֵּר, שָׁר fingend. Пѣвчія птицы צִפֳּרִים שָׁרִים. [סוּסִים לְבָנִים בְּרֻדִּים.
Пѣгій לָבָן בְּרֹד ת׳ scheckig, bunt. Пѣгія лошади
Пѣна ז׳ קַצְפָּת, חֹמֶר, קְבַעַת, דֶּכִי Schaum. П. на водѣ קַצְפָּת כּוֹס יַיִן קְבַעַת. П. на винѣ חֹמֶר מַיִם, עַל־פְּנֵי מַיִם. П. на морѣ דֶּכִי־יָם. [schaumig.
Пѣнистый ת׳ חוֹמֵר, נוֹבֵעַ, מַעֲלֶה קְבַעַת; נוֹשֵׁא דְכִיוֹ
Пѣнить פ׳ מָחָה דֶכִי, הֵבִיעַ, הַעֲלָה קְבַעַת Schaum aufschlagen. -ся פ׳ח הָמָה וְחָמוֹר, הַעֲלַת קְבַעַת, נָשׂוֹא דֶכִיוֹ schäumen.
Пѣніе ס׳ זְמִירָה, רִנָּה, רֹן, שִׁיר, רִנָּנָה, מַשָּׂא Gesang. Жнутъ они съ пѣніемъ בְּזְמִירוֹת) יִקְצֹרוּ בְּרִנָּה). Учитель пѣнія יָסוֹר בַּמַּשָּׂא (דה״א טו, כב).
Пѣнка ז׳ 1) גֹּלֶד חֶלֶב Häutchen. 2) חֹמֶר מֵי־יָם, קְבַעַת־יָם Meerschaum.
Пѣнковый עָשׂוּי מֵחֹמֶר מֵי־יָם ת׳ Meerschaum-.
Пѣнный נוֹבֵעַ, מַעֲלֶה קְבַעַת, הוֹמֶה וְחוֹמֵר ת׳ schäumend.
Пѣночка см. Пѣнка. [мend. -иное вино יַיִן חֶמֶר
Пѣнязь ז׳ *דִּינָר Zinsmünze.
Пѣсельникъ ז׳ אֶחָד הַמְשׁוֹרְרִים בְּשִׁירֵי־עָם Chorsän-
Пѣсенка נ׳ שִׁירָה קְטַנָּה Liedchen. [ger.
Пѣсенникъ ז׳ 1) שָׁר, מְשׁוֹרֵר Liedersänger. 2) סֵפֶר (שִׁירִים) זְמִירוֹת Liederbuch.
Пѣсенница נ׳ שָׁרָה, מְשׁוֹרֶרֶת Sängerin.
Пѣсенный ת׳ שִׁיר—, שִׁירִים—Lieder-.
Пѣснопѣвецъ (-вца) ז׳ נָעִים, מְשׁוֹרֵר תְּהִלּוֹת זְמִירוֹת Lobsänger.
Пѣснопѣніе ס׳ שִׁיר וְהַלֵּל, זְמִירוֹת, זְמִרָה Lobgesang.
Пѣснь, Пѣсня נ׳ שִׁיר, שִׁירָה, זְמִרָה, זְמִירָה Lied. П. пѣсней שִׁיר הַשִּׁירִים. Долга́ пѣсня! אֲרֻכָּה הִיא (ירמיה כט, כח).
Пѣстова́ніе ס׳ טִפּוּחִים, תַּרְבּוּת das Pflegen.
Пѣстовать (-стую) פ׳ תִּרְגֵּל, אָמוֹן וְגִדֵּל, טִפֵּחַ וְרִבָּה warten, pflegen. [derwärter. -ту́нья נ׳.
Пѣстунъ ז׳ מְתַרְגֵּל, מְטַפֵּחַ וּמְרַבֶּה עוֹלָל, אוֹמֵן Kin-
Пѣту́хъ ז׳ תַּרְנְגוֹל, גַּרְגַּל, *שֶׂכְוִי, *גֶּבֶר Hahn. Встать съ пѣтуха́ми הִשְׁכִּים לָקוּם עִם קְרִיאַת הַתַּרְנְגוֹל.
Пѣту́шиться פ׳ח 1) הִתְגָּאָה, הִתְנַשֵּׂא sich brüsten. 2) הִתְעַבֵּר hitzig werden.
Пѣтушище ז׳ גָּדוֹל (תַּרְנְגוֹל) גַּרְגַּל großer Hahn.
Пѣту́шій ת׳ תַּרְנְגוֹל—Hahnen-. П. гре́бень כַּרְבֹּל הַתַּרְנְגוֹל.
Пѣтушо́къ (-шка́) ז׳ תַּרְנְגוֹל קָטָן Hähnchen. П. морско́й קִדֵּשׁ־נוּגָא, מִין צִפּוֹר (ע״ז לט.) Kampfhahn.
Пѣть (пою́, поёшь), Пѣва́ть פ׳ שִׁיר, רֹן, רָנַן, זָמַר, נִפעל הוּשַׁר gesungen werden. 2) עָרוּךְ לִבּוֹ לָשִׁיר Lust haben zu singen. Мнѣ сего́дня не поётся לֹא־יָרֹן הַיּוֹם לִבָּבִי.
Пѣхо́та נ׳ צָבָא רַגְלִי, חֵיל רַגְלִים Fußvolk.
Пѣхотинецъ (-вца) ז׳ רַגְלִי (איש צבא) Fußsoldat.
Пѣхо́тный ת׳ רַגְלִי, אֲשֶׁר לְחֵיל הָרַגְלִים Infanterie-.
Пѣшехо́децъ (-дца) ז׳ הוֹלֵךְ בְּרַגְלָיו, רַגְלִי -хо́дка נ׳.
Пѣшехо́дный ת׳ רַגְלִי—, רַגְלִים — für Fußgänger.
Пѣшехо́дъ см. Пѣшехо́децъ.
Пѣше́чкомъ см. Пѣшко́мъ.
Пѣшій ת׳ הוֹלֵךְ בְּרַגְלָיו zu Fuß gehend.
Пѣшка נ׳ 1) אֶבֶן מַסָּח (בשחק השאר) Steinchen (im Spiel). 2) גֶּבֶר מְשֻׁלּוֹחַ יָד... אִישׁ נוֹטֶה אֶל־כָּל־רוּחַ
Пѣшко́мъ ת׳פ בְּרַגְלָיו zu Fuß. [gehorsamster Narr.
Пѣшня́ см. Петня́.
Пяде́нь, Пядь ז׳ זֶרֶת, טֶפַח, מִפַּח, שַׁעַל Spanne.
Пя́леніе ס׳ מִמְתָּח מִמְתָּח Spannung.
Пя́лечный ת׳ см. Пя́льцы.
Пя́лить פ׳ הִרְחִיב, נָטָה, רָקוּעַ, מָתוּחַ spannen, ausrecken. П. глаза́ הִרְחִיב חוֹרֵי עֵינָיו. -ся 1) הִנָּטָה נפ׳ הִשְׁתָּרֵעַ מְלֹא אָרְכּוֹ פ׳ח הִמְתַּח gespannt werden. 2) sich ausstrecken.
Пя́ло ס׳ לוּחַ עֵץ (מוט) לְמִתּוֹחַ בּוֹ Reckholz.
Пя́льцы (-цевъ) ז״ר וַר לְמִתּוֹחַ, מִסְגֶּרֶת לְמִשְׁטַח אֹרֶג בּוֹ Nährahmen. Пя́лечный ת׳.
Пясть נ׳ אֲגֹרוֹת, כַּף־יָד Handwurzel.
Пята́ נ׳ כַּף־רֶגֶל, עָקֵב Ferse. Ходи́ть за кѣмъ по пята́мъ הָלוֹךְ בְּעִקְּבֵי־ (בְּעִקְּבוֹת) [Fünfkopekenstück.
Пята́къ, -тачёкъ (-чка) ז׳ קְשִׂיטָה בַּת חָמֵשׁ אֲגוֹרוֹת
Пятери́къ ז׳ 1) מְחֻמָּשׁ fünf-. Ни́тка п. חוּט מְחֻמָּשׁ. Свѣча п. גֵּר חֲמֵשׁ הַלְטָרָא. П. лошадей רִתְמַת חֲמֵשׁ לִטְרוֹת בַּמִּשְׁקָל. 2) אֶבֶן חֲמֵשׁ fünfpfundiges Gewicht.
Пятерицею ת׳פ חֲמֵשׁ פְּעָמִים חֲמֵשָׁה מִינִים fünffach.
Пятеричный ת׳ (חֲמֵשׁ־) בֶּן־חֲמִשָּׁת־ fünffach.
Пятёрка נ׳ גִּלְיוֹן חֲמִשַּׁת הַתָּוִים (נקרטים) die Fünfe.
Пятерно́й ת׳ (חֲמֵשׁ—) בֶּן־חֲמִשָּׁת— fünffach.
Пятерня́ נ׳ 1) חֲמִשָּׁת; חֲמֵשׁ fünf Enthaltende.

2) כַּף־יָד, אֻרוֹף Faust.
Пятеро מ״ חֲמִשָּׁה; חָמֵשׁ fünf.
Пятерочка см. Пятерка. [weit.
Пятивёрстный בֶּן־חֲמֵשׁ כִּכְרוֹת אֶרֶץ ת׳ fünf Werst
Пятиглавый בַּעַל חֲמֵשֶׁת רָאשִׁים ת׳ fünfkuppelig.
Пятигранный בַּעַל חָמֵשׁ מִנְּכָלוֹת ת׳ fünfkantig.
Пятигривенный מַחֲצִית (חֲצִי) הַשְּׁקֶל ת׳.
Пятидесятилѣтіе ס׳ חֲמִשִּׁים שָׁנָה Zeitraum von funfzig Jahren.
Пятидесятилѣтній ת׳ אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו חֲמִשִּׁים שָׁנָה, בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה fünfzigjährig.
Пятидесятница נ׳ חַג הַשָּׁבוּעוֹת Pfingsten.
Пятидесятый מ״ס הַחֲמִשִּׁים — fünfzigst. II. годъ שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה.
Пятидневный ת׳ חֲמֵשֶׁת יָמִים—fünftägig.
Пятизубецъ (-бца) ז׳ חָמֵשׁ הַשִּׁנַּיִם Fünfzack.
Пятизубчатый, -зубный ת׳ אֲשֶׁר חָמֵשׁ שִׁנַּיִם לוֹ fünfzackig. [Mosis.
Пятикнижіе ס׳ חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תּוֹרָה das Fünfbuch
Пятикопеечникъ ז׳ קְשִׂיטַת חָמֵשׁ אֲגוֹרוֹת Fünfkopekenstück. [Kopeken kostend.
Пятикопеечный ת׳ אֲשֶׁר מְחִירוֹ חָמֵשׁ אֲגוֹרוֹת fünf
Пятикратный ת׳ חָמֵשׁ פְּעָמִים—fünfmalig.
Пятилистникъ ז׳ צֶמַח חֲמֵשֶׁת הָעֳלֶה Fünfblatt.
Пятилѣтіе ס׳ חָמֵשׁ שָׁנִים Zeitraum von fünf Jahren.
Пятилѣтній ת׳ בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים fünfjährig.
Пятимѣсячный ת׳ אֲשֶׁר עָבְרוּ לוֹ חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים, בֶּן־חֲמֵשֶׁת יְרָחִים fünfmonatlich.
Пятиперстый ת׳ בַּעַל חָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת fünffingerig.
Пятисотый מ״ס הַחֲמֵשׁ מֵאוֹת—fünfhundertster.
Пятиструнный ת׳ בַּעַל חֲמֵשֶׁת מֵיתָרִים (כלי־שיר) fünfsaitig.
Пятить (пячу, пятишь) פ״ אָחוֹר (הַתֵּק) הֶעְתִּיק zurückschieben. -ся פ״ח 1) שׁוּב (הֵסוֹג) אָחוֹר rückwärts gehen. 2) שׁוּב מִדְּבָרוֹ, הָפֵל דְּבָרוֹ sein Wort zurücknehmen.
Пятиугольникъ ז׳ בַּעַל חָמֵשׁ הַפִּנּוֹת Fünfeck.
Пятка ק׳ см. Пята.
Пятнадцатый מ״ס הַחֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה—fünfzehnter.
Пятнадцать מ״ חֲמִשָּׁה עָשָׂר (חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה) fünfzehn.
Пятнать פ״ 1) גָּאַל, כָּתַם, טִנֵּף beflecken. 2) עָכַר, נָתוֹן בְּ־דַּפֵּי הַכְּאֵשׁ אִישׁ anschwärzen, verleumden. -ся 1) הִגָּעֵל, הִכָּתֵם נפ׳ גָּאוֹל befleckt werden. 2) פ״ח חִלֵּל שְׁמוֹ, נִבֵּל כְּבוֹדוֹ, שׁוֹם קִיקָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ, הִתְגָּאֵל sich beflecken.
Пятница נ׳ יוֹם הַשִּׁשִּׁי (בַּשִּׁבּוּעַ) Freitag. [fasten.
Пятничать פ״ע צוֹם כָּל־יוֹם הַשִּׁשִּׁי jeden Freitag
Пятничный ת׳ אֲשֶׁר לַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי (בַּשִּׁבּוּעַ) Freitags-.
Пятно ס׳ 1) (בָּעוֹר) מַכְרֶבֶת, חֲרֻרָה Flecken. 2) חֻלְיָה, גָּאֹל, סְחִי, דֹּבֶק מוּאוּם Schandfleck.
Пятный ת׳ אֲשֶׁר לָעָקֵב, —עָקֵב Ferse-.
Пятнышко ק׳ см. Пятно.
Пятокъ (-тка), -точекъ (-чка) ז׳ מִסְפַּר, חֲמֵשֶׁת, תֹּכֶן חָמֵשׁ fünf Stück.
Пяточка ק׳ см. Пята. [חָמֵשׁ; חֲמִשָּׁה
Пяточный см. Пятный.
Пятый מ״ס חֲמִשִּׁי fünfter. Пятая חֲמִשִּׁית fünfte. Пятая доля (одна пятая) חֲמִשִּׁית הַ־, חֹמֶשׁ Fünftel.
Пятыйнадесятъ см. Пятнадцатый. [
Пять מ״ חָמֵשׁ; חֲמִשָּׁה נ׳ fünf.
Пятьдесятъ מ״ חֲמִשִּׁים fünfzig.
Пятьсотъ מ״ חֲמֵשׁ מֵאוֹת fünfhundert.
Пятью ת״פ חָמֵשׁ פְּעָמִים, חֲמִשָּׁה מִנִּים fünfmal.
Пяченіе ס׳ הֵסוֹג (הָזוֹר) אָחוֹר; הַתֵּק לְאָחוֹר das Zurückschieben; Rückgang.

Р.

Р הָאוֹת הַשְּׁבִיעִית בְּאַלְפָא־בֵית הָרוּסִית ר R.
Раба נ׳ שִׁפְחָה, אָמָה Sklavin.
Раболѣпіе ס׳ הַעֲנוֹת (הַכָּנַע) עֶבֶד מִפְּנֵי אֲדוֹנָיו, הִתְרַפֵּס, הִתְכַּחֵשׁ (הִכָּחֵשׁ) לְ־ knechtisches Benehmen.
Раболѣпно ת״פ כְּעֵינֵי עֶבֶד אֶל־אֲדוֹנָיו sklavisch.
Раболѣпность см. Раболѣпіе. [knechtisch.
Раболѣпный ת׳ נִכְנָע, מִתְרַפֵּס (מִתְכַּחֵשׁ, נִכְחָשׁ) לְ־ [
Раболѣпство, -лѣпствованіе см. Раболѣпіе.
Раболѣпствовать (-ствую) פ״ע הִתְרַפֵּס, הִכָּחֵשׁ לְ־ (הִתְכַּחֵשׁ), לְחַדֵּשׁ עֵפֶר רַגְלֵי־ kriecherisch sein. Враги твои р. будутъ предъ тобою (יִכָּחֲשׁוּ) יִתְכַּחֲשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לָךְ.
Работа נ׳ מְלָאכָה, עֲבוֹדָה; מַעֲשֶׂה, חֲרֹשֶׁת Arbeit. Полевая р. עֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה. Р. столярная חֲרֹשֶׁת־עֵץ. Чёрная р. עֲבוֹדָה קָשָׁה. Египетская р. עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ. [ten.
Работаніе ס׳ עֲשׂוֹת מְלָאכָה, מַעֲבָד, עֲבוֹד das Arbei-
Работать פ״ע עָשָׂה מְלָאכָה, עָבוֹד בְּ־ arbeiten.

Рабо́тишка ж עֲבוֹדַת־עֶבֶד, מְלָאכָה נִבְזָה gemeine Arbeit. [arbeitsam.

Рабо́тливый м לְמוּד עֲבוֹדָה, שׁוֹקֵד עַל־מְלַאכְתּוֹ

Рабо́тникъ м עָמֵל, עוֹבֵד עֲבוֹדָה, עוֹשֵׂה מְלָאכָה Arbeiter. -ница ж. [Arbeiter-.

Рабо́тничій м הָעוֹבְדִים כּ־, אֲשֶׁר לָעוֹשִׂים בַּמְּלָאכָה —

Рабо́тный м מַעֲשֶׂה־, עֲבוֹדָה־, מְלָאכָה —Arbeits-.

Работа́щій см. Рабо́тливый. [Р. день יוֹם מְלָאכָה.

Рабо́чій м מְלָאכָה —, עֲבוֹדָה —Arbeit-. Шесть рабо́чихъ дней שִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. Р. домъ בַּיִת (לחופשים) עֲבוֹדַת עֹנֶשׁ.

Ра́бски בְּלֶב נִכְנָע, כְּעֶבֶד sklavisch.

Ра́бскій м עֶבֶד —, עֲבָדִים —, עֲבָדוּת —Sklaven-.

Ра́бство с עַל עֲבָדוּת Sklaverei.

Ра́бствовать (-ствую) הִכָּנַע, נָשָׂא עַל עֲבָדוּת פ״ע כְּעֶבֶד לִפְנֵי־ Sklave sein. [Sklave.

Рабъ м (עי׳ ח״א) מְשֻׁלָּם, קִנְיַן־ (מִקְנַת־) כֶּסֶף, עֶבֶד Sklavenkind.

Рабыничъ м יְלִיד שִׁפְחָה, בֶּן־אָמָה

Рабыня ж שִׁפְחָה, אָמָה Sklavin.

Раввинистъ м שׁוֹמֵר חֻקּוֹת הַתַּלְמוּד Rabbinist.

Раввинскій м הַרַּבָּנִים —״— Rabbiner-. [Rabbiner.

Раввинъ м חָכָם תַּלְמוּדִי, תּוֹפֵשׂ הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, רַב

Ра́венство с מִשְׁפָּט אֶחָד עִם־, עֵרֶךְ, דִּמְיוֹן Gleichheit.

Равнёхонько, -нёшонько מְאֹד (מֵישָׁר) יָשָׁר vollkommen gleich.

Равни́на ж בִּקְעָה, שָׁוָה, מִישׁוֹר Ebne.

Равно́ מִישָׁר, כָּזֶה כֵּן זֶה, יַחַד gleich. Всѣми равно́ дорожу כֻּלָּם יַחַד יָקְרוּ לִי. Мнѣ всё равно́ אַחַת הִיא לִי. Равно́ и וְגַם, וְכָכָה, וְכֵן.

Равноапостольный כְּאֶחָד נְבִיאֵי הַנּוֹצְרִים apostelgleich. [schenklig.

Равнобе́дренный אֲשֶׁר צְלָעוֹתָיו שָׁוֹת gleich-

Равнобо́кій, -бо́чный אֲשֶׁר צִדָּיו שָׁוִים gleichseitig. [staltet.

Равновидный אֲשֶׁר מַרְאֶה אֶחָד לָהֶם gleichge-

Равново́зрастный בֶּן־, בְּנֵי תְקוּפָה אַחַת כַּחַיִּים גִּילוֹ gleichwüchsig. [zeitigkeit.

Равновре́менность בָּא לְמוֹעֵד (לִזְמָן) אֶחָד Gleich-

Равновре́менный מֵעֵת אַחַת, בֶּן־זְמַן אֶחָד עִם־ gleichzeitig.

Равновѣ́сіе עֵרֶךְ הַמִּשְׁקָל, כֶּלֶם יָשָׁר Gleichgewicht.

Равновѣ́сно בְּכֶלֶם יָשָׁר im Gleichgewicht.

Равновѣ́сный מְיֻשָּׁר בְּמִשְׁקָלוֹ; אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ דּוֹמֶה לְמִשְׁקַל־ אֶחָד עִם־ von gleichem Gewicht.

Равноде́нственникъ см. Экваторъ.

Равноде́нствіе с עֵת עֵרֶךְ (דְּמִיּוֹן) הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה die Tag- und Nachtgleiche. Равноде́нственный м.

Равноду́шіе с גְּרִעַת עַיִן, עֲרֵלַת אֹזֶן, קָרַת רוּחַ; בְּלִתִּי שִׂים לֵב אֶל־ Gleichgiltigkeit.

Равноду́шный м אֲשֶׁר לֹא־יָשִׂים, שֹׁאֵנָן, קַר־רוּחַ לֵב אֶל־ gleichgiltig. [אַחַת עִם־־ gleichwirkend.

Равнодѣ́йствующій м פּוֹעֵל כְּמוֹ־ אֲשֶׁר פְּעֻלָּתוֹ

Равнозна́чащій, -значи́тельный м אֲשֶׁר פֵּשֶׁר (הוֹרָאָה אַחַת) לוֹ עִם־ אֶחָד gleichbedeutend.

Равноиме́нный м בֶּן־שֵׁם אֶחָד עִם־ gleichnamig.

Равнолѣ́тіе с, -лѣ́тность ж מִסְפַּר, מִדַּת יָמִים אַחַת, שְׁנוֹת חַיִּים אֶחָד גִּיל אֶחָד Altersgleichheit.

Равнолѣ́тки м״ר בְּנֵי מִדַּת יָמִים אֶחָת, בְּנֵי־גִיל אֶחָד Altersgenossen. [rig.

Равнолѣ́тный м בֶּן־גִּילוֹ, דּוֹמֶה בְּשָׁנָיו לְ־ gleichjäh-

Равномо́щіе с, -мо́щность ж כֹּחַ (עֻזּוֹ) אֶחָד Gleichheit der Kräfte.

Равномо́щный см. Равноси́льный.

Равномѣ́рно וְכָכָה, וְכֵן gleich.

Равномѣ́рность ж מִדָּה אַחַת לְ־־ Gleichmäßigkeit.

Равномѣ́рный м אֲשֶׁר קָצֵב, בֶּן־מִדָּה אַחַת עִם־־ אֶחָד לוֹ עִם־ gleichmäßig.

Равноно́щіе см. Равноде́нствіе. [förmigkeit.

Равнообра́зіе с, -обра́зность ж דְּמוּת אַחַת Gleich-

Равнообра́зный м בֶּן־תַּבְנִית אַחַת, כְּצַלְמוֹ, כִּדְמוּתוֹ עִם־ gleichförmig. [אַחַת Gleichberechtigung.

Равнопра́віе с, -пра́вность ж מִשְׁפָּט אֶחָד, הִקָּה

Равноси́льный м אֲשֶׁר כֹּחַ אֶחָד לוֹ עִם־־ gleichkräftig.

Равносторо́нній м אֲשֶׁר צִדָּיו דּוֹמוֹת gleichseitig.

Ра́вность, Равнота́ ж דְּמוּת, הִשְׁתַּוּוֹת, עֵרֶךְ Gleichheit. [gleichwinkelig.

Равноуго́льный м אֲשֶׁר פִּנּוֹתָיו שָׁוֹת (דּוֹמוֹת)

Равноцѣ́нно בְּמְחִיר אֶחָד von gleichem Preis.

Равноцѣ́нность ж מְחִיר אֶחָד לְ־־ Gleichheit des Werthes. [אֶחָד לָהֶם von gleichem Preis.

Равноцѣ́нный м אֲשֶׁר מְחִיר, עוֹלִים בְּמְחִיר אֶחָד

Равночисленный м אֲשֶׁר מִסְפָּר אֶחָד לָהֶם gleichzählig.

Ра́вный м דּוֹמֶה gleich. Ему нѣтъ ра́внаго מֵאֵין כְּמוֹהוּ, אֵין עֵרֶךְ לוֹ, לוֹ וְכֵן גַּם, הִנֵּה כִּי כֵן, כְּמוֹ כֵן. Онъ даётъ ра́вные себѣ́ плоды פְּרִי יִשְׁוֶה לוֹ

Равня́ть 1) פ״י שַׁוֶּה פְּנֵי־־ gleich machen. 2) פ״ח דָּמָה, הִשְׁוָה, עָרוֹךְ לְ־, הִמְשָׁל vergleichen. -ся

הִתְמַשֵּׁל כִּ־, הִמָּשֵׁל אֶל־, הִדַּמֶּה לְ־, הִדָּמֶה verglichen werden. [sehr froh.

Радёхонекъ, Радёшонекъ т׳ שָׂמֵחַ מְאֹד ת׳, עָלֵז —

Ра́ди מ״ע בַּאֲשֶׁר לְ־, בְּעִבּוּר, לְרֶגֶל־, בִּגְלַל־, בְּעֵד, לְמַעַן, בְּשֶׁל־ um—willen. Ра́ди кого́ бѣ́дствіе э́то? בַּאֲשֶׁר לְמִי (בִּשְׁלָמִי) הָרָעָה הַזֹּאת. Ра́ди меня́ בִּשְׁלִי, בַּעֲבוּרִי, בִּגְלָלִי, לְמַעֲנִי, לְרֶגְלִי.

Радивость עַיִן פְּקוּחָה עַל־, שְׁקֵדָה אֶל־ נ׳ Sorgfalt.

Ради́вый נָדִיב, הוֹאֵג לְ־, שָׂם עַיִן עַל־, שׁוֹקֵד עַל־ ת׳ fleißig.

Ради́ски יוֹנְקוֹת צְנוֹן נ״ר Radieschen.

Ра́діусъ קַו מְנַקְּדִּת הַתָּוֶךְ אֶל־קַו חִשּׁוּק לַחוּג ז׳ Halbmesser eines Kreises.

Ра́довать (-дую, -дуешь) מ״פ הִרְנִין לֵב, חִדֵּה, שִׂמֵּחַ erfreuen. -ся מ״ח שָׂמַח, שָׂשׂ, שָׂמוֹחַ, נָתוֹן שִׂמְחָה בְּלֵב, עָלַז, גִּיל, חָדָה sich freuen. [freudig.

Ра́достно בְּשִׂמְחָה ת״פ, בְּמָשׂוֹשׂ, בְּגִיל, בְּלֵב שָׂמֵחַ

Ра́достный מְשֻׂמָּח לֵב, —גִּיל, —שִׂמְחָה ת׳ fröhlich.

Ра́дость שִׂמְחָה נ׳, גִּיל, גִּילָה, מָשׂוֹשׂ, שָׂשׂוֹן, חֶדְוָה, רִצּוֹן עֲלִיצוּת Freude. Р. ты моя́ אַתְּ שִׂמְחַת גִּילִי.

Ра́дуга קֶשֶׁת (בֶּעָנָן) נ׳ Regenbogen.

Ра́дужный כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת בָּעָנָן ת׳ regenbogenfarbig.

Раду́шіе רִצּוֹן, רוּחַ נְדִיבָה; שִׂמְחַת לֵבָב ס׳ Bereitwilligkeit. [reitwillig.

Раду́шный מָלֵא רוּחַ נְדִיבָה; שָׂמֵחַ לְקִרְאַת־ ת׳ be-

Радъ ת׳ 1) (кому́, чему́) שָׂמֵחַ לְ־, עָלֵז — froh. Онъ радъ гостя́мъ עָלֵז הוּא לִקְרַאת כָּל־אוֹרֵחַ. 2) נָכוֹן, מִתְנַדֵּב בְּלִבּוֹ bereitwillig.

Радѣ́ніе שְׁקֵדָה עַל־ ס׳ Sorgfalt.

Радѣ́тель שָׂם לֵב אֶל־, פּוֹקֵחַ עֵינָיו עַל־, שׁוֹקֵד עַל־ ז׳ Fürsorgender. -льница נ׳.

Радѣ́тельный מִתְנַדֵּב לְ־, שׁוֹקֵד עַל־ ת׳ sorgfältig.

Радѣ́ть מ״ע (чему́, о чёмъ) חָרוּד אֶל־, שָׁקוּד עַל־ (קְהֹלֶת ה׳, ח׳) הֶעֱבֵד לְ־ sich eifrig bemühen.

Раёкъ (райка́) 1) ז׳ יָצִיעַ הָעֶלְיוֹן (מַעֲקָה) בְּבָמַת חַיָּזוֹת Gallerie. 2) אָרוֹן הַמַּחֲזֶה, אָרוֹן מַשְׁקִפִּית Guckkasten. 3) עוֹר (גֶּלֶד) נִגְהַּ הַקֶּשֶׁת בָּעַיִן Regenbogenhaut (im Auge).

Рожда́ть, Роди́ть מ״פ יָלוֹד, חוּל, חִבֵּל, הִמְלִיט, פִּלֵּט gebären. Она роди́ла сы́на יָלְדָה (הִמְלִיטָה) זָכָר. Пра́здность рожда́етъ поро́къ עַצְלָה תְּחַבֵּל אָוֶן. -ся מ״ח יָצָא מִבֶּטֶן, יָלוּד, הוּלַד geboren werden.

Ра́жесть מִשְׁמַן בָּשָׂר (המ׳) נ׳ Wohlbeleibtheit.

Ра́жій רַעֲנָן, שָׁמֵן, דָּשֵׁן (המ׳) ת׳ wohlbeleibt.

Разбавля́ть, -ба́вить מ״פ מָהוֹל בַּמַּיִם vermischen.

Разба́ливаться. -болѣ́ться מ״ח הִתְחַלָּה, הִתְחַלֶּה krank werden.

Разба́лтывать, -болта́ть מ״פ 1) מָסוֹךְ, רִבֵּךְ, בִּלּוּל durchrühren. 2) נִלָּה סוֹד ausplaudern. -ся 1) נפעל הִמָּסֵךְ, מְלוּחַ, הָרְבַּךְ durchgerührt werden. 2) מ״ח בִּטֵּא בִּשְׂפָתָיו דְּבַר־סֵתֶר; פָּצָה פִּיו לְדִבְרֵי רִיק plauderlustig werden.

Разбива́ть, -би́ть מ״פ 1) שָׁבַר, שִׁבֵּר, נִפֵּץ, כִּתֵּת, הִכָּה לְבָקְעִים (לְרִסִּיסִים) zerschlagen. Бу́ря разби́ла су́дно הִסְעַר הִכָּה אֶת־הָאֳנִיָּה לְבָקְעִים. Р. непріятеля на́ голову מָחוֹץ רֹאשׁ אוֹיְבָיו, כִּתֵּת צָרָיו. 2) חָצָה, חִלֵּק, פִּלֵּג, הִפֵּץ zertheilen. Онъ разби́лъ во́йско на три ста́на חִלֵּק אֶת־הַצָּבָא לִשְׁלֹשָׁה מַחֲנוֹת. Бу́ря разобьётъ ихъ מַעֲרָה תָּפִיץ אוֹתָם. Р. кого́ въ слова́хъ אִישׁ (בַּעַל דָּבָר) לָשׁוֹן. Р. шатёръ תָּקוֹעַ אֹהֶל aufschlagen ein Zelt. -ся 1) נפעל נִפּוֹץ, שָׁבוֹר, הִשָּׁבֵר zerschlagen werden. 2) מ״ח פּוֹץ, הִתְפָּרֵד sich zerschlagen. Ту́чи разби́лись הִתְבַּלְּעוּ בְּאִמְרֵי פִיו הַעֲבִים נָפוֹצוּ. -ся въ рѣча́хъ בְּאִמְרֵי פִיו.

Разби́вка שֶׁבֶר, נִפָּץ, מִכְּתָּה נ׳ das Zerschlagen. Р. ка́мней אֲבָנִים (מְכֻתָּת) נִפָּץ. Въ разби́вку דָּבָר לְאַחַד אֶחָד, דָּבָר לְבַדּוֹ stückweise. Продава́ть въ разби́вку מָכוֹר לְאַחַד אֶחָד. Спра́шивать въ разби́вку שָׁאוֹל כֹּה וָכֹה (אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה).

Разбивно́й, -би́вочный ת׳ מִתְפָּרֵד לַחֲלָקָיו, נִחְלָק theilbar. [Zerbrechlichkeit.

Разби́вчивость דֶּרֶךְ דָּבָר לְהִשָּׁבֵר (לְהִתְפָּרֵד) נ׳

Разби́вчивый דֶּרֶךְ דָּבָר לְהִשָּׁבֵר, נִשְׁבָּר ת׳ zerbrechlich.

Разбира́ніе см. Разбо́ръ 1 и 2. [lich.

Разбира́тель 1) ז׳ עוֹרֵךְ דָּבָר דָּבָר, מַכְרִיל, מַפְרִיד לְבַדּוֹ Zerleger. 2) פּוֹתֵר, חוֹקֵר, מְבָאֵר, מְבַקֵּר Untersucher. [חֵקֶר דָּבָר, עִנְיָן Untersuchung.

Разбира́тельство מ׳ חֵקֶר, בִּקָּרָה; פֵּשֶׁר דָּבָר

Разбира́ть, Разобра́ть מ״פ 1) חִלֵּק, הִפְרִד, הִפֵּץ, הָרוֹס zerlegen. Р. това́ры הִפְרִד רְכֻלּוֹת לְמִינֵיהֶן. Р. стѣ́ну הָרַס חוֹמָה. 2) קָנָה לְאַחַד אֶחָד, בִּקֵּר דָּבָר, פָּרַשׁ, פָּתוֹר, בָּאַר כָּל־הַ־ vergreifen. 3) בִּקֵּר דָּבָר, פָּרַשׁ, חָקוֹר עִנְיָן, הִתְחַקֵּר; הֵהָרֵס begreifen. -ся 1) נפעל הִתְחַלֵּק, הֵהָרֵס, בִּקּוֹר פָּרוּשׁ zerlegt, erklärt werden. 2) מ״ח הִתְפָּרֵק, הִתְפַּשֵּׁט בְּגָדָיו; הָרֵק שַׂקּוֹ sich auspacken, ausklei den.

Разби́тіе 1) ס׳ שֶׁבֶר, שִׁבְּרוֹן, נִפָּץ das Zerschlagen. 2) מַכָּה, מַכַּת אוֹיֵב, הֶרֶג Niederlage.

Разбитно́й ת׳ אִישׁ חַיִל, חָרוּץ, מָהִיר gewandt.

Разблажи́ться מ״ח הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, הִקָּשֶׁה לִבּוֹ eigensinnig werden. [den.

Разбогатѣ́ть מ״ע הִרְבָּה הוֹן, הֶעְשִׁיר, עָשׁוֹר reich wer-

Разбодриться פ״ח הִתְאַזֵּר עֹז, אָזוֹר חַיִל, הִתְעוֹדֵד Muth fassen.

Разбой ז׳ עֹשֶׁק, גָּזֵל, חָמָס, רֶצַח Raubmord.

Разбойникъ ז׳ 1) אִישׁ, עוֹשֵׁק, שׁוֹדֵד, חוֹמֵס, רוֹצֵחַ חֲמָסִים Raubmörder. 2) תַּחְמָס Raubmöve. -ница נ׳.

Разбойничанье см. Разбойничество.

Разбойничать פ״ע חָמוֹס, רָצוֹחַ, עָשׂוֹק עֹשֶׁק Straßenraub treiben. [Räuber.

Разбойники כְּאַחַד הַשּׁוֹדְדִים, כְּרוֹצֵחַ ת״ש wie ein

Разбойническій ת׳ חָמָס—, רֶצַח—Räuber-.

Разбойничество מַעֲשַׂקּוֹת, עֹשֶׁק, שֹׁד, חָמָס, רֶצַח ס׳ Straßenraub.

Разбойничій ת׳ הָרוֹצֵחַ—, הַשּׁוֹדֵד—Räuber-.

Разболтать см. Разбалтывать.

Разболѣться см. Разбаливаться.

Разборка см. Разбираніе.

Разборный ת׳ מְתֻפְרֵד לַחֲלָקָיו zerlegbar. [Wesen.

Разборчивость נ׳ דֶּרֶךְ לָבוּר הַנָּה וָהַנָּה wählerisches

Разборчивый ת׳ 1) מֵבִין לָבוּר, יוֹדֵעַ לִבְחֹר unterscheidungsfähig. 2) אוֹהֵב לָבוּר, בּוֹרֵר עַד־מְאֹד wählerisch.

Разборщикъ см. Разбиратель. -щица נ׳.

Разборъ ז׳ 1) הַפְקִיד, הַכְדִּיל Auseinandersetzung. 2) בַּקָּרָה, בִּקֹּרֶת, חֵקֶר, פֵּשֶׁר דָּבָר Untersuchung. 3) מִין, זַן Sorte. Тка́ни ра́знаго разбо́ра אֲרֹג אֲטוּן מִזָּנִים שׁוֹנִים, מִמִּינִים שׁוֹנִים.

Разбра́живаться, -броди́ться, -брести́сь פ״ח הִפּוֹשׁ, הִפּוּץ (הִנָּטֵשׁ) הַנָּה וָהַנָּה, הִמּוֹג וְהָלוֹךְ וָהָלוֹם, תָּעָה אִישׁ לְעֶבְרוֹ, פָּנָה אִישׁ לְדַרְכּוֹ (נחום ג׳, יח) sich nach allen Seiten zerstreuen.

Разбрани́ть פ״ע הוֹכֵחַ מְאֹד, חָרַף, גָּעַר בְּ־, כִּהֵה בְּ־ ausschelten. -ся פ״ח הִתְקוֹטֵט, בָּא בְּרִיב עִם־־ sich verzanken.

Разбра́сывать, -броса́ть, -бро́сить פ״ע הִשְׁלִיךְ הַנָּה, הָפַץ, טִלְטֵל, הִנָּה auseinanderwerfen; zerstreuen. Дома́ разбро́саны по всей пло́щади הַבָּתִּים הֻשְׁלְכוּ (הוּטַל) הַנָּה נ״פ׳. נְטוּשִׁים עַל־פְּנֵי כָל־הַכְּפָר. -ся הִפָּזֵר—, הִנָּה auseinandergeworfen werden.

Разбра́таться הָפֵר בְּרִית הָאַחֲוָה עִם־־ פ״ח die Freundschaft aufkündigen.

Разбрести́сь, -броди́ться см. Разбра́живаться.

Разбро́дъ ז׳ פְּנוּת אִישׁ לְעֶבְרוֹ das Auseinanderlaufen. Всѣ пошли́ въ разбро́дъ כֻּלָּם תָּעוּ אִישׁ לְעֶבְרוֹ.

Разброса́ть, -бро́сить см. Разбра́сывать.

Разбры́згивать, -бры́згать, -бры́знуть פ״ע זָרוֹק (הִזָּה) אֶל־ נפ׳ זרוק (הזה) אל־ zerspritzen. -ся כָּל־רוּחַ verspritzt werden. [aufwecken.

Разбу́живать, -бужда́ть, -буди́ть פ״ע עוֹרֵר, הֶעֱר

Разбуха́ть, -бу́хнуть פ״ע צָבָה aufquellen.

Разбу́хлый ת׳ צָבֶה gequollen.

Разбѣга́ться, -бѣжа́ться פ״ח 1) עוֹרֵר לַמֵּרוּץ הִתְעוֹדֵד בִּמְרוּצָתוֹ, רַגְלָיו sich den Schwung geben. 2) הִפּוּץ (שׁוֹטֵט) כֹּה וָכֹה, נוֹס אִישׁ לְעֶבְרוֹ (הוּטַט) auseinanderlaufen.

Разбѣ́гаться הִסָּכֵן לָרוּץ פ״ח ins Laufen kommen.

Разбѣ́гъ ז׳ מְרוּצָה, מֵרוּץ Anlauf.

Разбѣжа́ться см. Разбѣга́ться.

Разва́зживать, -возжа́ть פ״ע פִּתַּח רֶסֶן die Zügel abnehmen. -ся הִתְפַּתֵּחַ מוֹסְרֵי רִסְנוֹ פ״ח die Zügel abwerfen.

Разва́ливать, -вали́ть פ״ע טִלְטֵל, הִשְׁלִיךְ הַנָּה וָהַנָּה אָנָה וָאָנָה auseinanderwerfen. -ся 1) הֻשְׁלַךְ נפעל אָנָה וָאָנָה (הוּטַל) auseinandergeworfen werden. 2) הִנָּטֵשׁ עַל־פְּנֵי־, שָׁכוֹב סָרוּחַ עַל־, הִשְׁתָּרֵעַ פ״ח sich hinstrecken.

Разва́лина נ׳ תֵּל, עִי, חָרְבָּה, מַפֵּלָה Trümmer.

Разва́листый ת׳ מְשֻׁתָּרֵעַ, שָׁרוּעַ, סוֹרֵחַ, נִרְחָב breit.

Разва́лка נ׳ שִׁלְכֶת—, הַשְׁלִיךְ—, טִלְטֵלָה אָנֶה וָאָנָה das Auseinanderwerfen.

Разва́лъ ז׳ 1) רַחְבֵּי שְׂפַת־כְּלִי auswärts gebogener Rand. 2) נִיד (הַפּוּם) בְּמִרוּצוֹ הַנָּה וָהַנָּה schaukelnder Trab. 3) הֲמוֹן אָדָם, אֲסַפַּת־עָם Gedränge.

Разва́ривать, -вари́ть פ״ע בָּשַׁל עַד־הָרוֹךְ durchkochen. -ся בָּשׁוּל לָרֹךְ נפ׳ durchgekocht werden.

Разварно́й ת׳ מְבֻשָּׁל לָרֹךְ durchgekocht.

Разва́ръ ז׳, -ва́рка נ׳ מֻרְקָחָה, נָזִיד das Zerkochen.

Разведе́нецъ (-нца) ז׳ גָּרוּשׁ, גֵּרוּשׁ בְּסֵפֶר, נִפְרָד מֵאִשְׁתּוֹ Geschiedener.

Разведе́ніе ס׳ 1) הַפְרִיד, הָרֵס, הַרִיסוּת, הִתְפָּרֵק das Auseinandernehmen. 2) בִּלּוּל, מְסֻךְ Auflösung. Р. извести מְסֻךְ שִׂיד בַּמַּיִם. 3) תַּרְבּוּת, הַפְרוֹת; מַטָּע Zucht, Anbau. Р. голубей תַּרְבּוּת יוֹנִים. Р. дере́вьевъ מַטַּע עֵצִים. Р. паро́въ קִטּוּרַת אֲדֵי, קִטֹּר

Разведе́нка נ׳ גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ Geschiedene. מְכוֹנָה

Разве́дриваться, -ве́дриться פ״ח הִטַּהֵר פְּנֵי שָׁמַיִם אַחַר הַגֶּשֶׁם heiter werden.

Развезти́, -ве́зть см. Развози́ть.

Разверéживать, -вереди́ть פ״ע מָחוֹץ מַכָּה (אַחֲרֵי קָרַם עָלֶיהָ עוֹר) aufreißen.

Разверза́ть, -ве́рзнуть, -ве́рзти פ״ע פָּעוֹר, פָּצֹה

הַבָּעָה, הִפְתַּח נס׳, פָּקוּעַ öffnen. -ся הִפְתֵּר, פָּתוּחַ, הִתְבַּקֵּעַ sich öffnen.

Развернуть см. Развёртывать.

Разверстание ס׳,-вёрстка נ׳ פְּלֻגַּת דָּבָר לְפְלֻגּוֹת חֵלֶק כְּחֵלֶק Eintheilung.

Развёрстывать, -верстáть פ״י פִּלֵּג, חִלֵּק וְשִׁוָּה חֵלֶק כְּחֵלֶק gleichmäßig eintheilen. -ся נפעל הֻחְלַק בְּמִישׁוֹר eingetheilt werden.

Развёртывать, -вернýть פ״י גָּלַל וּפָתוֹחַ (שְׂמֶלָה, גְּלִיוֹן) auseinanderwickeln; aufmachen. -ся 1) פ״ח הִגָּל, הִפְרַשׂ, הִפְתַּח sich öffnen. 2) הִתְפַּתֵּחַ, הָצַץ, הָנַץ, פִּתֵּחַ sich entwickeln, Почки развернýлись פִּתֵּחַ הַסְּמָדַר. Цвѣты́ развёртываются (יָצִיצוּ) הַפְּרָחִים נָצְצוּ. Способности э́того юноши ещё не развернýлись לֹא־הִתְפַּתֵּחַ עוֹד כִּשְׁרוֹן הַנַּעַר הַזֶּה.

Развеселя́ть, -ли́ть פ״י שִׂמֵּחַ נֶפֶשׁ, (הִרְנִין) הֵיטִב לֵב erheitern. -ся פ״ח הֵיטִיב לִבּוֹ, הִתְעַלֵּם לֵב erheitern. -ся פ״ח froh werden.

Развести́, -ве́сть см. Разводи́ть.

Развива́ние ס׳ הַשְׁכָּלָה, הָצִיץ, עֲלוֹת Entwickelung.

Развива́ть, -ви́ть פ״י 1) (חִרְצֵבָה) פִּתֵּחַ, הִתֵּר (עֹבֶת) auseinanderwickeln. 2) הִגְדִּיל, הִרְחִיב, הִפְרַח, הִשְׁגִּיא שִׁגְשֵׁג entwickeln. Р. у́мственныя способности кого́ שִׁגְשֵׁג כִּשְׁרוֹן אִישׁ. -ся פ״ח הִתְפַּתֵּחַ; פִּתֵּחַ, הָצִיץ, פָּרוּחַ; הַשְׁכֵּל sich los-, entwickeln. Верёвки развили́сь הַמּוֹסְרוֹת הִתְפַּתְּחוּ. Ухо его́ не развили́лось עָלָה לְמַעְלָה לֹא־פִּתְּחָה אָזְנוֹ. Онъ разви́лся לְהַשְׁכִּיל.

Развивка נ׳ см. Развива́ние.

Развизжа́ться פ״ח יָלַל מֵאֵין הַפּוּגוֹת, הֵאֵנַק בְּלִי־דֹם zusehr winseln.

Развили́вать פ״י שִׁסַּע, הִבְדִּיל, חָצָה לִשְׁתַּיִם, פִּלֵּג gabelförmig theilen. -ся נס׳ הִתְפָּרֵד, הֻחְצָה לִשְׁתַּיִם הִנָּה וָהִנָּה sich gabelförmig theilen.

Развили́на נ׳ שֶׁסַע, פְּלֻגָּה gabelförmige Theilung.

Развили́стый ת׳ פָּרוּד, פָּרוּשׁ הִנָּה וָהִנָּה, שָׁסוּעַ gabelförmig.

Развинчивать, -вини́ть פ״י פִּתֵּחַ (הַתֵּר) בְּרִיחַ גְּלִילִי losschrauben. -ся נס׳ הֻתַּר losgeschraubt werden.

Развира́ться, Разовра́ться פ״ח דִּבֵּר, הָפַח כְּזָבִים in Lügen gerathen.

Развитие см. Развива́ние.

Развлека́ть, -влечь פ״י 1) נָסוֹחַ, הִפַּע, סָחוֹב, סָחוֹב auseinanderziehen. 2) שִׁעְשֵׁעַ לֵב אִישׁ מִן־הַפְּרֵד נֶפֶשׁ zerstreuen. -ся 1) נס׳ הִנָּתֵק, הִסָּחֵף, הֻרָּד הִנָּתֵק, הֻסַּחַף auseinandergeschleppt werden. 2) פ״ח הָשַׁב חֵדֶשׁ רוּחוֹ הִשְׁתַּעְשֵׁעַ, הִתְעַלֵּם נַפְשׁוֹ sich zerstreuen.

Развлече́ние ס׳ מְשִׂיבַת נֶפֶשׁ שְׁעֻשָׁעִים, רְחוּמִים Zerstreuung.

Разводи́ть, -вести́, -ве́сть פ״י 1) הִבְדִּיל, הִפְרִיד פָּרוּשׁ; חִלֵּק כְּלֵג פָּרַשׁ vertheilen. Р. солда́тъ по дома́мъ חִלֵּק בְּנֵי־הַצָּבָא לְבָתִּים. Р. ру́ки פָּרוּשׁ כַּפָּיו. הִפְרִיד אֲנָשִׁים, הִצִּיל בֵּין־שַׁסָּע בִּדְבָרִים 2) פָּרַשׁ יָדָיו נָצִים auseinandernehmen. 3) הִפְרִיד בֵּין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ scheiden. 4) מָסוֹךְ, מָהוֹל auflösen. Р. вино́ водо́ю מָסוֹךְ (מָהוֹל) יַיִן בְּמַיִם. 5) גִּדֵּל, הִפְרָה טִפֵּחַ וְרִבָּה; נָטוֹעַ, שִׁגְשֵׁג anlegen. Р. птицъ הִפְרָה עוֹף. Р. дере́вья въ саду́ נָטוֹעַ עֵצִים בַּגָּן. -ся נס׳ 1) הֻחְלַק הֻפְרַד; הֻמְסַךְ auseinandergebracht, verdünnt werden. 2) גָּדוֹל; הֻנְטַע angelegt werden. 3) הִנָּרֵשׁ (אִשָּׁה מֵאִישָׁהּ) sich scheiden. 4) פ״ח הִפָּרֵד בְּשָׁלוֹם אִישׁ הִשָּׁלֵם עִם־; מֵעַל־אָחִיו sich abfinden.

Разво́дка נ׳ см. Разведе́ние.

Разво́дная ש״נ* גֵּט, סֵפֶר כְּרִיתוּת Scheidebrief.

Разво́дное письмо́ см. Разво́дная.

Разво́дъ ז׳ 1) חֵלֶק, הַפְרִיד, פְּלֻגָּה Vertheilung 2) גֵּרוּשִׁין, כְּרִיתוּת* Ehescheidung. 3) מִפְקַד מַחֲנוֹת הַצָּבָא Wachparade.

Развозжа́ть см. Разва́зживать.

Развози́ть, -везти́, -ве́зть פ״י נָהַג בָּרֶכֶב הִנָּה וָהִנָּה führen. -ся נס׳.

Развози́ться פ״ח הִתְהוֹלֵל מְאֹד muthwillig werden.

Разво́зка נ׳, -во́зъ ז׳ נְהִגַּת בָּרֶכֶב לִמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים, —הוֹלִיךְ, —הוֹבִיל, —מִנְהָג das Herumführen.

Разво́зный ת׳ הַמּוּבָל (הַנְהוּג) בָּרֶכֶב אָנֹה וָאָנָה

Разво́зъ см. Разво́зка.

Развола́кивать, -волочь פ״י הִנָּה (סָחוֹב) גָּרוֹר וָהִנָּה umherschleppen.

Развора́чивать, -вороти́ть פ״י 1) הִפֵּךְ, פִּלֵּג, הָרוֹס, הָפוֹךְ; טִלְטֵל umherwälzen. 2) עָשָׂה הַבְקָעָה בְּקִיעִים בְּ־ Risse machen.

Развора́шивать, -ворошить פ״י 1) נָעַר, בָּלוֹל, טַלְטֵל, הִפֵּךְ umherwerfen. 2) עוֹרֵר הָסֵת hetzen.

Разворова́ть פ״י גָּנוֹב אֶת־כָּל־ הִגְנַב כֻּלּוֹ ausgestohlen werden. -ся נס׳ ausstehlen.

Развратитель ז׳ מַדִּיחַ, מַסִּית, מַחֲטִיא Verführer. -льница נ׳.

Развратительный ת׳ מַדִּיחַ, מַתְעֶה, מַכְשִׁיל verführerisch.

Развратить см. Развраща́ть.

Разврáтникъ ז׳ עוֹשֵׂה תֵּבֵל, רוֹדֵף זִמָּה, סוֹרֵר Ausschweifender. -ница נ׳.

Развра́тничать פ״י עָשָׂה תֵּבֵל, רָדוּף זִמָּה liederlich leben.

Развра́тность מַעֲשֵׂה תֵבֵל, רוּחַ זְנוּנִים נ׳ Ausschweifung.

Развра́тный מָלֵא רוּחַ זִמָּה (זְנוּנִים) ת׳ liederlich.

Развра́тъ סָרָה, תוֹעֵבָה, תֵבֵל, זְנוּנִים, זְנוּת, זִמָּה ז׳ מִשּׁוּבָה Sittenverderbniß.

Развраща́ть, -врати́ть הִזְנָה בַתֵּבֵל פ״י הִשְׁחִית, שׁוֹבֵב, הִשְׁחִית לְזִמָּה verführen. -ся פ״ח הִתְמַכֵּר לְזִמָּה (לְתֵבֵל), (סָלַף) דַּרְכּוֹ ausgelassen werden.

Развращéніе מַעֲשֵׂה, רוּחַ מַתְעֶה, מַדּוּחִים ס׳ תַּעְתֻּעִים Verführung.

Развращённость см. Развра́тность.

Развыться הֵילֵל (יָלַל) פ״ח heulen.

Развьючивать, -вьючить פָּרוֹק מַשָּׂא (מֵעַל) פ״י עָזוֹב, (בְּהֵמָה) abpacken. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵק מַשָּׂאוֹ abgepackt werden.

Ра́звѣ 1) הֲ־, הַאֻמְנָם, הַאִם? ת״פ denn? etwa? 2) רַק אִם, בִּלְתִּי אִם nur, es sei denn. Ра́звѣ смерть разлучи́тъ насъ בֵּין יַפְרִיד רַק (בִּלְתִּי אִם) הַמָּוֶת שֵׁנֵינוּ. Ра́звѣ не הֲלֹא.

Развѣва́ть, -вѣ́ять 1) הָנַע, נוֹפֵף, הָנַף וּפָרוֹשׂ (גַּם) ausbreiten. 2) זָרָה אֶל־כָּל־רוּחַ, סָעַר, הָפֵץ (גַּם) verwehen. -ся נפ׳ 1) הִתְנוֹסֵס, הִפָּרֵשׂ, הִתְנוֹפֵף (גַּם) wehen, flattern. 2) הֻזְרָה (הֻפַּץ) אֶל־כָּל־רוּחַ מְרוּחַ verweht werden.

Развѣ́дка נ׳, **-вѣ́дываніе** חֵקֶר, חֵקֶר, דְּרִישׁ ס׳ [forschung. Nach-

Развѣ́дывать, -вѣ́дать חָפַר, תּוּר, חָקוֹר וְדָרוֹשׁ פ״י בַּקֵּשׁ לָבוּר לְדַעַת nachforschen. -ся 1) הִדָּרֵשׁ נפ׳ הֻחְקַר nachgeforscht werden. 2) הִשְׁתַּפֵּט (הוֹכַח) פ״ח הִשְׁתַּפֵּט עִם־ sich abfinden. -ся съ кѣмъ судо́мъ אִישׁ בְּפְלִילִים.

Развѣ́нчивать, -вѣнча́ть הָסִר הַגֵּזֶר מֵעַל רֹאשׁ פ״י הִתְפָּרֵק גֵּזְרוֹ נפ׳ הָרַם הָעֲטָרָה מֵעַל־ entkrönen. -ся entkrönt werden.

Развѣ́систый מֻטֶּה דְּלִיּוֹתָיו, סוֹרֵחַ, רַעֲנָן, עָבֹת ת׳ rings bezweigt. Р. дубъ אֵלָה עֲבֹתָה. Развѣ́систая лоза́ גֶּפֶן סוֹרֵחַת.

Развѣ́сить см. Развѣ́шивать.

Развѣ́съ בֹּחַן בַּמֹּאזְנַיִם, מִשְׁקָל, שְׁקָל ז׳ das Abwägen.

Развѣтвле́ніе מִשְׁלַח דְּלִיּוֹת, סִבְכֵי עֲפָאִים ס׳ Verzweigung.

Развѣтвля́ть, -вѣтви́ть הִפְרִיד לַעֲנָפִים, שָׁרַג פ״י רַבִּים in Zweige theilen. -ся נפ׳ הִשְׁתָּרֵג, סִבּוֹךְ, עָשָׂה בַדִּים שָׁלַח פֹּארוֹת sich verzweigen.

Развѣ́шивать, -вѣ́сить 1) הֶעֱלָה בְּמֹאזְנַיִם פ״י abwägen. 2) סָבִיב (שָׁלַח) הוֹרִד לְאַחַד אֶחָד nach allen Seiten hängen lassen. Дубъ развѣ́силъ свои́ вѣтви (נִטְּשׁוּ שְׁלֻחוֹתָיו) הָאֵלוֹן שִׁלַּח פֹּארוֹתָיו. Р. у́шки הִשְׁקֵל לְאַחַד אֶחָד נפ׳ -ся הִקָּשֵׁב אָזְנוֹ abgewogen werden. [סָבִיב] aushängen. -ся נפ׳.

Развѣ́шивать, -вѣ́шать תָּלָה (תֹּלֶה, הוֹקַע) פ״י

Развѣ́яніе מְזָרָה, הָפִיץ, זָרוֹת ס׳ das Verwehen.

Развѣ́ять см. Развѣва́ть.

Разви́зка מוֹצָא דָבָר, קֵץ חָזוֹן, פִּתְרוֹן, פֵּשֶׁר דָּבָר נ׳ סוֹף עִנְיָן Entwickelung.

Разви́зность יָדַיִם לֹא־אֲסוּרוֹת, נִיד חָפְשִׁי, מִשְׁעֵי נ׳ רְוָחָה Ungezwungenheit.

Разви́зный יוֹדֵעַ לִפְנוֹת, מָהִיר, אֲשֶׁר יָדוֹ מֻשְׁלָה לוֹ ת׳ חָרוּץ, יָמִין וּשְׂמֹאל בְּדַרְכֵי חַיִּים ungezwungen, gewandt.

Разви́зывать, -вяза́ть פִּתַּח, הִתִּיר (אֻגְדָּה) פ״י (חֲרָצָבָה) losbinden. Ты развяза́лъ мнѣ ру́ки הוֹצֵאתָנִי לַמֶּרְחָב, הִרְחַבְתָּ לִי, פִּתַּחְתָּ לְמוֹסְרֵי. -ся פִּתּוּחַ, הִתֵּר נפ׳ sich losbinden, losmachen. -ся съ кѣмъ פָּטוֹר מִפְּנֵי־ חָלוּץ מִ־, sich losbinden, losmachen.

Разга́вливаться, -говля́ться, -говѣ́ться סָעוּד לִבּוֹ אַחֲרֵי־צוֹמוֹ, קוֹם מִתְעַנִּיתוֹ, חָדוֹל מִצּוֹמוֹ פ״ח aufhören zu fasten.

Разга́дка פֵּשֶׁר דָּבָר, פִּתְרוֹן, מְצֹא חִידָה נ׳ Auflösung.

Разга́дчикъ פּוֹתֵר־, מוֹצֵא חִידָה ז׳ Auflöser. -дчица נ׳.

Разга́дывать, -гада́ть פָּתוֹר, מָצָא חִידָה פ״י errathen, auflösen. -ся נפ׳ הִפָּתֵר, (חִידָה) הִמָּצֵא sich auflösen.

Разга́нивать, -гоня́ть, Разогна́ть הִבְרִחַ, הָרַץ פ״י הֵשִׁיב, הָפֵץ, הָנַס, גָּרַשׁ מֵעַל־ אֶל־הַפּוּץ, גֹּרֵשׁ נפ׳ verjagt werden. ausseinanderjagen. -ся

Разга́ръ הִתְלַקְּחוּת הָאֵשׁ, יְקוֹד ז׳ Hitze, Gluth; Eifer. Р. войны מִלְחָמָה (כֹּבֶד) עֻזּוֹ. [geradebiegen.

Разгиба́ть, Разогну́ть יָשַׁר הָעָקוֹב, זָקוּף הַכָּפוּף פ״י

Разгибно́й נָקֵל לָשׁוּב יָשָׁר, נָכוֹן לְמִישׁוּר ת׳ biegbar.

Разги́бъ פֶּרֶק, כֶּרַע ז׳ Gelenk.

Разгильдя́й 1) אֲשֶׁר דַּלְיוֹ מִתְמוֹטֵט בַּהֲלִיכָתוֹ לוֹ שׁוֹקִים Wackler. 2) עִקֵּשׁ, נֶעְקַשׁ דְּרָכִים, פְּתַלְתֹּל Wüstling. 3) נַעֲוֵה־לֵב, אֱוִיל Tölpel.

Разгла́живать, -гла́дить הֶחֱלִיק פ״י שׁוּה פָּנִים glatt machen. -ся נפ׳ הֻחְלַק, שׁוּה geplättet werden.

Разгласи́ть см. Разглаша́ть.

Разгла́ска הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם, שֵׁמַע נ׳ Ausbreitung eines Gerüchts.

Разглаша́тель מוֹדִיעַ לְרַבִּים, מַשְׁמִיעַ בִּקְהַל־עָם ז׳

נושא שמע Ausposauner. -льница נ׳.

Разглашáть, -гласúть פ״ע הוֹדִיעַ, הִשְׁמִיעַ בְּקָהָל. הודיע בקהל־ נפ׳ הֻעְבַּר קוֹל, לְרַבִּים veröffentlichen. -ся עָם veröffentlicht werden.

Разглашéніе ס׳ см. Разглáска.

Разглядывать, -глядéть פ״ע רָאָה וּבָחוֹן בְּעֵינָיו, הָזָה בְּ־, הִבִּיט בְּ־ besehen.

Разгнáивать, -гноúть פ״ע הוֹצִיא מַק, הִמֵּק (חַבּוּרָה) eitern lassen. -ся פ״ח הוֹצִיא רִיר, הִמֵּק eitern.

Разгноéніе ס׳ הִמֵּק חַבּוּרָה, מַק־, זוֹב־, רִיר־ Eiterung.

Разгноúть см. Разгнáивать.

Разгнýть см. Разгибáть.

Разгнѣвлять, -гнѣвáть, -гнѣвúть פ״ע כָּעַס, הִכְעִיס, הִקְצִיף, הִקְנִיא erzürnen. -ся פ״ח הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף sich erzürnen.

Разгнѣздиться פ״ח מָצָא קֵן לוֹ־, נָתַן בְּכָל־הַ־ sein Nest anschlagen.

Разговáриваніе ס׳ см. Разговóръ.

Разговáривать פ״ע שׂוֹחֵחַ, הִדְבִּיר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ יַחַד sprechen.

Разговáриться см. Разгáвливаться.

Разговорúться פ״ח בָּא בְדִבָּרִים geschwätzig werden.

Разговóрный ת׳ אֲשֶׁר לְשִׂיחַת אִישׁ עִם־, שִׂיחָה־, רֵעֵהוּ im Gespräch gebräuchlich.

Разговóрчивость נ׳ אַהֲבַת שִׂיחָה עִם־רֵעָיו Gesprächigkeit.

Разговóрчивый ת׳ אוֹהֵב לָשִׂיחַ עִם־רֵעָיו gesprächig.

Разговóръ ז׳ מִדְבָּר, שִׂיחַ נִדְבָּרִים, שִׂיחָה עִם־ (שה׳ ש ה, ג) Gespräch.

Разговѣ́ться см. Разгáвливаться.

Разгóнистое ת׳ בְּחֶרֶט נִרְחָב, בְּכִתְּב מְפֻרָּד weitläufig.

Разгóнка נ׳ см. Разгóнъ.

Разгóнный ת׳ הַמְרוּצָה־, אֲשֶׁר לַמֵּרוּץ־ zum Schicken.

Разгóнъ ז׳ שְׁלוּחִים, מֵרוּץ, הָרִיץ אֶל־כָּל־רוּחַ כְּבָר הָרִיצוּ־ Всѣ лóшади въ разгóнѣ כָּל־הַסּוּסִים.

Разгонять см. Разгáнивать.

Разгорáживать, -городúть פ״ע 1) הִגְבִּיל, הִבְדִּיל בְּחַיִּץ בְּגָדֵר abzäunen. 2) הָרוֹס הַחַיִּץ, הָסַר הַגָּדֵר die Scheidewand niederreißen. -ся נפ׳ הָבְדַּל בְּחַיִּץ abgezäunt werden.

Разгорáться, -горѣ́ться פ״ח קָדוֹחַ, בָּעוֹר, נִצּוֹת (אֵשׁ), נִשּׁוֹק; הָחֵם aufloodern; feuerroth werden. Печь разгорѣ́лась הַתַּנּוּר בוֹעֵרָה. Лицѣ́ его разгорѣ́лось פְּנֵי לְהָבִים פָּנָיו. Война разгорѣ́лась מִלְחָמָה נִשְׁקָה בְּ־. У негó зýбы разгорѣ́лись נַפְשׁוֹ אוֹתָה לֶאֱכֹל. [werden.

Разгордѝться פ״ח עָטָה גָאוֹן, הִתְגָּאָה, רָהוּב stolz

Разгоревáться פ״ח מָרַר בִּבְכִי, הִתְאַבֵּל מְאֹד sich abgrämen.

Разгородка נ׳ קִיר מַבְדִּיל, גָּדֵר, הַיִּן Scheidewand.

Разгорячáть, -чúть פ״ע בְּ־ הִרְתִּיחַ, הִחַם קָדוֹחַ אֵשׁ בְּ־ erhitzen. Винó разгорячáетъ кровь הַיַּיִן יַרְתִּיחַ הַדָּם. Вы разгорячили меня́ своúмъ противорѣ́чіемъ בִּמְרִיכֶם קִדַּחְתֶּם אֵשׁ בְּאַפִּי. -ся פ״ח 1) הֻחַם, רָתוֹחַ sich erhitzen. 2) הִתְקַצֵּף, הִתְקָרֵר aufgebracht werden.

Разгорячéніе ס׳ חֵם, הֻחַם Erhitzung.

Разгорячúть см. Разгорячáть.

Разгости́ться פ״ח אָרוֹחַ יָמִים רַבִּים אֶת־ lange zu Gaste sein

Разграблéніе ס׳ בַּז, מִשְׁסָה Plünderung.

Разграблять, -грáбить פ״ע בָּזַז כָּל־, שָׁסָה־ ausplündern. -ся פ״ח הֻבַּז כֻּלּוֹ־, הֻשַּׁס־ ausgeplündert werden.

Разграничéніе, -граничиваніе ס׳ הַצִּיב, הַגְבָּלָה, גְּבוּלוֹת (מצב) Abgrenzung.

Разграничивать, -ничúть פ״ע הַגְבֵּל, הַצִּיב גְּבוּלוֹת, חִלֵּק לְאִישׁ גְּבוּלוֹ abgrenzen. -ся נפ׳ הֻחְלַק לִגְבוּלוֹת abgegrenzt werden.

Разграфлять, -графúть см. Графúть.

Разгребáть, -грестú, -грéсть פ״ע נָרוּף וּפָזֹר auseinanderscharren.

Разгремѣ́ться פ״ח הָלוֹךְ וְהָרֹעַם lange donnern.

Разгромлéніе ס׳ см. Разгрóмъ.

Разгромлять, -громúть פ״ע הָרַעַם עַל־, הָחֵרֵם, הָשִׁאָה רָעוּץ, הָחֵרֵב zertrümmern. -ся נפ׳ הֻשְׁאָה, הֻחְרַב, הֻחְרַם zertrümmert werden.

Разгрóмъ ז׳ מִשּׁוּאָה, חֹרֶב, מְרָמָס Zertrümmerung.

Разгружáть, -грузúть פ״ע פָּרוֹק מַשָּׂא אֲנִיָּה auspacken. -ся נפ׳ הֻתְפַּרַק ausgeladen werden.

Разгружéніе, -грýзка נ׳ פֵּרֶק אֲנִיָּה Auspackung.

Разгрустúться פ״ח הִתְעַצֵּב מְאֹד אֶל־לִבּוֹ traurig werden. [zernagen.

Разгрызáть, -грúзть פ״ע אָכַל בְּשִׁנָּיו־, כִּרְסֵם כָּל־הַ־

Разгрязáть, -грязнýть פ״ע כִּסָּה רֶפֶשׁ וְטִיט חוּצוֹת kothig werden.

Разгýливать, -гуля́ть 1) פ״ע הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם spazieren. 2) פ״ע: Р. свою́ грусть הִתְהַלֵּךְ לְהַשְׁבִּיחַ (לְהַרְגִּיעַ) יְגוֹן לְבָבוֹ durch Spaziergang zerstreuen. -ся פ״ח 1) הִתְהַלֵּךְ לָשׂוּחַ spazieren. 2) הֵיטִיב בַּשִּׂמְחָה, הִטְהַר, עָטָה אוֹר, הֶעֱלַם לִבּוֹ luftig werden. 3) הִתְאַוֵּר sich aufheitern. На нѐбѣ разгýливается פְּנֵי

רַקִּיעַ הַטֶּהֹרוּ [שִׂמְחָה וְהוֹלֵלוּת] Lustiger.

Разгу́лъ ז׳ 1) שִׂמְחָה וְהוֹלֵלוּת Jubel. 2) רוֹדֶף הוֹלֵלוּת שִׂמְחָה ת׳ liederlich.

Разгу́льный רוֹדֵף הוֹלֵלוּת שִׂמְחָה liederlich.

Разгуля́ть см. Разгу́ливать.

Раздава́ніе חֵת לְכָל־ פ׳ Austheilung

Раздава́тель מְחַלֵּק לְ־, נוֹתֵן לְכָל־ ז׳ Austheiler.

Раздава́ть, -да́ть חִלֵּק לְ־, נָתַן לְכָל־אֶחָד פ״ע austheilen. -ся 1) הֻחְלַק, הֻנְּתַן לְכָל־אֶחָד נפ׳ ausgetheilt werden. 2) פָּרוּץ יָמִין וּשְׂמֹאל, הִרְחֵב, רָחוֹב פ״ח הֻחְצָה (הִכָּרֵת) הָנָה וְהָיָה auseinandergehen. Сапоги были у́зки, а тепе́рь раздали́сь צָרוּ לִי הַנְּעָלִים וְעַתָּה הִרְחִיבוּ. Ту́чи раздаду́тся, и ме́сяцъ проглянетъ הָעָבִים יֵחָצוּ וְיָרֵאָה הַיָּרֵחַ. 3) קוֹל הִשְׁמַע (הִנָּתֵן) ertönen. Зыкъ гро́ма разда́лся на гора́хъ קוֹל הִרְעַם נִשְׁמַע עַל־הֶהָרִים. Разда́лся шу́мный звукъ ихъ קוֹלָם שָׁאוֹן נִתַּן.

Разда́вливать, -дави́ть רָמַס, עִסָּה פ״ע zertreten. -ся הֻרְמַס, עֻסָּה נפ׳ zerdrückt werden.

Разда́ривать, -дари́ть (что) פ״ע פִּזֵּר וְנָתוֹן לָרוֹב; (кому́) נָתוֹן מַתָּנוֹת לְכָל־ verschenken. -ся נפעל verschenkt werden.

Разда́точный נָכוֹן לְהִנָּתֵן לְכָל־ ת׳ zum Verschenken.

Разда́тчикъ см. Разда́ватель.

Разда́ть см. Раздава́ть.

Разда́ча חֵלֶק, חֵת לְכָל־ נ׳ Austheilung.

Раздва́ивать, -двои́ть פָּרוֹס, חָצָה, גָּזוֹר לִשְׁנַיִם פ״ע, הִפְלֵג, הֻחְלַק לִשְׁנַיִם, הֻחְצָה נפ׳ שִׁסְּעָ spalten. -ся הֻחְצָה נפ׳ sich spalten.

Раздвига́ть, -двину́ть הֵחֵל (הֵעִתִּיק) הָנָה וָהֵנָּה פ״ע auseinanderschieben. -ся הֻזַּח (מוּשׁ) הָנָה וָהֵנָּה נפ׳ auseinandergeschoben werden. [derschieben.

Раздви́жка הֻזַּח (מוּשׁ) הָנָה וָהֵנָּה נ׳ das Auseinan-

Раздви́жной מוּזָח, נָזַח אֲשֶׁר יֻחְלַק הָנָה וָהֵנָּה ת׳ zum Ausschieben eingerichtet.

Раздви́нуть см. Раздвига́ть.

Раздвое́ніе חֲצוֹת לִשְׁנַיִם ס׳; הֶחָצוֹת Theilung.

Раздвои́ть см. Раздва́ивать.

Раздёргивать, -дёргать בִּתֵּק, קָרַע לִגְזָרִים פ״ע auseinanderreißen. -ся הֻקְרַע לִגְזָרִים נפ׳ auseinandergerissen werden.

Раздёргивать, -дёрнуть הִפְרֵד הָנָה וָהֵנָּה פ״ע auseinanderziehen. -ся הֻפְרַד (הִתְפָּרֵד) הָנָה וָהֵנָּה נפ׳ auseinandergezogen werden.

Раздира́ть, Разодра́ть, Раздра́ть קָרַע לִשְׁנַיִם פ״ע (לִגְזָרִים), פָּרוֹס (יחזקאל י״ז) zerreißen. -ся הֻקְרַע נפ׳ zerrissen werden. [בְּדִבְרֵי רִיק schwatzen.

Раздобаривать, -ба́рить שׂוֹחֵחַ, דִּבֵּר תֹּהוּ פ״ע

Раздоба́ры (-ровъ) דִּבְרֵי רִיק ז״ר Geschwätz.

Раздо́брить הָעֵר רַחֲמֵי־, הִטָּה לֵב אִישׁ לְטוֹב פ״ע geneigt machen. -ся הִתְעוֹרֵר, הִטָּה לִבּוֹ לְטוֹב פ״ח הֻכְמַר נִחוּמָיו, לְרַחֲמִים geneigt werden. [Leben.

Раздо́лье תַּעֲנוּג, רְוָיָה, מַרְחָב ס׳ bequemes

Раздо́рить הִתְקוֹטֵט, בָּא בְּרִיב עִם־ פ״ע הִתְחָרֵה בְּ־ zanken.

Раздо́рный מָדוֹן, —, מְדָנִים, —, רִיב — zänkisch.

Раздо́ръ מָדוֹן, רִיב ז׳ Zank.

Раздоса́довать הִרְעִים, הִכְעִים, הִקְצִיף, כָּעַס, קָצוּף פ״ע ärgern. -ся הִתְקַצֵּף פ״ח sich ärgern.

Раздража́ть, -жи́ть הִרְגִּז פ״ע הִכְעִים, גָּרָה, הָעֵר חֵמָה, הִרְעִים, הִקְצִיף erbittern. -ся הִתְגָּרָה פ״ח הִתְגַּלֵּעַ, הִתְקַצֵּף, הִתְחָרֵה, רֻגַּז gereizt werden.

Раздраже́ніе רֹגֶז, חֲרָדָה ס׳; הִתְחָרוּת, הִתְגָּרוּת; עֶבְרָה, קֶצֶף, כַּעַס, חָרוֹן Aufregung. [barkeit.

Раздражи́мость דֶּרֶךְ לְהִתְעוֹרֵר עַל־נְקָלָה נ׳ Reiz-

Раздражи́тельный מְהִיר, מִתְגָּרֶה עַל־נְקָלָה ת׳ חֵמָה, אִישׁ חֵמוֹת reizbar.

Раздразни́ть הִרְעִים, הִרְגִּז פ״ע הִכְעִים, כַּעַס reizen.

Раздробля́ть, -дроби́ть פִּזֵּר, פָּתוֹת לְפָתִים פ״ע, דֹּק, כִּרְסֵם, פִּצָּה, פָּצוֹם, פִּצְפֵּץ, פּוֹצֵץ, נִפֵּץ, הִגְרִס, שָׁחוֹק, הָדֵק, דִּכָּה, רָטַשׁ zerstückeln. -ся הִתְפּוֹרֵר נפ׳ הִתְפּוֹצֵץ, נִפּוֹץ, הִשָּׁחֵק, הוּדַק, הוּכָּא, רֻטַּשׁ zerstückelt werden.

Раздружа́ть, -жи́ть שִׁלַּח, הִפְרִיד בֵּין רֵעִים פ״ע מְדָנִים— veruneinigen. -ся הָפֵר בְּרִית הָאַחֲוָה פ״ח sich entzweien. [Anfachen. P. מֵחֵי מִפּוּחַ.

Раздува́льный עָשׂוּי לָפַחַת בּוֹ אֵשׁ ת׳ zum

Раздува́ть, -ду́ть 1) אַזֵּר, נָפַח (הָפַח) כָּאֵשׁ פ״ע מִלֵּא קְדֵרִים כִּטְנוֹ. P. живо́тъ свой זְקוֹת anblasen. 2) סַעַר, זָרָה, הִשִּׁב, הָפַץ, הִמְלֵא רוּחַ verwehen. -ся נָפוֹחַ נפ׳; sich aufblasen.

Разду́мывать, -ду́мать 1) הִתְיַעֵץ בְּלִבּוֹ פ״ע חָשׁוֹב כֹּה וָכֹה, הִשְׁתָּעֵה überlegen. 2) הִנָּחֵם עַל־, שׁוּב מִ־, הִתְעַשֵּׁת לְ־ חָדוֹל— andern Sinnes werden. Я хоте́лъ писа́ть ему́, но разду́малъ אָמַרְתִּי לִכְתּוֹב לוֹ אַךְ שַׁבְתִּי נִחַמְתִּי. [keit.

Разду́мье ס׳, -ду́мчивость נ׳ הִשְׁתָּעוּת Bedenklich-

Раздура́чиваться, -ду́риться פ״ח נָזָה אַחֲרֵי הַהֶבֶל, הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת זִמָּה ausgelassen werden.

Разду́тость נ׳ צְבוֹת Anschwellung.

Разду́тый צָבֶה, נָפוּחַ ת׳ aufgeblasen.

Раздýть см. Раздувáть.

Раздушáть, -шúть מָשׁוֹחַ בְּשֶׁמֶן הִמֹּר פ״ einpartfü=

Раздѣвáніе פִּשֵּׁט (בְּגָדִיו) ס׳ das Ausfleiden.

Раздѣвáть, -дѣ́ть (עתיד -дѣ́ну) פָּשַׁט בְּגָדֵי־ פ״ פָּשַׁט, הִפְשִׁיט, פָּשַׁט בְּגָדָיו פ״ח ausfleiden. -ся פָּשַׁט בְּגָדָיו, הִתְפַּשֵּׁט בְּגָדוֹ הֶעֱבַר מֵעָלָיו sich ausfleiden.

Раздѣлать см. Раздѣлывать.

Раздѣлéніе חֵלֶק ס׳, חֲלֻקָּה, פְּלֻגָּה Theilung.

Раздѣлимость см. Дѣлимóсть.

Раздѣлимый см. Дѣлимый.

Раздѣлитель מְחַלֵּק ז׳ Theiler. [lungs=.

Раздѣлительный אֲשֶׁר יַחֲלִקוּ בוֹ, הַמְחַלֵּק ת׳ Thei=

Раздѣлить см. Раздѣля́ть.

Раздѣлка יוֹם פְּקוּדָה, שְׁלוּמִים, נָקָם וְשָׁלֵם נ׳

Раздѣлъ ז׳ см. Раздѣлéніе. [Abrechnung.

Раздѣлывать, -дѣ́лать שָׁלַם לְ־, חִשֵּׁב עִם־ פ״ שָׁלַם לְ־, כָּלָה שְׁלוּמָיו עִם־ פ״ח בָּצַע (הָתֵם), חִשְׁבּוֹנוֹ עִם־ befriedigen. -ся sich abrechnen.

Раздѣльно אִישׁ לְבַדּוֹ, נִפְרָדִים ת״פ getrennt.

Раздѣля́ть, -лúть חָלַק, פָּלַג 1) פ״ zertheilen. Р. нá двое חָצָה. Р. по жрéбію חָלַק בְּגוֹרָל. 2) חָלַק לָקוֹחַ חֵלֶק בְּ־, עִם־ theilnehmen. Я раздѣля́ю твоё гóре גַּם לִי חֵלֶק בְּיוֹנָתֶךָ. בְּצָרָתְךָ גַּם לִי צַר. Я не раздѣля́ю твоегó мнѣ́нія אֵין נַפְשִׁי אֶל־עֲצָתֶךָ. -ся 1) הֻחְלַק נפ׳ getheilt werden. 2) הִפָּלֵג, הִפְרֵד פ״ח; הֻחְצָה sich theilen. Они́ раздѣли́лись во мнѣ́ніяхъ נִפְלְגוּ בַעֲצָתָם, חָלַק לִבָּם.

Раздѣ́ть см. Раздѣвáть.

Раздюжѣ́лый כָּשֵׁה, עָבֶה, שָׁמֵן ת׳ dick geworden.

Раздюжѣ́ть כָּשֵׁה, עָבָה, שָׁמוֹן, הָלוֹךְ וְעָצוֹם פ״ע dick werden.

Разжáлобить עוֹרֵר לֵב־, הֵעֵר רַחֲמֵי־ פ״ rühren. -ся הֻמָּה מֵעָיו לְ־, הִכָּמֵר רַחֲמָיו אֶל־ פ״ח gerührt werden.

Разжáлованіе הוֹרִיד אִישׁ מִגְדֻּלָּתוֹ ס׳ Herabsetzung.

Разжáловать הוֹרַד אִישׁ מִגְדֻּלָּתוֹ, הֵסִר אִישׁ פ״ הִזְנַח מִכֹּהֵן, הִשְׁפִּל הַנְּבוֹהַ, מִכְּהֻנָּתוֹ absetzen.

Разжáловаться זָעוֹק חָמָס, הִתְאוֹנֵן מְאֹד עַל־ פ״ח

Разжáть см. Разжимáть. [sich beklagen.

Разжёвывать, -жевáть טָחוֹן בְּפִיו, גָּרוֹר 1) פ״ לָעוֹס* zerkauen. Онъ жвáчку не разжёвываетъ גָּרָה לֹא־יִגָּר. 2) פִּין; חָבַן, בָּאַר: Ему́ всё разжу́й, да въ ротъ положи́ הוּא לֹא־יְבִין עַד־אִם יְבָאֵרוּ וְיָשִׂימוּ בְּפִיו. Я э́того ещё не разжевáлъ עוֹד חִכִּי לֹא־יְבִין זֹאת.

Разжениться הִפְרֵד מֵעַל־אִשְׁתּוֹ פ״ח sich scheiden.

Разжёчь см. Разжигáть. [Verbesserung.

Разжива מַרְבֶּה לְהָרֵעַ בֵּיתוֹ נ׳

Разживáться, -житься הֵעָלֶה, מָצָא אוֹן לוֹ פ״ח עָשִׁיר, עָשָׂה חַיִל, רָכוּשׁ לוֹ רְכוּשׁ, אֲרוּכָה לְקִנְיָנָיו הֶעָשֵׁר reich werden.

Разжигáть, -жёчь קָדוֹחַ אֵשׁ 1) פ״ (עתיד разожгу́) לַהֵט, הִבְעִיר, הִצִּית, אֵזֹר זִקּוֹת entzünden. 2) הִרְהֵר anregen. Р. ссóру הִרְהֵר רִיב. Р. вражду́ קָדוֹחַ אֵשׁ אֵיבָה. Р. стрáсти אֵזֹר זִקּוֹת הַתְּאָוָה. -ся פ״ח

Разжидúть, см. Разжижáть. [הִתְלַבֵּן entbrennen.

Разжидѣ́лый מְנֻר, נָגֵר, נָמֵק ת׳ flüssig geworden.

Разжидѣ́ть הִרְבִּיךְ, הוּדַּק, הָפוּךְ נָגֵר, הֻנַּר פ״ע flüssig werden.

Разжижáть, -жидúть מָסוֹךְ, הִרְבִּיךְ, הֵנִיר פ״ flüssig machen. -ся הֻנַּר נפ׳ הָרְבַּךְ; הִרְבִּיךְ, הֵנִיר flüssig werden. [sung.

Разжижéніе הַמְסָכָה ס׳ Auflö=

Разжимáть, Разжáть פָּתוֹחַ פ״ (עתיד разожму́) aufmachen.

Разжирѣ́ть см. Жирѣ́ть. [בְּחָזְקָה

Разжиться см. Разживáться.

Раззадóривать, -дóрить הִקְנָא, הִכְעִיס, כָּעַס פ״ הִתְגָּרָה בְּ־, הִרְעִיס aufreizen. -ся פ״ח הִתְאַנֵּף, הִתְעַבֵּר, הִתְקַצֵּף erbittert werden. [Bekanntschaft aufgeben.

Раззнакóмиться עָזוֹב (הָפֵר) בְּרִית רֵעִים פ״ח

Раззолáчивать, -золотúть רִקַּע, צִפָּה זָהָב פ״ הָרַד זָהָב עַל־, בְּזָהָב vergolden. -ся צִפָּה זָהָב נפ׳ vergoldet werden.

Раззолочéніе צִפּוּי (רִקּוּעַ) זָהָב, צִפּוּת זָהָב ס׳ Vergoldung.

Раззѣвáться см. Позѣвывать. [

Разикъ ק׳ см. Разъ.

Разинуть см. Разѣвáть.

Разиня רוֹאֶה, מַרְחִיב (פּוֹעֵר) פֶּה, פּוֹתֵחַ שְׂפָתָיו ז״נ עָצֵל, נִרְפֶּה, חוֹבֵק יָדָיו, בְּעָבִים Gaffer, Müssiggänger.

Разительный נוֹרָא, נִפְלָא, מַפְלִיא, מַשְׁמִים ת׳ auffallend.

Разить (Ражу́, разишь) הִכָּה, מָחָא פ״ הָלוֹם, פָּעוֹם, נָגוֹף, נָגוּעַ niederschlagen. Р. непріятеля הִכָּה צָרָיו, נָגוּף אוֹיְבָיו.

Разлагáть, -ложúть עָרוֹךְ, הִפְרֵד דָּבָר לְבַדָּיו פ״ פָּרוֹט, לְאַחַד אֶחָד; פָּתוֹר zerlegen. -ся פ״ח הִתְפָּרֵד, הֻמַּס, הֻרַס aufgelöst werden.

Разлáдить см. Разлáживать.

Разлáдъ מָדוֹן, רִיב, מְרִיבָה, אֵין שָׁלוֹם נ׳ מַשְׁמֵמָה Uneinigkeit.

Разлáживать, -лáдить הָרוֹס הַסִּדָּרִים פ״ 1) מִשְׁתּוּמֵם. Р. скри́пку הָרוֹס מַעֲרֵכֵי כִּנּוֹר הַנֵּבֶל. 2) פ״

עָזוֹב (הַפֵּר) בְּרִית רֵעִים עִם־, אָסוֹף שְׁלוֹמוֹ מִן־ sich entzweien. -ся הִתְפָּרֵד, הִפָּרֵעַ, הֻפַּר פ״ח verstimmt werden.

Разла́комить עוֹרֵר תַּאֲוָה לְ־ פ״י lüstern machen. -ся הִתְאַוּת תַּאֲוָה פ״ח naschsüchtig werden.

Разла́мливать, -ломи́ть (עתיד -לומֹל) שָׁבוֹר פ״י, פָּרוֹס zerbrechen. -ся הִשָּׁבֵר נפ׳ zerbrochen werden.

Разла́мывать, -лома́ть שָׁבוֹר פ״י, פָּרוֹץ, נָתוֹץ, הָרוֹס, הִנְדַּע נִדַּע niederreißen. -ся הֻרַס, הֻשָּׁבַר נפ׳ zerstört werden.

Разла́яться נָבוֹחַ בְּקוֹל הוֹלֵךְ וְחָזֵק פ״ח stark bellen.

Разлега́ться, -ле́чься סָרוֹחַ, הִשְׁתָּרֵעַ לִשְׁכַּב פ״ח עַד־בֹּשׁ lange liegen. עַל־עֶרְשׂוֹ sich ausstrecken.

Разлёживаться, -лежа́ться סָרוֹחַ עַל־מִשְׁכָּבוֹ פ״ח

Разлета́ться, -те́ться נָצוֹ, הִתְפָּרֵד בִּיעָף פ״ח הִרְחֵק גְּדוֹד, הִנּוֹז וְעָבוֹר עָנוֹעַ auseinanderfliegen.

Разлётывать עוֹט אָנָה וָאָנָה, עוֹף כֹּה וָכֹה פ״ע umherfliegen.

Разлетёться см. Разлега́ться.

Разле́чься см. Разлега́ться.

Разлива́льный אֲשֶׁר יְצַקּוּ בוֹ, אֲשֶׁר יְסַךְ בּוֹ ת׳ zum Gießen. Разлива́льная ло́жка מְנַקִּית (שמות כה, כט).

Разлива́нное мо́ре כַּרָה וָבַת יַיִן וְשֵׁכָר Ueberfluß an Getränken.

Разлива́ть, -ли́ть 1) יָצוֹק, מָלָא, מָסוֹךְ, נָסוֹךְ פ״י eingießen. P. вино́ מָלָא הַכּוֹסוֹת יַיִן. 2) שָׁפוֹךְ אַרְצָה vergießen. -ся 1) הוּצַק נפ׳ הִשָּׁפֵךְ; eingegossen werden. 2) מָלוֹא עַל־גְּדוֹתָיו פ״ח —הַנָּר überströmen. Ре́ка разли́лась הַנָּהָר מָלָא עַל־גְּדוֹתָיו.

Разли́вка שֶׁפֶךְ, שִׁפּוּךְ, צִקֶת das Eingießen.

Разливно́й см. Разлива́льный.

Разли́въ עֲלוֹת (שׁוֹא), (איוב יד, יט) סָפִיחַ, שִׁטָּף ז׳ (נַאוֹת) מֵי־נָהָר, Ueberschwemmung.

Разлинёвывать, -нева́ть חָרוֹט (תָּאָה) קָוִים פ״י הֻחְרַט בְּקָוִים נפ׳ -ся. -ся הֻחְרַט linirt werden.

Разли́нка עֵת שֶׁלֶּכֶת הַנּוֹצָה בָּעוֹף (הַשֵּׂעָר בַּחַיָּה) Zeit wo die Thiere haaren.

Ра́зличіе см. Разли́въ.

Разли́ть см. Разлива́ть.

Различа́ть, -чи́ть בִּקֵּר בֵּין־, הִבְדִּיל בֵּין־, הִכִּיר פ״י יָדוֹעַ בֵּין unterscheiden. P. между хоро́шимъ и дурны́мъ יָדוֹעַ בֵּין טוֹב לְרָע. -ся הִכָּר, הִנָּכֵר נפ׳ בִּקּוֹר, הֻבְחַן unterschieden werden.

Различе́ніе הַכָּרָה, הַכִּיר, הַבְדָּלָה בֵּין־ ס das Unterscheiden.

Различествовать (-ствую, -ствуешь) הִבָּדֵל פ״י שָׁנָה מִן־, מִן־ verschieden sein.

Различи́тельный אֲשֶׁר בּוֹ יְכַר ת׳ Unterscheidungs-.

Различи́ть см. Различа́ть.

Различіе הַבְדֵּל, (שמות ח, יח) פְּדוּת ס* Unterscheid.

Различно בְּדֶרֶךְ אַחֵר ת״פ בְּדֶרָכִים שׁוֹנוֹת, verschieden.

Различный אַחֵר, נִבְדָּל מִן־, שׁוֹנֶה מִן־ ת׳ verschieden.

Разло́гій מִשְׁנֵי עֲבָרָיו ת׳ תָּלוּל, נִשְׁפָּה (מִשְׁפָּה) abschüßig. (2) הֶרֶס; הַפְרָדָה לְאַחַד אֶחָד Zersetzung.

Разложе́ніе 1) מַעֲרָכָה, הַעֲרָכָה ס׳ Zerlegung.

Разложи́ть см. Разлага́ть.

Разлома́ніе см. Разло́мка.

Разлома́ть, -ми́ть см. Разла́мывать.

Разло́мка מִכְתָּה, הֶרֶס, נֵפֶץ, שִׁבָּרוֹן, שֶׁבֶר נ׳ das Niederreißen.

Разло́мъ מְקוֹם הַשֶּׁבֶר, בְּקִיעַ, שֶׁבֶר ז׳ Bruch.

Разло́пываться, -ло́паться, -ло́пнуться הִתְבַּקֵּעַ, הִתְפּוֹצֵץ פ״ח zerplatzen.

Разлу́ка לֶכֶת מֵעַל־, הִפָּרֵד אִישׁ מֵרֵעֵהוּ נ׳ Trennung.

Разлупа́ть, -пи́ть см. Облупа́ть.

Разлуча́ть, -чи́ть הִפְרִיד בֵּין־ (מֵעַל־) פ״י scheiden. -ся הִפָּרֵד מֵעַל־ פ״ח sich trennen.

Разлыга́ться, Разолга́ться נָצָה פִּיו לְשַׁקֵּר פ״ח sich in Lügen einlassen.

Разлёза́ться, -лёзться בָּלָה וְהִתְקָרֵעַ 1) פ״ח sich reißen. 2) כָּשָׁה, עָבָה, שָׁמוֹן dick werden.

Разлёниваться, -лёниться הִתְעַצֵּל פ״ח הִסְכֵּן, בְּעִצְלָה faul werden.

Разлёпля́ть, -лёпи́ть הָתַר הִמְדַּבֵּק פ״י, הָרוֹס הַטִּיחַ, הִדְבֵּק loskleben. -ся הָתַר הִדְבַּק פ״ח הֻרַס הַטִּיחַ, הֻדְבַּק sich loskleben.

Разлюби́ть הִכְרַת אַהֲבָתוֹ מֵעַם־, בְּלֹא אַהֲבָתוֹ מִן־ פ״י aufhören zu lieben. Онъ меня́ разлюби́лъ הוּא־לֹא יֶאֱהָבֵנִי עוֹד.

Размазня́ מְרֻבֶּכֶת, בְּלִיל סֹלֶת מְרֻבֶּכֶת נ׳ (הה״א כג, כט), אטרין* (ירושלמי חלה פ״א) dünn gekochter Brei.

Разма́зывать, -ма́зать מָשׁוֹחַ (טוֹחַ) עַל־כָּל־ 1) פ״י schmieren. 2) סַפֵּר בִּמְלִיצוֹת, הִכְבִּיר מִלִּים בְּסִפּוּרוֹ פְּנֵי־חִידוֹת weitschweifig erzählen. -ся הִמָּשֵׁחַ (הִטּוֹחַ) עַל־כָּל־ הַ־ beschmiert werden.

Разма́лывать, -моло́ть טָחוֹן הֵיטֵב פ״י הָדַק zermahlen. -ся 1) הִטָּחֵן נפ׳ הוּדַק zermahlt werden.

Разма́рывать, -мара́ть מַגֵּף (גָּאַל) כָּל־פְּנֵי־הַ־ פ״י vollschmieren.

Разма́сливать, -ма́слить רִבֵּךְ (הִמְסָה) 1) פ״י mit Butter anmachen. 2) יָפָה בְּחֶלְקַת שְׂפָתַיִם weitläufig erzählen. -ся הִמָּשֵׁחַ בְּשֶׁמֶן נפ׳

sich befalben.

Размáтывать, -мотáть פ״ 1) הַתֵּר תַּכְרִיךְ (צְנִיפָה) loswickeln. 2) פִּזֵּר (הוֹן) לָרִיק verschwenden. -ся נס׳ הִתֵּר הַכָּרוּךְ (הַצָּנוּף) sich loswickeln.

Размáхивать, -махáть, -махнýть נוֹפֵף, הֵנִיף פ״ schwingen. Онъ размахнётъ рýку свою יְנוֹפֵף הַתֵּר יָדוֹ (יַתֵּר). -ся פ״ח הִנּוֹף, הוּנַף, הָרְעֵל sich schwingen.

Размáхъ ז׳ מְטָה, אָרְבָּה, טַלְטָלָה, הֲנָפָה, תְּנוּפָה Schwung. Размáхи рукъ егó יָדָיו אַרְבּוֹת. Размáхи крыльевъ егó מְטוֹת כְּנָפָיו. Съ размáху בִּתְנוּפַת יָד.

Размáчивать, -мочúть פ״ הָרַךְ בַּמַּיִם, רִכֵּךְ, הִרְטִיב מוֹגֵג durchweichen. -ся נס׳ הָרְטַב, רִכּוּךְ, הִמּוֹג durchgeweicht werden.

Размáшистый ת׳ מְרֻחָב, נִרְחָב weitschweifig.

Размáшка נ׳ הֲנָפָה, טַלְטָלָה, תְּנוּפָה Schwung.

Размежевáніе ס׳ מַצָּב גְּבוּלוֹת, הַגְבָּלָה Abgrenzung.

Размежёвывать, -межевáть פ״ הִצֵּב (תָּאֳרָה), הִגְבִּיל אֶת־הַמַּעֲבָרָה חֵלֶק חֲלָקִים, גְּבוּלוֹת abmessen.

Размельчáть, -чúть פ״ פִּזֵּר, שָׁחַק, הֵדֵק, פִּוֵּת, פִּצֵּץ, הִגְרִס, פִּרְפֵּר, פִּצֵּץ, פִּצַּח, פִּצַּח, דִּכָּה zerreiben. -ся הִתְפּוֹרֵר, הוּדַק, הִתְפּוֹצֵץ zerstoßen werden.

Разметáть, -местú יָעָה לְכָל־מְאֹמָא הִנָּה וָהֵנָּה פ״ הִתְאַמֵּא הִנָּה וָהֵנָּה נס׳ עָבַר auseinanderfegen. -ся auseinandergefegt werden.

Размётный מוּטָל (מְשֻׁלָּךְ) הִנָּה וָהֵנָּה ת׳

Размётъ ז׳ טַלְטָלָה das Auseinanderwerfen.

Размётывать, -метáть טִלְטֵל—הִטֵּל הִנָּה וָהֵנָּה פ״ umhergeworfen werden. -ся 1) הוּטַל הִנָּה וָהֵנָּה נס׳ 2) הִשְׁתָּרֵעַ פ״ח גָּהוֹר sich hinstrecken.

Разминáть, -мя́ть פ״ 1) לוּשׁ, עִסּוֹס, עִשָּׂה zerkneten. 2) Р. Лóшадь הוֹבַל סוּס הִנָּה וָהֵנָּה herumführen ein Pferd. -ся 1) עֻשָּׂה, הָלוּשׁ נס׳ durchgeknetet werden. 2) הִתְהַלֵּךְ לְרוּחַ הַיּוֹם פ״ח sich Bewegung machen.

Размиря́ться, -мирúться פ״ח אָסוּף שְׁלוֹמוֹ מִן־ הָפֵר בְּרִית שְׁלוֹמוֹ עִם־ sich verfeinden.

Размножáть, -мнóжить פ״ הִרְבָּה, הַרְבָּה, הִכְבִּד, הִפְרָה הִעְצִים vermehren. -ся פ״ח רָבָה, פָּרָה, עָצוּם, פָּרוּץ, שָׁרוּץ sich vermehren.

Размножéніе ס׳ תַּרְבּוּת, הַרְבּוּת Vermehrung.

Размозжáть, -зжúть פ״ נִפֵּץ רָטַשׁ, בִּקַּע, רָצוּץ, הָרַץ, מָחוּץ רֹאשׁ (קָדְקֹד) גָּלְגֹּלֶת. -ся נס׳ נִפּוּץ, הָרוּץ, רָטוּשׁ zerplittert werden.

Размогáться, -мóчься פ״ח הִתְאַמֵּץ, הִכָּלֵג עַל־ לִסְבֹּל sich zu überwinden.

Размозжéніе ס׳ נִפּוּץ, רִטּוּשׁ Zerschmetterung.

Размокáть, -мокнýть הִמַּס, הִמּוֹג, רָטוֹב פ״ע weich werden.

Размóклый ת׳ נָמֵס, רָטוֹב aufgeweicht.

Размóлвиться פ״ח (съ кѣмъ) בּוֹא בְּרִיב עִם־ in Zank gerathen.

Размóлвка נ׳ רִיב דְּבָרִים Wortstreit.

Размолóть см. Размáлывать.

Размóлъ ז׳ תֹּכֶן (מַתְכֹּנֶת) הַטְחוּן Zermahlung.

Размотáть см. Размáтывать.

Размочáливать, -чáлить פ״ הָרוֹס, קִצֵּץ לִפְתִילִים לְבָדִים zerfasern. -ся נס׳ הִתְפָּרֵד, הִתְרַס לְבָדִים לְחוּטִים zerfasert werden.

Размочúть см. Размáчивать.

Размочéніе, -мóчка נ׳ הַרְטָבָה, הַמְסוֹת Aufweichung.

Размывáть, -мы́ть פ״ 1) רָחוּץ (שָׁטַף) בַּמַּיִם durchwaschen. 2) גָּרוֹף, שָׁטוֹף וְהָרוֹס, גָּרוּף weggeschwemmen. Мостъ размы́ло водóю הַמַּיִם שָׁטְפוּ אֶת־הַמַּעֲבָרָה (הָרְסוּ). Р. рýки נָתוֹן תְּשׁוּרָה לַמְיַלֶּדֶת die Hebamme beschenken.

Размы́кать פ״ 1) צָכוֹט וְהַפְרֵד zerzupfen. 2) סָחוֹב וְהַשְׁלֵךְ fortschleppen. Р. гóре הַכְנֵעַ יְגוֹן רוּחוֹ

Размы́слить см. Размышля́ть. [מִלֵּב כַּעַשׂ

Размытáривать, -тáрить פ״ אַבֵּד (פִּזֵּר) לָרִיק verschwenden. -ся נס׳ אָבוֹד בַּתּוֹהוּ, תֹּם לָרִיק ver- [schwendet werden.

Размы́ть см. Размывáть.

Размышлéніе ס׳ שִׂיחָה, הִגְיוֹן (הָגוּת) לֵב שִׂים עִם־ לְבָבוֹ das Nachdenken.

Размышля́ть, -мы́слить פ״ע הָגָה בְּ־— הִתְבּוֹנֵן, הִשְׁכֵּל, חָשַׁב, דִּבֵּר (הוֹעִיל) עִם־לִבּוֹ, אָמוֹר בְּלִבָּבוֹ nachdenken. Р. о чемъ חָשַׁבְתָּ עַל־דָּבָר.

Размѣ́на נ׳ см. Размѣ́нъ.

Размѣ́нивать, -мѣня́ть, -мѣни́ть הָמַר, הֶחֱלִיף פ״ tauschen. Р. дéньги הָמַר שְׁקָלִים בְּאַגּוֹרוֹת. -ся נס׳ הֻחְלַף, הוּמַר ausgetauscht werden.

Размѣ́нная ש״נ חָנוּת שֶׁלְּחָנִי, בֵּית חֲלִיפוֹת כֶּסֶף Wechselbude.

Размѣ́нный ת׳ תְּמוּרָה, מֻחְלָף Tausch-.

Размѣ́нъ ז׳ חֲלִיפָה, חֵלֶף, תְּמוּרָה Austausch.

Размѣня́ть см. Размѣ́нивать.

Размѣрéніе ס׳ מִדָּד, מְדַד Abmessung.

Размѣ́ривать, -мѣря́ть, -мѣ́рить פ״ מָדוֹד, מָדַד, מִדֵּד, תָּכַן, תָּכוֹן, כּוֹל אוֹמֵר אוֹמֵר לְפִי־תְבוּאוֹתָיו חֵלֶק חֲלָקִים בַּעֲבוֹדָה לְאִישׁ כְּדֵי־כֹחוֹ. Р. издéржки по дохóдамъ כִּלְכֵּל צְרָכָיו לְפִי־תְבוּאוֹתָיו. -ся נס׳ הִתְמַדֵּד, הִתְכַּן abgemessen werden.

Размѣ́ръ ז׳ 1) מַתְכֹּנֶת, תָּכְנִית, תֹּכֶן, מִמַּד, מִדָּה Maaß. Зда́ніе въ огро́мныхъ размѣ́рахъ בַּיִת מִדּוֹת. По размѣ́ру —כְּמִדַּת, —כְּרֹחַב, —כְּפִי. 2) תָּכְנִית שִׁירָה, מִשְׁקַל שִׁיר Versmaß.

Размѣ́рять см. Размѣ́ривать.

Размѣ́сить см. Размѣ́шивать.

Размѣ́ска נ׳ לוּשׁ Durchknetung.

Размѣ́стить см. Размѣ́щать.

Размѣ́тка נ׳ הַתָּוֹת תָּו עַל־כָּל־ Bezeichnung.

Размѣ́чать, -мѣ́тить פ״ע הַתָּוה (הַצֵּב צִיּוּנִים) עַל־ bezeichnen. -ся נפ׳ הַתָּוה, הִסָּמֵן, תָּאֵה, כָּל־ bezeichnet werden.

Размѣ́шивать, -мѣшать פ״ע חָתַה, סַכֵּךְ, נָעַר, הִכֵּךְ durchmischen. Р. жаръ חָתַה גֶּחָלִים. -ся נפ׳ הִנָּעֵר, הִתְחַתֵּה durchgemischt werden. [-ся נפ׳ הִלּוּשׁ.

Размѣ́шивать, -мѣ́сить פ״ע בָּלוּל, לוּשׁ durchkneten.

Размѣ́щать, -мѣ́стить פ״ע שׁוֹם כָּל־דָּבָר עַל־מְקוֹמוֹ, הִנִּיחַ בְּ־, שׁוֹם מָקוֹם לְכָל־, עָרוֹךְ דָּבָר דָּבָר עַל־כַּנּוֹ (מ״א י׳, כו) einstellen, vertheilen. -ся 1) הֻנַּח דָּבָר נפ׳ עַל־כַּנּוֹ hingestellt werden. 2) שָׁכוֹן אִישׁ עַל־ פ״ח נָפוֹל בְּ־, הִנָּטֵשׁ בְּ־, מְקוֹמוֹ sich placiren. Они размѣстились въ долинѣ בְּעֵמֶק (נָפְלוּ) נִטְשׁוּ (שופטי׳ ז׳). שׂוּם מָקוֹם לְכָל־ das Placiren. [(יב; ש״ב ה׳, יח).

Размѣщéніе ס הַנָּחָה (הַשְׁכָּנָה) לְאַחַד אֶחָד עַל מְקוֹמוֹ

Размягчáть, -чи́ть פ״ע הָמַק, מוֹגֵג, רִכֵּךְ, הֵרֵךְ weich machen. -ся נפ׳ הִמֵּס, הִמֵּק, הִמּוֹג, רִכּוֹךְ, הֵרֵךְ weich werden.

Размягчéніе ס מוּג, רֹךְ Erweichung.

Размякáть, -мя́кнуть פ״ע הִמּוֹג, רִכּוֹךְ, הֵרֵךְ, הִמֵּק, הִתְמוֹגֵג, הִמֵּס weich werden. [den.

Размя́клый ת׳ נָמוֹג, נָמֵס, נָמֵק, מְרֻכָּךְ weich gewor-

Размя́ть см. Разминáть.

Разнáшивать, -носи́ть פ״ע נָשָׂא וְהַרְחֵב (נְעָלִים) austragen (Schuhe). -ся נפ׳ בַּמֻּשָׂא (בגד) רָחוּב ausgetragen werden.

Разнемогáться, -мóчься פ״ח כָּשׁוֹל כֹּחַ־, עָמוֹד מִכֹּחַ, חָלָה פִּתְאֹם, הִתְחַלֵּה, הֶחָלֶה krank werden.

Разнести́, -нéсть см. Разноси́ть.

Разнизывать, -низáть פ״ע חָרוּז (פנינים) aufreihen. -ся נפ׳ הֻחְרַז aufgereihet werden.

Разнимáть, Разня́ть (עתיד -נִימָ) פ״ע הִפְרִד, הִבְדִּיל, פָּרוּשׁ, פָּרַשׁ zerlegen. Р. крылья פָּרוּשׁ כְּנָפָיו. Р. драгунóвъ נְצִים אֲנָשִׁים (הַצֵּל בֵּין) שַׁסְעֵ (ש״א כד׳, ח; ש״ב יח׳, ו) auseinanderbringen.

Рáзница נ׳ 1) תָּו (אוֹת) מַבְדִּיל בֵּין־ Unterscheid. Мéжду ни́ми есть р. שׁוֹנִים הֵמָּה אִישׁ מֵרֵעֵהוּ. Мéжду ни́ми нѣ́тъ рáзницы כְּאִישׁ כְּזֶה כֵּן זֶה. 2) דְּבָרִים שׁוֹנִים (תאר) מִשְׁפָּט אֶחָד לָהֶם, כְּרֵעֵהוּ verschiedene Dinge. Торговáть рáзницею בְּרִכְלוּת שׁוֹנוֹת.

Рáзничный נִמְכָּר לְאַחַד אֶחָד ת׳ im Kleinen.

Рáзно ת״פ בְּדֶרָכִים שׁוֹנִים, חֲלִיפוֹת verschiedenartig.

Разновúдность נ׳ מִין (שׁוֹנֶה) פָּנִים שׁוֹנִים, זַן Verschiedenartigkeit. [denartig.

Разновúдный ת׳ מִזָּנִים (מִמִּינִים) שׁוֹנִים verschie-

Разновлáстіе ס מֶמְשֶׁלֶת רַבִּים Vielherrschaft.

Разноглáсить פ״ע לֹא־הָיָה לֵב (פֶּה) אֶחָד uneinig sein.

Разноглáсица см. Разноглáсіе.

Разноглáсіе ס אֵין שָׁלוֹם; פְּלֻגַת דֵּעוֹת; לֹא־סְדָרִים Mißklang; Uneinigkeit.

Разноглáсный ת׳ שׁוֹנֶה בְּדֵעָיו uneinstimmig.

Разноголóсица см. Разноглáсіе.

Разнознáчащій ת׳ אֲשֶׁר פִּתְרוֹנִים שׁוֹנִים לוֹ von verschiedener Bedeutung. [denkend.

Разноимённый ת׳ אֲשֶׁר שֵׁמוֹת שׁוֹנִים לוֹ verschie-

Разнокалúберный ת׳ מִזָּנִים (מִמִּינִים) שׁוֹנִים von verschiedenem Kaliber. [Andersdenkende.

Разномы́сленникъ ז׳ אֲשֶׁר לִבָּם שׁוֹנֶה אִישׁ מֵרֵעֵהוּ

Разномы́сленный ת׳ מְדֻעִים שׁוֹנִים andersdenkend.

Разномы́сліе ס, -ленность נ׳ לֵב וָלֵב, דֵּעִים שׁוֹנִים, סְעָפִים Verschiedenheit der Gedanken.

Разнообрáзить פ״ע שָׂם פְּנֵי־, נָתוֹן פָּנִים שׁוֹנִים לְ־ verschiedenartig gestalten. [Mannigfaltigkeit.

Разнообрáзіе ס מַרְאוֹת שׁוֹנִים, חֲלִיפוֹת הַמַּרְאֶה

Разнообрáзность см. Разнообрáзіе.

Разнообрáзный ת׳ שׁוֹנֶה אֲשֶׁר מַרְאָיו שׁוֹנִים בְּמַרְאָיו manigfaltig. -ная носýда כֵּלִים מְכֻלָּים שׁוֹנִים. [denheit der Volksstämmen.

Разноплемённость נ׳ יַחַשׂ לְעַמִּים שׁוֹנִים Verschie-

Разноплемённый ת׳ מֵעַמִּים שׁוֹנִים von verschiedenen Volksstämmen.

Разнополый ת׳ 1) זָכָר וּנְקֵבָה verschiedenen Geschlechts. 2) אֲשֶׁר חֲצָיָו שׁוֹנִים (בגד) mit ungleichen Schößen.

Разнорóдность см. Разновúдность.

Разнорóдный см. Разновúдный.

Разнорóдство ס см. Разнорóдность.

Разнорѣ́чивость см. Разнорѣ́чіе.

Разнорѣ́чивый ת׳ מְכֻחָד, מַמְרֶה חַד אֶת־אֶחָד (מַנִּיא) אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ widersprechend. [dersprechen.

Разнорѣ́чить פ״ע כָּחַד (הָנָא) אִמְרֵי אִישׁ רֵעֵהוּ wi-

Разнорѣ́чіе ס מְרִי אִמְרֵי־, כָּחַד, תְּנוּאָה Widerspruch.

Разноси́ть (-ношу́, -но́сишь) 1) פ״י נָשׂא הֵנִיא וְהֵנִיא. herumtragen. Не разнеси́ ло́жнаго слу́ха לֹא־ טַלְטֵל, כּוּר, הָפֵץ, נָשׂא הָלְאָה. 2) תִּשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא. hinwehen. Вѣтръ разнёсъ саранчу́ הָרוּחַ נָשָׂא. 3) (הִפִּיץ, כּוּר) אֶת־הָאַרְבֶּה. צָבַח, כָּצוֹק schwellen. У него́ но́гу разнесло́ (צָבְתָה) רַגְלוֹ. -ся 1) פ״ח הֻנְשָׂא הֵנִיא וְהֵנִיא נפ׳ herumgetragen werden. 2) (קול) עָבוֹר, הִשָּׁמַע verbreitet werden. Разнёсся слухъ עָבְרָה שְׁמוּעָה, הִקּוֹל נִשְׁמַע כִּי־.

Разноси́ть см. Разна́шивать. [gen.

Разно́ска ז׳ מַשָּׂא (שְׂאֵת) הֵנִיא וְהֵנִיא ב׳ das Herumtra-

Разно́сный ת׳ הַנִּשָּׂא הֵנִיא וְהֵנִיא (לְמִכֹּר) herumgetragen. [שׁוֹנוֹת ungleichseitig.

Разносторо́нній ת׳ אֲשֶׁר צְלָעוֹתָיו, אֲשֶׁר צִדָּיו שׁוֹנִים

Ра́зность 1) נ׳ הִשְׁתַּנּוּת־, שִׁנּוּת־, שִׁנּוּת דָּבָר מִדָּבָר Verschiedenheit. 2) מוֹתָר (בחשבון) עוֹדֵף Unterschied.

Разно́съ ז׳ см. Разно́ска.

Разно́счикъ ז׳ נוֹשֵׂא רְכֻלָּה, רוֹכֵל herumträger.

Разноцвѣ́тный ת׳ מְצֻבָּעִים שׁוֹנִים verschiedenfarbig.

Разночи́нецъ (-нца) ז׳ אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מִבְּנֵי, אֶחָד הָעָם מְרוּם עַם־הָאָרֶץ Unadeliger.

Разношёрстный ת׳ מְצֻבָּע עוֹר שׂוֹנֶה (סוסים) ver-

Разно́щикъ см. Разно́счикъ. [schiedenfarbig.

Разноязы́чный ת׳ מְלֻשׁוֹנוֹת שׁוֹנוֹת aus verschiedenen Sprachen. [schieden sein.

Ра́знствовать (-ствую) שָׁנָה מִי־, הִבְדֵּל מִי־ פ״ע ver-

Разну́здывать, -нузда́ть פ״י הָסַר, פִּתַּח מוֹסְרֵי סוּס תַּמְתֵּג, וְהָרְסֵן מִפִּי סוּס abzäumen. -ся הִתְפַּתַּח נפעל מִתְגּוֹ וְרִסְנוֹ abgezäumt werden.

Ра́зный ת׳ שׁוֹנֶה אִישׁ מֵרֵעֵהוּ verschieden.

Разнѣ́живать, -нѣ́жить פ״י לִמֵּד, עִדֵּן, עִנֵּג, פִּנֵּק לָעֹנֶג וָרֹךְ verzärteln. -ся הִתְעַדֵּן, הִתְפַּנֵּק הִסְכֵּן, הִתְפַּנֵּק בָּעֹנֶג וָרֹךְ verzärtelt werden.

Разню́хивать, -нюхать פ״י רִגֵּל, הָרַח דְּבַר סֵתֶר תּוּר, הָפוּר ausspähen. -ся הִתְפַּשֵּׂשׂ נפ׳ הִבָּעֵה ausgespähet werden.

Разня́ть см. Разнима́ть.

Разобижа́ть, -оби́дѣть פ״י חִלֵּל, הִכְלִים (בְּזֶה) מְאֹד נָאַץ, כִּבּוּד־ שָׁבוּעַ קָלוֹן ftark beleidigen. -ся פ״ח הִכְלִים מְאֹד שָׁבוּעַ קָלוֹן sich sehr beleidigt fühlen.

Разоблача́ть, -чи́ть פ״י פָּשׁוּט בִּגְדֵי הַשָּׂרָת מֵעַל־־ entkleiden. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט (פָּשׁוּט מֵעָלָיו) אֶת־בִּגְדֵי הַשָּׂרָת sich entkleiden.

Разобра́ть см. Разбира́ть.

Разобща́ть, -щи́ть פ״י הִבְדִּיל, הִפְרִיד הַצֵּג... לְבַד, הִבְדִּיל־ הִגְזִיר מֵאַחֲרֵי, הִבְדִּיל־ הִפְרִיד מֵעַל־ פ״ח scheiden. -ся הִבָּדֵל־ sich trennen.

Разобще́ніе מִבְדָּל מֵעַל־ ס׳ Absonderung.

Разовра́ться см. Развира́ться.

Разогна́ть см. Разга́нивать.

Разогну́ть см. Разгиба́ть.

Разогрѣ́вать, -грѣ́ть פ״י חִמֵּם, הֶחֱם warm machen. -ся 1) נפ׳ הֻחַם aufgewärmt werden. 2) פ״ח הִתְחַמֵּם sich erwärmen.

Разодра́ть см. Раздира́ть.

Разодѣ́вать, -дѣ́ть פ״י הִלְבִּישׁ רְקָמוֹת (עֲדִי עֲדָיִים) עָטָה עֲדִי עֲדָיִים, לָבוּשׁ רְקָמוֹת sehr ausputzen. -ся פ״ח sich sehr ausputzen.

Разодѣ́тый ת׳ עוֹטֶה בִּגְדֵי תִּפְאֶרֶת, לָבוּשׁ עֲדִי עֲדָיִים sehr ausgeputzt.

Разозлять, -зли́ть פ״י הִכְעִיס, הִקְצִיף wüthend machen. -ся פ״ח הִתְעַבֵּר, הִתְעַבֵּר הִתְאַנֵּף wüthend werden.

Разойти́сь см. Расходи́ться.

Разо́къ (-зка́) см. Разъ.

Разомкну́ть פ״י פָּתַח, הִתִּיר aufschließen.

Ра́зомъ ת״פ רֶגַע, פִּתְאֹם mit einem Mal. Оба р. שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. Всѣ ра́зомъ כֻּלָּם יַחַד. Одни́мъ р. בְּפַעַם אַחַת (см. Разъ).

Разопрѣва́ть, -прѣ́ть פ״ע 1) עָטָה זֵעָה, הוֹזִיעַ מְאֹד ftark schwitzen. 2) חָמוּר, בְּשׁוּל, הֵרַךְ רִכּוּךְ בָּרַתַּח aufquellen. בָּרַתַּח aufgequollen.

Разопрѣ́лый ת׳ 1) מְכֻסֶּה זֵעָה beschwitzt. 2) מְרֻכָּךְ

Разора́ть פ״י חָרוּשׁ, פִּתַּח אֲדָמָה לֹא־זְרוּעָה, נוֹר נִיר durchackern.

Разора́ться פ״ח נָתוֹן שְׁאוֹן קוֹלוֹ, הָמָה וְצָרוּחַ lärmen.

Разорва́ть см. Разрыва́ть. [werden.

Разоре́ніе ס׳ חָרֵם, חֲרִיסוּת, הַפְכָּה, מַהְפֵּכָה, שַׁמָּה, מְשִׁמָּה, עִוָּה, מַשּׁוּאָה Verwüstung.

Разоржа́ться פ״ח צָהוֹל (סוס) בְּקוֹל שְׁאוֹן stark wiehern. [-льница ב׳

Разори́тель ז׳ מְחָרֵיב, מַחֲרִיב, שׁוֹסֵה Zerstörer.

Разори́тельный ת׳ מְשַׁחִית, מֵאֵבֵד, מְבַלֵּעַ verderblich.

Разоружёніе ס׳ הִתְפַּתֵּחַ כְּלֵי־מִלְחָמָה Entwaffnung.

Разору́живать, -орýжить פ״י הָסַר כְּלֵי מִלְחָמָה מִן־ entwaffnen. -ся פ״ח הִתְפַּשֵּׁט(הִתְפָּרֵק) כְּלֵי־מִלְחַמְתּוֹ הִתְפַּתֵּחַ sich entwaffnen. [Grunde.

Разо́ръ ז׳ см. Разоре́ніе. Въ р. לְמִשַּׁמָּה, לְשַׁמָּה zu

Разоря́ть, -ри́ть פ״י 1) הָפוּךְ, הֻחְרַב, הֻחְרַם, הֻשַּׁם, הֻרַס, הֻשְׁחַת verwüsten. 2) בָּלָה, אָבַד, שָׁדוֹד, בָּזוּז, בִּזֵּז אֹבֶד, שֹׁדֵד ins Elend stürzen. -ся 1) נפ׳ הֻחְרַב, הֻחְרַם, הֻשַּׁם, הֻרַס, מוּךְ פ״ח הֻבַּז, שֹׁדֵד, הֻבַּל, הֻרַשׁ verwüstet werden. 2) sich zu Grunde richten.

Разосла́ніе см. Разсыла́ніе.

Разосла́ть см. Разсыла́ть.

Разоспа́ться פ״ח הָרְדַם, נוֹם שְׁנָתוֹ fest schlafen.

Разостла́ть см. Разстила́ть.

Разохо́чивать, -охо́тить פ״ע הִחְרָה, עוֹרֵר, עוֹדֵד (הָעֵר) לֵב אִישׁ לְ־ Lust erwecken. Онъ разохо́тилъ меня́ къ учéнію הוּא הֵעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ לֶקַח. -ся הִתְאַוֶּה לְ־, חָשׁוֹק בְּ־ פ״ח Lust bekommen.

Разочарова́ніе ס׳ הִכָּזֵב, מַעַל תִּקְוָתוֹ, רְאוֹת מְשׁוּגָתוֹ תּוֹחֶלְתּוֹ Entzauberung.

Разочаро́вывать, -рова́ть פ״ע הִכְזִיב תּוֹחֶלֶת אִישׁ, פָּקוֹחַ עֵינַי־, שׂוֹם לְאַל חֲמוּדֵי אִישׁ entzaubern. -ся פ״ח רָאָה כִּי חֲמוּדוֹ הֶבֶל, הִכֵּר מַעַל תִּקְוָתוֹ entzaubert werden.

Разо́чекъ (-чка) ס׳ ק׳ см. Разо́къ.

Разрабо́таніе נ׳, -рабо́тка נ״ה עֲיכוֹדֶת הַ־ Bearbeitung. Р. земли́ עִבּוּדֶת הָאֲדָמָה.

Разрабо́тывать, -рабо́тать פ״ע עָשָׂה בְ־־, עָבוֹד— bearbeiten. -ся נפ׳ הֵעָשֶׂה בְּ־, הֵעָבֵד bearbeitet werden.

Разра́вниваніе ס׳ יַשֵּׁר, שְׁוָיוֹת das Ebnen.

Разра́внивать, -ровня́ть פ״ע שִׁוָּה, יִשֵּׁר, פַּלֵּס ebnen. -ся נפ׳ שָׁוָה, יִשּׁוֹר geebnet werden.

Разража́ть, -рази́ть פ״ע הִכָּה לְרִסִיסִים, פּוֹצֵץ, נִפֵּץ לרסיסים. -ся פ״ח הֻכָּה לְרִסִיסִים, הִתְפּוֹצֵץ zertrümmern. Ту́ча разрази́лась בְּקוֹל הָעֵב הִרְעִים, שְׁבָרִים. -ся гнѣвомъ בְּרֹגֶז אַפּוֹ הִרְעִים. Гнѣвъ Его разрази́тся на главѣ́ нечести́выхъ אַפּוֹ עַל־רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל, שְׂחוֹק בְּקוֹל שְׁבָרִים, פְּצוֹחַ צְחוֹק.

Разра́знивать, -ро́знить פ״ע הִפְרִיד בֵּין עֲצוּמִים (בֵּין דְּבָקִים, בֵּין אֲחִים), הִבְדִּיל— trennen. -ся נפל הִתְפָּרֵד, הִפְרֵד אִישׁ מֵרֵעֵהוּ auseinandergehen.

Разра́нивать, -роня́ть פ״ע נָטוֹשׁ וְאָבֹד, הִפֵּל כֹּה וָכֹה הֵנָּה וָהֵנָּה nach und nach verlieren.

Разраста́ніе ס׳ הָצִיץ, רְבוּת, תַּרְבּוּת die Vermehrung.

Разраста́ться, -рости́сь פ״ח הִשְׁתַּרֵּג, הִשְׁתַּרְשֵׁג, עָשָׂה בַדִּים, הִתְעָרָה (כְּאֶזְרָח רַעֲנָן), שָׁלַח פֹּארוֹת, נוֹב הָצִיץ wuchsen. Дерева́ разрослись נָאוֹק מֵאֵין הַפּוּגוֹת, שָׁאוֹג בְּלִי־חָשְׂךְ viel weinen.

Разрева́ться פ״ח נָאוֹק מֵאֵין הַפּוּגוֹת, שָׁאוֹג בְּלִי־חָשְׂךְ

Разрисо́вывать, -рисова́ть פ״ע תָּאַר עַל־פְּנֵי כָל־־ ausmalen.

Разровня́ть см. Разра́внивать.

Разрожа́ться, -роди́ться פ״ח יָלוֹד, מֵלֵט, הִמְלֵט

Разро́знить см. Разра́знивать.

Разроня́ть см. Разра́нивать.

Разрости́сь см. Разраста́ться.

Разруба́ть, -би́ть פ״ע בָּקוֹעַ לִשְׁנַיִם zerhauen. -ся נפ׳ הִבָּקַע zerhaut werden.

Разру́бка נ׳ בְּקִיעָה, מִבְקָע das Zerhauen.

Разру́бъ ז׳ בְּקִיעָה zerhauene Stelle.

Разруга́ть, -ругну́ть פ״ע גָּעַר, חָרַף וְנִדַּף aus̀schimpfen. -ся פ״ח חָרַף אִישׁ רֵעֵהוּ sich verzanken.

Разрумя́нивать, -румянить פ״ע כָּחַל, הִכְחִיל בַּפּוּךְ sich schminken. -ся נפ׳ הִכָּחֵל, הִקְרֵעַ בַּפּוּךְ sich schminken.

Разруша́ть, -ру́шить פ״ע 1) הָרוֹס, נָתוּץ, נָתוֹשׁ zerstören. 2) הָפֵר, סִכֵּל vereiteln. Р. намѣ́реніе הֵרוֹס, הֵהָרֵס, הָפֵר מַחֲשָׁבָה. -ся נפל 1) הֵרוֹס, הֵהָרֵס, הָמֵךְ zerstört werden. 2) הוּפַר, הִכָּרֵת vereitelt werden.

Разруше́ніе ס׳ הֶרֶס, מַהֲפֵכָה, מַפֵּלָה, הֲרִיסוּת, מִשְׁבֶּרֶת Zerstörung.

Разруши́мость נ׳ טִבְעַ הַמִּתְהָרֵס Zerstörbarkeit.

Разруши́мый ת׳ מִתְהָרֵס, צָפוּי אֶלֵּי־הֶרֶס zerstörbar.

Разруши́тель ז׳ מְהָרֵס, הוֹרֵס, מַחֲרִיב; מַפִּיר, מְסַכֵּל Zerstörer. -льница נ׳.

Разруши́тельный ת׳ מְהָרֵס, מַפִּיר; הָרֵס—zerstörend.

Разру́шить см. Разруша́ть.

Разрыва́ть, -ры́ть פ״ע כָּרָה (חָפוֹר) כָּל־הַ־ graben. -ся נפ׳ הִכָּרֶה, הֻחְפַּר aufgegraben werden.

Разрыва́ть, Разорва́ть פ״ע פָּרוֹם, נַתֵּק, קָרוֹעַ לִשְׁנַיִם zerreißen. Р. миръ הָפֵר בְּרִית שָׁלוֹם. -ся 1) נפל הֻמַּס, הִנָּתֵק, הִקָּרֵעַ zerrissen werden. 2) פ״ח; הִתְפּוֹצֵץ, הִתְבַּקֵּעַ zerplatzen. И разорва́лись у́зы его́ וַיִּמַּסוּ אֲסוּרָיו (שמות, ט״ו, יד). Мѣ́хи разорва́лись הִנָּאֲדוֹת הִתְבַּקְּעוּ.

Разрывно́й, -ры́вный ת׳ נִפָּץ, —, מַפָּץ—Spreng-.

Разры́въ ז׳ 1) פֶּרֶץ, קֶרַע das Zerreißen. 2) הָפֵר, מִשְׁבֶּרֶת חֹדֶל Bruch des Friedens.

Разры́ть см. Разрыва́ть.

Разрыхле́ніе זְרִיקַת אֶרֶץ, הָמֵג Auflockerung.

Разрыхля́ть, -ры́хлить פ״ע הָמַג, רִכֵּךְ, הָרֵךְ auflockern. -ся נפ׳ הִתְמוֹגֵג, הִתְרוֹכֵךְ sich auflockern.

Разрѣ́живать, -рѣжа́ть, -рѣ́дить פ״ע הִמְעִיט, מָעוֹט, צָעוֹר lichter machen. -ся פ״ח מָעוֹט, צָעוֹר lichter werden.

Разрѣ́зать см. Разрѣ́зывать.

Разрѣзви́ться פ״ח הִתְעַלֵּם, עָלוֹז מְאֹד, הִתְהוֹלֵל אֲטוּן גֵּו מְשִׁי. sehr muthwillig werden.

Разрѣзно́й שָׂסוּעַ, גָּזוּר ת׳ durchschnitten. Р. ба́рхатъ מִבְחָר בַּתָּוֶךְ.

Разрѣ́зъ ז׳ 1) גֵּזֶר das Schneiden. 2) שֶׂסַע, מַחַץ, פֶּלַח, גְּזֵרָה; תָּוֶךְ Schnitt. Въ р. מִבְחָר בַּתָּוֶךְ.

Разрѣ́зывать, -рѣ́зать פ״ע לִשְׁנַיִם (גָּזוֹר, כָּרוֹת) קָרוֹעַ שָׂסַע, נִתַּח, פִּלַּח, בִּתֵּר, בִּתּוֹר zerschneiden. -ся נפל הִכָּרֵת (הֻגָּזַר) לִשְׁנַיִם zerschnitten werden.

Разрѣша́ть, -рѣши́ть פ״ע 1) (אָגְדָּה) הִתִּיר, פִּתֵּחַ (חֲרָצָבָה) losmachen. 2) (кому́ что, кого́ на что)

הַתֵּר לְ־, הִרְשָׁה לְ־* erlauben. Больно́му разрѣши́ли мя́со (Больна́го разрѣши́ли на мя́со) לְחוֹלֶה הִרְשׁוּ מַאֲכַל בָּשָׂר. 3) פָּשׁוֹר, פְּשׁוֹר, פָּתוֹר לוֹסן, errathen. Р. зага́дку חִידָה (מָצוּא) פָּתוֹר. Р. зада́чу מָצוּא חֶשְׁבּוֹן. Р. спо́ръ בֵּין (הוֹכַח) שְׁפוֹט. -ся 1) הִפָּתֵר נפעל, פָּרוֹשׁ; הִתַּר, עָלוּץ שָׁלוֹם, רָבִים הָרְשָׁה aufgelöst, erlaubt werden. 2) פ״ח: Разрѣши́ться отъ бре́мени חוֹל וְיָלוֹד בֵּן אוֹ בַּת הִמְלַט niederkommen.

Разрѣше́ніе פ 1) רִשָּׁיוֹן, רִשְׁוֹת, הַרְמָן* Erlaubniß; Ablaß, Befreiung. Р. о́тпуска רִשָּׁיוֹן לָלֶכֶת אֶל־. Р. отъ грѣха́ סְלִיחַת עָוֹן. Р. отъ присяги נְקִיּוֹן מַאֲלָה. Р. отъ бре́мени לֶדֶת, פְּשֹׁר. 2) פִּתְרוֹן, פְּשֹׁר Auflösung. Р. зага́дки (חִידָה) פִּתְרוֹן, פְּשֹׁר. Р. зада́чи פְּשֹׁר חֶשְׁבּוֹן. Р. сновидѣ́нія (שֶׁבֶר) פִּתְרוֹן חֲלוֹם.

Разрѣши́мый ת׳ נִפְתָּר לוֹ, אֲשֶׁר פְּשֹׁר לוֹ auflösbar.

Разрѣши́тель ז׳ פּוֹתֵר; מַרְשֶׁה, מַתִּיר* Entscheider.

Разрѣши́тельный ת׳ רִשָּׁיוֹן—Erlaubniß-. -льная гра́мота (כְּתָב) רִשָּׁיוֹן. סֵפֶר.

Разрѣши́ть см. Разрѣша́ть.

Разрю́миться פ״ע מָרַר בְּבֶכִי stark weinen.

Разряди́ть см. Разряжа́ть.

Разря́дный ת׳ מְפֻלָּגָה, —, תּוֹר—Rang-.

Разря́дъ ז׳ פְּלֻגָּה, פִּלֻּגָּה, מִפְלָגָה, מַחֲלָקָה, תּוֹר Abtheilung, Rang.

Разряжа́ть, -ряди́ть פ״ע 1) הִלְבִּישׁ, הִלְבַּשׁ עֲדִי עֲדָיִים בִּגְדֵי תִּפְאֶרֶת ausputzen. 2) הָרַק קְנַה־קֶלַע entladen. -ся פ״ח עָדָה כֵּלָיו, לָבוֹשׁ עֲדִי עֲדָיִים sich ausputzen.

Разряже́ніе פ 1) תִּלְבֹּשֶׁת עֲדִי עֲדָיִים, מַעֲטֶה עֲדִי das Ausputzen. 2) הָרִיק קְנַה־קֶלַע Entladung.

Разса́да נ׳ נָטַע, שְׁתִיל junge Pflanzen.

Разса́дка נ׳ מַטַּע שְׁתִילִים Verpflanzung.

Разса́дникъ ז׳ גַּן שְׁתִילִים, גִּנַּת נְטִיעִים Pflanzschule.

Разса́дный, Разсадно́й ת׳ שְׁתִילִים, —, נְטִיעִים— Pflanz-.

Разса́живать, -сади́ть פ״ע 1) הוֹשִׁיב הַנָּה וָהַנָּה, נָטוֹעַ כֹּה וָכֹה pflanzen. 2) הוּשַׁב כֹּה וָכֹה נפעל gesetzt werden. -ся הִנָּטַע הַנָּה וָהַנָּה gepflanzt werden.

Разса́ривать, -сори́ть פ״ע שָׁפוֹךְ; אָבַד, פִּזֵּר לָרִיק verschwenden; zerstreuen.

Разсве́рливать, -сверли́ть פ״ע נָקוֹב וְהַרְחֵב mehr durchbohren.

Разсвирѣпѣ́ть פ״ע הִתְמַרְמֵר, הִשְׁתָּעֵר בְּזַעַם אַפּוֹ [הִתְקַצֵּף wüthend werden.

Разсвѣта́ть פ״ע הָאוֹר, אוֹרַ״ע הָבְקַר אוֹר tagen. Разсвѣло́ אוֹר.

Разсвѣ́тъ ז׳ אוֹר בֹּקֶר, אוֹר, גְּנֻבָה, צְפִירָה Tagesanbruch. Отъ разсвѣ́та до полу́дня מִן־הָאוֹר עַד־ מַחֲצִית הַיּוֹם.

Разселе́ніе נ׳ הוֹשָׁבָה בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים [וכו׳] Ansiedelung.

Разселя́ть, -лить פ״ע הִפְרִיד בִּמְקוֹמוֹת הוֹשִׁיב (הִשְׁכִּין) שְׁטוּחַ, שׁוֹנִים (איוב יב, כג) ansäßig machen. Я разселю́ ихъ ме́жду наро́дами אֶזְרָעֵם בָּעַמִּים. -ся הֵאָחֵז פ״ח בִּמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים הִזָּרֵה בְּ־, הוֹשִׁיב sich ansiedeln.

Разсердить см Разсе́рживать.

Разсе́рживать, -сердить פ״ע הִרְגִּיז, כָּעַס, הִכְעִיס, הִקְצִיף, הִרְעִיס הִתְרָה אַף־ erzürnen. -ся פ״ח הִקְצָא, הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף הָמְלָא חֵמָה בּוֹשׁ נפ׳ bose werden.

Разси́живаться, -сидѣ́ться פ״ח 1) יָשׁוֹב עַד־בֹּשׁ, אַחַר לָשֶׁבֶת zulange sitzen. 2) חָחַל (אֶם הָעוֹף) לִרְבֹּץ עַל־בֵּיצָיו anfangen zu brüten.

Разска́зъ ז׳ סִפּוּר* (נחמיה ז, ז), מִסְפֶּרֶת, מִסְפָּר Erzählung. Р. сновидѣ́нія מִסְפַּר הַחֲלוֹם (שופטים ז, טו).

Разска́зывать, -сказа́ть פ״ע הִגִּיד, —, סִפֵּר לְ־ erzählen. -ся נפ׳ הִגַּד, סִפּוֹר Erzählt werden. [ler. -щица נ׳

Разска́зчикъ ז׳ מַגִּיד, מְבַשֵּׂר, מְסַפֵּר, מַשְׁמִיעַ Erzähl-

Разскочи́ться פ״ח הִתְפּוֹצֵץ, הִתְבַּקֵּעַ zerspringen.

Разслабле́ніе נ׳ רִפְיוֹן, מַרְפֵּה Entkräftung.

Разслабля́ть, -сла́бить פ״ע חָלוֹשׁ אֶת־, רִפָּה schwächen. -ся נפ׳ חָלוֹשׁ, רָפָה, הִחֲלַשׁ entkräftet werden.

Разслабѣва́ть, -слабѣ́ть, -сла́бнуть פ״ע חָלוֹשׁ, עָמוּד מִכֹּחַ, רָפָה schwach werden.

Разслабѣ́лый ת׳ חָלוּשׁ, נִרְפֶּה entkräftet.

Разславле́ніе נ׳ הוֹדִיעַ בְּקָהַל־עָם Verbreitung von Nachrichten.

Разславля́ть, -сла́вить פ״ע הוֹדִיעַ (הִשְׁמִיעַ, בִּשֵּׂר) בְּקָהָל רַב נָשָׂא שֵׁמַע־, הוֹדִיעַ (הוּדַע) בְּקָהַל־עָם verbreiten Gerüchte. -ся נפ׳ verbreitet werden.

Разсла́щивать, -сласти́ть פ״ע הִמְתֵּק versüßen. -ся נפ׳ הָמְתַּק versüßt werden.

Разсло́ивать, -слои́ть פ״ע הִפְרִיד, פִּלַּח, חִסְפֵּס, סָעַף פָּלַח פָּלַח in Schichten spalten. -ся נפעל הִסְתָּעֵף, הִסְפֵּס, הִפְרֵד לִפְלָחִים schichtweise spalten.

Разслу́шивать, -слу́шать פ״ע הִסְכִּית, שָׁמוֹעַ בִּין־ וְשָׁמוֹעַ aushören.

Разслы́шать פ״ע הִקְשִׁיב, לָקוֹחַ בְּאָזְנוֹ הֵבִין שְׁמוּעָה deutlich hören. Я не разслы́шалъ לֹא־שָׁמַעְתִּי אָזְנִי הֵיטֵב.

Разсма́тривать, -смотрѣ́ть פ״ע 1) חָזָה, רָאָה בְּ־, עָרוֹן בְּעֵינָיו, בִּקֵּר, רָאָה (תּוֹר) בְּלִבּוֹ שׁוּר besehen. 2)

פָּקוֹד, פָּקַד durchsehen. -ся נפ׳.

Разсмо́тръ м. **-смотрѣ́ніе** ס׳ בִּקָּרָה, בִּקֹּרֶת Durchsicht.

Разсмотрѣ́ть см. Разсма́тривать.

Разсмѣ́шить פ״ע עָשָׂה שְׂחוֹק לְ־ zum Lachen bringen.

Разсмѣ́яться פ״ח נָתַן קוֹלוֹ בִּשְׂחוֹק auflachen.

Разсна́стка, -снащѐніе ס׳ הָסִיר חַבְלֵי אֳנִיָּה Abtakelung.

Разсна́щивать, -снасти́ть פ״י הָסַר חַבְלֵי אֳנִיָּה abtakeln. -ся נפעל הִתְפָּרֵק (אֳנִיָּה) חֲבָלֶיהָ abgetakelt werden.

Разснуро́вывать, -снурова́ть פ״י הַתֵּר (פִּתְּחַ) מוֹסְרֵי loschnüren. Р. корсе́тъ פִּתֵּחַ חֲגוֹר הַחֲלָצִים, הִתְפַּתֵּחַ מוֹסְרָיו פ״ח -ся. הַתֵּר (רִפָּה) מִזִּיחַ מְתָנִים sich losschnüren.

Разсо́вывать, -сова́ть פ״י 1) הִפְרִד, שׂוֹם רֶוַח בֵּין־ auseinanderschieben. 2) הִנַּח כֹּה וְכֹה, שׂוֹם הִנָּה וְהִנָּה hie und da legen. 3) נָתַן בִּידֵי רַבִּים vertheilen.

Разсовѣ́тывать, -совѣ́товать פ״י יָעַץ לְבִלְתִּי— הָנִיא אֶת־, הִטָּה לְבַב־אִישׁ מֵעַל־ abrathen.

Разсолоди́ть см Солоди́ть.

Разсолодѣ́лый см. Солодѣ́лый.

Разсолодѣ́ть см. Солодѣ́ть.

Разсо́лъ ז׳ בְּלִיל מֶלַח Salzwasser.

Разсопѣ́ться פ״ח נָתוֹן קוֹל נַחְרוֹ schnarchen.

Разсори́ть см. Разса́ривать.

Разсортиро́вывать, -рова́ть פ״י הִבְדִּיל דְּבָרִים, הִפְרִד כָּל־זָן וָזָן לְבַדּוֹ, הִפְרִד (חִלֵּק) לְזָנִים, לְמִינֵיהֶם sortiren.

Разсо́ха נ׳ הַמַּחֲרֶשֶׁת קְלִשּׁוֹן (מִזְלֵג) Pflugwetter.

Разсо́хнуться см. Разсыха́ться.

Разсо́шистый ת׳ פָּרוּד (מִפְרָד) לִשְׁנַיִם gabelförmig. Разсо́шистое де́рево עֵץ אֲשֶׁר עֲנָפָיו תּוֹאֲמִים.

Разспѣ́сиви́ться פ״ח, **-спѣси́вѣть** פ״ע הִתְגָּאָה, הִתְנַשֵּׂא, רָחוֹב עֵדָה גָּאוֹן וְגֹבַהּ stolz werden.

Разсро́ченіе ס׳ פְּלֻגַּת עִנְיָן לְמוֹעֲדִים Vertheilung in Termine.

Разсро́чивать, -сро́чить פ״י חִלֵּק לְמוֹעֲדִים vertheilen in Termine. Р. плате́жъ חִלֵּק לְמוֹעֲדִים שְׁלוּמֵי חוֹב.

Разссо́ривать, -ссо́рить פ״י עוֹרֵר מָדוֹן בֵּין־, הִפְרִד בֵּין־, שׂוֹת אֵיבָה בֵּין־, רִיב בֵּין־ veruneinigen. -ся הִתְקוֹטֵט בְּ־, הִתְפָּרֵד בְּרִיב אִישׁ מֵרֵעֵהוּ פ״ח sich entzweien.

Разстава́ться, -ста́ться פ״ח הִפָּרֵד אִישׁ מֵעַל־רֵעֵהוּ sich scheiden.

Разставле́ніе ס׳ см. Разста́вка. das Aufstellen.

Разста́вливать, -ставля́ть, -ста́вить פ״י 1) הַצֵּג עָרוּךְ דָּבָר דָּבָר עַל־כַּנּוֹ, (הֵצֵב) דָּבָר דָּבָר לְבַדּוֹ aufstellen. 2) הִרְחֵב, שׂוֹם רֶוַח בֵּין weiter machen. -ся הֻעַרְךְ אִישׁ עַל־מְקוֹמוֹ נפ׳ aufgestellt werden.

Разстана́вливать, -станови́ть פ״י הַצֵּג (הֵצֵב, עָרוּךְ) דְּבָרִים לְמִינָם ausstellen. -ся נפ׳.

Разстано́вка נ׳ רֶוַח בֵּין־ Zwischenraum.

Разста́ться см. Разстава́ться.

Разстега́й (-ка́йчикъ) ז׳ מְעִיל נָשֵׁי־הָאִכָּרִים Ueberrock der Bäuerinen.

Разстёгивать, -стегну́ть פ״י הַתֵּר, פִּתֵּחַ קְרָסֵי הַ־, הִתְפַּתֵּחַ קְרָסָיו (לוּלָאוֹת הַלוּלָאוֹת) loshaken. -ся הִתְפַּתֵּחַ (בְּגָדוֹ) losknöpft werden.

Разстила́ть, Разостла́ть פ״י פָּרוֹשׂ, שָׁטוֹחַ, הִצִּיעַ, הִשְׁטַח ausbreiten. -ся נפ׳ הִצִּיעַ, הִשְׁטַח ausgebreitet werden. Разстила́ются вече́рнія тѣ́ни יָנְטוּ צִלְלֵי עֶרֶב.

Разстилка נ׳ מִשְׁטָח מַצָּע Ausbreitung. [seufzen.

Разстона́ться פ״ח הֵאָנַח בְּמַרְירוּת, הֵאָנַק מְאֹד ftark

Разстоя́ніе ס׳ מְקוֹם הַמִּנְחָה, רֶוַח בֵּין־ (יחזקאל מא, יא), מֶרְחָק Entfernung. На разстоя́ніи лу́чнаго вы́стрѣла הֶרְחֵק כְּמִטַּחֲוֵי קֶשֶׁת.

Разстра́ивать см. Разстро́ивать.

Разстрига (כח) entweihter Priester.

Разстрига́ть, -стри́чь פ״ע הָסַר מִכְּהֻנָּה (מָאוֹס) הִזְנַח, חִלֵּל שַׁר־קֹדֶשׁ, מִכֹּהֵן entweihen einen Priester. -ся הוּסַר מִכְּהֻנָּתוֹ, הִמְאַס מִכֹּהֵן נפ׳ entweiht werden.

Разстриже́ніе ס׳ הַזְנָחַת מִכֹּהֵן Entweihung.

Разстро́й לֹא־סְדָרִים בְּקוֹלוֹת הַשִּׁיר ז׳ Mißklang.

Разстро́ивать, -стро́ить פ״י 1) הָרוֹס, הָפוֹךְ, נָתוֹשׁ, נָתוּץ, נָתוֹס jerrütten. 2) הָפַר, בִּלֵּעַ, סִכֵּל, הָמוֹם, פָּרוּץ in Unordnung bringen. Р. чье́й либо предположе́ніе הָפַר (סִכֵּל, בִּלֵּעַ) עֵצַת־אִישׁ. Господь разстро́илъ дѣла́ твои́ הָרַס־נָא אֶת־מַעֲשֶׂיךָ (דה״ב כ, לז). Р. здоро́вье — הִכְשִׁיל כֹּחַ. -ся נפעל הָרַס, הָפַךְ; הוּפַר, הִתְבַּלֵּעַ, הִתְפָּרֵץ, הִתְנַתֵּץ, הִתְנַתֵּס, הִתְבַּלֵּעַ, נִבְלַע הַנֶּבֶל, נִטְשׁוּ מִיתְרֵי הַנֵּבֶל. Здоро́вье моё разстро́илось כָּשַׁל כֹּחִי.

Разстро́йка נ׳ **-стро́йство** ס׳ הָרֵס, הֲרִיסָה, הֲרִיסוּת, נַעֲפֶרֶת, מַהְפֵּכָה, הֲפֵכָה (משלי טו, ו) Verwirrung, Unordnung.

Разстрѣ́ливать, -стрѣля́ть פ״י 1) כִּלָּה הִצִּיו אוֹ מָחוֹץ (הָמַת) אַבְנֵי קַלְעוֹ verschießen. 2) בְּכְלִי־מַפָּץ הִיָּרָה, הִמָּחֵץ (הוּמַת) בְּכְלִי־מַפָּץ נפ׳ erschießen. -ся נפ׳ erschossen werden.

Разступа́ться, -пи́ться פ״ח הִתְחַצֵּה הֵנָּה וְהֵנָּה; הִכָּרֵת, הִבָּקַע auseinandertreten, sich spalten. Народъ разступи́лся הָעָם נֶחֱצָה הֵנָּה וְהֵנָּה. Разступятся во́ды Іордана מֵי־הַיַּרְדֵּן יִכָּרֵתוּן. И разступи́лась земля וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה.

Разсуди́тельно ת״פ בְּהַשְׂכֵּל, בְּתְבוּנָה bedachtsam.

Разсуди́тельность נ׳ הַשְׂכֵּל, תְּבוּנָה Ueberlegung.

Разсуди́тельный ת׳ עָרוּם, נוֹעָץ, מַשְׂכִּיל, נָבוֹן, אִישׁ תְּבוּנוֹת bedachtsam.

Разсуди́ть см. Разсужа́ть, -сужда́ть.

Разсуди́ться פ״ח עָלָה עַל־רוּחוֹ sich einfallen lassen.

Разсу́дливый см. Разсуди́тельный.

Разсу́докъ (-дка) ז׳ בִּינָה, לֵב מֵבִין, טַעַם, רוּחַ עֵצָה Ueberlegungskraft.

Разсужа́ть, -су́живать, -суди́ть פ״ (кого́ съ кѣмъ) עָשָׂה מִשְׁפָּט בֵּין־ובֵין־, שָׁפוֹט (הוֹכֵחַ) בֵּין־בֵּין־, יָיָ יִשְׁפֹּט בֵּין שְׁנֵינוּ beurtheilen, richten. Богъ насъ разсу́дитъ. רָאָה (אָמוֹר), הִתְבּוֹנֵן, חָשַׁב, דִּמָּה, שׁוֹחַ עִם־לְבָבוֹ, בְּלִבּוֹ benken. Онъ не такъ разсужда́етъ לְבָבוֹ לֹא־כֵן יַחְשֹׁב, הוּא לֹא־כֵן יְדַמֶּה. Не разсужда́й много אַל־תִּתְחַכֵּם הַרְבֵּה.

Разсужде́ніе ס׳ מַחְשָׁבָה, בִּינָה, חֵקֶר, חֵקֶר דָּבָר, מִזְמָה, עֵצָה־תְּבוּנוֹת, עֲשִׁתּוֹנֶת Ueberlegung. Учёное р. חֵקֶר דָּבָר חָכְמָה. Въ разсужде́ніи сего́ לָכֵן, עַל־כֵּן, בִּגְלַל זֹאת.

Разсу́живать см. Разсужа́ть.

Разсу́нуть см. Разсо́вывать.

Разсу́чивать, -сучи́ть פ״ (снуро́къ) הַתֵּר (חֶבֶל) לוּשׁ גְּלִילֵי (פְּתִילֵי) בָּצֵק (тѣсто); לְפָתִילִים (פְּתִילִים) הִתַּר (הִתְפָּרֵד) לְפָתִילִים נפ׳ losdrehen; auftrollen. -ся sich losdrehen.

Разсчёсть см. Разсчи́тывать.

Разсчётистый, -счётливый ת׳ מְכַלְכֵּל בְּחֶשְׁבּוֹן, מְסֻכָּן, עִנְיָנִיו sparsam.

Разсчётливость נ׳ מְסֻכָּנוּת, חֶשְׁבּוֹן צָרְכּוֹ Berechnung, Sparsamkeit.

Разсчи́тывать, -счита́ть, -счёсть פ״ 1) סָפוֹר, חָשַׁב (מָצָא) חֶשְׁבּוֹן בַּקֶּשׁ (בְּקַשׁ) berechnen. Р. кого́ הוֹחִיל, קִוָּה אֶל־, בָּטוּחַ עַל־, פָּקוֹד בְּשָׁלוֹם אֶת־. 2) (на) בָּטוּחַ עַל־, הִשָּׁעֵן (הִסְמִיךְ) עַל־, לִשְׁלוֹם מִבְטָחוֹ (מַהֲסֵהוּ) בְּ־, חָשַׁב (כְּמוֹ) נָקַח חֶשְׁבּוֹנוֹתָיו עִם־, עִם־ rechnen, sich verlassen auf... -ся פ״ח (съ кѣмъ) abrechnen mit...

Разсыланіе ס׳ מִשְׁלוֹחַ הֵנָּה וְהֵנָּה, מִשְׁלָח אֶל־כָּל־ Versendung.

Разсыла́ть, Разосла́ть פ״ שָׁלַח הֵנָּה וְהֵנָּה, שָׁלוֹחַ הִשְׁלַח הֵנָּה וְהֵנָּה נפ׳ אֶל־כָּל־ ausschicken. -ся אֶל־כָּל־ versendet werden.

Разсы́лка см. Разсыла́ніе.

Разсы́лочный ת׳ נִשְׁלָח הֵנָּה וְהֵנָּה (מִשְׁלָח (נִשְׁלָח, שָׁלוּחַ) אֶל־כָּל־) zum Versenden. 1) צִיר מִשְׁלָח, מַלְאָךְ, אִישׁ עִתִּי שת״ז 2) Gerichtsbote.

Разсы́льщикъ 1) ז׳ שׁוֹלֵחַ אֶל־כָּל־, מְשַׁלֵּחַ Sender. 2) מַלְאָךְ, אִישׁ עִתִּי, צִיר מִשְׁלָח Bote.

Разсыпать, -сы́пать פ״ זָרוּעַ, זָרָה, זָרָה, פִּזֵּר, שָׁפוֹךְ; זָרוֹק; שָׁטוּחַ; הָפֵץ ausschütten; zerstreuen. Р. зёрна по полу זָרוֹק שָׁפוֹךְ (זָרָה) זְרוּעִים אַרְצָה. Р. тминъ זָרוֹק כַּמּוֹן. Р. тенёта זָרָה רֶשֶׁת (מוֹקְשִׁים) פַּחִים. Р. непріятеля הָפֵץ (זָרָה) אֶת־הָאוֹיֵב. -ся 1) הִזָּרֶה נפעל, זָרָה, הֻשְׁפַּךְ, הֻפַּזֵּר verschüttet werden. 2) הִנָּטֵשׁ, הִפּוֹץ, הִתְפּוֹצֵץ, הִתְפָּרֵד, הִשְׁתַּפֵּךְ, הִתְפּוֹרֵר sich zerstreuen. Стада́ разсы́пались по доли́нѣ הָעֲדָרִים נִטְּשׁוּ (נָפוֹצוּ) בָּעֵמֶק. -ся похвала́ми הִכְבֵּר דִּבְרֵי תְהִלָּה. -ся мёлкимъ бѣсомъ הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, הֻחֲגַּף בְּחֲלַקּוֹת.

Разсыпной ת׳ 1) מְפֻזָּר, מְתֻפּוֹרֵר brödelig. 2) מְפֻזָּר zerstreut. Въ разсыпную זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, אֶל כָּל־רוּחַ, הֵנָּה וְהֵנָּה, אִישׁ לְדַרְכּוֹ. [brödlichkeit.

Разсыпчивость נ׳ טֶבַע הַמִּתְפָּרֵד (הַמִּתְפּוֹרֵר) Zer-

Разсы́пчивый ת׳ מִתְפָּרֵד, מִתְפּוֹרֵר, מִתְפּוֹצֵץ brödlig.

Разсыха́ться, -со́хнуться פ״ח הָחַר, יָבוֹשׁ, נָשׁוּת, הִנָּשֵׁת eintrocknen.

Разсѣ́ваніе ס׳ см. Разсѣ́въ.

Разсѣва́тель ז׳ הוֹלֵךְ רָכִיל; מַשְׁמִיעַ כָּעַס, מוֹלִיךְ קוֹל Verbreiter. -ница נ׳.

Разсѣва́ть, -сѣ́ять פ״ זָרוּעַ, זָרָה, זָרָה, זָרוֹק, הָפֵץ, פִּזֵּר, בִּזֵּר, פָּרַשׂ שָׁטוּחַ ausfäen; zerstreuen, verbreiten. Р. пшени́цу זָרָה חִטִּים. Р. тминъ זָרוֹק כַּמּוֹן (זָרוּעַ). Р. крупу́ רִיפּוֹת שָׁטוּחַ. Р. ло́жный слухъ הֹלֵךְ רָכִיל, נָשׂוֹא שֵׁמַע שָׁוְא. Р. непріятеля הָפֵץ חֵיל הָאוֹיֵב. -ся 1) הִזָּרֵעַ, זָרָה, הִזָּרֶה נפ׳ zerstreut werden. 2) הִפּוֹץ — הִפּוֹץ בְּ־ פ״ח, שׁוּטַטּוּ — הִזָּרֶה אֶל־כָּל־רוּחַ, הִנָּטֵשׁ־ sich zerstreuen. Наро́дъ разсѣ́ялся הָעָם נָמוֹג וְיָלֵךְ וְהָלוֹם. 3) שַׁעְשֵׁעַ הָשֵׁב (נַפְשׁוֹ) sich aufheitern.

Разсѣ́въ ז׳ מִזְרָע, זְרוּת, מִשְׁטָח Aussaat. [platzen.

Разсѣда́ться, -сѣ́сться פ״ח הִתְפּוֹצֵץ, הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע

Разсѣ́длывать, -сѣдла́ть פ״ פָּרַק כַּר הַסּוּס absatteln. -ся הִתְפָּרֵק כַּר הַסּוּס נפ׳ sich absatteln.

Разсѣка́ть, -сѣ́чь פ״ פִּלַּח, גָּזוֹר, כָּתַת, בִּקַּע לִשְׁנַיִם, בִּקַּע, פִּלּוּחַ, הִבָּקַע נפ׳ zerhauen. -ся הִגָּזֵר zerhaut werden.

Разсѣ́лина נ׳ סָדִיק, חָנוּ, נִקְרָה, נִקִּיק, בִּקִּיעַ Spalte.

Разсѣ́лый ת׳ נָפוּץ, נִקְרָע, נִבְקָע gespalten. [Kluft.
Разсѣ́ться פ״ח 1) см. Разса́живаться. 2) см. Раз-
Разсѣче́ніе ס׳ גֵּזֶר, גְּזֵרָה das Zerhauen. [сѣда́ться.
Разсѣ́яніе ס׳ 1) נְפוּצָה Zerstreuung. 2) см. Разсѣ́-
янность. [streutheit.
Разсѣ́янность נ׳ הֶלֶךְ נַפְשׁ, שִׁעְבּוּם, שַׁרְעַפִּים Zer-
Разсѣ́янный ת׳ 1) נָפוּץ, מְפֻזָּר, נָפוּשׁ hingestreut. 2) נָבוּךְ בְּשִׁרְעַפָּיו, מְשֻׁעֶה zerstreut.
Разубира́ть, -убра́ть פ״י פִּנָּה; יָפֵה, פָּאַר, עָדָה ausputzen. -ся 1) נפע״ל פֹּאוֹר, פֻּנָּה ausgeputzt werden. 2) פ״ח עָטָה עָדִי, הִתְהַדֵּר, הִתְיַפֵּה sich ausputzen.
Разува́ніе ס׳ חֲלִיצָה, שְׁלֹף — *das Ausziehen der Schuhe.
Разува́ть, Разу́ть (עתיד разу́ю) פ״י חָלוּץ (שָׁלוּף) נַעֲלֵי־ ausziehen die Fußbekleidung. -ся פ״ח חָלוּץ נְעָלָיו, שָׁלוּף נְעָלָיו sich die Fußbekleidung ausziehen.
Разувѣ́ре́ніе ס׳ הוֹכִיחַ לְאִישׁ מִשּׁוּגָתוֹ Enttäuschung.
Разувѣ́ря́ть, -вѣ́рить פ״י הָטָה אִישׁ מִמַּרְאֵי לִבּוֹ הוֹכִיחַ לְאִישׁ מִשּׁוּגָתוֹ enttäuschen. -ся פ״ח נָטוּשׁ מַרְאֵי לִבּוֹ, הָכַר מִשּׁוּגָתוֹ sich enttäuschen.
Разузнава́ть, -узна́ть פ״י חָקוֹר, חָשַׁב (תּוֹר) לָדַעַת בַּקֵּשׁ לָבוּר, וְדָרוֹשׁ, הִתְחַקֵּר נפע״ל הוֹדַע, הִדָּרֵשׁ erforscht werden. -ся
Разукраша́ть, -кра́сить פ״י הָעֲטָה הוֹד, פָּאַר, יָפֵה עַל־ auszieren. -ся 1) נפ׳ יָפֵה, פֹּאַר ausgeziert werden. 2) פ״ח עָטָה הוֹד, הִתְיַפֵּה sich ausschmücken.
Разукраше́ніе ס׳ מַעֲטֶה תִּפְאֶרֶת Ausschmückung.
Разумли́вый см. Разу́мный.
Разу́мникъ ז׳ חָכָם, נָבוֹן ז׳ kluger Mensch. -ница נ׳
Разу́мно ת״פ בְּחָכְמָה, בְּהַשְׂכֵּל, בִּתְבוּנָה vernünftig.
Разу́мный ת׳ אִישׁ תְּבוּנוֹת, מַשְׂכִּיל, נָבוֹן (ירמיה כט, ז) vernünftig.
Ра́зумъ ז׳ בִּינָה, תְּבוּנָה, מַדָּע, שֵׂכֶל, טַעַם Vernunft.
Разумѣ́ніе ס׳ הָבִין, הַשְׂכֵּל, תְּבוּנָה, תָּבוּן Verständniß. По ихъ разумѣ́нію כִּתְבוּנָם (הושע יג, ב).
Разумѣ́ть פ״י הִשְׂכִּיל, הִכַּר, הָבַן, בִּין begreifen. -ся נפ׳ הוֹדַע verstanden werden. Само́ собо́ю разумѣ́ется מוּדַעַת הִיא לְכֹל, מִי לֹא־יָבִין.
Разу́тый ת׳ חָלוּץ נְעָלָיו barfüßig.
Разу́ть см. Разува́ть.
Разутю́живать, -тю́жить פ״י הֶחֱלַק בְּמַטְּיל בַּרְזֶל ausplätten. -ся נפ׳ הֻחֲלַק בְּמַטְּיל בַּרְזֶל ausgeplättet werden.
Разу́чивать, -учи́ть פ״י לָמוֹד לְאַחַד אֶחָד auslernen. -ся 1) הִלָּמֵד (הֻחְקַר) לְאַחַד אֶחָד נפ׳ ausgelernt werden. 2) פ״ח נָשָׁה מִדָּע, שָׁכוֹחַ תּוֹרָתוֹ verlernen, das Erlernte vergessen.
Разх— см. Расх—. [
Разц— см. Расц—. **Разч**— см. Расч—.
Разш— см. Расш—. **Разщ**— см. Расщ—.
Разъ ז׳ 1) אֶחָד; פַּעַם, רֶגֶל, מוֹנֶה Eins; Mal. Три ра́за שָׁלֹשׁ רְגָלִים. Де́сять разъ מֵאָה עֲשָׂרֶת מוֹנִים. Два ра́за פַּעֲמַיִם. 2) וַיְהִי הַיּוֹם נ־ einst.
Разъедине́ніе ס׳ הַצִּיב לְבָדָד, הַפְרִיד, הִבְדִּיל לְבַד Absonderung. [הַצֵּג לְבַד, לְבָדָד absondern.
Разъединя́ть, -ни́ть פ״י הִפְרִד, הִבְדִּיל מֵעַל־ הַצֵּב, הַצֵּג (לְבַד) absondern.
Разъёмистый ת׳ שִׁכָּרוֹן, הוֹלֵם, מַשְׁכֵּר —berauschend. Разъёмистое вино́ יַיִן שִׁכָּרוֹן.
Разъёмный ת׳ מִתְפָּרֵק, מִתְפָּרֵד לַחֲלָקִיו zerlegbar.
Разъёмчивый см. Разъёмистый.
Разъёмщикъ ז׳ מַצִּיל בֵּין נְצִים, יוֹצֵץ, רוֹדֵף שָׁלוֹם anderbringen. [שָׁלוֹם Friedestifter.
Разъёмъ ז׳ עֲצַת־שָׁלוֹם, הַצָּלָה בֵּין נְצִים das Auseinander
Разъѣда́ть, -ѣ́сть פ״י (עתיד -ѣ́мъ) כָּרַסֵם, אָכַל בְּכָל־פֶּה zerfressen. -ся 1) נפ׳ אָכוֹל zerfressen werden. 2) פ״ח (וְדָשׁוֹן) אָכוֹל וְשָׁמוֹן sich fettfressen.
Разъѣ́здить см. Разъѣ́зживать. [werden.
Разъѣ́здиться פ״ח נָסוֹעַ בְּרֶכֶב בְּלִי־חֹשֶׁךְ fahrlustig
Разъѣ́здъ ז׳ 1) מַסָּע בָּרֶכֶב הֵנָּה וָהֵנָּה das Umherfahren. 2) רוֹכְבֵי הַמִּשְׁמָר Streifwache.
Разъѣ́зжа́ть פ״י רָכוֹב הֵנָּה וָהֵנָּה, נָסוֹעַ כֹּה וָכֹה umherfahren.
Разъѣ́зжа́ться, -ѣ́хаться פ״ח נָסוֹעַ אִישׁ לְדַרְכּוֹ auseinanderfahren.
Разъяре́ніе ס׳ חֲרוֹת אַף, חָרִי, עֶבְרָה Wuth.
Разъяря́ть, -ри́ть פ״י הִקְצִיף, כָּעַס, הִכְעִיס, הִחֲרָה אַף־ הִתְאַנֵּף, הִתְעַבֵּר, הָזַר עַל־ wüthend machen. -ся פ״ח הִתְמַרְמֵר wüthend werden.
Разъясне́ніе ס׳ פֵּרוּשׁ, בֵּאוּר* Erklärung.
Разъя́снивать, -ясне́ть פ״ע פְּנֵי (טָהוֹר) הִטְהַר, עָטָה אוֹר — רָקִיעַ sich aufheitern. [wat.
Разъя́сниваться, -ясне́ться פ״ח см. Разъя́сни-
Разъясня́ть, -ни́ть פ״י בָּאַר, פֵּרוּשׁ; צָרוּף, בָּרַר, בֵּאוּר, פֵּרוּשׁ נפע״ל זָקוּק erklären. -ся 1) erklärt werden. 2) פ״ח כְּסֵה (עָטָה) אוֹר, הִטְהַר, טָהוֹר heiter werden. Не́бо разъясни́лось טָהֲרוּ פְּנֵי שָׁמַיִם.
Разъя́тіе ס׳ שַׁסַּע, הִפְרִיד, פֵּרוּד* Zergliederung.
Разъя́ть см. Разнима́ть.
Разыгра́ніе, Разы́грываніе ס׳ 1) גְּנִינַת דִּבְרֵי־שִׁיר das Ausspielen. 2) מַפַּל גּוֹרָלוֹת עַל־ Verloosung.

Разыгрывать, Разыгра́ть פ״ 1) נָגַן כָּל־הַ־ ausspielen. 2) הַפֵּל גּוֹרָל עַל־, נָתוֹן דָּבָר בְּגוֹרָלוֹת verlosen. -ся 1) הוּטַל פ״ח הִנָּתֵן בְּגוֹרָלוֹת verlost werden. 2) שִׂחֵק בְּגוֹרָלוֹת לְמַעַן הַצִּיל נִזְקוֹ spielluftig werden. 3) הוֹסִיף לְ־ הָלוֹךְ וְגָדוֹל sich verstärken. Море разыгра́лось הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר. Румя́нецъ на лицѣ́ ея разыгра́лся פָּנֶיהָ עָטוּ חֲכֵלִילוּת.

Разыма́ть см. Разнима́ть.

Разыска́ніе פ חֶקֶר, חִפּוּשׂ, דְּרִישׁ, מִדְרָשׁ Nachsuchung.

Разыска́тель ז׳ חוֹקֵר, חוֹפֵשׂ, דּוֹרֵשׁ, מְבַקֵּר Nachforscher. -льница נ׳.

Разы́скивать, -ска́ть פ״ חִפּוּשׂ, חִפֵּשׂ, פָּקוֹד, בִּקֵּשׁ, בִּקֵּר, חָקוֹר, דָּרוֹשׁ nachsuchen. -ся נפ׳ הֻחְקַר, הֻדְרַשׁ, בֻּקַּר, חִפּוּשׂ nachgesucht werden.

Разы́щикъ см. Разыска́тель.

Разѣва́ть, Разину́ть פ״ פִּתּוּחַ, פְּעוֹר, פְּשׁוֹק, פְּצֹה öffnen. Р. ротъ פִּיו (פָּעוֹר) פָּצָה. -ся פ״ח.

Ра́й ז׳ גַּן־עֵדֶן Paradies.

Ра́йскій ת׳ גַּן הָעֵדֶן—Paradies-. Ра́йское я́блоко אֶתְרוֹג*, פְּרִי־עֵץ הָדָר. Ра́йская пти́ца עוֹף הָעֵדֶן, כְּרוּם* (ברכות ז׳).

Рака́ נ׳ רֵאשִׁית יֵין־דֶּגֶן Branntwein-Vorlauf.

Ра́ка נ׳ (לְמֵת) אָרוֹן Sarg.

Раке́та (ק׳ -ке́тка, -ке́точка) נ׳ נִפְּץ אֵשׁ, בָּזָק, חֲזִיזוֹן מִתְלַבְּחֶת Rakete. -ке́тный ת׳. [ten-macher.

Раке́точникъ ז׳ מְשַׁלֵּחַ בָּזָק, עוֹשֵׂה חֲזִיזִים Rake-

Раки́тина נ׳, -ки́тникъ ז׳ עֵץ הַפּוֹל, מִין שִׂיחַ Bohnenbaum.

Раови́дный ת׳ כִּדְמוּת *סַרְטָן krebsförmig.

Ра́ковина (ק׳ -винка) נ׳ גֶּלֶה, סַחֲרֶת, קַן־שַׁבְּלוּל Muschelschale. Р. ушна́я גֶּלֶת הָאֹזֶן. Р. у лошадей כַּף רֶגֶל הַסּוּס. -винный ת׳.

Ра́ковистый ת׳ כִּדְמוּת שַׁבְּלוּל Muschelförmig.

Ра́ковый ת׳ הַסַּרְטָן, —׳, *סַרְטָנִים—Krebs-.

Ракообра́зный см. Раови́дный.

Ракъ ז׳ 1) *סַרְטָן Krebs. Онъ зна́етъ гдѣ ра́ки зимую́тъ לוֹ נִבְעוּ מַטְמְנֵי מִסְתָּרִים. 2) חֳלִי הַסַּרְטָן Krebsschaden.

Ра́ло פ מַחֲרֵשָׁה אֶת Pflugeisen.

Ра́ма נ׳ זֵר סָבִיב, מִסְגֶּרֶת Rahmen.

Рамаза́нъ ז׳ יָרֵחַ הַצּוֹם (בחדש תתשיעי לבני ברית מחמד) Fastmonat.

Рамена́ פ״ר см. Ра́мо.

Рамённый ת׳ הַכְּתֵפַיִם— Schulter-.

Ра́мка ק см. Ра́ма.

Ра́мо פ כָּתֵף Schulter ; ר׳ Рамена́ כְּתֵפַיִם.

Ра́мочка см. Ра́мка.

Ра́мочникъ ז׳ עוֹשֵׂה מִסְגְּרוֹת (מִשְׁבְּצוֹת, זֵרִים) Rahmenmacher.

Ра́мочный ת׳ אֲשֶׁר לַמִּשְׁבֶּצֶת, —׳, הַמִּסְגֶּרֶת—Rahmen-.

Ра́на נ׳ חַבּוּרָה, מַכָּה, פְּצַע Wunde.

Рангъ ז׳ כְּנָת, תּוֹר הַכָּבוֹד (עורא ד׳,ז) Rang. -говый ת׳.

Рано́ніе פ׳ מַכָּה, מַחַץ, מְחִץ, פְּצַע Verwundung.

Ра́неный ת׳ פָּצוּעַ, מָחוּץ, מְדֻקָּר, מְחֻלָּל verwundet.

Рано́нько ת״פ בַּבֹּקֶר הַשְּׁכֵּם ziemlich früh.

Рано́тъ ז׳ מִין תַּפּוּחַ Königsapfel.

Ранёхонько, -нёшенько ת״פ בַּבֹּקֶר הַשְּׁכֵּם sehr früh.

Ра́нецъ (-ница) אַמְתַּחַת הַשֶּׂכֶם, תִּלִּי, לִקּוּט, צִקְלוֹן ז׳ Ranzen. [Rangliste.

Ранжи́рный спи́сокъ פְּקוּדֵי בְּנֵי־הַצָּבָא לְקוֹמָתָם

Ранжирова́ть (-ру́ю) פ״ עָרוֹךְ בְּנֵי־הַצָּבָא לְקוֹמָתָם לְשֻׁדְּרוֹת ordnen. -ся נפ׳ הֶעָרֵךְ לְשֻׁדְּרוֹת rangirt werden.

Ра́нить פ״ פָּצוּעַ, מָחוּץ, חָלַל verwunden.

Ра́нка נ׳ מַחַץ (פֶּצַע) קָטָן kleine Wunde.

Ра́нній ת׳ 1) בֹּקֶר, מַשְׁכִּים— früh. Ра́ннее вре́мя עֵת הַבֹּקֶר. 2) בִּכּוּר, בִּכּוּר frühzeitig. Ра́нніе цвѣты́ פִּרְחֵי בְכוּרִים. Ра́ннія смо́квы תְּאֵנֵי הַבִּכּוּרוֹת. Ра́нняя роса́ טַל מַשְׁכִּים.

Ра́нный ת׳ הַפְּצָעִים, —׳, הַפְּצָעִים—Wund-.

Ра́но ת״פ 1) בַּבֹּקֶר, הַשְּׁכֵּם, עִם־שַׁחַר, כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר früh. 2) לִפְנֵי יוֹמוֹ, בְּלֹא־עִתּוֹ, קֹדֶם (מִהֵר) לָבֹא frühzeitig. Яви́лся ра́но לִבְּלֹא־עִתּוֹ נוֹדַע לִי בְּטֶרֶם כָּל־זֶה. Я зна́лъ все э́то ра́ньше тебя́ יָדַעְתִּי אֹתָה.

Рапа́, Ропа́ נ׳ קִפָּאוֹן מֶלַח Salzlake.

Рапи́ра נ׳ *פְּגִיוֹן, מִין חֶרֶב (כלים ת׳) Fechtdegen. -пи́рный ת׳.

Рапи́рщикъ ז׳ מְלַמֵּד חֶרֶב, — שׁוֹלֵף Fechtmeister.

Рапортова́ть (-порту́ю) פ״ דָּבָר לִפְנֵי (עָרוּךְ) הָבָא melden. -ся נפ׳ הֶעָרֵךְ גָּלָה אֶת־אֹזֶן, —, שַׂר וּמְצַוֶּה לִפְנֵי־, הֻגַּד לְ־ gemeldet werden.

Рапо́ртъ ז׳ בְּשׂוֹרָה, קוֹל מַגִּיד, הַשְׁמָעוֹת אָזְנַיִם Bericht.

Ра́са נ׳ מִין, זַן Art.

Раска́иваться, -ка́яться פ״ח הִנָּחֵם עַל־ (אֶל־), הָשַׁב מִן־ (מֵעַל־), שׁוּב מִן־, הִתְנַחֵם (יחזקאל יד, ו; יח, ל)

bereuen. И раскáялся Давидъ וַיִּנָּחֶם דָּוִד לֵב דָּוִד אוֹתוֹ.

Раскалéніе ס׳ הַלְבָּנִין בָּאֵשׁ, קְלוֹת glühendmachen.

Раскалённый ת׳ קָלוּי בָּאֵשׁ glühend.

Раскáливать, -калúть פ״י הִלְבֵּן בָּאֵשׁ, לִהֵט, קִלָּה glühend machen. -ся נפ׳ הִקָּלֶה בָּאֵשׁ glühen.

Раскáлывать, -колóть פ״י פִּלַּח, שִׁסַּע, בִּקַּע, בָּקוּעַ. -ся נפ׳ הִתְבַּקֵּעַ, הִבָּקֵעַ spalten.

Раскалякáться פ״ח הִכְבִּיר מִלִּים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ sich verplaudern.

Раскáпывать, -копáть פ״י חָפוֹר, עָזַק, פָּלוֹחַ וּבָקוּעַ zergraben. -ся נפ׳ הֵחָפֵר, הֵעָדֵר aufgegraben werden.

Раскáрмливать, -кормúть פ״י אָבוֹס, כִּלְבֵּל, חִיָּה דָּשׁוֹן, הֵאֶבֵס auffüttern. -ся נפ׳ כִּלְבֵּל, הֵאֶבֵס aufgefüttert werden.

Раскарякa פְּשׁוּק (נַעֲוָה) רַגְלַיִם ז״נ Krummbeiniger.

Раскарячивать, -карячить פ״י שִׁסֵּק רַגְלָיו (נוֹגִי) ausspreizen die Beine. -ся פ״ח שִׁסֵּק רַגְלָיו — שִׁטֵּחַ feine Beine ausspreizen.

Раскатáть см. Раскáтывать.

Раскáтистый ת׳ גַּבְנוּן, נִשְׁפָּה, תְּלוּל abschüssig.

Раскáть ו׳ 1) מוֹרָד, (תָּלוּל) מָקוֹם גַּבְנוּן Abhang. 2) מַצֶּבֶת קְנֵי־הָרַעַם, סֹלְלָה Bollwerk. Раскáты грóма חֲזִיז קוֹלוֹת, נִפְץ, קוֹל הָרַעַם בַּגַּלְגַּל Rollen des Donners.

Раскáтывать, Раскатáть, -катúть פ״י 1) גָּלוֹל, גַּלְגֵּל, טַלְטֵל rollen. 2) פָּרוּשׁ (מָתוֹחַ, רָקוּעַ) גְּלִילִים losrollen. 3) הִדַּח אֶל־כָּל־רוּחַ, הָפַץ, הִכְרַח (הס׳) zerwerfen. -ся 1) הוּטַל; הִמָּתֵחַ, הִגּוֹל נפ׳ losgerollt werden. 2) הִטַּלְטֵל, הִתְגַּלְגֵּל פ״ח hinrollen.

Раскáчивать, -качáть פ״י קָלוּעַ, הֵנִיעַ, טַלְטֵל in Schwung bringen. -ся הֵנוּעַ, הִקָּלַע נפ׳ in Schwung kommen.

Раскáшляться פ״ח הִשְׁתַּעֵל בְּלִי־חֶשֶׁךְ, *שָׁעַל מֵאֹד* [stark husten.

Раскаяніе ס׳ תְּשׁוּבָה, נֹחַם עַל־עָוֹן Reue.

Раскáяться см. Раскáиваться.

Расквáсить פ״י הָלוֹם, הִכָּה עַד שְׁפַךְ־דָּם (הס׳) מָחוֹץ zerschmettern.

Расквитáться פ״ח הָשֵׁב, הִנָּקֵה מִנִּשְׁיוֹ, חִשֵּׁב עִם־ quittiren.

Раскéпъ см. Расщепъ.

Раскидáть см. Раскúдывать.

Раскидной ת׳ מְתֻקָּרָק zum Aufschlagen eingerichtet. Р. столъ שֻׁלְחָן עִם מִטּוֹת כְּנָפַיִם.

Раскúдывать, -кидáть פ״י הִשְׁלִיךְ כֹּה וְכֹה, טַלְטֵל הָטֵל אֶל־כָּל־רוּחַ, הִנָּה וָהֵנָּה umherwerfen. -ся נפ׳ הוּטַל אֶל־כָּל־רוּחַ, הֻשְׁלַךְ הֵנָּה וָהֵנָּה umhergeworfen werden.

Раскúдывать, -кúнуть פ״י פָּרַשׂ, שָׁטוֹחַ, שִׁטֵּחַ, הִרְחִיב, מָתוֹחַ ausbreiten, aufschlagen. Р. рýки פָּרַשׂ כַּפָּיו, שִׁטֵּחַ כַּפָּיו. Р. нóги פִּשֵּׁק רַגְלָיו. Р. шатёръ הִמְתַּח, הִנְטָה (אֹהֶל) נָטוּי, נָטוּי (תָּקוּעַ). -ся 1) נפ׳ הִנְטָה (אֹהֶל) aufgeschlagen werden. 2) הִשְׁתָּרֵעַ, הִנָּטֵשׁ פ״ח sich ausstrecken. Кóнница раскúнулась въ долинѣ הַפָּרָשִׁים נִטְּשׁוּ בָּעֵמֶק. Вѣтви ея раскúнулись чéрезъ огрáду שְׁלֻחוֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ עָבְרוּ הַגָּדֵר (צָעֲדוּ עֲלֵי־שׁוּר).

Раскúсать, -кúснуть פ״ע 1) חָמוּץ, הָחְמַץ sauer werden. 2) הִתְעַלֵּף מֵחֹם, עָלוּף מֵחֹם schwach werden. [erschlafft.

Раскúслый ת׳ מִתְעַלֵּף מֵחֹם, עָיֵף מֵחַרְבוֹנִי קַיִץ

Раскúснуть см. Раскúсать.

Раскладка ו׳ פְּלֻגָּה לְ־ Vertheilung. Р. пóдатей תְּשׁוּמַת־מַס לְגֻלְגֹּלֶת (לְגֻבָּרִים), פְּלֻגַּת מַס לְבָתִּים.

Раскладывать, -клáсть פ״י 1) שָׁטוֹחַ, פָּרוּשׁ, עָרוֹךְ auseinanderlegen. 2) שׂוֹם עַל־כָּל־אֶחָד auflegen. Р. кáрты הִנְּתַן, הֻסְלַק לְ־, הֶעָרֵךְ נפ׳ (הוּשַׂם) עַל־כָּל־ ausgelegt werden. -ся נחש בְּגִלְיוֹנוֹת

Расклáниваться, Расклáняться פ״ח 1) הִשְׁתַּחֲוָה הִפָּרֵד בִּבְרָכָה מֵעַל־ sich verabscheiden. 2) הָפַר בְּרִית הָאַחֲוָה עִם־ abbrechen mit...

Расклáсть см. Расклáдывать.

Расклёвывать, -клевáть פ״י נָקַר (השף) בְּפִיו (בְּחַרְטָמוֹ)* zerpicken. -ся נפ׳ נָקוּר (בְּפִי הָעוֹף) zerpickt werden.

Расклéивать, -клеúть פ״י הָסַר טִיחַ, הֵתִּר דֶּבֶק loskleben. -ся נפ׳ נָפוֹל הַטִּיחַ, הֻתַּר הַדֶּבֶק losgeklebt werden. Дрýжба ихъ расклéилась הוּפַר בְּרִית הָאַחֲוָה בֵּינֵיהֶם. [פַּתֵּחַ־] losschlagen, entnageln.

Расклёпывать, -клепáть פ״י הֵתִּר דֶּבֶק מַסְמְרִים,

Расклинивать, -клúнить פ״י הָסַשׁ יָתֵד מִמְּקוֹמוֹ entkeilen.

Расковáніе ס׳ 1) חָרֹשֶׁת בַּרְזֶל (פִּתּוּחַ) Beschmiedung. 2) חָרֹשֶׁת פַּטִּישׁ das Ausschmieden.

Расковáть см. Раскóвывать.

Расковéркать פ״י בִּלּוּל, טִלְטֵל הֵנָּה וָהֵנָּה בְּעֵר, הָפוֹךְ, הָרוֹס, סַכְסֵךְ durchwühlen; zerbrechen. -ся נפ׳ הֻשְׁלַךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, הֻהְפַּךְ, הֻהְרַס durchwühlt werden.

Раскóвка נ׳ см. Раскóваніе.

Раскóвывать, -ковáть פ״י 1) לָטוּשׁ בַּחֲרֹשֶׁת בַּרְזֶל

ausschmieden. 2) Р. лошадь הָסַר פַּעֲמֵי הַבַּרְזֶל מֵרַגְלֵי סוּס losschmieden. Р. кандалы פִּתֵּחַ אֲזִקֵּי אַסִּיר, הִתִּיר כַּבְלֵי אָסוּר. -ся נפ׳.

Расковы́ривать, -ковыря́ть, -ковырну́ть פ״י נָקַר בְּאֶצְבְּעוֹתָיו zerkratzen. Р. дѣло בִּקֵּשׁ תוֹאֵנָה, יָקוּשׁ לְ־, חִפֵּשׂ עִלּוֹת. -ся נפ׳ נָקוּר בְּאֶצְבַּע zerkratzt werden.

Раско́кать פ״י שִׁבֵּר, נִפֵּץ zerbrechen.

Расколя́чивать, -колоти́ть פ״י 1) שִׁבֵּר, נִפֵּץ, הִכָּה לְרִסִּיסִים, כָּתוֹת zerschlagen. Р. непріятеля הִכָּה צָרָיו חֶרֶם, כִּתֵּת אוֹיְבָיו. 2) תִּדֵּק בַּמַּקֶּבֶת, הוּדַק בַּמַּקֶּבֶת; נִפּוּץ נפ׳ רַקַּע auffschlagen. -ся רָקוּעַ zerschlagen, aufgeschlagen werden.

Расколеба́ть פ״י עוֹפֵף, נוֹפֵף, הֵנִיעַ, קָלוֹעַ in Bewegung bringen. -ся הֻנוֹעַ, הָקְלַע נפ׳ in Bewegung gesetzt werden.

Раско́лка נ׳ בְּקִעַ, מִבְקָע, שֶׁסַע das Spalten.

Расколо́ть см. Раска́лывать.

Расколу́пывать, -колупа́ть פ״י נִקֵּר, קִלֵּף, בִּאֵצְבַּע auffkratzen. -ся נפ׳ נָקוּר, הִשְׁרַט aufgekratzt werden.

Раско́лъ ז׳ 1) בְּקִיעַ, פֶּרֶץ Spalte. 2) עֲדַת נִבְדָּלִים, חֶבֶר נִפְרָדִים מִקְּהַל־יְיָ, מַעֲדַת־יְיָ Glaubenstrennung.

Расколыха́ть, -колыну́ть פ״י הֵנִיעַ וְהֵנָּה schaukeln. -ся נפ׳ הֻנַּע וְהֵנָּה ins Schwanken gerathen.

Раско́льникъ ז׳ נִבְדָּל מֵעֲדַת־יְיָ, נִפְרָד מִקְּהַל־יְיָ, שׁוֹנֶה בְּדָת, מִין* Sectirer, Ketzer. -льница נ׳.

Раско́льничать הִפְרֵד מִקְּהַל־יְיָ, הִבְדֵּל מֵעֲדַת־יְיָ פ״ע Ketzer sein.

Раско́льничій אֲשֶׁר לַנִּפְרָד מֵעֲדַת־יְיָ ת׳ Ketzer-.

Раско́льчивый מִתְבַּקֵּעַ, נִבְקָע ת׳ spaltbar.

Расконопа́чивать, -па́тить הָסַר (הָמַשׁ) סֵכֶר פ״י הָסַר הַנְּעָרֹת Kalfaterung herausnehmen. -ся נפ׳.

Раскопа́ть см. Раска́пывать.

Раско́пка מִכְרֶה, חֲפִר נ׳ Aufgrabung.

Раскорми́ть см. Раска́рмливать.

Раско́рчивать, -корчи́ть פ״י זָקוֹף, יָשַׁר הַמְּעֻקָּל הַכְּפוּף gerade biegen. -ся נפ׳ יָשׁוֹר, הִזְקַף gerade werden.

Раско́сый ת׳ נַעֲוֵה־עֵינַיִם schielängig.

Раскоше́ливаться, -коше́литься פ״ח פָּתוֹחַ צְרוֹר (הוֹצָא) כִּסְפּוֹ, הִתְנַדֵּב לָתֵת den Beutel aufthun.

Раскра́дывать, -кра́сть גָּנוֹב לְאַחַד אֶחָד פ״י הִגְנֵב לְאַחַד אֶחָד, גְּנוֹב יַחַד נפ׳ כָּלָה wegstehlen. -ся נפ׳ weggestohlen werden.

Раскра́ивать, -кроить נִתַּח, כָּרוֹת, גָּזוֹר לִגְזָרִים פ״י לִנְתָחִים zerschneiden. Р. кому́ го́лову פָּצוֹעַ רֹאשׁ, מָחוּץ קָדְקֹד, אִישׁ. -ся נפ׳ נִתּוֹחַ, הִגָּזֵר לִגְזָרִים zerschnitten werden.

Раскраса́вица יְפַהְפִיָּה, הַיָּפָה בַנָּשִׁים נ׳ bildschöne Frau.

Раскра́сить см. Раскра́шивать.

Раскра́ска נ׳ מִשְׁחַת צֶבַע das Bemalen.

Раскрасне́ть, -не́ться פ״ח אָדוֹם, הִתְאַדֵּם roth werden.

Раскра́сть см. Раскра́дывать.

Раскра́шиватель מוֹשֵׁחַ בַּשָּׁשַׁר ז׳ Ausmaler.

Раскра́шивать, -кра́сить פ״י מָשׁוֹחַ בְּצֶבַע (בַּשָּׁשַׁר) ausmalen. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁחַ בַּצֶּבַע bemalt w.

Раскритикова́ть שׁוֹם, עוֹפֵף חֶרֶב בִּקֹּרֶת עַל־ פ״י לְאַל אֹמְרֵי־ (מַעֲלֵי־) kritisiren.

Раскрича́ться זְעוֹק בְּלִי־, צְעוֹק בְּקוֹל גָּדוֹל פ״ח חָשָׂךְ laut aufschreien.

Раскро́ить см. Раскра́ивать.

Раскро́шивать, -кроши́ть פ״י כָּתוֹת, פָּתוֹת לְפִתִּים, כָּתוֹת, פּוֹרֵר, הָדֵק פֵּרְפֵּר zerbröckeln. -ся נפ׳ נִפּוּץ, הִתְפּוֹרֵר לְרִסִּיסִים zerbröckelt werden.

Раскру́чивать, -крути́ть פ״י הִתֵּר הַמְּשֻׁזָּר, פִּתֵּחַ הָעֲבֹת (הַמַּעֲבֶת) losdrehen. Р. верёвку הִתֵּר עֲבֹת לְפִתִּילָיהָ. -ся נפ׳ הֻתַּר sich losdrehen.

Раскручини́ться הִתְעַצֵּב, הִתְאַבֵּל יָמִים רַבִּים פ״ח הֻמַּר (הָמַר) מְאֹד betrübt sein.

Раскрыва́ть, -кры́ть פ״י 1) גִּלָּה חָשׂוּף aufdecken. 2) פָּתוֹחַ öffnen. Р. окно́ חַלּוֹן פָּתוֹחַ. Р. кни́гу הִפְתַּח, הִבְעָה, הִחְשִׂיף, הִגְלָה נפ׳ פָּתוּחַ סֵפֶר. -ся 1) cntblößt, geöffnet werden. 2) הִתְגַּלָּה פ״ח sich enthüllen.

Раскры́тіе מִפְתָּח, הִפָּתֵחַ; מַחְשׂוּף, גִּלּוּת ס׳ das Aufdecken, Aufmachen.

Раскры́тый נִבְעָה, פָּתוּחַ; חָשׂוּף, גָּלוּי ת׳ aufgedeckt; geöffnet.

Раскры́шка נ׳ см. Раскры́тіе.

Раскуда́хтаться צָרוֹחַ הַרְבֵּה (כתרנגלת) פ״ח stark gackern; lärmen.

Раскупа́ніе קְנוּת (מִקְנַת, קִנְיַן) דָּבָר לְאַחַד אֶחָד ס׳ Auskauf.

Раскупа́ть, -пи́ть קָנָה לְאַחַד אֶחָד פ״י aufkaufen. -ся הֻקְנָה לְאַחַד אֶחָד נפ׳ aufgekauft werden.

Раску́пка נ׳ см. Раскупа́ніе.

Раску́поривать, -ку́порить см. Отку́поривать, Отку́порить.

Раску́порка см. Отку́порка.

Раску́ривать, -кури́ть 1) הִדְלִיק הַקְּטוֹרֶת פ״י anrauchen. 2) הוֹצִיא בַקְּטוֹרֶת (כַּסְפּוֹ) verrauchen. -ся נפ׳ קָטוֹר, הֻקְטַר; הִתְלַקֵּחַ הַקְּטֹרֶת angeraucht, ver-

raucht werden.

Раскусывать, -куса́ть, -куси́ть פ״ נָשׁוֹךְ לְשִׁנַּיִם zerbeißen. Этого не могу́ раскуси́ть נִשְׁנְכָה זֹאת מִמֶּנִּי לֹא אוּכַל לָהּ הָבִין חִכִּי הוֹת־נַפְשׁוֹ כִּבֶּר раскуси́лъ.

Раску́тывать, -ку́тать פ״ בַּלַּע פְּנֵי־גֵלָה הַמַּעֲטֶה, הַגֵּלָה מַמַּעֲטֵהוּ; הָסֵר מַעֲטֵהוּ נפ׳ loswickeln.-ся הַלּוֹט הִתְגַּלֶּה sich loswickeln.

Распада́ться, -па́сться פ״ח נָפוֹל, הֶהָרֵס, הָרוֹס, הִתְפָּרֵד, בָּלָה; הַמַּדְּ הַבַּיִת (נֶהֱרַס) נָפַל. Распа́лся жертвенникъ נִקְרַע הַמִּזְבֵּחַ zerfallen.

Распаде́ніе ס׳ נֶפֶל, מַפָּלָה, הֶרֶס das Zerfallen.

Распа́живать, -пази́ть פ״ הַרְחֵב הַשְּׁלַבִּים eine Fuge erweitern. Р. ры́бу פַּלֵּחַ דָּגָה.

Распа́ивать, -пая́ть פ״ הַתֵּר דֶּבֶק הַבְּדִיל loslöthen. -ся נפ׳ הִתַּר דֶּבֶק הַבְּדִיל sich loslöthen.

Распа́йка נ׳ הֶרֶס דֶּבֶק הַבְּדִיל Loslöthung.

Распа́лзываться, -полза́ться פ״ח 1) זָחוֹל הָנָה (זָחוֹל) אִישׁ לְעֵבְרוֹ, רָמוֹשׁ auseinanderkriechen. 2) הָרֵס, בָּלָה reißen. Пла́тье расползла́сь בָּלְתָה הַשִּׂמְלָה.

Распаля́ть, -пали́ть פ״ הַבְעֵר, קִדּוֹחַ, אַזֵּר, לַהֵט, זִקּוֹת entzünden. Р. печь הַשֵּׁק תַּנּוּר. Р. кого́ гне́вомъ הָעֲלָה אֵשׁ חֲמַת־, הָחֲרָה אַף־ ס״ח -ся, הִתְלַהֵט, קָדְחָה, הָחֲרָה אַפּוֹ, אֵשׁ בְּאַפּוֹ (נִצְתָּה) כָּאַשׁ חֲמָתוֹ, בְּעֵרָה erglühen. Онъ распали́лся гне́вомъ.

Распа́ривать, -па́рить פ״ רַכֵּךְ (הָמַק) בְּרַתַּח מַיִם dämpfen. -ся נפ׳ רֻכּוֹךְ (הֻמַּק) בְּרִתָּחַיִם gedämpft werden.

Распа́рывать, -поро́ть פ״ הַתֵּר הַתְּפָר lostrennen. -ся נפ׳ הֻתַּר הַתְּפָר aufgetrennt werden.

Распа́хиваніе, -паха́ніе ס׳ см. Распа́шка 1.

Распа́хивать, -паха́ть פ״ פָּלוֹחַ, חָרוֹשׁ כָּל־הַ־ גִּיר, וּבְקוֹעַ aufackern. -ся נפ׳ הֻחָרַשׁ aufgeackert werden.

Распа́хивать, -пахну́ть פ״ פָּתוֹחַ לְרֶוָחָה auseinanderbreiten. -ся נפ׳ (ישעי׳ ס״ יא) פָּתַח, הִפָּתֵחַ לְרֶוָחָה sich weit aufthun.

Распа́шка נ׳ 1) חָרֹשׁ. הֲחָרָשׁ, גִּיר, חָרִישׁ das Aufackern. 2) מִפְתָּח Oeffnung. Р. не́вода פִּי־הַמִּכְמֹרֶת. На распа́шку לְרֶוָחָה, בְּרִחָבָה. Онъ хо́дитъ въ сюртукѣ́ на распа́шку חָצְנָיו פְּתוּחוֹת לְרֶוָחָה. Жить на распа́шку הִתְהַלֵּךְ בְּרִחָבָה. У него́ душа́ на распа́шку לִבּוֹ פָּתוּחַ לְכֹל.

Распека́ніе ס׳ 1) מַאֲפֵה תַּנּוּר (הָחֵם) חֲמַם Auffrischung (des Gebäckes). 2) גְּעָרָה, גְּדוּפָה, תּוֹכַחָה Verweis.

Распека́ть, -пе́чь פ״ 1) הָחֵם מַאֲפֵה תַּנּוּר auffrischen. 2) גָּעוֹר בְּ־, כַּהֵה בְּ־, הוֹכֵחַ אֶת־, חָרַף— aufschelten.

Распелена́ніе ס׳ מַחֲשׂוֹף הַחִתּוּל das Loswindeln.

Распелёнывать, -пелена́ть פ״ הַ־ פָּשׁוֹט חִתּוּלַת הַ־, הוֹסֵר נפ׳ 1) פָּתַח (פָּרַק) חִתּוּל הַ־ loswindeln. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵק חִתּוּלוֹ, הִתְפַּשֵּׁט חִתּוּלָתוֹ פ״ח 2) הֻתַּחִתּוּל. sich loswickeln.

Распере́ть см. Распира́ть.

Распе́рстье ס׳ בֵּין הָאֶצְבָּעוֹת Raum zwischen den Fingern.

Распестри́ть см. Распещря́ть.

Распеча́таніе ס׳ הָסִיר הַחוֹתָם, מִפְתַּח הַחִתּוּם Entsiegelung.

Распеча́тывать, -печа́тать פ״ פָּתוֹחַ הַחִתּוּם, הָסֵר הַחוֹתָם entsiegeln. -ся נפ׳ הִתְפַּתֵּחַ, הֻסַּר הַחוֹתָם entsiegelt werden.

Распе́чь см. Распека́ть.

Распещря́ть, -ри́ть см. Испещря́ть.

Распива́ть, -пи́ть פ״ שָׁתָה כָּלָה, שָׁתָה; סָבָא כָּל־הַ־ כְּפָעַם כְּפָעַם austrinken. -ся נפ׳ 1) הִשְׁתָּה כָּלָה ausgetrunken werden. 2) פ״ח שָׁתָה לְמַלֵּא בִטְנוֹ sich vollsaufen.

Распи́вочная прода́жа מִמְכַּר (יַיִן) מְעַט מְעַט [Kleinverkauf der Getränke.

Распи́ливаніе, -пиле́ніе ס׳ גְּזֹר בַּמַּשּׂוֹר das Zersägen.

Распи́ливать, -пили́ть פ״ גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר zersägen.

Распи́лка נ׳ см. Распи́ливаніе.

Распина́ніе ס׳ מוֹת מוֹקֵעַ Kreuzigung.

Распина́ть, Распя́ть, -пну́ть פ״ הוֹקִיעַ עַל־עֵץ 1) הוֹקַע נפ׳ gekreuzigt werden. 2) פ״ח -ся за נָתוֹן נַפְשׁוֹ בְּעַד־ mit Leib und Leben vertheidigen.

Распира́ть, -пере́ть (עתיד разопру́) פ״ 1) הִרְחֵב, מִלֵּא עַד־לְבַקֵּעַ, הִטְרַח, פִּשֵּׁק, פִּשֵּׁק auseinandersperren. 2) פָּתוֹחַ öffnen. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵץ, הִמָּלֵא (זכריה א׳ יז) פּוֹץ מִ־, פָּרוּץ יָמִין וּשְׂמֹאל, הִתְבַּקֵּעַ auseinander gesperrt werden.

Расписа́ніе ס׳ כְּתָב, פְּקוּדֵי דְּבָרִים לְמוֹעֲדָם בִּכְתָב דִּבְרֵי הָעִתִּים Verzeichniß.

Расписа́ться פ״ח כָּתוֹב בְּלִי־חָשָׁךְ, הִרְבָּה לִכְתֹּב viel hinschreiben.

Расписо́чный ת׳ [-

Расписка נ׳ *אוֹפְקִי, *שְׁטַר־קַבָּלָה (בר׳ יב) Quittung.

Расписывать, -писа́ть פ״ 1) *צִיר, מָשׁוֹחַ בַּשֶּׁשֶׁר bemalen. 2) (לְמַחֲלֹקוֹתָיו) רָשׁוֹם דָּבָר דָּבָר לְמוֹעֲדָיו verzeichnen. -ся נפ׳ 1) הִמָּשֵׁחַ בַּשֶּׁשֶׁר bemalt werden. 2) פ״ח (לְקִים דָּבָר) כָּתוֹב יָדוֹ bescheinigen. -ся въ получе́ніи жа́лованья רָשׁוֹם נִקְיוֹן שְׂכָרוֹ.

Распи́ть см. **Распива́ть.**

Распи́хивать, -пиха́ть, -пихну́ть פ״ דָּחוֹף הֵנָּה וְהֵנָּה, דָּחוֹק אֶל־כָּל־עֵבֶר auseinanderstoßen. -ся נס׳.

Распла́вка נ׳ הַתָּכָה, הַנְתָּכָה, הַתִּיךְ (מתכת), מִצְרָף das Schmelzen.

Распла́вливать, -плавля́ть, -пла́вить פ״ הִתִּיךְ, הִצְרִיף, יָצוּק (מתכת) zerschmelzen. -ся נס׳ הִצְרֵף, הִתִּיךְ zerschmolzen werden.

Расплавно́й ת׳ אֲשֶׁר יִתַּךְ בּוֹ Schmelz-. Расплавна́я печь כּוּר לְהַנְתָּכָה, כּוּר בַּרְזֶל.

Распла́каться פ״ח בָּכָה בְּכִי, נָתוֹן בִּבְכִי, בָּכוֹ מָאֵין הֲפוּגוֹת, קוֹלוֹ stark weinen.

Распла́стка נ׳ פִּלֵּחַ, שִׁסַּע das Spalten.

Распла́стывать, -пласта́ть פ״ פִּשֵּׁחַ, פִּלֵּחַ (איכה ג׳), שִׁסַּע, בִּקַּע (יא׳) spalten. -ся נס׳ פָּלוּחַ gespalten werden.

Распла́та נ׳, -пла́чиваніе ס׳ שְׁלוּמִים, שְׁלוּם, שְׁלוּמָה, גְּמוּל Auszahlung.

Распла́чивать, -плати́ть פ״ (кого́) שִׁלֵּם לְ־ bezahlen. -ся פ״ח (съ кѣмъ) גָּמוּל, שִׁלֵּם גְּמוּל לְ־, נִקָּה חֶשְׁבּוֹנוֹ עִם־ quitt werden.

Распла́щивать, -площи́ть פ״ עָשָׂה רִקּוּעִי, רִקַּע פַּחִים platt machen. -ся נס׳ רִקּוּעַ geplättet werden.

Расплева́ться פ״ח לֹא־חָשׁוֹךְ רֹק הִרְבָּה oft spucken.

Распле́скивать, Расплеска́ть פ״ תּוּז וְשָׁפוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה verspritzen. -ся נס׳ הָזָה וְהִשָּׁפֵךְ אֶל־כָּל־עֵבֶר verspritzt werden.

Расплета́ть, -плести́, -пле́сть פ״ הִתֵּר מַחְלָפָה, הִתֵּר מַחְלָפָה losflechten. -ся נס׳ הִתֵּר מַחְלָפָה לְקֻנְצוֹת losgeflochten werden.

Распло́дъ ז׳ פְּרִיבוּת, הַפְרוֹת; דְּגוֹת, פְּרִי, שֶׁגֶר, עֲשִׁתְּרוֹת Vermehrung. Р. дере́вьевъ, р. воло́въ и р. ове́цъ פְּרִי־עֵץ שְׁגַר־אֲלָפִים וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאן. Р. скотъ גֹּדֶל הַפָּרָה (גֹּדֶל) צֹאן. Р. дере́вья שִׁגְשֵׁג שְׁתִילֵי עֵצִים. Р. рѣчь הַכְבֵּד מִלִּים. -ся פ״ח פָּרָה, רָבָה, שָׁרוּץ, הִכְבֵּד דָּגָה לָרוֹב, הִרְבָּה וּבָקַר.

Распложе́ніе ס׳ см. Распло́дъ. [sich vermehren.

Распло́хъ см. Врасплохъ.

Расплощи́ть см. Распла́щивать.

Расплыва́ться, -плы́ться פ״ח 1) שָׁחָה הֵנָּה וָהֵנָּה, שׁוֹט כֹּה וָכֹה auseinanderschwimmen. 2) מוּג, זוּב, הִמּוֹג, הִמַּק, הִמַּס, הִמְלַח zerfließen. Воскъ расплы́лся נָמַס הָדוֹנָג. Небеса́ расплы́лись какъ дымъ נָמַס כָּעָשָׁן שָׁמַיִם.

Расплы́вчивость נ׳ מַס, הִמָּסוּת, מַס Fließbarkeit.

Расплы́вчивый ת׳ נָמֵס, נָמַס fließend.

Расплю́снуть см. Расплю́щивать.

Расплющéніе, -плющиваніе ס׳ מַעֲשֵׂה רִקּוּעַ, רִקּוּעֵי פַּחִים das Plattschlagen.

Расплю́щивать, -плю́щить, -плю́снуть פ״ רִקַּע פַּחִים platt schlagen. [tanzlustig werden.

Расплясáться פ״ח הִרְבָּה פִּזּוּז וְכִרְכֵּר בְּלִי־חָשְׁקָ לְחוּל

Распну́ть см. Распина́ть.

Распознава́ть, -зна́ть פ״ הָכִּין־בִּין, יָדוֹעַ בִּין־בְּחוֹן erkennen. -ся נס׳ הִוָּדַע, הִכָּר, הִכָּחֵן erkannt werden.

Располага́ть, -положи́ть פ״ 1) (что) עָרוֹךְ סְדָרִים, שׂוֹם דָּבָר דָּבָר עַל־מְקוֹמוֹ stellen, anordnen. 2) (чѣмъ) שָׁלוֹט בְּ־, מָשׁוֹל בְּ־ verfügen. Человѣ́къ предполага́етъ, а Богъ располага́етъ לְאָדָם מַעַרְכֵי־לֵב וּמֵיהוָה מִשְׁפַּט לְשׁוֹנוֹ. -ся 1) הוּשַׂם אִישׁ, הֶעָרֵךְ סְדָרִים, וְתוֹצָאוֹתָם בְּיַד יְיָ עָרוֹךְ, חָנָה עַל־ geordnet werden. 2) נוֹחַ עַל־ sich niederlassen. 3) אָמוֹר לְ־, הִכּוֹן לְ־, נָתוֹן אֶל־לִבּוֹ לְ־, הָיָה עִם־לְבָבוֹ לְ־ sich vornehmen.

Распо́лзаться, -ползти́сь см. Распа́лзываться.

Расположéніе ס׳ 1) מַעֲרֶכֶת הַ־, עֶרֶךְ; מְכוֹן, מְכוּנָה, עֲמִדָה Einrichtung. Р. ко́мнатъ מַעַרְכֶת מַשְׂאַת לֵב נוֹטֶה אַחֲרֵי־, רוּחַ נָכוֹן לְ־ חַדְרֵי־בַיִת. 2) קֶרֶבָה, רָצוֹן, מַעַרְכֵי־לֵב, נֶפֶשׁ רָצוֹן יְיָ. Я по́льзуюсь его́ хоро́шимъ расположéніемъ מַעַרְכֵי לִבּוֹ נוֹטִים אַחֲרֵי לְטוֹבָה. Онъ имѣ́етъ р. къ учéнію נַפְשׁוֹ חָשְׁקָה בַּתּוֹרָה. Р. Бо́га נְדֻבָּה רוּחוֹ אוֹתוֹ לְהַשְׂכִּיל, רָצוֹן יְיָ קִרְבַת אֱלֹהִים.

Располо́женный ת׳ 1) עָרוּךְ geordnet. 2) נָכוֹן, דָּבֵק אַחֲרֵי־, נוֹטֶה אַחֲרֵי־, נְדִיב לֵב geneigt. Р. къ добру́ רוֹדֵף צְדָקָה, נוֹטֶה אַחֲרֵי הַטּוֹב. Онъ къ нему́ не располо́женъ לִבּוֹ אֵין אִתּוֹ, אֵין נַפְשׁוֹ אֵלָיו.

Расположи́ть см. Располага́ть.

Располо́ска נ׳, -лосова́ніе ס׳ גֵּזֶר לְבָדִים (לְפָלָחִים) das Zerspalten.

Располосо́вывать, -полосова́ть פ״ פִּלֵּג לְשׁוֹרוֹת, חִלֵּק לַחֲבָלִים, פִּלֵּחַ לְבָדִים in Streifen schneiden. -ся נס׳ הֻגַּזַּר לְבָדִים, הֻחְלַק לְשׁוֹרוֹת in Streifen geschnitten werden.

Распо́па ז׳ מְזֻנָּה מִכֹּהֵן, אֶחָד גְּאֻלֵּי הַכְּהֻנָּה abgefeßter [Priester.

Распо́рка (ק׳ -по́рочка) נ׳ בְּרִיחַ תִּיכוֹן, בְּרִיחַ מַרְחִיב Sperrholz.

Распоро́ть см. Распа́рывать.

Распо́ръ ז׳ 1) מְדֻחֶה הֵנָּה וָהֵנָּה das Auseinander-

sperren. 2) см. Распо́рка.

Распоряди́тель ז׳ שׁוֹטֵר, עוֹדֵר מַעֲרָכָה, מְצַוֶּה, בַּעַל פְּקִידוּת, פָּקִיד, מְנַצֵּחַ עַל־, צוֹפֶה הֲלִיכוֹת— Anordner. -льница נ׳. חָפֵץ כַּפַּיִם Ordnungssinn.

Распоряди́тельность נ׳ יַד חֲרוּצִים, תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם

Распоряди́тельный ת׳ עוֹדֵר, צוֹפֶה הֲלִיכוֹת— עוֹשֶׂה, מְנַחֵה בִּתְבוּנוֹת כַּפָּיו, נוֹהֵג בְּהַשְׂכֵּל, מַעֲרָכָה בְּחֹפֶץ כַּפַּיִם ordnend. [Anordnung.

Распоря́докъ (-дка) ז׳ סִדָּרִים, מִשְׁטָר, מַעֲרָכָה

Распоряжа́ться, -ряди́ться פ״ח (אֶל־, לְ־) צִוָּה עַל־, עָדוֹר מַעֲרֶכֶת הַ־, שָׁלוֹט בְּ־, פָּקוּד verfügen.

Распоряже́ніе ס׳ הַפֵּץ כַּפַּיִם, פְּקוּדָה, פִּקּוּד, מִפְקָד, מִצְוָה Verordnung. По распоряже́нію нача́льства בְּמִפְקַד רַבֵּי הַמֶּלֶךְ. [schwitzt.

Распотѣ́лый ת׳ עוֹטֵה זֵעָה, נוֹטֵף (כְּסוּי) יֵזַע er-

Распотѣ́ть פ״ע כִּסָּה יֵזַע, נָטוֹף זֵעָה erschwitzen.

Распоя́саніе ס׳, -я́ска נ׳ פִּתּוּחַ הַחֲגוֹר, מִפְתַּח הָאַזּוֹר Losgürtung.

Распоя́сывать, -поя́сать פ״י פִּתַּח, פָּתוּחַ חֲגוֹר, פִּתַּח אַזּוֹר הַמְּתָנַיִם losgürten. -ся פ״ח פִּתַּח אַזּוֹר מָתְנָיו, הִתְפַּתַּח (הִתְפָּרֵק) חֲגוֹרוֹ sich losgürten.

Распра́ва נ׳ מִשְׁפָּט, עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וְרֵעֵהוּ, דִּין, פְּרָזוֹן, שָׁלוֹם Gericht.

Расправле́ніе ס׳ הַיְשִׁיר, זְקוּף הַכָּפוּף Gerabebiegung.

Расправля́ть, -пра́вить פ״י הֶחֱלִיץ, הִחְלִיק, יִשֵּׁר, הָיָה לְיָשָׁר geradebiegen. Онъ распра́витъ чле́ны твои עַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ. -ся 1) נפ׳ יָשׁוּר, הֻחְלַק geradegebogen werden. 2) פ״ח הִשְׁתַּפֵּט עִם־, פָּקוּד עַל־, עָנוּשׁ sich abfinden mit...

Распра́шиваніе ס׳ חֵקֶר, דְּרִישׁ das Ausfragen.

Распра́шивать, -проси́ть פ״י דָּרוֹשׁ ausfragen. -ся נפ׳ הֻחְקַר, הֻדְּרַשׁ ausgefragt werden.

Распредѣле́ніе ס׳ פִּלְגַת דְּבָרִים לְסִדָּרִים (לִפְלַגּוֹת) Vertheilung.

Распредѣля́ть, -ли́ть פ״י חָצָה בֵּין־, חִלֵּק לְכָל־; עָרוֹךְ (יָעוּד) לְעִתִּים וּלְמוֹעֲדִים, חִלֵּק לִפְלַגּוֹת vertheilen. -ся נפ׳ הֻעְרַךְ לְעִתִּים, הֻחְלַק לִפְלַגּוֹת (לִמְקוֹמוֹת שׁוֹנִים) vertheilt werden.

Распрода́вать, -прода́ть פ״י מָכוֹר, מָכַר הַכֹּל, הִמְכַּר כֻּלָּה -ся נפ׳ הִמְכַּר כֻּלָּה לְאַחַד אֶחָד עַד־תֻּמּוֹ verkauft werden.

Распрода́жа נ׳ מִמְכָּר שָׁלֵם, מִמְכֶּרֶת שְׁלֵמָה Ausverkauf.

Распроси́ть см. Распра́шивать.

Распростира́ть, -стере́ть פ״י פָּרַשׂ, פָּרוֹשׂ, פִּרְשׂוּ, הִרְחִיב, שִׁטַּח, נָטָה ausbreiten. Р. ру́ки פָּרַשׂ יָדָיו, שִׁטַּח כַּפָּיו. Десница Бо́жія распросте́рла небеса́ שִׁטַּח שָׁמַיִם. Онъ распростеръ предѣ́лы своего́ госуда́рства הִרְחִיב גְּבוּלוֹת מַמְשַׁלְתּוֹ.

Распроститься см. Распроща́ться.

Распростране́ніе ס׳ הִרְחִיב, זְרוּת, הָפֵץ, זֶרַע Ausdehnung. Р. предѣ́ловъ הִרְחִיב גְּבוּלוֹת. Р. и́стины и пра́вды זֶרַע אֱמֶת וָצֶדֶק.

Распростани́тель ז׳ מִפֵּץ, מְזָרֶה, זוֹרֵעַ, מְשַׁלֵּחַ Verbreiter. -льница נ׳.

Распространя́ть, -ни́ть פ״י 1) הִרְחִיב, הִפְתִּיחַ, הִגְדִּיל, הִשְׂגִּיא ausdehnen. Р. предѣ́лы госуда́рства הִרְחִיב גְּבוּלוֹת מַמְשָׁלָה. 2) הָפֵץ, שִׁלֵּחַ עַל־כָּל־פְּנֵי־, זָרוֹעַ, פָּרַשׂ verbreiten. Р. свѣ́тъ אוֹר (הָפֵץ) זָרוֹעַ. Р. пра́вду זָרוֹעַ צְדָקָה. Р. ученіе זָרָה דַּעַת. Р. слухъ קוֹל (הוֹלֵךְ) נָשׂוּא שֵׁמַע, הֶעֱבַר. -ся נ׳ 1) נָפוּץ, הִפּוּץ, הִשְׁתָּרֵעַ, רָחוֹב; sich ausdehnen. 2) פ״ח הִנּוֹן, הָלוֹךְ, פָּרוּץ, פּוּץ sich verbreiten. Распространя́тся исто́чники твои יָפוּצוּ מַעְיְנוֹתֶיךָ חוּצָה. Ты распространи́шься нале́во и напра́во יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרֹצִי. Сла́ва его́ распространи́лась по всѣ́мъ областя́мъ שָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת. Подо́бно со́лнцу распространи́тся сла́ва его́ לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ. 3) הִעְתִּיר דְּבָרָיו, הִכְבִּיר מִלִּים weitläufig sein.

Распросъ ז׳ בְּקָרָה, חֵקֶר, דְּרִישׁ, דְּרִישׁוּת Verhör.

Распроща́ться, -проститься פ״ח הִפְרֵד בְּבִרְכַּת שָׁלוֹם אִישׁ מֵעַל־רֵעֵהוּ sich verabschieden.

Распро́щикъ ז׳ דּוֹרֵשׁ, שׁוֹאֵל אֶת־פִּי־ Ausfrager. -щица נ׳. [springlustig werden.

Распры́гаться פ״ח הַרְבֵּה לָרְקֹד, כִּרְכֵּר מִבְּלִי־חֹשֶׁךְ

Распры́скивать, -пры́скать פ״י הִזֵּה הִנָּה וְהִנָּה, זָרוֹק אֶל־כָּל־רוּחַ verspritzen. -ся נפ׳ הִזָּרֵק (הֻזֶּה) אֶל־כָּל־רוּחַ verspritzt werden.

Ра́спря נ׳ מַצּוֹת, מָרִיבָה, רִיב, מָדוֹן Zank.

Распряга́ніе ס׳ פִּתּוּחַ מוֹסְרֵי הַסּוּס das Abspannen.

Распряга́ть, -пря́чь פ״י פִּתַּח מוֹסְרֵי סוּס, הַתֵּר הָרְתָמָה (סוּס מֻרְתָּמוֹת) פִּתּוּחַ abspannen. -ся נפ׳ 1) הֻרְתָּמָה abgespannt werden. 2) הִתְפַּתַּח מוֹסָרָיו פ״ח sich losspannen.

Распрямле́ніе ס׳ הַיְשִׁיר das Gerabebiegen.

Распрямля́ть, -ми́ть פ״י יִשֵּׁר הַמְעֻקָּל, זָקוּף הַכָּפוּף, שׁוּם הָעָקוֹב לְמִישׁוֹר geradebiegen. -ся נפ׳ יָשׁוּר gerabegebogen werden.

Распу́гивать, -пуга́ть, -пугну́ть פ״י הִבְעִת, הִדְרִיד, בִּעֵת וְהָפֵץ, וְגָרַשׁ verscheuchen. -ся פ״ח הִבָּבֵל וְנוּס

הָרוֹד verscheucht werden.

Распу́дривать, -пу́дрить פ״ע 1) נוֹף פִּיחַ בֶּשֶׁם, הָפַח אַבְקַת בֹּשֶׁם עַל־עַל־, הוֹכַח, יַסֵּר 2) נָעוֹר כְּ־, כִּהָה כְּ־ Verweise geben. Р. печь טוֹחַ נוֹף בְּשָׂרוֹ אַבְקַת בֹּשֶׁם פ״ח -ся. בַּשִּׂיד בְּקִיעֵי תַנּוּר sich pudern. [aufgeblühte Knospe.

Распу́колка נ׳, -пу́кишъ ז׳ פִּטְרַת נִצָּה, פִּטֶר צִיץ

Распуска́ніе ס׳ פִּטֶר, שִׁלּוּחִים Entlassung.

Распуска́ть, -пусти́ть פ״ע 1) נָתַן לָלֶכֶת, שִׁלַּח, פִּטֵּר entlassen. 2) הָעֲבַר, הָפַץ verbreiten. Р. слухъ הוֹצִיא שֵׁמַע, הָעֲבַר קוֹל. Р. ло́жные слу́хи הָפַח כְּזָבִים, נָשָׂא שֵׁמַע שָׁוְא. 3) שָׁטַח, פָּרַשׂ ausbreiten. Р. зна́мя פָּרַשׂ נֵס. Р. во́лосы פָּרוּעַ שֵׂעָר. 4) מוֹגֵג, הָמַק, הָמַס auflösen. Р. соль въ водѣ הָמַס מֶלַח בַּמַּיִם. -ся 1) נפ׳ שִׁלּוּחַ אִישׁ לְבֵיתוֹ entlassen werden. 2) פ״ח עָלָה נִצָּה, הָנַץ, הָצַץ צִיץ sich entfalten.

Распу́таніе ס׳ פִּתּוּחַ הַסָּבוּךְ das Loswickeln.

Распу́тать см. Распу́тывать.

Распу́тица נ׳ לֹא־דֶרֶךְ, עֵת הַשְּׁחַת הַדְּרָכִים Zeit der schlechten Wege.

Распу́тіе ס׳ פֶּרֶק, בֵּית־נְתִיבוֹת, אֵם הַדֶּרֶךְ, רֹאשׁ הוּצוֹת, פָּרְשַׁת דְּרָכִים* Scheideweg.

Распу́тный ת׳ דַּרְכּוֹ (מִסְלָּה) מַשְׁחִית דְּרָכִים, נֶעֱקַשׁ דְּרָכִים, רוֹדֵף זִמָּה, שׁוֹבֵב, סוֹרֵר ausschweifend.

Распу́тность נ׳, -пу́тство ס׳ תּוֹעָה, סָרָה, הוֹלְלוּת, מְשׁוּבָה; תֵּבֶל, זִמָּה Ausschweifung.

Распу́тствовать (-ствую) פ״ע הַשְׁחַת—, סִלֵּף דַּרְכּוֹ, רָדוֹף זִמָּה; הָלוֹךְ בַּתּוֹהוּ לֹא־דֶרֶךְ; סוּר מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר ausschweifend sein.

Распу́тывать, -пу́тать פ״ע הַתֵּר, פִּתַּח חֲרָצָבָה הַסָּבוּךְ loswickeln. -ся הִתַּר הַסָּבוּךְ sich loswickeln.

Распу́тье см. Распу́тица.

Распуха́ніе ס׳ בְּצֹק, צְבוֹת das Anschwellen.

Распуха́ть, -пу́хнуть פ״ע בָּצוֹק, צָבָה aufschwellen. Нога́ его распу́хла רַגְלוֹ בָּצְקָה.

Распу́хлый ת׳ בָּצֵק, צָבֶה aufgeschwollen.

Распу́чивать, -пу́чить פ״ע הַצְבָּה aufblähen. -ся בָּצוֹק, צָבָה פ״ח aufquellen.

Распуша́ть, -ши́ть פ״ע 1) פָּרוּעַ שֵׂעָר־ (צַמֶּרֶת־) aufrauhen. 2) דִּבֵּר קָשׁוֹת עִם־, הוֹכִיחַ, נָעוֹר כְּ־ ausschelten. -ся פ״ח 1) כִּסָּה עָלָה וְצַמֶּרֶת sich belauben. Дере́вья распуши́лись עֲצֵי־הַיַּעַר עָטְפוּ צַמֶּרֶת, עָלָה עָדִי עֵדִיִּים, הִתְיַפֵּה 2) sich ausputzen.

Распуща́ть см. Распуска́ть.

Распуще́ніе ס׳ см. Распуска́ніе. [lassenheit.

Распу́щенность נ׳ סָרָה, הוֹלְלוּת, מְשׁוּבָה Ausge-

Распу́щенный ת׳ 1) פָּרוּשׁ losgelassen. Распу́щенное зна́мя נֵס פָּרוּשׁ. 2) פָּרוּעַ, מְשֻׁלָּח, הוֹלֵךְ שׁוֹבֵב, בִּדְרָכָיו לִבּוֹ ausgelassen.

Распыла́ться פ״ח הָיָה לְלֶהָבָה auflodern.

Распыря́ть פ״ע הָדוֹף (דָּחוֹק) אֶל־כָּל־צַד auseinanderstoßen. [fragen.

Распы́тывать, -пыта́ть פ״ע חָקוֹר וְדָרוֹשׁ durch-

Распыха́ться פ״ח בָּרַב כֹּחַ (נְשׁוּם), פְּעוּ, שָׁאוֹף רוּחַ schnauben.

Распѣва́ть, -пѣ́ть פ״ע 1) שִׁיר בְּנַחַת, זִמֵּר לְאַט רָנַן בְּמִשְׁךְ הַקּוֹל langsam singen. 2) לָמוֹד לָשִׁיר einsingen. -ся לָשִׁיר פ״ח (הִתְעוֹרֵר) עוֹר singlustig werden.

Распѣ́въ ז׳ קוֹל שִׁיר, קוֹל זִמְרָה gedehnter Gesang. Чита́ть на р. בְּקוֹל זִמְרָה (ספר) קָרָא.

Распѣту́шиться см. Пѣту́шиться.

Распя́ливать, -пя́лить פ״ע הִרְחִב, נָטָה, מָתַח, רָקוֹעַ הִרְקִיעַ, הִמְתַּח נפ׳ ausdehnen. -ся הִרְקִיעַ, הִמְתַּח נפ׳ ausgedehnt werden.

Распя́тіе ס׳ 1) הוֹקִיעַ, תְּלוּת עַל־עֵץ Kreuzigung. 2) סֶמֶל דְּמוּת הַמּוֹקָע Bild der Kreuzigung.

Распя́ть см. Распина́ть. [schmelzen.

Раста́ивать, -та́ить פ״ע הָתַךְ, הָמַס, הָמֵס, הָמַג

Раста́лкивать, -толка́ть, -толкну́ть פ״ע הָדוֹף דָּחוֹף אֶל־כָּל־עֵבֶר, הִנָּה וָהֵנָּה auseinanderstoßen.

Раста́пливаніе ס׳ 1) הַבְעִיר, הַשִּׁיק das Heizen. 2) הַנְתִּיךְ, הַמְסוֹת; הִתּוּךְ das Schmelzen.

Раста́пливать, -топля́ть, -топи́ть פ״ע 1) הִשִּׁיק, יָצוֹק, הִתִּיךְ, הָמַס הַבְעֵר אֵשׁ anheizen. 2) הָמַס, הִתִּיךְ schmelzen. -ся נפ׳ 1) (אש) הֻשַּׁק geheizt werden. 2) הִתִּיךְ, חָרוֹר, זָרוֹב (יחזקאל כד, יא; טו, ח) הָחַר zerschmelzen.

Раста́птывать, -топта́ть פ״ע בּוֹשֵׂם, רָמוֹס zertreten. -ся הֻרְמַס נפ׳ zertreten werden.

Растаска́ть см. Раста́скивать.

Растаска́ться פ״ח הִתְהַלֵּךְ הִנָּה, הָלוֹךְ כֹּה וָכֹה נָצוֹה וָנוֹעַ, וְהִנָּה sich umhertreiben.

Раста́скивать, -таска́ть, -тащи́ть פ״ע מָשׁוֹךְ הִנָּה סָחוֹב אֶל־כָּל־עֵבֶר, וְהִנָּה wegschleppen. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ (הֻסְחַב) אֶל־כָּל־עֵבֶר verschleppt werden.

Растащённый ת׳ (נִסְחָף) אֶל־כָּל־עֵבֶר.

Растаява́ть, -та́ять פ״ע הָתַךְ, הִמֵּס, הִמּוֹג הָלוֹךְ מַיִם (יחזקאל כא, יב) schmelzen, zergehen.

Раста́яніе ס׳ הִמֵּס, הִמּוֹג; הִתּוּךְ das Zergehen.

Растворéніе с 1) פְּתִיחָה, מִפְתָּח das Oeffnen. 2) הַמָּסוֹת Auflösung.

Растворимость ж הַמֵּס, הַתּוּךְ Auflösbarkeit.

Растворимый т מָתֵךְ, נָמֵס auflösbar.

Растворительный т מַתִּיךְ, מְמִסָּה, מֵמֵס auflös-

Растворить см. Растворя́ть. [send.

Растворный, -твóрчатый т אֲשֶׁר יִפְתַּח, נִפְתָּח zum Oeffnen. [P. известкóвый שִׁיד בְּלִיל.

Раствóръ м מְרַקַּחַת, רִקּוּחַ, מְרֻבֶּכֶת; בְּלִיל Auflösung.

Растворя́ть, -ри́ть 1) פִּתֵּחַ öffnen. 2) הִרְבִּיךְ, הָמַס, בָּלוּל, מָלַח, מָלוּחַ, רָקוּחַ, מָהוּל durchmischen. 3) הָמַס, הַמְסָה, הַתֵּךְ auflösen. -ся 1) הִפְתַּח sich öffnen. 2) מָלוּחַ, הָמְהַל, רָקוּחַ, הִרְבִּיךְ durchgeführt werden. 3) הָמַס, הַתֵּךְ aufgelöst werden.

Растегáй (-гáйчикъ) м עֲנָה עִם־, צִפִּיחִית בְּדָגִים, מְלֵאַת דָּגִים Fischpirroge.

Растекáть, -тéчь 1) בָּצוֹק, צָכַה aufschwellen. -ся הוּצַק, הִשְׁתַּפֵּךְ, פְּלָגָיו, שָׁלַח (נָהָר), הִפְלַג (נָהָר) לְפִלְגִים zerfließen. [Gewächs.

Растéніе (-тéньице) с נִטַּע, זֶרַע, צֶמַח, זֶרַע לְזָרִים das Zerreißen.

Растерéбливать, -теребúть מָרוֹט, חָסוֹם, מָרוֹט zerzupfen.

Растерéть см. Растирáть. [לְפִתִּילִים

Растерзáніе с קְרֹעַ לְזָרִים, שִׁסָּעַ, טְרֹף das Zerreißen.

Растéрзывать, -терзáть שִׁסָּעַ, קָרוֹעַ לְזָרִים, בַּקַּע, פִּשַּׁח, טָרוֹף zerreißen. -ся הִקָּרֵעַ לְזָרִים, הִטָּרֵף zerrissen werden.

Растéривать, -теря́ть אָבַד מְעַט מְעַט nach und nach verlieren. -ся 1) אָבוּד לְאַחַד אֶחָד verloren gehen. 2) הִמּוֹג מִפַּחַד verwirrt werden. Онъ растеря́лся אָבַד לִבּוֹ.

Растеря́ха אֲשֶׁר לֹא־יֵדַע לִשְׁמֹר, מְאֻבַּד הַכֹּל Verlierer,-rin.

Растéчь см. Растекáть. [

Расти (рости́, ростёшь) גָּדוֹל, צָמוֹחַ, עָלָה, שָׁגָה wachsen.

Растирáніе с מְרִיחָה, מְרוֹחַ das Zerreiben.

Растирáть, -терéть מָרוֹחַ, הָדַק, שָׁחוֹק zerreiben. -ся הוּדַק, הִשָּׁחֵק, הָמְרַח zerrieben werden.

Растúрка ж см. Растирáніе.

Растúскивать, -тúскать, -тúснуть לָחוּץ 1) פְּתוֹחַ בְּרֶכֶס־כֹּחַ, בִּקַּע, פִּתֵּחַ, (דָּחוּק) הִנָּה וָהֵנָּה auseinanderdrücken. 2) עָשָׂה, עָסוּס, בּוּס zerdrücken. [

Растúтельность ж צֶמַח הָאֲדָמָה, יְבוּל, תְּנוּבָה, Wachsthum.

Растúтельный т עוֹשֶׂה, מַזְרִיעַ זֶרַע, מַצְמִיחַ; צוֹמֵחַ Pflanzen-.

Растúть (ращý, растúщь) הִצְמִיחַ, הִגְדִּיל, הִפְרָה שַׁגְשֵׁג wachsen lassen.

Растлúтель ж מְחַלֵּל (מְעַנֶּה) בְּתוּלָה Züchter.

Растлѣвáть, -тлúть בְּתוּלָה (עַנָּה) חִלֵּל notzüchtigen. -ся חִלּוּל, עִנָּה geschändet werden.

Растлѣ́ніе с בְּתוּלָה (עֲנוּת) חִלֵּל Nothzüchtigung.

Растлѣ́ть רָקוּב, עָשׁוּשׁ, בָּלָה, הִשְׁחִית verfaulen.

Растолкнýть см. Растáлкивать.

Растолкáть, -толкнýть см. Растáлкивать.

Растолковáніе с שֵׁבֶר (חלום), פֵּשֶׁר, פְּרָשָׁה, פִּתְרוֹן, בֵּאוּר* Erklärung.

Растолкóвывать, -толковáть פִּתֵּר, פָּרוּשׁ, פָּרַשׁ, בֵּאֵר, הָבִן לְ־, פִּרוּשׁ. -ся בֵּאוּר, הִפָּתֵר erklären. -ся הִפָּתֵר, בֵּאוּר erklärt wrden. [הָדַק, דּוֹךְ בַּמְּדוּכָה zerstoßen.

Растолóчь (-толкý) כָּתוֹת, כָּתַת, כָּתוּשׁ, כָּתַשׁ, הָדַק, דּוֹךְ בַּמְּדוּכָה zerstoßen.

Растолстѣ́лый т דָּשֵׁן, כָּשֶׁה, עָבֶה dick geworden.

Растолстѣ́ть עָבֶה, כָּשֶׁה, דָּשֵׁן dick werden.

Растопúть см. Растáпливать.

Растóпка ж 1) см. Растáпливаніе 1 и 2. 2) נִבְקָא* (שבת לז) Späne zum Anheizen.

Растоплять см. Растáпливать. [

Растоптáть см. Растáптывать.

Растопы́ривать, -пы́рить פָּשַׁק, פָּרַשׁ, פִּשֵּׁק aussprreizen. P. ноги פִּשֵּׁק רַגְלָיו. P. крылья פָּרַשׁ מְטוֹת כְּנָפָיו. -ся הִתְפַּשֵּׁק (רגליו), פָּרַשׁ (כנפיו) sich Ausspreizen.

Растопы́ра מְפַשֵּׁק רַגְלָיו Spreizbeiniger.

Расторгáніе см. Расторжéніе.

Расторгáть, -тóргнуть פּוֹרֵר, נָתַק, קָרוֹעַ 1) zerreißen. 2) חִלֵּל, הֵפֵר zerstören. P. союзъ הֵפֵר. P. бракъ כָּתוֹב כֵּפֶר כְּרִיתוּת לְאִשָּׁה (חִלֵּל) בְּרִית. -ся הוּפַר, הִנָּתֵק, הִקָּרֵעַ; כְּרִיתוּ zerrißen, zerstört werden.

Расторгóваться, -торговáться 1) הִגְדִּיל מַרְכֻּלְתּוֹ seinen Handel verbreiten. 2) (עָשׁוּר) הֵעֲשִׁיר, עָשָׂה הוֹן בְּסַחְרוֹ, בִּרְכֻלָּתוֹ durch Handel reich werden.

Расторжéніе 1) קְרֹעַ das Zerreißen. 2) הֵפֵר, כְּרִיתוּת Scheidung. На р. союза לְהֵפֵר בְּרִית. P. бракa כְּרִיתוּת, נְרוּשִׁין*.

Растормóшить 1) צָבוֹט כֹּה וָכֹה, מָרוֹט וְהַכְבֵּל zerzupfen. 2) הָעֵר, עוֹרֵר, זַעְזַע aufmuntern.

Расторóпность ж יַד חָרוּצִים, חָרִיצוּת, מִשְׁעִי Gewandtheit.

Расторóпный т חָרוּץ, מָהִיר, בָּן־חַיִל gewandt.

Растосковáться הִתְעַצֵּב מְאֹד, הִתְעַטֵּף נַפְשׁוֹ

sich sehr grämen.

Расточа́ть, -чи́ть פ״ (הוֹן) מִכִּיסוֹ, פִּזֵּר (הוֹן) זוֹל, זָהָב, לָרוֹב (כֶּסֶף) הוֹצֵא verschwenden. -ся נפ׳ פִּזַּר (הוֹן), לָרוֹב (כֶּסֶף) הוּצָא verschwendet werden.

Расточе́ніе ס׳ פִּזּוּר הוֹן, אַבֵּד— Verschwendung.

Расточи́тель ז׳ מְפַזֵּר— מְאַבֵּד הוֹן Verschwender. -льница נ׳. [הוֹן Verschwendungslust.

Расточи́тельность נ׳ מִשְׁפַּט מְאַבֵּד, דֶּרֶךְ לְפַזֵּר הוֹן

Расточи́тельный ת׳ מְפַזֵּר (מְאַבֵּד) הוֹן verschwenderisch.

Ра́стра נ׳ קְנֶה חֶרֶט קַוִּים לְמַעֲלוֹת הַשִּׁיר Linienzieher.

Растра́ва נ׳, -травле́ніе ס׳ מַחַץ מַכָּה das Aufreißen einer Wunde.

Растра́вливать, -травля́ть, -трави́ть (1 פ״ עָכוֹר, הֵרְגֵּז, זִעְזֵעַ מַחַץ מַכָּה, פִּצֵּעַ aufreißen eine Wunde. 2) הֵרְעֵם, הִקְצִיף, הִכְעִיס aufreizen. -ся נפ׳. [schwendung.

Растра́та נ׳ כִּלּוּת בַּהֶבֶל, תֹּם (פִּזּוּר) לָרִיק, אָבְדָן Ver-

Растра́чивать, -тра́тить פ״ כִּלָּה בַהֶבֶל, אִבֵּד לָרִיק, אָכוֹד, כִּלָּה בַהֶבֶל, תֹּם לָרִיק נפ׳ פִּזַּר verschwenden. -ся נפ׳ verschwendet werden.

Растрево́живать, -трево́жить פ״ הִחֲרִד, הִרְגֵּז, עָכוֹר aufregen. -ся פ״ח חָרוֹד, הָאוֹנֵן מְאֹד, הִכָּהֵל unruhig werden.

Растрёпа ז״נ פְּרוּעַ שֵׂעַר־רֹאשׁוֹ Zauskopf.

Растрёпливать, -трепа́ть פ״ (חֵכוּט (הֵכֶל) 1) לִפְתִילִים zerzupfen. 2) פְּרוּעַ הַשֵּׂעָר zerzausen. -ся נפ׳.

Растре́скиваться, -тре́скаться, -тре́снуться פ״ח הִתְפּוֹצֵץ, הִתְבַּקֵּעַ zerplatzen. [linien ziehen.

Растри́ть פ״ הִתְוָה חֶרֶט קַוִּים לְמַעֲלוֹת הַשִּׁיר Noten-

Растро́гивать, -тро́гать פ״ (1 עוֹרֵר, הִחֲרִד, הִרְגֵּז, עָכוֹר, הָנַד aufwühlen. 2) רַחֲמֵי (נְהוּמֵי) הָעֵר (עוֹרֵר) רַחֲמֵי־ הִפְעֵם, הִמֵּה מֵעֵי־ הֵהָפֵךְ פ״ח gerührt werden. -ся עָלָיו לִבּוֹ

Растру́бъ ז׳ חֲצוֹצְרָה) רַחֲבֵי פִּי־שׁוֹפָר Mündung.

Растру́бы ז״ר מִצְחַת־עוֹר לְפִי־נַעֲלַיִם Stiefelkragen.

Растру́ска נ׳, -трушéніе, -тру́шиваніе ס׳ זְרוּת, הָפֵיץ das Zerstreuen.

Растру́шивать, -труси́ть פ״ זָרָה, זָרוֹעַ, זָרוֹק, הִזְרִיק, הִזְרַע, הִזְרָה נפ״ל זוֹרוֹק zerstreut werden. [schütteln.

Растрясáніе ס׳ הָנִיעָה, תְּנוּפָה, טַלְטֵלָה das Durch-

Растрясáть, -трясти́ פ״ הָנַע, טַלְטֵל, מוֹטֵט, הִמוֹטֵט, הִנּוֹעַ, רָעוֹד, רָגוֹז durchschütteln. -ся נפ׳ הִנּוֹעַ, הִמוֹטֵט, הִתְמוֹטֵט, רָעוֹד, רָגוֹז, עֵת בְּשֹׁל; קִיץ, יְמֵי הַבְּכוּרִים, עֵת הַגְּמַל פְּרִי ז׳ קָצִיר, קָצִיר Zeit der Reife.

Растыка́ть, -ты́кать פ״ (1 פֹּקוּעַ (מָעוּךְ) כֹּה וָכֹה, דָּקוּר (נָקוּר), נָקוּב כֹּה וָכֹה hie und da einstecken. 2) כָּל־הַ־ durchlöchern. -ся נפ׳. [sich ergötzen.

Растѣ́шиться פ״ח מְאֹד הִתְעַלֵּס, הִתְמַתֵּק שִׂמְחוֹת

Растя́вкаться פ״ח נָבוֹחַ בְּלִי הָשֵׁךְ, חָרוּץ לְשׁוֹנוֹ (כֶּלֶב) lange bellen.

Растя́гивать, -тяну́ть פ״ (1 פָּרַשׂ, רַקַּע, רָקוּעַ, מָתוֹחַ, שִׁטֵּחַ ausstrecken. Р. холстъ מָתוֹחַ יְרִיעַת־בַּד. Р. па́русъ פָּרַשׂ גֵּם. 2) מָשׁוֹךְ, הֶאֱרִיךְ ausdehnen. Р. рѣчь הַכְבֵּר מִלִּים, הֶאֱרִיךְ דְּבָרוֹ. Р. звукъ трубы מָשׁוֹךְ קוֹל הַשּׁוֹפָר. -ся 1) פָּרוּשׁ, הַמְשֵׁךְ, הִמָּתֵחַ נפ׳ ausgespannt werden. 2) הִשְׁתָּרֵעַ עַל־, שָׁכוֹב סָרוּחַ פ״ח אַרְשׁוֹ sich ausstrecken.

Растяже́ніе ס׳ מִשְׁטָח, רִקּוּעַ Ausdehnung.

Растяжи́мый ת׳ מָרֻקָּע, נִמְתָּח ausdehnbar.

Растя́жка נ׳ הִשְׁתָּרְעוּת, סָרַח Ausstreckung. Лежа́ть въ растя́жку הִשְׁתָּרֵעַ בִּשְׁכִבוֹ, שָׁכוֹב סָרוּחַ.

Растяну́ть см. Растя́гивать.

Расха́живать פ״ח הָלוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה umhergehen. -ся פ״ח הִתְהַלֵּךְ spazieren.

Расха́пывать, -ха́пать פ״ חָטוֹף לְאַחַד אֶחָד weggreifen.

Расхва́ливаніе ס׳ מַהֲלָל das Loben. [greifen.

Расхва́ливать, -хвали́ть פ״ מַלֵּא פִּיו תְּהִלָּה (1 הָלוֹל מְאֹד נפ׳ gelobt werden. 2) הִתְהַלֵּל מְאֹד פ״ח sich rühmen.

Расхва́стывать, -хва́стать פ״ סָפַר בְּהִתְהַלְּלוֹ prahlend erzählen. -ся פ״ח הִתְהַלֵּל בְּלִי־חֹשֶׁךְ prahlen.

Расхва́ть см. Нарасхва́ть.

Расхва́тывать, -хвата́ть פ״ חָטוּף לְאַחַד אֶחָד weggreifen. Товаръ расхвата́ли הָרְכֻלָּה נִמְכְּרָה כָּל־מְהֵרָה.

Расхвора́ться פ״ח חָלָה יָמִים רַבִּים lange krank sein.

Расхити́тель ז׳ בּוֹזֵז מְשֹׁדֵד שׁוֹדֵד, גּוֹזֵל Plünderer.

Расхища́ть, -хи́тить פ״ שֹׁדֵד, בָּזוֹז, בָּקוֹק plündern. -ся נפ׳ הוּשַׁד, הִבּוֹז, בִּזּוּז, הִבּוֹק geplündert werden.

Расхище́ніе ס׳ מִשְׁסָה, בֵּז Plünderung.

Расхлёбывать, -хлеба́ть פ״ עֵלַע (הַמָּרָק) עַד־תֻּמּוֹ (ירמיה מה, יב) צָעָה, בָּקוֹק, עָרָה (כַּד הַחֶלֶב) עַד הַיְסוֹד ausschlürfen, ausessen. -ся נפ׳ הִבּוֹק, הֵאָכֵל כֻּלָּה ausgegessen werden.

Расхлёстывать, -хлеста́ть פ״ חָכוּט בַּשּׁוֹט עַד־־ לְהַשְׁחִית zerpeitschen. -ся נפ׳ הֻחְבַּט בַּשּׁוֹט עַד־כַּלָּה zerpeitscht werden.

Расхлипаться פ״ח הֵאָנֵק מַר schluchzen.

Расхло́пывать, -хло́пать פ״ע חַבָּה (מָחָה, חָבוֹט) לְרִסִיסִים zerschlagen. -ся פ״ח מָחָא כַּף בְּלִי־חָשָׂךְ סָפוֹק כַּפָּיו stark klatschen. [schluchzen.

Расхны́каться פ״ח נָאוֹק בְּמְרִירוּת, הָאֲנַק מַר

Расходи́ться, Разойти́сь פ״ח 1) הָלוֹךְ אִישׁ לְדַרְכּוֹ, הָפוּשׁ, הִנָּפֵץ, הָפַשׁ, פָּנָה— auseinandergehen. Наро́дъ разошёлся הָעָם, הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלוֹם נָפוּץ אִישׁ לְדַרְכּוֹ, הָעֲדָרִים נָפוֹשׁוּ. Стада́ разошли́сь הָעֲדָרִים נָפוֹשׁוּ אִישׁ מֵעַל־אָחִיו (תְּעוּ). 2) אִישׁ לְעִבְרוֹ הִתְפָּרֵד sich scheiden. 3) הִתְמוֹטֵט, הִפָּלֵג, הִתְפָּרֵד הַחָצֵה הִנָּה, וְהִנָּה abweichen voneinander. Полови́цы разошли́сь קַרְשֵׁי הָרִצְפָּה הִתְפָּרְדוּ. Здѣсь доро́га расхо́дится כֹּה יִפָּלֵג הַדֶּרֶךְ. Они разошли́сь въ мнѣніяхъ חֶלֶק לֵב אֶחָד לֹא־הָיוּ. 4) הִמֵּס, הִמּוֹג zergehen. Ма́сло разошло́сь הֶחֱמְאָה נָמוֹגָה. 5) הִמְכַּר לְאַחַד אֶחָד verkauft werden. Това́ры разошли́сь הָרְכֻלּוֹת נִמְכְּרוּ כֻּלָּן. 6) הִסְכֵּן לָלֶכֶת in Gang kommen. 7) הִתְעַבֵּר, הִתְקַצֵּף in Zorn gerathen.

Расхо́дка 1) רֶוַח לִתְנוּפַת כַּנְפֵי מְכוֹנָה Spielraum. 2) תַּאֲנָה Brunstzeit. [nisröslein.

Расхо́дникъ ז׳ אֲדָנִי, מִין צֶמַח (שבת לח:) Bergado-

Расхо́дный ת׳ אֲשֶׁר לַכֶּסֶף הַמּוּצָא —תּוֹצָאוֹת Ausgabe-.

Расхо́довать (-дую) פ״ע הוֹצֵא כֶסֶף, זוֹל וָהָב מִכִּיסוֹ ausgeben. -ся נס׳ הוּצָא ausgegeben werden.

Расхо́дчикъ ז׳ פָּקִיד הַשְּׁלוּמִים מוֹצִיא כֶסֶף עַל־ Ausgeber.

Расхо́дъ ז׳ 1) מוֹצָא כֶסֶף עַל־ Ausgabe. 2) מוֹצָא, מִשְׁלָח, מִשְׁלוּחַ Absatz. Всѣ ло́шади въ расхо́дѣ כָּל־הַסּוּסִים יָצְאוּ לְדַרְכָּם (שִׁלְּחוּ כֹּה וָכֹה).

Расхожде́ніе ס׳ לֶכֶת (הִפָּרֵד) אִישׁ לְעִבְרוֹ das Auseinandergehen. [brauch.

Расхо́жій אֲשֶׁר לְצָרְכֵי יוֹם יוֹם ת׳ zum täglichen Ge-

Расхола́живать, -лоди́ть פ״ע הָקֵר, הָפֵג חֹם הַ־ abkühlen. -ся נס׳ הוּקַר, הָפוּךְ קָר, הִפּוּג חֹם הַ־ abgekühlt werden.

Расхомута́ть פ״ע פָּרַק עֹל (הַסּוּס) das Kummet ab-

Расхорохо́риться см. Хорохо́риться. [nehmen.

Расхохота́ться פ״ח הִרְעֵם בְּקוֹל, מָלֵא פִּיו שְׂחוֹק פָּצוֹחַ צְחוֹק, צְחוֹק in Lachen ausbrechen.

Расху́ливать, -хули́ть פ״ע חָלַל, גִּדֵּף, הָרַף מְאֹד —כָּבוֹד sehr tadeln.

Расху́лка נ׳ חֲרָפָה, גְּאָצָה, גְּדוּפָה Tadel.

Расцара́пывать, -цара́пать, -цара́пнуть פ״ע הִשְׂרֵט נס׳ נָתוֹן שָׂרֶטֶת בְּכָל־ה־, שָׂרוֹט כֻּלּוֹ zerkratzt werden.

Расцвѣ́лый סָגוּר, צָץ, עוֹלֶה נִצּוֹ, פּוֹרֵחַ ת׳ aufgeblüht. Расцвѣ́лыя по́чки פְּטוּרֵי צִיצִים [blühen.

Расцвѣта́ніе ס׳ עֲלוֹת צִיצִים, הַפְרִיחַ das Auf-

Расцвѣта́ть, -цвѣ́сть פ״ע הָגַן, צוֹץ, פָּרוֹחַ das Aufblühen

Расцвѣ́тъ ז׳ פִּטְרַת צִיצִים, פְּרִחַ das Aufblühen.

Расцвѣче́ніе ס׳ מִשְׁחַת צִיצִים בַּשֵּׁשֶׁר bunte Bemalen.

Расцвѣ́чивать, -цвѣча́ть, -цвѣти́ть פ״ע מָשׁוֹחַ בְּצִבְעִים שׁוֹנִים, בַּשֵּׁשֶׁר פָּאַר bunt bemalen. Р. фла́гами פָּרַשׂ רִקְמַת גְּפָנִים. -ся נס׳. [lange küssen.

Расцѣлова́ть פ״ע הִרְבֵּה לִנְשֹׁק, נָשׁוֹק מְנַשִּׁיקוֹת פִּיו

Расцѣ́нивать, -цѣни́ть פ״ע עָרוֹךְ מְחִיר כָּל־הַ־ abschätzen. -ся נס׳ לְאַחַד אֶחָד (מְחִירוֹ) הֶעָרֵךְ abgeschätzt werden.

Расцѣ́нка נ׳ עֶרֶךְ מְחִיר דָּבָר, — הַעֲרָכָה Abschätzung.

Расцѣпле́ніе ס׳ הַתֵּר רִכְסֵי הַ־ פִּתּוּחַ הָרִתּוּק das Loshacken.

Расцѣпля́ть, -цѣпи́ть פ״ע הַתֵּר, פִּתַּח רִכְסֵי הַ־ פִּתַּח הָרִתּוּק, הַקְרָסִים loshaken. -ся נס׳ הָרַתַּק (קחלת), הֻתַּר הָרִתּוּק losgehakt werden.

Расчва́ниться פ״ח הִתְנָאֵה, הִתְעַלֵּה, הִתְהַדֵּר, עָדָה נָאוֹן וְגֹבַהּ, רָחוֹב, הִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שֶׁקֶר רָמוּ עֵינָיו, רָם לְבָבוֹ sehr prahlen. Онъ расчва́нился sich prahlen.

Расче́рпывать, -че́рпать פ״ע הִשָּׁאֵב כָּלָה נס׳ הִשָּׁאֵב עַד תֻּמּוֹ ausgeschöpfen. -ся נס׳ ausgeschöpft werden.

Расче́рчивать, -черти́ть פ״ע הַתְוָה (תָּאָה) קַוִּים עַל־כָּל־פְּנֵי־ liniren. -ся נס׳ הִתְוָה קַוִּים linirt werden.

Расчёска נ׳ שְׂרִיקַת הַשֵּׂעָר das Durchkämmen.

Расчёсывать. -чеса́ть פ״ע 1) שָׂרוֹק בַּמַּסְרֵק durchkämmen. 2) חָצָה (פֵּלֵג) שְׂעַר הַקְּדָקֹד הִשָּׂרֵק בַּמַּסְרֵק נס׳ durchgekämmt werden. [keit.

Расчётливость נ׳ מִסְכָּנוּת, הַשְּׁבוֹן צָרְכּוֹ Sparsam-

Расчётливый ת׳ מְסֻכָּן, מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּחֶשְׁבּוֹן, מְחַשֵּׁב דְּרָכָיו sparsam.

Расчётъ ז׳ חֶשְׁבּוֹן Rechnung. Сдѣлать р. съ кѣмъ חָשַׁב עִם־, מָצָא חֶשְׁבּוֹן עִם־. Быть съ кѣмъ въ расчётѣ נִקָּה כָּל־חֶשְׁבּוֹנוֹתָיו עִם־. Жить съ расчётомъ כִּלְכֵּל צָרְכּוֹ בְּחֶשְׁבּוֹן. Принима́ть что въ расчётъ שׂוֹם לֵב עַל־ [werden.

Расчече́ниться פ״ח הִתְנַשֵּׂא, עָטָה גָּאוֹן, רָחוֹב, עָטָה stolz

Расчисле́ніе ס׳ סְפָרוֹת, חֶשְׁבּוֹן Berechnung.

Расчисля́ть, -чи́слить פ״ע חָשַׁב, תָּכוֹן, תִּכֵּן חֶשְׁבּוֹן Berechnen.

Расчистить см. Расчища́ть. [berechnen.

Расчистка נ׳ נִקּוּת, נִקָּיוֹן, טֹהַר, פִּנּוּת Reinigung.
Расчиха́ться פ״ח זוֹרֵר בְּלִי־חֶשְׁבּוֹן viel niesen.
Расчища́ть, -чи́стить פ״י טִהֵר, פִּנָּה, נִקָּה reinigen. Р. лѣсъ подъ па́шню נוֹר נִיר בָּרָא יַעַר לְשָׂדֶה״, -ся נפ׳ פֻּנָּה, נִקָּה, זֹרַע gereinigt werden.
Расчу́хать פ״י הֵרִיחַ מֵרָחוֹק, הָבִין בְּחִכּוּ, טָעוֹם וְרָאוֹת heraussschmecken; merken. [muthwillig werden.
Расшали́ться פ״ח הִתְעוֹלֵל, הִתְהוֹלֵל, הִתְלַהְלֵהַ
Расша́тываніе, -шата́ніе ס׳ טַלְטֵלָה, מוֹט, פִּיק, הֶרֶס, הַמְעִיד das Schwankenmachen.
Расша́тывать, -шата́ть פ״י עוֹרֵר, הָמַעַד, הָנַד, הָמַשׁ, הָרַס־ schwankend machen. Расшатни зу́бы ихъ שִׁנֵּימוֹ בְּפִיהֶם, -ся פ״ח מוֹשׁ, מוֹט, הִתְמוֹטֵט, הָמוֹט, פּוֹק, הָפַךְ schwanken. [werfen.
Расшвыря́ть פ״י הִשְׁלִיךְ הָלְאָה, טִלְטֵל auseinander-
Расшеве́ливать, -шевели́ть פ״י הָעַר, עוֹרֵר, נִעַר, הָעִיר, זִעְזֵעַ, טִלְטֵל anregen. Расшевели́ть чьё либо се́рдце הָנִעַר נפ׳. עוֹרֵר רַחֲמֵי־אִישׁ, הָעַר לֵב אִישׁ (שופטים טז, כ), הִתְעוֹרֵר, הִתְנַעַר, הָעוֹר regsam werden.
Расшиба́ть, -би́ть פ״י נִפֵּץ לִשְׁנַיִם — רַטֵּשׁ־רַצֵּץ, רָטוּשׁ, נִפּוּץ נפ׳ zerschlagen. -ся zerschlagen werden.
Расшибъ ז׳ פֶּרֶץ, שֶׁבֶר, נֵגַע, מַהַץ zerschlagene Stelle.
Расшива נ׳ אֳנִיָּה סְפוּנָה, סְפִינָה Barke mit Verdeck.
Расшива́ть, -ши́ть פ״י 1) הִתֵּר הַתְּפָר auftrennen. 2) תָּפוֹר רְקָמוֹת, רָקוֹם ausnähen. -ся נפעל 1) הִתֵּר הַתְּפָר aufgetrennt werden. 2) רָקוֹם רְקָמוֹת, הִתְפַּר ausgenäht werden.
Расшире́ніе ס׳ הַרְחָבָה, מֶרְחָב Ausdehnung.
Расшири́тель ז׳ מַרְחִיב, מַגְדִּיל, מַפְתֵּחַ Erweiterer. -льница נ׳.
Расширя́емый ת׳ מֻרְחָב, נִרְחָב ausdehnbar.
Расширя́ть, -ши́рить פ״י הִרְחִיב, הִגְדִּיל, פָּתַח ausdehnen. Онъ расши́рилъ предѣ́лы своей страны הִרְחִיב גְּבוּלוֹת אַרְצוֹ. Да расши́ритъ Богъ Іа́фета יַפְתְּ אֱלֹהִים לְיֶפֶת, -ся נפעל הִרְחִיב, הָרְחַב, רָחוֹב, הִתְרַחֵב sich ausdehnen.
Расши́тіе ס׳ פְּתוּחַ — הַתֵּר הַתְּפָר das Auftrennen.
Расши́ть см. Расшива́ть.
Расшифрова́ніе ס׳ פִּתְרוֹן, פֶּשֶׁר, שֵׁבֶר Entzifferung.
Расшифро́вывать, -шифрова́ть פ״י פִּתֵּר הַסְּתוּם, חָקוֹר תַּעֲלוּמָה, מָצָא חִידָה entziffern. -ся נפ׳ הֻפְתַּר הַסְּתוּם entziffert werden.
Расшумѣ́ться פ״ח נָשָׂא קוֹל שָׁאוֹן, הִתְנַעֵשׁ viel Lärm machen.
Расщебе́нивать, -бени́ть см. Щебени́ть. [machen.
Расще́дриваться, -щедри́ться פ״ח מָלֵא רוּחַ נְדִיבָה, הִתְנַדֵּב freigebig werden.
Расще́лина נ׳ פֶּרֶץ גְּבִעָה, בְּקִיעַ חוֹר Spalte.
Расщеля́ться, -щели́ться פ״ח הִמָּלֵא, הִתְבַּקֵּעַ בְּקִיעִים sich spalten.
Расщепля́ть, -щепа́ть, -пи́ть פ״י בָּקַע, בִּקֵּעַ, פָּצַע שֶׁפֶּף, פְּצוֹם zerspalten. -ся נפ׳ בֻּקַּעַ, הִבָּקַע zeispalten
Расще́пъ ז׳ שֶׁסַע פִּי־הָעֵט Federspalte. [werden.
Расщипывать, -щипа́ть פ״י צִבֵּט, מָרוֹט לְפִתִּים zerzupfen. -ся נפעל הִצְבֵּט, הִמָּרֵט zerzupft werden. [stätigung.
Ратификаці́я נ׳ כְּתָב מְקַיֵּם דָּבָר, תְּעוּדָה, תֹּקֶף Be-
Ратификованный ת׳ מְקֻיָּם, נֶאֱמָן bestätigt.
Ратификова́ть (-ку́ю) פ״י כָּתוֹב תֹּקֶף, קִיֵּם דָּבָר, קָיוֹם נפ׳ bestätigen. -ся כָּתוֹב כָּל־תֹּקֶף לְקַיֵּם, עָנַן הֶאֱמַן bestätigt werden.
Ра́тманъ ז׳ פְּקִיד שַׁעַר הָעִיר Rathsherr.
Ра́тникъ ז׳ אִישׁ צָבָא Soldat. -ничій ת׳.
Ра́тный ת׳ הַצָּבָא, —, הַמִּלְחָמָה — Kriegs-.
Ратобо́рецъ (-рца) ז׳ אִישׁ מִלְחָמָה, שׁוֹלֵף חֶרֶב
Ратобо́рство ס׳ קְרָב, לֶחֶם, מִלְחָמָה Kampf. [Streiter.
Ратобо́рствовать (-ствую) פ״ע הִלָּחֵם, הָאֲבַק הִפְּתַל kämpfen.
Ра́товать (-ра́тую) פ״ע נוֹד, הִלָּחֵם, (שָׁלוֹף) הָרַק kämpfen.
Ра́товище см. Дре́вко. [streiten.
Ратолюби́вый, -любный ת׳ אוֹהֵב, חָפֵץ קְרָבוֹת מִלְחָמָה Kampflustig. [Rathhaus. -тушный ת׳.
Ра́туша נ׳ שַׁעַר הָעִיר, אוּלַם הַמִּשְׁפָּט לְסוֹחֲרֵי־עִיר
Рать נ׳ 1) חַיִל, גְּדוּד, צָבָא Armee. 2) לָחוּם, מִלְחָמָה, קְרָב Streit. Не хвали́сь и́дучи на рать, а хвали́сь и́дучи съ ра́ти אַל־יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כְּמַפְתֵּחַ.
Ра́утъ ז׳ סוֹד גַּבְּרֵי־עָם, קְהַל נְדִיבֵי־עָם Prunkgesellschaft.
Рафина́дъ ז׳ צוּף מְזֻקָּק Feinzucker. [läutern.
Рафини́ровать (-рую) פ״י צָרוּף, זִקֵּק
Раціонали́змъ ז׳ אֱמוּנָה בִּבְרִינַת אָדָם לְבַד, אֱמוּנַת הַשֵּׂכֶל וְיָדוּעַ Vernunftreligion. [vernunftgläubig.
Раціоналисти́ческій ת׳ מוּסָד עַל־אֱמוּנַת הַשֵּׂכֶל
Раціоналистъ ז׳ נִשְׁעָן אֶל־, דָּבֵק בֶּאֱמוּנַת הַשֵּׂכֶל בִּינָתוֹ לְבַדָּהּ (בעניני הדת) Vernunftgläubiger. -ли́стка נ׳.
Раціона́льность נ׳ יֹשֶׁר דִּבְרֵי־, תֹּקֶף, נְכוֹנָה, נְכוֹחָה, אֱמֶת Vernunftmässigkeit. [vernünftig.
Раціона́льный ת׳ נָכוֹן, כֵּן, מוּסָד עַל־חֻקּוֹת הַתְּבוּנָה
Раціо́нъ ז׳ מִסְפּוֹא הַסּוּס דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ tägliches Futter der Pferde. -ціо́нный ת׳.
Ра́чекъ, -чка ק׳ см. Ракъ.
Рачéніе ס׳ חֲרָדָה אֶל־, הֶאָנָה לְ־, שִׁקּוּד עַל־ Eifer.

Рачи́тель ז׳ חָרַד אֶל־, דּוֹאֵג לְ־, שׁוֹקֵד עַל־ Fürsorger. -чи́тельница נ׳.

Рачи́тельность נ׳ מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים, שְׁקֵדָה עַל־ Sorgfalt. [בְּ־ eifrig.

Рачи́тельный ת׳ שׁוֹמֵר אֱמוּנִים, חָרַד אֶל־, שׁוֹקֵד עַל־

Рачи́ть (-чу́, -чишь) פ״ע (чему́, о чёмъ) שָׁקוֹד עַל־ forgen für... עָשָׂה בֶּאֱמוּנָה, דָּאוֹג לְ־, חָרוּד אֶל־

Рашке́тъ ז׳ מִסְגֶּרֶת הַדְּפוּס (מסביב לעמודי הגליון) Rähmchen. [Р. волосъ שַׂעַר גָּדֵל פֹּרַע.

Ращéніе ס׳ הַפְרוֹת, טִפּוּחַ, גִּדֵּל das Wachsenlassen.

Рвать (рву, рвёшь), -рвану́ть פ״י 1) נָתַק, קָרוֹעַ, שָׁלוֹף, הוֹצָא, קָרוֹעַ מִיַּד־ (ויקרא י׳, ו׳) פָּרוֹם reißen. 2) נָזוֹל מִיַּד־, חָטוֹף, לָקוֹחַ בְּחֶזְקָה, מָשׁוֹךְ אֵלָיו מִ־; weg-reißen. Р. зу́бы שִׁנַּיִם שָׁלוֹף. 3) לָקַט, אָרָה, צָבוֹט; אָרָה (צָבוֹט, לָקַט) מָרוֹט zupfen, pflücken. Р. цвѣты́ פְּרָחִים. 4) עוֹרֵר כְּאֵב, הַכְאֵב ziehen. Пла́стырь рвётъ הָקָא, קָאָה פ״ע 5) הָאֲרוּכָה תְּעוֹרֵר כְּאֵב Erbrechen erregen. Его рвётъ кро́вью דָּם הוּא מַקִּיא. -ся פ״ח 1) הִנָּתֵק, הִקָּרַע, הִפָּרֵם zerrissen werden. 2) סָעוֹר לְ־, פָּרוּץ עָלָיו פֶּרֶץ, הוֹן, הַעֲפֵל, הִתְאַמֵּץ לְ־ הִתְחָרֵה sich anstrengen. Они рву́тся погуби́ть меня́ יִסְעֲרוּ לַחֲפִיצֵנִי. И рвали́сь они взойти́ на́ гору וַיַּעֲפִילוּ (וַיַּחְינוּ) לַעֲלוֹת הָהָרָה. Конь рвётся на войну́ הַסּוּס שׁוֹטֵף לַמִּלְחָמָה. Они рву́тся другъ пе́редъ дру́гомъ услужи́ть ему́ מִתְחָרִים הֵמָּה הִתְאַמֵּץ לְהִנָּצֵל מִיַּד־ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ לְעָבְדוֹ. -ся изъ рукъ מִיָּד.

Рвéніе ס׳ אֱמוּנָה, שְׁקֵדָה עַל־, הִרְדָּה אֶל־, רֶגֶשׁ, קִנְאָה Eifer. Исполня́ть до́лжность со рвéніемъ שָׁקוֹד שָׁמוֹר אֱמוּנִים בְּמִשְׁמַרְתּוֹ, עַל־מִשְׁמַרְתּוֹ.

Рво́та נ׳ קִיא, קֵאָ das Erbrechen, Vomiren.

Рво́тина נ׳ קִיא־צֵאָה das Ausgespieene.

Рво́тное ש״ע (שבת קמ״ו) *אַפִּיקְטוּזִין, סַמִּים לְהַקִּיא Brech-. [Brechmittel.

Рво́тный ת׳ מְעוֹרֵר קִיא

Рдѣ́лый ת׳ חָמוּץ, חַכְלִיל, מִתְאַדֵּם, מָאֹדָם roth geworden.

Рдѣ́ніе ס׳ הִתְאַדֵּם, חַכְלִילוּת, פָּאֲרוּר Erröthung.

Рдѣ́ть פ״ע אָדוֹם, הָאֹדֵם, כָּסָה חַכְלִילוּת roth werden. Лицё его рдѣ́етъ פָּנָיו לְהָכִים פָּנָיו. -ся פ״ח הִתְאַדֵּם, עָטָה חַכְלִילוּת erröthen. [mittel.

Реаге́нтъ ז׳ פְּעֻלָּה מִתְנַגֶּדֶת, שִׁטְנָה, תְּנוּאָה Gegen-

Реактивный ת׳ *מִתְנַגֵּד לְ־, נֹצֵב לְשִׁטְנָן, מֵנִיא, שׁוֹטֵן

Реактивъ ז׳ Реа́кція נ׳ см. Реаге́нтъ. [rückwirkend.

Реализи́ровать (-рую) см. Осуществля́ть.

Реа́льный ת׳ מַעֲשִׂי, -, עֲלִילָה—jachlich. Реа́льное

училище בֵּית־סֵפֶר לְחָכְמוֹת הַמַּעֲשֶׂה.

Ребёнокъ (-нка) ז׳ (-бёночекъ (-чка) עוֹלֵל, יֶלֶד, נַעַר קָטוֹן Kind. ר׳ ребя́та עוֹלְלִים, יְלָדִים.

Ребёрный ת׳ הַצֵּלָע, —, הַצְּלָעוֹת—Rippen-.

Ребристый ת׳ הַצְּלָעוֹת (גָּדוֹל־) רָחַב־ stark rippig.

Ребриться פ״ח הִשְׁעֵן בְּכַפָּיו עַל־מָתְנָיו die Hände in die Seiten stemmen.

Ребро́ ס׳ 1) צֵלָע, צֵלַע Rippe. ר׳ рёбра צְלָעוֹת. 2) צַד, מִגְבָּלָה Kante. У меня́ послѣ́дняя копе́йка ребро́мъ הִנְנִי נָכוֹן לָתֵת עַד־אַגּוֹרָתִי הָאַחֲרוֹנָה.

Ребро́вый ת׳ (צִדּוֹ) מֻשְׁכָּב עַל־צַלְעוֹ auf die Kante gelegt. [Kinder. (см. Ребёнокъ).

Ребя́та (-бя́тъ), -ти́шки (-ти́шекъ) יְלָדִים, עוֹלְלִים ז״ר

Ребя́чески ת״פ כְּדֶרֶךְ הַיְלָדִים, כִּנְעַר קָטוֹן Kindisch.

Ребя́ческій ת׳ יֶלֶד, —, נַעַר—, יְלָדִים—kindisch.

Ребя́чество ס׳ דֶּרֶךְ יְלָדִים, מַעֲלַל עוֹלְלִים, תַּעֲלוּלִים, אֹרַח נְעָרִים קְטַנִּים Kinderei. [kindisch benehmen.

Ребя́читься פ״ח הִתְעוֹלֵל, עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂה עוֹלְלִים

Реве́нь ז׳ מִין צֶמַח, *רוּבְיָא (כריתות ו׳) Rhabarber.

Реве́рсъ ז׳ см. Распи́ска.

Реви́жскій אֲשֶׁר לְמִפְקַד הָעָם, —, הַסֵּפֶר Revisions-.

Реви́зія 1) נ׳ בִּקֹּרֶת, בִּקֹּרֶת Revision. 2) מִפְקַד־, סֵפֶר, פְּקוּדֵי בְּנֵי־הָאָרֶץ, הָעָם Volkszählung.

Ревизова́ніе ס׳ בִּקֹּרֶת, פְּקֹד das Revidiren.

Ревизова́ть (-зу́ю) פ״י בִּקֵּר, רָאָה וּבָחוֹן, פָּקוֹד revidiren. -ся נפ׳ הִבָּחֵן, בִּקֹּרֶת revidirt werden.

Ревизо́вка נ׳ см. Ревизова́ніе. [Revisor.

Ревизо́ръ ז׳ פְּקִיד הַבִּקֹּרֶת, בּוֹחֵן, מְבַקֵּר, בַּעַל־פְּקִידוּת

Ревмати́змъ ז׳ מַדְוֶה הַשְׁרִירִים Rheumatismus.

Ревма́тикъ ז׳ *רוּמַטִּיקוּס, דַּוֶּה שְׁרִירָיו (יו״ד יט) an Rheumatismus Leidender. [tisch.

Ревмати́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְמַדְוֶה הַשְׁרִירִים rheuma-

Ревни́вецъ (-вца) ז׳ מְקַנֵּא (אֶת־אִשְׁתּוֹ), לָחוּם קִנְאַת אַהֲבָה Eifersüchtiger. -ни́вица נ׳. [sucht.

Ревни́вость נ׳ קִנְאוֹת, (בדברי אהבה) רוּחַ קִנְאָה Eifer-

Ревни́вый ת׳ (בדברי אהבה) מָלֵא רוּחַ קִנְאָה, מְקַנֵּא, לָחוּם קִנְאַת אַהֲבָה eifersüchtig. [-льница נ׳.

Ревни́тель ז׳ שׁוֹקֵד עַל־, חָרַד אֶל־, מְקַנֵּא לְ־ Eiferer.

Ревни́тельный ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, מָלֵא רוּחַ קִנְאָה לְ־ eifrig. [2) קִנְאַת אַהֲבָה Eifersucht.

Ревнова́ніе ס׳ 1) שְׁקֵדָה עַל־, קִנְאָה לְ־ Beeifrung.

Ревнова́ть (-ну́ю) פ״י 1) (кого... къ) קִנֵּא אֶת־ eifersüchtig sein. Жена́ ревну́етъ му́жа къ сосѣ́дкѣ הָאִשָּׁה תְּקַנֵּא אֶת־בַּעְלָהּ בִּשְׁכֵנְתּוֹ. 2) (чего́) בִּקֵּשׁ לִמְצֹא, תּוֹר אַחֲרֵי eifrig streben. Ревну́й му́ж-

рости и правды בְּבֹקֶשׁ חָכְמָה וּרְדֹף־צֶדֶק. 3) (кому, чему) הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ־, הִתְחָרֶה־, קַנֵּא בְּ־, הָלוֹךְ כְּדַרְכֵי־ nacheifern.

Ре́вностно ת׳ בִּשְׁקֹד הִשְׁכֵּם וְ־, בְּרוּחַ נְדִיבָה eifrig.

Ре́вностный ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, מִתְנַדֵּב, מָלֵא קִנְאָה eifrig.

Ре́вность נ׳ 1) קִנְאָה אַהֲבָה, קִנְאַת Eifersucht. 2) קִנְאָה בְּ־, תְּאָוָה, חֵפֶץ, הִתְחָרוּת Eifer. 3) רַע עַיִן Neid. Снѣдáлся рéвностью צִמְּתָתוּ קִנְאָתוֹ.

Револьвéръ ז׳ קָנֶה־קֶלַע, כְּלֵי־מָוֶת Drehpistole.

Революціóнный ת׳ מָלֵא רוּחַ מַעַל, —מֶרֶד, —קֶשֶׁר empörerisch.

Революція נ׳ מַהְפֵּכָה, הַפֵּכָה, מַהְפֶּכֶת סִדְרֵי מַמְלָכָה, מֶרֶד, מַעַל, קֶשֶׁר Empörung.

Ревýнъ ז׳ 1) קוֹף הַנֹּהֵם Heulaffe. 2) נָאוּנָק, מַר צוֹרֵחַ בְּקוֹל מַר Schreihals. -вýнья נ׳.

Рёвъ ז׳ שׁוֹאָה, נַהֲמָה, נָהֵם Gebrüll. Львиный р. שְׁאָגַת אַרְיֵה, נָהֵם כְּפִיר. Р. мóря נַהֲמַת־יָם. Р. волнъ שְׁאוֹן גַּלִּים.

Ревѣ́ть (ревý, -вёшь) פ״ע נָהוֹם, שָׁאוֹג, שָׁאָה, נָהוֹק brüllen; brausen.

Регáліи נ״ר כֶּתֶר וְשַׁבָּט מִשְׁרָה, אוֹתוֹת הוֹד מַלְכוּת Ehrenzeichen der Krone.

Регéнтскій אֲשֶׁר לַנָּצָב בְּמָקוֹם הַמֶּלֶךְ Regenten-.

Регéнтство ס׳ מִשְׁרַת מְמַלֵּא מְקוֹם הַמֶּלֶךְ Reichsverwaltung. [נָצָב] Regent. -тша נ׳.

Регéнтъ ז׳ (מוֹשֵׁל תַּחַת בֵּן־מֶלֶךְ (עַד מְלֹאת שְׁנוֹתָיו, מוֹשֵׁל תַּחַת בֵּן־מֶלֶךְ Regent.

Рéгентъ ז׳ שַׂר מַשָּׂא, יָסוֹר בַּמַּשָּׂא, מְנַצֵּחַ בְּנְגִינוֹת הַמְשֹׁרְרִים (דה״א טו׳, כב וכו׳) Capellmeister.

Регистрáторъ ז׳ מַזְכִּיר לְבֵית מִשְׁפָּט Schriftenordner. Колле́жскій р. מַזְכִּיר לְסוֹד נוֹעֲצִים (כמו לתור הארכנה עשר בסעלות הכרונה).

Регистратýра נ׳ זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר לְדִבְרֵי בֵית־מִשְׁפָּט, פְּקִידוּת מַזְכִּיר Registratur.

Регистръ см. Реéстръ. [ordnung.

Регламéнтъ ז׳ תְּעוּדָה, חֻקָּה, מִשְׁפָּט Ver-

Регрессивный ת׳ הוֹלֵךְ הָלוֹךְ וָנָד, הוֹלֵךְ וְחָסֵר rückgängig. [Rückgang.

Регрéссъ ז׳ מֵעֵט, חֵדֶל, מַהֲלָךְ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים

Рéгулы נ״ר דְּמֵי נִדָּה, נִדַּת דָּוָה, אֹרַח נָשִׁים Monatliches der Frauen. [regelmäßig.

Регулярно ת״פ בְּמִשְׁפָּט, בְּעִתּוֹ, בְּאֻמּוּנָה, אֶל־נָכוֹן

Регулярность נ׳ מִישׁוֹר, מֵישָׁרִים, נְכוֹנָה, סְדָרִים, צְבָא Regelmäßigkeit.

Регулярный ת׳ שׁוֹמֵר עֵת, הַבָּא בְּעִתּוֹ וּבְמוֹעֲדוֹ, בְּאוֹ יוֹדֵעַ מוֹעֲדוֹ regelrecht. Регулярное вóйско חֵיל הַצָּבָא.

Регуля́торъ ז׳ הַכְּרִיחַ הַמְיַשֵּׁר הֲלִיכוֹת מְכוֹנָה Regulator.

Редактировать см. Редижировать.

Редáкторъ ז׳ מְכַתֵּב עִתּוֹ (מוֹצִיא, מַעֲרִיךְ) מְנַהֵל Herausgeber. [daktion.

Редáкція נ׳ מַעֲרֶכֶת דִּבְרֵי סֵפֶר אוֹ מְכַתֵּב עִתּוֹ Re-

Редижировать (-рую) פ״ע עָרוֹךְ מִכְתָּב עִתּוֹ her-

Редýтъ ז׳ מְצוּר מְצוּרָה Verschanzung. [ausgeben.

Реéстръ ז׳ פְּקוּדֵי דְּבָרִים, כְּתָב הָרְשׁוּם, סֵפֶר הַפְּקוּדִים

Рéечка ק׳ см. Рéйка. [בַּסֵּפֶר Verzeichniß.

Режиссёръ ז׳ מְנַצֵּחַ עַל־הַמְשַׂחֲקִים עַל־בָּמַת חִזָּיוֹן Bühnenverwalter

Резéда נ׳ מִין צֶמַח בֹּשֶׂם Resede.

Резéрвный ת׳ חָשׁוּךְ לְעֵת־צָר, שָׁמוּר לְמוֹעֵד Hülfs-.

Резервуáръ ז׳ עֲתִידָה, מְגוּרָה, מִקְוֶה (ישעיה י״ז, יז) Behälter. [regiment.

Резéрвъ ז׳ חֵיל הָעֲתִידִים, צְבָא מוּכָן לְעֵת צָר Hülfs-

Резидéнтъ ז׳ מַלְאַךְ־גּוֹי (מחתר השלישי) Bevollmächtigter.

Резидéнція נ׳ עִיר הַבִּירָה, קְרִיַת מֶלֶךְ Residenz.

Резúна, -зúнка נ׳ כֶּפֶר מְרָקָע, רִקּוּעַ גֹּפֶר, רִשּׁוּנָא (שבת קלג:) Gummi elasticum. -зúнный, -зúнковый ת׳.

Резолюція נ׳ דָּבָר־מִשְׁפָּט, מוֹצָא, נַחֲרָצָה, נַחֲרָצַת, מִשְׁפַּט חָרוּץ Entscheidung.

Резонáнсъ ז׳ הַד קוֹל הַשִּׁיר, קוֹל עֲנוֹת Widerschall.

Резóнно ת״פ בִּן, נְכוֹנָה, אֶל־נָכוֹן, בְּתְבוּנָה vernünftig.

Результáтъ ז׳ פְּרִי־עִנְיָן, אַחֲרִית דָּבָר, מוֹצָא דָּבָר Schlußfolge.

Рей ז׳ см. Рéя и Рáйна. [מַסְקָנָא*

Рейдъ ז׳ מְחוֹז אֳנִיּוֹת, מְבוֹא־יָם Ankerplatz.

Рéйка נ׳ יָתֵד־מִשְׁבֶּצֶת, מִשְׁבֶּצֶת עֵץ Leistchen.

Рейнвéйнъ ז׳ יֵין הַכְּרָמִים עַל־נְהַר רֵינוּס Rheinwein.

Рейтýзы נ״ר מִכְנְסֵי פָּרָשִׁים (רַכָּבִים) Reithosen.

Рекáмбіо ס׳ עֹנֶשׁ מַעֲבִיר מוֹעֵד הַשְּׁלוּם לְשָׁלֵם Strafgeld. [auskundschaften.

Рекогносцировать (-рую) פ״ע תּוּר, חָפוֹר, רַגֵּל

Рекогносцировка נ׳ חֵפֶשׁ מְרַגְּלִים, עֵין רוֹגֵל Auskundschaftung. [לְטוֹבָה Empfehler. -льница נ׳.

Рекомендáтель ז׳ מֵעִיד עַל־, מַעֲתִיר בְּעַד־, עוֹנֶה בְּ־

Рекомендáція נ׳ פְּקֻדַּת אִישׁ לְטוֹבָה לִפְנֵי־ Empfehlung.

Рекомендовáть (-дýю) פ״ע הַזְכֵּר אֶת־... אֶל־, (עַל־), לְטוֹבָה לִשֵּׁת לֵב empfehlen. И рекомендýй меня́ Фараону וְהַזְכַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעֹה. -ся נפ׳ הָפְקַד לִפְנֵי־ empfohlen werden.

Рекреаціóнный ת׳ שַׁעֲשֻׁעִים, —מַרְגּוֹעַ — Erholungs-. Рекреаціóнная зáла הֵיכַל עֹנֶג (לתלמידי בית ספר).

Рекреáція ז׳ שְׁחוֹק, שַׁעֲשׁוּעִים, מַרְגּוֹעַ נ׳ Erholung.
Рекрýтскій ת׳ אֲשֶׁר לַחֲנִיכִי (לְחָנִיךְ) הַצָּבָא Rekrutenſ.
Рекрýтъ ז׳ חָנִיךְ צָבָא, לָקוּחַ לַצָּבָא Rekrut.
Рекрýтчина נ׳ עֵת הַלָּקַח לַצָּבָא Rekrutirung.
Рéкторство ס׳ פְּקִידוּת מְנַהַל בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה Rektorat.
Рéкторъ ז׳ מְנַהַל בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה Rektor. -торскій ת׳.
Рéли נ״ר תִּלֵּי־הַקָּלַע, עֵרֶשׂ תְּנוּפָה Schaukel. Качáться на рéляхъ הִנּוֹעַ עַל תִּלֵּי־הַקָּלַע. Вздёрнуть когó на рéли הוֹקַע, תְּלוּה.
Религіóзность נ׳ יִרְאַת־יְיָ, מִשְׁמֶרֶת תּוֹרַת אֱלֹהִים Gottesfurcht.
Религіóзный ת׳ יְרֵא־יְיָ, נוֹצֵר תּוֹרַת אֱלֹהִים gottesfürchtig.
Религія נ׳ דָּת־אֵל, תּוֹרַת אֱלֹהִים, בְּרִית יְיָ Religion.
Рельéфный ת׳ גָּבְנוּן, מְשֻׁפָּה, נִשְׁפָּה, מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים erhaben.
Рельéфъ ז׳ תַּבְנִית מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים erhabene Arbeit.
Рельсъ ז׳ מְטִיל מְסִלּוּל הַבַּרְזֶל Eisenbahnſchiene. -совый ת׳. Рéльсовый путь מְסִלַּת שְׁלַבֵּי בַרְזֶל.
Ремéнь (-мня́) ז׳ שְׂרוֹךְ, תִּקְוַת עוֹר, אֵזוֹר עוֹר Riemen.
Ремéнщикъ ז׳ עוֹשֵׂה אֵזוֹרֵי עוֹר Riemer. [-мéнный ת׳.
Ремéсленникъ ז׳ חָרָשׁ, אָמָן, עוֹשֵׂה מְלָאכָה Handwerker. -яница נ׳.
Ремéсленничать פ״ע עָשָׂה, חִיהּ עַל־מְלַאכְתּוֹ בְּמְלָאכָה Handwerk treiben.
Ремéсленническій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹשֵׂי מְלָאכָה, חָרָשִׁים—Handwerker-.
Ремéсленничество ס׳ עֲבוֹדַת עוֹשֵׂי מְלָאכָה Profession.
Ремéсленничій см. Ремéсленническій.
Ремéсленность נ׳ см. Ремéсленничество.
Ремéсленный ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹשֵׂי מְלָאכָה, חָרָשִׁים—, אָמָנִים—Handwerks-. Ремéсленная школа בֵּית חֲנִיכִים לְמְלָאכָה.
Ремеслó ס׳ חָרֶשֶׁת, עֲמַל כַּפַּיִם, מְלֶאכֶת־יָד, מְלָאכָה Handwerk. Столя́рное ремеслó חָרֶשֶׁת־עֵץ.
Ремешóкъ (-шка́) ז׳ פְּתִיל עוֹר, שְׂרוֹךְ Riemchen.
Ремизить פ״ע לָכוֹד אֶת־אִישׁ, צוּד חֶרֶם (בשחוק הנורלות) Bet machen. -ся נפעל הִלָּכֵד חֶרֶם verlieren das Spiel.
Ремизъ ז׳ חֶרֶם בְּשְׁחוֹק הַגּוֹרָל, לָכֵד— Bet.
Ремонтировать (-рую) פ״ע (בית) חִזֵּק, בָּדוֹק וְחִזֵּק ergänzen, herstellen. -ся נפעל הִבָּדֵק, גָּדוֹר פֶּרֶץ, בָּדֵק וְחֻזַּק ergänzt werden.
Ремонтировка נ׳ см. Ремóнтъ.
Ремóнтъ ז׳ בְּדֵק בַּיִת Ergänzung. [bensverleugner.
Ренегáтъ ז׳ נָסוֹג מֵאַחֲרֵי-, מוֹעֵל בְּ-, בּוֹגֵד בְּ- Glau-
Рéнское ס״ר יַיִן־כַּרְמֵי רֵינוֹס שת״ס Rheinwein.

Репéй (-пья́) ז׳ 1) זֶרַע דַּרְדַּר Klettensaame. 2) פְּתִיל תִּקְוַת צָנִיף, מִצְנֶפֶת Rosette. 3) (בכנין) פְּטוּרֵי צִיצִים Schleife.
Репéйникъ ז׳ מִין סִירִים סְבוּכִים, דַּרְדַּר Hexenkraut.
Репертуáръ ז׳ חָזוֹן, פְּקוּדֵי הַחֲזִיוֹנוֹת לְכָמַת חֲזִיוֹן לְמוֹעֵד Verzeichniß des Schauspiels.
Репетиторъ ז׳ מְאַלֵּף מִשְׁנָה, מְשַׁגֵּן לְתַלְמִיד לִקְחוֹ הַלָּקַח Wiederholer.
Репетиція נ׳ מִשְׁנַת־הַלָּקַח, מִשְׁנָה תּוֹרָה Wiederholung.
Репрессивный ת׳ אוֹכֵף, אוֹנֵס, נוֹגֵשׁ, לוֹחֵץ Zwangs-. Репрессивныя мѣ́ры חֲזָקַת הַיָּד.
Репутáція נ׳ שֵׁם, שֵׁמַע, שֵׁמַע Ruf.
Рескрипт ז׳ מִכְתָּם, כְּתָב־מֶלֶךְ Verordnung.
Ресницы (-ни́чка) נ״ר שְׂמוּרוֹת עֵינַיִם, עַפְעַפַּיִם Augenwimper. [Augenwimper-.
Ресни́чный ת׳ הָעַפְעַפַּיִם, אֲשֶׁר לִשְׁמֻרוֹת הָעֵינַיִם—
Распýблика נ׳ מַמְלֶכֶת קְרִיאֵי־עָם, מֶמְשֶׁלֶת בְּחִירֵי־עָם עֵדָה Republik. [Republikaner. -кáнка נ׳.
Республикáнецъ (-нца) ז׳ בּוֹחֵר בְּמֶמְשֶׁלֶת קְרִיאֵי־עָם
Республикáнскій ת׳ אֲשֶׁר לְמֶמְשֶׁלֶת קְרִיאֵי־עָם republikanisch. [ichenfeder.
Ресóра נ׳ מָאֶחָז לָרֶכֶב, תְּלִי לָרֶכֶב עַל כַּן־אוֹפַנָּיו Kut-
Рестоpáторъ ז׳ 1) מְחַדֵּשׁ פְּנֵי־, מְתַקֵּן, מְשׁוֹבֵב, מְקוֹמֵם Wiederhersteller. 2) אָדוֹנֵי בֵּית־מִשְׁתֶּה Speisewirth.
Рестоpáція נ׳ בֵּית־לֶחֶם, בֵּית־אֹכֶל Speisehaus.
Ретивость נ׳ חֵפֶץ בְּכָבֵד, יַד חְרוּצִים, שִׁקּוּד Eifer, Hitze.
Ретивый ת׳ שׁוֹטֵף; חָרוּץ, מָהִיר, שׁוֹקֵד eifrig, hitzig.
Ретирáда נ׳ מַסַּע הַמַּחֲנוֹת לְאָחוֹר, הַסּוֹג (שוב) אָחוֹר Rückzug.
Ретирáдникъ ז׳ מָחֲרָאָה, יָד לָשֶׁבֶת חוּץ Abtritt.
Ретировáться (-рýюсь) פ״ח סַב (הסוג), שׁוּב אָחוֹר לְאָחוֹר sich zurückziehen. [Kolbenglas.
Ретóрта נ׳ שְׁפוֹפֶרֶת, מוּצֶקֶת, צִנְתֶּרֶת, קְנֵה זְכוּכִית
Реформáторъ ז׳ מְחַדֵּשׁ רוּחַ דָּת אֵל Umbildner.
Реформáція נ׳ רוּחַ חֲדָשָׁה בְּדָת אֵל Reformation.
Рехнýться см. Ряхнýться.
Рецензéнтъ ז׳ מְבַקֵּר דִּבְרֵי־סֵפֶר Schriftbeurtheiler.
Рецензировáть (-рýю) פ״ע בָּחוֹן, בִּקֵּר דִּבְרֵי סֵפֶר לְסֵפֶר beurtheilen eine Schrift. [lung einer Schrift.
Рецéнзія נ׳ בִּקֹּרֶת דִּבְרֵי סֵפֶר, בִּקֹּרֶת סֵפֶר Beurthei-
Рецептýра נ׳ מַעֲשֵׂה סַמִּים לְמַרְפֵּא Receptirkunst.
Рецéптъ ז׳ כְּתֹבֶת סַמֵּי־מַרְפֵּא Arzneizettel.
Речóніе ס׳ דָּבָר, דִּבְרָה (דברים לג, ג), אֹמֶר, אִמְרָה, אֵמֶר
Рече́нный ת׳ אָמוּר, דָּבוּר genannt. [נְאוּם Ausſpruch.

Речистый דִּבֵּר ת׳, נֶאֱמָן, אִישׁ דְּבָרִים, (ירמיה ח, יז) מְדַבֵּר צַחוּת, (איוב יב, כ) gesprächig. [sagen.

Речь (реку́, речёшь) מִלֵּל, דִּבֵּר, אָמוֹר פ״ע sprechen,

Решет— см. Рѣшет—.

Рея בַּד לְגַם אֳנִיָּה נ׳ Segelstange.

Ржа 1) נ׳ חֲלוּדָה, חֵלְאָה* Rost. 2) שְׂרֵפַת קָמָה, שִׁדָּפוֹן Getreidenbrand.

Ржа́вистый מַעֲלֶה חֲלוּדָה, אֲשֶׁר חֵלְאָתוֹ בוֹ ת׳* rostig.

Ржа́вость נ׳ דֶּרֶךְ לְהַעֲלוֹת חֵלְאָה (חלודה) Rostigkeit.

Ржа́вчатый см. Ржа́вистый.

Ржа́вчина חֲלוּדָה, חֵלְאָה נ׳* Rost.

Ржа́вый см. Ржа́вистый.

Ржавѣ́ть הַעֲלֵה חֲלוּדָה, כִּסָּה חֵלְאָה פ״ע* rosten.

Ржа́нецъ (-ница) חֲרוּלֵי שְׂדֵה־פִּשְׁתָּה ז׳ Lieschgras.

Ржа́ніе נְחָרָה, נָחַר, מִצְהֲלוֹת סוּס ס׳ das Wiehern.

Ржа́нка נ׳ בֵּר־נַפְחָא, מִין צִפּוֹר (חולין סב:)* Brachvogel.

Ржаной דָּגָן ת׳—Roggen=. Ржаная мука́ קֶמַח דָּגָן.

Ржать נָתַן קוֹל מִצְהֲלוֹת סוּס, צָהַל פ״ע wiehern.

Ри́га גֹּרֶן נ׳ גְּדֵרֵת הָעֲרֵמוֹת Getreidedarre.

Ридикю́ль צִקְלוֹן ז׳, יַלְקוּט Strickbeutel.

Ри́за 1) נ׳ מְעִיל (לכה) בֶּגֶד הַשָּׁרֵת Priestergewand. 2) אַפֻּדַּת מַסֵּכָה, צִפּוּי פְּסִיל Einfassung.

Ри́зицы כְּתֹנוֹת הַשָּׁרֵת (לכה) נ״ר Meßgewand.

Ри́зница 1) בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת (לכה) Meßgewänder. 2) מֶלְתָּחָה לִבְגְדֵי הַשָּׁרֵת Schatzkammer der Kirche.

Ризничій פְּקִיד מֶלְתָּחַת, אֲשֶׁר עַל־הַמֶּלְתָּחָה שת״ר בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת Kirchner.

Ри́зный אֲשֶׁר לְבִגְדֵי הַשָּׁרֵת ת׳ von dem Meßgewande.

Ризохрани́лище ס׳ см. Ри́зница.

Рикошетъ דְּחִי (מדהה) לְאָחוֹר ז׳ Prallschuß.

Ри́нуть, -ся см. Рѣ́ять, -ся.

Риско́ванный לֹא־בָטוּחַ ת׳ gewagt, riskirt.

Рисковáть (-ку́ю), Рискну́ть הִתְעָרֵב, עָרוֹב לִבּוֹ פ״ע שׂוֹם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ riskiren, wagen. [niß.

Рискъ שׂוֹם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ (תְּשׁוּמַת־) עֵרָבוֹן לִבּוֹ ז׳ Wag=

Рисовáльный אֲשֶׁר לַחֲרֹשֶׁת, אֲשֶׁר לְחָרְשֵׁי צִירִים ת׳ תְּמוּנוֹת (לְמַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית) zum Zeichnen.

Рисовáльщикъ חָרָשׁ, עוֹשֶׂה בְּמַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית ז׳ צִיר, צִירִים* Zeichner. -щица נ׳.

Рисовáніе מַלְאֲכוֹת הַתַּבְנִית, חֲרֹשֶׁת צִירִים ס׳, מְחֻקָּה, צִיּוּר* das Zeichnen.

Рисовáть (-су́ю) תָּאַר בְּשִׂרְטָד פ״ע חִקָּה תַּבְנִית zeichnen. -ся 1) פ״ח חִקָּה, תֹּאַר נפ׳ gezeichnet werden. 2) פ״ח הִתְהַדֵּר paradiren.

Рисо́вка см. Рисовáніе.

Рисовый אֹרֶז ת׳—Reis=. Ри́совая мука́ קֶמַח אֹרֶז.

Ристáлище מַעְגַּל הַמֵּרוֹץ עַל־סוּסִים ס׳ זִרְנָס, (קדושין סב.) Rennbahn.

Ристáніе מֵרוֹץ מִתַּחֲרִים ס׳ Wettrennen.

Ристáтельный מְתַחֲרֶה כְּמֵרוֹץ, מוּכָן לְרוּץ אֹרַח ת׳ zum Wettrennen.

Ристáть (-тáю) רוֹצֵץ פ״ע; תִּתְחָרֶה בַּמֵּרוֹץ rennen.

Рису́нокъ (-нка) תַּבְנִית ז׳, מְחֻקָּה, תְּמוּנָה סֵמֶל מִתְאָר Zeichnung.

Рисъ אֹרֶז ז׳ Reis.

Ритина מֹר נ׳ Myrrhe.

Ритмъ מִשְׁקַל הַשִּׁיר ז׳ Tonmaß.

Рито́рика תּוֹרַת אִמְרֵי שָׁפֶר, חָכְמַת הַן שְׂפָתַיִם נ׳, חָכְמַת הַמְּלִיצָה Redekunst.

Риторическій, Риторскій עָרוּךְ לְפִי־חָכְמַת הַמְּלִיצָה, מָלֵא חֵן שְׂפָתַיִם ת׳ rednerisch.

Риторствовать (-ствую) נָתַן אִמְרֵי־שָׁפֶר פ״ע דִּבֵּר (מְלֵל) בְּשִׂפְתֵי־דַעַת Reden halten.

Риторъ מְטִיף מָשָׁל וּמְלִיצָה, נוֹתֵן אִמְרֵי־שָׁפֶר ז׳ מְלִיץ Redner. [reihe.

Рифъ שֵׁן־סֶלַע בְּמַעֲמַקֵּי־יָם, רְכְסֵי תְהוֹם ז׳ Klippen=

Риѳма חֲרוּז, צֶמֶד (לְוַיַּת) קִנְצֵי הַמִּלִּים בַּשִּׁיר נ׳* Reim. -ми́ческій ת׳. [semacher.

Риѳма́чъ מַצְמִיד שִׁירֵי־הֶבֶל (מִשְׁלֵי אֵפֶר) ז׳ Ver=

Риѳмовáть (-му́ю) חָרוּז דִּבְרֵי־שִׁיר פ״ע reimen. -ся הָלַוָּה לַחֲרוּז עִם־ פ״ח sich reimen.

Риѳмоплётъ см. Риѳма́чъ.

Ро́бкій רַךְ־לֵבָב, נִחַת, חָרֵד, מְפֻחָד, יָרֵא ת׳ furchtsam.

Ро́бко בְּמֹרַךְ לֵב ת״פ schüchtern.

Ро́бость דְּאָבָה, מֹרַךְ לֵב נ׳ Furchtsamkeit.

Робѣ́ть הָמַס לֵב־, הָמוֹג, זָחוּל וָיָרא, פָּחוֹד וְרֹהַה פ״ע חָתַת, כָּהָה furchtsam sein. [noſſe. -ница נ׳.

Рове́сникъ בֶּן־גִּילוֹ ז׳, אִישׁ אֲשֶׁר כְּגִילוֹ* Altersge=

Рове́сничество בְּנֵי־גִיל אֶחָד ס׳ (יְמֵי) שְׁנוֹת, מִסְפַּר שְׁנוֹת חַיִּים אֶחָד Altersgleichheit.

Рове́сный אֲשֶׁר כְּגִילוֹ ת׳ von gleichem Alter.

Ровнина́ בַּד עָב, אֹרֶג פְּשִׁתִּים עָב נ׳ grobe Leinwand.

Ро́вно 1) ת״פ בְּמִישׁוֹר, בְּמֵישָׁרִים, לְנֹכַח, מִבְּלִי־נְטוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל gleich. 2) אֵל־נְכוֹן, נְכוֹנָה לֹא־יָדַעְתִּי עַד־מָה. Я ро́вно ничего́ не зна́ю. Ро́вно че́резъ годъ לְשָׁנָה הַבָּאָה בָּעֵת הַיָּה.

Ро́вный הוֹלֵךְ לְמֵישָׁרִים, מִישָׁר, יָשָׁר ת׳ gerade. Ро́вная доро́га אֹרַח מִישׁוֹר, דֶּרֶךְ יָשָׁר.

Ро́вня אִישׁ כְּגִילוֹ; אָנוֹשׁ כְּעֶרְכּוֹ, חָבֵר ז״נ Stand= und Altersgenosse.

Ровъ (рва) ז׳ תְּעָלָה Graben. [nern.
Рога́стый ת׳ גְּדוֹל הַקְּרָנַיִם, מַקְרִין mit großen Hör-
Рога́тина נ׳ חֲנִית, קֶרֶן רֹמַח Jagdspieß.
Рога́тка (1 נ׳ מַהְפֶּכֶת מַחְסוֹם לַדֶּרֶךְ Schlagbaum. 2) צִינוֹק, (לַאֲסִירֵי־עֹנִי) Halseisen. [wächter.
Рога́точникъ ז׳ שׁוֹמֵר מַחְסוֹם הַדֶּרֶךְ Schlagbaum-
Рога́тый ת׳ בַּעַל קְרָנַיִם, מַקְרִין gehörnt. Р. скотъ צֹאן וּבָקָר. [men.
Рога́тѣть פ״ע עָשָׂה לוֹ קְרָנַיִם, הִקְרִין Hörner bekom-
Рога́чъ ז׳ חָסִיל מַקְרִין Hirschkäfer.
Роговикъ ז׳ מַסְרֵק קַרְנַי Hornkamm.
Рогово́й (1 ת׳ קַרְנַיִם, —; שׁוֹפָר, —יוֹבֵל, — Horn-. Рогова́я му́зыка תְּרוּעַת שׁוֹפָר. [Matte.
Рого́жа, -го́жка נ׳ מַחְצֶלֶת־קָנֶה, מִכְבַּר־גֹּמֶא*
Рого́жникъ ז׳ מוֹכֵר מַחְצְלוֹת; עוֹשֵׂה מִכְבְּרֵי־גֹּמֶא Mattenflechter.
Рого́жный ת׳ אֲשֶׁר לְמַחְצְלוֹת, אֲשֶׁר לְמִכְבְּרֵי־גֹּמֶא Matten-.
Рого́зина см. Рого́жа. [קָנִים
Рого́зъ ז׳ אָחוּ, גֹּמֶא, קָנֶה, סוּף Binsengras.
Рогоно́сецъ (-сца) ז׳ בַּעַל אִשָּׁה בּוֹגֶדֶת Hornträger.
Рогоно́съ ז׳ עֵז הַיָּם, דָּג מַקְרִין (נ״ב ע״ד.) Hornfisch.
Рогу́лина, -гу́ля נ׳ (1 מַעֲקָשׁ, סֶלֶף Krümmung. 2) עֵץ מֻעְקָל krummer Baum.
Рогъ (1 ז׳ קֶרֶן Horn; יוני Рога́ קְרָנַיִם. Согну́ть въ бара́ній рогъ הִכְנִיעַ, הִכְרִיעַ תַּחְתָּיו. 2) קֶרֶן תְּרוּעָה, יוֹבֵל, שׁוֹפָר Blashorn.
Родёнька см. Родня́. [Blashorn.
Роди́льница נ׳ יוֹלֶדֶת, יוֹלֶדֶת Kindbetterin
Роди́льный ת׳ לֶדֶת, לֵדָה, —, מַשְׁבֵּר — Geburts-. Р. домъ בֵּית הַמַּשְׁבֵּר. [bindungsanstalt.
Роди́льня נ׳ בֵּית־הַמַּשְׁבֵּר, בֵּית מִקְלָט לְיוֹלְדוֹת Ent-
Роди́мецъ (-мца) ז׳ (בילדים) חֳלִי נוֹפְלִים, נִכְפֶּה* Kinderkrämpfe.
Роди́мый ת׳ (1 מוֹלֶדֶת — heimathlich. Р. край אֶרֶץ מוֹלֶדֶת. 2) מִבֶּטֶן מֻלֶדֶת angeboren. Роди́мое пятно́ בֹּהֶרֶת (בְּעוֹר בָּשָׂר) מֻלֶדֶת.
Ро́дина נ׳ מְכוֹרָה, אֶרֶץ מוֹלֶדֶת Vaterland.
Ро́динка נ׳ (1 תּוֹ בְּעוֹר מֻלֶדֶת Muttermal. 2) см. Ро́дина. [Niederkunft.
Роди́ны נ״ר עֵת לֶדֶת, עֵת חוֹלֵל, עֵת־בֹּא חֲבָלֵי־לֵדָה
Роди́тель ז׳ מוֹלִיד, אָב Vater. ר׳ -тели אָב, הוֹרִים
וְאֵם Eltern. [אֵם Mutter.
Роди́тельница נ׳ תְּחוֹלֵל, הוֹרָה, יוֹלֶדֶת (ישעיה נא, ב),
Роди́тельный паде́жъ יַחַס הַקִּנְיָן בדקדוק השמות
Genitiv. [ди́тельская любо́вь רַחֲמֵי אָב וְאֵם
Роди́тельскій ת׳ אָב וְאֵם, —הוֹרִים — väterlich. Po-
Роди́ть см. Рожда́ть. [wandter.
Ро́дичъ ז׳ קָרוֹב, גּוֹאֵל, שְׁאָר בָּשָׂר, שְׁאָר, אָח Ver-
Родniко́вый ת׳ מִמְּקוֹר, —מַעְיָן, —מָקוֹר Quell-. Родника́вая вода́ מֵי מַעְיָן. [בְּאֵר מַיִם חַיִּים Quelle.
Родникъ ז׳ מוֹצָא מַיִם, גֻּלָּה, מַבּוּעַ, מָקוֹר, עַיִן, מַעְיָן,
Родно́й ת׳ קָרוֹב, מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ, שְׁאָרוֹ, וּבְשָׂרוֹ, עַצְמוֹ מוֹלַדְתּוֹ — ; מִבֶּטֶן — verwandt. Р. дя́дя דּוֹדוֹ שְׁאָר בָּשָׂרוֹ. Р. брат אָח מִבֶּטֶן. Р. язы́къ שְׂפַת אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.
Родные קְרוֹבִים, בְּנֵי־מִשְׁפַּחְתּוֹ Verwandte. Родные твои אַחֶיךָ אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ (יחזקאל יא, טו).
Родня́ (1 ז״נ שְׁאָר בָּשָׂר, (קְרוֹבָה) קָרוֹב, מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ, עַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ Verwandter,-te. Онъ мнѣ р. שְׁאָרִי מוֹלֶדֶת 2) מִבְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי הוּא, (עַצְמִי וּבְשָׂרִי) הוּא בֵּית, מִשְׁפָּחָה Verwandtschaft.
Родово́й ת׳ (1 מִשְׁפָּחָה —, אֲבוֹת — Eltern-, Familien-. Родово́е имѣ́ніе אֲחֻזַּת מִשְׁפַּחְתּוֹ, נַחֲלַת אֲבוֹת. 2) הַמִּין (בדקדוק) — Geschlechts-. Родово́е обозначе́ніе имёнъ אוֹת הַמִּין בִּשְׁמוֹת.
Родовспомага́тельный ת׳ מוֹלִיד, מֵלֵד, מַשְׁבִּיר, geburtshülflich. -ное заведе́ніе בֵּית־ בֵּית הַמַּשְׁבֵּר, הָעֵזֶר לְיוֹלֶדֶת.
Ро́домъ ת״פ מֻלֶדֶת, מִבֶּטֶן, מְרֻחָם gebürtig.
Родонаслѣ́дственный ת׳ —, יְרֻשָּׁה, —מוֹרָשָׁה נַחֲלָה — erblich. [Stammvater.
Родонача́льникъ ז׳ אָב הֲמוֹן גּוֹיִם, אָבִי־כָל־בְּנֵי־ אָב
Родосло́віе ס׳ מוֹצָאִים, מִכֹּרָה, מִכּוֹרָה, מוֹלֶדֶת, יַחַשׂ Geschlechtskunde. [Stammbaum.
Родосло́вная שת״נ סֵפֶר תּוֹלְדוֹת, —, סֵפֶר
Родосло́вный ת׳ תּוֹלְדוֹת־, —יַחַשׂ — Geschlechts-. -ная книга סֵפֶר תּוֹלְדוֹת, —, סֵפֶר־יַחַשׂ
Ро́дственникъ ז׳ קָרוֹב, שְׁאָר בָּשָׂר, שְׁאָר, גּוֹאֵל, אָח, בֶּן־מִשְׁפַּחְתּוֹ Verwandter. -нница נ׳ קְרוֹבָה, שְׁאֵרֶת־בָּשָׂר Verwandte.
Ро́дственный ת׳ מִשְׁפָּחָה, —אַחֲוָה, —אַחִים — verwandt. -нная связь בְּרִית אַחִים, בְּרִית בְּנֵי־ מִשְׁפָּחָה אַחַת.
Родство́ ס׳ מִשְׁפָּחָה אַחַת, יַחַשׂ, אַחֲוָה, גְּאֻלָּה (יחזקאל יא, טו), בְּרִית אַחִים Verwandtschaft. Я съ нимъ въ родствѣ́ מִמִּשְׁפַּחְתִּי הוּא, הוּא שְׁאָרִי, הוּא עַצְמִי וּבְשָׂרִי.
Родъ ז׳ (1 בֵּית אָבוֹת, בַּיִת, מַטֶּה, שֵׁבֶט, מִשְׁפָּחָה Familie. Онъ зна́тнаго ро́да הוּא מִמִּשְׁפָּחָה נִכְבָּדָה. 2) יַחַשׂ, תּוֹלְדוֹת, מוֹלֶדֶת Geburt. Ро́домъ ты изъ земли́ Хана́анской מוֹלְדוֹתֶיךָ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי.

знáтнаго рóда אֲנָשִׁים רַבֵּי הַיַּחַשׂ. Съ рóду, óтъ роду מִדּוֹר לְדוֹר, מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ, מִעוֹדוֹ, מִיָּמָיו. 3) זֶרַע, דּוֹר Geschlecht. Изъ рóда въ родъ מִדּוֹר לְדוֹר. 4) מִין, זַן Gattung. Рóды живóтныхъ הַחַיִּים לְמִינֵיהֶם. Прянности рáзнаго рóда בְּשָׂמִים כָּל־זְנֵי בְשָׂמִים, מִזַּן אֶל־זָן. Родъ мужескій и женскій זָכָר וּנְקֵבָה. 5) דָּבָר, עִנְיָן, דֶּרֶךְ Art. Споръ ихъ былъ такóго рóда וְזֶה דְּבַר רִיבָם.

Рóды (-дóвъ) חוֹלֶל, לֶדֶת, לֵדָה ז״ Entbindung. Преждевремéнные рóды לֵדָה, לֶדֶת בִּטְרֶם חֹק לֵדָה־לֹא־עֵת.

Роёвка, -ёвня כְּלוּב דְּבוֹרִים נ׳ Bienenkorb.

Рóжа 1) פָּנִים רַעֵי מַרְאֶה Frage. 2) חַכְלִילוּת הָעוֹר חֲלִי הַשּׁוֹשָׁן Rose.

Рождéніе 1) הוֹלִיד, לֵדָה, לֶדֶת ס׳ das Gebären. 2) הִוָּלְדוּת, הִוָּלְדוּת Geburt. День своегó рождéнія יוֹם הִוָּלְדוֹ (הִוָּלְדָתוֹ).

Рождённый יָלוּד, נוֹלָד ת׳ geboren.

Рождéственскій אֲשֶׁר לְעֵת לֵדָת (הִוָּלְדוּת) מְשִׁיחַ ת׳ הַנּוֹצְרִים Weihnachts-. [הִוָּלְדוּת מְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים]

Рождество לֶדֶת; הִוָּלְדוּת ס׳ Geburt. Р. Христóво

Рожёкъ (-жкá) 1) קֶרֶן ז׳ см. Рогъ. 2) *שְׁפוֹפֶרֶת, קָנֶה Saugeglas. 3) *שַׁבְּלוּלִית, פְּרִי קֶרֶן־דְּבַשׁ (ע״ש לח:), *תִּלְתָּן (מעשרות א), *רוּבִיָא (חולין נב:) Johannisbrod.

Роженéцъ (-нцá) מִין צְמַח ז׳ Bärenklau.

Роженица יוֹלֶדֶת, יוֹלֶדֶת נ׳ Kindbetterin.

Рожечёкъ (-чкá) см. Рожёкъ.

Рожéчникъ 1) תּוּקַע בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל ז׳ Hornbläser. 2) עֵץ שַׁבְּלוּלִית, עֵץ קֶרֶן־הַדְּבַשׁ *רוּבִיָא Johannisbrodbaum.

Рожéчный *שְׁפוֹפֶרֶת ת׳ — von Schröpfköpfen. Пустúть рожéчную кровь הוֹצִיא (הִקִּיז) דָּם בִּשְׁפוֹפֶרֶת.

Рожки (-кóвъ) 1) см. Рожёкъ. 2) см. Бáнка.

Рожкóвый ת׳ см. Рожёкъ. -кóвое дéрево см. Рожéчникъ.

Рожнéцъ (-цá) קִלְשׁוֹן, מִזְלַג־עֵץ לַעֲרֻמוֹת חָצִיר ז׳ Heugabel.

Рожóкъ см. Рожёкъ.

Рожóнъ (-жна) חוֹחַ, יָתֵד ז׳ Pfahl. Трýдно прóтивъ рожнá прать מִי־הִקְשָׁה אֶל־הַשָּׂטָן וַיִּשְׁלָם.

Рожь (ржи) דָּגָן, בֹּר נ׳ Roggen.

Рóза שׁוּשָׁן, שׁוֹשַׁנָּה נ׳ Rose.

Рóзанъ קָנֶה שׁוֹשָׁן ז׳ Rosenstock. [langsamer Mensch.

Рóзвалень (-льня) הוֹלֵךְ בִּכְבֵדוּת, מִתְנַהֵל לְאִטּוֹ ז׳

Рóзга שֵׁבֶט הַנּוֹגֵשׁ, שׁוֹט, שֵׁבֶט נ׳ Ruthe.

Рóзговѣнье חֶדֶל צוֹם הַבָּשָׂר (לנוצרים) ס׳ Schluß des

Рóздыхъ מַרְגֵּוַע, מָנוֹחַ, מַרְגֵּוַע ז׳ Erholung. [Fastens.

Розéтка פִּתּוּחַ פְּטוּרֵי צִיצִים נ׳ Rosette.

Розмаринъ מִין צִיץ ז׳ Rosmarin.

Рóзмахъ см. Размáхъ.

Рóзнить см. Рáзнить.

Рóзница см. Рáзница 2.

Рóзничный הַנִּמְכָּר מְעַט מְעַט ת׳ stückweise verkauft.

Рóзно לְבַד, לְבָדָד, בָּדָד ת״פ einzeln. Р. жить שָׁכוֹן לְבָדָד.

Рóзный נִבְדָּל, נִפְרָד ת׳ getrennt.

Рознь נ׳ см. Разница 1.

Розовúдный כְּמַרְאֵה שׁוֹשָׁן ת׳ rosenartig.

Рóзовый כְּעֵין שׁוֹשָׁן ת׳; שׁוֹשַׁנִּים, —שׁוֹשַׁנִּים— Rosen-. Р. цвѣтъ פֶּרַח שׁוֹשָׁן. -вая водá מַיִם (עֲסִיס) שׁוֹשַׁנִּים, *אֶדְרוֹסְטָן (ירוש׳ שביעית ז).

Рóзсыпь עֲרֻמַּת חוֹל נ׳ Triebsand.

Рóзыгрышъ 1) שְׁלוּמַת חֶשְׁבּוֹן בְּשַׂחוֹק הַגּוֹרָל ז׳ Quittspiel. 2) מַפֵּל גּוֹרָלוֹת עַל־ Verlosung.

Рóзыскъ 1) חִפּוּשׂ מְחֻקָּשׁ, בִּקָּרֶת, בִּקֹּרֶת ז׳ Untersuchung. 2) פְּקוּדָה, תּוֹכֵחָה peinliches Befragen.

Розь אֵין־עֵרֶךְ, שְׁנוּת נ׳ Verschiedenheit. Вещь вéщи розь אֵין עֵרֶךְ לַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, דְּבַר מִדְּבַר שׁוֹנֶה (נִפְלָא).

Рой עֲדַת דְּבוֹרִים ז׳ Bienenschwarm. Рóйный ת׳.

Ройстый הוֹמֶה מִדְּבוֹרִים ת׳ voll Bienenschwärme.

Роиться הָמָה כִּדְבוֹרִים פ״ח schwärmen.

Роковóй נָסָב (נוֹעָד) מֵאֵת־, —, פְּקוּדָה, פֶּגַע ת׳ Schicksals-. Р. день יוֹם פְּקוּדָה. Роковáя долúна עֶמֶק הָחֲרוּץ. [קוֹלוֹ schallen.

Рокотáть (-кочý, -кóчешь) הָמָה בְּרֹנֶן, הָרַעַם פ״ע

Рóкотъ הֲמִיָּה, שָׁאוֹן, רֹנֶן קוֹל ז׳ Getös. Рóкотъ арфъ твоúхъ הֲמִיַּת נְבָלֶיךָ. Рокотъ грóма קוֹל הָרַעַם בַּגַּלְגַּל [נַחֲרָצָה, נַחֲרָצָה Schicksal.

Рокъ מֵאֵת יָד, פְּקוּדָה, פֶּגַע ז׳ (נִסְבָּה) תְּעוּדָה; סִבָּה

Рóля, Роль הֲלִיכוֹת עִנְיָן, מִנְהָג, דֶּרֶךְ אִישׁ, מִשְׁפַּט אִישׁ וּמַעֲשֵׂהוּ Rolle.

Романистъ כּוֹתֵב מִסְפְּרֵי (סִפּוּרֵי) חִזָּיוֹן ז׳ Romanschreiber.

Рома́нсъ מִין שִׁיר ז׳ Romanze. [

Романтúзмъ רוּחַ מִסְפַּר (סִפּוּר) חִזָּיוֹן ז׳ Romantik.

Рома́нъ מִסְפַּר (סִפּוּר) חִזָּיוֹן מְדַרְכֵי הַחַיִּים ז׳ Roman.

Рома́шка מִין צִיץ הַשָּׂדֶה נ׳ Kamille.

Ромъ שֵׁכָר קְנֵה־הַדֶּבֶשׁ ז׳ Rum.

Роня́ть הִשְׁלִיךְ אַרְצָה, אִבֵּד, הִפִּיל מִידוֹ פ״ר נָטוֹשׁ, fallen lassen. Подóбно мáслинѣ, роня́етъ онъ цвѣтъ свой יַשְׁלִיךְ כְּזַיִת נִצָּתוֹ. Птúца роня́етъ

пе́рья הָעוֹף יַשְׁלִיךְ נוֹצָתוֹ.

Ропа́ см. Рапа́. [mürrisches Wesen.

Ропотли́вость תְּלוּנָה, דַּרְדּ לְהִתְאוֹנֵן וּלְהַרְגֵּן נ׳

Ропотливый מְתֻאוֹנֵן, נִרְגָּן, גָּלוֹן ת׳ mürrisch.

Ро́потный מִתְאוֹנֵן עַל־נוֹרְלוֹ, גָּלוֹן ת׳ murrend.

Ро́потъ ז׳, Роптáніе ס׳ תְּלוּנָה, רִיב, צַעֲקַת חֲמָס das Murren. [der. -льница נ׳.

Роптáтель מִתְאוֹנֵן עַל־נוֹרְלוֹ, נִרְגָּן, גָּלוֹן ז׳ Murren=

Роптáть (ропщý, ро́пщешь) פ״ע הִתְאוֹנֵן עַל־נוֹרְלוֹ murren.

Росá נ׳ טַל Thau. [הִלּוֹן עַל־, הִרְגֵּן

Росúна נ׳ אֲגַל־טַל Thautropfen.

Росúстый נוֹתֵן טַל לְמַכְבִּיר, רוֹעֵף אֲגַלֵּי־טַל ת׳ thauig.

Росúть (рошý, росúшь) פ״י הִרְעִיף טַל עַל־ mit Thau benetzen. פ״פ: Росúть יוֹרֵד הַטַּל.

Ро́сказни חִזְיוֹנוֹת, מִסִּפְּרֵי (סִפּוּרֵי) מַהְתַּלּוֹת נ״ז הַתְּלִים spaßhafte Erzählungen. [Prunksucht.

Роско́шество גְּאוֹן כָּל־צְבִי, חֶמְדַּת כָּבוֹד עֹשֶׁר ס׳

Роско́шествовать (-ствую) פ״ע הִתְהַדֵּר בְּכָבוֹד שִׂחַת חָכְמָתוֹ עַל־־ הִתְעַנֵּג עַל־גְּאוֹן כָּל־צְבִי, עָשְׁרוֹ יִפְעָתוֹ Luxus treiben.

Роско́шникъ מְשַׁחֵת חָכְמָתוֹ, מִתְהַדֵּר בְּכָבוֹד עֹשֶׁר ז׳ בֶּן־תַּעֲנוּגִים, בְּעֹנֶג, עַל־יִפְעָתוֹ Verschwender. -ница נ׳.

Роско́шничать см. Роско́шествовать.

Роско́шно לְרָוְיָה, לְשֹׂבַע, לְרוֹב, לְמַכְבִּיר, בְּשֶׁפֶק ת״פ צְבִי Ueppigkeit. [עַל־יִתְרוֹ üppig.

Роско́шность חֶמְדַּת גְּאוֹן כָּל־אַהֲבַת לְתַעֲנוּגִים נ׳

Роско́шный מָלֵא גְּאוֹן כָּל־צְבִי, אַדִּיר, כָּבֹד ת׳ üppig, prächtig. Роско́шное ло́же מִטָּה כְּבֵדָה. Роско́шная лозá גֶּפֶן אַדֶּרֶת.

Ро́скошь תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה, גְּאוֹן כָּל־צְבִי, כְּבוֹד עֹשֶׁר נ׳, עֹנֶג, שֶׁפֶק, תַּעֲנוּגִים Luxus.

Ро́слый רָם (גְּבֹהַּ) קוֹמָה, מְגֻדָּל ת׳ hochgewachsen. Лю́ди ро́слые (רָמֵי קוֹמָה) אַנְשֵׁי מִדּוֹת.

Ро́сный טַל ת׳—: Ро́сныя ка́пли אֲגַלֵּי טַל Thau=

Росп— см. Расп— [tropfen.

Ро́спись כְּתָבָה, סֵפֶר פְּקוּדֵי הַ־ נ׳ (תהלים נ״ו. ס׳) Verzeichniß. [Lastwagen.

Ро́спуски עֲגָלָה לְמַשָּׂא, עֲגָלַת־מַשָּׂא ז״ר langer

Ро́спускъ שִׁלּוּחַ אִישׁ אִישׁ לְבֵיתוֹ, פֶּטֶר ז׳ Entlassung.

Ро́спухоль פֶּרֶח אֲבַעְבֻּעָה, צְבוֹת נ׳ Geschwulst.

Ростбифъ מִין צְלִי־אֵשׁ ז׳ Rostbraten.

Ростверкъ קוֹרוֹת הַמַּסָּד (לבנין) ז׳ Rostwerk.

Рости́, -ти́ть см. Расти́, -ти́ть.

Ро́стить (ро́щу, ро́стишь) פ״י הַצְמַח (זְרָעוֹנִים) בַּמַּיִם פ״י keimen lassen. -ся 1) הוֹצִיא צֶמַח זְרָעוֹנִים בַּמַּיִם נפ׳ keimen. 2) לִפְנֵי לִדְתָּהּ בֵּיצִיהָ פ״ח (תרגומא) צָרוֹחַ gackern. [נֶשֶׁךְ וּמַרְבִּית

Ростовщикъ לוֹקֵחַ נוֹתֵן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ, מַשִּׁיךְ ז׳ Wucherer. -щица נ׳.

Ростовщичій אֲשֶׁר לְלוֹקְחֵי, —מַשִּׁיכִים, —מַשִּׁיכִים ת׳ Wucherer=.

Росто́къ (-тка́) צִיץ, צֶמַח, רֵאשִׁית צֶמַח כָּל־פְּרִי ז׳ הָצֵץ צִיץ, הוֹצֵא צִמְחוֹ עָלָה נִצּוֹ Sprosse. Пуска́ть ростки́

Ростъ ז׳ 1) קוֹמָה, קוֹמַת הַחַי הָצֵמַח, גֹּבַהּ, גֹּדֶל Wuchs. 2) נֶשֶׁךְ, תַּרְבִּית, מַרְבִּית Wucher. Пуска́ть де́ньги въ ростъ נָתוֹן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּמַרְבִּית, הִשִּׁיךְ לְ־ מַרְבִּית.

Ро́схмель רֵאשִׁית שִׁכָּרוֹן נ׳ kleiner Rausch.

Рота́ שְׁבוּעָה, אָלָה נ׳ Schwur.

Ро́та פְּלֻגַּת הַצָּבָא, גְּדוּד מָאתַיִם נ׳ Rotte.

Ро́тикъ פֶּה קָטָן ז׳; שִׂפְתַי־חֵן Mündchen.

Роти́ще פֶּה רָחָב ז׳ großer Mund.

Ро́тмистрша אֵשֶׁת רֹאשׁ הַגְּדוּד בַּפָּרָשִׁים נ׳ Frau des Rottmeisters.

Ро́тмистръ רֹאשׁ גְּדוּד פָּרָשִׁים ז׳ Rottmeister.

Ро́тный הַגְּדוּד ת׳ Rott=. Р. начáльникъ רֹאשׁ הַגְּדוּד.

Рото́вый אֲשֶׁר לַפֶּה, —הַפֶּה ת׳ Mund=.

Ротозе́й פּוֹעֵר (מַרְחִיב) פִּוּתָה (פּוּשֵׁק) שִׂפְתָיו ז׳ רֹעֶה רוּחַ, רוֹאֶה בְּעָבִים, פֶּה רֹעֶה רוּחַ Maulaffe, Gaffer. -зе́йка נ׳.

Ротозе́йничать פָּעוֹר (פָּצֹה, הַרְחֵב) פֶּה פ״ע חָבוּק, רֹעֶה רוּחַ, רֹאֶה בְּעָבִים, פָּשׁוּק (פְּתוּחַ) שִׂפְתָיו יָדָיו das Maul aufsperren.

Ротозе́йство פָּעוֹת (הַרְחִיב) פֶּה ס׳ רְעוּת (רַעְיוֹן), פְּצוֹת עֲצָלָה, מִרְפֶּה, חִבּוּק (שִׁפְלוּת) יָדַיִם, רוּחַ Maulafferei.

Ротозе́ить см. Ротозе́йничать.

Ротозе́я ז״נ см. Ротозе́й.

Рото́къ (-тка́) см. Ро́тикъ.

Ротъ (рта) פֶּה ז׳ Mund.

Ро́хля נִרְפֶּה ז״נ (בִּכְבֻדוּת), מְתֻנְהָל לְאִטּוֹ עָצֵל, Faul=

Роща אֵשֶׁל, חֹרְשָׁה Lustwald. [lenzer.

Рощéніе הוֹצִיא צֶמַח זְרָעוֹנִים בַּמַּיִם ס׳ das Keimen, Malzbereitung. [Anhänger des Königs.

Роялистъ דָּבֵק בְּמַלְכּוֹ, נוֹטֶה אַחֲרֵי מֶמְשֶׁלֶת מֶלֶךְ ז׳

Рояль פְּסַנְתֵּר, *פְּסַנְתֵּר, אָרוֹן מְנַעְנְעִים ז׳ *Fortepiano.

Рта́читься פָּגַר מְלֶכֶת; סָרוֹר, הִקְשָׁה עָרְפּוֹ (לִבּוֹ) פ״ח nicht von der Stelle gehen. [מָרִי — halsstarrig.

Рта́чливый מֹרֶה, סוֹרֵר, קְשֵׁה־לֵב, קְשֵׁה־עֹרֶף ת׳

Рту́тистый מָלֵא כֶּסֶף חַי, אֲשֶׁר כֶּסֶף־חַי בּוֹ ת׳ quecksilberhaltig.

Рту́тить (рту́чу, рту́тишь) נָדַד, צִפָּה כֶּסֶף חַי פ״י

כֶּסֶף חַי־עַל־ mit Quecksilber belegen. -ся צִפָּה נפ׳
כֶּסֶף חַי mit Quecksilber belegt werden.
Ртуть כֶּסֶף חַי נ׳ Quecksilber.
Ртуче́ніе צִפּוּי כֶּסֶף חַי ס׳ Belegung mit Quecksilber.
Руба́ка אוֹהֵב נִפְתּוּלֵי־חֶרֶב, שׁוֹלֵף־חֶרֶב ז׳ Fechter.
Рубанъ (ק׳ -ба́нокъ, -нка) מַקְצוּעָה ז׳ Glatthobel.
Руба́ха (ק׳ -ба́шка, -ба́шечка, -ба́шёнька) כְּתֹנֶת, כְּתֹנֶת Hemd. [-бе́жный ת׳.
Рубе́жъ (יחזקאל מו, יג) גַּה גְּבוּל, גְּבוּלָה, גְּבוּל ז׳ Grenze.
Рубе́цъ (-бца́) 1) ז׳ מַחֲץ, שְׂרֶטֶת, פְּצִירָה Narbe. 2) תֹּפֶר סָבִיב, מִתְפֶּרֶת קְצֵה אֶרֶג, שָׂפָה לְפִי־אֶרֶג Saum. 3) אַחַת מִמַּקְבּוֹת מַעֲלֵי הַגֵּרָה Netzmagen.
Рубинъ אֹדֶם, מִין אֶבֶן חֵן ז׳ Rubin.
Рубить (-блю) 1) פ״ע חָטוֹב, חָצוּב, בָּקוֹעַ, בָּקַע, כָּלַח, כִּבֵּעַ (חָטוֹב) עֵצִים כְּרוֹת. Дождь рубитъ (נַתֵּךְ) הַגֶּשֶׁם סוֹחֵף. 2) עָשָׂה שָׂפָה לְאֶרֶג, תֹּפֶר סָבִיב בֵּאֵשׁ. -ся 1) חָצוּב, הֻחְטַב נפ׳ geschauen werden. 2) הִפָּתֵל, הִלָּחֵם יַחַד בְּמַכַּת־חֶרֶב פ״ח נִפְתּוּלֵי־חֶרֶב עִם־ sich herumschlagen.
Ру́бище כְּתֹנֶת־בַּד עָבָה, לְבוּשׁ שַׂק ס׳ grobe Kleidung.
Ру́бка חֲטִיבָה, מַחֲצָב das Hauen.
Рублёвикъ см. Рубль.
Рублёвый אֲשֶׁר מְחִירוֹ שֶׁקֶל כֶּסֶף ת׳ einen Rubel
Рубле́ніе ס׳ см. Ру́бка. [werth.
Рубль ז׳ שֶׁקֶל כֶּסֶף (רוסי) Rubel. [schrammig.
Рубцева́тый מְלֻא פְצִירוֹת, חָרוּץ ת׳
Рубцы́ בְּשַׂר־קִבָּה כְּתִיתִים ז״ר Kaldaunen.
Рубча́тый חָרוּץ ת׳ gerieft. Рубча́тое молоти́ло מוֹרַג חָרוּץ.
Ру́бчикъ ק׳ см. Рубе́цъ.
Ру́га תְּרוּמַת הַכֹּהֵן מֵאֵת הָעָם נ׳ Geld- od. Korngabe.
Руга́ніе ס׳ גְּדוּפָה, נְדוּפָה, חֶרְפָּה, נְאָצָה Schimpfung.
Руга́тель ז׳ מְנַאֵץ, מְגַדֵּף, מְחָרֵף, חוֹרֵף Schimpfer. -льница נ׳.
Руга́тельно בְּדִבְרֵי נְאָצָה, בְּחֶרְפָּה ת״פ schimpfend.
Руга́тельный ת׳ מְלֵא גְּדוּפוֹת (נְאָצוֹת) Schimpf-.
Руга́тельство см. Руга́ніе.
Руга́ть -гну́ть פ״ע נָאַץ, גִּדֵּף, חֵרֵף, חָרוֹף schimpfen. -ся נִגַּף אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ, חֵרֵף חַד אֶת־אַחַד פ״ח einander schimpfen.
Руда́ 1) נ׳ דָּם Blut. Оцарапался до руды́ הִתְגּוֹדֵד זָהָב וָכֶסֶף וְכָל־ עַפְרוֹת זָהָב וָכֶסֶף וְכָל־ (נשרט). 2) עַד־שֶׁפֶךְ־דָּם מָקוֹם לַזָּהָב יָזוּקוּ, מוֹצָא לַכֶּסֶף, מַתֶּכֶת Erz. Рудно́й ת׳. [Erzgrube. -ничный ת׳.
Рудни́къ מַחֲצַב נְחֹשֶׁת, מִכְרֶה זָהָב וְכָל־מַתֶּכֶת ז׳
Рудожёлтый צָהֹב כַּהֶה ת׳ dunkelgelb.
Рудоиска́тель מְבַקֵּשׁ מוֹצָא לַכֶּסֶף וְכָל־נְחוּשָׁה ז׳
Рудокопа́тель ז׳ см. Рудоко́пъ. [Erzsucher.
Рудоко́пный אֲשֶׁר לְמִכְרֵה עַפְרוֹת זָהָב וּנְחוּשָׁה ת׳
Рудоко́пня נ׳ см. Рудни́къ. [zum Erzgraben.
Рудоко́пъ חוֹפֵר עַפְרוֹת זָהָב וּנְחוּשָׁה ז׳ Erzgräber.
Рудоко́пь נ׳ см. Рудни́къ.
Рудомётка מַקֶּזֶת דָּם נ׳ Aderlasserin.
Рудомётный אֲשֶׁר יַקִּיזוּ בוֹ דָּם ת׳ zum Aderlaß.
Рудомётъ מַקִּיז דָּם ז׳ Aderlasser.
Рудоно́сный אֲשֶׁר עַפְרוֹת, יָצוּק עַפְרוֹת נְחוּשָׁה ת׳ מַתֶּכֶת לוֹ erzhaltig.
Рудопромыва́тельный אֲשֶׁר יָדִיחוּ בוֹ עַפְרוֹת ת׳ הַנְּחוּשָׁה (הַמַּתֶּכֶת) zum Erzwaschen.
Рудотвори́ть הָפוֹךְ לְעַפְרוֹת, הוֹלֵד עַפְרוֹת נְחוּשָׁה מַתֶּכֶת in Erz verwandeln.
Рудя́нить גָּאַל בְּדָם פ״ע mit Blut beflecken.
Рудя́ный אֲשֶׁר לַדָּם, —דָּם ת׳ blutig.
Ружейная בֵּית נֶשֶׁק שת״נ Arsenal.
Ружейникъ חֹרֵשׁ־לוֹטֵשׁ (חוֹרֵשׁ) כְּלֵי מִלְחָמָה ז׳ חָרָשׁ־נֶשֶׁק Waffenschmied.
Ружейный אֲשֶׁר לְקָנֶה־הַקְּלָע ת׳ Flinten-. На разстоя́ніе ружейнаго вы́стрѣла רַחֲקַת כְּמַטַּחֲוִי קָנֶה־קְלָע. Р. ма́стеръ חָרָשׁ־נֶשֶׁק, לוֹטֵשׁ קְנוֹת־קְלָע.
Ружейня см. Ружейная.
Ружьё ס׳ מִרְגֶּמֶת־זִקִּים, קְנֶה־קְלָע Flinte. Стрѣля́ть изъ ружья́ יָרָה זִקִּים מִקְּנֵה־קְלָעוֹ. Стоя́ть подъ ружьёмъ הִפְקַד לְשִׁרְרוֹת הַצָּבָא.
Ружьецо́, -жьишко ק׳ см. Ружьё.
Ружьи́ще נ׳ см. Ружьё.
Рука́ נ׳ אֶזְרוֹעַ, זְרוֹעַ, כַּף, יָד Hand, Arm. Пра́вая р. יַד־שְׂמֹאל, שְׂמֹאל. Лѣ́вая р. יַד־יָמִין, יָמִין. Рука́ въ ру́ку, Рука́ объ-руку שְׁכֶם אֶחָד, אַחוּרֵי־יָד. На скору́ю ру́ку בְּחִפָּזוֹן לֵב, מִבְּלִי שִׂים לֵב. Изъ рукъ вонъ לֹא־יוֹצְלָה לַכֹּל, אֵין יָדִים לוֹ. Онъ не чистъ на́ руки אֵינֶנּוּ נְקִי כַּפַּיִם. Онъ на всѣ ру́ки בְּכָל־בְּכָל־דְּרָכָיו יַשְׂכִּיל, אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ. Руко́ю пода́ть קָרוֹב מְאֹד. Сонъ въ ру́ку קָרַב דִּבְרֵי הַחֲלוֹם. Рука́ ру́ку мо́етъ יָד לְיָד לֹא־יִנָּקֶה רָע. Това́ръ пе́рвой руки́ מֻיָּטָב הָרִכְלָה. Мы опусти́ли ру́ки רָפוּ יָדֵינוּ. Рука́мъ во́ли не дава́й לְעֵת רָצוֹן לְעֵת. Уда́рить по рука́мъ תָּקוֹעַ לְיַד־ תָּקוֹעַ כַּף, תָּקוֹעַ. Ру́ку приложи́ть בּוֹא עַל־הַחֹתוּם, כָּתוֹב יָדוֹ לְ־.
Рука́вецъ (-вца) см. Рука́въ.
Рукави́ца (ק׳ -ви́чка) נ׳ סַנְוֵר, נַעַל־יָד, בֵּית־יָד

(כלים כד) פְּרַקְלִין, נַעַל הָאֲגֻרוֹף (בלי אצבעות), (ב״ר כח) Faustdandschuh.

Рукавичникъ עוֹשֵׂה בָתֵּי־ (נַעֲלֵי־) יָד ז׳ Faust-handschuhmacher.

Рукавище ג׳ ז׳ см. Рукáвъ.

Рукáвный אֲשֶׁר לְבֵית הַזְּרוֹעַ, —אָרֻבַּת־הַיָּד ת׳ Aermel-.

Рукавóкъ (-вкá), -вóчекъ (чка) см. Рукáвъ.

Рукáвъ 1) ז׳ בֵּית־הַזְּרוֹעַ לבגד, (ישעי׳ כה, יא) אָרֻבַּת־יָד, בְּהַשְׁפִּיל קְנֵה־עוֹר (למכבי) 2) בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם, אָרְבוֹת יָדָיו (בערה) Schlauch. 3) נָהָר פְּלַגַּת (פֶּלֶג) Arm eines Flusses. 4) הַקִּבָּה הָעֶלְיוֹנָה *Vormagen. (כלים כו) Aermel. Спустя́ рукавá שַׁרְוָל

Рукáстый ת׳ 1) אֲרֹךְ־הַיָּדַיִם langhändig. 2) שׁוֹלֵחַ יָד בְּהֵיל זָרִים habsüchtig.

Рукобúтіе תִּקְעַ כַּף מ׳ Handschlag. [Selbstbefleckung.

Рукоблýдіе, -блýдство זִמַּת־כַּף, נַאֲפוּפֵי־יָד מ׳

Руководúтель מַהֲלֵךְ, מוֹרֶה דֶּרֶךְ, מְאַשֵּׁר, מַדְרִיךְ ז׳ (זכריה ג, יא) Führer. -льница נ׳. [anleitend.

Руководúтельный מוֹרֶה דֶּרֶךְ־, מְאַשֵּׁר בְּדֶרֶךְ ת׳

Руководúть см. Руковóдствовать. [ный.

Руковóдный, -вóдственный см. Руководúтель-

Руковóдство 1) מ׳ תּוֹרָה, הוֹרוֹת דֶּרֶךְ, הַדְרִיךְ, מִנְהָג Anleitung. 2) תּוֹרַת הַ־, סֵפֶר מוֹרֶה דֶּרֶךְ הַשֵּׂכֶל Handbuch, Leitfaden.

Руковóдствовать (-ствую) פ״י נָחֵל, אִשֵּׁר, הִדְרִיךְ, לִמֵּד (אַלְּף), הוֹצִיא וְהֵבִיא, רָעָה, הוֹלֵךְ, נָהוֹג, נָחָה לְהוֹעִיל anleiten. Устá прáведника руковóдствуютъ мнóгихъ שִׂפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים. -ся 1) נפ׳ אֻשַּׁר angeleitet werden. 2) פ״ח אֻשַּׁר בְּדֶרֶךְ־, הָלוֹךְ בְּתוֹרַת־, הִתְנַהֵל לְרַגְלֵי־ sich richten.

Рукогадáніе נַחַשׁ בְּתָוֵי הַכַּף מ׳ Wahrsagung aus der Hand. -льница נ׳.

Рукогадáтель מְנַחֵשׁ בְּתָוֵי הַכַּף ז׳ Handwahrsager.

Рукодѣ́ліе, -дѣ́лье עֲמַל (יְגִיעַ) כַּפַּיִם, מְלֶאֶכֶת־יָד־ מ׳ מַעֲשֵׂה הָאֶצְבָּעוֹת Handarbeit.

Рукодѣ́льникъ עוֹשֵׂה בְמַעֲשֵׂה (בְמְלֶאֶכֶת־יָד אֶצְבָּעוֹת) Handarbeiter. -льница נ׳.

Рукодѣ́льничать עָשָׂה בְמְלֶאֶכֶת־יָד (בְמַעֲשֵׂה אֶצְבָּעוֹת) פ״ע sich mit Handarbeit beschäftigen.

Рукодѣ́льный 1) ת׳ עוֹשֵׂה בְחֵפֶץ כַּפַּיִם arbeitsam. 2) אֲשֶׁר לִמְלֶאֶכֶת־יָד Handarbeit-.

Рукомóйникъ (-ничекъ) ז׳ כִּיּוֹר לִרְחִיצָה Wasch-[becken.

Рукопáшный бой מִלְחֶמֶת אֲגֻרוֹף ז׳ Faustkampf.

Рукопáшь מִלְחֶמֶת אֲגֻרוֹף נ׳ Faustkampf. [ben.

Рукописный מְחֻבָּר בְּעֵט סוֹפֵר כָּתוּב ת׳ geschrie-

Рукопись מַעֲשֵׂה יַד סוֹפֵר, כְּתָבֶת־יָד ג׳ Handschrift. [Handklatschen.

Рукоплескáніе תִּקְעַ כַּפַּיִם, מְחִי־כַפַּיִם מ׳ das

Рукоплескáтель מוֹחֵא כַּפָּיו ז׳ Beifallklatscher. -льница נ׳. [כַּפַּיִם beifallklatschend.

Рукоплескáтельный בְּתִקְעַ, — בְּמְחִי־כַפַּיִם ת׳

Рукоплескáть (-плещý, -плéщешь) תָּקוֹעַ פ״ע (מָחָא, הַכָּה) כַּף Beifall klatschen.

Рукопожáтіе חִבּוּק יָדַיִם, תִּקְעַ־כַּף מ׳ Händedruck.

Рукополагáть, -положúть מִלֵּא יַד־ (кого́) אִישׁ לְכַהֵן פ״י einweihen. [hung.

Рукоположéніе מִלּוּאֵי יְדֵי־אִישׁ לְכַהֵן מ׳ Einwei-

Рукоприклáдство, -клáдываніе כְּתֹב יָדוֹ לְ־, חוֹתַם כְּתַב־יָדוֹ, בֹּא עַל־הַחְתוּם מ׳ Unterzeichnung.

Рукоприклáдствовать, (-ствую) כָּתוֹב יָדוֹ פ״ע חָתוֹם בִּשְׁמוֹ, בֹּא עַל־הַחְתוּם, לְ־ unterschreiben.

Рукоприклáдчикъ חוֹתֵם בִּשְׁמוֹ, כוֹתֵב יָדוֹ לְ־ ז׳, בָּא עַל־הַחְתוּם Namensunterzeichner. -дчица נ׳.

Рукотворéнный מַעֲשֵׂה יְדֵי־אָדָם ת׳ von Menschen-

Рукоцвѣ́тъ см. Левкóй. [händen gemacht.

Рукоя́ть, -я́тка בֵּית־יָד, נִצָּב, יָד נ׳ *(שבת סה) Griff,

Рулáда פֶּרֶט קוֹל הַשִּׁיר נ׳ Roulade. [Stiel.

Рулéтка אוֹפַן הַגּוֹרָל נ׳; אוֹפַן שַׁעֲשֻׁעִים לילדים Rollrädchen.

Руль מִשּׁוֹט, מְשׁוֹט ז׳ Ruder.

Рýля גְּלוֹם, —גְּלִיל עֲלֵי־טַבָּק נ׳ Tabakrolle.

Румбъ עֵין (אֶחָד מִתָּוֵי) אֶבֶן הַשֹּׁאֵבֶת ז׳ Windstrich (auf dem Compaß).

Рýмпель קוֹרַת הַמְּשׁוֹט ז׳ Ruderstock.

Румянéніе חַכְלִילוּת, אָדֹם מ׳ das Schminken.

Румя́нецъ (-ница) חַכְלִילוּת פָּנִים ז׳ Röthe.

Румя́нить כָּחוֹל, קָרוֹץ בַּפּוּךְ פ״י schminken. -ся פ״ח קָרוֹץ בַּפּוּךְ עֵינָיו, כָּחוֹל פָּנָיו sich schminken.

Румя́ность חַכְלִילוּת נ׳ Röthe.

Румя́нце חוּג חַכְלִיל מְסָבִיב לַדַּד מ׳, כֶּתֶל הַשָּׁדַיִם (חולין צז:) Kreis um die Brustwarze.

Румя́ны כָּחוֹל, פּוּךְ נ״ר *Schminke.

Румя́ный חַכְלִיל, צַח וְאָדֹם ת׳ roth.

Румянѣ́ть עָטָה חַכְלִילוּת פ״ע roth werden.

Рундýкъ בָּמָה, מַעֲלָה, גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת ז׳ Erhöhung mit Stufen.

Рундъ חֵיל שׁוֹמְרִים הַסּוֹבְבִים בָּעִיר ז׳ Rundwache.

Рýнистый רַב־הַצֶּמֶר ת׳ wollig.

Рýнный מִגֵּז (מִצֶּמֶר) כְּבָשִׂים ת׳ von Schafswolle.

Руно́ 1) מ׳ צֶמֶר עוֹר כֶּבֶשׂ, צֶמֶר כְּבָשִׂים wolliges Schaffell. 2) דַּלֶּת גֵּז כְּבָשִׂים Schafwolle. 3) עֵדֶת

דָּגָה לְמִינָהּ Schwarm.
Руноносный ת׳ שָׁעִיר עוֹר צֶמֶר לוֹ wollig.
Рупазъ ז׳ מַקְדֵּחַ לְצוּר הַהֶלְמִישׁ Granitbohrer.
Рупоръ ז׳ לָאנִיָּה (הַשִּׂיחָה) קְנֵה־הַדִּבּוּר Sprachrohr.
Русáкъ ז׳ אַרְנֶבֶת שִׂיחָה, אַרְנֶבֶת שָׂדֶה grauer Hase. -сáчій ת׳ [und Wassernymphe.
Русáлка נ׳ בַּת־יָם וְיַעֲרוֹת (בְּאֲמוּנֵי הַסְּלָווִים) Wald-
Рýсло ס׳ אֲפִיק, אֲפִיק נְחָלִים; תְּהוֹם, גְּדוֹת—, תְּעָלָה Lauf des Flusses.
Русоволóсый ת׳ אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ אָדַמְדַּם כַּהֶה blond-
Рýсый ת׳ אָדַמְדַּם כַּהֶה blond. [haarig.
Русéть 1) פ״ע הָפוֹךְ אָדַמְדַּם כַּהֶה blond werden. 2) הִסְכֵּן בְּדַרְכֵי בְּנֵי רוּסִיָּה, לָמוּד אֶל־דֶּרֶךְ הָרוּסִים russische Sitten annehmen.
Рýта נ׳ פִּגְם, מִין צֶמַח בֹּשֶׂם (כלאים״א) *Raute. [Gang.
Рутúна נ׳ מִנְהָג יָשָׁן נוֹשָׁן, דֶּרֶךְ קַדְמוֹנִים angewöhnter
Рýхлость נ׳ רֹךְ, טֵבַע דָּבָר מִתְפּוֹרֵר, מוֹרֶךְ Mürbigkeit.
Рýхлый ת׳ מִתְפּוֹרֵר, נָמוּג mürbe.
Рухлéть פ״ע הָרוֹךְ, הִתְפּוֹרֵר, הִתְמוֹגֵג brödlig werden.
Рýхлядь נ׳ כְּלֵי־בַיִת עוֹרוֹת Hausgeräthe. Мягкая р.
Рухлякъ ז׳ אֶבֶן גִּיר, מֶלַח מֶרְקָד Mergel. [שֵׁעֶר Pelzwerk.
Рýхнуть פ״ע, -ся פ״ח הָמוֹט, הֶהָרֵס, הָמוֹט פ״ח נָפוֹל einstürzen. [בְּעֵד־ Bürge. -льница נ׳.
Ручáтель ז׳ תּוֹקֵעַ כַּפּוֹ, עוֹרֵב אֶת־, עוֹרֵב עֲרֻבָּה לִפְנֵי־ verbürgend.
Ручáтельный ת׳ עֲרֻבָּה—, נָתוּן לְעֲרֻבּוֹן
Ручáтельство ס׳ עֲרֻבָּה, תַּעֲרוּבָה; עֲרֻבּוֹן Bürgschaft.
Ручáться, -читься פ״ח עָרוֹב עֲרֻבָּה לִפְנֵי־, עָרוֹב אֶת־, תָּקוֹעַ יָד־ bürgen. Кто мóжетъ мнѣ ручáться? מִי זֶה לְיָדִי יִתְקָע.
Ручевóй см. Ручéйный.
Ручеёкъ (-чейкá) -чеёчекъ (-чка) ז׳ פֶּלֶג קָטָן, יוּבַל מַיִם Bächlein.
Ручéй ז׳ פֶּלֶג, יוּבַל, מִיכַל־־מַיִם, אוּבָל, יָבָל Bach. Ручьи́ водъ פַּלְגֵי־מַיִם, יִבְלֵי־מַיִם. [-чéйный ת׳
Ручёнка נ׳ יָד קְטַנָּה Händchen.
Ручúща נ׳ יָד גְּדוֹלָה, כַּף רְחָבָה große Hand.
Рýчка נ׳ 1) см. Ручёнка. 2) בֵּית־יָד, נִצָּב, יָד (שבת סה.) Handgriff. Р. у мóлота יַד הַפַּטִּישׁ. Р. у двéри כַּפּוֹת הַמַּגְעוּל.
Ручнóй ת׳ 1) יָד—Hand-. Ручнóе деревя́нное орýдіе כְּלֵי־עֵץ יָד. Ручна́я мéльница רֵחַיִם לְמְלֶאכֶת־ יָד. 2) לְמוּד בַּיִת, מְלֻמָּד, אָלוּף Hand-. Ручна́я овéчка עֶגְלָה מְלֻמָּדָה. -на́я телúца עֶגְלָה אָלוּף. Ручнóй медвѣ́дь דֹּב לְמוּד בַּיִת.
Ручьúстый ת׳ מוֹלִיךְ מַיָּיו כְּפֶלֶג נוֹזֵל rieselnd.

Ручьúться פ״ח הָזַל (הוֹלֵךְ) כְּפֶלֶג מַיָּיו rieseln.
Рýшать פ״ע פָּלַח, נָתַח לְנְתָחִים, בָּתַר, בָּתַר schneiden.
Рýшить פ״ע הָרוֹס, רֹעַ, הָרוֹס, הָפַל, הַשְׁאָה, הֶחֱרֵב umstürzen. Р. стѣ́ну הָרוֹס קִיר. Р. зáмыселъ עֵצָה (סֵכֶל) הָפֵר. -ся נפעל הֶהָרֵס, הָרוֹס, הָפַל, הִתְעָרֵעַר, נָפוֹל, הָרוֹב; הוּפַר הָבֹלַע einstürzen. Рýшился домъ הַבַּיִת (נָפַל) נֶהֱרַס. Надёжда его рýшилась תִּקְוָתוֹ הוּפְרָה, תּוֹחֶלְתּוֹ נִכְזְבָה.
Рцы ש״ם הָאוֹת Р R.
Рыба נ׳ דָּגָה; דָּג Fisch.
Рыбáкъ ז׳ דַּיָּג Fischer. Рыбáкъ рыбакá видéть издалекá כָּל־עוֹרֵב גִּלְוָה לְמִינוֹ.
Рыбарскій ת׳ הַדַּיָּגִים, —הַדַּיָּגִים—Fischer-.
Рыбарство ס׳ מֶכֶר דָּגִים, צַיִד דָּגִים Fischergewerbe.
Рыбáцкій, -бáчій см. Рыбарскій.
Рыбáчка נ׳ מוֹכֶרֶת דָּגָה, אִשֶּׁת דַּיָּג Fischhändlerin.
Рыбина נ׳ דָּג גָּדוֹל Fisch.
Рыбистый ת׳ רַב־הַדָּגָה, רַבָּה אֲשֶׁר דְּגָתוֹ fischreich.
Рыбій ת׳ דָּג, דָּגָה—, —דָּגִים Fisch-. Р. жиръ שֶׁמֶן דָּגִים. [דָּגִים.
Рыбка נ׳ דָּג קָטָן Fischchen.
Рыбный ת׳ דָּגָה—, —דָּגִים Fisch-. Р. столъ בְּרִית־דָּגִים. Рыбная лóвля צַיִד־דָּגָה.
Рыбоводство ס׳ תַּרְבּוּת דָּגִים Fischzucht.
Рыболóвный ת׳ אֲשֶׁר לְצַיִד דָּגִים des Fischfangs.
Рыболóвство ס׳ דִּוּגָה, צַיִד דָּגִים, מִשְׁטַח חֲרָמִים Fischfang.
Рыболóвъ ז׳ 1) פּוֹרֵשׂ, שׁוֹטֵחַ חֲרָמִים, צָד דָּגִים, דַּיָּג מִכְמֹרֶת Fischer. 2) שַׁחַף, מִין עוֹף Fischmöve.
Рыбопромы́шленникъ ז׳ מוֹכֵר דָּגִים רוֹכֵל בַּדָּגָה Fischhändler. [דָּגִים Fischhandel.
Рыбопромы́шленность נ׳ מִמְכַּר, מֶכֶר דָּגָה, דּוּגָה
Рыбопромы́шленный ת׳ אֲשֶׁר לְמֶכֶר דָּגָה des
Ры́бочка см. Ры́бка. [Fischhandels.
Рыбоѣ́дъ ז׳ אוֹהֵב מַאֲכַל דָּגָה Fischesser.
Рыбоядéніе ס׳ אֲכֹל דָּגִים, מַאֲכַל דָּגָה das Fischessen.
Ры́бы נ״ר (בְּמַזָּרוֹת שָׁמַיִם) מַזַּל דָּגִים Fischsternbild.
Рыгáніе ס׳ см. Рыготá. [aufstoßen.
Рыгáть, Рыгнýть פ״ע *פָּהַק, הוֹרִישׁ מִפִּיו רוּחַ בִּטְנוֹ
Рыготá נ׳ *פֶּהוּק, מוֹצָא רוּחַ הַבֶּטֶן מִפִּיו das Aufstoßen.
Рыдáніе ס׳ נְאָקָה, אֲנָקָה, יְלֵלָה, יְלֵל מִסְפֵּד das Schluchzen.
Рыдáть פ״ע נָאוֹק, יָלַל, יַבֵּב schluchzen.
Рыдвáнъ ז׳ עֲגָלָה לְדֶרֶךְ רְחוֹקָה Reisewagen.
Рыжáкъ ז׳ אַדְמוֹנִי, בַּעַל שֵׂעָר צָהֹב Rothkopf.
Рыжебородый ת׳ אֲשֶׁר זְקָנוֹ צָהֹב rothbärtig.

Рыжева́тость עֵין שֵׂעָר צָהֹב נ׳ röthliche Farbe.
Рыжева́тый ת׳ צָהֹב מְעַט, אֲדַמְדַּם (שֵׂעָר) röthlich.
Рыжеволо́сый ת׳ אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ, בַּעַל שֵׂעָר אֲדַמְדַּם צָהֹב rothhaarig.
Рыженькій ת׳ צָהֹב מְעַט, אֲדַמְדַּם röthlich. [keit.
Рыжесть נ׳ עֵין שֵׂעָר אֲדַמְדַּם, מַרְאֶה צָהֹב נ׳ Rothhaarig-
Рыжехонекъ ת׳ אָדֹם מְאֹד, אֲדַמֹּנִי ת׳ ganz rothhaarig.
Рыжеча́лый ת׳ אָמֹץ, אָדֹם rothhaarig. Рыжеча́лыя ло́шади סוּסִים אֲמֻצִּים.
Ры́жикъ ז׳ מִין פִּטְרִית Röthling.
Ры́жій ת׳ אַדַּמֹּנִי, בַּעַל שֵׂעָר צָהֹב rothhaarig.
Рыжѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ (שֵׂעָר) צָהֹב roth werden.
Рыка́ніе ס׳ שְׁאָגָה, נַהַם כְּפִיר Gebrüll.
Рыка́ть פ״ע שָׁאוֹג, הָגֹה, נָהוֹם brüllen.
Рыкъ ז׳ см. Рыка́ніе.
Рыле́йный אֲשֶׁר לַאֲרוֹן הַחְלִילִים Leier-.
Рыле́йщикъ ז׳ מְנַגֵּן בַּאֲרוֹן חֲלִילִים Leiermann.
Ры́ло ס׳ אַף חֲזִיר, —פִּי Schnauze. [-ле́йщица נ׳.
Ры́льце ס׳ 1) ק׳ см. Ры́ло. 2) (יומא לז:) אֹגֶן כְּלִי, פִּי־כְלִי Schneppe.
Рылѣ́ (-ле́й) כְּלִי־שִׁיר (המשנב בעיר), אֲרוֹן חֲלִילִים נ״ר Leier.
Рыля́стый ת׳ רַחַב־פֶּה großschnauzig. [Leier.
Рымъ (לחוק חבלי אניה) ז׳ טַבַּעַת נְחֹשֶׁת Ring.
Ры́нда 1) נ׳ מִחִי פַּעֲמוֹן הָאֲנִיָּה לְעֵת הַצָּהֳרַיִם Mittagsglocke. 2) ז׳ שׁוֹמֵר לְרֹאשׁ מֶלֶךְ וְנוֹשֵׂא כֵלָיו Leibwächter. [Markt. Р. наро́довъ סֹחַר גּוֹיִם.
Ры́нокъ (-нка) ז׳ סֹחַר, מַרְכֹּלֶת, שַׁעַר הַמִּסְחָר, שׁוּק
Ры́ночный ת׳ אֲשֶׁר לְשַׁעַר הַמַּרְכֹּלֶת, —הַשַּׁעַר vom Markte. [Traber.
Рыса́къ ז׳ סוּס אֲשֶׁר מְרוּץ יָשָׁר לוֹ, סוּס רָץ בְּמִישָׁרִים
Рысёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר נְמֵרִים junger Luchs.
Рысистый ת׳ שׁוֹטֵף בְּמְרוּץ יָשָׁר (סוס) trabend.
Рысій ת׳ נְמֵרִים, —נְמֵרִים—Luchs-.
Рысканіе ס׳ מְרוּץ, מְרוּצָה das Traben.
Ры́скать (ры́щу גם ры́скаю) פ״ע רוּץ, שָׁטוֹף, פָּשׁוֹט, שָׁרַךְ דַּרְכָּיו herumlaufen.
Рысклі́вый ת׳ אוֹהֵב לָנוּעַ, מְשָׁרֵךְ דַּרְכָּיו; שׁוֹטֵף אֲשֶׁר לֹא־יֶחְשַׁךְ רַגְלָיו herumläufend.
Рыску́нъ ז׳ מְשָׁרֵךְ דַּרְכָּיו אוֹהֵב לָנוּעַ Herumläufer.
Рыску́чій см. Рысклі́вый. [-ку́нья נ׳.
Рыскъ ז׳ מְרוּץ קַל, מְרוּצָה schneller Lauf.
Рысца́ נ׳ см. Рысь 1.
Рысь נ׳ 1) שָׁטֵף סוּס, מְרוּצָה יָשָׁרָה, מְרוּץ קַל Trab. 2) מִין נָמֵר Luchs. [Wasserriß.
Рытвина נ׳ תְּעָלָה מִפֶּרֶץ מַיִם, שְׁרִיץ נְחָלִים, מִנְהָרָה
Рыть (ро́ю, ро́ешь) פ״י חָפוֹר, כָּרָה graben. Р. ближнему яму לְרֵעֵהוּ (בור) כָּרָה שׁוּחָה, כָּרָה עַל־רֵעֵהוּ. -ся 1) הָחָפֵר, הָכָּרֶה נפ׳ gegraben werden. 2) חָפַשׂ פ״ח וּמִשַּׁשׁ herumsuchen.
Рыхлить פ״י הָמֵק, הָרַךְ, רִכֵּךְ, מוֹגֵג lockern.
Рыхлова́тый ת׳ מְעַט נָמֵק, מְרֻכָּךְ (נָמוֹג) etwas locker.
Рыхлость נ׳ רֹךְ, מַק, מְסֹס Lockerheit.
Ры́хлый ת׳ רַךְ, נָמוֹג, נָמֵק locker.
Рыхлѣ́ть פ״ע הָרַךְ, רָכוֹךְ, הִמּוֹג, הָמֵק locker werden.
Рыцарски см. Поры́царски.
Рыцарскій ת׳ אַבִּירִים, אֲשֶׁר לְאַבִּירֵי־עָם, —אַבִּירִים, אֵילֵי גִבּוֹרִים—ritterlich.
Рыцарство 1) ס׳ עֲדַת אַבִּירֵי־עָם, חֵיל גִּבּוֹרִים Ritterthum. 2) גְּדִיבוּת לֵב אַבִּירִים, רוּחַ אַבִּירֵי־עָם Ritterwürde. [אַחַד אַבִּירֵי־עָם, אַבִּיר Ritter.
Рыцарь ז׳ אַל גִּבּוֹרִים, אֲרִיאֵל, נַאֲדָרֵי בֹכַח, גִּבּוֹר חַיִל, (ס״ק יא) *מַחֲלָצִים, בַּד הַמַּעַל, מוֹט הַתְּנוּפָה
Рыча́гъ ז׳ *מַחֲלָצִים, בַּד הַמַּעַל, מוֹט הַתְּנוּפָה
Рыча́ніе см. Рыка́ніе—. [Hebel. -ча́жный ת׳.
Рыча́ть см. Рыка́ть.
Рья́ность נ׳ שְׁצַף קֶצֶף, שִׁטֵּף־אַף Heftigkeit.
Рья́ный ת׳ מְהִיר חֵמָה, מִתְעַבֵּר, מוֹרֵט, עַז־נֶפֶשׁ heftig, hitzig.
Рѣденькій см. Рѣ́дкій. [Rede.
Рѣ́дечный ת׳ *צִנּוֹן—(см. Рѣ́дька).
Рѣдизна́, -дина́ נ׳ *פִּרוּד בְּדֵי־דָבָר Undichtheit.
Рѣдить (рѣжу́, рѣди́шь) פ״י הִפְרַד בְּדֵי־־ הִצְעֵר, הַמְעַט undicht machen.
Рѣдкій ת׳ 1) לֹא־עָצוּם, לֹא־מְדֻבָּק, לֹא־שׁוֹרֵג, לֹא־עָב, מְפֻרָד בְּדָיו undicht. 2) רָחוֹק, לֹא־נִפְרָץ, יָקָר, חוֹרִי לְמִצְוָא selten.
Рѣдко אַךְ מְעַט, לְעִתִּים רְחוֹקוֹת ת״פ selten.
Рѣдковоло́сый ת׳ הַשֵּׂעָר (מְעַט) דַּל בּוּנְהָאָרִיג
Рѣ́дкость נ׳ מְעַט; הִנָּלוֹת (בא) לְעִתִּים רְחוֹקוֹת, נִפְלָאוּת Seltenheit. [בַּד חוֹרִי grobe Leinwand.
Рѣдниа, Рѣдочь, Рѣдь נ׳ אֶרֶג פְּשִׁתִּים מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת
Рѣдька נ׳ *צִנּוֹן, *פִּגְלָא (עירובין כח:) Rettig.
Рѣдьковникъ ז׳ -ко́вня עֲלֵה צִנּוֹן Rettigblatt.
Рѣдьчища נ׳ *צִנּוֹן גָּדוֹל großer Rettig.
Рѣдѣ́ть פ״ע מְעוֹט, הִפְרַד (קהלת יב, ג) מַעַט undicht werden.
Рѣдяга נ׳ שַׂק לַחֲשֹׁשׁ וָתֶבֶן Heusack.
Рѣжа נ׳ מְכֻסֶּרֶת מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה, חֵרֶם Fischergarn
Рѣза́ка ז׳ עַלִּיז מִלְחֶמֶת חֶרֶב Kampflustiger.
Рѣза́льщикъ ז׳ דָּנָה (מִנַּתֵּחַ, גּוֹזֵר, מְפַלֵּחַ) מְבַתֵּר Vorschneider.
Рѣзаніе ס׳ גְּזֹר, נִתּוּחַ, פִּלּוּחַ, בִּתּוּר das Schneiden.
Рѣзатель ז׳ см. Рѣза́льщикъ.

Рѣзать (рѣжу, рѣжешь), Рѣзну́ть ᵛ 1) כָּרוֹת, גָּזוֹר, בָּתַר, נָתַח, בָּתוֹר schneiden. 2) חָרוֹג (תושפ״ו, ח); חָצוֹב, קָטוֹל בַּחֶרֶב, בַּפֶּתַח, לְפִי־חָרֶב, שָׁחוֹט schlachten. Р. пра́вду מַלֵּל אֱמֶת בְּלִי־מַשֹּׂא. דִּבֵּר נְגִידִים, פָּנִים. 3) ᵖᵉ У него въ животѣ рѣжетъ הִגְזַר נפ׳ אֶחָזוּהוּ מַכְאוֹבֵי בָטֶן. -ся 1) הִגָּזֵר, הִנָּתֵחַ, הִכָּרֵת; הִשָּׁחֵט geschnitten werden. 2) גָּזוֹר אִישׁ פ״ח הָיָה חָרֵב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ, רֵעֵהוּ kämpfen. У ребёнка рѣжутся зу́бы שִׁנֵּי הַיֶּלֶד הֻחֲלוּ לְצֹמֵחַ. [tollen.

Рѣзвиться פ״ח הִתְהוֹלֵל, הִתְעוֹלֵל, שָׂחַק, הִתְהַלְּלָה

Рѣзвость נ׳ עֲלִיצוּת, שְׂחוֹק, הוֹלֵלוּת שִׂמְחָה Muthwillen.

Рѣзву́нъ ז׳ מִתְהוֹלֵל, מִתְהַלְּלָה Wildfang. -вуня נ׳.

Рѣзвый ת׳ שְׂמֵחַ לֵב, עַלִּיז, נַעֲלָם munter.

Рѣзе́цъ (-зца́) ז׳ 1) חֶרֶט, עֵט בַּרְזֶל, מְחוֹקֵק Grabstichel. 2) מִלְתָּעָה, מִתְלָעָה Schneidezahn.

Рѣзка נ׳ см. Рѣзаніе.

Рѣзкій ת׳ חָד, עַז, מַר, חָרוּץ, קָשֶׁה scharf, schneidend. Р. вѣтръ רוּחַ עַזָּה. Говори́ть рѣзкимъ то́номъ דִּבֵּר אֶת־קָשׁוֹת. Рѣзкія слова́ דְּבָרִים יוֹרְדִים חֲדָרֵי־בָטֶן.

Рѣзкость נ׳ קָשׁוּת, קָשָׁה, עֹז, מְרֹרָה Schärfe.

Рѣзни́ца נ׳ בֵּית מִטְבָּח, חֲצַר הַשְּׁחִיטָה Schlachthaus.

Рѣзно́й ת׳ מַעֲשֵׂה חָרַשׁ־אֶבֶן, מְפַתֵּחַ פְּתוּחִים geschnitzt.

Рѣзня́ נ׳ מוֹרָה, קָטֶל, הֶרֶג, טִבְחָה, טֶבַח Schlacht. Уготовь имъ рѣзню שִׁיתָה מוֹרָה (קָצִיר) (תהלים ס״ב, כא; הושע ו׳, יא) לָהֶם Gemetzel.

Рѣзчи́къ ז׳ חָרַשׁ־אֶבֶן, מְפַתֵּחַ פְּתוּחִים, מְחוֹקֵק Schnitzer, Graveur.

Рѣзь נ׳ מוּעָקָה בַּמָּתְנַיִם, כְּאֵב בֶּטֶן Leibschneiden.

Рѣзьба́ נ׳ פִּתּוּחַ; פִּתּוּחֵי חוֹתָם, פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת, תְּמֻרוֹת Schnitzwerk.

Рѣка́ נָהָר Fluß.

Рѣпа נ׳ צֶמַח הָאֲדָמָה; *רֹאשׁ לֶפֶת, מִין *נַפּוּם (כלאים א׳), *נַרְגְּלִידָא (ברכות לט.) Rübe.

Рѣпица נ׳ 1) קָצֶה הַמִּפְרָקֶת (לבהמה וחיה) Schwanzknoten. 2) שְׂאֵת כֶּבֶד זְנַב־הָעוֹף Darre.

Рѣпища נ׳, Рѣпка ק׳ см. Рѣпа.

Рѣпникъ ז׳ 1) זֶרַע־לֶפֶת Rübenpflanze. 2) שְׂדֵה־לֶפֶת [Rübenfeld.

Рѣпный ת׳ לֶפֶת—Rüben-.

Рѣпчатый ת׳ רֹאשׁ לֶפֶת rübenförmig.

Рѣсни́ца, Рѣсни́чный см. Ресни́ца.

Рѣченька, Рѣчо́нка נ׳ פֶּלֶג, נַחַל, נָהָר קָטָן Flüßchen.

Рѣчи́стый ת׳ מְדַבֵּר צַחוֹת, אֲשֶׁר, אֲשֶׁר נִיב טָהוֹר לוֹ (איוב יב, כ) נֶאֱמָן, שִׂפְתוֹ בְרוּרָה beredsam.

Рѣчка см. Рѣченька.

Рѣчно́й נָהָר ת׳—Fluß-. Рѣчна́я вода́ מֵי־נָהָר.

Рѣчь נ׳ 1) לָשׁוֹן, שָׂפָה Sprache. Ру́сская рѣчь שְׂפַת רוּסִית. 2) שִׂיחַ, דִּבְרָה, דָּבָר, אִמְרָה, מִלָּה, נִיב, שִׂיחָה, נְאוּם, לֶקַח, מַשָּׂא Rede; Gespräch. Рѣчи его́ увлека́ютъ слу́шателей אִמְרוֹתָיו תַּקְהִיגָה לֵב שׁוֹמְעֵיהֶן. У него́ пла́вная рѣчь אִמְרָתוֹ תִּזֹּל. О чёмъ у васъ рѣчь? כַּמָּה לִקְחוֹ יַעֲרֹךְ כֶּסֶף, כַּמֶּה מַה־דִּבַּר שִׂיחַתְכֶם, אֵפוֹ דִּבְרַתְּכֶם.

Рѣша́ть (-ша́ю), -ши́ть (עתיד רְשׁוּ) ᵖᵉ 1) חָרוּץ, גָּזוֹר אֹמֶר מִשְׁפָּט, יָעוּץ עַל־ entscheiden. Ты самъ такъ рѣши́лъ כֵּן מִשְׁפָּטְךָ אַתָּה חָרַצְתָּ. 2) פָּרוּשׁ, מָצָא פֶּשֶׁר־דָּבָר, פָּתוֹר auflösen. Р. зада́чу מָצָא פֶּשֶׁר דְּבַר־מַדָּע. 3) (הס׳) חָרוֹג לְפִי־, קָטוֹל, שָׁחוֹט, הָרַג, הָמִית tödten. -ся 1) נפ׳ הִתָּחֵךְ, הִגָּזֵר, הִחָרֵץ entschieden werden. То, что рѣшено́ было о ней אֶת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ. Такъ рѣшено́ о наро́дѣ твоёмъ כֵּן הִמָּצֵא פֶּשֶׁר הַ־, הִפָּתֵר, פָּרוּשׁ. 2) נָחְתַּךְ עַל עַמְּךָ aufgelöst werden. 3) פ״ח (на что) יָעוּץ בְּלִבְבוֹ לְ־, הָיָה עִם־לְבָבוֹ לְ־, הוֹאִיל לְ־ sich entschließen. Онъ рѣши́лся оста́вить свою́ до́лжность הוֹאִיל הָיָה עִם־לְבָבוֹ לַעֲזֹב מִשְׁמַרְתּוֹ.

Рѣше́ніе פ׳ 1) חָרוּץ, מִשְׁפָּט, גְּזֵרָה, דִּין, פְּתָגָם Entscheidung. 2) פֶּשֶׁר, פִּתְרוֹן Auflösung. Р. зада́чи פֶּשֶׁר דְּבַר־מַדָּע.

Рѣше́тина נ׳ בַּד־הַסִּפּוּן לַגָּג Dachlatte.

Рѣшети́ть (-шечу́, -шети́шь) פ״ר עָשָׂה, קָרָה, טָלַל קוֹרוֹת הַסִּפּוּן (לַגָּג) mit Latten beschlagen.

Рѣшети́ще פ׳ כְּבָרָה גְּדוֹלָה großes Sieb.

Рѣшётка נ׳ שְׂבָכָה; מִכְבָּר, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת Gitter; Staketenzaun. Р. око́нная אֶשְׁנָב חֲרַכִּים.

Рѣшётникъ ז׳ עוֹשֵׂה כְּבָרוֹת, (נָפוֹת) עוֹשֵׂה מִכְבָּרִים Siebmacher.

Рѣшётный ת׳ כְּבָרָה, —, מִכְבָּר, —, נָפָה—Sieb-.

Рѣшето́ נָפָה; מִכְבָּר, כְּבָרָה ס׳ Sieb.

Рѣшетообра́зный ת׳ מַעֲשֵׂה מִכְבָּר, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת [siebförmig.

Рѣшётка נ׳ שְׂבָכָה קְטַנָּה Gitterchen.

Рѣшётчный ת׳ 1) שְׂבָכָה, —, אֶשְׁנָב—Gitter-. Р. забо́ръ שְׂבָכָה מִכְבָּר. 2) גְּדֵרֶת, מַעֲשֵׂה מִכְבָּר, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת netzförmig.

Рѣшетцо́ ס׳ מִכְבָּר קָטָן, כְּבָרָה קְטַנָּה Siebchen.

Рѣшётчатый ת׳ מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת, כְּמִכְבָּר, כְּעֵין כְּבָרָה siebförmig.

Рѣши́мость נ׳ רוּחַ גְּבוּרָה, כֹּחַ לֵב לַעֲשׂוֹת חַיִל [schlossenheit.

Рѣши́тельно ת״פ אָמְנָם, אֶמְנָם, אֲמוּנָה, בֶּאֱמוּנָה, בֶּאֱמֶת entschieden. Я р. не понима́ю э́того чело-

вѣка אֲמָנָם לֹא־יָדַעְתִּי דֶּרֶךְ הָאִישׁ הַזֶּה. Онъ р. ничего́ не зналъ הוּא לֹא־יָדַע דָּבָר.

Рѣшительность תֹּקֶף נ׳ Entschiedenheit.

Рѣшительный ת׳ 1) אַמִּיץ לֵב, כַּבִּיר כֹּחַ לֵב entschlossen. 2) מַכְרִיעַ בֵּין־, חָרוּץ entscheidend. Рѣши́тельное истребле́ніе כִּלְיוֹן חָרוּץ. Рѣши́тельное сраже́ніе מִלְחָמָה מַכְרַעַת בֵּין הָאוֹיְבִים.

Рѣшить см. Рѣша́ть.

Рѣщикъ см. Рѣзчи́къ.

Рѣять, Ри́нуть 1) פ״ע דָּכְיוֹ (נחר) נָשָׁא, שָׁטוֹף strömen. 2) דָּאָה, טוּשׁ, רַחֵף, נָדוֹד schweben.

Рюень שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי לְפָנִים ז׳ September.

Рюмить (-млю) פ״ע (המ׳) שָׁפוֹךְ דִּמְעָה, בָּכָה weinen.

Рюмка, Рю́мочка נ׳ כּוֹס קָטָן Gläschen. -мочный ת׳.

Ря́бенькій см. Рябова́тый.

Ря́бина נ׳ 1) *גַּרְגְּרֵי־עֵץ, מִין גַּרְגְּרֵי־זְרָד (פסחים קיא:), *זְרָדִים Vogelbeere. 2) שִׁקְעָרוּרָה בְּעוֹר בַּהֶרֶת Pockennarbe.

Ря́бинникъ ז׳ 1) חֹרֶשׁ עֲצֵי־זְרָדִים Vogelbeerenholz. 2) *שִׁיכְלִי, מִין צִפּוֹר (יומא כה:) Krammetsvogel.

Ря́биновка נ׳ יַיִן־זְרָדִים Vogelbeerbranntwein.

Ря́биновый ת׳ זְרָד—, עֲצֵי זְרָדִים— Vogelbeer-.

Ря́бить פ״ס רוֹצֵץ כְּבָרָקִים flimmern. Ему ря́бить въ глаза́хъ עֵינָיו תִּרְאֶינָה זָרוֹת (משלי כג, לג).

Ря́бка נ׳ 1) הָעוֹף *פִּסְיוֹן, מִין שֶׁלּוֹ (ב״ק נה:), Rebhuhn.

Рябова́тый ת׳ נָקֹד מְעַט pockennarbig.

Ря́бость נ׳ רִקְמָה, מַרְאֵה הַנָּקֹד (יחזק יז, ג) das Bunte.

Ря́бчикъ ז׳ הָעוֹף קוֹרֵא (חולין קלח:) Haselhuhn. -чиковый ת׳.

Ря́бый ת׳ 1) מָלֵא נְקוּדוֹת, נָקֹד pockennarbig. 2) אֲשֶׁר (יחז׳ יז, ג) אֲשֶׁר לוֹ הִרְקָמָה, בַּהֶרוֹת שֶׁקַּעֲרוּרוֹת לוֹ bunt.

Ря́бь נ׳ דְּכָיִים, רִגְעֵי פְנֵי־הַמַּיִם das Kräuseln des Wassers.

Ря́бѣть פ״ע 1) צָפוּד הַמְּלֵא בַּהֶרוֹת שֶׁקַּעֲרוּרוֹת pockennarbig werden. 2) דָּכְיוֹ (נחר) נָשָׁא sich kräuseln.

Ря́вца נ׳ עַקְרַב הַיָּם Seescorpion.

Ря́да נ׳ חוֹזֶה עִם־, חֲזוּת—, בְּרִית שָׁלוֹם, אֲמָנָה Vertrag.

Ряди́ть (ряжу́, ряди́шь) פ״ע 1) הָכַן, הִפְקִיד, שָׂכוֹר dingen. 2) הִלְבִּישׁ בִּגְדֵי תִּפְאֶרֶת, עָדָה עָדִי אֶת־ putzen. 3) פ״ע (חמ׳) מָשׁוֹל (שָׁלוֹט) בְּ־, רָדָה בְּ־ walten. -ся פ״ח 1) נָקוֹב שָׂכָר, הִתְנָה שָׂכָר הַ־ gedingen. 2) לָבוּשׁ בִּגְדֵי תִּפְאֶרֶת, עָדָה עָדְיוֹ sich putzen.

Ряднáя פְּקוּדֵי מֹהַר וּמַתָּן עַל־לוּחַ שת״נ Aussteuerverzeichniß.

Ряд́овой שת״ז מִלְחָמָה, עוֹדֵר מַעֲרָכָה (עָרוּךְ) אִישׁ מִשְׁרוֹת הַצָּבָא gemeiner Soldat.

Ряд́окъ (-дка́) см. Ряд́ъ.

Ря́домъ, Рядко́мъ ת״פ בְּשׁוֹרָה אַחַת, חוֹצֵץ, סְדָרִים; (ישעיה יא, יד) בְּכָתֵף, שְׁכֶם אֶחָד, יַחַד, יַחְדָּו in einer Reihe. [schließer.

Ря́дчикъ ז׳ שׁוֹכֵר, מַתְנֶה עִם־, עוֹשֶׂה חוֹזֶה Vertrag-

Ря́дъ ז׳ 1) שׁוֹרָה, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת, עֵרֶךְ, שְׁדֵרָה, טוּר, תּוֹר, סֵדֶר, מִשְׁטָר Reihe. Съ ря́ду אִישׁ לְרַגְלֵי רֵעֵהוּ. Выходя́щій изъ ряда́ обыкнове́ннаго סְדָרִים, חוּץ הָאוֹפִים (ירמיה לז, כא). Пека́рный ряд́ъ שִׁדְרַת חֲנוּיוֹת, חוּץ (2. אֲשֶׁר אֵין עֵרֶךְ לוֹ, נִפְלָה Budenreihe.

Ряже́ніе פ״ס 1) שָׂכוֹר, שְׂכִירָה das Dingen. 2) מַעֲטֶה עָדִי, תִּלְבֹּשֶׁת בִּגְדֵי תִּפְאֶרֶת, עָדִי das Putzen.

Ря́женый ת׳ 1) שָׂכוּר bedungen. 2) עוֹטֶה עָדִי עֲדָיִים geputzt. Су́женой и р. נוֹעָד לְחָתָן הוֹדִים vom Schicksal bestimmter Bräutigam.

Ряса, Ря́ска נ׳ מְעִיל כֹּהֲנִים Priesterrock.

Рясоно́сецъ (-сца) ז׳ מְכַרְבֵּל מְעִיל, לָבוּשׁ— einen Priesterrock Tragender.

Ря́ха נ׳ אוֹהֶבֶת עָדִי־עֲדָיִים, מִתְיַפָּה Putznärrin.

Ряхну́ться פ״ח הָיָה לְמִשְׁתַּגֵּעַ, הִשְׁתַּגֵּעַ verrückt werden. Онъ ряхну́лся הִסְתַּתְּרָה בִּינָתוֹ, לָקַח טַעְמוֹ, הוּא סָר טַעַם.

С.

С ס״ ת״ ת״ ת

Сага ж מָשָׁל קַדְמוֹנִי, *אַגָּדָה מִדּוֹר קְדוּמִים Sage.
Саго ср אֹרֶז תְּמָרִים Sago. **Саговый** ит: **Саговая пальма** תֹּמֶר הָאֹרֶז Sagopalme.
Садикъ м גַּן עֵצִים קָטָן Gärtchen.
Садитель м נוֹטֵעַ, שׁוֹתֵל Pflanzer.
Садить (сажу́, сади́шь) см. **Сажа́ть.**
Садиться (сажу́сь, сади́шься) (**на**—) 1) פ״ח יָשׁוּב אֶל־ (עַל־) sich setzen. С. за столъ יָשׁוּב אֶל־הַשֻּׁלְחָן. 2) הִשְׁקַע, שָׁפוֹל, נָפוֹל, יָרוֹד, מוֹט, הִמֵּךְ sich senken. Отъ лѣности садится потолокъ בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמִּקְרֶה. 3) קָפוֹד, צָפוּד, הִקָּמֵט enger werden.
Сади́ще ср גִּנַּת עֵצִים גְּדוֹלָה, גַּן גָּדוֹל großer Garten.
Са́дка ж 1) שָׁתוֹל, מַטָּע das Pflanzen. 2) קִפְדָּה, הִקָּמֵט das Einlaufen. С. тка́ни отъ мо́чки הִקָּמֵט אָרֶג מֵרֵיחַ מַיִם. 3) קִפָּאוֹן Verdickung. С. со́ли въ о́зерѣ קִפָּאוֹן מֶלַח הַיְאוֹר.
Са́дкій ит צוֹמֵק (נִקְמָט) מֵרֵיחַ מַיִם, צוֹפֵד einlaufend.
Са́днить פ״ע נָתוֹן שְׁרָטֶת בָּעוֹר, שָׁרוֹט הָעוֹר wund reiben.
Садно ср נִקְפָּה, שְׁרָטֶת, שֶׁרֶט בָּעוֹר (ישעיה ג, כד) wund-[gekratzte Stelle.
Саднѣ́ть פ״ע כָּאוֹב מִשְׁרָט בָּעוֹר wund werden.
Садо́вникъ м נוֹטֵר כֶּרֶם, כּוֹרֵם, גַּנָּן *Gärtner.
Садо́вница ж נוֹטֶרֶת גַּן, כּוֹרֶמֶת Gärtnerin.
Садо́вничать פ״ע נָטוֹר גַּנִּים, עָבוֹד עֲבוֹדַת כּוֹרֵם Gärtnerei treiben.
Садо́вническій см. **Садо́вничій.**
Садо́вничество ср עֲבוֹדַת כּוֹרֵם, מִשְׁמֶרֶת גַּנִּים, מַטַּעֵי־כְרָמִים Gärtnerei. [Gärtner-.
Садо́вничій ит כּוֹרֵם, —כּוֹרְמִים, —אֲשֶׁר לְמִשְׁמֶרֶת גַּנִּים
Садово́децъ (-дца) м גַּנָּן, כּוֹרֵם, מֵבִין בְּמַטָּעֵי־כֶרֶם *Gärtner. [bau-.
Садово́дственный ит אֲשֶׁר לַעֲבוֹדַת כּוֹרֵם Garten-
Садово́дство ср מִשְׁמֶרֶת גַּנִּים, עֲבוֹדַת מַטָּעֵי כְרָמִים Gartenbau.
Садово́дъ см. **Садово́децъ.**
Садо́вый ит גַּן —, גַּנִּים — Garten-. **Садо́вые плоды́** פְּרִי־גַּן.
Садо́къ (-дка́) м 1) אֶגֶם, סִירַת דּוּגָה (ירמיה נא, לב), (בְּנָהָר) גֹּדֶרֶת דָּגִים *Fischkasten. 2) כְּלוּב, סוּגַר לָעוֹף Vogelhaus.
Садо́чекъ (-чка) м см. Садъ и Садо́къ.
Садъ м גַּן, גָּנָה, כֶּרֶם, כַּרְמֶל, פַּרְדֵּס Garten.
Са́ечка ж см. Са́йка.
Са́ечникъ м מוֹכֵר חַלּוֹת לֶחֶם; אוֹפֵה חַלּוֹת Semmel-
Са́ечный ит חַלַּת־לֶחֶם, —חַלּוֹת—Semmel-. [bäcker.
Са́жа ж שְׁחוֹר, אֹבֶק אֶרֶבֶת־עָשָׁן, פִּיחַ תַּנּוּר Ruß.

Сажа́лка ж יִתַּד־הַמַּטָּע, מַעֲדַר־כּוֹרֵם Pflanzstock.
Са́жалка см. Садо́къ 1.
Сажа́льный ит מַטָּע, —עָשׂוּי לְשָׁתוֹל בּוֹ Pflanz-.
Сажа́льщикъ м נוֹטֵעַ, שׁוֹתֵל Pflanzer. -щица ж.
Сажа́ніе ср 1) שְׁתוֹל, מַטָּע das Pflanzen. 2) תְּשׁוּמַת־לֶחֶם בְּתַנּוּר Einsetzung.
Сажа́ть פ״ע 1) נָתוֹן מָקוֹם לְשֶׁבֶת, הוֹשִׁב setzen. С. подъ карау́лъ (בַּכֶּלֶא) נָתוֹן אֶל־מִשְׁמָר. С. хлѣбъ въ печь עָרוֹךְ לֶחֶם בְּתַנּוּר. С. рыбу שׂוֹם דָּגִים בַּאֶגֶם. 2) שְׁתוֹל, זָרוֹעַ זְמוֹרָה, נָטוֹעַ pflanzen. -ся נפ׳ הוּשַׁב; הֻשְׁתַּל, הֻנְּטַע gesetzt, gepflanzt werden.
Сажде́ніе ср מַטָּע, שְׁתוֹל Pflanzung.
Сажене́цъ (-нца́) м שְׁתִיל, נִטִּיעַ, נָטַע Steckpflanze.
Сажéніе см. Сажа́ніе. [Лукъ с. שְׁתִילֵי בָצָל.
Сажённый ит מַכִּיל שָׁלֹשׁ אַמּוֹת, —שָׁלִישׁ eine Klafter lang. [אַמּוֹת Klafter, Faden.
Сажéнь, Са́жень ж מִדַּת שָׁלֹשׁ, אַמָּה מְשֻׁלֶּשֶׁת, שָׁלִישׁ
Саза́нъ м מִין דָּג, קַרְפִּיּוֹן *Karpfen. Саза́ній ит. Саза́нина בְּשַׂר קַרְפִּיּוֹן.
Са́йга ж דִּישׁוֹן, תֹּאוֹ, תֹּאוֹ Antilope.
Сайга́къ см. Жирафъ. -га́чій ит.
Са́йка ж חַלַּת־לֶחֶם Semmel.
Са́ква ж אַמְתַּחַת הַמִּסְפּוֹא לַפָּרָשִׁים, צִקְלוֹן Hafersack.
Са́ккосъ м כֹּהֵן הָרֹאשׁ, אֵפֹדַת (מְעִיל) Oberkleid des Bischofs.
Са́кля ж מְחִלַּת־עָפָר, בֵּית־חֹמֶר (לְשׁוֹכְנֵי קַוְקָז) Hütte.
Саксу́рка ж עוֹר כֶּבֶשׂ אֹרֶךְ־הַצֶּמֶר wolliges Schaffell. -су́рковый ит.
Сакъ м 1) שַׂק הָחָסוּת, שַׂק חוֹל לְמַחֲסֶה מִזְּקוֹת הָאוֹיֵב Erdsack. 2) חֶרֶם דּוּגָה, מִכְמֹרֶת, מִכְמֶרֶת Netzsack.
Сала́зки (-зокъ) м״ר קְטַנָּה Schlittchen.
Сала́куша ж מִין דָּג מָלוּחַ קָטָן, *עֲרֻבּוּנָה (ע״ז לח:) Brätling. -кушный ит.
Саламáндра ж מִין צָב, *סַלְמַנְדְּרָא (סנהדרין סא:) Feuersal.
Саламáта ж נָזִיד בְּלִיל קֶמַח dicker Brei.
Сала́тникъ м 1) אוֹהֵב יָרָק־הַסָּא *Salatfreund. (2 צַלַּחַת *הַחַסָּא Salatschüssel.
Сала́тъ м מִין יָרָק־גַּנִּים, *חַסָּא, *טְרַקְסְמוֹן (פסחים לפ.), (יר׳ כלאים א) Salat. -тный ит.
Са́леніе ср מִשְׁחַת חֵלֶב Bestreichung.
Са́леный ит מָשׁוּחַ בְּחֵלֶב bestrichen.
Са́лецъ (-льца) м כֶּרַע הַסּוּס Kniegelenk.
Са́лить פ״ע מָשׁוֹחַ בְּחֵלֶב mit Talg beschmieren. -ся נפ׳ הֻמְשַׁח בְּחֵלֶב mit Talg beschmiert werden.
Са́ло ср 1) חֵלֶב, פֶּדֶר Talg, Fett. 2) גֶּלֶד קֶרַח עַל־

פְּנֵי מַיִם Eisblättchen.

Салопница ז׳ ג׳ 1) תּוֹפֶרֶת מַעֲטָפוֹת Saloppenmacherin. 2) שׁוֹאֶלֶת נְדִבַת־יָד, עוֹטִיָה Bettlerin.

Сало́пъ ז׳ מְעִיל נָשִׁים, מַעֲטָפָה Saloppe. -ло́пный ת׳.

Салотопле́ніе ס׳ הַתּוּךְ חֵלֶב Talgschmelzung.

Салотопный ת׳ אֲשֶׁר יַתִּיכוּ בוֹ חֵלֶב zum Talgschmelzen.

Салото́пня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ חֵלֶב Talgsiederei.

Салото́пъ ז׳ מַתִּיךְ חֵלֶב Talgsieder.

Салфе́тка (-ф́еточка) נ׳ מִטְפַּחַת הַפֶּה (לְעֵת הָאֹכֶל) Serviette.

Салфе́точникъ ז׳ עוֹשֵׂה מִטְפָּחוֹת־פֶּה Servettenwirker.

Салфе́точный ת׳ אֲשֶׁר לַמִּטְפָּחוֹת (לַמִּטְפָּחוֹת) Servietten-. -ная икра́ בִּיצֵי־דָגָה כְּבוּשִׁים gepreßter Kaviar.

Са́льникъ ז׳ חֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־, יִתֶּרֶת עַל־הַכָּבֵד הַקָּרֹב Netzhaut. -ничій ת׳.

Са́льный ת׳ חֵלֶב, —פֶּדֶר, — vom Talg.

Салюта́ція נ׳, -това́ніе ס׳ см. Салю́тъ.

Салютова́ть (-лютую) פ״ע קָדַם פְּנֵי הַבָּא בְּרַעַם־זִקּוֹת mit Kanonenschuß begrüßen.

Салю́тъ ז׳ רַעַם־זִקּוּם לְאוֹת בְּרִכַּת־שָׁלוֹם Ehrengruß.

Самбу́къ ז׳, Самви́ка נ׳ סַבְּכָא, שַׁבְּכָא (דניאל ג, ה ז י), מִין כְּלִי־שִׁיר Sambuka.

Саме́цъ (-ица́) ז׳ זָכָר (בעוף ובחיה) Männchen.

Са́мка נ׳ נְקֵבָה (בעוף ובחיה) Weibchen.

Самобытность נ׳ הֲוָיוֹת בְּכֹחוֹ לְבַדּוֹ Selbstständigkeit.

Самобытный ת׳ הוֹוֶה בְּכֹחוֹ לְבַדּוֹ selbstständig.

Самова́рецъ (-рца), -ва́рчикъ ר׳ см. Самова́ръ.

Самова́ръ (ר׳ -ва́рецъ, -рца, -ва́рчикъ) דּוּד ז׳ *בֵּי־כִירִי, *בֵּי־דוּדִי (שבת מא.), *אַנְטִיכִי, נָפוּחַ Theemaschine. -ва́рный ת׳. [ца נ׳.

Самови́децъ (-дца) עֵד רוֹאֶה ז׳ Augenzeuge.-види-

Самовла́ствованіе см. Самовла́стіе.

Самовла́ствовать (-ствую) פ״ע שָׁלוֹט, מָשׁוֹל לְבַדּוֹ כִּרְצוֹנוֹ allein herrschen. [herrscher. -сти́ца נ׳.

Самовла́стецъ (-тца) ז׳ שַׁלִּיט (מוֹשֵׁל) לְבַדּוֹ Selbst-

Самовласти́тель см. Самовластецъ.-тельница נ׳.

Самовла́стіе ס׳ שִׁלְטוֹן בְּלִי־מְצָרִים, מֶמְשָׁלָה בְּלִי־חֹק Selbstherrschaft.

Самовла́стный ת׳ שַׁלִּיט, אֲשֶׁר אֵין קֵץ לְמֶשְׁלוֹ מוֹשֵׁל כִּרְצוֹנוֹ, לְבַדּוֹ selbstherrschend.

Самовозгара́тельный ת׳ מִתְלַהֵט, נִשָּׂק, מִתְלַקֵּחַ selbstentzündlich.

Самово́ліе ס׳ תַּעֲלוּלִים, דֶּרֶךְ לְבוֹ, מְשׁוּבָה, שְׁרִירוּת לֵב Eigensinn. [-во́льница נ׳.

Самово́льничать פ״ע תּוּר, הָלוֹךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ הָלוֹךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ, אַחֲרֵי־לְבָבוֹ וְאַחֲרֵי־עֵינָיו eigensinnig handeln.

Самово́льничество ס׳ לֶכֶת בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ eigenmächtiges Verfahren.

Самово́льно ת״פ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, כִּרְצוֹנוֹ willkührlich.

Самово́льный ת׳ הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, עוֹשֶׂה כִּרְצוֹנוֹ, הוֹלֵךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ eigenmächtig.

Самово́льство см. Самово́ліе.

Самово́льщина נ׳ 1) см. Самово́ліе. 2) עַם שׁוֹבֵב, הָמוֹן הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ, עַם־מְרִי zügelloses Volk.

Самовѣ́съ ז׳ מְכוֹנַת־פֶּלֶס (מֹאזְנַיִם) Federwage.

Самогла́сный ת׳: -ная бу́ква אוֹת נִקְרֵאת לְבַדָּהּ אוֹת הַתְּנוּעָה (בלשון) Vocal.

Самоговоря́щій гербъ תַּבְנִית כֶּל־סֶמֶל בִּפְתוּחֵי חוֹתָם sinnbildliches Wappen.

Самодви́гъ ז׳ גֹּלֶם מוּנָע בְּמְכוֹנָה sich selbst bewegende Maschine.

Самодви́жный ת׳ מוּנָע מֵאֵלָיו sich selbst bewegend.

Самодержа́віе ס׳ מִשְׁרָה לְאֵין קֵצֶה, שִׁלְטוֹן כִּרְצוֹנוֹ לְבַדּוֹ Alleinherrschaft.

Самодержа́вный ת׳ מוֹשֵׁל, אֲשֶׁר אֵין קֵצֶה לְמִשְׁלוֹ alleinherrschend.

Самодержа́вствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל לְבַדּוֹ allein herrschen. [Selbstherrscher. -де́ржица נ׳.

Самоде́рженъ (-жца) ז׳ מוֹשֵׁל כִּרְצוֹנוֹ, שַׁלִּיט לְבַדּוֹ

Самодово́льный ת׳ שָׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ selbstzufrieden.

Самодово́льство ס׳ שִׂמְחָה בְחֶלְקוֹ, שִׂמְחַת בְּמִנָּת נוֹרָלוֹ Selbstzufriedenheit. [-ду́рка נ׳.

Самоду́ръ ז׳ הוֹלֵךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ Starrköpfiger.

Самоду́рство ס׳, -ду́рь נ׳ מְשׁוּבָה, שְׁרִירוּת לֵב Starrköpfigkeit.

Самодѣ́йственный ת׳ פּוֹעֵל, מְעוֹלֵל בְּאֹפֶס־יָד בְּכֹחוֹ selbstwirkend.

Самодѣ́йствіе ס׳ פְּעֻלָּה בְּאֹפֶס־יָד Selbstwirkung.

Самодѣ́льный ת׳ מְלֶאכֶת, עֲשׂוּי בְּיָדָיו (בלי עזר) יָדָיו— selbst gemacht. [Machwerk.

Самодѣ́льщина נ׳ מַעֲשֵׂה־יָדָיו eigenes

Самодѣ́ятельность נ׳ עֲמַל נַפְשׁוֹ Selbstthätigkeit.

Самозабве́ніе ס׳ תִּמְהוֹן לֵבָב Selbstvergessenheit.

Самозва́нецъ (-нца) ז׳ לוֹקֵחַ בַּשֶּׁקֶר לוֹ שֵׁם falschnamiger. -зва́нка נ׳. [mig.

Самозва́нный ת׳ מִתְיַחֵשׂ עַל־שֶׁקֶר בְּשֵׁם falschna-

Самозва́нство ס׳ שֵׁם אַכְזָב, יַחַשׂ שֶׁקֶר Falschna-

Самоистина см. Аксіо́ма. [migkeit.

Самоѫа́ты (-товъ) ז׳ מוּנָעָה, מְכוֹנַת טַלְטֵלָה אֲגָלָה מוּנָעָה בְּמְכוֹנָה sich selbst bewegender Wagen.

Самолётъ ז׳ שִׁיט (נִשְׁרֵי) מַעֲבָר־ Praḥm.
Самолично in eigener Person. הָרוֹאֶה בְּעֵינָיו, הַנִּמְצָא עִם־
Самолóвная снасть см. Самолóвъ.
Самолóвъ ז׳ מוֹקֵשׁ, (איב יח, ט) צִמִּים, מָצוֹד, מַלְכֹּדֶת Vogelneß.
Самолюбецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב נַפְשׁוֹ לְבַד, הוֹלֵךְ אַחֲרֵי־בִצְעוֹ Egoist.
Самолюбивый ת׳ הוֹלֵךְ אַחֲרֵי־בִצְעוֹ, רוֹדֵף הַוּת נַפְשׁוֹ egoistisch.
Самолюбіе ס׳ אַוַּת נַפְשׁוֹ, הַוּת נַפְשׁוֹ Eigenliebe.
Самонадѣянность נ׳ בִּטָּחָה בְכֹחַ לִבּוֹ, רֶשַׁע, כֶּסֶל Selbstvertrauen.
Самонадѣянный ת׳ בוֹטֵחַ בְכֹחַ לִבּוֹ; נִשְׁעָן אֶל־ selbstvertraut.
Самонрáвіе ס׳ מְשׁוּבָה, רוּחַ עִוְעִים, שְׁרִירוּת לֵב Eigensinn.
Самонрáвный ת׳ הוֹלֵךְ בְּמַרְאֵי־(בִּשְׁרִירוּת) לִבּוֹ eigensinnig.
Самообожáніе ס׳ הִתְחַשֵּׁב כֵּאלֹהִים Selbstvergötterung.
Самообмáнъ ז׳ הַתְעוֹת נַפְשׁוֹ, עֲשׂוֹת בְּנַפְשׁוֹ שֶׁקֶר Selbstbetrug.
Самоотвержéніе ס׳ שִׂים נַפְשׁוֹ, הַשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד בְּכַפּוֹ Selbstverleugnung.
Самоотречéніе ס׳ הַפְקִיד רוּחוֹ, שִׂים בַּיָּיִן מִבְטַחוֹ בְּיַד־אֵל Selbstverleugnung.
Самоохóтно ת״פ מִנְּדִבַת רוּחוֹ, בִּעְצַת־לִבּוֹ aus eigenem Antriebe.
Самопáлъ ז׳ כְּלִי־נֶפֶץ, קֶנֶה־קַלָּע Luntenflinte.
Самопознáніе ס׳ דַּעַת נַפְשׁוֹ Selbsterkenntniß.
Самопроизвóльность נ׳ שְׁרִירוּת לֵב Willkühr.
Самопроизвóльный ת׳ עָשׂוּי בִּשְׁרִירוּת (בְּעִצַּת, בְּמַרְאֵי) לִבּוֹ eigenwillig.
Самопрялка נ׳ מְכוֹנַת מַטְוֶה Spinnmaschine.
Саморáсленный ת׳ שָׂחִים,—סָחִישׁ— wildwachsend.
Самородка נ׳ מִטִּיל מַתֶּכֶת יָצוּק בְּבִטְן הָאֲדָמָה gebiegenes Metall.
Саморóдный ת׳ יָצוּק (מוּצָק) בְּבִטְן הָאֲדָמָה gebiegen.
Саморóдокъ (-дка) ז׳ см. Саморóдка.
Самосохранéніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת נַפְשׁוֹ Selbsterhaltung.
Самостоятельность נ׳ חָפְשָׁה, חֹפֶשׁ, רָצוֹן חָפְשִׁי, זְרוֹר Selbstständigkeit.
Самостоятельный ת׳ חָפְשִׁי, נִשְׁעָן אֶל־רַגְלוֹ selbstständig.
Самострѣлъ ז׳ מִין קֶשֶׁת Armbrust.
Самосýд— см. Самоупрáв—.
Самосѣвка נ׳ סְפִיחַ קָצִיר, סָפִיחַ; סָחִישׁ, שָׂחִים wildwachsender Roggen. -сѣвочный ת׳.
Самоубійство ס׳ מִשְׁלוֹחַ יָד בְּנַפְשׁוֹ Selbstmord. -бійственный ת׳. נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ Selbstmörder.
Самоубійца ז״נ מְשַׁחִית, שׁוֹלֵחַ יָד בְּנַפְשׁוֹ, מוֹרֵף נַפְשׁוֹ
Самоувѣренность נ׳ בִּטָּחָה בְלִבּוֹ Selbstvertrauen.
Самоувѣренный ת׳ בוֹטֵחַ בְלִבּוֹ; נִשְׁעָן אֶל־כֹּחוֹ selbstvertraut.
Самоуправлéніе ס׳ בְּחִנָּקָה, בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ eigenmächtig.
Самоупрáвно ת״פ חֹזֶק־יָד, שְׁרִירוּת לֵב, חֲזָקָה Eigenmacht.
Самоупрáвство ס׳ כְּרָצוֹנוֹ eigenmächtig handeln.
Самоупрáвствовать (-ствую) פ״ע מָשׁוֹל בְּ־ Handbuch zum Selbstunterricht.
Самоучитель ז׳ סֵפֶר מְנַהֵל בְּמַעֲגַלֵּי־דַעַת Selbstbelehrter.
Самоýчка ז״נ לוֹמֵד בְּלֹא־מוֹרֶה, לוֹמֵד לְמוּד־דַעַת מִלִּבּוֹ
Самоýчкою ת״פ מִבְּלִי לִמּוּד מֵאַחֵר, בְּלֹא־מוֹרֶה durch Selbststudium.
Самохвáлъ ז׳ מִתְפָּאֵר בִּשְׂפָתָיו, מִתְהַלֵּל בְּפִיו Großprahler. -хвáлка נ׳. genieß.
Самохвáльство ס׳ גֵּיב מִתְפָּאֵר, שִׂפַת מִתְהַלֵּל Ei-
Самохвáльствовать (-ствую) פ״ע הִתְהַלֵּל בְּפִיו, הִתְפָּאֵר בְּמוֹ־שִׂפְתָיו sich prahlen. licher Farbe.
Самоцвѣтный אֲשֶׁר צֶבַע טִבְעִי לוֹ ת׳ von natür-
Самýмъ ז׳ רוּחַ זַלְעָפוֹת Gluthwind.
Самшитъ ז׳ (תוס׳ כלים) פִּירְדָּשָׁע, *אֶשְׁכְּרוֹעַ, עֵץ תְּאַשּׁוּר (כיר מ״ו) *פִּקְסִינוֹן Buchsbaum. -шитовый ת׳.
Самъ ז׳ (Самá נ׳, Самó ס׳, Сáми ר׳) הוּא בְּיָדוֹ, הוּא וְלֹא אַחֵר, הוּא בְּנַפְשׁוֹ selber. Посему Господь самъ дастъ вамъ знáменье לָכֵן יִתֵּן יְיָ הוּא לָכֶם אוֹת. Я самъ говорúлъ אֲנִי אֲנִי דִּבַּרְתִּי, הַמְדַבֵּר הוּא. Она самá сдѣлала этó אֵת זֹאת עָשׂוּ יָדֶיהָ הוּא. Само собóю разумѣется הַדָּבָר בָּרוּר (גָּלוּי) לְכֹל. Самъ-дрýгъ אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ, חַד־אֶת־אַחַד הָאֶחָד, שְׁנַיִם יַחְדָּו, עִם־מִשְׁנֵהוּ הָאֶחָד עִם־ שְׁנַיִם. Самъ третéй לֹא־יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, נִפְעַמְתִּי מִתְּמַהוֹן לְבָבִי.
Сáмый 1) ת״פ עֶצֶם, הוּא berselbe. Въ тотъ сáмый день בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַהוּא. Въ тýже сáмую ночь בַּלַּיְלָה הוּא. Предъ сáмой двéрью מוּל פְּנֵי־הַפֶּתַח. Въ сáмой полнотѣ̀ его בְּעֶצֶם תֻּמּוֹ. Въ сáмомъ дѣлѣ בְּאֶמֶת, אֶל־נָכוֹן, אָמְנָם. 2) מְאֹד äußerst. Сáмый учёный человѣкъ חָכָם, אִישׁ חָכָם מְאֹד מְחֻכָּם. (סנהדרין יא) Vollblütiger.
Сангвúникъ ז׳ *סַנְגִּוִנֶר, אִישׁ רַב הַדָּמִים (רושלמי)
Сандáліе ס׳ *סַנְדָּל, (ישעיה מ, ד) סְאוֹן, נַעַל Schnürschuhe
Сандáлъ ז׳. *תּוֹלַעְנָה (שבת קי:) Sandelholz. -дáльный ת׳. [derhalz.
Сандарáкъ ז׳ כֹּפֶר, עֲצִי־רְתָמִים, חֲמַר־רֹתֶם Wachhol-
Сáни, ר׳ Сáнки (сáнокъ) נ״ר עֲגָלַת־חֹרֶף, צָב Schlit-

ten. Не въ свои са́ни не садись בְּמָקוֹם גְּדוֹלִים מִמְּךָ אַל־תֵּעָמֹד.

Са́никъ ז׳ חֶרֶשׁ צַבִּי־חֹרֶף עוֹשֶׂה עֲגָלוֹת Schlit-

Са́нный ת׳ אֲשֶׁר לְצַבִּי (לְעֲגָלוֹת) חֹרֶף Schlitten-.

Сановитость נ׳ הַדְרַת פָּנִים, הָדָר, חֵן עֶרְךְ würdevolle Haltung.

Сановитый ת׳ נְשׂוּא־פָּנִים, נֶהְדָּר, הָדוּר stattlich.

Сановникъ ז׳ נְשׂוּא־אַחַד רַבֵּי־הַמֶּלֶךְ, בַּעַל פְּקִידוּת (עורא ד, ז) כְּנַת, פָּנִים, שַׂר hoher Beamter.

Сановный ת׳ נְשׂוּא־פָּנִים, עוֹטֶה הוֹד מִשְׂרָה von hohem Range.

Са́ночки ר׳ см. Са́ни.

Санъ ז׳ תֹּאר הָאָדָם הַמַּעֲלָה (עורא ד. ז) כְּנַת, פְּקִידוּת, אַחַד רַבֵּי־הַמֶּלֶךְ hoher Rang.

Са́па נ׳ מַחְתֶּרֶת, מַחֲלַת עָפָר unterirdischer Gang.

Сапёръ ז׳ עוֹשֶׂה, (איש צבא) הוֹפֵר מַחֲלוֹת מְצָד מַחְתְּרוֹת מָצוֹר Sappeur. -пёрный ת׳.

Сапогъ ז׳ נַעֲלֵי שׁוֹקִים Stiefel. Сапоги́ נַעֲלֵי שׁוֹקִים.

Сапожёкъ (-жка́) נַעַל־שׁוֹק קָטָן Stiefelchen.

Сапожище ז׳ נַעַל־שׁוֹק גָּדוֹל großer Stiefel.

Сапо́жникъ ז׳ *סַנְדְּלָר, מְתַפֵּר נְעָלִים Schuster. -ница נ׳.

Сапо́жничать פ״ע עָשָׂה בְּמְלֶאכֶת נְעָלִים Schuhmacher sein.

Сапо́жническій ת׳ אֲשֶׁר לְמְתַפְּרֵי נְעָלִים Schuhwerk.

Сапо́жничество פ מְלֶאכֶת נְעָלִים Schusterhand-

Сапо́жничиха נ׳ אִשֶּׁת מְתַפֵּר נְעָלִים Schuhmachers-frau.

Сапо́жничій см. Сапо́жническій.

Сапо́жный ת׳ נַעַל, —נְעָלִים, —נַעֲלַיִם—Stiefel-.

Сапфи́ръ ז׳ סַפִּיר Saphir.

Сапъ ז׳ כַּרְסֵם, חֲלִי זוֹב הַנְּחִירַיִם לְסוּס Rotz.

Сара́й (נ׳ -ра́ище, ק׳ -ра́йчикъ) ז׳ מָזֶוה, בֵּית הַכֵּלִים, מִסְכָּנֶת Schuppen. -ра́йный ת׳.

Сара́на נ׳ מִין חֲבַצֶּלֶת Lilie.

Саранча́ נ׳ אַרְבֶּה, גּוֹב גּוֹבִי, גָּזָם, חָנָב, חָסִיל, חַרְגֹּל, גֵּב, סֶלְעָם, יֶלֶק Heuschrecke.

Сарафа́нъ מְעִיל, אַפֻּדָּה לִנְשֵׁי רוּסִיָּה Art Frauenrock. -фа́нный ת׳.

Сарачи́нское пшено́ אֹרֶז Reis.

Сарве́ни ז״ר חִתּוּל מְקֻלְעוֹת עֲבוֹתִים לְחַבְלֵי אֳנִיָּה Tauwickel.

Сарди́нка נ׳ *עַפְיָאן, דָּג הַשָּׁמֶן (חולין סו.) *עַפְרָן (ע״ז לט.) Sardine.

Са́рдій ז׳ *אַחְמָר, אֶבֶן אָדֹם (מדרש שה״ש ח, יב) Carneol.

Сардони́ческій ת׳ —בּוּז, —לַעַג, —קַלְסָה, —קָלָס hohnlächelnd. Сардоническая улыбка לַעֲגֵי־שָׂפָה. С. смѣхъ חֹלִי־הַצְּחוֹק (חולין קה:), רוּחַ צְרֻדָה*.

Сардъ ז׳ см. Са́рдій.

Саребара́къ (ידיש פאט ח) אֹפֶר יָרָק *סוֹדָא־קָלִי ז׳ Sodasalz. -жевый ת׳.

Са́ржа נ׳ מִין אֶרֶג מֻשִׁי אוֹ פִּשְׁתִּי־עֵץ Sarschezeug.

Сарка́змъ ז׳ לַעֲגֵי־בוּז, קְלָלָה, גְּאָצָה Stichelwort.

Саркастическій ת׳ מָלֵא לַעֲגֵי־בוּז höhnisch.

Саркофа́гъ ז׳ אָרוֹן־אֶבֶן לָמֻת Steinsarg.

Сары́нь נ׳ см. Сво́лочь.

Сары́чъ ז׳ מִין עוֹף טוֹרֵף Bußaar.

Сассапари́ль נ׳ (מִטִּין *פַּרְגִּין) יָרָק־תְּרוּפָה Sassaparille.

Са́та נ׳ מִדַּת סְאָה Sea.

Сатана́ ז׳ בְּכוֹר־מָוֶת, שָׂטָן Teufel. -тани́нскій ת׳.

Сатани́нщина נ׳ שָׂטָן (הָתוּלֵי־) תַּעֲלוּלֵי; מְזִמַּת בְּלִיַּעַל Teufelei.

Сатани́ть הִתְעוֹלֵל כַּשָּׂטָן פ״ע Teufelei treiben.

Сати́ра נ׳ חָזוֹן מְהֻתָּלוֹת, דִּבְרֵי־הֲתֻלִּים, לָצוֹן Spottschrift.

Сати́рикъ ז׳ סוֹפֵר דִּבְרֵי־לָצוֹן, חוֹזֶה מְהֻתָּלוֹת Spottdichter.

Сати́рическій ת׳ מָלֵא מְהֻתָּלוֹת,—הֲתֻלִּים ipottend.

Сатра́пъ ז׳ טַפְסָר, אֲחַשְׁדַּרְפָּן Statthalter.

Сафьянъ עוֹר תְּחָשִׁים, עוֹר עִזִּים מְאֻדָּם, תַּחַשׁ (יחזקאל מז. י) Saffian. -я́нный ת׳.

Са́харецъ (-рца) см. Са́харъ.

Са́харникъ ко́рень ז׳ *סִיסָן, מִין צֶמַח (ברכות נז:; גיטין סט:) Zuckerwurz.

Са́харница נ׳ פַּךְ לְפִתּוֹתֵי דְּבַשׁ קָנִים Zuckerdose.

Са́харный ת׳ מְדֻבָּשׁ קָנִים Zucker-. С. тростни́къ (ע״ז יד:) *קָשָׁב, *חָצָב, קְנֵה־דְבַשׁ Zuckerrohr.

Сахаровари́ніе פ׳ הַתּוּךְ דְּבַשׁ־קָנִים das Zuckersieden.

Сахарова́рня נ׳ (כור) מַצְרֵף לְדְבַשׁ־קָנִים Zuckersiederei.

Сахарова́ръ ז׳ דְּבַשׁ־קָנִים (מַתִּיךְ) צוֹרֵף Zuckersieder.

Са́харъ ז׳ סַכָּרְקוֹן, קַפָּאוֹן מֹתֶק, דְּבַשׁ־קָנִים (ירו׳ ביצה א) *Zucker.

Сба́вить см. Сбавля́ть.

Сба́вка נ׳ מִגְרַעַת (מִתְּכָן) גְּרַע מַחֲשָׁבוֹן Verminderung.

Сбавля́ть, -ба́вить פ״ע מ׳ נִכָּה, גָּרוֹעַ מ׳ vermindern. С. съ цѣны́ מִן־הַמְּחִיר (נִכָּה) גָּרוֹעַ. -ся נפ׳ הִגְרַע; מָעוֹט, צָעוֹר, חָסוֹר vermindert werden.

Сба́вочный הַנִּגְרָע מ״ מ׳ herabgesetzt. -льница נ׳.

Сберега́тель ז׳ שׁוֹמֵר לְיוֹם אַחֲרוֹן, חוֹשֵׂךְ Ersparer.

Сберега́ть, Сбере́чь פ״ע שָׁמוֹר, נָצוֹר, צָפוֹן, חָשׂוֹךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן עָתִד לוֹ ersparen. -ся נפ׳ הֻחְשַׂךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן, הִשָּׁמֵר, הִתְעַתֵּד הֻצְפַּן erspart werden.

Сбереже́ніе פ׳ צְפוּן, עָתִידָה, יִתְרָה (תהלים יח, יד),

פִּקְדוֹן Ersparung. [unterschlagen.

Сбива́льный ת׳ עָשׂוּי לִנְקֹף (לְחַבֵּט) בּוֹ zum Her-

Сбива́ть, Сби́ть פ״ 1) נָקַף, הִכָּה, חָבוֹט herunterschlagen. С. ма́слины זֵיתִים (חָבוֹט) נָקוֹף. 2) הוֹרִיד, חִסֵּר, גָּרוֹעַ herabsetzen. С. цѣну הוֹרִיד הַמְּחִיר. С. кого́ съ пути הִטָּה אִישׁ מִנְּגֹד־דַּרְכּוֹ, הֵבִיא, סִכְסֵךְ, הָמוֹם, הִכְשִׁיל, הִתְעָה, בִּמְבוּכָה, תִּעְתֵּעַ. С. съ ногъ הִכְשִׁיל כֹּחַ. 3) חִזֵּק zusammenschlagen. С. до́ски הִדְבֵּק בְּמַקְבּוֹת קְרָשִׁים. С. ма́сло חָבוֹט חֶמְאָה, —*חָבוּץ. (שבת צה.)

-ся 1) נפ׳ הָחְבַּט abgeschlagen werden. 2) פ״ח הִכָּשֵׁל, הִבָּלֵעַ, כּוֹא בִּמְבוּכָה, הִבּוֹךְ sich verwirren. Онъ сби́лся תָּעָה לְבָבוֹ. Рѣ́чи мои сби́лись נִבְוֹכוּ דְּבָרַי לְעוּ, תָּעָה עָוָה, הִרְכּוּ. [Verwirrtheit.

Сбивчивость נ׳ מְבוּכָה, מְהוּמָה, תַּעְתֻּעִים, תּוֹעָה, כִּשָּׁל, סִלְּף

Сбивчивый ת׳ נִבּוֹךְ, נִתְעָה, נִפְתָּל, פְּתַלְתֹּל verwirrt.

Сбира́ть см. Собира́ть. [käufer.

Сби́тенщикъ ז׳ מוֹכֵר נְזִיד דְּבַשׁ־כִּשֵּׁם Sbitenver-

Сби́тень (-тня) ז׳ נְזִיד דְּבַשׁ וּבְשָׂמִים heißer Honig-

Сбить см. Сбива́ть. [trank. -тенный ת׳.

Сближа́ть, Сбли́зить פ״ קָרַב (הִקְרִיב) אֶחָד אֶל־אֶחָד הִגִּעַ näher zusammenbringen. Сближа́ющіе дома́ מַגִּיעֵי בַּיִת בְּבַיִת. С. людей קָרַב לֵב אִישׁ אֶל־אָחִיו. -ся פ״ח הִתְנַגֵּשׁ, יָחְדוּ, קָרוֹב אֶחָד אֶל־אֶחָד לְרֵעֵהוּ näher zusammenkommen.

Сближе́ніе ס׳ קְרָבָה, הַקְרִיב Annäherung.

Сбо́й ז׳ 1) חֲבָט, נִקּוּף Herabsetzung. 2) עֲדַת פּוֹחֲזִים וְרִיקִים Zusammenkunft.

Сбо́ристый ת׳ נִקְמָט, כָּפוּל gefaltet.

Сбо́рище ס׳ 1) הָמוֹן, קִבּוּץ, אֲסֵפָה, אֲסַפְסוּף Versammlung. 2) מָקוֹם מוֹעֵד, מִקְרָא Sammelplatz.

Сбо́рка נ׳ 1) אֹסֶף, קִבּוּצָה das Sammeln. 2) כֶּפֶל, שֹׁבֶל, שוּלֵי־בֶגֶד, קֶמֶט* Falte.

Сбо́рникъ ז׳ 1) אֹסֶף דִּבְרֵי־מֵדָע, קְהִלָּת Sammlung. 2) מִין צָנִיף נָשִׁים Haube.

Сбо́рный ת׳ —אֹסֶף, אֲסֵפָה, מוֹעֵד— Sammel-. Сб. пунктъ מָקוֹם הַמּוֹעֵדָה הָאָסִיף. Сбо́рныя де́ньги כֶּסֶף הָאָסִיף.

Сборщикъ ז׳ מְאַסֵּף, קוֹבֵץ Sammler. -щица נ׳.

Сбо́ръ ז׳ אֹסֶף; עֲצֶרֶת, קָהָל, מִקְרָא Versammlung. С. наро́да מִקְרָא הָעֵדָה. С. подате́й אֹסֶף־מַס. Бить сборъ מִלְּאוּ! (ירמיה ד, ח) קָרֵא תָּקוּעַ לְמִקְרָא הַמַּחֲנוֹת.

Сбо́ры ז״ר 1) הָכֵן, הָכִין עֲתִידוֹת Vorbereitungen. 2) כִּפְלֵי שִׂפַת־בֶּגֶד, שוּלֵי־בֶגֶד Falten. [werfen.

Сбра́сываніе ס׳ הַשְׁלִיךְ מֵעַל־, שַׁלֶּכֶת das Hinab-

Сбра́сывать, Сброса́ть, Сбро́сить פ״ 1) הִשְׁלִיךְ (הִפֵּל) מֵעַל־ hinabwerfen. 2) הִשְׁלִיךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד zusammenwerfen. -ся 1) נ״פ הֻשְׁלַךְ מֵעַל־ abgeworfen werden. 2) פ״ח נָפוֹל מֵעַל־ sich hinabstürzen.

Сбрести́сь פ״ח הִתְאַסֵּף (הִקָּהֵל) אֶל־מָקוֹם, הִקָּבֵץ אֶל־ zusammenkommen.

Сбрива́ть, Сбрить פ״ גִּלַּח abrasiren.

Сбри́тіе ס׳ גִּלּוּחַ, גִּלֵּחַ Abrasirung.

Сбродъ ז׳ הָמוֹן פּוֹחֲזִים וְרִיקִים, אֲסַפְסוּף Lumpenvolk.

Сбросса́ніе см. Сбра́сываніе.

Сбру́я מַתָּג וָרֶסֶן, כְּלֵי־הַסּוּס נ׳ Pferdegeschirr.

Сбу́хты-бара́хты ת״פ לְתָמוֹ, מְבֻלְבָּל, מְבֻלָּי חֹשֶׁב דַּרְכּוֹ, מְבֻלָּי שִׂים לֵב unüberlegt.

Сбыва́ніе ס׳ см. Сбы́тъ.

Сбыва́ть, Сбыть פ״ 1) הֶעֱבַר מֵעָלָיו, הָסַר (הִרְחִק) שִׁלַּח מֵעַל־פָּנָיו, מֵעָלָיו abschaffen. 2) מָכוֹר verkaufen. 3) הָיָה מְ־, יָרוּד, הִגְרַע, חָסוֹר פ״ע abnehmen, fallen. Вода́ сбыва́етъ חָסוֹר הוֹלְכִים וְחָסוֹר הַמַּיִם. Цѣна́ на хлѣбъ сбы́ла יָרַד מְחִיר הַלֶּחֶם. Сбы́ли враги́ твои́ צָרֶיךָ מִמְּךָ הָיוּ (צפניה ג, יח). -ся 1) נפעל הֻרְחַק, שֻׁלַּח מֵעַל־פָּנַי־, (הוּסַר) מֵעַל־ fortgeschafft werden. 2) פ״ח הָיָה, נִהְיָה, קוֹם erfüllt werden. Такъ и сбы́лось כֵּן הָיָה. Слова́ его́ сбы́лись (קָמוּ) דְּבָרָיו נִהְיוּ.

Сбыло́й נִגְרָע, הוֹלֵךְ וְחָסֵר ת׳ gefallen.

Сбы́тіе ס׳ 1) הַרְחָקָה, שִׁלּוּחַ das Abschaffen. 2) חֲסוֹר, לֶכֶת וְחָסוֹר, הִגְרַע, רִדַּת das Fallen.

Сбы́тный עוֹבֵר לַסּוֹחֵר ת׳ gangbar.

Сбы́точный ת׳ נִהְיָה, הוֹוֶה möglich. Сбы́точно это? הֵיִהְיֶה (הֵיָקוּם, הִיָּקְרֶה) דָּבָר כָּזֶה.

Сбытъ ז׳ מִמְכָּר, מַכַּר־רְכֻלָּה, עִזָּבוֹן Verkauf.

Сбѣ́ганіе ס׳ מְרוּץ מֵעַל־ das Ablaufen.

Сбѣга́ть, Сбѣжа́ть פ״ע 1) (куда́) רוּץ (מַהֵר) אֶל־ (מים) הָגַר. רוּץ אַחֲרֵי־ hinlaufen; (за кѣмъ) 2) חָסוֹר, יָרוּד, בַּמּוֹרֶד ablaufen. 3) הִתְחַבֵּא בְּרוּחַ בְּהִתְחַבֵּא weglaufen. -ся פ״ח הִתְאַסֵּף (הִקָּהֵל) מַהֵר zusammenlaufen.

Сбѣгъ ז׳ מוֹצָא לַמַּיִם (מַאֲנִיָּה) Seitenöffnung.

Сбѣжа́лый בּוֹרֵחַ, פָּלִיט, נָס ת׳ entlaufen.

Сва́дебный ת׳ הַחֲתוּנָה —, כְּלוּלוֹת — hochzeitlich. С. день יוֹם הַחֲתוּנָה.

Сва́дьба נ׳ חֲתוּנָה, כְּלוּלוֹת Hochzeit.

Сва́йка, Сва́ечка ק׳ см. Сва́я. [Pfahl-.

Сва́йный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲמוּדֵי עֵץ, —יְתֵדוֹת, —אֹמְנוֹת

Сва́ливать, Свали́ть פ״ה הִשְׁלִיךְ מֵעַל־; יָרָה, הִפִּיל; abwerfen. Вѣтръ свали́лъ де́рево הָרוּחַ הִפִּיל אֶת־ צְבוֹר עֲרֵמַת, יָרָה חָצִיר לַעֲרֵמָה. С. сѣно въ ку́чу הָעֵץ. С. сѣно съ больно́й головы́ на здоро́вую שׁוֹם הַמְּעַד, נָתוֹן לְמוֹט רַגְלֵי־ עָוֹנוֹ עַל־רֹאשׁ נָקִי. С. съ ногъ יָרוֹד מִ־, נָפוֹל מֵעַל־ (1 פ״ח -ся. אֲשׁוּרֵי־ niederstürzen. 2) כָּשׁוֹל אִישׁ בְּרֵעֵהוּ, הִתְנַגֵּף, הִתְנַגֵּשׁ יַחַד zusammenstoßen.

Сва́ливать, Свали́ть פ״ה דּוֹשׁ (צמר לסרק) walken; filzen. -ся נפ׳ הֻדַּשׁ (צמר) gewalkt werden.

Сва́лка נ׳ 1) שְׁלֵכַת מֵעַל־ das Abwerfen. 2) קְהַל־עָם, עָם כָּבֵד, אֲסֵפַת־עָם Gedränge.

Сва́льный ת׳ בִּקְהַל־עָם, —עַם כָּבֵד— im Gedränge vorkommend. Сва́льное сраже́ніе מִלְחֶמֶת צָבָא רָב. Сва́льная дра́ка הָמוֹן אֲנָשִׁים נְצִים. С. грѣхъ זְנוּנִים, תֹּכֶל, עָוֹן זִמָּה.

Сва́льщикъ ז׳ פּוֹרֵק מַשָּׂא Ablader. -щица נ׳.

Свалять см. Сва́ливать. [sammenschweißung.

Сваре́ніе, Сва́риваніе ס׳ דֶּבֶק (מתכת) בָּאֵשׁ Zu-

Сва́ривать, Свари́ть פ״ה 1) הָכַן נָזִיד, הָזַד, בִּשֵּׁל kochen. 2) דַּבֵּק (מתכת) בָּאֵשׁ zusammenschweißen.

Сва́рка נ׳ см. Сваре́ніе. [-ся נפ׳.

Сва́рливость נ׳ רִיבוֹת, מְדָנִים, רוּחַ מָדוֹן Zanksucht.

Сва́рливый ת׳ אִישׁ רִיב, אִישׁ מָדוֹן zanksüchtig.

Сварно́й, Сва́рный ת׳ מְדֻבָּק בָּאֵשׁ (מתכת) zusammen-

Сва́рочный см. Сварно́й. [geschweißt.

Сва́таніе ס׳ עֲצַת בְּרִית דּוֹדִים das Werben, Ehestiften.

Сва́тать פ״ה יָעוּץ בְּרִית דּוֹדִים, עָרוֹךְ דִּבְרֵי דּוֹדִים לִפְנֵי־ *שַׁדְּךָ, יָעוּץ לְהִתְחַתֵּן עִם־, אֶת־ zufreien, ehestiften. -ся פ״ח (за кого́) הִתְנָה אֲהָבִים עִם־ werben um...

Сватовство́ ס׳ עֲצַת בְּרִית דּוֹדִים Brautwerbung.

Сватъ ז׳ 1) מְשַׁדְּךָ, יוֹעֵץ בְּרִית דּוֹדִים *Ehestifter. 2) חָם, חוֹתֵן Schwiegervater. Сватья́ נ׳ חוֹתֶנֶת, חָמוֹת Schwiegermutter.

Сва́ха נ׳ יוֹעֶצֶת בְּרִית דּוֹדִים, מְשַׁדְּכָת* Ehestifterin.

Свахля́ть פ״ה עָשׂוּ מְלַאכְתּוֹ רְמִיָּה, אָרוֹג קוּרֵי עַכָּבִישׁ zusammenpfuschen. [Pfahl.

Сва́я נ׳ קוֹרָה תְּקוּעָה בָּאָרֶץ; עַמּוּד עֵץ, יָתֵד, אֹמְנָה

Сведе́ніе ס׳ 1) הַגִּישׁ (הַקְרִיב) אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ Zusammenführung. 2) С. счётовъ עֶרֶךְ הַפְּקוּדִים לְמִצְא הַשְׁבּוֹן Zusammenrechnung. 3) С. члено́въ עֲרוּת, נֶגֶף עַצְמוֹת בְּשַׂר הַחַי* (ניסין ע.) Zusammenziehung der Glieder. [gebracht. 2) см. Сво́дный.

Сведённый, -дёный ת׳ 1) מֻגָּשׁ אֶל־ zusammen-

Свезе́ніе ס׳ הוֹלִיךְ אֶל־, הוֹבִיל—, הַנְחוֹת— das Zusammenführen.

Свезти́, Свезть см. Свози́ть. [Rübe, Bete.

Свёкла נ׳ *סֶלֶק, יֶרֶק חָמִיץ, יֶרֶק־גַּנִּים (ב״מ קט.) rothe

Свекловица נ׳ *תַּרְדִּין, יֶרֶק־גַּנִּים (ברכות נו:) Runkelrübe. -ви́чный ת׳. [Runkelrübenblatt.

Свекловичникъ ז׳ עֲלֵה־תַרְדִּין (см. Свекловица)

Свеко́льникъ ז׳ עֲלֵה־סֶלֶק Betenblatt.

Свеко́льный ת׳ סֶלֶק — Beten-. [gericht.

Свекольня נ׳ בְּרֵכַת סֶלֶק, מַאֲכַל יֶרֶק חָמִיץ Beten-

Свёкоръ (-кра) ז׳ חָם, אָבִי־הַבַּעַל, אָבִי־אִישָׁהּ des Mannes Vater. [Mannes Mutter.

Свекровь נ׳ חָמוֹת, אֵם הַבַּעַל, אֵם אִישָׁהּ des

Свербёжъ ז׳, -бо́та נ׳ אָרֶבֶת, מִכְוָה בְּעוֹר הַבָּשָׂר das Jucken.

Свербе́ть פ״ה עוֹר הַבָּשָׂר (הַכָּוֶה) הִצְרִב juken.

Свергать, Све́ргнуть פ״ה הִשְׁלִיךְ מֵעַל־, הָדוֹף מִמְּצָבוֹ, פָּרוֹק מִ־, הוֹרִד מִ־, הַפֵּל אַרְצָה, הָרוֹס מִמַּעֲמָדוֹ herabwerfen. Св. царя́ съ престо́ла הָדוֹף (הוֹרֵד) הַשֻּׁלְחָן מִלֶּךְ. Св. и́го עֹל פָּרוֹק. -ся 1) נפ׳ הֻשְׁלַךְ הָתֵשׁ בְּהֵמָה לָאָרֶץ, הוּרַד, מֵעַל־ hinabgestürzt werden. 2) נָפוֹל מֵעַל־ פ״ח sich hinabstürzen. [stürzter.

Све́ржене́цъ (-нца) ז׳ מוּרָד מִנְּאוֹן עֻזּוֹ Hinabge-

Сверже́ніе ס׳ נְאוֹן עַזִּים (שֶׁבֶר) הוֹרִיד das Hinabstürzen.

Сверка́ніе ס׳ נֹגַהּ, בָּרָק, לַהַב, לַהַט das Funkeln. С. меча́ בָּרָק (לַהַב) חָרֶב.

Сверка́ть, Сверкну́ть פ״ע בָּרוֹק, נוֹצֵץ, נֹגַהּ funkeln.

Сверле́ніе ס׳ מַכְרָה בַּמַּקְדֵּחַ, נִקּוּב das Bohren.

Сверлило см. Сверло́

Сверлильный ת׳ אֲשֶׁר יִנָּקְבוּ בוֹ zum Bohren.

Сверлильщикъ ז׳ נוֹקֵב בַּמַּקְדֵּחַ Bohrender.

Сверлина נ׳ חוֹר נָקוּב בַּמַּקְדֵּחַ Bohrloch.

Сверлить פ״ה כָּרָה חוֹר, נָקוֹב בַּמַּקְדֵּחַ bohren. -ся נפ׳ הֻנְקַב gebohrt werden.

Сверло́ ס׳ מַקְדֵּחַ, מַרְצַע לְחָרְשֵׁי־עֵץ* Bohrer.

Сверста́ть см. Све́рстывать.

Све́рстка נ׳ הַיְשִׁיר שִׁוּוּת Gleichmachung.

Све́рстникъ ז׳ אִישׁ כְּגִילוֹ, אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכּוֹ* Altergenosse. -стница נ׳. [des Alters.

Све́рстничество ס׳ מַעֲמַד בְּנֵי־גִיל אֶחָד Gleichheit

Све́рстный ת׳ אֲשֶׁר כְּגִילוֹ, —כְּעֶרְכּוֹ von gleichem

Све́рстываніе ס׳ см. Све́рстка. [Alter.

Све́рстывать, Сверста́ть פ״ה הִשְׁוָה, פִּלֵּס, הַיְשֵׁר, הוּשַׁם, יִשּׁוֹר עִם־ נפ׳ 1) עָרוֹךְ לְ־ gleich machen. -ся הֻשְׁוָה, כְּ־ gleich gemacht werden. 2) הִמָּשֵׁל אֶל־ פ״ח

הָדְמָה אֶל־ — הָיָה כְּ־, דָּמָה sich gleichstellen. [Rolle.

Свёртокъ (-тка), -точекъ (-чка) ז׳ גְּלִיוֹן, מְגִלָּה

Свёртывать, Свертѣ́ть, Сверну́ть פ״י 1) גָּלַל, צוּר לְגַלְיוֹן zusammenrollen. 2) (куда́) סֹב אֶל־, נָטָה לְךָ הַמֵּטָה הַצִּדָּה ablenken. Сверни́ напра́во הַיְמִין. Они́ сверну́ли въ лѣсъ נָטוּ הַיַּעְרָה. -ся פ״ח 1) גָּלַל, הִתְעַטֵּף, עָלוּף zusammengerollt werden. И сверну́тся какъ ха́ртія небеса́ וְנָגְלוּ כַּסֵּפֶר הַשָּׁמַיִם. 2) קָמוּט, צָפוּד, קָפוּא gerinnen. Молоко́ сверну́лось הֶחָלָב קָפָא. [zählig.

Сверхкомпле́ктный עֹדֶף־עַל־הַפְּקוּדִים ח׳ über-

Све́рху מֵעָל, מִמַּעַל לְ־, מִלְּמַעְלָה, מֵעַל הַ־ ת״פ oben.

Сверхшта́тный עֹדֶף עַל־הַפְּקוּדִים ח׳ außeretatmäßig.

Сверхъ מִלְּבַד, נוֹסָף עַל־, עַל־, יוֹתֵר עַל־, יוֹתֵר פ״י außer, über. Я далъ ему 60 рубле́й сверхъ жалованья его́ נָתַתִּי לוֹ שִׁשִּׁים שֶׁקֶל יוֹתֵר (נוֹסָף) עַל־שְׂכָרוֹ. Сверхъ того́ וְאַף גַּם־, מִלְּבַד זֹאת, וְיוֹתֵר מֵהֵמָּה זֹאת; dazu noch. [übernatürlich.

Сверхъесте́ственно ת״פ פְּלָאִים, פְּלָאוֹת, נִפְלָא

Сверхъесте́ственность פְּלִי נ׳ Uebernatürlichkeit.

Сверхъесте́ственный ת׳ נִפְלָא, נִפְלָאָה, —אֱלֹהִים, *לֹא־טִבְעִי übernatürlich. -ственныя явле́нія מְרָאוֹת אֱלֹהִים.

Сверча́ніе פ׳ שְׁרִיקוֹת הַצְּלָצָל das Zirpen.

Сверча́ть פ״י שָׁרוֹק בַּצְּלָצָל zirpen.

Сверчо́къ (чка́) ז׳ צְרָצוּר, צְלָצָל *(חולין סח:) Hausgrille. Знай с. свой шесто́къ דַּע אֶת־מְקוֹמְךָ.

Свершать, -ши́ть פ״י בַּצַּע, כִּלָּה, הִשְׁלִים, שָׁלוֹם, כָּלָה, כִּלָּה נפ׳ vollenden. -ся 1) פ״ח vollendet werden. 2) קוּם, נִהְיָה, הָיָה, קָם הַדָּבָר, כֵּן הָיָה vollzogen werden. Такъ и сверши́лось

Све́ршекъ (шка) ז׳ 1) בְּצַע, תַּרְבִּית, נֶשֶׁךְ, מַרְבִּית Zins. 2) יָתֵר, שָׂרִיד, עֹדֶף Rest.

Сверше́ніе פ׳ קוּם דָּבָר, בֹּא Erfüllung.

Свести́, Свесть см. Сводить.

Свива́льникъ ז׳ חִתּוּל, חִתּוּלָה Wickelband.

Свива́ніе פ׳ см. Свивка.

Свива́ть, Свить פ״י 1) עָבַת, הִשְׁזִיר zusammendrehen. 2) חִתֵּל, צוּר, גָּלוֹם, לוּט, *כָּרוּךְ zusammenwickeln. 3) חִתֵּל wickeln. -ся נפ׳ 1) שָׂרוֹג, עָבוֹת, סָבוּךְ, הָשְׁזַר zusammengewickelt werden. 2) חִתּוּל gewickelt werden.

Свивка נ׳ תַּכְרִיךְ, חִתּוּלָה, חִתּוּל das Zusammenwickeln.

Свивокъ (-вка), ף -вочекъ (-чка) ז׳ דָּבָר כָּרוּךְ (מְחֻתָּל) Zusammengerolltes.

Свида́ніе פ׳ הִתְרָאוֹת פָּנִים Zusammenkunft. До свида́нья! כֹּה לְחִי! [sammenkommen.

Свида́ться, Сви́деться פ״ח הִתְרָאָה פָּנִים עִם־ zu-

Свидѣ́тель ז׳ עֵד, שָׂהֵד (איוב פ״ז, יט) Zeuge. -льница נ׳ עֵדָה Zeugin.

Свидѣ́тельскій ת׳ —עֵד, —עֵדִים Zeugen-.

Свидѣ́тельство פ׳ 1) עֵדָה, עֵד Zeugniß. Ви́сказать ло́жное с. на кого́ עָנָה עֵד שֶׁקֶר בְּ־. Это бу́детъ мнѣ́ свидѣ́тельствомъ, что זֹאת תִּהְיֶה לִי לְעֵדָה כִּי־. 2) כֹּפֶר עֵדוּת, תְּעוּדָה, עֵדוּת Beischeinigung.

Свидѣ́тельствованіе פ׳ 1) см. Свидѣ́тельство 2. 2) פְּקוּדָה, בִּקֹּרֶת, בְּחֹן בְּעֵינָיו Untersuchung.

Свидѣ́тельствовать (-ствую) פ״י 1) עָנָה בְּ־, הֵעִד zeugen. 2) (кому́) הִגִּיד מִלְּבוֹ, דִּבֵּר בֶּאֱמוּנָה bezeugen. Свидѣ́тельствую ему́ мое благопожела́ніе הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת־בִּרְכַּת שְׁלוֹמִי. 3) רָאָה בְּעֵינָיו, פָּקוֹד, בָּקַר, הִבָּחֵן, הִבָּקֵר, בָּקוֹר נפ׳ untersuchen. -ся בִּעֵין רוֹאִים revidirt werden.

Свидѣ́ться см. Свида́ться. [knotig.

Свилева́тый ת׳ פְּתִילֵי בְדִיו (מְשֹׁרָג) (יח) סָבוּךְ

Свиль נ׳ חֲרָצָבָה כְּפִתִילֵי־עֵץ Maser. [stall.

Свина́рный ת׳ אֲשֶׁר לְגִדֶּרֶת חֲזִירִים vom Schweinen-

Свина́рня נ׳ גִּדֶּרֶת חֲזִירִים Schweinenstall.

Свина́рь ז׳ רוֹעֵה חֲזִירִים Schweinhirt.

Свине́цъ (-нца́) ז׳ עֹפֶרֶת Blei.

Свини́на נ׳ בְּשַׂר־חֲזִיר Schweinfleisch.

Свинка נ׳ 1) גּוּר חֲזִיר Schweinchen. 2) נְטִיל עֹפֶרֶת, פֶּקַע בְּדִיל Bleiklötzchen. [פֶּדֶר חֲזִיר.

Свино́й ת׳ —חֲזִיר vom Schweine. Свино́е са́ло

Свинопа́съ ז׳ רוֹעֵה חֲזִירִים Schweinhirt.

Свинскій ת׳ מְגֹאָל, אֲשֶׁר דֶּרֶךְ חֲזִיר לוֹ schweinisch.

Свинство פ׳ דֶּרֶךְ חֲזִיר, תּוֹעֵבָה, שַׁעֲרוּרִית, שִׁקּוּצִים, קִיקָלוֹן Schweinerei.

Свинти́ть, -ся см. Сви́нчивать, -ся.

Свину́ха см. Золоту́ха.

Свинцева́тый ת׳ אֲשֶׁר עֹפֶרֶת בּוֹ bleihaltig.

Свинцо́вый ת׳ עֹפֶרֶת —Blei-. Свинцо́вая вода́ מֵי־עֹפֶרֶת. [zusammenschrauben. -ся נפ׳.

Свинчивать, Свинти́ть פ״י דַּבֵּק בְּבְרִיחַ גְּלִילִים

Свинья́ נ׳ חֲזִיר Schwein. С. морска́я *שִׁבּוּטָא דְנָ Meerschwein.

Свинья́чій ת׳ —חֲזִיר, אֲשֶׁר לַחֲזִיר Schwein-.

Свирѣ́ль נ׳ חָלִיל, עוּגָב, *אַבּוּב Rohrpfeife. -рѣ́льный ת׳.

Свирѣльникъ ז׳ מְנַגֵּן בְּחָלִיל, מְחַלֵּל Flötenbläser. -льница נ׳.

Свирѣпова́тый ת׳ פָּרוּעַ, אַכְזָר מְעַט etwas wild.

Свирѣпость נ׳ אַכְזָרִיּוּת, פִּרְעוֹת, מְשׁוּבָה, זָדוֹן Wildheit. [das Toben.

Свирѣпствованіе ס׳ עֶבְרַת זָדוֹן, אַכְזָרִיּוּת חֵמָה

Свирѣпствовать (-ствую) פ״ע סְעוֹר בְּזַעַף־, הָזַד, רָגוּשׁ בְּאַכְזָרִיּוּת חֵמָה, אַף rasen, toben.

Свирѣпый ת׳ פָּרִיץ, עָרִיץ, קָשֶׁה, אַכְזָרִי, אַכְזָר wild,

Свирѣпѣніе см. Свирѣпствованіе. [grausam.

Свирѣпѣть см. Свирѣпствовать. [herabhangen.

Свиса́ть, Сви́снуть פ״ע סָרוֹחַ, הִנְמַה, הֶאָחֵז וְהִתְלֶה

Свислый ת׳ נָטוּי, מְאֻחָז וְתָלוּי, סוֹרֵחַ herabhängend. Сви́слая лоза́ גֶּפֶן סוֹרֵחַת.

Сви́снуть 1) см. Сви́снуть. 2) см. Свиса́ть.

Свиста́ніе ס׳ שְׁרֵקָה, קוֹל שְׁרִיקוֹת, קוֹל מְצַפְצֵף, קוֹל חָלִיל das Pfeifen.

Свиста́ть (свищу́, свищешь), **Сви́стнуть** פ״ע חִלֵּל בְּחָלִיל, צִפְצֵף, שָׁרוֹק pfeifen.

Свисто́къ (-тка́), -то́чекъ (-чка) ז׳ מַשְׁרוֹקִית, חָלִיל*

Свисту́лька см. Свисто́чекъ. [דניאל ג, ה] Pfeife.

Свисту́нъ ז׳ 1) מְחַלֵּל בַּחֲלִילוֹ, מְצַפְצֵף Pfeifer. 2) אֱגוֹז נָקוּב Nuß mit Wurmstich.

Свисту́нья נ׳ מְחַלֶּלֶת בְּחָלִיל, מְצַפְצֶפֶת Pfeiferin.

Свистъ ז׳ קוֹל שְׁרִיקוֹת, שְׁרֵקָה; קוֹל חָלִיל Pfiff.

Свистѣ́ть см. Свиста́ть.

Свита נ׳ 1) עֲדַת הַגְּלוּיִים, עֲדַת הַנִּצָּבִים עַל־מֶלֶךְ, עַל־שַׂר (תהלים מב, ה) סָבִיב (Gefolge. 2) שַׁלְמָה, שִׂמְלָה das Zusammenrollen. [Kittel.

Свитіе ס׳ גְּלִיל, צְנִיפָה

Свитокъ (-тка) ז׳ מְגִלָּה, גְּלָיוֹן, מְגִלַּת־סֵפֶר Rolle.

Свитскій אֲשֶׁר לַנִּצָּבִים עַל־הַמֶּלֶךְ ת׳ אֲשֶׁר לַגְּלוּיִים, עַל־הַשַּׂר, הַסָּבִיב — von der Gefolge.

Свить (תיד совью) см. Свива́ть.

Свихивать, Свихну́ть פ״ע הוֹקַע, הָמַעַד, הָמַט, הָרוֹס (עֵצֶם יָד אוֹ רֶגֶל) מִמְּקוֹמוֹ verrenken. Онъ свихну́лъ себѣ́ но́гу רַגְלוֹ (מָטָה) נִקְעָה, -ся פ״ח מוֹשׁ עֶצֶם מִמְּקוֹמוֹ, הוֹקַע, הָמוֹט verrenkt werden.

Свихну́тіе ס׳, Свихъ ז׳ נָשֶׁה, מוֹקַע, מְקוֹם מוֹשׁ עֶצֶם מִמְּקוֹמוֹ Verrenkung.

Свищева́тый ת׳ נָקוּב wurmstichig. [Fistel.

Свищъ, ז׳ -щикъ (בעיר, בעץ) ז׳ פְּתִחַת, חוֹר Loch;

Свобода נ׳ הָפְשָׁה, דְּרוֹר, פְּקַח־קוֹחַ; רוּחַ, רְוָחָה Freiheit. Отпусти́ть на свобо́ду שִׁלַּח חָפְשִׁי, קָרָא דְרוֹר לְ־

Свобо́дно ת״פ 1) בְּאֵין אֹנֶס, לְחָפְשִׁי, חָפְשִׁי frei. 2) לֹא־צָר, לִרְוָחָה, בִּרְחָבָה geräumig.

Свобо́дность נ׳ חָפְשָׁה, חָפְשׁוּת; רְוָחָה Freiheit.

Свобо́дный ת׳ 1) חָפְשִׁי; בֶּן־חוֹרִין. 2) נָקִי מִ־ frei. 3) זָךְ, מָהִיר geläufig. Свобо́дное произноше́ніе מְחֻשְׁבוֹת לֵב Freisinnigkeit. [שָׂפָה זַכָּה, גִּיב מָהִיר.

Свободомы́сліе ס׳ חָפְשִׁית דְּרוֹר, הָגוּת־לֵב

Сво́децъ (-дца), Сво́дикъ ק׳ см. Сводъ 1.

Сводить, Свести́, Свесть פ״ע 1) (съ чего́) הוֹלֵךְ; הוֹרִיד, הוֹכִיל אֶל־ מוֹרַד הַ־, (הַנְחָה) מֵעַל־ בְּלַע עֶצֶת־ הִטָּה לֵב אִישׁ מִכַּוָּנָתוֹ. 2) (куда́) אֶל־ (הַנְחָה, הוֹלִיךְ) הוֹכִיל hinführen. 3) (съ кѣмъ) מָשׁוֹךְ עִם־, קָרַב אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ zusammenbringen. Не сведи́ меня́ съ нечести́вцами אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשָׁעִים. С. дру́жбу съ кѣмъ הִתְרֵעָה עִם־, כָּרוֹת בְּרִית אַחֲוָה עִם־. С. конца́ми съ конца́ми פִּלֵּם מַכֹּלֶת בֵּיתוֹ לְפִי־תְבוּאָתוֹ. С. счёты תָּבַן חֶשְׁבּוֹנוֹת עִנְיָן. 4) פ״פ: У него́ свело́ ру́ку יָבְשָׁה יָדוֹ sein Arm hat sich Krampfhaft zusammengezogen. [Zurichtung der Presse.

Сво́дка נ׳ 1) см. Сведе́ніе. 2) פֶּלֶס הַגְּלָיוֹן לדפוס

Сво́дникъ ז׳ צִיר לְרוֹעֵי זְנוּנִים, מַעְזִר לְרוֹדְפֵי זִמָּה Kuppler. -ница נ׳.

Сво́дничанье ס׳ עֵזֶר לְרוֹדְפֵי זִמָּה das Kuppeln.

Сво́дничать פ״ע שָׁרַת אֶת־רוֹעֵי, הֵעִזַּר לְרוֹדְפֵי זִמָּה kuppeln.

Сво́дничество см. Сво́дничанье. [זְנוּנִים

Сво́дный ת׳ 1) מְקֻבָּץ, מְאֻסָּף zusammengebracht. 2) Сво́дные бра́тья בְּנֵי־אָב אֶחָד, בְּנֵי־אֵם אַחַת אַחִים חוֹרְגִים* Stiefbrüder.

Сво́дня см. Сво́дница. [wölbt.

Сводообра́зный ת׳ כִּדְמוּת סִפּוּן, נָטוּי כְּסִפּוּן ge-

Сво́дчатый ת׳ עָשׂוּי מַעֲשֵׂה סִפּוּן aus Gewölben.

Сво́дчикъ ז׳ מַלִּיץ, אִישׁ הַבִּינִים (לְכָל־עִנְיָן) Mäkler.

Сводъ ז׳ 1) כִּפָּה, אֻגָּדָה, סִפּוּן* Gewölbe. 2) אֹסֶף, חִבּוּר, מַעֲרָכָה Zusammenstellung. С. зако́новъ מַעֲרֶכֶת חֻקֵּי הָאָרֶץ.

Своеволь— см. Самово́ль—. [rechtzeitig.

Своевре́менно ת״פ בְּעִתּוֹ, לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת, בְּמוֹעֲדוֹ

Своевре́менный ת׳ שׁוֹמֵר מוֹעֲדוֹ, בָּא בְעִתּוֹ rechtzeitig. [Landsmann.

Своезе́мецъ (-мца) ז׳ בֶּן־אַרְצוֹ, בֶּן־אָרֶץ מוֹלַדְתּוֹ

Своекоры́стіе ס׳ אוּת בִּצְעוֹ, הוֹת נַפְשׁוֹ Eigennutz.

Своекоры́стный ת׳ רוֹדֵף הוֹת, שׁוֹאֵף אֶל־בִּצְעוֹ נַפְשׁוֹ eigennützig.

Своекошты́ный ת׳ מִתְכַּלְכֵּל בְּבֵיתוֹ, אוֹכֵל שֻׁלְחָן בֵּיתוֹ (לא בבית הספר) auf eigene Kosten lebend.

Своенра́віе с מְרָאֵי לִבּוֹ, יְרָדָּ־לִבּוֹ, שְׁרִירוּת לֵב Eigensinn.

Своенра́вный ת׳ נִפְרָד, הוֹלֵךְ בִּשְׁרִירוּת לִבּוֹ שׁוֹבָב, סוֹרֵר, (משלי יח, א) eigensinnig.

Своеобра́зность נ׳ פְּלִי־דֶרֶךְ נִפְלָה Eigenthümlichkeit.

Своеобра́зный ת׳ נָכְרִי, זָר, שׁוֹנֶה, נִפְלָה eigenthümlich. Своеобра́зенъ поступокъ его́ (נִפְלָה) זָר מַעֲשֵׂהוּ, נָכְרִיָּה עֲבוֹדָתוֹ.

Своеобы́чіе см. Своенра́віе.

Своеобы́чный см. Своенра́вный.

Своеру́чно מ״ת בְּיָדוֹ הוּא eigenhändig.

Своеру́чный ת׳ עָשׂוּי (כְּתוּב) בְּיָדוֹ eigenhändig.

Свози́ть, Свезти́, Свезть מ״ע הוֹבֵל בַּעֲגָלָה (בְּרֶכֶב) אֶל־ hinführen. -ся נפ׳ הוּבַל בַּעֲגָלוֹת אֶל־ hingeführt werden. [sammenführen.

Сво́зка נ׳, Свозъ ז׳ אֹסֶף הַמּוּבָא בַעֲגָלוֹת das Zu-

Свой ס״נ (נ׳ своя́, ס׳ своё, ר׳ свои́) אֶשְׁרִי, —הוּ, —וֹ; —ִי, —ָהּ, —ָהּ; שֶׁל־, לְ־ mein, dein sein, ihr. Онъ про́далъ домъ свой и поле своё שָׁדֵהוּ. Я былъ самъ не свой לֹא־יָדַעְתִּי נַפְשִׁי, אָבַד לִבִּי, נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי. Свой своему́ по неволѣ другъ לֵב כָּל־אִישׁ יַטֵּהוּ אַחֲרֵי קִרוֹבָיו.

Сво́йственникъ ז׳ אָחִד מִקְּרוֹבֵי אִשְׁתּוֹ; Verschwägerter. -нница נ׳ אָחוֹת מִקְּרוֹבֵי בַעֲלָהּ.

Сво́йственный ת׳ אֲשֶׁר הַסְּכִין בּוֹ, אֲשֶׁר זֶה דַּרְכּוֹ eigenthümlich.

Сво́йство ס׳ דֶּרֶךְ, תְּכוּנָה, מִשְׁפָּט *טֶבַע Eigenschaft.

Свойство́ ס׳ קִרְבַת מִתְחַתְּנִים, קִרְבָה מִבְּרִית דּוֹדִים Verwandtschaft.

Свола́кивать, Своло́чь 1) מ״ע מָשׁוֹךְ (סָחוֹב) אֶל־ נָזוֹל (הַפְשֵׁט) מֵעַל־ מָקוֹם אֶחָד herunterziehen. 2) wegnehmen. -ся נפ׳ עָצְרַת בּוֹגְדִים [Gesindel.

Сво́лочь נ׳ חֶבֶר־רֵיקִים, עֲדַת פּוֹחֲזִים, אַסְפְּסוּף Gesindel.

Сво́ра נ׳ צֶמֶד כַּלְבֵי צַיִד Hundekoppel.

Сворáчивать, Своротить 1) מ״ע הַטֶּה, הַפְנֶה, הַסֵּב abwälzen. Св. въ сторону הַטֶּה הַצִּדָּה. 2) מ״ע נָטָה, פָּנָה, סַר, נָטָה abweichen. Св. вправо (влѣво) הַיָּמִין (הַשְּׂמֹאל). -ся נפ׳ הָפַנָּה; הָסֵב abgewälzt w.

Сво́рить מ״ע אָסוֹר בְּצֶמֶד כַּלְבֵי־צַיִד koppeln.

Сво́рный ת׳ אָסוּר בְּצֶמֶד (כלב ציד) gekoppelt.

Своро́вывать, -рова́ть מ״ע גָּנוֹב מֵעַל־ wegstehlen.

Своро́ть ז׳ פִּנָּה, מָקוֹם יָסוֹב הַדֶּרֶךְ Scheideweg.

Свояк ז׳ בַּעַל אֲחוֹת אִשְׁתּוֹ Frauenschwestermann.

Своя́си ז״ר מִגּוּרָיו, מוֹלַדְתּוֹ, מְכוּרָתוֹ Heimath. Возврати́ться во своя́си שׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Своя́ченица, -ячина נ׳ אָחוֹת אִשְׁתּוֹ Frauenschwester.

Свыка́ться, Свы́кнуться פ״ח הִסְכֵּן עִם־, לָמוֹד לְ־, נִסָּה בְּ־ sich zugewöhnen. [oben herab; hochtrabend.

Свысока́ בְּגֹדֶל לֵבָב, בְּגַאוּת, בְּעֵינַיִם רָמוֹת ת״פ von

Свы́ше מ״ת מִמָּרוֹם, מֵעָל, מִמַּעַל von oben.

Свѣва́ть, Свѣ́ять פ״ע הָפַח וְהָסַר, הִשֵּׁב abwehen. -ся הֻזְרָה מִ־, הֻשַּׁב נפ׳ abgeweht werden. [fahren.

Свѣ́дать פ״ע (что, о чёмъ) דָּרוֹשׁ, בִּקֵּשׁ לָדַעַת er-

Свѣ́домый ת׳ לֹא־זָר, מוּדָע, נוֹדָע bewußt.

Свѣ́дущій ת׳ מָהִיר בְּ־, לָמוּד, מֵבִין, יוֹדֵעַ erfahren.

Свѣ́дѣніе ס׳ הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם, שְׁמוּעָה, לֶקַח Nachricht; Kenntniß. Принять къ свѣдѣнію שׂוֹם אֶל־לִבּוֹ.

Свѣжева́то מ״ת קָר מְעַט etwas kalt.

Свѣжева́ть (-жую) פ״ע הַפְשֵׁט עוֹר מֵעַל־בְּהֵמָה, פָּשׁוֹט die Haut abziehen.

Свѣ́женькій ת׳ קָר לְמַדַּי ziemlich kühl.

Свѣ́жесть נ׳ 1) אֹב, לַח; נֹעַר עֲלוּמִים Frische. Онъ еще́ при свѣ́жести своей́ עוֹד לֹא־ עוֹדְנוֹ כֹאֲבוֹ. 2) עֲצֻמוֹתָיו עוֹד מְלֵאוּ עֲלוּמִים, גַּם לַחוּ. קֹר, חֹם

Свѣжёхонькій ת׳ קָר מְאֹד sehr kühl. [Kühle.

Свѣжина́ נ׳ בָּשָׂר חָדָשׁ frisches Fleisch.

Свѣ́жить פ״ע חִדֵּשׁ רוּחַ הַ־ erfrischen.

Свѣ́жій ת׳ 1) רַעֲנָן, לַח, חָדָשׁ, רָטֹב, רְטֹבָה, חַי frisch. Свѣ́жіе плоды́ פְּרִי חָדָשׁ. С. цвѣто́къ צִיץ רַעֲנָן (רָטֹב). Свѣ́жая вода́ מַיִם חַיִּים. Свѣ́жія верёвки יְתָרִים לַחִים. 2) קָר, קֹר. С. во́здухъ רוּחַ קָר.

Свѣжѣ́ть פ״ע 1) הָחֵל לָקַח כֹּחַ, הִתְחַדֵּשׁ frisch werden. 2) הוֹסִיף קֹר, הִגְדִּיל קָרְתּוֹ kühl werden.

Свѣкова́ть см. Вѣкова́ть.

Свѣрéніе ס׳, Свѣ́рка נ׳ בִּקֹּרֶת חֶשְׁבּוֹן Berichtigung.

Свѣря́ть, Свѣ́рить פ״ע בִּקֵּר חֶשְׁבּוֹן, בָּחַן חֶשְׁבּוֹנוֹת berichtigen. -ся נפ׳ הֻבְחַן, בִּקּוֹר verglichen werden.

Свѣ́ска נ׳ מִשְׁקוֹל, שְׁקֹל בְּמֹאזְנַיִם das Abwägen.

Свѣсъ ז׳ *זִיז, סֶרַח־הַגַּג, מְסֻבָּה, מוּסָךְ Abhang.

Свѣта́ніе ס׳ אוֹר בֹּקֶר, צְפִירָה Tagesanbruch.

Свѣта́ть см. Разсвѣта́ть.

Свѣтёлка, -тёлочка נ׳ עֲלִיַּת־קִיר קְטַנָּה עִם־חַלּוֹן, גָּדוֹל Giebelzimmer. -тёлочный ת׳.

Свѣтéцъ (-тца́) ז׳ בֵּית־שֶׁקֶע לְלַפִּיד מָאוֹר Kienspanhalter.

Свѣ́тикъ ז׳ רַע־יַקִּיר לִי, יָפָתִי; Liebchen.

Свѣ́тиленный ת׳ אֲשֶׁר לִפְשִׁתָּה בַּמְּנוֹרָה Docht-.

Свѣ́тило ס׳ אוֹר, מָאוֹר (תהלים קלו, ז) Stern.

Свѣ́тильникъ ז׳ מְנוֹרָה, נֵר Lampe.

Свѣ́тильный ת׳ הַמְּנוֹרָה, —, אֲשֶׁר לַמְּנוֹרָה Lampen-.

Свѣ́тильня נ׳ פְּתִיל מְנוֹרָה, פִּשְׁתָּה לַמְּנוֹרָה Docht.

Свѣти́льце с מְנוֹרָה קְטַנָּה Lämpchen.
Свѣти́ть (свѣчу́, свѣтишь) 1) פ״ע הָהַל אוֹר, נָגוּהַ, הָאַר לְ־, הָפַץ אוֹר leuchten; (кому́) הָאַר לְ־.
Свѣтленькій см. Свѣтлый.
Свѣтлёхонькій т נָאוֹר מְאֹד, —בָּהִיר sehr hell.
Свѣтлить פ״ע הַלְבֵּן, מָרוֹק עַד־חֲיוֹת לוֹ בָּרָק, זִקֵּק hell machen.
Свѣтлица см. Свѣтёлка.
Свѣтло́ с הַבֹּקֶר אוֹר ח״פ hell.
Свѣтлобу́рый т אֲדַמְדַּם, שָׁרֹק מְעַט hellbraun.
Свѣтлова́тый т נָאוֹר מְעַט, —בָּהִיר etwas hell.
Свѣтлость נ 1) אוֹרָה, נֹגַהּ Klarheit. 2) הָדָר כָּבוֹד (כנוי לקצין עם) Durchlaucht.
Свѣтлоцвѣ́тный אֲשֶׁר צֶבַע כָּהִיר לוֹ ת hellfarbig.
Свѣ́тлый т עוֹטֶה אוֹר, מָלֵא אוֹרָה, נָאוֹר; בָּהִיר, בֹּר, זַךְ hell.
Свѣтлѣ́йшій т 1) נָאוֹר מִ־; בָּהִיר מִ־ heller. 2) נָאוֹר מְאֹד sehr hell. С. князь הוֹד כָּבוֹד הַנָּסִיךְ Durchlauchtigster Fürst.
Свѣтлѣ́ть פ״ע, -ся פ״ח שָׁלַח אוֹרוֹ, נֹגַהּ אוֹר hell werden, scheinen.
Свѣтля́къ י *תּוֹלַעַת־יוֹחָנָא, הַחָסִיל הַזּוֹרֵחַ Johanniswürmchen.
Свѣтоза́рность נ׳ נֹגַהּ־זֹרַח, יִפְעָה, אוֹר נֹגַהּ Glanz.
Свѣтоза́рный ת אוֹר, זוֹרֵחַ, עוֹטֶה אוֹר נֹגַהּ, מֵהֵל אוֹר hellstrahlend.
Свѣтоно́сный ת׳ זוֹרֵחַ אוֹר Licht verbreitend.
Свѣтоно́съ י׳, -но́ска נ׳ תּוֹלַעַת זְהָרִית Leuchtkäfer.
Свѣтописецъ (-сца) см. Фотогра́фъ.
Свѣтопись см. Фотогра́фія. -пи́сный ת׳.
Свѣтопреставле́ніе с חֹדֶל הַחֹלֶד, קֵץ כָּל־בָּשָׂר Weltende.
Свѣтопріёмный ת׳ אֲשֶׁר אוֹרוֹ רוּעַ לוֹ מִ־ licht empfangend.
Свѣтотѣ́нь נ׳ עֶרֶב אוֹר וָצֵל Halbdunkel.
Свѣточъ י׳ מָאוֹר, אוּר, גֶּר, לַפִּיד Fackel.
Свѣтскій ת׳ 1) חֹל לֹא־קָדוֹשׁ profan. 2) יוֹדֵעַ־שׁוֹמֵר אָרְחוֹת מִתֵּי־תֵבֵל, לֹלֶכֶת־בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים weltlich.
Свѣтъ י׳ 1) נְהָרָה, אוֹרָה, אוֹר Licht. Встать до свѣта תֵּבֵל, אֶרֶץ, קָדֵם שַׁחַר, קוֹם לִפְנֵי אוֹר הַבֹּקֶר 2) יְקוּם, חֵלֶד Welt. 3) בְּנֵי־תֵבֵל, מִתֵּי־תֵבֵל, בְּנֵי־אָדָם, מְרוֹם מָתִים, בְּנֵי־אִישׁ עַם־הָאָרֶץ Gesellschaft. Большо́й свѣтъ Онъ бранился на чемъ свѣтъ стоитъ קְלָלָה נִמְרֶצֶת.
Свѣча́, ק׳ Свѣ́чка נֵר נ׳ Licht.
Свѣчникъ י׳ 1) עוֹשֵׂה (מַתִּיךְ) נֵרוֹת Lichtgießer. 2) מוֹכֵר נֵרוֹת Lichtverkäufer.
Свѣчно́й ת׳ —, נֵרוֹת—נֵר Licht-.

Свѣшиваніе с 1) שְׁקֹל das Abwägen. 2) הַמּוֹת הוֹרִיד das Herablassen.
Свѣшивать, Свѣсить פ״ע 1) שָׁקוֹל בְּמֹאזְנַיִם abwägen. 2) הַטָּה, הוֹרֵד לָאָרֶץ herunterhangen lassen. С. кро́вли עָשָׂה קוֹרָה סְרֻחַת לַגָּג, הַטָּה קוֹרוֹת הַגָּג לַגָּג, עָשָׂה סְרָח עוֹדֵף לְקוֹרוֹת גָּג.
Свѣшиваться נפ׳ 1) הִשָּׁקֵל abgewogen werden. 2) הוּרַד־ (יָרוֹד, נָטוּי) לָאָרֶץ, הֻטָּה herabhangen.
Свѣ́ять см. Свѣва́ть.
Свя́зка נ׳ 1) אֲגֻדָּה, צְרוֹר; אֻלְמָה, עֲרֻמָּה Bündel. С. ключе́й מַפְתֵּחוֹת. С. соло́мы עֲרֻמַּת תֶּבֶן. 2) *מִלַּת הַחִבּוּר (הַקְּשׁוּר) בדקדוק Bindewörtchen.
Свя́зно ת״פ 1) סְדָרִים, —, צְחוֹת — bündig. Говори́ть с. עָרוֹךְ דְּבָרָיו, דַּבֵּר צְחוֹת 2) אִישׁ (מִתְלַכֵּד) מִשְׁלָב בְּאַחָיו zu eng.
Свя́зный ת׳ 1) נָכוֹן לַמֵּבִין, עָרוּךְ סְדָרִים bündig. 2) С. по́черкъ כְּתֹבֶת מְלֵים, מִכְתָּב מְצֻמָּק (סָגוּר) מִלִּים קְצֻרוֹת, נִגְשׁוֹת אִשָּׁה בְּרֵעוּתָהּ (יחזקאל מו, כב), כְּתָב מִשֻּׁלָּב dichte Schrift.
Свя́зывать, Связа́ть פ״ע 1) אָסוֹר, אָגוֹד, עָקוֹד, אָלַם; קָשַׁר, קָשׁוֹר, צוֹר, צָרוֹר binden. Во́ра связа́ли אָסְרוּ אֶת הַגָּנָב. С. верёвки (קָשַׁר) חֲבָלִים. И связа́лъ де́ньги въ пла́ткѣ וַיִּצַר אֶת־הַכֶּסֶף בְּחֲרִיט. С. снопы́ אֵלֻּמִים 2) רָתַק, חִבֵּר, חָשַׁק zusammenbinden. С. брёвна חִבֵּר קוֹרוֹת אִשָּׁה לְרֵעוּתָהּ. С. желѣ́зные шесты́ רָתַק בְּדֵי־בַרְזֶל, С. крючьями חָשַׁק בְּוָוֵי בַרְזֶל. Это свя́зываетъ мнѣ ру́ки דָּבָר זֶה נִצָּב לִשְׂטָן לִי.
Свя́зываться נפ׳ -ся 1) אָסוֹר, הֵאָסֵר, חָשׁוּק, רָתוּק, חָבוּר; קָשׁוּר, הִקָּשֵׁר, הֵעָקֵד gebunden werden. 2) הִתְחַבֵּר (בראשית יד, ג) הֵצָּמֵד לִ־, דָּבוּק בְּ־, הִתְרֵעָה אֶת־, עִם־ Gemeinschaft haben. Не свя́зывайся съ лука́вымъ אַל־תִּתְרַע אֶת־אִישׁ מִרְמָה.
Связь נ׳ מַעֲדָנָה, אֲגֻדָּה; חָשׁוּק, מְחֻבָּרֶת, חִבֻּרֶת, דֶּבֶק, מָסֹרֶת Band; Zusammenhang. Желѣ́зныя свя́зи חֲשׁוּקֵי בַרְזֶל. Серёбряныя свя́зи חִבֻּרוֹת (מְחֻבָּרוֹת) כֶּסֶף. Ро́дственная связь מָסֹרֶת בְּרִית אַחִים. Ре́чи его́ не имѣ́ютъ свя́зи אֵין חִבֻּרֶת סְדָרִים בַּאֲמָרָיו.
Святи́лище с מִקְדָּשׁ, קֹדֶשׁ (ויקרא מז, ג), הֵיכַל־יְיָ Heiligthum.
Святи́тель י׳ רֹאשׁ שָׂרֵי־קֹדֶשׁ, כֹּהֵן הָרֹאשׁ הַמְקֻדָּשׁ Hohepriester.
Святи́ть (свящу́, святи́шь) פ״ע קִדֵּשׁ, טָהַר einweihen.
Святки (-токъ) ז״ר יְמֵי הִתְקַדֵּשׁ־חַג (לנוצרים) Weihnachtswoche.
Свя́то ת״פ בִּקְדֻשָּׁה, בִּמְשֻׁמֶרֶת־קֹדֶשׁ heilig.
Свято́й ת׳ קָדוֹשׁ, קָדֹשׁ— heilig. Святы́е лю́ди

אַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ, אֲנָשִׁים קְדוֹשִׁים.

Святость ג׳ קֹדֶשׁ, טָהֲרַת־קֹדֶשׁ Heiligkeit.

Святота́тецъ (-та́тца) ז׳ גַּנָּב קָדָשִׁים, מוֹעֵל בַּקֹּדֶשׁ Heiligendieb. -та́тица ג׳.

Святота́тный, -та́тственный ת׳ אֲשֶׁר לְגַנְבַת מַעַל בַּקֹּדֶשׁ, גַּנְבֵי קָדָשִׁים — kirchendiebisch. [chendiebisch.

Святота́тски ת״פ כְּמַעַל בַּקֹּדֶשׁ, כְּגַנְבֵי קָדָשִׁים kir-

Святота́тствовать (-ствую) פ״ע גָּנוֹב קָדָשִׁים, מָעוֹל מַעַל בַּקֹּדֶשׁ Kirchendiebstahl begehen.

Святота́ть ז׳ см. Святота́тецъ.

Святоху́льникъ ז׳ בּוֹזֵה קָדָשִׁים, מְחַלֵּל קֹדֶשׁ Heiligenspötter -льница נ׳. [Heiliges bespotten.

Святоху́льничать פ״ע בָּזָה קָדָשִׁים, חִלֵּל קֹדֶשׁ

Святоху́льничество ס׳ לָצוֹן, בּוּז קָדָשִׁים Heilig-thumsspötterei. [Weihnachts-.

Свя́точный ת׳ אֲשֶׁר לִימֵי הִתְקַדֵּשׁ־חָג (לנוצרים)

Свято́ша ז״נ בַּשָּׁוְא (מִתְקַדֵּשׁ) מִתְחַסֵּד, מִתְקַדֵּשׁ צָבוּעַ, חָנֵף, בְּתָהוּ Scheinheiliger.

Свято́шество ס׳ חָנֵף, טָהֲרַת מִרְמָה, צִדְקַת־שָׁוְא חֲנוּפָה Scheinheiligkeit. [scheinheilig sein.

Свято́шничать פ״ע הִתְחַסֵּד בְּמִרְמָה, הִתְקַדֵּשׁ בְּתָהוּ

Свя́тцы (-цевъ) ז״ר לוּחַ מוֹעֲדֵי, סֵפֶר זִכָּרוֹן לְמוֹעֲדֵי־יְיָ הַקֹּדֶשׁ Kirchenkalender.

Святы́ня נ׳ דָּבָר קָדוֹשׁ, מִקְדָּשׁ, קֹדֶשׁ Heiligthum.

Святѣ́йшество ס׳ הֲדָרַת־קֹדֶשׁ (כינוי הכבוד למשלת הכהנים ולשרי קדש) Heiligkeit.

Святѣ́йшій עוֹטֶה הוֹד קֹדֶשׁ, נֶאְדָּרִי בַּקֹּדֶשׁ heiligst.

Священі́е ס׳ טָהֲרַת הַקֹּדֶשׁ, הַקְדֵּשׁ, קֹדֶשׁ Heili-

Священі́никъ ז׳ כֹּהֵן Priester. [gung.

Священі́ническій ת׳ כֹּהֵן, —כֹּהֲנִים — priesterlich.

Священі́ничество ס׳ כְּהֻנָּה Priesterthum.

Священнодѣ́йствіе ס׳ עֲבוֹדַת, מִשְׁמֶרֶת כְּהֻנָּה הַכֹּהֲנִים Verrichtung des Gottesdienstes.

Священнодѣ́йствовать (-ствую) פ״ע עָבוֹד, כָּהַן עֲבוֹדַת כֹּהֵן den Gottesdienst verrichten.

Священнопома́заніе ס׳ מִשְׁחַת קֹדֶשׁ Salbung.

Священнослужі́ніе см. Священнодѣ́йствіе.

Священнослужи́тель ז׳ עוֹבֵד עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, מְכַהֵן, מְשָׁרֵת יְיָ Priester. -тельскій ת׳.

Священный ת׳ מְקֻדָּשׁ קָדוֹשׁ, מִקְדָּשׁ, קֹדֶשׁ — heilig. Свя-щённое писа́ніе סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ, סֵפֶר תּוֹרַת־יְיָ die

Священство см. Священі́ничество. [heilige Schrift.

Священствовать (-ствую) פ״ע שָׁרַת בַּקֹּדֶשׁ, כָּהַן Priester sein. [brennbarkeit.

Сгара́емость נ׳ טֶבַע הַנִּשְׂרָף (הַקָּלוּי) בָּאֵשׁ Ver-

Сгара́емый ת׳ אֶפְשַׁר לִשְׂרוֹף verbrennbar.

Сгара́ніе ס׳ בְּעֵרָה, דְּלֵק das Verbrennen.

Сгара́ть, Сгорѣ́ть פ״ע אָכוֹל בָּאֵשׁ, נִצּוֹת verbrennen, in Feuer aufgehen.

Сгиба́ть, Согну́ть פ״ע כָּפוֹף, כָּפוֹל, כָּפוּף; עַוֵּה, עַקֵּל zusammenbiegen. С. въ дугу́ כָּפוּף כַּקֶּשֶׁת. С. кого въ дугу́, въ бара́ній рогъ הִכְרִיעַ גֵּאוֹן אִישׁ. -ся 1) נפ׳ הִכָּפֵל, הִכָּפֵף עָקוֹל zusammengebogen werden. 2) פ״ח הִשְׁתּוֹחֵחַ, הִכָּפֵף sich biegen. -ся въ три погибели הִשְׁתּוֹחֵחַ עַד־עֶבֶר, הִכָּפֵף כְּאֲגַמּוֹן.

Сгибъ ז׳ עַקְלַקְלָה, מַעֲקָשׁ, כֶּפֶל Bug. [umkommen.

Сги́нуть פ״ע הִכָּרֵת, הִשָּׁמֵד, אָבוֹד, הִכָּחֵד, תֹּם, כָּלָה

Сгла́живать, Сгла́дить פ״ע הֶחֱלִיק, שִׁוָּה פְּנֵי־ glatt machen. -ся נפ׳ שִׁוָּה פְּנֵי־, הֶחֱלִיק geebnet werden.

Сгла́зить פ״ע בְּרָאוֹת עֵינָיו (עָוֹן) קָבוֹב beheren durch

Сглода́ть פ״ע כָּרַסֵם, חָסוֹל, אָכַל abnagen. [bösen Blick.

Сглону́ть פ״ע בָּלוֹעַ, עָלַע verschlucken.

Сглу́па ס״פ מֵאֵין בִּינָה aus Dummheit.

Сглупова́ть פ״ע הִסְכֵּל, עָשָׂה אִוֶּלֶת eine Dummheit begehen.

Сгна́ивать, Сгнои́ть פ״ע הִרְקִיב, נָתַן לָרֶקֶב faulen lassen. -ся פ״ח רָקוֹב, עָבוֹשׁ, הָמַק faulen.

Сгнета́ть, Сгнести́ פ״ע הָעֵק דָּבָר תַּחְתָּיו zusammen-drücken. -ся נפ׳ הוּעַק תַּחְתָּיו zusammengedrückt werden.

Сгнете́ніе ס׳ מוּעָקָה, עֲקָה, לַחַץ das Zusammendrü-

Сгнива́ніе ס׳ רִקָּבוֹן, רָקֶב das Verfaulen. [cken.

Сгнива́ть, Сгнить פ״ע רָקוֹב, עָבוֹשׁ verfaulen.

Сгнои́ть см. Сгна́ивать.

Сгова́ривать, Сговори́ть פ״ע 1) (съ кѣмъ) הִכְרִיעַ נָתַן דָּבָר, גָּזַר אֹמֶר, הֶאֱמִיר בְּאֶמְרֵי־פִיו überreden. 2) וָיָעוּד zusprechen. Онъ сговори́лъ за сы́на жену́ הִדְבִּיר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ נפ׳ -ся. הֶאֱמִיר אִשָּׁה לְבָנוֹ, הִוָּעַד, הִתְיַעֵץ, הִוָּעֵץ, יָעַץ יַחְדָּו לְ־ sich verabreden.

Сгово́рка נ׳ עֲצַת אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ Verabredung.

Сгово́рный ת׳ см. Сгово́ръ. [Nachgiebigkeit.

Сгово́рчивость נ׳ שְׁמֹעַ, אָזְנַיִם פְּקוּחוֹת לִשְׁמֹעַ

Сгово́рчивый ת׳ (שׁוֹמֵעַ) לְעֵצָה מַטֶּה אָזְנוֹ nachgiebig.

Сгово́ръ ז׳ דִּבְרֵי בְרִית־דּוֹדִים Verlöbniß. Сгово́рный ת׳.

Сгонка נ׳ 1) (צֹאן וּבָקָר) אֶל־מָקוֹם אֶחָד מִקְוֶה בְּהֵמוֹת Zusammentreibung. 2) שִׁיט דְּרוֹת, מִשְׁלוֹחַ רַפְסֹדוֹת עַל־פְּנֵי מַיִם das Holzflößen.

Сгонъ ז׳ см. Сго́нка 1.

Сгоня́ть, Согна́ть פ״ע 1) גָּרַשׁ מֵעַל־ verjagen. 2) גָּרַשׁ, שִׁלַּח (הַדְּרוֹת), הֵעֵז אָסוֹף, אֶל־ zusammentreiben. 3) עַל־פְּנֵי־מַיִם (רַפְסֹדוֹת) flößen (Holz). -ся נפ׳.

Сго́рбить см. Го́рбить.

Сгорѣ́лый שָׂרוּף בָּאֵשׁ, נִשְׂרָף ת׳ verbrannt.

Сгорѣ́ть см. Сгара́ть. [in Zornglut.

Сгоря́ча בַּחֲמַת־כַּחוֹ, בְּשִׁטְּף קֶצֶף, בְּשִׁטְּף אַפּוֹ ת״מ

Сгра́бливать, Сгра́бить פ״י צָבוֹר (גָּרוּף) בִּקְלִשּׁוֹן zusammenharken. [-щица נ׳.

Сгреба́льщикъ צוֹבֵר (עֲרֵמוֹת חָצִיר) ז׳ Harker.

Сгреба́ть, Сгрести́, Сгресть פ״י 1) см. Сгра́бливать. 2) גָּרַד וְהָסַר abschaben. С. кого́ בְּ־, אָחוֹז בְּ־ ergreifen. [scharrtes.

Сгрёбки (бокъ) חֲמָרִים, צִבּוּרִים נ״ר Zusammenge-

Сгромождáть, -мозди́ть פ״י צָבוֹר חֲמָרִים חֲמָרִים aufhäufen. -ся נפ׳ הִצָּבֵר, הָעֲרַם aufgehäuft werden.

Сгромождéніе ס׳ אֹסֶף הַגָּרוּף Aufhäufung.

Сгруби́ть -бія́нить см. Груб—.

Сгружáніе ס׳ פֶּרֶק מַשָּׂא אֲנִיּוֹת Abladung.

Сгружáть, Сгрузи́ть פ״י פָּרוֹק מַשָּׂא אֲנִיּוֹת abladen. -ся נפ׳ הִתְפָּרֵק מַשָּׂאוֹ, הִפָּרֵק ausgeladen werden.

Сгру́зка см. Сгружéніе.

Сгрустну́ться פ״ח הִתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ betrübt werden.

Сгрызáть, Сгры́зть פ״י אָכַל, פִּצַּח, כָּרַסֵם zernagen.

Сгуби́ть פ״י אָבַד, שִׁחֵת, בִּלַּע unglücklich machen.

Сгусти́ть см. Сгущáть. [dickung.

Сгустѣ́лость נ׳ עָבוֹת, עָשֹׁת, כְּשׁוֹת, הֶעָבוֹת Ver-

Сгустѣ́лый ת׳ מְצֻק, יָצוּק, מֻעֲבֶה, עָבֶה verdickt.

Сгустѣ́ніе см. Сгустѣ́лость. [dicht werden.

Сгустѣ́ть פ״ע הָפוֹךְ מְצֻק, קָפוֹא, עָשֹׁת, כָּשׁוּ, עָבֹה

Сгущáть, Сгусти́ть פ״י עָשָׂה מְצֻק, הִקְפִּיא, הֶעֱבָה verdichten. -ся פ״ח עָבֹה, קָפוֹא, כָּשׁוּ, הָפוֹךְ מְצֻק, עָשֹׁת, הִתְלַכֵּד, הָמַשׁ dicht werden. И сгусти́тся мракъ (שמות י׳, כא) וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ.

Сгущéніе ס׳ הַקְפָּאוֹן; הֶעָבוֹת, חִשָּׁרָה Verdichtung. С. водъ חִשַּׁרַת־מַיִם (תהלים יח׳, יב).

Сдáбривать, Сдóбрить פ״י 1) הִטָּה לֵב אִישׁ לְטוֹב geneigt machen. 2) הִרְקַח עָשָׂה מַאֲכַל מַטְעַמִּים, הָשַׁב חֲמַת־, הָפַךְ רָצוֹן מַ־ zurichten. -ся נפ׳ 1) הָרְקַח zugerichtet werden. 2) הָפוֹךְ לִבּוֹ לְטוֹב פ״ח הִטָּה חֶסֶד אֶל־, הִתְרַצָּה אֶל־ geneigt werden.

Сдавáть, Сдать (сдаю, עתיד сдамъ) פ״י נָתוֹן אֶל־ הָשֵׁב לְיַד־; מַסֵּר (סַגֵּר, סַכֵּר, מַגֵּן) בְּיַד, יַד־ übergeben. -ся 1) נפ׳ הִנָּתֵן (הוּשַׁב) אֶל־יַד־ übergeben werden. 2) פ״ח הִתְמַסֵּר לְיַד־, הִכָּנַע לִפְנֵי־ sich ergeben. 3) פ״ס (המ׳): Мнѣ сдается, что— אֲדַמֶּה (נִרְאֶה לִי) כִּי־ mir scheint, daß...

Сдáвливать, Сдави́ть, Сдавну́ть פ״י לָחוּץ, הָעֵק, הִצַּר, (איוב מ׳, כה) הִשְׁקִיעַ zusammendrücken. -ся נפ׳ הוּעַק zugedrückt werden.

Сдáточный ת׳ הַנִּתָּן לְיַד, הַמּוּשָׁב geliefert. Сдáточные лю́ди אֲנָשִׁים הַנִּמְסָרִים לַצָּבָא.

Сдáтчикъ ז׳ הַנּוֹתֵן אֶל־יַד, הַמֵּשִׁיב לְיַד־ Abgeber. Сдáтчица נ׳.

Сдáча נ׳ 1) הַסְגָּרָה, מְסוֹר, הֲשִׁיב אֶל־יַד־ Uebergabe. 2) (הַמּוּשָׁב לַקּוֹנֶה) כֶּסֶף עֹדֶף Rückgabe. Дай мнѣ сдáчу съ рубля́ הָשִׁיבָה לִי עֹדֶף מִשְׁקַל כֶּסֶף.

Сдвáивать, Сдвои́ть פ״י 1) עָשָׂה מִשְׁנֶה, כִּפּוּל verdoppeln. С. ни́тку לָקוֹחַ חוּט מִשְׁנֶה, כִּפּוּל חוּט. 2) עָשָׂה דָבָר פְּעָמַיִם, שָׁנָה wiederholen. -ся נפ׳ הִכָּפֵל verdoppelt werden.

Сдвигáть, Сдви́нуть פ״י 1) הָמַשׁ מִמְּקוֹמוֹ, הָפַע, — הֵעָתֵק weggeschieben. 2) חִדֵּד־אֶל־אֶחָד, הִקְרִב (הִגֵּשׁ) zusammenschieben. -ся נפ׳ 1) הִנָּסַע מִ־, מוּשׁ מִמְּקוֹמוֹ עָתוֹק מִ־ weggeschoben werden. 2) נָגוּשׁ, הִתְנַגֵּשׁ קָרוֹב זֶה אֶל־זֶה, אֶחָד בְּאֶחָד zusammengeschoben werden.

Сдвижнóй ת׳ מִתְנַגֵּשׁ זֶה לָזֶה zum Zusammenschieben.

Сдвоéніе ס׳, **Сдвóйка** נ׳ כָּפֶל; הִשְׁנוֹת פְּעָמַיִם Verdoppelung.

Сдвои́ть см. Сдвáивать. [Hinterhof.

Сдвóрокъ (-рка) ז׳ יַרְכְּתֵי חָצֵר

Сдёргивать, Сдёрнуть פ״י 1) הִפְשִׁיט מֵעַל, מָשׁוֹךְ וְהָסֵר herunterreißen. 2) מָשׁוֹךְ וְחַבֵּר zusammenziehen. -ся נפ׳.

Сдéрживать, Сдержáть פ״י 1) עָצוֹר בְּ־ einhalten. 2) כִּלְכֵּל, הָכֵל, עָצוֹר כֹּחַ aushalten. 3) קִיֵּם, הָעֲצַר (דְּבָרוֹ) מָלֵא halten (sein Wort). -ся נפ׳ zurückgehalten werden; קָיוּם gehalten werden.

Сдирáть, Содрáть פ״י פָּשׁוּט, עָרָה, פֶּרֶק, קָרוּעַ מֵעַל־ פָּשׁוּט (הִפְשֵׁט) עוֹר בְּהֵמָה. С. кóжу скотá גָּזוֹל מֵעַל־ אִישׁ עוֹרוֹ. С. кóру עוֹר עֵץ. פִּצֵּל, חָשׁוּף abreißen. -ся נפ׳ הָקְרַע מֵעַל abgerissen werden.

Сдóба נ׳ מַרְקַחַת־אֹכֶל, רֶקַח Zurichtung. [tergebäck.

Сдобина נ׳ תּוּפִינִי חֲמָאָה וְחָלָב, חַלָּה מְרֻבֶּכֶת But-

Сдобля́ть, Сдóбить פ״י הִרְבֵּךְ מַאֲפֵה תַּנּוּר בְּחֶמְאָה, אוֹ חָלָב zurichten.

Сдóбный ת׳ מְרֻבָּךְ zugerichtet. С. пирóгъ חַלָּה מְרֻבֶּכֶת חָלָב אוֹ חֶמְאָה. [מָרָה תִּהְיֶה אַחֲרִיתָהּ.

Сдоброва́ть פ״ס בַּלָּה בְטוֹב gut enden. Не сд. ему

Сдохл— см. Задхл—.

Сдóхнуть פ״ע מוּת, הָיָה לְפָגֵר crepiren.

Сдружáть, -жи́ть פ״י הָבֵא בִּבְרִית־רֵעִים אִישׁ עִם־

עַמִּיתוֹ befreunden. -ся פ״ח הִתְרוֹעֵעַ, הִתְרֹעֵעַ sich befreunden.

Сдува́ть, Сду́ть, Сду́нуть פ״י (что) הָפַח מֵעַל־, הוּפַח, הָשַׁב abgeblasen werden. -ся נפ״ל הָשַׁב weggeblasen.

Сду́ру ת״פ מְסֻכְלוּת, מְאֻפַּס בִּינָה, מְאֻין לֵב aus Dummheit.

Сдѣ́лать פ״י עָשָׂה machen. С. ошибку שָׁגָה. Сдѣ́лай одолже́ніе הוֹאִילָה־נָא, עֲשֵׂה־נָא עִמָּדִי חֶסֶד. -ся 1) נפ״ל הָעֲשָׂה, קָרָה, הָיָה werden. Что у васъ до́ма сдѣ́лалось? פ״ח מַה נַּעֲשָׂה (הָיָה, קָרָה) בְּבֵיתְכֶם. 2) eine Abmachung treffen. 3) הִשָּׁפֵט אֶת־, הִתְוַכֵּחַ עִם־ sich abfinden. Я съ тобо́ю сдѣ́лаюсь הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתְךָ.

Сдѣ́лка נ׳ 1) עֲצַת־אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ Einverständniß. 2) עֲצַת־שָׁלוֹם לְדִבְרֵי־רִיב Vergleich. -лочный ת׳.

Се ת״פ זֶה, הֵן, הִנֵּה sieh da.

Себя́ (себѣ́, собо́ю, собо́й) מ״נ אֶת־נַפְשׁוֹ, אֶת־נַפְשָׁם sich, uns, euch. Про себя́ לְנַפְשׁוֹ, לוֹ לְבַדּוֹ. Себѣ́ לוֹ: Возьми́ себѣ́ э́то קַח לְךָ זֹאת. Онъ оста́вилъ за собо́ю имѣ́нье הִשְׁאִיר לוֹ אֲחֻזָּה.

Себялю́бецъ (-бца) נ׳ רוֹדֵף אַחֲרֵי, אוֹהֵב נַפְשׁוֹ לְבַד ז׳ Selbstsüchtiger. -любица נ׳.

Себялю́бивый ת׳ זוֹנֶה אַחֲרֵי, רוֹדֵף הַוַּת־נַפְשׁוֹ בְּצִעוֹ selbstsüchtig.

Себялю́біе ס׳ אַוַּת בְּצִעוֹ, הַוַּת נַפְשׁוֹ Selbstsucht.

Сего́днишній ת׳ הַיּוֹם הַזֶּה—heutig. -нишнее приключе́ніе מִקְרֶה הַיּוֹם הַזֶּה.

Сего́дня ת״פ בְּיוֹם הַזֶּה, הַיּוֹם heute.

Сего́ ра́ди ת״פ עַל־כֵּן, לָכֵן, עֵקֶב־זֹאת, לְזֹאת daher.

Седмери́ца נ׳ מִסְפַּר שִׁבְעָה Sieben.

Седмери́цею ת״פ שִׁבְעָתַיִם; שֶׁבַע בְּיוֹם siebenfach.

Седмери́чный ת׳ שִׁבְעָתַיִם—siebenfältig.

Седмизве́здіе ס׳ מַעֲדַנּוֹת כִּימָה Siebengestirn.

Седми́на נ׳ שָׁבוּעַ, שִׁבְעַת שָׁנִים, שֶׁבַע שָׁנִים (דניאל ט, כד) sieben Jahre. [Woche. -ничный ת׳.

Седми́ца נ׳ שָׁבוּעַ, שִׁבְעַת יָמִים, שַׁבָּת (ויקרא כג, מז) Сіи אֵלֶּה ר׳.

Седмо́й ס״פ שְׁבִיעִי siebent.

Сей מ״נ זֶה, הַלָּז, הַזֶּה ז׳ Сія, ס׳ Сіе הַלָּזוּ, הַלָּז, זֹאת; dieser.

Сеймъ ז׳ סוֹד רָאשֵׁי־עָם, אֲסֵפַת קְצִינֵי־עָם Ständeversammlung. -новый ת׳. [Beschlag nehmen. -ся נפ׳.

Секвестрова́ть (-ру́ю) פ״י הֶחֱרֵם נְכָסִים לְמֶלֶךְ in Beschlag.

Секве́стръ ז׳ חֶרֶם נְכָסִים לְמֶלֶךְ Beschlag.

Секрета́рь ז׳ סוֹפֵר, מַזְכִּיר לְבַעַל־פְּקִידוּת Secretär. -та́рскій ת׳. [שָׁמוֹר סוֹד אֶת־ geheim thun.

Секре́тничать פ״י שָׁמוֹר לְשׁוֹנוֹ מִדַּבֵּר, הִסְתֵּר דָּבָר

Секре́тно ת״פ בַּסֵּתֶר, חֶרֶשׁ, בַּלָּאט, בְּהַסְתִּיר דָּבָר geheim. [—סוֹד, —סֵתֶר geheim.

Секре́тный ת׳ מִסְתָּר (חֶרֶשׁ), בַּסֵּתֶר, עֲשׂוּי כָּמוּס

Секре́тъ ז׳ סוֹד, דְּבַר־סֵתֶר Geheimniß.

Се́кта נ׳ כַּת, פְּלֻגָּה, פְּלֻגָּה (בענייני הדת) *Secte.

Секу́нда נ׳ חֵלֶק הַשִּׁשִּׁים בְּרֶגַע, אַרְנִיעָה *Secunde.

Секундантъ ז׳ עֵד לְנִפְתּוּלֵי הַבַּיְנַיִם Kampfzeuge.

Села́ва נ׳ דָּג הַלָּבָן Alba, Pinte (см. Уклея).

Селёдка נ׳ חֵלֶק, *סַלְתָּנִית, דָּג הַמְּלוּחַ (יש לס.) Häring.

Селёдочка ק׳ см. Селёдка. [Häring-.

Селёдочный ת׳ דָּגִים מְלוּחִים, אֲשֶׁר לְדָג הַמְּלוּחַ

Селезёнка נ׳ *טְחוֹל (חולין נד.) Milz. -зёночный ת׳.

Се́лезень (-зня́) ז׳ *כֶּבֶן־אַוָּז זָכָר.

Селезни́ха נ׳ בֶּן־אַוָּז הַבָּר Enterich.

Селе́ніе ס׳ חַוָּה, כְּפָר, כֹּפֶר פְּרָזִי Dorf.

Селитра נ׳ מִין מֶלַח נִתָּר Salpeter.

Селить פ״י הוֹשִׁיב, הִשְׁכִּין ansiedeln. -ся פ״ח יָשׁוֹב בְּ־, בָּחוֹר לְמוֹשָׁב לוֹ, הֵאָחֵז בְּ־, שָׁכוֹן sich ansiedeln.

Селишко ס׳ כֹּפֶר קָטָן, כְּפָר דַּל Dörfchen.

Село́ ס׳ חַוָּה, כְּפָר, כֹּפֶר פְּרָזִי Kirchdorf. Ни къ селу́, ни къ го́роду דִּבְרֵי־רוּחַ לֹא לְזֵרוֹת וְלֹא לְהָבֵר.

Сельдере́й ז׳ מִין יֶרֶק־גַּנִּים Sellerie.

Сельдь נ׳ см. Селёдка.

Се́льскій ת׳ כְּפָר, —כֹּפֶר, —כְּפָרִים, —כְּפָרִי ländlich. Се́льская жизнь חַיֵּי בְנֵי־הַכְּפָר.

Сельцо́ ק׳ см. Село́.

Селяни́нъ ז׳ כָּפְרִי, שׁוֹכֵן חַוָּה, בֶּן־כְּפָר Landmann.

Селя́нка נ׳ בַּת־כְּפָר, כָּפְרִית Dorfbewohnerin.

Сёмга נ׳ *לָכִיס, מִין דָּג (ירוש׳ כלאים א) Lachs.

Семе́йный ת׳ 1) מִשְׁפָּחָה, —אֲשֶׁר לְבֵית־אָב, אֲשֶׁר אִשָּׁה וּבְנֵי־בַיִת לוֹ, רֹאשׁ בֵּית־אָב Familien-. 2) בַּעַל מִשְׁפָּחָה Familienvater.

Семе́йственный ת׳ —מִשְׁפָּחָה Familien-.

Семе́йство ס׳ מִשְׁפָּחָה, בֵּית־אָב, זֶרַע, מוֹלֶדֶת, בַּיִת Familie.

Семерикъ ז׳ 1) מִדָּה בַּת־שֶׁבַע סְאִים sieben Tschetwerik. 2) מִשְׁפָּחָה בַּת־שִׁבְעַת זְכָרִים sieben Personen. 3) נֵר שְׁבִיעִית הַלִּטְרָא Licht von 1/7 Pfund.

Семёрка נ׳ גְּלִיוֹן שִׁבְעַת הַתָּוִים (בנוגל הקרטי) Sieben.

Се́меро מ״נ שִׁבְעָה, שִׁבְעָנָה; שֶׁבַע sieben.

Семжи́на נ׳ בְּשַׂר דַּג לָכִיס Lachsfleisch (см. семга)

Семиарши́нный ת׳ בֶּן־שֶׁבַע אַמּוֹת sieben Arschin lang. [Werschok dick.

Семивершко́вый ת׳ בֶּן־שִׁבְעַת רִבְעֵי זֶרֶת sieben

Семидесятилѣтіе שִׁבְעִים שָׁנָה ס׳ siebzig Jahre.
Семидесятилѣтній בֶּן־שִׁבְעִים שָׁנָה ת׳ siebzigjährig.
Семидесятый ס״ם הַשִּׁבְעִים — siebzigster. С. годъ שְׁנַת הַשִּׁבְעִים שָׁנָה.
Семиднéвный בֶּן־שִׁבְעַת יָמִים ת׳ siebentägig.
Семидюймовый אֲשֶׁר עָבְיוֹ שֶׁבַע־אֶצְבָּעוֹת ת׳ sieben Zoll dick.
Семилѣтіе שָׁבוּעַ, שִׁבַּת שָׁנִים, שֶׁבַע שָׁנִים ס׳ דניאל ס׳, כד Zeitraum von sieben Jahren.
Семилѣтній בֶּן־שִׁבַּת (בֶּן־שֶׁבַע) שָׁנִים ת׳ jährig.
Семимѣсячный בֶּן־שִׁבְעָה חֳדָשִׁים, בֶּן־שִׁבְעַת יְרָחִים יָמִים ת׳ siebenmonatlich.
Семинаристъ תַּלְמִיד בֵּית חֲנִיכֵי הַכְּהֻנָּה ז׳ הַכְּהֻנָּה הַתִּיכוֹן Seminarist.
Семинáрія בֵּית חֲנִיכֵי הַכְּהֻנָּה הַתִּיכוֹן Seminarium.
Семинедѣльный בֶּן־שִׁבְעָה שְׁבוּעוֹת ת׳ siebenwöchentlich.
Семиоктáвный בֶּן־שֶׁבַע הַמַּעֲלוֹת (״פְּסַנְתֵּר״) ת׳ von sieben Octaven.
Семипудóвый בֶּן־שִׁבְעַת כִּכָּרִים בַּמִּשְׁקָל ת׳ siebenfadig.
Семисажённый בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַרַת אַמָּה ת׳ siebenelle.
Семисотый ס״ם הַשְּׁבַע מֵאוֹת — siebenhundertster. С. годъ שְׁנַת הַשְּׁבַע־מֵאוֹת שָׁנָה.
Семистрýнный כְּלִי שִׁיר בֶּן־שִׁבְעַת מֵיתָרִים ת׳ siebensaitig.
Семитúческій אֲשֶׁר לְצֶאֱצָאֵי בְנֵי־שֵׁם ת׳ semitisch.
Семитысячный בֶּן־שִׁבְעַת אֲלָפִים ת׳ siebentausendzählig.
Семифунтóвый בֶּן־שֶׁבַע לִטְרוֹת ת׳ siebenpfündig.
Семифýтовый אֲשֶׁר אָרְכּוֹ שֶׁבַע רֶגֶל ת׳ siebenfußig.
Семнáдцатый ס״ם הַשְּׁבִעָה עָשָׂר — siebzehnt.
Семнáдцать שְׁבַע־עֶשְׂרֵה נ׳, שְׁבִעָה עָשָׂר ס״ם siebzehn.
Семь שֶׁבַע נ׳; שִׁבְעָנָה, שִׁבְעָה ס״ם sieben.
Сéмьдесятъ שִׁבְעִים ס״ם siebzig.
Семья́ נ׳ см. Семéйство.
Семьянинъ רֹאשׁ בֵּית־אָב, אֲבִי־מִשְׁפָּחָה ז׳ Familienvater.
Сенáторскій אֲשֶׁר לְנָשִׂיא הַמִּשְׁרָה ת׳ eines Senators.
Сенáторство פְּקִידוּת, פְּקִידוּת נָשִׂיא הַמִּשְׁרָה ס׳ Senatorwürde.
Сенáторша אֶשֶׁת סֶנָטוֹר, אֶשֶׁת נָשִׂיא הַמִּשְׁרָה נ׳ Senatorsfrau.
Сенáторъ סֶנָטוֹר, נָשִׂיא הַמִּשְׁרָה ז׳ (ב״ר ס״ו) Senator.
Сенáтъ סַנְהֶדְרִין, קָהָל נָשִׂיאֵי־עָם, סוֹד רוֹזְנֵי אָרֶץ ז׳ (ויק״ר י״ג) Senat. -нáтскій ת׳.
Сентéнція 1) נְחֻרְצָה, מִשְׁפַּט חָרוּץ נ׳ Urtheilsspruch. 2) מְלִיצָה, מִשְׁלֵי־חָכְמָה Sinnspruch.
Сентя́брь שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי (אלול—תשרי) ז׳ September. Онъ смóтритъ сентя́брёмъ פָּנָיו זְעֻפִּים. Сентя́брскій ת׳.
Серафимъ מַלְאַךְ־יְיָ, שָׂרָף ז׳ Seraph -фи́мскій ת׳.
Сервизъ, ק׳ -ви́зецъ (-зца) מַעֲרֶכֶת כְּלֵי־הַשֻּׁלְחָן, כְּלֵי־הַמַּאֲכָל וְהַמִּשְׁתֶּה ז׳ Tischaufsatz. -ви́зный ת׳.
Сердéчко ק׳ см. Сéрдце.
Сердéчно בְּתָמִים, בֶּאֱמוּנָה, בְּכָל־לֵבָב, מִלֵּב ת״פ herzlich.
Сердéчный לֵב ת׳ —, לֵבָב — herzlich. Сердéчная скорбь יְגוֹן לֵב. С. другъ יָדִיד לֵב. С. привѣтъ בְּרִבַּת־לֵב (־נֶפֶשׁ).
Сердúтый מְלֵא חֵמָה, זוֹעֵם, זַעַף ת׳ böse.
Сердúть (сержý, сéрдишь) הִכְעִיס, כָּעַס פ״י, הִקְצִיף, הִתְקַצֵּף פ״ח böse machen. -ся הַחֲרָה אַף־, הִקָּנֵא זָעוֹם, כָּעוֹס, הִתְאַנֵּף sich ärgern.
Сердоболіе רַחֲמִים, הָמוֹן מְעֵי־אִישׁ, הָמוֹן לֵב ס׳ Barmherzigkeit.
Сердобóльный מָלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר מֵעָיו יֶהֱמוּ לוֹ ת׳ barmherzig.
Сердоликъ שַׁרְדֹּנְיָא, אֶבֶן אָדֹם ז׳ (שמו״ר ל״ט) Sardonyx.
Сéрдце 1) לֵב, לְבָב; שָׁרְשִׁי, קֶרֶב אִישׁ ס׳ Herz. Отъ всегó сéрдца בְּכָל־לֵבָב. Скрѣпя́ сéрдце בְּמַאֲמַצֵּי כֹּחַ, בְּעֹרֶב לִבּוֹ לְ־. Я нашёлъ человѣ́ка по сéрдцу מָצָאתִי לִי אִישׁ כִּלְבָבִי. Это мнѣ́ не по сéрдцу אֵין נַפְשִׁי אֶל־הַדָּבָר הַזֶּה. С. земли́ לֵב הָאֲדָמָה. С. дýба לֵב הָאֵלָה. 2) לֵב, כַּעַס, זַעַם, זַעַף־לֵב, חֵמָה, קֶצֶף, אַף Zorn. Онъ говори́лъ э́то въ сердца́хъ (съ сердцóвъ) לְעֵת אַפּוֹ דִּבֶּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
Сердцевидецъ (-дца) תּוֹכֵן לְבוֹת, חוֹקֵר לֵב ז׳ Herzenskundiger.
Сердцевидный כִּדְמוּת לֵב ת׳ herzförmig.
Сердцевина לֵב עֵץ Herz einer Pflanze.
Сердцевѣдецъ (-дца) תּוֹכֵן — בוֹחֵן לֵב ז׳ Herzenskundiger.
Сердчáть זָעוֹם בְּלִבּוֹ פ״י zürnen. Онъ сердчáетъ לִבּוֹ יִזְעַף.
Серéбреникъ 1) חָרַשׁ־כֶּסֶף, צוֹרֵף בַּכֶּסֶף ז׳ Silberarbeiter. 2) שְׁקֶל כֶּסֶף Silbermünze.
Серебрéніе צִפּוּת בְּכֶסֶף ס׳ das Versilbern.
Серебрёный נֶחְפֶּה בַכֶּסֶף, מְצֻפֶּה כֶּסֶף ת׳ versilbert.
Серебрúстый 1) אֲשֶׁר עֲפָרוֹת כֶּסֶף לוֹ ת׳ silberhaltig. 2) אֲשֶׁר עֵין כֶּסֶף לוֹ, אֲשֶׁר כַּכֶּסֶף מַרְאֵהוּ silberähnlich.
Серебрúть הָרַד כֶּסֶף עַל־, חִפָּה (צִפָּה) כֶּסֶף פ״י versilbern. -ся צֻפָּה כֶּסֶף נפ׳ versilbert werden.
Серебрó כֶּסֶף ס׳ Silber. Живóе с. חַי כֶּסֶף Quecksilber.
Серебронóсный יָצוּק עֲפָרוֹת כֶּסֶף ת׳ silberhaltig.
Серéбряный כֶּסֶף ת׳ —silbern.

Середа́ ж. לֵב הַשָּׁבוּעַ, יוֹם הָרְבִיעִי בַּשָּׁבוּעַ Mittwoch.
Середи́на ж. לֵב, בֵּינוֹת, בֵּין, תָּוֶךְ, קֶרֶב Mitte. Въ середи́нѣ בְּתוֹךְ. Въ середи́нѣ наро́да בְּתוֹךְ הָעָם (בְּקֶרֶב). Въ середи́нѣ мо́ря בְּלֵבַב יָם.
Середи́нка ж. חֵלֶק הַתִּיכוֹן Mittelstück.
Сере́дка ж. 1) תָּוֶךְ Mitte. 2) חֵלֶק הַתִּיכוֹן Mittelstück.
Середно́й ת. אֲשֶׁר לְיוֹם הָרְבִיעִי (בַּשָּׁבוּעַ) Mittwoch-.
Сере́дочка ק. см. Сере́дка 2.
Сере́жка, -ре́жечка ж. עָגִיל, נֶזֶם הָאֹזֶן Ohrring.
Сере́жный ת. הָעֲגִילִים, אֲשֶׁר לְנֶזֶם (לְנִזְמֵי) הָאֹזֶן — vom Ohrringe.
Серена́да ж. נְגִינַת־, שִׁירַת הַדִּים בְּחוּץ לְעֵת עֶרֶב Ständchen.
Сержа́нтъ ז. סַרְגִּיוֹט, שַׂר־עֲשָׂרוֹת בַּצָּבָא (שבת לב.) Rottmeister.
Сержу́ см. Серди́ть.
Серма́га ж. מְעִיל צֶמֶר עָב Bauerrock. -мя́жный ת.
Се́рна ז. יָעֵל, יַעֲלָה, אַקּוֹ Gemse. Се́рній, Серно́вый ת. [sichelförmig.
Серпообра́зный ת. כְּמַרְאֵה חֶרְמֵשׁ, כִּדְמוּת מַגָּל
Серпъ́ ז. חֶרְמֵשׁ, מַגָּל Sichel. -по́вый ת.
Серпя́нка ג. כַּד חוֹרִי, כַּד מַעֲשֵׂה מִכְבָּר Fliegentuch.
Серту́къ, -тучёкъ (-чка́) ז. בֶּגֶד הַזְּכָרִים, סוּת, כְּסוּת Ueberrock. -ту́чный ת.
Серьга́ см. Сере́жка. [ernst.
Серьёзно ת״פ בְּשִׂים לֵב, בְּאֱמֶת
Серьёзность ג. רוּם עֶרֶךְ דָּבָר, יֹקֶר, גֹּדֶל Ernsthaftigkeit. [lich.
Серьёзный ת. רָאוּי לָשִׂים עָלָיו לֵב, נִכְבָּד, יָקָר ernst-
Сестра́ ג. אָחוֹת Schwester. С. сво́дная בַּת־אָבִיו Stiefschwester. Сёстры אָחָיוֹת. [Schwesterschaft schließen.
Сестри́ться ת״פ הִתְרַעָה בְּאָחָיוֹת אִשָּׁה עִם־רֵעוּתָהּ
Сестри́ца ג. אָחוֹת יָקָרָה Schwesterchen.
Сестри́цынъ ת. הָאָחוֹת אֲשֶׁר לַאֲחוֹתוֹ — Schwester-.
Сестри́чка ק. см. Сестри́ца.
Сжа́литься ת״פ חָמַל עַל־, רִחֵם, חוּס — הִכָּמֵר רַחֲמָיו אֶל־ sich erbarmen.
Сжа́тіе ס. 1) עָקָה, קְפִדָּה, (פיי. יחיד) קֶפֶץ, עֶצֶם (עיניה) עָצוֹת — das Zusammendrücken. 2) קָצִיר, קָצוֹר das Abernten. [Abplattung.
Сжа́тость ג. קְפִדָּה; מַרְאֵה הַמּוּעָק תַּחְתָּיו, *שֶׁקַע
Сжа́тый ת. 1) מִתְלַבֵּד, מְקֻפָּד; מוּעָק תַּחְתָּיו, נִשְׁקָע, *שָׁקוּעַ zusammengepreßt, gedrängt. 2) אֲשֶׁר (שדה) כָּלָה קְצִירוֹ abgeerntet.
Сжать см. Сжима́ть и Сжина́ть.
Сжева́ть см. Жева́ть.
Сжечь см. Сжига́ть.

Сжива́ть, Сжить ת״פ הוֹגֵה אִישׁ (שִׁלַּח) אֶת־ פָּטוֹר; פָּרוֹק מֵעַל־צַוָּארוֹ, מֵאֲחֻזָּתוֹ fortschaffen.
Сжига́ніе ס. שְׂרֵפָה, שְׂרוֹף das Verbrennen.
Сжига́ть, Сжечь ת״פ נָתוֹן לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ, קָלָה, שָׂרוֹף verbrennen. Ого́нь сжёгъ ихъ אֵשׁ אֲכָלָתַם. -ся אֵשׁ אֲכָלָתַם, הִשָּׂרֵף נפ׳ verbrannt werden.
Сжида́ться ת״פ הוֹחֵל (חִכָּה) אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander erwarten. [fähigkeit.
Сжима́емость ג. דֶּרֶךְ הַדָּבָר הַמִּתְלַבֵּד Verdichtungs-
Сжима́ніе ס. כִּוֵּץ, פְּעֻלַּת הַמַּקְפֵּד, קְפִדָּה, קֶמֹט das Zusammendrücken.
Сжима́ть, Сжать ת״פ קִפֵּד, קִפּוּץ, צָנוֹף, עָצוֹ, עָצוֹם zusammendrücken. С. ру́ку קִפּוּץ יָדוֹ. С. ро́тъ פִּיו. С. глаза́ עֵינָיו (עָצוֹם) עָצוֹ. Онъ сожмётъ тебя́ въ ко́мъ צָנוֹף יִצְנָפְךָ כַּדּוּר. -ся נפ׳ הִצָּנֵף, קִפּוּד, קָמוֹט zusammengedrückt werden.
Сжина́ть, Сжать ת״פ כָּל־הַ־ שׁוֹת קָצִיר לְ־, קִצִּיר הַ־ בּוֹא, קָצוֹר נפ׳ aberntet. -ся קָצִיר לְ־ geschnitten werden.
Сжинъ ז. קָצִיר das Abernten. [auffressen.
Сжира́ть, Сожра́ть ת״פ אָכוֹל כָּלָה, בָּלַע, אָכוֹל בְּכָל־ אָכוֹל פָּה
Сза́ди ת״פ מֵאַחֲרֵי הַ־, מֵאָחוֹר von hinten.
Сзыва́ніе ס. מִקְרָא, אֲסֵפָה, (עֲצָרָה) קְרָא מוֹעֵד Zusammenrufung. Для сзыва́нія общества לְמִקְרָא הָעֵדָה.
Сзыва́ть, Созва́ть ת״פ הִשְׁמִעַ, שִׁמֵּעַ, קָרָא אֶל־ הִקְהִיל, הִזְעִיק, הִצְעִיק zusammenrufen. С. наро́дъ הִזְעִיק, הִקְהִיל נפ׳ -ся הִקְהֵל, הִזְעֵק, הִצְעֵק zusammengerufen werden.
Сибари́тски ת״פ בְּשִׂפֶק, בְּשִׂבְעַ גְּעִימוּת, בְּעֹנֶג וָרֹךְ wollüstig.
Сибари́тскій ת. עֹנֶג וָרֹךְ, — תַּעֲנוּגִים, — שִׂפֶק — wollüstig. Сибари́тская жизнь חַיֵּי עֹנֶג וָרֹךְ, חַיֵּי־תַעֲנוּגִים.
Сибари́тствовать (-ствую) ת״פ הִשְׂתַּפֵּק, כָּלָה רָדוּף תַּעֲנוּגִים, בִּשְׂפֶק יָמָיו schwelgen.
Сибари́тъ ז. רוֹדֵף, עֹנֶג, מִתְעַדֵּן בְּעֹנֶג וָרֹךְ, בֶּן־תַּעֲנוּגִים Wollüstling. [Gefängniß.
Сибирка ג. 1) מִין בֶּגֶד langer Ueberrock. 2) (הס׳) בֵּית־הַכְּלוּא
Сивизна́, Си́вость ג. שִׂיבָה grauliche Farbe.
Сивка ג. סוּס בָּרֹד schwarzgraues Pferd. [-ву́шный ת.
Сиву́ха, -ву́шина ג. יַיִן־דָּגָן gemeiner Branntwein.
Сивый ת. שָׂב, בָּרֹד, אֲשֶׁר שִׂיבָה זָרְקָה בּוֹ grau.
Сивѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וְשׂוֹב grau werden. Онъ сивѣ́етъ

שִׁיבָה זְרָקָה כו׳.

Сигáра, -гáрка, -гáрочка נ׳ גְּלִיל עֲלֵי־קְטֹרֶת, קְטוֹרֶת נ׳ Cigarre. -гáрный ת׳ [händler.

Сигáрочникъ ז׳ מוֹכֵר(עוֹשֶׂה)גְּלִילֵי־קְטוֹרֶת Cigarren-

Сигáрочница נ׳ 1) מוֹכֶרֶת גְּלִילֵי־קְטוֹרֶת Cigarrenhändlerin. 2) חֲתוּלָה—, חָרִיט לְגְלִילֵי־קְטֹרֶת Cigarrendose.

Сигнáлъ ז׳ מוֹעֵד עַם־, קוֹל מְבַשֵּׂר, נֵס, מוֹפֵת, אוֹת, (מדרש שמואל א) *סִסְמָא (שופ׳ כ, לח) Signal.

Сигнáльный ת׳ עוֹמֵד לְנֵס; נִתָּן לְאוֹת Signal-.

Сигъ ז׳ דָּג מִמִּין *הַלָּכִים (ירוש׳ כלאים א) Seeforelle. -гóвый ת׳.

Сидень (-дня) נ׳ יֶלֶד לֹא־נִסָּה, נַעַר יוֹשֵׁב תַּחְתָּיו לָלֶכֶת Kind, das noch nicht gehen kann.

Сидеть נוֹחַ מִכְּלִי־מוּשׁ מְמֻקּוֹמוֹ, יָשׁוֹב תַּחְתָּיו, יָשׁוּב מִכְּלִי־מוּשׁ מְמֻקּוֹמוֹ, בְּשִׁבְתּוֹ תַּחְתָּיו ת״פ Sидеть לְמַרְכֶּבֶת בֵּית־הַמַּרְכֹּלֶת, מְשֻׁרֶת Budensteher. יוֹשֶׁבֶת עַל־עֶרֶשׂ חוֹלֶה Kranken- wärterin.

Сидéнiе 1) שֶׁבֶת das Sitzen. 2) מִצְרַף דָּבָר, מָסָךְ, גָּנֹר das Sieden.

Сидéть פ״ע 1) יָשׁוֹב; רָבוּץ sitzen. С. за рабóтою יָשׁוֹב עַל־מְלַאכְתּוֹ. Птица сидитъ на яицахъ הַצִּפּוֹר רוֹבֶצֶת עַל־בֵּיצֶיהָ. Онъ сидитъ въ тюрьмѣ הוּא עָצוּר בַּכֶּלוּא, כָּלוּא בַּמִּשְׁמָר. Кость сидитъ ему въ гóрлѣ עֶצֶם תָּקוּעַ בִּגְרוֹנוֹ, זָקוּק, הַסֵּךְ. 2) הַגֵּר (צָרוּף) דָּבָר גָּנֹר, sieden.

Сидячая жизнь חַיֵּי גְוַה־בַּיִת, חַיֵּי שֶׁבֶת sitzende

Сижёкъ (-жка́) ק׳ см. Сигъ. [Lebensart.

Сиживать יָשׁוֹב כְּפַעַם בְּפַעַם פ״ע oft sitzen.

Сизенькiй см. Сизый. [schwarzblau geflügelt.

Сизокрылый אֲשֶׁר כְּנָפָיו נָחְפּוּ בְּעֵין תְּכֵלֶת ת׳

Сизопéрый אֲשֶׁר נוֹצָתוֹ כְּמַרְאֵה תְּכֵלֶת ת׳ mit schwarzblauen Federn.

Сизость נ׳ מַרְאֵה סַפִּיר, עֵין תְּכֵלֶת das Schwarzblaue.

Сизый ת׳ תְּכֵלֶת, אֲשֶׁר עֵין תְּכֵלֶת לוֹ — schwarzblau.

Сизѣть פ״ע עָטָה עֵין תְּכֵלֶת schwarzblau werden.

Сиклъ ז׳ שֶׁקֶל Seckel.

Сикáрь ז׳ רוֹצֵחַ, *סִקְרִיקוֹן (ניפין נה) Meuchelmörder.

Сикомóръ ז׳ שִׁקְמָה Ahornbaum.

Сила נ׳ 1) כֹּחַ, גְּבוּרָה, אֹמֶץ, אוֹן, אֵל, אַל, אֵיל, אֲיָלוּת, אֵיתָן, חַיִל, עֹז, עוּז, עֻצָּה, עֶצֶם, עֲצָמָה, תַּעֲצוּמָה, חָזָק, חֲזָקָה, חָסֹן, תֹּקֶף; יָד, זְרוֹעַ (זְרוֹעַ) יַד, אֶצְבַּע, יָמִין, קֶרֶן Kraft. Сила Бóжiя אֶצְבַּע אֱלֹהִים, (יְמִין) יְיָ. С. закóна בְּתֹקֶף דָּבָר, בְּעֹז מִשְׁפַּט־מֶלֶךְ, מִשְׁפָּט בְּכָל־ כֹּחוֹ, בְּכָל־מְאֹדוֹ. Всею силою своею Я не въ силахъ (Мнѣ не подъ силу) сдѣлать это אֵין לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת זֹאת. Онъ черезъ силу ходилъ לֹא־עָצַר כֹּחַ לָלֶכֶת. Взять что силою לָקוּחַ בְּחָזְקָה (בְּחֹזֶק־יָד). Взять силу מָצָא אוֹן לוֹ. Господь сила моя יְיָ עֻזִּי (סֻלָּעִי, חִזְקִי, מְשַׂגַּבִּי) Вибился изъ силъ כָּחוֹ כָּשַׁל, עָמַד מִכֹּחַ. Собраться съ силами הִתְחַלֵּף כֹּחַ גְּבוּרָתוֹ, נָשְׁתָּה גְבוּרָתוֹ. Нечистая сила הַתְּחָזֵק, שׁוֹב לְאֵיתָנוֹ, יַד־הַשָּׁטָן, רוּחַ טֻמְאָה, רוּחַ רָעָה. 2) חַיִל, חֵיל, צְבָאוֹת־גּוֹי, (ישעיה מג, יז) עוּז, צָבָא Macht. Военная сила צָבָא הַמִּלְחָמָה. Морская сила חֵיל הַיָּם.

Силáчъ ז׳ גִּבּוֹר חַיִל, רַב־כֹּחַ, רַב־אוֹנִים, אַמִּיץ כֹּחַ, שְׁנֵיא־כֹּחַ starker Mann. -лáчка נ׳. [anstrengen.

Силиться פ״ח הִתְחַזֵּק, הִתְחַזֵּק, אַמֵּץ כֹּחַ sich

Силкóвый ת׳ מוֹקֵשׁ, —מַלְכֹּדֶת, אֲשֶׁר לְפַח יָקוּשׁ, Schlingen-.

Силóкъ (-лка́) ז׳ מוֹקֵשׁ, פַּח יָקוּשׁ, חֶבֶל יוֹקְשִׁים, מַלְכֹּדֶת, מָזוֹר, (שיבו׳ ז) צַמִּים, (איוב יח, ם) Fangschlinge.

Силуэтъ ז׳ תֹּאַר צֵל דָּבָר Schattenriß.

Сильно ת״פ 1) כָּבֵד כֹּחַ stark. Вѣтръ с. דוּל הָרוּחַ מְאֹד, עַד־מְאֹד, מְאֹד הָרְבֵּה מְאֹד: Онъ с. боленъ נָשַׁב בְּכֹחַ חוֹלֶה הוּא מְאֹד. Ты с. ошибáешься שָׁנִיתָ הַרְבֵּה מְאֹד.

Сильный ת׳ גִּבּוֹר, אַדִּיר, חָסוֹן, אֵיתָן, עָזוּז, עַז, חָזָק, אַמִּיץ כֹּחַ; בַּכֹּחַ, גָּדוֹל, כַּבִּיר, עָצוּם, תַּקִּיף kräftig, stark. Сильная рукá יָד חֲזָקָה. С. вѣтръ רוּחַ עַזָּה (קָשָׁה). Сильная рáдость שִׂמְחָה גְדוֹלָה. -ные мiра אֵיתָנֵי (אֵלֵי) הָאָרֶץ.

Символъ ז׳ דְּמוּת, תַּבְנִית, סֶמֶל Sinnbild. Вѣры составляютъ с. правосýдiя תַּבְנִית מֹאזְנַיִם סֶמֶל הִיא לְפֶלֶס הַמִּשְׁפָּט פִּנַּת, יְסוֹד דַּת־יְיָ. С. вѣры הָאֱמוּנָה. Символúческiй ת׳. [ebenmäßig.

Симметрúческiй מְיֻשָּׁר, עָרוּךְ סְדָרִים עַל־אָפְנָיו פ״

Симметрiя נ׳ מִשְׁטָר, סְדָרִים, מִישָׁרִים, מִישׁוֹר Gleichmaß.

Симпатiя נ׳ אַהֲבַת־נֶפֶשׁ, תְּשׁוּקָה Mitgefühl. -тúческiй, -тúчный ת׳ מְעוֹרֵר אַהֲבָה וְרַחֲמִים

Симфóнiя נ׳ סִמְפֹנְיָה Symphonie. [wechselwirkend.

Синагóга נ׳ *בֵּית־הַכְּנֶסֶת, בֵּית־תְּפִלָּה (לענרים) Syna-

Синапизмъ ז׳ אֲרוּכַת חֲרָדָל Senfpflaster. [goge

Синдикъ ז׳ פְּקִיד הַמִּשְׁפָּט לְבֵית מִדְרַשׁ הַחָכְמָה, *סִנְדִּיקוֹס Syndikus.

Синё ת״פ עוֹטֶה עֵין תְּכֵלֶת blau. [blaue.

Синовá נ׳ 1) עֵין (מַרְאֵה) תְּכֵלֶת Bläue. 2) חַבּוּרָה blauer Fleck.

Синева́тость מַרְאֶה עַיִן תְּכֵלֶת das Bläuliche
Синева́тый כְּמַרְאֶה עַיִן תְּכֵלֶת bläulich.
Сине́ль פִּתְּילֵי נֵז מֶשִׁי ז Seidschnürchen.
Синета́ см. Синева́. (פ״ר) Färbewaid.
Синильникъ ז׳ *אֶבֶטִּית, צֶמַח עַיִן הַתְּכֵלֶת (שביעית)
Синить פ״ע צָבוּעַ בְּעַיִן תְּכֵלֶת blau färben.
Синица, -ничка נ׳ מִין צִפּוֹר מִסְּכֻנוֹת הַשִּׁיר Kohlmeise. С. въ рукáхъ лýчше журавля́ на небѣ́ת׳. טוֹב צִפּוֹר קָטָן בְּיָדִים מֵחֲסִידָה בַּשָּׁמַיִם. -ничій ת׳ אֲשֶׁר עַיִן תְּכֵלֶת לוֹ ת׳ blau. [synodal-.
Синій
Синодскій, -нода́льный ת׳ אֲשֶׁר לְסוֹד שָׂרֵי הַקֹּדֶשׁ
Сино́дъ ז׳ *סְנְהֶדְרִין, סוֹד שָׂרֵי־קֹדֶשׁ (לְכֹהֲנֵי רוּסִיָּה) (תרגום תהלים קד, לב), *סַנְהֶדְרִיָּה (ילמדנו עב) Synod.
Синонимъ ז׳ *שֵׁם נִרְדָּף sinnverwandtes Wort. -нимный ת׳ (שם) נִרְדָּף עִם־ gleichdeutig.
Си́нтаксисъ ז׳ הִקּוּת מַעֲרְכֵי לָשׁוֹן (בדקדוק) Wortfügung. -тактическій ת׳. [Sinus.
Си́нусъ ז׳ *שִׁנּוּת (אהלות יח), *שִׁנָּיִן (כלים כו) Querstütze,
Синь, Си́нька נ׳ *אֶבֶטִּית (שביעית פ״ו) Blaufärbestoff.
Синѣ́ть פ״ע הָפוּךְ עַיִן תְּכֵלֶת blau werden. -ся פ״ח הָרָאֶה כְּמַרְאֶה תְּכֵלֶת blau scheinen.
Си́плость נ׳ שְׁפַל קוֹל, נָרוֹן נִחַר, קוֹל, נַחַר, נַחַר
Си́плый ת׳ שָׁפֵל (קול) heiser. [Heiserkeit.
Си́пнуть פ״ע הָחַר נְרוֹנוֹ, שָׁפוֹל קוֹלוֹ heiser werden.
Сипова́тый ת׳ בְּקוֹל שָׁפֵל מְעַט etwas heiser.
Сипота́ см. Си́плость.
Сипъ ז׳ דַּיָּה, אַיָּה Geieradler. [serer Stimme sprechen.
Сипѣ́ть קָרָא בְּנָרוֹן נִחַר, דִּבֵּר בְּשִׁפְלַל־קוֹלוֹת ע׳ mit hei-
Сире́нь נ׳ עֵץ צִיצֵי הַתְּכֵלֶת Flieder.
Си́ріусъ ז׳ אֶחָד כְּסִילֵי הַשָּׁמַיִם Hundstern.
Сиропита́ніе ס׳ מְחִיַּת, מַכֹּלֶת, — הַחָיוֹת יְתוֹמִים Waisenpflege. [-льница נ׳.
Сиропита́тель ז׳ מְכַלְכֵּל יְתוֹמִים Waisenpfleger.
Сиропита́тельный ת׳ אֲשֶׁר לְמִחְיַת יְתוֹמִים Waisen-.
Сиро́пъ ז׳ עֲסִיס רִמּוֹנִים, דִּבַשׁ פֵּרִי Syrup. -ро́пный ת׳.
Сирота́ נ׳ יְתוֹמָה, יָתוֹם Waise. Кру́глый с. יָתוֹם (יְתוֹמָה) בְּאֵין אָב וְאֵם.
Сироти́нка, -ро́тка, -ро́точка ק׳ см. Сирота́.
Сиро́тскій ת׳ יְתוֹמִים, —יְתוֹמִים — Waisen-.
Сиротство ס׳ עֲזוּבַת יָתוֹם, חַיֵּי יְתוֹמִים Waisenstand.
Сиро́тствовать (-ствую) פ״ע הִשָּׁאֵר, הָיָה יָתוֹם גַּלְמוּד Waise sein. [werden.
Сиротѣ́ть פ״ע הָיָה לְיָתוֹם שְׁדוּד אָבִיו וְאִמּוֹ Waise.
Сирый ת׳ יָתוֹם; בָּדָד, גַּלְמוּד; מְבֻלֵּי־מַחֲסֶה verwaist.
Систе́ма נ׳ מַעֲרֶכֶת, מִשְׁטָר, *שִׁטָּה System.
Систематическій ת׳ מְיֻשָּׁר, עָרוּךְ סְדָרִים (בְּמִישָׁרִים) wissenschaftlich geordnet.
Система́тикъ ז׳ עוֹרֵךְ דְּבָרִים, שׁוֹמֵר מִשְׁטָר, סְדָרִים, מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט Systematiker.
Ситецъ (-тца) ז׳ רִקְמַת פִּשְׁתִּי־עֵץ Zitz.
Си́точка, Си́тко ק׳ см. Си́то.
Си́тникъ ז׳ 1) פַּת־קֶמַח מוּנָף בְּנָפָה fußsauers Brot. 2) אָהוּ, גֵּמָא, מִין סוּף Binse. -никовый ת׳.
Си́тный ת׳ מוּנָף בְּנָפָה (קמח) gebeutelt.
Си́то ס׳ נָפָת־שַׂעַר, כִּבְרָה, נָפָה Sieb. Си́точный ת׳.
Сифилисъ ז׳ שְׁחִין רָע, תַּבְלִית נְאוּפִים, מַדְוֵה־זִמָּה Lustseuche. [venerisch
Сифилити́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְמַדְוֵי זִמָּה —שְׁחִין רָע
Сифо́нъ ז׳ מְזֶרֶק, צִנְתָּר (עמוס ו, י) Saugheber.
Сіяніе ס׳ נְהָרָה, נֹגַהּ, יִפְעָה, זְרַח Glanz.
Сія́тельный ת׳ עוֹטֶה הוֹד חַשְׁמָן erlaucht.
Сія́тельство ס׳ הוֹד חַשְׁמָן (כתוי לנסיך וקצין־עם), כְּבוֹד חַשְׁמַנִּים Erlaucht.
Сія́ть פ״ע הָזְהַר, קָרַן, הָלוֹל, נָהוֹר, נָגַהּ, הוֹפִיעַ, זָרַח נוֹצֵץ scheinen, glänzen.
Скабрёзный ת׳ עִקֵּשׁ, נֶעְקָשׁ, פִּתְלְתֹּל, נִפְתָּל, עֲקַלְקַל מְלֵאָה holperig, schwierig.
Сказа́ніе ס׳ 1) אֹמֶר, אִמְרָה, מַאֲמָר, הַגִּיד das Sagen. 2) קַדְמוֹנִי (סִפּוּר) מִסְפָּר, חִידָה מִנֵּי־קֶדֶם, פְּרָשַׁת דִּבְרֵי־קְדוּמִים *אַגָּדָה Sage.
Сказа́ть см. Ска́зывать.
Ска́зка נ׳ 1) חָזוֹן־לֵב, מִסְפַּר חָזוּת־שָׁוְא, חָזוֹן בַּדִּים, מִסְפַּר בְּנֵי הָעָם, מִסְפַּר עַם־הָאָרֶץ, מִסְתָּר חִידָה Märchen. 2) תֹּכֶן־ רֹאשׁ־ Volkserzählung.
Ска́зочникъ ז׳ מַבִּיעַ חִידוֹת, חוֹזֶה חֲזִיוֹנוֹת בַּדִּים Märchenerzähler. -чница נ׳.
Ска́зочный ת׳ אֲשֶׁר לַחָזוֹן בַּדִּים Märchen-.
Ска́зывать, Сказа́ть (עתיד скажу́) פ״ע אָמוֹר, הַגֵּד, חִוָּה, מָלַל, נָשָׂא מָשָׁא, הִבִּיעַ אֹמֶר sagen. С. рѣ́чь אָמוֹר עַל נַפְשׁוֹ פ״ח הִתְנַכֵּר בַּאֲמָרָיו, אָמוֹר עַל נַפְשׁוֹ -ся sich angeben als... Онъ сказа́лся больны́мъ אָמַר כִּי חוֹלֶה הוּא. Онъ не сказа́лся до́ма צִוָּה לְהַגִּיד כִּי אֵינֶנּוּ בְּבֵיתוֹ.
Скака́ть (ска́чу, ска́чешь), Скакну́ть פ״ע קִפֵּץ, דּוּץ, כָּרַר, פָּזַז, רָצַד, רָקַד, רָקוֹד, נָתַר, דָּהוֹר, דָּלַג springen, tanzen.
Скакли́вый ת׳ לְמוּד דְּהָרָה, דּוֹהֵר, מְקַפֵּץ (סוס) gern
Скаковой ת׳ דְּהָרָה — Renn-. [springend.
Скаку́нъ ז׳ לְמוּד דְּהָרָה, דּוֹהֵר, מְרַרְכֵּר, מְדַלֵּג, מְקַפֵּץ Springer. -ку́нья נ׳.
Скала́ נ׳ 1) צוּר, סֶלַע כֵּף Fels. 2) см. Бере́ста.

Скáла מַעֲלוֹת הַשִּׁיר נ׳ (תוספתא שבת יד) סַקְלָא Tonleiter.
Скалистый מָלֵא סְלָעִים (צוּרִים, כֻּפִּים) ת׳ felsig.
Скáлить חָרוֹק שִׁנָּיו ס״ פ״ חָרוֹק fletschen. С. зýбы שִׁנָּיו.
Скáлка גְּלִיל־עֵץ נ׳ מַעֲרוּךְ׳ (כלים פו) Rollholz.
Скалозýбъ חוֹרֵק שֵׁן ז׳ מַפְטִיר בְּשָׂפָה לֵץ Zahn-
Скалочка ק׳ см. Скáлка. [fletscher.
Скáлывать, Сколóть. 1) פ״ בָּקוֹעַ מִ־ abspalten. 2) עָשָׂה כְּתֹבֶת בַּעֲקַע חָרוּת בְּמַדְקְרוֹת מַהַט abstechen. -ся נפ׳ [messer.
Скальпéль מַאֲכֶלֶת הַמְּנַתֵּחַ, מַגְזֵרָה ז׳ Zergliederungs-
Скамья́, ק׳ -мéйка, -мéечка. נ׳ סַפְסָל, מוֹשַׁב־עֵץ׳, אַצְטָבָא׳ Bank. [(
Скандáлъ שַׁעֲרוּרָה (רִיבָה, רִיבָה) Scandal.
Скандáлъ קִיקָלוֹן, תֹּבֶל, תּוֹעֵבָה, זִמָּה, נְבָלָה ז׳
Скáпливать, Скопля́ть, Скопи́ть פ״ קִבּוּץ עַל־יָד׳ אָגוֹר, צָבוֹר allmälig sammeln. -ся נפ״ל הִקָּבֵץ עַל־ הִצָּבֵר יָד׳ gesammelt werden.
Скáпывать, Скопáть פ״ כָּרָה וְהָסַר חָפוֹר מֵעַל־ abgraben. -ся נפ׳ הוּסַר בַּמַּעְדֵּר, הֻחָפַר מֵעַל־ abgegraben werden.
Скарбъ כְּלֵי־בַיִת ז׳ Hausgeräthe.
Скáредникъ נָאֵלַח, אִישׁ תּוֹעֵבוֹת, עוֹשֵׂה נְבָלָה ז׳ schmutziger Mensch. [Garstigkeit.
Скáредность שַׁעֲרוּרִית נ׳, תֹּבֶל, תּוֹעֵבָה, שֶׁקֶץ
Скáредный מְנֻאָל, נִמְאָס, נִבְזֶה, נָאֵלַח, נִתְעָב ת׳
Скáредъ ז׳ см. Скáредникъ. [schmutzig.
Скарлатúна סְקַרְלָטִינָה (см. Красýха), דַּלֶּקֶת הַגָּרוֹן נ׳ (ימות צו:) Scharlach.
Скáрмливать, Скормúть כִּלָּה לְהַאֲכִיל אֶת־ פ״ הָאֲכֵל (הַמִּסְפּוֹא) עַד־תֻּמּוֹ (מִסְפּוֹא) הַ־ verfüttern. -ся נפ׳ הָאֲכַל כָּלָה verfüttert werden.
Скáтерть מְכַסֶּה הַשֻּׁלְחָן, צִפּוּי — Tischtuch.
Скатъ אֲשֻׁדָּה, אֲשֵׁדָה, מוֹרָד ז׳ Abhang.
Скáтывать, Скатúть גָּלְגֵל מִן־, גָּלוֹל מֵעַל־ פ״ הִתְגַּלְגֵּל מֵעַל־ נפ׳ 1) herabwälzen. -ся הָגֵל sich herabwälzen.
Скáтывать, Скатáть גָּלוֹם, גּוֹלֵל, לוֹט, עָטָה פ״ הִכָּנֵף, הֵעָטֵף, הֵלוֹט נפ׳ 1) zusammenrollen. -ся zusammengerollt werden.
Скачёкъ (-чкá) דְּהָרָה ז׳ Sprung.
Скáчивать, Скатúть שָׁטוּף בַּמַּיִם, שִׁטֵּף פ״ שִׁטּוּף בַּמַּיִם נפ׳ 1) abspülen. -ся שִׁטּוּף בַּמַּיִם sich abspülen.
Скáчка תַּחֲרוּת רוֹכְבֵי־סוּסִים, דַּהֲרוּת אַבִּירִים נ׳ Wettrennen. [הָלוֹךְ וְדָהוֹר
Скачь דַּהֲרוּת סוּס נ׳ das Galoppiren. Въ скачь
Скáшиваніе קְצִיר דֶּשֶׁא, גֵּז חָצִיר ז׳ 1) das Abmähen. 2) גֵּזֶר מְעֻקָּל, גִּזּוּר וְעֻקָּל das Abschrägen.
Скáшивать, Скосúть קָצוֹר חָצִיר פ״ 1) abmähen. 2) גָּזוֹר גֵּזֶר מְעֻקָּל abschrägen. -ся נפ׳.
Скважина חוֹר נ׳, בְּקִיעַ, בָּדָק Spalte. Замóчная с.
Скважистый מָלֵא בְקִיעִים ת׳ porös. [פּ״־הַמַּנְעוּל.
Скважность см. Проницáемость.
Скваши́вать, Скваси́ть הֶחֱמִיץ פ״ säuern.
Скверна שִׁקּוּץ, נִדָּה, טֻמְאָה נ׳ Unzucht.
Скверни́ть חִלֵּל, הִתְעִב, גָּאַל, שִׁקֵּץ, טִמֵּא פ״ verunreinigen. -ся 1) חֻלַּל, חָלַל, שֻׁקַּץ, הִטַּמֵּא נפ׳ verunreinigt werden. 2) הִטַּמֵּא, שִׁקֵּץ נַפְשׁוֹ פ״ח sich verunreinigen. [führen.
Сквернословить דִּבֵּר נְבָלָה פ״ unzüchtige Reden
Сквернословіе לִזּוּת שְׂפָתַיִם, דִּבְרֵי נְבָלָה ס׳ unzüchtiges Gerede.
Скверность סָרָה, שֶׁקֶץ, קָלוֹן, תּוֹעֵבָה נ׳ Garstigkeit.
Скверный רָע, נִשְׁחָת, נִקְלָה, נֶאֱלָח, נִתְעָב, טָמֵא ת׳ häßlich. [זַךְ, בָּהִיר, שָׁקוּף durchsichtig.
Сквозистый מָלֵא בְקִיעִים ת׳ 1) durchlöchert. 2)
Сквозить (-жý, -жишь) בָּקוֹעַ בְּ־, פָּרוֹץ בְּעַד־ פ״ע 1) durchdringen.
Сквозникъ גַּן־פְּרִי שָׁקוּף ז׳ durchsichtige Frucht.
Сквозной פּוֹרֵץ, חוֹלֵף בְּעַד־ ת׳ durchdringend. С. вѣтръ
Сквозня́къ ז׳ см. Сквозной вѣтръ. [רוּחַ פְּרָצִים.
Сквозь מִבַּעַד לְ־, פָּרוֹץ וְעָבוֹר, דֶּרֶךְ הַ־, בְּעַד ב׳ durch. С. окнó מִבַּעַד לַחַלּוֹן, בְּעַד הַחַלּוֹן. Они пробúлись с. непріятельскій станъ בָּקְעוּ פָּרוֹץ וְעָבוֹר בְּמַחֲנֵה הָאוֹיֵב.
Скворéцъ (-рцá) מִין עוֹרֵב ז׳ (חולין סב.) *זַרְזִיר׳ Staar. -рцóвый ת׳.
Скелéтъ см. Óставъ. Скелéтный ת׳. [Zweifler.
Скéптикъ *מְסַתְּפֵק, מְבַקֵּשׁ חֻשְׁבּוֹנוֹת לְאֱמוּנֵי לִבּוֹ ז׳
Скидка 1) נ׳ הַשְׁלִיךְ, הַפִּיל מֵעַל־ פָּרַק פ״ das Herabwerfen. 2) מִנְרַעַת, נִכָּיוֹן׳ Abzug.
Скидывать, Скидáть, Скúнуть פ״ 1) הִשְׁלִיךְ מֵעַל־, הִפִּיל־, נָטוֹשׁ־ abwerfen. 2) (בגד) חָלוֹן, פָּשׁוֹט, פָּרוֹק׳ ausziehen. 3) נִכָּה, גָּרוֹעַ מִ־, חִסֵּר מִ־ abziehen von der Rechnung. -ся נפ׳ 1) הֻשְׁלַךְ מֵעַל־ herabgeworfen werden. 2) נִכָּה, הִגְרַע׳ abgerechnet werden. 3) נִפּוֹל מֵעַל־ פ״ח herabstürzen.
Скимéнъ (-мна) גּוּר אַרְיֵה, כְּפִיר ז׳ junger Löwe. [אֹהֶל־מוֹעֵד, הָעֵדוּת׳ Stiftszelt.
Скинія 1) נ׳ אֹהֶל, סֻכָּה׳ Zelt. 2) מִשְׁכָּן, מִשְׁכַּן אֱלֹהִים
Скинопигія חַג הַסֻּכּוֹת נ׳ Laubhüttenfest.
Скипетръ שַׁרְבִיט הַזָּהָב, שֵׁבֶט מַלְכוּת ז׳ Zepter.
Скипидáръ שֶׁמֶן עֵץ אַלָּה ז׳ Terpentinöl. -дáрный ת׳.
Скирда 1) נ׳, Скирдъ ז׳ עָרֵמַת חָצִיר אוֹ קָצִיר שָׂדֶה Haufen Heu od. Getreide. [скисло חֻמַּץ
Скисáть, Скúснуть חָמוּץ פ״ע sauer werden. Молоко

Скита́лецъ (-льца) м׳ אֹבֵד, נָדַח, נָע וָנָד Heimatlofer. -та́лица ж׳. [wandern.

Скита́ніе ס׳ מְרוּד, נְדָדִים, גָּלוּת, גּוֹלָה das Umher-

Скита́ться פ״ח רוֹד, נוּד וָנוּד, נוֹעַ וָנוּעַ, גָּלָה, שׁוֹט, הִתְחַמֵּק umherwandern. [Einsiedler. -ница ж׳.

Скитникъ מ׳ יוֹשֵׁב בָּדָד, בּוֹדֵד, גַּלְמוּד, עֲרִירִי,

Скитническій ת׳ בּוֹדֵד, —, גַּלְמוּד, עֲרִירִי einsiedlerisch.

Скитъ מ׳ נָוֶה גַּלְמוּד; מִשְׁכַּן בָּדָד Einsiedelei.

Скитянинъ см. Скитникъ.

Скла́дка ж׳ 1) אֹסֶף, מַעֲרָכָה, עֵרֶךְ Zusammenlegung. 2) כֶּפֶל Falte. С. у пла́тья בֶּגֶד כְּפֻלָּה.

Скла́дно ת״פ כֵּן, אֶל־נָכוֹן, בְּמִישָׁרִים, בְּסִדְרִים

Складно́й ת׳ כָּפוּל zum Zusammenlegen. [bündig.

Скла́дный ת׳ עָרוּךְ סִדְרִים bündig. [Geldbeitrag.

Скла́дчина ג׳ מַסַּת נִדְבַת־יָד, חֵלֶק בְּתְרוּמַת כֶּסֶף

Складъ מ׳ 1) חָנוּת, מְזוֹן, אֹסֶם, אוֹצָר, גֵּנֶז, אֹסֶף Niederlage. 2) סִדְרִים, מַעֲרָךְ Bau; Ordnung; Harmonie. С. мыслей מַעֲרְכֵי לֵב. Читать по складамъ קָרָא הַמִּלִּים בַּד בְּבַד (לְהַבְרוֹתֵיהֶן).

Скла́дывать, Скласть פ״ע 1) חִבֵּר יַחְדָּו, כָּפַל zusammenlegen. 2) עָרוּךְ, בָּנַס, כָּנוֹס, אָסוֹף niederlegen. С. вину́ свою́ на שׂוֹם עֲוֹנוֹ בְּ־, שׂוֹת חַטָּאתוֹ עַל־. Скла́вши ру́ки בְּחִבּוּק יָדַיִם. -ся 1) הִכָּפֵל נפ׳, הִקָּבֵץ, הֵעָרֵךְ, חִבּוּר יַחְדָּו zusammengelegt werden. 2) הָרַם אִישׁ נִדְבַת־יָדוֹ, הִתְנַדֵּב לִתְרוּמַת כֶּסֶף פ״ח Geld zusammenlegen. [kleben.

Скле́ивать, Склеить פ״ע דִּבֵּק בְּטִיחַ, טוֹחַ zusammen-

Скле́йка ג׳ דֶּבֶק, טִיחַ Zusammenklebung. [ный ת׳.

Склепъ מ׳ מְעָרַת־קֶבֶר, מְעָרָה Grabgewölbe. Склеп-

Склёпывать, Склепа́ть פ״ע 1) (склепа́ю) חִזֵּק בְּמַסְמְרִים zusammennieten. 2) (склеплю́) הִצְמִד הָלוּךְ רָכִיל, הוֹצֵא דִבָּה, חִבֵּל אָוֶן, מִרְמָה verleumden.

Скликáніе ס׳ עֲצָרָה, קְרִיאָה, מִקְרָא Zusammenrufung.

Скликáть, Скли́кать, Скли́кнуть, Скли́кивать שִׁמֵּעַ, הִזְעִיק, הִצְעִיק, הִקְהִיל, קָרָא כָּל־הַ־ פ״ע rufen. -ся הִצְעִיק, הִקְהִיל נפ׳ zusammengerufen werden.

Скли́чка ג׳ см. Скликáніе.

Склонéніе ס׳ נְטוֹת, הַטּוֹת, הוֹרִיד das Niederbeugen. С. имёнъ (בדקדוק) נְטִיַּת הַשֵּׁמוֹת Declination.

Скло́нность ג׳ דֶּרֶךְ לְ־, חֵפֶץ, תְּשׁוּקָה, מַאֲוַיִּי־לֵב Neigung, Hang.

Скло́нный ת׳ נוֹטֶה אַחֲרֵי־, —, רוֹדֵף, לָמוּד geneigt. С. къ добру́ רוֹדֵף צְדָקָה. С. къ злу לָמוּד הָרַע.

Склоня́емость ג׳ דֶּרֶךְ לְנָטִיָּה (בדקדוק) Beugsamkeit.

Склоня́емый ת׳ נָטֶה, (בדקדוק) אֲשֶׁר נָטִיָּה לוֹ declinirbar.

Склоня́ть, -ни́ть פ״ע 1) הִטָּה, הוֹרִד niederbeugen. С. го́лову הוֹרִד רֹאשׁוֹ. С. и́мя (בדקדוק) עָרוֹךְ נְטִיַּת־שֵׁם decliniren. 2) הִטָּה לֵב אֶל־, עוֹרֵר לְ־ bewegen. -ся פ״ח 1) הִנָּטֶה (שם בדקדוק) נפ׳ declinirt werden. 2) הִקְשַׁב לְ־, נָטָה אַחֲרֵי־, רָצָה sich überreden lassen.

Скля́нка ג׳ 1) זְכוּכִית (נֵבֶל־), גְּלַת־ כּוֹס Gläschen. 2) גְּבִיעַ חוֹל (למדה ששת באנה) Sanduhr.

Скоба́ ג׳ חָשׁוּק, מְחַבֶּרֶת בַּרְזֶל (שמות כו, י) Klammer.

Ско́бель ז׳ מַקְצוּעָה Schabbobel.

Скоби́ть (-блю́, ско́бишь) פ״ע 1) חִבֵּר בְּמַחְבְּרוֹת בַּרְזֶל (בַּחֲשׁוּקִי) zusammenklammern. 2) סָגוֹר מִלִּים, עָשָׂה מַאֲמָר מְסֻגָּר, בְּסוּגָר einklammern (Worte im Satze). -ся נפ׳. [מְסֻגָּרֶת Parenthese.

Ско́бка ג׳ 1) ק׳ см. Скоба́. 2) לְמַאֲמָר, סוּגָר

Скобле́ніе ס׳ כְּעֵלַת הַמְגָרֵד, הַקְצִיעַ, הַקְצוֹת das Abschaben. [גֹּרוּד; הַמָּחָה geschabt werden.

Скобли́ть פ״ע מָחָה; הִקְצָה, גָּרַד schaben. -ся נפ׳, הָקְצָה

Ско́бочка ק׳ см. Скоба́. [Zusammenschmiedung.

Скова́ніе ס׳, Ско́вка ג׳ בָּאֵשׁ (ומתכת) רִתּוּקָה, דֶּבֶק בַּרְזֶל

Сковорода́, ק׳ -ро́дка, -ро́дочка ג׳ מַחֲבַת, חֲבַת, כִּיּוֹר־אֵשׁ, מַשְׁרֵת Bratpfanne. -ро́дный ת׳.

Сковоро́дникъ מ׳ יַד־הַמַּחֲבַת Pfannenstiel.

Ско́вывать, Скова́ть פ״ע רִתֵּק, דִּבֵּק בָּאֵשׁ zusammenschmieden. С. кого́ רִתֵּק אִישׁ בָּאֲזִקִּים. С. кому́ язы́къ הֶעְתֵּק מִלִּים מִ־, הִדְבֵּק לְשׁוֹן אִישׁ אֶל־חִכּוֹ -ся נפ׳ 1) רִתּוּק בָּאֵשׁ geschmiedet werden. 2) רִתּוּק בָּאֲזִקִּים gefesselt werden.

Сковы́ривать, -вырну́ть פ״ע פָּצַל, מָלוֹק בְּצִפָּרְנָיו, קָלַף, חִשּׂוּף* abreißen. -ся נפ׳, הִתְחַשֵּׂף, הִמָּלֵק abgerissen werden.

Скокну́ть см. Скака́ть. [springend.

Ско́комъ ת״פ הָלוֹךְ וְדָהוֹר

Скокъ מ׳ דְּהָרָה Sprung.

Скола́чиваніе ס׳ 1) נְקִיף das Herunterschlagen 2) דֶּבֶק בְּמַקָּבוֹת das Zusammenschlagen.

Скола́чивать, Сколоти́ть פ״ע 1) חָבוֹט, נִקֵּף מִ־ herunterschlagen. 2) חִבֵּר יַחְדָּו בְּמַקָּבוֹת zusammenschlagen. -ся נפ׳.

Ско́локъ (-лка), ק׳ Ско́лочекъ (-чка) מ׳ חֹרֶט חוֹרִי, בְּמַחַט, כְּתֹבֶת קַעֲקַע abgestochenes Muster.

Сколоти́ть см. Скола́чивать.

Сколо́ть см. Ска́лывать.

Сколу́пывать, -лу́пливать, -лупа́ть, -лупну́ть см. Сковы́ривать.

Сколь см. Коль и Ско́лько.

Скользи́ть (-зю, -зишь), -зну́ть פ״ע הִדָּחֵק, מוֹט, בָּשׁוּל בַּחֲלַקְלַקּוֹת glitschen.
Ско́льзкій ת׳ חָלָק, רַב־הַמַּכְשׁוֹלִים, חֲלַקְלַק schlüpfrig.
Ско́льзкость נ׳ לֶכֶד, כִּשָּׁלוֹן, מוֹט Schlüpfrigkeit.
Скользну́ть см. Скользи́ть.
Ско́лькій כַּמָּה ת׳ wieviel. Ско́лькихъ лѣтъ онъ у́меръ? כַּמָּה הָיוּ שְׁנוֹת חַיָּיו כְּמוֹתוֹ?
Ско́лько כַּמָּה ת״פ wieviel.
Ско́мканіе ס׳ קִמּוּט, קִפְדָּה, צְנִפָּה das Zusammenballen.
Ско́мкивать, Ско́мкать פ״פ קִמֵּט, קִפֵּד, צָנַף, עִמֵּשׁ, עָשָׂה zerknüllen. -ся נפ׳ הִצָּנֵף, עָשׂה, קָמוּל, קָמוֹט zerknüllt werden.
Скоморо́хъ ז׳ מִתְהוֹלֵל, מְצַחֵק לִפְנֵי־אִישׁ־הַתְּלִים Spaßmacher.
Скоморо́шество ס׳ הִתּוּלִים, הוֹלְלוּת, מַהֲתֻלּוֹת das Spaßmachen.
Скоморо́шить, -ро́шествовать (-ствую) פ״ע צָחַק וְהִתְהוֹלֵל לִפְנֵי־עַם Spaß machen.
Скоморо́шный ת׳ כְּאֶחָד הַמִּתְהוֹלְלִים spaßhaft.
Сконфу́зить פ״פ סִכֵּל, בִּלַּע עֲצַת־דַּעַת in Verlegenheit setzen.
Сконча́ніе ס׳ כִּלּוּת; תֹּם, סוֹף, קֵץ Beendigung.
Сконча́ть פ״פ הָתַם, הִשְׁלִים, כִּלָּה beendigen. -ся פ״ע תֹּם, כָּלָה, הֵאָסֵף, מוֹת, גָּוַע beendigt werden.
Скопа́ נ׳ עָזוּז, עָזְנִיָּה (כלים יז, ד) *Meeradler.
Скопа́ть см. Ска́пывать.
Скопе́цъ (-пца́) ז׳ כָּרוּת שָׂפָה, סָרִיס Verschnittener.
Скопидо́мка נ׳ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ sparsame Hausfrau.
Скопидо́мство ס׳ מִכְלֶלֶת־בַּיִת בְּהִשְׁכֵּל sparsame Haushaltung.
Скопидо́мъ ז׳ מְכַלְכֵּל בְּהִשְׁכֵּל בֵּיתוֹ sparsamer Hauswirth.
Скопи́ть (-плю́) פ״פ *סָרַס, כָּרוֹת שָׂפָה, עָשָׂה סָרִיס *הִסְתָּרֵס, הָיָה לְסָרִיס, כָּרוֹת שָׂפָתוֹ -ся פ״ע entmannen.
Скопи́ть см. Ска́пливать.
Ско́пка נ׳ כְּרוֹת, חֲפִרָּה Abgrabung.
Ско́пище ס׳ עֲצֶרֶת, קִבּוּץ, חֶבֶר, אֲסַפְסוּף Bande. С. измѣнниковъ עֲצֶרֶת בּוֹגְדִים. С. злодѣевъ חֶבֶר שָׂפָה Entmannung.
Скопле́ніе ס׳ 1) כִּנּוּס, אֲסֻפָּה Anhäufung. 2) כָּרוֹת
Скопля́ть см. Ска́пливать.
Скопъ ז׳ חֶבֶר מַלְיָנִים, עֵדַת מִתְאוֹנְנִים, אֲסַפְסוּף heimliche Verabredung.
Ско́рблый ת׳ נִקְשָׁה, צוֹמֵק (שיר) eingeschrumpft.
Ско́рбный ת׳ דַּוִּי, דָּוֶה, חוֹלֶה, כּוֹאֵב traurig; leidend. С. листъ פֶּרֶשׁת הֲלִיכוֹת מַחֲלָה.
Скорбу́ть ז׳ *צִפְרָן, נֶגַף עוֹר הַשִּׁנַּיִם (ב״ס פה.), *דּוּרְשָׁן (שבת סה.) Scorbut.
Скорбь נ׳ תּוּגָה, יָגוֹן, עֹצֶב, עָצָב, מַעֲצֵבָה, עִצָּבוֹן (דברים כו, יד) Kummer.
Скорбе́ть (-блю́) פ״ע הִתְעַצֵּב; הִתְאַבֵּל (o ёмъ) הָמַר עַל־, עָגוּם לְ־, נוּד לְ־ betrübt sein.
Скорбя́щій ת׳ אֻמְלָל, דַּוִּי, דָּוֶה, נוּגָה betrübt.
Скорлупа́, ק -лу́пка נ׳ קְלִפָּה, גַּרְגֵּר־פְּרִי *Schale.
Скорми́ть см. Ска́риливать.
Скорня́къ ז׳ עוֹבֵד עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschner.
Скорня́чество ס׳ עֲבוֹדַת עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschnerhandwerk.
Скорня́чить פ״ע עָבוֹד עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschner sein.
Скорня́чій ת׳ אֲשֶׁר לְעוֹבֵד עוֹרוֹת שֵׂעָר Kürschner-.
Ско́ро ת״פ חִישׁ, מַהֵר, מְהֵרָה, חִישׁ קַל, קַל מְהֵרָה; בִּחְפָזוֹן; בִּקְרוֹב schnell. Не ско́ро לֹא־בְקָרוֹב. Что ско́ро, то не спо́ро בְּכָל־מַעֲשֶׂה חִפָּזוֹן רָזוֹן נַחֲלָה; מְכֹהָלָה אַחֲרִיתָהּ לֹא־תְבֹרַךְ.
Скороговóрка נ׳ נִיב מְכֹהָל das Schnellsprechen.
Скоровзрѣ́лый ת׳ נוֹמֵל לִפְנֵי־עִתּוֹ (פרי) frühreifend.
Скоро́мить (-млю́) פ״פ הֵאֱכִיל בָּשָׂר בְּיוֹם צוֹם Fleisch am Fasttage zu essen geben. -ся פ״ח חִלֵּל צוֹם הִבְשַׂר am Fasttage Fleisch essen. -ница נ׳ Fasttage.
Скоро́мникъ ז׳ מְחַלֵּל הַצּוֹם מִבָּשָׂר verletzer der
Скоро́мничать פ״ע חִלֵּל הַצּוֹם מִבָּשָׂר den Fasttag verletzen.
Скорого́гій ת׳ קַל בְּרַגְלָיו schnellfüßig.
Скоропеча́тный ת׳ מְדֻפָּס קַל־מְהֵרָה (כלי־חרס) zum Snelldrucken.
Скоропеча́тня נ׳ דְּפוּס מָהִיר Schnelldruckerei.
Скорописа́ніе ס׳ см. Ско́ропись.
Скоропи́сецъ (-сца) ז׳ סוֹפֵר מָהִיר מְמַהֵר לִכְתֹּב Schnellschreiber.
Скоропи́сный ת׳ בִּכְתָב נִמְהָר schnell geschrieben.
Ско́ропись נ׳ חֶרֶט חָרוּץ, כְּתָב נִמְהָר Schnellschrift.
Скоропости́жный ת׳ הַבָּא לְפֶתַע פִּתְאֹם plötzlich. -ная смерть מוֹת פִּתְאֹם.
Скоропреходя́щій ת׳ עֲבִרְרָנִע (הולך) עוֹבֵר, חוֹלֵף נָז חִישׁ schnell vorübergehend.
Скороспѣ́лка נ׳ בְּכוּרָה בְּטֶרֶם קֵיץ frühreife Frucht.
Ско́рость נ׳ מְהֵרָה, מְהִירוּת, *חִפָּזוֹן Schnelligkeit.
Скороте́чность נ׳ פַּחַז, שֶׁטֶף rascher Lauf.
Скороте́чный ת׳ שׁוֹטֵף עוֹבֵר schnell verlaufend.
Скорохва́ть ז׳ אִישׁ נְחִפָּז, נִמְהַר־לֵב Eilfertiger.
Скорохо́дъ ז׳ קַל־בְּרַגְלָיו Schnellläufer.
Ско́роходь נ׳ מַהֲלַךְ הַקַּל בְּרַגְלָיו Schnelllauf.
Скорпе́на נ׳ מִין דָּג, עַקְרַב־הַיָּם Seescorpion.

Скорпіо́нъ м עַקְרָב Scorpion. -піо́нный ת.
Скорче́ніе ס קְמֹט; קֶרֶס צִמֹּק, Zusammenziehung; Krümmung.
Скорчивать, Ско́рчить פ״ע קָמוֹט, קָלוֹט, הִקְפָּא, צִמֵּק, קָרוֹס פ״ח קָרַס, קָמוֹט, צָמוֹק, קָרוֹס, הָפוּךְ קָלוּט, קָפָא zusammenziehen. -ся פ״ח einschrumpfen.
Ско́рый ת׳ מְהִיר, מָהִיר, חָשׁ, קַל schnell. С. вѣ́стникъ בְּעוֹד בְּקָרוֹב, מַלְאַךְ־קַל רָץ. Въ ско́ромъ вре́мени בְּעוֹד בְּקָרוֹב. На ско́рую ру́ку בְּחִפָּזוֹן יָמִים מִסְפָּר.
Скорѣ́е מְהֵר מִ־; מַהֵר מִ־ schneller. Сдѣ́лай чѣмъ скорѣ́е מַהֵר מְאֹד לַעֲשׂוֹת.
Ско́са ת״פ נְעֻקָּשׁ, מְעֻקָּל, הַצְּדָדָה schief. С. глядѣ́ть עָיוֹן אֶת־, (ש״א ב, לב) הַבֵּט צַר מָעוֹן בְּ־.
Скосить см. Ска́шивать. [Abhang.
Скосъ ז׳ 1) נַז דְּשָׁא, קְצִיר חָצִיר Abmähung. 2) מוֹרָד
Скотина, ק׳ -ти́нка 1) ז׳ בְּעִיר, בְּהֵמָה Vieh. 2) בַּעַר, בֹּעַר בָּעָם, כְּסִיל Grobian, Dummkopf.
Скотникъ ז׳ שׁוֹמֵר הַבְּהֵמוֹת Viehwärter. -ница נ׳.
Скотный ת׳ בְּהֵמָה, —בְּעִיר, —בְּהֵמוֹת— Vieh=. С. дворъ רֶבֶץ בָּקָר, גְּדֵרֶת לַבְּעִיר, עֵדֶר הַבְּהֵמָה.
Скотобойня נ׳ מְקוֹם הַהֲרָגָה, מְקוֹם שְׁחִיטַת הַבְּהֵמָה לַבְּעִיר Schlachthaus.
Скотово́дство ס עֲבוֹדַת אִישׁ מִקְנֶה Viehzucht.
Скотово́дъ, -во́децъ (-дца) ז׳ בּוֹקֵר, אִישׁ מִקְנֶה Viehzüchter. [thierärztlich.
Скотоврачебный ת׳ אֲשֶׁר לְמַרְפֵּא הַבְּהֵמוֹת
Скотолѣчебный см. Скотоврачебный.
Скотолѣче́ніе ס רִפְאַת הַבְּעִיר, מַרְפֵּא הַבְּהֵמוֹת
Скотопа́съ ז׳ רוֹעֵה בְהֵמוֹת Viehhirt. [Thierheilung.
Скотоподобный ת׳ נִדְמֶה לְבְעִיר, נִמְשָׁל כַּבְּהֵמָה einem Vieh ähnlich.
Скотоприго́нный ת׳ אֲשֶׁר לְאֹסֶף מִקְנֶה Vieh=.
Ско́тски ת״פ כְּבְעִיר, כְּבְהֵמָה viehisch.
Ско́тскій ת׳ —בְּהֵמָה, —בְּהֵמוֹת— Vieh=. С. паде́жъ דֶּרֶךְ מַעֲשֵׂה בְהֵמָה, נֶגֶף בְּהֵמוֹת נִבְעָרָה. [כֶּסֶל viehisches Wesen.
Ско́тство ס רָשָׁע, כִּסְלָה, דֶּרֶךְ נִבְעָר, דֶּרֶךְ הַבְּהֵמָה
Скотъ ז׳ 1) בְּהֵמוֹת שָׂדֶה, בְּעִיר, בְּהֵמָה, מִקְנֶה Vieh. Кру́пный с. בָּקָר. Ме́лкій с. בְּנֵי־צֹאן, צֹאן. 2) נֶבֶל, בַּעַר Flegel.
Скоше́ніе ס נַז דְּשָׁא, קְצִיר חָצִיר Abmähung.
Скра́дка נ׳ גְּנֵבָה, גְּנֹב Entwendung.
Скра́дывать, Скрасть פ״ע 1) שׁוֹם בְּכֶלְיוֹ, גְּנוֹב wegstehlen. 2) כַּחֵד מִ־ הֶעְלֵם מִ־ verhehlen. -ся 1) פ״ע הֻגְנַב, גָּנוּב entwendet werden. 2) פ״ח הִתְעַלֵּם, הִתְחַבֵּא, הִטָּמֵן, הִסְתַּתֵּר, הִסָּתֵר sich verstecken.
Скра́ивать, Скрои́ть פ״ע גָּזוֹר לְפִי־מַדָּיו zuschneiden. -ся נפ׳.
Скрасть см. Скра́дывать. [-ся נפ׳.
Скра́шивать, Скра́сить פ״ע יָפֵה פָּאֵר verzieren. -ся נפ׳ יָפֵה, פֹּאֵר verziert werden.
Скребни́ца נ׳ מַסְרֵק סוּסִים Pferdestriegel.
Скрежета́ніе ס חֲרֹק שִׁנָּיוֹ das Zähneknirschen.
Скрежета́ть (-жещу́, -же́щешь) פ״ע חָרוֹק שִׁנָּיוֹ knirschen mit den Zähnen.
Скре́жетъ ז׳ см. Скрежета́ніе.
Скресть (скребу́, -бёшь) פ״ע הַקְצָה, גָּרַד abschaben. -ся פ״ח הִתְגָּרֵד abgekratzt werden.
Скреща́ть, Скрести́ть פ״ע הִנַּח כִּשְׁתֵּי וָעֶרֶב ins Kreuz legen. С. ру́ки свои́ שִׁכֵּל יָדָיו.
Скривле́ніе ס מַעֲקָשׁ, הַשְׁוָאַת צוּרָת Krümmen.
Скривля́ть, Скриви́ть פ״ע עִוָּה, עִוֵּת, עִבֵּת, עִבֵּט, עִקֵּל, krümmen. -ся נפ׳ הֶעְוָה, עִקֵּל, הִתְעַוֵּת gekrümmt werden.
Скрижа́ль נ׳ לוּחַ Tafel. Скрижа́ли завѣ́та לוּחוֹת הַבְּרִית (הָעֵדוּת). 2) חֹשֶׁן בְּבִגְדֵי הַשָּׁרֵת Brustbild.
Скрипа́чъ ז׳ מְנַגֵּן בְּנֵבֶל Violinspieler. [-льный ת׳.
Скрипичный см. Скри́почный.
Скри́пка נ׳ נֵבֶל Violin.
Скрипнуть פ״ע נָתוֹן קוֹל שְׂרִיקוֹת knarren.
Скрипня́, -потня́ נ׳ см. Скрипъ.
Скри́почка ק׳ см. Скри́пка.
Скри́почный נֵבֶל — Geigen=.
Скрипу́чій ת׳ מַשְׁמִיעַ קוֹל שְׂרִיקוֹת knarrend.
Скрипчёнка נ׳ נֵבֶל רָע schlechte Geige.
Скрипъ ז׳, -пѣ́ніе ס׳ קוֹל חוֹרֵק, שְׂרִיקוֹת Geknarre.
Скро́йка נ׳ גְּזֵרַת אֶרֶג לְפִי־בֶגֶד Zuschnitt. [dener. -ница נ׳.
Скрои́ть см. Скра́ивать. [-ся נפ׳.
Скро́мникъ ז׳ מְצַנְּעַ לֶכֶת, שְׁפַל רוּחַ, עָנָו Bescheidenheit.
Скро́мничанье ס הַצְנָעַת־לֶכֶת, עֲנָוָה מְגֻאָוָה bescheidenes Benehmen.
Скро́мничать פ״ע הִרְחִק, הַצְנֵעַ לֶכֶת, שִׁמֵּר עֲנָוָה bescheiden sein.
Скро́мно ת״פ 1) בַּעֲנָוָה bescheiden. 2) בְּמִסְכְּנוּת mäßig.
Скро́мность נ׳ הַצְנַעַת־לֶכֶת, עֲנָוָה Bescheidenheit.
Скро́мный ת׳ 1) עָנָו, מַצְנִיעַ לֶכֶת, שְׁפַל רוּחַ, רָחוֹק מְגֻאָוָה bescheiden. 2) עָרוּךְ בְּמִסְכְּנוּת, לֹא־הָדָר mäßig.
Скропа́ть פ״ע תָּפוֹר (בגד) מִשְׁרִידֵי־אֹרֶג zusammenflicken. -ся נפ׳ הֻתְּפַר מִשְׁרִידֵי־אֹרֶג zusammengeflickt werden. [genähte Stücke.
Скро́пки (-ковъ) ז״ר תְּפָר שְׁרִידֵי־אֹרֶג zusammen=
Скро́покъ, Скро́пышъ ז׳ שְׂמֹלָה מְטֻלָּאָה zusammen=

geflicktes Kleid.

Скругле́ніе ס׳ עֲשׂוֹת עָגֹל, הַעֲגִיל Abrundung.

Скругля́ть, -лить פ״ע עָשׂוֹת עָגֹל, הַעֲגִיל abrunden. -ся׳ נפ׳ הִתְעַגֵּל, הֵעָשֶׂה עָגֹל sich abrunden. [drehen.

Скруче́ніе ס׳ מַעֲשֵׂה עֲבֹת, הַשְׁזָר

Скру́чивать, Скрути́ть פ״ע עָבַת, הַשְׁזָר zusammen-drehen. -ся׳ נפ׳ עָבוֹת, הָשְׁזַר zusammengedreht wer-

Скрыва́ніе ס׳ הַסְתִּיר הַעֲלִים Verbergung. [den.

Скрыва́ть, Скрыть פ״ע 1) הֶחְבִּיא, הִצְפִּין, צָפוּן, כִּסָּה, הַטְמֵן, טָמוּן verbergen. 2) הִסְתִּיר, כִּהֵד, הֶעְלִים, כִּסָּה, חָתוּם, סָתוּם verhehlen. -ся 1) הִצָּפֵן, הֻחְבָּא, כְּסוּי, הִטָּמֵן; הִסְתֵּם, הִכְּחֵד, הֶעָלֵם verborgen, verheimlicht werden. 2) הִכָּסֶה, הֶחְבָּא, הִתְחַבֵּא, הִסְתַּתֵּר, הִתְבַּלֵּעַ, הִכָּנֵף, הֶאָסֵף, הִתְעַלֵּם sich verbergen.

Скрып— см. Скрип—.

Скры́тничанье ס׳ הַסְתִּיר דָּבָר Versteckt heit.

Скры́тничать פ״ע חָתוּם וְסָתוּם סוֹדוֹ, הִסְתִּיר דְּבָרוֹ heimlich thun.

Скры́тно ת״פ חֶרֶשׁ, בְּלָט, בְּסֵתֶר heimlich.

Скры́тный ת׳ כָּמוּס, נֶעְלָם, מִסְתָּר, נִסְתָּר, כְּסוּי, כָּמוּס, חָתוּם, סָתוּם verborgen; geheim. Скры́тная любо́вь אַהֲבָה מְסֻתֶּרֶת.

Скрытъ ז׳ מַצְפּוּן, מִסְתָּר, מֶחֱבָא Hinterhalt.

Скрыть см. Скрыва́ть. [חִזְקָה Bekräftigung.

Скрѣ́па נ׳, -пле́ніе ס׳ כִּתֶּב־, פְּעֻלַּת מִקְרֵי דָּבָר, תֹּקֶף

Скрѣ́плять, -пи́ть פ״ע 1) אִמֵּץ, חִשֵּׁק, חִזֵּק befestigen. С. гвоздями בְּמַסְמְרִים חִזֵּק. С. скобами חִשֵּׁק בְּמַחְבְּרוֹת (בְּחֻשּׁוּקִי) בַּרְזֶל. С. се́рдце אִמֵּץ לִבּוֹ, הֶחֱלִיק כֹּחַ. תֹּקֶף לְ־ bekräftigen. 2) פ״ח קָיוֹם; חָשׁוֹק, חָזוֹק bekräftigt werden. -ся 1) הִתְעוֹדֵד, הִתְאַמֵּץ, הִתְחַזֵּק Muth fassen.

Скрѣпча́ть פ״ע (רוח) חָלוּף וְחָזוֹק heftiger werden.

Скрюче́ніе ס׳ הַעֲוָתוֹת, כֹּף das Krümmen.

Скрю́чивать, Скрю́чить פ״ע (что) כָּפוּף כִּקְרֶם עָקֹל krumm biegen; (кого́) הִכְרִיעַ, הִשְׁחַ, כָּפוּף נַפְשׁ־ הֶאֱרִב bedrücken. -ся׳ נפ׳ הִתְעַוְּתוּת, הִכָּף gebogen werden.

Скря́га ז״נ רַע־עַיִן, חוֹשֵׂךְ מִישָׁר, כִּילַי Knauser.

Скря́жничать פ״ע קָפוּץ אֶת־, אִמֵּץ לִבּוֹ, הָיָה כִּילַי geizig sein. [Geiz.

Скря́жничество ס׳ רַע עַיִן, מַחְשֶׁךְ מִישָׁר, דֶּרֶךְ כִּילַי

Ску́дно, Скудне́нько ת״פ בְּעֹנִי, בְּחֶסֶר, בְּמִסְכְּנוּת arm-selig.

Ску́дный ת׳ חָסֵר, דַּל, אֵין־דַּי־, אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁפֹּק, רָזֶה, בְּמִסְכְּנוּת — armselig. С. хлѣ́бъ (צר) לֶחֶם בְּמִסְכְּנוּת. С. крестьяни́нъ אִכָּר מִסְכֵּן.

Ску́дость נ׳ עֹנִי, חֹסֶר, מִסְכְּנוּת, (איוב פז, ח) כַּחַשׁ, רָזוֹן Armseligkeit. [an Verstand.

Скудоу́міе ס׳ קֹצֶר רוּחַ תְּבוּנָה, חֹסֶר־כִּינָה

Скудѣ́ть פ״ע חָלוּף וָדַל, חָלוּף וְחָסוֹר, כָּהוּשׁ, הָרֵזָה, רוּשׁ, מוֹךְ, הָרַשׁ, מָעוֹט, הָדַל, (קהלת יב, ג) מַעַט verarmen.

Ску́ка נ׳ שִׁמָּמוֹן מֵאֵפֶס, רוּחַ כֵּהָה, דַּאֲבוֹן נֶפֶשׁ, דְּאָבָה, מַתְּלָאָה, שִׁעֲשׁוּעֵי־נֶפֶשׁ מַעֲצָבָה Langweile.

Скула́ נ׳ 1) עֶצֶם מִתַּחַת לָעֵינַיִם, עֶצֶם הַלְּחִי, מִתְלָעָה Backenknochen. 2) (המ׳) כִּילַי Geizhals.

Скула́стый גָּדֹל־, אֲשֶׁר שֶׁפּוּ עַצְמוֹת לְחָיָיו הַמִּתְלָעוֹת mit starken Backenknochen.

Скулить см. Скря́жничать. [Backenknochen.

Скулово́й, Ску́льный ת׳ אֲשֶׁר לְעֶצֶם הַלְּחִי von den

Скульпто́ръ ז׳ מְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים, חָרַשׁ צִירִים יוֹצֵר פֶּסֶל Bildhauer. -то́рскій ת׳. [hauerkunst.

Скульпту́ра נ׳ פִּתּוּחֵי אֶבֶן, חֲרֹשֶׁת צִירִים Bild-

Скульпту́рный ת׳ חֲרֹשֶׁת צִירִים — Sculptur-.

Скупа́ніе ס׳ קִנְיַן דְּבָרִים שׁוֹנִים, מִקְנַת כָּל־זְנֵי־ das Aufkaufen.

Скупа́ть, -пи́ть פ״ע קָנָה מִיַּד־ כָּל־; קָנָה כָּל־זְנֵי־ zusammenkaufen. -ся׳ נפ׳ הִקָּנָה מִכָּל־ aufgekauft werden.

Скупе́цъ (-пца́) ז׳ כִּילַי, רַע־עַיִן, חוֹשֵׂךְ מִישָׁר, מְאֻמָּץ לִבּוֹ Geizhals.

Скупи́ться (-плю́сь) פ״ע קָפוּץ אֶת־יָדוֹ, אֻמַּץ לִבּוֹ, חָסַר נַפְשׁוֹ מִטּוֹבָה, הָשׁוֹךְ מִישָׁר, הָיָה כִּילַי knau-

Ску́пка см. Скупа́ніе. [fern.

Скупно́й ת׳ קָנוּי מִיַּד כָּל־ aufgekauft.

Скупова́тый ת׳ מְסֻכָּן, מְאֻמָּץ לִבּוֹ מְעַט etwas geizig.

Скупо́й ת׳ см. Скупе́цъ.

Ску́пость נ׳ דֶּרֶךְ כִּילַי Knauserei.

Ску́пщикъ ז׳ קוֹנֶה כָּל־זְנֵי־ Aufkäufer. -щица נ׳.

Скупъ ז׳ см. Скупа́ніе.

Скуса́ніе ס׳ נְשׁוּךְ מִ־ das Abbeißen.

Ску́сывать, Скуси́ть פ״ע נָשׁוֹךְ מִ־ abbeißen. -ся׳ נפ׳ הִנָּשֵׁךְ מִן־ abgebissen werden.

Скуфе́йщикъ ז׳ עוֹשֵׂה צְנִיפִים Käppchenmacher.

Скуфья́, к-фе́йка נ׳ מִין צָנִיף Käppchen.

Скуча́ть פ״ע הָלְאָה מַחְבּוּק יָדַיִם, יָשׁוֹב וְשׁוֹמֵם sich langweilen. С. по ро́динѣ הִכָּסֵף (עָרוֹג) אֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ, —כָּלָה נַפְשׁוֹ.

Ску́чиваніе ס׳ אֹסֶף חֲמָרִים Aufhäufung.

Ску́чивать, Ску́чить פ״ע אָסוֹף חֲמָרִים, צָבוֹר גַּל־ חֲמָרִים aufhäufen. -ся׳ נפ׳ הִצָּבֵר חֲמָרִים aufgehäuft werden.

Скучиться פ״ח см. Скучáть.
Скучливый ת׳ לְטוּד לְשֶׁבֶת שׁוֹמֵם, גָּנוּעַ שַׁמְמוֹן langweilig.
Скýчно בְּאֵין מַשִּׁיב נֶפֶשׁ־, בְּשִׁמָּמוֹן ת״פ langweilig.
Скýчный ת׳ 1) מָדִיב נֶפֶשׁ, נוֹתֵן דַּאֲבוֹן נֶפֶשׁ, מְלֵאָה מַבִּיא מַעֲצָבָה (שִׁמָּמוֹן) langweilig. 2) דָּאֵב, נַעֲצָב betrübt.
Скýшать פ״ע בָּרָה, אָכוֹל הַכֹּל (איכה ה׳, י׳) aufessen.
Слáбенькій ת׳ חַלָּשׁ, רָפֶה רִפְּה־כֹחַ sehr schwach.
Слабительное שת״פ סַם, סַם מוֹרִישׁ מַאֲכָל מִכַּטֵּן מְרִיק מְעֵי־ Abführungsmittel. [führend.
Слабительный ת׳ מוֹרִישׁ מִכַּטֵּן, מְרִיק מְעֵי־ ab-
Слáбить (-блю) פ״ע הוֹרִישׁ מִכַּטֵּן מַאֲכָל, הָרַק מְעֵי־ abführen. Его слáбить רָר בִּטְנוֹ.
Слáбкій ת׳ נָטֹשׁ, רָפֶה los, schlaff. Слáбки вéрви твоí נִטְּשׁוּ חֲבָלֶיךָ.
Слáбкость נ׳ רִפְיוֹן Schlaffheit.
Слáбнуть פ״ע חָלוֹשׁ, רָפָה schwach werden.
Слáбо ת״פ בִּרְפִיוֹן, בְּמַרְפֵּה, לֹא־חָזָק schwach.
Слабовáтый ת׳ רָפֶה (חַלָּשׁ) מְעַט etwas schwach.
Слабоголóсый ת׳ שְׁפַל־קוֹל, רְפֵה־קוֹל schwachstimmig.
Слабогрýдый ת׳ רְפֵה־חָזֶה schwachbrüstig.
Слабодýшіе ס׳ מְרַךְ לֵב Kleinmüthigkeit.
Слабодýшный ת׳ רַךְ לֵבָב, נְמוֹג־לֵב, נִמְהַר־לֵב, מְפֻחָד kleinmüthig. [schwäche.
Слабопáмятность נ׳ רִפְיוֹן זִכָּרוֹן Gedächtniß-
Слабопáмятный ת׳ רְפֵה־כֹחַ זִכְרוֹנוֹ schwaches Gedächtniß habend.
Слáбость נ׳ רִפְיוֹן, מַרְפֵּה Schwäche.
Слабоýміе ס׳ חֶסֶר תְּבוּנָה Blödsinn.
Слабоýмный ת׳ חֲסַר־לֵב, קְצַר־שֵׂכֶל geistesschwach.
Слáбый ת׳ חַלָּשׁ, רָפֶה, אֵין־אוֹנִים, אֵין־אֵיל, לֹא־כֹחַ schwach.
Слабѣ́ть פ״ע חָלוֹשׁ, רָפָה, כָּהָה הִתְעַלֵּף schwach werden. Здорóвье его слабѣ́ть כֹּחוֹ בָּשַׁל. Глазá его нáчали слабѣ́ть עֵינָיו הֵחֵלּוּ כֵהוֹת.
Слáва נ׳ תְּהִלָּה, הֲדַר־כָּבוֹד, תִּפְאֶרֶת, שֵׁם, שֵׁמַע Ruhm. Слáва Бóгу תְּהִלָּה לָאֵל, בָּרוּךְ אֱלֹהִים.
Слáвить (-влю, -вишь), Слáвливать פ״ע שִׁבֵּחַ, הִלֵּל, גִּדֵּל, רוֹמֵם, נָשָׂא, פָּאַר, הִשְׁמִיעַ תְּהִלָּתוֹ־, סִפֵּר כְּבוֹד־ לְ־ rühmen. -ся 1) הָלוֹל נפ׳ gerühmt werden. 2) פ״ח הִתְגַּדֵּל, הִתְפָּאֵר, הִשְׁתַּבֵּחַ, הִתְהַלֵּל sich rühmen.
Слáвливать, Словúть (-влю) (עתיד) פ״ע תָּפוּשׂ כָּל־, אָחוֹז, לָכוֹד auffangen. -ся נפ׳.
Слáвно ת״פ 1) בְּתִפְאָרָה, בִּתְהִלָּה ruhmvoll. 2) טוֹב מְאֹד herrlich. [herrlich.
Слáвный ת׳ 1) מְפֹאָר, מְהֻלָּל gerühmt 2) טוֹב מְאֹד
Славолюбецъ (-бца) ז׳ רוֹדֵף כָּבוֹד Ruhmsüchtiger.
Славолюбивый ת׳ см. Славолю́бецъ.
Славолю́біе ס׳ אַהֲבַת כָּבוֹד Ruhmsucht.
Славослóвить (-влю) פ״ע הוֹדָה, בֵּרַךְ, הִלֵּל שֵׁם, סִפֵּר תְּהִלַּת־ lobpreisen. [gesang.
Славослóвіе ס׳ הֲיָדוֹת, הוֹדוֹת, בְּרָכָה, תְּהִלָּה Lob-
Славя́нство ס׳ דֶּרֶךְ עַם־הַסְּלָווִים Slaventhum.
Славя́нщина נ׳ נִיב סְלָווִי דֶּרֶךְ שְׂפַת הַסְּלָווִים Slavonismus.
Слагáть, Сложúть פ״ע 1) (что) עָרוֹךְ, הִנַּח לְסִדָּרִים, עָרוֹךְ עֵצִים zusammenlegen. С. дровá עָרוֹךְ עֵצִים. 2) כָּפוֹל falten. 3) חִבֵּר יַחְדָּו zusammenrechnen. 4) (съ кого́, съ чего́) הָסִר מִ־ ablegen. С. дóлжность свою́ עָזוֹב (נָטוֹשׁ) מִשְׁמַרְתּוֹ, הִנַּח עֲבוֹדָתוֹ. С. съ себя́ вину́ הִעָּרֵךְ נפ׳; הָעוֹן מֵעַל־רֹאשׁוֹ. הָסִר. -ся חִבּוּר zusamengelegt,-gefaltet,-gerechnet werden.
Слáденькій ת׳ מָתוֹק מְעַט süßlich.
Слáдить см. Слáживать. [versüßt werden.
Сладúть (слажý) פ״ע הִמְתֵּק versüßen. -ся נפ׳ הִמְתֵּק
Слáдкій ת׳ מָתוֹק (שיר׳) נָעִים, (קל) עָרֵב; (שיר) süß; angenehm.
Сладковáтость נ׳ מֶתֶק מְעַט Süßlichkeit.
Сладковáтый ת׳ מָתוֹק מְעַט süßlich.
Сладкогóрькій מָתוֹק וָמַר ת׳ bittersüß.
Сладкозвýчный ת׳ נְעִים זְמִירוֹת, יְפֵה־קוֹל wohl- [tönend.
Сладкорѣ́ч— см. Краснорѣ́ч—.
Слáдостный ת׳ נָעִים, עָרֵב angenehm.
Сладострáстіе ס׳ חֵשֶׁק, אַהֲבַת מַנְעַמֵּי זְנוּנִים, עֲנָבָה Wollust. [wollüstig.
Сладострáстный ת׳ עוֹנֵג, מִתְעַלֵּס בְּאַהֲבַיִם, רוֹעֶה
Слáдость נ׳ 1) מֶתֶק, מָתֹק, מַמְתַּק Süßigkeit. 2) נֹעַם, נְעִימוּת Wonne. С. бытія נְעִימוּת הַחַיִּים.
Слáживать, Слáдить פ״ע עָרוֹךְ סִדָּרִים בְּ־ ordnen. С. съ кѣ́мъ הִשְׁלֵם עִם־, הָאוֹת לְ־. -ся 1) הֵעָרֵךְ נפ׳, סִדָּרִים geordnet werden. 2) הָאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ פ״ח übereinkommen.
Слáзить תָּפַשׂ בְּיָדַיִם וְעָלָה פ״ע hinaufklettern.
Слáмливать см. Слáмывать.
Слáмываніе ס׳ שֶׁבֶר, פֶּרֶץ, הָרֵס das Zerbrechen.
Слáмывать, Слáмливать, Сломáть, Сломúть פ״ע 1) שָׁבַר, פָּרוֹץ, הָרוֹס zerbrechen. 2) הִכָּא הִטָּה לֵב אִישׁ לְ־, הִכְנִיעַ, כִּמֵּלִים bezwingen. На сúлу сломúли мы его́ упóрство בְּרֹב־עָמֵל הִכְנַעְנוּ אֶת־

לְבָבוֹ הֶעֱרֵל. Сломя голову בְּשִׂים, בְּרֹאשׁוֹ, בְּנַפְשׁוֹ הִכְנַע; הִתְפָּרֵק, שָׁבוֹר, הִשָּׁבֵר נפ׳ -ся. נִפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ gebrochen werden.

Сла́на שִׂכְבַּת כְּפוֹר נ׳ חֲלִקְלַקּוּת קֶרַח Reif; Glatteis.

Сла́нецъ (-нца) חֹמֶר; אֹבֶן פִּצְלוֹת, אֹבֶן לוּחוֹתַיִם ז׳ מְחֻסְפָּס Schiefer. [schieferig.

Сланцева́тый עָרוּךְ פִּצְלוֹת, מְפֻצָּל, מְחֻסְפָּס ת׳

Сланцо́вый מֵחֹמֶר מְחֻסְפָּס, מֵאֶבֶן לוּחוֹתַיִם ת׳ Schiefer-. [מַטְעֲמוּת, מַטְעָמִים Süßigkeiten.

Сла́сти (-те́й) מַמְתַּקִּים ניד׳, מַעֲדַנִּים, מַנְעַמִּים

Сластолю́бецъ (-бца) רוֹדֵף; אוֹכֵל לְמַעֲדַנִּים ז׳ אִישׁ זִמָּה, תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ Wollüstling.

Сластолю́бивый см. Сластолю́бецъ.

Сластолю́біе זִמָּה, מַאֲוֵי בְשָׂרִים, אַוַּת מַעֲדַנִּים ס׳ עֶגְבָּה Wollust.

Сластолю́бный ת׳ см. Сластолю́бивый.

Слать (шлю, шлёшь) שָׁלוֹחַ פ״י schicken. -ся 1) נפ׳ הִשָּׁלֵחַ geschickt werden. 2) הָעֵד לוֹ פ״ח sich berufen. Онъ шлётся на сосѣда אֶת־שְׁכֵנוֹ יָעִיד לוֹ לְקִים דְּבָרוֹ. [שׁוּפָה, חוֹלֶה מִן־ ת׳ süßer.

Сла́ще

Слега́ть, Слечь חָלָה, נָפוֹל לְמִשְׁכָּב פ״ע bettlägerig werden.

Слега́ться, Слежа́ться, Сле́чься דָּבוּק פ״ח הִשָּׁכֵב מֶרֹב נוּחוֹ לְרֻגָּבִים sich verliegen.

Слегка́ עַל־נְקָלָה ת״פ leicht.

Слеза́ (-зи́нка, -зи́ночка) דִּמְעָה נ׳ Thräne.

Слези́ть (-зю́, -зи́шь) דָּלוֹף, דָּמוֹעַ, שָׁפוֹךְ דִּמְעָה פ״ע דָּלוּף דִּמְעָה, עֵינוֹ [thränen.

Слёзка ק׳ см. Слеза́.

Слезли́вость בְּכִיָּה, שֶׁפֶךְ דִּמְעָה מַאֲיַן הֲפוּגוֹת נ׳ Weinerlichkeit. [weinerlich.

Слезли́вый מְבֻכֶּה, אֲשֶׁר עֵינוֹ תִּדְמַע מִבְּלִי־פוּגַת ת׳

Слезни́къ נֹאד דִּמְעָה ז׳ Thränenkrug.

Слёзно בְּדִמְעָה ת״פ mit Thränen.

Слёзный דִּמְעָה ת׳ —, בְּכִי — Thränen-.

Слезоточе́ніе 1) דֶּלֶף דִּמְעָה (חלי) ס׳ Thränenfluß. 2) בְּכִית, בְּכִי, בְּכִיָּה Gewein.

Слезоточи́вый יוֹרֵד דִּמְעָה, דּוֹמֵעַ ת׳ thränend.

Слезохрани́лище ס׳ см. Слезни́къ.

Слеса́рить, -са́рничать עָשָׂה בַּחֲרֹשֶׁת מַסְגֵּר פ״ע Schlossermeister sein.

Слеса́рный אֲשֶׁר לַחֲרֹשֶׁת מַסְגֵּר ת׳ Schloßer-.

Слеса́рня, -рная בֵּית חֲרֹשֶׁת הַמַּסְגֵּר נ׳ Schlosser-werkstatt.

Сле́сарство חֲרֹשֶׁת מַסְגֵּר ס׳ Schlosserhandwerk.

Сле́сарша אִשֶּׁת חָרָשׁ מַסְגֵּר נ׳ Schlossersfrau.

Сле́сарь חָרָשׁ מַסְגֵּר ז׳ Schlosser.

Слета́ть, Слетѣ́ть 1) עוֹף מִן־אֶל־ פ״ע herabfliegen. 2) הִתֵּשׁ לָאָרֶץ, נָפוֹל הָקְבִּין מְהֵרָה herabfallen. 3) הֵאָסֵף בִּיעָף פ״ח -ся. אֶל־ zusammenfliegen.

Сли́ва *פִּגְעָה, (ברכות לט.) *דַּרְמַסְקִין, פְּרִי־דַּמֶּשֶׂק נ׳ אֲגָס, (ב״מ ס.) *שֶׁסֶק, (שבת קמד.) (כלא׳ א) Pflaume. [gießen.

Слива́ніе מֶזֶג, מְסֵךְ, צַקַת יַחַד אֶל־ ס׳ das Zusammen-

Слива́ть, Слить 1) הַגֵּר מִן־, שָׁפוֹךְ מִן־ פ״י abgießen. 2) מְסוֹךְ, יָצוֹק יַחַד אֶל־ zusammengießen. 3) הִתֵּךְ יַחְדָּו (מתכת) zusammenschmelzen. С. звуки הַצְמֵד הַצֵּץ מִן־, הִשָּׁפֵךְ מִן־ 1) נפ׳ -ся. קוֹלוֹת הַשִּׁיר abgegossen werden. 2) הִתֵּךְ יַחַד verschmelzen. 3) פ״ח הָיָה לְנָהָר אֶחָד, נָהוֹר יַחְדָּו zusammenfließen.

Сливина עֵץ אֲגָסִים נ׳ Pflaumenbaum.

Сли́вка נ׳ см. Слива́ніе.

Сли́вки 1) מַחֲמָאוֹת חָלָב נ״ר Schmant. 2) אֹסֶף שְׁרִידֵי מִצּוּי הַמִּדּוֹת *מְשֻׁקָּה, מַשְׁקֶה zusammengegossenes Nachbleibsel. [sammengegossen.

Сливно́й אָסוּף מִשְׁרִידֵי מַשְׁקֶה; יָצוּק יַחְדָּו ת׳ zu-

Сли́вный *פִּגְעִים, —* פִּגְעַת ת׳ Pflaumen-.

Сливочникъ סֵפֶל מַחֲמָאוֹת חָלָב ז׳ Schmantkanne.

Сли́вочный מַחֲמָאוֹת חָלָב ת׳ — Schmant-.

Сливъ см. Слива́ніе.

Сливя́нка יַיִן שְׁקָדִים, עֲסִיס פִּגְעִים נ׳ Pflaumenwein.

Сливя́ный см. Сли́вный.

Слиза́ть см. Слизывать.

Слизень (-зня) שַׁבְּלוּל ז׳ Erdschnecke.

Слизетече́ніе רִיר הַבָּשָׂר, זוֹב ס׳ Schleimfluß.

Слизистый (ישעיה א, ו) טָרִי, זָב, רָר ת׳ schleimig.

Слизкій 1) מוֹצִיא לֵחוּ, זָב, רָר ת׳ schleimig. 2) חֵלֶק, חֲלַקְלַק schlüpferig.

Сли́зкость רִיר, זוֹב נ׳ Schleimigkeit.

Слизну́ть см. Слизывать.

Слизнуть הוֹצֵא רִיר, זוֹב, רוֹר פ״ע schleimig werden.

Сли́зость см. Сли́зкость.

Слизывать, Слиза́ть, Сли́знуть לָקוֹק מֵעַל־ פ״י לָקוֹק, הֵלֵק נפ׳ -ся. לֵקֵק — abgeleckt werden. ablecken.

Слизь לֵחַ הָעוֹר, זוֹב, רִיר נ׳ Schleim.

Слизѣ́ть см. Сли́знуть.

Слин— см. Слюн—. [Bertram.

Слиного́нъ (ניטין סט.) *חֲמָתִי, (ב״ק טז:) *אַפְרָזִת, סַרְבָּד ז׳

Слиня́ть 1) הָפוֹךְ עֵינוֹ, כֵּהָה, שַׁנָּה מַרְאֵהוּ, הוּעַם, פּוּג, הִמָּחֵה פ״ע ausgehen. 2) אָבוֹד, הֶעָלֵם, הִכָּחֵד, הִכָּלֶה verschwinden.

Слипа́ніе דָּבֵק בְּטִיחַ יַחַד ס׳ das Zusammenkleben.

Слипа́ть, Сли́пнуть פ״ע, -ся דָּבוּק יַחַד, דָּבוּק לְ־ פ״ח, zusammenkleben.

Сли́тіе см. Сливáніе. [הִתְלַבֵּד

Сли́тковый ת׳ קְרוּת מְטִילִים (כסף, וחוב) Stangen.

Сли́тный ת׳ מְחֻבָּר, מְצֻק, יָצוּק verbunden.

Сли́токъ (-тка) ז׳ מוּצָק, מְטִיל, פְּלַח יָצוּק Stange. С. Серебрá מְטִיל כֶּסֶף.

Сли́точный см. Сли́тковый.

Сличáть, -чи́ть פ״ע הַשְׁוָה, הִמְשֵׁל, דָּמָה אֶל־ פ״ע, vergleichen. -ся נפ׳ הֶעָרֵךְ, הִדָּמֶה עָרוּךְ לְ־ verglichen werden.

Сличéніе ס׳ הַשְׁוָאוֹת חַד, דְּמוּת, עֲרֹךְ דָּבָר אֶל־דָּבָר Vergleichung. [Vergleichungs-.

Сличи́тельный ת׳ אֲשֶׁר לְפִיהוּ יֵעָרֵךְ דָּבָר אֶל־דָּבָר

Сличи́ть см. Сличáть.

Слишкомъ ת״פ הַרְבֵּה, עַל־יֶתֶר, יוֹתֵר מִ־, עוֹדֵף עַל־ מְאֹד mehr, über; zuviel. С. дéсять лѣтъ יוֹתֵר מֵעֶשֶׂר שָׁנִים.

Сліяніе ס׳ 1) הִשָּׁפֵךְ יַחְדָּו אֶל־ Zusammenfluß. 2) חִבּוּר, הֵיוֹת שְׁכֶם אֶחָד, הֵיוֹת לֵאֲחָדִים, צֶמֶד Vereinigung.

Слободá נ׳ 1) פְּרָבָר, מִגְרַשׁ־עִיר Vorstadt. 2) חָוָה, כְּפָר גָּדוֹל großes Dorf. -бóдскій ת׳.

Словáрикъ ז׳ סֵפֶר מִלִּים קָטָן Wörterbüchlein.

Словари́шко ז׳ סֵפֶר מִלִּים רָע schlechtes Wörterbuch.

Словáрный ת׳ אֲשֶׁר לְסֵפֶר מִלִּים Wörterbuch-.

Словáрь ז׳ סֵפֶר מִלִּים, פְּרָשַׁת דִּבְרֵי־שָׂפָה Wörterbuch.

Словéсникъ ז׳ מַשְׂכִּיל בְּדִבְרֵי סֵפֶר, לְמוּד לָשׁוֹן וָסֵפֶר Literat.

Словéсно ת״פ פֶּה עִם־פֶּה, פֶּה אֶל־פֶּה, בְּפִיו mündlich.

Словéсность נ׳ (תהליט,ס) סִפְרָה, דִּבְרֵי־סֵפֶר Literatur.

Словéсный ת׳ 1) מְדֻבָּר פֶּה עִם־פֶּה, דִּבּוּר פֶּה אֶל־פֶּה mündlich. С. приказъ начáльника מִצְוַת פִּי־הַשָּׂר. 2) בַּעַל־לָשׁוֹן מְדֻבֶּרֶת, מְדַבֵּר verständig. Человѣ́къ есть существó словéсное הָאָדָם הוּא חַי מְדַבֵּר. С. судъ בֵּית מִשְׁפַּט פֶּה עִם־פֶּה. -ныя наýки תּוֹרַת שְׂפַת הַשֵּׂכֶל.

Словéчко ק׳ см. Слóво.

Слови́ть см. Слáвливать.

Слóвно ת״פ כְּדְמוּת, כְּמוֹ gerade wie.

Слóво ס׳ 1) דִּבְרָה, דָּבָר, מוֹצָא שְׂפָתַיִם, מִלָּה, (איוב ה, ח) דִּבְרָה Wort. С. Бóжіе דִּבְרֵי־יְיָ, מִבְטָא, מוֹצָא פֶּה, פִּי־יְיָ. Чéстное слóво! עַל־דִּבְרָתִי. Слóво въ слóво, Дó слова, Отъ слова дó слова מִבְלִי הֵפֵל (גְּרוֹעַ) דָּבָר. Слóвомъ אַתַּת דִּבְרָתִי, סוֹף־דָּבָר. Сдержáть слóво שָׁמוֹר מוֹצָא שְׂפָתָיו. Засыпáть кого́ словáми הִתְבַּר עַל־אִישׁ בְּמִלִּים. Не нахожý слóва אֵין סֵלָה בִּלְשׁוֹנִי. Онъ за слóвомъ въ кармáнъ לֹא־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יְבַצֵּר מִמֶּנּוּ מַעֲנֶה. 2) אֵין בְּפִיו תּוֹכַחוֹת הוּא חָזוֹן, מְדַבֵּר, אִמְרָה, אֹמֶר Spruch, Rede. Надгрóбное слóво דִּבְרֵי־מִסְפֵּד עַל־מֵת, קִינַת קְבוּרָה. 3) שָׂפָה, דִּבְרֵי־סֵפֶר, סִפְרָה, לָשׁוֹן Sprache. Любитель еврéйскаго слóва אוֹהֵב שִׂפַת עִבְרִי. 4) С שֵׁם הָאוֹת הָרוּסִית Buchstab c. [bedeutung.

Словозначéніе ס׳ פְּשַׁר־מִלָּה, פְּרָשַׁת דָּבָר Wort-

Словоизъясненіе ס׳ פִּתְרוֹן מִלָּה Worterklärung.

Словолитецъ (-тца) ז׳ מַתִּיךְ אוֹתוֹת הַכְּתָב Schriftgießer.

Словолитіе ס׳ הַתִּיךְ אוֹתוֹת הַכְּתָב das Schriftgießen.

Словолитный ת׳ אֲשֶׁר יַתִּיכוּ בוֹ אוֹתוֹת הַכְּתָב zum Schriftgießen.

Словолитня נ׳ מוּצָק לְאוֹתוֹת הַדְּפוּס Schriftgießerei.

Словолитчикъ см. Словолитецъ.

Словообильный ת׳ כַּבִּיר מִלִּים wortreich.

Словоохотливость נ׳ אַהֲבַת דְּבָרִים, תֵּבֵל שִׂיחָה Redseligkeit. [gesprächig.

Словоохóтливый ת׳ אוֹהֵב דְּבָרִים, מְדֻבָּה שִׂיחָה

Словопрéніе ס׳ רִיב דְּבָרִים, מִשְׁפַּט, תּוֹכָחוֹת מִתְוַכְּחִים Wortstreit. [bildung.

Словопроизведéніе ס׳ חֵקֶר בִּנְיַן הַמִּלִּים Wort-

Словопроизвóдство ס׳ מוֹצָא הַמִּלִּים מִשָּׁרְשָׁם, חֵקֶר שָׁרְשֵׁי הַמִּלִּים Wortableitung.

Словорасположéніе ס׳ סֶדֶר הַמִּלִּים Wortfolge.

Словосочинéніе ס׳ מִשְׁפְּטֵי, חֻקּוֹת מַעַרְכֵי לָשׁוֹן הַמַּאֲמָר Wortfügung.

Словотолковáтель ז׳ מְבָאֵר הַמִּלִּים Worterklärer.

Словоударéніе ס׳ נְגִינַת הַמִּלָּה, — טַעַם Betonung der Wörter. [מְהֻלָּל berühmt.

Словýтый ת׳ אִישׁ שֵׁם, אִישׁ מוֹפֵת, נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים

Словцó ק׳ см. Слóво. Крáсное с. נִיב לָצוֹן.

Слогоударéніе см. Словоударéніе.

Слогъ ז׳ 1) הֶבְרָה, אֶחָד מִבְּדֵי הַמִּלָּה, בַּד מִלָּה Sylbe. 2) טַעַם מוֹפָרִים, מַעַרְכֵי לָשׁוֹן, רוּחַ דִּבְרֵי־סֵפֶר, לֶקֶח, *סִגְנוֹן (סנהדרין פס.) Styl.

Слоевáтый ת׳ מְחֻסְפָּס blätterig.

Слоёный ת׳ עָרוּךְ פְּצָלוֹת, מְחֻסְפָּס geblättert.

Слоеобрáзный ת׳ מְחֻסְפָּס, עָרוּךְ פְּצָלוֹת schichtenartig.

Сложéніе ס׳ 1) הַנָּחַת מַעֲלָיו — פֵּרֹק מֵעַל־שִׁכְמוֹ, הָסִיר Ablegung. 2) מִבְנֶה גַרְמֵי, חִבֻּר, צֶמֶד, מַכְלֵי־בָשָׂר כְּדֵי־עוֹר Gefüge. Онъ крѣпкаго сложéнія *חִבּוּר (בחשמ״ל) 3) מִבְנֶה גַרְמֵיו אֵיתָן, בְּשָׂרוֹ דָבֵק

Zusammenrechnung.

Сложи́ть см. Слага́ть и Скла́дывать.

Сло́жность ж* הַרְכָּבָה, צֶמֶד, חִבֻּרָת Zusammensetzung. Въ сло́жности יַחְדָּו, כֻּלָּם יַחַד [zusammengesetzt.

Сло́жный м* מֻרְכָּב, מְשֹׁרָג, חָבוּר בִּדִּים בִּדִּים, מְחֻבָּר

Сло́й м רֹגֶב, פַּח, רִקּוּעַ, פְּצֻלָה, שְׁכָבָה Schicht. С. льда שִׁכְבַת קֶרַח. С. гли́ны רֹגֶב חֹמֶר. Вы́сшій слой общества תּוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה.

Слои́стый עָרוּךְ פְּצֻלּוֹת פְּצֻלּוֹת, מְחֻסְפָּס blätterig.

Слои́ть פ״ע סָעַף, חִסְפֵּס, עָרוֹךְ פְּצֻלּוֹת פְּצֻלּוֹת schichten. -ся פ״ח דָּבוּק לְרֹגָבִים, חִסְפּוּס, הֶעָרֵךְ פְּצֻלּוֹת פְּצֻלּוֹת sich blättern. [Abbruch.

Сломъ м, Сло́мка ж מִכְתָּה, פֶּרֶץ, הֶרֶס, שִׁבָּרוֹן, שֶׁבֶר

Слониха ж שֶׁנְהָב נְקֵבָה Elephantin.

Слоновщи́къ м מְנַהֵל שֶׁנְהָב Elephantenführer.

Слоно́вый ת׳ שֶׁנְהָב — Elephanten-. С. че́репъ גֻּלְגֹּלֶת שֶׁנְהָב. Слоно́вое кре́сло כִּסֵּא שֵׁן שֶׁנְהָב.

Слонъ м שֶׁנְהָב, פִּיל* Elephant. [umherschlendern.

Слоня́ться פ״ח שׁוֹטֵט אָנָה וָאָנָה, תָּעָה הֵנָּה וְהֵנָּה

Слуга́ м נַעַר, עֶבֶד, מְשָׁרֵת Diener. [eifriger Diener.

Служа́ка м עוֹבֵד בֶּאֱמוּנָה, צִיר אֱמוּנִים, עֶבֶד נֶאֱמָן

Служа́нка ж מְשָׁרֵת, נַעֲרָה, אָמָה, שִׁפְחָה Dienerin.

Служа́щій ת׳ עוֹבֵד, נֶעֱבָד, שׁוֹמֵר מִשְׁמֶרֶת, בַּעַל פְּקִידוּת Dienender.

Слу́жба ж עֲבוֹדָה, מִשְׁמֶרֶת, פְּקִידוּת, כְּהֻנָּה Dienst.

Слу́жбы ж״ר בֵּית הָעֲבֹדָה, בָּתֵּי הַמְּשָׁרְתִים Wirtschaftsgebäude.

Служе́бникъ м סֵדֶר עֲבוֹדַת יְיָ Ritualbuch.

Служе́бный ת׳ הָעֲבוֹדָה, הַכְּהֻנָּה; — שֶׁרֶת — Dienst-. С. наря́дъ בִּגְדֵי הַשֶּׁרֶת.

Служе́ніе ס שֶׁרֶת, עֲבוֹדָה, עֲבֹד das Dienen.

Служи́лый שת״ע עוֹבֵד בַּצָּבָא Soldat.

Служи́лый ת׳ אֲשֶׁר הִסְכִּין (נִסָּה), לְמוּד עֲבוֹדָה בָּעֲבוֹדָה gedient.

Служи́тель м עֶבֶד, מְשָׁרֵת, נַעַר Diener.

Служи́тельница ж נַעֲרָה, מְשָׁרֵת, אָמָה, שִׁפְחָה Dienerin. [מְשָׁרְתִים — Diener-.

Служи́тельскій ת׳ עֶבֶד, — מְשָׁרֵת, —, עֲבָדִים, —,

Служи́ть פ״ע 1) (кому́) עָבוֹד אֶת־ שָׁרַת — dienen. 2) (къ чему́) הוֹעִיל לְ־, כָּשׁוֹר, — צָלוֹחַ, — סָכוֹן, — nutzen. Нау́ки слу́жатъ къ усовершéнствованію приро́дныхъ дарова́ній הַמַּדָּעִים יוֹעִילוּ לְהַשְׁלִים כִּשְׁרוֹנוֹת הַנֶּפֶשׁ. 3) (что) כֹּהֵן בַּעֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, שָׁרַת בַּקֹּדֶשׁ Gottesdienst verrichten.

Слу́жка ж מְשָׁרֶת בֵּית־הַנְּזִירִים Klosterknecht.

Слупа́ніе ס חֲשׂוּף, פְּצֻלָה das Abschälen.

Слупа́ть, -пля́ть, -пи́ть פ״ע חָשׂוּף, פָּצַל, קִלֵּף, הִפְשִׁיט (הַזָּג), (הַיּוֹר), — abschälen. -ся נ״פ הָפְשַׁט; הָחְשַׂף, פָּצוּל abgeschält werden.

Слухово́й ת׳ הַשְׁמָעָה — Gehör-. Слухова́я труба́ קְנֵה הַשְׁמָעָה.

Слухъ м 1) שֶׁמַע, קֶשֶׁב Gehör. О́рганъ слу́ха כְּלֵי הַשְׁמָעָה (אֹזֶן). 2) שֵׁמַע, שֵׁמוּעָה, קוֹל Gerücht, Gerede. Сл. о нёмъ распространи́лся שְׁמוּעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הָאָרֶץ. С. неясный שֵׁמֶץ. Нелёпый слухъ שְׁמוּצָה.

Слу́чай м קָרֶה, מִקְרֶה (דברים כב, יא) Zufall, Begebenheit. Иска́ть слу́чая בַּקֵּשׁ תֹּאֲנָה, הִתְאַנָּה לְ־ Несча́стный с. אָסוֹן, פֶּגַע.

Случа́йно מ״ע בְּמִקְרֶה; בְּלֹא־צִדִּיָּה zufällig.

Случа́йность ж יַד־הַמִּקְרֶה Zufälligkeit.

Случа́йный ת׳ נִקְרֶה, בָּא בְּמִקְרֶה zufällig.

Случа́ть, -чи́ть פ״ע הִרְבִּיעַ בְּהֵמָה, אִנָּה בְּהֵמָה לִזְכוּרָה (בְּהֵמָה לִזְכוּרָה), הִתְאַנָּה 1) (הִרְבִּיעַ) -ся פ״ח belegen. הִזְכַּר (שמות לה, יט) belegt werden. 2) פ״ס קָרָא, קָרָה, נִהְיָה, אִנָּה אֶל־, הִקְרָה sich ereignen. Съ ними случи́лось несча́стіе אָסוֹן קָרָהוּ. Всё, что случи́лось съ ними אוֹתָם (הַמּוֹצָאוֹת) כָּל־הַקּוֹרוֹת. Всё, что случи́тся съ ва́ми אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם. Какъ э́то случи́лось? אֵיךְ נִהְיָה (נַעֲשָׂה) הַדָּבָר. Случа́ется что — יֵשׁ אֲשֶׁר. [das Belegen.

Слу́чка ж, -чéніе ס תְּאֵנָה (ירמיה ב, כד), הַרְבָּעָה, רְבִיעָה,

Слу́шаніе ס קֶשֶׁב, מִשְׁמַעַת, הַאֲזָנָה das Hören.

Слу́шатель м שׁוֹמֵעַ Zuhörer. С. лéкціи שׁוֹמֵעַ לֶקַח. -льница ז׳.

Слу́шать פ״ע שָׁמוֹעַ hören. Слу́шай! הַאֲזִינָה, שְׁמָעֵנִי, תִּקַּח־נָא אָזְנְךָ דְּבָרַי, אִמְרָתִי. -ся פ״ח שָׁמוֹעַ לְ־, אָבָה לְ־, הִסְכִּים, הֶאֱזִין לְ־, הִקְשִׁיב לְ־, שָׁמוֹעַ בְּקוֹל —, שָׁמוֹר מִצְוֹת —, שָׁמוֹעַ עֵצָה — gehorchen.

Слыть (слыву́, -вёшь) פ״ע הוּדַע, הִכָּרֵא בְּפִי־כֹל, הֶחְשֵׁב לְ־, יָצָא לְ־ שֵׁם, בַּשְּׁעָרִים לְ־ gelten für... Онъ слывётъ благоро́днымъ הוּא נֶחְשָׁב לְאִישׁ נָדִיב, יָצָא לוֹ שֵׁם נָדִיב, נָדִיב

Слыханный ת׳ נִשְׁמָע gehört. Слы́ханное ли э́то дѣло? הֲנִשְׁמַע כְּדָבָר הַזֶּה? [וְאֵין קֶשֶׁב.

Слыха́ть פ״ע שָׁמוֹעַ hören. Ничего́ не с. אֵין קוֹל

Слышать (слышу, -шишь) פ״ע שָׁמוֹעַ hören. Я слы́шалъ שָׁמַעְתִּי, אָזְנִי לָקְחָה, הִשְׁמַע 1) -ся נ״פ gehört werden. 2) פ״ס: Мнѣ слы́шится אֲדַמֶּה לִשְׁמֹעַ ich glaube zu hören.

Слы́шно т״פ נִשְׁמָע, בָּאָה שְׁמוּעָה כִּי — es verlautet.
Слы́шный т׳ נִשְׁמָע hörbar.
Слѣ́ва מִשְׂמֹאל לְ־ т״פ von der linken Seite.
Слѣ́дить (слѣжу́, слѣди́шь) פ״י 1) (кого́) דָּרוֹשׁ, חָקוֹר עִקְּבוֹת — nachspüren. 2) (за кѣмъ) חָלוּךְ שְׁמוֹר אָרְחוֹת — nachfolgen. С. за хо́домъ дѣла צָפָה הֲלִיכוֹת עִנְיָן.
Слѣ́дованіе 1) ס בִּקֹּרֶת, דְּרִישׁ Untersuchung. 2) לֶכֶת אַחֲרֵי־ Nachfolgung.
Слѣ́дователь ז׳ דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט Untersuchungsrichter.
Слѣ́довательно т״פ עַל־כֵּן, לָכֵן, לְזֹאת, עֵקֶב זֹאת folglich.
Слѣ́довать (-дую, -дуешь) פ״ע 1) (за кѣмъ) חָלוּךְ בּוֹא בַּעֲקֵב (בְּגִלֵּל־); בּוֹא אַחֲרֵי־; אַחֲרֵי־ nachfolgen. Онъ слѣдуетъ за мною הוּא הוֹלֵךְ אַחֲרַי. 2) (чему́) עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂה־, אָחוֹז דֶּרֶךְ־ nachahmen. 3) הָיָה עַל־, הָיָה רָאוּי sein müssen, gehören. Тебѣ слѣдуетъ объ этомъ забо́титься עָלֶיךָ לָשִׂים לֵב עַל־הַדָּבָר הַזֶּה. Куда́ слѣдуетъ ו׳ לְאֲשֶׁר רָאוּי. Не слѣдуетъ тебѣ́ חָלִילָה לְךָ מִ־, לֹא־לְךָ לְ־. Ему́ слѣдуетъ еще́ отъ меня́ сто рубле́й עוֹד לוֹ מִיָּדִי מֵאָה כֶסֶף. Ско́лько тебѣ́ слѣдуетъ? מַה־לְּךָ מִיָּדִי.
Слѣ́дственный т׳ בִּקֹּרֶת — Untersuchungs-.
Слѣ́дствіе 1) ס מוֹצָא דָבָר, אַחֲרִית Folge. 2) בִּקֹּרֶת, בִּקֹּרֶת מִשְׁפָּט Untersuchung.
Слѣ́дъ 1) חֵלֶם; שֹׁרֶשׁ־רֶגֶל, כַּף־פַּעַם, אָשׁוּר, עֵקֶב ז׳ Spur. Сапоги́ въ слѣ́дъ широки́ כַּף פַּעֲמֵי הַנְּעָלִים רְחָבָה. Иди́ по слѣда́мъ ове́цъ צְאֵי־לְךָ בְּעִקְּבֵי הַצֹּאן. Я держа́лся слѣдо́въ его́ כַּאֲשׁוּרוֹ אֶחֱזָה רַגְלִי. Ви́дѣла ли я хоть слѣдъ? הֲגַם חֵלֶם רָאִיתִי. Крича́ть кому́ въ слѣдъ נִסְכָּה (קָרָא אַחֲרֵי־ 2). טוּב טַעַם Grund, Ursache. Не слѣдъ тебѣ́ ходи́ть въ домъ его́ לֹא־טוֹב לְכָתְךָ אֶל־בֵּיתוֹ. Не слѣдъ су́дьямъ пить вино́ אַל לְשׁוֹפְטִים שְׁתוֹ יָיִן.
Слѣжо́ніе ס לֶכֶת בְּעִקְּבֵי־ Nachfolgung.
Слѣза́ть, Слѣзть פ״ע 1) צָנוֹחַ מֵעַל־, יָרוֹד מֵעַל־ herabsteigen. 2) הִקָּרֵם; הִטָּחֵה ausgehen.
Слѣпе́нь (-пня́) דֶּרֶן, (שבת עז:) *בַּקָּא, מִין צִרְעָה ז׳ (פרה ט, ב) Bremse.
Слѣпе́цъ ז׳ (-пца́) עִוֵּר Blinder.
Слѣпи́ть (-плю́, -пи́шь) עִוֵּר פ״י blenden.
Слѣпить см. Слѣпливать.
Слѣпле́ніе ס דֶּבֶק בְּטִיחַ das Zusammenkleben.
Слѣпливать, Слѣпля́ть, Слѣпи́ть פ״י דִּבֵּק בְּטִיחַ, דִּבּוּק, הִטּוּחַ zusammenkleben. -ся נ״פ הִדְבַּק, הִטּוּחַ zusammengeklebt werden.
Слѣпнуть פ״ע הָכָה בָּעִוָּרוֹן erblinden.
Слѣпо מְבֻלֵּי שִׂים לֵב, בְּלֹא־רְאוֹת т״פ blindlings.
Слѣпо́й עִוֵּר т׳ blind. Онъ слѣпъ на правый глазъ הוּא עִוֵּר עַיִן יְמִינוֹ. Слѣпо́е повиновéніе מִשְׁמֶרֶת מִצְוָה אִם טוֹב וְאִם רָע.
Слѣпокъ (-пка) חֶרֶט נִשְׁתְּוָן, פִּרְשֶׁגֶן חֶרֶט ז׳ Abdruck.
Слѣпорожде́нный т׳ עִוֵּר מִלֵּדָה blindgeboren.
Слѣпота́ סַנְוֵרִים, עִוָּרוֹן נ׳ Blindheit.
Слю́да מִין אֶבֶן פְּצָלוֹת נוֹצְצוֹת נ׳ Marienglas.
Слюна́ רִיר הַפֶּה, רֹק נ׳ Speichel.
Слю́нистый כְּרִיר, כְּרֹק т׳ speichelartig.
Слю́нить פ״ע הוֹרֵד רִירוֹ, הוֹצִיא רִיר begeifern.
Слю́нка רִיר הַפֶּה נ׳ Speichel. У него слю́нки теку́тъ אוּתָה (חִשְׁקָה) נַפְשׁוֹ.
Слюнотече́ніе ס זוֹב רִיר הַפֶּה, זוֹב הָרֹק Speichelfluß.
Слюнтя́вѣть см. Слю́нить.
Слюнтя́й ז׳ מוֹרִיד רִירוֹ, מוֹצִיא רֹקוֹ Geiferer. [-тя́йка נ׳
Слюня́вый т׳ מוֹרִיד רִירוֹ עַל־זְקָנוֹ geifernd.
Слюня́й см. Слюнтя́й.
Сля́котный т׳ סַנְרִיר, —, קַר וְרָטוֹב naßkalt.
Сля́коть נ׳ יוֹם סַנְרִיר naßkaltes Wetter.
Сма́зать см. Сма́зывать.
Сма́зка נ׳ מִשְׁחָה das Schmieren.
Смазливенькій т׳ נָחְמָד, יְפֵה־תֹאַר recht hübsch.
Смазливость נ׳ יְפִי־תֹאַר hübsches Gesicht.
Смазливый т׳ נָחְמָד לְמַרְאֶה, יְפֵה־תֹאַר hübsch.
Смазной т׳ מָשׁוּחַ בְּ־ т׳ geschmiert.
Сма́зываніе ס מִשְׁחָה das Schmieren.
Смазь נ׳ דָּבָר מִשְׁחָה, טִיחַ Schmiere.
Смакъ см. Вкусъ.
Смалчивать, Смолча́ть פ״ע לֹא־עָנָה, חָשָׁה, הֶחֱרִישׁ, דָּבָר schweigen.
Смане́ніе, Сма́ниваніе ס מִדְחָה, הֲסִית, פִּתּוּת, הָדִיחַ Verführung.
Сма́нивать, Сманить פ״י 1) פִּתָּה אֵלָיו anlocken. 2) הִזִּנָּה אַחֲרֵי־, הֲסִית, הִדִּיחַ verführen.
Сма́нка נ׳ см. Смане́ніе.
Сманщикъ ז׳ מַדִּיחַ לֵב מֵאַחֲרֵי־, מַסִּית, מְפַתֶּה Verführer.
Смара́гдъ см. Изу́рудъ.
Сма́рывать, Смара́ть פ״י מָחָה, מָרַק ausstreichen. -ся נ״פ מֹרוֹק, הִמָּחֵה ausgestrichen werden.
Смастери́ть פ״י עָשָׂה מַעֲשֵׂה יְדֵי־אֹמָן, יָצוֹר meistern.
Сма́тывать, Смота́ть פ״י פִּתַּח תְּכָרִיךְ, הִתֵּר צְנִפָּה abwickeln. -ся נ״פ הִתֵּר abgewickelt werden.
Сма́хивать, Смахну́ть פ״י 1) הִסַּח מִ־, הִשִּׁיב מֵעַל־

abwehen. 2) דָּמוּ לְ־ כָּרוֹת, הָסַר, הֵתֵז abhauen. 3) הִתְמַשֵּׁל כְּ־ ähnlich sein. Онъ сма́хиваетъ на отца́ כְּמוֹהוּ כְּאָבִיו. -ся הֻשַּׁב מֵעַל־ נפ׳ abgeweht werden.

Сма́чивать, Смочи́ть פ״ע הִרְטִיב, נָתוֹן מַיִם, הֻשְׁרָה עַל־ benetzen. -ся נפ׳ הֻשְׁרָה, רָטוֹב angefeuchtet werden.

Смежа́ть, -жи́ть פ״ע (עינים) עָצַם, עָצוּם — קָרוֹץ — zumachen. -ся נפ׳ עָצוּם sich schließen.

Смежни́къ ז׳ שָׁכֵן, נִשְׁעָן לִגְבוּל Grenznachbar.

Сме́жно ת״פ נִשְׁעָן לִגְבוּל, עַל־יַד, אֵצֶל neben.

Сме́жность נ׳ קִרְבָה Angrenzung.

Сме́жный ת׳ נִשְׁעָן לִגְבוּל, אֲשֶׁר עַל־יַד, אֲשֶׁר אֵצֶל — מוֹחֶה עַל־כְּתֵף angrenzend.

Смека́лка נ׳ לֵב מֵבִין, תְּבוּנָה Auffassungsvermögen.

Смека́ть, Смекну́ть פ״ע הָבַן, רָאוּת בְּלִבּוֹ begreifen.

Смердѣ́ніе ס׳ בָּאֵשׁ, צַחֲנָה übler Geruch.

Смердѣ́ть פ״ע הַעֲלָה צַחֲנָה, בָּאוּשׁ stinken.

Смерза́ніе ס׳ קִפָּאוֹן das Durchfrieren.

Смерза́ть, Смёрзнуть פ״ע קָפוֹא מִקֹּר, סָמוּר מִקֹּרָה, הָקְפָּא durchfrieren.

Смёрзлый ת׳ קָפוּא מִקֹּר, מָקְפָּא durchfroren.

Смерка́ніе ס׳ עֶרֶב־יוֹם, עֶרֶב אוֹר הַיּוֹם Dämmerung.

Смерка́ться פ״ח עָרוֹב אוֹר הַיּוֹם dunkel werden. Ста́ло уже́ смерка́ться נָטוּ צִלְלֵי־עֶרֶב, רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב.

Смерте́льно ת״פ עַד־מָוֶת, לְמוּת tödtlich.

Смерте́льность נ׳ תְּמוּתָה, מוֹקְשֵׁי־מָוֶת Tödtlichkeit.

Смерте́льный ת׳ אֲשֶׁר מָוֶת בּוֹ, —שַׁחַת, —מָוֶת tödtlich. [Sterblichkeit.

Сме́ртность נ׳ תְּמוּתָה, הַמֵּתִים (מִתְכֹּנֶת) מִסְפַּר

Сме́ртный ת׳ בֶּן־תְּמוּתָה, בֶּן־חָלוּף ת׳ fterblich. С. грѣхъ עָוֹן־חֵטְא, עָוֹן־חֵרֶב, הַמְּאַת־מָוֶת.

Смертоно́сный ת׳ מָוֶת, —שַׁחַת, —קָטֶב, מְמִית, —מָוֶת Tod bringend. С. уда́ръ מַכַּת מָוֶת.

Смертоносъ ז׳ זְבוּב מָוֶת Halbkäfer. [berisch.

Смертоубі́йственный ת׳ —רָצַח, —קָטֶל — mör-

Смертоубі́йство ס׳ קָטֶל, הֶרֶג, רָצַח Mord.

Смерть נ׳ מָוֶת, מָוְתָה, תְּמוּתָה, חָלוּף שַׁחַת Tod. По смерти עַד־מָוֶת. Онъ при́ смерти חוֹלֶה הוּא לָמוּת.

Смерчъ ז׳ צִפָּיוֹן, צִפּוֹן, גַּלְגַּל־מַיִם, גַּד מַיִם *Wasserſäule.

Смета́на נ׳ גֶּלֶד קִפָּאוֹן הֶלֶב, חֲמָאַת חָלָב Sauerſchmant.

Смета́ніе ס׳ פְּעֻלַּת הַמְּטַאטֵא, יְעוֹת das Abfegen.

Смета́ть см. Смётывать. [gefegtes.

Смётки(-ковъ) ז״ר סְחִי, אַסְף הַמְּטַאטֵא Zuſammen-

Смётывать, Смета́ть -тну́ть פ״ע 1) עָוָה מִ־, סַחַה, טָאטָא מִ־ abfegen. 2) צָבוֹר, צָבוּר בְּמַטְאֲטֵא zuſammenfegen.

Смина́ть, Смять פ״ע 1) עָפָה, בּוּשַׁם, בּוּם, רָמוֹס treten. 2) קָמוּט zerknüllen. -ся נפ׳ 1) הִבּוּם, הֻרְמַס, עָשׂוּי getreten werden. 2) צָמוּק, קָמוּט zerknüllt werden.

Смире́ніе ס׳ 1) הַכְנָעַת הַשְּׁבִיחַ שְׁאוֹן Demüthigung. 2) רוּחַ דַּכָּא, עֲנָוָה Demuth.

Смире́нникъ ז׳ נִחָם עַל רָעָתוֹ, דַּכָּא, שְׁפַל־רוּחַ, עָנָו Demüthiger. -нница נ׳.

Смире́нничать פ״ע הַצְנֵעַ לֶכֶת, הִכָּנֵעַ sich demüthig

Смире́нно ת״פ בְּלֵב נִכְנָע, בַּעֲנָוָה demüthig. [zeigen.

Смире́нность נ׳ עֲנוַת־רוּחַ, עֲנָוָה Demuth.

Смире́нный ת׳ שְׁפַל־רוּחַ, עָנָו demüthig.

Смири́тель ז׳ מַכְנִיעַ, מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן — Bezwinger. —льница נ׳. [אַסִּירֵי־עֲנִי

Смири́тельный ת׳ —עָנִי bezähmend. С. домъ בֵּית

Смирна נ׳ מֹר Myrrhe. С. самото́чная מָר־דְּרוֹר.

Смирненный ת׳ מֹר־ Myrrhen-. -нное ма́сло שֶׁמֶן הַמֹּר. [הַחֲרִישׁוּ!

Смирно ת״פ דּוּמָם, חָרֵשׁ rubig. Сми́рно! הַסּוּ! הַחֲשׁוּ!

Смирность נ׳ חֲשׁוּת, דְּמִי, דּוּמִיָּה, שֶׁקֶט rubiges Weſen.

Смирный ת׳ דּוֹמֵם, מַחֲרִישׁ, שָׁקֵט, מַחֲשָׁה rubig.

Смиря́ть, -ри́ть פ״ע הָקֵם, הִשְׁבִּיחַ, עִנָּה, הִכְרִיעַ, הִכְנִיעַ beruhigen. -ся פ״ח עָנָה, הִכְרִיעַ, הִכָּנֵעַ לְדָמָמָה, שָׁתוֹק, הִתְעַנָּה קוּם לְדָמָמָה rubig werden.

Смога́ть, Смочь (עתיד смогу́, смо́жешь) פ״ע יָכוֹל, עָצוֹר כֹּחַ לְ־ können.

Смо́ква נ׳ תְּאֵנָה Feige.

Смо́клый ת׳ רָטוֹב, מְרֻטָּב, נִמְלָא מַיִם durchnäßt.

Смо́кнуть פ״ע הִמָּלֵא מַיִם, רָטוֹב naß werden.

Смоко́вница נ׳ תְּאֵנָה (עֵץ) Feigenbaum.

Смоко́вничный, -ко́вный ת׳ תְּאֵנָה־ Feigen-.

Смола́ נ׳ חֵמָר, זֶפֶת, כֹּפֶר Harz; Pech.

Смола́чивать, Смолоти́ть פ״ע חָבוּט, דּוּשׁ aus-

Смо́лвливаться, Смо́лвиться פ״ח הֻדּוּשׁ, הֻחְבַּט ausgedroſchen werden. [dreſchen. -ся נפ׳

Смо́лвливаться, Смо́лвиться פ״ח הָאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ übereinkommen.

Смолева́тый ת׳ אֲשֶׁר זֶפֶת בּוֹ מְעַט harzig.

Смолево́й ת׳ 1) זֶפֶת —, כֹּפֶר — Theer- 2) כָּפוּר, מְשׁוּחַ בְּזֶפֶת getheert.

Смоле́ніе ס׳ מִשְׁחַת זֶפֶת, כֹּפֶר בַּכֹּפֶר Theerung.

Смоли́стый ת׳ אֲשֶׁר כֹּפֶר בּוֹ, מָלֵא זֶפֶת harzig.

Смоли́ть פ״ע מָשׁוּחַ בְּזֶפֶת, כָּפוּר בַּכֹּפֶר theeren, pichen.

Смо́лка נ׳ 1) מִשְׁחַת כֹּפֶר, מִשְׁחַת בְּזֶפֶת Pichung. 2) פַּךְ־הַזֶּפֶת, קֶרֶן־כֹּפֶר לְקְטוֹרָה Räucherharz.

Смолова́рня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ זֶפֶת Pechſiederei.

Смолоду מִנְּעוּרָיו, מִנַּעַר ת״פ von Kindheit an. [nerei.
Смолокурéніе מִצְרָף כֹּפֶר, הַתּוּךְ זֶפֶת ס׳ Pechbren-
Смолопромышленникъ מוֹכֵר זֶפֶת, רוֹכֵל בַּכֹּפֶר ז׳ Theerbrenner.
Смолотить см. Смолáчивать.
Смолóть см. Молóть.
Смолочéніе דִּיּוּשׁ, דּוּשׁ ס׳ Ausdreschung.
Смолчáніе הַחֲרִישׁ מִבְּלִי־עֲנוֹת דָּבָר, חֲשׁוֹת ס׳ das Schweigen.
Смолчáть см. Смáлчивать.
Смоль חֵמָר, כֹּפֶר, זֶפֶת ג׳ Pech. **-льный** ת׳.
Смóльня см. Смоловáрня.
Смоляно́й см. Смóль.
Сморкáніе מוֹצָא רִיר נְחִירָיו ס׳ das Schnäuzen.
Сморкáть, -кнýть (носъ) הוֹצִיא רִיר נְחִירָיו פ״ש schnäuzen. -ся נִקָּה נְחִירָיו פ״ח sich schnäuzen.
Сморкýнъ מוֹצִיא רִיר נְחִירָיו ז׳ Schnäuzer. -кýнья ג׳. [-динный ת׳.
Смородина מִין גַּרְגְּרֵי־נְגָנִים ג׳ Johannisbeere.
Смородиновка עֲסִיס גַּרְגְּרֵי־נְגָנִים ג׳ Johannisbeeren-
Сморчóкъ (-чкá) מִין כְּמֵהִין ז׳ Morchel. [wein.
Смóрщеніе קְמוֹט, צְמוֹק ס׳ das Runzeln.
Смóрщивать, Смóрщить (איוב כו, יב) רָגוַע, קָמוֹט פ״ש runzeln. -ся (איוב ז, ה) רָגוּעַ, צָפוּד, צָמוֹק, קָמוֹט פ״ח [sich zusammenschrumpfen.
Смотáть см. Смáтывать.
Смóтрины רְאוֹת פְּנֵי־הַכַּלָּה נ״ר Brautschau.
Смотрúтель בַּעַל־פְּקִידוּת, מְפַקֵּד ז׳ Aufseher.
Смóтръ פְּקוּדָה, בְּקָרָה ז׳ Besichtigung. [-тельскій ת׳.
Смотрéть הִשְׁגִּיחַ אֶל־, שׁוּר, הִבִּיט בְּ־, חָזָה בְּ־ פ״ע sehen, aufpassen. С. сквозь пáльцы עָצָה עֵינָיו מִבְּלִי שִׂים לֵב אֶל־. Не смотря́ на — מְרָאוֹת פְּנֵי־. Не смотря́ на лицé и звáніе מִבְּלִי כָל־מַשָּׂא פָּנִים. С. въ óба בְּחוֹן מַרְאֵהוּ פ״ח. פָּקוֹחַ עֵינַיִם עַל־ -ся בְּרָאִי sich besehen.
Смочúть см. Смáчивать.
Смочь см. Смогáть. [Betrug verüben.
Смошéнничать חִבֵּל אָוֶן, עָשָׂה מִרְמָה פ״ע einen
Смрадúть (смражý) מִלֵּא צְחָנָה, הֶעֱלָה בְּאֹשׁ פ״ע Gestank. [Gestank verbreiten.
Смрадъ צְחָנָה, בְּאֹשׁ ז׳
Смугловатость עַיִן שְׁחַרְחֹרֶת ג׳ das Bräunliche.
Смугловатый חוּם, שְׁחַרְחֹר מְעַט ת׳ bräunlich.
Смуглолицый אֲשֶׁר פָּנָיו שְׁחַרְחֹרִים ת׳ brünett.
Смýглость עַיִן שְׁחַרְחֹר כַּהָה ג׳ braune Gesichtsfarbe.
Смýглый חוּם, שְׁחַרְחֹר ת׳ braun.
Смуглéть הָפוֹךְ חוּם, הָפוֹךְ שְׁחַרְחֹר פ״ע braun werden.
Смуглякъ חוּם, שְׁחַרְחֹר, בַּעַל פָּנִים שְׁחַרְחֹרִים ז׳ Brünett. -ля́нка שְׁחַרְחֹרֶת, חוּמָה ג׳ Brünette.
Смудрúть הִתְנַבֵּל לְ־, זָמוּם לְ־, הִתְחַכֵּם לְ־ פ״ע aus-künsteln.
Смýрый אֲשֶׁר עַיִן שִׁיכָה כַּהָה לוֹ ת׳ dunkelgrau.
Смýта מֶרֶד, מִכְשֹׁלָה, מַהְפֵּכָה, מְהוּמָה, מְבוּכָה ג׳ Aufruhr.
Смутúтель מְשַׁלֵּחַ מְחַרְחֵר רִיב, מְסַכְסֵךְ, נַרְגָּן, עוֹכֵר ז׳ מְאוֹר זְקוּת מַעַל, קוֹדֵחַ אֵשׁ מֶרֶד, מַפִּיחַ קְרִיָה, מְדָנִים Friedenstörer. -тельница ג׳.
Смýтный 1) כַּהָה, נָבוּךְ ת׳ verwirrt. С. духъ מָלֵא רוּחַ מֶרֶד. 2) רוּחַ סָרָה, רוּחַ כַּהָה aufrührerisch.
Смущáть, Смутúть 1) פ״ש בָּלוּל, עָכוֹר, רָפוּס, הָאֲרֵב, הִכְאִיב לֵב, הָמוּם, עָכוֹר רוּחַ, סַכְסֵךְ trüben. 2) הִבְהֵל, בִּהֵל, בִּעֵת, הֶחִתִּת, חִתַּת, נָפַשׁ aufregen. -ся 1) פ״ל סָכְסוּךְ, הָרְפַשׁ, הֶעְכַּר getrübt werden. 2) פ״ח הָאֲשַׁם, הָחְפַּז, הִבְעַת, הִבְהֵל, הִתְמַהּ, תָּמוּהַּ, הִבּוֹךְ, שָׁמוּם, (הָרְדוּת) לְבוּשׁ שְׁמָמָה, חָתוּת, עָרוֹב, אָבוֹד, פּוּן, כָּהָה bestürzt werden. Смутúлось всякое весéліе עָרְבָה כָּל שִׂמְחָה. Сéрдце ихъ смутúлось וְכָהָתָה כָל־אֶבֶד לְבָם. И смутúтся всякій духъ מַאִיסִיף רוּחַ. Отъ ýжасовъ твоихъ смущáюсь אֲפוּנָה.
Смущéніе 1) מְבוּכָה, מְהוּמָה, תְּמָהוֹן, שְׁמָמָה, רוּחַ כָּהָה, חִתַּת, בְּעָתָה, בַּלָּהָה, כָּהָלָה, שִׁמָּמוֹן Verwirrung. 2) מֶרֶד, קֶשֶׁר Aufruhr.
Смывáть, Смыть 1) פ״ש שָׁטוּף, סָחוּף wegschwemmen. 2) רָחוּץ, כַּבֵּס מ״ פ״ש abwaschen. -ся נ״פ כִּבּוּס, הִכַּבֵּס, הִתְרַחֵץ, רָחוּץ sich abwaschen. [Zusammenrücken.
Смыкáніе הִתְלַכֵּד ; עָצֹם, סָגוֹר ס׳ das Schließen;
Смыкáть, Сомкнýть 1) פ״ש אָטוּם, הָגֵף, סָגוֹר schließen. 2) קָרַב אִישׁ לְרֵעֵהוּ, חִבֵּר zusammenrücken. С. брёвна חִבֵּר קוֹרוֹת בִּנְיָה. С. ряды סָגוֹר הַשֻּׁדְּרוֹת, קָרַב שֻׁדְּרוֹת הַצָּבָא אִשָּׁה לְרֵעוּתָהּ. 3) (איוב ל״ט) עָצָה, אָטוּר (באר פ״ח) zumachen. -ся נ״פ הִסָּגֵר, דָּבוּק אִישׁ בְּאָחִיהוּ, הִתְלַכֵּד, חִבּוּר geschlossen werden.
Смыслéнный מֵשִׂכִּיל בְּ־, יוֹדֵעַ, נָבוֹן, מֵבִין ת׳ vernünftig. [verstehen. 2) см. Смышлять.
Смыслúть (смышлю, смыслишь) הִשְׂכִּיל, הָבִין פ״ע
Смыслъ 1) שֵׂכֶל, תְּבוּנָה, בִּינָה ז׳ Sinn. 2) פִּתְרוֹן, שֶׁבֶר, פֵּשֶׁר דָּבָר Bedeutung.
Смычóкъ (-чкá) 1) הַנֶּבֶל (שַׁרְבִיט) קֶשֶׁת Violinbogen. 2) צֶמֶד כַּלְבֵי־צַיִד Koppel Hunde.
Смычóчный, Смычкóвый אֲשֶׁר לְקֶשֶׁת הַנֶּבֶל ת׳ vom Violinbogen. [heit.
Смышлéность הַשְׂכֵּל, עֵצָה, בִּינָה, תְּבוּנָה ג׳ Klug-
Смышлéный מֵשִׂכִּיל, מֵבִין, אִישׁ תְּבוּנוֹת ת׳ verständig.

Смышля́ть, Смы́слить חָשׁוֹב מַחֲשָׁבָה, זְמוֹם לְ־ פ״י (ש״א כ״ג, ם) הַחֲרֵשׁ, חָרוּשׁ (טוב אר ר״ג) beabsichtigen.
Смѣло בָּטַח, בְּלִי־פַחַד, בְּלִי־חָת, בְּאֹמֶץ־לֵב ת״פ (בראשית לד, כה) dreist, kühn.
Смѣлость בִּטְחָה, עֹז פָּנִים, עֹז נֶפֶשׁ, אֹמֶץ־לֵב נ׳ Verwegenheit, Kühnheit.
Смѣлый שָׂם, עָשׂוּי לְבְלִי־חָת, עַז־נֶפֶשׁ, אַמִּיץ לֵב ת׳ עָרֵב לִבּוֹ לִי, נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ dreist, kühn.
Смѣльча́къ מְשַׂחֵק לַפַּחַד, עַז־פָּנִים, אַמִּיץ לֵב ז׳ Wagehals.
Смѣна נ׳ 1) חְלִיפָה, חֵלֶף Ablösung. С. часовыхъ חֲלִיפוֹת צְבָא הַמִּשְׁמָר. 2) מִשְׁמֶרֶת מַטֶּה aufziehende Wache.
Смѣнный חֲלִיפוֹת, מַטֶּה ת׳ — Ablösungs-. Смѣнная стра́жа מִשְׁמֶרֶת מַטֶּה, צְבָא הַחֲלִיפוֹת.
Смѣня́ть, -нить פ״י 1) הָמַר, הֵחֱלִיף tauschen. 2) עָמוֹד תַּחַת, בּוֹא בִּמְקוֹם — ablösen. -ся 1) נפעל הוּמַר, הֻחְלַף getauscht werden. 2) בּוֹא אִישׁ תַּחַת פ״ח רֵעֵהוּ einander ablösen.
Смѣриваніе מֵמַד, מִדּוּד ס׳ Abmessung.
Смѣривать, Смѣрять, -рить פ״י כּוֹל, מָדַד, מִדֵּד, מִדּוֹד — ausmessen. -ся 1) הֻמַּד נפ׳ gemessen werden. 2) פ״ח הִתְמוֹדֵד עִם־ sich messen.
Смѣстить см. Смѣща́ть.
Смѣсь כִּלְאַיִם, בְּלִיל, מָזֶג, מִסֶּךְ, עֵרֶב נ׳ Gemisch.
Смѣта נ׳ חֶשְׁבּוֹן, מִסְפָּר, מַתְכֹּנֶת, תֹּכֶן, עֵרֶךְ Berechnung.
Смѣтить см. Смѣча́ть.
Смѣтливость הָכִין פֵּשֶׁר דָּבָר, בִּינָה לְאַחֲרִית דָּבָר נ׳ Scharfblick.
Смѣтливый מֵבִין פֵּשֶׁר דָּבָר, מֵבִין לְאַחֲרִית דָּבָר ת׳ [scharfsichtig.
Смѣтный אֲשֶׁר לְמַתְכֹּנֶת הַ־ ת׳ Berechnungs-.
Смѣть זוֹד, הַעְפֵל, הוֹן לִי, עָרוֹב לִבּוֹ לִי־ פ״י sich unterstehen. -рица נ׳ Luftigmacher.
Смѣхотво́рецъ (-рца) אִישׁ הַתְּלִים, חוֹזֵה מַהֲתַלּוֹת ז׳
Смѣхотво́рный מְעוֹרֵר שְׂחוֹק, עוֹשֶׂה צְחוֹק ת׳ lächerlich. [Spaßmacherei.
Смѣхотво́рство הוֹלֵלוּת שִׂמְחָה, הַתְּלִים, מַהֲתַלּוֹת ס׳
Смѣхъ שְׂחוֹק, צְחוֹק ז׳ Gelächter.
Смѣча́ть, Смѣтить פ״י 1) פָּקוֹד, עָרוֹךְ חֶשְׁבּוֹן, שָׁעוֹר בְּנַפְשׁוֹ, הֵבֵן לְמוֹצָא דָבָר, הֵבֵן בְּלִבּוֹ 2) מְהוּגָל, בְּלוּל ת׳ vermischt. [merken.
Смѣшанный
Смѣше́ніе מֶזֶג, בְּלִיל, מִסֶּךְ ס׳ Vermischung.
Смѣшивать, Смѣша́ть פ״י 1) עָרוֹב, נָעַר, בָּלוּל, מָסוֹךְ, בִּלְתִּי בַּקֵּר (הַבְדֵּל), הָמַר דְּבָרִים, סִבְכֵּךְ vermischen. 2) בָּלַע, הֵבָא בְּמִבּוּכָה, הָמוּם (קרי) בֵּין verwechseln. 3) פָּלַג לְשׁוֹן — verwirrt machen. -ся 1) פ״ח הִתְבּוֹלֵל vermischt werden. 2) הִתְבַּלְבֵּל, הִתְבּוֹכֵךְ verwirrt werden.
Смѣшить שִׂעֲשֵׂעַ נֶפֶשׁ אִישׁ בִּשְׂחוֹק פ״י zum Lachen [bringen.
Смѣшно́й מְעוֹרֵר צְחוֹק וְקַלָּסָה ת׳ lächerlich.
Смѣща́ть, Смѣсти́ть (смѣщу́ (כתיב) הָדוֹף מִמַּצָּב פ״י הָסֵר (הַזְנַח) מִכֹּהֵן, הָרֵם מִמַּעֲמָד absetzen (vom Amte).
Смѣя́ніе מַהֲתַלּוֹת, הַתְּלִים, צְחוֹק ס׳ das Lachen.
Смѣя́ться שָׂחוֹק, צָחוֹק פ״ח lachen. С. надъ — לַעוֹג לְ־.
Смя́гнуть הִתְבַּקֵּעַ (השפתים) מִחֹרֶב (מקר) פ״ע trocken werden.
Смягча́ть, -чи́ть פ״י 1) הָרַךְ, רִכֵּךְ weich machen. 2) הִשְׁקִט, הִשְׁבִּחַ שְׁאוֹן — lindern; besänftigen. -ся 1) רִכּוּךְ נפ׳ weich werden. 2) הִכְמַר רַחֲמֵי־ פ״ח milder werden. Смягчи́лся гнѣвъ его́ חָמָתוֹ שָׁכְכָה.
Смягче́ніе 1) פְּעֻלַּת הַמְרַכֵּךְ, רִכּוּךְ ס׳ das Aufweichen. 2) שֹׁךְ חֲמַת־ Milderung.
Смягчи́тельный מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן — lindernd.
Смяте́ніе מְהוּמָה, שְׁאִיָּה, שִׁמָּמוֹן, תְּמָהוֹן, מֶרֶד, קֶשֶׁר Aufruhr.
Смя́тіе מְרֻמָּס, קִפְדָּה, קִמֹּט, עִפּוּת ס׳ Zerknitterung.
Смя́тка בֵּיצָה נָאָה, בֵּיצַת צְלִי־נָא נ׳ weichgekochtes Ei
Смя́тый מְעֻפָּה, נְרֻמָּס ת׳ קָמוּט zerknüllt.
Смять (כתיב) сомну́ (קרי) см. Смина́ть.
Смы́рна см. Смирна.
Снабжа́ть Снабди́ть פ״י (кого́) זָבוֹר אֶת־הַעֲנָק לְ־, עָתַד לְ־, הָכֵן לְ־ versorgen. -ся נפ׳ הָעֲנַק versorgt
Снабже́ніе ס׳ זָבֵד, עֲתִידוֹת Versorgung. [werden.
Сна́добиться הוֹעַל לְצָרְכּוֹ, סְכוֹן פ״פ nöthig sein.
Сна́добье תַּבְלִין, מַטְעַמֵּי־אֹכֶל, מָזֶג, מִסֶּךְ, רֶקַח ס׳
Снару́жи מִחוּץ ת״פ von Außen. [Würzung.
Снаря́дъ 1) תְּכוּנָה, עֲתִידוֹת, הִתְעַתֵּד ז׳ Zubereitung. 2) כְּלֵי־, נֶשֶׁק, כְּלֵי־ Geräth. Военные снаря́ды כְּלֵי מִלְחָמָה. Столя́рный снаря́дъ כְּלֵי חָרֶשֶׁת־עֵץ.
Снаряжа́ть, -ряди́ть פ״י הָכֵן כֹּל־, עָתַד לְ־, הָכֵן לְ־ zubereiten. -ся פ״ח הִתְעַתֵּד לְ־, הָכוֹן לְ־, צָרַךְ — הִצְטַיֵּד sich anfertigen.
Снаряже́ніе ס׳ см. Снаря́дъ 1.
Снасть נֶשֶׁק־(כְּלֵי־) אֲנִיָּה נ׳ Tauwerk
Снача́ла בַּתְּחִלָּה, בְּרֵאשִׁית, מֵרֹאשׁ ת״פ anfangs.
Сна́шивать, Сноси́ть 1) פ״י נָשָׂא אֶל־מָקוֹם אֶחָד zusammentragen. -ся נפ׳ הֻנְשָׂא אֶל־מָקוֹם אֶחָד zusammengetragen werden.
Снести́, Снесть см. Сноси́ть.
Снигирь מִין צִפּוֹר נוֹתֵן זְמִירוֹת ז׳ (חולין קמא:) תַּמָּה
Снизо́ть см. Снизывать. [Gimpel.

Снизойти́ см. Снисходи́ть.

Снизу מִלְּמַטָּה, מִתַּחַת ת״פ von unten.

Снизывать, Снеза́ть פ״י חָרוּז (פְּנִינִים) aufreihen.

Снима́ть, Снять פ״י 1) לָקוֹחַ מֵעַל־, הָסֵר—, פְּרוֹק—, שָׁלוֹף—, חָלוּץ—, הִפְשִׁיט (הִפְשֵׁט) אֶת־, הֵעֵבִיר (הָסֵר) אַדֶּרֶת מֵעַל־שֶׁכֶם־ C. шубу הָסֵר נַחַל הַגֵּר. C. сапоги́ שָׁלוֹף (חָלוּץ) נַעֲלֵי— C. со свѣчи הָעִתֵּק מִן־, הַרְחֵק— 2) הֶעֱלָה מֵעַל heben. C. оса́ду съ го́рода הֶעֱלָה חֵיל הַמָּצוֹר מִן־הָעִיר. C. карау́ль הַרְחֵק צָבָא הַמִּשְׁמָר מִן־ C. шатёръ הָעִתֵּק אָהֳלוֹ מִ־. 3) הִקָּה דְּמוּת, תָּאַר תַּבְנִית— copiren. C. планъ крѣпости תָּאַר דְּמוּת מִבְצָר. C. портре́тъ съ отца́ הִקָּה דְּמוּת פְּנֵי־אָבִיו. C. мѣ́рку съ чего́ הָלַךְ (לָקוֹחַ) מֵעַל־ נפ׳ 1) תָּכוֹן מִדַּת הַ־. -ся הוּסַר— abgenommen werden. 2) הֶעֱלָה מֵעַל פ״ח עָתוֹק מִ־, נָסוֹעַ מִ־ abziehen.

Снимка קְרֵחַת (קַרְחַת) נ׳ das Herabnehmen.

Снимокъ (-мка) הֶקֵּה, דְּמוּת (תַּבְנִית) הַ־עַל־לוּחַ Abdruck, Copie.

Снискáніе עֲשׂוֹת לוֹ, מְצֹא לוֹ, קִנְיָן— Erwerbung.

Снискивать, Снискáть עָשָׂה לוֹ, מָצָא לוֹ פ״י רָכוּשׁ, קָנָה, נָחוֹל erwerben. C. слáву עָשָׂה לוֹ שֵׁם לִתְהִלָּה. C. мýдрость מָצָא לוֹ, הִקְנָה חָכְמָה. -ся הִקָּנֶה נפ׳ erworben werden. [פְּנֵי־ leutselig.

Снисходи́тельно כְּנִשֹּׂא אֶת־, בְּרָצוֹן, בְּחֶסֶד ת״פ

Снисходи́тельность שְׂאֵת אֶת־פְּנֵי־, רָצוֹן, חֶסֶד נ׳ לְ־ geneigt. [מַשֹּׂא פָנִים Nachsicht.

Снисходи́тельный נְעִנָה בְּרָצוֹן, מוֹשֵׁךְ חֶסֶד לְ־ ת׳ geneigt.

Снисходи́ть, Снизойти́ פ״ע (чему́) סָלוֹחַ, נָשֹׂא אֶת־, הֵעֵנָה (הָעֵתֶר) לְ־, לְ־ nachsichtig sein. C. на чью про́сьбу — קָבַל בְּרָצוֹן תְּחִנָּת־.

Снисхожде́ніе ס׳ см. Снисходительность.

Сни́ться פ״ס הָרָאָה בַחֲלוֹם träumen. Мнѣ сни́лось חָלַמְתִּי. [wandlerin.

Снобро́дка סַהֲרוּרִית, נוֹדֶדֶת בַּחֲזוֹן־לַיְלָה נ׳ Nacht-

Снобро́дство חָלִי הַמְהַלֵּךְ בְּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו ס׳ חָלִי סַהֲרוּרִים das Nachtwandeln. [wandler.

Снобро́дъ סַהֲרוּר, מְהַלֵּךְ בְּתְנוּמוֹת לַיְלָה ז׳ Nacht-

Снова שֵׁנִית ת״פ עוֹד, עוֹד הַפַּעַם wiederum.

Снова́ть (сную́, снуёшь) שׁוֹטֵט, נוֹד הֵנָּה וְהֵנָּה פ״ע שְׁקוֹק, אָנֹה וְאָנָה schnell hin und her gehen.

Сновидецъ (-дца) בַּעַל־חֲלוֹמוֹת, חוֹזֶה חֲזִיוֹנוֹת ז׳

Сновидѣ́ніе חָזוֹן לַיְלָה, חֲלוֹם ס׳ Traum. [Träumer.

Снопъ (-пикъ) עֲרֵמָה, עֲמִיר, עֹמֶר, אֲלֻמָּה ז׳ Garbe.

Снора́вливать, Сноровúть, -ся см. Приноравливать, -ся.

Снорóвка 1) נ׳ הַסְכֵּין עִם־ מַשְׂחוֹת לְ־, הַעֲרִיךְ אֶל־ Anpassung. 2) עֲרֵמָה, יַד־הָרוּצִים Kunstgriff.

Сносить (сношу́, спо́сишь), Снесть פ״י 1) נָשָׂא נָשָׂא אֶל־; נָשָׂא אֶל־תַּחַת, מֵעַל־ herunterbringen. 2) נָשָׂא הָבַל, כִּלְכֵּל ertragen. C. боле́знь свою́ כִּלְכֵּל נְלָאִיתִי הָכִיל (נָשָׂא) אוֹתוֹ. אוֹתוֹ, מַחֲלָתוֹ. Не могу́ с. его́ לֹא־אוּכַל. 3) הִפֵּשׁ, סָחוֹף, גָּרוֹף הֶלְאָה abreißen. Вѣтръ снёсъ кры́шу הָרוּחַ הִפִּיעַ אֶת־הַגַּג. Вода́ снесла́ плоти́ну הַמַּיִם סָחֲפוּ (גָּרְפוּ) אֶת־־הַשִּׁכֹּר. 4) см. Спа́шивать. -ся הֻנְשָׂא אֶל נפ׳ hinuntergebracht werden. [Duldsamkeit.

Сно́сливость אֹרֶךְ־אַף, עֹצֶר רוּחַ נ׳

Сно́сливый אֹרֶךְ־רוּחַ, אֹרֶךְ־אַפַּיִם ת׳ נוֹשֵׂא עֶלוֹ, מַטֶּה שִׁכְמוֹ לְסֵבֶל, עוֹצֵר כֹּחַ לְשָׂאת, מְכַלְכֵּל בְּרוּחוֹ

Сно́сно לֹא־כָבֵד מִנְּשֹׂא ת״פ erträglich. [geduldig.

Сно́сный לֹא־כָבֵד מִנְּשֹׂא ת׳ erträglich.

Сносъ מַשָּׂאוֹת ז׳ (יחזקאל יז׳, ט׳), שְׂאֵת הֶלְאָה, הָרֵס, הַכִּיעַ das Herunterbringen. Купи́ть домъ на сносъ קָנָה בַיִת לְהָרְסוֹ. [schläfernd.

Снотво́рный מַכִּיא תְּנוּמָה, נוֹתֵן שֵׁנָה, מְיַשֵּׁן ת׳ ein-

Снотолкова́ніе פֵּשֶׁר חֲזִיוֹנוֹת, פִּתְרוֹן חֲלוֹמוֹת ס׳ Traumdeutung. [-тельница נ׳.

Снотолкова́тель פּוֹתֵר חֲלוֹמוֹת ז׳ Traumdeuter.

Снотолкова́тельный אֲשֶׁר לְפִתְרוֹן חֲלוֹמוֹת ת׳ traumdeutend.

Снохá אֵשֶׁת בְּנוֹ, כַּלָּה נ׳ Schwiegertochter.

Сношéніе חֲלִיפוֹת דְּבָרִים בֵּין־ ס׳ Verkehr.

Снурова́ніе מִזִּיחַ חֲלָצִים ס׳ Zusammenschnürung.

Снурова́ть (-рýю) אָזַר חֲלָצַי־, שָׂנַם מָתְנַי־ פ״י schnüren. -ся שָׂנַם מָתְנָיו, אָזַר חֲלָצָיו פ״ח sich schnüren.

Снурóвка מֶזַח, אֵזוֹר חֲלָצַיִם, מִזִּיחַ (נָשִׁים) נ׳ Schnürleib.

Снуръ, ק׳ Снурóкъ (-ркá), -рóчекъ (-чка) פְּתִיל ז׳, מַיְתָר, יִתֶר, תִּקְוָה Schnur.

Снуюсм. Снова́ть.

Снѣгирь см. Снигирь.

Снѣгъ שֶׁלֶג ז׳ Schnee. Снѣговóй ת׳.

Снѣда́ть, Снѣсть אָכוֹל בְּכָל־פֶּה פ״י צָמֵת, אֹכֶל, הַשְׁחֵת, כַּלֶּה, בָּלַע, כָּרַסֵם, גָּזוֹר verzehren. За́висть снѣда́етъ его́ קִנְאָתוֹ תֹּאכְלֵהוּ (צָמְתָתוּ). -ся נפ׳ בָּלוּעַ, אָכוּל verzehrt werden.

Снѣдь אֹכֶל, אֹכֶלֶת, מַאֲכָל, מַכֹּלֶת, מָזוֹן, צֵידָה נ׳ מָזוֹן, בְּרוּת Nahrung; Fraß.

Снѣжина (ק׳ -жи́нка) אֲגַל־שֶׁלֶג נ׳ Schneeflocke.

Снѣжистый רַב־שֶׁלֶג ת׳ schneereich.

Снѣжить 1) הַשְׁלֵג עַל־ פ״י beschneien. 2) פ״ם: Снѣжитъ הַשֶּׁלֶג יוֹרֵד es schneit.
Снѣжки ז״ר см. Снѣжо́къ.
Снѣжно מְכֻסֶּה שֶׁלֶג, מָלֵא שֶׁלֶג ת״פ schneereich.
Снѣжный ת׳ см. Снѣжи́стый. [שֶׁלֶג Schneeballe.
Снѣжо́къ (-жка́) ק׳ см. Снѣгъ. ר׳ Снѣжки́ גְּלוֹת
Снятіе ס׳ קְרַת מֵעַל־, הָסֵר מֵעַל־ das Herabnehmen. С. оса́ды הַעֲלוֹת חֵיל הַמָּצוֹר.
Снять см. Снима́ть.
Снюхиваться, -хаться עָשׂה, הִתְנַבֵּל יַחְדָּו לְ־ פ״ח הִתְחַבֵּר עִם־ חוֹזֶה עִם־ sich heimlich verständigen.
Со см. Съ. מִזְמוֹת יהוא.
Соба́ка כֶּלֶב נ׳ Hund. Онъ соба́ку съѣлъ נוֹבֵל וְאִישׁ כֶּלֶב
Собачёнка כֶּלֶב נִבְזֶה נ׳ schlechter Hund.
Соба́читься הִתְקוֹטֵט כְּכֶלָבִים פ״ח zanken.
Соба́чій כֶּלֶב ת׳ —, כְּלָבִים —Hunde-.
Соба́чка ק׳ см. Соба́ка. [ter. -ница נ׳.
Собесѣдникъ גְּדֻבָּר עִם־, מְדֻבָּר עִם־ ז׳ Gesellschaf-
Собесѣдовать (-дую) שׂוֹחֵחַ, הִדָּבֵר (הִדַּבֵּר) עִם־ פ״ח עִם sich unterhalten.
Собира́ніе אֹגֶר, קִבֵּץ, אֹסֶף, אֵסֶף ס das Sammeln. С. винограда בָּצִיר. Вре́мя собира́нія плодо́въ עֵת הָאָסִיף. [ца נ׳.
Собира́тель אוֹגֵר, קוֹבֵץ, אוֹסֵף ז׳ Sammler. -льни-
Собира́тельное и́мя שֵׁם הַקִּבּוּץ (נרקיוק) Sammelname.
Собира́ть, -бра́ть אָסוֹף פ״י, קִבֵּץ, קִבּוּץ, כִּנּוֹס, לָקַט, לִקֵּט, אָגוֹר sammeln; zusammenbringen. С. кого́ въ путь הָכֵן אִישׁ לַדֶּרֶךְ. -ся 1) הֵאָסֵף נפ׳, הִלֵּקֵט, הִקָּבֵץ gesammelt werden. 2) הִתְאַסֵּף פ״ה, הִקָּבֵץ, הִקָּהֵל zusammenkommen. -ся про́тивъ кого́ גּוֹד (גּוֹר) עַל־. -ся въ пу́ть הִכּוֹן לַדֶּרֶךְ. -ся съ деньга́ми קִבּוּץ כֶּסֶף עַל־יַד, חָשׁוּךְ וְהָכֵן כֶּסֶף. -ся съ ду́хомъ הִתְחַזֵּק, הָחֱלַף כֹּחַ. -ся съ мы́слями הִמְלֵךְ, שׂוּת עֵצוֹת בְּנַפְשׁוֹ, הִנָּעֵץ בְּלִבּוֹ, הִתְעַשֵּׁת עָלָיו לִבּוֹ. הִתְאַחֵד (כא, יחוקאל).
Соблаговоле́ніе חֶסֶד, רָצוֹן ס׳ Genehmigung.
Соблаговолить נָטָה חֶסֶד אֶל־, רָצָה פ״י, הוֹאִיל genehmigen.
Соблазне́ніе ס׳ см. Собла́знъ.
Соблазни́тель מַפְתֶּה ז׳, מַדִּיחַ, מַסִּית, מַתְעֶה, מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ Verführer. -льница נ׳.
Соблазни́тельность מַדּוּחִים נ׳ das Verführerische. С. рѣчи חֶלְקַת־לָשׁוֹן, חֶלְקַת־שְׂפָתַיִם, מַחֲמָאוֹת־פֶּה.
Соблазни́тельный לוֹכֵד לֵב ת׳, מְצוֹדֵד נֶפֶשׁ, מַדִּיחַ, מַתְעֶה verführerisch.

Собла́знъ מַדּוּחִים ז׳, תַּעֲתֻעִים, מַרְחֵה, לֶכֶד, מַרְחֵפָה, מַשָּׂאוֹן, מוֹקֵשׁ (מָכְשׁוֹל) עָוֹן, מִכְשׁוֹל לֵב, מִכְשֹׁלָה Verführung.
Соблазня́ть, -нить פִּתָּה פ״י, הִדַּח, הִסִּית, לָקוֹחַ לֵב, הִשִּׁיאָה, הִכְשִׁיל, הִשִּׁיא הֶחֱנִיף בַּהֲלָכוֹת, צוֹדֵד נֶפֶשׁ, הִתְעָה, הִטָּה בַּתּוֹהוּ verführen. -ся פִּתָּה פ״ה, הִפְתֶּה, הָכְשַׁל בְּמוֹקְשֵׁי עָוֹן, שָׁגָה verführt werden.
Соблюда́ть, -блюсти קִיֵּם, נָצוֹר, שָׁמוֹר פ״י beobachten. -ся הִנָּצֵר, הִשָּׁמֵר נפ׳ קָיוּם beobachtet werden.
Соблюде́ніе נִצּוֹר, שְׁמוֹר ס׳, שְׁמוּרִים, מִשְׁמֶרֶת חֹק Beobachtung.
Собо́ль (соболёкъ) גְּלִיקְטִין, תַּחַשׁ ז׳ (ירוש׳ שבת פרק ב) Zobel. -бо́лій, -болиный ת׳. [חֶמְלָה Mitleid.
Соболѣзнова́ніе חֲנִינָה, רַחֲמִים, חֶמּוֹן מְעֵי־ אֶל־ ס׳
Соболѣзнова́тельный מָלֵא חֶמְלָה ת׳ Beileid bezeugend.
Соболѣзновать (-ную) נוּד לְ־, חָמָה מֵעַיו לְ־ פ״י חָלָה, חָלָה עַל־ (ש״א כב, ח), הִכְמִיר רַחֲמָיו (נַחוּמָיו) (עמוס ו, ו) עַל־שֶׁבֶר bedauern.
Собо́рно שֹׁכֵן־אֶחָד, יַחְדָּו, יַחַד ת״פ zusammen.
Собо́ръ 1) אֲסִפַּת שָׂרֵי־קֹדֶשׁ, אֲסִפָּה הַגְּדוֹלָה Versammlung der Geistlichen. 2) מוֹעֵד, בֵּית־מוֹעֵד, מוֹעֲדָה, בֵּית־תְּפִלָּה לְכָל־פְּלֻגּוֹת הַדָּת Kathedralkirche. -бо́рный ת׳.
Собра́ніе 1) אֹסֶף, לֶקֶט Sammlung. 2) אֲסִפָּה, סוֹד, עֵדָה, מִקְרָא, עֲצָרָה, קְהָלָה, קָהָל, קִבּוּץ, אֲסִפָּה Gesellschaft. С. старе́йшинъ זְקֵנִים (מוֹשַׁב) סוֹד.
Собра́тство בְּרִית אַחִים ס׳ Brüderschaft.
Собра́тъ אָח, חָבֵר, רֵעַ, עֲמִית Mitbruder. ר׳ -бра́тья, -бра́ты אֲנָשִׁים אַחִים.
Собра́ться см. Собира́ться. [lich.
Со́бственно בֶּאֱמֶת, אֱמֶנֶת, אֱמֻנָה, אֱמֻנָּם ת״פ eigent-
Собственнору́чно בְּעֶצֶם־יָדוֹ, בְּיָדוֹ הוּא ת״פ eigenhändig.
Со́бственность קִנְיָן נ׳, רְכוּשׁ, מְלָאכָה, מוֹרָשָׁה, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה Eigenthum. Посяга́ть на чужу́ю с. שָׁלוֹחַ יָד בְּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ.
Со́бственный אֲשֶׁר לוֹ לְבַדּוֹ ת׳; אֲחֻזָּתוֹ — eigen. С. о́бственное по́ле его́ שָׂדֶה אֲחֻזָּתוֹ.
Собутыльникъ רֵעַ לַיַּיִן וְלַשֵּׁכָר ז׳ Saufbruder.
Событіе עִנְיָן, דָּבָר, מִקְרֶה ס׳ Begebenheit. Собы́тія временъ קוֹרוֹת (מִקְרֵי, דִּבְרֵי) הָעִתִּים.
Сова́ תַּחְנָא, *קִקָּיוֹן, יַנְשׁוּף, לִילִית נ׳ (חולין סג.) Eule.
Сова́ть (су́ю, су́ешь), Су́нуть תָּקוֹעַ אֶל־ פ״י, הָבֵא בְּ־, נָתוֹן אֶל־ einstecken. -ся הִתְעָרֵב בְּ־ פ״ח sich

einmischen. Онъ вездѣ суётся (מִתְעָרֵב מִתְבּוֹלֵל) יָדוֹ בַכֹּל, הוּא בְכֹל.

Соверша́ть, -шить פ״ 1) בִּצֵּעַ, עוֹלֵל, עָשָׂה, כָּעוֹל vollenden. 2) מַלֵּא עֲצָתוֹ, בִּצֵּעַ אִמְרָתוֹ, מַעֲשֵׂהוּ, הִשְׁלִים חֶפְצוֹ, קַיֵּם דְּבָרוֹ ausführen. -ся נפ׳ הֵעָשֶׂה, קוֹם קָיוֹם vollzogen werden. Совершилось надъ нею рѣше́ніе Госпо́дне קָמָה עָלֶיהָ עֲצַת־יְיָ.

Соверше́ніе ס׳ כְּלוֹת מַעֲשֶׂה, עֲשׂוֹת Vollendung.

Соверше́нно (ירמיה יג,) שְׁלוּמִים, כְּלוֹ, כְּלָה, כָּלִיל ת״פ (תחלים יג, ב) נֶצַח, מְאֹד (ים); vollständig. С. схо́дно [rigkeit.

Совершенноле́тіе מְלֹאת יְמֵי־נְעוּרִים ס׳ Volljäh-

Совершеннолѣ́тній אֲשֶׁר מָלְאוּ יְמֵי־נְעוּרָיו ת׳ בֶּן־עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה mündig.

Соверше́нный שָׁלֵם, כָּלִיל, תָּמִים, כְּלוֹ ת׳ vollkommen; gänzlich. Будь с. הָיָה תָמִים. Соверше́нное изгна́ніе גָּלוּת שְׁלֵמָה.

Соверше́нство תֹּם, תֻּמָּה ס׳ Vollkommenheit.

Соверше́нствовать (-ствую) עָשָׂה, כָּלוּל (תָּמִים) כָּלִיל vervollkommnen.-ся פ״ח נִגְמוֹל, הִתַּמֵּם, הִגָּמֵל בְּתֻמּוֹ, כָּלוּל טוּבוֹ, נַפְשׁוֹ fich vervollkommnen.

Соверши́тель מְקַיֵּם, מַשְׁלִים חֵפֶץ, מְבַצֵּעַ מַעֲשֶׂה ז׳ דָּבָר Vollzieher. -льница נ׳.

Соверши́ть см. Соверша́ть.

Сови́ный לֵילִית ת׳ —, יַנְשׁוּף — Eulen-.

Со́вкій נִבְהָל לְ־ ת׳ Alles unternehmen wollend. Со́вокъ да поло́вокъ כַּחַז כַּמִּים בְּאֵין תְּבוּנוֹת כַּפַּיִם.

Со́вкость חֲמָדָה לְכָל־, תַּאֲוָה לְ־ נ׳ Vorwitz.

Совлада́ть, -дѣ́ть כָּבוֹל לְ־, אָזוֹר חַיִל, מָצָא יָדָיו בְּ־ פ״ע zurecht kommen. Съ э́тимъ не могу́ с. נִשְׂגֻּבָה לֹא־אוּכַל לָהּ.

Совмѣ́стительный אֲשֶׁר דַּי, אֲשֶׁר יְחֻבַּר אֶל־ ת׳ מָקוֹם לוֹ עִם־ vereinbar. [werber. -ница נ׳.

Совмѣ́стникъ מְתַחֲרֶה אֶת־, מִתְחָרֶה בְּ־ ז׳ Mitbe-

Совмѣ́стничаніе תַּחֲרוּת, הִתְחָרוּת ס׳ Mitbewerbung.

Совмѣ́стничать תִּחְרֶה אֶת־, הִתְחָרֶה בְּ־ פ״ע concu-

Совмѣ́стничество см. Совмѣ́стничаніе. [riren.

Совмѣ́стно תֹּאמִים, בְּמָקוֹם אֶחָד, יַחְדָּו, יַחַד ת״פ תָּמִים zugleich.

Совмѣ́стный מִתְגוֹרֵר עִם, נִסְבָּח עַל־, גָּלוּם עִם־ ת׳ verträglich. Зло не совмѣ́стно съ тобо́ю לֹא־יְגוּרְךָ רָע (לֹא־יָלִין אִתְּךָ).

Совмѣща́ть, -вмѣсти́ть חִבֵּר יַחְדָּו, סִפֵּחַ אֶל־ פ״ע vereinigen. -ся פ״ח הִתְקַשֵּׁר עַל־, גּוּר עִם־, הִתְקַשֵּׁר עַל־, הָיָה תֹּאמִים (תַּמִּים) הָיָה לְאֶחָדִים בְּ־ fich vereinigen. Въ нёмъ совмѣща́ются пріятное и поле́зное בּוֹ יַחְדָּו יִהְיוּ תַּמִּים הַנְּעִים וְהַמּוֹעִיל.

Совмѣще́ніе חִבֻּרֶת, לִוְיָה ס׳ תֹּאמִים Vereinigung.

Совокупле́ніе חִבֻּר, לִוְיָה ס׳ חִבֻּרֶת Vereinigung. Плотско́е с. מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, שִׁכְבָה, שִׁכְבַת־

Совокупля́ть, -пи́ть חִבֵּר יַחְדָּו פ״ע, סִפֵּחַ אֶל־ vereinigen. -ся פ״ח דָּבוּק בְּ־, הִסְפַּח עַל־ (הָלוּה (חָבוּר) עִם־ fich vereinigen.

Совоку́пно שְׁכֶם אֶחָד, יַחְדָּו, יַחַד ת״פ לְאֶחָדִים, שְׁנֵיהֶם (כֻּלָּם) כְּאֶחָד zusammen.

Совоку́пность כָּל־הַ״־יַחְדָּו, אֹסֶף כָּל־הַ־, כָּל־הַ־ נ׳ עִם־הַקָּהָל (ויקרא טו, לג), עִם Vereinigung. С. общины *כְּנֻסִיָּה, *כְּנֻסַת.

Совоку́пный בָּא יַחַד עִם, גָּלוּם עִם־ ת׳ vereinigt.

Сово́къ (-вка́) מִדָּחָה הָלְאָה, דְּחִי ז׳ 1) Stoß. 2) *צִנּוֹר, מְזֹרָה, רַחַת (כלים יג, ה) Schaufelchen.

Совоспита́ніе אֹמֶן יַחַד עִם־ ס׳ Miterziehung.

Совоспитанникъ אֹמֶן יַחַד עִם־ ז׳ Mitzögling.

Совоспитываніе см. Совоспита́ніе. [-нница נ׳.

Совоспитывать, -пита́ть אָמַן (גִּדֵּל) יַחַד עִם־ פ״ע zusammen erziehen. -ся נפ׳ הֵאָמֵן יַחַד עִם־ zusammen erzogen werden. [das Zusammentreffen.

Совпада́ніе מִקְרֶה דְבָרִים לְעֵת אַחַת, בֹּא יַחַד ס׳

Совпада́ть, -впа́сть הִקָּרֶה יַחְדָּו פ״ע, בּוֹא לְעֵת אַחַת zusammentreffen.

Совпаде́ніе см. Совпада́ніе.

Совпа́сть см. Совпада́ть.

Совра́ть דִּבֵּר כָּזָב, כִּזֵּב לְ־ פ״ע lügen.

Совраща́ть, -врати́ть הִדִּיחַ לֵב, הִתְעָה מִדַּרְכָּךְ פ״ע הִשְׁגָּה מִ־, מֵעַל־ ableiten. -ся פ״ח תֻּעָה מִדַּרְכָּךְ, —שָׁטָה, —נָטָה verführt werden.

Совраще́ніе הִשְׁגּוֹת מִנִּי־אֹרַח, הִתְעוֹת מִדַּרְכָּךְ ס׳ Verführung. [Zeitgenosse. -ме́нница נ׳.

Совреме́нникъ בֶּן־זְמַן אֶחָד (עֵת אַחַת) עִם־ ז׳

Совреме́нность הֱיוֹת בִּזְמַן אֶחָד נ׳ Gleichzeitigkeit.

Совреме́нный בֶּן־זְמַן אֶחָד עִם־ ת׳ 1) gleichzeitig. 2) בֶּן־הָעֵת הַהִיא gegenwärtig.

Совсѣ́мъ בְּכֹל, כְּלוֹ ת״פ ganz. Онъ с. гото́въ עָרוּךְ לְגַמְרֵי. С. не לֹא־מְאוּמָה, לֹא־דָבָר: Онъ с. не зналъ לֹא־יָדַע דָּבָר (מְאוּמָה).

Сове́стить (-вѣщу, -вѣстишь) דִּבֵּר, יִסַּר, הוֹכֵחַ פ״ע שׂוֹם עָוֹן־אִישׁ נֹכַח פָּנָיו, עַל־לֵב הִכְלִים מַעֲשׂוֹת, נָעוֹר מֵעָוֹן בַּפָּיו, בּוֹשׁ מִזְּמַת אִוֶּלֶת fich ein Gewissen machen. Онъ со́вѣстился לִבּוֹתָיו

לְבָבוֹ חָרַף אוֹתוֹ, יִסְרוּחוּ [בַּר־לֵבָב gewissenhaft.

Со́вѣстливый ת׳ נָקִי, נִזְהָר מִפֶּשַׁע, נִכְלָם מֵעָוֹן

Со́вѣстно ת״פ 1) בְּאֱמוּנָה, בְּמִישׁוֹר, בְּצֶדֶק treu. 2) חָלִילָה לִי, קָלוֹן לִי gewissenhaft. Мнѣ с. сдѣлать это חָלִילָה לִי מֵעֲשׂוֹת זֹאת. Какъ тебѣ не с. было такъ поступа́ть אֵיךְ לֹא־בֹשְׁתָּ מֵעֲשׂוֹת כָּזֹאת.

Со́вѣстный ת׳ 1) בַּר־לֵבָב, נָקִי, נוֹגֵעַ מַעֲשֵׂל כַּפָּיו gewissenhaft. 2) אֲשֶׁר לְיִשֶׁרֶת הַלֵּב Gewissens-.

Со́вѣсть נ׳ מוּסַר כִּלְיוֹתָיו, יִשֶׁרֶת־לֵב, לֵבָב, כִּלְיוֹת; מוּסַר. Укоряла меня со́вѣсть יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתַי. По чи́стой со́вѣсти כְּבֹר לְבָבִי.

Совѣ́тникъ ז׳ יוֹעֵץ Rathgeber. -ница נ׳.

Совѣ́тованіе ס׳ 1) יָעַץ das Anrathen. 2) מוֹעֵצָה Berathschlagung.

Совѣ́товать (-тую) יָעַץ, יָעַץ אֶת־ ס״פ rathen.

Совѣ́тъ ז׳ 1) עֵצָה Rath. 2) עֲדַת נוֹעָצִים, מוֹעֵצָה, סוֹד Rathsversammlung.

Совѣща́ніе ס׳ מוֹעֵצָה, סוֹד נוֹעָצִים Berathung.

Совѣща́тель ז׳ יוֹשֵׁב בְּסוֹד נוֹעָצִים, נוֹעֵץ Berather. -льница נ׳.

Совѣща́тельный ת׳ מוֹעֵצָה— Berathungs-.

Совѣща́ться פ״ח הִוָּעֵץ, יָחַדוּ, הִתְיַעֵץ, הִתְיַעֵץ עֵצָה, עוֹץ, סוֹד sich berathen.

Согбе́ніе ס׳ עִוָּתָה, עִוּת, כֹּף Biegung.

Согбе́нный ת׳ כָּפוּף gebogen. С. ду́хомъ אֲגַם־נֶפֶשׁ, שְׁפַל־רוּחַ, דַּכָּא (ישעי׳ יח, י).

Согласи́ть см. Соглаша́ть.

Согласіе ס׳ 1) שָׁלוֹם, לֵב אֶחָד, עֲצַת־שָׁלוֹם בֵּין־, שָׁלוֹם בֵּין־, לֵב אֶחָד, שְׁכֶם אֶחָד, פֶּה אֶחָד, קוֹל אֶחָד Eintracht. 2) צֶמֶד; נְעִים (בקלות שיר) (בֵּין עֲנָנִים), לְיֵרֵת־חֵן, סִדְרִים, מִישָׁרִים Harmonie. 3) הַרְצוֹת לְ־, רָצוֹן Zustimmung. Жду твоего согла́сія הִכִּיתִי עַד־הֲרָצוֹתְךָ לִי גַּם אַתָּה אֶהֱל עַד־אִם תֹּאבָה לִי.

Согла́сно ת״פ 1) (чему́ съ чѣмъ) כְּ־, כְּפִי־ nach, laut. С. числу́ лѣтъ כְּפִי־מִסְפַּר הַשָּׁנִים. С. съ зако́номъ כְּמִשְׁפָּט, כַּחֹק, כְּפִי הַחֹק. 2) שְׁכֶם־, בְּשָׁלוֹם. כַּמִּשְׁפָּט, כְּפִי־ פֶּה אֶחָד, לֵב־אֶחָד, אֶחָד einig.

Согла́сность נ׳ см. Согла́сіе 1.

Согла́сный ת׳ 1) הוֹלֵךְ לְמִישָׁרִים (קול שרים, נוגנים) harmonisch. 2) פֶּה־אֶחָד עִם־ einig. Онъ со мно́ю согла́сенъ נָאוֹת לִי, עָנָה עִמִּי פֶּה־אֶחָד, לִבּוֹ כִּלְבָבִי. 3) אָבָה לַעֲצָתִי, דּוֹמֶה כְּ־, כְּכֹל אֲשֶׁר, כְּפִי־ gleichlautend. Слова́ его́ согла́сны съ показа́ніемъ свидѣтелей דְּבָרָיו כְּדִבְרֵי הָעֵדִים. 4) Согла́сная буква אוֹת לֹא־תְנוּעִית (בדקדוק) Consonant.

Согласова́ніе ס׳ עֲשׂוֹת שָׁלוֹם בְּ־; הַקְבָּלָה אֶל־ Uebereinstimmung.

Согласова́ть (-сýю) פ״ע הַקְבֵּל אֶל־, עָשָׂה שָׁלוֹם בְּ־, הִשְׁוָה, הִישֵׁר, עָרוֹךְ לְ־, פִּלֵּם übereinstimmend machen. -ся פ״ח הִשְׁתַּלֵּם עִם־, עָשָׂה בְּ־, שְׁמוֹר חֻקּוֹת הַ־ übereinstimmen.

Соглаша́ть, Согласи́ть פ״ע 1) הִישֵׁר, הִקְבֵּל אֶל־ vergleichen. 2) יָעוּץ, הִשְׁלִים בֵּין־, עָרוֹךְ כְּ־, עִם־, הִטָּה לֵב אִישׁ לְ־ aussöhnen. 3) (на что) bereden. -ся פ״ח 1) (на что) אָבָה לְ־, הִרְצָה לְ־, הוֹאִיל לְ־ einwilligen. 2) (съ кѣмъ) הָיָה, הֵאוֹת לְ־, אָבָה לַעֲצַת־, פֶּה־אֶחָד עִם־ übereinkommen.

Соглаше́ніе ס׳ חִזּוּת; עֲצַת־שָׁלוֹם בֵּין־, עָרוֹךְ עִם־ Einverständniß.

Согляда́тай ז׳ חוֹפֵר, תָּר, מְרַגֵּל Auskundschafter.

Согна́ть (עתיד сгоню́) см. Сгоня́ть.

Согну́ть см. Сгиба́ть.

Согражданинъ ז׳ אַחַד אֶזְרְחֵי־אַרְצוֹ Mitbürger.

Согражда́нка נ׳ אַחַת מִבְּנוֹת אֶזְרְחֵי אַרְצוֹ Mitbürgerin

Согрубля́ть, -би́ть см. Погруби́ть.

Согрѣва́ніе ס׳ חֲמָם, חֵמָם Erwärmung.

Согрѣва́ть, -грѣ́ть פ״ע חִמֵּם, הֶחֱם erwärmen. -ся פ״ח חֹם, הֶחֱם, הִתְחַמֵּם erwärmt werden.

Согрѣша́ть, -ши́ть פ״ע עָשָׂה אָוֶן, עָוָה, חָטָא sündigen.

Согрѣше́ніе ס׳ חֵטְא, עָוֹן, עִוָּתָה Sünde.

Согрѣши́ть см. Согрѣша́ть.

Со́да נ׳ מֶלַח מְאַפֵּר צְמָחִים, נֶתֶר Sodasalz. -до́вый ת׳.

Содержа́ніе 1) מִשְׁמָר, עֵצֶר, שֹׁמֶר das Halten. С. гости́нницы מִפְקַד מְלוֹן אוֹרְחִים. С. подъ кара- מִשְׁמֶרֶת הֲלִיכוֹת. 2) מִשְׁמָר בְּחֵצֵר הַמַּטְרָה. 3) אֲרֻחַת־תָּמִיד, צֹרֶךְ, מַכֹּלֶת־בַּיִת, בַּיִת Unterhaltung. 3) כָּל־אֲשֶׁר בְּ־ Inhalt. С. книги כָּל־ הַכָּתוּב בַּסֵּפֶר.

Содержа́тель ז׳ אָדוֹנֵי הַ־, בַּעַל־הַ־, נוֹהֵג הֲלִיכוֹת הַ־ Inhaber. С. гости́нницы בַּעַל־הַמְּלוֹן. -льница נ׳ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת הַ־, בַּעֲלַת הַ־ Verwalterin.

Содержа́ть (-жу́, -де́ржишь) פ״ע 1) (что) הָכַל, כִּלְכֵּל enthalten. Пудъ содержитъ въ себѣ сорокъ фу́нтовъ הַכְּבָר יָכִיל אַרְבָּעִים לִמְרָא. 2) עָצוֹר, כִּלְכֵּל, אָסוֹף אֶל־בֵּיתוֹ, אִתּוֹ halten. Онъ содержа́лъ двухъ сиро́тъ כִּלְכֵּל (אָסַף אֶל־בֵּיתוֹ) יְתוֹמִים שְׁנַיִם. С. подъ аре́стомъ עָצוֹר בַּמִּשְׁמָר. -ся 1) הִמָּצֵא בְּ־ נפ׳ enthalten sein. Въ рублѣ содержится сто копѣекъ נוֹר הַעָצָר לְפָנַי־, כִּלְכֵּל פ״ח 2) בְּשֶׁקֶל מֵאָה אֲגוֹרוֹת עִם־ sich unterhalten; sich aufhalten. Они содер-

жа́лись на казённомъ иждиве́ніи הֵם כָּלְכְּלוּ הֶעָצֵר בַּמִּשְׁמָר. מִפַּת־בַּג הַמֶּלֶךְ. -ся подъ аре́стомъ

Содо́вый ת׳ см. Со́да. [הַכְּלָא.

Содо́мить פ״ע (-млю, -мишь) הִתְנָעֵשׁ בְּקוֹל שָׁאוֹן, שָׁאָה

Содо́мъ ז׳ צַלְמָוֶת, הַפֵּכָה, תְּשׁוּאָה, שָׁאוֹן, מַהְפֵּכַת סְדֹם

Содра́ть см. Сдира́ть. [וְלֹא־סְדָרִים Getümmel.

Содрога́ніе פ׳ פַּלָּצוּת, חִיל, חִלְחָלָה, חֲרָדָה, רַעֲדָה das Erzittern. [לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת, רָעוֹד erzittern.

Содрога́ться, -дрогну́ться פ״ח חָרוֹד, הִתְחַלְחֵל

Содѣ́йствіе, -дѣ́йство פ׳ עֶזֶר, עֶזְרָה Mitwirkung.

Содѣ́йствовать (-ствую) פ״ע נָתוֹן יָדוֹ עִם־, עָזוֹר לְ־ (עִם־, אַחֲרֵי־) mitwirken.

Соедине́ніе פ׳ הִתְחַבְּרוּת, חִבֻּר Vereinigung.

Соединённо פ״ת שְׁכֶם אֶחָד, יַחַד, יְחִידוֹ vereint.

Соединённый ת׳ חָבוּר אֶל־, נִסְפָּח עַל־, נִלְוֶה עִם־

Соединительный ת׳ הַמְחַבֵּר vereinigend. [vereint.

Соединя́ть, -ни́ть פ״ע חִבֵּר, חִשֵּׁק, קָרַב לַאֲחָדִים (תהלים כח, ג) מָשׁוֹךְ עִם־ vereinen. -ся 1) חִבּוּר נפ׳ vereinigt werden. 2) פ״ח הִתְחַבֵּר, הִתְאַחֵד, יָחוֹד דָּבוּק בְּ־ sich vereinen. Не соединя́шься ты съ ни́ми въ гробни́цѣ לֹא־תֵחַד אִתָּם בְּקַבּוּרָה

Сожале́ніе פ׳ חֶמְלָה, חֲנִינָה, חַנּוֹת, רַחֲמִים, נֹחַם, נִחוּמִים das Bedauern. Къ моему́ сожалѣ́нію לְמַרּוֹת (לְמֹרַת) רוּחִי.

Сожалѣ́ть פ״ע (о комъ, о чёмъ) חוֹס עַל־, רָחַם עַל־, חָנוֹן אֶת־, נוֹד לְ־ bedauern.

Сожже́ніе פ׳ שְׂרֵפָה, בְּעֵרָה, מִשְׂרֶפֶת Verbrennung.

Сожига́ніе см. Сожже́ніе.

Сожига́ть см. Сжига́ть.

Сожи́тель ז׳ אַלּוּף נְעוּרִים, אִישׁ, בַּעַל Gemahl.

Сожительница נ׳ אִשָּׁה, אֵשֶׁת־בְּרִית, חֲבֶרֶת Gat-

Сожи́тельство см. Сожи́тіе. [tin.

Сожи́тельствовать (-ствую) פ״ע גּוּר (שָׁכוֹן) עִם־, יָשׁוֹב יַחַד zusammenleben.

Сожи́тіе פ׳ הֲיוֹת עִם־אֵשֶׁת בְּרִיתוֹ das Zusammen-

Сожму́ см. Сжима́ть. [leben.

Созва́ніе פ׳ הַזְעִיק, הַקְהֵל, מִקְרָא, קְרָא Zusammenrufung. Для созва́нія общества לְמִקְרָא הָעֵדָה.

Созва́ть см. Созыва́ть.

Созву́чіе 1) פ׳ לָשׁוֹן נוֹפֶל עַל־לָשׁוֹן, תְּאֻמֵי קוֹל* Gleichklang. 2) (בַּשִּׁיר) לְוַיַּת־חֵן Wohlklang.

Созву́чный ת׳ דּוֹמֶה בְּקוֹלוֹ לְקוֹל־, מֻתְאָם קוֹלוֹ עִם־ gleichlautend. [Gestirn.

Созвѣ́здіе פ׳ קְבוּצַת כּוֹכָבִים, אַחַד כְּסִילֵי הַשָּׁמַיִם

Создава́ть (-даю), Созда́ть פ״ע בָּרָא, עָשָׂה, יָצַר, הוּצַר, הֵעָשָׂה, הִבָּרֵא נפ׳ פָּעוֹל erschaffen. -ся erschaffen werden.

Созда́ніе 1) פ׳ עֲשׂוּת, בְּרִא Schöpfung. 2) בְּרִיאָה, קִנְיָן (פֹּעַל, מַעֲשֶׂה) יְצִיר Geschöpf. [Schöpfer.

Созда́тель ז׳ פּוֹעֵל, יוֹצֵר, קוֹנֶה, עוֹשֶׂה, בּוֹרֵא (איוב לה, ג)

Созе́мецъ (-мца) см. Единозе́мецъ. [Betrachtung.

Созерца́ніе פ׳ חָזוֹן, מַרְאֶה לֵב, חָזוֹן רוּחוֹ

Созерца́тель ז׳ חוֹזֶה, רוֹאֶה בְרוּחוֹ Betrachter.

Созерца́тельный ת׳ מֵכִין, מַשְׂגִּים אֶל־, תּוֹכֵן, חוֹזֶה אֶל־ רוּחַ מַשְׂכִּיל, לֵב מֵכִין betrachtend. С. умъ

Созерца́ть פ״ע חָזָה, רָאָה בְּ־, הִבִּיט בְּ־, שָׁכַחִי בְּ־ (נחמי׳ ב, יג) הִשְׂכִּיל עַל־, הִתְבּוֹנֵן בְּ־, הָכֵן אֶל־ betrachten

Созида́ніе פ׳ בְּנוּת, בִּנְיָן Gründung.

Созида́ть, Созда́ть פ״ע בָּנָה, יָסוֹד, עָשָׂה bauen, gründen. -ся הִבָּנָה נפ׳ הָיוֹסֵד gebaut werden.

Сознава́ть (-знаю), Созна́ть (-знáю) פ״ע יָדוֹעַ, נָתוֹן תּוֹדָה, הוֹדָה עַל־ פ״ח הִכִּיר anerkennen. -ся נָתוֹן תּוֹדָה gestehen.

Созна́ніе פ׳ תְּבוּנָה, דַּעַת, מַדָּע (קהלת י, כ), הַכָּרָה, שׁוּב רוּחוֹ אֵלָיו Anerkennung. Придти́ въ с. הַכָּרָה. Созна́ніе вины́ תּוֹדָה, דַּעַת פִּשְׁעוֹ (על פשע) Geständniß. [Bewußtsein.

Созна́тельно ת״פ בְּדַעַת, בְּדַעְתּוֹ; בִּצְדִיָּה mit

Созна́ть см. Сознава́ть.

Созрѣва́ніе פ׳ הִגָּמֵל, בְּכוּר, בְּכוּרִי־ das Reifwerden.

Созрѣва́ть, -зрѣ́ть פ״ע (פרי, קציר) בָּשׁוּל, גָּמוּל reifen

Созрѣ́лый ת׳ גָּמוּל, גָּמִיל, בָּשֵׁל (פרי), בְּכוּרִים — reif. С. плодъ פְּרִי גָּמוּל, פְּרִי בְכוּרִים.

Созрѣ́ніе см. Созрѣва́ніе.

Созыва́ніе см. Созва́ніе.

Созыва́ть, Созва́ть פ״ע (קהל) קָרָא, הִקְהֵל, הִצְעִיק שָׁמַע, הוֹעִיק zusammenrufen. -ся הִקָּהֵל נפ׳ הִצְעִיק zusammengerufen werden.

Созы́въ см. Созва́ніе. [

Соизволе́ніе ז׳ רָצוֹן, רְצוֹת Genehmigung.

Соизволи́тельный ת׳ רָצוֹן — genehmigend.

Соизволя́ть, -во́лить פ״ע (на что́) רָצָה אֶת־, הִרְצָה לְ־ genehmigen. [bannter.

Соизгна́нникъ ז׳ מְגֻלֶּה עִם־, גּוֹלֶה עִם־ Mitver-

Соиме́нникъ ז׳ בֶּן־שֵׁם אֶחָד עִם־ Namensverwandter.

Соиме́нный ת׳ אֲשֶׁר שֵׁם אֶחָד לוֹ עִם־ gleichnamig.

Соиска́ніе פ׳ הִתְחָרוּת, קִנְאַת־אִישׁ מֵרֵעֵהוּ Mitbewerbung.

Соиска́тель ז׳ מִתְחָרֶה עִם־, מִתְחָרֶה בְּ־ Mitbewerber.

Соиска́тельный ת׳ נוֹעָד לְהִתְחָרוּת zur Mit-

Соиска́тельство см. Соиска́ніе. [bewerbung.

Соиска́ть (-ищу́, -и́щешь) פ״י (чего́) הִתְחָרֵה בְּ־, תַּחֲרֶה עִם״, עַל־אֹדוֹת, עַל־דְּבַר־ sich bewerben mit...
Сойти́ см. Сходи́ть.
Сойтіе ס׳ שְׁכָבָה, מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה Beischlaf.
Соковой ת׳ — הָעֲסִיס Saft-.
Соколёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־נֵץ junger Falke.
Соко́ликъ ז׳ נֵץ קָטָן kleiner Falke.
Соколи́ный ת׳ — נֵץ Falken-.
Соколи́ха נ׳ נֵץ נְקֵבָה Falkenweibchen.
Соко́лій ת׳ — נֵץ Falken-. Соко́льи глаза́ עֵינֵי־נֵץ.
Соко́лъ ז׳ נֵץ, בַּר־חִיוְיָא* (חולין סב.) Falke.
Сократи́тель ז׳ תֹּכֶן דָּבָר בִּמְעַט מִלִּים, עוֹרֵךְ מִקְצִיר, מְקַצֵּר Schriftkürzer.
Сокраща́ть, -крати́ть פ״י הִקְצַר, קִצֵּר verkürzen.
Сокраще́ніе ס׳ תֹּכֶן עִנְיָן בִּמְעַט מִלִּים Verkürzung.
Сокращённый ת׳ מְקֻצָּר, קָצוּר Verkürzt.
Сокрове́нно ת״פ בַּסֵּתֶר insgeheim.
Сокрове́нность נ׳ תַּעֲלוּמָה, סִתְרָה, סֵתֶר Verborgenheit.
Сокрове́нный ת׳ סָתֵר, —, נֶעְלָם, נִסְתָּר, סָפוּן, חָתוּם, כָּמוּס verborgen.
Сокро́вище ס׳ מִכְמָן, חֹסֶן, גֵּנֶז, מַטְמוֹן, אוֹצָר Schatz.
Сокро́вищница נ׳ גֵּנֶז, אוֹצָר Schatzkammer.
Сокро́вищный ת׳ — הָאוֹצָר Schatz-.
Сокруша́ть, -ши́ть פ״י 1) רֹעַ, נִפֵּץ, שִׁבֵּר, קִרְקֵר, הָרַץ, רוֹצֵץ, נָתוּץ, פִּצֵּץ, הִדֵּק, דִּכָּא zerbrechen. 2) הִכְאִיב לֵב—, דִּכָּא רוּחַ betrüben. -ся 1) נִפּוּץ, שִׁבּוּר נפ׳ zerbrochen werden. 2) דִּכָּא פ״ח הִכְבִּיד לֵב, הָכְרַע sich betrüben.
Сокруше́ніе ס׳ מְכִתָּה, נִפֵּץ, שִׁבָּרוֹן, שֶׁבֶר das Zerbrechen. С. духа שֶׁבֶר רוּחַ Bekümmerniß.
Сокрушённый ת׳ שָׁבוּר, נָפוּץ, כָּתוּת zerbrochen. С. духъ נִשְׁבַּר וְנִדְכֶּה רוּחַ, לֵב נִשְׁבָּר.
Сокруши́тель ז׳ מְחָרֵס, הוֹרֵס, מְנַפֵּץ, מְשַׁבֵּר Zerstörer.
Сокъ ז׳ מִיץ פֵּרוֹת, עָסִיס Saft.
Солга́ть см. Лга́ть.
Солдатёнокъ (-нка) ז׳ בֶּן־אִישׁ צָבָא Soldatensohn.
Солда́тикъ ז׳ אִישׁ־צָבָא קָטָן kleiner Soldat.
Солдатина ז׳ אִישׁ־צָבָא רָם הַקּוֹמָה großer Soldat.
Солда́тка נ׳ אִשֶּׁת אִישׁ צָבָא Soldatenfrau.
Солда́тскій ת׳ אֲשֶׁר לְאִישׁ (לְאַנְשֵׁי) צָבָא Soldaten-.
Солда́тство ס׳ תּוֹר אַנְשֵׁי־צָבָא Soldatenstand.
Солда́тчина נ׳ אֹסֶף בְּחוּרֵי צָבָא Rekrutirung.
Солда́тъ ז׳ אִישׁ צָבָא Soldat.
Солеваре́ніе ס׳ הַתּוּךְ מֶלַח das Salzsieden.
Солева́рный ת׳ אֲשֶׁר לְהַתּוּךְ מֶלַח zum Salzsieden.
Солева́рня נ׳ בֵּית הַתּוּךְ מֶלַח Salzsiederei.
Солева́ръ ז׳ מַתִּיךְ מֶלַח Salzsieder.
Соле́ніе ס׳ זְרוּת מֶלַח עַל־, הַמְלַח, מִלּוּחַ das Salzen.
Солёнокислый ת׳ מָלוּחַ וְחָמִיץ salzsauer.
Солёность נ׳ טַעַם הַמְּלוּחַ Salzigkeit.
Солёный ת׳ מָלוּחַ salzig.
Солепромышленникъ ז׳ רוֹכֵל בְּמֶלַח Salzhändler.
Солецизмъ ז׳ נִיב מְעֻקָּל (בְּתוֹרַת הַלָּשׁוֹן) Sprachfehler.
Солида́рность נ׳ לֵב, שְׁכֶם־אֶחָד, בְּרִית שָׁלוֹם, אַחֲוָה, אֶחָד Gemeinschaftlichkeit.
Солидный ת׳ נָאֶמָן, שׁוֹמֵר אֱמוּנִים, נָצָב, נָכוֹן, קָיָם dauerhaft.
Солило ס׳ סָלִילָה, כַּד לְמֶלַח בּוֹ (פ״ז לט:)* Salzfaß.
Солильщикъ ז׳ מוֹלֵחַ מְכַר־דָּגָה Einsalzer.
Солистъ ז׳ מְנַגֵּן אוֹ שָׁר לְבַדּוֹ בַּמַּקְהֵלָה Solosänger.
Солите́ръ ז׳ 1) תּוֹלַעַת בִּמְעֵי הַחַי (שבת קט:)* Bandwurm. 2) אֶבֶן בְּרֶקֶת גְּדוֹלָה großer Diamant.
Соли́ть פ״י זָרָה מֶלַח עַל־, הִמְלַח, מָלַח salzen. -ся הָמְלַח נפ״ל gesalzen werden.
Со́лка см. Соле́ніе.
Со́лкій ת׳ מָלוּחַ מְאֹד sehr salzig.
Со́лкость נ׳ טַעַם הַמְּלוּחַ מְאֹד Salzigkeit.
Со́лнечный ת׳ הַשֶּׁמֶשׁ, —, הַחַמָּה — Sonnen-. С. свѣтъ אוֹר שֶׁמֶשׁ.
Со́лнце ס׳ שֶׁמֶשׁ, חַמָּה Sonne. На со́лнцѣ לִפְנֵי־שֶׁמֶשׁ.
Со́лнышко ס׳ שֶׁמֶשׁ, אוֹר יְקָרוֹת Sonne.
Со́ло ס׳ קוֹל הַמְנַגֵּן (הַשָּׁר) לְבַדּוֹ בַּמַּקְהֵלָה, קוֹל שִׁיר בּוֹדֵד Alleingesang.
Солове́й (-вья) ז׳ צִפּוֹר נוֹתֶנֶת זְמִירוֹת בַּלַּיְלָה, זָמִיר Nachtigall.
Соло́вка נ׳ צִפּוֹר זָמִיר נְקֵבָה Nachtigallweibchen.
Соловушекъ ז׳, -вушка נ׳ см. Солове́й.
Соловьёнокъ (-нка), -вьёнышъ ז׳ см. Солове́й.
Соловьи́ный ת׳ — הַזָּמִיר Nachtigall-.
Солоди́льникъ ז׳ כְּלִי מִשְׁרַת זְרוֹעוֹנִים Malzkübel.
Солоди́ть (-ложу́, -лоди́шь) פ״י הַמְתֵּק זְרוֹעוֹנִים (בַּמַּיִם) (בַּמִּשְׁרָה) malzen.
Солодкова́тый ת׳ מָתוֹק מְעַט süßlich.
Соло́дковый коре́нь עֵץ הַמָּתוֹק Lakritze.
Солодо́вникъ ז׳ מַמְתִּיק זְרוֹעוֹנִים, עוֹשֶׂה זְרוֹעוֹנִי מִשְׁרָה Malzer.
Солодо́вня נ׳ בֵּית מִשְׁרַת זְרוֹעוֹנִים Malzdarre.
Солодо́вщикъ см. Солодо́вникъ.
Со́лодъ ז׳ זְרוֹעוֹנִי מִשְׁרָה Malz.
Солодѣ́ть פ״ע הִמְתֵּק (זרעונים) בַּמִּשְׁרָה malzig werden.
Солома נ׳ תֶּבֶן, קַשׁ Stroh.
Соло́менникъ ז׳ שַׁק־קַשׁ, מַתְבֵּן Strohsack.
Соло́менный ת׳ —, תֶּבֶן, —קַשׁ — Stroh-.

Соло́мина (-минка) קְנֵה־תֶבֶן, צְרוֹר קַשׁ ג׳ Strohhalm.

Соло́мистый ת׳ מָלֵא תֶבֶן, מָלֵא קַשׁ viel Stroh enthaltend.

Соло́мка см. Соло́ма.

Соломорѣ́зка -рѣ́зъ ז׳ מַגְזֶרֶת־קַשׁ Strohschneidemaschine.

Солони́на בָּשָׂר מָלוּחַ ג׳ Pökelfleisch.

Соло́нка, -лони́ца כַּף־הַמֶּלַח ג׳ Salzdose.

Со́лоно מָלוּחַ מְאֹד ת״פ sehr salzig.

Солонова́тый מָלוּחַ מְעַט ת׳ etwas salzig.

Солсночка ק׳ см. Соло́нка.

Солонча́къ אֶרֶץ מְלֵחָה ז׳ Salzgrund.

Солонча́тый מָלֵא עֲפָרוֹת מֶלַח ת׳ voll Salzgründen.

Со́лоный מָלוּחַ מְאֹד ת׳ sehr salzig.

Солонѣ́ть הָפוּךְ מָלוּחַ פ״ע salzig werden.

Соль מֶלַח נ׳ Salz.

Соля́нка 1) מַאֲכָל מָלוּחַ וְחָמִיץ ג׳ salzsaures Gericht. 2) אָהֶל, (איוב פ, ל) בֹּר, יֶרֶק אֶרֶץ מְלֵחָה (שבת א׳), קַלְיָא* (ערובין כח:) Salzkraut.

Соляно́й מֶלַח ת׳ — Salz-. Соля́ная копь מִכְרֵה־מֶלַח.

Сомкну́ть см. Смыка́ть.

Сомкну́тый סָגוּר, קָטוּר ת׳ geschlossen. Сомкну́тые дворы́ חֲצֵרוֹת קְטֻרוֹת (יחז׳ מו, כג).

Сомнабули́змъ см. Лунати́змъ.

Сомни́тельность סְפֵקוּת, שֶׁפֶק נ׳* Ungewißheit.

Сомни́тельный מְסֻפָּק, לֹא־נוֹדַע אֶל־נָכוֹן ת׳ zweifelhaft.

Сомнѣва́ться לֹא־הֶכִין, לֹא־הֶאֱמִין, הִשְׁתָּעֵה פ״ח לֹא־הֶכְתִּפֵּק* (תהלים עח, ח ולו; ישעיה ז, ט) zweifeln. לְבָבוֹ Сомнѣва́юсь въ и́стинности словъ его́ לֹא־לֹא־נֶאֱמַנְתָּה אֶת־הֲכִינוֹתַי (לֹא־נָכוֹן) לִבִּי עִם־דְּבָרָיו עוֹדֶנִּי מִשְׁתָּעֶה לִדְבָרָיו, דְּבָרָיו רוּחִי נָכוֹן לִבִּי בָּטוּחַ. Нисколько не сомнѣва́юсь לִבִּי בָּטוּחַ.

Сомнѣ́ніе לֹא־אֱמוּן, שֶׁפֶק ס׳ Zweifel.

Сомъ דָּג הַשְּׂפָמִי ז׳ Wels. Сомо́вій -ת׳.

Сонаслѣ́дникъ מְחֻלָּל־עִם־, יוֹרֵשׁ עִם־ ז׳ Miterbe. -ница נ׳.

Сона́та מִין נְגִינָה נ׳ Sonate.

Соне́тка פְּתִיל הַפַּעֲמוֹן נ׳ Klingelschnur.

Соне́тъ שִׁיר בֶּן־אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שׁוֹרוֹת ז׳ Sonett.

Сонли́вецъ (-вца) אוֹהֵב לָנוּם, הוֹזֶה, אִישׁ תְּנוּמוֹת ז׳ Schlafmütze.

Сонли́вость חִבּוּק יָדַיִם לִשְׁכַּב, נוּמָה נ׳ Schläfrigkeit.

Сонли́вый אוֹהֵב לָנוּם ת׳ חוֹבֵק יָדָיו; נִרְדָּם, נִרְדָּף schläfrig.

Сонмище ס׳, Сонмъ ז׳ קְהַל־עַם, הָמוֹן רַב, שִׁפְעָה עַם כָּבֵד Menge.

Сонникъ ז׳ סֵפֶר פִּתְרוֹן חֲלוֹמוֹת Traumbuch.

Со́нно בְּיָשֵׁן, בִּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו ת״פ schläfrig.

Сонный 1) הוֹזֶה, יָשֵׁן, נִרְדָּם ת׳ schlafend. 2) בִּתְנוּמוֹת schläfrig. Съ со́нными глаза́ми בִּתְנוּמָה עַל־עַפְעַפָּיו. Со́нная ры́ба דָּגָה מֵתָה. 3) חָלוֹם — Traum-. Со́нное видѣ́ніе חֲלוֹם חֲזִיוֹן לַיְלָה.

Сонъ (сна) 1) שֵׁנָה, שְׁנָת, תְּנוּמָה, נוּמָה, נִרְדָּמָה Schlaf. 2) חֲזִיוֹן לַיְלָה, חֲלוֹם Traum.

Соня אוֹהֵב (אוֹהֶבֶת) לָנוּם, אִישׁ (אִשָּׁה) תְּנוּמוֹת זר״נ הוֹזֶה (הוֹזָה) Schlafmütze.

Сообража́ть, Сообразить 1) (что съ чѣмъ) הִקְבִּיל אֶל־, עָרוּךְ לְ־ vergleichen. 2) חִשֵּׁב לָדַעַת, אָזַן וְחָקַר, הִתְעַשֵּׁת, דִּמָּה (שָׁעוֹר) בְּנַפְשׁוֹ überlegen, erwägen. -ся נָהוּג כְּ־, אָחוּז כְּ־ פ״ח עָשָׂה כְּפִי־, הָלוּךְ בְּחֻקּוֹת sich richten. -ся съ пра́вилами жизни הָלוּךְ בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים.

Соображе́ніе שָׁכְוִי, מַשְׁכִּיּוֹת לֵב, מַעֲרְכֵי־לֵב ס׳ (הושע יג, ב) תְּבוּן, עַשְׁתּוּת Erwägung.

Сообразительность רוּחַ תְּבוּנָה נ׳ לֵב מַשְׂכִּיל überlegsamkeit.

Сообразительный אִישׁ־תְּבוּנוֹת, מַשְׂכִּיל עַל־דָּבָר ת׳ überlegsam.

Сообра́зно כְּפִי ת״פ, — לְעֻמַּת כָּל־עֻמַּת שֶׁ־ gemäß.

Сообра́зность עֵרֶךְ, עֲרוּךְ נ׳ Gleichförmigkeit.

Сообра́зный מַקְבִּיל אֶל־, עָרוּךְ לְפִי־ ת׳ entsprechend.

Сообразова́ть (-зу́ю) см. Сообража́ть.

Сообща́ שְׁכֶם אֶחָד, יַחַד ת״פ gemeinschaftlich.

Сообща́ть, -щи́ть הוֹדִיעַ אֶת־ פ״י גָּלָה אֶת־אֹזֶן, — בָּשַׂר mittheilen. -ся הוּדַע אֶל־ נפ׳ mitgetheilt werden.

Сообще́ніе 1) בְּשׂוֹרָה, הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם ס׳ Mittheilung. 2) מְסִלָּה לְ־, מַעְבָּרָה, עֲבָרָה, מַעֲבָר Verbindung.

Соо́бщество חֶבְרָה ס׳ Gemeinschaft.

Сообщи́тельность הִתְגַּלּוּת לִבּוֹ נ׳ Mittheilsamkeit.

Сообщи́тельный מַגִּיד אֶת־כָּל־לִבּוֹ לְרֵעוֹ ת׳ mittheilsam.

Соо́бщникъ אֲשֶׁר חֵלֶק לוֹ בְּ־, חָבֵר ז׳ Theilnehmer. -ница חֶבְרַת נ׳ Theilnehmerin.

Соо́бщничество חֵבֶל בְּתוֹךְ, מְנַת־חֵלֶק עִם־ ס׳ Theilnahme.

Сооруди́тель מָקִים, יוֹסֵד, בּוֹנֶה ז׳ Aufbauer. -льница נ׳.

Сооружа́ть, Сооруди́ть הֵקִים, יָסוֹד, בָּנָה פ״י הוֹקַם, הוּסַד, הִבָּנָה נפ׳ aufbauen. -ся הוּקַם aufgebaut werden.

Сооруже́ніе 1) מִבְנֶה, הוּסַד, בִּנּוּת ס׳ Aufbau. 2) מוֹסָד, בִּנְיָן, בִּנְיָה Gebäude.

Соотвѣ́тственно כְּדֵי־, כְּפִי־, לְעֻמַּת־ ת״פ entsprechend. Одно́ с. друго́му זֶה לְעֻמַּת־זֶה.

Соотвѣ́тственность אֶרֶךְ אֶל־, עֵרֶךְ דָּבָר לְדָבָר נ׳ Uebereinstimmung.

Соотвѣ́тственный מְיֻשָּׁר (יָשָׁר) אִישׁ אֶל־אָחִיו ת׳, עָרוּךְ לְעֻמַּת— מַקְבִּיל אֶל־ entsprechend.

Соотвѣ́тствованіе ס׳ см. Соотвѣ́тственность.

Соотвѣ́тствовать (-ствую) עָרוּךְ, הִקְבִּיל אֶל־ פ״ע דָּמָה אֶל־, לְ־ entsprechen. [-нница נ׳.

Соотéчественникъ בֶּן־אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ ז׳ Landsmann.

Соотéчественный אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ ת׳ landsmännisch. [Verhältniß zu einander.

Соотношéніе ס׳ עֶרֶךְ אֶל־, יַחַשׂ (עֵרֶךְ) דָּבָר לְדָבָר

Соóтчичъ см. Соотéчественникъ.

Сопéлка. Сопéль חָלִיל רוֹעֶה נ׳ Hirtenflöte.

Сопéрникъ מַקְנֵא אֶת־; מִתְחָרֶה עִם־, מִתְחָרֶה בְּ־ ז׳ Nebenbuhler. -ница נ׳ צָרָה (ש״א א,ו) Nebenbuhlerin.

Сопéрничать פ״ע תִּתְחָרֶה, הִתְחָרֶה בְּ־ (съ кѣмъ) (הִכָּתֵל) עִם־ Nebenbuhler sein.

Сопéрничество ס׳ קִנְאַת אִישׁ, תַּחֲרוּת, הִתְחָרוּת מְרֵעֵהוּ Nebenbuhlerschaft. [erloschener Vulkan.

Сóпка רֹאשׁ־הַר שְׂרֻפָה; הַר תָּלוּל נ׳ kegelförmiger Berg;

Соплемéнникъ בֶּן־עַמּוֹ ז׳ עֲמִית, Stammgenosse. -нница נ׳. -мéнническій, -мéнничій ת׳. [schaft.

Соплемéнность יַחַשׂ לְעַם־אֶחָד נ׳ Stammverwandt-

Соплемéнный מִתְיַחֵשׂ לְעַם אֶחָד ת׳ stammverwandt.

Сопли זוֹב (רִיר) הַנְּחִירַיִם, מִיץ אַפַּיִם נ״ר Nasenschleim.

Сопливецъ (-вца) מוֹרִיד רִיר נְחִירָיו, זַב אַפַּיִם ז׳ Rotznase. [אַפָּיו mit Rotz besudeln.

Сопливить (-влю) מַגֵּף בְּמִיץ, גָּאַל בְּרִיר נְחִירָיו פ״י

Сопливица זָבַת רִיר נְחִירֶיהָ נ׳ Rotznase.

Сопливость זוֹב רִיר הַנְּחִירַיִם נ׳ Rotzigkeit.

Сопливый ת׳ см. Сопливецъ.

Соплюха, -люшка см. Сопливица.

Сопля́къ см. Сопливецъ.

Сопрáвитель מִשְׁנֶה, מוֹשֵׁל יַחַד עִם־ ז׳ Mitregent.

Сопрáнъ קוֹל הַשִּׁיר עַל־עֶלְמוֹת ז׳ Oberstimme.

Сопредѣ́льный הַנִּשְׁעָן, אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל— לְגְבוּל— angrenzend.

Соприкасáться, -коснýться נִגּוּשׁ (הִשָּׁקֵ) אֶחָד פ״ח einander berühren. Крылья ихъ соприкасáются כַּנְפֵיהֶם מְשִׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ

Соприкосновéніе נְשִׁיקַת (נִגְעַת) אֶחָד בְּאֶחָד ס׳ gegenseitige Berührung. [Theilhaftigkeit.

Соприкосновéнность יָד בְּ־, חֵלֶק בְּ־ נ׳ חֵלֶק, חֶבֶל בְּ־

Соприкосновéнный אֲשֶׁר חֵלֶק לוֹ, חוֹלֵק עִם־ ת׳ betheiligt.

Соприкоснýться см. Соприкасáться.

Сопричáстіе יָד עִם־, חֶבֶל עִם־, חֵלֶק עִם־ ס׳ Mitbetheiligung. [חָבֵר לְ־ Mitbetheiligter. -ница נ׳.

Сопричáстникъ מַפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ—, חוֹלֵק עִם־ ז׳

Сопричáстность נ׳ см. Сопричáстіе.

Сопричáстный ת׳ см. Сопричáстникъ.

Сопричисля́ть, -лить см. Причисля́ть, -лить.

Сопровождáть, -водить הִלְוָה לָלֶכֶת עִם־, לָוָה פ״י שָׁלוֹחַ בְּכָבוֹד מֵאֵת פְּנֵי־ נפ׳ begleiten. -ся begleitet werden. [Begleitung.

Сопровождéніе לְוַיַּת־כָּבוֹד, שִׁלּוּחַ, *לְוָיָה, לִוּוּת ס׳

Сопротивлéніе מִפְנֶע, שִׂטְנָה, מְרִי ס׳ Widerstand.

Сопротивля́ться, -тúвиться 1) פ״ח עָמוֹד נֶגֶד— 2) שָׁטוֹן הָשֵׁב מִלְחָמָה, קוּם לִקְרַאת— widerstehen. מָרָה אֶת־פִּי־, אֶת־ sich weigern.

Сопротивникъ см. Протúвникъ.

Сопрѣвáть, -прѣ́ть בָּלָה מֵרִיחַ מַיִם פ״ע durch Feuchtigkeit verderben. [verdorben.

Сопрѣ́лый בָּלֶה (נִשְׁחַת) מֵרִיחַ מַיִם ת׳ durch Nässe

Сопряжéніе מִסְפָּה, חִבֻּרֶת, צֶמֶד ס׳ Verbindung.

Сопýнъ נוֹשֵׁם בְּנְחִירָיו ז׳ Schnarcher. -пýнья נ׳.

Сопýтникъ см. Спýтникъ. [Mitreisen.

Сопýтствованіе לֶכֶת (מַסָּע) יַחְדָּו עִם־ ס׳ das

Сопýтствовáть (-ствую) אָרַח לַחֲבֵרָה (כְּמוֹ) הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ עַל־, נָסוֹעַ יַחַד עִם־, אֶת־ פ״ע mitreisen. יְיָ יִשְׁמֹר צֵאתְכֶם Да сопýтствуетъ вамъ Богъ!

Сопѣ́ніе נַחַר (נַחֲרַת) אַפַּיִם ס׳ das Schnarchen.

Сопѣ́ть הִשְׁמִיעַ נַחַר אַפָּיו, נָשׁוֹם בְּנְחִירָיו פ״ע schnarchen.

Соразмѣ́рно בְּמִסְפָּר, כְּעַל־, כְּדֵי־, דֵּי־, לְפִי־, כְּפִי־ ת״פ entsprechend. С. винѣ́ его כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ.

Соразмѣ́рность תֹּכֶן (קְצָב) מְשׁוּרָה, עֶרֶךְ אֶל־ נ׳ אֶחָד לְ־ Gleichmässigkeit.

Соразмѣ́рный עָשׂוּי כְּפִי־, נָתוּן כְּ־ ת׳ gleichmässig. Соразмѣ́рная заслýгамъ награ́да שָׂכָר כִּגְמוּל (כְּפִרְיוֹ) יָדָיו.

Соразмѣря́ть, -мѣ́рить נָתוֹן, מָדוּד כְּפִי־, תָּכֵן פ״י עָרוֹךְ לְפִי־, כְּדֵי־ gleichmässig vertheilen. С. расхóды съ дохóдами צָרְכוֹ לְפִי־תְבוּאוֹתָיו תָּכֵן (כָּלַל) -ся הֶעָרֵךְ בְּמִשׁוּרָה, הִתְכֵּן נפ׳ gleichmässig vertheilt werden.

Сорáтникъ חָבֵר בַּמִּלְחָמָה ז׳ Waffenbruder. [Soldat mitkämpfen.

Сорáтовать (-рáтую) עָרוֹךְ, הִלָּחֵם יַחַד עִם־ פ״ע קְרַב—

Сорванéцъ (-нцá) נָבָל, עַז פָּנִים ז׳ wilder Bube.

Сорвáть см. Срывáть.

Сорви-головá שׁוֹבֵב, פֶּרֶא־אָדָם ז׳ Wagehals.

Соревновáніе קִנְאַת, תַּחֲרוּת עִם־, הִתְחָרוּת עִם־ ס׳

איש מרעהו Nacheiferung. [ferer. -льница ג׳.

Соревнова́тель ז׳ מתחרה עם־, מתחרה ב־ Nachei-

Соревнова́ть (-ну́ю) פ״ע (кому́) התחרה ב־, התחרה עם־ nacheifern.

Сори́нка, -ри́ночка אבק סחי ודמן נ׳ Stäubchen.

Сори́ть, Са́ривать פ״י 1) גאל בפורה, השלך סחי על־ bestäuben. 2) פזר לריק verschwenden.

Со́рный מלא סחי ת׳ unrein. Со́рныя тра́вы חרלים, קוצים כסוחים, באשה Unkraut.

Соро́ка (חולין סג.) עורב העמקים נ׳ Elster.

Сорокадне́вный בן־ארבעים יום ת׳ vierzigtägig.

Сорокале́тній בן־ארבעים שנה ת׳ vierzigjährig.

Сороково́й הארבעים ת׳ — vierzigst.

Сорокоу́стъ תפלת ארבעים ימי־האבל ס׳ -ýстье, ז׳ vierzigtägige Seelenmesse. למת

Со́рокъ ארבעים מס״ vierzig.

Соро́мщина דברי נבלה, ניב גבזה נ׳ unzüchtige Reden.

Сорочи́ны נ״ר см. Сорокоу́стъ. ро́ка).

Соро́чій אשר לעורב העמקים ת׳ Elster- (см. Со-

Соро́чка כתנת, כתנת נ׳ Hemd. Онъ въ соро́чкѣ роди́лся איש מצליח הוא מרחם.

Сортирова́ть (-ру́ю) פ״י הפרד דברים למיניהם, הבדל למינים נפ׳ -ся sortiren. הפרד זן וזן לבדו הפרד לזנים sortirt werden. [Sortirung.

Сортиро́вка פלגת דברים למיניהם (לזניהם) נ׳ Sortirer.

Сортировщикъ ז׳ מפריד למינים (לזנים) Sorte.

Сортъ ז׳ מין, זן -тово́й ת׳.

Сорубе́жный הנשען לגבולו ת׳ angrenzend.

Соръ ז׳ סחי, סוחה Kehricht. Вы́нести соръ изъ избы́ גלה סוד, הלוך רכיל.

Соса́ть (сосу́, сосе́шь) פ״י עלע, מצוץ, ינוק saugen.

Сосва́тывать, Сосва́тать פ״י (кого́—кому́, кого́ съ кѣмъ) יעוץ את־ להתחתן ב־ zufreien.

Со́сенка נ׳ 1) ק׳ см. Сосна́. 2) אסכפרגוס, מין ירק (נדרים נב:) Spargel.

Сосе́цъ (-сца́) см. Сосо́къ.

Сосиска, -сисечка נ׳ גליל בשר כתית קטן, נקניק קטן (ירוש׳ שקלים) Bratwurst.

Со́ска קרן מיניק, צנתרת להניק בה נ׳ Saugborn.

Соска́бливать, -скобли́ть פ״י הקצע, גרד, גרור פ״ע התגרד, הקצה abschaben. -ся נפ׳ abgeschabt werden.

Соска́кивать, -скочи́ть, -скокну́ть פ״ע 1) קפץ, נתור, הנתק נתר מעל־, מעל־ herabspringen. 2) ממקומו (איוב לו, א) losspringen.

Соска́льзываніе מוט ס׳ das Abglitschen.

Соска́льзывать, -скользну́ть פ״ע המוט, כשול ונפול abglitschen.

Сосково́тый מלא נבים נבים ת׳ warzig.

Соскреба́ніе הקצות, הקציע ס׳ das Abkratzen.

Соскреба́ть, Соскре́сть פ״י 1) גרד, — גרור מעל־ מן־ הקצה (הקצע) abschaben. 2) גרור ואסוף zusammenkratzen. -ся נפ׳ הקצה (הקצע) מעל־ abgeschabt werden.

Соску́чиваться, -читься פ״ח הלאה, קצור, קוץ sich langweilen. Онъ соску́чился נפשו קצה (קצרה) מאפס עבודה. [Conjunctiv.

Сослага́тельное наклоне́ніе דרך התנאי לפעל

Сосла́ніе ס׳ גלות, הגלות, שלוח גלות Verbannung.

Со́сланный ת׳ מגלה, גולה, שלוח אל־ verbannt

Сосла́ть см. Ссыла́ть.

Сосло́віе עדה, תור האדם, פלגת העם ס׳ Stand. Учёное с. פלגת הסופרים עדת חכמי־לב. Купе́ческое с. מרום עם־הארץ, תור האדם המעלה. Вы́сшее с. אשר לאחת מפלגות העם Standes-.

Сосло́вный ת׳

Сослужи́вецъ (-вца) ז׳ חבר במשמרת עבודה (עורא ה, ז) College. [einen Dienst erweisen.

Сослужи́ть פ״י (кому́ слу́жбу) עשה דבר למענ־

Со́сна́ נ׳ (ירוש׳ ר״ה פ״ד) *דקן, עץ ארן Fichte.

Сосни́на קורת עץ ארן נ׳ Fichtenbalken.

Сосно́вый ת׳ ארן — Fichten-. С. лѣсъ יער עצי ארן.

Сосну́ть פ״ע נום מעט, נתון שנת עיניו etwas schlafen.

Сосня́къ ז׳ יער עצי־ארן; עצי ארן Fichtenwald, -holz.

Сосо́къ (-ска́), Сосо́чекъ (-чка) ז׳ פי־הדד, שד, שד Brustwarze.

Сосо́чка см. Со́ска. [Brustwarze.

Сосредото́ченіе ס׳ תשומת־ שים עיניו (לבו) ב־, הכין ב־, לב ב־ Concentrirung.

Сосредото́чивать, -то́чить פ״י יחד, הכנה אל־ הכנה ב־, הכין ב־, לב ב־ concentriren. Сосредото́чи се́рдце моё въ благоговѣ́ніи предъ Тобою יחד לבבי ליראה את־ שום עיניו ולבו, התבונן ב־, הכן ב־ פ״ח שמך. -ся אל־ לבד sich concentriren.

Состави́тель ז׳ עורך, עושה (ספר) מחבר Anfertiger. -льница נ׳. [Zusammenstellung.

Составле́ніе עשות (ספר), מערכת ה־, מעשה ה־ ס׳

Составля́ть, Соста́вить פ״י 1) הכן, עשה, הכן, ערוך, בונן, חבר, ערוך zusammenstellen. С. слова́рь ערוך מלים. С. лѣка́рство רקוח סמי מרפא. 2) היה אוצר מלים ausmachen. Это соста́витъ сла́ву твою זאת תהיה תהלתך. הוכן, הכן, הכן לשם ולתהלה -ся נפ׳ הכור zusammengestellt werden.

Составно́й 1) ת׳ מוּקָם, מְחֻבָּר, עָרוּךְ, מְאֻסָּף מִ־ zusammengestellt. 2) —שֶׁקֶר, עֲשׂוּי בִּמְרִמָּה —בַּחַשׁ falsch.

Соста́вный עֲשׂוּי בַּדִּים בַּדִּים ת׳ gegliedert.

Соста́въ ז׳ תְּכוּנָה, מִבְנֶה, מַתְּכֹנֶת, תְּכֻנִּית; מְעֻרָכָה, מִזֶּג, מֶסֶךְ Bestand, Bau. [בַּיָּמִים altern.

Соста́риться, Соста́рѣться פ״ח בֹּא, שׁוֹב, זָקוֹן

Состёгивать, -стега́ть פ״ע תָּפוּר יַחְדָּו zusammennähen. -ся נפ׳ הִתָּפֵר זֶה לָזֶה zugenäht werden.

Состёгивать, -стегну́ть פ״ע חִבֵּר (צִמֵּד) בְּלוּלָאוֹת zuknöpfen. -ся נפ׳ צֻמַּד בְּלוּלָאוֹת zugeknöpft werden.

Состоя́ніе 1) ס׳ תּוֹר, מַצָּב, עָמְדָה, מַעֲמָד Stand. Пода́тное с. תּוֹר נוֹתְנֵי־מַס. Домъ находится въ вѣ́тхомъ состоя́ніи הַבַּיִת חָרֵב, מַעֲמַד הַבַּיִת גָּהֳרָם. 2) כֹּחַ, חַיִל, אֵל Kraft. Онъ не въ состоя́ніи э́то сдѣ́лать לֹא־יַעֲצֹר כֹּחַ (אֵין לְאֵל יָדוֹ) לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Состоя́тельный אֲשֶׁר יָדוֹ, בַּעַל־רְכוּשׁ וְקִנְיָן ת׳ מַשְׂגֶּת vermögend.

Состоя́ть 1) פ״ע כֹּהֵן בְּ־, עָמוֹד לִפְנֵי־ angestellt sein. С. на слу́жбѣ въ учи́лищѣ כֹּהֵן בְּבֵית הַסֵּפֶר. 2) חָבוּר מִ־, הָכֵל bestehen. Квартира его́ состои́тъ изъ шести́ ко́мнатъ מְעוֹנוֹ יָכִיל שִׁשָּׁה חֲדָרִים. Въ чёмъ состои́тъ твоя́ до́лжность? מַה־דָּבָר מִשְׁמַרְתְּךָ. 3) עָמוֹד, הָיָה sein. Онъ состои́тъ подъ надзо́ромъ полиціи עֵין שַׁעַר־הַשּׁוֹטְרִים שׂוּמָה עָלָיו.

Состра́гивать, -строга́ть פ״ע הַקְצָעָה בַּמַּקְצוֹעָה abhobeln. -ся נפ׳ הָקְצַע abgehobelt werden.

Сострада́лецъ (-льца) ז׳ חוֹלֶה עַל־ (שא כב, ח), נִחָלֶה עַל־שֶׁבֶר־ ג׳ חוֹמֵל עַל־ Mitleidender. -да́лица ג׳.

Сострада́ніе חֲמוֹן, הַחֲלוֹת עַל־שֶׁבֶר, חֲלוֹת עַל־ ס׳ חֶמְלָה, מְנוּד רֹאשׁ, מַעְיוֹ לְ־ Mitleid.

Сострада́тельный חוֹלֶה עַל־, נֶחָלֶה עַל־שֶׁבֶר־ ת׳ חוֹמֵל mitleidig.

Сострада́ть פ״ע (съ кѣмъ) חָלָה הַחֲלָה עַל־שֶׁבֶר־, חָמוֹל עַל־, עַל־ mitleiden. Сострада́ю съ нимъ צַר לִי עָלָיו, חָמוּ מֵעַי לוֹ.

Состря́пывать, -стря́пать פ״ע בִּשֵּׁל; עָרוּךְ, הָכֵן kochen. -ся נפ׳ בֻּשַּׁל gekocht werden.

Состяза́ніе תַּחֲרוּת עִם־, הִתְחָרוּת עִם־ ס׳ נַפְתּוּלִים, תּוֹכָחוֹת Wettkampf. [(נוֹכַח) עִם־ Mitbewerber.

Состяза́тель מִתְחָרֶה בְּ־, מִתְחָרֶה אֶת־ ז׳

Состяза́ться (-зу́юсь) פ״ח הִתְחָרֶה בְּ־, תַּחֲרֶה אֶת־, הִתְנוֹכֵחַ; הָפַתֵּל נַפְתּוּלִים עִם־, הֵאָבֵק עִם־ עִם־ wetteifern; bisputiren.

Сосу́децъ (-дца) ג׳ כְּלִי קָטָן Gefäßchen.

Сосудохрани́льница ג׳ בֵּית הַכֵּלִים Zimmer für die Kirchengefäße. [Gefäße.

Сосудохрани́тель שׁוֹמֵר הַכֵּלִים ז׳ Aufseher der

Сосу́дъ ז׳ כְּלִי Gefäß. Сосу́ды серебря́ные כְּלֵי־כֶסֶף. Сосу́ды живо́тнаго организма כְּלִיּוֹת הַחַי, כְּלִיּוֹת.

Сосу́лька, -су́лечка ג׳, ледяна́я (קָרַח) פִּתִּיל קִפָּאוֹן

Сосу́нъ ז׳ יוֹנֵק שָׁדַיִם Sauger. Сосу́нья ג׳. [Eiszapfen.

Сосчи́тывать, Сосчита́ть, Сочёсть, Счесть פ״ע חִשֵּׁב (מָנָה) יַחַד, חֵשֶׁבוֹן בְּקֹר (מָצָא) zusammenrechnen. -ся 1) נפ׳ הִמָּנָה (הִסָּפֵר) עִם־ zusammengerechnet werden. 2) הָתַם חֶשְׁבּוֹן עִם־, חֵשֶׁב עִם־ פ״ח Rechnung schließen.

Сосѣ́дка ג׳ שְׁכֵנָה, שְׁכֵנֶת, גָּרַת־בַּיִת Nachbarin.

Сосѣ́дній ת׳ הַקָּרוֹב אֵלָיו, אֲשֶׁר לִשְׁכֵנוֹ nachbarlich.

Сосѣ́дскій ת׳ אֲשֶׁר לִשְׁכֵנוֹ, —שְׁכֵנוֹ Nachbars-.

Сосѣ́дственный ת׳ אֲשֶׁר, אֲשֶׁר עַל־יַד־ הַנִּשְׁעָן לְגְבוּל־ angrenzend.

Сосѣ́дство ס׳ שְׁכֵנוּת, קִרְבַת־גְּבוּל* Nachbarschaft.

Сосѣ́душка ז״נ שָׁכֵן וָקָר; שְׁכַנְתִּי הָעֲדִינָה lieber

Сосѣ́дъ ז׳ שָׁכֵן Nachbar. [Nachbar, -barin.

Сотворе́ніе ס׳ בְּרִיאָה, עֲשׂוֹת, בְּרֹאת Schöpfung.

Сотворя́ть, -ри́ть פ״ע בָּרָא, עָשָׂה, יָצוֹר, חוֹלֵל er-

Со́тенка ק׳ см. Со́тня. [schaffen. -ся נפ׳ הוּחַל, הִוָּצֵר, הֵעָשֶׂה, הִבָּרֵא erschaffen

Со́тенный בֶּן מְאַת־, אֲשֶׁר יָכִיל מֵאָה־ ת׳ aus

Сотка́ть см. Ткать. [hundert bestehend.

Соткну́ть см. Стыка́ть.

Со́тникъ ז׳ שַׂר־מֵאָה Hauptmann über 100.

Со́тня ג׳ מֵאָה das Hundert. [כִּיס אֶחָד Gesellschaft.

Сотова́рищество ס׳ חֶבְרָה, אֲגֻדָּה אַחַת, שְׁכַם־אֶחָד

Сотова́риществовать (-ствую) פ״ע (комý) הָיָה, הֵפֵל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־, חָבוּר (הִתְחַבֵּר) עִם־ (בענין) שְׁכַם־אֶחָד עִם־ Mitgenosse sein. [Genosse.

Сотова́рищъ חָבֵר, חָבֶר ז׳ (איוב ס, ל); רֵעַ, עָמִית Mitgenosse.

Сотру́дникъ חָבֵר, חָבֵר, עוֹזֵר ז׳ Mitarbeiter.

Сотру́дничество חֶבְרָה, עֲזָרָה ס׳ das Mitarbeiten.

Сотру́женница ג׳ חֶבְרַת, עוֹזֶרֶת Mitarbeiterin.

Сотрясе́ніе ס׳ см. Содрога́ніе.

Со́тскій שת״ז см. Со́тникъ. [Сото́вый ת׳

Сотъ ז׳, ר׳ Соты נֹפֶת צוּפִים, צוּף דְּבַשׁ Honigseim.

Со́тый ס״ס —הַמֵּאָה hundertst. С. годъ שְׁנַת הַמֵּאָה שָׁנָה. [ger. -ленница ג׳

Соумышленникъ חָבֵר לְחוֹרְשֵׁי־אָוֶן ז׳ Mitschuldi-

Соумышля́ть, -мы́слить פ״ע חָרַשׁ עָוֹן אָוֶן עִם־ רָעָה יַחַד Mitschuldiger sein.

Соусникъ כַּד־הַמָּרָק ז׳ Saucenäpfchen.
Соусъ מְרַק־מִרְקַחַת, מְרַק־צְלִי, מְרַק מַטְעַמִּים, מָרָק ת׳ Brühe. Со́усный ת׳.
Соуча́ствовать (-ствую) פ״ע (въ чёмъ) חָלוֹק עִם־ (בְּתוֹךְ־), הַפֵּל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־ Theil nehmen. [nahme.
Соуча́стіе ס׳ חֵלֶק בְּ־, חֶבֶל עִם־, שֻׁתָּפוּת* Theil-
Соуча́стникъ ז׳ חוֹלֵק עִם־, חָבֵר לְ־ Theilnehmer. -ница נ׳. [schüler. -ница נ׳.
Соученикъ ז׳ תַּלְמִיד חָבֵר, שׁוֹמֵעַ לֶקַח עִם־ Mit-
Софа́ נ׳ סַפָּה (ש״נ יז, כח), מִסַּב, מִטַּת־מוֹשָׁב Sofa.
Софизмъ ז׳ חֵקֶר נִפְתָּל, דַּעַת פִּתְלְתּוֹל, מִשְׁפָּט מְעֻקָּל Trugschluß. [spitzfindig.
Софистическій פִּתְלְתּוֹל, מָלֵא מִשְׁפָּטִים מְעֻקָּלִים ת׳
Софистъ ז׳ חוֹקֵר פִּתְלְתּוֹל, *סָפִיסְטָ (ירוש׳ שביעית ט) Spitzfindiger.
Соха́ נ׳ מַחֲרֶשֶׁת Hakenpflug. [
Со́хнуть פ״ע קָמוֹל, נָשׁוֹת, הִחַר, הָרוֹר, חָרוֹב, יָבוֹשׁ vertrocknen. Трава́ со́хнетъ הָעֵשֶׂב יָבֵשׁ (קָמַל). Язы́къ ихъ со́хнетъ отъ жа́жды לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נִשְׁתָּה. [Bewahrung.
Сохраненіе ס׳ מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמָר, נִטּוֹר, נִצּוֹר, שְׁמוֹר
Сохранитель ז׳ שׁוֹמֵר, נוֹצֵר, נוֹטֵר Bewahrer. -льница נ׳.
Сохранительный ת׳ מִשְׁמֶרֶת, —, —הַשּׁוֹמֵר bewahrend.
Сохра́нный ת׳ צָפוּן, שָׁמוּר bewahrt.
Сохраня́ть, -нить פ״ע נָצוֹר, נִטּוֹר, שָׁמַר, שָׁמוֹר bewahren. С. у себя́ אִתּוֹ שָׁמוֹר. С. въ себѣ́ צָפוּן (בְּלִבּוֹ) אִתּוֹ. С. за́повѣдь מִצְוָה שָׁמוֹר חֹק, נָצוֹר. -ся נפ׳ הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר bewahrt werden.
Соціялизмъ תּוֹרַת כִּיס אֶחָד לַכֹּל ז׳ Socialismus.
Соціялистъ ז׳ נוֹטֶה לְתוֹרַת כִּיס אֶחָד Socialist. -тическій ת׳. [Vorabend vor Weihnachten.
Сочельникъ ז׳ עֶרֶב יוֹם הֻלַּדְתּ מְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים
Соченіе ס׳ מִיץ עֲסִיס עֵצִים Abzapfung des Baumsaftes.
Сочетава́ть, -четать פ״ע חִבֵּר אֶחָד בְּאֶחָד paaren. С. бра́комъ נִשּׂוּאִים בֵּין־ זִוֵּג, כְּרוֹת בְּרִית נִשּׂוּאִים עִם־*. -ся פ״ח הִלָּוֶה עַל־, הִתְחַבֵּר עִם־ sich verbinden. -ся бра́комъ בּוֹא בִּבְרִית נִשּׂוּאִים עִם־, הִתְחַתֵּן עִם־.
Сочета́ніе ס׳ חִבּוּר, צִמֻּד, לִוְיָה, חִבֻּרֶת Vereinigung. С. бра́комъ בְּרִית נִשּׂוּאִים. [Verfassung.
Сочине́ніе ס׳ חִבּוּר, סֵפֶר, מַעֲשֵׂה סוֹפֵר, דִּבְרֵי־סֵפֶר*
Сочини́тель ז׳ חוֹבֵר סֵפֶר Verfasser. -льница נ׳.
Сочиня́ть, -нить פ״ע (קהלת יב, ט) תִּקֵּן, עָרוֹךְ דִּבְרֵי־סֵפֶר 1) verfassen. 2) הָגָה מַלֵּב דִּבְרֵי־שֶׁקֶר aus-denken. -ся נפ׳ הֻעְרַךְ דִּבְרֵי סֵפֶר verfaßt werden.
Сочи́ть, Са́чивать פ״ע הוֹצֵא מִיץ עֲצִים, הוֹצֵא מִיץ עֵצִים abzapfen. -ся פ״ח נָזוֹל, נָטוֹף, עָרוֹף, רָעוֹף ausfließen.
Сочлене́ніе ס׳ חִבֻּרֶת, לִוְיָה, הַרְכָּבָה* Fügung.
Сочле́нъ ז׳ חָבֵר לְ־, מַפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־, גִּלְוָה עַל־ Mitglied.
Со́чность נ׳ לַחַ Saftigkeit. [
Со́чный ת׳ רָטוֹב, לַח, מָלֵא עֲסִיס; רְטֻפָּשׁ saftig.
Сочу́вственно פ״ע בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה, בְּכָל־לִבּוֹ mitempfindend. [Mitgefühl.
Сочу́вствіе ס׳ הַעֲנוּת לְ־, חֶרְדָּה אֶל־, לֵב חָרֵד לְ־
Сочу́вствовать (-ствую) פ״ע חָרוּד אֶל־, הַעֲנָה לְ־; נוּד לְ־ mitempfinden. Я тебѣ́ сочу́вствую צַר לִי (יחו׳ יד, ד) נַעֲנֵיתִי לָךְ, עָלֶיךָ. Кто бу́детъ тебѣ́ с.? מִי יָנוּד לָךְ. Никто изъ васъ мнѣ́ не сочувствуетъ אֵין חוֹלֶה מִכֶּם עָלַי. [...(נוּחַ) הָרוּחַ עַל־).
Сошéствіе ס׳ רֶדֶת das Herabsteigen. С. духа на—בֹּא
Со́шка נ׳ מַשְׁעֵנָה לְקַנֵּי־קָלַע, מַשְׁעֵנָה gabelförmige Stütze. Мéлкая с. בַּעַל נַחְלָה (אַחֻזָּה) קְטַנָּה.
Сошлю́ см. Сосла́ть.
Сошни́къ ז׳ מַחֲרֶשֶׁת, אֵת Pflugeisen. [(ein Licht).
Сощика́ть, -щикну́ть פ״ע הָסַר גַּחֶל הַנֵּר abputzen
Сощипывать. Сощипа́ть, -пну́ть פ״ע מָרוֹט מִ־, קָטוֹף מִ־, צָבוֹט מִ־, מָלוֹק abpflücken. -ся נפ׳ הִמָּרֵט, הִקָּטֵף מִ־, מִ־ abgepflückt werden.
Союзникъ ז׳ בֶּן־בְּרִית, בַּעַל־בְּרִית Bundesgenosse.
Союзный ת׳ בְּרִית, —, אֲשֶׁר בִּבְרִית עִם־ verbündet.
Союзъ ז׳ 1) בְּרִית, מָסֹרֶת, בְּרִית שָׁלוֹם Bündniß. 2) מִלַּת הַקִּשּׁוּר (בדקדוק) Bindewort.
Спада́ть, Спасть פ״ע 1) יָרוֹד, נָשׁוֹל, נָפוֹל מֵעַל־ fallen. Топо́ръ спалъ съ топори́ща הַבַּרְזֶל נָשַׁל מִן־הָעֵץ. Спа́ла спесь его́ יָרַד גְּאוֹנוֹ. Онъ спалъ съ лица́ נָפְלוּ פָנָיו. Онъ спалъ съ го́лосу נִדְמָה קוֹל שִׁירוֹ, שָׁפַל קוֹלוֹ. 2) חָסוֹר: Вода́ спада́етъ שֹׁלֶכֶת, נִפֹּל עָלָה. הַמַּיִם הוֹלְכִים וְחָסוֹר. [евъ
Спаде́ніе ס׳ מַפָּל, נִפֹּל מֵעַל־ das Fallen. С. ли́сть-
Спа́дышъ ז׳ מְשׁוֹרֵר אֲשֶׁר נִדְמָה קוֹלוֹ, שָׁפַל־קוֹל Sänger, der seine Stimme verloren hat.
Спа́зма נ׳ *רוּחַ צְרָדָה, שֶׁבֶץ (חולין קה:) Krampf.
Спа́иваніе ס׳ 1) см. Спа́йка. 2) הַשִּׁכּוּר, שֶׁכֶר das Berauschen.
Спа́ивать, Спаять פ״ע חִשֵּׁק בְּבְדִיל, דִּבֵּק וְרָצוּף zusammenlöthen. -ся נפ׳ דְּבוּק בְּבְדִיל zusammengelöthet werden.
Спа́ивать, Спои́ть פ״ע הִשְׁכֵּר, מָלֵא שִׁכָּרוֹן berauschen.
Спа́йка נ׳ דֶּבֶק בְּבְדִיל Zusammenlöthung.
Спакости́ть פ״ע (יחיד -кощу) בָּלַע, הִשְׁחִית, עָכוֹר

verderben. [brennen.

Спалéніе ס׳ מַאֲכֹלֶת־אֵשׁ, מִשְׂרֵפָה, שְׂרֵפָה das Ver-

Спáленка ק׳ см. Спáльня. [mer.

Спáленный אֲשֶׁר לַחֲדַר הַמִּשְׁכָּב ת׳ vom Schlafzim-

Спалéный ת׳ נִכְוֶה, נִצְרָב; אָכַל מֵאֵשׁ verbrannt.

Спáлзывать, Сползти פ״ע חָחוֹל וַיָּרוֹד herunter-kriechen. [נִדְמָה.

Спáлый ת׳ נוֹפֵל gesunken. С. гóлосъ קוֹל, קוֹל שָׁפֵל

Спáльникъ см. Постéльничій.

Спáльный 1) ת׳ אֲשֶׁר לַשֵּׁנָה Schlaf-. 2) אֲשֶׁר לַחֲדַר הַמִּטּוֹת vom Schlafzimmer. [zimmer.

Спáльня נ׳ חֲדַר (הַמִּשְׁכָּב) הַמִּטּוֹת, קֻבָּה Schlaf-

Спалять, -лúть פ״ע לַהֵט; בָּעַר verbrennen.

Спаньé ס׳ תְּנוּמָה, נוּמָה, שֵׁנָה, שְׁנָת das Schlafen.

Спáржа נ׳ אַסְפַּרְגוּס, יֶרֶק־גַּנִּים (נדרים נג:) Spargel. -ржéвый ת׳. [herabfliegen.

Спáрхивать, Спорхнýть פ״ע עוֹף—, רַחֵף מֵעַל־

Спáрываніе ס׳ הַתֵּיר תֶּפֶר das Abtrennen.

Спáрывать, Спорóть פ״ע הַתֵּר תֶּפֶר abtrennen. -ся נפ׳ הֻתַּר תֶּפֶר abgetrennt werden.

Спасáть, Спастú פ״ע פִּלֵּט, מִלֵּט, הִצִּיל, גָּאַל, חִלֵּץ, הִתְמַלֵּט פ״ח retten. -ся הִתְמַלֵּט, הִנָּצֵל, הוֹשִׁיעַ מִ־, הָעֵז, הִמְּשָׁה מִ־ sich retten.

Спасéніе 1) ס׳ יְשׁוּעָה, תְּשׁוּעָה, גְּאוּלָה, פְּדוּת, הַצָּלָה Rettung. 2) מָנוֹס, אֲשֶׁר, יֶשַׁע־אֱלֹהִים, בְּרָכָה Seligkeit.

Спасúбо מק״ר בִּרְכַּת־יְיָ עָלֶיךָ! ich danke!

Спаситель ז׳ מוֹשִׁיעַ, מְמַלֵּט, מְפַלֵּט, גּוֹאֵל, גּוֹזֵה, מַמְשֶׁה, מוֹשֶׁה Retter. -льница נ׳. [gung.

Спасительность נ׳ תְּשׁוּעָה, יֶשַׁע; בְּרָכָה Heilbrin-

Спасительный ת׳ יְשׁוּעָה, מְפַלֵּט, מוֹשִׁיעַ, גּוֹאֵל מִ־, —, —, תְּשׁוּעָה— rettend.

Спáть (сплю, спишь) פ״ע יָשׁוֹן, נוֹם, הִרְדַּם schlafen. -ся פ״ס: Мнѣ не спится נָדְדָה שְׁנָה מֵעֵינַי ich kann nicht einschlafen. [ackerung.

Спáхиваніе ס׳ חָרִישׁ, עִבּוֹדַת הָאֲדָמָה, חָרֹשׁ Auf-

Спáхивать, Спахáть פ״ע פִּתֵּחַ (אֲדָמָה), שִׁדֵּד, חָרוֹשׁ aufackern. -ся הֻחְרַשׁ נפ׳ aufgeackert werden.

Спáхивать, Спахнýть פ״ע הָשַׁב מֵעַל־, הָפַח וְגָרַשׁ

Спáшка נ׳ см. Спáхиваніе. [abtreiben. -ся נפ׳.

Спаяніе ס׳ דֶּבֶק כְּבִדִיל Zusammenlöthung.

Спекáться, Спéчься פ״ח 1) הָקְשָׁה כָּאֵשׁ sich verhärten. 2) (דָּם) קָפוֹא, קָפְאָ, הִקְפָּא, *קְרוֹשׁ (פסחים סד.) gerinnen. [spiel.

Спектáкль ז׳ מַחֲזֶה מַהֲתַלּוֹת, חֲזוֹן שַׁעֲשׁוּעִים Schau-

Спекуля́нтъ, -ля́торъ ז׳ חוֹרֵשׁ מַחְשְׁבוֹת בְּצַע־ כֶּסֶף, בַּעַל־מְזִמּוֹת, *סַפְסָר (ב״ס נא.) Speculant.

Спекуля́ція נ׳ מְזִמַּת־בְּצַע, חֵפֶץ כַּסְפִּים, תְּקוּנַת־שֶׁכֶר Speculation.

Спеленáніе ס׳ (לילד) חִתּוּל, חִתֻּלָה das Einwindeln.

Спеленáть פ״ע (ילד) חִתֵּל, הֶחְתֵּל einwindeln. -ся נפ׳ הֻחְתַּל, חִתּוּל gewindelt werden.

Спенёкъ (-нькá) ז׳ שֶׁנֶץ, רֶכֶס, עֶכֶס לִרְכֹּס בּוֹ (מקואות י׳) Schnallenzunge.

Сперва́ ת״פ בַּתְּחִלָּה, בְּרִאשׁוֹנָה, בְּרֵאשִׁית zuerst.

Спéреди ת״פ מִלְּעֻמַּת פְּנֵי־, מִלִּפְנֵי־, לִפְנֵי־ von vorn.

Сперóть см. Спирáть. [engtheit.

Спёртость נ׳ מַחֲנָק, מוּעָקָה, עָקָה, כֹּבֶד, לַחַץ Be-

Спёртый ת׳ מָעֻבָּה, מָכְבָּד, נִלְחָץ, מוּעָק, מוּעָקָה beengt. С. вóздухъ רוּחַ כָּלוּא. [-сúвка נ׳.

Спесивецъ (-вца) ז׳ גֵּאֶה, רַהַב Stolzer. -сúвица,

Спесивиться פ״ח עָטָה גַּאֲוָה, רָהוֹב, הִתְגָּאֶה stolz

Спесивость נ׳ גַּאֲוָה, רַהַב, רוּם עֵינַיִם Stolz. [sein.

Спесивый ת׳ גֵּאֶה, רָהָב, גְּבַהּ־לֵב stolz.

Спесивѣ́ть см. Спесивиться.

Спесь נ׳ גַּאֲוָה, גֵּאוּת, רַהַב, רוּם עֵינַיִם Stolz. Онъ сбáвилъ спéси שַׁח רוּם עֵינָיו, הִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ.

Спеціялистъ ז׳ *אָמָן, מַשְׂכִּיל עַל־דָּבָר עַד־תְּכוּנָתוֹ, *מְמֻחֶה, *פְּרָטִי Specialist, Fachgelehrter.

Спеція́льно ת״פ לְבַד, בִּפְרָט, *בְּפְרָט besonders.

Спеція́льность נ׳ פְּלִי; נִפְלָה, עִנְיָן (דָּבָר), *מַדָּע פְּרָטִי Besonderheit.

Спеція́льный ת׳ נִפְלָה, *פְּרָטִי besonder.

Спечáтывать, -чáтать פ״ע הִדְפֵּס, חָקוֹק מִשְׁנָה, *הַדְפֵּס שְׁנִית abdrucken. -ся נפ׳ הֻדְפַּס מִשְׁנָה, הֻחַק שְׁנִית nachgedruckt werden.

Спечéніе ס׳ מַאֲפֶה, אֲפוּת das Backen.

Спивáніе ס׳ מִן הַ־ שְׁתוֹ (שְׁתוֹת) das Abtrinken.

Спивáть, Спить (עתיד сопью) פ״ע שָׁתָה מֵעַם מִ־ abtrinken. -ся 1) הֻשְׁתָּה מִ־ נפ׳ abgetrunken werden. 2) רָדוּף שֵׁכָר, הִשְׁתַּכֵּר, הִתְמַכֵּר לַשְׁתִּי פ״ח sich betrinken. [Abſägen.

Спилéніе, -ливаніе ס׳ גְּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר אוֹ בַּמְּגֵרָה das

Спи́ливать, Спилúть פ״ע 1) גָּזוֹר בַּמַּשּׂוֹר abſägen. 2) גָּרוֹר בַּמְּגֵרָה abfeilen. -ся נפ׳ הִנָּזֵר בַּמַּשּׂוֹר (בַּמְּגֵרָה) abgeſägt, abgefeilt werden.

Спи́лка נ׳ см. Спилéніе.

Спинá נ׳ שִׁכְמָה, שֶׁכֶם, גַּו, גֵּו, גֵּב (איוב לא, כב) Rücken. Остáвить за спинóю הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי גַּוּ

Спи́нка ק׳ см. Спинá: С. плáтья גַּב־הַבֶּגֶד С. стýла גַּב־הַכִּסֵּא

Спинный ת׳ הַגַּב, —(לַשָּׁכֶם) אֲשֶׁר לַגַּב des Rückens. [גְּלִילִים — schraubenförmig.

Спира́льный ת׳ כְּמוֹ שַׁבְּלוּל, מַעֲשֵׂה לוּלִים, צְנוּף הָצֵר, הָעֵץ, דָּחוּק, לָחוּץ

Спира́ть, Сперéть פ״י 1) zusammendrängen. 2) (съ чего́) הִדַּחַם, הֵעִתִּיק מִ־ הִלָּחֵץ יַחְדָּו נפ׳ 1) sich zusammendrängen. 2) קָצוֹר, הָפוּךְ צָר פ״ח sich verengen. У меня́ духъ спёрся קָצְרָה רוּחִי.

Спиртъ см **Алкоголь**. -тный ת׳.

Списа́ть см. Спи́сывать.

Списокъ (-ска) ז׳ 1) כְּתֹבֶת, פִּתְשֶׁגֶן, — כְּתָב, מִשְׁנָה Copie. 2) פְּקוּדֵי, סֵפֶר הַפְּקוּדִים, כְּתָב הָרְשׁוּם דְּבָרִים בַּסֵּפֶר Verzeichniß.

Спи́счикъ ז׳, -счица נ׳ см. Спи́сыватель, -льница.

Списываніе ס׳ הַעְתָּקָה, כְּתֹב מֵעַל־סֵפֶר* das Copiren.

Спи́сыватель כּוֹתֵב מֵעַל־סֵפֶר Copist. льница נ׳.

Спи́сывать, Списа́ть פ״י הַעְתֵּק, כָּתוֹב מֵעַל־סֵפֶר copiren. -ся 1) הִכָּתֵב מֵעַל־סֵפֶר נפ׳ copirt werden. 2) כָּתוֹב אִישׁ לְרֵעֵהוּ פ״ח einander schreiben.

Спить см. Спива́ть.

Спи́хивать, Спихну́ть פ״י הָדוֹף מֵעַל־ hinabstoßen.

Спи́ца נ׳ 1) בַּד, —מַחַט הַמַּעֲנָד, גִּיד בְּרֶזֶל Stricknadel. 2) חִשּׁוּק הָאוֹפָן Radspeiche [hölzchendose.

Спи́чечникъ, ז׳, -ница נ׳ חָרִיט לְכַדֵּי־גֶפְרִית Zünd-

Спи́чка, ק׳ Спи́чечка נ׳ אֶלֶת, בַּד־גֶּפְרִית* (יומא מה.) Zündhölzchen.

Спи́чникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה בַּדֵּי גֶפְרִית Zündhölzchenmacher. 2) (לְבֻגָדִים) יָתֵד־תְּלִי Kleidergestell.

Спи́чный ת׳ אֲשֶׁר לְחִשּׁוּקֵי אוֹפָן Speichen-.

Спла́вка נ׳, -вле́ніе ס׳ 1) צֶקֶת נְחוּשָׁה, הִתּוּךְ das Schmelzen. 2) שִׁיט הוֹבְרוֹת עַל־פְּנֵי מַיִם das Flößen.

Сплавля́ть, Спла́вить פ״י 1) יָצוֹק, הִתֵּךְ schmelzen. 2) שָׁלַח (דֹּבְרוֹת, רַפְסֹדוֹת) עַל־פְּנֵי־מַיִם flößen. -ся נפ׳ 1) הוּצַק, הִנָּתֵךְ geschmolzen werden. 2) שָׁלוּחַ עַל־מַיִם geflößt werden. [angeflößt.

Сплавно́й ת׳ מוּשָׁט רַפְסֹדוֹת, שָׁלוּחַ דֹּבְרוֹת (עץ)

Спла́вокъ (-вка) ז׳ אֶפְיַק נְחוּשָׁה, בַּד (מתכת) מִתֵּךְ das Zusammengeschmolzenes Stück.

Спла́вочный см. Сплавно́й.

Спла́вщикъ ז׳ יוֹצֵק, מַתִּיךְ Schmelzer.

Сплавъ ז׳ 1) см. Спла́вокъ. 2) см. Спла́вка 2.

Сплёскиваніе ס׳ 1) הַגִּיר; שְׁפֹךְ מִ־, שְׁפֹךְ מִ־ das Abgießen. 2) שְׁטֹף, הָדִיחַ das Abspülen.

Сплёскивать, Сплеснýть פ״י 1) שָׁפוֹךְ, הַגֵּר מִ־ מֵעַט abgießen. 2) שָׁטַף, הָדַח abspülen. -ся הַגֵּר מִ־ נפ׳; שָׁטוּף abgegossen, abgespült werden.

Сплёскъ ז׳ הָדִיחַ, שְׁטָף Abspülung.

Сплетáніе ס׳ מַעֲשֵׂה עֲבוֹת Zusammenflechtung.

Сплетáть, Сплесть פ״י עָבַת, סָבַךְ, שָׂרַג, zusammenflechten. С. небылицу הָגָה מְלֵב, אָרוֹג קוּרֵי עַכָּבִישׁ, דְּבַר־שֶׁקֶר. -ся נפ׳ עָבוֹת, סָבוּךְ, שָׂרוּג zusammengeflochten werden.

Сплетéніе см. Сплетáніе.

Сплётки, -текъ см. Сплéтни.

Сплётни (-тенъ אי -тней) נ״ר דִּבְרֵי, קוּרֵי עַכָּבִישׁ, דִּבָּה, דָּפִי, רָכִיל Klatschereien.

Сплéтникъ ז׳ גַּרְגָּן, הוֹלֵךְ רָכִיל Klatscher. -ница נ׳.

Сплéтничанье ס׳ דִּבָּה, דָּפִי, רָכִיל das Klatschen.

Сплéтничать פ״י רָגַל בְּ־, דִּבֵּר דִּפֵּי, הָלוֹךְ רָכִיל klatschen. [Mißsucht, Schwermuth.

Сплинъ ז׳ חֲלִי הַטְּחוֹל, דַּאֲבוֹן נֶפֶשׁ, דִּיאָבָה, מַעֲצָבָה

Сплотить см. Сплóчивать.

Сплоха בְּלִי־סְדָרִים, בְּלִי־דַעַת, לֹא־טוֹב ת״פ unbedacht.

Сплохова́ть עָשָׂה בְּלִי־הַשְׂכֵּל פ״י unbedacht handeln.

Сплочéніе ס׳ דֶּבֶק (קְרָשִׁים) חִבֻּרֶת Zusammenfügung.

Сплочивать, Сплоти́ть דִּבֵּק, חִשֵּׁק, חִבֵּר zusammenfügen. -ся נפ׳ דִּבּוּק, חִשּׁוּק, חִבּוּר zusammengefügt werden. [massiv.

Сплошно́й מְדֻבָּק בַּד בְּבַד, נִגְּשׁ אֶחָד בְּאֶחָד ת׳

Сплошь ת״פ 1) מְבֻלָּי רוּחַ בֵּינֵיהֶם, נִגְּשִׁים אֶחָד בְּאֶחָד dicht aneinander. 2) בְּאֵין נֶעְדָּר, אֵין נָקִי ohne Ausnahme. С. да ря́домъ כֻּלָּם יַחַד; יוֹם יוֹם, כִּפְעָם בִּפְעָם. [misch verfahren.

Сплутова́ть עָשָׂה בְּעִקְּבָה, הִצְמִיד מִרְמָה פ״י schel-

Сплыва́ть, Сплыть פ״י הָלוֹךְ, הִנָּגֵר, צוֹף, הִשְׁתַּפֵּךְ הִקָּוֶה (הִשְׁפֵּךְ) אֶל־מְקוֹם אֶחָד פ״ח überfließen. -ся זוּסַמְמֶנְפְלִיעֶסֶן

Сплюснутый ת׳ חָרוּם, שְׁקוּעַ, שְׁקַעְרוּר platt gedrückt.

Сплю́снуть см. Сплю́щивать. [drückt.

Сплющеніе ס׳ הַשְׁקִיעַ, רְקוּעַ Abplattung.

Сплю́щивать, Сплю́щить, Сплю́снуть רִקַּע, הַשְׁקִיעַ פ״י plattdrücken. -ся רְקוּעַ נפ׳ plattgedrückt werden.

Сплясáть יָצָא בַּמָּחוֹל, חוּל, רָקוֹד פ״י tanzen.

Сплясываться, Сплясáться הִסְכֵּן לָחוּל עִם־ פ״ח sich eintanzen.

Сподви́жникъ נִסְכָּח לְ־, אִישׁ אֲשֶׁר בְּרַגְלֵי־ גָלוּה עַל״״ Theilnehmer. -ница נ׳.

Сподвизáться הִסְכֵּחַ (הָלוּה) עַל״״ בַּעֲבוֹדַת הַ־ פ״ח

הַפֵּל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־, הָיָה שְׁכָם־אֶחָד עִם־, הִתְחַבֵּר עִם־ Theil nehmen.

Сподобля́ть, -доби́ть פ״ו זִכָּה, הִכִּיר לְטוֹב, הֵאֱמִיר* würdigen. -ся נפ׳ זָכָה, הֻכְבַּד בְּעֵינֵי־נפ׳ gewürdigt werden.

Сподру́чно ת״פ לְרוָחָה, בְּרִחָבָה, נָקֵל bequem.

Сподру́чность נ׳ רִחָבָה, רְוָחָה Bequemlichkeit.

Сподру́чный ת׳ רְחַב־יָדַיִם, נִרְחָב, מְרֻוָּח bequem.

Спозара́нку, -ра́нковъ ת״פ בַּבֹּקֶר, לְאוֹר בֹּקֶר, עִם־שַׁחַר, הַשְּׁכֵּם früh Morgens.

Споко́йно ת״פ בְּנַחַת, בְּשׁוּבָה, בְּשַׁלְוָה, בְּמְנוּחָה, בְּהַשְׁקֵט, דּוּמָם ruhig.

Споко́йность נ׳ נַחַת, מְנוּחָה, שַׁלְוָה, דְּמִי Ruhe.

Споко́йный ת׳ שָׁקֵט, שָׁלֵו, שׁוֹקֵט, שַׁאֲנָן, שַׁלְאֲנָן, דּוּמָם רָגֵעַ ruhig.

Споко́йствіе פ׳ מָנוֹחַ, נוֹחַ, מְנוּחָה, שַׁלְוָה, הַשְׁקֵט, דְּמָמָה, שֶׁקֶט, מַרְגֵּעָה ; נַחַת, שׁוּבָה, דְּמִי Ruhe.

Споля́горя ת״פ שַׁאֲנָן כְּמֵעַט, בְּלִי מַחְסוֹר, בְּאֵין פָּגַע fast sorglos.

Споля́скивать, -лоска́ть, -лосну́ть פ״ו שִׁטֵּף וְנִקָּה שִׁטּוּף נפ׳ ausspülen. -ся נפ׳ ausgespült werden.

Сползáть, Сползти פ״ע זָחַל מַעַל־ herabkriechen.

Сполна́ ת״פ הַכֹּל, כֻּלּוֹ, שְׁלוֹמִים (ירמיה יג, יט) מִכֹּלִי־ לְרַעַשׁ. [völlig.

Спо́лохъ ז׳ מְבוּכָה, מְהוּמָה Aufruhr. Бить с. קָרָא

Споло́шить פ״ו הִתְרִיד, הִבְהֵל, הִרְגִּיז, הָמוֹם in Unruhe versetzen.

Споло́шный ת׳ נִבְהָל, נִדְהָם, נִבְעָת aufgeregt.

Спорадическій ת׳ אֲשֶׁר לֹא־יִדְבַּק מֵאִישׁ לְרֵעֵהוּ nicht epidemisch. [—דוֹן streiten, disputiren.

Спо́рить פ״ע עִם־, רוֹב (הָרִיב), הִתְוַכֵּחַ, הִשְׁפֵּט

Спориться פ״פ עָשָׂה פְּרִי, הִצְלִיחַ gedeihen. Дѣло не спори́тся לֹא־יִצְלַח הָעִנְיָן. [streitsüchtig.

Спо́рливый אִישׁ מָדוֹן, אִישׁ רִיב, אוֹהֵב רִיב ת׳

Спо́рный ת׳ לֹא־נִתְרָץ, לֹא־נָכוֹן, לֹא־נוֹדַע אֶל־נָכוֹן, לֹא־נֵאָמָן beftreitbar.

Спо́ро ת״פ טוֹב, מוֹעִיל, לְהוֹעִיל gedeihlich. Что скóро, то не спóро נְחֻלָּה מְבֹהֶלֶת אַחֲרִיתָהּ לֹא־תְבֹרָךְ.

Спо́рокъ (-рка) ז׳ פְּנֵי־לְבוּשׁ מוּסָרִים (סנגר) abgestrenntes Oberzeug. [-щица נ׳

Спо́рщикъ ז׳ אִישׁ תּוֹכָחוֹת, אִישׁ רִיב Streitsüchtiger.

Споръ ז׳ מְרִיבָה, רִיב, מָדוֹן, תּוֹכָחָה, רִיב דְּבָרִים, מִשְׁפָּט Wortstreit.

Спо́рый מוֹעִיל, עוֹשֶׂה־פְּרִי gedeihlich.

Спорынья נ׳ שָׁכָר, פְּרִי, בֶּצַע (חס׳) Vortheil.

Способность נ׳ מַתַּת־, כֹּחַ לְ־, יְכֹלֶת, כִּשָּׁרוֹן, הִכְשֵׁר Fähigkeit.

Спосо́бный ת׳ לוֹ (כֹּחַ, יְכֹלֶת), מְכֻשָּׁר, אֲשֶׁר כִּשָּׁרוֹן, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ לְ־ fähig. Спосо́бное вре́мя עֵת רָצוֹן גּוּנְשְׁטִיגֶר Zeit. [Helfen.

Спосо́бствованіе פ׳ מִשְׁעָנוֹ, עֵזֶר, הוֹעִיל לְ־ das

Спосо́бствовать (-ствую) פ״ע עָזַר לְ־, הוֹעִיל לְ־ beitragen. Они́ способствовали бѣдствію моему́ עָזְרוּ לְרָעָתִי, לַהֲוֹתִי הוֹעִילוּ.

Спо́собъ ז׳ תַּחְבּוּלָה, דֶּרֶךְ Mittel.

Споспѣшествова́ніе פ׳ הוֹעִיל לְ־, הַצְלִיחַ, יֹשַׁע, עֶזְרָה Beförderung.

Споспѣшествова́ть (-ствую) פ״ע (чему́) הוֹעִיל, בָּרַךְ, שִׁלּוּחַ בְּרָכָה בְּ־, הִצְלִיחַ דֶּרֶךְ הַ־, עָזַר לְ־, לְ־ מַעֲשֵׂה יָדַי־ befördern.

Споспѣ́шникъ ז׳ עוֹזֵר, מוֹעִיל לְ־ Beförderer. -ница נ׳.

Спотыка́ться, -ткну́ться פ״ח הִנָּגֵף, הִתְנַגֵּף, כָּשׁוֹל, הִכָּשֵׁל straucheln.

Спотыкли́вый ת׳ כּוֹשֵׁל, נִכְשָׁל, לְמוּד הִכָּשֵׁל un- [sicher auf den Füßen.

Спотѣ́лый ת׳ כְּסוּי זֵעָה beschwitzt.

Спотѣ́ть פ״ע כִּסָּה זֵעָה beschwitzt sein.

Спохва́тываться, Спохвати́ться פ״ח הִתְעַשֵּׁת, פָּקוֹחַ פְּתֹאם עֵינָיו וְרָאָה, פִּתְאֹם plötzlich sich um- [sehen.

Спра́ва מִימִין לְ־, מִן־הַיָּמִין ת״פ rechts.

Справедли́во ת״פ בְּצֶדֶק, בְּמִישׁוֹר, בְּמֵישָׁרִים, כֵּן, נָכוֹן gerecht, mit Recht. [אֱמוּנָה, אֱמֶת Gerechtigkeit.

Справедли́вость נ׳ מִישׁוֹר, מֵישָׁרִים, צֶדֶק, צְדָקָה

Справедли́вый ת׳ יָשָׁר, כֵּן, צַדִּיק, נֶאֱמָן, צַדִּיק, —צָדֵק — gerecht.

Спра́вка נ׳ בִּקָּרֶת, בִּקּוּר, דְּרִישׁ Erkundigung.

Справле́ніе פ׳ הָכִין, עֲשׂוֹת, עֶרֶךְ Ausrichtung.

Справля́ть, Спра́вить פ״ו 1) שׂוּם, הִישִׁיר, יִשֵּׁר הֶעָקוֹב לְמִישׁוֹר gerade biegen. 2) תִּקֵּן, תִּכֵּן, תִּקּוּן ausbessern. 3) הֵכִין, עָרוֹךְ, עָשָׂה ausrichten. С. пра́здникъ עָשָׂה חָג. -ся פ״פ 1) בִּקֵּר, דָּרוֹשׁ, שָׁאוֹל nachfragen; untersuchen. 2) (съ кѣмъ) עָשָׂה מִשְׁפָּט עִם־ sich abfinden mit... Я съ тобóю спра́влюсь הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתְךָ.

Спра́вочный ת׳ בִּקָּרָה, אֲשֶׁר בּוֹ יְבֻקַּר, —בִּקָּרֶת — Erkundigungs-. -ная кни́га סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת לְ־. -ная контóра תָּא הַצִּיּוּנִים לְכָל־דּוֹרֵשׁ. -ная цѣна́ מְחִיר הָרָשׁוּם לַשַּׁעַר.

Спра́шиваніе פ׳ דְּרִישׁ, שְׁאֹל das Fragen.

Спра́шивать, Спроси́ть פ״ו שָׁאַל אֶת־פִּי, שָׁאוֹל, דָּרוֹשׁ fragen. -ся נפ׳ 1) הִשָּׁאֵל gefragt werden. Спра́шивается שָׁאֵל יִשָּׁאֵל. 2) הִדָּרֵשׁ verlangt w.

Спрова́живать, -ва́дить פ״ע 1) שָׁלוּחַ הָלְאָה, שִׁלַּח fortschaffen. 2) פָּטוֹר מִפָּנָיו abfertigen. -ся נפ׳ שָׁלוּחַ הָלְאָה fortgeschafft werden.

Спрово́рить см. Прово́рить.

Спроси́ть см. Спра́шивать. [absichtslos.

Спроста́, Спро́сту ת״פ בְּלֹא־צִדִּיָּה, לְתָמוּ in Einfalt,

Спросъ ז׳ שְׁאֵלָה, שְׁאֵלָה, דָּרֹשׁ Frage; Anfrage. Уйти́ безъ спро́са בְּלִי מְבַלִּי שְׁאֹל אֶת־פִּי־אִישׁ (בְּלִי רִשָּׁיוֹן). На това́ръ э́тотъ большо́й с. רַבִּים דּוֹרְשֵׁי הָרְכָלָה הַזֹּאת.

Спры́скиваніе ס׳ זְרֹק, הַזָּוֹת Bespritzung.

Спры́скивать, Спры́скать, Спры́снуть פ״ע הַזָּה, זָרוֹק — עַל־, bespritzen. Спры́снуть обно́вку до́ма שִׁתָּה לַחֲנֻכַּת בַּיִת. -ся נפ׳ הָזָה עַל־, זָרוֹק — bespritzt werden.

Спряга́ніе см. Спряже́ніе.

Спряга́ть פ״ע (глаго́лъ) נָטָה פֹּעַל לפי חקי הדקדוק conjugiren. -ся נפ׳ הִנָּטֶה (פעל בדקדוק) conjugirt w.

Спряже́ніе ס׳ נְטִיַּת פֹּעַל (בדקדוק) das Conjugiren.

Спря́мливать, Спрямля́ть, Спрями́ть פ״ע יִשֵּׁר, יָשַׁר gerade machen. -ся נפ׳ הִתְיַשֵּׁר, יָשׁוֹר gerade werden.

Спря́тать, -ся см. Пря́тать, -ся.

Спу́гивать, Спуга́ть, -гну́ть פ״ע הִכְחִיד, הִפְחִיד, הִכְבִּיל, הִבְעִיל, יָרֵא verscheuchen. -ся פ״ח הִבָּעֵת, הִבָּעֵל, חָרוּד, הָתְפַּז, הִבָּהֵל verscheucht werden.

Спугъ ז׳ הַרְדָּה, בִּעָתָה, פַּחַד das Aufscheuchen.

Спудъ ז׳ מִדַּת הַבָּר, סְאָה Getreidemaß. Лежа́ть подъ спу́домъ הִשָּׁאֵר טָמוּן הִתְעַלֵּם verborgen liegen. [מִשְׁלוּחַ das Loslassen.

Спуска́ніе ס׳ הוֹרִיד das Herunterlassen. 2) שִׁלּוּחַ,

Спуска́ть, Спусти́ть פ״ע 1) הוֹרִד hinablassen. С. во́ду съ горы́ הוֹרִיד (הִגִּיר) מַיִם בְּמוֹרָד. С. соба́ку съ цѣпи́ הִתִּיר כֶּלֶב מִכֶּבֶל. С. цѣ́пу הוֹרִיד (הֶקְטֵן) הַמִּחְיָר. Спуста́ рукава́ הוֹרִיד יָדָיו בְּהַשְׁפִּיל אֲרֻכּוֹת. С. собо́ръ מִבְּלִי הַפִּיץ כַּפַּיִם, בְּחִבּוּר יָדַיִם. 2) מָסוֹךְ, בָּלוֹל, עָרוֹב הִתִּיךְ דֹּנֶג בַּמּוֹרָד. С. воскъ съ ма́сломъ הִתִּיךְ יַחְדָּו עִם־שֶׁמֶן. С. скоти́ны הִרְבִּיעַ בְּהֵמָה. 3) (עין) סָלוֹחַ, נָשָׂא vergeben. Уже́ли тебѣ́ спущу́ э́то? אֵי־לְזֹאת אֶסְלַח לָךְ. -ся 1) הוֹרִיד נפ׳ הִנָּגֵר בַּמּוֹרָד; הִנָּגֵר hinabgelassen werden. 2) יָרוֹד פ״ח hinabsteigen.

Спускъ ז׳ 1) см. Спуска́ніе. 2) מוֹרָד Abhang. 3) סְלִיחָה Vergebung. Онъ никому́ спу́ску не даётъ לֹא־יִנָּקֶה אִישׁ, לֹא־יִסָּלַח לְאִישׁ.

Спусти́ть см. Спуска́ть.

Спу́тникъ ז׳ גָּלוּהַ בַּדֶּרֶךְ לְ־, אוֹרֵחַ לְחֶבְרָה אֶת־, נוֹסֵעַ (הוֹלֵךְ) עִם־ Reisegefährte. -ница נ׳.

Спу́тывать, Спу́тать פ״ע 1) אָסוֹר בַּעֲבוֹתִים fesseln. 2) עִבֵּת, שָׁרַג, סִבְּכָה, הָרוֹס הִסְדָּרִים, פָּרוּעַ verwickeln. 3) הָבָא בְּמִבּוּכָה, הָמוּם, תָּעָתֵעַ verwirren. -ся 1) עָבוֹת; הָאֲסֵר בַּעֲבֹתֹת נפ׳ verwickelt werden. 2) לֹא־מָצָא מַעֲנֶה, הִדָּהֵם, הִבּוּךְ פ״ח verwirrt werden.

Спуща́ть, -ся см. Спуска́ть, -ся.

Спья́на ת״פ בְּחֲמַת מְיַן, בְּשִׁכְּרוֹנוֹ in der Trunkenheit.

Спѣва́ться, Спѣ́ться פ״ח לָמוֹד (הַסְכֵּן) לָשִׁיר יַחַד singen.

Спѣ́лость נ׳ בְּכוּרֵי־פֵרִי, בְּכוּר Reife.

Спѣ́лый ת׳ בָּשֵׁל, מְבֻכָּר (פרי), גּוֹמֵל reif.

Спѣ́ть פ״ע בְּכוֹר, גָּמוֹל, (פרי) בָּשׁוֹל reifen.

Спѣ́ть см. Пѣ́ть. -ся см. Спѣва́ться.

Спѣ́хъ ז׳ חִפָּזוֹן Eile. Дѣ́ло не къ спѣ́ху לֹא־נָחוּץ הַדָּבָר. [סוּסֵיהֶם abfitzen lassen (Reiterei).

Спѣ́шивать, Спѣ́шить פ״ע הוֹרִד הָרוֹכְבִים מֵעַל־

Спѣ́шить פ״ע מָהַר, חוּשׁ, חָשׁ, אוּץ eilen.

Спѣ́шно ת״פ בְּחִפָּזוֹן, נָחוּץ eilends.

Спѣ́шность נ׳ חִפָּזוֹן, חָפַז Eile.

Спѣ́шный ת׳ נִמְהָר, נִחְפָּז, חָשׁ, אָץ, נָחוּץ eilig.

Спѣ́яніе ס׳ בְּכוּרֵי־(פרי) das Reifen.

Спя́чивать, Спя́тить פ״ע הִסִּיג אָחוֹר zurückschieben. Спя́тить съ ума́ הָיָה לְמִשְׁגָּע verrückt werden.

Спя́чій ת׳ נִרְדָּם, יָשֵׁן schlafend.

Спя́чка נ׳ רוּחַ תַּרְדֵּמָה Schlafsucht.

Сраба́тать פ״ע בָּצַע, כִּלָּה לַעֲשׂוֹת beenden die Arbeit.

Сравне́ніе ס׳ 1) см. Сра́вниваніе. 2) מָשָׁל, דִּמְיוֹן עֵרֶךְ Vergleich. Ему́ нѣ́тъ сравне́нія אֵין עֵרֶךְ אֵלָיו.

Сра́вниваніе ס׳ הִישִׁיר, פֶּלֶס Ebenung.

Сра́внивать, Сравни́ть פ״ע הִדְמָה לְ־, הִמְשִׁיל לְ־, הִמְשִׁיל עִם־ נפ׳ עָרוֹךְ אֶל־, הִשְׁוָה לְ־ vergleichen. -ся נפ׳ הֵעָרֵךְ לְ־, הִדַּמָּה, הִדָּמֶה vergliechen werden.

Сра́внивать, Сровня́ть, -ни́ть פ״ע הִישִׁיר, שִׁוָּה, יִשֵּׁר, פֶּלֶס ebnen. -ся נפ׳ יִשּׁוֹר, שִׁוָּה geebnet werden.

Сравни́тельно ת״פ בְּיַחַשׂ אֶל־, — בְּעֵרֶךְ im Vergleich.

Сравни́тельный ת׳ הַנֶּעֱרָךְ אֶל־ Vergleichungs-. Сравни́тельная сте́пень עֵרֶךְ הַיְתִירִים לְתֹאָרִים (בדקדוק).

Сравни́ть см. Сра́вниваніе.

Сража́ть, Сразить פ״ע הִכָּה, הָלוֹם, חָצוֹב, חָלַל (חושע ו, ח), הִכָּא, הִפִּיל לָאָרֶץ, הִכֵּת, כִּתֵּת, הָחֲצֵב (ישעיה נא, ם), הִדֵּה niederschlagen. -ся פ״ח הִלָּחֵם, הִאָבֵק, הִפָּתֵל, הֵצָה אֶת־ kämpfen.

Сраже́ніе ס׳ מִלְחָמָה, לֶחֶם, קְרָב Kampf.

Срами́ть (-млю́) פ״ע חֵרֵף, נָאַץ, גִּדֵּף, נָתַן הַכְּאֵשׁ schänden. -ся 1) הִנָּאֵץ, הִנָּתֵן לְקָלוֹן נפ׳ beschimpft werden. 2) פ״ח נָתוֹן לְכְלִימָה, שׂוּם קִיקָלוֹן עַל־, לְקָלוֹן

sich beschimpfen. הִתְבָּאֵשׁ, חִלֵּל שֵׁם כְּבוֹדוֹ, נָתוֹן כְּבוֹדוֹ לְכְלִימָה

Срамникъ ו׳ רוֹדֵף זִמָּה, עוֹשֵׂה תוֹעֵבָה Schamloser.

Сра́мность см. Срамота́. [-ница ג׳

Сра́мный ת׳ נִתְעָב, נְאֻלָּח schändlich. Сра́мныя слова́ גִּנּוּי נִבְזֶה, דִּבְרֵי נְבָלָה.

Срамота́ נ׳ תּוֹעֵבָה, נִבְלוּת, שִׁקּוּץ, בֹּשֶׁת, קָלוֹן, בִּזָּיוֹן, עֶרְוָה, חֶרְפָּה Schändlichkeit. [lassen.

Сра́нивать, Сронить פ״ע הִפֵּל (נָטוּשׁ) מְדֻנוֹ fallen

Срasта́ться, Сростись פ״ח גָּדוֹל יַחְדָּו, שָׁנָה תְּאֵמִים; דָּבוּק אֶחָד בְּאֶחָד zusammenwachsen.

Сра́щивать, Сростить פ״י 1) הִפְרָה (טִפֵּחַ, גִּדֵּל) יַחְדָּו zusammenwachsen lassen. 2) דִּבֵּק תְּאֵמִים (תְּמִים) zusammendrehen. -ся פ״ח פָּרָה (שָׁנָה), גָּדוֹל יַחְדָּו, דָּבוּק (הִתְלַבֵּד) יַחַד; תְּאֵמִים zusammenwachsen.

Сре́бреникъ ו׳ שֶׁקֶל כֶּסֶף Silberling.

Сре́бреный см. Сере́бряный. [-любица ג׳

Сребролю́бецъ (-бца) אוֹהֵב כֶּסֶף ו׳ Geldgieriger.

Сребролю́бивый ת׳ נִכְסָף לְכֶסֶף, אוֹהֵב כֶּסֶף geldgierig.

Сребролю́біе ס׳ מִדַּהֲבָה, חֲמַדַּת בֶּצַע כֶּסֶף Geldgier.

Среда́ נ׳ 1) — קֶרֶב, — תּוֹךְ Mitte. Въ ихъ средѣ בְּקִרְבָּם, בְּתוֹכָם, בְּסוֹדָם, בְּקַהֲלָם. 2) יוֹם הָרְבִיעִי (לַיְלָה הַשְּׁבוּעַ) בַּשָּׁבוּעַ Mittwoch.

Среди́ ת״פ בְּתוֹךְ, בְּלֵב, בְּקֶרֶב, בֵּין mitten.

Средизе́мное мо́ре יָם הַתִּיכוֹן Mittelmeer.

Средина נ׳ תָּוֶךְ, קֶרֶב, לֵב, טַבּוּר Mitte. Въ са́мой срединѣ בְּתוֹךְ. С. мо́ря לֵב־יָם. С. кру́га טַבּוּר. С. но́чи חֲצוֹת לַיְלָה, אִישׁוֹן לַיְלָה. С. дня חֲצִי (מַחֲצִית) הַיּוֹם. Держа́ться средины אָחוֹז פֶּלֶס מַעְגַּל רַגְלָיו, דֶּרֶךְ הַתָּוֶךְ.

Сре́динный ת׳ הַתִּיכוֹן, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ von der Mitte.

Средневѣ́ковой ת׳ אֲשֶׁר לְדוֹרוֹת הַבֵּינַיִם mittelalterlich.

Сре́дній ת׳ 1) תִּיכוֹן, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ mittler. 2) מְשֻׁלָּם, מִין סְתָמִי (בֵּינוֹנִי*, מְמֻצָּע* mittel. С. родъ (בינוני) sächliches Geschlecht. Сре́днимъ число́мъ בְּעֵרֶךְ, כְּעֵרֶךְ. [земли טַבּוּר הָאָרֶץ.

Средото́чіе ס׳ לֵב, טַבּוּר, מֶרְכָּז* Mittelpunkt. С.

Сре́дственный ת׳ בֵּינוֹנִי* mittelmäßig.

Сре́дство ס׳ תַּחְבּוּלָה, דֶּרֶךְ לְ־ Mittel.

Сри́нуть פ״ע 1) הִנִּיחַ לָאָרֶץ, הִפִּיל (הִשְׁלִיךְ) מִ־ hinabwerfen. -ся הִתִּישׁ לָאָרֶץ, הִשְׁלִיךְ (הוּטַל) מִ־ נפ׳ hinabgeworfen werden. 2) נָפוֹל מִ־ פ״ח hinabstürzen.

Срисо́вывать, Срисова́ть פ״ע תָּאַר, חִקָּה abzeichnen. -ся נפ׳ תֹּאַר, חֻקָּה abgezeichnet werden.

Сровня́ть см. Сра́внивать.

Сро́дникъ ו׳ קָרוֹב, שְׁאָר בָּשָׂר, אָח, גּוֹאֵל, בֶּן־מִשְׁפָּחָתוֹ Verwandter. -ница נ׳.

Сро́дничій ת׳ אֲשֶׁר לְקְרוֹבֵי־ von Verwandten.

Сро́дность נ׳ קְרָבָה Verwandtschaft.

Сро́дный ת׳ אֲשֶׁר לוֹ יַחַשׂ עִם־, קָרוֹב לְ־ verwandt.

Сро́дственникъ ו׳, -ница נ׳ см. Сро́дникъ.

Сро́дственный см. Сро́дный.

Сродство́ см. Родство́.

Сродя́сь ס״פ מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ, מִיָּמָיו, מֵרֶחֶם, מִבֶּטֶן, מִלֵּדָה seit der Geburt. [камъ לְעִתִּים מְזֻמָּנוֹת, לְמוֹעֲדִים.

Срокъ ו׳ מוֹעֵד, עֵת, זְמַן, צָבָא Frist, Termin. По сро́-

Сронить см. Сра́нивать. [gewachsene Stämme.

Сро́слень ו׳ עֵץ תְּמִים, עֲצִים תְּאֵמִים Zusammen-

Сростись см. Срасто́ться.

Сростить см. Сра́щивать.

Сро́стокъ (-тка) תְּמִים, חִבֻּרַת תְּאֵמִים ו׳ Verwachsung.

Сро́чный ת׳ אֲשֶׁר צָבָא לוֹ, נָחוּץ לְמוֹעֵדוֹ, נָכוֹן לַמּוֹעֵד [Termin-.

Сроща́ть см. Сра́щивать.

Сруба́ть, -би́ть פ״י 1) גָּדַע, גָּזוֹר, חָטוֹב, כָּרוֹת abhauen. 2) עָשָׂה טוּר כְּרֻתוֹת לְבִנְיַן־עֵץ eine Balkenwand zimmern. -ся נפ׳ הִכָּרֵת, גָּדוּעַ abgehauen werden.

Сру́бка נ׳ חֲטֹב, כְּרֹת מֵחֲטַב־עֵץ das Abhauen.

Сру́бъ ו׳ מַעֲרֶכֶת קוֹרוֹת, טוּר כְּרֻתוֹת לְבִנְיַן־עֵץ Balken-

Сру́чно ת״פ נָקֵל, לְרִוְחָה, בְּרִחְבָּה bequem. [gehäuse.

Сру́чность נ׳ רִוְחָה, רִחְבָּה Bequemlichkeit.

Сру́чный ת׳ מְרֻוָּח, רַחַב־יָדַיִם; נָקֵל bequem.

Срыва́ніе ס׳ קְטֹף מִ־, קְרֹעַ מִ־ das Abreißen.

Срыва́ть, Сорва́ть פ״ע מִ־ (הוּט) נָתַק, קָרוֹעַ (כָּנַף); (פרי) עָרָה; (גַּג מְבֻיִת) אָרָה, קָמוּט abreißen. -ся נפ׳ הִנָּתֵק מִ־ abgerissen werden.

Срыва́ть, Срыть פ״ע חָפַר, חָפוּר (כָּרָה) וְהָסֵר, קָרֵר, קוֹר, הָפוּר מִשֹּׁרֶשׁ, עָרָה עַד־הַיְסוֹד abgraben. -ся נפ׳ הֻחְפַּר עַד־הַיְסוֹד abgegraben werden.

Срывъ ו׳, Сры́вка נ׳ 1) см. Сры́тіе. 2) מַתָּנָה שֹׁחַד erpreßtes Geschenk.

Сры́тіе ס׳ עֲרוּת עַד־הַיְסוֹד, הֲפוּך מִשֹּׁרֶשׁ Abgrabung.

Срѣ́заніе ס׳ גְּזֹר מִ־, כְּרֹת מִ־ das Abschneiden.

Срѣ́зать см. Срѣ́зывать.

Срѣ́зень (-зня) ו׳ פַּת־לֶחֶם, — פְּלַח Brodschnitt.

Срѣ́зокъ (-зка) ו׳ נָתַח, גֵּזֶר, פְּלַח; גְּזֹר, כְּרֹת ו׳ abgeschnittenes Stück.

Срѣ́зъ ו׳ מְקוֹם הַגֵּזֶר דָּבָר Abschnitt.

Срѣ́зываніе ס׳ см. Срѣ́зъ.

Срѣ́зывать, Срѣза́ть, Срѣ́зать פ״ע גָּדַע, גָּזוֹר, כְּרוֹת

הָתַז abschneiden. Ср. кого́ съ ногъ הָמַט הַכֶּשֶׁל, הָמוֹם אֶת־הַכֶּלֶם; בַּלַּע עֶצֶת — הָעֲטָה בֹשֶׁת aus der Fassung bringen, beschämen. -ся נפ׳ 1) הִכָּרֵת מִ־, הָמוֹט, הָנָזֵר מִ־ abgeschnitten werden. 2) הִכָּשֵׁל durchfallen. Онъ срѣзался на экза́менѣ לֹא־הִצְלִיחַ בִּמְבֹחָן.

Срѣтеніе ס׳ פְּגֹשׁ, צֵאת לִקְרַאת das Entgegengehen.

Срядить см. Сряжа́ть.

Сря́ду כֻּלָּם; אִישׁ אַחֲרֵי רֵעֵהוּ ת״פ nacheinander.

Сря́ды תְּכוּנָה, עֲתִידוֹת, הֵכוֹן לְ־, הָכִין לְ־ ו״ר Vorbereitungen.

Сряжа́ть, Срядить עָתַד, הֵכִן, עָרוֹךְ פ״י anfertigen. -ся פ״ח הִכּוֹן, עָרוֹךְ לְ־, הִתְעַתֵּד sich anfertigen.

Сса́дка נ׳ 1) הוֹרִיד מֵעַל־ das Herunterſetzen. 2) קְפֵדָה בְּאֶרֶג מֵרִיחַ מַיִם das Einlaufen (des Tuches).

Сса́дина נ׳ см. Садно́.

Сса́живать, Ссадить הוֹרֵד מֵעַל־ פ״י herunterſetzen. Сс. ребёнка со стола́ הוֹרֵד יֶלֶד מֵעַל־הַשֻּׁלְחָן. Сс. съ коля́ски הוֹרֵד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה. -ся 1) הוּרַד נפ׳ מֵעַל־ heruntergeſetzt werden. 2) קָפַד (ארג) מֵרִיחַ פ״ח מַיִם, צָפוֹד einlaufen.

Сса́сывать, Ссоса́ть יָנוֹק וְהַנֵּר מִ־, מָצוֹץ מֵעַל־ פ״י abſaugen. -ся נפ׳ הִמּוֹץ מִ־ abgeſaugt werden.

Сса́чивать, Ссочи́ть תָּפוּשׂ פ״י לָכוֹד auffangen.

Ссо́вывать, Ссова́ть, Ссу́нуть הִסַּע מִ־ פ״י הַעְתֵּק מִ־, מִ־ הִנּוֹשׁ מִי, הָזַח מֵעַל־ נפ׳ הָדוֹף אִישׁ מִמְּצָבוֹ hinweggeſchoben werden. -ся נפ׳ הִמָּזֵחַ מֵעַל־ hinweggeſchoben werden.

Ссо́ра נ׳ מַצָּה, מִדְיָן, מָדוֹן, מְרִיבָה, רִיב נ׳ מַצּוּת Zank.

Ссо́рить חָרַחַר רִיב בֵּין־, שָׁלַח מָדוֹן בֵּין־ פ״י entzweien. -ся הִתְעַשֵּׁק, (דה״ב כו, יח) זָעוּף עִם־, רוֹב עִם־ פ״ח הִנָּצֵה יַחְדָּו, הִחָרֵה בְּ־, הִתְקוֹטֵט בְּ־, עִם־ zanken.

Ссо́рливость רוּחַ אִישׁ רִיב, אַוַּת מְדָנִים נ׳ Zankſucht.

Ссо́рливый אִישׁ רִיב, אִישׁ מָדוֹן, נַרְגָּן ת׳ zänkeriſch.

Ссо́рный רִיב ת׳, —, מְדָנִים — Zank-. -ныя дѣла́ דִּבְרֵי רִיבוֹת.

Ссо́рщикъ מְחָרְחֵר רִיב, מְשַׁלֵּחַ מְדָנִים ו׳ Zankſtifter.

Ссеса́ть см. Сса́сывать. [-щица נ׳.

Ссо́хнуться см. Ссыха́ться.

Ссочи́ть см. Сса́чивать.

Ссу́да מַשָּׂא, מַשָּׂאָה, מִלְוָה נ׳ das Darleihen.

Ссу́дный מַשָּׂא ת׳, —, מַשָּׂאוֹת, —, מִלְוָה — Leih-. Ссу́дная ка́сса בֶּסֶף־הַמַּשָּׂאוֹת.

Ссужа́ть, Ссуди́ть (кого́ чѣмъ) הִלְוָה אֶת־״״ הִשְׁאִיל, הָעֲבִיט, נָשָׁה בְּ־ leihen Einem. -ся 1) נפ׳ הִנָּתֵן בְּמַשָּׂא (בְּמִלְוָה) geliehen werden. 2) נפ״ח הִלְוָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ einander leihen.

Ссужéніе ס׳ см. Ссу́да.

Ссучéніе ס׳ см. Ссу́чка.

Ссу́чивать, Ссучи́ть עִבֵּת פ״י הִשְׁזִיר zuſammendrehen. -ся נפ׳ עָבוֹת, הִשְׁזֵר zuſammengedreht werden.

Ссу́чка נ׳ מַעֲשֵׂה מָשְׁזָר, הַשְׁזִיר das Zuſammendrehen.

Ссыла́ніе ס׳ שִׁלּוּחַ מִ־, מִשְׁלוֹחַ das Fortſchicken.

Ссыла́ть, Сосла́ть שִׁלַּח מִפָּנָיו פ״י, —, פָּטוֹר fortſchicken. С. въ ссы́лку שִׁלַּח בְּעַד־פִּשְׁעוֹ אֶל־, שִׁלַּח אֶל־ אֶרֶץ גְּזֵרָה. -ся נפ׳ שְׁלוּחַ fortgeſchickt werden.

Ссы́лка נ׳ 1) מִשְׁלוּחַ אִישׁ בְּעַד־פִּשְׁעוֹ אֶל־, שִׁלּוּחַ אֶרֶץ גְּזֵרָה Verbannung. 2) תֹּקֶף לְקַיֵּם דָּבָר, סִמֶּךְ Hinweiſung, Berufung.

Ссы́лочникъ מְנֻלֶּה, גּוֹלֶה, מִשְׁלָח בְּעַד־פִּשְׁעוֹ ו׳ [Verbannter. -ница נ׳.

Ссы́лочный גָּלוּת, —, גּוֹלֶה ת׳ — verbannt.

Ссыпа́ть, Ссы́пать שָׁפוֹךְ (זֶרַע) מֵעַל־ פ״י 1) abſchütten. 2) שָׁפוֹךְ (זֶרַע) יַחַד zuſammenſchütten. -ся הִשָּׁפֵךְ (זֶרַע) יַחַד נפעל zuſammengeſchüttet werden.

Ссыха́ться, Ссо́хнуться חָרַב, יָבוֹשׁ פ״ח הִחַר eintrocknen.

Ссѣда́ться, Ссѣ́сться קָפוֹד (ארג) מֵרִיחַ, צָפוֹד פ״ח 1) מַיִם, קָמוֹט einlaufen. 2) קָקְפָא, קָפוֹא הָקְפָא gerinnen.

Ссѣка́ніе ס׳ הַקְצוֹת, גְּדֹעַ, הַקְצִיעַ, כְּרֹת הַקְצוֹת das Abhauen.

Ссѣка́ть, Ссѣчь הָתַז, קָצַץ, גָּדַע, גָּדוֹעַ פ״י abhauen. -ся נפ׳ קָצוּץ, גָּדוּעַ abgehauen werden.

Ссѣкъ נֵתַח שׁוֹק וְיָרֵךְ ו׳ Lendenſtück.

Ссѣ́лый מְקֻפָּד, צוֹפֵד ת׳ 1) eingeſchrumpft. 2) קוֹפֵא, מְקֻפָּא geronnen.

Ставáть, Стать (עתיד ста́ну) הָיָה דָּם, שָׁפוֹק פ״ע 1) hinreichen. 2) הָיָה לְ־, הֻכַּפֵּר לְ־ werden. Онъсталъ разу́мнымъ הָיָה לְאִישׁ מַשְׂכִּיל, הִשְׂכִּיל.

Ста́вень (-вня) דֶּלֶת חַלּוֹן ו׳ Fenſterladen.

Ста́вить (-влю) שׂוֹם, עָרוֹךְ; הִצִּיג, הֶעֱמִיד פ״י ſtellen. С. па́мятникъ הִצִּיב מַצֵּבָה. С. подсвѣ́чникъ на столъ שׂוֹם מְנוֹרָה עַל־הַשֻּׁלְחָן. С. въ счётъ כָּתוֹב בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן אֹתוֹ, חָשׁוֹב לְ־. С. ни во что הֶעֱמִיד, הִצִּיב, לֹא־חָשׁוֹב לְמְאוּמָה. -ся נפ׳ הוּשַׂם, הוּעָרַךְ, הוּצַג geſtellt werden.

Ста́вка נ׳ 1) שִׂים, עָרֵךְ, הַצִּיג, הַצִּיב ſtellen. 2) חֵלֶק (חֶבֶל) בְּכִיס הַנּוֹרָל Einſatz. 3) שַׁעֲרִיר, אֹהֶל Zelt. Очна́я с. תּוֹכַחַת פָּנִים בְּפָנִים Gegeneinanderſtellung.

Ста́вленникъ חָנִיךְ הַכְּהֻנָּה ו׳ Candidat.

Ста́диться הָאֻסַּף לַעֲדָרִים פ״ח (משלי ל, כו) יָצָא חוּצִין sich heerdenweiſe ſammeln.

Ста́дія כִּכְּרַת אֶרֶץ נ׳ Stadium.
Ста́дный ת׳ הָעֲדָרִים, —הָעֲדָרִים— Heerden-.
Ста́до ס׳ עֵדֶר, חֲשִׁיף, שִׁפְעַת Heerde.
Стака́нъ (-ка́нчикъ) כּוֹס ז׳, גָּבִיעַ Trinkglas.
Ста́киваться, -ка́ться, -кну́ться הִמְתַּק סוֹד פ״ח הָיוּ פֶּה אֶחָד, הֵאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, הִתְחָרֵשׁ, יָחְדוּ sich heimlich verständigen.
Ста́кти נ׳ *סְטַכְטוֹן, מִין נָטָף, לֹט נ׳ (יק״ר כח) Baumharz.
Стали́стый ת׳ אֲשֶׁר בּוֹ בַרְזֶל עֲשׂוּת stahlhaltig.
Ста́лкиваніе הַדְחָה מִ־ ס׳ das Hinabstoßen.
Ста́лкивать, Столка́ть, Столкну́ть הָדַחַף מִ־ פ״ו הָרוֹס (הָדַח) מִ־ hinabstoßen. -ся פ״ח 1) הִנָּגֵשׁ (הִכָּשֵׁל, כָּתוּת) אִישׁ בְּרֵעֵהוּ aneinander stoßen. 2) הִתְנַגֵּשׁ, פָּגוּשׁ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ zusammentreffen.
Ста́ло-быть וּבְכֵן, וְלָכֵן, עֵקֶב זֹאת ת״פ folglich.
Ста́лпливаться, Столпи́ться הִתְגּוֹדֵד פ״ח הִקָּהֵל, הָאֲסֵף, הִקָּבֵץ sich in Haufen versammeln.
Сталь נ׳ בַרְזֶל עֲשׂוּת Stahl.
Ста́лька נ׳ בַּד בַּרְזֶל עֲשׂוּת Wetzstahl
Стально́й ת׳ מִבַּרְזֶל עֲשׂוּת Stahl-.
Стамо́зка נ׳ מַקֵּב, מַקְצוּעַ, מִין חֶרֶט בַּרְזֶל *Stemmeisen, Hohlmeißel.
Стани́ца נ׳ 1) חַיַּת־(חוֹת־) קָזַקִּים Kosakendorf. 2) עֵדֶר, חֲשִׁיף, שִׁפְעַת Zug, Heerde. [mark.
Станова́я жи́ла חוּט הַשַּׁדְרָה, גִּיד הָעֶצֶה *Rücken-
Станови́ться (-влю́сь) הִצַּב כַּף רַגְלוֹ עַל־ פ״ח הָחֵל לִהְיוֹת, נִהְיָה, הָיָה לְ־ sich stellen. 2) הִתְיַצֵּב werden. Стано́вится тепло́ הָחֵל הַחֹם.
Станови́ще ס׳ מַחֲנֶה, תַּחֲנוֹת, מִקְוֶה Lagerplatz. С. купцо́въ מִקְוֵה הַסּוֹחֲרִים.
Станово́й ת׳ הַמַּחֲנֶה — Lager-. С. приставъ פְּקִיד הַמַּחֲנֶה.
Стано́вье см. Станови́ще. [מְגַרֵשׁ הָעִיר Kreisrichter.
Стано́къ (-нка́), כֵּן־הָאוֹפָן ז׳ (-чка) -но́чекъ (ישעיה יח, י) שֻׁלְחָן, מְכוֹנָה, לְמְלָאכָה Werktisch.
Стано́чный ת׳ אֲשֶׁר לְכֵן־הָאוֹפָן (למלאכה) Gestell-
Ста́нція נ׳ תַּחֲנוֹת, מָלוֹן Station. Почтовая с. תַּחֲנוֹת רֶכֶב הָעִתִּי.
Станъ 1) ז׳ מַחֲנֶה, תַּחֲנוֹת, חַיָּה (ש״ב כג, יא) Lager. 2) קוֹמַת אִישׁ, עֶרְךְ Wuchs. Прекра́сный с. его חֵין עֶרְכּוֹ (איוב פא, ד).
Ста́пель ז׳ רִצְפָּה לְהוֹרִיד אֳנִיוֹת הַיָּמָה, מוֹרַד לָאֳנִיוֹת Schiffsbaugerüste. Ста́пельный ת׳.
Ста́пливать, Стопи́ть הִתִּיךְ יַחְדָּו פ״ו zusammenschmelzen. -ся הִתּוּךְ יַחְדָּו נ״פ zusammengeschmolzen werden.

Ста́птывать, Стопта́ть 1) בּוֹס, בּוּשַׁם, רָמוֹס, עָשָׂה zertreten. 2) בִּמְדַרְךְ כַּף־רַגְלוֹ (נעל) בַּלָּה austreten. -ся הָרְמַס נ״פ; מִמְדַרְךְ רָגֵל (נעלים) הִשָּׁחֵת zertreten werden. [עַל־ Bestrebung.
Стара́ніе שִׁקּוּד, חֲרָדָה אֶל־, דְּאָגָה לְ־, מַאֲמַצֵּי־כֹחַ ס׳
Стара́тельно בְּכָל־מַאֲמַצֵּי כֹחוֹ, בְּשִׁקּוּד עַל־ ת״פ
Стара́тельность נ׳ см. Стара́ніе. [sorgfältig.
Стара́тельный ת׳ שׁוֹקֵד עַל־, חָרֵד אֶל־, דּוֹאֵג לְ־; מִתְאַמֵּץ לְ־ fleißig.
Стара́ться פ״ח שָׁקוֹד לְ־; הִתְאַמֵּץ לְ־, יָגוֹעַ לְ־ sich bestreben.
Ста́ренькій ק׳ см. Ста́рый.
Старёхонькій ת׳ זָקֵן מְאֹד; יָשָׁן מְאֹד sehr alt.
Ста́рецъ (-рца) ז׳ זָקֵן, שֵׂב, יָשִׁישׁ, שִׂבְעַ־יָמִים, כַּבִּיר יָמִים, אִישׁ שֵׂיבָה Greis.
Старёшенькій см. Старёхонькій.
Старика́шка (דמ׳) см. Стари́къ. [risch.
Старико́вскій ת׳ הַזְּקֵנִים (כְּמִשְׁפַּט) כְּדֶרֶךְ altväter-
Стари́къ זָקֵן, שֵׂב, יָשִׁישׁ, שִׂבְעַ־יָמִים, כַּבִּיר יָמִים, אִישׁ שֵׂיבָה Greis.
Старина́ נ׳ 1) זָקֵן, שֵׂיבָה Alter. 2) צָפוּן מֵאָז לָעָתִידוֹת früher erspartes Vermögen. Пита́ться стариноо́ю מַלֵּא בִטְנוֹ בְּצָפוּנוֹ. 3) יְמֵי־(יַרְחֵי־) קֶדֶם, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים, שָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת Alterthum. Въ старину́ מִלְּפָנִים, בִּימֵי קֶדֶם. 4) זָקֵן, כַּבִּיר יָמִים, יָשִׁישׁ, אִישׁ שֵׂיבָה alter Mann.
Стари́нный ת׳ נוֹשָׁן, יָשָׁן altväterisch.
Стари́нушка ז׳ см. Стари́къ.
Ста́рить זָרוֹק שֵׂיבָה בְּ־, הִכְשִׁיל בְּזִקְנָן כֹּחַ — פ״ו -ся בּוֹא בַיָּמִים, הִזְקִין, זָקוּן פ״ח altern.
Ста́рица 1) נ׳ שִׂבְעַת יָמִים, זְקֵנָה Greisin. 2) אִשָּׁה נְזִירָה Nonne.
Старичо́къ (-чка́) см. Стари́къ.
Старичи́шко см. Стари́къ. [alten Zeiten.
Старобы́тность נ׳ יְמֵי־קֶדֶם, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים die
Старобы́тный ת׳ מִימֵי קֶדֶם, יָשָׁן נוֹשָׁן herkömmlich.
Старова́тый ת׳ נוֹשָׁן, יָשָׁן מְעַט ältlich.
Старове́рный ת׳ מִשְׁמֵר אֱמוּנֵי דּוֹר קְדוּמִים altgläubig. [-ве́рка ב׳
Старове́ръ ז׳ שׁוֹמֵר אֱמוּנֵי דּוֹר קְדוּמִים Altgläubiger.
Старода́вность נ׳ רֹב יָמִים, כֶּלַח Uralterthum.
Старода́вній ת׳ אֲשֶׁר עָלָיו, כַּבִּיר יָמִים, יָשָׁן נוֹשָׁן אָבַד כֶּלַח uralt. [röslein
Стародýбка נ׳ (שבת לח) *אָדֹנִי, מִין צֶמַח Adonis-
Старожи́лецъ (-льца), -жи́лъ ז׳ אֶזְרָח, נוֹשָׁן בָּאָרֶץ alter Einwohner. -жи́лка נ׳. [jeher wohnend.
Старожи́лый ת׳ שׁוֹכֵן בְּ־ מֵאָז, נוֹשָׁן בָּאָרֶץ

Старозако́нный עִבְרִי, שׁוֹמֵר תּוֹרַת־מֹשֶׁה ת׳ altteſtamentlich.

Старообря́дець (-дца) см. Старовѣ́ръ.

Старообря́дческій אֲשֶׁר לְמִשְׁמְרֵי אֲמוּנֵי קֶדֶם ת׳ altgläubig. [קְדוּמִים in alter Zeit gedruckt.

Старопеча́тный מֻחְרַט דּוֹר, מְדֻפּוּס יָשָׁן נוֹשָׁן ת׳

Ста́роста זָקֵן ז׳, יוֹשֵׁב שַׁעַר, פְּקִיד הַכְּפָר Bauerälteſter. -стиха נ׳.

Ста́рость שֵׂיבָה, כֶּלַח, זִקְנָה, זָקֵן נ׳; בְּלוֹת Alter.

Стару́ха, -ру́шка, -рушёнка אִשָּׁה זְקֵנָה נ׳ Alte.

Ста́рческій זָקֵן ת׳ —, זְקֵנִים — Greiſen-. С. во́зрасть יְמֵי הַזִּקְנָה.

Ста́рше כַּבִּיר יָמִים מִ־, זָקֵן מִ־ ת׳ älter.

Старшина́ זָקֵן ז׳, יוֹשֵׁב רֹאשׁ, פָּקִיד Aeltefter.

Старшинство́ מִשְׁפַּט הַבְּכוֹרָה בְּאַחַת הַכְּהֻנּוֹת ס׳ Altersvorzug.

Ста́ршій כַּבִּיר יָמִים מִ־, זָקֵן מִ־ ת׳ älter.

Ста́рый 1) זָקֵן ת׳ כַּבִּיר יָמִים alt. 2) יָשָׁן, זָקֵן, יָשִׁישׁ alt. בָּלָה, נוֹשָׁן veraltet. [Kleidungsſtücke.

Старьё דְּבָרִים בָּלִים, שְׁנָנִים, בְּלוּיֵי סְחָבוֹת ס׳ alte

Старе́йшинство см. Старшинство́.

Старе́ть 1) זָקַן, הָזְקַן, הִזְקִין פ״ע alten. 2) בּוֹא בַיָּמִים, מְרוֹב יָמִים, עָתוֹק, הָיָשָׁן בְּלָה (הֶחָרֵס) abgenutzt werden.

Ста́скивать, Стаска́ть סָחוֹב וְצָבוֹר פ״ע zuſammenſchleppen. -ся הִסָּחֵב אֶל־מָקוֹם אֶחָד נפ׳ zuſammengeſchleppt werden.

Ста́скивать, Стащи́ть סָחוֹב אֶל־תַּחַת — פ״ע herunterſchleppen. -ся הִסָּחֵב וְהוּרַד נפ׳ herunterge-ſchleppt werden.

Стате́йка ק׳ см. Статья́.

Ста́тика חֻקֵּי הַפֶּלֶס, חֻקּוֹת עֲרָכֵי הַמִּשְׁקָל נ׳ Gleichgewichtslehre.

Стати́стика פְּקוּדֵי הַקּוֹרוֹת (אחת לאחת למצא חשבון) נ׳, תּוֹכֶן הַמִּקְרִים Staatskunde. -ти́ческій ת׳.

Стати́стикъ בּוֹחֵן תְּכוּנַת, חוֹקֵר פְּקוּדֵי הַקּוֹרוֹת ז׳ מַשְׂכִּיל עַל־מִקְרֵי בְּנֵי־הָאָדָם וְהַמְּדִינוֹת, הַמִּקְרִים Staatenkundiger. [ſon. -ти́стка נ׳.

Стати́стъ נָצָב דּוּמָם (על במת חוץ) ז׳ ſchweigende Per-

Ста́тно בְּהֶדֶר ת״פ ſtattlich.

Ста́тность חִין, הוֹד, הֶדֶר, הָדָר נ׳ ſtattlicher Wuchs.

Ста́тный עוֹטֶה הוֹד, הָדוּר ת׳ ſtattlich. С. станъ его́ חִין עֶרְכּוֹ.

Ста́точность הַקָּרוֹת, הַמְּצָא, הֲיוֹת נ׳ Möglichkeit.

Ста́точный אֲשֶׁר יִקָּרֶה כְּפַעַם בְּפַעַם, נִקְרֶה, נִהְיֶה ת׳ *אֶפְשָׁרִי möglich.

Ста́тскій אֲשֶׁר לְאֶזְרָחֵי הָאָרֶץ (לא סבני חצבא) ת׳ Staats-.

С. совѣ́тникъ יוֹעֵץ הַמִּשְׁרָה (מֵהַתּוֹר הַחֲמִשִּׁי) Staatsrath.

Статсъ-да́ма רַעְיָה לַמַּלְכָּה, רַעְיוֹת הַמַּלְכָּה נ׳ Staats-

Статсъ-секрета́рь יוֹעֵץ בְּסוֹד הַמֶּלֶךְ ז׳ Staatsſekretär.

Стату́й אִישׁ נְבוּב, בְּעַר (חמ׳) ז׳ Tölpel. [len-.

Стату́йка ק׳ см. Стату́я.

Стату́йный פְּסִילִים, —מַסֵּכָה, —, פֶּסֶל ת׳ —Bildſäu-

Стату́йщикъ חָרַשׁ־, עוֹשֵׂה מַסֵּכוֹת, יוֹצֵר פְּסִילִים ז׳ צִירִים Bildhauer.

Стату́тъ דָּת, מוּסָד, חֹק ז׳ Grundgeſetz.

Стату́я תַּבְנִית, תְּמוּנָה, צֶלֶם, מַשְׂכִּית, פֶּסֶל, מַצֵּבָה נ׳ מַסֵּכָה, סֶמֶל Bildſäule.

Стать 1) מִבְנֵה הַגֵּו, תַּבְנִית, תֹּאַר, (איוב ח׳, ו) יְצוּרִים Geſtalt. Прекра́сныя ста́ти его́ חִין עֶרְכּוֹ יְפֵי־תֹאַרוֹ. Подъ стать — כִּתְאַר, — כִּדְמוּת. 2) מִישׁוֹר, נְכוֹנָה Schicklichkeit. Съ како́й ста́ти ? לָמָה עַל־מָה ? מַה־מַּרְיוּצֵךְ ? Не къ ста́ти לֹא־נָאוָה לִי. Къ ста́ти בְּעִתּוֹ, אֶל־נָכוֹן. [нови́ться.

Стать (עתיד ста́ну, ста́нешь) см. Става́ть и Ста-

Ста́ться נִהְיָה, הָיָה פ״פ קָרָה geſchehen. Мо́жетъ с. מִי יוֹדֵעַ אִם־לֹא, אוּלַי, פֶּן.

Статья́ פֶּרֶק, עִנְיָן בְּדִבְרֵי־סֵפֶר נ׳ Artikel.

Ста́чивать, Стача́ть תָּפוֹר יַחַד פ״ע zuſammennähen. -ся הִכּוֹר בְּתָפֶר נפ׳ zuſammengenäht werden.

Ста́чивать, Точи́ть מָרוֹט (חַדֵּד) וְהַחֲלֵק פ״ע abſchleifen. -ся מוּרוֹט, הוּחַד נפ׳ geſchliffen werden

Ста́чка 1) הִכָּרֵת תְּפָר das Zuſammenſteppen. 2) קֶשֶׁר, אֲגֻדָּה אַחַת, שְׁכֶם אֶחָד heimliche Verabredung.

Стащи́ть см. Ста́скивать.

Ста́я שִׁפְעַת, עֵדֶר, עֲדָה, קִבּוּץ נ׳ Schaar, Zug. С. волко́въ עֵדַת זְאֵבִים. С. птицъ שִׁפְעַת צִפֳּרִים.

Стволи́стый אֲשֶׁר קְנוֹתָיו רַבִּים, רַב הַגְּזָעִים ת׳ mit vielen Stämmen.

Стволъ גֶּזַע ז׳, (ישעיה ו׳, יג) מַצֶּבֶת הָעֵץ (לצמח) קָנֶה; גִּבְעוֹל, שִׁבֹּלֶת Stamm. С. ружья אֶפִיק קְנֵי הַקֶּלַע. С. свѣти́льника יָרֵךְ הַמְּנוֹרָה.

Ство́льный אֲשֶׁר לְקָנֶה־(לְקְנוֹת־) ת׳ Flintenlauf-.

Створа́живать, Створожить הִקְפִּיא פ״ע gerinnen laſſen. -ся קָפוּא פ״ח gerinnen.

Створо́жимость דֶּרֶךְ הַמִּקְפָּא נ׳ Gerinnbarkeit.

Створо́жимый מִקְפָּא, קוֹפֵא ת׳ gerinnbar.

Створчатый בַּעַל שְׁתֵּי דְּלָתוֹת ת׳ zweiflügelig. Створчатая дверь דֶּלֶת לוּחוֹתַיִם.

Ство́ры דְּלָתַיִם ז״ר לוּחוֹתַיִם Thür-, Ladenflügel.

Стеари́нъ מִין חֵלֶב וּשְׁמָנִים ז׳ Talgfett. -ри́новая ת׳

Стебелёкъ (-лька́), -лёчекъ (-чка) ק см. Сте́бель.
Сте́бель (-бля) ז׳ שִׁבֹּלֶת, גִּבְעוֹל קָנֶה Stengel, Halm. -бельный ת׳.
Стеблистый אֲשֶׁר קָנִים (גִּבְעוֹלִים) לוֹ ת׳ halmig.
Стега́льный אֲשֶׁר יִתְפְּרוּ בוֹ ת׳ zum Steppen.
Стега́льщикъ מְתַפֵּר ז׳ Stepper. -щица נ׳.
Стега́ніе 1) ס׳ תִּפֹּר כָּפוּל, *מַחַט תַּלְמִיוּת (קדושין פד.) das Steppen. 2) מַכַּת־שֵׂכֶט, מִחִי־שׂוֹט das Peitschen.
Стега́ть, -гну́ть 1) פ״י תַּפֵּר steppen. 2) דּוֹשׁ בַּשּׂוֹט בְּשֵׂר—, הִתְפֵּר peitschen. -ся נפ׳ 1) תִּתְפֹּר gesteppt werden. 2) הֻכָּה בַשֵּׂכֶט, הֻדּוֹשׁ בַּשּׂוֹט peitschen.
Стегно́ ס׳ יֶרֶךְ Hüfte.
Стёжка נ׳ см. Стега́ніе 1.
Стезя́ נ׳ מִשְׁעוֹל Fußpfad.
Стека́ніе ס׳ שִׁפְכָּה, אֲשֵׁד (מַיִם) מִקְוֶה das Abfließen.
Стека́ть, Стечь פ״ע הָגַר, נָהוֹר, הִשְׁפַּךְ אֶל־ abfließen. -ся פ״ח הִתְאַסֵּף, הִקָּבֵץ, הִקָּוֶה אֶל־מָקוֹם אֶחָד zusammenfließen.
Стекло́ ס׳ זְכוּכִית Glas.
Стеклова́тый כְּמַרְאֵה זְכוּכִית ת׳ glasicht. -ся נפ׳
Стеклова́ть (-лу́ю) פ״י צִפָּה עַיִן זְכוּכִית verglasen.
Стеклодѣ́ліе ס׳ זְכוּכִית (חָרֹשֶׁת) מְלֶאכֶת Glasbereitung.
Стеклодѣ́льный אֲשֶׁר לַחָרֹשֶׁת זְכוּכִית ת׳ zur Glasfabrikation.
Стеклописецъ (-сца) ז׳ *צַיָּר זְכוּכִית Glasmaler.
Стеклоплави́льный אֲשֶׁר לְהִתּוּךְ זְכוּכִית ת׳ zum Glasschmelzen.
Стеклоплави́льщикъ ז׳ *מְתִיךְ זְכוּכִית, מְזַגֵּג Glasschmelzer.
Стеклорѣ́зный גּוֹזֵר זְכוּכִית ת׳ glasschneidend.
Стеклу́емый נֶהְפָּךְ לִזְכוּכִית ת׳ verglasbar.
Стёклый מֻגָּר, נָגַר ת׳ abgeflossen.
Стёклышко ק׳ см. Стекло́.
Стекляни́ть см. Стекова́ть.
Стекля́нный זְכוּכִית ת׳ — Glas-.
Стеклянѣ́ть פ״ע הָיָה לִזְכוּכִית sich verglasen.
Стекля́русъ פְּנִינֵי זְכוּכִית ז׳ Glasperlen.
Стеко́льный זְכוּכִית ת׳ Glas-.
Стеко́льщикъ ז׳ *עוֹשֵׂה בַזְּכוּכִית, זַגָּג (ב״ק לא.) Glaser.
Стела́жи נ״ר הַבּוֹנִים (מַדְרֵגוֹת) מַעֲלַת Gerüst.
Сте́лька, ק׳ Сте́лечка נ׳ מַצָּע לְכַף־הַנַּעַל Filzsohle. Пьянъ какъ с. שִׁכּוֹר מְאֹד.
Сте́льная коро́ва (מְעֻבֶּרֶת) פָּרָה עֲלָה trächtige Kuh.
Стена́ніе ס׳ אֲנָחָה, אֲנָחָתָה, (ישעיה כא, ב) נְאָקָה, אֲנָקָה Gestöhn.
Стена́ть פ״ע הֵאָנֵחַ, אָנוֹק, נָהוֹק, נָאוֹק, הֵאָנֵק stöhnen.
Стенографическій כָּתוּב בְּחֶרֶט קָצָר ת׳ stenographisch.
Стенографія חֶרֶט קָצָר, כְּתָב מָהִיר נ׳ Schnellschreibekunst.
Стенографъ ז׳ סוֹפֵר מָהִיר Schnellschreiber.
Сте́ньга נ׳ רֹאשׁ תֹּרֶן רֹאשׁ חֶבֶל Mastverlängerung.
Степениться פ״ח נִבָּה אָרְחוֹ, הֻתַּם דַּרְכּוֹ, לָמוֹד עֲנָוָה sittsam werden.
Степе́нникъ נ׳ הוֹלֵךְ תֹּם, עָנָו ז׳ Sittsamer. -нница נ׳.
Степе́нничать פ״ע הָלוֹךְ בַּתֹּם, נִבָּה אָרְחוֹ sittsam sein.
Степе́нность נ׳ מִישָׁרִים, תֹּם, הַצְנֵעַ־לֶכֶת Sittsamkeit.
Степе́нный הוֹלֵךְ תֹּם ת׳, מְפֻלָּס מַעְגָּל, מְיֻשָּׁר אָרְחוֹתָיו, יָשָׁר, תָּמִים, רַגְלָיו sittsam.
Сте́пень נ׳ מַעֲלָה; תּוֹר Rang, Stufe. Сравни́тельная с. עֶרֶךְ הַיִּתְרוֹן (בתארים)
Степно́й הָעֲרָבָה, —, הַמִּדְבָּר, צִי ת׳ — Steppen-.
Степь נ׳ מִדְבָּר, עֲרָבָה, צִיָּה, צִיּוֹן Steppe.
Сте́рва נ׳ מַפֶּלֶת בְּהֵמָה וְחַיָּה, נְבֵלָה, פֶּגֶר Aas, Luder.
Стервоя́дный אוֹכֵל נְבֵלָה וָפֶגֶר ת׳ aasfressend.
Стервя́тина נ׳ בְּשַׂר־פֶּגֶר, בְּשַׂר־נְבֵלָה Aasfleisch.
Стереже́ніе ס׳ מִשְׁמָר, שְׁמֹר, מִשְׁמֶרֶת Bewachung.
Стереоме́трія נ׳ חֵקּוֹת מִדַּת הַדְּבָרִים וּתְכוּנָתָם Körpermessung.
Стереотипный ת׳ חֲרוּת בְּדָפוּס מָצָק stereotyp.
Стереоти́пъ ז׳ דְּפוּס מָצָק feststehende Druckplatte.
Стере́ть см. Стира́ть.
Стере́чь (-регу́, -режёшь) פ״י שָׁמוֹר, נָצוֹר, נָטוֹר, הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ ḥüten. -ся פ״ח sich hüten.
Сте́ржень (-жня) ז׳ 1) לֵב הָעֵץ Mark, Harz. С. капу́стный גֶּזַע יֶרֶק־כְּרוּב (см. Кочеры́жка). 2) עֵלִי Zapfen.
Сте́рлядь נ׳ *שִׁבּוּטָא דָג מִמִּין Sterlet. -ля́жій ת׳
Стерпѣ́ть פ״י נָשׂוֹא, סָבוֹל erdulden.
Стёрхъ ז׳ *דַּיָּה לְבָנָה, חֲסִידָה (חולין סא.) weißer Storch.
Стеса́ніе ס׳ הַקְצוֹת, הַקְצִיעַ das Abhauen.
Стёсывать, Стеса́ть פ״י הִקְצָה, הִקְצָה abhauen. -ся נפעל הֻקְצָה, הֻקְצָע abgehauen werden.
Стетоско́пъ ז׳ (לרופאים) קְנֵה הַשְּׁמָע Hörrohr.
Стече́ніе ס׳ מִקְוֶה Zusammenströmung. С. воды́ מִקְוֵה הַמַּיִם. С. торго́вцевъ מִקְוֵה הַסּוֹחֲרִים. С. наро́да קְהַל־עָם. С. обстоя́тельствъ פְּגַע הַמִּקְרִים, הֲלִיכוֹת הַקּוֹרוֹת.
Сте́чка נ׳ מִין חֲלִי הַכְּלָבִים stille Hundewuth.
Стечь см. Стека́ть.
Стибрить פ״י (חס) שׁוֹם בְּכֶלְיוֹ, גָּנוֹב wegstehlen.

Стиле́тъ חֶרֶב שְׁלֹשׁ הַפִּיּוֹת ז׳ Dolch.
Стилка מְרִפָּד, רְפִידָה, יְצוּעַ, מַצָּע נ׳ Ausbreitung.
Стиль ז׳ 1) см. Слогъ. 2) סִפְרוֹת יְמֵי־, סִפְרַי־הַעִתִּים עוֹלָם Zeitrechnung. 3) גַּלֵּי־יָם שֹׁדֶּה (שֶׁקֶט) Windstille.
Стипе́ндія נ׳ אַרְנַת תָּמִיד, בַּת־כֶּסֶף Unterstützungsgeld.
Стипендія́тъ ז׳ בֶּן־אַרְנַת תָּמִיד, מִתְנַהֵל מִבַּת־כֶּסֶף — [Stipendiat.
Стиракса נ׳ נְכֹאת, נְכֹת Styrax.
Стира́ксъ ז׳ עֵץ נְכֹת Styraxbaum.
Стира́лка נ׳ מְנַקִּית בַּד Wischlappen.
Стира́льный ת׳ אֲשֶׁר יְכַבְּסוּ בוֹ zum Waschen.
Стира́ть, Стере́ть (עתיד сотру́) מָרַק, מָרוֹק, מָחָה פ״י abreiben. -ся הִמָּחָה נפ׳ מָרוֹק abgerieben werden.
Стира́ть כִּבֵּס פ״י waschen. -ся הִכַּבֵּס, כְּבוֹס נפ׳ gewaschen werden.
Сти́рка נ׳ כִּבּוּס, עֲבוֹדַת הַמְכַבֵּס, כִּבֵּס* das Waschen.
Сти́скивать, Сти́снуть פ״י אֶחָד בְּאֶחָד (לָחוֹץ) דָּחוֹק zusammendrücken. -ся נפ׳ הָלַחֵץ יַחַד הָעֵק־יַחַד zusammengedrückt werden. [werden.
Стиха́ніе ס׳ חֶשְׁוֹת, הַחֲרִישׁ קוּם לִדְמָמָה das Still-
Стиха́ть, Сти́хнуть פ״ע קוּם לִדְמָמָה, חָשָׁה, שָׁקוֹט, שָׁתוֹק מִזַּעְפּוֹ, שָׁכוֹךְ still werden.
Стихія́ נ׳ אַחַד מוֹסְדֵי הַתֵּבֵל, אַחַד אִיתְנֵי הָאָרֶץ, Element. -хі́йный ת׳.
Стихоплётъ מַצְמִיד שִׁירֵי הֶבֶל ז׳ Versemacher.
Стихослага́тель см. Стихоплётъ
Стихосложе́ніе ס׳ מַעֲרְכֵי שִׁיר Versbau.
Стихотворе́ніе ס׳ דִּבְרֵי־שִׁיר, שִׁירָה Gedicht.
Стихотво́рецъ (-рца) ז׳ מְשׁוֹרֵר, מַשְׂכִּיל בְּדִבְרֵי־שִׁיר נ׳. Dichter. -рица [terisch.
Стихотво́рный ת׳ אֲשֶׁר לְדִבְרֵי־שִׁיר, —שִׁירָה dich-
Стихотво́рство ס׳ רוּחַ הַשִּׁיר, מַעֲרֶכֶת דִּבְרֵי־שִׁיר Dichtkunst. [dichterisch.
Стихотво́рческій ת׳ —הַמְשׁוֹרֵר, מְלֶא רוּחַ שִׁיר
Стихъ, ק Стишо́къ (-шка́) ז׳ חֲרוּז הַשִּׁירָה Vers.
Стишо́нки שִׁירֵי־הֶבֶל ז״ר schlechte Verse.
Стлать (стелю, сте́лешь) פ״י הָצַע, רָפוּד, רָכוּד, רָפַד; רָצַף ausbreiten. -ся 1) הָצַע נפ׳ רָפוּד ausgebreitet werden. 2) הִנָּטֵשׁ, הִנָּטֶה פ״ח sich ausbreiten. Сте́лятся вече́рнія тѣ́ни יִנָּטוּ צִלְלֵי עֶרֶב. Сте́лятся [вѣтви ея נִטִּישׁוֹתֶיהָ נִטְּשׁוּ.
Сто מ״ס מֵאָה hundert.
Стогла́вый ת׳ בֶּן־מֵאַת רָאשִׁים hundertköpfig.
Сто́гъ, ק Стожёкъ (-жка́) ז׳ עֲרֵמַת חָצִיר Heuschober.
Сто́йка נ׳ 1) עֲמִדָה, מַעֲמָד, חֲנוֹת das Stehen. 2) עַמּוּד Ständer. [standhaft.
Сто́йкій ת׳ קָמוּד, נָאֶמָן, גְּכוֹן (תהלים קיב,ח ; ישעיה כו, ג)
Стойковые каблуки́ אַדְנֵי קַרְסֻלִּים לְמַלְּאֵי נָשִׁים hohe Absätze.
Стойко́мъ ת״פ מְצֻבָּד, נִצָּב, מְעֻמָּד, זָקוּף stehend.
Сто́йкость נ׳ 1) תֹּקֶף, עֹצֶם, עֲצֻמָה, נֶצַח Dauerhaftigkeit. 2) יֹצֶר קָמוּד, לֵב נָכוֹן Standhaftigkeit.
Сто́икъ ז׳ אַבִּיר לֵב, כַּבִּיר כֹּחַ לֵב standhafter Mann.
Сто́йло ס׳ מִרְבָּק, אֲרֻוָה, מִשְׁפְּתַיִם, שִׁפְתַּיִם, רֶפֶת Pferdestand.
Сто́имость נ׳ שַׁעַר, מְכָר, מְחִיר, עֵרֶךְ Werth.
Стойма́ см. Стойко́мъ.
Сто́ить פ״ע 1) עָלָה בְּמְחִיר kosten, werth sein. Ло́шадь сто́итъ ему́ двѣ́сти рубле́й הַסּוּס עָלָה לוֹ בְּמְחִיר מָאתַיִם כֶּסֶף. 2) שָׁוָה לְ־, שָׁוָה בְּ־ sich lohnen. Дѣ́ло э́то не сто́итъ твоего́ труда́ אֵין הַדָּבָר שָׁוֶה בַּעֲמָלְךָ. Не сто́итъ царю́ оста́вить ихъ לַמֶּלֶךְ אֵין שָׁוֶה לְהַנִּיחָם. [hundertfach
Стокра́то, -кра́тъ ת״פ מֵאָה שְׁעָרִים
Стокъ ז׳ 1) אָשֶׁד, מוֹרַד מַיִם Rinne. 2) מִקְוֵה מַיִם Zusammenfluß. [steinert werden.
Столбенѣ́ть פ״ע נִצּוֹב כְּמוֹ גֵד, הָיָה לְאֶבֶן wie ver-
Столбе́цъ (-бца́) ז׳ דֶּלֶת מְגִלַּת סֵפֶר, עַמּוּד Columne.
Столби́къ ז׳ עַמּוּד קָטָן Säulchen.
Столбня́къ ז׳ פַּלְצוּת Betäubung. На него́ нашёлъ с. לֹא־מָצָא מַעֲנֶה, נִדְמָה כָּאֶבֶן.
Столбъ ז׳ מַטֵּה עֹז, אִמְּנָה, עַמּוּד Säule. С. ды́ма עַמּוּד עָשָׁן.
Сто́ликъ ז׳ שֻׁלְחָן קָטָן Tischchen.
Столица נ׳ קִרְיַת־מֶלֶךְ, עִיר הַמְּלוּכָה Residenz.
Столи́чный ת׳ אֲשֶׁר לְעִיר הַמְּלוּכָה מִקִּרְיַת הַמֶּלֶךְ Residenz-.
Столка́ть см. Ста́лкивать. [Residenz-.
Столкнове́ніе ס׳ פְּגַע, מִפְגָּע, בְּשֶׁל, מִכְשׁוֹל, דְּחִי מִדְחֶה Zusammenstoß.
Столкну́ть см. Ста́лкивать.
Столо́вая נ״ע בֵּית שֻׁלְחַן הָאֹכֶל Speisezimmer.
Столо́вый ת׳ אֲשֶׁר לְשֻׁלְחַן מַאֲכָלוֹ vom Tisch. Столовыя де́ньги כֶּסֶף מַכֹּלֶת בֵּיתוֹ, כֶּסֶף הָאֹכֶל.
Столонача́льникъ ז׳ פְּקִיד שֻׁלְחַן הַסּוֹפְרִים Tischvorsteher. -ническій, -ничій ת׳.
Столо́чь см. Истоло́чь.
Столпи́ть פ״י הִקְהֵל, הַקְהֵל, קָרָא קָהָל אָסוֹף הָמוֹן zusammenbringen. -ся פ״ח הִתְגּוֹדֵד הִקָּהֵל zusammendrängen.
Столпле́ніе ס׳ הִקָּהֵל, אֹסֶף גְּדוּד אֲסִפָּה Gedränge.
Столпово́й ת׳ —הָעַמּוּדִים, —הָעַמּוּד Säulen-.
Столпотворе́ніе Вавило́нское מִבְנֵה מִגְדַּל בָּבֶל Thurmbau.
Столпъ см. Столбъ.

Столъ ו׳ שֻׁלְחָן Tisch. С. деревя́ный שֻׁלְחַן־עֵץ. Онъ имѣ́етъ у меня́ столъ הוּא בְּאוֹכְלֵי שֻׁלְחָנִי.

Столь ת״פ כְּזֶה, כְּמוֹ, כָּאֵלֶּה ebenso. Столь вели́кія добродѣ́тели צִדְקוֹת גְּדוֹלוֹת כָּאֵלֶּה.

Столько ת״פ כְּ־, כְּרוֹב לְ־, כְּדֵי־, כְּמִסְפַּר־ : Ско́лько городо́въ, сто́лько и бого́въ у тебя́ מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ.

Сто́льникъ ו׳ שַׂר שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ Tischaufseher.-ничій ת׳.

Стольча́къ ו׳ מוֹשַׁב מָחֲרָאָה Sitzkasten.

Столѣ́тіе ס׳ מְאַת־שָׁנִים Jahrhundert.

Столѣ́тникъ ו׳ עֵץ אֲהָלִים, אֲהָל Aloe.

Столѣ́тній ת׳ בֶּן־מֵאָה שָׁנִים hundertjährig.

Столяриха נ׳ אִשֶּׁת חָרָשׁ־עֵץ Tischlerfrau.

Столя́рничать פ״ע עָשָׂה בַּחֲרָשַׁת עֵץ Tischlerhandwerk treiben.

Столя́рный ת׳ אֲשֶׁר לְחָרָשׁ עֵצִים Tischler-.

Столя́рня נ׳ בֵּית חָרָשֶׁת־עֵץ Tischlerwerkstatt.

Столяръ ו׳ חָרָשׁ עֵצִים Tischler.

Стона́ніе см. Стена́ніе.

Стона́ть см. Стена́ть.

Стоно́гъ ו׳ *נָדֶל, שֶׁרֶץ מַרְבֵּה רַגְלַיִם (חולין מ׳) Tausendfuß.

Стонъ ו׳ נַאֲקָה, אֲנָחָה Seufzer. [

Стопа́ נ׳ 1) אִשּׁוּר, אָשׁוּר, פַּעַם, כַּף (שֹׁרֶשׁ) רֶגֶל, עָקֵב, צַעַד, מִצְעָד (איוב כט, י) הֲלִיךְ Sohle, Fußtapfen. Ходи́ть по стопа́мъ кого́ הָלוֹךְ בְּעִקְּבֵי־ Хожу́ по стопа́мъ его בְּאֲשׁוּרוֹ אֲחֻזָּה רַגְלִי. Припада́ть къ стопа́мъ אֲחֻזָּה רַגְלֵי־ 2) אֲגֻדַּת־גְּיֵר (מספר ת״פ גליונות) גָּפוֹל לְרַגְלֵי־ Ries (Papier). 3) גָּבִיעַ Pokal. 4) פֶּלֶס בְּדֵי הַשִּׁיר מִשְׁקַל הַחֲרוּזִים Versfuß.

Сто́пка גָּבִיעַ קָטָן Becherchen.

Стопля́ть, Стопи́ть см. Ста́пливать.

Сто́пный ת׳ הַרְגָּל (לְפַעַם) אֲשֶׁר לְכַף Sohlen-.

Стопосложе́ніе ס׳ פֶּלֶס בְּדֵי הַחֲרוּזִים בַּשִּׁיר Vers-bau.

Стопта́ніе ס׳ מְבוּסָה, מִרְמָס Zertretung. [

Сто́ра см. Штора.

Сторгова́ть פ״ע הָאוֹת עַל־הַמְּחִיר, הִתְנָה קִנְיָן הָאוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ עַל־דְּבַר הַמְּחִיר פ״ח über den Preis einig werden. -ся [hundertfach.

Стори́цею, -ри́чно ת״פ מֵאָה פְּעָמִים מֵאָה שְׁעָרִים

Сторожево́й ת׳ מִשְׁמָר Wacht-. С. полкъ צְבָא הַחֲלוּץ הַמִּשְׁמָר. [bewachen.

Сторожи́ть (-жу́, -жи́шь) פ״ע נָטוֹר, שָׁמוֹר, נָצוֹר

Сторожи́ха נ׳ 1) נוֹטֶרֶת, שׁוֹמֶרֶת Wächterin. 2) אֵשֶׁת הַנּוֹטֵר (הַשּׁוֹמֵר) Wächtersfrau.

Сторо́жка נ׳ 1) בֵּית הַשּׁוֹמֵר, סֻכַּת נוֹצֵר Wachthaus. 2) חֶדֶר הַבְּגָדִים לְבֵית הָרַחְצָה Ablei-dezimmer.

Сто́рожъ ו׳ צוֹפֶה, נוֹצֵר, נוֹטֵר, שׁוֹמֵר Wächter.

Сторона́ נ׳ כָּתֵף, פֵּאָה, עֵבֶר, צֶלַע, צַד, רוּחַ Seite. Отойти́ въ сто́рону נָטָה הַצִּדָּה. Съ лицево́й стороны́ מִפְּאַת פְּנֵי הַ־. Съ одно́й стороны́ מֵעֵבֶר מִזֶּה. Ѣхать стороно́ю הֵסֵב דַּרְכּוֹ. Держа́ться чьей ли́бо стороны́ נָטָה אַחֲרֵי־. По сю сто́рону горы́ לְצֶלַע הָהָר. По ту сто́рону Іорда́на אֶל־עֵבֶר הַיַّרְדֵּן. Съ обѣ́ихъ сторо́нъ מִשְׁנֵי עֲבָרָיו. Моё дѣ́ло сторона́ אֵין לִי חֵלֶק בְּעִנְיָן זֶה, נָקִי אָנֹכִי מִזֶּה. Объ э́томъ узна́лъ я стороно́ю זֹאת שָׁמַעְתִּי מִפִּי אֲחֵרִים. С. четыреуго́льника, квадра́та רֶבַע (יחז׳ א, ח ויז). Четы́ре стороны́ свѣ́та אַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם. Жить на чужо́й сторонѣ́ גּוּר בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה.

Сторони́ться פ״ח נָטָה הַצִּדָּה auf die Seite treten.

Сторо́нка נ׳ см. Сторона́.

Сторо́нній ת׳ אַחֵר, נָכְרִי, זָר (מִעִנְיָן) מִמָּקוֹם fremd, nicht zur Sache gehörig.

Сторо́нушка נ׳ אֶרֶץ, כְּנַף הָאָרֶץ Seite; Gegend.

Стоскова́ться פ״ח הִכָּסֵף הִנָּהֵה אַחֲרֵי־, עָרוֹג אֶל־, לְ־ sich grämen; с. по комъ sehmachten nach...

Сточи́ть см. Ста́чивать.

Сто́чный ת׳ עָשׂוּי לְהַנִּיר בּוֹ zum Abfluß.

Стоязычный ת׳ בַּעַל מֵאָה לְשׁוֹנוֹת hundertzüngig.

Стоялый ת׳ אֲשֶׁר עָמַד יָמִים רַבִּים ausgestanden.

Стоя́ніе ס׳ עָמֹד, עֲמָדָה, עֶמֶד das Stehen.

Стоя́нка נ׳ עָמֹד, מָעֳמָד, עֶמֶד, עֲמָדָה, חָנוֹת, תַּחֲנוֹת Standort.

Стоя́ть (стою́, стои́шь), Ста́ть פ״ע נִצּוֹב, עָמוֹד, הָתְיַצֵּב, הָגֵן, עָמוֹד עַל־ הֶלְחֵם בְּעַד־, עַל־ stehen. С. за кого́, за что.

Стоя́чій ת׳ עוֹמֵד, נִצָּב, קָם stehend. С. хлѣ́бъ עֲרֵמוֹת. Стоя́чая вода́ מַיִם לֹא־נוֹזְלִים, בֹּר, קָוֶה, בְּרֵכָה.

Стра́вка נ׳, Стравле́ніе ס׳ לִחוּךְ, בַּעֲרַת שָׂדֶה וָכָרֶם הָעֲשָׂב Abweidung.

Стра́вливать, Стравля́ть, -ви́ть פ״ע 1) בָּעַר שָׂדֶה לָחוּךְ עֵשֶׂב הַ־; רָעָה — וָכָרֶם abweiden. 2) בָּעַר הָסֵת, הִרְחֵר, סַכְּסֵךְ, דִּבֵּר מִכְוָה wegbeizen. 3) אֵישׁ מַכְאוֹבוֹת, כּוֹאֵב, מַכָּה אֱלֹהִים, נָגוּעַ, מְעֻנֶּה einanderhetzen. -ся בֵּעוֹר נפ׳ abgeweidet werden.

Страда́лецъ (-да́льца) ו׳ Leidender. -да́лица נ׳.

Страда́льческій ת׳ אֲשֶׁר לְמַכַּת אֱלֹהִים, —הַמְּעֻנֶּה Märtyrer-.

Страда́льчество ס׳ עֲנוּת, עָנִי, עֲנוּת Märtyrerthum.
Страда́ніе ס׳ כְּאֵב, מַכְאוֹב, עֲנוּת, עָנִי, עֲנוּת, מַדְוֶה [דּוֹת das Leiden.
Страда́тельность נ׳ עֲנִיּוּת, עָנִי leidender Zustand.
Страда́тельный ת׳ מְעֻנֶּה leidend. С. глаго́лъ פֹּעַל בִּבְנִין נִפְעַל פֹּעַל אוֹ הִפְעַל.
Страда́ть (страда́ю или стра́жду) פ״ע דָּוָה, חָלָה עָנָה, כָּאוֹב leiden. С. головою חָלָה אֶת־רֹאשׁוֹ.
Стра́жа נ׳ אַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר, פְּקִידוּת, צִפִּיָּה, מִשְׁמָר Wache.
Стражъ ז׳ נוֹצֵר, שׁוֹמֵר, מְצַפֶּה, צוֹפֶה Wächter.
Стра́за נ׳ 1) אֶלְגָּבִישׁ־כְּבִישׁ reiner Krystall. 2) בָּרֶקֶת עֲשׂוּיָה nachgemachter Brillant.
Страивать, Строить פ״ע שָׁלַשׁ verdreifachen.
Стра́ивать см. Стро́ить.
Страм— см. Срам—.
Страна́ נ׳ אֲדָמָה, אֶרֶץ Gegend, Land. Чужа́я с. אַדְמַת נֵכָר, אֶרֶץ נָכְרִיָּה. [Seite.
Страни́ца (׳ק -ни́чка) נ׳ עַמּוּד בַּסֵּפֶר, עֵבֶר הַגְּלָיוֹן
Стра́нникъ ז׳ עוֹבֵר אֹרַח, אוֹרֵחַ, הֹלֵךְ Wanderer. -нница נ׳.
Стра́нничать פ״ע 1) см. Стра́нствовать. 2) הִפְלֵה, עָשָׂה זָר מַעֲשֵׂהוּ, הִפְלֵה דַּרְכּוֹ ein Sonderling sein.
Стра́нническій ת׳ אוֹרֵחַ, —אוֹרְחִים—Wander-.
Стра́нничество ס׳ מַסָּעִים, הֲלִיכוֹת אוֹרֵחַ Wanderung.
Стра́нно ת״פ בְּדֶרֶךְ נִפְלֵה, בְּאֹרַח זָר seaderbar.
Страннолюбецъ (-бца) ז׳ אוֹהֵב, שֹׂשׂ לִקְרַאת אוֹרֵחַ גֵּר gastfreundlich. -любица נ׳.
Страннолюбивый см. Страннолюбецъ.
Страннолюбіе ס׳ אַהֲבַת, שִׂמְחָה לִקְרַאת אוֹרֵחַ גֵּרִים Gastfreundlichkeit.
Страннопріимецъ (-мца) ז׳ מְקַדֵּם פְּנֵי־אוֹרֵחַ מַכְנִיס אוֹרְחִים Gastfreier. -пріимица נ׳.
Стра́нность נ׳ זָרוּת, עִנְיָן זָר, דֶּרֶךְ נִפְלֵה, פְּלִי Seltsamkeit.
Стра́нный ת׳ נִפְלֵה, נָכְרִי, זָר seltsam.
Стра́нствованіе ס׳ מַסָּעִים, הֲלִיכוֹת אוֹרֵחַ Wanderung. [rer. -льница נ׳.
Стра́нствователь ז׳ הוֹלֵךְ לְמַסָּעָיו, נוֹסֵעַ Wande-
Стра́нствовать (-ствую) פ״ע אָרוֹחַ, נָסוֹעַ, הָלוֹךְ לְמַסָּעָיו, סָחוֹר אֶל־אֶרֶץ wandern.
Страстишка ק׳ см. Страсть.
Стра́стно ת״פ בְּאוַת־נֶפֶשׁ, בְּכָל־לִבּוֹ leidenschaftlich.
Стра́стный ת׳ מִתְאַוֶּה, חוֹמֵד leidenschaftlich.
Страсть 1) נ׳ חֶסֶד, תְּשׁוּקָה, חֵשֶׁק, תַּאֲוָה, אַוָּה (ויקרא כ׳), אֲבִיוֹנָה (קהלת יב׳, ה׳), חֶמְדָּה Leidenschaft. 2) בְּמֹאד ת״פ לְמַכְבִּיר, לְרוֹב, מְאֹד äußerst. С. какъ онъ скупъ כְּיֶלֶי הוּא לְמֹאד. У него с. де́негъ לוֹ כֶּסֶף לָרוֹב.
Стратагема נ׳ תַּחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה Kriegslist. [listig.
Стратеги́ческій ת׳ מְלֻאָה תַּחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה krieg-
Страте́гія נ׳ חָכְמַת תַּחְבֻּלוֹת מִלְחָמָה Kriegskunst.
Стратигъ ז׳ שַׂר צָבָא מִלְחָמָה Feldherr. [rung.
Страхова́ніе ס׳ עֲרֻבָּה בְּעַד נִזְקֵי נְכָסִים Versiche-
Страхова́тель ז׳ מַבְטִיחַ נְכָסָיו מִנֶּזֶק Versicherer. -льница נ׳.
Страхова́ть (страху́ю) פ״ע הַבְטִיחַ קִנְיָנָיו מִנֶּזֶק versichern. -ся נפ׳ הָבְטַח מִנֶּזֶק versichert werden.
Страхово́й ת׳ אֲשֶׁר לַעֲרֻבַּת נְכָסִים מִנֶּזֶק Versicherungs-. [rant.
Страховщикъ ז׳ עוֹרֵב עֲרֻבַּת נִזְקֵי נְכָסִים Assecu-
Страхъ 1) ז׳ פַּחַד, יִרְאָה, מוֹרָא, אֵימָה Furcht. С. сме́рти אֵימַת־ (יִרְאַת־) מָוֶת. С. Бо́жій יִרְאַת־יְיָ. На свой с. בְּעֹרֶב לִבּוֹ, בְּרֹאשׁוֹ, בְּנַפְשׁוֹ. 2) ת״פ см Страсть 2. [חָזוֹן אֵימָה Schreckbild.
Страши́ло, -ши́лище ס׳ מִפְלֶצֶת, תִּפְלֶצֶת, אֵימִים
Страши́ть (-шу́, -ши́шь) פ״ע הַפְחֵד, יָרֵא, בַּעַת, הַכְבִּיל, הַחֵת, חִתַּת, הֵעֶרִיץ, עָרוֹץ, הַכְבִּיל Furcht einjagen. -ся פ״ח פָּחוֹד, פָּחַד, יָרוֹא, זָחוֹל, עָרוֹץ, הַכְבִּיל, חִתַּת sich fürchten. [keit.
Страшли́вость נ׳ מוֹרַת־לֵב, פַּחַד, פַּחְדָּנוּת Furchtsam-
Страшли́вый ת׳ רַךְ־לֵב, יָרֵא, מְפֻחָד furchtsam.
Стра́шный ת׳ אָיֹם, נוֹרָא; עָרִיץ schrecklich.
Страща́ніе ס׳ הַפְחִיד, אֵימִים, גְּעָרָה Bedrohung.
Страща́ть פ״ע הַפְחֵד, יָרֵא, בַּעַת, הַכְבִּיל, חִתַּת, הֵעֶרִיץ שַׁלַּח אֵימִים עַל־ schrecken.
Стра́щивать см. Ссу́чивать.
Стрека́ло ס׳ שִׁבָּה, שֹׁךְ, נַעֲצוּץ, מַדְקֵרָה, חַדּוּד
Стрека́ть, -кну́ть פ״ע נָעוּץ, דָּקוֹר, נָקַר, נָקוֹר, נָקוּר stacheln. -ся פ״ח דָּקוֹר אִישׁ רֵעֵהוּ einander stechen.
Стрекоза́ נ׳ חַרְגּוֹל Heuschrecke.
Стрекъ ז׳ בַּקִּי, מִין צִרְעָה *(שבת יז׳:) Bremse.
Стремгла́въ ת״פ רֹאשׁוֹ הָפוּךְ לְמַטָּה kopfüber. Бѣжи́ть с. יָנַמָּא־אֶרֶץ.
Стремёшка נ׳ שְׁרוֹךְ הַמִּכְנָסַיִם Strippe.
Стреми́тельно ת״פ חָלוּךְ וְשָׁטוּף, בְּשֶׁצֶף קֶצֶף, בְּשֶׁטֶף heftig, schnell. [זְרֻמָה, זֶרֶם Schnelligkeit.
Стреми́тельность נ׳ מְרוּצָה, מְהִירוּת, שֶׁצֶף, שֶׁטֶף,
Стреми́тельный ת׳ שׁוֹטֵף heftig, schnell.
Стреми́ть (-млю́) פ״ע זָרוֹם הָלְאָה, —סָחוֹף, —נָרוֹף, —הַסַּע fortreißen. -ся פ״ח 1) נָהוֹר, שָׁטוֹף, זָרוֹם hinströmen. 2) שָׁאוֹף אֶל־, —עָרוֹג, —נִשָּׂא נַפְשׁוֹ, צָדָה לְ־, רָדוֹף streben. Стремя́тся они́ къ поги-

бели לִשְׁאוֹל שֵׁתוּ.

Стремле́ніе ס׳ 1) גָּדֵר, שִׁטָּף, זֶרֶם, זְרִמָה (יחזק׳ ב, ד) Strömung. 2) מְגַמַּת, רְעוּת, תְּשׁוּקָה, הַוָּיָה, מְרוּצָה (עזרא ו, ב) Bestrebung. [sturz.

Стремни́на נ׳ מוֹרָד, אַשֵּׁד, אַשְׁדָּה, (הָר) צֶלַע Ab-

Стре́мя (-мени) ס׳ הֲדוֹם רֶגֶל הָרוֹכֵב (בְּכַר הַסּוּס) Steigbügel. -мя́нный ת׳. [Strickleiter.

Стремя́нка נ׳ סֻלַּם עֲבוֹתוֹת, *תּוּכְלִיָּא (שבועות מו.)

Стремянно́й שת״ר 1) מִשְׁרַת לְיַד הָרוֹכֵב Reitknecht. 2) מִשְׁרַת הַצַּיָּדִים Leibjäger.

Стрено́живать, -но́жить פ״י רַתֵּק שְׁלֹשׁ רַגְלֵי סוּס an drei Füßen koppeln ein Pferd. -ся נפ׳.

Стре́скивать, -скать פ״י בָּלוּעַ, אָכוֹל בְּכָל־פֶּה auffressen. -ся נפ׳ אָכוֹל aufgefressen werden.

Стречо́къ (-чка́) מְנוּסָה, מָנוֹס ז׳ das Davonlaufen. Опи́ да́ли стречка́ מָנוֹס נָסוּ.

Стрижéніе ס׳ גֵּזָה, גֵּז, גֵּזוּז das Scheeren.

Стри́жка נ׳ 1) см. Стрижéніе. 2) יֶלֶד גְּזוּז שֵׂעָר Kind mit beschnittenen Haaren.

Стричь (стригу́, стрижёшь) פ״י גָּזַז scheeren. -ся נפ׳ גָּזוּז שְׂעַר־רֹאשׁוֹ, הִגּוֹז שְׂעָרוֹ geschoren werden.

Строга́льный ת׳ אֲשֶׁר יַקְצִיעוּ בוֹ Hobel-.

Строга́ть, Строгну́ть פ״י הֶחֱלִיק בַּמַּקְצוּעַ hobeln. -ся נפ׳ הֶחֱלִיק בַּמַּקְצוּעַ gehobelt werden.

Стро́гій ת׳ נִמְרָץ, נָחוּץ, קָשֶׁה, חָזָק streng. Стро́гое приказа́ніе דְּבַר מִצְוָה נָחוּץ, פִּקּוּד נִמְרָץ.

Стро́гость נ׳ תֹּקֶף, חֲזָקַת הַיָּד Strenge. [עֲצַי־בִּנְיָה.

Строево́й ת׳ בִּנְיָה, —, עָשׂוּי לְבִנְיָן Bau-. С. лѣсъ

Строéніе ס׳ 1) בִּנּוֹת das Bauen. 2) מִבְנֶה, בִּנְיָן, בִּנְיָה, תָּכְנִית Gebäude; Bau. [strengst.

Стро́же נִמְרָץ מְאֹד strenger. -жа́йше ת״פ

Стро́й ז׳ 1) תָּכְנִית, תָּכְנִית, גְּזֵרָה Bau. 2) שֹׁרָה, שֶׁדֶר, מַעֲרָכָה, עֵרֶךְ Reihe. Пройти́ сквозь строй עָבוֹר בֵּין שֹׁרוֹת מְיַסְּרֵי בַשָּׂבֶט.

Стро́йка נ׳ см. Строéніе. [geordnet.

Стро́йно ת״פ קוֹמְמִיּוּת, חֵצִין, עָרוּךְ הֵיטֵב, סְדָרִים gut

Стро́йность נ׳ מִשְׁטָר, עֵרֶךְ, מַעֲרֶכֶת סְדָרִים geborige Ordnung. [geordnet; schlank.

Стро́йный ת׳ חֵצִין, עָרוּךְ סְדָרִים; יְפֵה־קוֹמָה gut

Строи́тель ז׳ מְקוֹמֵם, בּוֹנֶה, יוֹסֵד Aufbauer. -тельница נ׳.

Стро́ить (-о́ю, -о́ишь) פ״י 1) הֵקִים, יָסוֹד, בָּנָה bauen. 2) (מִיתְרֵי כְלֵי־שִׁיר) כּוֹנֵן — הֵכֵן, עָרוּךְ stimmen. 3) הֶעֱמִיד צָבָא לְשֹׁרוֹת, עָדוֹר מַעֲרָכָה ordnen. -ся 1) ת״פ הוּסַד, הִוָּסֵד gebaut werden. 2) הִתְיַצֵּב סְדָרִים (3. בָּנָה לוֹ בִּנְיָן sich reihen.

Строи́ть см. Стра́ивать.

Строка́ שׁוֹרַת מִלִּים נ׳ Zeile. Прика́зная с. סוֹפֵר מְכַתֵּב, עָמָל, פְּלִילִים נִכְתָּלRänkemacher. [balken.

Стропи́лина נ׳ קוֹרַת הַגָּג, רָהִיט (שה״ש א, יז) Sparr-

Стропи́лить פ״י הָכַן, הֵצֵב קוֹרוֹת הַגָּג, טָלַל, קָרָה הָרָהִיטִים Dachsparren anlegen.

Стропи́ло ס׳ רָהִיט (שה״ש א, יז), קוֹרוֹת הַמּוּסָד לַגָּג Dachsparren. -пи́льный ת׳. [keit.

Строптивость נ׳ מְרִי, סָלַף, עִקְּשׁוּת Widerspenstig-

Строптивый ת׳ מֹרֶה, מַמְרֶה, רוֹגֵן, מִתְאוֹנֵן, מַלִּין widerspenstig. (מ״ק כו.) Strauß. -совый ת׳.

Стро́усъ ז׳ יָעֵן (איכה ד, ג); בַּת־יַעֲנָה, בַּת־נַעֲמִית *בַּת־יַעֲנָה ber.

Строфа́ פְּלֻגַּת הַרוּנֵי־שִׁיר נ׳ Strophe. [

Строчи́ла ז״נ סוֹפֵר אֱוִיל, מְכַתֵּב אָוֶן schlechter Schrei-

Строчи́льный ת׳ אֲשֶׁר יְתַפְּרוּ בוֹ Stepp-.

Строчи́ть (-чу́, -чи́шь) פ״י 1) תָּפַר פָּנִים, תָּפַר וְאָחוֹר steppen. 2) כָּתוֹב בְּחִפָּזוֹן, הִתְכַּתֵּב -ся נפ׳ הֻתְפַּר פָּנִים וְאָחוֹר gesteppt werden.

Стро́чка נ׳ 1) см. Строка́. 2) עֲבוֹדַת הַמִּתְפֵּר (קדושין פד.) *מַחַט תַּלְמִיּוֹת Steppnaht.

Стро́чный ת׳ הַבָּא בְּשׁוֹרַת הַכְּתָב Zeilen-.

Струга́ть см. Строга́ть.

Струговщи́къ ז׳ 1) בַּעַל אֳנִיַּת מַשָּׂא Barkenführer. 2) עוֹבֵד בָּאֳנִיַּת מַשָּׂא Barkenarbeiter.

Стругъ ז׳ 1) אֳנִיַּת מַשָּׂא Barke. 2) *רָהִיטָנִי, מַקְצוּעָה (ב״מ קיט:) Hobel. -гово́й ת׳.

Стружёкъ (-жка) מַקְצוּעָה קְטַנָּה ז׳ Hobelchen.

Стружéніе ס׳ הַקְצוֹת, הַחְלִיק בַּמַּקְצוּעָה das Hobeln.

Стружёчекъ (-чка) см. Стружёкъ.

Стружи́ть (-жу́ -жи́шь) פ״י הֶחֱלִיק בַּמַּקְצוּעָה, גָּרוֹר בַּמַּגְרָה, הַקְצָה hobeln.

Стру́жка נ׳ 1) см. Стружéніе. 2) שָׁבָב מִתַּחַת מַגְרָה, הַמַּקְצוּעָה, מַפַּל הַמַּגְרָה Hobelspan.

Стру́йка ק׳ см. Струя́.

Струи́стый ת׳ רָגוּעַ, שׁוֹטֵף שְׁבֹלֶת מַיִם strömend.

Струи́ть (-ую́, -уи́шь) פ״י רָגוּעַ (הִרְגִּיעַ), הָקַר, הָזַל, שִׁלַּח זֶרֶם מַיִם, מַיִם, נָזוֹל, זָרוֹם פ״ח strömen. -ся נָהוֹר rieseln. [schillert.

Струя́чатый ת׳ רָגוּעַ, כְּטָרָאָה שְׁבֹלֶת מַיִם ge-

Струкъ ז׳ חֲתוּלַת (זג) הַפּוֹל לְמִינָהוּ Hülse.

Струна́ מֵיתַר כְּלֵי־שִׁיר, עֵתֶר, (תהלים קג, ד) מָן נ׳ Saite. Задѣ́ть кого́ за живу́ю струну́ תָּפוּשׁ שֵׁם״״ נָגוּעַ בְּכָבוֹד״״, (משלי ל, ם).

Стру́нка, Стру́ночка ק׳ см. Струна́

Струнный, Струнчатый ת׳ —, —מֵיתָרִים, מְנִים (מֵיתָרִים) לוֹ (כלי שיר) Saiten-.

Струповатый ת׳ מְסֻפָּח, מְלֵא מִסְפָּחוֹת (גַּלְדֵּי מַכָּה) schorfig. [Schorf.

Струпъ ז׳ נֶתֶק, מִסְפַּחַת, סַפַּחַת בְּעוֹר בָּשָׂר; יַלֶּפֶת

Струпѣть פ״ע עָלָה יַלֶּפֶת, קָרוּם עוֹר סַפַּחַת schorfig werden.

Струсить, Струхнуть פ״ע הָבְהַל, יָרֵא, לָבוּשׁ חֲרָדוֹת, הָמוֹג מִפַּחַד הֵמֵס (הֵרֵךְ) לֵב feige werden.

Стручёкъ (-чка́) ז׳ см. Струкъ.

Стручистый ת׳ אֲשֶׁר פִּרְיוֹ חָתוּל (מִשְׁבָּץ) schotig.

Стручиться פ״ח עָלָה מִשְׁבְּצוֹת (חָתוּלוֹת) Schoten bekommen.

Стручковатый ת׳ כְּמַרְאֵה חָתוּלַת פּוֹל schotenartig.

Стручковый ת׳ מְחֻתָּל פִּרְיוֹ, אֲשֶׁר חָתוּלוֹת לְפִרְיוֹ (כמו הפול) schotig.

Струя́ נ׳ זִיז, שִׁטָּף, שִׁבֹּלֶת, זֶרֶם, זֶרְמָה Wasserstrahl. С. воды́ שִׁבֹּלֶת מַיִם. С. во́здуха זֶרֶמֶת הָרוּחַ С. свѣта אוֹר קָרֵן. См. еще Бобръ.

Стрѣла́ נ׳ 1) חֵץ, חֵצִי (תהלים עז, יח) Pfeil. 2) גֶּזַע, חֹטֶר Baumstamm. 3) מוֹט־הַתְּנוּפָה, בַּד־הַמֹּעַל Hebebaum.

Стрѣле́цкій ת׳ אֲשֶׁר לְחֵיל הַמּוֹרִים Scharfschützen-.

Стрѣле́цъ (-льца́) ז׳ 1) רוֹבֶה, מוֹרֶה; קֶשֶׁת Bogenschütze. 2) מַזַּל קֶשֶׁת Schützgestirn.

Стрѣлка נ׳ 1) *см. Стрѣла́. 2) *מְטוֹטֶלֶת (כלים יב), קַו הַפֶּלֶס, (ב״ב פט.) נֶפֶשׁ מֹאזְנַיִם 3) אַצְבַּע הַמַּעֲלוֹת לַמַּחוּגָה; אַצְבַּע לְמוֹרֶה שָׁעוֹת Zeiger.

Стрѣлковый ת׳ מוֹרִים, —רוֹבִים — Scharfschützen-. С. полкъ צְבָא הָרוֹבִים, חֵיל הַמּוֹרִים (הַיּוֹרִים)

Стрѣлокъ (-лка́) ז׳ יוֹרֶה, מוֹרֶה, קַלָּע, (הש״א י, נ) רוֹבֶה; קֶשֶׁת Schütze.

Стрѣлообра́зный ת׳ כְּמַרְאֵה חֵץ pfeilförmig.

Стрѣлочка см. Стрѣлка.

Стрѣльба́ נ׳ 1) נִפְּיוֹן זִקִּים, יְרוֹת das Schießen. 2) מַחֲזֶה מַרְאוֹב כְּמַדְבָּרָה, כְּאֹב Ohrenstiche.

Стрѣльница נ׳ דֶּיֶק לְיוֹרִים, סֹלֶלָה לַקַּלָּעִים Schießscharte.

Стрѣльнуть см. Стрѣлять. [

Стрѣльчатый см. Стрѣлообра́зный.

Стрѣля́ніе ס׳ см. Стрѣльба́ 1.

Стрѣля́ть, -льну́ть 1) פ״ע קָלַע, רָמָה, רָבָה, יָרָה הוּמַת בְּזִקִּים, הֻיְרָה (תֵּצִים) זִקִּים schießen. -ся 1) נפ׳ יָרָה זִקִּים אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ geschossen werden. 2) פ״ח sich schießen.

Стряпать פ״ע חָדַד גָּזִיד בְּשֹׁל Kochen. -ся נפ׳ בֻּשַּׁל [gekocht werden.

Стряпу́ха נ׳ מְבַשֶּׁלֶת Köchin.

Стряпу́чая שת״נ בֵּית הַמְּבַשְּׁלוֹת Küche.

Стряпческій ת׳ מְלִיץ, —אֲשֶׁר לְעוֹרֵךְ דִּין Advocaten-.

Стряпчество ס׳ פְּקִידוּת מְלִיץ כְּהֻנַּת עוֹרֵךְ דִּין Advocatur.

Стряпчій ז׳ עוֹרֵךְ דִּין, מְלִיץ Advocat.

Стряса́ніе ס׳ נִקּוּף, נְעֹר, עֲכוֹדַת הַמְּנַעֵר das Abschütteln.

Стряса́ть, Стрясти́ см. Стря́хивать. [

Стря́хивать, Стряхну́ть פ״ע נָעוֹר abschütteln. С. по́лу свою́ נָעוֹר חָצְנוֹ. -ся 1) נפ׳ הֻנְעַר abgeschüttelt werden. 2) פ״ח הִתְנַעֵר sich abschütteln.

Студени́стый ת׳ בְּקִבְּאוֹן מָרָק, בְּמֹרֶק מָקְפָּא gallert-artig.

Студе́ность נ׳ צִנָּה, קֹר, קָרָה Kälte.

Студе́нтъ ז׳ תַּלְמִיד בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה Student. -де́нтскій, -де́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְתַלְמִיד מִדְרַשׁ הַחָכְמָה Studenten-. -де́нчество ס׳ תּוֹר חָנִיךְ הַחָכְמָה Studentenstand.

Студёный ת׳ קָר kalt.

Студе́нь נ׳ קִבְּאוֹן מָרָק, מָרָק מָקְפָּא Gallerte.

Студе́нь ז׳ שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁנֵים־עָשָׂר לְפָנִים December.

Студенѣ́ть פ״ע הָיָה קֹר, עָבוֹר רוּחַ קָרָה; קָפָא kalt werden.

Студи́ть (стужу́, сту́дишь) פ״ע הֶעֱבַר רוּחַ, הִקֵּר הִקְפִּיא; קָרָה עַל־ (בְּ־) kalt machen. -ся נפ׳ הִקֵּר, הָפוּךְ קַר kalt werden.

Сту́жа נ׳ קָרָה, צִנָּה, קֹר Kälte.

Стуже́ніе ס׳ הַעֲמִיד בְּקָרָה, הִקֵּר Kühlung.

Сту́женный ת׳ מְעֻמָּד בְּקָרָה, מְקֻפָּא erkaltet.

Сту́кальце ס׳ כִּילָּה, הַלְמוּת, עֲנֻבָּל (כלים יד) Klöppel.

Сту́каніе ס׳ מְחִי, קוֹל דּוֹפֵק, דְּפִיקָה das Klopfen.

Сту́кать, Сту́кнуть פ״ע דָּפוֹק, הִכָּה בְּ־, מָחָה דָּפוֹק, הִתְדַּפֵּק עַל־ פ״ח klopfen. -ся poltern.

Стукотня́ נ׳ שְׁאוֹן מִתְדַּפְּקִים, קוֹל דּוֹפְקִים, תְּקַע מַהֲלֻמָּה Gepolter.

Стукъ ז׳ מְחִי, קוֹל דּוֹפֵק, תְּקַע das Klopfen.

Сту́ликъ ז׳ כִּסֵּא קָטָן Stühlchen. [Fleischklotz

Стулъ ז׳ 1) כֵּס, כִּסֵּא Stuhl. 2) בּוּל־עֵץ לַחֲטֹב בָּשָׂר

Сту́льникъ ז׳ חָרַשׁ כִּסְאוֹת Stuhlmacher.

Сту́льный ת׳ —, כִּסְאוֹת — Stuhl-.

Сту́льчикъ см. Сту́ликъ. [Erdstampfe

Сту́па נ׳ 1) מַכְתֵּשׁ, מְדֹכָה Mörser. 2) מַחֲרֵשָׁה, מַקְבֵּל

Ступа́ נ׳ הֲלִיךְ סוּס לְאִטּוֹ langsamer Gang.

Ступа́ть, -пи́ть פ״ע דָּרוֹךְ, צָעוֹד, פָּשׁוֹעַ schreiten. С. на что הֵצִיג כַּף רַגְלוֹ עַל־, דָּרוֹךְ עַל־ פ״ח. Ступа́й скорѣе מַהֵר וָלֵךְ. [Stufen-.

Ступе́нный ת׳ אֲשֶׁר לְכֶבֶשׁ, —, הַמַּעֲלָה, —הַמַּדְרֵגָה

Ступе́нь ж מַעֲלָה, מַדְרֵגָה, (יחז׳ מ׳, ט׳) כֶּבֶשׁ Stufe.
Ступе́нька ж см. Ступе́нь. [mit Stufen.
Ступе́ньчатый ת׳ עָרוּךְ מַדְרֵגוֹת, עָשׂוּי בְּמַעֲלוֹת
Ступица ж מַכּוּר הָאוֹפָן, חִשּׁוּר הָאוֹפָן Radnabe.
Ступка, -почка ק׳ см. Ступа. [-пичный ת׳.
Ступня́ עָקֵב, פֵּעַם, כַּף הָרֶגֶל ג׳ Fußsohle.
Ступь ג׳ הֲלִיךְ, (סוס) מִצְעָדִי Gang.
Стуча́ть, -ся см. Сту́кать, -ся.
Стыди́ть (стыжу́) פ״י הִכְלִים, הֵעֵטָה בֹשֶׁת beschämen. -ся פ״ח עָטָה בֹשֶׁת, הִכָּלֵם, בּוֹשׁ sich schämen.
Стыдливость ג׳ בֹּשֶׁת פָּנִים, מַעֲטֶה כְּלִמָּה Schamgefühl.
Стыдливый ת׳ בּוֹשׁ, נִכְלָם schamhaft.
Сты́дно ת״פ לְבֹשֶׁת, לְכִלְמָה, לְחֶרְפָּה es ist Schande.
Сты́дный ת׳ נוֹתֵן קָלוֹן, חֲרֵפָה אֲשֶׁר הוּא לְחֶרְפָּה schändlich.
Стыдъ ז׳ בֹּשֶׁת, בּוּשָׁה, כְּלִמָּה, קָלוֹן, חֶרְפָּה Schande.
Стыка́ть, Соткну́ть פ״י חָבַר בְּתַקַּע מַחְטִים zusammenstecken. -ся פ״ח פָּגוּעַ בְּ־, הִתְנַגֵּשׁ יַחְדָּו zusammenstoßen.
Сты́лу ת״פ מֵאָחוֹר von hinten.
Сты́нуть, Стыть פ״ע הָקַר, הָפוּךְ קַר kalt werden.
Сты́чка נ׳ 1) הִתְנַגֵּשׁ (הַקָּרוֹת) יַחְדָּו Fügung. 2) קְרָב, [מלחמה] Handgemenge.
Сть מק״ר הֵם! still!
Стѣна́ ג׳ שׁוּר, כֹּתֶל, קִיר, חוֹמָה Wand.
Стѣ́нка, Стѣ́ночка נ׳ גְּדֵרָה, חַיִץ Wändchen.
Стѣ́нной ת׳ הַקִּיר, הַחוֹמָה — Wand-. С. календа́рь לוּחַ הַקִּיר.
Стѣнобитный ת׳ מְקַרְקֵר קִיר zum Mauerbrechen.
Стѣнолóмъ ז׳ מְחִי־קֶבֶל, מַפֵּץ Mauerbrecher.
Стѣнописецъ (-сца) ז׳ מוֹשֵׁחַ בַּשָּׂשַׂר קִירוֹת Wandmaler. [malerei.
Стѣнописный ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁחַת קִירוֹת zur Wand-
Стѣнопись נ׳ מִשְׁחַת שָׂשַׂר לַקִּירוֹת Wandmalerei.
Стѣсне́ніе ס׳ 1) הָעִיק, לָחַץ Zusammendrückung. 2) צָרָה, מָצוֹק, מְצוּקָה, צוּקָה, מוּעָקָה, עָקָה, לַחַץ, מָצוֹר, מָצֹר; חֲרִצָבָה, עֹשֶׁק; מֵצַר Verengung.
Стѣсня́ть, -ни́ть פ״י 1) הָעִיק, לָחוּץ, לָחַץ 2) הָצַר, לָחוּץ, הָיָה לְמִפְגָּע לְ־ unbequem machen. 3) הָבָא בַמָּצוֹר, צָרוֹר אֶת־, לְ־ zusammendrücken. -ся 1) הִלָּחֵץ נפ׳ zusammengedrückt werden. 2) הִקְשָׁה לְ־, הֵחֵשׁ מִ־ פ״ח, הִתְבּוֹשֵׁשׁ; מָאַן לְ־ sich geniren.
Стя́гивать, Стяну́ть פ״י 1) חָשַׁק, מָשׁוֹךְ אֶחָד לְאֶחָד, חָבַר; קָמוּט, קָפוּץ, קָפַד zusammenziehen. 2) חָלוּץ, הַמְשֵׁךְ חַד נפ׳ herabziehen. -ся 1) הִתְלַכֵּד פ״ח zusammengezogen werden. 2) הִקָּפֵץ (איוב כד, כד) קָפוּד; קָמוּט, צָמוּק sich einziehen. [3) נֵס, דֶּגֶל Fahne.
Стягъ ז׳ 1) см. Рыча́гъ. 2) גּוּפַת בָּקָר שָׁחוּט Rumpf
Стяжа́ніе ס׳ 1) עֲשׂוֹת לוֹ, קִנּוֹת, מְצֹא das Erwerben 2) תְּבוּאָה, בְּצַע Erworbenes.
Стяже́ніе ס׳, Стя́жка נ׳ צְנִפָּה, קִפְדָּה, צֶמֶד, חִשּׁוּק Zusammenziehung
Стяну́ть см. Стя́гивать. [thirersekte.
Суббо́та נ׳ שַׁבָּת Sonnabend.
Суббо́тники ז״ר שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת (טעם הרוסים) Sabba-
Суббо́тній ת׳ הַשַּׁבָּת — Sonabend-. С. день יוֹם הַשַּׁבָּת.
Сугро́бистый ת׳ מָלֵא עֲרֵמוֹת שֶׁלֶג voll Schneehaufen.
Сугро́бъ ז׳ עֲרֵמַת (תֵּל) שֶׁלֶג Schneehaufen.
Сугу́бить (-блю, -бишь) פ״י 1) כָּפוּל, נָתוּן מִשְׁנֶה, הֵעֵצִם, הִכְבֵּר, הִרְבָּה, רִבָּה הִכְפֵּל verdoppeln. 2) הִכְפֵּל, הָיָה מִשְׁנֶה; רִבָּה, עָצוּם sich vermehren. -ся פ״ח vermehren.
Сугу́бица נ׳ שְׁנַיִם, מִשְׁנֶה Doppeltes. [
Сугу́бо ת״פ כְּפָלַיִם, מִשְׁנֶה, שְׁנַיִם doppelt.
Сугу́бый ת׳ כָּפוּל zweifach. [-да́чій ת׳.
Суда́къ ז׳ דָּג מִמִּין *אַקּוּנָם (חולין ס׳:) Hechtbarsch.
Суда́рыня נ׳ גְּבִרְתִּי! שָׂרָתִי! עֲדִינָה! Madame!
Су́дарь, -да́рикъ ז׳ אֲדוֹנִי! אֲלוּפִי! mein Herr!
Суда́чить פ״ע (о комъ) נָתוֹן בְּ־, רָגַל בְּ־, דִּבֵּר בְּ־ הִדְּפֵי betadeln.
Суде́бникъ ז׳ סֵפֶר הַחֻקִּים (לאיוואן וואסיליעוויטש) Gesetzbuch.
Суде́бный ת׳ מִשְׁפָּט, —, פְּלִילִים, —, דָּת וָדִין — gerichtlich. С. домъ בֵּית הַמִּשְׁפָּט. Суде́бнымъ поря́дкомъ בְּפְלִילִים.
Суде́йскій ת׳ הַשּׁוֹפְטִים, — הַשּׁוֹפֵט — Richter-.
Суде́йша נ׳ (המ׳) אֵשֶׁת הַשּׁוֹפֵט Frau des Richters.
Суди́лище ס׳ הַמִּשְׁפָּט (בֵּית, אוּלַם) שַׁעַר Gerichtsstube.
Суди́ть (сужу́, су́дишь) פ״ע 1) (о чёмъ) חִוָּה דַעַת עַל־ urtheilen. 2) (по чему́) הוֹצָא מִשְׁפָּט, הָכַן מִ־ schließen, meinen. 3) (кому́) הוֹכַח לְ־, פִּלֵּל לְ־ מִ־ zuerkennen. 4) פ״י (кого́) פִּלֵּל אֶת־, שָׁפוּט אֶת־ (ש״א ב, כה), דּוֹן אֶת־, חָרוּץ מִשְׁפָּט עַל־ richten. -ся 1) הִשָּׁפֵט נפ׳ gerichtet werden. 2) הִשָּׁפֵט עִם־ פ״ח, דִּבֵּר מִשְׁפָּטִים עִם־, בּוֹא בְמִשְׁפָּט עִם־ prozessiren.
Судія́ см. Судья́.
Судки́ ז״ר см. Судо́къ.
Су́дно ס׳ 1) כְּלִי־שִׁיט, אֳנִיָּה Schiff. ר׳ Суда́ (-до́въ). 2) כִּסֵּא לָשֶׁבֶת חוּץ (דברים כג, יד) Nachtstuhl. ר׳ су́дна (-денъ).
Су́дный ת׳ פְּלִילִי, —, דִּין, —, מִשְׁפָּט — Gerichts-. С.

день יוֹם דִּין. Судное дѣло עִנְיָן פְּלִילִי.
Судовой ת׳ אֲנִיָּה, —כְּלִי־שַׁיִט — Schiffs-.
Судовщикъ ז׳ אֲדוֹנֵי הָאֲנִיָּה Schiffer.
Судоговореніе ס׳ פְּלִילָה, חֵקֶר־דִּין, בִּקֹּרֶת מִשְׁפָּט, פְּלִילִיָּה Beweisführung. [Einsatzschüssel.
Судокъ (-дка́) ז׳ מְזֵרֶק כַּפּוֹת יָדוֹת, סֵפֶל עֵם־שְׁתֵּי יָדוֹת
Судомо́й ז׳ מְשַׁטֵּף (מַדִּיחַ) הַכֵּלִים.
Судомойка נ׳ 1) מְשַׁטֶּפֶת הַכֵּלִים Scheuermagd. 2) מִטְפַּחַת לְשַׁטֵּף הַכֵּלִים Scheuerlappen.
Судопла́ваніе ס׳ דֶּרֶךְ אֲנִיָּה Schifffahrt.
Судопла́ватель ז׳ עוֹבֵר אָרְחוֹת, יוֹרֵד הַיָּם בָּאֲנִיָּה Schifffahrer.
Судопроизво́дство ס׳ עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט Gerichtspflege.
Судопромышленникъ ז׳ מוֹלִיךְ מַשָּׂא בָּאֲנִיּוֹת Schiffsfrachtführer.
Су́дорога נ׳ פַּלְצוּת, שֶׁבֶץ, *עֲוִית (ניסין ע.) Convulsionen. Су́дороги желу́дочныя *קַרְדִּיַּקּוּם (ניסין סו:).
Су́дорожный ת׳ פַּלְצוּת — krampfhaft.
Судостроеніе ס׳ בִּנְיַן (מִבְנֶה) אֲנִיּוֹת Schiffbau.
Судостроитель ז׳ בּוֹנֶה אֲנִיּוֹת Schiffbauer.
Судостроительный ת׳ אֲשֶׁר לְבִנְיַן (לְמִבְנֶה) אֲנִיּוֹת Siffbau-. [verfassung.
Судоустро́йство ס׳ מַעַרְכֵי דִּבְרֵי הַמִּשְׁפָּט Gerichts-
Судохо́децъ (-дца) см. Судопла́ватель.
Судохо́дный ת׳ נוֹשֵׂא אֲנִיּוֹת (נהר) schiffbar.
Судохо́дство ס׳ מַסָּע בָּאֲנִיּוֹת Schifffahrt.
Судохозя́инъ ז׳ הָאֲנִיָּה בַּעַל (אֲדוֹנֵי) Schiffseigenthümer.
Судъ ז׳ 1) מִשְׁפָּט, דִּין, פְּלִילָה, פְּלִילִיָּה Gericht. Гла́сный судъ פִּרְזוֹן. Стра́шный с. יוֹם פְּקוּדַת כָּל־בָּשָׂר. 2) פְּלִילִים, אֱלֹהִים סוֹד שׁוֹפְטִים Gerichtsbehörde.
Судьба́, -бо́на נ׳ מְנָת כּוֹס, נַחֲלָה, חֶבֶל, גּוֹרָל הַחַיִּים Schicksal.
Судья́ זו״נ מוֹכִיחַ בֵּין־, פָּלִיל, דַּיָּן, שׁוֹפֵט Richter. Мирово́й с. פָּרָן, יוֹעֵץ שָׁלוֹם (חבקק ג, יד). [glaube.
Суевѣ́ріе ס׳ לֵב הוֹתֵל, אֱמוּנֵי הֶבֶל; הַבְלֵי שָׁוְא Aber-
Суевѣ́рка נ׳ מִשְׁמֶרֶת הַבְלֵי־שָׁוְא Aberglaubige.
Суевѣ́рничать פ״ע רָעָה אֱמוּנֵי־, שַׁמֵּר הַבְלֵי־שָׁוְא תֹּהוּ aberglaubisch sein. [glaubigkeit.
Суевѣ́рность נ׳ רְעוּת אֱמוּנֵי־שָׁוְא, לֵב הוֹתֵל Aber-
Суевѣ́рный ת׳ רוֹעֶה אֱמוּנֵי תֹּהוּ, מְשַׁמֵּר הַבְלֵי־שָׁוְא
Суевѣ́ръ ז׳ см. Суевѣ́рный. [aberglaubisch.
Суему́дренникъ см. Суему́дрецъ.
Суему́дренный ת׳ см. Суему́дрецъ. [nünftler.
Суему́дрецъ ז׳ מִתְחַכֵּם בְּשָׁוְא, מִתְעַתֵּעַ בְּ־ Ver-
Суему́дріе ס׳ חָכְמַת־שָׁוְא, מִשְׁלֵי אֵפֶר Afterweisheit.
Суему́дрствовать (-ствую) פ״ע הִתְחַכֵּם בְּשָׁוְא, הִתְעַתֵּעַ (רְעוּת) רוּחַ eitle Gedanken. flügeln.
Суемысліе ס׳ מַחְשְׁבוֹת הֶבֶל, מַשְׁאוֹת שָׁוְא, רַעְיוֹן
Суеслáвіе ס׳ см. Тщеслáвіе.
Суеслáвный см. Тщеслáвный.
Суесло́вецъ (-вца) ז׳ מְדַבֵּר תֹּהוּ, דּוֹבֵר רִיק Schwätzer.
Суесло́віе ס׳ דִּבְרֵי־רוּחַ, רִיק, תֹּהוּ Geschwätz.
Суесло́вный ת׳ תֹּהוּ, —רִיק, אֵין בִּינָה — nichtssagend.
Суета́ נ׳ עֵצֶב, עָמָל, תְּהִלָּה, אָוֶן, תֹּהוּ, רִיק, הֶבֶל, שָׁוְא Eitelkeit. Стремле́ніе къ суетѣ רְעוּת (רַעְיוֹן) רוּחַ, דֶּרֶךְ עֵצֶב (תהלים קלס, כד).
Суетиться (суечу́сь, суети́шься) פ״ח רָעָה רוּחַ, אָרוֹג קוּרֵי עַכָּבִישׁ, יָגוֹעַ לְרִיק umhertändeln.
Суетли́вость נ׳ רְעוּת רוּחַ, עָמָל בְּדֵי־רִיק Tändelei.
Суетли́вый ת׳ רֹעֶה אֵפֶר, עָמֵל לָרוּחַ, יָגֵעַ לָרִיק tändelhaft.
Суетность см. Суета́. [nichtig.
Суетный ת׳ לֹא־יוֹעִיל, —אֱלִיל, —רִיק, —שָׁוְא
Суждéніе ס׳ תְּבוּן, מַרְאֵי־לֵב, דִּין, מִשְׁפָּט Beurtheilung. По ихъ суждéнію כִּתְבוּנָם (הושע יג, ב). [Braut.
Су́женая נ׳ כַּלָּה, רַעְיָה vom Schicksal bestimmte
Су́женый ת׳ 1) חָבְלוֹ, —גּוֹרָלוֹ, —נוֹעָד, מְנַת כּוֹסוֹ vom Schicksal bestimmt Су́женаго и конёмъ не объѣдешь שֶׁקֶר הַסּוּס לְהַמָּלֵט מִמְּנַת גּוֹרָלוֹ. 2) אַלּוּף נְעוּרִים, דּוֹד, חָתָן zubestimmter Bräutigam.
Су́живать, Су́зить см. Съу́живать, Съу́зить.
Су́ка נ׳ כֶּלֶבָה, כֶּלֶב נְקֵבָה (מלאכי א, ג) תַּנָּה *כַּלְבָּה Hündin.
Сукно́ ס׳ אֲטוּן, אֶרֶג צֶמֶר Tuch. Положи́ть дѣло подъ сукно́ עָנְיָן לְיָמִים רְחוֹקִים הֶעֱבִיר (נדה).
Сукнова́льный ת׳ אֲשֶׁר לְהַדּוּשׁ אֲטוּן (ארג צמר) zum Tuchwalken. [walke.
Сукнова́льня נ׳ בֵּית הַדּוּשׁ אֲטוּן (ארג צמר) Tuch-
Сукнодѣ́ліе ס׳ מַעֲשֵׂה אֶרֶג צֶמֶר, מַעֲשֵׂה אֲטוּן Tuchbereitung. [maschine.
Сукнодѣ́льный станъ מְכוֹנַת מַעֲשֵׂה אֲטוּן Tuch-
Сукнострижный ת׳ עֲשׂוּי לְגַז אֲטוּן (ארג צמר) zum
Суковатый ת׳ שְׂכִיּוֹת (שְׂכִיּוֹת) מָלֵא שְׂכִיּוֹת ästig. [Tuchscheeren.
Сукóнка נ׳ יְרִיעַת אֲטוּן, בַּד אֶרֶג־צֶמֶר Tuchlappen.
Сукóнный ת׳ מֵאֶרֶג־צֶמֶר, אֲטוּן — Tuch-.
Сукóнщикъ ז׳ רוֹכֵל אֲטוּן; עוֹשֵׂה אֶרֶג־צֶמֶר Tuchmacher, -händler.
Сукóтная кóшка חָתוּל הָרָה trächtige Katze.
Су́кровица נ׳ לֵשֶׁד, לַח, מֵי־הַדָּם Blutwasser. -вичный ת׳.
Сукъ ז׳ שֹׁרֶשׁ, שֹׁרֶשׁ, סָעִיף, סַרְעָפָה, מַעֲפָה Ast; Knorren.

Сулей (-ка-лейка) נאד זכוכית רָחָב ג׳ flache Flasche.
Сулить (-лю, -лишь) הַבְטָחַ לְ־, אָמוֹר לְ־, נָדוֹר פ״ע anbieten, versprechen. -ся הִתְנַדֵּב לְ־ פ״ח angeboten werden.
Сулой סֹלֶת בְּלוּלָה בְּחָלָב, סֹלֶת מְרֻבֶּכֶת ז׳ Mehlbrei.
Султанскій אֲשֶׁר לַשַּׁלִּיט תִּירָס ת׳ des Sultans.
Султанша אֶשֶׁת שַׁלִּיט תִּירָס, שִׁגָּל נ׳ Sultanin.
Султанъ (1 ז׳ שַׁלִּיט תִּירָס Sultan. 2) צִיצַת הַכּוֹבַע, כְּרָבֵל (שבת ס׳) *קֶסְדָּא (מדרש ילמדנו בראשית) Federbusch.
Сума́ צְקָלוֹן, יְלֵקוּט, אַמְתַּחַת נ׳ Tasche. Перемётная с. הַכַּכְפָּה. אִישׁ תַּהְפֻּכוֹת. Ходи́ть съ сумо́ю נָדוֹד לְלֶחֶם וְשָׁאֹל. נוֹעַ רוֹשֵׁשׁ אִישׁ עַד נוּדוֹ לַלֶּחֶם handlen.
Сумасбро́дничать הִשְׁתַּגֵּעַ פ״ע unsinnig
Сумасбро́дный מִתְהוֹלֵל, מְשֻׁגָּע ת׳ tollsinnig.
Сумасбро́дство הוֹלְלוּת, שִׁגָּעוֹן ס׳ Tollsinn.
Сумасбро́дъ ז׳ см. Сумасбро́дный.
Сумасше́дшій מְשֻׁגָּע, מֻכֶּה שִׁגָּעוֹן ת׳ wahnsinnig.
Сумасше́ствіе תִּמְהוֹן לֵב, שִׁגָּעוֹן ס׳ Wahnsinn.
Сумато́ха מְבוּכָה, מְהֻמָּה, מַהֲפֵכָה נ׳ Wirrwarr.
Сума́хъ (שביעית פ״ו) אַסְטִים, מִין שִׂיחַ ז׳ Gelbholz.
Сумбу́рный אֱוִילִי, —אֱוִיל ת׳ dumm.
Сумбу́рщикъ גַּרְגָּן, אִישׁ־מָדוֹן, אִישׁ רִיב ז׳ Zanksüchtiger. -щица אֵשֶׁת מְדָנִים, הוֹמִיָּה נ׳ Zanksüchtige.
Сумбу́ръ תֹּהוּ, רִיק, הֶבֶל ז׳ Unsinn. [rungs-
Су́меречный אֲשֶׁר לְעֵת הַנֶּשֶׁף, —הַנֶּשֶׁף ת׳ Dämme-
Су́мерки (-рекъ) נֶשֶׁף הָעֶרֶב וְהַבֹּקֶר; בֵּין הָעַרְבַּיִם נ״ר Dämmerung.
Су́мка ק׳ см. Сума́.
Су́мма תֵּכֶן פְּקוּדֵי־כֹל, מִסְפַּר (חֶשְׁבּוֹן) הַכֹּל נ׳ Summe.
Сумова́тый מַעֲשֵׂה־שַׂק, כְּמוֹ שָׂק (בגד) ת׳ sackig.
Су́мочка ק׳ см. Сума́. [zur Tasche gehörig.
Су́мочный אֲשֶׁר לָאַמְתַּחַת, —צְקָלוֹן, —יְלֵקוּט ת׳
Су́мракъ אֶשּׁוּן, אִישׁוֹן לַיְלָה, אֲפֵלָה; עֶרֶב, נֶשֶׁף ז׳ עֲלָטָה, חֹשֶׁךְ Dämmerung; Dunkel.
Су́мрачность מַחֲשָׁךְ, מַאֲפֵלָיָה, אֹפֶל נ׳ Dunkelheit.
Су́мрачный אָפֵל ת׳ dunkel. [ное
Су́мчатый בַּעַל־כִּיס ת׳ beutelig. Су́мчатое живо́т-
Сунду́къ אָרוֹן, אַרְגָּז ז׳ Kasten.
Сундучёкъ (-чка́) אַרְגָּז קָטָן ז׳ Kästchen.
Сунду́чный אָרוֹן, —אַרְגָּז ת׳ vom Kasten. С. за-
Су́нуть, -ся см. Сова́ть -ся. [мо́къ מַנְעוּל הָאַרְגָּז
Супе́ръ-интенде́нтъ שַׂר קֹדֶשׁ לְכֹהֲנֵי דַת לְתֵר ז׳ Superintendent. [Erde.
Су́песокъ (-ска́) עֲפָרוֹת חוֹל נ׳ ז׳, Су́несь sandige
Су́пецъ (-пца) см. Сунь. [פָּנִים die Stirn runzeln.
Су́пить бро́ви, Су́питься רָעוּם, הִשְׁפַּל גַּבּוֹת עֵינָיו
Супово́й אֲשֶׁר לַמַּרָק, —הַמַּרָק ת׳ Suppen-.
Супо́нить אָסוֹר (חָזַק) עַל הַסּוּס פ״ע den Kummetriemen befestigen. [riemen.
Супо́нь, -по́ня אֹסֶר (שְׁרוֹךְ) לְעַל הַסּוּס נ׳ Kummet-
Су́порось חֲזִיר הָרָה נ׳, -ро́сая свинья́ trächtige Sau. (תהלים קלט, כא) Feind.
Супоста́тъ תְּקוֹמֵם, מִתְקוֹמֵם, קָם, צַר, אוֹיֵב ז׳
Супроти́въ (кого́, чего́) לְגֹכַח, מוּל, לִקְרַאת (1 פ״י לְמֹרוֹת עֵינֵי־ 2) לְעֻמַּת, נֶגֶד gegenüber. zuwider.
Супру́га שֶׁגֶל; חֲבֶרֶת, אֵשֶׁת בְּרִית, אִשָּׁה נ׳ Gemahlin.
Супру́гъ בַּעַל־אִשָּׁה, אִישׁ ז׳ Gemahl.
Супру́жескій אֲשֶׁר לְבַעְלֵי, אֲשֶׁר לְאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ ת׳ בְּרִית נָשׁוּאִים ehelich.
Супру́жественный אֲשֶׁר לִבְרִית הַנְּשׂוּאִים ת׳ Ehe-.
Супру́жество בְּרִית, בְּרִית אִישׁ עִם־אִשְׁתּוֹ ס׳ נְשׂוּאִים Ehestand.
Супру́жній אֲשֶׁר לַבַּעַל, —הָאִישׁ ת׳ des Ehegatten.
Супъ מָרָק ז׳ Suppe.
Сургу́чникъ עוֹשֵׂה חֹמֶר חוֹתָם ז׳ Siegellackfabrikant.
Сургу́чница אָרוֹן חֹמֶר חוֹתָם נ׳ Siegellackkästchen.
Сургу́чъ חֹמֶר חוֹתָם ז׳ Siegellack. -гу́чный ת׳.
Су́рикъ שָׁשָׁר ז׳ Mennig. -ковый ת׳.
Сурко́вый см. Суро́къ. [ри́ть суро́во דַּבֵּר קָשׁוֹת.
Суро́во בַּחֲמַת־קָרִי, בְּזַעַם ת״פ rauh, hart, derb. Гово-
Суро́вость קָשׁוּת, חֲמַת־קָרִי, זַעַם, זַעַף נ׳ Rauheit.
Суро́вый אַכְזָרִי, נִזְעָם, סַר וְזָעֵף, זוֹעֵף, קָשֶׁה, עַז ת׳
Су́ровье אֶרֶג עָב grobes Zeug. [rauh, streng.
Суро́вѣть הָפוֹךְ סַר וְזָעֵף פ״ע rauh werden.
Суро́къ (-рка́) *עַכְבָּרָא דְטוּרָא, עַכְבַּר־הָרִים ז׳ (ירוש׳) *מַרְמָטָא (ב״ר יז), (שבת א) Murmelthier. -рко́вый ת׳.
Сурьма́ *אַנְטִימוֹן, מִין מַתֶּכֶת נ׳ Spießglanzmetall.
Сурьми́ло כֹּחוֹל, פּוּךְ ס׳ *Augenbrauenschwärze.
Сурьми́ть (-млю) כָּחוֹל פ״ע, קָרוֹעַ בַּפּוּךְ schwärzen (die Augenbrauen). -ся כָּחוֹל (קָרוֹעַ בַּפּוּךְ) עֵינָיו פ״ח sich schwärzen.
Су́сликъ מִין עַכְבָּר ז׳ Zieselmaus. [sich schwärzen.
Су́слить (1 פ״ע שָׁתָה לְאִטּוֹ langsam trinken. 2) נָאַל בְּרִירוֹ begeifern.
Су́сло תִּירוֹשׁ שָׁכָר ס׳ Bierwürze. -ляный ת׳.
Суста́въ ז׳ אַצִּיל; *אַרְכָּבָא Gelenk. Суста́вы рукъ אַצִּילֵי הַיָּדַיִם. С. плечно́й *אַמַּת הַשֹּׁחִי. -ста́вный ת׳.
Су́тки (-токъ) מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב, יוֹם וָלַיְלָה נ״ר 24 Stun-
Су́толока תִּשׁוּאָה, הָמוֹן, שָׁאוֹן נ׳ Getümmel. [den.
Су́точный אֲשֶׁר לְיוֹם וָלַיְלָה, נִמְשָׁךְ מֵעֶרֶב עַד־עֶרֶב ת׳ 24 stündig.

Сутýга ж חוט בַּרְזֶל, גִּיד בַּרְזֶל Eisendraht. -тýж-ный.
Сутýлина ж גֵּב, מַעֲקָשׁ דַּבֶּשֶׁת Krümmung.
Сутýлистый מְעֻקָּל, עָקֹב, גִּבְנוֹן, גִּבֵּן bucklig.
Сутýлиться כָּפוּף גַּבּוֹ, הִכָּפֵף buckelig werden.
Сутýловатый גִּבֵּן (גִּבְנוֹן) מְעַט etwas buckelig.
Сутýлость ж גֵּב הַגִּבֵּן, דַּבֶּשֶׁת Gebücktheit.
Сутýлый גִּבֵּן, כָּפוּף, גִּבְנוֹן buckelig.
Суть ж עֶצֶם, שֹׁרֶשׁ דָּבָר, תְּכוּנַת עִנְיָן Wesen. Дойти до сýти его בּוֹא עַד־תְּכוּנָתוֹ. [Gänker.
Сутя́га м אִישׁ מְדָנִים, אוֹהֵב (אוֹהֲבֵת) רִיב וּמִשְׁפָּט זר״נ
Сутя́женье ס דִּבְרֵי רִיכוּת, תְּאָנִים, מִשְׁפָּטִים Gänkerei. [Ränke machen.
Сутя́жить הִתְגָּרָה בְּ־, לָרִיב וּמִשְׁפָּט, הִתְאַנָּה לְ־ פ״ע
Сутя́жливость ж תַּאֲוָה לָרִיב וּמִשְׁפָּט, תְּאָנִים Prozeßsucht. [אוֹהֵב דִּבְרֵי רִיכוּת prozeßsüchtig.
Сутя́жливый מְחַרְחֵר רִיב וּמִשְׁפָּט, מִתְאַנֶּה לְ־ ת
Сутя́жничать חִרְחֵר דִּבְרֵי רִיכוּת פ״ע Ränke machen.
Сутя́жничество ס см. Сутя́жливость.
Суфлёръ ז מַזְכִּיר דִּבְרֵי הַחָזָּן (בבמת חזיון) Vorsager.
Суффи́ксъ ז נוֹסֶפֶת קִיצוֹנָה לְמִלָּה Anhängsel.
Сухáрь (-ка́рикъ) ז תְּפִינִים, פַּת חֲרֵבָה (במד״ר ז׳) *כַּכְּמָם Zwieback. -хáрный ת.
Сýхо ת״פ 1) חָרֵב, יָבֵשׁ trocken. 2) בְּפָנִים נִזְעָמִים בְּרוּחַ קָרָה hart.
Суховáтый יָבֵשׁ מְעַט ת etwas trocken.
Суходóлъ ז בִּקְעַת צִיָּה, גֵּיא חָרֵב trockenes Thal.
Сухóй ת 1) חָרֵב, יָבֵשׁ, צִיָּה trocken. 2) דַּק, צָנוּם, רָזֶה mager. 3) גָּזְעִם, עָקֵשׁ, סָר derb.
Сухомя́тка ж פַּת חֲרֵבָה, לֶחֶם קְלוּקַל trockenes Brot. Ѣлъ въ сухомя́тку אָכַל פַּת חֲרֵבָה.
Сухопýтный ת חָרֵבָה, —, יַבֶּשֶׁת, —, יַבֶּשֶׁת — Land-. Сухопýтныя войскá צְבָאוֹת הַחָרֵבָה, חֵיל הַיַּבֶּשֶׁת
Сухопýтье ס דֶּרֶךְ הַיַّבֶּשֶׁת Weg zu Lande.
Сýхость, Сухотá ж יַבֶּשֶׁת, חֹרֶב, חָרֵבָה, גֵּנֶב, צִחִיחַ Trockenheit.
Сухóтка ж שַׁחְפֶּת, רָזוֹן Abzehrung.
Сухощáвость ж רָזוֹן Magerkeit.
Сухощáвый ת דַּל, רָזֶה, צָנוּם, דַּק בָּשָׂר mager.
Сухоядéніе ס מַאֲכַל פַּת חֲרֵבָה Genuß trockener Speisen. [trockene Speisen genießt.
Сухоя́дець (-дца) ז אוֹכֵל פַּת חֲרֵבָה Einer der
Сучёкъ (-чкá) ז см. Сукъ.
Сучéніе ס הַשְׁזָרָה, מַעֲשֵׂה עֲבוֹת das Zwirnen.
Сучи́ть (-чý, -чишь) 1) פ״ע עָבוֹת, הִשְׁזֵר zwirnen. 2) (בצק) גִּלְגֵּל, רִקַּע rollen.
Сучій ת׳ הַתֹּנָה, —, הַכַּלְבָּה, —* von der Hündin.

Сýчка ז׳ ק см. Сýка. [חָרְכוֹן, בְּצֹרֶת, צִיּוֹן Dürre.
Сýша ж 1) חָרָבָה, יַבֶּשֶׁת, יַבֶּשֶׁת trocknes Land. 2) חֹרֶב
Сýше ת׳ חָרֵב מִ־, יָבֵשׁ מִ־ trockner.
Сушéніе ס הַחֲרָבָה, יִבּוּשׁ, פְּעֻלַּת הַמְיַבֵּשׁ das Trocknen.
Сушённый ת׳ מְחֹרָב, מְיֻבָּשׁ getrocknet. [mer.
Сушильня ж׳, -ши́ло ס׳ מָקוֹם לְיַבֵּשׁ בּוֹ Trockenkam-
Суши́ть (сушý, сýшишь) פ״י חָרַב, הֶחֱרִיב, יִבֵּשׁ trocknen. -ся נפ׳ חָרוֹב, יִבּוֹשׁ sich trocknen.
Сýшка см. Сушéніе.
Сушь ж 1) חָרָב, חָרְכוֹן, בְּצֹרֶת, צִיּוֹן Dürre. 2) עָלֶה (נוֹבֵל) יָבֵשׁ trockene Blätter. [תּוֹשִׁיָּה Wesentliches.
Сущéственность ж עֶצֶם, שֹׁרֶשׁ דָּבָר, תִּקֻּף עִנְיָן
Сущéственный ת׳ קַיָּם, נָכוֹן, נֶאֱמָן* wesentlich.
Существи́тельное и́мя שֵׁם עֶצֶם Hauptwort.
Существó ס׳ עֶצֶם, דָּבָר, יְקוּם תּוֹשִׁיָּה Wesen; Wesentliches. Всякое с. כָּל־הַיְקוּם, כָּל־הַנִּבְרָא. С. дѣла תִּקֻּף עִנְיָן, שֹׁרֶשׁ דָּבָר.
Существовáніе ס׳ חַיּוֹת, תְּקוּמָה, חַיִּים Existenz.
Существовáть (-ствýю) פ״ע הָמְצָא, קוּם, הָיָה, הָיָה* da sein. [2) נָצַב, נֶאֱמָן, נָכוֹן wahrhaftig.
Сýщій ת׳ 1) הוֹוֶה, נִמְצָא, עוֹמֵד, קַיָּם* existirend.
Сýщность ж см. Существó.
Суя́гня ж חָרָה (כִּבְשָׂה, רָחֵל) כַּבְשָׂה trächtiges Schaf.
Сфальши́вить см. Фальши́вить.
Сфéра ж חוּג, דּוּר, כַּדּוּר, גַּלְגַּל, *סְפֵירָה (במד״ר ד) Sphäre, Kugel. С. небéсная חוּגֵי שָׁמַיִם.
Сферическій ת׳ חוּג, כַּדּוּר, כְּמוֹ חוּג אֲשֶׁר דְּמוּת לוֹ kugelförmig.
Сформиров—см. Формиров—.
Схáпать, Схапнýть פ״י חָטַף fortgreifen.
Схваст— см. Хвáст—. [בְּרֵעֵהוּ Gefecht.
Схвáтка ж מִלְחֶמֶת אִישׁ, (איוב ט״, כד) כִּידוֹר, נַפְתּוּל
Схвáтцы (-цевъ) ז״ר מַלְקָחַיִם לְמְלֹאכֶת חוּטֵי בַרְזֶל Zange zum Drathziehen.
Схвáтывать, Схватáть פ״י חָטַף, תָּפוּשׂ, הֶחָזִיק, אָחוֹז (תָּפוּשׂ) לָכוֹד, אָחוֹז ergreifen. С. когó зá руку אָחוֹז בְּיָדוֹ. Ужасъ схватилъ ихъ רְעָדָה אֲחָזַתְם. Сýдорога схватилъ его אֲחָזוּהוּ הַשֶּׁבֶץ. -ся 1) נפ׳ הָאֲחֵז, הִתָּפֵשׂ, הָלְכַד ergriffen werden. 2) הָעֲלָה פ״ח עַל־לְבָבוֹ פִּתְאֹם, זָכוֹר פִּתְאֹם sich plötzlich erinnern.
Схвáченный ת׳ נֶאֱחָז, נִלְכַּד, תָּפוּשׂ ergriffen.
Схéма ж מוֹפֵת, מְחֻקָּה, דְּמוּת, סֶמֶל, תַּכְנִית Muster.
Схитри́ть פ״ע הִתְנַכֵּל לְ־, עָשָׂה בְעָקְבָה (בְּמִרְמָה) List gebrauchen.
Схлёбывать, Схлебáть, -бнýть פ״י לָקוֹק מֵעַל־, עָלוּעַ־, הָלַק מִ־ נפ׳ גֻּמָּא, עַלְעַ־ ausjuppen. -ся

ausgeſuppt werden.

Схо́дбище ס׳ קָהָל, מִקְרָא, עֲצֶרֶת, אֲסֵפָה, מִקְוֶה Zu-[ſammenkunft.

Схо́день (-дня) ז׳ מַדְרֵגָה, מַעֲלָה Treppe.

Сходи́ть, Сха́живать, Сойти́ פ״ע 1) מוֹשׁ; יָרוֹד מִן־ hinuntergehen. С. съ горы́ יָרוֹד מִן־הָהָר. С. съ доро́ги סוֹר מִן־הַדֶּרֶךְ. Я съ мѣ́ста не сойду́, пока́ — לֹא אָמוּשׁ מִזֶּה עַד־הֲרֵזֶה. Вода́ сошла́ וְחָסוֹר הָלְכוּ הַמַּיִם. Онъ сойдётъ съ тѣ́ла מִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ יַרְזֶה. Онъ сошёлъ съ ума́ נִבְקָה רוּחוֹ בְּקִרְבּוֹ, אָבַד לִבּוֹ. Това́ръ сошёлъ הָרְכָלָה נִמְכְּרָה בִּיעָתוֹ. 2) (въ чёмъ) הָלוֹךְ אֶל־ hingehen. -ся פ״ח 1) קָרוֹב וְאַתָּה, הִתְנַגֵּשׁ יַחְדָּו (בראשית יד, ג), הִגִּיעַ, הִתְאַסֵּף, הִקָּהֵל, הִקָּוֶה, zusammenkommen. 2) (въ чёмъ) הֶרְצָה לְ־, הֵאוֹת לְ־ übereinkommen.

Схо́дка נ׳ см. Схо́дбище.

Схо́дный ת׳ 1) מוֹעֵד, —, אָסֵף, —Verſammlungs-. Схо́дное мѣ́сто מָקוֹם מוֹעֵד. 2) כְּמוֹ, דּוֹמֶה, כְּ־, כְּזֶה כָּזֶה, כְּזֶה כָּזֶה ähnlich. 3) מְעַט, לֹא־כַבִּיר nicht theuer. По схо́дной цѣнѣ́ בְּמְחִיר מְעַט. [lichkeit.

Схо́дственность נ׳ דְּמִיוֹן, דְּמוּת, מְשָׁל, עֶרֶךְ Aehn-

Схо́дственный נִמְשָׁל כְּ־, נִדְמֶה כְּ־, דּוֹמֶה לְ־ ת׳ ähnlich.

Схо́дствіе, -ство см. Схо́дственность. [ähnlich.

Схо́дствовать (-ствую) הָדְמָה (הִדְמָה), דָּמָה לְ־ פ״ע הָיָה כִּדְמוּת־ (כְּמַרְאֵה־), הִמְשָׁל (הִתְמַשֵּׁל) כְּ־, לְ־ ähnlich sein.

Сходъ ז׳ 1) רֶדֶת מִ־ das Hinabſteigen. 2) מוֹרָד Ab-

Схо́жій см. Схо́дный. [hang. 3) см. Схо́дбище.

Схороне́ніе ס׳ הַחְבָּיָא, הַצְפָּנָה, הַסְתָּרָה Verwahrung.

Схоронять, -нить פ״ע 1) טָמַן, הִטְמִין, הַצְפֵּן, הַחְבָּא, הִסְתִּיר verbergen. 2) קָבַר, קִבֵּר beerdigen. -ся נפ׳ הִטָּמֵן, הִצָּפֵן, הֻחְבָּא verwahrt werden.

Сцара́пывать, -ра́пать, -ра́пнуть שָׂרַט מִ־ פ״ע הִקְרֵעַ, הִשְׂרֵט מִ־ נפ׳ מָרוּט וְקָרוּעַ מִ־ abkratzen. -ся בַּצִּפֹּרֶן abgekratzt werden.

Сцать (сцу, сцышь) הִשְׁתִּין פ״ע piſſen. -ся הֵמִיסָה פ״ח בִּשְׁתָּנוֹ (*בִּשְׁתָּנוֹ) עָרְשׁוֹ בִּשְׁתָּנוֹ ſich bepiſſen. [Bühne.

Сце́на נ׳ 1) חָזוּת, חָזְיוֹן, מַחֲזֶה Scene. 2) בָּמַת חָזְיוֹן

Сценическій ת׳ אֲשֶׁר לְבָמַת חָזְיוֹן Bühnen-.

Сцѣживать, Сцѣди́ть פ״ע הִגַּר מִ־ נפ׳ הֻגַּר מִ־ abzapfen. -ся abgezapft werden.

Сцѣ́пка נ׳, **Сцѣпле́ніе** ס׳ רְכָסָם, מְרָקָם, רַתֵּק, רְתוּקָה Zuſammenkettung.

Сцѣпля́ть, Сцѣпи́ть פ״ע חִשֵּׁק, חִבֵּר, רָתַק, רָכוֹס, רָתוֹק, סָכוֹךְ, הִרְכִּיס נפ׳ zuſammenketten. -ся 1) הִתְחַבֵּר עִם־ פ״ח zuſammengekettet werden. 2) הִתְאַחֵז (הִתְלוֹת) אֶל־ הִשָּׁפֵחַ ſich anhaken.

Сцѣпно́й אֲשֶׁר יִרְכְּסוּ בוֹ ת׳ zum Anhaken.

Сцѣпъ ז׳ см. Сча́ливаніе. [שִׁיט das Anhaken.

Сча́ливаніе, -ле́ніе ס׳ צָמַד כְּלֵי־, חִבֵּר אֲנִיּוֹת יַחַד

Сча́ливать, Сча́лить פ״ע חִבֵּר אֲנִיּוֹת (כְּלֵי שִׁיט) בַּעֲבוֹתִים anhaken. -ся חָבוּר (אניות) יַחְדָּו נפ׳ angehakt werden.

Сча́стіе, -тье ס׳ גָּד, בְּרָכָה, אֹשֶׁר, טוֹב, טוֹבָה, נְעִימוּת שִׂמְחַת נְעִימוּת, חֲבָלִים בַּנְּעִימִים Glück.

Счастли́вецъ (-вца) ז׳ בְּרוּךְ יְיָ, מְאֻשָּׁר, שְׂבַע־ Glückskind.

Счастли́вить (-влю) פ״ע אֹשֶׁר, בָּרַךְ, הִפֵּל חֶבֶל אִישׁ, הִצְלִיחַ, בַּנְּעִימִים beglücken. -ся פ״ס צָלוֹחַ glücken. Ему́ не счастли́вится הוּא נֶבֶר לֹא־יִצְלַח בְּיָמָיו.

Счастли́вица נ׳ שִׂבְעָה נְעִימוּת, בְּרוּכַת־יְיָ, מְאֻשָּׁרָה, שִׂבְעַת רָצוֹן Glückliche.

Счастли́вый ת׳ בְּרוּךְ, מְאֻשָּׁר, מַצְלִיחַ glücklich. Счастли́въ ты! אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ.

Счёрпаніе, -пываніе ס׳ שְׁאֹב מִ־ das Abſchöpfen.

Счёрпывать, Счёрпать, Счерпну́ть פ״ע שָׁאוֹב מֵעַל abſchöpfen. -ся נפ׳ הֻשְׁאַב מִ־ abgeſchöpft werden.

Счерче́ніе חֲקוּת, חֲקָקָה דְּמוּת הַ־ ס׳ — das Copiren.

Счёрчивать, Счерти́ть פ״ע חִקֵּה דְּמוּת הַ־, —, תָּאַר, חָקָה, תֹּאוֹר נפ׳ copirt —תָּאָה nachzeichnen. -ся werden.

Счесть см. Сосчита́ть. [

Счёсывать, Счеса́ть פ״ע חָסַר בַּמַּסְרֵק, שָׂרוֹק וְחָסַר הוּסַר בַּמַּסְרֵק נפ׳ abkämmen. -ся abgekämmt w.

Счётный ת׳ חֶשְׁבּוֹן, —, אֲשֶׁר לַחֶשְׁבּוֹן Rechnungs-.

Счетово́децъ (-дца) ז׳ תּוֹכֶן, עוֹרֵךְ חֶשְׁבּוֹנוֹת הַ־ חֶשְׁבּוֹן הַ־ Buchhalter. [Rechnungsführung.

Счетово́дство חֶשְׁבּוֹן, מַעֲרֶכֶת חֶשְׁבּוֹנוֹת הַ־ ס׳

Счётчикъ ז׳ תּוֹכֵן, מוֹנֶה, סוֹפֵר Geldzähler.

Счётъ ז׳ 1) מַתְכֹּנֶת חֶשְׁבּוֹן, תֹּכֶן Rechnung. 2) מִסְפָּר, מִנְיָן Zahl. На счётъ: а) עַל־חֶשְׁבּוֹן; б) עַל־אֹדוֹת, עַל־דְּבַר־, בִּדְבַר. [Zählung.

Счисле́ніе ס׳ מִנּוּת, סְפָרוֹת, סְפָרִים, פְּקֻדָּה; מִנְיָן

Счислитель ז׳ מוֹנֶה, פְּקוּדֵי־עָם, סוֹפֵר Zähler.

Счисля́ть, -ли́ть פ״ע מָנָה הַ־ חֶשְׁבּוֹן, תָּכֵן, עָרוֹךְ, תָּכַן, הִמְנָה נפ׳ 1) הֻמְנָה, הֻסְפַּר gezählt werden. 2) בּוֹא אֶל־הַפְּקוּדִים, הִתְפַּקֵּד פ״ח ſich zählen.

Счи́стить см. Счища́ть.

Счита́ніе ס׳ מִנּוּת, סְפָרִים Zählung.

Счита́ть, Счесть פ״ע 1) מָנָה, סָפוֹר, תָּכֵן, תִּכֵּן zählen. 2) (чѣмъ) חָשׁוֹב לְ־ rechnen für... -ся 1) נפ׳

הָחְשַׁב לְ־ ; הִסְפֵּר, הִמָּנֶה gerechnet werden. 2) פ״ח חָשַׁב עִם־ sich abrechnen.

Счища́ть, Счи́стить פ״י נִקָּה פְּנֵי, טִהֵר מִ־ פ״י נִקָּה מִ־ נפ׳ הִ־ abreinigen. -ся טֹהֲרוּ מִ־ abgereinigt werden. [fen.

Счуна́ть פ״י (הס׳) חֶרֶף, בִּחֵה בִּ־, גָּעוֹר בִּ־ ausschimp-

Сшиба́ть, -би́ть פ״י 1) עָשָׂה מִדְחֶה לְ־, הִכְשֵׁל, הִפֵּל נָתוֹן לַמּוֹט רַגְלֵי־, הִמְעֵד אֲשׁוּרֵי־ unterschlagen, niederwerfen. 2) (на кого́) דָּמָה לְ־, הֶעֱרֵךְ בְּצַלְמוֹ ähnlich sein. -ся 1) הִמּוֹט, הִדַּח וְנָפוֹל נפ׳ הִכָּשֵׁל umgestoßen werden. 2) הִאָבֵק עִם־ פ״ח kämpfen.

Сшибка נ׳ 1) כִּשָּׁלוֹן, כֶּשֶׁל, מִדְחֶה, מוֹט, מַפֶּלֶת, נֶפֶל das Unterschlagen. 2) נִפְתּוּלִים Kampf.

Сшива́льщикъ ז׳ תּוֹפֵר יַחַד, מְתַפֵּר יַחַד Einer der zusammennäht. -щица נ׳.

Сшива́ніе ס׳ תְּפֹר דָּבָר לְדָבָר das Zusammennähen.

Сшива́ть, Сшить פ״י תִּפֹּר זֶה לָזֶה, תִּפֹּר יַחְדָּו zusammennähen. -ся נפעל תִּפֹּר זֶה לָזֶה, הִתָּפֵר יַחְדָּו zusammengenäht werden.

Сшивка נ׳ см. Сшива́ніе.

Сшивно́й תָּפוּר יַחְדָּו ת׳ zusammengenäht.

Сшить см. Сшива́ть.

Съ, Со פ״י 1) (ביחס שמנו) מִן, מֵעַל von; seit. Сойти́ съ горы́ יָרוֹד מִן־הָהָר. Со стола́ מֵעַל־הַשֻּׁלְחָן. Съ утра́ до ве́чера מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעָרֶב. Пить съ го́ря שָׁתָה מִיגוֹן לֵב (מְשֻׁבַּר רוּחַ). Возьми́ съ ка́ждаго по рублю́ קַח שֶׁקֶל מִכָּל־אֶחָד. 2) (ביחס פעול) כְּ־, כְּעֶרְכְּךָ ; כָּמוֹ, כְּתֹאַר, כְּדִמּוּת, כְּמַרְאֵה unge-fähr, etwa. Съ ме́сяцъ כְּחֹדֶשׁ יָמִים. Рубле́й съ де́сять כַּעֲשֶׂרֶת שֶׁקֶל כֶּסֶף. Онъ ро́стомъ съ отца́ קוֹמָתוֹ כְּקוֹמַת אָבִיו. 3) (ביחס שבו) עִם־־, אֶת־ ; לְ־ mit. Мужъ съ женою́ אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. Съ на́ми Богъ עִמָּנוּ אֵל. Онъ живётъ со мною́ въ одно́мъ до́мѣ בְּבֵית אֶחָד הוּא גָּר עִמִּי (עִמָּדִי, אִתִּי). 4) בנקוס כֵּן אֲדוֹנִי! сударь! אֲדוֹנִי mein Herr: Да-съ! כֵּן.

Съёживать, Съёжить פ״י קָפַד, קָמוֹט, קָפוֹץ zusammenschrumpfen. -ся פ״ח הִקָּמֵט, צָפוֹד, צָמוֹק sich zusammenschrumpfen.

Съёмка נ׳ 1) חִקּוּת תַּבְנִית־, הַעְתָּק דְּמוּת־ Abriß. 2) קְחַת מִיד ; מִקַּח מֵעַל־ Abnahme.

Съёмцы (-довъ) מְלָקְחַיִם, מִזְמֹרוֹת ז״ר Lichtscheere.

Съёмщикъ ז׳ מְחַקֵּה תַּבְנִית, מַעְתִּיק דְּמוּת Abzeichner.

Съи — см. Сы—. [an.

Съ́язмала פ״ה מִימֵי בְּחוּרוֹתַיו, מִנְּעוּרָיו von Kindheit

Съизнова ת״פ שֵׁנִית, עוֹד von Neuem.

Съу́живать, Съу́зить פ״י הָצַר, עָשָׂה צַר verengen. -ся נפ׳ הָפוּךְ צַר, הוּצַר verengt werden.

Съу́мничать פ״י עָשָׂה בְּתַחְבּוּלוֹת, הִתְחַכֵּם לְ־ ausklügeln.

Съумѣ́ть פ״ע יָכוֹל, הָיָה לְאֵל יָדוֹ im Stande sein.

Съѣда́ть, Съѣ́сть פ״י אָכוֹל כָּל־הַ־ aufessen. -ся נפ׳ הָאֲכֹל כָּל־ aufgegessen werden.

Съѣдо́бный ת׳ טוֹב לְמַאֲכָל, אֲשֶׁר יֵאָכֵל eßbar.

Съѣ́здить 1) פ״ע נָסוֹעַ בְּסוּס וָרֶכֶב אֶל־ פ״ע מָחָה, הִכָּה schlagen. Онъ съѣ́здилъ его́ по лбу הִכָּהוּ עַל־מִצְחוֹ. 2) פ״י נָסוֹעַ בְּסוּס וָרֶכֶב מִן־

Съѣ́здъ ז׳ 1) רֶדֶת בְּסוּס וָרֶכֶב Abfahrt. 2) מִקְנָה, אֲסִפַּת בָּאֵי מוֹעֵד, נוֹסְעִים Zusammenkunft.

Съѣзжа́ть, Съѣ́хать פ״ע 1) יָרוֹד בְּסוּס וָרֶכֶב מִן־ hinabfahren. 2) יָצוֹא מִ־, הַעְתֵּק מִשְׁכָּנוֹ מִ־ umziehen. -ся פ״ח 1) נָסוֹעַ וְהִקָּוֶה יַחְדָּו Zusammenfahren. 2) הִתְנַגֵּשׁ בְּמַסָּעָיו עִם־־, פָּגוֹשׁ fahrend zusammentreffen. [haus.

Съѣ́зжая בֵּית־הַפְּקוּדוֹת לְרֹכֶב הָעִיר שת״נ Polizei-

Съѣ́зжій ת׳ מְקוֹם מוֹעֵד (לְנוֹסְעִים) Versammlungs-.

Съѣстно́й ת׳ מַאֲכָל, —צֵידָה — eßbar. Съѣстны́е припа́сы אֹכֶל; אֹסֶף דָּבָר מַאֲכָל פִּקְדּוֹן אֹכֶל

Сыворотка נ׳ *מוֹלִינָא, מֵי קִפָּאוֹן חָלָב (ויק״ר יב) [Molken. -роточный ת׳.

Сыгра́ть см. Игра́ть.

Сый ת׳ הוֹוֶה; נֶצַח לָעַד; יְהוֹוֶה der Ewige.

Сыканье! קוֹל אוֹמְרִים הַס St! =geruf.

Сыкать, Сы́кнуть פ״ע הַחֲשֵׁה אֶת־, הַחֲסֵה הַס! קָרֵא הַס.

Сынишко см. Сынъ.

Сыно́вній —, בָּנִים ת׳ — des Sohnes.

Сынъ ז׳ בֵּן, בַּר (משלי לא, ב) Sohn. ר׳ Сыновья בָּנִים (בני אב אחד); Сыны́ בְּנֵי־אָדָם.

Сыпаніе ס׳ מִזְרָע, שֶׁפֶךְ, זְרוֹת, זָרֹק, זָרַע das Streuen.

Сыпать (-плю, -плешь), Сыпа́ть, Сыпну́ть פ״י הַמְטֵר, זָרוֹק, שֶׁפוֹךְ, פֵּזֵר, זָרֹה streuen. С. деньгами פֵּזֵר כַּסְפּוֹ. -ся נפ׳ הִשָּׁפֵךְ, שָׁפוֹךְ, הִשְׁתַּפֵּךְ, הִזָּרֶה, הִפָּזֵר, זוֹר, זֹרֶה sich verschütten.

Сы́пка נ׳ см. Сы́паніе.

Сыпу́чій ת׳ נִפְזָר, מִזֹּרֶה, נִשְׁפָּךְ streubar.

Сыпь ז׳ שְׁחִין פּוֹרֵחַ, נֶגַע צָרַעַת בָּעוֹר Hautausschlag.

Сыро́йщикъ ז׳ מְכִין צֵידָה לַכְּלָבִים Hundefütterer.

Сыре́цъ (-рца́) ז׳ 1) פִּשְׁתֵּי מֶשִׁי Rohseide. 2) דְּבַשׁ לֹא־בֻשַּׁל ungekochter Honig. 3) לְבֵנָה לֹא־שֹׂרְפָה ungebrannter Ziegelstein.

Сы́рникъ ז׳ עֻגַּת גְּבִינָה Käsekuchen.

Сы́рный גְּבִינָה ת׳, —גְּבִינוֹת — vom Käse.
Сы́рня בֵּית מַעֲשֵׂה גְּבִינוֹת נ׳ Käsehaus.
Сырова́тый (1 ת׳ רָטוֹב מְעַט, לַח מְעַט etwas feucht. 2) לֹא־אָפוּי דַּיּוֹ, נָא etwas roh.
Сыро́й (1 ת׳ לַח, רָטוֹב feucht. 2) לֹא־בָשֵׁל, חַי, לֹא־אָפוּי roh.
Сыро́къ (-рка́) ז׳ см. Тара́нь.
Сыромоло́тный נָדוּשׁ בְּטֶרֶם יָבַשׁ, נָדוּשׁ לַח ת׳ ungetrocknet gedroschen.
Сыромоло́ть קֶמַח דָּגָן בְּלֹחוֹ נ׳ Mehl von ungetrocknetem Getreide. [-ничій ת׳.
Сыромя́тникъ עוֹבֵד עוֹרוֹת מְרֻכָּכִים ז׳ Weißgerber.
Сыромя́тничество עֲבוֹדַת עוֹרוֹת מְרֻכָּכִים ס׳ Weißgerberei.
Сыромя́тный מְעֻבָּד בַּמִּשְׁחָה ת׳ (עור) weißgegerbt.
Сыромя́ть עוֹר מְעֻבָּד בַּמִּשְׁחָה נ׳ weißgegerbtes Leder.
Сыропу́стъ יוֹם הָאַחֲרוֹן לְצוֹם הַבָּשָׂר ז׳ letzter Tag
Сыро́пъ см. Сиро́пъ. [der Butterwoche.
Сы́рость רְקָבוֹן, מֵי דֶלֶף טוֹרֵד, לַח נ׳ Feuchtigkeit.
Сыроѣ́га, -ка ז׳ מִין פִּטְרִיּוֹת אֶכְלִי נ׳ eßbarer Schwamm.
Сырцо́вый מִבַּשְׁתִּי מָשִׁי ת׳ von Rohseide.
Сыръ חָרִיץ חָלָב, גְּבִינָה ז׳ Käse.
Сыръ-боръ יַעַר רָטֹב ז׳ feuchter Wald. Сыръ-боръ загорѣ́лся חָרְדוּ לְלֹא־דָבָר.
Сы́рый см. Сыро́й
Сырь см. Сы́рость.
Сырьё רְכִלָּה לֹא־עֲבוּדָה ס׳ rohe Waare.
Сырѣ́ть הָפוֹךְ לַח, רָטוֹב פ״ע feucht werden.
Сыскиваніе, Сыска́ніе דְּרוֹשׁ ס׳, מְצֹא das Aufsuchen.
Сы́скивать, Сыска́ть דָּרוֹשׁ פ״י, בַּקֵּשׁ לוֹ, תּוֹר לוֹ; מְצֹא לוֹ aufsuchen. -ся הִדָּרֵשׁ נפ׳, הִמָּצֵא aufgesucht
Сыскъ ז׳ см. Сы́скиваніе. [werden.
Сыта́ מֵי־דְבַשׁ נ׳ Honigwasser.
Сытенькій שָׂבֵעַ לְמַדַּי ת׳ ziemlich satt.
Сытёхонькій שָׂבֵעַ לְמֹאד ת׳ übersatt.
Сытить (сычу́, сыти́шь) הַמְתֵּק בְּדְבַשׁ (פיס) פ״י mit Honig versüßen. -ся הָמְתַּק בְּדְבַשׁ נפ׳ versüßt werden. [tigend.
Сытный מַלֵּא דָשֶׁן, דָּשֵׁן; מַשְׂבִּיעַ, דַּי־שֹׂבַע ת׳ sätt-
Сыто דַּי־שָׂבְעוֹ, לְשֹׂבַע ת״ס satt.
Сы́тость שֹׂבַע, שֹׂבְעָה, שָׂבְעָה (חו׳ פו, פיס) Sattheit.
Сытый שָׂבֵעַ ת׳ satt.
Сытѣ́ть עָשׁוֹת, דָּשֵׁן, שָׁמֵן פ״ע dick werden. [ßung.
Сыче́ніе מִסְרַךְ דְּבַשׁ, הַמְתָּקַת בְּדְבַשׁ ס׳ (פיס) Versü-
Сычу́гъ, -чужо́къ (-жка́) קִיבַת חֲזִיר מְמֻלָּאָה ז׳ בָּשָׂר כְּתִית Magenwurst. [Horneule.
Сыча́ נְשָׁמָה; *קוֹאִי, לִילִית; *קָקוּטָא (חולין סב.) ז׳
Сыщикъ חוֹקֵשׁ, מְחַפֵּשׂ, *קַסְדּוֹר (שבת סט.) ז׳ Häscher.
Сѣ́верный צָפוֹנִי ת׳, —צָפוֹן nördlich. С. вѣтръ רוּחַ צָפוֹן. [чный ת׳.
Сѣ́веро-восто́къ רוּחַ צָפוֹנִי־מִזְרָחִי Nordost.-сто́-
Сѣ́веро-за́падъ רוּחַ צָפוֹנִי־מַעֲרָבִי ז׳ Nordwest.
Сѣ́верскій см. Сѣ́верный. [-падный ת׳.
Сѣ́веръ צָפוֹן, שְׂמֹאל ז׳ Nord.
Сѣве́цъ (-вца́) זוֹרֵעַ ז׳ Säer. [wechselwirthschaft.
Сѣвооборо́тъ חֲלִיפוֹת הַזֶּרַע, מִזְרַע חֲלִיפוֹת נשדה ז׳
Сѣвора́льникъ מְכוֹנַת זֶרַע וְחָרִישׁ ז׳ Säepflug.
Сѣвъ מִזְרָע, זֶרַע ז׳ das Säen.
Сѣда́лище מְכוֹן שֶׁבֶת, מוֹשָׁב, כִּסֵּא, כֵּס ס׳ Sitz.
Сѣдёлка רְפִידַת גַּב הַסּוּס, כַּר הַסּוּס נ׳ Rückenpolster.
Сѣдёльникъ *סַרְגָּן, עוֹשֵׂה כָּרִים לְרִכְבָּה (כלים כד) ז׳ Sattler. -ничій ת׳.
Сѣдёльце см. Сѣдло́. [
Сѣ́дина פִּחֲתַת בִּכְלִי־בַרְזֶל וּנְחוּשָׁה נ׳ (-динка) Riß.
Сѣдина́ שֵׂיבָה נ׳ graues Haar. [teln.
Сѣдла́ніе מַאֲסַר כַּר־הַסּוּס לְרִכֹּב, חֲבוֹשׁ ס׳ das Sat-
Сѣдла́ть אָסוֹר כַּר־הָרִכְבָּה לַסּוּס, חָבוֹשׁ פ״י satteln.
Сѣдлистый שָׁקוּעַ גַּבּוֹ ת (סיס) mit gesenktem Rücken.
Сѣдлишко, -ли́ще см. Сѣдло́.
Сѣдло́ *מִרְדַּעַת, כַּר הָרִכְבָּה, רְכוּב ס׳ אֹכֶף (שבת נב: נג.)
Сѣдлова́тый см. Сѣдлистый. [Sattel
Сѣдловина מִשְׁקָע בְּגַב הַר, גַּי־הָרִים נ׳ Vertiefung
Сѣдлообра́зный כִּדְמוּת כַּר־הָרִכְבָּה ת׳ sattelförmig
Сѣдобоpо́дый לְבָן־זָקָן מִשֵּׂיבָה ת׳ graubärtig.
Сѣдова́тый אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ, שֵׂב מְעַט ת׳ etwas grau.
Сѣдовла́сый לְבָן־שֵׂעָר מִשֵּׂיבָה ת׳ grauhaarig.
Сѣдоголо́вый לְבָן־רֹאשׁ מִשֵּׂיבָה ת׳ grauköpfig.
Сѣдогри́вый לְבָן־הַרְעָמָה (סיס) ת׳ graumähnig.
Сѣдо́й אֲשֶׁר שֵׂיבָה זָרְקָה בּוֹ, שֵׂב ת׳ grau.
Сѣдо́къ אֶחָד הַנּוֹסְעִים בְּרֶכֶב אוֹ בָאֳנִיָּה ז׳ Passagier.
Сѣдость שֵׂיבָה נ׳ Grauheit.
Сѣдѣ́ть כָּסָה שֵׂיבָה, הִלְבֵּן מִשֵּׂיבָה, שׂוֹב פ״ע grau werden.
Сѣки́ра גַּרְזֶן, קַרְדֹּם נ׳ Axt. -кирный ת׳. [
Сѣку́щая קַו חוֹתֵךְ (בחוקי המדידה) שת׳ נ׳ Schnittlinie.
Сѣмена́ см. Сѣ́мя. [זֶרַע Beischlaf.
Сѣмено́ніе 1) מִזְרָע, הַזְרָעָה ס׳ das Säen. 2) שִׁכְבַת
Сѣменотече́ніе, -истече́ніе זִיר שִׁכְבַת זֶרַע, —זוֹב ס׳ Sammenfluß.
Сѣмени́стый רַב הַזֶּרַע ת׳ samenreich.
Сѣмени́ть 1) הַזְרַע, זָרוֹעַ פ״י besäen. 2) С. нога́ми הָלוֹךְ וְטָפוֹף mit den Füßen trippeln. -ся (פרי) פ״ח

עָשׂה זֶרַע sich besamen.

Сѣменникъ ז׳ 1) פְּרִי לְמִזְרַע הַשָּׂדֶה, פְּרִי־זֶרַע Saatfrucht. 2) חְתוּלַת הַזֶּרַע, נ׳ Samenhülle.

Сѣменно́й הַזֶּרַע ת׳ —; זַרְעוֹנִים — Samen=. Сѣменна́я оболо́чка חְתוּלַת (נ׳) הַזֶּרַע. Сѣменно́е ма́сло שֶׁמֶן זַרְעוֹנִים. [genb.

Сѣменоно́сный (פרי) אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ ת׳ Samen tra=

Сѣмечко (בפרי) זֶרַע דַּק ס׳ Samenkörnchen.

Сѣмя (-мени) זֶרַע ס׳ Samen. ר׳ Сѣмена́ хлѣ́бныя זֶרַע בָּר, Сѣмена́ добродѣ́тели זֶרַע הַצְּדָקָה. Сѣмя Авраа́мово זֶרַע אַבְרָהָם. [הַבַּיִת Vorhaus.

Сѣни (-ней) אוּלָם לִפְנֵי, סַף, תָּא, מְבוֹא הַבַּיִת נ״ר Schattig.

Сѣнистый אֲשֶׁר טוֹב צִלּוֹ, נוֹתֵן צֵל ת׳ [markt.

Сѣнички (-ничекъ) ק׳ см. Сѣни.

Сѣнна́я שׂוּק לְמֶכֶר חָצִיר, שַׁעַר הֶחָצִיר שת״נ Heu=

Сѣнникъ 1) מוֹכֵר חָצִיר ז׳ Heuhändler. 2) גֹּרֶן חָצִיר Heulager. 3) שַׂק־חָצִיר Heusack.

Сѣнно́й הֶחָצִיר ת׳ — Heu=. С. за́пахъ רֵיחַ חָצִיר, С. сара́й אֹסֶם חָצִיר. [Vorhaus.

Сѣнный אֲשֶׁר לְסַף (לְתָא, לְמִבוֹא) הַבַּיִת ת׳ vom

Сѣно (דְּשֵׁא) ס׳ (—, —עֵשֶׂב) נֵז חָצִיר, שַׂחַת, חָשִׁישׁ (פאה ב) Heu.

Сѣнова́лъ גֹּרֶן חָצִיר, אֹכֶם לְגֵז דְּשֵׁא ז׳ Heuboden.

Сѣнако́сецъ (-сца) קוֹצֵר חָצִיר ז׳ Heumäher.

Сѣнако́сный אֲשֶׁר לְקַצִּיר חָצִיר ת׳ Heuschnitt=.

Сѣнако́съ 1) נֵז דְּשֵׁא, קְצִיר חָצִיר ז׳ Heuschnitt. 2) עֵת קְצִיר חָצִיר Heuernte.

Сѣнокоше́ніе см. Сѣнако́съ 1.

Сѣноста́вецъ (-вца) см. Пищу́ха и Евра́шка.

Сѣнцо́ מְעַט נֵז חָצִיר, מְעַט חָשִׁישׁ ס׳ etwas Heu.

Сѣнцы см. Сѣни.

Сѣнь צֵל נ׳; מִסְכָּה Schatten; Schutz. Въ сѣни руки́ свое́й Онъ покры́лъ меня́ בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי. Пришли́ подъ сѣнь кро́ва моего́ בָּאוּ בְּצֵל קוֹרָתִי. С. надпрестóльная חֻפַּת (מִסְכַּת) כִּפֵּא הַמֶּלֶךְ. [genb.

Сѣра גָּפְרִית נ׳ Schwefel. С. въ уша́хъ רִיר הָאֹזֶן Ohrenschmalz.

Сѣреніе מִשְׁחַת גָּפְרִית, בְּגָפְרִית ס׳ Schwefe=

Сѣренка בַּד (פְּתִיל) גָּפְרִית נ׳ Schwefelhölzchen.

Сѣризна́ מַרְאֵה אֵפֶר, עֵין גָּפְרִית נ׳ graue Farbe.

Сѣристый אֲשֶׁר גָּפְרִית בּוֹ, מָלֵא גָּפְרִית ת׳ schwefelig.

Сѣрить מָרוּחַ גָּפְרִית עַל־, מָשׁוּחַ בְּגָפְרִית פ״ע schwefeln. -ся הִמָּשֵׁחַ בְּגָפְרִית נפ׳ geschwefelt werden.

Сѣрка כֶּלֶב הַמַּיִם, גּוּר־תַּחַשׁ נ׳ junger Seehund.

Сѣрко́ סוּס שָׂרֹק (בְּעֵין גָּפְרִית) ז׳ Grauschimmel.

Сѣрмя́га см. Сермя́га.

Сѣрнистый см. Сѣристый.

Сѣрница מִזְרַק גָּפְרִית נ׳ Schwefelpfanne.

Сѣрнева́тый см. Сѣристый.

Сѣрножёлтый יָרְקְרַק כַּגָּפְרִית ת׳ schwefelgelb.

Сѣрный גָּפְרִית ת׳ —Schwefel=. С. за́пахъ רֵיחַ גָּפְרִית.

Сѣрова́тый אֲשֶׁר עֵין אֵפֶר לוֹ ת׳ etwas grau.

Сѣрогла́зый אֲשֶׁר עֵין אֵפֶר לְעֵינָיו ת׳ grauäugig.

Сѣрость עֵין אֵפֶר נ׳ das Grau.

Сѣрый אֲשֶׁר עֵין אֵפֶר לוֹ ת׳ grau.

Сѣрь см. Сѣ́рость.

Сѣрѣ́ть עָטָה עֵין אֵפֶר פ״ע grau werden.

Сѣрянка 1) см. Сѣ́рница. 2) פְּתִיל גָּפְרִית Schwe=

Сѣсть (עתיד סָעַד) פ״ע см. Сади́ться. [felfaden.

Сѣтка שְׂבָכָה, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת, מִכְבָּר נ׳ Netzchen.

Сѣткообра́зный כְּעֵין מִכְבָּר, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת ת׳ [nетzförmig.

Сѣтный הַמִּכְבָּר ת׳ —, —הָרֶשֶׁת — Netz=.

Сѣтованіе בְּכִיּוֹת, אֵבֶל, מִסְפֵּד, סְפֹד ס׳ das Klagen.

Сѣтовать (-тую) הִתְנוֹדֵד, הִתְאַבֵּל, אָבוֹל, סָפוֹד פ״ע [beklagen.

Сѣточка см. Сѣтка.

Сѣточникъ עוֹשֵׂה מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת ז׳ Netzmacher.

Сѣточный מִכְבָּר ת׳ —, —רֶשֶׁת — Netz=. [-ница נ׳.

Сѣтчатокры́лый אֲשֶׁר כְּנָפָיו מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת ת׳ netzflügelig.

Сѣтчатообра́зный כְּעֵין מִכְבָּר, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת ת׳ [netzförmig.

Сѣтча́тый см. Сѣтчатообра́зный.

Сѣть פַּח, חֶרֶם, מִכְמֹרֶת, מִכְמֶר, רֶשֶׁת נ׳ Netz.

Сѣча 1) מוֹרָה, חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ, קֶטֶל (תהל׳ פ, כא), קְצִיר (הושע ו, יא) Gemetzel. 2) חֹרֶשׁ, יַעַר מְבֹרָא מְגֻדָּע ausgehauener Wald.

Сѣче́ніе מְחֻצָּב, חֲצֹב ס׳ das Hauen.

Сѣчка 1) מַגְזֶרֶת בַּרְזֶל Hackeisen. 2) קַשׁ, פְּתִית מִסְפָּא Häcksel.

Сѣчь (сѣку́, сѣчёшь, они́ сѣку́тъ) 1) חָצוֹב פ״ע hacken. 2) יַסֵּר בַּשּׁוֹטִים, בְּרַבֵּר, גָּזוֹר peitschen. -ся 1) הָיָה חֶרֶב אִישׁ בְּרֵעֵהוּ פ״ח einander hauen. 2) הִתְבַּקֵּעַ, בְּקוּעַ sich spalten. [Säemaschine.

Сѣялка, Сѣяльница מַכּוֹנָה לִזְרֹעַ, מַזְרֵה, נָפָה נ׳

Сѣяльный אֲשֶׁר יִזְרְעוּ בוֹ, —מִזְרָע ת׳ zum Säen.

Сѣяльня см. Сѣялка. [zogene Zwiebeln.

Сѣянецъ (-нца) בְּצֵל זָרוּעַ ז׳; זָרוּעַ aus Samen ge=

Сѣяніе מִזְרָע, זָרֹעַ, זֶרַע ס׳ das Säen.

Сѣянка שְׁתִיל זָרוּעַ נ׳ aus Samen gezogenes Bäum=

Сѣятва יְמֵי־מִזְרָע, עֵת הַזֶּרַע נ׳ Saatzeit. [chen

Сѣятель זוֹרֵעַ ז׳ Säer. -льница נ׳.

Сѣятельный т׳ 1) —מזרע, —זרע, אשר יזרעו בו zum Säen. 2) עשוי להנפה בו zum Beuteln.

Сѣять פ״ 1) הפיץ (זרוק) זרע, זרוע 2) הנף (הנע) beuteln. -ся נפ׳ 1) הנזרע gesäet werden. 2) הנוע בכברה gebeutelt werden.

Сюда́ ת״פ הלם, הנה (שא׳ מה׳, יא) hieher.

Сюрту́къ см. Серту́къ.

Сюсю́кать פ״ע התלחש, לחוש lispeln.

Ся́кнуть פ״ע חרוב, יבוש vertrocknen. [so und so.

Сякъ ת״פ: Такъ и сякъ כזה וכזה, זה כה וזה כה

Сямъ ת״פ: Тамъ и сямъ כמקומות שונים, כה וכה

Сно́дъ см. Сино́дъ. [hier und da

Т.

Т ט״ האות התשע־עשרה באלפא־בית הרוסית. T.

Та נ׳ см. Тотъ. [(ישעיה נ, כ) Tabaksdose.

Табаке́рка, -рочка נ׳ בית הנפש, קרן אבקת טבק

Таба́къ ז׳ אבקת, עלה־קטורה, עלה־קטורה אבקת טבק Tabak. [אניה rückwärts rudern.

Таба́нить פ״י הסב במשוט פני אניה

Табачёкъ (-чка́) см. Таба́къ.

Таба́чникъ ז׳ 1) עושה (מוכר) טבק Tabackhändler. 2) אוהב טבק Tabackraucher. -ница נ׳. [Tabak-.

Таба́чный ת׳ מעלה־קטורה; מעלה־קטורה

Таба́чня נ׳ בית מכר עלה־קטורה Tabaksbude.

Та́бель נ׳ ספר, ספר פקודי ה׳ (תהלים נו, ח) ספרה זכרון Verzeichniß. [יום מועד וחג, יום זכרון

Та́бельный ת׳ רשום בספר זכרון Tabellen-. Т. день

Таблица (ק׳ -ли́чка) לוח Tafel.

Та́бориться פ״ח חנה מחנה על־, נוח־, תקוע, אהלי הנדוד sich lagern.

Та́боръ ז׳ מחנות הצבא, מחנה Lager.

Табу́нный ת׳ — הרמך, אשר לשפעת סוסים von der Pferdenheerde. [dehirt.

Табу́нщикъ ז׳ שומר הרמך, רועה עדר סוסים Pfer-

Табу́нъ ז׳ שפעת סוסים, עדר־, רמך Pferdenheerde.

Табуре́тъ, ק׳ -ре́тецъ (-тца) ז׳ כסא בלי־גב, מושב, *אצטבא, *ספסל Sessel. -ре́тный ת׳.

Тава́нить см. Таба́нить.

Та́вла נ׳ לוח, *טבלא Tabelle. [wohner.

Тавли́нецъ (-нца) ז׳ שובן הר קנקז, הרדי Bergbe-

Тавли́нка נ׳ 1) אחת מבנות עם קנקז Bergbewohnerin. 2) см. Табаке́рка. [—תו zeichnen (Pferde).

Таври́ть פ״י התוה, נתון כתבת מכוה (בעור סוס)

Тавро́ ס׳ תו, כתבת מכוה (בעור סוס) Stempel.

Тавýнъ см. Трили́стникъ.

Тага́нъ, ק׳ -га́нецъ (-нца), -га́нчикъ ז׳ כן שלש, *חצובה, רגלים (עירובין פה:) Dreifuß. -га́нный ת׳.

Тае́ніе ס׳ הסתיר, הכביא העלים Verhehlung.

Таза́ніе ס׳ גערה, תוכחה, חרפה, גדופ das Schelten.

Таза́ть פ״י כהה ב־, גער ב־, חרף את־ schelten.

Тазъ (ק׳ Та́зикъ, נ׳ -зи́ще) 1) ז׳ ספל, אגן Becken. 2) כף הירך Schamgegend.

Та́йга נ׳ 1) המון, רבית העם gemeines Volk. 2) יער (סבירי) אפל dichter Wald.

Тайко́мъ ת״פ בסתר, במסתרים, בהחבא heimlich.

Тайку́нъ ז׳ מושל ארץ היפנים weltlicher Herrscher

Тайме́нь ז׳ מין דג Aesche. [von Japan.

Та́йна נ׳ תעלומה, פלי, דבר־, סוד Geheimniß.

Тайни́къ ז׳ מצפון, חביון, חכ, מסתר, מטמון geheimer Ort. [Geheimthuerei.

Та́йничаніе ס׳ דרך לעשות בהחבא, הסתיר עצה

Та́йничать פ״ע הסתר דבר, שמור סוד אתו, שמור לשונו מדבר geheim halten. [geheim.

Та́йно ת״פ בסתר, במסתרים, בלט, בטו־־אפל, חרש

Тайнобра́чное расте́ніе צמח סתור הלוה sich geheim befruchtend. [der.

Тайновидецъ (-дца) ז׳ עומד בסוד יי׳ Tiefschauen-

Тайновѣ́децъ (-дца) ז׳ יודע תעלומות Herzenskundiger. [פלי Geheimschrift.

Тайнописа́ніе ס׳ Та́йнопись נ׳ מכתב, חרט נסתר

Та́йность נ׳ תעלומה, חביון, מסתר, סתר Heimlichkeit.

Тайнственно ת״פ בסתר, בלט, חרש geheim. [keit.

Тайнственный ת׳ פלאי, נעלם, נסתר geheim.

Та́инство ס׳ תעלומה, פלי, סוד Geheimniß.

Та́йный ת׳ פלא, נעלם, נסתר — geheim. Т. совѣ́тникъ (כנוי הכבוד לתור השלישי) יועץ פלא Geheimrath.

Тайть (-ю́, -и́шь) פ״י טמון בחבו, העלם, הסתר

Таи́ть פ״ח 1) הסתר, החבא, התעלם sich verbergen. 2) הסתר סודו geheim halten. -ся verheimlichen.

Та́кало אומר (אומרת), עונה (עונה) אמן לכל־דבר ז״ת לכל הן Bejaher.

Та́кальщикъ ז׳, -щица נ׳ см. Та́кало.

Та́кать, -кнуть אָמוֹר לְכֹל הֵן, עָנָה אָמֵן לְכָל־דָּבָר פ״י bejahen, ja sagen.

Такела́жъ ז׳ חַבְלֵי אֳנִיָּה Takelwerk. -ла́жный ת׳

Та́кже ת״פ גַּם, אַף auch. Я та́кже גַּם אֲנִי. Тебя́ та́кже אַף אָתָּה.

Таки́ מ״ח: Все таки́ וּבְכָל זֹאת, עוֹד — jedoch.

Та́кнуть см. Та́кать.

Та́ко см. Такъ.

Тако́въ, -ково́й (המ׳ -ко́вскій) ת׳ כָּזֶה, כֵּן: Тако́въ наро́дъ э́тотъ כֵּן הָעָם הַזֶּה. Онъ былъ тако́въ לֹא־נוֹדַע מְקוֹמוֹ אֵיוֹ, נֶעְלַם פִּתְאֹם. [כְּאֵלֶּה.

Тако́й ת׳ כָּמוֹ זֶה, כָּזֶה; דְּבָרִים כָּמוֹ זֶה solcher. Такія слова́

Та́кса נ׳ 1) תַּחַשׁ Dachs. 2) פְּרָשַׁת הַמְּחִיר וְהַשָּׁכָר, מַעֲרִיךְ, עוֹרֵךְ פְּרָשַׁת הַמְּחִיר וְהַשָּׁכָר ז׳ *טַכְסִים (שבת לא.) Taxe. [Abschätzer.

Такса́торъ

Такса́ція נ׳ תְּעוּדַת הַמְּחִיר וְהַשָּׁכָר Preisangabe. -ціо́нный ת׳.

Таксировать (-рую) פ״י הֶעֱרִיךְ הַמְּחִיר וְהַשָּׁכָר taxi-

Таксова́ть (-су́ю) см. Таксировать. [ren.

Та́ктика נ׳ תַּחְבּוּלוֹת מִלְחָמָה Kriegskunst.

Та́ктикъ ז׳ גִּבּוֹן תַּחְבּוּלוֹת מִלְחָמָה Kriegskundiger.

Тактическій ת׳ אֲשֶׁר לְתַחְבּוּלוֹת מִלְחָמָה taktisch.

Та́ктный ת׳ אֲשֶׁר לְפָלֶס הַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה Takt-.

Та́ктъ ז׳ פָּלֶס הַשִּׁיר וְהַנְּגִינָה Takt.

Такъ ת״פ כָּזֹאת, כָּכָה, כֵּן, כֹּה so. Такъ и сякъ כֹּה וְכֹה. הֵנָּה וָהֵנָּה, אָנָה וָאָנָה, כֹּה וָכֹה, וְכֹה וָכֹה. Какъ тотъ, такъ и другой כָּזֶה כֵּן זֶה. Не такъ ли? הַאִין זֹאת? Такъ себѣ́ לֹא־טוֹב וְלֹא־רָע. И такъ וְעַתָּה, וּבְכֵן. Онъ и такъ уже́ дово́льно нака́занъ כְּבָר הוּכַּח דַּיּוֹ. [gelingen.

Тала́нить פ״ע הִצְלִיחַ, צָלוֹחַ, הִשְׂכִּיל בְּדַרְכָּיו, סָכוֹן

Тала́нливый ת׳ מַאֲשִׁיר, מַשְׂכִּיל בְּדַרְכָּיו, מַצְלִיחַ glücklich.

Тала́нтъ ז׳ 1) חָכְמַת לֵב, רוּחַ חָכְמָה, הַכְשָׁר, כִּשָּׁרוֹן Talent. 2) כִּכַּר כֶּסֶף אוֹ זָהָב מַתַּת אֱלֹהִים Talent Goldes.

Тала́нъ ז׳ (המ׳) גָּד, בְּרָכָה בְּמִשְׁלַח יָדָיו Gedeihen.

Та́леръ ז׳ (גרמנ׳) שֶׁקֶל כֶּסֶף Thaler.

Та́ли נ״ר חֶבֶל הַתְּנוּפָה בָּאֳנִיָּה Blockstricke.

Талисма́нъ ז׳ לַחַשׁ, עֲנָק לְחָשִׁים, (ישעיה נ, כ) *קָמִיעַ (שבת ס.) Zaubermittel.

Та́лія נ׳ חַטּוּקֵי הַחֲלָצַיִם Taille. [Talmudist.

Талмуди́стъ ז׳ תַּלְמוּדִי, שׁוֹלֵט מִשְׁפְּטֵי הַתַּלְמוּד

Талму́дъ ז׳ סִפְרֵי הַתַּלְמוּד Talmud. -му́дный ת׳.

Та́лый ת׳ נָמֵס, נָמוּג geschmolzen.

Таль נ׳ 1) עֵת חֹם בַּסְּתָו, הַמֵּס שֶׁלֶג Thauwetter. 2) דָּבָר נָמֵס מֵחֹם Aufgethautes.

Та́лька נ׳ 1) כְּלִי לְצִנֶּפֶת חוּטִים Garnwinde. 2) צִנֶּפֶת (תַּכְרִיךְ) חוּט Garnhaspel.

Тамарикъ ז׳ אֵשֶׁל, עֵץ נוֹטֵף מָן, מִין עֵץ Tamariske.

Тамбуринъ ז׳ *טַנְבּוּר, תֹּף עִם צְלָצְלֵי־שָׁמַע (סוטה מט:) Schellentrommel. [Tambourmajor.

Тамбурмажо́ръ ז׳ פְּקִיד מַכֵּי הַתֹּף (בנבא)

Тамбу́рный ת׳ שָׁרַד, —תַּשְׁבֵּץ — zum Häkeln. Тамбу́рныя пла́тья בִּגְדֵי שָׁרַד, בִּגְדֵי תַּשְׁבֵּץ.

Тамбу́ръ ז׳ שָׁרַד, תַּשְׁבֵּץ, מַעֲנָד Häkelarbeit.

Тамо́женникъ ז׳ *מוֹכֶס, עוֹמֵד עַל־־מֶכֶס הָרְכָלָה Zollner.

Тамо́женное שת״ס מֶכֶס הָרְכָלָה Zoll. [Zolleinnehmer.

Тамо́женный, -мо́жный ת׳ אֲשֶׁר לְמֶכֶס הָרְכָלָה Zoll-.

Тамо́жня נ׳ שַׁעַר הַמֶּכֶס, בֵּית מִכְסֵי הָרְכָלָה Zollamt.

Та́мошній ת׳ אֲשֶׁר מִשָּׁם, הַמָּקוֹם הַהוּא — dortig.

Тамъ ת״פ שָׁם, שָׁמָּה dort.

Та́нецъ (-нца) ז׳ מָחוֹל Tanz.

Таннинъ ז׳ מִין חָמִיץ לְעוֹבְדֵי עוֹרוֹת Gerbsäure.

Танцме́йстеръ ז׳ מְלַמֵּד מְחוֹלוֹת, מְאַלֵּף מָחוֹל (במד״ר ד) *אַרְכִּיסִטִירִים Tanzmeister.

Танцова́льный ת׳ מָחוֹל, —מְחוֹלוֹת — Tanz-. [zen.

Танцова́ть (-цу́ю) פ״ע כָּרַר, פָּזַז, חוֹל בַּמְּחוֹלוֹת tan-

Танцо́вщикъ ז׳ מְחוֹלֵל, מְפַזֵּז, מְכַרְכֵּר Tänzer. -щица נ׳. [-цо́рка נ׳

Танцо́ръ ז׳ לְמוּד מָחוֹל, מְנַצֵּחַ בַּמְּחוֹלוֹת Tänzer.

Тараба́рить פ״ע הָגָה רִיק; דַּבֵּר בְּלַעֲגֵי שָׂפָה plappern.

Тарабарскій ת׳: כְּתָב פְּתַלְתֹּל (מְסֻבָּךְ) T. по́черкъ kauderwälsche Schrift.

Тарабарщина נ׳ כְּתָב עֲקֹשׁ וּפְתַלְתֹּל Kauderwälsch.

Тарака́нщикъ ז׳ מַכְחִיד חֲסִילֵי כִּירַיִם Schabenver-

Тарака́нъ ז׳ חֲסִיל הַבַּיִת, שֶׁרֶץ כִּירַיִם tilger.

Тарака́шекъ (-шка) ק׳ см. Тарака́нъ. [Schabe.

Таранта́съ ז׳ מִין עֲגָלָה, עֲגָלַת־־מַסָּע Reisewagen. -та́сный ת׳. [Tarantel.

Тара́нтулъ (עיין רש״י לתהלים קפ,ד) מִין עַכָּבִישׁ, עַכְשׁוּב

Тара́нъ ז׳ מְחִי־קֶבֶל, אֵיל בַּרְזֶל, אֵיל (כַּר) לְקַרְקֵר קִיר; מִגְדָּל

Тара́нь נ׳ מִין דָּג טָהוֹרÄrthe. [מַכֶּה Sturmbock.

Тарата́йка, ק׳ -та́ечка נ׳ עֲגָלָה בַּת שְׁנֵי אוֹפַנַּיִם *אַסְדָּה (זבים ג) Bauerwagen.

Тарато́ра נ׳ מַרְבֶּה שִׂיחָה, פּוֹתֶה שְׂפָתָיו Plapperer.

Тарато́ренье ס׳ דִּבְרֵי רִיק, כַּבִּיר מִלִּים Geplapper.

Тарато́рить פ״ע הִכְבִּיר מִלִּים לָרִיק, הִתְחַבֵּר בְּמִלִּים *טַרְטֵר (מדרש תהלים צז) plappern. [Plapperin.

Тарато́рка נ׳ מַרְבֶּה שִׂיחָה, הוֹמִיָּה, פּוֹתֶה שְׂפָתָיהָ

Тара́щить см. Вы́таращить.

Таре́лка (-ре́лочка) ж צַלָּחַת Teller. Онъ сегодня не въ своей таре́лкѣ רוּחַ סָרָה בְּעַתָּתוֹ הַיּוֹם. -ре́лочный ж.

Таре́лочникъ м סַל הַצְּלָחוֹת Tellerkorb.

Таре́ль ж תַּחְתִּית קְנֵה הָרֶעֶם Hinterstück der Kanone.

Тари́фъ м פְּקוּדֵי מֶכֶס הַרְכָּלוֹת Zollregister. -ри́фный м.

Тарлата́нъ м אַטְוָן דַּק Tarletanleinwand. -та́новый м.

Тарова́тость ж נְדִבַת־לֵב, רוּחַ נְדִיבָה Freigebigkeit.

Тарова́тый м נָדִיב לֵב, נָדִיב freigebig.

Тарпа́нъ м סוּס הַמִּדְבָּר wildes Pferd.

Та́ртаръ м גֵּי־רְפָאִים, גֵּיא צַלְמָוֶת, שֵׁחַת, שְׁאוֹל, תֹּפֶת, גֵּיהִנֹּם Unterwelt.

Та́ска ж, -ка́ніе с מִסְחָב, סְחוֹב das Schleppen.

Таска́ть, Тащи́ть 1) פ״ע מָשׁוֹךְ, סָחוֹב schleppen. 2) בַּלֵּעַ וְהַשְׁחֵת, בַּלֵּה, מָרוֹט abnutzen. 3) גָּנוֹב heimlich nehmen. -ся 1) פ״נ הִמָּשֵׁךְ, הִסָּחֵב geschleppt werden. 2) פ״ח הָלוֹךְ אָנָה וָאָנָה, הִתְשׁוֹטֵט, נוֹעַ וָנוֹד sich herumschleppen.

Таскотня́ ж גְּדוּדִים מִמְּקוֹם לְמָקוֹם das Umherschleppen.

Тасова́ть (-су́ю) פ״ע נַעֵר, סַכְסֵךְ (גליצות השחוק) durchmischen.

Тасо́вка ж חֲלִיפוֹת הַסִּדְרִים, נַעַר, סַכְסֵךְ Durchmischung.

Тата́рщина ж מְמְשֶׁלֶת עַם הַתַּתָּרִים (ברוסיה) Tatarenherrschaft.

Тате́бный м גָּנוּב gestohlen.

Тату́ировать (-рую) פ״ע נָתוֹן כְּתֹבֶת קַעֲקַע בַּבָּשָׂר tatuiren, bepunkten den Leib. -ся פ״ח נָתוֹן כְּתֹבֶת שְׂרוּט שָׂרֻטֶת בְּעוֹרוֹ, קַעֲקַע בְּבְשָׂרוֹ sich tatuiren.

Тату́ировка ж שְׂרֻטֶת — כְּתֹבֶת קַעֲקַע בַּבָּשָׂר Tatuirung.

Ть́ть м גַּנָּב Dieb.

Ть́тьба́, -би́на ж גְּנֵבָה Diebstahl.

Тафта́ אַטּוּן מִשִּׁי ז Taffet. Тафтя́ный м.

Тача́ніе с תְּפֹר נִרְאֶה מִשְׁנֵי עֲבָרָיו Steppnaht.

Тача́ть פ״ע תָּפַר תְּפֹר נִרְאֶה מִזֶּה וּמִזֶּה steppen.

Та́чка ж 1) см. Тача́ніе. 2) עֲגֶלֶת אוֹפָן, עֲגֶלֶת־יָד Schubkarren.

Тащи́ть см. Таска́ть.

Та́ять פ״ע הִמַּס, הִנָּגֵר, הָדַלּוּף, נָזוֹל, הִתְמוֹגֵג, הִמּוֹג מוֹג, הִשָּׁפֵךְ, זָרוֹב, הִשְׁתַּפֵּךְ, שָׁפוֹךְ הִמַּס schmelzen. Лёдъ та́етъ נָמַס הַשֶּׁלֶג. Се́рдце его́ та́етъ לִבּוֹ נָמוֹג, לִבּוֹ נִשְׁפַּךְ לְבוֹ. О́ко мое́ та́етъ (דָּלְפָה) עֵינִי נִגְרָה.

Тварь ж בְּרִי־הַנִּקּוּם, יְלִיד תֵּבֵל, כָּל־הַנִּבְרָא Geschöpf.

Твёрденькій м קָשֶׁה לְמַדַּי hart.

Твердёхонекъ м מְצֻקָּשׁ לְמֵאֹד, קָשֶׁה מְאֹד sehr hart.

Твердить (-ржу́, -рди́шь) פ״ע דַּבֵּר אֵת דּוּשְׁתַּיִם; הָעֵד פְּעָמִים רַבּוֹת בְּ־, שִׁנֵּן לְ־ (кому́ что) wiederholen, einschärfen. -ся פ״נ הוּעַד בְּ־, שִׁנֵּן לְ־ wiederholt werden.

Твёрдо נָאֱמָן, נִצָּב, הָכֵן ת״פ fest.

Твёрдость ז 1) קְשִׁי Härte. Твёрдость вы́ и ихъ תֹּקֶף, קִשְׁטָ, אֱמוּנָה, עֲצָמָה, עֹצֶם, קְשִׁי עָרְפָּם. 2) אֵיתָן Standhaftigkeit.

Твердочешу́йчатый ת קָשֶׁה הַקַּשְׂקַשֶּׂת hartschuppig.

Твёрдый ת 1) יָצוּק, קָשֶׁה (איוב מא, מז) hart. 2) אֵיתָן, נֶאֱמָן, אַמִּיץ, עָצוּם, נָכוֹן, נִצָּב, מֻצָּק standhaft.

Твердыня ז מָעוֹז, מִשְׂגָּב, צוּר, צוּר מָעוֹז Festung.

Твердь ז см. Твердыня. Т. небе́сная רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם Firmament.

Твердѣ́ть פ״ע הָקְשָׁה, הָלוֹךְ וְקָשֶׁה sich verhärten.

Тверёзый (חס׳) см. Тре́звый.

Тве́рже ת 1) קָשֶׁה מִ־ härter. 2) אַמִּיץ מִ־, עָצוּם מִ־, נָכוֹן (נֶאֱמָן) יוֹתֵר מִ־ fester.

Твержéніе с שִׂים לְזִכָּרוֹן בְּלִבּוֹ Einprägung.

Твой, ז Твоя́, с Твоё פ״נ —ךָ, —ךְ, אֲשֶׁר לְךָ, שֶׁלְּךָ dein. Твой домъ בֵּיתְךָ. Твоя́ рука́ (יָדֶךָ ז). По твое́му כִּלְבָבְךָ אַתָּה, לְרַעְתְּךָ.

Творе́ніе с 1) עֲשׂוֹת, בְּרֹא, יְצֹר Hervorbringung, Schöpfung. 2) מַעֲשֵׂה יְדֵי־, קִנְיָן, פֹּעַל, בְּרִיאָה Geschöpf.

Творе́цъ (-рца́) ז 1) בּוֹרֵא, יוֹצֵר, עוֹשֶׂה, קוֹנֶה Schöpfer. 2) אָבִי־ Urheber, Meister. Т. э́тихъ стихотворе́ній אֲבִי דִבְרֵי־שִׁיר אֵלֶּה.

Твори́ло с בּוֹר שִׂיד (לכנין) Kalkgrube. -ри́льный м.

Творитель ז יוֹסֵד, מְעוֹלֵל, יוֹצֵר, עוֹשֶׂה Urheber. -льница ג.

Творительный падéжъ (נרקדוק) יָחַס שְׁבוּ Instrumental.

Творить פ״ע 1) חוֹלֵל, הוֹלֵד, פֹּעֵל, עָשָׂה, בָּרָא, יָצוֹר, יָסוֹד schaffen. 2) עָשָׂה (איוב י, ט), לוּשׁ, רָמוֹס עָשָׂה, בָּלוּל einmachen. Т. хлѣ́бы לוּשׁ. Т. и́звесть בָּלוּל שִׂיד בַּמַּיִם. -ся פ״נ הוּצַר, הֵעָשֶׂה gemacht w.

Творо́гъ ז גְּבִינָה רַכָּה, קִפְּאוֹן (גוש) חָלָב Quark.

Творо́жистый ת מְקֻפָּא קוֹפֵא, קָרוּשׁ fällig.

Творо́житься פ״ח קָפוֹא, דָּבוּק לְרַנְבִּיט quarkig werden.

Творо́жникъ ז עֻגַּת גְּבִינָה, צַפִּיחִית בְּגְבִינָה Quarkkuchen.

Творо́жный ת אֲשֶׁר לְקִפְּאוֹן (לְגוש) חָלָב Quark-.

Тво́рческій ת בּוֹרֵא —, יוֹצֵר — schöpferisch.

Тво́рчество с בְּרֹא, עֲשׂוֹת; בְּרִיאָה, קִנְיָן, חָרֹשֶׁת, יְצִיר Schöpfung, Meisterwerk.

Театра́льный ת אֲשֶׁר לְבָמַת חֲזָיוֹן theatralisch.

Теа́тръ ז בָּמַת חֲזָיוֹן, תֵּאַטְרוֹן (סגילה ו.) Theater.

Тебѣ́ לְךָ פ״נ Dir. Къ тебѣ́ אֵלֶיךָ. О тебѣ́ עָלֶיךָ בְּךָ

עַל אֹדוֹתֶיךָ. [רָאוּ אוֹתְךָ,

Тебя́ אוֹתְךָ, ךָ—dich. Они́ ви́дѣли тебя́ רָאוּךָ

Те́зисъ מוּסָד, מִשְׁפַּט הַשֵּׂכֶל נִתָּן לְהִתְוַכֵּחַ בּוֹ ז׳ Streitsatz. [Namensverwandter.

Тёзка אֲשֶׁר שְׁמוֹ כְּשֵׁם־, בַּעַל שֵׁם אֶחָד עִם־ ז״נ

Тезоименитство יוֹם הִקָּרֵא שֵׁם לזרע המלוכה ס׳ Namenstag. [gleichnamig.

Тезоименитый; -имённый אֲשֶׁר שֵׁם אֶחָד לוֹ ת׳

Те́ка תִּיק, מַעֲטֶפֶת מִכְתָּבִים נ׳ (שבת מז א.) *Brieftasche.

Текстъ גּוּף הַכְּתָב, עִצֶּם דִּבְרֵי הַסֵּפֶר ז׳ Grundschrift.

Теку́ см. Течь.

Теку́честь שְׁטָף, שֶׁפֶךְ, הִתּוּךְ נ׳ Flüssigkeit.

Теку́чій מוּגָר, נוֹזֵל, נָגֵר ת׳ flüssig.

Теку́щій 1) ת׳ см. Теку́чій. 2) הַזֶּה, הַהוֹלֵךְ laufend T. мѣ́сяцъ בְּעֶצֶם הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. T. счётъ חֶשְׁבּוֹן הַזֶּה

Телегра́мма נ׳ см. Депеша [תָּמִיר לַנּוֹסֵף וְלַנַּגְרָע.

Телеграфи́ровать (-фи́рую) פ״י שָׁלוֹחַ דָּבָר בְּקַו־ הַחַשְׁמַל telegraphiren.

Телегра́фъ *טֶלֶגְרַף, *מוֹדִיעִים, קַוֵּי־הַבְּזָק (הַחַשְׁמַל) ז׳ Telegraph. фи́ческій ת׳. [ר׳ Теля́та (-ля́тъ).

Теле́нокъ (-нка), ק׳ -ночекъ (-чка) עֵגֶל ז׳ Kalb.

Те́лепень (-пня) 1) ז׳ יֶלֶד עַב בָּשָׂר fettes Kind. 2) אֵין־לֵב, בֹּעַר, כְּסִיל Tölpel.

Телеско́пъ קְנֵה־רָאִי לַמֶּרְחוֹק ז׳ Fernrohr.

Теле́цъ (-льца́) 1) ז׳ פַּר בֶּן־בָּקָר, עֵגֶל junger Ochs. 2) מַזַּל שׁוֹר Stiergestirn.

Телиться עֵגֶל פ״ח יָלוֹד (פִּלֵּט) Kalben. [junge Kuh.

Тели́ца (ק׳ Тёлка, Тёлочка, Тёлушка) עֶגְלָה נ׳

Телѣ́га עֶגְלַת מַשָּׂא, עֶגְלָה לְמַשָּׂא נ׳ Bauerwagen.

Телѣ́жка ק׳ см. Телѣга.

Телѣ́жникъ עוֹשֵׂה עֲגָלוֹת לְמַשָּׂא ז׳ Wagenmacher.

Телѣ́жный אֲשֶׁר לְעֶגְלַת הַמַּשָּׂא ת׳ Wagen=.

Теля́ (-я́ти) עֶגְלָה; פַּר בֶּן־בָּקָר, עֵגֶל ס׳ Kalb.

Теля́тина בְּשַׂר־עֵגֶל נ׳ Kalbfleisch.

Теля́тко ק׳ см. Теля́. [עֵגֶל,

Теля́чій עֵגֶל ת׳ —, עֲגָלִים— Kalbs=. T. глазъ עַיִן

Те́ма מוֹקֵד לְדָבָר הַשֵּׂכֶל נ׳, רֹאשׁ פִּנָּה— Grund=

Те́мень (המ׳) נ׳ см. Темнота́. [gedanke.

Темля́къ צִיצַת פְּתִיל הַחֶרֶב ז׳ Degenquaste.

Тёмненькій חָשׁוּךְ (אָפֵל) מְעַט ת׳ etwas dunkel.

Темнёхонькій חָשׁוּךְ (אָפֵל) מְאֹד ת׳ stockfinster.

Темни́ца בֵּית כֶּלֶא, בֵּית מִשְׁמָר, סֹהַר נ׳, בֵּית כְּלוּא, צִינָּק, בּוֹר Kerker. [אַסִּיר Gefangener.

Темни́чникъ יוֹשֵׁב חֹשֶׁךְ, כְּלוּא ז׳, אָסִיר, אָסוּר כֶּלֶא

Темни́чный אֲשֶׁר לְבֵית הַכְּלוּא,—הַכֶּלֶא,—הַסֹּהַר ת׳ Gefängniß=.

Темно́, Тёмно חֹשֶׁךְ ת״פ, לֹא־אוֹר finster.

Темнобагро́вый אָמֹץ, אֲדַמְדַּם כֵּהֶה, חֲמוּץ ת׳ dun=

Темнобу́рый שָׂרֹק כֵּהֶה ת׳ dunkelbraun. [kelroth

Темнова́тый אָפֵל מְעַט etwas dunkel.

Тёмноволо́сый אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ כֵּהֶה ת׳ brünett.

Тёмность עֵין כֵּהָה, מַרְאֶה כֵּהֶה, כֵּהוּת נ׳ Dunkelheit.

Тёмносѣ́рый בְּמַרְאֶה אֹפֶר כֵּהֶה ת׳ dunkelgrau.

Темнота́ חֹשֶׁךְ, חֲשֵׁכָה, מַחֲשָׁךְ, אֹפֶל, אֲפֵלָה, מַאֲפֵל, עֲלָטָה, קַדְרוּת, עֵיפָה Finsterniß.

Тёмноцвѣ́тный מוּעָם, בְּעֵין כֵּהָה, בְּמַרְאֶה אָפֵל ת׳ שֶׁחֲרְחֹר dunkelfarbig.

Тёмный 1) ת׳ חֹשֶׁךְ —, לוֹ (אֵין נֹגַהּ) אֲשֶׁר לֹא־אוֹר, אָפֵל, finster. 2) חָשׁוּךְ, אֵין בִּינָה unverstän=dig. Тёмные лю́ди אֲנָשִׁים חֲשֻׁכִּים. 3) כֵּהֶה, מוּעָם dunkel. T. цвѣ́тъ מַרְאֶה כֵּהֶה.

Темнѣ́ть חָשׁוּךְ פ״ע, כִּסָּה חֹשֶׁךְ, עָמַה אֹפֶל, קָדוֹר הוּעַם dunkel werden. На дворѣ́ темнѣ́етъ חֹשֶׁךְ הַיּוֹם. Мнѣ́ темнѣ́етъ въ глаза́хъ חָשְׁכוּ עֵינַי, עֵינַי הֻחְלוּ כֵהוֹת.

Темперами́ентъ תְּכוּנַת אִישׁ ז׳, מִבְרָה, *טֶבַע, *מֶזֶג [Naturanlage.

Температу́ра תְּכוּנַת (מִדַּת) הַחֹם נ׳ Wärmegrad.

Те́мпо הֲלִיךְ הַשִּׁיר (לְאִטּוֹ אוֹ בְּחִפָּזוֹן) ס׳ Zeitmas.

Темпъ פַּעַם, מְנָה Haltpunkt. Въ три те́мпа בְּשָׁלֹשׁ מְנִים (לתנופות בני הצבא).

Те́мя (-мени) קָדְקֹד ס׳ Scheitel. T. горы́ רֹאשׁ הָר, תַּאֲוַת גִּבְעָה Gipfel.

Темя́нный אֲשֶׁר לַקָּדְקֹד ת׳ —,הַקָּדְקֹד Scheitel=.

Те́ндеръ 1) ז׳ אֳנִיָּה בַּת־תֹּרֶן אֶחָד einmastiges Schiff. 2) עֶגְלַת גַּחֲלִים (לְרֶכֶב הַקִּיטוֹר) Kohlenwagen.

Тенети́ть (-нечу́, -нети́шь) פ״י לָכוֹד בְּפַח, יָקוּשׁ, לָכוּד בְּחֶרְמוֹ צוּד verstricken.

Тенётный אֲשֶׁר לְפַח יוֹקְשִׁים ת׳ הָרֶשֶׁת — Netz=.

Тенето́, ק׳-нетцо́ ס׳;ר׳ Тенёта פַּחִים יָקוּשׁ,פַּח, מַלְכֹּדֶת, רֶשֶׁת Jägernetz. [רֶשֶׁת Netzsteller.

Тенётчикъ פּוֹרֵשׂ, טוֹמֵן פַּח, יָקוּשׁ, יוֹקֵשׁ ז׳

Тенори́стъ מְשׁוֹרֵר בְּקוֹל הַתִּיכוֹן ז׳ Tenorsänger.

Тено́ръ קוֹל הַתִּיכוֹן בְּקוֹלוֹת הַשִּׁיר ז׳ Tenorstimme. -но́рный ת׳.

Тентъ חֲפַת צֵל לָאֳנִיָּה, מִסְכַּת אֳנִיָּה ז׳ Sonnenzelt.

Теокра́тія מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים נ׳ Gottesherrschaft. -ти́-ческій ת׳. [Богосло́віе.

Теоло́гія נ׳ см.

Теоло́гъ см. Богосло́въ.

Теоре́ма חֹקֶת דַּעַת, מִשְׁפַּט חָכְמָה נ׳ Lehrsatz.

Теоре́тикъ שׁוֹמֵר מִשְׁפְּטֵי בִינָה ז׳ Theoretiker.

Теоретическій ת׳ עָרוּךְ לְפִי חֹקוֹת הַבִּינָה theoretisch. **Теорія** נ׳ מִשְׁפְּטֵי הַבִּינָה Theorie.

Тепе́решній ת׳ הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר לְעֵת הַהִיָּה, הַהוּה, —, אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ jetzig. **Тепе́рь** ת״פ עַתָּה (בראשית כח, לג; בְּהַיּוֹם, בַּיּוֹם, בָּעֵת הַזֹּאת (בראשית כפ, לה) הַפַּעַם, (ש״א פ, ת) jetzt.

Тёпленькій ת׳ חַם לְמַדַּי ziemlich warm.

Теплёхонекъ ת׳ חַם מְאֹד sehr warm.

Теплить פ״ח בְּעוֹר anzünden. -ся פ״ע הִדְלִיק, הֵעֶלָה נֵר, נָגוּהַּ, דָּלוּק brennen. [ный ת׳.

Теплица נ׳ גַּן־הַחֹרֶף, בֵּית בִּיתָן Gewächshaus. -лич-

Теплицы נ״ר מַעְיְנֵי יְשׁוּעָה, בְּאֵרוֹת מַיִם חַמִּים Heilbrunnen.

Теплячка ק׳ см. Теплица. [יַמִּים

Тепло́ 1) ס׳ חֹם Wärme. 2) ת״פ חַם warm.

Теплова́тость, -тый ת׳ מְעַט חֹם, חֹם מְזֻעָר geringe Wärme. [messend.

Тепломѣ́рный ת׳ אֲשֶׁר יָמַדּוּ בוֹ הַחֹם wärme-

Тепломѣ́ръ ז׳ כְּלִי מַמַּד הַחֹם Wärmemesser.

Теплопрово́дный ת׳ מַעֲבִיר חֹם, אֲשֶׁר יַחֲלִיפוּהוּ חֹם wärmeleitend.

Теплоро́дъ, -твóръ ז׳ יְסוֹד הַחֹם Wärmestoff.

Теплота́ נ׳ חֹם Wärme.

Теплотво́рный ת׳ מוֹלִיד חֹם Wärme erzeugend.

Тёплый ת׳ חַם warm. Тёплая печь תַּנּוּר חַמָּה. Тёплыя пла́тья בְּגָדִים חַמִּים. Тёплая моли́тва תְּפִלָּה בְּרֶגֶשׁ־לֵב. Т. засту́пникъ מֵלִיץ נֶאֱמָן.

Теплынь נ׳ שֶׁמֶשׁ, שֶׁרֶב, חֲרָבוֹנִי קַיִץ, חֹם עַז

Теплѣ́ть פ״ע הָיָה חַם warm werden. [starke Hitze.

Терапе́втика נ׳ תּוֹרַת הָרְפוּאוֹת, חֲקֵי הַתְּרוּפָה Heilkunde. -тическій ת׳.

Терапе́втъ, -певтистъ ז׳ חוֹקֵר תּוֹרַת הָרְפוּאוֹת Heil-

Тера́пія см. Терапе́втика. [kundiger.

Теребинтъ ז׳ עֵץ אֵלָה Terpentinbaum.

Тереби́ть (-блю́, -би́шь) פ״ע מָרוֹט, צָבוֹט, לָקַשׁ; נ״פ׳ מָשׁוֹךְ הֵנָּה וְהֵנָּה zupfen. -ся נ״פ׳ הִמָּשֵׁךְ כֹּה וָכֹה gezupft werden.

Тереблёніе ס׳ מְשׁוֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, מְרוֹט das Zupfen.

Те́ремецъ (-мца), -мо́къ, -мка́ ק׳ см. Те́ремъ.

Те́ремъ ז׳ עֲלִיַּת־קִיר; בָּמָה; גֹּב Dachzimmer.

Тере́ть פ״ע שָׁחוֹק, מָרוֹק, מָרוֹחַ; הָדַק reiben. -ся נ״פ׳ 1) מָרוֹק, הִמָּרֵק; הוּדַק, הִשְׁתַּחֵק gerieben werden. 2) מָרַק בְּשָׂרוֹ פ״ח sich reiben. Онъ тёрся ме́жду учёными הוּא עָמַד בְּסוֹד חֲכָמִים הוּא הִתְהַלֵּךְ אֶת־חֲכָמִים. [הַכְּאוֹת Peinigung.

Терза́ніе ס׳ 1) טֶרֶף, קֶרַע das Zerreißen. 2) הַכְּאִיב

Терза́тель ז׳ מוֹנֶה, מֵצִיק, מְעַנֶּה, מַכְאִיב -льница נ׳.

Терза́ть פ״ע 1) קָרוּעַ לְגֻזָּרִים, שִׁסֵּעַ, פִּשֵּׁחַ שִׁסֵּף, מָרוּף zerreißen. 2) הַכְּאִיב, עִנָּה, הָצַק, הוֹנָה peinigen. [Theriak.

Теріякъ ז׳ *תְּרִיָּק (תרופה לנשך הנחש מבשר לטאה) (שבת קט:) *פְּמִפְּיָה (ירוש׳ ס״ק ב) Reibeisen.

Тёрка נ׳ לוּחַ הַמְּגָרָה, לוּחַ בַּרְזֶל חָרוּץ, פַּח הַמְּרוּקָה

Терминологія נ׳ תּוֹרַת הַכִּנּוּיִים לְדִבְרֵי חָכְמָה וּמְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Lehre von Kunstausdrücken.

Те́рминъ ז׳ כִּנּוּי לְעִנְיַן חָכְמָה, שֵׁם לְדָבָר מֻדָּע Ausdruck.

Термоме́тръ см. Тепломѣ́ръ.

Терни́стый ת׳ מָלֵא סִירִים, עוֹלֶה קוֹץ וְשָׁמִיר dornig.

Те́рніе ס׳ שָׁמִיר, סִירִים סְבוּכִים, קוֹץ וְדַרְדַּר, חָרָלִים, אֶטֶד חוֹחַ Dornstrauch.

Терновище ס׳ מְקוֹם שָׁמִיר וְשִׁית, אַדְמַת קוֹץ וְשָׁמִיר mit Dornen bewachsene Stelle.

Терно́вка נ׳ יַיִן גַּרְגְּרֵי קוֹצִים Schlehenwein. [strauch.

Терно́вникъ ז׳ סְבוּכָה, מִשְׂכַּת חָדֶק, מִסּוּכָה Dorn-

Тернъ ז׳ נַעֲצוּץ, אֶטֶד, חָדֶק, בַּרְקָן, שָׁמִיר, דַּרְדַּר, קוֹץ, צִנָּן, שֵׂדֶה, סִלּוֹן, סָרָב, סִיר, חָרָל, חָרוּל, חוֹחַ, סִרְפָּד Schlehendorn. Т. Еги́петскій שִׁטָּה, עֵץ שִׁטִּים, אֲקַקְיָא* (נישן סט:) Acazie. -рно́вый ת׳.

Тёрочка ק׳ см. Тёрка. [tin. -ти́нный ת׳.

Терпентинъ ז׳ נָטָף מֵעֵץ אֵלָה, נִטַּף־אֵלָה Terpen-

Терпимость נ׳ רָצוֹן, הֲנָחָה לְכָל־עָם, שְׂאֵת פְּנֵי־כֹל לְכָל־עַם וָעָם Duldsamkeit. [geduldet.

Терпимый ת׳ 1) см. Сно́сный. 2) לֹא־נִמְאָס, גַּרְצָה

Те́рпкій ת׳ בֹּסֶר, —, שָׂעִיר, חָמִיץ herb, sauer. Т. плодъ פְּרִי בֹּסֶר. Те́рпкія смо́квы תְּאֵנִים שְׂעִירִים.

Те́рпнуть פ״ע הָיָה כָּאֵב, יָבוֹשׁ erstarren. Те́рпнула рука́ его́ יָבְשָׁה יָדוֹ Пусть те́рпнетъ десни́ца моя́ תִּשְׁכַּח יְמִינִי (תהלים קלז, ה). [Holzfeile.

Терпу́гъ, ק׳ -пужёкъ (-жка) ז׳ מְגֵרָה, חֲרִיץ בַּרְזֶל

Терпѣ́ливо ת״פ בְּעֹצֶר רוּחַ, בְּאֶרֶךְ אַפַּיִם geduldig.

Терпѣ́ливость נ׳ אֶרֶךְ אַפַּיִם, עֹצֶר רוּחַ, שְׂאֵת Duldsamkeit.

Терпѣ́ливый ת׳ אֶרֶךְ־אַפַּיִם, עוֹצֵר רוּחוֹ, מַטֶּה שִׁכְמוֹ לְסָבֹל geduldig.

Терпѣ́ніе ס׳ см. Терпѣ́ливость. [

Терпѣ́ть (-плю́, -пишь) פ״ע סָבוֹל, נָשׂוֹא, הֵאָרֵךְ אַפּוֹ dulden. Т. кому́ לְ־ נָשׂוֹא, חָטוֹם לְ־ (ישעי׳ מח, ט). Не могу́ т. его́ נִלְאֵיתִי נְשׂוֹא אוֹתוֹ, אוֹתוֹ לֹא אוּכַל.

Терра́са נ׳ מַדְרֵגָה, מִלּוּא, תֵּל Erdbank.

Территори́я נ׳ אֲחֻזַּת, חֶבֶל אֲדָמָה, נַחֲלָה Landesgebiet.

Терроризмъ ז׳ מְגוֹר מַסָּבִיב, צוֹק הָעִתִּים Schreckensherrschaft.

Тёрщикъ ז׳ שׁוֹחֵק, מוֹרֵחַ, מְמָרֵק, מוֹרֵק Reiber.

Теря́ніе ס׳ נְטֹשׁ, דֶּרֶךְ לְאַבֵּד das Verlieren.

Теря́ть פ״י אָבַד, נָטוֹשׁ, נָשׁה, נָשָׁא verlieren. Вóронъ теря́лъ пéрья הֶעוֹרֵב הִשְׁלִיךְ נוֹצָתוֹ. -ся 1) נפ׳ הָיָה לָרוּחַ; הִנָּטֵשׁ, אָבוֹד verloren gehen. 2) פ״ח לֹא־הָמוֹנוּ, (תהלים פח, טו) פּוֹן הִבָּהֵל מִפְּנֵי־, הִחַת מָצָא יָדָיו sich verlieren. Они теря́лись отъ стра́ха אָבַד לְבָם (לֹא מָצְאוּ יְדֵיהֶם) מִפַּחַד.

Теса́къ ז׳ חֶרֶב אִישׁ צָבָא Soldatendegen.

Теса́ніе ס׳ גְּזִיזָה, הַקְצוֹת; הַקְצָעָה das Behauen.

Теса́рь ז׳ פּוֹסֵל, חָרַשׁ אֶבֶן גָּזִית, *סַתָּת (כלים כט) Steinhauer.

Теса́ть (тешу́, тéшешь) פ״י הִקְצָה, הִקְצַע, פָּסוֹל, חָצוֹב behauen. -ся נפ׳ הִקְצַע, חָצוֹב behauen werden

Тесачёкъ (-чка́) ק׳ см. Теса́къ.

Теса́чный ת׳ אֲשֶׁר לְחָרֶב אִישׁ הַצָּבָא Degen-.

Тесёмка, ק׳ -сёмочка см. Тесьма́.

Тесёмочникъ ז׳ עוֹשֵׂה פְּתִילִים Zwirnhändler.

Тесёмочный ת׳ פְּתִילִים — von Zwirnband.

Тесёмчатый ת׳ כְּמַרְאֵה פְּתִיל zwirnbandartig.

Тёска ג׳, 1) см. Теса́ніе. 2) см. Тёзка.

Тесла́ נ׳ -лó ס׳ גַּרְזֶן לְחָרְשֵׁי אֶבֶן Zimmerbeil.

Тесни́ца נ׳ שְׁחִיף עֵץ, רָהִיט, גַּב, לוּחַ עֵץ, קֶרֶשׁ dünn behobeltes Brett.

Тесóвый ת׳ עָשׂוּי מְלוּחוֹת עֵץ, —, כְּרֻתוֹת, קְרָשִׁים von gehobelten Brettern.

Тесть ז׳ חוֹתֵן, אָבִי אִשְׁתּוֹ Frauenvater, Schwieger-

Тёсъ ז׳ מְחֻצָּב; כְּרֻתוֹת, לוּחוֹתִים, קְרָשִׁים behobelte Bretter.

Тесьма́ נ׳ פְּתִיל Zwirnband.

Тетеревъ ז׳ תַּרְנְגוֹל בַּר, *נַגַּר־טוּרָא, *נַגַּר־בָּרָא (נימין) דּוּכִיפַת (סח:) Birk-, Auerhahn. -рій, -ре́вій, -ре́вный ת׳.

Тете́ря, -те́рька נ׳ דּוּכִיפַת נְקֵבָה Birkenhenne.

Тетива́ נ׳ 1) מֵיתָר, יִתֵּר הַקֶּשֶׁת Sehne des Bogens. 2) см. Бечева́.

Тётка, Тётинька נ׳ דּוֹדָה, אֲחוֹת אָבִיו אוֹ אִמּוֹ Tante. Варва́ра мнѣ тётка, а пра́вда сестра́ הָאֱמֶת יָקָרָה לִי מִכֹּל.

Тетра́дь (ק׳ -ра́дька, -ра́дочка) נ׳ חֹבֶרֶת עֲלֵי־סֵפֶר, מַחְבֶּרֶת עֲלֵי־נְיָר Heft.

Тётушка см. Тётка.

Тéхника נ׳ תֶּכְנִית, חָרֹשֶׁת, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Kunstregellehre.

Тéхникъ ז׳ חָרָשׁ חָכָם (חוֹשֵׁב) Techniker. [technisch.

Техническій ת׳ תֶּכְנִית, אֲשֶׁר לִמְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת —

Технологи́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְחָכְמַת חָרָשִׁים Gewerbskunde-. [werbskunde.

Технолóгія נ׳ חָכְמַת חָרָשִׁים, חָכְמַת הַתֶּכְנִית Ge-

Технолóгъ ז׳ חָכָם חָרָשִׁים, חָרָשׁ חוֹשֵׁב לְטוּד, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת Gewerbskundiger.

Тéча נ׳ 1) דֶּלֶף טוֹרֵד Leck. 2) תְּאָנָה (ירמ׳ ב,כד) Brunst.

Тчéніе ס׳ הֲלִיכוֹת, שִׁטֶּף, הֵלֶךְ Strömung, Lauf. Т. рѣки́ שִׁטֶּף הַנָּהָר. Т. врéмени הֲלִיכוֹת הָעֵת.

Тéчка ק׳ см. Тéча.

Течь (теку́ течёшь) פ״ע 1) זוֹב, נָזוֹל, הָגַר, נָטוֹף מַיִם fließen. 2) דָּלוּף נָטוֹף מַיִם leck sein. Кро́вля течётъ הַגַּג דּוֹלֵף. 3) הָלוּךְ, עָבוּר, חָלוּף dahingehen.

Течь נ׳ פֶּרֶץ מַיִם, דֶּלֶף Leck.

Тёща נ׳ חוֹתֶנֶת, אֵם אִשְׁתּוֹ Frauenmutter.

Ти́брить פ״י (חס׳) שׁוֹם בְּכֶלְיוֹ, גָּנוֹב stehlen.

Ти́гель (-гля) ז׳ כּוּר, מַצְרֵף Schmelztiegel. -гельный ת׳.

Тигрёнокъ (-нка) ז׳ גּוּר גְּמָרִים, בֶּן־נָמֵר junger Tiger.

Ти́грикъ ז׳ נָמֵר קָטָן kleiner Tiger.

Тигри́ца נ׳ נְמֵרָה, נָמֵר נְקֵבָה Tigerin.

Ти́грокотъ ז׳ מִין נָמֵר, צִי Tigerkatze.

Тигръ ז׳ נָמֵר, *טִיגְרִיס (חולין נט:) Tiger.

Ти́кать פ״ע בִּשְׂפָתָיו (שָׂרוֹק) צָלוּל pfeifen.

Тикъ ז׳ 1) מִין אֶרֶג עָב Zwillich. 2) רֶטֶט הַפָּנִים Gesichtszucken.

Тимиа́нъ ז׳ מִין צֶמַח, *תִּימוּס Thymian. -иа́нный ת׳.

Тимпа́нъ ז׳ 1) תֹּף Pauke. 2) תֹּף הַשְּׁמַע בְּאֹזֶן Ohrtrommel. 3) אוֹפַן חָרוּץ Zahnrad.

Ти́на נ׳ *טִינָא, טִיט, רֶפֶשׁ, בֹּץ (דניאל ב מא) Schlamm.

Тиневѣ́ть פ״ע נָרוּשׁ טִיט, נִרְפָּשׁ, הִרְפַּשׁ schlammig werden.

Ти́нистый ת׳ נִרְפָּשׁ, נָרוּשׁ טִיט, רֶפֶשׁ schlammig.

Тинкту́ра נ׳ בְּלִיל סַמִּים תְּרוּפָה, מִשְׁרַת סַמִּים Kräuterabzug. -ту́рный ת׳.

Ти́нный, Тинова́тый см. Тинистый.

Ти́пикъ ז׳ חֻקַּת הָעֲבוֹדָה בְּבֵית יְיָ Kirchenordnung.

Типи́ческій ת׳ בְּעֶצֶם דְּמוּתוֹ urbildlich.

Ти́пнуть פ״י תָּפוּף בְּאֶצְבַּע tippen, leicht anstoßen.

Типогра́фія נ׳ בֵּית דְּפוּס, בֵּית־חֶרֶט בְּתָוֵי־עִפָּרֶת *Buchdruckerei. -гра́фскій, -фи́ческій ת׳.

Типогра́фщикъ ז׳ בַּעַל בֵּית־חֶרֶט בְּתָוֵי־עִפָּרֶת, *מַדְפִּיס Buchdrucker.

Типу́нъ ז׳ סַפַּחַת בְּקֶצֶה לְשׁוֹן־עוֹף Pipps.

Типунѣ́ть פ״ע נָגוֹעַ (עוף) בְּסַפַּחַת הַלָּשׁוֹן den Pipps bekommen.

Типъ см. Первообразъ.

Тира́да ז׳ גְּבִיר מִלִּים מְדַבְּרֵי סֵפֶר, עֲתֶרֶת מִלִּים מִסַּפֵּר

Wortschwall. [Lotterie.

Тиражъ צאת הַגּוֹרָלוֹת ; מַפַּל גּוֹרָלוֹת ז׳ Ziehung der

Тирáнить יִסֵּר בְּתוֹכָחוֹת, עִנָּה בְּאַכְזָרִיּוּת חֲמָה פ״ע חֲמָה quälen.

Тирáнка אַכְזָרִיָּה נ׳ Tyrannin.

Тирáнскій בְּאַכְזָרִיּוּת חֲמָה, בְּדֶרֶךְ אַכְזָרִי ת׳ tyrannisch.

Тирáнство, -ствованіе חֲמַת קָרִי , אַכְזָרִיּוּת ס׳ Tyrannei.

Тирáнствовать (-ствую) מָשׁוֹל בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל פ״ע, עִנָּה בְּאַכְזָרִיּוּת ; רָדָה בְּאַף, הָלוֹךְ עִם־בַּחֲמַת קָרִי חֲמָה tyrannisiren.

Тирáнъ אַכְזָרִי ; רוֹדֶה בְּאַף, מוֹשֵׁל עָרִיץ ז׳ Wütherich.

Тисканіе דְּחֹק, לָחוּץ, הָעִיק ס׳ das Drücken.

Тискать דָּחוֹק, לָחוּץ, הָעֵק, מָעוֹךְ פ״ע drücken. -ся 1) הִמָּעֵךְ, הִלָּחֵץ, הוּעַק נפ׳ gepreßt werden. 2) פָּרוּץ אֶל־תּוֹךְ, בָּקוּעַ אֶל־ פ״ח sich drängen.

Тиски *מַכְבֵּשׁ, (שבת קכג.) *זַיִר, כְּלִי מַעִיק, מוּעָקָה ז״ר (כלים מז) Presse.

Тискомъ מָלֵא מִפֶּה לָפֶה ת״פ voll gepropft.

Тиснéніе *הַדְפָּסִים, הָעִיק בְּחֹתֶם חוֹתָם ס׳ das Drucken.

Тиснить, -нуть חָרוֹת מַעֲשֶׂה, הָעֵק בְּחֹתֶם חוֹתָם פ״ע, הוּחַק בְּחֹתֶם חוֹתָם נפ׳ *הַדְפֵּס, חוֹתָם abdrucken. -ся *הָדְפַּס gedruckt werden.

Тисочки ק׳ см. Тиски. [

Тисъ *טַקְסוּס, מִין עֵץ ז׳ Taxusbaum. -совый ת׳.

Титáнъ *טִיטַן, מִין מַתֶּכֶת ז׳ Titanmetall. -нистый, -новый ת׳.

Титочка ק׳ см. Титька.

Титочный אֲשֶׁר לְפִי־הַדַּד, —שַׁד ת׳ Brust-.

Титла תָּו לְרָאשֵׁי תֵיבוֹת נ׳ Abkürzungszeichen.

Титло ס׳ 1) см. Титла. 2) см. Заголóвокъ. 3) см. Титулъ.

Титуловáніе כִּנּוּת ס׳ Titulation.

Титуловáть (-лýю) כִּנָּה אִישׁ בְּשֵׁם כְּבוֹדוֹ פ״ע tituliren.

Титулъ שֵׁם כָּבוֹד, כִּנּוּי הַכָּבוֹד, (ירא ה, ו) כִּנֻּת ז׳ Ehrentitel. -тульный ת׳.

Титулярникъ סֵפֶר הַכִּנּוּיִים (הַכִּנּוּיִים) ז׳ Titelbuch.

Титулярный совѣтникъ נוֹשֵׂא שֵׁם יוֹעֵץ (מַהֲתוֹר הַתְּשִׁיעִי בַּכְּהֻנּוֹת) Titulärrath.

Титька *פִּי־הַדַּד, שַׁד, שָׁד ז׳ [illegible]

Тифóзная горячка см. Тифусъ.

Тифóнъ 1) שַׁעַר־קָטֶב, סוּפַת־נֶגֶב, רוּחַ זַלְעָפוֹת (Wirbelwind. 2) *צִיפָּיוֹן, צָפוֹן, נַד מַיִם Wasfersäule.

Тифусъ, Тифъ רֶשֶׁף מַמְאִיר, קַדַּחַת מַמְאֶרֶת ז׳ ansteckender Fieber.

Тихій שָׁקֵט, חֲרִישִׁי, שָׁפֵל ת׳ still. Т. вѣтръ רוּחַ שָׁקֵט. Т. гóлосъ קוֹל דְּמָמָה דַקָּה, קוֹל שָׁפֵל. Онъ тихаго нрáва הוּא שְׁפַל־רוּחַ. Тихимъ шагомъ צְעָדִי אֶט. [ruhig werden.

Тихнуть עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ, קוֹם לִדְמָמָה, חָשֹׁה, שָׁתוֹק פ״ע

Тихо חָרֵשׁ, דּוּמָם, בֹּלֶט, לְאֵט ת״פ still. [Stillen.

Тихомолкомъ בְּלַחַשׁ, בְּשִׁפְלֵי־קוֹל, בַּשִּׁלְיָה ת״פ im

Тихонрáвіе הַצְנֵעַ לֶכֶת, עֲנָוָה, עֲנָוָה ס׳ Sanftmuth.

Тихонрáвный מַצְנִיעַ לֶכֶת, צָנוּעַ, עָנָו ת׳ sanft-muthig.

Тихонькій см. Тихій.

Тихонько см. Тихо.

Тихость חֲשׁוּת, שֶׁקֶט, דֶּמִי נ׳ Stille.

Тихохóдъ מִין חַי, אִטִּי ז׳ Faulthier.

Тихохонько מְאֹד ת״פ (בֹּלֶט) לְאֵט ganz still.

Тише 1) אֵט ת׳ (2) הֶחָשׁוּ! הַחֲרֵשׁ! הַס! ת״פ still! יוֹתֵר מִ־ stiller; ruhiger. Т. ѣдешь дáльше бýдешь בְּשׁוּבָה וְנַחַת תִּנְּצֵעַ לִמְחוֹז חֶפְצָךְ.

Тишинá דּוּמִיָּה נ׳, דְּמָמָה, דֶּמִי, שֶׁקֶט, הַשְׁקֵט Stille.

Тишкóмъ בַּלֶּט, חֲרֵשׁ, בַּשִּׁלְיָה ת״פ heimlich.

Тишь שֶׁלְוָה, דְּמָמָה, דֶּמִי נ׳ Stille. Т. нá морѣ דְּמָמָה בְּתוֹךְ הַיָּם (יחז׳ כז, לב). Въ тиши, Втиши בַּשִּׁלְיָה; בְּשִׁלְוָה.

Тіáра גֵּזֶר כֹּהֵן רָאשׁ, כֶּתֶר כְּהֻנָּה לְשָׂרֵי קֹדֶשׁ נ׳

Тіýнъ שׁוֹפֵט ז׳ Richter. -нскій ת׳. [päpstliche Krone.

Ткáльный אֹרְגִים, —אֹרֵג ת׳ Webe-.

Ткáльня בֵּית אוֹרְגִים Weberstube.

Тканина אֲטוּן, מַעֲשֵׂה־אֹרֵג נ׳ Gewebe.

Ткáніе אֹרֶג, אָרֹג ס׳ das Weben.

Ткань אֲטוּן, אָרֹג נ׳ Gewebe.

Тканьё אֲטוּן תַּשְׁבֵּץ, אָרֹג רָקָמָה ס׳ Pikee. -ньёвый ת׳.

Ткáтель אוֹרֵג ז׳ Weber. -льница נ׳.

Ткать (тку, тчёшь) אָרוֹג פ״ע weben. -ся הֵאָרֵג נפ׳ gewebt werden. [מְנוֹר אוֹרְגִים.

Ткáцкій אֹרְגִים, —אֹרֵג ת׳ zum Weben. Т. навóй

Ткáческій אוֹרְגִים, —אוֹרֵג ת׳ Weber-.

Ткáчество מְלֶאכֶת אוֹרְגִים, מַעֲשֵׂה אוֹרֵג ס׳ Weberei.

Ткачиха אוֹרֶגֶת נ׳ Weberin.

Ткачъ אוֹרֵג ז׳ Weber.

Ткнуть см. Тыкать.

Тлетвóрный מַשְׁחִית, אֲשֶׁר מָוֶת בּוֹ, מַמְאִיר ת׳ קָטֶב — verderblich. Т. вѣтръ רוּחַ מַשְׁחִית, שַׁעַר־קָטֶב, רוּחַ

Тлетвóрство רוּחַ מַשְׁחִית, נֶגֶף, דֶּבֶר, קֶטֶב ס׳ Schädlichkeit.

Тлительный קָטֶב, מַשְׁחִית, מַמְאִיר ת׳ — verderblich.

Тлить 1) הָבָא רָקָב בְּ־ פ״ע zerstören. 2) הַשְׁחֵת, בִּלֵּעַ, קָדוֹחַ, הָחֵר, חָרוֹר פ״ח הַתְעָה, הִדַּח verführen. -ся מֵאַשׁ קִרְבּוֹ glimmen. [לַחֲרֹם, שָׂרִיד.

Тло ס׳ см. Тлѣнъ. До тлá סִפְלֵי הַשְּׁאִיר, לְשַׁחַת

Тлѣніе с מִסֹּס, חֵלֶד, שַׁחַת, רָקָבוֹן, בְּלִי, בְּלוֹת Verwesung. [Vergänglichkeit.
Тлѣнность ж חֵלֶל, חֲלוּף; מִסֹּס, דֶּרֶךְ הַנְּמֵק, רָקָבוֹן Verwesung, Moder.
Тлѣнный ת׳ עוֹבֵר, חוֹלֵף; נָמֵק, בָּלֶה, עָשֵׁשׁ verweslich; vergänglich.
Тлѣть 1) ס״ע רָקוֹב, עָשׁוֹשׁ, בָּלֶה, הָמַק faulen. 2) **Тлѣть, -ся** ס״ח חָרוּר, הָהַר, קָדוֹחַ מֵאֵשׁ קִרְבּוֹ glimmen.
Тля נ 1) רָקָבוֹן, רָקָב, חֲלָאָה Fäulniß. 2) עָשׁ, רָקָב
Тма см. Тьма. [Motte.
Тминъ см. Кминъ. -нный ת׳.
Тмить (тмю, тмишь) ס״י כִּסָּה אֹפֶל, הֶקְדֵּר, הֶחְשִׁיךְ verfinstern. -ся 1) נס׳ הֶקְדֵּר, כִּסָּה אֹפֶל verfinstert werden. 2) ס״ח עָטָה קַדְרוּת, הִתְקַדֵּר sich verfinstern.
Тму́щій ת׳ לְמַכְבִּיר, —, לְאֵין מִסְפָּר — unzählig.
То 1) ז״ ס״ח ס. Если ты налѣво, то я направо אִם הַשְּׂמֹאל וְאִימִינָה. То—, то—פַּעַם—פַּעַם: То на улицѣ, то на площадяхъ פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בָּרְחֹבוֹת. 2) נ״ג см. Тотъ.
Тобо́лецъ (-льца) ז׳ צִלְקוּט, צִקְלוֹן Hirtentasche.
Тобо́ю נ״ג (ביחס שבו) אִתְּךָ, עִמְּךָ mit dir. Предъ тобо́ю לְפָנֶיךָ. За тобо́ю אַחֲרֶיךָ.
Това́ришко ״ רְכֻלָּה לֹא־טוֹבָה schlechte Waare.
Това́рищески ת״ש כְּדֶרֶךְ רֵעִים, כְּמִשְׁפַּט חֲבֵרִים gemeinschaftlich. [raden-.
Това́рищескій ת׳ אֲשֶׁר לַחֲבֵרִים, —חֲבֵרִים Kame-
Това́рищество ס׳ כִּיס אֶחָד, אֲגֻדָּה אַחַת, חֶבְרָה *שִׁתָּפוּת, שְׁכֶם אֶחָד Gesellschaft. [pagnon; Genosse.
Това́рищъ ז׳ חָבֵר, חָבֵר (איוב ח, ל); עָמִית, רֵעַ Com-
Това́рный ת׳ אֲשֶׁר, —, מַרְכֻּלֶת, —מַקָּחָה, —רְכֻלָּה לְרְכֻלָּה Waaren-. [Waarenkunde.
Товаровѣ́дѣніе ס׳ בִּינָה בָרְכֻלָּה, דַּעַת לָבֵקֶר מַקָּחוֹת
Товарохозяинъ ז׳ בַּעַל הָרְכֻלָּה Waareneigenthümer.
Това́ръ ז׳ סְחוֹרָה, כְּנִעָה, שֶׁבֶר, מֶכֶר, מַקָּחָה, רְכֻלָּה *Waare. Сбы́тный т. עִזָּבוֹן.
То́га נ׳ שַׂלְמָה רוֹמִית, *תֹּגָא (פרקי אבות א, ת) Toga.
Тогда́ ת״פ אָז, אָז, שָׁם (תהלים יד, ח; הושע ו, ז) dann.
Тогда́шній ת׳ הַיָּמִים הָאֵלֶּה, —, אֲשֶׁר בְּעֵת הַהִיא
То́ есть ס״ח לֵאמֹר das heißt. [damalig.
То́ждественный ת׳ דּוֹמֶה, לֹא־נִפְלָה (שׁוֹנָה) מִ־ גַּיְזָה כֵּן gleichbedeutend. Они то́ждественны בַּכֹּל לְ־ כְּאִישׁ כְּרֵעֵהוּ, זֶה. [Gleichförmigkeit.
То́ждество, То́жество ס׳ דִּמְיוֹן תָּמִים, דְּמוּת אֶחָד לְ־
Тока́рничать ס״ע עָשָׂה, עָשָׂה מְלֶאכֶת צַעֲצָעִים בְּמַקְלְעוֹת תְּמוּרִים brechseln. [תְּמוּרִים Drechsel-.
Тока́рный ת׳ —לְמְלֶאכֶת, אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים
Тока́рня נ׳ בֵּית מְלֶאכֶת תְּמוּרִים Drechselstube.
Тока́рство ס׳ מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים, מְלֶאכֶת תְּמוּרִים Drechselei. [Drechsler.
Тока́рь ז׳ חָרָשׁ צַעֲצָעִים, עוֹשֵׂה מַקְלְעוֹת תְּמוּרִים
Токма́рь, -ма́чъ ז׳ כִּילָּף, הַלְמוּת, *יַעֲנִבֵל (כלים יד) Schlägel.
То́кмо см. То́лько. [Schreien wie
Токова́ть (-ку́ю) ס״ע נָתוֹן קוֹל דּוּכִיפַת ein Auerhahn. [bung der Geburtskrankheiten.
Токогра́фія נ׳ פְּקוּדֵי חֲבָלֵי יוֹלֶדֶת כַּסֵּפֶר Beschrei-
Токсиколо́гія נ׳ תּוֹרַת סַמֵּי הַמָּוֶת Giftkunde.
Токъ ז׳ 1) הֵלֶךְ, שְׁבֹלֶת, זֶרֶמָה, זֶרֶם Strom. 2) גֹּרֶן Dreschboden. 3) תַּאֲנָה Begattung.
Толка́ніе ס׳ מַדְחֵפָה, דְּחִי, דַּחַף, דְּחוּת das Stoßen.
Толка́ть, -кну́ть ס״ע 1) דָּחָה, דָּרוֹף, נָדוֹף, דָּחוֹק, מָרוֹד stoßen. 2) הִכָּה, מָחָא, הָלוֹם, נָגוֹף klopfen. -ся ס״ח דָּחוֹק אִישׁ רֵעֵהוּ, הִתְרוֹצֵץ einander stoßen.
Толка́чъ ז׳ עֵלִי (לְמַכְתֵּשׁ וּמְדֹכָה) Stößel.
Толкну́ть ס״ע הִכָּה, מָחָא, הָלוֹם, נָגוֹף stoßen. -ся ס״ח הִכָּשֵׁל, הִתְנַגֵּף, הִנָּגֵף einander stoßen.
Толкова́ніе ס׳ פִּשֶׁר, פִּתְרוֹן, בֵּאוּר, בָּרָשָׁה *Erklärung.
Толкова́тель ז׳ מְבָאֵר, מְפָרֵשׁ, פּוֹרֵשׁ, פּוֹתֵר Erklärer. -льница נ׳.
Толкова́тельный ת׳ פִּתְרוֹן, —בֵּאוּר — erklärend.
Толкова́ть (-ку́ю) ס״ע הָבַן לְ־, בָּאַר, פָּתוֹר, פָּרוֹשׁ erklären. -ся נס׳ הִתְבָּאֵר, פֹּרוֹשׁ, הִפָּתֵר *erklärt werden.
Толкови́тость נ׳ בִּינוֹת, בִּינָה Verstand.
Толкови́тый ת׳ יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר, נְבוֹן דָּבָר, מֵבִין דָּבָר klug.
Толко́вникъ см. Толкова́тель.
Толко́вый ת׳ 1) см. Толкови́тый. 2) פּוֹתֵר, מְבָאֵר, אֲשֶׁר בּוֹ יְבֹאַר erklärend.
Толкотня́ נ׳ מַדְחֵפָה עַם רָב, מַדְחֵה Ge-
Толку́нъ ז׳ דָּכִי־נַלִּים, *גַּנְגִּילוֹן (גיור נא.). [dränge.
Толку́чій ры́нокъ ז׳ שַׁעַר הַקְּטַנּוֹת, שַׁעַר הַמֶּכֶר לְדָבָרִים יְשָׁנִים Trödelmarkt.
Толку́шка נ׳ עֵלִי (לְמַכְתֵּשׁ) Stößel.
Толкъ ז׳ 1) סִדָּרִים, סֵדֶר Ordnung, Sinn. Добиться то́лку הָבַן (דָּבָר) לְאֵשׁוּרוֹ. Сбить съ то́лку הָמוּם, סַכְסֵךְ. Чита́ть по толка́мъ טַעַם כְּטוּב קָרָא. 2) תּוֹרַת צֶדֶק וּמִישָׁרִים Sittenlehre. 3) שִׂיחַ Gerede. Наро́дные то́лки שִׂיחַ הָהָמוֹן; דִּבַּת־עָם.
Толма́чить ס״ע הָלַץ, בָּאַר דָּבָר לְאִישׁ כִּלְשׁוֹנוֹ er-
Толма́чъ ז׳ מְתַרְגֵּם, מְלִיץ *Dolmetsch. [klären.
Толо́ка נ׳ 1) см. Толчéніе. 2) מִשְׁלַח בְּעִיר (לְדַשֵּׁן

(שָׂדֶה) Düngung durch Viehweide. [-кня́нный ת'.
Толокно́ קֶמַח שִׁבֹּלֶת שׂוּעָל, יָבֵשׁ ס' Hafermehl.
Толоче́ніе מְרִסָּה בְּעִיר, תְּבוּסַת שָׂדֶה, מְבוּסָה ס' Mie-
Толочи́ть בּוֹס, בּוֹסֵס, רָמוֹס zertreten. [dertretung.
Толо́чь (толку́, толчёшь) כָּתוֹשׁ פ'', כָּתוֹת, דּוֹךְ, הָדַק zerstoßen. -ся 1) הִדּוֹךְ, כָּתוֹת נפ' zerstoßen werden. 2) נוֹעַ וְנוֹד הֵנָּה וְהֵנָּה פ"ח herumschlendern.
Толпа́ הָמוֹן נ', קְהַל־עָם, עַם רָב Menge, Schaar.
Толпи́ться (-плю́сь, -пи́шься) הָאֲסֹף הַקָּהָל פ"ח הָמוֹנִים הָמוֹנִים wimmeln.
То́лстенькій עָב לְמַדַּי ת' ziemlich dick.
Толстобрю́хій רְחַב־בֶּטֶן, אֲשֶׁר כְּרִשׁוֹ עָבָה ת' dick-
Толстова́тый עָב מְעַט ת' etwas dick. [bäuchig.
Толстогу́бый בַּעַל שְׂפָתַיִם עָבוֹת ת' גְּדָל־שִׂפָתַיִם,
Толстокожій בַּעַל עוֹר עָב ת' dickhäutig. [dicklippig.
Толстопу́зый см. Толстобрю́хій.
Толстота́ עָבִי נ' Dicke.
Толстоше́йка, -ше́я עַב הַצַּוָּאר ז"נ Dickhalsiger.
Толсту́ха, -ту́шка בְּרִיאַת בָּשָׂר נ' dicke Frau.
То́лстый עָב, בְּרִיא, עָשֵׁת, שָׁמֵן, כָּשֶׁה ת' beleibt.
Толстѣ́ть שָׁמוֹן; פּוּשׁ, כָּשֶׁה, עָשׁוֹת, עָבָה פ"ע dick
Толстя́къ ז' см. То́лстый. [werden.
То́лча רָקִיק כָּתִית נ' geftoßener Zwieback.
Толче́ніе מַכָּתָה, הָדַק, דּוֹךְ, כְּתֹשׁ ס' Zerstoßung.
Толчённый מוּדָק, כָּתִית, כְּתוּת, נָדוּךְ ת' geftoßen. [דְּכִי, שִׁבֹּלֶת מַיִם Wellenschlag.
Толчея́ מְדוֹכָה, מַכְתֵּשׁ 1) נ' Stampfe. 2) מַהֲמֹרֶת,
Толчо́къ (-чка́) מַדְחֵפָה, מִדְחָה, דַּחִי 1) ז' Stoß. 2) (המ') см. Толку́чій ры́нокъ.
То́лща см. Толстота́.
То́лще עָב יוֹתֵר, עָב מִ־ ת' dicker.
Толщина́ см. Толстота́.
Толь см. Столь.
То́лько אַךְ הַפַּעַם לְבַד, אַךְ, רַק ת"פ nur. Т. сей разъ אַךְ הַפַּעַם. Т. онъ הוּא לְבַדּוֹ. Лишь т. בְּמַעַט שֶׁ־. Т. что זֶה שֶׁתָּה. Исключа́я т. בִּלְתִּי אִם, זוּלָתִי.
То́микъ см. Томъ. [מַצִּיק Peiniger. -льница נ'.
Томи́тель חוֹלֵשׁ אֶת־, מְעַנֶּה, מַכְאֹבָה, מַדִּיב, מוֹגֶה ז',
Томи́тельный מַדִּיב נֶפֶשׁ, מַכְאֹבָה לֵב ת' Peiniger.
Томи́ть (-млю́, -ми́шь) מַכְאִיב, מַדִּיב, הוֹגֶה, עַנֶּה 1) פ'' Peinigen. 2) Т. сталь צָרוּף עֲשׂוֹת חָלוֹשׁ אֶת־ מִבְרָזֶל in Stahl verwandeln. -ся 1) עָנָה נפ' gepeinigt werden. 2) הִתְעַנֶּה, עָנָה נַפְשׁוֹ, הָאֹבֶד, הָדַאוֹב פ"ח Peinigen. 2) דְּאָבוֹן, דְּאָבָה, עֲנוּת Qual.
То́мность לֹא־כֹחַ, רִפְיוֹן יָדַיִם, יְגִיעַת בָּשָׂר נ' Abmat-
То́мный עָיֵף, נִכְאֶה, נִלְאֶה ת' matt. [tung.
Томпа́къ מִין בְּדִיל ז' Tombak. -па́ковый ת'.
Томъ טוֹמוֹס, אֶחָד מַחֲלָקֵי סֵפֶר, פְּלֹגַת סֵפֶר ז' (שבת קמ"ו:) Band (eines Buches).
Томѣ́ть עָלוּף, הִתְעַלֵּף, עָיוּף, כְּמוֹהוּ, הָדַאוֹב פ"ע matt
То́ненькій см. То́нкій. [werden.
Тонехонекъ, -нёшенекъ ת' דַּק מְאֹד sehr dünn.
Тонизна́, -нина́ דֹּק נ', דַּקּוּת* Dünne, Feinheit.
То́ника קוֹל הַיְסוֹדִי לַשִּׁיר נ' Grundton, Hauptnote.
Тони́ть עָשָׂה דַק, הָדַק פ"ע dünn machen.
Тони́ческій אֲשֶׁר לְקוֹל הַיְסוֹדִי בַּשִּׁיר ת' Grundton-. Тони́ческое движе́ніе נִיד כָּל־שִׁרְיֵרֵי הַגֵּו יַחַד.
То́нкій דַּק 1) ת' dünn. 2) נָבוֹן, טוֹב, יָפֶה, עָנֹג, רַךְ fein; wachsam. Т. вку́съ טוּב טַעַם וָדַעַת, חַדּ טַעַם. Т. слухъ אָזְנַיִם קַשּׁוּבוֹת, אֹזֶן מְלִים תִּבְחָן. Т. сонъ שְׁנַת נְדוּדִים. Т. человѣ́къ גְּבוֹן דָּבָר, אִישׁ עָרוּם.
То́нко דַּק 1) ת"פ dünn. 2) בְּעַרְמָה schlau.
Тонкова́тый דַּק מְעַט ת' etwas dünn.
Тонкозёрнистый אֲשֶׁר חַרְצָנָיו דַּקִּים ת' feinkörnig.
Тонкоко́жій אֲשֶׁר עוֹרוֹ דַק, דַּק הָעוֹר ת' dünnhäutig.
Тонконитчатый אֲשֶׁר חוּטָיו, דַּק הַחוּטִים ת' (אר') דַּקִּים dünnfädig.
Тонкору́нный בַּעַל צֶמֶר דַּק ת' feinwollig.
Тонкоствольный אֲשֶׁר גֶּזַע דַּק לוֹ, דַּק הַגֶּזַע ת' dünnstämmig.
То́нкость דֹּק 1) נ', דַּקּוּת* Dünne. 2) טוּב, יָפִי Zartgefühl. Т. вку́са טוּב טַעַם וָדַעַת. Т. ума́ твоего́ יָפִי חָכְמָתְךָ.
Тонкостѣ́нный אֲשֶׁר קִירוֹתָיו דַּקּוֹת ת' dünnwandig.
Тонкошёрстный דַּק הַצֶּמֶר, אֲשֶׁר צַמְרוֹ דַק ת' dünnwollig. [halsiger,-ge.
Тонкошея, -ше́йка דַּק (דַּקַּת) הַצַּוָּאר ז"נ Dünn-
То́нна מִשְׁקַל שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם כִּכָּר נ' Tonne. (62 Pud).
Тонне́ль מְחִלַּת־הָר (למסלול הברזל) Tunnel.
Тону́ть צָלוּל, טָבוּעַ בִּמְצוּלָה, טָבוֹעַ פ"ע untersinken.
Тонча́вость רָזוֹן, דֹּק הַבָּשָׂר נ' Magerkeit.
Тонча́вый רָזֶה, דַּל, דַּק בָּשָׂר ת' mager.
Тонча́ть הִדַּל, הָרֵזָה, דָּלוּל פ"ע dünn werden.
Тончи́ть הָדַק פ'' dünn machen.
Тонъ 1) זִמְרָה, זְמִיר, הֲמִיָּה, קוֹל Ton, Klang. Поне́зить тонъ הִשְׁפִּיל קוֹל שִׁיר. Т. арфъ твои́хъ זִמְרַת (הַמִּית) נְבָלֶיךָ. 2) מַרְאֶה, עֵין הַצֶּבַע Farbengemisch. 3) אֹפֶן, מִשְׁפָּט אִישׁ וּמַעֲשֵׂהוּ, דֶּרֶךְ, הֲלִיכוֹת, הֲלִיכָה,

סִגְנָן Manier. Человѣкъ хорошаго тона אִישׁ מֵיטִיב צַעַד בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים, אֲשֶׁר דְּרָכָיו דַּרְכֵי נֹעַם.

Тонька ж см. Тоня. [4) см. Тонна.

Тоньше ж: דַּק מִ־, עָבֶה מִ־; גְּעִים מִ־, בּוּנֶר, feiner.

Тонѣть см. Тончать.

Тоня ж מִשְׁטַח חֲרָמִים Netzwurf.

Топазъ м אֶבֶן פִּטְדָה Topas.

Топать, -пнуть פ״ע רָקוֹעַ — טָפוֹף בְּרַגְלָיו stampfen.

Топить (-плю, -пишь) פ״ע 1) בְּמַעֲמַק (טַבְּעַ) הַטְבֵּעַ הוֹרֵד לְבָאֵר שַׁחַת; הוֹרֵד versenken. 2) הַבְעֵר אֵשׁ, הַשֵּׁק: T. печь הַשֵּׁק תַּנּוּר heizen. 3) הַמְסָה, יָצוּק, הַתֵּךְ schmelzen. T. воскъ הַמְסָה דּוֹנַג. -ся 1) הֻשַּׁק נפ׳; הֻתַּךְ geheizt, geschmolzen werden. 2) יָרוֹד לְמְצוּלָה, הוֹרֵד נַפְשׁוֹ לְבָאֵר שַׁחַת פ״ח sich ertränken.

Топическій מְקוֹמִי*, —מָקוֹם ת׳ örtlich. [Heizung.

Топка 1) נ׳ צֶקֶת, הַתּוּךְ Schmelzung. 2) מַשֵּׁק תַּנּוּר

Топкій 1) ת׳ נוֹתֵן חֹם מְתֻּךְ Wärme verbreitend. 2) קַל־מְהֵרָה leicht schmelzend. 3) מָלֵא בִּצָּה, יָוֵן sumpfig. Топкое мѣсто מָקוֹם מַדְמֵנָה בִּיץ.

Топкость נ׳ מַדְמֵנָה, בִּצָּה, יָוֵן Sumpfigkeit.

Топленіе ס׳ см. Топка.

Топливо ס׳ דְּבַר מַשֵּׁק תַּנּוּר, עֲצֵי־בָעֵר Heizmaterial.

Топлый ת׳ לַח, רָטוֹב מַיִם durchnäßt.

Топить см. Топать.

Топографія נ׳ פְּרָשַׁת מְקוֹמוֹת אֶרֶץ Ortsbeschreibung. -фическій ת׳.

Топографъ ז׳ חוֹקֵר גְּלִילוֹת אֶרֶץ Ortsbeschreiber.

Тополь (נ׳ -лище) ז׳ עֵץ לִבְנָה Pappelbaum.

Топольникъ ז׳ יַעַר עֲצֵי־לִבְנָה Pappelwald.

Топорецъ (-рца), -рикъ ק׳ см. Топоръ.

Топорище ס׳ יַד־הַקַּרְדֹּם, עֵץ הַגַּרְזֶן Axtstiel.

Топорникъ ז׳ תִּיק קַרְדֹּם, תַּעַד הַגַּרְזֶן* Beilfutteral.

Топорный ת׳ הַגַّרְזֶן — Beil-. Топорная работа מְלֶאכֶת גַּרְזֶן grobe Arbeit.

Топорокъ (-рка́) ז׳ 1) גַּרְזֶן קָטָן Beilchen. 2) כַּשִּׁיל, לְהַקִּיז דָּם (מ״ק כח.) *כּוֹסֶלֶת Schnepper. 3) מִין אַוָּז, כְּנִיא* (חולין סב:) Fettgans.

Топорщить, -ся см. Топырить, -ся. [Beil.

Топоръ ז׳ מַעֲצָד, כִּיּוֹר; כַּשִּׁיל; קַרְדֹּם, בַּרְזֶל, גַּרְזֶן Axt,

Топотня́ נ׳ שְׁאוֹן מִרְקָע רַגְלַיִם, שַׁעֲטָה Getrampel.

Топотъ ז׳ שַׁעֲטָה, מִרְקָע רַגְלַיִם das Stampfen. T. копытъ коней קוֹל שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת סוּסִים.

Топта́ть (топчу́, то́пчешь) 1) פ״ע בּוּס, רָפוֹס, רָמוֹס (ירמיה נ, כו) עָסוֹס, (מלאכי נ, כא) רָקוֹעַ, (ש״ב כב, מג) דָּרוֹךְ עַל־ treten. 2) עַל (שיר זכר) בּוֹא (נקבה) sich gatten. -ся 1) הָרָמֵס נפ׳ הָבוּס getreten werden. 2) נוֹד הֵנָּה וָהֵנָּה herum schlendern.

Топу́чій см. Топкій.

Топы́рить פ״ע סַמֵּר strauben. Птица топы́ритъ пе́рья הָעוֹף יְסַמֵּר נוֹצָתוֹ. -ся פ״ח סָמַר, הִסְתַּמֵּר (נוֹצָתוֹ) שְׂעָרוֹ sich sträuben.

Топь נ׳ רֶפֶשׁ, מִדְמֵנָה, יָוֵן, טִיט, בִּצָּה, בִּיץ Sumpf.

Торба נ׳ צְקִלוֹן, שַׂק לְמִסְפָּא Kober.

Торга́шъ ז׳ רוֹכֵל בְּקַטַּנּוֹת Trödler.

Торгова́ть (-гу́ю) 1) פ״ע (что) הִתְנָה מְחִיר הַ־ erhandeln. 2) (чѣмъ) עָשָׂה מִקְנָה וּמִמְכָּר, רָכוֹל בְּ־ Handel treiben. -ся פ״ח הִתְוַכֵּחַ עַל־דְּבַר הַמְּחִיר feilschen.

Торговецъ (-вца) ז׳ סוֹחֵר, רוֹכֵל, כְּנַעַן Handelsmann.

Торго́вище ס׳ סָחָר, מַרְכֹּלֶת, מִקְנָה, שַׁעַר הָרוֹכְלִים Marktplatz.

Торго́вка נ׳ רוֹכֶלֶת, סוֹחֶרֶת, עוֹשֵׂה מִקְנָה וּמִמְכָּר [Kleinhändlerin.

Торго́вля נ׳ סָחָר, מִסְחָר, סְחוֹרַת־יָד, מַרְכֹּלֶת, מַעֲרָב Handel.

Торговщи́къ см. Торго́вецъ. -щи́ца נ׳.

Торго́вый ת׳ מִסְחָר, —, אֲשֶׁר לְמִקְנָה וּמִמְכָּר Handels-. Торго́вая казнь שְׁפוּטִים בַּשַּׁעַר.

Торгъ ז׳ 1) הַתְּחָרוֹת סוֹחֲרִים Ausbot. 2) см. Тор-

То́рецъ (-рца) см. Торцы. [го́вля.

Торже́ственно ת״פ בְּהָדָר, בְּקוֹל הָמוֹן חוֹגֵג, בְּקוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה feierlich. [Feierlichkeit.

Торже́ственность נ׳ הָדָר, נֵצַח וְהוֹד, תְּרוּעָה

Торже́ственный ת׳ תְּרוּעָה, —, —חַג, —חוֹגֵג, עוֹטֶה נֵצַח וָהוֹד feierlich.

Торжество́ см. Торже́ственность. [Triumphirung.

Торжествова́ніе ס׳ תְּרוּעָה, חַג, הָרִיעַ das Feiern,

Торжествова́ть (-ствую) פ״ע רָנַן, שִׂמְחָה, הָרַע, חָגוֹג feiern. T. надъ кѣмъ הִתְנַבֵּר (הִתְרוֹעֵעַ) עַל־ feiern. T. [triumphiren.

То́ржище см. Торго́вище.

Торить 1) פ״ע הָדְרַךְ, אַלֵּף, לִמֵּד, חָנוֹךְ gewöhnen. 2) סָלוּל, סֹל, דָּרוֹךְ glatt treten. T. пороги דָּרוֹךְ תָּמִיד בְּבֵית־, הִסְתּוֹפֵף, דָּרוֹךְ עַל־מִפְתַּן־, עַל־סַף־ פ״ח. -ся יָחֵל, צִפָּה, חִכָּה stehend warten.

Тормози́ть (-можу́, -мози́шь) פ״ע עָצוֹר בְּאוֹפַנֵּי, עִקֵּב בְּ־ bremsen. T. дѣло הֵלִיכוֹת עִנְיָן עִקֵּב.

То́рмозъ 1) ז׳ מַעֲצוֹר, יָתֵד מְעַקֵּב, מַעֲצוֹר Hemmkette. 2) בַּד הַבְּרוֹל מִתַּחַת לְעֶגְלַת חֹרֶף Schlittensohle.

Тормоши́ть פ״ע הָגַע, הָעַר, עוֹרֵר, שַׁלְטֵל; זַעְזֵעַ, זִעְזֵעַ zerren, beunruhigen. [bahnt.

То́рный ת׳ סָלוּל: Торная дорога דֶּרֶךְ סְלוּלָה ge-

Торова́тость ж. רוּחַ נְדִיבָה, נִדְבַת־לֵב Freigebigkeit.
Торова́тый т. נָדִיב־לֵב, נָדִיב freigebig.
Тороко́ ж. שְׁרוֹךְ מֵאַחֲרֵי כַּר־הָרִכְבָּה Sattelriemen.
Торопи́ть (-плю́, -пишь) (נָגוּשׁ, הָאַץ בְּ־, אוֹץ בְּ־ пф.) הָחִישׁ, הִבְהֵל (בַּהֵל) אֶת־, מִהֵר אֶת־ antreiben. -ся חָרוּד, הֶחָפֵז, חוּשׁ, מִהֵר eilen. Не́чего -ся אֵין הַדָּבָר נָחוּץ. Поторопи́мся посла́ть נִפְרֹצָה מִפְחַד, וְחָרֵד (דה״א יג, ב) נִשְׁלֹחָה. [furchtsam.
То́ропкій т. 1) מְבֹהָל וְדָחוּף, פּוֹחֵז, נֶחְפָּז eilig. 2) יָרֵא
Торопли́во т. קַל מְהֵרָה, חִישׁ קַל, בְּחִפָּזוֹן eilig.
Торопли́вость ж. 1) חִפָּזוֹן, פַּחַז Eile. 2) חֲרָדָה, פַּחַד Furchtsamkeit.
Торопли́вый т. 1) מְבֹהָל, מְמַהֵר, נֶחְפָּז, אָץ, נִמְהָר eilfertig. 2) יָרֵא וְחָרֵד, מִפַּחַד furchtsam.
Торопы́га ж. נִמְהָר לֵב, פּוֹחֵז מ״נ Hastiger.
То́ропь ж. חִפָּזוֹן, פַּחַז unnütze Eile. [stürzung.
Торопе́ніе с. שִׁמָּמוֹן, מְבוּכָה, תִּמְהוֹן לֵב, חֲרָדָה Be=
Торопе́ть с. שָׁמוֹם, הִבְהֵל, הִבָּעֵת, לָבוֹשׁ חֲרָדוֹת, נָמוֹג (אָבַד) לִבּוֹ. bestürzt werden. Онъ оторопе́лъ
То́росы мн. עֲרֻמּוֹת קֶרַח Eisschollen.
Торото́р— см. Тарато́р—.
Торочéніе с. תִּפֵּר שָׂפָה, שׂוֹרֵת תִּפֶר (לשפת בגד) Besatz.
Торочи́ть с. תִּפֵּר שִׂפַת הַ־, עָשָׂה תִּפֶר סָבִיב um=nähen. -ся נ. תִּפּוֹר סָבִיב umgenäht werden.
Торо́чка ж. см. Торочéніе.
Торсъ м. см. Ту́ловище.
Тортъ м. מַעוֹג מְחֻסְפָּס, צִפִּיחִית Torte.
Торфъ м. רִגְבֵי אֲחוּ לְבָעֵר Torf. -фяно́й т.
Торцева́ть (-цу́ю) с. 1) הִקְצַע לָעֵץ שֵׁשׁ מִגְבָּלוֹת sechseckig behauen. 2) רִצַּף בְּעֵצִי גַּבְלוֹת mit sechseckigen Holzklötzen belegen. [עָמוֹד נִצָּב hervorragen.
Торча́ть (-чу́, -чи́шь) ש״ע, שָׂפָה, הִצִּין מ״ע; הִשְׁקִיף מ״
Торчёкъ (-чка́) בַּד זָקוּף, קֶרֶן חָזוּת מ״ Hervorragendes.
Торчи́ло с. תֹּרֶן, בַּד, מוֹט Stange. [aufrecht.
Торчко́мъ, Торчма́ ת״פ בְּהָרִים רֹאשׁ, נִצָּב, קוֹמְמִיּוּת
Торе́ть (къ чему́) פ״ע נִסָּה בְּ־, הִסְכֵּן עִם־ sich gewöhnen.
Тоска́ ж. שֶׁבֶר רוּחַ, תּוּגָה, יָגוֹן, עַצֶּבֶת, עֶצֶב Kummer.
Тосковáть (-ку́ю) פ״ע הִנָּהָה, כָּמַהּ לְ־, הִכְסֵף לְ־ (ש״א ז, ב) אַחֲרֵי־ sich grämen; sich sehnen.
Тостъ ז. שְׁתִי לִבְרַכַּת שָׁלוֹם, כּוֹס בְּרָכָה Trinksprud.
Тотча́съ ת״פ כְּרֶגַע, חִישׁ, קַל־מְהֵרָה sogleich.
Тотъ ז. То с. הַלָּז, הַהוּא, הוּא, הַלָּזֶה jener, jenes. Та ж. הַלָּז, הַלָּזוֹ, הַהִיא, הִיא jene. Тѣ м. הֵן, הֵם jene. Въ тотъ же са́мый день בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַהוּא. То, что ты ви́дѣлъ אֶת אֲשֶׁר רָאִיתָ. Съ тѣмъ, чтобы לְמַעַן —אֲשֶׁר. Къ тому́ זֹאת מִלְּבַד. Въ тѣ дни בַּיָּמִים הָהֵם.
Точéніе с. עֲשׂוֹת בָּרָק לְ־; לִטּוּשׁ das Schleifen.
То́чечка ж. נְקֻדָּה קְטַנָּה Pünktchen.
То́чечные кора́ллы נְקֻדּוֹת פְּנִינִים Punktkorallen.
Точи́ло с. 1) פּוּרָה, יֶקֶב, גַּת Weinkelter. 2) אֶבֶן מִשְׁחֵזֶת, לוֹטֶשֶׁת בַּרְזֶל* (ביצה כח.) Wetzstein.
Точи́льный т. אֲשֶׁר יְלַטְּשוּ בוֹ Schleif=, Wetz=.
Точи́льня ж. בֵּית לוֹטְשִׁים Schleiferei.
Точи́льщикъ м. לוֹטֵשׁ Schleifer.
Точи́ть с. 1) הָבַר, עָשָׂה בָּרָק לְ־, חִדֵּד, הָחֵד, לִטֵּשׁ (ירמיה נא, יא) schleifen. 2) הִחֵלֵּק, מָרַט, מָרוֹק בְּאוֹפָן brechseln. 3) חִסֵּל, כִּרְסֵם, אִכֵּל, נִקַּר, נָקוֹר zerfressen. 4) הִזֵּל, הִגֵּר, שָׁפוֹךְ, הִטִּיף fließen lassen. Во́ду изъ скалы́ точи́лъ онъ имъ לְמוֹ מִצּוּר הִזִּיל מַיִם. Т. слёзы דִּמְעָה (הוֹרֵד) שָׁפוֹךְ. -ся הוּחַד נ״פ, לִטּוּשׁ, מְרוֹט geschliffen werden.
То́чить с. נִקֵּד הַתּוֹת נְקֻדּוֹת punktiren.
То́чка ж. 1) נְקֻדָּה Punkt. 2) см. Точéніе.
Точнёхонько, -нёшенько ת״פ (נָרוּעַ) מִכְּלִי הַפֶּל דָּבָר ganz genau.
То́чно ת״פ כֵּן, כְּמוֹ, אָמְנָם, אָמְנָה, בֶּאֱמוּנָה, אֶל־נָכוֹן punktlich. Разскажу́ то́чно אֲסַפְּרָה כְּמוֹ (תהל׳ עג, טו).
То́чность ж. נְכוֹנָה, צֶדֶק, אֱמוּנָה, קֹשֶׁט Pünktlichkeit. Они́ съ то́чностью рабо́таютъ בֶּאֱמוּנָה הֵם עוֹשִׂים.
То́чный т. צַדִּיק, נָכוֹן, כֵּן, נֶאֱמָן, שׁוֹמֵר אֱמוּנִים — pünktlich. То́чные вѣсы́ מֹאזְנֵי צֶדֶק. То́чный исполни́тель приказа́нія שׁוֹמֵר מִצְוָה.
Точо́къ (-чка́) לְבֵנָה לְאֹרֶךְ הַכִּיר ז׳ der Länge nach gelegter Ziegel.
Точь-въ-точь ת״פ כְּ־כָ־ ganz genau. Этотъ ма́льчикъ точь-въ-то́чь оте́цъ הַנַּעַר הַזֶּה כְּמוֹהוּ כְּאָבִיו.
Тошни́ть פ״מ, -ся פ״ע Uebelkeit erregen. Ему́ тошни́тъ מִתְפָּרֵץ הוּא לְהָקִיא.
То́шно ת״פ übel. Мнѣ то́шно נַפְשִׁי (קָצָה) נְקֻטָה.
Тошнота́ ж. נִעַל נֶפֶשׁ Uebelkeit.
То́шный т. אֲשֶׁר הוּא לְגֹעַל נֶפֶשׁ Uebelkeit erregend.
Тоща́ть פ״ע הִדֵּל, הִרְזָה, כָּחוּשׁ abmagern.
То́щій ת. רָזֶה, דַּל, כָּחוּשׁ; דַּק בָּשָׂר; רֵיק, רַק mager. Т. желу́докъ נֶפֶשׁ רֵקָה (ישעיה כט, ח).
Трава́ ж. חָצִיר, דֶּשֶׁא, עֵשֶׂב Gras. [Gras bewachsen.
Травенéть פ״ע דָּשָׁא, עָטָה דֶּשֶׁא, עָלָה עֵשֶׂב mit
Травинка ж. שִׁבֹּלֶת דֶּשֶׁא Grashalm.
Травистый ת. נוֹתֵן עֵשֶׂב לְמַכְבִּיר, רַב דֶּשֶׁא grasreich.
Трави́ть (-влю́, -вишь) פ״ע 1) בָּעַר שָׂדֶה בְּמִשְׁלַח

הַקַּף עַל־ (2) לָחוּד עֵשֶׂב שָׂדֶה רָעָה, בְּעִיר abweiden. 2) נְטוֹשׁ חֵכֶל מָתוּחַ חַיָּה בַּצִּיר hetzen. 3) Т. канáть

Трáвка см. Травинка. [losmachen. -ся נפ׳

Травлéніе ס׳ מִשְׁלַח בְּעִיר בִּשְׂדֶה Abweidung.

Трáвля נ׳ מִשְׁלַח כַּלְבֵי צַיִד עַל־חַיָּה das Hetzen.

Травникъ (1) ז׳ אֹסֶף צִיצֵי הַשָּׂדֶה Kräutersammlung. 2) יַיִן מִשְׁרַת צִיצִים Kräuteraufguß. 3) מוֹכֵר צִיצֵי שָׂדֶה Kräuterhändler. 4) כַּר־דֶּשֶׁא Wiese.

Травнистый см. Травистый.

Трáвный (1) ת׳ חָצִיר —, צִיצִים — Gras-. 2) см. Травистый.

Травовѣдъ ז׳ חוֹקֵר תְּכוּנַת הַצְּמָחִים Kräuterkundiger.

Травовѣдѣніе ס׳ דַּעַת תְּכוּנַת הַצְּמָחִים Kräuterkunde.

Травосѣяніе ס׳ זֶרַע עֵשֶׂב, מִזְרַע דֶּשֶׁא Grasbau.

Трáвочка см. Трáвка.

Травоядный ת׳ אוֹכֵל עֵשֶׂב grasfressend.

Трáвчатый ת׳ מְרֻקָּם צִיצִים (ארג) geblümt.

Травянистый ת׳ כְּעֵין עֵשֶׂב grasartig.

Травянка נ׳ צֶבַע מִצִּיצֵי הַשָּׂדֶה Pflanzenfarbe.

Травянóй ת׳ עֵשֶׂב —, דֶּשֶׁא —, צִיצִים — Kräuter-.

Трагéдія נ׳ מַרְאֵה הֵגָה, חֲזוּת קָשָׁה (לְכָמַת הַחִזָּיוֹן) וְהִי Trauerspiel. [Trauerspieldichter.

Трáгикъ ז׳ מְנַצַּח בְּחִזּוּת קָשָׁה (עַל־כְּמַת חִזָּיוֹן)

Трагическій ת׳ מָלֵא הֵגָה וְהִי traurig.

Традиція נ׳ см. Предáніе.

Трактáтъ (1) ז׳ דִּבְרֵי בְרִית, אֲמָנָה Vertrag. Мирный т. בְּרִית שָׁלוֹם. 2) מַדְרָשׁ, עִנְיָן, חֵקֶר Abhandlung. -тáтный ת׳.

Трактирный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית הַמִּשְׁתֶּה vom Wirthshaus. [-щица נ׳.

Трактирщикъ ז׳ בַּעַל בֵּית מִשְׁתֶּה Gastwirth.

Трактиръ ז׳ בֵּית הַיַּיִן, בֵּית מִשְׁתֶּה Wirthshaus.

Трактовáть (-тýю) פ״ע (о чёмъ) דִּבֵּר עַל־אֹדוֹת unterhandeln. [-товóй ת׳.

Трактъ ז׳ דֶּרֶךְ, שְׁבִיל, נְתִיבָה, נָתִיב, אֹרַח Weg.

Трамбовáніе ס׳ דְּרוֹךְ, סֹל (מסלה) das Stampfen.

Трамбовáть (-бýю) פ״ע (דרך) פָּלֵס, סָלוֹל, דָּרוֹךְ stampfen.

Трамбóвка נ׳ см. Трамбовáніе. [pfen.

Транзúтъ ז׳ מַעֲבַר רְכֻלָּה Waarendurchfuhr. -зúтный товáръ עִזָּבוֹן, רְכֻלָּה יוֹצֵאת.

Транспарáнтъ ז׳ מָסָךְ שָׁקוּף Transparent.

Транспóртъ ז׳ עִזָּבוֹן, מַעֲבַר רְכֻלָּה Versendung. -пóртный ת׳.

Траншéя נ׳ תְּעָלַת מָצוֹר Laufgraben. -шéйный ת׳.

Трáпеза נ׳ *טְרַפִּיז, פַּתְבַּג, שֻׁלְחָן, לֶחֶם, מַאֲכָל (ב״ד יא) Mahlzeit. -пезный ת׳. [speisen.

Трапéзовать (-зую) פ״ע אָכוֹל לֶחֶם, אָכוֹל מִפַּת־בַּג

Трапéція נ׳ רָבוּעַ מַקְבִּיל צִדָּיוּנִי ungleichseitiges Viereck.

Трапъ ז׳ מַעֲלוֹת אֲנִיָּה Schiffstreppe.

Трáта נ׳ הוֹצִיא, מוֹצָא, בְּלוֹת, מַכֶּלֶת Verbrauch.

Трáтить (-трáчу, трáтишь) פ״ע הוֹצִיא עַל־, כִּלָּה verbrauchen. Т. дéньги на — זוֹל וָהָב מִכִּיסוֹ עַל־. Т. по пустóму פִּזֵּר לְרִיק. -ся נפ׳ הוּצָא, פִּזּוּר; אָבוֹד verbraucht werden.

Трáурный ת׳ אֵבֶל — Trauer-. Т. нарядъ בִּגְדֵי אֵבֶל.

Трáуръ ז׳ מִסְפַּד, אֵבֶל Trauer.

Трафарéтъ (ג׳ -рéтка, -рéточка) ז׳ גִּלְיוֹן פְּתוּחִי צִיצִים לְמִשְׁחַת קִירוֹת Muster.

Трáфить (-флю, -фишь) פ״ע קָלוּעַ אֶל־ מַטָּרָה מִכְּלִי, הַחֲמִיא, מָצָא אֶת־ treffen. -ся פ״ס מָצָא, קָרָה sich ereignen. [Kirchengebrauch.

Трéба נ׳ (1) תְּרוּמָה, קָרְבָּן Opfer. 2) מַעֲשֵׂה עֲבוֹדַת יְיָ

Трéбище ס׳ בָּמָה בַּעַל, בָּמַת אֱלִילִים Götzentempel.

Трéбникъ ז׳ סֵפֶר תּוֹרַת עֲבוֹדַת יְיָ Kirchenbuch.

Трéбованіе ס׳ דְּרִישׁ, מֵעֵם־ (שְׁאֵלָה) מִצְוָה לִי־, שְׁאֹל, פִּקּוּד Forderung. [Forderer. -льница נ׳.

Трéбователь ז׳ דּוֹרֵשׁ, שׁוֹאֵל מֵעֵם־, מְבַקֵּשׁ מִיַּד

Трéбовать (-бую) פ״ע (чего́) דָּרוֹשׁ מִיַּד־ fordern. -ся נפ׳ הִדָּרֵשׁ מִיַּד gefordert werden.

Требухá, -бушúна נ׳ מְעֵי בְהֵמָה, קֶרֶב וּכְלָיוֹת Eingeweide. -шúнный ת׳.

Тревóга (1) נ׳ רֹגֶז, חֲרָדָה, נְדוּדִים Unruhe. 2) מְהוּמָה, רַעַשׁ Getümmel. Т. брáни תְּרוּעַת מִלְחָמָה. Бить тревóгу מִלְחָמָה לְרַעַשׁ קָרָא.

Тревóжить פ״ע הֵחֲרִד, הֵנַע, הָנַד, עוֹרֵר, עָזַע, עָכוֹר, הַפְרֵעַ אִישׁ מִמְּנוּחָתוֹ, הַרְעֵם אֶת־, הִרְגִּיז beunruhigen. -ся רָעוֹם פָּנִים, פָּחוֹד, דָּאוֹג לְ־, חָרוֹד פ״ח sich beunruhigen. [ängstlich.

Тревóжливый ת׳ בַּעַל לֵב רֹגֶז, נָחַת מִקּוֹל עָלֶה נָדָף

Тревóжный ת׳ מַרְגִּיז לֵב, מְלֵא רֹגֶז beunruhigend.

Треволнéніе ס׳ גַּלִּים (שְׁאוֹן), זַעַף, הֲמוֹת, הֲמֻלָּה, רַעַשׁ; דַּכְיֵיהֶם heftiger Sturm.

Треглáвый ת׳ בַּעַל שְׁלֹשֶׁת רָאשִׁים dreiköpfig.

Трегрáнный ת׳ בַּעַל שָׁלֹשׁ מִגְבָּלוֹת dreikantig.

Трезвóнить פ״ע עוֹרֵר כָּל־, שָׁלַשׁ מְחִי הַפַּעֲמוֹנִים, הַפַּעֲמוֹנִים den Dreiklang läuten. [Geläut.

Трезвóнъ ז׳ מְחִי (רעש) כָּל־הַפַּעֲמוֹנִים Dreiklang-

Трéзвость נ׳ נִקָּיוֹן מִשִּׁכָּרוֹן (מַיִן) Nüchternheit.

Трéзвый ת׳ נָזִיר יַיִן; נִקִּי מִשִּׁכָּרוֹן nüchtern.

Трезýбъ, -зýбецъ (-бца) ז׳ מַזְלֵג שְׁלֹשׁ, שָׁלַשׁ קַלְשׁוֹן

הַשְּׁנַיִם Dreizack. [trillern.
Тре́лить פ״ע פָּרוּט בְּקוֹל שִׁירוֹ, הֵרֵעַם בַּגַּלְגַּל שִׁירוֹ
Трель נ׳ קוֹל שִׁיר פָּרַט, פֶּרֶט קוֹל הַשִּׁיר Triller.
Тре́ніе ס׳ תַּמְרוּק, מָרוּק, מִפְנָע; מָרוּט Reibung.
Треногъ, -но́жникъ ז׳ *חֲצוּבָה, כֵּן שְׁלֹשׁ הָרַגְלַיִם (עירובין פה:) Dreifuß. [koppeln.
Треножить פ״י אָסוֹר שְׁלֹשׁ רַגְלַי־ (סוס) an drei Füßen
Трено́жный ת׳ בַּעַל שָׁלֹשׁ רַגְלַיִם dreifüßig.
Трепа́къ ז׳ מְחוֹל מְכַרְכְּרִים, מִין מָחוֹל רוּסִי russischer Volkstanz. [Schwingstock.
Трепа́лка נ׳, -па́ло ס׳ מוֹרֵג (מַקַּל־דִּישׁ) לְפִשְׁתֵּי־עֵץ
Трепа́льный ת׳ עָרוּךְ לְדִישׁ פִּשְׁתִּים zum Hanfbrechen.
Трепа́льщикъ ז׳ חוֹבֵט (דֶּשׁ) פִּשְׁתֵּי־עֵץ Hanfbrecher.
Трепа́ніе ס׳ מְדוּשַׁת פִּשְׁתֵּי־עֵץ, דִּישׁ פִּשְׁתִּים das Hanfbrechen.
Трепа́ть (-плю́, тре́плешь) פ״י 1) מָרוּט, סָחוֹב, דּוֹשׁ (פִּשְׁתֵּי־עֵץ) מָשׁוֹךְ הַנָּה וְהַנָּה zupfen. 2) חָבוֹט — Hanf brechen. 3) מָחָה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו עַל־ leicht klopfen. -ся נפ׳ הֻחְבַּט, הֻדּוֹשׁ gebrochen werden.
Трепета́ніе ס׳ см. Тре́петъ.
Трепета́ть (-пещу́, -пе́щешь) פ״ע רָעוֹד, חָרוֹד, רָגוֹז, רָעוֹד, שָׁעוֹר, חוֹל, הִתְחַלְחֵל, הִתְפַּלֵּץ, רָחוֹף zittern. Всѣ члены мои трепета́ли רָחֲפוּ כָּל־עַצְמוֹתַי. -ся פ״ח הִתְנוֹדֵד, הֻחְפַּז erzittern.
Тре́петный ת׳ נִרְעָשׁ, חָרֵד zitternd.
Тре́петъ ז׳ פַּלָּצוּת, חִיל, חִלְחָלָה, חֲרָדָה, רַעֲדָה, רַעַד, זַעֲוָה, שַׁעַר, רֶטֶט, חָגָא das Zittern.
Тре́пла (-пелъ) ס״ר מִשְׁוֹטֵי רַפְסוֹדוֹת, מִשְׁוֹטֵי דִּבְרוֹת [-ско́вый
Трепло́ см. Трепа́лка. ת׳
Треска́ נ׳ מִין דָּג, *חֲמוֹר־הַיָּם (ע״ז לפ.) Schellfisch.
Тре́скать פ״י לָחוֹךְ, אָכוֹל עַלַע fressen.
Трескотня́ נ׳ נֶפֶץ, רֹגֶז קוֹל, קוֹל שְׁבָרִים, רַעַם, רֹגֶז קוֹל תְּשׁוּאָה Geprassel.
Треску́чій ת׳ נוֹתֵן קוֹל שְׁבָרִים, נוֹתֵן קוֹל נֶפֶץ prasselnd.
Трескъ ז׳ см. Трескотня́.
Тре́снуть 1) פ״י הִכָּה, מָחָא schlagen, hauen. 2) פ״ע נִפּוּץ, הִתְבַּקֵּעַ platzen. -ся פ״ח (הִנָּגַף) בְּ־ הִתְנַגֵּף, כָּשׁוֹל; נָפוֹל הוּטַל anstoßen. [gericht.
Третейскій сѹ́дъ סוֹד שְׁלֹשֶׁת יוֹעֲצֵי שָׁלוֹם Schieds-
Третина см. Треть. [Trauertag.
Третины תְּפִלַּת יוֹם הַשְּׁלִישִׁי לָאֵבֶל עַל־מֵת נ״ר dritter
Третицею, -ти́чно ת״פ זֶה שָׁלֹשׁ, בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית, רַגְלַיִם zum dritten Mal.
Трети́чный ת׳ הַבָּא בַּפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית dreimalig.
Тре́тій ס״ר שְׁלִישִׁי dritter.

Третно́й ת׳ אֲשֶׁר לִשְׁלִישִׁית הַשָּׁנָה Dritteljährig.
Треть נ׳ שְׁלִישִׁית הַ־ Drittel.
Третьебра́чный ת׳ הַשְּׁלִישִׁית; אֲשֶׁר מֵאִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר מֵאִישָׁה הַשְּׁלִישִׁי von dritter Ehe.
Третьего́днишній ת׳ הַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית — vorvor-
Тре́тьягодня́ ת״פ שִׁלְשֹׁם vorgestern. [jährig.
Треуго́лка נ׳ צָנִיף שָׁלֹשׁ־הַקְּצוֹת dreieckiger Hut.
Треуго́льникъ ז׳ *טְרִיגוֹן, תְּמוּנָה שְׁלֹשׁ הַפִּנּוֹת (ב״ב קסה:) Dreieck.
Треуго́льный ת׳ *טְרִיגוֹנִי, בַּעַל שָׁלֹשׁ פִּנּוֹת dreieckig.
Треу́хъ ז׳ 1) (לאברים) צָנִיף שֶׁל הַכְּנָפוֹת Klappmütze. 2) מַכַּת לְחִי Ohrfeige.
Трефо́вка נ׳ גְּלִיוֹן הַתּוּ (הַשְּׁתִּי וְהָעֵרֶב) בצחוק הקרטי
Трефо́ль נ׳ см. Трили́стникъ. [Treffkarte.
Тре́фы נ״ר תּוּ הַשְּׁתִּי וְהָעֵרֶב (בקרטים) Trefffarbe.
Трехло́котный ת׳ מַכִּיל שָׁלֹשׁ אַמּוֹת drei Elen lang.
Трехлѣ́тіе ס׳ יְמֵי שָׁלֹשׁ שָׁנִים Zeitraum von 3 Jahren
Трехлѣ́тній ת׳ שָׁלֹשׁ שָׁנִים — dreijährig.
Трехма́чтовый ת׳ בַּעַל שָׁלֹשֶׁת תְּרָנִים dreimastig.
Трехмѣ́стный ת׳ (רכב) בַּעַל שָׁלֹשׁ מוֹשָׁבוֹת dreisitzig.
Трехмѣ́сячный ת׳ שֶׁל שֶׁת הַדָּשִׁים — dreimonatlich.
Трехнедѣ́льный ת׳ שֶׁל שְׁבוּעוֹת — dreier Wochen.
Трехпа́лый ת׳ בַּעַל שָׁלֹשׁ אֶצְבָּעוֹת dreizehig.
Трехпо́льный ת׳ מְחֻלָּק לִשְׁלֹשָׁה (כִּכַּר אֲדָמָה) חֲלָקִים dreifeldig. [tig.
Трехполѣ́нный ת׳ (עץ) גֶּזֶר לִשְׁלֹשָׁה גְּזָרִים dreischei-
Трехпро́бный ת׳ (זָ) מְזֻקָּק שְׁלֹשָׁתַיִם dreimal geläutert. [Pud schwer.
Трехпудово́й ת׳ אֲשֶׁר שְׁלֹשָׁה כִּכָּרִים מִשְׁקָלוֹ drei
Трехсторо́нній ת׳ אֲשֶׁר שָׁלֹשׁ, בַּעַל שְׁלֹשָׁה צְדָדִים אֲשֶׁר שָׁלֹשׁ צְלָעוֹת לוֹ dreiseitig. [dreipfündig.
Трехфунто́вый ת׳ אֲשֶׁר שָׁלֹשׁ לִטְרוֹת מִשְׁקָלוֹ
Трехэта́жный ת׳ (בית) בַּעַל שָׁלֹשׁ קוֹמוֹת dreistöckig.
Тре́хязы́чный ת׳ לְשָׁלֹשׁ לְשׁוֹנוֹת dreisprachig.
Треща́ть פ״ע 1) נָתוֹן קוֹל שְׁבָרִים רָעוֹשׁ, שָׁאוֹ krachen. 2) הִתְפַּלֵּץ, הִתְרַעֵעַ, נִפּוּץ platzen.
Трещо́тка נ׳ 1) *עַנְבֶּל, הַלְמוּת, צִלְצַל שֶׁמַע Klapper. 2) מַכְבִּיר מִלִּים, פּוֹשֵׁק שְׂפָתָיו Plapperer.
Тре́щина נ׳ פֶּרֶץ נִבְעָה, בֶּדֶק, בְּקִיעַ Riß.
Три שָׁלֹשׁ; שְׁלֹשָׁה ס״ר drei.
Тригономе́трія נ׳ חָכְמַת הַמִּדָּה לְתְמוּנוֹת שְׁלֹשׁ־הַפִּנּוֹת Dreiecksmeßkunst. -ри́ческій ת׳.
Три́девять ת״פ תִּשְׁעָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים dreimal neun. За трид. земе́ль לְמֶרְחַקִּים הָרְחֹק הַלְּאָה הַשְּׁלֹשִׁים]
Тридца́тый ס״פ הַשְּׁלֹשִׁים — dreißigst. Т. день יוֹם

Тра́ддать שְׁלֹשִׁים מ״ dreißig.
Трижды שָׁלֹשׁ פְּעָמִים ת״פ dreimal.
Тризна יוֹם זִכָּרוֹן לָמֵת נ׳ Todtenfeier.
Трикирій *תְּלַת־קִירִין, מְנוֹרַת שְׁלֹשֶׁת הַקָּנִים ז׳ drei-armiger Leuchter.
Трико́ מִין אַטּוּן צֶמֶר ס׳ Tricot.
Трикра́то, -кра́ты שָׁלֹשׁ פְּעָמִים ת״פ dreimal.
Триктра́къ מִין שַׂחוֹק בְּקוּבְיָא ז׳ Trictrakspiel.
Трили́стникъ *כְּלִיל מֶלֶךְ, צֶמַח שְׁלֹשֶׁת הָעָלִים ז׳ (כתובות עז:) Dreiblatt.
Трили́стный מְשֻׁלָּשׁ הָעָלֶה ת׳ dreiblätterig.
Трина́дцатый הַשְּׁלִשָּׁה עָשָׂר מ״פ — dreizehnt.
Трина́дцать שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה; שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מ״ dreizehn.
Трипе́рстка *שְׁכְלִי, מִין שְׂלָו נ׳ (יומא עה:) Wachtelhuhn.
Трисвя́тый קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ ת׳ dreiheilig.
Триста שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מ״ dreihundert.
Трio שִׁיר לִשְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת שׁוֹנִים ס׳ dreistimmiges [Tonstück.
Тріоле́тъ מִין שִׁיר מְשֻׁמּוֹנָה חֲרוּזִים ז׳ Ringelgedicht.
Тріумфа́льный עָרוּךְ לִתְרוּעַת שִׂמְחָה ת׳ Triumph-.
Тріу́мфъ שִׂמְחָה, תְּרוּעָה, עֲנוֹת גְּבוּרָה ז׳ Siegesfeier.
Тро́ганіе *מַגָּע, נֶגַע, מַגָּע ס׳ das Rühren.
Тро́гать, Тро́нуть נָגוֹעַ בְּ־ (что) פ״ 1) berühren. 2) (кого́) עוֹרֵר לֵב אִישׁ rühren. -ся פ״ח 1) מוּשׁ מִ־, נָסוֹעַ לְדַרְכּוֹ, זוּעַ מִ־ sich fortbewegen. 2) הִתְעוֹרֵר, הָמָה מֵעָיו, הִכָּמֵר רַחֲמָיו (נחומיו) gerührt werden. 3) עָלָה רָקָבוֹן, הָחֵל לְרָקֵב, עָשׁוּשׁ anfaulen.
Тро́е (тройхъ) שְׁלֹשָׁה מ״; שָׁלֹשׁ drei.
Троебра́чіе, -бра́чность נִשּׂוּאִים שְׁלִישִׁים נ׳ dritte Ehe.
Троебра́чный מְנֻשּׂוּאִים שְׁלִישִׁים ת׳ von der dritten [Ehe.
Троеже́нецъ (-нца) בַּעַל אִשָּׁה שְׁלִישִׁית ז׳ drittes Mal Verheiratheter.
Троеже́нство см. Троебра́чіе.
Троекра́тно שָׁלֹשׁ פְּעָמִים ת״פ dreimal.
Троекра́тный הַבָּא זֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים ת׳ dreimalig; dreifach.
Троетёсъ, -тёсный гвоздь מַסְמֵר לַעֲבִי שְׁלֹשֶׁת קְרָשִׁים dreizölliger Lattnagel.
Троечка см. Тро́йка.
Троечникъ מְנַהֵל רִתְמַת שְׁלֹשָׁה סוּסִים ז׳ Drei-[spänner.
Тро́ечный אֲשֶׁר לְרִתְמַת מְשֻׁלָּשֶׁת ת׳ vom Dreigespann.
Тро́йка רִתְמַת מְשֻׁלָּשֶׁת, רִתְמַת שְׁלֹשֶׁת סוּסִים נ׳ Dreigespann.
Тро́йни יְלוּדִים שְׁלֹשָׁה יַחַד ז״נ Drillingskinder.
Тройникъ 1) אֶרֶג חוּט מְשֻׁלָּשׁ ז׳ dreifadiges Garn. 2) נֵר שְׁלִישִׁית הַלִּטְרָא Licht von 1/3 Pfund. 3) קֶרֶשׁ שְׁלֹשׁ אֶצְבָּעוֹת עָבְיוֹ dreizolliges Brett.
Тройни́чникъ אֶחָד הַיְלוּדִים שְׁלֹשָׁה יַחַד ז׳ Drilling.
Тройно́й מְשֻׁלָּשׁ ת׳ dreifach. Тройно́е пра́вило חֶשְׁבּוֹן הָעֵרֶךְ הַמְשֻׁלָּשׁ.
Тро́йственный מְשֻׁלָּשׁ ת׳ dreifältig.
Тро́ить 1) שָׁלַשׁ מַעֲשֵׂהוּ, שָׁלַשׁ פ״ verdreifachen. Т. нить שָׁלַשׁ חוּט. Т. па́шню חָרוֹשׁ שָׂדֶה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. Т. вино́ זָקַק יַיִן שְׁלֹשָׁה מוֹנִים. 2) הָרָאָה פ״ח לְעַיִן כְּמְשֻׁלָּשׁ dreifach sehen. -ся פ״ח см. Тро́ить 2.
Тро́ица 1) יִחוּד הַמְשֻׁלָּשׁ (לנוצרים) נ׳ Dreieinigkeit. 2) חַג הַשָּׁבוּעוֹת (לנוצרים) Pfingstfest. -ичный ת׳.
Тройча́тка דֶּבֶק מְשֻׁלָּשׁ נ׳ drei zusammengewachsene Dinge. Орѣхъ- т. אֱגוֹז מְשֻׁלָּשׁ.
Троичный см. Тро́ица.
Тромбони́стъ מְחַצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה ז׳ Posaunenbläser.
Тромбо́нъ חֲצוֹצְרָה ז׳ Posaune.
Тро́нная אוּלַם הַכִּסֵּא ש״נ Thronsaal.
Тро́нный אֲשֶׁר לְכִסֵּא מֶלֶךְ ת׳ Thron-.
Тро́нуть, -ся см. Тро́гать, -ся.
Тронъ כֵּס מֶלֶךְ, כִּסֵּא ז׳ Thron.
Тропа́ מַעְגַּל רַגְלַיִם, שְׁבִיל, נָתִיב, מִשְׁעוֹל נ׳ Fußweg.
Тропа́рь מִין שִׁיר תּוֹדָה ז׳ kurzer Lobgesang.
Тро́пикъ חוּג תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ ז׳ Wendekreis.
Тропи́на, -пи́нка, -пи́ночка ק׳ см. Тропа́.
Тропи́ческій אֲשֶׁר בְּמָקוֹם תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ ת׳ 1) des Wendekreises. 2) מְלִיצָה —, מָשָׁל — bildlich.
Тропъ נִיב מְלִיצָה, מָשָׁל ז׳ bildlicher Ausdruck.
Троса́къ צִפֹּרֶן בַּעֲמֵי הַבַּרְזֶל לַסּוּס ז׳ Spitze am [Hufeisen.
Троста́ см. Трость 1.
Трости́льный אֲשֶׁר לְמַעֲשֵׂה עֲבֹת ת׳ zum Zwirnen.
Тростина, -ти́нка см. Трость 1.
Трости́ть (трощу́, трости́шь) עָבַת, הִשְׂזַר פ״ zusammendrehen.
Тро́стка ק׳ см. Трость 1.
Тростникъ אָחוּ, גֹּמֶא, סוּף ז׳ Rohrgebüsch. -ко́вый ת׳.
Трость 1) גֹּמֶא, אַגְמוֹן, קָנֶה נ׳ Schilfrohr. 2) מַטֶּה, מִשְׁעֶנֶת קָנֶה Rohrstock. 3) שַׁבְּט סוֹפְרִים, עֵט קָנֶה Rohrfeder. Тро́стяный, -стяно́й ת׳. [Rohrsperling.
Тростя́нка 1) חָלִיל קָנֶה נ׳ Rohrpfeife. 2) צִפּוֹר קָנֶה
Тротуа́ръ הָרְחוֹב ז׳ (צלע) כֶּתֶף Fußweg.
Трофе́й שְׁלַל אוֹיְבָיו, שְׁבִי גִבּוֹר ז׳ Siegeszeichen.
Трохе́й מִשְׁקַל יָתֵד וּתְנוּעָה בַּשִּׁיר ז׳.
Трохе́ическій שִׁקּוּל יָתֵד וּתְנוּעָה ת׳ (שיר) Versfuß von einer langen und kurzen Sylbe.
Трощёніе עֲבֹת, הִשְׂזֵר ס׳ das Zusammendrehen.
Троюродный שְׁלִשׁ ת׳ (אָח, בֵּן) im dritten Geschlecht verwandt.

Троякій т׳ בִּשְׁלֹשָׁה פָנִים ,מִזְנִים (מִמִּינִים) dreierlei.

Труба́ ג׳ 1) קָנֶה ,צִנּוֹר ,אֶפִּיק Röhre. Водопрово́дная т. צִנּוֹר הַמַּיִם. Мѣдныя тру́бы אֶפִּיקֵי נְחוּשָׁה. 2) אַרְבֶּה ,אַרְבַּת עָשָׁן Schornstein. 3) שׁוֹפָר ,תְּרוּעָה ,חֲצוֹצְרָה ,קֶרֶן Trompete.

Трубачъ ז׳ 1) מְרִיעַ (תּוֹקֵעַ) בְּשׁוֹפָר ,מְחַצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה Trompeter. 2) см. Псо́фія.

Трубить (-блю, -би́шь) פ״ע 1) חִצֵּר בַּחֲצוֹצְרָה ,הִרִיעַ (תָּקַע) בַּשּׁוֹפָר trompeten. 2) (о чёмъ) הִשְׁמִיעַ בִּקְהַל עָם ,סִפֵּר לְכֹל ausposaunen.

Тру́бка ג׳ 1) קָנֶה Röhre. Зри́тельная т. קְנֵה־רְאִי. Кури́тельная т. קְנֵה־קְטוֹרָה. 2) גְּלִיל ,גִּלָּיוֹן Rolle. Т. холста́ גְּלִיל בַּד. [peten.

Трубле́ніе ס׳ קוֹל (תְּקַע) שׁוֹפָר ,תְּרוּעָה das Trom-

Тру́бникъ ז׳ עוֹשֵׂה אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה Spritzenarbeiter.

Тру́бный ת׳ —, שׁוֹפָר ,חֲצוֹצְרָה — Trompeten-. Т. звукъ קוֹל שׁוֹפָר ,תְּרוּעָה.

Труборо́гъ ז׳ מִין שַׁבְּלוּל ,חֲלָזוֹן (שבת כו.)* Hornschnecke.

Трубочи́стный ת׳ אֲשֶׁר יְנַקּוּ בוֹ הָאַרֻבּוֹת zum Schornsteinfegen.

Трубочи́стъ ז׳ מְנַקֵּה אַרֻבּוֹת עָשָׁן Schornsteinfeger.

Тру́бочка ק׳ см. Тру́бка.

Тру́бочникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה קְנֵי־קְטוֹרָה Pfeifenmacher. 2) כֵּן לְקְנֵי הַקְּטוֹרָה Pfeifengestell. [mig.

Трубча́тый ת׳ מַעֲשֵׂה קָנֶה ,כִּדְמוּת קָנֶה röhrenför-

Труди́ть (тружу́, -ди́шь) פ״י (кого́) הִלְאָה ,הוֹגֵעַ ,הֵיטִיב לְטַרֵּחַ (לְמַשָּׂא) עַל־ ;הֶעֱבִיד פ״ח bemühen. -ся עָמוֹל ,יָגוֹעַ arbeiten.

Тру́дненькій, -не́некъ см. Трудновáтый.

Тру́дно כָּבֵד ת״פ schwer.

Труднова́тый ת׳ כָּבֵד מְעַט etwas schwierig.

Труднопла́вкій ת׳ כָּבֵד לְהִנָּתִיךְ (מתכת) schwerflüssig.

Тру́дность נ׳ כְּבֵדוּת ,עָמָל Schwierigkeit.

Тру́дный ת׳ 1) כָּבֵד ,מַלְאָה schwer. 2) קָשֶׁה (שמות) ,נִפְלָא מֵהָבִין (יח, כו) schwer zu verstehen. 3) חוֹלֶה ,כּוֹאֵב ,דַּוִּי schwer krank. [Erworbenes.

Трудово́е שת״פ פְּרִי עָמָל ,יְגִיעַ כַּפַּיִם mit Mühe

Трудолю́бецъ (-бца) ז׳ הָרוּץ ,אוֹהֵב עֲבוֹדָה Arbeitsamer. [עוֹשֶׂה בְּחֶפֶץ כַּפַּיִם arbeitsam.

Трудолюби́вый ת׳ עָמֵל בֶּאֱמוּנָה ,אוֹהֵב עֲבוֹדָה,

Трудолю́біе ס׳ חֵפֶץ ,יַד הָרוּצִים ,אַהֲבַת עֲבוֹדָה כַּפַּיִם Arbeitsamkeit.

Трудъ ז׳ עָמָל־נֶפֶשׁ ;עָמָל ,עָמָל כַּפַּיִם ,יְגִיעַ כַּפַּיִם ,יְגִיעַ ,מַעֲשֶׂה ,עֲבוֹדָה ,פֹּעַל ,פְּעֻלָּה Mühe, Arbeit.

Тру́женикъ ז׳ עָמֵל fleißiger Arbeiter. -ница ג׳.

Трунило ז׳ מְהַתֵּל ,אִישׁ לָצוֹן ,מִתְלוֹצֵץ ,לֵץ Bespötter.

Трунить פ״ע (надъ кѣмъ) הִתְקַלֵּס בְּ־ ,הִתֵּל בְּ־ ,שָׂחוֹק עַל־ ,לָעוֹג לְ־ bespotten.

Тру́пный ת׳ מֵת —, פֶּגֶר — Leichnam-.

Труповскры́тіе ס׳ נִתּוּחַ גּוּפַת מֵת Leichenöffnung.

Трупоразъёмный ת׳ מוּכָן לְנִתּוּחַ גּוּפַת מֵתִים anatomisch.

Трупоразъя́тель ז׳ מְנַתֵּחַ גּוּפַת מֵת Anatom.

Трупоразъя́тіе см. Труповскры́тіе.

Тру́ппа עֲדַת מְשַׂחֲקִים נ׳ Truppe.

Трупъ ז׳ מַפֶּלֶת הַחַי ,גְּבֵלָה ,פֶּגֶר ,גּוּפַת מֵת (שמות יד, ח) Leiche; Cadaver.

Труси́ть (трушу́) פ״י ,שָׁפוֹךְ ,זָרָה ,זָרָה streuen. -ся הִשָּׁפֵךְ אַרְצָה ,הִזָּרֶה ,זוֹרֶה נפ׳ gestreut werden.

Тру́сить פ״ע ,פָּחוֹד מִפַּחַד ,הִמּוֹג (הַחַת עָרוּץ) חָתוּת ,חוֹל וָיִרְא ,מִפְּנֵי־ Angst haben. Не т.! אַל יַרֵךְ לְבָבְךָ!

Трусиха נ׳ יִרְאָה רַבַּת לֵב Furchtsame.

Трусишко см. Трусъ.

Тру́ска נ׳ זְרוּת das Streuen.

Трусли́вость נ׳ נְמוֹג מִפַּחַד ,מוֹרַךְ לֵב Aengstlichkeit.

Трусъ ז׳ חַת ,רַךְ לֵב ,יָרֵא Feigling. [

Тру́тень (-тня) ז׳ 1) זְכוּר דְּבוֹרִים Bienenmännchen. 2) חוֹבֵק יָדָיו ,עָצֵל Faulenzer.

Трути́ть (тручу́) פ״י ,לָחוּץ ,הָעֵק ,מָרַט drücken.

Трутни́къ מִין פִּטְרִית ז׳ Schwamm.

Трутни́ца נ׳ פַּךְ הַנֶּעֱרֶת לְזִקֵּי־אֵשׁ Zündbüchse.

Трутъ ז׳ פַּחֵי־אֵשׁ ,נֶעֱרֶת לְזִקֵּי־אֵשׁ Zunder.

Труха́ נ׳ חֲשַׁשׁ ,שְׁרִידֵי חָצִיר בָּאֲבוּס ,מַק הָצִיר zerriebenes Heu.

Трухлева́тый ת׳ נָמֵק מְעַט —, קָמֵל —, נָבֵל mürbe.

Тру́хлость נ׳ רָקָבוֹן ,רָקָב ,מַק Mürbigkeit.

Тру́хлый ת׳ נָמֵק ,נָמוֹג ,עָבֵשׁ mürbe, faul.

Тру́хнуть פ״ע הִמּוֹג ,הִמַּק ,עָבוֹשׁ faulen.

Трухну́ть см. Тру́сить.

Труче́ніе ס׳ עָקָה ,לַחַץ das Drücken.

Труше́ніе ס׳ см. Тру́ска. [Schlupfwinkel.

Трущо́ба נ׳ מְצוּקָה ;נְקִיק ,מָקוֹם צַר ,מִצַּר Höhle,

Трынъ-трава́ נ׳ הֶבֶל נָדָף ,אֶפְסוּתוֹ ,אַיִן Kleinigkeit.

Трюмо́ ס׳ 1) מַעַר בֵּין חַלּוֹן וְחַלּוֹן Wand zwischen Fenstern. 2) מַרְאָה (רְאִי) בְּקוֹמַת אִישׁ großer Spiegel.

Трюмъ ז׳ תַּחְתִּית (קַרְקַע) אֳנִיָּה Schiffsraum.

Трюфель ז׳ מִין פִּטְרִית (במעבה האדמה) Trüffel.

Тряпица, -пи́чка נ׳ בְּלוּי־סְחָבָה Lappen.

Тряпичникъ ז׳ מְלַקֵּט בְּלוּיֵי סְחָבוֹת Lumpensammler.

Тряпи́чный т׳ בְּלוֹיֵי סְחֹבוֹת, —מְלָחִים Lumpen-.
Тря́пка, -почка см. Тряпица.
Тряпьё с׳ בְּלוֹיֵי סְחֹבוֹת, מְלָחִים (משלי כג, כא) קְרָעִים Lumpen.
Трясе́ніе с׳ см. Тря́ска.
Трясина מְקוֹם טִיט יָוֵן, בִּצָּה, בּוֹץ נ׳ Sumpf.-си́нный т׳.
Тря́ска נ׳ זַוָּעָה, טַלְטֵלָה, מָנוֹד, נִיד Erschütterung. Зада́ть кому́ тря́ску הִרְאָה קָשָׁה אֶת־.
Тря́скій т׳ מְזַעְזֵעַ, מְטַלְטֵל rüttelnd.
Трясогу́зка מִין צִפּוֹר נ׳ Bachstelze.
Трясти́ (-су́, -сёшь), Тряхну́ть с״ מְטַלְטֵל, הָנַד, הָנַע, הִרְגִּיז, זִעְזֵעַ schütteln. Т. де́ньги כֶּסֶף לָרִיק. Т. старино́ю הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו לִזְקוּנָיו. -ся с״ח הִתְנוֹדֵד, הִנּוֹעַ, הִתְמוֹטֵט; רָחוֹף, רָעוּשׁ, חָרוּד, רָנוּז zittern.
Трясу́лька נ׳ 1) חֲלִיָּה, נְטִיפָה לְרֹאשׁ נָשִׁים Art Kopfputz.
Трясу́чая боле́знь, Трясца́ см. Трясу́чка.
Трясу́чка נ׳ חֳלִי חֲרָדוֹת, פִּלְצוּת, רַעַד עֲצָמוֹת Zitterkrankheit.
Тряхну́ть см. Трясти́.
Туалетъ т׳ מַלְבּוּשׁ וְעֲדִי, תִּלְבֹּשֶׁת Putz.-ле́тный т׳.
Туга́ נ׳ תּוּגָה, יָגוֹן Gram.
Тугова́тый т׳ קָשֶׁה—, מְתוּחַ מְעַט etwas steif.
Туго́й т׳ 1) מְתוּחַ, מְמֻשָּׁךְ feft. 2) מְמֻלָּא מִפֶּה לָפֶה geprupft. 3) עָרֵל, קָשֶׁה steif, hart. Онъ т. человѣ́къ אִישׁ קָשֶׁה (עָרֵל לֵב) הוּא. Онъ тугъ на́ ухо עָרֵל, עֲרֵלָה אָזְנוֹ, אֹזֶן הוּא. 4) רַע לֵב, כְּיֹלֵי geizig.
Ту́гость נ׳ עֲרֵלָה, קְשִׁי Steifheit. Т. се́рдца עֲרֵלַת־ (קְשִׁי־) לֵב.
Туда́ שָׁמָּה ת״פ dorthin. Т. и сюда́ כֹּה וָכֹה, הֵנָּה וָהֵנָּה.
Тужéніе с׳ מַעֲצֵבָה, עַצְבוּת, סְפֵד, תּוּגָה das Trauern.
Тужи́ть פ״ע אָבַל, הִתְאַבֵּל, שָׁמוֹם, נָהָה trauern.
Тузе́мецъ (-мца) נ׳ תּוֹשָׁב, אֶזְרָח, יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת Inländer.
Тузе́мный ת׳ הָאָרֶץ הַזֹּאת— inländisch.
Тузи́ть (тужу́) פ״ע הָלוֹם, הַכֵּה בָּאֶגְרוֹף schlagen.
***Тузлу́къ** צִיר דָּגִים מְלוּחִים, בְּלִיל מֶלַח לְדָגִים ז׳ Salzbrühe.
Тузъ ז׳ 1) גְּלִיוֹן הַתּוּ הָאֶחָד (בשחוק הקרטי) Asskarte. 2) נְשׂוּא פָּנִים, נִכְבָּד Vornehmer Mann. Дать туза́ הַכֵּה בָּאֶגְרוֹף.
Тука́нъ см. Перцеядецъ.
Тукъ ז׳ 1) מִשְׁמָן, שֶׁמֶן, פֶּדֶר, חֵלֶב Fett. 2) דֹּמֶן Dünge.
Тулéечка, -ле́йка см. Тулья́.
Ту́лка см. Вту́лка.
Ту́ловище נוף החי בלי ראש וידיו ורגליו גּוּפָה, גְּוִיָּה, גֵּו ס׳ Rumpf.
Ту́ловищный ת׳ הַגְּוִיָּה— vom Rumpf.
Тулу́пъ, -лу́пецъ (-пца) ז׳ אַדֶּרֶת שְׂעַר כְּבָשִׂים Schafpelz.
Тулья́ נ׳ רֹאשׁ מְגֻבָּעַת Hutkopf.
Тума́нить פ״י הַקְדֵּר, הִלְבִּישׁ קַדְרוּת, בִּסָּה עֲרָפֶל umnebeln. -ся פ״ח הִתְקַדֵּר, עָטָה עֲרָפֶל nebelig werden.
Тума́нно ת״פ חֲשֵׁכִים, קַדְרָנִית nebelig.
Тума́нность נ׳ מַחֲשַׁךְ, קַדְרוּת, מַעֲטֶה עֲרָפֶל, מַאֲפֵלָיָה starker Nebel.
Тума́нный ת׳ 1) עוֹטֶה עֲרָפֶל, לָבַשׁ קַדְרוּת, אָפֵל nebelig. 2) בְּפָנִים זוֹעֲפִים, קוֹדֵר mürrisch.
Тума́нъ ז׳ עָרִיף, עֲרָפֶל Nebel.
Ту́мба נ׳ 1) אֶדֶן, מְכוֹנָה, בֵּן Fußgestell. 2) עַמּוּד קָטָן Pfosten.
Тумéстный ת׳ הַמְּקוֹם הַהוּא, —הָאָרֶץ הַהִיא örtlich. Тумéстное зо́лото זָהָב הָאָרֶץ הַהִיא.
Ту́ндра נ׳ מְקוֹם בִּצָּה, אָחוּ Sumpfgegend.
Туне́ль ז׳ נְתִיב נִקְרַת־־צוּר, מַסְלוּל בְּעֵד־־מְעָרוֹת Tunnel.
Ту́ндряный ת׳ מָלֵא בִּצָּה Sumpfgegend.
Тунея́децъ (-дца) ז׳ אוֹכֵל לֶחֶם זָרִים, אוֹכֵל בְּלִילוֹ, מְבַלֵּי־לוֹ מָגוֹן Faulenzer.
Тунея́дный ת׳ אוֹכֵל יְגִיעַ אֲחֵרִים, רוֹדֵף לֶחֶם זָרִים parasitisch.
Тунея́дство ס׳ מַאֲכַל לֶחֶם עַצְלוּת Faulenzerei.
Тупёхонекъ ת׳ קֵהֶה מְאֹד (ברול) ganz stumpf.
Тупи́къ ז׳ בַּרְזֶל קֵהֶה stumpfes Eisen. Стать въ тупи́къ עָמוֹד נִדְהָם.
Тупи́ть (-плю́, -пишь) פ״י הִקְהָה stumpf machen. -ся פ״ח קָהָה stumpf werden.
Тупи́ца נ׳ 1) בַּרְזֶל קֵהֶה stumpfes Messer. 2) עֲרַל־לֵב Stumpfsinniger.
Тупова́тый ת׳ קֵהֶה מְעַט etwas stumpf.
Тупоголо́вый ת׳ חֲסַר־לֵב, עֲרַל־לֵב dummköpfig.
Тупо́й ת׳ 1) קֵהֶה stumpf. 2) חֲסַר־־לֵב, עֲרַל־־לֵב, אֵין בִּינָה dumm.
Тупоно́ска נ׳ מִין בֶּן־אַוָּז הַכָּר wilde Ente.
Тупоно́сый ת׳ רְחַב הָאַף stumpfnäsig.
Ту́пость נ׳ 1) *קֵהוּת Stumpfheit. 2) עֲרַלַּת לֵב Dummheit.
Тупоуго́льный ת׳ (לא־חַדּוּת) אֲשֶׁר פִּנּוֹתָיו קֵהוֹת בַּמִּדִּידָה stumpfwinkelig.
Тупоу́міе ס׳ סִכְלוּת, אֵין בִּינָה, עֲרַלַּת־לֵב Stumpfsinn.
Тупе́ть פ״ע 1) קָהָה, קֵהָה stumpf werden. 2) כָּהָה, הָקְשַׁח הָעֹרֶל, טָפוּשׁ, כָּבוּד steif werden.
Тури́стъ ז׳ הוֹלֵךְ לְמַסָּעָיו, אוֹרֵחַ, נוֹסֵעַ Reisender.
Тури́ть פ״י (הס׳) דָּחוֹף מַהֵר, הַכְהֵל, הָאֵץ בְּ־־ antreiben.
Турмали́нъ ז׳ מִין אֶבֶן יְקָרָה *תִּרְמַלִּין Turmalin.
Турни́ръ ז׳ קְרַב מִתְחָרִים, מִלְחֶמֶת תְּנוּפָה Ritterspiel.
Ту́рокъ (-рка) ז׳ תִּירְסִי Türke.
Турпа́нъ ז׳ *אִינְקוּרִי, מִין בֶּן־אַוָּז (חולין נז.) schwarze Ente.
Турсу́къ ז׳ 1) אַמְתַּת עוֹר Schlauch. 2) סַל מֵעוֹר עֲצֵי לִבְנָה Korb aus Birkenrinde.

Туру́сы דִּבְרֵי רוּחַ נ״ר Geplauder. **Нести́** т. на колёсахъ דַּבֵּר תֹּהוּ, אָרוֹג קוֹרֵי עַכָּבִישׁ.

Турча́нка נ׳ בַּת־תִּירָסִית, תִּירָסִית Türkin.

Туръ ז׳ תָּאוֹ, תּוֹא, שׁוֹר הַמִּדְבָּר, *תּוּרְבָּלָא (חולין פ.) wilder Stier.

Тусклова́тый ת׳ מְעַט עָמוּם—מוּעָם, כֵּהֶה מְעַט etwas trübe.

Ту́скнуть, -нѣ́ть פ״ע קָדוֹר, הוּעַם, כָּהָה trübe werden.

Тускъ ז׳ קַדְרוּת, מַרְאֶה כֵּהֶה das Angelaufene.

Тутъ פ״פ תּ״פ בָּזֶה, כֹּה, פֹּה hier. **Не ту́тъ то бы́ло** אַךְ לָרִיק יָגַע, לַשָּׁוְא. [Maulbeerbaum.

Тутъ ז׳ תּוּת, עֵץ בָּכָא, *תּוּת (בכורות ח. ; תרגום ש״ב ח. כ״ג)

Ту́фель (-фля) ז׳ נַעַל הַבַּיִת, נַעַל פַּנּוּן *נַעַל (כלאים ם) Pantoffel. -фельный ת׳.

Ту́фля, -фли́шка см. Ту́фель.

Туфъ ז׳ עָפָר יָצוּק כְּמוֹ־אֶבֶן Tuffstein. -фовый ת׳.

Ту́хлость נ׳ רָקָבוֹן, בֹּאשׁ Fäule.

Ту́хлый ת׳ נִבְאָשׁ, עָבֵשׁ faul.

Тухлятина נ׳ אֹכֶל נִבְאָשׁ Etwas faules.

Ту́хнуть פ״ע 1) רָעוּךְ, עָבוֹשׁ, בָּאוֹשׁ, רָקוּב faulen. 2) דָּעוּךְ, הוֹעַךְ, הִוָּעֵךְ, כָּבֹה erlöschen.

Ту́холь נ׳ בֹּאשׁ, צַחֲנָה, רָקָבוֹן Fäule.

Ту́ча נ׳ עַב־עָנָן, עָב Gewitterwolken.

Тучево́й ת׳ עָב—, עָבִים— Wolken=. [wolken.

Ту́чеподо́бный ת׳ כִּדְמוּת עָב, כְּעָב wie Gewitter=

Ту́чка נ׳ עָב קְטַנָּה (מ״א יח, מד) Gewitterwölkchen.

Тучни́ть פ״י דַּשֵּׁן, הִשְׁמִין דַּשֵּׁן fett machen. Т. по́ле דַּשֵּׁן שָׂדֶה כְּדֶשֶׁן.

Ту́чность נ׳ מִשְׁמָן—, שֶׁמֶן, חֵלֶב — דֶּשֶׁן Fettheit.

Ту́чный ת׳ מְמֻחָה, מֹחַ, בְּרִיא, דָּשֵׁן, שָׁמֵן (ישעיה הח, ו) fett. [fett werden.

Тучне́ть פ״ע עָשׁוּת, כָּשֵׁה, עָבֹה, מָטְפוּשׁ

Ту́ша נ׳ גּוּפַת בְּהֵמָה מְנֻקָּה מִמַּעֲיָהּ gereinigter Rumpf eines Viehes. [Tuschiren.

Тушева́льный ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁחַת צֵל תְּמוּנָה zum

Тушева́ніе מִשְׁחַת־צֵל לְתְמוּנָה Tuschirung.

Тушева́ть (-шу́ю) פ״י תָּאַר צֵל לְתְמוּנָה בְּעֵט עִפָּרֹת

Тушёвка נ׳ см. Тушева́ніе. [tuschen.

Туше́ніе כִּבּוּת פ׳ das Löschen.

Тушило см. Гасило.

Тушить פ״י כִּבָּה, הִדְעִיךְ, הִוָּעֵךְ נפ״ל כָּבָה, הִדְעִיךְ, הוֹעַךְ gelöscht werden.

Ту́шка ק׳ см. Ту́ша.

Тушъ ז׳ שְׁאוֹן הַחֲצוֹצְרוֹת, תַּקַּע שׁוֹפָר Trompetenstoß.

Тушь נ׳ עֵט נַחֲלַת (לְמִשְׁחַת צֵל תְּמוּנָה) Tusche.

Тфу פ״ק בּוּז וְקִיקָלוֹן ! pfui.

Тхорь ז׳ см. Хорёкъ. [—חֶרְדָּה Sorgfalt.

Тща́ніе דְּאָגָה לְ־ ; יַד־חֲרוּצִים, חֵפֶץ כַּפַּיִם, שְׁקוֹד פ׳

Тща́тельность נ׳ см. Тща́ніе.

Тща́тельный ת׳ עָרוּךְ בְּכֹל וְשָׁמוּר sorgfältig.

Тщеду́шіе פ׳ רִפְיוֹן כֹּחַ, דְּוִי, דְּאָבוֹן Kränklichkeit.

Тщеду́шность נ׳ см. Тщеду́шіе. [kränklich.

Тщеду́шный ת׳ צְפוּי אֵלֵי־חֳלִי, אָנוּשׁ, יְדוּעַ־חֳלִי, דַּוִּי

Тщесла́виться פ״ח הִתְהַלֵּל בְּמִדַּת שֶׁקֶר, הִתְפָּאֵר בְּתֹהוּ prahlen.

Тщесла́віе גַּאֲוָה, גֹּדֶל־לֵב, רָהַב פ׳ Ruhmsucht.

Тщесла́вный ת׳ מִתְהַלֵּל בְּמִדַּת שֶׁקֶר, רָהָב ; מִתְפָּאֵר בְּתֹהוּ ruhmsüchtig.

Тщета́ נ׳ שָׁוְא, תֹּהוּ, רִיק, הֶבֶל Eitelkeit.

Тще́тно ת״פ חִנָּם, לַשֶּׁקֶר, לַשָּׁוְא, לַהֶבֶל, לַתֹּהוּ, לָרִיק vergeblich.

Тще́тность см. Тщета́, [בְּדֵי־רִיק

Тще́тный ת׳ הֶבֶל, —תֹּהוּ, —רִיק, —שֶׁקֶר, —שָׁוְא, — אֱלִיל— eitel.

Тщи́вый см. Тща́тельный ת׳. [sich bestreben.

Тщи́ться פ״ח הִתְאַמֵּץ לְ־, עָזוּעַ לְ־, עָמוֹל בְּ־, שָׁקוֹד עַל־

Ты ס״נ אַתָּה ; אַתְּ du.

Ты́каніе פ׳ 1) תֵּקַע (יתר) בְּ־ das Hineinstecken. 2) אָמוֹר לְאִישׁ, אַתָּה׳ das Duzen.

Ты́кать, -кнуть פ״י אָמוֹר לְאִישׁ, אַתָּה׳ duzen. **-ся** פ״ח אָמוֹר, אַתָּה׳ אִישׁ לְרֵעֵהוּ einander duzen.

Ты́кать (ты́каю נס ты́чу), Ткнуть 1) נָקוֹב, דָּקוֹר stechen. 2) תָּקוֹעַ בְּ־ — מָעוּךְ hineinstecken. **-ся** דָּקוֹר חַד אֶת־אֶחָד פ״ח einander stechen.

Ты́ква (-тыко́вка) נ׳ אֲבַטִּיחַ, יַרְבּוּז *(שבועות ם) Kürbiß.

Ты́квенникъ ז׳ גִּזִּיד אֲבַטִּיחִים Kürbißbrei.

Ты́квенный ת׳ אֲבַטִּיחַ, —אֲבַטִּיחִים— Kürbiß=.

Тылъ ז׳ אָחוֹר ; עֹרֶף Rücken, Rückseite. **Съ ты́лу** מֵאָחוֹר, מֵאָחוֹרֵי הַ־. **Обраща́ть тылъ** הָפוּךְ עֹרֶף, נוֹס, פָּנָה עֹרֶף אֶל־.

Ты́льный ת׳ הַ־ (מֵאָחוֹרֵי) אֲשֶׁר מֵאַחֲרֵי Rücken=.

Тынъ ז׳ גָּדֵר עֵץ צִפָּחַ Staketenzaun.

Ты́сяцкій (-каго) שת״ע (לבני כפר) שַׂר אֶלֶף Land-vogt.

Тысяча פ״י אֶלֶף Tausend. [

Тысячеле́тіе פ׳ אֶלֶף שָׁנִים Jahrtausend.

Тысячеле́тній ת׳ בֶּן־אֶלֶף שָׁנִים tausendjährig.

Тысяченогъ ז׳ *גֹּדֶל, שֶׁרֶץ מַרְבֵּה רַגְלַיִם (חולין מו:)

Тысячный פ״פ הָאֶלֶף tausendst. [Tausendfuß.

Тычёкъ (-чка́) ז׳ 1) יָרֵךְ, צַד, שָׂפָה Kante. **Класть кирпи́чъ тычко́мъ** רָצַף לְבֵנָה עַל־צִדָּהּ 2) דֹּחִי מַדְרֵגָה, מַדְרֵגָה Stoß.

Тычи́на מוֹטָה, מוֹט ז׳ בַּד, תֹּרֶן Stange.
Тычи́нка ק׳ см. Тычи́на и Ты́чка.
Ты́чка (ק׳ -чи́нка) ז׳ שִׁכֹּלֶת פֶּרַח (לצמחים) Staubfaden.
Тычо́къ см. Тычёкъ.
Тычьё ס׳ מוֹטוֹת, בַּדֵּי־עֵץ, קָנִים Stangen.
Тьма 1) ז׳ מַאֲפֵל, אֹפֶל, אֹפֶלָה, מַחֲשָׁךְ, חֹשֶׁכָה, חֹשֶׁךְ, עֲלָטָה, עִיפָה, מַאֲפֵלָיָה, קַדְרוּת Finsterniß. 2) הָמוֹן, מְלֹא, שִׁפְעָה, מַכְבִּיר, רֹב, רְבָבָה, רִבּוֹא רִבְבוֹת Menge. Т. тму́щая Т. пастухо́въ מְלֹא רֹעִים. Т. верблю́довъ שִׁפְעַת גְּמַלִּים.
Тѣ см. Тотъ.
Тѣле́сность ז׳ גּוּפָנִיּוּת, חֻמְרִיּוּת Körperlichkeit.
Тѣле́сный ת׳ גּוּפָנִי, —גּוּפִי, —בְּשָׂרִי, —גְּוִיָּה körperlich. Т. соста́въ תְּכוּנַת הַגּוּ. Тѣле́сное наказа́ніе מוּסַר בְּשָׂרִים.
Тѣ́листый см. Тѣ́льный.
Тѣ́ло 1) ס׳ בְּשָׂר, גּוּפָה, גְּוִיָּה, גּוּ Körper. 2) עֶצֶם, נֶשֶׁם, חֹמֶר Wesen.
Тѣлогрѣ́я, -грѣ́йка см. Душегрѣ́я.
Тѣлодвиже́ніе ס׳ נַפְתּוּלֵי בְשָׂרִים, נִיד הַגּוּ Körperliche Bewegung.
Тѣлосложе́ніе ס׳ תְּכוּנַת (מִבְנֵה) הַגְּוִיָּה Körperbau.
Тѣлостро́еніе см. Тѣлосложе́ніе.
Тѣлохрани́тель ז׳ שׁוֹמֵר רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ Leibwächter.
Тѣ́льный ת׳ בְּרִיא בְשָׂר, שָׁמֵן, דָּשֵׁן beleibt.
Тѣ́льце ק׳ см. Тѣ́ло.
Тѣльцо́ ס׳ הַקְצָה הַצַּר לְבֵיצָה, פְּאַת בֵּיצָה Eispitze.
Тѣ́нистый ת׳ נוֹתֵן צֵל, מֻצַּל schattig.
Тѣ́нить פ״י תָּאַר צֵל לְתְמוּנָה schattiren.
Тѣ́нникъ 1) ז׳ (בְּגַן) סֹכֶךְ מֵצֵל, חִבְיוֹן צֵל schattiger Ort. 2) מָסָךְ מְנוֹרָה, מָסָךְ לְאוֹר נֵר Lichtschirm.
Тѣ́нь 1) ז׳ צֵל, צְלָלִים Schatten; Schattirung. 2) רוּחַ, חִזָּיוֹן לַיְלָה Schattenbild.
Тѣ́сненькій ת׳ צַר מְעַט etwas eng.
Тѣснёхонекъ ת׳ צַר מְאֹד sehr eng.
Тѣсни́на ז׳ מְצַר, גֵּיא־הָרִים, מַעֲבַר צַר Engpaß.
Тѣсни́ть פ״י הָצַק לְ־, הָעֵק, לָחוּץ, דָּחוּק drängen. -ся פ״ח דָּחוּק אִישׁ רֵעֵהוּ sich zusammendrängen. Тѣсня́тся они́ подъ те́рномъ תַּחַת חָרוּל יִסָּפֵחוּ.
Тѣ́сно ת״פ צַר, אָץ eng. Мнѣ т. э́то мѣ́сто צַר (אָץ) לִי הַמָּקוֹם.
Тѣсново́то ת״פ צַר מְעַט etwas eng.
Тѣ́сность ז׳ מָקוֹם (חֹסֶר) מְעוּט, צוֹק, צַר, מְעוּט Beengtheit.
Тѣснота́ ז׳ מָצוֹר, צַר, מֵצַר, מְצוּר, צָרָה, מְצוּקָה, צוּקָה, מְצוֹק, לַחַץ, מְצוּקָה Enge; Gedränge.
Тѣ́сный ת׳ אָץ, אֵין דֵּי־מָקוֹם, צַר (יחזקאל יז, טו) eng.
Тѣсто ס׳ בָּצֵק Teig.
Тѣстова́тый ת׳ כְּמוֹ בָצֵק teigicht.
Тѣстцо́ см. Тѣсто.
Тѣшеніе ס׳ שַׂעֲשַׁע נֶפֶשׁ, תַּנְחוּמִים, נִחוּמִים Belustigung.
Тѣшить פ״י צָחַק לְפָנַי־, הִרְנִין לֵב־, שִׂעֲשַׁע נֶפֶשׁ erheitern. Т. свой обы́чай הִתְעַנֵּג כְּאַוַּת נַפְשׁוֹ. -ся פ״ח הִתְעַנֵּג, הִתְעַלֵּם, עָלַז, הִלּוּךְ בְּשִׂרִירוּת לִבּוֹ. הִשְׂתַּעְשַׁע, הֵיטֵב לִבּוֹ sich belustigen. -ся на чей счётъ הִתְעַנֵּג עַל־, שָׂחוֹק עַל־, הַתֵּל בְּ־.
Тю́кать פ״ח הָלוֹם, דָּפוֹק anklopfen. -ся אִישׁ בְּאָחִיו aneinander stoßen.
Тюкъ ז׳ אֲגֻדָּה, צְרוֹר Pack.
Тю́левый ת׳ см. Тюль.
Тюле́невый ת׳ מֵעוֹר תְּחָשִׁים aus Seehundsfellen.
Тюле́нина ז׳ בְּשַׂר תַּחַשׁ, בְּשַׂר כֶּלֶב הַמַּיִם Seehundsfleisch.
Тюле́нь ז׳ כֶּלֶב הַמַּיִם (כלים יז, יג) תַּחַשׁ, (?) Seehund. -ле́ній ת׳.
Тюль ז׳ כַּרְפַּס דַּק, חוּר (אסתר א, ו) אֲטוּן דַּק מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת Tüll. -левый ת׳. -па́нный ת׳.
Тюльпа́нъ ז׳ חֲבַצֶּלֶת, מִין שׁוֹשַׁן בְּצָלִים Tulpe.
Тюрба́нъ ז׳ טֶבּוּל, פְּאֵר, צָנִיף נָשִׁים (יחזקאל כג, טו) Turban.
Тюре́мникъ ז׳ אָסִיר בֵּית הַסֹּהַר, אָסִיר כֶּלֶא Verhafteter. -ница נ׳.
Тюре́мный ת׳ הַסֹּהַר, —, אֲשֶׁר לְבֵית הַכֶּלוּא Kerker-.
Тюре́мщикъ ז׳ פְּקִיד בֵּית הַסֹּהַר Kerkermeister.
Тюрьма́ נ׳ בֵּית סֹהַר, בֵּית כֶּלֶא, בֵּית כְּלוּא, כֶּלֶא, מִשְׁמָר Kerker.
Тюрю́къ ז׳ שַׂק לְרֹאשׁ הַמּוּצָא אֶל־הוֹרֵג Sack, zur Kopfbedeckung des Hingerichteten.
Тю́ря נ׳ פְּתוֹתֵי לֶחֶם בְּמֵי־שִׁכָּר Kaltschale.
Тю́тень (-тня) ז׳ מִין כּוּר חֶרֶשׂ Schmelztiegel.
Тютю́нъ ז׳ טַבַּק, עֲלֵה־קְטוֹרָה Bauertabak.
Тюфя́къ, -ячёкъ (-чка́) см. Матра́цъ.
Тя́вканье ס׳ קוֹל נוֹבֵחַ, נְבָחָה Gebell.
Тя́вкать פ״י חָרוּץ לָשׁוֹן, נָבוֹחַ bellen.
Тяга נ׳ מְשׁוֹךְ, סְחֹב das Ziehen; Zug. Дать тя́гу הִמְלֵט לְנַפְשׁוֹ, בְּרוֹחַ.
Тяга́ніе ס׳ דִּבְרֵי רִיבוֹת, מִשְׁפָּטִים Processirung.
Тяга́ться פ״ח הִתְעַשֵּׂק—, הִשְׁפַּט עִם־ processiren.
Тягле́цъ ז׳ נוֹתֵן מַס, מַס עוֹבֵד Zinszahlender.
Тягло́ ס׳ 1) צֶמֶד שָׂדֶה Ackerland. 2) בְּנֵי בֵית־אָב, מַס עוֹבֵד Bauergesinde. 3) מַס אֹכֶר Frohndienst.
Тя́гловый ת׳ נָתוּן לְמַס frohnbar.
Тя́гостный ת׳ כָּבֵד, כָּבֵד מְנֻשָּׂא, מְלֵאָה, אֲשֶׁר הוּא לְמַרְחַ (לְמַשָּׂא) עַל־ lästig. Тя́гостная рабо́та

עֲבוֹדָה קָשָׁה.

Тягость ז׳ כֹּבֶד, מַשָּׂא, טֹרַח; עָמָל Beschwerde. Быть кому́ въ т. — הָיָה לְטֹרַח (לְמַשָּׂא) עַל־הַכֹּבֶד אַכְפּוֹ עַל־.

Тягота́ נ׳ כֹּבֶד, כְּבֵדוּת, מַשָּׂא Last.

Тяготи́ть (-гочу́, -готишь) פ״י 1) לָחוּץ, הֶעָק, הָיָה הָצַר לְ־, סָלוֹל, סֹלֶה, דָּחוּק bedrücken. 2) הַכְבֵּד אַכְפּוֹ עַל־לְטֹרַח (לְמַשָּׂא) עַל־ belästigen. -ся 1) הִלָּחֵץ נפ׳ bedrückt werden. 2) הָלְאָה מִנְּשֹׂא פ״ח לֹא יָכוֹל לְ־ sich belästigt fühlen.

Тяготе́ніе ס׳ מִשְׁקַל; כֹּבֶד, נִטֶּל, מַשָּׂא Schwerkraft.

Тяготе́ть פ״י 1) הָעֵק תַּחְתָּיו, כָּבוֹד עַל־, הִטְרַח schwer fallen. 2) הִמָּשֵׁךְ בְּכֹחַ־ angezogen werden.

Тягу́честь נ׳ (הַמִּשָּׁךְ) טֶבַע הַמִּרְקָע Dehnbarkeit.

Тягу́чій ת׳ מִרְקָע, מִמָּשֵׁךְ dehnbar.

Тяжба נ׳ דִּין; עֶשֶׂק, מִשְׁפָּט, דִּבְרֵי־רִיב Proceß.

Тя́жебникъ ז׳ אִישׁ רִיב, נִשְׁפָּט, מִתְעַשֵּׂק עִם־ Processirender. -ница נ׳. [Proceß-.

Тя́жебный ת׳ דִּין, —עֶשֶׂק, —דִּבְרֵי־רִיב, אֲשֶׁר לְדִבְרֵי־רִיב

Тяжелёнекъ ת׳ כָּבֵד מְעַט etwas schwer.

Тяжелёхонекъ ת׳ כָּבֵד מְאֹד sehr schwer.

Тяжелина́ נ׳ מַשָּׂא, נִטֶּל, סֹבֶל, סֵבֶל, אֶכֶף Schwere.

Тяжело́ ת״פ כָּבֵד מִנְּשֹׂא schwer.

Тяжелова́тый ת׳ כָּבֵד מְעַט etwas schwer.

Тяжеловѣ́сный ת׳ כָּבֵד, אֲשֶׁר מִשְׁקָלוֹ רָב schwer wiegend. (צפניה א, יא) schwer beladen.

Тяжелогру́зный ת׳ נָטִיל, עָמוּס, טָעוּן מַשָּׂא

Тяжёлый ת׳ 1) כָּבֵד רַב־הַמִּשְׁקָל, schwer. Т. ка́мень אֶבֶן כְּבֵדָה. 2) קָשֶׁה mühselig. Т. трудъ עֲבוֹדָה קָשָׁה. Т. человѣ́къ אִישׁ קָשֶׁה, סָר וְזָעֵם. Т. духъ רוּחַ רָעָה. [schwer werden.

Тяжелѣ́ть פ״ע הָלוֹךְ וְכָבֵד, הִסְתַּבֵּל, הָיָה לְמַשָּׂא

Тя́жестный ת׳ כָּבֵד schwer.

Тя́жесть נ׳ כֹּבֶד, נִטֶּל, מַשָּׂא, מַעֲמָסָה, סֹבֶל, סֵבֶל; עָמָל, טֹרַח Schwere; Beschwerde.

Тя́жкій ת׳ כָּבֵד, גָּדוֹל מִנְּשֹׂא schwer, beschwerlich.

Тяжъ ז׳ עֹבֶת עֲגָלָה Zugriemen, -strick.

Тяну́ть פ״י 1) מָשׁוֹךְ; הֵאָרֵךְ ziehen. Т. возъ מָשׁוֹךְ עֲגָלָה. Т. го́лосомъ הִקּוֹל (הֵאָרֵךְ) מָשׁוֹךְ. Т. дѣ́ло מָשׁוֹךְ (אָחַר) מַעֲשֵׂה־עִנְיָן. 2) עָלָה בַּמִּשְׁקָל wiegen, schwer sein. Этотъ ка́мень тя́нетъ полпу́да הָאֶבֶן הַזֹּאת חֲצִי־כִּכָּר מִשְׁקָלָהּ. Т. на чью сто́рону נָטָה אַחֲרֵי־ -ся 1) הִמָּשֵׁךְ נפ׳ gezogen werden. 2) הִשְׁתָּרֵעַ פ״ח, סָרוֹחַ, פָּשׁוּט sich hinstrecken. [שׁוֹם בְּכֶלְיוֹ stehlen.

Тя́пать (המ׳) פ״י 1) חָטוֹב, חָצוֹב, כָּרוֹת hauen. 2) גָּנוֹב

Тя́пъ-да-ля́пъ בְּחִפָּזוֹן וּבְלִי־סְדָרִים ת״פ obenhin.

Тя́тя, Тя́тинька ז׳ אָבִי! פַּפָּה! (טמה טב:) Papa.

У.

У ו, אוּ, הָאוֹת הָעֶשְׂרִים בְּאֶלְפָא־בֵית הָרוּסִית u.

У פ״י עִם, אֵצֶל, עַל, אֶת (אֵת־) an, bei. Онъ былъ у меня́ הָיָה עִמִּי. У меня́ есть де́ньги יֵשׁ אִתִּי כֶּסֶף. У рѣ́ки אֵצֶל הַנָּהָר, עַל (יַד) הַנָּהָר.

Уба́вить см. Убавля́ть.

Уба́вка נ׳ מְגֹרֶעֶת Abzug.

Убавле́ніе ס׳ מְגֹרֶעֶת, גְּרַע Abnahme.

Убавля́ть, Уба́вить פ״י הִסֵּר מִ־, גָּרוֹעַ, הִמְעִיט vermindern. Уб. сно́си — גָּרוֹעַ קֶרֶן, הַכְנִיעַ גָּאוֹן — -ся 1) הִגָּרַע נפ׳ vermindert werden. 2) הָלוֹךְ וְחָסוֹר, הִדַּל, צָעוֹר, מָעוֹט פ״ח sich vermindern.

Уба́вочный ת׳ הַגְּגֹרֶעֶת מִ־ Abzugs-.

Уба́иваніе ס׳ מַשָּׂאוֹן, מִדּוּחִים, פִּתּוּת das Zureden.

Уба́ивать, Уба́ять פ״י (המ׳) הִדַּח בְּחֶלֶק שִׂפָתַיִם, הִשִּׂא בַחֲלָקוֹת, פִּתָּה bereden zu Etwas. -ся נפ׳ פִּתּוּי, הִפְתָּה beredet werden. [Einschläfern.

Убаю́каніе, -киваніе ס׳ הָנְפַת יֶלֶד בְּעָרְשׂ das

Убаю́кивать, -ю́кать פ״י הָנַע יָשֵׁן יֶלֶד einschläfern. -ся נפ׳ הִנּוֹעַ בְּעַרְשׂוֹ לִישֹׁן eingeschläfert werden.

Уберега́ть, Уберéчь פ״י שָׁמוֹר, נָצוֹר, נָטוֹר; חָשׁוֹךְ לְיוֹם אַחֲרוֹן bewahren. -ся פ״ח הִשָּׁמֵר מִ־, —הִשְׁתַּמֵּר, שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ מִ־ sich hüten.

Уберéженіе ס׳ פִּקָּדוֹן לְיוֹם אַחֲרוֹן Aufbewahrung.

Уберéчь см. Уберега́ть.

Убива́лка נ׳ מְחִי־קָבֶל (לָסֹל מַסֶּלָה) Stampfe.

Убива́ніе ס׳ 1) (מַסֶּלָה) סֹל, מִדְרָךְ, דֶּרֶךְ das Feststampfen. 2) קְטֹל, רָצַח, הָמִית, הָרַג, הָרְגָה das Tödten.

Убива́ть, Уби́ть פ״י 1) בָּתוּשׁ (הָלוֹם) יָשַׁר הַדּוּרִים feststampfen. 2) הָרוֹג, הִכָּה נֶפֶשׁ, קָטוֹל, הָמִית, רָצוֹחַ tödten.

Уби́вка נ׳ см. Убива́ніе. 1. [

Убира́льщикъ ז׳ מְפַנֶּה (בַּיִת) Aufräumer. -щица נ׳.

Убира́ніе ס׳ 1) פִּנּוּת, הָסִיר Aufräumung. 2) עֲרֹךְ הַיָּטִיב das Putzen.

Убира́ть, Убра́ть פ״ 1) הִרְחִיק, הִסִּיר מִ־, כִּנֵּה aufräumen. 2) יָפָה, הֵיטִיב, עָרוֹךְ putzen. Уб. во́лосы (שְׂעָרוֹ) הֵיטִיב רֹאשׁוֹ. 3) (קָצִיר) אָסוֹף einernten. -ся 1) הוּסַר מִ־, כֻּנָּה נפ׳; הִתְעָרֵךְ aufgeräumt werden. 2) עָדָה עֲדִיוֹ, הִתְיַפֵּה פ״ח sich ausputzen. 3) סוּר, הָלוֹךְ מִזֶּה, הִרְחִיק מִ־ sich davon machen. Убира́йся גֵּשׁ־חָלְאָה!

Уби́рка см. Убо́рка 1.

Уби́тіе см. Убіе́ніе.

Уби́йственный אֲשֶׁר מָוֶת בּוֹ, כְּכֻתָּב יָשׁוּד ת׳ [tödtlich.

Уби́йство ס׳ רֶצַח, הֶרֶג, קְטֶל Mord.

Уби́йца ז״נ רוֹצֵחַ, הוֹרֵג נֶפֶשׁ Mörder, -derin.

Ублажа́ніе ס׳ תְּהִלָּה, מְהֻלָּל Seligpreisung.

Ублажа́тель ז׳ מְאַשֵּׁר, מְהַלֵּל Seligpreisender. -льница נ׳.

Ублажа́тельный ת׳ תְּהִלָּה, —מְהַלֵּל— beglückend.

Ублажа́ть, -жить פ״ 1) אִשֵּׁר, שִׁבַּח, הִלֵּל, רוֹמֵם שֵׁם— seligpreisen. 2) הָרַךְ בִּרְכָה עַל־, הִצְלַח בִּרְכָה beglücken. 3) (המ׳) (במנחה) כִּפֵּר פְּנֵי־אִישׁ besänftigen. -ся נפ׳ הִלּוֹל; אָשוּר sich selig preisen.

Ублажéніе ס׳ עֲשׁוּת מְאֻשָּׁר Beglückung.

Ублю́докъ (-дка) ז׳ בֵּן־, זֶרַע שֶׁקֶר (בבהמה וחיה) כִּלְאַיִם Mischling, Bastard.

Ублюсти́ פ״ח נָטוֹר, נָצוֹר, שָׁמוֹר bewahren. -ся פ״ח שָׁמוֹר נַפְשׁוֹ sich hüten.

Убо́гій ת׳ 1) מָךְ, רָשׁ, עָנִי, אֶבְיוֹן, דַּל arm. 2) פָּצוּעַ, אֲשֶׁר מוּם (מָשְׁחָת) verkrüppelt. 3) בַּעַר, נְבוּב אֵין לֵב dumm.

Убо́гонькій ת׳ דַּל מְאֹד recht arm.

Убо́жество ס׳ חֶסֶר, מַסְכְּנוּת, רִישׁ Armuth.

Убо́жествовать (-жествую) פ״ע אָכוֹל בְּמַסְכְּנוּת in Armuth leben.

Убо́жѣть פ״ע הָדַל, הוֹרַשׁ arm werden.

Убо́й ז׳ זֶבַח, טֶבַח, טִבְחָה, מַטְבֵּחַ, שְׁחִיטָה das Schlachten.

Убо́йка см. Уби́вка.

Убо́ина נ׳ בָּשָׂר בְּהֵמָה שְׁחוּטָה Schlachtvieh.

Убо́йный ת׳ נָתוּן לַטֶּבַח zum Schlachten. Убо́йныя о́вцы צֹאן טִבְחָה, צֹאן הַהֲרֵגָה, צֹאן מַאֲכָל.

Убо́рецъ (-рца) ק׳ см. Убо́ръ.

Убо́ристый ת׳ מְצֻלָּד, יָצוּק, מְצֻק gedrängt. Убо́ристое письмо́ (מכלי רוח בין חלקיו) כְּתָב מְצֻק.

Убо́рка נ׳ 1) אָסִיף, אֹסֶף das Einernten. Уб. хлѣба אֹסֶף קָצִיר. 2) פָּאַר, יַפּוּת, בְּנוּת Aufräumung.

Убо́рный ת׳ תִּפְאֶרֶת, —עוֹטָה הוֹד geputzt.

Убо́рчивый см. Убо́ристый.

Убо́рщикъ ז׳, -щица נ׳ см. Убира́льщикъ.

Убо́ръ ז׳ מַעֲשֵׂה הוֹד, חֵלִי, עֲדִי Putz.

Убра́ніе см. Убира́ніе.

Убранство ס׳ מַעֲשֵׂה הוֹד, חֵלִי, עֲדִי Ausputzung.

Убра́ть, -ся см. Убира́ть, -ся.

Убрести́ פ״ע חָלוֹךְ הָלוֹךְ לוֹ, נוֹד מִ־ fortgehen.

Убру́сецъ (-сца) ק׳ см. Убру́съ.

Убру́съ ז׳ 1) (לְרֹאשׁ) צִיץ עַל־מִצְחָה, לְוִיַּת־חֵן Stirnband. 2) מְנַקִּית־בֶּד לַיָּדַיִם, מִטְפַּחַת־יָד Handtuch.

Убыва́ніе ס׳ מִגְרַעַת, חֶסֶר, מְעַט, לֶכֶת וְחָסוֹר Verminderung.

Убыва́ть, Убы́ть פ״ע הָלוֹךְ וְחָסוֹר, הִגְרַע, מָעוֹט, הָיָה מִ־הֶעָדֵר, הִפָּקֵד, צָעוֹר (צפני ג, יח) sich vermindern.

Убы́вка נ׳ см. Убыва́ніе.

Убыло́й ת׳ נִגְרָע מִ־, נִפְקָד מִ־, נֶעְדָּר vermindert; abgegangen.

Ды́ль נ׳ см. Убыва́ніе.

Убыстря́ть, -ри́ть см. Ускоря́ть.

Убы́токъ (-тка) ז׳ נֶזֶק, חֶסֶר, מִגְרַעַת, שְׁבוּת Nachtheil. Вознаградить убы́тки שׁוֹב שְׁבוּת.

Убы́точить פ״ע הֵבִיא נֶזֶק לְ־, הִרַע לְ־, הִזִּיק לְ־ Schaden verursachen. -ся פ״ח הוּזַק (הִכָּשֵׁל) בְּנֶזֶק Schaden erleiden.

Убы́точность נ׳ מוֹקְשֵׁי נֶזֶק Nachtheiligkeit.

Убы́точный ת׳ צָפוּי אֶלֶּה־חֶסֶר, מֵבִיא נֶזֶק nachtheilig.

Убы́ть см. Убыва́ть.

Убѣга́ніе ס׳ מִפְלָט, בְּרִיחָה מִ־ das Fortlaufen.

Убѣга́ть, Убѣжа́ть פ״ע 1) בָּרוֹחַ, הִמָּלֵט, נוּס מִפְּנֵי־ entfliehen. 2) הִשָּׁמֵר מִ־, סוּר מִ־, שָׁטָה וְעָבוֹר מֵעַל־ ausmeiden.

Убѣга́ться פ״ח יָעוּף מְמֻרוּץ sich müde laufen.

Убѣжда́ть, Убѣди́ть פ״ע דִּבֵּר, הוֹכַח וְעָרוֹךְ לְעֵינֵי־ עַל־לֵב überreden. -ся פ״ח הוֹכַח, יָדוֹעַ וְהָשֵׁב אֶל־לְבוֹ רָאָה בְּלִבּוֹ, לְבָבוֹ überzeugt werden.

Убѣжде́ніе ס׳ 1) גְּלוּת (הוֹכִיחַ) לְעֵינֵי־ Ueberredung. 2) מוֹרָשֵׁי לְבָבוֹ, רְאוּת לִבּוֹ, אֲמוּנֵי לֵב Ueberzeugung.

Убѣ́жище ס׳ מִשְׁגָּב, מַחֲסֶה, מִפְלָט, מָנוֹס Zuflucht.

Убѣле́ніе Убѣ́ливаніе ס׳ הַלְבָּנִים das Weißen.

Убѣ́ливать, -ля́ть, -ли́ть פ״ע הִלְבֵּן (בְּשִׂיד) weißen. -ся 1) הָלְבַּן נפ׳ geweißt werden. 2) הִתְלַבֵּן, הָפוּךְ לָבָן, הִלְבֵּן פ״ח weiß werden.

Уважа́ть, Ува́жить פ״ע כִּבֵּד, חָשׁוֹב, הוֹקִיר, נָשׂוֹא, סִלְסֵל, (הָדוֹר) פְּנֵי־ (משלי ד, ח) achten. Онъ самъ себя́ не уважа́етъ עָנָה גְאוֹנוֹ בְּפָנָיו (הושע ז, י). -ся הִתְחַשֵּׁב, הִכָּבֵד נפ׳ geachtet werden.

Уважéніе ס׳ חֶשֶׁב, שְׂאֵת (הָדָר) פְּנֵי־, יְקָר, כָּבוֹד

שֵׁם־לֵב אֶל־. Achtung. Принима́ть въ уваже́ніе [Triftigkeit.

Уважи́тельность גֹּדֶל־, יֹקֶר עֵנְיָן, עֹרֶךְ דָּבָר נ׳

Уважи́тельный רָאוּי לָשִׂים, גָּדוֹל, נִכְבָּד, נֶחְשָׁב ת׳ לֵב עָלָיו beachtenswerth.

Ува́лень (-льня) מִתְרַפֶּה, חוֹבֵק יָדַיִם, נִרְפֶּה ז׳ בְּמַלַּאכְתּוֹ Faulenzer.

Ува́ливать, Уваля́ть הוֹשׁ הֵיטֵב (צָמֶר) 1) פ״ע בְּפֶלֶשׁ— (לְמַרְבַדִּים), durchwalken. 2) (בְּצֵק) לוּשׁ הֵיטֵב durchkneten. -ся 1) נפ׳ הָלוּשׁ ; הוֹשׁ gewalkt werden. 2) פ״ח נָטָה (חֹשֶׁב) לִנְפֹּל sich auf die Seite neigen.

Ува́листый עֲקַלְקַל, מָלֵא מַעֲקַשִּׁים, עָקֹב ת׳ hügelig.

Ува́лъ 1) ז׳ מַעֲקָשׁ, מוֹרָד, עָקוֹב Abhang. Доро́га напо́лнена ува́лами מַעֲקַשִּׁים. 2) סוּר הַדֶּרֶךְ מְלֵאָה לֶכֶת הָלְאָה, עָבוֹר das Weggehen. Толпа́ хлы́нула на ува́лъ הֲמוֹן נָמוֹג וְיֹלֵךְ וְהָלֹם. lender Gang.

Ува́льчивость מוֹט רַגְלַיִם, פִּיק בִּרְכַּיִם נ׳ watsche-

Ува́льчивый נֶחְשָׁל, נִכְשָׁל, הוֹלֵךְ בְּפִיק בִּרְכַּיִם ת׳

Уваля́ть см. Ува́ливать. [עָצֵל watschelnd, träge.

Ува́ривать, Увари́ть בָּשַׁל הֵיטֵב פ״ע einkochen. -ся בְּשׁוּל הֵיטֵב נפ׳ eingekocht werden.

Ува́рка בִּשּׁוּל, בִּשֵּׁל נ׳ das Einkochen.

Ува́ръ חֵסֶר הַנָּזִיד מִן־הָאֵשׁ ז׳ Verkochtes.

Увезе́ніе הוֹלִיךְ מִ־ בְּסוּס וָרֶכֶב פ׳ Hinführung.

Увезти́, Уве́зть см. Увози́ть. [rung.

Увеличе́ніе הַגְדָּלָה, הַשְׁגָּיָא ; הַרְבּוֹת Vergrößе-

Увеличи́вать, -личи́ть 1) פ״ע הִרְבָּה, רַבָּה, הִגְדִּיל, הִרְחִיב vergrößern. 2) טָפוֹל עַל־, גָּדַל, הִשְׁגָּיא übertreiben. И ты увеличилъ вину мою וַתְּטַפֵּל עַל־עֲוֹנִי. -ся פ״ח הִתְגַּדֵּל, הָלוֹךְ וְגָדוֹל vergrößert werden.

Увеличи́тель מַרְחִיב, מַרְבֶּה, מַשְׁגִּיא ; מַגְדִּיל ז׳ Vergrößerer.

Увеличи́тельный הַמַּגְדִּיל ת׳ vergrößernd. -тельное стекло́ קֶשֶׁת־רָאִי מַגְדִּיל.

Уверну́ть см. Увёртывать.

Увёрстывать, Уверста́ть עָרוֹךְ חֵלֶק, פִּלֵּס פ״ע בְּלֵגֶד בַּד בְּבַד, הִחֵלֵק, פִּלּוּס נפ׳ ausgleichen. -ся הִחֵלֵק, פִּלּוּס נפ׳ בַּד בְּבַד ausgeglichen werden. [Ausflucht.

Увёртка מַחְסֶה כָּזָב, תַּחְבֻּלַת מִרְמָה, תֹּאֲנָה לְהִנָּצֵל נ׳

Увёртливость תַּחְבּוּלוֹת , עָרְמָה לְהִמָּלֵט מִ־ נ׳ Gewandtheit. [הַכְּפָדָּה Ausflüchte findend.

Увёртливый אִישׁ מְזִמּוֹת, יוֹדֵעַ לְהִמָּלֵט בְּעָרְמָה ת׳

Увёртывать, Уверну́ть לוֹט, הִלֵּט, גָּלוֹם, צָנוּף, עָטָה פ״ע einwickeln. -ся 1) הִצְטַנֵּף, הִלּוֹט נפ׳ eingewickelt werden. 2) הִתְכַּנֵּס, הִכָּנֵף, הָלַט בְּשָׂרוֹ פ״ח sich einhüllen. 3) הִנָּצֵל בִּתְחִבֻּלוֹת, מָצָא תֹּאֲנָה לְהִמָּלֵט מִרְמָה Ausflüchte finden.

Увертю́ра רֹאשׁ וְמֵרָה, פִּתַּח דִּבְרֵי־שִׁיר נ׳ Vorspiel.

Увеселе́ніе הִלּוּלִים, שַׂעֲשֻׁעִים, מָשׂוֹשׂ, שִׂמְחָה פ׳ Belustigung.

Увесели́тель מְרַנֵּן (מְשַׂמֵּחַ) לֵב ז׳ Lustigmacher.

Увесели́тельный מְשׂוֹשׂ—, שִׂמְחָה ת׳ belustigend.

Увеселя́ть, -ли́ть רִנֵּן לֵב, חִדֵּה, הִשְׂמִיחַ, שִׂמֵּחַ פ״ע belustigen. -ся הִתְעַנֵּג, הִתְעַלֵּס פ״ח sich belustigen.

Увести́, Уве́сть см. Уводи́ть.

Увива́ніе תַּכְרִיךְ, צְנִיפָה, גְּלֹם Bewickelung.

Увива́ть, Уви́ть הָלַט, גָּלוֹם, צָנוּף, עָטוֹף פ״ע umwickeln. -ся 1) הוּלַט נפ׳ הִצְטַנֵּף umgewickelt werden. 2) פ״ח הִתְרַפֵּס לִפְנֵי; כִּתֵּר, עָטוֹר, סֹב um Einen herum sein.

Увивка נ׳ см. Увива́ніе. [Schmeichelei.

Увивчивость שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת, לָשׁוֹן רְמִיָּה, תַּחֲפֻכּוֹת נ׳

Увивчивый אִישׁ מִרְמוֹת, מַחֲלִיק לָשׁוֹן, הֲפַכְפַּךְ ת׳

Увида́ть, -ся см. Уви́деть, -ся. [schmeichlerisch.

Уви́деть הִבִּיט וְרָאָה פ״ע erblicken. -ся רָאָה (פָּגוֹשׁ) פ״ח אִישׁ אֶת־אָחִיו sich sehen.

Увинчивать, Увинти́ть см. Завинчивать, За-

Уви́тіе см. Увива́ніе. [винти́ть.

Увлажа́ть מוֹגֵג, נָתוֹן מַיִם עַל־, הִרְטִיב פ״ע befeuchten. -ся הָמְלָא מַיִם befeuchtet werden.

Увлека́тельность חֵן, מַקַּח־לֵב בְּטוּבוֹ וְיָפְיוֹ, רָטוֹב פ״ח, מוֹג הוֹד, חֶמְדָּה, עֹרֶךְ דָּבָר Reiz.

Увлека́тельный לוֹקֵחַ לֵב, נֶחְמָד ת׳ hinreißend.

Увлека́ть, Увле́чь 1) פ״ע מָשׁוֹךְ (סָחוֹב) הֹלֵאָה, הִטָּה לֵב אִישׁ, לָקוֹחַ לֵב, פִּתָּה גָּרוֹף fortreißen. 2) אַחֲרֵי־ hinreißen. -ся פ״ח (חֵמֶת) לְ־ פִּתָּה, הִפְתָּה, הוּקַשׁ בְּ־ תּוֹר אַחֲרֵי לְבָבוֹ וְאַחֲרֵי עֵינָיו, שָׁגָה בְּ־ hingerissen werden.

Увлече́ніе 1) פ״ח תַּאֲוַת נֶפֶשׁ, תִּשּׁוּקָה Begeisterung. 2) שְׁצַף קֶצֶף, שִׁטָּף אַף das Hinreißen.

Уводи́ть, Увести́, Уве́сть נָהוֹג (הוֹבֵל, הוֹלֵךְ) פ״ע הוֹבֵל אֶל־ נפ׳ הֹלֵאָה hinführen. -ся hingeführt w.

Уво́дка הוֹלִיךְ הֹלֵאָה, הוֹבִיל—, נָהוֹג— das Hinführen.

Уво́дчикъ גּוֹזֵל וְנוֹהֵג הֹלֵאָה ז׳ Entführer. -дчица נ׳.

Уво́дъ ז׳ см. Уво́дка.

Увози́ть, Увести́, Уве́сть נָהוֹג הֹלֵאָה בְּרֶכֶב וָסוּס פ״ע wegführen. -ся הֻנְהַג הֹלֵאָה נפ׳ weggeführt werden.

Уво́зчикъ נוֹהֵג הֹלֵאָה בְּהֵחָבֵא ז׳ Entführer. -зчица נ׳.

Увозъ ז׳ שְׁבִיָּת, נְהִיגַת הַלְּאָה בְּהַחְבָּאָה Entführung.
Уволáкивать, Уволóчь פ״ע מָשׁוֹךְ (סָחוֹב) הָלְאָה פ״ע weggeschleppen. -ся נפ׳ הִמָּשֵׁךְ (הִסָּחֵב) הָלְאָה weggeschleppt werden.
Увóлить см. Увольня́ть.
Увольнéніе ס׳ מִשְׁלַחַת, חֲפִשָּׁה, רִשָּׁיוֹן (קהלת ח, ח) Urlaub. Entlassungsschein.
Увольнительное свидѣтельство רִשָּׁיוֹן, חֲפִשָּׁה, סֵפֶר
Увольня́ть, Увóлить פ״ע נָתוֹן, פָּטוֹר, שַׁלֵּחַ לַחָפְשִׁי befreien. -ся נפ׳ שָׁלוּחַ לַחָפְשִׁי, הָרוֹר לְ־, חֲפִשָּׁה לְ־ befreit werden.
Уврачевáть см. Вылѣ́чивать.
Увы́ o weh! אֲלִלַי! אֲהָהּ! הָהּ! אוֹיָה! אוֹי! הוֹי! מק״ר
Увѣ́дать פ״ע הָרְאָה לָדַעַת, הוֹדִיעַ erfahren.
Увѣдомительный ת׳ גּוֹלֶה אֹזֶן־, מְבַשֵּׂר, מוֹדִיעַ benachrichtigend.
Увѣдомля́ть, -мить פ״ע (о чёмъ) הִשְׁמִיעַ, הוֹדִיעַ לְ־ benachrichtigen. -ся נפ׳ הֻגַּד לְ־, גָּלָה אֹזֶן־, הֻגַּד לְ־, אֶת־ הוֹדַע benachrichtigt werden.
Увѣковѣ́ченіе, -вѣ́чиваніе ס׳ הָקִים לְזֵכֶר עוֹלָם, תֵּת לְ־ שֵׁם עוֹלָם Verewigung.
Увѣковѣ́чивать, -вѣ́чить פ״ע הָקִים לְ־ שֵׁם עוֹלָם, הוֹקִים לְזֵכֶר עוֹלָם נפ׳ 1) הֵצִיב לְזֵכֶר עוֹלָם verewigen. -ся 1) הוֹקַם לְזֵכֶר עוֹלָם verewigt werden. 2) עָשָׂה לוֹ שֵׁם עוֹלָם פ״ח sich verewigen.
Увѣнчавáть, Увѣнчáть פ״ע שׂוֹם נֵזֶר עַל־, עִטֵּר, כָּאַר, רֹאשׁ־ krönen. -ся פ״ח שׂוֹם נֵזֶר עַל־רֹאשׁוֹ, עָטָה תִּפְאֶרֶת, הִתְפָּאֵר, הֻכְתַּר, הֶעְטֵר, עָטוֹר gekrönt werden. Благоразумные увѣнчáются знáніемъ עֲרוּמִים יַכְתִּירוּ דַעַת.
Увѣнчáніе ס׳ שׂוֹם כֶּתֶר בְּרֹאשׁ, כְּלוּלוֹת Bekrönung.
Увѣрéніе ס׳ אֱמוּנָה, תֹּקֶף, עֵדוּת Versicherung.
Увѣренность נ׳ см. Убѣжде́ніе.
Увѣренный ת׳ יוֹדֵעַ נֶאֱמָנָה, מַאֲמִין, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ בּוֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ (סָמוּךְ לִבִּי). versichert. Въ этомъ я увѣренъ [versichernd.
Увѣрительный ת׳ מוֹכִיחַ, מֵעִיד, נָתוּן לְקַיֵּם דָּבָר
Увѣря́ть, Увѣ́рить פ״ע הֶעֱד, הוֹדַע נֶאֱמָנָה, הִבְטִיחַ, הָרְאָה עֵדוּת נֶאֱמָנָה פ״ח קַיֵּם דָּבָר versichern. -ся לָדַעַת sich überzeugen.
Увѣсистый רַב־הַמִּשְׁקָל, כָּבֵד ת׳ gewichtig.
Увѣсить см. Увѣшивать.
Увѣтливость ז׳ לָשׁוֹן, מֶתֶק שְׂפָתַיִם, חֵן שְׂפָתַיִם לוֹקַחַת לֵב Ueberredungsgabe.
Увѣтливый ת׳ לוֹקֵחַ לֵב בַּאֲמָרָיו einnehmend.
Увѣтный см. Увѣща́тельный.

Увѣ́чить פ״ע נָתוֹן מוּם בְּ־, פָּצוֹעַ verstümmeln. -ся פ״ח הִשְׁרֵט, נָתוֹן מוּם בִּבְשָׂרוֹ sich verstümmeln.
Увѣчникъ ז׳ בִּבְשָׂרוֹ (מָשְׁחָת) נוֹתֵן מוּם, עוֹבֵר שְׁאֵרוֹ Verstümmelter.
Увѣчный ת׳ אֲשֶׁר מוּם (מָשְׁחָת) בּוֹ, פָּצוּעַ verkrüppelt.
Увѣчье ס׳ מוּם, מָשְׁחָת, פֶּצַע Verstümmelung.
Увѣшеніе, -шиваніе ס׳ 1) מְכָבִיב (תְּלוֹת) תַּלּוֹת das Behängen. 2) מֹרְמָה בַּמִּשְׁקָל, מֹאזְנֵי מִרְמָה Uebervortheilen beim Wägen.
Увѣшивать, Увѣшать פ״ע תָּלָה, תָּלָה עַל־כָּל־פָּנַי סָבִיב behängen. -ся נפ׳ 1) הִתָּלֶה סָבִיב behängt werden. 2) תָּלָה עַל־בְּשָׂרוֹ סָבִיב sich umhängen.
Увѣщавáніе, Увѣщáніе ס׳ תּוֹכַחַת, תּוֹכֵחוֹת מוּסָר Ermahnung. [Ermahner.
Увѣщáтель ז׳ גּוֹלֶה לְמוּסָר אֹזֶן אִישׁ, מְיַסֵּר, מוֹכִיחַ
Увѣщáтельный ת׳ מוּסָר־, תּוֹכַחַת־ Ermahnungs-.
Увѣщевáть, Увѣщáть פ״ע הוֹכַח, הָעֵד בְּ־, יַסֵּר 1) הוּכַח נפ׳ גָּלָה לְמוּסָר אֹזֶן אִישׁ ermahnen. -ся הוּעַד בְּ־ ermahnt werden. 2) שָׁמוֹעַ תּוֹכַחַת פ״ח (יחזקאל כג סח) נוּסַר, הִוָּסֵר, קִבֵּל מוּסָר sich belehren
Увядáніе ס׳ בְּלוֹת, נְבֹל das Welken. [lassen.
Увядáть, Увя́нуть פ״ע נָבוֹל, אָמְלוֹל, קָמוֹל verwelken.
Увязáть 1) פ״ע см. Увя́зывать. 2) טָבוֹעַ פ״ע (בַּבִּיץ) הָטְבַּע sinken.
Увязи́ть פ״ע (בַּבִּיץ) הִטְבִּיעַ — טִבְּעָ hineinstoßen. Ув. де́ньги אִבֵּד הוֹן.
Увя́зка ז׳ צְרוֹר, חֲבוֹשׁ Einpackung. [binden.
Увя́зочный ת׳ בּוֹ (יְחֻבְּשׁוּ) אֲשֶׁר יִצְרְרוּ zum Ein-
Увя́звчивость נ׳ חֵפֶץ עְלִילוֹת דְּבָרִים, חֵפֶץ מְדָנִים Zanksucht.
Увя́звчивый ת׳ מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, מְעוֹלֵל עְלִילוֹת, מִתְעַבֵּר, אִישׁ מָדוֹן, דְּבָרִים zanksüchtig.
Увя́зывать, Увязáть פ״ע צָרוֹר, קָשַׁר, חָבוֹשׁ, חָבַשׁ, חָזַק בְּמוֹסְרוֹת אֵלֶּם אֵלֻּמִים. Ув. снопы einbinden. -ся 1) הִקָּשֵׁר נפ׳ אָסוֹר, חָבוֹשׁ eingebunden werden. 2) בִּקֵּשׁ תּוֹאֲנָה לְ־, הִתְאַנָּה לְ־ (за что) שׂוֹם עְלִילוֹת דְּבָרִים לְ־, הִתְגּוֹלֵל עַל־ Forderung anstellen. 3) (за кѣмъ) דָּבוּק אַחֲרֵי־ Einen überall
Увя́лый ת׳ אָמְלָל, קָמֵל, נָבֵל verwelkt. [verfolgen.
Увя́нуть см. Увядáть.
Увя́сло ס׳ טָבוּל, צָנִיף (יחזקאל כג, סו) Stirnbinde.
Угадáніе ס׳ см. Угáдка.
Угадáть см. Угáдывать. [das Errathen.
Угáдка נ׳ מְצֹא פֵּשֶׁר דָּבָר, מְצֹא חִידָה רֹאשׁ מְכִינָתוֹ;

Уга́дчивый ת׳ מוֹצֵא חִידָה, פּוֹתֵר (פֵּשֶׁר דָּבָר) מֵבִין אֶל־ errathend. [-дчица ג׳.

Угадчикъ מוֹצֵא חִידָה, מוֹצֵא פֵּשֶׁר דָּבָר ז׳ Errather.

Уга́дъ см. Наугадъ.

Уга́дывать, Угада́ть פ״י מָצָא חִידָה, הָבִין תַּעֲלֻמָה errathen. -ся מָצָא לְתָמוֹ, רָאָה בְּלִבּוֹ וְהֵבִין, (פֵּשֶׁר דָּבָר) הִמָּצֵא חִידָה (פִּתְרוֹן) נפ׳ errathen werden.

Уга́рный מָלֵא בֹאשׁ קִטֹּר ת׳ dunstig.

Уга́ръ ז׳ 1) בֹּאשׁ (אֵד) קִטֹּר Dunst. 2) בְּדִילֵי הַצָּרוּף Schlacke. 3) (עַז־פָּנִים, עַז־נֶפֶשׁ המ׳) Verwegener.

Угаса́ніе ס׳ כִּבּוּת, שִׁקְעַ (אֵשׁ) דְּעוֹךְ Erlöschung.

Угаса́ть, Уга́снуть פ״ע כָּבָה, הָדַעַךְ, הוֹזַעַךְ, שָׁקוֹעַ erlöschen. Дни мои уга́сли יָמַי נוֹזְעוּ. -ся פ״ח כָּבָה הוֹזַעַךְ, הָדַעַךְ, שָׁקוֹעַ auslöschen.

Угаше́ніе ס׳ כִּבּוּת das Auslöschen.

Уга́щивать см. Угоща́ть.

Угиба́ть, Угну́ть פ״י כָּפוֹף, כָּפוּל, כָּפוּן einbiegen. -ся פ״ח הִכָּפֵל, הִכָּפֵף sich einbiegen.

Угла́живать, Угла́дить פ״י יָשַׁר, פִּלֵּס, הֶחֱלִיק glatt machen. -ся יָשׁוֹר, הֶחֱלִיק נפ׳ geebnet w.

Углеви́дный ת׳ (פֶּחָם) כְּמַרְאֵה נַחֲלֶת kohlenartig.

Углеобра́зный см. Углеви́дный.

Углеро́дъ יְסוֹד הַפֶּחָמִי ז׳ Kohlenstoff. -ро́дный ת׳.

Угловатый ת׳ 1) בַּעַל קְרָנוֹת לוֹ אֲשֶׁר פִּנּוֹת eckig 2) עִקֵּשׁ, פְּתַלְתֹּל plump.

Угловой ת׳ הַפִּנָּה, אֲשֶׁר עַל־קֶרֶן הַ־ (בְּזוּיוֹת) הַ־ Eck-, Winkel-.

Угломѣръ ז׳ כְּלִי מָמַד לְפִנּוֹת Winkelmesser.

Углубле́ніе ס׳ 1) חִיק, שְׁקַעֲרוּרָה, מִשְׁקָע, מַעֲמָק כִּנֶּרֶת Vertiefung. 2) הֲגוּת בְּמַעֲמַקֵּי חָכְמָה tiefes Nachdenken.

Углубля́ть, Углуби́ть פ״י הֶעֱמִיק vertiefen. -ся 1) הֶעֱמִיק נפ׳ vertieft werden. 2) הֶעֱמִיק לָרֶדֶת, הֶעֱמִיק בְּמַחְשְׁבוֹת יָרוֹד עָמֹק tief hineindringen. 3) חָכְמָה sich vertiefen.

Угль см. Уголь.

Углядѣ́ть פ״י (за кѣмъ) פָּקוֹחַ (שׁוֹם) עֵינָיו עַל־ sich umsehen.

Угна́ть см. Угоня́ть.

Угнета́тель ז׳ מוֹנֶה, מְעַנֶּה, דּוֹחֵק, לוֹחֵץ Bedrücker. -льница נ׳.

Угнета́ть Угне́сть פ״י דָּחוּק, לָחוּץ, עָנָה, רָצוּץ, הָצַר לְ־, צָרוּר, רָדָה בְּ־, סָלַה, הוֹנָה, הוֹנָה, דָּכָא, עָנָה, דָּכָא נפ׳ טָחוּן פְּנֵי־, כָּפוּף נַפְשׁ־ bedrücken. -ся עָנָה, דָּכָא נפ׳ bedrückt werden. [עָנִי, מוּעָקָה, עֹקֶה Drangsal.

Угнете́ніе ס׳ 1) עֲנוּת, לָחַץ Bedrückung. 2) לָחַץ

Угну́ть см. Угиба́ть. [das Zureden.

Угова́риваніе ס׳ פִּתּוּת, הַטּוֹת דֶּרֶךְ לְקָחוֹ לֵב־

Угова́ривать, Уговори́ть פ״י פִּתָּה, דִּבֵּר עַל־לֵב־, הִטָּה אִישׁ דֶּרֶךְ לְקָחוֹ; הָסַת, הָשָׁא zureden. -ся 1) פִּתָּה, הִפָּתֶה überredet werden. 2) הִדָּבֵר פ״ח עָשָׂה חוֹזֶה עִם־, הִתְיַעֵץ יַחְדָּו לְ־, אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הוֹעֵד (עמס ג, ג) verabreden. [Verabmachung.

Уговоръ בְּרִית, עֵצַת אִישׁ עִם־אָחִיו, חָזוּת, חוֹזֶה ז׳

Уго́да שְׂבֵעָה, שֹׂפֶק, מַדַּי נ׳ Befriedigung. Ему́ всё не въ уго́ду הוּא לֹא־יֵדַע שְׂבֵעָה (לֹא־יֹאמַר הוֹן).

Угоди́ть פ״ע 1) см. Угожда́ть. 2) קָלוֹעַ מִכְּלִי הַחֲטִיא, מָצָא אֶת־, הִמְטִיר treffen. Угоди́лъ ему́ ка́мнемъ въ лобъ קָלַע אֶבֶן בְּמִצְחוֹ.

Уго́дливость הָדַר פָּנִים־, מִשֹּׂא פָּנִים נ׳ Gefälligkeit.

Уго́дливый מְרִיץ יָדָיו לְ־, הוֹדַר פָּנִים, נוֹשֵׂא פָּנִים ת׳ (תהל׳ סח, לב) dienstfertig. [יְרֵא־יְיָ. -ница נ׳.

Уго́дникъ עוֹשֵׂה רְצוֹן־ ז׳ Dienstfertiger. Уг. Бо́жій

Уго́дничать פ״ע (кому́) הִתְכַּחֵשׁ (הִכָּחֵשׁ) לְ־, הִתְרַצֶּה אֶל־, הָדוֹר פָּנִים, נָשֹׂא פָּנִים הָרֵץ יָדָיו לְ־ (תהל׳ סח, לב) dienstfertig sein.

Уго́дно טוֹב (יָשָׁר) בְּעֵינֵי ת״פ gefällig. Что Бо́гу уг. הַטּוֹב (הַיָּשָׁר) בְּעֵינֵי יְיָ. Сколь душѣ́ твоей уг. כְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשֶׁךָ.

Уго́дность הַטּוֹב (הַיָּשָׁר) בְּעֵינֵי־ נ׳ Gefallen.

Уго́дный יָשָׁר בְּעֵינֵי־, טוֹב ת׳ gefällig.

Уго́дье ס׳ 1) (כמו יער יאור ונחל) בְּנוֹת אֲחֻזַּת נַחֲלָה Zubehör. Онъ купи́лъ имѣ́ніе съ уго́дьями קָנָה הָאֲחֻזָּה וּבְנוֹתֶיהָ. 2) כַּר נִרְחָב Bequemer Platz.

Угожда́тель ז׳, -льница נ׳ см. Уго́дникъ, -ница.

Угожда́ть, Угоди́ть פ״ע עָשָׂה, נָתַן לְאִישׁ כִּלְבָבוֹ מַלֵּא שְׁאֵלָת־, רְצוֹן־; עָנָה befriedigen. Де́ньги всему́ угожда́ютъ הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל (см. еще Угоди́ть).

Угожде́ніе ס׳ תֹּר, עֲשׂוֹת לְמַעַן־, עֲשׂוֹת כִּרְצוֹן־, שָׁלֵם לְאִישׁ כִּלְבָבוֹ Befriedigung. [Koblchen.

Уголёкъ (-лька́), -лёчекъ (-чка) ז׳ גַּחֶלֶת קְטַנָּה

Уголо́вный פְּלִילִי ת׳; —מִשְׁפַּט מָוֶת, —חֶרֶב criminall. Уголо́вное преступле́ніе חֵטְא עוֹן פְּלִילִי; עוֹן קַיִן (איוב יט, כט), עוֹן חֶרֶב, מִשְׁפַּט־מָוֶת (יחז׳ לה, ח).

Уголо́вщина עוֹן פְּלִילִי נ׳ Criminalverbrechen.

Уголёкъ (-лка́), -лёчекъ (-чка) ז׳ см. Уголъ.

Уголъ (угла́) פִּנָּה, מְזוּזָה, עֵית, קֶרֶן, מִקְצוֹעַ ז׳ (משלי ז, ח) Winkel.

Уголь (угля) פֶּחָם, גַּחֶלֶת ז׳ Kohle.

Уголье ס׳ פֶּחָם, גְּחָלִים Kohlen.

Угольникъ ז׳ פַּחְמִי, מוֹכֵר גַּחֲלִים *Kohlenhändler.
Уго́льникъ ז׳ 1) שֻׁלְחָן (אָרוֹן) זָוִית, מְזֻוָּה *Winkeltisch, -schrank.* 2) צוּרַת פִּנּוּם *Winkelmaß.*
У́гольный ת׳ נַחֲלַת, —נַחֲלִים, —פֶּחָם — *Kohlen-.*
Уго́льный см. Угловой.
У́гольня נ׳ מְקוֹם מִשְׂרְפוֹת עֵץ לְגַחֲלִים *Kohlenbrennerei.*
Угольщикъ см. Уголь́никъ.
Угомо́неніе ס׳ הַשְׁקָטָה, הָנִיחַ *Beruhigung*
Угомонить см. Угомоня́ть.
Угомо́нливый, -мо́нный ת׳ חֲדַל־רוּגְז, שָׁאֲנָן, שָׁקֵט *ruhig, still.*
Угомо́нъ ז׳ שֶׁקֶט, דוּמִיָּה, נוֹחַ מִזַּעַף *Ruhe, Stille.*
Угомоня́ть, -нить פ׳ 1) הִשְׁקִיט (הִכְנִיעַ) שְׁאוֹן, הִשְׁקִט *beruhigen.* 2) (יל׳) יָשַׁן *einschläfern.* 3) יָשַׁן הַמִּוּתָה, הָמַת, הָדַם *todtschlagen.* -ся פ׳ת שָׁקוֹט, נוֹחַ מִזַּעְפּוֹ, נוֹחַ, דָּמָה, חָשָׁה *still werden.*
Угонъ ז׳, **Уго́зка** נ׳ 1) מְגָרֵשׁ הַבְּהֵמָה לַמִּרְעֶה *das Austreiben.* 2) רְדֹף עֲרֵי־הַשִּׁנּוּי *das Einhelen.* 3) הַקְבָּל אֶל־ *das Zupassen.*
Угона́ть, Уга́ть פ׳ 1) הִרְחִיק מִן־הָגֵם, גֵּרֵשׁ הָלְאָה *austreiben.* 2) см. Уводи́ть. 3) הָכִין, הִקְבִּיל אֶל־ *zupassen.* 4) פָּרוֹחַ מִלְּפָנַי־, הִמָּלֵט פ׳ת *entfliehen.* -ся 1) גֹּרֵשׁ הִגָּרֵשׁ נפ׳ *weggejagt werden.* 2) הִתְאַמֵּץ לְהַדְמוֹת, תַּחֲרָה פ׳ח *gleichzukommen suchen.* За бога́тыми не угоня́ешься אֵיךְ תִּתְחָרֶה אֶת־עֲשִׁירֵי־עָם ?
Угора́живать, -роди́ть см. Огора́живать.
Угора́здить פ׳ת הָסִית, פִּתָּה, נָתוֹן כֹּחַ־רוּחַ *antreiben.* Злой духъ его́ угора́здилъ רוּחַ רָעָה (הַשָּׂטָן) הִסִּיתוֹ לְ־. -ся חָשַׁב דִּבְרֵי מִרְמוֹת, הֶעֱרִם, הִתְנַבֵּל פ׳ח *ausklügeln.*
Угора́ніе ס׳ חֳלִי רֹאשׁ מֵאֲדֵי קִטֹּר *das Erkranken vom Dunst*
Угора́ть, -рѣ́ть פ׳ע הָחֳלָה מֵאֲדֵי קִטֹּר *erkranken.*
Угоре́къ (-ркá) ק׳ см. У́горь.
Уго́рокъ см. Приго́рокъ.
У́горь (-гря́) ז׳ 1) צְלוֹפַח הָדָג הַחֲלַקְלַק (ע״ו לפ׳) *Aal.* 2) אֲבַעְבֻּעָה, שְׁחִין פּוֹרֵחַ *Hitzblase.*
Угорѣ́лый חָלוּם אֲדֵי קִטֹּר ת׳ *vom Dunst erkrankt.*
Угорѣ́ніе см. Угора́ніе.
Угорѣ́ть см. Угора́ть.
Угости́ть см. Угоща́ть.
Уготавливаніе, -товле́ніе ס׳ תְּכוּנָה, הָכִין *Zubereitung.*
Угоща́тель ז׳ עוֹרֵךְ שֻׁלְחָן, מְקַדֵּם פְּנֵי־הַבָּא בְּ־ *Bewirthender.* -льница נ׳.
Угоща́ть, Угости́ть פ׳ קִדֵּם פְּנֵי־הַבָּא בְּמַאֲכָל עָרוֹךְ שֻׁלְחָן לִקְרוֹאָיו, וּמִשְׁתֶּה הִקְרָא לָאֹכֶל וְלִשְׁתּוֹת *bewirthen.* -ся פ׳ *bewirthet w.*
Угреба́ть, Угре́сть פ׳ע תָּחוֹר בְּמִשּׁוֹט וְשוֹט הָלְאָה *fortrudern.*
Угрева́тый ת׳ מָלֵא אֲבַעְבֻּעוֹת *voll Hitzblöschen.*
Угрева́тѣть פ׳ע (שחין פורח) הָיוּ הַמָּלֵא אֲבַעְבֻּעוֹת *Hitzblöschen bekommen.*
Угрёвина נ׳ בְּשַׂר דָּג *Aalfleisch.
Урёвый** ת׳ אֲשֶׁר לְדָג הַחֲלַקְלַק, צְלוֹפַח* — *Aal-.*
Угре́сть см. Угреба́ть.
У́грикъ ק׳ см. У́горь.
Угрожа́ть, Угрози́ть פ׳ הָיָה בְּ־, נָעוֹר בְּ־ *bedrohen.* Судно угрожа́ло крушéніемъ הָאֳנִיָּה חִשְׁבָה לְהִשָּׁבֵר.
Угро́за נ׳ רוּגְז, גְּעָרָה *Drohung.*
Угрозительный ת׳ בְּקוֹל פְּחָדִים, מָלֵא גְּעָרוֹת, בְּדִבְרֵי־רוּגְז *drohend.*
Угро́зливо ת״פ בְּגַעֲרָה, בְּקוֹל פְּחָדִים, בְּרוּגְז *bedrohend.*
Угро́зливый, -зный см. Угрози́тельный.
Угрыза́ть, Угры́зть פ׳ 1) הִפְרֵשׁ, נָשַׁךְ, נָשׁוֹךְ *beißen.* 2) מָרַר וְעִצֵּב, חָרַף, נָאַץ, הִכָּה בַּלָּשׁוֹן *plagen.* Его угрыза́етъ со́вѣсть (יַכֵּהוּ) כִּלְיוֹתָיו, לְבָבוֹ יַחֲרִפֵהוּ, תִּיסְּרוּהוּ. -ся הִנָּשֵׁךְ נפ׳ *gebissen werden.*
Угрызе́ніе ס׳ 1) נְשֵׁךְ־שֵׁן, נְשֵׁךְ *Biß.* 2) Угр. со́вѣсти מוּסַר כִּלְיוֹתַי, מִכְשׁוֹל לֵב, חֲרָפַת לִבּוֹ (יַחֲרָפֻנִי) לִבִּי יַכֻּנִי, מוּסַר כִּלְיוֹתַי אִשְׁמָע.
Угрь см. У́горь.
Угрѣва́ть, Угрѣ́ть פ׳ חִמֵּם, הָחֵם *erwärmen.* -ся נפ׳ הִתְחַמֵּם; הֻחַם *sich erwärmen.*
Угрю́мо ת״פ בְּפָנִים נִזְעָמִים, בְּזַעַף *mürrisch.*
Угрю́мость נ׳ רוּחַ סָרָה, זַעַף, רֹעַ פָּנִים *mürrisches Wesen.*
Угрю́мый ת׳ נִזְעָם, סָר וְזָעֵף *mürrisch.*
Угрю́мѣ́ть פ׳ע הִתְרַגֵּז, רָעוּם פָּנִים *mürrisch werden.*
Угряза́ть, Угря́знуть פ׳ע טָבוֹעַ בַּטִּיט, הָטְבַּע בַּבֹּץ *in Koth versinken.*
Уда́ נ׳ חַכָּה *Fischangel.*
Уда́бриваніе ס׳ עֲכוֹרֶת שָׂדֶה לְדַשְׁנוֹ *Düngung des Bodens.*
Уда́бривать, Удо́брить פ׳ זָרָה דֶּשֶׁן, הָאֲדָמָה עַל־שָׂדֶה *düngen (ein Feld).*
Уда́ва נ׳ מוֹקֵשׁ, צַמִּים, חַרְצֻבָּה, מַחֲנָק *Schlinge zum Erdrosseln.*
Удава́ться, Уда́ться פ״ח 1) הוֹעִיל, סָכוֹן, צָלוֹחַ *gelingen.* Это тебѣ́ не уда́стся דָּבָר זֶה לֹא־יוֹעִיל לְךָ (לֹא־יִסְכָּן), לֹא תִצְלָח. 2) (въ кого́) הִתְמַשֵּׁל בְּדִמּוּתוֹ כִּי־בְתָאֳרוֹ עִם־תָּאֳרוֹ כְּתֹאַר אָבִיו. *ähnlich sein.* Онъ уда́лся въ отца́ כְּאִמָּה כְּתָה. Дочь уда́лась въ мать

Удави́ть см. уда́вливать. [Erdrosseln.

Уда́вка ж 1) см. Уда́ва. 2) חֶנֶק, מַחֲנָק* das

Уда́вленина ж בְּשַׂר טְרֵפָה Fleisch vom erwürgten

Удавле́ніе с חֶנֶק, מַחֲנָק* Erwürgung. [Thiere.

Уда́вленникъ м מְחֻנָּק, נֶחֱנָק Erwürgter. -нница ж.

Уда́вливать, Удавля́ть, Удави́ть חָנַק, חָנוֹק 1) חָנוֹק, הֻחְנַק erwürgt werden. -ся 2) הִתְחַנֵּק, שׂוֹם מַחֲנָק לְנַפְשׁוֹ sich erwürgen.

Уда́вный м מַחֲנָק, —עָשׂוּי לְחַנֵּק בּוֹ zum Erwürgen.

Уда́вщикъ м חוֹנֵק, מְחַנֵּק Würger. -щица ж.

Уда́въ м см. Боа́.

Удале́ніе с מֶרְחָק, הַזְנָחָה, הַרְחָקָה; הָסִיר Entfernung. На уд. его́ отъ до́лжности לְהַסִּירוֹ מִכְּהֻנָּתוֹ. Въ удале́ніи отъ людей הַרְחָק מֵאָדָם.

Удалённость ж см. Удале́ніе. [

Удалённый м מוּסָר (מיכה ד, ז); נֶדַח, מֻרְחָק מ־ entfernt.

Удале́цъ (-льца́) м מָלֵא רוּחַ, אִישׁ חַיִל, אַמִּיץ לֵב Waghals.

Удали́ть см. Удаля́ть. [

Удало́й м עַז־נֶפֶשׁ, גִּבּוֹרָה כַּבִּיר כֹּחַ לֵב, עַז־נֶפֶשׁ, לָבִישׁ עֹז, אַמִּיץ לֵב kühn.

Уда́ль ж, **Удальство́** с רוּחַ־גְּבוּרָה, אֹמֶץ, חַיִל Kühnheit.

Удаля́ть, -ли́ть הָנַח מ־, הָסַר מ־, הָנַד, הִדַּח, הִרְחִיק 1) הוֹסַר, הֻרְחַק נפ׳ (איכה ג, יז) זָנוֹחַ, הֻזְנַח entfernen. Уд. кого́ отъ до́лжности הֻזְנַח אִישׁ מִכַּהֲנוּת, הֻסַּר אִישׁ מִמִּשְׁמַרְתּוֹ. -ся 1) הֻנַּח מ־ beseitigt werden. 2) הִבָּדֵל מִתּוֹךְ, הַעֲלָה מֵעַל־, סוּר, הִרְחִיק, רָחוֹק פ״ח sich entfernen. Они́ удали́лись отъ го́рода מִן־הָעִיר הִרְחִיקוּ (נִתְּקוּ, הֻנְתְּקוּ) רָחֲקוּ.

Ударе́ніе с 1) תַּקַּע, מִחִי, הַכּוֹת בְּ־ Anschlag. 2) Уд. сло́ва מִלָּה (נְגִינַת) טַעַם Accent.

Уда́рецъ (-рца) м מַהֲלֻמָּה קְטַנָּה leichter Schlag.

Уда́рникъ м מִחִי קְנֵה־הָרַעַם, הַלְמוּת Schlaghammer.

Уда́ръ м 1) מַכָּה, מַהֲלֻמָּה Hieb. 2) מִחִי, תַּקַּע, רַעַם, קוֹל הַמֻּלָּה, שָׁאוֹן, רֹגֶז Schlag. 3) נֶגֶף־דָּמִי פַּלְצוּת Apoplexie.

Ударя́ть, Уда́рить 1) הִכָּה, הָלוֹם, הָדוֹף, נָגוֹף פ״ר schlagen. 2) תָּקוֹעַ, כָּפוֹק, מָחָא klopfen. Уд. по рука́мъ הֵאוֹת לְ־, תָּקוֹעַ לְיַד־. Уд. на непріятеля הִשְׁתָּעֵר (הִתְנַפֵּל) עַל־הָאוֹיֵב. Опъ лицёмъ въ грязь не уда́ритъ הוּא לֹא־יְעוֹלֵל בְּעָפָר קַרְנוֹ. 3) הִטְעֵם (הַרְעֵם) בְּקוֹל דִּבְרוֹ betonen. -ся 1) הִתְנַגֵּף, הִתְנַגֵּף פ״ח הִכָּשֵׁל anstoßen. 2) הִשְׁתָּעֵר, הֻחָפַז sich stürzen. Уда́рился наза́дъ עָרַף וַיִּמָּלֵט הָפַךְ (פָּנָה) -ся во что הִתְמַכֵּר לְ־ sich hingeben.

Уда́ться см. Удава́ться.

Уда́ча ж בְּרָכָה בְּמִשְׁלַח יָדוֹ, פְּרִי, תּוּשִׁיָּה Gelingen. Ему́ во всёмъ уд. בְּכָל־יָדוֹ בַּכֹּל תַּעֲשֵׂינָה תּוּשִׁיָּה, בְּכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ, דְּרָכָיו יַשְׁכִּיל, יָחִילוּ דְּרָכָיו. На уда́чу אוּלַי יַצְלִיחַ.

Уда́чливый, Уда́чный м עוֹשֶׂה, נוֹתֵן פְּרִי, צָלֵחַ, תּוּשִׁיָּה מוֹעִיל gelungen. [doppelung.

Удва́иваніе, Удвое́ніе с הַכְפֵּל, כִּפּוּל, שְׁנוֹת Ver-

Удво́ивать, Удвоя́ть, Удво́ить שָׁנָה פ״ר, כָּפוֹל, נָתוֹן כִּפְלַיִם, הָיָה כִּפְלַיִם verdoppeln. -ся הִכָּפֵל נפ׳ verdoppelt werden.

Уде́рживаніе, -жа́ніе 1) מַעֲצוֹר, עֵצֶר בְּ־ das Aufhalten. 2) הָלִין אֹתוֹ Beibehaltung.

Уде́рживать, Удержа́ть 1) עָצוֹר בְּ־, כָּלָא, חָסוֹם, חָשׂוֹךְ מִ־, הָנָא, מָנוֹעַ— aufhalten. 2) הֶחֱזִיק, הָלַן אֹתוֹ, בְּ־ zurückbehalten. -ся 1) הֵעָצֵר נפעל, הִשָּׁאֵר עַל־עָמְדוֹ פ״ח aufgehalten werden. 2) הֶחָשֵׂךְ, הִתְאַפֵּק, הִנָּצֵר מִ־, הִרְחִיק מִ־ festhalten. 3) הִתְחַזֵּק בְּ־ [sich enthalten.

Уде́ржка ж см. Уде́рживаніе.

Удешевле́ніе с הַמְחִיר (הוֹרִיד) הַקְטָנַת Preisherabsetzung.

Удешевля́ть, -ви́ть הַמְחִיר פ״ר (הוֹרִיד) הַקְטָנַת wohlfeiler machen. -ся הוֹרַד (יָרוֹד) מְחִירוֹ נפ׳ wohlfeiler werden. [zeichen.

Удиви́тельная ж״ת״נ תָּוָ הַקְרִיאָה (!) Ausrufungs-

Удиви́тельно ת״פ נִפְלָאוֹת, פְּלָאוֹת; עַד־לְהַפְלִיא wunderbar.

Удиви́тельный м נוֹרָא, נִשְׂגָּב, נִפְלָא ת׳ wunderbar.

Удиви́ть см. Удивля́ть.

Удивле́ніе с תְּמָהוֹן, הִשְׁתָּאוּת Bewunderung.

Удивля́ть, -ви́ть עוֹרֵר תְּמָהוֹן, הִפְלָא פ״ר in Verwunderung setzen. -ся הִשְׁתָּאָה, הִתְפַּלֵּא (чему́) פ״ח הִתְמַיֵּה sich wundern.

Уди́лище с שֵׁבֶט הַכָּה Angelruthe.

Уди́ло с מֶתֶג, רֶסֶן, עֵקֶב* (כלים יא) Gebiß.

Уди́льщикъ м מַשְׁלִיךְ הַכָּה Angler. -щица ж.

Уди́ть (у́жу, у́дишь) פ״ר הוֹג בְּחַכָּה, הִשְׁלִיךְ הַכָּה Fische angeln.

Уди́ща ж חַכָּה גְּדוֹלָה große Angel.

Удка ж חַכָּה קְטַנָּה kleine Angel.

Удлине́ніе с הַאֲרִיךְ Verlängerung.

Удлиня́ть, -ни́ть הַאֲרִיךְ פ״ר verlängern. -ся הָאֲרַךְ נפ׳ sich verlängern. [bequem.

Удо́бно ת״פ בָּרְחָבָה, בַּמֶּרְחָב, בַּכּוֹשְׁרוּת, נָקֵל; יָפֶה בְּעִתּוֹ, כָּשֵׁר, טוֹב

Удо́бность ж כּוֹשְׁרוּת, כִּשָּׁרוֹן, טוּב Bequemlichkeit.

Удо́бный м רָחָב יָדַיִם; יָפֶה בְּעִתּוֹ, כָּשֵׁר, טוֹב לְמַעֲנֵהוּ ת׳ נָקֵל bequem. Удо́бное вре́мя עֵת רָצוֹן.

Удобоваримый *מִתְעַכֵּל בַּבֶּטֶן ת׳ verdaulich. [מִ־ לַעֲשׂוֹתוֹ ausführbar.
Удобоисполнимый אֲשֶׁר לֹא יִפָּלֵא, נָקֵל לְהָקִים ת׳
Удобоподвижный נָקֵל לְהִנּוֹעַ ת׳ bewegbar.
Удобопонятный נָכֹן לְמֻבָּן ת׳ begreiflich.
Удобосгараемый מְאֻכָּל מֵאֵשׁ ת׳ verbrennbar.
Удобре́ніе см. Уда́бриваніе.
Удобрить, -ря́ть см. Уда́бривать.
Удо́бство, Удо́бье כּוֹשְׁרָה, טוּב דָּבָר בְּעִתּוֹ ס׳, כִּשָּׁרוֹן דָּבָר נִמְשָׁגְרוּ Bequemlichkeit. Съ удо́бствомъ בְּכוֹשְׁרוֹת, בְּמֻרְחָב (תהלים פח, ז).
Удо́бнѣе נָקֵל מִ־, טוֹב מִ־ ת׳ leichter.
Удовище см. Удилище. [רָצוֹן Befriedigung.
Удовлетворе́ніе תַּת לִ־ כִּלְבָבוֹ, עֲשׂוֹת הַפֵּץ־, מַשְׁלִים חֵפֶץ־, עוֹשֶׂה כְּרָצוֹן־ ז׳, מְמַלֵּא שְׁאֵלַת־ Befriedigung. -льница נ׳.
Удовлетворительно לְמַדַּי ת״פ, דַּיָּם genügend.
Удовлетворительность שֹׂפֶק, דַּי־צָרְכָּהּ, מַדַּי נ׳ Genüge. [יְשׂפֹּק genügend.
Удовлетворительный אֲשֶׁר, דַּי־הַצָּרְכָּהּ, כְּדָרוּשׁ ת׳
Удовлетворя́ть, -ря́ть הַשְׁלֵם, עֲשׂוֹת כְּרָצוֹן פ״י, מַלֵּא שְׁאֵלַת־, חֵפֶץ־ befriedigen. -ся 1) נפעל הִמָּלֵא שְׁאֵלָתוֹ (קהלת י, יט; הושע ב, כג) 2) הִתְרַצֶּה לִ־ פ״ח befriedigt werden. הַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹן־ מָצָא דַּיּוֹ zufrieden sein. [תַּעֲנוּג Vergnügen.
Удовольствіе שִׂמְחָה, מְשׂוֹשׂ נֶפֶשׁ, נְעִימוּת, עֹנֶג ס׳
Удовольствованіе см. Удовлетворе́ніе.
Удово́льствовать, -ся см. Дово́льствовать, -ся.
Удо́дъ דּוּכִיפַת ז׳ Wiedehopf.
Удо́й תּוּכַן חָלָב (מִין שָׁדִי) בְּהֵמָה ז׳ das Gemelkte
Удо́йливая коро́ва פָּרָה רַבַּת חָלָב Milchkuh.
Удостовѣ́ріе לְקַיֵּם דָּבָר ס׳ (אות, מוֹפֵת) עֵדוּת, עֲצוּמָה, תּוֹכֶחֶת Bekräftigung. [-льница נ׳.
Удостовѣ́ритель מוֹכִיחַ לְקַיֵּם דָּבָר ז׳ Beglaubiger.
Удостовѣ́рительный מְקַיֵּם דָּבָר, מוֹכִיחַ ת׳ Bekräftigend.
Удостовѣря́ть, -вѣ́рить קַיֵּם דָּבָר, הוֹכַח אֱמֶת פ״י, בֶּטַח עַיִן בְּעַיִן, הֶרְאָה לָדַעַת נפ׳ רָאָה עַיִן בְּעַיִן bekräftigen. -ся נפ׳ sich überzeugen. [digung.
Удостое́ніе, -сто́иваніе שְׁאֵת הוֹקִיר ס׳ Würdi-
Удосто́ивать, -сто́ить (кого́, чего́) פ״י וָשָׁא, כִּבֵּד, רָצָה, הִטָּה חַסְדּוֹ לִ־, פְּנֵי־ würdigen. Ты не удосто́илъ меня́ жертвъ твои́хъ וְזִבְחֶיךָ לֹא־כִבַּדְתָּנִי. Онъ удосто́илъ меня́ отве́та נָשָׂא אֶת־פָּנַי בְּמַעֲנֵה־פִיו. -ся נפ׳ הִכָּבֵד (מָצָא חֵן) בְּעֵינֵי־ gewürdigt werden.

Удосу́живаться, -су́житься מָצָא לוֹ עֵת פ״ח לָקוֹחַ לוֹ מוֹעֵד, מְנוּחָה sich Zeit nehmen.
У́дочка חַכָּה קְטַנָּה נ׳ Angelchen.
У́дочный אֲשֶׁר לַחַכָּה, —חַכָּה ת׳ Angel-.
Удра́ть הִמָּלֵט עַל־נַפְשׁוֹ (הט׳) פ״ע בָּרוֹחַ entfliehen.
Удружи́ть (кому́) פ״י עָשָׂה חֶסֶד, גָּמוֹל טוֹבָה אֶת־ עִם־ einen Gefallen erweisen.
Удруча́ть, -чи́ть הוֹנָה, דִּכָּא, עִנָּה רָעוּץ, לָחוּץ פ״י bedrücken. -ся הִדָּכֵא, עֻנָּה פ״ח bedrückt werden.
Удруче́ніе 1) עֲנוּת, עֹנִי, לַחַץ, עָקָה, רָעוּץ ס׳ das Bedrücken. 2) מוּעָקָה, לַחַץ, עֹנִי, עֲנוּת Bedrückung.
Удуша́ть, -ши́ть חָנַק פ״י ersticken. -ся נפ׳ הֻחְנַק; שׂוֹם מַחֲנָק לְנַפְשׁוֹ sich erwürgen.
Удуше́ніе הֶחְנֵק, מַחֲנָק; חֲנֹק ס׳ Erstickung.
Уду́шливость עֶקֶת־, עָשָׁר־, כֹּבֶד נ׳ עֶקֶת רוּחַ הַבַּיִת das Stickende. Уд. ко́мнатнаго во́здуха.
Уду́шливый מַחֲנִיק, מַעִיק, מַכְבִּיד ת׳ — stickend. Уд. во́здухъ רוּחַ מַחֲנִיק. [Engbrüstigkeit.
Уду́шье אַסְתּוֹמְכָא, צוּקַת־לֵב, מוּעָקָה בַּלֵּב ס׳ (ר״ז כפ׳)
У́дъ אֹבֶר, עֶצֶם, גֶּרֶם, בַּד־עוֹר ז׳ Glied.
Удѣли́ть, -ся см. Удѣля́ть, -ся.
Удѣ́лка מַעֲרֶכֶת נ׳ Einrichtung.
Удѣ́локъ (-лка) חֵלֶק בַּאֲחֻזָּה, חֵבֶל נַחֲלָה ז׳ Theil.
Удѣ́лъ מָנָת חֵלֶק, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה, חֵבֶל, חֵלֶק ז׳ Antheil.
Удѣ́лывать, Удѣ́лать עָרוֹךְ דָּבָר עַל־מְכוּנָתוֹ, עָשָׂה סְדָרִים בְּ־, כּוֹנֵן פ״י einrichten. -ся נפ׳ הֻכּוֹנַן, הֻעֲרַךְ עַל־מְכוּנָתוֹ eingerichtet werden.
Удѣ́льный 1) אֲשֶׁר לְחֵבֶל, —הָאֲחֻזָּה, —הַחֵלֶק ת׳ נַחֲלָה (יִסְלָה) בּוֹ אֲשֶׁר יֵעָרֵךְ des Landtheils. 2) specifisch.
Удѣля́ть, -ли́ть אָצוֹל, מָנָה לִ־, פִּלֵּג לִ־, חִלֵּק לִ־ פ״י הִנְחִיל, הִפִּיל חֶבֶל לִ־, נָתוֹן חֵלֶק לִ־, לִ־ zutheilen. -ся נָפוֹל חֶבֶל לִ־, הֻחְלַק לִ־ נפ׳ zugetheilt werden.
Уедине́ніе מְקוֹם בַּלְמוּד, מוֹשַׁב בָּדָד; שִׁבַת בָּדָד ס׳ Einsamkeit.
Уединённикъ יוֹשֵׁב בָּדָד, בַּלְמוּד, בּוֹדֵד ז׳ Einsiedler.
Уединённо בָּדָד, בַּלְמוּד ת״פ einsam. [-нница נ׳.
Уединённость נ׳ см. Уедине́ніе.
Уединённый יוֹשֵׁב בָּדָד, בַּלְמוּד, בּוֹדֵד ת׳ einsam.
Уединя́ть, -ни́ть הוֹשִׁיב בָּדָד פ״י absondern. -ся נפ׳ הִתְבּוֹדֵד, יָשׁוֹב בָּדָד, בְּדוּד* sich zurückziehen.
Уёмистый רַחַב־יָדַיִם, מְרֻבֶּה לְהָכִיל ת׳ geräumig.
Уёмный 1) עָשׁוּי לְהַנִּיר (לִשְׁאֹב) בּוֹ מִ־ ת׳ zum Abnehmen. 2) מַקִּים, מַשְׁבִּיחַ (מַכְנִיעַ) שְׁאוֹן, מַשְׁקִיט לְרַמְּמָה lindernd.
Уёмъ (уёма נפ׳ уймá) 1) הַנִּיר מִ־, שָׁאַב מֵעַל־,

מִשְׁאָב das Abnehmen. 2) הַשִּׁקּוּם, הַשְׁקָיָה, הַכְנִיעַ

Ужаленіе см. Жа́леніе. [שְׁאוֹן Beschwichtigung.

Ужа́лить см. Жа́лить.

Ужа́лъ см. Жа́леніе. [braten.

Ужа́реніе, -риваніе ס׳ צְלוּת (בָּאֵשׁ) das Durch-

Ужа́ривать, Ужа́рить פ״ע צָלָה הֵיטֵב בָּאֵשׁ durchbraten.

Ужаса́ть, -сну́ть פ״ע הַפְחֵד, הַבְהֵל, בִּעֵת, הַבְהֵל, הַפְחֵד, אֵימָה עַל־ erschrecken. -ся פ״ח הִבָּהֵל, הִבָּעֵת, הִמּוֹג לְבוֹשׁ חֲרָדוֹת (שְׁמָמָה), אָחוֹז (שָׁעוֹר) שַׁעַר, מִפַּחַד sich erschrecken.

Ужа́сно 1) ת״פ אֵים, נוֹרָא schrecklich. 2) עַד־מְאֹד, לְמְאֹד äußerst. Уж. мно́го наро́да עַם רַב לְמְאֹד.

Ужа́сный ת׳ אֵים, נוֹרָא schrecklich. Ужа́сная бу́ря סְעָרָה אֵיֹמָה, סַעַר נוֹרָא.

У́жасть 1) נ׳ см. У́жасъ. 2) ת״פ см. Ужа́сно 2.

У́жасъ ז׳ פַּחַד, אֵימָה, בְּהָלָה, בִּלְבֻּלָה, מְגוֹר, חִתָּת, שַׁעַר, שְׁאִיָּה, זַעֲוָה, זְוָעָה, פַּלְצוּת, שַׁמָּה, בִּעוּת, חִתְּחַת

Ужа́ть см. Ужима́ть и Ужима́ть. [Schrecken.

Уже́ פ״פ כְּבָר, הִנֵּה schon. Они уже́ пришли́ הִנֵּה בָּאוּ, כְּבָר בָּאוּ. Уже́ ли, Не уже ли? הַאֻמְנָם.

У́же ת׳ קְצַר־יָדַיִם מִ־, צַר מִ־ schmäler. [Angeln.

У́женіе ס׳ הַשְׁלִיךְ חַכָּה, צִיד דָּגִים בַּחַכָּה das

Уживáться, Ужи́ться פ״ח הִסְכֵּן בַּחַיִּים עִם־, הִשְׁלֵם, הִסְכֵּן בַּחַיִּים עִם־ sich einleben. [lichkeit.

Уживчивость נ׳ עֵצַת שָׁלוֹם, אַהֲבַת שָׁלוֹם Verträg-

Уживчивый ת׳ שָׁלוֹם (דּוֹרֵשׁ) אוֹהֵב verträglich.

Ужима́ніе ס׳ הָעֵיק, לָחוּץ, עָצֹם das Zusammendrücken.

Ужима́ть, Ужа́ть פ״ע לָחוּץ, הָעֵק zusammendrücken. -ся 1) נפ׳ הוּעַק, הִלָּחֵץ zusammengedrückt werden. 2) פ״ח הִתְחוֹלֵל בְּעִוְעֵי פָנָיו Grimassen machen.

Ужимистый ת׳ מַעֲוֶה פָנָיו (בְּדִבְרוֹ) Grimassen machend.

Ужимки נ״ר לְוָזוֹת שְׂפָתַיִם, עִוְעֵי פָנִים Grimassen.

У́жина נ׳ מְנָת חֲבָרִים בַּצַּיִד Antheil an der Jagdbeute.

У́жинать פ״ע אָכוֹל לֶחֶם הָעֶרֶב zu Abend essen.

Ужина́ть, Ужа́ть פ״ע קָצוֹר בַּמַּנָּל abernten.

У́жинъ ז׳ לֶחֶם הָעֶרֶב Abendmahlzeit. **У́жинный** ת׳.

Ужи́нъ ז׳ תֹּכֶן הַקָּצִיר Geerntetes.

Ужи́ться см. Уживáться.

У́жичество ס׳ מִבְנֵה בַּיִת, קִחַת יְבִמְתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה, אֲחִיו הַמֵּת מִבְּלִי־בָנִים יְבוּם* Levirатsehe.

У́жичествовать (-ствую) פ״ע לָקוֹחַ יְבִמְתּוֹ, יִבֵּם Leviratsehe vollziehen.

Ужо́ ת״פ מְהֵרָה־קַל, קַל־מְהֵרָה bald.

Ужъ ז׳ מִין נָחָשׁ, עַכְנָא* (ב״ק קי״ז) Hausschlange.

Ужъ ת״פ 1) см. Уже́. 2) см. Ужо́.

У́за נ׳, **У́зы** ר׳ מוֹסֵרוֹת, מוֹשְׁבוֹת, כַּבְלֵי בַרְזֶל, אֲזִקִּים, מַעֲדָנוֹת Ketten; Band. У́зы родства́ בְּרִית אַחִים.

Узаконе́ніе ס׳ 1) תַּקָּנָה דָּבָר חֹק וּמִשְׁפָּט Gesetzbestimmung. 2) (משלי לא, ה) מְחֻקָּק, מִשְׁפָּט, חֻקָּה, חֹק Gesetz.

Узако́нивать, -конять, -ко́нить פ״ע שׂוֹם (הֶעֱמִיד) לְחֹק zum Gesetz machen. -ся נפ׳ הָיָה (הוּשַׂם) לְחֹק gesetzlich bestimmt werden.

Узда́ (ק׳ -де́чка) נ׳ רֶסֶן, מֶתֶג Zaum.

Узело́къ (-лка́), -ло́чекъ (-чка) ק׳ см. У́зелъ.

У́зелъ (-зла́) ז׳ 1) אֲגֻדָּה, צְרוֹר Bündel. 2) חֲרָצָה Knoten.

У́зенькій ת׳ צַר מְעַט schmal, eng. [Knoten.

Узёхонькій ת׳ צַר לְמְאֹד sehr schmal.

У́зить (у́жу, у́зишь) פ״ע הִקְצַר, הָצַר enger machen. -ся הִקְצַר, הוּצַר נפ׳ enger werden.

У́зкій ת׳ צַר; בְּאֵין מָקוֹם schmal, eng.

Узкова́тый ת׳ צַר מְעַט etwas eng. [schmaläugig.

Узогла́зый ת׳ צַר־עֵינַיִם, (ש״א ב, לב) צַר מָעוֹן

Узкого́рлый ת׳ צַר־הַגָּרוֹן (בקבוק) engbalsig.

Узколо́бый ת׳ צַר הַמֵּצַח mit schmaler Stirn.

У́зкость נ׳ קֹצֶר, אֶפֶס מָקוֹם, צָרוּת* Enge.

Узли́стый ת׳ מָלֵא חֲרָצוֹת knotig.

Узли́ще см. У́зелъ.

Узлова́тый см. Узли́стый.

Узнава́ніе ס׳ הָבִין; הַכִּיר וְיָדוֹעַ, דַּעַת das Erkennen.

Узнава́ть, Узна́ть פ״ע 1) הִכִּיר erkennen. 2) שׂוֹם הֵבֵן שְׁמוּעָה, שָׁמוֹעַ, רָאָה, דָּרוּשׁ, חָקוֹר, לֵב לָדַעַת erfahren. Узна́й о благополу́чіи бра́тьевъ твои́хъ רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ. Объ э́томъ я то́лько что узна́лъ זֶה עַתָּה שָׁמַעְתִּי (לְקַחָה אָזְנִי, נִגְלָה לִי). -ся הִכָּר, הִתְנַכֵּר, הִנָּכֵר נפ׳ הֻדַּע הַזֶּה erkannt werden.

Узна́ніе см. Узнава́ніе. [

У́зникъ ז׳ יוֹשֵׁב כֶּלֶא, אַסִּיר, אָסִיר, אָסוּר Eingekerkerter.

У́зница נ׳ 1) יוֹשֶׁבֶת כֶּלֶא, אֲסִירָה Gefangene. 2) בֵּית כֶּלֶא, כְּלוּא Gefängniß.

Узо́ристый ת׳ אֲשֶׁר רִקְמָה לוֹ, מְרֻקָּם geblümt.

Узо́рный ת׳ 1) אֲשֶׁר לָרִקְמָה, —הָרִקְמָה Muster-. 2) מְרֻקָּם gezeichnet.

Узо́рочный ת׳ מַעֲשֵׂה רִקְמָה, מְרֻקָּם geblümt.

Узо́рщикъ ז׳ עוֹשֵׂה רִקְמוֹת, רוֹקֵם Musterzeichner.

Узо́ръ ז׳ רִקְמָה, מִשְׁבֶּצֶת Muster. [-щица נ׳.

Узрѣ́ть פ״ע הִבִּיט וְרָאָה erblicken.

Уйти́ см. Уходи́ть.

Указа́ніе ס׳ מַרְאֶה, כָּל־אֲשֶׁר יוֹרוּ, תּוֹרָה Anzeige.

Указа́тель м׳ מוֹדִיעַ, מוֹרֶה, מֵבִין לְ־ Anzeiger. -льница ג׳.

Указа́тельный ת׳ הַמּוֹרֶה — Zeige-. Ук. па́лецъ אֶצְבַּע כְּנוּי הָרוֹמֵז Указательное мѣстоименіе

Указа́ть см. Ука́зывать. [(בדקדוק).

Ука́зка ג׳ תַּבְנִית יָד אוֹ אֶצְבַּע מַרְאָה Zeiger.

Ука́зный ת׳ חֹק, חֻקִּים — Befehls-.

Ука́зчикъ ז׳ מוֹרֶה, מְמַלֵּף, מְלַמֵּד Anweiser. -чица ג׳.

Ука́зъ ז׳ חֹק, חֻקָּה, מִצְוָה Befehl.

Ука́зываніе см. Указа́ніе.

Ука́зывать, Указа́ть פ״י אִלֵּף, לִמֵּד; הִרְאָה, הוֹרָה אנ׳ anweisen; belehren. -ся נפ׳ הָרְאָה angewiesen werden.

Ука́лывать, Уколо́ть פ״י 1) דָּקַר stechen. 2) תָּקַע (מחטים) bestecken. -ся נפ׳ 1) הִדָּקֵר sich stechen. 2) דָּבוּק בְּמַחָטִים besteckt werden.

Ката́ніе ס׳ (מסלה) סֹל, (נרן) הַדְרָכָה das Ebnen.

Ука́тывать, Ката́ть פ״י פָּלַס, הִדְרִיךְ, סָלַל glattrollen. -ся נפ׳ הִסֵּל, פָּלוֹס geebnet werden.

Ука́тывать, Ката́ть פ״י 1) גָּלַל הָלְאָה wegrollen. 2) נָסוֹעַ בְּרֶכֶב הָלְאָה fortfahren. -ся פ״ע הִתְגַּלְגֵּל נפ׳ הָלְאָה weggerollt werden.

Ука́чивать, Укача́ть פ״י 1) קִלֵּעַ וַיְשַׁן (ילד) einwiegen. 2) הָנַע עַד־לְחָלִי, טִלְטֵל durchschaukeln. -ся נפ׳.

Ука́шивать, Укоси́ть פ״י 1) קָצוֹר (שדה) מְעַט מְעַט abmähen. 2) גָּזוֹר וְעַקֵּל abschrägen.

Уква́шивать, Уквасить פ״י הַחֲמִיץ הֵיטֵב durchsäuern lassen. -ся נפ׳ הֵיטֵב (הַחֲמִיץ) חָמוּץ durchsäuern.

Укипа́ть, -пѣ́ть פ״ע 1) בִּשֵּׁל הֵיטֵב, הָרְתַּח, רְתוֹחַ durchkochen. 2) חָסוֹר (הַגָּרַע) בָּרְתַּח sich durchs Kochen vermindern.

Укипъ ז׳ חֶסֶר (מִגְרַעַת) הַנָּזִיד מֵרְתַּח Eingekochtes.

Укипѣ́лый ת׳ מְבֻשָּׁל הֵיטֵב, מֻרְתָּח durchgekocht.

Укиса́ть, Уки́снуть פ״ע חָמוּץ, הַחֲמֵץ sauer werden.

Укла́дистый ת׳ 1) רָחַב־יָדַיִם, מְרֻבֶּה לְהָכִיל geräumig. 2) מְעֻמָּס לְרֹב bequem zum Einpacken.

Укла́дка ג׳ חֲבֹשׁ וְשִׂים בְּאַרְגָּז, מַעֲרָכָה, עֲרֹךְ סְדָרִים das Einlegen, Einpacken.

Укла́дчикъ ז׳ 1) בְּאַרְגָּז (בגדים, כלים) חוֹבֵשׁ Einpacker. 2) לוֹטֵשׁ בַּרְזֶל עֲשׂוּת Einer der Eisen härtet.

Укла́дъ ז׳ בַּרְזֶל עֲשׂוּת gestähltes Eisen.

Укла́дываніе ס׳ см. Укла́дка.

Укла́дывать, Укла́сть פ״י 1) עָרוֹךְ סְדָרִים ordnen. 2) הִשְׁכִּיב hinlegen. 3) חָבוֹשׁ וְשׂוֹם בָּאָרוֹן einpacken. -ся נפ׳ 1) הִשְׁתָּרֵךְ סְדָרִים ausgelegt werden. 2) פ״ח טָעוּן לְדָרֵךְ כֵּלָיו sich einpacken. 3) שָׁכוֹב לִישֵׁן sich hinlegen. [bleben. -ся נפ׳ הִטּוֹחַ, הִבּוֹק beklebt w.

Укле́ивать, Уклеить פ״י דַּבֵּק בַּדֶּבֶק, טוֹחַ בַּטִּיחַ

Укле́я, Укле́йка ק׳ מִין דָּג מְחוּר ג׳ הַדָּג הַלָּבָן Weißfisch.

Уклоне́ніе ס׳ 1) שְׁטוּת מִ־, נְטוּת מִ־ Abweichung. 2) הַלֵּז מִ־, הַטּוֹת das Abwenden.

Уклони́стый ת׳ מַטֶּה אֹזֶן, נוֹטֶה בְּלִבּוֹ אַחֲרֵי כָּל־ לְכָל־ nachgiebig.

Уклони́ть см. Уклоня́ть.

Укло́нливый см. Укло́нчивый.

Укло́нчиво ת״פ בִּנְטוּת אַחֲרֵי־ nachgebend.

Укло́нчивый ת׳ נִפְתֶּה, מַטֶּה לִבּוֹ אַחֲרֵי־ nachgebend.

Уклонъ ז׳ מוֹרָד, צֶלַע־הָר Abhang.

Уклоня́ть, -нить פ״י הִשְׁגָּה מִ־, הִטָּה מִ־ abwenden. -ся 1) נפ׳ הֻטָּה מִ־, הֻנְטָה מִ־ abgewandt werden. 2) פ״ח זָגָה מֵעַל־, שָׁטָה מֵעַל־; נָטָה מִ־ (מִפְּנֵי־) תָּעָה מֵעַל־, שָׁגָה מִ־, (מֵאַחֲרֵי־) abweichen.

Уклю́нуть פ״י נָקַר (עוף) בְּפִיו picken.

Уклю́чина ג׳ חוֹר לַמָּשׁוֹט, בֵּית הַמָּשׁוֹט Ruderloch.

Укока́ть, Укоко́шить פ״י הָרוֹג, קָטוֹל (המ׳) ermorden.

Укола́чиваніе ס׳ 1) תִּקְעַ מַסְמְרִים das Festnageln. 2) הַדְרָכָה (גרן), סֹל (מִסְלָה) das Feststampfen.

Укола́чивать, -лоти́ть פ״י 1) חָזַק בְּמַסְמְרִים festnageln. 2) הַדְרֵךְ, פָּלַס, סָלוֹל feststampfen.

Уколо́ть см. Ука́лывать.

Уколоче́ніе см. Укола́чиваніе. [Fischwehr.

Уколъ ז׳ 1) רֶצֶת, מַדְקֵרָה Stich. 2)

Укомплектовывать, -това́ть פ״י מִלֵּא מַסְפָּר, הִשְׁלִים חֲסוֹר שִׁבּוּת, שׁוֹב ergänzen. -ся נפ׳ הִמָּלֵא מִתְכּוֹנֶת הַ־ completirt werden.

Уконопа́чивать, -па́тить פ״י סָכוֹר בְּפִשְׁתֵּי־עֵץ, *פָּקוֹק, סָתוֹם בְּנֵעֹרֶת (שבת ח, ד) mit Werg verstopfen. -ся נפ׳ הִסָּכֵר בְּנֵעֹרֶת kalfatert werden.

Уко́ра ג׳ תּוֹכָחָה עַל־עָוֹן, גְּעָרָה, תּוֹכַחַת Vorwurf.

Укора́чивать, Укороти́ть פ״י קַצֵּר, הִקְצֵר, קָצוֹר verkürzen. -ся נפ׳ הִקְצֵר, קָצוֹר verkürzt werden.

Укорене́ніе ס׳ הַשְׁרָשׁ das Einwurzeln.

Укоре́ніе ס׳ см. Уко́ра.

Укоренять, -нить פ״י הִשְׁרֵשׁ, נָטוּעַ בְּ־ einwurzeln. -ся פ״ח הִשְׁרֵשׁ, הִכָּה שָׁרָשָׁיו, שֹׁרֹשׁ eingewurzelt werden.

Укоризна см. Уко́ра. [werden.

Укоритель ז׳ מוֹכִיחַ לְאָדָם עֲוֹנוֹ, גּוֹעֵר בְּ־, יָסוֹר, עַל־עָוֹן Tadler. -льница ג׳.

Укори́тельный ת׳ מָלֵא תּוֹכָחוֹת vorwurfsvoll

Укороти́ть см. Укора́чивать.

Уко́ръ ז׳ см. Уко́ра.

Укоря́ть, -ри́ть פ״ע (въ чёмъ) הוֹכֵחַ עַל־עָוֹן Vorwürfe machen.
Укоси́ть см. Ука́шивать. [würfe machen.
Укосни́тельный מְאַחֵר מוֹעֵד הַ־ ת׳ verzögernd.
Укоснѣва́ть, -нѣ́ть פ״ע אָחַר, הִתְמַהְמֵהַ, בּוֹשֵׁשׁ zögern.
Укосня́ть, -ни́ть פ״ע אָחַר מוֹעֵד הַ־ verzögern.
Уко́съ ז׳ תֹּכֶן גֵּז הָצִיר Abgemähtes.
Укра́дкою ת״פ בְּהַחְבָּא, בְּהִתְגַּנֵּב verstohlen.
Укра́ина, Укра́йна נ׳ פְּאַת, יַרְכְּתֵי אֶרֶץ וּמַמְלָכָה מְדִינָה angrenzendes Gebiet.
Укра́сить см. Украша́ть.
Укра́сть פ״ע גָּנוֹב שׁוֹם בְּכֵלָיו, פ״ח הִגְנִיב, הִגְנֵב בְּהַחְבָּא, הִתְגַּנֵּב -ся פ״ח sich wegstehlen.
Украша́ть, Укра́сить פ״ע פִּאֵר, יָפָה verschönern. -ся 1) נפ׳ פֹּאֵר geziert werden. 2) פ״ח עָדָה, הִתְיַפֵּה עָדִי sich putzen. [Zierde.
Украше́ніе ס׳ 1) תִּפְאָרָה, חֶלְיָה, עֲדִי, 2) פֹּאֵר, יָפוּת Verschönerung.
Укро́мность נ׳ רְוָחָה, רְחָבָה, מְרֻחָב Bequemlichkeit. 2) עֲרִירוּת, שִׁבְתַּת בָּדָד (גַּלְמוּד) Einsamkeit.
Укро́мный ת׳ 1) רְחַב־יָדַיִם bequem. 2) גַּלְמוּד, בָּדָד, עֲרִירִי einsam.
Укро́пъ ז׳ כַּמּוֹן, *שִׁבֶּת (מעשרות ד) Gartendill.
Укроти́тель ז׳ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן־, מַכְרִיעַ, מַכְנִיעַ Bändiger. [mend.
Укроти́тельный אֲשֶׁר יַכְנִיעוּ בוֹ, מַשְׁבִּיחַ ת׳ bezäh-
Укроща́ть, Укроти́ть פ״ע הִרְגִּיעַ, כָּפָה, יִסֵּר, הִכְנִיעַ, הִשְׁקִט, הִשְׁבִּיחַ, הִשְׁבַּח bändigen; besänftigen. Ук. гнѣвъ כָּפָה אַף. -ся 1) נפ׳ הָכְרַע, הָכְנַע gebändigt werden. 2) פ״ח שָׁכוֹךְ, חָשֹׁה, שָׁתוֹק, שָׁקוֹט ruhig werden.
Укрощеніе ס׳ הַרְגָּעָה, הַכְנָעָה, הַשְׁבָּחָה Bändigung.
Укру́чивать, Укрути́ть פ״ע רָתַק, אָסוֹר וְחָזַק fest binden. -ся נפ׳ רָתוֹק, אָסוֹר fest gebunden werden.
Укрыва́ніе ס׳ 1) כִּסּוּת das Zudecken. 2) כִּסּוּת עַל־, הַעְלָמִים Verheimlichung. [Hehler. -льница נ׳.
Укрыва́тель ז׳ מְעַלִּים, מַחְבִּיא, מַסְתִּיר, מְכַסֶּה
Укрыва́ть, Укры́ть פ״ע כִּסָּה eindecken. 2) טָמַן, הִטְמִין, הִצְפִּין, צָפַן, הַחְבָּא, הִכְתִּיר verbergen. -ся נפ׳ חָסָה; הִטְמֵן, הִסְתֵּר, הָחְבָּא, חָבָא, הִתְחַבֵּא sich verbergen.
Укры́тіе см. Укрыва́ніе.
Укрѣ́па נ׳ בְּרִיחַ; מִסְגֶּרֶת בַּרְזֶל Klammer. [gend.
Укрѣпи́тельный ת׳ נוֹתֵן כֹּחַ, מְעוֹדֵד, מְחַזֵּק kräfti-
Укрѣпле́ніе ס׳ 1) מָעוֹז, מַשְׁגֵּב, בְּצָרוֹן, תַּעֲצוּמָה, מִשְׁגָּב Befestigung. 2) מֵשִׁיב נֶפֶשׁ, מִסְעַד־לֵב Stärkung. 3) חֵילָה, מְצוּדָה, מְצוּרָה, מִבְצָר (תהלים מ״ח, יד) Festung.
Укрѣпля́ть, Укрѣпи́ть פ״ע 1) אַמֵּץ, חִזֵּק befestigen. Укр. тѣло своё הִכְבִּיד בְּשָׂרוֹ; חִזֵּק מָתְנָיו stärken. Укр. го́родъ בִּצֵּר עִיר, אִשֵּׁר, כָּתוֹב, קַיֵּם דָּבָר 2) חִזֵּק נפ׳ befestigt werden. -ся 1) תִּקֵּף לְ־ bestätigen. 2) פ״ח הִתְחַזֵּק, הִתְאַמֵּץ, אָמוֹץ, הִשְׁגִּיב befestigen. [2) פַּךְ הַחֹתֶם Effiggesäh. -пица נ׳.
У́ксусникъ ז׳ 1) חֹמֶץ (מוֹכֵר) עוֹשֵׂה Essigbrauer.
У́ксусный ת׳ חֹמֶץ— Essig-. Укс. вкусъ טַעַם חֹמֶץ.
У́ксусъ ז׳ חֹמֶץ Essig.
Уку́пор— см. Заку́пор—.
Уку́сывать, Укуси́ть פ״ע נָשַׁךְ בְּשִׁנָּיו beißen. -ся נפ׳ הִנָּשֵׁךְ gebissen werden.
Уку́тывать, Уку́тать פ״ע הָעֲטָה, גָּלוֹם, הָלַט einhüllen. -ся פ״ח עָטָה, עָטוֹף, הִתְעַלֵּף, הִכְנַף sich ein-
Ула́вливать, Уловить см. Ловить. [hüllen.
Ула́женіе ס׳ תִּקּוּן; עֲצַת שָׁלוֹם das Abmachen.
Ула́живать, Ула́дить פ״ע 1) תִּקֵּן, תִּקֵּן, עָרוֹךְ סְדָרִים zurechtmachen. 2) הִשְׁלִים, הִשְׁבִּיעַ מָדוֹן, יָעוּץ שָׁלוֹם, אִישׁ עִם־רֵעֵהוּ aussöhnen.
Ула́мывать, Уломать, Уломи́ть פ״ע 1) שָׁבוֹר מִ־, הִכְרִיעַ, הִכְנִיעַ, שָׁבוֹר גָּאוֹן־ 2) פָּרוֹם מִ־ abbrechen. -ся נפעל הִשָּׁבֵר מִ־ eingebrochen
Ула́нъ ז׳ פָּרָשׁ Ulan. -нскій ת׳. [werden.
Уласка́ніе ס׳ קַחַת בַּחֲלָקוֹת לֵב־, פִּתּוּת das Bereden
Уласка́ть см. Ула́щивать. [durch Liebkosung.
Ула́щиваніе см. Уласка́ніе.
Ула́щивать, Ула́стить פ״ע הִדַּח בְּחֵלֶק, פִּתָּה בַּחֲלָקוֹת לָקוֹחַ בַּחֲלָקוֹת לֵב־, שִׂפְתַיִם liebkosend überreden.
Улега́ться, Уле́чься פ״ח שָׁתוֹק, שָׁכוֹב, חָשֹׁה, שָׁכוֹךְ, עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ, שָׁקוֹט ruhig werden. Не улеглось се́рдце его́ לֹא שָׁכַב לִבּוֹ (קהלת ב, כג). И улегли́сь волны́ ихъ וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם.
Улегч— см. Облегч—. [
Уле́й (у́лья) ז׳ אֲרֻבַּת דְּבוֹרִים, —כּוֹרֶת* Bienenstock. -ле́йный ת׳.
Улепётывать, -петну́ть פ״ע הִתְגַּנֵּב, בָּרוֹחַ בְּהַחְבָּא לָגוּם sich wegstehlen.
Улести́ть см. Улеща́ть.
Улета́ніе ס׳ см. Улётъ. [fliegen.
Улета́ть, -тѣ́ть פ״ע הָרְחֵק לָעוּף, עוֹף הָלְאָה fort-
Улету́ченіе, -ту́чиваніе ס׳ עֲלוֹת, הַמַּס אֲדֵי קְטֹרֶת Verflüchtigung.
Улету́чивать, -ту́чить פ״ע הִקְטִיר וְהֶעֱלָה בְּאֵדִים (בכיה) verflüchtigen. -ся פ״ח הִמַּס לְאֵדֵי קְטֹרֶת sich verflüchtigen.
Улётъ ז׳ מָעוּף הָלְאָה, —יָעַף Abflug.
Улетѣ́ть см. Улета́ть.
Уле́чься см. Улега́ться.

Улива́ть, Улить פ״ע עַל־ (יָצוּק) נָסוּךְ begießen. -ся נפ׳ הוּצַק עַל־ begoßen werden.

Улива́ка נ׳ צִקֻּת (נֶסֶךְ) עַל־ das Begießen.

Улизывать, Улизну́ть 1) פ״ע לָקוֹק מְעַט מִ־ ablecken. 2) פ״ע חָמוֹק, הִתְגַּנֵּב לָגוּס, הִמָּלֵט בְּהַחְבָּא וְעָבוֹר davonlaufen. [Frevelbeweis.

Ули́ка נ׳ עֵד מוֹכִיחַ פֶּשַׁע; תּוֹכַחַת עָוֹן אִישׁ עַל־פָּנָיו

Ули́тка נ׳ שַׁבְּלוּל, חֹמֶט Schnecke. -тковый ת׳

Улиткообразный כִּדְמוּת שַׁבְּלוּל ת׳ schneckenförmig.

Улиточка ק׳ см. Ули́тка.

Ули́ть см. Улива́ть.

У́лица נ׳ חוּץ, רְחוֹב שׁוּק Gasse.

Улича́ть, -чи́ть פ״ע הוֹכַחַ עָוֹן אִישׁ עַל־, עָנָה כְּפָנֵי־ פ״ע פָּנָיו הִגֶּלֶה קְלוֹן אִישׁ נפ׳ Lügen strafen. -ся נפ׳ Lügen gestraft werden.

Уличе́ніе ס׳ см. Ули́ка.

Уличи́тель מוֹכִיחַ עָוֹן, מֵעִיד בְּ־, עוֹנֶה כְּפָנֵי־ ז׳ אִישׁ עַל־פָּנָיו Beweisführer. -льница נ׳

Ули́чка см. Ули́ка.

У́личка, У́лка ק׳ см. Улица.

Уловить см. Ула́вливать.

Уло́вка נ׳ см. Увёртка.

Уловля́ть см. Ула́вливать.

Уло́вчивость см. Увёртливость.

Уло́вчивый ת׳ см. Увёртливый.

Уло́въ ז׳ תֹּכֶן צֵיד דָּנָה Fang.

Уло́гъ см. Нова́лъ. [חֻקִּים Gesetzverfassung.

Уложе́ніе ס׳ 1) עֲרוּךְ וְשִׂים בְּ־ Einlegung. 2) מַעֲרֶכֶת־ חוֹקֵק

Уложи́ть פ״ע 1) עָרוֹךְ וְשׂוֹם בְּ־ einlegen. 2) שׂוֹם חֹק, עָרוֹךְ דְּבַר מִשְׁפָּט gesetzlich verordnen. -ся נפ׳ הֻנַּח בְּ־, הוּשַׂם בְּ־ eingelegt werden.

Улома́ть, -ми́ть см. Ула́мывать.

Уло́мокъ (-мка) ז׳ מִכְתָּה, נִפְּץ, שֶׁבֶר Bruchstück.

У́лочка ק׳ см. У́лица.

Улу́сникъ ז׳ שׁוֹכֵן בְּנָאוֹת רוֹעִים, יוֹשֵׁב חֲצֵרִים im Nomadenlager Lebender. [lager. -лу́сный ת׳

Улу́съ חָצֵר שְׁכוּנֵי בָאֳהָלִים, נְוֵה רוֹעִים ז׳ Nomaden-

Улуча́ть, -чи́ть פ״ע בִּקֵּשׁ לוֹ, מָצָא לוֹ abpassen. Ул. время מָצָא לוֹ עֵת רָצוֹן.

Улучша́ть, -чши́ть פ״ע הֵיטֵב, תִּקֵּן, רִפֵּא verbessern. -ся נפ׳ הוּטַב verbessert werden.

Улучше́ніе 1) ס׳ תִּקּוּן, הֵיטִיב Verbesserung. 2) מַרְפֵּא (לחלי או לפרץ קיר) אֲרוּכָה Ausbesserung.

Улыба́ніе ס׳ см. Улы́бка.

Улыба́ться, -бну́ться פ״ח שָׂחוֹק, הִבִּיט בְּלַעֲגֵי־שָׂפָה; הָאֵר פָּנָיו אֶל־ lächeln.

Улы́бка, Улы́бочка נ׳ צְחוֹק שְׂפָתַיִם, לַעֲגֵי־שָׂפָה ein Lächeln. [lächelnd.

Улы́бчивый ת׳ אֲשֶׁר צְחוֹק עַל־שְׂפָתָיו תָּמִיד oft

Ульну́ть פ״ע הִתְמַלֵּט בְּהַחְבָּא, הִמָּלֵט וְעָבוֹר entwichen. [-ри́новый ת׳

Ультрамари́нъ ז׳ מִין צֶבַע תְּכֵלֶת Lajurfarbe.

Улепля́ть, Улепи́ть פ״ע דָּבַק אֶל־, טוֹחַ עַל־ פ״ע דָּבוֹק אֶל־, הִטּוֹחַ עַל־ נפ׳ beklebt werden. -ся beklebt werden.

Уле́сокъ (-ска) ז׳ שְׁדֵה־יַעַר Holzweg.

Улюлю́кивать, Улюлю́кать פ״ע הָנַע וַיָּשֶׁן (ילד) einlullen. -ся נפ׳ הֻנַּע לִישֵׁן eingelullt werden.

Ума́заніе, -зываніе ס׳ מִשְׁחָה בְּ־, מִשּׁוּחַ בְּ־ Einschmierung.

Ума́зывать, Ума́зать 1) פ״ע מָשׁוֹחַ בְּ־, סוֹךְ בְּ־, הֵטִיחַ בַּחֲלָקוֹת לֵב־, שִׁחֵד טוֹחַ בְּ־ einschmieren. 2) הֵמָשֵׁחַ בְּ־ נפ׳ פִּתָּה בְּ־ durch Schmeichelei bereden. -ся הֻטַּח eingeschmiert werden.

Ума́ивать, Ума́ять פ״ע הִלְאָה, הוֹנַע ermüden. -ся פ״ח הִלְאָה, יָגוֹעַ müde werden.

Умале́ніе ס׳ הַקְטָן, הַמְעֵט Verminderung.

Ума́ливать см. Умоля́ть.

Умали́тельный ת׳ מַקְטִין, מַמְעִיט vermindernd.

Умалишённый ת׳ הֲסַר־דַּעַת, מְשֻׁגָּע wahnsinnig.

Ума́лчиваніе ס׳ הַחֲרִישׁ מִ־, חֲשׁוּת מִ־ das Verschweigen.

Ума́лчивать, Умолча́ть פ״ע (о чёмъ) הֶחֱרִישׁ מִדַּבֵּר עָצוֹר בְּמִלִּים, הִכְחִד תַּחַת לְשׁוֹנוֹ, מְנוֹעַ בְּתוֹךְ חִכּוֹ, בְּ־, חָדוֹל מֵהַעֲלוֹת עַל־שְׂפָתָיו, לֹא־זָכוֹר verschweigen. -ся לֹא־עָלָה עַל־שְׂפָתַי, לֹא הִזְכַּר נפ׳ verschwiegen werden

Ума́лывать, Умоло́ть פ״ע הָדַק, טָחוֹן zermahlen. -ся נפ׳ הוּדַק, הֻטְחַן zermahlen werden.

Умаля́ть, -ли́ть פ״ע חִסֵּר מִ־, הַמְעֵט, הִקְטִין (תהל׳ ח, ו); הָקַל, הוֹרֵד, הִשְׁפִּיל vermindern. Ум. честь кого הָקַל כְּבוֹד־ -ся נפ׳ 1) הוּקַל, הֻקְטַן verkleinert werden. 2) (ירמי׳ ל, יח) צָעוֹר, מָעוֹט פ״ח הָלוֹךְ וָדַל, הִדַּל, הִנָּרַע הָלוֹךְ וְחָסוֹר sich vermindern.

Ума́нивать, Умани́ть פ״ע לָקוֹחַ בְּמִרְמָה weglocken. -ся לָקוֹחַ בְּמִרְמָה נפ׳ weggelockt werden.

Ума́нка נ׳, -ниваніе ס׳ קַחַת בְּמִרְמָה Weglockung.

Ума́сливать, Ума́слить 1) פ״ע מָשׁוֹחַ (סוֹךְ) בְּשֶׁמֶן einölen. 2) (кого) הִחֵלֵק אֶל־, פִּתָּה בְּמַחֲמָאוֹת פִּיו בִּלְשׁוֹנוֹ durch Schmeichelei bereden. -ся נפ׳ הֻמְשַׁח בְּשֶׁמֶן; — רָכוּךְ eingeölt werden. [Einhüllen.

Ума́тываніе ס׳ תַּכְרִיךְ, מַעֲטָף, חֲתוּל, חֲתֻלָּה das

Ума́тывать, Умота́ть פ״ע פָּרוֹךְ, קַפֵּד, צָנוֹף* um-

wickeln. -ся נפ׳ הִצָּנֵף, קִפּוֹד umwickelt werden.

Умахну́ть פ״ע הָמוֹק וְעָבוֹר, הִתְמַלֵּט sich davon machen.

Ума́чиваніе ס׳ הַשְׁרוֹת, הַרְטִיב, טִבּוּל Einfeuchtung.

Ума́чивать, Умочи́ть פ״י הַשְׁרָה, הַרְטֵב, טָבוֹל durchweichen. -ся נפ׳ רָטוֹב (בְּמַיִם), רְכוּךְ durchgeweicht werden.

Умаща́ть, Умасти́ть פ״י מָשׁוֹחַ (סוֹךְ, דָּשֵׁן) בְּשֶׁמֶן einsalben. -ся 1) הִמָּשֵׁחַ בְּשֶׁמֶן נפ׳ eingeölt werden. 2) מָשׁוֹחַ (סוֹךְ) בְּשָׂרוֹ בְּשֶׁמֶן פ״ח sich einsalben.

Умащо́ніе ס׳ מִשְׁחַת שֶׁמֶן Einsalbung.

Ума́щиваніе ס׳ מַעֲשֵׂה רִצְפָּה, מִרְצֶפֶת Pflasterung.

Ума́щивать, Умости́ть פ״י רִצֵּף pflastern. -ся נפ׳ רָצוּף gepflastert werden.

Ума́яніе ס׳ הַלְאוֹת, הוֹגֵעַ das Ermüden.

Ума́ять см. Ума́ивать.

У́мбра נ׳ 1) מִין עַפְרוֹת צֶבַע Umbererde. 2) מִין דָּג, צַחְנָה (ע״ז לט.) Umberfisch. -бровый ת׳.

Умедле́ніе см. Замедле́ніе.

Уме́дливать, Уме́длить פ״י 1) עִכֵּב, עָצוֹר אֶת־; בּוֹשֵׁשׁ לְ־, אַחַר לְ־, הִתְמַהְמֵהַּ פ״ע הַאֲרֵךְ verzögern. 2) הָעֻצַּר עַד־בֹּשׁ נפ׳ sich verspäten. -ся הָעֻצַּר verzögert werden.

Уменьша́ть, -ши́ть פ״י גָּרוֹעַ מִ־, הִמְעִיט, הִקְטִין, הָלוֹךְ, הָדַל, (ירמי׳ ל, יט) צָעוֹר, מְעוֹט פ״ח sich vermindern. -ся הִגָּרַע, הָלוֹךְ וְחָסוֹר, וָדַל verkleinern.

Уменьше́ніе ס׳ הַקְטָנִין, גְּרַע.מִ־ Verkleinerung.

Умере́ть см. Умира́ть. [Mörder. -льница נ׳.

Умертви́тель ז׳ הוֹרֵג, קוֹטֵל, מֵמִית, מַכֵּה נֶפֶשׁ, רוֹצֵחַ

Умертви́ть см. Умерщвля́ть.

Уме́ршій ת׳ מֵת, נֶאֱסָף, גּוֹעַ gestorben.

Умерщвле́ніе ס׳ הַמָּתַת, הָרֵג, קְטֹל das Tödten.

Умерщвля́ть, Умертви́ть פ״י הָמַת, הָרוֹג, רָצוֹחַ, הוֹמֵת, הֵרָצַח, הַהָרֵג נפ׳ קָטוֹל, הַכֵּה נֶפֶשׁ tödten. -ся הָרֵג, הֻרַג, הָרַצַח, הוּמַת getödtet werden.

Умета́ть, Уме́сть פ״י מַחָה, (יחו׳ ט, ד) מַאֲטָא מִ־ abfegen. -ся הוּסַר נפ׳ הָסֵר, בְּמַטְאֲטָא, יָעָה וְהָסֵר בְּמַטְאֲטָא abgefegt werden.

Уме́тывать, Умета́ть, Уметну́ть פ״י 1) הָטַל (הִשְׁלִיךְ) אֶל־ hinwerfen. 2) כִּסָּה בְ־, זָרָה bewerfen.

Умиле́ніе ס׳ 1) רוּחַ נִכְאָה, דְּאֵבוֹן נֶפֶשׁ, שֶׁבֶר רוּחַ Zerknirschung. 2) חֶמְלָה, חֲנִינָה, רַחֲמִים, נִחוּמִים, הָמוֹן מַעִים Mitleid. [סוֹעֵר מֵהָמוֹן מַעָיו gerührt.

Умиле́нный ת׳ אֲשֶׁר נִכְמְרוּ רַחֲמָיו, מָלֵא רַחֲמִים

Умилительный ת׳ מַרְגִּיז לֵב, מְעוֹרֵר רַחֲמִים [rührend.

Умилить см. Умиля́ть.

Умилосе́рдить פ״י עוֹרֵר חֶמְלָה בְּלֵב־, הָעֵר רַחֲמִים חוֹס רַחֵם, חָמוֹל עַל־ פ״ח zum Mitleid bewegen. -ся הִכָּמֵר רַחֲמָיו (נִחוּמָיו) אֶל־ Mitleid haben.

Умилостивительный ת׳ סְלִיחָה — versöhnend.

Умилостивить см. Умилостивля́ть.

Умилостивле́ніе ס׳ כִּפּוּרִים, (שְׁאֵת) נְשֹׂא עָוֹן Versöhnung. День умилостивле́нія יוֹם הַכִּפּוּרִים.

Умилостивля́ть, Умилостивить פ״י כִּפֵּר פְּנֵי־אִישׁ עוֹרֵר רַחֲמֵי לֵב־, הָעֵר לְחֶמְלָה, בְּ־ Mitleid erregen. -ся חָמוֹל, רַחֵם, חוֹס, הִכָּמֵר רַחֲמָיו נפ׳ sich erbarmen.

Умильный ת׳ מְעוֹרֵר רַחֲמִים; נוֹשֵׂא חֵן וָחֶסֶד rührend.

Умиля́ть, -ли́ть פ״י עוֹרֵר רַחֲמֵי, הָעֵר חֶמְלָה בְּלֵב — לֵב־ Mitleid erregen. -ся הִכָּמֵר רַחֲמָיו פ״ח חוֹס, חָמוֹל רַחֵם Mitleid empfinden.

Умина́ть, Умя́ть פ״י 1) לוּשׁ, עִשָּׂה, עִכָּה, (הָעִיק) הַדְרֵךְ, כָּלוּל, עִכָּה הִתְּיוֹ 2) feststampfen.

Умира́ніе ס׳ הֵאָסֵף, גְּוֹעַ, מוּת das Sterben.

Умира́ть, Умере́ть פ״ע מוּת, הֵאָסֵף, גָּוֹעַ, הָלַךְ, הָלוֹךְ וָאֵינֶנּוּ; שָׁכוֹב לְעָפָר (עִם אֲבוֹתָיו), (יחו׳ לג, ו) יָשׁוֹן הַמּוּתָה, יָשׁוֹן שְׁנַת עוֹלָם, (ישעי׳ סח, כ) הָיָה מִ־ sterben.

Умире́ніе ס׳ עֲצַת שָׁלוֹם, הַשְׁלֵם Friedensstiftung.

Умири́тель ז׳ מַשְׁבִּית מָדוֹן, יוֹעֵץ שָׁלוֹם Friedensstifter. -льница נ׳. [Frieden stiftend.

Умири́тельный ת׳ שָׁלוֹם, עוֹשֵׂה שָׁלוֹם —

Умиря́ть, -ри́ть פ״י הִשְׁלֵם, עָשָׂה (יָעוּץ) שָׁלוֹם, הַשְׁבֵּת מָדוֹן Frieden stiften. -ся פ״ח הִשְׁלֵם, הָרְגַע, שָׁקוֹט sich beruhigen.

У́мникъ ז׳ חָכָם־לֵב Verständiger. -ница נ׳.

У́мничанье ס׳ חָכְמַת־שָׁוְא, עֲצַת נַפְתָּלִים; הִתְגֹּלוֹת לִבּוֹ Klügelei.

У́мничать פ״ע הִתְחַכֵּם; הִתְהַלֵּל בְּחָכְמָתוֹ klügeln.

Умно́ ת״פ בְּהַשְׂכֵּל, בְּחָכְמָה vernünftig.

Умножа́ть, Умно́жить פ״י 1) הִרְבָּה, הַעֲצִים רַבָּה vermehren. 2) (מספר) כָּפוֹל, הִכְפִּיל multiplicieren.

Умноже́ніе ס׳ 1) הַרְבּוֹת, מִרְבִּית Vermehrung 2) הַכְפָּלָה Multiplicirung.

Умно́жить см. Умножа́ть. [vernünftig.

У́мный ת׳ מַשְׂכִּיל, אִישׁ תְּבוּנוֹת, חָכָם־לֵב, נָבוֹן, חָכָם

Умове́ніе ס׳ מִרוּק, רַחְצָה, רַחֵץ das Waschen.

Умозаключе́ніе ס׳ מִשְׁפַּט, בִּינָה מְמֻצָּא דָּבָר, חֶזְיוֹן לֵב, הַשְׂכֵּל Vernunftschluß.

Умозри́тельность נ׳ תְּבוּנוֹת, מַרְאֵי־לֵב, חֶזְיוֹן לֵב רוּחַ הַשְׂכֵּל geistige Anschauung. [schauend.

Умозре́тельный ת׳ עָרוּךְ בְּחִקְרֵי־לֵב geistig an-

Умозрѣ́ніе ס׳ הַשְׂכֵּל, חִקְרֵי לֵב Betrachtung.
Умоизступле́ніе ס׳ רוּחַ שִׁגָּעוֹן, רוּחַ עִוְעִים Geistes-
zerrüttung. [werden.
Умока́ть, Умо́кнуть פ״ע הַמְלֵא מַיִם, רָטוֹב feucht
Умо́клый ת׳ נִמְלָא מַיִם, רָטוֹב durchgeweicht.
Умола́чиваніе ס׳ דִּיש, חֲבָטָה, דּוּשׁ Ausdreschung.
Умола́чивать, -лоти́ть פ״י מַלֵּא תֹּכֶן; חָבַט, דּוּשׁ
דִּיש ausdreschen. -ся נפ׳ הָדוּשׁ ausgedroschen werden.
Умолительный ת׳ מָלֵא תַחֲנוּנִים, —תְּחִנָּה flehen-
Умоли́ть см. Умоля́ть. [tlich.
Умолка́ть, Умо́лкнуть פ״ע הָדְמָה, חָשָׁה, הִתְרַשׁ
עָמוֹד מִדַּבֵּר verstummen.
Умолклый ת׳ נִדְמָה verstummt.
У́молкъ ז׳ עָמוֹד מִדַּבֵּר, חֲשׁוּת das Stillwerden.
Умолоти́ть см. Умола́чивать.
Умоло́тный ת׳ מַרְבֶּה דָגָן בְּדִיש (קציר) kernreich.
Умоло́тъ ז׳ תֹּכֶן הַנָּדוּשׁ, מַתְּכֹנֶת דִּיש Ausdrusch.
Умоло́ть см. Ума́лывать.
Умоло́тье ס׳ דִּיש קָצִיר, דּוּשׁ das Ausdreschen.
Умолча́ніе см. Ума́лчиваніе.
Умолча́ть см. Ума́лчивать.
Умо́лъ ז׳ 1) מַתְּכֹנֶת הַטְּחוֹן das Mahlen. 2) הֶסֵּר
(מְגֹרַעַת) הָדָגָן בַּטְּחִנָה Verlust beim Mahlen.
Умоля́ть, -ли́ть פ״י הִתְחַנֵּן אֶל־, הִלָּה פָּנֵי־, —
עָתוֹר (הֶעָתֵר) אֶל־ flehen.
Умо́ра ז׳ צְחוֹק עַד־מָוֶת, הִתּוּלִים Lächerlichkeit.
Умори́тельный ת׳ מְעוֹרֵר צְחוֹק עַד־מָוֶת höchst
lächerlich. [смѣху עוֹרֵר צְחוֹק עַד־מָוֶת.
Умори́ть פ״י כִּלָּה, הִכְאָה, עִנָּה umbringen. Ум. со
Умо́ръ ז׳ הָמִית Tödtung. Смѣяться до умо́ру
צְחוֹק צְחוֹק גָּדוֹל, עַד־מָוֶת.
Умости́ть см. Ума́щивать.
Умо́стка נ׳ מַרְצֶפֶת Pflasterung.
Умота́ть см. Ума́тывать.
Умочи́ть см. Ума́чивать.
Умо́чка נ׳ הַרְטִיב, (במים) מִשְׁרָה Einweichung.
Умощѐніе ס׳ см. Умо́стка. [geistig.
У́мственный ת׳ אֲשֶׁר לַשֵּׂכֶל אָדָם, —הַנַּפְשִׁי, —הָרוּחִי
У́мствованіе ס׳ חִקְרֵי־לֵב, חִשְׁבּוֹנוֹת vernünftiges
Nachdenken. [בְּ־] Denker. -льница נ׳.
У́мствователь ז׳ מִתְבּוֹנֵן, מַשְׂכִּיל, מִתְחַקֶּה עַל־, חוֹקֵר
У́мствовать (-ствую) פ״ע חָקוֹר בְּ־, הִתְבּוֹנֵן בְּ־,
הִשְׂכֵּל עַל־דָּבָר nachdenken.
Умудрѐніе ת׳ תְּחִבֻּלָה, מְזִמַּת חָכְמָה kluger Einfall.
Умудря́ть, -ри́ть פ״י הִכְמִים, הִשְׂכִּיל, אִלֵּף, לִמֵּד בִּינָה
לְתְבוּנָה klug machen. -ся פ״ח 1) הִשְׂכֵּל, חָכוֹם,
קָנָה בִּינָה klug werden. 2) הִתְחַכֵּם לְ־, הִתְנַכֵּל לְ־,
עָרוֹם, עָשָׂה בְּעָרְמָה ausklügeln.
Уму́чивать, Уму́чить פ״י הָכְאָה, —עִנָּה עַד־מְאֹד,
הִתְעַנָּה, הֶעֱנָה, עִנָּה נפעל, הָצַק, הָאֲדַב— abquälen. -ся
[sich quälen.
Умча́ть, -ся см. Помча́ть, -ся.
Умъ ז׳ תְּבוּנָה, בִּינָה, שֵׂכֶל, טַעַם, לֵב Verstand. Ши-
ро́кій умъ רַחַב לֵב. Въ умѣ́ ли ты? הֲמִבִּינָתְךָ
אָנֹכִי אַחֶרֶת. דִּבַּרְתָּ זֹאת. У меня́ друго́е на умѣ́
נַפְשׁוֹ הָשְׁקָה־עִם־לְבָבִי. Онъ безъ ума́ отъ нея́
בָּהּ עַד־מָוֶת. Это у меня́ съ ума́ не идётъ
דָּבָר זֶה לֹא־יָמוּשׁ מִלְּבָבִי. Это у меня́ съ ума́ вонъ
דָּבָר זֶה לֹא־עָלָה עַל־לְבָבִי (שָׁכַחְתִּי). Снъ себѣ́ на умѣ́
לִבּוֹ הוֹלֵךְ אַחֲרֵי בִצָּעוֹ. Тутъ умъ за ра́зумъ за-
хо́дитъ פְּלִיאָה דַעַת מִנִּי, בָּזֶה בִּינָתִי תִּסְתַּתֵּר.
Взя́ться за умъ הִשְׂכֵּל וְהֵיטֵב דְּרָכָיו. Счита́ть
въ умѣ́ מָצָא בְלִבּוֹ חֶשְׁבּוֹן. Сойти́ (Спяти́ть) съ
ума́ הָיָה לְמִשְׁגָּע, הוֹאִיל, הִתְעָה. [stube.
Умыва́льная נ׳ חֶדֶר הָרַחְצָה, בֵּית הָרַחְצָה שת״נ Wasch-
Умыва́льникъ ז׳, -ница נ׳ כִּיּוֹר לְרַחְצָה, סִיר־רַחַץ
Waschbecken.
Умыва́льный (לְרַחְצָה) ת׳ עָשׂוּי לְרַחֵץ zum Waschen.
Умыва́ніе ס׳ שְׁטִיפָה, רָחֹץ, רְחִיצָה das Waschen.
Умыва́нье ס׳ מֵי נִתָּר וּבֹרִית Schönheitswasser.
Умыва́ть, Уми́ть פ״י רָחוּץ, רָחַץ, שָׁטוּף בַּמַּיִם wa-
schen. -ся 1) שָׁטוּף בַּמַּיִם נפ׳ gewaschen werden.
2) רָחוּץ בְּשָׂרוֹ, הִתְרָחֵץ פ״ח sich waschen.
Умыка́ніе ס׳ הַלְאוֹת, הוֹגִיעַ das Ermüden.
Умыка́ть (המ׳) פ״י הִלְאָה, הוֹגִעַ, תַּכְשִׁל כֹּחַ ermüden.
У́мыселъ (-сла) ז׳ מְזִמַּת־אָוֶן, צְדִיָּה, עֲצַת־רָשָׁע böse
Absicht. Съ у́мысломъ בְּזָדוֹן, בְּצָדִיָּה. Безъ у́мысла
בִּשְׁגָגָה, לְתָמוּ, בְּלֹא־רָאוּת.
У́мыслить см. Умышля́ть.
У́мыслъ см. У́мыселъ.
Умы́тіе см. Умыва́ніе.
Умы́ть см. Умыва́ть. [2) см. У́мыселъ.
Умышле́ніе ס׳ 1) עֵצָה וּמְזִמָּה, מַחֲשָׁבָה Vorhaben.
Умышленникъ ז׳ חוֹרֵשׁ רָע, כּוֹרֶה, יוֹעֵץ בְּלִיעַל
רָעָה Anstifter. -ленница נ׳. [בְּזָדוֹן in böser Absicht
Умышленнически ת״פ בְּלֵב חוֹרֵשׁ רָעָה, בְּצָדִיָּה.
Умышленно ת״פ בְּזָדוֹן; מִלִּבּוֹ; בְּצָדִיָּה absichtlich.
Умышленный ת׳ עָשׂוּי בְּצָדִיָּה (בְּזָדוֹן) absichtlich.
Умышля́ть, Уми́слить פ״י חָרוֹשׁ רָע, כָּרָה רָעָה,
זָמוּם לְ־, חָשׁוּב מַחֲשֶׁבֶת אָוֶן Böses vorhaben. -ся
הֻחְרַשׁ רָע נפ׳ beabsichtigt werden.

Умѣніе, -ньe ס׳ דַּעַת, יְכֹלֶת ס׳, תּוּשִׁיָּה; das Verstehen. Ум. жить въ свѣтѣ בְּחִכְּוֹת הַחַיִּים דַּעַת לָלֶכֶת.

Умѣреніе ס׳ שִׁיּוּם חֹק לְ־, כֶּלֶס, עֻצָּר; Mäßigung.

Умѣренно ת״פ כְּדֵי־צָרְכּוֹ, בְּמִדָּה וְכַמִּשְׁפָּט; mäßig.

Умѣренность נ׳ מִשְׁמֶרֶת גְּבוּל וָחֹק; Mäßigkeit.

Умѣренный ת׳ (1 עָרוּךְ בַּמִּדָּה, עָרוּךְ כְּדֵי הַצֹּרֶךְ וּבַמִּשּׁוּרָה; mäßig. 2) מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט; enthaltsam.

Умѣриваніе см. Умѣреніе.

Умѣривать, Умѣрить см. Обмѣривать.

Умѣръ ז׳ см. Умѣреніе.

Умѣрять, Умѣрить פ״ע שִׂים חֹק לְ־, עָצוֹר בְּ־; mäßigen. -ся פ״ח עָצוֹר בְּרוּחוֹ; sich mäßigen.

Умѣсить см. Умѣшивать.

Умѣстительный ת׳ (1 רָחָב יָדַיִם, מְרֻבֶּה לְהָכִיל; geräumig. 2) אֲשֶׁר דֵּי־מָקוֹם לוֹ בְּ־; bequem einzupacken.

Умѣстить см. Умѣщать.

Умѣстный ת׳ נָאֶה לְ־, נָאוּת לְ־; passend.

Умѣтить פ״ע קָלוֹעַ אֶל־מַטָּרָה, כּוֹנֵן וָרֶה אֶל־; treffen.

Умѣть פ״ע יָכוֹל; יָדוּעַ; können, verstehen. Ум. грамоту הוּא יוֹדֵעַ סֵפֶר. Онъ умѣетъ вести себя יָדוּעַ לָלֶכֶת בְּחִכְּוֹת הַחַיִּים. -ся פ״פ: Какъ умѣется, такъ и дѣлаю כְּדֵי־בִינָתִי אֲעֲשֶׂה; ich mache es, so gut ich kann.

Умѣшивать, Умѣшать פ״ע בָּלוֹל, עָרוֹב; durchmischen. -ся נפ׳ הִתְעָרֵב, הִתְבּוֹלֵל; durchgemengt werden.

Умѣшивать, Умѣсить פ״ע בָּלוֹל, לוּשׁ; הָרְבַּךְ; durchkneten. -ся נפ׳ הִלּוּשׁ, הָרְבַּךְ, הִתְבּוֹלֵל; durchgeknetet werden.

Умѣщать, Умѣстить פ״ע הִנַּח אֶל־, שִׂים בְּ־; hineinlegen. -ся (1 נפ׳ הוּשַׂם (הֻנַּח) אֶל־. 2) פ״ח מָצָא דַּי־מָקוֹם בְּ־; Platz haben.

Умѣщеніе ס׳ שִׂים בְּ־, הַנָּחַת אֶל־; das Einlegen.

Умягчать, -чить פ״ע (1 רָכַךְ, הָרְבַּךְ; weich machen. 2) הִשְׁקִט, הִשְׁבַּח, הָקַל, הֵיטִב; הִשְׁכִּיל, כִּבֵּן; veredeln. -ся (1 נפ׳ רָכוּךְ; weich werden. 2) פ״ח הֻנַּח חֲמָתוֹ, עָמוּד מִזַּעְפּוֹ, הִשְׁבַּח שְׁאוֹן עֶבְרָתוֹ; sich besänftigen.

Умягченіе ס׳ (1 רֹךְ; das Erweichen. 2) שֹׁךְ חֲמַת—; Milderung.

Умять см. Умина́ть.

Унавоженіе ס׳ מִזְרֶה דֹּמֶן עַל־שָׂדֶה; das Düngen.

Унавоживать, -во́зить פ״ע זָרָה, דָּשַׁן שָׂדֶה בְּדֹמֶן; düngen. -ся נפ׳ הֻדַּשֵּׁן, הֻשַּׁן בְּדֹמֶן; gedüngt werden.

Унесе́ніе ס׳ שְׂאֵת (נְשֹׂא) הֶלְאָה; das Wegtragen.

Уне́сть см. Уносить.

Университе́тъ ז׳ אוּלַם הַמַּדָּעִים, בֵּית מִדְרַשׁ חָכְמָה; Universität. -те́тскій ת׳.

Унижа́ть, Уни́зить פ״ע הִשַּׁח, הִשְׁפִּיל; הִקְלָה, הֵקֵל, נִבֵּל, שָׁחוֹחַ, הִשְׁפִּיל, שִׁפּוּל; הָזַל פ״ח הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־, כִּבּוּדוֹ; sich erniedrigen. -ся

Унижéніе ס׳ הַשְׁפָּלָה, שֵׁפֶל, קָלוֹן; Erniedrigung.

Унижённый ת׳ נָקֵל בְּעֵינֵי־, שֵׁה, שָׁפֵל; erniedrigt.

Унизáніе ס׳ מִשְׁבֶּצֶת פְּנִינִים, חָרוּז; das Besetzen mit Perlen.

Унизительно ת״פ קָלוֹן לְ־, חֲלִילָה לְ־; entwürdigend.

Унизительный ת׳ מוֹרָה, נוֹתֵן קָלוֹן, מַקְלָה (ס״ב יד, כו); erniedrigend.

Унима́льщикъ ז׳ מַשְׁבִּית מָדוֹן; מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן; Besänftiger. -щица נ׳.

Унима́тельный ת׳ מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן, מַרְגִּיעַ, מַשְׁקִיט; Unimáть, Уня́ть (уйму́) פ״ע הֶחֱשָׁה, הִרְגִּיעַ, הִשְׁקִט, עָצוֹר בְּ־, הִשְׁבִּיחַ, הִכְנִיעַ, כָּפָה, הָנַח; beruhigen. Ун. ро́потъ толпы הֶחֱשָׁה הָמוֹן רוֹגְנִים. Ун. шумъ волнъ הִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלִּים. Ун. гнѣвъ כָּפָה אַף הִכְנִיעַ שְׁאוֹן הָנַח חֵמָה. Ун, бу́йство ва́рваровъ שְׁאוֹן זָרִים. -ся פ״ח הִרְגִּיעַ, הֶחֱשַׁךְ, חָשָׁה, שָׁקוֹט, שָׁכוֹךְ, הִרְגִּיעַ הֶעָצֵר; sich besänftigen. Уймись и молчи́! הִרְגִּיעִי וְדֹמִי. Боль моя́ не унима́ется לֹא־יֶחֱשַׁךְ כְּאֵבִי. Унялся́ гнѣвъ его́ חֲמָתוֹ שָׁכְכָה.

Унисо́нъ ז׳ קוֹל (פֶּה) אֶחָד; Einklang.

Уни́ть см. Уніять.

Уничижа́ть, -жи́ть פ״ע בָּזָה, הֵקֵל, הִקְלָה, שׂוֹם לְאַל, נָתוֹן לְקָלוֹן, חִלֵּל, הוֹשִׂם לְאַל, הִנְתַּן לְקָלוֹן, חָלוּל; vernichten, ungiltig machen. -ся (1 נפ׳ הִנְתַּן לְקָלוֹן, חָלוּל; herabgewürdigt werden. 2) פ״ח חִלֵּל (נִבֵּל) כְּבוֹדוֹ, הִכְחִישׁ, הִשְׁפִּיל (הִתְרַפֵּס) לִפְנֵי־, שׂוֹם קָלוֹן עַל־כְּבוֹדוֹ (הִתְכַּחֵשׁ) לְ־; sich erniedrigen.

Уничижéніе ס׳ בִּוָּיוֹן, קָלוֹן; Herabwürdigung.

Уничижительный ת׳ נוֹתֵן לְבִוָּיוֹן, נוֹתֵן קָלוֹן; erniedrigend.

Уничтожа́ть, Уничто́жить פ״ע (1 נָתוֹן, שׂוֹם לְאַל, בִּלְעַ, סִכֵּל, הָנָא, הָפֵר; כָּאוּן וּכְאֶפֶס; vernichten. Ун. договóръ הָפֵר בְּרִית. Ун. за́мыселъ סִכֵּל (בִּלְעַ) הִשְׁמִיד, כִּלָּה, אִבֵּד. 2) הָנָא מַחֲשֶׁבֶת—, עֵצַת—; vertilgen. -ся נפ׳ הִנְתַּן לְאַל, הָסֵף, הִכָּרֵת, הֻחְרַם, הָיָה כָּאוּן וּכְאֶפֶס, הִשְׁמֵד, הוּפַר; vernichtet werden.

Уничтожéніе ס׳ חֵרֶם, כִּלָּיוֹן, אֲבָדָן; Vernichtung.

Уничтожитель ז׳ מַכְרִית, מַשְׁמִיד, מְאַבֵּד, מֵפִיר, מְנִיא; Vernichter. -льница נ׳.

Уничтожительный ת׳ כִּלָּיוֹן—, אֲבָדָן—; Vernichtungs-.

Ўнія נ׳ עֲדַת הַנִּסְפָּחִים לַכְּנֵסִיָּה הָרוֹמִית (טעם הרוסי); Union. Уніятскій ת׳. -я́тка נ׳.

Унія́ть רוּסִי נִסְפָּח עַל־הַכְּנֵסִיָּה הָרוֹמִית; Unirten.

Унора́вливать, -ровля́ть, -рови́ть פ״ע 1) כּוֹנֵן, מָצָא בְּחוֹר לוֹ, אל־ abpassen. Уноровилъ удобное время מָצָא לוֹ עֵת רָצוֹן. 2) (на кого) נָתוֹן לְאִישׁ מַלֵּא שְׂאֵלַת־, עָשָׂה רָצוֹן־, כִּלְבָבוֹ befriedigen. -ся 1) הִקְבֵּל אֶל־, הִכּוֹן־ entsprechen. 2) פ״ח נִסָּה לְ־, הִסְכֵּן עִם־ sich richten nach...

Уноровка נ׳, -вле́ніе ס׳ מְצוּא בְּמוֹעֲדוֹ, עֲשׂוֹת בְּעִתּוֹ, הִסְכֵּין עִם־ das Abpassen.

Уноровля́ть, -ся см. Унора́вливать, -ся.

Уноси́ть (уношу́, уно́сишь), Уне́сть פ״ע נָשׂוֹא מִ־, נָטַל הָלְאָה; שֹׁעֵר מִמְּקוֹמוֹ, הַתֵּר־, גָּרוֹף־, זָרוֹם־ fortttragen. Вѣтръ унесётъ ихъ רוּחַ תִּשָּׂאֵם. Потокъ унёсъ ихъ הִנְחִיל גַּרְפָּם (זַרְמָם). -ся נפ׳ הִנָּשֵׂא, הוּטַל־, הָלְאָה fortgetragen werden.

Уносливый ת׳ שׁוֹטֵף (סוּס), סוֹעֵר hitzig.

Уно́сный ת׳ גָּנוּב geftohlen. Уно́сные ремни עֲכֻתּוֹת הָרִתְמָה לַסּוּסִים הַחִיצוֹנִים.

Уно́счивый см. Уно́сливый.

Уно́съ ז׳ 1) (יחז׳ יז, ם) מַשָּׂאוֹת, שְׂאֵת הָלְאָה, נְשׂוֹא מִ־ das Forttragen. 2) גְּנֵבָה, גְּנֵבָה Diebstahl.

Уноше́ніе ס׳ см. Уно́съ 1.

Уноща́къ ז׳ נוֹשֵׂא הָלְאָה Wegträger. -щица נ׳.

Унтеръ-офицеръ ז׳ מִשְׁנֶה, מִשְׁנֵה שַׂר הַמֵּאוֹתִים, פְּקִיד הַצָּבָא Unteroffizier. -церскій ת׳.

Ун́ція נ׳ מִשְׁקַל שְׁמֹנֶה הַחֵלֶק הַשְׁנֵים־עָשָׂר מִלִּטְרָא, דְּרַכְמֹנִים (ב״ר כח) *אוּנְקִיָּה Unze.

Уныва́ть, Уны́ть פ״ע 1) שָׁמוֹם, כָּהָה, פּוּג, הָמוֹג, הוֹרַד לָאָרֶץ רֹאשׁוֹ, אָמְלַל den Muth verlieren. Уныло се́рдце его́ לִבּוֹ פָּג (נָמוֹג).

Уныв— см. Уны́л—.

Уны́ло מַר ת״פ, בְּמָרִירוּת, בְּשֶׁבֶר־רוּחַ traurig.

Уны́лость נ׳ מְרִי, מְרִירוּת, דְּאָבָה, תּוּגָה, רוּחַ כֵּהָה Verzagtheit.

Уны́лый ת׳ נוּגָה, שׁוֹמֵם, מַשְׁמִים, נִכֵּה־רוּחַ, דַּכָּא, נָכֵא לֵבָב, שְׁבוּר לֵב, נָכֵא (ישעי׳ סו, ז) traurig.

Уныніе ס׳ см. Уны́лость.

Уныривать, Уныри́ть פ״ע 1) צָלוֹל (במים), טָבוֹל untertauchen (vor einer Gefahr). 2) הִתְעַלֵּם מִ־, הִמָּלֵט entgehen (einer Gefahr).

Унятіе ס׳ הַשְׁקָטָה, הַשְׁבָּחָה שְׁאוֹן־ Beschwichtigung.

Уня́ть см. Унима́ть.

Упада́ніе ס׳ מַפֹּלֶת הַ־, נְפֹל, כִּשָּׁלוֹן Fall.

Упада́ть, Упа́сть פ״ע 1) נָפוֹל, יָרוֹד, הָדַל sinken. Уп. ду́хомъ הָמוֹג מִפַּחַד, הָלוֹךְ וְחָסוֹר. 2) נָפוֹל, הִתְמוֹטֵט, הִתְרַסֵּק in Verfall kommen.

Упаде́ніе см. Упада́ніе.

Упадокъ (-дка) ז׳ הֶרֶס, מַפֹּלֶת, הֲרִיסוּת, כִּשָּׁלוֹן, כִּשָּׁל Verfall. Уп. силъ רִפְיוֹן יָדַיִם, כִּשָּׁל כֹּחַ.

Упа́дъ ז׳ כִּשָּׁל, נְפֹל Fall. Мы смѣялись до упа́ду צָחַקְנוּ עַד־אִם כָּשַׁל כֹּחֵנוּ.

Упа́иваніе ס׳ הַשְׁכָּרוֹן, הַשְׁקוֹת שִׁכָּרוֹן das Berauschen.

Упа́ивать, Упои́ть פ״ע הִשְׁכִּיר, שִׁכֵּר, הִשְׁקָה שִׁכָּרוֹן betrunken machen. -ся נפ׳ הִשְׁכַּר sich betrinken.

Упакова́ніе ס׳ מְלוּאַת אֲגֻדָּה das Einpacken.

Упако́вка נ׳ см. Упакова́ніе.

Упако́вывать, -кова́ть פ״ע מִלֵּא אֲגֻדָּה, טָעוּן ein-packen.

Упа́лзываніе ס׳ זְחֹל הָלְאָה das Wegkriechen.

Упа́лзывать פ״ע זָחוֹל הָלְאָה wegkriechen.

Упало́й ת׳ רִיק (נָקִי) בְּמוֹת בְּעָלָיו erledigt. Упало́е имѣ́ніе (בש״ל): נִכְסֵי רְטוּשִׁים, אֲחֻזָּה שֶׁמֵּתוּ בְּעָלֶיהָ. Упало́й звѣ́рь חַיָּה נַהֲבָאָה מִפְּנֵי הַצַּיָּדִים.

Упа́ль נ׳ מַפֵּל שְׁרִיקוֹת כִּשְׁתִּים, פֶּרֶט־ Abfall.

Упа́мятованіе ס׳ אַזְכָּרָה, זִכָּרוֹן בְּלֵב das Behalten im Gedächtnisse.

Упа́мятывать, -това́ть פ״ע שׂוֹם לְזִכָּרוֹן, שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ im Gedächtnisse behalten.

Упа́ривать, -па́рить פ״ע רַכֵּךְ (הָרַךְ) בְּרִתְחִים in Schweiß bringen. -ся נפ׳ רֻכּוֹךְ בְּרִתְחִים durchbäht w.

Упаса́ть, Упасти́ פ״ע שָׁמוֹר מְאֹד מִ־ behüten. -ся נפ׳ הִשָּׁמֵר מְאֹד מִ־ sich hüten.

Упасе́ніе ס׳ סְתֵר מִ־, מַחֲסֶה, מִשְׁמֶרֶת, שְׁמֹר Aus-hütung.

Упа́сть см. Упада́ть.

Упа́хивать, Упаха́ть פ״ע (שדה) חָרוֹשׁ הֵיטֵב durch-ackern. -ся נפ׳ הֻחְרַשׁ durchgeackert werden.

Упа́шка נ׳ חָרִישׁ, חָרֹשׁ das Durchackern.

Упека́ніе ס׳ אֲפוּת הֵיטֵב das Durchbacken.

Упека́ть, Упе́чь פ״ע 1) אָפָה הֵיטֵב (לְמַדַּי) durch-backen. 2) (חט׳) הוֹשִׁיב בְּכֶלֶא hineinstecken.

Упелена́ніе ס׳ חִתּוּל, חִתֻּל das Einwindeln.

Упеле́нывать, -лена́ть פ״ע חִתֵּל (יָלֶד), הֻחְתַּל ein-windeln. -ся נפ׳ חִתּוּל, הֻחְתַּל eingewindelt werden.

Упереди́ть см. Опереди́ть.

Упере́живаніе ס׳ בֹּא לִפְנֵי־, הַקְדָּמִים, קֶדֶם das Zu-vorkommen.

Упере́ть, -ся см. Упира́ть, -ся.

Упеча́тывать, Упеча́тать פ״ע חָתוֹם בְּחוֹתָמִים be-siegeln. -ся נפ׳ הֻחְתַּם בְּחוֹתָמִים besiegelt werden.

Упече́ніе см. Упека́ніе.

Упе́чь см. Упека́ть.

Упива́ніе ס׳ שְׁתוֹת מְעַט מִ־ das Abtrinken.

Упива́ть, Упи́ть פ״ע שָׁתָה מְעַט מִ־ abtrinken. -ся 1) נפ׳ הֻשְׁתָּה מְעַט מִ־ abgetrunken werden. 2) פ״ח

(לְשָׁכְרָה) הִשְׁתַּכֵּר, שְׁתוּת לִשְׁכּוֹרוֹן sich betrinken.

Упи́ливать, Упи́лить פ״ע קִצֵּר בְּמַשּׂוֹר; הִקְצִיר בְּמַשּׂוֹר נפ׳ הִנְּזַר בְּמַשּׂוֹר; הָקְצַר בְּמִגְרָה absägen. -ся נפ׳ הִקְצַר בְּמִגְרָה abgesägt werden.

Упи́лка נ׳ הַקְצִיר בְּמִגְרָה, כְּרִת בְּמַשּׂוֹר das Absägen.

Упина́ть, Упну́ть см. Упира́ть, Упере́ть.

Упира́ніе ס׳ הַשְׁעִין, סָעַד, מִשְׁעָן das Stützen.

Упирать, Упере́ть פ״ע לָחוֹץ אֶל־, סָמוֹךְ אֶל־ stützen, anlehnen. Уп. бревно́ въ стѣ́ну סָמוֹךְ קוֹרָה אֶל־. לָחוֹץ כְּפִים אֶל־הַקִּיר, הַקִּיר. Упру́ въ него́ глаза́ אִיעֲצָה עָלַיו עֵינִי, אָשִׁים עֵינַי בּוֹ (תהל׳ לב, ח). Уп. на что דָּרוֹשׁ מִכְּלִי הַרְפּוֹת. -ся פ״ח 1) הִתְלַחֵץ אֶל־, הִסְמֵךְ אֶל־ sich lehnen. 2) הַכְבֵּד לִבּוֹ, הַקְשָׁה עָרְפּוֹ nicht nachgeben.

Уписа́ніе ס׳ מְלוּאַת כְּתָב das Vollschreiben.

Уписа́ть см. Упи́сывать.

Упи́систый по́черкъ כְּתָב מְצֻמָּק gedrängte Handschrift.

Упи́ска, Упи́сываніе см. Уписа́ніе.

Упи́сывать, Уписа́ть פ״ע 1) כָּתוֹב עַל־כָּל־פָּנֵי־, אָכוֹל, אָכוֹל כָּלָה (חס׳) מִלֵּא בְּכָתָב vollschreiben. 2) אָכוֹל עַד־כְּלָה aufessen. -ся נפ׳ הִכָּתֵב עַל־כָּל־פָּנֵי־ beschrieben werden.

Упи́тывать, Упита́ть פ״ע אָכוֹם, דָּשֵׁן, הִבְרָא, רִוָּה ausfüttern. -ся 1) נפ׳ דָּשׁוּן, הֻאְכַּם ausgefüttert werden. 2) פ״ח הִשְׂבַּע, דָּשׁוּן, רִוָּה sich sättigen.

Упихивать, Упиха́ть, -хну́ть פ״ע מִלֵּא בְּ־ מִכָּה vollstopfen. -ся נפ׳ הִתְלַחֵץ מִלֵּא עַד־אֹפֶס מָקוֹם, לְפֶה אֶל־תּוֹךְ־ hineingesteckt werden. [—כְּרֵשׁ vollstopfen.

Упи́чкать פ״ע מִלֵּא עַל־יֶתֶר, מִלֵּא הָאֲכֵל לְמוֹתָר

Упла́та נ׳ שִׁלּוּם, שִׁלּוּמָה, הָשִׁיב חוֹב Bezahlung.

Уплати́ть см. Упла́чивать.

Упла́тный ת׳ שִׁלּוּם, —, שִׁלּוּמִים— Bezahlungs-.

Упла́чиваніе ס׳ см. Упла́та.

Упла́чивать, Уплати́ть פ״ע שִׁלֵּם, הָשֵׁב חוֹב bezahlen. -ся נפ׳ שֻׁלַּם bezahlt werden.

Уплета́ть, Уплести́, Упле́сть 1) פ״ע קָלוֹעַ מִקְלַעַת, עֲבֹת יַחְדָּו; אֶל־תּוֹךְ einflechten. 2) (חס׳) אָכוֹל חוּשׁ לֶאֱכֹל, בְּחִפָּזוֹן gierig essen. 3) (חס׳) הִמָּלֵט entwischen. -ся 1) נפ׳ הִקְלַע (עֲבוֹת) יַחְדָּו eingeflochten werden. 2) פ״ח חָמוֹק וְעָבוֹר, הִתְמַלֵּט sich davonmachen.

Уплете́ніе ס׳ מִקְלַעַת קָלַע יַחְדָּו Einflechtung.

Уплыва́ніе ס׳ לֶכֶת (עֹבֵר) בְּכְלִי־שִׁיט הֲלָאָה das Fortschwimmen.

Уплыва́ть, Упла́ть פ״ע 1) הָלוֹךְ לְדַרְכּוֹ בְּכְלִי־שִׁיט fortschwimmen. 2) הָנוּס, וָעָבוֹר, חָלוֹף vergehen.

Уплы́тіе см. Уплыва́ніе.

Упну́ть, -ся см. Упина́ть, -ся.

Упова́ніе ס׳ תִּקְוָה, שֵׂכֶר, בִּטָּחוֹן, מִבְטָח, בִּטְחָה, בִּטָּחוֹן Zuversicht.

Упова́ть פ״ע הִשָּׁעֵן (הִסָּמֵךְ) עַל־, בָּטוֹחַ בְּ־, יָהַל אֶל־ vertrauen.

Уподоби́тельно ת״פ בְּעֵרֶךְ (בְּעֵרֶךְ) אֶל־ gleichnißweise.

Уподоби́тельный ת׳ אֲשֶׁר יַעַרְכוּ (יִדַּמּוּ) לוֹ [מָשָׁל— vergleichend.

Уподо́бить см. Уподобля́ть.

Уподобле́ніе ס׳ דִּמְיוֹן, עֶרֶךְ, מָשָׁל, מָשָׁל Vergleich.

Уподобля́ть, Уподо́бить פ״ע דִּמָּה, עָרוֹךְ לְ־, הִמְשֵׁל, הִדַּמָּה לְ־ vergleichen. -ся 1) נפ׳ הֻעְרַךְ לְ־ vergleichen werden. 2) פ״ח הִתְמַשֵּׁל כְּ־, דָּמָה לְ־, הִדַּמָּה לְ־, שָׁוָה לְ־ gleich sein.

Упо́дчивать, -ся см. По́дчивать, -ся.

Упоева́ть, -ся см. Упивать, -ся.

Упое́ніе ס׳ 1) שִׁתּוּי, שִׁכָּרָה, שִׁכָּרוֹן, הִשְׁכִּיר Berauschung. 2) שִׁמְחַת־גִּיל, עֲלִיצוּת, שִׂמְחָה־, שִׂכָּרוֹן וְלֹא־ מְיַיֵּן Entzücken. [berauscht.

Упоённый ת׳ שָׂמֵחַ אֶל־גִּיל, עַלִּיז, עָלֵז, שָׁכוּר וְלֹא־מְיַיֵּן

Упои́тельный ת׳ מַשְׁכִּיר, שִׁכָּרוֹן berauschend.

Упои́ть, -ся см. Упа́ивать, -ся.

Упокоева́ть, -ко́ить פ״ע הִשְׁקִיט, הִרְגִּיעַ, הָנַח נָתוֹן מְנוּחָה (מַרְגּוֹעַ) לְ־ Ruhe schaffen. -ся פ״ח הִרְגִּיעַ הוּנַח, מָצָא (מַרְגּוֹעַ), שָׁלָה, שָׁקוֹט zur Ruhe kommen. [Erholung.

Упокое́ніе ס׳ מְנוּחָה, מַרְגִּיעָה, הַשְׁקָטָה, שָׁלוֹם Seelenruhe.

Упокои́тельный ת׳ מְנוּחָה, מֵנִיחַ לְ־, מַרְגִּיעַ, —מַרְגּוֹעַ— beruhigend.

Упоко́ить, -ся см. Упокоева́ть, -ся.

Уползе́ніе см. Упа́лзываніе.

Уползе́ть, Уползти́ см. Упа́лзывать.

Уполномо́ченіе, -мо́чиваніе ס׳ מִלּוּי יְדֵי־ רְשׁוּת, הֶעוֹמֵד תַּחַת־ Bevollmächtigung. [bevollmächtigt.

Уполномо́ченный ת׳ אֲשֶׁר נִתַּן לוֹ רְשׁוּת לְ־, מֻרְשֶׁה

Уполномо́чивать, -мо́чить פ״ע נָתוֹן רְשׁוּת, מַלֵּא יְדֵי־ שׂוּם לְאֵל יַד־אִישׁ לְ־, לְ־ bevollmächtigen. -ся נפ׳ מָצָא לוֹ רְשׁוּת לְ־, הֻרְשָׁה מֵאֵת־ bevollmächtigt werden.

Уполномо́чивающій ת׳ נוֹתֵן רְשׁוּת לְ־, מַרְשֶׁה לְ־ Vollmachtgeber.

Уполовле́ніе ס׳ הַ־ (מַחֲצִית) קְחַת חֲצִי Halbirung.

Уполовля́ть, Уполови́ть פ״ע לָקוֹחַ חֲצִי הַ־, חָצָה הָרַם מִ־ מַחֲצִית die Hälfte nehmen. [löffel

Упо́вникъ (-личекъ) ז׳ כַּף מַגְּפִית Schaum-

Уполошиться פ״ח הִבָּעֵת, הֻחַפַּז, הִבָּהֵל מִפַּחַד sich erschrecken.
Упо́лъ דָּכִי הָרֵתָה, קִבְעַת, בְּדִילֵי נָזִיד ז׳ Abgeschäumtes.
Упо́льзовать פ״ע 1) הוֹעִיל, הוֹשִׁיעַ, נָתַן פְּרִי Nutzen bringen. 2) הֵבֵא מַרְפֵּא, הַעֲלֵה אֲרוּכָה רִפֵּא völlig heilen. [Erwähnung.
Упомина́ніе ס׳, Упоми́нка נ׳ זֵכֶר, הַעֲלוֹת עַל־לֵב
Упомина́ть פ״ע זָכוֹר, הַעֲלֵה עַל־שְׂפָתָיו, הִזְכִּיר erwähnen. -ся נפ׳ הִפָּקֵד, הִזָּכֵר erwähnt werden.
Упо́мнить פ״ע שָׁמוֹר בְּלִבּוֹ, זָכוֹר im Gedächtniß behalten.
Упо́рка נ׳ מִסְעָד, מִשְׁעָן, מַטֵּה־עוֹז Stütze.
Упо́рливый ת׳ см. Упо́рный.
Упо́рность נ׳ см. Упо́рство.
Упо́рный ת׳ חֲזַק־לֵב, אַבִּיר לֵב, קְשֵׁה־עֹרֶף (־לֵב), (־מֵצָח) מַקְשֶׁה לִבּוֹ hartnäckig. Упо́рная болѣ́знь מַחֲלָה נִצַּחַת.
Упо́рство ס׳ מְרִי, קְשִׁי־לֵב, קְשִׁי־עֹרֶף Starrsinn.
Упо́рствовать (-ствую) פ״ע הַכְבֵּד לִבּוֹ, הַקְשֵׁה עָרְפּוֹ, הַמְרֵה בְּ־ (עַם־) נָתוֹן כָּתֵף סוֹרֶרֶת hartnäckig bleiben.
Упорха́ть, -хну́ть פ״ע עָבוֹר בִּיעָף, הִתְעוֹפֵף wegfliegen.
Упо́ръ ז׳ 1) מוּעָקָה בְּ־, מִשְׁעָן אֶל־ Stütze. Вы́стрѣлить въ кого́ въ упо́ръ סָמוֹךְ פִּי־קְנֵה קַלְעוֹ עַל־״״ וְיָרָה. 2) שָׁמָן, פֶּגַע, מִפְגָּע Widerstand.
Упости́ться פ״ח עֻנָּה בְּצוֹם נַפְשׁוֹ sich mattfasten.
Употреби́тельность נ׳ הֲלִיכוֹת דָּבָר בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים Gebräuchlichkeit. [לוֹ בְּחֻקּוֹת הַחַיִּים gebräuchlich.
Употреби́тельный ת׳ אֲשֶׁר הֲלִיכוֹת, אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה
Употребле́ніе ס׳ שִׁמּוּשׁ, שָׁרֵת, צֹרֶךְ, עֲשׂוֹת חֶפְצוֹ Gebrauch.
Употребля́ть, -треби́ть פ״ע עָשָׂה חֶפְצוֹ בְּ־, עָשָׂה לְ־ gebrauchen. Возьмётъ осло́въ ва́шихъ и употреби́тъ въ рабо́тѣ своёй אֶת־חֲמוֹרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה לִמְלַאכְתּוֹ (ש״א ח׳ מו׳). -ся נפ׳ הוֹעַל לְ־, הֻרַגַּל gebraucht werden.
Упо́тчив— см. По́дчив—.
Употѣ́ть כָּסָה זֵעָה beschwitzt sein.
Упоя́ть см. Упа́ивать.
Упра́ва נ׳ 1) גְּמוּל, גְּמוּלָה, שְׁלוּמִים, גְּמוּל בְּשָׁתוֹ וְנִזְקוֹ Genugthuung. 2) מֶשֶׁק, מִמְשָׁל, מִמְשָׁל; פְּקִידוּת בֵּית פְּקֻדּוֹת Verwaltung. Городска́я упра́ва בֵּית פְּקֻדּוֹת הָעִיר. [Verwalter. -льница נ׳.
Управи́тель ז׳ חוֹבֵשׁ, סוֹכֵן, בֶּן־מֶשֶׁק (ישעיה נ, ז) מֶשֶׁק, מִמְשָׁל
Управи́тельство ס׳ פְּקִידוּת, מִמְשָׁל Verwaltung.
Управи́тельша נ׳ אִשֶּׁת הַסּוֹכֵן Frau des Verwalters.
Управле́ніе см. Правле́ніе.
Управля́ть, Упра́вить פ״ע (כְּמוֹ, כְּמוֹ) 1) מָשַׁל בְּ־, שָׁלַט בְּ־, עָצַר בְּ־, שָׁרַר בְּ־ walten, herrschen. 2) צָפָה הֲלִיכוֹת—, פִּקֵּד עַל־, שָׁמַר מִשְׁמֶרֶת הַ־, נָהַג, נָהַל verwalten. -ся 1) הִתְנַהֵל עַל־פִּי־נפ׳ verwaltet werden. 2) פ״ח (כְּמוֹ, כְּמוֹ) מָצָא יָדָיו לַעֲשׂוֹת חַיִל fertig werden mit...
Управля́ющій שת״ см. Управи́тель.
Упражне́ніе ס׳ הַגָּבָה לְפֹעַל בַּפַּיִם אוֹ לַעֲמֹל־נַפְשׁ, חָנוֹךְ (שה״ש ד, ד) תַּלְפִּיָּה, (ישעיה ל, לב) תְּנוּפָה, מַטָּה Uebung.
Упражня́ть פ״ע אָלַף לַמַּעֲשֶׂה, לִמֵּד לְ־, חָנוֹךְ, לִסּוֹר לְ־, אֲשֶׁר בְּדַרְכּוֹ־, הִסְכֵּן בְּ־, נִסָּה בְּ־ פ״ח -ся הִתְחַנֵּךְ (הִתְחַנֵּךְ) בְּ־, לִמֵּד יָדָיו לְ־ sich üben.
Упразне́ніе הַזְנֵחַ, הַשְׁבָּתָה, הָסִיר ס׳ Aufhebung, Abschaffung.
Упразня́ть, -ни́ть פ״ע הָסַר, הִשְׁבִּית, הִזְנִיחַ, נָטוֹשׁ, (מִכַּהֵן) פָּטוֹר; הָפֵר, הָנֵא, בָּטֵל* erledigen; abschaffen. -ся נפ׳ הוּפַר, חָדוֹל, שָׁבוֹת, הִשְׁבֵּת, בָּטוֹל erledigt werden.
Упра́шиваніе ס׳ תְּחִנָּה, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה das Erbitten.
Упра́шивать, Упроси́ть פ״ע הִטָּה, הֶעְתִּיר לְ־, בְּתַחֲנוּנִים לִב— פָּגוֹעַ בְּ־ inständig bitten.
Упреди́тельность см. Предупреди́тельность.
Упреди́тельный см. Предупреди́тельный.
Упрежда́ть, Упреди́ть см. Предупрежда́ть.
Упрежде́ніе см. Предупрежде́ніе.
Упрека́ніе ס׳ תּוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן, גְּעָרָה das Vorwerfen.
Упрека́тель ז׳ מוֹכִיחַ עָוֹן אִישׁ עַל־פָּנָיו, גּוֹעֵר בְּ־, מְחָרֵף Einer der Vorwürfe macht. -льница נ׳.
Упрека́ть, -кну́ть פ״ע עָוֹר בְּ־, הוֹכֵחַ (חָרַף) עַל־עָוֹן Vorwürfe machen. -ся 1) הוּכַח עַל־, הִנָּתֵן בְּ־ דִּפֵּי נפ׳ עָוֹן getadelt werden. 2) הוֹכֵחַ אִישׁ רֵעֵהוּ פ״ח einander vorwerfen. [Vorwurf.
Упрёкъ מוּסָר, גְּעָרָה, חֲרָפָה, תּוֹכָחָה עַל־־־עָוֹן ז׳
Упрёчный ת׳ מוּסָר— מָלֵא תּוֹכָחוֹת עַל־־־עָוֹן vorwurfsvoll.
Упроси́ть см. Упра́шивать.
Упрости́ть, -ся см. Упрощи́вать, -ся.
Упроче́ніе, -чиваніе ס׳ מְכוֹן עוֹלָמִים, הָכֵין לְאֹרֶךְ יָמִים תִּקֵּף Befestigung.
Упро́чивать, Упро́чить פ״ע כּוֹנֵן (הָכֵן) לְאֹרֶךְ יָמִים, הָצֵב, הִכּוֹנֵן, הִכּוֹן, קוֹמֵם לָעַד, קַיֵּם befestigen. -ся נפ׳ befestigt werden.
Упроше́ніе см. Упра́шиваніе.
Упроще́ніе, Упро́щиваніе ס׳ הֶקֵּל, הִיְשִׁיר Vereinfachung.

Усвоéніе, Усвóиваніе ס׳ הָפִיק, מְצֹא לוֹ, רָגוֹת, לִמּוּד Aneignung.

Усвóивать, Усвóить פ״י הִתְנַחֵל, הִתְנַחֵל (דיר, נָחוֹל), קָנָה הִסְכִּין לִ־, לָמוֹד לִ־, נִסָּה בְּ־, הָפַק, מָצָא לוֹ (טוב או רע) sich zueignen. -ся הִמָּצֵא, הִקָּנֶה (דרך טוב או רע) נפ׳ לִ־ angeeignet werden.

Усвоя́ть, -ся см. Усвóивать, -ся.

Усéница נ׳ חָסִיל Käfer. [Nagelwurzelhaut.

Усéнница נ׳ זַר בְּשָׂרִשִׁי צִפָּרְנֵי אָדָם, שֹׁרֶשׁ הַצִּפֹּרֶן

Усéрдіе ס׳ שְׁקֵד, הִפָּץ בַּפַּיִם, רָגֶשׁ, נִדְבַת־לֵב Eifer, Ergebenheit.

Усéрдно ת״פ הַשְׁכֵּם, בִּשְׁקֵד עַל־, בְּחֵפֶץ בַּפַּיִם, בְּרֶגֶשׁ mit Eifer. Я ус. предостерегáлъ тебя הָעִידוֹתִי בְּךָ הַשְׁכֵּם וְהָעֵד.

Усéрдность נ׳ см. Усéрдіе. [

Усéрдный ת׳ מִתְנַדֵּב בְּלִבּוֹ, שׁוֹקֵד עַל־, חָרֵד אֶל־ ergeben, eifrig.

Усéрдствованіе см. Усéрдіе. [

Усéрдствовать (-ствую) פ״י (кому) הִתְחַסֵּד עִם־, הִתְמִים עִם־, שָׁקוֹד עַל־, חָרוֹד אֶל־ eifern für... [dauer.

Усидчивость נ׳ שְׁקֵד עַל־, דֶּרֶךְ לָשֶׁבֶת תַּחְתָּיו Aus-

Усидчивый ת׳ שׁוֹקֵד עַל־מְלַאכְתּוֹ, יוֹשֵׁב תַּחְתָּיו בְּבֵיתוֹ ausdauernd.

Усижи́вать, Усидéть פ״י שָׁמוֹר, יָשׁוֹב תַּחְתָּיו, הִסְכִּין לָשֶׁבֶת עַל־מְקוֹמוֹ מוֹשְׁבוֹ sitzen bleiben. -ся פ״ח ruhig sitzen. [Ranke.

Ýсикъ ז׳ 1) ק׳ см. Усъ. 2) זַלְזַל גֶּפֶן, תִּלְתַּל צֶמַח

Усилéніе, Усили́ваніе ס׳ חִזְקָה, חֲזָקָה (ס״ב יב, יג), הַאֲמָץ Verstärkung.

Усили́вать, Усили́ть פ״י הַאֲמֵץ, אַמֵּץ, גָּבַר, חִזֵּק, הִשְׁגִּיב, שִׁגֵּב verstärken. -ся פ״ח 1) הִתְגַּבֵּר, הָלוֹךְ וְחָזֹק sich verstärken. 2) הִתְאַמֵּץ לִ־, עָנוֹעַ לִ־, פָּרוֹץ, הִכְבֵּד עַל־, עָלָיו פָּרֵץ sich anstrengen.

Усилíе ס׳ פֶּרֶץ, תְּאוּנָה, אוֹן, מְאֻמָּץ־כֹּחַ, רַב־כֹּחַ מַבְלִיגִית Anstrengung. Съ усилíемъ כֹּחַ. Съ какимъ усилíемъ порывáлся ты! מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פֶּרֶץ. [אוֹנִים kräftiger Mensch.

Усилокъ (-лка) ז׳ רַב, שַׁגִּיא כֹּחַ, אַמִּיץ־עֹז, רַב־כֹּחַ

Усильно ת״פ מֵאֵין, בְּלִי־חֶשְׁקָ, בְּכָל־מְאֹמְצֵי כֹּחַ הֵפוּגוֹת angestrengt.

Усильный ת׳ הוֹלֵךְ וְחָזֵק, נֹצֵחַ bringend.

Ускáкивать, Ускакáть פ״י דָּהוֹר (קָפַץ) וְעָבוֹר (איוב מא, יד) wegspringen.

Ускáльзываніе ס׳ נוּס בְּהַחֲבָא, מִפְלָט das Ent-

Ускáльзывать см. Ускользáть. [schlüpfen.

Ускокнýть см. Ускáкивать.

Ускользáть, Ускользнýть (דטיה לז) הִתְחַלֵּק מִ־ פ״י, הִתְמַלֵּט, הִמָּלֵט, בָּרוֹחַ בְּהַחֲבָא, (יב) סָמוֹק וְעָבוֹר לוֹז מַעֲיָנֵי־ entwischen.

Ускорéніе ס׳ הָאִיץ בְּ־, הָחִישׁ Beschleunigung.

Ускори́тель ז׳ מֵאִיץ בְּ־, אָץ בְּ־, מְמַהֵר אֶת־, מַחִישׁ Beförderer. [beförderud.

Ускори́тельный ת׳ מַחִישׁ מַעֲשֶׂה־ הַ־, מֵאִיץ בְּ־

Ускоря́ть, -ри́ть פ״י בִּהֵל לְ־, מִהֵר (הָחִישׁ) מַעֲשֶׂה (אסתר ב, ט), הִכְהֵל אֶת־, הָאֵץ, אוֹץ, הִקְדִּים, הִגִּישׁ (עמוס ט, י); הֶחָרֵה beschleunigen. [ausweichen.

Ускочи́ть פ״ע (ש״א יט, י) פָּטוֹר מִפְּנֵי־, הִמָּלֵט מִ־

Усла́да נ׳ מַעֲדַנִּים, מִטְעַמִּים, מַמְתַּקִּים; עֲדָנָה, שַׁעֲשׁוּעִים, שִׂבְעַ־שְׂמָחוֹת, תַּעֲנוּג, עֹנֶג, נְעִימוֹת Erquikung. [-льница נ׳.

Усладитель ז׳ נֶפֶשׁ (מְשׁוֹבֵב) מַשִּׁיב Erquicker.

Усладительность נ׳ см. Усла́да.

Усладительный ת׳ נֶפֶשׁ (מְשׁוֹבֵב), נָעִים, מֵשִׁיב מְשַׁעֲשֵׁעַ נֶפֶשׁ erquickend.

Услажда́ть, Усладить פ״י הִמְתֵּק, הִשְׁבִּיעַ נְעִימוֹת נֶפֶשׁ (הָשַׁב) שִׁעֲשֵׁעַ erquicken. -ся פ״ח הָשַׁב נַפְשׁוֹ, שָׁבוֹעַ נְעִימוֹת, מָתוֹק sich erquicken. Имъ услажда́ется червь מָתְקוֹ רִמָּה (איוב כד, כ).

Услажде́ніе ס׳ см. Усла́да.

Усла́ніе ס׳ שִׁלּוּחַ, מִשְׁלָח das Wegschicken.

Усласти́ть см. Усла́щивать.

Услащéніе ס׳ הַמְתָּק Versüßung.

Усла́щивать, Усласти́ть פ״י הַמְתֵּק versüßen. -ся הָמְתַּק נפ׳ versüßt werden.

Усло́виться см. Усло́вливаться.

Усло́віе ס׳ תְּנָאִי, עִנְיָן מִתְנָה, אֹפֶן, חִוָּה עִם־ Bedingung. Съ тѣмъ тóлько усло́віемъ согласи́лся съ вáми אַךְ בְּזֹאת נֹאוֹת לָכֶם. [בִּתְנָאִי verabredet.

Усло́вленный ת׳ מְמֻרָשׁ, דָּבוּר עַל־אָפְנָיו, מִתְנָה

Усло́вливаться. Усло́виться פ״ח הִתְנָה, עָשָׂה חִוָּה, קַיֵּם דָּבָר עַל־אָפְנָיו, הִוָּעֵד יַחְדָּו, עִם־ נוֹעֲצוּ (נוֹעֲצוּ) יַחְדָּו לָבֹא. bedingen, verabreden. Они усло́вились придти [bingung.

Усло́вно ת״פ בִּתְנָאִי, רַק אִם־, אַךְ בְּזֹאת mit Be-

Усло́вный ת׳ מָתְנָה; אֲשֶׁר לֹא־יָקוּם בִּלְתִּי אִם־ מֻרָאשׁ bedingt

Услу́га נ׳ 1) גְּמוּל, גְּמוּלָה, חֶסֶד Dienstleistung. Предложи́ть кому́ свой услу́ги נָתַן יָדָיו לְ־ (תהלים סח, לב). 2) см. Прислу́га.

Услужéніе ס׳ 1) עָבוֹד אֶת־ das Dienen. 2) עֲבוֹדָה, כְּהֻנַּת מְשָׁרֵת, עֲבֹדוּת Bedienung.

Услу́живать, Услужи́ть פ״ע עָשָׂה, גָּמוֹל לְ־ פ״ע

הֵיטֵב עִם־, עָשָׂה חֶסֶד עִם־, רְצוֹן־ Dienste leisten.

Услу́жливость נ׳ נְדִבַת־רוּחַ נְדִיבָה, אַהֲבַת חֶסֶד, רָצוֹן, לֵב לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם־ Dienstfertigkeit.

Услу́жливый ת׳ מָהִיר, נָדִיב לֵב לַעֲשׂוֹת רָצוֹן־, מַרִיץ יָדָיו לְ־, לִגְמֹל טוֹב dienstfertig. [Dienerin.

Услу́жникъ ז׳ מְשָׁרֵת Diener. -ница נ׳ מְשָׁרֶת

Услу́жничать עָמוֹד לְשָׁרֵת אֶת־ פ״ע dienen.

Услыха́ть שָׁמוֹעַ אֶת־שֵׁמַע הַ־ פ״ע hören.

Услышать שָׁמוֹעַ, הַאֲזִין, הִקְשִׁיב פ״ע hören, vernehmen. -ся נפ׳ הִשָּׁמַע erhört werden.

Уматривать, Усмотрѣ́ть רָאָה לוֹ, חָזָה לוֹ פ״ע, הִנָּלָה לְעֵינֵי־, הֵרָאֶה נפ׳ רָאָה בְּלִבּוֹ ersehen. -ся נפ׳ הֵרָאֶה ersehen werden.

Усмиро́ніе ס׳ הַכְנִיעַ, הַשְׁקִיט, הַשְׁבִּיחַ Bändigung.

Усмири́тель ז׳ מַכְנִיעַ, מַשְׁקִיט, מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן־ עוֹצֵר Bändiger. -льница נ׳. [bezähmend.

Усмири́тельный מַכְנִיעַ, מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן, עוֹצֵר ת׳

Усмиря́ть, -ри́ть הַכְנִיעַ, הַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן־, עִנָּה, עָצוֹר בְּ־, הִכְרִיעַ תַּחְתָּיו פ״ע besänftigen, bändigen. -ся נפ׳ 1) הִכָּרַע, הִתְעַנָּה תַּחַת־, עָנָה gebändigt werden. 2) שָׁוָה וְדוֹמֵם, הִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן רוּחוֹ; הִכָּנַע מִפְּנֵי־ פ״ח נַפְשׁוֹ sich besänftigen.

Усмотрѣ́ніе ס׳ טַעַם, מַרְאִי־לֵב, חִזּוּן לֵב Ansicht, das Ersehen. По усмотрѣ́нію вы́сшей вла́сти מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדוֹלָיו.

Усмотрѣ́ть см Уса́тривать.

Усмѣха́ться, Усмѣхну́ться הִכָּה, לָעַג, צָחוֹק פ״ח בְּלַעֲגֵי־שָׂפָה lächeln.

Усмѣ́шка נ׳ צְחוֹק שְׂפָתַיִם, לַעֲגֵי־שָׂפָה das Lächeln.

Усну́ть см. Усыпа́ть.

Усовать, -ся см. Усо́вывать, -ся.

Усовершо́ать, -шить עָשָׂה כָּלִיל, הִתֵּם, כָּלוֹל פ״ע (תָּמִים) vervollkommnen. Усоверши́ нра́вы твои́ (משלי ל״ג, ג׳) הַתֵּם דְּרָכֶיךָ. -ся פ״ח (איוב כב, ג׳), הִתְגַּמֵּל בְּתָמוֹ, (יא, ח׳) הִתַּמֵּם sich vervollkommnen.

Усовершéніе, -шéнствованіе עֲשׂוֹת כָּלִיל ס׳ (תָּמִים) הַתֵּם Vervollkommnung.

Усовершéнствователь ז׳ מַתִּם, כּוֹלֵל, מַשְׁלִים טוֹב דָּבָר Vervollkommner. -льница נ׳.

Усовершéнствовать (-ствую), -ся см. Усовершáть, -ся.

Усовершитель см. Усовершéнствователь.

Усо́въ ז׳ מִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא־לוֹ, אִישׁ אֲשֶׁר יָדוֹ בַכֹּל גַּרְגָּן Einer, der sich überall mischt.

Усо́вывать, Усова́ть, Усу́нуть תָּקוֹעַ אֶל־ פ״ע, הִכָּרַח בְּ־, הָכָא בְּ־, מְעוֹךְ בְּ־, נָתוֹן אֶל־ einstecken. -ся הִתְקַע אֶל־ נפ׳ eingesteckt werden.

Усо́вѣщиваніе, Усо́вѣщеніе ס׳ גְּעָרָה, תּוֹכַחַת מוּסָר Ermahnen.

Усо́вѣщивать, Усо́вѣстить שׁוּם, עָשַׂר, הוֹכִיחַ פ״ע, דִּבֵּר בְּאִישׁ מוּסַר כְּלִיוֹתָיו, עוֹן אִישׁ נָכַח פָּנָיו עַל־לֵב־ ermahnen. -ся פ״ח הִנָּחֵם, הִכָּלֵם מַעֲשׂוֹת־ בּוֹשׁ מַעֲוֹלוֹ, הֵשִׁב אֶל־לִבּוֹ, (הִתְנַחֵם) עַל־רָעָתוֹ sich ein Gewissen machen. Онъ усо́вѣстился חָרַף (הִכָּה) אוֹתוֹ לְבָבוֹ; כִּלְיוֹתָיו יִסְּרוּהוּ.

Усоли́ть מָלוֹחַ הֵיטֵב בַּמֶּלַח פ״ע durchsalzen. -ся נפ׳ הָמֻלַּח הֵיטֵב durchgesalzen werden.

Усо́лъ מִזְרֶה מֶלַח עַל־, מְלֹחַ בַּמֶּלַח ז׳ das Durchsalzen.

Усолѣ́лый רָוֶה מֶלַח ת׳ durchgesalzen.

Усолѣ́ть רוּה מֶלַח, הָמְלַח פ״ע durchgesalzen sein.

Усомни́ться см. Сомнѣва́ться.

Усо́пшій שׁוֹכֵב קָבֶר, יָשֵׁן הַמּוּתָה, יָשֵׁן־עָפָר ת׳ gestorben. Усо́пшіе יְשֵׁנֵי עָפָר, רְפָאִים.

Усоса́ть, -ся см. Уса́сывать, -ся.

Усо́хлый צָחֶה, גָּחֵר, חָרֵר, יָבֵשׁ ת׳ vertrocknet.

Усо́хнуть см. Усыха́ть. [Abfterben.

Успéніе ס׳ הָאֲסֵף, גְּוֹעַ; שְׁנַת מָוֶת, יָשֵׁן הַמּוּתָה das

Успока́ивать, Успоко́ить הִרְגִּיעַ, הִשְׁקִיט, הִנַּח פ״ע, הָחֲרִישׁ, הָחֲרִישׁ הָחֲרַשׁ beruhigen. Усп. гнѣвъ הִנַּח חֵמָה, כָּפָה אַף, כָּפַר חֵמָה (משלי ט״ו, יד), Усп. шумъ волнъ הִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלִּים. Усп. бу́рю הֶעֱמִיד רוּחַ סְעָרָה. -ся פ״ח הִשְׁקִיט, הִרְגִּיעַ, הָחֲרִישׁ לִבּוֹ, (ירמיה ד׳, יט) שָׁוָה; שָׁוָה וְדוֹמֵם נַפְשׁוֹ, עָמוֹד, שָׁתוֹק, חָשָׁה, מְזַעְפּוֹ שָׁכוֹךְ sich beruhigen. И успоко́ились во́лны его́ וַיֶּחֱשׁוּ גַּלָּיו. Гнѣвъ его́ успоко́ился חֲמָתוֹ שָׁכְכָה. Се́рдце его́ не успоко́илось לֹא שָׁכַב לִבּוֹ.

Успокоéніе ס׳ הַשְׁקִיט, הַשְׁבִּיחַ; הַרְגִּיעַ; מְנוּחָה, נַחֲמָה, מַרְגּוֹעַ Beruhigung.

Успокои́тельный מַרְגִּיעַ, מַשְׁקִיט, מַנִּיחַ לְ־ ת׳ beruhigend.

Успособля́ть, -собить см. Приспособля́ть.

Успѣва́ть, Успѣ́ть הִצְלַח, חוֹל, הִשְׁכִּיל בְּדַרְכָּיו, הָפֵק רָצוֹן מֵיָּיו פ״ע gedeihen. Дѣла́ его́ всегда́ успѣва́ютъ בְּכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַשְׂכִּיל, יַחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת. 2) מָצָא לוֹ עֵת לַעֲשׂוֹת Zeit finden.

Успѣ́хъ ז׳ בְּרָכָה, פְּרִי, תּוֹשִׁיָּה, אֲרוּכָה לִמְלָאכָה Erfolg; Fortschritt. Имѣ́ть усп. הִצְלַח, בְּמַעֲשֵׂה־יָדָיו הִשְׁכִּיל, עָשָׂה תּוֹשִׁיָּה, הָפֵק רָצוֹן. [folgreich.

Успѣ́шно ת״פ לֵאלֹהִים, לְטוֹב, לְבְרָכָה, לְהוֹעִיל er-

Успѣ́шность נ׳ הוֹעִיל, עֲשׂוֹת פְּרִי, הַצְלָחִים; בְּרָכָה

das Gelingen. [glungen.

Успѣ́шный מוֹעִיל, עוֹשֶׂה־פְּרִי לִבְרָכָה, מֵאֹשֶׁר ת׳

Усрамля́ть, Усрами́ть נָתוֹן הַשְׁבַּע קָלוֹן, הַכְלֵם פ״י הַעֲטָה בוּשָׁה עַל־, הַלְבֵּשׁ בּשֶׁת, הוֹבִישׁ, לִכְלִמָּה beschämen. -ся בּוֹשׁ פ״ח הַכְלֵם, עָטָה קָלוֹן, הָכְלַם, שָׁכוֹעַ חֶרְפָּה sich schämen.

Усредото́ч— см. Сосредото́ч—.

Уста́ פֶּה ס״ר; שְׂפָתַיִם Mund. [müde werden.

Устава́ть, Уста́ть הָלְאָה, עָיוֹף, יָגוֹעַ פ״ע

Уста́вка נ׳, **Уставле́ніе** ס׳ הַעֲמִיד; מַצָּב, מַעֲמָד Zurechtstellung.

Уставля́ть, Уста́вить הַעֲמִיד (הִצִּיב, הִצִּיג) סִדְרִים פ״י zurechtstellen. Уст. пра́вило הַעֲמִיד לְחֹק. Уст. во что глаза́ שׂוֹם עֵינָיו בְּ־, הֶעֱמִיד פָּנָיו בְּ־. -ся 1) נפ׳ הָצַג (הָעֲמַד, הִצִּיב) סִדְרִים פ״ח geftellt werden. 2) הִסְמִיךְ עַל־, הִשְׁעֵן אֶל־ sich ſtemmen.

Уста́вный ת׳ см. Уста́въ.

Уста́вщикъ מְנַהֵל הַמִּקְרָא וְהַשִּׁיר בְּבֵית־יְיָ ז׳ Vorſänger, Cantor. -щица נ׳. [nung. -ста́вный.

Уста́въ ז׳ דָּת, מִשְׁפָּט, חֹק, תְּעוּדָה Verord-

Уста́ивать, Устоя́ть עָצוֹר כֹּחַ לַעֲמוֹד פ״ע Stand halten. שָׁקוֹט וְזָקוֹק (וְהֻזַּבָּה) abſtehen.

Уста́иваться, Устоя́ться קָפוּא עַל־שְׁמָרָיו פ״ח

Уста́лость נ׳ הַפוּגוֹת, אֵין־אֵיל, אֶפֶס־כֹּחַ, כִּשְׁל־כֹּחַ פּוּגַת Müdigkeit.

Уста́лый ת׳ נִלְאֶה, יָגִיעַ כֹּחַ, יָגֵעַ, יָעֵף, עָיֵף müde.

У́сталь נ׳ פּוּגַת, כִּשְׁל־כֹּחַ Müdigkeit. Безъ у́стали מַבְלִי־תֵּת פּוּגַת לוֹ, בְּאֵין הַפוּגוֹת.

Устана́вливаніе см. Уста́вка.

Устана́вливать, Установля́ть, -ви́ть הִצִּיב (הִצִּיג, הֶעֱמִיד) סִדְרִים פ״י; הָכֵן, יָסוֹד כּוֹנֵן zurechtſtellen. שׂוֹם לְחֹק, הָקוֹק, הֶעֱמִיד verordnen. -ся 1) הִעָמֵד בְּ־ נפ׳ הִצִּיג (הִעָמֵד) מְלֹא הַ־, הִעָמֵד sich ſtellen, anhalten. 2) הָיָה לְחֹק; הִכּוֹנֵן, הִכּוֹן פ״ח verordnet werden. [rüſtes Alter.

Устаре́лость בְּלוֹת, כֹּלַח, שִׂבְעַ יָמִים, זֹקֶן נ׳

Устаре́лый ת׳ זָקֵן; בְּגִיר יָמִים, יָשָׁן נוֹשָׁן gealtert.

Устаре́ть פ״ע בּוֹא בַיָּמִים, הִזְקִין, זָקוֹן alt werden.

Уста́ть см. Устава́ть.

Устёгивать, Устега́ть תִּפֵּר רְקָמוֹת פ״י einſtepen

Устерега́ть, Устеро́чь שָׁמוֹר מִ־ פ״י 1) hüten. נפ׳ 1) צָדָה, צָפָה לְ־, אָרוֹב לְ־ beobachten. -ся 2) הָיָה צָפוּי לְמוֹ־אָרֵב, הִשְׁתַּמֵּר פ״ח beobachtet werden. הִשְׁתַּמֵּר sich hüten.

Устереже́ніе ס׳ מִשְׁמָר, מַאֲרָב; מִשְׁמָר das Behüten.

Устила́ніе, Устла́ніе מַצָּע, יְצוּעַ, מִרְבָּד־, מִרְפַּד־ ס׳ das Belegen.

Устила́ть, Устла́ть שָׁטוּחַ, הִצִּיעַ, רִפֵּד, רָבוּד פ״י 1) הָצַע, רָפוּד נפ׳ belegt werden. 2) הִתְרַפֵּס פ״ח, הִשְׁתַּחֲוָה אַפַּיִם אַרְצָה friecheriſch ſein.

Усти́лка см. Устила́ніе.

У́стный פֶּה, מִפִּי־ ת׳ — mündlich. Уст. отве́тъ מַעֲנֶה פִּי־אִישׁ (לא בכתב). У́стное приказа́ніе нача́льника מִצְוַת פִּי־הַשָּׂר. Уст. завѣ́тъ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה.

Усто́й ז׳ 1) см. Сли́вки. 2) עַמּוּד (כֵּן־) הַמַּעֲבָר (אֶמְנָה, מִסְעָד, הַגֶּשֶׁר) Stützſäule.

Усто́йка נ׳ מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמֶרֶת אֱמוּנִים, אֱמוּנִים, אֱמוּן מוֹצָא שְׂפָתָיו Erfüllung ſeines Wortes.

Усто́йчивость נ׳ 1) עַמִּדָה, מַעֲמָד, כֹּחַ לַעֲמוֹד Standhaftigkeit. 2) אֱמוּן, תֹּקֶף Treue.

Усто́йчивый ת׳ מְקֻיָּם, נָכוֹן, נֶאֱמָן; תָּקִיף ſtandhaft; ſicher.

Устоя́лый ת׳ מְזֻקָּק מַעֲמָדוֹ, שׁוֹקֵט עַל־שְׁמָרָיו ab-

Устоя́ть см. Уста́ивать. [geſtanden.

Устра́ивать, Устроя́ть, Устро́ить פ״י 1) בָּנָה, הָכֵן לְ־ כָּל־צָרְכּוֹ, בָּנָה בַּיִת לְ־ bauen. 2) כּוֹנֵן, יָסוֹד anordnen. -ся 1) הִכּוֹנֵן, הִוָּסֵד, הִבָּנָה נפ׳; הֶעָרֵךְ עַל־מִשְׁפָּטוֹ eingeordnet werden. 2) עָרוּךְ הֲלִיכוֹת פ״ח בֵּיתוֹ sich einrichten. [gung.

Устране́ніе הַבְדֵּל מֵעַל־, הַרְחִיק, הָסִיר ס׳ Beſeiti-

Устраня́ть, -ни́ть הָסֵר פ״י, הַבְדֵּל מֵעַל־, פִּנָּה, הָרַם מִ־, נָדָה מִ־, הָגֵה מִ־, הִכְעַ אִישׁ מִכַּהֲנוּתוֹ (הַשְׁבָּת) הוֹסִיר, הִצְדִּיק הוֹגֵה נפ׳ 1) beſeitigen. Устр. препо́ну съ пути́ הָרַם מִכְּשׁוֹל מִדֶּרֶךְ. Устр. кого́ отъ до́лжности הָסֵר אִישׁ מִכַּהֲנוּתוֹ beſeitigt werden. 2) מֵעַל־ פ״ח הִבְדֵּל, הִגְזִיר, נָעוֹר בַּפִּיו מִ־ ſich fern halten.

Устраша́ть, -ши́ть יָרֵא, הִכְעֵת, בִּעֵת, הַפְחֵד פ״י הַכְהֵל, נָתוֹן חִתּוּ (הִתִּיתוּ) עַל־ einſchrecken. -ся פ״ח עָרוּץ מִפְּנֵי־, הָחֵתוּת, הִכְעֵת, הִבָּהֵל, יָרֵא מִפְּנֵי־ erſchrecken.

Устраше́ніе הַפְחֵד ס׳ הַבְהֵל das Erſchrecken.

Устреми́тельный ת׳ שׁוֹמֵף; מִתְפָּרֵץ, סוֹעֵר לְ־ heftig.

Устремле́ніе שִׁית עַל־, מִשְׁלַחַת ס׳ das Richten.

Устремля́ть, -ми́ть שִׁוֵּת אֶל־, כּוֹנֵן (הָכֵן) אֶל־ פ״י שִׁתּוֹת wenden. Про́тивъ не́ба устреми́ли рѣ́чь свою́ שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם. -ся פ״ח עוֹט אֶל־, נָהוֹר גּוֹחַ אֶל־, אֶל־ hinſtreben. Іорда́нъ устреми́тся ко

рту его יָנִים יַרְדֵּן אֶל־פִּיהוּ.

Устрига́ть, Устри́чь, Устригну́ть גָּזַז פ״י beschneiden. -ся נִגַּז נפ׳ beschoren werden.

Ýстрица מִין שַׁבְּלוּל נ׳ Auster. -ричный ת׳.

Устри́чь см. Устрига́ть.

Устрое́ніе ס׳ מְבִנָה, בְּנוֹת das Bauen.

Устро́йство ס׳ בְּנוֹת ; מִבְנֶה, בִּנְיָן, תְּכוּנָה Einrichtung. Устр. человѣ́ческаго тѣ́ла מִבְנֵה (תְּכוּנַת) גּוּפַת הָאָדָם.

Устро́ить см. Устра́ивать.

Устужа́ть, Устуди́ть הִקְרִר פ״י הִקְפִּיא abkühlen. -ся נפ׳ הִקְרַר, הִקְפִּיא (הָקְפָּא) בִּקֹּר abgekühlt werden.

Устуже́ніе ס׳ הַקְפָּיָא בִּקְרָה das Abkühlen.

Уступа́ть, -пи́ть 1) פ״י (кому́ что) נָתַן לְאַחֵר עָזוֹב לְ־ abtreten. Онъ уступи́лъ бра́ту квартиру свою́ עָזַב אֶת־מְעוֹנוֹ לְאָחִיו. 2) פ״ע (кому́ въ чёмъ) הֵאוֹת לְ־ נָטָה, הִרְצָה לְ־, אָבָה לְ־ nachgeben. 3) נָפוֹל מִ־ אַחֲרֵי עֶצֶת־ nachstehen. Онъ не уступа́етъ вамъ въ учёности לֹא־נוֹפֵל הוּא מִכֶּם בְּחָכְמָה. -ся נפ׳ הִנָּטֵשׁ, הִנָּתֵן) לְאַחַר עָזַב abgetreten werden.

Уступи́тельный ת׳ אֲשֶׁר לְפִיהוּ יַעֲזֹב אִישׁ דָּבָר Abtretungs-. Уст. союзъ מִלַּת הַחִבּוּר : גַּם־כִּי ; גַּם־אִם, אַף־כִּי.

Усту́пка עֲזִבוֹן דָּבָר לְאַחֵר נ׳ das Nachgeben. Сдѣ́лать кому́ усту́пку въ цѣнѣ́ גָּרוֹעַ לְ־ מִן־הַמְּחִיר.

Уступле́ніе עֲזוֹב לְאַחֵר ס׳ Abtretung.

Усту́пный ת׳ (בבנין) אֲשֶׁר מִגְרָעוֹת לוֹ mit Absätzen.

Усту́покъ (-пка) ק׳ см. Усту́пъ.

Усту́пчивость נ׳ שֶׁבֶת, הַטּוֹת לִבּוֹ לַעֲצַת רֵעֵהוּ מְרִיב Nachgiebigkeit.

Усту́пчивый ת׳ לַעֲצַת רֵעֵהוּ nachgiebig.

Усту́пчикъ ז׳ מַטֶּה לִבּוֹ, שׁוֹנֵא רִיב, שׁוֹמֵעַ עֵצָה

Усту́пщикъ ז׳ עוֹזֵב לְ־ Abtreter. -щица נ׳.

Усту́пъ ז׳ (בבנין) מִגְרָעָה, מִשְׁקָע בַּקִּיר, (מ״א ו׳) מַדְרֵגָה, מַעֲלֶה Abstufung. Усту́пами בְּמַדְרֵגוֹת, בְּלוּלִים stufenweise.

Устыва́ть, Усты́ть הִתְקָרֵר, הָפוּךְ קָר, הִקְרִר פ״ע kalt werden.

Устыжа́ть, Устыди́ть הִכְלִים, הָבִישׁ פ״י הִבִּישׁ בּשֶׁת, הִכְלִים, הִנָּתֵן הָעֲטָה כְּלִמָּה beschämen. -ся 1) הִכָּלֵם נפ׳ לְכָלוּשׁ, הִכָּלֵם, בּוֹשׁ פ״ח 2) עָטָה כְּלִמָּה, בּשֶׁת beschämt werden. sich schämen.

Усты́лый ת׳ מְקֹר, נָפוּג חֵמוּ erkaltet.

Ýстье ס׳ מוֹצָא נָהָר הַיָּמָה, אֶשֶׁד נְהָרוֹת 1) Mündung. 2) פִּי קְנֵה־הָרֶעַם M. einer Kanone.

Усугуби́тельный ת׳ (כְּפָלִים) נוֹתֵן מִשְׁנֶה מַכְפִּיל verdoppelnd.

Усугубле́ніе ס׳ כְּפָלִים (עֲשׂוֹת) תֹּת, הַכְפֵּל Verdoppelung.

Усугубля́ть, -би́ть פ״י 1) עָשָׂה, נָתוֹן מִשְׁנֶה הַכְפֵּל, כְּפָלִים verdoppeln. 2) הַעֲצִם, רַבֵּה, הִרְבָּה הַכְבֵּר verdoppelt, vermehrt werden. -ся נפ׳ הַעֲשָׂה, הִנָּתֵן מִשְׁנֶה הָעֲצוֹם, פֹּרָה, רָבָה, רַב ; הִכָּפֵל, כְּפָלִים verdoppelt, vermehrt werden.

Усумня́ться, -ни́ться см. Сомнѣва́ться.

Усу́нуть см. Усо́вывать.

Усу́чивать, Усучи́ть פ״י לְמֹאד (הַשְׁוֵר) עֵבֶת הָשְׁוֵר עַד־אִם, עִבּוֹת עַד־כִּי קָצַר גָּרַע אָרְכּוֹ beim Drehen einlaufen.

Усуша́ть, -ши́ть, Усу́шивать פ״י יָבֵשׁ לְמֹאד חָרוּב, יָבוֹשׁ מְאֹד — durchtrocknen. -ся נפ׳ durchgetrocknet werden.

Усчи́тываніе ס׳ מְחֻשְׁבוֹן, גֶּרַע, מִגְרַעַת, גָּרָעוֹן *das Abrechnen.

Усчи́тывать, Усчита́ть פ״י גָּרוֹעַ, חָשַׁב מִ־ herunterrechnen. -ся נפ׳ הִגְרַע מִ־ herabgerechnet werden.

Усъ ז׳ 1) צִיצַת הַשָּׂפָם Schnurrbart. Мота́ть себѣ́ на усъ שָׁמוֹר דָּבָר בְּלִבּוֹ. Онъ себѣ́ и въ усъ не ду́етъ לֹא־יָשִׂים עַל־לֵב. 2) см. У́сикъ 2.

Усыла́ть, Усла́ть פ״י שִׁלַּח הָלְאָה fortschicken. -ся נפ׳ הִשְׁתַּלֵּחַ, שֻׁלּוֹחַ hingeschickt werden.

Усы́лка נ׳ מִשְׁלוֹחַ, שִׁלּוּחַ, מִשְׁלַחַת das Hinschicken.

Усыновитель ז׳ לוֹקֵחַ (מִתְנַחֵל) לוֹ לְבֵן אוֹ לְבַת אֶת־ Wahlvater. -льница נ׳.

Усыновле́ніе ס׳ קְחַת לוֹ לְבֵן אוֹ לְבַת אֶת־ Adoptirung.

Усыновля́ть, -нови́ть פ״י לָקוֹחַ (הִתְנַחֵל) לוֹ לְבֵן אוֹ לְבַת אֶת־ als Kind annehmen, adoptiren. -ся נפ׳ הִלָּקֵחַ לְבֵן אוֹ לְבַת לְ־ adoptirt werden.

Усыпа́льница, -па́льня נ׳ קֶבֶר Todtengruft.

Усыпа́ніе ס׳ זְרוּת עַל־ das Bestreuen.

Усыпа́ть, Усы́пать פ״י שָׁפוֹךְ (עפר, חול) זָרוֹעַ זָרָה עַל־ נפ׳ הִשָּׁפֵךְ (הֻזָּרָה) bestreuen. -ся bestreut w.

Усыпа́ть, Усну́ть פ״ע הָחֵל לִישֹׁן נוֹם שְׁנָתוֹ einschlafen. Усну́ть вѣ́чнымъ сномъ יָשׁוֹן שְׁנַת־עוֹלָם. Рабы усну́ли מֵתָה הַדָּנָה. יָשׁוֹן הַמּוּתָה.

Усыпи́тельный ת׳ מַפִּיל תַּרְדֵּמָה עַל־ einschläfernd.

Усыпи́ть см. Усыпля́ть.

Усы́пка נ׳ שְׁפָךְ (עָפָר) מְזֻרָה (חוֹל) זְרוּת Bestreuung.

Усыпле́ніе ס׳ יָשֵׁן ; רוּחַ תַּרְדֵּמָה Einschläferung.

Усыпля́ть, Усыпи́ть פ״י יָשֵׁן ; הַפֵּל תַּרְדֵּמָה עַל־ עָצַם בְּתְנוּמוֹת עֵינַי־ einschläfern. Ус. боль חָשׁוֹךְ כְּאֵב (הִשְׁכַּח). -ся נפ׳ יִשּׁוֹן eingeschläfert werden. Не усыпля́ется боль моя לֹא־יַחֲשֹׁךְ כְּאֵבִי.

Усырѣ́ть פ״ע הַמְלֵא לַח, רָטוֹב feucht werden.
Усыря́ть,-ри́ть פ״י הַרְטֵב, מַלֵּא לַח durchfeuchten.
Усыха́ніе ס׳ יִבֵּשׁ, יְבִשֶׁת das Eintrocknen.
Усыха́ть, Усо́хнуть פ״ע חָרוֹב, יָבוֹשׁ vertrocknen.
Усы́шка נ׳ מְגֹרַעַת דָּבָר בִּיבֵשֶׁת, חִסָּרוֹן הַדָּבָר הַיָּבֵשׁ Verlust beim Trocknen.
Усѣва́ть, Усѣ́ять פ״י שָׁטוֹחַ—, זָרָה עַל־כָּל־פְּנֵי—, זָרוֹעַ—, בָּשׂוּם. -ся נפ׳ הָזְרֵע (הָזָרֵע) כֻּלּוֹ besäen. -ся נפ׳ הָזָרֵע w.
Усѣвъ ז׳ תֹּכֶן הַזָּרוּעַ, זֶרַע, מִזְרָע Aussaat.
Усѣка́ніе см. Усѣкнове́ніе.
Усѣка́ть, Усѣ́чь פ״י כָּרוֹת, גָּדוֹעַ ראש הַ־, הַקְצֵר, הָתֵז abhauen
Усѣкнове́ніе ס׳ כְּרֹת, גְּדֹעַ das Abhauen. Ус. главы́ שְׂאֵת (כְּרֹת) רֹאשׁ מֵעַל־.
Усѣ́сться см. Уса́живаться 2. [Stück.
Усѣ́чекъ (-чка) ז׳ (גָּדוּעַ) פֶּלַח כְּרוּת abgehauenes
Усѣче́ніе ס׳ כְּרֹת, גְּדֹעַ ; הַקְצִיר das Abhauen.
Усѣче́нный ת׳ 1) גָּדוּעַ, כָּרוּת abgehauen. 2) קָצוּר, מְקֻצָּר verkürzt.
Усѣ́чь, -ся см. Усѣка́ть, -ся.
Усѣя́ніе ס׳ זְרוֹת עַל־, זְרֹעַ—, מִזְרָע— Besäung.
Усѣ́ять см. Усѣва́ть.
Утаева́ть, Ута́ивать, Утаи́ть פ״י הַטְמֵן, טָמוֹן, הַחְבֵּא, הִצָּפֵן נפ׳ verbergen. -ся 1) הִסְתֵּר verborgen werden. 2) הִטָּמֵן פ״ח, הִתְחַבֵּא, הֶעָלֵם sich verbergen.
Ута́йка נ׳ הַסְתִּיר, הַעֲלִים מֵעֵינֵי, הַכְחִיד Verhehlung.
Ута́йщикъ ז׳ מַסְתִּיר, מַחְבִּיא ; מְכַחֵד, מַעֲלִים מִ־ Hehler. -щица נ׳.
Ута́пливаніе ס׳ הַתִּיךְ das Durchkochenlassen.
Ута́пливать, Утопи́ть פ״י הַתִּיךְ בְּחֹם (חֶלֶב) durchkochen lassen. -ся נפ׳ הִתּוֹךְ בְּחֹם (חֶלֶב) durchgekocht sein.
Ута́птывать, Утопта́ть פ״י הִדְרֵךְ, דָּרוֹךְ, סָלוֹל feststampfen. -ся נפ׳ הִדְרֵךְ, סָלוֹל gestampft werden.
Ута́скивать, Утащи́ть פ״י סָחוֹב, סָחוֹף ; גָּנוֹב, הָטוֹף wegschleppen. -ся נפ׳ הִסָּחֵב, הִסָּחֵף, גָּנוֹב, הָטוֹף fortgeschleppt werden. [חֲלָאִים, עֲדָיִים Schmuck.
Утварь נ׳ 1) כְּלֵי־בַיִת Hausgeräth. 2) חֲלִי, עֲדִי,
Утверди́тель ז׳ מְקַיֵּם דָּבָר Bekräftiger.
Утверди́тельно ת״פ בְּכֹחַ מְקַיֵּם דָּבָר mit Gewißheit.
Утвержда́ть, Утверди́ть פ״י 1) יָסַד, אָמַץ, חִזֵּק (בנין) הָכַן, כּוֹנֵן bestärken. 2) קָיַם דָּבָר, כָּתוֹב תֹּקֶף, בְּטַח דָּבָר bekräftigen. 3) הָעֵד ; הוֹכַחַ, דַּבֵּר בְּצִדְקָה אָמַץ בְּמוֹ־פִיו, הִגִּיד אֱמוּנָה versichern. -ся 1) נפ׳ הִכּוֹנֵן, הִוָּסֵד, הֵאָמֵן bestärkt werden. 2) פ״ח (בְּ־ חֵמֶת) הוֹסַף הַאֲמִין, בָּטוּחַ כִּי־ überzeugt werden. 3) (на חֵמֶת) הִסָּמֵךְ עַל־, הִשָּׁעֵן אֶל־, בָּטוּחַ עַל־ sich stützen, berufen.
Утвержде́ніе ס׳ 1) כּוֹנֵן, הָכִין, יְסוּד Befestigung. 2) אִמְצָה, קִיּוּם דָּבָר, תֹּקֶף (זכריה יב, ח) Bestätigung. 3) מָעוֹז, מִשְׁעָן, מִבְטָח Stütze.
Утека́ть, Уте́чь פ״ע שָׁטוֹף וְעָבוֹר ; חָלוֹף, אָזוֹל לוֹ הִנּוֹז וְעָבוֹר hinfließen; dahingehen.
Утёкъ ז׳ מִנוֹסָה, מָנוֹס, מִפְלָט Flucht. Ушли́ на утёкъ נָמְלְטוּ, מָנוֹס נָסוּ.
Утёнокъ (-нка), -ночекъ (-чка) ז׳ אִפְרוֹחַ בֶּן־אַוָּז junge Ente.
Утёнышъ см. Утёнокъ.
Утере́ть, -ся см. Утира́ть, -ся.
Уте́рпливать, Утерпѣ́ть פ״י סָבוֹל, נָשֹׂא erdulden.
Уте́рпчивость נ׳ אֹרֶךְ־אַפַּיִם, סֵבֶל שְׂאֵת, עֹצֶר רוּחַ Geduld. [מַטָּה שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל
Уте́рпчивый ת׳ גּוֹשֵׂא, עוֹצֵר רוּחוֹ, אֹרֶךְ־אַפַּיִם geduldig.
Утерпѣ́ть см. Уте́рпливать.
Утёсистость נ׳ מוֹרָד, צֹלַע, שֵׁן־סֶלַע, סְעִיף סֶלַע Steilheit des Felsens. [steiler Felsen.
Утёсистый ת׳ מָלֵא סְעִיפֵי סְלָעִים ; מָלֵא כַּפִּים voll
Утёсъ ז׳ מוֹרָד, כַּף, צֹלַע־הָר, שֵׁן־סֶלַע, סְעִיף סֶלַע steiler Fels.
Утёсывать, Утеса́ть פ״י הַקְצָה, הִקְצָה behauen.
Уте́чка נ׳ מְגֹרַעַת בַּמִּדָּה וּבַמִּשְׁקָל מִן־הַנִּגָּר, חִסָּרוֹן— das Ausfließen.
Уте́чь см. Утека́ть. [Enten-.
Ути́ный ת׳ אֲשֶׁר לִבְנֵי־אַוָּז, —בֶּן־אַוָּז
Утира́льникъ ז׳ מִנְקֹת־יָד, מִטְפַּחַת־יָד Handtuch. [wischen.
Утира́льный ת׳ עָשׂוּי לִמְחוֹת (לְהוֹבִישׁ) zum Ab-
Утира́ніе ס׳ הוֹבִישׁ, מְחוֹת, הַחְרִיב das Abwischen.
Утира́ть, Утере́ть פ״י 1) גִּגֵּב, מָחָה עַד־יְבֹשֶׁת abwischen. 2) (המ׳) לָחוֹךְ, אָכוֹל glerig essen. -ся פ״ח מָחָה לַח מֵעַל־בְּשָׂרוֹ sich abwischen. [lappen.
Ути́рка נ׳ 1) см. Утира́ніе. 2) מִנְקֹת בַּד Wisch-
Утискивать, Ути́скать, Ути́снуть פ״י דָּחוֹק אֶל־, הִלָּחֵץ אֶל־ נפ׳ לָחוּץ, הָעֵק, תּוֹךְ תּוֹךְ hineindrücken. -ся נפ׳ eingedrückt werden. [das Stillwerden.
Утиха́ніе ס׳ עָמֹד מִזַּעְפּוֹ, שֹׁךְ, הַחֲרִישׁ, הָשֹׁת, דָּמִי
Утиха́ть, Ути́хнуть פ״ע הָחֲרַשׁ, הָדַם, דָּמוֹם, הָשֹׁה, עָמוֹד מִזַּעְפּוֹ, קוֹם לִדְמָמָה, שָׁכוֹךְ, שָׁתוֹק still werden.
Ути́ца см. Утка.
Утиша́ть, -ши́ть פ״י הִשְׁקִט, הִחֲרִישׁ אֶת־, הָחֲרִישׁ, הָשֹׁה, שָׁקוֹט פ״ח הָקֵם לִדְמָמָה, הִשְׁבִּיחַ קוֹם לִדְמָמָה, שָׁכוֹךְ, שָׁתוֹק, דָּמָה, דָּמוֹם, הָחֲרִישׁ,

נָתוֹן פּוּגַת (הֶמְיוֹ) לוֹ ; הֵרָגַע, עָמוֹד מִזַּעְמוֹ sich beruhigen. [מַקִּים לִדְמָמָה Beruhiger. -льница נ׳
Утишитель מַחְשֶׁה, מַשְׁקִיט, מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן־ ז׳
Утишительный מַקִּים לִדְמָמָה, מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן־ ת׳
Утка בֶּן־אוֹז, בְּרִבּוּר נ׳ Ente. [beruhigend.
Уткáть см. Утыкáть.
Уткинъ ת׳ см. Утиный.
Уткнýтіе תִּקְעָ (מְעֹר) בְּ־ ס׳ das Hineinstecken.
Уткнýть см. Утыкáть.
Утконосъ חַיָּה בַּעֲלַת פִּי־אוֹז ז׳ Schnabelthier.
Ýтлый 1) נָפוּץ, (פְּרָצִים) הָרוּס, מְלֻא בְקִיעִים ת׳ zerbrechlich. 2) עָבֵשׁ, נָמֵק faul.
Утокъ (-ткá) עֶרֶב הָאֹרֶג ז׳ Aufschlag des Gewebes.
Утолáкивать, Утолóчь כָּתוֹשׁ (הֻכְּתַשׁ) פ״ע כָּתוֹת, הוּדַק, כִּתֵּת zerstoßen. -ся נפ׳ zerstoßen werden.
Утолáчивать см. Утолáкивать.
Утолéніе הַשְׁקָטָה, הַשְׁבָּחָה, הֶמְיוֹ ; שֶׁבֶר צְמָאוֹ אוֹ רַעֲבוֹנוֹ Linderung.
Утолитель מַעֲלֶה אֲרוּכָה, מַרְגִּיעַ, מַשְׁבִּיחַ, מַשְׁקִיט ז׳ Linderer. -тельница נ׳ לְ־, מַרְפֵּא
Утолительный נוֹתֵן, וּמַרְגִּיעַ, מַשְׁקִיט (כאב) ת׳
Утолить см. Утоля́ть. [מְנִיחַ לְ־, מַרְפֵּא lindernd.
Утолочéніе כִּתֹּשׁ, כְּתִּת Zerstoßung.
Утолóчка נ׳ см. Утолочéніе.
Утолóчь см. Утолáкивать.
Утолстéть עָבָה, עָשׂוּת, כָּשׁוּ פ״ע dick werden.
Утолщáть, Утолстить הוֹסִיף עַל־עָבְיוֹ, הֶעֱבָה פ״ע verdicken. -ся נפ׳ הֶעָבָה dicker gemacht werden.
Утолщéніе הַעֲבוֹת ס׳ Verdickung.
Утоля́ть, -лить הָנַח לְ־ ; הִשְׁבַּח, הִרְגִּיעַ, הִשְׁקִיט פ״ע הָקֵל מֵעַל־, רַפֵּא לְ־ lindern. Ут. боль הִשְׁקִיט כְּאֵב. Ут. гóлодъ свой, жáжду свою שִׁכּוֹר רַעֲבוֹנוֹ (צְמָאוֹ). -ся 1) הוּנַח לְ־ נפ׳ הֶרָפֵא gelindert werden. Не утоля́ется боль моя לֹא יֻחְשַׁךְ כְּאֵבִי. 2) רָוַח לְ־, שָׁכַךְ, הִרְגִּיעַ, שָׁקוֹט פ״ח sich lindern. И утоли́тся печáль моя וְיִרְוַח־לִי מְיוֹנוֹנִי.
Утоми́тельность תְּלָאָה, יְגִיעַת בָּשָׂר, עָכָל נ׳ Erschöpfung. Утоми́тельность дóроги עָכָל הַדֶּרֶךְ.
Утоми́тельный (קהלת א, ח) יָגֵעַ, מְעַנֶּה כֹּחַ, מַלְאָה ת׳
Утомлéніе כִּשְׁלוֹן־כֹּחַ, עָכָל־נֶפֶשׁ, יְגִיעַת־בָּשָׂר ס׳ Ermattung.
Утомлённый גָּלְאָה, יָגֵעַ, יָעֵף, עָיֵף ת׳ ermüdet.
Утомля́ть, Утоми́ть הִכְשִׁיל כֹּחַ, הוֹגֵעַ, הִלְאָה פ״ע עִנָּה כֹּחַ ermüden -ся פ״ח הִלָּאָה, יָגוֹעַ, יָעוֹף, עָיוֹף müde werden.
Утонéніе הַקְצָיַת, גְּרוּעַ מַעֲבִי הַ־, הָדַק ס׳ Verdünnung.
Утони́ть, -ся см. Утоня́ть, -ся.
Утонýть см. Утопáть.
Утончáть, -чи́ть 1) גָּרוּעַ מַעֲבִי, עָשָׂה דַק, הָדַק פ״ע הַ־ לַמֵּד, עָשָׂה חָרוּץ וּמָהִיר dünner machen. 2) לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל verfeinern. -ся נפ׳ 1) הוּדַק, הִגְרַעַ מַעֲבִיוֹ dünner werden. 2) חָרוּץ וְהַשְׂכֵּל בְּ־ sich verfeinern.
Утончéніе 1) עֲשׂוֹת דַק, הָדַק ס׳ Verdünnung. 2) עֲשׂוֹת חָרוּץ וּמָהִיר בְּ־, הוֹעִיל לְהַשְׂכִּיל בְּ־ Verfeinerung. [Verfeinerung.
Утончённость תְּכוּנָה נ׳, בִּינָה, לֵב מֵבִין יַד חָרוּצִים
Утоня́ть, -нить, -ся см. Утончáть 1.
Утопáніе טְבֹעַ בְּ־ ס׳ das Untersinken.
Утопáть, Утонýть טָבוֹעַ בְּ־ פ״ע, —טָבוֹעַ, —הֻטְבַּע צָלוֹל בְּ־ ertrinken; versinken. Ут. въ грязи הֻטְבַּע בַּבֹּץ. Ут. въ рóскоши הִשְׁתַּקֵּף בְּתַעֲנוּגֵי בְשָׂרִים. Ут. въ слезáхъ יָרוֹד בַּבֶּכִי (ישעיה טו, נ).
Утопистъ רוֹעֶה רוּחַ, רוֹעֶה אֲפָר ז׳ Schwärmer.
Утопи́ть см. Утоля́ть.
Утóпія תְּהוּ, מִשְׁלֵי־אֲפָר, רַעְיוֹן רוּחַ נ׳ Träumerei.
Утóпленикъ מֵת מְטֻבָּע, טוּבַע ז׳ Ertrunkener. -ница נ׳.
Утоплéніе הוֹרִיד בְּמְצוּלָה, הַטְבָּיַת ס׳ das Ertränken
Утóплый מְטֻבָּע בְּמַעֲמַקֵּי מַיִם, מְטֻבָּע ת׳ versunken.
Утоля́ть, Утопи́ть הִטְבִּיעַ (טִבַּע) בְּמְצוּלָה פ״ע הַעֲלָה (כִּסָּה) עַל־ אֶת־תְּהוֹם (יחזקאל כו, יט ; לא, טו) יָרוֹד, הֻטְבַּע, טָבוֹעַ נפ׳ ertränken; ersenken. -ся הִטְבַּע בְּמְצוּלָה sich ertränken
Утоптáніе הַדְרִיךְ, דְּרֹךְ ס׳ das Festtreten.
Утоптáть см. Утáптывать. [abbingen.
Уторгóвывать, -говáть נָתַן לְגָרַע מִן־הַמְּחִיר פ״ע
Уторжка גְּבִיוֹן מִן־הַמְּחִיר נ׳ das Abbingen.
Уторить עָשָׂה שְׁלַבִּים לְתַחְתִּית כְּלִי פ״ע gergeln.
Уторникъ מַגְזֵרָה לִשְׁלַבִּים בְּתַחְתִּית כְּלִי ז׳ Gergelkamm.
Уторы שְׁלַבִּים לְמִשְׁבֶּצֶת. שְׁלַבִּים לְתַחְתִּית כְּלִי ז״ר קַרְקַע הַכְּלִי Gergel, Rimme. Уторный ת׳.
Уторя́ть, -ри́ть דָּרוֹךְ בְּרַגְלָיו, סָלוֹל (מְסֻלּוֹל) פ״ע [מִשְׁעוֹל eintreten.
Ýточка см. Ýтка.
Утрамбовáніе הַדְרִיךְ (מסלה), סֹלֵל ס׳ das Feststampfen.
Утрамбóвывать, -бовáть הַדְרִיךְ, סָלוֹל פ״ע feststampfen. -ся הָדְרַךְ, הִסָּלֵל נפ׳ festgestampft werden.
Утрáта גֵּזֶל, אֲבֵדָן נ׳ Verlust.

Утра́чиваніе ס׳ אֲבֵדָן, כִּלּוּת בַּתּוּהוּ das Verlieren.
Утра́чивать, Утра́тить פ״י אִבֵּד לָרִיק, פִּזֵּר לַתּוּהוּ, כִּלָּה תֹּם לָרִיק, אָבוֹד פ״ח verlieren. -ся כִּלָּה בַּהֶבֶל בַּתּוּהוּ verloren gehen.
Утреница נ׳ 1) עֵת עֲלוֹת הַשַּׁחַר Morgenstunde. 2) תְּפִלַּת הַשַּׁחַר Morgengebet.
Утренникъ ז׳ כְּפוֹר הַבֹּקֶר Morgenfrost.
Утренній ת׳ הַבֹּקֶר, —, אֲשֶׁר לְעֵת הַבֹּקֶר Morgen-. Утренняя заря צִפִּירָה, הֵילֵל בֶּן־שַׁחַר שַׁחַר.
Утреня נ׳ תְּפִלַּת הַשַּׁחַר Morgengebet.
Утро ס׳ בֹּקֶר Morgen. Утро ве́чера мудренѣ́е מַצְרִף בֹּקֶר וְיוֹדֵעַ יָיִן, הֵינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט, הַבֹּקֶר לְמִזְמַת־עֶרֶב.
Утро́ба נ׳ 1) קֶרֶב וּכְלָיוֹת, קֶרֶב das Innere. 2) מְעֵי־רֶחֶם, בֶּטֶן, אֵם Mutterleib. [עָבֹת dickbäuchig.
Утро́бистый ת׳ בְּרִיא אוּלוֹ, רַחַב־בֶּטֶן, אֲשֶׁר בְּרִשּׁוֹ
Утро́бный ת׳ הַבֶּטֶן, —, הַקֶּרֶב — vom Leibe. Утр. плодъ פְּרִי־בֶטֶן.
Утро́ивать, Утроя́ть, Утро́ить פ״י שִׁלֵּשׁ verdreifachen. -ся נפ׳ שֻׁלַּשׁ verdreifacht werden.
У́тромъ ת״פ בַּבֹּקֶר הַשְּׁכֵם, בַּבֹּקֶר des Morgens. Являться ут. и ве́черомъ בּוֹא אֶל־הַשְּׁכֵם וְהָעֶרֶב (ש״א יז, מז).
У́трось ת״פ (הס׳) הַיּוֹם בַּבֹּקֶר heute Morgen.
Утроя́ть, -ся см. Утро́ивать, -ся.
Утружда́ть, Утруди́ть פ״י הָעֵבֶד, הֹלִיאָה, הוֹגֵעַ נפעל עָנָה בְּעָמָל הָיָה לָטֹרַח עַל־ bemühen. -ся 1) נפעל הֹלִיאָה, עָיוּף בְּעָמָלוֹ, יָגוּעַ כִּי־ פ״ח bemüht werden. 2) müde werden. Онъ утруди́лся отъ рабо́ты בָּשַׁל בְּעָמָלוֹ כֹּחוֹ.
Утружде́ніе ס׳ הֹלִיאוֹת, הוֹגֵעַ; טֹרַח Bemühung.
Утря́сывать, Утряса́ть, Утрясти́ פ״י הָנַע וְהִשְׁפֵּל, הִנְעַר (הִנּוֹעַ) וְשָׁפוֹל נפ׳ einschütteln. -ся הִנָּעֵר eingeschüttelt werden.
Утух—см. Потух—. [
Утучне́ніе ס׳ הַשְׁבִּיעַ בְּדֶשֶׁן, הַבְרִיא, הַשְׁמִין das Fettmachen. Ут. по́ля זְרוֹת דֶּשֶׁן עַל־שָׂדֶה.
Утучнѣ́лый ת׳ שָׁמֵן, דָּשֵׁן, מְדֻשָּׁן dick geworden.
Утучнѣ́ть פ״ע כָּשֹׁה, דָּשׁוֹן, שָׁמוֹן dick werden.
Утучня́ть, -нить פ״י הַשְׁבִּיעַ בְּדֶשֶׁן, הַשְׁמִין, הַבְרִיא; זָרָה דֶּשֶׁן עַל־, דָּשֵׁן שָׂדֶה fett machen. Ут. по́ле זָרָה דֶּשֶׁן עַל־, דָּשֵׁן שָׂדֶה. -ся פ״ח שָׁמוֹן, הִדְשֵׁן, דָּשוֹן, הִדְשֵׁן fett werden.
Утуша́ть, -шить פ״י כִּבָּה; הִשְׁקִעַ אֵשׁ auslöschen. Ут. гнѣ́въ כִּפָּה אַף. -ся נפ׳ כִּבָּה, הָדְעַךְ erlöschen.
Утыка́ть, Уты́кать פ״י 1) מָעוֹךְ (תָּקוּעַ) עַל־כָּל־ פְּנֵי־ bestecken. 2) אָרוֹג verweben. -ся נפ׳ הִתְקַעֵ בְּלוֹ כִּי־ vollgesteckt werden.
Утыка́ть, Уткну́ть פ״י הִתְקִיעַ אֶל־תּוֹךְ einstecken. -ся נפ׳ 1) הִתְקַעֵ אֶל־תּוֹךְ eingesteckt werden. 2) הִכָּשֵׁל כִּי־, הִתְנַגֵּף, הִנָּגֵף בִּי־ פ״ח anstoßen.
Утычка נ׳ 1) תַּקַּע (יְתֵדוֹת בִּי־) das Bestecken. 2) (בְּנִעֲרֹת פִּשְׁתִּים) סֶכֶר Bestopfung.
Утѣ́сн— см. Притѣ́сн—.
Утѣ́ха נ׳ תַּעֲנוּג, שִׂמְחַת לֵבָב, מְשׂוֹשׂ נֶפֶשׁ, שַׁעֲשׁוּעַ; עֹנֶג; נְחוּמִים Vergnügen.
Утѣша́ть, Утѣ́шить פ״י הָשֵׁב (שַׁעֲשֵׁעַ) נֶפֶשׁ, נִחֵם, הָרְנַע נחום נפ׳ trösten; erquicken. -ся 1) נִחוּם getröstet werden. 2) הִתְנַחֵם פ״ח; שָׁעֲשַׁע (ישעי׳ ס, יב) sich trösten.
Утѣше́ніе ס׳ 1) תַּנְחוּמִים, נִחֻמָה, נְחוּמִים Tröstung. 2) מְשִׁיב נֶפֶשׁ, שַׁעֲשׁוּעִים Erquickung.
Утѣши́тель ז׳ מְנַחֵם Tröster. -льница נ׳.
Утѣши́тельный ת׳ נִחֻמָה, —, נְחוּמִים, —, תַּנְחוּמִים — tröstend; erquickend.
Утѣ́шный см. Утѣши́тельный.
Утю́гъ ז׳ *קַטֶּבֶת, מְטִיל מַחֲלִיק, מוּעָקָה (שביעית ח), *זַיִר (שבת קכג) Bügeleisen. -говый ת׳.
Утюже́къ (-жка́) ק׳ см. Утю́гъ.
Утюже́ніе ס׳ הַחֲלִיק בְּקַטֶּבֶת das Bügeln.
Утю́жить פ״י הַחֲלַק בְּקַטֶּבֶת, הָעַק וְהַחֲלַק בְּמוּעָקָה bügeln, plätten. -ся נפ׳ הֻחְלַק בְּקַטֶּבֶת geplättet w.
Утю́жище נ׳ см. Утю́гъ. [Plättelsen.
Утю́жный ת׳ *קַטֶּבֶת, אֲשֶׁר לְמַטִּיל הַמַּחֲלִיק — vom
Утя́гивать, Утяга́ть, Утяну́ть פ״י 1) מָשׁוֹךְ הֹלִיאָה fortziehen. 2) מָשׁוֹךְ וְחַבֵּר zusammenziehen. 3) חִסֵּר מִן־, גָּרוֹעַ מִן־ abdingen. -ся נפ׳.
Утя́чій см. Ути́ный.
Уха́ נ׳ מְרַק־דָּגִים Fischsuppe. Ушны́й ת׳.
Уха́бина נ׳, Уха́бъ, ק׳, Уха́бецъ (-бца) ז׳ שִׁקְעֲרוּרָה פַּחַת עַל־נָתִיב, בְּדֶרֶךְ Grube. [Gruben.
Уха́бистый ת׳ (דרך) מָלֵא פַּחִתִּים וּשִׁקְעֲרוּרוֹת voll
Уха́живаніе ס׳ 1) מִשְׁמֶרֶת, דְּאָגָה לְ־, עַיִן צוֹפִיָּה Aufsicht. 2) (רעות — רָעָיוֹן, רָדוֹף, רָדַף לֶכֶת, הֲלִיכוֹת־ הֲלִיכוֹת־ (רות ג, י) das Herumtändeln.
Уха́живать פ״ע (за кѣмъ) 1) צָפָה, שָׁמוֹר צַעֲדֵי־ שָׁרַת אֶת־, דָּאוֹג לְ־, הֲלִיכוֹת־ aufwarten. 2) הִתְרַפֵּס (הִתְכַּחֵשׁ) לְ־, רָעָה, רָדוֹף, הָלוֹךְ אַחֲרֵי־, לִפְנֵי־ (תהלים סח, לב) den Hof machen.
У́харски ת״פ (המ׳) בְּיַד חָרוּצִים tapfer.
У́харь ז׳ אִישׁ חַיִל, חָרוּץ, מָהִיר Tapferer.
У́хать, У́хнуть 1) אָמַר־אָח פ״ע קָרָא הוֹ ach! schreien. 2) הִטִּישׁ בְּהֵמָה, הִפֵּל schleudern.

Ухва́тецъ (-тца), -тикъ ז׳ (לְחִתּוֹת סִיר מִיָּקוּד) סִירָה
Ухвати́ть, -ся см. Ухва́тывать, -ся. Ofengabel.
Ухва́тъ ז׳ 1) см. Ухва́тецъ. 2) קֶרֶם מְאַחֵז לְצִנּוֹר הַדֶּלֶף Rinnenhalter.
Ухва́тывать, Ухвати́ть פ״ (за что) אָחוֹז בְּ־, לָפוּת אֶת־, תָּפוּשׂ בְּ־ ergreifen. -ся פ״ח (за что) הַחֲזֵק בְּ־, הִלָּפֵת, הֵאָחֵז בְּ־, תַּפֵּשׂ בְּיָדָיו אֶת־ sich anklammern.
Ухво́стье 1) מוֹץ Spreu. 2) פֵּאָה, קָצֶה Rand.
Ухитря́ть, -ри́ть פ״ אֶלֶף אָרְחוֹת מִרְמָה, לִמֵּד עָרְמָה, עָשָׂה בְּעָקְבָה (בְּמִרְמָה) פ״ח -ся erkünsteln. הִתְפַּתֵּל עִם־, הִתְנַכֵּל לְ־ schlau machen.
Ухищре́ніе ס׳ נִכְלִים, עִקְשׁוּת, סִלְפָּה, תַּחְבּוּלוֹת מִרְמָה, עָרְמָה, עָקְבָה Schlauheit.
Ухищрённость נ׳ см. Ухищре́ніе. [נִפְתָּל schlau.
Ухищрённый ת׳ אִישׁ מִרְמָה, עָקֹב, נוֹכֵל, עָרוּם,
Ухищря́ть, -ся см. Ухитря́ть, -ся.
Ухлёбывать, Ухлеба́ть, Ухлебну́ть פ״ נִמְאָא מֵעַל־ abfuppen.
Ухлесну́ть פ״ הַכָּה פַּעַם בְּשׁוֹט peitschen.
Ухлопа́ть פ״ (הַמ׳) נָפַשׁ (הַכָּה) רָצוֹחַ tödten.
Ухлы́нуть פ״ פָּרוּץ וָעָבוֹר, הִשְׁתָּעֵר הָלְאָה fortströmen.
Ухмыля́ться, -льну́ться см. Улыба́ться.
У́хнуть см. У́хать.
Ухо ס׳ אֹזֶן Ohr. ר׳ **У́ши** אָזְנַיִם. Онъ тугъ (крѣпокъ) на лѣвое ухо הוּא חֵרֵשׁ אָזְנוֹ הַשְּׂמָאלִית. Приклонить ухо הִטָּה אָזְנוֹ. Держа́ть ухо остро́ הִקְשִׁיב אָזְנוֹ. Онъ и ухомъ не ведётъ לֹא־פִתְּחָה לֹא־יָשִׂים עַל־לֵב, אָזְנוֹ. Мѣня́ть ухо на́-ухо הֶחֱלִיף הֶמֵר כְּלִי־כְּצַע, כְּלֹא־הוֹן. Онъ по́-уши въ долга́хъ נִשְׁיָיו (חוֹבוֹתָיו) עֲבֵרוּ רֹאשׁוֹ.
Уховёртка, -вёрточка נ׳ מְנַקִּית לָאֹזֶן Ohrlöffel.
Уходи́ть (ухожу́, ухо́дишь), Уйти́ פ״ הָלוֹךְ, עָבוֹר, אָזוֹל לוֹ, מִ־, מוֹשׁ מִ־ weggehen.
Уходи́ть פ״ (הַמ׳) נָפַשׁ (הַכָּה) רָצוֹחַ tödten.
Уходи́ться פ״ח שָׁקוֹט, שָׁתוֹק, שָׁתֹה, עָמוֹד מִנִּעְפּוֹ still werden.
Ухо́дъ ז׳ 1) (куда́) לֶכֶת לוֹ, לֶכֶת מִזֶּה das Weggehen. Уйти́ ухо́домъ הָלוֹךְ לוֹ בְּהַחְבָּא. 2) (за кѣмъ) הָלוֹךְ לוֹ אַחֲרֵי־, מִשְׁמָר, פְּקִידוּת, תְּשׁוּמַת־עַיִן עַל־, דְּאָגָה לְ־ Aufwartung.
Ухозвонъ ז׳ קוֹל מְצַלְּה בְּאָזְנַיִם das Ohrenklingen.
Ухочи́стка см. Уховёртка.
Ухудша́ть, -ши́ть פ״ הָפוֹךְ לְרַע, הִשְׁחִית, הֵרַע, הִשְׁחֵת נפ׳ -ся בְּלַע verschlimmern.
Ухъ מק״ר הוּ! אָח! ach!
Уцѣ́живать, Уцѣди́ть פ״ הַגֵּר מִ־ abzapfen. -ся הֻגַּר מִ־ נפ׳ abgezapft werden. [לְרַע sich verschlimmern.
Уцѣ́ливать, Уцѣли́ть פ״ 1) כּוֹנֵן אֶל־, קָלוֹעַ וְהָכֵן, מָצָא מִבְּלִי הַחֲטִיא הַמַּטָּרָה יָרָה אֶל־ hinzielen. 2) וּמָצָא in den Zielpunkt treffen. -ся פ״ח כּוֹנֵן קַלְעוֹ אֶל־.
Уцѣлѣ́ть פ״ יָצָא בְּשָׁלוֹם, שָׁלוֹם unbeschädigt bleiben. Кто проти́вился ему́ и уцѣлѣлъ? מִי הִקְשָׁה אֵלָיו וַיִּשְׁלָם.
Уцѣ́пка, Уцѣпле́ніе רֶכֶס בְּ־ ס׳ רַתּוּק das Anhaken.
Уцѣпля́ть, Уцѣпи́ть פ״ רָתַק בְּ־, רָכוֹס בְּ־ anhaken. -ся 1) הֻרְכַּס (הֻרְתַּק) בְּ־ נפ׳ רַתּוּק angehakt werden. 2) פ״ח (1) תָּפוּשׂ בְּ־, הֵאָחֵז בְּ־, לָפוּת אֶת־, תָּפוּשׂ בְּ־, הִתְלַלֵּל עַל־ sich anklammern. 2) הִתְאַנֵּה לְ־ Händel suchen.
Уча́ствованіе הַפִּיל גּוֹרָלוֹ בְּתוֹךְ־ ס׳ Theilnahme.
Уча́ствовать (-ствую) פ״ע (въ чёмъ) הַפִּיל גּוֹרָלוֹ הִתְעָרֵב עִם־, חִלֵּק עִם־, לָקוֹחַ חֵלֶק בְּ־, בְּתוֹךְ־ Theil nehmen.
Участи́ть см. Учаща́ть.
Уча́стіе חֵלֶק בְּ־ ס׳ Theilnahme. Принима́ю уч. въ твоёмъ го́рѣ צַר לִי עָלֶיךָ. [-ница נ׳.
Уча́стникъ חוֹלֵק עִם־, חָבֵר לְ־ ז׳ Theilnehmer.
Уча́стный חוֹלֵק, מִתְעָרֵב עִם־, אֲשֶׁר חֵלֶק לוֹ בְּ־ ת׳ עִם־ betheiligt. [שֶׂכֶם, נַחֲלָה Landstück.
Уча́стокъ (-тка) חֵבֶל־, חֵלֶק־שָׂדֶה, חֵלֶקָה, חֵלֶק ז׳ נַחֲלַת שָׂדֵי מִמְרוֹמִים Schicksal.
Учаща́ть, Участи́ть פ״ עָשָׂה (הִקְרָה) פְּעָמִים רַבּוֹת öfter machen. -ся נפ׳ הֵעָשָׂה (קָרָה, הִקְרָה) פְּעָמִים רַבּוֹת öfter werden.
Учаще́ніе הִשְׁנוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת Wiederholung.
Учёбникъ סֵפֶר מַלָּף, סֵפֶר לַחֲנִיכֵי מַדָּע ז׳ Lehrbuch.
Учёбный ת׳ תּוֹרָה, —לֶקַח — Lehr-. Учёбное вре́мя עֵת הַתּוֹרָה (הַלֶּקַח).
Ученикъ לָמוּד, חָנִיךְ, תַּלְמִיד ז׳ Schüler. -ница נ׳.
Ученическій ת׳ תַּלְמִיד, —חָנִיךְ, —תַּלְמִידִים, —חֲנִיכִים — Schüler-. [לֶקַח Unterricht.
Учёніе 1) הוֹרוֹת דַּעַת, לִמּוּד das Lernen. 2) תּוֹרָה
Учёность חָכְמָה, תְּבוּנוֹת, מַדָּע, דַּעַת נ׳ [תְּבוּנוֹת, מַשְׂכִּיל gelehrt. Gelehrsamkeit.
Учёный ת׳ לָמוּד, חָכָם, מְלֻמָּד, יוֹדֵעַ, סוֹפֵר, אִישׁ
Учёрпывать, Учерпа́ть, -пну́ть פ״ שָׁאוֹב מִ־, חָשׁוֹף מִ־ abschöpfen. -ся נפ׳ הֻשָׁאַב מִ־ abgeschöpft werden.
Учеса́ть см. Учёсывать.

Учестить см. Честить.

Учёсть, -ся см. Усчитывать, -ся.

Учёсъ שְׂרִיקוֹת פִּשְׁתִּים ז׳ das Hecheln.

Учёсывать, Учеса́ть פ״ 1) שָׂרוֹק שְׂעָר־ durchkämmen. 2) (חט׳) חָמוֹק עָבוֹר sich fortmachen. -ся נפ׳ הִשָּׂרֵק שְׂעָרוֹ sich kämmen.

Учетверéніе הִכָּפֵל, הִשָּׁנוֹת אַרְבַּע פְּעָמִים פ׳ das Vervierfachen.

Учетверя́ть, -ри́ть כָּפוֹל, שָׁנָה אַרְבַּע פְּעָמִים פ״ הִשָּׁנָה אַרְבַּע בְּמִסְפַּר אַרְבָּעָה vervierfachen. -ся נפ׳ הִכָּפֵל בְּמִסְפַּר אַרְבָּעָה, פְּעָמִים vervierfacht werden.

Учётный הַנְּגָרָע מִ־ ת׳ Abzugs-.

Учётъ ז׳ 1) נִקְיוֹן מַשָּׂא אִישׁ בְּאָחִיו, חֶשְׁבּוֹן עִם־ genaue Rechnung. 2) נִכּוּת, גְּרַע מִ־, נִכָּיוֹן, *גְּרָעוֹן Abzug. [יבמות מב:] Lehranstalt.

Училище כֶּרֶם, בֵּית תַּלְפִּיּוֹת לִמּוּדָע, בֵּית־סֵפֶר פ׳

Училищный אֲשֶׁר לְבֵית הַסֵּפֶר, —, בֵּית הַסֵּפֶר ת׳ Schul-. [bung.

Учинéніе מַעֲלָל, פֹּעַל, מַעֲשֶׂה— פ׳ Verü-

Учиниваніе הַעֲלוֹת אֲרוּכָה, מַרְפֵּא הֶהָרוּס, תִּקּוּן פ׳ Ausbesserung.

Учинивать, Учини́ть חָזַק בֶּדֶק, תִּקֵּן, הַעֲלָה אֲרוּכָה לַפֶּרֶץ, רִפֵּא הֶהָרוּס פ״ ausbessern. -ся נפ׳ הֻתְקַן, הֻרְפָּא ausgebessert werden.

Учинять, -ни́ть פֹּעוֹל, עָשָׂה פ״ ausüben. -ся נפ׳ הֵעָשֶׂה ausgeübt werden.

Учи́тель מַדְרִיךְ, מְחַוֶּה דַּעַת, מְאַלֵּף, מְלַמֵּד, מוֹרֶה ז׳ (מְאַשֵּׁר) לַבִּינָה, מַלְּף Lehrer. -льница נ׳.

Учительскій הַמּוֹרֶה ת׳, —הַמְּלַמֵּד, —הַמּוֹרִים— Lehrer-. [מְלַמֵּד Lehrerstand.

Учительство מִשְׁמֶרֶת, תּוֹר מְאַלֵּף, כְּהֻנַּת מוֹרֶה פ׳

Учительствовать (-ствую) כָּהַן בִּכְהֻנַּת עָבוֹד עֲבוֹדַת מְאַלֵּף, מוֹרֶה פ״נ Lehrer sein.

Учи́ть (учу́, у́чишь) לָמוֹד (что) פ״ 1) lernen. Учи́ть уро́къ свой לָמוֹד לֶקַח יוֹמוֹ. 2) (кого́ чему́) חָנוֹךְ, הִדְרִיךְ בְּ־, הוֹרָה, אִלֵּף, לִמֵּד belehren. Учи́ть сы́на гра́мотѣ לִמֵּד אֶת־בְּנוֹ לָשׁוֹן וְסֵפֶר. -ся (чему́) לִמֵּד; קָנָה דַּעַת, לָמוֹד, הִתְנַהֵג, לָמוֹד נפ׳ lernen. -ся нау́камъ לָמוֹד דַּעַת. -ся ху-до́жеству לִמֵּד יָדָיו לַחֲרֹשֶׁת מַעֲשֶׂה.

Учредитель יוֹרֶה אֶבֶן פִּנָּה לְ־, מְיַסֵּד ז׳ Gründer. -льница נ׳.

Учрежда́ть, Учреди́ть יָרָה אֶבֶן פִּנָּה, יִסֵּד 1) פ״ gründen. 2) שׂוֹם, עָרוֹךְ, הֵקִים, כּוֹנֵן, הֶעֱמִיד, חִקֵּק לְ־, עָשָׂה סְדָרִים לְ־, מִשְׁטָר בְּ־, הִוָּסֵד נפ׳ anordnen. -ся הֻכּוֹנַן, הֶעָרֵךְ gestiftet werden.

Учрежде́ніе 1) עֲשׂוֹת, עָרֹךְ, יְסוֹד, יִסּוּד פ׳ Gründung. 2) חֻקַּת ה־, דָּבָר נוֹסָד, מוּסָד Einführung.

Учтивецъ (-вца) מְצֻנְיָע לָכֶת עִם־, דּוֹבֵר שָׁלוֹם ז׳ Höflicher. -вица נ׳.

Учтиви́ться (-влюсь, -вишься) הִצְנַע לָכֶת פ״ח הָדוֹר פְּנֵי־, דִּבֵּר שָׁלוֹם לְ־, כִּבֵּד אֶת־, עִם־ höflich sein.

Учтиво בְּהֵדֶר פְּנֵי־, בְּנַחַת וְכָבוֹד ת״פ höflich.

Учтивость שִׁפְתֵי רָצוֹן, תּוֹרַת חֶסֶד, דִּבְרֵי שָׁלוֹם נ׳ רוּחַ נְדִיבָה, עֲנָוָה, חֵן Höflichkeit.

Учтивый אֲשֶׁר, דּוֹבֵר שָׁלוֹם, מְצֻנְיָע לָכֶת עִם־ ת׳ תּוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנוֹ höflich.

Учу́гъ (יחזקאל יט, י) שֶׁבֶר, גְּדֵרֶת בְּמֵי־נַחַל לְצֵיד דָּגִים ז׳ Fischwehr. -чу́жный ת׳.

Уша́стый אֲרֹךְ־אָזְנַיִם ת׳ langöhrig.

Уша́тикъ ק׳ см. Уша́тъ. [befiederten Ohren

Уша́тка תַּרְנְגֹלֶת עִם־נוֹצָה עַל־אָזְנֶיהָ נ׳ Huhn mit

Уша́тъ דְּלִי בַּעֲלֵי־אָזְנַיִם, כַּד מְאֻזָּן ז׳ Zuber. -ша́тный ת׳.

Ушвы́ривать, -ря́ть -ну́ть הָטַל, מָלַטְל פ״ הִשְׁלִיךְ הָלְאָה מִ־ hinschleudern.

У́ши см. У́хо.

Ушиба́ніе מַכַּת אֶגְרוֹף, מַהֲלֻמָּה, הַכְאִיב, פִּצּוּעַ 1) פ׳ Verletzung. 2) הָמִית, הַפִּיל das Tödten.

Ушиба́ть, -би́ть הִכָּה, מָחוּץ, הִכְאִיב, פִּצֵּעַ 1) פ״ הָלוּם verletzen. 2) הִכָּה נֶפֶשׁ, הָמִית, נָגוּף tödten -ся הִכָּשֵׁל, כָּשׁוֹל בְּ־, הִתְנַגֵּף, הִנָּגֵף פ״ח anstoßen.

Ушибъ מַכָּה ז׳ (מַהֲלֻמָּה; פִּצַּע (ויקרא יג, כד) חַבּוּרָה Verletzung.

Ушива́ть, Уши́ть תָּפַר יַחְדָּו; תָּפוֹר לְ־ פ״ festnähen.

Уши́вка תְּפֹר לְ־ נ׳ das Festnähen. [nähen.

Уши́вочный אֲשֶׁר יִתְפְּרוּ בוֹ ת׳ zum Zusammen-

Уширя́ть, Уши́рить הִרְחִיב פ״ breiter machen. -ся נפ׳ הִרְחַב breiter werden. Предѣлы ея уширялись גְּבוּלוֹתֶיהָ הִרְחִיבוּ (רָחְבוּ).

Уши́тіе см. Уши́вка.

Уши́ть см. Уши́вать.

Уши́ца см. Уха́.

Ушка́нъ, ק׳ -ка́нчикъ ז׳ אַרְנֶבֶת Hase.

Ушко́ אֹזֶן כְּלִי פ׳ Oehrchen. Ушко́ игли אֹזֶן מַחַט. Ушки́ сапого́въ אֲזָנוֹת נַעֲלֵי־שׁוֹקִים.

Ушле́цъ נָס, בּוֹרֵחַ, הוֹלֵךְ לוֹ ז׳ Flüchtling.

Ушно́е см. Уха́.

Ушно́й אֲשֶׁר לְמַרְק־דָּגִים ת׳ von Fischsuppe.

У́шный אֹזֶן ת׳ —אֹזְנַיִם— Ohr-. Ушная мо́чка תְּנוּךְ הָאֹזֶן.

Ушпи́ливать, Ушпи́лить פ״ע חַבֵּר (רָכוּס) בְּמַחֲטִים mit Stecknadeln bestecken. -ся נפ׳.

Ушто́пывать, Ушто́пать см. Заушто́пывать.

Ущедря́ть, Ущéдрить פ״ע חוֹנֵן, הָנוֹן, תָּמוּךְ רוּחַ הִתְנַדֵּב בְּלִבּוֹ פ״ח נָדִיבָה אֶת־נִדְבָה רוּחוֹ אוֹתוֹ freigebig werden. Онъ ущéдрился לְבִשָּׁה אוֹתוֹ רוּחַ נָדִיבָה.

Ущéлье ס נִקְרַת צוּר Schlucht.

Ущéльникъ ז׳ נִקִּיק סֶלַע, חַגְוֵי־סֶלַע; גַּי־חָרִים Klüftenbewohner.

Ущемлéніе ס׳ עָקָה, מוּעָקָה, לַחַץ בֵּין מְצָרִים das Einklemmen.

Ущéмливать, Ущемля́ть, Ущемúть פ״ע לָחוּץ בֵּין־ פ״ע, הוּעַק, הֻלְחַץ בֵּין־ נפ׳ הָעַק בְּמְצָרִים einklemmen. -ся נפ׳ בְּמְצָרִים eingequetscht werden.

Ущерба́ть, Ущéрбнуть פ״ע הִגְרַע, הָלוֹךְ וְחָסוֹר, *הִפְגַּם, צָעוֹר, מָעוֹט הִגְרַע הוֹלֵךְ וְחָסֵר Луна́ ущерба́етъ.

Ущербля́ть, Ущербúть פ״ע עָשָׂה הֶרֶע לְ־, הִשְׁחִית לְ־, *הִזֵּק, נִזֵּק לְ־ Schaden verursachen. -ся פ״ח см. Ущерба́ть.

Ущéрбъ ז׳ חִסָּרוֹן, חֶבֶל, פֶּרֶץ, רָעָה, נֶזֶק Verlust. Вознаградúть ущéрбъ שִׁוֵּם חִסָּרוֹן, שִׁוֵּם שִׁבּוּת. Ущéрбъ луны́ חִסָּרוֹן אוֹר הַיָּרֵחַ, מְעוֹט הַיָּרֵחַ.

Ущечúть פ״ע חָמוֹם, לְקוֹחַ בְּמִרְמָה sich zueignen.

Ущúпъ ז׳ צְבָט נְשׁוּךְ, צְבוֹט לַחַץ בְּמוֹ אֶצְבְּעוֹתָיו das Abkneipen.

Ущипы́вать, Ущипа́ть, -пнýть פ״ע נָשׁוֹךְ, צָבוֹט בְּאֶצְבְּעוֹתָיו abkneipen. -ся נפ׳ הִצָּבֵט gekniffen w.

Уѣда́ть, Уѣ́сть פ״ע 1) אָכַל מִן־, אֹכֶל, אֵכֶל abessen. 2) נָשַׁךְ beißen. -ся נפ׳ אָכוֹל abgegessen werden.

Уѣздить, -ся см. Уѣзживать, -ся.

Уѣздный ת׳ הַגְלִיל, —, הַפֶּלֶךְ — Kreis-.

Уѣздъ ז׳ סְבִיבֵי־עִיר, עִיר וּכְנוֹתֶיהָ, פֶּלֶךְ, גְּלִיל Bezirk.

Уѣзжа́ть, Уѣ́хать פ״ע נָסוֹעַ וְעָבוֹר הָלְאָה, נָסוֹעַ מִזֶּה abfahren. [доро́га דֶּרֶךְ סְלוּלָה.

Уѣзженный ת׳ סָלוּל eingefahren. Уѣзженная

Уѣзживать, Уѣ́здить פ״ע 1) חַנֵּךְ (סוּס) לְמַרְכָּב einreiten. 2) סָלוֹל דֶּרֶךְ einfahren. -ся נפ׳ הֻחְנַךְ (סוּס) לְמַרְכָּב; (דרך) סָלוּל, הֻסַּל eingeritten,-gefahren [werden.

Уѣ́сть см. Уѣда́ть.

Ую́тно בְּאֵין מַכְלִים דָּבָר, לְרָוְחָה, בְּמַרְחָב, בְּרִחְבָּה ת״פ bequem.

Ую́тность נ׳ רְוָחָה, רֶוַח, מֶרְחָב, רִחְבָּה Bequemlichkeit.

Ую́тный ת׳ רַחַב־יָדַיִם, מְרֻוָּח, נִרְחָב, רָחָב bequem.

Ую́тъ ז׳ מֶרְחָב־אֶרֶץ, רַחֲבַת־יָדַיִם, פַּר נִרְחָב bequemer Ort.

Уязвлéніе ס׳ נֶשֶׁךְ, שׁוּף Verwundung.

Уязвля́ть, Уязви́ть פ״ע 1) הִפְרִישׁ, שׁוּף, נִשַּׁךְ, נָשׁוֹךְ beißen, verwunden. 2) הִכְאִיב־לֵב, הַכְאֵב־לֵב kränken. -ся נפ׳ הִנָּשֵׁךְ verwundet werden.

Уясне́ніе ס׳ דִּי־בָאֵר, פְּרָשָׁה Erklärung.

Уясня́ть, -ни́ть פ״ע הִכִּין לְ־, הִבִּיר, בֵּרַר, בֵּאֵר, פָּרוּשׁ, *פִּרֵשׁ, הִתְבָּאֵר, עָרוֹךְ פָּרָשַׁת דָּבָר erklären. -ся נפ׳ 1) יָצָא (הַגָּלֶה) לְאוֹר erklärt werden. 2) עָטָה, זָרוֹחַ פ״ח אוֹר hell werden.

Ф.

Ф (רפה) פ, Ф. הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וְאַחַת בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי

Фа́бра נ׳ שְׂחוֹר לְמִשְׁחַת הַשָּׂפָם, מִין כּוּף Bartwichse.

Фа́бреніе ס׳ מְשֹׁחַ שְׂפָמוֹ בַּכּוּף das Schwärzen des Schnurrbarts.

Фа́бренный ת׳ (שָׂפָם) מָשׁוּחַ בַּכּוּף geschwärzt.

Фа́брика נ׳ בֵּית, בֵּית מְלָאכָת־, בֵּית חֶרֶשֶׁת־, בֵּית מְלָאכָה בְּמִכּוֹנוֹת Fabrik. [rikanten-.

Фабрика́нтскій ת׳ אֲשֶׁר לְבַעַל בֵּית הַחֶרֶשֶׁת Fab-

Фабрика́нтша נ׳ אִשֶּׁת אֲדוֹנֵי בֵּית־הַחֶרֶשֶׁת Fabrikinhaberin. [Fabrikant.

Фабрика́нтъ ז׳ אֲדוֹנֵי בֵּית־הַמְּלָאכָה בְּמִכּוֹנוֹת

Фабрикова́ніе ס׳ חֶרֶשֶׁת דָּבָר בְּמִכּוֹנוֹת das Fabrizieren. [fabriciren.

Фабрикова́ть (-рикýю) פ״ע חָרוֹשׁ דָּבָר בְּמִכּוֹנוֹת

Фа́брить פ״ע עָשָׂה שָׂפָם, מָשׁוֹחַ בַּכּוּף שָׂפָם sch wärzen den Schnurrbart. -ся פ״ח עָשָׂה שְׂפָמוֹ sich den Schnurrbart schwärzen. [Fabrikarbeiter. -ница נ׳.

Фабри́чникъ ז׳ עוֹשֵׂה מְלָאכָה בְּבֵית חֶרֶשֶׁת־

Фабри́чный ת׳ עָשׂוּי בְּבֵית חֶרֶשֶׁת בְּמִכּוֹנוֹת Fabrik-.

Фаготи́стъ ז׳ מְרִיעַ בְּעוּגַב קְרָנַיִם Fagotbläser.

Фаго́тъ ז׳, *מַשְׁרוֹקִית׳ עוּגַב קְרָנַיִם Baßpfeife. -ро́тный ת׳.

Фаза́нина נ׳ בְּשַׂר שְׂלָו (*פַּסְיוֹן) Fasanenfleisch.

Фаза́ній ת׳ שְׂלָוִים, —, פַּסְיוֹן — Fasanen-.

Фазанъ ז׳ מִין שְׂלָו, *פַּסְיוֹן (קדושין לא.) Fasan.

Фа́келъ ז׳ לַפִּיד, פְּלֶדֶת (נחום ב,ד) Fackel. -кельный ת׳.

Фа́кельщикъ ז׳ נוֹשֵׂא לַפִּיד Fackelträger.

Фактически פ״ע בְּפֹעַל, בֶּאֱמֶת, בֶּאֱמוּנָה ת״פ* thatsächlich.
Фактический ת׳ אֱמֶת, נֶאֱמָן — factisch.
Факторъ ז׳ 1) צִיר עִתִּי, נֹצֵב לְשָׁרֵת, אִישׁ עִתִּי Factor. 2) (בחשבון) מִסְפַּר הַמַּכְפִּיל Vervielfältiger.
Фа́кторство ס׳ מִשְׁמֶרֶת צִיר עִתִּי Factorgeschäft.
Фа́кторствовать (-торствую) פ״ע עָמוֹד בְּמִשְׁמֶרֶת צִיר עִתִּי Factor sein.
Факту́ра נ׳ פִּקּוּדֵי דְבָרִים בַּסֵּפֶר, כְּתֹב הָרִשּׁוּם [Frachtzettel.
Фактъ ז׳ דְּבַר־אֱמֶת, מִקְרֶה, דָּבָר נִהְיָה, עֲלִילָה, פֹּעַל Thatsache.
Факультетъ ז׳ פְּלֻגַּת חֲקֵרֵי־חָכְמָה Gelehrtenzunft. [-тéтскій ת׳
Фалалéй ז׳ נָבוּב, חֲסַר־לֵב Taugenichts.
Фала́нга נ׳ פְּלֻגַּת חֵיל צָבָא Kriegschaar.
Фалбора́ נ׳ שׁוּלֵי בֶגֶד אִשָּׁה, שֹׁבֶל Besatz.
Фа́лда (ק׳ Фа́лдочка) נ׳ כֶּפֶל לִירִיעַת בֶּגֶד Falte.
Фальконéтъ ז׳ קָנֶה־רַעַם קָטָן Falkonet.
Фальши́вить (-влю, -вишь) פ״ע עָשָׂה בְנַפְשׁוֹ שֶׁקֶר, עָשָׂה בְּמִרְמָה וְכַחַשׁ falsch machen.
Фальши́вость נ׳ תַּרְמִית, מִרְמָה, כַּחַשׁ Falschheit.
Фальши́вый ת׳ מִרְמָה, —תַּרְמִית, —; שֶׁקֶר — falsch.
Фальшь נ׳ רְמִיָּה, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים, פְּעֻלַּת־שֶׁקֶר, שֶׁקֶר, מִרְמָה Fälschung.
Фа́ля ז״נ אָוִיל, חֲסַר־לֵב, נָבוּב Thor.
Фами́лія נ׳ בֵּית־אָב, בַּיִת, מִשְׁפָּחָה Familie.
Фамилія́рность נ׳ הֲלִיכוֹת אִישׁ עִם־בְּנֵי־בֵיתוֹ מִסְכָּנִין עִם־ vertraulich.
Фамилія́рный ת׳ חָפְשִׁי כְּאִישׁ בְּקֶרֶב בְּנֵי־בֵיתוֹ,
Фами́льный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית אָב, —מִשְׁפָּחָה Familien-. [tismus.
Фанати́змъ ז׳ לֵב הוּתַל, קִנְאָה לֶאֱמוּנֵי שָׁוְא Fana-
Фана́тикъ ז׳ מַחֲזִיק בֶּאֱמוּנֵי שָׁוְא, מְקַנֵּא לְהַבְלֵי־שָׁוְא שׁוֹנֶה בֶּאֱמוּנֵי הֶבֶל Fanatiker.
Фанати́ческій ת׳ נוֹסֵד עַל־אֱמוּנֵי־שָׁוְא fanatisch.
Фанéрка נ׳ (לצפוי מַעֲשֵׂה חָרֶשׁ) שְׁחִיף עֵץ Belegbrettchen. -нéрный ת׳ [phantasiren.
Фантазировать (-рую) פ״ע חָזָה לוֹ חֲזִיוֹנוֹת, חָזָה,
Фанта́зія 1) נ׳ (לשיר ולחרשת חכמה) רוּחַ חָזוֹן, חִזָּיוֹן, שִׁגָּיוֹן Einbildungskraft. 2) עַשְׁתּוּת, מַשְׁאַת־שָׁוְא, חָזוֹן לֵב, עַשְׁתֹּנוֹת, שִׁרְעֻפִּים, סְעָפִים, רַעְיוֹן רוּחַ, פַּנְטַסְיָא (ירושלמי ב״ב א) Phantasie.
Фантасмагорія נ׳ מַקְסַם חֲזִיוֹנוֹת, מַחֲזֵה תַעְתֻּעִים Scheinzauberei. -рическій ת׳
Фантъ ז׳ תַּעֲרוּבָה, עֲרֻבָּה, עֵרָבוֹן Pfand.
Фарватеръ ז׳ מֵי־שְׁחוּ לָאֳנִיּוֹת בֵּין עִיֵּי הוֹל Fahrwasser.
Фармакологія נ׳ תּוֹרַת הַסַּמִּים לְמַרְפֵּא Arzneimittellehre. -логическій ת׳ [neibereitungsbuch.
Фармакопéя נ׳ חֻקּוֹת מִמְכַּר הַסַּמִּים לְמַרְפֵּא Arz-
Фармацéвтика נ׳ תּוֹרַת מַעֲשֵׂה הַסַּמִּים לִתְרוּפָה Arzneibereitungskunst. -тическій ת׳
Фармацéвтъ ז׳ מֵבִין בְּתִכּוּנַת סַמֵּי־מַרְפֵּא Apotheker.
Фа́росъ ז׳ מִגְדַּל מָאוֹר בַּיָּם Leuchtthurm.
Фарсъ ז׳ חִזּוּן הַתּוּלִים Possenspiel.
Фартукъ (ק׳ -тучекъ, -чка) см. Перéдникъ.
Фарфóръ ז׳ גָּבִישׁ, חֶמֶר זְכוּכִית Porzellan. -фóровый ת׳
Фаса́дъ ז׳ עֲמוּת בִּנְיָן, מוּל פְּנֵי־בִנְיָה Vorderseite.
Фасóль נ׳ פּוֹל הַלָּבָן, פּוֹל תִּירָס (תוספתא מעשרות ג) türkische Bohne. [Schnitt.
Фасóнистый ת׳ אֲשֶׁר גְּזֵרָתוֹ טוֹבָה (בגד) von gutem
Фасóнъ ז׳ גְּזֵרַת־בֶּגֶד, גְּזֵרָה, (מ״א ו, כה) קָצָב; תֹּאַר כְּלִי Schnitt, Art.
Фата́ נ׳ מִטְפַּחַת גְּדוֹלָה (לנשים) seidenes Kopftuch.
Фатализмъ ז׳ אֱמוּנָה בַּמִּקְרֶה וּבַפֶּגַע Verhängnißglaube. [nißgläubiger.
Фаталистъ ז׳ מַאֲמִין בַּמִּקְרֶה וּבַפֶּגַע לְבַד Verhäng-
Фа́та-морга́на см. Ма́рево.
Фатюй ז׳ (המ׳) נָבוּב, סָכָל, בַּעַר Tölpel
Фа́уна נ׳ חַיַּת גְּלִיל הָאָרֶץ, חַיְתוֹ־גוֹי Thierbeschreibung einer Gegend. [Flächen.
Фацéты ז״ר מַעֲשֵׂה נְבֻלוֹת, מִנְבָּלוֹת eckig geschliffene
Фаши́на נ׳ (לְשֶׁכֶר אֲנָמִים) אֲגֻדַּת זְמוֹרוֹת הַמָּסִים, אֲגֻדַּת זְמוֹרוֹת Faschine. [nenholz.
Фашинникъ ז׳ צְרוֹר הַמָּסִים, Fascht-
Фашинный ת׳ סָכוּר בַּאֲגֻדּוֹת זְמוֹרָה, סָתוּם בַּהַמָּסִים von Faschinen.
Фаэтóнъ ז׳ מִין מֶרְכָּבָה, רְכוּב קַל Phaeton.
Фаянсъ ז׳ גָּבִישׁ, אֶבֶן זְכוּכִית Halbporzellan.
Февра́ль ז׳ (סבט—שבט) שֵׁם הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי Februar. -ра́льскій ת׳
Федера́ція נ׳ בְּרִית מַלְכֵי־אָרֶץ Bund. -ціóный ת׳
Фейервéркъ ז׳ מְשׁוּשׁ פְּלָדוֹת, שַׁעֲשׁוּעַ יוֹרֵי־זִקִּים Feuerwerk. -вéркскій ת׳
Фелóнъ ז׳, -лóнь נ׳ מְעִיל הָאֵפוֹד, אֵפֶדָה Ornat.
Фельдма́ршалъ ז׳ נְשִׂיא שָׂרֵי הַחֵילִים Feldmarschall. -шальскій ת׳ [webel. -бельскій ת׳
Фельдфéбель ז׳ זְקַן־הַמְשֻׁנִּים לִפְקִידֵי הַצָּבָא Feld-
Фельдцéйгмейстеръ ז׳ נְשִׂיא שָׂרֵי הָרֶכֶב (בצבא) Feldzeugmeister. [-шерскій ת׳
Фéльдшеръ ז׳ חוֹבֵשׁ חוֹלִים, צְעִיר רוֹפְאִים Feldscherer.
Фельдъегерь ז׳ רָץ, צִיר־מֶלֶךְ, מַלְאַךְ־גוֹי Feldjäger. -герскій ת׳

Фо́никсъ ז׳ אוֹרְשִׁינָה, חוֹל (מַרְבֶּה יָמִים), עוֹף הַנִּצְחִי (סנהדרין קח:) Phönix.
Фо́рзъ ז׳ (בשחוק השד) אֶבֶן הַמַּלְכָּה Königin.
Фо́рма נ׳ אַחֲזַת שָׂדֶה, בַּיִת וְשָׂדֶה בְּמִגְרַשׁ עִיר, פַּרְבָּר Meierei.
Фэрмуа́ръ ז׳ עֶכֶס פְּנִינִים (לעדי נשים) Fermoir.
Фертъ, ק׳ **Фе́ртикъ** ז׳ שֵׁם הָאוֹת Ф הָרוּסִית F. Онъ стои́тъ фе́ртикомъ יָדָיו עַל חֲלָצָיו נִצָּב כְּמוּדַּ יָדָיו עַל חֲלָצָיו.
Фесто́нъ ז׳ לוּיוֹת (פְּרָחִים) מַעֲשֵׂה מוֹרָד (מ״א ז׳, כט) Blumengewinde.
Фетишизмъ ז׳ עֲבוֹדַת אֱלִילִים Götzendienst.
Фетишъ ז׳ אֱלֹהֵי־מַסֵּכָה, צֶלֶם, פֶּסֶל, עֶצֶב, אֱלִיל Götze.
Фехтме́йстеръ ז׳ מְלַמֵּד לַקְּרָב Fechtmeister. -терскій ת׳ לְתַלְפִּיּוֹת קְרָב] Fecht-.
Фехтова́льный ת׳ אֲשֶׁר, אֲשֶׁר לְמִלְחֶמוֹת תְּנוּפָה
Фехтова́льщикъ ז׳ מְלַמֵּד מִלְחָמָה Fechter.
Фехтова́ніе פ׳ מִלְחֶמֶת חֶרֶב, מִלְחֶמֶת תְּנוּפָה das Fechten.
Фехтова́ть (-ту́ю) פ״ע הִתְחָרֵה בְּמִלְחֶמֶת חֶרֶב fechten.
Фибра נ׳ חוּט, דֹּק, בַּד Faser.
Фибро́зный ת׳ מְרֻקָּם בַּדִּים faserig.
Фига נ׳ 1) תְּאֵנָה Feige. 2) см. Ку́кишъ. [spielerei.
Фигля נ׳ תַּהְפֻּכוֹת עָרְמָה, תַּעֲלוּלֵי מִרְמָה Taschen-
Фигля́рить פ״ע הִתְעוֹלֵל; מָלוֹל בִּרְגָלָיו וְקָרוּץ בְּעֵינָיו
Фигля́рство см. Фи́гля. [sich geberden.
Фигля́ръ ז׳ מִתְהוֹלֵל, הוֹלֵל Gaukler. -ля́рка נ׳.
Фигля́рствовать (-ствую) см. Фигля́рить.
Фи́говый ת׳ תְּאֵנִים, —תְּאֵנָה — Feigen-.
Фигу́ра נ׳ 1) מַשְׂכִּית, תֹּאַר, דְּמוּת Figur. 2) (בדברי ספר) מָשָׁל, דִּמְיוֹן Bildniß.
Фигура́льно בְּדֶרֶךְ מָשָׁל וְדִמְיוֹן ת״פ bildlich.
Фигура́льность נ׳ לְשׁוֹן מָשָׁל וּמְלִיצָה Redeschmuck.
Фигура́льный ת׳ 1) מָלֵא מְלִיצוֹת חִידוֹת bilderreich. 2) אָמוּר בִּלְשׁוֹן מָשָׁל bildlich.
Фигура́нтъ ז׳ נִצָּב לְמַלֵּא הַמַּקְהֵלָה (בבמת חיון) Figurant. -ра́нтка נ׳. [Ausdrücken.
Фигу́ристый ת׳ מָלֵא מְלִיצוֹת חִידוֹת reich an bildlichen
Фигу́рить פ״ע עָקוֹב, עָרוֹם, הִתְנַבֵּל, הִתְפַּתֵּל künsteln.
Фигу́рка ק׳ см. Фигу́ра.
Фигу́рно см. Фигура́льно.
Фигу́рность см. Фигура́льность.
Фигу́рный см. Фигура́льный.
Фигу́рчатый ת׳ מְרֻקָּם צִיצִים וּמַשְׂכִּיּוֹת figurirt.
Фи́жмы נ״ר מְעִיל טַבְעוֹת בַּדִּים (מתחת לבגדי נשים) Reifrock

Фи́зика נ׳ חָכְמַת הַטֶּבַע, חֲקָרֵי הַיְקוּם Naturkunde.
Физика́тъ ז׳ סוֹד פְּקִידֵי הָרוֹפְאִים Medizinalbehörde
Физикъ ז׳ תּוֹכֵן חָכְמַת הַטֶּבַע, לְמוּד חֲקָרֵי הַיְקוּם Naturkundiger. [графія תּוֹרַת חָכְמַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
Физи́ческій ת׳ —טִבְעִי physisch. Физи́ческая geo-
Физіогра́фія נ׳ תּוֹרַת חָכְמַת הַיְקוּם Naturbeschreibung.
Физіоло́гія נ׳ חָכְמַת הַחַי וְהַצֶּמַח Naturlehre der Thiere und Pflanzen. [Physiolog.
Физіоло́гъ ז׳ נְבוֹן חָכְמַת־הַחַיִּים, לְמוּד חָכְמַת הַחַיִּים
Физіоно́мія נ׳ הַכָּרַת פְּנֵי־ Gesichtsausdruck.
Физіоно́мъ ז׳ תּוֹכֵן מַרְאֵי הַפָּנִים, בּוֹחֵן הַכָּרַת פְּנֵי־ Gesichtsforscher.
Филантропи́ческій ת׳ מָלֵא, בְּרוּחַ אַהֲבַת הָאָדָם רַב־חֶסֶד, חֲנִינָה menschenfreundlich.
Филантро́пія נ׳ חֲנִינָה, אַהֲבַת הָאָדָם, אַהֲבַת עַמִּיתוֹ חֶסֶד Menschenliebe. [Menschenfreund.
Филантро́пъ ז׳ חַנּוּן, אוֹהֵב עַמִּיתוֹ, חָסִיד, חָסָד רַב חָסָד
Филе́ ס׳ מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת, מִכְבָּר Netzgestrick.
Филе́й ז׳ שׁוֹק, עֶרֶךְ (מבשר בהמה) Lendenstück.
Филе́йный ת׳ מִבְּשַׂר הַשּׁוֹק וְהָעֶרֶךְ von Lendenstück.
Филёнка נ׳ מְלוּאַת־עֵץ, לוּחַ סָגוּר בְּמִסְגֶּרֶת (בחרשת עץ) Tafel.
Филёнчатый ת׳ מְשֻׁבָּץ לוּחוֹת עֵץ getäfelt. Филёнчатая дверь דֶּלֶת־עֵץ תַּשְׁבֵּץ getäfelt. [Uhu, Ohreule.
Филинъ ז׳ תַּנְשֶׁמֶת, צִיָּה, אֹחַ (ויקרא יא. יז) יַנְשׁוּף
Филипповки נ״ר יְמֵי־הַצּוֹם (לנוצרים) Weihnachtsfasten.
Филологи́ческій ת׳ אֲשֶׁר לְחֹקְרֵי לָשׁוֹן philologisch.
Филоло́гія נ׳ חֵקֶר הַלְּשׁוֹנוֹת, חֹקְרֵי לָשׁוֹן Sprachforschung. [gelehrter.
Филоло́гъ ז׳ לְמוּד לָשׁוֹן, מֵבִין בְּחֹקְרֵי לָשׁוֹן Sprach-
Философи́ческій ת׳ מוּסָד עַל־מִשְׁפְּטֵי חָכְמָה philosophisch.
Филосо́фія נ׳ תּוֹרַת הַשֵּׂכֶל, חֹקְרֵי חָכְמָה Philosophie.
Филосо́фскій ת׳ חֲכָמִים, אֲשֶׁר לְחוֹקְרֵי חָכְמָה —philosophisch. Ф. ка́мень см. Алхи́мія.
Фило́софъ ז׳ נוֹהֵג בַּחָכְמָה, חוֹקֵר תַּעֲלוּמוֹת חָכְמָה, חָכָם מַשְׂכִּיל Philosoph.
Фина́лъ ז׳ קֵץ מְנִינָה, סוֹף נְגִינָה Schlußstück.
Фина́нсы ז״ר אוֹצַר הַמַּמְלָכָה, גִּנְזֵי הַמְּלוּכָה Staatsvermögen. -совый ת׳. [גְּמָרִים, Dattel.-ковый ת׳.
Фини́къ ז׳ 1) עֵץ תָּמָר, תֹּמֶר Dattelbaum. 2) פְּרִי־
Фини́фть נ׳ см. Эма́ль.
Финти́ть (-нчу́, -нти́шь) פ״ע הִתְפַּתֵּל, עָקַשׁ דְּרָכָיו, הַצְמֵד מִרְמָה נִבֵּל Kniffe machen. [Schlauheit.
Финтифа́нты ז״ר תַּחְבֻּלוֹת מִרְמָה, תַּהְפֻּכוֹת, נְכָלִים

Фирма ז׳ שֵׁם סוֹחֵר (גודע בשערים), שֵׁם בֵּית מַרְכֹּלֶת Firma.

Фирманъ ז׳ דְּבַר (מִצְוַת) מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן (בארץ תירס) [Befehl (in Türkei).

Фискалить רַגֵּל, חָפַר, תּוֹר פ״ע spioniren.

Фискалъ ז׳ חוֹפֵשׂ עִוֻּלוֹת, מְרַגֵּל, חוֹפֵר, תָּר Fiskal.

Фискальство ס׳ עֲבוֹדַת מְרַגֵּל Fiskalamt.

Фисташки נ״ר פִּסְתָּקָא*, בָּטְנִים (ניטין סט.) Pistazie. -шковый ת׳.

Фистула 1) נ׳ קוֹל בַּחֲלִילִים, קוֹל הַשִּׁיר עַל־עֲלָמוֹת Fistelstimme. 2) פְּחֶתֶת עֲנָפָה, זוֹב הַבָּשָׂר, מַכָּה טְרִיָּה בְּבָשָׂר Röhrgeschwür. -тульный ת׳.

Фитиль ז׳ יִתֵּר, (ישעיה מב, ג; מנ, יז) פִּשְׁתָּה (להבעיר אש) כְּפוּר בַּכַּפֹּר Lunte, Zündlicht. -льный ת׳.

Фитолитъ ז׳ צֶמַח נֶהְפָּךְ לָאֶבֶן (במעבה האדמה) Pflanzenversteinerung.

Фіакръ ז׳ מֶרְכָּבָה (רתומה שנים סוסים) Miethkutsche.

Фіалка, ק׳ -лочка מִין פֶּרַח בְּעִין תִּכֵּלֶת נ׳ Veilchen.

Фіалъ ז׳ פַּךְ, אֶסּוּף, Kelch, Krug. -лковый ת׳.

Фіолетовый אֲשֶׁר עֵין תְּכֵלֶת לוֹ ת׳ veilchenblau.

Флагманъ ז׳ שַׂר־הַנֵּס לַצִּי Admiral.

Флагъ ז׳ נֵס הַצִּי, שְׂכִיָּה Flagge.

Флажный ת׳ הַשְּׂכִיָּה, אֲשֶׁר לְנֵס הַצִּי — Flaggen-.

Флажолетъ ז׳ מִין חָלִיל קָטָן kleine Flöte.

Флаконъ (-кончикъ) ז׳ נֹבֶל, אֶסּוּף, פַּךְ, בֵּית־נֶפֶשׁ זְכוּכִית קָטָן Fläschchen.

Флангъ ז׳ שְׁדֵרַת אַנְשֵׁי הַצָּבָא, אֶגֶף Armeeflügel.

Фланель ז׳ אֶרֶג צֶמֶר רַךְ נ׳ Flanell. -нелевый ת׳.

Фланкёръ אוֹרֵב לָאוֹרֵב, צוֹפֶה ז׳ Streifreiter.

Флегма 1) נ׳ זוֹב בְּשַׂר הַחַי, לֵחַ, רִיר Schleim. 2) קָרַת כְּבֵדוּת, שִׁפְלוּת יָדַיִם, מְגֻרַעַת־עַיִן, עֲרֵלַת־לֵב, רוּחַ Kaltblütigkeit.

Флегматикъ שַׁאֲנָן, עֲרֵל־לֵב, קַר־רוּחַ ז׳ kaltblütiger.

Флегматическій בְּקָרַת־־; —שַׁאֲנָן, —קַר־־רוּחַ ת׳ kaltblütig.

Флейта נ׳ חָלִיל Flöte.

Флейтистъ ז׳ מְחַלֵּל (מְנַגֵּן) בְּחָלִיל Flötenbläser.

Флейтный ת׳ חָלִיל, —חֲלִילִים — Flöten-.

Флейточка נ׳ חָלִיל קָטָן kleine Flöte.

Флейтщикъ см. Флейтистъ.

Флексія נ׳ נִטְיָה (בדקדוק) Biegung.

Флетанъ ז׳ מִין דָּג, קִדֵּשׁ־נוּנָא* (ע״ו לט.) Heiligbutte.

Флёръ ז׳ צָעִיף, רְעָלָה Flor.

Флигель 1) ז׳ אֶגֶף, צֵלַע הַבִּנְיָן Seitengebäude. 2) см. **Флигель-адютантъ** ז׳ מִשְׁנֶה הַשָּׁלִישׁ לַמֶּלֶךְ Flügeladjutant. -тантскій ת׳.

Флора נ׳ זְמֵרַת הָאָרֶץ, פְּקוּדֵי עִשְׂבוֹת אֶרֶץ וּצְמָחֶיהָ Pflanzenbeschreibung.

Флотилія נ׳ צִי קָטָן, פְּלֻגַּת אֳנִיּוֹת מִלְחָמָה kleine Flotte.

Флотъ ז׳ צִי, אֳנִיּוֹת קְרָב, אֳנִי מִלְחָמָה Flotte.

Флюгарка מָסָךְ לַאֲרֻבַּת עָשָׁן נ׳ Schornsteinhaube.

Флюгеръ ז׳ דֶּגֶל בְּרֹאשׁ מִגְדָּל, נֵס מִתְנוֹסֵס בְּרוּחַ Windflagge.

Флюсъ ז׳ זוֹב הַבָּשָׂר מֵחֲלִי; רִיר הַנְּחִירַיִם Katarrhfluß.

Фляга, ק׳ -жка נ׳ צַפַּחַת, נֵבֶל זְכוּכִית, נֹאד Flasche.

Фокусникъ ז׳ מָהִיר בְּמַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים Taschenspieler. -ница נ׳.

Фокусничать פ״ע מָסוֹם בְּמַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים Taschenspielerei treiben.

Фокусъ 1) ז׳ פֶּרֶק (מְרַכֵּז) קְרֵי הָאוֹר Brennpunkt. 2) מָסָם תַּעְתֻּעִים, מִסְמָס חֶלֶק Taschenspielerei.

Фокъ ז׳ נֵס אֲנִיָּה, מִפְרָשׂ Focksegel. -сный ת׳.

Фоліантъ ז׳ סֵפֶר בְּאֹרֶךְ גְּלִיּוֹן שָׁלֵם Buch in Bogengröße.

Фольверкъ, -верокъ (-рка) ז׳ נַחֲלָה, אֲחֻזַּת שָׂדֶה Meierei.

Фольга נ׳ פַּחֵי־כֶסֶף לַאֲחוֹרֵי רָאִי Glanzblatt.

Фонарникъ см. Фонарщикъ.

Фонарный ת׳ הָעֲשָׁשִׁית — Laternen-.

Фонарщикъ 1) ז׳ מַדְלִיק הָעֲשָׁשִׁיּוֹת בָּרְחוֹב Laternenputzer. 2) עוֹשֵׂה עֲשָׁשִׁיּוֹת Laternenmacher

Фонарь ז׳ פָּנָס*, עֲשָׁשִׁית* (סוכה כט.) Laterne.

Фонтанель נ׳ см. Заволока. -нельный ת׳.

Фонтанъ см. Водомётъ.

Форель נ׳ см. Пеструшка 1.

Форма 1) נ׳ פְּנֵי־, קֶצֶב, צֶלֶם, דְּמוּת, מַרְאֶה, תֹּאַר, דָּבָר Gestalt. Оба одной формы קֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵיהֶם. 2) יְצוּקָה לְנֹסֶךְ מַסֵּכָה, מוּצָקָה Gußform.

Формализмъ מִשְׁמֶרֶת הַמִּנְהָגִים הַחִיצוֹנִים ז׳ Formenwesen.

Формалистъ נוֹהֵר בְּמִנְהָגִים, שׁוֹמֵר חֻקִּים חִיצוֹנִים ז׳ Formalist.

Формально כְּמִשְׁפָּט, כַּהֲקָה ת״פ förmlich.

Формальность הֲקוֹת הַמִּנְהָג, מִשְׁטָר נ׳ Förmlichkeit.

Формальный עָרוּךְ כְּכָל־מִשְׁפָּטָיו וּסְדָרָיו ת׳ förmlich

Формать ז׳ מִדַּת גְּלִיּוֹנוֹת סֵפֶר, תָּכְנִית Papiergröße.

Формація נ׳ מוֹלֶדֶת, מוֹצָא, פְּנֵי־הַמֶּרְקָם בְּתַחְתִּיּוֹת, תָּכְנִית מַעֲבֵה הָאֲדָמָה אֶרֶץ Entstehung; Bildung.

Форменный ת׳ עָשׂוּי כְּתָכְנִית הַמְּצֻוָּה nach der Form.

Формировать (-рую) פ״י הָצַבָּא (פְּלֻגַּת צָבָא), עָרוֹךְ formiren. -ся נפ׳ הֶעָרֵךְ נפ׳ formirt werden.

Формовать (-мую) פ״י נָסוֹךְ, יָצוֹק, יָצוּר abformen.

Формовщикъ ז׳ עוֹשֵׂה תַבְנִיּוֹת Formmacher.

Формула נ׳ דֶּרֶךְ כּוֹלֵל לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן Formel.

Формуляръ ז׳ פְּקוּדֵי מִקְרֵי־, סֵפֶר דִּבְרֵי כְּהֻנַּת־אִישׁ Formlift.

Dienstliste. -ля́рный ת׳ הַכְּהֻנָּה

Форпо́сть ז׳ צְבָא הַחֹלֵץ Vorposten. -стный ת׳

Форсиро́ванный ת׳ נָחוּץ, נִחְפָּז beeilt. Ф. маршъ בְּחִזְקַת הַיָּד [נָחְפַּז) למחנה הצבא] הֲלִיךְ נָחוּץ beeilen.

Форсирова́ть (-рýю) פ״י עָשָׂה; הָאִין בְּ־ דְּפוֹק forcieren.

Форте ת״פ בְּקוֹל חָזָק laut.

Фортифика́ція נ׳ מִבְנֶה מְצֻדּוֹת, בִּנְיַן מִבְצָרִים Befestigung.

Фо́ртка (ק -точка) נ׳ אֶרֶבֶת חַלּוֹן Luftfenster.

Фортопіани́стъ ז׳ נוֹגֵן בַּפְּסַנְתֵּר, מְנַגֵּן בַּאֲרוֹן מְנַעְנְעִים Clavierspieler. [-піа́нный ת׳.

Фортопіа́ны ס״ר אֲרוֹן מְנַעְנְעִים *פְּסַנְתֵּר Clavier.

Форшта́тскій ת׳ אֲשֶׁר בְּמִגְרַשׁ (בְּסִבִיבֵי) עִיר.

Форшта́тъ ז׳ סְבִיבֵי־עִיר, מִגְרַשׁ־עִיר Vorstadt. -та́тскій ת׳. [Phosphor. фо́рный ת׳.

Фо́сфоръ ז׳ נְפָרִית הַמְּאִירָה, מִין נְפָרִית הַיְרוּעָה

Фотографи́ческій ת׳ מִתְאָר בְּמְכוֹנַת הַצַּלְמוֹן photographisch. [Photographie.

Фотогра́фія נ׳ מְכוֹנַת הַצַּלְמוֹן, מְכוֹנָה לְנַגֵּהַ הַדְּמוּת

Фотогра́фъ ז׳ אָמָן בְּמְכוֹנַת, מַעְתִּיק בָּאוֹר תַּבְנִיּוֹת הַצַּלְמוֹן Photograph. [Lichtmesser.

Фотоме́тръ ז׳ כְּלִי תוֹכֵן גֹּדֶל הָאוֹר, מַמַּד לָאוֹר

Фо́фанъ (חס׳) ז׳ בַּעַר, חֲסַר־לֵב, נָבוּב Geck.

Фра́за נ׳ נִיב שִׂפָתַיִם, מַאֲמָר Ausdrucksart.

Фразеоло́гія נ׳ פִּתְרוֹן נִיבֵי שָׂפָה Satzlehre.

Фразёрство см. Пустосло́віе.

Фразёръ см. Пустосло́въ.

Фракъ ז׳ בֶּגֶד קִצּוּץ (חֲסַר) כְּנָפַיִם Frack.

Фраму́га צֹהַר שְׁקוּף אָטוּם מִמַּעַל לַחַלּוֹן oberer Glasrahmen des Fensters.

Франко́ванный ת׳ חָפְשִׁי מִמַּס הַמִּשְׁלוֹחַ frankirt.

Франкова́ть (-кýю) פ״י שִׁלֵּם מֵרֹאשׁ מַס הַמִּשְׁלוֹחַ frankiren.

Франкъ ז׳ רֶבַע שֶׁקֶל הָרוּסִי, שֶׁקֶל כֶּסֶף צָרְפָתִי Frank.

Франти́ть (-нчý, -нти́шь) פ״י הִתְהַדֵּר בְּהוֹד מַלְבּוּשׁ הִתְיַפֵּה בַּעֲדִי־עֲדָיִים Staat machen.

Франти́ха נ׳ מִתְיַפֵּה בַּעֲדִי־עֲדָיִים Putznärrin.

Франтовски́ ת״פ בַּעֲדִי־עֲדָיִים Putzermäßig.

Франтовство́ ס׳ חֶמְדַּת עֲדִי־עֲדָיִים Putzsucht.

Франтъ ז׳ מִתְיַפֵּה בַּעֲדִי־עֲדָיִים, מִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ Putznarr.

Фрахтъ ז׳ שְׂכַר אֳנִיַּת מַשָּׂא Fracht.

Фра́чикъ ק׳ см. Фракъ.

Фра́чный ת׳ אֲשֶׁר לְבֶגֶד קִצּוּץ הַכְּנָפַיִם Frack-.

Фрега́тъ ז׳ אֳנִיַּת מִלְחָמָה Fregatte. -га́тный, -га́товый ת׳. [Hoffräulein.

Фре́йлина נ׳ סוֹכֶנֶת הַמַּלְכָּה, נַעֲרָה לְיַד הַגְּבֶרֶת

Френоло́гія נ׳ תּוֹרַת הַגֻּלְגֹּלֶת Schädellehre.

Френоло́гъ ז׳ נְבוֹן חֲקִי הַגֻּלְגֹּלֶת Hirnkundiger.

Фронтово́й ת׳ נִצָּב בְּשׁוֹרוֹת הַצָּבָא von der Front.

Фронтъ ז׳ שׁוֹרַת בְּנֵי הַצָּבָא Front.

Фруктово́й, -то́вый ת׳ פְּרִי— Frucht-. -то́вая ла́вка בֵּית מַרְכֹּלֶת פְּרִי. -то́вое де́рево עֵץ פְּרִי.

Фруктъ ז׳ פְּרִי עֵץ Frucht.

Фрунт— см. Фронт—.

Фу מק״ר חָלִילָה! pfui!

Фу́га נ׳ שָׁלָב שְׁלַבִּים Fuge.

Фугова́ть (-гýю) פ״י חִבֵּר בִּשְׁלַבִּים zusammenfugen. -ся נפ׳ חִבּוּר בִּשְׁלַבִּים zusammengefugt werden.

Фузе́я, ק׳ -зе́йка נ׳ מִין קְנֵה־קַלַּע קָטָן Flinte.

Фундамента́льность נ׳ תֹּקֶף, יְסוֹד, יְסוֹדָה Gründlichkeit. [gründlich.

Фундамента́льный ת׳ נָכוֹן, מוּסָד, נָאֶמָן, נִצָּב

Фундаме́нтъ ז׳ יְסוֹד, מוֹסָדוֹת, מַסַּד Grundlage.

Фу́ндушъ ז׳ מוֹרָשָׁה, מוֹרָשׁ Vermächtniß. [famkeit.

Фу́нкція נ׳ מַעֲשֶׂה, מְעַלֵּל, עֲלִילָה, עֲבוֹדָה, מַעֲבָד Wirk-

Фунтови́къ ז׳ אֶבֶן לְמִשְׁקַל לִטְרָא Pfundgewicht.

Фунтъ, ק׳ Фу́нтикъ ז׳ *לִטְרָא Pfund

Фу́ра נ׳ עֲגָלָה לְמַשָּׂא Fuhre.

Фура́жечка ק׳ см. Фура́жка.

Фуражи́ровать (-рую) פ״י הָכַן מִסְפָּא לְסוּסֵי הַצָּבָא Pferdefutter liefern.

Фуражи́ръ ז׳ מֵכִין מִסְפָּא לְסוּסֵי הַצָּבָא Fourragirer.

Фура́жка נ׳ צָנִיף־כֶּנֶף, מַצְנֶפֶת עִם כִּסּוּת עֵינַיִם (קדושין יג. לפי ר׳ נרשום) *וּרְשָׁכִי Mütze. [ный ת׳.

Фура́жъ ז׳ מִסְפָּא לְסוּסֵי הַצָּבָא Pferdefutter. -ра́ж-

Фургонъ ז׳ עֲגָלַת מַשָּׂא סְפוּנָה verdeckter Packwagen.

Фу́рія נ׳ הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת, אִשָּׁה מְדָנִים boshafte Frau.

Фу́рманъ ז׳ מְנַהֵל לָרֶכֶב, נוֹהֵג הָעֲגָלָה Fuhrmann.

Фуро́ръ ז׳ תְּשֻׁאוֹת חֵן לְ־ rauschender Beifall.

Фурье́ръ ז׳ פְּקִיד הַמְּנוּחוֹת לִבְנֵי־הַצָּבָא Quartiermacher. [ля́рный ת׳.

Футля́ръ, ק׳ -ля́рчикъ ז׳ *תִּיק, תֵּעֶר, נֶדֶן Futteral.

Футово́й ת׳ אֲשֶׁר רֶגֶל אָרְכּוֹ אֶחָת einen Fuß lang.

Футъ ז׳ מִדַּת כַּף הָרֶגֶל Fußmaß.

Фуфа́йка, ק׳ -фа́ечка נ׳ כְּתֹנֶת־צֶמֶר; אֲפֻדַּת־שַׂעַר Kamisol.

Фуфлы́га ז׳ (חס׳) רוֹעֵה, אוֹהֵב לָנוּעַ, פּוֹחֵז וְרִיק Herumtreiber. [herumtreiben.

Фуфлы́жничать פ״י רָעָה רוּחַ, רָדַף רֵקִים

Фы́рканье ס׳ נַחֲרָה, נַחַר das Schnauben.

Фы́ркать, -кнýть פ״י הִשְׁמִיעַ קוֹל נַחֲרוֹ schnauben.

Х

Х ח, כ Ch.

Хабáрный (חמ׳) см. Прибыльный.

Хабáрщикъ ז׳ אוֹהֵב בֶּצַע Gewinnsüchtiger.

Хабáръ ז׳ (חמ׳) נֶשֶׁךְ כֶּסֶף, בֶּצַע Gewinn.

Хáживать см. Ходить.

Хазъ ז׳ רֵאשִׁית אָרֶג Anfang eines Stückes Tuch.

Хайлить פ״ע (חמ׳) הָמוֹ וְצָעוֹק lärmen.

Хайлó פ׳ (חמ׳) 1) פִּי־תַנּוּר Ofenloch. 2) לַע, גָּרוֹן, פֶּה Hals. 3) הוֹמָה, בֶּן־שָׁאוֹן Schreihals.

Халáтецъ (-тца), -лáтикъ ק׳ см. Халáтъ.

Халáтный אֲשֶׁר לְכִסּוּת חֶדֶר הַמִּשְׁכָּב, —סוּת ת׳ vom Schlafrock. Халáтныя отношéнія עֲבוֹדָה בַּעֲצַלְתַּיִם (בִּשְׁפָלוּת יָדַיִם, בְּכָבְדוּת).

Халáтъ ז׳ שִׂמְלַת חֶדֶר הַמִּשְׁכָּב, סוּת Schlafrock.

Халвá נ׳ אֲשִׁישֵׁי אֲגוֹזִים Nußkonfekt.

Халвáнъ ז׳ חֶלְבְּנָה Galbansaft.

Хáлда נ׳ אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסָרַת טַעַם freches Weib.

Халифъ ז׳ מֶמְשֶׁלֶת שַׁלִּיט (לבני ברית מחמד) ז׳ Kalif.-фатъ שַׁלִּיט Kalifat. [זִקִּית* (סנהדרין קח:) Chamäleon.

Хамелеонъ ז׳ תִּנְשֶׁמֶת, כֹּחַ, מִין לְטָאָה (ויקרא לא, ל)

Хандрá נ׳ רוּחַ כֵּהָה, תּוּגָה, דְּאָבָה, מַר־נֶפֶשׁ, מְרִירוּת Schwermuth.

Хандрить פ״ע קָדוֹר בְּמַר נַפְשׁוֹ übel gelaunt sein. Онъ сталъ хандрить בִּעְתָּתוּ רוּחַ כֵּהָה.

Ханжá ז״נ בַּשָּׁוְא (מִתְקַדֵּשׁ, מִתְחַסֵּד בַּתֹּהוּ), צָבוּעַ, חָנֵף* Heuchler. [חָנוּפָה Frömmelei.

Ханжествó פ׳ צִדְקַת־שָׁוְא, חֹנֶף, טָהֳרַת מִרְמָה

Ханжить פ״ע הִתְחַסֵּד בְּמִרְמָה, הִתְקַדֵּשׁ בַּשָּׁוְא heucheln. [שְׁאִיָּה, מְהֻפָּכָה Wirrwar.

Хáосъ ז׳ הֲפֵכָה, צַלְמָוֶת וְלֹא־סְדָרִים, תֹּהוּ וָבֹהוּ

Хаотическій ת׳ אֲשֶׁר צַלְמָוֶת וְלֹא־סְדָרִים לוֹ ordnungslos.

Хáпаніе פ׳ חָטַף, חֶטֶף, קְחַת בְּחֲזָקָה das Greifen.

Хáпать, Хáпнуть פ״ע חָמוֹס, לָקוֹחַ בְּחֲזָקָה greifen.

Хáпкій ת׳ חוֹמֵס, צוֹדֶה לָקַחַת לוֹ, אוֹרֵב לַחֲטוֹף gierig.

Хапýга, Хапýнъ ז׳ אוֹרֵב לַחֲטוֹף, נִבְהָל לַחֲטוֹף Greifer. -пýнья נ׳.

Характеризовáть (-зýю) פ״ע בָּאַר תְּכוּנַת דָּבָר; בָּאַר מִשְׁפַּט אִישׁ וְדַרְכֵי לִבּוֹ charakterisiren. -ся פֹּרוּשׁ תְּכוּנַת אִישׁ אוֹ דָּבָר נפ׳ charakterisirt werden.

Характеристика נ׳ פֵּשֶׁר דָּבָר וּתְכוּנָתוֹ Charakteristik. [charakteristisch.

Характеристическій נוֹתֵן פֵּשֶׁר דָּבָר וּתְכוּנָתוֹ ת׳

Характéрность נ׳ אֱמוּנֵי לֵב, אֲמוּן רוּחַ Charakterfestigkeit. [fest. 2) זָר, נִפְלֶה, שׁוֹנֶה originell.

Характéрный ת׳ 1) בַּעַל־נֶפֶשׁ, נֶאֱמַן־רוּחַ charakter-

Харáктеръ ז׳ 1) דַּרְכֵי לֵב אִישׁ, מִשְׁפַּט אִישׁ וְרוּחוֹ Charakter. 2) תְּכוּנַת דָּבָר וְטִבְעוֹ Eigenheit.

Харалýгъ ז׳ см. Сталь.

Харалýжный עָשׂוּי מִבַּרְזֶל עָשׁוּת ת׳ vom Stahl.

Харатéйный כָּתוּב עַל־גִּלְיוֹן גֹּמֶא אוֹ עוֹר אֵילִים ת׳ auf Pergament geschrieben.

Хáрища см. Хáря.

Хáрканіе פ׳ הָדִיחַ מְגֹרוֹנוֹ das Ausspeien.

Хáркать, -кнýть פ״ע הָדַח מְגֹרוֹנוֹ, —חִכְּחֵךְ* ausspeien.

Харкóта נ׳ см. Хáрканіе.

Харкóтина נ׳ רֹק מוּדָח מְגֹרוֹן Schleimausspuck.

Харкýнъ ז׳ מְדִיחַ רֹק מְגֹרוֹנוֹ, מְחַכְּחֵךְ* Speier.

Хáртія נ׳ 1) גִּלְיוֹן גֹּמֶא, גִּלְיוֹן עוֹר אֵילִים, קְלַף* Pergament. 2) סֵפֶר זִכָּרוֹן Urkunde.

Харчéвенный אֲשֶׁר לְבֵית הָאֹכֶל ת׳ Garküchen-.

Харчéвникъ ז׳ מַשְׁבִּיר בְּכֶסֶף אֹכֶל, מוֹכֵר זְנֵי־מַאֲכָל Speisewirth. -ница נ׳. [sein.

Харчéвничать הִשְׁבִּיר בְּכֶסֶף אֹכֶל פ״ע Speisewirth

Харчéвническій אֲשֶׁר לְמַשְׁבִּיר אֹכֶל ת׳ des Speisewirthen. [מַאֲכָל Speisewirthschaft.

Харчéвничество מִסְחַר זְנֵי־ שֶׁבֶר אֹכֶל בְּכֶסֶף ס׳

Харчéвничій см. Харчéвническій. [Garküche.

Харчéвня נ׳ בֵּית מַשְׁבִּיר אֹכֶל בְּכֶסֶף, בֵּית־הָאֹכֶל

Харчевóй ת׳ —מַאֲכָל, —מָזוֹן— Speise-.

Харчистый ת׳ מָלֵא דֶשֶׁן, מַשְׁבִּיעַ (שלחן) reich an Speisen.

Харчить פ״ע 1) כִּלְכֵּל, הֵאֲכִיל לְ־ עָרוֹךְ שֻׁלְחָן לְ־ mit Speisen besorgen. 2) הוֹצִיא (כסף) בָּאֹכֶל verzehren.

Харчъ ז׳ מַאֲכָל, אֹכֶל, מָזוֹן, מִכְלָת, צֵידָה Lebensmittel. Жить на харчáхъ אָכוֹל בְּכֶסֶף עַל־שֻׁלְחָן־ Speisen.

Хáря נ׳ פָּנִים נִבְזִים, תִּפְלֶצֶת, מִשְׁחַת מַרְאֶה Fratzengesicht. Сдѣлать хáрю עִוָּה פָּנָיו. [haus.

Хáта, ק׳ Хáточка נ׳ אֹהֶל אַבְרִים, בֵּית הַמֹּר Bauern-

Хáять פ״ע (חמ׳) חָרַף, הַקְלָה, בָּזָה, נָאַץ tadeln.

Хвалá נ׳ תְּהִלָּה Lob.

Хвалéбникъ, ז׳ -ница см. Хвалитель. [תְּהִלָּה.

Хвалéбный ת׳ תְּהִלָּה—Lob-. Хвалéбный гимнъ שִׁיר

Хвалéніе ס׳ הוֹדוֹת וְהַלֵּל das Loben. [-льница נ׳.

Хвалитель ז׳ מְהַלֵּל, מְשַׁבֵּחַ, מְאַשֵּׁר Lobender.

Хвалить פ״ע 1) פָּאַר, אִשֵּׁר, שִׁבַּח, הִלֵּל loben. -ся

אָשׁוּר, הָלוּל gelobt werden. 2) פ״ח הִתְהַלֵּל, הִתְפָּאֵר sich rühmen.

Хвальба́ ג׳ מִתְהַלֵּל לְשׁוֹן (דִּבְרֵי) Prahlerei. [Prahlen.

Хва́станіе ס׳ גֵּאוּת, מַשָּׂא נַפְשׁוֹ, שִׁפַּת מִתְהַלֵּל das

Хва́стать, -ся פ״ע, פ״ח הִתְהַלֵּל, הִתְנַשֵּׂא, הִתְגָּבֵהַּ, הִתְעַלָּה, הִתְפָּאֵר, הִתְגָּאֶה, נָשָׂא נַפְשׁוֹ prahlen.

Хвастли́во ת״פ בְּגֵאוּת, בְּהִלֵּל נַפְשׁוֹ prahlend.

Хвастли́вый ת׳ מִתְהַלֵּל לַשֶּׁקֶר, מִתְפָּאֵר, רָהָב prahlerisch.

Хвастовня́ ג׳ см. Хва́станіе.

Хвастовски́ ת״פ см. Хвастли́во.

Хвасту́нъ ז׳ см. Хвастли́вый. -ту́нья ג׳.

Хвата́ніе ס׳ לָכֶד, תְּפִשׂ, אֲחֹז, חֶתֶף, חֲטַף das Ergreifen.

Хвата́ть, -ти́ть פ״ע (1 אָחוֹז בְּ־, מַהֵר וְלָקוֹחַ ergreifen. 2) שָׁפוֹק, הָמְצָא, הָיוֹת לְמַדַּי hinreichen. Хва́титъ ли имъ де́негъ? הֲיִמָּצֵא (הֲיִשָּׁפֵק) לָהֶם הַכֶּסֶף. На э́то у него́ ума́ не хва́титъ שִׁכְלוֹ אֵין־דַּי הָבִין. 3) הִגִּיעַ עַד־, הִשִּׂיג, מָצָא reichen. Шестъ не хвата́етъ до дна הַמּוֹט לֹא־הִגִּיעַ עַד־הַקַּרְקַע. -ся פ״ח 1) (за что) הִלָּפֵת, הֶאָחֵז בְּ־ ergreifen. 2) אָחוֹז בְּ־, הָיוֹת עִם לְבָבוֹ לְ־, הִתְנַדֵּב לְ־ unternehmen. Хвати́лся за одно́, не опуска́й и другáго אָחוֹז בָּזֶה וְגַם מִזֶּה אַל־תַּנַּח יָדְךָ. 3) (чего́) הוֹדַע, הִתְעַשֵּׁשׁ פִּתְאֹם, פָּקוֹחַ עֵינָיו פִּתְאֹם, וְרָאוֹת פִּתְאֹם sich nach Etwas umsehen.

Хва́тикъ, -ти́ха см. Хватъ. [leicht anhakend.

Хва́ткій ת׳ נִבְהָל לַחֲטֹף; נֶאֱחָז schnell greifend; sich

Хва́томъ ת״פ רָגַע, רֶגַע, בְּרֶגַע, עַד־אַרְגִּיעָה, קַל־מְהֵרָה, כְּפִתְעַ פִּתְאֹם im Nu.

Хва́тски ת״פ בְּלֶב אַמִּיץ, כְּאִישׁ חַיִל gewandt.

Хватъ ז׳ מְהִיר, חָרוּץ, אִישׁ חַיִל kühner Mensch.

Хва́ть (=Хвати́лъ) הֶחֱזִיק בְּ־, אָחַז er packte. Хвать его за́-руку וַיֹּאחֶז בְּיָדוֹ. А я хвать его за бо́роду וְהֶחֱזַקְתִּי בִּזְקָנוֹ.

Хвой ז׳ 1) בְּרֶקֶן, שָׁמִיר, עֵלָה כְּדֻמּוּת מַחַט Tangel, Holznadel. 2) עַנְפֵי בְּרֶקָנִים Fichtenzweige. [wald.

Хво́йникъ חֹרֶשׁ שָׁמִיר, יַעַר עֲצֵי בְּרֶקָנִים Nadel=

Хвойный ת׳ בְּרֶקָנִים, —, שָׁמִיר— vom Nadelholz. Хв. лѣсъ см. Хво́йникъ. [zweigen belegen.

Хвойть פ״ע כִּסָּה בַּשָּׁמִיר, סְכוּךְ בְּרֶקָנִים עַל־ mit Nadel=

Хвора́ніе ס׳ חֳלוּת, דְּוָיוֹת, דְּוָיִים das Kranksein.

Хвора́ть פ״ע חָלָה, כָּאוֹב, דָּוָה krank sein. -ся פ״ח הִתְחַלֵּה, הִתְחַלָּה unwohl sein. Ему́ нынѣ хвора́ется כּוֹאֵב הוּא הַיּוֹם.

Хворости́на -ти́нка ג׳ בּוּל עֵץ, זְמוֹרָה, גֶּזַע, גֶּדֶם (ישע׳ סד, א) הֶמֶס יָבֵשׁ trockner Zweig.

Хворости́нникъ см. Хворости́къ.

Хворости́никъ ז׳ הֶמְסִים, זְמוֹרוֹת יְבֵשׁוֹת Strauchholz.

Хворостный ת׳ הֶמְסִים, —, מִזְמוֹרוֹת יְבֵשׁוֹת vom

Хворость см. Хворости́къ. [Strauchholz.

Хворость ג׳ חֳלוּת, דְּוָיוֹת, דְּוָיִים, מַחֲלָה Kränklichkeit.

Хво́рый ת׳ חוֹלֶה, כּוֹאֵב, דָּוֶה krank.

Хвоста́тый ת׳ לוֹ (סָרַח) אֲשֶׁר זָנָב geschwänzt. Хвоста́тая звѣзда́ כּוֹכָב סָרוּחַ זָנָב.

Хвоста́ть, -ту́ть פ״ע הִכָּה בְּקָצוֹת שׁוֹטִים, דּוּשׁ בַּשְּׁבָטִים peitschen. -ся פ״ח הִכָּה בִּשְׁבָטִים אִישׁ אֶת־ רֵעֵהוּ einander peitschen.

Хвосте́цъ (-тца́) ז׳ 1) רֹאשׁ שֵׁבֶט, קְצֵה שׁוֹט Spitze der Peitsche. 2) עֶצֶם הַשֶּׁת, עֶצֶם Steißbein.

Хво́стикъ ז׳ 1) זָנָב קָטָן Schweifchen. 2) סָרַח עֹדֶף kleine Zugabe. Тридцать рубле́й съ хво́стикомъ יוֹתֵר מִשְּׁלֹשִׁים כֶּסֶף. Ему сто лѣтъ съ хво́стикомъ זֶה לוֹ יוֹתֵר מִמֵּאָה שָׁנָה.

Хвости́стый см. Хвоста́тый.

Хвости́ще ג׳ см. Хвостъ.

Хвосто́вка ג׳ см. Долгохво́стикъ.

Хвосто́вый ת׳ הָאֵלָיָה, —, אֲשֶׁר לְזָנָב Schweif=.

Хвостцо́вый ת׳ הָעֶצֶם הַשֶּׁת, —, אֲשֶׁר לְעֶצֶם הַשֶּׁת vom Steißbein.

Хвостъ ז׳ קָצֶה, פֵּאָה, סָרַח, אַלְיָה, זָנָב; X. птицы זָנָב עוֹף. X. овцы אַלְיַת כֶּבֶשׂ. X. у пла́тья שׁוּלֵי בֶגֶד, סָרַח שַׂלְמָה, שֹׁבֶל. Виля́ть (верте́ть) хвосто́мъ נוֹפֵף זָנָבוֹ כֹּחַ וָכֹחַ; הִתְהַפֵּךְ, הִתְפַּתֵּל בְּתַחְבֻּלוֹת מִרְמָה.

Хвощева́ть (-щу́ю) פ״ע מָרַק בְּעֵשֶׂב בַּרְקָן mit Schach=

Хвощёвина ג׳ см. Хвощъ [telhalmen reiben.

Хвощи́ть см. Хвощева́ть.

Хвощъ ז׳ מִין חָצִיר חָרוּץ לִמְרֹק, עֵשֶׂב בַּרְקָן, שָׁמִיר Schachtelhalm.

Хвоя́ ג׳ см. Хво́й. [בּוֹ

Херуви́мъ ז׳ מַלְאַךְ־יָיָ, כְּרוּב Cherub. -ви́мскій ת׳.

Хижина, ק׳ -жинка ג׳ בֵּית חֹמֶר, אֹהֶל אֶבְרִים Hütte.

Хижинный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית אֶבְרִים Hütten=.

Хижникъ ז׳ שׁוֹכֵן בֵּית חֹמֶר Hüttenbewohner.

Хи́каніе см. Хихи́каніе. [-ница ג׳.

Хи́кать см. Хихи́кать.

Хи́ленькій ת׳ מְעַט (חוֹלֶה) דָּוָה kränklich.

Хилова́тый см. Хи́ленькій.

Хи́лость ג׳ חֳלוּת, דְּוָיוֹת Schwächlichkeit. [krankhaft.

Хи́лый ת׳ חוֹלֶה, דָּוָה, כּוֹאֵב, חַלָּשׁ, רָפֶה־כֹחַ, בַּשֹּׁל

Хилѣть פ״ע הִתְחַלָּה, הֶחֱלָה kränkeln. Онъ хилѣетъ בָּשָׂר כֹּחוֹ, הוּא הוֹלֵךְ וָדֵל. [licher Mensch.

Хиля́къ ז׳ רָפֶה־כֹּחַ; כּוֹאֵב, דַּוָּה, יְדוּעַ חֹלִי kränk-

Химе́ра נ׳ קוּרֵי עַכָּבִישׁ, תּוֹהוּ, הֶבֶל נָדָף, רַעְיוֹן רוּחַ Hirngespinnst. -мерическій, -ме́рный ת׳.

Химикъ ז׳ חֶכֶם הַתְּכוּנָה Chemiker. [-мическій ת׳.

Химія נ׳ חֵקֶר תְּכוּנַת הַגּוּפוֹת וְהַרְכָּבָתָם Chemie.

Хина נ׳ מִין עוֹר עֵץ לְתְרוּפָה Fieberrinde. Хи́нный ת׳.

Хининъ ז׳ מִין מֶלַח מֵעוֹר עֵץ חִינָא Chinin.

Хира́гра נ׳ מַדְוָה בִּשְׁרִירֵי הַיָּדַיִם Handgicht.

Хира́грикъ ז׳ דַּוָּה בִּשְׁרִירֵי יָדָיו Handgichtiger.

Хиромантикъ ז׳ מְנַחֵשׁ בְּקַנּוּי כַּף־הַיָּד Handwahrsager.

Хиромантія נ׳ נַחַשׁ בְּקַנּוּי כַּף־הַיָּד das Handwahrsagen. [kunde. -гическій ת׳.

Хирургія נ׳ רְפוּאַת חֳלָיִים חִיצוֹנִים Wundarzneи-

Хиру́ргъ ז׳ מְחַבֵּשׁ, חוֹבֵשׁ, רוֹפֵא לְחֳלָיִים חִיצוֹנִים Wundarzt.

Хирѣ́ть см. Хилѣть. [Wundarzt.

Хито́нъ ז׳ כְּתֹנֶת Unterkleid.

Хитренькій см. Хитрый.

Хитре́цки פ״ם בְּעָקְבָה, בְּמִרְמָה, בְּעָרְמָה schlau.

Хитре́цкій ת׳ כְּאֶחָד הַנּוֹכְלִים listig. [Mensch.

Хитре́цъ ז׳ נוֹכֵל, אִישׁ מִרְמוֹת, עָרוּם, נִפְתָּל, אִישׁ עָרְמָה listiger

Хитри́ть פ״ע 1) עָשָׂה בְּמִרְמָה, הֶעֱרִים, עָקוֹב listig sein. 2) הִתְחַכֵּם, הִתְנַכֵּל, חָשׁוֹב מַחֲשָׁבוֹת listig

Хитро ת״פ בְּעָרְמָה schlau. [künsteln.

Хитрова́тый ת׳ עָרוּם (עָקֹב) מְעַט etwas schlau.

Хитросплетённый ת׳ פְּתַלְתֹּל, עָשׂוּי בְּנִכְלֵי מִרְמָה schlau erdichtet. [Schlauheit.

Хи́трость נ׳ נָכְלִים, תַּרְמִית, מִרְמָה, עָקְבָה, עָרְמָה

Хи́трый ת׳ 1) מָלֵא מִרְמָה, עָקֹב, עָרוּם listig. 2) עָשׂוּי בְּחַשְׁכָּל וּמְזִמָּה erfinderisch. [Kichern, Lachen.

Хихика́нье פ״ם שְׂרִיקוֹת, שְׂרִיקָה, צְחוֹק *חִכּוּךְ das

Хихи́кать פ״ע צָחוֹק מְחֻכָּז, שְׂרוֹק *חִכֵּךְ kichern, lachen.

Хище́ніе פ״ם חֲטוֹף, חֶטֶף, גָּזֵל, גֵּזֶל, שֹׁד Raub.

Хи́щникъ ז׳ חוֹמֵס, גּוֹזֵל, שׁוֹדֵד Räuber. -ница נ׳.

Хи́щничать פ״ע חָמוֹס, גָּזוֹל, שָׁדוֹד rauben.

Хи́щнически ת״פ כְּאֶחָד הַשּׁוֹדְדִים räuberisch.

Хи́щническій ת׳ שׁוֹדֵד—, שׁוֹדְדִים— räuberisch.

Хи́щничество פ״ם שֹׁד, חָמָס, גָּזֵל Raub.

Хи́щность נ׳ לֵב שׁוֹאֵף לַטֶּרֶף, מִזְמַת חָמָס Raubgier.

Хи́щный ת׳ אוֹרֵב לַטֶּרֶף, חוֹמֵס, אוֹהֵב גָּזֵל raubgierig. Хи́щные звѣ́ри חַיְתוֹ טֶרֶף. Хи́щная пти́ца עוֹף טוֹרֵף.

Хладнокро́віе פ״ם לֵב שָׁאֲנָן, קֶרֶת־רוּחַ Kaltblütigkeit.

Хладнокро́вно ת״פ בְּלֵב שָׁאֲנָן, מִבְּלִי שִׂים לֵב kaltblütig.

Хладнокро́вный ת׳ קַר־רוּחַ, שָׁאֲנַן־לֵב kaltblütig.

Хла́дность см. Холо́дность.

Хлами́да נ׳ פְּתִילִיל, אַדֶּרֶת, אֲדֶרֶת Mantel.

Хламовщи́къ ז׳ מוֹכֵר כֵּלִים יְשָׁנִים (־מְלָחִים, ־בְּלוּיֵי סְחָבוֹת) Lumpenhändler.

Хла́мостить (-мощу, -мостишь) פ״ע מַלָּא נֶפֶץ וּמְכָתָּה durcheinanderwerfen.

Хла́мъ ז׳ 1) מְכָתָּה, נֶפֶץ כֵּלִים Trümmer. 2) כֵּלִים יְשָׁנִים; מְלָחִים, בְּלוּיֵי סְחָבוֹת alte sachen.

Хлеба́льный ת׳ אֲשֶׁר יְעַלְּעוּ (יָלְקוּ) בוֹ zum Löffeln

Хлеба́ніе פ״ם שְׁתוֹת מָרָק, אֲכֹל נָזִיד das Löffeln.

Хлеба́ть, -бну́ть פ״ע לָעוֹט, עָלַע, נַמָּא־נָזִיד לוֹעַ (עובדי׳ מז) mit dem Löffel essen.

Хлебо́къ (-бка́) ז׳ מְלֹא פִּיו (מָרָק) Schluck.

Хлеста́ніе פ״ם מַכַּת שׁוֹט das Peitschen.

Хлеста́ть (хлещу́, хле́щешь), Хлестну́ть 1) פ״ע הַכָּה נְלִים פ״ע (הוֹשׁ) בַּשּׁוֹט peitschen. 2) מָחָה, הַכָּה דּוֹשׁ זֹרוֹם, בְּשֶׁטֶף spritzen. -ся פ״ח דּוֹשׁ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בַּשּׁוֹטִים einander peitschen.

Хли́пать נָאוֹק, הֵאָנֵק דֹּם פ״ע schluchzen.

Хли́пкій קַל לְהִשָּׁבֵר, רָפֶה, נָכֵא, רָצוּץ ת׳ zerbrechlich.

Хли́пкость טֶבַע הַקַּל לְהִשָּׁבֵר, רִפְיוֹן נ׳ Zerbrechlichkeit.

Хло́панецъ (-ница) ז׳ זְקוּת זְכוּכִית, זַקִּי־נֶפֶץ Knall-

Хло́паніе פ״ם קוֹל מִחִי Geklatsch. [kügelchen.

Хло́пать, Хло́пнуть פ״ע מָחָא, תָּקוֹעַ הִכָּה בְּקוֹל שָׁאוֹן klatschen. Хл. рука́ми (הִכָּה) כַּף (מָחָא). Хл. глаза́ми שָׁמוֹעַ בְּאָזְנֵי קָרוֹן עַיִן. Хл. уша́ми חָמוֹר (בלי חכ״ח)

Хло́пецъ (-пца) ז׳ נַעַר, עֶבֶד, מְשָׁרֵת Stiefelknecht.

Хло́покъ (-пка) ז׳ בַּד, פְּתִיל, צַמֶּרֶת Flocken. Хл. снѣ́га צַמֶּרֶת שֶׁלֶג.

Хлопота́ть (-почу́, -по́чешь) פ״ע עָמוֹל בְּ־, גָּוֹעַ הֵעָגֵה בְּ־, דָּאוֹג לְ־, חָרוֹד אֶל־, לִמְצֹא sich bemühen.

Хлопотли́во ת״פ בְּרֹב־עָמָל mit vieler Mühe.

Хлопотли́вость נ׳ דְּאָגָה, עָמָל, תְּרָדָה אֶל־, יְגִיעָה לְ־ Geschäftigkeit.

Хлопотли́вый ת׳ 1) כָּבֵד, מוֹגִיעַ, מַרְבֶּה עָמָל mühevoll. 2) שׁוֹקֵד עַל־, דּוֹאֵג לְ־, חָרֵד אֶל־, עָנֵג, עָמֵל geschäftig.

Хлопотни́къ, -ни́ца см. Хлопоту́нъ, -ту́нья.

Хло́поти— см. Хлопотли́в—.

Хлопотня́ נ׳ 1) הָמוֹן מִתְדַּפְּקִים, שְׁאוֹן דּוֹפְקִים, מְחִי

Geklimper. 2) דְּאָגָה, רֹב עֹנֶן, עָמָל Aufregung.

Хлопоту́нъ ז׳ חָרֵד, שׁוֹקֵד כָּל־יָמָיו, עָמֵל בְּרֹב עֹנֶן, מַכְבִּיד עָלָיו עַכְטִיט, תָּמִיד נ׳. Geschäftiger. -ту́нья

Хло́поты נ״ר תְּלָאָה, טֹרַח, רֹב עֹנֶן־עָמָל, עַכְטִיט Verdrießlichkeiten. Надѣлать кому хлопо́тъ נָתוֹן לְ־ עֹנֶן רָע לְעָנוֹת בּוֹ, הִכְבִּיד עַל־״״ עַכְטִיט.

Хлопуне́цъ (-ница́) ז׳ זִקֶּת־נֹפֶץ Knallkügelchen.

Хлопу́ша נ׳ מוֹט לְהַחֲרִיד הַדָּגָה, צְלָצַל דָּגִים Fischstange. [2) שׁוֹט לְזְבוּבִים Fliegenscheuche.

Хлопу́шка נ׳ 1) דֶּבֶר נוֹתֵן קוֹל נֹפֶץ Knallbüchse.

Хлопча́тникъ ז׳ *עֲרָבִי לֶכֶשׁ, עֵץ כִּשְׁתִּים Baumwollenbaum.

Хлопча́тный ת׳ עֲשׂוּי מִכִּשְׁתֵּי־עֵץ Baumwollen-.

Хлопчатобума́жная фа́брика בֵּית מְלָאכָת כִּשְׁתֵּי הָעֵץ Baumwollenfabrik. [ро́жу הִכָּהוּ לֶחִי (=хло́пнулъ) נִיךְ הִכָּה baß! Хлопъ ему́ въ

Хлопьё פ׳ צַמָּרוֹת, פְּתִילֵי צֶמֶר Flocken.

Хлудъ ז׳ см. Коромы́сло.

Хлупь נ׳ עֶצֶם הַשֵּׁת, עֶצֶם בָּעוֹף Brustbein.

Хлы́нуть פ״ע הִדָּחֵף מִ־, זֹרוֹם, שָׁטוֹף, נָזַח פָּרוֹץ hervorstürzen. Дождь хлы́нулъ изъ тучъ נִתַּךְ מְטַר זֹרְמוּ מַיִם עָבוֹת, עָבִים. И хлы́нула кровь ея на стѣ́ну רִיז דָּמָהּ אֶל־הַקִּיר. Наро́дъ хлы́нулъ на пло́щадь הֶהָמוֹן נִדְחַף (הִשְׁתָּעֵר, פָּרַץ) אֶל־הָרְחוֹב.

Хлыста́ть, Хлысну́ть см. Хлеста́ть.

Хлыстъ, -стыкъ ז׳ שׁוֹט פָּרָשִׁים Peitsche.

Хлѣ́бенный ת׳ לֶחֶם — Brod-.

Хлѣ́бецъ (бца) ז׳ כִּכַּר לֶחֶם קָטָן Brödchen.

Хлѣ́бина נ׳ אָבָק פְּרָחִים; מַאֲכַל דְּבוֹרִים Blüthenstaub.

Хлѣ́бище ז׳ כִּכַּר לֶחֶם גָּדוֹל großes Brod.

Хлѣ́бная נ׳ בֵּית מַאֲפֵה־לֶחֶם שת״נ Backstube.

Хлѣ́бникъ ז׳ מוֹכֵר לֶחֶם, — אוֹפֶה Brodhändler. -ница נ׳.

Хлѣ́бное ת״פ תּוּפִינִים, מַאֲפֵה־לֶחֶם Backwerk.

Хлѣ́бный ת׳ לֶחֶם, —, דָּגָן — Brod-, Korn-. Хл. посѣ́въ דָּגָן (מִזְרָע) זֶרַע. Хл. амба́ръ אֶסֶם דָּגָן. Хлѣ́бная страна́ אֶרֶץ שְׂבַעַת לֶחֶם, אֶרֶץ דָּגָן. У него́ хлѣ́бное мѣ́сто מִשְׁמַרְתּוֹ רַבַּת שָׁכָר.

Хлѣ́бня см. Хлѣ́бная.

Хлѣбода́ръ ז׳ שַׂר הָאוֹפִים Speisemeister.

Хлѣбопа́шенный ת׳ אָשֵׁר לְמִזְרָע דָּגָן Ackerbau-.

Хлѣбопа́шество פ׳ עֲבוֹדַת אֲדָמָה, מִזְרָע דָּגָן Ackerbau. [הָאֲדָמָה Ackerbau treiben.

Хлѣбопа́шествовать (-ствую) פ״ע עָבוֹד עֲבוֹדַת

Хлѣбопа́шецъ (-щица) ז׳ יוֹגֵב, אִכָּר, עוֹבֵד אֲדָמָה Ackerbauer.

Хлѣбопа́шный ת׳ אָשֵׁר לַעֲבוֹדַת הָאֲדָמָה Ackerbau-.

Хлѣбопёкъ, -пе́карь ז׳ אוֹפֶה Brodbäcker.

Хлѣбопече́ніе פ׳ אֲפוּת (מַאֲפֶה) Brodbäckerei.

Хлѣбопло́дъ ז׳ עֵץ הַלֶּחֶם, מִין עֵץ עוֹשֶׂה פְּרִי־לֶחֶם Brodbaum. [Brodverkäufer. -да́вица נ׳.

Хлѣбопрода́вецъ (-вца) ז׳ סוֹחֵר דָּגָן; מוֹכֵר לֶחֶם

Хлѣборо́діе פ׳ שְׂנַת דָּגָן, שְׂבַע לַלֶּחֶם Kornernte.

Хлѣборо́дный ת׳ רַב דָּגָן kornreich.

Хлѣбосо́лъ ז׳ מַקְדִּים בְּלַחְמוֹ אוֹרֵחַ; *מַכְנִיס אוֹרְחִים Gastfreier. -со́лка נ׳.

Хлѣбосо́льный ת׳ см. Хлѣбосо́лъ.

Хлѣбосо́льство פ׳ *הַכְנָסַת אוֹרְחִים, פֶּרֶס לָאוֹרְחִים לַחְמוֹ Gastfreundschaft.

Хлѣбоѣ́дъ ז׳ אוֹכֵל לֶחֶם חִנָּם Brodesser.

Хлѣбъ ז׳ 1) (хлѣ́бы ר׳) כִּכַּר לֶחֶם, לֶחֶם Brod. Хлѣ́бы предложе́нія לֶחֶם הַפָּנִים, לֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת. 2) אֹכֶל, לֶחֶם הַמְּזֻמָּן, טֶרֶף, צֵידָה Nahrung. 3) (хлѣба́ ר׳) דָּגָן, בָּר, שֶׁבֶר, עָבוּר Getreide.

Хлѣбъ-соль (хлѣба-со́ли) נ׳ אֲרוּחָה, שֻׁלְחָן עָרוּךְ [Salz und Brod.

Хлѣвъ ז׳ מִכְלָא, רֶפֶת Stall.

Хлябь נ׳ אֲרֻבָּה, פֶּה, מִפְתָּח Oeffnung.

Хмелево́дство פ׳ מִזְרַע כִּשּׁוּת Hopfenbau.

Хмелево́дъ ז׳ מְשַׁגְשֵׁג כִּשּׁוּת Hopfenbauer.

Хмелево́й ת׳ *כִּשּׁוּת — Hopfen-.

Хмелёкъ (-лька́) ז׳ מְעַט שִׁכָּרוֹן Räuschchen.

Хмели́на נ׳ כִּשּׁוּת (צִיצַת) רֹאשׁ Hopfenranke.

Хмели́ть פ״ע הַשְׁקָה שִׁכָּרוֹן, הִשְׁכִּיר, שִׁכֵּר beruschen.

Хмель ז׳ 1) צֶמַח כִּשּׁוּת Hopfen. 2) שִׁכָּרוֹן Rausch.

Хмельнёхонькій ת׳ שִׁכּוֹר מְאֹד ganz berauscht.

Хме́льникъ ז׳ שָׂדֶה כִּשּׁוּת Hopfenfeld.

Хмельно́е ת״פ מַשְׁקֶה שִׁכָּרוֹן, שִׁכֵּר Berauschendes.

Хмельно́й ת׳ 1) מְשַׁכֵּר berauschend. 2) חָלוּם, שִׁכּוֹר יַיִן berauscht.

Хмелѣ́ть פ״ע הִמָּלֵא שִׁכָּרוֹן, שִׁכּוֹר berauscht werden

Хму́реніе פ׳ קַדְרוּת trübes Gesicht.

Хмури́ть פ״ע: Хм. бро́ви רָעוּם, הַשְׁפֵּל גַּבּוֹת עֵינָיו runzeln die Augenbraunen. -ся פ״ח הִתְקַדֵּר, רָעוּם פָּנָיו, לָבוּשׁ קַדְרוּת, קָדוֹר, קַבִּץ פָּארוּר sich verfinstern. Небо хму́рится הַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ. Что ты такъ хму́ришься? מַדּוּעַ פָּנֶיךָ קְבֻצוּ פָּארוּר?

Хму́рно פ״פ בְּפָנִים זֹעֲפִים, קִדְרַנִּית trübe.

Хму́рный ת׳ קוֹדֵר, עוֹטֶה קַדְרוּת; שׁוֹמֵם, סָר וְזָעֵף trübe, betrübt.

Хны́каніе פ׳ אֲנָקָה, נַאֲקַת בְּכִי das Schluchzen.

Хны́кать בְּבְכִי פ״ע (נָאוֹק) הַאֲנָק schluchzen.
Хоботецъ (-тца) Хобото́къ (-тка́) ק см. Хо́боть.
Хоботъ אַף מְאֹרָךְ (כמו אף חפיל ושרץ העוף) ז Rüßel.
Ходá צְעָדִי (סיס) הֲלִיכוֹת, הָלִיךְ נ Gang.
Ходáтай מַלִּיץ, מַפְגִּיעַ, מֵעִתִּיר ז Fürsprecher. -тай-
Ходáтайство עִתֶּרֶת מַלִּיץ ס Fürsprache. [ница נ.
Ходáтайствовать (-ствую) פָּגוּעַ בְּ־ בְּעַד־ פ״ע sich verwenden.
Ходáтаица עוֹמֶדֶת לְמַלִּיץ עַל־, מֵעִתֶּרֶת בְּעַד־ נ Fürsprecherin.
Ходéбщикъ נוֹשֵׂא רְכֻלָּה, רוֹכֵל ז Hausirer.
Хóдень (-дня) מְהַלֵּךְ בְּלִי מַרְגּוּעַ ז sich bewegender Gegenstand. Ходнёмъ ходи́ть הָלַךְ בְּלִי־מָנוֹחַ.
Ходи́ть, (хожу́, хóдишь), Идти́ פ״ע הָלוֹךְ כְּפַעַם; צָעוֹד; סָבוּב gehen. Х. по чьимъ ли́бо стопáмъ הָלַךְ בְּדַרְכֵי־ בְּאֲשׁוּרוֹ בְּאַחֲרֵי־ אָחֲזָה רַגְלִי. Х. за дѣтьми́ שָׁמוֹר דַּרְכֵי יְלָדִים. Во скóлько у васъ хóдитъ э́та квартúра מַה־שֶּׁכַּר הַמָּעוֹן הַזֶּה.
Хóдкій מְיַטִּיב לָכֶת ת׳ leicht gehend.
Ходовóй (1) אֲשֶׁר יֵלְכוּ בוֹ (2) מְהַלֵּךְ, הוֹלֵךְ ת׳ gehend. Gang-, Zug-.
Ходóкъ (-дока́) ז׳ 1) מְהַלֵּךְ, כָּל בְּרַגְלָיו Fußgänger. 2) שָׁלִיחַ, צִיר Bote. 3) אִישׁ תְּכָכִים, אִישׁ מְזִמּוֹת, אִישׁ מִרְמָה schlauer Kerl.
Ходу́ли שׁוֹקֵי־עֵץ (ללכת בם) נ״ר Stelzen. Подымáться на ходу́ли הִתְנַשֵּׂא כְּמִרְמָה. [Mühlstein.
Ходу́нъ ז׳ 1) см. Хóдень. 2) רֶכֶב הָרֵחַיִם oberer
Ходъ ז׳ (1) רֶגֶל (צְעָדִי) ה־, מְהַלֵּךְ, הֲלִיכָה, הָלִיךְ Gang. 2) מָבוֹא, דֶּרֶךְ, תְּהָלוּכָה Durchgang. Этотъ товáръ ни́нѣ въ ходу́ הָרְכֻלָּה הַזֹּאת רַבִּים דּוֹרְשֶׁיהָ כָּעֵת.
Ходьбá לֶכֶת, מְהַלֵּךְ נ׳ das Gehen.
Ходя́чій מְהַלֵּךְ, הוֹלֵךְ ת׳ gehend; gangbar. Ходя́чая монéта כֶּסֶף מְאֻזָּן, כֶּסֶף עוֹבֵר לְסוֹחֵר. [richtsbote.
Хожáлый שָׁלִיחַ, צִיר בֵּית הַפְּקוּדוֹת, מַלְאָךְ שת״ז Ge-
Хожáтый שת״ז 1) см. Хожáлый. 2) מְשֻׁרַת לְחוֹלֶה
Хождéніе לֶכֶת, מְהַלֵּךְ ס׳ das Gehen. [Krankenwärter.
Хозя́йка גְּבֶרֶת, בַּעֲלַת הַבַּיִת נ׳ Wirthin.
Хозя́йничанье מִמְשַׁק, — מִשְׁק בַּיִת ס׳ das Wirthschaften. [wirthschaften.
Хозя́йничать צָפָה הֲלִיכוֹת בַּיִת, שָׁלוֹט בְּ־ פ״ע
Хозя́инъ אָדוֹנִי הַ־, בַּעַל־הַ־ ז׳ Wirth.
Хозя́йскій אֲשֶׁר לְבַעַל (לַאדוֹנִי) הַ־ ת׳ des Wirthen.
Хозя́йственность מִשְׁמֶרֶת הֲלִיכוֹת בַּיִת אוֹ מִמְשַׁק נַחֲלָה Haushalt.
Хозя́йственный אֲשֶׁר לַהֲלִיכוֹת בַּיִת אוֹ נַחֲלָה ת׳ von der Wirthschaft.
Хозя́йство (1) קִנְיָנִים Wirthschaft. 2) מִמְשָׁק, מִשְׁמֶרֶת הֲלִיכוֹת בַּיִת וָהוֹן, מִשְׁק Haushalt.
Хозя́йствованіе см. Хозя́йничанье.
Хозя́юшка см. Хозя́йка.
Холéніе (1) פְּנוּק, *עִנּוּג, עֲדָנָה ס׳ das Hätscheln. 2) עֲמַל הַמִּטַּהֵר, זַכּוֹת, יַפּוּת, נִקּוּת das Putzen.
Хóленный (1) מְפֻנָּק, עָנֹג ת׳ gehätschelt. 2) מְטֻהָר
Холéра נֶגֶף, קֶטֶב מְרִירִי, חֳלִי־רָע נ׳ Cholera. [geputzt.
Холéрикъ (1) קְצַר אַפַּיִם, מְהִיר חֲמוֹת ז׳ Jähzorniger. 2) לְחוּם קֶטֶב מְרִירִי, נְגוּעַ חֳלִי־רָע Cholerakranker.
Холерина רֵאשִׁית חֳלִי־רָע נ׳ Cholerine.
Холерическій אֲשֶׁר לִמְהִיר חֲמוֹת ת׳ choleriſch.
Холéрный הַנֶּגֶף, אֲשֶׁר לַחֳלִי הָרָע ת׳ Cholera-.
Хóлить (1) טִפֵּחַ וְנִקָּה פ״ע בַּפֵּנֵק, עָנֹג gehätscheln. -ся פ״ח הִזַּכֵּה; הִתְיַפֵּה sich putzen.
Хóлка עֹרֶף סוּס נ׳ Pferdenschopf.
Хóлмикъ גִּבְעָה קְטַנָּה ז׳ Hügelchen.
Холми́стый מָלֵא גְבָעוֹת, גִּבְנֹן ת׳ hügelig.
Холми́ться (холмлю́сь, -ми́шься) הִנָּשֵׂא פ״ח הָעֲרֵם, כִּגְבָעוֹת sich aufthürmen. Во́ды холми́лись נֶעֱרְמוּ מַיִם.
Хóлмичекъ (-чка) см. Хóлмикъ. [
Холмовáтый см. Хслми́стый.
Холмообрáзный כְּמַרְאֵה גִּבְעָה, כְּדִמּוּת גֶּבַע ת׳
Холмъ גִּבְעָה, גֶּבַע ז׳ Hügel. [hügelförmig.
Холодéцъ (-дца́) (1) см. Окрóшка. 2) см. Спáржа.
Холоди́льникъ (1) חֲדַר הַמִּקְרָה, -ז׳, -ди́льница נ׳ Kühlapparat. 2) כַּד־, סִיר הַמִּקְרָה לְמַאֲכָל וּמִשְׁקֶה: (עירובין קד:) *כִּסְקִטֶר, הַקֶּרַח Kühlkessel.
Холоди́льный עָשׂוּי לְהַקֵּר בּוֹ, — מִקְרָה ת׳ Kühl-
Холоди́тельный см. Холоди́льный.
Холоди́ть (-ложу́, -лоди́шь) הִקֵּר פ״ע הַעֲמֵד בַּמִּקְרָה, הָפוּךְ קַר, הִקַּר נפ׳ kühlen. -ся קָפָא, הָפוּךְ קַר abgekühlt werden.
Холóдненькій קַר לְמַדַּי ת׳ ziemlich kalt.
Холоднёхонькій קַר מְאֹד ת׳ ganz kalt.
Хóлодно (1) קַר ת״פ kalt. На дворѣ́ х. קָרָה בַּחוּץ. 2) בְּקֶרֶת רוּחַ, בְּלִי רֶגֶשׁ־לֵב unfreundlich.
Холодновáто קַר מְעַט ת״פ etwas kalt.
Холóдное מַאֲכָל קַר שת״ס kalte Speise.
Холóдность קָרֵת רוּחַ נ׳ Kälte.
Холóдный (1) קַר ת׳ kalt. Холóдное оружіе (כמו חרב וחנית) כְּלֵי־קֶרֶב בְּאֶפֶס־אֵשׁ. 2) חָסַר רֶגֶשׁ־, קַר רוּחַ, לֵב unfreundlich.
Холодóкъ (-дка́) מְעַט קַר, קָרָה קַלָּה ז׳ Kühle.

Хо́лодъ ז׳ קֹר, קָרָה Kälte.
Холодѣ́ть פ״ע הָפוּךְ קֹר, הִקַּר kalt werden.
Холоже́ніе ס׳ מַעֲשֵׂה הַמִּקֹּר, הַעֲמִיד בְּקָרָה, הָקַר Kühlung. [genen.
Холо́пій, -ло́пскій ת׳ אֲשֶׁר לְעֶבֶד עוֹלָם des Leibei-
Холо́пство ס׳ עַבְדוּת עוֹלָם Leibeigenschaft.
Холо́пствовать (-ствую) פ״ע הָיָה לְעֶבֶד עוֹלָם Leibeigener sein.
Холо́пъ ז׳ מְשֻׁלָּם, עֶבֶד קִנְיָן (מִקְנַת) כֶּסֶף, עֶבֶד עוֹלָם (עיין ח״א), עֶבֶד לְצְמִיתוּת Leibeigener. -ло́пка נ׳.
Холосте́жъ נ׳ פְּנוּיִים, בַּחוּרִים, אֲנָשִׁים חֲדָלֵי אִשָּׁה* Unverheirathete. [Beschneider.
Холости́льщикъ ז׳ מְסָרֵס, כּוֹרֵת שָׁפְכָה (בבחמה)*
Холости́ть (-лощу́, -лости́шь) פ״ע כָּרוֹת שָׁפְכָה, הִכְרַת שָׁפְכָתוֹ נפ׳ ся, מְסָרֵס, עִקֵּר, (בבהמה)* beschneiden. -ся הִסְתָּרֵס* beschnitten werden. [Unverheiratheter.
Холосто́й ת׳ רָוָק, חָדֵל מֵאִשָּׁה, בְּלִי־אִשָּׁה, פָּנוּי*
Холостьба́ נ׳ חַיֵּי חָדֵל מֵאִשָּׁה, שִׁבַּת בְּלִי־אִשָּׁה Jungesellenstand.
Холостя́къ ז׳ см. Холосто́й. [Beschneidung.
Холостя́чій ת׳ הַחָדֵל מֵאִשָּׁה, —, הַפָּנוּי — des Unverheiratheten.
Холоще́ніе ס׳ עֲבוֹדַת הַמְסָרֵס, כְּרוֹת שָׁפְכָה (בבהמה)
Холсти́на נ׳ יְרִיעַת בַּד Leinwand.
Холсти́нка נ׳ 1) ק׳ см. Холсти́на. 2) אֶרֶג תַּשְׁבֵּץ מִפִּשְׁתִּי־עֵץ וָמֶשִׁי Gingang. -ти́нковый ת׳.
Холсти́нный ת׳ בַּד, —, פִּשְׁתִּים — von Leinwand.
Холсть ז׳ בַּד, אֶרֶג פִּשְׁתִּים Leinwand.
Холстяно́й см. Холсти́нный.
Холще́вникъ ז׳ מוֹכֵר אֶרֶג פִּשְׁתִּים, רוֹכֵל בַּבַּד Leinwandhändler.
Холще́вый см. Холсти́нный.
Хо́ля נ׳ טָהֳרָה, נִקָּיוֹן בּוֹר Reinlichkeit.
Хомута́ть פ״ע נָתוֹן הָעֹל עַל־צַוָּאר סוּס das Kummet auflegen.
Хому́тикъ ק׳ см. Хому́тъ. [Kummet.
Хомути́на נ׳ כְּבִיר־צֶמֶר מִתַּחַת לְעֹל הַסּוּס
Хомути́шко ק׳, Хомути́ще נ׳ см. Хому́тъ. [kissen.
Хому́тъ ז׳ עֹל הַסּוּס, סִמְלוֹן* (שבת נט:) Kummet. -му́тный, -му́товый ת׳. [Schlafmütze.
Хомя́къ ז׳ 1) מִין חֹלֶד Hamster. 2) עָצֵל, נִרְפֶּה
Хопёръ (-пра́) עַמּוּד לְמַהֲרֵי־קָבֶל Ramme.
Хора́лъ ז׳ שִׁיר עֲבוֹדַת יְיָ Kirchengesang. -ра́льный ת׳.
Хорда נ׳ מֵיתַר־קֶשֶׁת, קַו הַמְנַכֵּיל פְּאַת חוּג Sehne.
Хорёвый ת׳ см. Хорь.
Хоре́й ת׳ תְּנוּעָה אֲרוּכָה וּקְצָרָה (במשקל השיר כמו מֶלֶךְ לָנוּ) Choreus. -ре́ическій ת׳.
Хорёкъ (-рька́) מִין חֹלֶד ז׳ *פַּרְדַּלֵּס (פסחים פ:) Iltis.
Хори́стъ ז׳ אֶחָד הַמְשׁוֹרְרִים בַּמַּקְהֵלָה Chorsänger. -ри́стка נ׳.
Хо́рный ת׳ מַקְהֵלָה, אֲשֶׁר לְחֶבֶר שָׁרִים — Chor-.
Хорово́децъ (-во́дца), -во́дникъ ק׳ см. Хорово́дъ.
Хорово́дъ ז׳ מְחוֹל מְשַׂחֲקִים, מָחוֹל Reihentanz. -во́дный ת׳.
Хорово́й см. Хо́рный.
Хорогра́фія נ׳ פָּרְשַׁת אֶרֶץ אוֹ מְדִינָה בְּסֵפֶר Landesbeschreibung. -фи́ческій ת׳. [beschreiber.
Хорогра́фъ ז׳ כּוֹתֵב פָּרְשַׁת אֶרֶץ אוֹ מְדִינָה Landes-
Хоро́мина נ׳ חֶדֶר גָּדוֹל Wohnzimmer.
Хоро́мы נ״ר בֵּית אֲרָזִים, אַרְמוֹן עֵץ Holzgebäude. -ро́мный ת׳. [2) קְבוּרָה, קְבֹר Beerdigung.
Хороне́ніе ס׳ 1) הַטְמָנִים, טְמוֹן הַצְּפִנִּים das Verwahren.
Хорони́ть פ״ע 1) הַסְתֵּר, הַטְמֵן, טָמוֹן verwahren. 2) קָבַר, קָבוֹר beerdigen. -ся נפ׳ 1) הִסָּתֵר, הִטָּמֵן verwahrt werden. 2) הָקְבַּר, קָבוֹר הָחְבָּא beerdigt werden. [הָעֵפֶל, רָהוֹב, דִּבֵּר בְּגַאוּת prahlen.
Хорохо́риться פ״ח הִתְהַלֵּל בַּשֶּׁקֶר, הִתְנַשֵּׂא,
Хорохоришко ז׳ דּוֹבֵר, בַּעַל לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת Großprahler. [recht hübsch.
Хорошенькій ת׳ נָחְמָד, נָעִים, יָפֶה, טוֹב מַרְאֶה
Хороше́нько ת״פ כַּמִּשְׁפָּט, כָּרָאוּי, לְמַדַּי, הֵיטֵב sehr gut.
Хоро́шество ס׳ חֵן, הָדָר, הוֹד, יֹפִי, טוּב מַרְאֶה Schönheit. [gut.
Хорошёхонько ת״פ עַד־מְאֹד, לְמְאֹד, טוֹב מְאֹד sehr
Хоро́шій ת׳ 1) טוֹב, יָשָׁר, מוֹעִיל gut. 2) טוֹב תֹּאַר, נָחְמָד, נָעִים, יָפֶה, טוֹב מַרְאֶה schön.
Хорошо́ ת״פ 1) יָפֶה, כָּשֵׁר, טוֹב gut. 2) לְמַדַּי, הֵיטֵב, כַּמִּשְׁפָּט, כָּרָאוּי gehörig. [werden.
Хорошѣ́ть פ״ע פָּרוֹחַ, הָלוֹךְ וָטוֹב בְּמַרְאֶה schöner
Хортъ ז׳ זַרְזִיר, כֶּלֶב מְרוּחַ צַיִד מֶרְחוֹק (משלי ל, לא) Windhund. -ти́ца נ׳.
Хору́гвь נ׳ דֶּגֶל, נֵס Fahne. -ру́гвяный ת׳.
Хору́нжій שת״ז גוֹסֵס, נוֹשֵׂא דֶּגֶל (בְּחֵיל הַקָּזַקִּים) Fahnenträger.
Хоръ ז׳ מַקְהֵלָה, (נחמי יב, מ) תּוֹדָה, קְהַל־שָׁרִים Chor.
Хоры ז״ר 1) מַעֲלוֹת הַנָּשִׁים (בְּהֵיכַל־יְיָ) Emporkirche. 2) מַעֲלוֹת הַמְשׁוֹרְרִים Tribüne.
Хорь (хо́ря) ז׳ см. Моль.
Хорь (хоря́) ז׳ см. Хорёкъ.
Хорько́вый ת׳ חֹלֶד, —, חֲלָדִים — von Iltis.
Хоть см. Хотя́.
Хотѣ́ніе ס׳ תְּשׁוּקָה, חֶמְדָּה, אַוָּה, חֵפֶץ das Begehren.
Хотѣ́ть (хочу́, хо́чешь) פ״ע (чего́) חָפוּץ לְ־, הוֹאִיל, אָבָה, בִּקֵּשׁ לְ־, לְ־ wollen, wünschen. -ся פ״ח אִוָּה.

הִתְאַוָּה Lust haben. Ему́ хо́чется спать מִתְאַוֶּה הוּא לִישֹׁן.

Хотя́, Хоть אַף כִּי־ מ״ח אַף כִּי־ אָמַר אֱלֹהִים לוֹ גַּם־ גַּם אַם־ גַּם כִּי־ gleich. **Хотя́ и сказа́лъ Богъ** אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים (בראשית ג, א). Если бы хоть далъ мнѣ оди́нъ рубль לוּ גַּם נָתַן־לִי שֶׁקֶל אֶחָד. Этотъ па́рень хоть куда́ הַנַּעַר הַזֶּה יְצֻלַּח לַכֹּל.

Хохла́тить (-ла́чу, -ла́тишь) פ״י פָּרוּעַ שֵׂעָר— zerzausen. -ся פ״ח פָּרוּעַ שֵׂעָרוֹ sich die Haare zerzausen.

Хохла́тка, -ла́точка נ׳ תַּרְנְגֹלֶת סַמֶּרֶת־נוֹצָה schopfiges Huhn. [schopfig.

Хохла́тый ת׳ אֲשֶׁר צִיצַת שֵׂעָר, אֲשֶׁר צַמֶּרֶת לוֹ

Хохла́тѣть פ״ע כָּסָה פֶּרַע שֵׂעָר (נוֹצָה) schopfig werden.

Хохла́чъ ז׳ см. Хохла́тый. [den.

Хо́хликъ ק׳ см. Хохо́лъ.

Хо́хлиться פ״ח סַמֵּר נוֹצָתוֹ sträuben die Federn.

Хохлище נ׳ см. Хохо́лъ.

Хохлу́ша см. Хохлатка. [(חולין סב:) Haubenlerche.

Хохлу́шка נ׳ 1) см. Хохлу́ша. 2) *חֻבָּא, מִין צִפּוֹר

Хохля́ница, Хохля́нка см. Мали́на.

Хохо́лъ (-хла́) ז׳ 1) צִיצַת שֵׂעָר אוֹ נוֹצָה עַל־מֶצַח, בֶּן־רוּסִיָּה הַצְּעִירָה 2) צִיצַת רֹאשׁ Schopf, Büschel.

Хохота́ніе ס׳ קוֹל צְחוֹק lautes Lachen. [Kleinrusse.

Хохота́ть (-хочу́, -хо́чешь) פ״י מַלֵּא פִּצּוֹם שְׂחוֹק, חִבֵּךְ לָעוּג, שְׂחוֹק פִּיהוּ* laut lachen.

Хохотли́вый ת׳ מְמַלֵּא שְׂחוֹק פִּיו, לְמוּד צְחוֹק lachlustig.

Хохотня́ נ׳ שְׂאוֹן צְחוֹק Gelächter. [

Хохоту́нъ ז׳ מְמַלֵּא שְׂחוֹק פִּיו, לְמוּד צְחוֹק lachlustig. -тýнья

Хохоту́шка см. Хохоту́нья.

Хохотъ ז׳ קוֹל שְׂחוֹק, שְׂאוֹן צְחוֹק Gelächter.

Храбре́цки ת״פ בְּגְבוּרָה, כְּגִבּוֹר חַיִל tapfer.

Храбре́цъ Tapferer. אַמִּיץ לֵב, אַבִּיר, גִּבּוֹר חַיִל, אִישׁ חַיִל [הַעֲפֵל, הִין, חֲלָצָיו Tapferkeit zeigen.

Храбри́ться פ״ח הִתְאַזֵּר עֹז, אָזוֹר כְּגֶבֶר, עָשָׂה חַיִל, הִתְאַזֵּר

Хра́бро ת״פ בְּגְבוּרָה, כְּגִבּוֹר חַיִל, בְּרֶבֶר־חַיִל tapfer.

Хра́брость נ׳ אֹמֶץ לֵב, חַיִל, גְּבוּרָה Tapferkeit.

Хра́брый ת׳ לָבָשׁ עֹז, גִּבּוֹר חַיִל, אִישׁ חַיִל, בֶּן־חַיִל, אַמִּיץ לֵב tapfer.

Храбрѣ́ть פ״ע הִתְאַזֵּר בְּגְבוּרָה, לָבוּשׁ עֹז muthig werden.

Хра́микъ ק׳ см. Хра́мъ.

Хра́мина, -минка см. Хоро́мина.

Храмово́й ת׳ אֲשֶׁר לְהֵיכַל־יְיָ Kirchen-.

Хра́мъ ז׳ אַרְמוֹן, מִקְדָּשׁ, הֵיכַל־יְיָ Tempel.

Хране́ніе ס׳ מִשְׁמֶרֶת, שְׁמֹר das Hüten.

Хранили́ще ס׳ מַטְמוֹן, אוֹצָר, גֵּנָז Behälter.

Храни́ло ס׳ מַחְסוֹם, עֵצָר, מִשְׁמָר Schloß.

Храни́тель ז׳ נוֹטֵר, נוֹצֵר, שׁוֹמֵר Hüter. -льница נ׳

Храни́ть פ״י נָטוֹר, נָצוֹר, שָׁמוֹר hüten. -ся נפ׳ הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר, הִשְׁתַּמֵּר sich hüten.

Храпну́ть см. Храпѣ́ть.

Храпо́къ (-пка́) ז׳ 1) נַחַר, נַחֲרָה קוֹל das Schnarchen. 2) פֵּאֵת פְּנֵי־בְהֵמָה, זְקַן־חַיָּה Schnauze. [-пу́нья נ׳

Храпу́нъ ז׳ מַשְׁמִיעַ קוֹל נַחְרוֹ בִּשְׁנָתוֹ Schnarcher.

Храпъ ז׳ 1) נַחַר, נַחֲרָה das Schnarchen. 2) חֵלֶק הַתִּיכוֹן לְאַף לְאָרְכּוֹ mittler Theil des Nasenknorpels. 3) קֶרֶס בְּרֶזֶל בִּקְצֵה חֶבֶל Haken.

Храпѣ́ніе ס׳ см. Храпъ 1.

Храпѣ́ть,-пну́ть פ״ע נָחַר, נָחוֹר שְׁמִיעַת קוֹל נַחְרוֹ schnarchen.

Хребе́тный см. Хребто́вый.

Хребе́тъ (-бта́) ז׳ גַּב, גַּף, מַפְרֶקֶת גַּף, דִּבְשֶׁת Rücken. Хр. верблю́довъ דִּבְשֹׁת גְּמַלִּים. Хр. горы́ רַכְסֵי־הָר.

Хребто́вый ת׳ —, הַגַּב, הַמַּפְרֶקֶת— vom Rücken. Хребто́вая кость עֶצֶם הַמַּפְרֶקֶת, עֶצֶם הַגַּב.

Хрипли́во ת״פ בְּגָרוֹן נָחַר מְעַט etwas heiser.

Хрипли́вость נ׳ נַחַר הַגָּרוֹן Heiserkeit.

Хрипли́вый го́лосъ קוֹל גָּרוֹן נָחַר, קוֹל נַחֲרָה, קוֹל נָחַר heisere Stimme. [

Хри́плость см. Хрипли́вость.

Хри́плый ת׳ см. Хрипли́вый.

Хри́пнуть פ״ע הָחַר גְּרוֹנוֹ heiser werden.

Хрипова́т— см. Хрипли́в—.

Хрипота́ נ׳ см. Хрипли́вость. [-пунья נ׳

Хрипу́нъ ז׳ בַּעַל גָּרוֹן נָחַר, נָחַר גְּרוֹנוֹ Heiserer

Хрипѣ́ніе ס׳ נַחַר, קוֹל נַחֲרָה heisere Stimme.

Хрипѣ́ть פ״ע נָתוֹן קוֹל נַחֲרָה röcheln.

Христарадничать פ״ע 1) בִּקֵּשׁ לֶחֶם, שָׁאַל מַתָּת, נוֹד לְלֶחֶם betteln. 2) הִתְרוֹשֵׁשׁ לְמַרְאֵה עַיִן sich arm stellen. [-стіа́не. -стіа́нка נ׳

Христіа́нинъ ז׳ בֶּן־בְּרִית הַנּוֹצְרִי, נוֹצְרִי Christ.

Христіа́нскій ת׳ נוֹצְרִי, —נוֹצְרִים— christlich.

Христіа́нство ס׳ בְּנֵי דַּת הַנּוֹצְרִי, קְהִלַּת הַנּוֹצְרִים Christenthum. [Zweifler an der Person Christi.

Христобо́рецъ (-рца) ז׳ מְכַחֵשׁ בְּמְשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים

Христолю́бецъ (-любца) ז׳ נֶאֱמָן לִבְרִית הַנּוֹצְרִים Verehrer Christi.

Христолю́бивый ת׳ см. Христолю́бецъ.

Христома́тія נ׳ אֹסֶף דִּבְרֵי חֲכָמִים לְמוּפֵת, אֹסֶף קְהִלָּת Musterfammlung.

Христо́сованіе ס׳ נְשִׁיקַת הַנּוֹצְרִים אִישׁ רֵעֵהוּ לְחַג פִּסְחָם das Küssen am Osterfeste.

Христо́соваться פ״ח נָשׁוּק (נוֹצְרִים) אִישׁ רֵעֵהוּ לְחַג פִּסְחָם sich küssen am Osterfeste.

Христо́съ (-ста́) ז׳ מָשִׁיחַ הַנּוֹצְרִים Christus.
Хрія מִכְתָּם לְלַמֵּד, מַעֲרֶכֶת עִנְיָן עַל־סֵפֶר לְהִתְלַמֵּד נ׳ schriftliche Schularbeit.
Хрома́ніе הָלִיךְ פִּסְחִים, צְלֵעַ פ׳ das Hinken.
Хрома́ть (-ма́ю, -ма́ешь נס хра́млю, хра́мишь) הָלוֹךְ וּפָסוֹחַ, צָלוֹעַ פ״ע hinken.
Хроме́цъ (-мца́) גִּבֵּה־רַגְלַיִם, פִּסֵּחַ, צוֹלֵעַ ז׳ Lahmer.
Хромо́й גִּבֵּה־, אֲשֶׁר דַּלְיוֹ לוֹ שׁוֹקִים, פִּסֵּחַ, צוֹלֵעַ ת׳ lahm.
Хромоно́гій פִּסֵּחַ, גִּבֵּה־רַגְלַיִם ת׳ hinkend.-но́жка ז״נ.
Хромота́ הָלִיךְ גִּבֵּה־רַגְלַיִם, מוּם פִּסְחִים, צְלֵעַ נ׳ das Hinken.
Хроме́ть הָיָה לְצוֹלֵעַ (לְפַסֵּחַ) פ״ע lahm werden.
Хро́ника קוֹרוֹת הָעִתִּים, דִּבְרֵי הַיָּמִים נ׳ Zeitgeschichte.
Хрони́ческій הַבָּא לְעִתִּים; מַאֲרִיךְ יָמִים, מְמֻשָּׁךְ ת׳ מְזֻמָּנוֹת sich mit der Zeit wiederholend. -ни́ческая болѣ́знь מַחֲלָה מְמֻשָּׁכָה; מַחֲלָה יוֹדַעַת מוֹעֲדֶיהָ (שׁוֹמֶרֶת עֵת שׁוּבָהּ). [beschreibung. -фи́ческій ת׳.
Хроногра́фія קוֹרוֹת הָעִתִּים, דִּבְרֵי הַיָּמִים נ׳ Zeit=
Хроногра́фъ 1) מַזְכִּיר לְקוֹרוֹת, סוֹפֵר דִּבְרֵי הַיָּמִים ז׳ Annalenschreiber. 2) סֵפֶר זִכָּרוֹן לְקוֹרוֹת הָעִתִּים Annale. [rechnung. -логи́ческій ת׳.
Хронологія בִּינָה לָעִתִּים בְּקוֹרוֹת עוֹלָם נ׳ Zeit=
Хронло́гъ חוֹקֵר עִתֵּי הַקּוֹרוֹת ז׳ Zeitrechner.
Хрономе́тръ פֶּלֶס לְמִדַּת הַזְּמַן (במדה שעות) ז׳ Zeitmesser. [platzen.
Хру́пать, -пнуть נָפוֹץ בְּרַעַשׁ, הִתְפּוֹצֵץ פ״ע zer=
Хру́пкій קַל לְהִשָּׁבֵר, רָצוּץ ת׳ brüchig.
Хру́пкость טֶבַע הַקַּל לְהִשָּׁבֵר נ׳ Zerbrechlichkeit.
Хру́пнуть см. Хру́пать.
Хруста́ль זְכוּכִית יְקָרָה, גָּבִישׁ ז׳ Krystall. -та́льный ת׳. [Knistern.
Хрусте́ніе חֶרֶק, קוֹל פֶּרֶק, שְׁאוֹן הַכָּתוּת פ׳ das
Хрусте́ть (хрущу́), Хру́стнуть כָּתוֹת בְּשָׁאוֹן פ״ע, הִתְפּוֹצֵץ, הִתְפּוֹרֵר; חָרוֹק, הִתְפָּרֵק knistern.
Хрычъ בְּלָה מִזְקָן (המ׳) ז׳ alter Kerl. -чёвка נ׳.
Хрѣ́нъ 1) חֲזֶרֶת, שֹׁרֶשׁ מְרִירִים, מָרוֹר* Meerrettig. 2) см. Хрычъ.
Хрюкало פִּי־חֲזִיר, אַף־חֲזִיר פ׳ Schweinrüssel.
Хрюканіе מַחֲרַק חֲזִיר, שְׁרִיקוֹת חֲזִיר פ׳* das Grunzen.
Хрюкать, -кну́ть שָׁרוֹק, חָרוֹק, נָתוֹן קוֹל מַחֲרַק כְּחֲזִיר פ״ע grunzen. [krachen.
Хрясте́ть, Хря́стнуть נָתוֹן קוֹל פֶּרֶק, שָׁאה פ״ע
Хрящеватый סְחוּסִי, מָלֵא בָשָׂר קָשֶׁה ת׳* knorpelig.

Хрящевина נָתַח בָּשָׂר קָשֶׁה נ׳ knorpeliger Theil.
Хрящёвка קוֹרַל, מִין פְּנִינִים נ׳* Blasenkoralle.
Хрящъ חֲסָחוּם, בָּשָׂר קָשֶׁה ז׳, סְחוּם* Knorpel.
Ху́денькій דַּק־בָּשָׂר—, דַּל—, רָזֶה מְעַט ת׳ ziemlich mager. [schlecht.
Ху́до 1) צָרָה, רָעָה, רָע פ׳ das Böse. 2) לֹא־ רַע ת״פ
Худоба́ רֹעַ הַבָּשָׂר, רָזוֹן 1) נ׳ (בראשית מא, יט), כַּחַשׁ (איוב פז, ח) Magerkeit. 2) עָוֶל, אָוֶן, רָע Laster.
Худова́тый 1) רָזֶה מְעַט ת׳ etwas mager. 2) לֹא־ טוֹב, כְּמְעַט רָע etwas schlecht.
Худо́жественный מַעֲשֶׂה, —מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת, יְדֵי אָמָן ת׳ künstlerisch. [חוֹשֵׁב Kunst.
Худо́жество מַעֲשֶׂה, חָרֹשֶׁת, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת פ׳ Kunst.
Худо́жникъ אָמוֹן, אָמָן (משלי ח, ל), חֲכַם חָרָשִׁים, חוֹשֵׁב ז׳ Künstler. -ница נ׳.
Худо́й 1) רַע, נִשְׁחָת, מָשְׁחָת, לֹא־טוֹב ת׳ schlecht. 2) רָזֶה (דק) בָּשָׂר, רַק, דַּל, כָּחֹשׁ מִשְׁמֶן mager.
Худокро́віе דָּם מָשְׁחָת (בבשר החי) פ׳ Schlechtes Blut.
Худокро́вный אֲשֶׁר דָּמוֹ מָשְׁחָת ת׳ schlechtes Blut habend. [kunft.
Худоро́дный בֶּן־קְטַנֵּי אֶרֶץ ת׳ von niedriger Her=
Худоро́дство מוֹלֶדֶת שְׁפָלָה פ׳ niedrige Herkunft.
Худосо́чіе רַע לְשַׁד, לְשַׁד מָשְׁחָת נ׳ -со́чность (לַחַ) חַיִּי verdorbene Säfte.
Худосо́чный אֲשֶׁר לְשַׁדּוֹ (לַחוֹ) מָשְׁחָת ת׳ verdor=
Ху́дость רַע נ׳ Schlechtigkeit. [bene Säfte habend.
Худоща́вость см. Худоба́ 1.
Худоща́вый רָזֶה בָּשָׂר (דק) ת׳ עָטוּף; כָּחֹשׁ מִשְׁמֶן, דַּל, רַק (דק) mager. [mager werden.
Худоща́вѣть הָעָטֵף, הָדַל; כָּחוֹשׁ מִשְׁמֶן, הָרָזֶה פ״ע
Худѣ́ніе כַּחַשׁ, רָזוֹן, הָרָזוּת פ׳ Abmagerung.
Худѣ́ть см. Ходоща́вѣть.
Ху́же רָזֶה מִ־ 1) רַע מִ־ schlechter. 2) magerer.
Хула́ דִּבְּי, נְאָצָה, חֶרְפָּה, גִּדּוּפָה, גְּעָרָה נ׳ Tadel.
Хуле́ніе см. Хула́. [tadeln.
Хули́ть נָתוֹן בְּ־ דִּבְּי, נָאוֹן, הַבְזָה, נָאַץ, חֶרֶף, חָרוֹף פ״ע
Хули́тель נוֹתֵן, מַקְלֶה, בּוֹזֶה, מְנַאֵץ, מְחָרֵף, מְגַדֵּף ז׳ בְּ־ דִּבְּי Tadler. -льница נ׳.
Хули́тельный בִּלְשׁוֹן גִּדּוּפִים, מָלֵא חֲרָפוֹת ת׳ [tadelnd.
Ху́льникъ см. Хули́тель. -льница נ׳.
Ху́льный см. Хули́тельный.
Ху́торъ בַּיִת וְשָׂדֶה בְּמִגְרַשׁ־עִיר, פְּרָוָר, כְּפָר, חָצֵר ז׳ [Meierei
Хѣ́рить см. Похѣ́рить.
Хѣръ, Хѣ́рикъ שֵׁם הָאוֹת X הָרוּסִית ז׳.

Ц

Ц 3. תָּאוֹת חֲעֲשָׂרִים וְשָׁלֹשׁ בְּאֶלֶף־בֵּית הָרִאשִׁי, צ

Цáпать, -пнуть פ״ע 1) שָׁרוֹט, מָרוֹט; הָלוֹם, הַכֵּה, חָטוֹף, חָפוּשׁ, אָחוֹז בְּ־, לָכוֹד, הַחֲזֵק בְּ־ kratzen; hauen. 2) גָּנוֹף kratzen; hauen.

Цаплёнокъ (-нка) ז׳ גֶּזֶל־אֲנָפָה junger Reiher.

Цáплинъ ת׳ אֲנָפָה— des Reihers.

Цáпля נ׳ (חולין סא.) עוֹף אֶרֶךְ־שׁוֹקַיִם, מִין חֲסִידָה, אֲנָפָה Reiher.

Царáпаніе ס׳ שָׂרֹט, שְׂרָטֶת das Kratzen.

Царáпать, -пнуть פ״ע שָׂרוֹט, שָׂרוֹט עֲשֹׂה שְׂרָטֶת בְּצִפָּרְנוֹ 1) kratzen. -ся פ״ח 2) הֻשְׂרַט נפ׳ gekratzt werden. שָׂרוֹט אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ; הִתְנוֹדֵד sich kratzen.

Царáпина, ק׳ -пинка שְׂרֶטֶת, גְּדוּדָה Schramme.

Царáпка ז״נ אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ לִשְׂרֹט, מִשְׂרַט Kratzer.

Царéвичъ ז׳ בֶּן־מֶלֶךְ Prinz.

Царéвна נ׳ בַּת־מֶלֶךְ Prinzessin.

Царедвóрецъ (-рца) ז׳ אֶחָד הַפְּקִידִים בְּחַצַּר הַמֶּלֶךְ, רוֹאֶה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ Hofmann. -двóрческій ת׳

Цареубійство ס׳ הֲרִגַת מֶלֶךְ Kaisermord.

Цареубійца ז׳ שׁוֹפֵךְ דַּם־מֶלֶךְ, רוֹצֵחַ מֶלֶךְ Zarenmörder.

Царúть פ״ע מָשׁוֹל בְּ־, מָלוֹךְ regieren.

Царúца נ׳ מַלְכָּה, גְּבִירָה Kaiserin.

Цáрскій ת׳ מֶלֶךְ, —מְלָכִים— Kaiser-.

Цáрственный ת׳ מָלוּכָה, —מָלוּכָה— kaiserlich. Ц. градъ עִיר מְלוּכָה, קִרְיַת מֶלֶךְ.

Цáрствіе ס׳ מַלְכוּת, מְלוּכָה, מִמְשָׁל, שִׁלְטוֹן Kaiser-

Цáрство ס׳ מַמְלָכָה Reich.

Цáрствованіе ס׳ מָלוּכָה, מָלוֹךְ, מַלְכוּת Herrschaft.

Цáрствовать (-ствую) פ״ע מָלוֹךְ, עָשָׂה מְלוּכָה עַל־ (מ״א כא, ז) regieren. Царствующій градъ עִיר הַמְּלוּכָה.

Царь ז׳ מֶלֶךְ, נָגִיד, מְשִׁיחַ־יְיָ, קֵיסָר Kaiser. Царь царéй שַׂר שָׂרִים, מֶלֶךְ מְלָכִים, גְּבוֹהַּ מֵעַל־ (דניאל ח, כה) גָּבוֹהִים. Царь кóлоколъ הַגָּדוֹל בַּפַּעֲמוֹנִים.

Царь-коршýнъ ז׳ נֶשֶׁר־הַיּוֹת Königsgeier.

Цвѣль נ׳ см. Плѣсень.

Цвѣсти (цвѣтý, -тёшь) פ״ע פָּרַח, הָנֵץ, הִפְרִחַ blühen.

Цвѣтéніе ס׳ עֵת הָנֵץ, פֶּרַח, פְּרִחַ das Blühen.

Цвѣтень (-тня) ז׳ חֹדֶשׁ זוּ, שֵׁם חֹדֶשׁ נִיסָן לְפָנִים, יָרֵחַ זוּ נִצָּנִיא* Mai.

Цвѣтикъ ז׳ פֶּרַח, נֵצָה, נֵצָן Blümchen.

Цвѣтистый ת׳ עוֹטֶה הוֹד פְּרָחִים 1) blumenreich. 2) מָלֵא מְלִיצוֹת חִידוֹת geblümt.

Цвѣтúть (цвѣтý, цвѣтúшь) פ״ע 1) תָּאַר פְּטוּרִי צִיצִים עַל־ bunt malen. 2) מָלֵא מְלִיצוֹת חִידוֹת ausschmücken.

Цвѣтникъ ז׳ 1) עֲרוּגַת בֹּשֶׂם Blumenbeet. 2) סִיר פְּרָחִים Blumentopf.

Цвѣтнóй ת׳ צְבוּעַ farbig.

Цвѣтный פּוֹרַחַ Blumen-. Цвѣтнáя капýста см. Цвѣтýха. [Blumengärtner.

Цвѣтовóдецъ (-дца) ז׳ מְשַׁגְשֵׁג צִיצִים, נוֹטֵעַ פְּרָחִים

Цвѣтовóдство ס׳ מַטַּע צִיצִים וּפְרָחִים Blumenzucht.

Цвѣтóкъ (-ткá) ז׳ פֶּרַח, נֵצָה, נֵצָן Blümchen.

Цвѣтонóсный ת׳ מַעֲלֶה נֵצָה, נוֹתֵן פְּרָחִים blühend.

Цвѣтопадéніе ס׳ תֵּם־פֶּרַח, שִׁלְכֶת הַנֵּצָה das Abblühen.

Цвѣтóчекъ (-чка) см. Цвѣтóкъ.

Цвѣтóчникъ ז׳ 1) см. Цвѣтовóдецъ. 2) עוֹשֵׂה (מוֹכֵר) פְּרָחִים Blumenmacher, -händler. -пица נ׳

Цвѣтóчный ת׳ פְּרָחִים, —צִיצִים, —בֹּשֶׂם— Blumen-. Ц. чай צִיצֵי יָרָק־סִינִים Blumenthee.

Цвѣтýха נ׳ תִּרְבַּת־תּוֹר, יָרָק־כְּרוּב הָרַקָּמָה (כלאים א) Blumenkohl.

Цвѣтъ ז׳ 1) צִיץ, נֵצָן, נֵצָה, פֶּרַח Blüthe. Въ цвѣтѣ лѣтъ בְּעֵצֶם יָמֵי עֲלוּמָיו, בְּאֹבֶן חֶלְדּוֹ, בְּאָבִיב חֶלְדּוֹ. Цвѣты פְּרָחִים, צִיצִים. 2) מַרְאֶה, עֵין, צֶבַע Farbe. Ц. лицá מַרְאֵה הַפָּנִים. Цвѣтá צְבָעִים Farben.

Цвѣчéніе ס׳ מִמְשַׁח צְבָעִים, מִמְשַׁח פְּטוּרֵי צִיצִים das Buntmalen.

Цезýра נ׳ נְגִינָה מַפְסֶקֶת* Versabschnitt.

Цейхгáузъ ז׳ בֵּית כְּלֵי־הַקְּרָב, בֵּית הַנֶּשֶׁק Zeughaus.

Цементáція נ׳ טִיחַ גִּיר Cementirung.

Цемéнтный ת׳ מֶלֶט, —גִּיר— Cement-.

Цементовáніе ס׳ см. Цементáція.

Цементовáть (-нтýю) פ״ע שׂוֹד בַּגִּיר, טוֹחַ בַּמֶּלֶט cementiren.

Цемéнтовый см. Цемéнтный.

Цемéнтщикъ ז׳ עוֹשֵׂה מֶלֶט, עוֹשֵׂה טִיחַ גִּיר Cementirer.

Цемéнтъ ז׳ מֶלֶט, אֶבֶן אַבְנֵי־גִּיר, בְּלִיל שִׂיד וְחוֹל Cement

Цензировáніе ס׳ см. Цензирóвка.

Цензировáть (-рýю) פ״ע בָּקַר דִּבְרֵי־סֵפֶר censiren.

Цензирóвка נ׳ בִּקֹּרֶת דִּבְרֵי־סֵפֶר das Censiren.

Цéнзорскій ת׳ אֲשֶׁר לְמְבַקֵּר דִּבְרֵי־סֵפֶר des Censors.

Цéнзорство ס׳ מִשְׂמֶרֶת מְבַקֵּר דִּבְרֵי סֵפֶר Censoramt.

Цéнзоръ ז׳ מְבַקֵּר דִּבְרֵי־סֵפֶר Censor.

Цензýра נ׳ 1) פְּקִידוּת הַבִּקֹּרֶת לְדִבְרֵי־סֵפֶר Censuramt. 2) בִּקֹּרֶת דִּבְרֵי־סֵפֶר das Censiren. -зýрный ת׳

Цéнтнеръ ז׳ מֵשְׁקַל מֵאַת לִטְרָא 100 Pfund.

Центрáльный ת׳ 1) אֲשֶׁר לְטִבּוּר הַ־ central. 2) אֲשֶׁר הַמְאַסֵּף לְכָל־, הוּא מְקוֹר לְכָל־ Sammel-.

Центробѣжная си́ла כֹּחַ הַנְּהָפָּן מִטִּבּוּר הַחוּג, כֹּחַ הַפִּפְיוֹן, כֹּחַ הַפִּזְרָה, הָרְאָה Fliehkraft.

Центростремительная си́ла כֹּחַ הַמּוֹשֵׁךְ אֶל־ מִטִּבּוּר הַחוּג, כֹּחַ הַמְּאַסֵּף Zustrebekraft.

Центръ ז׳ *מֶרְכָּז, מְקוֹם, אֶשּׁוּן, אִישׁוֹן, טִבּוּר, לֵב, תָּוֶךְ Mittelpunkt. Ц. кру́га טִבּוּר חוּג. Ц. тя́жести מְקוֹם כֹּבֶד־דָּבָר.

Церемо́ниться, -ничать פ״ע הִתְהַדֵּר בְּעִנְיָנוֹת־שָׁוְא viel Umstände machen.

Церемоніа́лъ ז׳ מִשְׁטָר לְיוֹם; סִדְרִים לַעֲבוֹדַת חָג; תְּעוּדָה; עֲצָרָה (רות ה׳, ז׳) feierlicher Gebrauch.

Церемоніа́льный ת׳ הַנָּצָב לְחֹק, הַתָּמִיד, — (לְתְעוּדָה) ceremoniell. Ц. маршъ מִסַּע הַמַּחֲנוֹת בְּתִהְלוּכַת הַתָּמִיד, לִפְנֵי״ כַּמִּשְׁפָּט.

Церемоніймейстеръ ז׳ נַגִּיד הַסִּדָּרִים לַעֲצַרַת־עָם Ceremonienmeister. -стерскій ת׳.

Церемо́нія נ׳ אֹרַח, מִנְהָג, חֻקַּת הַחַיִּים, דֶּרֶךְ בָּעָם עוֹלָם Ceremonie.

Церемо́нность נ׳ דֶּרֶךְ לְהִתְהַדֵּר בְּעִנְיָנוֹת־שָׁוְא Gezierthelt.

Церемо́нный ת׳ חָרֵד, מַצְנִיעַ לֶכֶת עַד־מְאֹד עִם־ מִתְהַדֵּר בְּעִנְיָנוֹת שָׁוְא; לְשֹׁמֵר אָרְחוֹת עוֹלָם sich zierend.

Церко́вникъ ז׳ *שַׁמָּשׁ, מְשָׁרֵת בֵּית־יְיָ Kirchendiener. -ническій ת׳.

Церковнослужи́тель см. Церко́вникъ. -тель-

Церко́вный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית־יְיָ Kirchen-.

Це́рковь (-кви) נ׳ בַּיִת־, בֵּית עֲבוֹדַת־יְיָ (לנוצרים) הַכְּנֵסִיָּה Kirche.

Цесаре́вичъ ז׳ יוֹרֵשׁ עֶצֶר, בֶּן־מֶלֶךְ (רוּסִיָּה) Thron-folger.

Цесаре́вна נ׳ אֵשֶׁת יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר Frau des Thronfolgers.

Цеса́рка נ׳ מִין תַּרְנְגֹלֶת עִם־רְקָמַת נוֹצָה Perlhuhn.

Це́сарь ז׳ קֵסָר, מֶלֶךְ Cäsar. -сарскій ת׳. Це́сарское сѣче́ніе *מוֹלֶדֶת יוֹצֵא דֹפֶן, מִפְתַּח בִּטֶּן הָרָה.

Цеховой ма́стеръ ת׳ אֲשֶׁר לְחֶבְרַת עוֹשֵׂי מְלָאכָה zünftig. אָמָן הַבָּר.

Цехъ ז׳ חֶבְרַת (כִּלְנַת) עוֹשֵׂי מְלָאכָה Zunft.

Цилиндрикъ ז׳ см. Цили́ндръ. [förmig.

Цилиндри́ческій ת׳ כִּדְמוּת גָּלִיל, גְּלִילִי Walzen-

Цили́ндръ ז׳ גָּלִיל Walze, Cylinder. Серебряные цили́ндры גְּלִילֵי־כֶסֶף.

Цинизмъ ז׳ זֻמָּה, תִּכְל, (אִוֶּלֶת) זַמַּת זְנוּת Unzucht.

Ци́никъ ז׳ הוֹבֵר גְּבָלָה, מְנַבֵּל פִּיו Schamloser.

Ци́ническій ת׳ תִּכְל, —, נְבָלָה — unzüchtig. -скія рѣчи נִיב גְּבָזָה, לְשׁוֹן זֻמָּה, דִּבְרֵי גְּבָלָה.

Цинкъ ז׳ מִין בְּדִיל Zink. -ковый ת׳.

Ци́ркуль ז׳ מְחוּגָה Zirkel. -кульный ת׳.

Циркуля́ръ ז׳ כְּתָבִים סוֹבֵב, כֵּפֶר שְׁלוּחַ לְכָל־ Rundschreiben. -ля́рный ת׳. [דָּרְמָס] (קדושין פ״ב) Cirkus.

Циркъ ז׳ *מַעֲגָל הַמְרוּץ עַל־סוּסִים, קִרְקָס (מגילה ו׳)

Цисте́рна נ׳ בּוֹר מַיִם, בְּאֵר, בִּיר, גֻּבָּא Wassergrube.

Цитаде́ль נ׳ מְצוּדָה, מְצָד, מִבְצָר Stadtfestung. -де́льный ת׳.

Цита́тъ ז׳ דָּבָר אֶחָד (עָרוּךְ) מִסֵּפֶר Citate. [rung.

Цита́ція נ׳, Цити́рованіе ס׳ עֲרֹךְ מִלִּים מִסֵּפֶר Citi-

Цитова́ть (-тую) פ״ע עָרוֹךְ מִסֵּפֶר מִלִּים citieren.

Ци́тра נ׳ *קִיתָרוֹס, כִּנּוֹר Zither.

Цо́коль ז׳ אֶבֶן לְמוֹסָדוֹת Untersatz. -ко́льный ת׳.

Цугъ ז׳ שֵׁשֶׁת סוּסִים רְתוּמִים, צֶמֶד סוּסִים מְשֻׁלָּשׁ שְׁנַיִם שְׁנַיִם Sechsgespann. -говый ת׳.

Цы́ба נ׳ (המ׳) עֵז Ziege. [Theekiste.

Цы́бикъ ז׳ אֲרוֹן צִיצֵי סִינִים (משקל חמשים לטרא)

Цыга́нить פ״ע הָתַל בְּ־, הִתֵּל בְּ־ zum besten haben.

Цыга́нъ ז׳ נוֹדֵד מִילִדֵי צִצָּן, צִעֲנִי Zigeuner. -га́нка נ׳.

Цымба́лы см. Кимва́лы.

Цынга́ נ׳ см. Скорбу́тъ. Цынго́тный ת׳.

Цыно́вка נ׳ מִכְבַּר־נֹמֶא, מַחֲצֶלֶת־קָנֶה* Doppelmatte. -но́вочный ת׳. [קָנֶה Mattenflechter.

Цыно́вочникъ ז׳ *קוֹלֵעַ מַחֲצְלוֹת, עוֹשֶׂה מִכְבַּרֵי נֹמֶא

Цы́пки, -почки נ״ר 1) (המ׳) שָׂרְטוֹת בְּעוֹר הָרַגְלַיִם Schrunden. 2) אֶצְבְּעוֹת הָרַגְלַיִם Fußzehen. Ходи́ть на цы́пкахъ הָלוֹךְ בְּלָט (הָרֵשׁ).

Цыплёнокъ (-нка) ז׳ (תַּרְנְגֹלֶת) אֶפְרוֹחַ Küchlein. אֶפְרוֹחִים ר׳ цыпля́та.

Цыпля́тина נ׳ בְּשַׂר אֶפְרוֹחִים Hühnerfleisch.

Цыпля́тникъ ז׳ (המ׳) תַּחְמָס, נֵץ Hühnergeier.

Цыпля́чій ת׳ —, אֶפְרוֹחַ — von Küchlein.

Цырю́льникъ ז׳ *סַפָּר, גַּלָּב Barbier. -ническій, -ничій ת׳. [werk.

Цырю́льничество ס׳ עֲבוֹדַת גַּלָּבִים Barbierhand-

Цырю́льня נ׳ בֵּית הַגַّלָּבִים Barbierstube.

Цыферблатъ ז׳ חוּג הָאוֹתוֹת (למורה שעות) Zifferblatt.

Цыфирь נ׳ אוֹתוֹת הַמִּסְפָּר Zifferzeichen.

Цы́фра נ׳ אוֹת (תָּו) הַמִּסְפָּר Ziffer.

Цыфра́ція נ׳, -рова́ніе ס׳ הַתְוָאוֹת תָּוֵי מִסְפָּר Bezifferung.

Цыфрова́ть (-рую) פ״ע הִתְוָה תָּוֵי מִסְפָּר beziffern.

Цыцъ מק״ר הַס! יָד לְפֶה! הַס! ft! still!

Цѣвка, -вочка נ׳ לתכריך חוט גְּלִיל הַצִּנֹּרֶת Spulle. [-вочный ת׳.

Цѣвница נ׳ חָלִיל Hirtenpfeife.

Цѣди́лка נ׳, Цѣди́ло ס׳ *מְסַנֶּנֶת, מִכְבַּר לְזַקֵּק מַשְׁקֶה Filtrirgefäß. [seihen

Цѣди́льный ת׳ (משקה) אֲשֶׁר יְזַקְּקוּ בוֹ zum Durch-

Цѣди́ть (-цѣжу́, цѣди́шь) פ״י 1) זִקֵּק בַּמִּכְבָּר (משקה), הָגַר, הָבַר — durchseihen. 2) הָגַר מִן־ abzapfen. -ся זִקּוּק נפ׳ הָגַר filtrirt werden.

Цѣжéніе ס׳ זִקּוּת בַּמִּכְבָּר (משקה) das Durchseihen.

Цѣлéбный ת׳ מַרְפֵּא, מוֹעִיל לִתְרוּפָה — heilend.

Цѣлéніе ס׳ מַרְפֵּא, רִפּוּאָה das Heilen.

Цѣликóмъ ת״פ 1) בַּתּוּהוּ לֹא־דֶרֶךְ, בְּדֶרֶךְ לֹא־סְלוּלָה über Stock und Stein. 2) כָּלִיל, כְּלִיל, שְׁלוֹמִים gänzlich.

Цѣликъ ז׳ תּוּהוּ לֹא־דֶרֶךְ, דֶּרֶךְ לֹא־סְלוּלָה unbefahrener Weg.

Цѣлитель ז׳ רוֹפֵא, חוֹבֵשׁ, מְחַבֵּשׁ Heiler.

Цѣлительный см. Цѣлéбный.

Цѣлить פ״י רָפָא, רָפֵא, חִבֵּשׁ לְ־ heilen. -ся נפ׳ הֵרָפֵא geheilt werden.

Цѣлить פ״ע, -ся פ״ח 1) כִּוֵּן אֶל־מַטָּרָה zielen. 2) שׂוֹם כִּוֻּנַת פָּנָיו אֶל־ streben.

Цѣлкій ת׳ אֲשֶׁר לֹא יַחֲטִיא הַמַּטָּרָה treffend.

Цѣлкóвикъ ז׳, -кóвый שת״ז שֶׁקֶל כֶּסֶף (רוּסִי) Silberrubel.

Цѣлкóмъ ת״פ כְּטֶרֶם כִּרֹת בְּשִׁנָּיו, שְׁלֵמִים, שְׁלֵמִים ungekaut.

Цѣловáльникъ ז׳ אֲדוֹנֵי בֵּית־הַיַּיִן Schenkwirth.

Цѣловáльничій, -ническій ת׳ אֲשֶׁר לְבַעַל בֵּית הַיַּיִן des Schenkwirthes.

Цѣловáльщикъ ז׳ אוֹהֵב נְשִׁיקוֹת Küsser. -щица נ׳

Цѣловáніе ס׳ נְשִׁיקָה das Küssen.

Цѣловáтель ז׳ מְנַשֵּׁק Küsser. -льница נ׳

Цѣловáть (-лýю) פ״י נָשַׁק; נָשׁוֹק küssen. -ся 1) נפ׳ הִנָּשֵׁק geküßt werden. 2) נָשַׁק אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ פ״ח einander küssen.

Цѣломýдренность נ׳ см. Цѣломýдріе.

Цѣломýдренный ת׳ נְקִי מִזִּמָּה, תָּם keusch.

Цѣломýдріе ס׳ נְקִיּוּן מִזִּמָּה, בֹּר, תֹּם, תְּמִמָּה Keuschheit.

Цѣломýдрый см. Цѣломýдренный.

Цѣлость נ׳ תֹּם, תְּמִמָּה, מְלֹא, מְתֹם Gesammtheit.

Цѣлый ת׳ 1) כָּל־הַ־, תְּמִימִים, מָלֵא, שָׁלֵם ganz. Цѣлый день כָּל־הַיּוֹם, יוֹם תְּמִימִים. 2) שָׁלוּם, כְּלִי־פָגַע unbeschädigt.

Цѣль נ׳ 1) מַטָּרָה Ziel. 2) מִחוֹז, מִזִּמָּה, מְגַמַּת פְּנֵי־ Absicht. — זָמָם, חֵפֶץ (תהלים קמ, ט), עֵקֶב (משלי כב, ד)

Цѣльно ת״פ שְׁלוֹמִים, כְּתָמִים, כָּלִיל, כְּלִיל, כְּלוֹ gänzlich.

Цѣльность см. Цѣлость

Цѣльный ת׳ 1) כָּלוּ, תְּמִים, שָׁלֵם ganz. 2) — צָרוּף, תְּמִים unverfälscht

Цѣнá נ׳ מְחִיר, עֵרֶךְ Preis, Werth. Покупнáя цѣнá מְחִיר מִקְנָה (ויקרא כה, סו). Хлѣбъ теперь въ цѣнѣ הַלֶּחֶם הוֹלֵךְ וְגָדֵל. Онъ пріобрѣлъ это цѣнóю жи́зни זֹאת (קָנָה לוֹ) בְּנַפְשׁוֹ עָשָׂה לוֹ.

Цѣнитель ז׳ 1) מְגַבִּיל מְחִיר דָּבָר, מַעֲרִיךְ Abschätzer. 2) מְכַבֵּד, מוֹקִיר, חוֹשֵׁב שֵׁם־ Anerkenner. -льница נ׳.

Цѣнить פ״י 1) חָשַׁב הַמְּחִיר, הֶעֱרִיךְ schätzen. 2) חָשׁוּב, הוֹקִיר, כִּבֵּד, שֵׁם־ achten. Не ц. לֹא־חָשׁוּב, הָקֵל. -ся נפ׳ הֻחְשַׁב, כְּבוּד; סְלָה בְּ־, הֶעָרֵךְ geachtet werden.

Цѣнность נ׳ חִין עֵרֶךְ; מְחִיר, עֵרֶךְ — יְקָר hoher Werth.

Цѣнный ת׳ נִכְבָּד; יָקָר, יְקַר־עֵרֶךְ, רַב הַמְּחִיר kostbar.

Цѣновщикъ см. Цѣнитель 1.

Цѣпенѣ́лость см. Оцѣпенѣ́лость.

Цѣпенѣ́лый см. Оцѣпенѣ́лый.

Цѣпенѣ́ть פ״ע פּוּג, הִפּוּג, הֵדוּם, הֵדֵהֵם, הָיָה לָאֶבֶן, סָמוּר מִפַּחַד erstarren.

Цѣпенѣ́ніе ס׳ פּוּגַת, דּוּמָה, שִׁמָּמוֹן Erstarrung.

Цѣпикъ ז׳ см. Цѣпъ.

Цѣпкій ת׳ 1) מִתְפַּשֵּׂשׁ בְּיָדָיו וְעוֹלֶה מִתְגּוֹלֵל עַל־, מְחַפֵּשׂ עוֹלוֹת, מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת 2) מְצֵא תוֹאֲנוֹת, חֲפֵשׂ עֲלִילוֹת, עוֹלֵל רֹכֶס streitsüchtig.

Цѣпкость נ׳ 1) כִּשָּׁרוֹן לְתַפֵּשׂ וְלַעֲלוֹת Fertigkeit im Klettern. 2) חֲפֵשׂ עֲלִילוֹת, עוֹלֵל, מְצֵא תוֹאֲנוֹת, רֹכֶס Zanksucht. Ц. людей אִישׁ רֹכְסֵי.

Цѣпля́ть פ״י 1) אָחוּז בַּקֶּרֶס, רָתַק anhaken. 2) תָּפוּשׂ גָּרָה מָדוֹן עִם־, שֵׁם־ Händel suchen. -ся פ״ח 1) תִּפֵּשׂ בְּיָדָיו וְאָחוּז אָחוּז sich anklammern. 2) הִתְגָּרָה בְּ־ zanksüchtig sein.

Цѣпнóй ת׳ כֶּבֶל, רְתוּקִים, כְּבָלִים, רְתוּקוֹת — Ketten-. Цѣпнóе звенó הָרְתוּק (בַּד) טַבַּעַת. Цѣпнáя собáка כֶּלֶב אָסוּר בַּכֶּבֶל.

Цѣпóчка נ׳ שַׁרָה, רְבִיד, עֶכֶס, שַׁרְשֶׁרֶת, רְתוּקָה Kette.

Цѣпъ ז׳ שֵׁבֶט, מַטֵּה־דִּישׁ Dreschflegel.

Цѣпь נ׳ כֶּבֶל, רְתוּק, שַׁרְשֶׁרֶת Kette. Цѣпи горъ אָסוּר בְּאֲזִקִּים (בְּנִחֲשָׁתַיִם). רַכְסֵי־הָרִים.

Ч.

Ч תּוֹאוֹת הָעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּאֶלֶף־בֵּית הָרוּסִי, טש tsch.

Чабёръ ז׳ צִתְרִי, מִין צֶמַח (שבת קכח:) *Saturei. -бёрный ת׳.

Чáванье ס׳ שְׁרִיקוֹת שִׂפְתֵי־אִישׁ בַּאֲכִילוֹת das Schmatzen.

Чáвкать פ״ע אָכַל (שָׁרוֹק) בִּשְׂפָתָיו בְּעֵת אֲכִילוֹ schmatzen.

Чадить מָלֵא קִיטוֹר פ״י mit Dunst erfüllen.
Чадный מָלֵא רֵיחַ קִטֹּר ת׳ dunstig.
Чадо פְּרִי־בֶטֶן, יֶלֶד ס׳ Kind.
Чадолюбивый אוֹהֵב פְּרִי־בִטְנוֹ ת׳ kinderliebend.
Чадолюбіе אַהֲבַת אָבוֹת לִבְנֵיהֶם ס׳ Kinderliebe.
Чадолюбный см. Чадолюбивый.
Чадъ רֵיחַ קִיטוֹר, קִטֹּר ז׳ Dunst.
Чаёкъ (чайка́) см. Чай.
Чаемость חֶזְוֹן לֵב ; תּוֹחֶלֶת נ׳ Muthmassung.
Чай נְזִיד צִיצֵי סִינִים ; צִיצֵי סִינִים ז׳ Thee.
Чай הֵן, אָמְנָם ; כַּאֲשֶׁר אַדְמֶה ת״פ wie es scheint.
Чайка שַׂחְפָּה נ׳ Fischmöve. **Чайкинъ** ת׳.
Чайникъ, -пичекъ ז׳ ק׳ כַּד הָרֶתַח לְצִיצֵי סִינִים Theekanne.
Чайница צִנְצֶנֶת צִיצֵי סִינִים נ׳ Theebüchse.
Чайничать בִּלָּה עִתּוֹ בִּשְׁתִּי צִיצֵי סִינִים פ״ע seine Zeit mit Theetrinken zubringen. [des Fahrzeugs.
Чаленіе מַאֲסַר כְּלֵי־שִׁיט אֶל־הַחוֹף ס׳ das Anbinden
Чалить, -ливать מָשׁוֹךְ וְקָשׁוֹר כְּלֵי־שִׁיט אֶל־ פ״י ziehen ans Ufer.
Чалка נ׳ см. Чаленіе. [
Чалко́ ז׳ סוּס בָּרֹד Grauschimmel.
Чалма́ צָנִיף לְרֹאשׁ גֶּבֶר, טֶבוּל נ׳ Turban.
Чалопѣгій ת׳ סוּס שָׂרֹק וּבָרֹד scheckig. [fell.
Чалъ עֲבוֹת כְּלֵי־שִׁיט (לְסָחְבוֹ וּלְאַסְרוֹ לַחוֹף) ז׳ Schlepp-
Чалый שָׂרֹק וּבָרֹד ת׳ gräulich.
Чанъ, ק׳ **Чаникъ** כִּיּוֹר, דְּלִי, לְתֶךְ, כַּד ז׳ Kufe.
Чапра́къ, -рачекъ ז׳ ק׳ חֹפֶשׁ לְרִכְבָּה (יחזקאל כו, כ), *עֲצָבָה, *טַבָּט שֶׁל־סוּס, מַצָּע תַּחַת כַּר־הַסּוּס (כלים ג, וכו׳) *אַבְרֶזֶן (ב״ק סו׳) Satteldecke. -ра́чный ת׳.
Ча́ра נ׳ 1) כּוֹס זְכוּכִית Trinkglas. 2) **Ча́ры** ר׳ כְּשָׁפִים, חֲבָרִים, קְסָמִים, לְחָטִים, נְחָשִׁים Zauberei.
Ча́рка נ׳ כּוֹס קָטָן Branntweinglas.
Чарова́ніе ס׳ см. Чародѣйство.
Чарова́тель см. Чародѣй.
Чарова́ть (-ру́ю) פ״ע см. Чародѣйствовать.
Чаро́вникъ см. Чародѣй. -ница נ׳.
Чародѣй חוֹבֵר, מְכַשֵּׁף, עוֹנֵן, קוֹסֵם, כַּשָּׁף ז׳ חֲבָרִים Zauberer. -дѣйка נ׳.
Чародѣйный, -дѣйственный ת׳ נְחָשִׁים, —קָסָם, —, עֲשׂוּי בְּקְסָמִים zauberisch.
Чародѣйство מִקְסָם, חֶבֶר, נַחַשׁ, קֶסֶם ס׳ Zauberei.
Чародѣйствовать (-ствую) פ״ע עָנוֹן, נָחַשׁ, קָסוֹם, כַּשֵּׁף, חוֹבֵר חֲבָרִים, עָשָׂה בְלָהָטִים zaubern.
Чародѣя́ніе см. Чародѣйство. [schenk.
Ча́рочникъ מְמַלֵּא מִסְכָּךְ לַמִּשְׁתֶּה, מַשְׁקֶה ז׳ Mund-
Ча́рочный 1) ת׳ הַכּוֹסוֹת, אֲשֶׁר לַכּוֹס — vom Trinkgläschen. 2) נִמְכָּר כּוֹסוֹת כּוֹסוֹת glasweise verkauft.
Ча́ры נ״ר см. Ча́ра 2. [verweilen.
Часова́ть (-суюю) פ״ע יָשׁוֹב (הַשָּׁאֵר) בְּ־ אַךְ מְעַט
Часо́вня חֶדֶר מִשְׁכִּית, בָּמַת מִשְׁכִּיּוֹת (לנוצרים) נ׳ Kapelle. צוֹפֶה, עַל־מִשְׁמָר Wache.
Часово́й 1) שָׁעָה ת׳ — Stunden-. 2) עוֹמֵד שח״ו Wache.
Часовщи́къ עוֹשֵׂה אוֹרְלוֹגִין, חָרַשׁ מוֹרֵי שָׁעוֹת ז׳ Uhrmacher. [machers.
Часовщи́чій אֲשֶׁר לְחָרַשׁ מוֹרֵי שָׁעוֹת ת׳ des Uhr-
Часо́къ (-ска́), -со́чекъ (-со́чка) ק׳ см. Часъ.
Часослу́жба סֵדֶר עֲבוֹדוֹת הַיּוֹם (לכהנים) ז׳ Tagesordnung der Kirche
Ча́стенькій см. Ча́стый. [
Частёхонько см. Ча́сто.
Частина́ см. Ча́ща.
Частица, -ти́чка חֵלֶק קָטָן נ׳ Theilchen.
Ча́стію לְמִקְצָתוֹ (־תָּהּ, ־תָּם, ־תָּן) ת״פ theils.
Ча́стность *פְּרָטוּת נ׳ das Besondere.
Ча́стный 1) ת׳ חֶלְקִי, —הַחֶלֶק* des Theils. Ча́стный при́ставъ פְּקִיד חֵלֶק הָעִיר. 2) —, לְבַדּוֹ, פְּרָטִי* privat. Ча́стная жизнь חַיֵּי אִישׁ לְבַדּוֹ. Ча́стное учи́лище בֵּית־סֵפֶר פְּרָטִי.
Ча́сто פְּעָמִים רַבּוֹת ; לְרָגְעִים ת״פ oft.
Частоко́лина יְתַד־גָּדֵר נ׳ Stakete.
Частоко́лъ גָּדֵר יְתֵדוֹת ז׳ Staketenzaun.
Ча́стость, -тота́ מַעֲבֶה, עֲבִי, עֹצֶם נ׳ Dichtheit. Ч. лѣса עֲבִי הַיַּעַר.
Ча́стый 1) ת׳ עָצוּם, עָב נָגֹשׁ אִישׁ אֶל־אָחִיו dicht. 2) הַבָּא לִפְעָמִים רַבּוֹת häufig.
Часть יָד, בַּד, (תהלים סח, כד) מֵן, מָנָה, חֵלֶק נ׳ חֵלֶק (חֹבֶרֶת) סֵפֶר (מִקְצָת, קְצוֹת Theil. Ч. книги. По ра́внымъ частя́мъ בַּד בְּבַד, חֵלֶק כְּחֵלֶק. Двѣ ча́сти изъ васъ שְׁתֵּי הַיָּדוֹת בָּכֶם.
Частѣ́ть פ״ע עָצוֹם, כָּשֹׁה, כָּשׁוּ dicht werden.
Часъ ז׳ שָׁעָה, *שָׁעִים, רְגָעִים Stunde. Че́тверть часа רֶבַע הַשָּׁעָה. Би́тый ч. כְּשָׁעָה תְּמִימָה. Съ ча́су на́-часъ שָׁעָה שָׁעָה. Не въ часъ לְלֹא־עֵת. Въ до́брый часъ לְעֵת רָצוֹן. Часъ о́тъ-часу מִשָּׁעָה לְשָׁעָה. Подъ ча́съ בְּפַעַם בְּפַעַם, פְּעָמִים רַבּוֹת. Не ро́венъ часъ לֹא־נֹדַע מַה־יֹּלֵד יוֹם.
Часы́ (-со́въ) 1) נ״ר אָבֶן שָׁעוֹת, מַעֲלוֹת, מוֹרֵה שָׁעוֹת (כלים יב), *אוֹרְלוֹגִין Uhr. 2) מִצְפָּה, מִשְׁמֶרֶת Wachtzeit. Стоя́ть на часа́хъ (עַל־ עָמוֹד עַל־מִצְפָּה מִשְׁמַרְתּוֹ). [keit.
Ча́хлость רָזוֹן נ׳ כַּחַשׁ, שַׁחֲפֶת (איוב מז, ח) Mager-

Чáхлый ת׳ רַזֶה, כָּחוֹשׁ, דַּק בָּשָׂר, צָנוּם, הַעֲטַף mager. [mager werden.

Чáхнуть פ״ע הִרְזֶה, כָּחוֹשׁ, אֻמְלַל, מָכוֹךְ, עָטוּף,

Чахóтка נ׳ רָזוֹן, שַׁחְפֶת כָּחוֹשׁ Auszehrung.

Чахóтность נ׳ חֳלִי שַׁחְפֶת Schwindsüchtigkeit.

Чахóтный ת׳ מֻכֶּה רָזוֹן, גָּנוּעַ שַׁחְפֶת, *שָׁחוּף (סמה כו׳) schwindsüchtig.

Чáша, ק׳ Чашка, Чáшечка כּוֹס נ׳ קְשָׂוָה, כַּשָּׂה, צַלּוֹחִית, סַפָּל, אַגָּן, צַפַּחַת Becher, Schale. чáшечка цвѣтнáя כּוֹס פֶּרַח.

Чáшникъ שַׂר הַמַּשְׁקִים ז׳ Mundschenk.

Чáшный ת׳ כּוֹס, —, סַפָּל — von der Schale.

Чáща נ׳ סְבָךְ, סֹבֶךְ, סָךְ (ירמי׳ כה, לח), מַעֲבֶה, עִבְרִי־יַעַר dichter Wald. [чáянія בְּטֶרֶם יִחָלוּ לוֹ

Чáяніе ס׳ חֲזוֹן־לֵב, תּוֹחֶלֶת Muthmassung. Сверхъ

Чáятельный ת׳ אֲשֶׁר יִחָלוּ לוֹ hoffentlich.

Чáять פ״י חָזָה לוֹ; חִכָּה, קִוָּה, יָחַל glauben an...

Чвáниться פ״ח הִתְגָּאָה בַּשָּׁוְא, רָהוֹב sich brüsten.

Чвáнка נ׳ מִתְגָּאָה בַּשָּׁוְא, רְהָבָה Hochmüthige

Чванливость נ׳ גֵּאוּן לֵבָב, גַּאֲוַת־הָבֶל, גֵּאֶה, רַהַב, עָתָק Stolz.

Чванливый ת׳ מִתְהַדֵּר בְּתֹהוּ, גֵּאֶה, רָהָב hochmüthig.

Чвáнный см. Чванливый. [

Чвáнство ס׳ см. Чванливость.

Чванъ ז׳ מִתְהַדֵּר בְּתֹהוּ, גְּבַהּ־לֵב, רָהָב Hochmüthiger.

Чеботáрить פ״ע עָשָׂה בְּמְלֶאכֶת נְעָלִים Schuhhandwerk treiben. [werkstatt.

Чеботáрня נ׳ בֵּית מְלֶאכֶת נְעָלִים Schuhmacher-

Чеботáрь ז׳ תּוֹפֵר נְעָלִים Schuhmacher. -тáрскій ת׳.

Чéботъ, ק׳ -тóкъ (-ткá), -тóчекъ (-чка) נַעַל (לרלות ז׳ הנס) Schuh.

Чей, נ׳ Чья, ס׳ Чьё, ר׳ Чьи מִי? לְמִי? מ״נ — wessen? Чья ты дочь? בַּת־מִי אַתְּ.

Чекá נ׳ יָתֵד מַסְרִיחַ Bornagel.

Чекáнить פ״י יָצוּק, הִתֵּךְ, פִּתַּח בְּחוֹתָם prägen. Ч. монéты פִּתַּח אֲגוֹרוֹת, טָבַע מַטְבְּעוֹת.

Чекáніе ס׳ см. Чекáнка. [das Prägen.

Чекáнка נ׳, -кáніе ס׳ (מ״א ז, כז) יְצוּקָה, פִּתּוּחַ בְּחוֹתָם

Чекáнный ת׳ 1) אֲשֶׁר לַפִּתּוּחַ בְּחוֹתָם Prägeger. 2) יָצוּק, מְפֻתָּח בְּחוֹתָם geprägt. [

Чекáнщикъ ז׳ מַתִּיךְ, יוֹצֵק, מְפַתֵּחַ בְּמוֹ־חוֹתָם Prä-

Чекáнъ ז׳ יְצוּקָה (מ״א ז, כז) Prägestempel.

Чекмáрь ז׳ עֲלִי Schlägel.

Чекмéнь ז׳ כְּסוּת קָזַקִּים Kosakenrock.

Чекъ ז׳ см. Купóнъ.

Челнóкъ, -нóчекъ (-чка) ק׳ см. Чéлнъ.

Чéлнъ ז׳ 1) כְּלִי־שִׁיט קָטָן, סִירַת דּוּגָה *בְּצִיָּת, *דּוּגִית, (ויק״ב ז, ז) אֹרֶג, יְתַד הָאֹרֵג (כ״ב ענ.) Kahn. 2) הָעֵרֶב לָאוֹרְגִים Weberschiffchen.

Чело ס׳ מֵצַח Stirn. Бить челóмъ а) הִתְרַפֵּס וְהַעְתֵּר בִּכְתָב; б) הִתְנַפֵּל בְּתוֹדָה לִפְנֵי־אֵל. Bittschrift.

Челобитна נ׳, -бúтная ת״נ בַּקָּשָׁה, אִגֶּרֶת תְּחִנָּה

Челобитный ת׳ מְלֵא דִבְרֵי תַחֲנוּנִים bittschriftlich.

Челобитчикъ ז׳ מִתְנַפֵּל בְּתַחֲנוּנִים לִפְנֵי־ Bittsteller. -тчица נ׳. [2) בְּרִכַּת שָׁלוֹם Gruß.

Челобитье ס׳ 1) בַּקָּשָׁה, תְּחִנָּה Bittschrift.

Человóй ת׳ הַמִּצַּח—Stirn-. [Menschenfreund.

Человѣколюбецъ (-бца) ז׳ חָנוּן, אוֹהֵב הָאָדָם

Человѣколюбивый ת׳ רַחוּם, מְלֵא אַהֲבַת הָאָדָם חָנוּן menschenfreundlich. [Menschenliebe.

Человѣколюбіе ס׳ אַהֲבַת הָאָדָם, אַהֲבַת עַמִּיתוֹ

Человѣколюбный см. Человѣколюбивый.

Человѣконенавидѣнье ס׳ שִׂנְאָה לִבְנֵי־הָאָדָם Menschenhaß. [Menschenfeind. -стница נ׳.

Человѣконенавистникъ ז׳ שׂוֹנֵא לִבְנֵי־הָאָדָם

Человѣконенавистный ת׳ מְלֵא שִׂנְאָה לִבְנֵי־הָאָדָם menschenfeindlich. [in Menschengestalt.

Человѣкообразно ת״פ כְּדְמוּת אָדָם, כְּמַרְאֵה אִישׁ

Человѣкоубійца ז״נ נֶפֶשׁ (רוֹצֵחַ) רוֹצֵחַ Mörder.

Человѣкоугодіе ס׳ חֶלֶק שְׂפָתַיִם; מַשֵּׂא פָנִים Schmeichelei.

Человѣкоугóдникъ ז׳ מַחֲלִיק לָשׁוֹן; נוֹשֵׂא פָנִים לְכָל Schmeichler. -ница נ׳. [chelnd.

Человѣкоугóдный ת׳ מְלֵא מַשֵּׂא פָנִים schmei-

Человѣкоугождéніе см. Человѣкоугóдіе.

Человѣкъ ז׳ 1) אָדָם, אִישׁ, אֱנוֹשׁ, גֶּבֶר Mensch. 2) עֶבֶד, מְשָׁרֵת Diener.

Человѣчески ת״פ כְּדֶרֶךְ בְּנֵי־אִישׁ, כְּמִשְׁפַּט אָדָם menschlich. [Menschen-

Человѣческій ת׳ אָדָם, —, בְּנֵי־אִישׁ — menschlich;

Человѣчество ס׳ זֶרַע הָאָדָם, בְּנֵי־אִישׁ, הָאָדָם Menschheit. [Mensch.

Человѣчишко ז׳ בְּזוּי בָּאָדָם, אִישׁ נִקְלֶה elender

Человѣчій ת׳ אָדָם, —, אִישׁ — Menschen-. Ч. гóлосъ קוֹל אָדָם. [-люстный ת׳.

Чéлюсть נ׳ מַלְתָּעָה, מִתְלָעָה, מַכְתֵּשׁ Kinnbacke.

Челядинецъ (-нца) ז׳ עֶבֶד, מְשָׁרֵת, יְלִיד בַּיִת Diener.

Челядинка נ׳ מְשָׁרֵת, שִׁפְחָה, אָמָה Dienerin.

Челя́дникъ см. Челяди́нецъ.
Челя́дный т׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁרַתֵּי הַבַּיִת von der Dienerschaft.
Челя́дня נ׳ חֶדֶר הַמְּשָׁרְתִים, בֵּית עַבְדֵי הַבַּיִת Volksstube.
Че́лядь נ׳ הַבַּיִת (עַבְדֵי), אַנְשֵׁי מִשְׁרַתֵּי הַבַּיִת Dienerschaft.
Чембу́ръ ז׳ חֶבֶל, פְּתִיל, תִּקְוָה Schnur.
Чемеза́, -зи́на נ׳ (הס׳) עֹשֶׁר, כֶּסֶף לָרוֹב Reichthum.
Чемезинникъ ז׳ אוֹהֵב כֶּסֶף Geizhals.
Чемери́ца נ׳, **-ри́чникъ** ז׳ מִין צֶמַח מְרִירִי, *אַפְרֶסֶת (פסחים לט.), *אַפְרֶסֶת (ב״ק מז׳) Nieswurz.
Че́меръ ז׳ 1) עֶצֶם הַמִּפְרְקֶת, עֶצֶם Rückgrat. 2) מִין חֳלִי נוֹפְלִים, *נִכְפֶּה סוּכִים Fallsucht.
Чемода́нъ, ק׳ **-да́нецъ** (-нца), **-да́нчикъ** ז׳ אַמְתַּחַת נוֹסְעִים, *כַּרְתִּית (כלים כ) Mantelsack.
Чепару́ха נ׳ כּוֹס גָּדוֹל großes Glas.
Чепе́цъ (-пца́) ז׳ צָנִיף נָשִׁים, שְׁבִיס Haube.
Чепе́чница נ׳ עוֹשֵׂה שְׁבִיסִים Haubenmacherin.
Чепе́чный ת׳ שְׁבִיס,—צָנִיף נָשִׁים—von der Haube.
Чепуха́ נ׳ הֶבֶל נִדָּף אוֹלֶת, תַּהְפֻּכָה Unsinn.
Че́пчикъ ק׳ см. Чепе́цъ.
Чепчи́шко ז׳ שְׁבִיס רָע schlechte Haube.
Че́рвень נ׳ 1) תּוֹלַע, כַּרְמִיל, שְׁנִי־תּוֹלַעַת, אַרְגָּמָן Purpur. 2) שֵׁם הַחֹדֶשׁ יוּלִי לְפָנִים Juli.
Че́рви ז״ר הַתּוֹ הָאֲדֻמִּנִי (בגליונות הקרים) Coeur.
Червивый ת׳ מָלֵא תּוֹלָעִים voll Würmer.
Червивѣ́ть פ״ע תּוֹלָעִים (עָלָה) רוֹם voll Würmer werden.
Червлене́цъ (-нца́) ז׳ שָׁשֵׁר Purpur.
Червлени́ца см. Че́рвень. **-ни́чный** ת׳
Червлёный ת׳ חָמוּץ, מְתֻלָּע, מְאֻדָּם purpurroth.
Че́рвлень נ׳ פָּארוּר, צֶבַע אָדֹם Scharlachfarbe.
Червленѣ́ть פ״ע תָּלוּעַ אָדֹם, כָּסָה אָדֹם, קִבֵּץ פָּארוּר purpurroth werden.
Черво́нецъ (-нца) ז׳ שְׁקֶל זָהָב Dukaten.
Черво́нка נ׳ см. Че́рви.
Черво́нный ת׳ 1) אָדֹם, מְאֻדָּם, אֲדֻמִּנִי, חָמוּץ, מְתֻלָּע purpurroth. 2) שת״ז см. Черво́нецъ.
Червообра́зный ת׳ כַּרְמִית תּוֹלַעַת Wurmförmig.
Червото́чина נ׳ רָקָב, מַאֲכֹלֶת עֵץ Wurmstich.
Червото́чный ת׳ אֲשֶׁר אָכְלוֹ עֵץ wurmstichig.
Червча́тый ת׳ כְּשָׁנִים, כְּמַרְאֵה אַרְגָּמָן, כְּשְׁנִי־תּוֹלַעַת, כְּתוֹלָע, מְתֻלָּע purpurroth.
Червь ז׳ 1) תּוֹלַעַת, רִמָּה Wurm. 2) ש״ע שֵׁם הָאוֹת ש.
Черва́къ, -вячёкъ см. Червь.
Черда́къ ז׳ עֲלִיַּת הַבַּיִת Dachboden.
Черда́чный ת׳ אֲשֶׁר לַעֲלִיַּת הַבַּיִת,—הָעֲלִיָּה vom Dachboden.

Черева́ (-ре́въ) ס״ר מְעֵי הַחַי, קֶרֶב Eingeweide.
Черевикъ ז׳ נַעַל נָשִׁים Frauenschuh. **-ви́чный** ת׳
Чере́вина נ׳ בֶּטֶן, קֶרֶב Bauch.
Черви́стый см. Чрева́стый.
Черви́чекъ (-чка) ק׳ см. Черви́къ.
Черви́чный ת׳ см. Черви́къ.
Чере́вій ת׳ הַבֶּטֶן — Bauch-.
Че́рево см. Чре́во.
Череда́ נ׳ חֲלִיפָה, חֲלִיפוֹת דָּבָר בְּמוֹעֲדוֹ, גּוֹרָל, תּוֹר Reihe.
Чередить (-режу́, -реди́шь) פ״י שׂוֹם מוֹעֲדִים לְ־ der Reihe nach bestimmen.
Чередно́й ת׳ אֲשֶׁר בָּאָה עִתּוֹ לְ־, עִתִּי der Reihe nach folgend.
Чередова́ться (-ду́юсь) פ״ח הִקָּף, נָקוּף, בּוֹא חֲלִיפוֹת בְּמוֹעֲדוֹ der Reihe nach folgen. Череду́ются пра́здники יָנָקֵפוּ הַחַגִּים. Чередова́лись дни пи́ршества הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה.
Чередово́й см. Чередно́й.
Черёдъ ז׳ см. Череда́.
Черезсѣде́льникъ ז׳ מוֹסַר הַשֶּׁכֶם בְּרִתְמַת סוּס Sattelriemen.
Черезчу́ръ ת״פ עַד־מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד zu sehr.
Че́резъ ז׳ אֶפֻּנְדָּה, כִּיס אָרוּךְ *langer Lederbeutel.
Че́резъ, Чрезъ מ״ 1) דֶּרֶךְ; אֶל־עֵבֶר הַ־, מֵעֵבֶר לְ־, בְּעַד הַ־, בְּעַד, בְּיַד. Ч. рѣку́ אֶל־עֵבֶר הַנָּהָר. Онъ вёлъ ихъ ч. садъ נָחַם דֶּרֶךְ הַגָּן. Ч. окно́ בְּעַד הַחַלּוֹן. 2) עַל־יְדֵי, בְּיַד, עַל־יְדֵי vermittelst. Письмо́ отпра́вилъ я ч. на́шего знако́маго אֶת־הַמִּכְתָּב שָׁלַחְתִּי עַל־יְדֵי מַכָּרֵנוּ. 3) בְּעוֹד, כַּעֲבֹר nach Verlauf. Ч. три дня בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים.
Черми́ца נ׳ שׁוּם הַמִּדְבָּר, שׁוּמָנִית *Waldknoblauch
Черёмуха, -мушка נ׳ מִין גַּרְגְּרֵי יַעַר Faulbeere. **-му́ховый** ת׳
Черёмха см. Черёмуха.
Че́ренъ, Черено́къ (-нка́) ז׳ 1) יַד־חֶרֶב אוֹ שַׂכִּין, נֶצֶב Stiel. 2) שָׁתִיל מְרֻכָּב בָּעֵץ Propfreis. **-ренко́вый** ת׳
Черепа́ха נ׳ צָב הַשְּׁרִיוֹן Schildkröte. **-па́ховый** ת׳
Черепа́шина נ׳ בְּשַׂר צָב הַשְּׁרִיָּה Schildkrötenfleisch.
Черепа́шій ת׳ אֲשֶׁר לְצָב הַשְּׁרִיָּה Schildkröten-.
Черепи́нка נ׳ שֶׁבֶר כְּלִי־יוֹצֵר, חֶרֶשׂ Scherbe.
Черепи́ца נ׳ *רַעַף, רְהִיט חֹמֶר, לְבֵנַת־נָג (ביצה לז.), *קַרְמִיד (ירוש׳ ברכות ט) Dachziegel.
Черепи́чникъ ז׳ עוֹשֵׂה רְעָפִים, לוֹבֵן לִבְנֵי־נָג Dachziegelbrenner.
Черепи́чный ת׳ *רְעָפִים, מִלִּבְנֵי־נָג —von Dachziegeln.
Че́репный, -ренно́й, Череповой ת׳ אֲשֶׁר לַגֻּלְגֹּלֶת, הַגֻּלְגֹּלֶת— Schädel-.
Черепоко́жный (חי) אֲשֶׁר עוֹר קַשְׂקַשִּׂים לוֹ Schalthier.

Черепо́къ (-пка́), -по́чекъ (-чка) נִפְּיוֹן כְּלֵי־חֶרֶשׂ ז׳ יוֹצֵר Scherbe.

Че́репъ ז׳ 1) גֻּלְגֹּלֶת Hirnschädel. 2) עוֹר קַשְׁקַשִּׁים Schalhaut. 3) כְּסוּי קֶרֶן Eisrinde.

Чере́нье ס׳ מִכְתָּה, חֶרְשֵׂי כְלֵי־יוֹצֵר, חֲרָשִׂים Scherben.

Черешко́вый אֲשֶׁר לְיֶד הַלַּהַב, הַנֶּצֶב ת׳ des Stiels.

Чере́шня ג׳ *פְּרִי דֶּבְדְּבָן הַמְּתוֹק Süßkirsche. -не-

Черешо́къ (-шка́) ק׳ см. Че́репъ. [вый ת׳.

Черка́нье ס׳ שָׂרֻטֶת Gekritzel.

Черка́ть, -кну́ть 1) פ״ע שָׂרוֹט, מָרוֹק, מָחָה durchstreichen. 2) כָּתוֹב כְּתָב כִּתְלִתֵּל schnörkelig schreiben.

Че́рмный ת׳ חָמוּץ, אַדְמֹנִי, אָדֹם fuchsroth. Че́рное мо́ре יַם סוּף.

Черна́вка, Черна́вушка 1) ג׳ אִשָּׁה שְׁחַרְחֹרֶת brünettes Frauenzimmer. 2) פָּרָה שְׁחוֹרָה schwarze

Чернево́й ת׳ см. Чернь 2. [Kuh.

Че́рнедь ג׳ צִעֲצֻעֵי שָׁחוֹר עַל־כְּלֵי־כֶסֶף schwarz emailirte Silberarbeit.

Черне́ніе ס׳ מִשְׁחַת שָׁחוֹר עַל־ Schwärzung.

Че́рненькій ת׳ שָׁחוֹר מְעַט, שַׁחַרְחֹר schwärzlich.

Че́рнеть ג׳ מִין כֶּן־אַוָּז Blauente.

Чернёхонекъ ת׳ שָׁחוֹר מְאֹד sehr schwarz.

Черне́цъ ז׳ נָזִיר הַכֹּהֲנִים, כֹּמֶר Mönch. -не́чный ת׳.

Черника, -ничка ק׳ גֶּרֶגֶר הַשָּׁחוֹר ג׳ Schwarzbeere.

Чернила ס״ר דְּיוֹ Tinte.

Чернильница קֶסֶת הַסּוֹפֵר ג׳ Tintenfaß.

Черни́льный הַדְּיוֹ ת׳ — Tinten-. Черни́льные орѣ́шки עֲפָצִים*, מִילִין* Gallapfel.

Чернить פ״ע 1) הִשְׁחִיר schwärzen. 2) נָתוֹן בְּ־, עָכוֹר, הַכְּאֵשׁ רֵיחַ אִישׁ, הִפִּי רַגֵּל בְּ־ verleumden.

Черница ג׳ נָזִירָה Nonne.

Черничіе ס׳ см. Сикомо́ръ.

Черничникъ ז׳ שִׂיחַ גַּרְגְּרִים שְׁחוֹרִים Schwarzbeer-

Черничный ת׳ см. Черни́ка. [strauch.

Черно́ ת״פ שָׁחוֹר schwarz.

Черноборо́дый בַּעַל זָקָן שָׁחוֹר ת׳ schwarzbärtig.

Черноброво́ка שְׁחוֹרַת גַּבּוֹת עֵינֶיהָ ג׳ Frauenzimmer mit schwarzen Augenbrauen.

Черноброво́вый אֲשֶׁר גַּבּוֹת עֵינָיו שְׁחוֹרוֹת ת׳ mit schwarzen Augenbrauen.

Черновато́ватый שָׁחוֹר מְעַט ת׳ schwärzlich.

Черновла́сый см. Черноволо́сый.

Черновой כְּתֹבֶת לֹא־, כָּתוּב בַּמַּחְבָּרֶת הָרִאשׁוֹן ת׳ מְטֻהָרָה noch unrein geschrieben.

Черноволо́сый אֲשֶׁר שְׂעָרוֹ שָׁחוֹר ת׳ schwarzhaarig.

Черногла́зый בַּעַל־עֵינַיִם שְׁחוֹרוֹת ת׳ schwarzäugig.

Черногри́вый אֲשֶׁר רַעֲמָה שְׁחוֹרָה לוֹ ת׳ schwarzmähnig.

Черноже́лчіе ס׳ שְׁחוֹרָה (*מָרָה), תּוּגָה, מְרֵרָה, מַעֲצָבָה Gallsucht. [gallsüchtig.

Черноже́лчный *בַּעַל מָרָה, נִכְהֵ־רוּחַ, מַר־נֶפֶשׁ ת׳

Чернозёмъ ז׳ עֲפַר־גַּנִּים, אֲדָמָה שְׁחוֹרָה Gartenerde.

Чернозу́бый אֲשֶׁר שִׁנָּיו שְׁחוֹרוֹת ת׳ mit schwarzen

Черноклёнъ ז׳ עֵץ עַרְמוֹן Feldahorn. [Zähnen.

Черноки́жецъ (-жца) см. Черноки́жникъ.

Черноки́жіе ס׳ מִקְסָם, קְסָמִים, כְּשָׁפִים, חֲבָרִים, לָהָטִים Schwarzkunst.

Черноки́жникъ ז׳ קוֹסֵם, מְכַשֵּׁף, יִדְּעוֹנִי, חַרְטֹם, חוֹבֵר חֲבָרִים Schwarzkünstler.

Черноки́жничать פ״ע נִחַשׁ, קָסַם, חִבֵּר חֲבָרִים, חִבּוּר חֲבָרִים Schwarzkunst treiben.

Черноки́жный ת׳ מִקְסָם, —קְסָמִים— magisch.

Чернокýдрый אֲשֶׁר קְוֻצּוֹתָיו שְׁחוֹרוֹת ת׳ schwarzlockig. [wald.

Чернолѣ́сіе ס׳ חֹרֶשׁ מֵצַל, עֵצִים רַבֵּי הֶעְלֶה Laub-

Черномо́зый אֲשֶׁר פָּנָיו שְׁחַרְחֹרִים ת׳ braun im

Черноо́кій см. Черногла́зый. [Gesichte.

Чернорабо́чій עוֹשֵׂה מְלָאכָה שְׁפָלָה; עוֹמֵשׁ, סַבָּל; חוֹפֵר אֲדָמָה ת׳ gemeiner Arbeiter.

Черноризецъ (-зца) ז׳ כֹּהֵן לָבוּשׁ שְׁחוֹרִים Mönch.

Чернослі́въ דְּבֶלֶת *דַּרְמַסְקִים (פְּרִי־דַּמֶּשֶׂק) ז׳ gedörrte Pflaume. -сли́вный ת׳.

Че́рность, -нота́ ג׳ שְׁחֹרוּת, שְׁחוֹר Schwärze.

Чернота́ль ג׳ מִין עֲרָבָה Waide.

Черну́ха, -ну́шка ג׳ קֶצַח Felderbse.

Чёрный ת׳ 1) שָׁחוֹר; נָעֵבֶר; לֹא־טָהוֹר schwarz; unrein. Ч. во́лосъ שַׂעַר שָׁחוֹר. Чёрное бѣ́лье בִּגְדֵי־ מַעֲלוֹת (לֹא־מְטֻהָרִים). Чёрная лѣ́стница בַּד צֹאִים. 2) חֹשֶׁךְ אֹפֶל, צָרָה, —לְאַחוֹרֵי־בַיִת — unglücklich. Берегі́ де́нежку на ч. день חֹשֶׁךְ גֹּרָה לְיוֹם חֹשֶׁךְ. Чёрная душа́ נֶפֶשׁ נִשְׁחָתָה. Чёрная рабо́та עֲבוֹדַת פֶּרֶךְ. Ч. наро́дъ הָעָם דַּלַּת.

Чернь ג׳ 1) הָמוֹן, חֲשׁוּבִים, דַּלַּת הָעָם Pöbel. 2) שָׁחוֹר Schwärze. 3) צִעֲצֻעֵי שָׁחוֹר עַל־כְּלֵי־כֶסֶף schwarzes Email.

Чернѣ́ть פ״ע שָׁחוֹר, הִכְהֵה, קָדוֹר schwarz werden.

Че́рнядь см. Че́рпедь.

Черпа́къ ז׳ כְּלִי לְדָלוֹת, דְּלִי Schöpfgeschirr.

Черпа́ло ס׳ מַדְלֶה, מַשְׂאֵב Schöpfkelle.

Черпа́льный עָשׂוּי לְדָלוֹת (לְשָׁאֹב) בּוֹ ת׳ Schöpf-.

Чёрпаніе с. מִשְׁאָב, שְׁאֵב, דְּלוֹת ס׳ das Schöpfen.
Чёрпать, -пнýть פ״ד, דָּלָה, שָׁאוֹב מ״ד, חָשׁוֹף מ״ד schöpfen. Ч. водý изъ колóдца חָשׁוֹף מַיִם מִגֻּבָּא. -ся הִדָּלֶה, הִשָּׁאֵב נפ׳ geschöpft werden. [altgebacken.
Черствовáтый ת׳ מְעַט (לחם) יָבֵשׁ (יָשָׁן) etwas
Чёрствость נ׳ קְשִׁי, יִבֵּשׁת, קָשָׁה Härte. Ч. души́ עָרְלַת־לֵב.
Чёрствый ת׳ 1) נִקְשֶׁה, יָשָׁן, יָבֵשׁ (לחם) altgebacken. 2) קָשֶׁה, כָּבֵד, עָרֵל gefühllos. Чёрствое сéрдце לֵב עָרֵל.
Черствѣ́ть פ״ע הָקְשֵׁה, יָבוֹשׁ, הִוָּשֵׁן hart werden.
Чертá נ׳ 1) שְׂרֻטֶת; קַו, תָּו Strich. 2) אוֹת; מַעֲלָל, פֹּעַל, עֲלִילָה Charakterzug. Благорóдная чертá פֹּעַל צָדֵק. Черты́ лицá его הַכָּרַת פָּנָיו. [zimmer.
Чертёжная ת״נ בֵּית מְלָאכוֹת הַתַּבְנִית Zeichen-
Чертёжникъ ז׳ עוֹשֵׂה מִחְקָה, מְתָאֵר תַּבְנִית Zeichner.
Чертёжный ת׳ אֲשֶׁר לְמְלָאכוֹת הַתַּבְנִית zum Zeichnen.
Чертёжъ ז׳ חֵרֶט, חֵקֶק, מִחְקָה, תַּבְנִית, דְּמוּת Zeichnung. [Bube.
Чертёнокъ (-нка) ז׳ נַעַר שׁוֹבָב, צָעִיר שָׁטָן wilder
Чёртикъ см. Чертёнокъ. Допи́лся до чёртиковъ שָׁכַר עַד־אִם עֵינָיו רָאוּ זָרוֹת.
Чертúльный ת׳ אֲשֶׁר יְחוֹקְקוּ בוֹ תַּבְנִית zum Zeich-
Чертúть (черчý, чёртишь) פ״ד חָרוֹת, חִקֵּה, חָקוֹק, הָתַוָּה, תֹּאַר zeichnen. -ся נפ׳ הֻחַק, הָתַוָּה, תֹּאַר, חָרוּשׁ, שָׂרוּט, הַחָרֶת, הֻקָּה gezeichnet werden. [Weib.
Чертóвка נ׳ נַעֲרַת־לֵב, אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת böses
Чертóвскій ת׳ שָׂטָן, —, בְּלִיעַל, —, שַׂחַת — teuflisch.
Чертовщина נ׳ מַעֲשֵׂה, תֹּעֲלוּלִים, הִתּוּלֵי שָׂטָן Teufelei. [пáлецъ שְׂחֹלֶת Teufelsfinger.
Чёртовъ ת׳ הַשָּׂטָן, —, הַשָּׂעִיר, —, שֵׁד — Teufels-. Ч.
Чертóгъ ז׳ אַפְדָּן, בִּירָה, טִירָה, אַרְמוֹן, הֵיכָל Palast.
Чертóкъ (-ткá) ז׳ שֶׁרֶד Zeichenmaß. [тóжный ת׳.
Чертополóхъ ז׳ דַּרְדַּר Distel. -лóшный ת׳
Чёрточка נ׳ שְׂרֻטֶת, קַו, תָּו Strichlein.
Чёртъ ז׳ שָׂעִיר, שֵׁד, מֶלֶךְ בַּלָּהוֹת, בְּכוֹר מָוֶת, שָׂטָן Teufel. Ч. возьми́ его! יִשְׂרְדֵהוּ אַפֵּל! יִקְחֵהוּ קָטֶב!
Черчéніе ס׳ מְלָאכוֹת הַתַּבְנִית, חֵקֶק das Zeichnen.
Чесáлка, -лочка נ׳ מִשְׁרַק לְצֶמֶר וּפִשְׁתִּים Wollkamm. [macher.
Чесáлочникъ ז׳ עוֹשֵׂה מִשְׁרְקוֹת צֶמֶר
Чесáльный ת׳ אֲשֶׁר יִשְׁרְקוּ בוֹ (צמר) zum Kämmen.
Чесáльщикъ ז׳ עוֹבֵד בִּשְׁרִיקוֹת צֶמֶר Kämmer.
Чесáніе ס׳ שְׂרִיקוֹת צֶמֶר das Kämmen. [-щица נ׳.
Чесáть (-чешý, -чéшешь), Чеснýть פ״ד 1) שָׂרוֹק (שֵׂעָר, צֶמֶר, פִּשְׁתִּים) kämmen. 2) גָּרַד kratzen. -ся פ״ד הִתְגָּרֵד: Лóшадь чéшется объ стéну הַסּוּס מִתְגָּרֵד בַּקִּיר. У меня́ язы́къ чéшется דִּבְּרָה לְשׁוֹנִי בְּחִכִּי לֹא־אוּכַל הַחֲרִישׁ.
Чёска נ׳ см. Чесáніе.
Чесмúна נ׳ עֵץ תִּרְזָה Steckpalme.
Чеснокóвка נ׳ רֹאשׁ שׁוּמִים Knoblauchzwiebel.
Чеснóкъ ז׳ שׁוּם Knoblauch. -кóвый ת׳. [lauch.
Чеснóчница נ׳ מַכְתֹּשׁ לְשׁוּמִים Mörser für Knob-
Чеснóчный ת׳ שׁוּם, —, שׁוּמִים — Knoblauch-.
Чесотá נ׳ צָרֶבֶת שְׁחִין das Jucken.
Чесóтка נ׳ גָּרָב, חֶרֶס Krätze. [krätzig.
Чесóточный, -сóтный ת׳ גָּרָב, מְכֻּה גָּרָב, גְּנוּעַ חֶרֶס
Чéствованіе ס׳ הָדַר פָּנַי־, כָּבֹד, תֵּת כָּבוֹד לְ־ Achtungsbezeigung.
Чéствовать (-ствую) פ״ד כִּבֵּד, נָתוֹן כָּבוֹד לְ־, הָדוֹר פָּנַי־ Achtung bezeigen. -ся נפ׳ כֻּבַּד, נָחוֹל כָּבוֹד, הֻחְשַׁב, הֻכְבַּד verehrt werden.
Честúвый ת׳ יְרֵא־יְיָ, מְכֻבָּד שֵׁם אֱלֹהִים andächtig.
Честúть (чещý) 1) פ״ד כִּבֵּד, בֵּרֵךְ, הָדוֹר פָּנַי־ verehren. 2) בֵּרֵךְ (מ״א כ״ו, י׳), קִלֵּל, חֵרֵף, נָאַץ mißhandeln. [בְּתָמִים ehrlich.
Чéстно ת״פ בְּמִישׁוֹר, בְּמֵישָׁרִים, בְּצֶדֶק, בְּאֱמוּנָה,
Чéстность נ׳ מִישׁוֹר, יֹשֶׁר, צְדָקָה, מֵישָׁרִים, אֱמוּנָה, תֻּם, תָּמָה, נְכוֹנָה, יִשְׁרַת־לֵב, בֹּר, נְקִיּוֹן כַּפַּיִם, לְבָב Ehrlichkeit.
Чéстный ת׳ אִישׁ אֱמוּנִים, נֶאֱמָן, תָּמִים, תֻּם, יָשָׁר, בֹּר לֵבָב, טְהָרֵי־יָדַיִם, נְקִי־כַפַּיִם, כֵּן ehrlich.
Честолюбецъ (-бца) ז׳ רוֹדֵף כָּבוֹד Ehrsüchtiger.
Честолюбúвый ת׳ נִכְסָף לְכָבוֹד וְיָקָר ehrgeizig.
Честолю́бица נ׳ רוֹדֶפֶת כָּבוֹד Ehrgeizige.
Честолю́біе ס׳ אַהֲבַת כָּבוֹד Ehrgeiz.
Честь (чту, чтёшь) פ״ד חָשׁוֹב לְ־ rechnen, achten.
Честь נ׳ הֲדָרַת פָּנִים, יָקָר, כָּבוֹד Ehre.
Чета́ נ׳ שְׁנַיִם, אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, זוּג* Paar. Она́ тебé не чета́ הִיא לֹא־יְאָתָה לְךָ.
Чета́ть פ״ד הִמְשִׁיל לְ־, עָרוֹךְ לְ־, הִשְׁוָה לְ־, הִדְמָה לְ־ paaren, gleichstellen. -ся פ״ח הִתְמַשֵּׁל כְּ־, הִדַּמָּה לְ־ gleichgestellt werden. [вый ת׳
Четвéргъ ז׳ יוֹם הַחֲמִשִּׁי בַּשָּׁבוּעַ Donnerstag. -рó-
Четверёньки (-рёнекъ) ז״ר יָדַיִם וְרַגְלַיִם Hände und Füße. Ходи́ть на четверёнькахъ הָלוֹךְ־עַל־אַרְבַּע, זָחוֹל עַל־יָדַיִם וְעַל־רַגְלַיִם. [-рикóвый ת׳.
Четвери́къ ז׳ מִדַּת שְׁמוֹנָה קַבִּים Getreidemaß.
Четвери́ть פ״ד גָּזוֹר לְאַרְבָּעָה גְזָרִים in vier Theile
Четверицею ת״פ אַרְבַּעְתַּיִם vierfach. [theilen.

Четвёрка ג׳ 1) גְּלִיּוֹן אַרְבַּעַת הַתָּוִים (בקרטים) die Vier. 2) רִתְמַת אַרְבַּעַת סוּסִים Viergespann.
Четверни ז״ר יְלוּדִים אַרְבָּעָה יַחְדָּו Vierlinge.
Четвернóй ת׳ רְבוּעַ כָּפוּל vierfach.
Четверня́ см. Четвёрка 2.
Чéтверо מס׳ אַרְבַּע ; אַרְבַּע vier. [vierstimmig.
Четвероголóсный ת׳ (שיר) עָרוּךְ לְאַרְבָּעָה קוֹלוֹת
Четвероева́нгеліе см. Ева́нгеліе.
Четвероконéчный ת׳ בֶּן־אַרְבַּע קְצוֹת vierspitzig.
Четверомѣ́стный ת׳ (רכב) אֲשֶׁר אַרְבָּעָה מוֹשָׁבוֹת לוֹ viersitzig.
Четвероно́гій ת׳ בֶּן־אַרְבַּע רַגְלַיִם vierfüßig.
Четвероуго́льн— см. Четыреуго́льн—.
Четвертакóвый ת׳ בִּמְחִיר רֶבַע הַשֶּׁקֶל einen Viertelrubel kostend.
Четверта́къ ז׳ רֶבַע שֶׁקֶל כֶּסֶף Viertelrubel.
Четвертачёкъ (-чка́) см. Четверта́къ.
Четвертина, -ти́нка נ׳ רְבִיעִית הַ־ Viertel.
Четвёртка ת׳ רְבִיעִית הַ־ רֶבַע, רֶבַע Viertel.
Четвертнóй ת׳ אֲשֶׁר יָכִיל רֶבַע הַ־ ein Viertel ausmachend. [גֹּזֵר לְאַרְבָּעָה גְזָרִים das Vierteln.
Четвертова́ніе ס׳ מוֹת הַקָּרוּעַ לְאַרְבָּעָה קְרָעִים ;
Четвертова́ть (-ту́ю) פ״ע קָטוֹל וְקָרוּעַ לְאַרְבָּעָה קְרָעִים vierteln. -ся נפ׳ הִקָּרַע לְאַרְבָּעָה קְרָעִים gevierteilt werden.
Четвертóкъ (-тка́) см. Четве́ргъ.
Четвёрточка ק׳ см. Четвёртка.
Четвёртый מס״ד רְבִיעִי vierter. Въ ч. день мѣ́сяца בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ.
Чéтверть נ׳ רְבִיעִית הַ־ רֶבַע, רֶבַע Viertel.
Чéтверы (-рыхъ) מס״ר ר׳ אַרְבַּעְתָּם vier.
Чётка נ׳ מִסְפָּר מַתָּאִים (מִתְחַלֵּק לִשְׁנַיִם שְׁלֵמִים) מִסְפַּר זוּגִי, מִסְפַּר צֶמֶדִים* gerade Zahl.
Чётки (чётокъ) ז״ר אַבְנֵי זִכָּרוֹן לְמִסְפַּר הַתְּפִלּוֹת (לנוצרים) Rosenkranz. [leserlich.
Чёткій ת׳ בָּרוּר, נָכֹחַ לַקּוֹרֵא, אֲשֶׁר יָרוּץ הַקּוֹרֵא בּוֹ
Чёткость נ׳ בֹּר הַכְּתָב Leserlichkeit.
Чётный ת׳ זוּגִי, מַתָּאִים* gerade. Чётное числó см. Чётка.
Чётъ ז׳ см. Чётка. [Чётка.
Четыре (-рёхъ) מס״ר אַרְבַּע ; אַרְבַּע vier.
Четырегра́нникъ ז׳ בַּעַל אַרְבַּע מְנֻבָּלוֹת Vierflach.
Четырегра́нный ת׳ בֶּן־ אֲשֶׁר אַרְבָּעָה פָּנִים לוֹ אַרְבַּע מְנֻבָּלוֹת vierkantig.
Четырежды ת״פ אַרְבַּע פְּעָמִים viermal.
Четырезу́бецъ (-бца) ז׳ כְּלִבִּית, דָּג חַדּוּדֵי הַבָּטֶן (שבת יח:) Stachelbauch. [räderig.
Четыреколёсный ת׳ בַּעַל אַרְבָּעָה אוֹפַנַּיִם vier-
Четы́реста (-рехсóтъ) מס״ר אַרְבַּע מֵאוֹת vierhundert.
Четыресторóнній ת׳ אֲשֶׁר אַרְבַּעַת פָּנִים לוֹ vierseitig.
Четыреугóльникъ ז׳ תְּמוּנָה רְבוּעָה Viereck.
Четыреугóльный ת׳ אֲשֶׁר אַרְבַּע פִּנּוֹת לוֹ viereckig.
Четырехднéвный ת׳ בֶּן־אַרְבָּעָה יָמִים viertägig.
Четырехлѣ́тній ת׳ בֶּן־אַרְבַּע שָׁנִים vierjährig.
Четырехмѣ́сячный ת׳ בֶּן־אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים viermonatlich. [פַּלְגוּת Vierfeldwirthschaft.
Четырехпóльное хозя́йство פַּלְגַת הַשָּׂדֶה לְאַרְבַּע
Четырехсложное слóво מִלָּה בַּת־אַרְבַּע הֲבָרוֹת viersylbiges Wort. [ster.
Четырехсóтый מס״ד הָאַרְבַּע מֵאוֹת —vierhundert-
Четырехстóлпный ת׳ אֲשֶׁר אַרְבָּעָה עַמּוּדִים לוֹ viersäulig. [—עַשְׂרֵה vierzehnter.
Четырнадцатый מס״ד הָאַרְבַּע,—הָאַרְבָּעָה עָשָׂר
Четырнадцать מס״ר אַרְבַּע עֶשְׂרֵה ; אַרְבָּעָה עָשָׂר vierzehn. [Heiligenlegende.
Четьи-минéи ז״ר חִבּוּר הַקְּרוֹת לְמַעֲנִי בְּרִית הַנּוֹצְרִים
Чехóлъ (-хла́), Чехóлокъ (-лка) ז׳ חֲתוּלָה, חֲתוּלָה, מַעֲטָפָה, כִּסּוּי, מְכֻסֶּה ; גֶּדֶן, תֹּאַר Ueberzug; Futteral. -хольный ת׳.
Чечевица, ק׳ -ви́чка נ׳ זֶרַע־עֲדָשִׁים, עֲדָשִׁים Linse.
Чечевицеобра́зный ת׳ בְּמַרְאֵה זֶרַע־עֲדָשִׁים linsenförmig.
Чечеви́чный ת׳ עֲדָשִׁים,—עֲדָשִׁים— Linsen—.
Чечени́ться см. Жема́ниться.
Чéчень (-чня) ז׳ פַּחַת לְצַיִד דָּגִים Fischgrube.
Чечéня נ׳ אִשָּׁה מְתֻיָּפָה וְקַרַת־טַעַם Zierpuppe.
Чечóтъ ז׳ צִפּוֹר, מִין צִפּוֹר צָרְדָא* Hänfling. -чóтка נ׳.
Чешуекры́лый ת׳ בַּעַל־כַּנְפֵי קַשְׂקַשִּׂים schuppenflügelig.
Чешуеобра́зный ת׳ כִּדְמוּת קַשְׂקֶשֶׂת schuppenförmig.
Чешу́йка ק׳ см. Чешуя́. [Чешу́йная броня́ קַשְׂקַשִּׂים שִׁרְיוֹן.
Чешу́йный ת׳ קַשְׂקַשִּׂים — schuppig.
Чешу́истый ת׳ מָלֵא קַשְׂקַשִּׂים schuppicht.
Чешу́йчатый ת׳ עָשׂוּי קַשְׂקַשִּׂים schuppig.
Чешуя́ נ׳ קַשְׂקֶשֶׂת Schuppe. [Kiebitz.
Чибезъ, Чибисъ ז׳ מִין צִפּוֹר, מִין־חֲמַר* (חולין סב:)
Чи́виться פ״ע הִתְהַדֵּר בְּנְדִיבוּת den Freigebigen spielen

Чивость ж׳ רוּחַ נְדִיבָה, נְדִבַת לֵב freigebigkeit.
Чивый ת׳ אִישׁ מַתָּת, נְדִיב לֵב, freigebig.
Чигирь ז׳ מַזְרַק־מַיִם לְהַשְׁקוֹת גַּנִּים Gartenspritze.
Чижёвникъ ז׳ см. Чилига.
Чижъ, Чи́жикъ, Чи́жичекъ (-чка) מִין צִפּוֹר ז׳ Zeisig. -жёвка נ׳. -жо́вый ת׳.
Чикать, -кнуть פ״י 1) גָּזַר בְּמִסְפָּרַיִם zerscheeren. 2) צִפְצֵף, שָׁרוֹק zwitschern.
Чикчи́ры מִכְנְסֵי פָּרָשִׁים נ״ר Ulanenhosen.
Чилига נ׳ *עֵץ הַקְּטָנִית, מִין שִׁיחַ Erbsenbaum.
Чиликанье ס׳ קוֹל צִפּוֹר מְצַפְצֵף Gezwitscher.
Чиликать פ״ע צִפְצֵף zwitschern.
Чинаръ ז׳ עֵץ תִּדְהָר Platane. -на́ровый ת׳.
Чине́ніе ס׳ 1) עֲשׂוֹת, שִׂים das Machen. 2) תִּקּוּן, הֵיטֵב, תִּקֵּן Ausbesserung.
Чинить פ״י 1) עָשָׂה, שׂוֹת, שׂוֹם machen, üben. Ч. судъ עָשָׂה מִשְׁפָּט. 2) חִזֵּק בֶּדֶק, הֵיטֵב, תִּקֵּן, תִּקּוּן ausbessern. 3) מִלֵּא anfüllen. Ч. бо́мбу по́рохомъ מִלֵּא גֻּלַּת נֶפֶץ בְּאָבָק־זִקִּים. 4) Ч. перо́ и каренда́шъ הֵחֵד עֵט וּקְנֵה עֵפֶרֶת beschneiden. -ся נס׳ 1) הֵעָשֶׂה; הִתְקַן; מִלֵּא; הֻחַד gemacht, ausgebessert werden. 2) הִתְהַדֵּר פ״ח Ceremonien machen.
Чинишко ס׳ תּוֹר צְעִירֵי הַפְּקִידִים niedriger Rang.
Чинка נ׳ см. Чине́ніе.
Чинно ת״פ כָּרָאוּי, עַל־כָּנוֹ, כַּמִּשְׁפָּט, סְדָרִים anständig.
Чинность נ׳ מִישָׁרִים, מִישָׁרִים, סְדָרִים Wohlanständigkeit. [anständig.
Чинный ת׳ שׁוֹמֵר מֵישָׁרִים, מְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בַּמִּשְׁפָּט
Чино́вникъ ז׳ פְּקִיד הַמְּלוּכָה, בַּעַל־פְּקִידוּת Beamter.
Чино́вница נ׳ אִשֶּׁת פְּקִיד הַמְּלוּכָה Frau des Beamten.
Чино́вничій ת׳ אֲשֶׁר לִפְקִידֵי הַמְּלוּכָה Beamten-.
Чино́вный ת׳ בַּעַל פְּקִידוּת einen Rang habend.
Чинонача́ліе ס׳ מַעֲלוֹת הַפְּקִידוּת בַּמִּשְׁרָה Rangordnung.
Чинонача́льникъ ז׳ רֹאשׁ הַפְּקִידִים Vorgesetzter.
Чиноположе́ніе ס׳ סֵדֶר הָעֲבוֹדָה בְּבֵית־יְיָ Kirchenordnung. [dem Range.
Чинопочита́ніе ס׳ הַדָּרַת פְּנֵי־שָׂרִים Ehrfurcht vor
Чинорасположе́ніе ס׳ מַעֲלוֹת הַכְּהֻנּוֹת בַּמִּשְׁרָה Rangordnung.
Чинъ ז׳ 1) מִנְהָג, מִשְׁטָר, סֵדֶר Ordnung. 2) תּוֹר (עורא ד, ז) כְּנַת, הַפְּקִידוּת לְמַעֲלוֹתָיהָ Rang. Ни́жніе чины́ אַנְשֵׁי הַצָּבָא וְשָׂרֵי הָעֲשָׂרוֹת. [Чи́рья.
Чирей ז׳ אֲבַעְבֻּעָה, מַכָּה טְרִיָּה, חַבּוּרָה Geschwür.
Чирик— см. Чили́к—.
Чирокъ (-рка́), ק׳ -ре́нокъ (-нка) גֶּן־אַוָּז הָרָרִי ז׳
Чирышекъ (-шка) ק׳ см. Чи́рей. [Bergente.
Чирьева́тый ת׳ מָלֵא אֲבַעְבֻּעוֹת voll Geschwürchen.
Численіе ס׳ בֵּא בַּפְּקוּדִים das Rechnen.
Численность נ׳ מִסְפָּר, מִפְקָד Anzahl.
Численный, -леный ת׳ פָּקוּד, נֶחְשָׁב, נִמְנֶה בֵּין־ gezählt. -ленная величина́ תֹּכֶן הַמִּסְפָּר.
Числи́тель ז׳ (בתשבורת) מוֹנֵה הַשְּׁבָרִים Zähler.
Числи́тельный ת׳ מִסְפָּר— Zahl-. Имя числи́тельное שֵׁם הַמִּסְפָּר.
Числить פ״י סָפוֹר, מָנָה, הָבֵא בַּפְּקוּדִים zählen. -ся נס׳ 1) הִמָּנָה, הִסָּפֵר gezählt werden. 2) הִתְפָּקֵד פ״ח, הִתְחַשֵּׁב בְּ־ gerechnet werden.
Число́ ס׳ 1) מִסְפָּר, תֹּכֶן, מַתְכֹּנֶת, מִכְסָה Zahl. 2) אֶחָד יְמֵי הַחֹדֶשׁ Datum. 3 числа́ мѣ́сяца בַּשְׁלִישִׁי לַחֹדֶשׁ. Кни́га чи́селъ סֵפֶר בְּמִדְבַּר.
Числосло́вецъ (-вца) см. Числосло́въ.
Числосло́віе ס׳ תּוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Rechenkunst. [tisch.
Числосло́вный ת׳ אֲשֶׁר לְתוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן arithme-
Числосло́въ ז׳ מֵבִין בְּתוֹרַת הַחֶשְׁבּוֹן Arithmetiker.
Чистага́нъ ז׳ (מאז) כֶּסֶף עוֹבֵר לַסּוֹחֵר baares Geld.
Чистенькій ת׳ זַךְ, נָקִי, בָּרוּר, בַּר, טָהוֹר sauber.
Чисте́хонекъ ת׳ זַךְ וְטָהוֹר ganz rein.
Чистикъ ז׳ יוֹנַת־יָם Seetaube.
Чистили́ще ס׳ תַּפְתֶּה, כּוּר הַמִּצְרָף לְפוּשְׁעִים Fegfeuer.
Чистильщикъ ז׳ מְטַהֵר, מְנַקֶּה, מִצְרָף Reiniger.
Чистительный ת׳ שׁוֹטֵף וּמְנַקֶּה reinigend.
Чистить (-чищу) פ״י נִקָּה, טִהֵר, נִקָּה, כִּבָּה, זִכָּה reinigen. -ся 1) נס׳ נִקָּה, טָהוֹר gereinigt werden. 2) פ״ח הִזַּכֵּה, הִטַּהֵר, הִבַּר sich reinigen. [nigen.
Чистка נ׳ מִצְרָף, צִרְוָף; טָהֲרָה, זִכּוּת, נִקּוּת das Rei-
Чи́сто ת״פ בְּטָהֲרָה, לְטַהֵר rein. Чи́сто-на́чисто כָּלִיל, כָּלָה, גָּמוּר gänzlich.
Чистокро́вный ת׳ זֶרַע־אֱמֶת— von reinem Blut.
Чистописа́ніе ס׳ חֶרֶט בָּרוּר, כְּתֹבֶת זַכָּה Kalligraphie.
Чистописецъ (-сца) ז׳ סוֹפֵר מָהִיר Kalligraph.
Чистопло́тка נ׳ אוֹהֶבֶת נִקָּיוֹן reinliches Frauenzimmer. [keit.
Чистопло́тность נ׳ טָהֳרַת בְּשָׂרִים, נִקָּיוֹן Reinlich-
Чистопло́тъ, -пло́тный ת׳ אוֹהֵב נִקָּיוֹן der Reinlichkeit liebt.
Чистопо́лье ס׳ בַּר (איוב לט, ד), שָׂדֶה, כַּר offenes Feld.
Чисторѣ́чіе ס׳ שָׂפָה בְּרוּרָה, נִיב טָהוֹר reine Aus-

sprache. [Offenherzigkeit.

Чистосердéчіе ס׳, -дéчность לֵב טָהוֹר, תֹּם־לֵבָב נ׳

Чистосердéчный תָּמִים־לֵב ת׳, נֶאֱמַן־רוּחַ offen-

Чистотá נ׳ טָהֳרָה, נְקִיּוֹן, בֹּר Reinheit. [herzig.

Чистый ת׳ טָהוֹר, נָקִי, בֹּר, זַךְ rein. Чистое зóлото זָהָב (מְזֻקָּק) טָהוֹר. Чистая молитва תְּפִלָּה זַכָּה. Чистая любóвь אַהֲבָה נֶאֱמָנָה. Онъ вышелъ чистъ а) הִתְמַלֵּט בְּעוֹר שִׁנָּיו, יָצָא כְּנַפּוֹ; б) נִצְדַּק, יָצָא נָקִי. Онъ вышелъ въ чистую отстáвку יָצָא נָקִי לְבֵיתוֹ. Онъ чистый плутъ אִישׁ מִרְמוֹת הוּא כֻּלּוֹ.

Чистя́къ ז׳ לְבַן־פָּנִים Einer, der ein weißes Gesicht hat. -тя́нка נ׳. [menleser.

Читáльщикъ ז׳ קוֹרֵא בִּתְהִלּוֹת דָּוִד עַל־מִטָּה Pfal-

Читáніе ס׳ קְרִיאָה (מִקְרָא, קְרִיאָה) das Lesen.

Читáтель ז׳ קוֹרֵא סֵפֶר Leser. -льница נ׳.

Читáть פ״ע (ספר) קָרָא lesen. -ся נפ׳ הָקְרָא gelesen w.

Чихáніе ס׳ קוֹל מִזּוֹרֵר, עִטִּישָׁה das Niesen.

Чихáтельный מְעוֹרֵר עִטִּישָׁה ת׳ Niesen erregend.

Чихáть, -хнýть פ״ע, זוֹרֵר, *הִתְעַטֵּשׁ niesen. -ся פ״ס Отъ зáпаха егó чихáется כָּל־מֵרַיח בּוֹ זוֹרֵר.

Чихи́рникъ ז׳ (המ׳) סוֹבֵא, שׁוֹתֶה לְשִׁכָּרוֹן, מִשְׁתַּכֵּר Trunkenbold. [הִשְׁתַּכֵּר sich betrinken.

Чихи́рничать פ״ע (המ׳) שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן, סָבוֹא,

Чихи́рь ז׳ תִּירוֹשׁ, יַיִן יָקָב junger Wein.

Чихнýть см. Чихáть.

Чихóта נ׳ זוֹרֵר פְּעָמִים רַבּוֹת öfteres Niesen.

Чихóтка см. Чемерица.

Чихъ ז׳ см. Чихáніе.

Чища נ׳ см. Новь.

Чище ת׳ זַךְ יוֹתֵר מִן־, בֹּר מִן־, טָהוֹר מִן־ reiner.

Чищéніе ס׳ см. Чи́стка.

Чкать (чкáю), Чкнýть הִכָּה אֶל־, מָחָה בְּ־ anstoßen. -ся פ״ח הִתְנַגֵּף בְּ־, כָּשׁוֹל בְּ־ פ״ח sich anstoßen.

Членовредитель ז׳ נוֹתֵן מוּם (מַשְׁחִית) בְּ־ der sich Verstümmelnde. [בְּ־ Verstümmelung.

Членовредительство, -вреждéніе ס׳ הַת מוּם

Члéнскій ת׳ חָבֵר, —, אֲשֶׁר לְאֶחָד הַחֲבֵרִים Mitglieds-. Ч. взносъ חָבֵר (מִסַּת־יַד) תְּרוּמַת.

Членъ ז׳ 1) בַּד, עֶצֶם, *אֵבֶר Glied. Члéны мои дрожáтъ רָחֲפוּ עֲצָמַי. 2) אֶחָד קְרִיאֵי עֵדָה, חָבֵר Mitglied. Ч. семéйства егó בֶּן־מִשְׁפַּחְתּוֹ. Ч. вѣ́ры אֶחָד יְסוֹדֵי הַדָּת.

Чмóканье ס׳ 1) שְׁרֵקַת שְׂפָתַיִם das Schmatzen. 2) נְשִׁיקוֹת פֶּה das Küssen.

Чмóкать פ״ע 1) בִּשְׂפָתָיו שָׁרוֹק (צָלוֹל) schmatzen.

2) נָשַׁק נְשָׁק, נָשׁוֹק küssen. -ся נָשַׁק אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ פ״ח einander küssen. [Anstoßen.

Чобóтъ см. Чеботъ.

Чóбръ см. Чабёръ.

Чóканье ס׳ תֵּקַע (מְחִי) כּוֹסוֹת הַמִּשְׁתֶּה לְבִרְכָה das anstoßen. -ся תָּקוֹעַ (הִכָּה) בְּ־, מָחָה אֶל־ פ״ע anstoßen. [Klang der Gläser.

Чокать, -кнýть מָחָה כּוֹסוֹ אֶל־כּוֹס רֵעֵהוּ (לְאוֹת פ״ח בְּרָכָה) anstoßen.

Чокъ ז׳ תֵּקַע (מְחִי, צִלְצַל, שְׁאוֹן) כּוֹסוֹת הַמִּשְׁתֶּה

Чóлка נ׳ צִיצַת רֹאשׁ סוּס Schopf.

Чолнъ см. Чёлнъ. [zlertheit.

Чопорность נ׳ צְבִי־עֶדִי, גְּאוֹן צְבִי, עֶדִי עֲדָיִים Ge-

Чопорный ת׳ חָדוּר בַּעֲדִי עֲדָיִים zusehr geziert.

Чортъ см. Чёртъ. [אוֹלוֹ dickbäuchig.

Чревáстый ת׳ רְחַב בָּטֶן, בְּרִיא, אֲשֶׁר כְּרִשׁוֹ עָבָה

Чревáтая (המ׳) ת׳ מְעֻבֶּרֶת, הָרָה *Schwangere.

Чревáтость נ׳ (המ׳) הֲרָיוֹן Schwangerschaft.

Чревáтѣть פ״ע (המ׳) הָרָה schwanger werden.

Чрéво ס׳ בֶּטֶן; כְּרֵשׂ; אוּל; גָּחוֹן Bauch. Ч. мáтери בֶּטֶן (רֶחֶם, מְעֵי) אֵם.

Чревобѣ́сіе ס׳ זוֹלְלוּת, אֲכֹל מִבְּלִי דַעַת שְׂבֵעָה

Чреновѣ́щаніе ס׳ אוֹב Bauchredekunst. [Freßsucht.

Чреновѣ́щатель ז׳ בַּעַל־אוֹב Bauchredner. -льница נ׳. [haftigkeit.

Чревоугóдіе ס׳ מְלֹאת כִּטְנוֹ, תַּעֲנוּגֵי בְשָׂרִים Lecker-

Чревоугóдникъ ז׳ רוֹדֵף תַּעֲנוּגֵי בְשָׂרִים Bauchdiener.

Чрез— см. Черед—. [außerordentlich.

Чрезвычáйно בְּמֹאד מְאֹד, עַד־מְאֹד, לְמְאֹד ת״פ

Чрезвычáйность נ׳ פְּלָאוֹת, פְּלֵא, כְּמוֹהוּ Ungewöhnliches. [כְּמוֹהוּ ungewöhnlich

Чрезвычáйный ת׳ אֲשֶׁר לֹא־רַבִּים, נֶפֶלֶת, נָכֶר

Чрезмѣ́рно ת״פ לְמַעְלָה, לְאֵין קֵצֶה, לְבִלִּי־חֹק (הה״פ) (מז׳, יב); לְמַכְבִּיר ungemein. [mäßigkeit.

Чрезмѣ́рность נ׳ רוֹב לְבִלִּי־חֹק, מוֹתָר Ueber-

Чрезмѣ́рный ת׳ גָּדוֹל (רַב) לְבִלִּי־חֹק übermäßig.

Чрезплéчный ת׳ נִשָּׂא עַל־כָּתֵף Schulter-.

Чрезчýръ см. Черезчýръ.

Чрезъ см. Черéзъ.

Чренъ ז׳ מַחֲתַת־מֶלַח Salzpfanne.

Чреп— см. Черепъ—.

Чрéсла. Чреслá (-слъ) ס״ר חֲלָצַיִם, מָתְנַיִם Lenden.

Чрéсленникъ ז׳ אֵזוֹר חֲלָצַיִם, חֲגוֹר מָתְנַיִם Gürtel.

Чрéсленный ת׳ חֲלָצַיִם, —, מָתְנַיִם —Lenden-.

Чтéніе ס׳ קְרִיאָה (מִקְרָא, קְרִיאָה) das Lesen.

Чтецъ (-цá) ז׳ קוֹרֵא בַּסֵּפֶר Vorleser.

Чтилище ס׳ הֵיכָל, מִקְדָּשׁ Heiligthum.

Чтитель (чту, чтишь) חֹשֵׁב שֵׁם, מְכַבֵּד ז׳ — Verehrer. -льница ג׳.
Чтить חָשׁוּב, הוֹקֵר, סַלְסֵל, כִּבֵּד פ״י — verehren. -ся נפ׳ יָקוּר בְּעֵינֵי־, הֻחְשַׁב, כָּבוּד שֵׁם — verehrt werden.
Что (чего́) מנ״פ 1) מַה was. Что сдѣлалъ ты? מַה עָשִׂיתָ. Что бу́детъ? וּמַה יִהְיֶה. Что за шумъ? מַה־קּוֹל הַהָמוֹן. Что ты такъ торопи́лся? מַה־זֶּה מְהַרְתָּ. На что (къ чему́) это мнѣ? לָמָה זֶה לִי. Что ты пла́чешь? לָמָה תִבְכֶּה. То, что— (שֶׁ־) אֶת אֲשֶׁר, הַדָּבָר אֲשֶׁר. Люди, что—הָאֲנָשִׁים־אֲשֶׁר. Что-то, Что́-либо, Что-нибудь דָּבָר מָה. 2) כִּי daß. Я радъ, что ви́жу тебя שָׂמַחְתִּי כִּי רְאִיתִיךָ. [Что́бы не — לְבִלְתִּי.
Что́бы, Что́бъ מ״ח לְמַעַן אֲשֶׁר, כִּי, — וְ damit.
Чу מק״ר הַאֲזִינָה! הַסְכֵּת! הַקְשֵׁב! horch!
Чубарый מ״מ (פס לבן) טָלוּא, מְלֻא הַבְרְבּוּרוֹת ת׳
Чубу́къ קָנֶה־מִקְטֶרֶת ז׳ Pfeifenrohr. [getiegert.
Чубура́хтаться, -хнуться פ״ח הִדָּחֵק וְנָפוֹל hin-
Чубучёкъ (-чка́) ק׳ см. Чубу́къ. [stürzen.
Чубу́чный אֲשֶׁר לְקָנֶה הַמִּקְטֶרֶת ת׳ vom Pfeifenrohr.
Чу́вственность בְּשָׂרִים נ׳, חוּשׁ, בָּשָׂר וְלֹא־רוּחַ, טֶבַע הַחֻמְרִי. Sinnlichkeit.
Чу́вственный חוּשִׁי, — בְּשָׂרִים ת׳ — sinnlich. Чу́вственныя удово́льствія תַּעֲנוּגֵי בְשָׂרִים, מַעֲדַנֵּי הַחוּשׁ.
Чувствительность 1) נ׳ דֶּרֶךְ (טֶבַע) הַמּוּחָשׁ לֵב חָשׁ (יוֹדֵעַ), דֶּרֶךְ לְחוּשׁ, חוּשׁ Fühlbarkeit. 2) Empfindsamkeit.
Чувствительный ת׳ 1) חָשׁ, אֲשֶׁר לֵב יָחוּשׁ לוֹ, נוֹגֵעַ אֶל־לֵב (עַד־נֶפֶשׁ), בַּעַל נֶפֶשׁ empfindsam. 2) מוּחָשׁ* fühlbar.
Чу́вство ס׳ חוּשׁ; רֶגֶשׁ־לֵב Gefühl.
Чу́вствованіе ס׳ חוּשׁ (דַּעַת) בְּלִבּוֹ das Fühlen.
Чу́вствовать (-ствую) פ״י רָאָה, חוּשׁ, יָדוּעַ בְּלִבּוֹ fühlen.
Чу́га נ׳ תַּלְבּוּשׁ, מַלְבּוּשׁ Kleidung. [בְּלִבּוֹ
Чугунолите́йный, -поплавленный אֲשֶׁר לְהִתּוּךְ בַּרְזֶל סִיגִים ת׳ zum Schmelzen des Gußeisens.
Чугу́нный מִבַּרְזֶל סִיגִים ת׳ vom Gußeisen.
Чугу́нъ, -гу́нникъ, ק׳ **-гуно́къ** (-нка́) ז׳ 1) בַּרְזֶל סִיגִים Gußeisen. 2) סִיר בַּרְזֶל סִיגִים gußeiserner Topf. [שֹׁנֶה בְּדַרְכּוֹ] Sonderling.
Чуда́къ נִפְלָה, אִישׁ זָרוּת, זָר (משלי יח, א) נִפְרָד ז׳
Чуде́сить (-де́шу, -де́шись) עָשָׂה זָר מַעֲשֵׂהוּ פ״ע; הִתְחַלֵּל, הִתְעַלֵּל Streiche machen.
Чуде́сникъ см. Чуда́къ. -де́сница ג׳.
Чуде́сничать см. Чуде́сить. [wunderbar
Чуде́сно עַד־לְהַפְלִיא, נִפְלָאוֹת, פְּלָאִים ת״פ
Чуде́сность מִפְלָאוֹת das Wunderbare. [bar.
Чуде́сный נִפְלָא, נִפְלָא ת׳ — פֶּלֶא, יָפֶה לְהַפְלִיא — wunder-
Чу́диться הֵרָאֶה לְ־ כְּמוֹ־(כִּדְמוּת־) פ״פ vorkommen.
Чуди́ться (чужду́сь) הִשְׁתָּאֵה, הִתְפַּלֵּא פ״ח חִתְמַהּ
Чу́дище см. Чудо́вище. [sich wundern.
Чу́дно ת״פ см. Чуде́сно.
Чу́дный נִפְלָא, פֶּלֶא ת׳ — wunderbar.
Чу́до מִפְלָאָה, פֶּלֶא ס׳; מוֹפֵת, אוֹת Wunder. ר׳ **Чудеса́** מוֹפְתִים, נִפְלָאוֹת, פְּלָאִים.
Чудо́вище 1) ס׳ חַיָּה נוֹרָאָה, בֶּן־שַׁחַץ, תַּנִּין Ungeheuer. 2) אַכְזָרִי, אַכְזָר, אִישׁ זָרוּת Unmensch.
Чудо́вищный מְזֻרָה פַּחַד, נוֹרָא, שׁוֹנֶה, נִפְלָה, זָר ת׳ ungeheuerlich.
Чудоде́й см. Чуда́къ. [Wundertat.
Чудоде́йственный עוֹשֶׂה פֶּלֶא, מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת, נוֹרָא עֲלִילָה ת׳ Wundertäter.
Чудоде́йствіе מַעֲשֵׂה פֶּלֶא, עֲשׂוֹת נוֹרָאוֹת ס׳
Чудоде́йствова́ть (-ствую) עָשָׂה פֶּלֶא, עוֹלֵל, הַפְלֵא לַעֲשׂוֹת, נוֹרָאוֹת פ״ע Wunder thun.
Чудоде́латель, -де́тель מַפְלִיא, עוֹשֵׂה פֶּלֶא, נוֹרָא עֲלִילָה, לַעֲשׂוֹת ז׳ Wunderthäter.
Чудоде́яніе מַעֲשֵׂה פֶּלֶא, עֲשׂוֹת נוֹרָאוֹת ס׳ Wun-
Чудотворе́ніе см. Чудоде́яніе. [derthat.
Чудотво́рецъ (-рца) см. Чудоде́латель.
Чудотворить см. Чудоде́йствовать.
Чудотво́рный см. Чудоде́йственный.
Чужа́къ נִסְפָּח אֶל־, נָכְרִי, זָר ז׳ Fremdling.
Чужбина 1) נ׳ אַדְמַת נֵכָר, אֶרֶץ נָכְרִיָּה fremdes Land. 2) דָּבָר לֹא־לוֹ, הוֹן זָרִים fremde Sache. Онъ ла́комъ на чужбину מִתְאַוֶּה הוּא לְהוֹן לֹא־לוֹ.
Чужда́ться רָחוֹק מִ־, זוּר מִ־, הִתְנַכֵּר אֶל־ פ״ח הִתְעַלֵּם מִ־ meiden. Онъ чужда́ется меня רוּחוֹ מִתְנַכֵּר הוּא אֵלַי, זָרָה לִי.
Чу́ждый 1) אַחֵר, נָכְרִי, זָר ת׳ fremd. 2) רָחוֹק מִ־, חַף מִ־, נְקִי מִי־ unbetheiligt.
Чужезе́мецъ (-мца) ז׳ בֶּן־אֶרֶץ, גֵּר, נָכְרִי, בֶּן־נֵכָר נ׳. -зе́мка נָכְרִיָּה Ausländer.
Чужезе́мный מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה, — נֵכָר ת׳ ausländisch.
Чужеплеме́нн— см. Иноплеме́нн—.
Чужестра́н— см. Иностра́нн—.
Чужея́дное растѐніе סַפַּחַת צֶמַח Schmarotzerge-
Чжуой אַחֵר, נָכְרִי, זָר ת׳ fremd. [wächs.
Чула́нъ, -ла́нецъ (-нца), **-ла́нчикъ** חֶדֶר, סְגֻנָּה ז׳ מִסְכָּנֶת Vorrathskammer.

Чуло́къ (-лка́), ק -ло́чекъ (-чка) ז סוּת הָרֶגֶל, מוּק* (יבמות קכ:) Strumpf.
Чуло́чникъ ז׳ עוֹשֶׂה סוּתֵי־רֶגֶל, עוֹשֶׂה מוּקִים*, Strumpfwirker. -ница נ׳.
Чуло́чный ת׳ מוּקִים*—Strumpf-.
Чума́ נ׳ דֶּבֶר, מַגֵּפָה, נֶגֶף, קֶטֶב Pest.
Чума́зка נ׳ אִישׁ אֲשֶׁר בְּגָדָיו צוֹאִים, אִי־נָקִי, מְגֹאָל unreine Person.
Чума́зый ת׳ אִי־נָקִי, נֶאֱלָח, מְגֹאָל schmutzig.
Чума́къ ז׳ מְשָׁרֵת בֵּית הַיַּיִן Schenkknecht.
Чуми́ть (-млю́, -ми́шь) см. Зачумля́ть.
Чуми́чка נ׳, -ми́чъ ז׳ כַּף מְנֻקִּית Schaumlöffel.
Чу́мный ת׳ 1) דֶּבֶר—, קֶטֶב — Pest-. Чу́мное повѣ́тріе שַׁעַר־קֶטֶב. 2) לְחוּם קָטֶב, זְעוּם דֶּבֶר verpestet.
Чумъ ז׳ כַּף הַמַּשְׁאֵב Schöpfkelle.
Чупри́на נ׳ 1) צִיצַת הָרֹאשׁ Schopf. 2) מִין שִׁרְיוֹן eine Art Panzer.
Чупру́нъ ז׳ см. Чупри́на 1.
Чура́ ז׳ חָצָץ Kies, grober Sand.
Чура́ть פ״ע, -ся פ״ח קָרוֹא, דָּרוֹשׁ חָצִי הַמְּצִיאָה לַמּוֹצֵא, יַחְדָּו! dem Finder „halb Part" zurufen.
Чурба́нъ, -ба́нчикъ, -ба́шекъ (-шка) ז׳ בּוּל־עֵץ, גֶּזֶר קוֹרָה, קְצָפָה Klotz.
Чуръ 1) ז׳ גְּבוּל Grenze (см. Черезчу́ръ). 2) מק״ר חָלִילָה! חָדָל! גְּשׁ־הָלְאָה! halt!
Чу́ткій ת׳ קָשׁוּב; אֲשֶׁר לִבּוֹ עֵר, מְרִיחַ לְמַרְחוֹק wachsam.
Чу́тко פ״ע בְּהַקְשִׁיב אָזְנוֹ, בְּהָכִין לִבּוֹ wachsam.
Чу́ткость נ׳ לֵב קָשׁוּב, אֹזֶן קַשֶּׁבֶת Wachsamkeit.
Чуть פ״ס כְּאַיִן, כְּמְעַט (תהלים ע״ג, ב) kaum, sobald nur. Чуть-чуть כְּמְעַט־קָטֹן.
Чутьё ס׳ חוּשׁ Gehör; Gefühl.
Чуха́ נ׳ הֶבֶל נַדָּף, אִוֶּלֶת, דִּבְרֵי־רוּחַ Unsinn.
Чу́хать (חס׳) פ״י טָעוּם, הָבֵן בְּחִכּוֹ schmecken, riechen.
Чу́чело ס׳ 1) עוֹר חַיָּה מְמֻלָּא ausgestopftes Thier. 2) см. Пу́гало. -чельный ת׳.
Чу́чельникъ ז׳ מְמַלֵּא עוֹרוֹת חַיָּה וָעוֹף Ausstopfer.
Чу́шка נ׳ 1) גּוּר חֲזִיר Ferkel. 2) בֶּקַע, נְטִיל עֹפֶרֶת בְּדִיל Bleistange.
Чушь נ׳ см. Чуха́.
Чу́яніе см. Чутьё.
Чу́ять פ״י חוּשׁ, הָרַח מֵרָחוֹק wittern, spüren.
Чхать, Чхнуть см. Чиха́ть.
Чьё, Чьи, Чья см. Чей.
Чѣ́мъ 1) בַּמֶּה מ״ג womit. Чѣ́мъ онъ силёнъ? בַּמֶּה כֹּחוֹ גָדוֹל. 2) מִאֲשֶׁר, מִ־ מ״ח als. Ему́ лу́чше умере́ть, чѣ́мъ жи́ть מוֹת מֵחַיִּים טוֹב לוֹ. Онъ бога́че, чѣ́мъ я ду́малъ רַב עָשְׁרוֹ מֵאֲשֶׁר דִּמִּיתִי.

Ш

Ш הָאוֹת הָעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Sch.
Шаба́шить פ״ע שָׁבוֹת מִמְּלַאכְתּוֹ aufhören zu arbeiten.
Шаба́шка נ׳ 1) см. Шаба́шъ. 2) כְּרֻתַת־עֵץ שֶׁיִּשָּׂא אִתּוֹ הַבּוֹנֶה לָעֶרֶב בְּיָדוֹ Klotz, den der Zimmermann Abends mit sich nach Hause nehmen darf.
Шаба́шный ת׳ שַׁבָּתוֹן — Feierabend-.
Шаба́шъ ז׳ 1) см. Суббо́та. 2) שַׁבָּתוֹן מִמְּלָאכָה Ruhezeit. 3) מ״מ חָרֵף! חָדָל! genug! halt!
Шабло́нъ ז׳ 1) תַּבְנִית לְמוֹפֵת, דְּמוּת Musterbrett. 2) קֶשֶׁת הַסִּפּוּן Bogengerüst.
Ша́вка, -вочка נ׳ כֶּלֶב הַצָּאן, כֶּלֶב רוֹעִים Schäferhund.
Ша́вкать פ״ע דַּבֵּר בְּלִבְדָּ לָשׁוֹן (מֵאֵין שְׁנַיִם) undeutlich sprechen.
Шага́ло מַרְחִיב צַעַד בְּלֶכְתּוֹ ז״נ der große Schritte macht.
Шага́ніе ס׳ צַעַד, מִצְעָד, פְּשִׁעַ das Schreiten.
Шага́ть פ״ע צָעוֹד, פָּשׁוֹעַ schreiten.
Шагистый ת׳ מַרְחִיב צַעַד בְּלֶכְתּוֹ große Schritte machend.
Шагну́ть פ״ע צָעוֹד צַעַד einen Schritt thun.
Ша́гомъ ת״פ הָלוֹךְ וְצָעוֹד Schritt vor Schritt.
Шагри́нъ ז׳ עוֹר פְּרָדִים וְהַמּוֹרִים מְעֻבָּד Schagrin. -ри́новый ת׳.
Шагъ ז׳ צַעַד, מִצְעָד, אֲשׁוּר, פְּשַׁע Schritt.
Шажо́къ (-жка́) ק׳ см. Шагъ.
Ша́йка נ׳ 1) עֲצֶרֶת (טוגרים), חֶבֶר (נגנים) Bande. 2) כַּד־עֵץ Schöpfeimer.
Шака́лъ ז׳ כֶּלֶב הַמִּדְבָּר, אִי, תָּן (ר״ת ד.) *שַׁנָּל Schakal, Goldwolf.
Ша́кать פ״ע נָתוֹן קוֹל אֹזֶן schnattern.
Шалапа́й ז׳ פּוֹחֵז, רִיק, רוֹדֵף קָדִים, רֹעֶה רוּחַ umtreiber. Herrlicher.
Шала́шъ ז׳ נָצוּר, סֻכָּה, אֹהֶל (ישעי׳ סה, ד) Zelt.
Шалбе́ренье, -бе́рничанье ס׳ רַעְיוֹן, רְעוּת רוּחַ Plauderei. רַדַּף רֵקִים vertändeln die Zeit.
Шалбе́рить, -бе́рничать פ״ע רָדוֹף קָדִים, רָעָה רוּחַ verplaudern.
Шалбе́ръ см. Шалапа́й.
Шали́ть פ״ע הִתְעַלֵּל, הִתְהוֹלֵל, הִתְלַהֵלַהּ, הָתֵל artig sein.
Шаловли́вость נ׳ רְעוּת הוֹלְלוֹת muthwilliges

Wesen. [רֹעֶה הוֹלְלוּת muthwillig.

Шаловливый ת׳ מִתְהוֹלֵל, מִתְהַלְהֵלוּת, מִתְעַלֵּל, הוֹלֵל

Шаловство́ ס׳ см. Ша́лость.

Ша́лость נ׳ הוֹלְלוּת, תַּעֲלוּלִים, הֲתוּלִים, מִהְתַּהֵלוּת muthwilliger Streich.

Шалуни́шко см. Шалу́нъ.

Шалу́нъ ז׳ הוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל, מִתְהַלְהֵלוּת, אִישׁ הֲתוּלִים Muthwilliger. -лу́нья נ׳.

Шалфе́й ז׳ מִין צֶמַח לִשְׁקוּי תְּרוּפָה Salbei.

Шаль נ׳ 1) см. Ша́лость. 2) מַעֲטֶפֶת נָשִׁים, רְדִיד Shawl. [nig. Шальна́я соба́ка כֶּלֶב מְשֻׁגָּע.

Шально́й ת׳ מְשֻׁגָּע, מְשֻׁתַּגֵּעַ, מִתְהוֹלֵל, אֱוִיל tollsin-

Шале́ть פ״ע הִתְהוֹלֵל; הִשְׁתַּגֵּעַ, כְּסוֹל tollsinnig w.

Шама́нить פ״ע הִתְעֵה בְּמַעֲשֵׂה הַדַּחַ בְּמִקְסָם חָלָק תַּעְתֻּעִים Zaubereien treiben.

Шама́нство ס׳ מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים, מִקְסָם כָּזָב, מַשְׁאוֹת וּמַדּוּחִים שָׁוְא Gaukelei.

Шама́нъ ז׳ יִדְּעוֹנִי, מְכַשֵּׁף, בַּשָּׁף, קוֹסֵם Zauberer.

Шамая́ נ׳ (ע״ו לט.) *סֶלְתָּנִית, מִין דָּג מְלוּחַ שָׁמֵן (ע״ו לט.) Fetthäring.

Шампа́нское ס״ת יַיִן חֶמֶר Champagner.

Шампиньо́нъ ז׳ מִין פִּטְרִית Feldschwamm.

Шамши́тъ ז׳ מִין שִׁיחַ Buchsbaum.

Ша́мшить פ״ע 1) см. Ша́вкать. 2) הִנּוֹעַ בִּכְבֵדוּת

Шанда́лъ ז׳ מְנוֹרָה Leuchter. [schwer gehen.

Ша́ндра נ׳ *תְּמָכָא, מִין צֶמַח (פסחים לט.) Andorn.

Ша́нецъ (-нца) ז׳ מְצָד, תְּעָלַת מָצוֹר Schanze.

Шанцеко́пъ, -ко́пщикъ ז׳ חוֹפֵר תְּעָלוֹת לַמָּצוֹר Schanzgräber.

Шанцова́ть (-цу́ю) פ״ע עָזַק בִּתְעָלַת מָצוֹר verschanzen. -ся בָּנָה מָצוֹר לוֹ sich verschanzen.

Ша́пка נ׳ מִצְנֶפֶת, צָנִיף, כּוֹבַע Mütze. Быть подъ кра́сною ша́пкою עָבוּד בַּצָּבָא.

Ша́почка ק׳ см. Ша́пка. [macher.

Ша́почникъ ז׳ עוֹשֵׂה מִצְנְפוֹת (צְנִיפִים) Mützen-

Ша́почный ת׳ מִצְנְפוֹת, —צָנִיף — Mützen-.

Шапша́ נ׳ סִיגֵי קֶמַח סֹלֶת Weizenkleie.

Шараба́нъ ז׳ עֲגָלָה עִם־מוֹשָׁבוֹת Stuhlwagen.

Шарава́ры נ״ר *סַרְבָּלִין, מִכְנָסַיִם רְחָבִים (דניאל ג, כא) Pluderhosen.

Шара́да נ׳ חִידַת מִלָּה לְהַבְרוֹתֶיהָ Sylbenräthsel.

Шара́хнуться פ״ח הִדַּח וְנָפוֹל, שָׁטוּף בִּמְרוּצָה hinstürzen, umfallen.

Ша́реніе ס׳ חִפּוּשׂ מְחֻפָּשׂ das Herumsuchen.

Ша́рикъ ק׳ см. Шаръ.

Ша́рить פ״י מְשַׁשׁ אֶת־כָּל־, חִפֵּשׂ durchsuchen.

Шари́ще נ׳ см. Шаръ.

Ша́рканье ס׳ מִרְקָע בְּרַגְלָ das Scharren.

Ша́ркать, -кнуть פ״ע רִקְעַ (עִכֵּס, מָלוֹל) בְּרַגְלָיו scharren.

Шаркотня́ נ׳ שְׁאוֹן מוֹלֵל בְּרַגְלָיו Gescharre.

Шарлата́нить פ״ע הִתְהַדֵּר בַּתּוֹהוּ, הִתְבָּאֵר בַּשָּׁוְא, הִתְהַלֵּל בְּמַמַּת שֶׁקֶר Charlatanerie treiben.

Шарлата́нскій ת׳ מַשָּׁאוֹן, —תַּעְתֻּעִים, —מִרְמָה — trügerisch.

Шарлата́нство ס׳ מַעֲשֵׂה מַשָּׁאוֹת שָׁוְא וּמַדּוּחִים חֲנוּפָה, חֹנֶף, מִרְמָה, מַשָּׁאוֹן, תַּעְתֻּעִים Charlatanerie.

Шарлата́нъ ז׳ מִתְהַדֵּר בַּשָּׁוְא, חָנֵף, מִתְהַלֵּל בְּמַמַּת־שֶׁקֶר Charlatan. [вый ת׳.

Ша́рлахъ ז״ר צֶבַע שָׁנִי תּוֹלַע Purpurfarbe. -лахо-

Шарло́тъ ז׳ מִין בְּצַל־אַשְׁקְלוֹן, בְּצַל־אַשְׁקְלוֹן Schalottenzwiebel.

Шарма́нка נ׳ אֲרוֹן עֻגָּבִים Leierkasten.

Шарма́нщикъ ז׳ מְנַגֵּן בַּאֲרוֹן עֻגָּבִים Leiermann.

Шаровидность נ׳ תַּבְנִית דּוּר, דְּמוּת גְּלָה Kugelförmigkeit.

Шаровидный ת׳ כַּדּוּרִי, כִּדְמוּת גְּלָה kugelförmig.

Шарообра́зность см. Шаровидность.

Шарообра́зный см. Шаровидный.

Шарфъ ז׳ חֵשֶׁב אֲפֻדָּה, לְוַיַּת־חֵן, עֲנַק־רִקְמָה Schärpe.

Шаръ ז׳ גֻּלָּה, דּוּר *כַּדּוּר Ball, Kugel. Земно́й шаръ חוּג הָאָרֶץ. [mit den Füßen.

Ша́стать פ״ע עִכֵּס בְּרַגְלָיו, הָלוֹךְ וְטָפוֹף trampeln

Шата́ніе ס׳ 1) הָנִיד, הָנִיעַ das Schütteln. 2) נִיד (זכרי יב, ב) רַעַל, פִּיק, מָנוֹד, (תהלי׳ סו, ס) מוֹט das Wanken.

Шата́ть, Шатну́ть פ״י הָנַד, הָנַע, הִמְעִד, הִרְעִד, שׁוּט, הִתְמוֹטֵט, פּוֹק, רוֹפֵף, תָּעָה, חָגוֹג, הִתְנוֹדֵד, נוֹד, מָעוֹד wanken. -ся פ״ח 1) מוֹט, הִמּוֹט, הִתְמוֹטֵט, נוֹד, נוּד, רוֹד 2) נוֹעַ sich herumtreiben.

Шатёрникъ ז׳ עוֹשֵׂה אֹהָלִים Zeltmacher.

Шатёръ (-тра́) ז׳ סֻכָּה, אֹהֶל, נֶצוּר, מְלוּנָה (ישעי׳) שַׁפְרִיר; סה, ד Zelt. -тёрный ת׳.

Ша́ткій ת׳ 1) נָמוֹט, מִתְמוֹטֵט, מָנֵד wankend. 2) פּוֹחֵז, נִמְהַר־לֵב unbeständig.

Ша́ткость נ׳ פִּיק, נִיד, מוֹט (תהלי׳ סו, ס) Unbeständigkeit.

Шатну́ть, -ся см. Шата́ть, -ся.

Шатро́вый ת׳ הָאֹהֶל — Zelt-.

Шату́нъ ז׳ מְשׁוֹטֵט בְּחוּצוֹת, נָע וָנָד, פּוֹחֵז, בִּיק Herumtreiber. -ту́нья נ׳.

Ша́феръ ז׳ см. Дру́жка.

Ша́фка см. Ша́вка.

Шафра́нъ ז׳ כַּרְכֹּם, *מוֹרִיקָא, (ביצה יח.) *חָרִיעַ, (ת״ויקרא מו, יט) *זַעֲפָרָן, (פסחים מב:) *קוֹרְמוֹס, (עוקצין ג) Saffran. -ра́нный, -ра́новый ת׳. [מא: Schachspiel.

Ша́хматная игра́ כתובות *נַרְדְּשִׁיר, שַׁעֲשׁוּעַ הַשֵּׁדָ

Ша́хматы ז״ר см. Ша́хматная игра́. [-тный ת׳.

Ша́хта נ׳ מְחִלַּת־עֶפֶר (לְמִכְרֶה מַתֹּכֶת) Schacht.

Шахъ ז׳ 1) מֶלֶךְ פָּרַס persischer König. 2) שַׁדָּ יָקוּשׁ! בְּשַׁעֲשׁוּעֵי הַשֵּׁדָ König im Schachspiel.

Ша́шечная игра́ *שַׁעֲשׁוּעַ פַּסְפָּסִים (מנהדרין כה:), *קוֹבְיָא (ר״ה כב:) Damspiel. [Damspielbrett.

Ша́шечница לוּחַ הַקּוֹבְיָא, לוּחַ לְשִׂחוֹק פַּסְפָּסִים נ׳

Ша́шка נ׳ 1) אֶבֶן לְשִׂחוֹק פַּסְפָּסִים, אַחַת מֵאַבְנֵי קוֹבְיָא Damstein. 2) מִין חֶרֶב Säbel. [Schelmstücke.

Ша́шни נ״ר תַּעֲתֻעִים, מַרְמוֹת, מַדּוּחִים, תַּרְבָּכִים

Ша́шничать פ״ע הַצְמֵד מִרְמָה Schelmstücke treiben.

Шва́бра נ׳ מַטְאֲטֵא־שְׁטַף, יַעַה סְחָבוֹת Lumpenbesen. [Besen.

Шва́брить פ״ע טַאֲטֵא וְשַׁטֵּף יַעַה scheuern (mit

Шва́льный אֲשֶׁר יִתְפְּרוּ בוֹ ת׳ zum Nähen.

Шва́льня נ׳ בֵּית תּוֹפְרִים (תּוֹפְרוֹת) Nähstube.

Швартóвить (-тóвлю) פ״ע אָסוֹר אֳנִיָּה בַּעֲבֹתִים אֶל־הַחוֹף mit Tauen binden.

Швартóвъ ז׳ חֶבֶל (עֲבֹת) אֳנִיָּה Schiffstau.

Шве́йка נ׳ מְתַפֶּרֶת, תּוֹפֶרֶת Näherin.

Шве́йный ת׳ לְתָפֹר בּוֹ, — הַתְּפָר — Näh-.

Швейца́рскій ת׳ אֲשֶׁר לְשׁוֹמֵר הַסַּף des Thürstehers.

Швейца́ръ ז׳ שׁוֹמֵר הַסַּף, שׁוֹעֵר Thürsteher.

Шве́ніе ס׳ מִשְׁבֶּצֶת תְּפֶר das Ausnähen.

Швея́ см. Шве́йка.

Швырóкъ (-рка́) ז׳ תְּנוּפָה, טַלְטֵלָה Wurf.

Швыря́ніе ס׳ טַלְטֵל, הַשְׁלֵךְ, זְרֹק das Werfen.

Швырять, -рнýть פ״ע טַלְטֵל, הָטֵל, זְרוֹק, הַשְׁלֵךְ זְרוֹק אִישׁ בְּחֵמָה, הַתֵּשׁ שְׁפָתַיִם לְרֵעֵהוּ einander werfen. -ся פ״ח שְׁלֵךְ, הָטֵל, זְרוֹק schleudern.

Шевеле́ніе ס׳ נִיד Bewegung. Ш. губъ (דֶּל) נִיד

Шевели́ть, -льнýть פ״ע רָגוֹעַ, הָנֵד, נוֹפֵף, הָנִיעַ bewegen. -ся פ״ח הִתְעוֹרֵר, הָרְעֵל, הִתְנוֹפֵף, הִנּוֹעַ sich rühren. [Aermeltreffe.

Шевро́нъ אוֹת רִקְמַת־שָׁנִי עַל־זְרוֹעַ אִישׁ צָבָא ז׳

Шéйка ק׳ см. Шéя.

Шéйный ת׳ הַצַּוָּאר — Hals-.

Шéища נ׳ см. Шéя.

Шексла́д— см. Шокола́д—

Шелгýнъ ז׳ צְקְלוֹן מַלָּחִים Matrosentasche.

Шелегъ ז׳ см. Жетóнъ.

Шелестить (-лещý) פ״ע נָתוֹן קוֹל שָׁאוֹן, שָׁאָה, רָעוֹשׁ, הָמָה, צָלוֹל, שָׁרוֹק (תחלי עב, מז) rascheln.

Шéлестъ ז׳ שָׁאוֹן, צְלִיל (שיבים ז׳, יג) Gerasche.

Шелковидный ת׳ כְּעֵין מֶשִׁי seidenartig.

Шелковина, -ви́нка נ׳ חוּט מֶשִׁי Seidfaden.

Шелковистый см. Шелкови́дный.

Шелковица נ׳ см. Тýтовое дéрево.

Шелковичный ת׳ מֶשִׁי — Seiden-. Ш. червь תּוֹלַעַת הַמֶּשִׁי. Шелковичное дéрево תּוּת* Maulbeerbaum. [Seidenbauer.

Шелководъ, -вóдецъ (-дца) ז׳ מַטֶּרֶת תּוֹלְעֵי־מֶשִׁי

Шелковóдство ס׳ הַפְרוֹת תּוֹלְעֵי מֶשִׁי Seidenzucht.

Шéлковый ת׳ מֶשִׁי—Seiden-. [Seidenspinnerei.

Шелкопрядильный ת׳ אֲשֶׁר לְמַטְוֵה מֶשִׁי zum

Шелкопрядильня נ׳ בֵּית מַטְוֵה מֶשִׁי Seiden-

Шéлкъ ז׳ מֶשִׁי Seide. [spinnerei.

Шеломъ см. Шлемъ.

Шелохнýть см. Шелыха́ть.

Шéлуди נ״ר חֶרֶס, נֶתֶק, יַלֶּפֶת, חֲזָזִית* Krätze.

Шелуди́вый מַכַּת חֶרֶס, נָגוּעַ יַלֶּפֶת krätzig.

Шелуди́вѣть פ״ע הָכָּה בַּחֶרֶס (בַּיַּלֶּפֶת) krätzig werden.

Шелуди́къ ז׳ см. Шелуди́вый. [den.

Шелунга́ מִין צִין־סִינִים שָׁחוֹר נ׳ eine Art schwarzen

Шелуха́ נ׳ קְלִפָּה, זֵג* Hülse. [Thees.

Шелушéніе ס׳ מַחְשׂוֹף חַרְצַנִּים מִזֵּג das Aushülsen.

Шелушить פ״ע חָשׂוֹף פְּרִי מִזֵּגוֹ *קִלֵּף aushülsen. -ся פ״ח הִחָשֵׂף מִזֵּגוֹ, — הִתְחַלֵּץ ausgehülst werden.

Шелýшный ת׳ אֲשֶׁר זֵג לוֹ Hülsen-.

Шелыха́ть, Шелохнýть פ״ע רָגוֹעַ (פְּנֵי הַנָּגֶר) הִתְרַד bewegen. -ся פ״ח הִתְנַעֵשׁ, נָשָׂא דָכְיוֹ sich regen.

Шéльма נ׳ אִישׁ תַּכְרִים, נָבָל, נוֹבָל ז״נ Schelm.

Шельмова́ть (-мýю) פ״ע חִלֵּל שֵׁם־שׁוֹם לְקָלוֹן, נִבֵּל כָּבוֹד־ entehren.

Шельмóвски ת״פ כְּמִרְמָה, כְּאַחַד הַנְּבָלִים schelmisch.

Шельмóвскій ת׳ נָבָל, מָלֵא מִרְמָה — Schelm-. Ш. постýпокъ מַעֲשֵׂה נָבָל.

Шельмóвство ס׳ מִזְמַת נוֹכֵל, נִבְלָה Schelmerei.

Шéлюга נ׳ מִין עֵץ הָעֲרָבִים Sandweide.

Шепелева́тый ת׳ לָשׁוֹן מְעַט (עֵלֶג) כָּבֵד lispelnd.

Шепелю́нъ ז׳ עֵלֶג לָשׁוֹן, כְּבַד־לָשׁוֹן עֵלֶג לָשׁוֹן Lispler. -лю́нья נ׳

Шепеля́вый ת׳ כְּבַד־פֶּה, כְּבַד (נִלְעָג) לָשׁוֹן, עֵלֶג Lispler.

Шепеля́нье ס׳ כֹּבֶד לָשׁוֹן, לַעֲגֵי־שָׂפָה das Lispeln.

Шепеля́ть פ״ע כָּבַד בִּלְשׁוֹן עֵלְגִים (בלעגי שפה) lispeln

Шепетлив— см. Шепеля́в—.
Шепету́нъ, -нья см. Шепелю́нъ, -нья.
Шепну́ть см. Шепта́ть.
Ше́потъ -потня́ ז׳ נ׳ קוֹל, שְׁאוֹן מִתְלַחֲשִׁים, לַחַשׁ
Шептала́ נ׳ см. Пе́рсикъ. [דְּמָמָה דַקָּה Geflüster.
Шепта́ть (-пчу́, ше́пчешь) פ״ע דַּבֵּר בַּלָּט, לָחוּשׁ flüstern. -ся פ״ח הִתְחָרֵשׁ, הִתְלַחֵשׁ אֶחָד einander. zuflüstern.
Шептун́ъ 1) ז׳ הוֹבֵר בְּקוֹל נְחֻבָּא, לוֹחֵשׁ Flüsterer. 2) מְגַלֶּה סוֹד, הוֹלֵךְ רָכִיל Verleumder. -ту́нья נ׳.
Ше́рберъ ז׳ מַצְרֵף לְבוֹהַן זָהָב וָכֶסֶף Schmelztiegel.
Шере́нга נ׳ שׁוֹרָה, שִׁדְרָה מֵאַנְשֵׁי צָבָא Reihe.
Шере́нговый ת׳ אֲשֶׁר לְשִׁדְרַת הַצָּבָא Reihen-.
Шере́ножный см. Шере́нговый.
Шеромы́га, -мы́жникъ ז׳ אוֹכֵל לֶחֶם זָרִים, לַעַג־מְעוֹג Schmarotzer. -ница נ׳.
Шеромы́жить פ״ע אָכוֹל בְּלִילוֹ, אָכוֹל לֶחֶם זָרִים מִבְּלִי־לוֹ auf fremde Kosten leben.
Шероховатость נ׳ שָׁרְטַת Holperigkeit.
Шероховатый ת׳ מָלֵא שָׁרְטוֹת, שָׁרוּט; לֹא־חָלָק פָּרוּעַ holperig.
Ше́рохъ ז׳, Шеро́шина см. Шеро́ховатость.
Шеро́шить פ״ע פָּרוּעַ, סַמֵּר, שָׁרוֹט zerzausen.
Шерстистый ת׳ אֲשֶׁר צַמֶּרֶת שֵׂעָר לוֹ, שָׂעִיר wollig.
Ше́рстка см. Ше́рсть. [Wollschlagen.
Шерстобитный ת׳ עָשׂוּי לַחְבֹּט בּוֹ שֵׂעָר וָצֶמֶר zum
Шерстобить см. Шерстобо́й.
Шерстобитье ס׳ דִּישׁ צֶמֶר וְשֵׂעָר das Wollschlagen.
Шерстобо́й ז׳ חוֹבֵט שֵׂעָר וָצֶמֶר Wollschläger.
Шерстобойня נ׳ מְקוֹם דִּישׁ, בֵּית חוֹבְטֵי שֵׂעָר צֶמֶר Wollschlägerei.
Шерстоно́сный ת׳ (שֶׂה) נוֹתֵן צֶמֶר wolltragend.
Шерстопрядильный ת׳ אֲשֶׁר לְמַטְוֵה צֶמֶר zum Wollspinnen. [spinnerei.
Шерстопрядильня נ׳ בֵּית מַטְוֵה צֶמֶר Woll-
Шерсточеса́льный ת׳ עָשׂוּי לִשְׂרִיקוֹת צֶמֶר zum Wollkratzen.
Шерсточёсъ ז׳ עוֹבֵד בִּשְׂרִיקוֹת צֶמֶר Wollkämmer.
Шерсть נ׳ צֶמֶר, שֵׂעָר בְּהֵמָה וְחַיָּה Haar, Wolle. Подобра́ть ло́шадь подъ ш. בִּקֵּשׁ לוֹ סוּס כְּמַרְאֵה שֵׂעָר סוּסוֹ. Это ему́ не по ше́рсти לֹא־לְרָצוֹן לוֹ הַדָּבָר הַזֶּה. [das Zottige.
Шерша́вость נ׳ פְּרִעוּת צֶמֶר וְנוֹצָה, פְּרִעַת שֵׂעָר
Шерша́вый ת׳ פָּרוּעַ שֵׂעָר, סָמֵר, פָּרוּעַ zottig.
Шершавѣ́ть פ״ע סָמוֹר נוֹצָתוֹ, הִפָּרַעַ שְׂעָרוֹ zottig werden. [שָׂעָר Krauskopf. -шнево́й ת׳.
Ше́ршень (-шня) ז׳ צִרְעָה 1) Bremse. 2) אִישׁ פָּרוּעַ
Ше́ствіе ס׳ מַצְעָדִים, מַהֲלָךְ, הֲלִיכוֹת, הֲלִיכָה Gang.
Ше́ствовать (-ствую) פ״ע דָּרוֹךְ, צָעוֹד, הָלַךְ, הָלוֹךְ gehen, einherschreiten.
Шестерикъ ז׳ 1) חֶבֶל מָשְׁזָר מִשִּׁשָּׁה יְתָרִים עֹבִי, מִשְׁשָׁה sechsdrähtiger Strick. 2) גֵּר שִׁשִּׁית הַלִּטְרָא Licht von 1/6 Pfund. [Theile theilen.
Шестери́ть פ״ע חָלַק לְשִׁשָּׁה חֲלָקִים, שִׁשָּׁה in sechs
Шестерицею ת״פ שִׁשָּׁה מִנִּים, שֵׁשׁ פְּעָמִים sechsmal.
Шесте́рка, -рочка נ׳ 1) רְתֻמַת שֵׁשֶׁת סוּסִים Sechsgespann. 2) (בשחוק הקרטי) גְּלִיוֹן שֵׁשֶׁת הַתָּוִים die Sechs.
Шестерной ת׳ מִשִּׁשָּׁה, בַּעַל שֵׁשֶׁת־ aus sechs bestehend.
Шестерня́ נ׳ 1) אוֹפַן שֵׁשׁ הַשִּׁנַּיִם, אוֹפַן חָרוּץ מְנִיעַ הָאוֹפַנַּיִם Treibrad. 2) см. Шесте́рка 1.
Ше́стеро (-рыхъ) מס״ שִׁשָּׁה; שֵׁשׁ sechs.
Шестигла́сный ת׳ הַשִּׁיר קוֹלוֹת שִׁשָּׁה. עָרוּךְ לְשֵׁשֶׁת
Шестигодово́й ת׳ שֵׁשׁ שָׁנִים— sechsjährig.
Шестигра́нникъ ז׳ בַּעַל שֵׁשׁ מִגְבָּלוֹת das Sechsflach.
Шестигра́нный ת׳ אֲשֶׁר שֵׁשׁ מִגְבָּלוֹת לוֹ sechskantig.
Шестидесятилѣ́тній ת׳ בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה sechzigjährig. [שִׁשִּׁים שָׁנָה.
Шестидеся́тый ת׳ הַשִּׁשִּׁים— sechzigster. Ш. годъ
Шестидне́вный ת׳ שֵׁשֶׁת יָמִים— sechstägig.
Шестикры́лый ת׳ בַּעַל שֵׁשׁ כְּנָפַיִם sechsflügelig.
Ше́стикъ מוֹטָה קְטַנָּה, בַּד קָטָן kleine Stange.
Шестилѣ́тній ת׳ בֶּן־שֵׁשׁ שָׁנִים sechsjährig.
Шестино́гій ת׳ בַּעַל שֵׁשׁ רַגְלַיִם sechsfüßig.
Шестисо́тый ת׳ שֵׁשׁ מֵאוֹת ... — sechshundertster. Въ шестисо́томъ году́ בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.
Шестиуго́льникъ ז׳ תְּמוּנָה בַת שֵׁשׁ פִּנּוֹת Sechseck.
Шестиуго́льный ת׳ בַּעַל שֵׁשׁ פִּנּוֹת sechseckig.
Шести́ще ז״ מוֹטָה גְּדוֹלָה, מוֹט גָּדוֹל große Stange.
Шестна́дцатый ת׳ הַשִּׁשָּׁה עָשָׂר— sechzehnter.
Шестна́дцать מס״ שִׁשָּׁה עָשָׂר; שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה sechzehn.
Шесто́й מס״ר שִׁשִּׁי sechster. Въ шестыхъ וְהַשִּׁשִּׁית.
Шесто́къ (-тка́) ז׳ כִּירַיִם כְּפִי־־־תַּנּוּר Herd. Знай сверчо́къ свой ш. דַּע אֶת־מְקוֹמְךָ.
Шесто́чекъ (-чка) см. Шесто́къ.
Шесть ז׳ מוֹטָה, מוֹט, בַּד Stange.
Шесть מס״ שֵׁשׁ, שִׁשָּׁה sechs.
Шестьдеся́тъ מס״ שִׁשִּׁים sechzig.
Шестьсо́тъ מס״ שֵׁשׁ מֵאוֹת sechshundert.
Шефъ ז׳ שַׂר הָרֹאשׁ, נְשִׂיא הַ־ Vorgesetzter.
Ше́я נ׳ גָּרוֹן, צַוָּארִים, צִוָּארוֹנִים, צַוָּאר (יחזקאל כ״ג יא).

גַּרְגְּרוֹת (משלי ג, ג) Hals.

Шиба́лка ג׳ מַרְגֵּמָה, כַּף־הַקְּלַע Schleuder.

Шиба́ло ס׳ חוֹתֵם קַעֲקַע לַאֲגוֹרוֹת Druckwerk.

Шибкій ת׳ חָרוּץ, קַל, מָהִיר flink.

Шибкость ק׳ נ׳ מְהִירוּת, קַל* Schnelligkeit.

Шиворотъ, -ротекъ (-тка) ק׳ см. Воротни́къ. Ш. на ви́воротъ דְּבָרִים יְשָׁנִים מְחֻדָּשִׁי פָנִים.

Шика́нить (איוב ו׳) הָכוֹר לְ־, כְּרֹה עַל־, הִתְאַנֵּה לְ־ פ״ע חַפֵּשׂ עִלּוֹת, הִתְגּוֹלֵל עַל־, (כו׳; יט, ג) chikaniren.

Шика́ніе ס׳ שְׁרֵקָה das Zischen.

Шика́нство ס׳ עֲלִילוֹת דְּבָרִים, תְּאֵנָה Intrigue.

Шика́нъ ז׳ מִתְגּוֹלֵל עַל־, מְחַפֵּשׂ עִלּוֹת, מְבַקֵּשׁ תְּאֵנָה, שָׂם עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל־, כּוֹרֵה עַל־ Intriguant.

Шика́ть, -кнуть פ״ע הָפַטַּר בְּשָׂפָה, שָׁרוֹק עַל־ zischen.

Шило, ק׳ Ши́льце ס׳ מַרְצֵעַ Ahle.

Шилообра́зный ת׳ כְּדֻמּוֹת מַרְצֵעַ ahlenförmig.

Ши́льникъ ז׳ אִישׁ תַּרְכִּים, אִישׁ מִרְמוֹת, נָכָל Betrüger. [berei.

Ши́льничаніе ס׳ מַעֲשַׂקּוֹת, נִכְלֵי מִרְמָה Spitzbu-

Ши́льничать פ״ע חָרוֹשׁ מְזִמּוֹת מִרְמָה, עָקוֹב betrügen.

Ши́льный ת׳ מַרְצֵעַ — Ahlen-.

Шимпа́нзе ז׳ אַבְנֵי שָׂדֶה (איוב ה, כג), *בַּר־נַשׁ דְּטוּרָא (כלאים ח, ה), מִין קוֹף Schimpanse.

Шина מְסִגֶּרֶת בַּרְזֶל לְגַב הָאוֹפָן Schiene. [ный ת.

Шине́ль אַדֶּרֶת, אַדֶּרֶת נ׳ Mantel. -не́левый, -пе́ль-

Шинка́рить פ״ע נָהַל בֵּית־מִרְזַח (בֵּית־יַיִן) eine Schenke halten. [Schenkwirthin.

Шинка́рка נ׳ מְנַהֶלֶת בֵּית־מִרְזַח, בַּעֲלַת בֵּית־יַיִן

Шинка́рство ס׳ מִמְשַׁק בֵּית־מִרְזַח, מִשְׁקַת בֵּית־יַיִן Schenkwirthschaft.

Шинка́рь ז׳ מְנַהֵל בֵּית־מִרְזַח, בֶּן־מִשְׁקַת בֵּית־יַיִן, בַּעַל בֵּית־מִשְׁתֶּה Schenkwirth. [Kohlschneiden.

Шинкова́льный ת׳ עָשׂוּי לְגֹזֵר בּוֹ יֶרֶק־כְּרוּב zum

Шинкова́ть (-ку́ю) פ״ע גָּזוֹר יֶרֶק־כְּרוּב Kohl schneiden.

Шинко́вка נ׳ גֵּזוּר יֶרֶק־כְּרוּב das Kohlschneiden.

Ши́нный ת׳ אֲשֶׁר לְמִסְגֶּרֶת נַב הָאוֹפָן von der Radschiene.

Шино́къ (-нка́), ק׳ -но́чекъ (-чка) ז׳ בֵּית־מִרְזַח, בֵּית־מִשְׁתֶּה, בֵּית־יַיִן Schenke.

Шино́чный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית־מִרְזַח; בֵּית־יַיִן — von der Schenke.

Шипова́тый ת׳ מָלֵא חוֹחִים stachelig.

Шипо́вникъ ז׳ 1) שׁוֹשַׁנַּת הַמִּדְבָּר Heckenrose. 2) שִׂיחַ שׁוֹשַׁנִּי מִדְבָּר Rosenstrauch.

Шипо́вый ת׳ חוֹחַ, חוֹחִים, חָרוּחִים — Dorn-.

Шипу́нъ ז׳ מִין בֶּן־אַיִל Bisamente.

Шипу́честь נ׳ חֲמַר, גֵּעֵשׁ, קְבֻצַּת מַשְׁקֶה, רְגִשַׁת יַיִן וְשֵׁכָר das Schäumen.

Шипу́чій ת׳ חוֹמֶה וְחוֹמֵר מִתְגָּעֵשׁ moussirend.

Шипъ ז׳ 1) חֲדוּד, בִּרְקָן, קוֹץ, חוֹחַ Dorn, Stachel. Нѣтъ ро́зы безъ шипо́въ אֵין שׁוֹשָׁן בְּלִי־חוֹחַ. 2) צִפֹּרֶן בַּעֲמֵי הַבַּרְזֶל לַסּוּס Hufeisendorn. 3) שֶׁלֶב (שמות כו, יז) יָד מִשְׁלֶבֶת; בְּרֹאשׁ לִבְנַת־פִּנָּה (Zapfen (am Dachziegel, an Brettern).

Шипѣ́ніе ס׳ см. Шипу́честь.

Шипѣ́ть, -пу́ть פ״ע חָמָה, פָּעָה, רָחוֹשׁ, לָחוֹשׁ; נָעוֹשׁ, וְחָמוֹר schäumen, zischen.

Шире רָחָב מִ־ breiter.

Шире́ніе ס׳ הַרְחִיב das Ausweiten.

Ширина́ נ׳ רֹחַב, רַחַב מִרְחָב Breite.

Ширинка מִטְפַּחַת לְצוּאֲרֵי נָשִׁים Frauenhalstuch.

Ширить פ״ע 1) הִרְחִיב, הִפְתִּיחַ; מָתוֹחַ הִגְדִּיל breiter machen. 2) חָבוֹשׁ רְכִלָּה בְּגִלּוּמֵי עוֹר in Felle einnähen. -ся פ״ח הִרְחִיב, רָחוֹב (ישעיה ל, לג; תהלים כה, יז) breiter werden.

Ши́рмы חֵיץ יְרִיעוֹת, מִסָּכָה, מָסָךְ נ״ר Schirm.

Широ́кій ת׳ רָחָב, רַחַב, נִרְחָב, רַחַב־יָדַיִם breit.

Широкова́тый ת׳ רָחָב מְעַט etwas breit.

Широкого́рлый ת׳ רָחַב גָּרוֹן breithalsig.

Широкогру́дый ת׳ רָחַב־חָזֶה breitbrüstig.

Ширококры́лый ת׳ רָחַב־כְּנָפַיִם breitflügelig.

Широкола́пый ת׳ אֲשֶׁר כַּפּוֹת יָדָיו רְחָבוֹת mit breiten Tatzen. [אֲשֶׁר עָלֵהוּ רָחָב breitblätterig.

Широколи́ственный, -ли́стный ת׳ רְחַב־הָעָלֶה

Широколи́цый ת׳ רָחַב־פָּנִים mit breitem Gesichte.

Широконо́съ בֶּן־אַיִל רְחַב־הָאַף ז׳ Löffelente.

Широкопо́лый ת׳ (בגד) רָחַב כְּנָפַיִם breitschößig.

Широкоро́тый ת׳ רָחַב־פֶּה breitmäulig.

Широкошля́пный ת׳ (מסמר) רְחַב־הָרֹאשׁ breitköpfig.

Ширь, Широта́ נ׳ רֹחַב, רַחַב מִרְחָב Breite.

Ширя́й ז׳ (המ׳) רָחַב כְּתֵפַיִם Breitschulteriger.

Ширя́ться פ״ח רָחַף בְּפָרֹשׂ כְּנָפָיו schweben.

Шистъ ז׳ אֶבֶן לוּחוֹתַיִם Schieferstein. -товый ת׳.

Шить (шью, шьёшь) פ״ע תָּפַר, תָּפוֹר nähen. -ся נ״ פ׳ הִתְפַּר genäht werden.

Шитьё ס׳ תְּפֹר das Nähen. [

Шиферъ см. Сла́нецъ. -ферный ת׳.

Шифоньёрка אָרוֹן לְתַלְבֹּשֶׁת נָשִׁים Frauenschrank.

Шифрова́ть (-ру́ю) פ״ע רָזוֹם בְּתָוִים סְתוּמִים mit Geheimschrift schreiben. [schrift.

Ши́фры אוֹתוֹת נֶעְלָמוֹת, תָּוִים סְתוּמִים ז״ר Geheim-

Шиша́ פְּרָחָה, קְהַל־רֵיקִים, הֲמוֹן פּוֹחִים נ׳ Lumpenvolk.

Шишакъ, ק׳ -шачёкъ (-чка́) כּוֹבַע ז׳ Helm.
Шишечка ק׳ см. Ши́шка.
Шишимо́ра נוֹבֵל, הוֹלֵךְ רָכִיל, נִרְגָּן זר״נ Spion.
Ши́шка נ׳; כַּפְתּוֹר; גֹּב, דַּבֶּשֶׁת, שְׂאֵת Knoten; Beule.
У него́ ши́шка на головѣ́ הוּא מְרִים לַמָּרוֹם קַרְנוֹ.
Ши́шкать, פ״ע, -ся פ״ח הִתְמַהְמֵהַּ, הִתְרַפֵּה בְּמְלַאכְתּוֹ zögern. [Knoten, voll Beulen.
Шишкова́тый ת׳ מָלֵא עֲפָלִים, מָלֵא כַּפְתּוֹרִים voll
Ши́шлять см. Ши́шкать. [Beule.
Шишмо́ла נ׳ (ש״א ח, ו) עֹפֶל, חַבּוּרָה גְּדוֹלָה große
Шишъ см. Ку́кишъ.
Шка́ликъ ז׳ צַפַּחַת שֶׁמֶן לַמָּאוֹר Lämpchen.
Шкапъ, ז׳, נ׳ -пище, ק׳ -пецъ (-пца), -пикъ, -пчикъ ז׳ אָרוֹן Schrank. -пный ת׳.
Шкату́лка, -ту́лочка נ׳ אָרוֹן קָטָן, אַרְגָּז Geldkästchen.
Шкаф— см. Шкап—.
Шквалъ ז׳ סוּפָה, סַעַר מִתְחוֹלֵל Wirbelwind.
Шква́ра, Шква́рина, Шква́рка נ׳ 1) סִיגֵי חֵלֶב, סִיגֵי פֶּדֶר Grieben. 2) סִגִּים, בְּדִילֵי הַנִּצְרָף Schlacken.
Шкво́рень ז׳ יָתֵד מַבְרִים הָאוֹפַן Deichselnagel.
Шкивъ см. Блокъ.
Шкиперъ ז׳ רַב הַחוֹבֵל Schiffskapitän.
Шко́ла נ׳ בֵּית־סֵפֶר, בֵּית־לֶקַח Schule.
Шко́лить פ״ע, -ся נפ׳ לִמֵּד, חָנַךְ, אִלֵּף belehren. הִתְחַנֵּךְ geschult werden.
Шко́льникъ ז׳ חָנִיךְ, תַּלְמִיד Schulknabe.
Шко́льническій ת׳ כְּאַחַד צְעִירֵי בֵּית־הַלֶּקַח Schulknaben-.
Шко́льничество ס׳ דֶּרֶךְ צְעִירֵי, מִשְׁפַּט חֲנִיכִים בֵּית־לֶקַח Schulknabenstreich. [Schul-.
Шко́льный ת׳ אֲשֶׁר לְבֵית־סֵפֶר, —בֵּית־לֶקַח
Шку́на נ׳ אֳנִיַּת תְּרָנִים zweimastiges Schiff.
Шку́ра נ׳, Шку́рка ק׳ עוֹר בְּהֵמָה וְחַיָּה Fell.
Шлакъ ז׳ סִגִּים, בְּדִילֵי הַנִּתּוּךְ Schlacken.
Шлафро́къ см. Хала́тъ.
Шлейфъ ז׳ שׁוּלֵי בֶּגֶד אִשָּׁה, שֹׁבֶל Schleppe.
Шлемъ ז׳ קוֹבַע נְחֹשֶׁת, כּוֹבַע Helm. -мовый ת׳.
Шле́нда ז״נ רֵעָה רוּחַ, רֵיק וּפוֹחֵז Müssiggänger.
Шле́ндать פ״ע שׁוֹטֵט אָנָה וָאָנָה רוּחַ, רָעָה רוּחַ sich herumtreiben.
Шлёпаніе ס׳ מְחִי כַּפַּיִם, תְּקִיעַת כַּף das Klatschen.
Шлёпать, -пнуть פ״ע 1) (את כפיו) מָחָא (כַּף), כָּפוֹק klatschen. 2) הִשְׁלִיךְ בְּרַעַשׁ schleudern. -ся פ״ח הִפֵּל בְּרַעַשׁ, הִדַּחַ לָאָרֶץ, הִדַּחַ וְנָפוֹל hinstürzen. [riemen.
Шлея́, ק׳ Шле́йка נ׳ חֹשֶׁב־עוֹר בִּכְלֵי הַסּוּס Kreuz-
Шлифова́льный ת׳ הַמְּרוּט, —אֲשֶׁר יְלַטְּשׁוּ בוֹ zum Schleifen. [Schleifstube.
Шлифова́льня נ׳ חֲדַר־־הַלּוֹטְשִׁים, בֵּית הַמְּרוּט
Шлифова́льщикъ ז׳ מַחֲלִיק, מְמָרֵט, לוֹטֵשׁ Schleifer.
Шлифова́ніе ס׳ מְרוּט, לִטּוּשׁ das Schleifen.
Шлифованный ת׳ מְלֻטָּשׁ, מְמֹרָט geschliffen.
Шлифова́ть (-фую) פ״ע עָשָׂה, הֶחֱלִיק, מָרַט, לִטֵּשׁ, מָרוּט, לִטּוּשׁ geschliffen
פ״ע -ся נפ׳ בָּרַק לְ־ schleifen.
Шлифо́вка נ׳ см. Шлифова́ніе. [werden.
Шлю́зникъ ז׳ שׁוֹמֵר שַׁעֲרֵי נְהָרוֹת Schleusenwächter.
Шлю́зный, -зовый ת׳ אֲשֶׁר לְשַׁעַר נָהָר, —אֲרֻבַּת הַמַּיִם Schleusen-. [Schleuse.
Шлю́зъ ז׳ שַׁעַר נְהָרוֹת, שֹׁכֶר לְמֵי־נַחַל, אֲרֻבַּת הַמַּיִם
Шлю́пка נ׳ אֳנִיָּה קְטַנָּה, כְּלִי־שַׁיִט Ruderboot.
Шлюпъ ז׳ אֳנִית־קְרָב עִם־חֹרֶן אֶחָד einmastiges Schiff. [bere Frau.
Шлю́ха נ׳ אִשָּׁה לֹא־מְטֻהָרָה, אִשָּׁה מְגֹאָלָה unsau-
Шля́нд— см. Шле́нд—. [(שבת קים.) Hut.
Шля́па נ׳ מִגְבַּעַת, *פְּלִיּוֹס הָרֹאשׁ (כלים כט) *סְנֶן
Шля́пка נ׳ מִגְבַּעַת נָשִׁים Frauenhut.
Шля́пникъ ז׳ 1) עוֹשֵׂה מִגְבָּעוֹת Hutmacher. 2) סַל־הַמִּגְבַּעַת, *תִּיק— Hutschachtel.
Шля́пный ת׳ הַמִּגְבַּעַת— Hut-.
Шля́почка ק׳ см. Шля́пка.
Шля́почникъ см. Шля́пникъ 1.
Шля́почный см. Шля́пный.
Шля́ться פ״ח שׁוֹטֵט אָנָה וָאָנָה, תָּעָה הֵנָּה וָהֵנָּה, רָעָה רוּחַ sich herumtreiben.
Шляхе́тный, -хе́тскій ת׳ חוֹרֵי הָאָרֶץ, הָאֲצִילִים adelig. [Adelstand.
Шляхе́тство ס׳ תּוֹר חוֹרֵי אָרֶץ, מִשְׁפַּט אֲצִילִים
Шля́хта נ׳ קְהַל חוֹרֵי אָרֶץ־־פּוֹלִין, עֲדַת הָאֲצִילִים Adel (in Polen).
Шля́хтичъ ז׳ בֶּן חוֹרֵי הָאָרֶץ, אָצִיל Edelmann.
Шляхтова́ть (-тую) פ״ע הִחֲלִיק, הִקְצַע, הִקְצָה, מָרַט, לִטֵּשׁ behauen.
Шляхтъ ז׳ מַקְצוּעָה Schlichtbeil. [behauen.
Шмель ז׳ מִין דְּבוֹרָה Hummel. -левой, -линый ת׳.
Шмы́гать, -гну́ть פ״ע שׁוֹט אָנָה וָאָנָה, הֶחָפֵז, רוֹצֵץ, רוֹצֵץ hin und her springen. [behauen.
Шмя́кать, -кну́ть פ״ע הִשְׁלִיךְ בְּרַעַשׁ hinschleudern.
Шнур— см. Снур—. [rennen.
Шныря́ть פ״ע שׁוֹט (הִתְשׁוֹטֵט) אָנָה וָאָנָה umher-
Шовъ (шва) ז׳ 1) תְּפִרָה, מִתְפֶּרֶת Naht. 2) חִבֻּרַת, שֶׁלֶב, דֶּבֶק Fuge. [ladenkanne.
Шокола́дникъ ז׳ כַּד לַעֲשִׂים אֲגוּזֵי־כָּרָךְ Choko-

Шоколадъ עָסִיס אֲגוֹזֵי־פָּרָךְ ז׳ Chokolade. **-ладный** ת׳.
Шомполъ גַּיד בַּרְזֶל לִקְנֵה הַקָּלַע ז׳ Ladstock. **-льный** ת׳.
Шопотъ см. Шёпотъ.
Шорникъ רַצָּן, עוֹשֶׂה כְּלֵי־סוּס ז׳ Riemer.
Шорный כְּלֵי־סוּס ת׳ — zum Pferdgeschirr gehörig.
Шорохнуть см. Шорошить.
Шорохъ הֲמֻלָּה, צְלִיל ז׳ Geräusch. [machen.
Шорошить, -рохнуть הִשְׁמִיעַ קוֹל שָׁאוֹן פ״ע Geräusch
Шоры כְּלֵי־סוּס נ״ר Pferdgeschirr. [ный ת׳.
Шоссе́ מְסִלָּה, דֶּרֶךְ סְלוּלָה חָצִץ ס׳ Dammweg. **-сейный**
Шпа́га, Шпа́жка, -жёнка חֶרֶב חַיָּדָה נ׳ Degen. **Шпа́жный** ת׳. [Baumreihen.
Шпале́рникъ שְׂדֵרוֹת שִׂיחִים עַל־מִשְׁעוֹל גַּן ז׳
Шпале́ры נ״ר 1) см. Обои. 2) см. Шпалерникъ. **-ле́рный** ת׳. [schwellen.
Шпа́лы אַדְנֵי הַמְּעָגָל (לשביל הברזל) נ״ר Eisenbahn-
Шпа́ндырь חֵשֶׁב עוֹר לְתוֹפְרֵי נְעָלִים ז׳ Knieriemen.
Шпатъ אֶבֶן מְחֻסְפֶּסֶת ז׳ אֶבֶן פְּצָלוֹת, Spath.
Шпиг — см. Шпик —.
Шпигатъ חוֹר בְּיַרְכְּתֵי סְפִינָה (למוצא המים) ז׳ Speigatt.
Шпикова́ніе פִּטֶּם, מִלּוּאַת בָּשָׂר בִּפְתוֹתֵי פֶּדֶר ס׳ (ירו׳ כלא׳ א) das Spicken. [spicken.
Шпикова́ть (-ку́ю) מִלֵּא בָשָׂר בִּפְתוֹתֵי פֶּדֶר פ״ע
Шпи́лить חִבֵּר בְּמַחְטִים פ״ע mit Haarnadeln anstecken.
Шпи́лька מַחַט לִשְׂעַר נָשִׁים נ׳ Haarnadel.
Шпина́тъ מִין יֶרֶק־מַאֲכָל ז׳ Spinat.
Шпицъ 1) כֶּלֶב הַכְּפָרִי (מִגְדָּל) ראֹשׁ ז׳ Spitze. 2) (ב״ק פ׳) Spitzhund.
Шпио́нить תּוּר, רִגֵּל פ״ע רָאוּי עֲרָוָה (ארץ) spionieren.
Шпио́нство עֵין רוֹגֵל, אֹרֶב, חֶפֶשׂ עוֹלוֹת ס׳ das Spionieren.
Шпио́нъ אוֹרֵב, תָּר, מְרַגֵּל ז׳ Spion. **-нскій** ת׳.
Шпонъ כַּד מַבְדִּיל בֵּין שׁוֹרוֹת הַדְּפוּס נ׳ Spike, Шпо́нка
Шпо́ра דָּרְבָן בְּנַעֲלֵי הָרַכָּב נ׳ Sporn. [Querleiste.
Шпо́рить הָרַץ סוּס בְּדָרְבָנוֹת נַעֲלָיו פ״ע spornen.
Шпо́рникъ 1) עוֹשֶׂה דָרְבָנוֹת רַכָּבִים ז׳ Spornmacher. 2) מִין צֶמַח Ritterisporn.
Шпо́рный אֲשֶׁר לְדָרְבָנוֹת נַעֲלֵי רַכָּב ת׳ Sporn-.
Шпу́ля, Шпу́лька דַּלֶּת אוֹרְגִים נ׳ (ישעיה לח, יב) Weberspule.
Шпыгъ אִישׁ הָתוּלִים, אִישׁ לָצוֹן, לֵץ ז׳ Spaßmacher.
Шпыньство, -ньяніе הָתוּלִים, לָצוֹן; מַהֲתַלּוֹת, לַעַג Spaß.
Шпынять הִתְלוֹצֵץ, הִתֵּל, לָעַג פ״ע spotten. [Spaß.
Шрамъ שֶׂרֶט בָּעוֹר, שְׂרֻטֶת ז׳ (ק׳ -מיקъ) Schramme.
Шрифтъ חֶרֶט אוֹתוֹת הַדְּפוּס לְמִינֵיהֶן ז׳ Lettern.
Штабъ פְּלֻגַּת נְצִיבֵי־הַחַיִל ז׳ Stab.
Шталме́йстеръ שַׂר־הָאֲרוּרוֹת, שַׂר אֲרוּרוֹת הַמֶּלֶךְ ז׳ (מהתור השלישי) Stallmeister. **-терскій** ת׳.
Штандартъ דֶּגֶל חֵיל הַפָּרָשִׁים; נֵס הַמֶּלֶךְ ז׳ Flagge.
Штаны מִכְנָסַיִם ז״ר Hosen. [**-тный** ת׳.
Штативъ, -тифъ סְטַטִיבָה, כַּן לְמִכּוֹנָה ז׳ Stütze.
Шта́тный הַנָּקוּב בְּתֹכֶן הַכְּהֻנּוֹת etatmäßig.
Штатъ תֹּכֶן כְּהֻנּוֹת הַמִּשְׁרָה ז׳ Civilliste.
Штемплева́ть (-лю́ю), **Ште́мпелить** הִתְוָה תָּו פ״ע חוֹתָם עַל־ stempeln.
Штемпель חוֹתָם (לכלי מתכת) ז׳ Stempel. **-льный** ת׳.
Штибле́ты נְעָלִים מְרֻבָּסִים נ״ר Stiefeletten.
Штиль 1) חֶשְׁבּוֹן שְׁנוֹת עוֹלָם ז׳ Zeitrechnung. 2) דְּמָמָה עַל־פְּנֵי־יָם, (יחו׳ כו, לב) דְּמָמָה בְּתוֹךְ הַיָּם Windstille.
Штиле́ть שָׁקוֹט, שָׁתוֹק (הַיָּם) פ״ע windstill werden.
Штифтъ מַסְמֵר ז׳ (ק׳ -фтикъ) Stift.
Што́пальный אֲשֶׁר יִתָּקְנוּ בוֹ (קֶרַע בֶּגֶד) ת׳ Stopf-. Што́пальная игла́ מַחַט הַשְׂרָד.
Што́пать אִחָה קֶרַע, תִּפֵּר וְתִקֵּן, תִּקֵּן בְּמַחַט פ״ע stopfen (Strümpfe).
Што́поръ см. Пробочникъ 1.
Што́ра מָסָךְ הַחַלּוֹן נ׳ Fenstervorhang. **-рный** ת׳.
Штофъ נֵבֶל־יַיִן רְבוּעַ ז׳ vierkantige Flasche. **-фный** ת׳.
Штрафный עֲנוּשִׁים, — הָעֹנֶשׁ ת׳ — Straf-.
Штрафова́ніе תְּשׁוּמֶת עֹנֶשׁ עַל־ ס׳ Bestrafung.
Штрафова́ть (-фу́ю) עָנוֹשׁ פ״ע strafen. **-ся** נפ׳ [הָעֹנֶשׁ bestraft werden.
Штра́фъ עֹנֶשׁ ז׳ Strafe.
Штрипка שְׁרוֹךְ הַמִּכְנָסַיִם נ׳ Strippe.
Шту́ка 1) גֵּזֶר, נֶתַח, פְּלַח נ׳ Stück. 2) מִזְמַת עָרְמָה, תַּחְבּוּלַת מִרְמָה Streich. [machen.
Штука́рить הִתְהַפֵּךְ בְּתַחְבּוּלוֹת מִרְמָה פ״ע Streiche
Штука́рь אִישׁ תַּהְפּוּכוֹת, עוֹשֶׂה מְזִמּוֹת ז׳ Schlaukopf. **-ка́рка** נ׳.
Штукату́ра, -ту́рка טִיחַ גִּיר וָשִׂיד נ׳ Kalkbewurf.
Штукату́рить צִפָּה בְטִיחַ גִּיר, טוֹחַ בְּשִׂיד פ״ע stuckaturen.
Штукату́рный אֲשֶׁר לְטִיחַ קִירוֹת ת׳ Stuckatur-.
Штукату́рщикъ מְטִיחַ בַּשִּׂיד קִירוֹת ז׳ Stuckaturer.
Штукова́ть (-ку́ю) תָּפַר וְחִבֵּר מִגְזָרִים פ״ע zusammenstücken. [הִשְׁתָּעֵר עַל־, לְלַבְדָּהּ stürmen.
Штурмова́ть (-му́ю) פָּרוּץ בְּרַגְלַי עַל־עִיר פ״ע
Штурмово́й אֲשֶׁר לְפֶרֶץ עִיר ת׳ Sturm-.
Штурмъ פֶּרֶץ עַל־עִיר לְלַכְדָּהּ ז׳ Sturm.
Шту́церъ קְנֵה־קָלַע עָב וְקָצָר ז׳ Stutzflinte.

Штýчка р см. Штýка.
Штýчный ת׳ מְחֻבָּר מִנְּגָרִים gestückt. [вый ת׳.
Штыкъ ז׳ כִּידוֹן בְּרֹאשׁ קְנֵה־קָלַע Bajonett. -ко-
Шýба, ק׳ Шýбка, -бочка נ׳ אַדֶּרֶת שֵׂעָר Pelz.
Шубéйка, -бéечка ק׳ см. Шýба.
Шýбный ת׳ אֹשֶׁר לְאַדֶּרֶת שֵׂעָר Pelz-.
Шугá נ׳ רֵאשִׁית קָרַח בִּימֵי הַבָּצִיר erstes Herbsteis.
Шугáй, -гáецъ (-гáйца) ז׳ מִין בֶּגֶד־נָשִׁים חַם Weiberrock.
Шýйца נ׳ יַד הַשְּׂמֹאלִית, יַד שְׂמֹאל linke Hand.
Шýй ת׳ שְׂמָאלִי, שְׂמֹאל — link.
Шульгá זו״נ см. Лѣвша.
Шулятá ס״ר אֹשֶׁךְ Hoden. -лятный ת׳.
Шулятникъ ז׳ מִין נֵץ, דָּאָה Gabelgeier.
Шумило ז׳ הוֹמֶה בֶּן־שָׁאוֹן Lärmmacher.
Шумиха נ׳ см. Нотáль.
Шумливо ת״פ בְּשָׁאוֹן, בְּקוֹל הֲמֻלָּה mit Lärm.
Шумливость נ׳ תְּשׁוּאוֹת lärmendes Wesen.
Шумливый ת׳ הוֹמֶה בֶּן־שָׁאוֹן lärmend.
Шýмный ת׳ הוֹמֶה; מְלֵא תְּשׁוּאוֹת שָׁאוֹן — lärmend.
Шумокъ (-мкá) ז׳: Онъ подъ шумкóмъ הֲלוּם־יַיִן הוּא מְעַט er ist berauscht.
Шумъ ז׳ הֲמוֹן, הֲמִיָּה, נֶהָם, נַהֲמָה, רַעַשׁ, שׁוּא, שָׁאוֹן, תְּשׁוּאָה, הֲמֻלָּה Lärm. [שָׁאוֹת lärmen.
Шумѣть פ״ע הָמָה, נָהוֹם, הוֹם, סָעוֹר, צָלוּל, הָרַעַם,
Шýринъ ז׳ גִּיס, אֲחִי אִשְׁתּוֹ (סנהדרין כז:) Schwager.
ר׳ Шýрья (-рьевъ).
Шýрій ת׳ גִּיסוֹ, אֲשֶׁר לַאֲחִי־אִשְׁתּוֹ — vom Schwager.
Шутúть (шутý, -шýтишь) פ״ע שָׂחוֹק, שָׂחַק, צָחַק, לָעוּג, שָׂחוֹק עַל־ הַתֵּל, לָעוּג spaßen. Ш. надъ кѣмъ עַל־ הַתֵּל בְּ־, לְ־ Это онъ говорúлъ шутя כְּמִצְחָק, דִּבֵּר אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה. Не шутя לֹא־לְצָחוֹק, מִלִּבּוֹ.
Шутиха נ׳ 1) בַּת־, מְשַׂחֶקֶת, חוֹזֶה מַהֲתַלּוֹת, מְהַתֵּל הַתּוּלִים Spaßmacherin. 2) חָזִיז כְּדָרוֹת לְשַׁעֲשֻׁעִים Art Feuerwerk.
Шýтка נ׳ תַּעֲלוּל, חִזּוּן הַתּוּלִים, מַהֲתַלָּה, שָׂחוֹק Spaß. Безъ шýтокъ, Кромѣ шýтокъ בֶּאֱמוּנָה, בֶּאֱמֶת. Шýтка въ стóрону; Теперь не до шýтокъ לֹא עֵת־צְחוֹק הִיא.
Шутливо ת״פ בְּשָׂחוֹק, כְּמְהַתֵּל spaßhaft.
Шутливый ת׳ אִישׁ הַתּוּלִים, אוֹהֵב מַהֲתַלּוֹת, מְהַתֵּל spaßhaft.
Шутникъ ז׳ אִישׁ הַתּוּלִים, חוֹזֶה מַהֲתַלּוֹת, מְהַתֵּל Spaßmacher. -ница נ׳.
Шутовски ת״פ כְּאַחַד הַלֵּצִים, כְּמִתְלוֹצֵץ narrenhaft.
Шутовствó ס׳ לַעַג, שְׂחוֹק, הַתּוּלִים, מַהֲתַלּוֹת, לָצוֹן
Шýточка ק׳ см. Шýтка. [Spaß.
Шýточный ת׳ מָלֵא הַתּוּלִים, מָלֵא מַהֲתַלּוֹת spaßhaft.
Шутъ ז׳ אִישׁ הַתּוּלִים, חוֹזֶה מַהֲתַלּוֹת, מְהַתֵּל, מְצַחֵק, מִתְלוֹצֵץ, אִישׁ לָצוֹן Spaßmacher.
Шýшера נ״ר 1) כֵּלִים אֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ בָּם unnütze Sachen. 2) בְּנֵי־בְלִיעַל, מְתֵי־אָוֶן gemeines Volk. [das Flüstern.
Шушýканье ס׳ קוֹל מִתְלַחֲשִׁים, שְׁאוֹן מִתְחָרְשִׁים
Шушýкать פ״ע הִתְלַחֵשׁ, הִתְחָרֵשׁ, דִּבֵּר בְּלָט flüstern.
Шушýнъ см. Шугáй.
Шхéры נ״ר אִיֵּי־סֶלַע בַּיָּם Felseninseln.

Щ

Щ האוֹת הָעֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי, שצש Stsch.
Щавéль (-ля́) ז׳ (הנודע) יֶרֶק־שָׂדֶה חָמִיץ Sauerampfer. -вéльный, -вéлевый ת׳.
Щадúть (щажý, -щадúшь) פ״ע חָמוֹל עַל־, חוֹס עַל־, חָמַל, חָשׂוֹן וְחָצַל; רָחַם עַל־ schonen. Іоáвъ щадúлъ нарóдъ חָשַׂךְ יוֹאָב אֶת־הָעָם. Онъ не щадúлъ жизни своéй שָׂם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, חָרַף נַפְשׁוֹ.
Щадливость נ׳ חֲנִינָה, רַחֲמִים, חֲמָלָה Schonung.
Щадливый ת׳ חָנוּן, חָם, חוֹמֵל erbarmungsvoll.
Щажéніе ס׳ חֲמָלָה, חֲנִינָה, חוֹס Schonung.
Щанóй — אֲרוּחַת יֶרֶק von sauerer Kohlsuppe.
Щаст— см. Счаст—.

Щебенúть פ״ע מָלֵא חָצִץ mit Steinschutt bewerfen.
Щéбень (-бня) ז׳ חָצִץ Steinschutt.
Щебетáніе ס׳ קוֹל צִפּוֹר, קוֹל מְצַפְצְפִים Gezwitscher.
Щебетáть (-бéчу, -бéчешь) פ״ע חָגָה כַּצִּפּוֹר, צִפְצֵף zwitschern. [haftigkeit.
Щебетливость נ׳ עֲתֶרֶת שִׂיחָה, רֹב דְּבָרִים Schwatz-
Щебетливый ת׳ 1) מְצַפְצֵף תָּמִיד zwitschernd. 2) מַרְבֵּה שִׂיחָה schwatzhaft.
Щебешóкъ (шкá) ז׳ см. Щéбень.
Щевронóкъ (-нка) ז׳ מִין צִפּוֹר Grasmücke.
Щéгла נ׳, נֵס, חֹבֶל, תֹּרֶן (משלי כג, לד) Flaggenstock; Mastbaum.

Щеглёнокъ (-нка) ק׳, **Щеглóвка** נ׳ см. **Щегóлъ**.
Щеголевáтость נ׳ אַהֲבַת עֲדָיִים Putzsucht.
Щеголевáтый, -голи́вый ת׳ אוֹהֵב בִּגְדֵי חֲמוּדוֹת, אוֹהֵב עֲדָיִים putzsüchtig.
Щеголь מִין צִפּוֹר ז׳ Stieglitz. **Щеглóвка** נ׳.
Щёголь, -голёкъ (-лькá) אוֹהֵב בִּגְדֵי, אוֹהֵב עֲדָיִים ז׳ מִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ, מִתְיַפֶּה, חֲמוּדוֹת Putznarr.-liha נ׳.
Щегольнýть см. **Щеголя́ть**.
Щегольски בַּעֲדֵי עֲדָיִים, בַּהֲדַר לְבוּשׁ ת״פ geziert.
Щегольскóй עוֹשֶׂה הוֹד, הָדוּר ת׳ zierlich.
Щегольствó אַהֲבַת עֲדָיִים, אַהֲבַת בִּגְדֵי חֲמוּדוֹת פ Putzsucht.
Щеголя́ніе הִתְיַפּוּת פ׳ das Stolziren.
Щеголя́ть, -гольнýть הִתְיַפֵּה, הִתְהַדֵּר בִּלְבוּשׁוֹ פ״ע הִתְפָּאֵר בְּ־ prunken; stolziren.
Щедрина, -ри́нка נ׳ שְׁקַעֲרוּרָה Pockennarbe.
Щедриновáтый, -ри́вый, -ри́стый ת׳ מָלֵא בְּהָרוֹת שְׁקַעֲרוּרוֹת narbig.
Щедриться הִתְנַדֵּב בְּלִבּוֹ, מָלֵא רוּחַ נְדִיבָה פ״ח freigebig sein.
Щёдро בְּרוּחַ נְדִיבָה ת״פ freigebig.
Щедрсвáтый см. **Щедриновáтый**.
Щедролюбивый חוֹנֵן וְנוֹתֵן, מָלֵא רוּחַ נְדִיבָה ת׳ רַב חֶסֶד mildthätig.
Щедролю́біе רוּחַ נְדִיבָה פ׳ Mildthätigkeit.
Щёдрость הִתְנַדְּבוּת, רוּחַ נְדִיבָה נ׳ (עורא ז, מז)
Щедрóта רוּחַ נְדִיבָה נ׳ Mildthätigkeit. [Freigebigkeit.
Щёдрый נָדִיב־לֵב, מִתְנַדֵּב ת׳ freigebig.
Щедýш— см. **Тщедýш**—.
Щекá לְחִי נ׳ Wange. ו׳ **Щёки** 1) לְחָיַיִם Wangen. 2) חַפֵּי־סֶלַע מִשְּׁנֵי עֲבָרֵי נָהָר Uferfelsen.
Щекáстый גְּדַל־לְחָיַיִם ת׳ pausbackig.
Щекóлда, -дочка נ׳ בְּרִיחַ, מַסְגֵּר ק׳ Thürklinke.
Щекотáніе פ׳, -кóтка נ׳ נִיד עוֹרְקֵי הַצְּחוֹק das Kitzeln.
Щекотáть (-кочý, -кóчешь) עוֹרֵר הָעוֹרְקִים פ״ע לִצְחוֹק kitzeln.
Щекотли́вость 1) נ׳ הוּשׁ הָעוֹרְקִים לִצְחוֹק das Kitzelige. 2) חָנָא (ישעיה יט, יז), מַרַת־רוּחַ Schwierigkeit.
Щекотли́вый 1) ת׳ אֲשֶׁר עוֹרְקָיו מִתְעוֹרְרִים לִצְחוֹק kitzelig. 2) חָנָא, —, נוֹגֵעַ עַד־הַנֶּפֶשׁ, נוֹגֵעַ אֶל־לֵב empfindlich. Это дѣ́ло щекотли́вое הַדָּבָר הַזֶּה נוֹגֵעַ אֶל־לֵב כָּל־שׁוֹמְעָיו. [מְצַחֵק es kitzelt mich.
Щекóтно ת״פ: Мнѣ щекóтно עוֹרְקַי לֹא־יִשְׁכְּבוּן
Щекóтный ת׳ מְעוֹרֵר צְחוֹק kitzelnd. [voll Spalten.
Щелевáтый, -ли́стый ת׳ מָלֵא בְּקִיעִים, מָלֵא רְסִיסִים
Щёлка ק׳ см. **Щель**.
Щёлканіе פ׳ מְחִי, הִפּוּף, פְּצֹחַ, מְחָאָה das Knallen.
Щелка́ніе פ׳ מִבְקָע, פְּצוּחַ das Knacken.
Щёлкать, -кнуть 1) פ״ע הִפּוּף, מָחָא, פָּצוֹחַ קוֹל בִּלְשׁוֹנוֹ אוֹ בְּאֶצְבְּעוֹתָיו klappern. 2) הִכָּה פ״ע schlagen.
Щелка́ть, -кнýть בִּקַּע, פִּצַּח פ״ע knacken. Щ. орѣхи פִּצֵּחַ אֱגוֹזִים. [lauge.
Щёлокъ (-лока) מֵי־אֹפֶר, נֶתֶר, בֹּר ז׳, בֹּרִית Wasch-
Щелочи́ть רָתַח בְּמֵי־בֹרִית, כִּבֵּס בְּנֶתֶר פ״ע mit Lauge waschen. -ся נפ׳ הָרְתַח בְּמֵי־בֹרִית, כֻּבַּס בְּנֶתֶר ge-
Щёлочка ק׳ см. **Щель**. [laugt werden.
Щёлочь נֶתֶר נ׳ Laugensalz.
Щелчóкъ (-чкá) 1) ז׳ מְחִי (תֵּקַע) אֶצְבָּעוֹת Schnippchen. 2) גְּרוּפָה, גְּעָרָה Verweis. [Spalte.
Щель נ׳ פֶּרֶץ נִבְעָה, רְסִיס, נִקִּיק, חֲנוּ, בֶּדֶק, בְּקִיעַ
Щелявый (בְּקִיעִים) מָלֵא רְסִיסִים ת׳ spaltig.
Щелять עָשָׂה בְּקִיעִים בְּ־ פ״ע Spalten machen. -ся הִתְבַּקֵּעַ פ״ח הִמָּלֵא רְסִיסִים spaltig werden.
Щемить (-млю, -мишь) לָחוּץ בֵּין־ פ״ע הָבָא בַּמָּצוֹר quetschen, kneipen.
Щемлéніе לָחַץ, לְחִיץ בֵּין־ פ׳ עָקָה das Quetschen.
Щемлó קַטֶּבֶת, מוּעָקָה פ׳ (שביעית ח) Klemme.
Щениться יָלוּד (מַלְטָ) גּוּרֵי כְלָבִים פ״ח Junge werfen.
Щённая כַּלְבָּה הָרָה ת׳ trächtige Hündin.
Щенóкъ (-нкá), -нóчекъ (-чка) ז׳ גּוּר כְּלָבִים junger Hund. ר׳ **Щенки́** גם **Щеня́та**.
Щеня́чій אֲשֶׁר לְגוּרֵי כְלָבִים ת׳ von jungen Hunden.
Щепá נ׳ שֶׁבֶב, בִּקְעַ־עֵץ, קֶרֶץ (הושע י, ז) Holzspan.
Щепáніе פ׳ מִבְקָע, בִּקּוּעַ das Spalten.
Щёпань נ׳ קְצָפָה, שְׁבָבִים (יואל א, ז) Splitter.
Щепáть בִּקַּע לִשְׁבָבִים פ״ע spalten. -ся נפ׳ בִּקּוּעַ לִשְׁבָבִים gespalten werden. [שֶׁעֵר לְמִמְכַּר כְּלֵי־עֵץ.
Щепенóй ת׳ שְׁבָבִים— aus Holzspänen. Щ. рядъ
Щепетильникъ ז׳ רוֹכֵל בִּקְטַנּוֹת Kleinkrämer.
Щепетильный ת׳ גַּקְלָה, קָטוֹן, קַלָּה kleinlich. Щ. товáръ רְכֻלָּה גַּקְלָה.
Щепетинникъ см. **Щепетильникъ**.
Щёпеткій ת׳ דָּבֵק אֶל־הַמְּתָנִים, מְצֻמָּד (בגד), feft anliegend.
Щепетли́вый אוֹהֵב בֶּגֶד דָּבֵק אֶל־מָתְנָיו ת׳ der
Щёпеть נ׳ см. **Щегóльство**. [enge Kleidung liebt.
Щёпка ק׳ см. **Щепá**.
Щепли́вый см. **Щепетли́вый**.
Щепля́ть см. **Щепáть**.
Щепнóй см. **Щепенóй**. [רָאשֵׁי אֶצְבְּעוֹתָיו Prise.
Щепóть, ק׳ -пóтка, -потóчка נ׳ צֹרֶר, צְרֹר, מְלֵא
Щёпочка ק׳ см. **Щепá**.
Щербá נ׳ מְרַק־דָּנִים בְּלִי כָל־בֹּשֶׂם Fischbrühe.

Щерба́тый ת׳ מְלֻא פְּצִירוֹת schartig, narbig.
Щербина, ק׳ -бинка נ׳ פֶּגֶם, פַּחַתַּת, בְּצִירָה *Spalte, Scharte.
Щербинова́тый см. Щерба́тый.
Щети́на נ׳ שֵׂעָר סָמֹר, שֵׂעָר־גַּב חֲזִיר Schweinsborste.
Щетинистый ת׳ סָמֹר borstig.
Щетиниться פ״ח סָמוֹר sträubig, borstig werden. Онъ щети́нится סָמַר שְׂעָרוֹ; רָעַם פָּנִים.
Щетинный ת׳ מִשְׂעַר גַּב־חֲזִיר Borsten-.
Щетинова́тый, -нообра́зный ת׳ כְּשֵׂעַר גַּב־חֲזִיר, סָמֹר borstig.
Щётка, ק׳ -точка נ׳ מִשְׁרַק־שֵׂעָר Bürste. [förmig.
Щеткообра́зный ת׳ כִּדְמוּת מִשְׁרַק־שֵׂעָר bürsten-
Щёточникъ ז׳ עוֹשֵׂה מִשְׁרַקֵּי־שֵׂעָר Bürstenmacher.
Щёточный ת׳ אֲשֶׁר לְמִשְׁרַק שֵׂעָר Bürsten-.
Щечь נ׳ 1) см. Щети́на. 2) см. Щётка.
Щечи́ло ז׳ שָׂם בְּכֶלְיוֹ, גַּנָּב Dieb.
Щечи́ть פ״י אָרַח בְּהֶחָבֵא, שׁוֹם בְּכֶלְיוֹ, גָּנוֹב stehlen. -ся פ״ח (о́коло кого́) הוֹצֵא מֵלֵב־, לָקוֹחַ מִ־ בְּמִרְמָה אִישׁ סוֹדוֹ בַּחֲלָקוֹת schlau abschwatzen.
Щёчка ק׳ см. Щека́.
Щёчный ת׳ הַלְחָיִי, הַלְחָיִים — Wangen-.
Щи (щей) ז״ר אָרְחַת יָרָק Kohlsuppe.
Щика́ть, -кну́ть פ״י (свѣчу́) הָסַר נַחַל (הַנֵּר) schnäuzen (ein Licht).
Щиколка, -колотка נ׳, -лотокъ (-тка) ז׳ קַרְסֹל (בכורות מ: וסא.) Beinknopf. [Kneiper.
*קִפְּץ הָעֲלִיוֹן וְהַתַּחְתּוֹן, *שַׁרְקוּב, בִּפְנוּת הַזְּרוֹעַ וְהָרֶגֶל
Щипа́ка מוֹרֵט, אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ לִצְבֹט בְּאֶצְבְּעוֹתָיו ז״נ
Щипа́ніе ס׳ מְרוֹט, צְבֹט, אָרוֹת das Kneipen.
Щипа́ть (-плю́, щи́плешь), -пну́ть פ״י מָרוֹט; צָבוֹט; אָרַח kneipen. Щ. щеку́ מָרוֹט הַלְחִי. Щ. во́лосы מָרוֹט הַשֵּׂעָר. Щ. сушённыя зёрна צָבוֹט קְלִי. Ко́зы щи́пали траву́ הָעִזִּים אָרוּ אֶת־הָעֵשֶׂב. Эти пря́ности щи́плютъ язы́къ הַבֹּשֶׂם הַזֶּה יַמֵּר לַלָּשׁוֹן. -ся 1) מָרוֹט פ״ס, מָחוֹץ beißen. 2) מָרוֹט פ״ח אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ einander kneipen.
Щипе́цъ (-пца́) ז׳ 1) פִּי כֶלֶב הַצַּיִד Schnauze. 2) קִיר שְׁלָשׁ־הַפְּנוּת לְמִסְעָד לַגַּג, הַכִּפּוּן קִיר Giebel.
Щи́пка נ׳, Щипо́къ (-пка́) ז׳ см. Щипа́ніе.
Щипу́нъ ז׳, -пу́нья נ׳ см. Щипа́ка.
Щипцо́вый ת׳ הַמֻּלְקָחַיִם — von der Zange.
Щипцы ז״ר מֻלְקָחַיִם, מִזְמֹרוֹת, צִבֹּת* Lichtscheere.
Щи́пчики ק׳ см. Щипцы. [-цо́вый ת׳.
Щити́ться פ״ח מָצָא מַחֲסֶה בְּ־, חָסָה בְּ־ sich schützen.
Щитникъ ז׳ נוֹשֵׂא הַצִּנָּה Schildträger.
Щитово́й ת׳ מָגֵן, צִנָּה — vom Schilde.
Щито́къ (-тка́) ק׳ см. Щитъ.
Щитоносецъ (-сца) см. Щитникъ.
Щитъ ז׳ 1) מָגֵן, צִנָּה, שִׁרְיָה, שִׁרְיָן, שִׁרְיוֹן, סִרְיוֹן, סֹחֵרָה, תַּחְרָא Schild. 2) מָסָךְ הַמְּנוֹרָה Lichtschirm. 3) מַטָּרָה לַקַּלָּעִים Zielscheibe.
Щицы (щецъ) см. Щи.
Що́гла см. Щёгла.
Що́лкать, -кнуть см. Щелк—.
Що́локъ см. Щёлокъ.
Щу́ка נ׳ 1) מִין דָּג טָהוֹר, זְאֵב הַמַּיִם Hecht. 2) (המ׳) נוֹכֵל, אִישׁ תְּכָכִים Schlaukopf. [Fühlhorn.
Щупальце קֶרֶן נַשָּׁשׁ, קֶרֶן הַשֶּׁרֶץ לְנַשֵּׁשׁ בּוֹ ס׳
Щу́пать פ״י נִשֵּׁשׁ, מִשֵּׁשׁ betasten.
Щупъ, ק׳ Щу́пикъ ז׳ *שְׁפוֹפֶרֶת רוֹפְאִים Sonde.
Щу́ра ז״נ עַיִן (קוֹרֶצֶת) קוֹרֵץ Blinzler.
Щу́реніе ס׳ קֶרֶץ עֵינַיִם das Blinzeln.
Щу́рить פ״י (ееніе) קָרוּץ blinzeln. -ся פ״ח קָרוּץ עֵינָיו, (ב״ר ס׳) *מַצְמִיץ, שַׁקֵּר עֵינָיו blinzeln mit den Augen.
Щуру́пъ, ק׳ -ру́пецъ (-пца), -ру́пикъ см. Винтъ.
Щу́рка נ׳ מִין צִפּוֹר, רָחָם, *שַׁרְקַרְק Bienenfresser.
Щу́чина נ׳ בְּשַׂר הַדָּג זְאֵב הַמַּיִם Hechtfleisch.
Щу́чій ת׳ אֲשֶׁר לַדָּג זְאֵב הַמַּיִם vom Hecht.
Щу́чка ק׳ см. Щу́ка.

Ъ. Ы. Ь.

Ъ אוֹת לְשׁוֹן נָח קָשֶׁה.
Ы אוֹת חִירִיק קָשֶׁה.
Ь אוֹת לְשׁוֹן נָח רַךְ.

Ѣ.

Ѣ אוֹת הַשְּׁלִשִׁים בְּאָלֶף־בֵּית רוּסִי, יִ Je.
Ѣда́ 1) נ׳ אֹכֶל, אֲכִילָה, אֲכִילָה das Essen. 2) אֹכֶל, מַאֲכָל Speise.
Ѣда́ло (המ׳) ס׳ מִתְלָעָה, מַלְתָּעָה Kinnbacke.
Ѣда́льцы ז״ר מִתְלָעוֹת שְׁרָצִים, מַלְתָּעוֹת שְׁרָצִים Freß-
Ѣда́ть см. Ѣсть. [spitzen.

Ѣде́ніе ס׳ אֲכִילָה, אָכְלָה das Essen.
Ѣдкій ת׳ חַד, מַר, מְמָאִיר; עַז, מַכְאִיב ätzend, scharf.
Ѣдкость נ׳ מְרוּרָה, מַאֲכֹלֶת צָרֶבֶת Schärfe.
Ѣдокъ ז׳ 1) אֲחַד מֵאוֹכְלֵי שֻׁלְחָן, אוֹכֵל Mitspeisender. 2) זוֹלֵל Fresser.
Ѣду́нъ ז׳ זוֹלֵל Vielfraß. -ду́нья נ׳.
Ѣду́честь см. Ѣдкость.
Ѣду́чій см. Ѣдкій.
Ѣзда́ נ׳ מַסָּע בְּסוּס וְרָכֶב Fahrt.
Ѣздить פ״ע נָסוֹעַ בְּסוּס וְרָכֶב fahren. Ѣ. верхо́мъ רָכוֹב reiten.
Ѣздово́й אֲשֶׁר לְמַסָּע בְּסוּס וְרָכֶב Fahr-.
Ѣздо́къ (-дока́) ז׳ רוֹכֵב; נוֹסֵעַ Fahrender; Reiter.
Ѣзду́ха נ׳ עַלְמָה סוֹרֶרֶת muthwillige Jungfer.
Ѣзжа́лый ת׳ 1) לְמוּד מַסָּע (איש) weit herumgereist. 2) לְמוּד רְכִיבָה (סוס) eingefahren.
Ѣзже́ніе ס׳ נְסִיעָה, מַסָּע das Fahren.
Ѣзженый ת׳ לְמוּד רְכִיבָה (סוס); נִסְעָה בְּמַסָּע (רכב) eingefahren.
Ѣства נ׳, -ство ס׳ מַאֲכָל, מַאֲכָל das Essen.
Ѣсть (ѣмъ, ѣшь) פ״י אָכוֹל, לָחוּם, בָּרָה essen.
Ѣханіе ס׳ см. Ѣзда́.
Ѣхать (ѣду, ѣдешь) פ״ע נָסוֹעַ בְּסוּס וְרָכֶב fahren.

Э.

Э הָאוֹת הַשְּׁלִשִׁים וְאַחַת בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי, א׳ Ж.
Эбеновый שָׁחוֹר כְּעוֹרֵב ת׳ rabenschwarz. -новое дерево עֲצֵי הָבְנִים Ebenholz.
Эвну́хъ см. Евну́хъ.
Эволюціо́нный ת׳ אֲשֶׁר לְמַסְעֵי הַמַּחֲנוֹת Bewegungs-.
Эволю́ція נ׳ מַסָּע הַמַּחֲנוֹת Bewegung.
Эги́ра נ׳ רֵאשִׁית מִנְיַן הַשָּׁנִים לִבְנֵי בְרִית מֹחַמֶּד Zeitrechnung der Muhamedaner.
Эгоизмъ ז׳ אַהֲבַת־נַפְשׁוֹ, הַנַּת־נַפְשׁוֹ Selbstsucht.
Эгоистическій ת׳ מְלֵא אַהֲבַת־בְּצִעוֹ selbstsüchtig.
Эгоистъ ז׳ רוֹדֵף הַנַּת נַפְשׁוֹ, זוֹנֶה אַחֲרֵי בִצְעוֹ Selbstsüchtiger.
Эдак— см. Э́так—.
Эде́мъ ז׳ גַּן־עֵדֶן, עֵדֶן Eden. Эде́мскій ת׳.
Эй מק״ר הוֹ! שְׁמַע־נָא! heda!
Эква́торъ ז׳ קַו הַמִּשְׁוָה (במדור ארץ ושמים) Aequator. -торіа́льный ת׳.
Экзамена́торъ ז׳ בוֹחֵן מַדְעֵי הַתַּלְמִידִים Examinirender. -торскій ת׳.
Экзаменова́ніе ס׳ בְּחִינַת מַדְעֵי הַתַּלְמִידִים Examinirung.
Экзаменова́ть (-ну́ю) פ״י בָּחוֹן מַדְעֵי הַתַּלְמִידִים examiniren. -ся נפ׳ הִבָּחֵן בְּמַדָּעָיו examinirt werden.
Экза́менъ ז׳ בְּחִינַת מַדְעֵי הַתַּלְמִידִים, מַסָּה, בְּחִינָה, בֹּחַן, מִבְחָן Examen. -менный ת׳.
Экза́рхъ ז׳ רֹאשׁ כֹּהֲנֵי הַגְּלִיל Erzbischof.
Экзегетика נ׳ פְּרִשַׁת סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Bibelerklärung. -тическій ת׳.
Экзеге́тъ ז׳ מְבָאֵר סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ Bibelerklärer.
Экзеку́торъ ז׳ שׁוֹטֵר בֵּית הַמִּשְׁפָּט Vollzieher. -торскій ת׳.
Экземпля́ръ ז׳ אֲחַד הַ־ Exemplar.
Экзерци́ція נ׳ תַּרְגֶּלֶת חֲגִיכֵי מִלְחָמָה, תַּלְפִּיּוֹת Uebung.
Экипа́жъ, ז׳ -па́жикъ 1) מֶרְכָּבָה Equipage. 2) כְּבֻדַּת חֵיל הַצָּבָא Gepäck. 3) אַנְשֵׁי אֳנִיָּה Schiffsmannschaft. -па́жный ת׳.
Э́кій см. Э́кой.
Эклезіа́стъ см. Еклезіа́сть.
Эклиптика נ׳ חוּג תְּקוּפַת הָאָרֶץ מִסָּבִיב לַשֶּׁמֶשׁ לְשָׁנָה Sonnenbahn. ти́ческій ת׳.
Эклога נ׳ שִׁיר רֹעִי Hirtengedicht.
Э́кой מ״נ רְאֵה־זֶה! רְאוּ־נָא! welcher eine!
Эконо́мить (-млю, -мишь) פ״ע בִּלְבֵל צָרְכּוֹ, חָשׁוֹךְ לְ־ בְּמִדָּה sparsam sein.
Экономическій ת׳ הַחְשׁוּדִי לְיוֹם אַחֲרוֹן ökonomisch.
Эконо́мія נ׳ מִשְׁקַ־בַּיִת, מִמְשַׁק צָרְכֵי־בַיִת, מִשְׁמֶרֶת הֲלִיכוֹת בַּיִת Oekonomie.
Эконо́мка נ׳ צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בַּיִת, סוֹכֶנֶת Haushälterin.
Эконо́мно ת״פ בְּמִסְכָּנוּת, בְּמִדָּה וּבְמִשּׁוּרָה ökonomisch.
Эконо́мный ת׳ חוֹשֵׁךְ לְיוֹם, מְבַלְבֵל צָרְכּוֹ בְּמִדָּה אַחֲרוֹן sparsam.
Эконо́мскій ת׳ הַסּוֹכֵן — des Oekonomen.
Эконо́мша נ׳ אִשֶּׁת הַסּוֹכֵן Frau des Oekonomen.
Эконо́мъ ז׳ 1) אֶקְנָמוֹס, צוֹפֶה הֲלִיכוֹת בַּיִת, סוֹכֵן (ירוש׳ ב״ב ד׳) Haushalter. 2) צוֹפֶה הֲלִיכוֹת בֵּיתוֹ, מְבַלְבֵל בְּמִדָּה צָרְכּוֹ guter Wirth. -торскій ת׳.
Экспедиторъ ז׳ פָּקִיד הַמִּשְׁלוֹחַ, מְשַׁלֵּחַ Versender.
Экспедиція נ׳ מִשְׁלֹחַת תָּרִים, שִׁלּוּחַ צִירִים; שִׁלּוּחַ Abfertigung.
Экспериментальный ת׳ אֲשֶׁר יִבָּחֵן בְּמַסּוֹת erfahrungsmäßig.
Эксперимéнтъ ז׳ נִסָּיוֹן, מִבְחָן, מַסָּה Versuch.
Экспе́ртъ ז׳ מֻמְחֶה, פָּלִיל, יוֹדֵעַ, נָבוֹן דָּבָר Sachverständiger.

Экспертиза פְּלִילוּת, בִּקֹּרֶת נִבְדָּקֵי דָבָר נ׳ Untersuchung durch Sachverständige. [Auszug.
Экстрактъ פְּרִשַׁת עִנְיָן, פִּתְשֶׁגֶן דָּבָר ז׳, מִיץ דָּבָר ז׳
Экстраординарный הָעוֹנֵף עַל־הַפְּקוּדִים ת׳ außerordentlich.
Экстра-почта רֶכֶב רָצִים עִתִּי (פְּרָטִי) נ׳ Extrapost.
Экстренный אֲשֶׁר מִלְּבַד ״״ הַתָּמִיד ת׳ außergewöhnlich.
Эксцентрическій זָר, שׁוֹנֶה מִכָּל־עֲפָלָה ת׳ sonderbar.
Экъ ראֶה ! הוֹ ! מק׳ ei ! [
Эластика נ׳ см. Каучукъ.
Эластическій ת׳ 1) см. Каучуковый. 2) см. [Упругій.
Эластичность см. Упругость.
Элегія נ׳ קִינָה, אֲלִיָּה, שִׁיר הָגָה וָהִי* Klagegedicht. -гическій ת׳. [Elektrisiren.
Электризація נ׳ פְּעֻלַּת כֹּחַ הַבָּזָק (הַחַשְׁמַל) das
Электризованіе ס׳ см. Электризація.
Электризовать (-зую) פ״ עוֹלֵל בְּכֹחַ הַבָּזָק (הַחַשְׁמַל) elektrisiren.
Электрическій ת׳ הַבָּזָק, —, הַחַשְׁמַל — elektrisch.
Электричество ס׳ בָּזָק, כֹּחַ חַשְׁמַל Elektricität.
Электрумъ ז׳ זָהָב מְהוּל בְּכֶסֶף Goldsilber.
Элементарный אֲשֶׁר לְרֵאשִׁית דַּעַת ת׳ elementar.
Элементъ ז׳ יְסוֹד טִבְעִי, מְבֻרָה Grundstoff.
Эликсиръ ז׳ מִיץ תְּרוּפָה, מִיץ סַמֵּי מַרְפֵּא Absud.
Элипсисъ ז׳ גִּיב מִקְצָר Wortauslassung.
Эмалировать (-рую) פ״ שַׁבֵּץ בִּציצֵי נְבִיש emailliren. [Эмальный ת׳.
Эмаль נ׳ מִשְׁבֶּצֶת צִיצֵי־נְבִיש Email.
Эмансипація נ׳ 1) כּוֹשְׁרוּת, פִּקְחִקּוֹחַ, דְּרוֹר, חֹפֶשׁ Freiheit. 2) חָפְשָׁה מִתַּעֲתֻּעֵי הַכֹּל, נְקִיּוֹן מֵהַבְלֵי־שָׁוְא Befreiung des Geistes von Vorurtheilen.
Эмблема נ׳ см. Символъ. [wanderer.
Эмигрантъ נָדַח מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ, נוֹדֵד, גּוֹלֶה ז׳ Aus-
Энергическій, -гичный מִתְנַדֵּב בְּכָל־שׁוּקַד ת׳ לִבּוֹ לֹ־ energisch.
Энергія נ׳ הַד־חָרוּצִים, חֵפֶץ כַּבִּים Energie.
Энтузіазмъ עֲלִיצוּת, שִׂמְחַת־גִּיל, רוּחַ כַּבִּיר, שִׂגָּיוֹן ז׳ רוּחַ קִנְאָה לֹ־ Begeisterung.
Энтузіастъ מָלֵא רוּחַ קִנְאָה לֹ־ ז׳ Begeisterter.
Энциклопедія נ׳ פְּרִשַׁת כָּל־דִּבְרֵי מַדָּע Inbegriff aller Wissenschaften.
Эпиграмма נ׳ מִשָּׁל חָכְמָה Sinngedicht.
Эпидемія נ׳ דֶּבֶר, מַגֵּפָה, נֶגַע, קֶטֶב, רַעַשׁ הַדֶּבֶר Kranheit. -мическій ת׳.
Эпизодъ ז׳ עִנְיָן נִלְוֶה עַל־ Nebenhandlung. [dichter
Эпикъ ז׳ מְשׁוֹרֵר מַעֲלֵי גִבּוֹרִים אַנְשֵׁי הַשֵּׁם Helden-
Эпилепсія נ׳ חֳלִי נִפְּלִים, חֳלִי נִכְפָּה Fallsucht. -сическій ת׳.
Эпитафія כְּתֹבֶת לְמַצֶּבֶת קָבֶר נ׳ Grabschrift.
Эпитетъ ז׳ כִּנּוּי שֵׁם גְּלוּיָה, לְחֵת־שֵׁם* Beiname.
Эпическій אֲשֶׁר לְשִׁיר מַעֲלֵי הַגִּבּוֹרִים ת׳ heldengedichtlich.
Эпопея נ׳ см. Поэма.
Эпоха נ׳ עִנְיָן עוֹמֵד לְנֵס בְּדִבְרֵי יְמֵי עוֹלָם merkwürdiger Zeitpunkt.
Эра ראֹשׁ, עִנְיָן עוֹמֵד לְרֹאשׁ מִנָּה בְּדִבְרֵי יְמֵי־עָם נ׳ הַתְּחָלָה לְסִפֹּר הָעִתִּים Zeitrechnung.
Эскадра פְּלֻגַּת אֳנִיּוֹת מִלְחָמָה נ׳ Escadre.
Эскадронъ ז׳ גְּדוּד פָּרָשִׁים Escadron.
Эскизъ ז׳ רֵאשִׁית מַעֲשֶׂה, תְּחִלַּת מַחֲשָׁבָה Entwurf.
Эссенція נ׳ —, מִין — עֲסִיס Essenz.
Эстампъ ז׳ פִּתּוּחֵי תַּבְנִית Kupferstich.
Эстафета אֹנֶרֶת בִּיד רָץ עִתִּי נ׳ Postreiter.
Эстетика חָכְמַת הַחֵן וְהַיֹּפִי בְּכָל־מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת נ׳ Geschmackslehre. -тическій ת׳.
Эстетикъ מוֹרֶה חָכְמַת הַחֵן וְהַיֹּפִי ז׳ Geschmackslehrer.
Этажерка שֻׁלְחָן מַעֲרֶכֶת Stuffengestell.
Этажъ ז׳ см. Ярусъ 1.
Этакій כָּזֶה מ״נ —, כְּמוֹהוּ solcher.
Этакъ כֹּה, כָּכָה, כֵּן, כָּזֶה ת״פ so.
Этапъ ז׳ 1) בֵּית מָלוֹן לַמְּגֻלִּים Haltpunkt für Verbannte. 2) תַּחֲנוֹת, מְקוֹם מָלוֹן הַצָּבָא בְּמַסָּעָיו Soldatennachtlager.
Этика נ׳ מוּסַר חָכְמָה, תּוֹרַת הַמִּישָׁרִים, חָכְמַת הַחַיִּים Sittenlehre.
Этикетничать פ״נ הָלוֹךְ בְּחֻקּוֹת שׁוּעֵי הָאָרֶץ Ceremonien machen.
Этикетъ ז׳ 1) מִנְהָג מְרוֹם עַם־הָאָרֶץ Umgangssitte. 2) אוֹת, תָּו Aufschrift. -кетный ת׳.
Этимологическій אֲשֶׁר לְמִשְׁפְּטֵי הַמִּלִּים (בדקדוק) ת׳ zur Wortforschung gehörig. [forschung.
Этимологія נ׳ חֵקֶר מִשְׁפְּטֵי הַמִּלִּים בְּשָׂפָה Wort-
Этнографія נ׳ תְּכוּנַת עַם וְחֻקּוֹת חַיָּיו Völkerbeschreibung.
Этнографъ ז׳ חוֹקֵר תְּכוּנַת עַמִּים וְחֻקּוֹת חַיֵּיהֶם Volksbeschreiber.
Этотъ ז׳ הַלָּזוּ, הַלָּזֶה, הַזֶּה, הַ־ מ״נ dieser. **Эта** הַזֹּאת, הַלָּזוּ (מ״נ ה, כה) diese. **Эти** הָאֵלֶּה ר׳ diese.
Эффектъ פְּעֻלַּת דָּבָר עַל־נֶפֶשׁ, עֲלִילָה עַל־ ז׳ Wirkung.
Эхо ס׳ בַּת־קוֹל, קוֹל עֲנוֹת, הַד Wiederhall.

Эхъ מק״ד אָח ! הוֹי ! ach !
Эшафо́тъ ז׳ בָּמַת הַשְּׁפָטִים לְפוֹשְׁעִים Schaffot.

Эѳи́ръ ז׳ 1) רוּחַ מְרוֹם הָרָקִיעַ *Aether. 2) גֹּדֶף leichtflüchtige Flüssigkeit. -рный ת׳.

Ю.

Ю ז׳ הָאוֹת הַשְּׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Ju.
Юбиле́й ז׳, יוֹבֵל; חַג הַיּוֹבֵל; שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה לְ־ Jubiläum. [Jubel-.
Юбилейный ת׳ הַיּוֹבֵל, אֲשֶׁר לִשְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה —
Юбиля́ръ ז׳ אֲשֶׁר יָחֹגוּ, אֲשֶׁר עָבְרוּ לוֹ חֲמִשִּׁים שָׁנָה לוֹ חַג הַיּוֹבֵל Jubilär. [rock. -ный ת׳.
Ю́бка, ק׳ Ю́бочка נ׳ מְעִיל הַחֲלָצִים לְנָשִׁים Frauen-
Ювели́ръ ז׳ אָמָן בְּמִשְׁבְּצֹת אַבְנֵי־חֵן Juwelier. -ли́рный ת׳. [чный ת׳.
Юговосто́къ ז׳ קֶרֶן דְּרוֹמִית־מִזְרָחִית Südost. -то́-
Югозападъ ז׳ קֶרֶן דְּרוֹמִית־מַעֲרָבִית Südwest. -па-
Югъ ז׳ תֵּימָן, דָּרוֹם, יָמִין Süd. [дный ת׳.
Юдо́ль נ׳ שֶׁפֶל, בִּקְעָה, עֵמֶק Thal. Ю. пла́ча עֵמֶק אֶרֶץ חַיֵּי־עֹנוֹן, הַבָּכָא. Юдо́льный ת׳.
Южный ת׳ דָּרוֹם, —, תֵּימָנִי, —, דְּרוֹמִי, תֵּימָנִי südlich.
Юла́ נ׳ 1) גֻּלָּה סוֹבֶבֶת (לשעשוע) Drehwürfel. 2) אִישׁ בֶּן־שָׁאוֹן, הוֹמֶה, לֹא־יָדַע שָׁלוֹ unruhiger Mensch.
Юлить פ״ע הָרַן יָדָיו לְ־, הִתְרַפֵּס לִפְנֵי־ sich herumtändeln um... [scherzhaft.
Юмористическій ת׳ הֲתוּלִים, —, מְלֵא חִזּוּן מַהֲתַלּוֹת
Юмористъ ז׳ הוֹזֵה מַהֲתַלּוֹת, דּוֹבֵר הֲתוּלִים Humorist. -ристка נ׳.
Юморъ ז׳ חִזּוּן מַהֲתַלּוֹת, רוּחַ הֲתוּלִים Humor.
Юнкеръ ז׳ חָנִיךְ פְּקִידֵי צָבָא Junker. -керскій ת׳.
Юность נ׳ נַעַר, עֲלוּמִים, נְעוּרִים, בְּחוּרִים, בְּחוּרוֹת, יְמֵי־חֹרֶף (איוב כט, ד) Jugend.
Юноша ז׳ עוֹל יָמִים, בָּחוּר, נַעַר, עֶלֶם Jüngling.
Юношескій ת׳ עֶלֶם, —עֲלוּמִים, — jugendlich.
Ю́ношество 1) ס׳ יְמֵי הָעֲלוּמִים, יְמֵי־בְחוּרוֹת, יְמֵי־ חָרְפּוֹ Jugendzeit. 2) בְּנֵי הַנְּעוּרִים, נְעָרִים junge Leute.
Ю́ношествовать (-ствую) פ״ע פָּרוֹחַ בַּעֲלוּמָיו, מָלֵא כֹּחַ עֲלוּמִים sich jugendlich benehmen.
Юный עוֹדְנוּ בִּימֵי־חָרְפּוֹ, נַעַר, עוֹל יָמִים ת׳ jung.
Юне́ть פ״ע הִתְחַדֵּשׁ נְעוּרָיו, שׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו sich verjüngen. [Häringe.
Юра́ נ׳ שִׁפְעַת הַדָּגִים הַמְּלוּחִים, עֵדַת סֶלְתָּנִיּוֹת Zug
Юридическій ת׳ אֲשֶׁר לְדִבְרֵי דָת וָדִין juristisch.
Юрисконсу́льтъ ז׳ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין Rechtsgelehrter.
Юри́стъ ז׳ דּוֹרֵשׁ מִשְׁפָּט, לָמוּד דָּת וָדִין Rechtskundiger.
Юрить 1) חוּשׁ, אוּץ, הֵחָפֵז, מַהֵר פ״ע 2) הָחַשׁ, אוּץ בְּ־, הַבְהֵל —, מַהֵר אֶת־ eilen. antreiben.
Ю́ркать, -кнуть פ״ע צָלַל פִּתְאֹם בַּמַּיִם untertauchen.
Юро́дивость נ׳ סִכְלוּת, אִוֶּלֶת, כִּסְלָה Narrenhaftigkeit.
Юро́дивый ת׳ סָכָל, כְּסִיל, אֱוִיל, בַּעַר, נָבוּב narrisch.
Юродослови́е ז׳ דִּבְרֵי הֶבֶל, סִכְלוּת thörichte Reden.
Юро́дство ס׳ см. Юро́дивость.
Юро́дѣть פ״ע הִסְכֵּל, כְּסַל, בָּעוֹר blödsinnig werden.
Юрта נ׳ אֹהֶל נוֹסְעֵי בָעֲדָר, אֹהֶל רֹעִי Nomadenzelt.
Юртовище ס׳ מִרְבַּץ נוֹסְעֵי בָעֲדָר Nomadenlager.
Юртъ ז׳ см. Юрта.
Юстиція נ׳ דָּת וָדִין, מִשְׁפָּט Rechtspflege. [beherbergen.
Ютиться (ючу́сь) פ״ח תּוֹר מָנוֹחַ לוֹ, בִּקֵּשׁ מִשְׁכָּן לוֹ sich
Ютъ ז׳ סִפִּינָה בִּירְכָתֵי הָאֳנִיָּה hinterer Schiffsverdeck.
Юфть נ׳ מִין עוֹר לְנַעֲלַיִם Juchtenleder. -тяный ת׳.

Я.

Я ז׳ הָאוֹת הַשְּׁלִשִׁים וְשָׁלֹשׁ בְּאָלֶף־בֵּית הָרוּסִי Ja.
Я ס״נ (меня) אָנֹכִי, אֲנִי ich. [macherei.
Я́беда נ׳ דִּבְרֵי רִיבוֹת, תּוֹאֲנָה, עֲלִילוֹת דְּבָרִים Händel-
Я́бедникъ ז׳ אוֹהֵב, מְבַקֵּשׁ תּוֹאֲנוֹת, חוֹקֵשׁ עוֹלוֹת דִּבְרֵי־רִיבוֹת Ränkemacher. -ница נ׳. [kemacherei.
Я́бедничанье ס׳ עֲלִילוֹת דְּבָרִים, דִּבְרֵי רִיבוֹת Rän-
Я́бедничать פ״ע כָּרָה, שׁוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים עַל־ עַל־רִשְׁתּוֹ Ränke machen.
Я́бедники ת״פ כְּאִישׁ מוֹצִיא דִבָּה verleumderisch.
Я́бедничество см. Я́бедничанье.
Я́блоко 1) ס׳ תַּפּוּחַ Apfel. Я. любо́вное *קְרוּסְמֵלָן (בלאים א). 2) גֻּלַּת הָעַיִן Augapfel.
Я́блонишка נ׳, -лонка ק׳ см. Я́блонь.
Я́блонный ת׳ מֵעֵץ תַּפּוּחַ vom Apfelbaum.
Я́блоновка נ׳ עֲסִיס תַּפּוּחִים Apfelwein.
Я́блонь נ׳ עֵץ תַּפּוּחַ Apfelbaum.

Я́блочко ס׳ תַּפּוּחַ קָטָן Aepfelchen.
Я́блочникъ מוֹכֵר תַּפּוּחִים ז׳ Aepfelhändler. -ница נ׳.
Я́блочный ת׳ תַּפּוּחַ —, תַּפּוּחִים — Apfel-.
Явить см. Являть.
Я́вка 1) נ׳ הַרְאוֹת שִׂים נֹכַח עֵינַי — Anzeige. 2) גִּלּוּת הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם, אָזְנֵי־ Meldung. 3) בֹּא לִפְנֵי־ הַרְאוֹת אֶת פְּנֵי־ das Erscheinen vor...
Явле́ніе 1) ס׳ מַרְאֶה, מַרְאֶה, מַחֲזֶה, חִזָּיוֹן, חָזוּת Erscheinung. 2) בֹּא, הוֹפָעָה das Erscheinen.
Являтель מַרְאֶה לִפְנֵי־ ז׳ Anzeiger. -тельница נ׳.
Являть, Явить 1) פ״ו שִׂים נֹכַח, שִׂים לִפְנֵי־, הַרְאָה עֵינֵי־ anzeigen. 2) גִּלָּה אֹזֶן, הִגִּיד לְ־, הִשְׁמִיעַ, הוֹדִיעַ berichten. -ся 1) נפ׳ הוּשַׂם לִפְנֵי־, הָרְאָה angezeigt werden. 2) הִגָּרֵה; הַרְאָה אֶת־פְּנֵי־, בֹּא לִפְנֵי־ פ״ח erscheinen.
Я́вно לֹא־בַסֵּתֶר, נֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ, לְעֵין כָּל ת״פ offenbar.
Я́вность אֱמֶן, בֹּר נ׳ Klarheit.
Я́вный נִרְאֶה לַכֹּל, גָּלוּי ת׳ offenbar.
Я́ворина זְמוֹרַת עֵץ הַדֹּהַר, עֲנַף עַרְמוֹן נ׳ Ahornzweig.
Я́воръ ז׳ עַרְמוֹן, תִּדְהָר Ahornbaum. -ровый ת׳.
Я́вочная הַשְׁמָעוּת אָזְנַיִם בַּסֵּפֶר ש״נ schriftliche Anzeige.
Я́вочный גּוֹלֶה אֶת־אֹזֶן־, מוֹדִיעַ ת׳ Meldungs-.
Я́вственность см. Явность. [bar.
Я́вственный ת׳ גָּלוּי, בָּרוּר, נָכֹחַ לַכֹּל offen-
Я́вствовать (-ствую) פ״ע הָרְאָה דָּעַת klar sein. Изъ э́того я́вствуетъ מִזֶּה נִרְאָה.
Явъ, Явь, Явѣ́, Въявь לְעֵין כָּל, גָּלוּי ת״פ öffentlich.
Яга́-ба́ба נ׳ בַּעֲלַת־אוֹב, מְכַשֵּׁפָה Hexe.
Ягнёнокъ (-нёнка) ז׳ טָלֶה, כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ Lamm. Ягня́та כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה, טְלָאִים ר׳.
Ягнёночекъ (-чка) см. Ягнёнокъ.
Ягниться פ״ח מַלֵּט טְלָאִים lämmer werfen.
Ягня́ (-няти) ס׳ см. Ягнёнокъ.
Ягня́тникъ מִין אַיָּה ז׳ Lämmergeier.
Ягня́чій ת׳ טָלֶה —, טְלָאִים — Lämmer-.
Я́года, ק׳ **Я́годка** נ׳ גַּרְגַּר Beere.
Я́годица 1) נ׳ שֹׁת Oberschenkel. 2) שַׁד, שֹׁד, פִּי־ Brustwarze.
Я́годка ק׳ см. Я́года. [הַשַּׁד
Я́годный ת׳ גַּרְגְּרִים — Beeren-.
Яде́ніе ס׳ אֲכִילָה, אֹכֶל das Essen.
Я́дерный ת׳ см. Ядро́.
Ядовитость נ׳ קֶטֶב, מַר הַמָּוֶת Giftigkeit.
Ядовитый ת׳ מְרִירִי, אֲשֶׁר מָוֶת בּוֹ, אַרְסִי* giftig.
Ядо́мый ת׳ מַאֲכָל, אֲשֶׁר יֵאָכֵל, נֶאֱכָל — eßbar.
Ядоно́сный см. Ядови́тый.
Ядотворе́ніе ס׳ מַעֲרֶכֶת סַמֵּי־מָוֶת Giftmischung.
Ядотворецъ (-рца) ז׳ מוֹסֵךְ כַּמֵּי מָוֶת Giftmischer.
Ядотво́рный ת׳ אֲשֶׁר לְבִלִּיל מְרֹרַת מָוֶת gift-
Ядотворство см. Ядотворе́ніе. [mischend.
Ядрёность 1) נ׳ אֹב, לֶשֶׁד Saftigkeit. 2) לַח הַחַי, עֹצְמָה, כֹּחַ Lebenskraft.
Ядрёный ת׳ 1) לַח, רָטוֹב עוֹדְנוֹ בְּאֹבוֹ saftig. 2) מְרֻטָּפָשׁ, רַעֲנָן, מָלֵא עֲרוּמִים lebenskräftig.
Ядренѣ́ть פ״ע הִמָּלֵא לַח וְדָשֵׁן, רָטַפּוּשׁ, רָטוֹב kräftig
Ядри́стый ת׳ אֲשֶׁר חַרְצָנָיו גְּדוֹלִים fernig. [werden.
Ядро́ 1) ס׳ חַרְצָן Kern. 2) נֹפֶת־זַקִּים, גֹּלֶת־נִפִּין, שֹׁרֶשׁ דָּבָר, תֹּכֶן דָּבָר לְקַנֶּה־רַעַם Kanonenkugel. 3) פְּרִשַׁת־דָּבָר das Wesentliche. Я́дренный ת׳.
Ядрышко ק׳ см. Ядро́.
Ядрѣ́ть см. Ядренѣ́ть.
Ядъ חֵמֶת (מְרֹרַת) פְּתָנִים; סַם מָוֶת, מְרֹרַת מָוֶת ז׳ Gift.
Я́зва 1) נ׳ מַכָּה, נֶגַע פֶּצַע Wunde. 2) נֶגֶף, דֶּבֶר, קֶטֶב, מַגֵּפָה Pest, Verderb.
Я́звенный ת׳ פָּצוּעַ, נָגוּעַ verwundet.
Язвикъ см. Барсу́къ. [Wunde. 2) см. Щерби́на.
Язвина, ק׳ -винка נ׳ 1) מַכָּה, נֶגַע, פֶּצַע (ויקרא יג, כד)
Язвитель ז׳ לוֹעֵג, מַכְלִים, שׁוֹפֵךְ בּוּז עַל־ Stichler. -льница נ׳. [Spott.
Язвительность נ׳ מְרֹרַת —, חֵמַת — Stichelei,
Язвительный ת׳ יוֹרֵד חֲדָרֵי־בֶטֶן, מְפַלֵּחַ כְּלָיוֹת stechend.
Язвить (-влю -ви́шь) פ״ו 1) מָחוֹץ, פָּצוֹעַ, נָשׁוּךְ verwunden. 2) שָׁפוֹךְ בּוּז עַל־, לָעוֹג לְ־, הִתֵּל בְּ־ beleidigen.
Язвле́ніе ס׳ מַכָּאוֹב; מָחוֹץ, פָּצוֹעַ, נָשׁוּךְ Verwundung.
Язикъ ק׳ см. Язь.
Язъ שֶׁכֶר לְצִיד דָּגִים ז׳ Fischwehr.
Языковѣ́деніе כִּינָה בְּשָׂפָה, דַּעַת לָשׁוֹן ס׳ Sprachkenntniß. 2) חֲקָרֵי הַלְּשׁוֹנוֹת, חֲקָרֵי שִׂפַת עַמִּים Sprachforschung.
Языкознаніе см. Языковѣ́деніе.
Языкообразный ת׳ כַּתַּבְנִית לָשׁוֹן zungenförmig.
Языкоучёбный ת׳ אֲשֶׁר לְתוֹרַת הַלָּשׁוֹן zum Sprachunterricht. [richt.
Языкоучёніе ס׳ תּוֹרַת חֲקֵי הַלָּשׁוֹן Sprachunter-
Языкоучитель ז׳ מוֹרֵה חֲקֵי לָשׁוֹן Sprachlehrer.
Языкъ 1) ז׳ לָשׁוֹן Zunge. Держи я. за зубами שִׂים מַחְסוֹם לִלְשׁוֹנְךָ. У него́ яз. до́логъ הוּא לֹא־יֵדַע נְצֹר לְשׁוֹנוֹ. На языкѣ́ мёдъ, а подъ языко́мъ

לֵדֶת עַל־לְשׁוֹנוֹ נֹפֶת וְתַחַת לְשׁוֹנוֹ תֹּפֶת (2 לָשׁוֹן, לָאֹם, עַם, לָשׁוֹן Sprache. 3) עַם, לָאֹם Volk. Яз. колокола לָשׁוֹן פַּעֲמוֹן Klöppel.

Языкёкъ (-чка́) к см. Язы́къ.

Языческій т אֲשֶׁר לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים heidnisch.

Язычество с עֲבוֹדַת אֱלִילִים Heidenthum.

Язычище с לָשׁוֹן גְּדוֹלָה große Zunge.

Язычникъ м 1) עוֹבֵד פְּסִילִים, מִשְׁתַּחֲוֶה לָאֱלִילִים Götzendiener. 2) רוֹגֵל עַל־לְשׁוֹנוֹ, מְלַשֵּׁן, מַלְשִׁין מוֹצִיא דִבָּה Klätscher. -ница ж.

Язычничать н״ הָלוֹךְ רָכִיל, רָגוֹל עַל־לְשׁוֹנוֹ, הַלְשָׁן, הוֹצֵא דִבָּה, הֵאָרֵךְ לָשׁוֹן verleumden.

Язычный т הַלָּשׁוֹן; —הַשָּׂפָה— Zungen-.

Язь м מִין דָּג טָהוֹר Plötze, Rothauge.

Яйцеобразный т כְּדֻמּוֹת בֵּיצָה eiförmig.

Яйцо́, ж Яйчи́ще, к Яйчко с בֵּיצָה Ei.

Яичникъ м 1) אֶשְׁכּוֹל בֵּיצִים (בִּמְעֵי הָאֵם) Eierstock. 2) מוֹכֵר בֵּיצִים Eierverkäufer.

Яичница ж 1) לְבִיבַת בֵּיצִים Eierkuchen. 2) מוֹכֶרֶת בֵּיצִים Eierverkäuferin.

Яичный т בֵּיצָה —, בֵּיצִים — vom Ei.

Я́ко т״ כְּמוֹ als. Яко-бы כְּאִלּוּ als ob.

Я́корь м עֶקְרַב בַּרְזֶל, עוֹגֶן בַּרְזֶל לָאֳנִיָּה Anker. -корный т׳ [sich befreunden.

Якша́ться н״ (съ кѣмъ) הִתְחַבֵּר עִם־ לִפְעֻלַּת אָוֶן

Я́ликъ м תֵּבַת שִׁיט, כְּלִי־שִׁיט zweiruderiges Boot.

Я́ловецъ (-вца) см. Можжеве́льникъ.

Яловица, Я́ловка ж עֶקְרָה בַּבְּהֵמָה Rind, das nicht kalbt. [פָּרָה עֲקָרָה.

Я́ловый т עָקָר nicht trächtig. Яловая корова

Яловѣ́ть н״ עָמוּד (פרה) unfruchtbar sein.

Ялъ м תֵּבַת שִׁיט בַּת־מִשְׁוֹטַיִם zweiruderiges Boot.

Яма ж בּוֹר, בְּאֵר (בראשית יד, י), גֹּב, גֻּבָא, שִׁוּחָה, מְכָרָה, שַׁחַת, גּוּמָץ, פַּחַת Grube.

Ямбъ м פֶּלֶס יָתֵד וּתְנוּעָה בְּשִׁיר Jambus. [Gr übchen

Ямка, Я́минка к שְׁקַעֲרוּרָה, מִשְׁקָע Grube;

Я́мистый т (פְּחָתִים) מָלֵא בוֹרוֹת grubenvoll.

Ямища ж, **Я́мка** к см. Я́ма.

Ямская ж שׁוּק אוֹסְרֵי הָעֲגָלוֹת Straße für Fuhr-

Ямской т אֲשֶׁר לָעֲגָלוֹנִים Fuhrleute-. [leute.

Ямщи́къ м מְנַהֵל סוּסֵי הָרָצִים Postknecht.

Ямщина ж מִשְׁפַּט הַמְּנַהֲלִים לְסוּסֵי הָרָצִים Fuhrmannsgewerbe. [Fuhrmanns-.

Ямщицкій, -щичій т׳ אֲשֶׁר לִמְנַהֵל סוּסֵי הָרָצִים

Ямъ м מָקוֹם חֲלִיפוֹת סוּסֵי הָרָצִים, מְלוֹן הָרָצִים Poststation.

Янва́рь м שֵׁם הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן (ירח׳ ניסן) יָנוּאָרִיוס Januar. -ва́рскій т׳.

Янта́рка ж מִין שַׁבְּלוּל Bernsteinschnecke.

Янта́рь м אֶבֶן כֶּסֶף, פְּרִית־יָם Bernstein. -та́рный т׳.

Яро́мникъ м см. Яре́мный.

Яре́мный т מֶסֶבֶל, נוֹשֵׂא עֹל (תהלי׳ קיד, יד) Last-.

Яре́цъ (-рца́) м בִּיבֶר בֶּן־שְׁנָתוֹ (см. Бобръ) jährig-ger Biber.

Ярить н״ הִקְצִיף, הִכְעִיס, כַּעֵס, הִחֲרָה אַף־ in Wuth bringen. -ся הִתְאַנֵּף, הִתְקַצֵּף, הִתְעַבֵּר, הָזַד עַל־ הִתְמַרְמֵר wüthend werden. [ный т׳.

Я́рица ж דָּגָן מִזְרַע הָאָבִיב Sommerkorn. -рич-

Ярка ж כַּבְשָׂה בַּת־שְׁנָתָה junges Schaf.

Я́ркій т בָּהִיר, זַךְ, צַח hell. Я. свѣтъ אוֹר צַח. Я. го́лосъ קוֹל זַךְ.

Я́ркость ж אוֹר בָּהִיר; בֹּר, טֹהַר Helligkeit.

Ярлы́къ м כְּתֹבֶת לְאוֹת, שֵׁם כָּתוּב, תָּו 1) Zettelchen. 2) כְּתָב הַדָּת (לְנִשְׂיא הַתַּתְּרִים) Diplom.

Я́рмарка ж עֲצֶרֶת, עֵת מִקְנָה הַסּוֹחֲרִים, יוֹם הַשּׁוּק רוֹכְלִים Jahrmarkt. -марочный т׳.

Ярмо́ с סֹבֶל, סֵבֶל, עֹל Joch.

Я́ро н״ בַּהֲמַת־קָרִי, בְּזַעַף־אַף, בְּחָרִי־אַף wüthend.

Яровать (-ру́ю, -ру́ешь) н״ יַחֵם (הבהמה) (בראשית לא, י) hitzig machen. [דָּגָן מִזְרַע הָאָבִיב.

Яровой т הַקַּיִץ Sommer-. Яр. хлѣбъ

Яроля́шь ж 1) רִיק, דִּבְרֵי רוּחַ Unsinn. 2) אֲסַפְסוּף, עֲדַת רֵיקִים וּפוֹחֲזִים gemeines Volk.

Я́ростный т מִתְעַבֵּר, מָלֵא זַעַם, זוֹעֵם wüthend.

Я́рость ж חָרוֹן אַף, עֶבְרָה, זַעַם, זַעַף Wuth.

Яру́га ж צְרוּם גְּחָלִים, מִפְרָץ Schlucht.

Я́русъ м 1) מַכְפֵּלָה, מַעֲרֶכֶת חֲדָרֵי־כֹּנֶן, יָצִיעַ בֵּית תַּחְתִּיִּים וּשְׁנִיִּים. בית מַכְפֵּלָה. 2) סֵדֶר, שֹׁכְבָה, עֵרֶךְ Schicht. Яр. дровъ עֵרֶךְ עֵצִים, — סאר (ביצה לא:). Я́русъ кирпича́ שִׁכְבַת לְבֵנִים. Класть дрова́ я́русами סְדָרִים סְדָרִים עֵצִים.

Яръ м 1) צֹלַע־הָר, מוֹרָד, אַשְׁדָּה, אֹשֶׁד Felsenufer. 2) מוֹרַד מַיִם, אֹשֶׁד נְחָלִים Strudel. 3) דַּלֶּקֶת (ביוה) Entzündung.

Яры́га 1) מְכִמֹּרֶת Fischnetz. 2) שׁוֹטֵר Polizeisoldat. 3) הֲלוּם־יַיִן, סוֹבֵא Trunkenbold.

Я́рый т׳ מוֹרֶט, זִידוֹן, זַד, מִתְעַבֵּר, בַּעַל חֲמָה (ישעי׳ יח, ב) hitzig, wüthend. Яр. воскъ דּוֹנֵג לָבָן (זַךְ) weißes Wachs.

Яры́шъ м טָלֶה Lamm.

Яръ דָּגָן מִזְרָע הָאָבִיב, דָּגָן קָיִץ נ׳ Sommerkorn.
Ярышина עוֹר טָלֶה נ׳ Lammfell. [Pelzwerk.
Ясакъ מֶכֶס מְעוֹרוֹת שֵׂעָר, מֵס מְעוֹרוֹת Abgabe von
Ясаулъ שַׂר־מֵאָה (לְקָזָקִים) ז׳ Kosakenkapitän.
Ясельный מְאֻבוּס ת׳, —אֲבוּס — Krippen-.
Ясеневый מֵעֲצֵי אֹרֶן ת׳ von Eschenholz.
Ясельникъ יַעַר עֲצֵי אֹרֶן ז׳ Eschenwald.
Ясеный см. Ясеневый.
Ясень עֵץ אֹרֶן ז׳ Esche.
Ясли אֲבוּס נ״ר Krippe.
Ясминъ יַסְמִין, מִין אֵילָן בֹּשֶׂם ז׳ (שבת נ) Jasmin.
Ясненькій см. Ясный.
Яснёхонькій מְאֹד ת׳ (זַךְ, בָּרוּר) בָּהִיר ganz hell.
Яснить́ся הָאוֹר, הָטַהֵר, הִבָּר פ״ח hell werden.
Ясно בָּהִיר ת״פ ; בָּרוּר, גָּלוּי לְכֹל klar; deutlich.
Ясновельмо́жный הָדַר כְּבוֹדוֹ (כנוי לאציל) ת׳ gnädig.
Ясновидецъ (-дца) см. Ясновидя́щій. [sehen.
Ясновидѣ́ніе רְאוּת נוֹפֶל וּגְלוּי עֵינַיִם ס׳ das Hell-
Ясновидя́щій שְׁתוּם הָעַיִן, נוֹפֵל וּגְלוּי עֵינַיִם ת׳ hellsehend (im magnetischen Schlaf). [sprechend.
Яснорѣ́чивый מְמֻלָּל בָּרוּר, מְדַבֵּר צְחוֹת ת׳ deutlich
Ясность אוֹר, לִבְנָה, טֹהַר, בֹּר נ׳ Klarheit. Я. не́ба טֹהַר פְּנֵי שָׁמַיִם. Довести де́ло до я́сности הוֹצִיא מִשְׁפָּט לְאוֹר. Ре́чь, неимѣ́ющая я́сности דָּבָר אֲשֶׁר אֵין לוֹ שַׁחַר.
Я́сный 1) בָּהִיר, צַח, זַךְ, טָהוֹר ת׳ hell. 2) בָּר, נָכֹחַ לַמֵּבִין, גָּלוּי לְכֹל, בָּרוּר deutlich.
Яснѣ́ть הָאוֹר, הָטַהֵר, הִבָּר פ״ע hell werden.
Я́спись אֶבֶן יָשְׁפֵה ז׳ Jaspis. -писовый ת׳.
Я́ства לֶחֶם, בְּרוֹת, מַאֲכָל, אֹכֶל נ׳ Speise.
Ястребёнокъ (-нка), -ребо́къ (-бка́), -бо́чекъ (-чка) אֶפְרוֹחַ נֵץ, בֶּן־נֵץ ז׳ junger Habicht.
Ястребиный אִיָּה, —נֵץ ת׳ — vom Habicht.
Ястребъ אִיָּה ; נֵץ ז׳ Habicht.
Ять שֵׁם הָאוֹת Ѣ הָרוּסִית ז׳.

Я́хонтъ אֶבֶן חֵן ז׳ Edelstein. Я́х. вишнёвый אַחְלָמָה Amethyst. Я́х. си́ній סַפִּיר Saphir. Я́х. жёлтый יַקִּינְטָן (מ׳ ילמדנו עקב) Hyacinth. Я́х. кра́сный אֹדֶם Rubin. -то́вый ת׳.
Яхта תֵּבַת שַׁיִט נ׳ Jachtschiff. [
Яхта́шъ יַלְקוּט הַצַּיָּדִים ז׳ Jagdtasche. [zelle.
Яче́йный אֲשֶׁר לִיצִיעַ הַדְּבוֹרִים ת׳ von der Bienen-
Яче́истый עֲשׂוּי קְנִים קְנִים, מְלֵא יְצִיעִים ת׳ zellicht.
Ячея́, ק׳ Яче́йка, Яче́чка נ׳ קֵן, יְצִיעַ הַדְּבוֹרִים, בְּכוֹרֶת דְּבוֹרִים Bienenzelle.
Ячме́нный שְׂעוֹרָה ת׳ —, שְׂעוֹרִים — Gersten-.
Ячме́нь שְׂעוֹרָה ז׳ ; שְׂעוֹרִים Gerste. -ме́нный ת׳.
Я́чный, Ячневый см. Я́чме́нный.
Я́шилъ בְּרָקָן, נַעֲצוּץ ז׳ Kreuzdorn.
Я́шма см. Я́спись.
Я́шмовый יָשְׁפֵה ת׳ — Jaspis-.
Я́щерица לְטָאָה נ׳ Schuppeneidechse.
Я́щеръ 1) см. Я́щерица. 2) דַּלֶּקֶת הַלָּשׁוֹן (בבהמה) Entzündung der Zunge.
Я́щикъ ק׳, -щичекъ (-чка) גֶּנֶז, אָרוֹן ז׳ (יחז׳ כו, כד) אַרְגָּז Kasten.
Я́щичный אֲשֶׁר לַגֶּנֶז, —הָאָרוֹן ת׳ vom Kasten.

Ѳ

Ѳ הָאוֹת הַשְּׁלִשִׁים וְאַרְבַּע בְּאַלְפָּא־בֵית הָרוּסִי, פ׳
Ѳита́ 1) שֵׁם הָאוֹת Ѳ הָרוּסִית. 2) см. Авдо́тька.
Ѳумиа́мъ לְבוֹנָה ז׳ Weihrauch. -iáмный ת׳.

Ѵ

Ѵ הָאוֹת הַשְּׁלִשִׁים וְהַחֵשׁ בְּאַלְפָּא־בֵית הָרוּסִי, א׳
Ѵжица שֵׁם הָאוֹת Ѵ הָרוּסִית נ׳.
Ѵссо́пъ см. Иссо́пъ.

Wilnia Stanica Pedagogiczna BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Krakowie

50,–

WYŻSZA SZKOŁA
EDAGOGICZNA W KIELCACH
BIBLIOTEKA
098379

Biblioteka WSP Kielce
0238759